

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BIBLIA

UNIVERSITATIS · CALIFORNIENSIS

· SIGILLVM ·
FIAT ·
MDCCLXVIII

EX LIBRIS

Bible. Finnish. 1918.

FINNISH BIBLE

SPECIAL EDITION

AMERICAN BIBLE SOCIETY

INSTITUTED IN THE YEAR 1816

NEW YORK

1920

BIBLIA

ELI

PYHÄ RAAMATTU

VANHA JA UUSI TESTAMENTTI.

ENGLANNIN JA ULKOMAAN BIBLIASEURA

HELSINKI

1911

**KIELELLISESTI KORJATTU PAINOS NOUDATTAMALLA
ARMOSSA ASETETUN BIBLIA-KOMITEAN KÄÄNNÖKSIÄ.**

VANHAN TESTAMENTIN KIRJAT.

	Sivu.	Lukuja.
1 Mooseksen Kirja	5	50
2 Mooseksen Kirja	58	40
3 Mooseksen Kirja	102	27
4 Mooseksen Kirja	134	36
5 Mooseksen Kirja	178	34
Josuan Kirja	217	24
Tuomarien Kirja	242	21
Ruutin Kirja	267	4
1 Samuelin Kirja	270	31
2 Samuelin Kirja	303	24
1 Kuningasten Kirja	330	22
2 Kuningasten Kirja	362	25
1 Aikakirja	392	29
2 Aikakirja	421	36
Esran Kirja	455	10
Nehemian Kirja	465	13
Esterin Kirja	479	10
Jobin Kirja	487	42
Psaltari	513	150
Salomon Sananlaskut	580	31
Salomon Saarnaaja	602	12
Salomon Korkea Veisu	610	8

Profetat:

Jesaja	614	66
Jeremia	663	52
Jeremian Valitusvirret	718	5
Hesekiel	723	48
Daniel	773	12
Hosea	788	14
Joel	795	3
Amos	798	9
Obadja	803	1
Joona	804	4
Mika	806	7
Nahum	810	3
Habakuk	812	3
Sefanja	814	3
Haggai	817	2
Sakaja	818	14
Malakia	827	4

UUDEN TESTAMENTIN KIRJAT.

	Sivu.	Lukuja.
Matteuksen Evankeliumi	3	28
Markuksen Evankeliumi	38	16
Luukkaan Evankeliumi	60	24
Johanneksen Evankeliumi	98	21
Apostolien Teot	126	28
Apostoli Paavalin Kirjeet:		
Kirje Roomalaisille	162	16
1 Kirje Korinttolaisille	179	16
2 Kirje Korinttolaisille	194	13
Kirje Galatalaisille	205	6
Kirje Efesolaisille	210	6
Kirje Filippiläisille	215	4
Kirje Kolossalaisille	219	4
1 Kirje Tessalonikalaisille	223	5
2 Kirje Tessalonikalaisille	226	3
1 Kirje Timoteukselle	228	6
2 Kirje Timoteukselle	232	4
Kirje Tiitukselle	235	3
Kirje Filemonille	237	1
Kirje Hebrealaisille	238	13
Pietarin 1 Kirje	249	5
Pietarin 2 Kirje	254	3
Johanneksen 1 Kirje	256	5
Johanneksen 2 Kirje	261	1
Johanneksen 3 Kirje	261	1
Jaakobin Kirje	262	5
Juudaan Kirje	266	1
Johanneksen Ilmestys	267	22

ENSIMMÄINEN MOOSEKSEN KIRJA.

GENESIS.

I Luku.

Maailman ja ihmisen luominen.

A lussa loi Jumala taivaan ja maan.

Pa. 33:3. 90:2. 102:26. Job. 1:1, 3. Kol. 1:16, 17. Hebr. 11:3.

2. Ja maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys oli syvyyden päällä, ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä.

3. Ja Jumala sanoi: „tulkkoon valkeus,“ ja valkeus tuli. 2 Kor. 4:6.

4. Ja Jumala näki valkeuden hyväksi. Niin Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

5. Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden kutsui hän yöksi. Ja tuli ehtoosta ja aamusta ensimmäinen päivä.

6. Ja Jumala sanoi: „tulkkoon vahvuus vetten vaiheelle, erottamaan vesistä vesistä.“ Jer. 10:12. 51:15.

7. Ja Jumala teki vahvuuden, ja erotti vedet, jotka ovat vahvuuden alla, niistä vesistä, jotka ovat vahvuuden päällä. Ja tapahtui niin.

Jes. 40:22. 42:5. 44:24.

8. Ja Jumala kutsui vahvuuden taivaaksi. Ja tuli ehtoosta ja aamusta toinen päivä.

9. Ja Jumala sanoi: „kokoon tukoon vedet taivaan alla erikoiseen paikkaan, niin että kuiva näkyy.“ Ja tapahtui niin. Pa. 33:7. 104:8,9.

10. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja vetten kokoukset hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki sen hyväksi.

11. Ja Jumala sanoi: „vihoitakoon maa, ja kasvakoon ruohon, jossa siemen on, ja hedelmälliset puut, jotka lainsa jälkeen kantavat hedelmän, jossa siemen on, maan päällä.“ Ja tapahtui niin.

12. Ja maa vihoitti ja kasvoi ruohon, jossa siemen oli lainsa jälkeen, ja hedelmälliset puut, jotka siemenen kantavat lainsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

13. Ja tuli ehtoosta ja aamusta kolmas päivä.

14. Ja Jumala sanoi: „tulkkoon valot taivaan vahvuuteen, erottamaan

päivää yöstä; ja olkkoot ne merkeiksi sekä määräämään ajat, päivät ja vuodet. Pa. 136:7 a. Jer. 31:35.

15. Ja olkkoot valoiksi taivaan vahvuudessa, paistamaan maan päälle.“ Ja tapahtui niin.

16. Ja Jumala teki kaksi suurta valoa: suuremman valon päivää hallitsemaan, ja vähemmän valon yötä hallitsemaan, ja tähdet.

17. Ja Jumala pani ne taivaan vahvuuteen, paistamaan maan päälle,

18. ja hallitsemaan päivää ja yötä, sekä erottamaan valkeutta pimeydestä. Ja Jumala näki sen hyväksi.

19. Ja tuli ehtoosta ja aamusta neljäs päivä.

20. Ja Jumala sanoi: „kuohuttakoot vedet yltäkylällä liikkuvaisia eläimiä; ja linnut lentäkööt maan päällä taivaan avaruudessa.“

21. Ja Jumala loi suuret merieläimet, ja kaikkinaiset liikkuiset eläimet, joita vedet kuohuttivat yltäkylällä, kunkin lainsa jälkeen, ja kaikkinaiset siivelliset linnut, lainsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

Pa. 104:26.

22. Ja Jumala siunasi heitä, ja sanoi: „olkaat hedelmälliset ja lisääntykää, ja täyttäkää meren vedet, ja linnut lisääntykööt maan päällä.“

23. Ja tuli ehtoosta ja aamusta viides päivä.

24. Ja Jumala sanoi: „tuottakoon maa eläimiä lainsa jälkeen, karjaa, matelevaisia ja maan petoja lainsa jälkeen.“ Ja tapahtui niin.

25. Ja Jumala teki maan pedot lainsa jälkeen, ja karjan lainsa jälkeen, ja kaikkinaiset matelevaiset maan päällä lainsa jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

26. Ja Jumala sanoi: „tehkäämme ihmisen meidän kuvaksemme, meidän muotomme jälkeen; ja he valittkoot kalat meressä, ja taivaan linnut, ja karjan ja koko maan, ja kaikki, jotka maalla matelevat.“

27. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän

hänet loi: mieheksi ja vaimoksi loi Hän heidät.

1 Moos. 5:1. 9:6. Ef. 4:24. Kol. 3:10.
23. Ja Jumala siunasi heitä; ja Jumala sanoi heille: „olkaat hedelmälliset ja lisääntykää ja täyttäkää maa, ja tehkää se alamaiseksenne; ja vallitkaa kalat meressä, ja taivaan linnut, ja kaikki eläimet, jotka maan päällä liikkuvat.“

29. Ja Jumala sanoi: „katso, minä annan teille kaikkinaiset ruohot, joissa siemen on, koko maan päällä, ja kaikkinaiset hedelmälliset puut, joissa siemen on, teille ruuaksi.

1 Moos. 9:3.
30. Ja annan kaikille maan eläimille, ja kaikille taivaan linnuille, sekä kaikille, jotka matelevat maan päällä, joissa elävä sielu on, kaikkinaiset viheriäiset ruohot syötäväksi.“ Ja tapahtui niin.

31. Ja Jumala katsoi kaikkia, mitä Hän tehnyt oli, ja katso, ne olivat sangen hyvät. Ja tuli ehtoosta ja aamusta kuudes päivä.

2 Luku.

Sabbatti. Edenin paradisi. Vaimon luominen.

Ja niin taivas ja maa valmistettiin, ja kaikki heidän joukkonsa.

2. Ja Jumala päätti seitsemäntenä päivänä työnsä, jonka Hän tehnyt oli, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa, jotka hän tehnyt oli. 2 Moos. 20:11. 31:17. 5 Moos. 5:14.

Hebr. 4:4.
3. Ja Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, sillä Hän lepäsi sinä päivänä kaikista teoistansa, jotka Hän luonut ja tehnyt oli.

4. Näin on syntynyt mitä taivaassa ja maan päällä on, koska he luotiin, sillä ajalla, jolloin Herra Jumala teki maan ja taivaan.

5. Ja ei ollut vielä yhtäkään kedon pensasta maan päällä, eikä yhtäkään kedon ruohoa vielä kasvanut. Sillä ei Herra Jumala antanut sataa maan päälle, eikä ollut ihmistä, maata viljelemässä;

6. vaan sumu nousi maasta, ja kastoi kaiken maan pinnan.

7. Ja Herra Jumala teki ihmisen maan tomusta, ja puhalsi hänen sieramiinsa elävän hengen; ja tuli ihminen niin eläväksi sieluksi.

1 Kor. 15:45 s.
8. Ja Herra Jumala istutti paradisiin Edenissä itään päin, ja pani siihen ihmisen, jonka hän tehnyt oli.

9. Ja Herra Jumala kasvatti maas-

ta kaikkinaiset puut, ihanaiset nähdä ja hyvät syödä, ja elämän puun keskelle paradisiisa, niin myös hyvän ja pahan tiedon puun. Iim. 2:7.

10. Ja Edenistä kävi virta, joka kasteli paradisiisa; ja sitten jakaantui se neljään päähaaraan.

11. Ensimmäinen kutsutaan Pilson; se juoksee koko Hevilan maan ympärillä, jossa on kultaa.

12. Ja sen maan kultaa on kallista; ja siellä myös löytyy bedellion, ja oniks-kiveä.

13. Toinen virta kutsutaan Giihon; se juoksee koko Eilopian maan ympärillä.

14. Kolmas virta kutsutaan Hiddekel, ja se juoksee Assyrian editse. Ja neljäs virta on Frat.

15. Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani Edenin paradisiin, viljelemään ja vartioimaan sitä.

16. Ja Herra Jumala käksi ihmistä, sanoen: „syö vapaasti kaikkinaisista puista paradisiisissa;

17. mutta hyvän ja pahan tiedon puusta älä syö: sillä jona päivänä sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.“

18. Ja Herra Jumala sanoi: „ei ole ihmisen hyvä olla yksinensä; minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.“

19. Kun Herra Jumala oli tehnyt maasta kaikkinaiset kedon eläimet, ja kaikkinaiset taivaan linnut, toi Hän ne Adamin eteen, nähdäkseen, kuinka hän ne nimittäisi; sillä niinkuin Adam kaikkinaiset eläimet nimitti, niin ne kutsutaan.

20. Ja Adam antoi kaikelle karjalle, ja taivaan linnuille, ja kaikille kedon eläimille heidän nimensä. Mutta Adamille ei löytynyt apua, joka olisi hänelle sopiva ollut.

21. Ja Herra Jumala vaivutti Adamin raskaasen uneen, ja hänen nukuessaan, otti Hän yhden hänen kylkiluustansa, ja täytti sen paikan lihalla.

22. Ja Herra Jumala rakensi vaimon siitä kylkiluusta, jonka Hän Adamista otti, ja toi hänet Adamin eteen. 1 Kor. 11:8. 1 Tim. 2:13.

23. Niin sanoi Adam: „tämä on nyt luu minun luistani, ja liha minun lihastani; kutsuttakoon hän miehettäreksi, sillä miehestä hän on olettua.“ 1 Kor. 11:8, 9.

24. Sentähden pitää miehen luopuman isästänsä ja äidistänsä, ja vaimoonsa sidottu olemaan, ja he tulevat yhdeksi lihaksi. Matt. 19:5. Mark.

10:8, 7. 1 Kor. 6:16. Ef. 5:31.

25. Ja Adam ja hänen vaimonsa olivat molemmat alasti, eivätkä hävenneet.

3 Luku.

Syntinlankeemus.

Ja karme oli kavalampi kaikkia J multa maan eläimiä, jotka Herra Jumala tehnyt oli; ja se sanoi vaimolle: „olisiko Jumala sanonut: älkää syökö puista paradiisissa?”

2. Niin vaimo sanoi karmeelle: „me saamme kyllä syödä muitten puiden hedelmistä, jotka ovat paradiisissa; 3. mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paradiisia, on Jumala sanonut: „älkää syökö siitä, ja älkää ruvetko siihen, ettette kuolisi.”

1 Moos. 2:16, 17.

4. Niin karme sanoi vaimolle: „ette suinkaan kuole; Joh. 8:44.

5. vaan Jumala tietää, että kun te syötte siitä, aukenevat teidän silmänne, niin että tulette niinkuin Jumala, tietämään hyvän ja pahan”.

6. Ja vaimo näki, että oli hyvä syödä siitä puusta, ja että se oli ihana nähdä, ja se oli suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi, ja antoi miehellensäkin siitä, ja hän söi. 2 Kor. 11:3. 1 Tim. 2:14.

7. Silloin aukenivat heidän molempien silmät, ja he huomasivat olevansa alasti; ja he sitoivat yhteen fikunalehtiä ja tekivät itsellensä peitteitä.

8. Ja he kuulivat Herran Jumalan käskentelevän paradiisissa, kun päivä viileäksi tuli. Ja Adam vaimonsa kanssa lymyi Herran Jumalan kasvojen edestä puiden sekaan paradiisissa.

9. Mutta Herra Jumala kutsui Adamin, ja sanoi hänelle: „kussas olet?”

10. Ja hän vastasi: „minä kuulin sinun äänesi paradiisissa, ja pelkäsin, sillä minä olen alasti; ja sen tähden minä lymyin”.

11. Mutta Hän sanoi: „kuka sinulle ilmoitti, ettäs alasti olet? Etkö syönyt siitä puusta, josta minä sinua haastoin syömästä?”

12. Niin sanoi Adam: „vaimo, jonka annoit minulle, antoi minulle siitä puusta, ja minä söin.”

13. Silloin sanoi Herra Jumala vaimolle: „miksi sen teit?” Ja vaimo sanoi: „karme peitti minun, ja minä söin.”

14. Ja Herra Jumala sunoi karmeelle: „koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikesta karjasta, ja kaikista maan eläimistä; sinun pitää käymän vatsallasi, ja syömän maata kaiken elinaikasi.

15. Ja minä panen vihollisuuden sinun ja vaimon välille, ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on rikkipolkeva sinun pääsi, ja sinä olet pistävä häntä kantapäähän.” Room. 16:20. Hebr. 2:14s. 1 Joh. 3:8.

16. Ja vaimolle sanoi hän: „minä saatan sinulle paljon tuskaa, kun raskaaksi tulet; sinun pitää synnyttämän lapsia kivulla, ja miehesi puoleen pitää sinun halusi oleman, ja hän on sinua vallitseva”.

Et. 5:22 as. 1 Piet. 3:1.

17. Ja Adamille sanoi hän: „koska kuuntelit valmoasi, ja söit puusta, josta minä kielsin sinua, sanoen: „älä siitä syö”, sentähden olkoon maa kirottu sinun tähtesi: vaivalla pitää sinun elättämän itsesi siitä kaiken elinaikasi.

18. Orjantappuroita ja ohdakkeita on se sinulle kasvava, ja sinun pitää maan ruohoja syömän.

19. Otsasi hiessä pitää sinun syömän leipääsi, siihen asti kuin maksi jälleen tulet, sillä siitä sinä otettu olet. Sillä maa sinä olet, ja maksi pitää sinun jälleen tuleman.” Ps. 90:3. 104:29. Saarn. 3:20. 12:7. Room. 5:12.

20. Ja Adam antoi vaimollensa nimen Eva, sillä hän on kaikkien elävitten äiti.

21. Ja Herra Jumala teki Adamille ja hänen vaimollensa nahoista vaatteet ja puetti heidän yllensä.

22. Ja Herra Jumala sanoi: „katso, ihminen on niinkuin yksi meistä, tietäen hyvän ja pahan; mutta älköön hän nyt ojentako kättänsä, ja ottako elämän puusta, syödäksensä ja elääksensä ijankaikkisesti.”

23. Sentähden Herra Jumala johdatti hänet ulos Edenin paradiisista maata viljelemään, josta hän otettu oli.

24. Ja Hän ajoi ihmisen ulos, ja pani itäpuolelle Edenin paradiisia Kerubimin välkkyvällä miekalla varti-joimaan tietä elämän puulle.

4 Luku.

Kain ja Abel. Kainin jälkeläiset. Set.

Ja Adam tunnusteli vaimoansa Eva, ja hän tuli raskaaksi, ja synnytti Kainin; silloin hän sanoi: „minä olen saanut miehen.”

2. Ja taas hän synnytti pojan, Abelin, edellisen veljen. Ja Abel tuli lampuriksi, mutta Kain peltomieheksi.

3. Ja tapahtui jonkun ajan perästä, että Kain uhrasi Herralahjan maan hedelmistä.

4. Ja Abel myös uhrasi laumansa esikoisista, niiden lihavuudesta. Ja Herra katsoi Abelin ja hänen uhrinsa puoleen. Hebr. 11:4.

5. Mutta Kainin ja hänen uhrinsa puoleen Hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui sangen kovin, ja hänen muotonsa muuttui.

6. Niin sanoi Herra Kainille: „miksi olet vihainen? Ja miksi muotosi muuttuu?”

7. Eikö niin ole? josh hyvin teet, niin katsantosi on iloinen (annetaan syntisi anteeksi); mutta jos et hyvin tee, niin synti väfjyy öven edessä, ja sen himo on sinuun; vaan hallitse sinä häntä.“ Room. 6:12.

8. Ja Kain puhui veljensä Abelin kanssa. Ja tapahtui heidän kedolla ollessansa, että Kain karkasi veljensä Abelin päälle, ja tappoi hänen.

Matt. 23:35. 1 Joh. 3:12. Juud. v. 11.

9. Silloin Herra sanoi Kainille: „missä on veljesi Abel?” Hän vastasi: „en tiedä; olenko minä veljeni vartija?”

10. Ja Hän sanoi: „mitä olet tehnyt? veljesi veren ääni huutaa minun tyköni maasta. Hebr. 12:24.

11. Ja nyt kirottu ole sinä maan päällä, joka avasi suunsa ottamaan veljesi verta sinun kädestäsi.

12. Kun maata viljelet, niin ei pidä sen täst' edes sinulle väkeänsä antaman. Kulkijana ja pakolaisena pitää sinun oleman maan päällä.“

13. Silloin Kain sanoi Herralle: „minun rangaistukseni on suurempi, kuin minkä voin kantaa.

14. Katso, sinä ajat minun pois tänäpäivänä maasta, ja sinun kasvajesi edestä minun pitää lymytä. Kulkijana ja pakolaisena olen oleva maan päällä; ja niin minun käy, että kuka hyvänsä minun löytää, se tappaa minun.“ Job. 15:20 ss.

15. Mutta Herra sanoi hänelle: „Ei niin, sillä kuka ikänänsä Kainin tappaa, sille pitää seitsemänkertaisesti kostettaman.“ Ja Herra pani merkin Kainiin, ettei kenkään häntä tappaisi, joka hänen kohtaisi.

16. Ja niin Kain läksi pois Herran kasvojen edestä, ja asui Nodin maalla, itään päin Edenistä.

17. Ja Kain tunnusteli vaimoansa, joka tuli raskaaksi ja synnytti Hanokin. Ja hän rakensi kaupungin, jonka hän kutsui poikansa Hanokin nimellä.

18. Mutta Hanok siitti Iradin. Irad siitti Mehujaelin, Mehujael siitti Metkusaelin. Metkusael siitti Lamekin.

19. Mutta Lamek otti kaksi vaimoa; toisen nimi oli Ada, ja toisen nimi Silla.

20. Ja Ada synnytti Jabalin; hänestä tuli niitten isä, jotka majoissa asuivat ja karjaa piitivät.

21. Ja hänen veljensä nimi oli Jubal; hänestä tulivat kanteleitten ja huiluin soittajat.

22. Mutta Silla synnytti Tubal-Kainin; hän oli taitava kaikkinaisissa vaski- ja rautatöissä. Tubal-Kainin sisar oli Naema.

23. Ja Lamek sanoi vaimoillensa: „Ada ja Silla, te Lamekin vaimot, kuulkaat minun ääntäni, ja ottakaat vaarin minun sanoistani: katso, miehen minä tapan jokaisesta haavastani ja nuorukaisen sinimarjastani.

24. Kain kostetaan seitsemän kertaisesti, mutta Lamek seitsemän ja seitsemänkymmenen kertaisesti.“

25. Ja Adam taas tunnusteli vaimoansa, ja hän synnytti pojan, ja antoi hänelle nimen Set, sanoen: „Jumala on minulle toisen siemenen antanut Abelin sijaan, jonka Kain tappoi.“

26. Ja Set myös siitti pojan, ja antoi hänelle nimen Enos. Siihen aikaan ruvettiin avuksi huutamaan Herran nimeä.

5 Luku.

Setin sukutaulu.

Tämä on ihmisen sukukunnan kirja. Kun Jumala loi ihmisen, teki Hän hänen Jumalan muotoiseksi.

1 Moos. 1:27. 9:6. 1 Aik. 1:1 ss. Luuk. 3:36 ss.

2. Mieheksi ja vaimoksi Hän heidät loi, ja siunasi heitä, ja nimitti heidät ihmiseksi, sinä päivänä jona he luotiin.

3. Kun Adam oli sadan ja kolmenkymmenen ajastajan vanha, siitti hän pojan, joka hänen kuvansa kaltainen oli, ja antoi hänelle nimen Set.

4. Ja sitten hän eli kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

5. Ja koko Adamin ikä oli yhdeksänsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

6. Kun Set oli sadan ja viiden ajastajan vanha, siitti hän Enoksen.

7. Ja hän eli sitten kahdeksansataa ja seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

8. Ja koko Setin ikä oli yhdeksänsataa ja kaksitoistakymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

9. Enos oli yhdeksänkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Kenanin.

10. Ja sitten hän eli kahdeksansataa ja viisitoista ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

11. Ja koko Enoksen ikä oli yhdeksänsataa ja viisi ajastaikaa; sitten hän kuoli.

12. Kenan oli seitsemänkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Mahalaleelin.

13. Ja hän eli sitten kahdeksansataa ja neljäkymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

14. Niin koko Kenanin ikä oli yhdeksänsataa ja kymmenen ajastaikaa; sitten hän kuoli.

15. Mahalaleel oli viiden seitsemätäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Jaredin.

16. Ja hän eli sitten kahdeksansataa ja kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

17. Ja koko Mahalaleelin ikä oli kahdeksansataa yhdeksänkymmentä viisi ajastaikaa; sitten hän kuoli.

18. Jared oli sadan ja kahdeseitsemättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Henokin.

19. Sitten eli hän vielä kahdeksansataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

20. Koko Jaredin ikä oli yhdeksänsataa ja kaksiseitsemättäkymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

21. Henok oli viidenseitsemättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Metusalan.

22. Ja sitten kun hän oli Metusalan siittänyt, pysyi hän jumalisessa elämässä kolmesataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

23. Ja koko Henokin ikä oli kolmesataa ja viisiseitsemättäkymmentä ajastaikaa.

24. Kun hän oli elänyt jumalisesti, ei häntä enää ollut; sillä Jumala otti hänen pois.

Hebr. 11:5. Juud. v. 14.

25. Metusala oli sadan ja seitsemän yhdeksättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Lamekin.

26. Ja sitten hän eli vielä seitsemänsataa ja kaksi yhdeksättäkymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

27. Koko Metusalan ikä oli yhdeksänsataa ja yhdeksänseitsemättäkymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

28. Lamek oli sadan ja kahden yhdeksättäkymmentä ajastajan vanha, ja siitti poijan.

29. Ja antoi hänelle nimen Noak; sanoen: „tämä on lohduttava meitä töissäme ja kättemme vaivoissa maan päällä, jonka Herra on kiinnonut.“

30. Sitten eli hän viisisataa yhdeksänkymmentä viisi ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

31. Koko Lamekin ikä oli seitsemänsataa ja seitsemänkahdeksatta-

kymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

32. Noak oli viidensadan ajastajan vanha, kun hän siitti Semin, Hamin ja Jafetin.

6 Luku.

Ihmisten pahuus. Jumala julistaa tulvan tulevan. Arkki raketaan.

Ja tapahtui, kun ihmiset rupesivat lisääntymään maan päällä ja siittivät tyttäriä,

2. niin Jumalan pojat näkivät ihmisten tyttäret kauniiksi, ja ottivat vaimokseen kaikista ne, joita halusivat. Matt. 24:38. Luuk. 17:27.

3. Silloin sanoi Herra: „ei minun henkeni ole nuhteleva ihmistä iankaikkisesti, sillä hän on erhetyksisensä liha; sentähden olkoon hänelle aikaa sata kaksikymmentä ajastaikaa.“

4. Siihen aikaan, niinkuin myöhemminkin, oli sankareita maan päällä, kun Jumalan pojat makasivat ihmisten tyttäriä ja he olivat siittäneet heille: nämät olivat uroot, ne muinen kuuluaisat miehet.

5. Mutta Herra näki ihmisen pahuuden suureksi maan päällä; ja kaikki hänen sydämensä aivotus oli ainoastansa paha joka aika.

1 Moos. 8:21. Matt. 15:18.

6. Ja Herra katui ihmisen tehneensä maan päälle, ja tuli murheelliseksi sydämessänsä.

7. Ja Herra sanoi: „minä tahdon ihmisen, jonka minä loin, hukuttaa maan päällä, hamasta ihmisestä niin karjaan, matoihin ja taivaan lintuihin asti; sillä minä kadun niitä tehneeni.“

8. Mutta Noak löysi armon Herran edessä.

9. Tämä on Noakin sukukunta. Noak oli hurskas ja vakaa mies ajallansa, ja eli jumalisesti.

Hebr. 11:7. 2 Piet. 2:5.

10. Ja Noak siitti kolme poikaa, Semin, Hamin ja Jafetin.

11. Mutta maa oli turmeltu Jumalan kasvojen edessä, ja täynnänsä väkivaltaa.

12. Silloin katsahti Jumala maan päälle, ja katso, se oli turmeltu; sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä.

13. Ja Jumala sanoi Noakille: „kaikeksen lihan loppu on minun eteeni tullut; sillä maa on täynnänsä väkivaltaa, jota he harjoittavat, ja katso, minä hukutan heidät ynnä maan kanssa.“

14. Tee itsellesi arkki hongasta, ja

tee sisälle olinsijat, ja tervaa se sisältä ja ulkoa.

15. Ja tee se näin: kolmesataa kyyväräätä olkoon arkin pituus, viisikymmentä kyyväräätä hänen leveytensä, ja kolmekymmentä kyyväräätä korkeutensa.

16. Tee arkkiin akkunoita ja päättä ne kyyvärän korkealle ylhäältä; ja pane arkin ovi sen kylkeen. Ja tee siihen kolme pohjaa, alimmainen, keskimmäinen ja ylimmäinen.

17. Ja minä, katso, minä annan tulla vedenpaisumisen maan päälle hukuttamaan kaikkea lihaa, jossa elävä henki on taivaan alla, ja kaikki, mitä maan päällä on, pitää hukuttaman.

18. Mutta sinun kanssasi minä teen liitonni, ja sinun pitää arkkiin sisälle menemän, sinun ja sinun poikasi; ja sinun emäntäsi, ja poikasi emäntät sinun kanssasi.

19. Ja sinun pitää saattaman arkkiin kaikkinaisia eläimiä kaikesta lihasta, kaksittain kaikista, koiraksen ja naaraksen, jäämään elämään kanssasi:

20. Linnuista laistansa, karjasta laistansa, kaikkinaisista matelevaisista maan päällä laistansa. Kaikkia näitä tulkoon kaksittain sinun tykösi, hengissä pidettäväiksi.

21. Ja ota myötäsi kaikkinaista ruokaa, jota syödään, ja kokoa se tykösi, sinulle ja heille elatukseksi.

22. Ja Noak teki sen; kaikki mitä Jumala hänen käski, niin hän teki.

7 Luku.

Tulva tulee.

Ja Herra sanoi Noakille: „mene arkkiin, sinä ja koko sinun huoneesi; sillä minä olen nähnyt sinun hurškaaksi minun edessäni tällä ajalla. 2 Piet. 2:5.

2. Kaikista puhtaista eläimistä ota tykösi seitsemän ja seitsemän, koiras ja naaras, mutta saastaisista eläimistä kaksin, koiras ja naaras;

3. niinmyös taivaan linnuista seitsemän ja seitsemän, koiras ja naaras, että suku jäisi elämään koko maan päällä.

4. Sillä seitsemän päivän perästä annan minä sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja hukutan maan päältä kaikki elävät luontokappaleet, jotka minä tehnyt olen.

5. Ja Noak teki kaikki niinkuin Herra hänelle käski.

6. Noak oli kuudensadan ajasta-

jan vanha, kun vedenpaisumus tuli maan päälle.

7. Ja hän meni arkkiin poikinensa, vaimonensa, ja hänen poikairsa vaimot hänen kanssansa, vedenpaisumusta pakoon.

8. Puhtaista eläimistä ja saastaisista, ja linnuista ja kaikista, kuin matelevat maan päällä,

9. meni hänen tykönsä arkkiin kaksittain, koiras ja naaras, niinkuin Herra Noakille käsenyt oli.

10. Ja kun seitsemän päivää kulu- nut oli, nousi tulvan vesi maan päälle.

11. Sinä vuonna, kun Noak oli kuudensadan ajastajan vanha, toisella kuukaudella, seitsemäntoista päivänä kuusta, kuohuivat kaikki syvyyden lähteet, ja taivaan akkunat aukenivat,

12. ja maan päälle satoi neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

13. Samana päivänä meni Noak arkkiin, ja Sem, Ham ja Jafet, Noakin pojat, ja Noakin vaimo, ja kolme hänen poikainsa vaimoa hänen kanssansa,

14. niin myös kaikellaiset pedot, ja kaikellinen karja, ja kaikellaiset maan päällä matelevaiset, sekä kaikellaiset linnut, ja kaikki lentävät, joilla siivet ovat.

15. Ne menivät kaikki Noakin tykö arkkiin, kaksittain kaikesta lihasta, jossa elävä henki oli.

16. Ja ne olivat koirakset ja naarakset kaikkinaisesta lihasta, ja menivät sisälle, niinkuin Jumala hänelle käsenyt oli. Ja Herra sulki hänen jälkeensä.

17. Silloin tulvaili vettä neljäkymmentä päivää maan päälle, ja vedet paisuivat ja nostivat arkin ylös, ja veivät korkealle maasta.

18. Niin vedet saivat vallan, ja paisuivat sangen suuresti maan päälle, niin että arkki oli vestiajolla.

19. Ja vedet saivat sangen suuren vallan, ja enenivät niin suuresti maan päälle, että kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peitettiin.

20. Viisitoistakymmentä kyyväräätä korkealle kävivät vedet vuorten yli, jotka peitettiin.

21. Silloin hukutti kaikki liha, joka maan päällä matelee, linnut, karja, pedot, ja kaikki, jotka maan päällä liikkuvat, ja kaikki ihmiset.

22. Ja kuivan maan päällä kaikki, joissa elävä henki oli, kuolivat.

23. Niin hukutettiin kaikki, mitä maan päällä oli, ihmisestä niin karjaan asti, ja matolhin, ja taivaan

untuihin asti, kaikki hukutettiin maan päältä; ainoastansa Noak jäi, ja ne, jotka hänen kanssansa olivat arkissa.

24. Ja vedet olivat valloillansa maan päällä sata viisikymmentä päivää.

8 Luku.

Tulva lakkaa. Noakin uhri ja Jumalan lupaus.

Silloin Jumala muisti Noakia ja kaikkia eläimiä, ja kaikkea karjaa, jotka hänen kanssansa olivat arkissa. Ja Jumala nosti tuulen maan päälle, ja vedet laskeutuivat.

2. Ja syvyyden lähteet sekä taivaan akkunat tukittiin, ja sateet taivaasta asetettiin.

3. Ja vedet maan päältä yhä laskeusivat ja vähenivät sadan viidenkymmenen päivän perästä.

4. Ja seitsemäntoista päivänä, seitsemännessä kuukaudessa, asetui arkki Araratin vuorelle.

5. Mutta vedet vähenivät vähemmistään hamaan kymmenenteen kuukauteen asti. Ensimmäisenä päivänä kymmenentenä kuukautena näkyivät vuorten kukkulat.

6. Neljäkymmenen päivän perästä avasi Noak arkin akkunat, jonka hän tehnyt oli,

7. ja antoi kaarneen lentää ulos; se lensi edes takaisin, siksi kuin vedet maan päältä kuivuivat.

8. Sitten lähetti hän kyhkynen tykönsä, nähdäkseen, olivatko vedet juosneet pois maan päältä.

9. Kun ei kyhkynen löytänyt paikkaa, kussa jalkaansa lepuuttaisi, palasi se hänen tykönsä arkkiin; sillä vedet peittivät vielä koko maan. Niin Noak ojensi katensä ja otti hänen tykönsä arkkiin.

10. Sitten odotti hän vielä toiset seitsemän päivää, ja antoi taas kyhkynen lentää arkista.

11. Se palasi hänen tykönsä ehtopuolella, ja katso, suussansa toi se öljyvuon tuoreen lehden, jonka oli murtanut. Niin Noak ymmärsi, että vedet maan päältä olivat laskeutuneet.

12. Mutta hän odotti vielä seitsemän päivää, ja antoi taas kyhkynen lentää ulos; se ei enää palannutkaan.

13. Kuudennella sadalla ja ensimmäisellä ajastajalla, ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuukaudessa, kuivuivat vedet maan päältä. Niin avasi Noak arkin katon, ja katsele, ja katso, maa oli kuivunut.

14. Ja maa tuli peräti kuivaksi seit-

semäntenä kolmattakymmenentenä päivänä toisessa kuukaudessa.

15. Silloin Jumala puhui Noakille, sanoen:

16. „Lähde arkista, sinä ja sinun vaimosi, ja sinun poikasi, ja sinun poikaisi vaimot sinun kanssasi.

17. Kaikkinaiset eläimet, jotka sinun tykönäsi ovat, kaikkinaisesta lihasta, sekä lintuista että karjasta, ja kaikista matelevaisista maan päällä, vie ne ulos kanssasi, liikkukoot ne maan päällä, ja olkoot hedelmälliset ja lisääntyköt maan päällä.“

18. Niin Noak meni ulos poikineensa ja vaimonensa, ja poikainsa vaimot hänen kanssansa.

19. Kaikki eläimet, kaikkinaiset matelevaiset, kaikkinaiset linnut, ja kaikki mikä maassa matelee, läksivät arkista, jokainen lainsa jälkeen.

20. Ja Noak rakensi Herralle alttarin ja otti kaikkinaista puhtaata karjaa, ja kaikkinaisia puhtaita lintuja, ja uhraisi polttouhria alttarilla.

21. Ja Herra tunnisi lepytyshajun, ja Hän sanoi sydämessänsä: „en minä silleen enää maata kiroa ihmisen ähden; sillä ihmisen sydämen aivoitus on paha hamasta lapsuudesta; enkä minä enää häviä kaikkia, jotka elävät, niinkuin minä tehnyt olen. 1 Moos. 6:5. Matk. 15:19. Jes. 64:9.

22. Niin kauan kuin maa seisoo, ei ole kyväminen ja nittäminen, vilu ja helle, suvi ja talvi, päivä ja yö koskaan lakkaava.“ 1 Moos. 1:14.

Jer. 33:25.

9 Luku.

Jumalan liitto Noakin kanssa. Noakin puheet pojilleen; hänen kuolemansa.

Ja Jumala siunasi Noakin ja hänen poikansa, ja sanoi helle: „olkaat hedelmälliset, lisääntykää ja täytäkää maan.

2. Ja teitä peljätkööt ja hämmästyköt kaikki eläimet maan päällä, kaikki linnut taivaan alla; kaikki, jotka maassa matelevat; ja kaikki kalat meressä; ne ovat teidän haluttunne annetut. 1 Moos. 1:28.

3. Kaikki, jotka liikkuvat ja elävät, olkoot teille ruuaksi; samoin kuin viheriäisen ruohon, olen minä kaikki teille antanut. 1 Moos. 1:29.

4. Ainoastansa älkää syökö lihaa, jossa vielä sielu on, se on, sen veren kanssa. 3 Moos. 17:10 ss. 5 Moos. 12:16, 23 ss. Apt. 15:20 ss.

5. Totisesti minä tahdon vaatia teidän verenne teidän sielujenne tähden; kaikilta eläimiltä minä sen tahdon vaatia. Ja ihmisen kädestä, itse-

kunkin hänen veljensä kädestä tahdon minä vaatia ihmisen hengen.

6. Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä pitää ihmisen kautta vuodatettaman; sillä Jumala on ihmisen tehnyt kuvaksensa.

1 Moos. 1:27. 5:1. 2 Moos. 21:12. 4 Moos. 35:31. San. 28:17. Matt. 26:52. Rm. 13:10.

7. Olkaat siis hedelmälliset ja lisääntykää; enentykää maassa, ja karttukaat siinä.

8. Ja Jumala puhui Noakille ja hänen pojillensa hänen kanssansa, sanoen:

9. „Katso, minä teen teidän kanssanne minun liittoni, ja teidän siemenenne kanssa teidän jälkeenne,

10. ja jokaisen elävän olennon kanssa, jotka teidän tykönänne ovat, lintujen, karjan ja kaikkien eläinten kanssa, jotka teidän tykönänne ovat, kaikkien kanssa, jotka arkista läksivät, mikä eläin ikänänsä maan päällä on.

11. Ja teen minun liittoni teidän kanssanne: täst'edes ei pidä enää kaikkea lihaa hukuttettaman vedenpaisumisella, eikä pidä täst'edes enää vedenpaisumus tuleman maata turmelemaan.“

Jes. 54:9.

12. Ja Jumala sanoi: „tämä on sen liiton merkki, jonka minä panen minun ja teidän, ja joka elävän olennon välille teidän tykönänne, ijan-kaikkiseksi ajaksi:

13. Minun kaareni olen minä pannut pilviin; olkoon se liiton merkki minun ja maan välillä.

14. Ja kun minä tuotan pilvet maan ylitse, niin pitää kaari pilvissä nähtämän.

15. Ja niin minä muistan liittoni minun ja teidän välillänne, ja joka elävän olennon välillä, oli se mitä lihaa hyvänsä, ettei enää vedenpaisumusta pidä tuleman kaikkea lihaa hukuttamaan.

16. Sentähden pitää kaaren pilvissä oleman, että kun minä katson siitä, niin muistan sitä ijankaikkista liittoa Jumalan ja joka elävän olennon välillä kaikkinaista lihaa, kuin maan päällä on.“

17. Ja Jumala sanoi siis Noakille: „tämä on sen liiton merkki, jonka minä olen tehnyt minun ja kaiken lihan välille maan päällä.“

18. Ja Noan pojat, jotka läksivät arkista, olivat Sem, Ham ja Jafet. Ja Ham oli Kanaanin isä.

19. Nämä ovat kolme Noakin poikaa, ja heistä hajosivat asujalmet kaikkeen maahan.

20. Ja Noak rupesti peltomieheksi, ja istutti viinimäen.

21. Ja kun hän joi viinistä, juopui hän ja makasi peittämättä majasansa.

22. Kun Ham, Kanaanin isä, näki isänsä hävyn, kertoi hän siitä molemmille veljillensä, jotka ulkona olivat.

23. Niin otti Sem ja Jafet vaatteen, ja panivat sen hartiollensa, ja menivät takaperin, ja peittivät isänsä hävyn. Ja heidän kasvonsa olivat toisaalle käännettyt, niin etteivät he nähneet isänsä häpyä.

24. Kun Noak heräsi viinistänsä, ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa hänelle tehnyt oli,

25. niin sanoi hän: „kirottu olkoon Kanaan; orjain orja olkoon hän veljillensä!“

26. Ja vielä hän sanoi: „kiftetty olkoon Herra, Semin Jumala, ja Kanaan olkoon hänen orjansa!

27. Jumala levittäköön Jafetin, ja hän asukoon Semin majoissa, ja Kanaan olkoon hänen orjansa!“

28. Ja Noak eli vedenpaisumisen jälkeen kolmesataa viisikymmentä ajastaikaa.

29. Koko Noakin ikä oli siis yhdeksänsataa viisikymmentä ajastaikaa; sitten hän kuoli.

10 Luku.

Noakin poikien sukutaulu.

Tämä on Noakin poikain, Semin, Hamin ja Jafetin sukukunta; ja heille syntyi lapsia vedenpaisumisen jälkeen.

1 Aik. 1:4 ss.

2. Jafetin lapset olivat: Gomer, Magog, Madai, Javan, Tubal, Mesek ja Tiras.

3. Mutta Gomerin lapset: Askenas, Rifat ja Togarma.

4. Javanin lapset: Elisa ja Tarsis, Kittimiläiset ja Dodaniläiset.

5. Näistä ovat jälkeiset hajonneet pakanain luotoihin ja heidän maakuntiinsa, itsekukin oman kieltensä, sukukuntansa ja kansansa jälkeen.

6. Hamin lapset: Kus, Misraim, Put ja Kanaan.

7. Kusin lapset: Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Raeman lapset: Saba ja Dedan.

8. Mutta Kus siitti Nimrodin; hän rupesti olemaan valtiias maassa.

9. Hän oli myös jalo metsämies Herran edessä. Siitä on sananlasku: „se on jalo metsämies Herran edessä, niinkuin Nimrod.“

10. Ja hänen valtakuntansa alku oli Babel, Ereki, Akkad ja Kalne, Sinearin maalla.

11. Siitä maakunnasta tuli hän Assyriaan, ja rakensi Niniven, Rehobot-Irin ja Kalakin.

12. ja myös Ressen, Niniven ja Kalakin vaiheelle; tämä on se suuri kaupunki.

Jon. 1:2 3:2,3.

13. Misraim siitti Ludilaiset, Anamilaiset, Lehabilaiset, Naftukilaiset,

14. Patrusilaiset ja Kaslukilaiset, joista ovat tulleet Filistealaiset ja Kaptorilaiset.

15. Mutta Kanaan siitti esikoisensa Sidonin, ja Hetin,

16. ja Jebusin, Emorin, Girgasin,

17. Hivin, Arkin, Sinin,

18. ja Arvadin, Semarin ja Hamatin. Sitten hajosivat Kananealaisten suvut.

19. Ja Kananealaisten rajat olivat Sidonista Gerarin kautta hamaan Gatsaan, sekä Sodomaan, Gomorraan, Adamaan ja Seboimlin päin, Laasaan asti.

Hos. 11:8.

20. Nämät ovat Hamin lapset heidän sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen, heidän maakunnissansa ja kansoissansa.

21. Mutta myös Semille, Jafetin vanhimmalle veljelle, syntyi lapsia; hän oli kaikkien Eberin lasten isä.

22. Semin lapset ovat: Elam ja Assur, Arpaksad, Lud ja Aram.

1 Aik. 1:17.

23. Ja Aramin lapset: Us, Hul, Geter ja Mas.

24. Mutta Arpaksad siitti Salakin, Salak siitti Eberin.

25. Eberille syntyi kaksi poikaa; toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikansa maailma jaettiin; ja hänen veljensä nimi oli Joktan.

26. Joktan siitti Almodadin, Selefin, Hasarmavetin, Jarakin,

27. Hadoramin, Usalin, Diklan,

28. Obalin, Abimaelin, Seban,

29. Ofirin, Havilan ja Jobabin. Kaikki nämä ovat Joktanin poikia.

30. Ja heidän asumajansa oli Mesassa Sefariin ja Iltäiseen vuoreen asti.

31. Nämä olivat Semin lapset, sukukuntainsa ja kieltensä jälkeen, maakunnissansa, kansainsa jälkeen.

32. Nämä ovat Noakin lasten suvut, helmokuntainsa jälkeen, kansoissansa. Ja näistä ovat kansat levinneet maan päälle vedenpaisumisen jälkeen.

II Luku.

Babelin torni. Kielten sekaannus. Semin sukutaulu.

Ja koko maailmalla oli yhtäläinen kieli ja yhtäläinen puheparsi.

2. Mutta kun hiesiirtyivät itään päin,

löysivät he kedon Sinearin maalla, ja asuivat siellä.

3. Ja he sanoivat keskenänsä: „käykäämme tilejä tekemään ja polttamaan.“ Ja heillä olivat tiilit kivien sijassa, ja maan pihka siteeksi.

4. Ja he sanoivat: „käykäämme, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, joka taivaaseen ulottuu, tehdäksemme itsellemme nimeä; sitten ei meitä hajoitettaisi kaikkiiin maihin.

5. Silloin Herra astui alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jota ihmisten lapset rakensivat.

6. Ja Herra sanoi: „katso, he ovat yhtäläinen kansa, ja yhtäläinen kieli on heillä kaikilla, ja tätä ovat he ruvenneet tekemään; ja tästä lähtien voisivat he tehdä, mitä vaan mielivät.

7. Käykäämme, astukaamme alas, ja sekoitakaamme siellä heidän kieltensä, niin ettei toinen ymmärtäisi toisensa kieltä.“

8. Ja niin Herra hajoiitti heidät sieltä kaikkiiin maihin; ja he lakkasivat sitä kaupunkia rakentamasta.

9. Siitä sai se nimensä Babel, sillä siellä Herra sekoitti koko maan kielen; ja Herra hajoiitti heidät sieltä kaikkiiin maihin.

10. Tämä on Seminsukukunta. Sem oli sadan ajastajan vanha ja siitti Arpaksadin, kaksi ajastaikaa vedenpaisumisen jälkeen. 1 Aik. 1:17. Luuk. 3:36.

11. Ja sitten eli hän vielä viisisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

12. Arpaksad oli viidenneljättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Salakin.

13. Ja sitten eli hän vielä neljäsetta kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

14. Salak oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Eberin.

15. Ja sitten eli hän vielä neljäsetta kolme ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

16. Eber oli neljänneljättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Pelegin.

17. Ja sitten eli hän vielä neljäsetta kolmekymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

18. Peleg oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Regun.

19. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa yhdeksän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

20. Regu oli kahdenneljättäkymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Serugin.

21. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa seitsemän ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

22. Serug oli kolmenkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Nahorin.

23. Ja sitten eli hän vielä kaksisataa ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

24. Nahor oli yhdeksänkolmattakymmentä ajastajan vanha, kun hän siitti Tarakin.

25. Ja sitten eli hän vielä sata yhdeksäntoistakymmentä ajastaikaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

26. Tarak oli seitsemänkymmenen ajastajan vanha, kun hän siitti Abramia, Nahorin ja Haranin.

27. Tämä on Tarakin sukukunta: Tarak siitti Abramia, Nahorin ja Haranin. Haran siitti Lotin. 1 Aik. 1:26.

28. Ja Haran kuoli isänsä Tarakin tykönä, syntymä-maallansa Kaldean Urissa.

29. Ja Abram ja Nahor ottivat itselensä vaimoja; Abramia vaimon nimi oli Sarai, ja Nahorin vaimon nimi Milka, Haranin tytär, joka oli Milkan ja Jiskan isä.

30. Mutta Sarai oli hedelmätön, eikä ollut hänellä lasta. 1 Moos. 17:17.

31. Ja Tarak otti poikansa Abramia ja Lotin, poikansa Haranin pojan, sekä minänsä Sarain, poikansa Abramia vaimon, ja he läksivät Kaldean Urista menemään Kanaanin maalle, ja tulivat Haraniin, ja asuivat siellä. Jos. 24:2s. Neh. 9:7.

32. Ja Tarakin ikä oli kaksisataaviisi ajastaikaa; ja hän kuoli Haranissa.

12 Luku.

Abramin kutsuminen. Hänen tulonsa Kanaanmaalle. Hänen matkansa Egyptiin.

Ja Herra sanoi Abramille: „lähde maaltasi, ja syntymä-paikastasi, ja isäsi huoneesta, sille maalle, jonka minä sinulle osoitan;

Ap. t. 7:3s. Hebr. 11:8.

2. niin minä teen sinun suureksi kansaksi, ja siunaan sinun, ja teen sinulle suuren nimen, ja sinä olet siunaus oleva. 1 Moos. 13:16.

3. Minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan niitä, jotka sinua kiroavat. Ja sinussa pitää kaikki sukukunnat maan päällä siunatuksi tuleman.“ 1 Moos. 18:18. 22:18. 26:4. 28:14. Ap. t. 3:25. Gal. 3:8, 16.

4. Niin Abram läksi, niinkuin Herra hänelle sanonut oli, ja Lot meni hänen kanssansa. Ja Abram oli viidenkaksattakymmentä ajastajan vanha Haranista lähtessänsä.

5. Ja Abram otti vaimonsa Sarain, ja Lotin, veljensä pojan, tavaroinen-

sa, jotka he olivat koonneet, ja ne palvelijat, jotka he olivat saaneet Haranissa, ja läksivät matkustamaan Kanaanmaalle, ja tulivat Kanaanmaalle.

6. Ja Abram vaelsi sen maakunnan läpi, hamaan Sikemin paikkakuntaan Mooren tammistoon asti. Ja siihen aikaan asuivat Kananealaiset maassa.

7. Silloin näkyi Herra Abramille ja sanoi: „sinun siemenelles annan minä tämän maan.“ Ja hän rakensi siinä alttarin Herralle, joka hänelle oli ilmestynyt. 1 Moos. 13:15. 5 Moos. 34:4. Neh. 9:8. Ap. t. 7:5.

8. Sitten siirtyi hän etemmäksi vuoren tykö, Betelistä itään päin, ja pani siihen majansa, niin että Betel oli lännen puolella ja Ai idän puolella; ja siihen hän rakensi alttarin Herralle, ja rukoili Herran nimeen.

9. Sitten Abram läksi sieltä etemmäksi, ja vaelsi etelään päin.

10. Niin tuli kova aika maahan, ja Abram meni alas Egyptiin, olemaan muukalaisena siellä; sillä sangen kova aika oli maassa.

11. Mutta kun hän lähestyi Egyptiä, puhui hän vaimollensa Saraille: „katso, armaani, minä tiedän sinun ihananmuotoiseksi vaimoksi.

12. Kun Egyptiläiset saavat sinun nähdä, niin he sanovat: „tämä on hänen vaimonsa,“ ja tappavat minun, ja antavat sinun elää.

13. Sano siis itsesi minun sisarekseni, että minulle hyvin kävisi sinun lähtesi, ja minä eläisin sinun vuokses.“ 1 Moos. 20:2, 13. 26:7.

14. Kun Abram tuli Egyptiin, näkivät Egyptiläiset vaimon juuri ihanaaksi.

15. Ja Faraon ruhtinaat näkivät hänen, ja ylistivät häntä Faraolle; ja vaimo veltiin Faraon huoneeseen.

16. Ja Abramille tehtiin hyvin hänen tähtensä. Hän sai lampaita ja karjaa ja aaseja, ja palvelijoita, ja piikoja, ja aasintammoja ja kameleja.

17. Mutta Herra viitsasi Faraota ja hänen huonettansa suurilla viitsauksilla Sarain, Abramia vaimon tähden.

18. Silloin kutsui Farao Abramia tykönsä ja sanoi: „miksi tämän minulle teit? mikset ilmoittanut minulle häntä vaimoksesi?

19. Miksi sanoit: „hän on minun sisareni?“ ja niin minä otin hänen vaimoksesi? katso, tässä on sinun vaimosi, ota hän ja mene.“

20. Ja Farao käski miestensä saatua hänet ulos ja hänen vaimonsa, ja kaikki mitä hänellä oli.

13 Luku.

Abram palaa Kanaanmaalle. Lot erkanee hänestä.

Niin Abram läksi jälleen ylös Egyptistä vaimonsa ja kaiken tavaran-
sa kanssa, ja Lot hänen kanssansa,
Etelä-maalle.

2. Ja Abramilla oli sangen paljon
karjaa, hopeata ja kultaa.

3. Ja hän matkusti eteenpäin Ete-
lä-maalta Beteliin asti, hamaan sii-
hen paikkaan, jossa hänen majan-
sa oli ennen ollut, Beteliin ja Ain
vaiheella.

4. Juuri siihen paikkaan, johon hän
ennen alttarin oli rakentanut; ja A-
bram rukoili siinä Herran nimeen.

1 Moos. 12:8.

5. Mutta Lotilla, joka Abramia seu-
rasi, oli myös lampaita, karjaa ja
majoja.

6. Ja ei heitä vetänyt maa yhdessä
asumaan; sillä heillä oli paljon tava-
rata, eivätkä taitaneet yhdessä asua.

1 Moos. 86:7.

7. Sentähden oli riita Abramın ja
Lotin paimenten välillä. Ja siihen
aikaan asuivat vielä Kananealaiset
ja Feresiläiset maassa.

8. Niin Abram sanoi Lotille: „äl-
köön olko riita minun ja sinun vä-
lilläsi, ja minun ja sinun paimen-
tesi välillä; meidän olemme veljekset.

9. Eikö koko maa ole edessäsi avoin-
na? erä minusta; jos sinä menet
vasemmalle, menen minä oikealle,
ja jos sinä menet oikealle, menen
minä vasemmalle.“

10. Niin Lot nosti silmänsä, ja nä-
ki, että koko Jordanin laakso oli ve-
sirikas; ennenkuin Herra Sodoman
ja Gomorran hukutti, oli se niinkuin
Herran yrttitarha, niinkuin Egyptin-
maa, aina Soariin asti.

11. Ja Lot valitsi itsellensä koko Jor-
danin lakeuden. Ja hän matkusti
itään päin; ja niin he erkanivat
toistansa.

12. Abram asettui Kanaanmaalle;
ja Lot asui lakeuden kaupungeissa,
ja majoilll aina Sodomaan asti.

13. Mutta Sodoman kanssa oli paha
ja rikkoi kovin Herraa vastaan.

1 Moos. 18:20 ss. 19:4 ss. Hes. 16:48 ss.

14. Ja Herra sanoi Abramille, sitte
kuin Lot oli erinnyt hänestä: „nos-
ta nyt silmäsi ja katso siitä, missä
asut, pohjoiseen, etelään, itään ja
länteen päin.

15. Sillä kaiken sen maan, minkä
näet, annan minä sinulle ja sinun
siemenellesi ijankaikkiseksi ajaksi.

1 Moos. 12:7.

16. Ja teen sinun siemenesi niinkuin
tomun maan päällä; jos joku voi
lukea tomun maan päällä, niin hän
myös voi sinun siemenesi lukea.

1 Moos. 15:6. 26:4. Hebr. 11:12.

17. Nouse ja vaella maata pitkin ja
poikin; sillä sinulle minä sen an-
nan.“

18. Niin Abram siirsi majansa, ja
kävi asumaan Mamren tammistoon,
joka on Hebronissa; ja hän rakensi
siinä alttarin Herralle.

14 Luku.

Kedorlaomerin sotaretki. Lot pelastetaan.
Abram ja Melkisedek.

Ja tapahtui silloin, kun Amrafel oli
J Sinearın kuninkaana, Ariok Ella-
sarin kuninkaana, Kedorlaomer Ela-
min kuninkaana ja Tideal Goimin
kuninkaana,

2. että he läksivät sotimaan Beraa, So-
doman kuningasta, Birsaa, Gomor-
ran kuningasta, Sineabia, Adaman
kuningasta, Semeberia, Seboimin ku-
ningasta, ja Belan, se on Soarin, ku-
ningasta vastaan.

3. Nämä kaikki yhdistyivät Siddimin
laaksossa, jossa nyt on Suolainen
meri.

4. He olivat olleet kaksitoistakym-
mentä ajastaikaa kuningas Kedor-
laomerin alla; mutta kolmantena-
toista ajastaikana olivat he hänestä
luopuneet.

5. Neljäntenätoista ajastaikana tuli
Kedorlaomer, ja ne kuninkaat, jotka
hänen kanssansa olivat, ja löivät Ra-
falaiset Astarot-Karnaimissa, ja Su-
silaiset Hamissa, Emiläiset Save-Kir-
jatalmissa,

6. sekä Horilaiset Seirin vuorella,
aina Paraniin asti, korpea liki.

7. Sitteen he palasivat ja tulivat En-
Mispatin tykö, se on Kades, ja ryösti-
vät koko Amalekilaisten maan; niin
myös löivät he Amorealaiset, jot-
ka asuivat Haseson-Tamarissa.

8. Niin läksivät Sodoman kuningas,
Gomorran kuningas, Adaman kunin-
gas, Seboimin kuningas ja Belan, se
on Soarin, kuningas ja ryhtyivät so-
taan Siddimin laaksossa

9. Kedorlaomeria, Elamin kuningas-
ta, Tidealia, Goimin kuningasta, Am-
rafelia, Sinearın kuningasta, ja Ari-
okia, Ellasarin kuningasta vastaan,
neljä kuningasta viittä vastaan.

10. Mutta Siddimin laaksossa oli
monta maanpihkuoppaa. Ja So-
doman ja Gomorran kuningas työ-
ttiin ja putosivat kuoppiin, ja jääneet
pakenivat vuorille.

11. Niin he ottivat kaiken Sodoman ja Gomorran tavarän, ja kaiken heidän ruokavaransa ja menivät matkaansa.

12. Ja he ottivat myös Lotin, Abrammin veljen pojan, kanssansa ja hänen tavaransa, ja menivät matkaansa; sillä hän asui Sodomassa.

13. Silloin tuli yksi, joka paennut oli, ja ilmoitti sen Abramille, sille Hebrealaiselle, joka asui Amorealaisen Mamren, Eskolin ja Anerin veljen, tammistossa. Nämä olivat liittossa Abrammin kanssa.

14. Kun nyt Abram kuuli veljensä otetuksi kiinni, varusti hän omia, kotona syntyneitä, uskotuita palvelijoitansa, kolmesataa ja kahdeksantoista, ja ajoi heitä takaa Daniin asti.

15. Ja hän jakoi väkensä ja karkasi palvelijoinensa yöllä heidän päälensä, löi heidät ja ajoi takaa hamaan Hobaan, joka on pohjoispuolella Damaskoa.

16. Ja hän toi takaisin kaiken tavarän; ja myös veljensä Lotin ja hänen tavaransa toi hän takaisin, niin myös vaimot ja väen.

17. Kun Abram palasi lyömästä Kedorlaomeria ja niitä kuninkaita, jotka olivat hänen kanssansa, meni Sodoman kuningas häntä vastaan Saven laaksossa, jota „kuninkaanlaaksoksi“ sanotaan.

18. Mutta Melkisedek, Salemin kuningas, toi leipää ja viiniä; ja hän oli ylimmäisen Jumalan pappi.

Pa. 110:4. Hebr. 5:6, 10. 7:1 ss.

19. Ja hän siunasi häntä, ja sanoi: „siunattu ole sinä, Abram, kaikkien korkeimmalta Jumalalta, jonka tavas ja maa oma on.“

20. Ja kiitetty olkoon kaikkien korkein Jumala, joka sinun vihollisesi antoi sinun käsiisi.“ Ja Abram antoi hänelle kymmenekset kaikista.

21. Silloin Sodoman kuningas sanoi Abramille: „anna minulle väki, ja pidä itse tavara.“

22. Mutta Abram sanoi Sodaman kuninkaalle: „minä nostan minun käteni Herran, sen kaikkien korkeimman Jumalan tykö, jonka tavas ja maa oma on.“

23. Ja vakuutan, etten ota kaikesta sinun omastasi lankaakaan eikä kengän riimua, ettes sanoisi: „minä olen Abrammin äveriääksi tehnyt.“

24. En tahdo mitään, paitsi sitä kuin nämä nuoret miehet syöneet ovat, ja niiden miesten osaa, jotka minua seurasivat: Aner, Eskol ja Mamre; he saakoot osansa.“

15 Luku.

Herra tekee liiton Abrammin kanssa.

Kun nämä olivat tapahtuneet, tuli Herran sana Abrammin tykö näyssä, sanoen: „Älä pelkää, Abram, minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva sangen suuri.“

2. Mutta Abram sanoi: „Herra, Herra, mitä minulle sitten annat? minä lähden lapsittomana täältä, ja minun huoneeni perilliseksi tulee tämä Eleasar Damaskosta.“

3. Ja Abram sanoi vielä: „minulle et antanut siementä; katso, minun kotopalkolliseni on minua perivä.“

4. Mutta katso, Herran sana tuli hänen tykönsä, sanoen: „ei tämä sinua peri; vaan joka sinun ruumiitasi tulee, se on sinua perivä.“

5. Ja hän vei hänen ulos, ja sanoi: „katso taivaalle ja lue tähdet, jos ne taidat lukea.“ Ja Hän sanoi hänelle: „niin sinun siemenesi on oleva.“

1 Moos. 13:16. 22:17. 2 Moos. 82:13.

5 Moos. 10:22.

6. Abram uskoi Herran, ja Hän luki sen hänelle vanhurskaudeksi.

Room. 4:3, 18. Gal. 3:6. Jaak. 2:28.

7. Ja Hän sanoi hänelle: „minä olen Herra, joka sinun vein ulos Kaidean Urista, antaakseni sinulle tämän maan omaksesi.“

8. Mutta hän sanoi: „Herra, Herra, mistä minä tietäisin sen omistavani?“

9. Silloin Hän sanoi hänelle: „tu minulle kolmivuotinen hehkolnen, ja kolmivuotinen vuohi, ja kolmivuotinen oinas, niin myös metlinen, ja nuori kyhkyäinen.“

10. Ja hän toi nämä kaikki, ja jakoi ne keskeltä kahtia, ja pani itsekunkin osan toisen toisensa kohdalle; vaan lintuja ei hän jakanut.

Jer. 34:18.

11. Niin petolinnut tulivat lihain päälle; mutta Abram karkoitti ne.

12. Kun nyt aurinko oli laskemaisillaan ja raskas uni oli langennut Abrammin päälle, katso, niin hämmästys ja synkiä pimeys tuli hänen päällensä.

13. Ja Hän sanoi Abramille: „niin tiedä totisesti, että sinun siemenesi on oleva muukalaisena siinä maassa, joka ei heidän omansa ole, ja heidän täytyy orjana olla, ja he vaietaan; niin on tapahtuva neljäsataa ajastaikaa.“

2 Moos. 1:13 ss. 12:40.

Ap. 1:7:3 ss.

14. Mutta sille kansalle, jonka orjana he ovat, koston minä; ja sitten he lähtevät ulos suurella tavaralla.

2 Moos. 11:2. 12:36 s.

15. Sinä menet isäisi tykö rauhaassa, ja haudataan hyvässä iässä.

1 Moos. 26:8.

16. Mutta neljännessä miespolvessa he tänne palajavat; sillä Amorea-laisten pahuuden mitta ei ole ennen täysi."

17. Ja kun aurinko oli laskenut ja pimeys joutunut, katso, uunissa pailoi tuli; ja liekki kävi kappaleitten keskellä. 2 Moos. 13:21. 19:18. Jer. 34:18.

18. Sinä päivänä teki Herra liiton Abraminkanssa, sanoen: „sinun siemenelles annan minä tämän maan, hamasta Egyptin virrasta suureen Fratin virtaan asti: 1 Moos. 12:7.

2 Moos. 23:31. 5 Moos. 34:4. 1 Kun. 4:21.

2 Aik. 9:26. Ps. 80:12.

19. Kainilaisten, Kenitsiläisten ja Kadmonilaisten,

20. Hetiläisten, Feresiläisten ja Rafalaisten,

21. Amoreaalaisten, Kananealaisten, Gergesiläisten ja Jebusilaisten maan:"

16 Luku.

Hagar ja Ismael.

Ja Sarai, Abramink vaimo, ei synnyttänyt hänelle lapsia. Mutta hänellä oli egyptiläinen piika, jonka nimi oli Hagar.

2. Niin Sarai sanoi Abramille: „katso, Herra on minun sulkenut synnyttämästä; mene siis minun piikani luo, ehkä minä saisin lapsia hänestä.“ Ja Abram totteli Sarain sanaa.

3. Ja Sarai, Abramink vaimo, otti egyptiläisen piikansa Hagarin, ja antoi sen miehellensä Abramille vaimoksi. Silloin oli Abram asunut Kanaanmaalla kymmenen ajastaikaa.

4. Ja hän makasi Hagarin tykönä, joka tuli raskaaksi. Kun hän tunsi itsensä raskaaksi, tuli hänen emäntänsä halvaksi hänen silmissänsä.

5. Niin sanoi Sarai Abramille: „minulle tapahtunut vääräys langetkoon sinun päällesi. Minä annoin minun piikani sinun helmaasi, ja kun hän tunsi itsensä raskaaksi, halpenin minä hänen silmissänsä. Herra tuomitkoon minun ja sinun välilläsi.“

6. Mutta Abram sanoi Saraille: „katso, sinun piikasi on sinun käsissäsi, tee hänelle mitä tahdot.“ Kun Sarai sitten kuritti häntä, niin hän pakeni hänen työkönsä.

7. Mutta Herran Enkeli löysi hänen vesilähteen tykönä korvessa, sen lähteen tykönä, joka on Surin tiellä.

8. Ja hän sanoi: „Hagar, Sarain piika, kusta tulet? ja kuhunka me-

net?“ Hän vastasi: „minä pakenin emäntääni Saraita.“

9. Ja Herran Enkeli sanoi hänelle: „palaja emäntäsi tykö, ja nöyryytä itsesi hänen kätensä alle.“

10. Ja Herran Enkeli sanoi vielä: „minä lisään suuresti sinun siemenesi, niin ettei sitä taideta lukea paljouden tähden.“

11. Vielä sanoi Herran Enkeli hänelle: „katso, siinä olet raskas, ja synnytät pojan, ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä Ismael, sillä Herra on kuullut sinun vaivasi.

12. Hänestä tulee tuima mies; ja hänen kätensä on jokaista vastaan, ja jokaisen käsi häntä vastaan; ja hän on asuva kaikkien veljiensä edessä.“ 1 Moos. 25:18.

13. Ja Hagar nimitti Herran, joka häntä puhutteli: „sinä Jumala, joka näet minun.“ Sillä hän sanoi: „Ollisinko todellakin pikimmältä nähnyt hänet, joka minun näkee!“

14. Sentähden nimitti hän sen kaivon: „sen elävän kaivoksi, joka minun näkee;“ se on Kadeksen ja Baredin välillä. 1 Moos. 24:62. 25:11.

15. Ja Hagar synnytti Abramille pojan; ja Abram antoi pojalleensa, jonka Hagar synnytti, nimen Ismael.

Gal. 4:22.

16. Ja Abram oli kuudenyhdeksättäkymmentä ajastajan vanha, kun Hagar synnytti hänelle Ismaelin.

17 Luku.

Jumala uudistaa liittonsa Abrahamin kanssa ja lupaa Isaaqista siemenen. Ympärileikkaus.

Kun Abram oli yhdeksänkymmenen yhdeksän ajastaikainen, näkyi Herra Abramille, ja sanoi hänelle: „minä olen Jumala kaikkivaltias; vaella minun edessäni, ja ole vakaa.

2. Ja minä teen liittoni minun ja sinun välilläsi, ja lisään sinun sangen suuresti.“

3. Ja Abram lankesi kasvoilleensa, ja Jumala puhui hänen kanssansa, sanoen:

4. „Katso, Minä olen, ja minun liittoni on sinun kanssasi, ja sinä tulet suuren kansan isäksi. Room. 4:17.

5. Sentähden ei sinua pidä enää kutsuttaman Abram, mutta Abraham on sinun nimesi oleva; sillä minä olen tehnyt sinun suuren kansan isäksi.

6. Ja teen sinun sangen suuresti hedelmälliseksi, ja asetan sinun kansoiksi, ja kuninkaat tulevat sinusta.

7. Ja Minä teen liittoni minun ja sinun välille, ja sinun siemenesi välille sinun jälkeesi, suvusta sukuun ijankaikkiseksi liittoksi, niin että minä olen sinun Jumalasi, ja sinun siemenesi Jumala sinun jälkeesi.

8. Ja Minä annan sinulle ja siemenellesi sinun jälkeesi sen maan, jossa sinä muukalainen olet, koko Kanaanmaan ijäiseksi omaisuudeksi; ja Minä olen heidän Jumalansa.

9. Ja Jumala sanoi vielä Abrahamille: „pidä siis minun liittoni, sinä ja sinun siemenesi sinun jälkeesi, suvusta sukuun.

10. Ja tämä on liitto, joka teidän tulee pitää, minun ja teidän välillänne, ja sinun siemenesi välillä sinun jälkeesi: kaikki miehenpuoli teidän seassanne pitää ympärileikattaman.

3 Moos. 12:3. Luuk. 2:21. Ap. t. 7:8.
Room. 4:11 ss.

11. Ja teidän pitää ympärileikattaman teidän esinahkanne liha: se on oleva liiton merkiksi minun ja teidän välillänne.

12. Kahdeksanpäiväisenä pitää ympärileikattaman teidän seassanne kaikki miehenpuoli, suvusta sukuun, kotona syntynyt ja jokainen rahalla ostettu muukalainen, joka ei ole sinun siemenesiäsi.

13. Kaiketi ympärileikattakoon sekä kotona syntynyt, että rahalla ostettu; ja niin minun liittoni on oleva teidän lihassanne ijankaikkiseksi liittoksi.

14. Mutta jokainen ympärileikkamaton miehenpuoli, joka ei ympärileikkauta esinahkansa lihaa, on hävitettävä kansastansa; hän on minun liittoni rikkonut.

15. Ja Jumala puhui vielä Abrahamille, sanoen: „älä kutsu vaimoasi Saraita enää Saraiksi, vaan Saara olkoon hänen nimensä.

16. Sillä Minä siunaan häntä, ja annan hänestäkin sinulle pojan; Minä siunaan hänen, ja hän on tuleva kansoiksi, ja kansain kuninkaat tulevat hänestä.“
1 Moos. 18:10. 21:2.

17. Niin Abraham lankesi kasvoilensa, naurahti, ja sanoi sydämessänsä: „syntyisikö sadan-ajastakaiselle poika? ja synnyttäisikö Saara yhdeksänkymmenen ajastakaisena?“

18. Ja Abraham sanoi Jumalalle: „joska Ismael saisi elää sinun edessäsi!“

19. Niin sanoi Jumala: „totisesti Saara, sinun vaimosi, synnyttää sinulle pojan, ja sinun pitää hänen nimensä kutsuman Isak; ja Minä teen minun liittoni hänen kanssansa

ijankaikkiseksi liittoksi, hänen siemenellensä hänen jälkeensä.

20. Ismaelista olen Minä myös sinun rukoukseksi kuulut; katso. Minä olen siunaanut häntä, ja teen hänen hedelmälliseksi, ja lisään hänen sangen suuresti: kaksitoistakymmentä ruhtinasta on hän siittävä, ja minä teen hänen suureksi kansaksi.
1 Moos. 25:16.

21. Mutta liittoni teen minä Isaakin kanssa, jonka Saara on sinulle synnyttävä tähän aikaan tulevana vuonna.“
Room. 9:7.

22. Ja kun puhe oli päätetty Abrahamin kanssa, meni Jumala ylös hänen tykönsä.

23. Ja Abraham otti poikansa Ismaelin, sekä kaikki kotona syntyneet, ja kaikki ostetut, kaiken miehenpuolen Abrahamin huoneessa, ja ympärileikkasi heidän esinahkansa lihan, kohtasi päivänä, niinkuin Jumala oli puhunut hänen kanssansa.

24. Abraham oli yhdeksänkymmenen yhdeksän ajastakainen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin.

25. Mutta Ismael, hänen poikansa, oli kolmentoista ajastakainen, kun hänen esinahkansa liha ympärileikattiin.

26. Samana päivänä ympärileikattiin Abraham ja Ismael, hänen poikansa;

27. ja kaikki miehenpuoli hänen huoneessansa, kotona syntyneet ja muukalaisilta ostetut, ympärileikattiin hänen kanssansa.

18 Luku.

Herran käynti Abrahamin luona. Uudistettu lupaus Saaralle. Abraham rukoilee Sodoman edestä.

Ja Herra näkyi Abrahamille Mambren tammistossa, jossa hän istui majansa ovelta, kun päivä oli palavimmallansa.

2. Kun hän silmänsä nosti ja katseli, katso, kolme miestä seisoi hänen edessään; ja kun hän näki heidän, juoksi hän heitä vastaan majan ovelta, ja kumarsi itsensä maahan,
Hebr. 13:2.

3. ja sanoi: „Herra, jos minä olen armon löytänyt sinun edessäsi, niin älä mene palvelijasi ohitse.

4. Sallikaat, että tuodaan vähän vettä pestäkseen jalkanne, ja levätkää puun alla.

5. Minä tuon teidän eteenne kapaleen leipää, virvoittakaat sydän-

tänne, ennenkuin menette, koska kerran poikkesitte teidän palvelijanne tykö. " He sanoivat: „tee niin-kuin sinä olet puhunut.“

6. Niin Abraham riensi majaan Saaran tykö, ja sanoi: „tuo joutuin kolme mittaa sämpylä-jauhoja, sotke ja leivo kalliaisia.“

7. Muilta itse juoksi Abraham karjan tykö, otti nuoren ja kauniin vasikan, ja antoi palvelijalle, joka riensi valmistamaan sitä.

8. Ja hän toi voita ja maitoa, ja vasikan, jonka hän oli antanut valmistaa, ja pani heidän eteensä; ja hän seloi itse heidän edessään puun alla, kun he söivät.

9. Niin sanoivat he hänelle: „kussa on sinun vaimosi Saara?“ hän vastasi: „tuolla majassa.“

10. Ja Hän sanoi: „minä palajan sinun tykösi täällä ajalla tulevana vuonna, ja katso, vaimollasi Saarella on oleva poika.“ Ja sen kuuli Saara majan ovelta, joka oli hänen takanansa. 1 Moos. 17:19. 21:1 s. Room. 9:9.

11. Mutta Abraham ja Saara olivat vanhat ja ijälliseksi joutuneet, niin että Saaralta olivat lakanneet valmolliset menot. Room. 4:19. Hebr. 11:11.

12. Sentähden naurahi Saara itsekensä, ja sanoi: „näin vanhaksi tultuani, minäkö antaisin itseni hekumaan? ja minun herranikin on vanhentunut.“ 1 Piet. 3:6.

13. Mutta Herra sanoi Abrahamille: „miksi Saara nauroi, sanoen: „minäkö todellakin synnyttäisin, joka olen vanhaksi tullut?“

14. Onko Herralle mitäkään mahdotonta? Määrättyyn aikaan minä palajan sinun tykösi tulevana vuonna, ja Saarella on poika.“

Luuk. 1:37. 2 Kun. 4:16.
15. Niin Saara kielsi, sanoen: „en minä nauranut;“ sillä hän hämmästy. Mutta Hän sanoi: „ei ole niin, sinä nauroit.“

16. Silloin nousivat miehet ja läksivät menemään Sodomaan päin; ja Abraham meni heidän kanssansa saattamaan heitä.

17. Ja Herra sanoi: „salaisinko minä Abrahamilta, mitä minä teen?“

Am. 3:7. Jaak. 2:23.
18. Abrahamistahan totisesti on tuleva suuri ja väkevä kansa, ja kaikki kansat maan päällä pitää hänessä siunattaman. 1 Moos. 12:3. 22:18. 26:4.

28:14. 2 Moos. 1:7. Ap. t. 3:26. Gal. 3:8.

19. Sillä minä olen hänen valinnut, että hän käskisi lapsiansa ja jälkeisiä perhettänsä Herran tietä pitämään, ja tekemään hurskautta ja

oikeutta; jotta Herra saattaisi Abrahamille kaikki, mitä Hän hänelle luvannut on.“

20. Ja Herra sanoi: „Huuto on suuri Sodomasta ja Gomorrasta, ja heidän syntinsä ovat sarran raskaat.

1 Moos. 13:13. 19:13. Hea. 16:49.

21. Minä astun nyt alas katsomaan, ovaiko he aivan niin tehneet kuin huuto heistä on tullut minun eteeni, vai eikö, että minä sen tietäisin.“

22. Ja miehet kääntyivät sieltä, ja menivät Sodomaan päin. Mutta Abraham jäi vielä seisomaan Herran eteen.

23. Ja Abraham astui hänen tykönsä, ja sanoi: „hukatatko myös vanhurskaankin jumalattoman kanssa?“

24. Jos kaupungissa olisi viisikymmentä vanhurskasta, hukuttaisitko myös ne, etkä säästäisi sitä paikkaa viidenkymmenen vanhurskaan tähden, jotka siellä olisivat?

25. Pois se sinusta, että sen tekisit, ja kuoletaisit vanhurskaan jumalattoman kanssa, ja niin vanhurskaan kävisi kuin jumalattomankin! Pois se sinusta! Eikö kaiken maailman Tuomari oikeutta tekisi?“

Room. 8:6.
26. Niin Herra sanoi: „jos minä löydän viisikymmentä vanhurskasta Sodoman kaupungissa, niin minä säästän kaiken sen paikan heidän tähtensä.“

27. Mutta Abraham vastasi ja sanoi: „katso, minä olen ruvennut puhumaan minun Herrani kanssa, vaikka olen tomu ja tuhka.

28. Mitä, jos olisi viisi vailla viideskymmenestä vanhurskaasta, kadottaisitko viiden tähden koko kaupungin?“ Ja Hän sanoi: „en kadota, jos minä löydän siellä viisiviidettäkymmentä.“

29. Ja hän puhui vielä Hänelle, ja sanoi: „kenties siellä löytyisi neljäkymmentä?“ Ja Hän sanoi: „en tee sitä niitten neljänkymmenen tähden.“

30. Abraham sanoi: „älkөөn minun Herrani vihastuko, että minä vielä puhun; mitä, jos löytyisi siellä kolmekymmentä?“ Ja Hän sanoi: „en sitä tee, jos minä löydän siellä kolmekymmentä.“

31. Ja hän sanoi taas: „katso, minä olen ruvennut puhumaan Herrani kanssa: „mitä, jos löytyisi siellä kaksikymmentä?“ Ja Hän sanoi: „en kadota kahdenkymmenen tähden.“

32. Vielä hän sanoi: „älkөөn minun Herrani vihastuko, jos minä ainoasiensa tämän kerran vielä pu-

hun; mitä, jos siellä löytyisi kymmenen?" Ja Hän sanoi: „en kadota kymmenen tähden.“

33. Ja Herra meni pois sitten kun hän oli Abrahamin kanssa puhunut; ja Abraham palasi kotiansa.

19 Luku.

Sodoman hävitys. Lotin vaimo ja tyttäret.

Ja ne kaksi enkeliä tulivat ehtoona Sodomaan, ja Lot istui Sodoman portissa. Kun Lot näki heidät, nousi hän heitä vastaan, kumarsi kasvoilensa maahan,

2. ja sanoi: „katsokaat, minun herrani, poikekatkaat palvelijanne huoneesen yöksi, ja antakaat pestä jalkanne, ja aamulla varhain noustu-
anne menette matkaan.“ Hesanoivat: „ei suinkaan, vaan kadulla me yötä pidämme.“ 1 Moos. 18:2 ss. Hebr. 13:2.

3. Mutta hän ahkerasti vaati heitä; ja he poikkesivat hänen tykönsä, ja tulivat hänen huoneesensa. Ja hän valmisti heille aterian ja leipoi happamattomia leipiä, ja he söivät.

4. Ennenkuin he maata panivat, tulivat kaupungin miehet, Sodomalaiset, nuoret ja vanhat, kaikki kansa joka kulmalta, ja piirittivät huoneen.

5. Ja he kutsuivat Lotin ja sanoivat hänelle: „kussa ovat ne miehet, jotka sinun tykösi yöllä tulivat? tuo heitä meidän tykömme, tunteaksemme heitä.“

Tuom. 19:22. Jes. 3:9. Room. 1:27.

6. Silloin Lot meni ulos heidän tykönsä oven eteen, sulki oven jälkeensä,

7. ja sanoi: „älkäätki, rakkaat veljeni, tehkö niin pahoin.“

8. Katsokaat, minulla on kaksi tyttärtä, jotka ei vielä miehestä mitään tiedä; ne minä tuotan teille, tehkäätki heille mitä te tahdotte. Kunhan vaan näille miehille ette mitään pahaa tee; sillä sentähden ovat he tulleet minun kattoni suojaan.“

9. Mutta he sanoivat: „mene matkaasi!“ Ja he sanoivat: „tuo yksi on tullut muukalaisena olemaan, ja tahtoo kuitenkin hallita. Mutta nyt me teemme enemmän pahaa sinulle kuin heille.“ Ja he karkasivat väkivallalla Lotin päälle ja hyökkäsivät ovea särkemään.

10. Silloin miehet ojensivat käntensä ulos, ja tempasivat Lotin tykönsä huoneesen, ja sulki oven kiinni.

2 Piet. 2:7.

11. Ja miehet, jotka huoneen oven edessä olivat, löivät he sokeudella,

piänet ja suuret, niin että he väsyivät ovea etsiessänsä. Viis. 19:16.

12. Ja miehet sanoivat Lotille: „jos sinulla vielä on omaisia täällä, vävyjä, poikia, tyttäriä, tahi muita tässä kaupungissa, vie ne ulos tästä paikasta.“

13. Sillä me hukutamme tämän paikan; koska heidän huutonsa on suuri Herran edessä, niin Herra lähetti meidät heitä hukuttamaan.“

1 Moos. 18:20.

14. Niin Lot meni ulos, ja puhutteli vävyjäänsä, joitten piti saaman hänen tyttärensä, ja sanoi: „nouskaat ja lähtekäätki tästä paikasta, sillä Herra hukuttaa tämän kaupungin.“ Mutta vävynsä luulivat hänen leikkää laskevan.

15. Kun nyt aamurusko nousi, kii-ruhtivat enkelit Lotia joutumaan, ja sanoivat: „nouse, ota vaimosi ja kaksi tyttärtäsi, jotka saapuvilla ovat, ettet hukkuisi tämän kaupungin pahuuksessa!“

16. Ja kun hän vilpyi, tarttuivat miehet hänen käteensä, ja hänen vaimonsa ja kahden tyttärensä käteen, sillä Herra tahtoi säästää häntä, ja taluttivat hänen ulos ja jättivät hänen ulkopuolelle kaupunkia.

Viis. 10:8. 2 Piet. 2:7.

17. Ja johdattaissaan heitä ulos, sanoi toinen: „pakene sielusi tähden; älä katsahda taaksesi, ja älä myös pysähdy koko tällä lakeudella; vaan pakene vuorille, ettet hukkuisi.“

18. Mutta Lot sanoi heille: „Voi, Herrani!“

19. Katso, palvelijasi on löytänyt armon sinun edessäsi, sinä olet tehnyt laupeutesi suureksi, jonka minulle osoitit, pelastaaksesi sieluani; en taida minä päästä pakoon vuorille, ennenkuin onnettomuussaavuttaa minun ja minä kuolen.

20. Katso, kaupunki tuolla on lähellä paetakseni sinne, ja se on pieni. Salli minun paeta sinne — sehän on niin pieni—, että sieluni jäisi elämään.“

21. Niin sanoi Hän hänelle: „katso, tässäkin asiassa olen minä sinun rukouksesi kuullut; en hävitä sitä kaupunkia, josta puhut.“

22. Riennä, pakene sinne; sillä en minä taida mitään tehdä, ennenkuin sinne pääset.“ Sentähden kutsui hän sen kaupungin Soariksi.

23. Kun aurinko oli nousnut maan yli, ja Lot tullut Soariin,

24. niin antoi Herra sataa Sodoman ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulta, Herralta taivaasta,

25. ja kukisti ne kaupungit, ja koko

sen lakeuden ynnä kaikki niiden kaupunkien asuvaliset, ja maan kasvun. 5 Moos. 29:23. Jes. 18:19. Jer. 50:40. Hea. 16:40. Hoos. 11:2. Am. 4:11. Luuk. 17:29.

Juud. v. 7.

26. Mutta Lotin vaimo, joka seurasi häntä, katsoi taaksensa ja muutui suolapatsaaksi. Viis. 10:7.

Luuk. 17:32.

27. Ja kun Abraham nousi varhain aamulla jamenisiihen paikkaan, jossa hän oli seisonut Herran edessä,

28. ja katsahti Sodomaan ja Gomorraan päin, ja silmäili koko lakeutta, niin näki hän, että savu nousi maasta niinkuin pätsin savu.

29. Niin tapahtui siis, että kun Jumala kukisti sen lakeuden kaupungit, muisti Hän Abrahamia, ja johdatti Lotin ulos hävityksen keskeltä, hävittäessään ne kaupungit, joissa Lot asui.

30. Ja Lot läksi Soarista ja asui vuoristossa, ja kaksi hänen tyttärensä hänen kanssansa; sillä hän pelkäsi asua Soarissa; ja hän oli luolassa, hän ja molemmat tyttärensä.

31. Niin sanoi vanhempi nuoremmalle: „isämme on vanha, eikä ole muuta miestä maan päällä, makaaamaan meidän kanssamme, koko maailman tavan jälkeen.

32. Käykäämme, juotakaamme isämme viinillä, ja maatkaamme hänen kanssansa, herättääksemme isätlämme siementä.“

33. Niin he juotivat isänsä sinä yönä viinillä. Ja vanhempi tuli ja makasi isänsä kanssa, eikä hän huomannut, koska hän tuli makaamaan ja koska hän nousi.

34. Toisena päivänä sanoi vanhempi nuoremmalle: „katso, minä makasin menneenä yönä isäni kanssa; juotakaamme häntä myös tänä yönä viinillä, ja mene sinä ja makaa hänen kanssansa, herättääksemme isätlämme siementä.“

35. Niin he juotivat myös sinä yönä isänsä viinillä; ja nuorempi meni ja makasi hänen kanssansa, eikä hän huomannut, koska hän tuli makaamaan ja koska hän nousi.

36. Ja niin molemmat Lotin tyttäret tulivat isästänsä raskaaksi.

37. Ja vanhempi synnytti pojan, ja nimitti hänen Moab; hänestä ovat Moabilaiset tulleet, hamaan tähän päivään asti.

38. Ja nuorempi myös synnytti pojan, ja nimitti hänen Ben-Ammi; hänestä tulivat Ammonin lapset, hamaan tähän päivään asti.

20 Luku.

Abraham ja Saara Gerarissa.

Ja Abraham vaelisi sieltä Etelämaahan, ja asui Kadeksen ja Surin vaiheella, ja oli muukalaisena Gerarissa.

2. Ja Abraham sanoi vaimostansa Saarasta: „hän on minun sisareni.“ Niin Abimelek, Gerarin kuningas, lähetti ja antoi noutaa Saaran tykönsä. 1 Moos. 12:13.

3. Mutta Jumala tuli Abimelekin tykö yöllä unessa ja sanoi hänelle: „katso, sinun pitää kuoleman sen vaimon tähden, jonka otanut olet; sillä hän on toisen miehen aviovaimo.“

4. Mutta Abimelek ei ollut ryhtynyt häneen. Ja hän sanoi: „Herra, tahdotko surmata hurakaankin kansan?”

5. Eikö hän sanonut minulle: „hän on minun sisareni?” ja hän itsekin sanoi: „hän on minun veljeni.“ Yksivakaisella sydämmellä ja viattomilla käsillä olen minä sen tehnyt.“

6. Ja Jumala sanoi hänelle unessa: „minä myös tiedän, että sydämesi yksivakaisuudessa olet sen tehnyt. Sentähden minä myös estin sinun rikkomasta minua vastaan; enkä sallinut sinun ryhtyä häneen.

7. Niin anna nyt miehelle hänen vaimonsa takaisin; sillä hän on profetta, ja hän on rukoileva sinun edestäsi, että saat elää. Mutta jos et sinä anna häntä takaisin, niin tiedä, että totisesti kuolet, ja kaikki mitä sinulla on.“ Ps. 106:14.

8. Niin Abimelek nousi varhain aamulla ja kutsui kaikki palvelijansa, ja puhui nämä kaikki heidän kuultensa; ja miehet pelkäsivät suuresti.

9. Ja Abimelek kutsui Abrahamin, ja sanoi hänelle: „mitäs meille teit? ja mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, että saatit minulle ja valtakunnalleni niin suuren rikoksen? sinä olet tehnyt minua kohtaan mitä ei sovi tehdä.“

10. Ja Abimelek sanoi vielä Abrahamille: „mitä tarkoittit, ettäs tämän teit?”

11. Abraham sanoi: „minä ajattelin: kenties ei tässä paikassa ole yhtään Jumalan pelkoa, ja he surmaavat minut vaimoni tähden.

12. Ja hän on tosin sisareni; sillä hän on isäni tytär, vaan ei äitini tytär, ja minä otin hänen vaimokseni.

13. Kun Jumala pani minut kulkemaan isäni huoneesta, sanoin minä hänelle: „osoita se lempeys minua

kohtaan, kuhunka paikkaan ikänä tulemme, että sanat minusta: „hän on veljeni!“

14. Niin Abimelek otti lampaita, ja karjaa, ja palvelijoita, ja pilkoja, ja antoi Abrahamille; ja lähetti hänelle Saaran, hänen vaimonsa.

15. Ja Abimelek sanoi: „katso, minun maani on avoinna sinun edessäsi; asu kussa sinulle parhain leipää.“

16. Ja hän sanoi Saarelle: „katso, minä annan veljellesi tuhannen hopeasikliä, ne pitää oleman sinulle silmäin peitteeksi, kaikkien edessä, jotka sinun kanssasi ovat; niin olet sinä kaikkien edessä viattomaksi todistettu.“

17. Mutta Abraham rukoili Jumalata, ja Jumala paransi Abimelekin, ja hänen vaimonsa, ja hänen piikansa; ja ne siittivät.

18. Sillä Herra oli perätti sulkenut kaikki kohdut Abimelekin huoneessa, Saaran, Abrahamin vaimon tähden.

21 Luku.

Isaak syntyy. Imael ja Hagar korvessa. Abrahamin liitto Abimelekin kanssa.

Ja Herra katsoi Saaran puoleen, niinkuin Hän sanonut oli; ja Herra teki Saarelle, niinkuin hän oli puhunut. 1 Moos. 17:19. 18:10, 14. Matt. 1:2. Hebr. 11:11.

2. Ja Saara tuli raskaaksi, ja synnytti pojan Abrahamille hänen vanhuudessaan, sillä ajalla, minkä Jumala hänelle sanonut oli.

3. Ja Abraham nimitti poikansa, joka hänelle syntynyt oli, jonka Saara hänelle synnytti, Isaak.

4. Ja Abraham ympärileikkasi poikansaakin kahdeksan-päiväisenä, niinkuin Jumala hänen oli käsenyt. 1 Moos. 17:11. Ap. t. 7:8.

5. Abraham oli sadan ajastaikainen, kun Isaak, hänen poikansa, hänelle syntyi.

6. Ja Saara sanoi: „Jumala on tehnyt minulle naurun; kuka ikänä sen saa kuulla, hän nauraa minua.“

7. Ja sanoi vielä: „kuka olisi taitanut sanoa Abrahamille: „Saara on lapsia imettävä; sillä minä olen synnyttänyt pojan hänen vanhuudessaan?“

8. Ja lapsi kasvoi ja vieroitettiin; ja Abraham teki suuret pidot sinä päivänä, jona Isaak vieroitettiin.

9. Ja Saara huomasi, että sen egyptiläisen Hagarin poika, jonka tämä oli Abrahamillesynnyttänyt, oli pilkkaaja.

10. Ja hän sanoi Abrahamille: „aja ulos tämä palkkavaimo poikinensa; sillä palkkavaimon pojan ei pidä perimän minun poikani Isaakin kanssa.“ Gal. 4:30.

11. Tämä sana oli Abrahamin mielestä sangen karvas, hänen poikansa tähden.

12. Mutta Jumala sanoi Abrahamille: „älä ota sitä niin pahaksesi poikasi ja palkkapiikasi tähden. Kaikkissa miä Saara sinulle sanoo, kuule häntä; sillä Isaakissa pitää sinulle siemen kutsuttaman. Room. 9:7. Hebr. 11:18.

13. Minä teen myös piikasi pojan kansaksi, koska hän sinun siemenesi on.“ 1 Moos. 16:10. 17:20.

14. Niin nousi Abraham aamulla varhain, otti leipää ja vesileilin, ja antoi Hagarille, ja pani hänen selkäänsä; ja antoi hänelle pojan, ja laski heidät menemään. Niin hän meni matkaansa, ja eksi Bersaban korvessa.

15. Kun vesi oli loppunut leillistä, heitti hän pojan yhden pensaalle.

16. Ja meni pois, ja istui hänen kohdallensa noin joutsen kantaman matkan päähän; sillä hän sanoi: „en minä voi nähdä pojan kuolemata.“ Ja istuen hänen kohdallansa, ratkesi hän ääneen itkemään.

17. Ja Jumala kuuli pojan äänen; ja Jumalan Enkeli huusi Hagaria taivaasta, ja sanoi hänelle: „mikä sinun on, Hagar? älä pelkää; sillä Jumala on kuullut pojan äänen, kussa hän makaa.

18. Nouse, ota poika, ja tue häntä kädelläsi; sillä minä teen hänen suureksi kansaksi.“

19. Ja Jumala avasi hänen silmänsä, että hän näki vesikaivon; niin hän meni ja täytti leilin vedellä, ja antoi pojan juoda.

20. Ja Jumala oli pojan kanssa; ja hän kasvoi, ja asui korvessa, ja tuli tarkaksi joutsimieheksi.

21. Ja hän asui Paranin korvessa; ja hänen äitinsä otti hänelle vaimon Egyptinmaalta.

22. Siihen aikaan puhui Abimelek ja hänen sotapäämiehensä Pikol Abrahamille, sanoen: „Jumala on sinun kanssasi kaikissa, mitä sinä teet. 1 Moos. 26:26.

23. Niin vannon nyt minulle tässä Jumalan kautta, ettet ole minulle, eikä pojalleni, eikä poikani pojalle petollinen; vaan sen laupeuden jälkeen, jonka minä tein sinulle, tee sinä myös minulle, ja sille maalle, jossa olet muukalainen.“

24. Niin sanoi Abranam: „sen minä vannon.“

25. Ja Abraham nuhteli Abimelekiä sen vesikaivon tähden, jonka Abimelekin palvelijat olivat väkivallalla ottaneet.

26. Ja Abimelek sanoi: „en ole minä tietänyt, kuka sen teki; et ole sinäkään ilmoittanut minulle, enkä minä ole sitä ennen kuullut, kuin tänäpä.“

27. Niin otti Abraham lampaita ja karjaa, ja antoi Abimelekille; ja he tekivät molemmat liiton keskenänsä.

28. Ja Abraham asetti seitsemän karitsaa laumasta erinänsä.

29. Niin Abimelek sanoi Abrahamille: „mihinkä nämä seitsemän karitsaa, jotka olet asettanut erikseen?“

30. Hän vastasi: „nämä seitsemän karitsaa pitää sinun ottaman minun kädestäni, todistukseksi minulle, että minä olen tämän kaivon kaivanut.“

31. Sentähden nimitti hän sen paikan Ber-Saba; sillä siinä he molemmat vannoiivat keskenänsä.

1 Moos. 26:31, 33.

32. Ja niin he tekivät liiton Bersabassa. Ja Abimelek nousi sekä Pilok, hänen sotapäällieheensä, ja palasivat Filistealaisten maalle.

33. Ja Abraham istutti puita Bersabassa; ja rukoili siinä Herran, ijankaikkisen Jumalan nimeen.

34. Ja hän oli muukalainen Filistealaisten maalla kauan aikaa.

22 Luku.

Abraham koetellaan. Kristus luvataan. Nahorin sukutaulu.

Kun nämä olivat tapahtuneet, koeteli Jumala Abrahamia, ja sanoi hänelle: „Abraham!“ Hän vastasi: „katso, tässä minä olen.“ Hebr. 11:17 ss.

2. Niin Hän sanoi: „ota nyt Isaak, sinun ainoa poikasi, jota rakastat, ja mene Morian maalle, ja uhraa hänet siellä polttouhriksi yhdellä niistä vuorista, jonka minä sinulle sanova olen.“

3. Niin Abraham nousi varhain aamulla, ja valjasti aasinnsa, ja otti kaksi palvelijataansa myötänsä, sekä poikansa Isaakin; sitten halkoili hän polttouhrin puita, ja valmisti itsensä, ja läksi menemään sille paikalle, jonka Jumala hänelle oli sanonut.

4. Kun Abraham kolmantena päivänä nosti silmänsä ja näki sen paikan kaukaa,

5. sanoi hän palvelijoillensä: „olkaat te tässä aasin tykönä; mutta minä ja poika käymme tuonne. Ja

kun me olemme rukoilleet, niin me palajamme teidän tykönnne.“

6. Ja Abraham otti polttouhrin halvot, ja sälyytti poikansa Isaakin selkään, mutta itse hän otti tulen ja veitsen kätteensä; ja he kävivät molemmat yhdessä.

7. Niin sanoi Isaak isällensä Abrahamille: „isä!“ Hän vastasi: „tässä minä olen, poikani.“ Ja hän sanoi: „katso, tässä on tuli ja halot; mutta kussa on lammas polttouhriksi?“

8. Abraham vastasi: „Jumala on katsova itsellensä lampaan polttouhriksi, poikani.“ Ja he kävivät molemmat yhdessä.

9. Ja kun he tulivat sille paikalle, josta Jumala oli hänelle sanonut, teki Abraham siihen alttarin, ja pani halot; sitten sitoi hän poikansa Isaakin, ja pani hänet alttarille halkojen päälle. Jaak. 2:21.

10. Ja hän ojensi kätensä, ja otti veitsen, teurastaaksensa poikaansa.

11. Silloin Herran Enkeli huusi hänelle taivaasta, sanoen: „Abraham, Abraham!“ Hän vastasi: „tässä minä olen.“

12. Hän sanoi: „älä satuta kättäsi poikaan, äläkä hänelle mitään tee; sillä nyt minä tiedän, että sinä pelkää Jumalata, kun et ole säästänyt ainokaista poikaasi minun tähteni.“

13. Niin Abraham nosti silmänsä, ja huomasi takanansa oinaan, joka oli sarvistaan tarttunut pensastoon. Niin Abraham meni, otti sen oinaan ja uhrasi polttouhriksi poikansa si-jaan.

14. Ja Abraham nimitti sen paikan: Herra on edeskatsova; josta vielä tänäpä nä sanotaan: Herran vuorella edeskatsoaan.

15. Mutta Herran Enkeli huusi Abrahamille toistamiseen taivaasta,

16. ja sanoi: „minä olen vannonut itse kauttani, sanoo Herra: koska tämän teit, etkä säästänyt ainoata poikaasi, Hebr. 6:13.

17. niin minä suuresti siunaan sinua, ja runsaasti lisää sinun siemenesi niinkuin taivaan tähdet, ja niinkuin sannan meren rannalla. Ja sinun siemenesi on voittava vihollistensa portit. 1 Moos. 13:16. 15:5.

Matt. 16:18. Luuk. 1:73.

18. Ja sinun siemenessäsi pitää kaikki kansat maan päällä siunatuksi tuleman, koska minun äänelleni kuulainen olit.“ 1 Moos. 12:3. 18:18. 26:4.

Ap. 1:8.25. Gal. 3:8. Jes. 65:16. Syr. 44:22.

19. Sitte palasi Abraham palvelijoihensa tykö; ja he nousivat ja mat-

kustivat yhdessä Bersabaan. Ja Abraham asui Bersabassa.

20. Kun nämä olivat tapahtuneet, ilmoitettiin Abrahamille, sanoen: „katso, Milka on myös synnyttänyt poikia sinun veljellesi Nahorille.

21. esikoisensa Usin, ja Busin, tämän veljen, ja Kemuelin, Aramin isän.

22. sekä Kesedin, Hasonin, Pildaksen, Jidlafan ja Betuelin.

23. Mutta Betuel siitti Rebekan. Nämä kahdeksan synnytti Milka Nahorille, Abrahamin veljelle.

24. Mutta hänen jalkavaimonsa, Rema nimeltä, synnytti Tebakin, Gahamin, Tahaksen ja, Maakan.

23 Luku.

Saara kuolee. Abraham ostaa haudan.

Ja Saaran elinaika oli sata seitsemän kolmattakymmentäajastaikaa; ne olivat Saaran ikävuodet.

2. Ja Saara kuoli Kirjat-Arbassa, joka on Hebron Kanaanmaalla. Niin Abraham valitti Saaran kuolemaa ja itki häntä.

3. Sitten nousi hän, läksi pois kuolleen tyköä, ja puhui Hetin lapsille, sanoen:

4. „Minä olen muukalainen asukas tykönänne; antakaat minulle perintöhauta teidän tykönänne, haudatakseni siihen minun kuollessi.“

5. Niin vastasivat Hetin lapset Abrahamia, sanoen hänelle:

6. „Kuule meitä, rakas herra; sinä olet Jumalan ruhtinas meidän keskellämme; hautaa sinun kuollessi meidän parhaasen hautaamme. Ei yksikään meistä sinua kiellä hautaamasta sinun kuolluttasi hänen hautaansa.“ 1 Moos. 25:10. 50:13. Ap. t. 7:16.

7. Niin Abraham nousi ja kumarsi maan kansan, Hetin lasten, edessä.

8. Ja hän puhui heille, sanoen: „jos sallitte, että minä hautaan minun kuollessi, niin kuulkaat minua, ja puhutelkaat minun puolestani Efronia, Soarin poikaa,

9. että hän antaisi minulle Makpelan luolan, joka hänellä on vainionsa perällä; täyttä hintaa vastaan antakoon se minulle perintöhaudaksi teidän keskellänne.“

10. Ja Efron istui Hetin lasten keskellä. Niin vastasi Efron, Hetiläinen, Abrahamia, kaikkien Hetin poikain kuullen, jotka hänen kaupunkinsa portista kulkivat, sanoen:

11. „Ei, minun herrani, vaan kuule minua; sen vainion minä annan sinulle, ja luolan, joka siinä on, an-

nan minä sinulle; minun kansain lasten nähden lahjoitan minä sen sinulle; hautaa sinun kuollessi.“

12. Abraham kumarsi maan kansan edessä,

13. ja puhui Efronille maan kansan kuullen, sanoen: „jospa kuitenkin minua kuulisit! minä annan rahan vainiosta, ota se minulta; ja minä hautaan kuollessi siihen.“

14. Efron vastasi Abrahamia, sanoen hänelle:

15. „Herrani, kuule minua; neljänsadan hopeasikin maa, mitä se on minun ja sinun välillä? hautaa sinun kuollessi.“

16. Abraham kuuli Efronia; ja punnitsi hänelle rahasumman, minkä hän määrännyt oli Hetin lasten kuullen: neljänsataa sikliä hopeata, käypää rahaa.

17. Ja niin Efronin vainio, joka Makpelassa on Mamren kohdalla, vainio luolinensa, ja kaikki puut siinä vainiolla, ja koko sen piirissä,

18. vahvistettiin Abrahamille omaisuudeksi kaikkien Hetin lasten nähden, jotka kulkivat hänen kaupunkinsa portista.

19. Ja sitten hautasi Abraham Saaran, vaimonsa, Makpelan vainion luolaan Mamren kohdalla, joka on Hebron Kanaanmaalla.

20. Niin luovuttivat siis Hetin lapset vainion ja luolan, joka siinä oli, Abrahamille perintöhaudaksi.

24 Luku.

Eleasarin matka. Rebekka tulee Isaakin vaimoksi.

Kun Abraham oli vanha ja joutunut iäälliseksi, ja Herra oli istunanut hänen kaikkia,

2. sanoi hän vanhimmalle huoneensa palvelijalle, joka kaikki hallitsi, mitä hänellä oli: „laske nyt kätesi minun kupeeni alle; 1 Moos. 15:2.

3. ja lupaa minulle valalla Herran, taivaan ja maan Jumalan kautta, ettet ota vaimoa minun pojalleni Kananealaisten tyttäristä, joiden seassa minä asun;

4. vaan mene minun isäni maahan ja minun sukuni tykö, ja ota sieltä minun pojalleni Isaakille vaimo.“

5. Palvelija sanoi hänelle: „jos niin tapahtuisi, ettet valmo tahtoisit seurata minua tähän maahan, pitääkö minun viemän sinun poikasi takaisin sille maalle, josta olet lähtenyt?“

6. Abraham sanoi hänelle: „varo, ettet vie poikaani sinne takaisin.

7. Herra, taivaan Jumala, joka mi-

nun otti isäni huoneesta ja syntymämaailani, ja joka minun kanssani puhui ja vannoi minulle, sanoen: 'sinun siemenellesi minä annan tämän maan,' hän lähettää Enkelinsä sinun edelläsi, niin että sieltä saat pojalleni vaimon. 1 Moos. 12:7. 13:15.

15:7, 18.

8. Mutta jos ei vaimo tahdo seurata sinua, niin sinä olet vapaa tästä minun valastani; älä vaan vie poikaani sinne jälleen."

9. Niin laski palvelija kätensä herransa Abrahamin kupeen alle ja vannoi hänelle sen.

10. Ja palvelija otti kymmenen kamelia herransa kameleista, ja läksi matkalle; hän otti myös myötänsä kaikkinaista herransa tavaraa; ja vaeli niin Mesopotamiaan Nahorin kaupunkiin. 1 Moos. 11:29, 31.

11. Siellä antoi hän kamelien laskea polvillensa ulkona kaupungista vesikaivon, tykönä ehtoopuolella, jolla ajalla vaimoväen tapa oli lähtea vettä ammentamaan.

12. Ja hän sanoi: „Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, suo minulle menestys tänä päivänä, ja tee laupeus herralleni Abrahamille.

13. Katso, minä seison tässä vesikaivon tykönä; ja kaupunkilaisten tyttäret tulevat vettä ammentamaan.

14. Niin suo nyt, että se tyttö, jolle minä sanon: 'kallista tänne vesiastiasi minun juodakseni,' ja hän sanoo: 'juo, ja minä juotan myös sinun kamelisi,' on juuri se, jonka olet määrännyt palvelijallesi Isaa-kille; sitten voim minä siitä ymmärtää, että olet laupeuden tehnyt herralleni."

15. Ja ennenkuin hän lakkasi puhumasta, katso, Rebekka tuli, joka syntynyt oli Betuelille, Milkan, Abrahamin veljen Nahorin vaimon, pojalle. Ja hänellä oli vesiastia olallansa.

1 Moos. 22:23.

16. Tyttö oli sängen ihana nähdä, ja vielä neitsyt, eikä yksikään mies ollut häneen ryhtynyt; hän meni alas lähteelle, täytti astiansa, ja tuli ylös.

17. Niin palvelija juoksi häntä vastaan, ja sanoi: „anna minun juoda vähän vettä astiastasi."

18. Hän sanoi: „juo, minun herrani," ja laski kiiruusti vesiastiansa alas kädellensä, ja antoi hänen juoda.

19. Ja kun hän oli antanut hänen juoda, sanoi hän: „minä ammennan vettä kameleillesikin, niin että he kaikki saavat juoda."

20. Ja hän kaasi kohta veden asti-

astansa ruuheen, ja juoksi taas kalvolle ammentamaan, ja ammennoi kaikille hänen kameleillelensa.

21. Mutta mies katseli häntä äänetönnä tietääksensä, oliko Herra tehnyt hänen matkansa onnelliseksi, vai ei.

22. Kun sitten kaikki kamelit olivat juoneet, antoi mies hänelle kultaisten nenärenkaan, joka painoi puolen sikkliä, sekä kaksi kultaista rannerengasta, jotka painoivat kymmenen sikkliä.

23. Ja hän kysyi: „kenenkä tyttäret olet? sano minulle: onko isäsi huoneessa sijaa meidän yötä ollaksemme?"

24. Hän vastasi hänelle: „minä olen Betuelin tytär, Milkan pojan, jonka hän synnytti Nahorille."

25. Ja hän vielä sanoi hänelle: „on meillä oikia ja karjan ruokaa kyllä, ja myös sijaa yötä-olla."

26. Silloin mies kumartui maahan, ja rukoili Herraa,

27. ja sanoi: „kiiftetty olkoon Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, joka ei ottanut pois laupeuttansa ja totuuttansa minun herraltani! minua on Herra johdattanut tällä tiellä minun herrani veljen huoneeseen."

28. Nyt tyttö juoksi ja ilmoitti nämä asiat äitinsä huoneessa.

29. Mutta Rebekalla oli velli, jonka nimi oli Laban. Ja Laban juoksi miehen tykö kaivoille.

30. Sillä kun hän näki nenärenkaan ja rannerenkaat sisarensa käsissä, ja kuuli sisarensa Rebekan puheet, jotka sanoi: 'näin on mies puhunut minulle,' niin tuli hän miehen tykö, joka seisoi kamelein luona kaivolla.

31. Ja hän sanoi: „tule sisälle, sinä Herran siunattu; mitä seisot ulkona? minä olen huoneen valmistanut, sekä sijaa kameleille."

32. Niin mies meni huoneeseen; siellä riisuttiin kamelit ja panttiin oikia ja ruokaa kameleille, sekä tuotiin vettä pestä hänen jalkansa ja niitten miesten jalat, jotka hänen kanssansa olivat.

33. Sitte panttiin ruokaa hänen eteensä. Mutta hän sanoi: „en minä syö, ennenkuin olen puhunut asiani." Laban vastasi: „puhu."

34. Silloin hän sanoi: „minä olen Abrahamin palvelija.

35. Ja Herra on runsaasti siunannut minun herrani, ja hän on suureksi tullut. Hän on antanut hänelle lampaita ja karjaa, hopeata ja kultaa, palvelijoita ja piikoja, kameleja ja aseja.

36. Ja Saara, minun herrani vaimo, on vanhalla iäjällensä synnyttänyt herralleni pojan; hänelle on hän antanut kaikki, mitä hänellä on.

1 Moos. 21:2.

37. Ja minun herrani vannotti minua, sanoen: „älä ota pojalleni vaimoa Kanancalaisten tyttäristä, joiden maalla minä asun;”

38. vaan mene minun isäni huoneeseen ja sukuni tykö, ja ota sieltä pojalleni vaimo.”

39. Mutta minä sanoin herralleni: „mitä, jos vaimo ei seuraisi minua?”

40. Niin hän sanoi minulle: „Herra, jonka edessä minä vaellan, lähettää Enkelinsä sinun kanssasi, joka tekee sinun matkasi onnelliseksi, niin että saat pojalleni vaimon minun suvustani ja minun isäni huoneesta.”

41. Sinä tulet vapaaksi minun vastani, kun kerran tulet minun sukuni tykö; jos elvät he anna häntä sinulle, niin sinä olet vapaa valastani.”

42. Niin minä tulin tänäpäpä läheteille, ja sanoin: „Herra, minun herrani Abrahamin Jumala, jos sinä olet tehnyt minun matkani onnelliseksi, jota minä nyt vaellan,

43. niin suo nyt sen tapahtua, kun seison tässä vesikaivon tykönä, että jos joku tyttö tulee vettä ammentamaan ja minä sanon hänelle: „anna minulle vähän vettä juoda astiastasi”

44. ja hän sanoo minulle: „juo sinä, minä ammentan myös sinun kameleillesi”, että hän juuri on se vaimo, jonka Herra on määrännyt minun herrani pojalle.”

45. Ja ennenkuin olin lopettanut puhumasta sydämessäni, katso, niin Rebekka tuli, vesiastia olallansa, ja astui alas lähteelle ammentamaan. Niin minä sanoin hänelle: „annus minun juoda.”

46. Hän riensi, laski vesiastian olaltansa alas ja sanoi: „juo, minä juotan myös kamelisi.” Niin minä join; ja hän juotti myös kamelit.

47. Ja minä kysyin häneltä, sanoen: „kenenkä tytär sinä olet?” hän vastasi: „minä olen Betuelin tytär, Nahorin pojan, jonka Milka hänelle synnytti.” Niin minä panin nenärenkaan hänen otsaansa ja rannerenkaat hänen käsiinsä.

48. Ja minä kumarruin maahan rukoillakseni Herraa, ja minä kiitin Herraa, minun herrani Abrahamin Jumalata, joka oli minun johdattanut oikilata tietä, että saisin herrani pojalle hänen veljensä tyttären.

49. Ja nyt, jos te tahdotte herralleni laupeuden ja totuuden, niin sano-kaat minulle; jos ei, niin sano-kaat sekin minulle, että käänntäisin itseni toisaalle, oikealle taikka vasemmalle puolelle.”

50. Niin vastasi Laban ja Betuel, ja sanoivat: „tämä asia on tullut Herralta; senlähden emme taida sinua vastaan puhua, ei pahaa eikä hyvää.”

51. Siinä on Rebekka edessäsi, ota hänet ja mene, ja olkoon hän sinun herrasi pojan vaimo, niinkuin Herra on sanonut.”

52. Kun Abrahamin palvelija kuuli heidän sanansa, kumartui hän maahan Herran eteen.

53. Ja palvelija toi hopea- ja kultakoristeita sekä vaatteita, ja antoi Rebekalle; vaan hänen veljellensä ja äidillensä antoi hän kalliita lahjoja.

54. Niin he söivät ja joivat, hän ja miehet, jotka hänen kanssansa olivat, ja viipyivät siellä yöstä. Mutta aamulla, kun nousivat, sanoi hän: „päästäkääät minua herrani tykö.”

55. Mutta tytön veli ja äiti sanoivat: „olkoon tyttömmeidän tykönmme edes kymmenenkin päivää; siten saat mennä.”

56. Niin sanoi hän heille: „älkääät viivyttäkö minua; sillä Herra on tehnyt minun matkani onnelliseksi. Laskekaat minua menemään herrani tykö.”

57. Niin he sanoivat: „kutsukaamme tyttö ja kysykäämme, mitä hän sanoo.”

58. Ja he kutsuivat Rebekan ja sanoivat hänelle: „tahdotko mennä tämän miehen kanssa?” Hän vastasi: „menen.”

59. Niin he päättivät, että heidän sisarensa Rebekka ymää hänen imetäjänsä lähtisi Abrahamin palvelijan ja hänen seuralaistensa kanssa.

60. Ja he siunasivat Rebekkaa ja sanoivat hänelle: „sinä olet meidän sisaremme, lisäänny tuhannen tuhanneksi; ja sinun siemenesi omistakoon vihamiestensä portit.”

61. Niin Rebekka nousi piikoinensa, istuivat kameleihin selkään, ja seurasivat sitä miestä. Ja palvelija otti Rebekan myötänsä, ja meni matkaansa.

62. Mutta Isaak oli paluumatkalla siltä kuivolta, joka kutsuttiin „sen elävän, joka minun näkee;” sillä hän asui Eteelämaalla.

1 Moos. 16:14. 25:11.

63. Ja ehtoopuolella oli hän lähtenyt rukoilemaan kedolle; ja kun

hän nosti silmänsä, näki hän kame-
lien lähestyvän.

64. Ja kun Rebekka nosti silmänsä
ja näki Isaakin, laskeusi hän maa-
han kamelin seljältä.

65. Ja sanoi palvelijalle: „mikä mies
tämä on, joka kedolla käy meitä vas-
taan?” Palvelija vastasi: „se on mi-
nun herrani.“ Niin hän otti silmik-
ko-vaatteen ja peitti kasvonsa.

66. Ja palvelija kertoi Isaakille kuin-
ka hän oli asian toimittanut.

67. Ja Isaak vei hänet äitinsä Saar-
ran majaan; ja hän otti Rebekan
vaimokseen ja rakasti häntä. Niin
sai Isaak lohdutuksen surussaan
äitinsä kuolemasta.

25 Luku.

Keturan lapset. Abrahamin kuolema.
Ismaelin sukutuu. Isaakin pojat.

Ja Abraham otti taas vaimon, jonka
nimi oli Keturä.

2. Hän synnytti hänelle Simranin,
Joksanin, Medanin, Midianin, Jis-
bakin ja Suakin.

3. Mutta Joksan siitti Seban ja De-
danin. Dedanin lapset olivat: Assu-
rilaiset, Letusilaiset ja Leummilaiset.

4. Midianin lapset olivat: Efa, Efer,
Hanok, Abida ja Eldaa; nämät kaik-
ki ovat Keturan pojat. 1 Aik. 1:32, 33.

5. Ja Abraham antoi kaikki, kuin
hänellä oli, Isaakille.

6. Mutta niille lapsille, jotka jalka-
vaimoista olivat, antoi hän lahjoja,
ja lähetti heidän vielä eläissäänsä pois
poikansa Isaakin tyköä, itään päin,
ltaimaille.

7. Ja tämä on Abrahamin elinaika,
minkä hän eli: sata viisikahdeksat-
takymmentä ajastaikaa.

8. Ja hän vaipui kuolemaan hyväl-
lä iällä, vanhana ja elämästä kyl-
läntyneenä, ja koottiin kansansa
tykö.

9. Ja hänen poikansa Isaak ja Is-
mael hautasivat hänen Makpelan
luolaan, Efronin, Hetiläisen Soarin
pojan, vainiönsä, Mamren kohdalla.

10. Siihen vainioon, jonka Abraham
oli ostanut Hetin lapsilta, siihen hau-
dattiin Abraham, ja Saara, hänen
vaimonsa. 1 Moos. 23:3-19.

11. Ja Abrahamin kuoleman jälkeen
siunasi Jumala hänen poikansa Isaa-
kin. Ja Isaak asui sen kaivon luona,
joka nimi on: „sen elävän kaivo,
joka minun näkee.“ 1 Moos. 16:14.

12. Mutta tämä on kertomus Ismae-
lin suvusta, Abrahamin pojan, jonka
Hagar, Saaran egyptiläinen piika,
synnytti.

13. Ja nämä ovat Ismaelin poikain
nimet, heidän nimiensä ja sukukuun-
tainsa jälkeen: Nebajot, Ismaelin esi-
koinen, sitten Kedar, Adbeel, Mibsam,

14. Misma, Duma, Massa,
15. Hadar, Tema, Jetur, Nafis ja
Kedma. 1 Aik. 1:29 a.

16. Nämä ovat Ismaelin lapset, ja
nämä heidän nimensä, heidän kyl-
lissäänsä ja kaupungissansa: kaksi-
toistakymmentä ruhtinasta kansoi-
nensa.

17. Ja tämä on Ismaelin ikä: sata
seitsemän neljättäkymmentä ajastai-
kaa; ja hän vaipui kuolemaan ja
koottiin kansansa tykö.

18. Mutta he asuivat Hevilasta ha-
maan Suriin asti, joka on Egyptin
kohdalla Assyriaan mentäessä. Itään-
päin kaikista veljistänsä asettui
hän. 1 Moos. 16:12.

19. Ja tämä on kertomus Isaakin,
Abrahamin pojan, suvusta. Abraham
siitti Isaakin. 1 Aik. 1:34. Matt. 1:2.

20. Ja Isaak oli neljäkymmenen
ajastaikainen, kun hän otti Rebekan,
syyrialaisen Betuelin tyttären Mesopotamiasta, syyrialaisen Labanin si-
saren, itsellensä vaimoksi.

21. Ja Isaak rukoili Herraa vaimonsa
edestä, sillä hän oli hedelmätön; ja
Herra kuuli häntä, ja Rebekka, hä-
nen vaimonsa, tuli raskaaksi.

22. Ja lapset sylväsivät toinen tois-
tansa hänen kohdussansa. Niin hän
sanoi: „jos näin piti käymän, miksi
minä olen tällainen?” Ja hän meni
kysymään Herralta.

23. Ja Herra sanoi hänelle: „kaksi
kansaa on sinun kohdussasi, ja kah-
talainen väki erkanee sinun ruumiis-
tasi; mutta toinen kansa voitaa toi-
sen, ja suurempi palvelee vähem-
pätä.“ 1 Moos. 27:29. 2 Sam. 8:14. Mal. 1:2.

Room. 9:10 ss.
24. Kun aika tuli synnyttää, katso,
kaksoiset olivat hänen kohdussansa.

25. Ensimmäinen, joka tuli ulos,
oli ruskea ja kokonansa niinkuin
karvainen vaippa; sentähden antoi-
vat he hänelle nimen Esau.

26. Senjälkeen tuli ulos hänen vel-
jensä, joka piti kädellensä Esaun
kantapäätä; ja he antoivat hänelle
nimen Jaakob. Kuudehkymmenen
ajastaikainen oli Isaak heidän synty-
essäänsä. Hos. 12:3. Matt. 1:2.

27. Ja poikaset kasvoivat, ja Esau
tuli jaloksi metsä- ja peltomieheksi;
mutta Jaakob oli yksivakainen mies
ja asui majoissa.

28. Ja Isaak rakasti Esautä, sillä
hän söi mielellänsä metsäsaalista.
Mutta Rebekka rakasti Jaakobia.

29. Kerran kun Jaakob oli keittänyt herkun, tuli Esau metsästä, ja oli väyöksissä.

30. Niin Esau sanoi Jaakobille: „anna minun syödä tästä ruskeasta herkusta, sillä minä olen väyöksissä.“ Sentähden kutsutaan hän Edomiksi.

31. Mutta Jaakob sanoi: „myö minulle tänäpäpä sinun esikoisuutesi.“

32. Esau vastasi: „katso, minä kuolen kuitenkin; mitä minun iitä esikoisuudesta onkaan?“

33. Ja Jaakob sanoi: „niin vanno minulle tänäpäpä.“ Ja hän vannoi hänelle, ja moi Jaakobille esikoisuutensa. Hebr. 12:16.

34. Niin Jaakob antoi Esaulle leipää ja hernekeittoa; ja hän söi ja joi, nousi ja meni pois. Näin halpaa piti Esau esikois-oikeuttaan.

26 Luku.

Isaak Gerarissa. Abimelekin litto. Esaun vaimot.

Mutta kallis aika tuli maalle, toinen sen entisen jälkeen, joka oli Abrahamin aikaan ollut. Silloin Isaak läksi Abimelekin, Filistealaisten kuninkaan, tykö Gerariin.

2. Niin Herra ilmestyi hänelle, ja sanoi: „älä mene Egyptiin, vaan asu sillä maalla, jonka minä sanon sinulle.“

3. Ole muukalainen tällä maalla, ja minä olen sinun kanssasi, ja siunaan sinua, sillä sinulle ja sinun siemenellesi minä annan kaikki nämä maat, ja vahvistan sen valan, jonka minä olen vannonut isällesi Abrahamille.

4. Ja minä ennennän sinun siemenesi niinkuin taivaan tähdet, ja annan sinun siemenellesi kaikki nämä maat; ja sinun siemenessäsi pitää kaikki kansat maan päällä siunatuksi tuleman, 1 Moos. 12:3. 13:15. 15:18. 18:18. 22:17. 28:4. 28:14.

5. sentähden että Abraham oli kuullainen minun äänelleni, ja piti minun oikeuteni, käskyni, säätyäni ja lakini.“

6. Niin Isaak asui Gerarissa.

7. Ja kun sen maan kansa kysyi hänen vaimostansa, sanoi hän: „hän on minun sisareni;“ sillä hän pelkäsi sanoa: „hän on minun vaimoni.“ ajatellen: „tämän paikkakunnan miehet voisivat minut tappaa Rebekan tähden, sillä hän on kaunis kasvoiltaan.“

8. Ja tapahtui, kun hän oli siellä kauan aikaa viipynyt, katsoi Abimelek, Filistealaisten kuningas, akku-

nasta; ja näki Isaakin hyväilevän vaimoansa.

9. Niin kutsui Abimelek Isaakin ja sanoi: „katso, totisesti hän on sinun vaimosi, miksi olet sanonut: „hän on minun sisareni?“ Ja Isaak sanoi hänelle: „minä ajattelin, että muutoin minut tapettaisiin hänen tähtensä.“

10. Abimelek sanoi: „miksi tämän melle teit? olisit helposti voinut tapahtua, että joku kansasta olisi maannut sinun vaimosi kanssa, ja niin olisit saattanut meidän päällemme rikoksen.“ 1 Moos. 20:9.

11. Niin Abimelek antoi käskyn kaikelle kansalle, sanoen: „joka ryhtyy tähän mieheen, taikka hänen vaimoonsa, hänen pitää totisesti kuoleman.“

12. Ja Isaak kylvi tässä maassa, ja sai sinä vuonna satakertaisesti; sillä Herra siunasi hänen.

13. Ja mies tuli voimalliseksi; ja hyötyi hyötymistensä siksi, että hän tuli varsin rikkaaksi.

14. Ja hänellä oli paljon tavarata lampaissa ja karjassa, oli myös paljon perhettä; sentähden Filistealaiset kadehtivat häntä.

15. Ja he tukitsivat kaikki kaivot, jotka hänen isänsä palvelijat olivat kaivaneet, hänen isänsä Abrahamin aikana, ja täyttivät ne mullalla. 1 Moos. 21:25.

16. Ja Abimelek sanoi Isaakille: „mene pois meidän tyköämme, sillä sinä olet tullut paljon väkevämmäksi meitä.“

17. Niin Isaak läksi sieltä ja sijoitti itsensä Gerarin laaksoon, ja asui siinä.

18. Ja Isaak antoi jälleen kaivaa ne vesikaivot, jotka olivat kaivetut hänen isänsä Abrahamin aikana, ja jotka Filistealaiset Abrahamin kuoleman jälkeen olivat tukinneet; ja hän nimitti ne niillä nimillä, kuin hänen isänsä ne oli kutsunut.

19. Niin kaivoivat myös Isaakin palvelijat laaksossa ja löysivät sieltä luontolähteen.

20. Mutta Gerarin paimenet riittelivät Isaakin paimenten kanssa, ja sanoivat: „tämä on meidän velemme.“ Niin hän nimitti sen kaivon Esekiksi, koska he olivat riidelleet hänen kanssansa.

21. Niin kaivoivat he toisen kaivon; ja siitäkin tuli riita, jonka tähden hän nimitti sen Sitnaksi.

22. Niin hän siirtyi pois sieltä toiseen paikkaan ja kaivoi toisen kaivon, josta ei riideltä. Sentähden ni-

mitti hän sen Rehobotiksi, ja sanoi: „nyt Herra on antanut meille avaramman alan, niin että voimme enentyä maassa.“

23. Sitten siirtyi hän sieltä Bersabaan.

24. Niin Herra ilmestyi hänelle sinä yönä, ja sanoi: „minä olen sinun isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen sinun kanssasi, ja siunaan sinun, ja annan sinun siemenesi lisääntyä, minun palvelijani Abrahamin tähden.“

25. Ja hän rakensi siinä alttarin, ja rukoili Herran nimeen, ja teki siihen majansa; ja hänen palvelijansa kaivoivat siihen kaivon.

26. Niin Abimelek meni hänen tykönsä Gerarista sekä Ahusat, hänen ystävänsä, ja Pikol, hänen sotajoukkonsa päämies.

27. Mutta Isaak sanoi hänelle: „miksi te tulette minun tyköni, vaikka te vainoatte minua, ja ajoitte minun pois teidän tyköänne?“

28. He sanoivat: „me näimme selvästi, että Herra on sinun kanssasi, sentähden me ajattelimme: „vanno-kaamme keskenämme vala, me ja sinä, niin että teemme liiton sinun kanssasi.“

29. ettet tekisi meille mitään vahinkoa, niinkuin emme mekään ole sinuun ryhtyneet, emmekä tehneet sinulle muuta kuin hyvää, ja las- kimme sinun rauhassa menemään. Sinä olet nyt Herran stunattu.“

30. Ja hän valmistti heille pidot, ja he söivät ja joivat.

31. Seuraavana aamuna varhain he vannovat toinen toisellensa valan; ja Isaak laski heidät menemään, ja he menivät pois hänen tykönsä rauhassa.

32. Samana päivänä tulivat Isaakin palvelijat ja ilmoittivat hänelle kaivosta, jonka he kaivaneet olivat, ja sanoivat hänelle: „melöyysimmeden.“

33. Ja hän kutsui sen Sabaksi: siitä on kaupunki saanut nimen Bersaba hamaan tähän päivään asti.

34. Kun Esau oli neljänkymmenen ajastajan vanha, otti hän Juditiin, Heitiläisen Berin tyttären, vaimokseen, ja Basmatin, Heitiläisen Elonin tyttären.

35. Mutta ne olivat Isaakille ja Rebekalle mielikärvaudeksi.

27 Luku.

Isaak siunaa poikiensa.

Kun nyt Isaak oli tullut vanhaksi, ja hänen silmänsä pimenivät, ettei hän nähnyt, kutsui hän Esaun,

vanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: „minun poikani.“ Hän vastasi: „tässä minä olen.“

2. Ja hän sanoi: „katso, minä olen vanhentunut, enkä tiedä minun kuolemapäivääni.“

3. Ota siis nyt sinun aseesi, viinesi ja joutsesi, ja mene kedolle ja pyydystä minulle metsänotus;

4. tee sitten minulle himoruokaa, senkaltaista kuin minä rakastan, niin minä söisin ja minun sieluni siunaisi sinua, ennenkuin minä kuolen.“

5. Mutta Rebekka kuuli Isaakin näitä puhuvan poikansa Esaun kanssa. Ja Esau meni metsään, pyyttämään metsänotusta, tuodakseen kotia.

6. Niin puhui Rebekka pojallensa Jaakobille, sanoen: „katso, minä kuulin isäsi puhuvan veljesi Esaun kanssa, ja sanovan:

7. „Tuo minulle metsänotus, ja tee minulle himoruokaa syödäkseni, että siunaisin sinua Herran edessä ennenkuin minä kuolen.“

8. Niin kuule nyt, poikani, mitä sanon, ja tee, niinkuin käsken.

9. Mene laumaan, ota sieltä minulle kaksi hyvää vohlaa; niin minä teen niistä himoruokaa isällesi, niinkuin hän rakastaa.

10. Ja sinun tulee viedä se isällesi syötäväksi, että hän siunaisi sinua, ennenkuin hän kuolee.“

11. Niin Jaakob sanoi äidillensä Rebekalle: „katso, veljeni Esau on karvainen, mutta minä olen sileä-ihoi- nen.“

1 Moos. 26:25.

12. Kenties koskettelee isä minua, ja niin minä joudun petturiksi hänen edessänsä ja saatan päälleni kirouksen siunauksen sijaan.“

13. Mutta hänen äitinsä sanoi hänelle: „se kirous tulkoon minun päälleni, poikani; tee vaan niinkuin sinulle sanon, mene ja tuose minulle.“

14. Niin hän meni ja otti ja toi äidillensä; ja hänen äitinsä valmistti himoruuan, jota hänen isänsä rakasti.

15. Ja Rebekka otti vanhemman poikansa Esaun parhaat vaatteet, jotka huoneessa hänen tykönsä olivat, ja puetti nuoremman poikansa Jaakobin niihin.

16. Vaan vohlain nahat kääri hän hänen käsiinsä ja paljaaseen kaulaansa.

17. Sitten antoi hän sen himoruuan ja leivän, jonka hän valmistanut oli, poikansa Jaakobin käteen.

18. Ja hän tuli isänsä tykö, ja sanoi: „isäni!“ Hän vastasi: „tässä olen. Kuka olet, poikani?“

19. Jaakob sanoi isällensä: „minä olen Esau, sinun esikoisesi; minä olen

niin tehnyt, kuin sinä minulle käsit; nouse siis, istu ja syö minun saallistani, että sinun sielusi siunaisi minua."

20. Mutta Isaak sanoi pojallensa: „minun poikani, kuinkas olet niin nopeasti löytänyt?" Ja hän vastasi: „Herra, sinun Jumalasi, antoi minun sen kohdata."

21. Niin sanoi Isaak Jaakobille: „tule tänne, poikani, koetellakseni, oletko poikani Esau vai etkö."

22. Niin Jaakob astui isänsä Isaakin tykö; ja kun hän siveli häntä, sanoi hän: „ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet;"

23. eikä hän tuntenut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset, niinkuin hänen veljensä Esaun kädet; ja hän siunasi häntä.

24. Ja hän kysyi häneltä: „oletko minun poikani Esau?" Hän vastasi: „olen."

25. Niin hän sanoi: „tuo siis tänne, että söisin poikani saallista ja minun sieluni siunaisi sinua." Niin hän toi sen hänelle, ja hän söi. Hän toi myös hänelle viiniä, ja hän joi.

26. Ja Isaak, hänen isänsä, sanoi hänelle: „tule nyt liki, minun poikani, ja anna minun suuta."

27. Ja hän astui liki ja antoi hänen suuta. Niin hän tunsii hänen vaatteensa hajun, ja siunasi häntä, ja sanoi: „katso, minun poikani hajun on niinkuin kedon haju, jonka Herra on siunannut. Hebr. 11:20.

28. Jumala antakoon sinulle taivaan kastetta ja maan lihavuutta, sekä yltäkyllä jyvii ja viiniä.

29. Kansat palvelkoot sinua, ja sukukunnat kumartakoot sinua. Ole sinun veljesi herra, ja sinun äitisi lapset langetkoot sinun jalkaisi juureen! Kirottu olkoon se, joka sinua kiroo, ja siunattu, joka sinua siunaa!" 1 Moos. 12:3.

30. Kun Isaak oli päättänyt siunauksensa Jaakobille, ja Jaakob juuri oli lähtenyt isänsä Isaakin tyköä, niin Esau, hänen veljensä, tuli metsästä.

31. Sitten valmistii hän myös himorruuan ja vei isällensä, ja sanoi hänelle: „nouskaan isäni, ja syököön poikansa saallista, että sinun sielusi siunaisi minua."

32. Niin vastasi Isaak, hänen isänsä, häntä: „kukas olet?" hän sanoi: „minä olen sinun poikasi, esikolseksi Esau."

33. Niin Isaak vapisi hämmästyksestä sangen kovin ja sanoi: „kuka oli sitten se metsämies, joka minul-

le saaliin toi? minä söin kaikista, ennenkuin sinä tultit, ja minä siunasin hänen; hän on myös jääpää siunatuksi."

34. Kun Esau kuuli isänsä puheen, valitti hän kovalla äänellä, ja hänen mielensä kävi sangen katkeraksi; ja hän sanoi isällensä: „siunaa myös minuakin, isäni."

35. Mutta hän vastasi: „sinun veljesi on tullut kavaluudella, ja vie nyt pois siunauksen sinulta."

36. Silloin hän sanoi: „hänen nimensähän onkin Jaakob, ja hän on nyt kaksi kertaa minun pettänyt. Minun esikolseutuini hän sai, ja katso, nyt hän vei minulta pois siunaukseni." Ja hän kysyi: „eikö sinulla ole yhtään siunausta minulle antaa?" 1 Moos. 25:31 sa.

37. Niin vastasi Isaak ja sanoi Esauille: „katso, minä olen asettanut hänen sinun herraksesi, kaikki hänen veljensä olen minä hänelle palvelijaksi antanut, jyvillä ja viinillä olen minä hänen varustanut; mitä minä siis nyt sinulle teen, poikani?"

38. Esau sanoi isällensä: „yksikö vaan siunaus sinulla onkin, isäni? siunaa myös minuakin, isäni!" Ja Esau rupesi ääneensä itkemään.

39. Silloin vastasi Isaak, hänen isänsä ja sanoi hänelle: „katso, asuinsijain maan päällä eltarjoa sinulle lihavuutta eikä kastetta ylhäältä taivaasta.

40. Mutta miekallasi olet sinä elättävä itsesi ja olet palveleva veljeäsi. Ja tapahtuu, kun retkiltäsi palajat, että särjet hänen ikeensä niskastasi."

41. Ja Esau alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden, jonka hänen isänsä oli hänelle antanut. Ja Esau sanoi itseksensä: „isäni murhepäivät lähestyvät, sillä minä tapan veljeni Jaakobin." Obad. v. 10.

42. Kun Rebekalle ilmoitettiin, mitä hänen vanhempi poikansa Esau oli sanonut, kutsutti hän luokseen nuoremman poikansa Jaakobin, ja sanoi hänelle: „katso, veljesi Esau aikoo sinulle kostaa siten, että hän sinun tappa.

43. Niin kuule nyt, poikani, mitä sinulle sanon: valmistaa itsesi ja pakene Kohta veljeni Labanin tykö Haraniin;

44. ja ole hänen tykönänsä vähän aikaa, kunnes veljesi kiukku asettuu.

45. Ja siihen asti, että hänen vihan- sa lakkaa sinusta, ja hän unhottaa mitä häntä vastaan tehnyt olet. Niin minä sitten lähetän ja tuotan sinun sieltä. Miksi kadottaisin teidät me- lemmit samalla kertaa?"

46. Ja Rebekkasanoi Isaaquille: „minä olen suuttunut elämäni Heitin tyärtien tähden. Jos Jaakob ottaa vaimon Heitin tyttäristä, jotka ovat niinkuin nämäkin tämän maan tyttäriä, mitä minun sitten on elämäsiäni!“

1 Moos. 26:24 ss.

28 Luku.

Jaakobin pako Labanin luo.

Silloin Isaaq kutsui poikansa Jaakobin ja siunasi häntä; ja hän käski, ja sanoi hänelle: „älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä,

2. vaan nouse ja mene Mesopotamiaan, Betuelin, sinun äitisi isän huoneeseen, ja ota itsellesi sieltä vaimo Labanin, sinun enosi, tyttäristä. Hoas. 12:12.

3. Ja Jumala kaikkivaltias siunatkoon sinua, ja tehköön sinun hedelmälliseksi ja enentäköön sinun, niin että paljon kansoja sinusta tulisi.

4. Antakoon Hän myös sinulle Abrahamin siunauksen, sinulle ja sinun siemenellesi sinun kanssasi, että perisit sen maan, jossa muukalaisena olet, jonka Jumala Abrahamille on antanut.“

1 Moos. 12:2 ss. 13:15 s.

5. Niin lähetti Isaaq Jaakobin tykönsä menemään Mesopotamiaan, Labanin, syrialaisen Betuelin pojan tykö, joka oli Rebekan, Jaakobin ja Esaun äidin, veli.

6. Kun nyt Esau näki, että Isaaq oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänen Mesopotamiaan, ottamaan sieltä itsellensä vaimon — sillä hän oli siunannut häntä ja käskenyt, sanoen: „älä ota vaimoa itsellesi Kanaanin tyttäristä“ —

7. ja kun hän näki, että Jaakob oli isällensä ja äidillensä kuuliainen, ja meni Mesopotamiaan,

8. niin Esau ymmärsi, ettei Isaaq, hänen isänsä, voinut kärsiä Kanaanin tyttäriä.

9. Ja Esau meni pois Ismaelin tykö ja otti Mahalatin, Ismaelin, Abrahamin pojan, tyttären, Nebajotin sisaren, vaimoksensa entisten lisäksi.

10. Mutta Jaakob läksi Bersabasta matkalle Haraniin.

11. Ja hän joutui yhteen paikkaan yötä olemaan, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti kiven siinä paikasta, ja pani päänsä alaiseksi, ja makasi siinä paikassa.

12. Silloin näki hän unta. Hän näki tikapuut, jotka seisovivat maan päällä, ja niitten pää ulottui taivaaseen; ja katso, Jumalan enkelit kävivät ylös ja alas niitä myöten.

1 Moos. 35:1. 48:3. Joh. 1:51.

13. Ja katso, Herra seisoi ylinnä niiden päällä, ja sanoi: „minä olen Herra, Abrahamin, sinun isäsi, Jumala ja Isaaqin Jumala. Tämän maan, jonka päällä makaat, annan minä sinulle ja sinun siemenelles.

1 Moos. 35:1.

14. Ja sinun siemenesi on oleva niin kuin maan tomu, ja sinä levenet länteen ja itään, pohjaan ja etelään päin. Ja sinussa ja sinun siemenessäsi pitää kaikki sukukunnat maan päällä siunatuksi tuleman.

1 Moos. 12:3. 18:18. 22:17 ss. 5 Moos. 12:20.

Gal. 3:16.

15. Ja katso, minä olen sinun kanssasi, ja varjelen sinua, kuhunkas ikänänsä joudut, ja saatan sinun jälleensä tähän maahan; sillä en minä hyljää sinua, kunnes olen kaikki tehnyt, mitä minä sinulle puhunut olen.“

16. Kun Jaakob heräsi unestansa, niin hän sanoi: „totisesti on Herra tässä paikassa, enkä minä sitä tietänyt.“

17. Niin hän pelkäsi ja sanoi: „tämä on varmaankin pyhä paikka; tässä totisesti asuu Jumala, ja tässä on taivaan ovi!“

18. Ja Jaakob nousi varhain aamulla ja otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä alaiseksi, ja pani sen pystyälle muistopatsaaksi, ja vuo-datti öljyä sen päälle.

1 Moos. 31:13. 31:45. 35:14 ss.

19. Hän kutsui sen paikan Beteliksi; mutta ennen muutoin oli sen kaupungin nimi Lus.

20. Ja Jaakob teki lupauksen, sanoen: „Jos Jumala on minun kanssani, ja varjelee minua tällä tiellä, jota minä vaellan, sekä antaa minulle leipää syödäkseni, ja vaatetta verhokseni,“

1 Aik. 4:10.

21. ja minä pääsen tulemaan rauhassa kotia isäni tykö, niin on Herra oleva minun Jumalani;

22. ja tämä kivi, jonka minä panin pystyyn muistopatsaaksi, on tuleva Jumalan huoneeksi; ja kalkista, mitä minulle annat, annan minä totisesti sinulle kymmeneksät.“

3 Moos. 27:30 ss.

29 Luku.

Jaakobin palvelus Labanin luona.

Ja Jaakob läksi matkaan ja tuli Itämaille.

2. Siellä sai hän nähdä kaivon kedolla. Ja katso, herra luona makasi kolme lammaslaumaa, sillä siitä kaivosta juoettiin laumait; ja suuri kivi oli kaivon suulla.

3. Sinne koottiin aina kaikki laumat, ja sitten vieritettiin kivi kaivon suulta, ja juotettiin lampaat, ja vieritettiin kivi jälleen kaivon suulle.

4. Ja Jaakob sanoi miehille: „veljeni, kusta te olette?” he vastasivat: „Haranista ollaan.”

5. Hän sanoi heille: „tunnetteko Labanin, Nahorin pojan?” he vastasivat: „tunnetimme kyllä.”

6. Hän kysyi edelleen: „voiko hän hyvin?” he vastasivat: „kyllä hän on terveenä. Ja katso, tuossa tulee Rakel, hänen tyttärensä, lammasten kanssa.”

7. Niin hän sanoi: „katso, vielä on paljo päivää, eikä vielä ole aika karjaa koota; niin juottakaat siis lampaat, ja ajakaat ne laitumille.”

8. Mutta he sanoivat: „emme taida sitä tehdä ennenkuin kaikki laumat kokootuvat, ja kivi vieritetään kaivon suulta; siten mejuotamme lampaat.”

9. Vielä hänen puhutellessaan heitä, tuli Rakel isänsä lammasten kanssa; sillä hän kaitsi lompaita.

10. Kun Jaakob näki Rakelin, enonsa Labanin tyttären, ja enonsa Labanin lampaat, niin meni hän ja vieritti kiven kaivon suulta, ja juotti enonsa Labanin lampaat.

11. Ja Jaakob antoi Rakelin suuta ja rupesti itkemään.

12. Ja Jaakob ilmoitti hänelle, että hän oli hänen isänsä sukulainen ja Rebekan poika. Niin Rakel juoksi ja ilmoitti sen isällensä.

13. Mutta kun Laban kuuli sanoman Jaakobista, sisarensa pojasta, riensi hän häntä vastaan, ja otti hänen syliinsä, antoi hänen suuta, ja vei hänen huoneesensa; ja hän kertoi Labanille kaikki mitä hänelle oli tapahtunut.

14. Niin sanoi Laban hänelle: „sinähän olet minun luuni ja lihani.” Ja hän oli hänen tykönsä koko kuukauden. Tuom. 9:2.

15. Sitten sanoi Laban Jaakobille: „sinähän olet minun sukulaiseni; mutta palvelisitko sentähden minua ilman palkkaa? Sano, mitä tahdot palkaksi.”

16. Ja Labanilla oli kaksi tyttärtä; vanhemman nimi oli Lea, ja nuoremman nimi oli Rakel.

17. Mutta Lea oli heikkosilmäinen; vaan Rakel oli soreakasvuinen ja ihannamuotoinen, ja ihana kasvoilta.

18. Ja Jaakob rakasti Rakelia; sentähden hän sanoi: „minä palvelen sinua seitsemän ajastaikaa Rakelin, nuoremman tyttäresi tähden.” Hos. 12:13.

19. Laban vastasi: „parempi on, että minä hänen annan sinulle, kuin jollenkin toiselle. Ole minun tykönsäni.”

20. Niin palveli Jaakob Rakelin tähden seitsemän ajastaikaa; ja ne olivat hänestä niinkuin muutamat päivät, sillä hän rakasti Rakelia.

21. Ja Jaakob sanoi Labanille: „anna nyt vaimoni minulle, sillä aika on täytetty; anna minun mennä hänen tykönsä.”

22. Niin Laban kutsui kokoon sen paikkakunnan miehet ja piti häät.

23. Mutta ehtoona otti hän tyttärensä Lean, ja vei sen Jaakobin tykö; ja hän makasi sen tykönä.

24. Ja Laban antoi tyttärellensä Lealle piikansa Silpan piiaaksi.

25. Aamulla näki Jaakob, että se oliikin Lea. Silloin hän sanoi Labanille: „miksi tämän minulle teit? enkö minä Rakelin tähden palvelut sinua? miksi minun petit?”

26. Niin vastasi Laban: „ei ole meidän maan tapa, että nuorempi annetaan ennen vanhempaa.”

27. Anna nyt tämän hääviikon kuluu umpeen; sitten annan sinulle sen toisenkin, jos palvelet minua vielä toiset seitsemän ajastaikaa.”

28. Jaakob suostui siihen ja antoi Lean hääviikon kuluu umpeen; sitten antoi hän hänelle myös tyttärensä Rakelin vaimoksi.

29. Ja Laban antoi tyttärellensä Rakelille piikansa Bilhan piiaaksi.

30. Niin hän makasi myös Rakelin kanssa, ja piti Rakelia rakkaampana kuin Leaa; ja hän palveli Labania vielä toiset seitsemän ajastaikaa.

31. Mutta kun Herra näki, että Lea pidettiin halpana, niin teki hän hänen hedelmälliseksi; mutta Rakel oli hedelmätön.

32. Niin Lea tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja antoi hänelle nimen Ruben, ja sanoi: „Herra on katsonut minun ahdistustani, ja nyt on mieheni rakastava minua.”

33. Ja hän tuli taas raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: „Herra on kuullut minua pidettävän halpana, ja sentähden on Hän myös tämän minulle antanut.” Ja hän antoi hänelle nimen Simeon.

34. Ja hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan, ja sanoi: „nyt minun mieheni pysyy minun tykönsäni; sillä minä synnytin hänelle kolme poikaa.” Sentähden annettiin hänelle nimi Levi.

35. Ja hän tuli vielä raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: „nyt miua

kiitän Herraa." Sentähden antoi hän hänelle nimen Juuda. Sitten lakkasi hän synnyttämästä.

30 Luku.

Jaakobin muut lapset. Jaakobille karttuu omaisuutta.

Kun Rachel näki, ettei hän saanut lapsia Jaakobista, kadehti hän sisariansa, ja sanoi Jaakobille: „hanki minulle lapsia, taikka kuolen.“

2. Silloin Jaakob vihastui kovin Racheliin ja sanoi: „olenko minä Jumalan sijassa, joka on sinulta kieltänyt kohdun hedelmän?“

3. Mutta Rachel sanoi: „tässä on minun piikani Bilha, makaa hänen kanssansa, että hän synnyttäisi minun helmaani, ja minä saisin lapsia hänestä.“ 1 Moos. 16:2.

4. Niin hän antoi hänelle piikansa Bilhan vaimoksi, ja Jaakob makasi hänen kanssansa.

5. Niin Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan.

6. Ja Rachel sanoi: „Jumala ratkaisi minun asiani, ja kuuli minun ääneni, ja antoi minulle pojan.“ Sentähden nimitti hän hänen Dan.

7. Ja taas Bilha, Rachelin piika, tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan.

8. Niin sanoi Rachel: „minä olen jaloisti kilpaillut sisareni kanssa, ja olen voittanut.“ Ja hän antoi hänelle nimen Naftali.

9. Kun Lea näki, että hän lakkasi synnyttämästä, otti hän piikansa Silpan ja antoi hänen Jaakobille vaimoksi.

10. Niin synnytti Silpa, Lean piika, Jaakobille pojan.

11. Ja Lea sanoi: „onneksi!“ ja antoi hänelle nimen Gad.

12. Ja Silpa, Lean piika, synnytti Jaakobille toisen pojan.

13. Niin Lea sanoi: „oi, autuasta minua! sillä immet kiittävät minua autuaaksi.“ Ja hän nimitti hänen Asseriksi.

14. Niin Ruuben meni ulos nisun korjuun aikana, ja löysi lemменmarjoja vainiolta ja toi ne äidillensä Lealle. Niin sanoi Rachel Lealle: „anna minulle poikasi lemменmarjoja.“

15. Mutta hän vastasi häntä: „eikö jo riitä, että olet minulta miehen vienyi; tahdotko nyt ottaa poikasi lemменmarjat?“ Niin Rachel sanoi: „hyvä, maatkoon hän tänä yönä sinun kanssasi poikasi lemменmarjojen tähden.“

16. Kun Jaakob ehtoolla kedolta pa-

lasi, meni Lea häntä vastaan ja sanoi: „minun kanssani pitää sinun makaaman, sillä minä olen sinun kalliisti ostanut poikani lemменmarjoilla.“ Ja hän makasi sen yön hänen kanssansa.

17. Ja Jumala täytti Lean toivomuksen, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan.

18. Niin Leasanoi: „Jumala on palkinnut sen minulle, että minä annoin piikani miehelleni.“ Ja hän antoi hänelle nimen Isaskar.

19. Ja Lea tuli taas raskaaksi, ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan.

20. Ja Lea sanoi: „Jumala on minulle hyvän lahjan antanut; nyt on mieheni pysyvä minun tykönäni, sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa.“ Ja hän nimitti hänen Sebuloniksi.

21. Sitten synnytti hän tyttärensä, ja antoi hänelle nimen Dina.

22. Mutta Jumala muisti myös Rachelia; ja Jumala kuuli häntä ja saattoi hänen hedelmälliseksi.

23. Niin hän tuli raskaaksi, ja synnytti pojan, ja sanoi: „Jumala on ottanut pois minun ylenkatseeni.“

24. Ja hän pani hänelle nimen Josef, sanoen: „Herra lisätköön minulle vielä toisen pojan.“

25. Sen jälkeen kun Rachel oli synnyttänyt Josefin, sanoi Jaakob Labanille: „salli minun lähteä kotiini ja omalle maalleni.“

26. Anna minulle vaimoni ja lapseni, joiden tähden olen sinua palvellut, ja anna minun lähteä pois; sinähän itse tiedät, kuinka olen sinua palvellut.“ 1 Moos. 31:38 ss.

27. Ja Laban sanoi hänelle: „anna minun saada suosiota sinun edessäsi, sillä minä ymmärrän, että Herra on siunannut minun sinun tähtesi.“

28. Ja hän sanoi vielä: „määrää siis sinun palkkasi, ja minä sen annan.“

29. Hän vastasi hänelle: „sinä tiedät, kuinka minä olen palvellut sinua, ja miten karjasi on kartunut minun hoidossani.“

30. Sillä peräti vähäsen oli sinulla minun tullekseni, mutta nyt se on palkjoksi kasvanut, ja Herra on siunannut sinut, mihin vaan minun toimeni ulottui. Milloin minä sitten saan ruveta katsomaan oman huoneeni parasta?“

31. Laban sanoi: „mitä minä sinulle annan?“ Mutta Jaakob sanoi: „ei sinun tarvitse minulle mitään antaa. Mutta jos teet, niin kuin nyt sinulle sanon, niin minä vielä edelleen kaitseen ja hoidan sinun laumaasi.“

32. Minä käyn tänäpänä kaiken si-

nun laumasi läpitse, ja eroitan sieltä kaikki pilkulliset ja kirjavat, sekä kaikki hallavat karitsain seassa että kirjavat ja pilkulliset vuohen seassa; semmoiset olkoot minun palkkani.

33. Ja kun vastaisuudessa tulet omin silmin katsomaan, mikä on minun palkkani, on minun hurskauteni todistava minusta, ja kaikki, jotka eivät ole pilkulliset taikka kirjavat vuohista eikä hallavat lampaista, pitää katsottaman varastetuiksi."

34. Niin sanoi Laban: „hyvä, olkoon niinkuin olet sanonut!”

35. Ja sinä päivänä eroitti Laban pilkulliset ja kirjavat kauriitja kaikki pilkulliset ja kirjavat vuohet, kaikki, joissa jotakin valkoista oli, ja kaikki hallavat karitsat, ja antoi ne poikainsa hoitoon.

36. Ja hän asetti kolmen päivän matkan itsensä ja Jaakobin välille. Ja Jaakob kaitsi Labanin jäänyttä laumaa.

37. Mutta Jaakob otti tuoreita raitaisia, mantelipuisia ja vaahteraisia sauvoja ja kuori niihin valkiat juonteet, paljastain puun valkian pinnan.

38. Sitten pani hän sauvat, jotka hän kuorinut oli, laumain eteen vesiruuhin ja juomaastiioihin, joista he joivat; ja heillä oli juuri kliima-aikansa, kun tulivat juomaan. 1 Moos. 31:12.

39. Ja niin laumat siittiivät sauvain ääressä, ja niin tulivat sikiot pilkullisia, juonteisia ja kirjavia.

40. Sitten Jaakob eroitti karitsat, ja asetti eläinten silmät Labanin laumassa pilkullisiin ja hallaviin päin; ja niinmuodoin hän teki itsellensä oman lauman, eikä laskenut niitä Labanin laumaan.

41. Ja kun voimakkaammat eläimet olivat kiimaisillaan, pani Jaakob sauvat laumain silmään eteen ruuhiin, niin että he siittäisivät sauvain ääressä.

42. Mutta kun heikommat eläimet kiimailivat, niin hän ei niitä pannut. Sillä tavalla tulivat heikommat eläimet Labanille ja voimakkaammat Jaakobille.

43. Siitä tuli mies sangen äveriääksi, niin että hänellä oli paljon lampaita sekä piikoja ja palvelijoita, kameleja ja aseja.

31 Luku.

Jaakob pakenee Labanin luota.

Mutta hän sai kuulla, että Labanin pojat puhuivat ja sanoivat: „Jaakob on saattanut itsellensä kaiken

isämme tavarain; ja siitä meidän isämme tavarasta on hän saattanut itsellensä kaiken tämän omaisuuden.”

2. Ja Jaakob näki myös, ettei Laban katsellut häntä samoilla silmillä kuin ennen.

3. Silloin Herra sanoi Jaakobille: „palaja isäsi maalle ja sukusi tykö; ja minä olen sinun kanssasi.”

4. Niin lähetti Jaakob ja kutsui Rakelin ja Lean kedolle laumansa tykö,

5. ja sanoi heille: „minä näen, ettei isänne katsele minua samoilla silmillä kuin ennen, vaikka kuitenkin minun isäni Jumala on ollut minun kanssani.

6. Ja te itse tiedätte, että minä olen kaikellavoimallani palvelullisäännne.

7. Mutta isänne on pettänyt minun ja muuttanut minun palkkani jo kymmenen kertaa. Jumala ei kuitenkaan ole sallinut hänen tehdä mitään vahinkoa minulle.

8. Kun hän sanoi: ‚kirjavat olkoot sinun palkkasi’, niin kaikki lauma kantoi kirjavia. Mutta kun hän sanoi: ‚pilkulliset olkoot sinun palkkasi’, niin kaikki lauma kantoi pilkullisia.

9. Niin on Jumala ottanut isänne tavarain, ja antanut minulle.

10. Kun siittäminen aika tuli, nostin minä silmäni ja näin unessa, ja katso, kauriit, jotka nousivat lauman päälle, olivat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat.

11. Ja Jumalan Enkeli sanoi minulle unessa: ‚Jaakob!’ ja minä vastasin: ‚tässä minä olen.”

12. Silloin hän sanoi: „nosta silmäsi ja katso, kaikki kauriit, jotka nousevat lauman päälle, ovat juonteiset, pilkulliset ja kirjavat; sillä minä olen nähnyt kaikki, mitä Laban sinulle tekee.

13. Minä olen Jumala, jonka näit Betelissä, jossa voitelit kiven, ja jossa teit minulle lupauksen; nousesi nyt ja lähde täältä maalta, ja pala ja syntymämaahas.”

1 Moos. 28:12 ss. 32:3.

14. Niin vastasivat Rakel ja Lea, ja sanoivat hänelle: „onko meillä enää osaa tai perimistä isämme huoneessa?”

15. Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina? Sillä hän on myynyt meidät, ja peräti syönyt meidän hintamme.

16. Senteähden kaikki tavara, jonka Jumala on ottanut meidän isältämme, meidän se on ja meidän lastem-

me. Tee siis kaikki, mitä Jumala sinulle on käsenyt."

17. Silloin nousi Jaakob ja nosti lapsensa ja vaimonsa kameleihin selkään.

18. Ja vei pois kaiken karjansa, ja kaiken tavaransa, jonka oli koonnut, sen oman karjansa, kuin hän oli saanut Mesopotamiassa, mennäksensä isänsä Isaakin tykö Kanaanmaalle.

19. Mutta Laban oli mennyt keritsemään laumaansa; niin Rakel vastasi isänsä huonejumalat.

Tuom. 17:5. 18:14, 17. 1 Sam. 19:13. Hos. 3:4.

20. Ja Jaakob läksi varkein pois syyrialaisen Labanin luota, sillä hän ei ilmoittanut hänelle, että hän pakeni.

21. Niin hän pakeni, ja kaikki, mitä hänellä oli, nousi ja meni virran ylitse; ja hän ohjasi matkaansa Gileadin vuorta kohden.

22. Kolmantena päivänä sai Laban tietää, että Jaakob oli paennut.

23. Niin hän otti veljensä kanssansa, ja ajoi häntä takaa seitsemän päiväkauden matkan; ja hän saavutti hänet Gileadin vuorella.

24. Mutta Jumala oli tullut syyrialaisen Labanin tykö yöllä unessa, ja sanonut hänelle: „varo itseäsi, ettet puhu Jaakobia vastaan, oli se mitä hyvänsä."

25. Ja Laban lähestyi Jaakobia. Mutta Jaakob oli majansa asettanut vuorelle. Ja Laban veljensä asetti myös majansa Gileadin vuorelle.

26. Niin sanoi Laban Jaakobille: „mikä teko tämä on, että varkein läksit luotani, ja veit mukansä tyttäreni, niinkuin ne olisivat miekalla voiletut?"

27. Ja miksi salaa pakenit ja varkein läksit luotani? Kun et sitä ilmoittanut, niin en voinut sinua saattaa matkalle ilolla, lauluilla, trumpuilla ja kanteleilla.

28. Ja sinä et sallinut minun edes suuta antaa lasten lapsilleni ja tyttäriilleni. Sinä olet tyhmästi tehnyt.

29. Ja minulla olisi kyllä voimaa tehdä teille pahaa; mutta teidän isänne Jumala sanoi menneenä yönä minulle: „varo itseäsi puhumasta Jaakobia vastaan, oli se mitä hyvänsä!"

30. Ja kun nyt kumminkin läksit pois, koska niin suuresti ikävöitsit isäsi huoneeseen, miksi varastit minun jumalani?"

31. Silloin vastasi Jaakob ja sanoi Labanille: „minä pelkäsin, ja luulin sinun väkivallalla ottavan pois minulta tyttäresi.

32. Mutta jonka tyköä sinä löydät

jumalasi, ei sen pidä eijämän. Meidän veljiemme läsnä ollessa voit katsella, onko minun tykönäni mitään sinun omaasi, ja ot se pois." Multa ei Jaakob tietänyt Rakelin niitä varastaneen.

33. Niin Laban meni Jaakobin majaan, Lean majaan ja heidän molempain plikainsa majaan, mutta ei löytänyt mitään. Ja hän läksi Lean majasta ja tuli Rakelin majaan.

34. Mutta Rakel oli ottanut huonejumalat ja pannut kamelinsatulaan ja istui sen päällä; ja Laban etsi kaiken majan, eikä löytänyt.

35. Ja hän sanoi isälleen: „älä vihastu, herrani, etten saata nousta sinun edessäsi, sillä minulla ovat vaimoin menot." Ja Laban etsi, eikä löytänyt huonejumaliansa.

1 Moos. 18:11.

36. Silloin Jaakob vihastui, ja soimasi Labania; hän puhui ja sanoi hänelle: „mikä on rikokseni, mitkä pahattekoni, kun niin vihamielisesti olet minua ajanut takaa?"

37. Sinä olet katsellut kaikki minun tavarani; mitä olet löytänyt kaikista sinun talosi kaluista? Tuostähän minun ja sinun veljeksi eteen, että he ratkaisisivat meidän kahden välillä.

38. Minä olen ollut sinun tykönäsi jo kaksikymmentä ajastaikaa, ja lampaasi ja vuohesi ei ole hedelmättömät olleet; en ole minä syönyt oinaita sinun laumastasi;

39. enkä ole tuonut sinulle pedolta haaskattua; mutta minun täytyi se maksaa, sen olet minun kädestäni vaatinut; samoin myös mitä ikänänsä sinulta päivällä tahi yöllä oli varastettu.

2 Moos. 22:12 s.

40. Palveluksessasi on minua rasittanut helle päivällä ja vilu yöllä, ja uni on paennut minun silmistäni.

41. Minä olen jo kaksikymmentä ajastaikaa ollut huoneessasi, neljätoista ajastaikaa palvelin sinua kahden tyttäresi tähden, ja kuusi ajastaikaa laumasi tähden; mutta sinä olet muuttanut palkkani kymmenen kertaa.

42. Jollei minun isäni Jumala, Abrahamin Jumala, jota myös Isaaq pelkää, olisi ollut minun puolellani, niin sinä olisit minun päästänyt peräti tyhjänä. Mutta Jumala on nähnyt minun vaivani ja kätteni työt, ja nuhteli sinua menneenä yönä."

Jes. 8:13.

43. Niin vastasi Laban ja sanoi Jaakobille: „tyttäret ovat minun tyttäreni, ja pojat ovat minun poikani, ja laumat ovat minun laumani, ja kaik-

ki kuin sinä näet ovat minun; mitäpä minä voisin tehdä tänäpänä tyttäriini ja heidän lapsillensa, jotka he ovat synnyttäneet?!

44. Tule siis nyt ja tehkäämme liitto keskenämme; ja se olkoon todistuksena minun ja sinun välilläsi."

45. Niin otti Jaakob kiven ja pani pystyyn muistopatsaaksi.

46. Ja Jaakob sanoi veljillensä: „kootkaat kiviä.“ Ja he toivat kiviä ja tekivät roukkion; ja he atrioitsivat siinä sen roukkion päällä.

47. Ja Laban antoi sille nimen Jegar sahaduta; mutta Jaakob nimitti sen Gilead.

48. Niin Laban sanoi: „tämä roukkio olkoon todistus tänäpänä minun ja sinun välilläsi.“ Siitä sai se nimen Gilead.

49. mutta myöskin Mispa; sillä hän sanoi: „Herra olkoon valvoja sinun ja minun välillä, kun erkanemme toinen toisestamme.

50. Jos sinä vaivaat minun tyttäriäni, taikka otat muita vaimoja, paitsi minun tyttäriäni, niin tiedä, vaikka ei yhtään ihmistä olisi läsnä, että Jumala on todistaja minun ja sinun välilläsi.“

51. Ja Laban sanoi vielä Jaakobille: „katso, tämä roukkio ja tämä muistopatsas, jonka minä panen minun ja sinun välillesi.

52. tämä roukkio olkoon todistus, ja tämä patsas olkoon todistus, elten minä käy tämän roukkion ohis sinun tykösi, eikä sinä käy tämän roukkion ja tämän patsaan ohii minun tyköni vahinkoa tekemään.

53. Abrahamin Jumala ja Nahorin Jumala, joka oli heidän isänsäkin Jumala, olkoon tuomari meidän välillämme.“ Ja Jaakob vannoi hänen kauttansa, jota hänen isänsä Isak pelkäsi.

54. Ja Jaakob uhrasi teurasuhrin vuorella ja kutsui sukulaisensa aeriale kanssansa. Ja kun he olivat syöneet, olivat he yötä vuorella.

55. Mutta aamulla varhain nousi Laban, ja kun hän oli suuta antanut lastenlastensa ja tyttärensä, siunasi hän heitä, ja läksi matkalle kotiansa jälleen.

32 Luku.

Jaakob varustautui kohtaamaan Esautta. Hänen taistelunsa Jumalan kanssa.

Mutta kun Jaakob matkusti tielänsä myöten, tulivat Jumalan enkelit häntä vastaan.

2. Ja kun hän näki heidät, sanoi

hän: „tämä on Jumalan sotajoukko.“ Ja hän antoi sille paikalle nimen Mahanaim.

2 Kun. 6:17. Ps. 34:8.
3. Ja Jaakob lähetti sanansaattajat edellänsä veljensä Esauin tykö, Seirin maakuntaan, Edomin maalle,

4. ja käski heitä, sanoen: „sano-kaat näin herralleni Esaulle: „näin sanoo sinun palvelijasi Jaakob: minä olen ollut muukalainen Labanin tykönä ja viipynyt siellä tähän asti; 5. ja minulla on karjaa, asejaa, lampaita, palvelijoita ja piikoja. Ja nyt lähetin ilmoittamaan tätä herralleni, että saisin suosiota edessäsi.“

6. Kun sanansaattajat palasivat Jaakobin tykö, sanoivat he: „me koh-tasimme sinun veljesi Esauin; ja hän tulee sinua vastaan, ja neljäsatua miestä hänen kanssansa.“

7. Niin Jaakob peljästyi kovin, ja ahdistus tuli hänen päällensä; ja hän jakoi väen, joka oli hänen kanssansa, sekä lampaat, ja karjan ja kamelit kahteen joukkoon.

8. Sillä hän ajatteli: „jos Esau tulee toisen joukon päälle, ja lyö sen, niin jäänyt joukko voi paeta.“

9. Ja Jaakob sanoi: „minun isäni Abrahamin Jumala, ja minun isäni Isakin Jumala, Herra, joka sanoi minulle: „palaja maallesi ja sukusi tykö, niin minä teen sinulle hyvää.“

1 MOOS. 31:13.

10. minä olen mahdoton kaikkeen siihen armeoon, ja kaikkeen siihen uskollisuuteen, jonka olet palvelijallesi osoittanut. Sillä kun tämän Jordanin ylitse menin, ei minulla muuta ollut kuin minun sauvani; mutta nyt olen minä kasvanut kahdeksi joukoksi.

11. Pelasta nyt minua veljeni Esauin käsistä; sillä minä pelkään hänen tulevan ja lyövän minut säästämättä äitejä ja lapsia.

12. Sinä olet itse sanonut: „minä teen sinulle paljon hyvää, ja lisää sinun siemenesi niinkuin sannaan meressä, jota paljouden tähden ei voi laskea.“

1 MOOS. 28:14.

13. Ja hän oli yötä siinä, ja otti käsillä olevasta omaisuudestaan ja lähetti lahjoja veljellensä Esaulle,

14. kaksisataa vuohia ja kaksikymmentä kaurista, kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä jäärää,

15. kolmekymmentä imettävää kamelia varsoinensa, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen härkää, sekä kaksikymmentä aasia ynnä niitten kymmenen varsoa.

16. Ja hän antoi nämä palvelijoi-tensa johtoon, kunkin lauman erik-

sensä ja sanoi palvelijoille: „menkää minun edelläni, ja pitäkää välimatka laumojen välillä.“

17. Ja hän käski ensimmäiselle, sanoen: „kun veljeni Esau kohtaa sinun ja kysyy sinulta, „kenenkä palvelija olet, ja kuhunka menet? ja kenenkä nämä eläimet ovat, joita ajat edelläsi?“

18. Niin sano: „nämä ovat palvelijasi Jaakobin lahjat, jotka hän lähettää herralleni Esaulle; ja katso, hän tulee itse meidän jäljessämme.“

19. Samoin käski hän myös toiselle ja kolmannelle, ja kaikille niille, jotka ajoivat laumaa, sanoen: „nämä minun sanani puhukaat Esaulle, kun le hänen kohtaatte.“

20. Ja sanokaat myös: „katso, sinun palvelijasi Jaakob tulee meidän jäljessämme.“ Sillä hän ajatteli: „minä lepytän hänen lahjoilla, jotka edelläni menevät; sitte tahdon minä nähdä hänen kasvonsa, ehkä hän ottaa minua vastaan ystävällisesti.“

21. Niin lahjat menivät hänen edellensä; mutta itse oli hän siinä yötä joukkoinensa.

22. Mutta yöllä hän nousi ja otti kaksi vaimoansa ja ne kaksi piikaansa, ja yksitoistakymmentä lastansa, ja meni Jabbokin luotuspaikan yli.

23. Hän otti ne ja vei heidät virran ylitse, ja vei myös ylitse kaikki, mitä hänellä oli.

24. Mutta Jaakob jäi sille puolelle yksinensä. Silloin paineli yksi mies hänen kanssansa aina aamuruskon nousuun asti.

25. Ja kun hän näki, ettei hän voittanut häntä, tarttui hän hänen ronkkaluuhunsa, niin että Jaakobin ronkkaluun pää nyrjähtyi painellessa hänen kanssansa.

26. Ja mies sanoi: „päätästä minua, sillä aamuruskonousee.“ Mutta hän vastasi: „en minä päästä sinua, jollei siunaa minua.“

27. Niin hän sanoi hänelle: „mikä sinun nimesi on?“ hän vastasi: „Jaakob.“

28. Hän sanoi: „ei sinua enää pidä kutsuttaman Jaakob, vaan Israel on nimesi oleva, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa, ja olet voittanut.“

29. Niin Jaakob kysyi hänellä, ja sanoi: „sanos nyt sinun nimesi.“ Mutta hän vastasi: „miksi minun nimeäni kysyt?“ Ja hän siunasi häntä siinä paikassa.

30. Ja Jaakob antoi sille paikalle nimen Pniel: „sillä,“ sanoi hän:

„minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja olen pelastanut seluni.“

31. Ja kun hän Pnielin ohitse kävi, nousi aurinko, ja hän ontui reidestänsä.

32. Sentähden eivät Israelin lapset tänäkään päivänä syö reisuonta, joka juoksee ronkkaluun pään ylitse, koska Hän oli tarttunut Jaakobin ronkkaluun päähän reisuonen kohdalla.

33 Luku.

Jaakob ja Esau kohtaavat toisensa.

Ja Jaakob nosti silmänsä ja näki, ja katso, Esau tuli, ja neljäsatua miestä hänen kanssansa. Niin hän jakoi lapset Lealle ja Rakelille, ja molemmille pitoille.

2. Ja hän asetti piiat lapsinensa ensimmäisiksi; sitälähin Lean hänen lastensa kanssa, ja Rakelin Josefän kanssa jälimmäisiksi.

3. Mutta itse hän kävi heidän edellensä, ja kumartui maahan seitsemän kertaa, lähestyessään veljeänsä.

4. Mutta Esau juoksi häntä vastaan ja syleili häntä, halasi häntä kaulasta ja suuta antoi hänen; ja he itkivät.

5. Ja kun hän nosti silmänsä ja näki vaimot ja lapset, sanoi hän: „kutka nämä seurassasi ovat?“ Hän vastasi: „ne ovat lapset, jotka Jumala on lahjoittanut sinun palvelijallesi.“

6. Niin piiat lähestyivät lapsinensa ja kumarsivat hänen edessänsä.

7. Ja lähestyi myös Lea lapsinensa ja kumarsi hänen edessänsä. Sitten tuli Josef ja Rakel, jotka myös kumarsivat hänen edessänsä.

8. Niin hän sanoi: „mikä on koko sen joukon tarkoitus, jonka minä kohdannut olen?“ Hän vastasi: „tahdotoin saada suosiota herrani edessä.“

9. Mutta Esau sanoi: „minulla on kyllä; minun veljeni, pidä omasi.“

10. Jaakob vastasi: „ei niin; mutta jos minä olen saanut sinun suosiosi, niin ota lahjani minun kädestäni; sillä minä näin sinun kasvosi, niinkuin minä olisin nähnyt Jumalan kasvot, kun niin ystävällisesti olit minun vastaan.“

2 Sam. 19:27.
11. Ota siis se tervehdyslahja, jonka minä olen sinulle lähettänyt; sillä Jumala on ollut minulle armollinen, ja minulla on kyllä kaikkinaista.“ Niin hän vaati häntä, ja hän otti.

2 Sam. 25:27.
12. Ja Esau sanoi: „lähtekäämme jo matkustamaan; minä vaellan sinun kanssasi.“

13. Mutta hän sanoi hänelle: „herrani tietää minulla olevan pieniä lapsia, ja imettäviäisiä lampaita, ja karjaa; jos niitä yksikään päivä kovasti ajetaan, kuulee koko lauma.

14. Niin lähteköön herrani palvelijansa edellä; mutta minä seuraan hiljaksensa, sen mukaan kuin karja ja lapset käydä voivat, siksi kuin tulen herrani tykö Seiriin.“

15. Niin Esau sanoi: „minä jätän kuilenkin sinulle osan siitä väestä, joka minun kanssani on.“ Hän vastasi: „miksi niin? Anna minun ainoastansa saada suosio herrani edessä.“

16. Sitten Esau palasi sinä päivänä omaa tietänsä Seiriin.

17. Mutta Jaakob matkusti Sukkotiin, ja rakensi itsellensä huoneen, ja teki majat karjallensa. Sentähden antoi hän sille paikalle nimen Sukkot.

18. Ja Jaakob päätti matkansa Mesopotamiasta ja tuli rauhassa Sike-min kaupunkiin, joka on Kanaanmaalla, ja sijoitti itsensä kaupungin ulkopuolelle.

19. Ja osti sen palan peltoa, johonka hän oli asettanut majansa, Hemorin, Sike-min isän, lapsilta, sadan penningin hinnalla. Jos. 24:32. Ap. 1: 7:16.

20. Ja rakensi siihen alttarin ja nimitti sen: „väkevä on Israelin Jumala.“

34 Luku.

Väkivaltala Dinalle. Jaakobin poikain kosto.

Ja Dina, Lean tytär, jonka hän Jaakobille oli synnyttänyt, meni katselemaan sen maakunnan tyttäriä.

2. Kun Sike-m, Heviläisen Hemorin, sen maakunnan ruhtinaan, poika, näki hänen ja häpäisi hänen.

3. Ja hänen sydämensä kiintyi Dinaan, Jaakobin tyttäreen; hän rakasti tyttöä ja puhutteli häntä suloisilla sanoilla.

4. Ja Sike-m puhui isällensä Hemorille, sanoen: „ota minulle tämä tyttö vaimoksi.“

5. Ja Jaakob kuuli, että he hänen tyttärensä Dinan olivat häväisneet. Mutta koska hänen poikansa olivat lauman kanssa kedolla, niin valkeni Jaakob siksi kuin he tulivat kotiin.

6. Niin Hemor, Sike-min isä, meni Jaakobin tykö puhuttelemaan häntä.

7. Silloin tulivat Jaakobin pojat kedolta, kun saivat kuulla mitä oli tapahtunut. Ja miehet tulivat surulliseksi ja vihastuivat sängen kovin, että hän oli tehnyt ilkityön Israelissa, maaten Jaakobin tyttären; sillä ei se ollut oikein tehty.

8. Niin puhui Hemor heidän kanssansa, sanoen: „minun poikani Sike-min sydän halajaa teidän tyttäriänne; antakaat siis se hänelle vaimoksi.“

9. Tulkaamme langoiksi keskenämme; antakaat teidän tyttäriänne meille, ja ottakaat jälleen meidän tyttäriämme teille.

10. Ja asukaat meidän kanssamme; maa olkoon teille avoinna, asukaat, myökää ja ostakaat siinä, ja omistakaat maata.“

11. Ja Sike-m sanoi isälle ja veljille: „antakaat minun saada suosio teidän edessä; ja mitä te sanotte minulle, sen minä annan.“

12. Anokaat minulta rohkiasti huomenlahjaa ja antimia, ja minä annan, mitä te vaaditte; antakaat minulle vaan se tyttö vaimoksi.“

13. Niin vastasivat Jaakobin pojat Sike-mille ja hänen isällensä Hemorille, ja puhuivat viekastellen, koska hän oli heidän sisarensa Dinan häväisnyt,

14. ja sanoivat heille: „emme voi siihen suostua, että antaisimme sisaremmme ympärileikkaamattomalle miehelle; sillä se olisi meille häpäiksi.“

15. Mutta ainoastaan sillä ehdolla me suostumme teihin, että rupeatte meidän kaltaisiksemme, niin että kaikki miehenpuoli teidän seassanne ympärileikataan.

16. Sitten me annamme meidän tyttäremme teille, ja otamme teidän tyttäriänne meille, ja asumme teidän kanssanne, ja me tulemme yhdeksi kansaksi.

17. Mutta jollette kuule meitä ettekä ympärileikkauta itseänne, niin me otamme meidän tyttäremme, ja menemme matkoihimme.“

18. Ja heidän puheensa kelpasi Hemorille ja Sike-mille, Hemorin pojalle.

19. Ja nuori mies ei viivytellyt sitä tekemästä, sillä hän rakasti suuresti Jaakobin tyttäriä; ja häntä pidettiin suuremmissa kunniaissa kuin kaikkia muita hänen isänsä huoneessa.

20. Niin tuli Hemor ja hänen poikansa Sike-m kaupunkinsa porttiin, ja puhuivat heidän kaupunkinsa miehille, sanoen:

21. „Nämä miehet ovat rauhalliset meitä kohtaan, ja tahtovat asua ja elää tässä maassa, ja katso, maa on kyllä avara heille. Ruvetkaamme ottamaan heidän tyttäriänsä meille vaimoksi, ja antakaamme meidän tyttäriämme heille.“

22. Mutta ainoastaan sillä ehdolla ne miehet suostuvat asumaan meidän kanssamme ja tulemaan yhdeksi kansaksi, että kaikki miehenpuoli meidän seassamme ympärileikataan, niinkuin he myös ympärileikatut ovat.

23. Heidän karjansa ja tavaransa, ja kaikki heidän eläimensä, eikä ne ole meidän omamme? Jos vaan heidän tahtoonsa noudatamme, niin he asuvat meidän kanssamme."

24. Ja kansa kuuli Hemoria ja hänen poikaansa Sikemiä, kaikki kansa, joka kaupungin portin sisällä asui; ja kaikki miehenpuoli, jotka asuivat kaupungin portin sisällä, ympärileikkautti itsensä.

25. Ja tapahtui kolmantena päivänä, kun he kipeimmillensä olivat, että ne kaksi Jaakobin poikaa Simeon ja Levi, Dinan veljet, ottivat kumpikin miekkansa ja menivät rohkeasti kaupunkiin ja tappoivat jokaisen miehenpuolen. 1 Moos. 49:5 ss.

26. Ja he tappoivat myös Hemorin, ja hänen poikansa Sikemin miekan terällä, ja ottivat Dinan Sikemin huoneesta ja menivät pois.

27. Niin tulivat Jaakobin pojat tappettuiden päälle ja ryöstivät kaupungin; sillä he olivat häväisneet heidän sisarensa.

28. Ja he veivät pois heidän lampeansa, karjansa, aasinsa, ja mitä sekä kaupungissa että kedolla oli.

29. Ja kaikki heidän tavaransa, lapsensa ja valmonsä he ottivat saaliikseen; niin myös kaikki, mitä huoneissa oli.

30. Mutta Jaakob sanoi Simeonille ja Leville: „te olette minulle onnettomuuden tuottaneet, saattaen minun haisevaiseksi tämän maakunnan asuvalleille, Kananealaisille ja Feresiläisille. Minun kansani on ainoastaan vähäinen joukko; ja nyt he kokoontuvat minua vastaan ja tappavat minun, ja minä hukutetaan, ja minun perheeni."

31. Mutta he vastasivat: „olisiko sitten sisarellemme tehtävä niinkuin portolle?"

35 Luku.

Jaakob Betelissä. Benjamin syntyy. Rakel ja Isaak kuolevat.

Ja Jumala sanoi Jaakobille: „nouse ja mene ylös Beteliin, ja asu siellä, ja tee siihen alttari Jumalalle, joka sinulle ilmestyi, kun sinä pakelit veljesi Esaun edestä!"

1 Moos. 28:12 ss.

2. Niin sanoi Jaakob perheellensä,

ja kaikille, jotka hänen kanssansa olivat: „eroittakaat pois vieraat jumalat, jotka teidän keskellänne ovat, ja puhdistakaat itsenne ja muuttakaat vaatteenne,

3. ja nouskaamme ja menkäämme ylös Beteliin, että minä tekisin siihen alttarin Jumalalle, joka minua kuuli hätä-änikanani, ja on ollut minun kanssani tiellä, jota minä vaelsin."

4. Niin he antoivat Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka heidän kässissään olivat, ja heidän korvarenkanssa, jotka heidän korvissansa olivat. Ja Jaakob kaivoi ne maahan sen tammen alle, joka oli Sikemin kohdalla.

5. Sitten he läksivät matkalle. Ja Jumalan pelko tuli niille kaupungille, jotka olivat heidän ympärillensä, niin etteivät he ajaneet Jaakobin poikia takaa.

6. Niin tuli Jaakob Lusiin Kanaanmaalla, se on Betel, kaiken sen väen kanssa, joka hänen seurassansa oli.

7. Ja hän rakensi siihen alttarin, ja kutsui sen paikan El-Betel; sillä Jumala ilmestyi siinä hänelle, paetessansa veljensä edestä.

1 Moos. 28:19.

8. Ja Debora, Rebekan imettäjää, kuoli ja haudattiin alemmaiselle puolelle Beteliä, tammen alle; ja se kutsuttiin itkutammeksi.

9. Ja Jumala ilmestyi taas Jaakobille, sitte kuin hän oli tullut Mesopotamiasta, ja siunasi häntä.

10. Ja Jumala sanoi hänelle: „sinun nimesi on Jaakob; mutta ei enää pidä sinun nimesi oleman Jaakob, vaan Israel on nimesi oleva." Ja niin sai hän nimen Israel.

1 Moos. 32:23. 1 Kun. 18:31.

11. Ja Jumala sanoi hänelle: „minä olen kaikkivaltias Jumala, ole hedelmällinen ja enene. Kanssani jopa kansain joukko on sinusta tuleva; ja kuninkaat tulevat sinun kupeistasi.

12. Ja sen maan, jonka minä olen antanut Abrahamille ja Isaakille, annan minä sinulle; ja sinun jälkeiselle siemenellesi annan minä sen maan."

1 Moos. 12:7. 26:3.

13. Ja niin meni Jumala ylös hänen tykönsä siinä paikassa, missä hän hänen kanssansa oli puhunut.

1 Moos. 17:22.

14. Mutta Jaakob aseetti kivisen muistopatsaan siihen paikkaan, jossa Hän hänen kanssansa oli puhunut, ja uhrasi juomauhria, ja kaasi öljyä sen päälle.

15. Ja Jaakob kutsui sen paikan,

jossa Jumala hänen kanssansa oli puhunut. Betel.

16. Ja he makustivat Betelistä, ja kun vielä oli vähän matkaa Efratiin, synnytti Rakel, ja synnyttäminen oli hänelle sangen raskas.

17. Ja kun tuskansa olivat korkeimmillaan, sanoi apuvalmo hänelle: „Älä pelkää, sillä myös tässä saat pojat.“

18. Mutta henkensä lähteissä, aivan kuollessaan, kutsui hän hänen nimensä Benoni; mutta hänen isänsä antoi hänelle nimen Benjamin.

19. Niin kuoli Rakel; ja hän haudattiin Efratin tien viereen, se on Bellehem.

20. Ja Jaakob pani patsaan hänen hautansa päälle; se on vielä tänään Rakelin hautapatsas.

21. Ja Israel matkusti siitä eteenpäin ja asetti majansa tuolle puolelle Ederin tornia. Mik. 4:8.

22. Ja se tapahtui, kun Israel asui siinä maakunnassa, meni Ruuben ja makasi Bilhan, hänen isänsä jalkavainon, kanssa. Ja Israel sai sen kuulla. Ja Jaakobilla oli kaksitoista poikaa. 1 Moos. 49:4.

23. Lean pojat olivat nämä: Ruuben, Jaakobin esikoinen, sitten Simeon, Levi, Juuda, Isaskar ja Sebulon.

24. Rakelin pojat olivat: Josef ja Benjamin.

25. Bilhan, Rakelin pilan, pojat olivat: Dan ja Naftali.

26. Silpan, Lean piian, pojat olivat: Gad ja Asser. Nämä ovat Jaakobin pojat, jotka hänelle syntyivät Mesopotamiassa.

27. Ja Jaakob tuli isänsä Isaakin tykö Mamreen, Arban kaupunkiin, joka on Hebron, jossa Abraham ja Isaaq olivat muukalaiset olleet.

1 Moos. 37:1.

28. Ja Isaaq oli sadan ja kahdeksankymmenen ajastaikainen;

29. ja hän vaipei kuolemaan ja koottiin kansansa tykö, vanhana ja elämästä kylläntyneenä. Ja hänen poikansa Esau ja Jaakob hautasivat hänen. 1 Moos. 25:8.

36 Luku.

Esaun sukutaulu.

Tämä on Esaun, se on Edomin, sukukunta.

2. Esau otti vaimoja Kanaanin tyttäristä: Adan, Elonin Hettiläisen tyttären, ja Oholibaman, Anan, Hevilläisen Sibeonin pojan, tyttären, 1 Moos. 26:34. 28:9.

3. ja Basmatin, Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren.

4. Ada synnytti Esauille Elifan. Ja Basmat synnytti Reguelin.

5. Oholibama synnytti Jeusin, Jaelamin ja Korakin. Nämä ovat Esaun lapset, jotka hänelle syntyivät Kanaanmaalla.

6. Ja Esau otti vaimonsa, poikansa ja tyttärensä ja kaikki perhekuntalaisensa, sekä karjansa ja juhtansa, ja kaiken sen tavaransa, jonka hän oli koonnut Kanaanmaalla, ja meni toiselle maalle, veljensä Jaakobin tyköä.

7. Sillä heidän tavaransa oli niin suuri, etteivät taitaneet yhdessä asua; se maa, jossa he muukalaiset olivat, ei riittänyt helle karjansa paljouden tähden. 1 Moos. 13:6.

8. Niin Esau asettui Seirin vuorelle, Esau, joka kutsutaan myös Edom. Jos. 24:4.

9. Nämä ovat Esaun, Edomilaisten isän, suvut Seirin vuorella.

10. Nämä ovat Esaun poikain nimet: Elifas, Adan, Esaun vaimon, poika; ja Reguel, Basmatin, Esaun vaimon, poika.

11. Ja Elifan pojat olivat: Teman, Omar, Sefo, Gaetam ja Kenas.

12. Mutta Timna oli Elifaan, Esaun pojan, jalkavaimo, joka synnytti hänelle Amalekin. Ne ovat Adan, Esaun vaimon lapset.

13. Mutta Reguelin lapset ovat nämä: Nahat, Serak, Samma ja Missa. Ne ovat Basmatin, Esaun vaimon, lapset.

14. Mutta nämä olivat Oholibaman, Esaun vaimon, pojat. Anan, Sibeonin pojan, tyttären lapset, jotka hän synnytti Esauille: Jeus, Jaelam ja Korak.

15. Nämä ovat Esaun lasten ruhtinaat: Elifaan, Esaun esikoisen, lapset ovat nämä: ruhtinas Teman, ruhtinas Omar, ruhtinas Sefo, ruhtinas Kenas, 1 Aik. 1:36.

16. ruhtinas Korak, ruhtinas Gaetam, ruhtinas Amalek. Nämä ovat Elifaasta syntyneet ruhtinaat Edomin maalla, ja ovat Adan lapset.

17. Ja nämä ovat Reguelin, Esaun pojan, lapset: ruhtinas Nahat, ruhtinas Serak, ruhtinas Samma, ruhtinas Missa. Nämä ovat Reguelista syntyneet ruhtinaat Edomilaisten maalla ja ovat Basmatin, Esaun vaimon, lapset.

18. Mutta nämä ovat Oholibaman, Esaun vaimon lapset: ruhtinas Jeus, ruhtinas Jaelam, ruhtinas Korak. Nämä ovat ruhtinaat Oholibamasta, Anan tyttärestä, Esaun vaimosta.

19. Nämä ovat Esaun lapset ja heidän ruhtinaansa. Hän on Edom.

20. Mutta nämä ovat Seirin, sen Horilaisen, lapset, jotka sillä maalla asuivat: Lotan, Sobal, Sibeon, Ana,

1 Aik. 1:38.

21. Dison, Eser ja Disan. Nämä ovat Horilaisten ruhtinaat, Seirin lapset, Edomin maalla.

22. Mutta Lotanin lapset ovat. Hori ja Hemam; ja Lotanin sisar oli Timna.

23. Sobalin lapset ovat nämä: Alvan, Manahat, Ebal, Sefo ja Onam.

24. Nämä ovat Sibeonin lapset: Aija ja Ana. Tämä on se Ana, joka korvessa löysi lämpimät lähteet, kaitesansa isänsä Sibeonin aaseja.

25. Mutta Anan lapset ovat: Dison ja Oholibama, Anan tytär.

26. Disonin lapset ovat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran.

27. Eserin lapset ovat: Bilhan, Saavan ja Akan.

28. Disanin lapset ovat. Us ja Aran.

29. Nämä ovat Horilaisten ruhtinaat: ruhtinas Lotan, ruhtinas Sobal, ruhtinas Sibeon, ruhtinas Ana,

30. ruhtinas Dison, ruhtinas Eser, ruhtinas Disan. Nämä ovat Horilaisten ruhtinaat, nämä heidän ruhtinaansa Seirin maalla.

31. Mutta kuninkaas, jotka Edomin maalla hallitsivat, ennenkuin joku kuningas hallitsi Israelin lapsia, ovat nämä:

1 Aik. 1:43.

32. Kuningasna Edomissa oli Bela, Beorin poika; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba.

33. Ja kun Bela kuoli, tuli Jobab, Serakin poika, Bosrasta, kuninkaaksi hänen sijaansa.

34. Kun Jobab kuoli, tuli Husam Temanilaisten maalta kuninkaaksi hänen sijaansa.

35. Kun Husam kuoli, tuli Hadad, Bedadin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa, joka löi Midianilaiset Moabilaisten kedolla; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Avil.

36. Kun Hadad kuoli, hallitsi Samla Masrekasta hänen sijassansa.

37. Kun Samla kuoli, tuli Saul kuninkaaksi hänen sijaansa, Rehobolista virran tyköä.

38. Kun Saul kuoli, tuli Baalhanan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa.

39. Kun Baalhanan, Akborin poika, kuoli, tuli Hadar kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Pagu; ja hänen vaimonsa nimi oli Mehetabeel, Matredin tytär, joka Mesahabin tytär oli.

40. Ja nämä ovat Esaun ruhtinasten nimet heidän sukujensa, asunto- paikkainnsa ja nimiensä suhteen: ruh-

tinas Timna, ruhtinas Alva, ruhtinas Jelet,

1 Aik. 1:51 ss.

41. ruhtinas Oholibama, ruhtinas Ela, ruhtinas Pinon,

42. ruhtinas Kenas, ruhtinas Teman, ruhtinas Mibsar,

43. ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram. Nämä ovat Edomin ruhtinaat, niinkuin he asuneet ovat perintömaallansa; ja Esaun Edomilaisen isä.

37 Luku.

Josef näkee unta. Hän myödyään Egyptiin.

Ja Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli muukalainen ollut, Kanaanmaassa.

1 Moos. 35:27.

2. Ja tämä on kertomus Jaakobin sukukunnasta. Josef oli seitsemäntoista ajastaikainen, kun hän kaitsi karjaa veljensä kanssa, ja hän oli nuorella iällensä isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan lasten kanssa; ja Josef ilmoitti isällensä, mitä pahaa heistä kuului.

3. Mutta Israel rakasti Josefia enemmän kuin kaikkia muita lapsiansa, koska hän oli syntynyt hänelle vanhalla iällensä; ja hän teetti hänelle pitkän hampeen.

4. Kun hänen veljensä näkivät, että isä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiensä, vihasivat he häntä, eivätkä voineet puhutella häntä itsävällisesti.

Ap. 1:7-9.

5. Sitten Josef näki unen ja ilmoitti sen veljillensä; tästä he rupesivat häntä vielä enemmän vihaamaan.

6. Sillä hän oli heille sanonut: „kuulkaa tätä unta, jonka minä näin.

7. Me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja minun lyhteeni nousi seisomaan, ja katso, teidän lyhteenne seisovat ympärillä ja kumarsivat minun lyhtettäni.“

8. Silloin sanoivat hänen veljensä hänelle: „sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, ja sinäkö hallitsisit meitä?“ Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen unensa ja puheensa tähden.

9. Sitten näki hän taas toisen unen ja kertoi sen veljillensä, sanoen: „kuulkaa, minä näin vielä unta; katso, aurinko, kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua.“

10. Ja kun hän sitä kertoi isällensä ja veljillensä, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: „mikä uni se on, jonka olet nähnyt? Pitääkö minun ja sinun äitisi ja veljesi tuleman ja kumartuman sinun edessäsi maahan?“

11. Ja hänen veljensä kadehtivat

häntä; mutta hänen isänsä piti nämä sanat mielessänsä.

12. Kun hänen veljensä kerran olivat menneet kaitsemaan isänsä karjaa Sikemiin,

13. sanoi Israel Joseffille: „eikö veljesi kaitse karjaa Sikemissä? Tule, minä lähetän sinun heidän tykönsä.“ Hän vastasi: „lässä minä olen.“

14. Hän sanoi: „mene katsomaan, kuinka veljesi voivat ja kuinka karjan laita on, ja palaja minulle sitä sanomaan.“ Niin hän lähetti hänen Hebronin laaksoista; ja hän tuli Sikemiin.

15. Siellä yksi mies kohtasi hänet harhaillessaan kedolla, ja kysyi häneltä, sanoen: „mitäs etsit?“

16. Hän vastasi: „minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he kaitsevat karjaa.“

17. Mies sanoi: „he läksivät täältä; sillä minä kuulin heidän sanovan: lähtekäämme Dotaniin.“ Niin Josef etsi edelleen veljiänsä ja löysi heidät Dotanissa.

18. Kun he kaukana näkivät hänen, ennenkuin hän heitä lähestyi, pitivät he neuvoa häntä vastaan, tappaaksensa häntä.

19. He sanoivat toinen toisellensa: „katso, tuossa unennäkijä tulee.“

20. Tulkaa siis, tappakaamme hänet, ja heittäkäämme kuoppaan; sitten sanomme: „paha peto on hänen syönyt.“ Niin saadaan nähdä, mitä hänen unistansa tulee.“

21. Kun Ruuben sen kuuli, tahtoi hän häntä pelastaa heidän käsistensä, ja sanoi: „Älkäämme hänen henkeänsä ottako.“ 1 Moos. 42:22.

22. Ja Ruuben sanoi vielä heille: „Älkää vuodattako verta, vaan heittäkää hän tähän kuoppaan, joka on korvessa, mutta älkää satuttako kättänne häneen.“ Sillä hän tahtoi pelastaa häntä heidän käsistensä, saattaaksensa hänet jälleen isänsä tykö.

23. Ja tapahtui, kun Josef tuli veljensä tykö, riisuivat he hänetlä hameen, sen pitkän hameen, joka hänen yllänsä oli,

24. ja oltivat hänen ja heittivät kuoppaan; mutta kuoppa oli tyhjä, eikä ollut siinä vettä.

25. Sitten istuivat he syömään. Ja kun he nostivat silmänsä ja katselivat, niin näkivät he Ismaelilaisten joukon tulevan Gileadista; ja heidän kamelinsa kantoiivat rohtoja, balsamia ja hajupihkkaa, ja he vaelsivat viemään niitä alas Egyptiin.

26. Silloin sanoi Juuda veljillensä:

„mitä me siitä hyödyimme, että me murhaamme meidän veljemme ja salaamme hänen verensä?“

27. Tulkaa ja myökäämme hän Ismaelilaisille; ja älkäämme satuttako kättämme häneen, sillä hän on meidän veljemme ja lihamme.“ Ja veljet kuuluivat häntä.

28. Kun Midianilaisten kauppamiehet siitä menivät ohitse, vetivät he Josefin ylös kuopasta, ja möivät hänet Ismaelilaisille kahteenkymmeneen hoplasikliin. Ja nämä velvät Josefin pois Egyptiin. Pa. 108:17.

Ap. t. 7:9. Vlls. 10:13.

29. Kun sitten Ruuben palasi kuopalle, niin katso, ei ollut Josef kuopassa. Silloin hän repäisi vaatteensa,

30. ja palasi veljiensä tykö, ja sanoi: „ei ole nuorukainen siellä; voi minua! kuhuunka minä menen?“

31. Niin he oltivat Josefin hameen, ja tappoivat kauriin ja tahrasivat hameen vereen.

32. Sitten he lähettivät sen pitkän hameen kotiin isän luo ja sanoivat: „tämän me löysimme; tunnustele, onko se poikasi hame vai ei?“

33. Ja hän tunnisi sen, ja sanoi: „tämä on minun poikani hame, paha peto on hänen syönyt; Josef on raadeltu kuoliaaksi!“

34. Ja Jaakob repäisi vaatteensa, ja kääri itsensä säkkipankaansa, ja murehti poikaansa kauan aikaa.

35. Ja kaikki hänen poikansa ja tyttärensä nousivat häntä lohduttamaan; mutta ei hän tahtonut antaa itseänsä lohduttaa, vaan sanoi: „minä menen murehtien alas poikani tykö hautaan.“ Niin itki isä Josefia.

36. Mutta Midianilaiset velvät hänet Egyptiin ja möivät Potifarille, Faraon kamaripalvelijalle ja henkivartijain päämiehelle. 1 Moos. 30:1.

38 Luku.

Juudan pojat. Juuda ja Tamar.

Siihen aikaan tapahtui, että Juuda meni alas veljeinsä tyköä ja poikakesi Adullamiin yhden miehen tykö, jonka nimi oli Hira.

2. Ja Juuda näki siellä kananealaisen, Sua nimisen miehen tyttären ja otti hänen luokseen ja meni hänen tykönsä.

3. Ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja antoi hänelle nimen Ger.

4. Ja hän tuli taas raskaaksi, ja synnytti pojan, ja kutsui hänen nimensä Onan.

5. Ja hän synnytti vielä pojan, ja hänelle antoi hän nimen Seia. Ja

Juuda oli Kesibissä, kun hän sen synnytti. 1 Aik. 2:3.

6. Ja Juuda otti esikoisellensa Gerille vaimon, jonka nimi oli Tamar.

7. Mutta Ger, Juudan esikoinen, oli paha Herran edessä; ja Herra kuoletti hänen. 4 Moos. 26:19.

8. Niin sanoi Juuda Onanille: „mene veljesi vaimon tykö, ota hän aviokses, herättääksesi veljellesi siementä.“

5 Moos. 25:5. Matt. 22:24.

9. Mutta Onan tiesi, ettei perillinen olisi tullut hänen omaksensa; kun hän siis makasi veljensä vaimon kanssa, antoi hän siemenensä mennä maahan, ja turmeli sen, ettei hän olisi antanut veljellensä perillistä.

10. Jase mitä hän teki; ei kelvannut Herralle; sentähden Herra kuoletti myös hänen.

11. Niin sanoi Juuda miniällensä Tamarille: „ole leskenä sinun isäsi huoneessa siihen asti kuin minun poikani Sela tulee täysikasvuiseksi.“ Sillä hän ajatteli: „ehkä kuolee hänkin, niinkuin hänen veljensäkin.“ Niin Tamar meni pois, ja oli isänsä huoneessa.

12. Kun kauan aikaa oli kulunut, kuoli Suan tytär, Juudan vaimo. Ja kun Juuda oli itsensä lohduttanut, meni hän Timnatiin, lammastensa keritsijän tykö ystävänsä Hiran kanssa Adullamista.

13. Niin ilmoitettiin Tamarille, sanoen: „katso, appesi menee ylös Timnatiin keritsemään lampaitansa.“

14. Silloin riisui hän yltänsä leskivaatteensa, verhoitti itsensä ja peitti kasvonsa, ja kävi istumaan Enaimin porttiin, joka on tiellä Timnatiin. Sillä hän näki, että Sela oli kasvanut, eikä häntä annettu sille vaimoksi.

15. Kun Juuda näki hänet, luuli hän sen portoksi; sillä hän oli peittänyt kasvonsa.

16. Ja hän poikkesi tien oheen hänen tykönsä, ja sanoi: „annas minun maata kanssasi;“ sillä ei hän tiennyt sitä miniäksensä. Hän vastasi: „mitä minulle annat, jos sinä makaisit minun kanssani?“

3 Moos. 18:15.

17. Hän sanoi: „minä lähettän kauriin laumustani.“ Hän vastasi: „anna siis minulle pantti niin kauaksi kuin sinä sen lähetat.“

18. Hän sanoi: „mitä minä sinulle pantiksi antaisin?“ Hän vastasi: „sinnettisormuksesi, rihmasi, ja sauvasi, joka kädessäsi on.“ Niin hän antoi ne hänelle, ja makasi hänen kanssansa; ja hän tuli raskaaksi hänestä.

19. Ja hän nousi ja meni, pani pois silmikön, ja puki jälleen leskivaatteet yllensä.

20. Mutta Juuda lähetti kauriin ystävänsä kanssa Adullamista, saadak-sensa vaimolta pantin takaisin; mutta tämä ei löytänyt häntä.

21. Niin hän kyseli sen paikan miehiltä, sanoen: „kussa on se portto, joka istui Enaimissa tien ohessa?“ He vastasivat: „ei tässä ole yhtäkään porttoa ollut.“

22. Mutta hän palasi Juudan tykö, ja sanoi: „en minä löytänyt häntä, sen paikan miehet sanoivat myös, ettei siellä ole yhtäkään porttoa ollut.“

23. Niin Juuda sanoi: „pitäköön hän ne, ettemme häpiään tulisi; katso, minä lähetin kauriin, mutta sinä et löytänyt häntä.“

24. Liki kolmen kuukauden perästä ilmoitettiin Juudalle: „sinun miniäsi Tamar on salavuoteessa ollut, ja katso, salavuoteesta on hän myös raskaaksi tullut.“ Juuda sanoi: „viekää hän pollettavaksi.“

25. Mutta kun hän tuotiin edes, lähetti hän appensa tykö, sanoen: „sitä miehestä, jonka nämä ovat, olen minä raskas.“ Ja hän antoi sanoa: „tunnetko, kenenkään on tämä sinettisormus, rihma ja sauva?“

26. Ja Juuda tunnisi ne, ja sanoi: „hänellä on oikeus puolellansa minua kohtaan, kun en minä antanut hänelle poikaani Sela.“ Kuitenkaan ei hän enempää häntä maannut.

27. Kun hänen sitten piti synnyttää, niin kalso, kaksoiset olivat hänen kohdussansa.

28. Ja hänen synnyttäissäänsä pisti toinen ulos kätensä; silloin sitolapuvaimo siihen punaisen langan, sanoen: „tämä tulee ensisti ulos.“

29. Mutta kun hän veti kätensä takaisin, tuli hänen veljensä ulos; ja hän sanoi: „miksikä olet sinä tunkenut itsesi esille?“ Ja hänelle annettiin nimi Peres.

30. Sitte tuli hänen veljensä ulos, jonka kädessä oli se punainen lanka; ja hän sai nimen Serak. 1 Aik. 2:4.

Matt. 1:3.

39 Luku.

Josefin palvelus ja vankeus.

Ja Josef vietiin alas Egyptiin; ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli Faraon hovimies ja henkivartijain päämies, osti hänen Ismaelilaisilta, jotka hänen sinne alas vietäen olivat. 1 Moos. 37:36. Ps. 106:17.

2. Ja Herra oli Josefin kanssa, niin

että hän oli onnellinen mies; ja hän oleskeli isäntänsä, Egyptiläisen, huoneessa.

3. Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssansa; sillä kaikki, mitä hän teki, antoi Herra menestyä hänet kädessänsä.

4. Ja Josef sai suosion hänen edessänsä ja tuli hänen palvelijaksensa; ja hän asetti hänet huoneensa yli, ja kaikki mitä hänellä oli, antoi hän hänen käteensä.

5. Ja siitä ajasta kuin hän oli hänen pannut huoneensa ja kaiken tavaransa päälle, siunasi Herrasen Egyptiläisen huoneen Josefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikissa niissä, jotka hänellä kotona ja kedolla olivat.

6. Sentähden antoi hän kaikki Josefin haltuun, mitä hänellä oli, eikä tiedustellut mitään häneltä, paitsi sitä ruokaa, jonka hän söi. Mutta Josef oli sorea-vartaloineen, ja ihana-muotoinen.

7. Ja tapahtui tämän jälkeen, että hänen isäntänsä vaimon himo alkoi palaa Josefin, ja hän sanoi hänelle: „makaa minun kanssani.“

8. Mutta hän kielsi, ja sanoi isäntänsä vaimolle: „katso, minun isäntäni ei tiedusta minulta, mitä huoneessa on, vaan kaikki mitä hänellä on, antoi hän minun käsiini.“

9. Ei pidä hän itseänsä tässä huoneessa suurempana minua, ei myös ole hän kieltänyt minulta mitään muuta kuin sinut, koska olet hänen vaimonsa; kuinka siis minä niin paljon pahaa tekisin ja rikkoisin Jumalata vastaan?“

10. Ja hän puhui joka päivä senkaltaisia Josefille; mutta ei hän lahtonut maata hänen kanssansa, eikä olla hänen kanssansa.

11. Ja tapahtui yhtenä päivänä, että Josef meni huoneeseen askaroitsemaan, eikä ollut ketään perheestä läsnä.

12. Ja hän tarttui Josefin vaippaan, sanoen: „makaa minun kanssani.“ Mutta hän jätti vaippansa hänen käteensä, pakeni ja meni ulos.

13. Koska hän näki, että hän jätti vaippansa hänen käteensä ja pakeni ulos,

14. huusi hän perhettänsä, ja sanoi heille: „katsokaa, hän on tuonut meille hebrealainen miehen, saattamaan meitä häpiään; hän tuli minun tyköni maknamaan minun kanssani, mutta minä huusin korkialla äänellä.“

15. Ja kun hän kuuli, että minä äänekkäästi huusin, jätti hän mi-

nulle vaippansa viereeni, pakeni ja meni ulos.“

16. Niin hän piti hänen vaippansa tykönänsä, siihen asti kuin hänen isäntänsä tuli kotia.

17. Ja puhui hänelle samat sanat, sanoen: „se hebrealainen palvelija, jonka olet meille tuonut, tuli minun tyköni, saattamaan minua häpiään.“

18. Mutta kun minä äänekkäästi huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos.“

19. Kun hänen isäntänsä kuuli puoli-sonsa sanat, joita hän puhui hänelle, sanoen: „niin on sinun palvelijasi tehnyt minulle,“ vihastui hän kovasti.

20. Ja isäntä otti Josefin ja pani vankihuoneeseen, jossa kuninkaan vangit olivat; ja niin hän oli siellä vankihuoneessa.

21. Mutta Herra oli Josefin kanssa ja osoitti laupeutensa häntä kohtaan, ja antoi hänen saada suosiota vankihuoneen johtajan edessä. Ap. t. 7:9.

22. Niin johtaja antoi kaikki vangit vankihuoneessa Josefin hoitoon, niin että kaikki mitä siellä tehtiin, se tehtiin hänen kauttansa.

23. Ja vankihuoneen johtaja ei pitänyt mitään murhetta niistä, jotka hänen kädessänsä olivat; sillä Herra oli Josefin kanssa, ja mitä hän teki, sen antoi Herra menestyä.

40 Luku.

Juomanlaskijan ja leipojan unet.

Ja sitten tapahtui, että Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja rikkoivat herraansa, Egyptin kuninkasta vastaan.

2. Niin Farao vihastui molempiin hovimiehiinsä, juomanlaskijaan ja leipojaan.

3. Ja heitti heidät vankiuteen henkivartijain päämiehen huoneeseen, siihen vankihuoneeseen, jossa Josef oli vankina.

4. Ja henkivartijain päämies pani Josefin heidän kanssansa, palvelemaan heitä. Ja he olivat vankiudessa jonkun aikaa.

5. Kun nyt Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipoja olivat sidottuna vankihuoneessa, näkivät he molemmat samana yönä unta, ja kunkin unella oli oma merkityksensä.

6. Kun Josef tuli aamulla heidän tykönsä ja näki heidän murheelliseksi,

7. kysyi hän niiltä Faraon palvelijoilta, jotka hänen kanssansa herransa vankihuoneessa olivat, ja sa-

noi: „miksi te olette tänäpäpäniä surulliset?“

8. He vastasivat häntä: „me olemme nähneet unta, eikä ole sen selittäjä.“ Niin sanoi Josef heille: „Jumalan on selitys; kuitenkin kertokaa se minulle.“

9. Niin ylimmäinen juomanlaskija kertoi unensa Josefille, ja sanoi hänelle: „minä näin unta, ja katso, viinipuu oli minun edessäni.“

10. Ja siinä viinipuussa oli kolme haaraa; ja se puhkesi viheriöitsemään, kukat syntyivät ja sen rypäleet tuleutuivat viinimarjoiksi.

11. Ja Faraon juoma-astia oli minun kädessäni; niin minä otin viinimarjat ja pusersin ne Faraon juoma-astiaan, ja annoin sen juoma-astian Faraon käteen.“

12. Silloin sanoi Josef hänelle: „tämmä on sen selitys: kolme haaraa ovat kolme päivää;

13. kolmen päivän perästä korottaa Faraon sinun pääsi, ja asettaa sinut jälleensä entiseen virkaasi; ja sinä annat Faraon käteen juoma-astian niinkuin ennenkin, kun olit hänen juomanlaskijansa.

14. Mutta muista minua, kun sinun hyvin käy, ja tee se laupeus minulle, että puhuisit minusta Faraolle, ja antaisit ottaa minun täältä ulos.

15. Sillä minä olen vääryydellä viety Hebrealaisten maalta; enkä ole täälläkään mitään tehnyt, jonka tähden minua olisi pitänyt panna tähän vankihuoneeseen.“

1 Moos. 37:28.

16. Kun ylimmäinen leipoja näki, että selitys oli hyvä, sanoi hän Josefille: „minä myös uneksuini, ja katso, kolme vehnäleipä-koria oli minun pääni päällä.“

17. Ja ylimmäisessä korissa oli kaikkinaisia leivoksia, joita Faraon syö; ja linnut söivät niitä korista minun pääni päältä.“

18. Silloin vastasi Josef ja sanoi: „tämä on sen selitys: kolme koria ovat kolme päivää.“

19. Ja kolmen päivän perästä ylentää Faraon sinun pääsi, ripustaan sinut hirsipuuhun; ja linnut syövät sinun lihaasi.“

20. Ja tapahtui kolmantena päivänä, kun Faraon vietti syntymäpäiväänsä, teki hän pidot kaikille palvelijoille, ja ylensi silloin sekä ylimmäisen juomanlaskijan että ylimmäisen leipojan pään palvelijoitensa kesken.

21. Hän asetti ylimmäisen juomanlaskijan jälleensä entiseen virkaansa,

niin että hän antoi Faraon käteen juoma-astian.

22. Mutta ylimmäisen leipojan antoi hän hirttää, niinkuin Josef oli heille selityksessään sanonut.

23. Mutta ylimmäinen juomanlaskija ei muistanut Josefia, vaan unhotti hänen.

41 Luku.

Faraon un. Josefin ylennys. Nälkävuodet.

Ja tapahtui kahden ajastajan perästä, että Faraon näki unen. Hän oli seisovinaan virran tykönä.

2. Ja katso, virrasta astui ylös seitsemän kaunistaa ja lihavaa lehmää, jotka kävivät laitumella heinikossa.

3. Ja katso, niitten perästä tuli virrasta ylös toiset seitsemän lehmää, ruma ja laiha, ja seisoutuivat niiden toisten lehmäin viereen virran reunalla.

4. Ja ne rumat ja laihat lehmät söivät ne seitsemän lihavaa ja kaunistaa lehmää. Niin Faraon heräsi.

5. Ja hän nukkui jälleensä ja näki toisen kerran unta; ja katso, seitsemän täysinäistä ja kaunistaa tähkäpäättä kasvoi yhdessä oljessa.

6. Ja katso, seitsemän pientä ja itä-tuulen surkastuttamaa tähkäpäättä kasvoi niiden jälkeen.

7. Ja ne seitsemän laihaa tähkää näkivät ne seitsemän paksua ja täysinäistä tähkäpäättä. Niin Faraon heräsi ja huomasi, että se oli uni.

8. Aamulla oli hänen mielensä levoton; ja hän lähetti ja antoi kutsua kokoon kaikki Egyptin noidat ja tietäjät; ja Faraon kertoi heille unensa. Mutta ei ollut ketään, joka ne osasi selittää Faraolle.

Dan. 2:1 s.

9. Niin puhui ylimmäinen juomanlaskija Faraolle, sanoen: „minä muistan tänäpäpäniä minun rikokseni.“

1 Moos. 40:1 s.

10. Kun Faraon vihastui palvelijoihinsa, ja pani minun ja ylimmäisen leipojan vankiuteen henkivartijain päämiehen huoneeseen,

11. niin me molemmat näimme samana yönä unta, ja kummankin unella oli oma merkityksensä.

12. Ja siellä oli meidän kanssamme hebrealainen nuorukainen, henkivartijain päämiehen palvelija, ja me kerroimme hänelle, ja hän selitti meille meidän unemme; kummankin unen mukaan hän antoi selityksen.

13. Ja niinkuin hän meille selitti, niin se tapahtui; sillä minä asetettiin minun virkaani, ja hän hirtettiin.“

14. Niin lähetti Farao. ja antoi kutsua Josefän; ja he kiireesti ottivat hänen ulos vankihuoneesta. Ja hän antoi itsensä keritä ja muutti vaatteensa, ja tuli niin Faraon tykö.

Ps. 105:20.

15. Niin sanoi Farao Josefille: „minä olen unta nähnyt, eikä ole sen selittäjätä. Mutta minä olen kuulut sinusta sanottavan, että kun unen kuulet, niin sinä taidat sen selittää.“

16. Josef vastasi Faraota, sanoen: „ei ole se minun voimassani; mutta Jumala tahtoo Faraolle tehdä hyvää.“

17. Silloin puhui Farao Josefille: „näin unta, että seisoin virran rannalla.“

18. Ja katso, virrasta tuli ylös seitsemän lihavaa ja kaunista lehmää, jotka kävivät laitumella heinkossa.

19. Ja katso, heidän jälkeensä tuli ylös toiset seitsemän pientä, rumaa ja lahaa lehmää; en ole koko Egyptin maalla nähnyt niin rumia.

20. Ja nämä lihat ja rumat lehmät söivät ne ensimmäiset seitsemän lihavaa lehmää.

21. Ja kun he olivat syöneet, ei heidän päällänsä ensihkään tuntunut, että olivat syöneet; vaan he olivat yhtä rumat kuin ennenkin. Sitten minä heräsin.

22. Ja taas näin minä unessa seitsemän täysinäistä ja kaunista tähkäpäättä kasvavan samassa oljessa.

23. Sen jälkeen nousi ylös seitsemän kuivaa, pientä ja itätuulen surkastuttamaa tähkäpäättä.

24. Ja nämä pienet tähkäpäättä nielivät ne seitsemän kaunista tähkäpäättä. Minä olen tämän kertonut tietäjille, mutta ei ole yhtään, joka sen minulle selittäisi.“

25. Silloin sanoi Josef Faraolle: „Faraon unet merkitsevät samaa; Jumala ilmoittaa Faraolle, mitä Hän on tekevä.“

26. Ne seitsemän kaunista lehmää ovat seitsemän vuotta, ja ne seitsemän täysinäistä tähkäpäättä ovat myös seitsemän vuotta; ne merkitsevät samaa.

27. Mutta ne seitsemän lahaa ja rumaa lehmää, jotka astuivat ylös heidän jälkeensä, ovat seitsemän vuotta, ja samoin ne seitsemän lahaa ja itätuulen surkastuttamaa tähkäpäättä; seitsemän nälkävuotta on tuleva.

28. Tätä minä tarkoitin, kun Faraolle sanoin, että Jumala ilmoittaa Faraolle, mitä Hän on tekevä.

29. Katso, seitsemän viljaista vuotta tulee koko Egyptin maahan.

30. Ja niiden jälkeen tulee seitsemän nälkävuotta, niin että entinen viljan kylliys unhotetaan Egyptin maalla, ja kallis aika hävittää maakunnan.

31. Ja ei enää mitään tiedetä viljan kyllyydestä maakunnassa tämän kalliin ajan tähden, joka tulee; sillä se on oleva sangen raskas.

32. Mutta kun uni näytettiin kaksi kertaa Faraolle, se tietää, että Jumala on varmasti päättänyt asian, ja Jumala on pian sen tekevä.

33. Etsiköön siis Farao toimellista ja taitavaa miestä, asettaaksensa Egyptin maan yli.

34. Tehköön Farao niin; ja asettakoon myös päällysmiehiä maakuntaan, ja antakoon koota viidennen osan viljaa Egyptin maasta niinä seitsemänä viljavuonna.

35. Ja he kootkoot kaikkinaista ravintoa niinä hyvinä vuosina, jotka tulevat, ja pankoot jyviä Faraon haltuun varaksi kaupungeissa, ja pitäkööt ne tallella,

36. niin että ruokaa olisi tähteelle pantu maakunnalle niinä seitsemänä nälkävuonna, jotka tulevat Egyptin maahan. Siten ei maan tarvitse hävitä näljän tähden.“

37. Tämä puhe kelpasi Faraolle ja kaikille hänen palvelijoillensa.

38. Ja Farao sanoi palvelijoillensa: „taidammeko me löytää jonkun, jossa Jumalan Henki on, niinkuin tässä miehessä?“

39. Ja Farao sanoi Josefille: „koska Jumala on tämän kaiken sinulle ilmoittanut, niin ei ole yhtään niin taitavaa ja ymmärtäväistä kuin sinä olet.“

40. Sinun pitää oleman minun huoneeni päällysmiehenä, ja sinun sanalles pitää kaiken minun kansanj kuuliaisien oleman; ainooastansa kuninkaanilaisessa istuimessa tähden minä olla korkiampi sinua.“ Ps. 105:21.

Ap. t. 7:10. 1 Makk. 2:53.

41. Ja Farao sanoi vielä Josefille: „katso, minä olen asettanut sinun koko Egyptin haltijaksi.“

42. Ja Farao otti sormuksen kädensä ja pani sen Josefän käteen, puetti hänen kalleisiin liinavaatteisiin, ja ripusti kultavitjat hänen kaulahansa.

43. Ja hän antoi hänen ajaa vauussa lähimpänä kuningasta ja käski huutaa hänen edellensä: „Abrek!“ Ja hän asetti hänen koko Egyptin maan yli.

44. Ja Farao sanoi Josefille: „minä olen Farao; ja ilman sinun tahdotasi älköön yksikään nostako kättänsä taikka jalkaansa koko Egyptin maassa.“

45. Ja Farao antoi Josefille nimen: Safnat-Panea, ja antoi hänelle Asnatin, Onin papin Potiferan tyttären, vaimoksi. Niin Josef läksi matkustamaan katsellaksensa Egyptin maata.

46. Josef oli kolmenkymmenen ajastaikainen, kun hän selsoi Faraon, Egyptin kuninkaan edessä. Ja Josef läksi Faraon tyköä, ja vaelsi ympärillä kaiken Egyptin maan.

47. Ja maa antoi ylen runsaat sadot niinä seitsemänä viljavuonna.

48. Ja hän kokosi niinä seitsemänä vuonna kaikkinaisen elatuksen, joka oli Egyptin maassa, ja pani sen tallelle kaupunkeihin; mitä elä:asta maa kasvoi kunkin kaupungin ympäristöllä, sen hän siihen tallelle pani.

49. Niin Josef kokosi sangen paljon jyviä, niinkuin santaa meressä, siihen asti että lakattiin niitä laskemasta, sillä ne olivat epäluksiset.

50. Ja Josefille syntyi kaksi poikaa, ennenkuin kallis aika tuli; ne syntyi hänelle Asnat, Potiferan, Onin papin, tytär. 1 Moos. 46:20. 48:5.

51. Ja hän antoi esikoisellensa nimen Manasse; „sillä,“ sanoi hän, „Jumala on antanut minun unhoittaa kaiken vaivani, ja kaiken isäni huoneen.“

52. Mutta toiselle antoi hän nimen Efraim; „sillä,“ sanoi hän, „Jumala on tehnyt minun hedelmälliseksi kärsimyksieni muassa.“

53. Kun ne seitsemän viljavuotta olivat kuluneet Egyptin maalla,

54. rupesi seitsemän nälkävuotta tulemaan, niinkuin Josef oli sanonut; ja nälkä tuli kaikkiin maakuntiin. Mutta koko Egyptin maassa oli leipää. Ps. 105:16.

55. Kun Egyptin maa myös kärsi nälkää, huusi kansa Faraolta leipää. Mutta Farao sanoi kaikille Egyptiläisille: „menkää Josef in tykö; mitä hän sanoo teille, se tehkää.“

56. Kun nyt nälkä oli koko maassa, avasi Josef kaikki jyvääitait joka paikassa, ja moi viljaa Egyptiläisille. Mutta nälänhätä tuli aina raskaammaksi Egyptin maalla;

57. ja kaikki maakunnat tulivat Egyptiin ostamaan viljaa Josefilta; sillä häntä tulti yhä suuremmaksi kaikkina maissa.

42 Luku.

Josefin veljien ensimmäinen matka Egyptiin.

Mutta kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli jyviä myöddä, sanoi hän pojillensa: „mitä te katselette toinen toistanne?“

2. Ja hän sanoi: „katso, minä olen kuullut Egyptissä olevan jyviä; menkää alas sinne ja ostakaat meille sieltä, että me eläisimme emmekä kuolisi.“ Ap. t. 7:12.

3. Niin läksi kymmenen Josefin veljeä matkalle ostamaan jyviä Egyptistä.

4. Mutta Benjaminia, Josefin veljeä, Jaakob ei lähettänyt veljien kanssa; sillä hän pelkäsi, että jolain vahinkoa hänelle tapahtuisi.

5. Niin läksivät Israelin lapset muiden joukossa matkalle jyviä ostamaan; sillä, nälänhätä oli Kanaanmaalla.

6. Mutta Josef oli käskynhaltijana maassa; hän antoi myöddä jyviä kaikelle maan kansalle. Niin tulivat Josefin veljet, ja kumartuivat maahan kasvoillensa hänen eteensä.

7. Kun Josef näki veljensä, tunsihan heidät; mutta hän tekeytyi muukalaiseksi heitä kohtaan, puhutteli heitä ankarasti ja sanoi heille: „mistä te tulette?“ He vastasivat: „Kanaanmaalta, ostamaan jyviä syötäväksemme.“

8. Ja Josef tunsin veljensä; vaan he eivät häntä tunteneet.

9. Mutta Josefin mieleen johtuivat ne unet, jotka hän oli nähnyt heistä. Ja hän sanoi heille: „te olette vakoojat, ja olette tulleet katsomaan, mistä maa avoinna olisi.“

1 Moos. 37:5 ss.
10. He vastasivat häntä: „ei suinkaan, herrani; palvelijasi ovat tulleet ostamaan jyviä.“

11. Me olemme kaikki yhden miehen pojat, ja olemme rehelliisiä miehiä; me, sinun palvelijasi, emme koskaan ole vakoojia oleet.“

12. Mutta hän sanoi heille: „vain niin; te olette tulleet katsomaan, mistä maa avoinna olisi.“

13. He sanoivat: „me, sinun palvelijasi, olimme kaksitoista veljestä, yhden miehen pojat Kanaanmaalla; ja nuorin on nyt isämme tyköä, mutta yksi ei ole enää elossa.“

1 Moos. 44:20.
14. Josef sanoi heille: „niin on, kuin olen teille sanonut: te olette vakoojia.“

15. Ja minä tahdon teitä koetella. Niin totta kuin Farao elää, ettepä

täältä pääse, jollei nuorin veljenne tule tänne. 1 Moos. 43:5.

16. Lähettäkää yksi keskuudestanne, joka tuo teidän veljenne tänne. Mutta te muut saatte jäädä tänne vangiksi; näin tahdori koetella, oletteko puhuneet totta. Mutta ellei niin ole, niin olette vakoojia, niin totta kuin Farao elää."

17. Sitten hän pani heidät vankeuteen kolmeksi päiväksi.

18. Ja kolmantena päivänä sanoi Josef heille: „jos tahdotte elää, niin tehkää näin, sillä minä pelkään Jumalata:

19. Jos olette rehelliisiä miehiä, niin antakaat yhden veljistänne olla sidottuna vankihuoneessanne; mutta menkää te muut ja viekää kotia, mitä osaneet olette nälkää vastaan kotonanne.

20. Tuokaat sitten nuorin veljenne minun tyköni; ja jos sananne havaitaan todeksi, niin ei teidän tarvitse kuolla." Ja he lupasivat sen tehdä.

21. Mutta he sanoivat toinen toisellensa: „me olemme toisesti vianalaiset meidän veljemme tähden; sillä me näimme hänen sielunsa ahdistuksen, kun hän meillä armao rukoili, emmekä kuulleet häntä. Sentähden on tämä ahdistus tullut meidän päällemme."

22. Ruuben vastasi heitä, sanoen: „enkö minä sanonut teille: alkää tehkö vääryyttä nuorukaiselle, ja ette tahdoneet kuulla? Nyt hänen verensä meiltä vaaditaan." 1 Moos. 37:21.

23. Mutta he eivät tienneet Josefin sitä ymmärtävän; sillä hän puhui heille tulkin kautta.

24. Ja hän käänsi itsensä pois heistä ja itki. Kun hän jälleen kääntyi heidän puoleensa ja puhutteli heitä, otti hän Simeonin heidän keskuudestaan ja antoi sitoa hänet heidän nähtensä.

25. Ja Josef käski täyttää heidän säkkinsä jyvillä ja panna heidän rahansa jälleen itsekunkin omaan säkkiin, ja antaa heille evästä matkalle. Ja heille tehtiin niin.

26. Ja he panivat jyvänsä aaseinsa selkään ja läksivät sieltä.

27. Kun yksi heistä avasi säkkinsä, antaaksensa ruokaa aasillensa yösijalla, huomasi hän rahansa säkkiinssä suussa,

28. ja sanoi veljillensä: „minulle on annettu rahani takaisin; katso, tässä ne ovat säkissäni." Niin he säikähtivät ja hämmästyneenä katsoivat toinen toistaan ja sanoivat:

„miksi on Jumala meille näin tehnyt?"

29. Kun he tulivat isänsä Jaakobin tykö Kanaanmaahan, ilmoittivat he hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut, sanoen:

30. „Se mies, joka oli maakunnan herra, puhutteli meitä ankarasti, ja piti meitä maan vakoojina.

31. Ja me vastasimme häntä: „me olemme rehelliisiä miehiä, emmekä ole ikänänsä olleet vakoojia.

32. Me olimme kaksitoista veljestä, isämme poikaa; yksi ei ole enää elossa, ja nuorin on nyt isämme tykönä Kanaanmaalla."

33. Niin sanoi se mies, joka oli maakunnan herra, meille: „sität olen näkevä, oletteko rehelliisiä miehiä: jättäkää yksi teidän veljistänne minun tyköni, ja ottakaat mitä olette ostaneet elatuksenne ja menkää pois.

34. Ja tuokaat sitten teidän nuorin veljenne minun tyköni, niin minä ymmärrän, ettette ole vakoojia, vaan rehelliisiä miehiä; silloin annan minä myös teidän veljenne teille takaisin, ja te saatte tehdä kauppaa tässä maakunnassa."

35. Kun he sitten tyhjensivät säkkinsä, löysivät he kukin säkissensä oman rahakäärönsä. Kun he tämän näkivät, hämmästyivät he ja heidän isänsä.

36. Niin sanoi Jaakob, heidän isänsä, heille: „te saatatte minun lapsittomaksi. Josef on poissa, Simeon on poissa, ja Benjamininkin tahdotte te nyt viedä pois; nämä kaikki tulevat minun ylitseni!"

37. Niin Ruuben vastasi isällensä, sanoen: „lapa molemmat poikani, jollen minä häntä jälleen sinulle tuo; anna vaan hänet minun haltuuni, minä hänen sinulle jälleen tuon."

38. Mutta hän sanoi: „ei minun poikani saa mennä teidän kanssanne. Hänen veljensä on jo kuollut, ja hän on jäänyt yksin; jos hänelle tapahtuisi jotakin pahaa tiellä, jota te vaellatte, niin te saattaisitte minun harmaat karvani murheella hautaan."

43 Luku.

Josefin veljen toinen matka Egyptiin.

Mutta nälänhätä oli suuri maassa. 2. Ja kun olivat loppuun syöneet ne jyvät, kuin he Egyptistä tuoneet olivat, sanoi heidän isänsä heille: „menkää jälleen sinne ja ostakaat meille jotakin elatusta."

3. Niin vastasi häntä Juuda, sanoen: „se mies vakuutti meille anka-

rasti ja sanoi: „älkää tulko minun eteeni, jollei teidän veljenne ole teidän kanssanne.“

4. Jos siis sinä nyt lähetät veljemme meidän kanssamme, niin lähdemme matkalle ostamaan sinulle elatusta.

5. Vaan ellet häntä lähetä, niin emmekään sinne lähde; sillä se mies sanoi meille: „älkää tulko minun eteeni, jollei teidän veljenne ole teidän kanssanne.“ 1 Moos. 42:15, 20. 44:23.

6. Silloin sanoi Israel: „miksi te teitte minulle sen pahan, että sanoitte sille miehelle teillä vielä olevan veljen?“

7. He vastasivat: „se mies tiedusteli meistä ja suvustamme niin tarkasti, sanoen: „vieläkö teidän isänne elää? Onko teillä vielä veljeä?“ Niin me kerroimme hänelle asian oikein. Taisimmeko me tietää hänen sanovan: „tuokaat veljenne tänne?“

8. Ja Juuda sanoi isällensä Israelille: „lähetä nuorukainen minun kanssani, niin me valmistamme lähtemään matkaan, että me eläisimme emmekä kuolisit, sekä me että sinä ja meidän lapsemme.“

9. Minä takaan hänen edestänsä, vastaan hänestä; saat vaatia hänet minun kädestäni. Jollen minä tuo häntä jälleen sinun tykösi, ja pane häntä sinun etees, niin minä olen rikas sinun edessäsi koko elämäni ajan. 1 Moos. 44:32.

10. Sillä jollei meillä olisi ollut viivytystä, toitsesti olisimme jo toisen kerran tulleet takaisin.“

11. Niin sanoi Israel, heidän isänsä heille: „jos nyt kumminkin niin pitää oleman, niin tehkää näin: otakaat maan parhaista hedelmistä teidän astioihinne, ja viekää sille miehelle lahjoja: vähän balsamia ja bunajata, rohtoja ja hajupihkaa, daadeleita ja manteleita.“

12. Ottakaat myös toinen raha mukanne, paitsi sitä rahaa, jonka te toitte takaisin sakkien suussa; saat-aa olla, että se on epähuomiosta tapahtunut.“

13. Ottakaat myös veljenne mukanne; ja valmistautukaat jälleen menemään sen miehen tykö.“

14. Jumala kaikkivaltias suokoon teidän saada laupiuden sen miehen edessä, että hän päästäisi teille takaisin toisen veljenne ja Benjaminin. Mutta minä, jos minun täytyy lapsittomaksi tulla, tahdon lapsittomana olla.“

15. Niin miehet ottivat lahjat, ja kahdenkertaiset rahat mukaansa, sekä Benjaminin; ja he nousivat ja menivät Egyptiin, ja astuivat Josefin eteen.

16. Kun Josef näki Benjaminin heidän kanssansa, sanoi hän hovimestarilleen: „vie nämä miehet minun huoneeseeni, tee teurasta ja valmistaa ateria; sillä heidän tulee minun kanssani syödä päivällistä.“

17. Mies teki niinkuin Josef oli hänelle käskenyt, ja vei miehet Josefin huoneeseen.

18. Mutta he pelkäsivät, kun he vietiin Josefin huoneeseen, ja sanoivat: „me viedään tänne sen rahan tähden, jonka me viimein löysimme säkeistämme; sillä he aikovat hyökätä meidän päällemme ja ottaa meidät orjiksensa sekä riistää meiltä aasimme.“

19. Sentähden he menivät Josefin hovimestarin tykö, ja puhuttelivat häntä huoneen oven edessä.

20. Ja sanoivat: „kuule meitä, herro! Kun edellisellä kerralla olimme täällä ostamassa jyviä elatukseksemme,

21. ja sitten tulimme yöpaikkaan, ja avasimme säkkimme, niin oli itsekunkin rahat hänen säkkiinsä suussa, täysipainoiset rahat; sentähden olemme nyt ne jälleen tuoneet myötämme.“ 1 Moos. 42:35.

22. Ja me olemme myös tuoneet mukaamme toiset rahat ostaaksemme jyviä; sitä emme tiedä, kuka on entiset rahamme pannut meidän säkkiimme.“

23. Mutta hän sanoi: „olkaat hyvässä turvassa, alkää peljätkö: teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen teidän säkkiinne; teidän rahanne olen minä saanut.“ Ja hän toi Simeonin heidän tykönsä.

24. Ja mies vei heidät Josefin huoneeseen, asetti heille vettä pestä heidän jalkojansa, ja antoi ruokaa heidän ansellensa. 1 Moos. 18:4.

25. Mutta he valmistivat lahjojansa, ennenkuin Josef tuli päivälliselle; sillä he olivat kuulleet, että heidän piti siellä syömän.

26. Kunsitten Josef tuli huoneeseen, toivat he lahjat käsissänsä hänelle ja kumartuivat maahan hänen eteensä.

27. Ja hän tervehti heitä ystävällisesti ja sanoi: „onko teidän vanha isänne, josta minulle puhuitte, terveenä? Vieläkö hän elää?“

28. He vastasivat: „sinun palvelijasi, meidän isämme, voi hyvin ja elää vielä;“ ja he kumartuivat ja maahan lankesivat hänen eteensä.

29. Niin hän nosti silmänsä ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan,

ja sanoi: „onko tämä teidän nuorin veljenne, josta te sanoitte minulle?\"
Ja sanoi vielä: „Jumala olkoon sinulle armollinen, minun poikani!\"

30. Mutta Josef puhui hätäisesti; sillä liikutus valtasi hänen sydämensä, koska hän rakasti veljeänsä, ja hän etsi tilaisuutta itkeäksensä, ja meni kammariinsa ja itki siellä.

31. Sitten, kun hän oli pessyt kasvonsa, tuli hän ulos; ja hän hillitsi itsensä, ja sanoi: „tuokaat ruokaa!\"

32. Niin pantiin esille ruokaa erinänsä hänelle, ja erinänsä heille, niin myös Egyptiläisille, jotka hänen kanssansa atrioitsivat, erinänsä; sillä Egyptiläiset eivät syö Hebrealaisten kanssa, se on Egyptiläisille kauhistus. 1 Moos. 46:34. Dan. 1:8.

33. Ja he istutettiin vastapäätä häntä, esikoinen ensin esikoisuutensa tähden, ja sitten nuoremmat aina ikänsä mukaan. Sitä miehet ihmetelivät keskenänsä.

34. Ja heille kannettiin ruokaa hänen pöydältänsä; mutta Benjaminille viisi kertaa enemmän kuin muille. Ja he joivat ja tulivat iloisiksi hänen kanssansa.

44 Luku.

Josef koettelee veljiänsä.

Senjälkeen Josef käski hovimestariansa, sanoen: „täytä miesten säkit jyvillä, niin paljo kuin niihen mahtuu, ja pane itsekunkin rahat hänen säkkinsä suuhun.

2. Ja minun maljani, se hopiamalja, pane nuorimman säkin suuhun, ynnä hänen jyvänsä hinnan kanssa.“ Ja hän teki niinkuin Josef hänelle käski.

3. Aamulla päivän valjetessa päätettiin miehet menemään aaseinensa.

4. Mutta kun he olivat lähteneet kaupungista, eikä vielä kauas jouuneet, sanoi Josef hovimestarillensä: „nouse ja aja takaa miehiä, ja kun heidät saavutat, niin sano heille: „miksi te olette hyvän pahalla maksaneet?\"

5. Eikö teillä se ole, josta minun herrani juo, ja josta hän salaluita asioita tiedustelee? Te olette pahoin tehneet.“

6. Ja kun hän saavutti heidät, puhui hän nämä sanat heille.

7. He vastasivat häntä: „miksi herra senkaltaista puhuu? Pois se, että sinun palvelijasi niin tekisivät.

8. Katso, rahat, jotka me löysimme säkkieimme suusta, olemme me jälleen sinulle tuoneet Kanaanmaalta;

kuinka siis olisimme varastaneet hopiata tahi kultaa sinun herrasi huoneesta?

9. Jonka tyköä sinun palvelijoistasi se löydetään, hän kuolkoon; ja me muut tahdomme jäädä orjiksi herralleni.“

10. Hän sanoi heille: „hyvä, olkoon teidän sananne jälkeen; jonka tyköä se löydetään, hän olkoon minun orjani. Mutta te muut olette vapaat.“

11. Ja he lasivat kiireesti kaikki säkkinsä maahan, ja jokainen avasi säkkinsä.

12. Ja hän etsi, ruveten vanhimasta niin nuorimpaan asti; ja hopiamalja löydettiin Benjaminin säkistä.

13. Silloin he repäisivät vaatteensa, ja itsekukin pani kuormansa aasin selkään, ja kaikki palasivat kaupunkiin.

14. Ja Juuda veljinensä meni Josefin huoneeseen, jossa hän vielä silloin oli; ja he lankesivat maahan hänen teensä.

15. Silloin Josef sanoi heille: „minikä työn olettekaan tehneet? Ettekö te käsittä, että senkaltaisen mies kuin minä olen kyllä tietää salaiset asiat?\"

16. Niin Juuda sanoi: „mitä me vastaamme herralleni, mitä me puhumme, taikka millä me taidamme itseämme puolustaa? Jumala on löytänyt sinun palvelijaisi vääryyden. Katso, me olemme herramme orjat, sekä me, että se, jolta malja löydettiin.“

17. Mutta hän sanoi: „pois se, että minä niin tekisin! Se mies, jolta malja on löydetty, olkoon minun orjani; mutta menkää te muut rauhassa isänne tykö.“

18. Silloin astui Juuda hänen tykönsä, ja sanoi: „ah minun herrani, suo nyt sinun palvelijasi puhua yksi sana minun herrani kuullen, ja alkoon sinun vihasi syytykö sinun palvelijata kohtaan; sillä sinä olet niinkuin Farao.

19. Herrani kysyi palvelijoiltansa, sanoen: „onko teillä isää taikka veljetä?\"

20. Niin me vastasimme herralleni: „meillä on vanha isä, ja yksi velli, syntynyt isän vanhalla iällä, ja hän on vielä nuorukainen; mutta tämän velli on kuollut, ja hän on yksinänsä jäänyt äidistänsä, ja hänen isänsä pitää hänen rakkaana.“

21. Niin sinä sanoi palvelijollesi: „tuokaat hän tänne minun tyköni, että minä saan nähdä hänen.“

22. Mutta me vastasimme herralleni:

ei taida nuorukainen jättää isäänsä; sillä jos hän jättäisi isänsä, niin hän kuolisi.

23. Niin sinä sanoit palvelijoillesi: jollei teidän nuorin veljenne tule teidän kanssanne, niin ette saa enää tulla minun kasvojeni eteen.

1 Moos. 42:15. 43:5.

24. Ja kun me menimme sinun palvelijasi, minun isäni, tykö, niin ilmoitimme hänelle minun herrani sanat,

25. ja kun meidän isämme sitten sanoi meille: „menkääät jälleen ja ostakaat meille jotakin elatusta,”

26. niin me sanoimme: „emme tohdi sinne mennä; vaan jos meidän nuorin-veljemme on meidän kanssamme, niin me menemme; sillä emme saa mennä sen miehen eteen, jollei meidän nuorin veljemme ole meidän kanssamme.”

27. Niin sinun palvelijasi, minun isäni, sanoi meille: „te tiedätte, että minun vaimoni synnytti minulle kaksi.

28. Ja toinen läksi minun tyköäni, ja minä sanoin: „hän on kuollaaksi revitty;” enkä ole minä häntä sitten- min nähnyt. 1 Moos. 37:28.

29. Jos te tämän myös minulta viette pois, ja hänelle tapahtuisi jokin pahaa, niin te saattaisitte minun harmaat karvani murheella hautaan.

30. Jos minä nyt tulisin sinun palvelijasi, minun isäni, tykö, eikä olisi nuorukainen meidän kanssamme, jonka hengessä hänen henkensä riippuu.

31. niin tapahtuisi, kun hän näkisi, ettei nuorukainen olisi kanssamme, että hän kuolisi; ja me, sinun palvelijasi, saattaisimme niin muodoin sinun palvelijasi, meidän isämme, harmaat karvat murheella hautaan.

32. Sillä minä, sinun palvelijasi, olen luvannut vastata nuorukaisesta isäni edessä; sanoen: jollen minä häntä tuo takaisin sinun tykösi, niin minä olen siitä kaiken minun elin- aikani vikapää kärsimään. 1 Moos. 43:9.

33. Anna siis nyt minun, sinun palvelijasi, jäädä nuorukaisen sijaan herralleni orjaksi, ja anna nuorukaisen mennä veljensä kanssa kotiin.

34. Sillä kuinka minä taidan mennä isäni tykö, jollei nuorukainen olisi kanssani? Minähän silloin näkisin sitä surkeutta, johon minua isäni joutuu.

45 Luku.

Josef ilmoittaa itsensä veljillensä. He pala-
jivat kotiin.

Silloin ei Josef enää voinut itseään- sä hillitä kaikkien niiden edessä, jotka hänen ympärillensä seisovivat, vaan hän huusi: „antakaat kaikkien mennä ulos minun tyköäni.” Ja ei yksikään ollut Josefin tykönä, kun hän ilmoitti itsensä veljillensä.

Ap. t. 7:13.

2. Ja hän itki ääneensä, niin että Egyptiläiset ja Faraon huoneväki sen kuulivat.

3. Ja Josef sanoi veljillensä: „minä olen Josef. Vieläkö minun isäni elää?” Mutta ei hänen veljensä tai- taneet häntä vastata; sillä he olivat niin hämmästyneet hänen kasvojen- sa edessä.

4. Niin sanoi Josef veljillensä: „tulkaat minun tyköni.” Ja kun he tulivat, sanoi hän: „minä olen Josef, teidän veljenne, jonka te möitte Egyptiin. 1 Moos. 37:28. 39:1.

5. Mutta älkäätkä siitä surko, älkäätkä siitä kovin pahoillanne olko, että te olette minut tänne myöneet; sillä teidän henkenne ylläpitämisen tähden on Jumala minut teidän edel- läänne tänne lähettänyt. 1 Moos. 50:20.

6. Kaksi nälkävuotta on jo ollut maassa, ja vielä tulee olemaan viisi vuotta, niin ettei kynnetä eikä niiteitä. 7. Mutta Jumala on minut lähettä- nyt teidän edelläänne, jotta te säily- sätte maan päällä ja elossa pysyisitte, ja monta tulisi pelastetuksi.

8. Niin ette siis te ole minua tänne lähettäneet, vaan Jumala; ja Hän asetti minun Faraon neuvonantajaksi ja herraksi kaiken hänen huoneensa yli, ja koko Egyptin maan ruhti- naaksi.

9. Rientäkäätkä nyt ja menkäätkä minun isäni tykö, ja sanokaat hänelle: „näin sanoo sinun poikasi Josef: Jumala on minun asettanut koko Egyptin maan herraksi, tule alas minun ty- köni, ja älä viivyttel! Ap. t. 7:14.

10. Ja sinä olet asuva Gosenin maassa, ja olet oleva lähellä minua, sinä ja sinun lapsesi ja sinun lastesi lapset, sinun karjasi, pienet ja suuret, ja kaikki mitä sinulla on.

11. Siellä minä elätän sinua — sillä vielä on viisi nälkävuotta — ettetsinä ja sinun huoneesi, ja kaikki kuin sinulla on, hukkuisi.

12. Tehän omilla silmillänne näette, ja veljeni Benjaminin näkee omilla silmillään, että minähän itse puhun teidän kanssanne suusta suuhun.

13. Ja ilmoittakaat minun isälleni kaikki minun kunniani Egyptissä, ja kaikki, mitä te nähneet olette. Rientäkää siis ja tuokaat minun isäni tänne."

14. Ja hän halasi veljeänsä Benjaminia kaulasta ja itki, ja Benjamin myös itki hänen kaulassansa.

15. Ja hän antoi suuta kaikille veljillensä, ja itki heidän rinnollansa; ja sitte puhuivat hänen veljensä hänen kanssansa.

16. Kun sitten sanoma kerrottiin Faraon huoneessa, että Josef in veljet olivat tulleet, oli Farao siinä mielissään ja kaikki hänen palvelijansa.

17. Ja Farao sanoi Josefille: „sano veljillesi: „näin tulee teidän tehdä: säilyttäkää tavarat teidän juhtainne selkään; ja lähtekää kotiinne Kanaanmaalle,

18. ja ottakaat teidän isänne ja teidän perheenne, ja tulkaat minun tyköni; minä annan teille mitä parasta on Egyptin maassa, ja te syötte maan ytimen."

19. Minä siis käsken heille sanomaan: „tehkää näin, ottakaat itsellenne vaunut Egyptin maalta pienille lapsillenne ja vaimoillenne, ja tuokaat teidän isänne ja tulkaat tänne.

20. Alkää sureko tavaroitanne; sillä mitä parasta on Egyptin maassa, on oleva teidän."

21. Ja Israelin lapset tekivät niin. Josef antoi heille vaunut Faraon käskyn mukaan ja antoi myös heille eväät matkalle.

22. Ja hän antoi vielä itsekullekin heistä juhlapuvun, mutta Benjaminille antoi hän kolmesataa hopiasiklää, ja viidet juhlapuvut.

23. Mutta isällensä lähetti hän kymmenen aasia, säilytettynä Egyptin parhaimmilla tavaroilla, ja kymmenen aasintammaa, jotka kantoivat jyvää ja leipää ja evästä isälle matkaa varten.

24. Niin hän lähetti veljensä matkaan, ja sanoi heille: „alkää riidelkö tiellä."

25. Ja he läksivät Egyptistä, ja tulivat Kanaanmaalle isänsä Jaakobin tykö.

26. Ja he ilmoittivat hänelle, sanoen: „Josef elää vielä ja on koko Egyptin maan herra." Mutta hänen sydämensä pysyi kylmänä, sillä ei hän uskonut heitä.

27. Niin he kertoivat hänelle kaikki Josef in sanat, jotka hän heille oli puhunut. Ja kun hän näki vaunut, jotka Josef oli lähettänyt häntä tuo-

maan, niin Jaakobin, heidän isänsä, henki virkosi.

28. Ja Israel sanoi: „nyt on mintulla kyllä; poikani Josef vielä elää. Minä tahdon lähteä häntä katsomaan ennenkuin kuolen." 1 Moos. 46:30.

46 Luku.

Jaakob muuttaa Egyptiin. Hänen sukutaulunsa.

Ja Israel läksi matkaan kaikkinen ominensa. Ja kun hän tuli Bersabaan, uhraisi hän uhria isänsä Isaakin Jumalalle.

2. Ja Jumala puhui yöllä näyssä Israelille, sanoen: „Jaakob, Jaakob!" Hän vastasi: „tässä minä olen."

3. Silloin Hän sanoi: „minä olen Jumala, sinun isäsi Jumala; älä pelkää mennä Egyptiin, sillä minä teen sinun siellä suureksi kansaksi.

4. Minä menen Egyptiin sinun kanssasi, ja minä johdatan sinun sieltä takaisin. Ja Josef on laskeva kätensä sinun silmäisi päälle." 1 Moos. 50:1.

5. Ja Jaakob läksi Bersabasta; ja Israelin lapset veivät isänsä Jaakobin ynnä pienten lastensa ja vaimoinsa kanssa vaunuissa, jotka Farao oli lähettänyt häntä tuomaan.

6. Ja he ottivat karjansa ja tavaran, jotka he olivat koonneet Kanaanmaalla, ja tulivat niin Egyptiin, Jaakob ja kaikki hänen siemenensä hänen kanssansa. Jos. 24:4. Jes. 52:4. Ap. t. 7:15.

7. Hänen poikansa ja poikainsa pojat hänen kanssansa, hänen tyttärensä ja hänen poikainsa tyttäret, ja kaikki hänen siemenensä, vei hän kanssansa Egyptiin.

8. Ja nämä ovat Israelin lasten nimet, jotka tulivat Egyptiin: Jaakob ja hänen poikansa. Jaakobin esikoinen oli Ruuben. 2 Moos. 1:2 ss.

9. Ja Ruubenin lapset olivat: Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. 2 Moos. 6:14 ss. 4 Moos. 26:5 ss.

10. Simeonin lapset: Jemuël, Jamin, Ohad, Jakin, Soar, sekä Saul, Kanaanalaisen vaimon poika. 1 Aik. 4:24.

11. Levin lapset: Gerson, Kahat ja Merari. 1 Aik. 6:1.

12. Juudan lapset: Ger, Onan, Sela, Peres ja Serak. Mutta Ger ja Onan kuolivat Kanaanmaalla. Ja Peresin pojat olivat: Hesron ja Hamul. 1 Moos. 38:3 ss. 29 ss. 1 Aik. 2:5. 4:1.

13. Ja Isaskarin lapset: Tola, Puva, Job ja Simron. 1 Aik. 7:1.

14. Ja Sebulonin lapset: Sere, Elon ja Jakleel.

15. Nämä ovat Lean lapset; jotka

hän synnytti Jaakobille Mesopotamiassa; myöskin synnytti hän hänelle tyttärensä, Dinan. Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä olivat kolmenlajittakymmentä henkeä.

16. Gadin lapset olivat: Siffjon, Haggi, Suni, Esbon, Eri, Arodi ja Areli.

17. Asserin lapset: Jemna, Jesua, Jesui, Beria, sekä heidän sisarensa Serak. Mutta Berian lapset: Heber ja Malkiel. 1 Aik. 7:30, 31.

18. Nämä ovat Silpan lapset, jonka Laban antoi tyttärelleensä Lealle, ja hän synnytti Jaakobille nämä kuusitoistakymmentä henkeä.

19. Rakelin, Jaakobin vaimon, lapset olivat: Josef ja Benjamin.

20. Ja ne lapset, jotka Josefille syntyivät Egyptin maalla, olivat Manasse ja Efraim; nämä synnytti hänelle Asnat, Onin papin, Potiferan, tytär.

1 Moos. 41:50 ss.

21. Benjaminin lapset olivat: Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Mupim, Hupim ja Ard.

1 Aik. 7:6.

22. Nämä ovat Rakelin lapset, jotka ovat Jaakobille syntyneet, kaikki yhteensä neljätoistakymmentä henkeä.

23. Danin lapset: Husim. 4 Moos. 26:42.

24. Naftalin lapset: Jakseel, Guni, Jeser ja Sillem.

25. Nämä ovat Bilhan lapset, jonka Laban antoi tyttärelleensä Rakelille, ja hän synnytti nämä Jaakobille, kaikki yhteensä seitsemän henkeä.

26. Kaikki henget, jotka tulivat Jaakobin kanssa Egyptiin, ja olivat tulleet hänen kupeistansa, ovat kaikki yhteensä kuusiseitsemättäkymmentä henkeä, paitsi Jaakobin poikain vaimoja.

27. Ja Josefin poikia, jotka hänelle syntyivät Egyptissä, oli kaksi. Niin siis kaikki henget Jaakobin huoneesta, jotka tulivat Egyptiin, olivat yhteensä seitsemänkymmentä.

2 Moos. 1:5. 5 Moos. 10:22. Ap. t. 7:14.

28. Ja hän lähetti edellensä Juudan Josefin tykö, osoittamaan hänelle tietä Goseniin; ja he tulivat Gosenin maahan.

29. Niin Josef antoi valjastaa vauvunsa, ja läksi isänsä Israelia vastaan Goseniin. Ja kun hän kohtasi hänet, halasi hän häntä kaulasta ja itki kauan aikaa hänen kaulassansa.

30. Ja Israel sanoi Josefille: „nyt minä mielelläni kuolen, kun näin sinun kasvosi, ja näin, että vielä elät.“

31. Sitten sanoi Josef veljillensä ja tänsä vaelle: „minä menen ja il-

moitan Faraolle, ja sanon hänelle: minun veljeni ja isäni perhekunta, jotka olivat Kanaanmaalla, ovat tulleet minun tyköni.

32. He ovat paimenia, ja kaitsevat karjaa; sekä ison että pienen karjansa, kaikki, mitä heillä oli, ovat he tuoneet myölänsä.“

33. Kun sitten Farao kutsuu teitä luokseen ja kysyy: „mikä on teidän toimenne?“

34. Niin sanoikat: „me, sinun palvelijasi, olemme tottuneet karjaa kaitsemaan, hamasta meidän nuoruudestamme niin tähän asti, sekä me että meidän isämme.“ Sitten annetaan teidän asua Gosenin maassa; sillä kaikki paimenet ovat kauhistus Egyptiläisille: 1 Moos. 47:6. 2 Moos. 8:26.

47 Luku.

Jaakob Faraoon luona. Josefin toimet Egyptissä. Jaakob määrää hautauspaikkansa.

Ja Josef tuli ja ilmoitti Faraolle, ja sanoi: „minun isäni ja minun veljeni, heidän karjansa, pienet ja suuret, ja kaikki, mitä heillä on, ovat tulleet Kanaanmaalta; ja nyt he ovat Gosenin maassa.“

2. Ja hän otti viisi veljistänsä, ja asetti heidät Faraoon eteen.

3. Niin Farao sanoi hänen veljillensä: „mikä teidän toimenne on?“ He vastasivat: „me, sinun palvelijasi, olemme paimenia, sekä me että meidän isämme.“

4. Ja he sanoivat vielä Faraolle: „me olemme tulleet ajaksi asumaan tässä maassa; sillä sinun palvelijoillasi ei ole laidunta karjallensa, kun on kova nälänhätä Kanaanmaalla. Salli nyt sinun palvelijasi asua Gosenin maassa.“

5. Niin Farao puhui Josefille, sanoen: „sinun isäsi ja veljesi ovat tulleet sinun tykösi;

6. Egyptin maa on avoinna edessäsi, aseta isäsi ja veljesi asumaan parhaasen paikkaan maassa. Asukoot Gosenin maassa. Ja jos tiedät heidän seassansa olevan kelvollisia miehiä, niin aseta heidät päällysmiehiksi minun karjani yli.“

7. Ja Josef toi isänsä Jaakobin, ja asetti hänen Faraoon eteen. Ja Jaakob siunasi Faraoa.

8. Niin Farao kysyi Jaakobilta: „kuinka vanha olet?“

9. Jaakob vastasi Faraolle: „minun vaellukseni aikaa on kestänyt sata ja kolmekymmentä ajastaikaa; lyhyt ja paha on minun elämäni aika ollut, eikä se ulotu minun isäni ikä-

vuosien määrään heidän vaelluksen-
sa aikana." 1 Aik. 20:15. Ps. 119:19.

Hebr. 11:9, 13.

10. Ja Jaakob siunasi Faraota ja läksi niin hänen tykönsä.

11. Mutta Josef toimitti isänsä ja veljensä asumaan, ja antoi heille asumus-oikeuden Egyptin maassa, parhaassa maan paikassa, Ramesekin maassa, niinkuin Farao oli käsenyt.

12. Ja Josef antoi elatuksen isällensä ja veljillensä ja koko isänsä perhe-
kunnalle, aina lasten lukumäärän mukaan.

13. Mutta ei ollut leipää koko maassa, sillä nälänhätä oli suuri, niin että Egyptin maa ja Kanaanmaa nään-
tyi näljän tähden.

14. Ja Josef kokosi, myödessään viljaa kansalle, kaikki rahat mitä löytyi Egyptissä ja Kanaanmaalla. Ja Josef vei rahat Faraon huoneeseen.

15. Kun rahat olivat loppuneet Egyptistä ja Kanaanmaalta, niin tulivat kaikki Egyptiläiset Josefin tykö, sanoen: „anna meille leipää; miksi meidän pitäisi kuoleman silmiesi edessä? Sillä meillä ei ole enää rahaa.“

16. Josef sanoi heille: „tuokaat teidän karjanne, ja minä annan teille karjaanne vastaan, jos ei teillä ole rahaa.“

17. Ja he toivat karjansa Josefille, ja Josef antoi heille leipää hevosiin, ja lampaita, ja karjaa ja aseja vastaan. Niin hän ruokki heitä leivällä sen vuoden, kaiken heidän karjansa edestä.

18. Kun se vuosi oli kulunut, tulivat he hänen tykönsä toisena vuonna, ja sanoivat hänelle: „emme taida salata sinulta, meidän herraltamme, ettei meillä enää ole rahaa, mutta kaikki karjammekin on joutunut meidän herrallemme, eikä ole mitään muuta nyt sinulle antaa kuin oma itsemme ja peltomme.“

19. Et suinkaan tahdo, että kuolemme sinun silmiesi edessä ja että peltomme jäävät autioksi? Ota meidät ja meidän peltomme leivästä, niin me ja meidän peltomme tulemme Faraon omaksi. Anna ainoastaan siemenet, että me eläisimme emmekä kuolisi, ja ettei maa jäisi autioksi.“

20. Niin Josef osti koko Egyptin maan Faraolle, sillä Egyptiläiset möivät peltonsa, kun nälkä heitä niin kovin ahdisti. Ja maa tuli niin Faraon omaisuudeksi.

21. Ja hän siirsi kansan kaupun-

kelhin yhdestä Egyptin äärestä niin toiseen.

22. Ainoastaan pappien peltoa hän ei ostanut, sillä papit söivät siitä määrätystä osasta, jonka Farao heille antoi; sentähden ei heidän tarvinnut myödä maatansa.

23. Niin Josef sanoi kansalle: „katso, minä olen nyt ostanut teidät ja teidän maanne Faraolle. Katso, tässä on teille siemenet; kylväkää nyt peltonne.“

24. Ja sadosta tulee teidän antaa viides osa Faraolle; mutta neljä osaa pitää oleman teille pelton siemeneksi ja teille ynnä niille ravinnoksi, jotka ovat teidän huoneessanne, sekä ruuaksi teidän lapsillenne.“

25. Niin he sanoivat: „sinä olet meitä hengissä pitänyt; anna meidän saada suosiota sinun, meidän herramme, edessä, ja me tahdomme olla Faraon orjat.“

26. Ja Josef sääsi sen koko Egyptin maalle, joka vieläkin on voimassa, että Faraolle on annettava viides osa. Ainoastaan pappien maa ei tullut Faraon omaisuudeksi.

27. Niin asui Israel siis Egyptissä Gosenin maassa; ja he omistivat maata, ja enenivät ja lisääntyivät suuresti.

28. Ja Jaakob eli Egyptin maassa seitsemäntoista ajastaikaa, ja koko hänen ikänsä oli sata ja seitsemänviideltäkymmentä ajastaikaa.

29. Ja kun sitten Israelin kuolinpäivä lähenti, kutsui hän poikansa Josefin, ja sanoi hänelle: „jos minä olen saanut suosiota sinun edessäsi, niin laske nyt kätesi kupeeni alle, ja lupaa minulle rakkautesi ja laupeutesi tähden, ettet hautaa minua Egyptiin, 1 Moos. 50:5.“

30. vaan annat minun levätä minun isäini tykönä, ja että sinä viet minut Egyptistä, ja hautaat minut heidän hautaansa.“ Hän vastasi: „minä teen sinun sanasi jälkeen.“

1 Moos. 23:19. 25:9. 35:27 ss. 49:29. 50:13.

31. Mutta hän sanoi: „vanno se minulle.“ Ja hän vannoi hänelle. Silloin Israel-rukouksessa kallisti it-sensä päänalaiselle.

48 Luku.

Jaakob siunaa Josefia ja hänen poikiansa.

Jonkun aikaa sen jälkeen ilmoitettiin Josefille: „katso, sinun isäsi sairastaa.“ Silloin hän otti molemmat poikansa kanssansa, Manassen ja Efraimin.

2. Niin Jaakobille ilmoitettiin, sa-

noen: „katso, sinun poikasi Josef tulee sinun tykösi.“ Ja Israel vahvistasi itsensä ja istui vuoteessa.

3. Ja Jaakob sanoi Josefille: „Jumala kaikkivaltias näkyi minulle Lusissa Kanaanmaalla ja siunasi minua, 1 Moos. 28:12 ss. 35:6 ss.

4. ja sanoi minulle: „katso, minä annan sinun olla hedelmällisen ja lisääntyä, ja teen sinun suureksi kansaksi; ja annan tämän maan sinun siemenelles sinun jälkeesi tjan-kaikkiseksi perinnöksi.“

5. Sinun molemmat poikasi, jotka sinulle ovat syntyneet Egyptissä, ennenkuin minä tulin tänne sinun tykösi, olkoot minun; Efraim ja Manasse olkoot minun, niinkuin Ruuben ja Simeon ovat minun.

1 Moos. 41:50 ss.

6. Mutta ne sinun lapsesi, jotka olet siittänyt niiden jälkeen, pitää oleman sinun, ja he ovat nimitettävät veljiesiä nimellä heidän perimises-sänsä.

Jos. 13:7, 16:1 st.

7. Ja kun minä tulin Mesopotamiasta, kuoli minulta Rakel Kanaanmaalla matkalla, kun vielä kappale matkaa oli Efrataan; ja minä hautasin hänet siellä Efratan tiellä.“ Paikan nimi on nyt Bethlehem.

1 Moos. 35:19 ss.

8. Ja Israel näki Josefin pojat, ja sanoi: „kutka nämät ovat?“

9. Ja Josef vastasi isäänsä: „ne ovat minun poikani, jotka Jumala on minulle täällä antanut.“ Ja hän sanoi: „tuo heidät minun tyköni siunatakseni heitä.“

10. Sillä Israelin silmät olivat hämät vanhuudesta, eikä hän voinut hyvin nähdä. Ja hän vei heidät hänen tykönsä; ja hän antoi heidän suuta ja otti heidät syliinsä.

11. Ja Israel sanoi Josefille: „minä en luullut näkeväni sinun kasvojasi; mutta Jumala on antanut minun myös nähdä sinun siemenesi.“

12. Ja Josef otti heidät pois hänen sylisiänsä, ja kumarsi itsensä maahan hänen kasvojensa eteen.

13. Sitten Josef otti heidät molemmat kädestä, oikiaan käteensä Efraimin, jonka hän asetti Israelin vasemman käden kohdalle, ja Manassen vasempaan käteensä, Israelin oikiaan käden kohdalle, ja vei heidät niin hänen eteensä.

14. Mutta Israel ojensi oikian kätensä ja laski sen Efraimin päälle, joka oli nuorempi; mutta vasemman kätensä Manassen päälle. Hän siunasi kätensä ristiin; sillä Manasse oli esikoinen. Hebr. 11:21.

15. Ja hän siunasi Josefia, ja sanoi: „Jumala, jonka kasvojen edessä minun isäni Abraham ja Isaak vaelta-neet ovat, Jumala, joka minun kainnut on minun elinaikanani tähän päivään asti, 1 Moos. 17:1, 26:5. Ps. 23:1.

16. Enkeli, joka minun on pelastanut kaikesta pahasta, siunatkoon näitä nuorukaisia, että he nimitettäisiin minun ja minun isäini Abrahamin ja Isaakin nimellä, ja kasvaisivat aivan paljoksi maan päällä.“

2 Moos. 1:7.

17. Mutta kun Josef näki isänsä laskevan oikian kätensä Efraimin päälle, otti hän sen pahakseen ja rupesi isänsä käteen, siirtääksensä sen Efraimin päälle Manassen päälle.

18. Ja Josef sanoi isällensä: „ei niin, minun isäni; tämä on esikoinen, laske oikia kätesi hänen päänsä päälle.“

19. Mutta hänen isänsä kielsi sen, ja sanoi: „minä tiedän kyllä, poikani, minä tiedän; myöskin hän tulee kansaksi, mutta hänen nuorempi veljensä kuitenkin tulee suuremmaksi kuin hän, ja hänen siemenensä tulee suureksi kansaksi.“

20. Niin hän siunasi heitä sinä päivänä, sanoen: „joka tahtoo jonkun siunata Israelissa, niin sanokaan näin: „Jumala tehköön sinun niinkuin Efraimin ja Manassen.“ Siten asetti hän Efraimin Manassen edelle.

21. Ja Israel sanoi Josefille: „katso, minä kuolen; mutta Jumala on teidän kanssanne, ja vie teidät jälleen isäinne maahan.“

22. Minä olen myös antanut sinulle osan maata, päälle sinun veljiesi osan, jonka minä miekallani ja joutsellani Amorilaisten käsistä olen ottanut.“

1 Moos. 34:27 ss. Joh. 4:5.

49 Luku.

Jaakob siunaa poikiensa ja kuolee.

Ja Jaakob kutsui poikiensa ja sanoi: „kokoontukaat, ja minä ilmoitan teille, mitä teille tapahtuu tulevaisina aikoina.

2. Tulkaat kokoon ja kuulkaat, te Jaakobin lapset, kuulkaat teidän isäinne Israelia.

3. Ruuben, sinä olet minun esikoineni, minun voimani ja väkevyyteni alku, ensimmäinen kunniansa, ja ensimmäinen vallassa.

4. Sinä olet herkkä niinkuin kuhuva vesi, eikä sinun pidä ensimmäiseksi jäämään, sillä sinä astuit isäsi vuoteeseen; silloin sinä sen saastu-

tit. Niin, hän nousi minun vuoteel-
leni! 1 Moos. 35:22. 1 Aik. 5:1.

5. Simeon ja Levi ovat veljekset;
heidän miekkansa ovat murha-aseet.

1 Moos. 34:25ss.

6. Minun sieluni ei suostu hei-
dän neuvoonsa, ja sydämeni ei
yhdisty heidän seuraansa; sillä kiu-
kussansa ovat he miehen murhan-
neet, ja mielivaltaisesti turmelleet
härkiä.

7. Kirottu olkoon heidän kiuk-
kunsu, joka on niin tuima, ja hei-
dän julmuutensa, joka on niin
armoitan! Minä eroitin heidät Jaa-
kobissa, ja hajoitin heidät Israe-
lissa.

8. Juuda sinä, sinua veljesi kiittä-
vät; sinun kätesi on oleva vihollises-
ti niskassa, ja isäsi lapset sinua
kumartavat.

9. Juuda on nuori jalopeura; saa-
liilta olet sinä noussut, poikani. Hän
on laskenut itsensä maahan, ja le-
pää niinkuin jalopeura, ja niinkuin
emä jalopeura; kuka tohtii häntä
häiriitä? 4 Moos. 24:9. 1 Aik. 5:2.

10. Ei valtiikkaa oteta pois Juuda-
ta, eikä valtiotasuvaa hänen jalois-
tansa, siksi kuin Sankari tulee, ja
hänelle kansat ovat alamaiset.

Matt. 2:6.

11. Hän sitoo varsansa viinipuun-
hun, ja aasintammansa varsan ja-
loon viinipuun oksaan. Hän pesee
vaatteensa viinissä, ja vaippansa
viinimarjain veressä.

12. Hänen silmänsä ovat punaiset
viinistä, ja hampaansa valkait rieh-
kasta.

13. Sebulon on asuva meren ran-
nalla, jossa haahdet ovat satamassa;
kykkensä kääntää hän Sidonia kohti.

5 Moos. 38:18ss. Jos. 19:10ss. Jes. 9:1.

Matt. 4:15.

14. Isaskar on väkevä aasi, ja lepää
rauhassa tarhassaan.

15. Hän näki lepopaikan hyväksi
ja maan ihanaksi; ja hän kumarsi
selkänsä taakkojen alle, ja on veron-
alainen palvelija.

16. Dan on tuomitseva kansansa,
niinkuin joku toinenkin Israelin
sukukunnista.

17. Dan on oleva kärmeenä tiellä,
ja kyökkärmeenä polulla; hän puree
hevosta vuokoiseen, niin että ratsas-
taja seljällensä lankee.

18. Herra, minä odotan sinun pelas-
tustasi! Ps. 119:166, 174.

19. Gad, hänelle tekevät sotajoukot
väkiryynnäkön; mutta hän on ajava
heitä takaperin. Tuom. 10:7 ss. 11:1, 33.

1 Aik. 6:11—22.

20. Asserista tulee hänen lihava lei-
pänsä; ja hän antaa kuninkaalle her-
kut. 5 Moos. 33:24.

21. Naftali on nopia peura; ja
hän antaa suloiset puheet.

Tuom. 4:6. 5:1.

22. Josef on hedelmällisen viini-
puun vesa, hedelmällisen viini-puun
vesa lähteen tykönä; sen oksat nou-
sevat muurin yli.

23. Ampujat hätyyttävät häntä, an-
puvat ja vainovat häntä,

24. vaan hänen joutsensa pysyy
kuitenkin vahvana ja hänen käsi-
vartensa lujina Hänen kätensä kaut-
ta, joka on väkevä Jaakobissa. Hänen
kauttansa, joka on paimen, Israelin
kallio.

25. Sinun isäsi Jumalalta, joka sinua
on nultava, Kaikkivaltiaan kautta,
joka sinun on siunaava, tulkoon si-
nulle siunaus ylhäältä, ja syvyyden
siunaus alhaalta, niin myös nisäin
ja kohtuin siunaus!

26. Sinun isäsi siunaukset ulottuvat
korkealle, korkeammalle minun isäi-
ni siunauksia; ne ulottuvat ikuisten
kukkulain ihanaisuuteensaakka. Ne
tulkoet Josefin pääh päälle, ja hänen
pään laelle, joka veljiensä keskellä
on ruhtinas.

27. Benjamin on raatelevainen susi;
aamulla hän syö saaliin, ja ehtoonä
saaliin jakaa.

Tuom. 20:25.

1 Sam. 9:1 ss. 14:47.

28. Nämä kaikki ovat kaksitoista-
kymmentä Israelin sukukuntaa. Ja
tämä on se, jota heidän isänsä
heille puhui siunatessansa heitä;
kullekin heille antoi hän eri siu-
nauksen.

29. Ja hän käski heitä, ja sanoi
heille: „minä kootaan nyt kansani
tykö; haudatkaa minua isäini vie-
reen, siihen luolaan, joka on Efro-
nin, Hetiläisen, vainiossa,

30. Makpelan vainion luolaan, joka
on Mamren kohdalla Kanaanmaalla,
jonka Abraham osti vainion kanssa
Hetiläiseltä Efronilta perintöhou-
daksi. 1 Moos. 23:16 ss. 50:13.

31. Sinne ovat he haudanneet Abra-
hamin ja hänen vaimonsa Saaran;
sinne ovat he myös haudanneet Isaa-
kin ja Rebekan, hänen vaimonsa.
Sinne olen minä myös haudannut
Lean, 1 Moos. 23:19. 25:9. 35:29.

Ap. 1:7:15 ss.

32. Siihen vainioon ja siihen luo-
laan, joka on ostettu Hetin lapsilta.

33. Kun Jaakob oli antanut tämän
käskyn pojillessa, nosti hän jalkansa
vuoteelle; ja hän kuoli ja koottiin
kansansa tykö.

50 Luku.

Jaakobin hautaus. Josef in kuolema.

Silloin Josef lankesi isänsä kasvoille, itki hänen yllisensä ja antoi hänen suuta.

1 Moos. 46:4.

2. Ja Josef käski niitä lääkkeitä, jotka olivat hänen palveluksessaan, balsamoimaan hänen isänsä; ja lääkärin balsamoivat Israelin.

3. Siihen kului neljäkymmentä päivää; sillä niin monta oli voiteluspäivää. Ja Egyptiläiset itkivät häntä seitsemänkymmentä päivää.

4. Kun murhepäivät olivat kulu-neet, puhui Josef Faraon palvelijoille, sanoen: „jos minä olen suosion saanut teidän edessäni, niin puhukaat Faraolle, ja sanokaat: ”

5. „Minun isäni vannotti minua, sanoen: katso, minä kuolen, hautaa minua minun hautaani, jonka minä olen antanut kaivaa itselleni Kanaanmaalla. Niin salli minun nyt lähteä hautaamaan isääni; sitten olen taas palaava tänne takaisin. 1 Moos. 47:29 ss.

6. Farao vastasi hänelle: „mene ja hautaa sinun isäsi, niinkuin hän on sinua vannonnut.“

7. Niin Josef läksi hautaamaan isänsä; ja hänen kanssansa menivät kaikki Faraon palvelijat, hänen perhekuntansa vanhimmat, ja kaikki Egyptin maan vanhimmat.

8. Niinkuin myös Josef in perhe, ja hänen veljensä, ja hänen isänsä perhekunta. Ainoastansa lapsensa, ja lampaansa, ja karjansa jättivät he Gosenin maahan.

9. Myöskin seurasivat hänen kanssansa vaunut ja ratsasmiehet. Ja se oli sangen suuri joukko.

10. Ja kun he tulivat Atadin riihen tykö, joka on sillä puolen Jordania, niin he pitivät siinä suuren ja katkeran valituksen; ja hän pani toimeen seitsemän päiväisen surujuhlan isänsä kuoleman johdosta.

Syr. 22:13.

11. Ja kun Kanaanmaan asuvaset näkivät surujuhlan Atadin riihen tykönä, sanoivat he: „Egyptiläiset siellä pitävät surujuhlaa.“ Siitä on se paikka saanut nimen: Egyptiläisten valitus; ja se on sillä puolen Jordanin.

12. Mutta hänen lapsensa tekivät hänelle niinkuin hän oli käsenyt,

13. ja veivät hänen Kanaanmaalle, ja hautasivat hänen Makpelan vainion luolaan, jonka Abraham vainion kanssa oli ostanut perintöhau-

daksi Efronilta, Hetiläiseltä, Mamren kohdalla.

1 Moos. 23:16 ss. Ap. t. 7:16.

14. Mutta sitten kun Josef oli haudannut isänsä, palasi hän Egyptiin, hän ja hänen veljensä, ja kaikki, jotka hänen kanssansa olivat menneet hautaamaan hänen isänsä.

15. Kun Josef in veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, sanoivat he: „ehkä Josef nyt rupeaa vihaamaan meitä ja koslaa meille kaiken sen pahan, minkä me häntä vastaan tehneet olemme.“

16. Sentähden lähettivät he sanomaan Josefille: „sinun isäsi puhuteli meitä ennen kuolemaansa, sanoen: ”

17. „Sanokaat näin Josefille: minä rukouksen, anna nyt veljillesi anteeksi heidän rikoksensa ja pahuutensa, että he niin pahoin ovat tehneet sinua vastaan. Anna nyt anteeksi sinun isäsi Jumalan palvelijain pahateko.“ Mutta Josef itki heidän näitä puhuissansa.

18. Ja hänen veljensä myös tulivat ja lankesivat maahan hänen eteensä, ja sanoivat: „katso, me olemme sinun palvelijasi.“

19. Josef sanoi heille: „Älkää peljättkö; olenko minä Jumala?”

20. Te ajattelitte minua vastaan pahaa; mutta Jumala on kääntänyt sen hyväksi, että hän tekisi, niinkuin nyt nähtävä on, pelastaaksensa paljo kansaa. 1 Moos. 45:5.

21. Älkää siis nyt peljättkö; minä elätän teitä ja teidän lapsianne.“ Ja hän rohkaisi heitä, ja puheli ystävällisesti heidän kanssansa.

22. Ja Josef jäi asumaan Egyptiin, hän ja hänen isänsä perhe; ja Josef eli sata ja kymmenen ajastaikaa.

23. Ja hän näki Efraimin lapset kolmanteen polveen; syntyi myös Makirin, Manassen pojan, lapsia Josef in helmaan.

24. Ja Josef sanoi veljillensä: „minä kuolen, ja Jumala on totisesti etsivä teitä, ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän on itse vannonut antaaksensa Abrahamille, Isaacille ja Jaakobille.“

25. Niin vannotti Josef Israelin lapsia, sanoen: „Jumala on totisesti etsivä teitä; viekää pois minun luuni tänältä.“ 2 Moos. 13:19. Jos. 24:32. Hebr. 11:22. Syr. 49:18.

26. Ja Josef kuoli sadan ja kymmenen ajastaikaisena; ja he balsamoivat hänen ja panivat arkuun Egyptissä.

TOINEN MOOSEKSEN KIRJA.

EXODUS.

1 Luku.

Israellilaisten orjuus Egyptissä.

Nämä ovat Israelin lasten nimet, jotka tulivat Egyptiin; Jaakobin kanssa he tulivat itsekukin perheineen:

1 Moos. 46:8 ss.

2. Ruuben, Simeon, Levi ja Juuda.
3. Isaskar, Sebulon ja Benjamin.
4. Dan, Naftali, Gad ja Asser.
5. Ja kaikki henget, jotka Jaakobin kuppeista olivat tulleet, olivat seitsemänkymmentä henkeä. Mutta Josef oli jo aikaisemmin Egyptissä.

1 Moos. 46:27. 5 Moos. 10:22.

6. Ja Josef oli kuollut, ja kaikki hänen veljensä, ja kaikki senaikaiset.
7. Ja Israelin lapset olivat hedelmälliset ja suuresti enenivät ja lisääntyivät, ja sangen voimallisesti vahvistuivat, niin että maa täytettiin heistä. 1 Moos. 18:18. Ps. 105:24. Ap. t. 7:17.
8. Niin uusi kuningas tuli Egyptiin, joka ei Josefista mitään tiennyt.

9. Hän sanoi kansalle: „katso. Israelin lasten joukko on suurempi ja väkevämpi meitä.

10. Tulkaat, menetelkäämme viisaasti heidän kanssansa, ettei heitä tulisi niin paljo. Sillä jos joku sola syttyisi, voisivat he mennä vihollistemme puolelle ja sotia meitä vastaan, ja sitten lähteä maasta pois.“

11. Niin asetettiin heidän yllensä työjohtajat, jotka pakoittivat heitä orjantööhön; heidän täytyi rakentaa Faraolle varastokaupungit Pitom ja Raamses.

12. Mutta jota enemmän he rasittivat kansaa, sitä enemmän se lisääntyi ja kasvoi. Ja he olivat harmissaan Israelin lasten tähden.

13. Sentähden Egyptiläiset yhä lisääivät Israelin lapsille orjantöitä armahtamatta

14. ja saattoivat heidän elämänsä katkeraksi raskaassa saven ja tiilein työssä, ja kaikkinaisella rasituksella kedolla, ylimalka kaikkellaisella pakkotyöllä; jota he määräsivät heidän tehtäväkseen.

15. Ja Egyptin kuningas puhui niille Hebrealaisille vaimoille, jotka autoivat lasten synnytyksessä — toisen nimi oli Sifra ja toisen Pua —,

16. ja sanoi: „kun te autatte Hebrealaisia vaimoja heidän synnyttäessään, niin pitäkää silmällä, jos se on poika, niin surmatkaat se;

mutta jos se on tytär, niin antakaat sen elää.“

17. Mutta apuvaimot pelkäsivät Jumalata, eivätkä tehneet niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut, vaan antoivat poikasten elää.

18. Niin Egyptin kuningas kutsui apuvaimot luokseen ja sanoi heille: „miksi te näin teette ja annatte poikasten elää?“

19. Niin apuvaimot vastasivat Faraota: „Hebrealaiset vaimot eivät ole niinkuin Egyptiläiset; he ovat luonnostansa vahvemmat, ja ennenkuin apuvaimo tulee heidän tykönsä, ovat he jo synnyttäneet.“

20. Ja Jumala teki apuvaimoille hyvin, ja kansa lisääntyi ja eneni sangen suuresti.

21. Koska apuvaimot pelkäsivät Jumalata, antoi Hän heidän huoneellessa menestystä.

22. Silloin antoi Farao käskyn kaikelle kansallensa, sanoen: „kaikki äsken syntyneet poikalapset ovat heitettävät virtaan; mutta kaikki tyttölapset saavat elää.“ Ap. t. 7:19.

2 Luku.

Mooseksen syntyminen, pelastus ja pako.

Yksi mies Levin huoneesta meni ja nai Levin tyttären. 2 Moos. 6:20.
4 Moos. 26:59.

2. Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja hän näki, että se oli ihana lapsi; ja hän salasi sen kolme kuukautta. 1 Aik. 6:3. Ap. t. 7:20.

Hebr. 11:23.

3. Mutta kun hän ei voinut häntä kauempaa salata, otti hän kaisilaisen arkun, sivusi sen maapihkalla ja piijillä, ja pani lapsen siihen, ja laskei sen kaisilistoon, virran rannalle.

4. Ja hänen sisarensa asettui etemäksi katsomaan, miten hänelle kävisi.

5. Niin Faraon tytär tuli alas pesemään itseänsä virtaan, ja hänen piikansa käyskentelevät virran rantaalla. Kun hän näki arkun kaisilistossa, lähetti hän piikansa ottamaan sen sieltä.

6. Ja kun hän sen avasi, näki hän lapsen, ja katso, lapsi itki; niin hän armahti sitä ja sanoi: „tämä on Hebrealaisten lapsista.“

7. Niin sanoi hänen sisarensa Faraon tyttärelle: „tahdotkos, että minä menen kutsumaan sinulle imet-

Uv Väisen Hebrealaisen vaimon, joka sinulle sen lapsen imettäisi?"

8. Faraon tytär sanoi hänelle: „mene.“ Niin tyttö meni ja kutsui lapsen Äidin.

9. Ja Faraon tytär sanoi hänelle: „ota tämä lapsi, ja imetä se minulle, ja minä annan sinulle palkan.“ Niin vaimo otti lapsen ja imetti sen

10. Mutta kun lapsi oli kasvanut, toi hän sen Faraon tyttärelle, ja hän otti sen pojaksensa, ja antoi hänelle nimen Moose, sillä hän sanoi: „vedestä olen minä hänet ottanut.“

Ap. t. 7:21.

11. Ja tapahtui siihen aikaan, kun Mooses oli aikamieheksi tullut, meni hän veljiensä tykö, ja näki heidän orjuutensa. Ja hän huomasi Egyptiläisen miehen lyövän Hebrealaista miestä, hänen veljeänsä.

12. Ja hän katseli ympärillensä sinne ja tänne, ja kun hän näki, ettei ketään ollut läsnä, tappoi hän sen Egyptiläisen ja kätki sartaan.

13. Seuraavana päivänä meni hän taas ulos ja näki, kuinka kaksi Hebrealaista miestä tapelivat keskenään; ja hän sanoi väärintekijälle: „miksi lyöt lähimmäistä?"

14. Hän vastasi: „kuka sinun on aseltanut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme? Tahdotko minunkin tappaan, niinkuin sinä tapoit Egyptiläisen?" Niin Mooses pelkäsi, ja sanoi: „tosin asia on ilmi tullut.“

Ap. t. 7:35.

15. Ja Faraokin sai kuulla asiasta, ja hän etsi Moosesta tappaaksensa. Mutta Mooses pakeni Faraon edestä; ja hän pysähtyi Midianin maala, ja istui kaivon tykönä.

16. Mutta Midianin papilla oli seitsemän tyttäriä; ne tulivat vettä amentamaan ja alkoivat täyttää ruuheet, juottoaksensa isänsä lampailla.

17. Niin tulivat muutamat paimenet ja tahtoivat ajaa heidät pois. Mutta Mooses nousi ja auttoi heitä, ja juotti heidän lampaansa.

18. Ja kun he tulivat isänsä Reguelin tykö, sanoi hän: „kuinka te tänäpäinä niin pian jouduitte?"

19. He sanoivat: „Egyptiläinen mies auttoi meitä paimenitten käsistä, ja myös ammensi hän vettä meille, ja juotti lampaat.“

20. Ja hän sanoi tyttäриллensä: „kussa hän on? Miksi te niin jätitte miehen? Kutsukaat hän syömään meidän kanssamme.“

21. Ja Mooses päätti jäädä asumaan sen miehen tykö, ja hän antoi Mooselle tyttärensä Siporan vaimoksi.

22. Niin vaimo synnytti pojan, ja hän antoi sille nimen Gersom; sillä hän sanoi: „minä olen muukalainen vieraalla maalla.“

2 Moos. 18:3a.

23. Ja pitkän ajan perästä kuoli Egyptin kuningas. Ja Israelin lapset huokasivat orjuuttaan ja huusivat Herran tykö; ja heidän huutonsa kohosi Jumalan tykö.

24. Ja Jumala kuuli heidän huokauksensa; Jumala muisti liittoansa Abrahamin, Isaakin ja Jaakobin kanssa.

25. Ja Jumala katsahti Israelin lasten puoleen, ja Jumala piti heistä murheen.

3 Luku.

Palava pensas. Mooses kutsutaan.

Ja Mooses, kaltsi appensa Jetron, Midianin papin, lampailla. Ja hän ajoi kerran lampaat etemmäksi korpeen, ja tuli Jumalan vuoren Horebin tykö.

2. Ja Herran Enkeli ilmestyi hänelle tulen liekissä pensaasta. Hän näki, että pensas paloi tulesta, ja katso, se ei kuitenkaan kulunut.

5 Moos. 33:16. Ap. t. 7:30 as.

3. Niin Mooses sanoi: „minä käyn tuonne katsomaan tätä ihmeellistä näkyä; miksi ei pensas pala tuhaksi?"

4. Kun Herra näki hänen menevän katsomaan, huusi Jumala häntä pensaasta, ja sanoi: „Mooses, Mooses!" Hän vastasi: „lässä minä olen.“

5. Hän sanoi: „älä lähesty tänne, riisu kenkäsi jaloistasi; sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.“ Jos. 6:15.

6. Ja Hän sanoi vielä: „minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin Jumala, Isaakin Jumala ja Jaakobin Jumala.“ Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä Jumalan näkeminen peilotti häntä. Matt. 22:32. Mark. 12:26.

Luu. 20:37. Ap. t. 7:52. Hebr. 11:27.

7. Ja Herra sanoi: „Minä olen hyvin kyllä nähnyt minun Egyptissä olevan kansani ahdistuksen, ja minä olen kuullut heidän huutonsa niiden tähden, jotka heitä ahdistavat; sillä minä tiedän mitä he ovat saaneet kärsiä.

8. Sentähden olen minä astunut alas heitä vapahtamaan Egyptiläisten käsistä, ja viemään heitä tältä maalta hyvään ja laviaan maahan, siihen maahan, jossa rieskaa ja hunaajata vuotaa, siihen paikkaan, jossa Kananealaiset, Hettiläiset, Amoriilaiset, Fereshiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset asuvat.

9. Koska Israelin lasten huuto on tullut minun eteeni, ja minä myös

olen nähnyt heidän ahdistuksensa, kun Egyptiläiset heitä sortavat,

10. sentähden mene nyt, ja minä tahdon lähettää sinun Faraon tykö, ja sinun tulee johdattaa minun kansani, Israelin lapset, ulos Egyptistä."

11. Mutta Mooses sanoi Jumalalle: „kuka minä olen menemään Faraon tykö ja viemään Israelin lapset ulos Egyptistä?"

12. Hän vastasi: „totisesti Minä olen sinun kansasi, ja lämä olkoon sinulle merkiksi, että minä olen sinun lähettänyt: kun olet johdattanut minun kansani Egyptistä, niin palvelette Jumalata täällä vuorella."

13. Silloin Mooses sanoi Jumalalle: „kun minä tulen Israelin lasten tykö, ja sanon heille: „teidän isänne Jumala on minun lähettänyt teidän tyköenne, ja he kysyvät minulta: „mikä hänen nimensä on?" niin mitä minun pitää heille sanoman?"

14. Niin Jumala sanoi Moosekselle: „minä olen se, mikä minä olen." Ja sanoi vielä: „näin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: „Minä olen lähetti minun teidän tyköenne."

15. Ja Jumala sanoi vielä Moosekselle: „näin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: „Herra, teidän isänne Jumala, Abrahamin Jumala, Isaacin Jumala ja Jaakobin Jumala, lähetti minun teidän tyköenne: lämä on minun nimeni ijankaikkisesti, ja niin olen minä nimittettävä suvusta sukuun."

16. Mene nyt ja kokoa Israelin vanhimmat, ja sano heille: „Herra, teidän isänne Jumala, on näkynyt minulle, Abrahamin, Isaacin ja Jaakobin Jumala, sanoen: minä olen pitänyt huolta teistä, ja nähnyt, mitä teille on tapahtunut Egyptissä."

1 Moos. 60:24.

17. Ja olen sanonut: „minä tahdon johdattaa teitä ulos Egyptin ahdistuksesta, Kananealaisten, Heitiläisten, Amorilaisten, Feresiläisten, Heviläisten ja Jebusilaisten maalle, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa."

18. Ja kun he kuulevat sinun äänesi; niin mene sinä ja vanhimmat Israelista Egyptin kuninkaan tykö, ja sano hänelle: „Herra, Hebrealaisten Jumala, on kohdannut meitä; anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen, uhraamaan Herralle, meidän Jumalallemme."

2 Moos. 5:3. 8:27.

19. Mutta minä tiedän, ettei Egyptin kuningas laske teitä menemään, muutoin kuin väkevän käden kautta.

20. Silloin minä ojennan käteni, ja

viitsaan Egyptin maata kaikellisilla ihmeilläni, joita minä tekevä olen heidän keskellensä; ja sitten hän teidät päästää.

21. Ja minä annan armon tälle kansalle Egyptiläisten edessä, että kuu te lähdelte, niin ette suinkaan lähde tyhjin käsin;

1 Moos. 15:14.

2 Moos. 11:2. 12:35 ss.

22. vaan jokainen vaimo on anova kylänsä vaimolta ja huonekuntalaisellansa hopia- ja kulta-astioita ja vaatteita; ja nämä te panette poikainne ja tytärtenne kannettavaksi. Näin te saallin otatte Egyptiläisiltä."

4 Luku.

Mooses saa lahjan tehdä ihmeitä ja palajaa Egyptiin.

Mooses vastasi ja sanoi: „mutta jos eivät usko minua, eivätkä kuuntele sanojani, vaan sanovat: „ei ole Herra näkynyt sinulle?"

2. Silloin Herra sanoi hänelle: „mikä se on sinun kädessäsi?" Hän vastasi: „sauva."

3. Ja Hän sanoi: „heitä se maahan!" Ja hän heitti sen maahan; ja se muuttui kärmeeksi. Ja Mooses pakeni siitä.

4. Mutta Herra sanoi Moosekselle: „ojenna kätesi, ja rupea hänen pyrstönsä." Niin hän ojensi kätensä ja tarttui häneen, ja se muuttui sauvaksi hänen kädessään.

5. Ja Herra sanoi: „sentähden pitää heidän uskoman, että Herra, heidän isänsä Jumala, Abrahamin Jumala, Isaacin Jumala ja Jaakobin Jumala, on ilmestynyt sinulle."

6. Ja Herra sanoi vielä hänelle: „pistä nyt kätesi poveesi." Ja hän pisti sen poveensa; ja kun hän veti sen ulos, katso, hänen kätensä oli spitalinen niinkuin lumi.

7. Ja Hän sanoi: „pistä kätesi jälleen poveesi." Ja hän pisti kätensä jälleen poveensa. Ja kun hän veti sen jälleen ulos povestansa, niin katso, se oli puhdas niinkuin hänen muukin ihonsa.

8. Ja Herra sanoi: „Elleivät he sinua usko, eivätkä ole kuuliaisat sanallesi ensimmäisen ihmeen tähden, niin he uskovat sinua toisen ihmeen tähden.

9. Mutta elleivät usko niitä kahta ihmettä, eivätkä ota vaaria sinun sanoistasi, niin ota vettä virrasta, ja kaada kuivalle maalle, niin se vesi, jonka olet ottanut virrasta, tulee kuivalla maalla vereksi!"

10. Silloin sanoi Mooses Herralle:

„ah Herra, minulla ei ole puhelahjaa: ei sitä ole minulla ennen ollut eikä nytkään sen jälkeen kuin sinä palvelijasi kanssa puhunut olet; sillä minulla on hidas puhe ja kankia kieli.“

2 Moos. 6:12, 30. Jer. 1:6.

11. Niin Herra sanoi hänelle: „kuka on luonut ihmisen suun? Tahi kuka on tehnyt mykän taikka kuoron, näkevän taikka sokian? Enkö, Minä, Herra, ole niitä tehnyt?

Pa. 94:9. Hes. 3:26 s.

12. Mene siis nyt, minä olen sinun suusi kanssa, ja opetan sinua, mitä sinun puhuman pitää.“

Matt. 10:19.

Luuk. 12:12. 21:15.

13. Mutta Mooses sanoi: „ah Herra, läheä joku muu, kenenkä tahdot.“

14. Niin Herra vihastui suuresti Moosekseen, ja sanoi: „enkö minä tunne Aaronia, sinun veljeäsi, Levin suvusta, ja hän osaa puhua? Ja katso, hän tulee sinua vastaan, ja kun hän näkee sinun, niin hän iloitsee sydämmestänsä.“

15. Sinun pitää puhuman hänelle, ja paneman sanat hänen suuhunsa; ja Minä olen sinun ja hänen suunsa kanssa, ja opetan teitä, mitä teidän pitää tekemän.“

2 Moos. 7:2.

16. Ja hänen pitää puhuman sinun puolestasi kansalle. Hän on oleva sinun suunasi, ja sinä hänelle Jumalana.

17. Ja ota tämä sauva käteesi, jolla sinä olet tekevä ihmeitä.“

18. Niin Mooses läksi sieltä ja palasi appensa Jetron tykö, ja sanoi hänelle: „anna minun läheä veljeni tykö, jotka ovat Egyptissä, katsomaan vieläkö he elävät.“ Jetro sanoi Moosekselle: „mene rauhassa.“

19. Ja Herra sanoi Moosekselle Midianissa: „mene ja palaja Egyptiin; sillä ne kaikki ovat kuoleet, jotka sinun henkeäsi väijyivät.“

Matt. 2:20.

20. Niin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, ja pani ne aasin selkään, ja palasi Egyptiin; ja hän otti Jumalan sauvan käteensä.“

2 Moos. 2:21 ss.

21. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kun nyt palajat Egyptiin jälleen, niin muista, että Faraon edessä teet kaikki ne ihmeet, jotka minä olen antanut sinun käteesi. Mutta minä paudutan hänen sydämmensä, niin etei hän päästä kansaa.“

22. Ja silloin pitää sinun sanoman Faraolle: „näin sanoo Herra: Ismel on minun poikani, minun esikoiseni.“

Mat. 2:15.

23. Ja Minä olen sinulle sanonut: päästä minun poikani palvelemaan

minua.“ Mutta sinä et ole tahtonut päästää häntä. Sentähden tapan minä sinun poikasi, sinun esikoisesi.“

2 Moos. 11:4, 5. 12:29.

24. Ja tapahtui, kun hän oli maikalalla, että Herra majapaikassa tuli häntä vastaan ja tahtoi hänen tappaan.

25. Niin Sipora otti kiven ja ympärileikkasi poikansa esinahan, ja rupesti hänen jalkoihinsa, ja sanoi: „sinä olet minulle veriyökkä.“

1 Moos. 17:14.

26. Niin Hän jätti hänet rauhaan. Mutta äiti sanoi: „veriyökkä ympärileikkauksen tähden.“

27. Ja Herra sanoi Aaronille: „mene Moosesta vastaan korpeen.“ Ja hän meni, ja tuli häntä vastaan Jumalan vuorella ja antoi hänen suuta.

28. Ja Mooses ilmoitti Aaronille kaikki mitä Herra lähettäissään hänet oli puhunut ja kaikki ihmeet, mitkä hän hänelle oli käsenyt.

29. Niin meni Mooses ja Aaron, ja kokosivat kaikki Israelin lasten vanhimmat.

30. Ja Aaron puhui kansalle kaikki ne sanat, jotka Herra Moosekselle oli puhunut, ja teki ihmeitä kansan edessä.

31. Silloin kansa uskoi. Ja kun he kuulivat, että Herra oli etsinyt Israelin lapsia ja nähnyt heidän ahdistuksensa, lankesivat he maahan ja rukoilivat.

5 Luku.

Mooses ja Aaron tulevat Faraon eteen. Kansan vaiva enenee.

Sitten menivät Mooses ja Aaron Faraon tykö ja sanoivat: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: „päästä minun kansani pitämään minulle juhlaa korvessa.“

2. Farao vastasi: „kuka on Herra, jonka käskystä minun tulisi päästää Israel? En minä siitä Herrasta mitään tiedä, enkä päästä Israelia.“

3. Niin he sanoivat: „Hebreaalaisten Jumala on meille ilmestynyt; anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka korpeen uhraamaan Herralle, meidän Jumalallemme, ettei hän rutolla tahi miekalla tulisi meidän päällemme.“

2 Moos. 3:18.

4. Mutta Egyptin kuningas sanoi heille: „miksi te, Mooses ja Aaron, pidätte kansan heidän työistänsä? Menkää! työhönne!“

5. Farao sanoi vielä: „katso, ilman-kin on kansaa liika paljon maassa, ju te vielä nyt tahdotte heitä joutilaaksi saattaa heidän päivätoistänsä.“

6. Sitten antoi Farao samana päi-

vänä käskyn kansan päällismiehille ja työnjohtajille, sanoen:

7. „Älkäänt tästälähin olkia antako kansalle tiilejä varten niinkuin ennen. Menkööt itse ja kootkoot olkia.

8. Kuitenkin vaatikaat heiltä sama tiililuku, minkä he lähin asti ovat tehneet, älkäätkä siitä vähentäkö; sillä he ovat laiskoja, sentähden he huutavat, sanoen: „me tahdomme mennä uuraamaan meidän Jumalallemme.“

9. Täytyy punna raskasta työtä näitten ihmisten päälle, että heillä olisi jotain tekemistä, eivätkä tavoittelisi valhepuheita.“

10. Niin kansan päällismiehet ja työnjohtajat menivät ja puhuivat kansalle, sanoen: „näin sanoo Faraon, en minä tahdo enää teille olkia antaa.

11. Menkää itse kokoamaan olkia, mistä sitä löydätte; mutta teidän työstänne ei pidä mitään vähennettämän.“

12. Niin kansa hajaantui ympäri koko Egyptin maata hakemaan itselensä sänkiä, käyttääksensä sitä olkien asemesta.

13. Ja päällismiehet vaativat heitä, sanoen: „läytläkää päivätyönne, se mikä joka päivälle on määrätty, niinkuin silloinkin, kun teille olkia annettiin.“

14. Ja Israelin lasten työnjohtajat, jotka Faraon päällismiehet olivat asettaneet heidän päällensä, piesttiin, ja heille sanottiin: „miks'ette eilen eikä tänäpänä täyttäneet määrättyä päivätyötänne tiilein tekemisessä, niinkuin ennenkin?“

15. Niin Israelin lasten työnjohtajat menivät ja huusivat Faraon tykö, sanoen: „miksi näin teet palvelijoillesi?“

16. Ei anneta sinun palvelijoillesi olkia, ja kuitenkin sanovat he meille: „saukaat tiilit valmiiksi.“ Ja katso, sinun palvelijasi piestään, vaikka vika onkin oman väkesi puolella.“

17. Mutta hän sanoi: „te olette laiskoja, niin, laiskoja te olette; sentähden te sanotte: „menkääinme ja uraltaamme Herralle.“

18. Menkää vaan ja tehkää työtä. Olkia ei teille anneta; mutta teidän pitää kultenkin antaa se määrätty luku tiiliä.“

19. Silloin Israelin lasten työnjohtajat huomasiivat olevansa ahlaalla, kun heille annettiin vastaus: „teidän tiilimäärästänne ei mitään vähennetä, mitä on kullekin päivälle määrätty.“

20. Ja kun he läksivät Faraon tyköä, kohtasivat he Mooseksen ja Aaronin, jotka tulivat heitä vastaan;

21. ja he sanoivat heille: „Herra nähköön ja tuomitkoon teitä; sillä te olette tehneet meidän haisevaiseksi Faraon ja hänen palvelijainsa edessä, ja olette antaneet miekan heidän käteensä surmata meitä.“

22. Niin Mooses kääntyi Herran puoleen ja sanoi: „Herra, miksi minun pahasti teet tätä kansaa vastaan? Miksi olet minun tänne lähettänyt?“

23. Sillä siitä lähtien kuin minä menin Faraon tykö puhuttelemaan häntä sinun nimessäsi, on hän pahoin tehnyt tälle kansalle; ja sinä et ollekaan ole pelastanut kansaasi.“

6 Lukut.

Jumalan uudet käskyt ja lupaukset. Mooseksen ja Aaronin sukulaulu.

Mutta Herra sanoi Moosekselle: „nyt saat sinä nähdä, mitä minä Faraolle teen, sillä minun väkevän käteni kautta on hän päästävä heidät, niin, minun väkevän käteni kautta hän pakoitetaan ajamaan heidät ulos maastansa.“
2 Moos. 11:1, 12:33

2. Ja Jumala puhui Moosekselle, ja sanoi hänelle: „minä olen Herra.

3. Minä olen ilmoittanut itseni Abrahamille, Isaacille ja Jaakobille kaikkivaltiaana Jumalana; mutta minun nimessäni, HERRA, en ollut minä heille tunnettu.
1 Moos. 17:1, 26:21, 28:13, 35:11.

4. Ja minä tein myös minun liittoni heidän kansansa, antaakseni heille Kanaanmaan, heidän vaelluksensa maan, jossa he ovat muukalaisetolleet.

5. Ja nyt minä olen kuullut Israelin lasten huokauksen, joita Egyptiläiset orjuudella vaivaavat, ja olen minun liittoni muistanut.

6. Sentähden sano Israelin lapsille, minä olen Herra, ja minä johdatan teidät Egyptin kuorman alta ja pelastan teidät orjuudestanne ja vapahdan teidät ojetulla käsivarellalla ja suurten rangastustuomioiden kautta.

7. Ja minä otan teidät kansakseni, ja olen teidän Jumalanne; ja te tullette tietämään, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka johdattaa teidät ulos Egyptin orjuudesta.

8. Ja minä vien teidät sille maalle, jonku ylitse minä nostin käteni antaakseni sen Abrahamille, Isaacille ja Jaakobille; sen minä tahdon antaa teille omaksi. Minä olen Herra.“

Hea. 20:6 aa.

9. Näin puhui Mooses Israelin lapsille; mutta he eivät kuulleet Moosesta heidän henkensä ahdistuksen ja raskaan orjuutensa tähden.

10. Silloin puhui Herra Moosekselle, sanoen:

11. „Mene ja puhu Faraolle, Egyptin kuninkaalle, että hän päästäisi Israelin lapset pois maastansa.“

12. Mutta Mooses puhui Herran edessä, sanoen: „katso, Israelin lapset eivät kuulleet minua, kuinka Farao sitten kuulisi minua, minua, jolla on ympärileikkaamattomat huulet?“

2 Moos. 4:10.

13. Mutta Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, ja käski heidän ilmoittaa Israelin lapsille ja Faraolle, Egyptin kuninkaalle, että Israelin lapset olivat johdatettavat ulos Egyptin maasta.

14. Nämä ovat heidän perhekuntiansa kanta-isät. Ruubenin, Israelin esiköisen, lapset olivat: Hanok ja Palu, Hesron ja Karmi. Nämä ovat Ruubenin sukukunnat.

1 Moos. 46:9 ss.

4 Moos. 26:5 ss. 1 Aik. 5:1 ss.

15. Simeonin lapset olivat: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Soar ja Saul, sen Kananealaisen vaimon poika. Nämä ovat Simeonin sukukunnat.

16. Ja nämä ovat Levin lasten nimet heidän sukukunnissansa: Gerson, Kahat ja Merari. Mutta Levin elämän vuodet olivat sata ja seitsemän neljäntäkymmentä ajastaikaa.

1 Moos. 46:11. 4 Moos. 3:17 ss. 26:57 ss.

1 Aik. 6:1. 23:6 ss.

17. Gersonin lapset olivat: Libni ja Simei heidän sukukunnissansa.

18. Kahatin lapset olivat: Amram, Jitsear, Hebron ja Usiel. Mutta Kahatin elämän vuodet olivat sata ja kolme neljäntäkymmentä ajastaikaa.

19. Merarin pojat olivat: Maheli ja Musi. Nämä ovat Levin sukukunnat heidän polviluvussansa.

20. Ja Amram otti isänsä sisaren Jokebelin vaimoksensa, joka synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Ja Amramin elämän vuodet olivat sata ja jaseitsemän neljäntäkymmentä ajastaikaa.

4 Moos. 26:59.

21. Ja Jitsearin lapset olivat: Korah, Nepeg ja Sikri.

22. Usielin lapset olivat: Misael, Elisafan ja Sitri.

23. Aaron otti vaimoksensa Elisaban, Aminadabin tyttären, Nahassonin sisaren, joka hänelle synnytti Nadabin, Abihun, Eleasarin ja Itamarin.

24. Korahin lapset olivat: Assir, El-

kana ja Abiasaf. Nämä ovat Korahilaisten sukukunnat.

25. Mutta Eleasar, Aaronin poika, otti Puteelin tyttäristä vaimon, joka synnytti hänelle Pinehaan. Nämä ovat Leviläisten huonekuntain kantaisät heidän sukukunnissansa.

26. Näin oli Aaronin ja Mooseksen laita, joille Herra sanoi: „Johdatta-
kaat ulos Israelin lapset Egyptin maalta joukkoinensa.“ Ap. t. 7:36.

27. Nämä ovat ne, jotka puhuivat Faraon, Egyptin kuninkaan, kanssa, että heidän piti johdattaman ulos Israelin lapset Egyptistä. Nämä ovat Mooses ja Aaron.

28. Ja sinä päivänä puhui Herra Mooseksen kanssa Egyptin maalla.

29. Ja sanoi hänelle: „Minä olen Herra. Puhu Faraolle, Egyptin kuninkaalle, kaikki, mitä minä sinulle sanon!“

30. Niin vastasi Mooses Herralle: „katso, minä olen ympärileikkaamaton huulilta; kuinka Farao minua kuulisi?“

7 Luku.

Mooses ja Aaron tekevät ihmeet Faraon edessä.

Mutta Herra sanoi Moosekselle: „katso, minä olen asettanut sinun Faraon Jumalaksi. Ja veljesi Aaron pitää oleman sinun profetaksi.

2. Sinun pitää puhuman kaikki, kuin minä käsken sinulle; vaan Aaronin, sinun veljesi, tulee sitten puhua se Faraolle, että hän päästäisi Israelin lapset pois maastansa.

2 Moos. 4:15 ss.

3. Mutta minä tahdon paaduttaa Faraon sydämmen, ja teen monta ihmettä ja merkkiä Egyptin maassa.

4. Farao ei kuule teitä; mutta minä nostan käteni Egyptiä vastaan, ja johdatan ulos minun joukkoni, minun kansani. Israelin lapset, Egyptin maalta suurten rangaistustuomi-
oitten kautta.

5. Ja Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, ojetesani kättäni Egyptin ylitse, ja johdattaissani ulos Israelin lapset heidän keskeltänsä.“

6. Ja Mooses ja Aaron tekivät niinkuin Herra oli heille käsenyt.

7. Mutta Mooses oli kahdeksänkymmenen ajastaikainen, ja Aaron kolmen ajastaikainen yhdeksäntäkymmentä, kun he puhuivat Faraon kanssa.

8. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

9. „Kun Farao puhuu teille, sano-

en: „tehkää joku ihme,“ niin sano sinä Aaronille: „ota sauvasi ja heittä Faraon eteen,“ jasetulee kärmeeksi.“

10. Niin Mooses ja Aaron menivät Faraon tykö, jatekivät niinkuin Herra oli käskenyt. Ja Aaron heitti sauvasa Faraon ja hänen palvelijoihtensa eteen, ja se tuli kärmeeksi.

11. Niin Farao kutsui tietäjät ja noidat, ja Egyptin noidat tekivät myös samaa heidän noitumisillansa:

2 Tim. 3:8.

12. kukin heistä heitti sauvasa maahan, ja ne tulivat kärmeiksi. Mutta Aaronin sauva nieli heidän sauvasa.

13. Niin Faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra oli sanonut.

14. Senjälkeen sanoi Herra Moosekselle: „Faraon sydän on kovettunut, eikä hän tahdo päästä kansaa.

15. Mene Faraon tykö huomenna varhain aamulla, katso, hän kävelee vetten tykönä, ja asetu hänen tielleen virran reunalla. Ja se sauva, joka oli kärmeeksi muuttunut, ota sinun käteesi.

16. Ja sano hänelle: „Herra, Hebrealaisten Jumala, on minun läheltänyt sinun tykösi, sanoen: laske minun kansani palvelemaan minua korvessa.“ Mutta katso, et ole tähän asti tahtonut kuulla minua.

17. Sentähden sanoo Herra näin: „tämä olet sinä tunteva, että minä olen Herra: katso, minä lyön tällä sauvalla, joka on minun kädessäni, veteen, joka virrassa on, ja se on muuttuva vereksi.

18. Niin kalat, jotka virrassa ovat, kuolevat ja virta rupeaa haisemaan, niin että Egyptiläisiä iljettää, kun he juovat vettä virrasta.“

19. Ja Herra sanoi Moosekselle: „sano Aaronille: ota sauvasi, ja ojenna kätesi Egyptin vetten ylitse, sen virtain, jokien, järvien, ja kaikkien sen vesilammikkojensa ylitse, niin tulevat ne vereksi; koko Egyptin maasa on verta oleva sekä puuastioissa että kiviastioissa.“

20. Niin Mooses ja Aaron tekivät niinkuin Herra oli käskenyt, ja hän nosti sauvan ja löi veteen, joka virrassa oli, Faraon ja hänen palvelijoihtensa edessä; ja kaikki vesi, joka oli virrassa, muuttui vereksi.

Pa. 78:44. 106:29.

21. Ja kalat, jotka olivat virrassa, kuolivat, ja virta haisi, niin ettei Egyptiläiset saattaneet juoda vettä virrasta. Ja verta oli koko Egyptin maalla.

22. Mutta Egyptin noidat tekivät myös samallaisia noitumisillansa. Mutta Faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra sanonut oli.

23. Ja Farao kääntyi pois ja palasi kotiansa, eikä ottanut vaarin tästäkään.

24. Mutta Egyptiläiset kaivoivat virran ympärillä vettä juodaksensa; sillä eivät he saattaneet juoda virran vettä.

25. Ja niin kului seitsemän päivää, sittekuin Herra oli lyönyt virran.

8 Luku.

Sammakot, hyttyset ja karpäs-parvet.

Sitten sanoi Herra Moosekselle: „mene Faraon tykö, ja sano hänelle: „näin sanoo Herra: päästä minun kansani palvelemaan minua.

2. Vaan jos et sinä tahdo heitä päästää, katso, niin minä rankaisen koko sinun maasi ääret sammakoilla.

3. Virta on kuohuva sammakoista, ja ne astuvat ylös ja tulevat sinun huoneesesi, ja sinun lepokammioosi ja sinun vuoteesesi, niin myös sinun palvelijoihtes huoneesen, ja sinun kansasi sekaan, ja leipoma-uuniisi, ja taikina-astioihisi,

4. ja sinun päällesi ja sinun kansasi ja kaikkien sinun palvelijoihtes päälle hyppelevät sammakot.“

5. Ja Herra sanoi Moosekselle: „sano Aaronille: ojenna kätesi sauvoijensa virtain, jokien ja järvien ylitse, ja anna sammakojen nousta ylitse koko Egyptin maan.“

Pa. 78:45. 106:30.

6. Silloin Aaron ojensi kätensä Egyptin vetten ylitse, ja sammakot tulivat sieltä ylös ja peittivät koko Egyptin maan.

7. Mutta noidat tekivät myös samallaisia noitumisillansa ja antoivat sammakkojen tulla Egyptin maan ylitse.

8. Silloin Farao kutsui Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi: „rukoilkaat Herraa, että hän ottaisi pois sammakot minulta ja kansaltani, niin minä päästän kansan uhraamaan Herralle.“

9. Mooses sanoi: „sinun on sallittu määrätä aika, milloin minun pitää rukoileman edestäsi, palvelijoihtes ja kansasi edestä, että sammakot hukutettaisiin sinulta ja sinun huoneistasi, ja ainoastiansa virtaan jäisivät.

10. Hän sanoi: „huomenna.“ Hän vastasi: „olkoon sanasi jälkeen, ja

sinä tulet tietämään, ettei yksikään ole niinkuin Herra, meidän Jumalamme.

11. Silloin sammakot pitää otettaman pois sinulta, ja sinun huoneistasi, ja sinun palvelijoiltasi, ja sinun kansaltasi, ja ainoastansa virtaan jäämän."

12. Niin Mooses ja Aaron läksivät Faraon tyköä. Ja Mooses huusi Herralta apua sammakkoja vastaan, jotka Hän Faraon päälle pannut oli.

13. Ja Herra teki Mooseksen sanan jälkeen: sammakot kuolivat huoneista, kylistä ja kedoilta.

14. Ja ne heitettiin suurin roukkoihin, ja maa haisi siitä.

15. Mutta kun Farao näki helpoituksen saaneensa, paadutti hän sydämensä, eikä kuullut heitä; niinkuin Herra sanonut oli.

16. Senjälkeen sanoi Herra Moosekselle: „sano Aaronille: ojenna sauvasi, ja lyö maan tomuun, niin se tulee hyttysiksi koko Egyptin maassa.“

17. Ja he tekivät niin. Aaron ojensi kätensä sauvoineensa ja löi maan tomuun, ja hyttysinä tuli ihmisiin ja eläimiin. Maan tomu muuttui hyttysiksi koko Egyptin maassa.

18. Ja noidat tahtoivat tehdä sitä samaa noitumisillansa hyttysinä matkaan saattaaksensa; vaan eivät tainneet. Ja hyttyset olivat ihmisissä ja eläimissä.

19. Silloin sanoivat noidat Faraolle: „tämä on Jumalan sormi.“ Mutta Faraon sydän paatui, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra sanonut oli.

Luuk. 11:20.

20. Sitten sanoi Herra Moosekselle: „nouse huomenna varhain, ja seis Faraon edessä, — katso, hän menee silloin vetten tykö, — ja sano hänelle: näin sanoo Herra: päästä minun kansani palvelemaan minua.“

21. Mutta jos et sinä päästä minun kansani, katso, niin minä tahdon lähettää sinulle, sinun palvelijoillesi, sinun kansallesi, ja sinun huoneistasi karpäs-parvet, niin että karpäs-parvet täyttävät kaikki huoneet Egyptissä, niin myös sen maan, jonka päällä he ovat.

22. Ja minä tahdon erottaa sinä päivänä Gosenin maan, jossa minun kansani asuu, niin ettei siinä yhtään karpäs-parvea tule olemaan; niin tulet sinä tietämään, että minä olen Herra koko maan keskellä.

23. Ja minä lunastan kansani, ja teen eroituksen minun ja sinun kan-

sasi välillä. Huomenna on tämä ihme tapahtuva.“

24. Ja Herra teki niin. Suuret karpäs-parvet tulivat Faraon ja hänen palvelijainsa huoneisiin; ja kaikkialla Egyptissä turmelivat karpäs-parvet maan.

25. Silloin kutsui Farao Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi: „menkää ja uhratkaa teidän Jumalalenne tässä maassa.“

26. Mutta Mooses sanoi: „emme voi sitä tehdä; sillä me uhraamme Herralle, meidän Jumalallemme, semmoista, joka on Egyptiläisille kauhistus. Jos me Egyptiläisten silmäin edessä uhraamme semmoista, joka heille on kauhistus, niin eivätkö he kivittäisi meitä?“

27. Niin anna meidän mennä kolmen päiväkunnan matka korpeen uhraamaan Herralle, meidän Jumalallemme, niinkuin hän on meille sanonut.“

1 Moos. 3:18.

28. Silloin Farao sanoi: „minä päästän teidän uhraamaan Herralle, teidän Jumalalenne, korvessa; älkäänt vaan kaus menkö. Rukoilkaat minun edestäni.“

29. Mooses vastasi: „katso, kun minä menen sinun tyköäsi, niin olen minä rukoileva Herraa, että Hän karpäs-parvet otaisi pois Faraolta, hänen palvelijoiltansa ja hänen kansaltansa huomenna. Ainoastansa älköön Farao minua enää pettääkö, niin ettet päästä kansaa uhraamaan Herralle.“

30. Ja Mooses läksi Faraon tyköä ja rukoili Herraa.

31. Ja Herra teki niinkuin Mooses sanonut oli; Hän otti pois Faraolta karpäs-parvet, hänen palvelijoiltansa ja hänen kansaltansa, niin ettei yhtäkään jäänyt.

32. Mutta Farao paadutti sydämensä myöskin tällä kertaa, eikä päästänyt kansaa.

9 Luku.

Eläinten rutto, paisumat ja rakeet.

Senjälkeen Herra sanoi Moosekselle: „mene Faraon tykö ja sano hänelle: näin sanoo Herra, Hebrealaisten Jumala, päästä minun kansani palvelemaan minua.“

2. Mutta ellet päästä, vaan vielä pidättä heitä,

3. katso, niin Herran käsi sangen kovalla ruttotaudilla on oleva sinun karjasi päällä, jotka ovat kedolla, hevosten, aseain, kameleihin, härkäiin ja lammasten päällä.

4. Ja Herra tekee eroituksen Israelilaisten ja Egyptiläisten karjan välillä, niin ettei mitään kuole niistä, jotka kuuluvat Israelin lapsille."

5. Ja Herra määräsi ajan, sanoen: „tämän tekee Herra huomenna maassa."

6. Seuraavana päivänä teki Herra niin, ja kaikki Egyptin karja kuoli; vaan Israelin lasten karjasta ei yhtäkään kuollut Ps. 78:50.

7 Niin Faraon lähetti tiedustelemaan, ja katso, ei ollut Israelin karjasta yhtäkään kuollut. Mutta Faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt kansaa.

8. Senjälkeen Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: „ottakaat kätenne täyteen toton nokea, ja Mooses heittääkään sen taivasta kohti Faraon edessä,

9. niin on siitä koko Egyptin maassa tuleva tomua, josta syntyy märkähän puhkeavia paisumia ihmisiin ja eläimiin."

10. Niin he ottivat nokea totosta, ja astuivat Faraon eteen; ja Mooses heitti sen taivasta kohti, niin tuli siitä märkähän puhkeavia paisumia ihmisiin ja karjaan.

11. Ja noidatkaan eivät voineet selsoa Mooseksen edessä paisumain tähden; sillä paisumia oli niin nohdissa kuin muullakin Egyptiläisissä.

12. Mutta Herra paadutti Faraon sydämen, eikä hän kuullut heitä, niinkuin Herra Moosekselle sanotti.

13. Senjälkeen sanoi Herra Moosekselle: „nouse huomenna varhain, ja astu Faraon eteen, ja sano hänelle: „näin sanoo Herra, Hebrealaisten Jumala: päästä minun kansani palvelemaan minua.

14. Muutoin minä tällä kertaa lähetän kaikki minun rangaistukseni sinun, sinun palvelijaisi, ja sinun kansasi, ylitse, tietääksesi, ettei kukaan kokomaan päällä ole niinkuin minä; 5 Moos. 7:15.

15. sillä minä olin jo ojentanut käteni, lyödäkseni sinut ja sinun kansasi ruttotaudilla, niin että sinä olisit hukkunut maan päältä;

16. mutta sentähden olen minä sinua säästänyt, että minä osoittaisin sinulle minun voimani, ja että minun nimeni julistettaisiin koko maan päällä. Room. 9:17.

17. Ja jos vieläkin panet esteitä kansalleni, eikä päästä heitä,

18. katso, silloin annan minä huomenna tällä ajalla sataa sangen suuria rakeita, jonka kaltaisia ei ole

ollut Egyptissä; hamasta siitä päivästä kuin se perustettu on, aina tähän asti.

19. Lähetä siis nyt ja korjaa pois karjasi ja kaikki mitä sinulla on kedolla. Sillä rakeet lankeavat kaikkien päälle, ihmisten ja karjan päälle, jotka kedolla ovat, eivätkä ole katon alle saatetut, ja tappaa heidät."

20. Joka Faraon palvelijoista peikäksi Herran sanaa, se korjasi palvelijansa ja karjansa huoneeseen;

21. vaan jonka sydän ei totellut Herran sanaa, se jätti kedolle palvelijansa ja karjansa.

22. Niin Herra sanoi Moosekselle „ojenna kätesi taivaasen päin, että rakeita sataisi koko Egyptin maan päälle. ihmisten, karjan ja kaikkien päälle, mitä Egyptin maassa kedolla kasvaa."

23. Silloin Mooses ojensi sauvasa taivaasen päin, ja Herra antoi jylistä ja rakeita sataa, ja pitkäsen tuli leimahteli maan päälle; niin antoi Herra rakeitten tulla Egyptin maan yli Ps. 78:47 ss. 105:32 ss. Viis. 16:16.

24. Ja rakeita satoi ja rakeitten kanssa lankesi tuli tuon tuostakin maahan, ja niin raskaasti, ettei ikänä senkaltaista Egyptin maassa ollut tapahtunut, siitä ajasta kuin kansa siinä rupeisi asumaan.

25. Ja koko Egyptin maassa löivät rakeet maahan kaikki, mitä kedolla oli, sekä ihmiset että karjan; niin myös löivät rakeet koko maankasvun ja särkivät puut kedolla

26. Ainoastaan Gosenin maakunnassa, jossa Israelin lapset olivat, ei satanut rakeita.

27. Silloin lähetti Faraon ja kutsui Mooseksen ja Aaronin, ja sanoi heille „minä olen tällä kertaa syntä tehnyt. Herra on vanhurskas; vaan minä ja minun kansani olemme jumalattomat.

28. Sentähden rukoilkaat Herraa, että jo kyllä olisi, ja että Jumalan jylinä ja rakeet lakkaisivat; niin minä päästän teidän, eikä teidän tarvitse enää täällä viipyä."

29. Niin Mooses sanoi hänelle: „kun lähdet kaupungista, niin ojennan minä käteni Herran tykö; ja jylinä on lakkaava eikä rakeita enää ole satava, että tietäisit maan olevan Herran.

30. Mutta minä sen kyllä tiedän, ettet sinä eikä sinun palvelijasi vielä nytkään pelkää Herraa Jumalata."

31. Niin muodoin pellavat ja ohrat maahan lyötiin; sillä ohra

oli tähkäpäällä ja pellava oli kullalla;

32. mutta nisu ja kaura eivät turmeltuneet, sillä ne olivat myöhäistä kylvöä.

33. Ja Mooses meni ulos kaupungista Faraon luota, ja ojensi kätensä Herran tykö; ja jylinä ja rakeet lakkasivat, eikä sadetta enää vuodattu maan päälle.

34. Kun Faraon näki, että sade, rakeet ja jylinä lakkasivat, lisäsi hän yhä pahuuttaan, ja paadutti sydämensä, sekä hän että hänen palvelijansa.

35. Niin paatui Faraon sydän, eikä hän päästänyt Israelin lapsia, niin kuin Herra Moosesen kautta oli sanonut.

10 Luku.

Heinäsiirkat ja synkeä pimeys.

Sen jälkeen sanoi Herra Moosekselle: „mene Faraon tykö; sillä minä paadutin hänen ja hänen palvelijointensa sydämmet, tehdxäksi nämä minun ihmeeni heidän seasansa,

2. ja että sinä voisit ilmoittaa lapsillesi ja lastesi lapsille, mitä minä tehnyt olen Egyptissä, ja mitä ihmeitä minä olen tehnyt heidän seasansa, niin että te tietäisitte, että minä olen Herra.“

3. Silloin menivät Mooses ja Aaron Faraon tykö, ja sanoivat hänelle: „näin sanoo Herra, Hebrealaisten Jumala: kuinka kauan sinä vastustat etkä tahdo nöyryyttää itseäsi minun edessäni? Päästä minun kansani palvelemaan minua.

4. Sillä jos sinä et tahdo päästää minun kansaani, katso, niin minä huomenna tuotan heinäsiirkat kaikkiin sinun maasi ääriin.

5. Ja ne peittävät maan pinnan, niin etei maata näy; ja he syövät lähteet, mitä teille on jäänyt rakeilta, ja syövät kaikki vihoittavat puutkin kedolla.

6. Ja he täyttävät sinun ja kaikkien sinun palvelijaisi huoneet, ja koko Egyptin huoneet, niin että senkaltaista eivät sinun isäsi eikä isäisi isät ole nähneet, siitä päivästä kuin he maan päällä olleet ovat, tähän päivään asti.“ Ja hän käänsi itsensä ja meni ulos Faraon tyköä.

7. Niin sanoivat Faraon palvelijat hänelle: „kuinka kauan sallit tämän miehen olla meille paulaksi? Päästä kansa palvelemaan Herraa Jumalataansa; etkös vielä käsitä, että Egypti tulee hävitetyksi?“

8. Silloin Mooses ja Aaron käskettiin palaamaan jälleen Faraon tykö, joka sanoi heille: „menkää ja palvelkaat Herraa, teidän Jumalataanne; vaan kutka ne ovat, joka menevät?“

9. Mooses vastasi: „me menemme meidän nuorten ja vanha in kanssa, poikinemme ja tyttärimme, lammastemme ja karjamme kanssa; sillä meillä on Herran juhla.“

10. Silloin hän sanoi heille: „olokoon Herra teidän kanssanne niin totta kuin minä päästän teidät ja teidän lapsenne! Katsokaat vaan, ettei teillä olisi jotakin pahaa sydämmessänne!

11. Ei niin; mutta menkää te miehet ja palvelkaat Herraa, sillä sitä te olette pyytäneetkin!“ Ja he ajoivat heidät pois Faraon edestä.

12. Niin Herra sanoi Moosekselle: „ojenna kätesi Egyptin maan ylitse, niin että heinäsiirkat tulisivat Egyptin maahan, ja söisivät kaiken maan vihannon, kaikki mitä rakehilta jäänyt on.“ Joel 1:4.

13. Silloin Mooses ojensi sauvaansa Egyptin maan ylitse, ja Herra antoi itätuulen puhaltaa yli maan koko sen päivän ja koko yön; ja aamulla nosti itätuuli heinäsiirkat. Ps. 78:46.

106:34 es. VIIa. 16:9.

14. Ja heinäsiirkat tulivat koko Egyptin maan päälle ja laskeutuivat joka paikkaan Egyptin maahan niin epäluokisesti, ettei semmoista heinäsiirkain paljoutta ollut ennen ollut, eikä tästedes tule.

15. Ne peittivät koko maan, ja maa tuli mustaksi. Ja ne söivät kaiken maan vihannon, ja kaikki puiden hedelmät, jotka rakehilta jääneet olivat, eikä jäänyt mitään viheriäistä puihin ja kedon ruohoihin koko Egyptin maassa.

16. Silloin kutsui Faraon kiiruusti Moosesen ja Aaronin, ja sanoi: „minä olen pahaa tehnyt Herraa, teidän Jumalataanne, ja teitä vastaan.“

17. Niin anna nyt minulle anteeksi minun rikokseni vielä tällä kertaa, ja rukoilkaat Herraa, teidän Jumalataanne, että hän ottaisi minutla pois vielä tämän kuoleman.“

18. Ja hän meni pois Faraon tyköä ja rukoili Herraa.

19. Niin Herra käänsi tuulen aivan tuimaksi länsituuleksi, ja se nosti heinäsiirkat ja heitti heidät Punaiseen mereen, niin ettei yhtäkään heinäsiirkkaa jäänyt koko Egyptin maan ääriin.

20. Mutta Herra paadutti Faraon

sydämmen, eikä hän päästänyt Israelin lapsia.

21. Senjälkeen Herra sanoi Moosekselle: „ojenna kätesi taivaasen päin, niin on Egyptin maahan tuleva sellainen pimeys, että siihen käsin voisi ruveta.“

22. Silloin Mooses ojensi kätensä taivaasen päin, ja tultsynkiä pimeys koko Egyptin maahan kolmeksi päiväksi. Ps. 105:28. Viis. 17:2.

23. Ihmiset eivät toinen toisiansa nähneet, eikä kukaan liikkunut paikaltansa kolmena päivänä. Mutta kaikilla Israelin lapsilla oli valo sielä, jossa he asuivat.

24. Silloin kutsui Farao Mooseksen, ja sanoi: „menkäätkä ja palvelkaat Herraa; ainoastansa teidän lampaanne ja karjanne jääkööt tänne. Teidän lapsenne menkööt myös teidän kanssanne.“

25. Mutta Mooses sanoi: „salli meidän saada myöskin uhrin ja polttouhrin, joita meidän tulee uhrata Herralle, meidän Jumalallemme.“

26. Meidän karjamme on myös menevä meidän kanssamme, eikä yhtäkään sorkkaa saa jäädä; sillä siitä meidän pitää ottaa ja tehdä palvelusta Herralle, meidän Jumalallemme. Ja ennenkuin sinne tulemme, emme itse tiedä, mitä meidän tulee uhrata Herralle.“

27. Mutta Herra paadutti Faraon sydämmen, eikä hän tahtonut päästää heitä.

28. Ja Farao sanoi hänelle: „mene pois minun tyköäni, ja varo, ettet enää tule minun kasvojeni eteen, sillä jona päivänä sinä tulet minun eteeni, pitää sinun kuoleman.“

29. Mooses vastasi: „niinkuin sinä sanonut olet, en tule minä enää sinun kasvojesi eteen.“

II Luku.

Viimeinen maanvaiva ilmoitetaan.

Senjälkeen sanoi Herra Moosekselle: „vielä minä annan tulla yhden maanvaivan Faraon ja Egyptin yli; sitte hän päästää teidät täältä, ja kun hän teidät sitten päästää, niin hän ajamalla teidät ajaa täältä ulos.“

2 Moos. 6:1.

2. Niin sano siis nyt kansalle, että jokainen, oli se mies tahi nainen, anois lähimmäiseltänsä hopiaisia ja kultaisia kalleuksia.“ 2 Moos. 3:21 ss.

12:35 ss.

3. Sillä Herra oli antanut kansan saada suosiota Egyptiläisten edessä. Ja Mooseskin pidettiin suuressa

kunniassa Egyptin maassa sekä Faraon palvelijoinnilla että kansan kesken.

Syr. 45:1 ss.

4. Ja Mooses sanoi: „näin sanoo Herra: „puolilyön aikana minä vaelan Egyptin maan läpitse.“

5. Ja silloin kaikki esikoiset Egyptin maassa kuolevat, Faraon esikoisesta, hänen, joka hallitus-istumellansa istuu, aina palkkapilan esikoiseen asti, joka myllyssä on, niin myös kaiken karjan esikoiset. 2 Moos. 12:29.

6. Ja suuri parku on kuuluva koko Egyptin maassa, jonka kaltaista ei ole ollut, eikä tule.

7. Mutta Israelin lasten kesken ei koirakaan haukaha ketään vastaan, ei ihmisiä eikä eläimiä vastaan. Niin tulette tietämään, että Herra tekee eroituksen Egyptin ja Israelin välillä.

8. Silloin kaikki nämä sinun palvelijasi tulevat minun tyköni, ja kumartavat minua, sanoen: „lähde ulos, sinä ja kaikki kansa, joka sinua seuraa.“ Ja sitten minä lähden.“ Ja hän läksi pois Faraon tyköä vihoissansa.

9. Mutta Herra oli sanonut Moosekselle: „ei Farao kuule teitä, että paljon ihmetläni tapahtuisi Egyptin maalla.“

10. Ja Mooses ja Aaron tekivät kaikki nämä ihmeet Faraon edessä; vaan Herra paadutti hänen sydämmensä, eikä hän päästännyt Israelin lapsia pois maastansa.

12 Luku:

Pääsiäisjuhla säädetään. Esikoiset Egyptissä surmataan. Israelilaisten lähtö Egyptistä.

Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maalla, sanoen:

2. „Tämä kuukausi olkoon teille tärkein kuukausi; se olkoon ensimmäinenkaikistavuoden kuukausista.“

3. Puhukaat koko Israelin seurakunnalle, sanoen: „tämän kuukauden kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, niin että jokainen huonekunta saa yhden karitsan.“

4. Mutta jos huonekunta on liian vähäinen karitsaa syömään, niin ottakoon perheenisä lähimmän naapurinsa kanssa yhdessä karitsan. Jokaista karitsaa varten tulee liittyä yhteen niin monta henkilöä että karitsa juuri riittää heille ruuaksi.

5. Ja tämä karitsa on oleva virheetön ajastaikainen oinas. Lampaista tahi vuohista tulee teidän se ottaa.

6. Ja teidän tulee se tallella pitää

neljänentoista päivään asti tätä kuuta; ja kaikkien Israelilaisten, koko Israelin seurakunnan, tulee se teurastaa iltahämärissä.

7. Ja heidän tulee ottaa verta ja pyyhkäistä sillä molemmat pihitpielet ja huoneitten ovenpäällinen sinä huoneessa, jossa he sitä syövät.

8. Ja heidän tulee sinä yönä syödä tulella paistettua lihaa ja happamatonta leipää katkerain ruohojen kanssa.

9. Älkää siitä mitään syökö raakana tahi vedessä keitettynä, mutta se on paistettava tulella pään, jalkain ja sisällysten kanssa.

10. Ja älkää siitä jättäkö mitään huomeneksi. Jos jotakin siitä jäisi huomeneksi, se tulella poltettakoon.

11. Mutta näin pitää teidän syömän sitä: teidän tulee olla vyötetyt kuppeista, kengät jalassanne, sauva kädessänne; ja teidän tulee syödä se niinkuin olisitte matkalle kiiruhtavaiset. Tämä on Herran pääsiäinen.

12. Sillä sinä yönä minä käyn Egyptin maan läpitse, ja lyön kaikki esikoiset Egyptiin maassa, ihmisistä niin karjaan asti; ja minä annan tuomionni käydä kaikkien Egyptiläisten epäjumalittien ylitse; minä olen Herra.

13. Ja veren pitää oleman teille pelastuksen merkiksi huoneissanne, kussa te olette, sillä kun minä veren näen, niin minä menen teidän ohitse; eikä rangaistustusomio ole teitä kohtaava, kun minä lyön Egyptin maata.

14. Ja tämä päivä olkoon teille muistoksi, ja teidän tulee se pyhitellä juhlaksi Herralle. Ijankaikkisena sääntönä tulee teidän viettää sitä suvusta sukuun.

15. Seitsemän päivää tulee teidän syödä happamatonta leipää, ja jo ensimmäisenä päivänä tulee teidän poistaa kaikki hapantaikina teidän huoneistanne. Sillä jokainen, joka jotakin hapanta syö tällä ajalla, ensimmäisestä päivästä seitsemänteen päivään asti, hänen sielunsa pitää hukutettaman Israelista. 2 Moos. 23:15. 84:18. 5 Moos. 16:3, 16.

16. Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous; ja myös seitsemäntenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous. Ei yhtäkään työtä pidä tehdä näin niinä päivinä; mutta mitä kukin ruuaksi tarvitsee, se ainoastansa valmistettakoon.

17. Ja teidän tulee pitää happamatoman leivän juhlaa; sillä sinä päivänä olen minä teidän joukkonne joh-

dattanut ulos Egyptin maalta; ja teidän tulee ijankaikkisena sääntönä suvusta sukuun pitää tämän päivän viettämistä.

18. Neljänentoista päivänä ensimmäisessä kuussa ehdoona tulee teidän syödä happamatonta leipää, ja sitten aina ehtoosen asti ensimmäisenä päivänä kolmattakymmentä sitä kuuta.

3 Moos. 23:5 ss. 4 Moos. 28:16 sa. Jos. 5:10. 19. Niinä seitsemänä päivänä älköön mitään hapanta taikinaa löytöky teidän huoneissanne; sillä jokainen, joka hapanta leipää syö, hän on hukutettava Israelin joukosta, oli hän muukalainen tahi omainen.

20. Sentähden älkää syökö mitään hapanta; vaan happamatonta leipää syökää huoneessanne, jossa asutte.

21. Ja Mooses kutsui luokseen kaikki Israelin vanhimmat, ja sanoi heille: „menkää ja ottakoon kukin perhekunta lampaan, ja teurastakaat pääsiäiseksi.

22. Ja ottakaat side isoppia ja kastakaat vereen, joka on maljassa, ja pyyhkäiskää sillä ovenpäällinen ja molemmat pihitpielet; ja älköön kukaan teistä menkö ulos huoneensa ovesta huoneiseen asti.

23. Sillä Herra tahtoo tulla lyömään Egyptiläisiä; ja kun hän saa nähdä veren ovenpäällisessä ja molemmissa pihitpielissä, menee Herra sen oven ohitse, eikä salli hukuttajan tulla teidän huoneisinne.

24. Näin tulee sinun tehdä; se on oleva sääntönä sinulle ja lapsillesi ijankaikkisesti.

25. Ja kun te tulette siihen maahan, jonka Herra teille antava on, niinkuin hän on sanonut, niin pitääkää tämä jumalanpalveluksen tapa.

26. Ja kun lapsenne kysyvät teiltä: „mikä palvelus-tapa tämä teillä on?”

27. niin tulee teidän vastata: „tämä on pääsiäis-uhri Herralle, joka meni Israelin lasten huoneitten ohitse Egyptissä, kun hän rankaisi Egyptiläisiä, ja meidän huoneemme vapautti.“ Niin kansa kunnioittaen kumartui maahan.

28. Ja Israelin lapset menivät ja tekivät niinkuin Herra Moosekselle ja Aaronille oli käsenyt.

29. Ja tapahtui puoliyön aikana, että Herra löi kaikki esikoiset Egyptin maalla, Faraon esikoisesta, hänen, joka hallitusistumella istuu, aina vankihuoneessa olevan vangin esikoiseen asti ja kaikki karjan esikoiset. Ps. 78:51. 106:36. 138:10. Vtia. 18:10 ss.

30. Silloin nousi Faraon palvelijoi-
neen yöllä ja kaikki Egyptiläiset;

ja suuri parku kuului Egyptissä, sillä ei ollut huonetta, jossa ei kuulutta ollut.

31 Ja hän kutsui Mooseksen ja Aaronin yöllä, ja sanoi: „nouškaat ja menkää pois minun kansastani, sekä te että Israelin lapset; ja menkää matkaan ja palvelkaat Herraa niinkuin olette pyytäneet.

32 Ottakaat myös myötlänne lampanne ja karjanne, niinkuin te annoet olette, ja menkää matkaan; ja sinulkaat myös minua.“

33 Ja Egyptiläiset ahdistivat kansaa, ja vaativat heitä kiireesti menemään pois maasta, sillä he ajattelivat. „muutoin me kuolemme jokainen.“

34 Ja kansa kantoi taikinansa, enenkuin se oli hapannut; ja he käärivätlätkinä-astiat valppaansa jakantoiivat ne olallansa.

35. Ja Israelin lapset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan, ja olivat anoneef Egyptiläisiltä hopeaisia ja kultaisia kalleuksia sekä vaatteita.

2 Moos. 8:22. 11:2. Ps. 106:37.

36. Ja Herra oli antanut kansan saada suosiota Egyptiläisten edessä, niin että he antoiivat heille mitä he anoivat. Niin he veivät saaliin Egyptiläisiltä.

37. Ja Israelin lapset läksivät matkaan Rameseksesta ja tulivat Sukoitiin, lähes kuusisataa tuhatta jalkamiestä, paitsi lapsia.

1 Moos. 47:11.

4 Moos. 1:46. 2:32. 33:5.

38. Ja koko joukko muutakin väkeä meni heidän kanssansa, ja sangen paljo eläimiä, sekä lampaita että muuta karjaa.

39. Ja he leipoivat siitä uudesta taikinasta, jonka he olivat tuoneet Egyptistä, happamattomia leipiä; sillä ei se ollut vielä hapannut, kun he niin kiireellä ajettiin Egyptistä pois, eikä saaneet viipyä; eivät myöskään olleet voineet itsellensä evästä valmistaa.

40. Mutta Israelin lapset olivat asuneet Egyptissä neljäsataa ja kolmekymmentä ajastaikaa.

1 Moos. 15:13.

Ap. t. 7:6. Gal. 3:17.

41. Ja juuri sinä päivänä, jolloin ne neljäsataa kolmekymmentä vuotta olivat kuluneet, läksi koko Herran joukko pois Egyptin maasta.

42. Sentähden tämä yö on Herran juhlayö, kun hän vei heidät ulos Egyptin maasta: tämä on se yö, jota kaikkien Israelin lasten tulee pyhittää Herralle suvusta sukuun.

43. Ja Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: „tämä on pääsiäisen viet-

tämisen sääntö: yksikään muukalainen älköön siitä syökö,

44. mutta ostettu orja ympärileikkatagoon, ja sitten syököön siitä.

45. Muukalainen ja päivämies älköön siitä syökö.

46. Samassa huoneessa on se syötävä. Älkää huoneesta viekö ulos sitä lihaa, älkäätkä luuta rikkoko siitä.

4 Moos. 9:12. Joh. 19:36.

47. Koko Israelin seurakunnan pitää näin tekemän.

48. Jos joku muukalainen asuu sinun keskelläsi, ja tahtoo pitää Herralle pääsiäistä, niin ympärileikkatagoon hänen perheensä kaikki miespuolet, jäsittenkäykötsitätekemään ja olkoot niinkuin maan omaiset. Mutta älköön yksikään ympärileikkaamaton siitä syökö.

49. Yksi ja sama laki olkoon omaisella ja muukalaisella, joka asuu teidän seassanne.“

50. Ja kaikki Israelin lapset tekivät niinkuin Herra oli Moosekselle ja Aaronille käsenyt.

51. Niin Herra juuri sinä päivänä johdatti Israelin lapset joukkoineensa ulos Egyptin maasta.

13 Luku.

Esikoiset pyhitetään Herralle. Vaellus Punaisista merta kohti.

Ja Herra puhui Moosekselle, ja sanoi:

2. „Pyhitä minulle jokainen esikoinen Israelin lasten seassa, kuka ikänänsä äitinsä kohdun avaa, sekä ihmisistä että karjasta; ne ovat minun.“

2 Moos. 22:9. 34:19. 4 Moos. 3:13. 8:17.

Luk. 2:23.

3. Ja Mooses sanoi kansalle: „muistakaat tätä päivää, jona te olette läheneet Egyptistä, orjuuden huoneesta, kuinka Herra on teidät täältä johdattanut väkevällä kädellä. Sentähden älköön syötäkö mitään hapanta.

4. Tänäpänä Abib-kuukaudessa olette te läheneet.

5. Ja kun Herra antaa sinun tulla Kananealaisten, Hetiläisten, Amori-laisten, Heviläisten ja Jebusilaisten maahan, jonka hän sinun isillesi on vannonut antaaksensa sinulle sen, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, niin tulee sinun näin palvella Jumalaa tässä kuussa:

6. Seitsemän päivää pitää sinun syömän happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä on Herran juhla.

1 Moos. 34:13.

7. Sentähden on syötävä happama-

tonta leipää seitsemän päivää, ja alkoon sinun tykönäsi yhtään hapanta taikinaa nähtäkö, eikä hapanta leipää koko sinun maasi läänissä.

8. Ja sinun pitää ilmoittaman pojalliesi sinä päivänä, sanoen: „tämän minä pidän kiitollisuudesta siitä, mitä Herra teki minun kanssani, kun minä läksin Egyptistä.

9. Sentähden olkoon tämä sinulle merkiksi kädessäsi, ja muistoksi silmiesi välissä, että Herran käsky olisi sinun suussasi, sillä Herra on väkevällä kädellä sinun johdattanut Egyptistä.

10. Sentähden olkoon tämä sääntönä sinulle määrä-ajoin vuosi vuodelta.

11. Ja kun Herra on sinun vienyt Kananealaisten maahan, niin kuin hän sinulle ja sinun isillesi sanonut on, ja antanut sen sinulle,

12. niin pitää sinun eroittaman Herralle jokainen, joka avaa äitinsä kohdun; ja jokainen esikoinen sinun karjassasi, jos se on urospuolta, on Herran oma.

2 Moos. 34:19 ss.

4 Moos. 18:15 ss.

13. Mutta kaikki aasin esikoiset tulee sinun lunastaa karitsalla; jollet sinä lunasta sitä, niin vännä siltä niskat polkki. Ja kaikki ihmisten esikoiset sinun lastesi seassa pitää sinun lunastaman.

14. Ja kun sinun poikasi kysyy sinulta tästedes: „mitä tämä merkitsee?“ tulee sinun sanoa hänelle: „Herra on johdattanut meitä väkevällä kädellä Egyptistä, orjuuden huoneesta;

15. sillä kun Farao kovuudessaan ei tahtonut meitä päästää, niin löi Herra kuoliaaksi jokaisen esikoisen Egyptin maassa, ihmisen esikoisesta aina karjan esikoiseen asti. Sentähden uhraan minä Herralle jokaisen miehenpuolen, joka äitinsä kohdun avaa, ja jokaisen esikoisen minun lapsistani lunastan minä.

16. Ja tämän pitää oleman sinulle niin kuin merkki kädessäsi ja muistokirjoitus otsassasi; sillä Herra on johdattanut meidät väkevällä kädellä Egyptistä.“

17. Kun nyt Farao oli päästänyt kansan, niin ei Jumala johdattanut heitä sitä tietä Filistealaisten maan läpi, vaikka se oli suurin; sillä Jumala ajatteli, että kansa, nähdesnänsä sodan sytyvän, ehkä katuisi ja palajaisi Egyptiin.

18. Sentähden hän johdatti kansan kiertotietä korven läpi Punaista merta kohden. Ja Israelin lapset

läksivät välsin joukoin Egyptin maasta.

19. Ja Moosest otti myötänsä Josefin luut; sillä Josef oli vannottanut Israelin lapsia sanoen: „Kun Jumala katsoo teidän puoleenne, niin viekää minun luuni täältä myötänne.“

1 Moos. 50:25. Jos. 24:32. Hebr. 11:22.

20. Niin he läksivät Sukkotista, ja sijoittivat itsensä Etamiin, joka on korven ääressä.

4 Moos. 33:6.

21. Ja Herra kävi heidän edellensä päivällä pilven patsaassa, johdattaaksensa heitä tiellä, ja yöllä tulen patsaassa, valaistaksensa heidän tielänsä; ja niin voivat he vaeltaa sekä yöllä että päivällä.

4 Moos. 14:14. Neh. 9:12.

22. Pilven patsas ei hävinnyt päivällä kansan edeltä, eikä tulen patsas yöllä.

14 Luku.

Vaellus Punaisen meren läpi. Egyptiläisten häviö.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. „Puhu Israelin lapsille, että he palajaisivat ja sijoittaisivat itsensä Pi-Hahirotin kohdalle, Migdolin ja meren välille; Baal-Sefonin eteen tulee teidän sijoittaa itsenne meren tykö.“

4 Moos. 33:7.

3. Mutta Farao ajattelee Israelin lapsista, että he käyvät ekyyksissä maassa ja että korpi on heidät sulkenut.

4. Ja minä paadutan Faraon sydämen, niin että hän ajaa heitä takaa; ja minä voitan kunnian Faraosta ja koko hänen sotaväestänsä. Ja Egyptiläisten pitää tietämän, että minä olen Herra.“ Ja he tekivät niin.

5. Kun sitten kerrottiin Egyptin kuninkaalle, että kansa oli paennut, kääntyi hänen ja hänen palvelijainsa sydän kansaa vastaan, ja he sanoivat: „miksi olemme niintehneet, että me päästämme Israelin palvelemasta meitä?“

6. Ja hän valmistii vaununsa, ja otti sotaväkensä myötänsä;

7. hän otti kuusisataa parasta vaunua, niin myös kaikki muut Egyptin vaunut, ja taistelijat niihin kaikkiin.

8. Ja Herra paadutti Faraon, Egyptin kuninkaan, sydämen, ja hän ajoi takaa Israelin lapsia, jotka kuitenkin olivat korkean käden kautta lähteneet.

4 Moos. 33:3.

9. Ja Egyptiläiset ja Faraon vaunuevoset, hänen ratsasmiehensä, ja hänen sotajoukkonsa ajoivat heitä takaa, ja saavuttivat heidät meren tykönä, johon olivat pysähtyneet

Pihahirotin kohdalla Baalsefonin edessä.

10. Ja kun Farao lähestyi heitä, nostivat Israelin lapset silmänsä, ja katsoi. Egyptiläiset tulivat heidän perässään. Silloin Israelin lapset peljästyivät suuresti, ja huusivat Herran puoleen.

11. Ja he sanoivat Moosekselle: „ei-kö hautoja ollut Egyptissä, koska rupesti meitä johdattamaan korpeen kuolemaan? Miksi meille niin olet tehnyt, että meitä johdattit Egyptistä?”

Ps. 106:7.

12. Emmekö me tätä sinulle sanooneet Egyptissä? Mehän sanoimme: „anna meidän olla, että me palvelisimme Egyptiläisiä.” Sillä meidän olisi ollut parempi palvelia Egyptiläisiä, kuin kuolla korvessa.

13. Niin Mooses sanoi kansalle „älkäätkä peljätkö, olkaat vahvat, niin saatte nähdä, minkä autuuden Herra tänäpä nä tekee teille; sillä näitä Egyptiläisiä, jotka te tänäpä näette, ette koskaan enää näe iankaikkisestii.

14. Herra sotii teidän puolestanne, olkaat te alallanne.”

15. Ja Herra sanoi Moosekselle: „mitä huudat minun tyköni? Sano Israelin lapsille, että he lähtevät matkaan.

16. Mutta nosta sinä sauvasi ja ojenna kätesi meren ylitse, ja lyö se kahtia, niin että Israelin lapset kävisivät keskellä merta kuivaamyyöten.

17. Ja katso, minä padutan Egyptiläisten sydämmet, niin että he seuraavat teidän jäljissänne; ja minä voitaa kunnian Faraosta ja kaikesta hänen sotajoukostaansa, hänen vaunuistansa ja ratsasmiehistänsä.

18. Ja Egyptiläisten pitää tietämän, että minä olen Herra, kun minä olen kunnian voittanut Faraosta, ja hänen vaunuistansa ja ratsasmiehistänsä.”

19. Ja Jumalan Enkeli, joka oli Israelin joukon edellä käynyt, nousi ja meni heidän taaksensa; ja pilven patsas, joka oli käynyt heidän edellensä, siirtyi ja seisautui heidän taaksensa,

20. ja tuli Egyptiläisten ja Israelin joukkojen välille, ja oli pimiä pilvi noille ja valaisi yön näille, niin etteivät koko yönä toinen toistansa taitaneet lähestyä.

21. Ja Mooses ojensi kätensä meren ylitse; ja Herra antoi vetten juosta pois vahvalla itätuulella koko sen yön ja teki meren kuiville; ja vedet erkanivat.

Jos. 4:23. Ps. 66:8. 77:16 sa. 78:13. 106:9. Jes. 63:12 sa.

22. Ja Israelin lapset kävivät keskeltä merta kuivaa myöten, ja veisi seisoi niinkuin muuri heidän oikialla ja vasemmalla puolellansa.

1 Kor. 10:1. Hebr. 11:29

23. Ja Egyptiläiset ajoivat heitä takaa ja seurasivat keskelle merta heidän perässään, kaikki Faraon hevoset, hänen vaunusa ja ratsasmiehensä.

24. Kun aamuvartio tuli, katsahti Herra Egyptiläisten joukon puoleen tulen patsaasta ja pilvestä, hukuttaaksensa Egyptiläisten joukon.

25. Ja hän antoi pyörien irtantua heidän vaunuistansa, niin että he työläästi pääsivät eteenpäin. Niin sanoivat Egyptiläiset „paetkaamme Israelia, sillä Herra sotii heidän puolestansa Egyptiläisiä vastaan.”

26. Mutta Herra sanoi Moosekselle. „ojenna kätesi meren ylitse, että vedet juoksisivat Egyptiläisten, heidän vaunuinsa ja ratsasmiestensä ylitse.”

27. Niin ojensi Mooses kätensä meren ylitse, ja meri palasi aamukoltolla alallensa, ja kohtasi pakenevat Egyptiläiset, ja Herra syöksi heidät keskelle merta.

28. Ja vedet palasivat ja kävivät vaunuin ja ratsasmiesten, ja koko Faraon sotajoukon ylitse, jotka heitä olivat seuranneet mereen, niin ettei yksikään heistä päässyt.

Jos. 24:7. Ps. 106:11. Viis. 18:5.

29. Mutta Israelin lapset kävivät kuivaa myöten keskeltä merta, ja vedet olivat heille niinkuin muuri heidän oikialla ja vasemmalla puolellansa.

30. Niin Herra vapautti Israelin sinä päivänä Egyptiläisten kädestä; ja Israel näki Egyptiläiset kuolleina meren rannalla.

31. Kun Israel näki sen suuren voiman, jonka Herra oli osoittanut Egyptiläisten suhteen, niin pelkäsi kansa Herraa, ja he uskoivat Herran ja hänen palvelijansa Mooseksen.

15 Luku.

Kansan kiitosvirral. Napina Maran luona Israeliläiset Eltimissä.

Silloin veisasivat Mooses ja Israelin lapset Herralle tämän virren, ja sanoivat: „minä veisaan Herralle, sillä Hän on sangen korkea. Hevosien ja miehen hän mereen syöksi. Viis. 10:19

2. Herra on minun väkevyteni ja kiitosvirteni, ja Hän on minun pelastukseni, Hän on minun Jumalani, ja minä kunnoitan häntä; Hän on minun isäni Jumala, ja minä ylitän häntä.

Ps. 118:14 sa. Jes. 12:2 sa.

3. Herra on sotamies; „Herra“ on hänen nimensä. Hos. 12:6.

4. Faraon vaunut ja sotaväen syöksi hän mereen. Hänen valitut päämiehensä ovat upotetut Punaiseen mereen.

5. Vedet peittivät heidät; he vajosivat pohjaan, niinkuin kivi.

6. Herra, sinun oikia kätesi osoitti itsensä voimalliseksi väkevyydessä; Herra, sinun oikia kätesi on lyönyt vihollisen!

7. Ja suuressa kunniaassasi olet sinä sinun vihollisesi kukistanut, sillä kun sinä lähetit vihasi tulen, kulutti se heidät niinkuin korren.

8. Sinun vihasi puhalluksesta koontuivat vedet; ja virrat seisovivat niinkuin roukkioissa, syvät vedet hyittyivät keskelle merta.

9. Vihollinen sanoi: „minä ajan takaa, saavutan heidät, ja saalista ja an, ja heihin mieleni jäähdytän; minä vedän ulos miekkani ja käteni on heidät hukuttava.“

10. Silloin sinun tuulesi puhalsi, ja meri peitti heidät; he pohjaan vajosivat, niinkuin lyijy väkevissä vesissä.

11. Herra, kuka on sinun vertaisesi jumalten seassa? Kuka on sinun kaltaisesi, joka olet niin korkia ja pyhä, peljättävä, ylistettävä ja ihmetten leikijä?

12. Kun oikian kätesi ojensit, niin maa heidät nieli.

13. Mutta laupiudessaasi sinä olet johdattanut tätä kansaa, jonka pelasti; sinä olet vienyt heidät väkevyydessäsi sinun pyhään asumiseesi.

14. Kun kansat sen kuulevat, vapisevat he; ahdistus käsittää Filistealaiset. Jos. 2:9.

15. Silloin hämmästyvät Edomin ruhtinaat, ja vavistus tarttuu Moabin sankareihin; kaikki Kanaanmaan asuvaset raukeavat.

16. Hämmästyks on tuleva heidän päällensä, ja pelko sinun väkevän käsivartesi kautta; he vaikenevat niinkuin kivi, siihen asti että sinun kansasi, Herra, perille käy, siihen asti että perille käy se kansa, jonka olet itsellesi ottanut.

17. Sinä johdatat heitä ja istutat heidät sinun perimisesi vuorelle, jonka sinä, Herra, asumiseksesi tehnyt olet, sinun pyhytyesi tykö, Herra, jonka sinun kätesi vahvistaneet ovat. Ps. 44:3. 78:54. 80:9.

18. Herra hallitsee alati ja ijankaikikesesti. Ps. 93:1.

19. Sillä Faraon hevoset menivät mereen, vaununensa ja ratsasmiehenensä, ja Herra palautti meren

vedet heidän päällensä. Mutta Israelin lapset kävivät kuivaa myöten keskellä merta.

20. Ja profetiasa Mirjam, Aaronin sisar, otti kanteleen käteensä, ja kaikki vaimot seurasivat häntä kanteleilla ja hyppysä.

21. Ja Mirjam vastasi heitä vuoroveisussa: „veisatkaa Herralle, sillä hän on sangen korkea; hevosen ja miehen hän mereen syöksi.“

22. Senjälkeen antoi Mooses Israelin lasten vaeltaa Punaisen meren tyköä, ja he menivät Surin korpeen; ja he matkustivat kolme päivää korvessa eivätkä löytäneet vettä. 4 Moos. 33:8.

23. Niin he tulivat Maraan; mutta he eivät saattaneet juoda vettä Marassa, sillä se oli karvasta. Siitä on se paikka saanut nimensä Mara.

24. Siinä napisi kansa Moosesta vastaan, sanoen: „mitä me juomme?“

25. Mutta hän huusi Herran puoleen, ja Herra osoitti hänelle puun, jonka hän heitti veteen, ja vedet tulivat makeaksi. Siinä pani Hän heidän eteensä käskyn ja oikeuden, ja siinä koeteli Hän heitä.

26. Hän sanoi: „jos sinä kuulet Herran, sinun Jumalasi äänen ja teet mikä oikeus on hänen edessänsä, ja otat hänen käskynsä sinun korviisi ja pidät kaikki hänen säätynsä, niin en minä pane sinun päällesi yhtäkään viitsausta niistä, jotka minä Egyptiläisten päälle pannut olen; sillä minä olen Herra, sinun parantajasi.“

27. Sitten he tulivat Elimiin; siellä on kaksitoista lähdetä ja seitsemänkymmentä palmupuuta. Ja siellä he sijoittivat itsensä vesilähteitten ääreen. 4 Moos. 33:9. Ps. 23:2.

16 Luku.

Kansan nappua. Sinin korvessa. Peltokanat. Manna.

Senjälkeen koko Israelin lasten joukko matkusti pois Elimistä ja tuli Sinin korpeen, joka on Elimin ja Sinain välillä, viidentenätoista päivänä toisella kuulla, siitä kuin he Egyptin maalta lähteneet olivat. 4 Moos. 33:10 ss.

2. Ja koko Israelin lasten joukko napisi Moosesta ja Aaronia vastaan korvessa;

3. Israelin lapset sanoivat heille: „voi, joska olisimme Egyptin maalla Herran käden kautta kuolleet, kun siellä istuimme lihapatoin ääressä, ja oli leipää yltäkyllyä syödä. Mutta te olette sentähden meidät johdatta-

neet tänne korpeen kuolettaaksenne näljällä kaikkea tätä joukkoa.”

2 Moos. 14:11. 4 Moos. 11:4 ss.

4. Silloin sanoi Herra Moosekselle: „katso, minä annan satua teille leipää taivaasta. Ja kansan tulee mennä ulos ja koota joka päivä niin paljon kuin he tarvitsivat. Niin olen minä heitä koetteleva, tahtovatto he vaeltaa minun käskyssäni vai ei.

5. Ja kun he kuudentena päivänä ottavat talteen sen, minkä ovat kotiin tuoneet, on se oleva kahdenkertaisesti sen suhteen. mitä he muutoin joka päivä kokoavat.”

6. Ja Mooses ja Aaron sanoivat kaikille Israelin lapsille: „tänä iltana tulette tietämään, että Herra on johdattanut teidät ulos Egyptin maalta,

7. ja huomenna saatte nähdä Herran kunnian; sillä Herra on kuullut teidän napinanne häntä vastaan. Sillä mitä me olemme, että te napisette meitä vastaan?”

8. Ja Mooses sanoi vielä: „Herra antaa teille tänä iltana lihaa syödäksenne, ja huomenna leipää ravinnoksenne, sillä Herra on kuullut teidän napinanne, kuinka olette napisseet häntä vastaan. Sillä mitkä me olemme? Teidän napinanne ei ole meitä, vaan Herraa vastaan.”

9. Ja Mooses sanoi Aaronille: „sano koko Israelin lasten joukolle: „tulkaat Herran eteen, sillä hän on kuullut teidän napinanne.”

10. Kun Aaron sitten puhui nämä sanat koko Israelin lasten joukolle, kääntyivät he korpeen päin, ja katso, Herran kunnia näkyi pilvessä.

2 Moos. 18:21.

11. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

12. „Minä olen kuullut Israelin lasten napinan, puhu heille, sanoen: Jllan suussa on teillä oleva lihaa syödäksenne, ja aamulla saatte leipää ravitaksenne itsenne; niin pitää teidän tietämän, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

13. Ja tapahtui illalla, että peltokanat tulivat ja peittivät leirin, ja seuraavana aamuna oli kaste leirin ympärillä. 4 Moos. 11:31. Ps. 78:24 ss. 105:40.

Viis. 16:20. Joh. 6:31. 1 Kor. 10:3.

14. Ja kun kaste nousi, katso, niin oli korvessa jotakin ympyräistä ja hienoa, niinkuin härmää maan päällä.

15. Kun Israelin lapset sen näkivät, sanoivat he toinen toisellensa: „man” (mikä) „tämä on?” sillä eivät he tieneet, mikä se oli. Mutta Mooses sanoi heille: „tämä on se leipä, jon-

ka Herra teille on antanut syödäksenne.

16. Tämä on se, josta Herra on käskenyt: „kootkaan jokainen siitä niin paljon kuin hän itse syö; ja ottakaat yksi gomer jokaista kohti sen henkiluvun mukaan, mikä on hänen majassansa.”

17. Ja Israelin lapset tekivät niin, ja kokosivat, toiset enemmän ja toiset vähemmän.

18. Ja kun he mittasivat sen gomermitalla, niin ei sillä mitään liiaksi ollut, joka paljon oli koonnut, eikä sillä mitään puuttunut, joka vähemmän kokosi; jokainen oli koonnut niin paljon kuin hän syödäksensä tarvitsi. 2 Kor. 8:15.

19. Ja Mooses sanoi heille: „ei kenenkään pidä siitä huomeneksi mitään jättämän.”

20. Mutta he eivät totelleet Moosesta, vaan jotkut jättivät siitä jotakin huomeneksi. Niin ilmestyi matoja siihen, ja se rupesi haisemaan. Niin Mooses vihastui heihin.

21. Näin he kokosivat siitä joka aamu, niin paljon kuin jokainen syödäksensä tarvitsi. Mutta kun päivä tuli palavaksi, niin se suli.

22. Mutta kuudentena päivänä he kokosivat kaksinkertaisesti siitä leivästä, kaksi gomeria kullenkkin. Ja kaikki kansan päämiehet tulivat ja ilmoittivat sen Moosekselle.

23. Niin hän sanoi heille: „tämä on Herran sanan mukaan; huomenna on sabbatti, Herran pyhä lepo. Mitä tahdotte leipoa, se leipokaat nyt, ja mitä tahdotte keittää, se nyt keittäkää; mutta mitä liiaksi on, se jättäkää tallelle huomeneksi.”

24. Ja he jättivät siitä huomeneksi, niinkuin Mooses käskenyt oli; ja se ei ruvennut haisemaan, eikä matoja tullut siihen.

25. Niin Mooses sanoi: „syökää se tänäpänä, sillä tänään on Herran sabbatti; tänäpänä ette mitään löydä kedolta.”

26. Kuusi päivää pitää teidän kookooman, mutta seitsemäntenä päivänä on sabbatti, silloin ei löydetä mitään.”

27. Ja tapahtui, että seitsemäntenä päivänä läksivät muutamat kansan seasta kookoomaan, vaan eivät löytäneet mitään.

28. Niin Herra sanoi Moosekselle: „kuinka kauan tahdotte vastahakoisia olla, ettekä tottele minun käskyjäni ja lakiani?”

29. Katsokaat, Herra on teille antanut sabbatin; ja sentähden on hän

antanut teille kuudentena päivänä kahden päivän leivän. Niin pysyköön siis kukin kotonansa, ja älköön yksikään lähtekö kotoansa seitsemäntenä päivänä.“

30. Niin lepäsi kansa seitsemäntenä päivänä.

31. Ja Israelin lapset antoivat sille nimen: „manna“; ja se oli valkiata, niinkuin korianderin siemeniä, ja maistui niinkuin hunajaleipä.

32. Ja Mooses sanoi: „näin on Herra käsenyt: täytä gomer siitä, kätettäväksi teidän jälkeentulevaisillenne, että he näkisivät sen leivän, jolla minä olen teillä ruokkinut korvessa, kun minä johdatin teitä ulos Egyptiin maalta.“

33. Ja Mooses sanoi Aaronille: „ota astia, ja pane siihen yksi gomer-mitta mannaa; ja pane se Herran eteen tallella pidettäväksi teidän jälkeentulevaisillenne.“

34. Niin Aaron pani sen todistusarkin eteen tallella pidettäväksi, niinkuin Herra oli käsenyt Moosekselle.

35. Ja Israelin lapset söivät mannaa neljäkymmentä ajastaikaan, siihen-asti kuin he tulivat sille maalle, jossa heidän piti asuman, siihen asti kuin he tulivat Kanaanmaan rajoille, söivät he mannaa.

Jos. 5:12, Neh. 9:15.

36. Mutta yksi gomer on kymmenes osa efaa.

17 Luku.

Kansan napina veden lähden. Sota Amalekilaisten kanssa.

Sen jälkeen koko Israelin lasten joukko matkusti Sinin korvesta, vaeltaen paikasta toiseen Herran käskyn mukaan, ja sijoittivat itsensä Rafidimiin; mutta siellä ei ollut vettä kansalle juoda. 4 Moos. 33:12 ss.

2. Ja kansa riiteli Mooseksen kanssa, ja sanoi: „antakaat meille vettä juodaksemme!“ Mooses sanoi heille: „mitä te riitelette minua vastaan? Miksi te kiusaatte Herraa?“

4 Moos. 20:3 ss.

3. Mutta kun kansa tiellä janosi vetä, niin he napisivat Moosesesta vastaan, ja sanoivat: „mitä varten olet sinä meidät johdattanut Egyptistä tänne kuolettaaksesi meitä, meidän lapsiamme ja meidän karjaamme janolla?“

4. Niin Mooses huusi Herran puoleen, sanoen: „mitä minä teen tälle kansalle? Ei puutu paljon, etteivät kiviä minua.“

5. Herra sanoi Moosekselle: „mene kansan edellä, ja ota kannsasi muu-

lamia Israelin vanhimmista; ja ota sinun sauvasi, jolla sinä löit virtaa, kätteesi ja mene. 2 Moos. 7:20. 14:16, 21.

6. Katso, minä seison siellä sinun edessäsi Horebin kalliolla; ja sinun pitää lyömän kalliota, ja siitä pitää veden juokseman, niin että kansa saa juoda.“ Ja Mooses teki niin Israelin vanhimpien edessä. 4 Moos. 20:11.

Ps. 78:15 ss. 105:41. Jes. 48:21. 1 Kor. 10:4

7. Ja hän antoi paikalle nimen Massa ja Meriba, Israelin lasten riidan tähden, ja sentähden, että he kiusativat Herraa, sanoen: „lieneekö Herra meidän keskellämme vai ei?“

5 Moos. 6:16. Ps. 81:3, 95:8 ss.

8. Senjälkeen tuli Amalek ja soti Israelia vastaan Rafidimissa.

5 Moos. 25:17 ss. 1 Sam. 15:2:

9. Silloin Mooses sanoi Josuulle: „valitse meille miehiä, mene ja soti Amalekia vastaan! Huomenna minä seison mäen kukkulalla, ja pidän Jumalan sauvan kädessäni.“

10. Ja Josua teki niinkuin Mooses sanoi hänelle, ja soti Amalekia vastaan. Mutta Mooses, Aaron ja Hur astuivat mäen kukkulalle.

11. Ja niin kauan kuin Mooses piti kätensä ylhäällä, voitti Israel; mutta kun hän kätensä laski alas, voitti Amalek.

12. Mutta kun Mooseksen kädet tulivat raskaaksi, niin ottivat he kiven ja asettivat hänen allensa, ja hän istui sen päälle; vaan Aaron ja Hur pitivät ylhäällä hänen käsiänsä kumpikin puoleltansa; niin pysyivät hänen kätensä ojennettuna auringon laskemaan asti.

13. Ja Josua kukisti Amalekin ja hänen kansansa miekua terällä.

14. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kirjoita tämä muistoksi kirjaan, ja muistuta Josuulle; sillä minä pyyhin kokonansa pois Amalekin muiston taivaan alta.“

15. Ja Mooses rakensi alttarin, ja antoi sille nimen: „Herra minun lip-puni.“

16. Ja hän sanoi: „koska Amalékin käsi on Herran istuinta vastaan, niin on Herra aina sotiva Amalekia vastaan suvusta sukuun.“

18 Luku.

Jetro antaa Moosekselle neuvon.

Ja Jetro, pappi Midianissa, Mooseksen appi, sai kuulla kaikki, mitä Jumala Moosekselle ja Israelin kansalle oli tehnyt, kuinka Herra oli johdattanut Israelin Egyptistä.

2. Silloin Jetro, Mooseksen appi, ot-

tti Siporan, Mooseksen vaimon, jonka hän oli kotiinsa lähettänyt,

2 Moos. 2:16, 21. 4:20.

3. Ja kaksi hänen poikaansa, joista yhden nimi oli Gersom, sillä hän sanoi: „minä olen muukalainen vieras maalla.“

2 Moos. 2:22.

4. Ja toisen nimi Elieser, „sillä,“ sanoi hän, „minun isäni Jumala on ollut minun apuni ja on pelastanut minut Faraon miekasta.“

5. Niin Jetro, Mooseksen appi, ja hänen poikansa, ja hänen vaimonsa tulivat Mooseksen tykö siihen korpeen, jossa hän oli sijoittanut itsensä Jumalan vuorella.

6. Ja antoi sanoa Moosekselle: „minä, sinun appesi Jetro, olen tullut sinun tykösi, vaimosi ja hänen molempien poikaansa kanssa.“

7. Silloin meni Mooses appeansa vastaan, kumartui hänen eteensä ja suuta antoi hänen. Ja kun he olivat tervehtineet toinen toistansa, menivät he majaan.

8. Ja Mooses kertoi apellensa kaikki, mitä Herra oli tehnyt Faraolle ja Egyptiläisille Israelin tähden, ja kaikesta siitä vaivasta, mikä heillä tiellä oli ollut, ja kuinka Herra oli auttanut heitä.

9. Ja Jetro riuemutti kaikesta siitä hyvyydestä, minkä Herra oli tehnyt Israelille, kun hän oli pelastanut heidät Egyptiläisten kädestä.

10. Ja Jetro sanoi: „kiitetty olkoon Herra, joka teidät on pelastanut Egyptiläisten ja Faraon kädestä; Herra, joka on vapauttanut kansansa Egyptiläisten käden alta!“

11. Nyt minä tiedän, että Herra on suurempi kuin kaikki jumalat; sillä hän teki niin, koska he ylpeilivät tällä kansaa vastaan.“

2 Moos. 1:13 ss. 5:6 ss. 14:18, 27 ss. 15:11. Neh. 9:10. Ps. 86:8.

12. Ja Jetro, Mooseksen appi, toimitti polttouhria ja muuta teurasuhria Jumalalle. Niin tuli Aaron ja kaikki vanhimmat Israelistasyömään leipää Mooseksen apen kanssa Jumalan edessä.

13. Seuraavana päivänä istui Mooses oikeutta tekemään kansalle; ja kansa seisoi Mooseksen ympärillä aamusta iltaan asti.

14. Kun Mooseksen appi näki kaikki, mitä hän teki kansalle, sanoi hän: „mitä kaikkia asioita sinä toimitatkaan kansalle?! Miksi sinä istu! yksinäsi, kun kaikki kansa seisoo sinun edessäsi, aamusta iltaan asti?“

15. Mooses vastasi appeansa: „kansaa tulee minun tyköni ja kysyy Jumalalta neuvoa.

16. Kun heillä on jotakin asjata, tulevat he minun tyköni, ja minä toimitan oikeutta heidän välillensä ja heidän lähimmäisensä välillä; ja minä ilmoitan heille silloin Jumalan oikeudet ja käskyt.“

17. Silloin Mooseksen appi sanoi hänelle: „sinä et menettele oikealla tavalla.“

18. Sinä peräti vasytät sekä itsesi että tämän kansan sinun ympärilläsi; sillä tämä asia on sinulle liian raskas, etkä sinä taida sitä yksinäsi loimittaa.

5 Moos. 1:9.

19. Niin kuule nyt minun sanojani; minä neuvon sinua, ja Jumala on oleva sinun kanssasi. Ole sinä kansan puolesta Jumalan edessä, ja kansa heidän asiansa Jumalan eteen.

20. Ja muistuta sinä heille oikeudet ja käskyt; ja osoita heille tie, jota heidän tulee vaeltaa, ja mitä heidän tulee tehdä.

21. Mutta valitse itsellesi kansan seasta kelpollisia miehiä, Jumalata pelkääviä, luotettavia miehiä, jotka ahneutta vihaavat, ja aseta ne heille päämiehiksi, tuhanten, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälle.

4 Moos. 11:16 ss. 5 Moos 1:13.

22. Nämä tehkööt oikeutta kansalle. Jos joku tärkeä asia tulee, niin tuokoot sen sinun eteesi; mutta kaikki pienemmät asiat he itse ratkaiskoot. Niin huojennat omaa kuormaasi, kun he kantavat sitä sinun kanssasi.

23. Jos sinä näin teet, ja Jumala sen sinulle käsklee, niin sinä taidat voimassa pysyä; niin myös kaikki tämä kansa voi mennä kotiansa rauhassa.“

24. Ja Mooses kuuli appensa sanoja, ja teki kaikki, niinkuin hän oli sanonut.

25. Mooses valitsi kelpolliset miehet koko Israelista, ja asetti heidät kansan päämiehiksi, tuhanten, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi.

26. Näitten tuli aina antaa kansalle oikeutta. Tärkeät asiat tuli heidän jättää Mooseksen päätettäväksi; kaikki pienet asiat he itse ratkaisivat.

27. Sen jälkeen Mooses antoi appensa lähteä kotiansa; ja hän meni omalle maallensa.

19 Luku.

Tulo Sinain vuoren luo. Herra julistaa liittonsa.

Sinä päivänä, kun kolmas kuukausi Israelin lasten lähtemisestä Egyptin maalta alkoi, tulivat he Sinain korpeen.

2. Sillä he olivat lähteneet Rafidimista, ja tulivat sitten Sinain korpeen; ja sijoittivat itsensä korpeen; ja Israel sijoitti itsensä siihen vuoren kohdalle. 4 Moos. 33:15.

3. Ja Mooses astui ylös Jumalan tykö. Ja Herra huusi hänelle vuorelta ja sanoi: „näin sinun pitää sanoman Jaakobin huoneelle, näin ilmoittaman Israelin lapsille: Ap. t. 7:38.

4. Te olette itse nähneet, mitä minä Egyptiläisille tehnyt olen, ja kuinka minä olen teitä kantanut kotkan siivillä, ja olen saattanut teidät minun tyköni. 5 Moos. 29:2 ss. 32:11 ss.

5. Jos te nyt minun ääneni kuulette ja pidätte minun liittoni, niin te olette minulle kallis omaisuus, kalliimpi kaikkea muita kansoja, sillä koko maa on minun; 5 Moos. 5:2 ss. Ps. 24:1. 50:12. 1 Kor. 10:26. Tiit. 2:14.

6. Ja te olette minulle papillinen valtakunta ja pyhä kansa.“ Nämä ovat ne sanat, jotka sinun pitää Israelin lapsille sanoman.“

2 Moos. 22:31. 5 Moos. 7:6. 1 Piet. 2:9. Ilm. 1:6. 5:10.

7. Kun Mooses tuli takaisin, kutsui hän kokoon vanhimmat kansan seasta, ja puhui heille kaikki sanat, jotka Herra hänen käsenyt oli.

8. Ja kaikki kansa vastasi yhteen ääneen ja sanoi: „kaikki miitä Herran puhunut on, me tahdomme tehdä.“ Ja Mooses palasi jälleen, sanoen kansan sanat Herralle. 2 Moos. 24:3. 5 Moos. 5:27.

9. Niin Herra sanoi Moosekselle: „katso, minä tulen sinun tykösi pakussa pilvessä, niin että kansa kuulee minun puhuvan sinun kanssasi ja uskoo sinua ijankaikkisesti.“ Ja Mooses ilmoitti Herralle kansan puhele.

10. Ja Herra sanoi Moosekselle: „mene kansan tykö ja pyhitä heitä länapäinä ja huomenna, ja käske heitä pesemään vaatteensa,

11. niin että he olisivat kolmantena päivänä valmiit; sillä kolmantena päivänä on Herra astuva alas kaiken kansan silmäin eteen Sinain vuorelle.

12. Ja sinun tulee panna raja kansan ympärille ja sanoa heille: „kartakaa vuorelle astumasta taikka rupeamasta sen rajaan! Joka siihen vuoreen sattu, sen pitää totisesti kuoleman.

13. Ei yksikään käsi saa siihen ruveta, vaan hän on kivitettävä tahi ammuttava kuoliaaksi. Oli se eläin tahi ihminen, on hän menettävä henkensä.“ Kun ääni rupeaa pitkään ka-

jahtamaan, silloin he vuorelle astuivat.“ 2 Moos. 24:1. Hebr. 12:20.

14. Niin Mooses astui alas vuorelta kansan tykö, ja pyhitti heitä; ja he pesivät vaatteensa.

15. Ja hän sanoi heille: „olkaat kolmantena päivänä valmiit, ja älkääät lähestykö vaimoja.“

16. Ja kolmantena päivänä senjälkeen, kun aamu koitti, niin alkoi ukkonen jylistä ja salamat leimahdattaa; ja paksu pilvi asettui vuoren päälle, ja sangen väkevä pasunan ääni kuului; ja kaikki kansa, joka leirissä oli, vapisi pelvosta.

17. Mutta Mooses johdatti kansan leiristä Jumalata vastaan, ja he seisautuivat vuoren juurelle.

18. Ja koko Sinain vuori suitsi siitä, että Herra astui alas sen päälle tulella; ja savu nousi siitä niinkuin pätsin savu, niin että koko vuori kovasti vapisi. 5 Moos. 4:11 ss. Hebr. 12:18 ss.

19. Ja pasunan ääni koveni kovemistaan. Mooses puhui, ja Jumala vastasi häntä kuultavasti.

20. Kun nyt Herra oli tullut alas Sinain vuoren kukkulalle, niin Herra kutsui Mooseksen vuoren kukkulalle. Ja Mooses astui sinne ylös.

21. Niin sanoi Herra hänelle: „astu alas ja varoita kansaa, etteivät he kävisi rajan yliitse nähdäkensä Herran, sillä silloin moni heistä lankeaa.“ 2 Moos. 33:20.

22. Niin myös papit, jotka Herraa lähestyvät, pyhittäkööt itsensä, ettei Herra heitä hukuttaisi.“

23. Mutta Mooses sanoi Herralle: „kansaa ei saa astua ylös Sinain vuorelle; sillä sinä olet meitä varoittanut ja sanonut: „pane rajat vuoren ympärille, ja pyhitä se.“

24. Silloin Herra sanoi hänelle: „mene sinne alas, ja palaja jälleen ja tuo Aaron sinun kanssasi. Mutta papit ja kansa älkööt tungeilko astumaan ylös Herran tykö, ettei hän heitä hukuttaisi.“

25. Ja Mooses astui alas kansan tykö ja sanoi nämä heille.

20 Luku.

Jumalan kymmenen käskyä. Laki alttarista.

Ja Jumala puhui kaikki nämä sanat, sanoen:

2. „Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka olen johdattanut sinut ulos Egyptin maalta, orjuuden huoneesta. 3 Moos. 25:55. 5 Moos. 5:6 ss. Ps. 81:10 ss.

3. Älköön sinulla olko muita jumalia.

4. Älä tee itsellesi kuvaa eikä jonkun muotoa, ei niitten, jotka ylhäällä taivaassa ovat, eikä niitten, jotka alhaalla maan päällä ovat, eikä niitten, jotka vesissä maan alla ovat.

3 Moos. 26:1. 5 Moos. 4:15 ss. 27:15 ss.

5. Älä kumarru niitä, äläkä myös niitä palvele; sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka rankaisen isäin pahat teot lapsissa kolmanteen ja neljanteen polveen, kun he minua vihaavat;

2 Moos. 34:7, 14. 3 Moos. 26:39 ss. 4 Moos. 14:18.

5 Moos. 24:16. Jer. 31:29 ss. Hes. 18:19 ss.

6. mutta minä teen laupiuden tuhansittain, kun he minua rakastavat ja pitävät minun käskyni.

5 Moos. 5:9 ss. 7:9 ss. Ps. 103:17 ss. 105:8. Jer. 32:18.

7. Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä; sillä ei Herra jätä sitä rankaisematta, joka hänen nimensä turhaan lausuu.

3 Moos. 19:12. 24:16. Matt. 5:33 ss.

8. Muista sabbatin päivää, niin että sen pyhittäisit.

2 Moos. 23:12. 31:13 ss.

34:21. 35:2 ss. Jer. 17:21 ss. Hes. 20:12.

9. Kuusi päivää tulee sinun työtä tehdä ja toimittaa kaikki askareesi;

2 Moos. 23:12. 34:21. 35:2.

10. mutta seitsemäntenä päivänä on Herran, sinun Jumalasi, sabbatti: silloin ei sinun pidä yhtään työtä tekemän, ei sinun, eikä sinun poikasi, eikä sinun tyttäresi, eikä sinun palvelijasi, eikä sinun piikasi, eikä sinun juhtasi, eikä muukalaisen, joka sinun porttissasi on.

11. Sillä kuutena päivänä on Herra taivaan ja maan ja meren tehnyt, ja kaikki mitä niissä ovat; mutta Hän lepäsi seitsemäntenä päivänä. Sentähden siunasi Herra sabbatin päivän, ja pyhitti sen.

1 Moos. 2:2 ss.

12. Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

5 Moos. 5:16. Syr. 3:4 ss. Matt. 15:4.

Mark. 7:10 ss. Ef. 6:2 ss.

13. Älä tapa.

5 Moos. 5:17. Matt. 5:21 ss. Room. 13:9.

14. Älä tee huorin.

3 Moos. 20:10 ss. Matt. 5:27 ss. 19:9. Room. 13:9. Hebr. 13:4.

15. Älä varasta.

5 Moos. 5:19. Room. 13:9. Ef. 4:28.

16. Älä sano vääriä todistusta sinun lähimmäistesi vastaan.

San. 19:5. Room. 13:9.

17. Älä himoitse sinun lähimmäisesi huonetta. Älä himoitse sinun lähimmäisesi vaimoa, eikä hänen palvelijatansa, eikä piikaansa, eikä hänen härkänsä, eikä hänen aa-

siansa, eikä mitään mitä on sinun lähimmäisesi omaa:"

Room. 7:7. 13:9.

Jaak. 1:14, 15.

18. Ja koko kansa huomasi ukkosen jylinän ja tulen leimaukset, ja pusunan äänen, sekä suitsevan vuoren; ja kun he sen huomasivat, niin he pakenivat ja seisahtuivat etempänä.

Hebr. 12:18 ss.

19. Niin he sanoivat Moosekselle: „puhu sinä meidän kanssamme. ja me kuulemme; ja älköön Jumala meidän kanssamme puhuko, ettemme kuolisi.“

5 Moos. 5:25 ss. 18:16.

20. Mutta Mooses sanoi kansalle: „älkää peljätkö; sillä Jumala on tullut teitä koettelemaan, ja Hän tahoo pitää teitä pelvossansa, että te syntiä tekisi.“

21. Niin kansa pysyi etempänä; mutta Mooses meni lähemmäksi sitä paksua pilveä, jossa Jumala oli.

22. Ja Herra sanoi Moosekselle: „niin pitää sinun sanoman Israelin lapsille: „te olette itse nähneet, että minä olen taivaasta teidän kanssanne puhunut.“

23. Älkää tehkö itsellenne jumalia minun rinnalleni; älkää tehkö itsellenne mitään hopiaisia tai kultaisia epäjumalia.“

24. Tee minulle maasta alttari, jonka päällä sinun pitää polttouhrisi ja kiitosuhrisi, sinun lampaasi ja karjasi uhragaman. Mihinkä paikkaan ikänänsä minä säädän nimeni muiston, sinne minä tulen sinun tykösi, ja siunaan sinua.

25. Ja jos sinä teet minulle kivisen alttarin, niin älä tee sitä vuolluista kivistä; jos siihen sinä veitsesi satuu, niin sinä sen saastutat.

5 Moos. 27:5. Jos. 8:31.

26. Älä myöskään astu minun alttarilleni astuimilla, ettei sinun häpysi sen päällä paljastuisi.“

21 Luku.

Laki orjista. Laki miestappajista.

Nämä ovat ne oikeudet, jotka sinun tulee asettaa heille noudatettavaksi:

2. Jos sinä ostat Hebrealaisen orjan, niin tulee hänen palvelella sinua kuusi vuotta; vaan seitsemäntenä on hän päästettävä vapaaksi lunastamatta.

3 Moos. 25:40. 5 Moos. 15:12.

Jer. 34:14.

3. Jos hän naimatonna on ollut, naimatonna pitää hän myös päästettävän vapaaksi; vaan jos hän naineena tuli, lähiekään vaimonnensa.

4. Jos hänen isäntänsä antoi hänelle vaimon, ja se on synnyttänyt hänelle poikia taikka tyttäriä, niin hänen vaimonsa ja lapsensa pitää oleman hänen isäntänsä omat, vaan hän itse päästettäköön yksinänsä vapaaksi.

5. Mutta jos orja julkisesti sanoo: „minä rakastan isäntääni, vaimoani ja lapsiani, enkä tahdo tulla vapaaksi.“

6. niin hänen isäntänsä vieköön hänen tuomarien tykö ja asettakoon hänen oveen taikka pihilpieleen, ja lävistäköön isäntä hänen korvansa naskalilla, ja olkoon ijälti hänen orjansa. 2 Moos. 18:15 ss. 5 Moos. 15:17.

7. Jos joku myö tyttärensä orjaksi, niin ei häntä saa päästää vapaaksi, niinkuin mies-orjat päästetään.

8. Jollei hän pelpaa isännällensä, joka ensin on hänet kihlannut, niin saakoon toinen hänet lunastaa; mutta muukalaiselle kansalle älköön hänellä olko valtaa myödä häntä, koska hän on petollisesti menetellyt hänen kanssaan.

9. Mutta jos hän sen kihlaa pojallensa, niin antakoon hänen nauttia tyttärien oikeutta.

10. Jos hän pojallensa ottaa toisen, niin ei hänen pidä kieltämän edelliseltä hänen ravintoansa, vaatteitansa ja asunto-oikeuttansa.

11. Jollei hän annu hänen nauttia näitä kolmea oikeutta, niin päästettäköön hän vapaaksi lunastamatta.

12. Joka lyö ihmisen niin, että hän kuolee, hänen pitää toisesta kuoleman. 1 Moos. 9:6. 3 Moos. 24:17. 4 Moos. 35:16. Matt. 26:52.

13. Vaan jollei hän ole hänltä väijynyt, mutta Jumala on sallinut käden varomattomuudessa sattua häneen, niin minä määrään sinulle paikan, johonka hän pacikoon. 4 Moos. 35:6, 22 ss. 5 Moos. 4:41 ss. 19:1 ss. Jos. 20:2 ss.

14. Mutta jos joku tekee rikoksen ja tappaalähimmäisensä kavaluudella, se on otettava kiinni, vaikka minun alttarini ääreltä, ja kuoletettava. 1 Kun. 2:28 ss.

15. Joka lyö isänsä taikka äitiänsä, hän on rangaistava kuolemalla.

16. Joka varastaa ihmisen, joko hän sitten myö hänet tahi pitää hänen luonaan, hän on rangaistava kuolemalla. 5 Moos. 24:7.

17. Joka kiroilee isänsä tahi äitiänsä, hän on rangaistava kuolemalla. 3 Moos. 20:9. 5 Moos. 21:18—21. 27:16. San. 20:20. 30:17. Matt. 15:4. Mark. 7:10.

18. Jos kaksi miestä keskenänsä riitelee, ja toinen lyö toista kivellä

tahi nyrkillä, ja hän ei siitä kuole, vaan joutuu vuoteen omaksi,

19. kuitenkin niin, että hän parane ja kävelee sauvasa nojalla, niin pääsee lyöjä rangaistuksesta vapaaksi; ainoastansa korvaukoon hänelle vahinkonsa ajan suhteen, ja pitäköön huolta hänen hoidostaan sairauden aikana.

20. Jos joku lyö orjaansa tahi palkkapiikaansa sauvalla, niin että hän kuolee hänen käsiinsä, hän on toisesta kaiketi rangaistava.

21. Mutta jos hän päivän taikka kaksi elää, älköön häntä rangaistako, sillä se on hänen rahansa.

22. Jos miehet tappelevat keskenänsä, ja joku heistä loukkaa raskaan vaimon, niin että hänen täytyy hedelmänsä kesken synnyttää, eikä siinä muuta onnettomuutta tapahtu, niin rangaistakoon hän rahasakoilla sen mukaan kuin vaimon mies vaatii, ja asetettakoon asia arviomiesten päätettäväksi.

23. Mutta jos onnettomuus tapahtuu, niin on annettava henki hengestä,

24. silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, 3 Moos. 24:20 ss. 5 Moos. 19:21. Matt. 5:38 ss.

25. poltto poltosta, haava haavasta, sinimärjä sinimärjasta.

26. Joka lyö orjaansa tahi palkkapiikaansa silmään ja turmelee sen, hänen pitää päästämän sen vapaaksi silmän tähden.

27. Samoin jos joku lyö orjaltansa tahi palkkapiikaltaansa hampaan suusta, niin pitää hänen päästämän sen vapaaksi hampaan tähden.

28. Jos härkä puskee jonkun kuoliaaksi, miehen tahi naisen, niin härkä pitää kivitettämän, ja älköön syötäkö sen lihaa; mutta härjän omistaja olkoon rangaistuksesta vapaa.

29. Mutta jos härkä ennen on totunut puskemaan, ja sen isäntää on siitä todistajien kautta varoitettu, eikä hän kuitenkaan pitänyt huolta härjästänsä, vaan se tappaa miehen tahi naisen, niin härkä kivitettäköön ja sen isäntä kärsiköön myös kuolemaan. 1 Moos. 9:5.

30. Mutta jos rahasakkoja hänelle tarjotaan, niin suorittakoon hän henkensä lunnaaksi niin paljon kuin määrätään.

31. Jos henkilö, jota härkä puskee, on poika tahi tyttö, olkoon laki sama.

32. Mutta jos härkä puskee orjaa tahi palkkapiikaa, niin maksakoon

sen omistaja pusketun isännälle kolmekymmentä hopiasikliä, ja härkä pitää kivitettämän.

33. Jos joku avaa kaivon, taikka kaivaa kaivon, eikä sitä peitä, ja härkä tahi aasi siihen putoaa,

34. niin tulee kaivon omistajan rahalla korvata vahinko eläimen omistajalle; mutta eläimen ruumis olkoon hänen omansa.

35. Jos jonkun härkä toisen miehen härjän puskee kuoliaaksi, niin on elävä härkä myötävä ja rahat jaeltavat, ja kuolleen härjän ruumis on niinkään jaeltava.

36. Mutta jos oli tunnettua, että härkä ennen on ollut puskija, eikä hänen isäntänsä kuitenkaan siitä huolta pitänyt, niin korvataan hän härjän härjällä, mutta kuolleen härjän ruumis jääköön hänen omakseen.

22 Luku.

Laki varkauksista y. m.

Jos joku varastaa härjän taikka lampaan, ja teurastaa tahi myösen, hänen pitää antaman viisi härkää yhdestä härjästä, ja neljä lammasta yhdestä lampaasta. 2 Sam. 12:6.

2. Jos varas saadaan kiinni huoneen murtautuessaan ja hän lyödiään kuoliaaksi, niin ei ole lyöjä vikapää tapetun vereen.

3. Mutta jos aurinko tapahtuman sattuessa jo oli noussut, niin on tässä verenvika. Varas maksakoon kaikki takaisin, mutta ellei hänellä mitään ole, niin myödiäköön hän ja korvattakoon, mitä oli varastanut.

4. Jos varastettu eläin, oli se härkä, aasi tahi lammas, löydetään elävänä varkaan hallussa, niin pitää hänen se kaksikertaisesti maksaman.

5. Jos joku syöttää toisen pellon tahi viinimäen, taikka jos hän päästää irti karjansa, niin että se syö toisen pellossa, hänen pitää korvata vahinko antamalla mitä parasta on hänen omassa pellossansa tahi viinimässänsä.

6. Jos tuli pääsee valloillensa ja sytyttää orjanlappurapensasot, niin että siitä elokuhilaat, leikkaamaton vilja tahi muuta pelollia syttyä palamaan, niin maksakoon se vahingon, joka tulen irti päästi.

7. Jos joku antaa lähimmäisellensä rahaa tahi muuta kalua kätköön, ja se varastetaan hänen huoneestansa; niin pitää varkaan, jos hän tavataan, se kaksikertaisesti maksaman.

8. Mutta jos ei varasta löydetä, niin

on talon isäntä tuotava tuomaritten eteen valalle, että tulisi selville, eikä hän ole käsiänsä satuttanut lähimmäisensä tavaraan.

9. Jos on joku vääriä asia kysymyksessä, koski se sitten härkää, aasia, lammasta, vaatteita tahi muuta hävinnyttä tavaraa, josta toinen väittää, sanoen: „tämä se on,“ niin on heidän molempain asia tuleva tuomaritten eteen; jonka tuomarit vikapääksi löytävät, se lähimmäisellensä kaksinkertaisesti maksakoon.

10. Jos joku antaa lähimmäisensä hoitoon aasin, härjän, lampaan taikka muun eläimen, ja se kuolee, taikka saa jonkun vamman, taikka varastetaan, kenenkään näkemättä,

11. niin otettakoon kumpanenkin valalle Herran kautta, ettei hän ole satuttanut kättänsä lähimmäisensä tavaraan; sen, jonka tavara oli, tulee siihen tyytyä, ja toisen ei tarvitse sitä maksaa.

12. Mutta jos se häneltä varastetaan, niin tulee hänen suorittaa siitä hinta omistajalle.

13. Mutta jos se on kuoliaaksi raadeltu, niin tuokoon sen esille todistukseksi, eikä hänen tarvitse mitään maksaa.

14. Jos joku ottaa eläimen lainaksi lähimmäisellensä, ja se tulee vialliseksi tahi kuolee, eikä sen omistaja ole läsnä, niin hänen pitää sen kokonansa maksaman.

15. Mutta jos sen omistaja on siinä läsnä, niin ei hänen tarvitse sitä maksaa; jos se palkalla oli, niin olkoon palkka maksuna.

16. Jos joku vientelee neitse, joka ei vielä ole kihlattu, ja makaa hänen, sen pitää antaman hänelle huomenlahjan, ja ottaman hänet vaimoksensa.

5 Moos. 22:28 ss.

17. Jos isä ei tahdo häntä antaa hänelle, niin pitää viettelijän maksaa rahaa, niin paljon kuin neitseen huomenlahja on.

18. Velhonaisen älä salli elää.

8 Moos. 20:27.

19. Joka järjettömäin luontokappalten kanssa yhteyntyy, sen pitää toisesti kuoleman.

3 Moos. 18:23. 20:15.

5 Moos. 27:21.

20. Joka uhraa jumaille, eikä ainoalle Herralle, hänen pitää kirottu oleman.

21. Muukalaiselle älä tee vääryyttä, äläkä häntä sorra; sillä te olette itse olleet muukalaisina Egyptin maalla.

2 Moos. 23:9. 8 Moos. 19:33. 5 Moos. 24:17 ss.

22. Älä pahasti kohteile leskeä eikä orpolasta.

Sak. 7:10.

23. Jos sinä jotakuta heistä pahasti kohtelet, niin minä totisesti kuulen heidän huutonsa, kun he huutavat minun tyköni, 5 Moos. 10:18.

24. ja minun vihani on syttävä, ja minä tapan teidät miekalla, niin etä teidän valmonne tulevat leskiksi ja teidän lapsenne orvoiksi.

25. Kun lainaat rahaa jollekulle köyhälle sinun tykönäsi minun kansastani, niin ei sinun pidä oleman häntä kohtaan niinkuin koron otaja, eikä korkoa hänen päällensä paneman. 3 Moos. 25:36 ss. 5 Moos. 23:19 ss.

Ps. 15:15.

26. Jos sinä lähimmäiseltäsi olet ottanut vaipan pantiksi, niin anna se takaisin hänelle ennenkuin auringko laskee;

27. sehän on hänen ainoa peitteensä, ja sillä hän verhoaa ruumistansa. Millä hän muutoin maatessaan itsensä peittää? Ja jos hänen löytyy huutaa minun tyköni, niin minä kuulen häntä; sillä minä olen laupias.

28. Tuomareita ei sinun pidä kirotuleman, ja sinun kansasi ylimmäistä ei sinun pidä sadatteleman.

Ap. t. 23:5.

29. Älä viivytele kantamasta lahjaasi uutisesta, joka täyttää riihesi, ja siitä mitä viinikuurnasta vuolaa. Esikoisen pojistasi pitää sinun antaman minulle. 2 Moos. 18:2. 34:19.

30. Samalla tavalla pitää sinun tekemän härkiesi ja lammastesi kanssa. Seitsemän päivää anna heidän olla emänsä tykönä; kahdeksantena päivänä pitää sinun sen antaman minulle. 3 Moos. 22:27.

31. Ja teidän tulee olla minulle pyhä kansa; metsän petojen raatelemaa lihaa älkää syökö, vaan heittäkää se koirille. 2 Moos. 19:6. 3 Moos. 22:8.

Hes. 44:31.

23 Luku.

Laki rehellisyydestä lähimmäistä kohtaan, laupeudesta, juhlapäivistä y. m.

Valhepuheita älä levittele, älkää auta sitä, jonka asia on väärä, ette tulisi vääräksi todistajaksi.

2 Moos. 20:16. 3 Moos. 19:16. 5 Moos. 1:17.

2. Älä joukkoa seuraa pahuuteen, älkää missään asiassa oikeuden edessä niin jodista, että poikeat joukon mukaan oikeulta vääntämään.

3. Älä ole puolueellinen köyhää kohtaan hänen asiassansa.

4. Jos kohtaat vihamiehesi härjän tahi aasin eksyksissä, niin johdata se hänelle jälleen takaisin.

5 Moos. 22:1 ss.

5. Jos näet vihamiehesi aasin kuorman alla vaipuneena, niin älä suinkaan jätä häntä, vaan auta miestä riisumaan kuormaa. 5 Moos. 22:4.

6. Älä koskaan missään asiassa käännä köyhän oikeutta, joka talossasi on.

7. Pysy kaukana vääristä asioista. Vialontia ja hurskasta ei sinun pidä tappaman; sillä en minä pidä jumalalontia hurskaana.

8. Älä lahjoja ota; sillä lahjat sokaisevat näkeväiset, ja kääntävät hurskasten asian. 5 Moos. 16:19. 27:25.

Syr. 20:31.

9. Älä solvaise muukalaisia; sillä te tiedätte muukalaisen sydämmen, koska itse olette olleet muukalaiset Egyptin maalla. 2 Moos. 22:21.

3 Moos. 19:33. 5 Moos. 10:19.

10. Kuusi vuotta pitää sinun kylvämän sinun maasi ja kokooman sen tulon, 3 Moos. 25:3 ss.

11. mutta seitsemäntenä vuonna pitää sinun jättää se lepäämään, että köyhät sinun kansastasi siitä syödä saisivat. Ja mitä jää, sen metsän eläimet syökööt. Samoin pitää sinun myös tekemän viinimäkesi ja öljymäkesi suhteen.

12. Kuusi päivää pitää sinun työtää tekemän, mutta seitsemäntenä päivänä pitää sinun lepäämän, että sinun härkäsi ja aasisi saisivat levätä, ja sinun palkkapiikasi poika ja muukalainen saisi nauttia lepoa.

13. Kaikki, mitä minä olen teille sanonut, pitää teidän pitämän. Ja vierasten jumalien nimeä älkää muistako, älköön niitä suustasi kuuluko.

14. Kolmasti vuodessa pitää sinun minulle juhlaa pitämän.

2 Moos. 34:23. 3 Moos. 23:4 ss. 5 Moos. 16:16.

15. Happamattoman leivän juhlaa tulee sinun pitää; sinun tulee seitsemän päivää syödä happamatonta leipää, niinkuin minä sinulle käsenyt olen, määrätynä aikana Abibkuukaudessa, koska sillä ajalla olet lähtenyt Egyptistä; mutta älä tule tyhjin käsin minun eteeni.

2 Moos. 12:14 ss. 34:18. 3 Moos. 23:5.

5 Moos. 16:1.

16. Elonkorjuujuhlaa tulee sinun myös pitää, kun korjaat uutiset siitä mitä pelloosi kylvänyt olet. Korjuujuhlaa tulee sinun vielä pitää vuoden lopussa, kun sinä työsi hedelmät kedolta korjannut olet.

17. Kolmasti vuodessa pitää kaikki sinun miesväkesi tuleman Herran, sinun Jumalasi eteen. 2 Moos. 34:23.

5 Moos. 16:16.

18. Älä uhraa minun uhrini verta

happamen taikinan kanssa. Ja minun juhla-uhriin lihavuus älköön jätettävä ylitse yön huome-neksi.

2 Moos. 12:10, 15. 34:25.

19. Ensimmäiset uuliset sinun maasi hedelmästä tulee sinun viedä Her-rasi, sinun Jumalasi, huoneesen. Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.

2 Moos. 34:26. 5 Moos. 14:21. 26:1 ss.

20. Katso, minä lähettän Enkelin sinun edellesi varjelemaan sinua tiel-lä ja johdattamaan sinunsiihen paik-kaan, kuin minä olen valmistanut.

2 Moos. 32:34. 35:2. 5 Moos. 31:3 ss. Jes. 63:9.

21. Ota vaaria itsestäsi hänen kasvoinsa edessä, ja kuule hänen äänen-sä, äläkä hänen mieltänsä pahoita; sillä ei hän jätä rankaisemalta tei-dän ylitsekäymistänsä, koska minun nimeni on hänessä.

Jos. 24:19.

22. Vaan jos sinä ahkerasti kuulet hänen äänensä, ja teet kaikki mitä minä sinulle käsken, niin minä olen sinun vihollisesti vihollinen ja sinun vainoojtesi vainooja.

23. Sillä minun Enkelini käy sinun edelläsi ja johdattaa sinun Amori-laisten, Heitiläisten, Feresiläisten, Kananealaisten, Heviläisten ja Je-busilaisten tykö; ja minä hävitän heidät.

24. Älä suinkaan kumarra heidän jumaliansa, älä myös heitä palvele, äläkä tee heidän tekojensa jälkeen; mutta sinun pitää heidän epäjuma-lansa heittämän pois ja lyömän rikki heidän kumansa.

25. Mutta Herraa, teidän Jumalata-nne, pitää teidän palvelemaan, niin hän siunaa sinulle sekä leivän että juoman; ja minä otan sinulta pois kaikki sairaudet.

26. Ei yhtäkään vaimoa silloin pidä oleman sinun maassasi, joka kesken synnyttää tahi on hedelmätön. Ja minä tahdon täyttää sinun päi-väsi luvun.

5 Moos. 7:14.

27. Minä lähettän pelvon sinun edel-lesi, ja hävityksen kaikkien kansojen kesken, joitten tykö sinä menet; ja minä ajan kaikki sinun viholli-sesi pakoon sinun edestäsi.

28. Minä lähettän ampiaiset sinun edellesi, jotka ajavat pois sinun edel-läsi Heviläiset, Kananealaiset ja Hei-läiset.

29. Kuitenkaan en minä samana vuonna aja heitä ulos sinun edes-täsi, ettei maa autioksi tulisi, eikä metsän pedot enenisä sinua vastaan;

30. vaan vähittäin minä heidät ajan ulos sinun edestäsi, siihen asti että kasvat ja omistat maan.

31. Ja minä asetan sinun maasi ra-

jat Punaisesta merestä aina Filiste-laisten mereen asti, ja korvesta niin virtaan asti; sillä minä annan maan asuvasi sinun käteesi, ja sinä ajat heidät ulos edestäsi.

1 Moos. 15:18.

32. Älä tee liittoa heidän kanssansa, eikä heidän jumaliensa kanssa.

2 Moos. 34:12. 5 Moos. 7:2. Jos. 23:12 ss.

Tuom. 2:2 ss.

33. Ei heidän pidä asuman sinun maassasi, etteivät kehoittaisi sinua syntiä tekemään minua vastaan, niin että palvelet heidän jumaliensa, sil-lä se on sinulle paulaksi.

5 Moos. 7:3 s., 16. Jos. 23:13. Tuom. 2:3.

24 Luku.

Jumala tekee liiton. Mooses Sinail vuorella.

Ja hän sanoi Moosekselle: „astu Herran tykö, sinä ja Aaron, Nadab ja Abihu, ja seitsemänkymmen-tä vanhinta Israelista; ja olkaat kumartuen rukouksissa etempänä.

2. Mutta Mooses lähestyköön yksin-änsä Herraa, vaan muut älkööt lähestykö; älköön myös kansa astuko ylös hänen kanssansa.“

3. Niin Mooses tuli ja ilmoitti kan-salle kaikki Herran sanat ja kaikki oikeudet. Niin vastasi kaikki kansa yhteen ääneen, ja sanoi: „kaikki ne sanat, jotka Herra puhunut on, tahdomme tehdä.“

2 Moos. 19:8. 5 Moos. 5:27.

4. Senjälkeen kirjoitti Mooses kaikki Herran sanat. Ja seuraavana aamu-na varhain nousi hän ja rakensi alttarin vuoren juurelle ja kaksitoista patsasta, kahdentoista Israelin sukukunnan jälkeen.

5. Ja hän lähetti nuoria miehiä Israelin lapsista, jotka uhrasivat polttouhria, ja kiitosuhria mulleista Her-ralle.

6. Ja Mooses otti puolen verestä ja kaasi maljoihin; mutta toisen puolen verestä priiskoitti hän alttarille.

7. Ja hän otti liitonkirjan ja luki sen kansan kuullen. Ja he sanoivat: „kaikki mitä Herra puhunut on, tahdomme tehdä ja olla hänelle kuuliaiset.“

8. Niin Mooses otti veren ja priis-koitti kansan päälle, ja sanoi: „katso, tämä on sen liiton veri, jonka Herra teki teidän kanssanne kaik-kien näiden sanain perustuksella.“

Matt. 26:28. Hebr. 9:19 ss. 1 Piet. 1:2.

9. Ja Mooses ja Aaron, Nadab ja Abihu ynnä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta astuivat sinne ylös.

10. Ja he saivat nähdä Israelin Ju-

malan; hänen jalkainsa alla oli niin-
kuin teko safirin kivistä ja niinkuin
itse taivas kirkkaudessaan.

11. Mutta hänen kätensä ei kosket-
tanut Israelin lasten päämiehiä, vaan
kun he olivat nähneet Jumalan, niin
he söivät ja joivat.

12. Ja Herra sanoi Moosekselle: „as-
tu ylös minun tyköni vuorelle, ja
ole siellä, niin minä annan sinulle
kiviset taulut ja lain ja käskyt, jot-
ka minä kirjoittanut olen heille ope-
lettavaksi.“

13. Silloin läksi Mooses ja hänen
palvelijansa Josua; ja Mooses astui
ylös Jumalan vuorelle.

14. Mutta vanhimmille sanoi hän:
„olkaat tässä siihen asti, kuin me
palajamme teidän tykönnne. Katso,
Aaron ja Hur ovat luonanne; jolla
joku asia on, hän tulkoon heidän
eteensä.“

15. Niin astui Mooses ylös vuorelle,
ja pilvi peitti vuoren.

16. Ja Herran kunnia asui Sinain
vuorella, ja pilvi peitti vuoren kuu-
si päivää; mutta seitsemäntenä päi-
vänä kutsui hän Mooseksen pilven
keskeltä.

17. Ja Herran kunnia oli Israelin
lapsille nähdä niinkuin kuluttavai-
nen tuli vuoren kukkulalla.

5 Moos. 4:24. Hebr. 12:29.

18. Ja Mooses meni keskelle pilvää,
ja astui ylös vuorelle. Sitten viiipyi
Mooseksella neljäkymmentä päi-
vää ja neljäkymmentä yötä.

2 Moos. 34:8. 5 Moos. 9:9, 18.

25 Luku.

Herra käskee rakentamaan todistuksen
majan, jossa on liiton arkkii, pöytä ja
kynttiläjalka.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:
2 „Puhu Israelin lapsille, että he
kokoavat minulle ylönnyshuhrin; joh-
kaiselta, jonka sydän hyvästä tah-
dosta sen antaa, ottakaat minun ylön-
nyshuhrini.“ 2 Moos. 35:5 ss.

3. Ja tämä on ylönnyshuuri, jonka
teidän pitää ottaman heiltä: kultaa,
hopiata ja vaskea,

4. sinisiä, purppuraisia ja tulipu-
naisia villoja, niin myös valkoista
liinaa ja vuoheen karvoja,

5. punaisia oinaan nahkoja, hyl-
keennahkoja ja sittimipuuta,

6. öljyä lampuihin, ryytejä voi-
deöljyksi ja hyvänhajulliseksi sa-
vuksi,

7. sekä myös onikinkiviä olkavaat-
teksen ja kilpeen ommeltaviksi.

8. Ja heidän tulee tehdä minulle

pyhäkkö, asuakseni heidän keskel-
länsä. Hebr. 9:2.

9. Teidän tulee tehdä maja ja kaik-
ki sen kapineet aivan sen muo-
don jälkeen, jonka minä teille osoit-
tan.

10. Tehkää sittimipuusta arkkii, jon-
ka pituus on puolikolmelta kyynä-
rätä, leveys puolitolta kyynärätä ja
korkeus puolitolta kyynärätä.

2 Moos. 37:1 ss.

11. Ja silaa se puhtaalla kullalla,
sisältä ja ulkoa pitää sinun sen si-
laaman; ja tee kultainen vanne sen
ympäri.

12. Ja valasiihen neljä kultaista ren-
gasta, jotka asetat jalkojen kohdalle,
niin että kaksi rengasta ovat yhdellä
puolella, ja toiset kaksi rengasta toi-
sella puolella.

13. Ja tee korennot sittimipuusta,
ja silaa ne kullalla.

14. Ja korennot tulee sinun pistää
renkuisin arkin sivulle, että niistä
voidaan arkkia kantaa.

15. Korennot tulee aina olla arkin
renkaissa; niistä ei saa vetää ulos.

16. Ja arkkiin pitää sinun paneman
se todistus, jonka minä sinulle an-
nan.

2 Moos. 40:20. 1 Kun. 8:9.

17. Tee myös armoistuin puhtaasta
kullasta, puoltakolmelta kyynärätä
pitkä ja puoltatoista kyynärätä le-
viä.

2 Moos. 37:6.

18. Ja sinun tulee tehdä kaksi Ker-
ubimia kullasta; sorvaamalla tulee
sinun ne tehdä ja asettaa ne molem-
piin päihin armoistuinta.

19. Tee yksi Kerubimi toiseen päi-
hän, ja toinen toiseen päähän; mo-
lempiin päihin armoistuinta yhtey-
teen sen kanssa tulee teidän tehdä
Kerubimit.

20. Ja Kerubimien tulee hajoittaa
siipensä sen ylitse, niin että he peit-
tävät armoistuimen siivillänsä, ja
heidän kasvonsa pitää oleman toi-
nen toisensa päin; ja Kerubimien
kasvojen pitää oleman käännetty-
nä alaspäin armoistuinta kohti.

Hebr. 9:5.

21. Ja aseta armoistuin arkin pääl-
le, ja pane arkkiin se todistus, jonka
minä sinulle annan.

22. Ja siinä ilmoitan minä itseni
sinulle, ja armoistuimesta, kahden
Kerubimin väliltä, jotka ovat todis-
tuksen arkin päällä, puhun minä
sinun kanssasi kaikista niistä käs-
kyistä, jotka minä sinun kauttasi
tahdon antaa Israelin lapsille.

2 Moos. 29:42. 4 Moos. 7:80.

23. Sinun tulee vielä tehdä pöytä
sittimipuusta; kaksi kyynärätä olkoon

sen pituus, kyynärä sen leveys ja puolitoista kyynärää sen korkeus.

24. Ja silaa se puhtaalla kullalla; ja tee sen ympäri kultainen vanne.

25. Tee kämmentä korkea reunus pöydän ympäri ja kultainen vanne reunukseen.

26. Ja tee siihen neljä kultaista rengasta, ja pane renkaat neljään kulmaan jalkojen kohdalle.

27. Juuri reunuksen alla pitää ne renkaat oleman, että niihin voidaan pistää korennot, joista pöytä kannetaan.

28. Korennot ovat tehtävät sittimi-puusta ja silattavat kullalla; näistä on pöytä kannettava.

29. Ja sinun tulee myös siihen tehdä vadit, suitsutusasiat, maljat ja pikarit, joista juomauhri kaandetaan; puhtaasta kullasta pitää sinun ne tekemän.

30. Ja pöydälle minun eteeni tulee sinun aina asettaa näyteleivät.

31. Sinun tulee myös tehdä kynttiläjalka puhtaasta kullasta; sorvaamalla se kynttiläjalka tehtäköön, jalkoinensa, varsinensa; siinä löytyvät kuvut, nuput ja kukkaset olkoot kaikki yhdestä samasta kappaleesta.

32. Kuusi haaraa käyköön ulos sen kyljistä; kolme kynttiläjalan haaraa sen toisesta kyljestä, ja kolme kynttiläjalan haaraa sen toisesta kyljestä.

33. Olkoon kolme mantelikukan muotoista kupua nuppuinensa, kukkinensa jokaisessa haarassa, jotka kynttiläjalasta käyvät ulos; se olkoon laita niissä kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta käyvät ulos.

34. Mutta itse kynttiläjalassa pitää oleman neljä mantelikukan muotoista kupua ynnä siihen nuput ja kukkaset.

35. Yksi nuppu, yhdestä samasta kappaleesta tehtynä, on asetettava ensimmäisen haaraparin alle, joka käy ulos kynttiläjalasta, ja yksi nuppu toisen haaraparin alle, ja yksi nuppu kolmannen haaraparin alle; niin on oleva niissä kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta ulos käyvät.

36. Niiden nuput ja haarat pitää oleman yhdestä samasta kappaleesta, ja kaikki tyyni taitavasti tehty puhtaasta kullasta.

37. Ja sinun pitää tekemän seitsemän lampua siihen, jotka lamput pitää sytytettämän, niin että ne va-

laisevat paikan kunkin lampun edessä.

38. Ja kynttilän niistimet ja sammuttimet tee niinkään puhtaasta kullasta.

39. Yhdestä talentista puhdasta kultaista pitää sinun se tekemän kaikkine sen tarpeineen.

40. Niin ota vaarin, ja tee sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.

Ap. t. 7:44. Hebr. 8:6.

26 Luku.

Pyhäkön rakennus ja muoto.

Pyhäkkö tulee sinun tehdä kymmenestä kangaskappaleesta; valkoisista kerratuista linjalangoista, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista pitää sinun se tekemän, ja Kerubimit taitavasti siihen kuto-man.

2. Kunkin kankaan pituus pitää oleman kahdeksan kyynärätä kolmatkymmentä, ja leveys pitää oleman neljä kyynärätä; ja kaikilla kangaskappaleilla olkoon sama mitta.

3. Viisi kangaskappaletta yhdistettäköön toinen toiseensa, ja taas viisi yhdistettäköön toinen toiseensa.

4. Sinun pitää myös tekemän silmukat sinisistä villoista ensimmäisen kangaskappaleen reunaan, sen yhdistetyn kappaleen ääreen; ja samalla tapaa äärimmäisen kankaan reunaan toisessa yhdistetyssä kappaleessa.

5. Sinun pitää tekemän viisikymmentä silmukkaa ensimmäiseen kankaan, niin myös viisikymmentä silmukkaa sen kankaan ääreen, joka toisessa yhdistyksessä on; ja silmukat pitää oleman toinen toisensa kohdalla.

6. Ja sinun pitää tekemän viisikymmentä kultaista koukkuu, ja kangaskappaleet yhdistämän toinen toiseensa niillä koukuilla, niin että pyhäkkö tulisi kokonansa yhdeksi.

7. Ja sinun tulee myös tehdä yksitoistakymmentä kangasta vuohen karvoista pyhäkön peitteeksi.

8. Jokaisen kankaan pituus pitää oleman kolmekymmentä kyynärätä, ja leveys neljä kyynärätä. Kaikki yksitoista kangasta olkoot saman mittaiset.

9. Viisi kangasta pitää sinun toinen toiseensa yhdistämän erikseen, ja myös kuusi kangasta erikseen; ja kuudennen kankaan tulee sinun kääntää kaksinkertaiseksi pyhäkön etusivulla.

10. Ja sinun pitää tekemän viisikymmentä silmukkaa ensimmäisen kankaan reunaan sen yhdistelyin kapaleen äärelle, ja myös viisikymmentä silmukkaa äärimmäisen kankaan reunaan toisessa yhdistyksessä.

11. Niin myös pitää sinun tekemän viisikymmentä vaskikoukkuja ja pannenam koutut silmukoihin, ja yhdistämän peitteet, niin että se olisi yksi peite.

12. Mutta mitä siihen liikaan tulee, mikä ylitse jää pyhäkön peitteestä, niin pitää puolet siitä kankaan leveydestä, mikä liikaa on, riippuman vapaasti pyhäkön peräpuolella.

13. Ja se kynnärä molemmilla puolilla, joka jää liiaksi peitekankaan piltuudesta, se riippukoon pyhäkön sivuilla molemmiin puolin sitä peittämässä.

14. Mutta tämän ensimmäisen peitteen päälle sinun pitää tekemän toisen peitteen punaisista oinaan nahoista, ja vielä sitten päällimmäisen peitteen hykkeen nahoista.

2 Moos. 36:19.

15. Pyhäkön laudat tulee sinun tehdä sittäimipuusta, ja aseta ne pystyyn.

2 Moos. 36:20 ss.

16. Jokaisen laudan pituus on oleva kymmenen kynnärätä, vaan leveys puolitoista kynnärätä.

17. Kaksi vaarnaa pitää jokaisessa laudassa oleman, niin että ne voitaisiin yhdistää toinen toiseensa. Näin tulee sinun tehdä kaikki pyhäkön laudat.

18. Ja pyhäkön laudoista tulee sinun asettaa kaksikymmentä lautaa etelä puolella.

19. Ja neljäkymmentä hopiajalkaa tulee sinun tehdä ja asettaa ne kahdenkymmenen laudan alle, niin että jokaisen laudan alla on kaksi jalkaa, hänen kahden vaarnansa päällä.

20. Samoin tulee sinun asettaa pyhäkön toiselle sivulle pohjan puolella kaksikymmentä lautaa

21. ja neljäkymmentä hopiajalkaa, aina kaksi jalkaa kunkin laudan alle.

22. Mutta pyhäkön peräpuolelle länteen päin tulee sinun asettaa kuusi lautaa.

23. Ja aseta kaksi lautaa pyhäkön kulumalaukoiksi sen peräpuolelle.

24. Nämä olkoot kaksitahkoiset alhaalta alkaen, ja samalla cheät hamaan ylipäähän asti, ensimmäiseen renkaaseen saakka. Niin olkoot ne molemmat, kumpikin kulmassansa.

25. Niin muodoin tulee olemaan yhteensä kahdeksan lautaa, ja niihin

kuuluvat kuusitoista hopiajalkaa, aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla.

26. Sinun tulee myös tehdä salvat sittäimipuusta, viisi niihin lautoihin, jotka toisella pyhäkön sivulla ovat.

2 Moos. 36:31.

27. ja viisi salpaa niihin lautoihin, jotka pyhäkön toisella sivulla ovat, ja viisi salpaa myös niihin lautoihin, jotka pyhäkön perällä ovat, länteen päin.

28. Ja keskimäinen salpa käyköön keskellä lautoja toisesta kulumasta toiseen.

29. Ja sinun pitää laudat kullalla silaaman, ja kullasta tekemän niihin renkaat, joihinka salvat pistetään, ja silaa salvatkin kullalla.

30. Ja aseta niin pyhäkkö-pystyyn, sen muodon jälkeen, kuin sinä näit vuorella.

2 Moos. 25:9, 40.

31. Esirippu on sinun myös tehtävä sinisistä, purpuraisista, ja tulipunaisista villoista, sekä valkoisista, kerratuista liinalangoista, ja Kerubimit siihen taitavasti kudotut.

2 Moos. 36:35 ss.

32. Ja sinun tulee ripustaa se neljälle sittäimipuulle, kullalla silatulle patsaalle, joissa ovat kultaiset koutut ja jotka seisovat neljän hopea-alustan päällä.

33. Ja ripusta esirippu koukuille, ja aseta todistuksenarkki sisäpuolelle esirippua, niin että esirippu olisi teille väliverhoksi, joka eroittaa pyhäkön kaikkein pyhimmästä.

34. Armoistulmen pitää sinun pannenam tcdistus-arkin päälle kaikkein pyhimppään.

Hebr. 9:5.

35. Mutta pöytä on asetettava ulko puolelle esirippua, ja kynttiläjalaka pöydän kohdalle eteläpuoliselle seinälle; ja pöytä on siis asetettava pyhäkön pohjan puoliselle seinälle.

36. Ja tee oviverho pyhäkön oveen, sinisistä, purpuraisesta, tulipunaisesta ja valkoisesta, kerrattua liinalangasta, taitavasti kudottu.

37. Tätä oviverhoa varten pitää sinun tekemän viisi patsasta sittäimipuusta ja ne kullalla silaaman, ja koutut niihin pitää oleman kullasta; ja sinun pitää valaman niihin viisi vaskista jalustaa.

27 Luku.

Polttouhrin alttari. Pyhäkön piba.

Ja sinun tulee myös tehdä alttari sittäimipuusta; viisi kynnärätä olkoon sen pituus, viisi kynnärätä sen

leveys — nelikulmainen on se siis oleva — ja kolme kyynärää sen korkeus. 2 Moos. 38:1.

2. Sarvet pitää sinun myös tekemän sen neljään kulmaan; yhdestä samasta kappaleesta siitä pitää sen sarvien oleman. Ja vaskella sinun pitää sen silaaman.

3. Tee myös siihen astiat, joihin tuhka korjataan, ja lapiot, maljat, hangot ja hiilikattilat. Kaikki sen tarvekapineet pitää sinun vaskesta tekemän.

4. Ja sinun pitää myös tekemän siihen verkontapainen ristikko vaskesta, ja kiinnittämän ristikkoon neljä vaskirengasta sen neljään kulmaan.

5. Sinun pitää paneman se alhaalta päin alttarin ympäri, niin että ristikko ulottuu keskelle alttaria.

6. Ja tee siltimipuiset korennot alttarille, ja silaa ne vaskella,

7. ja pistä korennot renkasiin, niin että korennot ovat kahden puolen alttaria, niin että sitä voidaan kantaa.

8. Ja laudoista tulee sinun se tehdä, ja otavaksi. Niinkuin sinulle osoitettiin vuorella, niin se tehtämän pitää.

9. Sinun tulee myös tehdä pyhäkölle, piha; eteläpuolella olkoon pihan kangas-aita valkoisesta kerrastusta liinasta; sata kyynärää olkoon lämän sivun pituus. 2 Moos. 38:9 ss.

10. Ja sen patsaita pitää oleman kaksikymmentä, kahdenkymmenen vaskijalan päällä; mutta patsasten koukut ja seppeleet pitää oleman hopiasta.

11. Samoin pitää pohjan puolella kangasvaatteen olla pituudelleen sata kyynärää, ja kaksikymmentä patsaita kahdenkymmenen vaskijalan päällä; mutta patsasten koukut ja seppeleet pitää oleman hopiasta.

12. Mutta pihan lyhyellä sivulla länsi puolella pitää kangas-aidan oleman viisikymmentä kyynärää pitkä, ja patsaita tulee olla kymmenen sekä kymmenen jalustaa.

13. Ja pihan leveys etupuolella itään päin on oleva viisikymmentä kyynärää.

14. Ja sen yhdellä puolella tulee kangas-aidan olla viisitoista kyynärää, sekä siinä kolme patsasta kolmen jalustan päällä;

15. ja samoin toisella puolella viisitoista kyynärää, sekä siinä kolme patsaita kolmen jalan päällä.

16. Mutta pihan sisään-käytävässä pitää oleman kangasverho kaksikymmentä kyynärää leveä, ja tai-

dokkaasti kudottu sinisistä, purpuraisista, tulipunaista, ja valkoisista liinalangosta, ja sillä varten myös neljä patsasta neljän jalustan päällä.

17. Kaikissa patsaissa pihan ympäri pitää oleman hopiaiset seppeleet ja hopiaiset koukut; mutta jalustain tulee olla vaskesta.

18. Ja pihan pituus pitää oleman sata kyynärää, ja leveys joka kohdassa viisikymmentä; ja kangas-aidan tulee olla viisi kyynärää korkeä, ja kalliista kerrastusta liinasta tehty; mutta jalustat vaskesta.

19. Kaikki pyhäkön tarvekapineet, joita tarvitaan työssä, sekä kaikki vaarnat ja kaikki pihan vaarnat olkoot vaskesta.

20. Ja sinun tulee käskeä Israelin lapsia tuomaan sinulle puhdasta öljyä survotuista öljypuun hedelmistä kynttiläjalkaa varten, niin että lamput aina palaisivat.

3 Moos. 24:2 ss.

21. Seurakunnan majassa ulkoisella puolella esirippua, joka on todistuksen edessä, tulee Aaronin poikienensa siitä huolta pitää illasta aamuun asti Herran edessä. Tämä on oleva ainainen sääntö suvusta sukuun, jota Israelin lasten tulee noudattaa. 2 Moos. 30:8. 3 Moos. 24:3.

28 Luku.

Aaronin ja hänen poikainsa puku.

Ja ota tykösi sinun veljesi Aaronin poikienensa Israelin lasten seasta, että ne olisivat minun pappini: Aaron itse ja hänen poikansa Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

2. Ja teetä veljellesi Aaronille pyhät vaatteet kunniaksi ja kaunistukseksi.

2 Moos. 39:1 ss. Syr. 45:9 ss.

3. Sinun pitää puhuman kaikkien niiden kanssa, jotka taidokkaat ovat, ja jotka minun taidon hengellä täytännyt olen, että he tekevät vaatteita Aaronille hänen pyhittämiseksensä, että hän olisi minun pappini.

2 Moos. 31:2 ss.

4. Ja nämä ovat vaatteet, jotka heidän tekemän pitää: kilpi, olkavaate, vaippa, ihopaita, hiippa ja vyö. Ja näin pitää heidän tekemän sinun veljellesi Aaronille ja hänen pojilensa pyhät vaatteet, että hän minun pappini olisi.

5. Siihen pitää heidän ottaman kullata, ja sinisiä, purpuraisia, tulipunaista ja valkoisia, liinaisia lankoja.

6. Olkavaate on taidokkaasti kudottava kullasta, ja sinisistä, purpurai-

sista, ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta kerratusta liinasta.

2 Moos. 39:2 ss. Syr. 45:9, 10.

7. Kaksi yhdistävää olkatilekkuu pitää sillä oleman kummassakin päässä, jolla sen etu- ja takakappale yhdistetään.

8. Ja hänen olkavaatteensa vyö, joka sen päällä on, pitää oleman yhtä saman kangasta ja tehty kullasta, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta, kerratusta liinalangasta.

9. Ja sinun pitää ottaman kaksi onikin kiveä ja niihin kaivaman Israelin poikien nimet,

10. kuusi nimeä toiseen kiveen, ja toiset kuusi nimeä toiseen kiveen, siinä järjestyksessä kuin he syntyneet ovat.

11. Taidokkaasti, niinkuin sinettejä koverretaan, pitää sinun koverretaman niihin kahteen kiveen Israelin lasten nimet. Kultakehään tulee sinun sulkea nimet.

12. Ja sinun tulee asettaa ne molemmat kivet puvun olkakappaleeseen, niin että Israelin lapset pysyisivät muistossa; Aaron on kantava heidän nimensä Herran eteen molemmilla olillansa muistoksi.

13. Ja sinun pitää tekemän kultaiset nastat,

14. sekä kahdet punotut viitjat puhanasta kullasta, taitavasti kiertämällä. Ne punotut viitjat yhdistä nastoihin.

15. Virankilpi tulee sinun myös tehdä taidokkaasti, ja samallaisesta kankaasta kuin olkavaate; kullasta, ja sinisistä, purpuraisista, tulipunaisista villoista, ja kerratusta valkoisesta liinalangasta tulee sinun se tehdä.

2 Moos. 39:8 ss.

16. Neljäkulmainen se olkoon ja kaksikertainen, vaaksa sen pituus ja vaaksa sen leveys.

17. Ja täytä se kivillä, ja aseta ne neljään riviin. Ensimmäisessä rivissä olkoon: karneoli, topasi ja smaragdi.

18. Toisessa rivissä: rubini, safiri, demantti.

19. Kolmannessa rivissä: hyasintti, agatti ja ametisti.

20. Neljännessä rivissä: krysolitti, oniks ja jaspis. Aseta ne kukin paikoillessa kultakehän ympäröimänä.

21. Kiviä pitää oleman kaksitoista Israelin lasten luvun mukaan; kussakin kivessä olkoon yksi kahdenkatoista sukukunnan nimi, koverrettu kiveen, niinkuin sinettejä koverretaan.

22. Ja tee rintakilpeen punotut vit-

jut taidokkaasti kiertämällä puhtaasta kullasta.

23. Ja tee vielä rintakilpeen kaksi kultarengasta, ja aseta molemmat renkaat kahteen rintakilven kulmaan.

24. Ja pistä ne kaksi kultavitjaa kahteen renkaaseen rintakilven kulmiin.

25. Mutta vittojen toiset päät pistä kahteen nastaan ja kiinnitä ne niin puvun olkakappaleeseen sen etupuolelle.

26. Ja tee sitten vielä kaksi kultaista rengasta ja kiinnitä ne rintakilven molempiin muihin kulmiin sille reunalle, joka on sisäänpäin käännetty olkavaatetta vastaan.

27. Ja tee vieläkin kaksi kultaista rengasta ja kiinnitä ne olkavaatteen molempiin olkakappaleisiin etupuolella alapäin, jossa nämä ulottuvat olkavaatteen vyöhön.

28. Ja rintakilpi pitää yhdistettämän renkaistansa sinisellä langalla päällisvaatteen renkaisin, niin että se olisi olkavaatteen vyön yläpuolella, ettei rintakilpi irtaantuisi olkavaatteen.

29. Ja Aaronin pitää niinmuodoin kantaman Israelin lasten nimet virkakilvessä sydämensä päällä mennessänsä sisälle pyhäkköön, muistoksi Herran edessä alituisesti.

30. Ja sinun pitää paneman virkakilpeen urim ja tummin (valkeudet ja täydellisyydet) että ne olisivat Aaronin sydämuuella hänen astuessaan Herran eteen ja Aaronin tulee niinmuodoin aina kantaa Israelin lasten oikeudet sydämmellään Herran kasvojen edessä. 3 Moos. 8:8.

4 Moos. 27:21. 5 Moos. 33:8. 1 Sam. 28:6.

Esr. 2:63. Neh. 7:65.

31. Olkavaatteen liepeet tulee sinun tehdä sinisistä kankaasta;

2 Moos. 39:22 ss. 3 Moos. 8:7.

32. ja sen keskellä olkoon läpi päätä varten, ja seluus sen läven ympärillä, pullistamalla tehty niinkuin pantsarin läpi, ettei se repiäisi.

33. Ja alhaille liepeitten helmaan tulee sinun tehdä granatin omenien tapaiset sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista langoista, ja asettaa niiden väliin yll' ympärinsä kultaiset kulkuset;

34. niin että siinä on kultainen kulkunen ja sen jälkeen granatin-omena, ja niin taas kultainen kulkunen ja sitten granatin-omena yll' ympäri liepeen reunassa.

35. Ja Aaron pitääköön tätä yll'änsä palvelusta tehdessään, niin että siitä kilinä kuuluu, kun hän menee

pyhäkköön Herran eteen ja tulee sieltä ulos, sentähden ettei hän kuolisi. Syr. 45:9,11.

36. Tee myöskin levy puhtaasta kullasta, ja kaiverra siihen, niinkuin sinettejä kaiverrellaan, nämä sanat: „Herralle pyhitetty.“

3 Moos. 8:9. 39:30 ss. Syr. 45:14.

37. Ja sido se sinisellä langalla, niin että se on hiipan päällä; hiipan etisellä puolella on se oleva.

38. Sen pitää oleman Aaronin otsalla, niin että Aaron kantaa niitten uhrien viat, jotka Israelin lapset esiintuovat kaikissa pyhissä lahjoissa; ja se olkoon alinomaa hänen otsallansa heille mielisuosioksi Herran edessä.

39. Tee myös ihopaita kalliista liinasta, ja hiippa kalliista liinasta, sekä taidokkaasti ommeltu yö.

2 Moos. 39:27 ss. 3 Moos. 8:9.

40. Ja myös Aaronin pojille tee ihopaitoja, vöitä ja hiippoja kunniaksi ja kaunistukseksi.

41. Ja pueta ne veljesi Aaronin ja hänen poikainsa ylle, ja voitele heidät, ja täytyä heidän käteensä, ja pyhitä heitä, että he olisivat minun pappini.

42. Ja tee heille liinaiset alusvaatteet häpylihansa peitteeksi, kupeista aina reisille pitää niitten ulottuman. 2 Moos. 39:28.

43. Ja Aaron ja hänen poikansa pitäköt ne yllänsä mennessään todistuksen majaan tahi kun he lähestyvät alttaria palvelusta tehdäkensä pyhäkössä, ettei heille kostettaisi heidän vääryytensä ja he kuolisivat. Se olkoon ijankaikkisena sääntönä hänelle ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä.

29 Luku.

Määräykset pappien vihkimisestä ja jokapäiväisistä uhreista.

Ja tämä on se, mitä sidun pitää tekemän heille, pyhittääksesi heitä, että he olisivat minun pappini: ota nuori mulli, ja kaksi virheetöntä oinasta. 3 Moos. 8:2 ss.

2. Ja happamattomia leipiä ja happamattomia kakkuja, joitten päälle on öljyä kaadettu, ja happamattomia ohueita, öljyllä voideltuja kakkuja; nisuisista jauhoista pitää sinun ne tekemän.

3. Ja pane ne yhteen samaan koriin, ja kanno ne edes korissa, kun tuot edes mullin ja ne kaksi oinasta.

4. Ja tuo Aaron poikinensa seura-

kunnan majan oven eteen ja pese heitä vedellä. 2 Moos. 40:12 ss. 3 Moos. 8:6.

5. Ja ota vaatteet, ja pueta Aaronin ylle ihopaita, ja olkavaatteen liepocet, ja itse olkavaate rintakilven kanssa, ja vyötä hän olkavaatteen vyöllä.

6. Pane myös hiippa hänen päähänsä, ja laske pyhä kruunu hiipan päälle.

7. Ja ota voiteluöljyä, ja vuodata hänen päänsä päälle ja voitele häntä. 3 Moos. 8:12.

8. Ja anna hänen poikansa tulla edes, ja pueta heidän yllensä ihopaidat.

9. Ja vyötä heidät vyöllä, sekä Aaron että hänen poikansa, ja pane hiipat heidän päähänsä. Ja heillä pitää oleman pappes ijankaikkisena oikeutena. Ja täytyä Aaronin kädet ja hänen poikainsa kädet.

10. Ja tuo sitten mulli seurakunnan majan eteen, ja Aaron poikinnensa pankoot kätensä mullin päälle. 3 Moos. 1:3. 8:14.

11. Ja teurasta mulli Herran edessä seurakunnan majan ovelta.

12. Ja ota mullin verta, ja sivua sormellasi alttarin sarviin; mutta kaikki sen muu veri vuodata alttarin pohjaan.

13. Ja ota kaikki rasva, joka sisälmykset peittää, ja maksan kalvo ja molemmat munaskuut, ja rasva, joka on niiden päällä, ja polta alttarilla. 3 Moos. 3:3 ss.

14. Mutta polta mullin liha ja hänen vuotansa ja rapansa tulella ulkona leiristä; sillä se on rikosuhri. 3 Moos. 4:12. 8:17. Hebr. 13:11.

15. Ota myös toinen oinas, ja Aaron poikinensa pankoot kätensä sen oinaan pään päälle. 3 Moos. 8:18 ss.

16. Ja teurasta se oinas, ja ota hänen verensä, ja priiskoita alttarille yltä ympärinsä.

17. Mutta leikkaa oinas kappaleiksi, ja pese hänen sisälmyksensä ja jalkansa, ja pane ne kappalten ja pään päälle.

18. Ja polta koko oinas alttarilla; sillä se on polttouhri Herralle. Se on otollinen haju ja tultuhri Herralle.

19. Ota myös toinen oinas, ja Aaron poikinensa pankoot kätensä oinaan pään päälle. 3 Moos. 8:22.

20. Ja teurasta oinas ja ota sen verta, ja pyyhkääse Aaronin ja hänen poikainsa oikian korvan lehteen ja oikian käden peukaloon ja heidän oikian jalkansa isoon varpaaseen; mutta kaada muu veri alttarille yltä ympärinsä.

21. Ja ota verestä, joka alttarilla on,

ja voiteluöljyä, ja priiskoita Aaronin ja hänen vaateitensa päälle, ja hänen poikainsa ja heidän vaatteitensa päälle, niin hän tulee pyhäksi itse vaateitensa, ja hänen poikansa vaateitensa.

22. Sitten ota oinaasta rasva, ja sa-paro, ja se rasva, mikä sisälmykset peittää, ja maksan kalvo, ja molemmat munaskaat, niin myös se rasva kuin niiden päällä on, ja oikia lapa; sillä se on täyttämisen oinas.

23. Ja ota kakku leipää, ja yksi öljykakku, sekä yksi ohut kakku korista, jossa happamattomat leivät ovat Herran edessä,

24. ja pane kaikki nämä Aaronin ja hänen poikainsa käten päälle, ja häälytä ne häälytysuhriksi Herralle.

25. Ja ota sitten ne heidän käsistän-sä, ja polta alttarilla polttouhriksi ja otolliseksi hajuksi Herralle; sillä se on tuliuhri Herralle.

26. Ja ota rinta Aaronin täyttämisen oinaasta, ja häälytä se häälytysuhriksi Herran edessä; ja se olkoon sinun osasi.

27. Ja pyhitä häälytysrinta ja ylönnyslapa, joka häälytetty ja yletty on, Aaronin ja hänen poikainsa täyttämisen oinaasta.

28. Ja se pitää oleman Aaronille ja hänen pojillensa annettu osa ijan-kaikkisena oikeutena Israelin lapsilla; sillä se on ylönnysohri. Ja ylönnysohri on oleva Herran oma, Israelin lasten antama, heidän kiitosuhrissansa. 3 Moos. 7:3. 10:14.

29. Mutta Aaronin pyhät vaatteet pitää tuleman hänen pojillensa hänen jälkeensä, että he niissä voideltaisiin, ja heidän kätensä täytettäisiin.

30. Joka hänen pojistansa tulee papiksi hänen sijaansa, hänen pitää pukeman ne ylensä seitsemän päivää, mennessänsä seurakunnan maajan palvelusta toimittamaan pyhäkössä.

31. Ota myös täyttämisen oinas, ja keitä sen liha pyhässä paikassa.

32. Ja Aaron poikinensa syökööt sen oinaan lihan sekä leivän, joka on korissa, seurakunnan majan oven edessä; 3 Moos. 8:31 ss. 24:9.

33. heidän pitää syömän sen, jolla soviin on tehty, että heidän kätensä täytettäisiin ja he pyhitettäisiin. Ei muukalainen sitä saa syödä; sillä se on pyhä.

34. Jos jotakin tähteeksi jää täyttämisen lihasta ja leivästä aamuun asti, sen pitää sinun polttaman tules-sä; ei sitä saa syödä, sillä se on pyhä.

35. Näin tulee sinun tehdä Aaronille ja hänen pojillensa kaikissa asioissa sen mukaan, kuin minä sinulle käskenyt olen. Seitsemän päivää pitää sinun heidän kätensä täyttämän.

36. Ja joka päivä tulee sinun teurastaa mulli rikosuhrinasovinnoksi, ja puhdistaa alttari, kun sovintoa uhraat sen päällä; ja sinun tulee voidella se, että se pyhittäisit.

37. Ja seitsemän päivää tulee sinun sovittaa alttari ja pyhittää se; ja se alttari olkoon kaikkein pyhin. Mitä ikänänsä siihen alttariin tarttuu, se on pyhitetty. 3 Moos. 6:18.

38. Ja tämä on se, jota sinun pitää uhrata alttarilla: kaksi vuosikuntaista karitsaa aina joka päivä.

39. Toisen karitsan pitää sinun uhraaman aamulla, ja toisen iltahämärissä; 4 Moos. 28:3, 4.

40. ja ensimmäisen karitsan kanssa tulee sinun ottaa kymmenes osa efaa jauhoja, joitten sekaan kaadetaan neljännes hinniä öljyä puserretuista öljypuun hedelmistä sekä neljännes viiniä juomauhriksi. 4 Moos. 28:6.

41. Ja toisen karitsan pitää sinun uhraaman iltahämärissä; niinkuin aamullakin uhraa sen kanssa ruokauhri ja juomauhri Herralle otolliseksi hajuksi ja tuliuhriksi.

42. Tämä olkoon jokapäiväinen polttouhrinne svusta sukuun seurakunnan majan ovelta Herran edessä, kussa minä ilmoitan itseni teille ja puhun sinulle.

43. Siellä minä Israelin lapsille ilmoitan itseni; ja se paikka pyhitetään minun kunniani kautta. 2 Moos. 40:34 ss.

44. Ja minä pyhitän todistuksen majan alttareinensa, ja pyhitän Aaronin poikinensa minulle papiksi.

45. Ja minä asun Israelin lasten keskellä, ja olen heidän Jumalansa. 3 Moos. 26:11 s. 2 Kor. 6:16.

46. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka heidät johdatin Egyptin maalla asuakseni heidän keskellän-sä. Minä olen Herra, heidän Jumalansa.

30 Luku.

Määräykset suitsutusalttarista, sovintorahasta, pesoastiasta, voiteluöljystä, suitsutuksesta.

Ja tee myös suitsutusalttari suitsutamista varten; siltimpuusta sinun se tekemän pitää. 2 Moos. 37:25.

2. Kynnärä olkoon sen pituus, ja kynnärä leveys — nelikulmainen sen muoto —, ja kaksi kynnärää sen kor-

keus; siitä käykööt myös sen sarvet ulos.

3. Ja silaa se puhtaalla kullalla, sen laki ja seinät yltä ympäri, sekä sen sarvet. Ja tee kultainen vanne sen ympäri.

4. Ja kaksi kultaista rengasta pitää sinun tekemän molempain sivujen kahteen kulmaan vanheen alle, että korennot niihin pistettäisiin, joilla se kannetaan.

5. Tee myös korennot sittimipuusta, ja silaa ne kullalla.

6. Ja aseta se esiripun eteen, joka riippuu todistusarkin edessä, niin että se seisoo armoistuimen edessä, joka on todistuksen päällä, jossa minä ilmoitan itseni sinulle.

7. Ja Aaronin pitää sen päällä polttaman hyvänhajullista suitsutusta; joka aamu, kun hän valmistaa lampun, pitää hänen suitsuttaman.

8. Niin myös pitää Aaronin suitsuttaa, kun hän ilta-hämärissä syyttää lampun. Tämä suitsuttaminen olkoon jokapäiväinen uhri Herran edessä suvusta sukuun. 2 Moos. 27:21.

9. Ei teidän pidä yhtään muukalaista suitsutusta tekemän sen päällä, ei polttouhria, ei ruokauhria, eikä myös juomauhria uhraaman sen päällä. 8 Moos. 10:1 ss.

10. Ja Aaronin pitää sen sarvien päällä toimittaman sovinto kerran vuodessa; rikosuhrin verta pitää hänen siihen pyyhkäisemän kerran vuodessa sovinnoksi suvustakuun. Se on kaikkein pyhin Herralle. 8 Moos. 16:18 ss. Hebr. 9:7. 10:14.

11. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

12. Kun lasket Israelin lasten luvun, niin heidän pitää tarkastustilaisuudessa itsekin selunsa edestä antaman sovintolahja Herralle, ettei heidän päällensä joku rangaistus tulisi, kun he luetaan. 4 Moos. 1:2 ss.

13. Ja jokaisen pitää, joka lukuun tulee, antaman puolen sikliä, pyhän siklin jälkeen;—sikli pitää kaksikymmentä geraa. Puoli sikliä olkoon Herralle ylönnyshuri. 2 Moos. 38:26. 3 Moos. 27:25. 4 Moos. 3:47. 18:16. Hes. 45:12.

14. Kaikki, jotka lukuun tulevat, kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, antakoot sen Herralle ylönnyshuriksi. 4 Moos. 1:3.

15. Varallinen älköön antako enemmän eikä köyhän vähemmän puolta sikliä Herralle ylönnyshuriksi teidän seluinne sovinnoksi.

16. Ja sinun pitää sovintorahan ottaman Israelin lapsilta ja antaman sen seurakunnan majan palveluk-

seksi; ja sen pitää Israelin lapsille muistoksi oleman Herran edessä, että teidän seluinne sovitettaisiin.

17. Niin Herra taas puhui Moosekselle, sanoen:

18. Tee myös vaskinen pesoastia vaskijalan kanssa pesemistä varten, ja aseta se seurakunnan majan ja alttarin vaiheelle, ja pane siihen vettä. 2 Moos. 38:8. 40:30 ss.

19. että Aaron ja hänen poikansa pesisivät siitä kätesnä ja jalkansa.

20. Kun he menevät seurakunnan majaan, pitää heidän itsensä pesemän vedellä, etteivät kuolisi, taikka kun he lähestyvät alttaria palvelemaan Herraa tuli-uhrilla.

21. Ja heidän pitää pesemän kätesnä ja jalkansa, ettei he kuolisi. Ja se pitää heille oleman ijankaikkiseksi säännöksi, hänelle ja hänen siemenellensä suvusta sukuun.

22. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

23. Ota parhaita hyvänhajullisia aineita: kaikkein kallimpaa mirhamia viisisataa sikliä, ja puoli sen vertaa kanellia, kaksisataa ja viisikymmentä sikliä, ja myös hyvänhajullista kalmusta kaksisataa ja viisikymmentä sikliä, 2 Moos. 37:29.

24. sekä vielä kassiaata viisisataa sikliä, pyhän siklin painon jälkeen, ja öljypuun öljyä yksi hin.

25. Ja tee siitä pyhä voiteluöljy, parhaalla taidolla tehty voide; se olkoon pyhä voiteluöljy.

26. Sillä sinun pitää voitelemaan seurakunnan majan, niin myös todistusarkin, 2 Moos. 40:9 ss.

27. ja pöydän kaikkein astioineen ja kynttiläjalan sen tarvekaluineen, niin myös suitsutusalttarin,

28. polttouhrin-alttarin kaikkinen sen tarvekaluineen, niin myös pesoastian jalkoineensa.

29. Ja sinun pitää ne pyhittämän, ja ne olkoot kaikkein pyhimmät; kuka ikänsä niihin tarittuu, se on pyhitetty.

30. Aaronin ja hänen poikansa pitää sinun myös voitelemaan ja pyhittämän heitä minulle papiksi.

31. Puhu myös Israelin lapsille, sanoen: tämä öljy pitää oleman teidän puolettanne minulle pyhä voitelus suvusta sukuun.

32. Tolsen ihmisen ruumille ei saa sitä vuodattaa, eikä teidän pidä senkaltaista voidetta tekemän. Sillä se on pyhä, ja pyhänä se pitääkää.

33. Se joka tekee senkaltaista voidetta, tahi joka panee siitä muuka-

aisen päälle, se hävi tettäköön kansastansa.

34. Ja Herra sanoi vielä Moosekselle: ota hyvänhajullisia aineita: simpukankuorta ja staktea, galbania, sekä näitten hajullisten aineitten kanssa puhdasta hajupihkaa, yhtä paljon kumpaakin.

35. ja tee siitä suitsutus, taidokkaasti tehty, suolattu, puhdas ja pyhä.

36. Ja survo se hienoksi, ja pane siitä todistuksen eteen seurakunnan majaan, jossa minä ilmoitan itseni sinulle. Se olkoon teille kaikkien pyhin.

37. Ja senkaltaista suitsutusta alkäätsellenne tehkö; mutta tämä olkoon sinulle pyhä Herran edessä.

38. Joka senkaltaista tekee nautiakseen sen hajusta, se pitää hävitettämän kansastansa.

31 Luku.

Jumala määrää työntekijät. Sabbatti-sääntö teroitetaan.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Katso, minä olen kutsunut nimeänsä Betsaleelin, Urin pojan, Hurin pojan-pojan, Juudan suvusta, 2 Moos. 35:20. 36:1. 38:22. Aik. 2:20.

3. ja olen täyttänyt hänet Jumalan hengellä, viisaudella ja ymmärryksellä, tiedolla ja kaikkinaisella taidolla.

4. taideteoksia keksimään, ja niitä valmistamaan kullasta, hopeasta ja vaskesta,

5. taidokkaasti kaivertamaan ja asettamaan kivet, ja taitavasti tekemään puusta kaikkinaista työtä.

6. Ja katso, minä olen antanut hänelle avuksi Ohollabin, Ahisamakim pojan, Danin suvusta, ja olen antanut kaikille teidän taitaville miehille viisautta sydämeenne. Nämä osaavat tehdä kaikki, mitä minä olen sinulle käsenyt:

7. seurakunnan majan ja liiton arkin, ja armoistulimen, joka sen päällä on, ja kaikki majan astiat,

2 Moos. 35:11 ss. 39:33 ss.

8. pöydän ja sen astiat, ja kultaisen kynttiläjalan ynnä kaikki sen tarvekalut, ja suitsutusalttarin,

9. polttouhri-alttarin ja kaikki sen tarvekalut, ja pesoastian jalkoineensa,

10. ja virkavaatteet, papin Aaronin pyhät vaatteet, ja hänen poikainsa virkavaatteet,

11. voiteluöljyn ja suitsutuksen hyvänhajuisista aineista pyhäkköön. Heidän tulee kaikki nämä tehdä

sen mukaan kuin minä olen sinulle käsenyt.

12. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

13. Puhu Israelin lapsille, sanoen: teidän pitää pitämän minun sabbattini; sillä se on merkki minun ja teidän välillänne suvusta sukuun, että te tietäisitte minun olevan Herran, joka teitä pyhitän. 1 Moos. 2:2.

2 Moos. 20:8 ss. Hes. 20:12.

14. Sentähden pitääkäätsabbatti; sillä se on teille pyhä. Joka sen rikkoo, hänen pitää totisesti kuoleman; sillä kuka ikänänsä silloin työtä tekee, sen sielu pitää hävitettämän kansastansa. 4 Moos. 15:32 ss. Matt. 12:1 ss.

15. Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta seitsemäntenä päivänä on sabbatin lepo, Herran pyhäpäivä. Kuka ikänänsä työtä tekee sabbatin päivänä, hänen pitää totisesti kuoleman. 2 Moos. 23:12.

16. Sentähden pitääkööt Israelin lapset sabbattia, että he sen pyhittäisivät suvusta sukuun ijankaikkiseksi liitoksi.

17. Se on ijankaikkinen merkki oleva minun ja Israelin lasten välillä; sillä kuutena päivänä teki Herra taivaan ja maan, mutta seitsemäntenä päivänä hän lepäsi ja virvoitti itsensä.

18. Ja sittekuin Herra oli lopettanut puheensa Mooksen kanssa Sinain vuorella, antoi hän hänelle kaksi todistuksen taulua, jotka olivat kivistä ja joihin oli Jumala sormellaan kirjoittanut.

2 Moos. 32:16. 5 Moos. 4:13. 9:10.

32 Luku.

Kultainen vasikka. Jumalan viha ja Mooksen esirukous. Kansan rangaistus.

Mutta kun kansa näki, että Mooses viipyi tulemasta alas vuorelta, niin he kokoontuivat Aaronin luo, ja sanoivat hänelle: „nouse, tee meille jumala, joka meidän edellämme kävisi; sillä emme tiedä, mitä tälle Moosekselle on tapahtunut, joka meidän Egyptin maalta johdatti.“ Ps. 106:19. Ap. t. 7:40.

2. Niin sanoi Aaron heille: „ottakaat ne kullaiset korvarenkaat, jotka ovat teidän valmojenne, poikainne ja tyttäartenne korvissa, ja tuokaat ne minulle.“

3. Niin kaikki kansa riisui ne kultaiset korvarenkaat, jotka olivat heidän korvissansa, ja toivat ne Aaronille.

4. Ja hän otti ne heidän kädestänsä, ja muodosti sen taltalla, ja teki siitä valetun vasikan. Ja he sanoivat: „tämä on sinun jumalasi, Israel, joka sinun Egyptin maalta johdatti ulos.“

5. Kun Aaron sen näki, rakensi hän alttarin heidän eteensä, ja Aaron antoi julistaa, sanoen: „huomenna on Herran juhlapäivä!“

6. Ja toisena päivänä nousivat he varhain aamulla, ja uhrasivat polttouhria, ja kantoivat edes kiitosuhria. Ja kansa istui syömään ja juomaan, ja senjälkeen he nousivat huvittelemaan. 1 Kor. 10:7.

7. Silloin Herra puhui Moosekselle: „mene, astu alas; sillä sinun kansasi, jonka sinä Egyptin maalta johdatti ulos, on tehnyt pahoin.“

5 Moos. 9:12 ss.

8. He ovat jo polkenneet pois sillä tiellä, jonka minä heille käskin. He tekivät itsellensä valetun vasikan, ja kumarisivat sitä, ja uhrasivat sille, ja sanoivat: „tämä on sinun jumalasi, Israel, joka sinun Egyptin maalta johdatti ulos.“

9. Ja Herra sanoi vielä Moosekselle: „minä näen, että tämä kansa on uppinkainen kansa. 2 Moos. 33:3.

10. Seniähden anna nyt minun vihani syttyä heihin, niin että minä hukutan heidät; ja minä teen sitten sinut suureksi kansaksi.“

11. Mutta Mooses rukoull hartaaasti Herran, Jumalansa edessä, ja sanoi: „Herra, miksi sinun vihasi syttyisi sinun kansaasi, jonka Egyptin maalta johdatti ulos niin suurella voimalla ja väkevällä kädellä?“

5 Moos. 9:26 ss. Ps. 106:23.

12. Pitäisikö Egyptiläisten puhuman ja sanoman: „heidän vahingoksensä hän heidät johdatti ulos, tapauksensa heitä vuorilla, ja hävittäöksensä heidät maan päältä?“ Käänny pois sinun vihast hirmuisuudesta, ja kadu sitä pahaa, jota aiot sinun kansaasi vastaan.

4 Moos. 14:16 ss. Ps. 85:4.

13. Muista sinun palvelijoitasi Abrahama, Isaakia ja Israelia, joille sinä itse kautiasi vannolit ja sanoit: „minä enennän teidän siemenenne miinkuin taivaan tähdet, ja koko tämän maan, josta minä sanoin, annan teidän siemenellenne, ja heidän pitää sen perimän lankaikkisesti.“

1 Moos. 12:7. 15:5. 22:16 s. 28:13. 48:16.

Hebr. 6:13 s.

14. Silloin Herra katui sitä pahaa, jonka hän uhkasi tehdä kansallensa.

15. Ja Mooses käänsi itsensä ja as-

tui alas vuorelta, ja hänen kädestänsä oli kaksi todistuksen taalua. Ja taulut olivat kirjoitetut molemmiin puolin.

2 Moos. 34:29.

16. Ja taulut olivat Jumalan tekoa; ja kirjoitus siinä oli myös Jumalan kirjoitus, piirretty tauluihin.

2 Moos. 31:18.

17. Kun Josua kuuli kansan huudon, sanoi hän Moosekselle: „sota-huutoja kuuluu leiristä!“

18. Mutta hän vastasi: „ei se ole voittajien, eikä voitettujen huutoa; minä kuulen laulajain äänen.“

19. Ja kun hän lähestyi leiriä, näki hän vasikan ja hypyn. Silloin Mooseksen viha syttyi, ja hän heitti pois käsistensä taulut, ja löi ne rikki vuoren juurella. 5 Moos. 9:17.

20. Sitten hän otti vasikan, jonka he tehneet olivat, ja poltti tuleessa, ja museräsi sen aivan tuhkaksi; sen hän sitten hajotti veteen, ja antoi Israelin lasten juoda. 5 Moos. 9:21.

21. Ja Mooses sanoi Aaronille: „mitä tämä kansa on sinulle tehnyt, että niin suuren rikoksen saatoit heidän päällensä?“

22. Aaron vastasi: „älkөөn herrani viha sytykö; sinä tiedät itse, että tämä kansa on paha.“

23. He sanoivat minulle: „tee meille jumala, joka meidän edellämme kävisi; sillä emme tiedä, mitä tälle Moosekselle on tapahtunut, joka meidät Egyptin maalta johdatti.“

24. Silloin minä sanoin heille: jolla on kultaa, riisukoon sen päältänsä; ja he antoivat sen minulle. Ja minä heitin sen tuleen, ja siitä tuli tämä vasikka.“

25. Kun Mooses näki, että kansa oli ralvoissansa, sillä Aaron oli heidän intohimonsa päästänyt valloilleen iloksi heidän vihollisillensa,

26. niin hän astui leirin porttiin, ja sanoi: „joka on Herran oma, se tulokoon minun tyköni!“ Silloin koontuivat hänen tykönsä kaikki Levin pojat.

27. Ja hän sanoi heille: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: jokainen sitokoon miekan kupellensa, ja vaeltakaat leirin läpi toisesta portista toiseen edes takaisin ja lyökäätkuoliaaksi kenen kohtaatte, oli se vaikka vell, ystävä tahi naapuri.“

5 Moos. 33:9.

28. Niin Levin pojat tekivät niinkuin Mooses käski; ja sinä päivänä kaatui kansasta liki kolmetuhatta miestä.

29. Ja Mooses sanoi: „pyhittäkäätkänään teidän kätenne Herralle,

itsekin pojassansa ja veljessänsä, että hän tänäpä nä antaisi teille siunauksen.“

30. Toisena päivänä sanoi Mooses kansalle: „te olette tehneet suuren synnin; ja nyt minä astun ylös Herran tykö, jos minä kenties voisin sovittaa teidän rikoksenne.“

31. Niin Mooses palasi jälleen Herran tykö, ja sanoi: „minä rukoilen; tämä kansa teki suuren synnin, ja he tekivät itsellensä kultaisten jumalan.“

32. Mutta anna nyt heidän rikoksensa anteeksi; vaan jollei, niin pyyhi minut pois sinun kirjastasi, jonka kirjoittanut olet.“

5 Moos. 9:25.

Ps. 69:29.

Room. 9:3.

33. Mutta Herra sanoi Moosekselle: „joka minua vastaan syntiiä tekee, sen minä pyyhin pois minun kirjastani.“

34. Niin mene nyt, ja johdata kansa sinne, josta olen sinulle puhunut; katso, minun enkelini käy sinun edelläsi. Mutta minun etsikköpäivänäni koston minä heidän rikoksensa.“

2 Moos. 23:20.

35. Näin rankaisi Herra kansaa sen tähden, että he olivat tehneet vasiikan, sen, jonka Aaron teki.

33 Luku.

Kansan murhe. Mooses siirtää majan. Herra puhuttelee häntä, ja hän tahtoo nähdä Jumalan kunnian.

Ja Herra puhui Moosekselle: „lähdä täältä, sinä ja kansa, jonka johdatit Egyptin maalta, sille maalle, josta minä vannoin Abrahamille, Isaacille ja Jaakobille, sanoen: „sinun siemenelles minä sen annan.“

1 Moos. 12:7.

2. Minä lähetän sinun edelläsi enkelin, ja ajan pois Kananealaiset, Amoriaiset, Heitiläiset, Ferisiläiset, Heviläiset, ja Jebusilaiset,

2 Moos. 23:20. 32:34.

3. että tulisit siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa. Sillä koska sinä olet uppiniskainen kansa, niin en minä mene sinun kansasi, etten sinua joskus tiellä hukuttaisi.“

4. Kun kansa kuuli tämän ankaran puheen, tulivat he surulliseksi, eikä yksikään pukenut koristuksiaan yllensä.

5. Ja Herra sanoi Moosekselle: „sano Israelin lapsille: „te olette uppiniskainen kansa. Jos minä silmäripäyksenkin kuljen sinun kansasi, niin hukutan sinut; riisu siis nyt

koristuksesi päältäsi, että minä tietäisin, mitä minä sinulle tekisin.“

2 Moos. 32:9. 5 Moos. 9:13.

6. Niin riisuivat Israelin lapset koristuksensa Horebin vuoren luona.

7. Mutta Mooses otti majan ja pystytti sen kauas leiristä, ja kutsui sen seurakunnan majaksi; ja kuka ikänensä tahtoi kysyä Herralta, hänen piti menemän seurakunnan majalle, joka oli ulkona leiristä.

8. Ja milloin Mooses meni majaan päin, nousi kansa, ja itsekukin asetui majansa ovelle, ja katseli Mooseksen jälkeen siihen asti, että hän meni majaan.

9. Ja kun Mooses astui majaan, tuli pilven patsas alas, ja seisoi majan ovelle; ja Hän puhutteli Moosesta.

10. Ja kun kansa näki pilven patsaan seisovan majan oven edessä, niin he lankesivat kasvoilleen maahan ja rukoilivat majansa ovelle.

11. Ja Herra puhutteli Moosesta kasvoista kasvoihin, niinkuin joku ystävätänsä puhuttelee. Sitten hän palasi leiriin; mutta hänen palvelijansa, Josua, Nunin polka, nuorukainen, ei lähtenyt majasta.

4 Moos. 12:8.

12. Ja Mooses sanoi Herralle: „katso, sinä sanoit minulle, johdata tämä kansa, etkä sinä ilmoittanut minulle, kenenkä sinä lähetät minun kansani; ja kuitenkin sinä sanoit minulle: „minä tunnen sinun nimeltäsi, ja sinä olet myös armon löytänyt minun edessäni.“

13. Jos minä siis olen armon löytänyt sinun edessäsi, niin osoita nyt minulle sinun tiesi, että minä sinun tuntisin ja löytäisin armon sinun edessäsi; ja muista kuitenkin, että tämä väki on sinun kansasi.“

2 Moos. 19:8. Ps. 108:7.

14. Niin Hän sanoi: „minun kasvoni käy sinun edelläsi, ja minä annan sinulle levon.“

5 Moos. 4:37.

15. Ja hän sanoi Hänelle: „jollei sinun kasvosi käy edellä, niin älä vie meitä tästä pois.“

16. Ja mistä tässä tiedetään, että minä ja sinun kansasi olemme löytäneet armon sinun edessäsi? Eikö siitä, että sinä vaellat meidän kanssamme? niin että me eroitetaan, minä ja sinun kansasi, kaikista kansoista, jotka ovat maan piirin päällä.“

17. Ja Herra vastasi Moosekselle: „myöskin tämän, jota olet pyytänyt, teen minä; sillä sinä olet löytänyt armon minun edessäni, ja minä tunnen sinun nimeltäsi.“

18. Mutta hän sanoi: „anna minun siis nähdä sinun kunniasi.“

19. Ja Hän vastasi: „minä annan kaikki minun hyvytteni käydä sinun edelläsi, ja tahdon itse julistaa Herran nimeä sinun edessäsi. Ja minä armahdan, ketä minä tahdon armahtaa, ja olen laupias, jolle minä tahdon laupias olla. 2 Moos. 34:5 ss.

Room. 9:15.

20. Ja Hän sanoi vielä: „et sinä taida nähdä minun kasvojeni; sillä ei yksikään ihminen, joka minun näkee, taida elää.“

21. Senjälkeen sanoi Herra: „katso, tässä on sijaa minun luonani; siellä seisoi sinä kalliolla.“

22. Kun nyt minun kunniani vaeltaa ohitse, annan minä sinun seisoa kalliion rotkossa, ja minä peitän sinut minun kädelläni siksi kuin olen ohitse vaeltaut.

23. Sitten kun minä otan pois minun käteni, saat sinä nähdä minut takaa; vaan minun kasvojeni ei kukaan voi nähdä.“

34 Luku.

Uudet taulut. Wuotiset juhlut. Liitto uudistetaan. Mooseksen kasvojen palaite.

Ja Herra sanoi Moosekselle: „vuole itsellesi kaksi kivistä taulua, entisten kaltaista; ja minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka ensimmäisissä tauluissa olivat, jotka löit rikki.“ 5 Moos. 10:1 ss.

2. Ole siis huomenna valmis, ja astu varhain Sinain vuorelle, ja seisoi siellä minun edessäni vuoren kukkullalla.

3. Vaan älköön yksikään astuko ylös sinun kanssasi, älköön myös yksikään koko sillä vuorella näkykö; älköön myöskään lampaita tahi karjaa käykö laitumella sen vuoren kohdalla.“

4. Ja Mooses teki kaksi kivistä taulua, entisten kaltaista. Ja seuraavana aamuna varhain hän astui ylös Sinain vuorelle, niinkuin Herra oli hänen käsenyt, ja kantoi ne kaksi kivistä taulua kädessänsä.

5. Silloin Herra astui alas pilvessä, ja seisoi hänen kanssansa siellä ja julisti Herran nimen. 2 Moos. 33:19.

6. Ja Herra vaelsi hänen kasvojensa edessä, ja huusi: „Herra, Herra! — Jumala, laupias ja armollinen, ja pitkämielinen ja suuri armossa ja uskollisuudessa, 4 Moos. 14:18. Neh. 9:17 ss. Ps. 86:15. 103:8. 145:8. Joel 2:13.

Jon. 4:2.

7. joka pitää laupiuden tuhtanteen saakka, ja antaa anteeksi vääryyden,

ylitsekäymisen ja synnin; jonka edessä ei yksikään ole viaton, joka etsii isäin vääryyden lapsissa ja lastenlapsissa kolmanteen ja neljänteen polveen asti.“ 3 Moos. 20:5 ss.

5 Moos. 5:9. 7:9 ss. 24:16. Job. 9:2. Ps. 143:2. Jer. 32:18 ss. Neh. 1:3.

8. Silloin Mooses kiireesti lankeisi maahan kasvoilleen rukoillen.

9. Ja hän sanoi: „Herra, jos minä olen saanut armon sinun edessäsi, niin käyköön Herra meidän kanssamme. Tämä tosin on uppiskainen kansa; mutta sinähän tahdot antaa anteeksi vääryytemme ja syntimme ja omistaa meidät itsellesi perimiseksi.“

10. Niin Hän vastasi: „katso, minä teen liiton kaiken sinun kansasi edessä, ja minä myös teen ihmeellisiä tekoja, joidenka kaltaisia ei ikänensä ennen tehty ole missään maassa, eikä missään kansassa. Ja kaiken kansan, joiden keskellä sinä olet, pitää näkemän, että Herran työt ovat ihmeelliset, joita minä teen sinun kanssasi.“ 5 Moos. 5:2.

11. Pidä ne käskyt, jotka minä sinulle tänäpäpä annan. Katso, minä ajan ulos sinun edestäsi Amoriilaiset, Kananealaiset, Hetiiläiset, Feresiläiset, Heviläiset, ja Jebusilaiset.

12. Varo tekemästä liittoa sen maan asuvaisten kanssa, johonka tulet, etteivät ne olisi paulaksi teidän keskellänne; 2 Moos. 23:32 ss. 5 Moos. 7:2 ss.

13. vaan heidän alttarinsa pitää teidän kukistaman, ja heidän kuvansa rikkoman, ja heidän metsistönsä maahan lyömän.

14. Sillä ei sinun pidä rukolleman muita jumalia; sillä Herran nimi on kiivoittelija, ja Hän on kiivas Jumala.

15. Älä tee mitään liittoa sen maan asuvaisten kanssa; sillä kun he hauristelevat jumaliensa kanssa ja uhraavat jumalilleensa, niin kutsuvat he sinun, että söisit heidän uhrintansa,

16. ja ottaisit heidän tyttärinänsä sinun pojillesi vaimoja; ja nämä hauristelevat heidän jumaliensa kanssa, ja saattavat sinun poikasi myös heidän jumaliensa kanssa hauristelemaan.“ 4 Moos. 26:1 s.

Tuom. 3:4. 1 Kun. 11:2.

17. Älä tee itsellesi valetuita jumalia. 2 Moos. 20:4. 23. 3 Moos. 19:4.

18. Happamattoman leivän juhlaa tulee sinun pitää. Seitsemän päivää pitää sinun happamatonta leipää syömän, niinkuin minä sinulle käsenyt olen, määrättyillä ajalla Abib

kuussa; sillä sinä olet lähtenyt Egyptistä Abib kuussa. 2 Moos. 12:15, 23:15.

5 Moos. 16:1 ss.

19. Kaikki, jotka ensin avaavat äitinsä kohdun, ovat minun, myöskin kaikki härkyiset karjasta ja oinaat lampaista, jotka esikoiset ovat.

2 Moos. 13:2, 12 ss. 22:29 ss. 4 Moos. 18:15 ss.

Luuk. 2:23.

20. Mutta aasin esikosen pitää sinun lunastaman lampaalla; jos et sinä lunasta, niin väännä hänen nisiansa poikki Jokaisen esikosen sinun pojistasi pitää sinun lunastaman, ja älköön yksikään tyhjin käsin tulko minun eteeni. 5 Moos. 16:16.

Syr. 35:4.

21. Kuusi päivää pitää sinun työtä tekemän, ja seitsemäntenä päivänä pitää sinun lepäämän; sekä pellon kyntämisestä että niittämistä pitää sinun lepäämän. 2 Moos. 23:12. 31:15, 35:2.

5 Moos. 5:12 ss. Luuk. 13:14 ss.

22. Viikkojuhlaa sinun tulee pitää ensimmäisestä nisun-elon uutisesta; samoin korjaamisen juhlaa vuoden lopulla.

23. Kolmasti vuodessa pitää kaikki miehenpuolesi näkymän kaikkivaltiaan Herran, Israelin Jumalan edessä.

2 Moos. 23:17. 5 Moos. 16:16.

24. Sillä Minä ajan ulos pakanat sinun edestäsi, ja levität sinun maasi ääret; ja ei pidä yhdenkään ihmöitsemän sinun maatasi, kun sinä menet ylös näyttämään itsesi Herralle, sinun Jumalallesi, kolmasti vuodessa.

25. Älä uhraa minun uhrini verta happamen leivän kanssa yhdessä. Japääsiäisjuhlan uhrista älköön mitään jääkö yön ylitse huomeneksi.

2 Moos. 12:10. 23:18. 5 Moos. 16:4.

26. Maasi kasvon ensimmäiset uutiset pitää sinun tuoman Herrasi, sinun Jumalasi huoneeseen. — Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.

2 Moos. 23:19. 5 Moos. 14:21.

27. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kirjoita muistiin nämä sanat; sillä näiden sanain mukaan olen minä liiton tehnyt sinun ja Israelin kanssa.“

2 Moos. 24:4.

28. Ja hän viipyi siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja ei syönyt leipää, eikä juonut vettä. Ja hän kirjoitti tauluihin liitonsanat, ne kymmenen sanaa.

2 Moos. 24:18.

5 Moos. 4:13. 9:9, 18.

29. Kun Mooses astui Sinain vuorelta alas, oli hänellä kaksi todistus-taulua kädessänsä, astuissansa alas vuorelta; eikä Mooses tietänyt, että

hänen kasvonsa iho paistoi siitä, että Herra oli puhutellut häntä.

2 Kor. 3:7.

30. Ja kun Aaron ja kaikki Israelin lapset näkivät hänen kasvonsa ihon paistavan, pelkäsivät he häntä lähestyä.

31. Mutta Mooses kutsui heitä, ja he kääntyivät hänen puoleensa, sekä Aaron etä kaikki ylimmäiset kansan seasta; ja Mooses puhuteli heitä.

32. Senjälkeen lähestyivät kaikki Israelin lapset häntä, ja hän käski heille kaikki ne, mitä Herra oli hänelle ilmoittanut Sinain vuorella.

33. Ja kun Mooses oli päättänyt puheensa heidän kansansa, pani hän peitteen kasvojensa eteen. 2 Kor. 3:13.

34. Mutta milloin hän astui Herran eteen puhuttelemaan Häntä, pani hän peitteen pois siksi kuin hän läksi jälleen ulos. Ja kun hän tuli ulos, ilmoitti hän aina Israelin lapsille, mitä hänelle käsketty oli.

35. Silloin näkivät Israelin lapset joka kerta, kuinka hänen kasvojensa iho paistoi, ja hän veti jälleen peitteen kasvojensa päälle, siksi kuin hän uudelleen meni puhuttelemaan Häntä.

35 Luku.

Käsky sabbatin levosta. Majan ylönnyshri ja rakentajat.

Ja Mooses kokosi koko Israelin lasten seurakunnan, ja sanoi heille: „nämä ovat ne, jota Herra on käsenyt teidän tehdä:“

2. Kuusi päivää pitää työtä tekemän, mutta seitsemäs päivä on ole-va teille pyhä, Herran sabbatin le-po. Kuka ikänänsä silloin työtä te-kee, sen pitää kuoleman.

2 Moos. 20:9 ss. 23:12, 31:15.

3. Älkää sabbatin päivänä sytyttäkö tulta asunnoissanne, missä asunette-kaan.“

4. Ja Mooses sanoi kaikelle Israelin lasten seurakunnalle: „tämä on se, jota Herra on käsenyt, sanoen:“

5. Kootkaat keskuudessanne ylön-nysuhria Herralle; jokainen, jolla hyväntahtoinen sydän on, tuokoon ylönnyshrin Herralle: kultaa, ho-piata ja vaskea,

2 Moos. 25:2 ss.

6. sinisiä, purpuraisia, ja tulipunai-sia villoja, kallista liinaa ja vuohen karvoja,

7. punalla painetuita oinaan nah-koja, ja hylkeen-nahkoja, ja sittimi-puita,

8. öljyä lamppuihin, ja hyvänhajui-sia aineita voiteluöljyyn ja hyvään suitsutukseen,

9. onikin kiviä ja kiviä ommeltaviksi olkavaatteeseen ja rintakilpeen.

10. Ja kaikki taitavat miehet teidän seassanne tulkoat ja tehkööt kaikki, mitä Herra käsenyt on:

11. majan vaateinensa, peitteinensä, renkainensa, lautoinensa, korentoinensa, patsainensa ja jalkoinensa, 2 Moos. 31:7 ss. 39:33 ss.

12. arkin korentoinensa, armoistuimen ja esiripun,

13. pöydän korentoinensa sekä kaikki sen kapiheet ja katsomusleivät,

14. kynttilälajalan tarpeinensa ja lamppuinensa, ja öljyä kynttilälajalkaa varten,

15. ja suitsutusalttarin korentoinensa, voiteluöljyn ja hyvänhajuisia aineita suitsutukseen, ja vaateen majan oven eteen, 2 Moos. 30:1.

16. polttouhrin-alttarin vaskihäkin kanssa, korennot ja kaikki sen astiat, pesoastian jalkoinensa,

2 Moos. 27:1.

17. pihan kangasaidan patsainensa ja jalkoinensa, niin myös kankaan pihan käytävän eteen,

18. majan ja pihan vaarnat köysinensä,

19. virkavaatteet palvelusta varten pyhäkössä, ja paavin Aaronin pyhät vaatteet sekä hänen poikainensa papilliset vaatteet.

20. Silloin läksi Israelin lasten seurakunta pois Mooseksen luota.

21. Sitten tulivat he takaisin, jokainen, jonka sydän siihen kehoitti; ja jokainen, jolla oli antelias henki, toi ylönnysuhrin Herralle seurakunnan majan tarpeeksi, ja kaikkien sen palvelukseen, ja pyhiin vaateisiin.

22. He tulivat sekä miehet että naiset, kaikki, joilla oli antelias sydän, ja toivat rannerenkalta, korvarenkaita, sormuksia ja solkia, ja kaikkinaisia kultaisia kalleuksia; jokainen toi minkä lahjan kullassa hän voi Herralle uhrata.

23. Ja jokainen, jolla oli sinisiä, purpuraisia ja tulipunaisia villoja, ja kalliista liinaa, ja vuohen karvoja, punalla painetuita oinaan nahkoja, ja hylkeen nahkoja, toi niitä.

24. Jokainen, jolla oli hopiata ja vaskea lahjoittaa, hän toi sen ylönnyshriksi Herralle. Ja jokainen, jolla oli sittimipuuta monellaisten töitten valmistamista varten, toi sitä.

25. Ja kaikki taitavat naiset kehräsivät käsillensä ja toivat kehräyksensä sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista, ja valkoisesta kalliista liinasta.

26. Ja ne naiset, jotka senkaltaisia töitä taisivat, ja joiden sydän siihen kehoitti, kehräsivät vuohen karvoja.

27. Mutta päämiehet toivat onikin kiviä, ja olkavaatteesen ja rintakilpeen ommeltavia kiviä,

28. ja hyvänhajullisia yrittejä ja öljyä kynttilälajalkaa varten ja voiteluöljyksi sekä hyvänhajuisiksi suitsutukseksi. 2 Moos. 30:23 ss.

29. Ja niin Israelin lapset toivat hyvällä mielellä, sekä miehet että naiset, kaikkinaiseen tarpeeseen, niinkuin Herra Moosekselle oli käsenyt, että tehtämän piti.

30. Ja Mooses sanoi Israelin lapsille: „katsokaat, Herra on nimeltä kutsunut Betsaleelin, Urin pojan, Hürin pojanpojan, Juudan suvusta, 2 Moos. 81:2 ss.

31. ja on täyttänyt hänen Jumalan hengellä, taidolla, ymmärryksellä ja tiedolla kaikkinaiseen työhön,

32. sekä keksimään taideteoksia että työskentelemään kullassa, hopiassa ja vaskeassa,

33. kaivertamaan iiviä vaatteesen ommeltaviksikäleikkaamaan puuhun, ja ylimalkain valmistamaan kaikellaisia taideteoksia.

34. Ja Hän on antanut sekä hänelle että Oholiabille, Ahisamakın pojalle, Danin suvusta, taidon opettaa muita. 2 Moos. 31:6.

35. Hän on täyttänyt heidän sydämensä taidolla tekemään kaikellaista veistetyötä sekä kutomaan ja neulomaan sinistä, purpuraisia, ja tulipunaista kangasta, ja valkoista kalliista liinaa, niin että he tekevät ja keksivät kaikkinaisia taitavasti.

36 Luku.

Todistuksen majan eri osat valmistetaan.

Niin Betsaleel ja Oholiab tekivät työtä, ja jokainen taitava mies, joille Herra oli antanut taidon ja ymmärryksen tekemään kaikki työt pyhäkön rakennuksessa; he tekivät kaikki sen mukaan kuin Herra oli käsenyt. 2 Moos. 31:2.

2. Ja Mooses kutsui Betsaleelin ja Oholiabin, ja kaikki taitavat miehet, joiden sydämmeen Herra oli taidon antanut, kaikki, jotka mielellänsä tarjoutuivat työtä tekemään.

3. Ja he ottivat Moosekselta kaikki ne uhrilahjat, jotka Israelin lapset olivat tuoneet pyhäkön rakennuksen tarpeeksi. Mutta he toivat vielä joka aamu vapaehtoisia lahjoja hänelle.

4. Niin tulivat kaikki taitavat miehet, jotka työtä tekivät pyhäkön ra-

kennuksessa, itsekukin siitä työstä, jota hän teki,

5. Ja sanoivat Moosekselle: „kansa tuo ylös paljon, enemmän kuin tarvitaan tämän rakennukseen, jonka Herra on käsenyt tehdä.“

6. Silloin Mooses käski kuuluttaa leirissä, sanoen: „Älköön kukaan, mies tah nainen, enää tuoko uhri-lahjaa pyhäkön tarpeeksi.“ Ja niin kansa estettiin tuomasta.

7. Sillä jo oli aineita tarpeeksi siihen työhön kuin tehtämän piti, ja vielä oli liiaksikin.

8. Niin valmistivat nämä taitavat miehet, jotka-siinä työssä olivat, pyhäkön kymmenestä kankaanpituudesta; kalliista valkoisista, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaaisista langoista he ne tekivät ja kutoivat taidokkaasti niihin Kerubimeja. 2 Moos. 26:1.

9. Kunkin kankaan pituus oli kahdeksankolmattakymmentä kyynärää, ja sen leveys neljä kyynärää; sama mitta oli kaikilla kankailla.

10. Ja he yhdistivät viisi kangasta toinen toiseensa, ja taas viisi kangasta toinen toiseensa.

11. Ja tekivät myös silmukat sinisistä langoista ensimmäisen kankaan palleeseen, sekä myös toisen kankaan äärimmäiseen reunaan.

12. Viisikymmentä silmukkaa he tekivät ensimmäiseen kankaaseen, ja viisikymmentä silmukkaa toisen kankaan reunaan, joilla ne toinen toisiinsa yhdistettiin, niin että silmukat olivat toinen toisensa kohdalla.

13. Ja he tekivät myös viisikymmentä kultaista koukkaa, joilla he yhdistivät kankaat toinen toiseensa, niin että majo tuli yhdeksi kokonaisuudeksi.

14. Ja he tekivät kankaita vuohen karvoista, majan päälle peitteeksi; yksitoista semmoista kangaskappaletta tehtiin. 2 Moos. 26:7.

15. Jokaisen kankaan pituus oli kolmekymmentä kyynärää, ja leveys neljä kyynärää; sama mitta oli kaikilla yhdellätoista kappaleella.

16. Ja viisi kappaletta yhdistettiin erikseen, ja sitten kuusi kappaletta erikseen.

17. Ja he tekivät viisikymmentä silmukkaa äärimmäisen kangaskappaleen reunaan ja myös viisikymmentä silmukkaa toisen kappaleen reunaan vastaavalle kohdalle.

18. Ja he tekivät viisikymmentä vaskikoukkaa, joilla majan peite yhdistettiin yhdeksi kokonaiseksi.

19. Ja he tekivät peitteen majan päälle punalla painetuista oinaan

nahoista, ja vielä sen päälle peitteen hylkeen nahoista. 2 Moos. 26:14.

20. Ja he tekivät majan laudat sittimipuusta pystyyn asetettaviksi.

2 Moos. 26:15 ss.

21. Jokaisen laudan pituus oli kymmenen kyynärää, ja leveys puoli-toista kyynärää.

22. Jokaiseen lautaan tehtiin kaksi vaarnaa, joilla laudat toinen toiseensa liitettiin; niin tehtiin kaikkiin majan laudoihin.

23. Ja he asettivat majan laudoista kaksikymmentä lautaa etelä puolelle,

24. ja tekivät neljäkymmentä hopiajalkaa kahdenkymmenen laudan alle, joka laudan alle kaksi jalkaa, aina kahden vaarnan kanssa.

25. Myöskin asettivat he majan toiselle sivulle, pohjan puolelle, kaksikymmentä lautaa,

26. neljäkymmenen hopiajalan kanssa, aina kaksi jalkaa kunkin laudan alle.

27. Mutta perälle majaa, länteen päin, asettivat he kuusi lautaa.

28. Ja he tekivät kaksi muuta lautaa majan kulmia varten, molemmille sivuille,

29. ja ne olivat kaksitahkoiset alhaalta asti ja samassa eheät, ensimmäiseen renkaaseen saakka yläpäissä; niin tehtiin molemmat, kumpaankin kulmaan.

30. Niinmuodoin tuli olemaan kahdeksan lautaa ja kuusitoista hopiajalkaa, aina kaksi jalkaa kunkin laudan alla.

31. Ja he tekivät myös poikkipuut sittimipuusta: viisi niihin lautoihin, jotka olivat yhdellä puolella majaa,

2 Moos. 26:26.

32. ja viisi poikkipuuta niihin lautoihin, jotka olivat toisella puolen majaa, ja taas viisi poikkipuuta niihin lautoihin, jotka olivat majan peräpuolella länteen päin.

33. Ja he asettivat keskimäisen poikkipuun niin, että se kävi poikittain keskeltä lautoja yhdestä päästä niin toiseen.

34. Ja he silasivat laudat kullalla, ja niitten renkaat tekivät he kullasta, joihinka poikkipuut pistettiin; ja poikkipuut silattiin myös kullalla.

35. He tekivät myös esiripun sinisistä, purpuraisista, tulipunaaisista ja valkoisista kerratuista langoista; myös Kerubimit kudottiin siihen taitavasti. 2 Moos. 26:31 ss.

36. Ja he tekivät sitä varten neljä patsasta sittimipuusta, ja silasivat ne kullalla; ja niiden koukut teki-

vät he kullasta, ja valoiivat niille neljä hoplajalkaa.

37. Ja he valmistivat kankaan majan oven eteen sisistä, purpuraisista, tulipunaisista ja valkoisista kerratuista langoista, taivastasi neulotun.

38. Ja tätä varten viisi patsasta koukkuineensa, ja silasivat niiden päät ja vanteet kullalla; ja niiden viisi jalustaa tehtiin vaskesta.

37 Luku.

Arkki, armoistuin, pöytä, kynttiläjalka ja suitsutusalttari tehdään.

Ja Betsaleel teki arkin sittimipuusta, puolikolmelta kyynärältä pitkän, puolitoista kyynärältä leviän ja puolitoista kyynärältä korkian.

2 Moos. 26:10 ss.

2. Ja hän silasi sen puhtaalla kullalla, sekä sisältä että ulkoa, ja teki sen ympärille kultaisen vanteen.

3. Ja valoi neljä kultarengasta sen neljään kulmaan, kaksi rengasta yhdelle puolelle ja kaksi rengasta toiselle puolelle.

4. Ja hän teki korennot sittimipuusta ja silasi ne kullalla.

5. Ja pisti ne korennot renkain arkin sivulle, niin että arkki taidettiin kantaa.

6. Ja hän teki armoistuimen puhtaasta kullasta, puolikolmelta kyynärältä pitkän ja puolitoista kyynärältä leviän.

2 Moos. 26:17.

7. Ja hän teki kaivertamalla kaksi Kerubimia kullasta ja asetti ne molempiin päihin armoistuinta;

8. yhden Kerubimin toiseen päähän, ja toisen Kerubimin toiseen päähän. Yhteyteen armoistuimen kanssa sen molempiin päihin hän teki Kerubimit.

9. Ja Kerubimit levittivät siipensä ja peittivät armoistuimen siivillänsä, ja niitten kasvat olivat käännetty toinen toisensa puoleen; armoistuimen päin olivat Kerubimein kasvat.

10. Hän teki myös pöydän sittimipuusta, kaksi kyynärältä pitkäksi, kyynärältä leviäksi, ja puoltotoista kyynärältä korkiaksi.

2 Moos. 25:23 ss.

11. ja silasi sen puhtaalla kullalla, ja teki kultaisen vanteen sen ympärille.

12. Ja hän teki reunuksen sen ympärille kämmentä korkean; ja teki myös kultaisen vanteen reunuksen ympärille.

13. ja valoi siihen neljä kultaista rengasta, ja pani renkaat neljään kulmaan neljän jalan kohdalle.

14. Juuri reunuksen kohdalla oli-

vat renkaat, jotta korennot niitten pistettäisiin, joilla pöytä kannettiin.

15. Ja hän teki korennot sittimipuusta, ja silasi ne kullalla; niitten voitiin pöytä kantaa.

16. Hän teki myös pöytäsiat puhtaasta kullasta, vadit, suitsutusasiat, maljat ja pikarit, joista juomauhrit kaadettiin.

2 Moos. 25:29.

17. Hän teki myös kynttiläjalan puhtaasta kullasta. Kalvertamalla taidokkaasti hän kynttiläjalan teki, sen jalustan ja varren; maljat, nuput ja kukkasat siinä olivat kaikki samasta kappaleesta.

2 Moos. 25:31 ss.

18. Kuusi haaraa kävi sen kyljestä, kolme haaraa kynttiläjalan yhdeltä sivulta, ja myös kolme haaraa sen toiselta sivulta.

19. Kolme mantelikkukanmuotoista maljaa oli sen toisessa haarassa, ja yksi nuppu ja kukkanen, niin myös kolme mantelikaltaista maljaa toisessa haarassa, yksi nuppu ja kukkanen; niin oli niissä kuudessa haarassa, jotka kynttiläjalasta kävivät ulos.

20. Mutta itse kynttiläjalassa oli neljä mantelimuotoista maljaa, nupujensa ja kukkastensa kanssa.

21. niin että nuppu oli siinä ensimmäisen haaraparin alla, ja taas nuppu toisen haaraparin alla, ja vielä nuppu kolmannen haaraparin alla; niin oli niitten kuuden haaran alla, jotka siitä kävivät ulos.

2 Moos. 25:35.

22. Ja sen nuput ja haarat olivat kaikki yhtä taidetkoa puhtaasta kullasta.

23. Ja hän teki myös siihen seitsemän lamppua; ja niitten niistimet ja sammuttimet olivat puhtaasta kullasta.

24. Ja hän teki sen kaikkien astiainensa kanssa yhdestä talentista puhtaasta kulta.

25. Hän teki myös suitsutusalttariin sittimipuusta, yhtä kyynärältä pitkän, ja yhtä kyynärältä leviän — aivan nelikulmaisen — ja kahta kyynärältä korkian; sarvet tehtiin yhteyteen sen kanssa.

2 Moos. 30:1 ss.

26. Ja hän silasi sen puhtaalla kullalla, sen katon ja seinät ympärinsä; ja sen sarvet; ja hän teki sen ympärille vanteen kullasta.

27. Ja hän teki kaksi kultaista rengasta vanteen alle molemmin puolin, niin että korennot voitiin niitten pistää, joista kannettiin.

28. Ja korennot hän teki sittimipuusta, ja silasi ne kullalla.

29. Ja hän valmistii myös pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, hyönteis-

lisen suitsutuksen, taidokkaasti tehtyä.

2 Moos. 30:23 ss., 34 ss.

38 Luku.

Polttouhrin-alttari ja pesoastia valmistetaan.

Ja hän teki myös polttouhrin-alttaria sittimipuusta, viittä kyynärätä pitkän ja viittä kyynärätä leveän — aivan nelikulmaisen — ja kolmea kyynärätä korkian.

2 Moos. 27:1 ss.

2. Ja hän teki neljä sarvea sen neljään kulmaan; yhtä tekoa olivat sarvet. Ja hän silasi sen vaskella.

3. Ja hän teki kaikki alttarin tarpeet, tuhka-astiat, lapiot, maljat, hangot, hiiliastiat; kaikki astiat teki hän vaskesta.

4. Ja teki alttarin ympärille vaskihäkin niinkuin verkon, maasta puolelta alttarin korkeuteen. 2 Moos. 27:4.

5. Ja hän valoi neljä rengasta ja asetti ne vaskihäkin neljään kulmaan, että korennot niihin pistettäisiin.

6. Ja hän teki korennot sittimipuusta ja silasi ne vaskella.

7. Ja hän pani korennot renkaisten alttarin sivuille, joista se kannettiin. Hän teki sen laudoista ja ontoksi sisältä.

8. Ja hän teki pesoastian vaskesta, ja sen jalustan myös vaskesta, niiden naisten peleistä, jotka palvelivat seurakunnan majan oven edessä. 2 Moos. 30:18 ss. 1 Sam. 2:22.

9. Ja hän teki pihan etelään päin; ja pihan kangasaidat tehtiin valkiasta kerratusta liinasta, sata kyynärätä pitkät, 2 Moos. 27:9.

10. Ja sitä varten tehtiin kaksikymmentä patsasta ja niihin kaksikymmentä jalustaa vaskesta; mutta niiden koukut ja vyöt hopiasta.

11. Niin myös pohjan puolella tehtiin sata kyynärätä, ja sitä varten kaksikymmentä patsasta kahdenkymmenen jalustan kanssa vaskesta; mutta niiden koukut ja vyöt hopiasta.

12. Ja lännen puolella oli kangasaitaa viisikymmentä kyynärätä, kymmenen patsaan ja kymmenen jalustan kanssa; mutta niiden koukut ja vyöt hopiasta;

13. ja etupuolella itään päin tehtiin viisikymmentä kyynärätä,

14. niin että kangasaitaa oli viisitoista kyynärätä yhdellä sivulla, kolmen patsaan ja kolmen jalustan kanssa,

15. ja samoin toisella sivulla — siis yhtä paljon molemmin puolin pi-

han porttia — niitten viisitoista kyynärätä kolmen patsaan ja kolmen jalustan kanssa.

16. Ja kaikki pihan kankaat ympärinsä olivat valkiasta kerratusta liinasta,

17. ja patsasten jalat vaskesta, ja niitten koukut ja vyöt hopiasta, niin että niitten nuput olivat silatut hopialla; ja kaikki pihan patsaat olivat vyötetyt hopiavyöillä.

18. Ja porttiverhon pihan sisälle käytävään teki hän sinisistä, purpuraisista, tulipunaisista ja valkoisista kerratuista langoista, taitavasti neulotun, kahtakymmentä kyynärätä pitkän, ja viittä kyynärätä korkian, kankaan leveyden mukaan pihan kangasaidassa, 2 Moos. 27:16.

19. Ja sitä varten tehtiin neljä patsasta ja neljä jalustaa vaskesta, mutta niitten koukut hopiasta, ja niitten päät silattiin hopialla ja vyötettiin hopiavyöillä.

20. Ja kaikki vaarnat majassa ja koko pihassa ympärinsä olivat vaskesta. 2 Moos. 27:19.

21. Tässä on luettelo kaikiata kuin todistuksen majaan tarvittiin, joka luettelo on tehty Mooseksen käskyn jälkeen, leviläisten toimen kautta, Itamarin, papin Aaronin pojan, Johdon alla.

22. Ja Betsaleel, Urin poika, Hurin pojanpoika, Juudan suvusta, teki kaikki kuin Herra Moosekselle oli käskenyt.

23. Ja hänen apulaisensa oli Oholiab, Ahisamakkin poika, Danin suvusta, joka oli mies taitava ja ymmärtäväinen veistämään sekä kutomaan kangasta sinisistä, purpuraisista, tulipunaisista ja valkoisista langoista.

24. Kaikki se kulta, jota tarvittiin tämän pyhäkön tarpeeksi, joka oli annettu ylönnyshriksi, oli yhdeksänkolmattakymmentä talenttia, seitsemän sataa ja kolmekymmentä sikkilää, pyhän siklin jälkeen.

25. Mutta hopia, jonka yhteinen kansa siihen antoi, oli sata talenttia, tuhannen seitsemänsataa viisikahdeksattakymmentä sikkilää, pyhän siklin jälkeen;

26. puoli sikkilää, pyhän siklin jälkeen, tuli henkilöä kohti kaikilta niiltä, jotka olivat lasketut, kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, kuusisataatuhalta, kolmetuhatta, viisisataa ja viisikymmentä henkilöä. 2 Moos. 30:13 ss. 4 Moos. 1:46.

27. Sadasta talentista hopiata valettiin pyhäkön jalustat, ja esiripus-

jalustat, sata jalustaa sadasta talentista, talentti kullekin jalustalle.

28. Mutta tuhannesta, seitsemästä sadasta ja viidestäkahdeksattakymmenestä siklistä tehtiin koukut pat-saisin, ja niitten pääit silattiin, ja ne vyöllä vyötettiin.

29. Mutta vaski, mikä annettiin ylön-nysuhriksi, oli seitsemänkymmentä talenttia ja kaksituhatta ja neljäsa-taa sikliä.

30. Siitä tehtiin jalustat seurakun-nan majan oveen, ja vaskialttari ja vaskihäkki siihen ja myös kaikki alttarin astiat,

31. sekä myös jalustat ympärinsä pihan ympärillä ja jalustat pihan sisällekäytävään, ja kaikki majan vaarnat, ja kaikki pihan vaarnat ympärinsä.

39 Luku.

Pappien vaatteet valmistetaan.

Todistuksen majan kappaleet luetellaan.

Mutta sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista tekivät he virkavaatteita palvelukseen pyhäkös-sä; ja he tekivät pyhiä vaatteita Aa-ronille, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle. 2 Moos. 28:2 ss. 31:10. 35:19.

2. Ja he tekivät olkavaatteen kul-lasta sekä sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista ja valkiasta kerratusta liinasta. 2 Moos. 28:6.

3. Ja he takoiivat kullan kiskoksi, jonka leikkasivat langaksi, niin et-tä se taidettiin taitavasti kutoa si-nisten, purpuraisten, ja tulipunaisten villain ja valkain liinan sekaan.

4. He tekivät siihen olkakappaleet yhdistettäväksi; kahdelta kulmalta se yhdistettiin.

5. Ja vyö sen päällä oli myös teh-ty sillä tavalla taitavasti kullasta, sinisistä, purpuraisista, ja tulipunai-sista villoista, ja valkiasta kerratusta liinasta, niinkuin Herra oli kä-skenyt Moosekselle.

6. Ja he asettivat onikin kivet ja kiinnittivät ne kullalla; niihin olivat Israelin lasten nimet kaiverre-tut, niinkuin sinetti kaiverretaan.

2 Moos. 28:9.

7. Ja ne asetettiin olkapäille olka-vaatteeseen, että ne kivet muistut-taisivat Israelin lapsille kaikki mitä Herra oli käskenyt Moosekselle.

2 Moos. 28:12.

8. Ja he tekivät rintakilven sillä ta-valla taitavasti, kuin olkavaatekin oli tehty: kullasta, sinisistä, purpuraisis-ta ja tulipunaisista villoista, ja kalliis-ta kerratusta liinasta, 2 Moos. 28:15 ss.

9. niin että se oli nelikulmainen ja

kaksinkertainen, vaaksa pituudelta ja vaaksa leveydeltä, kaksinkertai-sesti.

10. Ja he täyttivät sen neljällä ki-viirivillä: ensimmäinen rivi oli kar-neoli, topasi ja smaragdi;

11. toinen rivi: rubini, safiri ja de-mantti;

12. kolmas rivi: hyasintti, agati ja ametisti;

13. ja neljäs rivi: turkosi, oniks ja jaspis. Ne olivat kullalla ympäröi-dyt ja kiinnijuotetut.

14. Näitä kiviä oli Israelin lasten luvun jälkeen kaksitoista, yksi kul-lekin nimelle, kahdenoista suku-kunnan jälkeen, kaiverretut samal-lan tavalla kuin sinetti kaiverretaan.

15. He tekivät myös rintakilpeä var-ten vitjat punomalla puhtaasta kul-lasta.

16. Ja he tekivät kaksi kultanastaa ja kaksi kultarengasta, ja yhdistivät ne kaksi rengasta kahteen rintakil-ven kulmaan.

17. Ja he pistivät ne kaksi kulta-vitjaa niihin kahteen renkaaseen rin-takilven kulmiin.

18. Mutta vitjojen kaksi muuta pää-tä kiinnittivät he niihin kahteen naa-taan, ja yhdistivät ne olkavaatteen olkakappaleisin sen etupuolella.

19. Ja he tekivät kaksi muuta kul-tarengasta, ja yhdistivät ne niihin toisiin kahteen rintakilven kulmaan, siihen reunaan, joka on sisäänpäin kääntynyt olkavaatetta vastaan.

20. Ja he tekivät vielä kaksi muuta kultarengasta ja kiinnittivät ne kah-teen kulmaan olkakappalten alareu-naan etupuolella olkavaatteen vyön kohdalla.

21. Ja he yhdistivät rintakilven ren-kaistansa niihin renkaisiin, jotka olivat olkavaatteessa, sinisellä nauhal-la, niin että se oli liiki olkavaatetta, eikä erinnyt olkavaatteesta, niinkuin Herra käski Moosekselle.

22. He tekivät myös olkavaatteen liepeet kokonansa sinisistä langois-ta kudotusta kankaasta. 2 Moos. 28:31.

23. Ja keskelle olkavaatetta tehtiin läpi päätä varten, niinkuin rauta-paidan läpi; ja päänläven reunaan ommeltiin sepälus, ettei se repiäisi.

24. Ja he tekivät granatin omenat liepeitten alareunaan sinisistä, pur-puraisista ja tulipunaisista kerra-tuista langoista.

25. Ja he tekivät kulkuiset puhtaas-ta kullasta, ja panivat ne kulkuiset granatin omenain välille ylt'ylmäri liepeitten reunaan, 2 Moos. 28:33.

26. niin että kulkuinen ja granatin

omana oli vuoroin ympärinsä liepeitten reunassa, kannettavaksi palveluksessa, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

27. Ja he tekivät myös ihopaidat, kudotut valkiasta kalliista liinasta, Aaronille ja hänen pojillessa,

2 Moos. 28:39 ss.

28. hiipan valkiasta kalliista liinasta, ja kauniit päähineet valkiasta kalliista liinasta, ja alusvaatteet valkiasta kerrattusta liinasta, 2 Moos. 28:42.

29. ja taitavasti neulotun vyön valkiasta kerrattusta, kalliista liinasta, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista villoista; niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

30. He tekivät myös pyhän otsakruunun levyn puhtaasta kullasta, ja kaiversivat kirjoituksen siihen, niinkuin sinetti kaiverretaan: Herralle pyhitetty. 2 Moos. 28:36.

31. Ja he sitoivat siihen sinisen nauhan ja yhdistivät sen hiippaan, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

32. Ja niin kaikki seurakunnan majan rakennus päätettiin. Ja Israelin lapset tekivät sen; he tekivät kaikki sen mukaan, kuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

33. Ja he kantoivat majan Mooseksen luo, todistuksen majan tarpeinensa: sen koukut, laudat, korennot, patsaat ja jalustat,

34. peitteen punalla painetuista oinaan nahoista, ja peitteen hylkeen nahoista, ja esiripun arkin eteen,

35. todistusarkin korentoinensa, ja myös armoistuisen,

36. pöydän kaikkein astiainsa kanssa, ja katsomusleivät, 2 Moos. 35:13.

37. puhtaan kynttiläjalan, valmistetun lamppuinensa kaiken sen kanssa mitä siihen tarvittiin, ja öljyä kynttilälajkaan, 2 Moos. 31:8. 3 Moos. 24:4.

38. kulta-alttarin ja voiteluöljyn, ja hyvänhajuisten suitsutuksen, ja majan oviverhot,

39. vaskisen alttarin ja vaskisen häkin korentoinensa ja kaikkine tarpeinensa ja pesoastian jalustoinensa,

40. pihan kangasaidan patsainensa ja jalkoinensa, kankaan pihan sisällekäyttävän eteen, köysinensä ja vaajoinsensa, ja kaikki seurakunnan majan palveluksen astiat,

41. ja vihdoin virkavaatteet pyhäkössä palvelemista varten, papin Aaronin pyhät vaatteet, ja hänen poikainensa vaatteet, joissa heidän piti papin virkaa toimittaa.

42. Niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle, aivan sen mukaan te-

kivät Israelin lapset kaiken sen työn.

43. Ja Mooses katseli kaikkea tätä rakennustyötä ja näki, että he olivat tehneet sen, niinkuin Herra oli käskenyt. Ja Mooses siunasi heitä.

40 Luku.

Mooses pystyttää majan ja pyhittää sen.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: J 2. „Ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuussa tulee sinun pystyttää seurakunnan maja.

3. Ja pane siihen sisälle todistuksen arkki, ja peitä arkki esiripulla.

2 Moos. 26:33 ss.

4. Ja tuo myös sinne sisälle pöytä, ja valmista se ja aseta siihen kynttilälajka, ja pane lamput sen päälle.

5. Ja aseta se kultainen savualltari todistusarkin eteen, ja ripusta esirippu majan eteen. 2 Moos. 30:1,26:36.

6. Mutta polttouhrin-alttarin pitää sinun asettaman seurakunnan majan oven eteen.

7. Ja pane pesoastia seurakunnan majan ja alttarin välille, ja pane siihen vettä.

8. Ja tee piha sen ympärille, ja ripusta esirippu pihan portin eteen.

9. Ja ota voiteluöljy, ja voitele majaan ja kaikki ne kuin siinä ovat, ja pyhitä se kaluinensa, että ne olisivat pyhät. 2 Moos. 30:26.

10. Ja voitele polttouhrin-alttari kaluinensa, ja pyhitä alttari; ja se alttari olkoon kaikkein pyhin.

11. Voitele myös pesoastia jalustoinensa, ja pyhitä se.

12. Ja tuo Aaron poikinensa seurakunnan majan oven eteen, ja pese heitä vedellä. 2 Moos. 29:4 ss.

13. Ja pueta Aaron pyhiinvaatteisiin, ja voitele ja pyhitä hänet minun papikseni.

14. Ja tuo myös hänen poikansa, ja pueta heidän yllensä ihopaidat,

15. ja voitele heidät, niinkuin sinä heidän isänsä voitelit, minun papikseni. Ja tämän voidelluksen pitää oleman heille ijankaikkiseksi pappeudeksi svustua sukuun.

16. Ja Mooses teki kaikki, niinkuin Herra oli hänelle käskenyt.

17. Niin asetettiin majaan pystyyn toisena vuonna, ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuussa.

18. Ja kun Mooses pystytti majan, niin hän asetti jalustat ja laudat ja poikkipuut, ja asetti patsaat. 4 Moos. 7:1.

19. Ja hän levitti peitteen majan ylitse, ja pani katon sen päälle, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

20. Ja hän otti todistuksen ja pani arkkiin, ja asetti korennot arkin päälle, ja pani myös armoistuimen arkin päälle. 2 Moos. 25:16. Hebr. 9:4.

21. Siiten toi hän arkin majaan, ja ripusti esiripun todistusarkin eteen; niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle. 2 Moos. 35:12.

22. Ja hän asetti myös pöydän seurakunnan majaan, pohjan puoliselle sivulle, ulkopuolelle esirippua.

23. Ja hän asetti leivät sen päälle järjestykseen Herran eteen, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

24. Ja hän pani myös kynttiläjalan seurakunnan majaan, alvan pöydän kohdalle, etelän puoliselle sivulle majaa. 2 Moos. 25:31.

25. Ja hän asetti lamput siihen Herran eteen, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

26. Ja hän pani myös kultaisen alttarin seurakunnan majaan, esiripun eteen,

27. ja suitsutti hyvänhajuisen suitsutuksen sen päällä, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

28. Ja hän asetti esiripun majan oven eteen.

29. Mutta polttouhrin-alttarin pani hän seurakunnan majan oven eteen, ja uhrasi sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

30. Ja pesoastian pani hän seura-

kunnan majan ja alttarin välille, ja pani siihen vettä pesemistä varten.

2 Moos. 30:18 ss.

31. Ja Mooses ja Aaron ja hänen poikansa pesivät kätensä ja jalkansa siitä,

32. sillä heidän piti pesemän itsensä, kun he menivät seurakunnan majaan tahi kävivät alttarin tykö, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

33. Ja hän pystytti pihan aidan majan ja alttarin ympärille, ja ripusti kangasverhon pihan, sisälleikätyvään. Niin Mooses päätti koko sen työn.

34. Silloin pilvi peitti seurakunnan majan, ja Herran kunnia täytti majan. 4 Moos. 9:15. 1 Kun. 8:10 ss.

35. Ja Mooses ei voinut mennä seurakunnan majaan, sillä pilvi oli sen päällä, ja Herran kunnia täytti majan.

36. Ja kun pilvi yleni majan päältä, niin Israelin lapset vaelsivat; niin he tekivät koko heidän matkallansa.

37. Mutta kun pilvi ei ylennyt, niin he eivät lähteneet matkalle, aina siihen päivään asti, jolloin se taas yleni.

38. Sillä Herran pilvi oli päivällä majan ylitse, ja yöllä oli siinä tulta; niin oli Israelin lasten silmäin edessä koko heidän matkallansa.

2 Moos. 13:21 ss. 4 Moos. 14:14. 5 Moos. 1:33. Neh. 9:19. Ps. 78:14. 105:39. 1 Kor. 10:1.

KOLMAS MOOSEKSEN KIRJA. LEVITICUS.

I Luku.

Laki polttouhrista.

Ja Herra kutsui Mooseksen ja puhui hänelle seurakunnan majasta, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: kun joku teistä tahtoo uhrata Herralle, niin tehkää uhrinne eläimistä, joko karjasta tahi lampaista.

3. Jos hän tahtoo Herralle polttouhria karjasta tehdä, niin uhratkaan virheettömän härkyisen; seurakunnan majan oven edessä hänsen uhratkaan, että se olisi Herralle otollinen.

4. Ja pankoon hän kätensä sen polttouhrin päälle, niin se on otollinen häntä sovittamaan. 2 Moos. 29:10.

5. Ja teurastakoon hän härkyisen Herran edessä; ja papit, Aaronin pojat, tuokoot veren ja kaatakoot sen

alttarille ylt' ympäri, joka on seurakunnan majan oven edessä.

6. Ja vuota polttouhrista on nytjettävä ja kappaleiksi hakattava.

7. Ja papin Aaronin pojat tehkööt tulen alttarille, ja pankoot halot tulen päälle.

8. Ja papit, Aaronin pojat, sovittakoot kappaleet, pään ja rasvan, halkojen päälle, jotka ovat alttarilla tulen päällä.

9. Mutta sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän. Ja papin pitää kaikki nämä polttaman alttarilla polttouhriksi, ja otollisen hajun tuuhriksi Herralle. 2 Moos. 29:25.

10. Mutta jos hän tahtoo tehdä polttouhria pienistä eläimistä, lampaista tahi vuohista, niin uhratkoon virheettömän oinaan tahi kauriin.

11. Ja teurastakoon sen Herran

edessä pohjan puolella alttaria; ja pappit, Aaronin pojat, kaatakoort sen veren alttarille ylt' ympäri.

12. Ja se hakattakoon kappaleiksi, sekä pää etä rasva; ja pappi asettaakoon ne halkojen päälle, jotka ovat alttarilla tulen päällä.

13. Mutta sisällykset ja jalat pitää vedellä pestämän. Ja papin pitää ne kaikki uhraaman ja polttaman alttarilla; se on polttouhri, tuliuhri otolliseksi hajuksi Herralle.

14. Mutta jos hän tahtoo taas tehdä polttouhria Herralle linnuista, niin tehköön sen mettisistä tai nuorista kyyhkysistä.

15. Ja papin pitää tuoman sen alttarille ja niskaat poikki väentämän, ja alttarilla polttaman. Ja sen veri on vuodatettava alttarin seinään.

16. Mutta ottakoon sen kuvun höyheninensä, ja heittäköön sen alttarin viereen itään päin, tuhkakoon päälle.

17. Ja hän hakattakoon sen siipien kohdalta, kukkenkaan repäisemättä niitä irti; ja pappi polttakoon sen halkojen päällä, jotka ovat alttarilla tulen päällä. Tämä on polttouhri, tuliuhri otolliseksi hajuksi Herralle.

2 Luku.

Laki ruokauhrista.

Ja jos joku tahtoo tehdä Herralle ruokauhria, niin tehköön sen hienoista jauhoista, ja vuodattakoon öljyä sen päälle, ja pankoon sulstutusta sen päälle.

2. Ja vieköön sen sitten papeille, Aaronin pojille; ja pappi ottakoon pivonaa täyteen jauhoista ja öljystä sekä kaiken sulstutuksen, ja sen polttakoon alttarilla muistoksi. Tämä on tuliuhri otolliseksi hajuksi Herralle.

3. Se, mikä jää ruokauhrista, olkoon Aaronin ja hänen poikainsa oma. — Se olkoon kaikkein pyhin Herran tuliuhrista.

4. Mutta jos sinä tahdot tehdä ruokauhria siitä mikä on uunissa kypsytetty, niin olkoot ne happamattomia leipiä hienoista jauhoista; johon on öljyä sekoitettu, ja happamattomia ohukaisia leipiä, öljyllä voideltuja.

5. Vaan jos sinun ruokauhristi on pannussa kypsytettyä, niin olkoon se hienoista jauhoista, öljyllä sekoitettua ja happamattomia.

6. Taita se kappaleiksi ja vuodata öljyä sen päälle: Se on ruokauhri.

7. Ja jos sinun ruokauhristi on kat-

tillassa kypsytettyä, niin tee se hienoista jauhoista öljyn kanssa.

8. Ja se ruokauhri, jonka sinä tahdot senkaltaisista tehdä Herralle, pitää sinun tuoman papille, ja kantaman sen alttarin tykö.

9. Ja papin pitää ylöntämän sen, mikä ruokauhrista on muistoksi, ja polttaman alttarilla. Se on tuliuhri ja hyvä haju Herralle.

10. Tähteet ruokauhrista pitää oleman Aaronin ja hänen poikainsa omat. Se on oleva kaikkein pyhin Herran tuliuhreista.

11. Kaiken ruokauhrin, jonka te uhraatte Herralle, pitää teidän tekemän ilman hapatusta; sillä ei yhäntään hapatusta eikä hunajata pidä siinä poltettaman tuliuhriksi Herralle.

12. Mutta uutis-ohrissa niitä uhrattakoon Herralle; vaan ei ne saa tulla alttarille makiaksi hajuksi.

3 Moos. 23:7. 2 Aik. 31:5.

13. Kaikki sinun ruokauhristi pitää sinun suolaaman; sinun ruokauhristi älköön koskaan olko vailla sinun Jumalasi lihtosuolaa. Kaikissa uhreissasi pitää sinun suolaa uhraaman.

Hes. 43:24. Mark. 9:49.

14. Mutta jos sinä tahdot tehdä uutisesta ruokauhrin Herralle, niin sinun pitää kuivaaman viherläiset tähkäpääät tulella ja survoman ne pieniksi, ja sitten uhraaman ruokauhrin uutisesta.

15. Ja sinun tulee kaataa siihen öljyä ja panna suitsutusta sen päälle. Se on ruokauhri.

16. Ja papin pitää ottaman niistä survotuista jyivistä, ja öljystä, ynnä kaiken suitsutuksen, ja polttaman sen muistoksi. Se on tuliuhri Herralle.

3 Luku.

Laki kiitosuhrista.

Ja jos joku tahtoo tehdä kiitosuhria karjasta, niin uhrattakoon härjän tai lehmän, ja tuokoon virheetömän uhrin Herran eteen.

2. Ja hän laskekoon käteensä uhrinsa pään päälle, ja teurastakoon sen seurakunnan majan oven edessä; ja pappit, Aaronin pojat, kaatakoort veren alttarille ylt' ympäri.

3. Ja kiitosuhrista uhrattakoon hän Herralle tuliuhriksi rasvan, joka sisältäykset peittää; ja kaiken sen rasvan, mikä sisällyksissä on,

2 Moos. 29:13, 22.

4. ja molemmat munaskaart sen rasvan kanssa, mikä niiden päällä on lankeissa, ja maksan kalvon, ja

ka on irroitettava munaskuiden kohdalla.

5. Ja Aaronin pojat polttakoot sen alttarilla polttouhriksi puiden päällä, jotka ovat tulesa, tuliuhriksi ja hyväksi hajuksi Herralle.

2 Moos. 29:25. 3 Moos. 6:12.

6. Mutta jos hän tekee Herralle kiitosuhria pienestä karjasta, koiras-tahi naaras-eläimistä, niin sen pitää oleman ilman virheettä.

7. Jos hän uhraa karitsan, niin hänen pitää sen tuoman Herran eteen,

8. ja laskeman kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurastaman sen seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat kaatakoot sen veren alttarille ylt' ympäri.

9. Ja kiitosuhrista tulee hänen tuliuhriksi Herralle uhraaman sen rasvan, koko saparon, joka eroitetaan selkäpiin kohdalla, ja sen rasvan, joka sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten rasvan,

10. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, joka lanteissa niiden päällä on, ja maksan kalvon, joka irroitetaan munaskuiden kohdalla.

11. Ja papin pitää sen polttaman alttarilla tuliruuaksi Herralle.

12. Jos joku tahtoo uhrata vuoheen, niin tuokoon sen Herran eteen,

13. ja laskekoon kätensä sen pään päälle, ja teurastakoon sen seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat kaatakoot sen veren koko alttarin ympäri.

14. Ja siitä uhratkoon hän tuliuhriksi Herralle sen rasvan, joka sisällykset peittää, ja kaiken sisällysten rasvan,

15. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, mikä niiden päällä on lanteissa, ja maksan kalvon, joka irroitetaan munaskuiden kohdalla.

16. Ja papin pitää polttaman sen alttarilla, tuliruuaksi, makiaksi hajuksi. Kaikki lihavuus on Herran oma.

17. Se olkoon teille ijanikaikkisena sääntönä suvusta sukuun, missä asunnettekin: älkääät syökö yhtään rasvaa eikä verta.

1 Moos. 9:4. 3 Moos. 7:23 ss. 17:10 ss. 19:26.

5 Moos. 12:16, 23 ss. 15:23. Ap. t. 15:20.

4 Luku.

Laki rikosuhrista.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano: jos joku rikkoo tietämättään jotakuta Herran käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi tekemän, niin et-

tä hän tekee jotakin, joka on kielletty:

3. Jos pappi, joka voideltu on, rikkoo kansan pahennukseksi, niin hänen pitää rikoksensa edestä, jonka hän tehnyt on, tuoman virheettömän nuoren härän Herralle rikosuhriksi,

4. ja hänen pitää tuoman sen härän Herran eteen seurakunnan majan oven luo ja laskeman kätensä härän pään päälle, ja sitten teurastaman härän Herran edessä.

5. Ja pappi, joka voideltu on, otakoon härän verta, ja kantakoon sen seurakunnan majaan.

6. Ja papin pitää kastaman sormensa vereen ja priiskoittaman sitä verta seitsemän kertaa Herran ja pyhäkön esiripun edessä.

7. Ja papin pitää pyyhkäistä sitä verta suitsutusalttarin sarviin, joka on Herran edessä seurakunnan majassa; mutta kaiken muun veren kaatakoon hän polttouhrin alttarin pohjalle, joka on seurakunnan majan oven edessä.

3 Moos. 5:9. 9:9.

8. Ja kaikki rikosuhrin härän rasva annettakoon ylönnyshriksi, nimittäin se rasva, joka sisällykset peittää, ja kaikki sisällysten rasva,

9. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, joka niiden päällä on lanteissa, ja maksan kalvo, joka irroitettakoon munaskuiden kohdalla:

10. aivan niinkuin se otetaan kiitosuhrin härästä; ja papin pitää ne polttaman polttouhrin-alttarilla.

11. Mutta härän vuodan, kaiken lihan, pään ja jalkain kanssa, ja sisällykset ja ravan,

2 Moos. 29:14.

4 Moos. 19:5.

12. siis koko härän pitää hänen leiristä viemän ulos puhtaaseen paikkaan, johonka tuhka heitetään, ja se pitää siellä poltettaman puiden päällä tulesa; juuri siinä paikassa, johonka tuhka heitetään, pitää se poltettaman.

3 Moos. 9:11. Hebr. 13:11.

13. Jos koko Israelin seurakunta eksyisi, eivätkä itse sitä huomaa, ja he tekevät jotakuta Herran käskyä vastaan, jota ei heidän tulisi rikkoa, ja niin tulisivat vikapääksi,

4 Moos. 15:24 ss.

14. ja sittemmin huomaisivat rikoksensa, minkä he tekivät, niin pitää heidän tuoman nuoren härän rikosuhriksi, ja asettaman sen seurakunnan majan eteen;

15. ja seurakunnan vanhimmat laskekoot kätensä härän pään päälle Herran edessä, ja teurastakoot sen härän Herran edessä.

16. Ja pappi, joka voideltu on, kantakoon härän verta seurakunnan majaan,

17. ja papin pitää kastaman sormensa vereen, ja seitsemän kertaa priiskoittaman sitä Herran eteen, esiripun edessä.

18. Ja sitten pitää hänen pyyhkäisemän sitä verta alttarin sarviin, joka on Herran edessä seurakunnan majaan; mutta kaiken muun veren kaatakoon hän polttouhrin alttarin pohjaan, joka on seurakunnan majan edessä.

19. Kaiken härän rasvan pitää hänen ottaman ja polttaman alttarilla.

20. Ja hänen pitää tekemän tälle härälle, niinkuin hän teki rikosuhrin härälle. Niin pappi heidät soviittaa, ja se rikos annetaan heille anteeksi.

21. Ja hänen pitää viemän härän ulos leiristä, ja polttaman sen, niinkuin hän poltti sen edellisen härän. Se olkoon seurakunnan rikosuhri.

22. Mutta jos päämies rikkoo ja tekee tietämättään jotakuta Herran Jumalansa käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi rikkomman, ja tulee vikapääksi;

23. ja joku sitten osoittaa hänelle hänen rikoksensa, josta hän on rikkonut, niin hänen pitää tuoman uhriksi virheettömän kauriin,

24. ja laskeman kätensä sen kauriin päälle, ja teurastaman sen siinä paikassa, missä Herralle polttouhria teurastetaan. Se olkoon hänen rikosuhrinsa.

25. Sitten pitää papin ottaman rikosuhrin verta sormellansa ja pyyhkäisemän sitä polttouhrin alttarin sarviin; mutta sen muun veren kaatakoon hän polttouhrin-alttarin pohjaan.

26. Ja kaiken sen rasvan pitää hänen polttaman alttarilla, niinkuin tehdään kiitosuhrin rasvan suhteen. Ja niin pappi soviittaa hänen rikoksensa, ja se annetaan hänelle anteeksi.

27. Jos joku yhteisestä kansasta rikkoo tietämättään, niin että hän tekee jotakuta Herran käskyä vastaan, jota ei hänen pitäisi rikkomman, ja tulee niin vikapääksi,

28. ja sitten saatetaan huomaamaan rikoksensa, minkä synnin hän on tehnyt, hänen pitää tuoman uhriksi virheettömän vuohen sen rikoksen edestä, jonka hän on tehnyt,

29. ja pitää laskeman kätensä rikosuhrin päälle, ja teurastaman sen rikosuhrin siinä paikalla, jossa polttouhrin-eläin teurastetaan.

30. Ja papin pitää sormellansa ottaman sen verta, ja pyyhkäisemän sitä polttouhrin alttarin sarviin; mutta kaiken muun veren pitää hänen kaataman alttarin pohjaan.

31. Ja kaiken sen rasvan pitää hänen ottaman, niinkuin kiitosuhrin rasva otetaan; ja papin pitää sen polttaman alttarilla makiaksi hajuksi Herralle. Ja niin pappi soviittaa hänen rikoksensa, ja se annetaan anteeksi hänelle.

2 Moos. 29:18. 3 Moos. 3:14.

32. Mutta jos hän tuo lampaan rikosuhriksi, niin tuokoon virheettömän uuhien.

33. Ja laskekoon kätensä rikosuhrin pään päälle, ja teurastakoon sen rikosuhriksi siinä paikassa, missä polttouhrin-eläin teurastetaan.

34. Ja papin pitää sormellansa ottaman rikosuhrin verta, ja pyyhkäisemän sitä polttouhrin alttarin sarviin; mutta kaiken muun veren pitää hänen kaataman alttarin pohjaan.

35. Mutta kaiken rasvan pitää hänen ottaman, niinkuin kiitosuhrin lampaan rasva otetaan, ja papin pitää polttaman sen alttarilla Herran tulluhriksi. Ja niin pappi soviittaa hänen rikoksensa, jonka hän on tehnyt, ja se hänelle annetaan anteeksi.

5 Luku.

Laki vikauhrista.

Jos joku rikkoo sillä tavalla, että J^h hän kuulee vannottajan sanat, ja voisi asian todistaa, joko hän on sen nähnyt tai muuten saanut tietää, eikä ilmoita sitä, ja hän on niin vikapää vääryyteen;

2. tai jos joku tietämättään sattuu koskemaan johonkuhun saastaiseen kappaleeseen, joko saastaisen metsän-eläimen raatoon, tai saastaisen karjan raatoon, tai saastaisen matelijan raatoon, ja hän niin tulee saastaiseksi ja vikapääksi;

3 Moos. 11:1 ss.

3. tai jos hän sattuu tietämättään koskemaan saastaiseen ihmiseen, oli hän mistä syystä hyvänsä saastaiseksi tullut, ja hän sitten saa sen tietää ja tulee vikapääksi;

4. tai jos joku vannoo, niin että hän huomaamattansa suullansa vannoo jotakin, oli se hyvää tai pahaa, niinkuin ihminen joskus ajattelemttomuudessa vannoo, kaikki kuin ihminen vannoo huomaamattomasti, ja sen sitten tulee huomaamaan ja niinmuodoin joutuu vikapääksi jossakussa näistä asioista, hän on vikapää yhteen näistä:

5. niin tulee hänen; koska hän on vikapää johonkuhun näistä, tunnustaa se; minkä hän on rikkonut.

6. ja sen rikoksensa viin edestä, minkä hän on rikkonut, tuokoon hän laumasta Herralle wuhen tahi wudhen rikosuhriksi; ja papin pitää sovitaman hänen rikoksensa.

7. Jollei hänellä ole lamasta, niin tuokoon Herralle rikoksensa edestä, minkä hän tehnyt on, kaksi mettistä tahi kaksi nuorta kyyhkystä, toisen rikosuhriksi ja toisen polttouhriksi. 3 Moos. 1:14. Luuk. 2:24.

8. ja vieköön ne papille; ja tämä uhraatkoon ensisti sen rikosuhriksi määrätyn ja vääntäköön sen niskat, vaan älköön kuitenkaan päätt erillensä reväiskö. 3 Moos. 1:10.

9. ja priiskoitakoon rikosuhrin verta alttarin seinälle; ja antakoon sen vereen, joka jää, vuotaa alttarin pohjaan. Se on rikosuhri.

10. Toisen pitää hänen uhraaman polttouhriksi, niinkuin siitä on määrätty. Ja niin pitää papin sovitaman hänen rikoksensa, minkä hän on tehnyt, ja se annetaan hänelle anteeksi.

11. Mutta jos ei hänellä ole kahta mettistä tahi kahta nuorta kyyhkystä, niin tuokoon rikoksensa uhriksi kynnenmenennen osan esua hienoja jauhoja rikosuhriksi. Mutta älköön panko öljyä sen päälle eikä suitsutusta, sillä se on rikosuhri.

12. Ja hänen tulee se viedä papille, ja papin pitää siitä ottaman pivan täyden muistoksi, ja polttaman sen alttarilla Herralle tuluhriksi. Tämä on rikosuhri. 3 Moos. 4:25.

13. Ja papin pitää niin sovitaman hänelle hänen rikoksensa, minkä hän näissä asioissa rikkonut on; ja se annetaan anteeksi hänelle. Ja jäännös olkoon papin oma niinkuin ruokauhrissakin.

14. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

15. Jos joku velvollisuutensa rikkoo ja erhehdyksestä syntii tekee jossakussa mikä Herralle pyhitetty on, hänen pitää Herralle tuoman virheettömän omaan laumasta, sinun arviosi jälkeen hopiasikkeissä, pyhän siklin jälkeen, vikauhriksi.

16. Ja mitä hän on pitänyt luonansa pyhitetystä, sen pitää hänen antaman takaisin, ja sen lisäksi vielä antaman viidennen osan, ja antaman sen papille. Kun pappi niin sovitaa hänet vikauhrin omaalla, niin se hänelle annetaan anteeksi.

17. Ja jos joku rikkoo ja tekee jotakuta Herran käskyä vastaan, jota

ei hänen pitänyt rikkoman, mutta ei sitä tietänyt, hän on vianalaton. 3 Moos. 4:2.

18. ja hänen pitää tuoman papille virheettömän omaan laumasta, sinun arviosi jälkeen, vikauhriksi. Kun pappi sitten sovitaa hänen tietämättömyytensä, koska hän sen on tehnyt tietämättänsä, niin se hänelle annetaan anteeksi.

19. Se on vikauhri, sillä hän on joutunut vianalaiseksi Herran edessä.

6 Luku.

Poltto-, ruoka- ja vihkimisyuhreista.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Jos joku tekee syntii ja rikkoo velvollisuutensa Herraa vastaan, kieltäen lähimmäiseltänsä sen; minkä hän hänen haltuunsa antanut on, tahi sen, jonka hän hänen käteensä on uskonut, taikka jonka hän väkivallalla ottanut on; tahi siinä että hän vääryydellä anastaa jotain lähimmäiseltään; 4 Moos. 5:32.

3. tahi siinä; että hän on löytänyt kadonneen tavarain ja kieltää sen vääryllä valalla, tahi mitä hyvänsä olisti, jossa ihminen lähimmäistensä vastaan rikkoo;

4. niin pitää sen, joka niin on rikkonut ja ollut vikapääksi, antaman takaisin, mitä hän väkivallalla ottanut on ja vääryydellä saattanut huostaansa, niin myös sen, mikä hänen haltuunsa oli annettu, tahi kadotetun, jonka hän löytänyt oli;

5. tahi kaikki, jonka tähden hän vääran valan tehnyt on, sen pitää hänen kaikki tyyni antaman takaisin ja vielä sitten viidennen osan päälliseksi. Hänen pitää antaa kaikki sille, jonka oma se oli, samana päivänä kuin hän vikauhrinsa tuo. 2 Moos. 22:7. 3 Moos. 5:10.

6. Mutta vikauhrinsa pitää hänen tuoman Herralle; virheettömän omaan laumasta, sinun arviosi jälkeen; pitää hänen tuoman papin työ vikauhriksi.

7. Kun pappi sovitaa hänen Herran edessä, niin hänelle annetaan anteeksi, oli teko mikä hyvänsä, jossa hän itsensä vikapääksi saattoi.

8. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

9. Käske Aaronille ja hänen pojilensa, sanoen: tämä on polttouhrin sääntö: polttouhrin pitää pataman alttarilla kaiken yön aamuun asti. Ja alttarin tuli palakoon sen päällä.

10. Ja pappi pukeutukoon linapai-

taan ja vetäköön ihmiset alusvaatteet ihonsa päälle; ja korjatkoon sitten tuhkarit alttarilla, kun tuli polttouhrin on kuluttanut, ja pankoon sen alttarin viereen;

11. ja riisukoon silten vaatteensa, ja puukeoon itsensä toisiin vaatteisiin ja vieköön tuhkan ulos leiristä puhtaaseen paikkaan. 3 Moos. 4:12.

12. Mutta tuli on aina palava alttarilla, eikä koskaan saa sammua. Ja papin pitää sytyttämän halot sen päällä joka aamu, ja hänen pitää asettaa polttouhri sen päälle, ja polttaa kiitosuhrin rasva sen päällä.

13. Tulen pitää alinomaan palaman alttarilla; se ei saa koskaan sammua.

14. Ja tämä on ruokauhrin sääntö; Aaronin poikain tulee kantaa se alttarille Herran eteen:

3 Moos. 2:1 ss. 4 Moos. 15:4.

15. Papin pitää ottaman pivon täyden niistä hienoista jauhoista, jotka uhrin kuuluvat, ja öljystä, sekä kaiken suitsutuksen, joka ruokauhrin päällä on, ja polttaman sen alttarilla hyväksi hajuksi ja mustoksi Herralle. 3 Moos 2:9.

16. Ja mikä siitä tähteeksi jää syököön Aaron poikinsa. Hapmattomana on se syötävä pyhässä sijassa; seurakunnan majan pihassa tulee heidän se syödä.

17. Alkoon sitä leivottako hapattuk-
sen kanssa; sillä se on heidän osansa, jonka minä heille minun tuliuhristani antanut olen. Se olkoon kaikkein pyhin, niinkuin rikosuhri ja vikauhri.

18. Jokainen miehenpuoli Aaronin lapsista syököön sitä. Se olkoon ainainen sääntö Herran tuliuhrista suvusta sukun. Joka niihin rupee, hän on pyhitetty. 4 Moos. 18:9 a.

2 Moos. 29:37.

19. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

20. Tämä olkoon Aaronin ja hänen poikainsa uhri, jonka heidän pitää uhramaan Herralle sinä päivänä, jona he voidellaan; kymmenennen osan efaa hienoja jauhoja jokapäiväiseksi ruokauhriksi, puolen aamulla ja puolen ehtoolla. 2 Moos. 16:36.

21. Pannussa se valmistettakoon öljyn kanssa, ja leivottuina kappaleina tulee sinun se uhrata niinkuin ruokauhrikin, hyväksi hajuksi Herralle.

22. Ja pappi, joka hänen poistansa hänen sijaansa voideltava on, tehköön sen. Tämä on oleva ijankätkäinen sääntö. Herralle pitää se kokonansa poltettaman.

23. Sillä papin ruokauhri pitää aina

kokonansa poltettaman; ei sitä saa syödä.

24. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

25. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa, ja sano: tämä on rikosuhrin sääntö: missä polttouhri teurastetaan, siinä paikassa pitää myös rikosuhri teurastettaman Herran edessä. Se on kaikkein pyhin.

26. Pappi, joka rikosuhrin uhraa, syököön sen; pyhällä sijalla on se syötävä, seurakunnan majan pihalla.

27. Kuka ikänänsä sen lihaan koskee, se olkoon pyhitetty; ja jos verta roiskuu johonkin vaatteeseen, on se pestävä pyhässä sijassa.

28. Ja se saviaastia, jossa se keitetään, pitää rikottaman. Jos se on vaskisessa padussa keitetty, niin se pitää hivutettaman ja vedellä virutettaman. 3 Moos. 11:33.

29. Kaikki miehenpuolet papeista syökööt sen. Se on kaikkein pyhin.

30. Mutta rikosuhria, jonka veri viedään seurakunnan majaan, sovinnoksi pyhäkköön, sitä älköön syötävä, vaan tullella poltettakoon. 3 Moos. 4:5. Hebr. 13:11.

7 Luku.

Edelleen vikauhreista ja kiitosuhreista.

Rasvan ja veren syömisen kieltö.

Ja tämä on vikauhrin sääntö: Se on kaikkein pyhin.

2. Siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan, pitää myös vikauhri teurastettaman, ja sen veri priis-koitettakoon alttarille yltäympäri.

3. Ja kaikki rasva siitä pitää uhrattaman, sekä sapafo että rasva, joka sisällykset peittää,

4. ja molemmat munaskuut sen rasvan kanssa, kuin niiden päällä on lanteissa, niinmyös maksan kalvo, joka on irroitettava munaskuuden kohdalla.

5. Ja pappi polttakoon sen alttarilla tuliuhriksi Herralle. Se on vikauhri.

6. Jokainen miehenpuoli papeista syököön sitä; pyhässä sijassa on se syötävä; sillä se on kaikkein pyhin.

7. Mitä on rikosuhrista määrätty, se koskee myös vikauhria; sillä yhtäläinen on molempain sääntö: Se on oleva sen papin oma, joka sillä sovinnon toimittaa.

8. Joka pappi polttouhrin uhraa, hänen omanansa olkoon sen polttouhrin vuota, jonka hän uhrannut on.

9. Ja kaikkalainen ruokauhri, jo-

ka uunissa kypsytetty on, ja joka pannussa tahí kattilassa valmistettu on, pitää papin oman oleman, joka sen uhraa.

10. Ja ruokauhri, joka on öljyllä sekoitettu, taikka kuiva on, sen pitää kaikkein Aaronin lasten yhteinen oleman, yhden niinkuin toisenkin.

11. Ja tämä on kiitosuhrin sääntö, joka Herralle uhrataan:

12. Jos joku tahtoo tehdä ylistysuhria, niin heidän pitää uhraaman ylistysuhrin lisäksi happamattomia leipiä, sekoitettuja öljyllä, ja happamattomia ohukaisia kakkuja, voideltuna öljyllä, ja pannussa kypsytettyjä leipiä öljyllä sekoitetuista hienoista jauhoista.

13. Happamien kakkujen päällä uhratkoon hän lahjansa, kiitos- ja ylistys-teuraansa lisäksi.

14. Ja yksi kaikista niistä pitää uhrattaman Herralle ylönnyshriksi, ja se on oleva sen papin oma, joka priiskoittaa kiitosuhrin veren.

15. Ja ylistysuhrin liha hänen kiitos-teuraasaan pitää sinä päivänä syötämän, jona se uhrattu on, eikä mitään pidä tähteeksi jätettämän huomeneksi.

16. Mutta jos joku lupauksen johdosta uhraa taikka tuo vapaaehtoisena uhrin, niin se pitää sinä päivänä syötämän, jona se uhrattu on; mutta jos jotakin tähteeksi jää uhrista, niin on se toisena päivänä myös syötävä.

17. Mutta jos jotakin vielä tähteeksi jää siitä uhrin lihasta, niin se kolmantena päivänä poltettakoon tulesa.

18. Mutta jos joku syö kolmantena päivänä kiitosuhrin lihasta, niin ei ole hän otollinen, joka sen on uhrannut, eikä sitä hänelle hyväksi lueta, mutta se on kauhistus. Joka siitä syö, on vikapää pahaan tekoon.

19. Sitä lihaa, joka sattuu johonkuhun saastaisuuteen, ei pidä syötämän, mutta se on tulesa poltettava. Muuten joka puhdas on, hän syököön puhtaasta lihasta.

20. Ja se joka ollessaan saastutuksen alaisena syö kiitosuhrin lihasta, siitä, joka Herran oma on, hän on juurrutettava pois kansastansa.

21. Jos joku koskettaa johonkuhun saastaisuuteen, olkoon se saastainen ihminen tahí saastainen eläin tahí mikä muu saastaisuus tahansa, ja hän syö kiitosuhrin lihasta, siitä mikä Herran oma on, hän on juurrutettava pois kansastansa. 3 Moos. 11:1 es.

22. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

23. Puhu Israelin lapsille, sanoen: älkää mitään rasvaa syökö härjistä, lampaista tahí vuohista.

3 Moos. 8:17. 9:10.

24. Raadon tahí revityn eläimen rasvaa käytettäköön kaikkinaisiin tarpeisiin; mutta älkää sitä missään tapauksessa syökö.

25. Sillä joka syö rasvaa siitä eläimestä, joka Herralle tuljuhriksi on annettu, hän on juurrutettava pois kansastansa.

26. Älkää myöskään syökö verta, ei linnuista eikä eläimistä, missä paikassa asunnetekin. 3 Moos. 8:17. 17:10, 14. 19:26. 5 Moos. 12:16, 23. Ap. t. 15:20, 29. 21:25.

27. Jokainen joka syö verta, on juurrutettava pois kansastansa.

28. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

29. Puhu Israelin lapsille, sanoen: joka Herralle kiitosuhrin uhraa, hänen pitää uhriteuraasta tuoman Herralle mitä hänelle tulee.

30. Hänen pitää kantaman sen kädessänsä Herran tuliuhriksi; rinnan rasvan hän tuokoon rinnan kanssa häälitysuhriksi Herralle.

31. Mutta pappi polttakoon rasvan alttarilla, ja rinta on Aaronin ja hänen poikainsa oma.

32. Ja oikian lavan pitää teidän antaman papille lahjaksi teidän kiitosuhristanne.

33. Ja se Aaronin pojista, joka uhraa kiitosuhrin verta ja rasvaa, hän saakoon oikian lavan osaksensa.

34. Sillä minä olen ottanut Israelin lapsilta heidän kiitosuhristansa häälitysriinnan ja lahjalavan, ja olen antanut papille Aaronille ja hänen pojillensa ijanikkiseksi oikeudeksi Israelin lapsilta. 2 Moos. 29:27 es.

35. Tämä on Aaronin ja hänen poikainsa osa Herran tuliuhrista, se osa, joka annettiin sinä päivänä, jolloin he asetettiin Herran papeiksi.

36. Nämä Herra käski sinä päivänä, jona hän heidät voiteli, annettavaksi heille Israelin lapsilta, ijanikkiseksi oikeudeksi suvusta sukuun.

37. Ja tämä on laki polttouhrista, ruokauhrista, rikosuhrista, vikauhrista, niin myös täytösuhrista ja kiitosuhrista,

38. jonka Herra Moosekselle käski Sinain vuorella sinä päivänä, jona hän sääsi Israelin lapsille, että heidän piti uhraaman uhrinsa Herralle Sinain korvessa. 3 Moos. 28:46. 27:34.

8 Luku.

Papit vihittäin.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. „Ota Aaron poikinsensa, ja heidän vaatteensa, ja voiteluöljy, niin myös härkä rikosuhriksi ja kaksi oinas-ta, ja myös kori happamattomia leipiä,
2 Moos. 28:2. 29:1 ss.

3. ja kokoa kaikki kansa seurakunnan majan oven eteen.“

4. Mooses teki niinkuin Herra hänelle käskenyt oli ja kokosi kansan seurakunnan majan oven eteen.

5. Ja Mooses sanoi kansalle: „tätä on Herra käskenyt tehdä.“

6. Ja Mooses otti Aaronin poikinsensa, ja pesi heidät vedellä.

7. Ja hän puetti hänen yllensä ihopaidan, ja vyöitti hänen vyöllä, ja puetti hänet vaippaan, ja pani olkavaatteen hänen päällensä, niin myös vyöitti hänen olkavaatteen vyöllä, ja kiinnitti puvun sillä.

2 Moos. 28:31 ss. 29:5 ss.

8. Ja pani hänen päällensä rintakilven, ja pani rintakilpeen „urim ja tummin.“
2 Moos. 28:30.

9. Ja hän pani hiipan hänen päähänsä; ja kiinnitti hiippaan hänen otsalleensa kultaisen otsalevyn, pyhän kruunun, niinkuin Herra Moosekselle käskenyt oli. 2 Moos. 28:36, 39.

10. Ja Mooses otti voiteluöljyn, ja voiteli majan ja kaikki mitä siinä oli, ja pyhitti ne, 2 Moos. 30:25 ss. 4 Moos. 7:1.

11. ja priiskoitti siitä seitsemän kertaa alttarille, ja voiteli alttarin ja kaikki sen astiat, ja pesoastian jalustoineen, ja pyhitti ne.

12. Ja hän kaasi voiteluöljystä Aaronin pään päälle, ja voiteli hänen ja pyhitti.
Syr. 45:18.

13. Ja Mooses toi Aaronin pojat, ja puetti heidän yllensä ihopaidat, vyöitti heidät vyöllä ja satoi lakit heidän päähänsä, niinkuin Herra hänelle käskenyt oli.

14. Ja hän antoi tuoda härän rikosuhriksi, ja Aaron poikinsensa pani kätensä rikosuhrin härän pään päälle,
2 Moos. 29:10.

15. ja Mooses teurasti sen, ja otti verestä, ja pyyhkäisi sormellansa alttarin sarviin yltämpäri, ja puhdisti alttarin, ja kaasi veren alttarin pohjalle, ja pyhitti sen sovituksiksi.

16. Ja hän otti sisällysten rasvan ja maksan kalvon, ja molemmat munaskaat niiltä rasvan kanssa; ja Mooses poltti ne alttarilla.

17. Mutta härän vuotinsensa, lihoi-

nensa ja sontinensa poltti hän tulesa ulkona leiristä, niinkuin Herra Moosekselle oli käskenyt.

2 Moos. 29:14 ss.

18. Ja hän toi oinaan polttouhriksi; ja Aaron poikinsensa panivat kätensä oinaan pään päälle.

19. Ja sitten se teurastettiin, ja Mooses kaatoi sen veren alttarille yltämpäri.

20. Mutta oinaan leikkasi hän kappaleiksi. Ja Mooses poltti pään ja kappaleet ja rasvan,

21. ja pesi sisällykset ja jalat vedellä; ja niin Mooses poltti koko oinaan alttarilla. Se on polttouhri hyväksi hajuksi, se on tuliuhri Herralle, niinkuin Herra hänelle oli käskenyt.

22. Ja hän toi myös toisen oinaan. Täytösuhrin oinaan, ja Aaron poikinsensa pani kätensä oinaan pään päälle.

23. Sitten se teurastettiin, ja Mooses otti sen verestä, ja pyyhkäisi sitä Aaronin oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen.

24. Senjälkeen Mooses toi myös Aaronin pojat, ja pyyhkäisi verta heidän oikian korvansa lehteen, ja heidän oikian kätensä peukaloon, ja heidän oikian jalkansa isoon varpaaseen; ja muun veren Mooses kaasi alttarille yltämpäri.

25. Ja hän otti rasvan ja saparon ja kaiken sisällysten rasvan, ja maksan kalvon, ja molemmat munaskaat rasvoinsensa, niin myös oikian lavan.

26. Ja korista, jossa happamattomat leivät olivat Herran edessä, otti hän yhden happamattoman leivän, ja öljyllä voidellun kakun, ja ohukaisen leivän, ja pani ne rasvan ja oikian lavan päälle.

27. Ja kaikki nämä antoi hän Aaronin ja hänen poikainsa käsiin, ja häälytytti ne häälytys-uhriksi Herran edessä.

28. Ja sitten otti Mooses ne heidän käsistensä, ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä. Se on täytösuhri hyväksi hajuksi, se on tuliuhri Herralle.

29. Ja Mooses otti rinnan ja häälytytti sen häälytys-uhriksi Herran edessä; täytösuhrin oinaasta sai Mooses tämän osakseen, niinkuin Herra hänelle käskenyt oli.

30. Ja Mooses otti siitä voiteluöljystä ja verestä, joka oli alttarilla, ja priiskoitti Aaronin ja hänen vaatetensa päälle, niin myös hänen poi-

kainsa ja heidän vaatettersa päälle, ja pyhitti niin Aaronin ja hänen vaatteensa, niin myös hänen poikansa ja heidän vaatteensa hänen kanssansa. 2 Moos. 29:21.

31. Ja Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleensa: „keittäkää liha seurakunnan majan oven edessä, ja syökää se siinä paikassa leivän kanssa, joka on täytösuhrin korissa, niinkuin minä käskin, sanoen: „Aaron poikainensa syökööt ne.”

32. Vaan mitä jää tähteeksi lihasta ja leivästä, sen teidän pitää polttaman tulesa.

33. Ja älkää lähtekö seitsemänä päivänä seurakunnan majan ovesta pois, siksi kunnes teidän täytösuhrinne päivät täytetään, sillä seitsemänä päivänä teidän kätenne täytetään.

34. Niinkuin se tänäpänä tapahtunut on, niin on Herra käsenyt teidän, että te soviteltaisiin.

35. Ja teidän pitää oleman seitsemän päivää seurakunnan majan oven edessä, päivät ja yöt, ja teidän pitää ottaman vaarin Herran käskyistä, ette kuolis, sillä niin on minulle kasketty.”

36. Ja Aaron poikainensa teki kaiken sen, mitä Herra Mooseksen kautta oli käsenyt.

9 Luku.

Aaronin ensimmäinen uhri.

Ja kahdeksantena päivänä kutsui Mooses Aaronin ja hänen poikansa, niin myös vanhimmat Israelista, 2. ja sanoi Aaronille: „ota nuori vasikka rikosuhriksi ja oinas polttouhriksi, molemmat virheettömät, ja tuo Herran eteen. 2 Moos. 29:1.

3. Ja puhu Israelinlapsille, sanoen: otakaat kauris rikosuhriksi, ja vasikka ja karitsa, molemmat vuosikautiset ja virheettömät, polttouhriksi.

4. Sekä myös härkä ja oinas kiitosuhriksi Herran edessä, ja tehkää ruokauhri sekoitettu öljyllä, sillä tänäpänä ilmestyy Herra teille.”

5. Ja he toivat ne; mitä Mooses oli käsenyt, seurakunnan majan oven eteen, ja koko kansa tuli, ja seisoi Herran edessä.

6. Niin sanoi Mooses: „tätä on Herra käsenyt teidän tehdä, ja Herran kunnia on ilmestynyt teille.”

7. Ja Mooses sanoi Aaronille: „astu alttarin tykö, ja tee rikosuhrisi ja polttouhrisi, ja sovita itesi ja kansa, ja uhraa sitten kansan uhri ja

sovita heidät, niinkuin Herra on käsenyt.”

8. Silloin Aaron astui alttarin luo, ja teurasti vasikan rikosuhriksensa.

9. Ja Aaronin pojat kantoivat hänelle veren, ja hän kasti sormensa vereen, ja pyyhkäisi sitä alttarin sarviin, mutta maun veren kaasi hän alttarin pohjaan.

10. Ja rikosuhrin rasvan, munaskaat, ja maksan kalvon poltti hän alttarilla, niinkuin Herra oli Moosekselle käsenyt.

11. Mutta lihan ja nahan poltti hän tulesa ulkona keiristä.

12. Sitte hän teurasti polttouhrin; ja Aaronin pojat kantoivat veren hänelle, ja hän priiskoitti sen alttarille ylt ympäri.

13. Ja he toivat myös polttouhrin-teuraan hänelle, kappaleiksi leikatun, ja sen pään, ja hän poltti ne alttarilla.

14. Ja hän pesi sisällykset ja jalat, ja poltti ne polttouhrin päällä, alttarilla.

15. Senjälkeen toi hän esille kansan uhrin. Hän otti kaurin, joka oli kansan rikosuhrin-teuras, ja teurasti sen, ja uhrasi sen rikosuhriksi samalla tavalla kuin se edellinen rikosuhri uhrattiin.

16. Ja hän toi myös polttouhrin, ja uhrasi sen säädetyllä tavalla.

17. Ja toi ruokauhrin, ja otti siitä pivonsa täyden, ja poltti ne alttarilla, paitsi aamullista polttouhria.

18. Sitten teurasti hän härän ja oinaan kansan kiitosuhriksi, ja Aaronin pojat kantoivat veren hänelle, ja hän kaasi sen alttarin päälle ylt ympäri.

19. Ja härän rasvan, ja oinaan saparon, ja sisällysten rasvan, ja munaskaat, ja maksan kalvon,

20. karken tämän rasvan panivat he rintain päälle, ja hän poltti rasvakappaleet alttarilla.

21. Mutta rinnat ja oikian lavan häällytti Aaron häällytyshriksi Herran edessä, niinkuin Herra oli käsenyt Moosekselle.

22. Ja Aaron nosti kätensä kansan puoleen, ja siunasi heitä. Ja Aaronin poikat kantoivat rikosuhrin, polttouhrin ja kiitosuhrin, astui hän alas. 4 Moos. 6:21-23.

23. Ja Mooses ja Aaron menivät seurakunnan majaan, ja kun he sieltä tulivat ulos, siunasivat he kansan. Silloin näkyi Herran kunnia koko kansalle.

24. Ja tuli tuli Herralta alas, ja kulutti polttouhrin ja sen rasvan

alttarilla. Ja kun kansa sen näki, riemuitsivat he suuresti, ja lanke-
sivat maahan kasvoillean.

1 Kun. 19:36 ss. 2 Aik. 7:1. 2 Mook. 2:10.

10 Luku.

Aaronin poikien rangastus. Sääntöjä
papille.

Mutta Aaronin pojat Nadab ja Abi-
hu ottivat kumpikin suitsutusas-
tiansa, panivat tulta niihin, ja pa-
nivat suitsutusta heidän päille, ja kan-
toivat vierasta tulta Herran eteen,
jota ei Hän heille ollut käskenyt.

2 Silloin räksä tuli Herralta, ja ku-
helti heidät, niin että he kuolivat
Herran edessä. 3 Moos. 16:1.

4 Moos. 9:4. 26:31. 1 Aik. 24:2.

3. Niin sanoi Mooses Aaronille: „tä-
mä on se mitä Herra puhunut on,
sanoen: „mille, jotka minua lähes-
tyvät, osoitan Hänen pyhäksi, ja ko-
ko kansalle tähden minä näytän
kanniani.“ Ja Aaron oli ääneti.

2 Moos. 29:43. Ps. 18:26 ss.

4. Mutta Mooses kätäsi Mésaelin
ja Elsafanin kätseihin Aaronin se-
dän pojat, jaanoi heille: „tulkaat
ja kantakaat veijenne pois pyhäkös-
tä ja viekääit heidät ulos leiristä.“

2 Moos. 6:14, 22. 4 Moos. 8:10.

5. Silloin he tulivat ja kuntoivat
heidät vaattessaan ulos leiristä, niin-
kuin Mooses oli sanonut.

6. Niin sanoi Mooses Aaronille ja
hänen pojilleensa Eleasarille ja Ita-
marille: „alkääit paljastako päätän-
ne, alkääitkä reväiskö vaattitanne,
etteit kuolisi, ja etteit viha tulisi
koko kansan päälle. Mutta teidän
veijenne, koko Israelin huone, ilke-
kööt tätä paloa, jonka Herra sytyt-
tänyt on.“

7. Alkääit myös menkö seurakun-
nan majan ovesta ulos, etteit kuoli-
si; sillä Herran voiteluöljy on tei-
dän päällänne.“ Ja he tekivät niin-
kuin Mooses sanonut oli.

8. Ja Herra puhui Aaronille, sanoen:

9. „Viiniä ja väkevää juomaa ei
sää etväätkä poikasi saa juoda, kun
te menette seurakunnan majaan, ette-
itte kuolisi.“ Se pitää oleman ikui-
nen sääntö teille vuvusta sukun-
ne. Hez. 44:22. 1 Tim. 3:3. Tilt. 1:7.

10. Teidän tulee tehdä eroa pyhän
ja epäpyhän välillä, saastaisen ja
puhtaan välillä;

11. ja teidän tulee opettaa Israelin
lapsille kaikki oikeudet, mitkä Her-
ra heille Mooseksen kautta puhu-
nut on.“

12. Ja Mooses puhui Aaronille, ja

hänen jääneille pojilleensa Eleasa-
rille ja Itamarille: „ottakaat se ruo-
kauhuri, joka lähteeksi jäänyt on Her-
ran tuluuhrista, ja syökääit se happa-
mattomana alttarin tykönä; sillä se
on kaikkeka pyhin.“ 3 Moos. 23. 6:16.

13. Ja syökääit se pyhässä paikassa;
sillä se on sinun ja sinun poikasi
osa Herran tuluuhrista; niin on mi-
nulle käsketty.

14. Mutta häällytsyrinnan ja uhri-
lavan pitää sinun ja sinun poikasi
ja tyttäresi sinun kanssasi syömän,
puhtaalla paikalla; sillä tämä osa
on sinulle ja sinun pojillesi annet-
tu Israelin lasten kiitosuhrista.

2 Moos. 29:24.

15. Sillä uhrilapa ja häällytsyrinta,
ynnä tuluuhrien rasvan kanssa, pi-
lää kannettaman sisälle häällytetä-
väksi häällytsyrinäksi Herran edes-
sä; sentähden ovat ne sinun ja si-
nun lastesi omaajankaikkisen sään-
nön mukaan, niinkuin Herra kä-
skenyt on.“

16. Ja Mooses etsi ahkerasti rikos-
uhrin kaurista, ja katso, se oli pol-
tettu. Silloin hän vihastui Eleasariin
ja Itamarin, Aaronin jääneisiin poi-
kiin, sanoen: 3 Moos. 9:3.

17. „Miksette ole syöneet rikosuh-
ria pyhässä paikassa? Sillä se on
kaikkein pyhin. Ja hän on antanut
teille sen, että teidän pitää kanta-
man kanssa rikokset, ja sovittaman
heidät Herran edessä.“

18. Katso, sen veri ei ole luotu py-
häkköön; teidän olisi pitänyt syödä
liha pyhässä paikassa, niinkuin mi-
nä olen käskenyt.“ 3 Moos. 6:26.

19. Mutta Aaron sanoi Moosekselle:
„katso, tänäpä nä ovat he uhranneet
rikosuhrinsa ja polttouhrinsa Her-
ran edessä; ja minulle on tapahtu-
nut niinkuin sinä tiedät. Pitääkö
minun tänäpä nä syömän rikosuh-
rista, olisiko se Herralle otollista?“

20. Kun Mooses sen kuuli, tyytyi
hän siihen.

11 Luku.

Laki puhtaista ja saastaisista eläimistä.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aa-
ronille, sanoen heille:

2. Puhukaat Israelin lapsille, sa-
noen: nämä ovat eläimet, joita te
kaikista nelijalkaisista maan pääl-
lä saatte syödä. 5 Moos. 14:4 ss.

Ap. 1:10:14.

3. Kaikkia kaksisorkkaisia eläimiä,
jotka sorkkansa kokonansa hajoi-
tavat ja märehäivät, saatte te syödä.

4. Kuitenkaan näitä ette saa syödä
niistä, jotka märehäivät ja ovat kak-

sisorkkaiset, nimittäin: kameli, joka kyllä märehtii, vaan ei hajota sorkkiansa, se olkoon teille saastainen;

5. kanini, joka märehtii, mutta ei ole kaksisorkkainen; se olkoon teille saastainen;

6. ja jänis, joka tosin märehtii, vaan ei ole kaksisorkkainen; se olkoon teille saastainen;

7. ja sika, joka on kaksisorkkainen ja kokonansa hajottaa sorkkiensa, mutta ei märehdi; se olkoon teille saastainen. 5 Moos. 14:3. 1 Makk. 1:50. 2 Makk. 6:18.

8. Näiden lihaa ei teidän pidä syömän, eikä heidän raatoihinsa koskevan; sillä ne ovat teille saastaiset.

9. Näitä te saatte syödä kaikista niistä, jotka vesissä ovat: kaikkia, joilla on uimukset ja suomukset ja jotka oleskelevat vesissä, oli se meressä tahi virroissa, niitä te saatte syödä. 5 Moos. 14:9.

10. Mutta kaikki meressä ja virroissa olevat, joilla ei ole uimuksia ja suomuksia, kaikkien niiden seassa, jotka liikkuvat ja elävät vesissä, — ne pitää oleman teille iletyt.

11. Ne olkoöt teille iletyksenä; niiden lihaa ei teidän pidä syömän, ja niitten raadot olkoöt teille kauhistuksena.

12. Sillä kaikki vesissä eläjät, joilla ei ole uimuksia ja suomuksia, ne olkoöt teille kauhistus.

13. Linnuista olkoöt nämä teille iletyksenä; alkääät niitä syökö, sillä ne ovat ilettäviä: kotka, ja luukotka, ja kalakotka; 5 Moos. 14:12 ss.

14. sääski ja ilma-haukka lajineen;

15. ja kaikki kaarneet lajineen;

16. kamelikurki, tarhapöllö, kala-kaija ja haukka lajineen;

17. huhkaja, merimetsäs ja hyypiä;

18. yökkö, ruovonpärstäjä ja pelikani;

19. haikara ja papukaija lajineen, harjalintu ja nahkasiipi. 5 Moos. 14:18.

20. Kaikki ne siivelliset matelijat, jotka liikkuvat neljällä jalalla, olkoöt teille iletyt.

21. Kuitenkin saatte siivellisten joukosta, jotka liikkuvat neljällä jalalla, syödä niitä, joilla jalkain yläpuolella on kaksi sääriä, joilla he hyppelevät maan päällä.

22. Ja näitä te saatte syödä heistä, nimittäin: arbe lajineen, ja soleam lajineen, ja hargol lajineen, ja hagab lajineen.

23. Vaan kaikki muut, jotka ovat nelijalkaiset siivellisten joukossa, ne olkoöt teille iletyt.

24. Ja ne pitääkääst saastaisena; joka koskee niitten raatoihin, se olkoon saastainen iltaan asti. 5 Moos. 5:2.

25. Ja joka niiden raatoja kantaa, se pesköön vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti.

26. Kaikki ne nelijalkaiset eläimet, jotka ovat kaksisorkkaiset, vaan eivät kokonansa hajota sorkkiansa, eivätkä märehdi, ne olkoöt teille saastaiset; ja jokainen, joka niihin koskettaa, pitää oleman saastainen.

27. Ja kaikki, jotka käyvät kämmenillänsä nelijalkaisten petojen seassa, ne olkoöt teille saastaiset; jokainen, joka koskettaa heidän raatoihinsa, olkoon saastainen iltaan asti.

28. Ja joka kantaa heidän raatojansa, se pesköön vaatteensa, ja olkoon saastainen iltaan asti; sillä kaikki nämä olkoöt teille saastaiset.

29. Ja niiden eläinten seassa, jotka matelevat maan päällä, olkoöt teille saastaiset: myyrä, hiiri, maakrokodili, jokainen lajineen,

30. tähtilisko, kameleontti, sisilisko, sinisisilisko ja salamanderi.

31. Nämä olkoöt teille saastaiset kaikkein niiden seassa, jotka matelevat; ja joka koskee niihin sittekuin ne kuolleet ovat, olkoon saastainen iltaan asti.

32. Ja jokainen kappale, jonka päälle sellainen kuollut eläin putoaa, tulee saastaiseksi, oli se sitten puuastia, tahi vaate, tahi nahka, tahi säkki, tahi joku ase, jolla jotakin tehdään; ja se on pantava veteen, ja oleva saastainen iltaan asti, niin se tulee puhtaaksi.

33. Ja saviastiat, joihinka senkaltainen raato putoaa, ovat kaikki saastaiset ja mitä niissä on, ja astia pitää rikottaman.

34. Kaikki ruoka; jota syödään, jos se vesi tulee sen päälle, on saastainen, ja kaikki juoma, jota juodaan senkaltaisista astioista, on saastainen.

35. Kaikki, jonka päälle senkaltainen raato putoaa, tulee saastaiseksi. Jos se on uuni tahi kattila; on se rikottava, sillä se on saastainen. Ja teidän tulee pitää se saastaisena.

36. Kuitenkin lähteet, kalvot ja lammitot ovat puhtaat; vaan jokainen, joka koskee niitten raatoon, on saastainen.

37. Ja jos senkaltainen kuollut eläin lankeaa siemenen päälle, joka kylvetty on, niin on se kuitenkin puhdas.

38. Mutta jos vettä tulee siemenen

päälle, ja joku senkaltainen raato putoaa sen päälle, niin siemen tulee saastaiseksi.

39. Ja jos joku nelijalkainen eläin kuolee, jota teidän on lupa syödä, ja joku koskee sen raatoon, hän on saastainen ehtooseen asti.

40. Joka syö senkaltaista raadosta, hänen pitää pesemän vaatteensa ja olemän saastaisen iltaan asti, niin myös se, joka kantaa senkaltaisia raatoja, pesköön vaatteensa ja olkoon saastainen iltaan asti.

41. Ja kaikki eläimet, jotka matelevat maan päällä, olkoot teille iletyksenä; niitä ei saa syödä.

42. Niistä eläimistä, jotka joko vatsallansa matelevat, tai käyvät neljällä tai useammalla jalalla, kajellaista, jotka matelevat maan päällä, ei pidä teidän yhtään syömän; sillä ne ovat iletyt.

43. Älkää myöskään itseänne iletykseksi tehkö semmoisen eläimen kautta ja älkää saastuttako itseänne niissä, niin että te tulette saastaiseksi.

44. Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne; sentähden teidän pitää pyhitämän itsenne, että te tulitte pyhäksi; sillä minäkin olen pyhä. Älkää saastuttako itseänne jonkun matelevaisen eläimen kautta, joka matelee maan päällä.

3 Moos. 19:2. 20:7. 1 Piet. 1:16.

45. Sillä minä olen Herra, joka teidän johdatin Egyptin maalta, että minä olisin teidän Jumalanne. Sentähden teidän pitää olemän pyhät, sillä minä olen pyhä.

46. Tämä on laki kaikista nelijalkaisista eläimistä ja linnuista, ja kaikista, jotka vesissä liikkuvat, ja kaikkinaisista eläimistä, jotka maalla matelevat,

47. että tietäisitte erottaa puhtaat saastaisista, ja mitä eläimiä saa syödä, ja mitä ei sovi syödä.

12 Luku.

Lapsen synnyttäjän puhdistus.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano: vaimo, joka siittää ja synnyttää poikalapsen, olkoon seitsemän päivää saastaisena, niinkuin kärslessänsä kuukautista sairauttansa.

3 Moos. 15:19. Luuk. 2:22.

3. Ja kahdeksantena päivänä pitää lapsen esinahka ympärileikataman.

1 Moos. 17:12. Luuk. 2:21. Job. 7:22ss.

4. Mutta vaimon pitää olemän ko-

tona kolmeneljättäkymmentä päivää puhdistuksensa veressä; ei hän saa koskea mihinkään, joka pyhä on, eikä hänen pidä pyhäkköön tuleman, ennen kuin hänen puhdistuspäivänsä täytetään.

5. Mutta jos hän synnyttää tyttölapsen, niin olkoon saastaisena kaksi viikkoa, niin kauan kuin hän kärsii sairauttansa; ja kuusiseitsemättäkymmentä päivää pitää hänen kotona olemän puhdistuksensa veressä.

6. Ja kun hänen puhdistuspäivänsä, oli se pojan tai tyttären syntymisen jälkeen, ovat täytetyt, niin tuokoon vuosikautisen karitsan polttouhriksi, ja nuoren kyyhkysen tai mettilen rikosuhriksi, papille seurakunnan majan oven eteen.

7. ja hänen pitää ne uhraaman Herran edessä, ja sovittaman hänen, niin hän puhdistuu verensä juoksesta. Tämä on laki lapsensynnyttäjästä, joka on pojan synnyttänyt ja joka on tytön synnyttänyt.

8. Jos ei hänellä ole varaa karitsahan, niin ottakoon kaksi mettilä, tai kaksi nuorta kyyhkystä, toisen polttouhriksi ja toisen rikosuhriksi. Ja niin papin pitää sovittaman hänen, että hän puhdistettaisiin.

3 Moos. 5:7. Luuk. 2:24.

13 Luku.

Laki spitalitautisista.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:

2. Jos ihmisen ihoon tulee ajos, tai hi rupi, tai syhelmä, niinkuin spitalitauti tahtoisitulla hänen ihossaan, niin hän vietäköön papin Aaronin luo, tai hi jonkun luo pojistansa pappein seassa.

5 Moos. 24:8.

3. Ja jos pappi, tarkastettuaan sairaan paikan ihossa, huomaa että karvat siinä paikassa ovat muuttuneet valkiaksi, ja haavan paikka on näkyvästi matalampi kuin muu iho hänen ruumiissansa, niin se on spitalitauti; ja tarkastettuaan tuomitkoon pappi hänet saastaiseksi.

4. Mutta jos hänen ihossansa on valkia syhelmä, joka ei kuitenkaan näy olevan matalammalla muuta ihoa, ja karvat eivät ole muuttuneet valkiaksi, niin pitää papin sulkea hänet huoneeseen seitsemäksi päiväksi.

5. Ja seitsemäntenä päivänä tarkastakoon pappi häntä, ja jos haavat näkyvät hänessä olevan niinkuin ennenkin, eivätkä ole levinneet hänen ihossansa, niin papin pitää vie-

lä sulkea hänet huoneesen seitsemäksi päiväksi.

6. Ja jos pappi, tarkasteessaan häntä taas uudelleen seitsemän päivän perästä huomaa, että haavat ovat rauvenneet, eikä ihk levinneet hänen ihossansa, niin julistakoon pappi hänet puhtaaksi; sillä se on tavallinen rohtuma, ja hän pesköön vaan vaaleensa, niin on hän puhdas.

7. Mutta jos syhelmä leviää hänen ihossansa, sitte kuin pappi on hänet tarkastanut ja puhkaiss julistanut, niin on hän uudelleen vietävä papin luon tarkastettavaksi.

8. Jos pappi näkee, että syhelmä on levinnyt hänen ihossansa, niin pitää papin tuomitseman hänet saastaiseksi, sillä se on spitäli.

9. Jos spitälin haava tulee ihmiseen, niin hän on vietävä papin luon.

10. Ja jos pappi, tarkastettuaan häntä, huomaa valkian ajoksen tulleeksi hänen ihoonsa, ja karvat vaaleentuneeksi, ja elävän lihan olevan ajoksessa,

11. niin on vanha spitäli hänen ihossansa, ja sentähden tulee papin tuomita häntä saastaiseksi, eikä enää sulkea häntä huoneeseen, sillä hän on jo saastainen.

12. Ja jos spitäli kovin leviää hänen ihossansa, ja täyttää koko ihon, päästä niin jalkoihin, kaiken sen jälkeen, minkä verran pappi näkee silmillänsä;

13. ja kun pappi tarkastelee ja näkee spitälin peittäneeksi koko hänen ihonsa, niin julistakoon hän hänet puhtaaksi, sentähden että koko hänen ruumiinsa on muuttunut valkiaksi; hän on puhdas.

14. Mutta milloin elävä liha hänessä näkyy, on hän saastainen.

15. Kun pappi näkee elävän lihan, pitää hänen tuomitseman hänet saastaiseksi; sillä se elävä liha on saastainen, se on spitäli.

16. Mutta jos elävä liha muuttuu jälleen valkiaksi, niin pitää hänen tuleman papin luon.

17. Ja jos pappi, tarkastettuaan, huomaa haavain muuttuneen valkiaksi, niin tulee papin julistaa hänet puhtaaksi; sillä hän on puhdas.

18. Jos jonkun ihossa on ollut paisuma, joka sitten on parantunut,

19. mutta siihen paikkaan, missä paisuma oli, sitten ilmestyy valkea ajos, tahi vaaleanpunainen pilkku, niin papin tulee sitä tarkastaa.

20. Jos pappi huomaa sen paikan matalammaksi muuta ihoa, ja karvat ovat muuttuneet valkiaksi, niin pa-

pin pitää hänet tuomitseman saastaiseksi; sillä siitä paisumasta on tullut spitäli.

21. Mutta jos pappi huomaa, ettei karvat ole siinä muuttuneet valkiaksi, eikä paikka ole matalampi muuta ihoa, vaan on parantumaan päin, niin papin pitää sulkea hänet huoneeseen seitsemäksi päiväksi.

22. Mutta jos vamma näkyy levenevän hänen ihossansa, niin pitää papin julistaman hänet saastaiseksi; sillä se on spitälin haava.

23. Mutta jos yhelmä pysyy sijalansa, eikä leviä, niin se on paisuman arpi, ja pappi julistakoon hänet puhtaaksi.

24. Mutta jos jonkun ihossa on tulen polttama haava, ja sen arpeen sitten syntyy vaaleanpunainen tahi valkia pilkku,

25. ja pappi tarkastettuaan paikan, huomaa karvat siinä muuttuneeksi valkiaksi, ja että se on matalampi muuta ihoa, niin on spitäli tullut siihen paikkaan, missä polttohaava oli, sentähden pitää papin julistaman hänet saastaiseksi, sillä se on spitäli.

26. Mutta jos pappi huomaa, ettei karvat siinä paikassa ole muuttuneet valkiaksi, eikä se ole matalampi muuta ihoa, ja että paikka on vaaleentunut, niin pitää papin sulkevan hänet huoneeseen seitsemäksi päiväksi.

27. Ja jos pappi, tarkastettuaan häntä seitsemäntenä päivänä, huomaa, että vamma ihossa on levinnyt, niin papin pitää julistaman hänet saastaiseksi; sillä se on spitäli.

28. Mutta jos vaalea pilkku on alalanssa, eikä ole levinnyt hänen ihossansa, vaan pysyy vaaleana, niin se on palohaavan arpi, ja papin pitää julistaman hänet puhtaaksi; sillä se on palohaavan arpi.

29. Jos miehessä tahi naisessa syntyy joku rohtuma päähän tahi leukaan,

30. ja pappi, tarkastettuaan vammaa, huomaa sen paikan matalammaksi muuta ihoa, ja karvat siinä paikassa kellertäviksi ja harvemmiksi, si, niin papin pitää julistaman sen ihmisen saastaiseksi; sillä se on spitäli-rohtuma, pää-tahi leukaspitäli.

31. Mutta jos pappi, tarkastettuaan paikkaa, missä rohtuma on, huomaa, ettei se tosin ole matalampi muuta ihoa, mutta että karvat siinä eivät ole mustat, niin pitää papin sulkevan hänet, jossa rohtuma on, huoneeseen seitsemäksi päiväksi;

32. Jos pappi, kun hän seisemänä tarkastelee paikkaa, huomaa, ettei rohtuma ole levinnyt ihossa; ja ettei siinä ole keltaisia kurvoja; ja ettei rohtuma ole matalammalla riuuta ihoo.

33. niin pitää sairaan ajaman partansa, ajamatta kuitenkaan rohtuman paikkaa, ja papin pitää hänet, jossa rohtuma on, sulkeman huoneeseen vielä seisemäksi päiväksi.

34. Ja jos pappi, tarkastettuaan taas sairasta seitsemäntenä päivänä, huomaa, ettei rohtuma ole levinnyt ihossa; ja ettei se paikka ole matalampi muuta ihoo, niin papin pitää julistaman hänet puhtaaksi, ja hän peskään vaatteensa; niin on hän puhdas.

35. Mutta jos rohtuma levenee ihossa hänen puhdistuksensa jälkeen.

36. ja pappi, tarkastelemaan häntä, huomaa rohtuman levinneeksi ihossa, niin ei papin enää tarvitse sitä katsoa, ovatko kurvat siinä kellertävät; sillä hän on saastainen.

37. Mutta jos rohtuma näyttäytyy muuttumattomalla, ja mustia kurvoja alkaa siinä paikassa kasvaa, niin on rohtuma parantunut, ja hän on puhdas; ja papin pitää hänet puhtaaksi julistaman.

38. Jos miehen tahi naisen ihoon tulee rohtuma, niinkuin vaaleita pilkkuja.

39. ja pappi, tarkastettuaan sairasta paikkaa, huomaa, että pilkut ovat läysi-vaaleat, niin on se tavallisen rohtuma ihossa; ja hän on puhdas.

40. Jos mielen hiukset lähtevät pästä, niin on se tavallista kaljupäisyyttä; hän on puhdas.

41. Ja jos hiukset lähtevät otsan puolelta päätä, niin on se myös vaan tavallista kaljupäisyyttä; hän on puhdas.

42. Mutta jos joku valkian-punotava pilkku syntyy paljaan paikkaan, oli se otsan puolella tahi takaraivolla, niin on spitali siihen tullut.

43. Jos sentähden pappi, tarkastettuaan häntä, huomaa, että valkian-punotava pilkku on syntynyt paljaan paikkaan otsan puolelle tahi takaraivolle, ja että se näyttää niinkuin muikin spitali ihossa.

44. niin hän on spitalinen ja saastainen mies; ja papin pitää julistaman hänet saastaiseksi, senkaltaisen sairauden tähden hänen päänsä.

45. Joka spitalinen on, hänen vaatteensa olkoot revityt; ja pää avoin,

suu peitetty, ja hänen pitää huulaman saastainen! saastainen!"

46. Niin kauaa kuin spitali luonnossa on, pitää hänen saastaisen olemian, hän asukoon yksinensä, ja hänen asuinpaikkansa olkoon ulkona keinillä. . . . 4 Moos. 5:2 ss. 2 Kun. 15:5. Luuk. 17:12

47. Jos jonkun vaatteeseen tulee spitalin merkki, olkoon se villainen luhiläinen.

48. loinseen, tahi kuteeseen, olkoon se liinainen tahi villainen, tahi nahkaan, taikka johonkuhuan nahkavaatteeseen.

49. ja jos se merkki näyttäytyy väheriäisellä tahi punaisella vaatteessa, tahi nahassa, tahi loimessa, tahi kuteessa, tahi jossakussa kappaleessa, mikä nahasta tehty on! — se on spitalin merkki ja se on näytettävä papille.

50. Ja kun pappi on tarkastanut senkaltaisen paikan, lukittoon erilleen koko kappaleen seisemäksi päiväksi.

51. Ja jos hän, seitsemäntenä päivänä tarkastessaan paikkaa, huomaa, että tahra on levinnyt vaatteessa, loimessa, tahi kuteessa, nahassa, tahi jossakussa kappaleessa, joka nahasta tehty on, niin on se kuluttavainen spitali, ja se tahra on saastainen.

52. Ja nämä vaatteet, loimet tahi kuteet, oli ne liinaiset tahi villaiset, ja mikä hyvänsä nahasta on tehty, jossu on senkaltaisen tahra, ovat tulussa poltettavat, sillä se on kuluttavainen spitali, kaikkii semmojnen on tulussa poltettava.

53. Mutta jos pappi tarkastelemaan huomaa, ettei tahra ole levinnyt vaatteessa, loimessa tahi kuteessa, tahi jossakin kappaleessa, joka nahasta on tehty.

54. niin käiskeköön pappi pesemään kappaleen, jossa tahra on, ja lukittoon sen sitten erilleen taas seisemäksi päiväksi.

55. Jos pappi, sittekuin kappale on pesty, tarkastettuaan tahraa, huomaa, ettei se ole muuttanut, niin on se saastainen, vaikkapa tahra ei oisikaan levinnyt, se on tulussa poltettava, sillä se imetty syväälle, oli se sitten oikealla tahi nurjalla puolella.

56. Mutta jos pappi näkee, että tahra on kadonnut, sittekuin se pestin, niin hänen pitää sen repäisemän pois vaatteesta, nahasta, loimesta tahi kuteesta.

57. Ja jos tahra vielä sitten näkyy

vaatteessa, loimessa, kuteessa tahr
nahkavaatteessa, niin on se syöpä-
spitali, ja se paikka ynnä koko kappale,
jossa tahra on, poltettakoon tu-
lessa.

58. Mutta jos tahra on kadonnut
vaatteesta, loimesta, kuteesta tahi
nahkakappaleesta, joka pestiin, niin
on se undelleen vielä pestävä ja on
sitten puhdas.

59. Tämä on laki spitalisesta tahrasta
vaatteessa, joko liinlaisessa tahi
villuisessa, loimessa tahi kuteessa,
tahi nahkavaatteessa, oli se mikä
hyvänsä, — laki, joka sanoo mikä
on puhdas ja mikä on saastainen.

14 Luku.

Spitalisten puhdistaminen ja sovittaminen.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Tämä on laki siitä, kuinka spitali-
linen puhdistetaan:

Hän on tuotava papin luo,

Matt. 8:4. Mark. 1:44. Luuk. 5:14. 17:14.

3. ja pappi menköön ulos leiristä; ja jos hän, tarkastettuaan spitalista ihmistä, huomaa, että hän on parantunut spitalistaan,

4. niin pappi käskököön, että häntä varten, joka puhdistetaan, tuodaan kaksi elävää puhdasta lintua, sedripuuta, tulipunaiseksi painettua lankaa ja isoppia. 3 Moos. 11:13. Ps. 51:9.

5. Ja pappi käskököön teurastamaan toisen linnun saviasian päällä, jossa on tuoresta vettä.

6. Sitten hän ottakoon sen elävän linnun ja sedripuun kappaleen, tulipunalla painetun langan ja isopin, ja kastakoon ne sen linnun vereen, joka on tapettu tuoreen veden yli.

7. Ja tätä hän priiskoittakoon spitalista puhdistettavan päälle seitsemän kertaa; ja kun hän on niin hänet puhdistanut, antakoon sen elävän linnun lentää kedolle.

8. Mutta puhdistettu pesköön vaatteensa, ja ajelkoon kaikki hiuksensa, ja pesköön ruumiinsa vedessä, niin on hän puhdas, ja menköön leiriin. Kuitenkin asukoon ulkona majastansa seitsemän päivää. 4 Moos. 12:14ss.

9. Ja seitsemäntenä päivänä pitää hänen ajeleman kaikki hiukset päästänsä, partansa ja karvat silmäkulmistaan, niin että kaikki karvat ovat ajellut. Ja hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, niin on hän puhdas.

10. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman kaksi virheetöntä karitsata, ja virheetömän vuosikautisen lampaan, niin myös kolme

kymmenesosaa efau hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuja, ja yhden login öljyä.

11. Ja pitää papin, joka puhdistuksen toimitti, asettaman sen puhdistetun ja tämän kaiken Herran eteen, seurakunnan majan oven edessä.

12. Ja pappi ottakoon toisen karitsan, ja uhratkoon sen vikauhriksi, öljylogin kanssa, ja häälyttäköön sen häälytys-uhriksi Herran edessä.

2 Moos. 29:24.

13. Ja karitsa on teurastettava sillä paikalla, missä rikosuhri ja polttouhri teurastetaan, pyhässä sijassa; sillä rikosuhri, samoinkuin vikauhrikin, on papin oma; se on kaikkein pyhin.

3 Moos. 7:6 ss.

14. Ja pappi ottakoon vikauhrin verta ja pyyhkäisköön puhdistetun oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon ja oikian jalan isoon varpaaseen.

15. Ja pappi ottakoon öljylogista öljyä, ja vuodattakoon vasempaan käteensä.

16. Ja pappi kastakoon oikian käteensä sormen öljyyn, mikä hänen vasemmassa kädessään on, ja priiskoittakoon öljyä sormellansa seitsemän kertaa Herran edessä.

17. Vuon käteensä jääneestä öljystä pitää papin paneman puhdistetun oikian korvan lehteen, oikiaan peukaloon, ja oikian jalan isoon varpaaseen, vikauhrin veren päälle.

18. Käteensä jääneen öljyn pappi pankoon puhdistetun pään päälle, ja pappi sovittakoon niin hänet Herran edessä.

19. Ja papin pitää tekemän rikosuhrin, ja sovittaman puhdistetun hänen saastaisuudestaan, ja sen jälkeen teurastaman polttouhrin.

20. Ja papin pitää uhraaman polttouhrin ja ruokauhrin alttarilla, ja sovittaman hänet, niin hän on puhdas.

21. Jos hän on köyhä eikä ole hänellä varaa, niin ottakoon ainoastaan yhden karitsan vikauhriksi ja häälyttäköön sen, sovittaaksensa itsensä, ja yhden kymmeneksen hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi, ja login öljyä.

22. Ja kaksi mettistä tahi kaksi nuorta kyyhkystä, jotka hän voi saada, toinen olkoon rikosuhriksi ja toinen polttouhriksi.

23. Ja kantakoon sen papille puhdistukseksi kahdeksantena päivänä seurakunnan majan oven eteen, Herran edessä.

24. Ja papin pitää ottaman vikauhrin karitsan, ja siihen kuuluvan login öljyä, ja häällyttämän ne häällytys-uhriksi Herran edessä.

25. Ja vikauhrin karitsa teurastetakaan, ja papin pitää ottaman vikauhrin verestä, ja pyyhkäisemän puhdistettavan oikian korvan lehteen, niin myös oikian käden peukaloon ja oikian jalan isoon varpaaseen.

26. Ja papin pitää vuodattaman öljyä vasempaan käteensä,

27. ja priiskoittaman oikian käden sormella siitä öljystä, kuin on hänen vasemmassa kädessänsä, seitsemän kertaa Herran edessä.

28. Ja hänen käteensä jääneestä öljystä pitää papin pyyhkäisemän puhdistettavan oikian korvan lehteen, oikian käden peukaloon ja oikian jalan isoon varpaaseen, vikauhrin veren päälle.

29. Ja hänen käteensä jääneen öljyn valakoon pappi puhdistettavan pään päälle, ja sovittakoon hänet Herran edessä.

30. Ja sitten hän uhratkoon ne metiset tahi nuoret kyyhkysyet, jotka hän on voinut saada;

31. niistä, jotka hän on voinut saada, uhratkoon hän yhden rikos-uhriksi ja toisen polttouhriksi, ruokauhrin kanssa. Niin pappi sovittakoon sen puhdistettavan Herran edessä.

32. Tämä on laki spitalisesta, joka ei voi sitä hankkia, mitä hänen puhdistukseensa oikeimmiten tarvitaan.

33. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

34. Kun te tulette Kanaanmaalle, jonka minä annan teille omaisuudeksi, ja minä johonkuhun sen maan huoneesen annan tulla spitali-
litaudin,

35. niin pitää sen tuleman, jonka huone on, ja ilmoittaman papille, sanoen: „minun huoneessani näkyy spitali-
litaudin merkit.“

36. Silloin tulee papin käskeä heidän tyhjentämään huoneen, ennenkuin pappi siihen menee saastaa tarkastamaan, ettei kaikki, mitä huoneessa on, saastutettaisi; sitte pappi menköön katselemaan huoneelta.

37. Ja kun hän, tarkastettuaan saastutettua paikkaa, huomaa, että seinissä on viheriäisiä ja punertavia merkkejä, ja ne ovat näkyvästi mat-
talammat muuta seinää,

38. niin lähteköön pappi huoneen ovesta ulos, ja sulkekoon huoneen kiinni seitsemäksi päiväksi.

39. Ja jos pappi, palatessaan seitsemäntenä päivänä, näkee saastan levinneen huoneen seiiniin,

40. niin pitää papin käskemän heidän murtaa ulos ne kivet, joissa saasta on, ja heittää ne kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

41. Ja koko huone on sisältä kaavittava joka paikasta, ja kaavittu savi on heitettävä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

42. Ja toiset kivet ovat otettavat ja pantavat niitten kivien sijaan, ja uusi saviruukki on tehtävä ja huone on sillä sivuttava.

43. Jos kuitenkin saasta tulee näkyviin, sittenkuin kivet on murrettu ulos, huone on puhtaaksi kaavittu ja uudestaan sivuttu;

44. niin pitää papin menemän sen sisälle, ja kun hän näkee saastan levinneen laajemmalle huoneessa, niin on syöpä-spitali siinä huoneessa, ja se on sanstainen.

45. Ja koko se huone pitää purettaman, ja huoneen kivet, puuaineeet ja saviruukki, kaikki on vietävä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

46. Ja se, joka käy huoneessa niin kauan kuin se teljetty on, hän on saastainen iltaan asti.

47. Ja se, joka siinä huoneessa makkaa, pitää vaatteensa pesemän, ja se, joka syö siinä huoneessa, hänen pitää myös vaatteensa pesemän.

48. Mutta jos pappi, käydessään katselemassa huoneelta, näkee, ettei saasta ole levinnyt huoneessa, sittekuin se sivuttu on, niin julistakoon sen puhtaaksi; sillä saasta on hävinnyt.

49. Ja hänen pitää ottaman huoneen puhdistamiseksi kaksi lintua, niin myös sedripuuta, ja tulipunalla painetuita lankoja, ja isoppia.

50. ja teurastaman toisen linnun savisen astian yli, jossa on raikasta vettä.

51. Sitten pitää hänen ottaman sedripuun, isopin, tulipunalla painetut langat, ja sen elävän linnun, ja kastaman ne kaikki tapetun linnun vereen, ja raikkaasen veteen, ja priiskoittaman huoneen seinää seitsemän kertaa.

52. Niin on huone puhdistettava linnun verellä, ja raikkaalla vedellä, ja sillä elävällä linnulla, sedripuulla, isopilla ja tulipunalla painetulla langalla.

53. Ja sitte hän päästököön sen elävän linnun lentämään kaupungista kedolle. Niin sovittakoon hän huoneen, ja se on puhdas.

54. Tämä on laki kaikellaitesta spitaitesta ja syöpä-rohtumasta.

55. spitaitesta vaatteissa ja huoneessa,

56. ajoksista, ruuveista ja syheimistä,

57. että tiedettäisiin, mikä on puhdas, mikä saastainen kunakin päivänä. Tämä on laki spitaitesta.

15 Luku.

Laki saastaisista vuodoista miehissä ja naisissa.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

2. Puhukaat Israelin lapsille, ja sanoikaat heille: jos miehellä on lihansa juoksu, on hän saastainen.

3. Ja silloin on hän saastainen siitä juoksusta; joko sitten hänen lihansa parhaillaan vuotaa, tai on tukkeentunut, niin hän on saastainen.

4. Vuode, jossa se lepää, jolla on juoksu, on saastainen, ja kaikki se, jonka päällä hän istuu, saastuteleah.

5. Ja se, joka sattuu hänen vuoteensa, pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

6. Joka istuu sillä istuimella, jossa se on istunut, jolla juoksu on, hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

7. Joka koskettaa sairain lihaan, hän peskään vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

8. Jos sairias sylkee jonkun päälle, joka on puhdas, niin tämä peskään vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

9. Ja koko se aitas, jonka päällä sairias matkustaessaan istuu, olkoon saastainen.

10. Joka sattuu johonkuhun siihen, joka hänen alliansa on ollut, olkoon saastainen iltaan asti, ja joka niitä kuntaa, peskään vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

11. Ja se, johonka sairias koskee pesemättä käsiänsä vedessä, peskään vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

12. Se saivastia, johon sairias koskee, on rikottava; jos se on puuastia, on se vedessä pestävä. 3 Moos. 6:25.

13. Ja tultuaan puhtaaksi lihansa juoksusta, tulee hänen laskea seitsemän päivää puhdistuksestansa, ja peskään sitten vaatteensa ja kylpe-

köön juoksevassa vedessä; niin hän on puhdas.

14. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman parin mettisilä, tai kaksi nuorta kyyhkystä, ja tuoman ne Herran eteen seurakunnan majan ovelle, ja antaman ne papille.

15. Ja pappi uhratkoon ne, toisen rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi; ja sovittakoon hänet Herran edessä hänen juoksustansa.

16. Jos miehestä on siemen vuotanut unessa, niin peskään koko ruumiinsa vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

17. Ja kaikki vaate, ja kaikki nahka, joka senkaltaisella siemenellä fahrattu on, on pestävä vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

18. Ja jos vaimo makaa miehen kanssa, jolla on siemenvuoto, hänen pitää pesemän itsensä vedessä, ja oleman saastaiset iltaan asti.

19. Kun vaimolla on hänen lähensä veren juoksu, pitää hänen erinänsä oleman seitsemän päivää, ja joka häneen koskee, se olkoon saastainen iltaan asti. 3 Moos. 18:19, 20:18, Hes. 18:6.

20. Ja kaikki, jonka päällä hän lepää; niin kauan kuin hänen juoksunsa kestää, olkoon saastainen, ja kaikki, jonka päällä hän istuu, olkoon saastainen.

21. Ja se, joka hänen vuoteensa koskee, peskään vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

22. Ja joka koskee johonkuhun, jonka päällä hän on istunut, hänen pitää pesemän vaatteensa ja kylpemän vedessä, ja oleman saastaisena iltaan asti.

23. Ja jos joku kappale pannaan hänen vuoteensa tai istuimelle; kussa hän istuu, ja joku siihen koskee, hän olkoon saastainen iltaan asti.

24. Ja jos joku mies makaa hänen vieressänsä, ja jotakin saastasta tulee miehen päälle, niin olkoon hän saastaisena seitsemän päivää, ja hänen vuoteensa, jossa hän on levännyt, olkoon saastainen.

25. Jos jonkun vaimon veren juoksu kestää kauemmin aikaa, eikä se enää ole kuukausjuoksua, tai jos juoksu kestää yli kuukausjuoksun ajan, niin hän olkoon saastainen niin kauan kuin vuoto kestää, aivan niinkuin hänen oikialla kuukausivuotonsa ajalla.

26. Kaikki vuode, jossa hän lepää, niin kauan kuin vuoto kestää, olkoon niinkuin oikian vuotonsa ajan

vuode. Ja kaikki alus, jonka päällä hän istuu, olkoon saastainen, niinkuin se hänen oikian kuukausi-vuotonsa aikana on saastainen.

27. Joka koskee johonkuhun niihin, hän olkoon saastainen, ja peskään vaatteensa, ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

28. Mutta kun hän paranee vuodostoon, laskekoon hän seitsemän päivää, ja sitten hän on puhdas.

29. Mutta kahdeksantena päivänä pitää hänen ottaman parin mettisiä tahi kaksi nuorta kyyhkystä, ja viemän papille seurakunnan majan oven edessä.

30. Ja pappi uhratkoon toisen rikosuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovittakoon hänet Herran edessä saastaisuutensa juoksusta.

31. Näin teidän tulee varjella Israelin lapsia saastaisuudesta, etteivät kuolisi saastaisuudessaan, jos he minun majani saastuttavat, joka heidän keskellensä on. 4 Moos. 5:2 ss.

32. Tämä on laki vuodoista, siitä, jonka siemen vuotaa, niin että hän siitä tulee saastaiseksi.

33. Ja vaimosta, jolla kuukausi-juoksu on; ja siitä, jolla on joku vuoto, olli se mies tahi nainen, niin myös miehestä, joka lepää saastaisen vieressä.

16 Luku.

Suuren sovintopäivän uhri.

Ja Herra puhui Moosekselle kahden Aaronin pojan kuoleman jälkeen, niitten, jotka astuessaan Herran eteen olivat kuolleet. 3 Moos. 10:2.

4 Moos. 8:4.

2. Ja Herra sanoi Moosekselle: sano veljelles Aaronille, ettei hän joka aika saa mennä pyhäkön sisimpään, esiripun sisäpuolelle armoistuiimen eteen, joka arkin päällä on, ettei hän kuolisi; sillä minä ilmoitan itseni pilvessä armoistuiimen päällä. 2 Moos. 30:10.

3. Mutta näin tulee Aaronin tehdä mennessänsä pyhäkköön: hänen pitää ottaman nuoren härän rikosuhriksi, ja oinaan polttouhriksi.

4. Ja pukeman pyhän liinaisen ihopaidan yllensä ja liinaiset alusvaatteet ihonsa päälle, ja vyöttämän itsensä liinaisella vyöllä, ja paneman liinahilpan päähänsä; sillä ne ovat pyhät vaatteet, ja peskään ihonsa vedessä, ja pukekoon ne päällensä.

5. Ja hän ottakoon Israelin lasten seurakunnalta kaksi kaurista rikosuhriksi ja yhden oinaan polttouhriksi.

6. Ja Aaronin pitää tuoman härän rikosuhriksensa, ja sovittaman itsensä perheinsä.

7. ja sitten ottaman ne kaksi kaurista asettaaksensa Herran eteen, seurakunnan majan ovella.

8. Ja Aaronin pitää heittämän arpa kahdesta kaurista: toisen arvan Herralle, ja toisen vapaalle kauriille.

9. Ja Aaronin pitää uhramaan sen kauriin, jonka päälle Herran arpa lankesi; ja valmistaman sen rikosuhriksi.

10. Mutta sen kauriin, jonka päälle vapauden arpa lankesi, pitää hänen asettaman elivähän Herran eteen; että sovinto tehtäisiin sen kautta ja se päästettäisiin vapaaksi Asasel'ille korpeen.

11. Aaronin pitää siis tuoman rikosuhrinsa härän, ja sovittaman itsensä ja huoneensa, ja teurastaman sen rikosuhrin härän edestänsä.

12. Sitten ottakoon hän astian täynnä tulisia hiiliä alttarilta, joka on Herran edessä, ja pivonsa täyden survottua hyvänhajuista suitsutusta ja kantakoon sen esiripun sisäpuolelle. 2 Moos. 30:34, 35. Hebr. 9:7 ss.

13. ja pankoon siitä tulen päälle Herran eteen, niin että pyhän savun suitsu armoistuiimen peittäisi, joka on todistuksen päällä, ettei hän kuolisi.

14. Ja hän ottakoon härän verta, ja priiskoittakoon sormellansa armoistuiimen puoleen; etupuolelle itään päin; seitsemän kertaa pitää hänen näin sormellansa armoistuiimen edessä verta priiskoittaman.

15. Sitten pitää hänen teurastaman kansan rikosuhrin kauriin ja kantaman sen verta esiripun sisäpuolelle; ja hänen tulee menetellä sen veren kanssa, niinkuin hän teki härän veren kanssa, ja priiskoittaa sitä armoistuiimen päälle, ja armoistuiimen edessä. 8 Moos. 4:8. Hebr. 9:13. 10:4.

16. Näin on hän sovittava pyhäkön Israelin lasten rietaudesta ja kulkista heidän syntiensä vääryydestä. Niin pitää hänen myös tekemän seurakunnan majalle, joka on heidän keskellensä, keskellä heidän saastaisuutensa.

17. Ei yksikään ihminen saa olla seurakunnan majassa, kun hän menee pyhäkköön sovittamaan, siihen asti että hän sieltä käy ulos. Näin pitää hänen sovittaman itsensä, ja huoneensa, ja koko Israelin kansan!

Luuk. 1:10. Hebr. 9:7.

18. Ja sitten menköön hän ulos alt-

tarin luo, joka on Herran edessä, ja sovittakoon sen, ja ottakoon härrän verta, ja kauriin verta, ja pyyhkäisköön sitä alttarin sarviin ylympäri.

19. Ja priiskoittakoon sormellansa verta seitsemän kertaa sen päälle, ja puhdistakoon ja pyhittäköön sen Israelin lasten saastaisuudesta.

20. Kun hän näin on päättänyt pyhäkön ja seurakunnan majan ja alttarin sovittamisen, niin pitää hänen tuoman sen elävän kauriin.

21. Ja Aaronin pitää paneman molemmat kätensä sen elävän kauriin pään päälle, ja tunnustamansa pään päällä kaikki Israelin rikokset ja pahat teot, missä vaan ovatkaan-syntiä tehneet; ne hän pankoon kauriin pään päälle, ja lähettäköön sen soveliaan miehen saattamana korpeen.

22. Kauris on niinmuodon kanta-va kaikki heidän pahat tekonsa erämaahan, ja se on jätettävä sinne korpeen.

23. Ja Aaronin pitää menemän seurakunnan majaan, ja riisuman liinavaatteet yltänsä, jotka hän ennen oli pukeutnut päällensä mennessään pyhäkköön, ja jättämän ne sinne.

24. Ja hänen pitää pesemän ihonsa vedellä pyhässä sijassa, ja pukeman yllensä omat vaatteensa, ja menemän ulos, ja tekemän sekä omansa että kansan polttouhrin, ja niin sovittamaa sekä itsensä että kansan.

25. Ja rikosuhrin tuuraan rasvan polttakoon hän alttarilla.

26. Vaan joka vie kauriin Asaselille, hänen tulee viruttaa vaatteensa, ja pestä ihonsa vedessä, ja sitten tulla jälleen leiriin.

27. Ja rikosuhrin härkä ja rikosuhrin kauris, joidenka veri kannettiin sovinnoksi pyhäkköön, ovat vietäväit leiristä ulos ja poltettavat tules-
na, nahkoineen, lihoineen ja rapoineen.

3 Moos. 4:11. 6:30. Hes. 43:21.
Hebr. 13:11.

28. Ja se, joka niitä polttaa, viruttakoon vaatteensa, ja pesköön ihonsa vedessä, ja palatkoon sitten leiriin.

29. Tämä olkoon teille ijankaikkinen sääntö: kymmenentenä päivänä seitsemättä kuukautta pitää teidän paastoaman eikä mitään työtä tekemän, ei oma kansalainen, eikä vieras, joka teidän keskellänne muukalainen on. 3 Moos. 23:27 as. 4 Moos. 29:7.

30. Sillä sinä päivänä te sovitateen, niin että tulette puhtaaksi; kaikista teidän synneistänne Herran edessä tulette te puhtaaksi. 3 Moos. 23:27.

31. Sentähden se olkoon teille suurin sabbatti, ja teidän tulee paastota. Se olkoon teille ikuinen sääntö.

32. Mutta sen sovinnon tehköön pappi, joka voideltu on, ja jonka käsi on täytetty papin virkaan hänen isänsä sijaan; ja pukekoon hän yllensä liinaiset vaatteet, jotka ovat pyhät vaatteet.

33. Ja sovittakoon niin kaikkein pyhimmän ja seurakunnan majan, ja alttarin, niin myös papit, ja koko kansan sovittakoon hän.

34. Tämä olkoon teille ikuisena sääntönä, että te sovitate Israelin lapset kaikista heidän synneistän-
sä, kerran vuodessa. Ja hän teki niinkuin Herra oli Moosekselle käskenyt. 2 Moos. 30:10.

17 Luku.

Onkea uhripaikka. Veren syömisen kielto.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Aaronille ja hänen pojil-
lensa ja kaikille Israelin lapsille, ja sano heille: tämän on Herra käskennyt, sanoen:

3. Jos joku Israelin huoneesta teurastaa härän, karitsan, tahi vuohen leirissä, taikka leirin ulkopuolella,

4. eikä kanna seurakunnan majan oven eteen sitä, mikä Herralle uhriksi pitää tuotaman, Herran majan eteen, hän on vereen vikapää, niinkuin se, joka veren vuodattanut on, ja se ihminen pitää hävitettämän kansastansa.

5. Sentähden pitää Israelin lasten tuoman uhrinsa, jonka he kedolla teurastavat, Herran eteen seurakunnan majan ovella papille, ja siellä uhraaman ne kiitosuhriksi Herralle.

6. Ja papin pitää priiskoittaman veren Herran alttarille seurakunnan majan oven edessä, ja polttaman rasvan Herralle otolliseksi hajuksi.

2 Moos. 29:18. 3 Moos. 4:31.

7. Alkööt enää uhriansa uhratko metsänjumalille, joiden kanssa he huorin tehneet ovat. Se olkoon heille ikuinen sääntö sukukuanasta sukukuntaan. 5 Moos. 32:17. 1 Kor. 10:20.

8. Ja vielä pitää sinun sanoman heille: jos joku ihminen Israelin huoneesta, tahi vieras, joka teidän keskellänne on muukalaisena, tekee teurasuhrin tahi polttouhrin,

9. eikä sitä kannaseurakunnan majan oven eteen; että hän Herralle sen tekisi, se ihminen pitää hävitettämän kansastansa.

10. Ja jos joku ihminen Israelin

huoneesta, tahi muukalaisista, jotka teidän keskellänne asuvat, syö jotakin verta, häntä vastaan minä aseptan kasvoni ja hävitän hänen kansastansa. 3 Moos. 3:17. 7:26 ss.

5 Moos. 12:16, 23 ss. 15:23. Ap. t. 15:20.

11. Sillä lihan sielu on veressä, ja minä olen sen teille antanut alttarille, että sielunne sen kautta sovitettaisiin; sillä veri on sielun sovinto. Hebr. 9:22.

12. Sentähden minä olen sanonut Israelin lapsille: älköön yksikään teidän seassanne syökö verta, eikä yksikään muukalainen, joka teidän keskellänne asuu, saa verta syödä.

13. Ja jos joku ihminen Israelin lapsista taikka muukalainen teidän seassanne saa syötävän metsän-eläimen tahi linnun pyydöksellä, hänen pitää vuodattaman sen veren, ja peittämään sen multaan. 3 Moos. 11:13.

14. Sillä kaiken lihan sielu on hänen verensä, niin kauan kuin se elää. Sentähden minä olen sanonut Israelin lapsille: ei teidän pidä yhdenkään lihan verta syömän. Sillä kaiken lihan sielu on hänen verensä; kuka ikänänsä sen syö, se pitää hukutettaman. 1 Moos. 9:4.

15. Ja joka syö itsekuollutta tahi kuoliaaksi raadeltua eläintä, olkoon hän kotolainen tahi muukalainen, hänen pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja oleman saastaisena iltaan asti; niin hän tulee puhtaaksi. 2 Moos. 22:31. 3 Moos. 11:40.

16. Jollei hän pese itseänsä ja ihoansa viruta, niin hän itse kantakoon vääryytensä.

18 Luku.

Kielletyt polvet ja sekaannukset.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: minä olen Herra, teidän Jumalanne.

3. Alkäätkä tehkö niinkuin tehtiin Egyptin maassa, jossa te asuutte, älkäätkä tehkö niinkuin Kanaanmaassa tehdään, johonka minä teitä vien; älkäätkä myöskään heidän säännöissäänsä vaeltako.

4. Vaan tehkäätkä minun oikeuteni, ja pitäkäätkä minun sääntöni, vaeltaksenne niissä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

5. Sentähden tulee teidän pitää minun sääntöni ja oikeuteni, sillä se ihminen, joka niitä tekee, hän elää niissä. Minä olen Herra.

Heb. 9:29, Hez. 20:11, Room. 10:5. Gal. 3:12.

6. Ei kenenkään pidä veriheimolaistaan lähestymän hänen häpyänsä paljastamaan. Minä olen Herra.

7. Sinun isäsi häpyä ja äitisi häpyä älä paljasta. Hän on sinun äitisi, älä siis hänen häpyänsä paljasta.

Hez. 22:10. 1 Kor. 5:1.

8. Älä paljasta sinun isäsi vaimon häpyä; sillä se on sinun isäsi häpy.

1 Moos. 49:4. 3 Moos. 20:11.

5 Moos. 22:30. 27:20.

9. Älä paljasta sisaresi häpyä, isäsi tyttären, tahi äitisi tyttären, kotona tahi ulkona syntyneen; älä paljasta heidän häpyänsä. 3 Moos. 20:17.

2 Sam. 13:11-14.

10. Älä paljasta sinun poikasi tyttären tahi tyttäresi tyttären häpyä; sillä se on sinun häpyäsi.

11. Älä paljasta äitipuoleisi tyttären häpyä, joka isällesi syntynyt on; sillä se on sinun sisaresi.

12. Älä paljasta sinun isäsi sisaren häpyä; sillä se on isäsi veriheimoa.

3 Moos. 20:19.

13. Älä paljasta äitisi sisaren häpyä; sillä se on sinun äitisi veriheimoa.

14. Älä paljasta sinun setäsi häpyä, äläkä lähesty hänen vaimoansa; sillä se on sinuu setäsi vaimo.

3 Moos. 20:20.

15. Älä paljasta sinun minäsi häpyä; sillä hän on sinun poikasi vaimo, sentähden älä hänen häpyänsä paljasta. 1 Moos. 38:16. 3 Moos. 20:12.

16. Älä paljasta sinun veljesi vaimon häpyä; sillä se on sinun veljesi häpy. 3 Moos. 20:21. Mark. 6:18.

17. Älä paljasta vaimon ja hänen tyttärensä häpyä; älä ota vaimoksi hänen poikansa tytärtä tahi tyttären tytärtä paljastaaksesi heidän häpyänsä; sillä ne ovat veriheimolaisia, ja se on kauhistus.

18. Älä ota vaimosi sisarta, häntä vaivalaksesi ja hänen häpyänsä paljastaaksesi, vielä vaimosi eläessä.

19. Älä lähästy vaimoa hänen häpyänsä paljastamaan niin kauan kuin hän saastaisuutensa sairautta kärsii. 3 Moos. 20:18.

20. Älä makaa lähimmäisesi vaimoa, äläkä itseäsi sillä saastuta.

3 Moos. 20:10. 2 Sam. 11:4.

21. Ei sinun pidä antaman lapsiasi Molekille uhriksi, ettes häpäisisi sinun Jumalasi nimeä; minä olen Herra. 3 Moos. 20:2 ss. 5 Moos. 18:10.

2 Kun. 23:10. Jer. 32:35.

22. Älä makaa miehenpuolta niinkuin vaimon kanssa maataan; sillä se on kauhistus. 1 Moos. 19:7. 3 Moos. 20:13. Room. 1:27.

23. Älä myöskään eläintä makaa, ettes itseäsi sen kanssa saastuttaisi. Ja älköön yksikään nainen pitääkö yhteyttä eläimen kanssa; sillä se on kauhistus. 2 Moos. 22:19. 3 Moos. 20:15.

24. Ei teidän pidä yhdessäkään näfissä itseänne saastuttaman; sillä näissä kaikissa ovat pakanat itsensä saastuttaneet, jotka minä ajan pois teidän edestäanne.

25. Sen kautta on maa saastutettu, ja minä etsiskelen sen pahat teot, niin että se maa on asujansa oksentava.

26. Sentähden pitääkää minun sääntöni ja oikeuteni, ja älkää näitä kauhistuksia tehkö, ei omainen, eikä vieras, joka teidän seassanne muukalainen on.

27. Sillä kaikkia näitä kauhistuksia ovat tämän maan kansat tehneet, jotka teidän edellänne olivat, ja ovat maan saastuttaneet.

28. Älkää näitä lehkö, ettei se maa myös teitä oksentaisi, jos te sitä saastutate, niinkuin se on oksentanut sen kansan, joka teidän edellänne oli.

29. Sillä kuka ikinä näitä kauhistuksia tekee, pitää hävitettämän kansastansa.

30. Sentähden pitääkää minun käskyni, ettette seuraisi näitä kauhistausisia tapoja, joita he tekivät, jotka teidän edellänne olivat, ettette itseänne niillä saastuttaisi. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

19 Luku.

Käsketään pybyyteen.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 2. Puhu koko Israelin lasten joukolla ja sano heille:

Olkaat pyhät, sillä minä olen pyhä, Herra, teidän Jumalanne.

3 Moos. 11:44, 45. 20:7.
3. Jokainen peljätköön äitiänsä ja isäänsä. Pitääkää minun sabbattini. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

4. Älkää kääntykö epäjumalien tykö, älkäätkä tehkö itsellenne vaeltuita jumalia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. 2 Moos. 20:23. 34:17.

5. Ja kun te Herralle teitte kiitosuhria, niin teidän pitää uhraaman, että se olisi otollinen. 3 Moos. 7:11 ss.

6. Ja se pitää syötämän sinä päivänä, jona te uhraatte, ja toisena päivänä; mutta mitä lähteeksi jää kolmanneksi päiväksi, pitää tullella poltettaman. 3 Moos. 7:16.

7. Jos joku siltä kuitenkin syö kormantena päivänä, niin se on kauhistus, eikä ole otollinen. 3 Moos. 7:18.

8. Ja joka siltä syö, hänen pitää kantaman vääryytensä; sillä Herran on seh saastuttanut, mikä on Herralle pyhitetty, ja hän hävitettäköön kansastansa.

9. Kun te elon leikkaatte maastanne, niin älä tarkkaan leikkaa peltoja reunoja myöten, älä myöskään nouki tähkiä leikkuaan jälkeen.

3 Moos. 23:22. 5 Moos. 24:19 ss.
10. Ja viinimössäsi älä toimita jälkikorjuuta, äläkä nouki varisneita marjoja, vaan jätä ne valvaille ja muukalaisille. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

11. Ei teidän pidä varustaman, eikä valehteleman, eikä pettämän toinen toistanne. 2 Moos. 20:15 ss.

12. Ei teidän pidä väärin vannoman minun nimeeni, ja häpäisemän sinun Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. 2 Moos. 20:7. 5 Moos. 5:11.

Matt. 5:33, 34. Jaak. 5:12.

13. Ei sinun pidä tekemän lähimmäisesi vääryyttä, eikä ryöstämän häneltä mitään. Päivämiesi palkka älköön olko sinun tykönsä huomitseen asti. 5 Moos. 24:14 ss. Tob. 4:15.

Syr. 34:27. Jaak. 5:4.

14. Ei sinun pidä kuuroja kirooman, eikä paneman sokian eteen konipastusta. Vnän sinun pitää pelkäämän sinua Jumalalasi. Minä olen Herra. 5 Moos. 27:18.

15. Ei teidän pidä vääryyttä tekemän tuomiossa; älä vääryydellä pidä köyhän puolta, äläkä puolueellisesti kunnioita voimallista, mutta tuomitse lähimmäisiäsi oikein.

2 Moos. 23:3. 5 Moos. 1:17. 16:19. San. 24:24. Jaak. 2:9.

16. Ei sinun pidä oleman panettelijana kansasi kesken. Ei sinun pidä myös asettaman itsest lähimmäisesi verta vastaan. Minä olen Herra. 2 Moos. 23:1. Ps. 15:3.

17. Ei sinun pidä vihaaman veljeäsi sinun sydämmessäsi; mutta sinun tulee kyllä nuhdella lähimmäisiäsi, ettes vikapäälä tulisi hänen lähtensä. Syr. 19:13 ss. Matt. 5:22. 18:18.

Luuk. 17:3. 1 Joh. 2:9, 11. 3:15.

18. Ei sinun pidä kostaman, eikä vihaaman sinun kansast lapsia: Sinun pitää rakastaman lähimmäisiäsi, niinkuin itseäsi. Minä olen Herra. Matt. 5:43 ss. 22:39. Room. 12:10.

13:9. Gal. 6:14. 1 Tess. 5:15. 1 Piet. 3:9. Jaak. 2:8.

10. Minun sääntöni pitääkää. Älä

Minä kerjassasi kaksi erilaista eläintä yhteen mennä; آیا kyvä peltoosi laita erilaista siementä; alköönkä lähe ylleni kahdesta erilaisesta aineesta, viljalaisesta ja liinaisesta langasta, tehty vaate; 5 Moos. 22:9 ss.

20. Jos mies mekaan vaimon, joka on orja ja jo toiselle miehelle annettu, vaan kuitenkin ei ole tenas-teilu tähi vapaaksi taskettu, niin ovat he rangaistavat, mutta ei heidän tarvitse kuolla, koska vaimo ei ollut vapaa.

21. Mutta miehen pitää tuoman Herralle viikansa edessä oinaan viikaurikist, seurakunnan majan oven eteen.

22. Ja papin pitää sovitaman hänet vikaurinsa oinaalla Herran edessä siitä rikoksesta, jonka hän on tehnyt; niin hänen rikoksensa annetaan hänelle anteeksi.

23. Kun te tullette siihie maahan ja istutate kaikellaista puita, joista syödään, pitää teidän leikkaamatt pois niiden hedelmän, niiden esi-nahan; kolme vuotta pitää teidän pitämän niitä ympärileikkaamatto-mina, niin etette syö niistä;

24. vaan neljäntenä vuonna pitää kaikki niiden hedelmä pyhitettämän kiitokseksi Herralle,

25. ja vasta viidentenä vuonna saatte syödä niiden hedelmät; niin lisätte niiden hedelmän sadon. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

26. Ei teidän pidä mitään syömän veren kanssa. Ei teidän pidä totteleman aavistuksia eikä tulkauksia. 5 Moos. 8:17. 7:26. 17:10 ss.

5 Moos. 12:16. 23 ss. 15:23. Ap. 1: 35:20.

27. Ei teidän pidä kerjusemän paljaksi koko pääne lakea, eikä tyy-ni ajelman teidän partaanne. 5 Moos. 21:5.

28. Ei teidän pidä leikkaaman teidän ihoanne kuolleen tähden, eikä piirusteleman kirjoituksia teidän ihoonne. Minä olen Herra. 5 Moos. 14:1.

29. Ei sinun pidä häpäisemän ty-tärsiä anjaan hänen porttona olla, ettei maa tottuisi haureuteen ja tulisi täyteen kauhistusta.

30. Pitäkää minun sabbattini ja peljättäkää pyhäkköäni. Minä olen Herra.

31. Älkää kääntykö tietäjiltten tykö, ja älkää kysykö velhoilla, et-tette heistä saastuisi. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

5 Moos. 20:6, 27. 18 sm. 29:7 ss. Jes. 8:19.

32. Harmaapään edessä pitää sinun nouseman; ja kunnioittaman

vanhaa, ja peljättämän sinän Jumalalasi. Minä olen Herra.

33. Jos joku muukalainen nousee työ köntsi teidän maallanne, niin ätkkää sortako häntä. 2 Moos. 22:29 ss.

34. Niinkuin omainen olkoon teille vieras, joka muukalaisena plestele teidän keskeillämme; ja sinun pitää rakastaman häntä, niinkuin itseäsi; sillä te olette myös muukalaiset Egyptin maalta. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

35. Älkää tehkö väryyttä tui-miossa, ei kyyneväällä, vailla eikä mitalla. 5 Moos. 25:13 ss. Sam. 11:1. 1ed. 11.2076. Mik. 6:10 ss.

36. Oikla vaaka, oiklat punnititimet, oikla efa, oikla hin-mitta olkoon teillä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka teidät olen johdattanut Egyptin maalta.

37. Niin teidän pitää noudattaman ja tekemän kaikki minun sääntöni ja kaikki minun oikeuteni. Minä olen Herra.

20. Luku.

Rangastus-määräykset.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 2. Sano myös Israelin lapsille:

Jos joku israelin lapsista tää muukalaisista, jotka Israelin maan keskeillä asuvat, lapsiansaantaa Molekille, hän on kuolemalla rangaistava maan kanssa pitää häntä kivittää mäni kuoliaaksi. 5 Moos. 18:21. Ps. 106:27.

3. Ja minä asetan minun kasvoni sitä ihmisiä vastaan, ja hävitän hänen kansastansa, koska hän on antanut lapsiansa Molekille; ja sen kautta pyhäkköni saastuttanut, ja minun pyhäni nimeäni hävittänyt.

4. Ja jos maan kansa siitä ihmisistä säästää, joka lapsiansa on antanut Molekille, niin etteivät he häntä surmaa.

5. Niin minä kuitenkin asetan kasvoni sitä ihmisiä vastaan ja hänen sukuansa vastaan, ja hävitän kansastansa hänet ja kaikki, jotka hänen perheensä Molekille kanssa huorin tehneet ovat.

6. Jos joku kääntyy noitain ja tietäjiltten puoleen, huorin tekemään heidän kanssansa, niin minä asetan kasvoni häntä vastaan, ja hävitän hänet kansastansa. 5 Moos. 18:21.

7. Sentähden pyhitäkää itsenne, ja oiklat pyhi; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. 5 Moos. 11:44 ss. 19:2. 1 Piet. 1:16.

8. Ja pitäkää minun sääntöni, ja tehkääni niitä. Minä olen Herra, joka teitä pyhitän.

9. Joka isäänsä tahi äitiänsä kiroo, hänen pitää totisesti kuoleman; hän on kironnut isäänsä ja äitiänsä, hänen verensä olkoon hänen päällänsä.

2 Moos. 21:17. 5 Moos. 27:16. San. 20:20, 30:17.

Matt. 15:4.

10. Jos joku huorin tekee toisen miehen aviopuolison kanssa, se, joka lähimmäisensä vaimon kanssa huorin tekee, pitää totisesti kuolelletaman, sekä huorintekijä, että huora.

2 Moos. 20:14. Matt. 5:27. Joh. 8:4ss.

11. Jos joku makaa isänsä vaimon, niin paljastaa hän isänsä hävyn, ja he molemmat ovat kuoleamalla rangaistavat; heidän verensä olkoon heidän päällänsä.

3 Moos. 18:8.

5 Moos. 22:30. 27:20.

12. Jos joku makaa miniänsä, niin he molemmat pitää totisesti kuoleman; he ovat kauhistuksen tehneet, heidän verensä olkoon heidän päällänsä.

3 Moos. 18:15.

13. Jos joku miehenpuolen kanssa makaa, niinkuin jonkun vaimon kanssa, niin tekevät he kauhistuksen; heidän pitää molemmat totisesti kuoleman; heidän verensä olkoon heidän päällänsä.

1 Moos. 19:7. 3 Moos. 18:22.

14. Jos joku ottaa vaimokseen naisen ja hänen äitinsä samalla kertaa, hän on kauhistuksen tehnyt; hän on tulella pollettava ynnä ne molemmat, ettei yhtään kauhistusta olisi teidän seassanne.

3 Moos. 18:17.

15. Jos joku makaa eläimen, hänen pitää totisesti kuoleman, ja se eläin tappakaat.

3 Moos. 18:23.

16. Jos joku nainen pitää yhteyttä jonkun eläimen kanssa, niin sinun pitää tappaman sekä naisen, että eläimen; heidän pitää totisesti kuoleman, heidän verensä olkoon heidän päällänsä.

17. Jos joku ottaa vaimokseen sisarensa, isänsä tahi äitinsä tyttären, ja hänen häpynsä näkee, ja se näkee hänen häpynsä, niin on se häpiällinen teko, ja ne ovat kuolellettavat heidän sukunsa kansan edessä; hän on sisarensa hävyn paljastanut, hänen pitää pahuutensa kantaman.

3 Moos. 18:9.

18. Jos joku mies makaa jonkun vaimon hänen sairautensa aikana, ja paljastaa hänen häpynsä, ja avaa hänen lähteensä, ja vaimo paljastaa verensä lähteen; niin ne molemmat pitää hävitettämän heidän kansaustansa.

3 Moos. 18:19.

19. Sinun äitisi sisaren häpyä ja sinun isäsi sisaren häpyä ei sinun pidä paljastaman: Joka niin tekee,

on veriheimolaisensa paljastanut, ja heidän pitää pahuutensa kantaman.

3 Moos. 18:12 ss.

20. Jos joku makaa setänsä vaimon, hän on setänsä hävyn paljastanut; ne pitää heidän rikoksensa kantaman. Lapsittomina heidän pitää kuoleman.

3 Moos. 18:14.

21. Jos joku veljensä vaimon ottaa, se on häpiällinen teko; heidän pitää lapsittomina oleman, että hän on veljensä hävyn paljastanut.

3 Moos. 18:16.

22. Niin pitääkää nyt kaikki minun sääntöni, ja kaikki minun oikeuteni, ja tehkää ne, ettei maa teitä oksentaisi, johonka minä teidän vien asumaan.

3 Moos. 18:25, 28.

23. Ja älkääät vaeltako niitten pakainn säännöissä, jotka minä teidän edeltänne olen ajava ulos, sillä kaikkia näitä he ovat tehneet, ja minä olen kauhistunut heitä.

24. Mutta teille sanon minä: teidän pitää omistaman heidän maansa; sillä minä annan teille sen perinnöksi, sen maan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka olen teidät erottanut muista kansoista.

25. Ja teidän pitää myös erottaman puhtaat eläimet saastaisista, ja saastaiset linnut puhtaista, älkäätkä saastuttako itseään niitten eläinten, lintujen ja kaikkien kautta, kuin maalla matelevat, jotka minä teille erottanut olen, että ne ovat saastaiset.

3 Moos. 11:2 ss. 5 Moos. 14:4.

26. Olkaat siis minulle pyhät, sillä minä, Herra, olen pyhä, ja olen teidät erottanut muista kansoista olemaan minun omani.

27. Jos joku, mies tahi nainen, noituutta tahi tietäjän tointa harjoittaa, hän on rangaistava kuolemalla; hän on kivitettävä kuoliauksi, verenvika on hänen päällänsä.

2 Moos. 22:18. 3 Moos. 19:31. 5 Moos. 18:10 ss.

1 Sam. 28:7.

21 Luku.

Sääntöjä papille.

Ja Herraanoi Moosekselle: puhu papille, Aaronin pojille, ja sano heille: pappi älköön saastuttako itseänsä yhdessäkään kuolellettavan kansastansa,

4 Moos. 6:6 ss. Hes. 44:25.

2. Vaan ainoastaan hänen lähimmässä suvussansa: niinkuin hänen äitinsä, isänsä, poikansa, tyttärensä ja veljensä;

3. ja myös sisaressansa, jos hän neitsyt on ollut ja asunut hänen tykönsä, eikä yhdenkään miehen

vaimona ole ollut, saa hän itsensä saastuttaa.

4. Koska hän on esimies kansansa, niin älköön hän saastuttako itseänsä, eikä halventako itseänsä.

5. Pappi älkööt ajelko päälakiansa paljaaksi, eivätkä keritkö partiansa kulumia, eikä leikatko ihoonsa merkkiä. 3 Moos. 19:27. 5 Moos. 14:1. Hea. 44:20.

6. Heidän pitää Jumalallensa pyhät oleman, eikä häpäisemän Jumalansa nimeä; sillä he uhraavat Herran tuliuhria, Jumalansa leipää, sentähden pitää heidän oleman pyhät.

7. Älköön kukaan heistä ottako vaimokseen porttoa, eikä häväistyä eikä miehensä hylkäämää vaimoa; sillä hän on pyhä Jumalallensa.

8. Sinun tulee pitää häntä pyhänä, sillä hän uhraa sinun Jumalasi leipää; hän olkoon sinulle pyhä, sillä minä, Herra, olen pyhä, joka teidän pyhitän.

9. Jos papin tytär rupeaa salavuoteiseksi, hän pitää tulessa poltettana; sillä hän on häväissyt isänsä.

10. Joka on ylimmäinen pappi veljensä seassa, jonka pään päälle voiteluöljy on vuodatettu, ja käsi täytetty on, että hän papin pukuun puetaan, hänen ei pidä paljastaman päättänsä, eikä repäisemän vaatteitansa. 3 Moos. 10:6.

11. Ei yhdenkään kuolleen ruumiin tykö tuleman, eikä saastuttaman itseänsä isässänsä tahi äidissänsä. 4 Moos. 6:7.

12. Älköön hän lähtekö pyhäköstä, ettei hän saastuttaisi Jumalansa pyhäkköä; sillä hänen Jumalansa voiteluöljyn vihkimys on hänen päälänsä. Minä olen Herra. 2 Moos. 28:35.

13. Hänen pitää ottaman neitsen vaimoksensa. Hea. 44:22.

14. Leskeä, tahi hyljättyä, tahi häväistyä, taikka porttoa älköön hän ottako; vaan neitsen omasta kansastansa ottakoon hän vaimokseen.

15. Ettei hän saastuttaisi siementänsä kansansa seassa; sillä minä olen Herra, joka hänen pyhitän.

16. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

17. Puhu Aaronille, ja sano: jos joku virhe on jossakussa sinun siemenessäsi teidän suvussanne, älköön hän lähestykö uhraamaan Jumalansa leipää.

18. Sillä ei kukaan, jossa joku virhe on, saa astua esille, oli hän sitten sokia, tahi ontuva, oli hänellä joku vamma kasvoissa tahi joku jäsen liika suuri,

19. oli hän virheellinen jalasta tahi kädestä,

20. tahi kyttyräselkä tahi kämpiökasvuinen, vikainen silmästä tahi pisamainen, rupinen tahi rivinoma rauhaisista.

21. Jos jossakin papin Aaronin siemenessä virhe on, älköön hän lähestykö uhraamaan Herran tuliuhria; hänellä on virhe, sentähden älköön hän lähestykö Jumalansa leipää uhraamaan.

22. Kuitenkin saa hän syödä Jumalansa leivästä, sekä siitä pyhästä, että kaikkeen pyhimmästä.

23. Mutta ei hän kuitenkaan saa tulla esiripun tykö, eikä lähesyä alttaria, koska hänessä on virhe, ettei hän saastuttaisi minun pyhäni; sillä minä olen Herra, joka heidän pyhitän.

24. Ja Mooses puhui nämä Aaronille ja hänen pojilleensa, ja kaikille Israelin lapsille.

22 Luku.

Vielä sääntöjä pappeille. Laki uhrin syömisestä.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Aaronille ja hänen pojilleensa, että he karttavat niitä pyhiä lahjoja, joita Israelin lapset minulle pyhitävät, etteivät he häpäissisi minun pyhää nimeäni. Minä olen Herra.

3. Sano siis heille: jos joku jälkeentulevaisianne kaikesta siemenestäne lähestyy pyhitettyjä lahjoja, joita Israelin lapset pyhittävät Herralle, ja hänen saastaisuutensa on hänessä, hän on hävitettävä pois minun kasvojeni edestä. Minä olen Herra.

4. Kuka ikänä Aaronin siemenestä on spitaalinen tahi vuotavainen, hän ei saa syödä pyhitetyistä, ennen kuin hän puhdistetaan. Ja jos joku koskee johonkuhun saastaiseen ruumiiseen, taikka siihen, joka siemenensä vuodattaa unessa; 3 Moos. 15:2, 16.

5. taikka jos joku koskee johonkuhun matelevaiseen, joka hänelle saastainen on, taikka ihmiseen, joka hänet saastuttaa, olkoon hänen saastaisuutensa mikä hyvänsä;

6. se, joka koskee johonkuhun näistä, olkoon saastainen iltaan asti, älköönkä syökö niistä pyhitetyistä, vaan hänen pitää ensiksi pesemän ruumiinsa vedellä.

7. Mutta kun aurinko on laskenut, ja hän on puhdistettu, niin syököön

isään pyhitetyistä; sillä se on hänen ruokansa.

6. Jos se kuoli tahti pedon rautelema eläimän älköön hän syökö, ettei hän siitä saastuisi. Minä olen Herra.

2 Moos. 22:34. Hes. 40:31.

9. Sentähden tulee heidän pitää minun sääntöni, etteivät saattaisi syöttää päällensä ja kuohisi siitä, koska ne pyhää saastuttavat. Minä olen Herra, joka heitä pyhitän.

10. Mutta älköön yksikään muukalainen syökö niistä pyhitetyistä; ei papin majamies, eikä palkollinen saa syödä pyhitettyä.

11. Mutta jos pappi ostaa jonkun palkollisen rahallansa, se syököön siitä; ja joka hänen huoneessansa syntynyt on, se myös syököön hänen leivästensä.

12. Ja jos pappi tytär tulee jonkun muukalaisen vaimoksi, niin ei hän saa syödä siitä pyhitetystä ylönnyksestä.

13. Mutta jos papin tytär tulee leskeksi tahti hyljättyksi, eikä hänellä ole siementä, ja hän tulee jälleen kolm' isänsä huoneeseen, niin hän saa syödä isänsä leivästä, niinkuin silloinkin, kun hän neitsenä oli. Mutta ei yksikään muukalainen saa siitä syökä.

3 Moos. 10:14.

14. Ja jos joku tietämättänsä syö niistä pyhitetyistä, hänen pitää lisäämän siihen viidennen osan, ja antaman papille pyhitetyn. 3 Moos. 6:16.

15. Pappi älkööt saastuttako niitä pyhiä lahjoja, joita Israelin lapset antavat Herralle.

16. Etteivät saattaisi rikosta ja vikaa päällensä, syödessänsä heidän pyhitettyjä lahjojansa; sillä minä olen Herra, joka heitä pyhitän.

17. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

18. Puhu Aaronille ja hänen pojillensa; ja kaikille Israelin lapsille, ja sano heille: jos joku Israelin huoneesta tahti muukalainen Israelissa tahtoo uhrata, olkoon se lupauksesta taikka vapaasta tahdosta, jota he tahtovat uhrata Herralle polttouhriksi.

19. Näin tehkäätkä se niin, että se tulisi otolliseksi, ja uhratakoon virheetön härkyninen karjasta, otmas karitsoisista, tahti kauris vuohista.

20. Mutta älkööt ottako yhtään eläintä, jossa virhe on; sillä ei se ole hänelle otollinen teillä. 5 Moos. 15:21. 17:1.

21. Jos joku tahtoo uhrata Herralle kiitosuhria karjasta tahti lampaista, joko erihomaisen lupauksen johdosta taikka vapaasta tahdosta, niin ol-

koon se virheetön; että se olisi otollinen; ei siinä saa olla yhtään virhettä. Mal. 1:8, 13.

22. Jos se on sokka, taikka raxarikko, taikka jäsenpuoli, taikka kuitvuttunut, taikka rupinen, taikka köhnäinen, niin ei senkaltaista pidä Herralle uuraaman, älkäätkä tulluhria niistä antako Herran joltarille.

23. Härän tahti lampaan, jolla joku jäsen on liian suuri tai liian pieni, saat sentään uhrata vapaa-tahdon uhriksi; mutta ei se ole otollinen lupauksen uhriksi. 3 Moos. 27:18.

24. Älkäätkä sitä uhratko Herralle, joka muserrettu, runneltu, revitty, tahti haavoitettu on; ei teidän pidä sitä teidän maassanne tekemän.

25. Älkäätkä myöskään jonkun muukalaisen kädestä ottakouhrataksenne sellaista Jumalanne leiväksi, sillä ne ovat turmeltuneita ja virheellisiä; eivät ne tee teitä otollisiksi.

26. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

27. Kun vasikka, karitsa, tahti vohla on syntynyt, niin olkoon seemän-sä tykönsä seitsemän päivää; mutta kahdeksantena päivänä ja sen jälkeen on se otollinen tulluhriksi Herralle.

28. Älkäätkä nautaa tahti lammaasta teurastako sikiöinensä samana päivänä. 5 Moos. 22:3 as.

29. Kun te uuraatte Herralle kiitosuhria, pitää teidän sen niin uuraaman, että se otollinen olisi.

30. Se pitää syötämän sinä päivänä, ja älköön mitään jätettäväksi huomeneksi. Minä olen Herra. 3 Moos. 7:15.

31. Pitäkäätkä minun käskyni ja tehkäätkä ne. Minä olen Herra.

32. Älkäätkä häväiskö minun pyhää nimeäni, sillä minä tahdon tulla pyhitetyksi Israelin lasten keskellä. Minä olen Herra, joka teitä pyhitän. 3 Moos. 10:3.

33. Ja joka olen teidät johdattanut Egyptiin maalu, että minä olisin teidän Jumalanne. Minä olen Herra.

23 Luku.

Vuotisten juhlapäivän sääntö.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: nämä ovat Herran juhlat, jotka teidän pitää julistaa pyhiksi kokouksiksi; ne ovat minun juhlauni.

3. Kuusi päivää tulee teidän tehdä työtä, vaan seitsemäntenä päivänä on suuri sabbatti, pyhä kokous. Jo-

na ei teidän pidä yhtään työtä tekemän. Se on Herran sabbatti missä paikassa asunnettekkin. 2 Moos. 20:9.

23:12. 5 Moos. 5:13 ss. Luuk. 13:14.

4. Nämä ovat Herran juhlapäivät, pyhät kokoukset, jotka teidän pitää pitämän määrätyllä ajallansa:

5. Ensimmäisen kuukauden neljäntoista päivänä illan suussa on Herran pääsiäinen. 2 Moos. 12:15 ss. 23:15. 4 Moos. 28:16 ss. 5 Moos. 16:1.

6. J saman kuukauden viidentoista päivästä on Herran happamatoman leivän juhla; silloin pitää teidän syömän happamatonta leipää seitsemän päivää.

7. Ensimmäisenä päivänä olkoon teillä pyhä kokous, eikä yhtään raskasta työtä pidä teidän silloin tekemän.

8. Ja teidän pitää uhraaman Herralle tuliuhria seitsemän päivää. Seitsemäntenä päivänä on myös pyhä kokous; silloin ei teidän pidä yhtään raskasta työtä tekemän.

9. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

10. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: kun te talette siihen maahan, jona minä annan teille, ja te leikkaatte siellä elon, niin teidän pitää viemän papille sen lyhteen, joka on uulinen teidän eloslänne.

11. Ja sen lyhteen pitää hänen häälyttämän Herran edessä, että te tulisitte otolliseksi; päivää jälkeen sabbattiin pitää papin sen häälyttämän.

12. Ja teidän pitää sinä päivänä, jona teidän lyhteenne häälytetään, uhraaman virheettömän vuosikauttisen karitsan polttouhriksi Herralle.

13. Ja ruokauhriksi kaksi kymmenosaa efaa öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, tuliuhriksi ja otolliseksi hajuksi Herralle, sekä juomauhriksi neljännes hinniä viiniä.

14. Ja älkää syökö uutisleipää, kuitattuja täkkäpäitä tahi tuoreita jyvii ennenkuin olette kantaneet Jumalenne uuhriin. Se olkoon ikäinen sääntö teille suvusta sukuun, missä asunnettekkin.

15. Sitten lukekaat siitä toisesta sabbatin päivästä, jona te kannoitte esille häälytyslyhteen, seitsemän täysinäistä viikkoa, 5 Moos. 16:10.

16. Toiseen päivään asti, seitsemännen viikon jälkeen, se on, lukekaat viisikymmentä päivää, ja sitten uhraat Herralle ruokauhria uutisesta.

17. Asumastolistanne; jossa asutte, otokaat kaksi häälytysleipää, jotka

ovat leivotut kahdesta kymmenteosaa efaasta hienoja jauhoja ja hapatelut, Herralle uutiseksi.

18. Ja tuokaat ynnä leipänne kanssa seitsemän vuosikautista ja virheetöntä karitsaa, yhden nuoren härän ja kaksi oinasta uhrattavaksi Herralle polttouhriksi siihen kuuluvine ruokauhriineen ja juomauhriineen; se on tuliuhri hyväksi hajuksi Herralle.

19. Niin myös pitää teidän valmistaman kauriin rikosuhriksi, ja kaksi vuosikautista karitsaa kiitosuhriksi.

20. Ja papin pitää häälyttämän ne uutisleivän mukana häälytykseksi Herran edessä kahden karitsan kanssa. Ne olkoot Herralle pyhät, ja papin omat.

21. Ja teidän pitää kuuluttaman sinä päivänä pyhän kokouksen pidettäväksi; ei teidän pidä silloin työtä tekemän. Tämä olkoon ikäinen sääntö teille suvusta sukuun, missä asunnettekkin.

22. Kun te leikkaatte elon teidän maastanne, ei sinun pidä aivan tarkkaan peltoa kulumia leikkaaman, eikä täkkäpäitä noukkiman, vaan jättä vaivaisille ja muukalaisille. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

3 Moos. 19:9 ss. 5 Moos. 24:19.

23. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

24. Puhu Israelin lapsille, ja sano seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä pitääkää muistoksi soittamisen sabbatti, pyhä kokous.

4 Moos. 29:1.

25. Silloin älkää mitään raskasta työtä tehkö, ja teidän tulee uhrata tuliuhri Herralle.

26. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

27. Mutta saman seitsemännen kuukauden kymmenentenä päivänä on sovintopäivä, se olkoon teille pyhäkokous; silloin vaivatkaa teidän sielunne, ja uhraatkaa Herralle tuliuhri.

3 Moos. 16:30. 23:9. 4 Moos. 29:7 ss.

28. Ja ei pidä teidän yhtään työtä tekemän sinä päivänä; sillä se on sovintopäivä, jolloin te sovittetaan Herran, teidän Jumalanne edessä.

29. Ja jokainen, joka ei sinä päivänä vaivaa sielunsa, hän on hävitettävä kansastansa.

30. Ja jokainen, joka sinä päivänä jotakin työtä tekee, hänen minä hukutan kansastansa.

31. Sen tähden ei pidä teidän silloin mitään työtä tekemän. Se olkoon ikäinen sääntö teille suvusta sukuun, missä asunnettekkin.

32. Suuri sabbatti on se oleva teille, ja teidän pitää vaivaaman teidän sielujanne. Kuukauden yhdeksäntenä päivänä ehtoona tulee teidän pitää tämä sabbatti, illasta iltaan saakka.

33. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

34. Puhu Israelin lapsille, sanoen: tämän seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä on Herran lehtimajan juhla, seitsemän päivää.

2 Moos. 23:16. 4 Moos. 29:12ss. 5 Moos. 16:13. Joh. 7:2, 37.

35. Ensimmäisenä päivänä pitää oleman pyhä kokous; ei teidän pidä yhtään työtä silloin tekemän.

36. Seitsemän päivää pitää teidän uhraaman tuliuhria Herralle; kahdeksantena päivänä olkoon teillä pyhä kokous, ja teidän pitää tekemän tuliuhri Herralle, sillä se on juhla kokous: ei pidä teidän yhtään työtä silloin tekemän;

37. Nämä ovat Herran juhlapäivät, jolloin teidän pitää kuuluttaman pyhät kokoukset, ja uhraaman Herralle tuliuhria, polttouhria, ruokauhria, juomauhria, joka päivä siksi päiväksi määrättyjä uhreja,

38. paitsi Herran sabbattia, ja paitsi teidän lahjojanne ja paitsi lupausuhrienne ja paitsi kaikkea vapaaehtoisia uhrienne, joita te tuotte Herralle.

39. Viidentenätoista päivänä seitsemättä kuuta, koottuanne vuoden tullen maalta, tulee teidän juhlaallisesti viettää Herran riemujuhlaa, seitsemän päivää. Ensimmäisenä päivänä on sabbatti, ja kahdeksantena päivänä on myös sabbatti.

40. Ja teidän pitää ensimmäisenä päivänä ottaman hedelmiä parhaimmista puista, palmun vesoja, ja oksia tuuheista puista, ja pajulehviä ja oleman iloiset seitsemän päivää Herran, teidän Jumalanne edessä.

Neh 8.14 ss.

41. Ja tätä riemujuhlaa tulee teidän pitää Herralle vuodessa seitsemän päivää. Se olkoon ikuisena sääntönä teille suvusta sukuun, että teidän pitää pyhää riemujuhlaa pitämän seitsemäntenä kuukautena.

42. Seitsemän päivää pitää teidän asuman lehtimajoissa, joka omainen on Israelissa, hänen pitää asuman lehtimajoissa,

43. että jälkeläisenne tietäisivät, kuinka minä olen antanut Israelin lasten asua majoissa, kun johdatin heidät Egyptin maalta. Minä olen Herran, teidän Jumalanne.

44. Ja Mooses puhui näistä Herran juhlapäivistä Israelin lapsille..

24 Luku.

Määrityksiä kynttilälajalasta ja näyteleivistä. Herran nimen pilkkaajan rangaistus.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Käske Israelin lasten tuoda sinulle selkiätä, öljypuun hedelmistä puserrettua öljyä kynttilälajalkaa varten, että lamput voidaan joka päivä sytyttää palamaan. 2 Moos. 27:20 ss.

3. Ulko-puolella todistuksen esirippua seurakunnan majassa pitää Aaronin sitä alati hoitaman ehtoosta niin aamuun asti, Herran kasvojen edessä. Se olkoon ijankaikkinen sääntö teille suvusta sukuun.

4. Ja hänen pitää aina valmistaman lamput puhtaaseen kynttilälajalkaan Herran edessä.

5. Ja sinun pitää ottaman hienoja jauhoja ja leipoman niistä kaksitoista kakkua; kaksi kymmenes-osaa efaa pitää oleman joka kakussa.

2 Moos. 25:30. Matt. 12:4.

6. Ja sinun pitää paneman ne kahteen läjään, kuusi kumpaankin läjään, puhtaille pöydälle Herran eteen.

7. Ja sinun pitää paneman niiden päälle puhdasta pyhää savua olemaan muisto-uhrina leivän sijasta; se on tuliuhri Herralle.

8. Joka sabbatin päivänä ovat ne valmistettavat Herran eteen; se on Israelin lasten lahja ijankaikkiseksi liitoksi.

9. Ja ne olkoat Aaronin ja hänen poikainsa omat; heidän pitää ne syömän pyhässä sijassa; sillä se on kaikkein pyhin ja hänen ikuisena oikeutena Herran tuliuhreista.

2 Moos. 29:32. 3 Moos. 8:31. 1 Sam. 21:6.

10. Ja yksi mies, Israelilaisen vaimon, mutta Egyptiläisen miehen poika, läksi ulos Israelin lasten sekaan ja riiteli leirissä toisen Israelilaisen miehen kanssa.

11. Ja Israelilaisen vaimon poika pilkkasi Herran nimeä ja kirosi. Niin toivat he hänen Mooseksen eteen Ja hänen äitinsä nimi oli Selomit, Dibrin tytär, Danin sukunnasta.

12. Ja he panivat hänet vankeuteen niin kauaksi, että heille olisi selkiä päätös annettu Herran suusta.

4 Moos. 15:34.

13. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

14. Vie hän leiristä ulos, joka kirjoillut on, ja anna kaikkein, jotka

sen kuulivat, laskea kätensä hänen päälle, ja koko seurakunta kivistäköön hänet.

5 Moos. 17:7.

15. Ja puhu Israelin lapsille, sanoen: kuka ikänä Jumalattansa kirollee, hänen pitää kantaman syntinsä.

16. Ja joka Herran nimeä pilkkaa, sen pitää totisesti kuoleman; koko kansan pitää hänet kuoliaaksi kivittämän. Oli se muukalainen tahi oma kansalainen, ken pilkkaa Herran nimeä, hänen pitää kuoleman.

2 Moos. 20:7.

17. Jos joku lyö jonkun ihmisen kuoliaaksi, hänen pitää totisesti kuoleman.

2 Moos. 21:12. 4 Moos. 35:15 ss.

18. Vaan joka jonkun naudan lyö kuoliaaksi, hänen pitää sen maksaman, hengen hengestä.

19. Ja joka saattaa lähimmäisellensä jonkun vammaan, hänelle pitää niin tehtämän, kuin hänkin tehnyt on,

2 Moos. 21:24. 5 Moos. 19:21.

20. haava haavasta, silmä silmästä, hammas hampaasta; niinkuin hän on jonkun ihmisen vahingoittanut, niin pitää myös hänelle jälleen tehtämän.

Matt. 5:38 ss.

21. Joka lyö kuoliaaksi naudan, hän sen maksakoon; vaan joka tappea ihmisen, sen pitää kuoleman.

22. Sama laki vallittakoon teidän seassanne niin muukalaisen kuin omaisenkin suhteen; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.

2 Moos. 12:49.

23. Kun Mooses oli näitä puhunut Israelin lapsille, niin veivät he sen miehen, joka kirollut oli, ulos leiristä ja kivittivät hänet kuoliaaksi. Israelin lapset tekivät niinkuin Herra oli Moosekselle käsenyt.

25 Luku.

Lepovuosi ja riemuvuosi.

Ja Herra puhui Moosekselle Sinain vuorella, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano helle: kun te tulette siihen maahan, jonka minä teille annan, niin maa pitääköön Herralle lepoa.

2 Moos. 23:10 ss.

3. Kuusi vuotta pitää sinun peltosi kylvämän, ja kuusi vuotta viinimäkei leikkaaman, ja sen hedelmät kokooman,

4. mutta seitsemäntenä vuonna pitääköön maa Herralle sen suuren lepopyhän, jona ei sinun pidä kylvämän sinun peltosi eikä leikkaaman sinun viinimäkeäsi.

5. Ja mitä itsestänsä kasvaa laihostasi, sitä ei sinun pidä leikkaaman,

ja viinimarjoja, jotka leikkaamattomissa viinipuissa ovat kasvaneet, ei sinun pidä noukkiman, sillä se on maan lepovuosi.

6. Mutta mitä maan levätessä kasvaa olkoon teille ruuaksi, sinulle, sinun palvelijallesi, ja piiallesi, niin myös päivämiehellesi, huonekuntaisellesi ja muukalaiselle sinun tykönäsi.

7. Ja sinun karjallesi ja eläimille maallasi olkoon kaikki, mitä siinä kasvaa, ruuaksi.

8. Ja sinun pitää laskeman seitsemän lepovuotta, niin että seitsemän vuotta pitää seitsemän kertaa luetaman: ja seitsemän lepovuoden aika tekee yhdeksän vuotta viidettä-kymmentä.

9. Niin sinun pitää antaman soittaa pasunalla ylitse koko teidän maakuntanne, seitsemän kuu-kauden kymmenentenä päivänä; juuri sovintopäivänä antakaat pasunan käydä yli koko teidän maakuntanne.

3 Moos. 23:27 ss.

10. Ja teidän pitää sen viidennen-kymmenennen vuoden pyhittämän ja julistaman vapautta maassa kaikille niille, jotka siinä asuvat, sillä se on teidän riemuvuotenne; silloin pitää kunkin saaman takaisin oman perintömaansa, jokainen sukunsa omaisuuden.

11. Sillä viideskymmenes vuosi on teidän riemuvuotenne; ei teidän pidä kylvämän, eikä leikkaaman itsestänsä kasvanutta, eikä noukkiman, mitä leikkaamattomissa viinipuissa on kasvanut.

12. Sillä se on riemuvuosi, se olkoon teille pyhä. Mutta pellostä syökäätkä mitä se kasvaa.

13. Tämä on riemuvuosi, jona kukin teistä saa palata omaan perintöosaansa.

14. Jos jotakin myöt lähimmäisellesi, taikka ostat jotakin häneltä, niin älköön toinen toistansa pettäkö.

1 Tess. 4:6.

15. Vaan vuosien luvun jälkeen riemuvuodesta pitää sinun ostaman lähimmäiseltäsi, ja vuodentulon luvun jälkeen pitää hänen sinulle myömän.

16. Jota useammul vuodet ovat, sitä enemmän korota hinta, ja mitä harvemmat vuodet ovat, sitä enemmän alenna hinta; sillä vuoden tulojen luvun jälkeen myöpi hän sinulle.

17. Älköön kenkään pettäkö lähimmäistänsä, vaan pelkää Jumalattasi, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.

18. Sentähden noudattakaat minun sääntöni ja pitäkää minun oikeuteni, ja tehkää näin mukaan; silloin saatte turvallisesti asua maassa.

19. Ja maa on antava teille hedelmänsä, ja teillä pitää oleman kyllä syötävää, ja te asutte pelkäämättä siinä.

20. Ja jos te kysytte: mitä me syömme seitsemäntenä vuonna, jos emme saa kylvää, eikä vuoden tuloa koota?

21. Niin tietäkää, että minä käsken siunaukseni tulla kuudentena vuotena teidän ylitsenne, niin että se antaa teille kolmen vuoden tulon.

22. Ja te kylvätte kahdeksantena vuonna, ja vanhasta vuoden kasvusta syötte yhdeksänten vuoteen asti, niin että syötte vanhasta uuteen asti.

23. Sentähden ei teidän pidä maata ainaseksi myömän; sillä maa on minun, ja te olette muukalaiset ja vieraat minun edessäni.

1 Aik. 29:15. Ps. 89:13.

24. Ja koko teidän omistamassa maassanne olkoon maa takaisin lunastettava.

25. Jos veljesi köyhtyy, ja myö sinulle omaisuuttansa, ja hänen lähimmäinen lankonsa tulee hänen tykönsä, ja tahtoo lunastaa, niin hän lunastakoon sen, minkä hänen veljensä myönyt on. Ruut. 4:1 ss.

26. Ja jos ei olisi lähimmäistä, joka sen lunastaisi, ja hän itse voi saada kokoon, mitä sen lunastukseksi tarvitaan,

27. niin pitää laskettaman vuodet siitä kuin hän möi, ja annettaman lunnaat jäljellä olevista vuosista hänelle, jolle hän möi, että hän saisi omaisuutensa jälleen.

28. Mutta jos ei hänellä ole niin paljon varoja, että hän voisi sen maksaa, niin jääköön mitä hän myönyt on ostajan käteen riemuvooteen asti. Mutta riemuvoonna on se vapaa, ja hän saakoon omansa jälleen.

29. Joka myö asuttavan huoneen muurilla varustetussa kaupungissa, hänellä olkoon oikeus lunastaa se takaisin vuoden sisällä; sen ajan kuluessa hän saa sen lunastaa.

30. Mutta jos ei hän lunasta sitä vuoden kuluessa, niin jääköön se huone kaupungissa ainaseksi ostajalle ja hänen suvullensa; sitä ei pidä luovutettaman riemuvootena.

31. Mutta jos huone on maakylässä, missä ei ole muuria ympärillä, niin se pitää luettaman peltomaak-

si; se lunastetaan, ja tulee riemuvootena vapaaksi.

32. Leviläiset saakoot kuitenkin aina lunastaa huoneensa niissä kaupungeissa, joihin heillä on omistusoikens.

33. Jos joku Leviläisistä lunastaa huoneen, olkoon myöty huone siinä kaupungissa, johon hänellä on omistusoikeus, vapaa riemuvoonna; sillä huoneet Leviläisten kaupungeissa ovat heidän omaisuutensa Israelin lasten seassa.

34. Ja maata heidän kaupunkieinsa ympäriltä ei pidä myötämän; sillä se on heidän ainainen omaisuutensa.

4 Moos. 35:2.

35. Jos sinun veljesi köyhtyy ja joutuu rappiolle sinun tykönsä, niin sinun tulee hänestä pitää huolta, hän eläköön muukalaisena tahi huonekuntalaisena sinun luonasi.

36. Älä ota korkoa eikä voittoa häneltä, vaan pelkää Jumalata, että veljesi saisi elää sinun kanssasi.

2 Moos. 22:25. 5 Moos. 23:19. San. 28:8.

Ps. 15:5. Hes. 18:8. 22:12.

37. Ei sinun pidä antaman rahaasi hänelle korkoa vastaan, eikä antaman viljaasi kasvolle.

38. Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka teidän johdatin Egyptin maalta, antaakseni teille Kanaanmaan, ja ollakseni teidän Jumalanne.

39. Jos sinun veljesi köyhtyy sinun tykönsä, ja myö itsensä sinulle, niin ei sinun pidä häntä pitämän niinkuin orjaa. 2 Moos. 21:2. 5 Moos. 15:12.

Jer. 34:14.

40. Mutta hänen pitää oleman sinun tykönsä päivämiehenä tahi huonekuntalaisena, palvelen sinua riemuvooteen asti.

41. Silloin hän käyköön ulos vapaana sinun tykösi lapsinensa, ja tulkoon sukunsa tykö jälleen, ja palatkoon isäinsä perintöosaan.

42. Sillä he ovat minun palvelijani, jotka minä Egyptin maalla johdatanut olen; sentähden ei pidä heitä orjan tavalla myötämän.

43. Älä ankarasti heitä hallitse; pelkää sinun Jumalata. Ef. 6:9. Kol. 4:1.

44. Jos sinä tahdot pitää mies-tahi nais-orjaa, niin osta ne pakanoilta, jotka teidän ympärillänne ovat.

45. Ja huonekuntalaisilta, jotka muukalaiset ovat teidän seassanne, voitte te niitä ostaa, ja heidän sukulaisiintansa, jotka he teidän tykönsä maassanne synnyttäneet ovat; ne olkoot teidän omanne.

46. Ja pitäkää heidät omananne,

ja antakaat lapsillenne teidän jälkeenne ainaseksi perimiseksi; niiden pitää iäti oleman teidän orjanne. Mutta teidän veljenne, Israelin lapset, älkööt toinen toistansa kovasti kohdelko.

47. Jos muukalainen tahi huonekuntalainen sinun tykönäsi tulee varalliseksi ja sinun veljesi köyhtyy hänen tykönänsä, niin että hän myö itsensä muukalaiselle, joka huonekuntalaisena sinun tykönäsi on, tahi jollekulle muukalaisen suvusta,

48. niin pitää hänellä oikeus oleman tulla jälleen lunastetuksi, sittekuin hän on itsensä myönyt, että joku hänen veljistänsä saa hänen lunastaa vapaaksi;

49. hänen setänsä tahi setänsä poika lunastakoon hänet, taikka joku hänen lähimmäisestäsä suvustansa, tahi jos hän itse taitaa niin paljon koota, niin lunastakoon itsensä.

50. Ja hänen pitää lukua laskeman ostajansa kanssa, siitä vuodesta jona hän möi itsensä riemuvuoteen asti, ja myömäärä laskettakoon vuosien luvun jälkeen; ja palkka koko ajalta on laskettava samaksi kuin päivämiehen.

51. Ja jos vielä monta vuotta on riemuvuoteen, niin hänen pitää sitä enemmän antaman lunastuksestansa, sen rahamäärän suhteen, jolla hän on ostettu.

52. Mutta jos ainoastaan muutamia vuosia on jällellä riemuvuoteen, niin laskekoon lukua hänen kanssansa, ja maksakoon lunastuksensa niitten vuosien mukaan, jotka on palvelut.

53. Hänen palkkansa on päivämiehen vuosipalkan mukaan laskettava vuosi vuodelta; ja älköön kukaan sinun silmäisi edessä kohdelko häntä kovuudella.

54. Mutta jos ei hän näin lunasta itseänsä, niin käyköön riemuvuonna vapaana ulos lapsinensa.

55. Sillä Israelin lapset ovat minun palvelijani; he ovat minun palvelijani, jotka minä olen Egyptin maalta johdattanut ulos. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

26 Luku.

Jumalisuuden ja jumalattomuuden palkka.

Älkää tehkö itsellenne epäjumalia, älkää pystyttäkö kuvia, eikä myös patsaita, älkää myöskään kivikuvia asettako maahanne kumartaaksenne niitä; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne.

2 Moos. 20:4 ss. 1 Moos. 5:3 ss., 16:22. Ps. 81:10 ss. Ps. 97:7.

2. Pitäkää minun sabbattini, ja peljätkää minun pyhäkköäni. Minä olen Herra.

2 Moos. 20:8. 3 Moos. 19:30. 3. Jos te minun sääntöjeni mukaan vaellatte, ja minun käykyni kätette ja teette niitä,

5 Moos. 11:13 ss., 28:1 ss. 4. niin minä annan tälle sateen ajallansa, ja maa antaa kasvonsa, ja kedon puut antavat hedelmänsä.

5. Ja riihen aika ulottuu viinin uutiseen asti, ja viinin uutinen ulottuu toukoaikaan asti, ja teillä pitää oleman leipää viljalta, ja saatte asua levollisesti maassanne.

6. Ja minä annan rauhan maallenne, ja te saatte levätä, eikä kenkään teitä peljätä. Minä ajan pahat pedot maaltanne pois, eikä mikään miekka käy teidän maanne läpise.

7. Te ajatte vihollisianne takaa, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne.

8. Viisi teistä karkoittaa sata, ja sata teistä karkoittaa kymmenen tuhatta, ja teidän vihollisenne kaatuvat teidän edessänne miekkaan.

Jos. 23:10. 2 Aik. 14:9, 12.

9. Ja minä käännyn teidän puoleenne, ja teen teidät hedelmälliseksi ja lisään teitä, ja vahvistan liittoni teidän kanssanne. Hea. 37:26 ss.

10. Ja te saatte syödä tallella olutta vanhaa, ja vanhat viedään pois uuden edeltä.

11. Ja minä asetan asumasijani teidän keskellenne, ja minun sieluni ei hyljää teitä. 2 Moos. 29:45. 2 Kor. 6:16.

12. Ja minä vaellan teidän keskellenne ja olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. 13. Sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka johdatin teidät ulos Egyptin maalta, ettei teidän tarvinut olla orjina siellä. Minä olen murtautunut poikki teidän ikenne, ja olen antanut teidän käydä pystyssä päin.

14. Mutta jos ette kuule minua, ettekä tee kaikkia näitä käskyjä,

5 Moos. 28:15 ss. Val. v. 2:17. Mal. 2:2 ss.

15. vaan suututte minun sääntöihini, ja teidän sielunne hylkää minun oikeuteni, ettekä tee kaikkia minun käskyjäni, ja rikotte minun liittoni,

16. niin minä teen tälle nämä: minä rankaisen teitä onnettomuudella, kuivataudilla, ja poltetaudilla, josta teidän kasvonne raukeavat ja sielunne nääntyvät; ja te kylvätte siemenenne turhaan, ja teidän vihollisenne syövät sen.

17. Ja minä asetan kasvoni teitä vastaan, ja viholliset lyövät teidät, vihamiehenne hallitsevat teitä, tei-

dän pitää paeta, vaikka ei kenkään teitä aja takaa.

3 Moos. 17:10.

Job. 36:12. Jes. 1:20. San. 28:1.

18. Jollette vielä sittenkään kuule minua, niin minä lisää sen seitsemän kertaa, rangaistakseni teitä teidän synteinne tähden.

19. Ja minä sürjen teidän ylpeytenne uppiniskaisuuden, minä teen taivaanne raudan kovaksi, ja teidän maanne vasken kaltaiseksi.

20. Ja voimanne kuluu hukkaan, niin ettei teidän maanne kasvoansa anna, eikä puut kedolla anna hedelmätänsä.

21. Ja jos te vielä minua vastaan vaellatte, ettekä tahdo kuulla minua, niin minä vielä sitten lisään rangaistuksen teidän päällenne seitsemän kertaa, teidän synteinne tähden.

22. Ja minä lähetän teidän sekaan metsän pedot syömään teidän lapsiainne ja karjaanne raatelemaan, ja vähentämään teitä, niin että tienne tulevat autioksi.

23. Jollette vielä näitten kautta anna kurittaa itseänne, vaan käytte minua vastaan,

24. niin minäkin käyn teitä vastaan, ja lyön teitä vielä seitsemän kertaa enemmän teidän synteinne tähden.

2 Sam. 22:27. Ps. 18:27.

25. Minä saatan teidän päällenne kostomiekan, joka minun liittoni kottaa; ja te kokoonnutte kaupunkeihin; mutta siellä minä lähetän teidän sekaan ruttotaudin ja annan teidät vihamiestenne käteen.

26. Ja minä hukutan teiltä leivän aineen, niin että yhdessä pätsissä kymmenen vaimoa voi teidän leipänne kypsentää, ja teidän leipänne punnitaan teille vaalla; ja syötyänne ette tule ravituksi.

27. Ja jollette vielä sitten kuule minua, vaan vaellatte minua vastaan,

28. niin minä rhyös hirmuisuudessani tulen teitä vastaan, ja minä rankaisen teitä seitsemän kertaa enemmän teidän synteinne tähden,

29. että teidän pitää syömän teidän poikainne ja tyttärienne lihaa,

5 Moos. 28:53. 2 Kun. 6:29. Jer. 19:9.

Val. v. 4:10.

30. Ja minä kukistan uhrikukkulanne ja hävitan teidän kuvanne, ja panen teidän raatonne teidän epäjumalienne raatojen päälle, ja minun sieluni kauhistuu teitä,

2 Aik. 34:7. Hes. 6:4 ss.

31. Ja teen teidän kaupunkinne autioksi, ja teidän pyhäkkönne hävi-

tän, enkä enää pidä uhrisavuanne otollisena.

Jes. 1:13.

32. Ja minä tahdon hävittää maan, niin että vihollisenne, jotka siinä asuvat, siiltä hämmästyvät.

2 Aik. 36:19 ss. Jer. 19:8. 25:9.

33. Ja minä hajoitan teidät paknoitten sekaan, ja vedän ulos miekan teidän jälkeenne, ja maanne on tuleva kylmille, ja kaupunkinne raunioiksi.

5 Moos. 28:64 ss. Jer. 9:16. 15:7.

34. Silloin kelpaa maalle sabbattinsa, niinkauan kuin se autiona on ja te olette vihollisten maalla. Niin, silloin vasta maa lepää ja pyhää pitää.

2 Aik. 36:21.

35. Niinkauan kuin se autiona on, saa se levätä, koska ei se saanut pyhää pitää teidän sabbattivuosiinne, kun te asuite siellä.

36. Ja niille, jotka jäävät teistä, teen minä vapisevan sydämmen heidän vihollistensa maalla, niin että kapisevan lehden ääni karkoittaa heidät, ja he pakenevat, niinkuin pakenisivat miekkaa, ja kaatuvat siinä, missä ei kenkään heitä aja takaa.

Jes. 30:17.

37. Ja he lankeevat toinen toisensa päälle, niinkuin miekan edestä, vaikka ei yksikään karkoita heitä. Teette tohdi seisoa vihamicheänne vastaan.

38. Ja te hukutte pakanain seassa, ja vihollisten maa teidät nielee.

39. Ne, jotka jäävät teistä, nääntyvät omaan pahuuteensa vihollistenne maalla. Isänsä pahoihin tekoihin he nääntyvät.

40. Silloin he tunnustavat pahat tekonsa ja isänsä pahat teot, joilla he ovat minun mieleni rikkoneet ja vaeltaneet minua vastaan.

Ps. 106:6. Dan. 9:4 ss.

41. Sentähden minä myös vaellan heitä vastaan, ja vien heidät vihollistensa maalle, että edes silloin heidän ympärifeikkaamaton sydämmensä nöyryttäisi itsensä; silloin myös heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa.

42. Ja silloin minä muistan liittoni Jaakobin kanssa, niin myös minun liittoni Isaakin kanssa, ja myös minun liittoni Abrahamin kanssa muistan minä, ja muistan myös maan.

43. Ja maan ovat he jättäneet, ja sille kelpaa lepöpäivänsä, niinkauvan kuin se autiona on, ja heidän pahan tekonsa rangaistus heille kelpaa; sentähden, juuri sentähden, että he hyljäisivät minun oikeuteni, ja heidän sielunsa ylenkatsoi minun sääntöjäni.

44. Ja vielä vaikka ovatkin vihollistensa maalla, en minä kuitenkaan heitä hyljää, enkä heitä ylönnanna, niin että peräti hukuttaisin heidät ja tekisin liittoni heidän kanssansa tyhjäksi, sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa. 5 Moos. 4:30 ss.

Jes. 51:20 ss. Room. 11:26 ss.

45. Ja minä muistan liittoni heidän esisäinsä kanssa, jotka minä johdatin Egyptiin maalta pakanoitten silmäin edessä, ollakseni heidän Jumalansa. Minä olen Herra.

46. Nämä ovat nesäännöt, oikeudet ja käskyt, jotka Herra määräsi itsensä ja Israelin lasten välille, Siinäin vuorella Mooseksen käden kautta.

27 Luku.

Laki lupauksista ja kymmenyksistä.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille:

Jos joku tekee jonkun erinomaisen lupauksen, niin olkoot sielut, sinun arviosi jälkeä, Herran omat.

3. Ja olkoon sinun arviosi tämä: kahdenkymmenen vuotisen miehenpuolen kuuteenkymmeneen vuoteen asti, pitää sinun arvaaman viiteenkymmeneen hopiasikliin, pyhän sikliin jälkeä.

4. Mutta naispuolen pitää sinun arvaaman kolmeenkymmeneen sikliin.

5. Mutta viiden vuotisesta kahdenkymmenen vuotiseen asti, jos se on miehenpuoli, niin arvaa se kahteenkymmeneen sikliin, vaan naispuoli kymmeneen sikliin.

6. Jos se on kuukautinen tahi vanhempi, aina viideteen vuoteen asti, ja on miehenpuoli, arvaa se viiteen hopiasikliin, mutta naispuoli kolmeen hopiasikliin.

7. Mutta jos se on kuudenkymmenen vuotinen tahi sen päälle, ja on miehenpuoli, arvaa se viiteentoista sikliin, mutta naispuoli kymmeneen sikliin.

8. Jos hän on ylös köyhä senkaltaiseen arvioon, niin menköön papin eteen, ja papin pitää arvaaman hänen. Senmukaan, kuin se, joka lupauksen tehnyt on, voi saada kokoon, pitää papin hänen arvaaman.

9. Jos se on karjasta, jota Herralle uhraataan, niin on kaikki, mitä Herralle siinä annetaan, pyhä.

10. Ei sitä saa vaihtaa eikä muuttaa, ei hyvää huonoon, eikä huonoa hyvään, Jos joku kumminkin vaih-

taa yhden eläimen toiseen, niin molemmat olkoot pyhät.

11. Jos eläin on saastainen, jota ei saa uhrata Herralle, niin pitää se vietämän papin eteen.

12. Ja papin pitää arvaaman sen, kuinka hyvä tahi kuinka huono se on; niinkuin sinä, pappi, sen arvaat, siinä on se pysyvä.

13. Jos joku tahtoo lunastaa eläimen, hänen pitää antaman viiden osan sinun arviosi päälle.

14. Ja jos joku pyhittää huoneensa Herralle pyhäksi, niin pitää papin arvaaman sen, kuinka hyvä tahi kuinka huono se on; ja papin arviossa pitää sen pysymän.

15. Mutta jos se, joka on huoneensa pyhittänyt, tahtoo sen lunastaa, niin pitää hänen antaman viiden osan enemmän rahaa, kuin sinun arviosi on; ja niin olkoon se hänen omansa.

16. Jos joku pyhittää Herralle kapaleen peltoa perintömaastansa, niin pitää sinun se arvaaman sen jälkeen, kuin siihen kylvetään; jokaisesta homerin kylvöstä on maksettava viisikymmentä hopiasikliä.

17. Jos hän pyhittää peltonsa riemuvoodesta alkaen, niin olkoon sen hinta sinun arviosi jälkeen.

18. Mutta jos hän on pyhittänyt peltonsa riemuvouden jälkeen, niin laskekoon pappi hänelle raha-arvon sen mukaan, kuinka monta vuotta on seuraavaan riemuvuoteen, ja se on sinun arviostasi vähennettävä.

19. Jos se, joka pellon pyhittänyt on, tahtoo sen lunastaa jälleen, niin pitää hänen antaman viidettä osaa enemmän rahaa, kuin se minkä sinä olet arvoksi pannut; ja niin on se hänen oleva.

20. Jos ei hän tahdo lunastaa peltoa, mutta myös sen toiselle, niin ei sitä enää saa lunastaa.

21. Vaan pelto, kun se riemuvuonna tulee vapaaksi, olkoon pyhä Herralle, niinkuin valallisella lupauksella eroitettu pelto; olkoon se papin perintö-osa.

22. Jos joku pyhittää Herralle pelton, jonka hän on ostanut, ja joka ei ole hänen perintömaansa,

23. niin pitää papin laskeman hänen edessään sen hinnan, sinun arviosi jälkeen, riemuvuoteen asti, ja hänen pitää sen samana päivänä antaman ulos, sinun arviosi jälkeen, että se Herralle pyhä olisi.

24. Mutta riemuvuonna pelto tulee hänen omaksensa jälleen, jolta hän sen ostanut on, ja jonka perintömaata se on.

8 Moos. 26:10.

25. Kaikki sinun arviosi pitää ta-
pahtuman pyhän siklin jälkeen;
mutta sikli tekee kaksikymmentä
geraa. 2 Moos. 30:13. 4 Moos. 3:47. 18:16.
Hea. 45:12.

26. Mutta eläinten esikoista, joka
esikko-oikeuden jälkeen Herran
oma muutoinkin on, ei pidä kenen-
kään pyhittämän, olkoon se härkä
tahi lammas; sillä se on jo Her-
ran. 2 Moos. 13:2. 4 Moos. 3:13. 8:17.
Luuk. 2:23.

27. Mutta jos se on saastaisia eläi-
miä, niin se pitää lunastettaman si-
nun arviosi jälkeen, ja siihen lisäksi
annettaman viides osa; jos ei sitä
lunasteta, niin se myötiäköön sinun
arviosi jälkeen.

28. Ei kuitenkaan mitään valal-
lisella lupauksella eroitettua, jota
joku valallisesti lupaa Herralle
kaikesta mitä hänellä on, oli se
sitten ihminen, eläin tahi perin-
töpelto, saa myödiä eikä lunastaa;
sillä kaikki valallisella lupauksella

eroitettu on kaikkein pyhin Herral-
le. 5 Moos. 7:2. Jos. 6:18 ss.

29. Ei yhtään kiroukseen annettua
ihmistä saa lunastaa, vaan hän pi-
tää totisesti kuoletettaman.

1 Sam. 15:3,9 ss.

30. Kaikki maan kymmenykset, se-
kä maan siemenestä että puiden
hedelmistä, ovat Herran; se on Her-
ralle pyhitettyä. 5 Moos. 14:22 ss.

31. Jos joku tahtoo lunastaa kym-
menyksensä, hänen pitää antaman
viidennen osan lisäksi.

32. Ja kaikki kymmenykset karjasta,
ja lampaista, ja kaikista mitkä vit-
san alla käyvät, ne ovat pyhät kym-
menykset Herralle.

33. Ei pidä kysyttävän, onko se
hyvä vai huono, eikä myös pidä sitä
vaihettaman. Jos joku vaihtaa sen,
niin olkoon ne molemmat pyhät;
sitä ei saa lunastaa.

34. Nämä ovat ne käskyt, jotka
Herra antoi Mooseksen kautta Israe-
liin lapsille Sinain vuorella.

NELJÄS MOOSEKSEN KIRJA. NUMERI.

I Luku.

Israelin kansan luku lasketaan.

Ja Herra puhui Moosekselle Sinain
korvessa, seurakunnan majassa,
toisen kuukauden ensimmäisenä päi-
vänä, toisena vuonna heidän läh-
döstään Egyptin maalta, ja sanoi:

2. „Laskekaat koko Israelin lasten
joukon luku, heidän sukujensa, ja
heidän huonekuntainsa jälkeen, jor-
ka nimi erikseen laskettu, kaikki
miespuolet, mies mieheltä,

2 Moos. 30:12. 4 Moos. 26:2.

3. kahdenkymmenen vuotiset ja sen
ylitse, kaikki, jotka kelpaavat lähte-
mään sotaan Israelissa: lukekaat
heitä joukkojensa jälkeen, sinä ja
Aaron.

4. Ja teidän kanssanne olkoon yksi
mies jokaisesta sukukunnasta, joka
on isänsä huonekunnan päämies.

5. Ja nämä ovat niiden päämiesten
nimet, joitten tulee auttaa teitä: Ru-
benista, Elisur Sedeutin poika;

6. Simeonista, Selumiel Surisaddain
poika;

7. Juudasta, Nahesson Amminada-
bin poika;

8. Isaskarista, Netaneel Suarin poika;

9. Sebulonista, Eliab Helonin poika;

10. Josefin pojista: Efraimista, Eli-
sama Ammihudin poika; Manasses-
ta, Gamliel Pedatsurin poika;

11. Benjaminista, Abidan Gideonin
poika;

12. Danista, Ahieser Ammisaddain
poika;

13. Asserista, Pagiel Okranin poika;

14. Gadista, Eljasaf Deguelin poika;

15. Naftalista, Ahira Enanin poika.

16. Nämä olkoot kansan edustajat,
heidän isänsä sukujen esimiehet,
Israelin sukukuntain päämiehet.“

17. Niin Mooses ja Aaron ottivat ne
miehet tykönsä, jotka nimeltänsä
nimitetty olivat,

18. ja kokosivat koko kansan, toi-
sen kuun ensimmäisenä päivänä, ja
jokainen ilmoitti polvilukunsa, su-
kukuntainsa ja isänsä huonekuntain
jälkeen, kukin nimensä jälkeen,
kahdenkymmenen vuotisesta ja sen
ylitse, mies mieheltä,

19. niinkuin Herra oli käskenyt
Moosekselle; ja hän laski heidän lu-
kunsa Sinain korvessa.

20. Rubenin, Israelin esiköisen, lap-
sista olivat heidän polviluvuissansa,
sukujensa ja isänsä huonekuntain
jälkeen, kukin nimensä mukaan,
mies mieheltä kaikki miehenpuoli,

kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki kelvolliset sotaan menemään.

21. luetut Rubenin sukukuntaan kuusi viidettäkyymmentä tuhatta ja viisi sataa.

22. Simeonin lapsista heidän polvilukuinsa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen lasketut, kukin nimensä mukaan, mies mieheltä, kaikki miehenpuoli kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

23. luetut Simeonin sukukuntaan, yhdeksän kuudettäkyymmentä tuhatta ja kolme sataa.

24. Gadin lapsista, lasketut heidän polvilukuinsa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan kahdenkymmenen vuotisista ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

25. luetut Gadin sukukuntaan, viisi viidettäkyymmentä tuhatta, kuusi sataa ja viisikymmentä.

26. Juudan lapsista, polvilukuinsa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

27. luetut Juudan sukukuntaan, neljä kahdeksattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa.

28. Isaskarin lapsista, polvilukujensa, sukujensa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

29. luetut Isaskarin sukukuntaan, neljä kuudettäkyymmentä tuhatta ja neljä sataa.

30. Sebulonin lapsista, polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä jälkeen kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

31. luetut Sebulonin sukukuntaan, seitsemän kuudettäkyymmentä tuhatta ja neljä sataa.

32. Josefän lapsista: Efraimin lapsista polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki sotaan menemään kelvolliset,

33. luetut Efraimin sukukuntaan, neljäkyymmentä tuhatta ja viisi sataa.

34. Manassen lapsista, polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen

ylitse, kaikki, jotka sotaan menemään kelpasivat,

35. luetut Manassen sukukuntaan, kaksi neljättäkyymmentä tuhatta ja kaksi sataa.

36. Benjaminin lapsista, polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka sotaan menemään kelpasivat,

37. luetut Benjaminin sukukuntaan, viisi neljättäkyymmentä tuhatta ja neljä sataa.

38. Danin lapsista, polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, joka sotaan menemään kelpasivat,

39. luetut Danin sukukuntaan, kaksi seitsemättäkyymmentä tuhatta ja seitsemän sataa.

40. Asserin lapsista polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka sotaan kelpasivat,

41. luetut Asserin sukukuntaan, yksi viidettäkyymmentä tuhatta ja viisi sataa.

42. Naftalin lapsista, polvilukujensa, sukuinsa ja isänsä huonekuntain jälkeen, kukin nimensä mukaan, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka sotaan kelpasivat,

43. luetut Naftalin sukukuntaan, kolme kuudettäkyymmentä tuhatta ja neljä sataa.

44. Nämä ovat ne luetut, jotka Mooses ja Aaron ja ne kaksitoistakymmentä Israelin päämiestä lukivat, joista aina yksi edusti jokaista heidän isänsä huonekuntaa.

45. Ja kaikki Israelin lapset yhteen lasketut, heidän isänsä huonekuntain jälkeen, kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylitse, kaikki, jotka olivat sotaan kelvolliset Israelissa,

46. kaikkien yhteinen luku oli kuusi kertaa satatuhatta ja kolmetuhatta ja viisisataa ja viisikymmentä.

2 Moos. 12:37. 33:26. 4 Moos. 2:32.

47. Mutta Leviläiset, heidän isänsä sukukunnan jälkeen, eivät olleet heidän sekaansa luetut.

48. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

49. Levin sukukuntaa ei sinun pidä lukeman, eikä yhdistämän niitten lukumäärää muihin Israelin lapsiin,

50. vaan aseta Leviläiset todistuksen majan palvelukseen, huolta pi-

tämään kaikkea mitä siihen kuuluu. Heidän pitää kantaman majan ja kaikki sen asiat, ja heidän pitää ottaman vaarin siitä, ja sijoittaman itsensä majan ympäri.

51. Ja kun todistuksen majaa siirretään, tulee Leviläisten se purkaa, ja kun maja jälleen sijoitetaan, tulee heidän se asettaa pystyyn. Jos joku muukalainen lähestyy sitä, sen pitää kuoleman.

52. Israelin lapset sijoittakoot itsensä kukin leirinsä ja joukkonsa lippun tykö,

53. mutta Leviläiset sijoittakoot itsensä todistuksen majan ympärille, ettei viha tulisi Israelin lasten joukon päälle. Sentähden pitääkööt Leviläiset vaarin todistuksen majan vartiosta.

54. Ja Israelin lapset tekivät sen; kaikki mitä Herra Moosekselle käskenyt oli, sen he tekivät.

2 Luku.

Määrätään Israelin lasten järjestys leirissä ja matkalla ollessa.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

2. Israelin lapset sijoittakoot itsensä jokainen lippunsa ja isänsä huonekuntain merkkien kohdalle; ympäri seurakunnan majaa, tulee heidän sijoittaa itsensä.

3. Etupuolelle itään päin pitää Juudan lippunsa ja joukkonsa kanssa itsensä sijoittaman: heidän päämiehensä, Nahesson Amminadabin poika,

4. ja hänen joukkonsa lasketut, neljä kahdeksattäkymmentä tuhatta ja kuusi sataa.

5. Hänen viereensä sijoittakoon itsensä Isaskarin sukukunta: heidän päämiehensä, Netaneeel Suarin poika,

6. ja hänen joukkonsa lasketut, neljä kuudettäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

7. Sen jälkeen Sebulonin sukukunta: heidän päämiehensä, Eliab Helonin poika,

8. ja hänen joukkonsa lasketut, seitsemän kuudettäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

9. Kaikki lasketut, jotka kuuluvat Juudan leiriin, ovat siis yhteensä sata kuusi yhdeksättäkymmentä tuhatta ja neljä sataa, jaetut eri joukkoihin. Heidän pitää ensinnä vaeltaman.

10. Etelän puolelle sijoittakoon Ruben itsensä lippunsa ja joukkonsa

kanssa: heidän päämiehensä, Elisur Sedeutin poika,

11. ja hänen joukkonsa lasketut, kuusi viidettäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.

12. Hänen viereensä pitää Simeonin sukukunnan itseensä sijoittaman: heidän päämiehensä, Selumiel Surisaddain poika,

13. ja hänen joukkonsa lasketut, yhdeksän kuudettäkymmentä tuhatta ja kolme sataa.

14. Sen jälkeen Gadin sukukunta: heidän päämiehensä, Eljasaf Reguelin poika,

15. ja heidän joukkonsa lasketut, viisi viidettäkymmentä tuhatta, kuusi sataa ja viisikymmentä.

16. Kaikki lasketut, jotka Rubenin leiriin kuuluvat, ovat yhteensä sata yksi kuudettäkymmentä tuhatta, neljä sataa ja viisikymmentä, jaetut eri joukkoihin. Ja heidän pitää toisena vaeltaman.

17. Sitten on seurakunnan maja lähtevä matkalle, Leviläisten leiri keskellä muita leirejä. Ja niinkuin he itsensä sijoittavat, niin pitää myös heidän vaeltaman, jokainen omalla paikallansa lippunsa alla.

18. Länsipuolella sijoittakoon Efraim itsensä lippunsa ja joukkonsa kanssa: heidän päämiehensä, Elisama Ammihudin poika,

19. ja hänen joukkonsa lasketut, neljäkymmentä tuhatta ja viisisataan.

20. Lähinnä häntä pitää Manassen sukukunnan itsensä sijoittaman: heidän päämiehensä, Gamliel Pedasurin poika,

21. ja hänen joukkonsa lasketut, kaksi neljättäkymmentä tuhatta ja kaksi sataa.

22. Senjälkeen Benjaminin sukukunta: heidän päämiehensä Abidan Gideonin poika,

23. ja hänen joukkonsa lasketut, viisi neljättäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

24. Kaikki, jotka Efraimin leiriin kuuluvat, ovat siis yhteensä sata kahdeksan tuhatta ja sata, jaetut eri joukkoihin. Ja heidän pitää kolmantena vaeltaman.

25. Pohjoispuolelle asettukoon Dandin lippu joukkojensa mukaan: Dandin lasten päämies, Ahieser Ammisaddain poika,

26. ja hänen joukkonsa lasketut, kaksi seitsemättäkymmentä tuhatta ja seitsemän sataa.

27. Hänen viereensä pitää Asserin sukukunnan itsensä sijoittaman: As-

serin lasten päämies, Pagiel Okranin poika,

28. ja hänen joukkonsa lasketut, yksi viidettäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.

29. Sitäläkin Naftalin sukukunta: Naftalin lasten päämies, Ahira Enanin poika,

30. ja hänen joukkonsa lasketut, kolme kuudettäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

31. Kaikki lasketut, jotka kuuluvat Danin leiriin, ovat yhteensä sata seitsemän kuudettäkymmentä tuhatta ja kuusi sataa. Ja heidän pitää viimeisenä vaeltaman lippunsa alla.

32. Tämä on Israelin lasten luku heidän isänsä huonekuntain mukaan. Ja kaikki leireissänsä lasketut olivat sotajoukkojensa mukaan yhteensä kuusisataa kolme tuhatta, viisisataa ja viisikymmentä miestä.

2 Moos. 12:37. 38:26. 4 Moos. 1:46.

33. Mutta Leviläisiä ei laskettu yhteen Israelin lasten lukuun, niinkuin Herra Moosekselle oli käskenyt.

34. Ja Israelin lapset tekivät niin: aivan sen jälkeen, kuin Herra oli Moosekselle käskenyt, sijoittivat he itsensä lippunsa alle ja matkustivat itsekukin sukukunnassansa, isänsä huonekunnan mukaan.

3 Luku.

Leviläisten ja esikoisten luku lasketaan.

Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen sukukunnat siihen aikaan kun Herra puhui Moosekselle Sinain vuorella.

2. Ja nämä ovat Aaronin poikain nimet: Nadab, esikoinen, sitten Abihu, Eleasar ja Itamar. 2 Moos. 6:23.

1 Aik. 6:3.

3. Nämä ovat Aaronin poikain nimet, jotka olivat papiksi voidellut ja vihityt papinvirkkaa toimittamaan.

3 Moos. 8:2 ss.

4. Mutta Nadab ja Abihu kuolivat Herrän kasvojen edessä, kun he uhrasivat vierasta tulta Herrän edessä Sinain korvessa; ja ei heillä ollut poikia. Mutta Eleasar ja Itamar tekivät papin virkaa isänsä Aaronin edessä. 3 Moos. 10:2. 16:1. 4 Moos. 26:61.

1 Aik. 24:2.

5. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

6. Tuo edes Levin sukukunta ja aseta heidät papin Aaronin eteen, palvelemaan häntä.

7. Ja he pitäkööt vaarin hänen vartiostansa ja koko seurakunnan vartiosta, seurakunnan majan edessä,

toimittaessaan virkansa majan palveluksessa.

8. Ja he pitäkööt huolta kaikista seurakunnan majan tavaroista, ja otakoot vaarin siitä mitä Israelin lasten tulee vaarinottaan, toimittaessaan virkansa majan palveluksessa.

9. Ja niin sinun pitää antaman Aaronille ja hänen pojilleen Levin lapset; he ovat heille lahjaksi annetut Israelin lapsista. 4 Moos. 8:13 ss.

18:6.

10. Mutta Aaronin poikinensa pitää sinun asettaman pitämään huolta papinvirastansa. Jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman. 4 Moos. 1:51.

11. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

12. Katso, minä olen ottanut Leviläiset Israelin lapsista kaikkein esikoisten edestä, jotka ensisti äitinsä kohdun avaavat Israelin lasten seas- sa, niin että Leviläiset ovat minun.

4 Moos. 8:16 ss.

13. Sillä kaikki esikoiset ovat minun; sinä päivänä, kuin minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä itselleni kaikki esikoiset Israelissa, ihmisistä niin karjaan asti, että ne olisivat minun. Minä olen Herra. 2 Moos. 12:29. 13:2. 84:19.

3 Moos. 27:26. 5 Moos. 15:19. Luuk. 2:23.

14. Ja Herra puhui Moosekselle Sinain korvessa, sanoen:

15. Laske Levin lasten luku heidän huonekuntainsa ja sukukuntainsa mukaan; kaikki miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja vanhemmat, pitää sinun lukeman.

16. Ja Mooses laski heidän lukunsa Herran sanan jälkeen, niinkuin hänelle oli käsketty.

17. Ja nämä olivat Levin pojat nimensä jälkeen: Gerson, Kahat ja Merari. 1 Moos. 46:11. 2 Moos. 6:16 ss.

4 Moos. 26:57 ss.

18. Mutta Gersonin poikain nimet heidän sukukunnassansa olivat Libni ja Simeil.

19. Kahatin pojat heidän sukukunnassansa olivat: Amram, Jetsehar, Hebron ja Ussiel. 2 Moos. 6:18.

20. Merarin pojat heidän sukukunnassansa olivat: Maheli ja Musi. Nämä ovat Levin sukukunnat heidän isänsä huonekuntain jälkeen.

21. Nämä ovat Gersonin sukukunnat: Libniläiset ja Simeiläiset.

22. Heidän lukunsa, kaikki miehenpuoli, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, oli seitsemäntuhatta ja viisisataa.

23. Ja Gersonilaisten sukukunnat pitää sijoittuman takapuolelle majaa, länteen päin.

24. Ja heidän päämiehensä olkoon Eljasaf, Laelin poika.

25. Ja Gersonin lasten tulee seurakunnan majassa pitää huolta itse majasta, sen peitteistä, ja päällyspeitteistä, ja seurakunnan majan oviverhosta,

26. ja niinkään pihan kangasaidasta ja pihan porttiverhosta, joka ympäröi majaa ja alttaria, ja köysistä ja kaikista, mitä majan palvelukseen tarvitaan.

27. Nämä ovat Kahatin sukukunnat: Amramilaiset, Jetseharilaiset, Hebronilaiset ja Usielilaiset.

28. Kaikki miehenpuoli, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, olivat luvultansa kahdeksan tuhatta ja kuusisataa; näiden tuli pitää huolta pyhistä esineistä.

29. Ja he sijoittukoot majan sivulle, etelään päin.

30. Ja heidän päämiehensä olkoon Elitsafan, Usielin poika.

31. Ja heidän tulee pitää huolta arkista, pöydästä, kynttilälajalasta ja kaikista pyhistä esineistä, joita jumalanpalveluksessa käytetään, sekä esiripusta ja kaikista, mitä palvelukseen tarvitaan.

32. Mutta kaikkein Leviläisten päämiesten ylimmäinen olkoon Eleasar, papin Aaronin poika, niitten päämies, jotka pitävät huolta pyhistä esineistä.

33. Nämä ovat Merarin sukukunnat: Mahelilaiset ja Musilaiset;

34. joiden luku oli kuusituhatta ja kaksi sataa, lasketuna kaikki miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat.

35. Merarin sukukuntain päämies oli Suriel Abihailin poika, ja he sijoittivat itsensä majan sivulle, pohjan puolelle.

36. Ja heidän virkansa oli pitää huolta majan laudoista, salvoista, patsaista ja jaloista, ja kaikista esineistä, jotka sen palvelukseen tarvitaan.

37. niinmyös patsaista pihan ympärillä, ja sen jaloista ynnä vaaranoista ja köysistä.

38. Mutta seurakunnan majan etupuolelle itään päinsijoittakoot itsensä Mooses ja Aaron ja hänen poikansa, ja he valvokoot pyhäkön palvelusta, ja kaikkia, joista Israelin lasten tulee huolta pitää. Jos joku muukalainen siihen lähestyy, sen pitää kuoleman.

39. Kaikkein Leviläisten luku, jonka Mooses ja Aaron laskivat heidän sukukuntiansa mukaan Herran sanan jälkeen, kaikki miehenpuolet, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, oli kaksikolmattakymmentä tuhatta.

40. Ja Herra puhui Moosekselle: lue kaikki esikoiset, jotka miehenpuolet ovat Israelin lasten seassa, kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, ja laske heidän nimiensä luku.

41. Ja ota Leviläiset minulle — sillä minä olen Herra — kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä, ja niinmyös Leviläisten karjat, kaikkein Israelin lasten karjan esikoisten edestä.

42. Ja Mooses luki, niinkuin Herra hänelle käsenyit oli, kaikki Israelin lasten esikoiset.

43. Ja kaikki miehet esikoiset, heidän nimensä luvun jälkeen, lasketut kuukauden ikäiset ja sitä vanhemmat, olivat luvultaan kaksi kolmattakymmentä tuhatta, kaksi sataa ja kolme kahdeksattakymmentä.

44. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

45. Ota Leviläiset kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä, ja Leviläisten karja heidän karjansa edestä; ja Leviläiset pitää oleman minun, sillä minä olen Herra.

46. Mutta lunastukseksi niiden kahden sadan ja kolmen kahdeksattakymmenen edestä, jotka jäävät Israelin lasten esikoisista Leviläisten luvun ylitse,

4 Moos. 18:15 ss.

47. tulee sinun ottaa viisi sikliä joka hengeltä: pyhän siklin jälkeen pitää sinunse ottaman, ja sikli maksaa kaksikymmentä geraa. 2 Moos. 30:13.

3 Moos. 27:25. 4 Moos. 18:16. Hes. 45:12.

48. Ja anna raha Aaronille ja hänen pojillensa, yllukuisten lunastukseksi.

49. Niin otti Mooses lunastusrahan niitten edestä, jotka ylitse olivat Leviläisten kautta lunastetuista.

50. Israelin lasten esikoisten edestä otti hän rahat, tuhannen kolme sataa ja viisi seitsemättäkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen.

51. Ja Mooses antoi lunastusrahat Aaronille ja hänen pojillensa Herran sanan jälkeen, niinkuin Herra oli Moosekselle käsenyit.

4 Luku.

Leviläisten tehtävät.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

2. Lue Kahatin lapset Levin poi-

kain seasta, heidän sukukuntainsa ja huonekuntainsa mukaan,

3. kolmenkymmenen vuotisesta ja sen ylitse, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki, jotka työhön kykenevät ovat, seurakunnan majassa palvelusta tekemään. 4 Moos. 8:24 ss.

4. Ja tämä olkoon Kahatin poikain virkatehtävä todistuksen majassa, se on kaikkein pyhin. 4 Moos. 3:31 ss.

5. Kun leiriä siirretään, niin pitää Aaronin poikinensa tuleman ja otaman esiripun alas, ja käärimän todistuksen arkin siihen,

6. ja paneman peitteen sen päälle hylkeen-nahoista, ja levittämän kokonansa sinisen vaatteen sen ylitse, ja paneman korennot paikoillensa.

7. Niin myös pitää heidän levittämän näyteleipäin pöydän ylitse sinisen vaatteen, ja paneman sen päälle vadit, lusikat, maljat ja kannut, joista kaadetaan, ja ne alinomaiset leivät pitää sen päällä oleman. 2 Moos. 25:29, 30.

8. Ja heidän pitää hajottaman niiden päälle tulipunaisen vaatteen, ja peittämän hylkeen-nahkaisella peitteellä, ja paneman korennot paikoilleen.

9. Ja heidän pitää ottaman tumman sinisen vaatteen, ja peittämän sillä kynttilälajalan, ja sen lamput, ynnä niistämittien ja sammuttimien kanssa, ja kaikki öljyastiat, joita palveluksessa käytetään. 2 Moos. 25:31 ss.

10. Ja tämän ja kaikkein näiden tavarin ympäri pitää heidän paneman peitteen hylkeen-nahasta, ja laskevan ne korentojen päälle.

11. Niin myös pitää heidän levittämän kultaisten alttarin ylitse tumman sinisen vaatteen, ja peittämän sen hylkeen-nahkaisella peitteellä, ja paneman korennot paikoillensa.

12. Kaikki astiat, jotka käytetään palveluksessa pyhäkössä, pitää heidän ottaman ja levittämän niiden ylitse sinisen vaatteen, ja peittämän sen hylkeen-nahkaisella peitteellä, ja sitten laskevan ne paarein päälle.

13. Heidän pitää myös lakaiseman pois tuhan alttarilta, ja levittämän purpuraisen vaatteen sen ylitse,

14. ja paneman sen päälle kaikki astiat, jotka käytetään jumalanpalveluksessa, hiilipannut, hangot, lapiot ja maljat, kaikki alttarin astiat; heidän pitää myös levittämän sen ylitse hylkeen-nahkaisen peitteen, ja paneman korennot paikoillensa.

15. Kun Aaron ja hänen poikansa, leiriä siirrettäessä, ovat nämä toimittaneet, ja peittäneet kaikki pyhät

esineet, niin menkööt sitte Kahatin lapset kantamaan niitä, mutta älkööt koskeko pyhiin esineisiin, sillä silloin hekuolevat. Nämä seurakunnan majan esineet olkoot Kahatin lasten kannettavat.

16. Ja Eleasarinilla, papin Aaronin pojalla, olkoon virkana: huolenpito öljystä kynttilälajkaan, suitsutuksesta, jokapäiväisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä, niin että hän pitää huolta koko todistuksen majasta ja mitä siinä on, pyhäköstä ja sen esineistä. 2 Moos. 30:34.

17. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

18. Alkäänt antako Kahatilaisten sukukunnan hävität Leviläisten seasta.

19. Vaan tehkäänt näin heidän kansansa, että he eläisivät eivätkä kuolisi, lähestyessään kaikkien pyhimpiä esineitä: Aaron poikinensa menkööt sisälle ja määräkööt itseksellekin, mitä hänen tulee tehdä ja kantaa; 20. vaan älkööt he itse menkö sinne sisälle, ei edes silmänräpyksekseksi katsomaan pyhäkköä, etteivät kuolisi. 1 Sam. 6:19.

21. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

22. Lue Gersonin lapset, heidän isänsä huonekuntain ja sukukuntainsa mukaan.

23. Kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotiseen asti, tulee sinun ottaa laskuun, kaikki ne, jotka toimeen kelloiset ovat tekemään työtä seurakunnan majassa.

24. Ja tämä olkoon Gersonilaisten sukukunnan tehtävä, mitä heidän tulee tehdä ja mitä kantaa:

25. heidän tulee kantaa todistuksenmajan kangaskappaleet, seurakunnan maja ja sen peitteet, ja hylkeen-nahkaisen peitteen, joka on sen päällä, ja myös seurakunnan majan oviverhon;

26. niinmyös pihan aidan kankaat, ja portin verhot pihassa, joka ympäröi todistuksen majan ja alttarin, sekä myös köydet ja kaikki tarvekappaleet; ja kaikki, mitä tässä tarvitaan, tulee heidän tehdä.

27. Aaronin ja hänen poikainsa sanan mukaan pitää kaikkein Gersonin poikain virka tehtävän, kaikki mitä heidän on kannettava ja mitä tehtävä; ja teidän tulee jättää heidän huostaansa kaikki heidän kannettavansa.

28. Tämä olkoon Gersonin lasten sukukuntain virka seurakunnan majassa; ja kaikissa heidän toimissan-

sa olkoot Itamarin, pappi Aaronin pojan, johdon alaisina.

29. Merarin lapset, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huonekuntain jälkeen, pitää sinun myös lukeman.

30. Sinun tulee laskea heidän lukunsa kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki toimeen kelloiset miehet, palvelemaan seurakunnan majassa.

31. Näitä kaikkia tulee heidän kantaa, joka kuuluu heidän virkaansa seurakunnan majassa: majan laudat, ja salvat, ja patsaat, ja jalat,

2 Moos. 26:15 ss.

32. niin myös pihan patsaat yltympäri, ja jalat, ja vaarnat, ja köydet, ynnä kaikki esineet ja tarvekalut; ja teidän tulee jokaiselle luettelaa mitä heidän pitää kantaa.

33. Tämä olkoon Merarin lasten sukuin virka kaikista, josta heidän pitää ottaman vaarin seurakunnan majassa, Itamarin, papin Aaronin pojan, johdon alaisina.

34. Ja Mooses ja Aaron, ynnä kaiken kansan päämiesten kanssa, laskevat Kahatilaisten lasten luvun, heidän sukujensa ja isäinsä huonekuntain jälkeen.

35. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki toimeen kelloiset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

36. Ja heidän lukunsa oli, sukuinsa mukaan, kaksi tuhatta seitsemän sataa ja viisikymmentä.

37. Tämä on Kahatilaisten sukukuntain luku, joilla kaikilla oli toimittamista seurakunnan majassa, jotka Mooses ja Aaron lukivat, Herran sanan mukaan Mooseksen kautta.

38. Niin laskettiin myös Gersonin lasten luku, heidän sukukuntainsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,

39. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki toimeen kelloiset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

40. Ja heidän lukunsa, heidän sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan, oli kaksituhatta kuusi sataa ja kolmekymmentä.

41. Tämä on Gersonin lasten suvun luku, joilla kaikilla oli tekemistä seurakunnan majassa, jotka Mooses ja Aaron lukivat, Herran sanan mukaan.

42. Luettiin myös Merarin lapset, sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,

43. kolmenkymmenen vuotiset ja

sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotisiin asti, kaikki toimeen kelloiset, palvelusta tekemään seurakunnan majassa.

44. Ja heidän lukunsa oli, heidän sukuinsa mukaan, kolmetuhatta ja kaksisataa.

45. Tämä on Merarin lasten suvun luku, jotka Mooses ja Aaron lukivat, Herran sanan jälkeen Mooseksen kautta.

46. Kaikkien Leviläisten luettut, jotka Mooses ja Aaron ynnä Israelin päämiesten kanssa lukivat, heidän sukuinsa ja isäinsä huonekuntain mukaan,

47. kolmenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, viidenkymmenen vuotiseen asti, kaikki ne, jotka menivät sisälle palvelusta tekemään seurakunnan majassa ja kuormaa kantamaan,

48. nämä luettut olivat kahdeksantuhatta, viisisataa ja kahdeksankymmentä.

49. Herran sanan mukaan asetettiin Mooseksen kautta itsekukin virkaansa ja kuormaansa, ja jokainen sai tehtävänsä, niinkuin Herra oli Moosekselle käsenyt.

5 Luku.

Laki saastaisuudesta ja lähimmäiselle tehdyn vääryyden sovittamisesta. Epäluulon alla olevan vaimon sovittamisesta.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 2. Käske Israelin lapset lähettää kaikki spitalliset leiristä ulos, ja kaikki, joiden siemen vuotaa, ja kaikki ne, jotka ovat johonkukun kolleeseen itsensä saastuttaneet.

3 Moos. 13:46. 15:2. 21:1.

3. Sekä miehet että vaimot pitää teidän lähettämän ulos; leirin ulkopuolelle pitää teidän lähettää heidät, etteivät leiriänsä saastuttaisi, jossa minä heidän keskellänsä asun.

4. Ja Israelin lapset tekivät niin, ja lähettivät ne leiristä ulos; niinkuin Herra oli Moosekselle sanonut; niin he tekivät.

5. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

6. Puhu Israelin lapsille: jos joku, mies tai nainen, tekee jotakin syntiä, niinkuin ihminen saattaa tehdä, ja hän rikkoo Herraa vastaan, ja saattaa itsensä vianalaiseksi,

3 Moos. 5:15 ss. 6:2 ss.

7. hänen pitää tunnustaman rikoksensa, minkä hän tehnyt on, ja pitää täysin korvaaman vahingon, jonka on tehnyt, ja vielä lisäämän

viidennen osan siihen, ja antaman sille, jota vastaan hän on rikkonut.

3 Moos. 6:15.

8. Joseisillä ihmisellä ole perillistä, jolle korvaus olisi maksettava, niin pitää se Herralle annettaman, ja oleman papin oman, paitsi sovinto-oinasta, jonka kautta syllinen sovitetaan.

3 Moos. 6:6.

9. Kaikki ylönnys-uhrit, jotka Israelin lapset pyhittävät ja tuovat papille, olkoot hänen omansa.

2 Moos. 29:28. 3 Moos. 10:13 se.

10. Jos joku jotain pyhittää, sen pitää oleman papin omansa, ja mitä joku antaa papille, sen pitää oleman hänen omansa.

11. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

12. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: jos joku vaimo irstallee ja on uskonon miehellensä,

13. niin että joku toinen hänet makaa, ilman että hänen miehensä siitä mitään tietää, ja ilman että asia ilmi tulee, vaikka hän todella on itsensä saastuttanut; jos siis ei ole todistusta häntä vastaan eikä häntä ole pahassa teossa tavattu,

14. ja epäilyksen henki tulee mieheen, niin että hän epäilee vaimoansa, ja tämä on todellisuudessa itsensä saastuttanut; tahi jos hän epäilee vaimoansa, vaikka ei tämä ole saastuttanut itseänsä,

15. niin pitää miehen viemän vaimonsa papin eteen, ja tuoman uhriksi hänen edestänsä kymmenennen osan efasta ohraista jauhoja; mutta ei sen päälle öljyä saa vuodattaa, eikä myös pyhää savua sen päälle panna, sillä se on epäilyksen ruokauhri ja muistuttamus-uhrin, joka tuo pahan teon muistoon,

16. ja papin pitää tuoman hänen edes, ja asettaman Herran eteen,

17. ja ottaman pyhää vettä saviasiaan, ja tomua pyhäkön permannolta ja paneman siihen veteen.

18. Ja papin pitää asettaman vaimon Herran eteen, ja paljastaman vaimon pään, ja paneman hänen kättensä päälle muistuttamus-uhrin, joka on epäilyksen ruokauhri, joka on kivausuhrin, ja papin kädessä olkoon ne katkerat kiroukset.

19. Ja papin pitää vannottaman vaimoa, ja sanoman hänelle: „Jos ei yksikään mies ole sinua maannut, ja jos ei sinä ole poikennut sinun miehesi tyköä, etkä ole itseäsi saastuttanut, niin älköön tämä karvas kirouksetsi tuotako sinulle mitään vahinkoa.

20. Mutta jos sinä olet poikennut

sinun miehesi tyköä, niin että olet saastuttanut itsesi, ja joku on sinun maannut, paitsi omaa miestäsi.”

21. — näin pitää papin vannottaman vaimoa kirouksen valalla, ja sanoman hänelle: — „Herra antakoon sinun tulla kiroukseksi ja sadatukseksi sinun kansasi keskellä, niin että Herra sallii sinun lanteesi lakastua, ja vatsasi ajettua!

22. ja menköön nyt tämä kiroukset sinun sisällyksiisi, niin että sinun vatsasi ajettuu, ja lanteesi lakastuvat.” Ja vaimon pitää sanoman: „amen, amen!”

23. Sitten pitää papin kirjoittaman nämä kiroukset kirjaan, ja valaman ne sillä katkeralla vedellä,

24. ja antaman vaimon juoda sen katkeran kiroukset, niin että kiroukset menisi hänen sisällensä katkeruudeksi.

25. Ja papin pitää ottaman epäilyksen uhrin vaimon kädestä, ja häällyttämän sen Herran eteen ruokauhriksi, ja uhraaman sen alttarilla.

26. Ja papin pitää ottaman pivon täyden ruokauhrista, hänen muistuttamus-uhriksensa, ja polttaman sen alttarilla; sen jälkeen antakoon hän vaimon juoda sen veden.

27. Ja kun hän on juottanut hänelle sen veden, niin tapahtuu, jos hän on itsensä saastuttanut ja ollut miehensä uskonon, että kiroukset tulee hänen sisällensä katkeraksi, ja hänen vatsansa ajettuu, ja hänen lanteensa lakastuvat; ja vaimo tulee kiroukseksi kansansa keskellä.

28. Vaan jos vaimo ei ole saastuttanut itseänsä, vaan on puhdas, niin ei se tuota hänelle mitään vahinkoa, vaan hän tulee hedelmälliseksi.

29. Tämä on laki epäluulosta, kun joku vaimo poikkeaa pois miehensä tyköä ja saastuttaa itsensä,

30. tahi kun muutoin epäluulon henki tulee mieheen ja hän epäilee vaimoansa; hän asettakoon hänet Herran eteen, ja papin pitää tekemän hänelle kaiken tämän lain mukaan.

31. Ja miehen pitää oleman viattoman siitä pahasta teosta, vaan vaimo on kantava pahuutensa.

6 Luku.

Laki nastrein lupauksesta. Pappien julistamasta sinauksesta.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: jos joku, mies tahi nainen, on tehnyt erinomaisen nasiri-lupauksen, eroittaaksensa itsensä Herralle,

3. niin hänen tulee pidättää itsensä viinistä ja väkevistä juomasta; viinin etikkaa ja väkevän juoman etikkaa ei pidä hänen juoman, eikä myös miltään, mikä on viinimarjoista puserrettu; älköön myöskään syökö luoreita eikä kuivia viinimarjoja. 3 Moos. 10:9. Tuom. 13:7.

4. Niinkauan kuin nasiri-aika kestää, älköön hän syökö mitään, mikä viinipuusta tulee, ei edes viinimaran siemeniä ja kuooria.

5. Niinkauan kuin nasiri-aikansa kestää, älköön partaveitsi tulko hänen päänsä päälle; siihen asti kuin hänen lupauksensa päivä täytetään, pitää hänen pyhän olemän, ja antaman päänsä hiukset vapaasti kasvaa. Tuom. 13:5. 1 Sam. 1:11.

6. Koko sillä ajalla, jolloin hän on Herralle itsensä eroittanut, ei pidä hänen menemän yhdenkään kuolleen ruumiin tykö,

7. eikä saastuttaman itseänsä isänsä taikka äitinsä, eikä veljensä taikka sisarensa kuolleeseen ruumiiseen; sillä hänen Jumalansa pyhitys on hänen päänsä päällä;

8. niinkauan kuin nasiri-aika kestää, on hän pyhitetty Herralle.

9. Jos joku äkisti ja tapaturmassa kuolee hänen läheisyydessään, niin tulee hänen lupauksensa pää saastutetuksi, ja hänen pitää ajeleman päänsä paljaaksi puhdistuspäivänänsä; seitsemäntenä päivänä pitää hänen sen ajeleman. 4 Moos. 19:11, 14, 16, 19.

10. Ja kahdeksantena päivänä pitää hänen tuoman kaksi meilistä tahi kaksi nuorta kyyhkystä papin tykö, seurakunnan majan oven eteen.

11. Ja papin pitää toisen niistä uuraaman syntiuhriksi, ja toisen polttouhriksi, ja sovitaman hänen, koska hän saastutti itsensä kuolleen ruumiissa; ja niin pitää hänen pyhittämän päänsä sinä päivänä.

12. Ja hänen pitää itsensä uudelleen pyhittämän Herralle, ja tuoman vuosikuntaisen karitsanvikauhriksi. Ja ne entiset lupauksen päivät tyhjään raukeavat, sillä hänen nasiriutensa tuli saastutetuksi.

13. Tämä on nasirin laki: kun hänen lupauksensa aika on täytetty, niin tuotakoon hän seurakunnan majan oven eteen.

14. Ja hänen pitää tuoman uhrinsa Herralle: vuosikuntaisen virheettömän karitsan polttouhriksi, vuosikuntaisen virheettömän uuhien syntiuhriksi ja vuosikuntaisen virheettömän omaan kiitosuhriksi,

15. sekä korillisen happamattomia,

öljyllä sekoitettuja leipiä hienoista jauhoista, sämpyläjauhoista, sekoitettuja öljyyn, ja ohukaisia happamattomia kakkuja, öljyllä voideltuja. ynnä siihen kuuluvan ruoka- ja juomauhrin.

16. Ja papin pitää ne tuoman Herran eteen ja uuraaman hänen syntiuhriksensa ja polttouhriksensa.

17. Mutta olinaan hänen pitää uuraaman Herralle kiitosuhriksi, ynnä happamattomat leivät korissa; ja papin pitää myös hänen ruokauhrinsa ja juomauhrinsa tekemän.

18. Ja nasirin eli sen, jokaluvaan on, pitää lupauksensa pään ajeleman paljaaksi, seurakunnan majan oven edessä, ja ottaman lupauksensa pään hiukset ja heittämän tuleen, joka kiitosuhrin alla on.

Ap. t. 18:18. 21:23 ss.

19. Ja papin pitää ottaman olinaan keitetyn lavan, ja yhden happamattoman leivän korista, ja yhden ohukaisen happamattoman kakun, ja paneman ne nasirin käden päälle; sittekuin hän on ajellut eroituksensa hiukset.

20. Ja papin pitää ne häälyttämän häälytys-uhriksi Herran edessä; se on pyhä papille, ynnä häälytysrinan ja ylönnyslavan kanssa. Sen jälkeen saakoon nasiri juoda viiniä.

2 Moos. 29:27. 3 Moos. 7:31 aa.

21. Tämä on nasirin laki, joka uhrinsa lupaa Herralle eroituksensa puolesta, paitsi mitä hän muutoin saattaa antaa. Niinkuin hän on luvaannut, niin pitää myös hänen tekemän nasiriutensa lain mukaan.

22. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

23. Puhu Aaronille ja hänen pojilensa, ja sano: näin pitää teidän siunaaman Israelin lapsia, ja sanoman heille: 3 Moos. 9:22. Syr. 36:19. 60:22.

24. Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua! Pt. 67:2.

25. Herra valistakoon kasvonsa sinun päällesi, ja olkoon sinulle armollinen!

26. Herra ylöntäköön kasvonsa sinun puoleesi, ja antakoon sinulle rauhan!

27. Niin tulee heidän panna minun nimeni Israelin lasten päälle, ja minä tahdon siunata heitä.

7 Luku.

Päämiehet antavat lahjoja pyhäkköön.

Ja tapahtui sinä päivänä, kuin Mooses oli pystyttänyt majan, voidellut ja pyhittänyt sen ja kaikki sen

tarvekalut, niin myös asettanut alttarin ja kaikki sen tarvekalut, voidellut ja pyhittänyt ne, 2 Moos. 40:18.

3 Moos. 8:10 as.

2. Niin Israelin päämiehet, jotka ylimmäiset olivat isäinsä huonekunnassa, suvunpäämiehet, jotka olivat ylimmäisiä niitten seassa, joitten luku oli laskettu, toivat uhrilahjansa.

3. He toivat uhrinsa Herran eteen: kuusi katettua vaunua ja kaksitoista härkää, aina vaunun kahden päämiehen edestä, mutta härjän itsekkunkin edestä; ja he toivat ne majan eteen.

4. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

5. „Ota ne heiltä, käytettäväksi seurakunnan majan palveluksessa, ja anna ne Leviläisille, itsekullenkin virkansa jälkeen.“

6. Niin otti Mooses vaunut ja härjät, ja antoi ne Leviläisille.

7. Kaksi vaunua ja neljä härkää antoi hän Gersonin lapsille, heidän virkansa jälkeen.

8. Neljä vaunua ja kahdeksan härkää antoi hän Merarin lapsille, heidän virkansa jälkeen, jonka he toimittivat Itamarin, papin Aaronin pojan, johdolla.

9. Mutta Kahatin lapsille ei hän mitään antanut, sillä heidän tuli pitää huolta pyhistä esineistä; he kantoivat ne olallaan. 4 Moos. 4:4,15.

10. Ja päämiehet uhrasivat alttarin vihkimiseksi, sinä päivänä, jolloin se oli voideltu, ja he toivat lahjansa alttarin eteen.

11. Ja Herra sanoi Moosekselle: „anna jokaisen päämiehen tuoda uhrinsa, itsekunkin päivänänsä, alttarin vihkimiseksi.“

12. Ensimmäisenä päivänä uhrasi lahjansa Nahesson, Amminadabin poika, Juudan sukukunnasta.

13. Ja hänen lahjansa oli yksi hoviavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, yksi hoviamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi; 8 Moos. 2:1.

14. edelleen kultainen malja, painava kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta;

15. yksi nuori härkä, yksi oinas, yksi vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

16. yksi kauris syntiuhriksi;

8 Moos. 4:23.

17. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli

Nahessonin, Amminadabin pojan, lahja.

18. Toisena päivänä uhrasi Neta-neel, Suarin poika, Isaskarin päämiehes.

19. Hänen lahjansa oli hoviavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hoviamalja, seitsemänkymmenen siklin, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi;

20. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

21. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

22. yksi kauris syntiuhriksi,

23. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Netaneelin, Suarin pojan, lahja.

24. Kolmantena päivänä tuli Sebulonin lasten päämiehes, Eliab, Helonin poika.

25. Hänen lahjansa oli hoviavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hoviamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja ruokauhriksi;

26. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

27. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

28. kauris syntiuhriksi,

29. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Eliabin, Helonin pojan, lahja.

30. Neljäntenä päivänä tuli Rubenin lasten päämiehes, Elisur, Sedeutin poika.

31. Hänen lahjansa oli hoviavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hoviamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi;

32. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

33. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

34. kauris syntiuhriksi,

35. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Elisurin Sedeutin pojan, lahja.

36. Viidentenä päivänä tuli Simeo-

nin lasten päämies, Selumiel, Suri-saddain poika.

37. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi;

38. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

39. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

40. kauris syntiuhriksi,

41. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Selumielin, Surisaddain pojan, lahja.

42. Kuudentena päivänä tuli Gadin lasten päämies, Eljasaf, Deguelin poika.

43. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

44. sitten kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

45. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

46. kauris syntiuhriksi,

47. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Eljasafin, Deguelin pojan, lahja.

48. Seitsemäntenä päivänä tuli Efraimin lasten päämies, Elisama, Ammihudin poika.

49. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi;

50. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnänsä suitsutusta,

51. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

52. kauris syntiuhriksi,

53. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, lahja.

54. Kahdeksantena päivänä tuli Mannassin lasten päämies, Gamliel, Pedatsurin poika.

55. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jäl-

keen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi;

56. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

57. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

58. kauris syntiuhriksi,

59. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Gamlielin, Pedatsurin pojan, lahja.

60. Yhdeksäntenä päivänä tuli Benjaminin lasten päämies, Abidan, Gideonin poika.

61. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

62. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

63. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

64. kauris syntiuhriksi,

65. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, lahja.

66. Kymmenentenä päivänä tuli Dain lasten päämies, Ahieser, Ammisaddain poika.

67. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

68. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

69. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

70. kauris syntiuhriksi,

71. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, lahja.

72. Ensimmäisenä toistakymmenentenä päivänä tuli Asserin lasten päämies, Pagieli, Okranin poika.

73. Hänen lahjansa oli hopiavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hopiamalja, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienoja jauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

74. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

75. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

76. kauris syntiuhriksi,
77. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli pagielin, Okranin pojan, lahja.

78. Toisena toistakymmentenä päivänä tuli Naftalin lasten päämies, Ahira, Enanin poika.

79. Hänen lahjansa oli hoviavati, joka painoi sata ja kolmekymmentä sikliä, ja hoviapalmia, seitsemänkymmentä sikliä, pyhän siklin jälkeen, molemmat täynnä hienojajauhoja, öljyllä sekoitettuja, ruokauhriksi,

80. edelleen kultainen malja, kymmenen sikliä kultaa, täynnä suitsutusta,

81. nuori härkä karjasta, oinas, vuosikuntainen karitsa, polttouhriksi,

82. kauris syntiuhriksi,
83. ja kiitosuhriksi kaksi härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikuntaista karitsata. Tämä oli Ahiran, Enanin pojan, lahja.

84. Tämä on Israelin lasten ruhtinaitten lahja alttarin vihkimykseen sinä päivänä, jona se voideltiin: kaksitoista hoviavatia, kaksitoista hoviapalmia, kaksitoista kultaista maljaa.

85. Jokainen vati painoi sata ja kolmekymmentä sikliä hoviata, ja jokainen malja seitsemänkymmentä sikliä, niin että kaikkein astiain hoviapian luku oli kaksituhatta ja neljä-sataa sikliä, pyhän siklin jälkeen.

86. Ja ne kaksitoista kultaista maljaa, jotka olivat suitsutusta täynnä, painoivat jokainen kymmenen sikliä, pyhän siklin jälkeen, niin että kaikki kulta yhteensä maljoissa oli sata ja kaksikymmentä sikliä.

87. Eläinten luku polttouhriksi oli: kaksitoista härkää, edelleen kaksitoista oinasta, kaksitoista vuosikuntaista karitsata, ynnä siihen kuuluva ruokauhri, ja kaksitoistakymmentä kaurista syntiuhriksi.

88. Ja karjan luku kiitosuhriksi oli: neljä härkää kolmattakymmentä, kuusikymmentä oinasta, kuusikymmentä kaurista, kuusikymmentä vuosikuntaista karitsata. Tämä oli aluarin vihkimys-lahja, sitten kun se oli voideltu.

89. Ja kun Mooses meni seurakunnan majaan, puhutellakseen häntä, niin kuuli hän äänen puhuvan kans-

sansa armoistuilmaelta, joka oli todistuksen arkin päällä, kahden Kerubimin välissä, ja sieltä puhuteltiin häntä. 2 Moos. 25:22.

8 Luku.

Kynttilälajan lamput. Leviläisten puhdistamisesta majan palvelukseen.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. „Puhu Aaronille, ja sano hänelle: kun asetat lamput sijallensa, niin pitää ne seitsemän lampua valaiseman juuri paikkaa kynttilälajan edessä.“ 2 Moos. 25:37. 27:20. 40:25.

3. Ja Aaron teki niin, ja asetti lamput kynttilälajkaan sillä tavalla, niin kuin Herra Moosekselle oli käskenyt.

4. Mutta kynttilälajka oli tehty sorvaamalla kullasta, varresta niin kukkasiin asti oli se sorvattu; sen muodon jälkeen kuin Herra oli Moosekselle näyttänyt, niin teki hän kynttilälajan. 2 Moos. 25:31. 37:17.

5. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

6. Ota Leviläiset Israelin lasten keskeltä ja puhdistaa heidät.

7. Ja näin pitää sinun tekemän heille, puhdistaaaksesi heidät: priis-koita puhdistusvettä heidän päällensä, ja heidän pitää ajeleman koko ruumiinsa ihon, ja vaatteensa pesemän, ja niin he ovat puhtaat.

8. Ja sitten pitää heidän ottaman nuoren härjän ynnä siihen kuuluvan ruokauhriin hienoista, öljyllä sekoitetuista jauhoista, ja toisen nuoren härjän pitää sinun ottaman syntiuhriksi.

9. Ja sinun pitää tuoman Leviläiset seurakunnan majan eteen, ja kokooman kaiken Israelin lasten kansan.

10. Ja kun olet tuonut Leviläiset Herran eteen, niin Israelin lasten pitää paneman kätensä Leviläisten päälle.

11. Ja Aaronin pitää Leviläiset häällyttämän Herran eteen Israelin lasten häällytys-uhriksi, ja heidän pitää Herran palvelusta toimittaman.

12. Ja Leviläisten pitää laskeman kätensä härkien pään päälle, ja toinen härkä tulee sinun uhrata Herralle syntiuhriksi, ja toinen polttouhriksi Leviläisiä sovittamaan.

13. Ja sinun pitää Leviläiset asettaman Aaronin ja hänen poikainsa eteen, ja häällyttämän heidät häällytys-uhriksi Herralle.

14. Sillä lailla pitää sinun Leviläiset eroittaman Israelin lapsista, niin että Leviläiset ovat minun. 4 Moos. 3:13,45.

15. Ja sitten Leviläiset käykööt sille palvelemaan seurakunnan ma-

jassa, kun sinä olet heidät puhdistanut, ja häälyttänyt heidät häälytysuhriksi.

16. Sillä he ovat minulle annetut Israelin lasten seasta, ja minä olen heidät ottanut itselleni kaikkein edestä, jotka ensisti avaaavat äitinsä kohdun, nimittäin kaikkein esikoisten edestä Israelin lapsista.

17. Sillä kaikki esikoiset Israelin lapsista ovat minun, sekä ihmisistä että eläimistä; sinä päivänä, jona minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä ne itselleni,

2 Moos. 13:2.

18. Ja otin itselleni Leviläiset, kaikkein esikoisten edestä Israelin lapsista,

19. ja annoin Leviläiset Aaronille ja hänen pojillensa lahjaksi Israelin lapsista, että heidän pitää seurakunnan majassa Israelin lasten virassa palvelemaan, ja sovitaman Israelin lapset, ettei rangaistus tulisi Israelin lasten päälle, jos he lähestyisivät pyhäkköä.

20. Ja Mooses ynnä Aaronin kanssa, ja koko Israelin seurakunta tekivät Leviläisille näin; niinkuin Herra oli Moosekselle käkenyt, niin tekivät Israelin lapset heille.

21. Ja Leviläiset puhdistivat itsensä ja pesivät vaatteensa, ja niin Aaron häälytti heidät häälytysuhriksi Herran edessä, ja sovitti heidät, niin että he puhdistettiin.

22. Ja sitten Leviläiset menivät seurakunnan majaan virkaansa tekemään Aaronin ja hänen poikainsa edessä; niinkuin Herra oli Moosekselle käkenyt Leviläisistä, niin tekivät he heille.

23. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

24. Tämä on Leviläisten laki: viidenkolmattakymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat ovat velkapääät palvelemaan seurakunnan majassa.

25. Mutta viidennestäkymmenestä vuodesta pitää heidän vapaat oleman palveluksensa virasta; eikä heidän tarvitse enää palvella.

26. Heidän pitää vaan auttaman veljiänsä seurakunnan majan palvelustyössä; mutta viran töitä ei heidän tarvitse tehdä. Näin sinun pitää tekemän Leviläisille heidän virkatöissiansa.

9 Luku.

Pääsiäisjuhla korvessa. Pilvi majan päällä.

Ja Herra puhui Moosekselle Sinain korvessa, toisena vuonna sittekuin

he olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä kuukautena, sanoen: 2. Israelin lasten pitää pääsiäistä pitämän määrättyllä ajallansa.

3. Neljäntenä toistakymmenentenä päivänä tällä kuulla, illan suussa, pitää heidän sen pitämän, määrättyllä ajalla; kaikkein sääntöjensä ja asetustensa mukaan pitää teidän sen tekemän. 2 Moos. 12:18. 3 Moos. 23:5.

4 Moos. 28:16. 5 Moos. 16:1.

4. Ja Mooses puhui Israelin lapsille, että heidän piti pääsiäistä pitämän.

5. Ja he pitivät pääsiäistä neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla, illan suussa, Sinain korvessa; kaiken sen jälkeen kuin Herra oli Moosekselle käkenyt, niin tekivät Israelin lapset.

6. Ja siellä oli muutamia miehiä, jotka olivat saastuttaneet itsensä kuolleessa ihmisessä, niin etteivät he saaneet pitää pääsiäistä sinä päivänä; ja he menivät sinä päivänä Mooseksen ja Aaronin eteen. 4 Moos. 19:11.

7. Ja ne miehet sanoivat hänelle: „me olemme saastuneet kuolleessa ihmisessä: miksi meitä niin halveksitaan, ettemme saa uhrata meidän lahjojamme aikanansa Israelin lasten seassa?“

8. Mooses sanoi heille: „seisokaat tässä, minä tahdon kuulla, mitä Herra käsklee teistä.“

9. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

10. Puhu Israelin lapsille, sanoen: jos joku teistä tahi jälkeentulevaisisianne saastuttaa itsensä kuolleessa, taikka on kaukaisella matkalla, hänen pitää kuitenkin pitämän pääsiäistä Herralle.

11. Toisella kuulla, neljäntenä päivänä toistakymmentä, illan suussa, pitää heidän sen tekemän, ja heidän pitää sen syömän happamattoman leivän ja karvasten ruohoin kanssa. 2 Moos. 12:8. 2 Aik. 30:2, 15.

12. Ei pidä heidän siitä mitäkään tähteesi jättämän huomeneksi, eikä luuta siitä rikkoman; kaikkein pääsiäis-sääntöjen mukaan pitää heidän sen tekemän. 2 Moos. 12:10. 12:46.

Joh. 19:36.

13. Mutta joka puhdas on, eikä ole matkalla, ja laiminlyö pitää pääsiäistä, hän hävitettäköön kansoistansa, sentähden, ettei hän ole kantanut uhriansa Herralle määrättyllä ajalla; hänen pitää itse syntinsä kantaman.

14. Ja jos joku muukalainen asuu teidän seassanne, ja myös tahtoo pi-

tää Herralle pääsiäistä, niin pitääköön sen pääsiäisen sääntöjen ja asetusten mukaan. Yksi ja sama sääntö olkoon teillä, niin muukalaisella kuin omaisellakin maassa.

2 Moos. 12:49. 4 Moos. 15:15.

15. Ja sinä päivänä, jona maja pysytettiin, varjosi pilvi todistuksen majan, ja oli illasta aina aamuun asti majan päällä niinkuin tuli.

2 Moos. 40:34,38. 1 Kun. 8:10 ss.

16. Niin tapahtui alati; pilvi varjosi sen ja oli yöllä niinkuin tuli.

17. Ja kun pilvi kohosi majan päältä, niin vaelsivat Israelin lapset; ja missä pilvi seisahtui, siihen paikkaan Israelin lapset sijoittivat itsensä.

2 Moos. 40:36 ss. 1 Kor. 10:1.

18. Herran sanan jälkeen vaelsivat Israelin lapset, ja Herran sanan jälkeen he myös itsensä sijoittivat; niin kauan kuin pilvi pysyi majan päällä, pysyivät he myös paikoil-lansa.

19. Ja jos pilvi usiammat päivät pysyi majan päällä, niin ottivat Israelin lapset vaarin Herran määräyksistä, eivätkä vaeltaneet.

20. Ja jos niin tapahtui, että pilvi ainoastaan muutamia päiviä oli majan päällä, niin he sijoittivat itsensä Herran sanan jälkeen, ja Herran sanan jälkeen he myös vaelsivat.

21. Ja jos niin tapahtui, että pilvi oli majan päällä illasta aamuun asti, ja sitten aamulla nousi, niin he läksivät matkalle; ja milloin pilvi päivällä taikka yöllä nousi, niin he läksivät matkalle.

22. Tahi jos pilvi kaksi päivää tahi kuukauden taikka muutoin kauan aikaa pysyi majan päällä, niin Israelin lapset olivat leirissään, eivätkä matkustaneet; ja kun se nousi, niin he läksivät matkalle.

23. Herran käskyn jälkeen sijoittivat he itsensä, ja Herran käskyn jälkeen he läksivät matkalle; he ottivat vaarin Herran määräyksistä, Herran sanan jälkeen Mooseksen kautta.

10 Luku.

Hopeatorvet. Lähtö Sinailta Paraniin korpeen. Hobab. Mooseksen rukous.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. „Tee itsellesi hopiasta kaksi torvea, sorvaamalla sinun ne tekemään pitää; ne käytettäväköön, kun seurakunta on kutsuttava kokoon, ja kun matkalle on lähdeävä.

3. Kun niillä molemmilla hiljaksensa soitetaan, silloin pitää koko

seurakunnan kokoontuman seurakunnan majan oven eteen.

4. Vaan kun ainoastaan yhdellä soitetaan, silloin pitää päämiehet ja tuhanten esimiehet Israelissa tuleman kokoon.

5. Mutta kun te hälyllä soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka itään päin ovat.

6. Ja kun te toisen kerran hälyllä soitatte, silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, jotka etelään päin ovat; leirien lähtiessä matkalle pitää teidän hälyllä soittaman.

7. Mutta kun seurakunnan pitää kokoontuman, silloin alkää hälyä soit-tako, vaan puhaltakaa hiljaksensa.

8. Ja papit, Aaronin pojat, näillä torvilla soittakoot; ja tämä olkoon teille ja teidän sukukunnillenne jän-kaikkinen sääntö.

9. Ja kun te lähдете sotaan teidän maassanne vihollisianne vastaan, jotka teitä vainoovat, silloin puhaltakaa hälyllä torviinne, että teitä muistettaisiin Herran, teidän Jumalanne, edessä, ja te pelastettaisiin vihollisistanne.

10. Ja illopäivänänne, ja juhlapäivänänne, ja uuden kuun juhlina pitää teidän torvilla soittaman, teidän polttouhrienne ja kiitosuhrienne uhratessanne, että ne olisivat teille muistoksi teidän Jumalanne edessä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.“

2 Aik. 7:6. Ps. 81:4 ss.

11. Ja tapahtui kahtenäkymmenentenä päivänä, toisessa kuukaudessa, toisena vuonna, että pilvi nousi todistuksen majan päältä,

12. ja Israelin lapset läksivät matkaan järjestyksessä Sinain korvesta; ja pilvi seisahtui Paraniin korvessa.

13. Ja ensimmäiset läksivät matkalle Herran sanan jälkeen Mooseksen kautta.

14. Ja Juudan lasten leirin lippu läksi ensin matkaan joukkoinensa, ja heidän joukkonsa päämies oli Nahesson, Amminadabin poika.

4 Moos. 2:3.

15. Ja Isaskarin lasten suvun joukon päämies oli Netaneel, Suarin poika.

16. Ja Sebulonin lasten suvun joukon päämies oli Eliab, Helonin poika.

17. Sitten majo purettiin; ja Gersonin ja Merarin lapset läksivät matkaan ja kantoivat majaa.

4 Moos. 4:24, 29 ss.

18. Sen jälkeen läksi Rubenin leirin lippu joukkoinensa, ja sen joukon päämies oli Elisur, Sedeurin poika.

19. Ja Simeonin lasten suvun joukon päämies oli Selumiel, Surisaddain poika.

20. Ja Gadin lasten suvun joukon päämies oli Eljasaf, Deguelin poika.

21. Niin matkustivat myös ne Kahtilaiset, jotka kantoivat pyhiä esineitä; ja toiset panivat majan ylös, siihen asti että nämä tulivat.

22. Senjälkeen läksi Efraimin lasten leirin lippu joukkoinensa, ja sen joukon päämies oli Elisama, Ammihudin poika.

23. Ja Manassen lasten sukukunnan joukon päämies oli Gamliel, Pedatsurin poika.

24. Ja Benjaminin lasten sukukunnan joukon päämies oli Abidan, Gideonin poika.

25. Senjälkeen läksi Danin lasten leirin lippu joukkoinensa, ja muodosti leirien jälkijoukon. Ja heidän joukkonsa päämies oli Ahieser, Ammisaddain poika.

26. Ja Asserin lasten sukukunnan joukon päämies oli Pagiel, Okranin poika.

27. Ja Naftalin lasten sukukunnan joukon päämies oli Ahira, Enanin poika.

28. Tässä järjestyksessä vaelsivat Israelin lasten joukot; ja he läksivät niin matkalle.

29. Ja Mooses puhui Hobabille, midianilaisen Reguelin, Mooseksen apen pojalle: „me menemme siihen paikkaan, josta Herra on sanonut: minä annan sen teille. Tule meidän kanssamme, me teemme sinulle hyvää, sillä Herra on hyvää luvannut Israelille.“

30. Mutta hän vastasi: „en minä tule teidän kanssanne, vaan minä menen omalle maalleni sukuni tykö.“

31. Ja hän sanoi: „älä meistä luovu, sillä sinä tiedät, missä meidän tulee itsemme sijoittaa korvessa, ja sinä olet meidän silmämme.“

32. Jos sinä tulet meidän kanssamme, niin se hyvä, minkä Herra meille tekee, sen me teemme sinulle.“

33. Niin he matkustivat kolme päiväkuntaa Herran vuoren luota, ja Herran liiton arkki vaelsi heidän edellensä kolme päiväkuntaa, katsoomaan heille, missä voisivat levätä.

34. Ja Herran pilvi oli heidän päällensä päivällä, kun he leiristä matkustivat. 2 Moos. 13:21. 5 Moos. 1:33.

35. Ja kun arkki läksi matkaan, sanoi Mooses: „Herra, nouse, että

sinun vihollisesi hajoitettaisiin, ja ne, jotka sinua vainoovat, pakenisivat sinun edestäsi!“

2 Aik. 6:41. Ps. 68:2. Ps. 132:8.

36. Ja kun arkki lepäsi, sanoi hän: „palaja, Herra, niiden monen kymmeneen tuhannen tykö Israelille!“

II Luku.

Kansan napina. 70 vanhinta. Peltokanat.

Ja tapahtui, kun kansa kärsimättömyydestä napisi, oli se paha Herran korvissa; ja kun Herra sen kuuli, syytti hänen vihansa, ja Herran tuli alkoi palaa heidän seasansa, joka äärimmäiset heidän leirissänsä poltti. 5 Moos. 9:22. Ps. 78:21.

2. Silloin huusi kansa Mooseksen apua; ja Mooses rukoili Herraa, niin tuli asetui.

3. Ja se paikka nimettiin Tabeera, koska Herran tuli oli syytynyt heidän keskeillensä. 5 Moos. 9:22.

4. Mutta se seka kansa, joka heitä seurasi, oli syytynyt himoon, ja Israelin lapset myös rupesivat itkemään, ja sanoivat: „kuka antaa meille lihaa syödäksemme?“

1 Kor. 10:6.

5. Me muistamme ne kalat, joita söimme maksutta Egyptissä, ja ne kurkut ja melonit, ja puurlaukat, ja sipulit, ja kynsilaukat,

6. Mutta nyt meidän sielumme nääntyvät, eikä ole ikänä mitään; emme saa muuta nähdä kuin tätä mannaa.“

7. Mutta manna oli korianderin siemenen muotoinen, ja näöltään niinkuin bedellion. 2 Moos. 16:14, 31.

Ps. 78:24 ss. Vita. 16:20. Joh. 6:31.

8. Ja kansa juoksi sinne ja tänne kokoamaan sitä, ja jauhoi myllyllä tahri survoi rikki huhmaressa ja keitti padassa, ja teki itsellensä siitä paisiinkakkuja, ja ne maistoivat niinkuin öljyleivät.

9. Ja kun kaste yöllä lankesi leiriin, niin lankesi myös manna sen päälle.

10. Ja Mooses kuuli kansan itkevän heidän sukukunnissansa, itsekunkin majansa ovelta; ja Herran viha syytyi suuresti, ja Mooses myös pani sen pahaksi.

11. Ja Mooses sanoi Herralle: „miksi niin ahdistat sinun palvelijaasi? ja miksen saa armoa sinun edessäsi, koska panet kaiken tämän kansan kuorman minun päälleni?“

12. Olenko minä kaiken tämän kansan siittänyt? olenko minä sen synnyttänyt? koska sanot minulle: kan-

na heitä helmassasi, niinkuin elatus-isä kantaa imevän lapsen. siihen maahan, jonka valan kautta heidän isillensä lupasit?

13. Mistä minä otan lihaa kaikelle tälle kansalle antaakseni? sillä he ilkevät minun edessäni, ja sanovat: anna meille lihaa syödäksemme.

14. En minä yksinäni voi kaikkea tätä kansaa kantaa; sillä se on minulle ylön raskas.

15. Ja jos sinä niin teet minulle, niin lyö minut kohta kuoliaaksi, jos minä muutoin olen armon saanut sinun edessäni, että pääsisin näkemästä tätä onnettomuuttani.

16. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kokoa minulle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimmista, jotka tiedät vanhimmiksi ja päämiehiksi kansan seassa, ja tuo heidät seurakunnan majan oven eteen, ja seisokoot siinä sinun kansasi.

2 Moos. 18:25 es.

17. Ja minä tulen alas, ja puhun siellä sinun kanssasi, ja otan siitä hengestä, joka sinun päälläsi on, ja annan heille, että he ynnä sinun kanssasi kantaisivat kansan kuorman, ettet sinä yksinäsi sitä kantaisi.

2 Moos. 18:25, 26.

18. Ja sano kansalle: „pyhittäkääit leijänne huomeneksi, ja te saatte lihaa syödä; sillä teidän itkunne on tullut Herran korviin, ja te sanoitte: kuka antaa meille lihaa syödäksemme? sillä hyvin me olimme Egyptissä, ja Herra antaa teille lihaa syödäksenne.

2 Moos. 19:10.

19. Ja te saatte sitä syödäksenne, ei päiväksi, eikä kahdeksi, eikä viideksi, eikä kymmeneksi, eikä kahdeksikymmeneksi päiväksi,

20. vaan koko kuukaudeksi, siksi kunnes se käy teidän sieramistanne ulos, ja tulee teille aiteläksi; sillä te olette Herran hyljänneet, joka on teidän keskeillänne, ja ilkiite hänen edessänsä ja sanoitte: „miksi me olemme tänne lähteneet Egyptistä?“

21. Ja Mooses sanoi: „tämä kansa on kuusisataa tuhatta jalkamiestä, joidenka seassa minä olen, ja sinä sanot: minä annan heille lihaa syödäkseenä koko kuukaudeksi.“

2 Moos. 12:37.

22. Tapetaanko lampaat ja karja, että heille riittäisi? taikka kootaanko kaikki kalat merestä heille, että he ravittaisiin?“

Joh. 6:7.

23. Herra sanoi Moosekselle: „onko Herran käsi liika lyhyt? Nyt olet sen näkevä, tapahtuuko sinulle minun sanani jälkeen vai eikö.“

Jes. 50:2. 59:1.

24. Ja Mooses meni ulos ja puhui kansalle Herran sanat, ja kokosi seitsemänkymmentä miestä kansan vanhimmista, ja asetti heidät ympäri majaa.

25. Niin tuli Herra alas pilvessä, ja puhui hänen kanssaan, ja otti siitä hengestä, joka oli hänen päällensä, ja antoi sen tulla niiden seitsemänkymmenen vanhimpien päälle. Ja tapahtui, kun henki laskeui heidän päällensä, niin he ennustivat; vaan sitä eivät edelleen tehneet.

26. Mutta kaksi miestä jäi vielä leiriin, yhden nimi oli Eldad ja toisen nimi Medad; niiden päälle oli myös henki laskeunut — sillä he kuuluivat kirjoitettujen joukkoon, vaikkeivät vielä olleet menneet todistuksen majalle —, ja he ennustivat leirissä.

27. Niin juoksi yksi nuorukainen ja ilmoitti Moosekselle, ja sanoi: „Eldad ja Medad ennustavat leirissä.“

28. Niin sanoi Josua, Nunin poika, Mooksen palvelija, jonka hän oli valinnut, ja sanoi: „minun herrani Mooses, kiellä heitä.“

29. Mutta Mooses sanoi hänelle: „oletko sinä minun puolestani kiivas? Jospa kaikki Herran kansa ennustaisi ja Herra antaisi henkensä tulla heihin!“

30. Ja Mooses ja Israelin vanhimmat palasivat leiriin.

31. Ja tuli tuuli Herralta, ja ajoi peltokanat merestä, ja heitti ne leirin yli, täältäpäin päiväkunnan matkan, ja sieltäpäin päiväkunnan matkan leirin ympärillä, liki kahta kyyrärätä korkialle maan päällä.

2 Moos. 16:13. Ps. 78:26 es.

32. Niin nousi kansa ja kokosi peltokanoja koko sen päivän, ja koko yön, ja koko toisen päivän, ja se, joka vähemmän kokosi, kokosi kymmenen homeria; ja he levittivät ne kohta ympäri leiriä.

33. Liha oli vielä heidän hammas-tensa välissä, ennenkuin se oli syöty, syttyi Herran viha kansaan, ja Herra löi heitä sangen suurella surmalla.

4 Moos. 20:3. 5 Moos. 9:22.

Ps. 78:29 es.

34. Ja se paikka sai nimen: himohaudat; sillä siihen haudattiin himoitseva kansa.

4 Moos. 35:16.

5 Moos. 9:22.

35. Ja kansa matkusti himohaudoilta Hatserotiin; ja he pysähtyivät Hatserotissa.

4 Moos. 33:17.

12 Luku.

Mirjam puhuu Moosesta vastaan ja tulee spitaliseksi.

Ja Mirjam ja Aaron puhuivat Moosesta vastaan hänen etiopialaisen vaimonsa tähden, jonka hän nainut oli: sillä hän oli ottanut etiopialaisen naisen vaimokseen.

2. Ja he sanoivat: „puhuuko Jumala ainoastaan Mooseksen kautta? eikä hän myös puhu meidän kauttamme?“ Ja Herra kuuli sen.

3. Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, enemmän kuin kaikki muut ihmiset maan päällä.

4. Ja Herra sanoi äkisti Moosekselle, Aaronille ja Mirjamille: „menkää, te kolme, seurakunnan maajaan.“ Ja he menivät sinne, kaikki kolme.

5. Niin Herra tuli alas pilven patsaassa, ja seisoi majan oven edessä: ja hän kutsui Aaronin ja Mirjamin, ja he molemmat menivät ulos.

6. Ja Hän sanoi: „kuulkaat nyt minun sanojani! Jos joku on teidän seassanne profetta, niin minä, Herra, ilmoitan itseni hänelle näyssä, ja puhuttelen häntä unessa.

7. Vaan niin en tee minun palvelijalleni Moosekselle. Hän on uskollinen koko minun huoneessani.

Hebr. 3:2,5.

8. Hänen kanssansa minä puhun suusta suuhun ja selvästi, eikä vertauskuvissa, ja hän näkee Herran muodon. Miksette siis peljänneet puhua minun palvelijatani Moosesta vastaan?“

2 Moos. 33:11.

9. Ja Herran viha syntyi heihin; ja hän meni pois.

10. Niin pilvi meni pois majan päältä. Ja katso, Mirjamissa oli spitali niinkuin lumi; niin Aaron käänsi itsensä Mirjamiin päin, ja katso, hän oli spitalinen.

11. Silloin sanoi Aaron Moosekselle: „ah herrani! älä pane tätä syntiä meidän päällemme; sillä me olemme tyhmästi tehneet, ja syntiä tehneet.

12. Älä anna hänen tulla kuolleeksi, niinkuin sikiö, jonka liha on puoleksi mädäntynyt.“

13. Niin Mooses huusi Herran puoleen ja sanoi: „ah Jumala, paranna häntä!“

14. Ja Herra sanoi Moosekselle: „jos hänen isänsä olisi hänen kasvoihinsa sylkenyt, eikä hänen olisi pitänyt häpeemän seitsemän päivää? Anna sulkea hänet seitsemäksi päi-

väksi leiristä ulos, ja sitten hän jätteen otettakoon sisälle.“

3 Moos. 13:46. 14:8. 4 Moos. 5:2 ss.

15. Niin Mirjam suljettiin seitsemäksi päiväksi ulos leiristä, eikä kansa lähtenyt matkaan, ennenkuin Mirjam otettiin takaisin.

13 Luku.

Kakstoista vakoojaa.

Senjälkeen kansa läksi Hatserotista ja sijoitti itsensä Paranin korpeen.

2. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

3. „Lähetä miehet edelläsi vakoomaan Kanaanmaata, jonka minä Israelin lapsille annan; yksi mies itsekustakin isänsä suvusta pitää lähetettämän, mutta olkoon se joku päämies heidän seassansa.“

5 Moos. 1:22 ss.

4. Ja Mooses lähetti heidät Paranin korvesta Herran sananjälkeen; kaikki he olivat Israelin lasten päämiehiä.

5. Ja nämä ovat heidän nimensä: Rubenin sukukunnasta, Sammua, Sakkurin poika,

6. Simeonin sukukunnasta, Safat, Horin poika,

7. Juudan sukukunnasta, Kaleb, Jefunnen poika,

8. Isaskarin sukukunnasta, Igeal, Josefifin poika,

9. Efraimin sukukunnasta, Hosea, Nunin poika,

10. Benjaminin sukukunnasta, Palti, Rafun poika,

11. Sebulonin sukukunnasta, Gad-diel, Sodin poika,

12. Josefifin sukukunnasta, Manasesta, Gaddi, Susin poika,

13. Danin sukukunnasta, Ammiel, Gemallin poika,

14. Asserin sukukunnasta, Setur, Mikaelin poika,

15. Naftalin sukukunnasta, Nakebi, Vofsin poika,

16. Gadin sukukunnasta, Geuel, Makin poika.

17. Nämä ovat niiden miesten nimet, jotka Mooses lähetti vakoomaan Kanaanmaata; ja Hosean, Nunin pojan, nimitti Mooses Josuaksi.

18. Ja Mooses lähetti heidät vakoomaan Kanaanmaata; ja hän sanoi heille: „menkää etelä-osaan maata ja nouskaat sitten vuorille,

19. ja katelkaat maata, millinen se on, ja kansaa, joka siinä asuu, onko se väkevä vai heikko, pieni vai suuri,

20. ja millinen maa se on, jossa he asuvat, onko se hyvä vai paha, ja minkälaiset kaupungit ovat, joissa he asuvat, asuvatko he majoissa vai linnoissa,

21. ja millinen maa on, lihava vai laaha, ja onko puita sillä maalla, vai ei. Olkaat hyvässä turvassa. ja tuokaat mukanaan maan hedelmistä.“ Oli nimittäin se aika, jolloin ensimmäiset viinimarjat kypsyivät.

22. Ja he menivät ja vakosivat maan Sinin korvesta aina Rehobiin asti, jonka kautta Hamatiin mennään.

23. He menivät etelä-osaan maata, ja tulivat Hebroniin; siellä oli Ahiman, Sesai ja Talmai, Enakin lapset. Ja Hebron oli rakettu seitsemän ajastaikaa ennenkuin Soan Egyptissä. 5 Moos. 9:2. Jos. 14:15.

24. Ja he tulivat Eskolin laaksoon, ja leikkasivat sieltä viinipuun oksan viinimarja-rypäleen kanssa, ja kaksi kantoi sitä korennolla. Myöskin ottivat he granati-omenia ja fikunoita. 5 Moos. 1:24 ss.

25. Ja se paikka kutsuttiin Eskolin laaksoksi, sen viinimarja-rypäleen tähden, jonka Israelin lapset siitä leikkasivat.

26. Ja he palasivat maata vakoomaan neljänkymmenen päivän perästä.

27. Ja he kävivät ja tulivat Mooseksen ja Aarenin tykö, ja kaiken Israelin lasten seurakunnan tykö, Paranin korpeen Kadeksessa, ja ilmoittivat heille asian ja koko joukolle, millinen se maa oli, ja osoittivat heille maan hedelmät.

28. Ja he kertoivat hänelle, ja sanoivat: „me tulimme siihen maahan, johonka meidät lähetit, jossa myös rieskaa ja hunajata vuotaa; ja tämä on sen hedelmää.“ 2 Moos. 83:3.

29. Mutta kansa, joka siinä maassa asuu, on väkevä, ja siellä ovat vahvat ja suuret kaupungit; ja me näimme siellä myös Enakin poikia.

30. Amalekilaiset asuvat etelä-osassa maata, Hetiläiset ja Jebusilaiset ja Amorilaiset asuvat vuorilla, Kanaaneilaiset asuvat meren tykönä ja Jordanin varsilla.“

31. Mutta Kaleb tyynnytti kansaa Mooseksen edessä, ja sanoi: „käykäämme rohkiasti ja omistakaamme maa; sillä kyllä me sen voitamme.“

32. Mutta ne miehet, jotka olivat siellä hänen kanssansa olleet, sanoivat: „emme voi mennä sitä kansaa vastaan; sillä he ovat meitä väkevämmät.“

33. Ja he saattoivat sen maan, jonka he katselleet olivat, pahaan huu-

toon Israelin lasten seassa, sanoen: „maa, jonka läpitse me kävimme vakoomassa sitä, syö asujansa, ja kansa, jonka me siellä näimme, ovat varsin pitkiä ihmisiä.“

34. Me näimme siellä myös hirmuiset Enakin pojat, jättiläisten sukua; ja me olimme omassa silmissämme niinkuin heinäsiirkat, ja niin olimme myös heidänkin silmissään.“

14 Luku.

Kansan napina. Jumalan uhkaus. Vakoojain rangaistus.

Silloin rupesi koko seurakunta huutamaan ja parkumaan, ja kansa itki sen yösen.

2. Ja kaikki Israelin lapset napisivat Moosesla ja Aaronia vastaan, ja koko joukko sanoi heille: „joska olisimme kuolleet Egyptin maalla! taikka joska lässä korvessa olisimme kuolleet! 2 Moos. 16:3. 5 Moos. 1:26 ss. Ps. 106:25 ss.

3. Miksi Herra vie meidät tähän maahan miekalla surmattaviksi, ja jossa meidän vaimomme ja lapsemme joutuvat saaliiksi! Eikö parempi ole, että me palajamme Egyptiin?“

4. Ja he sanoivat toinen toisellensa: „asetakaamme päämies ja palatkaamme Egyptiin!“

5. Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoillensa koko Israelin lasten seurakunnan edessä.

6. Ja Josua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika, jotka myös olivat olleet maata vakoomassa, repäsivät vaatteensa, Syr. 46:9. 1 Makk. 2:56.

7. ja puhuivat Israelin lasten koko seurakunnalle, sanoen: „maa, jonka läpitse me olemme vaeltaneet, sitä vakoaksemme, on hyvin hyvä maa.“

8. Jos Herralla on hyvä suosisi meihin, niin hän vie meidät sille maalle, ja antaa sen meille; se on maa, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.

9. Ainoastansa älkäätkä olko Herraa vastaan niskurit; ja älkäätkä te peljätkö tämän maan kansaa, sillä me syömme heidät niinkuin leipää. Heidän turvansa on luopunut heistä, ja Herra on meidän kanssamme; älkäätkä peljätkö heitä.“

10. Mutta koko kansan joukko huusi, että he piti kivitettämän kuoliaaksi. Silloin Herran kunnia näkyi seurakunnan majassa kaikille Israelin lapsille.

11. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kuinka kauan tämä kansa pilkkaa minua? ja kuinka kauan he ovat minuun uskomatta, kaikista mer-

keistä huolimatta, jotka minä heidän seassansa tehnyt olen?

12. Minä lyön heitä ruttotaudilla, ja hävitän heidät; ja minä teen sinun suuremmaksi ja väkevämmäksi kansaksi, kuin tämä on." 2 Moos. 32:10 ss.

13. Ja Mooses sanoi Herralle: „totta Egyptiläiset saavat sen kuulla, joiden keskeltä sinä olet johdattanut tämän kansan sinun voimallasi,

14. ja ne ovat sanoneet tämän maan asuvalle, niin että he ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan seassa, ja että sinä, Herra, nähdään kasvoista niin kasvoihin, ja että sinun pilvesi seisoo heidän päällensä, ja sinä käyt heidän edellänsä päivällä pilven patsaassa ja yöllä tulen patsaassa. 2 Moos. 13:21 ss. 40:38. 1 Kor. 10:1.

15. Jos sinä nyt lapatt tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin pakinat, jotka sanoman sinusta ovat kuulleet, puhuvat ja sanovat:

16. ei Herra voinut johdattaa tätä kansaa siihen maahan, jonka hän heille valalla oli luvannut; sentähden on hän heidät surmannut korvessa. 5 Moos. 9:28.

17. Nyt siis enentäköön Herra voimansa, niinkuin sinä puhunut olet, sanoen:

18. Herra on pitkämielinen ja sangen laupias, ja antaa anteeksi vääryydet ja rikokset, mutta ei pidä yhtään viallista viatonna, vaan kostaa isäin vääryydet lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen. 2 Moos. 34:6 ss. Ps. 96:15. 103:8. 145:8. 2 Moos. 20:5. 34:7.

19. Niin anna anteeksi tämän kansan rikos suuren laupeutesi tähden, niinkuin sinä tälle kansalle annoit anteeksi hamasta Egyptistä tähän asti." 5 Moos. 5:9.

20. Ja Herra sanoi: „minä annoin sen heille anteeksi, sinun sanasi jälkeen.

21. Mutta niin totta kuin minä elän, niin koko maailma täytetään Heran kunnialla.

22. Sillä kaikista niistä miehistä, jotka näkivät minun kunniani ja ihmeeni, jotka minä tein Egyptissä ja korvessa, ja nyt kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet, eivätkä totelleet minun sanaani:

23. ei yhdenkään pidä näkemän sitä maata, jonka minä heidän isilensä olen valan kautta luvannut, eikä yksikään, joka minua pilkanut on, saa sitä nähdä. 4 Moos. 26:65. 5 Moos. 1:36 ss. Ps. 95:11.

24. Vaan palvelijani Kalebin, koska hänessä on toinen henki ja hän uskollisesti seurasi minua, vien minä siihen maahan, jossa hän nyt on käynyt; ja hänen siemenensä pitää sen perimän. 5 Moos. 1:35, 36. Jos. 14:6 ss.

25. Mutta kun nyt Amalekilaiset ja Kananealaiset asuvat laaksoissa, niin palatkaat huomenna ja matkustakaat korpeen Punaisen meren tieltä myöten." 4 Moos. 14:43, 45.

26. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

27. „Kuinka kauan tämä paha joukko napisee minua vastaan? Sillä minä olen kuullut Israelin lasten napinan, kun he minua vastaan napisivat.

28. Sentähden sano heille: „niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minä teen teille, niinkuin te minun korvaini kuullen puhuitte."

29. Teidän ruumiinne kaatuvat tässä korvessa; niin käy kaikille, joitten luku laskettiin, kaikille, jotka kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat ovat, jotka napisitte minua vastaan. 4 Moos. 32:11 ss. Hebr. 8:17.

30. Te ette suinkaan tule siihen maahan, jonka ylitse minä käterin nostin, asettaakseni teidät siellä asumaan, paitsi Kalebia, Jefunnen poikaa, ja Josuaa, Nunin poikaa. 4 Moos. 32:12.

31. Vaan teidän lapsenne, jotka te sanoitte joutuvan saaliiksi, minä sinne johdatan, ja he saavat tuntea sen maan, jonka te hyljäsitte.

32. Mutta te — teidän kuolleet ruumiinne jäävät makaamaan tähän korpeen,

33. ja teidän lapsenne pitää oleman paimenena tässä korvessa neljäkymmentä ajastaikaa, kantaen teidän huoruuttanne, siihen asti että teidän ruumiinne kuluvat korvessa.

34. Niiden neljänkymmenen päiväluvun jälkeen, joina olitte maata vakoomassa, pitää teidän kantaman teidän pahat tekonne neljäkymmentä ajastaikaa, aina ajastaika luettu päivästä, — ja te tulette ymmärtämään, mitä se on, kun minä luovun teistä. Ps. 95:10. Hes. 4:6.

35. Minä, Herra, olen sen puhunut, sen minä myös teen kaikelle tälle pahalle joukolle, joka on itsensä asettanut minua vastaan; tässä korvessa he kuluvat; siihen he kuolevat."

36. Ja ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoomaan ja palatessaan olivat saattaneet kaiken kansan napisemaan häntä vastaan,

ja olivat tuottaneet pahan sanoman maasta, Juud. v. 5.

37. ne miehet, jotka toivat pahan sanoman maasta, kuolivat Herran rangaistuksesta.

38. Mutta Josua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika, jäivät elämään kaikista niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoomassa.

39. Ja Mooses puhui kaikki nämä sanat Israelin lapsille. Silloin kansa murhehti suuresti.

40. Ja he nousivat varhain seuraavana aamuna ja menivät vuoren kukkulalle, ja sanoivat: „katso, tässä me olemme; ja tahdomme nyt lähteä siihen paikkaan, josta Herra on puhunut; sillä me olemme syntiä tehneet.“ 5 Moos. 1:41.

41. Mutta Mooses sanoi: „miksi te niin rikotte Herran sanan? ei se teille menesty.“

42. Alkäätkä menkö, sillä ei ole Herran teidän kanssanne, etteivät vihollisenne teitä surmaisit.

43. Sillä Amalekilaiset ja Kananealaiset ovat siellä teitä vastassa, ja te miekalla surmataank; sillä kunolette itse kääntyneet pois Herrasta, niin ei ole Herra teidän kanssanne.“

44. Mutta he olivat ylimieliset ja läksivät vuoristoon; vaan Herran liiton arkki ja Mooses ei menneet leiristä ulos.

45. Niin tulivat Amalekilaiset ja Kananealaiset, jotka vuoristossa asuivat, ja löivät heidät ja hajottivat heidät hamaan Hormaan asti. 5 Moos. 1:44.

15 Luku.

Uhrinääntöjä. Sabbatin rikkoja kivitetään. Muistotupaut.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille ja sano heille: kun te tulettesiihen maahan, jossa teidän asuman pitää, jonka minä teille annan,

3. ja te uhraatte Herralle tuliuhria, polttouhria, tai erikoisen lupauksen uhria, tai omasta hyvästä tahdosta, tai teidän juhlanne uhria, tehdäkseenne Herralle otollista hajuja karjasta tai lampaista: 2 Moos. 29:18. 3 Moos. 22:21.

4. niin jokainen, joka Herralle tahdotto mieluisesti uhraata lahjansa, hänen pitää tekemän ruokauhriksi kymmeneksen hienoja jauhoja, sekoitettuja neljänneksellä hinniä öljyä; 3 Moos. 2:1, 15. 6:14.

5. ja juomauhriksi tulee sinun uhrata neljännes hinniä viiniä kuta-

kin karitsaa kohden, oli se sitten polttouhri tai teurasuhri.

6. Mutta kun oinas uhrataan, niin pitää sinun tekemän ruokauhriksi kaksi kymmenestä hienoja jauhoja, sekoitettuja kolmanneksella hinniä öljyä;

7. ja juomauhriksi tulee sinun uhrata viiniä kolmas osa hinnistä; sen sinun pitää uhraaman Herralle lepytyshajuksi.

8. Mutta jos sinä uhraat härjän polttouhriksi, tai erinomaisen lupauksen uhriksi, tai kiitosuhriksi Herralle,

9. niin sinun pitää härjän kanssa tekemän ruokauhriksi kolme kymmenestä hienoja jauhoja, sekoitettuna puoleen hinniin öljyä;

10. ja juomauhriksi tulee sinun tuoda puoli hinniä viiniä; tämä on tuliuhri otolliseksi hajuksi Herralle.

11. Näin sinun pitää tekemän kunkin härjän suhteen, oinaan, lampaan, karitsan ja vohlan suhteen.

12. Sen luvun jälkeen, minkä te uhraatte, pitää teidän tekemän kullenkinteuuralle, heidän lukunsa jälkeen.

13. Jokainen oma kansalainen näin tehköön, uhratessaan tuliuhrinsa otolliseksi hajuksi Herralle.

14. Ja jos joku muukalainen oleskelee teidän tykönänne, tai asuu teidän sukujenne kesken, ja tahtoo tehdä Herralle tuliuhria otolliseksi hajuksi, hän tehköön niinkuin teette.

15. Kokoseurakunnalla olkoon yksi sama sääntö, sekä teillä että muukalaisilla. Ijankaikkinen sääntö se olkoon tulevaisille sukukunnillenne, niin että Herran edessä muukalainen on niinkuin tekin. 2 Moos. 12:49. 4 Moos. 9:14.

16. Sama laki ja oikeus olkoon teillä ja muukalaisilla, jotka asuvat teidän tykönänne.

17. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

18. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: tultuanne siihen maahan, johon minä teidät johdatan,

19. ja syötyänne sen maan leipää, antakaat ylönnyshuri Herralle. 5 Moos. 8:10.

20. Taikinanne alkeista pitää teidän antaman yhden kakun uhrilahjaksi; niinkuin te annatte Herralle lahjan riihestänne, niin pitää teidän myös tämän lahjan tekemän. 2 Moos. 23:19. 3 Moos. 23:10 ss.

21. Niin pitää teidän siis antaman Herralle taikinanne alkeista uhrilahjaksi, suvusta sukuun.

22 Ja jos te tietämättä eksytte, ja laiminlyötte täyttää näitä käskyjä, joita Herra Moosekselle on käsenyt, 23. mitä Herra Mooseksen kautta säättänyt on teille, siitä päivästä, jona hän rupesi kääkemään, aina edelleen suvusta suvusta;

24. jos se tapahtuu seurakunnan tietämättä, niin pitää koko seurakunnan tekemän polttouhriksi yhden nuoren härjän karjasta, otolliseksi hajuksi Herralle, ynnä siihen kuuluvan ruokauhrin ja juomauhrin kanssa, lain säännön mukaan, ja yhden kauriin syntiuhriksi.

8 Moos. 4:13 ss.

25. Ja papin pitää näin sovittaman koko Israelin lasten seurakunnan, ja se heille annetaan anteeksi; sillä se oli erehdystä. Ja heidän pitää kantaman lahjansa tuliuhriksi Herralle, ja syntiuhriinsa Herran eteen tietämättömyytensä tähden,

26. niin se annetaan anteeksi koko Israelin lasten joukolle, niin myös muukalaisille, jotka asuvat heidän seassansa; sillä kaikki kansa on siinä tietämättömyydessä.

27. Mutta kun yksi sielu tietämättänsä syntii tekee, hänen pitää tuoman vuosikuntaisen vuoheen syntiuhriksi.

3 Moos. 4:27 ss.

28. Ja papin pitää sen eksyneen sielun sovittaman, koska hän tietämättömyydestä syntii teki Herran edessä, ja se annetaan hänelle anteeksi.

29. Sekä omaisille Israelin lasten seassa että muukalaisille, jotka heidän keskellensä asuvat, olkoon sama laki niille, jotka tietämättömyydestä erehtyvät.

30. Mutta jos joku sielu elikivaltaisuudesta jotakin tekee, olkoon se omainen tahi muukalainen, hän pilkkaa Herraa; ja se sielu hävitettäköön kansastansa.

31. Sillä hän on Herran sanan katsonut ylönsä, ja hänen käskynsä tyhjäksi tehnyt; se sielu on perätti hävitettävä ja hänen syntinsä jääköön hänen päällensä.

32. Kun Israelin lapset vaelsivat korvessa, tapasivat he yhden miehen, joka puita kokosi sabbattina.

33. Ja ne, jotka hänet olivat löytäneet puuta hakemasta, johdattivat hänet Mooseksen ja Aaronin eteen, ja koko seurakunnan eteen.

34. Ja he panivat hänet talteen; sillä ei ollut vielä päätetty, mitä hänelle piti tehtävän.

8 Moos. 24:12.

35. Mutta Herra sanoi Moosekselle: „sen miehen pitää totisesti kuoleman; kaiken kansan pitää hänet

kivittämän kuollaaksi ulkona leiristä.“

36. Niin koko seurakunta vei hänet ulos leiristä, ja kivitti hänet kuollaaksi, niinkuin Herra Moosekselle oli käsenyt.

37. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

38. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille, että he ja heidän jälkeisensä tekisivät itsellensä tupsuja vaatetensa liepeisiin, ja panisivat sinisen langan niiden tupsujen päälle heidän vaatetensa liepeissä.

5 Moos. 22:12.

39. Ja ne tupsut olkoot teille merkiksi, ja nähdessänne niitä pitää teidän kaikki Herran käskyt muistaman ja tekemän niitten mukaan, niin ettette tekisi teidän sydämmenne ajatuksen jälkeen, eikä huorin tekisi teidän silmäinne himon jälkeen.

40. Sentähden pitää teidän muistaman ja tekemän kaikki minun käskyni, ja oleman pyhät teidän Jumalallenne.

41. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka teidän Egyptin maalta ulos johdatin, ollakseni teidän Jumalanne; minä olen Herra, teidän Jumalanne.

16 Luku.

Korakin kapina.

Ja Korak, Jetseharin poika, joka oli Kahatin, Levin pojan, poika, otti kanssansa Datanin ja Abirammin, Eliabin pojat, ja Onin, Peletin pojan, Rubenin suvusta, 4 Moos. 26:9. 27:3.

Syyr. 45:22. Juud. v. 11.

2. ja he nousivat Moosesta vastaan: niin myös Israelin lapsista kaksisataa ja viisikymmentä miestä ylimmäisistä, seurakunnan kokouksen valitsemaa, kuuluisata miestä,

3. ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat heille: „olkoon jo kylläksi! sillä koko seurakunta on pyhä, ja Herra on heidän kanssansa, ja miksi te korotatte itsenne Herran kansan yli?“

4. Kun Mooses sen kuuli, lankesi hän kasvoillessa.

4 Moos. 14:5.

5. Ja hän puhui Korakille ja koko hänen seuralensa, sanoen: „huomenna Herra ilmoittaa, kuka hänen omansa on, ja kuka pyhä on ja saa häntä lähestyä; jonka hän valitsee, se saa häntä lähestyä.“

6. Tehkäätkäät näin: ottakaat itsellenne savuaatit, Korak ja koko hänen seuransa,

7. ja pankaat niihin tulta, ja heittäkäätkäät niihin suitsutusta Herran edes-

sä huomenna; ja se mies, jonka Herra valitsee, olkoon pyhä. Nyt olkoon se kylläksi, te Levin pojat.“

8. Ja Mooses sanoi vielä Korakille: „kuulkaat nyt, te Levin pojat!

9. Vähäkö se teille on, että Israelin Jumala on teidät erottanut Israelin kansasta ja antanut tulla tykönsä, että viranpalvelusta teisisitten Heran tabernaklissa, ja että seisoisitte seurakunnan edessä, heitä palvelaksenne?

10. Hän on ottanut sinut ja kaikki sinun veljesi, Levin lapset, tykönsä; ja te pyydätte nyt myös pappeuttal!

11. Sinä ja koko sinun joukkosi nostatte kapinan Herraa vastaan. Mikä Aaron on, että te napisette häntä vastaan?”

12. Ja Mooses lähetti kufsumaanan Datan ja Abiramia, Eliabin polkia; mutta he sanoivat; „emme sinne tule.

13. Vähäkö se on, että sinä olet meidät tuonut maalta, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, tappaaksesi meidät korvessa, vaan sinä teet itsesi vielä päämieheksi meidän ylitsemme, ja tahdot hallita meitä?

14. Kauniisti olet sinä meidät johdattanut siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, ja antanut meille pelot ja viinimäet perinnökseksi! Tahdotko vielä näiltä miehiltä silmät puhkaista? Emme tule sinne.“

15. Silloin vihastui Mooses suuresti, ja sanoi Herralle: „älä käännä itseksi heidän ruokahrinsa puoleen! En minä heiltä ottanut aasiakaan, enkä ole yhdellekään heistä pahaa tehnyt.“

1 Moos. 4:5. 1 Sam. 12:3.

16. Ja Mooses sanoi Korakille: „sinä ja koko sinun joukkosi olkaat huomenna Herran edessä, sinä ja he, sekä Aaron.

17. Ja jokainen ottakoon suitsutusastiansa, ja pankoon suitsutusta siihen, ja tuokoon Herran eteen, kukin suitsutusastiansa, kaksisataa ja viisikymmentä suitsutusastiana, niin myös sinä ja Aaron kukin suitsutusastianne.“

18. Ja kukin otti suitsutusastiansa, ja pani siihen tulen, ja heittivät siihen suitsutusta, ja seisovait seurakunnan majan oven edessä, Mooses ja Aaron myös.

19. Ja Korak kokosi heitä vastaan koko kansan seurakunnan majan oven eteen. Silloin Herran kunnia näkyi kaikelle kansalle.

20. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen:

21. „Erotkaat tästä joukosta, niin minä äkisti heidät hukutan.“

22. Mutta he lankesivat kasvoillessa ja sanoivat: „Jumala, kaiken lihan henkein Jumala! jos yksi mies on syntiä tehnyt, tahdotko antaa vihasti tulla koko kansan päälle?”

23. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

24. „Puhu kansalle ja sano: paetkaat Korakin, Datanin ja Abiramien majan ympäriltä.“

25. Ja Mooses nousi ja meni Datanin ja Abiramien tykö, ja vanhimmat Israelista seurasivat häntä,

26. ja hän puhui kansalle, sanoen: „paetkaat näiden jumalattomien ihmisten majain ympäriltä, ja älkäätkoskeko mihinkään heidän omaansa, ettette myös hukkuisi kaikissa heidän synneissäänsä!”

27. Ja he pakenivat Korakin, Datanin ja Abiramien majan ympäriltä; mutta Datan ja Abiram tulivat ulos ja seisovait majainsa ovella vaimoiensa, poikinensa ja lapsinensa.

28. Ja Mooses sanoi: „siitä teidän pitää tietämän Herran minua lähettäneeksi, kaikkia näitä töitä tekemään, ja etten omasta sydämmestäni sitä tehnyt:

29. Jos nämä kuolevat niinkuin kaikki ihmiset kuolevat, tai jos heittä rangaistaan, niinkuin kaikkia muita ihmisiä rangaistaan, niin ei Herra ole minua lähettänyt;

30. mutta jos Herra tässä jotakin uutta tekee, niin että maa avaa suunsa ja nielee heidät kaiken kansa, mitä heillä on, niin että he elävänä menevät helvettiin, niin teidän pitää siitä tietämän, että nämä miehet pilkkasivat Herra.“

31. Ja tapahtui, kun hän kaikki nämä sanat puhunut oli, halkesi maa heidän altansa,

5 Moos. 11:8.

Ps. 106:17.

32. ja maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja heidän huoneensa, ja kaikki ne ihmiset, jotka Korakin tykönä olivat, ja kaiken heidän tavaran.

4 Moos. 20:3. 4 Moos. 26:10. Juud. v. 11.

33. Ja he menivät elävänä helvettiin, kaikkienensa kuin heillä oli, ja maa peitti heidät, ja he hävitettiin pois seurakunnan keskeltä.

34. Ja koko Israel, joka heidän ympärilläänsä oli, pakeni heidän parkunsa tähden. Sillä he sanoivat: „ett'ei maa vaan meitäkin nielisi!”

35. Ja tuli läksi Herralta, ja poltti ne kaksisataa ja viisikymmentä miestä, jotka suitsutusta uhrasivat.

36. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

37. „Sano Eleasarille, papin Aaronin pojalle, että hän ottaa suitsutusastia tulipalosta, ja heittää tullen niistä pois; sillä ne ovat pyhät.

38. Ja nämä savuastiat, — niitten miesten, jotka kuolivat syntiensä tähden — ne taottakoon levyiksi ja peitettäköön niillä alttari; sillä ne ovat olleet Herran eteen tuodut ja pyhitetyt. Ja ne pitää oleman merkiksi Israelin lapsille.“

39. Ja Eleasar, pappi, otti ne vastuastiat, joissa palaneet miehet olivat uhranneet, ja antoi takoa ne ohukaisiksi levyiksi alttarin peitteeksi,

40. Israelin lapsille muistoksi, ettei yksikään muukalainen lähestyisi, joka ei ole Aaronin siemenestä, uhraamaan suitsutusta Herran eteen, ettei hänelle tapahtuisi niinkuin Korakille ja hänen joukollensa, niinkuin Herra oli hänelle sanonut Mooseksen kautta.

41. Toisena päivänä napisi koko Israelin lasten joukko Moosesta ja Aaronia vastaan, ja sanoivat: „te olette tappaneet Herran kansaa.“

42. Ja kun kansa kokoontui Moosesta ja Aaronia vastaan, ja kun he kääntyivät seurakunnan majaan päin, katso, pilvi peitti sen; ja Herran kunnia näkyi.

43. Silloin Mooses ja Aaron astuivat seurakunnan majan eteen.

44. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

45. „Paetkaat tästä kansasta; sillä minä surmaan äkisti heidät.“ Silloin he lankeivat kasvoilleensa.

46. Ja Mooses sanoi Aaronille: „ota suitsutusastia, ja pane tulta siihen alttarilta, ja heitä suitsutusta sen päälle, ja mene nopiasti kansan tykö ja sovita heidät; sillä vihan julmuus on Herralta käynyt ulos, ja rangaistus on jo alkanut.“

47. Ja Aaron otti suitsutusastian, niinkuin Mooses hänelle sanoi, ja juoksi kansan keskelle, ja katso, rangaistus oli jo alkanut kansan keskellä; ja hän pani suitsutusta ja sovitti kansan.

48. Ja hän seisoi kuolleitten ja elävitten keskellä; niin rangaistus asetui.

49. Mutta niitä, jotka rangaistuksessa kuolivat, oli neljätoista tuhatta ja seitsemän sataa, paitsi niitä, jotka Korakin kapinassa hukkuivat.

50. Ja Aaron palasi Mooseksen tykö, seurakunnan majan ovelle; ja rangaistus asetui.

17 Luku.

Aaronin sauva viheriöittää.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 2. „Puhu Israelin lapsille, ja ota heiltä kaksitoista sauva, sauva kullakin isänsä huoneen jälkeen, kaikilta heidän päämiehiltänsä heidän isänsä huonekuntain jälkeen; ja kirjoita kunkin nimi hänen sauvaansa.

3. Mutta Aaronin nimi kirjoita Levin sauvaan; sillä kullakin isänsä huoneen päämiehellä olkoon yksi sauva.

4. Ja pane ne seurakunnan majaan, todistuksen eteen, jossa minä olen teille saapuvilla.

5. Ja jonka minä heistä valitsen, sen sauva pitää viheriöitämään; ja minä asetan Israelin lasten moninaisen napinan, jolla he teitä vastaan napisevat.“

6. Niin Mooses puhui Israelin lapsille, ja kaikki heidän päämiehensä antoivat hänelle kaksitoista sauva, itsekukin päämies isänsä huoneesta yhden sauvan; ja Aaronin sauva oli heidän sauvainsa seassa.

7. Ja Mooses pani sauvat Herran eteen todistuksen majaan.

8. Ja kun Mooses toisena päivänä meni todistuksen majaan, niin katso, Aaronin sauva, Levin huoneen puolesta, viheriöitsi; se kantoi silmikoita, puhjenneita kukkasia ja kypsiä manteleita. Hebr. 9:4.

9. Ja Mooses kantoi kaikki sauvat ulos Herran edestä kaikkein Israelin lasten eteen; ja he näkivät ne, ja kukin otti sauvansa.

10. Ja Herra sanoi Moosekselle: „kanna Aaronin sauva jälleen todistuksen eteen tallella pidettäväksi, merkiksi niskureille lapsille, että heidän napinansa minua vastaan lakkaisi, etteivät he kuolisi.“

11. Ja Mooses teki sen; niinkuin Herra hänelle käskenyt oli, niin hän teki.

12. Ja Israelin lapset puhuivat Moosekselle, sanoen: „katso, me olemme kuoleman omat! me hukumme, kaikki me hukumme!

13. Kuka ikänä lähestyy Herran majaan, se kuolee. Pitääkö meidän peräti hukkuman?“

18 Luku.

Pappien ja Leviläisten tehtävät ja oikeudet.

Ja Herra sanoi Aaronille: sinä ja sinun poikasi, ja sinun isäsi huone

sinun kanssasi, kantakaat pyhäkön viat; ja sinä ja sinun poikasi sinun kanssasi, kantakaat teidän pappeutenne viat.

2. Mutta sinun veljesi isäsi Levin suvusta ota kanssasi; heidän pitää pysymän sinun tykönäsi ja palveleman sinua; mutta sinä ja poikasi sinun kanssasi, palvelkaat todistuksen majassa.

3. Ja he pitääkööt huolta sinun vartiostasi, ja koko majan vartiosta; älkööt kuitenkaan lähestykö pyhiä astioita ja alttaria, ettette sekä he että te kuolisi.

4. Mutta heidän pitää pysymän sinun tykönäsi ottamassa vaarin seurakunnan majan vartiosta kaikessa majan palveluksessa, eikä yhdenkään muukalaisen pidä teitä lähestymän.

5. Niin ottakaat siis vaarin pyhäkön vartiosta ja alttarin vartiosta, ettei enää viha tulisi Israelin lasten päälle.

6. Ja katso, minä otin teidän veljenne, Leviläiset, Israelin lasten seasta, ja annoin teille lahjaksi, Herran omiksi, palvelemaan seurakunnan majan palveluksessa. 4 Moos. 8:9, 12, 45.

8:13 ss.

7. Mutta sinä ja sinun poikasi sinun kanssasi, ottakaat teidän pappeudestanne vaarin, ja palvelkaat kaikissa mitä koskee alttaria ja sitä mitä esiripun sisäpuolella on; sillä teidän pappeutenne annan minä teille lahjaksi. Jos joku muukalainen lähestyy siihen, hänen pitää kuoleman.

8. Ja Herra sanoi Aaronille: katso, minä annoin sinun haltuusi minun ylönnyshurini vartion; kaikki mitä Israelin lapset pyhittävät, annoin minä sinulle ja sinun pojillesi osaksi, ijankaikkiseksi oikeudeksi.

9. Nämä sinä saat siitä kaikkein pyhimmästä, jota ei polteta; kaikki heidän uhrilahjansa, ynnä niihin kuuluvat ruokauhrinsa, ja kaikki heidän syntiuhrinsa, ja kaikki heidän vikauhrinsa, jotka he minulle antavat, se olkoon sinulle ja sinun pojillesi kaikkein pyhin.

10. Ja kaikkein pyhimällä sijalla pitää sinun sen syömän. Kaikki miehenpuoli syököön sitä; se olkoon sinulle pyhä. 8 Moos. 6:16, 13, 26.

11. Minä annoin myös sinulle ja sinun pojillesi ja tyttärillesi sinun kanssasi heidän lahjansa ylönnyshurin, kaikissa Israelin lasten häältyshureissa, ijankaikkiseksi oikeudeksi. Jokainen puhdas sinun huoneessasi syököön sitä. 8 Moos. 10:15.

8 Moos. 22:11.

12. Parhaimman öljyn ja parhaimman viininesteen, ja jyvät ja niiden uutisen, kuin he antavat Herralle, annan minä sinulle.

13. Ensimmäinen hedelmä kaikesta mitä heidän maallansa kasvaa, jonka he antavat Herralle, pitää oleman sinun. Jokainen puhdas sinun huoneessasi syököön sitä.

14. Kaikki valallisella lupauksella erotetut Israelissa olkoot sinun.

3 Moos. 27:28.

15. Kaikki mikä äitinsä kohdun avaa, kaiken lihan seassa, minkä he kantavat Herralle, olisi se ihmisistä tahi eläimistä, pitää oleman sinun. Kuitenkin niin, että ihmisten esikoista otat lunastuksen, ja myös saastaisten eläinten esikoista otat lunastuksen. 2 Moos. 13:2, 12, 22:29.

8:19. 4 Moos. 3:13, 46 ss.

16. Ja kuukautisena pitää heidän sen lunastaman, ja annettakoon lunastaa sinun arvioksi jälkeen rahalla, viidellä siklillä, pyhän siklin jälkeen, joka on kaksikymmentä geraa.

2 Moos. 30:13. 3 Moos. 27:6, 25. 4 Moos. 3:47.

Hes. 45:12.

17. Mutta esikoisia karjasta, taikka lampaista, taikka vuohista, ei sinun pidä antaman lunastaa, sillä ne ovat pyhät; heidän verensä pitää sinun priiskoittaman alttarille, ja rasvansa pitää sinun polttaman hyvän hajun tulleksi Herralle. 3 Moos. 1:9.

18. Mutta heidän lihansa pitää oleman sinun, niinkuin häältyysrinta ja oikia lapa sinun ovat.

2 Moos. 29:26. 8 Moos. 7:34.

19. Kaikki pyhitetyt ylönnyshurit, jotka Israelin lapset antavat lahjaksi Herralle, annan minä sinulle ja sinun pojillesi, ja sinun tyttärillesi sinun kanssasi, ijankaikkiseksi oikeudeksi. Se on katoomaton ijankaikkinen liitto Herran edessä sinulle ja sinun siemenellesi sinun kanssasi.

20. Ja Herra sanoi Aaronille: ei sinulla ole perintöä heidän maassansa, eikä osaa heidän keskellensä; sillä minä olen sinun osasi ja sinun perintösi Israelin lasten keskellä.

5 Moos. 10:9. 18:2. Jos. 13:14. Hes. 44:28.

21. Mutta katso, Levin lapsille minä olen antanut kaikki kymmenekset perinnöksi Israelissa, heidän virkansa tähden, kun he palvelusta seurakunnan majassa tekevät.

22. Sentähden älkööt tästä lähtien Israelin lapset lähestykö seurakunnan majaa, etteivät saattaisi syntiä päälensä ja kuolisi;

23. vaan Leviläiset pitääkööt vaarin

seurakunnan majan palveluksesta, ja he saavat kantaa syntinsä; se olkoon ijankaikkinen sääntö teidän sukunnissanne, — ja ei heidän pidä perimistä saaman Israelin lasten seassa.

24. Sillä Israelin lasten kymmenekset, jotka heantavat lahjaksi Herralle, olen minä antanut Leviläisille perinnöksi; sentähden sanoin minä heille, ettei heillä Israelin lasten seassa pidä perintöä oleman. 3 Moos. 27:30.

25. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen: 5 Moos. 12:12.

26. Puhu Leviläisille ja sano heille, kun te otatte Israelin lapsilta kymmenekset, jotka minä teille annan heiltä perinnökseksenne, niin tehkää siitä Herralle ylönnyshri, kymmenes kymmeneksestä.

27. Ja tämä teidän ylönnyshrinne luetaan teille, niinkuin te antaisitte jyvää riihestä ja nestettä kuurnasta.

28. Niin antakaat Herralle ylönnyshriksi kaikista teidän kymmeneksisistänne, jotka te Israelin lapsilta otatte; ja tämän Herran ylönnyshrin niistä pitää teidän antaman papille Aaronille.

29. Kaikista saaduista lahjoistanne antakaat Herralle kaikkinaiset ylönnyshrit, kaikista parhaista pyhitettäväksi sopivat.

30. Ja sano heille: kun te parhaan siitä ylönnatte, niin luetakoon se Leviläisille niinkuin tulo riihestä ja viinikuurnasta.

31. Ja syökää siitä kaikissa paikoissa, te ja teidän huonekuntanne, sillä se on teidän palkanne palveluksestanne seurakunnan majassa.

32. Kun te parhaimmat ylönnatte, niin ei teidän tarvitse synnillä raskauttaa itseänne niitten tähden, ettekä saastuta niitä, jotka Israelin lapset pyhittäneet ovat, ettekä kuole.

19 Luku.

Ruskian lehmän veri. Puhdistus-vesti.

Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille, sanoen.

2. Tämä olkoon teille laki ja sääntö, jonka Herra käski, sanoen sano Israelin lapsille, että he tuovat sinun tykösi nuoren ruskian lehmän, jossa ei yhtään virhettä ole, ja joka ei vielä ole ikeen alainen ollut.

3. Ja antakaat se papille Eleasarille, hänen pitää sen viemän leiristä ulos siellä teurastettavaksi hänen edessänsä. Hebr. 13:11.

4. Ja papin Eleasarin pitää otteman sen verestä sormellansa ja

priiskoittaman sen verta juuri seurakunnan majaa kohden seitsemän kertaa,

5. ja antaman polttaa lehmän edessänsä; sen vuota, lihat, veri ynnä sen sonta poltettakoon. 2 Moos. 29:14.

3 Moos. 4:11,12. Hebr. 9:13.

6. Ja papin pitää ottaman sedripuuta ja isoppia, ja tulipunaista viljaa ja heittämän tulipalaneen lehmän päälle. 8 Moos. 14:4.

7. Ja papin pitää pesemän vaatteensa, ja kylpemän vedessä, ja sitte tuleman leiriin; ja pappi olkoon saastainen iltaan asti.

8. Ja se, joka sen poltti, peskööön myös vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja olkoon saastainen iltaan asti.

9. Ja puhdas mies kootkoon lehmän tuhan, ja pankoon sen puhtaaseen paikkaan ulkopuolella leiriä, tallella pidettäväksi koko Israelin lasten seurakunnalle vedeksi. Se on syntiuhri.

10. Ja se, joka lehmän tuhan kokosi, pitää pesemän vaatteensa ja oleman saastainen iltaan asti. Tämä olkoon ijankaikkinen sääntö Israelin lapsille, ja muukalaisille, jotka heidän keskeillänsä asuvat.

11. Joka koskee johonkahun kuolleeseen ihmiseen, olkoon saastainen seitsemän päivää.

12. Hänen pitää sillä vedellä puhdistaman itsensä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja niin hän tulee puhtaaksi. Ja jollei hän puhdistata itseänsä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, niin ei hän tule puhtaaksi.

13. Mutta jos joku koskee kuolleen ihmisen ruumiiseen, eikä puhdistata itseänsä, hän saastuttaa Herran majan, ja hän on hävitettävä pois Israelista. Koska puhdistusvesi ei ole priiskoitettu hänen päällensä, niin on hän saastainen; hänen saastaisuutensa on vielä hänen päällensä.

14. Tämä on laki, kun joku ihminen telttamajassa kuolee: joka siihen majaan menee, ja kaikki mitä majaan on, ovat saastaiset seitsemän päivää.

15. Ja kaikki avoimet astiat, jotka kannettomina ja peittämättä ovat, olkoot saastaiset.

16. Ja jos joku koskee kedolla johonkahun miekalla lyötyyn, tahi muutoin kuolleeseen, tahi ihmisen luuhun, taikka hautaan, hän olkoon saastainen seitsemän päivää.

17. Ja saastaisen puhdistamiseksi otettakoon polletun syntiuhrin tuhkaa ja kaadettakoon sen päälle juoksevat vettä astiaan.

18. Ja puhdas mies ottakoon isop-pia, ja kastakoon veteen ja prii-skoittakoon sitä majan ja sen kalujen päälle, ja niitten henkilöjen päälle, jotka siellä ovat, niin myös hänen päällensä, joka on koskenut kuol-leen luuhun tahi tapettuun, tahi muutoin kuolleeseen taikka hau-taan.

19. Ja mies, joka on puhdas, prii-skoittakoon sen saastaisen kolman-tena ja seitsemäntenä päivänä, ja puhdistakoon hänet seitsemäntenä päivänä; ja hän pesköön vaatteensa ja kylpeköön vedessä, niin hän il-lalla tulee puhtaaksi.

20. Mutta joka saastaiseksi tulee, eikä puhdistu itseänsä, hän on hävitettävä seurakunnasta, sillä hän on saastuttanut Herran pyhäkön eikä ole priiskoitettu puhdistusvedel-lä, sentähden on hän saastainen.

21. Ja tämä olkoon heille ijankaik-kinen sääntö. Ja joka puhdistus-vettä priiskoitti, hän pesköön vaat-teensa. Ja joka koskee puhdistusve-teen, pitää oleman saastainen iltaan asti.

22. Ja kaikki, johonka saastainen koskee, pitää oleman saastainen, ja joka häneen sattuu, pitää oleman saastainen iltaan asti.

20 Luku.

Mirjamin kuolema. Kanss napisea. Vesi kallioista. Aaronin kuolema.

Ja Israelin lasten koko seurakunta tuli Sinin korpeen, ensimmäisel-lä kuulla; ja kansa viipyi Kadek-sessa. Ja Mirjam kuoli siellä, ja sinne myös haudattiin. 4 Moos. 33:36.

2. Ja kansalla ei ollut vettä; ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan. 2 Moos. 17:2 ss.

3. Ja kansa riiteli Mooseksen kans-sa, ja sanoi: „joska mekin olisimme hukkuneet siellä, missä meidän vel-jemme hukkuivat Herran edessä! 2 Moos. 16:2 ss. 4 Moos. 11:1 ss. 16:1 ss. 21:5.

4. Miksi olette vieneet Herran kan-san tähän korpeen, että täällä kuoli-simme, sekä me että meidän kar-jamme.

5. Ja miksi te olette johdattaneet meidät Egyptistä, tuodaksenne mei-tä tähän pahaan paikkaan, jossa em-me taida kylvää, jossa ei ole fiiku-noita, ei viinipuuta, ei granatti-ome-nia, eikä vettäkään juodaksemme? 2 Moos. 16:2 ss. 4 Moos. 11:1 ss. 16:1 ss. 21:5.

6. Niin Mooses ja Aaron menivät kansan tyköä seurakunnan majan ovelle, ja lankesivat kasvoillensa, ja Herran kunnia näkyi heille.

7. Ja Herra puhui Moosekselle, sa-noen:

8. „Ota sauva, ja kokoa kansa, si-nä ja sinun veljes Aaron, ja puhu-kaat kalliolle heidän silmäinsä ede-sä, ja se antaa vettä; ja näin sinä annat heille vettä kallioista, ja juo-tat kansan ja heidän karjansa.“

Ps. 78:16. 106:41. Vils. 11:4. 1 Kor. 10:4.

9. Niin otti Mooses sauvan Herran edestä, niinkuin hän oli käskenyt.

10. Ja Mooses ja Aaron kokosivat kansan kallion eteen ja sanoivat heille: „kuulkaat nyt, te niskurit; pitääkö meidän tästä kallioista teille vettä saaman?“ 5 Moos. 32:50 ss.

11. Ja Mooses nosti kätensä, ja löi kahdesti sauvallansa kallioon, niin juoksi siitä paljon vettä, ja kansa ja heidän karjansa saivat juoda.

2 Moos. 17:6. 5 Moos. 8:15. Jes. 48:21.

12. Ja Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: „koska ette uskoneet mi-nuun, pyhittäksenne minua Israe-lin lasten edessä, sentähden ei tei-dän pidä johdattaman lätä joukkoa siihen maahan, jonka minä heille annan.“ 4 Moos. 27:14. 5 Moos. 1:37. 31:2.

13. Tämä on Riitavesi, jossa Israe-lin lapset riitelivät Herran kanssa; ja hän osoitti itsensä pyhäksi hei-dän seassansa. 2 Moos. 17:7. 3 Moos. 10:3.

5 Moos. 33:8. Ps. 106:32. Hes. 47:10.

14. Ja Mooses lähetti nansaattajat Kadeksesta Edomin kuninkaan ty-kö, sanoen: „näin sanoo sinun vel-jesi Israel: sinä tiedät kaiken vai-van, mikä meitä on kohdannut,

Tuom. 11:17.

15. että meidän isämme menivät alas Egyptiin, ja me asuimme Egyptis-sä pitkän ajan, ja Egyptiläiset vaivasivat meitä ja meidän isiäm-me,

16. ja me huusimme Herran puo-leen, ja hän kuuli meidän äänem-me, ja lähetti enkelin, ja vai mei-dät Egyptistä ulos. Ja katso, me olemme Kadeksessa, siinä kaupun-gissa, joka on sinun äärimmäisillä rajoillasi. 2 Moos. 14:19.

17. Anna meidän vaeltaa sinun maasi läpitse; me emme poikkea peltoihin eikä viinimäkiin, emme myös juo vettä kaivoista; me vael-lamme oikialta maantietä, emmekä poikkea oikialle eikä vasemmalle, siksi kuin tulemme sinun rajasi yli-se.“

18. Mutta Edom vastasi hänelle: „et sinä saa minun kauttani vaeltaa, taikka minä kohtaan sinua miekal-la.“

19. Ja Israelin lapset sanoivat hä-

nelle: „mevaellamme yhteistä maantietä, ja jos me ja meidän karjamme juovat sinun vedestäsi, niin me sen maksamme; emme muuta tahdo kuin vaan jalkaisin vaeltaa tästä läpitse.“

20. Mutta hän sanoi: „sinä et saa vaeltaa tästä läpitse.“ Ja Edomilaiset läksivät heitä vastaan paljolla väellä ja väkevällä kädellä.

21. Ja näin estivät Edomilaiset Israelin vaeltamasta maansa ääreen läpitse. Ja Israel kääntyi heistä pois. 22. Ja he läksivät Kadeksesta; ja Israelin lasten koko seurakunta tuli Horin vuoren tykö. 4 Moos. 33:37 es.

23. Ja Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Horin vuorella, Edomin maan rajalla, ja sanoi:

24. „Kokoontukoon Aaron kansansa tykö; sillä ei hän tule siihen maahan, jonka minä Israelin lapsille antanut olen, sillä te olette minun käskylleni kovakorvaiset Riitaveden tykönä.“

25. Niin ota siis Aaron ja hänen poikansa Eleasar, ja vie heidät Horin vuorelle. 4 Moos. 27:13. 33:38.

5 Moos. 32:50.

26. Ja riisu Aaronin yltä vaatteet, pueta ne hänen poikansa Eleasarin ylle; ja Aaron siellä kootaan ja kuolee.“

27. Ja Mooses teki niinkuin Herra hänen käski ja he astuivat Horin vuorelle koko kansan nähdén.

28. Ja Mooses riisui Aaronilta hänen vaatteensa, ja puki ne hänen poikansa Eleasarin ylle. Ja Aaron kuoli siellä vuoren kukkulalla; mutta Mooses ja Eleasar astuivat vuorelta alas. 5 Moos. 10:6.

29. Ja kun koko seurakunta näki, että Aaron oli kuollut, itkivät he häntä kolmekymmentä päivää.

21 Luku.

Aradin kuningas lyöddään. Vaskikärme. Si-hon ja Og voitetaan.

Ja kun Kananealaisten kuningas, joka asui Aradissa, etelän puolella, kuuli Israelin tulleeaksi, vakkoojain tietä myöten, soti hän Israelia vastaan, ja vei heistä muutamia vangiksi. 4 Moos. 33:40.

2. Niin Israel lupasi Herralle lupauksen, ja sanoi: „jos sinä annat tämän kansan minun käsiini, niin minä kiroon heidän kaupunkinsa.“

3. Ja Herra kuuli Israelin rukouksen, ja antoi heille Kananealaiset, ja he kiroivat heidät ja heidän kaupunkinsa. Ja se paikka nimettiin Horma.

4. Sitte läksivät he pois Horin vuoren tyköä, Punaisen meren tietä, vaeltamaan Edomilaisten maan ympäri. Ja kansa tuli kärsimättömäksi matkalla.

5. Ja kansa puhui Jumalata ja Moosesta vastaan: „miksi toit meidät Egyptistä korpeen kuolemaan? Sillä ei tässä ole leipää eikä vettä, ja meidän sieluumme iljettää tämä huono ruoka.“ 4 Moos. 11:1.

6. Niin Herra lähetti kansan sekaan tulisia kärmeitä, jotka kansaa purivat, niin että paljo kansaa Israelista kuoli. 1 Kor. 10:9.

7. Niin tuli kansa Mooseksen tykö, ja sanoivat: „me teimme syntiä, kun puhuimme Herraa ja sinua vastaan. Rukolle Herraa ottamaan pois nämä kärmeet meidän seastamme.“ Ja Mooses rukoili kansan edestä.

8. Niin sanoi Herra Moosekselle: „tee itsellesi kärme, ja nosta se merkiksi ylös; ja tapahtuu, että joka purtu on, kun hän katsoo siihen, niin hän elää.“

9. Ja Mooses teki vaskesta kärmeen, ja nosti sen merkiksi ylös; ja tapahtui, että jos joku joutui kärmeen puremaksi, ja katsahti siihen vaskikärmeeseen, niin hän jäi elämään. 2 Kun. 18:4. Joh. 8:14.

10. Ja Israelin lapset läksivät matkaan, ja sijoittivat itsensä Obotiin. 4 Moos. 33:43.

11. Ja he läksivät matkaan Obotista, ja sijoittivat itsensä Abarimin mäen tykö, siihen korpeen, joka Moabin kohdalla on, auringon nousuun päin. 1 Moos. 33:44, 47.

12. Sieltä he sitten läksivät, ja sijoittivat itsensä Saredin ojan tykö.

13. Sitten he sieltä läksivät ulos, ja sijoittivat itsensä tuolle puolen Arnonia, joka korvessa on, ja tulee Amorilaisten maan ääristä; sillä Arnon on Moabin maan raja, Moabin ja Amorilaisten välillä. Tuom. 11:18.

14. Siitä sanotaan „Herran sotain kirjassa“: „Vaheb Sufassa ja Arnonin ojat;“

15. Ja sen ojan juoksu, joka poikkeaa Arin asuntoon päin ja ulottuu Moabin rajaan.“

16. Ja sieltä vaelisivat he Beeriin. Se on se kaivo, josta Herra sanoi Moosekselle: „koko kansa, ja minä annan heille vettä.“

17. Silloin veisasi Israel tämän virren: „nouse, kaivo, veisatkaa hänestä toinen toisellenne!“

18. Tämä on se kaivo, jonka päämiehet kaivoivat, ylimmäiset koversivat valtikalla, sauvoillansa.“—

Tästä korvesta matkustivat he Mattanaan,

19. ja Mattanasta Nahalleiin, ja Nahalleista Bamotiin,
20. ja Bamotista siihen laaksoon, joka on Moabin kedolla, Pisgan kukkulata kohden, joka katsahtaa korpeen päin.

21. Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonin, Amorilaisten kuninkaantytkeä, ja käski sanoa hänelle:

5 Moos. 2:26 ss. Tuom. 11:19 ss.

22. „Salli minun vaeltaa sinun maakuntasi läpitse; emme poikkea peltoihin, emmekä viinimäkiin, emmekä myös joo vettä kalivoista; maantietä myöten me vaellamme, siksi kuin me tulemme sinun maasi ääristä ulos.“

23. Mutta Sihon ei sallinut Israelin vaeltaa maakuntansa läpitse; vaan Sihon kokosi kaiken väkensä, ja meni Israelia vastaan korpeen. Ja hän tuli Jaksaan, ja soti Israelia vastaan.

24. Mutta Israel löi hänet miekan terällä, ja valloitti hänen maansa Arnonista Jabbokiin asti, ja Ammonin lapsiin saakka; sillä Ammonin maan ääret olivat vahvat.

6 Moos. 2:33. 29:7. Ps. 135:10 ss. Ps. 136:18 ss. Am. 2:9.

25. Ja näin Israel sai kaikki nämä kaupungit, ja Israel asui kaikissa Amorilaisten kaupungeissa, Hesbonissa ja kaikissa sen tyttäriissä.

26. Sillä Hesbonin kaupunki oli Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, oma, ja hän oli ennen sotinut Moabilaisten kuninkaan kanssa, ja ottanut häneltä kaiken hänen maansa Arnoniin asti.

27. Siitä sanovافرunoilijat: „tulkaat Hesboniin, rakentamaan ja valmistamaan Sihonin kaupunki!“

28. Sillä tuli on käynyt Hesbonista ulos, ja liekki Sihonin kaupungista; se on kuluttanut Moabin Arin, ja Arnonin kukkuloitten asuvaset.

Jer. 48:45, 46.

29. Voi sinua Moab! sinä Kamosin kansa olet hukkunut! Hänen poikansa saatettiin pakolaiseksi ja tyttärensä vangiksi Sihonille, Amorilaisten kuninkaalle. 1 Kun. 11:7, 33.

30. Me olemme heittä ampuneet, Hesbon on kukistettu Dibonin asti: me hävitimme heitä hamaan Noaan, joka Medebaan ulottuu.“

31. Niin Israel asui Amorilaisten maassa.

32. Ja Mooses lähetti vakoomaan Jaaceria; ja he voittivat sen tyttäriensä, ja ajoivat pois ne Amorilaiset, jotka sinä asuivat

33. Sitten he kääntyivät toisaanne ja menivät ylös Basaniin. Niin Og, Basanin kuningas, läksi heitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, sotimaan Edreissä. 6 Moos. 1:4. 8:1 ss. 29:7.

34. Mutta Herra sanoi Moosekselle: „älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet sinun käsiisi, sekä kaiken hänen väkensä, että hänen maansa; ja sinun pitää tekemän hänelle niinkuin sinä Sihonille, Amorilaisten kuninkaalle, teit, joka Hesbonissa asui.“ Pa. 135:10, 11.

35. Ja he löivät hänet ja hänen poikansa ja hänen väkensä, siksi ettei yksikään elämään jäänyt, ja he omistivat hänen maansa.

5 Moos. 3:3. 31:4.

22 Luku.

Balak ja Bileam.

Sitten läksivät Israelin lapset sieltä, ja sijoittivat itsensä Moabin kedoille, toiselle puolelle Jordania, Jerikon kohdalle.

2. Ja Balak, Sipporin poika, näki kaikki, mitä Israel teki Amorilaisille.

3. Ja Moabilaiset suuresti pelkäsivät sitä kansaa heidän paljoutuisa tähden; ja Moabilaiset kauhistuivat Israelin lapsia.

4. Niin he sanoivat Midianilaisten vanhimmille: „tämä kansa syö puhtaaksi kaikki, mitä meidän ympärillä on, niinkuin härkä syöskelee vihannon laiturelta.“ Ja Balak, Sipporin poika, oli siihen aikaan Moabilaisten kuningas.

5. Ja hän lähetti sanan Bileamille, Beorin pojalle, Petoriin, virran tykönä, hänen kansansa lasten maahan, kutsumaan häntä, sanoen: „katsota, kansa on lähtenyt Egyptistä, katosi, se peittää maan piirin, ja asettaa leirinsä minua vastaan.“

5 Moos. 23:4. Jos. 13:22. 24:9. Mik. 6:5.

6. Tule siis nyt ja kiros minulle tämä kansa, sillä se on minua väkevempi; ehkä minä voin lyödä hänet ja karkoittaa pois maaltani; sillä minä tiedän, ketä sinä siunaat, se on siunattu, ja jota sinä kiroot, se on kirottu.“

7. Ja Moabilaisten vanhimmat ynnä Midianilaisten vanhimpien kansa menivät sinne, ja heillä oli noitumisen palkka kädessänsä. Ja kun he tulivat Bileamin tykö, sanoivat he hänelle Balakin sanat. 2 Piet. 2:15.

Juud. v. 11.

8. Ja hän sanoi heille: „jääkääntänne yöksi, niin minä sanon teille vastauksen, mitä Herra minulle on

sanova. "Ja Moabilaisten päämiehet jäivät Bileamin luo.

9. Ja Jumala tuli Bileamin tykö, ja sanoi: „mitkä miehet ne sinun tykönäsi ovat?"

10. Ja Bileam vastasi Jumalalle: „Balak, Sipporin poika, Moabilaisten kuningas, lähetti minulle sanan:

11. "Katso, kansa läksi Egyptistä ja peittää maan piirin; tule siis ja ki-roa heidät minulle, että minä voisin sofia heitä vastaan ja karkoittaisin heidät pois."

12. Mutta Jumala sanoi Bileamille: „älä mene heidän kanssansa, älä myös ki-roa kansaa, sillä se on siunattu."

13. Silloin Bileam nousi varhain aamulla, ja sanoi Balakin päämie-hille: „menkää teidän maallenne; sillä ei Herra sallinut minun lähteä teidän kanssanne."

14. Ja Moabilaisten päämiehet nousivat ja tulivat Balakin tykö, ja sa-noivat: „ei Bileam tahdo tulla mei-dän kanssamme."

15. Mutta Balak lähetti vielä pää-miehiä, useampia ja arvokkaampia kuin entiset.

16. Ja he tulivat Bileamin tykö ja sanoivat hänelle: „näinsanoo Balak, Sipporin poika, sinulle: „älä estele tulemasta minun tyköni;

17. sillä minä teen sinulle suuren kunnian, ja mitä sanot minulle, se minä myös teen; tule siis ja ki-roa minulle tämä kansa."

18. Niin vastasi Bileam, ja sanoi Balakin palvelijoille: „jos Balak antaisi minulle huoneensa täyden ho-piata ja kullaa, niin en minä sitten-kään taida Herran, minun Jumalan-i, sanasta luopua, niin että tekisin siitä vastaan, oli se vähän tahi pal-jon.

4 Moos. 24:13.

19. Vaan olkaat kuitenkin täällä yötä tekni, niin minä tahdon tiedus-taa, mitä Herra vielä minun kanssani puhuva on."

20. Silloin Jumala tuli yöllä Bileamin tykö ja sanoi hänelle: „jos ne miehet ovat tulleet kutsumaansinua, niin nouse ja mene heidän kanssansa, vaan ainoastaan sitä pitää sinun tekemän, mitä minä sinulle sanon."

21. Niin Bileam nousi varhain aamulla, satuloitsi aasinsa, ja seurasi Moabilaisten päämiehiä.

22. Mutta Jumalan viha syytyi, sen-tähden että hän sinnne meni. Ja Her-ran enkeli seisoi tiellä häntä vas-tassa, kun hän ajoi aasillansa, ja kaksi hänen palvelijataansa oli hä-neu kanssansa.

23. Ja aasi näki Herran enkelin sei-sovan tiellä, paljastettu miekka kä-dessä, ja aasi poikkesi tieltä ja meni kedolle; vaan Bileam löi aasia oh-jataksensa häntä tielle.

24. Niin Herran enkeli asettui ahtaaseen kujan, viinimäkien välil-lä, jossa aidat olivat molemmin puo-lin.

25. Ja kun aasi näki Herran enke-lin, painui hän aita vasten, ja li-kisti Bileamin jalan aita vastaan; ja hän löi sitä kovemmin.

26. Silloin Herran enkeli meni vie-lä eteenpäin, ja asettui ahtaaseen paikkaan, jossa ei ollut varaa po-iketa oikialle eikä vasemmalle puo-lle.

27. Ja kun aasi näki Herran enke-lin, laski hän Bileamin alle polvil-lensa; ja Bileam suuresti vihastui, ja löi aasia sauvaliansa.

28. Silloin Herra avasi aasin suun, ja se sanoi Bileamille: „mitä minä olen rikkonut sinua vastaan, kun minua kolmasti olet lyönyt?"

29. Bileam sanoi aasille: „sinä pilk-kasit minua. Joska kädessäni olisi miekka, niin tappaisin sinun."

30. Silloin sanoi aasi Bileamille: „enkö minä ole sinun aasiksi, jolla sinä tähän asti olet ajanut? olenko minä koskaan ennen niin tehnyt si-nua vastaan?" Hän vastasi: „et."

31. Silloin avasi Herra Bileamin sil-mät, niin että hän näki Herran enke-lin seisovan tiellä, ja paljastetun miekan hänen kädessään; ja hän kumarsi itsensä, ja lankei kasvoil-lensa.

32. Ja Herran enkeli sanoi hänelle: „miksi sinä jo kolmasti olet aasiasi lyönyt? katso, minä läksin sinua es-tämään; sillä tämä tie on nurja mi-nun edessäni.

33. Ja aasi näki minut, ja on jo kol-me kertaa väistynyt minun edestäni; vaan jollei hän olisi minun edestäni väistynyt, niin minä nyt sinut tap-paisin ja jättäisin aasin elämään."

34. Niin Bileam sanoi Herran enke-lille: „minä olen syntiä tehnyt; sillä en minä tiennyt, että sinä sei-soit vastassani tiellä. Nyt siis, jollei se sinulle kelpaa; niin palajan mi-nä takaisin."

35. Ja Herran enkeli sanoi Bileamille: „mene niiden miesten kans-sa, vaan älä puhu mitään muuta kuin minä sinulle sanon." Ja Bileam seurasi Balakin päämiehiä.

36. Kun Balak kuuli Bileamin tu-levan, läksi hän häntä vastaan Moa-bilaisten kaupunkiin Arnonin ra-

joilla, joka äärimmäisellä rajalla virtaa.

37. Ja Balak sanoi Bileamille: „enkö minä sanaa lähettänyt sinun pe rässi kutsumaan sinua? miksi siis et tullut minun tyköni? vai luulitkos, etten minä voisi kunniaita sinulle osoittaa?“

38. Bileam vastasi hänelle: „katso, minä tulin nyt sinun tykösi; vaan onko minulla voimaa mitään puhua? Minkä Jumala minun suuhuni antaa, sen minä puhun.“

39. Ja Bileam meni Balakin kanssa, ja he tulivat kuja-kaupunkiin.

40. Ja Balak uhrasi karjaa ja lampaita, ja lähetti siitä Bileamille ja päämiehille, jotka hänen kanssansa olivat.

41. Mutta huomeneltain tapahtui, että Balak otti Bileamin, ja vei hänet Baalin kukkulalle, ja hän näki sieltä äärimmäiset kansasta.

23 Luku.

Balak uhraa. Bileam siunaa.

Ja Bileam sanoi Balakille: „rakenna minulle tähän seitsemän alttaria, ja valmistaa minulle tässä seitsemän härkää, ja seitsemän oinasta.“

2. Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja Balak ja Bileam uhrasivat kullakin alttarilla härjään ja oinaan.

3. Ja Bileam sanoi Balakille: „seiso polttouhrisi tykönä, ja minä menen tuonne; kenties Herra tulee minua kohtaamaan, ja mitä hän minulle tietää antaa, sen minä tahdon sinulle ilmoittaa.“ Ja hän meni pois antiolle kukkulalle.

4. Ja Jumala kohtasi Bileamin; mutta hän sanoi Hänelle: „seitsemän alttaria minä valmistin, ja olen uhrannut härjään ja oinaan joka alttarilla.“

5. Ja Herra pani Bileamin suuhun sanat, ja sanoi: „palaja Balakin tykö, ja puhu näin.“

6. Ja kun hän tuli jälleen hänen tykönsä, katso, niin hän seisoi polttouhrinsa tykönä, kaikkein Moabin päämiesten kanssa.

7. Niin alkoi hän puheensa, ja sanoi: „Syyriasta on Balak, Moabilaisen kuningas, minut tuottanut, idän puolisilta vuorilta: tule ja kiroo minulle Jaakob, tule, sadattele Israelia.“

5 Moos. 23:4 ss.

8. Kuinka saatan minä kirota sitä, jota ei Jumalakaan kiroo? kuinka minä sitä sadattelen, jota ei Herrakaan sadattele?

9. Sillä vuorten kukkuloilta minä hänet näen, ja korkeuksista minä häntä katselen. Katso, se kansa on asuva yksinänsä, eikä sitä pakanain sekaan lueta.

10. Kuka lukee Jaakobin tomun, ja neljännen osan Israelin lapsista? Minun sieluni kuulokoon vanhurskusten kuolemalla, ja minun loppuni olkoon niinkuin heidän loppunsa.“

1 Moos. 13:16. 23:14.

11. Silloin sanoi Balak Bileamille: „mitä minun teet? Minä tuolin sinut kiroamaan vihollisiani, ja katso, sinä täydellisesti siunaat heitä.“

12. Hän vastasi, ja sanoi: „eikö minun pitäisi vaarin ottaa ja sitä pitämän ja puhuman, mitä Herra minun suuhuni antaa?“

13. Ja Balak sanoi hänelle: „tule minun kanssani toiseen paikkaan, josta hänet saat nähdä. Ainoastaan hänen äärimmäisensä sinä taidat nähdä, vaan et näe kaikkia; kiroa hän minulle sieltä.“

14. Ja hän vei hänet vartiijain-lakudelle, Pisgan kukkulalle, ja rakensi seitsemän alttaria, ja uhrasi joka alttarilla härjään ja oinaan.

15. Ja hän sanoi Balakille: „seiso tässä polttouhrisi tykönä, ja minä tahdon kohdata Häntä tuolla.“

16. Ja Herra tuli Bileamia vastaan, ja pani hänelle sanat suuhun, ja sanoi: „mene jälleen Balakin tykö, ja sano näin.“

4 Moos. 22:35.

17. Ja kun hän tuli hänen tykönsä jälleen, katso, hän seisoi polttouhrinsa tykönä Moabin päämiesten kanssa. Ja Balak sanoi hänelle: „mitä Herra sanoi?“

18. Ja hän alkoi puheensa, ja sanoi: „nouse, Balak, ja kuule, kuuntele minua, Sipporin poika!“

19. Ei ole Jumala ihminen, että hän valhetelisi, taikka ihmisen lapsi, että hän jotakin katuisi. Sanoisi ko hän jotakin eikä tekisi? Puhuisiko hän jotakin, eikä täyttäisi?

1 Sam. 15:29.

20. Katso, siunaamaan olen minä käsketty; Hän myös siunasi, enkä minä taida sitä muuttaa.

21. Ei nähdä vääryyttä Jaakobissa, eikä havaita pahuutta Israelissa. Herra, hänen Jumalansa, on hänen tykönsä, ja kuninkaan pasuna kuuluu hänen keskellensä.

22. Jumala on hänen johdattanut ulos Egyptistä; hänen väkevyytensä on niinkuin villihärjän.

4 Moos. 24:8. 5 Moos. 33:17.

23. Sillä ei ole yhtään velhouutta Jaakobia vastaan, eikä auta noitus

Israelia vastaan; nyt pitää sanottaman Jaakobista ja Israelista, mitä Jumala tehnyt on.

24. Katso, se kansa on nouseva niinkuin syömäri jalopeura, ja karkaava niinkuin tarkka jalopeura; eikä hän laskeudu levolle, ennenkuin hän on saaliin syönyt, ja juonut tapettujen veren."

25. Silloin sanoi Balak Bileamille: „ellet tahdo kirotta heitä, niin älä siunaakaan heitä."

26. Mutta Bileam vastasi ja sanoi Balakille: „enkö minä puhunut sinulle, sanoen: kaikki, mitä Herra sanoo, löytyy minun tehdäk?"

27. Ja Balak sanoi Bileamille: „tule, minä vien sinut toiseen paikkaan; ehkä Jumalalle kelpaa, että hänet sieltä kiroaisit minulle."

28. Ja Balak vei Bileamin Peorin vuoren kukkulalle, joka korpeen päin on.

29. Ja Bileam sanoi Balakille: „rakenna tähän minulle seitsemän alttaria, ja valmista minulle tässä seitsemän härkää, ja seitsemän oinasta."

30. Balak teki niinkuin Bileam sanoi, ja uhrasi kullakin alttarilla härjän ja oinaan.

24 Luku.

Bileam vielä siunaa Israelia ja palajaa kotiansa.

Kun Bileam näki kelpaavan Herralle, että hän siunasi Israelia, ei hän mennyt pois, niinkuin ennen, etsimään ilmoitusta, vaan käänsi kasvonsa korpeen päin.

4 Moos. 23:3, 15.

2. Ja Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin sijoittuneenasukukunnittain; ja Jumalan henki tuli hänen päällensä.

3. Ja hän alkoi puheensa, ja sanoi: „näitä sanoo Bileam, Beorin poika, näitä sanoo mies, jonka silmät avatut ovat.

4 Moos. 23:7, 18.

4. Näitä sanoo hän, joka kuulee Jumalan puheet, joka kaikkivaltiaan näyt näkee, joka lankeaa maahan, ja hänen silmänsä avataan:

5. Kuinka kauniit ovat sinun majasi, Jaakob, ja sinun asunasi, Israel!

6. Niinkuin joet he leviävät, niinkuin yrittäriha virran vieressä, niinkuin aloepuut, jotka Herra istuttaa, niinkuin sedripuut veden tykönä.

7. Vesi vuotaa hänen ämpäristänsä, ja hänen siemenensä on puljoissa vesissä. Hänen kuninkaan on

oleva korkiampi Agagia, ja hänen valtakuntansa korotetaan.

8. Jumala johdatti hänet Egyptistä, hänen väkevyytensä on niinkuin yksisarvisen väkevyys; hän nielee pakanat, vihollisensa, ja murentaa heidän luunsa, ja nuolillansa ampuu lävitse.

4 Moos. 23:22.

9. Hän panee maata niinkuin tarkka jalopeura ja niinkuin syömäri jalopeura; kuka tohtii herättää häntä? Siunattu olkoon se, joka sinua siunaa, kirottu olkoon se, joka sinua kirot."

1 Moos. 49:9. 12:3.

4 Moos. 23:24.

10. Silloin Balak suuresti vihastui Bileamiin, ja hän löi käsiänsä yhteen, ja sanoi hänelle: „minä kutsuin sinut kiroamaan vihollisiani, ja katso, sinä jo kolmasti täydellisesti siunasit heitä.

11. Pakene nyt kotihisi! Minä ajattelin kunnioittaa sinua suuresti, ja katso, Herra on sen kunnian estänyt sinulta."

12. Ja Bileam sanoi Balakille: „enkö minä puhunut sanansaattajillesi, jotka sinä lähelit minun tyköni, sanoen:

13. „Jos Balak antaisi minulle huoneensa täyden hopiata ja kultaa, en minä sittenkään voi Herran sanasta luopua, tekemään hyvää tahi pahaa minun mieleni jälkeen; vaan mitä Herra sanoo, sen minäkin sanon.

4 Moos. 22:18.

14. Ja katso, nyt minä lähdän kansani tykö. Tule, minä ilmoitan sinulle, mitä tämä kansa sinun kansallesi viimeisellä ajalla tekevä on."

15. Ja hän korotti äänensä, ja sanoi: „näin sanoo Bileam, Beorin poika, näin sanoo se mies, jonka silmät avatut ovat.

16. Sen sanoo hän, joka kuulee Jumalan puheet, jolla ylimmäisen tietä on, joka näkee kaikkivaltiaan näyt, joka lankeaa maahan, ja hänen silmänsä avataan:

17. Minä näin hänen, mutta en nyt, minä katselen häntä, vaan en läheltä. Tähti nousee Jaakobista, ja valtikka tulee Israelista, ja musertaa Moabin ääret, ja hävittää kaikki sotamietelin lapset. Matt. 2: 2 Sam. 8:2.

18. Hän valloittaa Edomin, ja Seir tulee vihollistensa vallan alle; ja Israel tekee voimallisia töitä.

2 Sam. 8:14.

19. Jaakobista tulee hallitsija, ja hävittää jäänökset kaupungeista."

20. Ja kun hän näki Amalekilaiset, korotti hän äänensä, ja sanoi: „Amalek on ensimmäinen pakanain seas-

sa, vaan viimeisellä joutuu hän perikatoon.“ 2 Moos. 17:8. 1 Sam. 15:7.

21. Ja kun hän näki Keniläiset, keroitti hän äänensä, ja sanoi: „sinun asutosi on vahva, ja sinä teit pe-säsi kalliin.“

22. Mutta hävitys odottaa Kainia; ja Assur vie sinut vankina pois.“

23. Ja hän korotti äänensä, ja sanoi: „voi! kuka jää eloon silloin, kun väkevä Jumala näitä on tekevä?“

24. Ja haahdet tulevat Kittimin rannoilta ja kukistavat Assurin, ja kukistavat Eberin; ja myöskin hän hukkuu.“

25. Ja Bileam nousi ja meni matkaansa, ja tuli jälleen kotiinsa, ja Balak myös meni omaa tietänsä.

25 Luku.

Kansan huoruus. Pinehaan kiivaus.

Ja Israel viipyi Sittimissä; ja kansa rupesi tekemään huorin Moabilaisten tyttärien kanssa. 4 Moos. 33:49.

2. Nämä kutsuivat kansan epäjumaliensa uhriille; ja kansa söi ja kumarsi heidän epäjumaliansa.

3. Ja Israel suostui Baal-Peoriin; niin Herran viha syytti Israelia vastaan. 5 Moos. 4:3. Jos. 22:17. Hos. 9:10.

4. Ja Herra sanoi Moosekselle: „ota kaikki kansan päämiehet, ja hirtä ne Herralle auringon puolella, että Herran vihan tuli käännettäisiin Israelista pois.“

5. Ja Mooses sanoi Israelin tuomareille: „kukin tappakoon väestänsä ne, jotka Baal-Peoriin ovat suostuneet.“

6. Ja katso, yksi mies Israelin lapsista tuli, ja toi veljeinsä sekaan midianilaisen naisen, Mooseksen ja kaikkein Israelin lasten seurakunnan nähden, jotka itkivät seurakunnan majan oven edessä.

7. Kun Pinehas, Eleasarin poika, papin Aaronin pojan poika, sen näki, nousi hän kansan keskeltä, ja otti keihään käteensä, Ps. 106:30.

Syyr. 45:23. 1 Makk. 2:54.

8. ja meni sen Israelin miehen jälkeen teltan makuupaikkaan, ja pisti heidät molemmat, sekä Israelin miehen että naisen vatsasta läpitse. Sitten rangaistus lakkasi Israelin lasten keskellä.

9. Ja siinä rangaistuksessa surmattiin neljäkolmattakymmentätuhatta. 1 Kor. 10:8.

10. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

11. „Pinehas, Eleasarin poika, papin Aaronin pojan poika, on kään-

tänyt minun vihani pois Israelin lasten päältä, sen kautta, että hän oli kiivas minun kiivauteeni tähden heidän keskellensä, niin etten minä minun kiivaudestani hukuttanut Israelin lapsia.

12. Sentähden sano: katso, minä annan hänelle minun rauhanilition.

13. Ja hänellä ja hänen siemenelänsä hänen jälkeensä on oleva ian-kaikkisen pappeuden liitto, sentähden että hän oli kiivas Jumalansa puolesta ja sovitti Israelin lapset.“

14. Ja sen tapetun Israelin miehen nimi, joka midianilaisen naisen kanssa tapettiin, oli Simri, Salun poika, ja oli yhden Simeonin huonekunnan päämies.

15. Mutta midianilaisen naisen nimi, joka myös tapettiin, oli Kasbi, Surin, midianin kansan huonekunnan päämiehen, tytär. 4 Moos. 31:8.

16. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

17. „Ahdistakaat midianilaisia, ja lyökää heidät. 4 Moos. 31:2.

18. Sillä he ovat tehneet teille pahaa kavaluuksillansa, joilla he teidät pettäneet ovat Peorin kautta, ja sisarensa Kasbin kautta, midianilaisten päämiehen tyttären, joka tapettiin rangaistuksen päivänä, Peorin tähden.

26 Luku.

Israelin lasten luku lasketaan uudelleen Moabin kedoilla.

Ja rangaistuksen jälkeen tapahtui, että Herra puhui Moosekselle ja Eleasarille, papin Aaronin pojalle, sanoen:

2. „Laskekaa koko Israelin lasten seurakunnan lukumäärä: kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, heidän isäinsä huonekuntien mukaan, kaikki sotaan kelpaavaiset miehet Israelissa.“ 4 Moos. 1:23.

3. Ja Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heidän kanssansa Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerikon keddalla, sanoen:

4. „Ne laskettakoon, jotka ovat kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle ja Israelin lapsille, jotka Egyptistä lähteneet olivat. 4 Moos. 1:1.

5. Ruben, Israelin esikoinen. Rubenin lapset: Hanok, josta on Hanokilaisten sukukunta, Pallu, josta Pallulaisten sukukunta, 1 Moos. 29:32.

46:9. 2 Moos. 6:14. 4 Moos. 1:20. 1 Aik. 5:1.

6. Hesron, josta Hesronilaisten sukukunta, Karmi, josta Karmilaisten sukukunta.

7. Nämä ovat Rubenilaisten sukukunnat. Ja heidän lukunsa oli kolmeviidettäkymmentä tuhatta seitsemänsataa ja kolmekymmentä.

8. Mutta Pallun poika oli Eliab.

9. Ja Eliabin pojat; Nemuel, Datan ja Abiram. Nämä ovat ne Datan ja Abiram, molemmat seurakunnan valitsevat, jotka asettivat itsensä Moosesta ja Aaronia vastaan Korakin eriseurassa, kun he kapinoivat Herraa vastaan. 4 Moos. 16:2.

Ps. 106:17 ss.

10. Ja maa avasi suunsa ja nieli heidät ja Korakin, jolloin kapinajoukko kuoli, ja tuli söi viisikymmentä miestä kolmatta sataa, ja he tulivat merkiksi.

11. Vaan Korakin lapset eivät kuolleet.

12. Simeonin lapset heidän sukukunnissa: Nemuel, hänestä Nemuelilaisten sukukunta; Jamin, hänestä Jaminilaisten sukukunta; Jakin, hänestä Jakinilaisten sukukunta;

13. Serak, hänestä Serakilaisten sukukunta; Saul, hänestä Saulilaisten sukukunta.

14. Nämä ovat Simconilaisten sukukunnat, kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kaksisataa.

15. Gadin lapset heidän sukukunnissa: Sefon, hänestä Sefonilaisten sukukunta; Haggi, hänestä Haggilaisten sukukunta; Suni, hänestä Sunilaisten sukukunta;

16. Osn, hänestä Osnilaisten sukukunta; Eri, hänestä Eriilaisten sukukunta;

17. Arod, hänestä Arodilaisten sukukunta; Ariel, hänestä Arielilaisten sukukunta.

18. Nämä ovat Gadin lasten sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäkymmentä tuhatta ja viisisataa.

19. Juudan lapset: Ger ja Onan; ja Ger ja Onan kuolivat Kanaan maalla. 1 Moos. 38:7. 10. 46:12.

20. Ja Juudan lapset heidän sukukunnissa olivat: Sela, hänestä Selaisten sukukunta; Peres, hänestä Peresilaisten sukukunta; Serak, hänestä Serakilaisten sukukunta.

21. Mutta Peresin lapset olivat: Hesron, hänestä Hesronilaisten sukukunta; Hamul, hänestä Hamulilaisten sukukunta.

22. Nämä ovat Juudan sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kuusikahdeksattakymmentä tuhatta ja viisisataa.

23. Isaskarin lapset heidän sukukunnissa: Tola, hänestä Tola-

ilaisten sukukunta; Pua, hänestä Puaisten sukukunta;

24. Jasub, hänestä Jasubilaisten sukukunta; Simron, hänestä Simronilaisten sukukunta.

25. Nämä ovat Isaskarin sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja kolmesataa.

26. Sebulonin lapset heidän sukukunnissa: Sered, hänestä Seredilaisten sukukunta; Elon, hänestä Elonilaisten sukukunta; Jakleel, hänestä Jakleelilaisten sukukunta.

27. Nämä ovat Sebulonin sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kuusikymmentä tuhatta ja viisisataa.

28. Josefín lapset heidän sukukunnissa: Manasse ja Efraim.

29. Manassen lapset; Makir, hänestä Makirilaisten sukukunta. Makir siitti Gileadin, hänestä Gileadilaisten sukukunta. Jos. 17:1.

30. Nämä ovat Gileadin lapset: Jeser, hänestä Jeserilaisten sukukunta; Helek, hänestä Helekilaisten sukukunta;

31. Asriel, hänestä Asrielilaisten sukukunta; Sikem, hänestä Sikemilaisten sukukunta;

32. Semida, hänestä Semidilaisten sukukunta; Hefer, hänestä Heferilaisten sukukunta.

33. Mutta Selofkad oli Heferin poika, ja ei hänellä ollut poikia, vaan ainoastansa tyttäriä, ja Selofkadin tyttärien nimet: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirsa. 4 Moos. 27:1. 36:2.

Jos. 17:3.

34. Nämä ovat Manassen sukukunnat; heidän lukunsa oli kaksikuumettakymmentä tuhatta ja seitsemän sataa.

35. Nämä ovat Efraimin lapset heidän sukukunnissa: Sutelak, hänestä Sutelakilaisten sukukunta; Beker, hänestä Bekerilaisten sukukunta; Tahan, hänestä Tahanilaisten sukukunta.

36. Vaan Sutelakin lapset olivat: Eran, hänestä Eranilaisten sukukunta.

37. Nämä ovat Efraimin lasten sukukunnat; heidän lukunsa oli kaksineljättäkymmentä tuhatta ja viisisataa. Nämä ovat Josefín lapset heidän sukukunnissa.

38. Benjaminin lapset heidän sukukunnissa: Bela, hänestä Belalaisten sukukunta; Asbel, hänestä Asbelilaisten sukukunta; Ahiram, hänestä Ahiramilaisten sukukunta;

39. Sefufam, hänestä Sefufamilaisten sukukunta; Hufam, hänestä Hufamilaisten sukukunta.

40. Mutta Belan lapset olivat: Ard ja Naeman, näistä Ardilaisten ja Naemilaisten sukukunta.

41. Nämä ovat Benjaminin lapset heidän sukukunnissansa; heidän lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja kuusisataa.

42. Nämä olivat Danin lapset heidän sukukunnissansa: Suham, hänestä Suhamilaisten sukukunta. Nämä ovat Danin lapset heidän sukukunnissansa. 1 Moos. 46:23.

43. Ja olivat kaikki yhteen Suhamilaisten sukukunta, neljäseitsemättäkymmentä tuhatta ja neljäsatia.

44. Asserin lapset heidän sukukunnissansa: Jimna, hänestä Jimnalaisten sukukunta; Jesvi, hänestä Jesviläisten sukukunta; Brijja, hänestä Brijjalaisten sukukunta.

45. Mutta Brijjan lapset olivat: Heber, hänestä Hebriläisten sukukunta; Melkiel, hänestä Melkieliläisten sukukunta.

46. Ja Asserin tytär kutsuttiin Serak.

47. Nämä ovat Asserin lasten sukukunnat, ja heidän lukunsa kolmekuudekkymmentä tuhatta ja neljäsatia.

48. Naftalin lapset heidän sukukunnissansa: Jakseel, hänestä Jakseelilaisten sukukunta; Guni, hänestä Gunilaisten sukukunta;

49. Jeser, hänestä Jeseriläisten sukukunta; Sillem, hänestä Sillemiläisten sukukunta.

50. Nämä ovat Naftalin sukukunnat, heidän heimokuntainsa jälkeen; heidän lukunsa oli viisiviidettäkymmentä tuhatta ja neljäsatia.

51. Tämä on Israelin lasten luku: kuusikertaa satatuhatta ja yksi tuhatta, seitsemänsataa ja kolmekymmentä. 2 Moos. 12:37. 4 Moos. 1:45 ss. 2:32.

52. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

53. Näille sinun pitää maan jakaman perinnöksi, nimien lukuin jälkeen.

54. Monilukuiselle anna suurempi perintö ja vähälukuiselle pienempi perintö; jokaiselle pitää annettaman perintöosa heidän lukunsa jälkeen. 4 Moos. 33:54.

55. Kuitenkin arvalla pitää maa jaettaman, ja isäinsä sukukuntain nimien jälkeen pitää heidän perimän. 4 Moos. 33:54. Jos. 14:2. 17:14.

56. Arvalla on heidän perimänsä jaettava sen jälkeen kun heitä on paljon tahii vähän.

57. Ja tämä on Leviläisten luku heidän sukukunnissansa: Gerson, hä-

nestä Gersonilaisten sukukunta; Kahat, hänestä Kahatilaisten sukukunta; Merari, hänestä Merarilaisten sukukunta. 2 Moos. 6:16. 4 Moos. 3:17.

58. Nämä ovat Levin sukukunnat: Libniläisten sukukunnat, Hebronilaisten sukukunnat, Mahelilaisten sukukunnat, Musilaisten sukukunnat, Korakilaisten sukukunnat. Kahat siitti Amramin;

59. ja Amramin vaimon nimi oli Jokebed, Levin tytär, joka Levillä oli syntynyt Egyptiässä; ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Mooseksen, ja heidän sisarensa Mirjamiin. 2 Moos. 6:20.

60. Mutta Aaronille oli syntynyt Nadab ja Abihu, Eleasar ja Itamar.

61. Ja Nadab ja Abihu kuolivat, koska he uhrasivat vierasta tulta Herran edessä. 3 Moos. 10:2. 4 Moos. 3:4. 1 Aik. 24:2.

62. Ja heidän lukunsa oli kolmekolmattäkymmentä tuhatta, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanhasta ja sen ylitse, jotka eivät olleet luetut Israelin lasten sekaan; sillä ei heille annettu perimistä Israelin lasten kesellä.

63. Tämä on Israelin lasten luku, jonka Mooses ja pappi Eleasar laskevat Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerikon kohdalla.

64. Näiden laskussa ei yhtään ollut siitä luvusta, jonka Mooses ja pappi Aaron laskevat Israelin lapsista Sinain korvessa;

65. sillä Herra oli sanonut heille, että heidän piti toisesti kuoleman korvessa; eikä yksikään jäänyt heistä elämään paitsi Kalebia, Jefunnen poikaa, ja Josuaa, Nunin poikaa. 4 Moos. 14:23, 29. 32:10 ss. 5 Moos. 1:35. 1 Kor. 10:5.

27 Luku.

Selofkadin tyttäret. Josua määrätään kansan johtajaksi.

Ja Selofkadin tyttäret, Heferin pojan, Gileadin pojan, Makirin pojan, Manassen pojan, Manassen, Josefin pojan suvusta, joitten nimet olivat: Makla, Noa, Hogla, Milka ja Tirsä, tulivat esille. 4 Moos. 26:33. 36:2. Jos. 17:3.

2. Ja he astuivat Mooseksen ja pupin Eleasarin, ja päämiesten, ja kaiken kansan eleen, seurakunnan majan oven edessä, ja sanoivat:

3. „Meidän isämme kuoli korvessa, eikä hän ollut siinä kuollessa, jotka metelin nostivat Herraa vastaan Korakin kapinassa, vaan hän on oman

syntinsä tähden kuollut: eikä ollut hänellä poikia. 4 Moos. 16:1,2 ss.

4. Miksi meidän isämme nimi häviöisi suvustansa pois, sentähden ettei hänellä ollut yhtään poikaa? antakaat meille osa isämme veljein seassa."

5. Ja Mooses saattoi heidän asian-sa Herran eteen.

6. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

7. „Selofkadin tyttäret ovat oikein puhuneet; sinun tulee antaa heillekin perintöosa heidän isänsä veljein seassa, ja saattaa heille isänsä perintö.

8. Ja puhu Israelin lapsille, sanoen: jos joku kuolee ilman poikaa, niin teidän pitää hänen perimisensä antaman hänen tyttärelleensä.

9. Jollei hänellä ole tyttäriä, niin antakaat perintö hänen veljillensä.

10. Ja jollei hänellä ole veljiä, niin antakaat se hänen sedillensä.

11. Jollei hänellä ole setiä, niin antakaat se hänen lähimmäiselle sukulaisellensa, hänen lähimmäiselle heimolaisellensa hänen omasta suvustansa, että hän sen omistaa. Tämä olkoon Israelin lapsille sääntö ja oikeus, niinkuin Herra on Moosekselle käsenyt."

12. Ja Herra sanoi Moosekselle: „astu ylös tälle Abarimin vuorelle, ja katso sitä maata, jonka minä Israelin lapsille annan. 5 Moos. 32:48,49.

13. Ja kun sen nähnyt olet, niin sinäkin kootaan kansasi tykö, niinkuin sinun veljesi Aaron koottu on. 4 Moos. 20:12 ss. 24 ss. 5 Moos. 1:37.

14. Sillä te olitte minun sanalleni kovakorvaiset Sinin korvessa kansan riidellessä, kun teidän olisi tullut minua pyhittää veden kautta heidän edessänsä." Se on se riitavesi Kadeksessa, Sinin korvessa.

15. Ja Mooses puhui Herralle, sanoen:

16. „Herra, kaiken lihan henkein Jumala, asetakoon yhden miehen kansan päämieheksi,

17. joka heidän edessänsä kävisi ulos ja sisälle, veisi heitä ulos ja sisälle, ettei Herran seurakunta olisi niinkuin lampaat ilman paimenta."

18. Ja Herra sanoi Moosekselle: „ota Josua, Nunin poika, sinun tykösi, joka on mies. jossa Henki on, ja pane kätesi hänen päällensä,

19. ja aseta hän papin Eleasarin ja koko seurakunnan eteen, ja anna hänelle käskyjä heidän silmänsä edessä. 5 Moos. 3:21.

20. Ja pane sinun kunniasiasi hä-

nen päällensä, että Israelin lasten koko seurakunta olisivat hänille kuuliaiset.

21. Ja hänastukoon papin Eleasarin eteen, joka kysyköön neuvoa hänen puolestaan valkeuden kautta Herran edessä; ja Hänen sanansa mukaan käykööt ulos ja sisälle sekä hän että Israelin lapset hänen kanssansa, ja koko seurakunta." 2 Moos. 28:30.

22. Ja Mooses teki niinkuin Herra hänelle käski, ja otti Josuan ja asetti hänen papin Eleasarin ja koko seurakunnan eteen,

23. ja laski kätensä hänen päällensä, ja antoi hänelle käskyjä, niinkuin Herra oli Moosekselle puhunut.

28 Luku.

Uhrilakeja.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Käske Israelin lapsia, ja sano heille: pitääkää huolta minun uhristani, joka on minun leipäni, tuli-uhriksi ja lepytyshajuksi minulle, niin että te sen määrättyllä ajalla minulle uhraatte. 8 Moos. 3:11. 21:6.

3. Ja sano heille: tämä on se tuliuhri, jonka teidän pitää uhraaman Herralle: kaksi virheetöntä vuosikautista karitsaa jokapäivä, alinomaiseksi polttouhriksi.

4. Uhraa yksi karitsa aamulla, ja uhraa toinen karitsa illansuussa,

5. ja siihen kymmenennes osa efasta hienoja jauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna neljannes osaan hinniä puserrettua öljyä. 2 Moos. 29:40.

3 Moos. 2:1.

6. Tämä on alitunnen polttouhri, joka Sinain vuorella uhrattin otolliseksi hajuksi; se on tuliuhri Herralle.

7. Ja uhraa myös juomauhriksi neljannes osa hinniä ensimmäiselle karitsalle. Juomauhri väkevystä viinistä pitää uhrattaman Herralle pyhäkössä.

8. Toisen karitsan pitää sinun uhraaman illan suussa; niinkuin aamullisen ruokauhrin ja juomauhrin pitää sinun senkin valmistaman, otollisen hajun tuleksi Herralle.

9. Mutta sabbatin päivänä pitää sinun uhraman kaksi virheetöntä vuosikautista karitsata, ja kaksi kymmenesiä hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, ruokauhriksi, ynnä sen juomauhrin kanssa.

10. Tämä on joka sabbatin polttouhri, paitsi jokapäiväistä polttouhria juomauhrinensa.

11. Mutta ensimmäisenä päivänä

oka kuukaudessa pitää teidän uhraaman Herralle polttouhriksi: kaksi nuorta härkää, yhden oinaan, seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,

12. ja kolme kymmenestä hienoja jauhoja ruokauhriksi, sekoitettuna öljyllä, jokaiselle härjälle, ja kaksi kymmenestä hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuna, jokaiselle oinaalle,

13. ja kymmenes hienoja jauhoja ruokauhriksi, öljyllä sekoitettuna, jokaiselle karitsalle; se on lepytshajun tuli Herralle.

14. Ja näihin kuuluvat juomauhrit olkoot puoli hinniä viiniä härjälle, kolmannes hinniä oinaalle, neljännes hinniä karitsalle. Se on kuukautinen polttouhri, vuoden joka kuukaudelle.

15. Myöskin tulee teidän uhrata yksi kauris syntiuhriksi Herralle; paitsi jokapäiväistä polttouhria juomauhrinensa pitää se valmistettaman.

16. Mutta neljäntenä toista päivänä ensimmäisellä kuulla on pääsiäinen Herralle. 2 Moos. 12:18. 23:15. 3 Moos. 23:5.

4 Moos. 9:3. 5 Moos. 16:1 ss.

17. Ja viidentenätoista päivänä sitä kuuta on juhla. Seitsemän päivää pitää syötämän happamatonta leipää.

18. Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; alkää silloin tehkö mitään työtä.

19. Ja teidän pitää uhraaman tuliuhria, Herralle polttouhriksi: kaksi nuorta härkää, ja yhden oinaan, niin myös seitsemän vuosikautista karitsata; virheetömät ne olkoot.

20. Ja näitten ruokauhriksi tulee teidän uhrata öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, kolme kymmenestä härjälle, ja kaksi kymmenestä oinaalle,

21. ja aina yksi kymmenes jokaiselle niistä seitsemästä karitsasta;

22. myöskin tulee teidän uhrata yksi kauris syntiuhriksi teitä sovittamaan.

23. Paitsi aamuista polttouhria, joka jokapäiväinen polttouhri on, teidän pitää ne tekemän.

24. Tällä tavalla pitää teidän niiden jokaisena seitsemänä päivänä uhraaman tuliuhrin leipää otolliseksi hajuksi Herralle; paitsi jokapäiväistä polttouhria pitää se valmistettaman juomauhrinensa.

25. Ja seitsemäntenä päivänä pitää teillä oleman pyhä kokous; alkää silloin tehkö mitään työtä.

26. Ja uutisten päivänä, kun uhratteuutta ruokauhria Herralle viik-

kojuhlananne, pitää teillä pyhä kokous oleman; alkää silloin tehkö mitään työtä.

8 Moos. 23:15, 16.

27. Ja uhratkaat polttouhri otolliseksi hajuksi Herralle: kaksi härkää, yhden oinaan ja seitsemän vuosikautista karitsata,

28. ja niitten ruokauhriksi: hienoja jauhoja sekoitettuna öljyllä, kolme kymmenestä kummallenkkin härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,

29. ja aina kymmenes kullenkkin karitsalle niistä seitsemästä karitsasta;

30. niin myös uhratkaat yksi kauris teitä sovittamaan.

31. Tämä tehkää paitsi jokapäiväistä polttouhria ruokauhrinensa; virheetömät ne teillä olkoot, niin myös niiden juomauhrit.

29 Luku.

Uhrilakeja.

Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä pitää teillä pyhä kokous oleman; alkää silloin tehkö yhtään työtä. Se on soittamisen juhlapäivä. 3 Moos. 23:24 ss.

2. Ja uhratkaat polttouhri otolliseksi hajuksi Herralle: yksi nuori härkä, yksi oinas, seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata.

3. Ja niiden ruokauhriksi: öljyllä sekoitettuja hienoja jauhoja, kolme kymmenestä härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,

4. ja yksi kymmenes jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta;

5. ja uhratkaat myös yksi kauris syntiuhriksi, teitä sovittamaan,

6. paitsi uuden kuun polttouhria ja ruokauhria, ja paitsi jokapäiväistä polttouhria, säännön mukaisine ruokauhrinensa ja juomauhrinensa, otollisen hajun tuleksi Herralle.

7. Kymmenentenä päivänä tässä seitsemännessä kuukaudessa pitää myös teillä pyhä kokous oleman; ja teidän pitää vaivaaman teidän sielujanne, ja alkää silloin yhtään työtä tehkö. 3 Moos. 16:29. 23:27.

8. Ja teidän pitää uhraaman polttouhria otolliseksi hajuksi Herralle: yhden nuoren härjän, ja yhden oinaan, ja seitsemän vuosikautista virheetöntä karitsata,

9. ynnä niiden ruokauhrin kansa: hienoja jauhoja, sekoitettuna öljyllä, kolme kymmenestä härjälle, kaksi kymmenestä oinaalle,

10. ja aina kymmeneksen jokaiselle karitsalle, niistä seitsemästä karitsasta;

11. ja uhratkaat myös yksi kauris

syntiuhriksi, — paitsi sovittamisen syntiuhria ja jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

^{3 Moos. 16:15.}

12. Viidentenätoista päivänä seitsemännessä kuukaudessa pitää teillä pyhä kokous oleman; älkääit silloin mitään työtä tehkö, ja teidän pitää juhlaa pitämän Herralle seitsemän päivää.

^{3 Moos. 23:34. Joh. 7:2.}

13. Ja teidän pitää uhraaman polttouhria ja tuliuhria, otolliseksi hajuksi Herralle: kolmetoista nuorta härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista, virheetöntä karitsata;

14. ynnä niiden ruokauhrin kanssa, sämpyläjauhoja, sekoitetut öljyllä: kolme kymmenestä jokaiselle niistä kolmestatoista härjästä, kaksi kymmenestä kullenkkin niistä kahdesta oinaasta,

15. ja kymmeneksen itsekullenkkin niistä neljästätoista karitsasta;

16. myöskin tulee teidän uhrata kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

17. Ja toisena päivänä: kaksitoista nuorta härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,

18. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

19. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

20. Kolmantena päivänä: yksitoista härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista, virheetöntä karitsata,

21. ynnä niiden ruokauhrit ja juomauhrit härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

22. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

23. Neljäntenä päivänä: kymmenen härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista, virheetöntä karitsata,

24. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

25. ja siihen kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

26. Ja viidentenä päivänä, yhdeksän härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,

27. ja niiden ruokauhrit ja juoma-

uhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

28. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

29. Ja kuudentena päivänä: kahdeksan härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista virheetöntä karitsata,

30. ynnä niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

31. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

32. Ja seitsemäntenä päivänä: seitsemän härkää, kaksi oinasta, neljätoista vuosikautista, virheetöntä karitsata,

33. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

34. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

35. Kahdeksas päivä olkoon teille päätösjuhla; älkääit silloin mitään työtä tehkö.

^{3 Moos. 23:36.}

36. Ja teidän pitää silloin uhraaman polttouhria, otollisen hajun tuliuhria Herralle: yhden härjän, yhden oinaan ja seitsemän vuosikautista, virheetöntä karitsata,

37. ja niiden ruokauhrit ja juomauhrit, härjille, oinaille ja karitsoille, määrättyllä tavalla niiden luvun mukaan,

38. ja siihen myös kauris syntiuhriksi; — paitsi jokapäiväistä polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

39. Nämä pitää teidän uhraaman Herralle teidän juhlapäivänne, paitsi sitä mitä te lupaatte ja hyvästä tahdosta annatte polttouhriksenne, ruokauhriksenne, juomauhriksenne ja kiitosuhriksenne.

30 Luku.

Laki lupauksista.

Ja Mooses sanoi Israelin lapsille kaikki, mitä Herra hänelle oli käskenyt.

2. Ja Mooses puhui Israelin sukukuntain päämiehille, sanoen: tämä on, minkä Herra käski:

3. Jos mies lupaa lupauksen Her-

ralle tahi vannoo valan, jonka kautta hän itsensä kieltämässä sitoo sielunsa, niin alkoon hän tekkö saansa turhaksi, vaan täyttäköön kaikki, mitä hän on suullansa luvannut. 3 Moos. 27:2. 5 Moos. 23:21! Saarn. 5:3 ss.

4. Ja jos nainen, olessaan vielä isänsä huoneessa nuoruudessaan, lupaa lupauksen Herralle, sitoen itsensä, 5. ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, ja hänen isänsä on ääneti siihen, niin olkoot kaikki hänen lupauksensa vahvat, ja koko hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, olkoon pysyvä.

6. Mutta jos hänen isänsä kieltää sen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa ja valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, eivät ole vahvat; ja Herra on hänelle armollinen, koska hänen isänsä on sen häneltä kieltänyt.

7. Ja jos hänellä on mies, ja hän on jotain luvannut, taikka jotain on suullansa puhunut, jolla hän on sielunsa sitonut,

8. ja hänen miehensä kuulee sen, ja on ääneti siihen sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin pitää hänen lupauksensa vahvana oleman; ja hänen valasiteensä, jolla hän on sielunsa sitonut, on myös vahva.

9. Mutta jos hänen miehensä sen kieltää sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin hän pääsee lupauksensa, ja siitä mitä hän suullansa varomattomasti on puhunut, jolla hän sielunsa sitoi; ja Herra on hänelle armollinen.

10. Lesken ja hyljätyn vaimon lupaus ja kaikki, johon hän on sielunsa sitonut, pysyköön hänelle voimassa.

11. Ja jos vaimo miehensä huoneessa tekee lupauksen, tahi sielunsa sitoo valallansa,

12. ja mies kuulee sen, ja on ääneti siihen, eikä kiellä sitä, niin pitää kaiken sen lupauksen ja valasiteen, jolla hän on sielunsa sitonut, oleman vahvana.

13. Mutta jos hänen miehensä tekee sen tyhjäksi sinä päivänä, jona hän sen kuulee, niin kaikki mitä hän on puhunut, lupaukset ja valasiteet, jäävät mitättömiksi; sillä hänen miehensä on sen tehnyt tyhjäksi, ja Herra antaa hänelle anteeksi.

14. Ja kaikki vaimon lupaukset ja valat, jolla hän sitoutuu itsensä kieltämiseen, pitää hänen miehensä joko

vahvistaman, taikka tyhjäksi tekemän. 3 Moos. 16:29.

15. Mutta jos hänen miehensä on ääneti siihen, siitä päivästä toiseen, niin hän vahvistaa kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen valasiteensä; koska hän on ääneti ollut sinä päivänä, jona hän sen kuull, niin hän vahvistaa ne.

16. Mutta jos hän peruuttaa ne sen jälkeen kuin hän sen kuull, niin pitää hänen kantaman vaimonsa vääryyden.

17. Nämä ovat ne säännöt, jotka Herra on käskenyt Moosekselle miehen ja vaimon välisestä suhteesta, sekä isän ja tyttären välisestä suhteesta, kun tytär nuorena vielä on isänsä huoneessa.

31 Luku.

Israel kostaa Midianilaisille. Bileam hukkuu. Saalis jaetaan.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen;

2. „Kosta Midianilaisille Israelin lasten puolesta; sitten kootaan sinä kansasi tykö.“ 4 Moos. 25:17. 27:13.

3. Niin Mooses puhui kansalle, sanoen: „varustakaat miehiä sotaan Midianilaisia vastaan, että he kostaisivat Midianilaisille Herran puolesta.

4. Jokaisesta sukukunnasta tuhannen miestä lähettäkääät sotaan, kaikista Israelin sukukunnista.“

5. Niin otettiin Israelin sukukunnista tuhat joka sukukunnasta; niin he varustivat sotaan kaksitoista tuhatta miestä.

6. Ja Mooses lähetti heidät sotaan, tuhannen jokaisesta sukukunnasta, ynnä Pinehaan, papin Eleasarin pojan kanssa, ja pyhät asept, ja myös ilotorvet olivat hänen kädessään.

7. Ja he sotivat Midianilaisia vastaan, niinkuin Herra oli Moosekselle käskenyt, ja löivät kuoliaaksi kaiken miehenpuolen.

8. Niin tappoivat he myös Midianilaisten kuninkaat heidän lyötyjensä joukossa: Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban, viisi Midianilaisten kuningasta; Bileamin, Beorin pojan. Löivät he myös miekalla kuoliaaksi.

Jos. 13:21 s.

9. Mutta Israelin lapset ottivat vangiksi Midianilaisten vaimot ja heidän lapsensa; ja kaikki heidän eläimensä ja kaikki heidän karjansa ja kaiken heidän tavaransa heryöstivät.

10. Ja kaikki kaupungit heidän asuntopaikoissaan ja kaikki heidän linnansa he polttivat.

11. Ja he ottivat mukanansa saaliin ja kaikki mitä otettavaa oli, sekä ihmiset että eläimet,

12. ja veivät ne Mooseksen ja papin Eleasarin eteen, ja koko Israelin lasten seurakunnan eteen — vangit ja ryöstetyt eläimet, ja saaliin, — leiriin Moabin kedolle, joka on Jordanin tykönä Jerikon kohdalla.

13. Ja Mooses ja pappi Eleasar ja kaikki seurakunnan päämiehet menivät heitä vastaan ulos leiristä.

14. Ja Mooses vihastui sodan päämiehiin, jotka olivat tuhanten ja satain päämiehet, kun he tulivat sotaretkeltä.

15. Ja Mooses sanoi heille: „oletteko jättäneet kaikki naiset elämään?”

16. Kats, nehän saattoivat Bileamin neuvosta Israelin lapsia syntiä tekemään Herraa vastaan Peorin asiasa, ja rangaistus tuli Herran kansan päälle. 4Moos. 22:5. 24:14. 25:2. 2 Piet. 2:15 ss.

17. Niin lyökäänt kuoliaaksi kaikki miehenpuoli lasten seassa, ja kaikki naiset, jotka miehen tunteet ja miehen kanssa maanneet ovat, lyökäänt myös kuoliaaksi. Tuom. 21:11.

18. Mutta kaikki naispuoliset lapsista, jotka eivät ole miestä tunteet eikä maanneet miehen tykönä, sallikaal elää.

19. Ja pysykäänt itse ulkona leiristä seitsemän päivää. Kaikki, jotka olette ihmisen tappaneet tahi tapettuun koskeneet, puhdistakaat itsenne kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te itse, että vangit. 4 Moos. 19:16.

20. Ja kaikki vaatheet, ja kaikki nahkakalut, ja kaikki, jotka vuohen karvoista fehdyt ovat, ja kaikki puua-seeet pitää teidän puhdistaman.“

21. Ja pappi Eleasar sanoi sotajoukolle, joka sodassa oli ollut: tämä on lain sääntö, jonka Herra on käskenyt Moosekselle:

22. Ainoastansa kulta, hopia, vasiki, rauta, tina ja lyijy,

23. ja kaikki, mikä tulen kestä, käyttäkäänt tulen läpitse, ja se on puhdas; kuitenkin ovat ne puhdistusvedellä kirkkaaksi tehtävät. Mutta kaikki se, joka ei tulta kestä, pitää teidän käyttämän veden läpitse.

24. Ja teidän pitää pesemän vaatteenne seitsemäntenä päivänä, niin te tulette puhtaaksi; sitten tulkaat leiriin.

25. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

26. „Lue vangittujen saalis, sekä ihmiset että eläimet, sinä ja pappi Eleasar, ja ylimmäiset kansan vanhimmat.

27. Ja anna puoli saaliista nille, jotka sotaan menivät ja sotineet ovat, ja toinen puoli muulle kansalle.

1 Sam. 30:24.

28. Ja ylennä veroksi Herralle sotamiehistä, jotka sodassa olivat, aina viidestä sadasta yksi sielu, ihmisistä, eläimistä, aseista ja lampaista.

29. Heille tulevasta puolesta osasta pitää sinun ne ottaman ja antaman papille Eleasarille, ylönnykseksi Herralle.

30. Vaan lapsille tulevasta puolesta osasta ota aina viidestäkymmenestä yksi, ihmisistä, karjasta, aseista ja lampaista, ja kaikista eläimistä, ja anna ne Leviläisille, jotka vartioitsevat Herran majaa.

31. Ja Mooses ja pappi Eleasar tekevät niinkuin Herra oli käskenyt Moosekselle.

32. Ja saalis, joka oli jälellä sodaväen ryöstämästä saaliista, oli kuusisataa viisi kahdeksattakymmentä tuhatta lammasta,

33. kaksi kahdeksattakymmentä tuhatta nautaa,

34. yksi seitsemättäkymmentä tuhatta aasia.

35. Ja naisväkeä, jotka eivät olleet miehen kanssa maanneet, oli kaksineljättäkymmentä tuhatta sielua.

36. Ja puolet tästä, joka sotaan lähenteiden osaksi tuli, oli luvultaan kolmesataa seitsemänneljättäkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta,

37. josta tuli Herralle kuusisataa ja viisikahdeksattakymmentä lammasta;

38. ja kuusi neljättäkymmentä tuhatta nautaa, josta Herralle kaksi kahdeksattakymmentä;

39. ja kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia, josta Herralle yksi seitsemättäkymmentä;

40. niin myös ihmisten sieluja kuusitoistakymmentä tuhatta, ja niistä tuli Herralle kaksi neljättäkymmentä sielua.

41. Ja Mooses antoi Herran ylönnyshin osan papille Eleasarille, niinkuin Herra oli hänelle käskenyt.

42. Mutta toinen puoli siitä, jonka Mooses oli sotamiesten saaliisia jakanut Israelin lapsille,

43. joka kansalle tuli, oli kolmesataa seitsemän neljättäkymmentä tuhatta ja viisisataa lammasta,

44. kuusi neljättäkymmentä tuhatta nautaa,

45. kolmekymmentä tuhatta ja viisisataa aasia,

46. ja kuusitoistakymmentä tuhatta ihmisten sielua.

47. Ja Mooses otti siitä puolesta osasta, joka Israelin lasten oli, aina yhden viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja antoi sen Leviläisille, jotka vartioitsivat Herran majaa, niinkuin Herra oli Moosekselle käsenyt.

48. Ja solavaen päällysiniehet, jotka olivat asetetut tuhanten ja satain päämiehiksi, menivät Mooseksen tykö.

49. Ja sanoivat hänelle: „sinun palvelijasi ovat laskeneet solamiesten luvun, jotka meidän allamme olivat, ja ei siitä yhtäkään puutu.

50. Ja me tuomme Herralle lahjoja, senjälkeen kuin kukin saanut on, kultaisia esineitä, käsirenkaita, rannerenkaita, sormuksia, korvarenkaita, seppeleitä, että meidän sielumme sovitettaisiin Herran edessä.“

51. Niin Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä kullan, kaikellaisia esineitä.

52. Ja kaikki ylönnyshrin kulta, jonka tuhanten ja satain päämiehet Herralle uhrasivat, oli kuusitoistakymmentä tuhatta seitsemänsataa ja viisikymmentä sikkää.

53. Sotaväki oli ryövännyt itsekin edestänsä.

54. Ja Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhanten ja satain päämiehiltä, ja he veivät sen seurakunnan majaan Israelin lapsille muisloksi Herran eteen.

32 Luğu.

Rubenin ja Gadin lapset, ja puoli Manasseen sukukuntaa saavat osakseen maan Jordanin itäpuolella.

Rubenin lapsilla oli sangen paljo karjaa, ja Gadin lapsilla oli myös aivan suuri joukko karjaa, ja he näkivät Jaeserin ja Gileadin maan, että se oli sovelias karjan laidun.

2. Sentähden tulivat Gadin lapset ja Rubenin lapset ja puhuivat Moosekselle ja papille Eleasarille ja kansan päämiehille, sanoen:

3. „Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Seban, Nebo ja Beon,

4. se maa, jonka Herra on lyönyt Israelin kansan edessä, on sovelias maa karjalle, ja meillä, sinun palvelijoillasi, on karjaa.“

5. Ja he vielä sanoivat: „jos me olemme armon löytäneet sinun edessä, niin anna sinun palvelijoillesi tämä maa omaksi; älä anna meidän mennä Jordanin ylitse.“

6. Mooses sanoi Gadin ja Rubenin lapsille: „pitäiskö teidän veljenne menemän sotaan, ja te jätätte tähän?

7. Miksi te käännätte Israelin lasten sydämmet menemästä ylitse siihen maahan, jonka Herra heille on antanut?

8. Niin tekivät myös leidän isänne, kun minä lähetin heidät Kades Barneasta katsomaan tätä maata;

9. kun he tulivat Eskolin ojalle ja näkivät maan, käänsivät he Israelin lasten sydämmen, niin ettei he siihen maahan tahtoneet mennä, jonka Herra oli heille antanut.

4 Moos. 13:35 ss. 24 ss.

10. Ja Herran viha syytyi sinä päivänä, ja hän vannoi, sanoen:

11. Tämä kansa, joka Egyptistä lähtenyt on, kahdenkymmenen vuotiset ja vanhemmat, ei suinkaan pidä näkemän sitä maata, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille olen valan kautta luvannut, — koska eivät ole minua uskollisesti seuranneet, —

4 Moos. 14:28 ss. 26:65.

5 Moos. 1:35.

12. paitsi Kalebä, Jefunnen, Kenisiläisen poikaa, ja Josuaa, Nunin poikaa; sillä he uskollisesti seurasivat Herraa.

13. Ja Herran viha syytyi Israeliin, ja Hän laski heidät menemään korpeen sinne ja tänne neljäkymmentä vuotta, siksi kuin koko se sukukunta hukki, joka oli Herran edessä pahaa tehnyt.

14. Ja katso, te olette nousneet teidän isänne sijaan, te syntisten sikiöt, ja lisäätte vielä Herran vihan tulta Israelia vastaan;

15. sillä jos te käännytte hänestä pois, niin hän antaa teidän enemmän aikaa vilpyä korvessa, ja niin te saatatte turmion tämän kansan yli.“

16. Silloin he astuivat hänen eteensä, ja sanoivat: „me rakennamme ainoastansa tähän pihatoita meidän karjallemme, ja kaupungeita meidän lapsillemme.

17. Multa me itsetahdomme varustaida ja kiirehtien rientää Israelin lasten edellä, siihen asti että me saatamme heidät paikoilleen; vaan meidän lapsemme ovat näissä vahvoissa kaupungeissa maan asuvaisten tähden.

18. Me emme palaja meidän huoneisimme, ennenkuin Israelin lapset itsekukin ovat saaneet perintönsä.

19. Sillä emme tahdo heidän kansansa periiä sillä puolen Jordanin tahi etempää; vaan meidän perintömme olkoon tällä puolella Jordania itään päin.“

20. Ja Mooses sanoi heille: „jos te tämän teette, ja varustatte itsenne sotaan Herran edessä, Jos. 1:13 ss.

21. Ja menette Herran edessä Jordanin ylitse, jokainen kuin teistä on varustettu, siksi että hän ajaa kaikki vihollisensa pois kasvoinsa edestä,

22. ja maa tulee Herran edessä alamaiseksi; ja te sitten palajatte takaisin, niin te olette viattomat Herran ja Israelin edessä, ja niin tämä maa on teidän omanne Herran edessä.

23. Mutta jos ette niin tee, katso, niin te rikotte Herraa vastaan, ja saatte tuntea, että rangaistus käsittää teidät.

24. Niin rakentakaat siis kaupungeita teidän lapsillenne, ja pihatoita teidän karjallenne, ja tehkää niin kuin te sanotte."

25. Ja Gadin ja Rubenin lapset sanoivat Moosekselle: „sinun palvelijasi tekevät niinkuin minun herrani on käsenyt.

26. Meidän lapsemme, vaimomme, tavaramme ja kaikki karjamme jäävät Gileadin kaupunkiin.

27. Mutta me, sinun palvelijasi, lähemme kaikki yhdessä joukossa varustettuna sotaan Herran edessä, niinkuin herrani on sanonut."

Jos. 4:12.

28. Niin Mooses käski heidän puolestansa pappia Eleasaria, ja Josuata, Nunin poikaa, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäisiä isiä,

29. jaanoi heille: „jos Gadin ja Rubenin lapset menevät teidän kanssanne Jordanin ylitse, kaikki varustettuna sotaan Herran edessä, ja te saatte kaikki maan haltuunne, niin antakaat heille Gileadin maa omaksi.

30. Vaan jos eivät he mene varustettuna teidän kanssanne, niin perikööt teidän kanssanne Kanaanmaalla."

31. Ja Gadin ja Rubenin lapset vastasivat, ja sanoivat: „niinkuin Herra on puhunut sinun palvelijoillesi, niin me teemme.

32. Me menemme varustettuna Herran edessä Kanaanmaalle, ja niin omistamme meidän perintösamme tällä puolella Jordanin."

33. Niin Mooses antoi Gadin ja Rubenin lapsille ja puolelle Manassen, Josefin pojan, sukukunnalle Sihonin, Amorealaisten kuninkaan valtakunnan, ja Ogin, Basanin kuninkaan valtakunnan, maan kaupunkienensa, jotka niissä maan ääriässä ympärillä olivat.

4 Moos. 34:14.

5 Moos. 3:12, 13. 29:8. Jos. 13:8. 22:4.

34. Ja Gadin lapset rakensivat Dibonin, Atarolin, Aroerin,

35. Atarot-Sofanin, Jaeserin, Jogbehanin,

36. Betnimran ja Betaranin, vahvat kaupungit ja pihatot.

37. Rubenin lapset rakensivat Heshbonin, Elealen, Kirjataimin,

38. ja Nebon, Baalmeonin, Musabotsemin ja Sibman, ja antoivat nimet niille kaupungeille, jotka he rakensivat.

39. Ja Makirin, Manassen pojan lapset, menivät Gileadiin ja voittivat sen, ja ajoivat ulos Amorealaiset, jotka siellä asuivat.

1 Moos. 50:23.

5 Moos. 3:15.

40. Niin Mooses antoi Makirille, Manassen pojalle, Gileadin, ja hän asui siellä.

41. Mutta Jair, Manassen poika, meni ja voitti heidän maan kylänsä, jotka hän kutsui Jairin kyliksi.

5 Moos. 3:14.

42. Meni myös Noba, ja voitti Kenatin tyttärensä, ja hän kutsui sen Nobaksi nimensä mukaan.

33 Luku.

Israelin lasten leiripaikat korpivaelluksen aikana.

Nämä ovat Israelin lasten matkat, kun he läksivät Egyptin maalta, järjestetyt joukkoihinsa, Mooseksen ja Aaronin johdolla.

2. Ja Mooses kirjoitti heidän matkansa, niinkuin he matkustivat Herran käskyn jälkeen. Ja nämä ovat heidän matkustuksensa lähtöpaikkain mukaan:

3. Ja he läksivät matkalle Ramssesta viidentenätoista päivänä ensimmäisessä kuukaudessa; toisena päivänä pääsiäisestä läksivät Israelin lapset ulos korian käden kautta, kaikkein Egyptiläisten silmään edessä.

2 Moos. 12:37. 14:8.

4. Ja Egyptiläiset hautasivat esikoisensa, jotka Herra heidän seansansa lyönä oli, ja Herra oli myös antanut tuomion käydä heidän jumaliensa ylitse.

2 Moos. 12:12.

5. Kun Israelin lapset olivat vaeltaneet Ramssesta, niin he sijoittivat itsensä Sukkotiin.

6. Ja matkustivat Sukkotista, ja sijoittivat itsensä Etamiin, joka on korven äärellä.

2 Moos. 13:20.

7. Ja he matkustivat Etamista ja palasivat Pi-hakirotiin, joka on Baal-sefoniin päin, ja sijoittivat itsensä Migdolin kohdalle.

2 Moos. 14:2.

8. Ja he matkustivat Hakirotiin editse ja kävivät keskeltä merta korpeen, ja matkustivat kolme päivä-

kuntaa Etamin korvessa, ja sijoittivat itsensä Maraan. 2 Moos. 14:22. 15:23.

9. Ja he matkustivat Marasta ja tulivat Elimiin; ja Elimissä oli kaksiloista lähdeitä, ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he sijoittivat itsensä siellä. 2 Moos. 15:27.

10. Ja he matkustivat Elimistä, ja sijoittivat itsensä Punaisen meren rannalle.

11. Ja he matkustivat Punaisen meren luola, ja sijoittivat itsensä Sinin korpeen. 2 Moos. 16:1.

12. Ja he matkustivat Sinin korvesta, ja sijoittivat itsensä Dofkaan.

13. Ja he matkustivat Dofkasta, ja sijoittivat itsensä Alusiin.

14. Ja he matkustivat Alusista, ja sijoittivat itsensä Rafidimiin, jasiin ei ollut kansalle vettä juoda. 2 Moos. 17:1.

15. Ja he matkustivat Rafidimistä, ja sijoittivat itsensä Sinain korpeen. 2 Moos. 19:1 ss.

16. Ja he matkustivat Sinain korvesta, ja sijoittivat itsensä Himohaudoille. 4 Moos. 11:34.

17. Ja he matkustivat Himohaudoilla, ja sijoittivat itsensä Haserotiin. 4 Moos. 11:35.

18. Ja he matkustivat Haserotista, ja sijoittivat itsensä Ritmaan.

19. Ja he matkustivat Ritmasta, ja sijoittivat itsensä RimonParesiin.

20. Ja he matkustivat RimonParesta, ja sijoittivat itsensä Libnaan.

21. Ja he matkustivat Libnasta, ja sijoittivat itsensä Rissaan.

22. Ja he matkustivat Rissasta, ja sijoittivat itsensä Kehelataan.

23. Ja he matkustivat Kehelatasta, ja sijoittivat itsensä Saferin vuorelle.

24. Ja he matkustivat Saferin vuorella, ja sijoittivat itsensä Haradaan.

25. Ja he matkustivat Haradasta, ja sijoittivat itsensä Makhelotiin.

26. Ja he matkustivat Makhelotista, ja sijoittivat itsensä Tahatiin.

27. Ja he matkustivat Tahatista, ja sijoittivat itsensä Taraan.

28. Ja he matkustivat Tarasta, ja sijoittivat itsensä Mitkaan.

29. Ja he matkustivat Mitkasta, ja sijoittivat itsensä Hasmonaan.

30. Ja he matkustivat Hasmonasta, ja sijoittivat itsensä Moserotiin. 5 Moos. 10:6.

31. Ja he matkustivat Moserotista, ja sijoittivat itsensä Bene-Jackuniin.

32. Ja he matkustivat Bene-Jackunista, ja sijoittivat itsensä Horgidgadiin.

33. Ja he matkustivat Horgidgadista, ja sijoittivat itsensä Jotbatan.

34. Je matkustivat Jotbatasta, ja sijoittivat itsensä Abronaan.

35. Ja he matkustivat Abronasta, ja sijoittivat itsensä Etslongeberiin.

36. Ja he matkustivat Etslongeberista, ja sijoittivat itsensä Sinin korpeen, se on Kades. 4 Moos. 20:1.

37. Ja he matkustivat Kadekeslta, ja sijoittivat itsensä Horin vuorelle, joka on Edomin maan rajoilla. 4 Moos. 20:22.

38. Silnä meni pappi Aaron Horin vuorelle. Herran käskyn jälkeen, ja kuoli siellä neljäntenäkymmenentenä vuotena, sittekuin Israelin lapset olivat lähteneet Egyptin maalta, ensimmäisenä päivänä viidennessä kuussa. 4 Moos. 20:25 ss. 5 Moos. 10:6. 32:50.

39. Ja Aaron oli sadan ja kolmenkolmattakymmentä vuotinen kuollessansa Horin vuorella.

40. Silloin kuuli Kananealaisten kuningas, joka asui Aradissa, etelään päin Kanaanmaalla, että Israelin lapset olivat tulossa. 4 Moos. 21:1.

41. Ja he matkustivat Horin vuorella, ja sijoittivat itsensä Salmonaan. 4 Moos. 21:4.

42. Ja he matkustivat Salmonasta, ja sijoittivat itsensä Punoniin.

43. Ja he matkustivat Punonista, ja sijoittivat itsensä Obotiin. 4 Moos. 21:10.

44. Ja he matkustivat Obotista, ja sijoittivat itsensä Ije-Abarimiin, Moabin rajoille. 4 Moos. 21:11.

45. Ja he matkustivat Ijestä, ja sijoittivat itsensä Dibon-Gadiin.

46. Ja he matkustivat Dibon-Gadista, ja sijoittivat itsensä Almon-Diblataimiin.

47. Ja he matkustivat Almon-Diblataimista, ja sijoittivat itsensä Abarimin vuorelle Nebon kohdalle. 4 Moos. 21:11.

48. Ja he matkustivat Abarimin vuorella, ja sijoittivat itsensä Moabin kedoille, Jordanin rannalle Jerikon kohdalle. 4 Moos. 22:1.

49. Ja he sijoittivat itsensä Jordanin rannalle hamasta Bet-Jesmotista aina Abel-Sittimiin Moabin kedoilla. 4 Moos. 25:1.

50. Ja Herra puhui Moosekselle, Moabin kedoilla, Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla, sanoen:

51. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: kun olette tulleet Jordanin ylitse Kanaanmaalle.

52. niin teidän pitää kaikki sen maan asukkaat teidän edestänne ajaman pois, ja kaikki heidän maalatut kuvapaljaansa ja valetut kuvan-

sa hävittämän, ja kaikki heidän uhrikukulansa kukistaman.

2 Moos. 23:32. 34:12 ss. 5 Moos. 7:2 ss. Jos. 11:12.

53. Ja niin omistakaat maan ja asukkaat siinä; sillä teille olen minä maan antanut omistaaksenne sen.

54. Ja teidän pitää maan jakaman arvalla teidän sukukunnillenne. Joita usiampi on, niille pitää teidän enempi antaman perinnökseksensä; ja joita vähempi on, niille vähemmän perinnökseksensä; mihin arpa lankee kullenkin, siellä olkoon hänen osansa; isäinne sukukuntain jälkeen pitää teidän perinnän.

4 Moos. 26:55. Jos. 14:2.

55. Mutta jollette maan asuvaisia aja ulos teidän edestänne, niin ovat ne, jotka heistä jätätte, teille niinkuin orjantappurat silmissänne ja keihäs kyljessänne; sillä he ahdistavat teitä siinä maassa, jossa te asutte. Jos. 23:13. Tuom. 2:3.

56. Ja silloin tapahtuu, että minä teen niin teille, kuin minä aivoin heille tehdä.

34 Luku.

Luvaton maan rajat; jakajain nimet.

Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

2. Käske Israelin lapsia, ja sano heille: kun te tulette Kanaanmaalle, niin se maa se on, joka teille perimiseksi lankeaa, Kanaanmaa rajainsa jälkeen.

3. Etelän puoli rupeaa Sinin korvesta Edomin tyköä, ja etelä rajanne käy Suolaisen meren äärestä, joka itään päin on. 1 Moos. 14:3.

2 Moos. 23:31. Jos. 15:1 ss.

4. Ja se rajanne kääntyy eteläpuolella Akrabimin kukkulaa ja menee Siniin, niin että sen uloskäyminen on etelän puolelta KadesBarneaa ja ulottuu Hasar-Adariin, ja menee Asmoniin.

5. Sitten kääntyy raja Asmonista Egyptin virtaan päin ja loppuu meressä.

6. Mutta rajana länteen päin olkoon teillä suuri meri; se on maanne ääri länteen päin.

7. Ja tämä on rajanne pohjaan päin: käykääት raja suuresta merestä hamaan Horin vuoreen asti.

8. Ja Horin vuoresta määrätääት raja siihen asti että Hamatiin tullaan, niin että rajan loppu on Sedadassa.

9. Ja se raja menköön Sifoniin, ja sen loppu olkoon Hasar-Enanissa. Se olkoon teidän rajanne pohjoisessa.

10. Ja myös määrätääት rajanne itään päin, Enanista Sefamiin.

11. Ja raja menköön Sefamista alas Riblaan asti, Ainin itäpuolella; sitte juoskoon se alaspäin, ja menköön Kinneretin merensivutseitäpuolella.

12. Ja tulkoon raja alas Jordanille, ja sen loppu olkoon Suolainen meri. Se on oleva teidän maanne, rajoinensa joka taholta.

13. Ja Mooses käski Israelin lapsia, ja sanoi: tämä on maa, jonka teidän pitää jakaman keskenänne arvalla, jonka Herra käski antaa niille yhdeksälle sukukunnalle, ja sille puolelle sukukunnalle;

14. sillä Rubenin lasten sukukunta, heidän isänsä huonekuntain jälkeä, ja Gadin lasten sukukunta heidän isänsä huonekuntain jälkeä, ja puoli Manassen sukukuntaa ovat jo saaneet osansa. 4 Moos. 32:33.

15. Nämä kaksi sukukuntaa jasepuoli sukukunta ovat saaneet perintö-osansa täällä puolen Jordania, Jerikon kohdalla itään päin.

16. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

17. Nämä ovat miesten nimet, jotka maan teille jakavat: pappi Eleasar ja Josua, Nunin poika. Jos. 14:1. 21:1.

18. Siihen myös ottakaat yksi päämies jokaisesta sukukunnasta, maata jakamaan,

19. ja nämä ovat miesten nimet: Juudan sukukunnasta Kaleb, Jefunnen poika;

20. Simeonin lasten sukukunnasta Semuel, Ammihudin poika;

21. Benjaminin sukukunnasta Eldad, Kisionin poika;

22. Danin lasten sukukunnan päämies, Bukki, Joglin poika;

23. Josefän lapsista, Manassen sukukunnan päämies, Hanniel, Efodin poika;

24. Efraimin lasten sukukunnan päämies, Kemuel, Siftanin poika;

25. Sebulonin lasten sukukunnan päämies, Elisafan, Parnakin poika;

26. Isaskarin lasten sukukunnan päämies, Paltiel, Assanin poika;

27. Asserin lasten sukukunnan päämies, Akihud, Selomin poika;

28. Naftalin lasten sukukunnan päämies, Pedahel, Ammihudin poika.

29. Nämä ovat ne, jotka Herra on käsenyt Israelin lasten perinloosaa jakamaan Kanaanmaalla.

35 Luku.

Levillisten kaupungit. Vapaakaupungit. Laki murhaajista.

Ja Herra puhui Moosekselle, Moabin kedoilla, läsnä Jordania Jerikon kohdalla, sanoen:

2. Käske Israelin lasten antaa perimisiensä Leviläisille kaupungeita asuonsensa niissä; antakaat myös Leviläisille esikaupunkeja niiden ympärillä, Jos. 21:2.

3. että he asuisivat kaupungeissa. ja pitäisivät karjansa, tavaransa ja kaikkinaiset eläimensä esikaupungeissa.

4. Esikaupungit, jotka teidän tulee antaa Leviläisille, pitää oleman tuhannen kyynärätä kaupungin muurista ulos päin yltymäri.

5. Niin teidän pitää mittamaan kaupungin ulkopuolella: idän puolelle kaksi tuhatta kyynärätä, ja etelän puolelle kaksi tuhatta kyynärätä, ja lännen puolelle kaksi tuhatta kyynärätä, ja pohjan puolelle kaksi tuhatta kyynärätä, että kaupunki olisi keskellä. Nämä olkoot heidän esikaupunkinsa.

6. Ja niiden kaupunkien seassa, jotka te annatte Leviläisille, olkoon kuusi vapaakaupunkia, että se, joka jonkun kuoliaaksi lyö, pakenisi niihin; paitsi näitä pitää teidän antaman heille kaksi viidettäkymmentä kaupunkia, 2 Moos. 21:13.

5 Moos. 4:41 ss. Jos. 20:2 ss. 21:3.

7. niin että kaikkiansa kaupungeita, jotka te annatte Leviläisille, tulee kahdeksan viidettäkymmentä esikaupunkienensa.

8. Ja ne kaupungit, jotka te annatte Israelin lasten omaisuudesta, ovat niin annettavat, että se, jolla paljon on, antaa enemmän, ja se, jolla vähän on, antaa vähemmän; antakoon itsekukin Leviläisille kaupunkia jaossa saadun perimisiensä mukaan.

9. Ja Herra puhui Moosekselle, sanoen:

10. Puhu Israelin lapsille ja sano heille: tultuanne Jordanin ylitse Kanaanmaahan,

11. valitkaat itsellenne kaupungit, jotka olkoot vapaakaupungeita, joihinka tappaja voipi paeta, kun hän tapaturmasta on jonkun kuoliaaksi lyönyt. 5 Moos. 19:2 ss.

12. Ja senkaltaiset vapaakaupungit olkoot teidän keskelläne turvapaikkana veren kostajan tähden, ettei tappaja kuolisi ennenkuin hän koko seurakunnan oikeuden edessä on selsonut.

13. Ja ne kaupungit, jotka te annatte, olkoot teille kuusi vapaakaupunkia.

14. Kolme kaupunkia pitää teidän antaman tällä puolen Jordania; ja kolme itse Kanaanmaalla; nämä olkoot vapaakaupungit.

15. Sekä Israelin lapsille, että muu-

kalaisille ja huonekuntalaisille heidän seassansa, olkoot ne kuusi kaupunkia pakopaikkana, johon jokainen voi paeta, joka tapaturmasta jonkun sielun kuoliaaksi lyö.

16. Mutta jos joku lyö toista rautaisella aseella, niin että hän kuolee, hän on murhanaja; murhaajan pitää totisesti kuoleman. 1 Moos. 9:6.

2 Moos. 21:12 ss. 3 Moos. 24:17 ss.

17. Ja jos hän paikkaa jonkun kivellä, joka hänen kädessään on, josta voi kuolema seurata, ja se kuolee, niin hän on murhaaja, ja hänen pitää totisesti kuoleman.

18. Jos hän lyö häntä jollakulla puuaseella, josta kuolema voi seurata, ja se kuolee, hän on marhaaja, ja hänen pitää totisesti kuoleman.

19. Verenkostaja saa tappaa murhaajan; missä kohdanneekin, saa hän hänet tappa.

20. Jos joku syöksee toisen vihasta taikka paikkaa häntä väijyessä, niin että hän kuolee, 5 Moos. 19:11.

21. taikka vihasta lyö toista kädellensä, niin että hän kuolee, niin totisesti kuolettakoon se, joka löi, sillä hän on murhaaja. Verenkostaja saa kohdatessaan hänet tappa.

22. Mutta jos hän syöksee hänet tapaturmasta ilman vihaa, taikka heittää jotakin hänen päällensä ilman pahaa tarkoitusta, 2 Moos. 21:13.

23. taikka näkemättä häntä heittää häntä kivellä, josta kuolema saattaa seurata, niin että hän kuolee, eikä ole hänen vihamehensä, eikä hänelle mitään pahaa aikonut,

24. niin seurakunta tuomitkoon lyöjän ja verenkostajan välillä näiden sääntöjen mukaan.

25. Ja kansan pitää vapahtaman murhaajan verenkostajan käsistä, antaen hänen palata vapaakaupunkiin jälleen, johonka hän pakeni; ja siellä pitää hänen oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka pyhällä öljyllä on voideltu.

26. Mutta jos murhaaja rohkiasti menee vapaakaupunkinsa rajain ylitse, johonka hän paennut on,

27. ja verenkostaja tapaa hänet ulkona vapaakaupunkinsa rajoista, ja lyö hänet kuoliaaksi, niin ei hänelle mitään verenvikaa siitä tule;

28. sillä hänen piti vapaakaupungissansa oleman ylimmäisen papin kuolemaan asti, ja ylimmäisen papin kuoleman jälkeen tuleman perintömaallensa jälleen.

29. Näkö olkoot teille ja lapsillenne oikeuden sääntönä suvusta sukuun, missä asunettekin.

30. Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, niin murhaaja on kuoletettava todistajain todistuksen mukaan; mutta yhden todistajan todistus ei ole kylläksi kuoleman tuomioon.

5 Moos. 17:6. 19:15. Matt. 18:16. Joh. 8:17.

2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

31. Alkäätkä ottako yhtään lunastushintaa murhaajan hengen edestä, joka on kuolemaan vikapää; sillä hänen pitää toffisesti kuoleman.

32. Ja alkäätkä ottako yhtään hintaa siltä, joka vapaakaupunkiinsa paennut oli, ja tahtoi palata jälleen asumaan muassa ennen papin kuolemata.

33. Alkäätkä saastuttako maata, jossa te asutte; sillä se, joka vereen vikapää on, hän saastuttaa maan, ja maata ei voida puhdistaa verestä, joka siihen vuodatettu on, muutoin kuin sen veren kautta, joka sen vuodattanut on. 1 Moos. 9:6.

34. Alkäätkä saastuttako maata, jossa te asutte, jossa myös minä asun; sillä minä olen Herra, joka asun Israelin lasten keskeellä.

36 Luku.

Selofkadin tyttärten naimisista.

Ja ylimmäiset isät Gileadin lasten suvusta, joka oli Manassen pojan Makirin poika, Josefin lasten suvusta, kävivät edes, ja puhuivat Moosoksen ja päämiesten, Israelin lasten ylimmäisten isäin edessä,

4 Moos. 26:29 ss.

2. Ja sanoivat: „Herra käski minun herrani jakaa maan arvalla Israelin lapsille perittäväksi. Ja sinä, minun herrani, olet Herralta saanut käskyn antaa meidän veljemme Selofkadin perimyksen hänen tyttärillensä.

4 Moos. 26:55 ss. 27:1,8. Jos. 17:3 ss.

3. Mutta jos he joutuvat vaimoiksi jollekulle Israelin lasten toisista suvuista, niin otetaan heidän perintönsä meidän isäimme perinnöstä,

ja lisätään sen suvun perimykseen, johon he tulevat, ja niin tulee meidän perimyksemme arpa vähennyksiksi.

4. Kun Israelin lasten riemuvuosi tulee, niin lisätään heidän perintönsä sen suvun perimykseen, johonka he tulevat; ja näin heidän perintönsä otetaan pois meidän isäimme perimyksestä.“ 3 Moos. 25:13.

5. Silloin sääsi Mooses Israelin lapsille Herran käskyn mukaan, ja sanoi: „Josefin lasten suku on oikein puhunut.

6. Tämä on se, minkä Herra käski Selofkadin tyttäristä, ja sanoi: menköt naimisiin kellenkä he tahtovat, kuitenkin niin, että he menevät naimisiin jollekin isäinsä sukukunnasta,

7. ettei Israelin lasten perimys menisi yhdestä suvusta toiseen; sillä jokainen Israelin lasten seassa riipukoon kiinni isäinsä sukukunnan perimyksessä.

8. Ja kaikki tyttäret, joilla on perimys jossakin Israelin lasten suvussa, menköt naimisiin jollekulle isäinsä sukukunnasta, että jokainen Israelin lasten seassa pitäisi isänsä perimyksen,

9. ja ettei perintöosa menisi yhdestä sukukunnasta toiseen, mutta jokainen pysyisi omassa perimyksensä Israelin lasten sukuin seassa.“

10. Niinkuin Herra käski Moosekselle, niin tekivät Selofkadin tyttäret:

11. Mahela, Tirsu, Hogla, Milka, Noa, Selofkadin tyttäret, menivät naimisiin setäinsä pojille,

12. ja tulivat vaimoiksi niille, jotka olivat Manassen, Josefin pojan suvusta; niin pysyi heidän perimyksensä heidän isänsä huonekunnan suvussa.

13. Nämä ovat ne käskyt ja oikeudet, joita Herra Moosoksen kautta sääsi Israelin lapsille, Moabin kedoilla, Jordanin rannalla, Jerikon kohdalla.

VIIDES MOOSEKSEN KIRJA.

DEUTERONOMION.

1 Luku.

Mooses puhuu kansalle siitä, mitä oli korvaelluksen aikana tapahtunut.

Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille tällä puolen Jordanin, korvessa, Araban ke-

dolla Punaisen meren kohdalla, Paranin. Tofelin, Labanin, Haserotin ja Disahabin vaiheella. 5 Moos. 33:2.

2. Yksitoista päivämatkaa on Horebista, Scirin vuoren kautta Kades Barneaan asti.

3. Ja tapahtui neljäntenäkymme-

nenenä vuonna, ensimmäisenä päivänä, ensimmäisessä kuussa toistakymmentä, että Mooses puhui Israelin lapsille kaikki, mitä Herra hänen käski heille puhua.

4. Sittekuin hän oli lyönyt Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, joka Hesbonissa asui, niin myös Ogin, Baasanin kuninkaan, joka Astarotissa Edreissä asui, 4 Moos. 21:24. 21:33.

5. Tällä puolen Jordanin, Moabin maalla, rupesi Mooses selittämään tällä lakia, ja sanoi:

6. Herra, meidän Jumalamme, puhui meille Horebissa, sanoen: te olette jo kyllä kauan olleet tällä vuorella;

7. kääntykää ja menkää matkaan Amorilaisten vuorelle, ja kaikkiin heitä lähellä asuvalle tykö, kedolla, vuorella, alankomassa, etelämaassa ja meren salamissa, Kanaanmaalle ja Libanoniin, hamaan suureen Fratin virtaan asti. 2 Moos. 23:31.

8. Katso, minä olen teille antanut maan, joka on teidän edessäanne; menkää ja omistakaat se maa, josta Herra teidän isillenne Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille vannoi antavansa sen heille ja heidän siemenellensä heidän jälkeensä.

1 Moos. 15:18. 17:8.

9. Niin minä puhuin teille silloin, sanoen: „en minä voi yksinäni kantaa teitä.

2 Moos. 18:18.

10. Sillä Herra, teidän Jumalanne, on lisännyt teitä, ja katso, te olette tänäpänä niin monta, kuin taivaan tähdet.

11. Herra, teidän isänne Jumala, lisäksi teitä vielä monta tuhatta kertaa enemmän, ja siunatkoon teitä, niinkuin hän teille sanonut on.

12. Kuinka minä yksinäni voin kantaa teidän taakkanne, kuormanne ja riitanne?

13. Valitkaat teille toimelliset, ymmärtäväiset ja tunnetut miehet teidän suvuistanne, ja minä asetan heidät teidän päämiehiksenne.

14. Niin te vastasitte minua, sanoen: „hyvä on asia, josta puhut tehdäksesi.“

15. Niin otin minä ne ylimmäiset teidän suvuistanne, toimelliset ja tunnetut miehet, ja asetin teille päämiehiksi, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päämiehiksi, ja esimiehiksi teidän sukukunnillenne.

16. Ja minä myös käskin teidän tuomarejanne silloin, sanoen: kuulkaat teidän veljiänne, ja tuomitkaat oikein jokaisen miehen ja hänen

veljensä välillä, ja hänen muokalaisensa välillä. Job. 7:24.

17. Älkäätkä katsoko kenenkään tuotoa tuomiossa, vaan kuulkaat niin pientä kuin suurtaakin; älkäätkä peljätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Mutta jos joku asia tulee teille liika raskaaksi, niin antakaat sen tulla minun eteeni, kuullakseni sitä.

2 Moos. 18:26. 23:3. 3 Moos. 10:15.

5 Moos. 16:19. 2 Aik. 19:6. San. 18:5. 24:23. 28:21. Jaak. 2:9.

18. Ja minä käskin teitä siihen aikaan kaikista, mitä teidän tekemän piti.

19. Niin me läksimme Horebista, ja vaelsimme koko sen suuren ja hirmuisen korven läpitse, jonka te nähneet olette, Amorilaisten vuori-seuduille, niinkuin Herra, meidän Jumalamme, meille käski. Ja me tulimme Kades-Barneaan.

20. Niin sanoin minä teille: „te olette tulleet Amorilaisten vuorelle asti, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille.

21. Katso, Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut tämän maan; mene ja omista se, niinkuin Herra, sinun isäisi Jumala, sinulle sanonut on; älä pelkää, äläkä hämmästy.“

22. Ja te tulitte kaikki minun tyköni, ja sanoitte: „lähettäkäämme miehet meidän edellämme vakoomaan maata, ja ilmoittamaan meille tietä, jota meidän sinne menemän pitää, ja kaupungeita, joihinka meidän tuleman pitää.“

23. Ja asia kelpasi minulle; ja minä otin kaksitoista miestä teidän seastanne, jokaisesta sukukunnasta yhden.

24. Ne menivät matkaansa, ja astuivat vuorelle, ja tulivat Eskolin laaksoon asti, ja vakosivat sen.

4 Moos. 13:3,24.

25. Ja he ottivat maan hedelmästä myötänsä ja toivat meille, ja ilmoittivat meille asian, ja sanoivat: „maa on hyvä, jonka Herra, meidän Jumalamme, meille antaa.“

26. Mutta ette tahtoneet mennä sinne, vaan olitte vastahakoiset Herran, teidän Jumalanne sanalle.

27. ja napsitte majoissanne, ja sanoitte: „Herra on meille vihainen, ja on tuonut meidät ulos Egyptin maalta, antaaksensa meidät Amorilaisten käsiin hukutettaviksi.

4 Moos. 14:2.

28. Kuhunka menemme? Meidän veljemme ovat peljättäneet sydämemme, sanoen: se kansa on suurempi ja vartevampi meitä, ja ne

kaupungit ovat suuret ja varustetut taivaseen asti; me olemme myös nähneet siellä Enakin poikia."

4 Moos. 13:29.

29. Ja minä sanoin teille: „älkäätkä hämmästykö, alkäätkä myös peljestykö heitä;

30. sillä Herra, teidän Jumalanne, käy teidän edellänne, ja sotii teidän puolestanne. niinkuin hän myös tehnyt on Egyptissä teidän silmienne edessä, 2 Moos. 14:14, 24 ss. Jos. 10:14, 42.

31. ja korvessa, jossa sinä olet nähnyt, kuinka Herra, sinun Jumalasi, on sinun kantanut. niinkuin mies kantaa poikansa, koko sillä tiellä, jota te vaeltaneet olette, siihen asti kuin te tähän paikkaan tulitte."

5 Moos. 32:10 ss.

32. Mutta ette sittenkään uskoneet Herraan, teidän Jumalanne,

33. joka kävi tiellä teidän edellänne, osoittamaan leirin paikkaa, yöllä tulessa, valaisten teille tietä, jota kävitte, ja päivällä pilvessä.

2 Moos. 13:21. 40:38. Jos. 10:34.

34. Kun Herra kuuli teidän huutonne, vihastui hän ja vannoi, sanoen: 35. „Ei yksikään tästä pahasta sukukunnasta pidä näkemän sitä hyvää maata, jonka minä olen valalla luvannut antaa teidän isillenne,

4 Moos. 14:23. 26:65. 5 Moos. 2:14. Ps. 95:11.

36. paitsi Kalebä, Jefunnen poika; hän on sen näkevä, hänelle minä annan sen maan, jonka päälle hän astunut on, ja myös hänen lapsilensa, koska hän uskollisesti seurasi Herraa."

37. Ja Herra vihastui myös minuun teidän lähtenne, ja sanoi: „et sinäkään sinne tule; 4 Moos. 20:12. 27:13 ss.

5 Moos. 3:28. 27. 4:21. 34:4 ss.

38. vaan Josua, Nunin poika, sinun palvelijasi, on sinne tuleva; vahvista häntä, sillä hän on jakava Israelille perinnön.

39. Ja teidän lapsenne, jotka te sanoitte saaliiksi joutuvan, ja teidän poikanne, jotka eivät tänäpänä tiedä hyvää eikä pahaa, he tulevat sinne, ja minä annan sen heille, ja heidän pitää sen omistaman.

4 Moos. 14:3.

40. Vaan palaitkaat te ja menkäätkorpeen, Punaisen meren tietä."

41. Niin te vastasitte, ja sanoitte minulle: „me olemme rikkoneet Herraa vastaan; me lähdimme nyt ja sodimme, niinkuin Herra, meidän Jumalamme meille käsenyt on." Ja te valmistauduutte, jokainen sota-aseinensa, ja ynseydessä menitte vuorelle.

4 Moos. 14:40 ss.

42. Mutta Herra sanoi minulle: „sano heille: alkäätkä sinne menkö, alkäätkä myöskään sotiko, sillä en minä ole teidän kanssanne, ettette tulisi lyödyksi teidän vihollistenne edessä."

43. Kun minä näitä teille sanoin, niin ette kuulleet minua, vaan olitte Herran sanalle vastahakoiset, ja läksitte röyhkeydessä nmemään vuoristoon.

44. Niin tulivat Amorilaiset, jotka vuorella asuivat, teitä vastaan, ja ajoivat teitä lakaa niinkuin kimalaiset tekevät, ja löivät teidät maahan Seirissä Hormaan asti.

4 Moos. 14:45.

45. Ja te palasitte sieltä ja itkitte Herrän edessä; mutta ei Herra tahtonut kuulla teidän ääntänne, eikä sitä korviinsa ottanut.

46. Niin te jätte Kadekseen olemaan kauan aikaa; kauan siellä viivyitte.

2 Luku.

Edom, Moab, Ammon säästetään.
Sihon lyödään.

Sitten me palasimme ja matkustimme korpeen Punaisen meren tietä, niinkuin Herra oli minulle sanonut, ja vaelsimme Seirin vuoriston ympäri kauan aikaa.

2. Ja Herra puhui minulle, sanoen:

3. Te olette jo kylläksi kauan vaeltaneet tämän vuoriston ympäri; kääntykäätkä pohjoiseen päin.

4. Ja käske kansaa, sanoen: teidän pitää vaeltaman teidän veljenne Esaan lasten rajain ylitse, jotka Seirissä asuvat, ja he pelkäävät teitä; mutta varokaat sangen visusti,

4 Moos. 20:14 ss.

5. ettette ala sotaa heitä vastaan; sillä en minä anna teille jalankaan leveyttä heidän maastansa; sillä Esaan lapsille olen minä antanut Seirin vuoren perinnöksi. 1 Moos. 36:3.

6. Rahalla pitää teidän heiltä ruuan ostaman, jonka te syötte; niin myös pitää teidän heiltä rahalla ostaman veden, jota te juotte.

7. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinun kaikissa käsitesi töissä, ja on pitänyt huolta matkustuksestasi tässä suuressa korvessa; jo neljäkymmentä ajastaikaa on Herra, sinun Jumalasi, ollut sinun kansasi, niin ettei sinulta mitään ole puuttunut.

8. Kun me veljemme Esaan lasten tyköä vaeltaneet olimme, jotka Seirin vuorella asuivat, sitä kedon tietä Elatista ja Elseongeberista, niin

käännyimme ja menimme Moabin korven tietä.

9. Ja Herra sanoi minulle: „Älä vahingoita Moabilaisia, äläkä rupea sotaan heidän kanssansa; sillä en minä anna sinulle mitään hänen maastansa perimiseksi; sillä Lotin lapsille olen minä Arin antanut perinnöksi. 1 Moos. 19:37. 4 Moos. 21:28.

10. Emiläiset ovat muinoin sillä paikalla asuneet, jotka olivat suuri, väkevä ja varteva kansa, niinkuin Enakilaiset. 1 Moos. 14:6.

4 Moos. 13:23. 29:34.

11. He luultiin myös Refalaisiksi, niinkuin Enakilaiset; Moabilaiset kutsuivat heitä Emiläisiksi.

12. Muinoin asuivat Horilaiset Seirissä; mutta Esaun lapset ajoivat ne pois ja hukuttivat edestänsä, ja asuivat heidän maassansa, — niinkuin Israel teki perintömaassansa, jonka Herra heille antoi.

1 Moos. 14:6. 36:20 ss.

13. Niin nouskaat nyt, ja matkustakaat Saredin ojan ylitse. Ja me vaelsimme Saredin ojan ylitse.

4 Moos. 21:12.

14. Ja aika, joka kului matkustaessamme Kades-Barneasta, siihen asti kuin me tulimme Saredin ojan ylitse, oli kahdeksan vuotta neljäntäkymmentä; ja tällä ajalla kuoli koko sukukunta, leirin sotamiehet, niinkuin Herra heille vannonut oli.

4 Moos. 14:29 ss.

15. Sillä Herran käsi oli heitä vastaan, hukuttamaan heitä leirissä, siihen asti kuin hän peräti lopetti heidät.

16. Kun sitten kaikki sotamiehet olivat loppuun kuolleet kansan seasta,

17. puhui Herra minulle, ja sanoi:

18. „Tänäpäni matkustat sinä Moabin rajain ylitse, Arin läpi,

19. ja lähestyt Ammonin lapsia; mutta älä heitä vahingoita äläkä rupea sotaan heidän kanssansa; sillä en minä anna sinulle Ammonin lasten maata perimiseksi; vaan Lotin lapsille olen minä sen antanut perinnöksi. 1 Moos. 19:38. Tuom. 11:15 ss.

20. Se on myös luettu Refalaisten maaksi; sillä Refalaiset ovat muinoin siinä asuneet. Ammonilaiset kutsuvat heitä Samsuilaisiksi.

21. He olivat suuri, väkevä ja varteva kansa, niinkuin Enakilaiset. Ja Herra hävitti ne heidän edestänsä, niin että he ajoivat heidät ulos, ja asuivat heidän maassansa.

22. Niin oli hän tehnyt Esaun lapsille, Seirin vuorella asuvasille, hävittäessään Horilaiset heidän edes-

tänsä, niin että he ajoivat heidät ulos, ja asuivat heidän sijassansa tähän päivään asti.

23. Avilaiset asuivat maankylissä Gatsaan asti; mutta Kastorilaiset läksivät Kastorista ja hävittivät ne, ja asettuivat heidän maahansa.

24. Nouskaat nyt ja lähtekää, ja matkustakaat Arnonin ojan ylitse; katso, minä olen antanut sinun käsiisi Sihonin, Amorilaisten kuninkaan Hesbonissa, mainensa, Rupea siis nyt omistamaan sen, ja sotiin häntä vastaan.

25. Tänäpäni minä alan tuottaa kaiken kansan päälle koko taivaan alla pelvon ja vavistuksen sinun edessäsi, niin että he, sanoman sinusta kuultuansa, värisevät, ja vapisevat sinun edessäsi. 2 Moos. 23:27.

5 Moos. 11:25.

26. Ja minä lähetin sanansaattajat Kedemotin korvesta Sihonille, Hesbonin kuninkaalle, rauhallisilla sanoilla, sanoen: 4 Moos. 21:21 ss.

5 Moos. 20:10.

27. „Anna minun vaeltaa sinun maasi läpitse, ja niinkuin tie antaa, niin minä vaellan; en minä poikkea oikialle enkä vasemmalle. 4 Moos. 21:22.

28. Ruokaa pitää sinun rahan edestä antaman minulle syödä, ja vetä rahan edestä juoda; minä käyn vain joudukkaasti maan läpi, —

29. niinkuin Esaun lapset, Seirissä asuvaliset, minulle tehneet ovat, ja Moabilaiset Arissa asuvaliset, — siihen asti että minä tulen Jordanin ylitse, siihen maahan, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille. 30. Mutta Sihon, Hesbonin kuningas, ei tahtonut antaa meidän vaeltaa maansa läpi; sillä Herra, sinun Jumalasi, követti hänen mieltensä ja paadutti hänen sydämensä, koska Herra tahtoi antaa hänet sinun käsiisi, niinkuin tänäpäivänä on.

5 Moos. 29:7. Am. 2:9.

31. Ja Herra sanoi minulle: „katso, minä olen ruvennut antamaan kuningas Sihonin ja hänen maansa sinun valtaasi; rupea omistamaan ja perintönäs pitämään hänen maatansa.“

32. Ja Sihon läksi sotimaan meitä vastaan, hän ja kaikki hänen väkensä, Jaksassa.

33. Mutta Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet meidän valtaamme, ja me löimme hänet ja hänen lapsensa, ja kaikki hänen väkensä.

34. Ja me valloittimme silloin kaikki hänen kaupunkinsa, ja hukuttimme kaikki kaupunkit, miehet ja vai-

mot ja lapset, niin ettemme yhtäkään jättäneet;

35. ainoastaan eläimet me ryöstimme ja saaliin kaupungeista, jotka valloitimme;

36. hamasta Aroerista, Arnonin ojan rannalla, ja kaupungista joen laaksossa, niin Gileadiin asti, ei ollut yhtäkään kaupunkia, joka olisi ollut meitä väkevämpi; Herra, meidän Jumalamme, antoi kaikki meidän valtaamme.

37. Mutta Ammonin lasten maahan et sinä tullut, etkä Jabbok-joen rannamaihien, etkä kaupunkeihin vuorella, etkä mihinkään, josta Herra, meidän Jumalamme, oli meitä kieltänyt.

3 Luku.

Ogin valtakunta. Rubenin, Gadin ja Manassen perintö-osa. Mooseksen rukous.

Sitten me käännymme ja läksimme vaeltamaan Basanin tieltä; ja Og, Basanin kuningas, läksi kaiken väkensä kanssa meitä vastaan sotimaan Edreissä. 4 Moos. 21:33 ss. 5 Moos. 29:7 ss.

2. Mutta Herra sanoi minulle: „älä pelkää häntä; sillä minä olen antanut hänen sinun käsiisi ja kaiken hänen väkensä ja hänen maansa; ja sinun pitää tekemän hänelle, niin kuin teit Sihonille, Amorilaisten kuninkaalle, joka Hesbonissa asui.“ 4 Moos. 21:24.

3. Ja niin Herra, meidän Jumalamme, antoi kuningas Ogin Basanista meidän käsiimme ynnä kaiken hänen väkensä kanssa; ja me löimme hänen siksi, ettei hänelle yhtäkään jäänyt. 4 Moos. 21:35. 5 Moos. 4:47.

4. Ja silloin me valloitimme kaikki hänen kaupunkinsa, ja ei ollut hänellä yhtään kaupunkia, jota emme häneltä ottaneet pois; kuusikymmentä kaupunkia, ja koko Argobin maakunnan, joka oli Ogin valtakunta Basanissa.

5. Kaikki nämä kaupungit olivat vahvistetut korkeilla muureilla, porteilla ja teljillä; paitsi näitä oli muita kaupunkeja, jotka olivat maankyliä.

6. Kaikki nämä me maahan kukistimme, niinkuin me Sihonille, Hesbonin kuninkaalle, olimme tehneet; me hävitimme kaikki kaupungit, miehet, vaimot ja myös lapset;

7. vaan kaikki eläimet ja koko saaliin kaupungeista olimme itsellemme. 5 Moos. 20:14.

8. Niin me siis olimme siihen aikaan kahdella Amorilaisten kuninkaalta, jotka hallitsivat sillä puolen

Jordanin, maan Arnonin joesta Hermonin vuoren asti,

9. — jonka Sidonilaiset nimittivät Sirioniiksi, mutta Amorilaiset kutsuivat sen Seniriksi, —

10. ja kaikki kaupungit lakeudella, ja koko Gileadin, ja koko Basanin, Salkaan ja Edreihin asti, Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa.

11. Sillä ainoastaan Basanin kuningas Og oli vielä jäljellä Refalaisista; katso, hänen vuoteensa, se rautainen vuode, — eikö se ole Ammonin lasten Rabbatissa? — joka on yhdeksän kyynärää pitkä, ja neljä kyynärää leviä, miehen kyynärpään mitan mukaan.

12. Ja niin me siihen aikaan sen maan valloitimme; Aroerista asti Arnonin joen varrella, ja puolen Gileadin vuorimaata ja sen kaupungit annoin minä Rubenilaisille ja Gadilaisille. 4 Moos. 32:33. 5 Moos. 29:8. Jos. 12:1. 13:8 ss.

13. Mutta mitä Gileadista jäi, ja koko Basanin, Ogin valtakunnan, annoin minä puolelle Manassen sukukunnalle, koko Argobin maakunnan, koko Basanin kanssa, joka kutsutaan Refalaisten maaksi.

14. Jair, Manassen poika, sai koko Argobin maakunnan Gessurin ja Makatin maan ääriin, ja kutsui Basanin oman nimensä mukaan Jairin kyläksi, tähän päivään asti. 4 Moos. 32:41.

15. Mutta Makirille minä annoin Gileadin. 4 Moos. 32:39.

16. Ja Rubenilaisille ja Gadilaisille annoin minä osan Gileadista, Arnonin jokeen asti, keskelle jokea, joka rajana on, niin Jabbokin jokeen asti, jossa Ammonin lasten raja on,

17. niin myös Araba nimisen kedon ja Jordanin rajamainensa, Kinnereistä niin kedon mereen, se on Suolaiseen mereen asti, Pisgan vuoren alapuolella, itää kohden. 4 Moos. 34:11 s. 5 Moos. 4:49.

18. Ja minä käskin teitä sillä ajalla, ja sanoin: „Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan omaksenne; menkää sotaseinenne veljeinne Israelin lasten edellä, kaikki te, jotka väkevät olette sotaan menemään; 4 Moos. 32:17.

19. ainoastaan teidän vaimonne, lapsenne ja karjanne (sillä minä tiedän teillä olevan paljon kurjaa) antakaat olla kaupungeissanne, jotka minä teille olen antanut,

20. siksi kuin Herra myös teidän veljenne saattaa lepoon, — niinkuin teidänkin, että hekin omistaisivat sen

maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, heille antava on tuolla puolen Jordanin; sitten te palajatte kukin omaisuuteenne, jonka minä teille antanut olen.“ Jos. 22:4.

21. Ja minä sanoin Josualle sillä ajalla: „sinun silmäsi ovat nähneet kaikki, mitä Herra, teidän Jumalanne, näille kahdelle kuninkaalle on tehnyt; niin hän myös on tekevä kaikille valtakunnille, joihin sinä menet.“ 4 Moos. 27:18, 22.

22. Alkäätkä heitä peljättö; sillä Herra, teidän Jumalanne, itse solii teidän puolestanne.“ Jos. 10:14, 42.

23. Ja minä rukoilin Herraa siihen aikaan, sanoen:

24. „Herra, Herra, sinä olet ruvennut ilmoittamaan palvelijallesi sinun kunniasi ja väkeväsi kätesi; sillä kuka on Jumala taivaassa luhi maassa, joka voi sinun tekosi ja väkesi vertaista tehdä? Ps. 86:8. 89:7.

25. Anna nyt minun mennä katsomaan sitä hyvää maata tuolla puolen Jordanin, niitä hyviä vuorimaita ja Libanonია.“

26. Mutta Herra vihastui minuun teidän tähtenne, eikä kuullut rukoustani, vaan sanoi minulle: „sinulla on kyllä, älä minulle siitä asiasta enää puhu.“ 4 Moos. 20:12.

6 Moos. 1:37. 4:21. 31:2. 34:4.

27. Astu Pisgan kukkuralle, ja nosta silmäsi länteen päin, pohjaan päin, lounaasen päin ja itään päin, ja katso silmilläsi; sillä et sinä saa mennä tämän Jordanin ylitse. 5 Moos. 1:37. 34:11.

28. Mutta käske Josuaa ja vahvista häntä, ja rohkaise häntä; sillä hänen pitää menemän ylitse tämän kansan edellä, ja jakaman heille perinnöksi sen maan, jonka sinä näet.“

4 Moos. 27:18 ss. 5 Moos. 31:23. Jos. 14:1.

29. Ja me olimme siinä laaksossa, joka on Bet-Peorin kohdalla.

4 Luku.

Kehoitus lain kuullaisuuteen. Kolme vapaakaupunkia.

Ja kuule nyt. Israel, ne säännöt ja oikeudet, jotka minä opetan teille tehdäkseenne, että te eläisitte ja tulisitte siihen maahan ja omistaisitte maan, jonka Herra, teidän isänne Jumala, teille on antava.

2. Alkäätkä mitään lisätöksi siihen saamaan, minkä minä teille käsken, alkäätkä mitään siitä ottako pois, kätkeäkseenne Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä teille käsken. 5 Moos. 12:32. Jos. 1:7. San. 30:6. Ilm. 23:18 ss.

3. Teidän silmänne ovat nähneet, mitä Herra on tehnyt Baal-Peorille; sillä kaikki, jotka seurasivat Baal-Peoria, on Herra, sinun Jumalasi, hukuttanut teidän seastanne.

4 Moos. 25:3 ss. Jos. 22:17.

4. Vaan te, jotka riiputte kiinni Herrassa, teidän Jumalassanne, elätte kaikki tänäpäinä.

5. Katso, minä opetin teille käskyt ja oikeudet, niinkuin Herra, minun Jumalani, minulle käsenyit on, että te tekisitte niittenmukaansinänmaassa, johonka te tulette omistamaan sitä.

6. Niin pitääkäätkä siis ja tehkäätkä ne; sillä tämä on teidän ymmärryksenne ja viisautenne kaikkein kansain edessä; kun he kuulevat kaikki nämä käskyt, niin he sanovat: „tämä suuri kansa on todella viisas ja ymmärtäväinen kansa.“

7. Sillä mikä kansa on niin suuri, jota Jumala niin lähestyy, niinkuin Herra, Jumalanne meitä, niin usein kuin me häntä rukoilemme? .

2 Sam. 7:23. Ps. 145:18. 147:19 a.

8. Ja millä kansalla, joskin olisi kuinka ylistettävä, on niin huraskaat säännöt ja käskyt, kuin kaikki tämä laki on, jonka minä teille tänäpäinä annan?

9. Karta siis ja varjele sielusi sangen visusti, ettei unhottaisi niitä asioita, jotka sinun silmäsi ovat nähneet, ja ettei ne lähtisi sydämmestäsi kaikkena elinaikanasi; ja sinun pitää niitä julistaman lapsillesi ja lastesi lapsille: 2 Moos. 19:17 ss.

5 Moos. 6:7. 11:19.

10. sitä päivää, jolloin seisoi Herran, sinun Jumalasi, edessä Horebissa, kun Herra sanoi minulle: „kokou minulle kansa, antaakseni heidän kuulla minun sanojani, jotka heidän pitää oppiman, että he pelkäsivät minua kaikkena elinaikansa maan päällä, ja opettaisivat niitä lapsilleen.“

11. Ja te ustuitte esille, ja seisotte alhaalla vuoren juurella, ja vuori paloi taivaaseen asti, ja siellä oli pimiyys, pilvi ja synkeys. 2 Moos. 10:16.

12. Ja Herra puhui teille keskeltä tulta; puheen äänen te kuulitte, mutta ette yhtäkkään kuvaa nähneet, vaan äänen kuulitte.

13. Ja hän ilmoitti teille liittonsa, jonka hän käski teidän pitämään: ne kymmenen sanaa, ja hän kirjoitti ne kahteen kiviseen tauluun.

2 Moos. 31:18. 34:28. 5 Moos. 9:10.

14. Ja Herra käski minun silloin opettaa teille säännöt ja oikeudet, et-

tä te tekisitte niitten mukaan siinä maassa, johon te menette omistamaan sitä.

15. Varjelkaatsi silsi selujanne sangen visusti; sillä et te ole yhtäkään kuvaa nähneet sinä päivänä, jona Herra puhui teille keskeltä tulta, Horebissa,

16. ettette turmelisi itseänne, ettekä tekisi itsellenne kuvaa, ei minkään muotoista, ei miehen eikä naisen kaltaista, 2 Moos. 20:4.

17. ei minkään eläimen kaltaista, joka on maan päällä, ei minkään lintun kaltaista, joka lentää taivaan alla;

18. eikä jonkun madonmuotoa maan päällä, eikä jonkun kalan muotoa, joka on vedessä maan alla,

19. ja ettel sinä nostaisi silmiäsi taivaaseen päin ja katselisi aurinkoa, kuuta ja tähtiä, ja kaikkea taivaan solajoukkoa, ettel antaisi itsensä vieteillä kumartamaan ja palvelemaan niitä, jotka Herra, sinun Jumalasi, jakanut on kaikille kansoille koko taivaan alla. 5 Moos. 17:3. 2 Kun. 21:5. Jer. 8:2.

20. Mutta teidät on Herra ottanut ja johdattanut ulos rautapätsistä Egyptistä, että olisitte hänelle perintökansaa, niinkuin se myös on tänäpäinä. 2 Moos. 19:5. 1 Kun. 8:51. Ps. 135:4.

21. Ja Herra vihastui minuun teidän puheenne tähden, niin että hän vannoi, etten minä saa mennä Jordanin ylitse, eikä tuleman siihen hyvään maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi. 4 Moos. 20:12. 5 Moos. 1:37. 3:26. 31:2. 34:4.

22. Sillä minun täytyy kuulla tässä maassa, enkä saa käydä Jordanin ylitse; mutta te menette sen ylitse ja omistatte sen hyvän maan.

23. Niin kavahtakaat, ettette Herran, teidän Jumalanne, liittoa unhoittaisi, jonka hän teidän kanssanne on tehnyt; alkäätkä tehkö kuvaa minkään muotoista, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, sinulta kieltänyt on.

24. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kuluttavainen tuli ja kiivas Jumala. 5 Moos. 9:3. Hebr. 12:29.

25. Kun siität lapsia, ja lasten lapsia, ja te vanhenette maassa, ja turmelette itsenne, ja teette itsellenne kuvia jonkun muotoisia, niin että teette pahaa Herran, teidän Jumalanne, edessä ja vihoitate hänen,

26. niin minä tänäpäinä otan taivaat ja maan todistajaksi teitä vastaan, että teidän pitää äkisti peräti hukuman siiltä maasta, johonka menette Jordanin ylitse, omistamaan sitä.

Ette saa kauan elää siinä, vaan te peräti hukutetaan. 3 Moos. 26:14 ss.

5 Moos. 8:19. 11:16 ss. 28:15 ss. 30:19. 31:28.
27. Ja Herra on hajoittava teidät kansain sekaan, ja te tulette pieneksi kansaksi, jätetyksi pakanoitien keskelle, kuhunka Herra teidät vie.

5 Moos. 28:62 ss.
28. Siellä te palvelette epäjumalia, jotka ihmisten käsialat ovat: puita ja kiviä, jotka eivät näe, eikä kuule, eikä syö eikä haista. Ps. 115:4 ss. 135:15 ss.

29. Jos sinä silloin siellä etsit Herraa, sinun Jumalatasi, niin sinä löydät hänet, jos etsit häntä koko sydämmestäsi, ja koko sielustasi.

Jes. 55:6. Hos. 3:5. Viis. 1:2.
30. Kun joudut hätään ja nämä kaikki päällesi tulevat, niin sinä viimeisinä päivinä palajat Herran, sinun Jumalasi tykö, ja kuulet hänen ääntänsä.

31. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on armollinen Jumala; ei hän sinua hyljää, eikä kadota sinua, ei hän unhotta isäisi liittoa, jonka hän heille on valalla vahvistanut.

32. Kysele entisiä aikoja, jotka ovat ennen sinua olleet siiltä päivästä, jona Jumala loi ihmisen maan päälle. kysy yhdestä taivaan äärestä niin toiseen ääreen: onko ikinä niin suuri asia tapahtunut tahisenkaltaista ikinä kuultu?

33. Onko joku kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskeltä, niinkuin sinä kuullut olet, ja sittenkin jäänyt elämään? 2 Moos. 19:18 ss.

34. Tahi onko joku jumala koetellut mennä ottamaan itsellensä kansaa toisen kansan keskeltä, vitsauksilla, ja tunnustähdeillä, ja ihmeillä, ja sodalla, ja väkevällä kädellä, ja ojetulla käsivarrella ja peljättävillä teoilla, niinkuin Herra, teidän Jumalanne, kaikki nämä tehnyt on teille Egyptissä silmäisi edessä?

35. Nämä olet sinä itse nähnyt, tietäksesi, että Herra yksin on Jumala, ja palti häntä ei yksikään muu. 5 Moos. 32:39. Jes. 45:5.

36. Taivaasta on hän antanut sinun kuulla äänensä, opettaaksensa sinua, ja maalla on hän antanut sinun nähdä suuren tulensa, ja tulen keskeltä olet sinä kuullut hänen sanansa.

37. Koska hän isäisi rakasti ja valitsi heidän siemenensä heidän jälkeensä, on hän vienyt sinut ulos Egyptin maasta kasvoillansa ja suurella voimallansa. 2 Moos. 13:16.

38. ajamaan ulos sinun edestäsi suuret kansat, väkevämät sinua, johdattaaksensa sinua heidän maahan-

sa, ja antaaksensa sinulle sen perinnöksi, niinkuin se t'näpäpäni on.

39. Niin tiedä siis tänäpäpäni ja pane mieleesi, että Herra on Jumala, ylhäällä taivaassa ja alhaalla maassa, ja ei yksikään muu;

40. Pidä siis hänen sääntönsä ja käskynsä, jotka minä tänäpäpäni sinulle käsken, niin että sinun ja sinun lapsillesi sinun jälkeesi hyvin kävisi, ja että olisit pitkäikäinen maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle lahtoo antaa ikäpäiviksi. 5 Moos. 6:2.

41. Silloin eroitti Mooses kolme kaupunkia, sillä puolen Jordanin, auringon nousemisen puolella,

4 Moos. 35:6, 14. 5 Moos. 19:2 ss. Jos. 20:2, 8.

42. että sinne voisi paeta se, joka lietämättä lähimmäisensä työ kuoliaaksi, eikä ole ennen ollut hänen vihamiheensä; että hän pakenisi yhteen niistä kaupungeista ja eläisi.

43. Nämät olivat: Betser korvessa, tasangolla, Rubenilaisia varten, ja Ramot Gileadissa Gadilaisia varten, ja Goan Basanissa Manasselaisia varten.

44. Tämä on se laki, jonka Mooses pani Israelin lasten eteen.

45. Ja nämät ovat todistukset, säännöt ja oikeudet, jotka Mooses sanoi Israelin lapsille, heidän lähdettyänsä Egyptistä,

46. sillä puolen Jordanin, laaksossa Bet-Peorin kohdalla, Sihonin, Amorilaisten kuninkaan maalla, joka Hesbonissa asui, jonka Mooses ja Israelin lapset löivät lähdettyänsä Egyptistä; 4 Moos. 21:24. 5 Moos. 1:4.

47. ja he omistivat hänen maansa, niin myös Ogin, Basanin kuninkaan, maan, kahden Amorilaisten kuninkaan, jotka sillä puolen Jordanin asuivat, auringon nousuun päin,

5 Moos. 3:3.

48. Aroerista Arnonin joen reunalla, Sionin vuoreen asti, se on Hermon,

49. ja kaiken lakian maan sillä puolen Jordanin itään päin, lakeuden mereen asti, Pisgan vuoren alla.

5 Moos. 3:17.

5 Luku.

Horebissa tehty liitto. Kymmenen käskyä. Neuvo kuullaisuteen.

Ja Mooses kutsui koko Israelin, ja sanoi heille: kuule, Israel, näitä sääntöjä ja oikeuksia, jotka minä tänäpäpäni puhun teidän korvainne kuullen, ja oppikaat ne, ja pitkäkääte ne, tehäksenne niiden jälkeen.

2. Herra, meidän Jumalamme, teki liiton meidän kanssamme Horebis-

sa.

2 Moos. 19:5 ss.

3. Ei tehnyt Herra tätä liittoa meidän isäimme kanssa, vaan meidän kanssamme, jotka nyt tässä olemme tänäpäpäni, ja kaikki ilämme.

4. Herra puhui kasvoista kasvoihin teidän kanssanne vuorella, tulen keskeltä.

2 Moos. 19:19. 20:1.

5. Silloin minä seisoin Herran ja teidän välillänne, ilmoittamassa teille Herran sanaa; sillä te pelkäsitte tulta, ja ette nousneet vuorelle; ja hän sanoi:

2 Moos. 19:16 ss. 20:18.

6. Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka sinun Egyptin maalta, orjuuden huoneesta ulos vienyt olen.

2 Moos. 20:2.

7. Alkoon sinulla olko muita jumalia minun edessäni. Ps. 81:10. 97:7.

8. Älä tee itsellesi kuvaa minkään muotoista niistä, jotka ylhäällä taivaassa on, tahi alhaalla maassa, taikka vesissä maan alla.

9. Älä-niitä kumarrä, äläkä palvele niitä; sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiiwas Jumala, joka koston lapsille isäin rikokset kolmanteen ja neljanteen polveen, niille, jotka minua vihaavat,

2 Moos. 34:7.

4 Moos. 14:18. 5 Moos. 24:16. Jer. 32:18.

10. mutta teen laupiuden monelle tuhannelle, jotka minua rakastavat ja käskyni pitävät.

11. Älä turhaan lausu Herran, sinun Jumalasi, nimeä; sillä ei Herra jätä sitä rankaisematta, joka hänen nimensä turhaan lausuu.

12. Pidä lepopäivä, että sen pyhitäisit, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, sinun käski. 2 Moos. 20:3. 3 Moos. 23:3.

13. Kuusi päivää tulee sinun työtä tehdä ja kaikki askaresi toimittaa;

14. mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, lepopäivä: silloin ole työtä tekemättä, sinä ja sinun poikasi, ja tyttäresi, ja palvelijasi, ja piikasi, ja härkäsi, ja aasisi, ja koko sinun karjasi, ja muukalaisesi, joka on luonasi porteissasi, että sinun palvelijasi ja piikasi levossa olisivat niinkuin sinäkin. 1 Moos. 2:2.

Hes. 20:12. Hebr. 4:4.

15. Ja muista, että sinäkin olit orja Egyptin maalla, ja Herra, sinun Jumalasi, johdatti sinut sieltä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella Sentähden Herra, sinun Jumalasi, käski sinun pitää lepopäivän.

16. Kunnioita isäsi ja äitiäsi, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, on sinun käsenyt, että kauan eläisit, ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

2 Moos. 20:12. Syyr. 3:9. Matt. 15:4.

Mark. 7:10. Et. 6:2.

17. Älä tapa. 2 Moos. 20:13. Matt. 5:21. Room. 13:9.
18. Älä tee huorin. 2 Moos. 20:14. Matt. 5:27. Luuk. 18:20.
19. Älä varasta. 2 Moos. 20:15.
20. Älä sano väärrää todistusta lähimmäistisi vastaan. 2 Moos. 20:16. Room. 13:9.
21. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä himoitse lähimmäisesi huonetta, hänen peltomaan, palvelijataansa, piikaansa, härkäänsä, aasiansa, eikä mitään, mikä lähimmäisesi oma on. 2 Moos. 20:17. Room. 7:7. Jaak. 1:14 s.
22. Nämä ovat ne sanat, jotka Herra puhui kaikelle teidän seurakunnallenne vuorella, tulesta, pilvestä ja synkeydestä, suurella äänellä, eikä siihen enää lisännyt; ja hän kirjoitti ne kahteen kiviseen tauluun, ja antoi ne minulle.
23. Ja tapahtui, kun te äänen kuulitte pimeyden keskeltä, ja vuori paloi tulesta, niin te tulitte minun tyköni, kaikki päämiehet ja sukujenne vanhimmat,
24. ja sanoitte: „katso, Herra, meidän Jumalamme, on osoittanut meille kunniansa ja suuruutensa, ja me kuulumme hänen äänensä tulesta. Tänäpäni olemme nähneet, että Jumala voi puhua ihmisille. ja he jäävät elämään. 2 Moos. 19:19. 5 Moos. 4:33.
25. Ja miksi meidän nyt pitäisi kuoleman? tämä suuri tuli on meidät kuluttava. Jos me useammin kuulemme Herran, meidän Jumalamme, äänen, niin me kuolemme.
26. Sillä mikä on kaikki liha, että se kuulisi elävän Jumalan äänen tulesta puhuvan, niinkuin me, ja jäisi elämään? Tuom. 13:22.
27. Lähesty sinä ja kuule kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo, ja sano sinä meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sinun kanssasi puhuu, niin me tahdomme kuulla ja tehdä niitä.“ 2 Moos. 24:3,7.
28. Ja Herra kuuli teidän sanainne äänen, jotka puhuitte minun kanssani, ja Herra sanoi minulle: „minä kuulin tämän kansan sanat, jotka he puhuivat sinun kanssasi; se on kaikki hyvä, mitä he puhuivat.
29. Joska heillä olisi senkaltainen sydän, pelkäämään minua ja aina kätkemään kaikki minun käskyini, että heille menestyisi ja heidän lapsillensa iankaikkisesti! Ps. 81:14.
30. Mene siis ja sano heille: „palatkaat kotianne teidän majoihinne.“
31. Mutta sinun pitää seisoman tässä minun edessäni, niin minä puhun sinulle kaikki käskyt, säännöt

ja oikeudet jotka sinun pitää heille opettaman, että he tekisivät niiden jälkeen siinä maassa, jonka minä heille annan heidän omistettavak-sensa.“

32. Niin pitääkää nämä ja tehkää niinkuin Herra, teidän Jumalanne, teidän käski, ja älkääit poiketko oikialle eikä vasemmalle puolelle;

33. vaan vaeltakaat niitä teitä, joita Herra, teidän Jumalanne, käski teidän vaeltaa, että te eläisitte ja menestyisitte, ja olisitte pitkäikäiset siinä maassa, jonka te omistatte.

6 Luku.

Neuvoja noudattamaan Jumalan käskyjä.

Nämä ovat ne käskyt, säännöt ja oikeudet, jotka Herra, teidän Jumalanne, käski opettaa teille, että tekisitte niitten mukaan siinä maassa, johon te menette omistamaan sitä, —

2. että pelkäisitte Herrad, sinun Jumalatasi, ja pitäisitte kaikki hänen sääntönsä ja käskyensä, jotka minä käsken sinulle, sinä ja lapsesi, ja lastesi lapset, kaikkena sinun elinajanasi, että kauan eläisitte.

3. Israel, sinun pitää siis kuuleman ja pitämän ne, tehdäksesi niitten mukaan, että sinulle hyvin kävisi, ja te paljon lisääntyisitte, niinkuin Herra, sinun isäsi Jumala, on sinulle luvannut, maassa, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.

4. Kuule, Israel, Herra, meidän Jumalamme, on yksi ainoa Herra.

5 Moos. 4:35. Mark. 12:29. 1 Kor. 8:4 ss. Gal. 3:20.

5. Ja sinun pitää rakastaman Hoöraa, sinun Jumalatasi, koko sydämeistäsi, ja koko sielustasi, ja koko voimastasi. 5 Moos. 10:12. Matt. 22:37.

Mark. 12:30. Luuk. 10:27.

6. Nämä sanat, jotka minä käsken sinulle tänäpäni, pitää sinun sydämeesi paneman, 5 Moos. 32:16.

7. ja teroittaman ne lapsillesi, ja niistä puhuman huoneessaistuissasi ja tiellä käydessäsi, ja maata pannesasi ja noustessasi. 1 Moos. 18:19.

5 Moos. 4:9. 11:19.

8. Ja sinun pitää sitoman ne merkiksi käteesi, ja olkoit sinulle muistutukseksi silmäisi välissä.

2 Moos. 13:9.16. 5 Moos. 6:8. 11:18. San. 3:3. 6:21. 7:3.

9. Ja sinun pitää kirjoittaman ne huoneesi pihppieliin ja portteihisi.

10. Kun nyt Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinut siihen maahan, jonka hän valan kautta on luvannut

isillesi, Abrahamille, Isaakille ja Jankobilte, sinulle antaaksensa, suuret ja kauniit kaupungit, joita et sinä rakentanut, Jos. 24:13.

11. Ja huoneet täynnä kaikkea hyvyttä, joita et sinä itse löytänyt, ja vuojonkiviset kaivot, joita et sinä ole kaivanut, ja viinimäet ja öljymäet, joita et sinä itse istuttanut, — ja sinä syöt ja ravitaan. 5 Moos. 8:10.

12. Niin varo ettei unhota Herraa, joka sinut Egyptin maalta, orjuuden huoneesta on johdattanut ulos. 13. Sinun pitää pelkäämään Herraa, sinun Jumalaasi, ja palvelemaan häntä, ja hänen nimensä kautta tulee sinun vannota. 5 Moos. 10:12, 20. 13:1.

Jer. 4:2. Matt. 4:10. Luuk. 4:8.

14. Älkää seuratko muukalaisia jumalia, niiden kansain jumalia, jotka teidän ympärillänne asuvat.

15. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on kiivas Jumala teidän keskellänne, ja varo, ettei Herran, sinun Jumalasi, viha syttyisi sinuun, ja hukuttaisi sinut maan päällä.

16. Älkää kiusatko Herraa, teidän Jumalalanne, niinkuin te häntä kiusasitte Massassa; 2 Moos. 17:7.

Matt. 4:7. Luuk. 4:12.

17. Vaan pitääkää uskollisesti Herran, teidän Jumalanne, käskyt, ja hänen asetuksensa ja sääntönsä, jotka hän sinulle käskenyt on,

18. että teet, mikä on oikia ja hyvä Herran edessä, että sinulle hyvin kävisi, ja pääsisit siihen maahan ja onnistaisit sen hyvän maan, josta Herra vannoi sinun isillesi,

19. että hän karkoittaa kaikki viholliset sinun edestäsi, niinkuin Herra sanonut on.

20. Kun poikasi tästälähin kysyy sinulta, sanoen: „mitä nämä todistukset, säännöt ja oikeudet ovat, jotka Herra, meidän Jumalamme, teille käskenyt on?“

21. Niin sinun pitää sanoman pojalle: me olimme Faraon orjia Egyptissä; mutta Herra johdatti meidät ulos Egyptistä väkevällä kädellä.

22. Ja Herra teki suuria ja kauheita merkkejä ja ihmeitä Egyptissä Faraolle ja koko hänen huoneellensa meidän silmämme edessä.

23. Ja hän johdatti meidät siitä ulos, että hän veisi meidät siihen maahan, ja antaisi meille sen maan, jonka hän valalla lupasi isillemme.

24. Ja Herra käski meitä tekemään kaikkein näiden sääntöjen mukaan, ja pelkäämään Herraa, meidän Jumalalattamme, että meille hyvin kä-

visi kaikkena elinaikanamme, niinkuin myös tänäpänä käy.

25. Ja se on oleva meille vanhurskaudeksi, jos me pidämme ja teemme kaikki nämä käskyt Herran, meidän Jumalamme, edessä, niinkuin hän meille on käskenyt.“

7 Luku.

Käsky hävittämään Kananealaiset. Israel on Herran kansa.

Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, johon sinä menet omistamaan sitä, ja kun hän ajaa paljon kansaa ulos sinun edestäsi: Heiläiset, Girgasilaiset, Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, seitsemän kansaa, jotka sinua suuremmat ja väkevämmät ovat; 2 Moos. 23:23 ss. 34:11 ss. 5 Moos. 31:3.

2. Ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun valtaasi, ja sinä lyöt heidät, niin sinun pitää peräti heidät kirottuna hukuttaman; älä tee mitään liittoa heidän kanssansa, äläkä armahda heitä. 2 Moos. 23:32.

34:12. 5 Moos. 20:16 s. 31:5.

3. Älä rupea heimolaisuuteen heidän kanssansa; älä anna tyttäriäsi heidän pojilleensa, äläkä ota pojillesi vaimoja heidän tyttäristään.

Jos. 23:12. Tuom. 3:5 ss. Esr. 9:1 s.

4. Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan minusta ja palvelemaan muukalaisia jumalia; ja niin Herran viha syttyy teihin ja hän nopiasti hukuttaa teidät.

5. Mutta näin pitää teidän tekemän heille: heidän alttarinsa kukistakaat ja patsaansa rikkokaat, heidän mestistönsä kaatakaat ja heidän epäjumalansa kuvat tulussa polttakaat. 2 Moos. 23:24. 34:13. 4 Moos. 33:52.

5 Moos. 12:2 s.

6. Sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa; sinut on Herra, sinun Jumalasi, valinnut omaksi kansaksensa kaikista kansoista, kuin asuvat maan päällä. 2 Moos. 19:5. 5 Moos. 4:20. 14:2. 26:18.

1 Piet. 2:9.

7. Ei ole Herra mielistynyt teihin ja valinnut teidät sentähden, että teidän lukunne on suurempi kuin kaikkein muiden kansain; sillä sinä olet vähin kaikista kansoista;

8. mutta koska Herra rakasti teitä ja pitää valansa, jonka hän vannoi teidän isillenne, johdatti hän teidät ulos väkevällä kädellä ja vapautti teidät orjuuden huoneesta. Faraon, Egyptin kuninkaan, kädestä. 6 Moos. 10:16.

9. Niin tiedä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala, uskollinen Jumala, joka pitää liiton ja säilyttää laupluden tuhanteen polveen niiden kanssa, jotka häntä rakastavat ja pitävät hänen käskynsä, 2 Moos. 20:s.

34:7. 5 Moos. 5:9 s. 32:4.

10. mutta varmasti kostaa niille, jotka häntä vihaavat, niin että hän hukuttaa heidät. Hän ei viivy kostanasta niille, jotka häntä vihaavat, vaan kostaa niille varmasti.

11. Niin pidä siis ne käskyt, säännöt ja oikeudet, jotka minä sinulle käsen tänäpäpä, ja tee niitten mukaan.

12. Jos te nämät oikeudet kuulette sekä pidätte ja teette ne, niin myös Herra, sinun Jumalasi, pitää sinulle sen liiton ja laupluden, jonka hän valalla lupasi isillesi, 3 Moos. 26:3 ss.

5 Moos. 28:1 ss.

13. ja rakastaa sinua, ja siunaa sinut, ja enentää sinut; hän siunaa sinun ruumiisi hedelmän, ja maasi hedelmän, sinun jyväs, viinisi ja öljysi, sinun karjasi sikiot ja lampaittesi karitsat, siinä maassa, jonka hän isillesi valan kautta lupasi sinulle antaa.

14. Siunattu olet sinä oleva kaikista kansoista. Ei sinussa ole miestä eikä vaimoa hedelmättöntä, eikä yhtään hedelmättöntä karjassasi.

2 Moos. 23:26.

15. Ja Herra poistaa sinulta kaikki sairaudet; ei hän yhtäkään Egyptin puhaa tautia, jotka sinä tunnet, pane sinun päällesi; mutta hän heittää ne kaikkein niiden päälle, jotka sinua vihaavat, 2 Moos. 9:14. 15:26.

16. Sinä olet nielevä kaikki ne kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa; älä sääli heitä, äläkä palvele heidän jumaliansa, sillä se tulisi sinulle paulaksi, 2 Moos. 23:33.

5 Moos. 12:30 s.

17. Jos sinä sanot sinun sydämessäsi: „nämä kansat ovat suuremmat kuin minä; kuinka taidan minä heidät ajaa ulos?“

18. niin älä pelkää heitä; muista tarkasti, mitä Herra, sinun Jumalasi, feki Faraolle ja kaikille Egyptiläisille,

19. ja muista niitä suuria vitsauksia, jotka silmäsi nähneet ovat, ja merkkejä ja ihmeitä, ja sitä väkevää kättä ja ojennettua käsivartta, jolla Herra, sinun Jumalasi, johdatti sinut Samalla tavalla tekee Herra, sinun Jumalasi, kaikille niille kansoille, joita sinä pelkää.

5 Moos. 4:34. 29:3.

20. Niin myös Herra, sinun Jumalasi, lähetti häidän sekaansa ampiaiset, siksi että kaikki hukutetaan, jotka ovat jääneet ja itsensä lymytäneet sinulta. 2 Moos. 23:28. Jos. 24:12.

21. Älä hämmästy heidän edessä; sillä Herra, sinun Jumalasi, on keskelläsi, se suuri ja peljättävä Jumala.

22. Ja Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa nämä kansat sinun edestäsi, vähitellen toisen toisensa jälkeen. Älä äkistä hukuta heitä, ettei metsän pedot lisääntyisi sinua vastaan maan päällä. 2 Moos. 23:30.

23. Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, ja lähettää heidän keskellensä suuren eripuraisuuden, siksi että hän hukuttaa heidät.

24. ja antaa heidän kuninkaanansa sinun valtaasi, ja sinä hukutat heidän nimensä tuivaan alta; ei yksikään voi seisoa sinua vastaan, siksi että heidät hukutat. Jos. 10:22 s. 11:12. 12:7 s.

25. Heidän epäjumaliansa kuvat pitää sinun tulella polttaman; älä hmoitse sitä hoptia ja kultaa, mikä niiden päällä on, äläkä ota mitään isellesi siitä, ettei se olisi sinulle paulaksi; sillä se on Herralle, sinun Jumalallesi, kauhistus. 5 Moos. 12:3.

Jos. 7:1, 21. 2 Makk. 12:40.

26. Ja älä vie sitä kauhistusta huoneesi, ettei tse tulisi kirotuksi; vaan sinun tulee pitää se iletksenä ja kauhistuksena, sillä se on kirottu.

5 Moos. 13:17.

8 Luku.

Herran hyvät työt Israelia kohtaan korvaelluksen aikana. Varoituksia.

Kaikki käskyt, jotka minä käsen sinulle tänäpäpä, pitääkää ja tehkää, että te eläisitte ja lisääntyisitte, ja pääsisitte omistamaan maan, jonka Herra on valalla luvannut teidän isillenne.

2. Ja muista kaikkea, mitä on tapahtunut sillä matkalla, jota Herra, sinun Jumalasi, johdatti sinut näinä neljänäkymmenenä vuonna korvessa, vaivataksensa sinua ja koetellaksensa sinua, että hän tietäisi mitä sinun sydämessäsi oli, pidätkö hänen käskynsä, vai et.

3. Ja hän kuritti sinua ja antoi sinun isota; ja hän ravitsi sinua manalla, ruualla, jota et sinä eikä sinun isäsi tuntenet, että hän antaisi sinun tietää, ettei ihminen elä ainoastansa leivästä, vaan että hän elää siitä kaikesta, mitä Herran suusta lähtee. 2 Moos. 16:15, 35. 4 Moos. 11:7.

Matt. 4:4. Luuk. 4:4.

4. Sinun vaatteesi eivät kuluneet yltäsi näinä neljänä kymmenenä vuonna eikä jalkasi kuulettuneet.

5 Moos. 29:5. Neh. 9:21.

5. Niin käsitä se sydämessäs, että Herra, sinun Jumalasi, on kurittanut sinua, niinkuin mies kurittaa poikaansa.

6. Ja pidä Herran, sinun Jumalasi, käskyt vaeltaaksesi hänen tiellänsä ja peljätäkse häntä.

7. Sillä Herra, sinun Jumalasi, vie sinut hyvään maahan, siihen maahan, jossa vesiojat, lähteet ja järvet laaksoissa ja vuorten rinteillä vuotavat,

8. maahan, jossa nisua, ohraa, viinipuita, fikunapuita ja granatin omenia, maahan, jossa on öljypuita ja hunajaa,

9. maahan, jossa ei sinun tarvitse puutteessa syödä leipäisiä, jossa ei mitään puutu, maahan, jonka kivet ovat rautaa, ja jossa sinä vasken vuorista lohkaiset.

5 Moos. 6:11.

10. Ja kun sinä syönyt ja ravittu olet, kiitä silloin Herraa, sinun Jumalatasi, sen hyvän maan edestä, jonka hän antoi sinulle.

11. Niin varo siis, ettel unhota Herraa, sinun Jumalatasi, niin ettel pidä hänen käskyjäänsä, oikeuksiänsä ja sääntöjäänsä, jotka minä tänäpäpä sinulle annan.

12. Kun syönyt ja ravittu olet, ja rekennat kauniit huoneet ja asut niissä,

13. ja sinun karjasi ja lampaasi, hopyasi ja kultasi, ja kaikki mitä sinulla on, lisääntyvät,

14. varo, ettei sydämmesi silloin tule ylpiäksi, niin että unhottaisit Herran, sinun Jumalasi, joka sinun johdatti ulos Egyptin maalta, orjuuden huoneesta,

15. ja on sinun johdattanut sen suuren ja hirmuisen korven läpi, jossa oli myrkyllisiä käärmeitä ja skorpionoja, ja jossa kiviuisu vallitsi, eikä ollut ensinkään vettä, ja antoi sinulle veden vuotaa kovasta kalliosta,

2 Moos. 17:6. 4 Moos. 20:11. 21:6. Ps. 78:16.

16. Ja joka ravitsi sinua korvessa mannalla, josta ei sinun isäsi tienneet, nöyryyttääksensä ja koetellakse sinua, ja viimeisellä hyväällä tehdäksensä sinulle,

2 Moos. 16:15.

17. Älä sentähden suno sydämessäs: „minun voimani ja käteni väkyyvy on minulle näin voimalliset työt tehnyt,”

18. vaan muista Herraa, sinun Jumalatasi; sillä hän antaa sinulle voiman, tekemään senkaltaisia voimal-

isia tekoja, vahvistaaksensa liittonsa, jonka hän vannoi isillesi; niinkuin se tänäkin päivänä tapahtuu.

19. Vaan jos sinä unhotat Herran, sinun Jumalasi, ja noudatat muita jumalia, palvelet ja kumarrat niitä, niin minä tänäpäpä todistan teille, että te peräti hukutte.

20. Juuri niinkuin pakanat, jotka Herra hukuttaa teidän edestänne, niin tekin hukutte, koska ette olleet Herran, teidän Jumalanne, äänelle kuuliaisat.

9 Luku.

Kansan uppiniskaisuus korpivaelluksen aikana.

Kuule, Israel! tänäpäpä sinä menet Jordanin ylitse valloittamaan kansoja, jotka ovat sinua suuremmat ja väkevämmät, suuria kaupungeita, varustettuja taivaaseen asti,

5 Moos. 1:28.

2. suurta ja vartevaa kansaa, Enakin poikia, jotka sinä tunnet ja joista olet kuullut sanottavan: kuka voi seisoa Enakin poikia vastaan!

4 Moos. 13:29, 33 s.

3. Niin sinun pitää tänäpäpä tietämän, että Herra, sinun Jumalasi, käy sinun edelläsi niinkuin kuluttavainen tuli; hän hukuttaa heidät, ja hän alentaa heidät sinun edessäsi, ja sinä ajat heidät ulos ja hukutat nopsasti, niinkuin Herra sanoi sinulle.

5 Moos. 4:24. Hebr. 12:29.

4. Kun Herra, sinun Jumalasi, on heidät ajanut ulos sinun edestäsi, niin älä sano sydämessäs: Herra on minun tänne tuonut omistamaan tätä maata minun vanhurskauteni tähden; sillä Herra ajaa nämä pakanat sinun edestäsi ulos heidän jumalattomuutensa tähden.

1 Moos. 15:16. 3 Moos. 18:24 s.

5. Et sinä tule omistamaan heidän maatansa sinun vanhurskautesi eikä sydämmesi vakuuden tähden; vaan Herra, sinun Jumalasi, ajaa pakanat ulos heidän jumalattomuutensa tähden, että Herra vahvistaisi sanansa, jonka Herra sinun isillesi Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille vannoi. 1 Moos. 12:7. 22:16 s. 26:3 s.

28:13.

6. Niin tiedä nyt, ettei Herra, sinun Jumalasi, anna sinulle tätä hyvää maata omistukseksi vanhurskautesi tähden; sillä sinä olet niskuri kansa.

7. Muista ja älä unhota, kuinka sinä Herran, sinun Jumalasi, vihoitit korvessa; siitä päivästä kuin sinä läksit Egyptin maalta, siihen asti

kuin te tulleet olette tähän paikkaan, olette te olleet Herralle vastahakoiset.

2 Moos. 14:11. 16:2.

8. Horehissa te myös vihoititte Herran, ja Herra vihastui teihin, niin että hän tahtoi teidät hukuttaa.

2 Moos. 32:10.

9. Kun minä olin astunut vuorelle vastaan ottamaan kivisiä tauluja, sen liiton tauluja, jonka Herra teki teidän kanssanne, olin minä vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, en syönyt leipää, enkä juonut vettä, 2 Moos. 24:18. 34:28.

10. ja Herra antoi minulle kaksi kivistä taulua, kirjoitettua Jumalan sormella; ja niissä olivat kaikki sanat, jotka Herra teille tulesta vuorella puhui kokouksen päivänä;

2 Moos. 19:18 s. 31:18. 5 Moos. 4:11 s.

11. ja tapahtui niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön perästä, että Herra antoi minulle kaksi kivistä liiton taulua.

12. ja Herra sanoi minulle: „nouse ja mene noplasi täältä alas; sillä sinun kansasi, jonka Egyptistä olet johdattanut ulos, on turmelleet itsensä; he ovat nyt jo poikennut pois siltä tieltä, jonka minä käskin heille, ja ovat tehneet itsellensä valetun kuvan.“

2 Moos. 32:7 s.

13. Ja Herra puhui minulle, sanoen: „minä olen nähnyt tämän kansan, ja katso, se on niskuri kansa.“

14. Jätä minut rauhaan; minä hukutan heidät, ja pyyhin pois heidän nimensä taivaan alta; ja minä tahdon sinut tehdä väkevämmäksi ja suuremmaksi kansaksi kuin tämä on.“

15. Ja kun minä käännyin ja astuin vuorelta alas, joka tulesta paloi, ja pidin kaksi liiton taulua molemmissa käsissäni,

16. niin näin minä, ja katso, te olette tehneet syntiä Herraa, teidän Jumalataanne vastaan. te olette tehneet itsellenne valetun vasikan; te olette niin pian poikenneet pois siltä tieltä, jonka Herra käski teille.

17. Ja minä otin ne molemmat taulut ja heitin molemmista käsistäni, ja löin ne rikki teidän silmäjänne edessä,

2 Moos. 32:19.

18. ja lankesin maahan Herran eteen, niinkuin ennenkin, niinä neljänäkymmenenä päivänä ja neljänäkymmenenä yönä, ja en syönyt leipää, enkä juonut vettä, kaikkein teidän synteinne tähden, joita te tehneet olette, tehdessänne pahaa Herran edessä ja vihoittaessanne hänet.

19. Sillä minä pelkäsin sitä vihaa

ja hirmuisuutta, joka Herrassa oli syttynyt teitä kohtaan, niin että hän tahtoi hukuttaa teidät; ja Herra kuuli minun rukoukseni vielä silläkin kertaa.

20. Herra oli myös suuresti vihainen Aaronille, niin että hän tahtoi hänet hukuttaa; vaan minä rukoulin silloin Aaroninkin edestä.

21. Mutta teidän syntinne, sen vasikan, jonka te tehneet olette, otin minä ja poltin sen tulesa, ja löin sen rikki ja survoin peräti, niin että se mureni tomuksi, ja heilin sen tommun siihen ojaan, joka siitä vuoresta vuosi.

2 Moos. 32:20.

22. Niin myös Tabeerassa, ja Massassa, ja himohaudoilla te vihoititte Herran.

2 Moos. 17:7. 4 Moos. 11:1,3,34.

23. Ja kun Herra lähetti teidät Kades-Barneasta, ja sanoi: „menkää ja omistakaat maa, jonka minä annoin teille.“ niin te olitte Herran, teidän Jumalanne, käskylle vastahakoiset, ja ette uskoneet häntä, ettekä olleet kuuliaiset hänen äänellensä.

4 Moos. 13:2 s. 14:1 s.

24. Te olette olleet Herralle tottelemattomat, aina siitä päivästä asti kuin minä teidät tuntenut olen.

25. Ja minä lankesin maahan Herran eteen, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä minä siinä makasin; sillä Herra sanoi, että hän tahtoi hukuttaa teidät.

2 Moos. 32:11,31 s.

34:8 s. 4 Moos. 14:13,16. 5 Moos. 10:10.

26. Ja minä rukoiliin Herraa, sanoen: „Herra, Herrä, älä hukuta sinun kansasi ja perikuntaasi, jonka suurella voimallasi olet pelastanut ja väkevällä kädelläsi Egyptistä olet johdattanut ulos.“

27. Muista palvelijoitasi Abrahamia, Isaakia ja Jaakobia; älä katso tämän kansan uppiniskaisuutta, jumalattomuutta ja syntiä,

28. ettei sen maan asukkaat, josta meidät olet johdattanut, sanoisi: sen tähden, ettei Herra voinut heitä viädä siihen maahan, jonka hän heille oli luvannut, ja että hän vihasi heitä, johdatti hän heidät ulos, tappaaksensa heidät korvessa.

4 Moos. 14:16.

29. Sillä he ovat sinun kansasi ja perimyksesi, jonka suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi johdattanut olet.

10 Luku.

Uudet taulut. Aaronin kuolema. Leviläisten perintö. Keholtus vilpittömään Jumalan peltoon.

Silloin sanoi Herra minulle: „vuo-

le itsellesi kaksi kivistä taulua en-

tisten kaltaista, ja astu minun tyköni vuorelle, ja tee itsellesi puurarki.

2 Moos. 25:10 s. 34:1 s.

2. niin minä kirjoitan niihin tauluihin ne sanat, jotka niissä ensimmäisissä tauluissa olivat, jotka särkenyt olet; ja pane ne arkkisiin."

2 Moos. 25:16, 21. 32:19. 5 Moos. 9:10.

3. Niin minä tein arkin sittäimipuusta, ja vuolin kaksi kivistä taulua entisen kaltaista, ja astuin vuorelle, pitäen kaksi taulua kädessäni.

4. Ja Ilän kirjoitti, sen ensimmäisen kirjoituksen mukaan, niihin tauluihin ne kymmenet sanat, jotka Herra teille puhui vuorella tulesta, kokouksen päivänä; ja Herra antoi ne minulle.

2 Moos. 32:16.

5. Sitten minä käännyin ja astuin vuorella alas, ja panin taulut arkkisiin, jonka minä olin tehnyt, että siellä olisivat, niinkuin Herra minulle käsenyt oli.

6. Ja Israelin lapset menivät Berot-Bene-Jaakanista Moseraan; siellä kuoli Aaron ja haudattiin, ja hänen poikansa Eleasar toimitti papin virkaa hänen sijassansa.

4 Moos. 20:28.

33:30, 38 s.

7. Siellä menivät he Gudgodaan; Gudgodasta Joibataan, siihen maahan, jossa vesiojat ovat.

8. Silloin erotti Herra Levin suvun, kantamaan Herran liiton arkia, seisomaan Herran edessä, palvelemaan häntä ja suunaamaan hänen nimensään tähän päivään asti.

4 Moos. 3:5 s. 8:5 s.

9. Sentähden ei Levi saanut osaa eikä perintöä veljeinsä kanssa; sillä Herra on heidän perintönsä, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, sanoi heille.

4 Moos. 18:20 s. 5 Moos. 18:1 s.

Jos. 18:7.

10. Ja minä seisoin vuorella niinkuin ennenkin, neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja vielä silloinkin kuuli Herra minun rukoukseni; Herra ei tahtonut hukuttaa sinua.

2 Moos. 32:11 s. 34:28. 5 Moos. 9:25.

11. Ja Herra sanoi minulle: „nouse, mene matkaas, ja lähde vaeltamaan kansan edellä, että he menisivät omistamaan sen maan, jonka minä vannoin heidän isillensä, antaakseni sen heille."

12. Nyt siis, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, muuta sinulta vaatiikaan, kuin että pelkäisit Herraa, sinun Jumalatasi, ja vaeltaisit kaikissa hänen teissensä, ja rakastaisit häntä, ja palvelisit Herraa, sinun Jumalatasi, kaikesta sinun sydämestäs ja kaikesta sinun sielustas,

13. niin että pitäisit Herran käskyt ja hänen sääntönsä, jotka minä käsen sinulle tänäpäpä, että sinulle hyvin kävisi!

14. Katso, taivaat ja taivasten taivaat ovat Herran, sinun Jumalasi, ja maa ja kaikki, mitä siinä on.

1 Kun. 8:27. Ps. 24:1.

15. Kuitenkin Herralla on ollut hyvä suosio sinun isiisi ja rakasti heitä; ja hän valitsi heidän siemenensä heidän jälkeensä, hän valitsi teidät kaikista kansoista, niinkuin tänäpäpäpäkin on.

2 Moos. 19:5.

5 Moos. 7:8.

16. Niin ympärileikatkaa sydämenne esinahka, ja älkäätkä enää niskurit olko.

5 Moos. 30:6. Jer. 4:4.

Ap. t. 7:51. Room. 2:29. Kol. 2:11.

17. Sillä Herra, teidän Jumalanne, on kaikkein jumalain Jumala, ja kaikkein herrain Herra, suuri Jumala, voimallinen ja peljättävä, joka ei katso muotoa eikä lahjoja ota,

2 Aik. 19:7. Job. 34:19. Viis. 6:8. Syr. 35:16.

Ap. t. 10:34 s. Room. 2:11. Gal. 2:6.

Kol. 3:25. 1 Piet. 1:17.

18. joka orvoille ja leskille oikeuden tekee, ja rakastaa muukalaisia, niin että hän heille leivän ja vaatteen antaa.

19. Sentähden pitää myös teidän rakastaman muukalaisia; sillä tekin olitte muukalaiset Egyptin maalla.

2 Moos. 22:21. 23:9.

20. Sinun pitää pelkäämän Herraa, sinun Jumalatasi, häntä pitää sinun palvelemaan, hänessä pitää sinun kiinni riippuman, ja hänen nimensä kautta vannoman.

5 Moos. 6:13. 13:4.

Matt. 4:10. Luuk. 4:8.

21. Hän on sinun ylistyksesi ja sinun Jumalasi, joka sinun suhteesi teki niitä suuria ja hirmuisia töitä, joita sinun silmäsi nähneet ovat.

2 Moos. 15:2.

22. Seitsemänkymmentä sielua olivat isäsi, kun menivät alas Egyptiin; mutta nyt Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt sinut monilukuiseksi niinkuin taivaan tähdet.

1 Moos. 46:27.

2 Moos. 1:5. 1 Moos. 15:5.

11 Luku.

Mooses mulstuttaa Herran ihmeltä ja kehoittaa kuuffaisuuteen.

Niin rakasta nyt Herraa, sinun Jumalatasi, ja pidä hänen lakinsa, sääntönsä, oikeutensa ja käskynsä alinomaa.

2. Ja tänäpäpä pankaa mieleenne — sillä en minä teidän lastenne kanssa puhu, jotka eivät sitä tiedä,

eivätkä ole nähneet — Herran, teidän Jumalanne kuria, hänen jalouttansa, voimallista kättänsä ja ojennettua käsivarttiansa,

3. ja hänen ihmeitönsä ja tekojansa, jotka hän teki Egyptiläisten keskellä Faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maakunnallensa,

4. ja mitä hän teki Egyptiläisten sotaväelle, heidän hevoisillensa ja vaunuillensa, kuinka hän antoi Punaisen meren vedet juosta heidän päällensä, kun he teitä ajoivat takaa, ja kuinka Herra hukutti heidät hamaan tähän päivään asti,

2 Moos. 14:28 s.

5. ja mitä hän teille korvessa tehnyt on, siihen asti kuin te tähän paikkaan tulitte,

6. ja mitä hän teki Datanille ja Abiramille, Eliabin, Rubenin pojan, pojille, kuinka maa avasi suunsa ja nieli heidät, ja heidän perheensä ja majansa sekä kaikki heidän tavaransa, mikä oli heidän hallussansa koko Israelin keskellä; 4 Moos. 16:31 s.

26:10. 27:8. Ps. 106:17.

7. sillä teidän silmänne ovat nähneet kaikki ne suuret Herran teot, jotka hän tehnyt on.

8. Sentähden pitääkää kaikki käskyt, jotka minä teille tänäpänä käsken, että te vahvistuisitte ja pääsisitte omistamaan sitä maata, jota menette valloittamaan.

9. että te kauan siinä maassa eläisitte, jonka Herra, sinun Jumalasi, valan kautta lupasi antaa teidän isillenne ja heidän siemenellensä, maan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.

10. Sillä se maa, johonka nyt menel omistamaan sitä, ei ole niinkuin Egyptin maa, josta te lähteneet olette, jossa sinä siemenesi kylvit, ja polkemalla jalallasi kastelit niinkuin ryytimaata.

11. Vaan se maa, johonka te menette omistamaan sitä, on vuorinen ja laaksoinen maa, jonka sade taivaasta kastelee;

5 Moos. 8:7.

12. Josta maasta Herra, sinun Jumalasi, pitää huolta; ja Herran, sinun Jumalasi, silmät aina sitä katselevat vuoden alusta vuoden loppuun asti.

13. Ja tapahtuu, jos te hyvin kuuliaisit olette minun käskyilleni, jotka minä tänäpänä teille käsken, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne, ja palvelette häntä kaikesta sydämmestänne ja kaikesta sielustanne.

14. että minä annan teidän maal-

lenne sateen ajallansa, syyssateen ja kevätsateen, ja sinä korjaat jyväsi, viinisi, ja öljysi. 5 Moos. 28:12.

Jer. 5:24. Joel. 2:23.

15. Ja minä annan karjallesi ruohoa kedoillasi; ja sinä syöt ja ravi-laan.

16. Varokaat, ettei teidän sydäntänne vietetäisi, niin että poikkeatte palvelemaan vieraita jumalia, ja kumartamaan niitä,

17. ja Herran viha syttyisi teihin, ja sulkisi taivaan, ettei sadetta tulisi, eikä maa antaisi hedelmäänsä, ja te kiireellä hukkuisitte siitä hyvästä maasta, jonka Herra on teille antanut. 3 Moos. 26:19. 5 Moos. 28:23.

18. Niin pankaat nyt nämä minun sanani teidän sydämeenne ja mieleenne, ja sitokaat ne merkiksi teidän käsiinne, ja olkoot ne muistutukseksi teidän silmänne välissä;

5 Moos. 6:6 s. San. 6:21 s.

19. ja opettakaat niitä lapsillenne, niin että sinä puhut niistä huoneessa istuissasi, tiellä käydessäsi, levätä pannahasi ja noustessasi;

5 Moos. 4:9 s. 6:7.

20. ja kirjoita ne sinun huoneesi pihtipieliin ja portteihisi;

21. että sinä ja sinun lapsesi kauan eläisitte siinä maassa, jonka Herra teidän isillenne vannoi antaaksensa heille, niin kauan kuin päivät taivaasta maan päällä ovat.

22. Sillä jos te kaikki nämä käskyt pidätte, jotka minä teille käsken, ja teette niitten mukaan, niin että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne, ja vaellatte kaikissa hänen teissänsä, ja riputte hänessä kiinni,

23. niin Herra ajaa kaikki nämä kansat pois teidän edestänne; ja te valloitate suuremman ja voimallisemmat kansat, kuin te olette.

24. Kaikki paikat, johon teidän jalkanne astuu, ovat teidän; korvesta ja Libanonista ja Fratin virrasta äärimmäiseen mereen asti on rajanne oleva. 2 Moos. 23:31. 4 Moos. 34:2 s.

Jos. 1:3 s. 14:9.

25. Ei yksikään voi olla teitä vastaan; pelvon ja väistuksen antaa Herra tulla kaikkein niiden maiden päälle, jossa te vaellatte, niinkuin hän teille on sanonut.

26. Katso, minä asetan tänäpänä teidän eteenne sekä siunauksen että kirouksen;

27. siunauksen, jos te kuuliaisit olette Herran, teidän Jumalanne, käskylle, jonka minä tänäpänä teille käsken, 5 Moos. 28:2 s.

28. ja kirouksen, jos ette tottele Her-

ran, teidän Jumalanne käskyjä, ja poikkeatte siltä tieltä, jonka minä teille tänäpäivänä käsken, niin etttä vaelatte muiden jumalain jälkeen, joita ette tunne.

5 Moos. 28:15.

29. Ja kun Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinut siihen maahan, johon nyt menet sitä omistamaan, niin julista siunaus Gerisimin vuorella, ja kirous Ebalin vuorella.

5 Moos. 27:12 s. Jos. 8:34 s.

30. Katso, eivätkö ne sijaitse sillä puolen Jordanin, tien perällä, auringon laskemiseen päin Kananealaisten maulla, jotka asuvat lakeudella, Gilgalin kohdalla, Moren tamiston lähellä?

1 Moos. 12:6.

31. Sillä teidän pitää menemän Jordanin ylitse, valloittamaan sitä maata, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa, omistaaksenne sen, ja asuaksenne siinä.

32. Niin pitääkää ja tehkäätkä kaikki ne säännöt ja oikeudet, jotka minä tänäpäivänä panen teidän eteenne.

5 Moos. 5:32.

12 Luku.

Käskeyttävään epäjumalat. Jumalan palveluksen paikka.

Nämät ovat ne säännöt ja oikeudet, joita teidän tulee pitää, ja tehdä niitten mukaan siinä maassa, jonka Herra, sinun isäsi Jumala, antoi sinulle omistettavaksesi niin kauan kuin te maan päällä elätte.

2. Teidän pitää peräti hävittämän kaikki ne paikat, joissa pakanat, jotka te ajatte pois, ovat jumaliansa palvelleet; oli se korkeilla vuorilla, kukkuloilla tahi viheriäisten puitten alla.

5 Moos. 7:5.

3. Ja kukistakaat heidän alttarinsa ja särkekäätkä heidän kuvapatsaansa, heidän metsistönsä tullella poltta-kaat, ja heidän epäjumalansa kuvat rikki hakatkaat; ja hukuttakaat heidän nimensä siitä paikasta.

4. Palvellessanne Herraa, teidän Jumalaanne, ei teidän pidä niin tekemän;

5. vaan siinä paikassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee jokaisesta teidän sukukunnistanne, asettaaksensa siihen nimensä, siinä etsikäätkä hänen asuntonsa, ja sinne pitää sinun tulergan.

2 Moos. 20:24.

1 Kun. 8:29. 2 Aik. 7:12, 16.

6. Ja siellä pitää teidän uhraaman teidän polttouhrinne ja muut uhrinne, ja teidän kymmeneksenne, ja kättenne ylönnyshrin, ja teidän lupausuhrinne, ja vapaaehtoiset uhrinne,

sekä esikoiset karjastanne ja lampaistanne.

7. Ja siellä teidän pitää syömän Herran, teidän Jumalanne, edessä, ja iloitseman, te ja teidän perheenne, kaikkesta kättenne työstä, joilla Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.

8. Älkäätkä tehkö niinkuin me tässä tänäpäivänä teemme, jokainen mitä hänen mielestänsä on oikea.

9. Sillä ette vielä ole tähän asti tulleet lepoon ja perimyksen, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

10. Mutta kun olette menneet Jordanin ylitse, ja asutte siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teidän perii, ja kun hän antaa teille levon kaikilta teidän vihamiehiltänne ympäriltänne, niin etttä turvallisesti asutte.

11. niin pitää teidän viemän sille paikalle, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee, että hänen nimensä siinä asuisi, kaikki nämä, jotka minä teille käsken: teidän polttouhrinne, ja teuras-uhrinne, kymmeneksenne, kättenne ylönnyshrin, ja kaikki parhaat lupausuhrinne, jotka te Herralle lupaatte.

12. Ja iloitaat Herran, teidän Jumalanne, edessä, sekä te että teidän poikanne ja tyttärensä, teidän palvelijanne ja piikanne, ja myös Leviläiset, jotka teidän porteissanne ovat, sillä ei heillä ole osaa eikä perintöä teidän kanssanne.

4 Moos. 18:24.

5 Moos. 10:9. 18:1.

13. Karta uhraamasta polttouhriasi joka paikassa, jonka näet;

14. vaan siinä paikassa, jonka Herra valitsee jossakussa sinun sukukunnassasi, siellä pitää sinun polttouhriisi uhraaman ja tekemän kaikki, mitä minä sinulle käsken.

15. Kuitenkin saat teurastaa ja syödä lihaa niin paljon kuin haluttaa, Herran, sinun Jumalasi, siunauksen jälkeen, jonka hän sinulle on antanut kaikissa sinun kaupunkiesi porteissa; sekä saastainen etttä puhdas siitä syököön, niinkuin metsävuohen ja peuran lihaa.

16. Mutta älkäätkä verta syökö; vaan kaatakaat se maahan niinkuin vesi.

1 Moos. 9:4. 3 Moos. 3:17. 7:26. 17:10. 19:26.

5 Moos. 15:23.

17. Et sinä saa porteissasi syödä sinun jyväsä, viinisi ja öljysi kymmeneksiä, eikä myös esikoisia karjustasi ja lampaistasi, eikä yhtäkään lupausuhria, jonka sinä luvannut olet, eikä vapaaehtoista uhria, eikä kättesi ylönnyshuria;

18. vaan Herran, sinun Jumalasi, edessä pitää sinun niitä syömän siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee, sinä ja sinun poikasi, ja tyttäresi, ja palvelijasi ja piikasi, ja Leviläinen, joka sinun porttissasi on; ja iloitse Herran, sinun Jumalasi, edessä kaikista kättesi saannoista.

19. Ja ota vaari, ettet hyljää Leviläistä, niin kauan kuin sinä elät maan päällä. 5 Moos. 14:27. Syr. 7:31.

20. Kun Herra, sinun Jumalasi, levittää sinun maasi rajat, niinkuin hän sanoi sinulle, ja sinä sanot: „minä söisin lihaa,“ koska sinua haluttaa lihaa syödä; niin syö lihaa sielusi himon jälkeen. 1 Moos. 28:14.

5 Moos. 19:8.

21. Jos se paikka, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsi, antaaksensa nimensä siellä asua, on sinulle liian kaukana, niin teurasta karjastasi ja lampaidasi, jotka Herra sinulle antanut on, niinkuin minä sinulle käskin, ja syö porteissasi sielusi himon jälkeen.

22. Niinkuin metsävuoheen ja peuran lihaa syöddään, niin pitää sinun sen syömän; sekä saastainen että puhdas siitä syökööt.

23. Varo vaan, ettet verta syö; sillä veri on sielu, sentähden et sinä saa syödä sielua lihan kanssa.

3 Moos. 7:26. 17:11.

24. Et sinä saa sitä syödä, mutta kaada se maahan niinkuin vesi.

25. Älä syö sitä, että menestyisit, sinä ja lapsesi sinun jälkeesi, koska oikein tehnyt olet Herran edessä. 26. Mutta kun sinä pyhität jotain mikä sinun omasi on, taikka teet lupauksen, niin ota se ja tuo siihen paikkaan, jonka Herra valinnut on.

27. Ja uhraa siellä polttouhrisi sekä liha että veri Herran, sinun Jumalasi alttarilla; mutta sinun teuras-uhrisi veri kaada Herran, sinun Jumalasi, alttarille, ja syö liha.

28. Ota vaarin, ja kuule kaikki nämä sanat, jotka minä käsken sinulle, että menestyisit, sinä ja sinun lapsesi sinun jälkeesi ijankaikkisesti, koska olet oikein ja kelvollisesti Herran, sinun Jumalasi, edessä tehnyt.

29. Kun Herra, sinun Jumalasi, hävittää pakanat sinun edestäsi, joiitten luo sinä tulet heiltä valloittamaan, ja sinä olet heidät ajanut ulos ja asut heidän maassansa,

30. niin ota vaarin, ettet paulaen lankea heitä seuraamaan, sittekuin he ovat hukutetut sinun edestäsi, ja

ettet etsisi heidän jumaliansa, sanoen: „niinkuin tämäkin kansa on palvelellut epäjumaliansa, niin tahdon myös minä tehdä.“

5 Moos. 18:9 s. Jos. 23:7. Ps. 106:35 s.

31. Ei sinun pidä niin tekemän Herralle, sinun Jumalalle; sillä he ovat tehneet jumalillensa kaikkia sitä, mikä Herralle on kauhistus, jota hän vihaa; sillä he ovat poikansakin ja tyttärensä tulesta polttaneet jumalillensa.

32. Kaikki, mitä minä käsken teille, se pitääkää, tehdaksenne sen jälkeen; alkää siihen mitään lisätkö eikä siitä mitään vähentäkö. 5 Moos. 4:2.

Jos. 1:7. San. 30:6. Ilm. 22:18 s.

• 13 Luku.

Vääristä profetoista. Viettelyksestä epäjumalan palvelukseen.

Jos profeta eli unennäkijä nouse J teidän keskellänne, ja antaa teille merkin tahi ihmeen,

2. ja se merkki tahi ihme todella tapahtuu, josta hän puhui sinulle, sanoen: „käykäämme ja noudatta-kaamme vieraita jumalia, joita et sinä tunne, ja palvelkaamme niitä;“

3. niin älä kuuntele sen profetan tahi unennäkijän sanoja, sillä Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä, saadaksensa tietää rakastatteko Herraa, teidän Jumalanne, koko sydämmestänne ja koko sielustanne.

4. Herraa, teidän Jumalanne, pitää teidän noudattaman ja häntä pelkäämän, ja hänen käskynsä pitämän ja hänen ääntänsä kuuleman, häntä palvelemaan ja hänessä kiinni riippuman. 5 Moos. 6:13. 10:20.

5. Mutta sen profetan tahi unennäkijän pitää kuuleman; sillä hän opetti teitä luopumaan Herrasta, teidän Jumalastanne, joka teidät Egyptin maasta johdatti ulos ju sinut orjuuden huoneesta pelasti, ja hän vietti sinut siltä tieltä, jota Herra, sinun Jumalasi, käski sinun käymään; ja sinun pitää eroittaman pois pahan seastasi. 5 Moos. 18:20.

6. Jos sinun veljesi, äitisi poika, tahi sinun poikasi, tahi tyttäresi, tahi vaimosi, joka sylissäsi on, tahi ystäväsi, joka on kuin oma sydämesi, viettelisi sinua salaa, ja sanoisi: „käykäämme ja palvelkaamme muita jumalia, joita et sinä tunne, eikä isäsiikään,“ —

7. kansain jumalia teidän ympärillä, joko he lähellä tahi kaukana ovat, toisesta maan äärestä toiseen;

8. niin älä siihen suostu, äläkään ole hänelle kuuliainen, ja älköön silmäsi säälikö häntä; älä häntä armahda, äläkä salaa häntä.

9. vaan surmaamalla surmaa hänet; sinun kätesi olkoon ensin hänellä vastaan, että hän surmattaisiin, ja sen perästä koko kansan käsi.

5 Moos. 17:7.

10. Kivillä hän surmattakoon, sillä hän tahtoi luovuttaa sinut Herrasta, sinun Jumalastasi, joka sinut Egyptin maasta, orjuuden huoneesta on johdattanut ulos,

11. että koko Israel sen kuulisi ja pelkäisi, eikä sellaista pahuutta teidän keskellänne enää tehtäisi.

5 Moos. 17:13.

12. Jos sinä saat kuulla jossakussa kaupungissasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa asuttavakseen, sanottavan:

13. „muutamit belialin lapset ovat lähteneet sinun joukostasi, ja kääntäneet kaupunginkasa asujat pois, ja sanoneet: käykäämme. palvelkaamme muita jumalia, joita ette tunne.“

14. niin pitää sinun etsimän, tutkimaan ja kyselämän visusti; ja katso, jos se on oikein tolta, jos se kauhistus teidän seassanne tapahtunut on,

15. niin surmaa sen kaupungin asujat miekan terällä, ja hukuta heidät, ja kaikki mitä ikänä siinä on, ja heidän karjansa miekan terällä.

16. Ja kokoa kaikki saalis keskelle sen katuja, ja polla tulessa, sekä kaupunki että kaikki sen saalis. Herralle, sinun Jumalallesi, että se autiana pysyy ijankaikkisesti, eikä ikänä enää tule rakennettavaksi.

17. Älä mitään käisiisi jätä siitä kirotusta, että Herra kääntyisi vihansa julmuudesta, ja antaisi sinulle laupeuden, ja armahtaisi sinua ja enentäisi sinut, niinkuin hän isilleesi vannoi,

18. jos sinä Herran, sinun Jumalasi, äänelle kuuliainen ollut olet, ja pitänyt kaikki hänen käskynsä, jotka minä sinulle tänäpänä käsken, oikein tehöksesi Herran, sinun Jumalasi, silmään edessä.

14 Luku.

Pakanallinen murhe kuolleesta kielletään. Puhtaat ja saastaiset eläimet. Kymmenekset.

Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapset: älkäätkä piirustelko itseänne, älkäätkä itseänne keritkö paljaksi teidän otsaltanne jonkun kuolleen tähden.

3 Moos. 19:28. 21:5.

2. Sillä sinä olet pyhä kansa Herralle, sinun Jumalallesi, ja Herra on sinun vaiennut erinomaiseksi kansaksi kaikista kansoista, jotka maan päällä ovat. 2 Moos. 19:5. 5 Moos. 4:20. 7:6. 26:18.

3. Älä syö mitään kauhistavaista.

4. Mutta nämät ovat ne eläimet, joita te saatte syödä: härkä, lammas ja vuohi,

5. peura, metsävuohi, ruskea nuura, vuorikauris, gaselli, puhveli, mäki-kauris.

6. Ja kaikellaisia eläimiä, joilla on kaksihuarainen sorkka, kokonansa hajoitettu kahtia, ja jotka märehivät, niitä te saatte syödä.

7. Mutta niistä, jotka märehivät, ja halaistun sorkkansa jakavat, älkäätkä kuitenkaan syökö niitä: kameilia, jänistä, kaninia; sillä he märehivät, vaan eivät ole kuitenkaan kokonansa kaksisorkkaiset; ne olkoot teille saastaiset.

8. Sika, jolla tosin on kaksihuaraiset sorkat, mutta ei kuitenkaan märehdi, olkoon teille saastainen; hänen lihastansa ei teidän pidä syömän, eikä sen raatoon koskeman.

9. Nämät ovat ne, joita te saatte syödä kaikista niistä, jotka vedessä ovat: kaikkia, jolla uimusa ja suomus on, saatte syödä. 3 Moos. 11:9.

10. Mutta sitä, jolla ei ole uimukasia eikä suomuksia, älkäätkä syökö; se on teille saastainen.

11. Kaikkia puhtaita lintuja syökäätkä.

12. Mutta nämät ovat ne, joita ette saa syödä: kotka, luukotka ja kalakotka,

13. varis, harakka ja kokkolintu lajinensa,

14. ja kaikki kaarnehet lajinensa,

15. kamelikurki, tarhapöllö, luove ja haukka lajinensa,

16. huhkaja, hyypiö, yökkö,

17. ruovonpäristäjä, storkki, merimetsäs,

18. haikara, papukaija lajinensa, harjulintu ja nahkasiipi. 3 Moos. 11:19.

19. Ja kaikki siivelliset matelijat olkoot teille saastaiset; älköön niitä syötäkö.

20. Kaikkia puhtaita siivellisiä saatte syödä.

21. Älkäätkä syökö yhtään raattoa; muukalaiselle, joka porteissasi on, anna se syötäväksi, tahi myö se vieraalle; sillä sinä olet pyhä kansa Herralle, sinun Jumalallesi. Älä keitä vohlaa emänsä rieskassa.

2 Moos. 23:19. 34:26.

22. Sinun pitää vilpittömästi kym-

menekset antaman kaikesta sinun jyvätulostasi, joka pellollasi kasvaa vuosi vuodelta.

3 Moos. 27:30.

5 Moos. 12:6.

23. Ja sinun pitää Herran, sinun Jumalasi, edessä, siinä paikassa, jonka hän valitsee, että hänen nimensä siinä asuisi, syömän sinun jyväsi, viinisi ja öljysi kymmenekset, esikoiset sinun karjastasi ja lampaitasi, että oppisit pelkäämään Herraa, sinun Jumalatasi, koko elinaikanasi.

5 Moos. 12:18.

24. Mutta jos tie on sinulle ylös pitkä, niin ettet taida sitä viedä sinne, koska se paikka, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut, että hänen nimensä siellä asuisi, on kaukana sinusta, — kun Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinun, — 25. niin myö se rahaan, ja ota raha kätteesi, ja mene siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valinnut,

26. ja osta sillä rahalla kaikkia, mitä sielusi haluaa. oli se nauta-eläin taihi lammas, viiniä taihi väkevää juomaa, taikka mitä ikänä sielusi haluaa, ja syö se Herran, sinun Jumalasi, edessä, ja ole iloinen, siinä ja sinun perheesi.

27. Ja älä hyljää Leviläistä, joka sinun porteissasi on, sillä ei hänellä ole osaa eikä perimystä sinun kanssasi.

5 Moos. 12:12, 19.

28. Joka kolmannen vuoden lopulla pitää sinun tuoman kaikki kymmenekset siltä vuodelta ja laskeman ne portteihisi.

5 Moos. 26:12.

29. Ja sitten tulokoon Leviläinen, jolla ei yhtään osaa eikä perimystä ole sinun kanssasi, ja muukalainen, ja orpo, ja leski, jotka porteissasi ovat, ja he syökööt ja ravittakoot, että Herra, sinun Jumalasi, sinua siunaisi kaikissa sinun kättesi töissä, jota leet. 4 Moos. 18:24. 5 Moos. 26:12.

28:2.

15 Luku.

Vapaavuosi. Köyhät. Esikoiset.

Seitsemän vuoden perästä pitää sinun pitämän vapaavuotta.

2 Moos. 23:10 s. 4 Moos. 25:3 s.

2. Ja näin pitää se vapaavuosi pidettämän jokainen velkoja, joka jokin kädestänsä lähimmäisellensä lainannut on, antakoon hänen olla levossa ja olkoon velkomatta lähimmäistänsä ja veljeänsä, sillä Herran vapaavuosi on kuulutettu

3. Muukalaista saat sinä velkoa; mutta veljellesi jätä hänen velkansa.

4. Ja ei pidä yksikään kerjääjä tai-

dän seassanne oleman; sillä Herra on siunaava sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle perimiseksi antaa, omistaaksesi sitä,

5. jos vaan ahkerasti kuulet Herran, sinun Jumalasi, äänen, ja pidät ja teet kaikki nämä käskyt, jotka minä sinulle tänäpäinä käsken.

6. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua, niinkuin hän sinulle on sanonut, niin että lainaat monelle kansalle, mutta itse et lainaksi ota; ja sinä olet hallitseva paljo kansaa, mutta sinua ei yksikään hallitse.

5 Moos. 28:12.

7. Jos joku veljistäsi on joutunut köyhäksi jossakussa kaupungissa sinun maassasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi,

3 Moos. 25:35.

8. vaan avaa kätesi hänelle, ja lainaa mieluisesti sentjälkeen kuin hän puutteessansa tarvitsee.

Matt. 5:42.

Luuk. 6:34.

9. Varo, ettei sydämessäsi nousu bellialin ajatus, että sanoisit: „nyt tulee pian seitsemäs vuosi, joka on vapaavuosi,“ ja että pahalla silmällä katselet köyhää veljeäsi etkä mitään anna hänelle; ja hän huutaa sinun yltäsesi Herran tykö, ja se tulee sinulle synniksi.

10. Sinun pitää hyvällä mielellä antaman hänelle; älköön sydämessi paheksuko, kun hänelle annat; sillä sentähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, ja kättesi askareissa.

11. Sillä ei köyhä tule puuttamaan maalta; sentähden käsken minä sinua ja sanon: avaa aina kätesi veljellesi, joka tarvitseva ja köyhä on sinun maassasi. Matt. 26:11. Job. 12:3.

12. Jos sinun veljesi, hebrealainen mies taihi vaimo, myö itsensä sinulle, niin hänen pitää palveleman sinua kuusi vuotta; mutta seitsemäntenä vuonna pitää sinun hänen vapaaksi päästämän.

2 Moos. 21:2.

3 Moos. 26:39 s. Jer. 34:14.

13. Ja kun sinä hänen vapaaksi päästät, niin älä anna hänen mennä tyhjin käsin tyköäsi;

14. mutta sinun pitää hänelle mieluisesti lahjoittaman lampaista, riistettäsi ja viinikurnastasi, niin että annat hänelle siitä, jolla Herra, sinun Jumalasi, sinut on siunannut.

15. Ja muista, että itse olit orja Egyptin maalla, ja Herra, sinun Jumalasi, pelasti sinut; sentähden minä näitä sinulle tänäpäinä käsken.

16. Jos hän sanoo sinulle: „en minä

lähde sinun tyköösi; sillä hän rakastaa sinua ja huonettasi, koska hänen on hyvä olla sinun tykönäsi;

2 Moos. 21:5 s.

17. niin ota naskall ja pistä hänen korvansa läpi oveen, ja anna hänen olla orjasi ainaseksi; niin pitää sinun myös tekemän orja - piikasi kanssa.

18. Älä työlästy siitä, että hänet tyköösi vapaaksi päästät; sillä hän on palvelullut sinua yhtä paljon, kuin kaksinkertainen palkollinen, kuusi vuotta. Niin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikissa töissäsi.

19. Kaikki härkyiset karjan esikoisista, ja oinaat lammasten esikoisista, pitää sinun pyhittämän Herralle, sinun Jumalallesi; älä työtä tee karjasi esikoisella, äläkä keritse lammastasi esikoista. 2 Moos. 13:2. 34:19.

3 Moos. 27:26. 4 Moos. 3:13. 8:17.

20. Herran, sinun Jumalasi, edessä pitää sinun ne syömän, sinä ja perheesi, vuosi vuodelta, siinä paikassa, jonka Herra on valinnut.

21. Jos siinä on joku virhe, niin etä se ontuu taikka on sokia, taikka siinä on joku muu virhe, niin älä uhraa sitä Herralle, sinun Jumalallesi.

3 Moos. 22:20. 5 Moos. 17:1.

Mal. 1:8,13. Syr. 35:10.

22. Porteissasi pitää sinun sen syömän; saastainen ja puhdas siitä syökön niinkuin metsävuoehen ja peuran lihaa.

23. Mutta sen verta älä syö, vaan vuodata se maahan niinkuin vesi.

1 Moos. 9:4. 8 Moos. 3:17. 17:10.

5 Moos. 12:16,23.

16 Luku.

Laki pääsiäis-, helluntai- ja lehtimajanjuhlasta. Tuomarit.

Ota vaarin Abib-elin tähkä-kuusta, että pidät Herralle, sinun Jumalallesi, pääsiäistä; sillä Abib-kuussa on Herra, sinun Jumalasi, johdattanut sinut Egyptistä, yöllä.

2 Moos. 12:2. 13:4. 23:15. 3 Moos. 23:5.

4 Moos. 9:2 s. 23:16 s. 2 Aik. 35:1.

2. Ja teurasta Herralle, sinun Jumalallesi, pääsiäis-lampaista ja karjau siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asumasijaksi.

2 Moos. 12:15.

3. Älä syö hapanta leipää sinä juhlanan. Seitsemän päivää pitää sinun syömän happamatonta leipää, murheen leipää. Sillä sinä läksit kiireesi Egyptin maasta ulos. Koko elin-aikanasi pitää sinun muistaa sitä päivää, jona läksit Egyptin maasta.

2 Moos. 12:14 s. 3 Moos. 23:4. 4 Moos. 9:2. 28:16.

4. Seitsemänä päivänä älköön nähtäkö hapannutta taikinaa missään sinun maasi äärissä; ja lihasta, jota ensimmäisenä päivänä ehtoolla teurastetaan, ei pidä mitään jäämän ylitte yön huomeneksi.

2 Moos. 12:10. 34:25.

5. Et sinä saa teurastaa pääsiäis-uhriamissään sinun porteissasi, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa;

2 Aik. 35:1.

6. mutta siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitseva on nimensä asumasijaksi, siinä teurasta pääsiäiseksi illalla, kun aurinko on laskenut, sillä ajalla, kuin sinä Egyptistä läksit.

2 Aik. 6:10.

7. Ja kypsennä ja syö siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitseva on, ja palaja sitten huomenneltain ja mene majaasi.

8. Kuutena päivänä syö happamatonta; mutta seitsemäntenä päivänä on Herran, sinun Jumalasi, pääitösjuhla; älä silloin mitään työtä tee.

3 Moos. 23:8.

9. Lue itsellesi seitsemän viikkoa; aloita lukemaan ne seitsemän viikkoa siitä kuin sirppi eloon viedään.

10. Ja pidä viikkojuhla Herralle, sinun Jumalallesi, ja anna hyväntuhtoiset lahjasi kädestäsi, senjälkeen kuin Herra, sinun Jumalasi, sinulle siunannut on.

3 Moos. 23:16.

4 Moos. 28:26.

11. Ja iloitse Herran, sinun Jumalasi, edessä, sinä ja poikasi, tyttäresi, palvelijasi, piikasi, ja Leviläinen, joka on sinun porteissasi, ja muukalainen, ja orpo ja leski, jotka ovat keskelläsi, iloitse siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, on valitseva nimensä asumasijaksi.

12. Ja muista, että itse olet ollut orja Egyptissä, ja pidä ja tee nämä säännöt.

13. Lehtimajan juhlaa pidä seitsemän päivää, kun olet koonnut riikhestäsi ja vilnikuurnastasi.

3 Moos. 23:34.

14. Ja iloitse juhlanasi, sinä ja poikasi ja tyttäresi, palvelijasi, piikasi, Leviläinen, muukalainen, orpo ja leski, jotka ovat porteissasi.

15. Seitsemän päivää pidä juhlaa Herralle, sinun Jumalallesi, siinä paikassa, jonka Herra on valitseva; sillä Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikissa, mitä sinä kokoat, ja kaikessa kättesä töissä; sentähden iloitse.

16. Kolmasti vuodessa tulkoot kaikki miehenpuolesi näkyviin Herran, sinun Jumalasi, eteen siinä paikas-

sa, jonka hän on valitseva, happamattoman leivän juhlanan, viikkujuhlanan, ja lehtimäjän juhlanan; älköön yksikään tyhjin käsin esiintykö Herran eteen,

2 Moos. 23:17. 34:23.

3 Moos. 23:4 s. Syr. 35:8 s.

17. vaan jokainen lahjoinensa Herran, sinun Jumalasi, siunauksen jälkeen, jonka hän sinulle on antanut.

18. Tuomarit ja käskyläiset aseta itsellesi kaikkiin sinun porteihisi, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa sukukunnissasi, tuomitsemaan kansaa oikealla tuomiolla.

19. Älä käännä oikeutta, älä muodon mukaan katso, ja älä lahjoja ota; sillä lahjat sokaisevat toimellisten silmät ja kääntävät hurskasten asiat.

2 Moos. 23:6 s. 3 Moos. 19:15.

5 Moos. 1:17. San. 15:27.

20. Oikeutta, oikeutta noudattele, että eläisit ja omistaisit sen maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

21. Älä istuta itsellesi metsistöä, jonkun kaltaista puuta Herran, sinun Jumalasi, alttarin juureen, jonka itsellesi teet.

22. Älä pystytä itsellesi kuva-patsasta, jota Herra, sinun Jumalasi, vihaa.

3 Moos. 26:1.

17 Luku.

Epäjumalanpalveluksen rangaistus.

Tuomarit ja kuninkaat.

Älä uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, mitään nautaa tahi lammas-ta, jossa on joku virhe taikka vamma; sillä se on Herralle, sinun Jumalallesi, kauhistus.

3 Moos. 22:20 s.

5 Moos. 15:21. Mal. 1:8,13.

2. Jos jossakussa sinun porteistasi, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, tavataan joku mies tahi nainen, joka pahaa tekee Herran, sinun Jumalasi, silmiin edessä, rikkoen hänen liittonsa,

3. ja menee palvelemaan vieraita jumalia ja kumartaa niiltä, aurinkoa, kuuta tahi jotakuta taivaan joukosta, jota en minä ole käsenyt,

4. ja se sanotaan sinulle, ja sinä kuulet sen, niin tiedustele visusti, ja jos varmasti todeksi havaitaan, että senkaltainen kauhistus Israelis-sa on tehty,

5. niin vie se mies tahi nainen ulos, joka senkaltaisen pahuuden on tehnyt, portteihisi, ja kiviä hän kuoliaaksi.

6. Kahden tahi kolmen suun todistuksesta hän kuuletettakoon, joka kuoleman on ansainnut; mutta yh-

den suun todistuksesta älköön häntä kuuletettakoon. 4 Moos. 35:30. 5 Moos. 19:15. Mat. 18:16. Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

7. Todistajain käsi pitää ensimmäisenä oleman hänen päällensä tappamaan häntä; ja sitten koko kansan käsi; eroita pois paha keskeltäsi.

5 Moos. 13:9. 19:19.

8. Jos joku asia tuomittessasi näkyy sinusta hämäräksi, veren ja veren välillä, rikoksen ja rikoksen välillä, loukkauksen ja loukkauksen välillä, ja mitä riita-asioita onkaan sinun porteissasi, niin nouse ja mene siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitseva on,

5 Moos. 21:5.

2 Aik. 19:10 s.

9. ja tule pappien ja Leviläisten luo; ja sen luo, joka siihen aikaan on tuomari, ja kysy heiltä; ja sanovat sinulle tuomion sanan. Mal. 2:7.

10. Tee sen sanan jälkeen, jonka he sinulle julistavat, siinä paikassa, jonka Herra on valitseva, ja ota vaarin, että teet kaikki mitä he sinulle opettavat.

11. Sen lain jälkeen, jonka he opettavat sinulle, ja sen tuomion jälkeen, jonka he sanovat sinulle, pitää sinun tekemän, niin ettet siitä sanasta, jonka he sanovat sinulle, vilpistele, ei oikealle eikä vasemmalle.

12. Ja jos joku ylpeydestä ei ole kuuliainen papille, joka siellä seisoo Herran, sinun Jumalasi, palvelusta tekemässä, tahi tuomarille, sen miehen pitää kuoleman, ja ota sinä se paha Israelista pois,

13. että koko kansa sen kuulisi ja pelkäisi, eikä enää ylpiästi tekisi.

14. Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, omistaaksesi sitä ja asuaksesi siinä, ja sanot: „minä asetan kuninkaan itselleni, niinkuin kaikki kansat, jotka ympärilläni ovat,“ 1 Sam. 8:10.

15. niin aseta se kuninkaaksi itsellesi, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. Aseta veljistäsi kuningas itsellesi; ei sinä saa asettaa muukalaista, joka ei ole sinun veljesi.

16. Mutta älköön hän pitäkö monta hevosta, ja älköön viekö kansaa jälleen Egyptiin saadaksensa enemmän hevosta, sillä Herra sanoi teille: „älkääät enää tätä tietä palatko.“

1 Kun. 10:26, 28 s. Jes. 31:1 s.

17. Älköön hän myöskään ottako itsellensä monta vaimoa, ettei hänen sydämmensä luopuisi pois; älköönkä kootko itsellensä aivan paljon hopeata ja kultaa.

18. Ja kun hän istuu valtakuntansa istuimella, niin kirjoituttakoon itsel-

lensä tämän lain pappien, Leviläisten, hallussa olevan kirjan mukaan. 19. Se olkoon hänen tykönsä, ja hän lukekoon sitä koko elinaikansa, että hän oppisi pelkäämään Herraa, Jumalataansa, ja pitämään koko tämän lain sanat ja nämä säännöt, ja että hän tekisi niiden jälkeen,

Jos. 1:7 s.

20. niin ettei hän korottaisi sydäntänsä veljiensä ylitse, eikä myös käsikistä vilpistelisi, ei oikealle eikä vasemmalle puolelle, että hän päävänsä pidentäisi valtakunnassansa, hän ja hänen poikansa Israelissa.

18 Luku.

Pappien ja Leviläisten osa. Noitus ja taikaus. Väärät profetat.

Papeilla. Leviläisillä ja koko Levin sukukunnalla alkoon olko osaa eikä perintöä Israelissa. Herran uhria ja hänen perintönsä hesyökööt.

4 Moos. 18:20. 5 Moos. 10:9. 12:12. 14:27, 29.

1 Kor. 9:13.

2. Ei pidä hänellä perintöä c. eman veljiensä keskellä; sillä Herra on hänen perintönsä, niinkuin Hän on hänelle sanonut.

3. Ja tämä olkoon pappien oikeus kansalta ja niiltä, jotka uhraavat joko härjään tahi lampaan: papille annettakoon lapa, leukaluut ja sisällykset;

4. ja uutisen jyvistäsi, viinistäsi, öljystäsi, ja liemenet lampaistasi pitää sinun antaman hänelle.

5. Sillä Herra, sinun Jumalasi, on hänet valinnut kaikista sukunnistasi, että hän ja hänen poikunsa joka päivä seisoisivat ja palvelisivat Herran nimeen.

6. Kun Leviläinen tulee jostakusta portistasi, koko Israelista, jossa hän vieraana on, ja hän tulee koko sielunsa halusta siihen paikkaan, jonka Herra on valinnut,

7. niin palvelkoon hän Herran, Jumalansa, nimeen, niinkuin kaikki muutkin Leviläiset, hänen veljensä, jotka siellä seisovat Herran edessä.

8. Ja heidän kaikkien pitää saman verran osaa saaman syödäksensä, siitä huolimatta, mitä hänellä on vanhempainsa myödystä omaisuudesta.

9. Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä opi tekemään sen kansan kauhustusten jälkeen.

3 Moos. 18:26.

5 Moos. 12:29 s. 1 Kun. 14:24. 2 Kun. 16:3.

10. Alkoon yhtäkkään sinu seassasi löytykö, joka poikansa tahi tyttärensä käyttää tulen läpitse, tahi joka on

ennustaja, päivän valitsija, tietäjä tahi velho,

3 Moos. 18:21. 19:31. 20:6, 27.

1 Sam. 28:7 s.

11. tahi lumooja, tahi noita, tahi merkkien tulkitseja, tahi joka jotakin kuolleilta kysyy.

Jes. 8:19.

12. Sillä joka senkaltaisia tekee, on Herralle kauhistus, ja senkaltaisten kauhistusten tähden ajaa Herra, sinun Jumalasi, heidät ulos sinun edestäsi.

13. Sinun pitää oleman vilpítőn Herran, sinun Jumalasi, edessä.

14. Sillä nämä kansat, joiden maan sinä omistat, kuulevat päivän valitsijoita ja ennustajia; mutta ei ole Herra, sinun Jumalasi, sellaista sinulle sallinut.

15. Profetan sinun keskeltäsi, veljistäsi, minun kaltaiseni, herättää sinulle Herra, sinun Jumalasi, häntä kuulkaat.

Joh. 1:45. 5:39, 46. 6:14.

Ap. 1. 3:22. 7:37.

16. On oleva kaiken sen jälkeen, kuin sinä anoit Herralta, sinun Jumalaltasi, Horebissa kokouksen päivänä, sanoon: „en minä voi enää kuulla Herran, minun Jumalani, ääntä, enkä nähdä sitä suurta tulta, elten kuolisi.“

2 Moos. 20:19. 5 Moos. 5:23 s.

17. Ja Herra sanoi minulle: „he ovat oikein puhuneet;

18. Minä herätän heille Profetan heidän veljistänsä, sinun kaltaisesi, ja minä panen minun sanani hänen suuhunsa; hän puhuu heille kaikki, mitä minä hänelle käsken.

19. Ja jos joku ei kuule minun sanojani, joita hän minun nimeeni puhuu, niin minä sen häneltä vaadin.

20. Mutta jos joku profetta rohkenee puhua minun nimessäni sitä, jota minä en käskenyt hänen puhua, ja jos hän puhuu muiden jumalien nimeen, niin sen profetan pitää kuoleman.

5 Moos. 13:5. Jer. 14:15.

21. Jos sanot sydämmessäsi: „kuinka me tiedämme, mitä sanoja ei Herra ole puhunut?“

22. Kun profetta puhuu Herran nimeen, eikä siitä mitään tule, eikä niin tapahdu, niin ne ovat sanoja, joita ei Herra ole puhunut; se profetta on sen puhunut ylpeydestä; älä pelkää häntä.“

Jer. 28:9.

19 Luku.

Laki vapaakaupungeista, rajan siirtämisestä ja todistajista.

Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt pakanat, joiden maan Herra, sinun Jumalasi, sinulle an-

12a. ja sinä olet heidät ajanut ulos ja asettanut heidän kaupunkeihinsa ja huoneisiinsa, 2 Moos. 21:13 s. 4 Moos. 35:10 s. 5 Moos. 4:41 s. 12:29. Jos. 20:2 s.

2. niin eroita itsellesi kolme kaupunkia siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle omistettavaksi.

3. Ja valmista-tiet niihin, ja jaa kolmeen osaan maasi ääret, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa perinnöksi, että voi sinne paeta, joka miehentappajaksi tullut on.

4. Ja näin on miehentappajan laita, joka saa sinne paeta ja elää: joka tappaa lähimmäisensä tietämättä, eikä ennen vihannut häntä,

5. vaan niinkuin joku menisi metsään lähimmäisensä kanssa puita hakkaamaan, ja nostaisi käsin kirveensä hakkaamaan puuta maahan, ja kirves putoaisi varresta, ja sattuisi lähimmäiseensä, niin että tämä siiltä kuolisi; sellainen praetkoon yhteen näistä kaupungeista ja saakoon elää,

6. ettei verenkostaja ajaisi takaa miehentappajata, koska hänen sydämensä on katkera, ja saavuttaisi hänet, kun matka on pitkä, ja löisi hänet kuoliaaksi, vaikka ei hän kuoleman syytä ole tehnyt, sillä ei hän ennen vihannut häntä.

7. Sentähden käsen minä sinua, sanoen: „eroita itsellesi kolme kaupunkia.“

8. Ja jos Herra, sinun Jumalasi, maasi rajat levittää, niinkuin hän vannoi isillesi, ja antaa sinulle koko sen maan, jonka hän lupasi isillesi antaa, 5 Moos. 12:20.

9. jos muutoin pidät kaikki nämä käskyt, ja teet sen jälkeen kuin minä sinulle tänäpäinä käsen, että rakastat Herraa, sinun Jumalatasi, ja vaellat hänen teissänsä koko elinäkasi, niin lisää vielä kolme kaupunkia niihin kolmeen, Jos. 20:7.

10. ettei viatonta verta vuodatettaisi sinun maassasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa perinnöksi, ja veren vika tulisi sinun päällesi.

11. Mutta jos joku vihaa lähimmäistänsä ja väijyy häntä ja karkaa hänen päällensä ja tappaa hänet, ja se pakenee yhteen niistä kaupungeista, 4 Moos. 35:20 s.

12. niin vanhimmat hänen kaupungistansa lähettäköt sinne sanan, ja tuokoot hänet sieltä, ja antakoot hänet verenkostajan käsiin, että hän kuolisi. 1 Moos. 9:6. 2 Moos. 21:12, 14.

13. Älköön silmäsi säälikö häntä, ja ota pois viattoman veren syy Israelista, että menestyisit.

14. Älä siirrä lähimmäisesi rajaa, jonka edeltäjät panneet ovat sinun perintöksi, jonka perit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa omistettavaksi. 5 Moos. 27:17. San. 22:28. 28:10.

15. Älköön yksi todistaja yksinünsä astuko ketään vastaan jostakusta pahasta teosta ja synnistä, mikä ikänä paha teko se olisi, joka tehdään; mutta kahden tahi kolmen todistajan suun kautta on joka asia vahvistettava. 4 Moos. 35:30. 5 Moos. 17:6 s. Matt. 18:16. Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

16. Jos väärä todistaja nousee jostakuta vastaan ja todistaa synnistä häntä vastaan,

17. niin molemmat miehet, jotka riitelevät, seisokoot Herran edessä, pappien ja tuomarein edessä, jotka siihen aikaan ovat, 5 Moos. 17:9.

18. ja tuomarit visusti tutkistelkoot sitä; ja katso, jos todistaja on väärä todistaja, ja todistaa väärin veljeänsä vastaan,

19. niin tehköt hänelle, niinkuin hän n koi tehdä veljellensä; ja eroita paha pois luotasi, San. 19:5.

20. että muut sen kuulisivat ja pelkäisivät, eivätkä tekisi enää senkaltaista pahaa teidän seassanne.

21. Älköön silmäsi säälikö häntä; henki hengestä, silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta. 2 Moos. 21:23. 3 Moos. 24:20. Matt. 5:38.

20 Luku.

Sotalakeja.

Kun menet sotaan vihollisiasi vastaan, ja näet hevoset ja vaunut, ja kansan, joka on suurempi sinua, niin älä pelkää heitä; sillä Herra, sinun Jumalasi, joka sinut johdatti ulos Egyptin maasta, on sinun kansasi. Jos. 8:1.

2. Ja kun lähdette taisteluun, niin astukoon pappi edes ja puhukoon kansalle,

3. ja sanokoon heille: „kuule, Israel! te menette tänäpäinä sotaan teidän vihollisianne vastaan; älköön sydämmenne pehmetkö, älkää peijätkö, älkää väviskö, älkää hämmästykö heidän edessänsä,

4. sillä Herra, teidän Jumalanne, käy teidän kanssanne, sotimaan teidän edestäänne vihollisianne vastaan, ja auttaa teitä.“

5. Ja päämiehet puhutelkoot kansaa, ja sanokoot: „joka uuden huoneen on rakentanut, eikä siinä vielä ruvennut asumaan, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän

kuolisi sodassa, ja joku toinen omistaisi sen. Neh. 12:27. Ps. 30:1. 1 Makk. 3:56.

6. Ja jos joku on istuttanut viinimäen, eikä siitä vielä mitään hedelmää ole saanut, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa, ja toinen korjaisi ensimmäiset hedelmät; 5 Moos. 19:23 s. 5 Moos. 28:30

7. Ja jos joku on vaimon kihlannut, eikä vielä ole ottanut häntä tykönsä, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän kuolisi sodassa, ja toinen naisei hänet " 5 Moos. 24:5.

8. Ja päämiehet vielä puhukoot kansalle ja sanokoot: „joka on pelkuri ja arkasydämmäinen, hän menköön pois ja palatkoon kotiansa, ettei hän saattaisi veljiensä sydämiä pelkuriksi, niinkuin hänen sydämensä on.“ Tuom. 7:3.

9. Ja sittekuin päämiehet ovat loppellaneet puheensa kansalle, niin he asettakoot sotajoukon ylimmäiset ensimmäiseksi kansan eteen.

10. Kun menet jonkun kaupungin eteen, sotimaan sitä vastaan, niin taritse heille rauhaa

11. Ja jos se sinua rauhallisesti vastaa ja avaa sinulle, niin olkoon kaikki kansa, joka siinä on, sinulle verolinen ja palvelkoon sinua.

12. Mutta jos ei se tee rauhaa sinun kanssasi, vaan sotii sinua vastaan, niin piiritä se.

13. Ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, niin lyö kuoliaaksi kaikki miehenpuoli miekan terällä.

14. Mutta vaimot, lapset ja eläimet, ja kaikki mitä kaupungissa on, ja kaikki saalis ota itsellesi, ja syö vihollistesi saalista, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle. Jos. 9:2.

15. Ja tee niin jokaiselle kaupungille, joka sinusta on aivan kaukana, eikä ole näiden kansain kaupunkreja 16. Mutta näiden kansain kaupungeista, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle perimiseksi antaa, älä jätä elämään yhtäkään henkeä;

17. vaan hukuta ne peräti: nimitään Heiläiset, Amorilaiset, Kanaanilaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset, niinkuin Herra, sinun Jumalasi, sinulle on käsenkenyt; 2 Moos. 23:32. 34:12. 5 Moos. 17:2. Jos. 10:14. 11:11 s. 23:12.

18. etteivät he opettaisi teitä tekemään kaikkia niitä kauhistuksia, joita he tekivät jumalillensa, ja ettette tekisi syntiä Herraa, teidän Jumalanne vastaan.

19. Jos sinä olet kauan piirittänyt

jonkun kaupungin, jota vastaan sinä sodit valloittaaksesi sitä, niin älä hävitä sen puuta, äläkä kirveellä raiskaa niitä; sillä sinä saat niistä syödä, sentähden älä hakkaa niitä maahan, sillä metsän puut eivät ole ihmisiä, joita sinun tulee piirittää.

20. Vuun ne puut, joista tiedät, ettei ne ole syötäviä, hävitä ja hukkaa maahan, ja rakenna varustus kaupunkia vastaan, jonka kanssa sinä sodit, siksikuin se kukistuu. Jer. 6:8.

21 Luku.

Salamurhasta. Sodassa vangitun vaimon naimisista. Esiköisen perintöosasta. Hirretyn maahan panemisesta.

Jos siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinun omaksesi antaa, löydetään murhattu makaavana kedolla, eikä tiedetä, kuka hänet tappoi,

2. niin käykööt ulos vanhimpasi ja tuomarisi, ja mitatkoot matka sen tapetun luota kaupunkeihin, jotka tapetun ympärillä ovat.

3. Joka kaupunki tapettua lähin on, sen vanhimmat ottakoot karjasta nuoren lehmän, jolla ei ole työtä tehty, ja joka ei ole iken alla ollut,

4. ja kaupungin vanhimmat talutakoot sen nuoren lehmän laaksoon, jossa juoksevaa vettä on, ja jonka pohjaa ei kynnetä eikä kylveltä, ja leikatkoot lehmän kaulan siinä ojan varrella

5. Ja papit, Levin pojat, käykööt edes, sillä Herra, sinun Jumalasi, on heidät valinnut pulvelemaan häntä, ja siunaamaan Herran nimeen; ja heidän sanunsa jälkeen pitää kaikki riidat ja kaikki hengen vahingot päätettämän. 5 Moos. 10:3. 17:8 s.

6. Ja kaikki vanhimmat siitä kaupungista, joka tapettua lähinnä on, peskööt kätensä nuoren lehmän päällä, jonka kaula ojan varrella leikkattiin,

7. ja he vastatkoot, ja sanokoot: „ei meidän kätemme tätä verta vuodattaneet, eikä silmämme sitä nähneet;

8. Ole armollinen kansallesi Israelille, jonka sinä, Herra, pelastit, ja älä tätä viatonta verta anna tulla sinun kansasi Israelin päälle;“ ja niin he ovat sovitetut siitä verestä.

9. Ja niin sinä eroitit tyköäsi viatoman veren syyn, kun teet sen, mikä oikia on Herran silmissä.

10. Kun menet sotaan vihollisiasi vastaan, ja Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, ja sinä viet heitä vankina pois,

11. ja näet vankien seassa kauniin naisen, ja miellyt häneen ja tahdot ottaa hänet vaimoksesi,

12. niin vie hän huoneesesi, ja anna hänen keritä hiuksensa ja leikata kyntensä,

13. ja riisua vaatteensa, joissa hän vangittiin, ja anna hänen istua sinun huoneessasi, ja itkeä kuukauden isänsä ja äitiänsä; mene sitten hänen tykönsä ja ole hänen miehensä, ja hän olkoon sinun vaimosi.

14. Ja jos tapahtuu, ettei hän sinulle kelpaa, niin anna hänen mennä kuhunka hän tahtoo; mutta älä suinkaakaan myö häntä rahaan, älä myöskään pidä häntä orjanasi, sillä sinä alensit hänen.

15. Jos jollakin miehellä on kaksi vaimoa, yksi jota hän rakastaa, ja toinen, jota hän vihaa, ja ne synnyttävät hänelle lapsia, sekä se, jota hän rakastaa, että se, jota hän vihaa, mutta esikoinen on sen, jota hän vihaa;

16. ja aika tulee, että hän lastensa välillä jakaa tavaransa perinnöksi, niin ei hän saa tehdä sen rakkaamman poikaan esikoiseksensa sen vihattavan esikoisen eteen;

17. vaan hänen pitää tunnustaman sen vihattavan pojan esikoiseksensa, niin että hän antaa hänelle kaksinkertaisesti kaikista niistä, mitä hänelle löydetään; sillä se on hänen ensimmäinen voimansa, ja hänelle tulee esikoisen oikeus. 1 Moos. 49:3. 1 Aik. 5:1.

18. Jos jollakin on pahatapainen ja kovakorvainen poika, joka ei kuule isänsä ja äitinsä ääntä, eikä tottele heitä, kun he häntä kurittavat,

19. niin ottakoot hänen isänsä ja äitinsä hänet kiinni, ja vieköt kaupunkinsa vanhimpien luo, portin eteen,

20. ja sanokoot kaupunkinsa vanhimmille: „tämä meidän poikamme on pahatapainen ja kovakorvainen, eikä tottele meidän ääntämme, ja on syömäri ja juomari;“

21. ja kaikki kaupungin kansa kiivittäköön hänet kuoliaaksi; ja niin sinä eroit pahan tyköäsi, että koko Israel sen kuulis ja pelkäisi.

22. Jos joku on tehnyt jonkun synnin, joku kuoleman on ansainnut, ja hän kuuletetaan ja ripustetaan puuhun,

23. niin ei saa hänen ruumistansa yötä pitää puussa, vaan haudatkaat hän kohta sinä päivänä; sillä se, joka puussa riippuu, on Jumalan kirous, ettei saastuttaisi sinun maata-

si, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle perimiseksi antaa. Gal. 3:13.

22 Luku.

Säälliväisyydestä eläimiä kohtaan.
Huoruuden rangaistuksesta y. m.

Jos näet veljesi härjään tahi lamppaaneksyneen, niin älä käännä itsesi pois, vaan vie ne jälleen veljellesi. 2 Moos. 23:4.

2. Jollei veljesi ole sinua läsnä etkä sinä häntä tunne, niin ota se sinun huoneesesi, ja olkoon se luonasi siksi kuin veljesi etsii sitä, ja niin anna se hänelle jälleensä.

3. Niin tee myö hänen aasinsa suhteen, hänen vaatteensa ja kaikkinaisen kadonneen suhteen, joka veljeltäsi kadonnut on, ja sinä sen löysit; älä vetäydy siitä pois.

4. Jos näet veljesi aasin tahi härjään langenneena tiellä, niin älä käännä itsesi pois heistä; vaan auta ne joudukkaasti ylös hänen kansansa.

Matt. 12:11. Luuk. 13:15. 14:5.

5. Nainen ei saa miehen asetta kantaa, eikä mies saa pukaa yllensä vaimon vaatteita; sillä joka sen tekee, on Herralle, sinun Jumalallesi, kauhistus.

6. Jos löydät linnun pesän tiellä puusta tahi muusta, ja siinä on pojat tahi munat, ja emä istuu poikainensa tahi munain päällä, niin älä ota emää poikainensa;

7. vaan päästä emä pois, ja ota pojat itsellesi; että menestyisit ja kauan eläisit.

8. Kun rakennat uutta huonetta, niin tee käsipuut ympäri kattosi päälle, ettei veren vikaan saattaisi huoneesesi, jos joku sieltä putoaisi.

9. Älä kylvä viinimäkeesi moninaisia siemeniä, ettei saastuttaisi siemenesi kokousta, jonka kylvänyt olet, sekä viinimäen tuloa. 3 Moos. 19:19.

10. Älä kynnä härjällä ja aasilla yhdessä.

11. Älä pue sitä vaatetta yllesi, joka villaisesta ja liiniaisesta yhdessä kudottu on.

12. Tee itsellesi tupsut vaatteesi neljään kulmaan, jolla olet puettettu.

4 Moos. 15:38. Matt. 23:5.

13. Jos joku mies on nainut vaimon, ja on mennyt hänen tykönsä, ja rupeaa vihaamaan häntä,

14. ja soimaa häntä johonkuhun häpiään vikapääksi, ja saattaa hänestä pahan sanoman, sanoen: „minä otin tämän vaimokseni, ja menin hänen tykönsä, enkä löytänyt häntä neitseeksi;“

15. niin vaimon isä ja äiti ottakoot hänet, ja luokoot vaimon neitsyyden merkki edes, ja näyttäkööt vanhimille kaupungin portissa.

16. Ja vaimon isä sanokoon vanhimmille: „minä annoin tälle miehelle minun tyttärenti vaimoksi, ja nyt hän vihaa häntä;

17. ja katso, hän soimaa häntä häpällisiin asioihin vikapääksi, ja sanoo: „en minä löytänyt sinun tyttäresi neitseeksi.“ Ja katso, tämä on minun tyttärenti neitsyyden merkki.“ Ja levittäkööt vaatteen kaupungin vanhimpien eteen.

18. Niin kaupungin vanhimmat otakoot sen miehen, ja rangauskoot häntä,

19. ja sakoittakoot häntä sataan hopiasikliin, ja antakoot ne sen nuoren vaimon isälle, että hän häpäisi neitseensä Israelissa; ja hän pitäköön häntä vaimonansa, eikä saa häntä hyljätä kaikkena elinaikansa.

20. Mutta jos se losi on, ettei vaimo löydetty neitseeksi,

21. niin vietäköön vaimo isänsä huoneen oven eteen, ja kaupungin kansa kivittäköön hänet kuoliaksi, että hän teki ilkeyden Israelissa, kun hän salavuoreudessa makasi isänsä huoneessa; ja niin sinä pahan pois tyköäsi eroitat.

22. Jos joku löydetään maanneen vaimon tykönä, jolla aviomies on, niin pitää molempain kuoleman, sekä mies, että vaimo, jonka tykönä hän makasi; ja niin pahuus oletaan pois Israelista. 3 Moos. 20:10.

23. Jos neitsyt on miehelle kihlattu, ja toinen tapaa hänet kaupungissa, ja makaa hänen,

24. niin pitää ne molemmat vietämän kaupungin porttiin, ja molemmat kiviltettämän kuoliaksi, tyttö, koska hän ei huutanut, sillä hän oli kaupungissa, mies, koska hän lähimmäisensä vaimon häpäisi; ja niin sinä eroitat pahan tyköäsi.

25. Jos joku tapaa kihlatun tytön kedolla, ryöväää ja makaa hänen, niin mies pitää yksin tapettaman, joka makasi hänen;

26. mutta tytölle ei sinun pidä mitään tekemän; sillä ei tyttö yhtään kuoleman syntiä tehnyt, vaan niinkuin joku karkaisi lähimmäistänsä vastaan ja löisi hänet kuoliaksi, niin on myös tämä asia.

27. Sillä hän tapasi hänet kedolla; kihlattu tyttö huusi, vaan ei ollut hänellä auttajata.

28. Jos joku kohtaa neitseen, joka ei ole kihlattu, ja ottaa hänen kiin-

ni ja makaa hänen, ja he niin lavataan,

29. niin se, joka hänen makasi, antakoon tytön isälle viisikymmentä hopiasikliä, ja ottakoon sen tytön vaimokseen, koska hän on alentanut hänen; ei hän saa hyljätä häntä kaikkena elinaikansa. 2 Moos. 22:16.

30. Ei yksikään saa ottaa isänsä vaimoa, eikä paljastaan isänsä vuodelta. 8 Moos. 18:8. 20:11. 5 Moos. 27:20.

23 Luku.

Puhtaasta elämästä Herran seurakunnassa. Porttojen paikka. Koron ottamisen kierto, y. m.

Raajarikko ja kuohittu älkööt tulko Herran seurakuntaan.

2. Ei saa myöskään äpärä tulla Herran seurakuntaan; ei kymmenenteen polveenkaan asti pidä jonkun heistä Herran seurakuntaan tuleman.

3. Ammonilaiset ja Moabilaiset eivät saa tulla Herran seurakuntaan, ei kymmenenteenkään polveen asti, eikä ikänä tulla Herran seurakuntaan, Neb. 13:1.

4. sentähden etteivät he kohdanneet teitä tiellä leivällä ja vedellä, kun te läksitte Egyptistä, ja että he palkkasivat sinua vastaan Bileamin, Beorin pojan, Mesopotamian Peltorista, kiroomaan sinua. 4 Moos. 22:5. Jos. 24:9.

5. Mutta Herra, sinun Jumalasi, ei kuullut Bileamia, vaan Herra, sinun Jumalasi, muutti sinulle kirouksen siunaukseksi; sillä Herra, sinun Jumalasi, rakasti sinua. 4 Moos. 22:9. 6.

6. Älä koskaan elinaikanasi pyydä heille rauhaa tahi jotakin hyvää.

7. Edomilaista älä kauhistu; sillä hän on sinun veljesi. Älä myös Egyptiläistä kauhistu; sillä sinä olit muukalainen hänen maassansa. 1 Moos. 25:26.

8. Ne lapset, jotka heistä syntyvät kolmannessa polvessa, tulko Herran seurakuntaan.

9. Kun lähdet leiristäsi vihollistasi vastaan, kavahda itseäsi kaikkinaisesta pahasta.

10. Jos joku on teidän seassanne, joka ei ole puhdas, koska hänelle yöllä jotakin tapahtunut on; hänen pitää menemän ulos leiristä, eikä saa tulla leiriin, 3 Moos. 15:16.

11. ja hänen pitää ehtoona itsensä vedellä pesemän, ja sittekuin aurinko laskenut on, palatkoon leiriin.

12. Ulkona leiristä olkoon sinulla paikka, johonka menet tarpeillesi.

13. Olkoon sinulla pieni kalikka yölläsi, ja kun menet ulos tarpeil-

lesi, kaiva sillä, ja istuttuasi peitit saastaisuutesi.

14. Sillä Herra, sinun Jumalasi, vaeltaa leirisi läpitse pelastamaan sinua, ja antamaan vihollisesi sinun eteesi, sentähden pitää sinun leirisi pyhä oleman, ettei hän mitään häpeällistä näkisi sinussa, ja kääntyisi pois sinusta.

15. Älä isännän haltuun anna sitä orjaa, joka häneltä sinun tykösi karjannut on.

16. Hän olkoon luonasi, sinun keskelläsi siinä paikassa, joka hänelle kelpaa, jossakussa sinun pottissasi, niinkuin hän hyväksi näkee; älä sorra häntä.

17. Ei pidä yhtäkään porttoa oleman Israelin lasten tyärtien seassa, eikä yhtään huorintekijätä Israelin poikain seassa.

18. Älä kannna porton palkkaa eikä koiran hintaa Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen jostakusta lupauksesta; sillä ne molemmat ovat Herralle, sinun Jumalallesi, kauhistus.

19. Älä korkoa ota veljeltäsi rahasta, ruoka-aineista tahi muusta, josta korko otetaan. 2 Moos. 22:25. 3 Moos. 25:36 s. Neh. 5:7. Ps. 115:5. Luuk. 6:35.

20. Muukalaiselta ota korko, mutta älä veljeltäsi, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa yrityksissäsi siinä maassa, johonka menet omistamaan sitä.

21. Jos Herralle, sinun Jumalallesi, lupauksen lupaat, niin älä viivytä maksaa sitä; sillä Herra, sinun Jumalasi, on sen totisesti vaativa sinulta, ja se on sinulle synti. 3 Moos. 27:2. 4 Moos. 30:3. Saarn. 5:4.

22. Vaan jollet sinä lupaa, niin ei se tule sinulle synniksi.

23. Pidä se, mitä huuliltasi on käynyt ulos, ja tee, niinkuin sinä Herralle, sinun Jumalallesi, vapaaehtoisesti olet luvannut, minkä suullasi puhunut olet.

24. Kun menet lähimmäisesi viinimäkeen, niin saat syödä viinimarjoja niin paljon kuin haluttaa, että tulet ravituksi; mutta älä pane mitään astiaasi.

25. Kun menet lähimmäisesi laihoon, niin saat kaikoa tähkäpäitä kädelläsi, mutta älä sirpillä lähimmäisesi laihoa niitä. Matt. 12:1. Mark. 7:23. Luuk. 6:1.

24 Luku.

Erokirja. Spitaal. Pantti. Köyhäin hoitaminen y. m.

Jos joku ottaa vaimon avioksensa, ja tapahtuu, ettei hän sitten löy-

dä armoa hänen silmänsä edessä, koska hän on löytänyt jonkun häpiän hänessä, niin kirjoittakoon hänelle erokirjan, ja antakoon sen hänen käteensä, ja laskekoon menemään huoneestansa pois. Matt. 5:31. 19:7. Mark. 10:4.

2. Jos se vaimo, sittenkuin hän hänen huoneestansa lähtenyt on, menee pois ja tulee jonkun toisen miehen vaimoksi,

3. ja taas se toinen mies rupeaa häntä vihaamaan, ja kirjoittaa hänelle erokirjan, ja antaa hänen käteensä, ja laskee hänen huoneestansa pois; tahi jos se toinen mies, joka hänet vaimoksensa otti, kuolee, —

4. niin hänen ensimmäinen miehensä, joka antoi hänen mennä pois, ei saa häntä jälleen ottaa vaimokseen, sittekuin hän tuli saastaiseksi. Sillä se on kauhistus Herran edessä; ja älä saastuta sitä maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perinnöksi. Jer. 3:1.

5. Jos joku on äskettäin vaimon nainut, ei hänen tarvitse mennä sotaan, eikä pidä hänen päällensä mitään rasitusta pantaman; vaan olkoon vapaana huoneessansa ajastajapäivät, että hän saisi iloita vaimonsa kanssa, jonka hän nainut on. 5 Moos. 20:7.

6. Ei saa kukaan molempia myllynkiviä, eikä päällis-kiveäkään keltään pantiksi ottaa; sillä se olisi ottaa hengen pantiksi.

7. Jos joku tavataan, joka jonkun veljistänsä, Israelin lapsista, varastaa, ja pitää häntä orjana taikka myö hänet, sen varkaan pitää kuoleman; että eroittaisit pahan luotasi. 2 Moos. 21:16. 1 Tim. 1:10.

8. Karta spitaalitautia, että visusti teet ja pidät kaikki, mitä Leviläiset ja papit opettavat sinulle; mitä minä heille käskin, se pitääkää ja sen jälkeen tehkää. 3 Moos. 13:2 s. 14:3.

9. Muista, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki Mirjamille, tiellä, kuin te Egyptistä läksitte. 4 Moos. 12:10.

10. Ja kun jotakin lainaat lähimmäisesllesi, älä mene hänen huoneessansa panttia ottamaan,

11. vaan selso ulkona, ja se, jolle lainasit, kantakoon itse pantin sinulle ulos.

12. Vaan jos hän on köyhä, älä mene maata hänen pantillaansa,

13. vaan anna pantti takaisin hänelle jälleen ennen auringon laske-
maa, että hän makaisi vaatteissansa ja siunaisi sinua; ja se luetaan sinulle vanhurskaudeksi Herran, sinun Jumalasi, edessä. 2 Moos. 22:26.

14. Älä tee vääryyttä köyhälle ja tarvitsevalle päivämiehelle, joko hän on sinun veljensä, tahi muukalainen, joka on sinun maallasi, sinun porteissasi; 3 Moos. 19:13. Mal. 3:5.

15. Vaan maksa hänelle palkkansa sinä päivänä, ennen auringon laskemaa; sillä hän on köyhä, ja sitä hän halajaa; ettei hän huutaisi Herran tykö sinun tähtesi, ja se luettaisiin sinulle synniksi.

16. Ei pidä isän kuoleman lasten lähdän, eikä myös lasten isäinsä tähden; mutta kunkin pitää kuoleman oman syntinsä tähden. 2 Kun. 14:6. 2 Aik. 25:4. Jer. 31:30. Hes. 18:20.

17. Älä käännä muukalaisen eikä orvon oikeutta; älä myöskään leskeltä ota vaatteita pantiksi;

2 Moos. 22:21 s. 23:9. 5 Moos. 27:19. Jes. 1:17. Jer. 5:23. Hes. 22:29. Sak. 7:9 s.

18. Vaan muista, että sinäkin olit orja Egyptissä, ja Herra, sinun Jumalasi, sieltä sinut johdatti; sentähden minä sinua käsken näitä tekemään. 5 Moos. 15:15.

19. Kun pelloltasi elon leikkaat, ja lyhde sinulta sinne unhohtuu, älä palaja sitä ottamaan, vaan olkoon se muukalaisen, orvon ja lesken oma, että Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikissa sinun kättesi töissä. 3 Moos. 19:9 s. 23:22.

20. Kun olet poiminut öljypuusi hedelmät, niin älä sitä uudelleen varista; vaan se jääköön muukalaiselle, orvolle ja leskelle omaksi.

21. Koska viinimäkesi korjannut olet, älä uudelleen jääneitä hae; vaan ne pitää muukalaisen, orvon ja lesken omat oleman.

22. Ja muista, että olet orja ollut Egyptin maalla; sentähden käsken minä sinua näitä tekemään.

25 Luku.

Oikeuden tuomioista. Veljen nimen herättämisestä. Mitosta, y. m.

Jos riita on miesten välillä, niin tulokot oikeuden eteen, ja tuomittakoon niiden välillä; ja tuomittakoon hurskas hurskaaksi, ja syyllinen syylliseksi.

2. Ja jos syyllinen on ansainnut haavoja, niin käsketään tuomari laskea hänen maahan, ja antakoon nähtensä lyödä häntä, senjälkeen kuin hänen pahatekonsa on, luvun mukaan.

3. Neljäkymmentä kertaa saa häntä lyödä, eikä enempää, ettei häntä ylönpalttisesti lyötäisi, ja sinun veljesi turmeltuisi silmäisi edessä. 2 Kor. 11:24.

4. Älä sido kiinni riittä tappavau härjän suuta. 1 Kor. 9:9. 1 Tim. 5:18.

5. Kun veljekset asuvat yhdessä, ja yksi heistä kuolee lapsitona, niin ei saa sen kuolleen veljen vaimo ottaa muukalaista miestä toistesta suvusta; vaan hänen miehensä veli menköön hänen tykönsä ja ottakoon veljensä sijassa hänet avioksensa.

Ruut. 4:5 s. Matt. 22:24. Mark. 12:19.

Luuk. 20:28.

6. Ja ensimmäinen poika, jonka hän synnyttää, nimitettäköön sen kuolleen veljen nimeltä, ettei hänen nimensä peräti häviöisi Israelista.

7. Jos ei se mies tahdo ottaa veljensä vaimoa, niin menköön hänen veljensä vaimo porttiin vanhimpien eteen, ja sanokoon: „minun kytyni ei tahdo herättää veljellensä nimeä Israelissa, eikä tahdo minua kytylain mukaan naida.“ Ruut. 4:4 ss.

8. Niin kaupungin vanhimmat kutsuttakoot hänet edes, ja puhukoot hänen kanssansa. Ja jos hän siinä pysyy ja sanoo: „en minä tahdo ottaa häntä.“

9. niin hänen natonsa astukoon hänen tykönsä vanhimpien nähden, ja riisukoon kengän hänen jalastansa, ja sylkeköön hänen kasvoihinsa, ja vastatkoon häntä, sanoen: „näin jokaiselle pitää tehtävän, kuin ei veljensä huonetta rakenna.“

10. ja hänen nimensä olkoon Israelissa: „paljasjalan huone.“

11. Jos kaksi miestä keskenänsä tappelevat, ja toisen vaimo tulee pelastamaan miestänsä sen kädestä, joka häntä lyö, ja ojentaa kätensä ja tarttuu hänen häpyynsä,

12. niin hakkaa hänen kätensä poikki; älköön silmäsi säälikö häntä.

13. Älä pidä kahtalaista vaakaa säkissäsi, suurempaa ja pienempää;

3 Moos. 19:35 s. San. 20:23. Hes. 45:10.

14. Älä myöskään pidä huoneessasi kahtalaista efa-mittaa, suurempaa ja pienempää.

15. Mutta sinulla pitää oleman täysi ja oikein vaaka, ja täysi ja oikein mitta, että olisit pitkäikäinen siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

16. Sillä jokainen, joka näitä tekee, on Herralle, sinun Jumalallesi, kauhistus, kaikki, jotka vääryyttä tekevät. San. 11:1.

17. Muista mitä Amalekilaiset tekivät sinua vastaan tiellä, kun Egyptistä läksit,

18. kuinka he kohtasivat sinua tiellä, ja löivät sinun jälkijoukosi, kaikki ne, jotka heikommat olivat

ja jälinnä kävivät, koska väsyksissä ja nääntyneenä olit; ja he eivät Jumalata peljänneet. 2 Moos. 17:8.

19. Sentähden kun Herra, sinun Jumalasi, antaa sinun saada leyon kaitilla vihamiehiltäsi, jotka ympärilläsi ovat siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa perinnöksi sinulle, omisteltavaksesi, niin sinun pitää peräti hävittämän Amalekilaisen muiston taivaan alta. Älä sitä unhot. 1 Sam. 15:2 s. 1 Aik. 4:43.

26 Luku.

Ensimmäiset hedelmät. Kymmenesten vuosi.

Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle perinnöksi antaa, ja sinä sen omistat ja asut siinä,

2. niin ota kaikkinaisten sinun maasi kasvujuen ensimmäisiä hedelmiä, joita kokoat maasta, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, ja pane koriin, ja mene siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee hänen nimensä asumasi sijaksi, 2 Moos. 23:19. 34:26. 3 Moos. 23:10 s. 4 Moos. 15:18 s. 5 Moos. 16:10.

3. ja mene papin tykö, joka siihen aikaan on, ja sano hänelle: „minä tunnustan tänäpäpä Herran, sinun Jumalasi, edessä, että minä olen tullut siihen maahan, jonka Herra, meidän isillemme vannoi meille antaaksensa.“

4. Ja pappi ottakoon korin kädestäsi, ja laskekoon sen maahan, Herran; sinun Jumalasi, alttarin eteen.

5. Niin lausu sinä, ja sano Herran, sinun Jumalasi, edessä: „minun isäni oli kuljeksiva Syyrialainen, ja meni Egyptiin vähällä joukolla, ja oli siellä muukalaisena, ja hän tuli siellä suureksi, väkeväksi ja monilukuiseksi kansaksi. 1 Moos. 11:31. 46:5 s. 2 Moos. 1:1 s.

6. Mutta Egyptiläiset ahdistivat ja valvasivat meitä, ja panivat kovan orjuuden meidän päällemme.

7. Niin me huusimme Herran, meidän isämme Jumalan, tykö, ja Herra kuuli meidän äänemme, ja katsoi meidän tuskaamme, työtämme ja ahdistustamme. 2 Moos. 2:23 s.

8. Ja Herra vei meidät ulos Egyptistä voimallisella kädellä, ja ojentulla käsivarrella, suuren peljätysten, merkkein ja ihmeitten kautta,

9. ja johdatti meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.

10. Ja nyt, katso, minä kannan tässä maan ensimmäisiä hedelmiä, jotka sinä, Herra, minulle annoit.“ Ja niin pane ne, Herran, sinun Jumalasi, eteen, ja kumarra Herran, sinun Jumalasi, edessä,

11. ja ole iloinen kaikesta hyvästä, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle ja sinun huoneellesi antoi, sinä ja Leviläinen ja muukalainen, joka sinun keskelläsi on.

12. Kun olet maksanut kaikki vuodontulosi kymmenekset kolmantena vuonna, joka on kymmenesten vuosi, niin anna Leviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, että he söisivät porteissasi ja ravittaisiin; 3 Moos. 27:30. 5 Moos. 14:28 s.

13. ja sano Herran, sinun Jumalasi, edessä: „minä olen eroittanut huoneestani sen, mikä pyhitetty on, ja annoin Leviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, kaiken sinun käsikysyjälkeen, jonka sinä minulle käsenyt olet; ja minä hurailut sinun käsikyistäsi, enkä niitä unhotanut.“

14. En minä siitä syönyt surussani, enkä ottanut siitä saataisena ollessani, en myös niistä mitään antanut kuolleille; minä olen ollut Herran, minun Jumalani, äänelle kuullainen, ja tehnyt kaiken sen, minkä sinä minulle käsenyt olet.

15. Katsahda tänne pyhästä asumasi sijastasi taivaasta, ja sinuaa sinun kansaasi Israelia ja sitä maata, jonka sinä meille antanut olet, niin kuin sinä vannoit meidän isillemme, sitä maata, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa.“ Jes. 63:15.

16. Tänäpäpä Herra, sinun Jumalasi, käskää sinua tekemään näiden sääntöjen ja oikeuksien mukaan, niin että pidät ne ja teet niiden mukaan kaikesta sydämmestäsi ja kaikesta sielustasi.

17. Herralta olet sinä sen lupauksen ottanut tänäpäpä, että hän on oleva sinun Jumalasi, jos tahdot vaeltaa hänen teissänsä, ja pitää hänen sääntönsä, käskyänsä ja oikeutensa, ja olla kuullainen hänen äänellensä.

18. Ja Herra on sinulta tänäpäpä lupauksen ottanut, että sinun pitää oleman hänen oma kansansa, niin kuin hän sinulle on puhunut, että pidät kaikki hänen käskyänsä; 2 Moos. 19:5. 5 Moos. 7:6. 14:2.

19. ja hän korottaa sinut kaikkein kansain ylitse, jotka hän tehnyt on, ylistykseksi, kiitokseksi ja kunniaksi, että olisit Herralle, sinun Juma-

lallsi, pyhä kansa, niinkuin hän sanonut on. 5 Moos. 28:1. Jer. 13:11. 33:9. 3ef. 3:19 s.

27 Luku.

Lain mulstokivet. Gerisimin ja Ebalin vuoret.

Ja Mooses ja vanhimmat Israelista käskivät kansaa, ja sanoivat „pitäkäätkä kaikki ne käskyt, jotka minä tänäpäniä teille käsen.

2. Ja sinä päivänä kun te menette Jordanin ylitse siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin pystytää suuret kivet, ja sivua ne kalkilla. Jos. 8:30 s.

3. Ja kun olet ylitse päässyt, niin kirjoita niihin kaikki nämä lain sanat, että tulisit siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, siihen maahan, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa, niinkuin Herra, sinun isäsi Jumala, sanoi sinulle.

4. Kun te siis olette menneet Jordanin ylitse, niin pystyttäkäätkä ne kivet, joista minä teille tänäpäniä käsen, Ebalin vuorelle, ja sivutkamt ne kalkilla, Jos 4:3.

5. ja rakenna siinä Herralle, sinun Jumalallesi, alttari kivistä, älä satuta mitään rautaa niihin. 2 Moos. 20:25. Jos. 8:30 s.

6. Rakenna siellä alttari Herralle, sinun Jumalallesi, kokonaisista kivistä, ja uhraa Herralle, sinun Jumalallesi, polttouhria sen päällä.

7. Uhraa myös kiitosuhria, ja syö siellä, ja ole iloinen Herran, sinun Jumalasi, edessä.

8. Ja kirjoita kaikki tämän lain sanat selkiästi kaivettuna niihin kiiviin.

9. Ja Mooses ynnä pappien ja Leviläisten kanssa puhui kaikelle Israelin kansalle, sanoen „ota vaarin ja kuule, Israel! Tänäpäniä olet sinä tullut Herran, sinun Jumalasi, kunsaksi.

10. Niin ole siis kuuliainen Herran, sinun Jumalasi, äänelle, ja tee hänen käskyjensä ja sääntöjensä mukaan, jotka minä tänäpäniä sinulle käsen.” 5 Moos 26:17

11. Ja Mooses käski kansaa sinä päivänä, ja sanoi:

12. Nämä seisokoot Gerisimin vuorella, ja siunatkoot kansaa, kun te olette käyneet Jordanin ylitse: Simeon, Levi, Juuda, Isaskar, Josef ja Benjamin. 5 Moos. 11:29. Jos. 8:33 s.

13. Ja nämä seisokoot Ebalin vuorella kirousta lausumassa Ruben, Gad, Asser, Sebulon, Dan ja Naftali.

14. Ja Leviläiset alkakoot ja sano-

koot jokaiselle Israelissa korkialla äänellä:

15. Kirottu olkoon, joka tekee kaivetun tahi valetun epäjumalan kuvan, Herralle kauhistukseksi, taiteellisen miehen käsiälää, ja asettansa salaa! ja kaikki kansa vastatukseen: amen.

16. Kirottu olkoon, joka isänsä tahi äitinsä ylönkutsoo! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 2 Moos. 21:17.

3 Moos. 20:9. San. 20:20. Matt. 15:4.

17. Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä rajan siirtää! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 5 Moos. 19:14.

San. 23:10.

18. Kirottu olkoon, joka laskee sokian eksymään tiellä! ja kaikki kansa sanokoon: amen.

19. Kirottu olkoon, joka muukalaisen, orvon ja lesken oikeuden vääntää! ja kaikki kansa sanokoon: amen.

20. Kirottu olkoon, joka isänsä vaimon makaa, sillä hän nostua isänsä peitteen! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 3 Moos. 18:8. 20.11. 5 Moos. 22:30.

Hes. 22:10.

21. Kirottu olkoon, joka johonkuhuhun eläimeen ryhtyy! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 3 Moos. 18:23.

22. Kirottu olkoon, joka sisarensa mukaa, joka on hänen isänsä tahi äitinsä tytär! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 3 Moos. 18:9.

23. Kirottu olkoon, joka anoppinsa mukaa! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 3 Moos. 18:17.

24. Kirottu olkoon, joka lähimmäisensä salaisesti murhaa! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 5 Moos. 19:11 s.

25. Kirottu olkoon, joka lahjoja ottaa, vuodattaaksensa viatonta verta! ja kaikki kansa sanokoon: amen. 2 Moos. 23:7 s.

26. Kirottu olkoon, joka ei tämän lain sanoja täytä, eikä tee niiden mukaan! ja kaikki kansa sanokoon: amen. Jer. 11:3. Dan. 9:11. Gal. 3:10.

28 Luku.

Siunaukset ja kiroukset.

Ja jos sinä olet Herran, sinun Jumalasi, äänelle kuuliainen, pitäen ja tehden kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänäpäniä sinulle käsen, niin Herra, sinun Jumalasi, tekee sinun korkeimmaksi kaikkia kansojen maan päällä. 3 Moos. 26:3 s.

5 Moos. 26:18 s.

2. Ja kaikki nämä siunaukset tulevat sinun päällesi, ja sattuvat sinuun, jos olet Herran, sinun Jumalasi, äänelle kuuliainen:

3. Siunattu olet sinä kaupungissa, siunattu pellolla.

4. Siunattu on ruumiisi hedelmä, ja maasi hedelmä, ja karjasi hedelmä, ja lammaslauhasi hedelmä.

5. Siunattu on korisi ja taikinapurtillosi.

6. Siunattu olet sinä käydessäsi sisälle, ja siunattu käydessäsi ulos.

Ps. 121:8.

7. Ja Herra langettaa sinun vihollisesi sinun edessäsi, jotka sinua vastaan nousevat; yhä tietä he tulevat sinua vastaan, ja seitsemää tietä pitää heidän pakeneman sinun edessäsi.

8. Herra käskee siunauksen olla sinun kanssasi aittassasi ja kaikissa mitä yrität, ja siunaa sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.

9. Herra asettaa sinut itsellensä pyhäksi kansaksi, niinkuin hän vannoi sinulle, jos pidät Herran, sinun Jumalasi, käskyt ja hänen teissänsä vaellat,

10. että kaikki kansat maan päällä näkevät sinun olevan Herran nimeen nimitetyn, ja pelkäävät sinua.

11. Ja Herra lahjoittaa sinulle runsaasti hyvyyttä, sekä kohtusi hedelmää, karjasi hedelmää ja maasi hedelmää, siinä maassa, jonka Herra vannoi sinun isillesi, antavansa sen sinulle.

5 Moos. 30:9.

12. Herra avaa sinulle hyvän varastohuoneensa, taivaan, antaaksensa maallesi sadetta ajallansa, ja siunataksensa kaikki sinun käsialasi; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta et sinä keltäkään lainaa ota.

5 Moos. 11:14. 15:6.

13. Ja Herra asettaa sinut pääksi, eikä hännäksi; sinä olet aina ylimäinen, eikä alimmainen, jos olet Herran, sinun Jumalasi, käskyille kuuliainen, jotka minä tänäpänä sinun käsken pitää ja tehdä,

14. eikä poikkea niistä sanoista, jotka minä tänäpänä teille käsken, ei oikialle eikä vasemmalle puolelle, muiden jumalien jälkeen vaeltaaksesi ja heitä palvellaksesi.

15. Mutta jos et kuule Herran, sinun Jumalasi, ääntä, eikä pidä ja tee kaikkia hänen käskyjäänsä ja sääntöjäänsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken, niin kaikki nämä kiroukset tulevat sinun päällesi ja sattuvat sinuun:

3 Moos. 26:14 s. Val. v. 2:17.

Dan. 9:11. Mal. 2:2. Bar. 1:20 s.

16. Kirottu olet sinä kaupungissa, kirottu pellolla.

17. Kirottu on sinun korisi ja taikinapurtillosi.

18. Kirottu on ruumiisi hedelmä, maasi hedelmä, karjasi hedelmä, lammaslauhasi hedelmä.

19. Kirottu olet sinä käydessäsi sisälle, kirottu käydessäsi ulos.

20. Herra lähettää sinun sekaasi kirouksen, hämmennyksen ja rangastuksen kaikissa sinun yrityksissäsi, siksi että hukut ja äkisti katoat pahain tekojesi tähden, kun minut hyljäsit.

21. Herra antaa ruttotaudin tarittua sinuun, siksi että hän sinut hukuttaa siiltä maasta, jota menet omistamaan.

22. Herra lyö sinua kuivataudilla, kuumeella ja polttotaudilla, tulehduksella ja kuivuudella, nokipäillä ja lihon kellastumisella; ja ne vauvaavat sinua, siksi että hukut.

3 Moos. 26:16. Am. 26:19. Hagg. 2:17.

23. Ja taivas pääsi päällä on oleva kova kuin vaski, ja maa, joka alasi on, kuin rauta.

3 Moos. 26:19.

5 Moos. 11:17.

24. Herra antaa maallesi tomun ja tuhkan sateen verosta; taivaasta se tulee päällesi, siksi että hukut.

25. Herra lyö sinua vihollistesiesi edessä. Yhtä tietä sinä menet heidän tykönsä, mutta seitsemää tietä heidän edeltänsä pakenet; ja sinä hajoitetaan kaikkien valtakuntain sekaan maan päällä.

26. Sinun ruumiisi joutuu ravinnoksi kaikille taivaan linnuille ja kaikille maan pedoille, eikä kenkään heitä karkoita.

27. Herra lyö sinut Egyptin paisuimilla, häpiällisillä ajoksilla, ruvella ja syyhelmällä, niin ettet voi parantua.

2 Moos. 9:9.

28. Herra lyö sinut mielenvikaisuudella, sokeudella ja sydämen tyhmyydellä.

Room. 1:28.

29. Ja sinä koperoitset puolipäivänä niinkuin sokia pimiässä koperoitset, eikä menesty teissäsi, ja sinä kärsit väkivaltaa ja vääryyttä, niin kauan kuin elät, eikä kenkään sinua auta.

30. Valmon sinä kihlaat, mutta toinen sen makaa; huoneen sinä rakennat, mutta et sinä saa siinä asua; viinimäen sinä istutat, mutta et sinä saa siitä hedelmätä koota.

5 Moos. 20:5 s.

31. Sinun härkäsi teurastetaan silmäisi nähden, mutta et sinä saa siitä syödä. Ausisi otetaan väkivallalla sinun nähtesi, eikä sitä sinulle anneta takaisin. Lampaasi annetaan vihollisillesi, eikä kenkään sinua auta.

32. Poikasi ja tyttäresi annetaan toi-

selle kansalle, ja silmäsi sen näkevät, ja sinä ikävöit heitä joka päivän, mutta et voi siinä mitään tehdä. 33. Sinun maasi hedelmän ja kaikki sinun varasi se kansa syö, jota et tunne, ja sinun täytyy vaan vääryyttä kärsiä ja sorrettuna olla koko sinun elinaikanasi.

34. Ja sinä tulet mielettömäksi niistä mitä silmäsi näkevät.

35. Herra lyö sinua pahoilla paisuilla polvissasi ja pohkeissasi, jalkapöydästä pääsi lakeen asti, niin ettei voi niistä parantua.

36. Herra vie sinut ja sinun kuninkaasi, jonkas itsellesi usetat, sen kansan luo, jota et sinä eikä isäsi tunne, ja siellä sinä palvellet muukalaisia jumalia, puita ja kiviä.

37. Ja sinä tulet kauhistukseksi, sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikkien kansain seassa, johon Herra ajaa sinut. 1 Kun. 9:7. Jer. 24:9. 25:9.

38. Sinä kylvät paljon siementä peltoon, mutta vähän korjaat; sillä heinänsirkat sen syövät.

Mik. 6:15.

Hagg. 1:8. 2:17.

39. Viinimäen sinä istutat ja ruokoot, mutta viiniä et saa siitä juoda, eikä tallelle koota; sillä madot sen syövät.

40. Öljypuita sinulla on kaikilla sinun maasi paikoissa, mutta et sinä saa voidella itseäsi öljyllä; sillä öljypuun hedelmät karisevat maahan.

41. Poikia ja tyttäriä sinä siität, mutta et kuitenkaan saa niitä pitää; sillä ne viedään vangittuna pois.

42. Kaikki sinun puusi ja maasi hedelmät omistavat sirkat.

43. Muukalainen, joka sinun luonasi on, ylennetään sinun ylitse, alati yleemmäksi; mutta sinä alennetaan alati alemmaksi.

44. Hän lainaa sinulle, mutta et sinä voi hänelle lainata. Hän on pää, ja sinä häntä.

45. Ja kaikki nämä kiroukset tulevat päällesi ja sinua vaivaavat, ja sinuun sattuvat, siksi että hukut; sentähden ettei Herran, sinun Jumalasi, ääntä kuullut, eikä pitänyt hänen käskynsä ja sääntönsä, jotka hän sinulle on käskenyt.

46. Ja ne ovat sinussa merkiksi ja ihmeeksi, ja sinun siemenessäsi iankaikkisesti,

47. koska et palvelut Herraa, sinuni Jumalatasi, illoisella ja riemuisella sydämellä, kun sinulla kaikkinaisista kyllä oli.

48. Ja sinä olet palveleva viholliasia, jotka Herra lähettää sinun päällesi, näljässä ja janossa, alastomuus-

dessä ja kaikkinaisessa puutteessa. Ja hän panee sinun kaulaasi rautaisen lkeen, siksi että hän sinut hukuttaa.

49. Herra lähettää kansan sinun päällesi kaukaa maailman äärestä, niinkuin kotka lentäisi, kansan, jonka puhelta et sinä ymmärrä.

Jer. 5:15 s. 6:22 s.

50. kovan kansan, joka ei kartavaa eikä armahda nuorukaista,

Val. v. 4:16. 5:12 s.

51. ja syö karjasi hedelmät ja maasi hedelmät, siksi että hukut, eikä jätä sinulle mitään jyvistä, viinistä, öljystä, karjan tahi lammasten hedelmästä, siksi että hän sinut lopettaa.

52. Ja se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi, siksi että korkiat ja vahvat muurisi, joihin sinä luotit, kukistuvat maahan kaikissa maakunnissasi; ja se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi, koko sinun maassasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antanut on.

53. Sinun täytyy syödä oman ruumiisi hedelmää, poikaisi ja tyttäresi lihaa, jotka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antanut on, siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi sinua ahdistavat. 2 Kun. 6:29. Val. v. 2:20. 4:10.

54. Se mies, joka ennen sangen herkullisesti ja hekumassa teidän seassanne eli, on karsaasti katsova veljeänsä ja vaimoansa, joka on hänen sylissänsä, ja vielä jääneitä, tallella olevia poikiansa,

55. antamalta kellekään niistä poikainsa lihaa, jota hän syö, koski hänellä ole mitään jällellä siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi ahdistaa sinua kaikissa porteissasi.

56. Vaimo teidän seassanne, joka ennen ylellisesti ja hekumassa elänyt on, niin ettei hän malttanut jalkaansa laskea maan päälle mukavuuden ja hekuman tähden, on kadehtiva miehensä, joka hänen sylissänsä on, ja pojaltansa ja tyttäreltänsä

57. jälkimäisiä, jotka hänen kohdustansa lähteneet ovat, ja poikiansa, jotka hän synnyttää; sillä hän syö ne, kaiken puutteessa, salaisesti, siinä ahdistuksessa ja vaivassa, jolla vihollisesi ahdistavat sinua porteissasi.

58. Jos et pidä ja tee kaikkia näitä lain sanoja, jotka tässä kirjassa ovat kirjoitetut, niin että pelkäät tätä kunniallista ja peljättävää nimeä: Herraa, sinun Jumalasi,

59. niin Herra ihmeelliseksi tekee sinun ja siemenesi rangaistukset,

suurilla ja pitkäillisillä vitsauksilla, pahoilla ja pitkäillisillä taudeilla,

60. Ja kääntää sinua vastaan kaikkinaiset Egyptin taudit, joita pelkää, ja ne sinuun tarttuvat.

61. Ja kaikki muut sairaudet ja vit-saukset, jotka eivät ole kirjoitetut tässä lakiraamatussa, laske Herra sinun päällesi, siihenasti että hukut.

62. Ja teistä, jotka ennen olitte monilukuiset, kun tähdet taivaassa jää vähäinen joukko, ettet kuullut Herran, sinun Jumalasi, ääntä. 5 Moos. 4:27 10:22.

63. Ja tapahtuu, että niinkuin Herra ennen iloitsi teistä, teille hyvää tehdessänsä ja enentäissänsä teitä, niin Herra on iloitseva teistä, hukuttaissansa ja kadottaissansa teitä, ja te syöstään pois siitä maasta, jota te menette omistamaan. San. 1:26. Jes. 1:24.

64. Ja Herra hajoittaa sinut kaikkien kansain sekaan, toisesta maan äärestä toiseen; ja siellä sinä palvelat muukalaisia jumalia, joita et sinä eivätkä isäisikään ole tunteneet, kantoja ja kiviä. 5 Moos. 4:27. Neh. 1:8.

65. Ja niiden kansain seassa ei sinulla ole yhtään vahvaa kotoa, eikä jalkais pöytä yhtään lepoa saa; sillä Herra antaa sinulle siellä vapisevaisen sydämen, hiveltyneet silmät ja murheesta nääntyvän mielen.

66. Ja ekmäsi on niinkuin riippumassa sinun edessäsi; yöllä ja päivällä sinä pelkää ja olet elämästäsi tietämätön.

67. Aamulla sinä sanot: „ah, joska ilta olisi!“ Illalla sinä sanot: „ah, joska aamu olisi!“ sydämesi suuren pelvon tähden, joka sinua peljättää, ja sen tähden, jota silmäsi nähdä löytyy.

68. Ja Herra vie sinut taas haak-silla Egyptiin, sitä tietä, josta minä sanoin sinulle: „et ole sitä enää näkevä.“ Ja te myötte itsenne siellä vihollisillenne palvelijoiksi ja piioiksi, eikä ole siellä ostajaa. 5 Moos. 17:16.

29 Luku.

Liitto uudistettu.

Nämät ovat liiton sanat, sen liiton, jonka Herrakäski Mooseksentehdä Israelin lasten kanssa Moabin maassa, paitsi sitä liittoa, jonka hän heidän kanssansa teki Horebissa. 5 Moos. 5:2.

2. Ja Ja Mooses kutsui koko Israelin, ja sanoi heille: „Te olette nähneet kaikki, mitä Herra silmäinne edessä teki Egyptissä Faraulle, kaikille hänen palvelijoillensa ja koko hänen maallensa, 2 Moos. 19:4.

3. ne suuret kohtelemukset, jotka

silmäsi näkivät, ja ne suuret merkit ja ihmeelliset teot. 5 Moos. 7:19.

4. Mutta Herra ei vielä nytkään tähän päivään asti ole antanut teille sydäntä ymmärtämään, silmiä näkemään, ja korvia kuulemaan. Jes. 6:10.

5. Ja minä annoin teidän vaeltavaa korvessa neljäkymmentä vuotta; vaatteenne eivät vanhentuneet yllänne, eikä kenkäsi kuluneet jaloissasi. 5 Moos. 8:4.

6. Elle syöneet leipää, ettekä juoneet viiniä taikka väkevää juomaa, että tietäisitte minun olevan Herran, teidän Jumalanne.

7. Ja kun te tulitte tähän paikkaan, niin tuli Sihon, Hesbonin kuningas, ja Og, Basanin kuningas, sotimaan meitä vastaan, ja me löimme heidät. 4 Moos. 21:21 s. 33 s. 5 Moos. 2:30. 3:1.

8. Ja omistimme heidän maansa, ja annoimme sen Rubenilaisille ja Gadilaisille, niin myös puolelle Mannassen sukukunnalle perimiseksi. 4 Moos. 32:33. 5 Moos. 3:12.

9. Niin pitäkää nyt nämä liiton sanat, ja tehkää niiden mukaan, että te toimellisesti tekisitte kaikki, mitä teille. 5 Moos. 4:6. Jos. 1:7. 1 Kun. 2:3.

10. Te seisotte kaikki tänäpänä Herran, teidän Jumalanne, edessä, ylimmäiset suvuistanne, teidän vanhimpanne, ja teidän esimiehenne, joka mies Israelissa,

11. teidän lapsenne, teidän vaimonne, ja sinun muukalaisesi, joka leirissäsi on, puusi hakkaajasta niin vetesi ammentajana asti,

12. käydäksesi Herran, sinun Jumalasi, liittoon ja siihen valaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, tekee sinun kanssasi tänäpänä.

13. Sillä hän tahtoo tänäpänä korottaa sinut itsellensä kansaksi, ja hän on sinun Jumalasi, niinkuin hän sanoi sinulle, ja niinkuin hän vannoi sinun isillesi Abrahamille, Isaukille ja Jaakobille. 5 Moos. 28:9.

14. Ja minä en tee tätä liittoa ja tätä valua ainoastaan teidän kanssanne,

15. vaan sekä teidän, jotka tässä läsnä tänäpänä olette ja seisotte meidän kanssamme Herran, meidän Jumalamme edessä, että myös niiden kanssa, jotka eivät tässä tänäpänä meidän kanssamme ole.

16. Sillä te tiedätte, kuinka me asuimme Egyptin maalla, ja kuinka me vaelsimme pakanain läpitse, joitten kautta te vaelsitte,

17. ja näitte heidän kauhistuksensa ja epäjumalansa, kannot ja kivet, hopeat ja kullat, joita heillä oli;

18. ettei vaan joku olisi teidän seas-

sanne, mies tai vaimo, perhe taikka sukukunta, joka sydämmensä tänäpäpä kääntäisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme, mennäksensä palvelmaan tämän kansan jumalia, ja tulisi teille juureksi, joka kasvaa sappea ja koiruohoa; Ap. t. 8:23. Hebr. 12:15.

19. Ja tapahtuisi, kun hän kuulee nämä kirouksen sanat, että hän siunaa itseänsä sydämmessäsä, ja sanoo: rauha on minulla oleva, vaikka minä vaellan sydämmeni kovuudessa; ja niin juopunut janoovan kansa hukutettaisiin.

20. Ei Herra ole hänelle armollinen, vaan silloin syyttyy suuri Herran viha ja kiivaus sitä miestä vastaan, ja kaikki nämä kiroukset, jotka tässä kirjassa ovat kirjoitetut, tulevat hänen päällensä; ja Herra pyhkii pois hänen nimensä taivaan alta.

5 Moos. 28:15 s.

21. Ja Herra erottaa hänet onnettomuuteen koko Israelin suvusta, kaikkien tämän liiton kirousten mukaan, jotka tässä lakikirjassa on kirjoitettu.

22. Niin sanovat jälkeentulevaiset, teidän lapsenne, jotka teidän jälkeenne tulevat, ja vieraat, jotka kaukaiselta maalta tulevat, kun he näkevät tämän maan rangaistukset ja sairaudet, joilla Herra lyö heitä,

23. että koko heidän maahsa on tulikivi, suola ja poltettu, niin ettei kylvettä eikä se vihoita, eikä yhtäkään ruohoa käy siitä ylös, niinkuin Sodoma, Gomorra, Adama ja Seboim kukistettiin maahan, jotka Herra vihassansa ja hirmuisuudessaansa ylösalaisin kukisti, —

1 Moos. 19:24 s.

Hos. 11:8.

24. silloin kaikki kansat sanovat: „miksi Herra niin teki tälle maalle? mikä on tämä suuri hänen vihansa tulle?”

25. Silloin sanotaan: „sentähden että he hylläsivät Herran, itsänsä Jumalan, liiton, jonka hän teki heidän kansansa, kun hän heidät johdatti Egyptin maalta, 1 Kun. 9:9. Jer. 22:8 s.

26. ja ovat menneet ja muita jumalia palvelleet, ja kumartaneet niitä, senkaltaisia jumalia, joita eivät he tunteneet, ja joita ei hän heille määrännyt.

27. Sentähden on Herran viha syytynyt tätä maata vastaan, niin että Hän antoi tulla heidän päällensä kaikki kiroukset, jotka tässä kirjassa kirjoitetut ovat.

28. Ja Herra on heidät hävittänyt heidän maastansa suuressa vihassa, julmuudessa ja närkästyksessä, ja

on heidät heittänyt vieraasen maahan, niinkuin nyt on tapahtunut.”

29. Salaisuudet ovat Herran, meidän Jumalamme, hallussa; mutta ilmoitukset ovat meillä ja meidän lapsilammé alati, että me kaikki nähdä lain sanat leikisimme. Ps. 26:14. 147:8.

30 Luku.

Mooses varoittaa edelleen kansaa.

Ja pitää tapahtuman, kun kaikki nämä tulevat päällesi, siunaus tai kirous, jotka minä panen eteesi, ja sinä rupeat ne panemaan sydämmeesi, kaikkien pakanoitien keskelä, johon Herra, sinun Jumalasi, sinut on ajanut, 3 Moos. 26:40 s. 5 Moos. 28:2 s., 15 s.

2. ja sinä käännyt Herran, sinun Jumalasi, tykö, ja olet kuulijainen hänen äänellensä kaikissa niissä, mitä minä sinulle tänäpäpä käsken, sinä ja lapsesi, koko sydämmestäsi ja koko sielustasi,

3. niin Herra, sinun Jumalasi, kääntää vankeutesi, ja armahtaa sinua, ja kokoa sinut jälkeen kaikista kansoista, joihin Herra, sinun Jumalasi, sinut hajoitlanut on. Ps. 106:45.

Jer. 20:14. 31:23. 32:37. 2 Makk. 1:29. 2:18.

4. Jos sinä olisit ajettu vaikka taivaan päriin, niin sieltäkin Herra, sinun Jumalasi, kokoa sinut, ja tuo sinut siellä.

Neh. 1:9.

5. Ja Herra, sinun Jumalasi, johdattaa sinut siihen maahan, jonka isäsi ovat omistaneet, ja sinä sen omistat; ja hän tekee hyvää sinulle, ja enentää sinut enemmän kuin isäsi.

6. Ja Herra, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sädämme ja siemenesi sydämmen, rakastamaan Herraa, sinun Jumalasi, koko sydämmestäsi ja koko sielustasi, että eläisi.

5 Moos. 10:16. Jer. 4:4. 32:39. Hes. 11:19.

36:26. Room. 2:29. Fil. 9:3. Kol. 2:11.

7. Ja kaikki nämä kiroukset antaa Herra, sinun Jumalasi, tulla vihollistesi päälle, ja kaikkein niiden päälle; jotka sinua vihaavat ja vainoovat.

8. Ja sinä, sinä käännyt ja kuulet Herran äänen, tehdäkeesi kaikki hänen käskynsä, jotka minä sinulle tänäpäpä käsken.

9. Ja Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle runsaan onnen kaikissa käteksi töissä, kohtusi hedelmässä, karjasi hedelmässä, ja maasi hedelmässä, että ne sinulle menestyisivät; sillä Herra iloitsée jälleen sinusta, sinulle hyväksi, niinkuin hän istäisi iloitsi,

5 Moos. 28:11. Jer. 32:41.

10. että Herran, sinun Jumalasi, ää-

nelle kuulainen olet, ja pidät hänen käskynsä ja sääntönsä, jotka ovat kirjoitetut tässä lakikirjassa, ja palajat Herran, sinun Jumalasi, tykö koko sydämmestäsi ja koko sielustasi.

11. Sillä tämä käsky, jonka minä sinulle tänäpäpäni käsken, ei ole liian raskas, eikä myöskään kaukana,

Jes. 45:19.

12. Etkä se ole taivaassa, että sanoisit: „kuka astuu ylös taivaaseen, ja tuo meille sen, kuullaksemme sitä ja tehdäksemme sen mukaan?”

Room. 10:8 s.

13. Etkä se ole tuolla puolen meren, että sanoisit: „kuka menisi meren ylitse noutamaan meille sen, kuullaksemme sitä, ja tehdäksemme sen mukaan?”

14. Sillä se sana on sangen läsnä sinua-suussasi, ja sydämmestäsi, että voit sen tehdä.

15. Katso, minä panen tänäpäpäni sinun eteesi elämän ja hyvän, kuoleman ja pahan,

16. kun minä sinua tänäpäpäni käsken rakastamaan Herraa, sinun Jumalasi, ja vaellamaan hänen teisensä, ja pitämään hänen käskynsä, sääntönsä ja oikeutensa; että suisit elää ja enenisit, ja Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua siinä maassa, johon menet, sitä omistamaan.

17. Mutta jos sinä käännät sydämesi, etkä ole kuulainen, vaan annat vietellä itsesi, niin etä kumarat vieraita jumalia ja palvelet heitä,

5 Moos. 8:19 s.

18. niin teen minä teille tänäpäpäni tietäväksi, että te peräti hukutte ettekä kauan pysy siinä maassa, johon menet Jordanin ylitse, sitä omistamaan.

19. Minä otan tänäpäpäni taivaan ja maan todistajaksi teistä, että olen pannut eteenne elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen; niin valitse elämä, että eläisit, sinä ja siemenesi,

5 Moos. 4:26. 11:26. Syyr. 15:17 s.

20. rakastaessasi Herraa, sinun Jumalasi, ja kuullessasi hänen ääntänsä, ja riippuessasi hänestä kiinni; sillä hän on sinun elämäsi ja pitkä ikäsi, että pysyisit siinä maassa, jonka Herra sinun silles, Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille, vannoni, antavansa sen heille.

31 Luku.

Mooseksen jäähyväiset kansalle.

Ja Mooses meni ja puhui nämä sanat koko Israelille,

2. ja sanol heille. „minä olen tänäpäpäni sadan ja kahdenkymmenen ajastaikainen; en minä voi enää käydä ulos ja sisälle; ja Herra on sanonut minulle: „ei sinä ole menevä tämän Jordanin ylitse.“

4 Moos. 20:12.

27:12 s. 5 Moos. 3:27. 32:52. 34:7.

3. Herra, sinun Jumalasi, käy itse sinun edelläsi; hän itse hukuttaa nämä pakanat sinun edestäsi, niin että sinä ajat heidät pois, ja Josua käy sinun edelläsi sen ylitse, niinkuin Herra on sanonut. 5 Moos. 27:18.

4. Ja Herra tekee heille, niinkuin hän teki Sihonille ja Ogille, Amori-laisten kuninkaille, ja heidän maallensa, jotka hän on hukuttanut.

4 Moos. 21:24, 35.

5. Kun Herra antaa heidät teidän käsiinne, niin tehkäätkä heille kaikkien käskyjen mukaan, jotka minä teille olen käskennyt.

5 Moos. 7:2.

6. Olkaat vahvat ja hyvässä turvassa, älkäätkä peljästykö ja kauhistuko heitä; sillä Herra, sinun Jumalasi, itse vaellaa kanssasi, hän ei jätä sinua, eikä hyljää sinua.”

5 Moos. 7:21.

Jos. 1:6. Hebr. 13:5.

7. Ja Mooses kutsui Josuan, ja sanol hänelle koko Israelin silmiin edessä: „ole vahva ja hyvässä turvassa, sillä sinä johdatat tämän kansan siihen maahan, jonka Herra heidän isillensä on vannonut heille antavansa, ja sinä jaat tämän heille perinnöksi heidän keskellensä.”

4 Moos. 27:22 s. 5 Moos. 3:28.

8. Mutta Herra, joka itse käy edelläsi, on sinun kanssasi; ei hän jätä sinua, eikä hyljää sinua: älä pelkää, äläkä hämmästy.”

9. Ja Mooses kirjoitit tämän lain, ja antoi sen papeille, Levin pojille, jotka kantoivat Herran liiton arkia, ja kaikille Israelin vanhimmille.

10. Ja Mooses käski heille, ja sanoil: „aina joka seitsemän vuoden perästä, kun on vapaavuosi, lehtimajan juhlanä,

5 Moos. 15:1.

11. kun koko Israel tulee osoittamaan itsensä Herran, sinun Jumalasi, eteep, siihen paikkaan, jonka hän valitsee, pitää sinun tämän lain lukeman koko Israelin edessä heidän korvainsa kuullen.

Neh. 8:1 s.

12. Kokoa silloin kansa, sekä miehet että vaimot, lapset ja muukalaiset, jotka sinun porteissasi ovat, kuulemaan ja oppimaan ja pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, pitämään ja tekemään kaikki tämän lain sanat,

13. että myös heidän lapsensa, jotka eivät sitä tiedä, kuulisivat ja op-

pisivät pelkäämään Herraa, teidän Jumalaanne, kaikkena teidän elinajananne, kuin te elätte Jordanin maassa, johonka te menette siinä ylitte sitä omistamaan."

14. Ja Herra sanoi Moosekselle: „katso, sinun kuolinpäiväsi on läsnä; kutsu Josua, ja seisokaat seurakunnan majassa, että minä antaisin hänelle käskyn." Ja Mooses meni Josuan kanssa, ja he seisivat seurakunnan majassa.

15. Ja Herra ilmestyi majassa, pilven patsaassa, ja pilven patsas seisoi majan ovella.

16. Ja Herra sanoi Moosekselle: „katso, sinä olet lepäävä isäsi kanssa; ja tämä kansa nousee ja juoksee huoruuteen maan epäjumalien perään, siellä minin he menevät, ja he hyökkäivät minun liiton, jonka minä tein heidän kansansa.

17. Ja minun vihani silloin syttyy heihin, ja minä hyökkään heidät, ja peitän kasvoni heiltä, että he joutuvat saaliiksi, ja paljo pahuutta ja ahdistusta käy heidän päällensä; ja he sanovat sinä päivänä: „eikö nämät onnettomuudet ole tapahtuneet minulle, sentähden ettei minun Jumalani ole minun kansani?"

18. Mutta minä peräti peitän kasvoni sillä ajalla, kaiken sen pahuuden tähden, jonka he tehneet ovat, että he ovat kääntyneet muiden jumalien puoleen.

19. Niin kirjoittakaat nyt itsellenne tämä virsi, ja opeta se Israelin lapsille, aseta se heidän suuhunsa, että tämä virsi olisi minulle todistajaksi Israelin lapsia vastaan.

20. Sillä minä johdatan heidät siihen maahan, josta minä vannoin heidän isillensä, jossa rieskaa ja hunajata vuotaa. Ja kun he syövät ja tulevat ravituksi ja lihavaksi, kääntyvät he muiden jumalien puoleen ja palvelevat niitä; ja pilkkaavat minua, ja rikkovat minun liitoni.

21. Ja kun suuri onnettomuus ja ahdistus käsittää heidät, niin tämä virsi vastaa heitä todistajana, sillä ei sitä pidä unhotettaman heidän siemenensä suussa. Minä tiedän heidän ajatuksensa, joita he tänäpänä ajattelevat, ennen kuin minä johdatan heidät siihen maahan, jonka minä valalla heille luvannut olen."

22. Ja Mooses kirjoitti tämän virren sinä päivänä, ja opetti sen Israelin lapsille.

23. Ja Hän käski Josuaa, Nunin poikaa, ja sanoi: „ole vahva ja urhool-

linen, sillä sinä johdatat Israelin lapset siihen maahan, jonka minä valalla heille lupasin; ja minä olen sinun kansasi."

24. Kun Mooses oli nämä lain sanat kirjoittanut kirjaan, ja ne lopettanut,

25. käski hän Leviläisiä, jotka Herran todistuksen arkkia kantoivat, sanoen:

26. „Ottakaat tämä lakikirja ja laskekaat Herran, teidän Jumalanne, liiton arkin sivulle, että se olisi sinä todistukseksi sinua vastaan.

2 Kun. 22:8 a.

27. Sillä minä tunnen tottelemattomuutesi ja niskuruutesi; katso, tänäpäni vielä eläessäni teidän keskellä olette te tottelemattomat Herraa vastaan, kuinka paljoa enemmän minun kuolemani jälkeen?"

28. Niin kootkaat minun eteeni kaikki vanhimmat teidän sukunnissanne ja esimiehenne, että minä puhuisin nämä sanat heidän korvainsu kuullen, ja ottaisın taivaan ja maan todistajaksi heitä vastaan.

29. Sillä minä tiedän, että te minun kuolemani jälkeen peräti turmelaa, ja poikkeatte siitä tieltä, jonka minä teille käskenyntä olen; sentähden kohtaa teiltä onnettomuus viimeisillä ajoilla, että te teitte pahaa Herran silmillä edessä, ja vihoitte hänen kättenne töillä."

30. Ja Mooses puhui koko Israelin seurakunnan kuullen tämän veisun sanat hamaan loppuun asti.

32 Luku.

Mooseksen muistovirsi.

Kuulkaat, te taivaat, minä puhun, ja maa kuulokoon minun suuni sanoja.

5 Moos. 31:28. Jes. 1:2.

2. Minun oppini tiukkukoon niinkuin sade, puheeni vuotakoon niinkuin kaste, niinkuin sade vihannon päälle, ja niinkuin pisarat ruohon päälle.

3. Sillä minä ylistän Herran nimeä; antakaat meidän Jumalallemmesuuri kunnia!

4. Hän on kallio, hänen työnsä ovat laittamattomat, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikiat; uskollinen on Jumala, ilman vääryyttä, hän on vanhurskas ja oikia.

5. Kelvottomasti tekee häntä vastaan nurja ja sekaseurainen suku; ei ne ole hänen lapsiansa, vaan niiden häpiäpilkut.

2 Moos. 32:9. Jes. 1:4. Matt. 12:30.

6. Niinkö te Herraa kiitätte, hullu

ja tyhmä kansa? Eikö Hän ole sinun Isäsi ja sinun Lunastajasi, joka sinut luonut ja valmistanut on?

Mal. 1:6.

7. Muista muinaisia aikoja, tutkistelee vuosikaudet suvusta sukuun; kysy isältäsi, ja hän ilmoittaa sinulle, ja vanhemmiltasi, niin he sinulle sanovat.

8. Kun kaikkein Korkein jakoi pakanat ja hajotti ihmisten lapset, silloin hän määräsi kansain rajat, Israelin lasten luvun mukaan. 1 Moos. 11:8.

9. Sillä Herran osa on hänen oma kansansa. Jaakob on hänen perintönsä. 2 Moos. 19:6. 1 Piet. 2:9.

10. Hän löysi hänet erämaassa ja autiossa ylvyntä-korvessa. Hän ympäröi piiritti, hän suojeli, ja varjeli häntä niinkuin silmäteränsä.

2 Moos. 20:1 s.

11. Niinkuin kotka kehoittelee pesänsä, ja laukulee poikainsa päällä, levittää siipensä, ottuu kunkin heistä, ja kantaa siipeinsä päällä;

2 Moos. 19:4. Jes. 63:9.

12. niin Herra yksinänsä talutti häntä, eikä ollut hänen kanssansa muuta Jumalaa.

13. Hän vei hänet hamaan maan kukkuloille, ja ruokki häntä pellon hedelmällä, ja antoi hänen imeä hunajata kallioista, ja öljyä kovasta kivestä,

14. voita lehmistä, ja rieskaa lampaista, ynnä karitsain lihavuuden kanssa, ja antoi hänelle Basanin olinaat, ja lihat kauriit, ja parhaan nisun; ja viiniä sinä joit, viinimarjan verta. Ps. 81:17.

15. Ja Israel lihoi, ja tuli vikuriksi, lihavaksi, paksuksi ja väkeväksi; hän hylkäsi Jumalan, joka hänet teki, ja piti autuutensa kalliot halpana.

16. He yllyttivät hänet kiivauteen muukalaisten jumalain kautta, kauhustuksilla vihoittivat he hänet.

17. He uhrasivat perkeleille, eikä Jumalalle, nillle jumalille, joita eivät he tunteneet, uusille, äsken tulleille, joita teidän isänne eivät peljänneet. Ps. 106:37. 1 Kor. 10:20.

18. Kallion, joka sinut siitti, sen sinä hylkäsit, ja unhoitit Jumalan, joka sinut loi.

19. Ja kun Herra sen näki, hylkäsi hän heidät, sillä hän vihastui poikiinsa ja tyttäriinsä,

20. ja sanoi: „minä peitän kasvoni heiltä, ja katson mikä heidän loppunsa on; sillä nurja suku he ovat, lapsia, joissa ei ole uskoa.

21. He härsyttelivät minua sen kautta, joka ei ole jumala, turhilla ju-

malillaan ovat he minut vihoittaneet; ja minä härsyttelen heitä jälleen kansan kautta, joka ei ole kansa, hullulla kansalla minä heitä vihoitan. Room 10:19.

22. Sillä tuli on syttynyt minun vihassani, ja polttaa hamaan alimmaiseen helvettiin, ja kuluttaa maan, ynnä sen hedelmän kanssa, ja polttaa vuorten perustukset. Jer. 15:14. 17:4.

23. Minä kokoon onnettomuudet heidän päällensä, minä ammun kaikki minun nuoleni heihin.

24. Näljäästä he hiukkahtuvat ja kulutetaan poltetaudilla ja myrkyllisellä rutolla; minä lähetän metsän petojen hampaat heidän keskellensä, ja kyykärmeen myrkyn.

25. Ulkona hävittää miekka ja sisällä huoneessa pelko sekä nuoruuskaiset että neitseet, imeväiset ja härmaapäät. 2 Kor. 7:5.

26. Minä sanoisin: „minä hävitän heidät, minä lakkautan heidän muistonsa ihmisten kesken.”

27. ellen minä vihollisten vihaa karttaisi, ettei heidän vainoojansa vääriin tuomitsisi ja sanoisi: „meidän korkeat kätemme on kaikki nämä tehnyt, eikä Herra.” 4 Moos. 14:15 s. Hes. 20:14.

28. Sillä se on kansa, jossa ei mitään neuvoa ole, eikä ymmärrystä.

29. Jospa olisivat viisaita, niin he nämät ymmärtäisivät ja ajattelisivat loppuansa. Jer. 9:12.

30. Kuinka yksi ajaisi tuhatta takaa, ja kaksi karkoittaisi kymmenen tuhatta pakoo; ellei heidän kallionsa olisi heidät myönyt ja Herra olisi heidät saaliksi antanut?

31. Sillä heidän kallioimme ei ole niinkuin heidän kallionsa, meidän vihollisemme ovat tuomarit.

32. Sillä heidän viinipuunsa on Sodoman viinipuusta ja Gomorran peltoista, heidän viinimarjansa myrkylliset viinimarjat, heillä ovat karvahimmat marjat. Hes. 16:40.

33. Heidän viininsä on lohikärmeen kiukkuvahtoa, ja kyykärmetten hirvistä myrkyä.

34. Eikö se liene kätkeyty minun luonani? ja sinetillä lukittu minun varastohuoneessani?

35. Minun on kosto, minä koston sillä ajalla kun heidän jalkansa kompastuu; sillä heidän kadotuksensa aika on läsnä, ja mikä heille tarjontele, se rientää. Room. 12:19. Hebr. 10:30.

36. Sillä Herra tuomitsee kansansa, ja armahtaa palvelijaansa; sillä Hän näkee, että käsi on poissa, eikä ole ketään jällellä, ei vapasta eikä orjaa.

1 Kun. 14:10. 2 Kun. 14:26.

37. Silloin Hän sanoo: „missä heidän jumalansa ovat? heidän kallionsa, johonka he uskalsivat?

38. jotka söivät heidän lihavimmat uhrinsa ja joivat viinin heidän juomauhrustansa, nouskoon ne ja auttakoot teitä, ja varjelkoot teitä!

Tuom. 10:14.

39. Nähkää nyt, että minä itse olen, eikä ole jumalia minun kanssani. Minä kuuletan ja teen eläväksi, minä lyön ja minä parannan, eikä keitään ole, joka minun käsistäni vapahtaa. 5 Moos. 4:35. 1 Sam. 2:6. Jes. 45:5. Hos. 6:1 s.

40. Sillä minä nostan käteni taivaasen, ja sanon: minä elän ijankaikkisesti!

Ilm. 10:5 s.

41. Kun minä hivon välikyvän miekkani, ja käteni rupeaa rungaistukseen, niin minä kostan vihollisilleni, ja niille paikitsen, jotka minua vihaavat.

42. Minä juotan nuoleni verellä, ja miekkani syö lihaa — tapettujen ja vangittujen veressä, — ja vihollisen päämiesien päästä.

43. Riemuitkaat, te kansat, jotka olette hänen kansansa; sillä hän kostaa palvelijainsa veren. Ja hän kostaa vihollisillensa, ja sovittaa maansa ja kansansa.“ Ps. 9:13. Room. 15:10. Ilm. 19:2.

44. Ja Mooses tuli ja puhui kaikki nämä veisun sanat kansan kuullen, hän ja Josua, Nunin poika.

45. Ja kun Mooses oli lopettanut kaikki nämä sanat Israelille,

46. sanoi hän heille: „punkaat sydämmeenne kaikki ne sanat, jotka minä teille tänäpäivänä todistin, että käskisitte lapsianne tekemään ja pitämään kaikki tämän lain sanat.“

5 Moos. 6:8. 11:18.

47. Sillä ei siinä ole teille yhtään turhaa sanaa, vaan se on teidän elämäenne; ja sen sanun kautta te pidennätte ikänne siinä maassa, johon te menette Jordanin ylitse, omistamaan sitä.“

Hebr. 4:12.

48. Ja Herra puhui Moosekselle samana päivänä, ja sanoi:

49. „Mene tälle Abarimin vuorelle, Nebon vuorelle, joka on Moabin maalla. Jerikon kohdalla, ja koatsele Kanaanmaata, jonka minä Israelin lapsille omaksi annan. 4 Moos. 27:12 s. 5 Moos. 34:1.

50. Ja sinä kuolet vuorella, johon menet, ja kootaan kansiasi tykö, niin kuin sinun veljesikin Aaron kuoli Horin vuorella, ja kootiin kansiansa tykö; 4 Moos. 20:25. 33:38.

51. sentähden, että rikoitte minua

vastaan Israelin lasten keskeillä, riitaveden tykönä Kadeksessa Sinnan korvessa; ettelle minua pyhittäneet Israelin lasten keskeillä.

4 Moos. 20:12. 27:14.

52. Sinä olet näkevä muan edessäsi; mutta et sinä ole tuleva siihen maahan, jonka minä Israelin lapsille annan.“

33 Luku.

Mooses siunaa kutakin Israelin sukukuntaa.

Ja tämä on se siunaus, jolla Mooses, Jumalan mies, siunasi Israelin lapsia ennen kuolemalansa;

1 Moos. 49:1 s.

2. hän sanoi; Herra on tullut Sinusta, ja noussut heille Sciristä, ja ilmestynyt Parantin vuorella, ja on tullut kymmenen tuhannen pyhän seurasta, ja tulinen laki hänen oikiassa kädesssänsä heitä varten.

Dan. 7:10. Hab. 3:3. Ap. 1. 7:53. Gal. 3:19.

3. Hän pitää huolta kansoista; kaikki hänen pyhänsä ovat sinun kädessäsi, ja he asettavat itsensä sinua jalkaisi juureen, ja ottavat opin sinun sanoistasi.

4. Mooses on meille toimittanut lain, Jaakobin sukukunnalle perinnön.

5. Ja Hän oli kuningus Israelissa, kun kansan päämicheit kokoonluivat ynnä Israelin sukukuntain kanssa.

6. „Ruben eläköön, ja älköön kuoliko; älköön hänen kansansa olko vähälukuinen.“

7. Tämä on Juudalle siunaus; ja hän sanoi: „kuule, Herra, Juudan ääntä, ja johdata häntä kansansa tykö; ja hänen kätensä sotikoon sen puolesta; ole sinä hänen apunsa vihollisiansa vastaan.“

1 Moos. 49:8 s.

8. Ja hän sanoi Levistä: „täydellisytesi ja valkeutesi olkoon sinun pyhän miehesi tykönä, jota sinä kiulasit Massussa, ja nuhtelit riitaveden tykönä; 2 Moos. 28:30. 17:7. 4 Moos. 20:13.

9. joka sanoo isällensä ja äidillensä: „en minä näe heitä;“ eikä tunne veljiänsä, eikä tiedä pojistansa, vaan he pitävät sinun sanasi, ja kätkevät sinun liittosi;

10. he opettavat sinun oikeuksiasi Jaakobille ja Israelille sinun lakisi, he kantavat suitsutusta sinun nenäsi eteen, ja kaikkinaiset uhrit uhravaat sinun alttarillasi.

11. Siunaa, Herra, hänen voimansa, ja anna hänen kätensä työ sinulle kelvata; riko heidän lanteensa, jotka karkeaavat häntä vastaan ja häntä vihaavat, niin etteiyt he voisi enää nousta.“

12. Ja Benjaminillesanoi hän: „Herran rakastama asuukoon turvallisesti hänen tykönsä; hän suojelee häntä kaiken päivän, ja hän asuu hänen kukkuloittensa välillä.“

13. Ja hän sanoi Josefista: „hänen maansa olkoon siunattu Herralta, parhailla taivaan hedelmillä, kasveilla ja syvyyden hedelmillä, joka maan alla makaa, 1 Moos. 49.25.

14. ihanimmilla auringon hedelmillä ja ihanimmilla kuitenkin tuotteilla,

15. ja ikuisten vuorten kalliimmilla ja ijäisten kukkulain parhailla hedelmillä,

16. ja kalliimmilla maan hedelmillä, ja sen kyllyydellä Hänen suosionsa, joka asuu pensassa, tulkkoon Josefin pään päälle, ja nasirin päinlaelle veljeinsä keskellä. 1 Moos 49:25.

2 Moos. 3:2. Ap t. 7:30.

17. Ja hänen kauneutensa olkoon niinkuin esikoisen härjän, ja hänen sarvensa niinkuin yksisarvisen sarvet, joilla hän kansaa kuokkii yhteen, hamaan maailman ääriin asti; nämät ovat Efraimin kymmenen tuhatta, ja nämä Manassen tuhanel.“ 4 Moos. 23:22.

18. Ja hän sanoi Sebulonista „iloitse, Sebulon, sinun uloskäydessäsi, ja sinä Isaskar, majojssasi!

19. He kutsuvat kansoja vuorelle, ja siellä vanhurskauden uhria uuraavat; sillä he imevät meren kyllyyden ja santaan kätkeytyt tavarat.“

20. Ja hän sanoi Gadista „siunattu olkoon se, joka levittää Gadin, hän asuu niinkuin hotka jalopeura, ja raastaa sekä käsivarren että päändaen.

21. Ja hän katsoi itsellensä ensimmäisen osan maasta, että hän siinä lainopettajalla annettussa osassa olisi suruton; kuitenkin tuli hän kansan päämiesten kanssa, ja teki Herran vanhurskautta, ja hänen oikeutensa Israelin kanssa.“

22. Ja Danista sanoi hän „Dan on jalopeuran penikka, joka karkaa Basanista.“

23. Ja Naftalista sanoi hän: „Naftali! armolla ravittu, ja täytetty Herran siunauksella; omista länsi ja etelä.“

24. Ja Asserista sanoi hän. „Asser olkoon siunattu pojilla; hän olkoon veljillensä otollinen, ja kastakoon jalkansa öljyyn.

25. Rauta ja vaski olkoon sinun salpasi; ja niinkuin sinun ikäsi, niin olkoon voimasasi.“

26. Ei yksikään ole niinkuin Israe-

lin Jumala, joka istuu taivaassa, hän olkoon sinun auttajasi, ja hänen kunniansa on pilvissä! Pa. 104:3.

27. Turvanasi on Jumala ijankaikkinen ja tukeenasi katoomattomat käsivarret. Hän ajaa ulos vihollisesi edestäsi, ja sanoo: hukuta heidät!

28. Israel asuu levollisesti yksinässä, ja Jaakobin silmä katselee sitä maata, jossa jyviä ja viiniä on, siihen myös taivaat kastella vuodattavat. Jer. 23:6. 33:16.

29. Autuas olet sinä, Israel: kuka on sinun kaltaisesi? Oi sinä kansa, joka Herrassa autuaaksi tulet, joka on sinun auttava kilpesi ja kunnia-kas miekkusi! Vihollisesi liehakoit-sevat sinun edessäsi, ja sinä astelet heidän kukkulainsa päällä.

34 Luku.

Mooseksen kuolema.

Ja Mooses astui Moabin kedoilta Jylös Nebon vuorelle, Pisgan kukkulalle, joka on Jerikon kohdalla; ja Herra näytti hänelle koko Gileadin maan Daniin asti,

5 Moos. 3:27. 32:49.

2. ja koko Naftalin ja Efraimin ja Manassen maan, ja koko Juudan maan viimeiseen meren asti,

5 Moos. 11:24.

3. ja etelä-maan, ja Jerikon, Palmukaupungin lakeuden, hamaan Soariin asti. Tuom. 1:16. 2 Aik. 23:15.

4. Ja Herra sanoi hänelle: „lämä on se maa, jonka minä Abrahamille, Isaakille ja Jaakobille valalla lupasin ja sanoin: minä annan sen sinun siemenellesi; sinä sait sen nähdä silmilläsi, vaan et sinä sinne tule.“ 1 Moos. 12:7. 13:15. 15:18. 26:3. 28:13.

5. Ja Mooses, Herran palvelija, kuoli siellä Moabin maalla, Herran sanan mukaan.

6. Ja Hän hautasi hänet laaksoon, Moabin maalla, Bet-Peorin kohdalla. Eikä ole yksikään saanut tietää hänen hautaansa tähän päivään asti.

Juud. v. 9.

7. Ja Mooses oli kuollessaan sadan ja kahdenkymmenen ajastaikainen; ei hänen silmänsä olleet pimenneet, eikä hänen elämänsä neste lakastunut. 5 Moos. 31:2.

8. Ja Israelin lapset itkivät Mooses-ta Moabin kedoilla kolmekymmentä päivää: ja itku- ja valituspäivät Mooseksesta päättyivät. 4 Moos. 20:29.

9. Mutta Josua, Nunin poika, oli täytetty viisauden hengellä, sillä Mooses oli kätensä laskenut hänen päällensä; ja Israelin lapset olivat

kuuliaisit hänelle, ja tekivät niin-
kuin Herra oli Moosekselle käske-
nyt. 4 Moos. 27:18. 5 Moos. 1:38. 31:23.
10. Ja sitten ei yhtään profettaa
noussut Israelissa Mooseksen ver-
taista, jonka Herra tunsu kasvoista
kasvoihin,
11. kaikkinaisissa tunnustähjeissa

ja ihmeissä, joita Herra hänen lä-
helti tekemään Egyptin maalla Fa-
raolle ja kaikille hänen palvelijoil-
lensa, koko hänen maallensa,
12. ja kaikessa väkevässä kädessä,
ja kaikissa suurissa, peljättävissä
löissä, jotka Mooses teki koko Israelin
silmiin edessä.

JOSUAN KIRJA.

I Luku.

Herra käskee Josuan menemään yli Jordanin ja rohkaisee häntä.

Ja tapahtui Mooseksen, Herran palvelijan, kuoleman jälkeen, että Herra puhui Josuulle, Nunin pojalle, Mooseksen palvelijalle, sanoen:

2 Moos. 24:13. 33:11. 4 Moos. 11:28. 27:18. 5 Moos. 1:38.

2. „Minun palvelijani Mooses on kuollut; niin nouse nyt ja mene tämän Jordanin ylitse, sinä ja kaikki tämä kansa, siihen maahan, jonka minä annan Israelin lapsille. 5 Moos. 34:5.

3. Jokaisen paikan, johon jalkanne astuvat, annan minä teille, niinkuin minä olen Moosekselle sanonut.

5 Moos. 11:24. Jos. 14:9.

4. Korvesta ja tästä Libanonista suuren Fratin virtaan asti, koko Heililäisten maa, hamaan isoon mereen asti länteen päin, ovat teidän maanne rajat.

2 Moos. 23:31. 4 Moos. 34:2 s.

5. Ei kukaan voi sinua vastaan seisoa koko elinaikanasi: niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin olen minä sinunkin kanssa; en minä hylkää sinua, enkä luovu sinusta.

5 Moos. 31:3. Hebr. 13:5.

6. Ole rohkiä ja vahvistä itsesi, sillä sinä olet jakava tälle kansalle sen maan, josta minä vannon heidän isillensä, sen heille antavani.

5 Moos. 31:23. Jos. 19:51.

7. Ole vaan rohkiä ja aivan vahva, varoen, että tekisit kaiken sen lain mukaan, jonka Mooses, minun palvelijani, sinulle käski; älä siitä harhaile oikialle eikä vasemmalle puolelle, että toimellisesti tekisit kaikissa teissäsi.

5 Moos. 5:32 s. 17:11, 20.

28:14. 29:9. Jos. 23:6.

8. Älköön tämä lakiraamattu lählekö suustasi pois, vaan ajattele sitä yöt päivät, varoen, että tekisit sen mukaan, mitä siinä on kirjoitettu; sillä niin sinä menestyt teissäsi, ja teet työsi toimellisesti.

5 Moos. 17:19. Ps. 1:2.

9. Enkö minä käsenyt sinun olla rohkeana ja vahvana? Älä pelkää, äläkä hämmästy, sillä Herra, sinun Jumalasi, on sinun kanssasi kaikissa teissäsi.“

1 Sam. 10:7.

10. Silloin käski Josua kansan päämiehiä, ja sanoi:

11. „Käykää leirin läpitse ja käskekää kansaa, sanoen: valmistakaat itsellenne evästä, sillä kolmannen päivän perästä pitää teidän käymän tämän Jordanin ylitse, mennäksenne valloittamaan sitä maata, jonka Herra, teidän Jumalanne, teille antaa omistettavaksenne.“

Jos. 3:1 s.

12. Ja Josua puhui Rubeniläisille, Gadiläisille ja puolelle Manassin sukunnalle, sanoen:

13. „Muistakaat se sana, kuin Mooses, Herran palvelija, teille käski, sanoen: „Herra, teidän Jumalanne, on saattanut teidät lepoon, ja antanut teille tämän maan.“

4 Moos. 32:20 s. 5 Moos. 3:18 s.

14. Jättäkää vaimonne, lapsenne ja karjanne siihen maahan, jonka Mooses teille antoi tällä puolella Jordanin. Mutta käykää veljeinne edellä varusteltuna, kaikki jotka vahvat miehet olette, ja auttakaat heitä,

15. siksi että Herra teidän veljillenne antaa levon, niinkuin teillenkin, että hekin omistaisivat sen maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, heille antaa; sitte palatkaa omalle maalenne ja omistakaat se, jonka Mooses, Herran palvelija, teille antoi, tällä puolella Jordanin, auringon nousuun päin.“

16. Ja he vastasivat Josuulle, ja sanoivat: „kaikki mitä meille käsenyt olet, sen me teemme, ja kuhunka ikänä lähetat meidät, sinne me menemme.“

17. Niinkuin me olemme olleet Moosekselle kaikissa kuuliaisit, niin me myös olemme sinulle kuuliaisit; ainoastaan otkoon Herra, sinun Jumalasi, kanssasi, niinkuin hän oli Mooseksen kanssa.

18. Jokainen joka asettuu sinun suu-
tasi vastaan, eikä ole kuullainen sa-
noillesi kaikissa mitä käsket, hänen
pitää kuoleman; ole vaan rohkia, ja
vahvista itsesi."

2 Luku.

Vakoojat lähetetään. Rahab kätkee heidät.

Ja Josua, Nunin poika, lähetti sa-
laisesti kaksi vakoojaa Sittimistä,
sanoen: „menkäätkä ja katsekaat ma-
ta ja Jerikoa." Niin he läksivät mat-
kaan, ja tulivat porton huoneeseen,
jonka nimi oli Rahab, ja lepäsivät
siellä. 4 Moos. 25:1. Hebr. 11:31. Jaak. 2:25.

2. Mutta Jerikon kuninkaalle ilmoit-
ettiin, ja sanottiin: „katso, tänä yö-
nä tuli länne miehiä Israelin lap-
sista, vakoamaan maata."

3. Niin lähetti Jerikon kuningas
Rahabin tykö, sanoen: „tuo ulos ne
miehet, jotka tulivat tykösi, sinun
huonees, sillä he ovat tulleet va-
koamaan koko maata."

4. Mutta nainen otti molemmat mie-
het ja kätki heidät; ja hän sanoi
näin: „miehet tulivat minun tykö-
ni, enkä minä tietänyt, mistä he olivat.

5. Ja kun portti pimeässä pantiin
kiinni, niin läksivät miehet ulos,
enkä tiedä, mihin he menivät. Aja-
kaat nopiasti heitä takaa, niin saatte
heidät kiinni."

6. Mutta hän oli käskenyt heidän
astua katon päälle, ja oli peittänyt
heidät pellavain varsilla, jotka hän
oli hajoittanut katon päälle.

7. Ja miehet ajoivat heitä takaa,
Jordanin tietä, hamaan luotuspaik-
kaan; ja portti pantiin kiinni koh-
ta, kuin he läksivät, jotka heitä ajoi-
vat takaa.

8. Mutta ennenkuin miehet panivat
maata, meni hän katolle heidän ty-
könsä,

9. ja sanoi miehille: „minä tiedän,
että Herra antaa teille tämän maan;
sillä teidän pelkonne on langennut
meidän päällemme, ja koko maan
asuvaiset ovat hämmästyneet teidän
edessänne; 2 Moos. 15:14 s. 23:27.
5 Moos. 11:25. Jos. 5:1.

10. sillä me olemme kuulleet, kuin-
ka Herra kuivasi Punaisen meren
vedet edestänne lähteissänne Egypti-
stä, ja mitä te olette tehneet niille
kahdelle Amorilaisten kuninkaalle,
jotka olivat tuolla puolen Jordanin,
Sihonille ja Ogille, jotka te tapoitte.
2 Moos. 14:21 s. 4 Moos. 21:34. Jos. 4:23.

11. Kun me sen kuulimme, niin
sydämmemme raukesi, eikä ole yh-
delläkään rohkeutta teidän edessän-

ne; sillä Herra, teidän Jumalanne,
on Jumala ylhäällä taivaissa ja al-
haalla maassa. 5 Moos. 4:39. Jos. 5:1.
Ps. 135:6.

12. Niin vannokaat nyt minulle Her-
ran kautta, koska minä osoitin lau-
peuden teitä kohtaan, että te myös
osoitate laupeutta isäni huoneelle,
ja annatte minulle varman merkin,
Jos. 6:22.

13. että elämään jätätte minun isä-
ni, ja äitini, ja veljeni, ja sisareni,
ja kaikki, jotka heidän omansa ovat,
ja vapahdatte sielumme kuolemasta"

14. Ja miehet sanoivat hänelle: „sie-
lumme kuolkoot teidän edestänne,
jos ette petä tätä meidän asiattamme;
kun Herra antaa tämän maan meil-
le, niin me osoitamme sinulle lau-
peutta ja uskollisuutta."

15. Ja hän luskii heidät köydellä ak-
kunasta alas; sillä hänen huoneen-
sa oli kaupungin muurissa, ja hän
asui juuri muurissa.

16. Ja hän sanoi heille: „menkäätkä
vuorelle, ettei ne teitä kohtaisi, jot-
ka teitä ajavat takaa, ja olkaat siellä
lymyssä kolme päivää, siksi kuin ta-
kua-ajajat palajavat, ja menkäätkä sitte
tietänne."

17. Ja miehet sanoivat hänelle: „me
tahdomme kuitenkin olla vapaat
tästä valastasi, jolla meitä vannoitit.
18. Katso, kun me maahan sisälle
tulemme, niin sinun pitää ripusta-
man tämän punaisen köyden akku-
naan, josta meidän laskit alas, ja ko-
koa tykösi huoneeseen isäsi ja äitisi
ja veljesi ja koko isäsi huone.

19. Jos joku käy huoneesi ovesta
ulos, hänen verensä olkoon hänen
päänsä päällä, ja me olemme viat-
tomat; ja joka ikään sinun kanssa-
si huoneessa on, hänen verensä olkoon
meidän päämme päällä, jos
jonkun käsi häneen sattuu.

20. Mutta jos sinä petät tämän mei-
dän asianamme, niin me olemme va-
paat sinun valastas, jolla olet meitä
vannottanut."

21. Hän vastasi: „olkoon niinkuin
te sanotte," ja päästi heidät mene-
mään; ja he menivät pois. Ja hän
ripusti punaisen köyden akkunaan.

22. Ja he menivät pois, ja tulivat
vuorelle, ja olivat siellä kolme päi-
vää, siksi kuin ne olivat palanneet,
jotka heitä ajoivat takaa; sillä takua-
ajajat olivat heitä etsineet kaikilla
teillä, eivätkä löytäneet.

23. Ja ne molemmat miehet pala-
sivat, ja astuivat vuorelta alas, me-
nivät ylitse, ja tulivat Josuan, Nu-

nin pojan, tykö: ja he kertoivat hänelle kaikki, mitä heille oli tapahtunut.

24. Ja he sanoivat Josualle: „Herra on antanut käsiimme koko maan, sillä kaikki maan asuvaset ovat hämmästyneet meidän edessämme.“

3 Luku.

Israelin kansa käy Jordanin yli.

Ja Josua nousi aamulla varhain, ja he läksivät Sittimistä ja tulivat Jordaniin asti, hän ja kaikki Israelin lapset; ja he olivat siinä yötä, ennenkuin he menivät ylitse.

4 Moos. 25:1. Jos. 2:1.

2. Ja tapahtui kolmen päivän perästä, että päämiehet menivät leirin läpitse,

3. ja käöksivät kansaa, sanoen: „kun te näette Herran, teidän Jumalanne, liiton arkin, ja Leviläiset papit kantavan sitä, niin lähtekäätkin tekin sijaltanne ja seuratkaat häntä,

4. kuitenkin niin, että teidän ja sen välillä on liki kahden tuhannen kynnärän matka; älkäätkin tulko sitä lähemmäksi, että te tietäisitte tien, jota teidän pitää matkustaman; sillä ette ennen ole sitä tietä vaeltaneet.“

5. Ja Josua sanoi kansalle: „pyhitäkäätkin itsenne, sillä huomenna tekee Herra ihmeellisiä töitä teidän keskeillä.“

2 Moos. 19:10,14.

6. Ja Josua puhui papeille, sanoen: „ottakaat liiton arkki, ja menkäätkin kansan edellä.“ Niin he ottivat liiton arkin, ja menivät kansan edellä.

4 Moos. 4:16.

7. Ja Herra sanoi Josualle: „tänpänä rupean minä tekemään sinut suureksi koko Israelin edessä, että he tietäisivät, että niinkuin minä olin Mooseksen kanssa, niin minä olen myös sinun kanssasi.“

Jos. 1:5. 4:14.

8. Ja käske pappeja, jotka kantavat liiton arkkia, ja sano: kun te tulette Jordanin vetten ääreen, niin seisahdtkaat Jordanissa.“

9. Ja Josua sanoi Israelin lapsille: „astukaat tänne, ja kuulkaat Herran, teidän Jumalanne, sanaa.“

10. Ja Josua sanoi: „tästä tietäkäätkin elävän Jumalan olevan teidän keskeillä, ja että hän varmasti ajaa pois teidän edestänne Kananealaiset, Hetiläiset, Heviläiset, Feresiläiset, Gergesiläiset, Amoriläiset ja Jebusiläiset:

11. Katso, koko maailman hallitsijan liiton arkki menee Jordaniin teidän edellä.“

12. Niin valitkaat nyt kaksitoista

miestä Israelin sukukunnista, jokaisesta sukukunnasta yksi mies.

Jos. 4:28.

13. Ja on tapahtuva, että kun pappein jalkapöytä, jotka kantavat Herran, kaiken maailman hallitsijan, arkkia, tulee Jordanin veteen, niin se vesi, joka Jordanissa ylä puolelta juoksee, eroitetaan, niin että se seisoo yhdessä läjässä.“

Ps. 114:3.

14. Ja kun kansa läksi majoistansa menemään Jordanin ylitse, ja papit kantoivat liiton arkkia kansan edellä.

Ap. t. 7:45.

15. Ja kun arkin kantajat tulivat Jordanille, ja pappein, arkin kantajain jalat peittyivät veden reunaan, — mutta Jordan oli täynnä partaasen saakka koko elonajan —,

1 Aik. 12:15.

16. niin seisahdtkin se vesi, joka yläpuolelta juoksi; se seisoi koottuna yhdessä läjässä kaukana Adamin kaupungin puolella, joka on Sartaanin luona; mutta se vesi, joka juoksi alas korven mereen, Suolaiseen mereen, väheni ja juoksi pois. Niin meni kansa ylitse Jerikoa kohden.

17. Ja papit, jotka kantoivat Herran liiton arkkia, seisovat kuivalla alallansa, keskellä Jordania; ja koko Israel kävi kuivaa myöten sen läpitse, siksi kuin kaikki kansa tuli Jordanin ylitse.

4 Luku.

Kaksitoista kiveä Jordanissa ja Gilgalissa.

Ja kun koko kansa oli tullut Jordanin ylitse, puhui Herra Josualle, sanoen:

2. „Valitkaat kansasta kaksitoista miestä, jokaisesta sukukunnasta yksi mies,

Jos. 3:12.

3. ja käskekäätkin heitä, sanoen: ottakaat keskeltä tätä Jordania, siitä paikasta, jossa pappein jalat seisovat alallansa, kaksitoista kiveä, ja viekäätkin ne myötänne ylitse, ja asetaakaat siihen paikkaan, jossa te tänä yönä pidätte majaa.“

4. Niin kutsui Josua kaksitoista miestä, jotka hän oli määrännyt Israelin lapsista, jokaisesta sukukunnasta yhden miehen.

5. Ja Josua sanoi heille: „menkäätkin Herran, teidän Jumalanne, arkin eteen keskele Jordania, ja jokainen nostakoon yhden kiven olallensa, Israelin lasten sukukuntain luvun mukaan,

6. että ne olisivat merkiksi teidän keskeillä, kun lapsenne tästedes

kysyvät ja sanovat: „mitä nämä kivet teillä?“

2 Moos. 12:26 s. 13:11.

5 Moos. 6:20 s.

7. että silloin sanoisitte heille: „Jordanin vesi jakautui Herran liiton arkin edestä; sen mennessä Jordanin ylitse jakautui Jordanin vesi; ja nämä kivet ovat Israelin lapsille ijankaikkiseksi muistoksi.“

Jos. 3:13,16.

8. Ja Israelin lapset tekivät niinkuin Josua heitä käski, ja kantoivat kaksitoista kiveä keskeltä Jordania, niinkuin Herra oli Josuulle sanonut, Israelin lasten sukukuntain luvun mukaan, ja he veivät ne ylitse myötänsä yösijaan asti, ja panivat ne siihen.

9. Ja Josua pystytti myös kaksitoista kiveä keskellä Jordania, missä pappein jalat seisoneet olivat, jotka liiton arkkia kantoivat; ja ne ovat siellä tähän päivään asti.

10. Ja papit, jotka arkkia kantoivat, seisoiivat keskellä Jordania, siksi kuin kaikki toimitettiin, mitä Herra käski Josuan kansalle sanoa, kaiken sen mukaan, mitä Mooses Josuulle käsenytti oli; ja kansa kävi kiireesti ylitse.

11. Kun koko kansa oli käynyt ylitse, meni myös Herran arkki ylitse, ja papit kansan eteen.

12. Ja Rubenilaiset ja Gadilaiset ja puoli Manassin sukukuntaa kävivät aseinsensa Israelin lasten edellä, niinkuin Mooses heille sanonut oli.

4 Moos. 32:29.

13. Liki neljäkymmentä tuhatta sotaan varustettua kävi Herran edellä sotaan Jerikon kedoille.

14. Sinä päivänä teki Herra Josuan suureksi koko Israelin edessä; ja he pelkäsivät häntä, niinkuin he pelkäsivät Moosesta koko heidän elin-aikanansa.

Jos. 3:7.

15. Ja Herra puhui Josuulle, sanoen.

„Käske pappein, jotka kantavat todistuksen arkkia, astua Jordanista ylös.“

17. Niin käski Josua pappeja, ja sanoi: „astukaat ylös Jordanista.“

18. Ja kun papit, jotka Herran liiton arkkia kantoivat, astuivat Jordanista ylös, ja pappein jalat nousivat kuivalle maalle, niin tulivat Jordanin vedet paikoillessa, ja juoksisivat niinkuin ennenkin kaikkein äyräittensä yli.

19. Ja kansa astui Jordanista ylös ensimmäisen kuun kymmenentenä päivänä, ja he sijoittivat itsensä Gilgaliin, Jerikon itä-rajalla.

20. Ja ne kaksitoista kiveä, jotka he ottivat Jordanista, pystytti Josua Gilgalissa.

21. Ja hän puhui Israelin lapsille, sanoen: „kun teidän lapsenne tästedes kysyvät isiltänsä, ja sanovat: „mitä nämä kivet?“

22. niin antakaat lastenne tietää, sanoen: Israel kävi kuivaa myöten Jordanin ylitse,

23. kun Herra, teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet teidän edestänne, siksi kuin te kävitte sen ylitse, niinkuin Herra, teidän Jumalanne, teki Punaisessa meressä, jonka hän kuivasi meidän edestämme, siksi kuin me kävimme sen ylitse;

2 Moos. 14:21 s.

24. että kaikki kansat maan päällä tuntuivat Herran käden, kuinka väkevä se on, että pelkäisitte aina Herra, teidän Jumalanne.“

5 Luku.

Israelin lapset ympärileikataan. Pääsiäistä pidetään. Manna jalkaa.

Kun kaikki Amorilaisten kuninkaat, jotka toisella puolella Jordania länteen päin asuivat, ja kaikki Kananealaisten kuninkaat meren tykönä kuuliivat, että Herra kuivasi Jordanin vedet Israelin lasten eteen, siksi kuin he kävivät sen ylitse, niin heidän sydämmensä raukesi, eikä ollut heissä enään mitään rohkeutta Israelin lasten edessä.

Jos. 2:9, 11, 24.

2. Siihen aikaan sanoi Herra Josuulle: „tee itsellesi kiviveitset, ja ympärileikkaa taas Israelin lapset toisen kerran.“

2 Moos. 4:25.

3. Niin teki Josua itsellensä kiviveitset, ja ympärileikkasi Israelin lapset Aralotin kukkulalla.

4. Ja tämä on syy, jonka tähden Josua ympärileikkasi heidät: kaikki se kansa, joka läksi ulos Egyptistä, miehenpuolet, kaikki sotamiehet, kuoliivat tiellä korvessa, matkustaessansa Egyptistä.

5. Sillä kaikki kansa, jotka läksivät ulos, olivat ympärileikatut; mutta kaikki se kansa, joka korvessa syntyi matkalla, sen jälkeen kuin olivat lähteneet ulos Egyptistä, ei ollut ympärileikatut.

6. Sillä Israelin lapset vaelsivat neljäkymmentä ajastaikaa korvessa, siksi kuin kaikki sotamiehet, jotka Egyptistä lähteneet olivat, kuoliivat, koska eivät kuulleet Herran ääntä, niinkuin Herra oli heille vannonut, ettei heidän pitänyt näkemän sitä

maata, jonka Herra valan kautta oli heidän isillensä luvannut, antaaksensa meille maan, rieskaa ja hunajata vuotavan. 4 Moos. 14:21 s., 28 s.

7. Mutta heidän lapsensa, jotka Hän herätti heidän sijaansa, ympärileikkasi Josua; sillä heillä oli esinaha, eivätkä olleet ympärileikatut matkalla.

8. Ja kun koko kansa oli ympärileikattu, pysyivät he alallansa leirissä siksi kuin he paranivat.

9. Ja Herra sanoi Josualle: „tänään olen, minä teistä kääntänyt pois Egyptin häväistykseen;” ja se paikka kutsutaan Gilgal tähän päivään asti.

10. Ja kun Israelin lapset olivat sijoittuneet Gilgalissa, pitivät he pääsiäistä neljäntenätoista päivänä sinä kuukautena, illalla, Jerikon kedolla, 2 Moos. 12:2 s., 14 s. 4 Moos. 9:5.

11. Ja söivät sen maan jyvistä toisena pääsiäis-päivänä, happamattomia leipiä ja korvennettua tähkääpäitä, juuri sinä päivänä. 8 Moos. 2:14. 23:14.

12. Ja manna lakkasi toisena päivänä, sittekuin he olivat syöneet maan jyvistä, niin ettei Israelin lapsilla enää ollut mannaa, vaan he söivät Kanaanmaan hedelmästä sinä vuonna.

13. Ja tapahtui, kun Josua oli lähellä Jerikoa, nosti hän silmänsä ja katseli; ja katso, mies seisoi siellä hänen edessään, paljastettu miekka kädessä; ja Josua meni hänen tykönsä, ja sanoi hänelle: „oletko sinä meidän vai vihamiestemme puolella?” 2 Moos. 23:23.

14. Hän sanoi: „en, vaan minä olen Herran sotajoukon päämies, ja olen nyt tullut.” Silloin Josua lankei maahan kasvoillensa ja kumarsi häntä, ja sanoi hänelle: „mitä Herrani sanoo palvelijallensa?” Pa. 148:2.

15. Ja Herran sotajoukon päämies sanoi Josualle: „riisu kengät jaloistasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä.” Ja Josua teki niin. 2 Moos. 8:5.

6 Luku.

Jerikon valloitus.

Ja Jeriko oli suljettu ja visusti varustettu Israelin lapsia vastaan; ei kukaan käynyt ulos, eikä tullut sisään.

2. Mutta Herra sanoi Josualle: „katso, minä olen antanut Jerikon, sen kuninkaan, ja väkevät sotajoukot, sinun käteesi.”

3. Käykää kaupungin ympäri, kaik-

ki sotamiehet, yksi kerta koko kaupungin ympäri; ja tee niin kuusi päivää.

4. Ja seitsemän pappia ottakoot seitsemän riemuvuoden pasunaa arkin eteen; ja seitsemäntenä päivänä käykööt seitsemän kertaa kaupungin ympäri, ja papitsoittakoot pasunilla.

5. Ja kun he soittavat riemuvuoden pasunaa pitkään, ja te kualette pasunan äänen, niin nostakoon koko kansa suuren äänen ja huutakoon; ja niin kaupungin muuri hajoaa alallensa ja kansa astukoon sinne sisään, kukin suoraan eteenpäin.”

6. Silloin kutsui Josua, Nunin poika, papit, ja sanoi heille: „ottakaat liiton arkki, ja seitsemän pappia kantakoot seitsemän riemuvuoden pasunaa Herran arkin edellä.”

7. Mutta kansalle sanoi hän: „lähtekää matkaan ja käykää kaupungin ympäri, ja jotka ovat sota-aseilla varustetut, käykööt Herran arkin edellä.”

8. Ja kun Josua nämät oli kansalle sanonut, niin ottivat ne seitsemän pappia seitsemän riemuvuoden pasunaa, ja kävivät Herran arkin edellä, ja soittivat pasunoilla; ja Herran liiton arkki seurasi heidän jäljessään.

9. Ja ne, jotka olivat sota-aseilla varustetut, kävivät pappein edellä, jotka soittivat pasunoilla; mutta muu kansa seurasi arkkia, pasunain alinomaan soidessa.

10. Mutta Josua oli käskenyt kansaa, ja sanonut: „älkää huutako, älkää antako äänenne kuulua, älköön sanaa suustanne lähtekö, siihen päivään asti, jolloin minä sanon teille: 'huutakaat!'; silloin nostakaat sotahuuto.”

11. Ja niin kävi Herran arkki kaupungin ympäri, koko kaupungin ympäri yhden kerran; ja he tulivat leiriin, ja pitivät yöä leirissä.

12. Ja Josua nousi huomennaltain varhain; ja papit kantoivat Herran arkkia.

13. Ja ne seitsemän pappia kantoivat seitsemän riemuvuoden pasunaa Herran arkin edellä, ja käydessään soittivat alati pasunaa; ja jokainen, joka oli sota-aseilla varustettu, kävi heidän edellensä, vaan muu kansa kävi Herran arkin jäljissä pasunain alati soidessa.

14. Toisena päivänä he kävivät myöskin kerran kaupungin ympäri, ja tulivat leiriin jälleen; ja sitä he tekivät kuusi päivää.

15. Mutta seitsemäntenä päivänä

nousivat he varhain aamuruskon koittaessa ja kävivät samalla tavalla seitsemän kertaa kaupungin ympäri: ja ainoastaan sinä päivänä kävivät he seitsemän kertaa kaupungin ympäri.

16. Ja seitsemännellä kerralla, kun papit soittivat pasunaa, sanoi Josua kansalle: „huutakaat, sillä Herra on antanut teille kaupungin!

17. Mutta kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, olkoon kirottu Herralle; ainoastaan portto Rahab jääköön elämään, hän ja kaikki, jotka hänen kansansa huoneessa ovat, sillä hän kätki sanansaattajat, jotka me läheimme. Jos. 2:3 s. Hebr. 11:31.

18. Ainoastaan karttakaat kirottua, ettette tuottaisi itsellenne kirouksen, jos te jotakin siitä kirotusta otatte, ja saatatte Israelin leirin kirouksen ja onnettomuuden alaiseksi. 3 Moos. 27:28.

19. Mutta kaikki hopia- ja kulta-, vaski- ja rauta-kalut olkoot Herralle pyhitettyt, ja tulkoot Herran tavarahuoneesen.“ 4 Moos. 31:54.

20. Ja niin kansa nosti sotahuudon, ja pasunilla soitettiin. Kun kansa kuuli pasunan äänen, huusivat kaikki suurella äänellä, ja muurit hajoivat alallensa; ja kaikki kansa, kukin suoraan kohdaltansa, astui kaupunkiin, ja he voittivat kaupungin. 2 Makk. 12:15. Hebr. 11:30.

21. ja hukuttivat kaikki, jotka kaupungissa olivat, miekan terällä, sekä miehet että naiset, nuoret ja vanhat, karjan, ja lampaat ja aasit.

22. Ja Josua sanoi niille kahdelle miehelle, jotka olivat olleet maata vakoamassa: „menkäätkä sen porton huoneesen, ja tuokuat vaimo sieltä ulos, ja kaikki, mitä hänellä on, niinkuin te olette hänelle vannoneet.“ Jos. 2:14.

23. Niin menivät nuoret miehet, jotka maata olivat vaonneet. sinne ja toivat Rahabin ulos, ja hänen isänsä, ja äitinsä, ja veljensä, ja kaikki mitä hänellä oli, koko hänen sukunsa toivat he ulos; ja hesijoittivat heidät ulkopuolelle Israelin leiriä.

24. Mutta kaupungin he polttivat tulella, ja kaikki mitä siellä oli; ainoastaan hopian, kullan, vaski- ja rautakalut panivat he tavaraksi Herran huoneesen. 4 Moos. 31:20.

25. Mutta portto Rahabin, ja hänen isänsä huoneen ja kaikki, jotka siihen kuuluivat, antoi Josua elää; ja hän on asunut Israelin keskellä tähän päivään asti, sentähden että hän kätki sanansaattajat, jotka Josua lähetti Jerikou vakoamaan.

26. Ja Josua vannoi, ja sanoi: „kirottu olkoon Herran edessä se mies, joka nousee ja rakentaa tämän Jerikon kaupungin; kun hän laskee siihen perustuksen, niin kadottakoon esikoisensa, ja kun hän rakentaa sen portit, niin kadottakoon nuorimman poikansa.“ 1 Kun. 16:34.

27. Ja Herra oli Josuan kanssa, ja hän tuli kuuluksiksi kaikissa maakunnissa.

7 Luku.

Akanin varkaus.

Mutta Israelin lapset olivat uskottomat kirotun kalun suhteen; sillä Akan, Karmnin poika, Sabdin pojan, Serakin pojan, Juudan sukukunnasta, otti jotakin kirotusta, ja Herran viha syytti Israelin lapsiin.

* Jos. 22:20. 1 Aik. 2:7.

2. Ja Josua lähetti miehiä Jerikosta Aihin päin, joka on Betanenin lähellä, itään päin Betelistä, ja puhui heille, sanoen: „menkäätkä ja vakoakaat maa.“ Hé menivät ja vakosivat Ain.

3. Sitte palasivat he jälleen Josuan tykö, ja sanoivat hänelle: „Älä annu koko kansan sinne mennä; lähes kaksi tahi kolme tuhatta miestä voi sinne mennä ja lyödä Ain, ettei kaikkea kansaa hukkaan sinne vaivataisi; sillä heitä on vähän.“

4. Niin meni sinne kansasta liki kolmetuhatta miestä; mutta he pakenivat Ain kaupungin miesten edestä.

5. Ja Ain miehet löivät heistä liki kuusineljättäkymmentä miestä, ja ajoivat heitä portin ulkopuolella takaa Sabarimiin asti, ja löivät heitä siellä rinteellä. Silloin kansan sydän hämmästyti ja tuli niinkuin vesi.

6. Ja Josua repäisi vauhteensa, ja lankesi maahan kasvoilionsa Herran arkin eteen hamaan iltaan asti, hän ja Israelin vanhimmat; ja he heittivät tomua päänsä päälle.

1 Moos. 37:34. 1 Sam. 4:12. Est. 4:1.

Job. 1:20. 2:12.

7. Ja Josua sanoi: „ah Herra, Herra, miksi annoit tämän kansan olenkaan tulla Jordanin ylitse, antaaksesi meidät Amorilaisten käsiin, hukuttaakses meitä? joska olisimme tyytynet ja pysähtyneet sille puolen Jordania!

8. Voi, minun Herrani, mitä minun pitää sanoman, kun Israel selkänsä kääntää vihollisillensa?

9. Kun Kananealaiset ja kaikki maan asuvaset sen kuulevat, niin he piiritävt meidät, ja hävittävt

nimemme maan päältä; mitä siis leet suuren nimesi tähden?"

10. Niinsanoi Herra Josuulle: „nouse, miksi sinä makaat kasvoillasi?"

11. Israel on syntiä tehnyt, ja rikonut minun liittoni, jonka minä käskin heille; ja ovat ottaneet siitä kirotusta, ovat varastaneet ja valehdelleet, ja panneet kaluinsa sekaan.

12. Israelin lapset eivät voi seisoa vihamiestensä edessä, mutta kääntävät seikänsä vihollisillensa; sillä he ovat kirouksessa. En minä enää ole teidän kansanne, ellette hukuta sitä kirottua teidän keskeltänne.

13. Nouse, ja pyhitä kansa ja sano: „pyhitättäkää itsenne huomiseksi: sillä niin sanoo Herra, Israelin Jumala: kirous on sinun keskelläsi, Israel, sentähden et sinä ole seisovainen vihamiestesä edessä, siksi kuin te sen kirouksen siirrätte pois keskeltänne.“

2 Moos. 19:10. Jos. 3:5.

14. Ja varhain huomenna käykää edes sukukunnittain; ja se sukukunta, jonka Herra arvalla valitsee, käyköön edes perhekunnittain; ja se perhekunta, jonka Herra arvalla valitsee, käyköön edes huonekunnittain; ja se huonekunta, jonka Herra arvalla valitsee, käyköön edes kukin perheenisäntä toinen toisensa jälkeen.

15. Ja se, joka löydetään ryhtyneeksi kirottuun kaluun, pitää tulella pollettaman ja kaikki mitä hänellä on, koska hän Herran liiton on rikonut ja tehnyt hulluuden Israelissa.“

4 Moos. 15:30,35. 5 Moos. 13:15 s.

16. Ja Josua nousi varhain huomeneltain, ja toi Israelin edes, toisen sukukunnan toisen jälkeen; ja arpa lankesi Juudan sukukunnalle.

17. Ja kun hän Juudan sukukunnan toi edes, lankesi arpa Serakilaisten perhekunnan päälle; ja kun hän toi Serakilaisten perhekunnan edes, toisen perheenisännän toisen jälkeen, lankesi arpa Sabdille.

1 Moos. 46:12. 4 Moos. 26:20.

18. Ja kun hän toi edes hänen huoneensa miesluvun jälkeen, niin lankesi arpa Akanin, Karmin pojan päälle, Sabdin pojan, Serakin pojan, Juudan sukukunnasta.

19. Ja Josua sanoi Akanille: „poikani, anna Herralle, Israelin Jumalalle, kunnia, ja anna hänelle ylistys, ja ilmoita minulle, mitä olet tehnyt, ja älä salaa sitä minulta.“

20. Silloin vastasi Akan Josuaa, ja sanoi: „totisesti minä olen syntiä tehnyt Herraa, Israelin Jumalaa vastaan; näin olen tehnyt:

21. minä näin saaliissa kalliin Babelin hameen, ja kaksi sataa sikliä hopiata, ja kultaisen kielen, joka painoi viisikymmentä sikliä; niiltä teki mieleni, ja minä otin ne; ja katso, ne on kaivetut mauhan keskellä minun majaan, ja hopia alinna.“

22. Niin Josua lähetti sinne sanansaattajat, ja ne kiiruhtivat majaan; ja katso, ne olivat kaivetut hänen majaan, ja hopia alinna.

23. Ja he ottivat ne majasta, ja veivät ne Josuan ja kaikkien Israelin lasten tykö, ja panivat ne Herran eteen.

24. Niin otti Josua ja koko Israel hänen kanssansa Akanin, Serakin pojan, ja hopian, ja hameen, ja kultaisen kielen, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen härkänsä, aasinsa ja lampaansa, hänen majansa ja kaikki mitä hänen omaansa oli, ja veivät ne Akorin laaksoon.

25. Ja Josua sanoi: „miksi olet meitä murheelliseksi saattanut? Herra on sinut saattava murheelliseksi tänäpäivänä.“ Ja koko Israel kivitti heidät kuoliaaksi, ja polttivat heidät tulella, ja heittivät kiviä heidän päällensä.

26. Ja he tekivät heidän päällensä suuren kiviruukkion, joka vielä on tähän päivään asti. Niin lakkasi Herran vihan tuli. Siitä kutsutaan se paikka Akorin laaksoksi tähän päivään asti.

8 Luku.

Ain kaupunki valloitetaan. Altari rakennetaan Ebalin vuorelle.

Ja Herra sanoi Josuulle: „älä pelkää, äläkä hämmästy; ota kansasi kaikki sotaväki, ja nouse ja mene ylös Aihin; katso, minä olen antanut Ain kuninkaan kansoinensa, kaupunkinensa ja mainensa sinun käteesi.“

5 Moos. 1:21. 7:18. 20:3 s. 31:3 s.

2. Ja sinun pitää tekemän Aille ja sen kuninkaalle, niinkuin sinä teit Jerikolle ja sen kuninkaalle; ainoasti sen saaliin ja karjan jakakaat keskenänne. Pane nyt väijyjät kaupungin taakse.“

5 Moos. 20:14. Jos. 6:21,24.

3. Silloin Josua nousi kaiken sotaväen kanssa menemään ylös Aihin. Ja Josua valitsi kolmekymmentä tuhatta väkevää sotamiestä, ja lähetti heidät yöllä ulos,

4. ja käski heitä, sanoen: „katso-kaat, teidän tulee väijyä kaupunkia, kaupungin takana; älkää ylös kauas menkö kaupungista, ja olkaat kaikki valmiina.

5. Ja minä ja kaikki kansa, joka

minun kanssani on, lähestymme kaupunkia. Ja kun he tulevat ulos meitä vastaan niinkuin ennenkin, niin me pakenemme heidän edellänsä.

Jos. 7:5.

6. että he tulisivat meidän jälkeemme niin kauas, että saisimme heidät eroitetuksi kaupungista; sillä he ajattelevat: „he pakenevat meidän edellämme niinkuin ennenkin.“ Mutta kun me pakenemme heidän edellänsä,

7. silloin te nouskaat väijyksistä ja ottakaat kaupunki; sillä Herra, teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne.

8. Ja kun te olette saaneet kaupungin, syyttäkäätkäät siihen tuli, ja tehkäätkäät Herran sanan mukaan: kutsookaat, minä olen sen käskenyt teille.“

9. Niin Josua lähetti heidät, ja he menivät sinne ja kävivät väijyksiin Betelin ja Ain välillä, lännen puolella Aista. Mutta Josua yötyi kansan keskellä.

10. Ja Josua nousi varhain ja asetti kansan, ja hän ja Israelin vanhimmat menivät ylös Aihin.

11. Ja kaikki sotaväki, jotka hänen tykönänsä olivat, menivät, kävivät edes ja tulivat kaupungin kohdalle, ja sijoittivat itsensä pohjan puolelle Aista; ja laakso oli heidän ja Ain välillä.

12. Mutta hän otti liki viisituhatta miestä, ja pani ne väijyksiin Betelin ja Ain välillä, lännen puolella kaupunkia.

13. Ja kun kansa oli asetettu, koko leiri, joka oli pohjan puolella kaupunkia, ja väijyjät lännen puolella kaupunkia, niin meni Josua sinä yönä keskelle laaksoa.

14. Kun Ain kuningas sen näki, kiihuhtivat kaupungin miehet, varhain huomeneltain, menivät ulos Israelia vastaan sotaan, kuningas itse kaiken väkensä kanssa, määrättyllä ajalla, lakialle kedolle; mutta ei hän tietänyt, että oltiin häntä väijymässä kaupungin takana.

15. Mutta Josua ja koko Israel antoivat lyödyä itsensä, ja pakenivat tietä myöten korpeen päin.

16. Niin kaikki kansa, joka kaupungissa oli, huudettiin kokoon heitä ajamaan takaa; ja he ajoivat Josuaa takaa ja eroitettiin kaupungista,

17. niin ettei yhtään miestä jäänyt Aihin ja Beteliin, joka ei mennyt ulos Israelin perässä; ja he jättivät kaupungin avoimeksi, ja ajoivat Israelia takaa.

18. Niin sanoi Herra Josualle: „ojenna keihääsi, joka kädessäsi on, Ain puoleen, sillä minä annan sen sinun käsiisi.“ Ja Josua ojensi keihäänsä, joka oli hänen kädessään, kaupungin puoleen.

19. Silloin väijyjät kiiruusti nousivat paikastansa ja riensivät, kun hän oli kätensä ojentanut, ja tulivat kaupunkiin ja voittivat sen; ja he kiireellä syyttivät kaupungin palamaan.

20. Ja Ain miehet kääntyivät ja katsoivat taaksensa, ja näkivät savun nousevan kaupungista taivaasen päin. Ei ollut heillä tilaa paeta sinne eikä tänne, kun se kansa, joka pakeni korpeen päin, kääntyi takaa-ajajiansa vastaan.

21. Kun Josua ja koko Israel näkivät, että väijyjät voittivat kaupungin ja että savu nousi kaupungista, palasivat he ja löivät Ain miehet.

22. Ja toiset tulivat kaupungista ulos heitä vastaan, ja he joutuivat keskelle Israelia molemmilta puolilta; ja he löivät heidät siksi ettei yhtään heistä elämään jäänyt, eikä myös pääsnyt pakoon. 5 Moos. 7:2.

23. Ja Ain kuninkaan ottivat he elävänä kiinni, ja veivät hänet Josuan tykö.

24. Ja kun Israel oli lyönyt kuoliaaksi kaikki Ain asujat kedolla ja korvessa, johonka he heittä ajoivat takaa, ja he olivat kaikki kaatuneet miekan terällä, siihen asti että loppuivat, niin koko Israel palasi Aihin ja löi sen miekan terällä.

25. Ja kaikki ne, jotka kaatuivat sinä päivänä, seksi miehiä että naisia, heitä oli kaksitoista tuhatta, koko Ain kansa.

26. Ja Josua ei vetänyt kättänsä takaisin, jolla hän oli ojentanut keihänsä, ennen kuin hän oli tappanut kaikki Ain asuvaset. 2 Moos. 17:11 s.

27. Mutta kaupungin karjan ja saaliin jakoi Israel keskenänsä, Herran sanan mukaan, niinkuin hän oli käskenyt Josualle. 4 Moos. 31:23 s.

28. Ja Josua poltti Ain ja teki siitä kiviraunion ainaseksi; ja se on autiona vielä tähän päivään asti.

29. Ja hän antoi ripustaa Ain kuninkaan puuhun iltaan asti; ja kun päivä oli laskenut, käski hän hänen ruumiinsa ottaa puusta pois, ja he heittivät sen kaupungin portin eteen ja kokosivat suuren kiviraunion hänen päällensä, joka siellä on vielä nyt tähän päivään asti. 5 Moos. 21:23.

Jos. 10:27.

30. Silloin rakensi Josua Herralle,

Israelin Jumalalle, alttarin Ebalin vuorella.

31. Niinkuin Mooses, Herran palvelija, oli Israelin lapsille käskenyt, ja niinkuin Mooseskin lakikirjassa kirjoitettu on, alttarin kokonaisista kivistä, joihin ei ole rauta sattunut. Ja he uhrasivat sen päällä polttouhria ja kiitosuhria Herralle.

2 Moos. 20:25. 5 Moos. 27:2 s.

32. Ja hän kirjoitti siellä kiviin sen lain sanat, jonka Mooses oli Israelin lapsille kirjoittanut. 5 Moos. 27:3 s. 31:9.

33. Ja koko Israel vanhimpainsa, päämiestensä ja tuomareinsa kanssa seisovat molemmilla puolin arkkia, pappein, Leviläisten vastapäätä, jotka kantoivat Herran liiton arkkia, niin muukalaiset kuin kotonakin syntyneet, puolet heistä Gerisimin vuorella ja toinen puoli Ebalin vuorella, niinkuin Mooses, Herran palvelija, edeltäpäin oli käskenyt siunaamaan Israelin kansaa.

5 Moos. 11:19. 27:12 s. Dan. 9:11

34. Sitte julisti hän kaikki lain sanat, siunauksen ja kirouksen, aivan niinkuin se on kirjoitettu lakikirjassa.

35. Ei ollut yhtäkään sanaa karkista, mitä Mooses oli käskenyt, jota ei Josua julistanut koko Israelin seurakunnan edessä, naisten ja lasten ja muukalaisten edessä, jotka olivat heidän keskellensä. 5 Moos. 31:11 s.

9 Luku.

Gibeonilaisten kavaluus.

Ja kun kaikki kuninkaat sen kuulivat, jotka sillä puolen Jordania olivat, vuorilla ja laaksoissa ja kaikissa ison meren satamissa, Libanonin vuorelle päin, Heiläiset, ja Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset,

2. kokoontuivat he yhteen yksimielisesti sotimaan Josuata ja Israelia vastaan.

3. Kun Gibeonin asuvaset kuuluivat, mitä Josua oli tehnyt Jerikolle ja Aille,

4. niin turvautuivat hekin petokseen, menivät ja tekeytyivät sanan saattajiksi, ja ottivat vanhat säkit aaseinsa päälle, ja vanhat kuluneet ja ravistuneet viinileilit,

5. ja vanhat, paikatut kengät jalkoihinsa, ja vanhat ja rikkinäiset vaatteet yllensä, ja kaikki heidän eväsleipänsä olivat kovia ja homehtuneita;

6. ja he menivät leiriin Josuan tykö Gilgaliin, ja sanoivat hänelle ja kaikelle Israelille: „me olemme kau-

kaiselta maalta tulleet, tehkäänt liitto meidän kanssamme.“

7. Niin sanoi koko Israel Heviläisille: „ehkä sinä asut meidän keskellämme, kuinka me tekisimme liiton sinun kanssasi?“

2 Moos. 23:32 s. 34.12. 5 Moos. 1:2 s. Jos. 11:19.

8. He sanoivat Josuulle: „me olemme sinun palvelijasi.“ Ja Josua sanoi heille: „kutka te olette, ja mistä tulitte?“

9. He sanoivat hänelle: „sinun palvelijasiovat sangen kaukaiselta maalta tulleet Herran, sinun Jumalasi, nimen tähden; sillä me olemme kuulleet hänen sanomansa ja kaikki mitä hän Egyptissä on tehnyt,

10 ja kaikki mitä hän on tehnyt kahdelle Amorilaisen kuninkaalle, jotka olivat sillä puolen Jordanin, Sihonille, Hesbonin kuninkaalle, ja Ogille, Basanin kuninkaalle, joka asui Astarotissa. 4 Moos. 21:23 s.

5 Moos. 2:31 s.

11. Sentähden sanoivat meille meidän vanhimmat ja kaikki maamme asuvaset: „ottakaat evästä myötänne, ja menkää heitä vastaan ja sanokaat heille: me olemme teidän palvelijanne, tehkäänt liitto meidän kanssamme.“

12. Tämä meidän leipämme, jonka myötämme evääksi olimme kotoamme, oli vielä tuores, kun läksimme tulemaan teidän tyköenne, mutta katso, se on nyt kova ja homehtunut.

13. Ja nämä viinileilit olivat uusia, kun me ne täytimme, ja katso, ne ovat kuluneet; ja nämä vaatteenne ja kenkänne ovat vanhaksi tulleet aivan pitkän matkan tähden.“

14. Niin ottivat päämiehet heidän evästänsä, mutta he eivät kysyneet Herran suuta. 4 Moos. 27:21.

15. Ja Josua teki rauhan heidän kanssansa, ja teki liiton heidän kanssansa, että he saisivat elää; ja kansan päämiehet vannotivat sen heille. Jos. 11:19. 2 Sam. 21:2.

16. Mutta kolmen päivän perästä sen jälkeen kuin olivat tehneet liiton heidän kanssansa, kuuluivat he, että he olivat läheltä, ja asuivat heidän keskellensä.

17. Ja Israelin lapset läksivät matkaan ja tulivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa, jotka kutsutaan Gibeon, Kaira, Beerot ja Kirjatjearim.

18. Ja Israelin lapset eivät lyöneet heitä; sillä kansan päämiehet olivat vannonneet heille Herran, Israelin Jumalan, kautta. Ja koko kansa nappasi päämiehiä vastaan.

10. Niin sanoivat kaikki kansan päämiehet kaikelle joukolle: „me olemme vannoneet heille Herran, Israelin Jumalan, kautta, ja sentähden emme voi heitä ahdistaa.

20. Mutta sen me teemme heille: antakaamme heidän elää, ettei viha tulisi valan lähdän meidän päällemme, jonka me heille vannoneet olemme.“

2 Sam. 21:1.

21. Ja päämiehet sanoivat heille, että he saavat elää. Ja he tulivat halkojen hakkaajiksi ja veden kantajiksi kaikelle kansalle, niinkuin päämiehet olivat heille sanoneet.

22. Niin Josua kutsui heidät ja puhui heille, ja sanoi: „miksi olette pettäneet meidät ja sanoneet: me asumme aivan kaukana teistä; ja kuitenkin te asutte meidän keskelämme?“

23. Olkaat sentähden kiroitut! Ette suinkaan ikinä lakkaa olemasta orjina, halkojen kantajina ja veden kantajina minun Jumalani huoneelle.“

24. He vastasivat Josuata, ja sanoivat: „sinun palvelijoiillesi on monesti kerrottu, että Herra, sinun Jumalasi, on käsenyt palvelijansa Mooseksen antaa teille kaiken tämän maan ja hävittää edestänne kaikki maan asuvaset; niin me suuresti pelkäsimme henkeämme teidän edessäne ja teimme tämän.“

5 Moos. 7:1 s.

25. Mutta katso, me olemme nyt sinun käsissäsi; minkä näit hyväksi ja oikeaksi meille tehdä, se tee.“

26. Ja hän teki heille niin, ja vahti heidät Israelin lasten käsistä, etteivät he lyöneet heitä kuoliaaksi.

27. Ja Josua teki sinä päivänä heidät halkojen hakkaajiksi ja veden kantajiksi seurakunnalle ja Herran alttarille tähän päivään asti, siinä paikassa, jonka hän oli valitseva.

10 Luku.

Viisi kuningasta lyödään Gibeonissa.

Kun Jerusalemin kuningas Adoni-Sedek kuuli Josuan voittaneeksi Ain ja hävittäneeksi sen, ja niin tehneeksi Aille ja sen kuninkaalle, kuin hän oli tehnyt Jerikolle ja hänen kuninkaallensa, ja että Gibeonin asuvaset olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja asuivat heidän keskellensä,

Jos. 6:21, 24. 8:26 s. 9:15.

2. pelkäsivät he suuresti; sillä Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin joku kuninkaan kaupunki, ja suurempi kuin Ai, ja kaikki sen asuvaset olivat vahvat sotamiehet.

3. Ja Adoni-Sedek, Jerusalemin kuningas, lähetti Hohamille, Hebronin kuninkaalle, ja Pireamille, Jarmutin kuninkaalle, ja Jafalle, Läkiksen kuninkaalle, ja Deberille, Eglonin kuninkaalle, tämän sanan:

4 „Tulkaat ylös minun tyköni ja auttaakaat minua, ja lyökäämme Gibeon; sillä he ovat tehneet rauhan Josuan ja Israelin lasten kanssa.“

5. Silloin kokoontuivat ja menivät ylös ne viisi Amorilaisten kuningasta, Jerusalemin kuningas, Hebronin kuningas, Jarmutin kuningas, Läkiksen kuningas ja Eglonin kuningas, he ja kaikki heidän leirinsä, ja piirittivät Gibeonin ja sotivat sitä vastaan.

6. Mutta Gibeonin miehet lähettivät Josuan tykö leiriin Gilgaliin, sanoen: „älä ota kättäsi pois palvelijoiltasi, tule nopiasti ylös meidän tykömme, vapahda meitä ja auta meitä; sillä kaikki Amorilaisten kuninkaat, jotka asuvat vuorilla, ovat kokoontuneet meitä vastaan.“

7. Ja Josua meni ylös Gilgalista, ja kaikki sotaväki hänen kanssansa, ja kaikki vahvat sotamiehet.

8. Ja Herra sanoi Josualle: „älä ensinkään heitä pelkää; sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi; ei yksikään heistä ole seisovainen sinun edessäsi.“

5 Moos. 8:2.

Jos. 6:2. 3:1.

9. Niin Josua tuli äkisti heidän päällensä; sillä hän matkusti kaiken yösen Gilgalista.

10. Ja Herra peljätti heitä Israelin edessä; ja he tuottivat heille suuren tappion Gibeonissa, ja ajoivat heitä takaa sitä tietä, jota ylös Bet-Horonin mennään, ja löivät heitä Asekaan ja Makkedaan asti.

2 Moos. 14:24.

23:27. Tuom. 4:15.

11. Ja kun he Israelin edellä pakenivat alas Bet-Horonin tietä, antoi Herra taivaasta tulla suuret kivet heidän päällensä Asekaan asti, niin että he kuolivat; ja enempi oli niitä, jotka kuolivat raekivien kautta, kuin niitä, jotka Israelin lapset miekalla löivät.

2 Moos. 9:17 s., 22 s.

12. Silloin puhui Josua Herralle, sinä päivänä, jona Hän antoi Amorilaiset Israelin lasten käsiin, ja sanoi Israelin läsnä ollessa: „aurinko, seis alallasi Gibeonissa, ja kuu, Ajalonin laaksossa!“

Jes. 23:21.

13. Ja aurinko seisoi alallansa ja kuu seisautui, siksi kuin kansa kosti vihamiehillensä. Eikö tämä ole kirjoitettu „hurskaan kirjassa?“ Ja aurinko jäi seisomaan keskellä tai-

vasta ilman laskematta koko päivän.

2 Sam. 1:18. Jes. 38:8.

14. Ja ei ole yksikään päivä ollut senkaltainen, ei ennen eikä sittemmin, että Herra kuuli yhden miehen äänen; sillä Herra soti Israelin puolesta.

15. Ja Josua ja koko Israel hänen kanssansa palasi jälleen leiriin Gilgaliin.

16. Mutta ne viisi kuningasta pakenivat ja lymyivät luolaan Makkedassa.

17. Niin Josualle ilmoitettiin ja sanottiin: „ne viisi kuningasta ovat löydetyt kätkeytyneinä luolaan Makkedassa.“

18. Ja Josua sanoi: „vierittäkääät suuret kivet luolan suulle, ja asettakaat miehet heitä vartioitsemaan.“

19. Mutta alkääät te alallanne seisoko, vaan ajakaat vihämiehiänne takaa ja lyökääät heidän viimeisiänsä; alkääät salliko heidän tulla kaupunkeihinsa, sillä Herra, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne!“

20. Kun nyt Josua ja Israelin lapset olivat lopettaneet sen ylönsuuren tapon ja peräti olivat heidät surmanneet, — mutta jääneet heistä pääsivät ja tulivat vahvoin kaupunkeihin, —

21. niin palasi kaikki kansa jälleen leiriin Josuan tykö Makkedaan rauhassa, eikä kenkään rohjennut Israelin lasten edessä hiiskuakaan.

22. Mutta Josua sanoi: „avatkaat luolan suu, ja tuokaat ne viisi kuningasta luolasta minun tyköni.“

23. He tekivät niin, ja toivat ulos ne viisi kuningasta hänen tykönsä luolasta, Jerusalemin kuninkaan, Hebronin kuninkaan, Jarmutin kuninkaan, Lakiksen kuninkaan, ja Eglonin kuninkaan.

24. Ja kun nämä kuninkaat olivat tuodut Josuan eteen, kutsui Josua kaikki Israelin miehet, ja sanoi sotajoukon päämiehille, jotka hänen kanssansa kulkivat: „tulkaat tänne ja asettakaat jalkanne näitten kuninkaitten kaulalle.“ Ja he tulivat, ja asettivat jalkansa heidän kaulalleen.

25. Ja Josua sanoi heille. „alkääät peijättäkö, alkäätkö hämmästykö, vahvistakaat itsenne ja olkaat rohkiat; sillä näin tekee Herra kaikille vihämiehille, joita vastaan tesoditte.“

26. Ja Josua löi heidät sitten, ja surmasi heidät, ja ripusti vilteen puuhun; ja he riippuivat pulssa hamaan iltaan asti.

27. Ja kun aurinko laski, käski Jo-

sua heittä, ja he ottivat heidät puista alas ja heittivät luolaan, johonka he olivat lymyneet, ja panivat suuret kivet luolan suulle, jotka siellä vielä tänäpäivänä ovat. 5 Moos. 21:23. Jos. 8:29.

28. Sinä päivänä voitti myös Josua Makkedan, ja löi sen miekan terällä, ja tappoi sen kuninkaan, ja kaikki ne sielut, jotka hänessä olivat, eikä yhtäkään jättänyt elämään; ja hän teki Makkedan kuninkaalle niinkuin hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. Jos. 6:21.

29. Ja Josua vaelsi ja koko Israel hänen kanssansa Makkedasta Libnaan, ja soti Libnaa vastaan.

30. Ja Herra antoi senkin ja sen kuninkaan Israelin käsiin, ja hän löi sen miekan terällä ja kaikki ne sielut, jotka siellä olivat, eikä ketään elämään jättänyt; ja hän teki sen kuninkaalle niinkuin hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle.

31. Sitten matkusti Josua ja koko Israel hänen kanssansa Libnasta Lakikseen, ja piiritti sen, ja soti sitä vastaan.

32. Ja Herra antoi Lakiksenkin Israelin käsiin, niin että hän voitti sen toisena päivänä ja löi sen miekan terällä ja kaikki ne sielut, jotka siinä olivat, juuri niinkuin hän oli Libnalle tehnyt.

33. Siihen aikaan meni Horam, Jerserin kuningas, auttamaan Lakista; mutta Josua löi hänet kaiken joukkonsa kanssa, niin ettei hän yhtäkään henkiin jättänyt.

34. Ja Josua meni Lakiksesta ja koko Israel hänen kanssansa Egloniin, ja he piirittivät ser ja sotivat sitä vastaan,

35. ja voittivat sen sinä päivänä, ja löivät miekan terällä, ja surmasivat kaikki sielut, jotka siellä olivat, sinä päivänä, juuri niinkuin hän oli tehnyt Lakikselle.

36. Sitte meni Josua ja koko Israel hänen kanssansa Eglonista ylös Hebronin, ja he sotivat sitä vastaan,

37. ja voittivat sen ja löivät sen miekan terällä, ja sen kuninkaan ja kaikki sen kaupungit, ja kaikki sielut, jotka siellä olivat, eikä hän yhtäkään jättänyt, juuri niinkuin hän oli tehnyt Eglonille; hän hävitti sen ja surmasi kaikki sielut, jotka siellä olivat.

38. Ja Josua ja koko Israel hänen kanssansa palasi Debiriin, ja soti sitä vastaan,

39. ja voitti sen kuninkainensa ja kaikki sen kaupungit, ja löi ne miekan terällä, ja tappoi kaikki sielut,

jotka siellä olivat, eikä ketäkään jättänyt; niinkuin hän oli Hebronille tehnyt, niin teki hän myös Debirille ja sen kuninkaalle, ja niinkuin hän oli tehnyt Libnalle ja sen kuninkaalle.

40. Niin Josua löi kaikki maan asu-
vaiset vuorilla, ja etelä-maassa, ja
laaksoissa, ja alangoissa, ja kaikki
heidän kuninkaansa, eikä yhtäkään
jättänyt, vaan tappoi kaikki, joilla
henki oli, niinkuin Herra, Israelin
Jumala, oli käskenyt. 5 Moos. 7:2. 20:16.

41. Ja Josua löi heidät, ruveten Ka-
des-Barneasta Gasaan asti, ja koko
Gosenin maakunnan Gibeonin asti.

Jos. 11:16. 15:51.

42. Ja Josua voitti kaikki nämä
kuninkaat maakuntinensa yhdellä
rupeamalla; sillä Herra, Israelin Ju-
mala, soti Israelin puolesta.

43. Ja Josua palasi leiriin Gilgaliin,
ja koko Israel hänen kanssansa.

II Luku.

Pohjoinen osa masta valloitetaan.
Enaklilaiset hävitetään.

Ja tapahtui, kun Jabin, Hatsorin
kuningas, sen kuuli, lähetti hän
sanan Jobabille, Madonin kunin-
kaalle, ja Simronin kuninkaalle, ja
Aksafin kuninkaalle,

2. ja niille kuninkaille, jotka asui-
vat pohjan puolella, vuorella, ja la-
keudella, etelään päin Kinnerotista,
ja laaksoissa, ja Dorin Nafotissa, mer-
ren puolella.

3. Kananalaisille idän ja lännen
puoleen, Amoritaisille, Hetiläisille,
Feresiläisille ja Jebusiläisille vuo-
rella, niin myös Heviläisille ala puo-
lella Hermonin vuorta Mitspan maa-
kunnassa.

4. Ja nämä läksivät kaiken sota-
joukkonsa kanssa, joka oli sängen
suuri kansan paljous, niin lukuisa
kuin santa meren reunalla, ja sängen
monta hevosta ja vaunua.

5. Kaikki nämä kuninkaat kokoon-
tuivat, tulivat ja sijoittivat itsensä
Meromin vetten tykö soliakseen Isa-
raelia vastaan.

6. Ja Herra sanoi Josualle: „älä hei-
tä ensinkään pelkää, sillä huomen-
na tällä ajalla minä annan heidät
kaikki lyötynä Israelin kansan eteen;
heidän hevosensa pitää sinun rivin-
omaksi tekemän ja heidän vaunun-
sa tulella polttaman.“

7. Ja Josua tuli ja kaikki sotajouk-
ko hänen kanssansa äkisti heidän
päällensä, Meromin vetten tykönä,
ja karkasivat heidän päällensä.

8. Ja Herra antoi heidät Israelin
käsiin, ja he löivät heidät, ja ajoivat
heitä takana isoon Sidoniin asti, ja
siihen lämpymään veteen asti, ja
Mitspan laaksoon asti itään päin, ja
löivät heidät niin, ettei yksikään
heistä jäänyt.

Jos. 13:6.

9. Ja Josua teki heille, niin kuin
Herra oli hänelle käskenyt; heidän
hevosensa teki hän rivinomaksi, ja
poltti heidän vaununsu tulella.

10. Ja Josua palasi sillä ajalla, ja
voitti Hatsorin, ja löi sen kunin-
kaan miekalla; sillä Hatsor oli en-
nen kaikkein näiden valtakuntain
pääkaupunki.

11. Ja he löivät kaikki ne sielut,
jotka siellä olivat, miekan terällä,
ja tappoivat, niin ettei yhtäkään jää-
nyt, jolla henki oli; ja hän poltti
Hatsorin tulella.

12. Kaikkein niiden kuningasten
kaupungit ja niiden kuninkaat voitti
Josua, ja löi heidät miekan terällä,
ja tappoi heidät, niinkuin Mooses,
Herran palvelija, oli käskenyt.

2 Moos. 23:32 s. 4 Moos. 33:52 s. 5 Moos. 20:16 s.

13. Mutta Israelin lapset eivät polt-
taneet yhtäkään kaupunkia, joka
seisoi korkealla töyräällä, paitsi ai-
noata Hatsoria, jonka Josua poltti.

14. Ja kaiken saaliin ja eläimet, jot-
ka he näistä kaungeista olivat ot-
taneet, jakoivat Israelin lapset kes-
kenänsä. Ainoasti kaikki ihmiset
tappoivat he miekan terällä, ja hu-
kuttivat heidät, niin ettei yhtäkään
henkiin jäänyt.

15. Niinkuin Herra palvelijallensa
Moosekselle oli käskenyt, niin oli
Mooses Josuulle käskenyt, ja niin
teki Josua; ettei niistä yhtäkään te-
kemättä jäänyt, mitä Herra oli Moo-
sekselle käskenyt.

2 Moos. 34:12 s.

5 Moos. 7:2.

16. Ja niin Josua otti koko tämän
maan, vuorimaan, ja koko etelä-
maan, ja koko Gosenin maan, ja la-
keuden ja alankomaan, ja Israelin
vuoret laaksoinensa,

17. siitä sileästä vuoresta, joka me-
nee ylös Seiriin päin Baal-Gadiin asti
Libanonin laaksoissa, Hermonin vuo-
ren alla; kaikki niitten kuninkaat
hän voitti, löi ja tappoi heidät.

18. Kauan aikaa kävi Josua sotaa
kaikkein näiden kuningasten kanssa.

19. Ei ollut yhtäkään kaupunkia,
joka rauhalla antoi itsensä Israelin
lasten alle, paitsi Heviläisiä, jotka
asuivat Gibeonissa; mutta kaikki he
ottivat sodalla.

Jos. 9:15, 18.

20. Ja Herralta se oli, että heidän
sydämensä paatuivat kohtaamaan

Israelia sodalla, että niin hukkuisivat, eikä yhtäkään armoa heille tapahtuisi, vaan he peräti hävitettäisiin, niinkuin Herra Moosekselle oli käskenyt. 5 Moos. 2:30.

21. Siihen aikaan tuli Josua ja hävitti Enakillaiset vuorelta, Hebronista, Debiristä, Anabista ja kaikilta Juudan vuorilta, ja kaikilta Israelin vuorilta, ja hävitti heidät kaupunkienensa. 4 Moos. 13:34. Tuom. 1:20.

22. Hän ei antanut yhtäkään Enakilaistajädä Israelin lasten maalle; ainoastaan Gasassa, Gatissa ja Asdodissa oli niitä jällellä. 1 Sam. 17:4 s. 2 Sam. 21:20.

23. Ja niin Josua otti koko maan, aivan niinkuin Herra Moosekselle oli sanonut, ja antoi sen Israelille perinnöksi, kullekin sukunnalle osansa. Ja maa sai sodasta rauhan.

12 Luku.

Voitetut kuninkaat ja maakunnat luettelaaan.

Ja nämät ovat maan kuninkaat, jotka Israelin lapset löivät, ja joiden maan he ottivat tuolla puolen Jordanin, auringon nousuun päin, Arnonin ojasta Hermonin vuoreen asti, ja kaikki lakeuden itään päin:

2. Sihon, Amorilaisten kuningas, joka asui Hesbonissa ja hallitsi Aroerista lähtien, joka on Arnonin joen rannalla, keskellä joen laaksoa, ja puolen Gileadia, Jabbokin jokeen asti, joka on Ammonin lasten raja, 1 Moos. 32:22. 4 Moos. 21:24.

3. ja lakeutta Kinnerotin mereen asti itään päin, ja korven mereen, Suolaiseen mereen asti itään päin, Bet-Jesimotiin päin, ja lounaan puolelta Pisgan rinteiden alle. 3 Moos. 14:3. 4 Moos. 34:3.

4. Ja Ogin, Basanin kuninkaan, maan rajat, joka vielä oli Refalaisten jääneitä, ja asui Astarotissa ja Edreissä, 5 Moos. 1:4.

5. ja hallitsi Hermonin vuorella, Salkassa ja koko Basanissa, Gesurin ja Maakatin maan rajoihin, ja puolen Gileadia, joka Sihonin, Hesbonin kuninkaan, maan raja oli.

6. Mooses, Herran palvelija, ja Israelin lapset löivät heidät; ja Mooses, Herran palvelija, antoi sen Rubenilaisille, Gadilaisille ja puolelle Manassen sukunnalle omaisuudeksi. 5 Moos. 3:16.

7. Nämät ovat ne maan kuninkaat, jotka Josua ja Israelin lapset löivät tällä puolen Jordanin länteen päin,

Baal-Gadista Libanonin vuoren laaksoissa, silcään vuoreen asti, joka ulottuu Seiriin päin. Sen maan antoi Josua Israelin sukunnille omaisuudeksi, itsekullenkin osansa jälkeen, 8. vuorilla, alankomaissa, lakeudella, vuorten rinteillä, korvessa, ja lounaan puolisessa maassa: Hetiläiset, Amorilaiset, Kananealaiset, Feresiläiset, Heviläiset ja Jebusilaiset;

9. Jerikon kuningas, yksi; Ain kuningas, joka on Betelin lähellä, yksi;

10. Jerusalemin kuningas, yksi; Hebronin kuningas, yksi;

11. Jarmutin kuningas, yksi; Lalkiksen kuningas, yksi;

12. Eglonin kuningas, yksi; Geserin kuningas, yksi;

13. Debirin kuningas, yksi; Gederin kuningas, yksi;

14. Horman kuningas, yksi; Aradin kuningas, yksi;

15. Libnan kuningas, yksi; Adulamin kuningas, yksi;

16. Makkedan kuningas, yksi; Betelin kuningas, yksi;

17. Tappuakin kuningas, yksi; Heferin kuningas, yksi;

18. Afekin kuningas, yksi; Lassaronin kuningas, yksi;

19. Madonin kuningas, yksi; Hatsoirin kuningas, yksi;

20. Simron-Meronin kuningas, yksi; Aksafin kuningas, yksi;

21. Tanakin kuningas, yksi; Megiddon kuningas, yksi;

22. Kedeksen kuningas, yksi; Jokneamin kuningas Karmelin luona, yksi;

23. Dornafot-Dorin kuningas, yksi; ja pakanoitin kuningas Gilgalissa, yksi;

24. Tirtsan kuningas, yksi. Kaikki yhteensä oli yksineljätkymmmentä kuningasta.

13 Luku.

Herra käskee Josuaa jakaa maata. Rubenin, Gadin ja puolen Manassen perintömaat.

Kun Josua vanheni ja ijälliseksi tuli, sanoi Herra hänelle: „sinä olet vanhentunut ja ijälliseksi tullut, ja maata on vielä aivan paljo jäänyt omistamatta.

2. Tämä on se jäljellä oleva maa kaikki Filistealaisten maan ääret ja koko Gessuri, 1 Sam. 27:8.

3. Sihorista, joka juoksee Egyptin editse, Ekronin maan ääriin asti, pohjan puoleen; se luetaan Kananealaisten maaksi. Ne viisi Filistealaisten päämiestä ovat: Gasilainen, Asdodilainen, Asklonilainen, Gati-

lainen, Ekronilainen ja Avilainen.

Jos. 15:4.

4. Mutta etelään päin on koko Kananealaisten maa ja Meara, joka on Sidonilaisten, Afekiin saakka ja haamaan Amorilaisten maan ääriin asti,

5. ja myös Gibliläisten maa, ja koko Libanon, auringon nousuun päin, Baal-Gadista Hermonin vuoren alta, siihen asti kuin Hamatiin tullaan;

6. kaikki, jotka vuorella asuvat, Libanonista lämpymään veteen asti, kaikki Sidonilaiset. Minä ajan ne Israelin lasten edestä pois; ja'a ne vaan Israelille perinnöksi, niinkuin minä olen sinulle käskenyt. Jos. 11:8.

7. Niin ja'a nyt tämä maa perinnöksi yhdeksälle sukukunnalle, ja puolelle Manassen sukukunnalle."

Pa. 135:11 s.

8. Rubenilaiset ja Gadilaiset ovat saaneet toisen puolen Manassen sukukunnan kanssa perintönsä, jonka Mooses heille antoi sillä puolen Jordanin itään päin, niinkuin Herran palvelija Mooses heille sen on antanut,

4 Moos. 32:33. 5 Moos. 3:12.

Jos. 1:12 s. 20:8. 22:4.

9. Aroerista, joka on Arnonin joen reunalla, ja siitä kaupungista, joka on keskellä joen laaksoa, ja koko Medeban lakeuden Diboniin asti,

10. ja kaikki Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, kaupungit, joka hallitsi Hesbonissa, Ammonin lasten maan rajoihin asti,

11. ja Gileadin ja Gessurin ja Maakatien maan ääret, ja koko Hermonin vuoren, ja koko Basanin Salkan asti;

12. koko Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunnan, joka hallitsi Astarotissa ja Edreissä, joka vielä oli Refaalaisten jääneitä; ja Mooses löi heidät ja ajoi heidät pois.

13. Mutta Israelin lapset eivät ajaneet Gessurilaisia ja Maakatilaisia ulos, vaan Gessurilainen ja Maakatilainen asui Israelin lasten keskellä tähän päivään asti.

14. Mutta Leviläisten sukukunnalle ei hän antanut mitään perintöä; sillä Herran, Israelin Jumalan, polttouhri on heidän perintönsä, niinkuin Hän heille oli sanonut.

4 Moos. 18:24. 5 Moos. 10:9. 18:1 s. Hes. 44:28.

15. Ja Mooses antoi Rubenin lasten suvulle, heidän sukukuntainsa jälkeen,

16. että heidän alueensa oli Aroerista, joka on Arnonin joen reunalla, kaupungista keskellä joen laaksoa, kaiken sen tasaisen kedon kanssa Medeban tykönä;

17. Hesbonin kaupunkienensa, jotka ovat tasaisella kedolla; Dibonin, Bamot-Baalin ja Bet-Baal Meonin,

18. Jaksan, Kedemotin, Mefaotin, 19. Kirjataimin, Sibman, Seret-saharin, vuorella laaksossa,

20. ja Bet-Peorin, Pisgan rinteet ja Bet-Jesimotin,

21. ja kaikki lakeuden kaupungit, ja koko Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, valtakunnan, joka hallitsi Hesbonissa, jonka Mooses löi, hänet, ja Midtanin päämiehet: Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban, Sihonin ala-ruhtinaat, jotka maassa asuivat.

4 Moos. 31:8.

22. Ja Bileaminkin, Beorin pojan, tietäjän, löivät Israelin lapset miekalla kuoliaaksi muitten lyötyjen mukana.

4 Moos. 22:5.

23. Ja Rubenin lasten raja oli Jordan ja sen ala. Tämä on Rubenin lasten perintö heidän sukukuntainsa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

24. Ja Mooses antoi Gadin lasten sukukunnalle heidän sukujensa jälkeen,

25. että heidän alueensa oli Jaeser, ja kaikki Gileadin kaupungit, ja puoli Ammonin lasten maata Aroeriin asti, joka on Rabban kohdalla,

5 Moos. 2:19.

26. ja Hesbonista Ramat-Mitspeen ja Betonimiin asti, ja Mahanaimista Debirin alueeseen asti,

27. ja laaksossa: Betaram ja Betnirra, Sukot ja Safon, joka jäi Sihonin, Hesbonin kuninkaan, valtakunnasta, Jordanin alue Kinneretin meren ääreen asti, toisella puolella Jordania itään päin.

28. Tämä on Gadin lasten perintö heidän sukukuntainsa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

29. Ja Mooses antoi puolelle Manassen lasten sukukunnalle; ja puoli Manassen sukukuntaa sai osan heidän sukujensa mukaan.

30. Ja heidän alueensa oli Mahanaimista koko Basan, koko Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunta, ja kaikki Jairin kylät, jotka ovat Basanissa, kuusikymmentä kaupunkia.

5 Moos. 3:14.

31. Ja puolen Gileadia, ja Astarotin, ja Edrein, Ogin valtakunnan, kaupungit, Basanissa, antoi hän Makirin, Manassen pojan, lapsille, toiselle puolelle Makirin lapsia, heidän sukujensajälkeen. 4 Moos. 32:39 s. Jos. 17:1 s.

32. Tämä on se, minkä Mooses perinnöksi antoi Moabin kedoilla, sil-

lä puolella Jordania Jerikon kohdalla, itään päin.

33. Mutta Levin sukukunnalle ei Mooses antanut yhtään perintö-osaa; Herra, Israelin Jumala, on heidän perintö-osansa, niinkuin Hän heille oli sanonut. 4 Moos. 18:20.

14 Luku.

Maan länsipuolella Jordania jaetaan.
Kaleb in perintö-osa.

Ja nämät ovat ne perintö-osat, mitkä Israelin lapset saivat Kanaanmaalla, jotka heille perinnöksi jakoi pappi Eleasar ja Josua, Nunin poika, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäiset isät,

2 arvan kautta kunkin sukukunnan perintö-osasta, niinkuin Herra oli käskenyt Mooseksen kautta, yhdeksälle sukukunnalle. 4 Moos. 26:55. 33:54. 34:13s. Apt. t. 13:19.

3. Sillä Mooses oli antanut kahdelle sukukunnalle ja puolelle sukukunnalle perinnön tuolla puolella Jordania. Mutta Leviläisille ei hän antanut yhtään perintöä heidän keskellensä. 5 Moos. 3:12s.

4. Mutta Josefin lapsia oli kaksi sukukuntaa, Manasse ja Efraim; ja Leviläisille ei annettu yhtään osaa maassa, vaan ainoastaan kaupungit heidän asuaksensa, ja esikaupungit, heidän karjaansa ja tavaraansa varten. 1 Moos. 48:5. 4 Moos. 35:2s.

5. Niinkuin Herra oli Moosekselle käskenyt, niin tekivät Israelin lapset, ja jakoivat maan.

6. Silloin menivät Juudan lapset Josuan tykö Gilgalissa, ja Kaleb, Jefunnen poika, Kenisiläinen, sanoi hänelle: „sinä tiedät, mitä Herra sanoi Jumalan miehelle Moosekselle minun ja sinun suhteen Kades-Barneassa. 4 Moos. 14:24. 32:12. 5 Moos. 1:36, 38.

7. Minä olin neljänkymmenen ajast-aikainen, kun Mooses, Herran palvelija, minut lähetti Kades-Barneasta vakoamaan maata, ja minä toin hänelle jälleen vastauksen sydämeni jälkeen. 4 Moos. 13:7. 14:6s.

8. Mutta veljeni, jotka minun kanssani olivat siellä käyneet, saattoivat kansalle vapisevan sydämen; mutta minä seurasin Herra, minun Jumalaani, uskollisesti. 4 Moos. 13:31s. 5 Moos. 1:28.

9. Ja Mooses vannoi sinä päivänä ja sanoi: „se maa, jonka päälle sinä jalollas olet astunut, on totisesti sinun ja sinun lastesi perittävä ijan-kaikkisesti, että olet uskollisesti seurannut Herra, minun Jumalaani.“ 5 Moos. 11:24. Jos. 1:5. Tuom. 1:20.

10. Ja nyt katso, Herra on antanut minun elää, niinkuin hän oli sanonut. Tämä on viides ajastaika viidettäkymmentä, sittekuin Herra näitä sanoi Moosekselle, kun Israel vaelsi korvessa. Ja katso, minä olen tänäpäivänä viiden ajastajan vanha yhdeksättäkymmentä,

11. ja olen vielä täälläpäivänä niin väkevä, kuin minä sinä päivänä olin, jona Mooses minut lähetti; niinkuin voimani oli silloin, niin on se vielä nytkin vahva solimaan ja käymään ulos ja sisälle. 4 Moos. 27:17. 5 Moos. 31:3. Syr. 46:11.

12. Niin anna nyt minulle tämä vuorimaa, josta Herra puhui sinä päivänä; sillä sinä kuulit sen siihen aikaan, että Enakilaiset ovat siellä, ja suuret ja vahvat kaupungit. Ehkä on Herra minun kanssani, ja minä ajan heidät pois, niinkuin Herra on sanonut.“

13. Ja Josua siunasi häntä ja antoi Kalebille, Jefunnen pojalle, Hebronin perinnöksi. Jos. 21:12. 1 Makk. 2:56.

14. Siitä tuli Hebron Kaleb in, Jefunnen pojan, Kenisiläisen, perinnöksi tähän päivään asti, sentähden että hän oli uskollisesti seurannut Herra, Israelin Jumalaa.

15. Mutta Hebron kutsuttiin muinaiseen aikaan Kirjat-Arba; hän oli suurin mies Enakilaisten joukossa. Ja maa sai sodasta rauhan.

15 Luku.

Juudan sukukunnan rajat ja kaupungit.

Juudan lasten sukukunnan arpa, J heidän sukujensa jälkeen, tuli Edomin maan rajalle, jonka etelä puolella on Sinin korpi, lounaisen maan äärestä asti; 4 Moos. 34:3.

2. niin että heidän etelä rajansa oli Suolameren alipäästä, se on, siitä lahdesta, joka antaa etelään päin, 3. ja lähtee sieltä etelä puolella Akraabiimin kukkulaa, ja menee Siniin, ja nousee Kades-Barnean eteläpuolella, ja menee Hesroniin, ja nousee Adariin, ja kääntyy Karkaan päin,

4. ja menee Asmonin ohitse, ja tulee Egyptin ojaan, ja se raja loppuu mereen. „Tämä olkoon teille maan raja etelässä.“ 4 Moos. 34:3, 5.

5. Mutta raja itään päin on Suolainen meri Jordanin suuhun asti; ja raja pohjan puolelta on siitä meren lahdesta, jossa on Jordanin suu.

6. Se menee ylös Bet-Hoglaan, ja kulkee pohjan puolelta Bel-Arabaa,

ja menee ylös Rubenin pojan Bohanin kiven tykö. Jos. 18:17.

7. Sitten kulkee se ylös Debiriin Akorin laaksoista, ja kääntyy pohjan puoleen Gilgaliin, joka on Adummimin kukkulan kohdalla, joka on etelä puolella jotka; sitte se menee En-Semexen vedelle, ja ulos Rogelin lähteelle.

8. Sitte menee raja Hinnomin pojan laaksoon, Jebusilaisen kukkulan etelä puolella, se on Jerusalem; ja raja nousee vuoren kukkulalle, joka on Hinnomin laakson kohdalla länteenpäin ja Refaimin laakson päässä pohjaan päin.

9. Sitte käy se siitä vuoren kukkula Neftoakin lähteelle, ja menee Efronin vuoren kaupunkien tykö, ja kääntyy Baalaan, joka on Kirjat-Jearim.

10. Baalasta kääntyy selänteen päin Seirin vuorelle, ja menee pohjan puolella Jearimin vuoren vieritse, se on Kessalon; ja siirtyy alas Bet-Semekseen, ja menee Timnaan,

11. ja tulee ulos Ekronin vieritse pohjan puolelle, ja vetäytyi Sikroniin asti, menee Baalan vuoren yliitse, ja tulee Jabneeliin; ja rajan loppu on meri.

12. Mutta raja länteen päin on suuri meri; se on rajana. Tämä on Juudan lasten maan raja joka taholta ympäri, heidän sukujensa jälkeen.

13. Mutta Kalebille, Jefunnen pojalle, annettiin osaksi Juudan lasten keskellä, niinkuin Herra oli käskennyt Josualle, Kirjat-Arba, Enakilaisen isän kaupunki, se on Hebron.

4 Moos. 14:24. Jos. 14:13a. Tuom. 1:20.

14. Ja Kaleb ajoi sieltä pois kolme Enakin poikaa, Sesain, Akimanin ja Talmain, Enakin lapset;

4 Moos. 13:23. Tuom. 1:10 s.

15. ja meni sieltä ylös Debirin asuvaisia vastaan. Debirin nimi oli muinen Kirjat-Sefer.

16. Ja Kaleb sanoi: „joka lyö Kirjat-Seferin ja voitaa sen, hänelle annan minä tyttärenti Aksan vaimoksi.“

17. Ja sen voitti Otniel, Kenaksen, Kaleb in veljen poika; ja hän antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.

Tuom. 1:13. 3:9. 1 Aik. 4:13.

18. Ja tapahtui, kun Aksa tuli, neuvoi hän miestänsä anomaan peltoa isältä; ja hän heittäysi aasin seljältä; niin sanoi Kaleb hänelle: „mikä sinun on?“

1 Moos. 24:64.

19. Ja hän sanoi: „anna minulle siunaus, sillä sinä olet antanut mi-

nulle kuivan maan; anna minulle myös vesilähteitä.“ Ja hän antoi hänelle lähteitä, korkeilla ja alhaisilla mailla.

20. Tämä on Juudan lasten sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen.

21. Ja kaupungit Juudan lasten sukukunnan äärimmissä muassa, Edomin rajalla, etelässä, olivat: Kabsseel, Eder, Jagur,

22. Kina, Dimona, Adada;

23. Kedes, Hasor, Jitnan;

24. Sif, Telem, Bealot;

25. Hasor-Hadata, Kerijot, Hesron, se on Hasor;

26. Amam, Sema, Molada;

27. Hasargadda, Hesmon, Bet-palet;

28. Hasarsual, Beerseba, Bisjotja;

29. Baala, Ijim, Asem;

30. Eltolad, Kesil, Horma;

31. Siklag, Madmanna, Sansanna;

32. Lebaot, Silhim, Ain, Rimmon: yhdeksän kolmattakymmentä kaupunkia kylinensä.

33. Mutta lakialla maalla oli Estaot, Sora, Asna;

34. Sanao, Engannim, Tappuak, Enam;

35. Jarmut, Adullam, Soko, Aseka;

36. Saaram, Aditaim, Gedera, Gederotaim: neljätoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

37. Senan, Hadasa, Migdal-Gad;

38. Dilean, Misper, Jokteel;

39. Lakis, Boskat, Eglon;

40. Kabbon, Lakmas, Kitlis;

41. Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makkada: kuusitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

42. Libna, Eter, Asan;

43. Jiftak, Asna, Nesib;

44. Kegila, Aksib, Maresa: yhdeksän kaupunkia kylinensä;

45. Ekron tyttärinensä ja kylinensä;

46. Ekronista mereen asti, kaikki mikä ulottuu Asdodiin, ja niiden kylät;

47. Asdod tyttärinensä ja kylinensä; Gasa tyttärinensä ja kylinensä, Egyptin ojan asti; ja se suuri meri on sen rajana.

48. Ja vuoristossa: Samir, Jatir, Soko;

49. Danna, Kirjat-Sanna, se on Debir;

50. Anab, Estemo, Anim;

51. Gosen, Holon, Gilo: yksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

52. Arab, Dumä, Esean;

53. Janum, Bet-Tappuak, Afeka;

54. Humla, Kirjat-Arba, se on Hebron, Stor: yhdeksän kaupunkia kylinensä;

55. Maon, Karmel, Sif, Juta;
 56. Jisreel, Jokdeam, Sanoak;
 57. Kain, Gibeä, Timna: kymmen-
 nen kaupunkia kylinensä;
 58. Halhul, Bet-Sur, Gedor;
 59. Maarat, Bet-Anot, Eltekon: kuusi
 kaupunkia kylinensä;
 60. Kirjat-Baal, se on Kirjat-Jearim,
 Harabba: kaksi kaupunkia kylli-
 nensä;
 61. Ja korvessa: Bet-Araba, Middin,
 Sekaka;
 62. Nibsan, ja suola-kaupunki, ja
 En-Gedi: kuusi kaupunkia kylinensä.
 63. Mutta Jebusilaiset asuivat Jeru-
 salemissa, eikä Juudan lapset voi-
 neet ajaa heitä ulos. Ja Jebusilaiset
 ovat asuneet Juudan lasten kanssa
 Jerusalemissa tähän päivään asti.

Tuom. 1:3. 2Sam. 5:6 a.

16 Luku.

Josefin lasten rajat.

Näin lunkesi arpa Josefin lapsille:
 Jordanista, Jerikon kohdalla, Jeri-
 kon itäpuolisen veden tykö, se kor-
 pi, joka menee Jerikosta ylös Bet-
 Elin mäkeen.

2. Ja raja lähtee Bet-Elistä Lusiin,
 ja menee Arkki-Atarotin rajalle,

Tuom. 1:26.

3. ja antaupi alas länteen päin Jaf-
 letin rajalle, alemma Bet-Horonin
 rajaan ja Gaseriin asti; ja loppuu
 meressä.

4. Nämä saivat Josefin lapset, Ma-
 nasse ja Efraim, perinnöksiksi.

5. Efraimin lapset saivat maan-osan
 sukujensa jälkeen, ja heidän perin-
 tönsä raja itään päin oli Atarot-
 Addar, ylimmäiseen Bet-Horoniin
 asti.

6. ja se antaupi länteen päin Mik-
 metatiin pohjanpuolella; sieltä kään-
 tyy se itään, Taenat-Silon puoleen,
 ja menee sen itäpuolella Janoakiin;

7. ja Janoakista alas Atarotiin ja
 Naarataan, ja antaupi Jerikoa vas-
 taan ja menee Jordaniin.

8. Tappuakista menee raja länteen
 päin Nahalkaanaan, ja rajan pää on
 meressä. Tämä on Efraimin lasten
 sukukunnan perintö heidän suku-
 jensa jälkeen.

9. ynnä vielä ne kaupungit, jotka
 olivat eroitettut Efraimin lapsille kes-
 kellä Manassen lasten perintöä, kaik-
 ki kaupungit kylinensä.

10. Mutta he eivät ajaneet Kananea-
 laisia pois, jotka asuivat Gaserissa.
 Niin pysyivät Kananealaiset Efrai-
 min keskellä tähän päivään asti ja
 tulivat verollisiksi.

Jos. 17:13.

Tuom. 1:29. 1 Kun. 9:16,21.

17 Luku.

Manassen perintö-osa itäpuolella Jordania.
 Ja arpa lankesi Manassen sukukun-
 nalle, sillä hän oli Josefin esikoi-
 nen, Makirille, Manassen esikoiselle,
 Gileadin sälle, joka oli jalo sota-
 mles; ja hän sai Gileadin ja Basanin.

4 Moos. 26:29. 32:39 s. 5 Moos. 3:15.

2. Muut Manassen lapset saivat
 myös arvan sukujensa jälkeen: A-
 bieserin lapset, Helkein lapset, Ef-
 rielin lapset, Sekemin lapset, Hefe-
 rin lapset ja Semidan lapset. Nämä
 ovat Manassen, Josefin pojan, mie-
 henpuoliset lapset sukujensa jälkeen.

3. Mutta Selofkadilla, Heferin po-
 jalla, Gileadin pojan, Makirin pojan,
 Manassen pojan, ei ollut yhtään poi-
 kaan, vaan tyttäriä; ja nämät ovat hä-
 nen tyttärensä nimet: Makela, Noa,
 Hoglea, Milka ja Tirsaa.

4 Moos. 26:33. 27:1 s. 36:10 s.

4. Ja he menivät papin Eleasarin
 ja Josuan, Nunin pojan, ja ylimmäis-
 ten tykö, ja sanoivat: „Herra käski
 Mooseksen antaa meille perinnön
 veljeimme keskellä.“ Ja hän antoi
 heillekin perinnön heidän isänsä
 veljein keskellä, Herran käskyn jäl-
 keen.

4 Moos. 27:7,8.

5. Ja Manasselle tuli kymmenen
 osaa, paitsi Gileadin ja Basanin maata,
 jotka ovat tuolla puolella Jordania;

6. sillä Manassen tyttäret saivat pe-
 rinnön hänen poikainsa keskellä, ja
 Gileadin maa oli annettu muille Ma-
 nassen pojille.

7. Ja Manassen raja oli Asserista
 Mikmetatiin, joka on Sikemin edes-
 sä, ja se menee etelään päin En-Ta-
 puakin asuvaisten tykö.

8. Tapuakin maa tuli Manasselle,
 mutta Tapuak, Manassen rajalla, Ef-
 raimin lapsille.

9. Sitten raja menee alas Nahal-Kaa-
 naan, joen eteläpuolelle. Nämä kau-
 pungit olivat Efraimin omat Manas-
 sen kaupunkien keskellä. Manassen
 raja oli pohjan puolella ojaa ja lop-
 pui mereen.

Jos. 16:9.

10. Efraimin maa on etelän puolel-
 la, ja Manassen pohjan puolella, ja
 meri on sen raja; ja ne sattuivat As-
 seriin pohjan puolella, ja Isaska-
 riin idän puolella.

11. Ja Manassella oli Isaskarissa ja
 Asserissa: Bet-Sean ja sen tyttäret,
 Jibleam ja sen tyttäret, Dorin asu-
 vaiset ja sen tyttäret, Endorin asu-
 vaiset ja sen tyttäret, Taanakin asu-
 vaiset ja sen tyttäret, ja Megiddon
 asuavaiset ja sen tyttäret, kolmen
 kukkulan maan.

12. Mutta Manassen lapset eivät voineet ajaa niiden kaupunkien asuvaisia ulos, vaan Kananealaiset rupesivat asumaan siinä maassa.

Tuom. 1:27 s.

13. Mutta kun Israelin lapset vahvistuivat, tekivät he Kananealaiset verollisiksi, evätkä ajaneet heitä ollenkaan pois.

14. Ja Josefin lapset puhuivat Josualle ja sanoivat: „mikset minulle enempää antanut perinnöksiksi, kuin yhden arvan ja osan; ja minä olen kuitenkin suuri kansa, niinkuin Herra on minut tähän asti siunannut?”

15. Niin Josua sanoi heille: „koska olet suuri kansa, niin mene metsään ja raivaa siellä itsellesi sijaan, Fere-siläisten ja Refalaisten maalla, jos Efraimin vuori on sinulle liian ahdas.”

16. Niin sanoivat Josefin lapset: „ei tämä vuori meille riitä; ja kaikilla Kananealaisilla, jotka asuvat maan laaksoissa, ovat rautavaunut, niillä, jotka asuvat Betseanissa ja sen tyttäriissä, ja niillä, jotka Jisreelin laaksossa asuvat.”

Tuom. 1:19.

17. Josua puhui Josefin huoneelle, Efraimille ja Manasselle, sanoen: „sinä olet suuri ja väkevä kansa, ei sinulla ole ainoasti yksi arpa;

18. sillä vuori on oleva sinun omaisi. Koska se on metsämaata, niin raivaa se, ja sinä saat sen ääret omaksesi; sillä sinä ajat Kananealaiset pois, vaikka heillä on rautavaunuja, ja vaikka he väkevät ovat.”

18 Luku.

Todistuksen-maja Silossa. Edelleen maan jakamista. Benjaminin osa.

Ja Israelin lasten koko seurakunta kokoontui Siloon ja pystytti siellä todistuksen-majan; ja maa oli heille alainen. Jer. 7:12.

2. Ja oli vielä jäljellä Israelin lapsista seitsemän sukukuntaa, joiden perintö ei ollut jaettu.

3. Ja Josua sanoi Israelin lapsille: „kuinka kauan olette niin hitaat, etlette mene omistamaan maata, jonka Herra, isäinne Jumala, teille on antanut.

4. Oltakaat jokaisesta sukukunnasta kolme miestä, minä lähetään heidät menemään ja vaeltamaan maan lävitse, että he merkitsisivät sen kirjaan kunkin perintö-osan mukaan, ja palajaisivat minun tyköni.

5. Ja jakakaat maa seitsemään osaan. Juuda pösyköön alueelliansa

etelän puolella, ja Josefin huone pösyköön alueelliansa pohjan puolella.

6. Mutta kirjoittakaat te maa seitsemään osaan ja tuokaat tänne minulle, niin minä heittä teille arpaa tässä Herran, meidän Jumalamme edessä.

7. Sillä Leviläisillä ei ole yhtäkään osaa teidän keskeillänne, vaan Herran pappeus on heidän perintö-osansa. Mutta Gad ja Ruben, ja puoli Manassen sukukuntaa ovat saaneet osansa tuolla puolen Jordania, itäisellä puolella; jonka Mooses, Herran palvelija, antoi heille.”

4 Moos. 18:20 s. 32:33. 5 Moos. 10:9. 18:2.

Jos. 13:14.

8. Niin miehet nousivat ja läksivät matkaan; ja Josua käski niitä, jotka menivät kirjoittamaan maata, ja sanoi: „vaeltakaat maan lävitse ja kirjoittakaat se, ja tulkaat takaisin minun tyköni, ja minä heittä tässä teille arpa Herran edessä Silossa.”

9. Ja miehet läksivät, vaelsivat maan lävitse, ja kirjoittivat sen kirjaan, seitsemään osaan, kaupunkien jälkeen, ja tulivat Siloon. Josuan tykö leiriin.

10. Ja Josua heitti Silossa arpaa heille Herran edessä; ja Josua jakoi siinä maan Israelin lapsille, heidän osansa jälkeen.

11. Ja Benjaminin lasten-sukukunnalle lankesi arpa heidän sukujensa jälkeen; ja heidän arpansa alue oli Juudan lasten ja Josefin lasten välissä.

12. Ja heidän pohjainen rajansa läksi Jordanista, ja meni ylös Jerikon vieriä myöten pohjan puolella, ja nousi vuorella länteen päin, ja loppuu Bet-Avenin korpeen.

13. Sieltä raja juoksi Lusiin, etelä puolelle Lusia, se on Betel, ja laskee Atarot-Adaniin sillä vuorella, joka on eteläpuolella alempana Bet-Horonia.

1 Moos. 28:19.

14. Sitte meni raja niin, että se kääntyy länteisellä kulmalla etelään päin siitä vuoresta, joka on Bet-Horonin eteläpuolella, ja loppuu Kirjat-Baalin tykönä, se on Kirjat-Jearim, Juudan lasten kaupunki. Tämä on lännen-puolinen kulma.

15. Mutta etelänpuolinen kulma on Kirjat-Jearimin äärestä, ja raja loppuu länteenpäin, ja menee Neftoakin lähteelle,

Jos. 15:9.

16. Ja laskeeseen vuoren ääreen, joka on Hinnomin lasten luakson edessä, Refaimin laaksossa, pohjan puoleen, ja menee Hinnomin laaksoon Jebusilaisen kukkulan eteläpuolella ja alas Rogelin lähteelle,

Jos. 15:7 s.

17. ja antaupi pohjoiseen päin, ja

juoksee Ensemekseen, menee Gelliolin, joka on vastapäätä Adummim-mäkeä, ja laskee Bohanin, Rubenin pojan kiven tykö, Jos. 15:6.

18. ja nience lakeuden vieritse pohjaan päin, laskee alas lakeudelle,

19. menee Bet-Hoglan vieritse pohjan puolella, ja raja loppuu Suolaisen meren pohjoiseen lahteen, Jordanin etelä päähän. Tämä on etelän-puolinen raja. Jos. 15:2.

20. Mutta itäpuolella oli Jordan rajana. Tämä on Benjaminin lasten perintö-osa rajoinensa ylt' ympäri, heidän sukujensa jälkeen.

21. Mutta nämät ovat Benjaminin lasten sukukunnan kaupungit heidän sukujensa jälkeen: Jeriko, Bet-Hogla, Emek-Kesis;

22. Bet-Araba, Semaraim, Betel;

23. Avim, Para ja Ofra;

24. Kafar-Ammoni, Ofni ja Gaba: kaksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

25. Gibeon, Rama ja Beerot;

26. Mispe, Kefira ja Mosa;

27. Rekem, Jirpeel ja Tarala;

28. Sela, Elef, ja Jebus, se on Jerusalem, Gibeat, Kirjat: neljätoistakymmentä kaupunkia kylinensä. Tämä on Benjaminin lasten perintö-osa heidän sukujensa jälkeen.

19 Luku.

Simeonin, Sebulonin, Isaskarin, Asserin, Naftalin, Danin perintö-osat. Josuan erikoinen osa.

Toinen arpa lankesi Simeonin lasten sukukunnalle, heidän sukujensa jälkeen: ja heidän perintönsä oli keskellä Juudan lasten perintöä.

1 Moos. 49:7.

2. Ja heidän perittäväksensä tuli Beerseba, Seba ja Molada;

3. Hasar-Sua!, Bala ja Asem;

4. Etlolad, Betul ja Horma;

5. Siklag, Bet-Hammarkabot ja Hasar-Susa;

6. Bet-Lebaot ja Saruhen: kolmetoistakymmentä kaupunkia kylinensä;

7. sekä Ain, Rimmon, Eter ja Assan: neljä kaupunkia kylinensä;

8. siihen myös kaikki kylät, jotka näiden kaupunkien ympärillä ovat, Baalat-Beeriin, ja etelämaan Ramatiin asti. Tämä on Simeonin lasten sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen.

9. Keskellä Juudan lasten osan on Simeonin lasten perintö; sillä Juudan lasten osa oli heille liian suuri, sentähden perivät Simeonin lapset osan keskellä heidän perintönsä.

10. Kolmas arpa lankesi Sebulonin lasten sukukunnalle, heidän sukujensa jälkeen, ja heidän perintönsä raja oli Saridiin asti.

11. Ja heidän rajansa nousi länteen päin Maralaan, ja ulottuu Dabbasiin ja siihen jokeen, joka juoksee Jokneamin ohitse;

12. ja kääntyy Saridista itään päin, auringon nousuun päin, Kislot-Taborin rajalle, menee Dabratiin, ja nousee Jafiaan;

13. ja menee sieltä itään päin Gath-Heferiin, Et-Kasiin, ja loppuu Rimmoniin, joka ulottuu Neaan asti;

14. ja raja kiertää sen pohjan puolella Hannatonian, ja loppuu Jifta-Keelin laaksoon;

15. Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Bellehem: kaksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä.

16. Tämä on Sebulonin lasten perintö, heidän sukujensa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

17. Neljäs arpa lankesi Isaskarille, Isaskarin lapsille, heidän sukujensa jälkeen.

18. Ja heidän alueensa oli Iisreel, Kesullot ja Sunem;

19. Hafaraim, Sion ja Anaharat;

20. Rabbit, Kisjon ja Abes;

21. Bemet, En-Gannim, En-Hadda ja Bet-Fases;

22. ja raja ulottuu Taboriin, Sahasimaan, ja Bet-Semekseen; ja heidän rajansa loppuu Jordaniin: kuuksitoistakymmentä kaupunkia kylinensä.

23. Tämä on Isaskarin lasten sukukunnan perintö, kaupungit ja kylät heidän sukujensa jälkeen.

24. Viides arpa lankesi Asserin lasten sukukunnalle, heidän sukujensa jälkeen.

25. Ja heidän rajansa oli: Helkat, Hali, Beten ja Aksaf;

26. Allammelek, Amad ja Miseal, ja ulottuu Karmeliin länteen päin, ja Sihor-Libnatiin;

27. ja kääntyy auringon nousua kohti Bet-Dagoniin, saittuu Sebuloniin ja Jifta-Elin laaksoon, pohjan puolella Bet-Emekia ja Negteliä, ja loppuu Kabulin tykönä vasemmalla puolella,

28. ja Ebronniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kanaan, aina isoon Sidoniin asti;

29. ja raja kääntyy Raman puoleen, aina vahvaan kaupunkiin Soriin asti, ja palajaa Hosaan päin, ja loppuu mereen Aksibin seuduilla;

30. Umma, Afek ja Rehob; kaksti-

kolmattakymmentä kaupunkia kylinensä.

31. Tämä on Asserin lasten sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen, nämä heidän kaupunkinsa ja niiden kylät.

32. Kuudes arpa lankesi Naftalin lapsille, heidän sukujensa jälkeen.

33. Ja heidän rajansa oli Helefiistä, Saananimin tammesta ja Adami-Nekeb, ja Jabneel, Lakkumiin asti, ja loppuu Jordaniin.

34. Ja raja kääntyy lännen puoleen Asnot-Taboriin, ja tulee siellä hamaan Hukkokiin, ja koskee etelään puolella Sebuloniin ja lännen puolella Asseriin ja Juudaan Jordanin tykönsä idänpuolella.

35. Ja vahvat kaupungit ovat: Sid-dim, Ser, Hammat, Rakkat ja Kin-neret,

36. Adama, Rama ja Hasor,

37. Kedes, Edrei ja En-Hasor,

38. Jireon, Migda-El, Harem, Bet-Anat ja Bet-Semes: yhdeksäntoista-kymmentä kaupunkia kylinensä.

39. Tämä on Naftalin lasten sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen, kaupungit ja niiden kylät.

40. Seitsemäs arpa lankesi Danin lasten sukukunnalle, heidän sukujensa jälkeen.

41. Ja heidän perintönsä raja oli Sorea, Estaal ja Ir-Semes,

42. Saalabbin, Aijalon ja Jitla,

43. Elon, Timnata ja Ekron,

44. Elteke, Gibbeton ja Baalat,

45. Jihud, Bene-Berak ja Gat-Rimnon,

46. Me-Haijarkon ja Rakkon, ja paikakakunta Jafon kohdalla.

47. Ja Danin lasten raja kävi vielä etemmäksi. Ja Danin lapset nousivat ja sotivat Lesemiä vastaan, voittivat sen ja löivät sen miekan terällä, valloittivat sen ja asuivat siinä, ja kutsuivat Lesemin Daniksi, isänsä Danin nimeltä. Tuom. 1:34. 18-27 s.

48. Tämä on Danin lasten sukukunnan perintö, heidän sukujensa jälkeen, nämä kaupungit ja niiden kylät.

49. Ja kun he olivat lakanneet jakamasta maata rajojensa mukaan, antoivat Israelin lapset Josuulle, Nuniin pojalle, perinnön keskellensä.

50. Ja antoivat hänelle Herran käskyn mukaan sen kaupungin, jota hänanoi, Timnat-Serakin Efraimin vuorella; siellä hän rakensi kaupungin ja asui siinä.

51. Nämät ovat ne perinnöt, jotka, pappi Eleasar ja Josua, Nuniin poika, ja ylimmäiset Israelin lasten su-

kukuntain isistä arvalla jakoivat Silossa Herran etessä, seurakunnan majan ovella; ja niin he lopettivat maan jakamisen.

20 Luku.

Kuusi vapaakaupunkia.

Ja Herra puhui Josuulle ja sanoi: J. 2. „Puhu Israelin lapsille, sanoen: määrätkää vapaakaupungit, joista minä olen teille puhunut Mooseksen kautta; 2 Moos. 21:13. 4 Moos. 35:9 s. 5 Moos. 19:2 s.

3. että sinne saisi paeta miehentappaja, joka lyö jonkun tapaturmasta ja tietämättä, että ne olisivat teille turvapaikoiksi veren kostajalta.

4. Ja joka pakenee johonkuhun niistä kaupungeista, hänen pitää seisoman ulkona kaupungin portin edessä ja puhuman asiansa tämän kaupungin vanhimmille, ja näiden tulee ottaa hänet kaupunkiin tykönsä ja antaa hänelle sijaa, että hän saa asua heidän luonansa.

5. Ja kun veren kostaja ajaa häntä takaa, niin eivät he saa antaa miehentappajaa hänen käsiinsä, koska hän tietämättä löi lähimmäisensä eikä ollut ennen hänen vihamiehensä.

6. Ja asukoon hän siinä kaupungissa. siksi kuin hän seisoo seurakunnan oikeuden edessä, ylimmäisen papin kuulemaan asti, joka siihen aikaan on; sitte miehentappaja palatsoon ja tulkoon kaupunkiinsa ja huoneesensa, kaupunkiin, josta hän pakeni. 4 Moos. 35:12.

7. Ja he pyhittivät Kedeksen Galileassa, Naftalin vuorella, ja Sikemin Efraimin vuorella, ja Kirjat-Arban,

se on Hebronin, Juudan vuorella;

8. ja tuolla puolella Jordania, Jerikon kohdalla, itään päin, ja määräsivät he Beserin, korvessa lakiialla kedolla. Rubenin sukukunnasta; ja Ramotin Gileadissa, Gadin sukukunnasta, ja Golanin Basanissa, Manassen sukukunnasta, 5 Moos. 4:41 s.

9. Nämät olivat ne kaupungit, jotka määrättiin kaikille Israelin lapsille ja muukalaisille, jotka heidän keskellensä asuivat, että sinne pakenisi jokainen, joka jonkun tapaturmasta löi, ettei hän kuolisi veren-kostajan käden kautta, ennen kuin hän seisoi seurakunnan edessä.

21 Luku.

Kahdeksan viidettäkymmentä Leviläis-kaupunkia.

Ja Leviläisten ylimmäiset isät menivät papin Eleasarin ja Josuan,

Nunin pojan, eteen, ja Israelin lasten sukukuntain ylimmäisten isäin eteen,

2. ja puhuttelivat heitä Silossa Kanaanmaalla ja sanoivat: „Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupungeita asuaksemme, ja niiden esikaupungit karjallemme.“

Jos. 18:1. 4 Moos. 36:1 s.

3. Ja Israelin lapset antoivat Leviläisille perinnöstänsä, Herran käskyn mukaan, nämä kaupungit esikaupunkienensa:

4. Ja arpa lankesi Kehatilaisten suvuille; ja päpin Aaronin lapset Leviläisistä saivat arvalla Juudan sukukunnasta, Simeonin sukukunnasta ja Benjaminin sukukunnasta kolmetoista kaupunkia.

5. Mutta muille Kehatin lapsille tuli arvalla Efraimin sukukunnasta, Danin sukukunnasta ja puolesta Manassen sukukunnasta kymmenen kaupunkia.

6. Gersonin lapsille tuli arvalla Isaskarin sukukunnasta, Asserin sukukunnasta, Naftalin sukukunnasta ja puolesta Manassen sukukunnasta Basanissa kolmetoista kaupunkia.

7. Merarin lapset sukujensa jälkeen saivat Rubenin sukukunnasta, Gadin sukukunnasta ja Sebulonin sukukunnasta kaksitoista kaupunkia.

8. Ja Israelin lapset antoivat Leviläisille arvalla nämä kaupungit esikaupunkienensa, niinkuin Herra Mooseksen kautta oli käskenyt.

9. Juudan lasten sukukunnasta ja Simeonin lasten sukukunnasta annettiin nämä kaupungit, jotka nimeltä nimettiin.

10. Aaronin pojille, jotka olivat Kehatilaisten sukua Levin poikia; sillä ensimmäinen arpa oli heidän.

1 Aik. 6:54 s.

11. Heille antoivat he Arban, Enakin isän, kaupungin, se on Hebron, Juudan vuorella, ja esikaupungit ympärüstöltä.

Jos. 14:15. 15:13.

12. Mutta kaupungin pellon kyljensä antoivat he Kalebille, Jefunnen pojalle, perinnöksi.

Jos. 14:13 s.

1 Aik. 6:56.

13. Papin Aaronin lapsille antoivat he miehentappajan vapaakaupungin Hebronin esikaupunkienensa ja Libnan esikaupunkienensa,

Jos. 20:7. 1 Aik. 6:57 s.

14. Jattirin esikaupunkienensa ja Estmoan esikaupunkienensa,

15. Holonin esikaupunkienensa ja Debirin esikaupunkienensa,

16. Ainin esikaupunkienensa, Juttaan esikaupunkienensa ja Bet-Se-

meks esikaupunkienensa: yhdeksän kaupunkia niistä kahdesta sukukunnasta;

17. Benjaminin sukukunnasta Gibeonin esikaupunkienensa ja Geban esikaupunkienensa,

18. Anatolin esikaupunkienensa ja Almonin esikaupunkienensa: neljä kaupunkia.

19. Kaikki pappein, Aaronin poikain, kaupungit olivat kolmetoista ja niiden esikaupungit.

20. Mutta muut Kehatilaisten suvut, Leviläiset, Kehatin lapset, saivat arpansa kaupungit Efraimin sukukunnasta.

21. Ja he antoivat heille miehentappajan vapaakaupungin Sikemin esikaupunkienensa, Efraimin vuorella, ja Geserin esikaupunkienensa,

22. Kibsaamin esikaupunkienensa ja Bet-Horonin esikaupunkienensa: neljä kaupunkia.

23. Ja Danin sukukunnasta Elteken esikaupunkienensa, ja Gibeonin esikaupunkienensa,

24. Aijalonin esikaupunkienensa, Gat-Rimmonin esikaupunkienensa: neljä kaupunkia;

25. puolesta Manassen sukukunnasta Tanakin esikaupunkienensa ja Gat-Rimmonin esikaupunkienensa: kaksi kaupunkia.

26. Kaikki näiden Kehatin lasten sukukuntain kaupungit esikaupunkienensa olivat yhteensä kymmenen.

27. Gersonin lapsille, jotka olivat Leviläisten sukuja, annettiin puolesta Manassen sukukunnasta miehentappajan vapaakaupunki Golan, Basanissa, esikaupunkienensa, ja Beestera esikaupunkienensa: kaksi kaupunkia.

28. Isaskarin sukukunnasta Kiston esikaupunkienensa, Daberat esikaupunkienensa,

29. Jarmut esikaupunkienensa ja En-Gannim esikaupunkienensa: neljä kaupunkia.

30. Asserin sukukunnasta Miseal esikaupunkienensa, Abdon esikaupunkienensa,

31. Helkat esikaupunkienensa ja Rehob esikaupunkienensa: neljä kaupunkia.

32. Naftalin sukukunnasta miehentappajan vapaakaupunki Kedes, Galleassa, esikaupunkienensa, ja Hammot-Dor esikaupunkienensa, Kartan esikaupunkienensa: kolme kaupunkia.

33. Kaikki Gersonilaisten sukukuntain kaupungit olivat kolmetoista ja niiden esikaupungit.

34. Toisille Leviläisille, Merarin lasten suvulle, annettiin Sebulonin sukukunnasta Jokneam esikaupunkeineensa ja Kartta esikaupunkeineensa,

35. Dimna esikaupunkeineensa. Nahalal esikaupunkeineensa: neljä kaupunkia.

36. Rubenin sukukunnasta Beser esikaupunkeineensa ja Jaksa esikaupunkeineensa, 1 Aik. 6:78 s.

37. Kedemot esikaupunkeineensa ja Mefaat esikaupunkeineensa: neljä kaupunkia.

38. Gadin sukukunnasta miehen tappajan vapaakaupunki Ramot, Gileadissa, esikaupunkeineensa ja Mahanaim esikaupunkeineensa,

39. Hesbon esikaupunkeineensa ja Jaser esikaupunkeineensa: kaikki neljä kaupunkia.

40. Kaikki nämät kaupungit saivat Leviläisten muut suvut, Merarin lapset, ja heidän arpansa oli kaksitoista kaupunkia.

41. Kaikki Leviläisten kaupungit Israelin lasten perinnön keskellä olivat kahdeksan viidettäkymmentä ja niiden esikaupungit. 4 Moos. 35:7.

42. Ja itsekullakin kaupungilla oli esikaupunkinsa ympäristöllänsä; niin oli kaikilla niillä kaupungeilla.

43. Ja niin antoi Herra Israelin lapsille kaiken sen maan, jonka hän oli valalla luvannut antaa heidän isillensä; ja he omistivat sen ja asuivat siinä. 1 Moos. 12:7. 13:15. 15:18 s. 26:3 s. 28:13. Jos. 1:3 s.

44. Ja Herra antoi heille levon kaikkialla ylt' ympäri; niinkuin hän oli vannonut heidän isillensä; eikä yksikään kaikista heidän vihollisistansa seisonut heidän edessänsä, vaan kaikki heidän vihollisensa antoi Herra heidän käsiinsä.

45. Eikä jäänyt täyttämättä yksikään sana kaikista niistä hyvistä sanoista, jotka Herra oli puhunut Israelin huoneelle, vaan kaikki kävi toteen. Jos. 23:14. 1 Kun. 8:56.

22 Luku.

Altari Jordanin rannalla.

Silloin kutsui Josua tykönsä Rubenilaiset, Gadilaiset ja puolen Manassen sukukuntaa,

2. ja sanoi heille: „te olette pitäneet kaikki, mitä Mooses, Herran palvelija, teille käski, ja olette kuulleet minun ääneni kaikissa, mitä minä olen teille käkenyt. 4 Moos. 32:20 s. 5 Moos. 3:18 s. Jos. 1:12 s.

3. Ette ole hyljänneet veljiänne tällä pitkällä ajalla tähän päivään asti,

ja te olette pitäneet Herran, teidän Jumalanne, käskyn.

4. Ja nyt on Herra, teidän Jumalanne, antanut veljillenne levon, niinkuin hän sanoi heille; palatkaat siis nyt ja menkää majoihinne perintömaahanne, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi teille tuolla puolella Jordania. 4 Moos. 32:33. 5 Moos. 3:12 s. Jos. 13:8.

5. Ainoastaan ottakaat visusti vaari, että teette sen käskyn ja lain jälkeen, minkä Mooses, Herran palvelija, on teille käkenyt, että rakastatte Herraa, teidän Jumalaa, ja vaellatte kaikissa hänen teissänsä, ja pidätte hänen käskynsä, ja riiputte hänessä kiinni, ja palvelette häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne: 5 Moos. 10:12. 13:4.

6. Niin Josua siunasi heitä ja antoi heidän mennä, ja he menivät majoihinsa.

7. Manassen puolelle sukukunalle oli Mooses antanut perinnön Basanissa, ja toiselle puolelle antoi Josua heidän veljeinsä keskellä täällä puolella Jordania länteen päin. Ja kun Josua antoi heidän mennä majoihinsa ja siunasi heitä,

Jos. 17:1 s. 18:7.

8. puhui hän heille, sanoen: „te tulette kotia majoihinne suurella saaliilla ja sangen suurella karjalau-malla, hopialla, kullalla, vaskella, raudalla ja aivan paljoilla vaatteilla; niin jakakaat vihamiestenne saalis veljeinne kanssa.“ 4 Moos. 31:26 s. 1 Sam. 30:24.

9. Ja niin palasivat Rubenilaiset ja Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa, ja läksivät Israelin lasten tyköä Silosta, joka on Kanaanmaalla, menemään Gileadin maahan, perintömaahansa, jonka he olivat omaksensa saaneet Herran käskyn mukaan Mooseksen kautta.

10. Ja kun he tulivat Jordanin alueille, jotka Kanaanmaassa ovat, rakensivat Rubenilaiset, Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa siinä lähelle Jordania suuren alttarin.

11. Ja Israelin lapset kuulsivat sanottavan: „katso, Rubenin lapset, Gadin lapset ja puoli Manassen sukukuntaa ovat rakentaneet alttarin Kanaanmaan kohdalla, Jordanin seuduilla, vastapäätä Israelin lapsia.“

12. Kun Israelin lapset kuulsivat sen, kokoontui koko Israelin lasten seurakunta Siloon, menemään ylös sotiimaan heitä vastaan.

13. Ja Israelin lapset lähettivät Rubenilaisten ja Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan tykö Gileadin

maahan Pinehaan, papin Eleasarin pojan,

4 Moos. 25:7.

14. Ja kymmenen ylimmäistä päämiehistä hänen kanssansa, yhden isänsä huoneen päämiehen kustakin Israelin sukukunnasta; nämät olivat kukin isäinsä huoneen päämies Israelin tuhanten joukossa.

15. Ja he tulivat Rubenilaisten, Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan tykö Gileadin maahan ja puhuivat heidän kanssansa, sanoen:

16. „Näin koko Herran seurakunta käski teille sanoa: „minkätähden olette näin rikkoneet Israelin Jumalaa vastaan, kun olette kääntyneet tänäpäivänä pois Herrasta, rakentaen teille alttaria, ja olette asettuneet tänäpäivänä Herraa vastaan?”

17. Vähäkö meillä on Peorin syntistä, josta emme ole puhtaat vielä tänäkään päivänä, ja josta rangaitus tuli Herran kansan päälle?

4 Moos. 25:38. 5 Moos. 4:3.

18. Ja te, te kääntyitte tänäpäivänä pois Herrasta! ja on tapahtuva, kun te panette itsenne tänäpäivänä Herraa vastaan, niin hän huomenna vihasuu koko Israelin seurakuntaan.

19. Mutta jos teidän perintömaanne olisi saastainen, niin tulkaat tänne ylitse Herran perintömaahan, jossa Herran maja on, ja ottakaat perintö meidän keskellämme, mutta älkääät asetuko Herraa vastaan ja meitä vastaan, rakentaen itsellenne alttarin, toisen paitsi Herran, meidän Jumalamme alttaria.

20. Eikö Akan, Serakin poika, tehnyt suuresti syntiä kirolussa tavassa, ja viha tuli koko Israelin ylitse? eikä hän yksinänsä hukkunut synnissänsä!”

Jos. 7:1 s. 1 Aik. 2:7.

21. Silloin vastasivat Rubenin ja Gadin lapset ja se puoli Manassen sukukuntaa ja sanoivat Israelin tuhanten päämiehille:

22. „Herra, väkevä Jumala, Herra, väkevä Jumala tietää sen, ja Israel myös itse tietäköön: jos me uppinniskaisuudesta ja uskottomuudesta olemme tehneet Herraa vastaan, — niin älä auta meitä tänäpäivänä! —

Ps. 50:1.

23. Jos olemme alttarin rakentaneet, kääntyäksemme pois Herrasta ja uhralaksemme sen päällä poltto-uhria ja ruoka-uhria, taikka ehkäksemme kiitosuhria sen päällä, niin etsiköön sitä Herra!

24. Emmekö olisi paljon enemmän sitä tehneet pelvosta, syystä, sanoen: „vastedes sanovat ehkä teidän lapsenne meidän lapsillemme: „mitä

teidän on tekemistä Herran, Israelin Jumalan, kanssa?”

25. Herra on pannut Jordanin rajaksi meidän ja teidän välille, te Rubenin ja Gadin lapset, ei ole teillä yhtään osaa Herrassa!” ja niin teidän lapsenne saattavat meidän lapsemme pois Herraa pelkäämästä.

26. Sentähden me sanoimme: tehkäämme tämä, rakentakaamme alttari, ei poltto-uhriksi eikä teurasuhriksi,

27. vaan todistukseksi meidän ja teidän välille, ja sukumme välille meidän jälkeemme, että tekisimme Herran palvelusta hänen edessänsä poltto-uhreillamme, teurasuhreillamme ja kiitosuhreillamme; ettei teidän lapsenne vasta sanoisi meidän lapsillemme: „ei ole teillä yhtään osaa Herrassa!”

1 Moos. 31:48. Jos. 24:27.

28. Me ajattelimme: kun he niin sanovat meille taikka lapsillemme vastedes, niin me voimme sanoa: „katsokaat Herran alttarin kuvaa, jonka vanhempamme tehneet ovat, ei poltto-uhriksi eikä teurasuhriksi, vaan todistukseksi teidän ja meidän välillä.”

29. Kaukana olkoon se meistä, että asettuisimme Herraa vastaan, ja kääntyisimme tänäpäivänä pois hänestä, rakentamalla alttarin poltto-uhriksi, ruoka-uhriksi ja teurasuhriksi, paitsi Herran, meidän Jumalamme, alttaria, joka on hänen majansa edessä.”

30. Kun pappi Pinehas ja kansan ylimmäiset ja Israelin tuhanten päämiehet, jotka olivat hänen kanssansa, kuulivat nämät sanat, jotka Rubenin, Gadin ja Manassen lapset sanoivat, olivat ne varsin heidän mieleensä.

31. Ja Pinehas, papin Eleasarin poika, sanoi Rubenin, Gadin ja Manassen lapsille: „tänäpäivä olemme ymmärtäneet Herran olevan meidän kanssamme, koska ette tällä rikkoneet Herraa vastaan; nyt te vapahditte Israelin lapset Herran kädestä.”

32. Niin meni Pinehas, papin Eleasarin poika, ja ylimmäiset Gileadin maalta, Rubenin ja Gadin lasten tyköä, Kanaanmaahan jälleen Israelin lasten tykö ja toivat heillevastauksen.

33. Ja se kelpasi hyvin Israelin lapsille, ja Israelin lapset kunnioittivat Jumalata eivätkä enää ajatelleet sinne mennä heitä vastaan sotaväellä hävittämään maata, jossa Rubenin ja Gadin lapset asuivat.

34. Ja Rubenin ja Gadin lapset an-

toivat sille alttarille nimen, sanoen: „se on todistus meidän välillämme, että Herra on Jumala.“

23 Luku.

Josua varoittaa kansaa.

Ja pitkän ajan perästä, kun Herra oli antanut Israelin tulla lepoon kaikilta vihollisiltansa, jotka heidän ympärillensä olivat, ja Josua jo oli vanha ja ijälliseksi joutunut,

2. kutsui Josua koko Israelin tykönsä, heidän vanhimpansa, päämiehensä, tuomarinsa ja esimiehensä, ja sanoi heille: „minä olen jo vanha ja ijälliseksi joutunut. Jos.24:1.

3. Ja te olette nähneet kaikki, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille näille kansoille teidän edessä; sillä Herra, teidän Jumalanne, itse on sotinut teidän puolestanne.

4. Katsokaat, minä olen arvalla jakanut teille nämät kansat, jotka vielä jäljellä ovat, sukukunnillenne perinnöksi, hamasta Jordanista, ja kaikki ne kansat, jotka minä häviitin, suureen mereen asti auringon laskuun päin.

5. Ja Herra, teidän Jumalanne, syökee ne ulos teidän edestänne ja ajaa heidät ulos kasvoinne edestä, niin että te valloitate heidän maansa, niinkuin Herra, teidän Jumalanne, teille on sanonut. 2 Moos. 14:14. 23:27.

6. Niin vahvistukaat tarkasti pitämään ja tekemään kaikki, mitä on kirjoitettu Mooseksen lakiraamattussa, ettett esiltä poikkeaisi oikialle eikä vasemmalle puolelle, 5 Moos. 5:32. 17:11,20. 28:14. Jos. 1:7.

7. ettekä joutuisi näiden teidän keskellenne jääneiden kansain sekaan. Älkää mieleenne johdattako heidän jumalainsa nimiä tahi vannoko niiden kautta, älkää myöskään palvelko niitä tahi kumartako niitä.

2 Moos. 23:13,24. Ps. 16:4. Jer. 5:7. Sef. 1:5. 8. Vaan riippukaat Herrassa, teidän Jumalassanne, kiinni, niinkuin te tähän päivään asti olette tehneet. 5 Moos. 11:22.

9. Ja Herra on teidän edestänne ajanut ulos suuret ja väkevät kansat, eikä yksikään ole kestänyt teidän edessänne tähän päivään asti.

10. Yksi teistä ajaa tuhatta takaa; sillä Herra, teidän Jumalanne, itse soti teidän puolestanne, niinkuin hän on teille sanonut. 3 Moos. 26:8. 5 Moos. 28:7. 32:30.

11. Sentähden ottakaat visusti vaari sielustanne, että rakastatte Herraa, teidän Jumalanne.

12. Sillä jos te kääntyitte pois, ja pithdyitte jääneiden kansain puoleen, jotka ovat jäljellä teidän keskellänne, ja yhdistyitte naimisissa heidän kanssansa, niin että te tulette heidän sekaansa ja he tulevat teidän sekaan.

13. niin todella tietäkää, ettei Herra, teidän Jumalanne, enää aja ulos näitä kansoja teidän edestänne; vaan he tulevat teille paulaksi ja pahenukseksi ja ruoskaksi kylkenne päälle, ja orjantappuraksi silmiinne, siksi että te hukutte siitä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. 2 Moos. 23:33. 4 Moos. 33:55. Tuom. 2:3,21.

14. Ja katso, minä vaellan tänäpäinä kaiken maailman tietä; niin tietäkää nyt koko sydämessänne ja koko sielussanne, ettei yhtään sanaa ole jäänyt täyttämättä kaikista niistä lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on teille puhunut, vaan kaikki on tapahtunut teille, eikä ole mitään jäänyt täyttämättä.

Jos. 21:45. 1 Kun. 2:2.

15. Mutta on tapahtuva, että niinkuin kaikki se hyvä on teille tullut, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille luvannut, niin Herra myös antaa tulla teidän ylitsenne kaikki pahat, siksi kuin hän hukuttaa teidät siitä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. Jos. 21:20.

16. Jos te rikotte Herran, teidän Jumalanne, liiton, jonka hän teille käski, ja menette ja palvelette vieraita Jumalia, ja heitä rukoilette, niin Herran viha syttyy teihin, ja te hukutte äkisti siitä hyvästä maasta, jonka hän teille antoi. 3 Moos. 26:14 s. 5 Moos. 4:25 s. 11:16. 28:15 s.

24 Luku.

Josua puhuu viimeisen kerran kansalle.

Liitto uudistetetaan. Josuan kuolema.

Ja Josua kokosi kaikki Israelin sukukunnat Sikemiin, ja kutsui edes vanhimmat Israelissa, päämiehet, tuomarit ja esimiehet; ja kun he olivat kokoontuneet Jumalan eteen, Jos. 23:2.

2. sanoi Josua kaikelle kansalle: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: toisella puolen virtaa asuivat entiseen aikaan teidän isänne, Tarak, Abrahamin ja Nahorin isä, ja he palvelivat muita jumalia. 1 Moos. 11:26,31.

3. Ja minä otin isänne Abrahamin tuolta puolelta virtaa, ja annoin hänen vaeltaa koko Kanaanmaan läpi;

ja minä enensin hänen siemenensä, ja annoin hänelle Isaakin.

1 Moos. 12:1. 21:1 s.

4. Ja Isaakille annoin minä Jaakobin ja Esaun; ja annoin Esaulle Seirin vuoren asuttavaksi. Mutta Jaakob ja hänen lapsensa menivät alas Egyptin maalle. 1 Moos. 26:21, 24 s. 36:8. 46:1, 6.

5. Ja minä lähetin Mooseksen ja Aaronin, ja rankaisin Egyptiä, niin kuin minä heidän keskellänsä tein; sitte vein minä teidät ulos.

2 Moos. 3:10. 1. 7—12.

6. Minä vein isänne ulos Egyptistä, ja te tulitte meren tykö; ja Egyptiläiset ajoivat teidän isänne takaa vaunuilla ja ratsasmiehillä Punaisen mereen saakka. 2 Moos. 14:9 s.

7. Niin he huusivat Herran tykö, ja hän pani pimeyden teidän ja Egyptiläisten välille, ja saattoi meren heidän päällensä ja peitti heidät. Ja teidän silmänsä näkivät mitä minä tein Egyptissä; ja te asuitte korvesa kauan aikaa. 2 Moos. 14:20, 28 s.

8. Ja minä toin teidät Amorilaisten maahan, jotka asuivat tuolla puolella Jordania; ja kun he sotivat teitä vastaan, annoin minä heidät teidän käsiinne, ja te omistitte heidän maansa, ja minä hävitin heidät teidän edestänne. 4 Moos. 21:21 s.

9. Sitten nousi Balak, Sipporin poika, Moabin kuningas, ja soti Israelia vastaan; ja hän lähetti ja antoi kutsua Bileamin, Beorin pojan, kiromaamaan teitä. 4 Moos. 22:2 s.

10. Mutta en minä tahtonut kuulla Bileamia; ja hän siunaten siunasi teitä, ja minä vapahdin teitä hänen käsiänsä.

11. Ja kun te menitte Jordanin ylitse ja tulitte Jerikoon, sotivat Jerikon asuvaset teitä vastaan, Amorilaiset ja Feresiläiset ja Kananealaiset ja Heviläiset ja Girgasilaiset ja Heviläiset ja Jebusilaiset; mutta minä annoin heidät teidän käsiinne,

Jos. 3:16. 6:20. 10:8 s. 11:8, 23.

12. Ja lähetin ampiaiset teidän edellänne, ja ne ajoivat heidät ulos teidän edestänne, kaksi Amorilaisten kuningasta, ei sinun miekkasi eikä sinun joutsesi kautta. 2 Moos. 23:28. 5 Moos. 7:20. Ps. 44:4.

13. Ja minä olen antanut teille maan, jossa ette ole mitään työtä tehneet, ja kaupungit, joita ette rakentaneet; ja niissä te asutte ja syötte viinipuista ja öljypuista, joita ette ole istuttaneet. 5 Moos. 6:10 s.

14. Peljättäkää siis nyt Herraa ja palvelkaat häntä vakaasti ja uskollises-

ti, ja hyljättäkää ne jumalat, joita isänne palvelivat tuolla puolella virtaa ja Egyptissä, ja palvelkaat Herraa.

15. Jollei teidän kelpaa Herraa palvelella, niin valitkaat teille tänäpäivänä, ketä te palvellette, joko niitä jumalia, joita isänne palvelivat tuolla puolella virtaa, taikka Amorilaisien jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun huoneeni palvelemme Herraa!"

16. Niin vastasi kansa ja sanoi: „pois se meistä, että hylkäisimme Herran ja palvelisimme muita jumalia!"

17. Sillä Herra, meidän Jumalamme, on se, joka johdatti meidät ja meidän isämme Egyptin maalta orjuuden huoneesta, joka teki meidän silmämme nähden niitä suuria tunnusmerkkejä, ja varjeli meitä kaikella matkalla; jota me vaelisimme, ja kaikkien kansain keskellä, joiden kautta me kuljimme.

18. Ja Herra ajoi meidän edestämme ulos kaiken kansan ja Amorilaiset, jotka asuivat maassa; niin me myös palvelemme Herraa, sillä hän on meidän Jumalamme."

19. Ja Josua sanoi kansalle: „te ette taida palvella Herraa, sillä hän on pyhä Jumala, hän on kiivas Jumala, joka ei sätästä teidän rikoksiinne ja syntejänne.

20. Jos te hylkäätte Herran ja palvellette muukalaisia jumalia, niin hän kääntyy pois, ja tekee teille pahaa, ja hukuttaa teidät, sittekuin hän teille on hyvää tehnyt." Jos. 23:15 s.

21. Mutta kansa sanoi Josuulle: „ei suinkaan, vaan me palvelemme Herraa."

22. Ja Josua sanoi kansalle: „te olette itse todistajat itsedänne vastaan, että olette valinneet Herran, palvelaksenne häntä." Ja he sanoivat: „me olemme todistajat."

23. „Niin pankaat nyt pois tyköänne muukalaiset jumalat, jotka teidän keskellänsä ovat, ja nöyryyttäkää sydämmenne Herran, Israelin Jumalan, puoleen."

24. Ja kansa sanoi Josuulle: „me tahdomme palvella Herraa, meidän Jumalaamme, ja olla kuuliaisit hänen äänellensä."

25. Ja Josua teki sinä päivänä liiton kansan kanssa, ja asetti lain ja oikeuden heidän eteensä Sikemissä.

26. Ja Josua kirjoitti kaikki nämä sanat Jumalan lakikirjaan, ja otti suuren kiven, ja pystytti sen siihen tammen alle, joka seisoi Herran pyhäkön vieressä. 1 Moos. 35:4. 1 Tuom. 9:6.

27. Ja Josua sanoi kaikelle kansalle: „katso, tämä kivi on oleva todistus meitä vastaan; sillä se on kuullut kaikki Herran puheet, jotka hän meidän kanssamme on puhunut, ja on oleva todistus teitä vastaan, ettette kieltäisi teidän Jumalanne”

28. Ja Josua antoi kansan mennä, itsekunkin perintönsä. Tuom. 2:6.

29. Ja sen jälkeen tapahtui, että Josua, Nunin poika, Herran palvelija, kuoli, sadan ja kymmenen ajastakaisena. Tuom. 2:8.

30. Ja hän haudattiin omaan perintö-maahansa, Timnat-Serakiin, joka on Efraimin vuorella, pohjan puolella Gaasin vuorta. Jos. 19:50.

Tuom. 2:9.

31. Ja Israel palveli Herraa koko Josuan elinaikana, ja vanhimpain elinaikana, jotka elivät kauan aikaa Josuan jälkeen ja tiesivät kaikki Herran teot, jotka hän Israelille oli tehnyt.

32. Ja Josefin luut, jotka Israelin lapset olivat tuoneet Egyptistä, hautasivat he Sikemiin, siihen pellon kappaleeseen, jonka Jaakob osti Hemorin, Sikemin isän, lapsilta sadalla penningillä. Ja se tuli Josefin lasten perinnöksi. 1 Moos. 33:19. 48:22. 50:25. 2 Moos. 13:19. Ap. t. 7:16.

33. Niin kuoli myös Eleasar, Aaroin poika, ja he hautasivat hänet Gibeassa, joka oli hänen potkansa Pihneahan oma, joka hänelle Efraimin vuorella oli annettu.

TUOMARIEN KIRJA.

I Luku.

Juuda ja Simeon voittavat Kananealaiset. Otnielin urhollisuus ja palkka.

Ja tapahtui Josuan kuoleman jälkeen, että Israelin lapset kysyivät Herralta, sanoen: „kenen meistä ensisti on mentävä sotaan Kananealaisia vastaan?” 4 Moos. 27:21.

Tuom. 20:18.

2. Ja Herra sanoi: „Juuda menköön; katso, minä olen antanut maan hänen käsiinsä.”

3. Ja Juuda sanoi veljellensä Simeonille: „tule kansani minun arpaani, sotimaan Kananealaisia vastaan, niin minäkin menen sinun arpaasi sinun kanssaasi.” Ja Simeon meni hänen kanssansa.

4. Kun Juuda meni sinne ylös, antoi Herra Kananealaiset ja Feresiläiset heidän käsiinsä; ja he löivät Besekissä kymmenen tuhatta miestä;

5. ja he tapasivat Adoni-Besekin Besekissä, ja sotivat häntä vastaan ja löivät Kananealaiset ja Feresiläiset.

6. Mutta Adoni-Besek pakeni, ja he ajoivat häntä takaa, saivat hänet kiinni ja leikkasivat häneltä peukalof ja isot varpaat jaloista.

7. Niin sanoi Adoni-Besek: „seitsemänkymmentä kuningasta, peukalot leikattuna käsistä ja isot varpaat jaloista, hakivat muruja minun pöytäni alla; niinkuin minä tein, niin on Jumala minulle maksanut.” Ja he veivät hänet Jerusalemiin, ja sielä hän kuoli.

8. Mutta Juudan lapset sotivat Jerusalemia vastaan, ja voittivat sen, ja löivät sen miekan terällä, ja polttivat kaupungin.

9. Sitte menivät Juudan lapset alas sotimaan Kananealaisia vastaan, jotka asuivat vuorilla, etelä maassa ja lakeudella.

10. Ja Juuda meni Kananealaisia vastaan, jotka asuivat Hebronissa, — ja Hebronin nimi oli muinen Kirjat-Arba, — ja löivät Sesain, Ahimain ja Talmain. Jos. 10:36 s. 11:21. 15:14.

11. Sieltä he menivät Debirin asuvia vastaan; ja Debirin nimi oli muinen Kirjat-Sefer. Jos. 15:13 s.

12. Ja Kaleb sanoi: „joka Kirjat-Seferin lyö ja voittaa sen, hänelle annan minä tyttäreni Aksan vaimoksi.” Jos. 15:16 s.

13. Niin voitti sen Otniel, Kenaksen, Kaleb in nuoremman veljen poika; ja hän antoi tyttärensä Aksan hänelle vaimoksi.

14. Ja tapahtui, kun Aksa tuli, neuvoi hän miestänsä anomaan peltoa isältä; ja hän heittäysi aasin seljältä alas; niin sanoi Kaleb hänelle: „mikä sinun on?”

15. Hän sanoi hänelle: „anna minulle siunaus; sillä sinä olet antanut minulle kuivan maan, anna minulle myös vesilähteitä.” Niin antoi Kaleb hänelle vesilähteitä ylhäällä ja alhaalla. Jos. 15:19.

16. Ja Mooseksen apen, Keniläisen, lapset menivät Palmu-kaupungista Juudan lasten kanssa Juudan korpeen, joka on eteläpuolella Aradia:

TUOMARIT 1. 2.

ja he menivät ja asuivat kansan keskellä. 2 Moos. 18:1. 4 Moos. 10:29 s. 24:21.

5 Moos. 34:3. Tuom. 4:11. 1 Sam. 15:6.

17. Ja Juuda meni veljensä Simeonin kanssa, ja he löivät Kananealaiset, jotka asuivat Sefatissa, ja hävittivät sen, ja kutsuivat kaupungin Hormaksi. 4 Moos. 21:3.

18. Ja Juuda voitti Gasan alueineen, ja Askalonin alueineen, ja Ekronin alueineen.

19. Ja Herra oli Juudan kanssa, niin että hän valloitti vuoret; sillä ei hän voinut niitä ajaa ulos, jotka luaksoissa asuivat, sillä heillä olivat rauvaiset vaunut. Jos. 17:16,18.

20. Ja he antoivat Kalebille Hebronin, niinkuin Mooses oli sanonut, ja hän ajoi siitä ulos kolme Enakin poikan. 4 Moos. 14:24. Jos. 14:13 s. 15:13.

21. Mutta Benjaminin lapset eivät ajaneet Jebusilaisia pois, jotka asuivat Jerusalemissa; ja Jebusilaiset asuivat Benjaminin lasten tykönä Jerusalemissa tähän päivään asti. Jos. 15:63. 18:28. 2 Sam. 5:6 s.

22. Josef়in huone meni myös ylös Beteliin, ja Herra oli heidän kansansa.

23. Ja Josef়in huone vakosi Betelii, jonka nimi muinen oli Lus.

1 Moos. 23:19.

24. Ja vartijat saivat nähdä miehen tulevan kaupungista, ja sanoivat hänelle: „osoita meille, mistä kaupunkiin päästään, niin me teemme laupiuden sinulle.“

25. Ja hän näytti heille, mistä päästiin kaupunkiin; ja he löivät kaupungin miekan terällä; mutta sen miehen ja koko hänen sukunsa lasivat he menemään.

26. Niin mies meni Hetiläisten maakuntaan, ja rakensi kaupungin, ja kutsui sen Lusiksi; ja tämä on sen nimi tähän päivään asti. Jos. 16:2.

27. Mutta Manasse ei ajanut ulos Betseania tyttärinensä, eikä Taanakia tyttärinensä, eikä Dorin asuvaisia tyttärinensä, eikä Jibleamin asuvaisia tyttärinensä, eikä Megiddon asuvaisia tyttärinensä. Ja Kananealaiset rupeivat asumaan siinä maassa. Jos. 17:11 s.

28. Ja kun Israel tuli voimalliseksi, teki hän Kananealaiset verollisiksi eikä ajanut heitä ollenkaan ulos. Jos. 17:13.

29. Eikä Efraimkaan ajanut ulos Kananealaisia, jotka asuivat Gaserissa; vaan Kananealaiset asuivat heidän keskellensä Gaserissa.

30. Ei Sebulonkaan ajanut Kitronin ja Nahalolin asuvaisia ulos; vaan

Kananealaiset asuivat heidän keskellensä ja olivat verolliset.

31. Ei Asserkaan ajanut niitä ulos, jotka asuivat Akkossa, eikä niitä, jotka asuivat Sidonissa, Akelabissa, Aksibissa, Helbassa, Afkissa ja Rehobissa.

32. Ja Asserilaiset asuivat Kananealaisten keskellä, jotka siinä maassa asuivat; sillä ei he niitä ajaneet ulos.

33. Eikä Naftali ajanut niitä ulos, jotka asuivat Bet-Semeksessä ja Bet-Anatissa, vaan asuivat Kananealaisten keskellä, jotka olivat maan asuuiset; mutta ne, jotka asuivat Bet-Semeksessä ja Bet-Anatissa, tulivat heille verollisiksi.

34. Ja Amorilaiset ahdistivat Danin lapsia vuorille eikä sallineet heidän tulla laaksoon.

35. Ja Amorilaiset tahtoivat asua vuorilla, Hereessä, Aijalonissa ja Saalbimissa; mutta Josef়in käsi kävi heille raskauksi, ja he tulivat verollisiksi.

36. Ja Amorilaisten alue ulottui Ak-rabbimin kukkulalta, Selastajaylöspäin.

2 Luku.

Israelin tottelemattomuus rangaistaan.

Ja Herran Enkeli astui ylös Gilgalista Bokimiin ja sanoi: „minä johdatin teidät tänne Egyptistä ja toin teidät siihen maahan, jonka minä valalla lupasin isillenne, ja sanoin: „en minä tee liittoani teidän kanssanne tyhjäksi ijankaikkisesti;

1 Moos. 15:18. 17:7 s. 5 Moos. 29:14 s.

2. mutta te, älkää tehkö liittoa tämän maan asukkaiden kanssa, mutta kukistakaat maahan heidän alttarinsa; te ette ole totelleet minun ääntäni. Mitä olettekaan tehneet?

2 Moos. 23:32 s. 34:12 s. 4 Moos. 33:52 s.

5 Moos. 7:2 s. 12:3.

3. Ja vielä sanoin minä: „en minä aja heitä teidän edestänne pois, vaan he olkoot teille tuskaksi, ja heidän jumalansa olkoot teille paulaksi.“

5 Moos. 7:16. Jos. 23:13.

4. Ja kun Herran Enkeli oli puhunut nämä sanat kaikille Israelin lapsille, korotti kansa äänensä ja itki.

5. Ja he kutsuivat sen palkan Bokimiksi, ja uhrasivat siinä Herralle.

6. Ja kun Josua oli päästänyt kansan tykönsä, ja Israelin lapset olivat menneet itsekunin perintöön, maata omistamaan, Jos. 24:28.

7. palveli kansa Jumalaa, niinkauan kuin Josua eli ja vanhimmat, jotka Josua jälkeen kauan elivät ja olivat nähneet kaikkia Herran

suuria töitä, jotka hän Israelille oli tehnyt. Jos. 24:31.

8. Mutta kun Josua, Nunin poika, Herran palvelija, kuoli, sadan ja kymmenen ajastakaisena, Jos. 24:29 s.

9. ja he olivat haudanneet hänet hänen omaan perintömaahansa, Timnat-Herekseen, Efraimin vuorella, pohjan puolella Gaasin vuorta.

10. ja kun koko se sukukunta oli koottu isänsä tykö, tuli toinen sukukunta heidän jälkeensä, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä töitä, jotka hän oli tehnyt Israelille.

11. Ja Israelin lapset tekivät pahaa Herran edessä ja palvelivat Baalia,

4 Moos. 25:3. Tuom. 8:33. 2 Kun. 1:2,6.

12. ja hylkäsivät Herran, isänsä Jumalan, joka oli heidät johdattanut Egyptin maalta ulos, ja seurasivat vieraita jumalia, niiden kansain jumalista, jotka heidän ympärillensä asuivat, ja kumarsivat niitä, ja vihoittivat Herran.

13. Ja he hylkäsivät Herran, ja palvelivat Baalia ja Astarotia.

Tuom. 10:6 s. 1 Sam. 31:10. 1 Kun. 11:5,33. 2 Kun. 23:13.

14. Niin syntyi Herran viha Israeliin, ja hän antoi heidät ryöstäjien käsiin, jotka heitä ryöstivät, ja moi heidät vihollistensa käsiin ympäristöille; ja he eivät voineet enää seisoa vihollisiansa vastaan.

Tuom. 3:8. 4:2.

15. Vaan kuhunka ikänä he kääntyivät, oli Herran käsi heitä vastaan onnellomuuksiksi, niinkuin Herra oli heille sanonut, ja niinkuin Herra oli heille vannorut; ja he olivat suuresti ahdistettuna.

3 Moos. 26:17,33. 5 Moos. 28:15 s.

16. Ja Herra herätti tuomareita, jotka vapahtivat heitä ryöstäjien käsistä.

Tuom. 3:10.

17. Mutta he eivät tuomareitansaakaan totelleet, vaan tekivät huorin vierasten jumalain kanssa, ja kumarsivat niitä; he poikkesivat nopeasti siltä tieltä, jota heidän isänsä olivat vaeltaneet, noudattaen Herran käskyjä; he ei niin tehneet.

18. Kun Herra herätti heille tuomareita, niin oli Herra tuomarin kanssa ja auttoi heitä heidän vihollistensa käsistä, niinkauan kuin tuomari eli; sillä Herra sääli heitä, kun he huokasivat niitten tähden, jotka heitä vaivasivat ja ahdistivat.

19. Mutta kun tuomari oli kuollut, tekivät he taas vielä pahemmin kuin heidän isänsä, noudattain vieraita jumalia, palvelen ja kumartain niitä; he eivät luopuneet teoistan-

sa eikä uppinkaisesta menostansa.

Tuom. 3:12.

20. Sentähden syntyi Herran viha niin Israeliin, että hän sanoi: „koska tämä kansa on rikkonut minun liittoni, jonka minä käskin heidän isillensä, eivätkä ole kuulleet minun ääntäni,

4 Moos. 33:55.

21: niin en minäkään tästedes aja pois heidän edestänsä yhtäkään niistä pakanoista, jotka Josua jätti kuoltuansa;

22. että koeltaisiin niillä Israelia, pysyvätkö he Herran teillä vaeltaen niissä, niinkuin heidän isänsä ovat pysyneet, vai eivätkö.“

23. Ja Herra jätti nämä pakanat, niin ettei hän nopeasti heitä ajanut ulos; eikä hän antanut heitä Josuan käsiin.

3 Luku.

Otniel. Ehud. Samgār.

Ja nämät ovat ne kansat, jotka Herra jätti Israelia kiusaamaan, kaikkia niitä, jotka eivät mitään tietäneet kaikista Kanaan sodista,

5 Moos. 7:22.

2. ainoasti sentähden että Israelin lasten sukukunnat tietäisivät ja oppisivat sotimaan, ne jotka eivät ennen sodasta mitään tietäneet:

3. viisi Filistealaisten päämiestä ja kaikki Kananealaiset, Sidonilaiset ja Heviläiset, jotka asuivat Libanonin vuorella, Baal-Hermonin vuoresta Hamatiin asti.

5 Moos. 3:8.

Jos. 11:3. 13:2 s.

4. Ja he jäivät kiusaamaan Israelia, että tiedettäisiin, tottelisivatko Herran käskyjä, jotka hän oli käsenyt heidän isillensä Mooseksen kautta.

5 Moos. 8:2. Tuom. 2:22.

5. Kun Israelin lapset asuivat keskellä Kananealaisia, Hetiläisiä, Amorilaisia, Feresiläisiä, Heviläisiä ja Jebuslaisia,

6. ottivat he heidän tyttäriänsä vaimoksensa ja antoivat tyttäriänsä heidän pojillessa, ja palvelivat heidän jumaliansa.

2 Moos. 23:32 s. 34:16.

5 Moos. 7:3 s.

7. Ja Israelin lapset tekivät pahaa Herran edessä, ja unhottivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat Baalia ja Astarotia.

8. Ja Herran viha syntyi Israeliin, ja hän moi heidät Kusan-Risataimin, Mesopotamian kuninkaan käsiin; ja Israelin lapset palvelivat Kusan-Risataimia kahdeksan ajastakaa.

9. Ja Israelin lapset huusivat Herran puoleen, ja Herra herätti heille vapahtajan, joka heidät vapahti, Ot-

nielin. Kalebin nuoremman veljen, Kenaksen pojan.

10. Ja Herran henki tuli hänen päälensä, ja hän oli tuomari Israelissa ja läksi ulos sotaan; ja Herra antoi Kusan-Risataimin, Syrian kuninkaan, hänen käsiinsä, ja hänen käntensä voitti Kusan-Risataimin.

11. Ja maassa oli rauha neljäkymmentä ajastaikaa; ja Otniel, Kenaksen poika, kuoli. Tuom. 8:28.

12. Mutta Israelin lapset tekivät taas pahaa Herran edessä; niin vahvisti Herra Eglonin, Moabilaisten kuninkaan, Israelia vastaan, sentähden että he pahaa tekivät Herran edessä.

13. Ja hän kokosi tykönsä Ammonin lapset ja Amalekilaiset, ja meni ja löi Israelin, ja he valloittivat Palmukaupungin.

14. Ja Israelin lapset palvelivat Eglonia, Moabilaisten kuningasta, kahdeksantoista ajastaikaa.

15. Niin huusivat Israelin lapset Herran puoleen, ja Herra heittäi heille vapahtajan, Ehudin, Geran pojan, Jeminin pojan, joka oli kuriittu; ja Israelin lapset lähettivät hänen kanssansu lahjoja Eglonille, Moabilaisten kuninkaalle.

16. Ja Ehud teki itsellensä kaksiteräisen miekan, kyynärää pitkän, sitoi sen vaatteensa alle, oikialle reidellensä;

17. ja hän toi lahjat Eglonille, Moabilaisten kuninkaalle. Ja Eglon oli sangen lihava mies.

18. Kun hän oli kaikki lahjat antanut, päästi hän kansan, jotka olivat lahjoja kantaneet;

19. mutta itse läksi hän epäjumalan-kuvain paikasta, Gilgalissa, ja sanoi: „minulla on, kuningas, jotakin salaista sinulle sanomista.“ Niin hän sanoi: „vaiti!“ ja kaikki menivät ulos, jotka seisoiivat hänen ympärillensä.

20. Ja kun Ehud tuli hänen tykönsä, istui hän suvisalissansa, yksinänsä. Ja Ehud sanoi: „minulla on Jumalan sana sinulle;“ niin hän nousi istuimeltansa.

21. Mutta Ehud ojensi vasemman käntensä ja otti miekan oikialta reideltänsä, ja pisti hänen vatsaansa,

22. niin että kahva meni sisälle terän kanssa, ja rasva peitti terän, sillä ei hän vetänyt ulos miekkaa hänen vatsastansa; ja rapa vuoti ulos hänestä.

23. Ja Ehud läksi ulos esihuoneeseen, ja sulki salin ovet jälkeensä ja lukitsi ne.

24. Kun hän oli tullut ulos, meni-

vät kuninkaan palvelijat sisälle, ja katso, salin ovi oli lukittu. Ja he sauoivat: „ehkä hän peittäjä jalkojansa suvisalin kammiassa.“ 1 Sam. 24:4.

25. Ja he odottivat niin kauan, että häpesivät; mutta katso, ei kenkään heille salin oveja avannut; niin olivat he avaimen ja avasivat: ja katso, heidän herransa makasi kuolleena maassa.

26. Mutta Ehud pakeni heidän viipyissänsä; ja hän meni epäjumalan-kuvain ohitse, ja pääsi Seirattiin asti.

27. Ja kun hän sinne tuli, puhalsi hän torveen Efraimin vuorella. Ja Israelin lapset menivät hänen kansansa alas vuorelta, ja hän heidän edellensä.

28. Ja hän sanoi heille: „seuratkaat minua, sillä Herra on antanut vihamicheenne, Moabilaisten, teidän käsiinne.“ Ja he seurasivat häntä, ja voittivat Jordanin luotuspaikat Moabiin päin, eivätkä sallineet yhdenkään mennä ylitse.

29. Ja he tappoivat Moabilaisia sillä ajalla lähes kymmenen tuhatta miestä, kaikki parhaat ja väkevät sotamiehet, niin ettei yhtäkään heistä pääsnyt.

30. Ja niin nöyryytettiin Moabilaisten sillä ajalla Israelin lasten kättien alle; ja maa oli rauhassa kahdeksankymmentä ajastaikaa.

31. Hänen jälkeensä tuli Samgar, Anatin poika; ja hän löi kuusi sataa Filistenalaista karjan kaareksella; ja hänkin vapahti Israelin. Tuom. 6:6.

4 Luku.

Debora. Barak, Jael, Sisera.

Ja Israelin lapset tekivät pahaa Herran edessä, kun Ehud oli kuollut.

2. Ja Herra möi heidät Jabinin, Kanaanalaisten kuninkaan, käsiin, joka hallitsi Hasorissa. Ja hänen sotajoukkonsa päämies oli Sisera; ja hän asui pakanain Harosetissa.

Jos. 11:10. 1 Sam. 12:9.

3. Ja Israelin lapset huusivat Herran puoleen; sillä hänellä oli yhdeksän sataa rauta-vaunua, ja hän väkivasi ankarasti Israelin lapsia kaksikymmentä ajastaikaa.

4. Ja naisprofetta Debora, Lappidotin vaimo, tuomitsi Israelia siihen aikaan.

5. Ja hän asui Deboran palmupuun alla, Raman ja Betelin välillä, Efraimin vuorella; ja Israelin lapset tulivat sinne hänen tykönsä oikeutta käymään.

6. Hän lähetti ja kutsui Barakin, A-

binoamin pojan, Naftalin Kedeksestä. Ja sanoi hänelle: „eikö Herra, Israelin Jumala, ole käsenyt: mene Taborin vuorelle ja ota kymmenen tuhatta miestä kanssasi Naftalin ja Sebulonin lapsista. Hebr. 11:32.

7. Ja minä vedän sinun tykösi Kisonin ojalle Siseran, Jabinin sodanpäämiehen, vauvuinensa ja sotajoukkoinensa, ja annan hänet sinun käsiisi.“

8. Niin Barak sanoi hänelle: „jos sinä menet kanssani, niin minäkin menen; mutta jollet sinä mene kanssani, niin en minäkään mene.“

9. Hän vastasi: „kyllä minä menen kanssasi, mutta et sinä kunniaa voitotällä tiellä, jota menet; sillä Herra myö Siseran vaimon käsiin.“ Niin Debora nousi ja meni Barakin kanssa Kedekseen.

10. Ja Barak kutsui kokoon Kedekseen Sebulonin ja Naftalin, ja häntä seurasi kymmenen tuhatta miestä; ja Debora meni hänen kanssansa.

11. Mutta Keniläinen Heber oli erinnyt toisista Keniläisistä, Hobabin, Mooseksen apen lapsista, ja muuttanut majansa Saannimin lammen luo, joka on Kedeksen kohdalla.

4 Moos. 10:29. Tuom. 1:16.

12. Ja Siseralle ilmoitettiin, että Barak, Abinoamin poika, oli mennyt Taborin vuorelle.

13. Ja Sisera kokosi kaikki vaununsu yhteen, yhdeksän sataa rautaista vaunua, ja kaiken sen joukon, joka hänen kanssansa oli, pakanain Harosetista Kisonin ojalle.

14. Ja Debora sanoi Barakille: „nouse, sillä tämä on se päivä, jona Herra on antanut Siseran sinun käsiisi; katso, Herra kättyi sinun edelläsi!“ Niin Barak meni Taborin vuorelta alas ja kymmenen tuhatta miestä hänen perässänsä.

15. Ja Herra kauhistutti Siseran kaikkien hänen vauvuinsa ja sotajoukkonsa kanssa Barakin miekan edessä, niin että Sisera hyppäsi vauvuistansa ja lähti julkapakoon. Ps. 83:10.

16. Mutta Barak ajoi vaunuja ja sotajoukkoa takaa pakanain Harosettiin asti; ja kaikki Siseran joukko kaatui miekan terään, niin ettei yksikään jäänyt.

17. Mutta Sisera pakeni jalkaisin Keniläisen Heberin vaimon, Jaelin, maahan; sillä Jabinin, Hasorin kuninkaan, ja Keniläisen Heberin perheen kesken oli rauha.

18. Ja Jael meni Siseraa vastaan ja sanoi hänelle: „poikkea, herrani, poikkea minun tyköni, älä pelkää!“

Ja hän poikkesi hänen tykönsä maahan, ja hän peitti hänet vaatteella. 19. Ja hän sanoi hänelle: „anna minun vähän vettä juodakseni, sillä minä janoon.“ Ja hän avasi rieskaleilin ja antoi hänen juoda, ja peitti hänet. Tuom. 5:25.

20. Ja hän sanoi hänelle: „seiso maan ovella, ja jos joku tulee ja kysyy sinulta ja sanoo: onko täällä ketään? niin sano: ei ketään.“

21. Ja Jael, Heberin vaimo, otti maan vaaran ja vasaran käteensä, meni hiljaksensa hänen luoksensa ja löi vaaran hänen ohimossaan läpi, niin että se meni maahan kiinni; sillä hän makasi raskaasti ja oli väsynyt, ja hän kuoli.

22. Ja katso, Darak ajoi Siseraa takaa; ja Jael kävi häntä vastaan ja sanoi hänelle: „tule, minä näytän sinulle miehen, jota sinä etsit;“ ja hän tuli hänen tykönsä, ja katso: Sisera makasi kuolleena, ja vaarna kiinni hänen ohimossansa.

23. Näin nöyryytti Jumala sinä päivänä Jabinin, Kananealaisten kuninkaan, Israelin lasten edessä.

24. Ja Israelin lasten kädet vahvistuivat yhä vahvistumistansa Jabinia, Kananealaisten kuningasta vastaan, siksi että he hänet peräti hävittivät.

5 Luku.

Deboran ja Barakin voittovirsi.

Niin veisasivat Debora ja Barak, Abinoamin poika, sinä päivänä, sanoen:

2. Että Israelin sankarit etupäässä sotivat, että vapaatahtoisesti kansa heitä seurasi, kiittökäät Herraa!

Tuom. 4:10.

3. Kuulkaat, te kuninkaat, ottakaat vaari te päämiehet: minä, minä veisaan Herralle, Herralle, Israelin Jumalalle, minä veisaan!

4. Herra, kun sinä läksit Seiristä, kun kävit Edomin kedolla, niin maa järjisi, tuivaat tiukuivat, ja pilvet pisaroitsivat vetä; 2 Moos. 19:16 s. 5 Moos. 2:3 s. 33:2. Ps. 68:8 s. 77:18. 97:5. 114:7.

5. Vuoret vapisivat Herran edessä, Itse Sinai, Herran, Israelin Jumalan, edessä. 2 Moos. 19:16, 18.

6. Samgarin, Anatin pojan, aikana, ja Jaelin aikana olivat tiet tyhjinä, ja ne, joiden oli matka kuljettava, kävivät kiertoteitä. Tuom. 3:31.

7. Israelissa puuttui päälliköitä, siksi puuttui, kuin minä, Debora, tulini, tulini äidiksi Israeliin. Tuom. 4:4.

8. Kanssalliset uusia jumalia, silloin oli sota portteissa; ei nähty kil-

peä, ei keihästä neljänkymmenen tuhannen joukossa Israelissa.

5 Moos. 32:17. 1 Sam. 13:19 a.

9. Sydämmeni iloitsee Israelin valtamiehisiä, vapantahtoista kansan sankareista; kiittäkää! Herraa!

10. Te, jotka ajatte kiittävilillä aseilla, te, jotka istutte oikeudessa, te, jotka käytte teitä myöten, mieltikää näitä.

Tuom. 10:4. 12:14.

11. Kussa nuolen ampujain ääni kuuluu juotinpaikoilla, siellä julistetaan Herran vanhurskautta, ja hänen sankareinsa vanhurskautta Israelissa; silloin menee Herran kansa alas portteihinsa.

12. Herää, herää, Debora, herää, herää ja veisaa virsi; nouse, Barak, vie vankisi vankeuteen, sinä Abinoamin poika!

13. Silloin antoi Herra jääneet valita voimallista kansaa, hän antoi minulle voiton sankareista.

14. Efraimista tulivat ne, joiden asunto oli Amalekin maassa; sitte seurasi Benjamin joukkoineensa. Mäkistä tulivat hallitsijat ja Sebulonista päällismiehet.

2 Moos. 17:8, 13.

Jos. 17:1. Tuom. 12:15.

15. Isaskarin päämiehet olivat Deborahin kanssa. Isaskar, niinkuin Barak, riensi laaksoon jalkaväkinensä. Rubenin ojilla oltiin suurissa sydämmen ajatuksissa.

16. Miksi istuit lammastarhain välissä kuulemussa pillinsoittoa karjalaumoissa? Rubenin ojilla oltiin suurissa sydämmen ajatuksissa.

17. Gilead jäi toiselle puolelle Jordania, ja Dan, miksi sinä asut haakissa? Asser istui meren rannalla ja oleakeli satamissansa.

Jos. 13:24 a.

19:24 s., 40 s.

18. Sebulon, se kansa antoi henkensä ahtiiksi kuolemaan; niin myös Naftali, kedon kukkuloilla.

19. Kuninkaat tulivat ja sotivat; silloin Kanaanin kuninkaat sotivat Tanakissa, Megiddon veden reunalla; rahan saaliiksensa eivät he saaneet.

20. Taivaasta sodittiin, tähdet kiertoradastansa Siseraa vastaan sotivat.

2 Moos. 14:24 s. Jos. 10:12 s. Tuom. 4:15.

21. Kisonin oja heidät nieli, oja vanhastansa mainio, Kisonin oja; talloa, sieluni, väkeviä! Tuom. 4:13.

22. Silloin hevosten kaviot tömisivät väkevään ratsastajansa hätäisessä, hätäisessä paossa.

23. Kirotkaat Merosta, sanoi Herran enkeli, kiroten kirotkaat sen usualsia, etteivät he tulleet Herran avuksi, Herran avuksi sankarein kanssa!

24. Siunattu olkoon vaimoin joukko-

sa Jael, Heberin, Keniläisen vaimo, siunattu vaimoin joukossa majoisiansa!

25. Kun hän vettä anoi, antoi hän rieskaa, toi taaletta kalliissa maljassa.

26. Hän otti vaarnan käteensä, ja sepän vasaran oikiaan käteensä, löi Sisera, runteli hänen pänsä, mursersi ja lövisti hänen ohimonsa.

27. Hänen jalkainsa juureen kumartui hän maahan, kaatui, jäi mukamaan; hänen jalkainsa juureen kumartui hän ja kaatui maahan; missä hän kumartui, siinä hän kaatui hengenönnä.

28. Sisera äiti katsoo akkunasta ja huutaa häkin takaa: miksi viipyvät hänen vaununsa tulemasta? Miksi ovat hänen vaunuinsa pyörät jääneet jälkeen?

29. Viisaimmat hänen ylimmäisistä valmoistansa vastasivat häntä, mutta itse hän vaan sanojansa kertoo:

30. Eikö he löydä ja ja'a saalista? immen taikka kaksi jokaiselle miehelle; Siseraalle kirjavia vaatteita saaliiksi, kirjavaksi neulotuita vaatteita saaliiksi; kirjavia molemmin puolin ommeltuja hänen kaulaansa, saaliiksi.

31. Niin hukkukoot kaikki sinun vihollisesi, Herra! mutta ne, jotka sinua rakastavat, olkoot niinkuin aurinko nouseva voimassansa. -- Ja maan oli levossa neljäkymmentä ajastakaan.

6 Luku.

Gideon tuomari.

Ja Israelin lapset tekivät pahaa Herran edessä; ja Herra antoi heidät Midianilaisten käsiin seitsemäksi ajastajaksi.

2. Ja Midianilaisten käsi oli ylös ankaru Israelin päällä, ja Israelin lapset tekivät itsellensä Midianilaisten tähden rotkoja vuorille, ja luolia ja linnoja.

3. Ja kun Israel jotakin kylvi, tulivat Midianilaiset ja Amalekiläiset ja itämaalaiset heidän päällensä,

4. ja asettivat leirinsä heitä vastaan ja turmelivat kaiken maun kasvon Gasaan asti, eivätäkään jättäneet Israelille yhtäkään elatusta, eikä lampaita, eikä härkiä, eikä aseja;

5. sillä he tulivat laumoineensa ja majoineensa, niinkuin suuri metsäsirkkain paljous; he ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, ja tulivat hävittämään maata.

6. Niin Israel peräti köyhtyi Midianilaisten tähden. Ja Israelin lapset huusivat Herran puoleen.

7. Ja kun Israelin lapset huusivat Herran puoleen Midianilaisten tähden.

8 lähetti Herra Israelin lapsille profetan, joka sanoi heille: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: minä johdatin teidät Egyptistä, ja toin teidät ulos orjuuden huoneesta;

9 ja pelastin teidät Egyptiläisten käsistä ja kaikkien käsistä, jotka teitä vaivasivat, ja ajoin heidät ulos teidän edestänne, ja annoin teille heidän maansa;

10. ja minä sanoin teille „Minä olen Herra teidän Jumalanne, älkäätkö peljättö Amorigiläisten jumalia, joiden maassa te asutte.“ Mutta te ette totelleet minun ääntäni. 2 Kun. 17:35, 38 s.

11 Ja Herran enkeli tuli ja istui tammen alla Ofrassa, joka oli Abiesriläisen Joaksen oma; ja hänen poikansa Gideon tappoi nisuja viinikuurnassa, saaduksensa ne säilytyksi Midianilaisilta.

12. Ja Herran enkeli ilmaantui hänelle ja sanoi: „Herra olkoon sinun kanssasi, sinä väkevä sotamies!“

13. Ja Gideon sanoi hänelle: „suokaat anteeksi, herrani; jos Herra on kanssamme, miksi meille kaikki nämät ovat tapahtuneet? Missä ovat kaikki hänen ihmeensä, jotka isämme ilmoittivat meille, sanoen: katso, Herra on tuonut meidät Egyptistä? Mutta nyt on Herra hyljännyt meidät ja antanut Midianilaisten käsiin.“ 2 Moos. 13:14.

14. Ja Herra kääntyi hänen puoleensa ja sanoi: „mene tässä väkevyydesi; sinä vapahdat Israelin Midianilaisten käsistä! katso, minä olen sinut lähettänyt.“ 1 Sam. 12:11. Hebr. 11:32a.

15. Hän sanoi hänelle: „suokaat anteeksi, herrani; millä minä vapahdan Israelin? Katso, minun sukuni on kaikkein köyhin Manassessa, ja minä olen kaikkein pienin isäni huoneessa.“

16. Ja Herra sanoi hänelle: „totisesti minä olen sinun kanssasi, ja sinä lyöt Midianilaiset niinkuin yhden miehen.“

17. Mutta hän sanoi hänelle: „jos olen saanut armon sinun edessäsi, niin anna minulle merkki, että sinä se olet, joka minua puhuttelet.

18. Älä kumminkaan läältä lähde, ennenkuin minä tulen sinun tykösi ja tuon ruoka-uhriini ja panen sen sinun eteesi.“ Hän sanoi: „minä jään siksi kuin sinä palajat.“

19. Gideon meni ja valmisti vohlan, ja efan jauhoja happamattomiksi leiviksi, ja pani lihan koriin ja liemen

pataan, ja vei hänelle tammen alle ja pani hänen eteensä.

20. Ja Jumalan enkeli sanoi hänelle: „ota liha ja happamattomat leivät, ja pane ne tälle kivelle, ja kaada liemi ulos;“ ja hän teki niin.

21. Ja Herran enkeli ojensi sauvansa pään, joka oli hänen kädessään, ja satutti lihaan ja happamattomiin leipiin, ja tuli nousi kivistä ja kulutti lihan ja happamattomat leivät. Ja Herran enkeli katosi hänen silmistänsä. 3 Moos. 9:24. 1 Kun. 18:38s. 2 Aik. 7:1.

22. Silloin näki Gideon, että se oli Herran enkeli, ja hän sanoi: „Herra, Herra, olenko minä niin nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihini!“ 2 Moos. 33:20s. Tuom. 13:22 s.

23. Mutta Herra sanoi hänelle: „rauha olkoon sinulle! älä pelkää, et sinä kuole.“

24. Ja Gideon rakensi siinä Herralle alttarin, jolle hän antoi nimeksi: „Herra on rauha.“ Se on vielä tänäpäivänä Abiesriläisten Ofrassa.

25. Ja sinä yönä sanoi Herra hänelle: „ota härkä isäsi karjasta ja toinen härkä, joka on seitsemän vuotinen, ja kukista Baalin alttari, joka on isällisi, ja hakkaa kumoon Astarten patsas, joka on sen päällä,

26. ja rakenna Herralle, sinun Jumalallesi, alttari tälle korkialle vuorelle ja valmista se, ja ota toinen härjistä ja uhraa se poltto-uhriksi Astarten patsaan puilla, jonka maahan hakkaat.“

27. Ja Gideon otti kymmenen miestä palvelijoistansa ja teki niinkuin Herra oli hänellesanonut. Mutta kun hän isänsä huoneen ja kaupungin asuvaisten tähden pelkäsi tehdä sitä päivällä, niin teki hän sen yöllä.

28. Kun kaupungin kansa aamulla nousi, katso, Baalin alttari oli kukistettu ja Astarten patsas, joka sen päällä oli, kumoon hakattu, ja toinen härkä pantu poltto-uhriksi alttarille, joka siihen rakennettu oli.

29. Ja he sanoivat toinen toisellensa: „kuka on tämän tehnyt?“ He kyselivät ja tutkistelivat, ja sanoivat: „Gideon, Joaksen poika, on sen tehnyt.“

30. Niin kaupungin asuvaset sanoivat Joakselle: „anna poikasi tulla tänne, hänen pitää kuoleman; sillä hän on kukistanut Baalin alttarin ja hakannut kumoon Astarten patsaan, joka sen päällä oli.“

31. Ja Joas sanoi kaikille, jotka seisivat häntä vastaan: „riitelettekö te Baalin puolesta? autatteko te häntä? Joka riitelee hänen puolestansa, sen pitää kuoleman ennen aamua. Jos

hän on jumala, niin kostakoon itse, koska hänen alttarinsa on kukistettu:”

32. Ja siitä päivästä kutsuttiin hän Jerub-baaliksi, ja sanottiin: „Baal sotikoon itse hänen kanssansa, koska hän hänen alttarinsa kukisti.”

Tuom. 7:1.

33. Ja kaikki Midianilaiset, ja Amalekilaiset, ja itämaalaiset kokoontuivat yhteen, ja menivät yli ja kävivät leiriin Jisreelin laaksoon.

34. Silloin Herran henki täytti Gideonin, ja hän puhalsi pusunaan; ja Abieseriläiset kokoontuivat seuraamaan häntä.

35. Ja hän lähetti sanan koko Mannasselle; ja hekin kokoontuivat seuraamaan häntä. Hän lähetti myös sanan Asserille, Sebulonille ja Naftalille; ja hekin tulivat heitä vastaan.

36. Ja Gideon sanoi Jumalalle: „jos vapahdat Israelin minun käteni kautta, niinkuin sanonut olet. —

37. katso, minä panen villaisen nahan pihalle: jos kaste tulee ainoastaan nahan päälle ja kaikki muu maa on kuiva, niin minä ymmärrän, että minun kauttani vapahdat Israelin, niinkuin sanonut olet.”

38. Ja tapahtui, kun hän toisena päivänä varhain nousi, kääri hän nahan kokoon ja pusersi kasteen nahasta, koko vestimaljan täyteen.

39. Ja Gideon sanoi Jumalalle: „älkөөn siun vihasi syttykö minua vastaan, jos vielä kerran puhun: minä koettelen vielä kerran nahalla; anna nahan yksin olla kuivana ja kaikella muulla maalla kasteen.” 1 Moos. 18:30 s.

40. Ja Jumala teki niin sinä yönä; ja nahka yksin jäi kuivaksi, ja kaste tuli kaiken maan päälle. Ps. 72:6.

7 Luku.

Gideon voittaa Midianilaiset.

Silloin nousi Jerub-baal, se on Gideon, varhain aamulla ja kaikki väki, joka oli hänen kanssansa, ja sijoittivat itsensä Harodin lähteelle; mutta Midianilaisten leiri oli pohjaan päin Moren kukkulalta asti, laaksossa.

2. Ja Herra sanoi Gideonille: „ylön paljon on väkeä sinun kanssasi, että antaisiin Midianin heidän käsiinsä; ehkä kerskaisi Israel minua vastaan, sanoen: minun oma käteni vapahti minut. 5 Moos. 8:17 s.

3. Niin anna julistaa kansan korviin, sanoen: joka on pelkuri ja hämmästynyt, palatkoon ja rientäkөөn nopeasti Gileadin vuorelta!” Silloin palasi kansaa takaisin kaksikolmatta-

kymmentä tuhatta, ja kymmenen tuhatta jäi. 5 Moos. 20:3. 1 Makk. 3:56.

4. Ja Herra sanoi Gideonille: „vielä on paljo kansaa, vie heidät veden tykö, siellä minä koettelen heitä sinulle; ja josta minä sanon sinulle: lämä menkөөn sinun kanssasi, se menkөөn kanssasi; ja josta minä taas sanon sinulle: älkөөn hän menkөө kanssasi, se älkөөn menkөө.”

5. Ja hän vei kansan veden tykö. Ja Herra sanoi Gideonille: „joka vetää latkii kielellänsä niinkuin koira latkii, aseta se eriksensä seisomaan; samoin kaikki, jotka kumartuvat polvillensa juomaan.”

6. Ja niitä, jotka latkivat kädestä suuhunsa, oli kolmesataa miestä; ja kaikki muu kansa kumarsi polvillensa juomaan vettä.

7. Ja Herra sanoi Gideonille: „niillä kolmella sadalla miehellä, jotka latkivat, vapahdan minä teidät, ja annan Midianilaiset sinun käsiisi; mutta kaikki muu kansa menkөөn kukin kotiinsa. 1 Sam. 14:6. 2 Kun. 14:11.

8. Ja kansa otti eväät ja pusunansa myötänsä. Mutta kaikki muut Israelin miehet antoi hän mennä itsekin majaan; ja hän piti luonansa ainoastaan kolme sataa miestä. Ja Midianilaisten leiri oli hänen edessänsä alhaalla laaksossa.

9. Ja Herra sanoi sinä yönä hänelle: „nouse ja mene alas leiriin, sillä minä olen antanut heidät sinun käsiisi.

10. Jos sinä pelkääät mennä sinne, niin anna palvelijasi Puran mennä kanssasi leiriin,

11. että kuulisit, mitä he puhuvat; sitten sinun kätesi vahvistuvat ja sinä menet leiriin.” Niin hän meni palvelijansa Puran kanssa leiriin, sille paikalle, missä vartijat olivat.

12. Mutta Midianilaiset ja Amalekilaiset ja kaikki itämaalaiset makasivat laaksossa niinkuin metsäsirkkain paljous, ja heidän kamelinsa olivat lukemattomat, niinkuin santa meren reunalla, paljouden tähden.

Tuom. 6:3,5,33.

13. Kun Gideon sinne tuli, katso, mies kertoi toiselle unensa ja sanoi: „katso, minä näin unta ja olin näkevinäni ohraisen leipäkakun vierivän Midianilaisten leiriin, ja tulevan majaan asti, ja lyövään sitä, niin että se kaatui maahan, ja kukistavan sen ylösalaisin, niin että maja oli maassa.”

14. Ja toinen vastasi ja sanoi: „ei se ole muuta, kuin Gideonin, Joaksen pojain, Israelin miehen, miekka; Jumala on antanut Midianilaiset ja kai-

ken heidän sotajoukkonsa hänen käsiinsä."

15. Kun Gideon kuuli unen kerrotavan ja sen selityksen, niin hän kumartaen rukoili, palasi Israelin leiriin ja sanoi: „valmistakaat itsenne, sillä Herra on antanut Midianilaisten sotajoukon teidän käsiinne."

16. Ja hän jakoi ne kolme sataa miestä kolmeen joukkoon, ja antoi pasunat jokaisen käteen ja tyhjt saviastiat, ja lamput astioissa,

17. Ja sanoi heille: „katsokaat minua, ja tehkäätkäntäni minin; katso, kun minä tulen leirin ääreen, niin kuin minä teen, niin tekin tehkäätkäntäni."

18. Kun minä puhallan pasunaan ja kaikki, jotka minun kanssani ovat, niin puhaltakaat tekin pasunaan koko leirin ympärillä, ja sanokaat: Herralle ja Gideonille!"

19. Ja Gideon tuli leiriin, ja ne sataa miestä, jotka olivat hänen kanssansa, keskimäisen yvartion alussa; he olivat juuri asettaneet vartijat. Ja he puhalsivat pasunoihin, ja rikkolivat saviastiat, jotka olivat heidän käsissänsä.

20. Ja ne kolme joukkoa puhalsivat pasunoihin, ja rikkolivat savi-astiat; ja he ottivat lamput vasempaan käteensä ja pasunat oikeaan käteensä, puhallaaksensa, ja huusivat: „Herran ja Gideonin miekka!" Ps. 83:10. Jea. 9:4.

21. Ja kaikki seisovat kukin paikallansa leirin ympärillä. Ja koko leiri rupesti juoksemaan, huutamaan ja pakenemaan.

22. Ja he puhalsivat kolmeensataan pasunaan; ja Herra sovitti niin, että toisen miekka kääntyi toista vastaan koko leirissä. Ja sotaväki pakeni Bet-Sittaan asti Seredataan päin, Abelmeholan rantaan asti, Tabbatin yläpuolella. 1 Sam. 14:20. 2 Aik. 20:23 s. Ps. 83:10.

23. Ja Israelin miehet kokoontuivat Naftalista, Asserista ja kaikesta Manassesta, ja ajoivat Midianilaisia takaa.

24. Ja Gideon lähetti sanansaattajat kaikkialle Efraimin vuorella sanomaan: „tulkaat alas Midianilaisia vastaan ja valloittakaat heiltä vedet Bet-Baraan asti ja Jordan." Niin kokoontuivat kaikki Efraimin miehet ja valloittivat vedet Bet-Baraan asti ja Jordanin.

25. Ja he ottivat kaksi Midianilaisten päämiestä kiinni, Orebin ja Sebin, ja tappoivat Orebin Orebin kalliollla; ja Sebin he tappoivat Sebin viinikuurnassa; ja he ajoivat Midianilaisia takaa. Mutta Orebin ja Se-

bin päätkantoivat he Gideonille toiselle puolelle Jordanin. Ps. 83:12.

Jea. 9:4. 10:20.

8 Luku.

Gideon täydentää voiton Midianilaisista. Gideon kieltäytyy rupeamasta Israelin hallitsijaksi. Hänen polkansa, ja kuolemansa.

Ja Efraimin miehet sanoivat hänelle: „miksi tämän meille teit, ettek kutsunut meitä, kun menit sotimaan Midianilaisia vastaan?" ja he riitelivät kovin hänen kanssansa. Tuom. 12:1.

2. Niin hän vastasi heiltä: „mitä minä olen nyt tehnyt teihin verrataten? Eikö Efraimin jälkiniilto ole parempi, kuin Ab-Eserin koko viinimarin korjuu? Tuom. 6:11, 24.

3. Teidän käsiinne antoi Jumala Midianilaisten päämiehet Orebin ja Sebin; mitä olisin minä taitanut tehdä, teihin verrataten?" Ja kun hän sen sanoi, asetti heidän vihansa.

4. Kun Gideon tuli Jordanille, meni hän sen ylitse, ja ne kolmesataa miestä, jotka hänen kanssansa olivat, ja he olivat väsyneet ja ajoivat takaa.

5. Ja hän sanoi Sukkoiin asuvalle: „antakaat leipää väelle, joka minun kanssani on; sillä he ovat väsyneet, ja minä ajan Midianilaisten kunkaita Sebau ja Salmunna takaa." 1 Moos. 33:17.

6. Mutta Sukkotin päämiehet sanoivat: „onko Seban ja Salmunnan kämmen juo sinun kädessäsi, että me antaisimme leipää sinun sotavällesi?"

7. Gideon sanoi: „sentähden, kun Herra antaa Seban ja Salmunnan minun käsiini, niin minä suomin teidän lihanne korven orjantappuroilla ja ohdakkeilla."

8. Ja hän meni sieltä ylös Penueeliin ja puhui heillekin samoin. Ja Penuelin kansa vastasi häntä niinkuin Sukkotinkin miehet.

9. Niin puhui hän Penuelinkin kansalle, sanoen: „kun minä rauhassa palajan, kukistan minä tämän tornin."

10. Mutta Seba ja Salmunna olivat Karkorissa ja heidän sotajoukkonsa heidän kanssansa lähes viisitoista tuhatta miestä, kaikki jotka jääneet olivat itämaalaisten koko sotavän joukosta; sillä sataja kaksikymmentä tuhatta miekan vetävää miestä oli siellä kaatunut.

11. Ja Gideon meni ylös niiden tietä, jotka asuvat majoissa itäisellä puolella Nobatia ja Jogbehaa, ja löi leirin, sillä he olivat suruttomat.

4 Moos. 32:26, 42.

12. Ja Seba ja Salmunna pakenivat; mutta hän ajoi heitä takaa, ja sai ne kaksi Midianilaisten kuningasta Seban ja Salmunnan kiinni, ja peljätti kaulken heidän sotaväkensä. Ps. 83:12.

13. Ja Gideon, Joaksen poika, palasi sodasta, ennenkuin aurinko nousi, 14. ja sai yhden palvelijan kiinni, joka oli Sukkotista, ja kysyi häneltä; ja se kirjoitti hänelle Sukkotin päämiehet ja vanhimmat, seitsemän kahdeksattakymmentä miestä.

15. Ja hän tuli Sukkotiin kansan tykö ja sanoi: „fässä on Seba ja Salmunna, joilla te pilkkasitte minua, sanoen: „onko Seban ja Salmunnan kämmen jo juuri sinun kädessäsi, että me sentähden leipää antaisimme väsyneelle sotaväellesi?“

16. Ja hän otti ne kaupungin vanhimmat ja korven orjantappuroita ja ohdakkeita, ja rankaisi Sukkotin miehet.

17. Ja hän kukisti Penuelin tornin, ja tappoi kaupungin kansan.

18. Ja hän sanoi Seballe ja Salmunnalle: „minkämuotoiset miehet olivat ne, jotka te tapoitte Taborissa?“ He sanoivat: „ne olivat sinun muotoisesi, kauniit kuin kuninkaan pojat.“

19. Ja hän sanoi: „ne olivat minun veljeni, äitini pojat; niin totta kuin Herra elää, jos olisitte antaneet heidän elää, niin en tappaisi minä teitä.“

20. Ja hän sanoi Jeterille, esikoisellensa: „nouse ja tapa heidät.“ Mutta nuorukainen ei vetänyt miekkaansa, sillä hän pelkäsi, koska hän vielä oli nuorukainen.

21. Mutta Seba ja Salmunna sanoivat: „nouse sinä lyömään meidät; sillä niinkuin mies on, niin on hänen voimansakin.“ Niin Gideon nousi ja tappoi Seban ja Salmunnan; ja hän otti koristukset, jotka olivat heidän kameleinsa kaulassa.

22. Ja Israelin miehet sanoivat Gideonille: „hallitse sinä meitä, sinä ja poikasi, ja poikasi poika; sillä sinä vapahdit meidät Midianilaisten käsistä.“

23. Mutta Gideon sanoi heille: „en minä tahdo hallita teitä, eikä minun poikanikaan ole teitä hallitseva; vaan Herra olkoon teidän hallitsijanne.“

24. Ja Gideon sanoi heille: „yhtä minä anon teiltä: jokainen antakoon minulle korvarenkaat, kukin saaliistansa.“ sillä he olivat Ismaelilaisia, ja heillä oli kultaisia korvarenkaita.

25. Ja he sanoivat: „me annamme mielellämme.“ Ja he levittivät vaatteen, jonka päälle itsekukin heitti ne

korvarenkaat, jotka he olivat saaliikseen ottaneet.

26. Ja ne kultaiset korvarenkaat, joita hän oli anonut, painoivat tuhannen ja seitsemänsataa sikkä kultaan, paitsi nastoja, helmiä ja purpura-vaatteita, joita Midianilaisten kuninkaat kantoivat, ja paitsi heidän kameleinsa kultaisia kaulakoristuksia.

27. Ja Gideon teki niistä papin olkavaatteen ja pani sen omaan kaupunkiinsa Ofraan; ja koko Israel teki huorin, juosten sen perään sinne, ja se tuli Gideonille ja hänen huoneellensa paulaksi. - 2 Moos. 28:4, 6 s.

Tuom. 17:5.

28. Ja niin Midianilaiset alennettiin Israelin lasten edessä, eikä enää nostaaneet ylös päätänsä; ja maa oli levossa neljäkymmentä ajastaikaa, niinkauan kuin Gideon eli. Tuom. 8:11.

29. Ja Jerub-Baal, Joaksen poika, meni ja asui omassa huoneessansa.

30. Ja Gideonilla oli seitsemänkymmentä poikaa, jotka hänen kupeistansa olivat tulleet; sillä hänellä oli monta vaimoa.

31. Ja hänen jalkavaimonsa, joka hänellä oli Sikemissä, synnytti myös hänelle pojan, ja hän pani hänelle nimeksi Abimelek.

32. Ja Gideon, Joaksen poika, kuoli hyvällä iällä ja haudattiin isänsä Joaksen hautaan Ofrassa, joka oli Abiesriläisten oma.

33. Kun Gideon oli kuollut, kääntyi Israelin kansa huorin tekemään, juosten Baalin perässä, ja teki Baal-Beritin itsellensä jumalaksi. Tuom. 9:4.

34. Ja Israelin lapset eivät enää muistaneet Herraa, Jumalaansa, joka heidät oli vapahtanut kaikilta heidän vihollisiltansa, ympäristöllä.

35. Eikä he tehneet yhtään lauplutta Jerub-Baalin, Gideonin, huoneelle kaikesta hyvystä, minkä hän Israelille oli tehnyt.

9 Luku.

Abimelekin ilkeyt ja surkia loppu.

Mutta Abimelek, Jerub-Baalin poika, meni Sikemiin äitinsä veljien tykö, puhui heille ja koko äitinsä isän huoneen suvulle ja sanoi:

Tuom. 8:30 s.

2. „Puhukaat kaikkien Sikemin miesten kuullen: mikä on teille parempi, sekö, että seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerub-Baalin pojat, hallitsevat teitä, vai sekö, että yksi mies hallitsee teitä? Ja muistakaat, että minä olen teidän luutanne ja lihaanne.“

3. Niin puhuivat hänen äitinsä veljet kaikki nämä sanat hänestä kaikkien Sikemin miesten kuullen; ja heidän sydämensä kääntyivät Abimelekin puoleen, sillä he sanoivat: „hän on meidän veljemme.“

4. Ja he antoivat hänelle seitsemänkymmentä hopiapenninkiä Baal-Beritin huoneesta, ja niillä palkkasi Abimelek kuljeksiviä ja joutilaita miehiä, jotka häntä seurasivat.

5. Ja hän tuli isänsä huoneeseen Ofraan, ja murhasi seitsemänkymmentä veljeänsä, Jerub-Baalin poikaa, saman kiven päällä. Mutta Jotam, nuorin Jerub-Baalin pojista, jäi; sillä hän kätki itsensä.

6. Ja kaikki Sikemin miehet ja koko Millon huone kokoontuivat, ja menivät ja asettivat Abimelekin kuninkaaksi sen korkian tammen tykönä, joka Sikeminissä on. Jos. 24:25 s.

7. Kun tämä sanottiin Jotamille, meni hän pois ja seisoi Gerisimin vuoren kukkulalla, korotti äänensä ja huusi ja sanoi heille: „kuulkaat minua, te Sikemin miehet, että Jumala myös kuulis teitä. 5 Moos. 11:29 s.

8. Puut menivät kerran yksimielisesti voitelemaan itsellensä kungasta ja sanoivat öljypuulle: „ole meidän kuninkaamme.“

9. Mutta öljypuu vastasi heitä: „luopuisinko minä lihavuudestani, jota jumalat ja ihmiset minussa kunniottavat ja menisin heilumaan puiden ylitse?“

10. Ja puut sanoivat fiikunapuulle: „tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.“

11. Mutta fiikunapuu sanoi heille: „luopuisinko minä makeudestani ja parhaasta hedelmästäni, ja menisin heilumaan puiden ylitse?“

12. Ja puut sanoivat viinipuulle: „tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.“

13. Mutta viinipuu sanoi heille: „luopuisinko minä viinistäni, joka ilahuttaa sekä jumalat että ihmiset, ja menisin heilumaan puiden ylitse?“

14. Niin sanoivat kaikki puut orjantappuralle: „tule sinä ja ole meidän kuninkaamme.“

15. Ja orjantappura sanoi puille: jos todella tahdotte voidella minut kuninkaaksenne, niin tulkaat ja levätkää minun varjossani. Mutta jos ette tahdo, niin lähteköön tuli orjantappurapensaasta ja polttakoon Libanonin sedripuut.“

16. Oletteko nyt tehneet oikein ja toimillisesti, tehdessänne Abimelekin kuninkaksenne, ja oletteko oikein tehneet Jerub-Baalille ja hänen

huoneellensa? Ja oletteko niin tehneet hänelle kuin hän ansaitsikin teiltä?

17. Sillä isäni on solinut teidän puolestanne ja antanut henkensä alttiiksi, vapahtaaksensa teitä Midianilaisien käsistä;

18. ja te olette nyt nousneet isäni huonetta vastaan ja tappaneet hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä saman kiven päällä; ja te olette tehneet Abimelekin, hänen piikansa pojan, kuninkaaksi Sikemin miehille, koska hän on teidän veljenne.

19. Jos olette tänäpänä oikein ja toimillisesti tehneet Jerub-Baalille ja hänen huoneellensa, niin iloitkaat Abimelekistä, ja hän myös iloitkoon teistä.

20. Mutta jollei, niin lähteköön tuli Abimelekistä ja polttakoon Sikemin miehet ja Millon huoneen; ja lähteköön myös tuli Sikemin miehistä ja Millon huoneesta ja polttakoon Abimelekin.“

21. Ja Jotam pakeni ja vältti, ja meni Beeraan ja asui siellä veljensä Abimelekin tähden.

22. Kun Abimelek oli jo kolme vuotta hallinnut Israelia,

23. lähetti Jumala pahan hengen Abimelekin ja Sikemin miesten välille; ja Sikemin miehet asettuivat Abimelekiä vastaan.

24. että se vääräys, joka tehtiin seitsemällekymmenelle Jerub-Baalin pojalle, ja heidän verensä tulisi ja pantaisiin Abimelekin, heidän veljensä, päälle, joka heidät oli murhannut, ja Sikemin miesten päälle, jotka olivat vahvistaneet hänen käteensä veljiensä murhaamaan.

25. Ja Sikemin miehet panivat väijyjä vorten kukkuloille häntä vastaan, ja he ryöväisivät kaikki, jotka sitä tietä matkustivat; ja se ilmoitettiin Abimelekille.

26. Niin tuli Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä, ja menivät Sikemiin. Ja Sikemin miehet luottivat häneen.

27. Ja he menivät kedolle, poimivat viinirypäleitä viinitarhoistaan ja sotkuivat ja pitivät ilojuhlan, ja menivät jumalansa huoneeseen, söivät ja joivat, ja kirosivat Abimelekiä.

28. Ja Gaal, Ebedin poika, sanoi: „inikö on Abimelek ja mikä on Sikem, että me häntä palvelemme? eikä hän ole Jerub-Baalin poika, ja Sebul hänen päämiehensä? Palvelekaat Hemorin, Sikemin isän, miehiä; miksi me tätä palvelemme?“

29. Jospa vaan kansa olisi minun vallassani, kyllä minä ajaisin Abi-

melekin ulos." Ja Abimelekillä sanoi hän: „enennä sotajoukkosi ja käy ulos."

30. Kun Sebul, kaupungin päämies, kuuli Gaalin, Ebedin pojan, sanat, vihastui hän sangen suuresti,

31. ja lähetti sanansaattajat Abimelekilläsalaisesti, sanoen: „katso, Gaal, Ebedin poika, ja hänen veljensä ovat tulleet Sikemiin, tekemään kaupunkia sinulle vastahakoiseksi.

32. Niin nouse nyt yöllä, sinä ja väkesi, joka mukana on, ja väijy kedolla;

33. ja aamulla, auringon noustessa, ole varhain jaloillasi ja karkaa kaupungin päälle. Ja kun hän ja se kansa, joka hänen myötänsä on, tulevat sinuun tykösi, niin tee hänelle, niin kuin kätesi voipi."

34. Abimelek nousi yöllä ja kaikki kansa, joka hänen seurassansa oli, ja he väijyivät Sikemiä neljässä joukossa.

35. Ja Gaal, Ebedin poika, meni ulos jaseisoi kaupungin portissa; mutta Abimelek nousi väijymisestänsä sen väen kanssa, joka hänen myötänsä oli.

36. Kun Gaal näki kansan, sanoi hän Sebulille: „katso, tuolta tulee kansan joukko alas vuorten kukkuloilta." Ja Sebul sanoi hänelle: „sinä pidät vuorten varjon ihmisinä."

37. Gaal puhui taas ja sanoi: „katso, tuolta tulee kansan joukko alas keskeltä maata ja toinen joukko tulee noitus-tammen tieltä."

38. Niin sanoi Sebul hänelle: „kussa on nyt sinun suusi, joka sanoi: kuka on Abimelek, että me häntä palvelemme? eikö tämä ole se kansa, jonka olet katsonut ylen? käy nyt ulos ja sodi häntä vastaan."

39. Ja Gaal meni Sikemin miesten edellä ja soti Abimelekiä vastaan.

40. Mutta Abimelek ajoi häntä takaa, ja hän pakeni hänen edessänsä; ja monta kaatui surmattuna kaupungin porttiin saakka.

41. Ja Abimelek oli Arumassa; mutta Sebul ajoi Gaalin ja hänen veljensä ulos, eikä antanut heidä.. olla Sikemissä.

42. Ja aamulla läksi kansa kedolle; ja kun Abimelek sai sen tietää,

43. otti hän joukkonsa ja jakoi sen kolmeen osaan, ja asetti väijytyksen kedolle. Kun hän näki kansan lählevän kaupungista ulos, hyökkäsi hän heidän päällensä ja löi heidät.

44. Mutta Abimelek sen joukon kanssa, joka hänen seurassansa oli, ryntäsi eteenpäin ja asetti kaupungin

porttiin. ja ne kaksi muuta joukkoa hyökkäsivät niiden päälle, jotka kedolla olivat, ja löivät heidät.

45. Ja Abimelek soti kaupunkia vastaan koko sen päivän, ja voitti kaupungin, ja tappoi kansan, joka siellä oli; ja hän hävitti kaupungin, ja kylvi suolaa siihen paikkaan.

46. Kun kaikki miehet Sikemin tornissa sen kuulivat, menivät he jumalansa Beritin huoneen linnnaan.

47. Ja kun Abimelekillä ilmoitettiin, että Sikemin tornin miehet olivat sinne kokoontuneet,

48. niin meni Abimelek ylös Salomonin vuorelle, hän ja kaikki kansa, joka hänen seurassansa oli; ja Abimelek otti kirveen käteensä ja liakusi oksan puusta, nosti ja pani sen olallensa, ja sanoi kansalle, joka hänen seurassansa oli: „mitä näitte minun tekevän, se myös tenopiasti tehkääntä niinkuin minäkin."

49. Silloin hakkasi kaikki kansakin itsekin oksansa ja seurasi Abimelekiä, ja heittivät ne linnan juurelle, ja syyttivät niillä linnan tuleen. Ja niin kaikki Sikemin tornin asukkaat kuolivat, lähes tuhannen miestä ja naista.

50. Ja Abimelek meni Tebetsiin, piiritti ja voitti sen.

51. Mutta keskellä kaupunkia oli vahva torni; sinne kaikki pakenivat sekä miehet että naiset, koko kaupungin väki, ja sulkiivat kiinni jälkeensä, ja kiipesivät tornin katolle.

52. Ja Abimelek tuli tornin luo, ja ryntäsi sitä vastaan; ja hän astui liiki aina tornin portille sitä tulella polttamaan.

53. Mutta yksi nainen heitti myllyn kiven kappaleen Abimelekin päähän ja mursi hänen pääkallonsa.

2 Sam. 11:21.

54. Ja Abimelek kutsui nopiasti palvelijan, joka kantoi hänen aseitansa, ja sanoi hänelle: „vedä miekkasi ja tapa minut, ettei minusta sanottaisi: nainen tappoi hänet!" Ja palvelija pisti hänet lävitse, ja hän kuoli.

1 Sam. 31:4.

55. Ja kun Israelin miehet näkivät Abimelekin kuolleeksi, menivät he itsekin kotiansa.

56. Näin maksoi Jumala Abimelekillä sen pahan, minkä hän teki itsäänsä vastaan, tappaessansa seitsemänkymmentä veljeänsä.

57. Ja kaiken sen pahan, minkä Sikemin miehet tekivät, antoi Jumala tulla heidän päänsä päälle; ja heidän päällensä tuli Jotamin, Jerub-Baalin pojan, kirous.

10 Luku.

Tola. Jair. Israel joutuu taas vihollisten käsiin.

A bimelekin jälkeen nousi Israelia auttamaan Isaskarilainen Tola. Dodon pojan, Puan, poika. Ja hän asui Samirissa. Efraimin vuorella.

2. Ja hän tuomitsi Israelia kolmekolmattakymmentä ajastaikaa, ja kuoli ja haudattiin Samiriin.

3. Hänen jälkeensä nousi Jair, Gileadilainen, ja tuomitsi Israelia kaksikolmattakymmentä ajastaikaa

4. Ja hänellä oli kolmekymmentä poikaa, jotka ajoivat kolmellakymmenellä aasin varsalla, ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia, jotka kutsutaan Jainin kyliksi tähän päivään asti ja ovat Gileadin maalla. 4 Moos. 32:41. 5 Moos. 3:14. Tuom. 5:10. 12:14. 1 Aik. 2:22.

5. Ja Jair kuoli ja haudattiin Kamoniin

6. Mutta Israelin lapset tekivät taas pahaa Herran edessä, ja palvelivat Baalia ja Astarotia ja Syrian jumalia, ja Sidonin jumalia, ja Moabin jumalia, ja Ammonin lasten jumalia, ja Filistealaisten jumalia, ja luopuivat Herrasta, eikä palvelleet hänellä. Tuom. 2:13. 3:7. 4:1. 6:1.

7. Silloin syntyi Herran viha Israeliin; ja hän möi heidät Filistealaisten ja Ammonin lasten käsiin.

8. Ja he sortivat ja vaivasivat Israelin lapsia sinä vuonna; kahdeksantoista ajastaikaa he vaivasivat kaikkia Israelin lapsia, jotka olivat toisella puolella Jordania Amorilaisten maalla, joka on Gileadissa.

9. Ja Ammonin lapset menivät Jordanin ylitse, ja sotivat myös Juudan, Benjaminia ja Efraimin huonetta vastaan; ja Israel suuresti ahdistettiin

10. Niin Israelin lapset huusivat Herran puoleen, sanoen „me olemme syntiä tehneet sinua vastaan, sillä me olemme hyljänneet meidän Jumalamme ja palvelleet Baalia.“

11. Mutta Herra sanoi Israelin lapsille: „Eikö Egyptiläiset, Amorilaiset, Ammonilaiset, Filistealaiset,

12 ja Sidonilaiset, Amalekilaiset ja Maonilaiset ole teitä vaivanneet, ja minä autoin teitä heidän käsistänne, kun te minua huusitte?“

13. Mutta nyt te olette hyljänneet minut, ja palvelleet muita jumalia; sentähden en minä teitä tahdo auttaa. 5 Moos. 31:20. 32:16, 19 s.

14. Menkää ja rukoilkaat niitä jumalia, jotka te olette valinneet; aut-

takoot ne teitä ahdistuksenne aikana.“ 5 Moos. 32:38. Jer. 2:28

15. Mutta Israelin lapset vastasivat Herralle: „me olemme syntiä tehneet, tee meille niinkuin sinulle on otollinen; auta vaan meitä tällä ajalla.“ 1 Sam. 12:10

16. Ja he panivat tyköänsä vieraat jumalat pois, ja palvelivat Herraa; ja hänen sielunsa suuresti surkutteli Israelin vaivaa. Tuom. 2:18. Ps. 78:65 s.

17. Ja Ammonin lapset kokoontuivat ja sijoittivat itsensä Gileadiin; mutta Israelin lapset kokoontuivat ja sijoittivat itsensä Mispaan.

18. Ja kansa, Gileadin ylimmäiset, sanoivat toinen toisellensa: „joka ensisi rupeaa solimaan Ammonin lapsia vastaan, on oleva kaikkien Gileadin asuvaisten päärhinas.“ Jos. 13:26. Tuom. 11:8.

11 Luku.

Jefta kutsutaan, tekee lupauksen, ja saa voiton.

Ja Jefta, Gileadilainen, oli väkevä sotamies, vaan hän oli äpärä; ja Gilead oli siittänyt Jeftan. Hebr. 11:32.

2. Mutta kun Gileadin vaimo synnytti hänelle lapsia, ja vaimon lapset tulivat isoiksi, ajoivat he Jeftan ulos, ja sanoivat hänelle: „et sinä saa peritä isämme huoneessa, sillä sinä olet vieraan vaimon poika.“

3. Niin pakeni Jefta veljeinsä edestä ja asui Tobin maalla; ja Jeftan luo kokoontui joutilaita miehiä, jotka menivät hänen kanssaan.

4. Ja jonkun ajan perästä sotivat Ammonin lapset Israelia vastaan.

5. Kun Ammonin lapset sotivat Israelia vastaan, menivät Gileadin vanhimmat tuomaan Jeftaa Tobin maalta,

6. ja sanoivat hänelle: „tule ja ole meidän päämiehemme, sotissamme Ammonin lapsia vastaan.“

7. Mutta Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: „ettekö te minua vihanect ja ajaneet minua isäni huoneesta ulos? Minkätähden te nyt tulette minun tyköni, kun teillä häitä on?“

8. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: „sentähden me nyt tulemme jälleen sinun tykösi, että kävisit meidän kanssa, ja sosisit Ammonin lapsia vastaan, ja olisit meidän päämiehemme ja kaikkein, jotka Gileadissa asuvat.“

9. Jefta sanoi Gileadin vanhimmille: „jos saatte minun takaisin solimaan Ammonin lapsia vastaan, ja Herra antaa heidät minun käsini,

olenko minä oleva teidän päämiehenne?"

10. Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: „Herra olkoon todistaja meidän välillämme, jos emme sitä tee, mitä olet sanonut!”

11. Ja Jefta meni Gileadin vanhimpain kanssa, ja kansa asetti hänen itsellensä päämieheksi ja johdattajaksi. Ja Jefta puhui Herran edessä kaikki sanansa Missassa.

12. Ja Jefta lähetti sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaalle, sanoen: „mitä sinun ja minun on keskenämme asiaa, että tulet minun tyköni, sotimaan maakuntaani vastaan?”

13. Ammonin lasten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajia: „kun Israel matkusti Egyptistä, otti hän minun maani. Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin asti; anna ne nyt takaisin sovinnolla.” 4 Moos. 21:24.

14. Jefta lähetti taas sanansaattajat Ammonin lasten kuninkaalle,

15. ja sanoi hänelle: „näin sanoo Jefta: ei Israel ottanut maakuntaa Moabilta eikä Ammonin lapsilta;

6 Moos. 2:9, 19, 37.

16. sillä tullessansa Egyptistä, matkusti Israel korven lävitse punaiseen mereen asti, ja tuli Kadekseen.

17. Ja Israel lähetti sanansaattajat Edomilaisten kuninkaalle, sanoen: „anna minun käydä sinun maasi lävitse.” Mutta Edomilaisten kuningas ei kuullut heitä. Ja hän lähetti myös Moabilaisten kuninkaalle; mutta ei hänkään tahtonut. Niin oli Israel Kadeksessa. 4 Moos. 20:14 s.

18. Ja Israel vaelsi korvessa, ja kiersi Edomilaisten ja Moabilaisten maat, ja tuli auringon nousun puolelta Moabilaisten maalle, ja asetti leirinsä tuolle puolelle Arnonia; he eivät tulleet Moabilaisten rajan sisälle, sillä Arnon on Moabilaisten raja.

4 Moos. 21:13.

19. Ja Israel lähetti sanansaattajat Sihonille, Amorilaisten kuninkaalle, Hesbonin kuninkaalle, ja sanoi hänelle: „salli meidän käydä sinun maasi lävitse omaan käyttämiin asti.”

4 Moos. 21:21 s. 6 Moos. 2:26 s.

20. Mutta ei Sihon uskonut Israelia, eikä sallinut heidän vaeltaa hänen maakuntansa lävitse, vaan koki kaiken väkensä; ja he sijoittivat itsensä Jaksassa, ja sotivat Israelia vastaan.

21. Mutta Herra, Israelin Jumala, antoi Sihonin kaiken väkensä kansa Israelin käsiin. että he löivät heidät; ja niin otti Israel kaiken maan

Amorilaisilta, jotka silloin siinä maassa asuivat.

22. Ja he valloittivat myös kaikki Amorilaisten rajat, ruveten Arnonista Jabbokiin asti, ja korvesta Jordaniin asti. 5 Moos. 2:36.

23. Näin on Herra, Israelin Jumala, ajanut Amorilaiset kansansa Israelin edestä; ja sinä nyt sen omistaisit!

24. Jos sinun jumalasi Kamos on antanut jotakin sinun valtaasi, niin omista se; ja anna meidän omistaa kaikki ne, mitkä Herra, meidän Jumalamme, on antanut meidän valloittaa. 1 Kun. 11:7. 2 Kun. 23:13.

25. Vailuuletko itsesi paljon paremmaksi, kuin Balak, Sipporin poika, Moabilaisten kuningas, oli? onko hän riidellyt ja onko sotinut Israelia vastaan? 4 Moos. 22:2.

26. Kun Israel kolme sataa ajastakaa on asunut Hesbonissa ja sen tyttäriässä, Aroerissa ja sen tyttäriässä, ja kaikissa kaupungeissa, jotka ovat läsnä Arnonia, miksette tällä ajalla ole ottaneet sitä pois?

27. En ole minä mitään rikkonut sinua vastaan, mutta sinä teet niin pahoin minulle, kun sodit minua vastaan; Herra, joka on tuomari, tuomitkoon tänäpänä Israelin lasten ja Ammonin lasten välillä.”

28. Mutta Ammonin lasten kuningas ei pitänyt lukua Jeftan sanasta, jonka hän oli hänelle lähettänyt.

29. Ja Herran henki tuli Jeftan päälle; ja hän kulki Gileadin ja Munasen maakuntien läpi, ja tuli Missaan, joka on Gileadissa; ja Gileadin Missasta läksi hän Ammonin lapsia vastaan. Jos. 13:26.

30. Ja Jefta lupasi Herralle lupauksen ja sanoi: „Jos todella annat Ammonin lapset minun käsiini,

31. niin mitä ikänä tulee huoneeni ovesta minua vastaan, kun minä rauhassa palajan Ammonin lapsilta, se olkoon Herran oma; minä uhraan sen poltto-uhriksi!”

32. Ja Jefta meni sotimaan Ammonin lapsia vastaan. ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä.

33. Ja hän löi heidät Aroerista Minnitiin asti, kaksikymmentä kaupunkia, ja Abel-Keramimiin asti, ja tuotti heille suuren tappion. Ja niin Ammonin lapset alennettiin Israelin lasten edessä.

34. Kun Jefta tuli huoneesensa Missaan, katso, niin hänen tyttärensä kävi häntä vastaan kantelelilla ja hyppyllä; ja se oli ainoa lapsi, eikä hänellä ollut yhtäkään muuta poikaa eikä tyttärtä. 2 Moos. 15:20. 1 Sam. 15:8.

35. Ja kun hän näki hänet, repäisi hän vaatleensa ja sanoi: „voi, tyttä- reni, sinä painat minut alas ja saat- tat minut sangen surulliseksi; sillä minä avasin suuni Herralle, enkä voi sanaani peruuttaa.“

36. Mutta hän vastasi: „isäni, jos avasit suusi Herralle, niin tee mi- nul- le, niinkuin sinun suustason läh- tenyt, koska Herra on kostanut vi- hollisillesi, Ammonin lapsille.“

37. Ja hän sanoi isällensä: „tee se ainoastansa minulle, että soisit mi- nun kahdeksi kuukaudeksi mennä vuorille itkemään neitsyyttäni tutta- vaini kanssa.“

38. Hän sanoi: „mene,“ ja laski hän- nen menemään kahdeksi kuukau- deksi, niin meni hän tuttavain pii- kain kanssa, ja itki neitsyyttänsä vuorilla.

39. Ja kahden kuukauden perästä palasi hän isänsä tykö, ja tämä teki hänelle, minkä hän oli luvannut. Eikä hän ollut koskaan tuntenut miestä. Ja Israelissa tuli tavaksi,

40. että Israelin tyttäret menivät joka vuosi ylistämään Gileadilaisen Jeftan tyttärtä, neljä päivää vuosit- ain.

12 Luku.

Jefta lyö Efraimin miehet. Ibsan. Elon. Abdon.

Ja Efraimin miehet kokoontuivat ja menivät pohjoiseen päin, ja sa- noivat Jefhalle: „miksi menit sotaan Ammonin lapsia vastaan, etkä meitä kutsunut menemään kanssasi? Me poltamme sinut ja huoneesi.“

Tuom. 8:1.

2. Jefta sanoi heille: „minulla ja mi- nun kansallani oli kova taistelu Am- monin lasten kanssa; ja minä kut- suin teitä, mutta te ette auttaneet minua heidän kästistänsä.“

3. Kun minä näin, ettette tahtoneet vapah- taa minua, panin minäsieluni käteeni ja menin Ammonin lapsia vastaan, ja Herra antoi heidät minun käsiini; miksi olette tulleet minun tyköni tänäpänä sotimaan minua vastaan?“ 1 Sam. 19:5. 28:21. Ps. 119:109.

4. Ja Jefta kokosi kaikki Gileadin miehet ja soti Efraimia vastaan, ja Gileadin miehet löivät Efraimin, sil- lä nämä olivat sanoneet: „karkurei- ta Efraimista olette te, Gileadilaiset, Efraimin ja Manassen välillä.“

5. Ja Gileadilaiset valloittivat Jor- danin luotuspaikat Efraimilta. Kun E- fraimin pakolaiset sanoivat: „anna minun mennä yli,“ niin sanoivat Gileadin miehet hänelle: „oletko

Efraimilainen?“ Ja hän vastasi: „en.“

6. Ja he käskivät hänen sanoa: „Schibbolet;“ mutta hän sanoi: „Sib- bolet,“ eikä taitanut sitä oikein sa- noa; ja he olivat hänet kiinni ja tap- poivat hänet Jordanin luotuspaikas- sa, niin että silloin kaatui Efraimis- ta kaksi viidettäkymmentä tuhatta.

7. Ja Jefta tuomitsi Israelia kuusi ajastaikaa; ja Jefta Gileadilainen kuoli ja haudattiin yhteen Gileadin kau- pungeista.

8. Tämän jälkeen tuomitsi Ibsan, Betlehemiläinen, Israelia.

9. Hänellä oli kolmekymmentä poi- kaa, ja kolmekymmentä tyttärlänsä nautti hän vieraille, ja kolmekym- mentä tyttärtä otti hän muukalaisista pojillensa; ja hän tuomitsi Israelia seitsemän ajastaikaa.

10. Ja Ibsan kuoli ja haudattiin Bet- lehemissä.

11. Tämän jälkeen tuomitsi Israelia Elon, Sebulonilainen, ja hän tuo- mitsi Israelia kymmenen ajastaikaa.

12. Ja Elon, Sebulonilainen, kuoli ja haudattiin Aijalonissa, Sebulonin maalla.

13. Tämän jälkeen tuomitsi Israelia Abdon, Hillelin poika, Pirratonilai- nen.

14. Hänellä oli neljäkymmentä poi- kaa ja kolmekymmentä pojan poi- kaa, jotka ajoivat seitsemälläkym- menellä aasin varsalla; ja hän tuomitsi Israelia kahdeksan ajastaikaa.

Tuom. 10:4.

15. Ja Abdon, Hillelin poika, Pir- ratonilainen, kuoli ja haudattiin Pir- ratoniin, Efraimin maalla, Amale- kilaisten vuorella.

13 Luku.

Simeon syntyy.

Ja Israelin lapset tekivät taas pahaa Herran edessä; ja Herra antoi hei- dät Filistealaisten käsiin neljäksi- kymmeneksi ajastajaksi. Tuom. 10:6.

2. Mutta yksi mies oli Sorasta, Dan- nin sukukuntaa, Manoak nimellä, ja hänen vaimonsa oli hedelmätön eikä synnyttänyt.

3. Ja Herran enkeli ilmestyi vaimo- le ja sanoi hänelle: „katso, sinä olet nyt hedelmätön eikä ole synnyttänyt; mutta sinä vielä siität ja synnytät pojan.“

4. Niin karta nyt, ettet juo viiniä eikä väkevää juomaa, etkä syö mi- liään saastaista. 4 Moos. 6:2s.

5. Sillä katso, sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, jonka päin pääl-

le ei partaveistä saa tulla; sillä se lapsi on oleva Jumalan nasiri äitinsä kohdusta, ja hän rupeaa vapahtamaan Israelia Filistealaisten käsistä.“

Tuom. 16:17. 1 Sam. 1:11. Luuk. 1:15.

6. Ja vaimo tuli ja ilmoitti sen miehensä, ja sanoi: „Jumalan mies tuli minun tyköni, ja hän oli näkyänsä niinkuin Jumalan enkeli, sangen peljättävä; en minä häntä kysynyt, mistä hän oli, eikä hänkään ilmoittanut nimeänsä minulle.“

7. Ja hän sanoi minulle: „katso, sinä tulet hedelmälliseksi ja synnyttät pojan; älä siis nyt juo viiniä eikä väkevää juomaa, äläkä syö mitään saastaista; sillä se lapsi on oleva Jumalan nasiri äitinsä kohdusta hamaan kuolemaansa asti.“

8. Ja Manoak rukoili Herraa ja sanoi: „ah, minun Herrani! anna sen Jumalan miehen, jonka lähetit, tulla meidän tykömme jälleen, meitä opettamaan, mitä meidän tulee tehdä lapselle, joka syntyyvä on.“

9. Ja Jumala kuuli Manoakin äänen; ja Jumalan enkeli tuli jälleen vaimon tykö; ja vaimo istui edolla, mutta hänen miehensä Manoak ei ollut hänen kanssansa.

10. Ja vaimo juoksi kiireesti ja ilmoitti sen miehensä, ja sanoi hänelle: „katso, minulle on ilmestynyt se mies, joka tuonoin tuli minun tyköni.“

11. Manoak nousi ja seurasi vaimonsa, tuli miehen tykö ja sanoi hänelle: „oletko se mies, joka puhuttelit tätä vaimoa?“ Hän sanoi: „olen.“

12. Ja Manoak sanoi: „kun nyt tapahtuu, mitä olet sanonut, miten pitää lapsen suhteen meneteltämän ja tehtämän?“

13. Herran enkeli sanoi Manoakille: „vaimon pitää karttaman kaikkea, mitä minä olen hänellesanonut.“

14. Ei hän saa syödä sitä, mikä viinipuusta on tullut, ei juoda viiniä eikä väkevää juomaa eikä syödä mitään saastaista; kaikki mitä minä hänelle käskin, tulee hänen pitää.“

15. Manoak sanoi Herran enkelille: „jospa tahtoisit viipyä, valmistamme me sinulle vohlan.“ Tuom. 6:18, 19.

16. Mutta Herran enkeli vastasi Manoakille: „vajikka saisitkin minut viipymään, en minä kuitenkaan söisi sinua leipääsi, mutta jos tahdot uhrata polttouhria, niin uhraa se Herralle.“ Sillä ei Manoak tietänyt sitä Herran enkeliksi.

17. Ja Manoak sanoi Herran enkelille: „mikä nimesi on, että me si-

nuu ylistäisimme, kun se tapahtuu, mitä sinä olet sanonut?“ 1 Moos. 32:29 s.

18. Herran enkeli sanoi hänelle: „miksi kysyt nimeäni, joka on ihmellinen?“ Jes. 9:6.

19. Niin otti Manoak vohlan ja ruoka-uhrin ja uhrasi kallion päällä Herralle. Ja Herra teki ihmeen; ja Manoak ja vaimonsa sen näkivät.

Tuom. 6:19 s.

20. Ja tapahtui, kun liekki nousi alttarilta talvaasen päin, meni Herran enkeli myös ylös alttarin liekiensä; ja Manoak ja vaimonsa sen näkivät, ja he lankesivat kasvoilensa maahan.

21. Eikä Herran enkeli enää näkynyt Manoakille ja hänen vaimollensa. Niin ymmärsi Manoak sen Herran enkeliksi.

22. Ja Manoak sanoi vaimollensa: „loifisesti me kuolemme, sillä me näimme Jumalan.“ 2 Moos. 33:20 s.

5 Moos. 5:26. Tuom. 6:22.

23. Mutta hänen vaimonsa vastasi häntä: „jos Herra olisi tahtonut meidän tappaa, niin ei hän olisi ottanut poltto-uhria ja ruoka-uhria meidän kädestämme, eikä osoittanut meille kaikkia näitä, eikä antanut meidän näitä kuulla, niinkuin tapahtunut on.“

24. Ja vaimo synnytti pojan ja nimitti hänen Simson; ja lapsi kasvoi, ja Herra siunasi häntä.

25. Ja Herran henki rupeasi vaikuttamaan hänessä Danin leirissä, Soran ja Estaolin välillä. Tuom. 18:11 s.

14 Luku.

Simeonin häät ja arvoitus.

Ja Simson meni alas Timnaan, ja hän näki Timnassa erään naisen, Filistealaisten tyttäriä.

2. Ja kun hän tuli sieltä, sanoi hän isälleen ja äidillensä: „minä näin Timnassa erään naisen, Filistealaisten tyttäriä; ottakaat se nyt minulle vaimoksi.“

3. Ja hänen isänsä ja äitinsä sanoivat hänelle: „eikö yhtään vaimoa ole veljiesi tytärten seassa ja koko minun kansassani, koska menet ottamaan vaimoa ympärileikkaamattomista Filistealaisista?“ Ja Simson sanoi isälleen: „ota minulle tämä, sillä hän kelpaa minun silmilleni.“ 2 Moos. 34:16. 5 Moos. 7:3.

4. Mutta hänen isänsä ja äitinsä eivät tietäneet, että se oli Herralta; sillä Hän etsi tilaisuutta Filistealaisia vastaan. Ja Filistealaiset hallitsivat silloin Israelia.

5. Ja Simson meni isänsä ja äitinsä

sä kanssa alas Timnaan, ja he tulivat Timnan viinimäkien luo, ja katso, nuori jalopeura tuli kiljuen häntä vastaan.

6. Ja Herran henki tuli voimalliseksi hänessä, ja hän repäisi sen kappaleiksi, niinkuin hän olisi vohlan revälsnyt, eikä ollut mitään hänen kädessänsä; mutta hän ei sanonut itsellensä eikä äidillensä, mitä hän oli tehnyt. 1 Sam. 17:36.

7. Kun hän sinne alas tuli, puhuteli hän naista, ja hän miellytti Simsonia.

8. Ja jonkun ajan kuluttua tuli hän jälleen ottamaan häntä, ja poikkesi tieltä katsomaan jalopeuran raatos; ja katso, mehiläis-pesä oli jalopeuran raadossa, ja hunajaa.

9. Ja hän otti sen kätensä ja söi tiellä käydessänsä, ja meni isänsä ja äitinsä tykö ja antoi heidänkin siitä syödä; mutta ei hän ilmoittanut ottaneensa sitä hunajaa jalopeuran raadosta.

10. Ja kun hänen isänsä tuli alas naisen luo, valmisti Simson siellä pidot, niinkuin nuorten miesten tapaa oli.

11. Ja kun he hänen näkivät, antoivat he hänelle kolmekymmentä nuorta miestä olemaan hänen tykönänsä.

12. Ja Simson sanoi heille: „minä panen teille arvoituksen; jos te sen minulle seitsemänä häöpäivänä selittäte ja arvaatte, niin minä annan teille kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä juhlapukua.

13. Mutta jollette taida sitä selittää minulle, niin teidän tulee antaa minulle kolmekymmentä paitaa ja kolmekymmentä juhlapukua.“ Ja he sanoivat hänelle: „anna meidän kuulla arvoituksesi.“

14. Ja hän sanoi heille: „ruoka läksi syömäristä ja makeus väkevystä.“ Eikä he taitaneet kolmena päivänä selittää sitä arvoitusta.

15. Ja seitsemäntenä päivänä sanoivat he Simsonin vaimolle: „houkuttele miestäsi ilmoittamaan meille sitä arvoitusta, taikka me poltamme sinut ja isäsi huoneen tulella. Oletko kutsuneet meidät tänne, tehdäksemme meidät köyhiksi?“

16. Niin Simsonin vaimo itki hänen edessänsä ja sanoi: „sinä vaan vihaat etkä rakasta minua; sinä panit kansani lapsille arvoituksen, etkä minulle sitä sanonut.“ Hän sanoi hänelle: „katso, en minä sitä ilmoittanut itselleni enkä äidilleni, pitäsikö minun sen sinulle sanoman?“

17. Ja hän itki hänen edessänsä kaik-

ki ne seitsemän häöpäivää. Ja seitsemäntenä päivänä ilmoitti hän sen hänelle; sillä hän ahdisti häntä kovin. Ja vaimo sanoi kansansa lapsille sen arvoituksen.

18. Mutta seitsemäntenä päivänä, ennenkuin aurinko laski, sanoivat kaupungin miehet hänelle: „mikä on hunajaa makeampi, ja mikä jalopeuraa väkevempi?“ Hän sanoi heille: „jollotte olisi kyntäneet minun vasikallani, ette suinkaan olisi osanneet arvoitustani.“

19. Ja Herran henki tuli voimalliseksi hänessä; ja hän meni Askaloniin, ja löi siellä kolmekymmentä miestä, joiden vaatteet hän otti; ja hän antoi juhla vaatteet niille, jotka arvoituksen olivat selittäneet. Ja hänen vihansa syytyi, ja hän meni ylös isänsä huoneeseen.

20. Mutta Simsonin vaimo annettiin yhdelle häätovereista, joka oli Simsonin kumppani.

15 Luku.

Simsonin kolmesataa kettua; hänen suuri taistelunsa.

Ja tapahtui muutamain päivain perästä, nisuin elonaikana, että Simson tuli oppimaan vaimoansa, ja toi hänelle vohlan. Ja hän sanoi: „minä menen vaimoni tykö makuuhuoneeseen.“ mutta hänen vaimonsa isä ei sallinut hänen sinne mennä,

2. vaan sanoi: „minä luulin todella, että vihasit häntä, ja annoin hänet ystäväillesi. Mutta hänellä on toinen nuorempi sisar, kauniimpi häntä, olkoon se nyt sinun, toisen sijassa.“

3. Silloin sanoi Simson heille: „nyt olen syytön Filistealaisten suhteen, jos teen heille pahaa.“

4. Ja Simson meni ja otti kolme sataa kettua kiinni, ja otti tulisoittoja, ja käänsi aina kaksi häntää yhteen, ja sitoi yhden tulisoiton keskelle kahden hännän välille,

5. ja syytytti tulen soittoihin, ja päästi ne Filistealaisten eloon; ja ne polttivat sekä kuhilaat että kasvavien elon ja öljyputarhat.

6. Ja Filistealaiset sanoivat: „kuka on tämän tehnyt?“ Niin sanottiin: „Simson, Timnalaisen vävy; sillä hän otti vaimon häneltä pois ja antoi sen hänen ystävällensä.“ Niin Filistealaiset menivät ylös ja polttivat vaimon sekä hänen isänsä.

7. Mutta Simson sanoi heille: „jos te näin teette, – kuitenkin minä teille kostan, ja sitte vasta lakkaan.“

8. Ja hän löi heitä sangen kovasti, sekä sääri luihin että lanteisiin, ja me-

ni sieltä alas, ja asui Etamin vuoren rotkossa.

9. Niin Filistealaiset menivät ylös ja asettivat leirinsä Juudan maalle; ja he levisivät Lekiin.

10. Ja Juudan miehet sanoivat: „miksi olette tänne tulleet meitä vastaan?” He vastasivat: „me olemme tänne tulleet sitomaan Simsonia ja tekemään hänelle, niinkuin hän meille teki.”

11. Niin meni kolme tuhatta miestä Juudasta Etamin vuoren rotkoon, ja sanoivat Simsonille: „etkö tiedä Filistealaisten hallitsevan meitä? kuinka sinä olet tämän tehnyt meille?” Ja hän sanoi heille: „niinkuin he tekivät minulle, niin minä tein heille.”

12. Ja he sanoivat hänelle: „me olemme tulleet sinua sitomaan ja antamaan Filistealaisten käsiin.” Simson sanoi heille: „vannokaat nyt minulle, ettette karkaa minun päältäni.”

13. Ja he sanoivat hänelle: „emme karkaa sinun päältäsi; me sidomme sinut ja annamme heidän käsiinsä; mutta emme sinua tapa.” Ja hesitöivät hänet kahdella uudella nuoralalla ja veivät pois vuorelta.

14. Ja kun hän tuli Lekiin, ilakoitsivat Filistealaiset häntä vastaan; mutta Herran henki tuli hänen päälensä, ja nuorat hänen käsivarsissansa tulivat poltetun langan kaltaisiksi, ja niin raukesivat siteet hänen käsistensä.

15. Ja hän löysi tuoreen aasin-leukaluun, ja hän ojensi kätensä, otti sen ja löi sillä tuhannen miestä.

16. Ja Simson sanoi: „aasin-leukaluulla minä löin joukon, löin kaksijoukkoa! aasin leukaluulla tuhannen miestä!”

17. Ja nämät sanottuansa, heitti hän leukaluun kädestänsä pois, ja antoi sille paikalle nimen Ramat-leki.

18. Ja häntä janotti kovin, ja hän huusi Herralle ja sanoi: „sinä annoit tämän suuren pelastuksen palvelijasi käden kautta; ja nyt minä kuolen janoon ja joudun ympärileikkaamattomaksi käsiin.”

1 Sam. 17:26, 36. 2 Sam. 1:20.

19. Niin Jumala avasi syömähampaan leukaluussa, ja siitä vuosi vesi, ja kun hän oli juonut, sai hän henkensä takaisin ja virkosi; sentähden kutsutaan myös se paikka vielä tähän päivään asti „huutajan lähleeksi”, joka oli leukaluussa.

20. Ja hän tuomitsi Israelia Filistealaisten aikana kaksikymmentä ajastakaa.

16 Luku.

Gasari portit. Delilan kavaluus. Simsonin orjuus, kosto ja kuolema.

Ja Simson meni Gasaan, ja hän näki siellä porton, ja meni hänen tykönsä.

2. Ja Gasalaisille sanottiin: „Simson on tullut tänne.” Ja he piirittivät kohta hänet ja väijyivät häntä koko yösen kaupungin portissa, ja olivat alallansa kaiken yötä, ja sanoivat: „aamulla päivän tullessa me tapamme hänet.”

3. Mutta Simson makasi puoliyöhön asti, ja nousi puoliyöstä, ja tarttui kaupungin portin oviin ja molempiin pihtipieleihin, ja nosti ne telkenensä, pani olallensa ja kantoi mien kukkulalle, joka on Hebronin edessä.

4. Sitte rakastui hän jälleen naiseen. Sorekin ojala; ja hänen nimensä oli Delila.

5. Ja hänen tykönsä tulivat Filistealaisten päämiehet, ja sanoivat hänelle: „viettee häntä sanoilla, saadaksesi tietää, mistä hänen suuri väkyytensä on, ja kuinka me voitaisimme hänet, että saisimme hänet sidotuksi ja valtaamme; ja me jokainen annamme sinulle tuhannen ja sata hopeapenninkiä.”

6. Delila sanoi Simsonille: „sano minulle, mistä sinulle se suuri väkyyys on, ja millä sinua sidottaisiin ja masennettaisiin.”

7. Simson sanoi hänelle: „jos joku sitoo minut seitsemällä tuoreella köydellä, jotka eivät vielä ole kuivuneet, niin minä käyn heikoksi ja olen niinkuin muutkin ihmiset.”

8. Silloin veivät Filistealaisten päämiehet hänelle seitsemän tuoretta köyttä, jotka eivät vielä olleet kuivuneet; ja hän sitoi hänet niillä.

9. Mutta hänellä oli vätyjjiä kammiassa; ja hän sanoi hänelle: „Filistealaiset sinun päällesi, Simson!” Mutta hän katkaisi köydet, juurikuin rohtiminen lanka kaikastaan, joka liekissä on poltettu. Eikä saatu tietää, mistä hänen väkyytensä oli.

10. Ja Delila sanoi Simsonille: „katsota, sinä petit minua ja valhettelit minulle; sano siis nyt minulle, millä sinua sidottaisiin!”

11. Ja hän sanoi hänelle: „jos minua sidottaisiin uusilla nuorilla, joilla ei vielä ole mitään tehty, niin minä kävisin heikoksi ja olisin niinkuin muutkin ihmiset.”

12. Niin Delila otti uudet nuorat, sitoi hänen niillä, ja sanoi hänelle: „Filistealaiset sinun päällesi, Sim-

son!" Ja väijyjät olivat kammiossa. Mutta hän repäisi ne käsivarsoistansa niinkuin langan.

13. Taas Delila sanoi Simsonille: „tähän asti olet pettänyt minua ja valhetellut minulle; ilmoita minulle, millä sinua sidottaisiin!" Hän vastasi häntä: „jos sinä palmikoitset pääni seitsemän suortuvaa yhteen päarihmaan."

14. Ja hän löi ne kiinni naulalla, ja sanoi hänelle: „Filistealaiset sinun päällesi, Simson!" Mutta hän heräsi unestansa ja veti ulos palmikkonaulan ja päarihman.

15. Ja Delila sanoi hänelle: „kuinka sinä sanot rakastavasi minua, kun sydämmesi ei ole minulle myöntyväinen? Kolmasti olet jo valhetellut, etkä ilmoittanut minulle, mistä sinulle on se suuri väkevyytesi."

16. Kun hän päivä päivältä ahdisti häntä sanoillansa ja kiusasi häntä, väsyi hänen sielunsa kuolemaan asti.

Tuom. 14:17.

17. Ja hän ilmoitti hänelle koko sydämmensä, sanoen hänelle: „minun päähäni ei ole ikänä partaveitsi satunut, sillä minä olen Jumalan natsiri hamasta äitini kohdusta. Jos hiukset ajellaan päästäni, niin mene väkevyyteni minusta pois, jamiinä käyn heikoksi ja olen niinkuin kaikki muutkin ihmiset."

4 Moos. 6:5. Tuom. 13:5.

18. Kun Delila havaitsi hänen ilmoittaneen hänelle koko sydämmensä, lähetti hän ja kutsui Filistealaisten päämiehet, sanoen: „tulkaat vielä kerta, sillä hän on ilmoittanut minulle koko sydämmensä." Ja Filistealaisten päämiehet tulivat hänen tykönsä ja toivat rahan käsissään.

19. Ja hän nukutti hänet polvillansa, kutsui miehen ja antoi ajella hänen päänsä seitsemän hiusuortuvaa; ja hän sai vallan hänen yllensä, ja hänen väkensä oli luopunut hänestä pois.

20. Ja hän sanoi: „Filistealaiset sinun päällesi, Simson!" Unestansa herättyään, ajatteli hän itseksensä: „minä menen ulos niinkuin usein ennenkin, ja kirvoitan itseni;" sillä hän ei tietänyt Herran luopuneen hänestä.

21. Ja Filistealaiset ottivat hänet kiinni, ja puhkasivat hänen silmänsä; ja he veivät hänet alas Gasaan, ja sifoivat hänen kahdella vaskikahleella, ja hänen täytyi jauhaa vankihuoneessa. 2 Moos. 11:5. 2 Kun. 25:7.

22. Mutta hänen hiuksensa rupesivat taas kasvamaan, sen jälkeen kuin hänen päänsä oli paljauksi ajeltu.

23. Ja Filistealaisten päämiehet kokoontuivat tekemään suurta uhria jumalallensa Dagonille ja iloitsemaan, ja sanoivat: „meidän jumalamme on antanut meidän käsiimme vihollisemme Simsonin."

24. Ja kun kansa näki hänet, ylistivät he jumalaansa, sanoen: „meidän jumalamme on antanut käsiimme vihollisemme, joka hävitti maakuntamme ja tappoi sangen monta meistä."

25. Kun he juuri sydämmestänsä iloitsivat, sanoivat he: „kutsukaat Simson soittamaan meille!" Ja he kutsuivat Simsonin vankihuoneesta, ja hän soitti heidän edessään, ja he asettivat hänet pilareihin väliin.

26. Mutta Simson sanoi palvelijalle, joka häntä kädestä talutti: „anna minun tarttua pilareihin, joidenka päälle huone on vahvistettu; nojatakseni niihin."

27. Ja huone oli täynnä miehiä ja naisia, ja Filistealaisten päämiehet olivat kaikki siinä; ja katolla oli liki kolme tuhatta miestä ja naista, jotka katselivat, kuinka Simson soitteili heille.

28. Mutta Simson huusi Herran puoleen, sanoen: „Herra, Herra, muista minua ja vahvista minua, Jumala, ainoastaan sillä kerralla, että minä kahden silmäni tähden kostaisin yhden kerran Filistealaisille!"

Juudit 13:7 s. Hebr. 11:32 s.

29. Ja Simson tarttui kahteen keskimäiseen pilariin, joidenka päälle huone oli vahvistettu, ja joilla se oli tuettu, toiseen okiialla ja toiseen vasemmalla kädellään.

30. Ja Simson sanoi: „minun sieluni kuolkoon Filistealaisten kanssa!" Ja hän nojasi vahvasti niiden päälle; ja huone kaatui päämiesten ja kaiken siinä olevan kansan päälle, niin että niitä, jotka hän tappoi kuollessansa, oli usiampia, kuin niitä, jotka hän oli tappanut eläissään.

31. Ja hänen veljensä tulivat alas ja koko hänen isänsä huone, ottivat hänet ja menivät ylös, ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille isänsä Manoakin hautaan. Ja hän tuomitsi Israelia kaksikymmentä ajast-aikaa.

Tuom. 15:20.

17 Luku.

Miikan kuvanpalvelus.

Ja Efraimin vuorella oli mies, nimeltä Miika.

2. Hän sanoi äidillensä: „ne tuhannen ja sata hoiapenninkiä, jotka sinulta otettiin, joidenka tähden sinä

kirsiöt ja puhuit minun korvaini kuullen, katso, ne ovat minulla, minä ne otin." Silloin sanoi hänen äitinsä: „Herran siunaama olet sinä, minun poikani!”

3. Niin antoi hän äidillensä takaisin ne tuhannen ja sata hopiapenninkiä. Ja hänen äitinsä sanoi: „minä olen pyhitännyt tämän rahan Herralle, antaakseni sen minun kädestäni pojalleni, että hän tekisi kaivetun ja valetun kuvan; ja nyt annan minä sinulle sen jälleen.”

4. Mutta hän antoi rahan äidillensä takaisin. Ja hänen äitinsä otti kaksi satua hopiapenninkiä ja antoi ne hopiasepälle; hän teki kaivetun ja valetun kuvan, joka sitten oli Miikan huoneessa.

5. Ja Miikalla oli jumalanhuone, ja hän teki olkavaatteen ja epäjumalain kuvat, ja täytti yhden poikansa kädet, ja hän oli hänen pappinsa.

1 Moos. 31:19. 2 Moos. 28:4, 6, 41. Tuom. 3:27. 1 Sam. 19:13.

6. Silloin ei ollut kuningasta Israelissa; ja kukin teki niinkuin hänelle näkyi hyväksi. Tuom. 18:1. 21:25.

7. Juudan Betlehemissä oli nuorukainen, Juudan sukukunnasta; hän oli Leviläinen, ja oli siellä muukalainen.

8. Hän meni Betlehemistä, Juudan kaupungista; etsimään asuntoa, missä vaan saisi. Ja kun hän tuli Efraimin vuorelle Miikan huoneeseen, vaeltaaksensa eteenpäin.

9. kysyi Miika häneltä: „mistä tulet?” Leviläinen vastasi: „minä olen Leviläinen, Betlehemistä Juudan maalta, ja vaellan asumaan, missä vaan sopii.”

10. Miika sanoi hänelle: „jää minun luokseni, ja ole minun isäni ja pappini; minä annan sinulle vuositain kymmenen hopiapenninkiä ja määrää-vaatteet ja elatuksesi. Ja Leviläinen meni hänen kansansa.

11. Ja Leviläinen tyytyi olemaan sen miehen tykönsä, ja hän piti sen nuorukaisen niinkuin oman poikansa.

12. Ja Miika täytti Leviläisen käden; ja nuorukainen oli hänen pappinsa, ja hän asui Miikan huoneessa.

13. Ja Miika sanoi: „nyt minä tiedän Herran minulle hyvää tekevän, koska minulla on Leviläinen pappina.”

18 Luku.

Danin lapset ryöstivät Miikan pyhyudet ja vievät ne Laikseen.

Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; ja silloin Danin suku-

kunta etsi itsellensä perintöä asuaksensa, sillä siihen päivään asti ei ollut perintö-osaa hänelle langennut Israelin sukukuntain keskellä.

Jos. 19:40. Tuom. 1:34. 17:6.

2. Ja Danin lapset lähettivät sukukunnastansa ja keskeltänsä viisi urhoollista sotamiestä Sorasta ja Estaolista, vakoamaan maata ja tiedustelemaan sitä, ja sanoivat heille: „menkäätkä vakoimaan maata!” Ja he tulivat Efraimin vuorelle Miikan huoneeseen ja yötyivät sinne. Jos. 19:41.

3. Ja kun he olivat Miikan huoneella, tunsivat he sen nuoren miehen, Leviläisen äänen; ja he menivät hänen tykönsä ja sanoivat hänelle, „kuka sinun on tänne tuonut? mitä täällä teet? ja miten sinun on täällä?”

4. Hän vastasi heitä: „niin ja niin on Miika minulle tehnyt, ja hän on palkannut minun papiksensa.”

5. He sanoivat hänelle: „kysy Jumalalta, että saisimme tietää, onko tiemme, jota vaellamme, meille onnellinen.”

6. Pappi vastasi heitä: „menkäätkä rauhassa! Herran edessä on tienne, jota vaellatte.”

7. Niin menivät ne viisi miestä matkoihinsa ja tulivat Laikseen, ja näkivät kansan, joka siellä oli, asuvan surutonna Sidonilaisten tavan jälkeen, levollisesti ja surutonna; eikä kukaan vallanpitäjä heitä vaivannut siinä maassa; ja he olivat kaukana Sidonilaisista, eikä heillä ollut mitään yhdenkään ihmisen kanssa tekemistä.

8. Ja he tulivat veljeinsä tykö Soraan, ja Estaoliin. Ja heidän veljensä sanoivat heille: „kuinka teidän on asianne?”

9. He sanoivat: „nouskaat, käykäämme ylös heidän tykönsä! sillä me olemme katselleet maan, ja katso, se on sangen hyvä. Ja te olisitte alallanne? Alkäätkä olko hitaat menemään ja omistamaan maata.

10. Kun tulette sinne, niin te löydätte suruttoman kansan, ja maa on kaikin puolin avara; sillä Jumala on antanut sen teidän käsiinne, paikan, jossa ei mitään puutu, mitä maan päällä on.”

11. Niin läksi sieltä Danin sukukunnasta, Sorasta ja Estaolista, kuusi satua miestä, varustettuna sota-aseilla,

12. ja menivät sinne ylös, ja sijoittivat itsensä Juudan Kirjat-Jearimiin, — siitä kutsutaan se paikka Danin leiriksi, tähän päivään asti; — katso, se on Kirjat-Jearimin takana.

Tuom. 13:25.

13. Ja sieltä matkustivat he Efraimin vuorelle ja tulivat Miikan huoneelle.

14. Niin puhuivat ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoamassa Laiksen maata, ja sanoivat veljillensä: „tiedättekö, että näissä huoneissa on olkavaate, epäjumalia, ja valettu ja kaivettu kuva? Nyt ajatelkaat, mitä teette.“

15. Ja he poikkესivat sinne ja tulivat sen nuoren miehen Leviläisen huoneeseen, joka oli Miikan huoneessa, ja tervehtivät häntä ystävällisesti.

16. Mutta ne kuusi salaa sota-aseilla varustettua miestä, jotka olivat Danin lapsia, seisovät portilla.

17. Ja ne viisi miestä, jotka olivat käyneet vakoamassa maata, menivät ylös ja tulivat sinne sisälle, ja ottivat kaivetun kuvan, olkavaatteen, epäjumalat ja valetun kuvan. Ja pappi seisoi portilla kuuden sadan sota-aseilla varustettuihin miesten kanssa.

18. Kun nämät olivat käyneet Miikan huoneessa ja ottaneet kaivetun ja valetun kuvan, olkavaatteen, ja epäjumalat, sanoi pappi heille „mitä te teette?“

19. He vastasivat häntä: „ole vaiti ja pidä suusi kiinni, ja tule meidän kanssamme, ja ole meidän isämme ja pappimme. Onko parempi, että olet pappina yhden miehen huoneessa, kuin koko sukukunnassa Israelissa?“

20. Ja se oli papin mieleen, ja hän otti olkavaatteen, epäjumalat ja kuvan, ja meni kansan keskelle.

21. Ja kun he kääntyivät ja menivät matkoihinsa, asettivat he pienet lapset ja karjan ja kaλλιimmat tavaran menemään edellensä.

22. Kun he olivat ehtineet jo kauas Miikan huoneesta, huudettiin kokoon ne miehet, jotka asuivat Miikan talon läheisissä huoneissa, ja ne ajoivat Danin lapsia takaa,

23. ja huusivat Danin lapsille; ja nämä käänsivät kasvonsa ja sanoivat Miikalle: „mikä sinun on, että olet huutanut kansaa kokoon?“

24. Hän vastasi: „te olette ottaneet minun jumalani, jotka itse olen tehnyt, ja papin, ja menneet matkoihinne; ja mitä minulla nyt enempää on? Ja te vielä sanotte minulle: mikä sinun on?“

25. Mutta Danin lapset sanoivat hänelle: „älä anna meidän kuulla äänttäsi, ettei vihaiset miehet hyökkäisi päällemme, ja niin sinä hukutat sielusi ja sinun huoneesi sielut.“

26. Niin Danin lapset menivät mat-

koihinsa. Ja kun Miika näki heidät häntä väkevämmiksi, kääntyi hän ja palasi kotia.

27. Mutta he ottivat kaikki mitä Miika tehnyt oli, ja papin, joka hänellä oli, ja tulivat Laikseen, leviläisen ja suruttoman kansan päälle, ja löivät heidät miekan terällä, ja polttivat kaupungin.

Jos. 19:47.

28. Ja heillä ei ollut yhtäkään auttajaa, sillä kaupunki oli kaukana Sidonista, eikä ollut heillä kenenkään kanssa tekemistä: ja se oli siinä laukossa, joka on Bet-Rehobiin päin. Ja he rakensivat kaupungin, ja asuivat siinä;

29. ja he antoivat kaupungille nimen Dan, isänsä Danin nimeltä, joka oli Israelista syntynyt; mutta ennen muinoin oli kaupungin nimi Lais.

30. Ja Danin lapset pystyttivät sen kuvan itsellensä, ja Jonatan, Manassen pojan Gersomin, poika, ja hänen poikansa olivat papit Danilaisten sukukunnassa, siksi kuin he vетиin vankina maasta pois. 2 Moos. 2:22. 18:3.

Tuom. 17:10. 1 Kun. 12:23, 30. 2 Kun. 17:23.

31. Ja he asettivat itsellensä Miikan kuvan, jonka hän tehnyt oli, niin kauan kuin Jumalan huone oli Sillossa.

19 Luku.

Kauba ilkityö Gibeassa.

Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa; ja yksi Leviläinen oli muukalaisena Efraimin vuoristossa, ja oli ottanut jalkavaimon itsellensä Juudan Bellehemistä.

Tuom. 17:6. 18:1. 21:26.

2. Mutta hänen jalkavaimonsa oli hänelle uskoton, ja juoksi hänen tykönsä isänsä majaan Juudan Bet-Jehemiin, ja oli siellä neljä kuukautta.

3. Niin hänen miehensä matkusti hänen peräänsä, puhuttelemaan häntä ystävällisesti ja palauttamaan tykönsä. Ja hänellä oli yksi palvelija ja kaksi asiaa myötänsä. Ja vaimo vei hänet isänsä huoneeseen. Ja kun vaimon isä näki hänet, tuli hän iloiseksi ja meni häntä vastaan.

4. Ja hänen appensa, vaimon isä, pidätti hänen, että hän viipyi hänen tykönänsä kolme päivää; he söivät ja joivat, ja olivat siinä yötä.

5. Neljäntenä päivänä olivat he varhain ylhäällä, ja hän nousi ja tahtoi lähteä matkaan; mutta vaimon isä sanoi vävyllensä: „vahvista sydämesi lievän palalla, ja menkää sitten.“

6. Ja he istuivat, söivät ja joivat toinen toisensa kanssa. Niin sanoi

vaimon isä hänelle: „ole tässä yötä, ja olkoon sydämmesi iloinen.“

7. Mutta kun hän nousi lähteäkseen matkalle, vaati hänen appensa häntä, ja hän oli siinä senkin yön. 8. Viidentenä päivänä nousi hän aamulla varhain lähteäkseen matkalle, mutta vaimon isä sanoi: „virvoita sydämmesi! ja viipykäätkäht choopuoleksi.“ Ja he söivät toinen toisensa kanssa.

9. Ja mies nousi lähtemään matkiaan jalkavaimonsa ja palvelijansa kanssa, mutta hänen appensa, vaimon isä, sanoi hänelle: „katso, päivä on kulunut ja iltana käsissä, olkaat tässä yöttä; katso, päivä on laskemallansa, ole tässä yöttä, että sydämmesi tulisi iloiseksi. Nouskaat aamulla varhain matkallenne ja matkustakaat majoillemme.“

10. Mutta ei mies tahtonut olla yöttä, vaan nousi ja meni matkoihinsa; ja hän tuli lähelle Jebusta, se on Jerusalemiä, ja pari valjastettua aasia ja hänen jalkavaimonsa oli hänen kanssansa.

11. Kun he tulivat Jebuksen kohdalle, oli päivä paljon kulunut, ja palvelijasi sanoi isännällensä: „poiketkaamme tähän Jebusilaisten kaupunkiin ja oikaamme yöttä siinä.“

12. Mutta hänen isäntänsä sanoi hänelle: „emme mene muukalaisten kaupunkiin, jotka eivät ole Israelin lapsia, vaan käykäämme edespäin Gibeaa asti.“

13. Ja hän, sanoi palvelijallensa: „kiiruhda, että tulisimme johonkuhun paikkaan yöttä pitämään, Gibeaa taikka Ramaan.“

14. Ja he matkustivat eteenpäin; ja aurinko laski, kun lähestyivät Gibeaa, joka on Benjaminissa.

15. Ja he menivät Gibeaan olemaan yöttä. Kun hän sinne tuli, kävi hän istumaan avonaiselle paikalle kaupungissa; sillä ei siellä yksikään ottanut heitä yöksi huoneensa.

16. Ja katso, vanha mies tuli pelolta illalla töistänsä, joka itsekin oli Efraimin vuorelta ja oli Gibeassa muukalainen. Mutta sen paikan kansa oli Benjaminilaisia.

17. Ja kun hän nosti silmänsä, näki hän oudon miehen kaupungin kadulla; ja vanhus sanoi hänelle: „mihin matkustat? ja mistä tulet?“

18. Hän vastasi häntä, sanoen: „me tulemme Juudan Betlehemistä ja matkustamme Efraimin kaukaisimpaan vuoristoon. Sieltä olen minä kotoisin, ja olen käynyt Juudan Betlehemissä, ja menen nyt Herran

huoneeseen; mutta ei ole ketään, joka korjaisi minua huoneeseen.

19. Meillä on olkia ja heiniä aaseillemme, ja leipää ja viiniä itselleni ja pojalle, joka on sinun palvelijasi kanssa, niin ettei meillä mitään puutu.“

20. Vanhus sanoi: „rauha olkoon sinulle! kaikkia mitä sinulta puutlunee, on minulla; älä vaan ole lässä avonaisella paikalla yöttä.“

21. Ja hän vei hänet huoneensa, ja antoi naseille heinää; ja he pesivät jalkansa, söivät ja joivat.

22. Ja he rupesivat sydämmestä iloitsemaan, mutta katso, kaupungista tulivat ilkiät miehet, ja piiritivät huoneen, ja löivät ovea, ja sanoivat vanhukselle, perheen isännälle: „anna tänne ulos se mies, joka sinun huoneesesi on tullut, että tuntuksimme hänet!“

1 Moos. 19:4s. Hos. 9:9. 10:9.

23. Mutta perheen isäntä meni heidän tykönsä ja sanoi heille: „älkäätkä, veljeni, älkäätkä tehkö tätä pahaat tekoja; koska tämä mies on tullut minun huoneeseni, älkäätkä tehkö selalaista ilkityötä.“

24. Katso, minulla on tytär, neitsyt, ja täällä on jalkavaimo. Nämä minä tuon teille; häväiskäätkä heitä ja tehkäätkä heille, mitä tahdotte, mutta älälle miehelle älkäätkä tehkö ilkityötä!“

1 Moos. 19:8.

25. Mutta miehet eivät tahtoneet häntä kuulla. Niin mies otti jalkavaimonsa ja talutti hänet ulos heidän tykönsä; ja he tunsivat hänet, ja tekivät ilkevaltaansa hänelle kuitenkin yösen aina huomeniseen asti; ja päivän koittaissa päästivät he hänet menemään.

26. Ja vaimo tuli vähää ennen auringon nousua sen huoneen ovelelle, jossa hänen isäntänsä makasi, lankei maahan ja makasi siinä valoisaa päivää asti.

27. Kun hänen isäntänsä huomeneltain nousi ja avasi huoneen oven, lähteäkseen matkalle, niin katso, hänen jalkavaimonsa oli kaatunut maahan oven eteen, ja hänen kätensä oli kynnyksellä.

28. Ja hän sanoi hänelle: „nouse ja lähtekäämme;“ mutta ei hän mitään vastannut. Niin pani hän hänet aasinsa selkään, läksi ja matkusti kotiansa.

29. Tultuaan kotiin, otti hän veitsen ja leikkasi jalkavaimonsa, luita myöten, kahteentoista kappaleeseen, ja lähetti ne kakkliin Israelin maan rajoihin.

30. Ja kaikki, jotka sen näkivät, sanoivat: „ei ole senkaltaista ikänä ennen tapahtunut eikä nähty, siitä päivästä kuin Israelin lapset tulivat Egyptin maalta niin tähän päivään asti. Laskekaat tämä sydämmellenne, neuvotelkeaat ja puhukaat!”

20 Luku.

Kosto Benjaminilaisille.

Ja kaikki Israelin lapset läksivät u-Ios, ja seurakunta kokoontui niinkuin yksi mies. Danista Bersebaan asti, ja Gileadin maasta, Herran tykö Mispaan. Tuom. 11:11.

2. Ja kaiken kansan päämiehet, kaikki Israelin sukunnat, seisovat Jumalan kansan seurakunnassa, neljäsataa tuhatta miekalla varustettua jalkamiestä.

3. Ja Benjaminin lapsensaivat kuulua, että Israelin lapset olivat menneet ylös Mispaan. — Ja Israelin lapset sanoivat: „sanokaat kuinka tämä pahateko on tapahtunut?”

4. Niin vastasi Leviläinen, tapetun vaimon mies, ja sanoi: „minä ja jalkavaimoni tulimme Gibeaan, joku on Benjaminissa, ollaksemme yötä siellä. Tuom. 19:18s. Hos. 10:9.

5. Ja Gibeän asuvaiset nousivat minua vastaan ja piirittivät minut yöllä huoneessa. Minut he aikoivat tappaa, ja jalkavaimoni he raiskasivat kuoliaaksi. Tuom. 19:22s.

6. Niin minä otin jalkavaimoni ja paloitin hänet, ja lähetin palut kaikkien Israelin perintö-maahan; sillä he ovat tehneet häpiällisen ja kauhian työn Israelissa.

7. Kutso, te olette kaikki, Israelin lapset, lässä; pitäkääät neuvoa ja tehkääät jolain tähän asiaan!”

8. Niin kaikki kansa nousi niinkuin yksi mies ja sanoi: „alköön meistä yksikään menkö majaan eikä kenkään poiketko huoneesensa;

9. mutta sen me nyt teemme Gibealle: me heitämme arpaa hänestä,

10. ja otamme kymmenen miestä sadalta ja sata tuhannelta ja tuhannen kymmeneltä tuhannelta, kaikista Israelin sukunnista, tuomaan evästä kansalle, sen mennessä tekemään Gibealle, joka Benjaminissa on, kaiken sen hulluuden jälkeen, minä he ovat tehneet Israelissa.”

11. Niin kokoontuivat kaikki Israelin miehet kaupunkiin, niinkuin yksi mies, ja yhdistyivät liittoon keskenensä.

12. Ja Israelin sukunnat lähettivät miehiä kaikkii Benjaminin sukuihin, sanomaan: „mikä pahateko

tämä on, joka teidän seassanne on tapahtunut?

13. Antakaat siis nyt ne ilkiät miehet Gibeasta meidän tapettavaksi, että niin poistaisimme rikoksen Israelista!” Mutta Benjaminin lapset eivät lahtoneet kuulla veljeinsä, Israelin lasten ääntä. Hos. 9:9.

14. Ja Benjaminin lapset kokoontuivat kaupungeista Gibeaan, mennäksensä ulos sotaan Israelin lapsia vastaan.

15. Ja sinä päivänä laskettiin Benjaminin lasten luku kaupungeista, kuusikolmatta kymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä, paitsi Gibeän asuvaisia, joita oli seitsemän sataa valittua miestä.

16. Ja kaikessa siinä kansassa oli seitsemän sataa valittua miestä, jotka olivat vasenkätiset; ja kaikki nämät taisivat lingolla osata hiuskarvaan, häirähtämättä.

17. Mutta Israelin miehiä, paitsi Benjaminilaisia, luettiin neljä sataa tuhatta miekalla varustettua miestä, kaikki sotamiehiä.

18. Ja Israelin lapset nousivat ja menivät Jumalan huoneeseen, ja kysyivät Jumalalta, sanoen: „kuka menee edellämme alkamaan sotaa Benjaminin lapsia vastaan?” Herra sanoi: „Juuda alkakoon!”

19. Ja Israelin lapset nousivat aamalla ja asettivat leirinsä Gibeän edustalle.

20. Israelin miehet menivät ulos sotimaan Benjaminia vastaan, ja Israelin miehet asettuivat sotarintaan heitä vastaan Gibeassa.

21. Mutta Benjaminin lapset ryntäsivät ulos Gibeasta ja löivät maahan sinä päivänä Israelista kaksi kolmatakymmentä tuhatta miestä.

22. Ja Israelin miesten kansa rohkaisi itsensä, ja he asettuivat taas sotarintaan samassa paikassa, jossa ensimmäisenäkin päivänä olivat seisoneet.

23. Ja Israelin lapset menivät ylös ja itkivät Herran edessä iltaan asti; ja he kysyivät Herralta, sanoen: „vieläkö meidän on meneminen sotimaan Benjaminin lasten, meidän veljeimme, kanssa?” Herra sanoi: „menkääät heitä vastaan.”

24. Ja kun Israelin lapset läksivät toisena päivänä Benjaminin lapsia vastaan,

25. ryntäsivät myös Benjaminilaiset Gibeasta toisena päivänä heitä vastaan, ja löivät vielä nyt kahdeksantoistakymmentä tuhatta miestä Israelin lapsista maahan; nämät oli-

vai kaikki miekalla varustettuja miehiä.

26. Silloin menivät kaikki Israelin lapset, koko kansa, ylös ja tulivat Jumalan huoneeseen, itkivät ja viipyivät siellä Herran edessä, ja puusloivat sen päivän iltaan asti, ja uhrasivat poltto-uhria ja kiitos-uhria Herran edessä.

27. Ja Israelin lapset kysyivät Herralta — Jumalan liiton arkki oli siihen aikaan siellä.

28. Ja Pinehas, Aaronin pojan, Eleasarin, poika, seisoi sen edessä silmä ajalla — ja sanoivat: „pitääkö meidän vielä menemään solimaan Benjaminin lapsia, meidän veljiämme, vastaan, vai pitääkö meidän lakkaaman?” Herra sanoi: „menkää, huomenna minä annan heidät teidän käsiinne.” Jos. 22:13, 30. 24:31.

29. Ja Israelin lapset asettivat viijyksiä joka taholta Gibeaa ympärille. Jos. 8:12 s.

30. Ja Israelin lapset menivät kolmantena päivänä Benjaminin lapsia vastaan ja asettivat Gibeaa vastaan, sillä kerta niinkuin ennenkin.

31. Niin menivät Benjaminin lapset kansaa vastaan, houkutettiin kauemmas kaupungista, ja rupesivat lyömään kansaa kuoliaaksi nyt niinkuin ennenkin, läheskolmekymmentä miestä Israelissa, kahdella maantielillä, joista toinen menee Beteliin ja toinen kedon poikki Gibeaa!

32. Ja Benjaminin lapset sanoivat: „he ovat lyödyt meidän edessämme niinkuin ennenkin.” Mutta Israelin lapset sanoivat: „paetkumme, että erollaisimme heidät kaupungista pois maanteille.”

33. Ja kaikki Israelin miehet nousivat, jokainen asemaltansa, ja asettivat itsensä Baal-Tamariin; ja Israelin väijyjät hyökkäsivät paikaltansa Geban kedolta.

34. Ja kymmenen tuhatta valittua miestä kaikesta Israelista tuli Gibeaa vastaan, ja sota yltyi sungen kovaksi; mutta nämä eivät tiethäneet, että onnettomuus oli niin lähellä.

35. Ja Herra löi Benjaminin Israelin edessä, niin että Israelin lapset sinä päivänä löivät viisikolmattukymmentä tuhatta ja sata miestä Benjaminista, jotka kaikki olivat miekalla varustettua miestä.

36. Nyt Benjaminin lapset näkivät, että he olivat lyödyt; sillä Israelin miehet antoivat Benjaminille sijaa, sillä he uskalsivat väijytykseensä, jonka he olivat asettaneet Gibeaa vastaan.

37. Ja väijyjät kiiruhtivat, karkasivat Gibeaa, menivät ja löivät koko kaupungin miekan terällä.

38. Ja Israelin miehet olivat sopineet väijyjän kanssa, että antaisivat paksun savun nousta kaupungista.

39. Ja Israelin miehet kääntyivät nyt sodassa; ja Benjaminilaiset rupesivat lyömään Israelia ja olivat haavoittaneet liki kolmekymmentä miestä, sillä he sanoivat „tosin he ovat lyödyt meidän edessämme, niinkuin entisessäkkin tappelussa.”

40. Ja savu rupesi nousemaan kaupungista, ja kun Benjaminilaiset kääntyivät takaisin, katso, koko kaupungista nousi savu taivasta kohden.

41. Silloin Israelin miehet kääntyivät, mutta Benjaminin miehet hämmästyivät, sillä he näkivät onnettomuuden lähestyvän heitä.

42. Ja he kääntyivät pakoon Israelin miesten edessä korven tielle; mutta sota saavutti heidät; ja ne, jotka kaupungista olivat, surmasivat heitä siellä.

43. He piirittivät Benjaminin, ajoivat heitä takaa, ja tallasivat heitä missä levälä tahtoivat, Gibeaa edustaan asti, auringon nousuun päin.

44. Ja Benjaminista kaatui kahdeksantoista tuhatta miestä, jotka kaikki olivat vahvat sotamiehet.

45. Niin kääntyivät he ja pakenivat korpeen päin Rimmonin vuorelle; mutta Israelilaiset löivät heistä sillä maantielillä viisi tuhatta miestä, ja ajoivat heitä takaa Gideomiin asti, ja surmasivat heistä kaksi tuhatta miestä.

46. Ja kaikki, jotka sinä päivänä Benjaminista kaatuivat, olivat viisi kolmattukymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä, ja ne olivat kaikki vahvat sotamiehet.

47. Ainoastuaan kuusi sulaa miestä pääsi pakoon korpeen Rimmonin vuorelle; ja he olivat Rimmonin vuorella neljä kuukautta. Tuom. 21:13.

48. Ja Israelin lapset palasivat Benjaminin lasten tykö ja löivät miekan terällä kaupungeissa ihmiset ja eläimetkin, ja kaikki mitä he löysivät; ja kaikki kaupungit, joihin tulivat, pistivät he tuleen.

21 Luku.

Jääneet Benjaminista saavat valmoja Jabeksesta ja Silosta.

Israelin miehet olivat vannoneet Mispussa ja sanoneet: „ei yksikään meistä saa antaa tytärtänsä Benjaminilaisille vaimoksi.”

2. Ja kansa tuli Jumalan huoneeseen.

ja oli siellä Jumalan edessä iltaan asti; ja he korottivat äänensä ja itkivät katkerasti, Tuom. 20:26.

3. Ja sanoivat: „Oi Herra, Israelin Jumala, miksi tämä tapahtui Israelissa, että tänäpäinä yksi sukukunta Israelista puuttuu?“

4. Ja toisena päivänä nousi kansa varahin ja rakensi silhen alttarin, ja uhrasi poltto-uhria ja kiitosuhria.

1. Kun. 8:64.

5. Ja Israelin lapset sanoivat: „kuka on kaikista Israelin sukukunnista, joka ei läne ole tullut kansan kanssa Herran eteen?“ Sillä suuri vala oli tehty, että, joka ei tulisi Herran tykö Mispaan, oli totisesti kuoletettava.

6. Ja Israelin lapset katuivat veljensä Benjaminin lähdän ja sanoivat: „tänäpäinä on yksi sukukunta Israelista hävitetty.“

7. Ja mitä me teemme, että jääneet saisivat vaimoja? sillä me olemme vannoneet Herran kautta, ettemme anna heille tyttäriämme vaimoiksi.“

8. Ja he sanoivat: „kuka on Israelin sukukunnista se, joka ei ole tullut tänne Herran tykö Mispaan?“ Ja katso, ei ollut Gileadin Jabeksesta yksikään tullut leiriin kansan joukossa. Tuom. 20:1a.

9. Ja kansa luettiin; ja katso, ei ollut siellä yhtäkään Gileadin Jabeksen asuvaa.

10. Niin seurakunta lähetti sinne kaksitoista tuhatta sotamiestä ja käski heitä sanoen „menkää! ja lyökää miekan terällä Jabeksen asuaiset Gileadissa vaimoinensa ja lapsinensa“

11. Mutta näin tehkää! kaikki miespuolet ja kaikki ne naispuolet, jotka miesten kanssa ovat maanneet, tappakaat! 4 Moos. 31:17.

12. Ja he löysivät Jabeksen asuvaisista Gileadissa neljäsatua tyttöä, jotka neitselolivat eivätkä olleet muanneet miehen kanssa, ne he veivät Silonleiriin, joka on Kanaanmaassa.

13. Ja koko seurakunta lähetti puhuttelemaan Benjaminin lapsia, jotka olivat Rimmonin kalliolla, ja tarjosivat heille rauhaa. Tuom. 20:47.

14. Ja Benjaminin lapset palasivat silloin, ja he antoivat heille vaimoiksi niitä, jotka he olivat jättä-

neet elämään Jabeksen naisista Gileadissa; mutta ei nämä heille piisanneet.

15. Mutta kansa katui Benjaminin tähden, että Herra oli loven tehnyt Israelin sukukunnissa.

16. Ja kansan vanhimmat sanoivat: „kuinka teemme, että jääneekin saisivat vaimoja? sillä naisväki on hukutettu Benjaminista?“

4 Moos. 11:16. Tuom. 20:48.

17. Ja he sanoivat: „perintö on niiden, jotka ovat jääneet Benjaminista, eikä saa yksikään sukukunta Israelista hävitä.“

18. Mutta me emme taida antaa heille tyttäriämme vaimoiksi; sillä Israelin lapset ovat vannoneet ja sanoneet: kirottu olkoon se, joka antaa Benjaminilaisille vaimon.“

19. Ja he sanoivat: „katso, Herran juhlapäivää pidetään joka vuosi Silossa, joka on pohjaan päin Beteleistä, auringon nousuun päin siitä liestä, joka Beteleistä menee Šikemiin, ja eteläänpäin Lebonasta.“

20. Ja he käskivät Benjaminin lapsia ja sanoivat: „menkää! ja väijykää! viinimäeissä.“

21. Ja kun näette Silon tyttäret käyvän ulos hyppyyn, niin juoskaat kiireesti viinimäeistä, ja ottakaat jokainen Silon tyttäristä vaimoja menkää! Benjaminin maalle.

2 Moos. 15:20. 1 Sam. 18:6.

22. Kun heidän isänsä taikka veljensä tulevat valittamaan meidän eteemme, niin me sanomme heille: suokaat ne meille! sillä me emme jokainen saaneet itsellemme vaimon sodassa, ette tekään itse ole niitä heille antaneet; sillä muutoin te oisitte vianalaiset.“

23. Benjaminin lapset tekivät niin ja ottivat, lukunsa jälkeen, ryöselämällä vaimoja hyppääväin joukosta. Ja he menivät pois ja palasivat perintönsä, rakensivat kaupungeita ja asuivat niissä.

24. Israelin lapset menivät myös silloin siellä pois, itsekukin sukukuntaansa ja sukunsa luo, ja läksivät sieltä itsekukin perintönsä.

25. Silloin ei ollut kuningasta Israelissa, vaan jokainen teki niin kuin hänelle näkyi oikein olevan.

Tuom. 17:6. 18:1.

RUUTIN KIRJA.

I Luku.

Elimelek vaeltaa Moabilaisten maalle. Noomi ja Ruut palaavat Betlehemiin.

Ja tuomarien hallitessa tuli kallias aika maahan. Ja mies Juudan Bellehemistä läksi asumaan Moabilaisten maalle, hän ja hänen vaimonsa ja kaksi hänen poikaansa.

2. Miehen nimi oli Elimelek, ja hänen vaimonsa nimi Noomi, ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon; he olivat Efratillaista Juudan Bellehemistä. Ja tultuansa Moabilaisten maalle, jäivät he sinne.

1 Moos. 35:19.

3. Ja Elimelek, Noomin mies, kuoli; ja hän jäi hänestä kahden poikansa kanssa.

4. He ottivat Moabilaisia vaimoja; toisen nimi oli Orpa ja sen toisen nimi Ruut; ja he asuivat siellä liki kymmenen ajastuikaa.

5. Ja nekin molemmat kuolivat, Mahlon ja Kiljon; ja vaimo jäi jälkehen kahdesta pojastansa ja miehensä.

6. Ja hän nousi miniönensä ja palasi Moabin maalta; sillä hän oli Moabin maalla kuullut, että Herra oli etsinyt kansaansa ja antanut heille leipää.

7. Ja hän läksi pois siitä paikasta, missä hän oli ollut, molempain miniönsä kanssa. Ja kun he matkustivat tiellä palataksensa Juudan maalle,

8. sanoi Noomi kahdelle miniöllensä: „menkää ja palatkaat kumpainenkin äitinne huoneesen, tehkөөn Herra teille laupeuden, niinkuin te olette vainaajille ja minulle tehneet!

9. Herra antakoon teidän kummankin saada levon miehene huoneessa!” Ja hän antoi heidän suuta. Ja he korottivat äänensä ja itkivät.

10. Ja sanoivat hänelle: „sinun kansasi me käymme kansasi tykö!”

11. Mutta Noomi sanoi: „palatkaat, tyttäreni; miksi tahdotte minun kansani käydä? taitaisinko minä vielä siittää lapsia kohdussani teille miehiksi?”

5 Moos. 25:5.

12. Palatkaat, tyttäreni, ja menkää, sillä minä olen ylö vanha miestä ottamaan; ja vaikka minä sanoisin itselläni olevan toivoa, ja vielä tänä yönä ottaisin itselleni miehen ja synnyttäisin poikia.

13. kuinka te sentähden odottaisitte siksi kuin ne tulisivat isoiksi? Ja

kuinka te sentähden istuisitte kotona, ettekä menisi naimisiin? Ei, tyttäreni, minä suuresti murehdin teidän tähtenne, ja Herran käsi on satunut minuun.”

14. Niin he korottivat äänensä ja itkivät vielä hartaammasti. Ja Orpa antoi anoppinsa suuta; mutta Ruut riippui hänessä.

15. Mutta hän sanoi hänelle: „katso, kälysi on palannut kansansa tykö ja jumalainsa tykö; palaja sinäkin kälysi perässä!”

16. Ruut vastasi: „älä minulle sitä puhu, että luopuisin sinusta ja palajaisin pois tykösi; sillä kuhunka sinä menet, sinne minäkin menen, ja kussa sinä yödyt, siellä tahdon minäkin yöitä olla: sinun kansasi on minun kansani, ja sinun Jumalasi on minun Jumalani.

17. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja antaa itseni haudata. Herra tehkөөn minulle sen ja sen, ainoastaan kuolema meitä eroittaa!”

18. Kun hän näki hänen täydellä todella päättäneen seurata, lakkasi hän siitä puhumasta häncile

19. Ja he matkustivat kahden kesken Bellehemiin asti. Ja kun he tulivat Bellehemiin, tuli koko kaupunki liikkeelle heidän tähtensä. Ja he sanoivat: „oyko tämä Noomi?”

20. Mutta hän sanoi heille: „älkää minua kutsuko Noomiksi, vaan kutsukaat minua Maraksi; sillä Kaikkivaltias on antanut minulle paljon murhetta.

21. Täysinäisenä minä täältä läksin, mutta tyhjänä on Herra antanut minun palata Miksi siis kutsutte minua Noomiksi? sillä Herra on minut alentanut, ja Kaikkivaltias on minua vaivannut.

22. Ja niin palasi Noomi, ja Ruut Moabilainen, hänen miniönsä, palasi hänen kanssansa Moabin maalta, ja he tulivat Bellehemiin ohran leikkuun alussa.

2 Luku.

Ruut poimii tähkäpäitä Boaksen pellolla. Ja oli eräs Noomin miehen lanko, ja jalo, voimallinen mies. Elimelekin suvusta, ja hänen nimensä oli Boas.

Matt. 15.

2. Ja Moabilainen Ruut sanoi Noomille: „salli minun mennä pellolle tähkäpäitä noukkimaan sen perässä, jonka edessä minä löydän ar-

mon." Sanoi hän hänelle: „mene, tyttäreni." 3 Moos 19:9 s. 23:22.

3. Ja hän meni ja noukki pellolla elonleikkaajien jäljissä, ja se pelto-maa sattui olemaan Boaksen oma, joka oli Elimelekin suvusta.

4. Ja katso, Boas tuli Betlehemistä ja sanoi elonleikkaajille: „Herra olkoon teidän kansanne!" Ja he sanoivat hänelle: „Herra siunatkoon sinua!"

5. Ja Boas sanoi palvelijallensa, joka oli pantu elonleikkaajien päällysmieheksi: „kenenkä tämä piika on?"

6. Ja palvelija, elonleikkaajien päällysmies, vastasi ja sanoi: „se on se Moabilainen nainen, joka tuli Noomin kanssa Meabin maalta.

7. Hän sanoi: „anna minun noukia ja koota lyhdetten keskellä elonleikkaajain perässä." Ja hän on tullut ja pysynyt aamusta hamaan tähän asti; ainoastaan vähän hän on huoneessa ollut."

8. Ja Boas sanoi Ruutille: „kuule minua, tyttäreni. Älä mene muiden pelolle poimimaan, äläkä tästä lähde, vaan ole tässä minun piikaini kanssa.

9. Katso visusti, millä pellolla he eloa leikkaavat, ja seuraa heitä; minä olen sanonut palvelijoielleni, ettei yksikään sinua vahingoittaisi. Ja jos janoot, niin mene astiain tykö ja juo siitä, mitä palvelijani ammentavat."

10. Silloin heittäysi hän kasvoilensa ja kumartui maahan, ja sanoi hänelle „minkälähden olen saanut semmaisen armon sinun silmäisi edessä, että pidät huolta minusta, vaikka olen muukalainen?"

11. Boas vastasi ja sanoi hänelle: „minulle on ilmoitettu kaikki, mitä olet tehnyt anopillesi, miehesi kuoltua, kuinka jältit isäsi ja äitisi, ja syntymämaasi, ja matkustit kansan tykö, jota et ennen tuntenut.

12. Herra maksakoon sinulle työsi jälkeen, ja olkoon sinulle täydellinen palkka Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipein suojaan olet turvautunut!" Ps. 17:8. 36:8. 57:2. 91:4. Matt. 23:37.

13. Ja hän sanoi: „anna, herrani, minun saada armo sinun silmiesi edessä, sillä sinä olet lohduttanut minua ja olet puhutellut piikaasi suloisesti, vaikka en minä ole yhdenkään piikasi vertainen."

14. Ja Boas sanoi hänelle, kun ruuan aika oli tullut: „tule tänne, syö leipää ja kasta palasi etikkaan." Niin hän istui elonleikkaajain viereen, ja hän antoi hänelle korvennetuita

tähkäpäitä; hän söi ja ravittiin, ja jätti jotakin tähteenksi.

15. Kun hän nousi poimimaan, käski Boas palvelijoihtansa ja sanoi „sallikaat hänen poimia lyhdetten keskeltä, älkäätkä häntä häväiskö.

16. Varistelkaat myös lyhteistä hänelle, ja jättäkät siihen, että hän ne poimisi; älkäätkä yksikään häntä nuhdelko!"

17. Ja hän poimi pellolla iltaan asti, ja hän tappoi ne poimitut: ja oli liki yksi efa ohria.

18. Ja hän kantoi ne ja vei kaupunkiin. ja näytti anopilensa, mitä hän oli poiminut. Ja hän toi myös tähteet siitä ruuasta, josta hän oli itsensä ravinnut, ja antoi hänelle.

19. Silloin sanoi hänen anoppinsa hänelle: „missä olet poiminut tänäpäpä, ja missä olet työtä tehnyt? Siunattu olkoon se, joka on pitänyt sinusta huolta!" Ja hän ilmoitti anopilensa, kenenkä tykönä hän oli työtä tehnyt, sanoen „sen miehen nimi, jonka tyköni minä tänäpäpä työtä tein, on Boas."

20. Noomi sanoi minäillensä: „hän olkoon siunattu Herralta, sillä hän on tehnyt laupeuden eläviä sekä kuolleita kohtaan!" Ja Noomi sanoi hänelle „tämä mies on meidän lankomme ja meidän perintomme lunnastajia." 3 Moos. 25:25.

21. Ja Ruut Moabiintnensanoi „hän sanoi minulle: „ole minun palvelijaini kanssa, siksi kuin he ovat leikanneet kaiken minun eloni."

22. Noomi sanoi minäillensä Ruutille: „tyttäreni, hyvä on sinun mennä hänen piikainsa kanssa, ettei sinua kohdeltaisi pahoin toisen pelolla."

23. Ja hän pysyi Boaksen piikat seurassa ja poimi tähkäpäitä, siksi kuin ohrat ja nisut olivat leikatut. Sitten asui hän anoppinsa luona.

3 Luku.

Ruut panee levätä Boaksen jalkoihin.

Ja Noomi, hänen anoppinsa, sanoi hänelle: „tyttäreni, minä tahdon saattaa sinulle levon, että sinun hyvin kävisi.

2. Ja nyt, eikä Boas, jonka piikain seurassa olet ollut, ole sukulaistemme? katso, hän viskaa tänä yönä ohria luvassansa.

3. Niin pese ja voitele itsesi, ja vaateta itsesi, ja mene luvaan, mutta älä ilmoita itseäsi hänelle, ennen kuin hän on syönyt ja juonut.

4. Kun hän maata panee, niin ole vaari, missä hän makaa; sitte mene

ja nosti vaate hänen jalkainsa päältä ja pane siihen maata; kyllä hän sinulle sanoo, mitä sinun on tekominen."

5. Hän sanoi hänelle: „kaikki, mitä sanot minulle, teen minä."

6. Ja hän meni luvuan, ja teki kaikki, mitä hänen anoppinsa hänelle oli käsenyt.

7. Ja kun Boas oli syönyt ja juonut, tuli hänen sydämensä iloiseksi; ja hän meni maata viljakoon juureen. Ja Ruut tuli salaisesti ja nosti vaatteen hänen jalkainsa päältä, ja pani siihen maata.

8. Puoliyön aikaan peljästy mies ja käänsi itsensä; ja katso, nainen makasi hänen jalkainsa juuressa.

9. Ja hän sanoi: „kuka olet?" Hän vastasi: „minä olen Ruut, sinun piikasi; levitä siipeesi piikasi yli, sillä sinä olet perintömme lunastaja."

Ruut. 2:12, 20.

10. Hän sanoi: „sinunatu ole sinä Herrassa, tyttäreni; sinä olet osoittanut viimeisen rakkautesi suuremmaksi ensimmäistä, kun et ole seurannut nuorukaisia, ei köyhiä eikä rikkaita.

11. Ja nyt, tyttäreni, älä pelkää! kaikki, mitä sanot, teen minä sinulle; sillä koko minun kansani kaupunki tietää, että olet kunniallinen nainen.

12. Tosi on, että minä olen perintönne lunastaja; mutta on lähisempikin sukulainen.

13. Ole tässä yötä; ja jos hän huomenna lunastaa sinut, niin se on hyvä, lunastakoon; mutta jollei hän tahdo lunastaa sinua, niin minä lunastan sinut, niin totta kuin Herra elää! Lepää huomeneen asti."

14. Ja hän lepäsi huomenteen asti hänen jalkainsa juuressa, ja nousi ennenkuin yksikään toisensa tuns; sillä hän sanoi: „Älköön saako kukaan tietää naisen luvuan tulleeksi!"

15. Ja hän sanoi: „anna päällisvaatteesi, joka ylläsi on, ja pidä kiinni;" ja hän piti siitä kiinni. Ja hän mittasi hänelle kuusi mittaa ohria, pani ne hänen selkäänsä; ja hän meni kaupunkiin.

16. Ja hän tuli anoppinsa luo; ja hän sanoi: „kuinka asiiasi menestyvät, tyttäreni?" Ja hän kertoi hänelle kaikki, mitä mies oli tehnyt.

17. Ja sanoi: „nämä kuusi mittaa ohria antoi hän minulle; sillä hän sanoi: „et saa sinä tyhjin käsin mennä anoppisi tykö."

18. Hän sanoi: „ole alallasi, tyttäreni, siksi kuin saat nähdä, kuinka

käy; sillä ei se mies lepää ennen kuin hän tänäpäivänä saa asian päätetyksi."

4 Luku.

Boas ottaa Ruutin vaimokseen. Davidin polviluku.

Ja Boas meni porttiin ja istuiseilla; ja katso, perinnön lunastaja, josta hän oli puhunut, kävi ohitse. Ja Boas puhutteli häntä nimeltä ja sanoi: „poikka tänne ja istu viereeni." Niin hän poikkesi ja istui.

2. Ja hän otti kymmenen miestä kaupungin vanhimmista, ja sanoi heille: „istukaat tähän"; ja he istuivat.

3. Niin sanoi hän perinnön lunastajalle: „sitä maan kappaletta, joka oli veljellämme Elimelekillä, kaupitsee Noomi, joka on palannut Moabin maalta."

4. Ja minä päätin sen sinulle ilmoittaa ja sanoa: jos tahdot sen peria, niin lunasta se tässä kaupungin asuvaisten ja kansani vanhimpain edessä; mutta jollet tahdo sitä lunastaa, niin sano minulle, että sen tietäisin; sillä ei ole yhtään muuta perinnön lunastajaa kuin sinä ja minä sitten sinun jälkeksi." Hän sanoi: „minä lunastan."

5 Moos. 25:5a.

5. Niin vastasi Boas: „jona päivänä sinä lunastat pellon Noomin kädessä, olet sinä sen ostanut myös Moabilaiselta Ruutilta, vainaajan vaimolta, herättääksesi vainaajalle nimeä hänen perimössänsä."

6. Niin sanoi perinnön lunastaja: „en minä voi lunastaa sitä, etten hukuttaisi omaa perintöäni. Lunasta sinä, mitä minun olisi tullut lunastaa; sillä en minä taida sitä lunastaa."

7. Ja muinen oli Israelissa lunastus- ja vaiheluskaupoissa kaupan vahvistukseksi, että mies riisui kengänsä ja antoi lähimmäisellensä; ja se oli todistus Israelissa.

8. Niin perinnön lunastaja sanoi Boakselle: „lunasta sinä se;" ja riisui kengän jalastansa.

9. Boas sanoi vanhimmille ja kaikelle kansalle: „te olette tänäpäivänä minun todistajani, että minä olen lunastanut Noomilta kaikki mitä Elimelekin, Kiljonin ja Mahlonin oli,

10. ja Ruutinkin, Moabilaisen, Mahlonin lesken, olen minä ottanut vaimokseni, herättääkseni vainaajalle nimeä hänen perimissensä, ja ettei kuolleen nimi hukkuisi veljensä keskelä eikä hänen kaupunkin-

sa portista; siihen olette te tänäpäivänä todistajat."

11. Tähän kaikki kansa ja vanhimmimmat, jotka portissa olivat, sanoivat: „me olemme todistajat. Herra teköön sille vaimolle, joka sinun huoneesi tulee, niinkuin Rakelille ja niinkuin Lealle, jotka molemmat rakensivat Israelin huoneen, ja enen-tyköön tavarasi Efratassa, ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Betlehemissä!

1 Moos. 29:31 s. 30:22 s.

12. Ja siitä siemenestä, jonka Herra sinulle antaa tästä nuoresta vaimosta, olkoon sinun huoneesi niinkuin Peresin huone, jonka Tamar synnytti Juudalle!"

1 Moos. 38:29.

13. Ja Boas otti Ruutin vaimokseensa. Ja hän meni hänen tykönsä; ja Herra antoi hänen tulla hedelmälliseksi, ja hän synnytti pojan. Ps. 127:3.

14. Niin vaimot sanoivat Noomille: „kiitetty olkoon Herra, joka ei salinut sinulta puuttua perillistä tähän aikaan! ja hänen nimensä tulkoon kuuluisaksi Israelissa!

15. Hän on virvoittava sinua ja hoihoova sinun vanhuuttasi; sillä minäsi, joka sinua rakastaa, on hänet synnyttänyt, hän, joka on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa."

1 Sam. 1:8.

16. Ja Noomi otti lapsen, pani helmaansa ja hoiteli häntä.

17. Mutta hänen kylänsä vaimot antoivat hänelle nimen ja sanoivat: „Noomille on poika syntynyt!" ja antoivat hänelle nimen Obed. Tämä on Davidin isän, Isain, isä.

18. Tämä on Peresin sukukunta Peres siitti Hesronin.

1 Moos. 46:12.

19. Ja Hesron siitti Ramin; Ram siitti Amminadabin.

2 Aik. 2:4 s.

1 Aik. 2:9 s.

Matt. 1:3.

20. Amminadab siitti Nahessonin; Nahesson siitti Salmon.

21. Salmo siitti Boaksen; Boas siitti Obedin.

22. Obed siitti Isain, ja Isai siitti Davidin.

Luuk. 3:32 s.

ENSIMMÄINEN SAMUELIN KIRJA.

I Luku.

Samuelin syntymä.

Ramataim-Sofimissa, Efratmin vuorella, eli mies, jonka nimi oli Elkana, Jerohamin poika, Elihun pojan, Tohuan pojan, Sufin pojan, Efratilainen.

1 Aik. 6:27, 33 s.

2. Ja hänellä oli kaksi vaimoa, toisen nimi oli Hanna ja toisen nimi Peninna. Ja Peninnalla oli lapsia, mutta Hannalla ei ollut lasta

3. Ja mies meni joka vuosi kaupungistansa Siloon rukoilemaan ja uhraamaan Herralle Sebaotille, ja siellä oli kaksi Elin poikaa, Hofni ja Pinehas, Herran pappina

2 Moos. 23:17. 5 Moos. 16:16. Jos. 18:1.

4. Ja sinä päivänä, jona Elkana uhraisi, antoi hän vaimollensa Peninnalle ja kaikille pojillensa ja tyttäriensä osat.

3 Moos. 7:15. 5 Moos. 27:7

5. Mutta Hannalle antoi hän kahdenkertaisesti, sillä hän rakasti Hannaa, mutta Herra oli sulkenut hänen kohtunsa

6. Ja hänen vastustajansa halvensi häntä alinomaan, herättääksensä hänen vihaansa, sentähden että Herra oli sulkenut hänen kohtunsa.

1 Moos. 20:18.

7. Ja niin tapahtui joka vuosi; niin

usein kuin hän meni Herran huoneeseen, saattoi hän hänet murheelliseksi. Mutta hän itki, eikä syönyt.

8. Ja hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: „Hanna, mitä itket? ja mikset syö? ja minkätähden on sydämmesi murheellinen? enkö minä ole sinulle parempi kuin kymmenen poikaa?"

Ruut. 4:15.

9. Niin nousi Hanna, sittekuin oli syöty ja juotu, Silossa, ja pappi Eli istui istuimella Herran temppelin oven pielessä

10. Ja Hanna oli sangen murheellinen sydämmestä, ja rukoili Herraa, ja itki hartaasti,

11 ja lupasi lupauksen, sanoen: „Herra Sebaot! jos sinä armosta katsoisit palvelijasi ahdistusta, muistaisit minua etkä unhoitaisi palvelijaasi, mutta antaisit palvelijallesi pojan, niin minä annan hänen Herralle kaikiksi hänen ikäpäivikseensä, eikä partaveitsi saa sattua hänen päähänsä."

12. Ja kun hän kauan rukoili Herran edessä, tarkkasi Eli hänen suutansa.

13. Sillä Hanna puhui sydämmessänsä; ainoastaan hänen huulensa liikkuivat, mutta hänen ääntänsä ei kuulunut, ja Eli luuli hänen olevan juovuksissa

14. Ja Eli sanoi hänelle: „kuinka kauan olet juovuksissa? eroita viini pois tyköösi.“

15. Mutta Hanna vastasi ja sanoi: „ei, herrani, minä olen murheellinen vaimo; viiniä ja väkevää juomaa en ole minä juonut, vaan olen vuodattanut sydämmeni Herran eteen.“

Ps. 42:5. 62:9.

16. Älä pidä palvelijaasi Belialin tyttären kaltaisena, sillä minä olen suuresta murheestani ja vaivastani tähänasti puhunut.“

17. Eli vastasi ja sanoi: „mene rauhaan; ja Israelin Jumala antakoon sinulle rukouksesi, jonka olet häneltä rukoillut!“

18. Hän sanoi: „anna palvelijasi saada armo sinun silmäisi edessä!“ Niin vaimo meni matkaansa ja söi, eikä ollut enää niin murheellinen.

19. Ja he nousivat varhain huomeneltain rukoilemaan Herraa; sitten palasivat he ja tulivat kotiansa Ramaan. Ja Elkana tunsi vaimonsa Hannan, ja Herra muisti häntä.

20. Ja vuoden kuluessa tapahtui, että Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja nimitti hänet Samuel Asi: sillä „Herralta olen minä hänet rukoillut.“

21. Ja Elkana meni ylös kaiken huoneensa kanssa, uhraamaan Herralle vuosikautista uhria ja lupausansa.

22. Mutta ei Hanna mennyt ylös, vaan sanoi miehelleen: „kun lapsi on vieroitettu, viens minä hänet aselettavaksi Herran eteen; ja sitten pitää hänen siellä aina oleman.“

23. Elkana, hänen miehensä, sanoi hänelle: „tee niinkuin sinulle parhaaksi näkyy; ole kotona niinkauan kunnes hänet vieroitat; Herra vahvistakoon sanansa!“ Niin vaimo jäi kotia ja imetti poikaansa, siksimkuin hän vieroitti hänet. 1 Moos. 21:3. Ps. 131:2.

24. Ja kun hän oli hänet vieroitannut, vei hän hänet myötälänsä ja otti kanssansa kolme härkää, yhden efan jauhoja ja leilin viiniä; ja hän toi hänet Herran huoneeseen Silossa; ja poika oli vielä sangen nuori.

Louk. 24:1 s. 2 Moos. 23:15.

25. Ja he teurastivat härän, ja toivat poikasen Elin eteen.

26. Ja hän sanoi: „Ah, herrani! niin totta kuin sielusi elää, herrani, minä olen se vaimo, joka tässä tykönäsi seisoi rukoillen Herraa.“

27. Tätä poikasta minä anoin; nyt on Herra minulle antanut rukoukseni, jonka hänellä rukoilin.

28. Sentähden annan minäkin hä-

net Herralle jälleen; kaikkeksi elinajaksensa olkoon hän Herralle annettu.“ Ja hän rukoili Herraa siinä paikassa.

2 Luku.

Hannan kiitosvirsi. Elin pojat. Samuel kasvaa Herran huoneessa.

Ja Hanna rukoili ja sanoi: „minun sydämmeni riemuitsee Herrassa; minun sarveni on ylennetty Herrassa. Minun suuni on levialta auennut vihollisteni ylitte; sillä minä riemuitsen sinun autuudestasi.“

Louk. 1:46 s.

2. Ei kenkään ole pyhä niinkuin Herra, sillä ei ole ketään paitsi sinua; eikä ole kalliota meidän Jumalamme vertaista.

6 Moos. 3:24.

Ps. 86:8. Jes. 44:3.

3. Älkääät niin aivan suuresti kerskatko, älköön lähtekö röyhkeyttä suustanne; sillä Herra on kaikki tiettävä Jumala, eikä anna senkaltaisten avoittusten menestystä.

4. Väkevään joutset ovat särjetyt, ja heikot ovat väkevydellä ylöteityt.

Louk. 1:51.

5. Jotka ennen ravitut olivat, ne ovat antauneet palkollisiksi leivän tähden, ja ne, jotka nälkää kärsivät, eivät enää isoa; vielä hedelmätonkin synnyttää seitsemän lasta, ja se, jolla monta lasta oli, käypi heikoksi.

Ps. 34:11. Val. v. 5:6. Ps. 1:53.

6. Herra kuolettaa ja virvoittaa, vie suureen ahdistukseen, ja siitä ulos jälleen.

5 Moos. 32:39. Ps. 71:20. Viis. 16:13.

Tob. 13:2.

7. Herra tekee köyhäksi ja rikkaaksi, hän alentaa ja ylentää.

Job. 36:5. Syr. 11:14.

8. Hän nostaa tomusta köyhän ja ylentää vaivaisen loasta, istuttaaksensa hänet päämiesten sivuun ja antaaksensa hänen perii kunniaistulmen; sillä maan perustukset ovat Herran, ja hän on asettanut maan piirin niiden päälle.

Job. 5:11. Ps. 24:1 s. 75:8. 102:26. 104:5. 113:7 s.

Louk. 1:52.

9. Hän varjelee pyhäin jalat, mutta jumalattomain täytyy vaieta pimeydessä; sillä ömä suuri voima ei mitään auta.

Ps. 17:5. 91:11. 97:10. 121:3.

145:20. San. 2:7.

10. Ne, jotka riittelevät Herran kanssa, muserretaan rikki; hän jylisee taivaassa heidän ylitsensä. Herra tuomitsee maan ääret, ja antaa kuninkaallensa väkevyyden, ja ylentää voideltansa sarven.“

2 Moos. 9:23 s.

Tpom. 5:20. 1 Sam. 7:10. Ps. 89:23.

11. Ja Elkana meni Rumaan kotian-

sa; mutta poikanen palveli Herraa papin Elin edessä.

12. Mutta Elin pojat olivat ilkiät eivätkä totelleet Herraa,

13. eikä pappein oikeutta kansan edessä. Kun joku uhrasi uhrin, tuli papin palvelija, kun liha keitettiin, kolmihaarainen hanko kädessä,

14. pisti sen kattilaan, tahi pataan, tahi keittimeen, tahi pannuun, ja kaikki mitä hän veti ylös hangolla, sen pappi otti; ja niin tekivät he kaikelle Israelille, jotka tulivat sinne Siloon. 3 Moos. 7:34.

15. Ja ennenkuin he polttivat rasvan, tuli papin palvelija ja sanoi miehelle, joka uhrasi: „anna lihaa paistiksi papille, sillä ei hän ole keitettyä lihaa sinulta, vaan tuoretta.“ 3 Moos. 3:3 s. 7:31.

16. Kun mies sanoi hänelle: „polttakoot nyt ensin rasvan, ota sitte, mitä sydämessi haluaa“, niin sanoi hän hänelle: „nyt pitää sinun antaman; jollet anna, niin otan väkisin.“

17. Ja sentähden oli nuorukaisten rikos sangen suuri Herran edessä; sillä he saattoivat kansan pitämään Herran ruoka-uhrin halpuna.

18. Mutta Samuel palveli Herran edessä, ja poikanen oli vyötetty liinaisella olkavaatteella. 2 Moos. 28:6.

19. Ja hänen äitinsä teki hänelle pienen vaipan ja vei sen hänelle joka vuosi, kun hän meni ylös miehensä kanssa uhraamaan vuotista teuras-uhria.

20. Ja Eli siunasi Elkanan ja hänen vaimonsa ja sanoi: „Herra antakoon sinulle siemenen tästä vaimosta sen lahjan sijaan, jonka hän on lainannut Herralle!“ Ja he menivät kotiinsa.

21. Ja Herra oppi Hanna; ja hän tuli raskaaksi ja synnytti kolme poikaa ja kaksi tyttäriä. Mutta poikanen Samuel kasvoi Herran edessä.

22. Mutta Eli oli hyvin vanha; ja hän kuuli, mitä hänen poikansa tekivät kaikelle Israelille, ja että he makasivat niiden naisten kanssa, jotka palvelivat seurakunnan majan ovella. 2 Moos. 38:8. 1 Sam. 4:15. Luuk. 2:37.

23. Ja hän sanoi heille: „miksi te teette senkaltaisia? sillä minä kuulen pahoista teoistanne kaikelta kansalta.“

24. Ei niin, poikani! ei ole se hyvä sanoma, jonka minä kuulen; näin te sautate Herran kansan syntiä tekemään.

25. Jos joku rikkoo ihmistä vastaan, niin tuomarit sen sovittavat; mutta jos joku rikkoo Herraa vastaan, ku-

ka sen puolesta rukoilee?“ Mutta he ei kuulleet isänsä ääntä, sillä Herra tahtoi heidät tappaan.

26. Mutta poikanen Samuel kasvoi kasvamistansa, ja oli otollinen sekä Herran että ihmisten edessä.

Luuk. 2:40, 52.

27. Ja Jumalan mies tuli Elin tykö ja sanoi hänelle: „näin sanoo Herra: enkö minä selvästi itseni ilmoittanut isäsi huoneelle, kun he vielä olivat Egyptissä Faraon huoneessa?“

Ap. t. 7:25.

28. Ja minä valitsin hänelä kaikista Israelin sukunnista minulle papiksi, uhraamaan minun alttarillani, syyttämään suitsutusta, ja kantaamaan olkavaatteita minun edessäni; ja minä annoin isäsi huoneelle kaikki Israelin lasten tuliuhrit. 8 Moos. 10:14.

29. Miksi siis talleatte jaloillanne minun uhriani ja ruoka-uhriani, jonka olen käsenyt uhrata seurakunnan majassa; miksi kunnoitait enemmän poikiasi kuin minua, lihoittaaksenne itsiänne kaikista kansani Israelin ruoka-uhrein uutisista?

30. Sentähden sanoo Herra, Israelin Jumala: minä olen vakaisesti puhunut, että sinun huoneesi ja isäsi huoneen piti vaellaman minun edessäni ijankaikkisesti; mutta nyt sanoo Herra: olkoon se kaukana minusta! sillä jotka minua kunnoittavat, niitä minä tahdon kunnoittaa, mutta jotka minua katsovat ylös, ne joutuvat häpiään. 1 Kun. 2:27.

31. Katso, se aika on tuleva, jona minä murran käsivartesi ja isäsi huoneen käsivarren, ettei yhtäkään vanhaa ole sinun huoneessasi.

32. Ja sinä saat nähdä ahdistajan majassa, kaikessa siinä hyvydessä, mikä Israelille tapahtuu; eikä yksikään vanha ole oleva sinun huoneessasi ijankaikkisesti.

33. En minä kuitenkaan hävitä kaikkia lapsiasi minun alttarillani, niin että silmäsi kuluisivat, ja sielusi murheesta vaipuisi; vaan koko sinun huoneesi joukko on kuoleva, kun ne ovat miehiksi tulleet.

34. Ja tämä on oleva sinulle merkiksi, mikä kahdelle pojalle, Hofnille ja Pinehaalle, tapahtuu: yhtenä päivänä ne molemmat kuolevat. 1 Sam. 4:11.

35. Ja minä herätän itselleni uskollisen papin; hän tekee niinkuin minun sydämessäni ja mielessäni on. Ja minä rakennan hänelle vahvan huoneen, ja hän valtaaa minun voideltuni edessä kaiken elinaikansa.

1 Kun. 2:35. 1 Aik. 20:22.

36. Ja tapahtuu, että se joka jää jälkeen sinun huoneesesi, on tuleva ja kumartava häntä hopearahaa ja leivän kappaleen tähden, ja sanova: „asetä minua nyt johonkuhun pappeuteen, että saisin syödä palan leipää.“

3 Luku.

Samuel kutsutaan profetaksi.

Ja poikanaan Samuel palveli Elin edessä Herraa; ja Herran sana oli kallis siihen aikaan, eikä ollut paljon ilmestyksiä. Ps. 74:9. Val. v. 2:9.

Am. 8:11.

2. Ja tapahtui siihen aikaan, että Eli makasi sijallansa; ja hänen silmänsä rupesivat pimenemään, niin ettei hän nähnyt. 1 Sam. 4:15.

3. Ei ollut vielä Jumalan lamppu sammunut; ja Samuel makasi Herran temppelissä, jossa Jumalan arki oli. 2 Moos. 27:20 s. 3 Moos. 24:2 s.

4. Ja Herra huusi Samuelia. Ja hän vastasi: „katso, tässä olen!“

5. Ja hän juoksi Elin tykö ja sanoi: „katso, tässä olen, sinä huusit minua.“ Hän sanoi: „en minä kutsunut, mene jälleen ja pane maata.“ Ja hän meni ja pani maata.

6. Ja Herra huusi taas Samuelia. Ja Samuel nousi ja meni Elin tykö, ja sanoi: „katso, tässä olen, sinä huusit minua.“ Hän sanoi: „en minä huutanut sinua, poikani; mene jälleen ja pane maata.“

7. Mutta Samuel ei tuntenut silloin vielä Herraa; eikä Herran sana ollut vielä ilmoitettu hänelle.

8. Ja Herra huusi Samuelia vielä kolmannen kerran; ja hän nousi ja meni Elin tykö ja sanoi: „katso, tässä minä olen, sinä huusit minua.“ Niin ymmärsi Eli, että Herra kutsui nuorukaista.

9. Ja Eli sanoi Samuelille: „mene ja pane maata, ja jos sinua vielä kutsutaan, niin sano: „puhu, Herra! palvelijasi kuulee!“ Samuel meni ja pani maata sijallensa.

10. Niin tuli Herra ja seisoi siellä, ja huusi niinkuin ennenkin: „Samuel, Samuel!“ Ju Samuel sanoi: „puhu, sillä palvelijasi kuulee!“

11. Ja Herra sanoi Samuelille: „katso, minä teen yhden asian Israelissa, niin että joka sen kuulee, hänen molemmat korvasa solvat. 2 Kun. 21:12. Jer. 19:3.

12. Sinä päivänä tuotan minä Elille kaikki, mitä olen hänen huoneitansa vastaan puhunut; minä alan ja päättän sen. 1 Sam. 2:30 s.

13. Ja minä tahdon tehdä hänelle tiettäväksi, että minä tuomitsen hä-

nen huoneensa ijankaikkisesti sen pahan työn tähden, kun hän tiesi poikansa häpiällisesti käyttäneen itsensä, eikä rangaissut heitä.

14. Sentähden olen minä vannonut Elin huoneelle, ettei Elin huoneen syntiä saada sovitetuksi uhrilla eikä ruoka-uhrilla ijankaikkisesti.“

3 Moos. 4:3 s.

15. Ja Samuel makasi huoneeseen asti; ja sitten hän avasi Herran huoneen oven. Eikä Samuel tohtinut ilmoittaa Elille sitä näkyä.

16. Mutta Eli kutsui hänen ja sanoi: „Samuel, poikani!“ hän vastasi: „katso, tässä olen!“

17. Hän sanoi: „mikä sana se on, joka sinulle sanottiin? Älä salaa sitä minulta. Jumala tehköön sinulle sen ja sen, jos salaat minulta jotakin siitä, mitä sinulle on sanottu.“

18. Niin Samuel sanoi hänelle kaikki eikä salannut häneltä mitään. Mutta hän sanoi: „hän on Herra, hän tehköön minä hyväksi näkee!“

19. Ja Samuel kasvoi; ja Herra oli hänen kanssansa, eikä antanut yhdenkään kaikista sanoistansa varista maahan. 1 Sam. 2:21, 26.

20. Ja koko Israel. Danista hamaan Ber-Sebaan asti, tunsu Samuelin uskolliseksi Herran profetaksi.

Tuom. 20:1.

21. Ja eteenkinpäin ilmestyi Herra Silossa, sillä Herra ilmestyi Samuelille Silossa Herran sanan kautta.

4 Luku.

Israelilaisten onnettomuus sodassa Filistealaisia vastaan. Hofin ja Pinehaan kuolema.

Ja Samuelin sana kävi ulos kaikelle Israelille. Ja Israel meni sotaan Filistealaisia vastaan. Ja he sijoittivat itsensä Eben-Eserin luo: mutta Filistealaiset asettivat leirinsä Afeikiin. 1 Sam. 7:12.

2. Ja Filistealaiset asettuivat Israelia vastaan; ja sota laajeni, ja Filistealaiset löivät Israelin; he löivät siinä tappelussa kedolla lähes neljä tuhatta miestä.

3. Kun kansa tuli leiriin, sanoivat Israelin vanhimmat: „minkätähden antoi Herra Filistenlaisten tänäpäinä työtä meidät? Tuottakaamme Herran liiton arkki Silosta tykömme ja antakaamme sen tulla keskellemme vapahtamaan meitä vihollistemme käsistä.“

4. Ja kansa lähetti Siloon, ja he antoivat sieltä tuoda Herran Sebaotin liiton arkin, joka istuu Kerubimin päällä. Ja siellä oli kaksi Elin poi-

kaa, Hofni ja Pinehas, Jumalan liiton arkin kanssa. 2 Moos. 25:17 s.

2 Sam. 6:2. Ps. 80:2. 99:1.

5. Ja kun Herran liiton arkki tuli leiriin, huusi kaikki Israel suurella ilohuudolla, niin että maa vapisi.

6. Kun Filistealaiset kuulivat sen ilohuudon, sanoivat he: „mikä suuri ilohuuto on Hebrealaisten leirissä?” Ja he saivat kuulla Herran arkin tulleen leiriin.

7. Silloin Filistealaiset pelkäsivät ja sanoivat: „Jumala on tullut leiriin: Ja he sanoivat: „voi meitä! sillä ei ole ennen niin ollut.

8. Voi meitä! kuka pelastaa meitä näiden suurten jumalain käsistä? Nämä ovat ne jumalat, jotka löivät Egyptin korvessa kaikkinaisilla rangaistuksilla. 2 Moos. 7—10.

9. Mutta olkaat rohkiat sydämissen ja olkaat miehet, Filistealaiset, ettei teidän tarvitsisi palvelua Hebrealaisia, niinkuin he ovat teitä palvelleet! olkaat miehet ja solikaat!”

Tuom. 13:1. 15:11.

10. Ja Filistealaiset solivat, ja Israel lyötiin, ja jokainen pakeni majaan: ja tappo oli sangen suuri, niin että Israelista kaatui kolmekymmentä tuhatta jalkamiestä.

11. Ja Jumalan arkki otettiin pois; ja kaksi Elin poikaa, Hofni ja Pinehas, kuolivat. 1 Sam. 2:34. Ps. 78:61.

12. Silloin juoksi sotakentältä Benjaminilainen mies ja tuli samana päivänä Siloon; ja hän oli reväissyt vaatteensa ja viskonut mullaa päänsä päälle. 1 Moos. 37:34. Jos. 7:6.

2 Sam. 1:2, 11.

13. Ja katso, kun hän sinne tuli, Eli istui istuimella tien vieressä katsellen; sillä hänen sydämensä oli peljättyksissä Jumalan arkin tähden. Ja kun mies tuli kaupunkiin sanaa tuomaan, parkui koko kaupunki.

14. Ja kun Eli kuuli sen korkian huudon äänen, kysyi hän: „mikä meteli tämä on?” Niin tuli mies nopeasti ja ilmoitti sen Elille.

15. Ja Eli oli yhdeksänkymmenen ja kahdeksan ajastaikainen, ja hänen silmänsä olivat jo niin pimenneet, ettei hän nähnyt. 1 Sam. 3:2.

1 Kun. 14:14.

16. Ja mies sanoi Elille: „minä olen tullut ja paennut tänäpänä sotakentältä.” Mutta hän sanoi: „kuinka käy, poikani?”

17. Ja sanansaattaja vastasi ja sanoi: „Israel on paennut Filistealaisten edestä, ja suuri tappo on kansassa tapahtunut, ja molemmat poikasikin, Hofni ja Pinehas, ovat kuol-

leet, ja Jumalan arkki on otettu pois.”

18. Ja kun hän kuuli mainittavan Jumalan arkkia, kaatui hän taapäin istuimelta portin viereen, laittoi niskansa ja kuoli; sillä hän oli vanha ja raskas mies. Ja hän oli tuominut Israelia neljäkymmentä ajastikaan.

19. Ja hänen miniänsä, Pinehaan vaimo, oli viimeisillänsä raskas; kun hän sen sanoman kuuli, että Jumalan arkki oli otettu pois ja hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet, vaipui hän alas ja synnytti; sillä synnytyksivät kävivät hänen päällensä.

20. Ja kun hän oli kuolemaisillaan, sanoivat vaimot, jotka seisovat hänen tykönänsä: „älä pelkää, sillä sinulle on poika syntynyt.” Mutta ei hän siihen mitään vastannut eikä sitä mieleensä pannut. 1 Moos. 35:17.

21. Ja hän kutsui sen lapsen I-Kabodiksi ja sanoi: „kunnia on mennyt Israelista pois!” sillä Jumalan arkki oli otettu pois, ja hänen appensa ja miehensä kuolleet.

22. Ja hän taassanoi: „Israelin kunnia on mennyt pois!” sillä Jumalan arkki oli otettu pois.

5 Luku.

Arkki Dagonin huoneessa, Gatissa ja Ekronissa.

Ja Filistealaiset ottivat Jumalan arkin ja veivät sen Eben-Eseristä Asdodiin.

2. Filistealaiset ottivat Jumalan arkin ja veivät sen sisälle Dagonin huoneeseen ja asettivat sen Dagonin rinnalle. Tuom. 16:23.

3. Ja Asdodilaiset nousivat toisena päivänä varhuin, ja katso, Dagon makasi suullansa maassa Herran arkin edessä. Mutta he olivat Dagonin ja nosivat entiselle sijallensa.

4. Ja he nousivat toisena huomena, ja katso, Dagon makasi suullansa maassa Herran arkin edessä, mutta Dagonin pää ja molemmat hänen kätensä olivat poikki hakattuina kynnöksellä, ja muu ruumis vaan oli jäljillä.

5. Sentähden ei Dagonin papit eikä kukaan, joka menee Dagonin huoneeseen, astu Dagonin kynnökselle Asdodissa tähän päivään asti.

6. Mutta Herran käsi oli raskas Asdodilaisten päällä ja hävitti heidät, ja löi Asdodin ja kaiken ympäristön ajoksilla. 1 Sam. 6:5. Ps. 78:66.

7. Kun Asdodin miehet näkivät niin olevan, sanoivat he: „älkäämme antaa Israelin Jumalan arkin olla mei-

dän tykönämme, sillä hänen käten-
sä on raskas meitä ja meidän jumal-
laamme Dagonia vastaan."

8. Ja he lähettivät ja kutsuivat kaikki Filistealaisten päämiehet kokoon, ja sanoivat: „mitä teemme Israelin Jumalan arkille?" He vastasivat: „antakaat kantaa Israelin Jumalan arki Gatiin." Ja he kantoivat Israelin Jumalan arkin sinne.

9. Ja kun he olivat sen kantaneet sinne, nousi suuri häiriö kaupungissa Herran käden kautta; ja hän löi kaupungin miehet, sekä pienet että suuret, niin että heissä nousi ajoksia.

10. Niin he lähettivät Jumalan arkin Ekroniin. Kun Jumalan arki tuli Ekroniin, huusivat Ekronilaiset ja sanoivat: „he ovat tuoneet Israelin Jumalan arkin tänne minun tyköni, surmaamaan minua ja kansaani!"

11. Niin he lähettivät ja kutsuivat kaikki Filistealaisten päämiehet kokoon, ja sanoivat: „lähettäkää pois Israelin Jumalan arki, että se tulee omaan paikkaansa jälleen, ettei hän surmaisi minua ja kansuani. Sillä suuri kuoleman pelko oli koko kaupungissa, ja Jumalan käsi oli siellä sangen raskas.

12. Ja ne ihmiset, jotka eivät kuolleet, olivat lyödyt ajoksilla, niin että huuto nousi kaupungista ylös taivaaseen.

6 Luku.

Arkki lähetetään takaisin Israelin maalle. Ja Herran arki oli seitsemän kuukautta Filistealaisten maalla

2. Ja Filistealaiset kutsuivat pappinsa ja tietäjänsä kokoon ja sanoivat: „mitä teemme Herran arkille? Antakaat meidän tietää, millä tavalla lähettäisimme sen sijallensa."

3. He vastasivat: „jos lähettätte Israelin Jumalan arkin, niin älkää sitä lähettäkö tyhjänä, vaan maksa-
kaat hänelle vika-uhri; silloin te tullette terveiksi ja saatte tietää, min-
kälähden hänen kätensä ei teistä lakkna."

4. Mutta he sanoivat: „mikä on se vika-uhri, joka meidän tulee hänelle antaa?" He vastasivat: „viisi kultaista ajosta ja viisi kultaista hiirtä Filistealaisten päämiesten luvun jälkeen, sillä kaikilla teidän päämiehillänne ja teillä on ollut samu viitus.

5. Tehkääät siis ajostenne kuvat ja hiirtenne kuvat, jotka teidän maanne ovat hävittäneet, ja kunnioitta-
kaat Israelin Jumalaa, ehkä hänen

kätensä silloin tulee helpommaksi teille, jumalillenne ja maallenne.

1 Sam. 5:6.

6. Miksi te paadutatte sydämenne, niinkuin Egyptiläiset ja Farao paaduttivat sydämensä? Eikö se niin ollut? sillekuin hän oli saattanut heidät häpiään, laskivat he heidät menemään, ja he menivät matkaansa.

2 Moos. 7:13, 22. 8:15. 12:29 s.

7. Niin ottakaat ja tehkääät uudet vaunut, ja ottakaat kaksi nuorta imettävää lehmää, joidenka päällä ei ole yhlään ijestä vielä ollut; ja pankaat ne lehmät vaunujen eteen, mutta salvatkaat heidän vasikkansa kotia heidän jäljistänsä;

8. ja ottakaat Herran arki, ja pankaat se vaunujen päälle, ja ne kulta-
laiset kalut, jotka te hänelle annatte vika-uhriksi, pankaat arkkuun arkin viereen, ja lähettäkää se matkaan, ja antakaat hänen mennä;

9. ja katsokaa, jos hän menee kohdastansa rajainsa kautta ylös Bet-Semekseen päin, niin hän on tehnyt meille kaiken tämän suuren pahan; mutta jos ei, niin tiedämme, ettei hänen kätensä ole meitä liikuttanut, se on meille muutoin tapaturmasta tapahtunut."

10. Miehet tekivät niin, ja ottivat kaksi nuorta imettävää lehmää ja panivat vaunujen eteen, ja salpasivat heidän vasikkansa kotia;

11. ja panivat Herran arkin vaunujen päälle, niin myös arkun kultaisten hiirten ja ajostensa kuvain kanssa.

12. Ja lehmät menivät kohdastansa tietä myöten Bet-Semekseen, ja kävivät aina yhtä tietä ja ammuivat, eivätkä poikenneet oikialle eikä vasemmalle puolelle; ja Filistealaisten päämiehet seurasivat heitä Bet-Semeksen rajalle.

13. Mutta Betsemiläiset olivat leikkaamassa nisu-eloa laaksossa. Kun he nostivat silmäänsä ja näkivät arkin, olivat he iloiset, että saivat sen nähdä.

14. Mutta vaunut tulivat Josuan Betsemiläisen pellolle, ja seisautuivat siinä; ja siellä oli suuri kivi. Ja he halkasivat puita vaunuista, ja uhrasivat ne lehmät Herralle poltto-uhriksi

15. Ja Leviläiset nostivat Herran arkin maahan, sekä arkun, joka sen vieressä oli, ja panivat ne suuren kiven päälle. Ja Betsemiläiset uhrasivat sinä päivänä Herralle poltto-uhria ja teuras-uhria.

16. Kun ne viisi Filistealaisten päämiestä näkivät sen, palasivat he sinä päivänä Ekroniin.

17. Ja nämä ovat ne kultaistet ajosten kuvat, jotka Filistealaiset uhrasivat Herralle vika-uhriksi: Asdod yhden, Gasa yhden, Asklon yhden, Gat yhden ja Ekron yhden.

18. Ja kullaisia hiiriä oli yhtä monta kuin kaikki Filistealaisten kaupungit viiden päämiehen vallassa, vahvoista kaupungeista lukien aina maan kyliin asti, ja suureen Abeliin asti, johonka he laskivat Herran arkin, ja joka vielä tänäpäivänä on Josuan Betsemiläisen pellolla.

19. Ja Herra löi Betsemiläisiä sentähden että he katsoivat Herran arkiin, ja hän löi seitsemänkymmentä miestä kansasta, viisikymmentä tuhatta miestä, ja kansa murehti, että Herra niin suurella vitsauksella löi kansaa. 4 Moos. 4:5, 20.

20. Ja Betsemiläiset sanoivat: „kuka voi olla seisovalnen Herran, lainkaltaisen pyhän Jumalan edessä? ja kenen tykö hän menee meidän tyköämme?“

21. Ja he lähettivät sanansaattajat Kirjat-Jearimin asuvalisille ja käskivät heille sanoa: „Filistealaiset ovat tuoneet Herran arkin takaisin; tulkaat tänne alas ja viekää se ylös teidän tyköne.“

7 Luku.

Arkki Kirjat-Jearimissa. Kansa Mispassa. Filistealaiset voitetaan.

Niin tulivat Kirjat-Jearimin miehet, ja toivat sinne Herran arkin, ja veivät sen Amminadabin huoneesen mäellä; ja he vihkivät hänen poikansa Eleasarin pitämään Herran arkista vaaria. 2 Sam. 6:4.

2. Ja siitä päivästä, jona arkki tuli Kirjat-Jearimiin, kului paljon aikaa, kaksikymmentä ajastaikaa; ja koko Israelin huone itki Herran perään.

3. Mutta Samuel puhui koko Israelin huoneelle, sanoen: „jos te käänytte koko sydämmestänne Herran puoleen, niin heittäkää keskelänne pois vieraat jumalat ja Astarotit, ja kiinnittäkää sydämmenne Herraan, ja palvelkaat häntä ainoita; ja hän pelastaa teidät Filistealaisten käsistä.“ 1 Moos. 35:2. 5 Moos. 6:4 s. Jos. 24:23. Matt. 4:10. Luuk. 4:8.

4. Niin heittivät Israelin lapset keskeltänsä Baalin ja Astarotin pois, ja palvelivat ainoaa Herraa.

5. Ja Samuel sanoi: „kootkaat koko Israel Mispaan; ja minä tahdon ruokoilla teidän puolestanne Herraa.“

6. Ja he tulivat kokoon Mispaan, ammensivät vettä ja kaasivat Herran eteen, paastosivat sen päivän, ja sanoivat siinä paikassa: „me olemme syntiä tehneet Herraa vastaan.“ Ja Samuel tuomitsi Israelin lapsia Mispassa.

7. Kun Filistealaiset kuulivat Israelin lasten kokoontuneen Mispaan, menivät Filistealaisten päämiehet Israelia vastaan. Kun Israelin lapset sen kuulivat, pelkäsivät he Filistealaisia.

8. Ja Israelin lapset sanoivat Samuelille: „älä lakkaa huutamasta meidän puolestamme Herraa, meidän Jumalaaamme, että hän pelastaisi meidät Filistealaisten käsistä.“

9. Niin Samuel otti yhden imevän karitsun ja uhrasi sen kokonansa Herralle poltto-uhriksi; ja Samuel huusi Herran puoleen Israelin tähden, ja Herra kuuli hänen rukouksensa.

10. Ja kun Samuel juuri uhrasi polttouhria, lähestyivät Filistealaiset sotimaan Israelia vastaan; mutta Herra jylisti sinä päivänä suurella jyllinällä Filistealaisten päällä ja peljätti heidät, niin että he lyötiin Israelin edessä. Jos. 10:10. 1 Sam. 2:10. 2 Sam. 22:14. Syr. 46:20, 21.

11. Ja Israelin miehet menivät ulos Mispasta, ja ajoivat Filistealaisia takaa, ja löivät heidät aina Bet-Kariin asti.

12. Ja Samuel otti kiven ja pani sen Mispan ja Senin välille, ja antoi sille nimen Eben-Eser. ja sanoi: „tähän asti on Herra auttanut meitä.“ 1 Sam. 4:1.

13. Ja niin Filistealaiset masennettiin eivätkä enää tulleet Israelin rajoille. Ja Herran käsi oli Filistealaisia vastaan, niinkauan kuin Samuel eli.

14. Ja Israelin lapset saivat ne kaupungit jälleen, jotka Filistealaiset heiltä olivat ottaneet, Ekronista Gatiin saakka; myöskin niitten alueet vapautti Israel Filistealaisten käsistä. Ja Israelilla oli rauha Amorilaisten kanssa.

15. Ja Samuel tuomitsi Israelin kaiken elinaikansa.

16. Ja hän vaelsi joka vuosi ympäri Beteliin ja Gilgaliin ja Mispaan. Ja kun hän oli tuominnut Israelia kaikissa näissä paikoissa,

17. palasi hän Ramaan jälleen; sillä siellä oli hänen huoneensa ja siellä hän tuomitsi Israelia. Ja hän rakensi Herralle siellä alttarin.

8 Luku.

Samuelin pojat. Israelin lapset pyytävät itsellensä kuningasta.

Ja tapahtui, kun Samuel vanhentui, että hän pani poikansa Israelin tuomareiksi.

2. Ja hänen esikoisensa nimi oli Joel ja toisen Abia, jotka tuomitsivat Ber-Sebassa. 1 Aik. 6:28.

3. Mutta hänen poikansa eivät vaeltaneet hänen teissensä, vaan noudattivat ahneutta, ottivat lahjoja ja käänsivät oikeuden. 2 Moos. 18:21. 23:8.

5 Moos. 16:19. 24:17. 1 Sam. 8:20.

4. Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin tykö Ramaan. 1 Sam. 7:17.

5. Ja he sanoivat hänelle: „katso; sinä olet vanhentunut, eivätkä poikasi vaella sinun teissäsi. Niin aseta nyt meille kuningas, joka meitä tuomitsisi, niinkuin kaikilla pakanoilakin on.“ 5 Moos. 17:14 s. Hos. 13:10 s. Apt. 13:21.

6. Ja Samuel otti sen pahaksi, että he sanoivat: „anna meille kuningas, joka meitä tuomitsisi.“ Ja Samuel rukoili Herraa. 1 Sam. 12:17.

7. Ja Herra sanoi Samuelille: „kuule kansan ääntä kaikissa niissä, mitä he sinulle sanovat; sillä eivät he ole sinua hyljänneet, vaan minut he ovat hyljänneet, etten minä heitä hallitsisi; 1 Sam. 10:19. Hos. 8:4.

8. niinkuin he aina ovat tehneet siitä päivästä, jona minä heidät vein Egyptistä, tähän päivään asti, ja ovat minun hyljänneet ja palvelleet vieraita jumalia; niin tekevät he sinullekin.

9. Kuule siis nyt heidän äänensä; todista kuitenkin vakavasti heitä vastaan ja ilmoita heille kuninkaan oikeus, joka heitä on hallitseva.“

5 Moos. 17:14 s.

10. Ja Samuel sanoi kaikki Herran sanat kansalle, joka häneltä anoi kuningasta.

11. Ja hän sanoi: „tämä on oleva kuninkaan oikeus, joka teitä on hallitseva: teidän poikanne hän ottaa ja panee vaunu- ja hevosmiehikSENSÄ ja vaunujensa edelläjuoksjoiKSI, 2 Sam. 15:1.

12. ja panee ne päämiehiksi tuhannelle ja viidellekymmenelle, ja kyn-tämään peltoansa; ja leikkaamaan cloansa, ja tekemään sota- ja vau-nukalunsa.

13. Ja teidän tyttärenne hän ottaa voidetten tekijöiksi, keittäjiksi ja leipojiksi.

14. Hän ottaa myös parhaat pelton-

ne, viinimäkenne ja öljypuunne, ja antaa ne palvelijoilleensa;

15. ja ottaa teillä kymmenekset jyvistäänne ja viinistäänne, ja antaa huovillensa ja palvelijoilleensa.

16. Hän ottaa myös palvelijanne ja piikanne, ja parhaat nuorukaisenne, ja aasinne, ja panee ne työhönsä.

17. Hän ottaa laupastanne kymmenekset; ja te tulette hänen orjiksensa.

18. Ja silloin te nuudatte kunin-kaanne tähden, jonka olette itsel-lenne valinneet; mutta silloin ei Herra kuule teitä.“

19. Mutta kansa ei totellut Samuelin ääntä, vaan sanoi: „ei, vaan kuningas hallitkoon meitä,

20. että mekin olisimme niinkuin kaikki muut kansat, ja että kunin-kaamme tuomitsisi meitä, ja menisi edellämme ja kävisi sotiamme.“

21. Ja Samuel kuuli kaikki kansan puheet, ja sanoi ne Herran korviin.

22. Niin sanoi Herra Samuelille: „kuule heidän äänensä ja aseta heik-le kuningas.“ Ja Samuel sanoi Israelin miehille: „menkäätkä matkoihinne kukin kaupunkiinsa.“

9 Luku.

Saul bakee isänsä asintammoja ja tulee Samuelin tykö.

Ja oli mies Benjaminista, nimeltä J Kis, Abielin poika, Serorin pojan, Bekoratin pojan, Afiakin pojan, Is-jeminin pojan, varakas mies.

1 Sam. 14:51.

2. Hänellä oli poika, nimeltä Saul, joka oli kaunis, nuori mies; ei ollut yksikään häntä kauniimpi Israelin lasten seassa, päätä pitempi kaik-kea muuta kansaa.

3. Ja Kis, Saulin isä, oli kadottanut asintammansa; ja Kis sanoi pojallensa Saulille: „ota yksi palvelijoista kanssasi ja nouse, mene matkaan ja etsi asintammat.“

4. Ja hän meni Efraimain vuoren yli ja Salisan maan lävitse, eikä he löytäneet; niin he kävivät Salimn maan lävitse, eikä ne olleet sielläkään; ja he kävivät Jeminin maan lävitse, eivätkä löytäneet.

5. Kun he tulivat Sufin maalle, sanoi Saul palvelijallensa, joka hänen kanssansa oli: „tule, palatkaamme kotia, ettei isäni unhoittaisi asin-tammoja ja murehtisi meitä.“

6. Mutta hän sanoi hänelle: „katso, tässä kaupungissa on kuuluisa Ju-malan mies; kaikki mitä hän sanoo, se tapahtuu. Menkäämme nytsin-ne; ehkä hän selittää meille matkamme, jota vaellamme.“

7. Saul sanoi palvelijallensa: „katso, jos menemme sinne, mitä me viemme miehelle? sillä leipä on loppunut säkistämme; ei ole meillä yhtään lahjaa vietäväksi sille Jumalan miehelle; mitä meillä on myötämme?”
1 Kun. 14:3. 2 Kun. 4:42.

8. Palvelija vastasi vielä Saulia ja sanoi: „katso, minulla on neljännes hopia-sikliä luonani; antakaamme se sille Jumalan miehelle, että hän sanoisi meille mitä tietä meidän tulee käydä.”

9. Muinaiseen aikaan sanottiin Israelissa, kun mentiin Jumalaa kysymään: „tulkaa, menkäämme näkijän tykö”, sillä joka nyt on profetta, kutsuttiin muinen näkijäksi.
4 Moos. 12:6.

10. Saul sanoi palvelijallensa: „puheesi on hyvä, tule, menkäämme!” Ja he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

11. Ja noustessansa rinnettä kaupunkia kohti, kohtasivat he tyttöjä, jotka läksivät vettä ammentamaan; niille he sanoivat: „onko näkijä täällä?”

12. He vastasivat heitä ja sanoivat: „on; katso, siellä sinun edessä; riennä nyt, sillä tänäpänä hän on tullut kaupunkiin, sillä tänäpänä on kansalla teurasuhri kukkulalla.

13. Kun te tullette kaupunkiin, niin te löydätte hänet, ennenkuin hän menee uhrikukkulalle atrioitsemaan; sillä ei kansa syö, ennenkuin hän siunaa uhrin, silte ne syövät, jotka kutsutut ovat! Menkää siis sinne, sillä juuri nyt te hänet tapaatte.”

14. Ja he menivät ylös kaupunkiin; ja kun he tulivat keskelle kaupunkia, katso, Samuel kohtasi heitä mennessänsä uhrikukkulalle.

15. Mutta Herra oli ilmoittanut Samuelille päivää ennen kuin Saul tuli, sanoen:
1 Sam. 15:1.

16. „huomenna tällä ajalla lähetan minä sinulle miehen Benjaminin maasta, voitte hän kansani Israelin päämieheksi, ja hän on vapahtava heitä Filistealaisten käsistä, sillä minä olen katsonut minun kansani puoleen, ja heidän huutonsa on tullut minun korviini.”
2 Moos. 3:9. Ap. t. 13:21.

17. Kun Samuel näki Saulin, vastasi Herra ja sanoi: „katso, tämä on se mies, josta olen sinulle sanonut; tämä on hallitseva minun kansaani.”

18. Ja Saul meni Samuelin tykö porttiin, ja sanoi: „ilmoita minulle, missä täällä on näkijän huone.”

19. Samuel vastasi Saulia ja sanoi:

„minä olen näkijä, mene edelläni ylös kukkulalle, sillä te syötte tänäpänä minun kansani, ja huomenna päästän minä sinun; ja kaikki mitä sinun sydämessäsi on, ilmoitan minä sinulle.”

20. Älä murehdi enää asintammoja, jotka ovat olleet sinulta kolme päivää poissa, sillä ne ovat löydyt. Ja kenenkä kaikki Israelin himoitava on oleva? Eikö se tule sinulle ja koko isäsi huoneelle?”

21. Saul vastasi ja sanoi: „enkö minä ole Benjaminilainen, kaikkein vähimmästä Israelin suvusta, ja minun sukuni on vähin kaikkia Benjaminin sukuja? Miksi senkaltaisia minulle puhut?”

22. Mutta Samuel otti Saulin palvelijoinensa ja vei heidät saliin, ja istutti heidät ylimmäisiksi kaikista kutsutuista, joita oli liki kolmekymmentä miestä.

23. Ja Samuel sanoi keittäjälle: „tuo tänne se kappale, jonka minä sinulle annoin ja käskin sinun pitää tallellasi.”

24. Niin keittäjä kantoi lavan ja sen mikä siinä riippui kiinni, ja hän pani sen Saulin eteen, ja sanoi: „katso, tämä jäi, ota eteesi ja syö! sillä se on täksi hetkeksi sinulle tallelle pantu silloin, kun minä kutsuin kansan.” Niin Saul söi Samuelin kanssa sinä päivänä.

25. Ja kun he menivät kukkulalta alas kaupunkiin, puhui hän Saulin kanssa katolla.

26. Ja he nousivat varhain aamulla; ja aamuruskon noustessa huusi Samuel Saulille katon päällä, ja sanoi: „nouse, minä saatan sinua!” Ja Saul nousi; ja he molemmat menivät ulos, hän ja Samuel.
5 Moos. 22:8.

27. Ja kun he tulivat kaupunkiin ääreen, sanoi Samuel Saulille: „sano palvelijalle, että hän menisi meidän edellämme”, — ja hän meni edellä — „mutta seiso sinä nyt tässä, ja minä ilmoitan sinulle, mitä Jumala sanonut on.”

10 Luku.

Saul voidellaan kuninkaaksi.

Ja Samuel otti öljyastian, kaasi hänen päänsä päälle, antoi hänen suuta ja sanoi „katso, Herra on sinutvoidellut perintönsä päämieheksi.”
5 Moos. 9:26. 32:9. Ap. t. 13:21.

2. Kun tänäpänä menet tyköäni pois, tapaat sinä kaksi miestä Rakelin haudalla, Selsassa, Benjaminin rajalla, jotka sanovat sinulle, ansintammat, joita läksit etsimään, ovat

löydetyt; ja katso, isäsi ei pidä enää lukua aaseista, vaan murchtiin leittä ja sanoo: „mitä minä teen poikani suhteen?”

1 Moos. 35:19. 1 Sam. 9:5.

3. Ja kun edelleen siitä menet, ja tulet Taborin tammien tykö, niin kohtaa sinua kolme miestä, jotka menevät Jumalan tykö ylös Beteliin: ensimmäinen kantaa kolme vohlaa, toinen kantaa kolme kappaletta leipää, ja kolmas kantaa viinileiliä.

4. Ja ne tervehtävät sinua ystävällisesti, ja antavat sinulle kaksi leipää; ota ne heidän kädestänsä.

5. Sitten tulet sinä Jumalan kukkuralle, missä Filistealaisten leirit ovat. Ja tapahtuu, että tultuasi kaupunkiin kohtaa profettain joukon, jotka tulevat alas kukkuralalta, ja heidän edellönsä kantele ja rumpu, huilut ja harput, ja he profetioivat.

6. Ja Herran henki tulee sinussa voimalliseksi, ja sinäkin profetioit heidän kanssansa, ja sinä tulet toiseksi mieheksi.

7. Ja kun nämä merkit tapahtuvat sinulle, niin tee kaikki, mitä eteesi tulee; sillä Jumala on sinun kanssasi.

8. Mutta mene minun edelläni alas Gilgaliin; ja katso minä tulen sinne sinun tykösi, uhraamaan poltto-uhria ja kiitos-uhria, odota seitsemän päivää, siksi kuin minä tulen sinun tykösi ja ilmoitan, mitä sinun on tekeminen.”

1 Sam. 13:8.

9. Ja tapahtui, kun hän oli kääntänyt selkänsä Samuelin puoleen ja meni hänen tykönsä pois, niin antoi Jumala hänelle toisen sydämmen; ja kaikki nämä merkit tapahtuivat sinä päivänä.

10. Ja kun he tulivat sinne kukkuralle, katso, profettain joukko kohtasi häntä, ja Jumalan henki tuli voimalliseksi hänennessä, ja hän profetioi heidän keskellönsä.

11. Kun kaikki ne, jotka ennen olivat tunteet hänet, näkivät hänet ja katso, hän profetioi profettain kanssa, sanoivat he toinen toisellensa: „mikä on Kisin pojalle tullut? onko Saulkin profettain joukossa?”

12. Ja yksi vastasi siellä ja sanoi: „kuka on heidän isänsä?” Siitä on sananlasku tullut: „onko Saulkin profettain joukossa?”

1 Sam. 19:24.

13. Ja kun hän lakkasi profetioimasta, tuli hän kukkuralle.

14. Mutta Saulin setä sanoi hänelle ja hänen palvelijallensa: „missä te kävitte?” Ja hän sanoi: „me etsimme asintammoja, ja kun me näimme, ettemme löytäneet, menimme me Samuelin tykö.”

15. Niin sanoi Saulin setä: „sano siis minulle, mitä Samuel sanoi teille?”

16. Saul vastasi setänsä: „hän sanoi varmasti, että asintammat jo ovat löydetyt.” Mutta mitä Samuel oli hänelle sanonut kuninkaan valtakunnasta, sitä ei hän ilmoittanut hänelle.

17. Ja Samuel antoi kutsua kansan kokoon Herran tykö Mispaan.

18. Ja hän sanoi Israelin lapsille: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: minä johdatin Israelin Egyptistä, ja vapahdin teidät Egyptiläisten käsistä ja kaikkien vaMakuntain käsistä, jotka teitä vaivasivat.

19. Mutta te olette tänäpänä hyljänneet teidän Jumalanne, joka on pelastanut teidät kaikista vastuksistanne ja murheestanne, ja olette sanelleet hänelle: „aseta meille kuningas.” Nyt siis käykää Herran eteen sukukuntainne ja päämiestenne jälkeen.”

1 Sam. 8:7, 19 a. 12:12.

20. Ja Samuel antoi kaikkien Israelin sukukuntain astua esiin; ja arpa jankesi Benjaminin suvulle. Jos. 7:14.

21. Mutta kun hän kutsui Benjaminin sukunsa edes, lankesi arpa Matrinv suvulle; ja arpa lankesi Kisin pojalle, Saulille. Ja he etsivät häntä, mutta ei häntä löydetty.

22. Ja he kysyivät taas Herralta, oliko hän vielä sinne tuleva. Herra vastasi: „kuto, hän on lymynnyt tavarahuoneeseen.”

23. Niin he juoksivat ja toivat hänet sieltä. Ja hän selloi kansan keskellä, ja hän oli päätönsä pitempi kaikkea kansaa.

1 Sam. 9:2.

24. Ja Samuel sanoi kaikelle kansalle: „näettekö, kenenkä Herra on valinnut? sillä ei hänen vertaistansa ole yhtään koko kansassa.” Niin huusi kaikki kansa ja sanoi: „eläköön kuningas!”

25. Ja Samuel sanoi kansalle valta, kunnan oikeuden, ja kirjoitti kirjaan, ja pani sen Herran eteen. Ja Samuel päästi kaiken kansan, itse kunkin kotiansa.

5 Moos. 17:14 s.

1 Sam. 8:11 s.

26. Ja Saul meni myös kotia Gibaan; ja hänen kanssansa menosa sotaväkeä, joiden sydämmet Jumala käänsi.

27. Mutta muutamat Belialin lapset sanoivat: „mitä tämä auttaameitä?” ja katsoivat hänet halvaksi, eivätkä tuoneet hänelle mitään lahjoja. Mutta hän ei ollut sitä kuuleviansakaan.

1 Sam. 11:12.

2 Alk. 17:5.

11 Luku.

Saul voittoa Ammonilaiset. Hänen kuninkuutensa vahvistetaan.

Ja Nahas, Ammonilainen, meni ja piiritti Jabesta Gileadissa; ja kaikki Jabeksen miehet sanoivat Nahakselle: „tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua.”

2. Mutta Nahas, Ammonilainen, vastasi heitä: „sillä tavalla teen minä liiton teidän kanssanne, että puhkaisen jokaisen oikian silmänne, ja teen niin häväistyksen koko Israelille.”

3. Niin sanoivat hänelle Jabeksen vanhimmat: „anna meille seitsemän päivää aikaa, että lähettäisimme sanoman kaikkiin Israelin maan rajoihin; ja jollei yhtään ole, joka meidän vapahtaa niin me tulemme ulos sinun tykösi.”

4. Ja sanansaattajat tulivat Saulin tykö Gibeaan ja puhuivat nämä kanssan kuullen, niin kaikki kansa korotti äänensä ja itki.

5. Ja katso, Saul tuli kedolta käyden härkäinsä jäljissä, ja hän sanoi: „mikä kansan on, että he itkevät?” Niin he kertoivat hänelle Jabeksen miesten asian.

6. Ja Jumalan henki tuli Saulissa voimalliseksi, kun hän oli kuullut nämä sanat, ja hänen vihansa syytyi suuresti. Tuom. 14:6. 1 Sam. 10:6, 10:7.

7. Ja hän otti pari härkää ja leikkasi ne kappaleiksi, ja lähelti ne kaikkiin Israelin rajoihin sanansaattajain kautta ja käski sanoa: „näin tehdään jokaisen härjille, joka ei lähde Saulin ja Samuelin jälkeen!” Niin Herran pelko lankesi kansan päälle, ja he läksivät ulos niinkuin yksi mies. Tuom. 20:1.

8. Ja hän luki heidät Besekissä ja Israelin lapsia oli kolmesataa tuhatta miestä, ja Juudan miehiä kolmekymmentä tuhatta.

9. Ja he sanoivat sanansaattajille, jotka tulleet olivat: „sanokaat näin Jabeksen miehille Gileadissa: huomenna te saatte avun, kun päivä on palavimmallansa!” Niin sanansaattajat tulivat ja ilmoittivat sen Jabeksen miehille, ja he ihastuivat.

10. Ja Jabeksen miehet sanoivat: „huomenna me käymme ulos teidän tykö, ja te saatte tehdä meille niinkuin vaan teidän hyväksi näkyy.”

11. Niin Saul jakoi seuraavana päivänä kansan kolmeen joukkoon, ja he tulivat huomenvartiassa sisälle keskelle leiriä, ja löivät Ammonilaisia siksikuin päivä tuli palavimmak-

si; ja jääneet hajaantuivat, niin ettei heitä kahta yhteen jäänyt.

12. Ja kansa sanoi Samuelille: „kutka ovat ne, jotka sanoivat: „Saulko meitä hallitsisi? Antakautniden tulla edes, että tappaisimme heidät.”

1 Sam. 10:27.
13. Mutta Saul sanoi: „ei tänäpänä keldään surmata, sillä tänäpänä on Herra tehnyt autuuden Israelissa.”

2 Sam. 19:22.
14. Ja Samuel sanoi kansalle: „tulkaat käykäämme Gilgaliin ja uudistakuumme siellä kuninkaan valta.”

15. Niin kaikki kansa meni Gilgaliin, ja he tekivät siellä Saulin kuninkaaksi Herran edessä Gilgalissa; ja he ulrasivat siellä kiitos-uhria Herran edessä. Niin Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat sangen suuresti.

12 Luku.

Samuel puhuu kansalle.

Ja Samuel sanoi kaikelle Israelille: „katsokaat, minä olen kuullut teidän äänenne kaikissa, mitä te minulle puhuneet olette, ja olen asettanut teille kuninkaan.

2. Ja katsokaat, nyt kuningas käy teidän edellänne, ja minä olen joutunut vanhaksi ja harmaaksi, ja minun poikani ovat teidän tyköänne; ja minä olen käynyt teidän edellänne hamasla nuoruudestani tähän päivään asti.

3. Katsokaat, tässä minä olen; vastatkaat minua Herran ja hänen voideltunsa edessä: olenko ottanut jonkun härjän tahi aasin? olenko jollekulle väkivaltua tehnyt, tahi jolokulta sortanut? olenko jonkun kädestä lahjoja ottanut ja antanut soaista silmäni? ja minä ne teille maksan tukaisin. Syr. 46:22. Ap. t. 20:33.

4. He vastasivat: „et ole mitään väkivaltaa eikä vääryyttä meille tehnyt, eikä ole kenenkään kädestä mitään ottanut.”

5. Hän sanoi heille: „Herra on todistaja teitä vastaan, ja hänen voideltunsa on todistaja tänäpänä, ette ole mitään minun kädestäni löytäneet.” He sanoivat: „olkoon todistaja!”

6. Ja Samuel sanoi kansalle: „todistaja on Herra, joka Mooseksen ja Aaronin teki, ja johdatti teidän isänne Egyptin maalta.

7. Niin astukaat nyt edes; minä käyn oikeutta teidän kanssanne Herran edessä kaikista Herran hyvistä töistä, jotka hän teille ja teidän isilenne tehnyt on.

8. Kun Jaakob oli tullut Egyptiin,

huusivat teidän isänne Herran puoleen, ja Herra lähetti Mooseksen ja Aaronin, ja he johdattivat isänne ulos Egyptistä ja asettivat heidät tähän paikkaan asumaan. 1 Moos. 46:6.

2 Moos. 2:23 s. 3:9 s. 4:14 s. Jos. 24:5.

9. Mutta kun he noihivat Herran Jumalansa, möi hän heidät Siseran, Hasorin sodanpäimiehen vallan alle, ja Filistealaisten vallan alle ja Moabin kuninkaan vallan alle, ja he sottivat heitä vastaan. Tuom. 3:12 s. 4:2. 10:7. 13:1.

Pa. 44:13.

10. Ja he huusivat Herran puoleen ja sanoivat: „me olemme syntiä tehneet, kun hylkäsimme Herran ja palvelimme Baalia ja Astarotia; mutta vapahda nyt meitä vihollistemme käsistä, niin me palvelemme sinua.”

11. Ja Herra lähetti Jerub-Baalin, Bedanin, Jefan ja Samuelin, ja pelasti teidät ympärillänne asuvain vihamiestenne käsistä, niin että te asuitte rauhassa. Tuom. 6:11 s. 11:1 s.

1 Sam. 7:6 s.

12. Kun te näitte Nahaksen, Ammonin lasten kuninkaan, tulevan teitä vastaan, sanoitte te minulle: „ei! vaan kuningas meitä valliikoon!” vaikka Herra, teidän Jumalanne, oli kuninkaanne. 1 Sam. 8:5 s., 19 s.

13. Ja nyt katso, siinä on kuningas, jonka te olette valinneet ja anoneet; sillä katso, Herra on asettanut teille kuninkaan. 1 Sam. 10:19.

14. Jos vuan pelkäätte Herraa ja palvelette häntä, kuulette hänen äänensä, ettekä ole Herran suulle tottelemattomat, niin te ja kuninkaanne, joka teitä hallitsee, noudatatte Herraa, teidän Jumalatanne!

15. Mutta jollette kuule Herran ääntä, vaan olette hänen suullensa tottelemattomat, niin Herran käsi on oleva teitä vastaan, niinkuin se on ollut isänne vastaan.

16. Astukaat nyt edes ja katsokaat tätä suurta asiaa, jonka Herra on tekevä teidän silmäinne nähden.

17. Eikö nyt ole nisun elon-aika? Mutta minä huudan Herraa, että hän antaisi jylhistä ja sataa, ymmärtäkseen ja nähdäkseen minkä suuren pahuuden olette tehneet Herran edessä, anoisanne itsellenne kuningasta.” 1 Sam. 8:6.

18. Ja kun Samuel huusi Herran puoleen, antoi Herra sinä päivänä jylhistä ja sataa. Niin kaikki kansa suuresti pelkäsi Herraa ja Samuelia.

19. Ja kaikki sanoivat Samuelille: „rukoile palvelijaisi edestä Herraa, sinun Jumalaas, ettemme kuolisii Sillä me olemme panneet kaikkien

syntiemme lisäksi vielä senkin pahuuden, että anoimme itsellemme kuningasta.”

20. Ja Samuel sanoi kansalle: „alkää peljättkö: te olette tosin tehneet kaiken tämän pahuuden, mutta alkää kuitenkin luopuko Herrasta, vaan pulvelkaat Herraa koko sydämmestänne. 5 Moos. 6:3.

21. Alkää kääntykö epäjumalain; ei ne mitään teitä hyödytä eikä auta, sillä ne ovat turhuus. Pa. 60:13. 146:3.

Jes. 44:9 s.

22. Mutta Herra ei hylkää kansaansa suuren nimensä tähden; sillä Herra on tahtonut tehdä teidät itsellensä kansaksi. Pa. 100:3.

23. Oikoon myös kaukana minusta, että minä syntiä tekisin Herraa vastaan, lukaten rukoilemasta Herraa teidän edestänne ja opeuttamasta teille hyvää ja oikeaa tietä.

24. Ainoastansa peljättköät Herraa ja pulvelkaat häntä uskollisesti koko sydämmestänne; sillä katsokaat, kuinka suuria tekoja hän on tehnyt teille!

25. Mutta jos teette pahaa, niin te hukutte ja kuninkaannekin hukkuu.”

13 Luku.

Saul ja Jonatan lähevät Filistealaisia vastaan. Saulin omavaltainen menettely.

Saul oli ollut vuoden kuninkaana; ja kun hän oli hallinnut Israelia kaksi ajastaikaa,

2. valitsi hän itsellensä kolme tuhatta miestä Israelista: kaksi tuhatta Saulin kanssa Mikmaassa ja Beteilin vuorella, mutta tuhannen Jonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Muun kansan päästi hän menemään itsekkunkin majoillensa.

3. Ja Jonatan löi Filistealaisten sotajoukon, joka oli Gibeassa; ja Filistealaiset saivat sen tietää. Ja Saul antoi soittaa pasunalla kaikessa maakunnassa ja sanoa: „Hebrealaiset kuulko!” 1 Sam. 10:5.

4. Ja kaikki Israel kuuli sanottavan: Saul on lyönyt Filistealaisten sotajoukon; ja niin on Israel joutunut haisevaiseksi Filistealaisille. Ja kansa kutsuttiin Saulin tykö kokoon Gilgaliin. 1 Moos. 31:30.

5. Niin kokoontuivat Filistealaiset sotimaan Israelia vastaan, kolmekymmentä tuhatta vaunua, kuusi tuhatta ratsasmiestä ja muuta kansaa niin paljon kuin santaa on meren rannalla; ja he matkustivat ylös-päin ja asettivat leirinsä Mikmaasen, itään päin Bet-Avenista.

6. Kun Israelin miehet näkivät ole-

vansa hädässä, sillä viholliset ahdistivat kansaa, lymysivät he luoliin, tappuristoihin, vuorten rotkoihin, linnoihin ja kaivoihin.

7. Ja Hebrealaiset menivät Jordanin ylitse Gadlin ja Gileadin maakuntaan. Mutta Saul oli vielä Gilgalissa; ja kaikki kansa, joka seurasi häntä, pelkäsi.

8. Ja hän odotti seitsemän päivää, siihen aikaan asti, jonka Samuel oli määrännyt. Mutta kun ei Samuel tullutkaan Gilgaliin, rupesi kansa hajoamaan häneltä.

1 Sam. 10:8.

9. Niin Saul sanoi: „tuokaat minulle poltto-uhri ja kiitos-uhrit!“ Ja hän uhrasi poltto-uhriin.

10. Ja tapahtui, kun hän oli päättänyt poltto-uhriin, katso, Samuel tuli; niin Saul meni häntä vastaan, tervehtimään häntä.

11. Mutta Samuel sanoi: „mitä olet tehnyt?“ Saul vastasi: „minä näin kansan minulta hajoavan, etkä sinäkään tullut määrättyyn aikaan, ja Filistealaiset olivat Mikmaassa koossa:

12. niin minä ajattelin: nyt tulevat Filistealaiset tänne minun tyköni Gilgaliin, enkä minä ole rukoillut Herran kasvojen edessä; ja minä rohkaisin itseni ja uhrasin poltto-uhriin.“

13. Samuel sanoi Saulille: „sinä olet tyhmästi tehnyt, eikä ole pitänyt Herran, sinun Jumalasi, käskyä, jonka hän antoi sinulle; sillä nyt hän olisi vahvistanut valtakuntasi Israelissa ijankaikkisesti.

14. Mutta nyt valtakuntasi ei ole pysyväinen. Herra on katsonut itsellensä miehen oman sydämensä jälkeen, ja Herra on käskenyt hänen olla kansansa päämiehenä; sillä et sinä pitänyt, mitä Herra sinulle käski.

Ps. 89:20 s. Ap. t. 13:22.

15. Ja Samuel nousi ja meni Gilgalista pois Benjaminin Gibeaan. Ja Saul luki sen väen, joka hänen tykönänsä oli, liki kuusi sataa miestä.

1 Sam. 14:2.

16. Ja Saul ja Jonatan, hänen poikansa, ja se väki, joka heidän tykönänsä oli, jäivät Benjaminin kukkulalle; mutta Filistealaiset asettivat leirinsä Mikmaasen.

17. Ja Filistealaisten leiristä läksi kolme joukkoa hävittämään maata; yksi kääntyi Ofraun tielle Sualin maalle,

18. toinen kääntyi Bet-Horonin tielle, ja kolmas kääntyi sille rajatielle, joka menee Seboimin laaksoon, korpeen päin.

19. Mutta ei ollut yhtään seppää

kaikessa Israelin maakunnassa: sillä Filistealaiset ajattelivat, että Hebrealaiset eikä tekisivät miekkoja ja keihäitä.

Tuom. 6:8.

20. Ja kaiken Israelin täytyi mennä Filistealaisten tykö teroittamaan vannastansa, rautalapiotansa, kirvestänsä ja vikahdintansa,

21. milloin vikahdinten, laploin, hankoin ja kirvesten terät olivat tylsät tai joku kärki oli teroitettavana.

22. Kun tappelupäivä tuli; niin ei löytynyt miekkaa eikä keihästä kaiken sen väen käsissä, joka oli Saulin ja Jonatanin kanssa; mutta Saulilla ja hänen pojallansa oli niitä.

23. Ja Filistealaisten vartiojoukko läksi Mikmaan vuorisolaan.

14 Luku.

Jonatanin urostyö ja Filistealaisten tappio. Saulin lapset.

Ja tapahtui yhtenä päivänä, että Jonatan, Saulin poika, sanoi palvelijallensa, joka kantoi hänen aseitansa: „tule, menkäämme Filistealaisten vartiolle, joka on tuolla toisella puolella.“ Mutta hän ei sitä sanonut isällensä.

2. Ja Saul viipyi Gibeaan ääressä granati-puun alla, joka oli Migronissa; ja se kansa, joka oli hänen tykönänsä, oli liki kuusi sataa miestä.

3. Ja Ahia, Ahitobin poika, Ikabodin veljen, Pinehaan pojan, Elin pojan, oli Herran pappi Silossa, kantain olkavaatetta; mutta ei kansa tietänyt Jonatania menneeksi pois.

1 Sam. 4:19 a.

4. Ja vuoren solassa, jonka kautta Jonatan aikoi mennä yli Filistealaisten leiriin, oli kaksi jyrkkää kalliota, toinen tällä puolella ja toinen toisella puolella; toisen nimi oli Boses, toisen Sene.

5. Toinen oli pohjoispuolella Mikmaasen päin, ja toinen eteläpuolella Gibeaan päin.

6. Ja Jonatan sanoi palvelijalle, joka oli hänen aseensa kantaja: „tule, menkäämme näiden ympärileikkamattomain vartiolle; ehkä on Herra jotakin toimittava meidän kauttamme, sillä ei mikään estä Herraa auttamasta monen tahi harvain kautta.“

Tuom. 7:4,7. 2 Aik. 14:11. 1 Makk. 3:18.

7. Ja hänen aseenkantajansa vastasi häntä: „tee kaikki, mitä sydämessäsi on; mene matkaan, katso, minä olen sinun kanssasi, niinkuin sydämesi tahtoo.“

8. Jonatan sanoi: „me menemme niiden miesten tykö ja astumme heidän näkyviinsä.

9. Jos he sanovat meille näin: „seisokaat alallanne, siksi kuin me tullemme teidän tykönnne“, niin me seisomme alallamme, emmekä mene heidän luoksensa. 1 Moos. 24:12 s.

10. Mutta jos he sanovat näin: „tulkaat tänne meidän tykömme“, niin me astumme heidän luoksensa; sillä Herra on antanut heidät meidän käsiimme; se olkoon meille merkiksi.“

11. Kun Filistealaisten vartio näki heidät molemmat, sanoivat Filistealaiset: „katso, Hebrealaiset ovat läheneet luolistansa, joihin he ovat lymyneet.“ 1 Sam. 13:6.

12. Ja vartion miehet vastasivat Jonatania ja hänen aseenkantajaansa, ja sanoivat: „tulkaat tänne ylös meidän tykömme, niin me kyllä opeamme teitä!“ Niin sanoi Jonatan aseenkantajalleen: „astu ylös minun jälkeeni; Herra on antanut heidät Israelin käsiin.“

13. Ja Jonatan kiipesi käsillensä ja jaloillensa ylöspäin, ja hänen aseenkantajansa hänen jäljissään. Ja he kaatuivat maahan Jonatanin eeleen; ja hänen aseenkantajansa löi kuoliaaksi hänen jäljissään. 3 Moos. 26:7 s.

14. Ja tässä ensimmäisessä hyökkäyksessä, jonka Jonatan ja hänen aseenkantajansa tekivät, surmattiin liki kaksikymmentä miestä, noin puolella juhtaparin kynnettävän pelon alalla.

15. Ja pelko tuli leiriin, kedolla ja koko kansaan; vartiojoukot ja hävittäjäjoukko peljästyivät; ja maa vapisi, ja se peljästyys oli Jumalalta. 1 Moos. 35:5. 2 Moos. 14:24 s. 1 Sam. 7:10.

16. Ja Saulin vartijat Benjaminin Gibeassa saivat nähdä kansan joukkojen hajoavan ja pakenevan sinne ja tänne. 13:16 s. Ps. 78:18.

17. Niin sanoi Saul kansalle, joka hänen kanssansa oli: „lukekaat nyt ja katsokaat, kuka meistä on mennyt pois.“ Ja kun he lukivat, katso, ei ollut Jonatan eikä hänen aseenkantajansa siellä.

18. Ja Saul sanoi Ahialle: „tuo tänne Jumalan arkki!“ sillä Jumalan arkki oli siihen aikaan Israelin lasten keskellä. 1 Sam. 4:3 s.

19. Mutta Saulin vielä puhutellussa pappia, eneni meteli ja juoksu Filistealaisten leirissä. Ja Saul sanoi papille: „ota kättesi pois!“

20. Ja Saul ja kaikki kansa, joka hänen kanssansa oli, kokoontuivat ja läksivät sotaan. Ja katso, toisen

miekkä oli toista vastaan; ja oli sangensuuri häiriö. Tuom. 7:22. 2 Aik. 20:23.

21. Ja ne Hebrealaiset, jotka entiseltä olivat olleet Filistealaisten vallassa ja olivat käyneet heidän kanssansa leiriin, antausivat Israelilaisten puolelle, jotka olivat Saulin ja Jonatanin kanssa.

22. Ja kun ne Israelin miehet, jotka olivat kätkyneet Efraimin vuorelle, kuulivat Filistealaisten pakenevan, ajoivat kaikki hekin heitä takaa sodassa.

23. Ja niin Herra auttoi silloin Israelia. Ja sotaa jatkettiin Bet-Aveniin asti.

24. Ja kun Israelin miehet olivat väsyneet sinä päivänä, vannotti Saul kaiken kansan, ja sanoi: „kirottu olkoon jokainen, joka syö jotakin iltaan asti, että minä kostaisin vihollisilleni!“ Eikä syönyt koko kansa mitäkään.

25. Ja kaikki kansa tuli metsään, ja siellä oli hunajaa kedolla.

26. Kun kansa tuli metsään, katso, silloin vuosi siellä hunajaa; mutta ei yksikään ottanut sitä kädellensä suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa.

27. Mutta ei Jonatan kuullut itsensä vannottavan kansaa; ja hän ojensi sauvansa, joka oli hänen kädessään, ja satutti päähän hunajaläjään, ja pisti kätensä suuhunsa, ja hänen silmänsä kirkastuivat.

28. Silloin vastasi yksi kansasta ja sanoi: „isäsi vannotti kovasti kansaa, ja sanoi: „kirottu olkoon jokainen, joka jotakin syö tänäpäpä.“ Ja kansa oli väsyksissä.

29. Ja Jonatan sanoi: „isäni on murehuttanut maan. Katso, kuinka minun silmäni vilpaantuivat, kun vähän maistoin tätä hunajaa.

30. Jos vielä kansakin tänäpäpä olisi syönyt vihollistensa saalista, jonka he olivat löytäneet, eikö olisi Filistealaisten tappio ollut vielä suurempi?“

31. Ja he löivät sinä päivänä Filistealaisia Mikmaasta Ajaloniin asti; ja kansa oli kovin väsyksissä.

32. Ja kansa rupesti saaliin kimppuun, ja he ottivat lampaita, ja karjaa, ja vasikoita, ja teurastivat maan päällä; ja he söivät ne verinensä. 1 Moos. 9:4. 3 Moos. 3:17. 7:26 s. 17:14. 19:28.

5 Moos. 12:16. 15:23.

33. Niin Saulille ilmoitettiin ja sanottiin: „katso kansa on syntiä tehnyt Herraa vastaan ja syönyt verinensä.“ Hän sanoi: „te olette pahasti tehneet! Verittäkää nyt minulle tänne suuri kivi.“

34. Ja Saul sanoi: „menkääት ulos kansan sekaan ja sanokaat heille: „tuokoon itse kukin härkensä ja lampaansa minun tyköni ja teurastakoon ne tässä, että te söisitte, ettekä syntiä tekisi Herraa vastaan veren syömisellä.“ Niin kaikki kansa toi kukin härkensä kädessään yöllä ja teurasti ne siellä.

35. Ja Saul rakensi Herralle alttarin; se oli ensimmäinen alttari, jonka hän rakensi Herralle.

36. Ja Saul sanoi: „käykäämme alas ajamaan Filistealaisia takaa yöllä ja ryöstäkäämme heitä, siksi kuin päivä valkenee, älkäämme yhätkään heistä jättäkö.“ He vastasivat: „tee kaikki, mitä sinun kelpaa.“ Ja pappi sanoi: „käykäämme tänne Jumalan tykö!“

37. Ja Saul kysyi Jumalalta ja sanoi: „menenkö minä alas ajamaan Filistealaisia takaa, ja annaako heidät Israelin käsiin?“ Mutta ei hän häntä silloin vastannut. 1 Sam. 28:6.

38. Niin sanoi Saul: „tulkaat tänne, kaikki kansan päämiehet, tiedustelkaat ja katselkaat, kenessä tänäpä nä synti ilenee.

39. Sillä, niin totta kuin Herra, Israelin auttaja, elää, vaikka se olisi pojassani Jonatanissa, niin hänen täytyy totisesti kuolla!“ Mutta ei yksikään koko kansasta vastannut häntä.

40. Ja hän sanoi koko Israelille: „olkaat te sillä puolella, minä ja poikani Jonatan olemme täällä puolella!“ Kansa sanoi Saulille: „tee niin kuin sinun kelpaa.“

41. Ja Saul sanoi Herralle. Israelin Jumalalle: „tee oikeus!“ Niin se osui Jonataniin ja Sauliin, ja kansa meni vapaana ulos.

42. Saul sanoi: „heittäkääት minus-ta ja pojastani Jonatanista arpaa!“ Ja se sattui Jonataniin.

43. Ja Saul sanoi Jonatanille: „ilmoita minulle, mitä olet tehnyt?“ Jonatan ilmoitti hänelle ja sanoi: „minä maistoin vähän hunajaa sauvan nenällä, joka kädessäni oli; ja katso, minun täytyy kuolla!“

44. Ja Saul sanoi: „Jumala tehköön minulle niin ja niin; sinun täytyy totisesti kuolla, Jonatan!“ Ruut. 1:17.

45. Mutta kansa sanoi Saulille: „pitäkö Jonatanin kuoleman, joka teki tämän suuren autuuden Israelissa? Pois se! Niin totta kuin Herra elää, ei pidä hiuskarvakaan putoaman hänen päästänsä; sillä Jumalan kautta on hän sen tänäpä nä tehnyt!“ Ja näin kansa vapautti Jonatanin kuolemasta.

46. Niin Saul meni Filistealaisten tyköä pois; ja Filistealaiset menivät myös omillensa.

47. Kun Saul oli saanut Israelin valtakunnan, soti hän joka taholla kaikkia vihollisiansa vastaan. Moabilaisia, Ammonilaisia, Edomilaisia, Sobaan kuninkaita ja Filistealaisia vastaan; ja kuhunka hän ikänä kääntyi, siellä hän sai voiton.

48. Ja hän teki urhoollisia töitä ja löi Amalekilaiset ja vapautti Israelin ryöstäjän käsistä.

49. Ja Saulilla oli poikia: Jonatan, Isvi, Malkisua; ja hänen kahden tyttärensä nimet: esikoisen nimi Merab ja nuoremman nimi Mikal.

1 Sam. 31:2. 1 Aik. 8:33. 9:39.

50. Ja Saulin vaimon nimi oli Ahinoam, Ahimasin tytär; ja hänen sotajoukkonsa päämiehen nimi Abner, Saulin sedän, Nerin poika;

51. sillä Kis, Saulin isä, ja Ner, Abnerin isä, olivat Abielin poikia.

1 Sam. 9:1.

52. Ja suuri sota oli Filistealaisia vastaan niinkauan kuin Saul eli. Ja missä vaan Saul näki jalon ja väkivän sotamiehen, sen otti hän tykönsä.

15 Luku.

Amalekilaiset voitetaan. Saulin tottelettomuus.

Mutta Samuel sanoi Saulille: „Herra on lähettänyt minut voitelemaan sinua kansansa Israelin kuninkaaksi. Kuule siis nyt Herran sanain ääntä.“ 1 Sam. 9:15 s. 10:1.

2. Näin sanoo Herra Sebaot. minä olen ajatellut etsiskellä mitä Amalek teki Israelille, kun hän seisoi häntä vastaan tiellä, hänen Egyptistä tullessa. 2 Moos. 17:8 s. 5 Moos. 25:17 s.

3. Mene siis nyt ja lyö Amalek ja hukuta kaikki, mitä hänellä on, äläkä säästä häntä, vaan tapa miehet ja vaimot, lapset ja imeväiset, karja ja lampaat, kamelit ja nasiat.“

4. Saul kutsui kansan kokoon, ja luki heitä Telaimissa kaksisataa tuhatta jalkaväkeä, ja kymmenentuhatta Juudan miestä.

5. Ja kun Saul tuli liki Amalekilaiden kaupunkia, pani hän väijytyksen laaksoon.

6. Ja hän antoi sanoa Keniläisille: „menkääት, paekat ja eroittakaat itsenne Amalekilaisista, etten minä peräti hävittäisi teitä heidän kansansa; sillä te teitte laupiuuden kaikille Israelin lapsille, kun he vaelasivat Egyptistä.“ Ja Keniläiset luopuivat Amalekilaisista. 4 Moos. 10:29.

24:21. Tuom. 1:16. 4:11.

7. Ja Saul löi Amalekilaiset hamasta Hevilasta siihen asti kun Suriin tullaan, joka on Egyptin kohdalla.

1 Moos. 26:3.

8. Ja hän otti Agagin, Amalekilajsten kuninkaan, elävänä kiinni; mutta kaiken kansan surmasi hän miekan terällä.

4 Moos. 24:7.

9. Mutta Saul ja kansa säästi Agagin, ja mitä parasta lammaslauomaisa ja karjassa oli, ja parhaista liikkimäitä, ja karitsat, ja kaikki mitä hyvää oli, eivätäkään tahtoneet hukuttaa niitä; mutta mikä hyljättävää oli eikä kelvannut, sen he hukuttivat.

10. Niin tuli Herran sana Samuelille, lausuen:

11. „Minä kadun tehneeni Saulin kuninkaaksi, sillä hän on luopunut minusta eikä ole täyttänyt minun sanojani.“ Ja Samuel vihastui ja huusi Herran tykö koko sen yön.

1 Moos. 6:6 a.

12. Ja Samuel nousi varhain huomeneltain kohtaamaan Saulia. Ja Samuelille ilmoitettiin sanomalla: „Saul on mennyt Karmeliin, ja siellä on hän pannut itsellensä voiton merkin, ja on kääntynyt ja mennyt alas Gilgaliin.“

13. Kun Samuel tuli Saulin tykö,anoi Saul hänelle: „siunattu olet sinä Herralta! Minä olen täyttänyt Herran sanan.“

14. Samuel vastasi: „mikä sitten on tämä lammasten määräkynä korvissani ja karjan ammuminen, jonka minä kuulen?“

15. Saul sanoi: „Amalekilaisilta ovat he ne tuoneet; sillä kansa säästi parhaimmat lammaslauomoista ja karjasta, uhratuksensa ne Herralle, sinun Jumalallesi; mutta muut olemme hävittäneet.“

16. Mutta Samuel sanoi Saulille: „saalli, minä sanon sinulle, mitä Herra on puhunut minun kanssani tänä yönä.“ Hän sanoi hänelle: „puhu!“

17. Samuel sanoi: „eikö näin ole? Kun sinä olit vähäinen omassa silmissäsi, tulit sinä Israelin sukukuntain pääksi, ja Herra voitelli sinut Israelin kuninkaaksi. 1 Sam. 9:2, 21. 10:1.

18. Ja Herra lähetti sinut matkaan ja sanoi: „mene ja tapa ne syntiset Amalekilaiset ja sodi heitä vastaan niinkauan, että hukutat heidät.“

19. Mikset kuullut Herran ääntä, vaan kävit käsiksi saaliisen ja teit pahaa Herran silmiin edessä?“

20. Niin sanoi Saul Samuelille: „minähän olen kuullut Herran äänen ja olen vaeltanut sitä tietä, jota Herra minut lähetti; olen tuonut tänne

Agagin, Amalekilajsten kuninkaan, ja surmannut Amalekilaiset.

21. Mutta väki on ottanut saaliista lampaita ja karjaa, ne parhaat kirotuista, uhratuksensa Gilgalissa Herralle, sinun Jumalallesi.“

22. Mutta Samuel sanoi: „kelpaako Herralle poltto-uhri ja teuras-uhri yhtähyvin kuin kuuliaisuus Herran äänelle? Katso, kuuliaisuus on parempi kuin uhri, ja totella parempi kuin oinasten raava. Saarn. 4:17.

Hos. 6:6. Syr. 4:15. Matt. 9:13. 12:7.

23. Sillä tottelemattomuus on noltuuden synti, ja vastahakoisuus on taikausta ja epäjumalan palvelusta. Koska olet hyljännyt Herran sanan, on hän sinut myös hyljännyt, ettet enää saa olla kuninkaana.“

Hos. 4:6.

24. Niin sanoi Saul Samuelille: „minä olen syntiä tehnyt, rikkoissani Herran käskyn ja sinun sanasi; sillä minä pelkäsin kansaa ja kuulin heidän ääntänsä.“

25. Mutta anna nyt minulle tämä synti anteeksi, ja palaja minun kanssani, että minä kumartaisin ja rukoilisin Herraa.“

26. Samuel sanoi Saulille: „en palaja sinun kanssasi; sillä sinä olet hyljännyt Herran sanan, ja Herra on myös sinut hyljännyt, niin ettet saa olla Israelin kuninkaana.“

1 Sam. 16:1.

27. Kun Samuel kääntyi menemään pois, otti hän hänen vaipansa liepeestä kiinni, ja se repesi.

28. Ja Samuel sanoi hänelle: „Herra on tänäpäpä repinyt Israelin valtakunnan sinulta ja antanut sen lähimmäisellesi, joka on sinua parempi.“

1 Sam. 28:17.

29. Ja Israelin Sankari ei valehtele eikä kadu; sillä ei hän ole ihminen, että hän katuisi.“ 4 Moos. 23:19. Ps. 33:4.

30. Mutta hän sanoi: „minä olen syntiä tehnyt; mutta tee minulle nyt kunnia kansani vanhimpain edessä ja Israelin edessä ja palaja minun kanssani, että minä kumartaen rukoilisin Herraa, sinun Jumalaa.“

31. Ja Samuel palasi Saulin seurassa; ja Saul rukoili Herraa.

32. Ja Samuel sanoi: „antakaat Agagin, Amalekilajsten kuninkaan, tulla minun tyköni.“ Ja Agag tuli iloisella mielellä hänen eteensä ja sanoi: „totisesti on kuoleman katkeruus paennut!“

33. Samuel sanoi: „niinkuin sinun miekkasi on tehnyt vaimoja lapsittomiksi, niin on sinunkin äitisi vaimojen joukossa lapsiton oleva.“ Ja

Samuel hakkasi Agagin kappaleiksi Herran edessä Gilgalissa.

34. Ja Samuel meni Ramaan; mutta Saul meni kottiinsa Saulin Gibeaan.

35. Ja Samuel ei nähnyt enää Saulia kuolemapäiväänsä asti; sillä Samuel murehti Saulia, koska Herra oli katunut asettaneensa hänet Israelin kuninkaaksi.

16 Luku.

David voidellaap kuninkaaksi.

Ja Herra sanoi Samuelille: „kuinka kauan sinä murehdit Saulia, jonka minä olen hyljännyt hallitsemaista Israelia? Täytä sarvesi öljyllä ja mene: minä lähetän sinut Isain Betlehemiläisen tykö, sillä hänen pojistansa olen minä katsonut itselleni kuninkaaksi.“

1 Sam. 15:26. 17:12.

Ap. t. 13:22.

2. Niin Samuel sanoi: „kuinka minä sinne menen? Saul saa sen tietää ja lyö minut kuoliaaksi.“ Ja Herra sanoi: „ota myötäsi vasikka karjasta ja sano: „minä tulin uhraamaan Herralle.“

3. Ja kutsu Isai uhrille, niin minä osoitan sinulle, mitä sinun tulee tehdä; ja voitele minulle se, jonka minä sinulle sanon.“

4. Samuel teki niinkuin Herra oli sanonut ja meni Betlehemiin: ja kaupungin vanhimmat tulivat hämmästyksissä häntä vastaan, ja sanoivat: „onko rauha, että sinä tulet?“

5. Hän sanoi: „rauha! Minä tulin uhraamaan Herralle; pyhittäkää itseenne ja tulkaat minun kanssani uhrille!“ Ja hän pyhitti Isain ja hänen poikansa ja kutsui heidät uhrille.

2 Moos. 19:10.

6. Ja kun he tulivat sisälle, katsoi hän Eliabia ja ajatteli: „tosin tämä on Herran edessä hänen voideltunsa!“

7. Mutta Herra sanoi Samuelille: „älä katso hänen muotoansa eikä suurta kokoaansa, sillä minä olen hyljännyt hänet. Sillä ei niin ole kuin ihminen näkee; sillä ihminen näkee sen, mikä silmään edessä on, mutta Herra katsoo sydämeen.“

5 Moos. 10:17. 1 Aik. 28:9. 2 Aik. 19:7.

Ps. 7:10. Jer. 11:20. 17:10. 20:12.

Ap. t. 10:34.

8. Niin kutsui Isai Abinadabin ja antoi hänen tulla Samuelin eteen; ja hän sanoi: „ei ole Herra tätäkään valinnut.“

9. Niin antoi Isai Samman tulla edes; mutta hän sanoi: „ei tätäkään ole Herra valinnut.“

10. Ja Isai antoi seitsemän poikaansa tulla Samuelin eteen; mutta Sa-

muel sanoi Isaille: „ei ole Herra näitä valinnut.“

11. Ja Samuel sanoi Isaille: „joko nyt kaikki pojat täällä ovat?“ Hän sanoi: „vielä on nuorin jäljellä, ja katso, hän kaitsee lampaita.“ Niin sanoi Samuel Isaille: „lähetä tuomaan hän tänne; sillä me emme istu ruualle ennenkuin hän tulee.“

1 Sam. 17:14. 2 Sam. 7:8.

Ps. 78:70 s. 89:20 s.

12. Niin hän lähetti ja noudatti hänet; ja hän oli verevä ja kaunis kasvoin ja ihanan muotoinen. Ja Herra sanoi: „nouse ja voitele hän! sillä tämä se on.“

13. Niin otti Samuel öljysarvensa ja voiteli hänet veljiensä keskellä. Ja Herran henki tuli Davidiin siitä päivästä ja sen jälkeen. Ja Samuel nousi ja meni Ramaan. 1 Sam. 11:6.

14. Ja Herran henki läksi Saulista, ja paha henki läheletty Herralta vaivasi häntä.

15. Niin sanoivat Saulin palvelijat hänelle: „katso, paha henki vaivaa sinua Jumalalta.“

16. Sanokoon nyt herramme palvelijoillensa, jotka hänen edessään seisovat, että he etsiväit miestä, joka osaa soittaa harppua; kun paha henki tulee Jumalalta sinuun, soittaa hän kädellänsä, ja sinä paranet.“

17. Niin Saul sanoi palvelijoillensa: „katsokaat minulle joku mies, joka taitaa hyvin soittaa, ja noutakaat se minun tyköni.“

18. Niin vastasi yksi hänen palvelijoihensa ja sanoi: „katso, minä olen nähnyt Betlehemiläisen Isain pojan, hän osaa soittaa, ja on urhoollinen sotamies, ja toimellinen asioissa, ja ihana mies, ja Herra on hänen kanssansa.“

19. Niin Saul lähetti sanansaattajat Isaille, sanoen: „lähetä minulle poikasi David, joka on lampuri.“

20. Ja Isai otti aasin, leipiä ja leilin viiniä, ja yhden vohlan vuohista, ja lähetti ne Saulille poikansa Davidiin myötä.

21. Niin David tuli Saulin tykö ja seisi hänen edessään; ja hän tuli hänelle juuri rakkaaksi, ja tuli hänen aseenkantajakseen.

22. Ja Saul lähetti Isain tykö, sanoen: „anna Davidiin olla minun tykönäni, sillä hän on saanut armon minun edessäni.“

23. Kun paha henki Jumalalta tuli Saulin päälle, otti David kanteleen ja soitti kädellänsä; niin Saul virvoitettiin ja tuli paremmaksi, ja paha henki läksi hänestä.

17 Luku.

David lyö Filistealaisen Goljatin.

Ja Filistealaiset kokosivat sotäväkensä sotaan, ja tulivat kokoon Sokoon, joka on Juudassa; ja he asettivat leirinsä Sokon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin.

2. Mutta Saul ja Israelin miehet kokoontuivat ja asettivat leirinsä tammilanksoon, ja asettuivat sotarintaan Filistealaisia vastaan.

3. Ja Filistealaiset seisovivat vuorella siellä, ja Israelilaiset seisovivat vuorella täällä, ja laakso oli heidän välillensä.

4. Niin tuli Filistealaisten leiristä taistelija, Goljat nimeltä, Gatista, kuusi kyynärää ja kymmenen leveyden pitkä. Jos. 11:22.

5. Ja hänellä oli vaskilakki päässänsä ja suomuksinen pantsari ylänsä, ja hänen pantsarinsa painoi viisi tuhatta sikliä vaskea.

6. Ja vaskiset säärivarustimet olivat hänen jalossansa ja vaskikeihäs hänen hartioillansa.

7. Ja hänen keihäänsä varsi oli niinkuin kangaspuun orsi, ja hänen keihäänsä kärki painoi kuusi sataa sikliä rautaa. Ja hänen kilpensä kantaja kävi hänen edellensä.

2 Sam. 21:19. 1 Aik. 20:5.

8. Ja hän seisoj ja huusi Israelin sotajoukoille, ja sanoi heille: „miksi läksitte ulos asettumaan sotarintaan? enkö minä ole Filistealainen, ja te olette Saulin palvelijat? valitkaat mies joukostanne, joka tulee läänne alas minun tyköni.

9. Jos hän voi sotia minua vastaan ja lyö minut, niin me olemme teidän palvelijanne; mutta jos minä hänet voitan ja lyön hänet, niin teidän pitää oleman meidän palvelijamme ja meitä palvelemaan.“

10. Ja Filistealainen sanoi: „minä pilkkasin tänäpäni Israelin sotajoukkoja! Antakaat minulle mies, me sodimme keskenämme!“

11. Kun Saul ja koko Israel kuuli nämä Filistealaisen puheet, hämmästyivät he ja pelkäsivät suuresti.

12. Mutta David oli Efratilaisen miehen poika, Isänsä oli Juudan Betlehemistä, ja hänen nimensä oli Isai, ja hänellä oli kahdeksan poikaa; ja hän oli Saulin aikaan vanha mies ja tällinen miesten joukossa.

1 Sam. 16:1, 11.

13. Ja kolme Isain vanhimpaa poikaa olivat lähteneet Saulin kanssa sotaan; hänen kolmen sotaan menneen poikansa nimet olivat: Eliab,

esikolnen, ja toinen Abinadab, ja kolmas Samma. 1 Sam. 16:6, 8.

14. Ja David oli nuorin; ja ne kolme vanhinta menivät Saulin kanssa.

15. Mutta David meni Saulin tyköö jälleen kotiansa Betlehemiin, kaitsemaan isänsä lampaita.

16. Ja Filistealainen tuli ja asettui näkyviin joka aamu ja iltä, ja siitä hän teki neljäkymmentä päivää.

17. Ja Isai sanoi pojallensa Davidille: „ota veljillesi tämä efa korvennettuja tähkäpäitä ja nämä kymmenen leipää, ja vie ne kiireesti leiriin veljillesi;

18. ja vie nämä kymmenen tuoretta juustoa päämiehelle; ja kysy veljiltäsi, kuinka he voivat, ja tuo heiltä todistus myötäsi.

19. Saul ja he ja kaikki Israelin miehet ovat Tammilanksoissa ja sotiivat Filistealaisia vastaan.“

20. Ja David nousi varhain aamulla ja jätti lampaat paimenen haltuun, otti taakkansa ja meni matkaansa, niinkuin Isai oli häntä käskenyt.

Ja kun hän tuli leiriin, läksi sotaväki ulos sotarintaan, ja he nostivat sotahuudon. 1 Sam. 26:5.

21. Ja Israel ja Filistealaiset asettuivat sotarintaan toinen toistansa vastaan.

22. Ja David jätti tavarat, jotka hän kantoi, kalustonvartijalle, ja juoksi sodan rintaan, ja tuli ja tervehti veljiänsä.

23. Kun hän parhaallansa heitä puhutteli, katso, taistelija — hänen nimensä oli Goljat, Filistealainen Gatista, — nousi Filistealaisten sotajoukosta, ja puhui niinkuin ennenkin; ja David kuuli sen.

24. Ja kaikki Israelin miehistä, jotka näkivät hänet, pakenivat hänen edestänsä ja pelkäsivät suuresti.

25. Ja Israelin miehet sanoivat: „näettekö tuota miestä, joka astuu edes? Hän on tullut pilkkaamaan Israelia. Ja on tapahtuva, että joka lyö sen miehen, sen kuningas tekee aivan rikkaaksi, ja antaa tyttärensä hänelle, ja tekee hänen isänsä huoneen vapaaksi Israelissa.“

26. Niin David sanoi miehille, jotka hänen luonansa seisovivat: „mitä annetaan sille miehelle, joka tämän Filistealaisen lyö ja oittaa häväistyksen Israelista pois? sillä mikä on tämä ympärileikkaamaton Filistealainen, joka häpäisee elävän Jumalan sotajoukkoa?“

27. Mutta kansa sanoi hänelle niinkuin ennenkin: niin sille miehelle tehdään, joka hänet lyö.

28. Kun hänen vanhin veljensä Eliab kuuli hänen näitä puhuvan miesten kanssa, närkästyí hän suuresti Davidiin ja sanoi: „miksi olet tänne tullut? ja miksi olet jättänyt sen vähäisen lammaislauman korpeen? Minä tiedän sinun ylpeytesi ja sydämmesi pahan sisun; sinä olet tänne tullut sotaa katsomaan.

1 Sam. 16:6 s.

29. Niin David sanoi: „mitä olen sitten tehnyt? eikä se ole minulle käsketty?”

30. Ja hän kääntyi hänestä pois toisen puoleen ja sanoi niinkuin hän ennenkin oli sanonut; niin kansa vastasi häntä niinkuin ennenkin.

31. Ja kun he kuulivat Davidin puhuvan ne sanat, ilmoittivat he ne Saulille; ja hän noudatti hänet tykönsä.

32. Ja David sanoi Saulille: „älköön kenenkään sydän hämmästykö hänen tähtensä! Palvelijasi käy sotimaan tätä Filistealaista vastaan.”

33. Saul sanoi Davidille: „et sinä voi mennä sotimaan tätä Filistealaista vastaan; sillä sinä olet nuorukainen, mutta hän on sotamies hammasa nuoruudestaan asti.”

34. Mutta David sanoi Saulille: „palvelijasi kaitsi isänsä lampaita; ja tuli jalopeura ja karhu ja vei lampaan laumasta.

35. Niin minä juoksin sen perässä ja löin sen, ja tempasin saaliin ulos hänen suustansa. Ja kun se karkasi minua vastaan, tartuin minä sen par-taan, löin sen ja tapoin. Syr. 47:3 s.

36. Näin on palvelijasi lyönyt sekä jalopeuran että karhun; ja tämä ympärileikkaamaton Filistealainen on oleva niinkuin yksi niistä, sillä hän on pilkannut elävän Jumalan sota-väkeä.”

37. Ja David sanoi: „Herra, joka minun pelasti jalopeuran ja karhun käsistä, hän pelastaa minut tämän Filistealaisen käsistä.” Ja Saul sanoi Davidille: „mene, Herra olkoon sinun kanssasi!”

38. Niin Saul puki vaatteensa Davidin ylle ja pani vaskilakin hänen päähänsä ja pantsarin hänen yllensä.

39. Ja David sitoi miekan vyöllensä vaatteensa päälle ja rupesi käymään; sillä ei hän ennen ollut sitä koettanut. Mutta David sanoi Saulille: „en minä näissä taida käydä, sillä en minä ole tottunut.” Ja David pani ne pois yllänsä.

40. Ja hän otti sauvansa käteensä, valitsi ojasta viisi sileää kiveä, pani ne paimenreppuunsa, otti lingon

käteensä, ja meni Filistealaista vastaan.

41. Ja Filistealainen kävi ja lähestyi Davidia, ja hänen kilpensä kantaja hänen edellensä.

42. Kun Filistealainen katsoi ja näki Davidin, piti hän häntä halpana; sillä hän oli nuorukainen, verevä ja kaunis.

1 Sam. 16:12.

43. Ja Filistealainen sanoi Davidille: „olenko minä koira, että tulet sauvoilla minua vastaan?” Ja Filistealainen kirotti Davidia jumaliensa kautta.

44. Ja Filistealainen sanoi Davidille: „tule tänne minun tyköni, minä annan lihasi taivaan linnuille ja kedon pedoille.”

45. Mutta David sanoi Filistealaiselle: „sinä tulet minun tyköni miekalla, keihäällä ja piikillä, mutta minä tulen sinun tykösi Herran Sebaotin, Israelin sotaväen Jumalan, nimeen, jota olet pilkannut.

Ps. 20:3, 118:10 s.

46. Tänäpäni antaa Herra sinut minun käsiini, ja minä lyön sinut, ja otan pääsi sinulta pois, ja annan Filistealaisten sotaväen ruumiit tänäpäni taivaan linnuille ja kedon pedoille; ja kaikki maan asuavaiset saavat tietää Israelilla olevan Jumalan.

47. Ja koko tämä väkijoukko on ymmärtävä, ettei Herra auta miekan eikä keihään kautta; sillä sota on Herran, ja hän antaa teidät meidän käsiimme.”

48. Kun Filistealainen nousi ja kävi ja lähestyi Davidia, niin David riensi ja juoksi sotarintaan Filistealaista vastaan;

49. ja hän pisti kätensä kukkaroon, otti oileta kiven, ja linkosi, ja sattui Filistealaista otsaan; ja kivi meni hänen otsaansa sisälle; ja hän kaatui maahan kasvoillessa.

Syr. 47:5 s.

50. Niin David voitti Filistealaisen lingolla ja kivellä, löi Filistealaisen ja tappoi hänet; eikä Davidilla ollut miekkaa kädessään.

51. Mutta David juoksi ja seisahtui Filistealaisen viereen, otti hänen miekkansa, veti sen tupesta ulos, ja tappoi hänet, ja hakkasi sillä poikki hänen päänsä. Kun Filistealaiset näkivät, että heidän sankarinsa oli kuollut, niin he pakenivat. 1 Makk. 4:30.

52. Ja Israelin ja Juudan miehet nousivat, huusivat ja ajoivat Filistealaisia takaa laaksoon ja Ekronin porttiin asti; ja Filistealaiset kaatuivat surmattuina Saaraimin tiellä, Gatiin ja Ekroniin asti.

33. Ja Israelin lapset palasivat ajamasta Filistealaisia takaa ja ryöstivät heidän leirinsä.

54. Ja David otti Filistealaisen pään ja vei sen Jerusalemiin; mutta hänen aseensa pani hän majaan.

1 Sam. 21:9.

55. Ja kun Saul näki Davidin menevän Filistealaista vastaan, sanoi hän Abnerille, sodan päämiehelle: „Abner, kenen polka tuo nuorukainen on?” Abner sanoi: „niin totta kuin sielusi elää, kuningas, en minä tiedä.”

56. Kuningas sanoi: „kysy siis, kenenkä poika se nuorukainen on?”

57. Kun David palasi Filistealaista lyömästä, otti Abner ja vei hänet Saulin eteen; ja hänen kädessään oli Filistealaisen pää.

58. Ja Saul sanoi hänelle: „kenenkä poika olet, nuorukainen?” David sanoi: „palvelijasi Isain, Betlehemiäläisen, poika.”

18 Luku.

Jonatanin rakkaus Davidia kohtaan. Saul kaidehti Davidia.

Ja kun hän oli päättänyt puheensa Saulin kanssa, kiintyi Jonatanin sydän Davidin sydämeen; ja Jonatan rakasti häntä niinkuin omaa sydäntänsä.

1 Sam. 19:1, 20:17.

2. Ja Saul otti hänet luoksensa sinä päivänä eikä sallinut hänen enää palata isänsä huoneeseen. 1 Sam. 17:15.

3. Ja Jonatan teki liiton Davidin kanssa; sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sydäntänsä.

1 Sam. 20:16 s. 23:18.

4. Ja Jonatan riisui vaippansa yltänsä, ja antoi sen Davidille, ja sotapukunsa, vielä miekkansakin, ja joutsensa ja vyönsä.

5. Ja David meni, kuhunka Saul lähetti häntä, ja käytti itsensä toimellisesti; ja Saul asetti hänet sotamiestensä yll. Ja hän oli otollinen kaikelle kansalle, niin myös Saulin palvelijoille.

6. Mutta tapahtui, kun he tulivat ja David palasi lyömästä Filistealaista, niin vaimot kaikista Israelin kaupungeista kävivät laululla ja hyppäillä kuningas Saulia vastaan, rummuilla, riemulla, ja kolmikkailla.

2 Moos. 15:20. Tuom. 11:34.

7. Ja vaimot lauloivat vuorotellen, soittaen ja sanoen: „Saul löi tuhannen, mutta David kymmenen tuhatta.”

2 Moos. 15:21. 1 Sam. 21:11. 29:5.

8. Niin Saul närkästyi sargen suuresti, eikä se puhe ollut hänen mieleensä, ja hän sanoi: „he ovat an-

taneet Davidille kymmenen tuhatta ja minulle he antoivat tuhannen; nyt puutuu häneltä vaan kuninkaan valta.”

9. Ja Saul katsoi karsaasti Davidia siitä päivästä ja aina sitte.

10. Toisena päivänä vaivasi taas paha henki Jumalalta Saulia; ja hän ennusti kotona huoneessansa. Ja David soitti kädeillensä, niinkuin hänen jokapäiväinen tapansa oli; ja Saulin kädessä oli keihäs.

11. Ja Saul heitti keihään ajatellen: „minä lyön Davidin seinään kiinni!” Mutta David vältti häntä kaksikertaa.

12. Ja Saul pelkäsi Davidia; sillä Herra oli hänen kanssansa, mutta Saulista oli hän luopunut. Mark. 6:20.

13. Niin lähetti Saul hänet pois tykönsä ja teki hänet tuhannen miehen päämieheksi; ja hän kävi ulos ja sisälle kansan edessä.

14. Ja David oli onnellinen kaikissa teissänsä; ja Herra oli hänen kanssansa.

15. Kun Saul havaitsi, että hän menestyi tomissansa, pelkäsi hän häntä.

16. Mutta koko Israel ja Juuda rakasti Davidia; sillä hän kävi ulos ja sisälle heidän edessään.

17. Ja Saul sanoi Davidille: „katso, minä annan vanhimman tyttäreni Merabin sinulle vaimoksi, ole vaan minulle miehuullinen ja käy Heran sotia!” Sillä Saul ajatteli: „älkөөn minun käteni häneen sattuko, vaan sattukoon häneen Filistealaisten käsi.”

18. Mutta David vastasi Saulia: „mikä olen minä, ja mikä on elämäni ja isäni sukukunta Israelissa, että tulisin kuninkaan vävyksi?”

19. Ja tapahtui, kun aika tuli, että Merab Saulin tytär, piti annettaman Davidille, annettiin hän Adrielille, Meholatilaiselle, vaimoksi. 2 Sam. 21:8.

20. Mutta Saulin tytär Mikal rakasti Davidia. Kun se Saulille ilmoitettiin, kelpasi se hänelle.

21. Ja Saul sanoi itsekseen: „minä annan hänet hänelle, että hän olisi hänelle paulaksi, ja Filistealaisten kädet tulisivat hänen päällensä.” Ja Saul sanoi Davidille: „sinä tulet tänäpänä toisen kautta vävykseni.”

22. Ja Saul käski palvelijoitansa: „puhukaat Davidille salaisesti ja sanokaat: katso, kuningas mielistyy sinuun, ja kaikki hänen palvelijunsa rakastavat sinua; niin tule nyt kuninkaan vävyksi!”

23. Ja Saulin palvelijat puhuivat ne sanat Davidin kuullen; mutta David

sanot: „vähäksikö te sen luulette, että tullaan kuninkaan vävyksi? Mutta minä olen köyhä ja halpa mies.“

24. Ja Saulin palvelijat ilmoittivat sen hänelle, sanoen: „nämä sanat on David puhunut.“

25. Saul sanoi: „sanokaat näin Davidille: „ei kuningas ano yhtään muuta huoimenlahjaa, kuin sata Filistealaisten esinahkaa, että kuninkaan vihamiehille kostettaisiin.“ Sillä Saul ajatteli hukuttaa Davidia Filistealaisten kätten kautta. 1 Moos. 34:12.

2 Moos. 22:16 s.

26. Näin hänen palvelijansa sanoivat Davidille nämä sanat, ja hänelle kelpasi tulla niin kuninkaan vävyksi. Ja se aika ei ollut vielä täytetty,

27. kun David nousi ja läksi matkaan, hän ja hänen miehensä, ja löi Filistealaisia kaksi sataa miestä; ja David toi heidän esinahkansa ja antoi niitä täyden luvun kuninkaalle, tulluksensa kuninkaan vävyksi. Ja Saul antoi tyttärensä Mikalin hänelle vaimoksi.

28. Ja Saul näki ja ymmärsi Herran olevan Davidin kanssa; ja Saulin tytär Mikal rakasti häntä.

29. Ja Saul vielä enemmän pelkäsi Davidia; ja Saul tuli Davidin vihamieheksi koko elinajaksi.

30. Ja Filistealaisten ruhtinaat läksivät ulos; ja niin usein kuin läksivät ulos, teki David toimellisemmin kuin kaikki Saulin palvelijat, niin että hänen nimensä tuli sangen kuuluisaksi.

19 Luku.

Jonatan puolustaa Davidia. David pakenee. Ja Saul puhui pojallensa Jonatanille ja kaikille palvelijoillensa Davidin murhaamisesta. Mutta Jonatan, Saulin poika, rakasti suuresti Davidia. 1 Sam. 18:1. 20:17.

2. Ja Jonatan ilmoitti Davidille ja sanoi: „isäni Saul tahtoo sinut tappaa; ole sentähden varuillasi huomenna aamulla, pysy salassa ja kätketse itsesi.“

3. Ja minä menen ulos ja seison isäni vieressä kedolla, jossa sinä olet, ja puhun sinusta isäni kanssa; ja mitä minä näen, ne minä ilmoitan sinulle.“

4. Ja Jonatan puhui hyviä Davidista isällensä Saulille ja sanoi hänelle: „älkööön kuningas syntiä tehkö palvelijaansa Davidin kohtaan; sillä ei hän ole mitään rikkonut sinua vastaan, ja hänen työnsä ovat sinulle hyvin tarpeelliset.“

5. Ja hän on pannut henkensä kä-

teensä ja löi Filistealaisen, ja Herra antoi suuren pelastuksen koko Israelille; sen sinä näit ja ihastuit. Miksi siis tahdot tehdä syntiä viatonta verta vastaan, surmataksesi Davidia ilman syytä? Tuom. 12:3.

1 Sam. 17:48 s. 28:21. Ps. 119:109.

6. Niin Saul kuuli Jonatanin äänen, ja hän vannoi: „niin totta kuin Herra elää, ei hänen pidä kuoleman.“

7. Ja Jonatan kutsui Davidin ja sanoi hänelle kaikki nämä sanat. Ja hän vei hänet Saulin eteen, ja hän oli hänen edessään niinkuin ennenkin.

8. Taas nousi sota, ja David meni sotimaan Filistealaisia vastaan, ja tuotti heille suuren tappion; ja Filistealaiset pakenivat häntä.

9. Ja paha henki tuli Herralta Saulin päälle; ja hän istui huoneessansa, ja hänen keihäänsä oli hänen kädessään, ja David soitti kädelänsä. 1 Sam. 16:14 s. 18:10 s.

10. Ja Saul aikoi pistää Davidin keihäällä seinään kiinni, mutta hän vältti Saulia ja keihäs kävi seinään. Ja David pakeni ja pääsi sinä yönä pakoon.

11. Ja Saul lähetti sanansaattajat Davidin huoneeseen, vartioimaan häntä ja tappamaan hänet huoneeltain. Mutta Mikal, Davidin vaimo, ilmoitti sen hänelle ja sanoi: „jolle tänä yönä pelasta henkeäsi, niin sinä huomenna tapetaan.“ Ps. 50:1 s.

12. Ja Mikal laski Davidin alas akkunasta; ja hän meni, pakeni ja pääsi. Ap. t. 9:15.

13. Ja Mikal otti kuvan ja pani vuoteeseen, pani vuoheen nahan sille päänalaiseksi ja peitti sen vaatteella.

14. Ja Saul lähetti sanansaattajat ottamaan kiinni Davidia; mutta hän sanoi: „hän on sairas.“

15. Niin lähetti Saul sanansaattajat katsomaan Davidia ja sanoi: „kuntakaaht hän tänne minun tyköni vuoteensa, että minä hänet surmaan.“

16. Kun sanansaattajat tulivat, katso, kuva makasi vuoteessa ja vuoheen nahka päin alla.

17. Niin Saul sanoi Mikalille: „miksi olet minut niin pettänyt? ja päästänyt viholliseni pakoon?“ Mikal sanoi Saulille: „hän sanoi minulle: „päästä minä, taikka tapan sinut.““

18. Ja David pakeni ja pääsi, ja tuli Samuelin tykö, joka oli Ramassa, ja ilmoitti hänelle kaikki, mitä Saul oli hänelle tehnyt; ja hän meni Samuelin kanssa ja oleskeli Najotissa.

19. Ja Saulille ilmoitettiin, sano-

malla: „katso, David on Raman Najotissa.”

20. Niin Saul lähetti sanansaattajat tuomaan Davidia. Mutta kun he näkivät profettain joukon profetioimassa ja Samuelin seivon niiden päämiehenä; niin Jumalan henki tuli Saulin sanansaattajain päälle, että nekin ennustivat. 1 Sam. 10:5, 10 s.

21. Kun se ilmoitettiin Saulille, lähetti hän toiset sanansaattajat, mutta nekin ennustivat. Ja hän lähetti vielä kolmannet sanansaattajat, mutta nekin ennustivat.

22. Niin meni hän itse viimein Ramaan. Ja kun hän tuli sen suuren kation tykö, joka on Sekossa, kysyi hän ja sanoi: „kussa on Samuel ja David?” niinsanottiin hänelle: „katso, he ovat Raman Najotissa.”

23. Ja hän meni Raman Najotiin; ja Jumalan henki tuli hänenkin päälensä, ja hän käveli ja ennusteli siksi kuin hän tuli Raman Najotiin.

24. Ja hänkin riisui vaatteensa ja ennusti Samuelin edessä, ja makasi alastonna koko sen päivän ja koko yön. Sentähden sanotaan: „onko Saulin profettain joukossa?” 1 Sam. 10:12.

20 Luku.

Davidin ja Jonatanin liitto.

Ja David pakeni Raman Najotista; ja hän tuli ja sanoi Jonatanille: „mitä olen tehnyt? mikä on värryteni? tuhi mikä on pahatekoni isäsi vastaan, että hän henkeäni väijyy?”

2. Hän sanoi hänelle: „pois se! Sinä et kuole. Katso, ei isäni tee suurta eikä pientä, jota ei hän ilmoita minulle; kuinka isäni salaisi tätä minulta? Ei niin ole.”

3. Mutta David vannoiakin vielä, sanoen: „totisesti, isäsi tietää minun saaneeni armon sinun kusvoisi edessä, sentähden hän ajattelee: Älköön Jonatan saako tästä mitään tietää, ettei hän tulisi murheelliseksi. Totisesti, niin totta kuin Herra ja sinun sielusi elää, askeleen verta vaan on minun ja kuoleman välillä.”

4. Ja Jonatan sanoi Davidille: „minä teen sinulle kaikki, mitä sydämesi halujaa.”

5. David sanoi hänelle: „katso, huomenna on uusikuu, ja minun pitääsi istuman atrioitsemassa kuninkaan kanssa; salli siis, että minä kätken itseni kedolle kolmannen päivän iltaan asti. 4 Moos. 10:10. 28:11 s. Ps. 81:4.

6. Jos isäsi kaipaa minua, niin sano „David rukouli suuresti minulta, että hän saisi juosta kaupunkinsa

Betlehemiin; sillä siellä on jokavuotinen uhri koko sukukunnalla.”

7. Ja jos hän sanoo: „se on hyvä, niin on ruuha palvelijallasi; mutta jos hän kovin vihastuu, niin tiedä hänen pahoja päättäneen.

8. Tee siis laupeus palvelijallesi; sillä sinä olet ottanut palvelijasi Herran liittoon sinun kanssasi. Ja jos joku vääräys on minussa, niin tapa sinä minut; miksi annoit minun tullakaan isäsi eteen?” 1 Sam. 18:3s.

9. Jonatan sanoi: „olkoon se kaukana sinusta! Jos ymmärrän isäni päättäneen lehdä pahoja sinulle, totta minä teen sinulle ilmoitan.”

10. David sanoi Jonatanille: „kuka minulle sen ilmoittaa, tuhi sanoo jos isäsi vastaa sinulle kovasti?”

11. Jonatan sanoi Davidille: „tule, menkäämme kedolle.” Ja he menivät molemmat kedolle.

12. Ja Jonatan sanoi Davidille: „Herra, Israelin Jumala! kun minä tutkistelen isäni huomenna ja kolmantena päivänä, katso, jos hän suo Davidille hyvää, enkä minä silloin lähetä sinulle sanaa, enkä ilmoita sitä sinulle,

13. niin tekköön Herra sitä ja sitä Jonatanille! Mutta jos isäni on päättänyt pahaa sinua kohtaan, niin ilmoitan senkin sinulle ja lasken sinun rauhaan menemään; ja Herra olkoon sinun kanssasi, niinkuin hän isäni kanssa ollut on.

14. Etkö sinäkin, jos vielä elän, etkö sinäkin ole tekevä Herran armou minua kohtaan, niin etten minä kuole? 15. Älä ota laupeuttasi minun huoneestani pois ijankaikkisesti, älä vielä sittenkään, kun Herra hävittää kaikki Davidin vihamiheet maan päältä!” 2 Sam. 9:1, 7 s.

16. Näin teki Jonatan liiton Davidin huoneen kanssa, että Herra vaatisi sen Davidin vihamiesten kädestä. 1 Sam. 18:3s. 23:18.

17. Ja Jonatan vannotti vielä Davidia rakkautensa kautta häneen; sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa. 1 Sam. 18:1. 19:1.

18. Ja Jonatan sanoi hänelle: „huomenna on uusikuu, jona sinua kysytään ja kaivataan paikaltasi.

4 Moos. 10:10. 2 Aik. 2:4. Jes. 1:13. 19. Mutta kolmantena päivänä tule kiireesti alas ja mene siihen paikkaan, johon itsesi kätkit sinä päivänä, jona asia tapahtui, ja istu Aselin kiven viereen. 1 Sam. 19:2, 3.

20. Ja minä ammun kolme nuolta sen sivulle, niinkuin maaliin ampukseni;

21. Ja katso, minä lähetän pojan, sanoen: „mene ja hae nuolet!” Jos sanon pojalle: „katso, nuolet ovat sinusta tännepäin, ota ne ylös!” niin tule; sillä rauha on sinulla, eikä ole mitään hätää, niin totta kuin Herra elää.

22. Mutta jos näin sanon pojalle: „katso, nuolet ovat sinusta eteenpäin!” niin mene pois, sillä Herra on päättänyt sinut menemään.

23. Ja mitä sinä ja minä olemme keskenämme puhuneet, katso, Herra on todistaja minun ja sinun välilläsi ijankaikkisesti.”

24. Niin David kätki itsensä kedolle. Ja kun uusiaukko tuli, istui kuningas pöylään ruualle.

25. Ja kuningas istui paikallensa, entisen tapansa mukaan, seinän puolelle; ja Jonatan nousi, ja Abner istui Saulin viereen. Mutta Davidin paikka oli tyhjä.

26. Mutta Saul ei puhunut sinä päivänä mitään; sillä hän ajatteli: „hänelle on jotakin tapahtunut, ettei hän ole puhdas; ei suinkaan hän ole puhdas.”³ Moos. 7:19 s. 11:24 s. 15:16 s.

27. Ja uuden kuun toisena päivänä, kun Davidia kaivattiin paikaltansa, sanoi Saul pojallensa Jonatanille: „miksei Isain poika ole tullut ruualle, ei eilen eikä tänäpäivänä?”

28. Jonatan vastasi Saulia: „hän rukoi! hartaasti minulta, että saisi mennä Betlehemiin,

29. ja sanoi: „anna minun mennä, sillä meidän sukukuntamme uhraa kaupungissa ja veljeni itse on minua kutsunut; jos nyt olen saanut armon silmäis edessä, niin sallii minun mennä katsomaan veljiäni;” ja sentähden ei hän ole tullut kuninkaan pöytään.”

30. Niin Saul vihastui sängen suuresti Jonataniin ja sanoi hänelle: „sinä ilkiän ja vastahakoisen vaimon poika! enkö minä tiedä, että olet valinnut Isain pojan itsellesi ja äidillesi häpiäksi?”

31. Sillä niinkauan kuin Isain poika elää maan päällä, et sinä eikä valtakuntasi ole seisova; lähetä siis nyt ja tuota hän minun tyköni, sillä hän on kuoleman oma.”¹ Sam. 15:23, 28.

32. Jonatan vastasi isäänsä Saulia ja sanoi hänelle: „miksi hänen pitää kuoleman? mitä hän on tehnyt?”

1 Sam. 19:4.

33. Silloin paiskasi Saul keihään hänen peräänsä lyödäksensä häntä; niin ymmärsi Jonatan isänsä päättäneen Davidin tappaa.

34. Ja Jonatan nousi pöydästä san-

gen vihoissansa, eikä syönyt sinä uuden kuun toisena päivänä mitään leipää; sillä hän murehti Davidia, koska hänen isänsä oli hänet niin häväisnyt.

35. Ja Jonatan läksi aamulla kedolle, siihen aikaan, jonka hän oli määrännyt Davidille, ja pieni poikanen hänen kanssansa.

36. Ja hän sanoi pojalle: „juokse noutamaan nuolet, jotka minä ammun!” Pojan juostessa laski hän nuolen hänen ylitsensä.

37. Ja kun poika tuli sille paikalle, johon Jonatan oli nuolen ampunut, huusi Jonatan hänen peräänsä ja sanoi: „katso, nuoli on sinusta eteenpäin!”

38. Ja hän huusi taas pojalle: „joudu, kiiruha nopeasti äläkä seisahtele!” Niin Jonatanin poika otti nuolet ja toi ne herrallensa.

39. Eikä poika tieltänyt asiasta mitään; vaan Jonatan ja David ainoastaan asian tiesivät.

40. Ja Jonatan antoi aseensa pojalle, joka hänen kanssansa oli, ja sanoi: „mene ja vie kaupunkiin.”

41. Ja kun poika oli mennyt, nousi David paikaltansa etelän puolelta, ja hän heittäysi maahan kasvoilleensa ja kumarsi kolme kertaa; ja he antoivat toinen toisensa suuta ja itkivät toinen toisensa kanssa; mutta David itki ääneensä.

42. Ja Jonatan sanoi Davidille: „mene rauhaan! ja muista, mitä olemme keskenämme vannoneet Herran nimeen ja sanoneet: Herra olkoon sinun ja minun välillä, minun ja sinun siemenesi välillä ijankaikkisesti!”

43. Ja hän nousi ja meni matkoihin; mutta Jonatan palasi kaupunkiin.

21 Luku.

David Nobessa, ja Akiksen tyköä Gatissa.

Ja David tuli Nobeen papin, Ahimelekin tykö. Ja Ahimelek hämmästyí, kun hän tuli Davidia vastaan, ja sanoi hänelle: „kuinka olet yksinäsi, eikä yhtään miestä ole kanssasi?”

2. Ja David sanoi Ahimelekillä, papille: „kuningas on minut käsenyt asialle ja sanoi minulle: älä keneläkään ilmoita, minkätähden olen sinut lähettänyt ja mitä olen käsenyt sinulle! ja palvelijani olen minä määrännyt sinne ja sinne.” Ruut. 4:1.

3. Ja nyt, mitä on sinulla luonasi? anna minulle viisiikin leipää, taikka mitä hallussasi on.”

4. Pappi vastasi Davidia ja sanoi: „ei ole minulla ensinkään yhteisiä leipiä luonani, vaan pyhiä leipiä on, — jos vaan palvelijat ovat pitäneet vaimoista erillänsä.“ 2 Moos. 19:15.

3 Moos. 24:5s. Matt. 12:4.

5. David vastasi pappia ja sanoi hänelle: „vaimot ovat meistä erillään olleet kolisesta ja toissa päivästä asti, jolloin minä läksin, ja palvelijani astiat olivat pyhät; mutta jos tämä tie on saustainen, niin se tänäpäpä pyhitetään astiain kautta.“

6. Niin antoi pappi hänelle pyhää leipää; sillä siellä ei ollut muuta leipää kuin näkyleipiä, joita oli korjattu Herran kasvojen edestä, että sinne pantaisiin toiset, uudet leivät sinä päivänä, jona ne korjattiin.

Matt. 12:3s. Mark. 2:25s. Luuk. 6:3s.

7. Mutta sinne oli Herran näennä jätetty sinä päivänä yksi mies Saulin palvelijoista, Doeg nimeltä, Edomilainen, Saulin paimenten päämies.

1 Sam. 22:9. Ps. 52:1 s.

8. Ja David sanoi Ahimelekeille: „eikö täällä ole luonasi yhtään keihästä tai miekkaa? En ottanut myötäni miekkaani enkä aseitani käteeni, sillä kuninkaan asia kiiruhti.“

9. Mutta pappi vastasi: „Fillistealaisen Goljatin miekka, jonka löit tammiluaksossa, on täällä käärittynä vaippaan, olkavaatteen takana; jos tahdot sen ottaa, niin ota; sillä ei täällä ole yhtään muuta paitsi sitä.“ David sanoi: „ei ole sen vertaista; anna se minulle!“ 1 Sam. 17:54. 22:10. 23:6.

10. Ja David nousi ja pakeni sinä päivänä Saulin näkyvistä, ja hän tuli Akiksen, Gatin kuninkaan tykö.

1 Sam. 27:2. Ps. 56:1.

11. Ja Akiksen palvelijat sanoivat hänelle: „eikö tämä ole David, maan kuningas? eivätkö he tästä veitsanneet hyppässä, sanoen: „Saul löi tuhannen, ja David kymmenen tuhatta?“

1 Sam. 18:7. 29:5.

12. Ja David pani ne sanat sydämeensä ja pelkäsi suuresti Gatin kuningasta, Akista;

13. ja hän muutteli järkeänsä heidän edessään, ja hullutteli heidän käsissään, japiirusteli portin oville, ja valutti sylkeä parrallensa. Ps. 34:1.

14. Silloin sanoi Akis palvelijoilleen: „katso, te näette miehen olevan mielipuolen; miksi olette tuoneet hänet minun tyköni?“

15. Puuttuuko minulla mielipuolia, että toitte tämän hulluttelemaan minun eteeni? pitäisikö hänen tuleman minun huoneeseeni?“

22 Luku.

David pakosalla. Saul antaa tappaa papit.

Ja David läksi sieltä ja — pakeni Adullamin luolaan. Ja kun hänen veljensä ja kaikki isänsä huone sen kuulivat, tulivat he sinne hänen tykönsä. Ps. 57:1. 142:1.

2. Ja hänen tykönsä kokoontui kaikkinaisia uhdistettuja, ja velkaantuneita, ja tyytymättömiä, ja hän rupesi heille päämieheksi; ja hänen luonansa oli lähes neljä satua miestä.

3. Ja David meni sieltä Mispaan Moabilaisten maassa ja sanoi Moabilaisten kuninkaalle: „anna isäni ja äitini käydä ulos ja sisälle teidän tykönnne, siksi kuin suun tietää, mitä Jumala tekee minulle.“

4. Ja hän vei heidät Moabilaisten kuninkaan eteen; ja he viipyivät hänen tykönnänsä kaiken sen ajan, minä David oli vuorilinnassa.

5. Ja profetta Gad sanoi Davidille: „Älä ole tässä linnassa, vaan mene ja lähde Juudan maalle!“ Niin David meni ja tuli Haretin metsään.

Ps. 63. 1.

6. Ja Saul kuuli, että oli saatu tietoja Davidista ja niistä miehistä, jotka hänen tykönnänsä olivat. Ja Saul istui Gibeassa metsistössä mäellä, ja hänen keihänsä oli hänen kädessänsä, ja kaikki hänen palvelijansa seisovivat hänen tykönnänsä.

7. Niin sanoi Saul palvelijoilleen, jotka seisovivat hänen tykönnänsä: „kuulkaat, te Benjaminilaiset! antaako Isain poika teille kaikille pellot ja viinimäet, ja tekeekö hän teitä kaikkia tuhanten ja satain päämiehiksi?“

8. Sillä te olette kaikki tehneet liiton minua vastaan, eikä ollut yhtään, joka ilmoitti sen minulle, että oma poikani on tehnyt liiton Isain pojan kanssa, eikä ole yhtäkään teistä, joka sitä panisi pahaksensa minun tähdeni, ja ilmoittaisi minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani minua vastaan, väljymään minua, niinkuin tänäpäpä on nähtävä.“

9. Niin vastasi Doeg, Edomilainen, joka seisoi Saulin palvelijain joukossa, ja sanoi: „minä näin Isain pojan tulevan Nobeen, Ahimelekin, Akitobin pojan, tykö.“ 1 Sam. 21:7.

Ps. 52:1 s.

10. Hän kysyi Herralta neuvoa hänen tähtensä ja evästi hänet, ja antoi hänelle Filistealaisen Goljatin miekan.“ 1 Sam. 21 8,9.

11. Ja kuningas lähetti kutsumaan pappia Ahimelekiä, Akitobin poikaa,

ja kaikkea hänen isänsä huonetta, pappeja, jotka olivat Nobessa; ja he tulivat kaikki kuninkaan tykö.

12. Ja Saul sanoi: „kuule, Akitobin poika!“ Hän sanoi: „tässä olen, herrani.“

13. Ja Saul sanoi hänelle: „miksi olette tehneet liiton minua vastaan, sinä ja Isain poika, kun annoit hänelle leipää ja miekan ja kysyit Herralta neuvoa hänen tähtensä, että hän nousisi minua väijymään, niinkuin tänäpäpä on nähtävä?“

14. Ahimelek vastasi kuningasta ja sanoi: „kuka kaikkein palvelijaisi joukossa on uskottu niinkuin David, joka on kuninkaan vävy, ja pääsee sinun puheellesi ja on kunnioitettu huoneessasi?“

15. Olenko minä vasta nyt ruvennut kysymään Jumalalta neuvoa hänen tähtensä? Kaukana olkoon tämä minusta! Alkoon kuningas panko mitään viaksi palvelijallensa, ja kaikelle isäni huoneelle; sillä ei palvelijasi tietänyt mitään kaikista näistä, ei pientä eikä suurta.“

16. Kuningas sanoi: „kuolla täytyy sinun, Ahimelek, sinun ja koko isäsi huoneen!“

17. Ja kuningas sanoi vartijoilleensa, jotka seisovivat hänen tykönänsä: „kääntykää ja tappakaat Herran papit; sillä heidänkin kätensä on Davidin puolella, sillä he tiesivät hänen paenneeksi, eivätkä ilmoittaneet sitä minulle.“ Mutta kuninkaan palvelijat eivät tahoneet ojentaa käsiänsä lyömään Herran pappeja.

18. Niin sanoi kuningas Doegille: „käännä itsesi ja lyö papit!“ Ja Doeg, Edomilainen, käänsi itsensä ja löi papit, ja tappoi sinä päivänä viisi yhdeksättäkymmentä miestä, jotka kantoivat liinaista olkavaatetta.

2 Moos. 28:40.

19. Ja Noben pappein kaupungin, löi hän miekan terällä, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset, niin myös härjät, aasit ja lampaat, miekan terällä.

20. Ja yksi Ahimelekin, Akitobin pojan, poika, Abjatar nimellä, pääsi ja pakeni Davidin tykö.

21. Ja Abjatar ilmoitti Davidille, että Saul oli tappanut Herran papit.

22. Ja David sanoi Abjatarille: „minä sen kyllä tiesin sinä päivänä, koska Doeg, Edomilainen, oli siellä, että hän sen Saulille oli totisesti ilmoitettava. Minä olen siis vikapää koko isäsi huoneen kuolemaan.“

23. Pysy tykönäni ja älä pelkää; joka väijyy minun henkeäni, hän väi-

jyy sinunkin henkeäsi; sillä sinä olet turvassa minun tykönäni.“

23 Luku.

David petetty, piirretty ja pelastettu.

Ja Davidille ilmoitettiin, sanomalla: „katso, Filistealaiset sotivat Kegilaa vastaan ja ryöstävät heidän riihensä!“

2. Niin David kysyi Herralta ja sanoi: „menenkö minä lyömään näitä Filistealaisia?“ Ja Herra sanoi Davidille: „mene, lyö Filistealaiset ja vapahda Kegila.“

3. Ja Davidin miehet sanoivat hänelle: „katso, me olemme pelon-alaiset täällä Juudassa, ja menisimme vielä Kegilaan, Filistealaisten sotajoukkoja vastaan?“

4. Niin David taas kysyi Herralta, ja Herra vastasi häntä ja sanoi: „nouse ja mene alas Kegilaan; sillä minä annan Filistealaiset sinun käsiisi.“

5. Ja David meni michinensä Kegilaan, ja soti Filistealaisia vastaan, ja ajoi heidän karjansa pois, ja tuotti heille suuren tappion. Ja David vapahhti Kegilan asuaiset.

6. Mutta kun Abjatar, Ahimelekin poika, pakeni Davidin tykö Kegilaan, vei hän sinne myölänsä olkavaatteen.

1 Sam. 21:9. 22:20.

7. Ja Saulille kerrottiin Davidin tulleeksi Kegilaan. Ja Saul sanoi: „Jumala on antanut hänet minun käsiini, sillä nyt on sinne sulkeutunut, sillä hän on tullut kaupunkiin, joka on varustettu porteilla ja teljeillä.“

8. Ja Saul kuulutti kaiken kansan sotaan, menemään alas Kegilaan, piirittämään Davidia miehinensä.

9. Kun David sai tietää Saulin aikovan pahoja hänelle, sanoi hän papille Abjatarille: „ota olkavaate!“

10. Ja David sanoi: „Herra, Israelin Jumala! Palvelijasi on tosin kuulut Saulin aikovan tulla Kegilaan, hävittämään kaupunkiaminun tähteni.“

11. Antavako Kegilan asuaiset minut hänen käsiinsä, ja tullee ko Saul tänne, niinkuin palvelijasi on kuulut? Herra, Israelin Jumala, ilmoitase palvelijallesi!“ Ja Herra sanoi: „hän tulee alas.“

12. Ja David sanoi: „antavako Kegilan asuaiset minut ja väkeni Saulin käsiin?“ Herra sanoi: „antavat.“

13. Niin David nousi miehinensä, joita oli liki kuusi sataa miestä; ja he läksivät Kegilasta ja väelsivät, mihinkä taitsivat vaeltaa. Kun Saulille sanottiin Davidin paenneen Kegilasta, luopui hän aikeestaan sinne mennä.

14. Ja David pysyi korvessa linnoissa; hän viipyi myös Sifin korven vuoristossa. Ja Saul etsi häntä joka aika; mutta ei Jumala antanut häntä hänen käsiinsä.

15. Ja David näki Saulin lähteneeksi väijymään hänen henkeänsä; ja David oleskeli Sifin korvessa metsästössä.

16. Ja Jonatan, Saulin poika, nousi ja meni Davidin tykö metsään, ja vahvisti hänen kätensä Jumalassa. 17. Ja hän sanoi hänelle: „Älä pelkää, sillä ei isäni Saulin käsi löydä sinua, ja sinä tulet Israelin kuninkaaksi, ja minä olen likin sinua; ja sen myös isäni Saul kyllä tietää.“

1 Sam. 15:28, 20:31, 24:21.

18. Ja he molemmat tekivät liiton keskenänsä Herran edessä. Ja David pysyi metsässä, mutta Jonatan palasi kotiinsa 1 Sam. 18:3 s. 20:16.

19. Mutta Sifiläiset menivät ylös Saulin tykö Gibeaan ja sanoivat: „eikö David ole kätetty meidän tykömmme linnoissa metsässä. Hakilan kukkulalla, joka on korvessa oikialla kädellä? 1 Sam. 26:1. Ps. 54:1 s.

20. Niin tule nyt, kuningas, alas niin kiireesti kuin sydämmesi halu sitä vaalii, ja me annamme hänet kuninkaan käsiin.“

21. Ja Saul sanoi: „olkaat stunatut Herrassa, että armahditte minua!

22. Menkää nyt ja tutkikaat paremmin, että saisitte tietää ja nähdä sen paikan, jossa hänen jalkansa ovat, ja kuka hänen siellä on nähnyt; sillä minulle on sanottu, että hän on sangen kavala.

23. Tutkistelkaat ja tiedustelkaat kaikki piilopaikat, joissa hän lymyilee, ja tulkaat jälleen minun tyköni, kun saatte varman tiedon; niin minä menen sitten kanssunne. Jos hän on tällä maalla, niin minä hänet etsin kaikkein tuhanten seasta Juudassa!“

24. Ja he nousivat ja menivät Sifin Saulin edellä. Mutta David ja hänen miehensä olivat Maonin korvessa kedolla, oikialla puolella korvea.

25. Kun Saul matkusti sinne väkineensä etsimään häntä, ja se ilmoitettiin Davidille, meni hän kukkulalta alas, ja oleskeli Maonin korvessa. Ja kun Saul sen kuuli, ajoi hän Davidia takaa Maonin korvessa.

26. Ja Saul meni toiselta puolelta vuorta ja David väkineensä toiselta puolelta vuorta. Ja kun David rienssi pakenemaan Saulin edestä, piiritti Saul väkineensä Davidin ja hänen väkensä, ottaaksensa heidät kiinni.

27. Mutta sanansaattaja tuli Saulin tykö ja sanoi: „kiiruhda ja tule nopeasti; sillä Filistealaiset ovat tulleet maahan!“

28. Niin Saul palasi ajamasta Davidia takaa ja meni Filistealaisia vastaan. Sentähden kutsutaan se paikka Sela-Maklakot.

24 Luku.

David ja Saul Engedin luolassa.

Ja David meni sieltä ylös ja asui Engedin vuoristossa.

2. Kun Saul palasi Filistealaisten tyköä, ilmoitettiin hänelle sanoma: „katso, David on Engedin korvessa.“

2 Sam. 23:27 s.

3. Ja Saul otti kolme tuhatta valittua nuorta miestä koko Israelista, ja meni etsimään Davidia ja hänen miehiänsä metsävuohten kallioille.

1 Sam. 26:2.

4. Ja kun hän tuli lammastarhoille tien ohessa, oli siinä luola, ja Saul meni siihen peittämään jalkojansa; mutta David ja hänen miehensä istuivat luolan peräkulmilla. Tuom. 3:24.

5. Ja Davidin miehet sanoivat hänelle „katso, tämä on se päivä, josta Herra on sinulle sanonut: katso, minä annan vihamiehesi sinun käsiisi, että tekisit hänelle niinkuin sinun kelpaa.“ Ja David nousi ja leikkasi salaa kappaleen Saulin vaateen liepeestä.

1 Sam. 26:3.

6. Ja tapahtui, kun tämä oli tehty, niin tykytti Davidin sydän, kun hän oli leikkannut kappaleen Saulin vaipasta.

7. Ja hän sanoi miehillensä „Herra antakoon sen olla kaukana minusta, että minä näin tekisin herralleni, Herran voitelemalle, ja satuttaisin käteni häneen! sillä hän on Herran voitelema.“

2 Sam. 1:14 s.

8. Ja David pidi miehensä sanoilla eikä sallinut heidän karata Saulin päälle. Niin Saul nousi luolasta ja meni matkoihinsa.

9. Siitten nousi myös David ja läksi luolasta, ja huusi Saulin jälkeen ja sanoi: „herrani kuningas!“ Saul katsahti tuaksensa, ja David kallisti kasvonsa maahan ja kumarsi.

10. Ja David sanoi Saulille: „miksi uskot ihmisten sanoja, jotka sanovat, katso, David etsii vahinkoasi?“

11. Katso, tänpänä ovat silmäsi nähneet, että Herra oli antanut sinut minun käsiini luolassa, ja minua neuvottiin tappamaan sinut, mutta minä armahdin sinua ja sanoin: „en minä satula kättäni herrani, sillä hän on Herran voitelema.“

12. Katso, isäni, katso kuitenkin tätä kappaletta vaipastasi minun kädessäni. Koska minä leikkasin tämän kappaleen vaipastasi enkä tappanut sinua, niin ymmärrä ja huomaa siitä, ettei yhtään pahuulta eikä vääryyttä ole minun kädessäni, ja etten ole syntiä tehnyt sinua vastaan; mutta sinä väijyt henkeäni ottaaksesi sen minulta.

13. Herra tuomitkoon minun ja sinun välillä, ja Herra kostakoon sinulle minun puolestani; mutta ei minun käteni ole sinuun sattuva.

3 Moos. 19:18. Room. 12:19. 1 Piet. 2:23.

14. Niinkuin vanha sananlasku on: jumalattomasta tulee jumalattomuus; mutta ei minun käteni ole sinuun sattuva.

15. Kenenkä jälkeen on Israelin kuningas lähtenyt? ketä ajat takaa? Kuollutta koiraa ja kirppua!

1 Sam. 26:20.

16. Herra olkoon tuomari ja tuomitkoon minun ja sinun välillä; näköön ja ratkaisekoon asiansi, ja vaipahtakoon minua sinun käsistäsäsi."

17. Kun David lakkasi puhumasta Saulille, sanoi Saul: „eikö se ole sinun äänesi, poikani David?" Ja Saul korotti äänensä ja itki.

18. Ja hän sanoi Davidille: „sinä olet hurskaampi minua, sillä sinä olet osoittanut minulle hyvää, mutta minä olen osoittanut sinulle pahaa.

19. Ja sinä olet tänäpäpä minulle näyttänyt, että olet hyvää tehnyt minua kohtaan; sillä Herra oli jättänyt minut sinun käsiisi, eikä sinä minua tappanut!

1 Sam. 26:21.

20. Kun joku vihollisensa tapaa, antaisiko hän hänen mennä hyvää tietä? Herra maksakoon sinulle sen hyvän, jonka tänäpäpä olet minulle tehnyt!

21. Nyt katso, minä tiedän sinun tulevan kuninkaaksi, ja Israelin valakunta on pysyvä sinun kädessä;

22. niin vanno siis nyt minulle Herran kautta, ettei hävitä sementtäni minun jälkeeni eikä hukuta nimeäni isäni huoneesta!"

23. Ja David vannoi Saulille. Ja Saul meni kotiansa; mutta David ja hänen miehensä menivät vuorille.

25 Luku.

Samuel kuolee. Nabal ja Abigail.

Ja Samuel kuoli, ja koko Israel koontui murehtimaan häntä ja hautasi hänet omaan huoneeseensa Ramaan. Mutta David nousi ja meni alas Paranin korpeen.

1 Sam. 7:17. 28:3.

2. Ja Maonissa asui mies, jolla oli karjua Karmelissa, ja mies oli sangen rikas; hänellä oli kolmetuhatta lammasta ja tuhannen vuotta; ja hän oli keritsemässä lampaitansa Karmelissa.

Jos. 15:56.

3. Ja miehen nimi oli Nabal, ja hänen vaimonsa nimi Abigail. Ja vaimo oli hyvin toimellinen ja kaudis kasvoiltaan, mutta mies oli sangen kova ja paha töissänsä, ja hän oli Kalebin sukua.

4. Ja kun David kuuli korvessa Nabalin keritsevän lampaitansa,

5. lähetti hän kymmenen nuorukaista ja sanoi heille: „menkää Karmeliin ja kun tulette Nabalin tykö, niin tervehtikää häntä minun puolestani ystävällisesti,

6. ja sanokaat: 'terve! rauha olkoon sinulle, ja rauha huoneellesi, ja kaikeille, mitä sinulla on, olkoon rauha!

7. Minä olen nyt saanut kuulla, että lammasten keritsijät ovat siellä. Katso, sinun paimenesi ovat olleet meidän luonamme; emme ole heitä sortaneet, eikä heiltä mitään puuttunut, niinkauan kuin he ovat olleet Karmelissa.

8. Kysy palvelijoiltasi, he sanovat sinulle. Niin anna siis nuorukaisien saada armo kasvoisi edessä, sillä me olemme tulleet hyvään aikaan, anna palvelijoilles ja pojallasi Davidille, mitä kätesi löytää!"

9. Kun Davidin palvelijat tulivat sinne, puhuivat ne kaikki nämä sanat Nabalille Davidin puolesta, ja vaikenivat.

10. Mutta Nabal vastasi Davidin palvelijoita ja sanoi: „kuka on David? ja kuka on Isain poika? Nyt on monta palvelijaa, jotka jättävät isäntänsä.

11. Ja minäkö oltaisin leipäni, veteni ja teuraani, jonka olen keritsijöilleni teuraistanut, ja antaisin ne miehille, joista en tiedä mistä ovat tulleet?"

12. Ja Davidin palvelijat palasivat tiellensä, ja tultuaan taas Davidin tykö sanoivat he hänelle kaikki nämä sanat.

13. Niin sanoi David miehillensä: „vyöittäköön kukin miekkansa vyöllensä!" Ja jokainen vyöitti miekkansa vyöllensä, ja David vyöitti myös miekkansa vyöllensä; ja Davidin kanssa läksi liki neljäsataa miestä, mutta kaksi sataa jäi tavarojen luo.

14. Mutta yksi palvelijoista ilmoitti Abigailille, Nabalin vaimolle, saaden . . . katso, David on lähettänyt sanansaattajat korvesta siunamaan isäntäämme, mutta hän tiuskuu heitä.

15. Ja ne miehet olivat meille aivan hyvät eikä meitä sortaneet, eikä meiltä mitään puuttunut niinkauan kuin vaelsimme heidän tykönänsä kedolla ollessamme.

16. Vaan he olivat meidän turvamme yötä ja päivää, niinkauan kuin kaitsimme lampaitamme heidän tykönänsä.

17. Niin ajattele nyt ja katso mitä teet; sillä tarjona on totisesti onnettomuus isännällemme ja kallelle hänen huoneellensa; mutta hän on tyly mies, jota ei yksikään tahdi puhutella."

18. Niin Abigail kiiruhti ja otti kaksi sataa leipää, ja kaksi leiliä viiniä, ja viisi paistettua lamasta, ja viisi miltta korvennettua jyvää ja sata rusinarypäleitä, ja kaksi sataa rypäleitä siikunoita, ja pani ne aseain selkään,

19. ja sanoi palvelijoillensä: „menkää edelläni, katso, minä tulen perässäne." Mutta ei hän sitä ilmoittanut miehellensä Nabalille.

20. Ja kun hän ajoi aasilla ja tuli vuoren varjoon, katso, David ja hänen väkensä tulivat vuorelta alas häntä vastaan; ja hän kohtasi heitä.

21. Mutta David oli sanonut: „turhaan olen minä tallella pitänyt kaikki, mitä tällä miehellä oli korvessa, niin ettei mitään ole kadonnut kaikista mitä hänellä oli; ja hän koostaa hyvät työntä pahalla!" Ps. 35:12.

22. Jumala tehköön näitä Davidin vihamiehille ja vielä suurempia, jos kaikista, mitä hänellä on, jätän hänelle huomeneksi jonkun, joka vetensä seinään heittävä!"

23. Mutta kun Abigail näki Davidin, kiiruhti hän ja astui nopeasti alas aasin seljältä, heittäysi kasvoillensa Davidin eteen ja kumarsi maahan.

24. Ja heittäysi hänen jalkainsa juureen ja sanoi: „ah herrani, minun olkoon tämä rikos! anna pilkasi puhua sinun kuullen, ja kuule pilkasi sanaa!"

25. Alköön Herrani huoliko mitään tästä Belialin miehestä, Nabalista; sillä mitä hänen nimensä sanoo, se hän on: Nabal on hänen nimensä, tyhmyys on hänessä; mutta minä, pilkasi, en nähnyt herrani palvelijoita, jotka sinä lähelit.

26. Ja nyt, herrani, niin totta kuin sielusi elää, Herra on sinun estänyt joutumastaveren vikoihin ja omalla kädelläsi auttamasta itseäsi. Mutta nyt olkoot niinkuin Nabal vihamiehesi ja kaikki ne, jotka herralleni pahaa suovat!

Ps. 49:11.

27. Ja tämä lahja, jonka pitkasi herralleni on tuonut, annettakoon palvelijoille, jotka herrani kanssa vaeltavat.

1 Moos. 33:11.

28. Anna pilallesi tämä rikos anteeksi! Sillä Herra tosin tekee herralleni vahvan huoneen; sillä herrani sotii Herran sotia, eikä mikään onnettomuus saavuta sinua kaikkena sinun elinaikanasi.

29. Jos joku ihminen nousee väijymään sieluasi, on herrani sielu sidottu elävään kimppuun Herran, sinun Jumalasi, turvissa; mutta vihollisesti sielun hän heittävä niinkuin lingolla menemään.

Ps. 6:11. 31:21.

73:19. 97:10.

30. Ja kun Herra tekee herralleni kaikki hyvät, mitkä hän on sinulle sanonut, ja määrää sinut Israelin ruhtinaaksi,

31. niin ei tule tämä sinulle, herrani, loukkaukseksi eikä mielikarvaudeksi, ettei vuodatannut verta ilman syytä eikä itse auttanut itseäsi; ja kun Herra on hyvää tekemä herralleni, niin muista piikaasi."

32. Ja David sanoi Abigailille: „kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka sinut tänäpäpä on lähettänyt minua vastaan!"

33. Ja siunattu olkoon tolmellinen puheesi, ja siunattu sinä, joka minun tänäpäpä estit verta vuodattamasta ja kostamasta omalla kädelläni!

34. Totisesti, niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, joka minun on tänäpäpä estänyt sinulle pahaa tekemästä, jollet nopeasti olisi tullut minua vastaan, niin ei olisi Nabalille jäänyt huomeneksi yhtäkään vetensä seinään heittävä!"

35. Ja David otti hänen kädestänsä, mitä hän oli hänelle tuonut, ja sanoi hänelle: „mene rauhassa sinun huoneesi! Ja katso, minä kuulin äänesi ja otin sinut hyväksi."

1 Moos. 19:21. 32:20. San. 15:1.

36. Kun Abigail tuli Nabalin tykö, katso, niin hänellä oli huoneessansa pidot, niinkuin kuninkaan pidot, ja Nabalini sydän oli iloinen, sillä hän oli kovin juovuksissa; mutta ei vaimo sanonut hänelle vähää eikä paljoa huomeniseen asti.

37. Mutta huomenellaan, kun Nabal oli viinistä seljennyt, sanoi hänen vaimonsa hänelle kaikki nämä; niin hänen sydämensä kuoli hänessä, ja tuli kovaksi kuin kivi.

38. Ja kymmenen päivän perästä löi Herra Nabalini, että hän kuoli.

39. Kun David kuuli Nabalini kuolleeksi, sanoi hän: „kiitetty olkoon

Herra, joka on kostanut Nabalille häväistykseni ja varjellut palvelijansa pahasta! ja Herra on kääntänyt Nabalın pahuuden hänen päänsä päälle." Ja David lähetti ja antoi puhutella Abigailia, ottaaksensa hänet vaimoksensa.

40. Ja kun Davidin palvelijat tulivat Abigailin tykö Karmelliin, puhutelivat he häntä ja sanoivat: „David lähetti meidät sinun tykösi, ottamaan sinua hänelle vaimoksi.“

41. Niin hän nousi ja heittäysi maahan kasvoilensa. sanoen: „katso, itssä on piikasi palvelemaan ja pesemään herrani palvelijain jalkoja!“

42. Ja Abigail nousi kiiruhtain, ja ajoi aasilla, ja otti viisi piikaansa kanssansa, jotka kävivät hänen jäljissänsä; ja hän seurasi Davidin sanaanantajia ja tuli hänen vaimoksensa.

43. David otti myös Ahinoamin Jisreelistä; ja ne molemmat olivat hänen vaimonsa.

44. Mutta Saul antoi tyttärensä Mikalin, Davidin vaimon, Faltille, Laiksen pojalle Gallimista. 2 Sam. 3:15.

26 Luku.

David säästää vielä kerran Saulin hengen.

Ja Siflaiset tulivat Saulin tykö Gibeuan ja sanoivat: „eikö David ole lymyssä Hakilan kukkulalla korven kohdalla?“ 1 Sam. 25:19. Ps. 54:2.

2. Niin nousi Saul ja meni Sifin korpeen, ja hänen kanssansa kolme tuhatta valittua miestä Israelista, etsimään Davidia Sifin korvesta.

3. Ja Saul sijoitti itsensä Hakilan kukkulalle korven kohdalle tien varrelle; mutta David pysyi korvessa. Kun David havaitsi Saulin tulevan perhässänsä korpeen,

4. niin lähetti hän vakoojat ja sai tiedää Saulin lotisesti tulleeksi

5. Ja David nousi ja tuli siihen paikkaan, johonka Saul oli itsensä sijoittanut; ja David näki paikan, missä Saul ja hänen sotapäämiehensä Abner, Nerin poika, oli; ja Saul makasi vaunujen piirissä, ja sotaväki oli sijoitettuna hänen ympärillensä.

6. Ja David puhui ja sanoi Ahimelekillle, Hetiläiselle, ja Abisaille, Serujan pojalle. Joabin veljelle: „kuka menee minun kanssani Saulin tykö leiriin?“ Abisai sanoi: „minä meuen kanssasi.“ 1 Moos. 10:15. 1 Aik. 2:16.

7. Ja David ja Abisai tulivat kanssan tykö yöllä, ja katso, Saul makasi nukkuneena vaunujen piirissä, ja hänen keihäänsä oli pistetty maahan hänen päänalaisensa kohdalla; mut-

ta Abner ja kansa makasi hänen ympärillensä.

8. Ja Abisai sanoi Davidille: „Jumala on jättänyt tänäpäni vihamieheni sinun käsiisi; niin anna minun nyt lyödä hänet keihäällä maahan kifinni yhdellä lyömällä, enkä tee sitä toista kertaa.“

9. Mutta David sanoi Abisaille: „älä surmaa häntä! sillä kuka satuttaa katänsä Herran voitelemaan ja olisi viaton?“ Ps. 7:5.

10. Ja David sanoi: „niin totta kuin Herra elää, jollei Herra lyö häntä, taikka jollei tule hänen aikansa kuolia, taikka jollei hän mene sotaan ja huku,

11. niin antakoon Herra sen olla kaukana minusta, että satuttaisin kättäni Herran voitelemaan! Ota nyt vaan keihäs hänen päänsä kohdalla ja vesimalja, ja menkäämme.“

12. Ja David otti keihään ja vesimaljan Saulin päään kohdalta, ja he menivät matkoihinsa; eikä yhtään ollut, joka sen näki taikka huomasi, taikka heräsi, vaan he makasivat kaikki nukkuneina, sillä Herralta oli tullut syvä uni heidän päällensä.

13. Kun David oli tullut toiselle puolelle, seisautui hän kaukana vuoren kukkulalle; ja välimatka oli pitkä heidän välillensä.

14. Ja David huusi kansalle ja Abnerille, Nerin pojalle, ja sanoi: „etkö vastaa, Abner?“ Abner vastasi ja sanoi: „kuka olet, joka niin huudat kuningasta?“

15. Ja David sanoi Abnerille: „etkö olet mies? ja kuka on sinun vertaisesi Israelissa? Mikset varjellut herraasi kuningasta? Sillä yksi kansasta on mennyt tappamaan herraa si kuningasta.“

16. Ei se ole oikein, minkä tehnyt olet. Niin totta kuin Herra elää, te olette kuoleman lapset, kun ette varjelleet herraanne. Herran voitelemaa! Ja nyt, katso, missä kuninkaan keihäs ja vesimalja on, jotka olivat hänen päänsä kohdalla.“

17. Niin Saul tunsı Davidin äänen ja sanoi: „eikö se ole sinun äänesi, polkani David?“ David sanoi: „minun ääneni se on. herrani kuningas.“

18. Ja hän sanoi: „miksi herrani vainoo palvelijaansa? Sillä mitä olen tehnyt ja mitä pahaa on minun kädessäni?“

19. Niin kuulkoon siis nyt herrani kuningas palvelijansa sanan: jos Herra on yllyttänyt sinut minua vastaan, niin anna syyttää ruoka-uhri; mutta jos ihmiset sen tekivät, niin

olkoit he kirotut Herran edessä, koska he tänäpä nä ovat syösneet minut ulos, etten saisi olla Herran perintöosassa, ja sanovat: „mene ja palvele muukalaisia jumalia!“

20. Niin Älköön vereni vuotako maahan kaukana Herran kasvojen edessä! sillä Israelin kuningas on lähentynyt etsimään kirppua, niinkuin ajellaan peltokanaa vuorilla.“

1 Sam. 24:15.

21. Niin Saul sanoi: „minä olen syntiä tehnyt. Tule jälleen, poikani David; sillä en minä enää teesinulle pahaa, koska minun henkeni on tänäpä nä ollut kallis sinun silmissäsi. Katso, minä olen tehnyt tyhmästi ja suuresti erehtynyt!“

1 Sam. 24:18 s.

22. David vastasi ja sanoi: „katso, tässä on kuninkaan keihäs, tulkoon yksi palvelijoista tänne ja ottakoon sen.“

23. Herra palkitsee jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa, sillä Herra oli antanut sinut tänäpä nä minun käsiini, mutta en minä tahtonut satuttaa kättäni Herran voitelemaan.

24. Ja katso, niinkuin selusi tänäpä nä on ollut kallis minun silmissäni, niin on minunkin seluni kallis Herran silmissä, ja hän vapahdattaa minut kaikesta murheestani.“

25. Saul sanoi Davidille: „siunattu ole sinä, poikani David! sinä teet ja toimitat, sinä sen myös täytät.“ Niin David meni matkoihinsa, ja Saul palasi kotiinsa.

27 Luku.

David Siklagissa.

Mutta David ajatteli sydämessänsä: „hukun minä kuitenkin joskus Saulin käden kautta; ei käy minun täällä hyvin, vaan minä pakenen Filistealaisten maahan, niin Saul lakkaa etsimästä minua kaikissa Israelin rajoissa, ja minä pääsen hänen käsistänsä.“

2. Ja David nousi ja läksi matkaan kuuden sadan miehen kanssa, jotka hänen myötänsä olivat, Akiksen, Maokinpojan, Gatiin kuninkaan, tykö.

3. Ja David asui Akiksen tykönä Gatissa, hän ja hänen miehensä, itsekukin perheineensä: David ja kaksikolme hänen vaimoansa, Ahinoam, Jisreeliläinen, ja Abigail, Nabalin vaimo, Karmeliläinen.

4. Kun Saulille sanottiin Davidin pakenneen Gatiin, niin ei hän enää häntä etsinyt.

5. Ja David sanoi Akikselle: „jos olen saanut armon sinun edessäsi,

niin käske antaa minulle asuntoa jossakussa maakaupungissa, että asuisin siellä; sillä miksi palvelijasi asuisi kuninkaan kaupungissa sinun tykönäsi?“

6. Sinä päivänä antoi Akis hänelle Siklagin. Sentähden on Siklag Juudan kuningasten vielä tänäpä nä.

7. Mutta se aika, minkä David asui Filistealaisten maalla, oli ajastaika ja neljä kuukautta.

1 Sam. 29:3.

8. Ja David nousi miehensä ja karkasi Gessurilaisten ja Girsiläisten ja Amalekilaisten maahan; sillä nämä asuivat jo vanhuudesta siinä maassa, Suriin päin Egyptin maahan asti.

1 Sam. 15:7.

9. Ja kun David oli kaiken muon lyönyt, ei hän jättänyt yhtäkään miestä eikä vaimoa henkiin; ja hän otti heidän lampaansa, härkänsä, asinsa, kamelinsa ja vaatteensa, ja palasi ja tuli Akiksen tykö.

2 Moos. 17:14. 5 Moos. 25:19. 1 Sam. 15:2 s.

10. Ja Akis sanoi: „kenenkä päälle olette karanneet tänäpä nä?“ David vastasi: „lounaan päin Juudaa, lounaan päin Jerakmelilaisia ja lounaan päin Keniläisiä.“

Tuom. 1:16.

11. Eikä David jättänyt henkiin yhtäkään miestä eikä vaimoa, viedäkensä Gatiin, ja ajatteli: „etteivät puhuisi jotakin meitä vastaan, sanoen: näin teki David.“ Ja tämä oli hänen tapansa niinkauan kuin hän asui Filistealaisten maalla.

12. Ja Akis uskoi Davidia ja ajatteli: „hän on tehnyt itsensä kokonansa kauhistuttavaksi kansallensa Israelille, ja hän on aina oleva minun palvelijani.“

28 Luku.

David menee Akiksen kanssa sotaan.

Saul Endorissa.

Ja Filistealaiset kokosivat siihen aikaan sotaväkensä menemään sotaan Israelia vastaan. Ja Akis sanoi Davidille: „kaiketi tiedä, että väkinesi lähdet minun kanssani sotaan!“

2. David vastasi Akista: „olkoon, sinä saat nähdä, mitä palvelijasi on tekevä.“ Akis sanoi Davidille „sentähden asetan minä sinut pääni vartijaksi jokapäivä.“

3. Ja Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli häntä murchtinut ja haudannut hänet Ramaan, hänen kaupunkiinsa. Ja Saul oli ajanut maakunnasta noidat ja velhot pois.

2 Moos. 22:18. 3 Moos. 19:31. 20:27.

5 Moos. 18:10 s. 1 Sam. 28:1.

4. Ja Filistealaiset kokoontuivat, ja he tulivat ja sijoittivat itsensä Sunq-

mifn; ja Saul kokosi kalkan Israelin, ja he sijoittivat itsensä Gilboaan.

5. Kun Saul näki Filistealaisten sotajoukon, pelkäsi hän, ja hänen sydämensä oli suuresti hämmästynt.

6. Ja Saul kysyi Herralta; mutta ei Herra mitään häntä vastannut, ei unen, eikä valkeuden, eikä profetain kautta. 2 Moos. 28:30. 4 Moos. 12:6. 27:21. 1 Sam. 14:37.

7. Ja Saul sanoi palvelijoilensa: „etsikää minulle vaimo, jossa on noidan henki, että menisin hänen tykönsä ja kysyisin häneltä.“ Hänen palvelijansa sanoivat hänelle: „katso, Endorissa on vaimo, jossa on noidan henki.“

8. Ja Saul teki itsensä tuntemattomaksi, otti toiset vaatteet päällensä, ja meni sinne, ja kaksi miestä hänen kanssansa; ja he tulivat yöllä vaimon tykö, ja hän sanoi: „noidu minulle noidan hengen kautta ja nosta ylös minulle se, jonka sanon sinulle.“

9. Vaimo sanoi hänelle: „katso, sinä tiedät kyllä, mitä Saul on tehnyt, kuinka hän on hävittänyt noidat ja velhot maakunnasta; miksi siis virität pauloja sielulleni saataksesi minut kuolemaan?“

10. Niin Saul vannoi hänelle Herran kautta ja sanoi: „niin totta kuin Herra elää, ei kohtaa sinua mikään paha tästä asiasta.“

11. Niin vaimo sanoi: „kenen nostan sinulle?“ Hän sanoi: „nosta minulle Samuel.“

12. Kun vaimo näki Samuelin, huusi hän suurella äänellä, ja sanoi Saulille: „miksi olet minut pettänyt? sinä olet Saul.“

13. Ja kuningas sanoi hänelle: „älä pelkää! mitä näet?“ Vaimo sanoi Saulille: „minä näen hengen astuvan maasta ylös.“

14. Hän sanoi hänelle: „mikä on hänen muotonsa?“ Ja hän sanoi: „vanha mies nousee ylös ja on puettu vaippaan.“ Niin Saul ymmärsi sen olevan Samuelin, ja kumartui maahan kasvoilensa ja rukoili.

15. Mutta Samuel sanoi Saulille: „miksi olet minua vaivannut ja nostattanut minut?“ Saul sanoi: „minä olen suuressa ahdistuksessa; Filistealaiset sotivat minua vastaan, ja Jumala on minusta luopunut, eikä vastaa enää minua, ei profetain kautta eikä unen kautta; sentähden olen antanut kutsua sinua, ilmoittamaan, mitä minun pitää tekemän.“

5 Moos. 18:11. 1 Sam. 18:12.

16. Samuel sanoi: „mitä kysyt minulta, kun Herra on sinusta luopunut ja vihahieheksesi tullut?“

1 Sam. 16:14.

17. Herra on tehnyt niinkuin hän minun kauttani on puhunut; Herra on reväissyt vallakunnan sinun kädestäsi ja antanut sen lähimmäiseslesi, Davidille. 1 Sam. 15:28. 1 Kun. 11:11.

18. Koska ei kuullut Herran ääntä, eikä täyttännyt hänen vihansa julmuutta Amalekia vastaan, sentähden on Herra näitä sinulle tänäpänä tehnyt.

1 Sam. 15:18 a.

19. Ja Herra antaa myös Israelin sinun kanssasi Filistealaisten käsiin; huomenna olet sinä poikinesi minun tykönäni; ja Herra antaa Israelin sotajoukon Filistealaisten käsiin.“

1 Sam. 31:8 a. Syr. 46:23.

20. Niin Saul kaatui äkisti pitkälensä maahan, ja hän peljästy suuresti Samuelin puheen tähden; eikä ollutkaan hänessä mitään voimaa, sillä ei hän ollut mitään syönyt koko sinä päivänä ja yönä.

21. Ja vaimo meni Saulin tykö ja näki hänen suuresti peljästyneeksi, ja sanoi hänelle: „katso, pitkäsi on kuullut sinun sanasi, ja minä olen pannut sieluni käteeni, niin että olen kuuliainen sinun sanallesi, jonka puhuit minulle; Tuom. 12:3.

1 Sam. 19:5. Ps. 119:100.

22. Niin kuule nyt sinäkin piikäsä sana, ja anna minun panna teesi palan leipää, ja syö, että tulisit väkeesi jälleen, kun lähdet matkaasi.“

23. Mutta hän kielsi ja sanoi: „en minä syö.“ Niin hänen palvelijansa ja vaimo vaativat häntä syömään; ja hän totteli heidän ääntänsä, ja nousi maasta ja istui vuoteelle.

24. Ja vaimolla oli huoneessa syöteetty vasikka; sen hän kiireesti teuras, otti jauhoja ja sotki ja leipoi happamattomia leipiä.

25. Ja hän kantoi sen Saulin ja hänen palvelijainsa eteen. Ja kun he olivat syöneet, nousivat he ja matkustivat samana yönä.

29 Luku.

David eroaa Filistealaisten sotajoukosta.

Mutta Filistealaiset kokosivat kalkan sotajoukkonsa Afekiin; ja Israel sijoitti itsensä Ainiin Jisreelissä.

1 Sam. 4:1.

2. Ja Filistealaisten päämiehet menivät sadottain ja tuhansittain, mutta David miehinsä kävi viimeiseksi, Akiksen kanssa.

3. Niin sanoivat Filistealaisten päämiehet: „mitä nämä Hebrealaiset

lahjovat?" Akis sanoi Filistealaisten päämiehille: „eikö tämä ole David, Israelin kuninkaan Saulin palvelija? hän on ollut monta aikaa minun tyköni, enkä minä ole havainnut mitään hänestä siitä ajasta, kun hän pakeni minun tyköni, tähän päivään asti.“

1 Sam. 27:7.

4. Niin Filistealaisten päämiehet vihasivat häneen ja sanoivat hänelle: „anna miehen palata ja mennä jälleen asuntopaikoilleen, mihin hänet olet asettanut, ettei hän tulisi meidän kanssamme sotaan ja tulisi vastustajaksemme taistelussa; sillä millä taitaisi hän paremmin herralensa mielinouteen tehdä, kun näiden miesten päillä? .“

1 Aik. 12:19.

5. Eikö tämä ole David, josta he veisäsivät hyyyissä, sanoen: „Saul löi tuhannen, mutta David kymmenen tuhatta?“

1 Sam. 18:7. 21:11. 25:42 s. 27:3.

Syr. 47:7.

6. Niin kutsui Akis Davidin ja sanoi hänelle: „niin totta kuin Herra elää, sinä olet rehellinen, ja sinun ulos- ja sisällekäymisesi minun kanssani sotaleirissä kelpaa minulle, sillä en ole minä havainnut mitään pahaa sinussa siitä ajasta, kun sinä tulit minun tyköni, aina tähän päivään asti; mutta ei sinä kelpaa päämiehille.“

7. Niin palaja nyt takaisin ja mene rauhaan, ettet tekisi, mitä Filistealaisten päämiehille ei kelpaa.“

8. David sanoi Akikselle: „mitä olen tehnyt? Ja mitä olet havainnut palvelijassasi siitä ajasta, kun minä olen ollut sinun tyköni, aina tähän päivään asti, etten saa tulla ja sotia herrani kuninkaan vihamihiä vastaan?“

9. Akis vastasi ja sanoi Davidille: „minä tiedän sen, sillä sinä olet otollinen minun silmieni edessä, niinkuin Jumalan enkeli; mutta Filistealaisten päämiehet ovat sanoneet: „älä anna hänen tulla meidän kanssamme sotaan.“

10. Niin nouse siis varhain aamulla, sinä ja herrasi palvelijat, jotka sinun kanssasi ovat tulleet; ja kun olette aamulla varhain nousseet ja päivät teille valkenee, niin lähtekää matkaan.“

11. Ja David nousi miehinensä varhain aamulla ja läksi matkustamaan takaisin Filistealaisten maalle. Mutta Filistealaiset läksivät Jisreeliin päin.

30 Luku.

Siklag ryöstetty, pelastettu, saalis jaettu.

Kun David miehinensä kolmantena päivänä tuli Siklagiin, olivat

Amalekilaiset hyökänneet maan etelä-osaan ja Siklagiin; ja he olivat lyöneet Siklagin ja polttaneet sen tulella.

2. Ja he olivat vankina vieneet naiset, jotka siellä olivat, pienimmistä niin suurimpaan; he eivät olleet yhtäkään surmanneet, vaan vieneet pois ja menneet liehensä.

3. Kun David miehinensä tuli kaupunkiin, katso, se oli tulella poltetu, ja heidän vaimonsa ja poikansa ja tyttärensä olivat viedyt vangiksi.

4. Ja David ja väki, joka hänen kanssansa oli, korottivat äänensä ja itkivät siksi, kunnes heillä ei enää ollut voimaa itkeä.

5. Ja Davidin kaksi vaimoa olivat myös vankina viedyt pois: Ahinoam, Jisreeliläinen, ja Abigail. Karmeilaisen Nahalin vaimo.

1 Sam. 27:3.

6. Ja David oli suuresti ahdistettu, ja kansa tahtoi hänet kivittää; sillä koko kansan sielu oli katkeroitunut, jokainen poikainsa ja tyttärensä tähden. Mutta David vahvisti itseänsä Herrassa Jumalassansa.

7. Ja David sanoi papille Abjatarille, Ahimelekin pojalle: „tuo minulle olkavaate!“ Ja Abjatar toi Davidille olkavaatteen.

1 Sam. 23:9.

8. Ja David kysyi Herralta ja sanoi: „ajanko minä sitä joukkoa takaa? saanko heidät kiinni?“ Hän sanoi hänelle: „aja takaa, sillä sinä heidät saavutat ja pelastat saaliin!“

1 Sam. 23:2. 2 Sam. 5:19.

9. Niin läksi David matkaan. Hän ja kuusi sataa miestä, jotka hänen kanssansa olivat; ja he tulivat Besorin joelle, ja siihen pysähtyivät jällelle jääneet.

10. Mutta David ja neljä sataa miestä ajoivat takaa; sillä siihen jäi kaksi sataa miestä, jotka olivat niin väsyneitä, etteivät voineet mennä Besorin joen yli.

11. Ja he löysivät Egyptin miehen kedolla; sen he veivät Davidin tykö, ja antoivat hänen leipää syödä ja vettä juoda;

12. ja he antoivat hänelle rypäleen fikunoita ja kaksi rypälettä virsinoita; ja kun hän oli syönyt, virkistyi henki hänessä, sillä ei hän ollut kolmena päivänä eikä kolmena yönä leipää syönyt eikä vettä juonut.

13. Ja David sanoi hänelle: „kenelle sinä kuulut ja mistä tuulet?“ Ja hän sanoi: „Egyptin nuorukainen olen minä, Amalekilaisen miehen palvelija; ja herrani hylkäsi minut, sillä minä tulin sairaaksi jo kolme päivää sitten.“

14. Me hyökkäsimme Keriläisten etelämaahan ja Juudan alueeseen, ja Kalebin etelämaahan, ja polttimme Siklagin.

Jos. 14:13 s. 15:13 s.
Hes. 25:16. Sel. 2:5.

15. David sanoi hänelle. „Vietkö minut sen joukon tykö?” Hän sanoi: „Vanno minulle Jumalan kautta, etlet mirua tapa etkä anna minua herrani käsiin, niin vien sinut sen joukon tykö!”

16. Ja hän vei hänen, ja katso, he olivat hujautuneet koko maahan, söivät, joivat ja hyppäsivät ilosta kaiken sen suuren saaliin tähden, jonka he olivat saaneet Filistealaisten ja Juudan maalta.

17. Ja David löi heidät hämärästä ruveten toisen päivän iltana asti; eikä heistä yhtäkään päässyt, paitsi neljä satna nuorukuista, jotka istuivat kameleihin selkään ja pakenivat.

18. Niin David pelasti kaikki mitä Amalekilaiset olivat ottaneet, ja David pelasti myös kaksi vaimonsa.

19. Eikä puuttunut heiltä mitään, ei pientä eikä suurta, ei poikia eikä tyttäriä, eikä saalista eikä mitään, mitä he olivat ottaneet; David toi ne kaikki takaisin jälleensä.

20. Ja David otti kaikki lamfaat ja härjät; ja ajajoit kävi karjan edellä, sanoen. „Tämä on Davidin saalis!”

21. Ja kun David tuli niiden kahden sadan miehen tykö, jotka väsyneinä eivät voineet seurata Davidia ja jotka he olivat jättäneet Besorin joelle, menivät he Davidia ja sitä sotaväkeä vastaan, joka hänen kanssansa oli. Ja David meni sen väen tykö ja tervehti heitä ystävällisesti.

22. Niin vastasivat kaikki pahat ja tylät miehet niistä, jotka olivat Davidin kanssa matkustaneet, ja sanoivat: „Koska eivät menneet meidän kanssamme, niin emme anna heille siitä saalista, jonka me olemme saaneet; vaan itsekin ottakoon vaimonsa ja lapsensa ja menköön tiehensä.”

23. Mutta David sanoi: „Älkäänt niin tehkö, veljeni; sillä Herra on ne meilte antanut, ja on meidät varjellut ja antanut meidän käsiimme soluväen, joka tuli meiltä vastaan.

24. Kuka kuulee teitä tässä asiassa? Minkaltainen sodassa olleitten osa on, senkaltainen olkoon niidenkin osa, jotka ovat varaston luona olleet; jakakoot yhdessä.”

4 Moos. 31:26 s.
Jos. 22:5.

25. Ja niin on tehty siitä päivästä

ja aina sitten, hän teki sen säännöksi ja oikeudeksi Israelissa tähän päivään asti

26. Ja David tuli Siklagiin ja lähetti saalista Juudan vanhimmille, ystävillensä, ja sanoi „katso, tässä on teille siunaus Herran vihollisten saaliista

27. niille Betelissä, niille etelän Ramotissa, niille Jatrissa,

28. niille Aroerissa, niille Sifmotissa, niille Estmoassa,

29. ja niille Rakalissa, ja niille Jerakmelilaisten kaupungeissa, ja niille Keniläisten kaupungeissa,

30. niille Hormassa, ja niille Borasanissa, ja niille Atakissa,

31. niille Hebronissa, ja kaikkiin paikkoihin, missä David oli miehensä vaeltanut.”

31 Luku.

Israelin tappio. Saulin ja hänen poikiensa kuolema.

Ja Filistealaiset solivat Israelia vastaan, ja Israelin miehet pakenivat Filistealaisia ja katuivat surmattuna Gilboan vuorella.

1 Sam. 28:4.
1 Aik. 10:1 s.

2. Ja Filistealaiset ajoivat Saulia ja hänen poikiensa takaa. Ja Filistealaiset surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja Melkisan, Saulin pojat.

1 Sam. 14:49. 1 Aik. 8:33. 9:29.

3. Ja sota oli ankara Saulia vastaan, ja ampujat, juotsimiehet, saavuttivat häuet, ja hän oli suuressa tuskassa joutsimiesten lähdessä.

4. Niin sanoi Saul aseenkantajalleen: „Vedä miekkasi ja pistä minut lävitse, ettei nämät ympärileikkaamattomat tulisi ja pistäisi minua lävitse, ja pilkkaisi minua.” Mutta ei hänen aseenkantajansa tahtonut, sillä hän pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja heittäysi siihen.

Tuom. 9:54.

5. Kun hänen aseenkantajansa näki Saulin kuolleeksi, heittäysi hänkin miekkaansa ja kuoli hänen kanssansa.

6. Ja niin kuoli Saul ja kolme hänen poikaansa, ja hänen aseenkantajansa, ja kaikki hänen miehensä sinä päivänä.

1 Aik. 10:6.

7. Kun Israelin miehet, jotka olivat toisella puolella laaksoa ja toisella puolella Jordania, näkivät Israelin miehet panneiksi ja Saulin poikiensa kuolleeksi, jättivät he kaupungit ja pakenivat. Ja Filistealaiset tulivat ja asuivat niissä.

8. Ja toisena päivänä tulivat Filistealaiset ryöstämään tapettuja ja

lösvivät Saulin ja kolme hänen poikaansa makaavan Gilboan vuorella.

9. Ja he hakkasivat hänen päänsä pois, ja ottivat häneltä aseet ja lähettivät ne ympäri Filistealaisten maakuntaa ilmoittamaan tätä ilon sanaa heidän epäjumalainsa huoneissa ja kansalle.

10. Ja panivat hänen aseensa Ashtarotin huoneeseen; mutta hänen ruumiinsa ripustivat he Betsanin muurille. Tuom. 2:18.

11. Kun Jabeksen asuvaiset Gileadissa kuullivat, mitä Filistealaiset olivat tehneet Saulille,

12. nousivat kaikki sotaan kelpaavaiset miehet, kävivät kaiken sen yön ja ottivat Saulin ruumiin ja hänen poikainsa ruumiit alas Betsanin muurilta, veivät ne Jabekseen ja polttivat ne siellä, 2Sam. 2:4. 21:12.

2 Aik. 16:14. 21:19. Jer. 34:5.

13. ja ottivat heidän luunsa ja hautasivat puun alle Jabekseen, ja paastosivat seitsemän päivää.

TOINEN SAMUELIN KIRJA.

I Luku.

Saulin kuolema ilmoitettu; ilmoittaja tapettu, Davidin valitusvirsi.

Ja tapahtui Saulin kuoleman jälkeen, kun David oli palannut Amalekilaisten taposta, ja ollut Siklagissa kaksi päivää, 1 Sam. 30:17 a., 26.

2. katso, kolmantena päivänä tuli mies Saulin leiristä revästyissä vaatteissa ja mullaa päänsä päällä. Ja kun hän tuli Davidin tykö, heittäysi hän maahan, ja kumarsi.

3. David sanoi hänelle: „mistä tulet?” Ja hän sanoi hänelle: „minä olen paennut Israelin leiristä.”

4. David sanoi hänelle: „sano minulle, mitä siellä on tapahtunut?” Hän vastasi: „väki on paennut sodasta, ja paljo väkeä on kaatunut ja kuollut, vieläpä Saulkin ja hänen poikansa Jonatan ovat kuolleet!”

5. David sanoi nuorukaiselle, joka näitä ilmoitti: „mistä tiedät Saulin ja hänen poikansa Jonatanin kuolleeksi?”

6. Nuorukainen, joka hänelle sitä ilmoitti, sanoi: „minä tulin sattumalta Gilboan vuorelle, ja katso, Saul seisoi keihäänsä nojalla, ja kutsu, rattaat ja hevosmiehet ajoivat häntä takaa. 1 Sam. 31:1 s.

7. Ja hän kääntyi, ja näki minut ja huusi minua, ja minä sanoin: „lässä olen.”

8. Hän sanoi minulle: „kuka olet?” Minä vastasin: „minä olen Amalekilaisten.”

9. Ja hän sanoi minulle: „tule minun tyköni ja tapa minut; sillä pyörtymys on saavuttanut minut ja henkeni on vielä kokonainen minussa.”

10. Niin minä menin hänen tykönsä ja tapoin hänet; sillä minä ymmärsin, ettei hän olisi kuitenkaan

sen lankeemisen jälkeen elänyt. Ja minä otin kruunun hänen päästänsä ja käsirenkaat hänen kädestänsä ja toin ne tänne herralleni.”

11. Ja David tarttui vaatteisinsa ja repäisi ne; niin myös joka mies, joka hänen kanssansa oli.

2 Sam. 8:31. 13:31.

12. Ja he valittivat ja itkivät, ja paastosivat iltaan asti. Saulin ja hänen poikansa Jonatanin tähden, ja Heran kansan tähden, ja Israelin huoneen tähden, että ne olivat kaatuneet miekan kautta.

13. Ja David sanoi nuorukaiselle, joka näitä hänelle ilmoitti: „mistä olet?” Hän sanoi: „minä olen muukalaisen Amalekilaisen poika.”

14. David sanoi hänelle: „mikset peljännyt ojentaa kättäsi tappamaan Herran voitelemaa?”

1 Sam. 24:7. 26:11. Ps. 106:15.

15. Ja David kutsui yhden palvelijojstansa ja sanoi: „tule tänne ja lyö hänet!” Ja hän löi hänet kuoliaaksi.

16. Ja David sanoi hänelle: „sinun veresi olkoon pääsi päällä; sillä oma suusi on todistanut sinua vastaan ja sanonut: minä olen tappanut Heran voiteleman.”

17. Ja David veisasi tämän valituksen Saulista ja Jonatanista, hänen pojastansa,

18. ja käski opettaa Juudan lapsille joutsin-virren, katso, se on kirjoitettu „hurskasten kirjassa”: Jos. 10:13.

19. „Kunniasi, oi Israel, on surmatuna kukkuloillas! kuinka sankarit ovat kaatuneet!

20. Alkäätkä sanoko sitä Gatissa. Alkäätkä ilmoittako Askalonin kaduilla, ettei Filistealaisten tyttäret illoitsisi, ettei ympärileikkaamattomain tyttäret riemuitsisi! Mik. 1:10.

21. Te Gilboan vuoret, älköön tulko kastetta eikä sadetta teidän päälle, älköön olko teissä peltoja, joista ylönnysuhri tulee; sillä siellä on sankarien kilpi saastutettu, Saulin kilpi, ei sitä öljyllä voidella!

22. Jonatanin joutsit ei harhaillut tapettuun verestä eikä sankarien ravasta, eikä Saulin miekka palajanut tyhjänä! 1 Sam. 14:8 s. 47 s.

23. Saul ja Jonatan, rakastetut ja suloiset eläissänsä, eivät olleet kuollessansaakaan eroitettut: he olivat kotkaa nopeammat ja jalopeuraa väkevämmät.

24. Te Israelin tyttäret, itkeäkää Saulia, joka teidät koreasti vaatetti tulipunaisilla ja kaunisti vaatteenne kultakoristuksilla!

25. Kuinka ovat sankarit kaatuneet sodassa! Jonataninkin on tapettu kukkuloillasi!

26. Minä suren suuresti sinun tähtesi, veljeni Jonatan! Sinä olit minulle juuri rakas; sinun rakkautesi oli kalliimpi minulle kuin vaimoin rakkaus! 1 Sam. 18:3. 19:1.

27. Kuinka ovat sankarit kaatuneet, ja taistelun asest hävinneet!“

2 Luku.

David voidellaan kuninkaaksi Juudassa.

Isboset kuninkaana Israelissa.

Kun nämät olivat tapahtuneet, kysyi David Herralta, sanoen: „menenkö minä johonkuihin Juudan kaupunkeihin?“ Ja Herra sanoi hänelle: „mene“. David sanoi: „mihinkä menen?“ Ja hän sanoi: „Hebronin.“ 1 Sam. 23:2 s. 30:7 s.

2. Ja David meni sinne ja kaksi hänen vaimoansa, Ahinoam, Iisreeliläinen, ja Abigail, Karmeliläisen Nabalın vaimo. 1 Sam. 25:40 s. 27:3.

3. Ja miehensä, jotka olivat hänen kansansa, vei David myötänsä, jokaisen perheineensä. Ja he asuivat Hebronin kaupungeissa. Jos. 21:11.

4. Ja Juudan miehet tulivat ja voitelivat siellä Davidin Juudan huoneen kuninkaaksi. Ja kun Davidille ilmoitettiin Jabeksen miesten Gileadissa haudanneen Saulin, 1 Sam. 31:13. 1 Makk. 2:57.

5. lähetti hän heille sanan ja antoi sanoa heille: „siunatut olette te Herralta, kun teitte tämän laupeuden herrallenne Saulille ja olette haudanneet hänet.

6. Niin tehköön nyt Herra teille laupeuden ja totuuden; ja minäkin teen teille hyvää, koska tämän teitte.

7. Vähvistakaat siis nyt kätenne ja olkaat rohkeat; sillä herranne Saul

on kuollut, ja Juudan huone on voidellut minut itsellensä kuninkaaksi.“

8. Mutta Abner, Nerin poika, Saulin sodanpäämies, otti Saulin pojan Isbosetin, ja vei hänet Mahanaimiin, 1 Sam. 14:50.

9. ja asetti hänet Gileadin, Assurin, Iisreelin, Efraimin, Benjaminin ja kaiken Israelin kuninkaaksi.

10. Ja Isboset, Saulin poika, oli neljänkymmenen ajastaikainen, kun hän tuli Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa. Ainoastaan Juudan huone noudatti Davidia.

11. Ja se aika, minkä David oli Hebronissa Juudan huoneen kuninkaana, oli seitsemän ajastaikaa ja kuusi kuukautta. 2 Sam. 5:5.

12. Ja Abner, Nerin poika, läksi ulos Saulin pojan Isbosetin palvelijain kanssa Mahanaimista Gibeoniin.

13. Ja Joab, Serujan poika, ja Davidin palvelijat läksivät ulos; ja he kohtasivat toinen toisensa Gibeonin lammikolla, ja seisoiivat toinen toistansa vastaan, nämä tällä puolella ja toiset toisella puolella lammikkoa. 1 Aik. 2:16.

14. Ja Abner sanoi Joabille: „nouskoot nuoruukaiset meidän eteemme leikitsemään!“ Joab sanoi: „tehkööt niin!“

15. Niin nousivat ja astuivat edes, lukuansa kaksitoista Benjaminin ja Isbosetin, Saulin pojan, puolelta, ja kaksitoista Davidin palvelijaa.

16. Ja he tarttuivat toinen toisensa päähän kiinni, ja pistivät miekkansa toinen toisensa kylkeen, ja kaatuvat yhdessä maahan. Siitä kutsutaan se paikka Helkat Hassurim, joka on Gibeonissa.

17. Ja sangen kova sota nousi sinä päivänä; mutta Abner ja Israelin miehet lyötiin Davidin palvelijoilta.

18. Ja siellä oli kolme Serujan poikaa: Joab, Abisai ja Asahel; mutta Asahel oli nopea juoksemaan, niinkuin metsävuohi kedolla.

19. Ja Asahel ajoi Abneria takaa, eikä poikennut oikialle eikä vasemalle puolelle Abnerista.

20. Niin Abner katsoi taaksensa ja sanoi: „etkö sinä ole Asahel?“ Hän sanoi: „olen.“

21. Ja Abner sanoi: „pakene minun tyköäni oikialle tahi vasemmalle puolelle, ja hyökkää jonkun nuoruukaisen päälle ja ota hänen asensa!“ Mutta ei Asahel tahtonut luopua hänestä.

22. Niin Abner taas puhui Asahelille: „pakene taakseni! miksi tahdot, että minä löisin sinut maahan?“

ja kuinka minä sitten tohdin nostaa kasvoni veljesi Joabin edessä?"

23. Mutta hän ei paennut. Ja Abner pisti häntä keihään takapäällä vatsaan, niin että keihäs kävi takaa ulos; ja hän kaatui ja kuoli siihen. Ja jokainen, joka tuli siihen paikkaan, missä Asahel oli kaatunut ja kuollut, seisahtui siihen.

2 Sam. 3:27,30. 20:12.

24. Mutta Joab ja Abisai ajoivat Abneria takaa siksi kun päivä laski, ja kun he tulivat Amman kukkuralle, joka on Gíaa vastapäätä, Gibeonin korven tiellä,

25. tulivat Benjaminin lapset Abnerin tykö kokoon ja asettuivat yhteen joukkoon, ja seisahtuivat mäen kukkuralle.

26. Ja Abner huusi Joabille ja sanoi: „pitääkö miekan syömän ilman lakkaamatta? Eikö tiedä, että siiltä tulee suurempi katkeruus? Kuinka kauan viivyt sanomasta kansalle, että he lakkaisivat vainoomasta veljiensä?"

27. Joab vastasi: „niin totta kuin Jumala elää, jos sinä olisit sen ennen sanonut, niin olisi kansa jo aamulla lakannut vainoomasta kukin veljeensä!"

28. Ja Joab puhalsi torveen, ja kaikki kansa seisahtui alallensa, eivätkä enää ajaneet Israelia takaa eikä enää sotineet.

29. Ja Abner ja hänen miehensä kävivät kaiken yöstä pitkin lakeutta ja menivät Jordanin ylitse, vaelsivat koko Bitronin lävitse ja tulivat Mahanaimiin.

30. Mutta Joab palasi ajamasta Abneria takaa, ja kokosi kaiken kansan; ja siinä kaivattiin Davidin palvelijoita yhdeksäntoista miestä ja Asahel.

31. Mutta Davidin palvelijat olivat lyöneet Benjaminilta ja niiltä miehiä, jotka olivat Abnerin kanssa, kolme sataa ja kuusikymmentä miestä kuoliaaksi.

32. Ja he ottivat Asahelin ja hautasivat hänet isänsä hautaan, joka on Betlehemissä. Ja Joab miehineen kävi kaiken sen yön ja tuli päivän valjetessa Hebroniin.

3 Luku.

Davidin pojat. Abner ja Joab.

Ja pitkällinen sota oli Saulin huoneen ja Davidin huoneen välillä; mutta David kasvoi ja menestyi, ja Saulin huone heikkenemistään heikkeni.

1 Sam. 13:14. 15:23,28.

2. Ja Davidille syntyi lapsia Hebro-

nissa: hänen esikoisensa oli Amnon Ahinoamista, Iisreeliläisestä;

1 Sam. 26:43. 1 Aik. 8:1 a.

3. toinen Kíleab Abigailista, Karmeelilaisen Nabalín vaimosta; kolmas Absalom, Maakan, Gessurin kuninkaan, Talmain, tyttären poika;

1 Sam. 26:42. 27:3.

4. neljäs Adonia, Haggitin poika; viides Sefatja, Abitalin poika;

5. kuudes Jitream, Eglasta, Davidin vaimosta. Nämä syntyivät Davidille Hebronissa.

6. Kun sota oli Saulin huoneen ja Davidin huoneen välillä, vahvisti Abner itsensä Saulin huoneessa.

7. Ja Saulilla oli ollut jalkavaimo, Rispa nimeltä, Aijan tytär. Ja Isboset sanoi Abnerille: „miksi olet mennyt isäni jalkavaimon tykö?"

2 Sam. 21:8.

8. Niin Abner vihastui suuresti Isbosetin sanoista ja sanoi: „olenko minä koiran pää, joka Juudan puolta pitäisin? Minä tein tänäpänä laupeuden isäsi Saulin huoneelle, ja hänen veljiensä ja ystävilleensä, eikä ole antanut sinua Davidin käsiin, ja sinä soimaat minua tänäpänä vaimon tähden pahantekijäksi?"

9. Jumala tehköön Abnerille sen ja sen, jos en tee, niinkuin Herra on vannonut Davidille:

10. että otan kuninkaan valtakunnan Saulin huoneesta pois, ja vahvistan Davidin istuimen Israelin ja Juudan yli, Danista Bersebaan asti!"

Tuom. 20:1. 1 Sam. 8:20.

11. Eikä hän taitanut enää vastata Abnerille yhtään sanaa; sillä hän pelkäsi häntä.

12. Mutta Abner lähetti sanansaattajat puolestansa Davidin tykö, sanoen: „kenenkä oma on maa?" ja sanoi: „tee liitto minun kanssani, ja katso, minun käteni on sinun kanssasi, kääntämään kaikkea Israelia sinun puolellesi."

13. Hän sanoi: „hyvä, minä teen liiton sinun kanssasi; mutta yhtä anon minä sinulta, sanoen: älä tule näkyviini, ennen kuin tuo Mikalín, Saulin tyttären, minun tyköni. tullessasi katsomaan kasvojam."

14. Ja David lähetti sanansaattajat Isbosetille, Saulin pojalle, ja antoi hänelle sanoa: „anna minulle vaimoni Mikal, jonka minä kihlasin itselleni sadalla Filistealaisten esinahalla."

1 Sam. 18:26 a.

15. Niin Isboset lähetti matkaan ja antoi ottaa hänet mieheltänsä Paltielilta, Laiksen pojalta. 1 Sam. 26:44.

16. Ja hänen miehensä meni hänen

kanssansa, kävi ja itki hänen jälisänsä hamaan Bahurimiin asti. Niin sanoi Abner hänelle: „palaja ja mene matkaasi!“ Ja hän palasi.

17. Ja Abner puhui Israelin vanhimille ja sanoi: „te olette jo kauan aikaa tahtoneet Davidia kuninkaaksemme.

18. Niin tehkää nyt se; sillä Herra on sanonut Davidista: palvelijani Davidin käden kautta vapahdan minä kansani Israelin Filistealaisten käsistä ja kaikkein heidän vihollistensa käsistä.“

19. Ja Abner puhui myös Benjaminin kuullen, ja meni myös puhumaan Davidin kuullen Hebronissa kaikkia, mikä Israelille ja kaikelle Benjaminin huoneelle kelpasi.

1 Aik. 12:29.

20. Kun Abner tuli Davidin tykö Hebronin ja kaksikymmentä miestä hänen kanssansa, teki David pidot Abnerille ja niille miehille, jotka hänen kanssansa olivat.

21. Ja Abner sanoi Davidille: „minä nouse ja menen kokoomaan kaiken Israelin herrani kuninkaan tykö, että he tekisivät liiton sinun kanssasi, ja sinä hallitsisit kaikkia, mitä sielusi halajaa!“ Niin David päästi Abnerin, ja hän meni rauhassa.

22. Ja katso, Davidin palvelijat ja Joab tulivat sotarekeltä ja toivat kanssansa suuren saaliin. Mutta ei Abner ollut silloin Davidin tykönä Hebronissa, sillä hän oli päästänyt hänet menemään rauhassa.

23. Kun Joab ja koko sotajoukko tulivat, ilmoitettiin Joabille, sanomalla: „Abner, Nerin poika, on tullut kuninkaan tykö, ja hän on päästänyt hänet rauhassa menemään.“

24. Niin meni Joab kuninkaan tykö ja sanoi: „mitä olet tehnyt? Katso, Abner on tullut sinun tykösi; miksi olet päästänyt hänet vapaasti menemään?

25. Tunnethan Abneria, Nerin poikaa? Hän on tullut sinua pettämään, tiedustelemaan ulos- ja sisälle-käymistäsi ja kaikkia, mitä teet.“

26. Ja kun Joab läksi Davidin tyköä, lähetti hän sanansaattajat Abnerin perään, ja he toivat hänet Bor-Hasirasta; eikä David siitä mitään tietänyt.

27. Kun Abner tuli Hebronin jälkeen, vei Joab hänet keskelle porttia, puhutellaksensa häntä eriksensä, ja pisti siellä häntä vatsaan, niin että hän kuoli, — veljensä Asahelin veren tähden.

2 Sam. 2:23. 20:10. 1 Kun. 2:5.

28. Kun David sai sen tietää, sanoi hän: „minä olen viaton ja minun valtakuntani Herran edessä ijankaikisest' Abnerin, Nerin pojan, varestä.“

29. Mutta tulkoon se Joabin päälle ja koko hänen isänsä huoneen päälle; älköön puuttuko Joabin huoneessa niitä, joilla on juoksu ja spitali, ja jotka sauvalla käyvät ja miekkaan kaatuvat, ja joilla leipää puuttuu.“ 3 Moos. 15:2a. 1 Ken. 2:5 a. 28 a.

30. Ja näin Joab ja hänen veljensä Absai tappoivat Abnerin, sentähden että hän löi kuoliaaksi Asahelin, heidän veljensä, sodassa Gibeonin tykönä. 2 Sam. 2:23.

31. Mutta David sanoi Joabille ja kaikelle kansalle, jotka olivat hänen kanssansa: „reväiskää vaatteenne rikki, ja pukeutukaat säkkiin, ja valittakaat Abnerin tähden.“ Ja kuningas David kävi paarein perässä.

32. Ja he hautasivat Abnerin Hebronissa, ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla; itki myös kaikki kansa.

33. Ja kuningas valitti Abneria ja sanoi: „onko Abner kuollut, niin kuin tyhmä kuolee?

34. Eivät olleet kätesi sidotut, eikä olleet jalkasi vaskikaheissa. Sinä olet kaatunut, niin kuin se, joka pahantekijän edessä kaatuu!“ Ja kaikki kansa itki vielä enemmän häntä.

35. Ja kaikki kansa tuli vaatimaan Davidia ruualle, kun vielä päivä oli; mutta David vannoi ja sanoi: „Jumala tehköön minulle sen ja sen, jos maistan leipää taikka jotakin muuta, ennenkuin aurinko laskee!“

36. Ja kaikki kansa ymmärsi sen; ja se kelpasi heille, niin kuin kaikki, mitä kuningas teki, oli kaiken kansan mieleen.

37. Ja kaikki kansa ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä, ettei se ollut kuninkaan tahdosta, että Abner, Nerin poika, tapettiin.

38. Ja kuningas sanoi palvelijoilensa: „ettekö tiedä, että tänäpänä on päämies, ja tosin suuri mies kaatunut Israelissa?

39. Ja minä olen vielä heikko, vaikka voideltu kuningas; mutta nemiehet, Serujan pojat, ovat väkevämmät minua. Herra maksakoon sille, joka pahaa tekee, pahuutensa jälkeen!“

Fa. 62:12. 125:3.

4 Luku.

Isoset murhataan. David kostaa murhan. Kun Saulin poika kuuli Abnerin K kuolleeksi Hebronissa, väsyivät

hänen kätensä, ja koko Israel hämmästy.

2. Ja Saulin pojalla oli kaksi sotaväen päämiehistä, toisen nimi oli Baana ja toisen Rekab, Rimmonin, Berotilaisen, poikia, Benjaminin lapsia. Sillä Berot oli myös luettu Benjaminin sukukuntaan, Jos. 18:25.

3. mutta Berotilaiset olivat paenneet Giltaiimiin, ja olivat siellä muukalaisina tähän päivään asti. Neh. 11:33.

4. Ja Jonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa jaloista. Hän oli viiden ajastaikainen, kun sanoma Saullista ja Jonatanin tuli Jisreelistä; ja hänen imettäjänsä otti hänet ja pakeni. Ja kun hän kiiruhti pakoon, putosi poika ja tuli rammaksiksi, ja hänen nimensä oli Mefiboset. 2 Sam. 9:3 s. 1 Aik. 8:34.

5. Niin menivät Berotilaisen Rimmonin pojat Rekab ja Baana, ja tulivat Isbosetin huoneeseen, kun päivä oli palavimmallansa; ja hän lepäsi vuoteellansa puolipäivän aikana.

6. Ja he tulivat sisälle huoneeseen, niinkuin aikoisivat nisuja ottaa, ja pistivät häntä vatsaan. Ja Rekab ja Baana, hänen veljensä, pakenivat.

7. Kun he tulivat huoneeseen, lepäsi hän vuoteellansa makuuhuoneessa. Ja he pistivät hänet kuoliaaksi, ja hakkasivat hänen päänsä pois, ja he ottivat hänen päänsä ja kävivät lakeuden tietä koko sen yösen.

8. Ja he toivat Isbosetin pään Davidille Hebronin, ja sanoivat kuninkaalle: „katso, tässä on Isbosetin, Saulin pojan, pää, sinun vihollisesi, joka sieluasi väijyi. Ja Herra on tänäpäivänä kostanut Saulille ja hänen siemenellensä herran kuninkaan puolesta.“

9. Niin vastasi David Rekabia ja Baanaa, hänen veljejensä, Rimmonin, Berotilaisen, poikia, ja sanoi heille: „niin totta kuin Herra elää, joka on sielunvapahantun kaikesta surusta.“

10. sen, joka minulle ilmoitti ja sanoi: „Saul on kuollut“, ja joka luuli itsensä hyväksi sanansaattajaksi, sen minä otin kiinni ja tapoin Siklagissa, antaakseni niin hänelle sanansaattajan palkan. 2 Sam. 1:15.

11. Ja nyt kun jumalattomat miehet ovat tappaneet hurskaan miehen huoneessansa ja omalla vuoteellansa, eikä minun tulisi nyt vaatia hänen vertansa teidän kädestänne ja hävittää teitä pois maan päältä.“

12. Ja David käski nuorukaisiansa, ja he tappoivat heidät, ja hakkasivat kädet ja jalat poikki, ja ripustivat heidät lammikon luona Hebro-

nissa. Mutta Isbosetin pään he ottivat ja hautasivat Abnerin hautaan Hebronin. 2 Sam. 3:32.

5 Luku.

David voidellaan koko Israelin kuninkaaksi. Jerusalemiin valloitetta. Hiram.

Ja kaikki Israelin sukukunnat tulivat Davidin tykö Hebronin, ja puhuivat sanoen: „katso, sinun luusi ja lihasi me olemme. 1 Aik. 11:1 s. 2. Ja jo kauan ennenkin, kun Saul meitä hallitsi, olet sinä ollut se, joka johdatit Israelin ulos ja sisälle; ja Herra on sinulle sanonut: sinä olet kaitseva kansaani Israelia ja oleva Israelin päämiehenä.“

1 Sam. 16:13. 25:30. 2 Sam. 7:8. Ps. 78:71.

3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebronin, ja kuningas David teki heidän kanssansa liiton Herran edessä Hebronissa; ja he vortelivat Davidin Israelin kuninkaaksi. 2 Sam. 2:4. 1 Aik. 12:23 s.

4. David oli kolmenkymmenen ajastaikainen tulleensa kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaka. 1 Kun. 2:11. 1 Aik. 29:27 s.

5. Hebronissa hän hallitsi Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta, mutta Jerusalemissa hän hallitsi kaikkea Israelia ja Juudaa kolme neljättäkymmentä vuotta.

2 Sam. 2:11. 1 Aik. 3:4.

6. Ja kuningas meni miehineensä Jerusalemiin Jebusilaisia vastaan, jotka maassa asuivat. Ja he sanoivat Davidille: „et sinä tänne tule, vaan sokiat ja ontuvat ajavat sinut täältä pois.“ he eivät luulleet Davidin sinne pääsevän Tuom. 1:21.

7. Mutta David voitti Sionin linnan, se on Davidin kaupunki.

8. Ja sinä päivänä oli David sanonut: „joka lyö Jebusilaiset, ja pääsee vesijohtoon asti, joka lyö nuo sokiat ja ontuvat, joita Davidin sielun vihaa, se on oleva pääni ja ylimmäisenä. Siitä on heillä tämä sananlasku: „ei yhtään sokia eikä ontuvaa päästelä huoneeseen.“

Jos. 15:63. 1 Aik. 11:6.

9. Ja David asui linnassa ja kutsui sen Davidin kaupungiksi; ja David rakensi sen ympäri Millosta asti ja sisäänpäin.

10. Ja David tuli yhä voimallisemmaksi, ja Herra Jumala Sebaot oli hänen kansansa.

11. Ja Hiram, Tyyrin kuningas, lähetti sanansaattajat Davidille, ja sedripuita, ja puuseppiä, ja seinäkivien hakkaajia, jotka rakensivat Davidille huoneen. 1 Aik. 14:1.

12. Ja David ymmärsi Herran vahvistaneen hänet Israelin kuninkaaksi ja korottaneen hänen valtakuntansa, kansansa Israelin tähden.

13. Ja David, tultuansa Hebronista, otti Jerusalemissa vielä useampia jalkavaimoja ja vaimoja. Ja Davidille syntyi vielä poikia ja tyttäriä.

1 Aik. 8:9. 14:3.

14. Ja nämät ovat heidän nimensä, jotka hänelle Jerusalemissa syntyivät: Sammua, Sobab, Natan ja Salomo.

1 Aik. 8:5 s.

15. Jibhar, Elisua, Nefeg ja Jafia, 16. Elisama, Eljada ja Elifelet.

17. Mutta kun Filistealaiset kuullivat Davidin voidelluksi Israelin kuninkaaksi, nousivat kaikki Filistealaiset etsimään Davidia. Ja kun David sen kuuli, niin hän meni alas linnaan.

1 Aik. 14:8.

18. Mutta Filistealaiset tulivat ja sijoittivat itsensä Refaimin laaksoon.

Jos. 15:8.

19. Ja David kysyi Herralta, sanoen: „menenkö minä Filistealaisia vastaan? ja annatko heidät minun käsiini?“ Ja Herra sanoi Davidille: „mene, minä annan Filistealaiset sinun käsiisi.“

1 Sam. 23:2. 30:7 s.

20. Ja David tuli Baal-Perasimiin. Ja David löi heidät siinä, ja sanoi: „Herra on hajoittanut viholliseni minun edessäni, niinkuin tulvan hajoittamat.“ Siitä kutsutaan se paikka Baal-Perasimiksi.

Jes. 28:21.

21. Ja he jättivät siihen epäjumalansa; mutta David ja hänen väkensä ottivat ne pois.

1 Aik. 14:12.

22. Mutta Filistealaiset tulivat vielä ja sijoittivat itsensä Refaimin laaksoon.

23. Niin David kysyi Herralta; ja hän vastasi: „älä mene ylös heitä vastaan, vaan kierrä heidän takapuolellensa, että saavutat heidät omenapuiden kohdalla.“

24. Ja kun kuulet omenapuitten latvojen kahisevan, niin lähde kiireesti liikkeelle; sillä Herra on silloin lähentynyt ulos sinun edelläsi lyömään Filistealaisten sotajoukkoa.“

25. David teki niinkuin Herra oli hänen käskenyt, ja löi Filistealaiset hamasta Gebasta siihenasti kuin Gaseriin tullaan.

6 Luku.

Jumalan todistuksen-arki tuodaan takaisin ja asetetaan Jerusalemiin.

Ja David kokosi taas kaikki valitut miehet Israelissa, kolmekymmentä tuhatta.

1 Aik. 13:1 s.

2. Ja David ja kaikki kansa, joka

hänen tykönänsä oli, nousi ja läksi Baale-Juudasta, viemään sieltä ylös Jumalan arkkia, joka nimitetään Herraan Sebaotin nimen mukaan, joka asuu Kerubimein päällä.

2 Moos. 26:17 a. Jos. 15:9. 60. 1 Sam. 4:4.

Ps. 80:2. 99:1 a.

3. Ja he panivat Jumalan arkin uusille vaunuille ja toivat sen Abinadabin huoneesta, joka asui Gibeassa. Mutta Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ajoivat näitä uusia vauvoja.

1 Sam. 6:7. 7:1.

4. Ja he toivat sen Abinadabin huoneesta, joka oli Gibeassa, ja saattoivat Jumalan arkkia; ja Ahjo kävi arkin edellä.

5. Ja David ja koko Israelin huone soittivat Herran edessä kaikkinaisilla honkaisilla kanteleilla ja harpuilla, psalittareilla, rummuilla, kulkusilla ja symbaleilla.

6. Mutta kun he tulivat Nahonin riihen tykö, ojensi Ussa kätensä Jumalan arkkiin ja otti siitä kiinni, sillä härjät astuivat tien syrjään.

7. Ja Herran viha syttyi Ussaan, ja Jumala löi hänet maahan hänen tyhmyytensä tähden, niin että hän kuoli siinä Jumalan arkin ääressä.

8. Silloin tuli David murheelliseksi, että Herra niin repäisi Ussan, ja kutsui sen paikan Peres-Ussa tähän päivään asti.

9. Ja David pelkäsi Herraa sinä päivänä ja sanoi: „kuinka tulisi Herran arkki minun tyköni?“

10. Ja David ei tahtonut antaa touda sitä tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan antoi sen poketa Gatilaisen Obed-Edomin huoneeseen.

11. Ja Herran arkki viipyi kolme kuukautta Gatilaisen Obed-Edomin huoneessa, ja Herra siunasi hänet ja kaiken hänen huoneensa.

12. Muita kuningas Davidille sannottiin, että Herra oli siunannut Obed-Edomin huoneen ja kaiken, mitä hänellä oli, Jumalan arkin tähden. Niin meni David ja toi Jumalan arkin Obed-Edomin huoneesta Davidin kaupunkiin ilolla.

1 Aik. 15:11 a.

13. Ja kun Herran arkin kantajat olivat käyneet kuusi askeleita, niin uhrattiin härkä ja lihava lammas.

1 Kun. 8:5.

14. Ja David hyppäsi kaikesta voimasta Herran edessä ja oli vaateitettu li' naisella olkavaatteella.

Ps. 84:3.

15. Ja David ja koko Israelin huone toivat Herran arkin riemulla ja pasunan helinällä.

1 Aik. 15:16.

16. Ja kun Herran arkki tuli Da-

vidin kaupunkiin, katsoi Mikal, Saulin tytär, akkunasta ja näki kuningas Davidin hyppävään kaikesta voimastansa Herran edessä; ja hän kaitoi hänen ylöns sydämessänsä.

17. Ja he toivat Herran arkin sisälle ja panivat sen paikoilleensa keskelle majaa, jonka David oli sille rakentanut. Ja David uhrasi poltto-uhria ja kiitos-uhria Herran edessä.

1 Aik. 15:29. 1 Aik. 15:1. 16:1 s.

18. Ja kun David oli uhrannut poltto-uhrit ja kiitos-uhrit, siunasi hän kansan Herran Sebaotin nimeen.

1 Kun. 8:55.

19. Ja hän jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin seurakunnalle, miehille ja naisille, jokaiselle kakun leipää, ja mitan viiniä ja rusinakakun. Sitten meni kaikki kansa matkoihinsa, jokainen huoneeseensa.

20. Ja kun David palasi sinuamaan huoneitansa, meni Mikal, Saulin tytär, ulos häntä vastaan ja sanoi: „kuinka jalona on Israelin kuningas ollut tänäpäinä, joka on paljastanut itsensä palvelijainsa piikkein edessä, niinkuin Irstaiset ihmiset paljastavat itsensä!“

21. Mutta David sanoi Mikalille: „Herran edessä, joka on minut valinnut isäsi ja koko hänen huoneensa edellä, ja on käskenyt minun olla Herran kansan Israelin päämiehenä, — Herran edessä minä olen floinnut.“

22. Ja minä tahdon vielä tätäkin halvempi olla ja nöyrä omassa silmissäni; mutta minä olen saapa kunnian niiden piikkein keskellä, joista puhunut olet.“

23. Ja Mikalilla, Saulin tyttärellä, ei ollut yhtään lasta kuolemapäiväänsä asti.

7 Luku.

David aikoo rakentaa Herralle huonetta; ja san lupauksen Kristuksesta.

Ja kun kuningas istui huoneessansa, ja Herra oli hänelle antanut levon kaikilta hänen vihollisiltaan ympäristöillä.

1 Aik. 17:1 s.

2. Sanoi kuningas profetta Natanille: „katso, minä asun sedripuisessa huoneessa, ja Jumalan arkki asuu vaatamajassa.“

2 Sam. 5:11. 6:17.

3. Natan sanoi kuninkaalle: „mene ja tee kaikki mitä sydämessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi!“

4. Mutta tapahtui sinä yönä, että Herran sana tuli profetta Natanille, lausuen:

5. „Mene ja sano palvelijalleni Da-

vidille: näin sanoo Herra: sinäkö minulle huoneen rakennat asuttavakseni?“

1 Aik. 22:3 s. Jes. 66:1.

6. Minä en ole asunut huoneessa siitä päivästä, jona minä Israelin lapset johdatin Egyptistä, tähän päivään asti; vaan minä olen vaeltanut majassa ja tabernaklissa.

2 Moos. 26:1 s. 1 Kun. 8:16.

7. Kuhunka ikänä minä vaelisin kaikkein Israelin lasten keskellä, olenko ikänä puhunut jollekulle Israelin suvulle, jonka käskin kaitsemaan kansaani Israelia, ja sanonut: „miksette ole rakentaneet minulle sedripuisia huonetta?“

8. Sano siis nyt palvelijalleni Davidille: näin sanoo Herra Sebaot: minä olen ottanut sinut laiturmelta, karjassa käymästä, kansani Israelin päämieheksi.

1 Sam. 16:11 s. 2 Sam. 6:2.

Ps. 78:70 s.

9. Ja minä olen ollut sinun kanssasi, missä ikänä olet käynyt, ja olen häviittänyt kaikki vihollisesi sinun edestäsi, ja olen antanut sinulle suuren nimen, niiden suurten nimien vertaisen, jotka ovat maan päällä.

2 Sam. 8:8.

10. Ja minä valmistin kansalleni Israelille sijan ja istutin hänet siinä asumaan, ettei hän enää kulkijana olisi, eikä jumalattomat enää saisi vaivata häntä niinkuin ennen,

2 Moos. 15:17. Ps. 44:3. 80:9.

11. Ja siitä päivästä asti, jona minä asetin tuomarit Israelille, minun kansalleni. Ja minä annan sinulle levon kaikilta vihamieliltäsi, ja Herra ilmoittaa sinulle, että Herra tahtoo tehdä sinulle huoneen.

1 Kun. 8:20.

12. Sitten kun aikasi on täytetty ja sinä lepää isäsi kanssa, herätän minä sinun stemenesi sinunjälkeesi, joka on sinun ruumiistasi tuleva; ja minä vahvistan hänen valtakuntansa.

1 Kun. 8:19 s.

13. Ja hän rakentaa minun nimelleni huoneen, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa istuimen iankaikkisiksi.

1 Kun. 5:5. 6:1. 1 Aik. 28:6 s.

Ps. 89:4 s.

14. Minä olen hänen isänsä, ja hän on minun poikani, niin että, jos hän väärin tekee, rankaisen minä häntä ihmisen vitsalla ja ihmisten lasten haavoilla.

1 Aik. 22:10. Ps. 89:27. Hebr. 1:5.

15. Mutta minun laupeuteni ei eriy hänestä, niinkuin sen eroitin Saulista, jonka siirsin pois edestäsi.

1 Sam. 15:28. Luuk. 1:72.

16. Mutta sinun huoneesi, ja valtakuntasi on pysyvä sinun edessäsi

ijankaikkisesti, ja sinun istuimesi on vahva oleva ijankaikkisesti!"

17. Näiden sanain mukaan ja koko tämän näyn mukaan puhui Natan Davidille.

18. Silloin meni kuningas David ja pysähtyi Herran eteen, ja sanoi: „kuka olen minä, Herra, Herra, ja mikä on minun huoneeni, että olet minut tähän asti saattanut?"

1 Moos. 32:10.

19. Ja tämänkin olet vielä vähäksi lukenut, Herra, Herra, koska olet myös puhunut palvelijasi huoneelle kaukaisista asioista! ja tämä on ihmisen laki, Herra, Herra!

20. Ja mitä David enää sinulle puhuisi? sinä tunnet palvelijasi, Herra, Herra!

Ps. 139:1.

21. Oman sanasi tähden ja sydämesi jälkeän olet sinä tehnyt kaikki nämä suuret asiat, ilmoittaaksesi niitä palvelijallesi.

22. Sentähden olet sinä suuresti ylistetty, Herra Jumala; sillä ei yhtään ole sinun vertaistasi, eikä ole yhtään Jumalaa paitsi sinua, kaiken sen jälkeen, minkä me olemme korvillamme kuulleet.

5 Moos. 3:24. 4:35.

32:39. 1 Sam. 2:2. Ps. 83:19. 86:10. Jes. 44:6.

45:21. Mark. 12:29,32.

23. Ja missä on yksikään kansa maan päällä sinun kansasi Israelin vertainen? jonka Jumala on menny vapauttamaan itsellensä kansaksi, ja toimittamaan itsellensä nimeä ja tekemään senkaltaisia suuria ja hirmuisia asioita sinun maallasi, kansasi edessä, jonka sinä vapahdit itsellesi Egyptistä, pakanain ja heidän jumalainsa keskeltä.

5 Moos. 4:7 s. 32 s. 33:29. Ps. 147:19 s.

24. Ja sinä olet vahvistanut itsellesi Israelin omaksi kansaksesi ijankaikkisesti, ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalaksensa.

25. Niin vahvista nyt, Herra Jumala, ijankaikkisesti se sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen huoneestansa, ja tee niinkuin puhunut olet!

26. Ja sinun nimesi tulkoon suureksi ijankaikkisesti, että sanotaan: „Herra Sebaot on Israelin Jumala!" Ja palvelijasi Davidin huone olkoon pysyväinen sinun edessäsi!

27. Sillä sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, olet ilmoittanut palvelijallesi ja sanonut: „minä rakennan sinulle huoneen;" sentähden on palvelijasi rojhennut tämän rukouksen sinun puoleesi rukoilla.

28. Ja nyt Herra, Herra, sinä olet Jumala, ja sinun sanasi ovat totuus;

ja sinä olet nämä hyvät luvannut palvelijallesi.

29. Niin-rupea nyt siunaamaan palvelijasi huonetta, että se olisi ijankaikkisesti sinun edessäsi, sillä sinä Herra, Herra, olet sen puhunut, sinun siunauksestasi olkoon palvelijasi huonesiunattu ijankaikkisesti!"

8 Luku.

Davidin voitot, hallitus ja virkamiehet.

Ja sitten tapahtui, että David löi Filistealaiset ja nöyryytti heidät; ja David otti vallan suitset Filistealaisten käsistä.

1 Aik. 18:1 s.

2. Ja hän löi Moabilaiset, pani heidät maahan makaamaan ja mittasi heitä nuoralla; ja hän mittasi kaksi nuoraa tapettavaksi ja yhden nuoran elämään jätettäväksi. Ja Moabilaiset tulivat Davidiin palvelijoiksi, ja toivat hänelle lahjoja.

3. Ja David löi myös Hadadeserin, Rehobin pojan, Soban kuninkaan, hänen mennessä kääntämään kättänsä Eufraatin virran puoleen. 1 Sam. 14:47.

4. Ja David otti häneltä tuhannen ja seitsemän sataa hevosemiestä, ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja raiskasi kaikki vaunuhevokset, mutta jätti sala hevosta raiskaamatta.

Jos. 11:6.

5. Niin tulivat Syrialaiset Damaskosta auttamaan Hadadeseriä, Soban kuningasta; ja David löi Syrialaisia kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä.

6. Ja David asetti vartijajoukkoja Damasko-Syriaan. Näin tulivat Syrialaiset Davidin palvelijoiksi ja toivat hänelle lahjoja; sillä Herra auttoi Davidia, mihin ikänä hän meni.

7. Ja David otti Hadadeserin palvelijain kultaiset kilvet ja vei ne Jerusalemiin.

8. Mutta Betakista ja Berotaista, Hadadeserin kaupungista, otti kuningas David aivan paljon vaskea.

9. Kun Toi, Hamatin kuningas, kuuli Davidin lyöneen koko Hadadeserin sotaväen,

1 Aik. 18:9.

10. lähetti hän poikansa Joramim kuningas Davidin tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja siunaamaan häntä, että hän oli sotinut Hadadeserin kanssa ja lyönyt hänet; sillä Toi piti sotaa Hadadeserin kanssa; ja hänen kädessänsä oli hopiaisia, kultaisia ja vaskisia asioita.

11. Nekin pyhitti kuningas David Herralle, sen hopian ja kullan kanssa, jonka hän pyhitti Herralle kaikilta pakanoilta, jotka hän oli vaatinut allensa:

12. Syrialaisilta ja Moubilaisilta, Ammonin lapsilta, Filistealaisilta, Amalekilaisilta, ja Hadadeserin, Rehobin pojan, Soban kuninkaan, saaliista.

13. Ja David teki itsensä kuuluisaksi, kun hän palasi lyömästä Syrialaisia Suolalaaksossa, kahdeksantolstakymmentä tuhatta. Ps. 60:2.

14. Ja hän asetti vartijajoukot Edomiin; koko Edomiin asetti hän vartijajoukkoja, ja kaikki Edomilaiset tulivat Davidin palvelijoiksi, sillä Herra auttoi Davidia, mihin ikänä hän meni. 4 Moos. 24:18. 2 Kun. 8:20 s.

15. Ja David oli kaiken Israelin kuningas, ja hän toimitti lain ja oikeuden kaikelle kansallensa.

16. Ja Joab, Serujan poika, oli sotajoukon päällä, mutta Josafat, Ahiludin poika, oli kansleri.

2 Sam. 20:23 s. 1 Aik. 18:15 s.

17. Sadok, Ahitobin poika, ja Ahimelek, Abjatarin poika, olivat papit; Seraja oli kirjoittaja.

18. Benaja, Jojadan poika, oli Krettiläisten ja Pletiläisten (henkivartioväen) päällikkö; ja Davidin pojat olivat hänen uskotut miehensä.

1 Kun. 1:38.

9 Luku.

Mefiboset ja Siba.

Ja David sanoi: „lieneekö joku vielä jäänyt Saulin huoneesta, että tekisin hänelle laupeuden Jonatanin tähden?”

2. Niin oli palvelija Saulin huoneesta, Siba nimeltä, sen kutsuivat he Davidin eteen. Ja kuningas sanoi hänelle: „oletko Siba?” Hän sanoi: „olen, palvelijasi.”

3. Kuningas sanoi: „eikö enää ole yhtään Saulin suvusta, että tekisin Jumalan laupeuden hänelle?” Siba sanoi kuninkaalle: „vielä on Jonatanin poika, rampa jaloista.”

1 Sam. 20:14 s. 2 Sam. 4:4.

4. Kuningas sanoi hänelle: „missä hän on?” Siba sanoi kuninkaalle: „katso, hän on Lodebarissa, Ammielin pojan, Makirin, huoneesta.”

5. Niin kuningas David lähetti ja antoi tuoda hänet Lodebarista, Ammielin pojan, Makirin, huoneesta.

6. Kun Mefiboset, Saulin pojan, Jonatanin, poika, tuli Davidin tykö, heittäysi hän kasvoilensa ja kumarasi. Ja David sanoi: „Mefiboset!” Hän vastasi: „tässä olen, palvelijasi.”

7. David sanoi hänelle: „älä pelkää; sillä minä totisesti teen laupeuden sinulle isäsi Jonatanin tähden; ja minä annan sinulle kaikki isäsi Sau-

lin pelot jälleen, ja sinä syöt jokapäivä leipää minun pöydässäni.”

8. Hän kumarsi ja sanoi: „kuka olen minä, palvelijasi, että käänsit itsesi kuolleen koiran puoleen, niinkuin minä olen?”

1 Sam. 24:15.

2 Sam. 3:8 2 Kun. 8:13.

9. Niin kutsui kuningas Siban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle „minä olen antanut herrasi pojalle kaiken, mikä on ollut Saulin oma ja koko hänen sukunsa oma.

10. Ja viljele sinä, ja lapsesi, ja palvelijasi hänen peltojansa ja korjaa herrasi pojalle leiväksi ja ravinnoksi. Mutta Mefiboset, herrasi poika, syököön jokapäivä leipää minun pöydässäni!” Ja Siballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa.

2 Sam. 16:3.

11. Ja Siba sanoi kuninkaalle „kaikki mitä herrani kuningas on palvelijallensa käskenyt, sen tekee palvelijasi.” Ja Mefiboset söi kuninkaan pöydässä, niinkuin yksi hänen lapsistansa.

12. Ja Mefibosetilla oli vähäinen poika, nimeltä Miika, mutta kaikki, jotka asuivat Siban huoneessa, olivat Mefibosetin palvelijoita.

13. Ja Mefiboset asui Jerusalemissa, sillä hän söi jokapäivä kuninkaan pöydässä. Ja hän ontui molemmista jaloistansa.

10 Luku.

Ammonin lasten ja Syrialisten sota.

Sitten tapahtui, että Ammonin lasten kuningas kuoli, ja hänen poikansa Hanun hallitsi hänen sijansansa.

1 Aik. 19:1 s.

2. Niin sanoi David: „minä teen laupeuden Hanunille, Nahaksen pojalle, niinkuin hänen isänsä teki laupeuden minulle.” Ja hän lähetti palvelijansa lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Kun Davidin palvelijat tulivat Ammonin lasten maahan,

3. niin sanoivat Ammonin lasten ylimmät herrallensa Hanunille: „luuletko Davidin kunnioittavan isänsä sinun edessäsi, että hän on lähettänyt lohduttajat sinun tykösi? Eikö hän ole lähettänyt palvelijointansa kaupunkia tutkistelemaan ja vakoamaan ja hävittämään?”

4. Silloin otti Hanun Davidin palvelijat, ja ajeli puolen heidän partaansa, ja leikkasi puolen heidän vaatteistansa liki suolivyöhön asti, ja laski heidät menemään.

5. Kun se ilmoitettiin Davidille, lähetti hän heitä vastaan, sillä mieh-

olivat suuresti pilkatut; ja kuningas antoi heille sanoa: „olkaat Jerikossa, siksi kuin partanne kasvaa, ja sitte tulkaat takaisin.“

6. Kun Ammonin lapset näkivät itsensä haisevan Davidin edessä, lähettivät he ja palkkasivat Bet-Rehobin Syrialaisia ja Soban Syrialaisia, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakan kuninkaalta tuhannen miestä ja Tobin miehiä kaksitoista tuhatta miestä. 1 Moos. 34:30. 1 Aik. 19:6 s.

7. Kun David sen kuuli, lähetti hän Joabin koko urhoollisen sotajoukon kanssa.

8. Ja Ammonin lapset läksivät ulos ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin eteen. Mutta Syrialaiset Sobasta ja Rehobista, ja Tobin ja Maakan miehet olivat erillänsä kedolla.

9. Kun Joab näki sotarinnan olevan vastassansa edestä ja takaa, valitsi hän kaikkia Israelin parhaita miehiä, ja asetti ne Syrialaisia vastaan.

10. Ja muun väen antoi hän veljensä Abisain käden alle, joka asettui Ammonin lapsia vastaan.

11. Ja hän sanoi: „jos Syrialaiset tulevat minua voimallisemmaksi, niin tule avukseni; ja jos Ammonin lapset tulevat sinua voimallisemmaksi, niin minä tulen sinun avuksesi.“

12. Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta, ja Herra tehköön niinkuin hänen kelpaa!“

13. Ja Joab väkinensä läksi sotiin Syrialaisia vastaan; ja he pakenivat hänen edestänsä.

14. Ja kun Ammonin lapset näkivät Syrialaiset pakenevan, pakenivat hekin Abisain edestä ja menivät kaupunkiin. Niin palasi Joab Ammonin lasten tyköä ja tuli Jerusalemiin.

15. Ja kun Syrialaiset näkivät itsensä Israelilta lyödyiksi, kokoontuivat he yhteen.

16. Ja Hadadeser tuotti ne Syrialaiset, jotka asuivat virran toisella puolella, ja he tulivat Helamiin; ja Sobak, Hadadeserin sodanpäämies, meni heidän edellänsä.

17. Kun se ilmoitettiin Davidille, kokosi hän kaiken Israelin, ja meni Jordanin ylitse, ja tuli Helamiin; ja Syrialaiset asettuivat Davidia vastaan, sotimaan hänen kanssansa.

18. Mutta Syrialaiset pakenivat Israelin edestä, ja David löi heistä seitsemän sataa vaunua ja neljäkymmentä tuhatta ratsasmiestä, ja hän

löi sodanpäämiehen Sobakin, ja hän kuoli siinä. 1 Aik. 19:18.

19. Kun kaikki ne kuninkaas, jotka olivat Hadadeserin alla, näkivät itsensä lyödyiksi Israelilta, tekivät he Israelin kanssa rauhan, ja olivat heille alamaiset. Ja Syrialaiset eivät enää uskaltaneet auittaa Ammonin lapsia.

II Luku.

Rabba piiritetään. Davidin lankeemus.

Ja kun se vuoden aika joutui, Joloin kuningasten tapa oli sotaan mennä, lähetti David Joabin ja palvelijansa hänen kanssansa ja kaiken Israelin, hukkuttamaan Ammonin lapsia, ja he piirittivät Rabbaa. Mutta David jäi Jerusalemiin.

2 Sam. 12:26 s. 1 Aik. 20:1.

2. Ja tapahtui, että David ehtoopuolella nousi vuoteeltansa, ja käyskentele kuninkaan huoneen katolla, ja näki katolta vaimon pesevän itseänsä; ja vaimo oli sangen ihana näkyänsä.

3. Ja David lähetti ja tiedusti vaimoa, ja sanottiin. „eikö tämä ole Batseba, Eliamin tytär, Hetiläisen Urijan vaimo?“

4. Ja David lähetti sanansaattajat ja antoi tuoda hänet. Ja hän tuli hänen tykönsä, ja kuningas makasi hänen kanssansa; mutta hän puhdisti itsensä saastaisuudestansa, ja palasi kotiansa. 3 Moos. 15:18 s.

5. Ja vaimo tuli raskaaksi, ja lähetti ja ilmoitti sen Davidille, sanoen: „minä olen tullut raskaaksi.“

6. Niin lähetti David Joabin tykö tämän sanan: „lähetä minun tyköni Hetiläinen Urija.“ Ja Joab lähetti Urijan Davidin tykö.

7. Ja kun Urija tuli hänen tykönsä, kysyi David, kuinka Joab ja kansa voivat ja kuinka sota menestyi.

8. Ja David sanoi Urijalle: „mene kotiasi ja pese jalkasi.“ Ja kun Urija läksi kuninkaan huoneesta, seurasi häntä kohta kuninkaan lahja.

9. Ja Urija pani maata kuninkaan huoneen oven eteen kaikkien herransa palvelijain kanssa, eikä mennyt kotiansa.

10. Kun Davidille sanottiin: „ei Urija ole mennyt kotiansa“, sanoi David Urijalle: „etkö tullut matkasta? mikset mennyt kotiasi?“

11. Mutta Urija sanoi Davidille: „arkki ja Israel ja Juuda makaavat majoissa herrani Joab ja herrani palvelijat makaavat kedolla, ja minä menisin kotiani syömään, juomaan ja makaamaan vaimoni tykö.“

nä? Niin totta kuin sinä elät ja sinun sielusi elää, en tee minä sitä!"

1 Sam. 4:4.

12. David sanoi Urijalle: „niin ole vielä tämä päivä tässä, huomenna lasken minä sinut menemään.“ Niin Urija oli sen päivän Jerusalemissa ja toisen päivän.

13. Ja David kutsui hänet kansansa syömään ja juomaan, ja juovutti hänet. Mutta illalla läksi hän ulos ja pani vuoteesensa levätä herransa palvelijain kanssa, eikä mennyt kotiansa.

14. Seuraavana aamuna kirjoitti David Joabille kirjeen, ja lähetti sen Urijaa myöten.

15. Ja hän kirjoitti kirjeeseen näin: „pankaat Urija kovimman sodan rintaan, ja kääntykäätkä hänen tykönsä takaperin, että hän lyöttäisiin ja kuolisi.“

16. Kun Joab piiritti kaupunkia, asetti hän Urijan siihen paikkaan, missä hän tiesi väkevimmat sotamiehet olevan.

17. Ja kun kaupungin miehet ryntäsivät ulos ja soivat Joabia vastaan, kaatui kansaa, Davidin palvelijoita, ja Hetiläinen Urijakin kuoli.

18. Niin Joab lähetti ja antoi sanoa Davidille kaikki tapaukset sodassa.

19. Ja hän käski sanansaattajaa, sanoen: „kun olet puhunut kuninkaalle kaikki sodan tapaukset,

20. ja jos niin on, että kuningas vihastuu ja sanoo sinulle: „miksi te niin lähes kaupunkia astuitte sotimaan? Ettekö tietäneet, että muurin päältä ammutaan?

21. Kuka löi Abimelekin, Jerubbesetin pojan? Eikö vaimo paiskannut myllynkiven kappalta muurilta hänen päällensä, että hän kuoli Tebesessä? Miksi te astuitte niin lähes muuria? Niin sano: „palvelijasi Urijakin, Hetiläinen, on kuollut.“

Tuom. 9:53.

22. Sanansaattaja meni, ja tuli ja kertoi Davidille kaikki nämät, joiden tähden Joab hänet oli lähettänyt.

23. Ja sanansaattaja sanoi Davidille: „miehet voittivat meidät ja tulivat ulos kedolle meitä vastaan; mutta me löimme heidät takaperin kaupungin porttiin asti.

24. Ja ampujat ampuivat muurilta palvelijoitasi ja tappoivat muutamia kuninkaan palvelijoita; ja palvelijasi Urijakin, Hetiläinen, kuoli“

25. David sanoi sanansaattajalle: „sano näin Joabille: „älä sitä pahaksesi pane, sillä miekka syö milloin yhden milloin toisen; vahvista sota

kaupunkia vastaan, että kukistaisit sen!“ Ja rohkaise sinä häntä.“

26. Ja kun Urijan vaimo kuuli miehensä Urijan kuolleeksi, murehti hän miestänsä.

27. Mutta murhe-ajan kuluttua, lähetti David ja antoi tuoda hänet huoneesensa; ja hän tuli hänen vaimoksansa ja synnytti hänelle pojan. Mutta se työ, jonka David teki, oli paha Herran edessä.

Syr. 22:13.

12 Luku.

Natan saattaa Davidin katamaan. Davidin rangaistus.

Ja Herra lähetti Natanin Davidin J tykö. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi hän hänelle: „kaksi miestä oli yhdessä kaupungissa, toinen rikas ja toinen köyhä.

2. Rikkaalla oli aivan paljon lampaita ja karjaa.

3. Mutta köyhällä ei ollut mitään muuta kuin yksi pieni karitsa, jonka hän oli ostanut; ja hän elätti sen, ja se kasvoi suureksi hänen tykönsä ja yhdessä hänen lastensa kanssa; hänen leipä-palastansa se söi, ja joi hänen juoma-astiaslansa, ja makasi hänen sylissänsä, ja se oli hänelle niinkuin tytär.

4. Niin rikkaalle miehelle tuli vieras; ja hän ei raskinut ottaa omista lampaistansa eikä karjastansa, valmistaaksensa vieraalle, joka oli tullut hänen tykönsä; vaan hän otti köyhän miehen lampaan ja valmisti vieraalle, joka oli tullut hänen tykönsä.“

5. Silloin Davidin viha sytyi suuresti sitä miestä kohtaan, ja hän sanoi Natanille: „min totta kuin Herra elää, se mies, joka sen teki, on kuoleman lapsi;

6. ja lampaan hän maksakoon neljäkertaisesti, koska hän tämän teki, eikä säällinyt häntä!“

2 Moos. 22:1.

7. Mutta Natan sanoi Davidille: „sinä olet se mies! Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: „minä olen voinut sinut Israelin kuninkaaksi ja pelastanut sinut Saulin kädestä,

1 Sam. 16:1, 13.

8. ja antanut sinulle herrasi huoneen ja hänen vaimonsa sinun syliisi, ja antanut sinulle Israelin ja Juudan huoneen; ja jos siinä vähä oli, niin olisinpa sen ja sen vielä lisännyt sinulle.

9. Miksi olet ylenkatsonut Herran sanan, tehden pahaan hänen silmänsä edessä? Urijan, Hetiläisen, olet sinä lyönyt miekalla, ja hänen vaimonsa olet sinä ottanut itsellesi vai-

moksi; mutta hänet olet sinä tappanut Ammonin lasten miekalla.

2 Sam. 11:15 s., 27.

10. Niin ei ole miekka lakkaava sinun huoneestasi ijankaikkisesti, koska olet katsonut minut ylös, ja otanut Hetiläisen Urijan vaimon itsellesi vaimoksi.

11. Näin sanoo Herra: „katso, minä herätän pahaa sinulle omasta huoneestasi, ja otan vaimosi sinun silmäisi nähden, ja annan ne lähimmäisesellesi, ja hän makaa heidät valoisalla päivällä.“ 5 Moos. 28:30. 2 Sam. 13:1 s. 15:1 s. 16:22. 18:9 s. 1 Kun. 1:5 s.

12. Sillä sinä olet sen tehnyt salaisesti; mutta minä teen tämän koko Israelin edessä ja auringon valossa!

13. Silloin David sanoi Natanille: „minä olen syntiä tehnyt Herraa vastaan.“ Natan sanoi Davidille: „niin on Herrakin syntisi ottanut pois, ett'ei sinun pidä kuoleman.“

Pa. 51:1 s. Syr. 47:13.

14. Mutta koska olet tällä työllä saatanut Herran viholliset piikkaamaan, on se poika, joka sinulle on syntynyt, totisesti kuoleva.“ 2 Sam. 11:27.

15. Ja Natan meni kotiansa. Mutta Herra löi lapsen, jonka Urijan vaimo oli Davidille synnyttänyt, niin että se sairasti kuolemallansa.

16. Ja David etsi Jumalaa lapsen tähden; ja David paastosi paljon, ja meni ja makasi yön maan päällä.

17. Niin nousivat hänen huoneensa vanhimmat nostamaan häntä maasta; mutta ei hän tahtonut, eikä syönyt leipää heidän kanssansa.

18. Seitsemäntenä päivänä kuoli lapsi; mutta ei Davidin palvelijat tohtineet sanoa hänelle lasta kuolleeksi, sillä he ajattelivat: „katso, kun lapsi vielä eli, puhuimme me hänen kanssansa, eikä hän kuullut meidän ääntämme, kuinka paljo enemmän hän nyt tulisi murheelliseksi, jos sanoisimme hänelle: lapsi on kuollut?“

19. Kun David näki palvelijansa hiljaa puhuvan keskenänsä, ymmärsi hän lapsen kuolleeksi, ja sanoi palvelijoillensä: „kuoliko lapsi?“ He sanoivat: „kuoli.“

20. Niin David nousi maasta, pesi ja voiteli itsensä, ja muutti toiset vaatteet yllensä ja meni Herran huoneeseen, ja rukoili, ja tuli kotiansa, ja antoi panna ruokaa eteensä ja söi.

21. Niin sanoivat hänen palvelijansa hänelle: „mikä on tämä, minkä teet? lapsen eläissä paastosit sinä ja itkin, mutta lapsen kuoltua nousit sinä ja syöt?“

22. Hän sanoi: „lapsen eläissä mi-

nä paastosit ja itkin; sillä minä ajattelin: „kuka tietää, ehkä on Herran minulle armollinen, että lapsi eläisi elää.“

23. Mutta nyt on se kuollut; mitä minä enää paastoisin; taidanko enää palauttaa hänet? Minä menen hänen tykönsä, mutta ei hän palaja minun tyköni!“

24. Ja kun David oli lohduttanut vaimoansa Batsebaa, meni hän hänen tykönsä ja makasi hänen kanssansa. Ja hän synnytti pojan, ja hän antoi hänelle nimen Salomo. Ja Herra rakasti häntä, 1 Aik. 22:9. Matt. 1:6.

25. Ja lähetti profetta Natanin kautta sanan, ja hän antoi hänelle nimeksi Jedidja Herran tähden.

26. Ja Joab soti Ammonin lasten Rabbaa vastaan ja voitti sen kuninkaan kaupungin.

27. Ja Joab lähetti sanansaattajat Davidille ja sanoi hänelle: „minä olen sotinut Rabbaa vastaan ja olen voittanut vesi-kaupungin; 1 Aik. 20:1 s.

28. Niin kokoa nyt jäänyt kansa, ja piiritä kaupunki, ja voit se, etten minä sitä voittais, eikä minulle siitä nimi olisi!“

29. Niin David kokosi kaiken kansan, ja matkusti Rabbaan ja soti sitä vastaan, ja voitti sen.

30. Ja hän otti heidän kuninkaan krunun hänen päästänsä, — se painoi talentin kultaa ja siinä oli kalliita kiviä, — ja se pantiin Davidin päähän. Ja hän vei paljon saalista kaupungista ulos.

31. Ja kansan, joka siellä oli, vei hän ulos, pani sahaiin, rauta-aseitten ja kirvesten alle, ja poltti heidät tiili-uuneissa (Molokille). Niin hän teki kaikille Ammonin lasten kaupungeille. Ja David ja kaikki kansa palasi Jerusalemiin.

13 Luku.

Tamar hävliöstään. Amnon tapetaan.

Ja tapahtui sitten, että Absalomilla, Davidin pojalla, oli kaunis sisar, jonka nimi oli Tamar; ja Amnon, Davidin poika, rakasti häntä,

2 Sam. 3:2.

2. Ja Amnonilla oli kova tuska, niin että oli sairaaksi tulemallansa sisarensa Tamarin tähden; sillä hän oli neitsyt, ja Amnonin silmissä näkyi mahdottomaksi jotakin hänelle tehdä.

3. Mutta Amnonilla oli ystävä, jonka nimi oli Jonadab, Davidin veljen, Simean, poika; ja Jonadab oli sinun gen kavala mies. 1 Sam. 16:9. 2 Sam. 21:21.

1 Aik. 2:12.

4. Hän sanoi hänelle: „kuninkaan poika, miksi niin laihdut päivä päivältä? Etkö minulle sitä sano?“ Niin sanoi Amnon hänelle: „minä rakastan Tamar, veljeni Absalommin sarta.“

5. Jonadab sanoi hänelle: „pane maata vuoteellesi ja tekeydy sairaaksi; ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, niin sano hänelle: „tulkoon sisareni Tamar ruokkimaan minua ja valmistamaan ruokaa minulle, että minä näkisin sen ja söisin hänen kädestänsä.“

6. Niin Amnon pani maata ja tekeytyi sairaaksi. Kun kuningas tuli häntä katsomaan, sanoi Amnon kuninkaalle: „tulkoon sisareni Tamar valmistamaan minun silmiäni edessä kaksi herkkua, että minä söisin hänen kädestänsä.“

7. Ja David lähetti sanan Tamarille huoneeseen ja antoi sanoa hänelle: „mene veljesi Amnonin huoneeseen ja valmista hänelle ruokaa.“

8. Tamar meni veljensä Amnonin huoneeseen, ja hän makasi vuoteessa. Ja hän otti taikinan, sotki ja valmististi sen hänen silmäinsä edessä, ja kypsensi herkut.

9. Ja hän otti pannun ja kaasi hänen eteensä; mutta ei hän tahtonut syödä. Ja Amnon sanoi: „antakaat kaikki mennä ulos minun tyköäni!“ Niin menivät kaikki ulos hänen tyköänsä.

10. Niin sanoi Amnon Tamarille: „kanna ruoka kamariin, että söisin kädestäsi.“ Ja Tamar otti herkun, jonka hän oli valmistanut, ja kantoi kamariin veljellensä Amnonille.

11. Ja kun hän taritsi hänelle syödä, taritui hän häneen ja sanoi hänelle: „tule, sisareni, makaa minun kanssani!“

12. Mutta hän sanoi: „ei, veljeni, älä minua häpäise! sillä ei niin pidä tehtämän Israelissa. Älä tee tätä hulluutta! 3 Moos. 18:9. 20:17. 5 Moos. 27:22.

13. Kuhunka minä kantaisin häpiäni? Ja sinä tulisit tyhymän lukuun Israelissa. Puhu nyt kuninkaan kanssa; sillä ei hän sinulta minua kiellä.“

14. Mutta ei hän tahtonut kuulla häntä, vaan voitti hänen, häpäisi ja makasi hänen.

15. Sitten vihasi Amnon häntä sängen suurella vihalla, niin että viha, jolla hän häntä vihasi, oli suurempi sitä rakkautta, jolla hän ennen oli häntä rakastanut. Ja Amnon sanoi hänelle: „nouse ja mene!“

16. Mutta hän sanoi: „eikö tämä pahuus ole suurempi kuin toinen,

jonka olet tehnyt minulle, tämä, et-tä ajat minut ulos?“ Mutta ei hän tahtonut kuulla häntä.

17. Ja hän kutsui nuorukaisensa, joka häntä palveli, ja sanoi: „aja tämä ulos minun tyköäni, ja sulje ovi kiinni hänen peräänsä!“

18. Ja hänen yllänsä oli pitkä hame; sillä senkaltaisilla hameilla olivat kuninkaan tyttäret koko neitsyytensä ajan vaatetut. Ja kun hänen palvelijansa oli hänet ajanut ulos ja sulkenut oven hänen peräänsä,

19. heitti Tamar tuhkaa päänsä päälle, ja repäisi rikki sen pitkän hameen, joka hänen yllänsä oli, ja pani kätensä päänsä päälle, ja huusi mennessänsä. Job. 2:12. Jer. 2:37.

20. Ja hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: „onko veljesi Amnon ollut sinun kanssasi? Ole ääneti, sisareni; se on sinun veljesi. Älä sitä niin pane sydämeesi!“ Niin Tamar jäi murehtien veljensä Absalom-in huoneeseen.

21. Ja kun kuningas David kuuli kaikki nämä, vihastui hän suuresti.

22. Mutta ei Absalom puhunut Amnonille, ei pahaa eikä hyvää; sillä Absalom vihasi Amnonia, sentähden että hän häpäisi hänen sisarensa Tamarin.

23. Kahden vuoden perästä oli Absalomilla lammasten keritsijöitä Baal-Hasarissa, joka on Efraimin äärellä; ja Absalom kutsui kaikki kuninkaan lapset.

24. Ja Absalom tuli kuninkaan tykö ja sanoi: „katso, palvelijallasi ovat nyt lammasten keritsijät: minä rukoilen, että kuningas palvelijoinensa tulisi palvelijansa tykö.“

1 Sam. 25:2. 36.

25. Mutta kuningas sanoi Absalomille: „ei niin, poikani, älkäämme kaikki menkö, ettemme tekisi sinulle vaivaa.“ Ja vaikka hän suuresti rukoili häntä, ei hän kuitenkaan tahtonut mennä, vaan siunasi häntä.

26. Absalom sanoi: „joll'et sinä tule, niin salli veljeni Amnonin käydä meidän kanssamme!“ Kuningas sanoi hänelle: „mitä hän menisi sinun kanssasi?“

27. Mutta Absalom vaati häntä, ja hän antoi Amnonin ja kaikkien kuninkaan lasten mennä hänen kanssansa.

28. Ja Absalom käski palvelijoitansa ja sanoi: „tarkatkaa, kun Amnon tulee iloiseksi viinistä ja minä sanon teille: „lyökää Amnoni“, niin tappakaat hänet; älkää peljätkö,

sillä minä olen sen teille käsenyt; olkaat vaan rohkiat ja miehuulliset siihen."

29. Ja Absalomín palvelijat tekivät Amnonille, niinkuin Absalom oli käsenyt. Niin kaikki kuninkaan lapset nousivat, ja jokainen istui muulinsa selkään ja pakeni.

2 Sam. 18:9. 1 Kun. 1:33.

30. Ja heidän vielä tiellä ollessa, tuli sanoma Davidille: „Absalom on lyönyt kaikki kuninkaan lapset, niin ettei yksikään heistä ole jäänyt."

31. Ja kuningas nousi ja repäisi vaatteensa rikki, ja heitti itsensä maahan; ja kaikki palvelijat seisovat hänen ympärillensä revityissä vaatteissa.

32. Niin vastasi Jonadab, Davidin veljen, Simean, poika, ja sanoi: „Älköön herrani ajatelko, että kaikki nuorukaiset, kuninkaan pojat, ovat tapetut, vaan ainoastansa Amnon on kuollut; sillä se on ollut päätetty Absalomín mielessä siitä päivästä asti, jona hän häpäisi hänen sisarensa Tamarin.

33. Niin älköön herrani kuningas punko sydämmellensä, ajatellen, että kaikki kuninkaan lapset ovat kuolleet; sillä Amnon vaan on kuollut."

34. Ja Absalom pakeni. Ja palvelija, joka vartijana oli, nosti silmänsä ja katso, suuri joukko kansaa tuli tiellä toinen toisensa perästä vuoren kupeella.

35. Ja Jonadab sanoi kuninkaalle: „katso, kuninkaan lapset tulevat; niinkuin palvelijasi on sanonut, niin on nyt tapahtunut."

36. Ja katso, kun hän lakkasi puhumasta, tulivat kuninkaan lapset, korottivat äänensä ja itkivät. Kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät myös ääneensä katkerasti.

37. Mutta Absalom pakeni ja meni Talmain, Gesurin kuninkaan, Ammihudin pojan tykö. Ja David murhti poikansa tähden kaikki päivät.

2 Sam. 3:3.

38. Mutta kun Absalom oli paennut ja matkustanut Gesuriin, oli hän siellä kolme ajastaiakaa.

39. Ja kuningas David luopui menemästä Absalomia vastaan; sillä hän oli jo lohdutettu Amnonin kuolemasta.

14 Luku.

Absalom tulee takaisin Jerusalemiin; hänen kauneutensa ja lapsensa. Absalom pääsee isänsä kasvoja näkemään.

Ja Joab, Serujan poika, ymmärsi kuninkaan sydämmen olevan Absalomia vastaan.

2. Niin Joab lähetti Tekoan ja tuotti siellä toimellisen naisen, ja sanoi hänelle: „tekeydy nyt murheelliseksi, ja pue murhevaatteet päällesi, äläkä voitele itseäsi öljyllä; vaan ole niinkuin vaimo, joka jo kauan aikaa on murehtinut kuollutta;

2 Aik. 11:6.

3. ja mene kuninkaan tykö ja puhu hänelle näin ja näin." Ja Joab pani sanat hänen suuhunsa.

4. Ja Tekoan vaimo puhui kuninkaalle, heittäysi maahan kasvoilleensa, kumarsi ja sanoi: „auta, kuningas!"

5. Kuningas sanoi hänelle: „mikä sinun on?" Hän sanoi: „voi, minä olen leskivaimo, ja mieheni on kuollut.

6. Ja sinun piiallasi oli kaksi poikaa; ne riitelivät keskenänsä kedolla, ja kun siellä ei ollut, joka heidät eroitti, niin löi toinen toista ja tappoi hänet.

7. Ja katso, nyt nouse koko sukunkunta piikaasi vastaan ja sanoo: „anna tänne veljensä tappaja, että hänet tappaisimme veljensä sielun tähden, jonka hän tappanut on, ja hukuttaisimme perillisenkin." Ja he sammuttavat viimeisen kipinäni, eivätkä jätä miehelleni nimeä eikä jälkeläistä maan päällä."

5 Moos. 19:11 s.

8. Kuningas sanoi vaimolle: „mene kotiasi, ja minä tahdon antaa käskyn sinun hyväksesi."

9. Ja Tekoan vaimo sanoi kuninkaalle: „herrani kuningas, se rikos olkoon minun päälläni ja isäni huoneen päällä; mutta kuningas ja hänen istuimensa olkoon viaton!"

10. Kuningas sanoi: „joka puhuu sinua vastaan, tuo se minun tyköni; eikä hän enää ahdistaa sinua."

11. Hän sanoi: „muistakoon nyt kuningas Herraa Jumalaansa, ettei veren kostaja tekisi surmaa vielä suuremmaksi, ja ettei poikaani surmattaisi!" Hän sanoi: „niin totta kuin Herra elää, ei ole hiuskarvakaan putoavopojastasi maan päälle!"

4 Moos. 35:10 s. 5 Moos. 19:2 s. Jos. 20:1 s.

12. Mutta vaimo sanoi: „salli nyt piikasi puhua jotakin herralleni kuninkaalle!" Hän sanoi: „puhu."

13. Vaimo sanoi: „miksi on sinulla senkaltaisia mielessä Jumalan kansaa vastaan? kun kuningas senkaltaisia sanoja on puhunut, on hän kuin vianalainen, koska ei kuningas tuola pakolaistansa jälleen.

14. Sillä me tosin kuolemme ja kaotamme niinkuin maahan kaadettu

vesi, jota ei pidätetä; eikä Jumalakaan ota henkeä pois, vaan hänellä on se mieli, ettei hän hyljättyä perättä hylkäisi tykönsä. Ps 90:6. 89:49.

Hes. 18:23,32. 33:11.

15. Niin olen nyt tullut puhumaan senkaltaisia herralleni kuninkaalle; sillä kansa on peljättänyt minua, ja piikasi ajatteli: minä puhuttelen kuningasta, ehkä hän tekee piikaansa sanan jälkeen.

16. Sillä kuningas kuulee piikaansa ja auttaa sen miehen kädestä, joka tahtoo hävittää minut ja poikani yhtä haavaa Jumalan perinnöstä.

17. Ja piikasi ajatteli: herrani kuninkaan sanat ovat minululle lohdutukseksi; sillä herrani kuningas on niinkuin Jumalan enkeli, ja kuuntelee hyvän ja pahan; sentähden on myös Herra, sinun Jumalasi, sinun kanssasi."

18. Kuningas vastasi ja sanoi vaimolle: „älä salaa minulta sitä, mitä minä kysyn sinulta!" Vaimo sanoi: „herrani kuningas puhukoon!"

19. Kuningas sanoi: „onko Joabin käsi sinun kanssasi kaikissa näissä?" Vaimo vastasi ja sanoi: „niin totta kuin sinun sielusi elää, herrani kuningas, ei pääse kukaan oikialle eikä vasemmalle kädelle siitä, mitä herrani kuningas on sanonut; palvelijasi Joab on minun käskenyt ja on pannut kaikki nämä sanat piikasi suuhun.

20. Antaaksensa asialle toisen muodon on palvelijasi Joab tämän tehnyt; mutta herrani on viisas niinkuin Jumalan enkeli, ja ymmärtää kaikki asiat maan päällä."

21. Ja kuningas sanoi Joabille: „katso, minä olen sen tehnyt; mene ja tuo nuorukainen Absalom jälleen."

22. Silloin Joab heittäysi kasvoilensa maahan, kumarsi ja kiitti kuningasta, ja sanoi: „tänäpäni ymmärtää palvelijasi saaneensa armon sinun edessäsi, herrani kuningas; sillä kuningas tekee, mitä hänen palvelijansa sanoo."

23. Niin nousi Joab ja meni Gesuriin, ja toi Absalomín Jerusalemiin. 2 Sam. 13:27.

24. Mutta kuningas sanoi: „poikettokoon hän omaan huoneeseensa, minun kasvojeni näkemättä." Niin Absalom poikkesi huoneeseensa eikä nähnyt kuninkaan kasvoja.

25. Mutta koko Israelissa ei ollut yksikään mies niin kaunis kuin Absalom, ei ketään, jota niin kiitettiin; hamasta hänen kantapäästänsä aina

päänlakeen asti ei ollut yhtään virhettä hänessä.

26. Ja kun hänen päänsä kerittiin, — ja tapahtui aina vuoden perästä, että hän sen keritytti, sillä se oli hänelle ylön raskas; ja hän antoi keritä sen — niin painoivat hänen hiuksensa kaksi salaa sikliä kuninkaan painon mukaan.

27. Ja Absalomille syntyi kolme poikaa sekä yksi tytär, jonka nimi oli Tamar; ja hän oli kaunis nainen näöltänsä. 2 Sam. 13:18.

28. Ja Absalom oli kaksi ajastaikaa Jerusalemissa, eikä saanut nähdä kuninkaan kasvoja.

29. Ja Absalom lähetti Joabin perään, lähettääksensä häntä kuninkaan tykö; mutta ei hän tahtonut tulla hänen tykönsä. Hän lähetti toisen kerran, eikä hän tahtonut tulla.

30. Silloin sanoi hän palvelijoilleensa: „katsokaat, Joabilla on pellon kappale minun sarkani vieressä, ja hänellä on siinä ohraa; menkää ja pistäkäätkäat tuli siihen." Ja Absalomín palvelijat pistivät tulen siihen.

31. Ja Joab nousi ja tuli Absalomín huoneeseen, ja sanoi hänelle: „miksi palvelijasi ovat pistäneet tulen minun sarkaan?"

32. Absalom sanoi Joabille: „katso, minä lähetin perääsi ja annoin sanoa sinulle: tule minun tyköni, että lähettäisin sinut kuninkaalle sanomaan: „miksi minä tulín Gesurista? Parempi minululle olisi, että vielä siellä olisin." Niin anna minun nähdä kuninkaan kasvot; mutta jos joku pahateko on minussa, niin tappakoon minut!"

33. Ja Joab meni kuninkaan tykö ja ilmoitti tämän hänelle. Ja hän kutsui Absalomín; ja hän tuli kuninkaan tykö, ja kumarsi maahan kasvoilensa kuninkaan eteen, ja kuningas antoi suuta Absalomille.

15 Luku.

Absalomín kapina. Davídin pako.

Ja tapahtui sitten, että Absalom J hankki itsellensä vaunut ja hevoset, ja viisikymmentä miestä, jotka juoksivat hänen edellensä. 1 Kun. 1:5.

2. Ja Absalom nousi varhain huomeneltain ja seisoi porttikäytävän vieressä; ja kun jollakin oli asiaa tulla kuninkaan tykö oikeuden eteen, kutsui Absalom hänet tykönsä ja sanoi: „mistä kaupungista sinä olet?" Ja hän sanoi: „palvelijasi on siitä ja siitä Israelin sukukunnasta."

3. Ja Absalom sanoi hänelle: „kat-

so, sinun asiasi on hyvä ja oikia; mutta ei ole yhtään siellä kuninkaasta puolesta sinua kuulemassa"

4. Ja Absalom sanoi: „kuka asettaisi minut tuomariksi maassa, että jokainen, jolla on jotain asiaa ja oikeuden käymistä, tulisi minun tyköni ja minä auttaisin häntä oikeuteen!"

5. Ja kun joku tuli hänen tykönsä kumartamaan häntä, ojensi hän kätensä ja tarttui häneen, ja antoi hänelle suuta

6. Niin teki Absalom kaikelle Israelille, kun he tulivat oikeuden eteen kuninkaan tykö; ja näin varasti Absalom Israelin miesten sydämmet.

7. Ja tapahtui, kun neljäkymmentä ajastakaa oli kulunut, että Absalom sanoi kuninkaalle: „anna minun mennä Hebroniin, täyttämään lupaustani, jonka olen Herralle luvannut.

8. Sillä asuessani Gesurissa Syriassa, lupasi palvelijasi lupauksen ja sanoi: „jos Herra tuo minut kerran Jerusalemiin jälleen, palvelen minä Herra." 1 Moos. 28:20 s. 2 Sam. 13:39 s.

9. Kuningas sanoi hänelle: „mene rauhassa!" Ja hän nousi ja meni Hebroniin.

10. Mutta Absalom lähetti vakoajat kaikkiin Israelin sukukuntiin, ja käski sanoa: „kun saatte kuulla torven äänen, niin sanokaat: „Absalom on kuningas Hebronissa!"

11. Ja Absalomin kanssa meni kaksi sataa miestä Jerusalemistä, jotka olivat kutsutut; mutta ne menivät yksinkertaisuudessaan, eivätkä tietäneet mitään asiasta.

12. Ja Absalom lähetti myös Ahitofelin, Gilonilaisen, Davidin neuvonantajan, perään, hänen kaupungistansa Gilosta, kun hän teurasuhria uhrasi. Ja kapinallitot vahvistui, ja kansaa yhä lisääntyi paljon Absalomin puolelle. 1 Aik. 27:33.

13. Ja eräs tuli ja ilmoitti sen Davidille, sanoen: „Israelin miesten sydämmet ovat kääntyneet Absalomin puoleen!"

14. Niin David sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka hänen kanssansa Jerusalemissa olivat: „nouskaamme ja paetkaamme, sillä muutoin ei pääse yksikään meistä Absalomin edestä! Rientäkää menemään, ettei hän äkisti karkaisi meidän päällemme, ja tuottaisi onnettomuutta meille ja löisi kaupungin miekan terällä!" Ps. 9:1 s.

15. Kuninkaan palvelijat sanoivat

kuninkaalle: „mitä herramme kuningas päättää hyväksi, katso, tässä me, palvelijasi, olemme!"

16. Ja kuningas kävi jalkaisin ulos kaiken huoneensa kanssa; mutta hän jätti kymmenen jalkavaimoa huoneita vartioitsemaan.

17. Ja kun kuningas ja kaikki kansa olivat jalkaisin käyneet ulos, seisahduivat he äärimmäisen huoneen tykönä.

18. Ja kaikki hänen palvelijansa kävivät hänen sivullansa, sitälikin myös kaikki Krettiläiset ja Plettiläiset; ja kaikki Gatilaiset, kuusi sataa miestä, jotka hänen seurassansa olivat tulleet Gatista, kävivät kuninkaan edellä. 2 Sam. 8:18. 1 Kun. 1:98.

1 Aik. 18:17.

19. Ja kuningas sanoi Gatilaiselle Ittaille: „miksi sinäkin tulet meidän kanssamme? Palaja ja ole kuninkaan tykönä; sillä sinä olet muukalainen, ja olet pakolainenkin asu-mapaikastasi.

20. Eilen sinä tulit; vaivaisinko minä tänäpäivänä sinua käymään meidän kanssamme, kun minä menen, mihin menen? Ei, palaja sinä ja vie veljesi myötäs; armo ja totuus seuratkoon sinua!"

21. Ittai vastasi kuningasta ja sanoi: „niin totta kuin Herra-elää, ja niin totta kuin herrani kuningas elää, missä ikänä herrani kuningas on, olkoonpa kuulemaksii tahj elämäksi, siellä on palvelijaisikin oleva!"

22. David sanoi Ittaille: „tule ja käy meidän kanssamme!" Ja niin kävi Gatilainen Ittai ja kaikki hänen miehensä, ja kaikki lapset, jotka hänen kanssansa olivat.

23. Ja kaikki maakunta itki suurella äänellä, ja kaikki väki kulki mukana. Ja kuningas meni Kidronin ojan ylitse; ja kaikki kansa meni ylitse tietä myöten korpea kohti. Joh. 18:1.

24. Ja katso, siellä oli myös Sadok ja kaikki Leviläisei hänen kanssansa, ja he kantoivat Jumalan liiton arkkia; ja seisahuttivat Jumalan arkin, — ja Abjatar tuli myös sinne ylös — siksi kun kaikki väki oli tullut ulos kaupungista.

25. Niin sanoi kuningas Sadokille. „vie Jumalan arkki kaupunkiin jälleen Jos minä saan armon Herran edessä, niin hän tuopi minut takaisin ja antaa minun nähdä Hänet ja hänen majanssa. Ps. 27:4.

26. Mutta jos hän niin sanoo: „et sinä ole minulle otollinen!" katso, tässä olen; hän tehköön minulle, mitä hän tahtoo!" 1 Sam. 3:18. 2 Sam. 10:12.

27. Ja kuningas sanoi papille Sadokille: „etkö sinä ole näkijä? palaja rauhassa kaupunkiin, ja molemmat poikanne teidän kanssanne, Ahimaas, sinun poikasi, ja Jonatan, Abjatarin poika. 1 Sam. 9:9. 2 Sam. 17:17.

28. Katso, minä odotan korven luotuspaikeissa, siksi kuin teiltä sana tulee, tuomaan minulle tietoa.“

29. Niin Sadok ja Abjatar kantoivat Jumalan arkin Jerusalemiin. ja olivat siellä.

30. Mutta David meni Öljymäkeä ylöspäin ja itki käydessänsä; ja hänen päänsä oli peitetty, ja hän kävi avojaloin; ja kaikki kansa, joka oli hänen kanssansa, jokainen peitti päänsä, ja astuivat ylöspäin itkien.

2 Sam. 19:4. Est. 6:12. Jer. 14:3 s.

31. Ja kun Davidille ilmoitettiin Ahitofelin olevan Absalomien liitossa, sanoi hän: „Herra, tee Ahitofelin neuvo tyhmyydeksi!“

Job 5:12.

32. Ja kun David tuli kukkulalle, missä Jumalaa rukoiltiin, katso, Husai, Arkilainen, kohtasi häntä, ihopaita reväistynä, ja multaa päänsä päällä.

1 Moos. 37:34.

33. Ja David sanoi: „jos minua seuraat, niin olet minulle vaan kuormaksi.

34. Mutta jos palajat kaupunkiin ja sanat Absalomille: „sinun palvelijasi olen minä, kuningas; isääsi olen kyllä kauan palvelellut, mutta nyt tahdon olla sinun palvelijasi, niin sinä voit tehdä minulle Ahitofelin neuvon tyhjäksi.“

2 Sam. 17:6 s.

35. Katso, papit Sadok ja Abjatar ovat sinun kanssasi. Ja kaikki, mitä kuulet kuninkaan huoneesta, ilmoita papille Sadokille ja Abjatarille.

36. Katso, heidän kaksi poikaansa ovat siellä heidän kanssansa, Ahimaas, Sadokin poika, ja Jonatan, Abjatarin poika; niiden kanssa saatte lähettää minulle tiedon siitä, mitä kuulette.“

37. Ja Husai, Davidin ystävä, meni kaupunkiin. Ja Absalom tuli Jerusalemiin.

16 Luku.

Siban petos. Simein kiroukset. Husain viekkkaus.

Ja kun David oli käynyt vähän alasvuoren kukkulalta, katso, kohtasi häntä Siba, Mefibosetin palvelija, kahdella satuloitulla aasilla, joiden seljässä oli kaksi sataa leipää, ja sata rusina-rypälettä, ja sata fikunaleipää ja leili viiniä.

2 Sam. 9:2 s. 15:30.

2. Niin sanoi kuningas Siballe: „mitä näillä tahdot tehdä?“ Siba sanoi: „aasit ovat kuninkaan perheen ajettaviksi, leivät ja fikunat palvelijain syötäväiksi, ja viini heidän juodaksensa, kun väsyvät korvessa.“

3. Kuningas sanoi: „missä on herrasi poika?“ Siba sanoi kuninkaalle: „katso, hän jäi Jerusalemiin, sillä hän sanoi: „tänäpä nä antaa Israelin huone minulle isäni valtakunnan jälleen.“

2 Sam. 9:10. 19:27.

4. Kuningas sanoi Siballe: „katso, kaikki mitä Mefibosetilla on, on sinun omasi.“ Siba sanoi: „minä rukouksen nöyrästi, anna minun saada armo sinun edessäsi, herrani kuningas!“

5. Kun kuningas David tuli Bahurimiin, katso, sieltä tuli mies Saulin huoneen sukua, Simein nimeä, Geran poika; hän läksi ulos ja kiroili käydessänsä,

2 Sam. 19:19. 1 Kun. 2:8.

6. ja heitteli kiviä Davidin ja kaikkien kuningas Davidin palvelijoiden perästä; sillä kaikki kansa ja kaikki sankarit olivat hänen oikialla ja vasemmalla puolellansa.

7. Ja Simei sanoi näin kiroillessansa häntä: „ulos, ulos, verikoira, sinä Belialin mies!“

8. Herra on maksanut sinulle kaiken Saulin huoneen veren, kun olet tullut hänen sijaansa kuninkaaksi. Ja Herra on antanut valtakunnan pojalleni Absalomille; ja katso, nyt olet kiinni onnettomuudessa, sillä sinä olet verikoira!“

9. Ja Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle: „minkätähden tämä kuollut koira saa kiroilla herraani kuningasta? Minä menen ja lyön hänetä pään poikki!“

1 Sam. 24:15. 26:8.

2 Sam. 9:8. 19:21.

10. Kuningas sanoi: „te Serujan pojat, mitä minun teihin tulee? Anna hänen kirota; sillä Herra on hänelle sanonut: „kiroile Davidia!“ Kuka tahtaa nyt sanoa: „miksi niin teet?“

2 Sam. 19:22. 1 Kun. 2:8 s. 36 s. Joh. 18:11.

11. Ja David sanoi Abisaille ja kaikille palvelijoille: „katso, oma poikani, joka on kupeistani tullut, väijyy henkeäni; miksei sitten tuo Benjaminin poika? Antakaat hänen kiroilla, sillä Herra on niin hänelle käskenyti!“

12. Ehkä katsoo Herra vielä vieliäisyyttäni; ja Herra maksaa minulle hyvällä sen, että minua tänäpä nä kiroillaan!“

13. Ja David meni väkinensä tietä myöten; mutta Simei käveli hänen kohdallansa mäen viertä, ja kiroili

käydessänsä, heittäli kiviä hänen puoleensa ja viskeli multaa.

14. Ja kuningas ja kaikki kansa, joko oli hänen kanssansa, oli väsyksissä; ja hän lepäsi siinä.

15. Mutta Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin, ja Ahitofel hänen kanssansa. 16. Kun Arkilainen Husai, Davidin ystävä, tuli Absalomin tykö, sanoi hän Absalomille: „eläköön kuningas, eläköön kuningas!“

17. Absalom sanoi Husaille: „onko tämä laupeutesi ystäväsi kohtaan? Mikset mennyt ystäväsi kanssa?“

18. Husai sanoi Absalomille: „ei niin: vaan jonka Herra on valinnut ja tämä kansa, ja kaikki Israelin miehet, hänen minä olen ja hänen puolellansa minä pysyn.“

19. Ja vielä, keitä minä palvelisin? eikö hänen poikansa edessä? Niinkuin minä olen palvelullut isäsi edessä, niin tahdon olla sinunkin edessäsi.“

20. Ja Absalom sanoi Ahitofelille: „pitäkää neuvoa, mitä meidän on tekeminen!“

21. Ahitofel sanoi Absalomille: „makkaa isäsi jalkavaimot, jotka hän on jättänyt huonetta vartioitsemaan; niin koko Israel saa kuulla sinun tehneeksi itsesi haisevaiseksi isäsi edessä, ja siitä vahvistuvat kaikkien kädet, jotka sinun tykönäsi ovat.“

2 Sam. 15:16.

22. Niin he tekivät Absalomille majan katolle; ja Absalom meni isänsä jalkavaimojen tykö, kaiken Israelin nähden.

2 Sam. 12:11 s.

23. Ahitofelin neuvo oli siihen aikaan juuri niinkuin joku olisi kysynyt Jumalalta jostakin asiasta, semmoiset olivat kaikki Ahitofelin neuvot sekä Davidille että Absalomille.

17 Luku.

Ahitofelin ja Husain neuvo. Ahitofel irttaa itsensä. David Mahanaimissa.

Ja Ahitofel sanoi Absalomille: „minä valitsen nyt kaksitoista tuhatta miestä ja nousem tänä yönä ajamaan Davidia takaa.“

2. Ja minä karkaan hänen päällensä, niinkauan kun hän on väsynyt ja voimaton, ja peljätän hänet, niin että kaikki kansa, joka hänen tykönänsä on, pakenee, ja lyön kuninkaan yksinänsä; 2 Sam. 16:14.

3. Ja minä palautan kaiken kansan sinun tykösi. Kaikkien palaaminen riippuu tästä miehestä, jota etsit; kaikki kansa on oleva rauhassa.“

4. Tämä näkyi oikiaksi Absalomille ja kaikille Israelin vanhimmille.

5. Mutta Absalom sanoi: „kutsuttakoon myös Husai, Arkilainen, ja kuulkaamme, mitä hänkin sanoo.“

6. Ja kun Husai tuli Absalomien tykö, puhui Absalom hänelle, sanoen: „näitä Ahitofel on puhunut, sano sinä, pitääkö meidän niin tekemän, vai ei.“

7. Niin Husai sanoi Absalomille. „ei ole se hyvä neuvo, jonka Ahitofel tällä kertaa on antanut.“

2 Sam. 15:24.

8. Ja Husai sanoi vielä: „sinä tunnet hyvin isäsi ja hänen miehensä, että ne ovat sankarit ja vihaiset sydämmestä, niinkuin karhu kedolla, jolta pojat ovat otetut pois; ja isäsi on myös sotamies, eikä hän yöttele väkensä kanssa.“

9. Kats, nyt hän onlymynnyt johonkuhun luolaan tahi muuhun paikkaan: Ja jos nyt tapahtuisi, että joku alussa kaatuisi, niin se kyllä kohta kuuluisi, ja sanottaisiin: „suuri tappio on tapahtunut kansassa, joka Absalomia seurasi!“

10. Ja väkevinkin sotamies, jonka sydän on kuin jalopeuran sydän, rupeasi tästä pelkäämään; sillä koko Israel tietää isäsi sankariksi, ja hänen väkensä jaloiksi miehiksi.

11. Mutta minä annan sen neuvon, että kokoat tykösi kaiken Israelin, hamasta Danista Bersebaan asti, niin monta kuin santaa on meren reunalla; ja sinä itsekin menet tappelemaan.

Tuom. 20:1.

12. Ja me karkaamme hänen päällensä, missä paikassa me hänet vaan löydämme, ja hyökkäämme hänen päällensä, niinkuin kaste laskeupi alas maan päälle, emmekä jätä yhtäkään jäljelle kaikista hänen miehistänsä, jotka hänen kanssansa ovat.

13. Mutta jos hän vetäypi johonkuhun kaupunkiin, niin heittäköön koko Israel köysiä siihen kaupunkiin, ja me vedämme sen alas virtaan, siksi kun ei siellä pienintäkään kiiveä löydetä.“

14. Ja Absalom ja jokainen mies Israelista sanoi: „Husain, Arkilainen, neuvo on parempi kun Ahitofelin!“ Mutta Herra asetti sen niin, että Ahitofelin hyvä neuvo estettiin, sentähden että Herra saattaisi Absalomille onnettomuuden.

15. Ja Husai sanoi papille Sadokille ja Abjatarille. „niin ja niin on Ahitofel neuvonut Absalomia ja Israelin vanhimpia, mutta minä olen niin ja niin neuvonut.“

16. Niin lähettäkää nyt kiireesti

matkaan, ja ilmoittakaat Davidille ja sanokaat: „Älä ole yötä korven luotuksissa, vaan mene virran yli, ettei perikato tulisi kuninkaalle ja kaikelle hänen vaelleensä.“

17. Ja Jonatan ja Ahimaas seisoiivat Rogelin lähteellä; ja yksi piika meni ja sanoi sen heille, ja he menivät sanomaan sitä kuningas Davidille. Sillä he eivät uskaltaneet näyttää itsensä, että he olisivat tulleet kaupunkiin. Jos. 15:7. 18:16. 2 Sam. 15:27.

18. Mutta eräs palvelija sai heidät nähdä ja ilmoitti sen Absalomille. Ja he molemmat menivät nopeasti matkoihinsa ja tulivat yhden miehen huoneesen Bahurimissa, jolla oli kaivo kartanoissa; ja he astuivat siihen sisälle.

19. Ja vaimo otti peitteen ja levitti kaivoille, ja hajotti survotuita ohria sen päälle, niin ettei mitään näkynyt.

Jos. 2:4. 6.

20. Kun Absalommin palvelijat tulivat vaimon tykö huoneesen, sanoivat he: „missä on Ahimaas ja Jonatan?“ Vaimo sanoi heille: „he menivät tuon pienen joen ylitse.“ Ja kun he olivat etsineet eikä mitään löytäneet, menivät he Jerusalemiin takaisin.

21. Ja kun he olivat menneet tiheensä, nousivat he kaivosta ylös, ja menivät matkoihinsa, ja ilmoittivat kuningas Davidille, ja sanoivat Davidille: „nouskaat ja menkäätki kiireesti veden ylitse; sillä niin ja niin on Ahitofel neuvonut teitä vastaan.“

22. Ja David nousi kaiken väkensä kanssa, ja ne menivät ennen päivän koittoa Jordanin ylitse, siksi kun ei puuttunut yhtäkään, joka ei olisi tullut Jordanin ylitse.

23. Kun Ahitofel näki, ettei hänen neuvonsa mukaan tehty, satuloitsi hän aasinsa, nousi ja meni kotiansa omaan kaupunkiinsa, toimitti huoneensa asiat, ja hirtti itsensä; ja niin hän kuoli ja haudattiin isänsä hautaan.

24. Ja David tuli Mahanaimiin; ja Absalom meni Jordanin ylitse, hän ja kaikki Israelin miehet hänen kanssansa.

25. Ja Absalom asetti Amasan Joabin sijaan sotapäällieheksi. Ja Amasa oli Jitran, Jisreeliläisen, poika, joka makasi Abigailin. Nahaksen tyttären, Serujan sisaren, Joabin äidin.

2 Sam. 19:18. 1 Aik. 2:16 s.

26. Ja Israel ja Absalom sijoittivat itsensä Gileadin maahan.

27. Kun David oli tullut Mahanaimiin, toi Sohi, Nahaksen poika, Am-

monin lasten Rabbatista, ja Makir, Ammielin poika, Lodebarista, ja Barsillai, Gileadilainen Rogelimista,

2 Sam. 9:4. 19:31 s. 1 Kun. 2:7.

28. makuuvaatteita, maljoja, saviastioita, nisuja, ohria, jauhoja, korvennettua tähkäpäitä, papuja, herneitä ja korvennettua herneitä, 29. hunajaa, voita, lampaita ja lehmän-juustoja Davidille ja vaelle, joka hänen kanssansa oli, ravinnoksi; sillä he ajattelivat: „kansa rupeaa isoomaan, väsymään ja janoamaan korvessa.“

18 Luku.

Sota syytty. Absalommin kuolema.

Davidin suru.

Ja David luetteli kansan, joka oli hänen tykönänsä, ja pani päämiehiä tuhansille ja päämiehiä sadoille.

2. Ja hän lähetti kolmannen osan väkeä Joabin kanssa, ja kolmannen osan Abisain, Serujan pojan, Joabin veljen kanssa, ja kolmannen osan Ittain, Gatilaisen, kanssa. Ja kuningas sanoi kansalle: „minäkin menen sotaan teidän kanssanne.“

3. Mutta kansa sanoi: „älä mene; sillä jos joudumme pakenemaan, niin eivät he meistä toitele, jos meitä puoli kuolee, eivät he siitä pidä lukua; sillä sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta meitä. Parempi on, että tulet meille avuksi kaupungista.“

2 Sam. 21:17.

4. Kuningas sanoi heille: „mikä teille kelpaa, sen minä teen.“ Ja kuningas seisoi portilla, ja kansa kävi sadottain ja tuhansittain ulos.

5. Ja kuningas käski Joabia, Abisaita ja Ittaita, sanoen: „pidelkäätkä hellävaraisesti nuorukaista Absalomia!“ ja kaikki kansa kuuli kuninkaan varoittavan jokaista päämiestä Absalommin suhteen.

6. Ja kansa läksi kedolle Israelia vastaan; ja taistelu syntyi Efraimin metsässä.

7. Ja Israelin kansa lyötiin siellä Davidin palvelijain edessä; ja sinä päivänä tapahtui sangen suuri tappio: kaksikymmentä tuhatta miestä.

8. Ja sota hajausi siellä koko maahan; ja metsä surmasi sinä päivänä usiantampia kansasta kuin miekka.

9. Ja Absalom kohtasi Davidin palvelijoita; ja hän ajoi puullilla. Ja kun muuli tuli oksaisen paksun tammen alle, tarttui hänen päänsä tammen, ja hän jäi riippumaan taivon ja maan välille; mutta muuli juoksi matkoihinsa hänen altansa.

2 Sam. 14:26.

10. Kun muuan mies sen näki, ilmoitti hän Joabille ja sanoi: „katso, minä näin Absalomın riippuvan tammessa.“

11. Ja Joab sanoi miehelle, joka sen hänelle ilmoitti: „näitkö sen? Mikset lyönyt häntä sieltä maahan? Niin minä olisin puolestani antanut sinulle kymmenen hopiapenninkiä ja yhden yön.“

12. Mies sanoi Joabille: „jos olisin saanut punnittuna käteeni tuhannen hopiapenninkiä, en olisi vielä sittenkään satuttanut kättäni kuninkaan poikaan; sillä kuningas käski meidän kuullen sinua ja Absalaita ja itaita, sanoen: „ottakaat vaari nuorukaisesta Absalomista!“

13. Taikka, jos olisin tehnyt petoksen hänen henkeänsä vastaan, — sillä ei kuninkaalta ole mitään salattua, — niin olisit sinä ollut minua vastaan.“

14. Joab sanoi: „en minä enää odota sinua.“ Ja hän otti kolme keihästä käteensä ja pisti ne Absalomın sydämeen, kun hän vielä tammessa eli.

15. Ja kymmenen nuorukaista, Joabin aseenkantajia, piirittivät Absalomia ja löivät hänet kuoliaksi.

16. Niin puhalsi Joab pasunaan, ja kansa palasi ajamasta Israelia takaa; sillä Joab tahtoi armahtaa kansaa.

17. Ja he ottivat Absalomın, ja heittivät hänet suureen kuoppaan metsässä, ja panivat ison kiviroukkion hänen päällensä. Ja koko Israel pakeni kukin majallensa. Jos. 7:26. 8:29.

18. Mutta Absalom oli eläissäänsä pystyttänyt itsellensä patsaan, joka seisoo kuninkaan laaksossa; sillä hän sanoi: „ei minulla ole yhtään poikaa, säilyttämään nimeni muistor.“ Ja hän kutsui sen patsaan nimellensä; ja vielä tänäpänä kutsutaan se Absalomın patsaaksi.

1 Moos. 14:17. 2 Sam. 14:27.

19. Ja Ahimaas, Sadokin poika, sanoi: „anna. minun juosta ja viedä kuninkaalle sen iloisen sanoman, että Herra on saattanut hänelle oikeuden hänen vihollistensa käsistä.“

20. Joab sanoi hänelle: „et sinä tänäpänä vie yhtään hyvää sanomaa; vie toisena päivänä sanomia, mutta älä tänäpänä; sillä kuninkaan poika on kuollut.“

21. Ja Joab sanoi Kuusille: „mene ja ilmoita kuninkaalle, mitä nähnyt olet.“ Ja Kuusi kumarsi Joabia ja juoksi.

22. Mutta Ahimaas, Sadokin poika, sanoi vielä kerran Joabille: „vaikka

miten kävisi, minäkin juoksen Kuusin perässä!“ Joab sanoi: „miksi sinä juokset, poikani? Et sinä vie yhtään hyvää sanomaa.“

23. Hän vastasi: „vaikka miten kävisi, minä juoksen!“ Hän sanoi hänelle: „juokse!“ Niin Ahimaas juoksi Jordanin lakeuden tietä ja ennätti Kuusin.

24. Mutta David istui molempain porttien välillä, ja vartija meni portin katoille, muurille, nosti silmänsä ja näki miehen juoksevan yksinäänsä.

25. Ja vartija huusi ja sanoi sen kuninkaalle. Kuningas sanoi: „jos hän on yksin, niin on hyvä sanoma hänen suussansa.“ Ja hän aina juoksi ja tuli lähemmä.

26. Niin vartija näki toisen miehen juoksevan, ja huusi oven vartijalle ja sanoi: „katso, yksi mies juoksee yksinäänsä.“ Kuningas sanoi: „sekin on hyvä sanantuoja.“

27. Vartija sanoi: „minusta näkyy ensimmäisen juoksu, niinkuin se olisi Ahimaasin, Sadokin pojan, juoksu.“ Ja kuningas sanoi: „se on hyvä mies ja tuo hyvää sanomaa.“

28. Ahimaas huusi ja sanoi kuninkaalle: „Rauha!“ ja hän kumarsi kuninkaan edessä maahan kasvoilensa ja sanoi: „kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on antanut käsiisi ne miehet, jotka nostivat käteensä herraani kuningasta vastaan!“

29. Kuningas sanoi: „onko nuorukaisen Absalomın hyvin asiat?“ Ahimaas sanoi: „minä näin suuren metelin, kun Joab lähetti kuninkaan toisen palvelijan ja minut, sinun palvelijasi, tänne, enkä minä tiedä, mitä se oli.“

30. Kuningas sanoi: „käännä ja seiso tuolla!“ Ja hän kääntyi ja seisoi siellä.

31. Ja katso, niin Kuusi tuli ja sanoi: „täällä ovat hyvät sanomat, herrani kuningas! Herra on saattanut tänäpänä sinulle oikeuden kaikkein kädestä, jotka nousivat sinua vastaan.“

32. Kuningas sanoi Kuusille: „onko nuorukaisen Absalomın hyvin asiat?“ Kuusi sanoi: „niinkuin nuorukaisen on käynyt, niin käyköön herrani kuninkaan vihollisten, ja kaikkein niiden, jotka asettuvat sinua vastaan, sinulle vahingoksi!“

33. Ja kuningas kävi murheelliseksi, meni portin ylistupaan ja itki, ja sanoi mennessänsä näin: „poikani Absalom! minun poikani, minun poikani Absalom! Oi joska minä olisin kuollut sinun sijaasi! Absalom, minun poikani, minun poikani!

19 Luku.

Joab nuhtelee Davidia. David saatetaan takaisin Jerusalemiin.

Ja Joabille ilmoitettiin: „katso, kuningas itkee ja suree Absalomia.“

2. Ja sinä päivänä oli voitosta itku kaikessa kansassa; sillä kansa oli kuullut sinä päivänä sanottavan: „kuningas on murheissansa poikansa lähden.“

3. Ja kansa tuli varkain sinä päivänä kaupunkiin, niinkuin varkain tulee se kansa, joka häpee paettuansa sodassa.

4. Mutta kuningas peitti kasvonsa ja huusi suurella äänellä: „voi, poikani Absalom! Absalom, minun poikani, minun poikani!“ 2 Sam. 18:33.

5. Niin Joab tuli kuninkaan tykö huoneeseen ja sanoi: „sinä olet häväissyt tänäpänä kaikki palvelijasi, jotka ovat tänäpänä hädästä pelastaneet sinut, ja poikiesi, ja tyttäresi, vaimojesi ja jalkavaimojesi henget.“

6. Sillä sinä rakastat niitä, jotka sinua vihaavat, ja vihaat niitä, jotka sinua rakastavat; ja tänäpänä olet sinä ilmoittanut, ettei mitään lukua pidä sotapäämiehistä eikä palvelijoista; sillä nyt minä ymmärrän, että jos vaan Absalom eläisi ja me kaikki olisimme tänäpänä kuolleet, se olisi varsin oikein sinun mielesiäsi.

7. Nouse siis nyt ja käy ulos, ja puhuttele ystävällisesti palvelijoitasi; sillä minä vannon sinulle Herran kautta, että, jollet sinä käy ulos, ei-pä ole yksikään mies tykönäsi tätä yötä; ja tämä on sinulle pahempi, kuin kaikki ne vastukset, jotka sinua ovat kohdanneet hamasta nuoruudestasi tähän asti.“

8. Niin kuningas nousi, ja istui porttiin. Ja se ilmoitettiin kaikelle kansalle, sanomalla: „katso, kuningas istuu portissa.“ Ja kaikki kansa tuli kuninkaan eteen; mutta Israel oli paennut itsekukin majoilleensa.

9. Ja kaikki kansa riiteli keskenään, ja kaikissa Israelin sukukunnissa, sanoen: „kuningas on meitä auttanut vihamiestemme käistä, ja hän on meitä pelastanut Filistenlaisten vallasta, ja nyt on hän maakunnasta paennut Absalomia lähden.“

10. Mutta Absalom, jonka me itsellemme voitelimme, on kuollut sodassa, miksi nyt olette alallanne ettekö nouda kuningasta takaisin?“

11. Mutta kuningas David lähetti sanan papeille Sadokille ja Abjata-rille, ja käski heille sanoa: „puhu-

kaat vanhimmille Juudassa, sanoen: „miksi olette viimeiset kuningasta kotiinsa noutamaan?“ Sillä kaiken Israelin puhe oli tullut kuninkaan korviin, hänen huoneeseensa.

12. „Te olette veljeni, luuni ja lihani; miksi olette viimeiset noutamaan jälleen kuningasta?“

13. Ja sanokaat Amasalle: „etkö ole minun luuni ja lihani? Jumala tehköön minulle niin ja niin, jollet sinä tule sotapäämieheksi minun edessäni Joabin sijaan kokojäkseksi.“

2 Sam. 17:25. 1 Aik. 2:16 a.

14. Ja hän käänsi kaikkiin Juudan miesten sydämmet niinkuin yhden miehen sydämmen. Ja he lähettivät kuninkaalle sanan: „palaja sinä ja kaikki palvelijasi!“

15. Niin kuningas palasi jälleen. Ja kun hän tuli Jordanin tykö, olivat kaikki Juudan miehet tulleet Gilgaliin kuningasta vastaan, saattamaan kuningasta Jordanin ylitse.

16. Ja Simej, Geran poika, Benjaminilainen Bahurimista, kiiruhti ja meni Juudan miesten kanssa alas kuningas Davidia vastaan.

17. Ja hänen kansansa oli tuhannen miestä Benjaminista; oli myös Siba, Saulin huoneen palvelija, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa; ja he menivät Jordanin ylitse kuninkaan eteen.

18. Ja laulua oli mennyt toiselle puolelle viemään kuninkaan perhettä yllä ja tekemään mitä hänelle kelpaisi. Mutta Simej, Geran poika, laski polvillensa kuninkaan eteen, hänen mennessä Jordanin ylitse.

19. Ja hän sanoi kuninkaalle: „älä, herrani, lue minulle pahaa tekoani, äläkä muistele, mitä palvelijasi rikoi sinä päivänä, jona herrani kuningas läksi Jerusalemistä, että kuningas sen sydämmellensä laskisi!“

2 Sam. 16:5 a.

20. Sillä palvelijasi tuntee syntiä tehneensä, ja katso, minä olen tänäpänä lähtenyt ensimmäisnä koko Josefin huoneesta herrani kuningasta vastaan.“

21. Mutta Abisai, Serujan poika, vastasi ja sanoi: „tästäkö syystä Simej pääsisi kuolemasta, vaikka hän kirosi Herran voideltua?“ 2 Sam. 16:9.

22. Ja David vastasi: „mitä minun teihin tulee, te Serujan pojat, että lahdotte tänäpänä minulle tulla saatanaksi? Pitäisikö jonkun tänäpänä kuoleman Israelissa? Sillä enkö minä tiedä tänäpänä tulleen kuninkaan Israelissa?“ 1 Sam. 11:23.

23. Ja kuningas sanoi Simeille: „ei

sinun pidä kuoleman.“ Ja kuningas vannoi sen hänelle. 1 Kun. 2:3 s., 36 s.

24. Ja Mefiboset, Saulin poika, tuli myös kuningasta vastaan. Ei hän ollut puhdistanut jalkojansa, eikä ajellut partaansa, eikä pesnyt vaatteitansa aina siitä päivästä, jona kuningas läksi, siihen päivään asti, jona hän rauhassa jälleen palasi.

25. Kun nyt Jerusalemi tuli kuningasta vastaan, sanoi kuningas hänelle „miksi tulit minun kanssani, Mefiboset?“

26. Ja hän sanoi: „herrani kuningas, palvelijani on pettänyt minut. Sillä palvelijasi ajatteli: „minä satuloitsen aasini, ajan sillä ja menen kuninkaan kanssa;“ sillä palvelijasi on ontuva.

27. Ja hän on panetellut palvelijaasi herrani kuninkaan edessä; mutta herrani kuningas on kuin Jumalan enkeli, tee siis mitä sinulle on kelloinen. 2 Sam. 14:17, 20. 16:1 s.

28. Sillä ei ollut koko isäni huone muuta kuin kuoleman oma herrani kuninkaan edessä, ja kuitenkin sinä asetit palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät sinun pöydästäsi. Mikä oikeus olisikaan minulla enää, mitä kuninkaalle valitettavaa?“

29. Kuningas sanoi hänelle: „mitä tahdot enää puhua asiastasi? Minä olen sanonut: „sinä ja Sibä jakakaat pelto keskenänne.“ 2 Sam. 16:4.

30. Niin Mefiboset sanoi kuninkaalle: „ottakoon hän sen kokonansa, sittekuin herrani kuningas on rauhassa kotiinsa palannut.“

31. Ja Barsillai, Gileadilainen, tuli Rogelimista ja meni kuninkaan kanssa Jordanin ylitse, saattamaan häntä Jordanin ylitse. 2 Sam. 17:27 s.

32. Ja Barsillai oli sangen ijällinen, jo kahdeksankymmenen vuotinen. Hän oli ravinnut kuningasta, kun hän oli Mahanaimissa; sillä hän oli sangen jalo mies. 1 Kun. 2:7.

33. Ja kuningas sanoi Barsillaille: „seuraa minua; minä ravitsen sinut minun kanssani Jerusalemissa.“

34. Mutta Barsillai sanoi kuninkaalle: „kuinka monta vuotta minulla enää on elää, että menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin?“

35. Minä olen jo tänäpäni kahdeksankymmenen ajastakainen. Tietäisinkö minä eroittaa hyvän pahasta? Maistaisiko palvelijasi, mitä hän syö ja juo? taikka kuulisinko vielä veisaajain ja veisaajatarten ääntä? Miksi olisi palvelijasi vielä vaivaksi herrelleni kuninkaalle?

36. Sinun palvelijasi menee pikim-

mältään Jordanin ylitse kuninkaan kanssa. Minkätähden kuningas tahdot minulle näin maksaa?

37. Salli siis nyt palvelijasi palata takaisin, että minä kuulisin omassa kaupungissani isäni ja äitini haudalla. Ja katso, tässä on palvelijasi Kimeham, hän menköön herrani kuninkaan kanssa; ja tee hänelle, mitä sinulle kelpaa.“

38. Kuningas vastasi: „Kimeham seuratkoon minua ylitse, ja minä teen hänelle sen, mikä sinulle on otollinen, ja kaikki, mitä minulta anot, teen minä sinulle.“

39. Kun kaikki kansa ja kuningas olivat menneet Jordanin ylitse, antoi kuningas Barsillain suuta ja siunasi häntä; ja hän palasi kotiinsa.

40. Niin kuningas meni Gilgalliin ja Kimeham seurasi häntä. Ja kaikki Juudan väki oli saattanut kuningasta ylitse, niin myös puoli Israelin kansaa.

41. Ja katso, silloin tulivat kaikki Israelin miehet kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle: „miksi veljemme, Juudan miehet, ovat varastaneet sinut ja vieneet kuninkaan perheensä Jordanin ylitse, ja kaikki Davidin miehet hänen kanssansa?“

42. Niin vastasivat kaikki Juudan miehet Israelin miehiä: „kuningas on meitä lähempänä; mutta miksi te tästä asiasta närkästytte? Luuletteko, että me olemme kuninkaalta ruokaa taikka lahjoja saaneet?“

43. Niin Israelin miehet vastasivat Juudan miehiä, sanoen: „minulla on kymmenen osaa kuninkaassa, ja Davidissakin on minulla enemmän osaa kuin sinulla; kuinka siis sinä olet minua niin halvaksi lukenut? enkö minä ensimmäinen ollut, joka puhuin kuninkaani noutamisesta? Mutta Juudan miehet puhuivat tuihemmin kuin Israelin miehet.“

2 Sam. 5:1 s.

20 Luku.

Seban kapina. Davidin virkamiehet.

Mutta siellä sattui olemaan eräs Bellialin mies, jonka nimi oli Seba, Bikrin poika, Benjaminilainen; hän soitti pasunalla ja sanoi: „ei meillä ole yhtäkään osaa Davidissa eikä yhtäkään perintöosaa Isain pojassa; itsekuikin palatkoon majaan-sa, Israel!“ 2 Sam. 19:42. 1 Kun. 12:16.

2. Ja jokainen Israelin mies luopui Davidista, seuraamaan Sebaa, Bikrin poikaa. Mutta Juudan miehet riippuivat kuninkaassansa Jordanista Jerusalemiin asti.

3. Ja David tuli kotiansa Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen jalkavaimoa, jotka hän oli jättänyt huonetta vartioitsemaan, ja pani ne erihuoneeseen kätkettäviksi. Ja elätti heitä, eikä mennyt heidän tykönsä. Ja he olivat huoneesen suljettuna kuolemaansa asti, eläen lesken tilassa.

4. Ja kuningas sanoi Amasalle: „koko minun tyköni Juudan miehet kolmena päivänä, ja ole itsekin silloin läsnä.“ 2 Sam. 19:13.

5. Niin Amasa meni kokoamaan Juudan miehiä; mutta hän viipyi yli määrätyn ajan.

6. Niin David sanoi Abisaille: „nyt Seba, Bikrin poika, enemmän meitä vahingoittaa kuin Absalom: ota siis herrasi palvelijat ja aja häntä takaa, ettei hän löytäisi vahvoja kaupunkia eikä pääsisi pois silmistämme.“

7. Silloin läksivät hänen kanssansa Joabin miehet, ja Kretiläiset ja Pletiläiset, ja kaikki sankarit. Ja he läksivät Jerusalemissa ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

8. Kun he joutuivat suuren kiven tykö, joka on Gibeonissa, tuli Amasa heitä vastaan. Mutta Joab oli vyytely päällisvaatteensa, ja sen päällä oli miekan vyö sidottuna hänen kuppeillansa, ja miekka oli tupsessa; ja kun hän astui esiin, niin miekka putosi.

9. Ja Joab sanoi Amasalle: „voitko hyvin, veljeni?“ Ja Joab tarttui oikealla kädellensä Amasan partaan, suuta antaaksensa hänelle.

10. Mutta ei Amasa varonnut miekkaa, joka oli Joabin kädessä; ja hän pisti sillä häntä vatsaan ja vuodatti hänen sisällyksensä maahan, eikä häntä toistamiseen pistänyt; ja hän kuoli. Mutta Joab ja hänen veljensä Abisai ajoivat Sebaa, Bikrin poikaa, takaa. 2 Sam. 3:27. 1 Kun. 2:5.

11. Mutta yksi Joabin palvelijoista seisoi hänen tykönsä ja sanoi: „joka tahtoo pitää Joabin ja Davidin puolta, hän seuratkoon Joabia!“

12. Mutta Amasa makasi veressän­sä keskellä tietä. Kun mies näki sen, että kaikki kansa seisautui siihen. siirsi hän Amasan tieltä kedolle ja heitti vaatteen hänen pääl­lensä; sillä hän havaitsi, että jokainen, joka tuli häntä lähelle, seisautui siihen.

13. Kun hän oli tieltä siirretty, meni jokainen Joabin jälkeen, ajamaan Sebaa, Bikrin poikaa, takaa.

14. Ja hän vaelsi kaikki Israelin sukukunnat lävitse, Abelan ja Betmaakan ja koko Berimin; ja ne koontuivat ja seurasivat myös häntä.

15. Ja he tulivat ja piirittivät hänet Betmaakan Abelassa, ja rakensivat kaupungin ympärille vallin, joka seisoi muurin tasalla. Ja kaikki kansa, joka Joabin myötä oli, karkasi muuria kukistamaan.

16. Niin toimellinen vaimo huusi kaupungista: „kuulkaat, kuulkaat! sanokaat Joabille, että hän tulee tänne lähes, minä puhuttelen häntä.“

17. Kun hän tuli hänen tykönsä, sanoi vaimo: „oletkos Joab?“ Hän vastasi: „olen.“ Vaimo sanoi hänelle: „kuule piikas sanat!“ Hän vastasi: „minä kuulen.“

18. Ja hän puhui, sanoen: „muinoin sanottiin: joka kysellä tahtoo, hänkysyköön Abelassa, ja niin se menestyi.“

19. Minä olen Israelin rauhallisia ja uskollisia, ja sinä tahdot tappaa kaupungin ja äidin Israelissa; miksis tahdot niellä Herran perinnön?“

20. Ja Joab vastasi ja sanoi: „pois se, pois se minusta, että minä nielisin ja hävittäisin!“

21. Ei asia niin ole; vaan mies Efraimin vuorelta, nimeltä Seba, Bikrin poika, on nostanut kapinan kuningas Davidia vastaan; antakaat hän ainoastansa, ja minä erkanen kaupungista.“ Ja vaimo sanoi Joabille: „katso, hänen päänsä heitetään sinulle yli muurin.“

22. Ja se vaimo tuli toimeksensa kaiken kansan tykö. Ja he hakasivat Seban, Bikrin pojan, pään poikki ja heittivät sen Joabille. Ja hän soitti pasunalla, ja he hajosivat kaikki kaupungin tyköä itsekukin majoil­lensa. Mutta Joab palasi Jerusalemiin kuninkaan tykö.

23. Ja Joab oli koko Israelin sotajoukon päämies; mutta Benaja, Joajan poika, oli Kretiläisten ja Pletiläisten päällikkö. 2 Sam. 8:16s.

1 Kun. 4:2s. 1 Aik. 18:15s.

24. Adoram oli verorahan haltija; Josafat, Ahiludin poika, oli kansleri;

25. ja Seja oli kirjoittaja; ja Sadok ja Abjatar olivat papit;

26. ja Ira, Jairtilainen, oli Davidin uskottu mies.

21 Luku.

Kolmen vuoden nälänhätä. Gibe sovitettu. Davidin sankarien urotöitä.

Ja Davidin aikana oli kallis aika kolme vuotta järjestänsä; ja David etsi Herran kasvot. Ja Herra sanoi: „Saulin tähden ja sen veri-

huoneen tähden, sentähden että hän tappoi Gibeonilaiset.“ 2 Moos. 28:30.
4 Moos. 27:21.

2. Ja kuningas antoi kutsua Gibeonilaiset ja puhutteli heitä. Mutta Gibeonilaiset eivät olleet Israelin lapsia, vaan jääneitä Amorilaisia; ja Israelin lapset olivat vannoneet heille, ja Saul pyysi tappaa heidät kiivaudessaan Israelin ja Juudan lasten puolesta Jos. 9:15, 19.

3. Ja David sanoi Gibeonilaisille: „mitä minä teille tekisin? ja millä minä teitä sovittaisin, että siunaisitte Herran perikuntaa?“

4. Tähän vastasivat häntä Gibeonilaiset: „emme välitä hopiasta eikä kullasta Saulin ja hänen huoneensa suhteen, eikä ole meidän vallassamme surmata ketään Israelissa.“ Hän sanoi: „mitä tahdotte, että teille tekisin?“

5. He sanoivat kuninkaalle: „sen miehen, joka meitä hukutti ja aikoi semmoista meitä vastaan, että me niin häviäisimme, ettemme olisi seisovalset kaikissa Israelin maan rajoissa. —

6. hänen huoneestansa annettakoon meille seitsemän miestä, että ne hirttäisimme Herralle Saulin Gibeassa, Herran valitun: „Kuningassanot:, minä annan heidät teille.“ 4 Moos. 25:4.

7. Mutta kuningas armahti Mefibosetia, Saulin pojan, Jonatanin, poikaa, sen Herran valan tähden, joka oli heidän välillensä, Davidin ja Jonatanin, Saulin pojan, välillä. 1 Sam. 18:3 a. 20:15 a., 23, 42. 23:18.

8. Mutta kuningas otti Aijan tyttären, Rispan, kaksi poikaa, jotka hän oli Saulille synnyttänyt, Armonin ja Mefibosetin, ja Saulin tyttären Mikalin viisi poikaa, jotka hän oli synnyttänyt Hadrielille, Barsillain pojalle, joka oli Meholatilainen. 1 Sam. 18:19. 2 Sam. 8:7.

9. Ja hän antoi ne Gibeonilaisten käsiin, ja he hirttivät ne vuorella Herran eteen. Ja ne seitsemän hukkuivat samalla kertaa, ja he surmattiin elonajan ensimmäisinä päivinä, ohran leikkuan alussa.

10. Niin Rispa, Aijan tytär, otti säkin ja levitti sen itsellensä kalliolle elon alusta, siksi kuin vesi pisaroitsi taivaasta heidän päällensä, eikä sallinut taivaan lintujen tulla heidän päällensä päivällä, eikä metsän peojen yöllä.

11. Ja Davidille ilmoitettiin, mitä Rispa, Aijan tytär, Saulin jalkavaimo, oli tehnyt.

12. Ja David meni ja otti Saulin ja

hänen poikansa, Jonatanin, luut Ja-beksen asuvilta Gileadissa, jotka he olivat salaa ottaneet Betsanin kadulta, johon Filistealaiset olivat ripustaneet heidät, kun he olivat surmanneet Saulin Gilboassa. 1 Sam. 31:11 a.

13. Ja hän toi sieltä Saulin luut ja hänen poikansa Jonatanin luut; ja he kokosivat hirtettyjenkin luut.

14. Ja he hautasivat Saulin ja hänen poikansa Jonatanin luut Benjaminin maahan Selaan, hänen isänsä Kisin hautaan; ja he tekivät kaikki, mitä kuningas oli heille käskennyt. Ja Jumala leppyi tämän perestään maakunnalle. Jos. 18:28.

15. Ja taas syttyi sota Filistealaisten ja Israelin välillä. Ja David meni palvelijoinensa alas sotimaan Filistealaisia vastaan; ja David väsyi.

16. Niin Geshibenob, joka oli Rafan lapsia, jonka keihään kärki painoi kolmesataa sikliä vaskea, ja jolla oli uudet sota-aseet, aikoi surmata Davidin.

17. Mutta Abisai, Serujan poika, auttoi häntä, ja löi sen Filistealaisen, ja tappoi hänet. Silloin Davidin palvelijat vannoi hänelle ja sanoivat: „ei sinun pidä enää menemään meidän kanssamme sotaan, ettet sammuttaisi Israelin valoa!“

2 Sam. 18:3. 1 Kun. 11:36. 15:4. 2 Kun. 8:19. Pa. 132:17.

18. Ja sen jälkeen tapahtui, että sota taas nousi Gobissa Filistealaisia vastaan; ja Sibekai, Husatilainen, löi Safin, joka myös oli Rafan lapsia. 1 Aik. 20:4.

19. Niin sota vielä nousi Gobissa Filistealaisia vastaan; ja Elhanan, Jaare-Oregimin poika, Betlehemiläinen, löi Gatilaisen Goljatin, jonka keihään varsi oli niinkuin kangas-orssi. 1 Sam. 17:7. 1 Aik. 20:5.

20. Vieläkin nousi sota Gatissa. Ja siellä oli pitkä mies, jolla oli kuusi sormea käsissään ja kuusi varvasta jaloissa, lukuansa neljäkolmattakymmentä; hän oli myös syntynyt Rafalle.

21. Ja kun hän pilkkasi Israelia, löi hänet Jonatan, Davidin veljen, Simean, poika.

22. Nämä neljä olivat syntyneet Rafalle Gatissa; ja he kaatuivat Davidin ja hänen palvelijainsa käten kautta.

22 Luku.

Davidin kiitovirsi.

Ja David puhui Herralle nämä vel-sun sanat sinä päivänä, jona Herran oli hänet vapahtanut kaikkien hänen vihollistensa käsistä ja Saulin käsistä.

2. Ja hän sanoi: Herra on kallioni, ja linnani, ja vapahtajani;

5 Moos. 32:4. Pa. 18:1 s. Hebr. 2:13.

3. Jumala on vahani, johon minä turvaan, kilpeni ja autuuteni sarvi, ja varjelukseni, ja turvani, minun vapahtajani, joka minun pelastaa vääryydestä. Pa. 8:4. 144:2. Luuk. 1:69.

Hebr. 2:13.

4. Ylistettävää Herraa minä avukseni huudan; ja minä vapahdetaan vihollisistani. Pa. 146:2.

5. Sillä kuoleman aallot piirittivät minut, ja Belialin ojat peljättivät minua. Pa. 55:5.

6. Helvetin siteet kietoiivat minut, ja kuoleman paulat ennättivät minut. Pa. 116:3.

7. Ahdistuksessani minä avukseni huusin Herraa, ja Jumalalleni minä huusin; ja hän kuuli ääneni tempelissänsä, ja minun parkuni tuli hänen korviinsa. Ps. 3:5. Joon. 2:3s.

8. Maa järisi ja vapisi, taivaan perustukset liikkuivat ja värisivät, sillä hän vihastui. Pa. 68:9.

9. Savu nousi hänen sieramistansa ja kuluttavainen tuli hänen suustansa, ja hiillen liekki leimusi hänestä. 2 Moos. 19:18. 24:17. 5 Moos. 4:24. 32:22.

10. Hän notkisti taivaat ja astui alas; ja synkiä pimeys oli hänen jalkainsa alla.

11. Ja hän istui Kerubimini päällä ja lensi, ja näkyi tulen sulkain päällä. Ps. 92:1. 104:3. Hea. 9:3.

12. Hän pani pimeyden majaksi ympärillensä, ja paksum, vedestä mustat pilvet. Ps. 97:2. Jes. 45:15. 50:3.

13. Kirkkaudesta hänen edessänsä paloivat tuliset hiilet.

14. Herra jylisti taivaasta, ylimmäinen antoi äänensä. Pa. 29:3.

15. Hän ampui nuolia ja hajotti heidät, hän iski leimaukset ja peljätti heitä. 1 Sam. 7:10. Pa. 148:3.

16. Ja niin ilmestyivät meren kuljut, ja maan perustukset ilmaantuivat Herran kovasta nuhtelemisesta ja hänen sieramiensa heingen puhalluksesta.

17. Hän kurotti kätensä korkeudesta ja otti minut, ja veti minut ulos suurista vesistä. Pa. 32:6. 69:2 s. 144:7.

18. Hän vapahti minut väkevistä vihollisistani, vainollisistani, sillä he olivat minua väkevämmät. 1 Sam. 23:1s.

19. Ne karkasivat päälleni onnettomuuteni päivänä; mutta Herra tuli tueksi minulle.

20. Hän vei minut ulos lakkialle, ja pelasti minut; sillä hän mielistyi minuun.

21. Herra maksoi minulle vanhurs-

kauteni jälkeen, hän antoi minulle kätteni puhtauden jälkeen.

Job. 22:30. Pa. 17:1.

22. Sillä minä pidän Herran tietä, enkä poikkea jumalattomuudessa pois Jumalastani.

23. Sillä kaikki hänen oikeutensa ovat silmäini edessä, enkä minä hänen käskyistänsä poikkea.

24. Vaan minä olen vakaa hänen edessänsä, ja vältän vääryyttä.

1 Kun. 14:3. 15:5.

25. Ja Herra kostaa minulle vanhurskauteni jälkeen, puhtauteni jälkeen, hänen silmäinsä edessä,

1 Sam. 26:28 s.

26. Pyhään kanssa sinä olet pyhä, ja toimellisten kanssa toimellinen; 27. puhdasten kanssa sinä olet puhdas, ja nurjain kanssa sinä olet nurja.

3 Moos. 26:2 s. Sam. 8:34. Hea. 7:27.

28. Sinä vapahdat ahdistetun kansan, mutta sinun silmäsi ovat korkeita vastaan, ja sinä nöyryytät ne.

Dan. 4:34. Luuk. 1:51 s.

29. Sillä sinä, Herra, olet valkeuteni; Herra valaisee pimeyteni. Pa. 112:4.

30. Sillä sinun kauttasi minä hyökään sotalaumoihin, ja Jumalassani minä karkaan muurien yli.

Pa. 60:14. Fil. 4:13.

31. Jumalan tie on täydellinen, Herran puhe tulella koeteltu; hän on kaikkein kilpi, jotka häneen uskaltaavat. Iim. 15:3. Pa. 12:7. 119:40. San. 30:5.

32. Sillä kuka on Jumala paitsi Herraa? ja kuka on kallio paitsi meidän Jumalaamme? 5 Moos. 4:35. 82:39.

1 Sam. 2:2. Jes. 48:11. 44:3, 8.

33. Jumala on vahva linnani; hän johdattaa täydellisesti tieni. Pa. 31:9.

34. Hän tekee jalkani peurain jalkain kaltaisiksi, ja asettaa minut kukkuloilleni. Hab. 3:19.

35. Hän opettaa käteni sotimaan ja käsivarteni vaskijoutsea jännittämään. Pa. 144:1.

36. Ja sinä annat minulle sinun autuutesi kilven; ja kun sinä nöyryytät minut, teet sinä minut suureksi.

37. Sinä teet avaran sijan askeleilleni minun allani, eikä ole kantapäini livistyneet. Pa. 17:5. 51:9.

38. Minä ajan vihollisiani takaa ja hävitän heidät, eikä palaja ennenkuin heidät hukutan.

39. Minä hukutan ja runtelen heidät, etteivät enää nouse; he kaatuvat jalkaini alle.

40. Sinä valmistat minut voimalla sotaan; sinä taivutat minun alleni ne, jotka nousevat minua vastaan.

41. Ja sinä saatat vihollisieni pakenemaan; ja vainoojani minä hukutan.

42. He huutavat, mutta ei ole auttajaa; Herran tykö, mutta ei hän vastaa heitä. Job. 9:31.

43. Minä survon heidät niinkuin maan tomun; niinkuin loan kaduilla muserran minä heidät rikki ja poljen heitä.

44. Sinä pelastat minut riitaisesta kansasta, ja asetat minut pakanain päiksi; se kansa, jota en tuntenut, palvelee minua.

45. Muukalaiset lapset liehakoitsevat minun edessäni; korvan kuuloon he kuulevat minua. 5 Moos. 33:29.

46. Muukalaiset lapset vaipuvat ja rientävät vavisten linnoitansa.

47. Herra elää, kiltetty olkoon minun kallioni, ja ylistetty Jumala, minun autuuteni kallio!

48. Jumala, joka minulle annat koston ja vaadit kansat minun alleni,

49. joka minua autat vihollisistani ja korostat minua niitten yli, jotka karkaavat minua vastaan, sinä pelastat minun väkivaltaisesta miehestä! 50. Sentähden minä kiitän sinua, Herra, pakanain joukossa, ja veisaan kiitoksen sinun nimellesi Room. 15:9.

51. Hän osoittaa kuninkaallensa suuren autuuden ja tekee laupeuden voideltullensa, Davidille, jähänenselmenellensä ijankaikkisesti. 2 Sam. 7:8 s.

23 Luku.

Davidin viimeiset sanat. Davidin sankarit. Ja nämät ovat Davidin viimeiset sanat. Näin sanoo David, Isaan poika, korkealle asetettu mies, Jaakobin Jumalan voitelema, ja suloinen Israelin psalmein veisaaja:

2. Herran Henki puhuu minussa, ja hänen sanansa on minun kielelläni. Matt. 22:43. Ap. t. 1:16.

3. Israelin Jumala on sanonut minulle, Israelin turva on minulle puhunut: hallitseva on ihmisiä vanhurskas, hallitseva Jumalan pelvossa; Jes. 11:2 s. Jer. 23:5 s. Sak. 9:3.

4. Niinkuin aamuvalkeus auringon noustessa, niinkuin pilvetön aamu kun auringon paisteesta sateen jälkeen ruoho kasvaa maasta. Ps. 68:10. Ps. 72:6. Job. 22:28. Hos. 6:3.

5. Eikö minun huoneeni ole niin Jumalan edessä? Sillä hän on tehnyt minun kanssani ijankaikkisen liiton, kaikella muodolla lujan ja vahvan; sillä se on kaikki minun autuuteni ja haluni; eikö hän antaisi sen kasvaa? 2 Sam. 7:12 s. 1 Aik. 17:11 s. Ps. 53:7. 89:2 s. Jes. 55:2. 1 Moos. 49:18. Jer. 23:5. 33:16. Sak. 6:12.

6. Mutta ilkiät ihmiset ovat kaikki niinkuin hävitettävät orjantappu-

rat, joihin ei ole käsin rupeeminen.

2 Sam. 16:7.

7. Vaan jos joku tahtoo tarttua niihin, hänellä pitää oleman rauta ja keihään varsi varana; ja ne kokonansa poltetaan tulella omassa paikassansa.

8. Nämät ovat Davidin sankarien nimet: Joseb-Basebet, Tahkemonilainen, ylimmäinen päämiehistä; hän oli se Adoni-Esniläinen, joka nousi niitä kahdeksaa sataa vastaan, jotka tapettiin samalla kertaa. 1 Aik. 11:10 s.

9. Häntä lähin oli Eleasar, Dodon poika, Ahohilainen; hän oli niiden kolmen sankarin joukossa Davidin kanssa, heidän pilkatessaan Filistealaisia, kun ne olivat sinne kokoontuneet sotaan, ja Israelin miehet menivät ylös.

10. Hän nousi ja löi Filistealaiset, siksi että hänen kätensä väsyi ja kangistui miekkaan. Ja Herra antoi suuren voiton sinä päivänä, niin että kansa palasi hänen jälkeensä ainoasti ryöstämään.

11. Hänen jälkeensä oli Samma, Hararilaisen Agen poika. Ja Filistealaiset kokoontuivat yhteen joukkoon, ja siellä oli peltosarka täynnä herneitä, ja kansa pakeni Filistealaisia.

12. Silloin seisoi hän keskeällä sarkaa ja varjeli sen, löi Filistealaiset; ja Herra antoi suuren voiton.

13. Ja kolme päämiestä kolmenkymmenen joukosta menivät alas ja tulivat elonaikana Davidin tykö Adulamin luolaan; ja Filistealaisten joukko oli Refaimin laaksossa. 1 Sam. 22:1. 2 Sam. 5:3.

14. Mutta David oli siihen aikaan linnassa, ja Filistealaisten vartioväki oli Betlehemissä.

15. Ja David himoitsi ja sanoi: „kuka toisi minulle vettä juoda Betlehemin kaivosta, joka on portin tykönä?“

16. Niin ne kolme sankaria karkasivat Filistealaisten leiriin ja ammensivat vettä Betlehemin kaivosta, joka on portin tykönä, kantoivat ja toivat Davidille; mutta ei hän tahtonut sitä juoda, vaan kaasi sen Herran eteen,

17. ja sanoi: „Herra, olkoon se minusta kaukana, että sen tekisin! eikö tämä ole niiden miesten veri, jotka sinne menivät henkensä uhalla?“ Eikä hän tahtonut sitä juoda. Tämän tekivät ne kolme sankaria 1 Aik. 11:39.

18. Abisai, Joabin veli, Serujan poika, oli myös päämiesten ylimmäisiä; hän nosti keihäänsä ja löi

kolme sataa, ja oli ylistetty kolmen keskellä.

19. Hän oli kyllä enemmän kunnioitettu kuin ne muut kolme ja oli heidän päämiehensä, mutta ei hän vältynyt niiden kolmen vertoja.

20. Ja Benaja, Joadan poika, jalon ja suurista töistänsä kuuluisan miehen poika, Kabselista, löi kaksi Moabin urosta; ja hän meni alas ja löi jalopeuran kaivon sisässä lumen aikana. 1 Aik. 11:22.

21. Vielä hän löi hirmuisen Egyptin miehen, jolla oli keihäs kädessä; mutta hän meni hänen tykönsä seipäällä, ja tempassi Egyptin miehen kädestä keihään, ja löi hänet kuoliaaksi omalla keihäällänsä.

22. Nämä teki Benaja, Joadan poika, ja oli ylistetty kolmen sankarin keskellä.

23. Ja hän oli jalompi kuin ne kolmekymmentä, mutta ei tullut niiden kolmen rinnalle; ja David asetti hänet salaiseksi neuvon-antajaksensa.

24. Asahel, Joabin veli, oli kolmekymmenten joukkoa; Elhaan, Doodon poika, Bellehemistä; 1 Aik. 27:7.

25. Samma Harodilainen; Elika Harodilainen;

26. Heles Palttilainen; Ira, Tekolaisen Ieksen poika; 1 Aik. 27:9 s.

27. Abieser Anatoilainen; Mebunai Husatilainen;

28. Salmon Ahoihilainen; Maharai Netofatilainen; 1 Aik. 27:13.

29. Heleb, Baenan poika, Netofatilainen; Ittai, Ribain poika, Benjaminin lasten Gibeasta;

30. Benaja Piratonilainen; Hiddai Gasin laaksoista;

31. Abialbon Arbatilainen; Asmavet Barhumilainen;

32. Eljakba Saalbonilainen; Benjasen; Jonatan;

33. Samma Hararilainen; Ahiam, Sararin poika, Ararilainen;

34. Elifelet, Maakatin pojan, Ahasbain, poika; Eliam, Gilonilaisen Ahitofelin poika; 2 Sam. 15:12.

35. Hesrai Karmellilainen; Paarai Arbilainen;

36. Jigal, Natanin poika, Sobasta; Bani Gadilainen;

37. Selel Ammonilainen; Naharai Beerotilainen, Joabin, Serujan pojan, sota-aseitten kantaja.

38. Ira Jitriläinen; Gareb Jitriläinen;

39. Urja Hettiläinen. Kaikki yhteensä seitsemän neljättäkymmentä.

2 Sam. 11:3 s.

24 Luku.

Kansa luettelaa. Rutoutauti.

Ja Herran viha taas syttyi Israeliin, ja hän kehotti Davidin heitä vastaan. sanoen: „mene, lue Israel ja Juuda!“ Tuom. 10:7. 1 Aik. 21:1 s.

2. Ja kuningas sanoi sotapäämiehellensä Joabille: „kierrä nyt kaikki Israelin sukukunnat, ruveten Danista Bersebaan asti, ja lukekaat kansa, että tietäisin kansan luvun.“ 2 Moos. 30:12 s. Tuom. 20:1.

3. Joab sanoi kuninkaalle: „Herra, sinun Jumalasi, lisätköön kansaan sata kertaa enemmän kuin siinä nyt on, että herrani kuninkaan silmät sen näkisivät; mutta minkätähden on herrallani kuninkaalla halu tähän asiaan?“

4. Mutta kuninkaan sana pysyi vahvana Joabia ja sotapäämiehiä vastaan. Niin Joab ja sotajoukon päämiehet menivät kuninkaan tyköä lukemaan Israelin kansaa.

5. Ja he menivät Jordanin ylitse ja sijoittivat itsensä Aroeriin, oikialle puolelle kaupunkia, joka on keskellä Gadin laaksoa, ja Jaeseriin. 5 Moos. 2:36. Jos. 13:16.

6. Ja he tulivat Gilendiin ja Hadsin alankomaahan; sitten tulivat he Danjaniin ja kiersivät Sidoniin päin.

7. Ja he tulivat vahaan kaupunkiin Tyroon ja kaikkiin Heviläisten ja Kananealaisten kaupunkiin, ja menivät sieltä Juudan etelämaahan Bersebaan asti.

8. Niin he kiersivät koko maan, ja tulivat yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän perästä Jerusalemiin jälleen.

9. Ja Joab antoi kuninkaalle kansan luvun; ja Israelissa oli kahdeksan sataa tuhatta miekalla varustettua sotamiestä; mutta Juudassa oli viisisataa tuhatta miestä. 1 Aik. 21:5. 27:24.

10. Mutta Davidin sydän löi häntä, sitten kun kansa oli luettu; ja David sanoi Herralle: „minä olen sangen suuresti syntiä tehnyt, kun sen tein! Herra, käännä nyt palvelijasi pahateko pois; sillä minä olen tehnyt sangeu tyhmästi!“ 2 Sam. 12:13. 1 Aik. 21:3.

11. Ja kun David huomeneltain nousi, tuli Herran sana profetta Gadille, Davidin näkijälle, sanoen: 1 Sam. 9:9. 2 Sam. 12:5.

12. „Mene, puhu Davidille: näin sanoo Herra: kolme minä panen sinun eteesi; valitse itsellesi niistä yksi, jonka minä sinulle teen!“

13. Gad tuli Davidin tykö, ilmoitti

ja sanoi hänelle: „tahdotko, että nälkä tulee maakuntaasi seitsemäksi ajastajaksi, taikka että kolme kuukautta pakenet vihamiestesi edellä ja he ajavat sinua takaa, tahi että rutto on kolme päivää sinun mansasi? Niin huomaa nyt ja katso, mitä minä hänelle vastaan, joka minun lähetti.“ 1 Aik. 21:12. Jes. 29:17.

Hea. 6:11 s.

14. David sanoi Gadille: „minulla on sangen suuri ahdistus; mutta sallii meidän joutua Herran käsiin, sillä Herran armo on suuri! En minä tahdo joutua ihmisten käsiin.“

1 Aik. 21:13. Syr. 2:21.

15. Ja Herra antoi ruttotaudin tulla Israeliin, aamusta alkaen määrättyyn aikaan asti; ja kansaa kuoli Danista Bersebaan asti, seitsemänkymmentä tuhatta miestä.

16. Ja kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemin ylitse, surmataksensa sitä, niin Herra katui surmaa ja sanoi enkelille, joka kansaa hävitti: „kyllä jo on; laske nyt kättesi alas!“ Ja Herran enkeli oli Jebusilaisen Araunan riihen tykönä. 1 Aik. 21:15 s.

17. Kun David näki enkelin, joka kansaa löi, sanoi hän Herralle: „katso, minä olen syntiä tehnyt ja minä olen pahaa tehnyt: mitä ovat nämä lampaat tehneet? Olkoon siis kättesi minua vastaan ja minun isäni huonetta vastaan!“

18. Ja sinä päivänä tuli Gad Davi-
din tykö ja sanoi hänelle: „mene,

rakenna Herralle alttari Jebusilaisen Araunan riiheen.“

19. Ja David meni kohta, niin kuin Gad sanoi ja Herra oli käskenyf.

20. Mutta kun Arauna katsahti ulos, näki hän kuninkaan palvelijoinensa tulevan tykönsä; niin Arauna läksi ulos ja heittäysi kasvoilensa maahan kuninkaan eteen,

21. ja sanoi: „miksi herra kuningas tulee palvelijansa tykö?“ David sanoi: „riihä ostamaan sinulta, rakentaakseni Herralle alttaria, että viitsaus lakkaisi kansasta!“

22. Arauna sanoi Davidille: „herani kuningas ottakoon ja uhratkoon niin kuin hänelle kelpaa. Katso, tässä on härkä poltto-uhriksi, reet ja kaikki härkään ajokatut poltto-puuksi!“

23. Nämä kaikki, kuningas, antaa Arauna kuninkaalle!“ Ja Arauna sanoi kuninkaalle: „Herra, sinun Jumalasi, leppyköön sinulle!“

24. Mutta kuningas sanoi Araunal-
le: „ei suinkaan, vaan minä ostan sen sinulta täydellä hinnalla; sillä en minä uhraa Herralle, minun Jumalalleni, mitä minulle lahjaksi on annettu.“ Niin osti David riihen ja härjän viidelläkymmenellä hopiasikillä. 1 Aik. 21:24.

25. Ja David rakensi Herralle siinä alttarin ja uhrasi poltto-uhria ja kiitos-uhria; ja Herra leppyi maakunnalle, ja viitsaus lakkasi Israelista. 1 Aik. 22:1.

ENSIMMÄINEN KUNINGASTEN KIRJA.

I Luku.

Abisag hoitaa kuningas Davidia. Adonia pyrki kuninkaaksi. David määrää Salomon jälkeisekseen.

Ja kuningas David oli vanhentunut ja ijälliseksi joutunut, eikä voinut itseänsä lämmittää, vaikka häntä vaatteilla peitettiin.

2. Niin sanoivat hänen palvelijansa hänelle: „etsittäköön herralleni kuninkaalle piika, neito, joka seisokoon kuninkaan edessä ja hoitakoon häntä, ja maatkoon hänen sylissänsä ja lämmittäköön herraani kuningasta.“

3. Ja he etsivät ihanaa tyttöä koko Israelin maan-ääristä; ja he löysivät Abisagin, Sunemilaisen, ja veivät hänet kuninkaalle.

4. Ja tyttö oli sangen ihana; ja hän tuli kuninkaan hoitajaksi ja palveli

häntä; vaan ei kuningas häntä tuntenut.

5. Ja Adonia, Haggitin poika, korotti itsensä, sanoen: „minä tahdon olla kuningas.“ Ja hän toimitti itsellensä vaunuja ja hevostmiehiä, ja viisikymmentä miestä juoksemaan edellänsä. 2 Sam. 3:4. 15:1. 1 Aik. 3:2.

6. Hänen isänsä ei ollut ikä-pövinänsä tehnyt häntä surulliseksi, että olisi sanonut: „kuinkas niin teet?“ Ja hän oli myös sangen kaunis; ja hänen äitinsä oli hänet synnyttänyt Absalom in jälkeen. 2 Sam. 14:25.

7. Ja hän piti neuvoa Joabin, Serujan pojan, kanssa ja papin Abjatarin kanssa; ja he auttoivat Adoniaa. 1 Kun. 2:22, 23.

8. Mutta Sadok pappi, ja Benaja, Jojadan poika, ja Natan profetia, ja Simei, ja Rei, ja Davidin san-

karit eivät olleet Adonian puolella.

2 Sam. 23:8s.

9. Ja Adonia uhrasi lampaita ja härkiä ja syötettyä karjaa Soheletin kiven tykönä, joka on lähellä Rogelin kaivoa, ja kutsui kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki Juudan miehet, kuninkaan palvelijat.

Jos. 15:7. 18:16.

10. Mutta Natan profettaa, ja Benajaa, ja sankareita, ja veljeänsä Salomoa hän ei kutsunut.

11. Silloin Natan puhui Batseballe, Salomon äidille, sanoen: „etkö ole kuullut Adonian, Haggitin pojan, tulleen kuninkaaksi? eikä herramme David siitä mitään tiedä.

12. Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvon, että vapahtaisit sielusi ja poikasi Salomon sielun.

13. Mene ja käy kuningas Davidin luo, ja sano hänelle: „herrani kuningas! etkö ole vannonut piilalesi, sanoen: „sinun poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani? Miksi siis Adonia on tullut kuninkaaksi?“

14. Katso, sinun vielä siellä puhutellesasi kuningasta, tulen minä perässäsi ja täytän sinun puheesi.“

15. Ja Batsaba meni kamarlin kuninkaan tykö, ja kuningas oli sangen vanha; ja Abisag. Sunemilainen, palveli kuningasta.

16. Ja Batsaba nöyryytti itsensä ja kumarsi kuningasta. Kuningas sanoi: „mitä tahdot?“

17. Hän sanoi hänelle: „herrani, sinä olet vannonut piilalesi Herran, sinun Jumalasi, kautta: „sinun poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani;“

18. mutta nyt, katso, Adonia on tullut kuninkaaksi, ja herrani kuningas, et sinä siitä mitään tiedä.

19. Hän on uhrannut härkiä ja syötettyä karjaa, ja monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat, ja papin Abjatarin, ja Joabin, sotapäämiehen; mutta sinun palvelijatasi Salomoa ei hän kutsunut.

20. Mutta sinä, herrani kuningas, koko Israelin silmät katsovat sinun puoleesi, että ilmoittaisit heidän edessänsä, kuka on istuva herrani kuninkaan istuimella hänen jälkeensä.

21. Mutotoin tapahtuu, että kun herrani kuningas on isäinsä kanssa nukkunut, pidetään minä ja minun poikani synnalaisina.“

22. Ja katso, vielä hänen puhuisansa kuninkaan kanssa, tuli Natan profetta,

23. Ja he ilmoittivat kuninkaalle, sanoen: „katso, Natan profetta on täällä.“ Ja kun hän tuli sisälle kuninkaan eteen, kumarsi hän maahan kasvoilensa kuninkaan eteen.

24. Ja Natan sanoi: „herrani kuningas, oletko sanonut: „Adonia on oleva kuningas minun jälkeeni ja istuva minun istuimellani?“

25. Sillä hän on tänäpäinä mennyt ja uhrannut härkiä, ja syötettyä karjaa, ja monta lammasta, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat ja sotaväen päämiehet, ja papin Abjatarin, ja katso, he syövät ja juovat hänen edessänsä, ja sanovat: „eläköön kuningas Adonia!“

26. Mutta minua, sinun palvelijaa, ja pappia Sadokia, ja Benajaa, Jojadan poikaa, ja sinun palvelijaa, Salomoa hän ei ole kutsunut.

27. Olisiko se niin herrallani kuninkaalta tullut? etkä sinä ole sitä asiata ilmoittanut palvelijallesi, kuka minun herrani kuninkaan istuimella hänen jälkeensä on istuva?“

28. Kuningas David vastasi ja sanoi: „kutsukaat Batsaba minun tyköni!“ Ja hän tuli kuninkaan eteen ja seisoi kuninkaan edessä.

29. Ja kuningas vannoi ja sanoi: „niin totta kuin Herra elää, joka on päästänyt sieluni kaikkinaisesta ahdistuksesta,

30. niinkuin minä olen sinulle Herran, Israelin Jumalan, edessä vannonut ja sanonut: „Salomo, sinun poikasi, on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän on istuva minun istuimellani minun sijassani!“ niin minä teen tänäpäivänä.“

31. Niin Batsaba kumarsi maahan kasvoilensa, kunnoitti kuningasta ja sanoi: „eläköön herrani kuningas David ijankaikkisesti!“

32. Ja kuningas David sanoi: „kutsukaat Sadok pappi, Natan profetta ja Benaja, Jojadan poika!“ Ja he tulivat kuninkaan eteen.

33. Ja kuningas sanoi heille: „otokaat kansanne teidän herranne palvelijat, ja asettakaat minun poikani Salomo muullini selkään, ja viekääät hän Gihoniin,

2 Aik. 32:30. 83:14.

34. Ja Sadok pappi ja Natan profetta voidelkoot hänet Israelin kuninkaaksi. Ja soitattakaat pasunalla ja sano-kaat: „eläköön kuningas Salomo!“

35. Ja saattakaat hän tänne ylös, että hän tulisi ja istuisi minun istuimellani, ja olisi kuningas minun sijassani; ja hänet olen minä käsenyt olemaan Israelin ja Juudan päämiehenä.“

36. Niin vastasi Benaja, Jojadan poika, kuninkaalle ja sanoi: „Amen! niin sanokoon myös Herra, herrani kuninkaan Jumala!

37. Niinkuin Herraan ollut herrani kuninkaan kanssa, niin olkoon hän myös Salomon kanssa, ja tehköön hänen istuimensa suuremmaksi herrani kuningas Davidin istuinta!“

38. Ja pappi Sadok, ja Natan profetta ja Benaja, Jojadan poika, ja Kretiläiset ja Pletiläiset menivät alas, ja asettivat Salomon kuningas Davidin muulin selkään ja veivät hänet Gihoniin. Sam. 8:18. 1 Aik. 18:17.

39. Ja pappi Sadok otti öljysarven seurakunnan majasta ja voiteli Salomon, ja he soittivat pasunalla, ja kaikki kansa sanoi: „eläköön kuningas Salomo!“ 1 Sam. 10:24.

40. Ja kaikki kansa meni ylös hänen jälkeensä; ja kansa soitti huiluilla, ja he olivat sangen suuresti iloissansa, että maa vapisi heidän äänestänsä. 2 Kun. 11:12. 1 Aik. 29:22.

41. Ja Adonia ja kaikki kutsutut, jotka hänen kanssansa olivat, kuulivat sen, ja he olivat jo atrioineet; ja kun Joab kuuli pasunan äänen, sanoi hän: „mitä se meteli ja huuto kaupungissa tietää?“

42. Ja kun hän vielä puhui, katso, niin tuli Jonatan, papin Abjatarin poika. Ja Adonia sanoi: „tule, sinä olet kelpo mies ja tuot hyviä sanomia.“

43. Jonatan vastasi ja sanoi Adoniale: „kyllä! herramme kuningas David on tehnyt Salomon kuninkaaksi.“

44. Ja kuningas on lähettänyt hänen kanssansa pappi Sadokin, ja profetta Natanin, ja Benajan, Jojadan pojan, ja Kretiläiset ja Pletiläiset; ja he ovat hänet asettaneet kuninkaan muulin selkään.

45. Sadok pappi ja Natan profetta ovat voidelleet hänet kuninkaaksi Gihonissa, ja he ovat sieltä menneet ylös iloissansa, niin että kaupunki tömisi. Se oli se meteli, jonka te kuulitte.

46. Ja Salomo on myöskin istunut valtakunnan istuimelle.

47. Ja kuninkaan palvelijat ovat menneetsiunaamaan meidän herraa kuningasta, Davidia, sanoen: „antakoon sinun Jumalasi Salomolle paremman nimen, kuin sinun nimesi on, ja tehköön hänen istuimensa suuremmaksi, kuin sinun istuimesi on!“ Ja kuningas on rukoillut vuoteellansa.

48. On myös kuningas sanonut näin: „kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka tänäpäähän on antanut istuvan minun istuimelleni, että minun silmäni sen ovat nähneet!“

49. Niin hämmästyivät ja nousivat kaikki, jotka Adonia oli kutsunut, ja menivät itsekukin tiellensä.

50. Ja Adonia pelkäsi Salomoa, nousi, meni ja tarttui alttarin sarviin. 2 Moos. 27:2.

51. Ja se ilmoitettiin Salomolle, sanomalla: „katso, Adonia pelkää kuningas Salomoa, ja katso, hän on tarttunut alttarin sarviin ja sanonut: „vannokoon kuningas Salomo minulle tänäpäähän, ettei hän lyö kuoli-aaksi palvelijaansa miekulla.“

52. Salomo sanoi: „jos hän tahtoo olla vakaa mies, niin ei hiuskarvaakaan hänestä putoa maahan; mutta jos jolain pahuutta hänessä löydetään, niin hän on kuoleman oma.“ 1 Sam. 14:45.

53. Ja kuningas Salomo lähetti ja tuotti hänet alas alttarilta; ja kun hän tuli, rukoili hän kuningas Salomoa. Niin Salomo sanoi hänelle: „mene huonesesi.“

2 Luku.

Davidin viimeiset määräykset ja kuolema.

Salomo hallitsijana.

Ja Davidin aika lähestyi, että hänen piti kuoleman; ja hän käski poikaansa Salomoa, sanoen:

2. „Minä menen kaiken maailman tietä; niin rohkaise nyt itsesi, ja ole mies! Jos. 23:14.

3. Ja pidä mitä Herra Jumalasi on käsenyt, niin että vaellat hänen teissänsä, pidät hänen sääntönsä, käskynsä, oikeutensa ja todistuksensa, niinkuin on kirjoitettu Mooksen laissa; että menestyisit kaikissa mitä teet, ja kaikkialla minin itsesi käännät; 5 Moos. 17:19. 29:9. Jos. 1:3. 23:6.

5 Moos. 29:9.

4. että Herra vahvistaisi sanansa, jonka hän on minulle puhunut ja sanonut: „jos sinun poikasi ottavat vaarin tiestänsä, että vaeltavat uskollisesti minun edessäni kaikesta sydämmestänsä ja kaikesta selustansansa, niin ei sinulta ikänä ole puuntuva miestä Israelin istuimella. 2 Sam. 7:12a. Ps. 132:11a.

5. Ja sirä myös tiedät, mitä Joab, Serujan poika, on tehnyt minulle, mitä hän teki kahdelle sodanpäämiehelle Israelissa, Abnerille, Nerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle, jotka hän tappoi, ja vuodatti sodanverta rauhassa, ja antoi tulla sodan-

verta vyönsä päälle, joka oli hänen suoilillansa, ja hänen kenkäinsä päälle, jotka olivat hänen jaloissansa.

2 Sam. 3:27. 20:9 s.

6. Tee toimesi jälkeen, äläkä anna hänen harmaat karvansa rauhassa mennä alas hautaan.

7. Ja tee Barsillain, Gileadilaisen, lapsille laupeus, että he syövät sinun pöydältäsi, sillä niin hekin minua lähestyivät, kun minä pakenin veljesi Absalomien edestä. 2 Sam. 17:27 s. 19:31 s.

8. Ja katso, sinun luonasi on Simej, Geran poika, Benjaminilainen Bahurimista, joka jultamalla kirouksella kirotti minua, mennessäni Mahanai-miin. Ja hän tuli minua vastaan Jordanille; silloin vannoin minä Herran kautta ja sanoin: „en minä tapa sinua miekalla!“ 2 Sam. 16:5 s. 19:16 s.

9. Mutta älä sinä anna hänen viatonna olla, sillä sinä olet viisas mies ja tiedät, mitä teet hänelle, että lähetät hänen harmaat karvansa verissä hautaan.“

10. Niin David nukkui isäinsä kanssa; ja hän haudattiin Davidin kumpunkiin. 2 Sam. 5:7. Ap. 2:29. 13:36.

11. Ja aika, jona David oli ollut Israelin kuningas, oli neljäkymmentä ajastaikaa. Seitsemän ajastaikaa oli hän kuningas Hebronissa, ja kolme neljättäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. 2 Sam. 5:4 s. 1 Aik. 3:4. 29:26 s.

12. Ja Salomo istui isänsä Davidin istuimella, ja hänen valtakuntansa vahvistettiin suuresti.

13. Mutta Adonia, Hagitin poika, tuli Batsaban, Salomon äidin tykö, joka sanoi: „tuletkos rauhallisesti?“ Hän sanoi: „rauhallisesti!“

14. Ja hän sanoi: „minulla on jotakin puhumista sinun kanssasi.“ Batsaba sanoi: „puhu!“

15. Ja hän sanoi: „sinä tiedät, että valtakunta oli minun, ja kaikki Israel oli kääntänyt kasvonsa miuun puoleeni, että minä olisin kuningas. Mutta nyt on valtakunta kääntynyt ja on tullut minun veljeni omaksi; Herralta on se hänelle tullut.

1 Kun. 1:5 s. 1 Aik. 22:9 s. 28:5 s.

16. Nyt rukoulen minä yhden rukouksen sinulta, älä sitä minulta kiellä.“ Ja hän sanoi hänelle: „puhu!“

17. Hän sanoi: „puhu kuningas Salomolle, — sillä ei hän sinulta kiellä — että hän antaisi minulle Abisagin Sunemista valmoksi.“

18. Batsaba sanoi: „hyvä! minä puhun kuninkaalle sinun puolestasi.“

19. Ja Batsaba tuli kuningas Salomon luo, puhuttelemaan häntä Adonian puolesta; ja kuningas nousi ja

meni häntä vastaan, ja kumarsi häntä ja istui istuimellensa. Ja kuninkaan äidille asetettiin istuin, ja hän istui siihen hänen oikialle puolelensa.

20. Ja hän sanoi: „minä rukoulen yhden pienen rukouksen sinulta, älä sitä minulta kiellä.“ Kuningas sanoi hänelle: „rukoile, äitini: en minä sinulta kiellä.“

21. Hän sanoi: „annettakoon Abisag Sunemilainen veljellesi Adonialle valmoksi.“

22. Niin vastasi kuningas Salomo ja sanoi äidillensä: „miksi rukoilet Abisagia Sunemista Adonialle? Rukoile myös hänelle valtakuntaa, sillä hän on minun vanhempi veljeni; rukoile hänelle ja pappi Abjatarille ja Joabille, Serujan pojalle!“

23. Ja kuningas Salomo vannoi Herran kautta ja sanoi: „Jumala tehköön minulle sen ja sen, jollei Adonia ole puhunut tätä sanaa henkeänsä vastaan!“

24. Ja nyt, niin totta kuin Herra elää, joka minut on vahvistanut ja antanut minun istua isäni Davidin istuimella, ja joka minulle on huoneen tehnyt, niinkuin hän sanonut on, Adonian pitää tänäpänä kuoleman. 2 Sam. 7:12, 27, 29.

25. Ja kuningas Salomo lähetti Benajan, Jojadan pojan; hän löi hänet, niin että hän kuoli.

26. Ja pappi Abjatarille sanoi kuningas: „mene Anatotiin pelollesi, sillä sinä olet kuoleman mies. Mutta en minä tapa sinua tänäpänä, sillä sinä olet kantanut Herran Jumalan arkkia minun isäni Davidin edessä, ja sinä olet kärsinyt kaikissa, mitä minun isäni on kärsinyt.“

1 Sam. 22:20 s. 2 Sam. 15:24.

27. Ja Salomo ajoi Abjatarin pois olemasta Herran pappina; että Herran sana täytettäisiin, niinkuin hän Elin huoneesta puhunut oli Silossa.

1 Sam. 2:30 s.

28. Ja tämä sanoma tuli Joabin tietoon; sillä Joab piti itsensä Adonian puoleen, vaikka hän ei ollut Absalomien puolella. Ja Joab pakeni Herran majaan ja tarttui alttarin sarviin.

29. Ja kuningas Salomolle ilmoitettiin: „Joab on paennut Herran majaan, ja katso, hän seisoo alttarin tykönä.“ Niin Salomo lähetti Benajan, Jojadan pojan, ja sanoi: „mene ja lyö hänet!“ 1 Kun. 1:50.

30. Ja Benaja tuli Herran majaan ja sanoi hänelle: „niin sanoo kuningas: mene tästä ulos!“ Vaan hän

sanoi: „ensulnkaan, tässä minä tahdon kuolla.“ Ja Benaja ilmoitti sen kuninkaalle jälleen ja sanoi: „niin on Joab sanonut ja niin hän on vastannut minua.“

31. Kuningas sanoi hänelle: „tee niin kuin hän on sanonut, lyö ja haulaa hänet; ja saata pois minusta ja minun isäni huoneesta se viaton veri, jonka Joab on vuodattanut! 2 Moos. 21:14.

32. Ja Herra antakoon hänen verensä tulla hänen päänsä päälle, että hän on lyönyt kaksi miestä, jotka häntä hurskaammat ja paremmat olivat, ja murhannut ne miekalla, niin ettei minun isäni David siitä mitään tietänyt: Abnerin, Nerin pojan, Israelin sotapäällikön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan sotapäällikön. 2 Sam. 3:27. 20:10.

33. Ja heidän verensä tulkoon Joabin päälle ja hänen siemenensä pään päälle ijankaikkisesti. Mutta Davidille ja hänen siemenellensä, hänen huoneellensa ja istumellensa olkoon rauha Herralta ijankaikkiseen aikaan!“

34. Ja Benaja, Jojadan poika, meni ylös ja tappoi hänet; ja hän haudattiin korpeen huoneeseensa.

35. Ja kuningas asetti Benajan, Jojadan pojan, hänen sijaansa sotajoukon päälliköksi; ja papin Sadokin asetti kunniansa Abjatarin sijaan.

36. Ja kuningas lähetti ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle: „rakenna itsellesi huone Jerusalemiin ja asu siellä, äläkä mene sieltä sinne eikä tänne.“

37. Jona päivänä sinä sieltä lähdet ja menet Kidronin ojan ylitse, niin tiedä totisesti, että sinun pitää kuolemalla kuoleman, ja sinun veresi on tuleva sinun pääsi päälle.“

38. Simeel sanoi kuninkaalle: „se on hyvä puhe, jonka herrani kuningas on puhunut; niin on sinun palvelijasi tekevä.“ Ja Simeel asui Jerusalemissa kauan aikaa.

39. Niin tapahtui kolmen ajastajan perästä, että kaksi Simein palvelijaa karkasi Akiksen, Maekan pojan, Gatiin kuninkaan tykö; ja Simeille sanottiin: „katso, sinun palvelijasi ovat Gatissa.“

40. Niin Simeel nousi ja satuloitsi aasinsa, ja läksi Gatiin Akiksen tykö, etsimään palvelijoitansa. Ja Simeel meni ja toi palvelijansa Gatista.

41. Ja Salomolle sanottiin, Simein menneen Jerusalemistä Gatiin ja tulleen takaisin.

42. Niin lähetti kuningas ja antoi kutsua Simein, ja sanoi hänelle:

„enkö minä vannonut sinulle Herran kautta, todistanut ja sanonut: jona päivänä sinä lähdet ulos ja menet sinne tahi tänne, niin tiedä kaiketi, että sinun pitää kuolemalla kuoleman? Ja sinä sanoit minulle: „minä olen kuullut hyvän puheen.“ 43. Mikset ole pitänyt Herran valaa ja sitä käskyä, kuin minä sinulle käskin?“

44. Ja kuningas sanoi Simeille: „sinä tiedät kaiken sen pahuuden, mistä sydämmesi on itsetietoinen, jonka minun isälleni Davidille tehnyt olet, ja Herra on kostanut pahuutesi sinun pääsi päälle. 2 Sam. 16:5 s. Ps. 54:7. 62:13.

45. Mutta kuningas Salomo on suunnattu, ja Davidin istuin on vahvistettu Herran edessä ijankaikkisesti.“

46. Ja kuningas käski Benajaa, Jojadan poikaa; hän meni ja löi hänet kuoliaaksi. Ja valtakunta vahvistettiin Salomon käden kautta. 2 Aik. 1:1.

3 Luku.

Salomon naiminen. Hänen uhrinsa ja rukouksensa Gibeonissa.

Ja Salomo tuli Faraan, Egyptin kuninkaan, vävyksi; ja hän otti Faraon tyttären ja vei hänet Davidin kaupunkiin, siksi kun hän oli valmiiksi rakentanut itsellensä huoneen ja Herran huoneen, ja Jerusalemin ympärille muurin. 1 Kun. 7:8. 9:24.

2. Mutta kansa uhrasi silloin vielä kukkuloilla; sillä ei ollut vielä rakennettu huonetta Herran nimelle siihen aikaan asti. 2 Aik. 33:17.

3. Ja Salomo rakasti Herraa ja vaeli isänsä Davidin säännöissä, paitsi että hän uhrasi ja suitsutti kukkuloilla. 1 Aik. 16:39 s. 21:29. 2 Aik. 1:3 s.

4. Ja kuningas meni Gibeoniin uuraamaan, sillä siellä oli arvokkain kukkula. Ja Salomo uhrasi tuhannen poltto-uhria sillä alttarilla.

5. Ja Herra ilmaantui Salomolle Gibeonissa yöllä unessa; ja Jumala sanoi: „ano, mitä minä antaisin sinulle!“

6. Salomo sanoi: „sinä olet tehnyt isälleni Davidille, sinun palvelijallesi, suuren laupeuden, niinkuin hän vaeli sinun edessäsi totuudessa ja vanhurskaudessa, ja vakaalla sydämmellä sinua kohtaan; ja sinä olet säilyttänyt hänelle saman suuren laupeuden, ja olet antanut hänelle pojan, joka istuu hänen istumellansa, — niinkuin tänäpä nä tapahtuu.“

7. Ja nyt, Herra, minun Jumalani, sinä olet tehnyt sinun palvelijasi

kuninkaaksi isäni Davidin sijaan, ja minä olen nuorukainen enkä tiedä käydä ulos ja sisälle;

8. ja palvelijasi on sinun kansasi keskellä, jonka sinä olet valinnut, suuren kansan, jota ei taideta lukea eikä arvostella paljouden tähden.

1 Moos 13:16. 1 Kun. 4:20.

9. Anna sentähden sinun palvelijallesi ymmärtäväinen sydän tuomita sinun kansaasi ja erottaa pahaa hyvästä; sillä kuka taitaa tuomita tätä suurta kansaasi? 2 Aik. 1:10.

10. Ja tämä puhe kelpasi Herralle, että Salomo tätäanoi.

11. Ja Herra sanoi hänelle: „koska tätäanoi, etkä anonut itsellesi pitkäikäää, etkä anonut itsellesi rikkautta, etkä anonut vihamiestesi sielua, vaan anoit itsellesi tietoa ymmärtää oikeutta,

12. niin katso, minä teen sinun sanasi mukaan: katso, minä annan sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämmen, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut edelläsi eikä jälkeesi.

1 Kun. 4:31. 10:23 s. Saarn. 1:16.

13. Ja vielä, mitä ei sinä anonut, annan minä sinulle, sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei yksikään ole oleva sinun vertaisesi kuningasten joukossa kaikkena sinun elinaikanaasi. Viite. 7:7, 11. Matt. 6:33. Ef. 3:20.

14. Ja jos sinä vaellat minun teissäni ja pidät minun sääntöni ja käskyni, niin kuin isäsi David vaelsi, niin minä teen sinun ikäsi pitkäksi.“

5 Moos. 4:40.

15. Ja Salomo heräsi, ja katso, se oli uni. Ja hän tuli Jerusalemiin ja seisoi Herran liiton arkin edessä, ja uhrasi poltto-uhria ja valmisti kiitosuhrin, ja teki pidot kaikille palvelijoillessa.

16. Silloin tuli kaksi portto-naista kuninkaan tykö, ja seisivat hänen edessään.

17. Ja toinen nainen sanoi: „herrani, minä ja tämä nainen asuimme yhdessä huoneessa, ja minä synnyin hänen luonansa siinä huoneessa.

18. Ja tapahtui kolmantena päivänä sittekuin minä synnyin, synnytti tämäkin nainen; ja me olimme yhdessä, eikä yksikään muukalainen ollut meidän kanssamme siinä huoneessa, paitsi meitä kahta.

19. Ja tämän naisen lapsi kuoli yöllä; sillä hän makasi sen.

20. Niin hän nousi puoli yöstä ja otti minun lapseni sivustani, piikasi maatessa, ja hän pani sen viereensä, ja kuolleen lapsensa pani hän minun viereeni

21. Kun minä aamulla heräsin imettämään lastani, katso, se oli kuollut. Niin minä katselin tarkasti päivän koittaissa lasta, ja katso, ei se ollut minun poikani, jonka minä olin synnyttänyt.“

22. Niin toinen nainen sanoi: „ei ole niin, vaan minun lapseni elää ja sinun lapsesi on kuollut.“ Ja tämä sanoi: „ei, mutta sinun lapsesi on kuollut ja minun lapseni elää.“ Ja näin he puhuivat kuninkaan edessä.

23. Ja kuningas sanoi: „tämä sanoo: „minun lapseni elää ja sinun lapsesi on kuollut.“ Ja taas tämä toinen sanoo: „ei niin, mutta sinun lapsesi on kuollut ja minun lapseni elää.“

24. Ja kuningas sanoi: „tuokaat minulle miekka.“ Ja miekka tuotiin kuninkaan eteen.

25. Ja kuningas sanoi: „jakakaat elävä lapsi kahtia, ja antakaat toinen puoli toiselle ja toinen puoli toiselle.“

26. Niin sanoi kuninkaalle se nainen, jonka lapsi oli elävä, sillä hänen äidillinen sydämmensä paloi lapseensa, — hän sanoi: „Ah minun herranil antakaat hänelle se elävä lapsi ja älkääät suinkaan tappako sitä.“ Mutta se toinen sanoi: „ei minulle eikä sinulle, vaan jaetiakoon kahdeksi.“

27. Niin kuningas vastasi ja sanoi: „annetakaan hänelle tämä elävä lapsi, eikä sitä pidä suinkaan tapettaman! sillä tämä on hänen äitinsä.“

28. Ja sen tuomion, jonka kuningas sanoi, kuuli kaikki Israel, ja he pelkäsivät kuningasta; sillä he näkivät, että Jumalan viisaus oli hänessä toimittamaan tuomiota.

4 Luku.

Salomon ylimmäiset virkamiehet.

Salomon viisaus.

Ja kuningas Salomo oli koko Israelin kuningas.

2. Ja nämä olivat hänen ylimmäiset virkamiehensä: Asaria, papin Sadokin poika;

3. Elihoref ja Ahia, Sisan pojat, olivat kirjoittajat; Josafat, Ahiludin poika, kansleri;

4. Benaja, Joadan poika, sotaväen päämies; Sadok ja Abjatar olivat papit; 1 Kun. 2:26 s. 35.

5. Asaria, Natanin poika, valtiemiesten haltija; Sabud pappi, Natanin poika, kuninkaan neuvon-antaja;

6. Ja Ahisar huoneen haltija; Adoniram, Abdanin poika, oli veronkantajien päällikkö. 2 Sam. 20:24.

1 Kun. 5:13 s.

7. Ja Salomolla oli kaksitoista valtamiestä koko Israelissa, jotka murheen pitivät kuninkaasta ja hänen huoneestansa; ja kukin heistä toimitti ruuan kuukautenansa, vuosi vuodelta.

8. Ja nämä olivat heidän nimensä: Hurin poika Efraimin vuorella;

9. Dekerin poika Makassa, ja Saalimissa ja Betsemekessä, ja Elonissa ja Bethananissa;

10. Hesedin poika Arubotissa; hänellä oli Soko ja kaikki Heferin maakunta;

11. Abinadabin pojalla: kaikki Dorin paikkakunta; hänellä oli Tafat, Salomon tytär, vaimona;

12. Bahena, Ahiludin poika, Taenakissa ja Megiddossa, ja koko Betseanissa, joka on liki Sartaanaa Jisreelin alla, Betseanista Mahalonin ketoon asti, tällä puolella Jokmeamia;

13. Geberin poika Gileadin Ramotissa, jolla olivat Jairin kylät, Massen pojan, Gileadissa, ja Argobin maa, joka on Basanin päin, kuusikymmentä suurta kaupunkia muurinsa, vaskitelkinensä;

14. Ahinadab, Iddon poika, oli Mahanaimissa;

15. Ahimaas Naftalissa; ja hän otti myös Salomon tyttären, Basmatin, vaimokseen;

16. Baena, Husain poika, Asserissa ja Alotissa;

17. Josafat, Paruan poika, Isaskarissa;

18. Simeel, Elan poika, Benjaminissa;

19. Geber, Urin poika, Gileadin maalla, Sihonin, Amorilaisten kuninkaan maalla, ja Ogin, Basanin kuninkaan; sillä ainoastaan yksi valtamies oli näissä maakunnissa.

20. Ja Juudaa ja Israelia oli paljon, niinkuin santaa meren tykönä paljouden tähden; ja he söivät ja joiivat ja iloitsivat. 1 Moos. 13:16. 15:5. 22:17.

2 Sam. 17:11. 1 Kun. 3:8.

21. Ja Salomo hallitsi kaikissa valtakunnissa, virrasta hamaan Filistealaisten maakuntaan ja Egyptin rajaan asti; ja ne toivat lahjoja ja palvelivat Salomoa kuiken hänen elinaikansa. 2 Aik. 9:26. Syr. 47:14.

22. Ja Salomolla oli jokapäiväiseksi ruuaksi kolmekymmentä kooria hienoja jauhoja, kuusikymmentä kooria muita jauhoja.

23. kymmenen lihavaa härkää, ja kaksikymmentä härkää laiturumelta, ja sata lammasta, paitsi peuroja, ja metsävuohia, ja hirviä ja syötettyjä lintuja.

24. Sillä hän hallitsi koko maakunnassa tällä puolen virtaa, hamasta Tifsasta Gasaan asti, kaikkein kuningasten ylitse tällä puolen virtaa; ja hänellä oli rauha kaikilla puolilla yltymperi.

25. niin että Juuda ja Israel asuivat levollisesti, itsekukin viinipuunsa ja fikunapuunsa alla, Danista Bersebaan asti, niinkauan kun Salomo eli. 3 Moos. 26:5. Tuoin. 20:1. Mik. 4:4.

Sak. 3:10.

26. Ja Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hinkalooa hevosille hänen vauunsa eteen, ja kaksitoista tuhatta hevosiästä.

1 Kun. 10:26.

2 Aik. 1:14. 9:26.

27. Ja valtamiehet toimittivat kuningas Salomolle ruokaa, ja kaikille, jotka kuningas Salomon pöydää lähestyivät; kukin kuukaudeilansa, niin ettei mitään puuttunut.

28. He toivat myös ohria ja oikia hevosille ja juoksijoille, sinne missä hän oli, kukin vuorostansa.

29. Ja Jumala antoi Salomolle viisautta ja ymmärrystä sangen suuressa mitassa, myös avaran tiedon, kuin santaa meren rannalla, Syr. 47:16.

30. niin että Salomon viisaus oli suurempi kuin kaikkien itäisen maan lasten ja Egyptiläisten viisaus.

31. Ja hän oli viisaampi kaikkia ihmisiä, viisaampi kuin Etan, Esrahilainen, ja Heman, ja Kalkol, ja Darda, Makolin pojat, ja hänen nimensä oli kuuluisa ympäri kaikkien kansain. 1 Aik. 2:6. Ps. 88:1. Ps. 89:1.

32. Ja Salomo puhui kolme tuhatta sananlaskua; ja hänen virsiänsä oli tuhannen ja viisi.

33. Hän puhui myös puista, sedristä, joka on Libanonissa, hamaan isopiin asti, joka seinästä kasvaa. Hän puhui eläimistä, linnuista, matelevaista ja kaloista.

34. Ja kaikista kansoista tultiin kuulemaan Salomon viisautta, ja kaikilta maan kuninkailta, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestansa.

5 Luku.

Salomon ja kuningas Hiramin ystävyys.
Temppelin työväki

Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti palvelijansa Salomon tykö, sillä hän oli kuullut, että he olivat hänen voidelleet kuninkaaksi isänsä sijaan, sillä Hiram oli ollut Davidin ystävä niinkauan kun hän eli. 2 Sam. 5:11.

1 Aik. 14:1. 2 Aik. 2:3.

2. Ja Salomo lähetti Hiramille nämä sanat:

3. „Sinä tiedät, ettei minun isäni

David taitanut rakentaa Herran Jumalansa nimelle huoneita, sen sodan tähden, jolla häntä ympäröitsivät, siksi kun Herra antoi heidät hänen jalkainsa alle.

4. Mutta nyt on Herra, minun Jumalani, antanut levon ympäristössäni; ei ole vihollista eikä pahaa asiata.

5. Katso, minä aivon rakentaa huoneen Herran, minun Jumalani nimelle, niinkuin Herra on puhunut isälleni Davidille, sanoen: „sinun poikasi, jonka minä istuimellesi sinun sijaasi asetan, hän on rakentava minun nimelleni huoneen.“

2 Sam. 7:13. 1 Aik. 22:10. 28:6.

6. Niin käske nyt hakata minulle sedripuita Libanonista; ja minun palvelijani olkoot sinun palvelijaisi kanssa; ja minä annan sinullesinun palvelijaisi palkan aivan niinkuin sinä sanot; sillä sinä tiedät, ettei meillä ole yhtään miestä, joka taitaa hakata puita niinkuin Sidonilaiset.“

7. Ja tapahtui, kun Hiram kuuli Salomon puheen, iloitsi hän suuresti ja sanoi: „kiitetty olkoon tänäpäpä Herra, joka on antanut Davidille taitavan pojan tämän suuren kansan pääksi!“

1 Kun. 10:9.

8. Ja Hiram lähetti Salomolle tämän sanoman: „minä olen kuullut, mitä minulle olet lähettänyt, ja minä teen myös kaiken sinun tahtosi jälkeen, sedripuihin ja syressipuihin nähden.“

9. Ja minun palvelijani saavat vetää ne Libanonista mereen, ja minä annan ne panna lauttoihin mereillä, ja vien siihen paikkaan, kuhunka sinä minun käsket, ja hajoitelen ne siellä; ja anna sinä nesieitä ottaa. Mutta tee sinäkin minun tahtoni, että annat minun perheelleni leivän ainetta.“

10. Ja niin antoi Hiram Salomolle sedripuita ja syressipuita, niin paljo kuin hän tahtoi.

11. Ja Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä tuhatta kooria nisuja, hänen perheellensä ravinnoksi, ja kaksikymmentä kooria survojttua öljyä. Sen antoi Salomo Hiramille joka vuosi.

12. Ja Herra antoi Salomolle viisautta, niinkuin hän luvannut oli. Ja Salomon ja Hiram välillä oli rauha, ja he tekivät myös liiton keskenänsä.

1 Kun. 3:12.

13. Ja Salomo antoi valita työmiehiä koko Israelista, ja valittiin luku oli kolmekymmentä tuhatta miestä.

14. Ja hän lähetti heidät Libanoniin, kymmenen tuhatta kuukaudeksi

vuorottain, niin että he olivat yhden kuukauden Libanonissa ja kaksi kuukautta kotonansa; ja Adoniram oli sen miesluvun päämies. 1 Kun. 4:6.

15. Ja Salomolla oli seitsemänkymmentä tuhatta, jotka kuormia kantoivat, ja kahdeksankymmentä tuhatta, jotka vuorella kiviä hakkasivat.

16. paitsi ylimmäisiä Salomon käykyläisiä, jotka olivat asetetut teettäjiksi, kolmetuhatta ja kolmesataa, jotka vallitsivat kansaa, joka työtä teki.

2 Aik. 22,18.

17. Ja kuningas käski heidän vetää suuria kiviä, kalliita kiviä, hakautta kiviä huoneen perustukseksi.

18. Ja Salomon rakentajat ja Hiram rakentajat ja Giblemiläiset vuolivat ja valmistivat puita ja kiviä huoneen rakennukseksi. Hea. 27:9.

6 Luku.

Temppelin rakennus.

Ja tapahtui neljännellä sadannella ja kahdeksannellakymmenennellä ajastajalla Israelin lasten lähtemästä Egyptin maalta, neljännellä ajastajalla sittekuin Salomo oli tullut Israelin kuninkaaksi, Siivin kuukaudella, joka on toinen kuukausi, että huone rakennettiin Herralle.

2 Aik. 8:1 a.

2. Ja huone, jonka kuningas Salomo rakensi Herralle, oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kolmekymmentä kyynärää korkea.

3. Ja esihuone temppelin edessä oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, huoneen leveyden mukaan, ja kymmenen kyynärää leveä, huoneen edessä.

Joh. 10:23. Ap. t. 3:11. 5:12.

4. Ja hän teki akkunat huoneelle, varustetut ristikolla.

Hea. 40:16.

5. Ja hän teki sivu-rakennuksen seinää myöten huoneen ympäri, niin että se kävi temppelin ja kuorin ympäri, ja hän teki sivuhuoneet yli' ympäri.

6. Alimmainen kerta oli viisi kyynärää leveä, ja keskimäinen kuusi kyynärää leveä, ja kolmas seitsemän kyynärää leveä; sillä hän asetti penkereitä huoneen ympäri ulkopuolella, etteivät ansaat perustausi huoneen seiiniin.

7. Ja kun huone rakennettiin, rakennettiin se louhoksissa valmistuista kivistä, niin ettei yhtään yasaraa, eikä kirvestä, eikä yhtään rauta-asetta kuulunut huonetta rakennettaessa.

1 Kun. 5:17 a.

8. Ja ovi keskimäiseen sivuhuonee-

sen oli oikialla puolella huonetta, niin että mentiin kierto-astuimia myöten ylös keskimäiseen kerrokseen ja keskimäisestä kolmanteen.

9. Ja niin rakensi hän huoneen ja päätti sen, ja kattoi huoneen sedripuisilla kaarimaloilla.

10. Ja hän teki rakennuksen kerrokset koko huoneen ympäri viiden kyynärän korkeaksi; ja hän yhdisti ne huoneeseen sedripuilla.

11. Ja Herran sana tuli Salomolle, sanoen:

12. „Tämä huone, jonka rakennat — jos sinä vaellat minun säännöissäni, ja teet minun oikeuteni, ja pidät kaikki minun käskyni, vaeltain niissä, niin minä vahvistan sinulle sanani, jonka isällesi Davidille sanonut olen, 2 Sam. 7:17 s. 1 Kun. 2:4.

9:4 s. 1 Aik. 22:10.

13. Ja minä asun Israelin lasten keskellä, enkä hylkää minun kansaani, Israelia.“ 2 Moos. 29:45. 3 Moos. 26:11.

14. Niin Salomo rakensi huoneen ja päätti sen. Ap. t. 7:47.

15. Ja hän kaunisti huoneen seinät sisältä sedripuisilla laudoilla; huoneen permannosta lakeen asti päällystyivät hän sisältä puulla, ja teki huoneen permannon sypressi-laudoista.

16. Ja hän rakensi huoneen peräpuolella ne kaksikymmentä kyynärää sedripuisilla laudoilla permannosta kattoon asti, ja hän teki siihen sisälle kuorin, kaikkein pyhimmän.

17. Ja itse huone oli neljäkymmentä kyynärää pitkä, se on temppelein esipuoli.

18. Koko huone oli sisältä aivan sedripuusta, kurkkukasvien ja kukkasten muotoisilla veistoksilla koristettu; kaikki oli sedripuuta, eikä yhtään kiveä näkynyt.

19. Ja kuorin hän valmisti huoneen sisälle, että Herran liiton arkki pantaisiin siihen.

20. Ja kuori oli sisältä kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea; ja hän silasi sen selkeällä kullalla; ja sedripuunalttarin silasi hän myös kullalla.

21. Ja Salomo silasi huoneen sisältä selkeällä kullalla, ja teki kultaiset vitjat teljeksi kuorin eteen, jonka hän kullalla silannut oli.

22. Ja hän silasi koko huoneen kullalla, täydellisesti koko huoneen; ja koko alttarin, joka kuorin edessä oli, silasi hän kullalla.

23. Hän teki myös kuorin kaksi kerubimia öljypuusta, kymmenen kyynärää korkeat. 2 Moos. 26:18 s. 37:7 s.

24. Viisi kyynärää pitkä oli kummankin kerubin siipi; kymmenen kyynärää oli yhden siiven äärestä toisen siiven ääreen.

25. Toisella kerubilla oli myös kymmenen kyynärää; ja oli yhtäläinen mitta ja muoto molemmilla kerubimilla.

26. Yksi kerubi oli kymmenen kyynärää korkea; samoin oli toinenkin.

27. Ja hän pani ne kerubimit keskelle sisimmäistä huonetta; ja kerubimit levittivät siipensä, niin että yhden siipi sattui tähän seinään ja toisen kerubin siipi sattui toiseen seinään; mutta keskellä huonetta sattui siipi siipeen.

28. Ja hän silasi kerubimit kullalla.

29. Ja kaikkien huoneen seinän ympärillä antoi hän leikata piirroksia, veistettyjä kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkasia, sisässä ja ulkona.

30. Ja hän silasi huoneen permannon kullalla, sisässä ja ulkona.

31. Ja kuorin sisäänkäytävään teki hän pari-ovet öljypuusta; päällispuut ja pihtipielet olivat viides osa seinää.

32. Ja niihin oviin antoi hän leikata piirroksia, kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkasia ja silasi ne kullalla; hän levitti kultaa kerubimein ja palmujen päälle.

33. Niin teki hän myös temppelein sisäänkäytävään pihtipielet öljypuusta; ne olivat neljäs osa seinää.

34. Ja kaksi ovea oli sypressipuusta; kummassakin ovessa oli kaksi puolisikoa, molemmat saranoillansa juoksevat.

35. Ja hän kaivoi kerubimeja, palmuja ja puhjenneita kukkasia, ja silasi ne kullalla, joka levitettiin leikkauksen päälle.

36. Ja hän rakensi sisäisen pihan kolmella rivillä hakatuista kivistä ja yhdellä rivillä vuolluista sedripuista.

37. Neljänneellä ajastajalla perustettiin Herran huone Siivin kuussa.

38. Ja ensimmäisellä ajastajalla toistakymmentä Buulin kuussa (se on kahdeksas kuukausi) päätettiin huone ja mitä siihen kuului, aivan kuin sen oleman piti. Ja hän rakensi sen seitsemänä ajastajana.

7 Luku.

Kuninkaallinen hovilinna. Vaskipatsaat, vaskimeri ja temppelein tarvekalut.

Mutta omaa huonetta rakensi Salomo kolmelta ajastajalta, siksi kun se täydellisesti tuli valmiiksi.

2. Ja hän rakensi Libanonin metsähuoneen, sata kyynärää pituudelle, viisikymmentä kyynärää leveydelle

ja kolmekymmentä kyynärää korkeudelle, neljänkertaisen sedripuisen pylväs-rivin päälle, ja vuollut sedripuiset ansaat olivat patsasten päällä.

3. Ja se oli katettu sedripuisilla laudoilla ylhäältä kammioin yli, jotka olivat pylvästen päällä, ja joita oli viisiviidettäkymmentä, viisitoista kusakin kerrassa.

4. Ja poikkihirret olivat kolmessa rivissä, ja akkuna akkunan vieressä kolmessa kerrassa.

5. Ja kaikki ovet ja pihtipielet olivat nelikulmaiset palkkiliitoksella, ja akkunat suutasuuksin, kolmeen kertaan.

6. Hän rakensi myös pylväs-esihuoneen, viisikymmentä kyynärää pifudelle ja kolmekymmentä kyynärää leveydelle; ja esihuoneen sen eteen ja patsaat ja portaat sen etupuolella.

7. Ja valta-istuimen esihuoneen, jossa hän tuomitsi, tuomio-esihuoneen, teki hän, ja peitti seinät sedrilaudoilla permannosta kattoon asti.

8. Ja myös hänen huoneensa, jossa hän itseasi, toisella pihalla, esihuoneen lakana, oli samaa rakennuslaatua. Hän teki samankaltaisen huoneen Faraon tyttärelle, jonka Salomo oli oltanut vaimokseen. 1 Kun. 3:1. 9:24.

9. Nämä kaikki olivat kalleista kivistä, kivistä, jotka olivat mitan mukaan hakatut ja sahatut sisältä ja ulkoa, perustuksesta kattoon asti, ja vielä ulkopuolella isoon pihaan saakka.

10. Ja perustukset olivat kalleista kivistä ja suurista kivistä, kymmenen kyynärän kivistä ja kahdeksan kyynärän kivistä.

11. Ja niiden päällä oli kalliita kiviä, mitan mukaan hakaituita kiviä, ja sedripuita.

12. Ja sen suuren pihan ympäri oli kolme riviä vuoltuja kiviä ja yksi rivi sedripuita; samoin oli Herran huoneen pihan sisäpuolella ja esihuoneen sisällä.

13. Ja kuningas Salomo lähetti ja tuotti Hiramia Tyrosta, 2 Aik. 2:13 s.

14. Joka oli lesken poika Naftalin suvusta, ja hänen isänsä oli ollut Tyrolainen, vaskiseppä, ja hän oli taidolla, ymmärryksellä ja tiedolla lahjoitettu, kaikkinaisia vaskitöitä tekemään. Tultuaan kuningas Salomon luo teki hän kaikki hänen työnsä 2 Moos. 31:3 s.

15. Ja hän valmisti kaksi vaskipatsasta; kahdeksantoista kyynärää oli toisen patsaan korkeus, ja kahdentoista kyynärän pitkä lanka

mittasi toisen patsaan paksuuden.

2 Kun. 25:17. 2 Aik. 3:15 s. Jer. 52:21 s. 16. Ja hän teki kaksi valettua vas-kista kruunua patsasten päihin asetettaviksi; ja kumpikin oli viisi kyynärää korkia.

17. Verkot tehdyt verkon tavalla, ja köydet ketjuin tavalla panttiin kruunuihin, jotka olivat ylhäällä patsasten päässä, seitsemän kumpaankin kruunuun.

18. Ja hän teki kaksi riviä granatiomenia verkon ympäri peittämään kruunuja, jotka olivat patsasten päässä; ja niin hän myös teki toiselle kruunulle.

19. Ja kruunut, jotka olivat patsasten päässä, olivat tehdyt niinkuin kukkasat esihuoneessa. neljää kyynärää suurat,

20. ja kruunuilla patsaitten päällä oli vielä ylhäällä keskipaikan kohdalla, jonka päällä verkko oli, kaksisataa granatin omena rivittäin yltä ympäri kummankin kruunun päällä.

21. Ja hän nostatti ne patsaat temp-pelin esihuoneen eteen, ja sen patsaan, jonka hän oikialle puolelle asetti, kutsui hän Jakin; ja sen patsaan, jonka hän asetti vasemmalle puolelle, kutsui hän Boas.

22. Ja patsasten päät olivat kukan muotoiset. Ja niin patsasten teko päätettiin.

23. Ja hän teki valetun meren, kymmenen kyynärää leveän toisesta partaasta toiseen, ymmärräisen, ja viisi kyynärää korkian; ja kolmekymmentä kyynärää pitkä nuora oli sen mita yltä ympäri. 2 Aik. 4:2 s. Jer. 52:20.

24. Ja kurkunkaltaiset nuput olivat meren partaan alla; ne kävivät sen ympäri, kymmenen jokaisella kyynärällä merta, ja nuput olivat meren yhteydessä, valetut kahteen riviin.

25. Ja se seisoj kahdentoista härjän päällä; kolme niistä oli käännetty pohjoiseen, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin; ja meri oli ylhäällä niiden päällä, ja niiden takapuolet olivat sisäänpäin käännetyt.

26. Ja sillä oli kämmenen paksuus, ja sen parras oli tekoansa kuin maljan parras ja aivan kuin puhkeeva kukkanen. Ja se veti kaksituhatta batin mittaa.

27. Hän teki myös kymmenen vas-kista istuinta; neljä kyynärää oli itse-kukin istuin pitkä ja neljä kyynärää leveä, vaan kolme kyynärää korkea.

28. Ja istuimet olivat näin tehdyt: niissä oli laidat, ja laidat olivat palletten välillä,

29. ja laidoissa palletten välillä oli-

vat jalopeurat, härjät ja kerubimit, ja palletten päällä ylhäällä oli vahva virvanto; mutta jalopeurain ja härkänalla olivat riippuvaiset sepeleet.

30. Jokaisessa istuimessa oli neljä vaskista pyörää ja vaskiset navat; ja sen neljä jalkaa olivat pyörille niskan, jotka niskat olivat kattilan alle valetut, kunkin sepeleen kohdalle.

31. Ja sen koverrus oli koristuksen sisäpuolelta ylöspäin kynnärän korkeaa, jonka suu oli ympyräinen kuin pylvään-jalka, puoltatoista kynnärää leveä; sen viereillä oli myös leikkauksia; ja niiden laidat olivat nelitahkoiset eikä ympyräiset.

32. Ja ne neljä pyörää seisovat aivan laitain alla, ja pyöräin kahvat olivat istuimessa kiinni. Jokainen pyörä oli puolitoista kynnärää korkeaa.

33. Ja pyörät olivat tehdyt niinkuin vaunuin pyörät, ja niitten kahvat, kehät, kehrävarret ja kapat olivat kaikki valetut.

34. Ja ne neljä niskaa jokaisen istuimen neljässä kullmassa olivat istuimeen valetut kiinni.

35. Ja ylinnä istuimessa oli puolen kynnärän korollus kokonansa ympyräinen; oli myös istuimessa kahvan, ja laitansa, valetut sen yhteyteen.

36. Ja hän koversi tasaisiin paikkoihin, kahvoihin ja laitoihin, kerubi-meja jalopeuroja ja palmupuita, missä tilaa oli, ja sepeleitä ylt' ympäri.

37. Näin teki hän ne kymmenen istuinta. Niillä kaikilla oli sama valanto, sama mitta, sama muoto.

38. Ja hän teki kymmenen vaskikattilaa; kukin kattila veti neljäkymmentä baatia ja kukin kattila oli neljää kynnärää suuri; kullakin kymmenellä istuimella oli kattilansa. 2 Aik. 4:6.

39. Ja hän asetti viisi istuinta huoneen oikialle sivulle ja toiset viisi sen vasemmalle sivulle; mutta meren asetti hän huoneen oikialle sivulle, itäpuolelle, etelää kohti.

40. Ja Hiram teki kattilat, lapiot ja maljat. Ja Hiram päätti kaiken tämän työn, minkä hän teki kuningas Salomolle Herran huoneesen:

41. kaksi patsasta ja kaksi ympyräistä kruunua, jotka kahden patsaan päällä olivat, ja kaksi verkkoa, peittämään kahta ympyräistä kruunua, patsasten päässä;

42. ja neljä sataa granatin omenaa, kahden verkon päälle, kaksi riviä granatin omenia kunkin verkon päälle, peittämään kuhta ympyräistä kruunua patsasten päässä;

43. ja kymmenen istuinta ja kymmenen kattilaa istuinten päälle;

44. ja yhden meren ja kaksitoista härkää meren alla;

45. ja padat, lapiot ja maljat; ja kaikki nämät astiat, jotka Hiram teki kuningas Salomolle Herran huoneesen, olivat puhtaasta vaskesta.

46. Jordanin kedolla antoi kuningas ne valaa, tiiviissä savessa, Sukkotiin ja Sartinin välillä.

47. Ja Salomo antoi kaikki nämät astiat olla punnitsematta, sillä vaskea oli ylen paljon; ei kysytty vasken painoa.

48. Ja Salomo teetti kaikki kalut, mikä Herran huoneessa tarvittiin: kultaisen alttarin ja kultaisen pöydän, jolla näkyleivät pidettiin,

49. viisi kynttiläjalkaa oikialle ja viisi vasemmalle puolelle kuorin eteen, puhtaasta kullasta, kultaisen kukasten, lampujen ja niistimien kanssa, 2 Aik. 4:7.

50. niin myös vadit, veitset, maljat, suitsutus-astiat ja hiili-pannut puhtaasta kullasta; ja saranat sisäisen huoneen ovissa, joka oli kaikkein pyhin, ja tempellin huoneen oven saranat olivat kullasta.

51. Näin kaikki työ päätettiin, minä kuningas Salomo teki Herran huoneesen. Ja Salomo kantoi sinne kaikki, mitä hänen isänsä David pyhittänyt oli, hopiasta ja astioista, ja pani Herran huoneen tavaroihin.

2 Sam. 8:7, 11 s. 2 Aik. 5:1.

8 Luku.

Liiton arkki viedään kuoriin, ja Herran kunnia täytetään tempellin. Salomo kiittää; kansa iloitsee.

Silloin kokosi Salomo Israelin vanhimmat, kaikki sukukuntain päämiehet ja perhekuntain ylimmäiset Israelin lasten seasta kuningas Salomon tykö Jerusalemiin, viemään Herran liiton arkkia Davidin kaupungista, se on Sion. 2 Sam. 5:9. 2 Aik. 5:2 s.

2. Kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon tykö juhlapäivänä Etaninin kuukaudella, se on seitsemäs kuukausi.

3. Ja kun kaikki Israelin vanhimmat olivat kokoontuneet, nostivat papit arkin,

4. ja kantoivat Herran arkin ja seurakunnan majan, ja kaikki pyhät kalut, jotka majassa olivat; papit ja Leviläiset veivät ne ulos. 4 Moos. 4:15.

5. Ja kuningas Salomo ja koko Israelin joukko, joka hänen tykönsä oli kokoontunut, olivat hänen kanssansa arkin edessä, ja uhrasivat lampaita ja karjaa, joita ei arvattu eikä luettu paljouden tähden. 2 Sam. 6:13.

6. Ja papit kantoivat Herran liiton

arkin paikoillensa temppelin kuorihin, kaikkein pyhimpään, kerubimien siipien alle; 2 Moos. 26:33 s.

7. sillä kerubimit levittivät siipensä arkin paikan yli, ja kerubimit varjosivat arkin ja korennot ylhäältä.

8. Ja korennot olivat niin pitkät, että niiden päät näkyivät pyhästä kuorin edessä; vaan ulkoa päin niitä ei näkynyt; ja ne ovat siellä tähän päivään asti.

9. Arkissa ei ollut mitään paitsi Mooseksen kahta kivistä taulua jotka Moossesinne pani Horebissa, kun Herra teki liiton Israelin lasten kanssa, heidän lähteissäänsä Egyptistä.

2 Moos. 26:16, 21. 4 Moos. 17:10. 5 Moos. 31:26. Hebr. 9:4.

10. Ja tapahtui, kun papit menivät pyhästä ulos, tyytti pilvi Herran huoneen, 2 Moos. 40:34. 4 Moos. 9:15.

11. niin etteivät papit saattaneet selsoa ja tehdä virkaansa silven tähden; sillä Herran kunnia täytti Herran huoneen. 2 Aik. 7:1 s.

12. Silloin sanoi Salomo: „Herra on sanonut tahtovansa asua pimeydessä. 2 Moos. 19:9. 20:21. 3 Moos. 16:2. 5 Moos. 4:11.

2 Aik. 6:1 s.

13. Minä olen nyt rakentanut sinulle huoneen asuttavaksesi ja istuimeni, että siellä asuisit ijankaikkisesti.“

14. Ja kuningas käänsi kasvonsa ja sinasi koko Israelin joukon. Ja koko Israelin joukko seiso.

15. Ja hän sanoi: „kiitetti olkoon Herra, Israelin Jumala, joka suullansa minun isälleni Davidille puhunut on, ja täyttänyt kädellensä, ja sanonut: 2 Sam. 7:6, 13.

16. „Siitä päivästä, jona minä johdattiin kansani Israelin Egyptistä, en ole minä yhtään kaupunkia valinnut kaikesta Israelin sukunnasta, että minulle huone rakennettaisiin, ja että minun nimeni olisi siellä; mutta Davidin minä olen valinnut minun kansani Israelin pääksi.“

17. Ja minun isäni David aikoi rakentaa huoneen Herran, Israelin Jumalan, nimelle. 2 Sam. 7:2. 1 Aik. 17:1. 28:2.

18. Mutta Herra sanoi isälleni Davidille: „kun aivoit rakentaa minun nimelleni huonetta, olet sinä sen hyvästi tehnyt, että sen aivoit.“

19. Kuitenkaan ei sinä saa sitä huonetta rakentaa; vaan sinun poikasi, joka sinun kupestasi tulee, hän on rakentava minun nimelleni huoneen.

20. Ja Herra on vahvistanut sanansa, jonka hän puhunut on; sillä minä olen nousnut minun isäni Davidin sijaan, ja istun Israelin istuimella, niinkuin Herra puhunut on, ja o-

len rakentanut Herran, Israelin Jumalan, nimelle huoneen.

21. Ja olen siellä valmistanut palkan arkille, kussa Herran liitto on, jonka hän teki meidän sillemme, johdattaissansa heitä Egyptin maalta.“

22. Ja Salomo seiso Herran alttarin edessä, koko Israelin joukon edessä, ja hajoitti kätensä ylöstaivaanpäin, 2 Aik. 6:13. 2 Makk. 2:10.

23. Ja sanoi: „Herra, Israelin Jumala! ei ole yhtään Jumalaa sinun vertaistasi, ei ylhäällä taivaassa eikä alhaalla maassa, joka pidät liiton ja laupeuden palvelijoillesi, jotka sinun edessäsi kaikkestasydämmestänsvaeltavat.

24. joka olet pitänyt sinun palvelijallesi, Davidille, minun isälleni, kaikki, mitä olet puhunut; suullasi olet sinä puhunut sen, ja olet täyttänyt sen sinun kädelläsi, niinkuin setänäpänä on.

25. Nyt siis, Herra, Israelin Jumala! pidä sinun palvelijallesi Davidille, minun isälleni, mitä hänelle puhunut olet ja sanonut: „ei pidä sinulta minun edessäni miestä puuttuman, joka istuu Israelin istuimella, jos vaan sinun lapsesi pitävät vaari teistänsv, vaeltaaksensa minun edessäni, niinkuin sinä olet vaeltanut minun edessäni.“ 1 Kun. 2:4.

26. Nyt, Israelin Jumala! vahvista sanasi, jonka sinä palvelijallesi Davidille, minun isälleni, puhunut olet.

27. Mutta asuuko Jumala todellakin maan päällä? Katso, taivaat ja talvasten taivaat eivät voi sinua käsittää; kuinka siis tämä huone, jonka minä rakensin, sen tekisi?

2 Aik. 2:6. Job. 11:7 s. Jes. 66:1. Jer. 23:24. Ap. 1:7:48 s. 17:24.

28. Niin käännä siis sinun palvelijasi rukoukseen ja anomiseen, Herra, minun Jumalani! että kuulisit kiitokseni ja rukoukseni, jonka sinun palvelijasi tänäpänä rukoileesin edessä;

29. että sinun silmäsi avoinna olisi tämän huoneen puoleen yöllä ja päivällä, ja siinä paikassa, josta sanonut olet; minun nimeni pitää oleman siellä; että kuulisit sen rukouksen, jonka sinun palvelijasi rukoilee tässä paikassa, 2 Moos. 20:24.

5 Moos. 12:11. 1 Kun. 9:3. 2 Kun. 21:4.

30. ja kuulisit palvelijasi ja kansasi Israelin hartaan rukouksen, jonka he tässä paikassa rukoilevat, ja kuulisit sen siellä, kussa asut taivaassa, ja kun sen kuulet, olisit armollinen.

31. Kun joku rikkoo lähimmäistänsvä vastaan, ja ottaa valan päällensä

olen; ja sen huoneen, jonka minä olen nimeleni pyhittänyt, heitän minä kasvojeni edestä pois. Ja Israel on oleva sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikissa kansoissa. 5 Moos. 28:37.

2 Aik. 7:20. Jer. 7:15. 24:9.

8. Ja vaikka tämä huone nyt on kaikkein korkein, niin pitää kuitenkin kaikkien, jotka siitä silloin käyvät ohitse, hämmästyvän ja viheltämän, sanoen: „miksi Herra näin tekee tälle maalle ja tälle huoneelle?”

5 Moos. 29:24 s. Jer. 22:8 s.

9. Silloin vastataan: „siksi, että he hylkäsivät Herran Jumalansa, joka heidän isänsä Egyptin maalta johdatti ulos, ja seurasivat muita jumalia ja kumarisivat niitä ja palvelivat niitä; sentähden on Herra kaiken tämän pahan antanut tulla heidän päällensä.”

10. Kun kaksikymmentä ajastakaikaa kulunut oli, joina Salomo ne kaksi huonetta rakensi, Herra huoneen ja kuninkaan huoneen,

1 Kun. 6:38. 7:1. 2 Aik. 8:1 s.

11. joihin Hiram, Tyron kuningas, antoi Salomolle sedripuita, syressipuita ja kultaa, kaiken hänen tahtonsa mukaan; niin kuningas Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä kaupunkia Galilean maassa.

12. Ja Hiram matkusti Tyrosta katsomaan niitä kaupunkeja, jotka Salomo hänelle antanut oli; ja ne eivät hänelle kelvanneet.

13. Ja hän sanoi: „mitkä nämä kaupungit ovat, veljeni, jotka minulle antanut olet?” Ja hän kutsui ne Kabulin maaksi, tähän päivään asti.

14. Ja Hiram oli lähettänyt kuninkaalle sataja kaksikymmentä talenttia kultaa.

15. Ja tämä on luettelo siitä työkanastasta, jonka kuningas Salomo kokoonkutsui rakentaaksensa Herran huonetta, ja omaa huonettansa, ja Milloa, ja Jerusalemin muuria, ja Hasoria, ja Megiddoa ja Gaseria.

2 Sam. 5:9, 10. 1 Kun. 5:13. 11:27.

16. Farao, Egyptin kuningas, oli mennyt ja voittanut Gaserin, ja polttanut sen tulella, ja lyönyt Kananealaiset kuoliaksi, jotka kaupungissa asuivat, ja oli antanut sen tyttärellensä, Salomon vaimolle, naimalahjaksi.

Jos. 16:10.

17. Ja Salomo rakensi Gaserin ja alamaisen Bet-Horonin, 2 Aik. 8:5.

18. Ja Baalatin ja Tadmorin, korvessa, siinä maassa.

19. Ja kaikki tavara-kaupungit, jotka Salomolla olivat, ja kaikki vaunu-kaupungit, ja ratsasmiesten kaupun-

git, ja mitä Salomo halasi ja tahtoi rakentaa Jerusalemissa ja Libanonissa, ja koko maassa, joka hänen vallassansa oli. 1 Kun. 4:26. 10:26.

20. Kaiken jääneen kansan Amorialaisista, Hetiläisistä, Feresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, kaikki, jotka ei olleet Israelin lapsista, —

21. heidän lapsensa, jotka he jättivät jälkeensä maahan, joita Israelin lapset eivät taitaneet hävittää; ne leki Salomo verollisiksi tähän päivään asti.

22. Mutta Israelin lapsista ei Salomo tehnyt yhtään orjaksi; vaan ne olivat sotamiehet, ja hänen palvelijansa, ja päämiehensä, ja vaunumiehensä, ja hänen vaunuinsa ja ratsasmiestensä päämiehet. 3 Moos. 26:39 s.

23. Ja päällysmiehiä, jotka olivat Salomon työn teettäjiä, oli viisisataa ja viisikymmentä, jotka hallitsivat kansaa, joka työn toimitti. 2 Aik. 8:10 s.

24. Mutta Faraon tytär meni ylös Davidin kaupungista omaan huoneensa, jonka Salomo hänelle oli rakentanut. Silloin rakensi hän myös Millon. 1 Kun. 8:1. 7:8.

25. Ja Salomo uhrasi kolmasti vuodessa poltto-uhria ja kiitosuhria alttarilla, jonka hän Herralle oli rakentanut; hän suitsutti sen päällä Heranedessä. — Ja niin päätti hän huoneen rakennuksen. 2 Aik. 4:1. 7:7.

26. Ja kuningas Salomo teki myös laivaston Eiseon-Geberissä, joka liki Elotia on, Punaisen meren rannalla Edomilaisten maalla.

27. Ja Hiram lähetti laivoihin palvelijansa, jotka olivat haaksimiehiä, mereen hyvin harjaantuneita, Salomon palvelijain kanssa.

28. Ja he tulivat Ofirin ja toivat sieltä neljä sataa ja kaksikymmentä talenttia kultaa, ja he veivät sen kuningas Salomolle. 2 Aik. 8:18.

10 Luku.

Saban eli rikkaan Arabian kuningatar käy tervehtimässä Salomoa. Salomon rikkaus, taito ja kunnia.

Ja rikkaan Arabian kuningatar oli kuulutt sanoman Salomon toista Herran nimen tähden; ja hän tuli koettelemaan häntä arvoituksilla.

2 Aik. 9:1 s. Matt. 12:42. Luuk. 11:31.

2. Ja hän tuli Jerusalemiin sangen suurella joukolla, ja kameleilla, jotka kantoivat yrtejä ja aivan paljon kultaa ja kalliita kiviä. Ja hän tuli kuningas Salomon tykö, ja puhui hänelle kaikki, mitä hän sydämmessänsä oli aikonut.

3. Ja Salomo selitti hänelle kaikki hänen kysymyksensä; ei ollut mitään

kuninkaalta salattu, jota ei hän hänelle selittänyt

4. Ja kun rikkaan Arabian kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, ja huoneen, jonka hän oli rakentanut,

5. ja ruuat hänen pöydällensä, ja hänen säätymiestensä istuinsijat, ja hänen palvelijainsa toimellisuuden, ja heidän vaatteensa, ja hänen juomanlaskijansa ja poltto-uhrinsa, jonka hän Herran huoneessa uhrasi; ei hän voinut enää itseänsä pidättää,

6. vaan sanoi kuninkaalle „se on tosi, minkä sinusta kuullut olen minun maallani, sinun asioistasi ja taidostasi,

7. enkä minä sitä uskonut ennenkuin itse tulin, ja olen sen nyt omin silmin nähnyt. Ja katso, ei ole minulle puoltakaan sanottu; sinussa on enempi viisautta ja hyvyttä, kuin sanoma on, jonka olen kuullut.

8. Autuaat sinun miehesi, autuaat nämä palvelijasi, jotka aina sinun kasvoisi edessä seisovat ja kuultelevat viisauttasi.

9. Kiitetty olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka sinuun on mielistynyt ja asettanut sinut Israelin istuimelle Sentähden, että Herra rakastaa Israelia jankaikkisesti, on hän pannut sinut kuninkaaksi tuomiota ja oikeutta tekemään.“

1 Kun. 5:7.

10. Ja hän antoi kuninkaalle kaksikymmentä toista sataa talenttia kullaa ja sangen paljon jalvoja yrtejä ja kalliita kiviä. Ei ole tullut sinne sittemmin niin paljo kalliita yrtejä, kuin rikkaan Arabian kuningatar kuningas Salomolle antoi.

11. Ja myös Hiram in haahdet, jotka vetivät kultaa Ofirista, toivat sangen paljo santeli-puita ja kalliita kiviä.

1 Kun. 9:26 s.

12. Ja kuningas antoi tehdä santeli-puista patsaita Herran huoneeseen ja kuninkaan huoneeseen, ja kanteleita ja harppuja soittajille. Ei tuultu sinnesittemmin niin paljon santeli-puita, eikä ole nähty tähän päivään asti.

2 Aik. 9:10 s.

13. Ja kuningas Salomo antoi rikkaan Arabian kuningattarelle kaikki, mitä hän pyysi ja anoi häneltä, paitsi niitä, jolta hän hänelle itsestänsä antoi. Ja hän palasi ja meni palvelijoinensa omalle maallensa.

14. Kullan paino, jonka he vuosittain toivat Salomolle, oli kuusi sataa ja kuusi seitsemättä kymmentä talenttia kulta, 2 Aik. 9:13.

15. paitsi niitä kauppamiehiä ja yrttejä myöjät, niin myös kaikki raja-

maiden kuninkaat ja maan hallitsijat toivat hänelle.

16. Ja kuningas Salomo antoi tehdä taotusta kullasta kaksi sataa kilpeä; kuusi sataa kultasikkliä antoi hän panna jokaiseen kilpeen;

17. ja kolme sataa pienempää kilpeä taotusta kullasta, ja kolme miinaa kulta, ja jokaiseen kilpeen; ja kuningas pani ne Libanonin metsähuoneeseen. 1 Kun. 7:2. 14:26.

18. Ja kuningas teki suuren istuimen elefantin luista, ja kultasi sen puhtaalla kullalla; 2 Aik. 9:17.

19. Ja istuimessa oli kuusi astuinta, ja istuimen yläpää oli ympyräinen taaksepäin, ja käsipuut molemmilla puolilla istuinta, ja kaksi jalopeuraa seisoi pitkin käsipuuta.

20. Ja siellä seisoi kaksitoistakymmentä jalopeuraa niillä kuudella astuimella molemmin puolin. Senkaltaista ei ole tehty missään valtakunnassa.

21. Kaikki kuningas Salomon juomaastiat olivat kulta; ja jokainen astia Libanonin metsähuoneessa oli myös puhdasta kulta; hopeaa siellä ei ollut; kuningas Salomon aikana hopeata ei pidetty missään arvossa.

22. Sillä kuninkaalla oli Tarsis-haaksi merellä Hiram in haahden kanssa; ja se Tarsis-haaksi tuli kerran joka kolmantena vuotena, ja toi kulta, hopeaa, elefantin hampaita, apinoita ja riikinkukkoja. 1 Kun. 9:26.

23. Ja kuningas Salomo tuli suuremmaksi kaikkia kuninkaita maan päällä rikkaudessa ja viisauudessa.

1 Kun. 3:12 s. 1 Aik. 29:26. 2 Aik. 1:1.

24. Ja kaikki maailma pyysi nähdä Salomoa, kuullaksensa sitä viisautta, jonka Jumala oli antanut hänen sydämeensä. 1 Kun. 4:34. Syr. 47:15 s.

25. Ja he toivat kukin hänelle lahjoja, hopea-astioita ja kultaisia kaluja, ja vaatteita, ja sota-aseita, ja yrtejä, ja hevosiä, ja muuleja, joka vuosi.

26. Ja Salomo kuusi vaunuja ja ratsasmiehiä, niin että hänellä oli tuhannen ja neljäksataa vaunua ja kaksitoista tuhatta ratsasmiestä; ne hän sijoitti vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.

1 Kun. 4:26. 9:19. 2 Aik. 1:14 s. 9:26.

27. Ja kuningas teki, että hopeaa oli Jerusalemissa niin paljon kuin kiviä, ja sedripuita kuin villifiikunapuita, joita laaksoissa on paljo. 2 Aik. 9:27.

28. Ja Salomolle tuolin hevosiä Egyptistä; ja joukko kuninkaan kauppamiehiä toivat niitä joukottain ja maksoivat rahassa.

29. Ja jokaiset Egyptistä tuodut vau-

nut maksoivat kuusi sataa hopea-siklää, ja joka hevonen sata viisikymmentä. Samoin tuotiin näitä myös kaikille Hetiläisten kuninkaille ja Syrian kuninkaille kauppiaitten käten kautta.

II Luku.

Salomon vaimot. Hänen luopumisensa Herrasta. Salomon rangalustus ja kuolema. Ja kuningas Salomo rakasti monta muukalaista vaimoa, puitsi Faraon tyttäriä: Moabilaisia, Ammonilaisia, Edomilaisia, Sidonilaisia ja Hetiläisiä,

2. niistä kansoista, joista Herra oli sanonut Israelin lapsille: „Älkäätkä menkö heidän tykönsä, älköön heidän tulkoteidän tykönsä; sillä he kääntävät totisesti teidän sydämmenne heidän jumalainsa perään!“ Näihin mielistyi Salomo rakkaudessa.

2 Moos. 34:16. 5 Moos. 7:3s. 17:17.

3. Ja hänellä oli seitsemän sataa ruhtinaallista vaimoa ja kolme sataa jalkavaimoa; ja hänen vaimonsa käänsivät pois hänen sydämmensä.

4. Kun Salomo vanheni, käänsivät hänen vaimonsa hänen sydämmensä vierasten jumalain puoleen, niin ettei hänen sydämmensä ollut kokonansa Herran, hänen Jumalansa, puolella, niinkuin Davidin, hänen isänsä, sydän. Syr. 47:22.

5. Ja niin vaelsi Salomo Astarotin, Sidonilaisten Jumalan, perään, ja Milkomin, Ammonilaisten kauhistuksen, perään. Tuom. 2:13. 2 Kun. 23:13.

6. Ja Salomo teki pahaa Herran edessä, eikä seurannut Herraa täydellisesti, niinkuin hänen isänsä David.

7. Salomo rakensi uhrikukkulan Kamokselle, Moabilaisten kauhistukselle, sillä vuorella, joka on Jerusalemin edessä, ja Molokille, Ammonilaisten kauhistukselle.

4 Moos. 21:29. 2 Kun. 23:13.

8. Ja samoin teki Salomo kaikille muukalaisille vaimoilleen, jotka heidän jumalillensa suitsuttivat ja uhrasivat.

9. Ja Herra vihastui Salomoon, koska hänen sydämmensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka hänelle kahdesti ilmaantunut oli, 1 Kun. 8:5. 9:2.

10. Ja häntä näistä käsenyt, ettei hän kävisi vierasten jumalain perään; mutta hän ei pitänyt, mitä Herra oli häntä käsenyt.

11. Ja Herra sanoi Salomolle: „koska sinussa on tapahtunut, etteit ole pitänyt minun liittoani ja minun käskyjäni, jotka minä sinulle käskin, niin minä totisesti repäisen val-

takunnan sinulta, ja annan sen sinun palvelijallesi. 1 Sam. 15:23. 28:17.

1 Kun. 12:15 s. 14:3.

12. Kuitenkaan en minä sitä tee sinun ajallasi, isäsi Davidin tähden; mutta poikasi kädestä minä sen repäisen.

13. En minä kuitenkaan koko valtakuntaa repäise; yhden sukukunnan minä annan sinun pojallesi, Davidin, minun palvelijani, tähden ja Jerusalemin tähden, jonka minä olen valinnut.“

14. Ja Herra herätti Salomolle vihollisen, Hadadin Edomilaisen, kuninkaallisesta suvusta Edomissa.

15. Sillä kun David oli Edomissa, kun Joab, sodanpäämies, meni haullaamaan tapetuilta, löi hän kuoliaaksi kaiken miehenpuolen Edomissa;

2 Sam. 8:14. 1 Aik. 18:12.

16. — sillä Joab ja koko Israel viipyi kuusi kuukautta siellä, siksi ettei hän kaiken miehenpuolen Edomissa hävittä; —

17. niin Hadad pakeni ja muuttamat Edomin miehet hänen kanssansa hänen isänsä palvelijoista, ja menivät Egyptiin; mutta Hadad oli pieni poika.

18. Ja he nousivat Midianista ja tulivat Paraniin, ja ottivat kanssansa miehiä Paranista, ja menivät Egyptiin, Faraon, Egyptin kuninkaan, tykö, joka antoi hänelle huoneen ja säisi elatuksen, ja antoi hänelle maata.

19. Ja Hadad sai suuren armon Faraon edessä, niin että hän antoi hänelle vaimonsa sisaren, kuningatar Tafeneksen sisaren, vaimoksi.

20. Ja Tafeneksen sisar synnytti hänelle Genubatin, hänen poikansa. Ja Tafenes vieroitti hänet Faraon huoneessa, niin että Genubat oli Faraon huoneessa Faraon lasten joukossa.

21. Kun Hadad kuuli Egyptissä Davidin nukkuneeksi isänsä kanssa, ja että sodanpäämies Joab oli kuollut, sanoi hän Faraolle: „päästä minua menemään omalle maalleni.“

22. Farao vastasi häntä: „mitä sinun puuttuu minun tykönäni, koska tahdot mennä omalle maallesi?“ Hän sanoi: „ei mitään, mutta sallii minun mennä.“

23. Ja Jumala herätti vielä hänelle vihamiehen, Resonin, Eljadan pojan, joka oli karannut herraltansa Hadadeserilta, Soban kuninkaalta.

24. Ja kun David surmasi heittä, koki hän miehiä häntä vastaan, ja oli sotajoukon päämies, ja he menivät Damaskoon ja asuivat siellä, ja hallitsivat Damaskossa. 2 Sam. 8:3 s. 10:12.

25. Ja hän oli Israelin vihollinen niinkaan kun Salomo eli, ja teki sitä vahinkoa, mitä Hadad teki. Ja hän vihasi Israelia; ja hän tuli Syrian kuninkaaksi.

26. Ja Jerobeam, Nebatin poika, Efratilainen Saredasta, Salomon palvelija, — hänen äitinsä nimi oli Seruga, leskimaino, — nosti myös kätensä kuningasta vastaan.

27. Ja tämä on syy, jonkatähden hän kätensä nosti kuningasta vastaan. Salomo rakensi Millon, ja sulki Davidin, hänen isänsä, kaupungin aukon. 2 Sam. 5:7 a. 1 Kun. 9:15, 24.

28. Ja Jerobeam oli jalo sotamies; ja Salomo näki nuorukaisen ahkeraksi ja asetti hänet koko Josefin huoneen työmiesten päällysmieheksi.

29. Ja tapahtui siihen aikaan, että Jerobeam meni ulos Jerusalemistä, ja profetta Ahija Silosta tapasi hänet tiellä, ja hänen yllänsä oli uusi vaippa, ja he olivat kahden kesken kedolla.

30. Ja Ahija rupesi hänen uuteen vaippaansa, joka hänen yllänsä oli, ja repäisi sen kahdeksitoista kappaaleeksi.

31. ja sanoi Jerobeamille: „ota kymmenen kappaletta sinulle; sillä niin sanoo Herra, Israelin Jumala: katso, minä repäisen valtakunnan Salomon kädestä, ja annan sinulle kymmenen sukukuntaa; 1 Kun. 12:15. 14:2.

32. yksi sukukunta jää hänelle, palvelijani Davidin tähden ja Jerusalemin kaupungin tähden, jonka minä olen valinnut kaikista Israelin sukukunnista; Ps. 132:11. Syr. 47:24 s.

33. sentähden että ne ovat minut hyljänneet ja kumartaneet Astarotia, Sidonilaisten jumalaa, Kamosta, Moabilaisten jumalaa, ja Milkomia, Ammonin lasten jumalaa, eivätkä vaeltaneet minun tielläni eivätkä tehneet, mitä minulle kelpasi, minun sääntöjäni ja minun oikeuttani, niinkuin David, hänen isänsä.

34. En minä kuitenkaan ota kaikkea valtakuntaa hänen kädestänsä, vaan olen tehnyt hänet ruhtinaaksi hänen elinajaksensa, Davidin, minun palvelijani tähden, jonka minä valitsin; sillä hän piti minun käskyni ja sääntöni.

35. Mutta hänen poikansa kädestä otan minä valtakunnan, ja annan sen sinulle, te kymmenen sukukuntaa.

36. Ja hänen pojallensa annan minä yhden sukukunnan, että minun palvelijallani Davidilla olisi aina valo minun edessäni Jerusalemissa, sillä kaupungissa, jonka minä olen

valinnut itselleni, pannakseni minun nimeni sinne. 2 Sam. 21:17. 1 Kun. 15:4. 2 Kun. 8:19. 2 Aik. 21:7.

37. Ja sinut otan minä hallitsemaan kaikissa, mitä sinun sydämmesi haluaa, ja olemaan Israelin kuningas.

38. Jos sinä kuulet kaikkia, mitä sinulle käsken, ja vaellat minun tielläni, ja teet mitä minulle kelpaa, pitäen minun sääntöni ja käskyni, niinkuin David, minun palvelijani, teki, niin minä olen sinun kanssasi, ja rakennan sinulle vahvan huoneen, niinkuin minä Davidille rakensin, ja annan sinulle Israelin. 1 Kun. 8:14. 9:4.

39. Ja minä sentähden alennan Davidin siemenen; en kuitenkaan ljan kaikkisesti.“

40. Ja Salomo pyysi tappaa Jerobeamia. Mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin, Sisakin, Egyptin kuninkaan, tykö, ja oli Egyptissä Salomon kuolemaan asti.

41. Mitä muuta Salomosta sanomista on, hänen töistensä ja viisaudestaan, katso, se on kirjoitettu Salomon aikakirjassa 2 Aik. 1:1. 9:29 s.

42. Ja aika, jona Salomo hallitsi Jerusalemissa kaiken Israelin ylitse, oli neljäkymmentä ajastaikaa.

43. Ja Salomo nukkui isänsä kansa ja haudattiin isänsä Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa 2 Aik. 9:31. Syr. 47:27.

12 Luku.

Rehabeam kuninkaana. Kymmenen sukukuntaa luopuu hänestä. Jerobeam Israelin valtakunnan kuninkaana.

Ja Rehabeam meni Sikemiin, sillä koko Israel oli tullut Sikemiin, tekemään häntä kuninkaaksi. 1 Aik. 10:1 s.

2. Ja Jerobeam, Nebatin poika, kuuli sen Egyptissä ollessansa, johonka hän kuningas Salomon edestä oli paennut, ja Jerobeam asui Egyptissä. 1 Kun. 11:40.

3. Ja he olivat lähettäneet häntä kutsumaan. Ja Jerobeam tuli ja koko Israelin joukko, ja he puhuivat Rehabeamille ja sanoivat:

4. „Sinun isäsi on meidän ikeemmen raskautanut; niin huojenna nyt sinä isäsi kova palvelus ja raskas ies, jonka hän on meidän päällemme pannut, ja me palvelemme sinua.“

5. Mutta hän sanoi heille: „menkää pois kolmanteen päivään asti, ja tulkaat jälleen minun tyköni.“ Ja kansa meni.

6. Kuningas Rehabeam piti neuvoa vanhimpain kanssa, jotka hänen isänsä Salomon edessä seisovalt hänen

eläissänsä, ja sanoi: „kuinka te neuvotte vastaamaan tätä kansaa?”

7. He puhuivat hänehe, sanoen: „Jos sinä tänäpänä palvelet tätä kansaa ja noudat heidän mieltänsä, ja kuulet heitä ja annat heille hyviä sanoja, niin he ovat sinun palvelijasi kaiken elinaikasi.”

8. Mutta hän hylkäsi vanhimpain neuvon, jonka he hänelle antaneet olivat, ja piti neuvoa nuorukaisten kanssa, jotka hänen kanssansa kasvaneet olivat ja hänen edessänsä seisivat. Syr. 47:28.

9. Ja hänsanoi niille: „mitä te neuvotte vastaamaan tätä kansaa, joka minulle on puhunut, sanoen: „huojenna se ies, jonka isäsi on pannut meidän päällemme?”

10. Ja nuorukaiset, jotka hänen kanssansa kasvaneet olivat, puhuivat hänelle, sanoen: „näin sano sille kansalle, joka sinulle on puhunut, sanoen: „sinun isäsi on meidän ikeemme raskauttanut, huojenna se meiltä!” näin pitää sinun sanoman heille: minun pieni sormeni on paksumpi kuin isäni kupeet;

11. isäni on teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään vielä teidän ikeeseen; isäni on teitä kurittanut ruoskilla, vaan minä kuritan teitä skorpionella.”

12. Ja Jerobeam ja kaikki kansa tuli Rehabeamin tykö kolmantena päivänä, niinkuin kuningas puhunut ja sanonut oli: „tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena päivänä.”

13. Ja kuningas vastasi kovasti kansalle, ja hylkäsi sen neuvon, jonka vanhimmat olivat hänelle antaneet;

14. ja hän puhui heille niinkuin nuoret olivat neuvoneet, ja sanoi: „isäni on teidän ikeenne raskauttanut, mutta minä lisään teidän ikeeseen vielä; minun isäni on kurittanut teitä ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpionella.”

15. Ja kuningas ei kuullut kansaa; sillä Herra oli sen niin asettanut, vahvistaaksensa sanansa, jonka Herra puhui Ahijan, Silonilaisen, kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

16. Kun koko Israel näki, ettei kuningas kuullut heitä, vastasi kansa kuningasta ja sanoi „mikä osa on meillä Davidissa? ei ole meillä perintöälsain pojassa Israel, mene majoillesi! katso nyt, David, huonettasi!” Ja Israel meni majoillensa. 2 Sam. 20:1 8an. 15:1.

17. Mutta ne Israelin lapset, jotka Juudan kaupungeissa asuivat, niitä vallitsi Rehabeam. 1 Kun. 11:32.

18. Ja kun kuningas Rehabeam lähetti Adoramin, työkansan päällysmiehen, niin koko Israel kivitti hänet, niin että hän kuoli. Mutta kuningas Rehabeam astui nopeasti vauhuihin ja pakeni Jerusalemiin.

19. Ja Israel erkani Davidin huoneesta, hamaan tähän päivään asti. 2 Kun. 17:21.

20. Kun koko Israel kuuli Jerobeamin tulleeaksi takaisin, lähettiivät he ja kutsuivat hänet kansan kokoukseen, ja tekivät hänet kaiken Israelin kuninkaaksi. Ei kukaan seurannut Davidin huonetta, vaan Juudan suku ainoastansa.

21. Ja Rehabeam tuli Jerusalemiin ja kokosi kaiken Juudan huoneen ja Benjaminin sukukunnan, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta valittuasotamiestä, sotimaan Israelin huonetta vastaan ja saattamaan valtakuntaa Rehabeamille, Salomon pojalle, jälleen. 2 Aik. 11:1 s.

22. Mutta Jumalan sana tuli Jumalan miehelle Semajalle, sanoen:

23. „puhu Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, koko Juudan ja Benjaminin huoneelle, ja jääneelle kansalle ja sano:

24. Näin sanoo Herra: älkäätkö sotimaan teidän veljiänne, Israelin lapsia, vastaan. Palatkoon jokainen kotiansa; sillä se on minun sallimastani tapahtunut.” Ja he kuulivat Herran sanan ja palasivat menemään Herran sanan jälkeen.

25. Ja Jerobeam rakensi Sikemin Efraimin vuorelle ja asui siinä; ja hän läksi sieltä ja rakensi Pnuelin. 1 Moos. 32:30.

26. Ja Jerobeam ajatteli sydämessänsä: „nyt valtakunta palajaa Davidin huoneelle jälleen;

27. jos tämä kansa menee uhraamaan Herran huoneeseen Jerusalemissa, niintämän kansansyödän kääntyy jälleen heidän herransa Rehabeamin, Juudan kuninkaan, puoleen, ja he tappavat minut ja palajavat jälleen Rehabeamin, Juudan kuninkaan, tykö.”

28. Ja kuningas piti neuvoa, ja teki kaksi kultaista vasikkaa. Ja hän sanoi kansalle: „teidän on työläs mennä Jerusalemiin; katso, tässä sinun Jumalasi, Israel, jotka ovat johdattaneet sinut Egyptin maalta.”

29. Ja hän asetti toisen Beteliin, ja toisen pani hän Daniin. Tuom. 18:29 s.

30. Ja se asui hän synniksi; sillä kansa meni toisen eteen hamaan Daniin. 2 Moos. 20:4 1 Kun. 14:16 2 Kun. 10:29 17:21.

31. Ja hän rakensi myös uhrihuoneita kukkuloille ja teki papit kansan juosta, jotka eivät olleet Levkin lapsia. 1 Kun. 13:33. 2 Aik. 11:15. 13:9.

32. Ja Jerobeam teki juhlan viidentenätoista päivänä, kahdeksannella kuukaudella, niinkuin Juudan juhlapäivän, ja uhrasi alttarilla. Samoin teki hän Beteliissä, uhraten vasikoille, jotka hän tehnyt oli. Ja hän toimitti Betelin pappeja kukkuloille, jotka hän oli tehnyt.

33. Ja hän uhrasi sillä alttarilla, jonka hän Beteliin tehnyt oli, viidentenätoista päivänä kahdeksannella kuukaudella, jonka kuukauden hän omasta sydämestään oli valinnut. Ja hän teki Israelin lapsille juhlan, ja uhrasi alttarilla ja suitsutti.

13 Luku.

Jumalan mies Juudasta ennustaa Jerobeamin alttaria vastaan. Jerobeam rangalstaan, mutta pysyy pahuudessaan.

Ja katso, Jumalan mies tuli Juudasta Herran sanan kautta Beteliin; ja Jerobeam seisoi alttarin edessä suitsuttamassa.

2. Ja hän huusi alttaria vastaan Herran sanan kautta ja sanoi: „alttari, alttari! Näin sanoo Herra: katso, Davidin huoneelle on syntyvä poika, Josia nimeltä; hän on uhraava sinun päälläsi kukkuloitten pappeja, jotka sinun päälläsi suitsuttavat, ja on polttava ihmisen luita sinun päälläsi!“

2 Kun. 23:16.

3. Ja hän määräsi sinä päivänä merkin ja sanoi: „tämä on se merkki, jonka Herra puhunut on: katso, alttarin pitää halkeaman, ja tuhka, joka sen päällä on, hajoitetaan.“

4. Kun kuningas kuuli sanan siltä Jumalan mieheltä, joka alttaria vastaan Beteliissä huutanut oli, ojensi Jerobeam kätensä alttarin luola ja sanoi: „ottakaat hän kiinni!“ Mutta hänen kätensä kuivettui, jonka hän häntä vastaan ojensi, eikä hän taitanut sitä vetää jälleen puoleensa.

5. Ja alttari halkesi, ja tuhka hajoitettiin alttarilta, sen merkin mukaan, minkä Jumalan mies Herran sanan kautta oli määrännyt.

6. Niin kuningas vastasi ja sanoi Jumalan miehelle: „lepytä Herraa, sinun Jumalaasi, ja rukoukset minun edestäni, että käteni palajaisi minun tyköni.“ Niin Jumalan mies rukoili Herraa, ja kuninkaan käsi palasi jälleen hänen puoleensa ja tuli entisilleen. 2 Moos. 8:8. 9:28. 10:17. 4 Moos. 21:7.

7. Ja kuningas puhui Jumalan miehelle: „tule kotia minun kanssani

ja virvoita itsesi, minä annan sinulle lahjan.“

8. Mutta Jumalan mies sanoi kuninkaalle: „vaikka antaisit minulle puolen sinun huonettasi, en minä tulisi sinun kanssasi, enkä syö leipää enkä juo vettä tässä paikassa;“

9. sillä niin käski minua Herra sanansa kautta, sanoen: „älä syö leipää, älä juo vettä äläkä palaja sitä tietä, jota olet mennyt.“

10. Ja hän meni toista tietä eikä palannut sitä tietä, jota hän Beteliin tullut oli.

11. Ja Beteliissä asui vanha profeta; ja hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaikki, mitä Jumalan mies teki sinä päivänä Beteliissä, ja ne sanat, jotka hän kuninkaalle sanonut oli, ne he kertoivat isällensä.

12. Ja heidän isänsä sanoi heille „mitä tietä hän meni?“ Ja hänen poikansa osoittivat tien, jota Jumalan mies vaeltanut oli, hän, joka Juudasta oli tullut.

13. Ja hän sanoi pojille: „satuolikkaat minulle aasi!“ Ja kun he olivat satuloinneet aasin, istui hän sen selkään,

14. ja meni Jumalan miehen perään; ja hän löysi hänen istumasta tammen alla, ja sanoi hänelle. „sinäkö se Jumalan mies olet, joka Juudasta tullut olet?“ Hän sanoi: „minä.“

15. Hän sanoi hänelle: „tule minun kanssani kotia ja syö leipää.“

16. Hän sanoi: „en minä voi palata sinun kanssasi enkä tulla sinun kanssasi; en minä syö leipää enkä juo vettä sinun kanssasi tässä paikassa.“

17. Sillä minulle on puhuttu Herran sanan kautta: „älä syö siellä leipää äläkä juo vettä, älä myöskään palaja sitä tietä, jota olet sinne mennyt.“

18. Hän sanoi hänelle: „minä olen myös profeta, niinkuin sinäkin, ja enkeli on puhunut minun kanssani Herran sanan kautta ja sanonut: vie hänet kanssasi huoneesesi syömään leipää ja juomaan vettä.“ Hän valeheli sen hänen edessään.

19. Ja hän palasi hänen kanssansa, ja söi leipää ja joi vettä hänen huoneessansa.

20. Ja tapahtui, kun he istuivat pöydän ääressä, että Herran sana tuli profetalle, joka oli hänet palauttanut.

21. Ja hän huusi sille Jumalan miehelle, joka Juudasta oli tullut, ja sanoi: „näin sanoo Herra. „koska olet ollut Herran käskylle tottelematon, etkä ole sitä käskyä pitänyt, minkä Herra, sinun Jumalasi, käskenyt on, 22. ja olet palannut syömään leipää

ja juomaan veittä siinä paikassa, josta sinulle sanottiin oli: „Älä syö leipää, äläkä juo vettä,“ niin älköön sinun ruumiisi tulko isäisi hautaan.“

23. Ja kun hän oli syönyt ja juonut, satuloitsi hän aasin sille profetalle, jonka hän palauttanut oli.

24. Ja kun hän meni pois, kohtasi häntä jalopeura tiellä ja tappoi hänet. Ja hänen ruumiinsa makasi heitettyinä tiellä, ja aasi seisoi hänen vieressään, ja jalopeura seisoi lähinnä ruumista. 1 Kun. 20:36.

25. Ja katso, siitä kävi ihmisiksi ohitse, ja he näkivät ruumiin heitetyksi tielle ja jalopeuran seisovan ruumiin tykönä; ja he tulivat jasanoiivat sen kaupungissa, jossa se vanha profetta asui.

26. Ja profetta, joka hänen tieltä palauttanut oli, kuuli sen ja sanoi: „se on se Jumalan mies, joka oli Herran käskyille tottelematon, Herra on antanut hänet jalopeuralle, ja se on mursertanut ja tappanut hänet Herran sanain mukaan, jotka Hän hänelle sanonut oli.“

27. Ja hän sanoi pojillensa: „satuloitkaat minulle aasia!“ Ja kun he olivat satuloinneet,

28. meni hän sinne ja löysi hänen ruumiinsa heitetyksi tielle, ja aasin ja jalopeuran seisovan ruumiin tykönä. Ei ollut jalopeura syönyt ruumista eikä reväissyt aasia.

29. Ja profetta otti sen Jumalan miehen ruumiin ja pani aasinsa selkään, javei sen takaisin; ja vanha profetta tuli kaupunkiinsa itkemään ja hautaamaan häntä.

30. Ja hän pani ruumiin omaan hautaansa; ja he itkivät häntä: „ah minun veljeni!“

31. Ja kun he olivat haudanneet hänet, puhui hän pojillensa, sanoen: „kun minä kuolen, niin haudatkaat minua siihen hautaan, johonka se Jumalan mies haudatti on, ja panakaat minun luuni hänen luultensa viereen.“

32. Sillä on tapahtuva, mitä hän oli huutaanut alttaria ja Beteliä vastaan Herran sanan kautta, ja kaikkia uhrikukkuloitten huoneita vastaan, jotka Samarian kaupungeissa ovat.“

33. Kun nämä olivat tapahtuneet, ei Jerobeam kääntynytäkään pahalta tieltänsä pois; mutta hän meni ja teki taas kukkuloitten pappeja kansan joukosta; kuka vaan tahtoi, sen käden hän täytti, ja se tuli kukkuloitten papiksi. 2 Moos. 28:41. 1 Kun. 12:31.

34. Ja tämä asia tuli Jerobeamin huoneelle synniksi, ja sen häviyksenä ja hukuttamiseksi maan päältä.

14 Luku.

Jerobeamin pojan sairaus. Jerobeamin hallitus Israelissa ja kuolema. Rehabeamin kuolema.

Siihen aikaan sairasti Abija, Jerobeamin poika.

2. Ja Jerobeam sanoi vaimollensa: „nouse ja muuta itsesi, niin ettei tyköksikään tuntisi sinua Jerobeamin vaimoksi, ja mene Siloon. Katso, siellä on profetta Ahija, joka minulle sanoi, että minä olen tuleva tämän kansan kuninkaaksi. 1 Kun. 11:29 a. 12:15.

3. Ja ota käteesi kymmenen leipää ja kakkuja ja astia hunajaa, ja mene hänen tykönsä; hän on sanova sinulle, mitä nuorukaiselle tapahtuu.“

4. Ja Jerobeamin vaimo teki niin, hän nousi ja meni Siloon, ja tuli Ahijan huoneeseen; ja Ahija ei voinut nähdä, sillä hänen silmänsä olivat pimenneet vanhuudesta.

5. Ja Herra sanoi Ahijalle: „katso, Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta yhtä asiata pojastansa, sillä hän on sairas; puhu sillä hänelle niin ja niin. Ja kun hän tulee sisälle, tekee hän itsensä oudoksi.“

6. Kun Ahija kuuli hänen askeleensa äänen oveessa, sanoi hän: „tule sisälle, Jerobeamin vaimo; miksi itsesi niin outona pidät? Minä olen lähetetty sinun tykösi kovalla sanomalla.“

7. Mene, sano Jerobeamille: näin sanoo Herra, Israelin Jumala: koska minä olen korottanut sinut kansan seassa ja pannut sinut kansani Israelin ruhtinaaksi,

8. ja reväissyt valtakunnan Davidin huoneelta pois, ja antanut sen sinulle; mutta sinä ei ole ollut niinkuin palvelijani David, joka piti minun käskyni ja seurasi minua kaikesta sydämmestä, ja teki ainoastaan sitä, mitä minulle kelpasi,

9. vaan sinä olet tehnyt pahemmin kaikkia muita, jotka ovat edelläsi olleet; ja sinä olet mennyt ja tehnyt itsellesi vieraita jumalia ja valetuita kuvia, yllyttäaksesi minua vihaan, ja olet heittänyt minut selkäksi taa;

10. sentähden, katso, minä annan tulla pahaa Jerobeamin huoneelle, ja hukutan Jerobeamista sen, joka vetensä seinään heittää, sekä orjan että vapaan Israelissa, ja lakaisen pois Jerobeamin huoneen niinkuin tunkio laastaan, perikatoon asti. 5 Moos. 32:36.

1 Sam. 25:22. 1 Kun. 15:29. 16:3. 21:21.

11. Joka Jerobeamista kuolee kaupungissa, sen syövät koirat; ja joka kuolee kedolla, sen syövät taivaan linnut; sillä Herra on sen puhunut.

12. Ja sinä, nouse, mene kotiasi; ja kun jalkasi astuu kaupunkiin, niin poika kuolee.

13. Ja koko Israel itkee häntä ja haluaa hänet, sillä ainoastansa tämä tulee Jerobeamin hautaan, että hänessä on havaittu jotakin hyvää, Herran, Israelin Jumalan, edessä, Jerobeamin huoneessa.

14. Ja Herra herättää itsellensä yhden Israelin kuninkaan; hän on hävittävä Jerobeamin huoneen sinä päivänä; — ja mitä? se on jo tapahtunut.

15. Ja Herra Iyö Israelin niinkuin ruoko häälyy vedessä, ja repii Israelin tästä hyvästä maasta, jonka hän heidän isillensä antanut on, ja hajottaa heidät virran toiselle puolelle; sentähden että he ovat itsellensä tehneet Astarotin kuvia, ja sen kautta vihoittaneet Herraa; 2 Kun. 17:18, 23.

16. Ja Hän hyökkää Israelin, Jerobeamin synnin tähden, joka syntyi teki ja saattoi Israelin syntiä tekemään. 1 Kun. 12:28 s. 2 Kun. 15:28 s.

17. Ja Jerobeamin vaimo nousi ja meni, ja tuli Tirsaan; ja kun hän astui huoneen kynnykselle, kuoli nuorukainen.

18. Ja he hautasivat hänet, ja koko Israel itki häntä, Herran sanan mukaan, jonka hän sanonut oli palvelijansa, profetta Ahijan kautta.

19. Mitä muuta Jerobeamista on sanottavaa, kuinka hän soti ja kuinka hän hallitsi; katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

20. Ja aika, jona Jerobeam hallitsi, oli kaksikolmattakymmentä ajastai-kaa; ja hän nukkui isäinsä kanssa; ja hänen poikansa Nadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21. Ja Rehabeam, Salomon poika, oli kuningas Juudassa; yhden viidettäkymmentä ajastai-kaainen oli hän tulleensa kuninkaaksi, ja hallitsi seitsemäntoista ajastai-kaa Jerusalemissa, siinä kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin sukunnista, pannaksensa siihen nimensä; ja hänen äitinsä nimi oli Naema, Ammonilainen 2 Aik. 12:13 s.

22. Ja Juuda teki pahaa Herran edessä; ja he saattoivat Hänen vielä kiivaammaksi, kuin kaikki heidän esi-isänsä olivat tehneet heidän synneillensä, joita he harjoittivat;

23. sillä hekin rakensivat itsellensä kukkuloita, patsaita ja astarot-kuvia kaikille korkeille vuorille ja kaikkein viheriäisten puiden alle.

24. Ja maakunnassa oli huorintekijöitä; ja he tekivät kaikki niiden pa-

kanain kauhistukset, jotka Herra Israelin lasten edestä oli ajanut pois.

5 Moos. 18:9. 23:17.

25. Ja tapahtui viidennellä kuningas Rehabeamin ajastajalla, että Sisak, Egyptin kuningas, läksi Jerusalemiä vastaan, 1 Kun. 11:40. 2 Aik. 12:2 s., 9 s.

26. Ja hän otti Herran huoneen tavarat, ja kuninkaan huoneen tavarat; hän otti kaikki, ja otti kaikki kultaiset kilvet, jotka Salome-oli teettänyt. 1 Kun. 10:16 s.

27. Ja kuningas Rehabeam antoi tehdä vaskisia kilpiä niiden sijaan, ja antoi ne ylimmäisten vartijainsa haltuun, jotka kuninkaan huoneen ovea vartijoitsivat.

28. Ja niin usein kun kuningas meni Herran huoneeseen, kantoivat vartijat niitä, ja veivät ne vartijakamariin jälleen.

29. Mitä muuta Rehabeamin asioista on sanottavaa ja kaikista hänen töistensä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 12:15 s.

30. Ja Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli sota kaikkina heidän päivinänsä.

31. Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isänsä tykö Davidin kaupunkiin. Ja hänen äitinsä nimi oli Naema, Ammonilainen. Ja hänen poikansa Abijam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Luku

Abijam, Asa, Josafat, Juudan kuninkaat Nadab, Baesa, Israelissa.

Ja kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan kahdeksantena vuotena tois- takymmentä tuli Abijam kuninkaaksi Juudassa. 2 Aik. 13:1 s.

2. Ja hän hallitsi kolme ajastai-kaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Maeka, Abisalomnin tytär.

3. Ja hän vaelsi kaikissa isänsä syneisseissä, jotka hän oli tehnyt hänen edellensä; hänen sydämmensä ei ollut vakaa Herran, hänen Jumalansa, edessä, niinkuin Davidin, hänen isänsä, sydän oli 1 Kun. 12:28 s.

4. Mutta Davidin tähden antoi Herra, hänen Jumalansa, hänelle valkeuden Jerusalemissa, ja herätti hänelle pojan hänen jälkeensä, ja pystyssä piti Jerusalemin, 2 Sam. 21:17.

1 Kun. 11:36. 2 Kun 8:19. Ps. 132:17.

5. sillä David oli tehnyt sitä, mikä oikein on Herran edessä, eikä poikennut kaikista, mitä Hän hänelle käskenyt oli, kaikkina elinaikanaan, paitsi Urijan, Hetiläisen asiaa

2 Sam. 11:4 s 12:9.

6. Ja Rehabeam ja Jerobeam soti-

vat keskenänsä kaiken elinaikansa.

1 Kun. 14:30. 2 Aik. 12:15.

7. Mitä muuta on sanottavaa Abijamista ja kaikista hänen töistänsä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. Ja Abijam soti Jerobeamin kanssa. 2 Aik. 13:22.

8. Ja Abijam nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Davidin kaupunkiin; ja Asa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 2 Aik. 14:1 s.

9. Kahtenakymmenentenä Jerobeamin, Israelin kuninkaan, vuonna tuli Asa kuninkaaksi Juudassa.

10. Ja hallitsi yhden ajastajan viidettäkymmentä Jerusalemissa, hänen äitinsä nimi oli Maeka, Abisalomnin tytär.

11. Ja Asa teki mitä Herran edessä oikein oli, niinkuin David hänen isänsä,

12. ja karkoitti huorintekijät maasta, ja hävitti kaikki epäjumalat, jotka hänen isänsä tehneet olivat.

13. Ja pani myös äitinsä Maekan viralta pois, koska hän oli tehnyt astarot-kuvan; mutta Asa kukisti hänen epäjumala-kuvansa ja poltti sen Kidronin ojan luona. 2 Aik. 15:16 s.

14. Mutta uhririkukset eivät hävinneet. Kuitenkin oli Asan sydän vakaa Herran edessä kaiken elinaikansa.

15. Ja hän vei Herran huoneesen mitä hänen isänsä oli pyhittänyt, ja hän itse oli pyhittänyt: hopeaa ja kultaa ja astioita.

16. Ja Asan ja Baesan välillä oli sota kaiken heidän elinaikansa.

17. Ja Baesa, Israelin kuningas, nousi Juudaa vastaan ja rakensi Raman, ettei yksikään vaeltaisi ulos taikka sisälle Asan, Juudan kuninkaan, puolelta. 2 Aik. 16:1 s.

18. Ja Asa otti kaiken hopean ja kultan, mikä Herran huoneen tavaroista ja kuninkaan huoneen tavaroista jäänyt oli, ja antoi palvelijainsa käsiin; ja kuningas Asa lähetti heidät Benhadadin, Tabrimonin pojan, Hesionin pojan, Syrian kuninkaan tykö, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle: 2 Kun. 12:18. 16:8. 18:15.

19. „Minun ja sinun välillä, ja minun isäni ja sinun isäsi välillä on liitto; katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kultaa lahjaksi; mene, riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän erkanisi minusta.“

20. Ja Benhadad oli kuuliasinen kuningas Asalle, ja lähetti sodan päämiehet Israelin kaupunkeihin, ja löi Ijonin ja Danin ja Abel-Bet-Maekan, ja koko Kinnerotin, ynnä koko Nafalin maakunnan. 2 Kun. 15:20.

21. Kun Baesa sen kuuli, lakkasi hän rakentamasta Ramaa, ja meni Tirsaan.

22. Ja kuningas Asa lähetti kutsuun kokoontua kaiken Juudan, eikä yksikään saanut olla vapaana. Ja he kukistivat kivet ja puut Ramasta, joita Baesa oli rakentanut; ja kuningas Asa rakensi niistä Gibeän Benjaminissa ja Mispan.

23. Mitä muuta on kuningas Asasta sanottavaa, ja kaikesta hänen vallastansa, ja kaikista hänen töistänsä, ja kaupungeista, jotka hän oli rakentanut, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. Mutta vanhuudessaan oli hän sairas jaloistaan. 2 Aik. 16:11 s.

24. Ja Asa nukkui isänsä kanssa ja haudattiin isänsä kanssa isänsä Davidin kaupunkiin. Ja Josafat, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen jälkeensä. 2 Aik. 16:13. 17:1.

25. Mutta Nadab, Jerobeamin poika, tuli Israelin kuninkaaksi toisena Assan, Juudan kuninkaan, vuonna, ja hallitsi Israelissa kaksi vuotta.

26. Ja hän teki pahaan Herran edessä, ja vaeli isänsä teillä ja hänen synneissäänsä, joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään.

27. Ja Baesa, Ahijan poika, Isaskarin huoneesta, teki liiton häntä vastaan; ja Baesa löi hänet Filistealaisten Gibbetonissa; sillä Nadab ja koko Israel piirittivät Gibbetonia.

28. Ja Baesa tappoi hänet kolmantena Asan, Juudan kuninkaan, vuonna, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

29. Kuninkaan ollessaan löi hän kuoliaaksi kaiken Jerobeamin huoneen, eikä jättänyt yhtään henkeä Jerobeamin huoneesta, vaan hävitti sen, Herran sanan mukaan, jonka hän oli puhunut palvelijansa Ahijan, Silolaisen, kautta, 1 Kun. 14:10.14.

30. Jerobeamin syntien tähden, jotka hän teki, ja joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään, sen kautta, että hän vihaan yllytti Herran, Israelin Jumalan.

31. Mitä muuta Nadabista on sanomista ja kaikista hänen töistään, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

32. Mutta Asa ja Baesa, Israelin kuningas, sotivat keskenänsä kaiken ikänsä.

33. Kolmantena Asan, Juudan kuninkaan vuonna, tuli Baesa, Ahijan poika, kuninkaaksi Tirsaassa; neljäkolmattakymmentä ajastaikaa.

34. Ja hän teki pahaan Herran edessä, ja vaeli Jerobeamin teillä ja hä-

nen synneissänsä, joilla hän saattoi Israelin syntiä tekemään.

16 Luku.

Enustus Baesaa vastaan. Israelin kuninkaat: Ela, Simri, Omri, Ahab; Jeriko rakennetaan uudestaan.

Ja Herran sana tuli Jehulle, Hananin pojalle, Baesaa vastaan, lausuen: 2. „Koska minä olen ylentänyt sinut lomusta ja tehnyt sinut kansani Israelin ruhtinaaksi, mutta sinä olet vaeltanut Jerobeamin teillä ja saatanut minun kansani Israelin syntiä tekemään, ja vihoittamaan minua heidän synneillensä, 1Kun. 12:28 s. 14:7 s.

3. katso, minä hävitän Baesan perilliset ja hänen huoneensa perilliset, ja teen sinun huoneesi Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneen kaltaiseksi. 1 Kun. 14:10 s. 15:29. 21:21 s.

4. Joka Baesasta kuolee kaupungissa, sen koirat syövät, ja joka kuolee kedolla, sen syövät taivaan linnut.“

5. Mitä muuta on sanottavaa Baesasta ja hänen töistensä ja voimastansa, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 16:1 s.

6. Ja Baesa nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Tirsaan. Ja hänen poikansa Ela tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

7. Ja myös Jehu profetan, Hananin pojan, kautta tuli Herran sana Baesaa ja hänen huoneittansa vastaan, sekä kaiken sen pahuuden tähden, minkä hän Herran edessä tehnyt oli, ja vihoittanut häntä kätensä töillä, niin että hänen kävisi niinkuin Jerobeamin huoneen, kuin myös sentähden, että hän oli sen lyönyt.

8. Asan, Juudan kuninkaan, kudentena vuonna kolmattakymmentä tuli Ela, Baesan poika, Israelin kuninkaaksi Tirsassa, ja hallitsi kaksi ajastaikaa.

9. Mutta hänen palvelijansa Simri, joka hallitsi puolet vaunuja, teki liiton häntä vastaan. Ja kun hän Tirsassa joi ja juopui Arsan tykönä, joka oli Tirsassa huoneen haltija,

10. tuli Simri ja löi hänet, ja tappoi hänet Asan, Juudan kuninkaan, seitsemäntenä vuonna kolmattakymmentä; ja tuli hänen sijaansa kuninkaaksi. 2 Kun. 9:31.

11. Ja kun hän oli kuningas ja istui kuninkaallisella istuimellansa, löi hän kaiken Baesan huoneen eikä jättänyt yhtään seinään vettänsä heittävä, ei perillisiä eikä lankoja. 1 Sam. 25:22; 1 Kun. 14:10.

12. Ja niin hävitti Simri koko Bae-

san huoneen, Herran sanan mukaan, joka Baesalle oli puhuttu Jehu profetan kautta.

13. Kaikkien Baesan ja hänen poikansa Elan syntien tähden, joita he olivat tehneet, ja joita olivat saattaneet Israelin tekemään, niin että vihoittivat Herraa, Israelin Jumalaa, heidän epäjumalan-palveluksellaan.

14. Mitä on muuta sanottavaa Elasta ja kaikista hänen toimistansa, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

15. Seitsemäntenä kolmattakymmentä Asan, Juudan kuninkaan, vuonna oli Simri kuningas Tirsassa seitsemän päivää; ja sotaväki oli sijoittanut itsensä Filistealaisten Gibbetonia vastaan.

16. Kun väki leirissä ollessansa kuuli sanottavan: „Simri on tehnyt liiton ja tappanut kuninkaan!“ niin koko Israel teki sinä päivänä Omrin, sodanpäämiehen, Israelin kuninkaaksi leirissä.

17. Ja Omri meni ylös ja koko Israel hänen kanssansa Gibbetonista, ja piirittivät Tirsan.

18. Ja tapahtui, kun Simri näki kaupungin voitetuksi, meni hän kuninkaalliseen linnaan, ja poltti itsensä kuninkaallisen huoneen kanssa ja kuoli.

19. — hänen synteisnä tähden, jotka hän oli tehnyt; sillä hän oli tehnyt pahaan Herran edessä ja vaeltanut Jerobeamin teillä ja niissä synneissä, jotka hän oli tehnyt ja joilla hän oli myös saattanut Israelin syntiä tekemään. 1 Kun. 12:28 s.

20. Mitä muuta on sanottavaa Simristä, ja salallitosta, jonka hän oli tehnyt, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

21. Siihen aikaan hajosi Israelin kansa kahteen joukkoon: yksi osa Tibnin, Ginatin pojan, puolelle, ja he tekivät hänen kuninkaaksensa, ja toinen Omrin puolelle.

22. Ja se joukko, joka piti Omrin puolta, oli väkevämpi kuin ne, jotka pitivät Tibnin, Ginatin pojan, puolta. Ja Tibni kuoli, ja Omri tuli kuninkaaksi.

23. Asan, Juudan kuninkaan, ensimmäisenä vuonna neljättäkymmentä tuli Omri Israelin kuninkaaksi, kaksitoistakymmentä ajastaikaa; ja hän hallitsi Tirsassa kuusi ajastaikaa.

24. Hän osti Semeriltä Samarian vuoren kahdella hopea-talentilla, ja rakensi vuorelle, ja kutsui sen kaupungin, jonka hän rakensi, Sama-

riaksi, Semerin, vuoren herran, nimellä.

25. Ja Omri teki pahaa Herran edessä, ja oli pahempi kaikkia, jotka hänen edellensä olleet olivat.

Mik. 6:16.

26. Ja vaelsi kaikissa Jerobeamin, Nebatin pojan, teissä ja hänen synneissänsä, joilla hän Israelin saattoi syntiä tekemään, niin että he vihoittivat Herran, Israelin Jumalan, heidän epäjumalan-palveluksellaan.

1 Kun. 12:28 s.

27. Mitä muuta on sanottavaa Omrista, ja kaikista hänen töistensä, ja hänen voimastansa teoissansa, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

28. Ja Omri nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Samariaan; ja Ahab, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

29. Asan, Juudan kuninkaan, kahdeksantenvuonna neljäntäkymmentä tuli Ahab, Omrin poika, kuninkaaksi Israelissa, ja hallitsi Israelia Samariassa kaksi ajastaikaa kolmatkymmentä.

30. Ja Ahab, Omrin poika, teki pahaa Herran edessä enemmän kuin kaikki ne, jotka hänen edellensä olivat.

31. Ja se oli hänelle vähä, että hän vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä; hän otti myös Isebelin, Etbaalin, Sidonin kuninkaan, tyttären vaimoksensa, ja meni palvelemaan ja kumartamaan Baalia.

1 Kun. 12:28 s.

32. Ja hän asetti Baalille alttarin Baalin huoneessa, jonka hän oli rakentanut Samariassa.

33. Ja Ahab teki astarot-kuvan; ja Ahab teki niin, että hän enemmän vihoitti Herraa, Israelin Jumalaa, kuin kaikki muut Israelin kuninkaat, jotka hänen edellensä olivat.

34. Hänen aikanansa rakensi Hiel, Betelistä, Jerikon. Abiramilla, esikoisellansa, laski hän perustuksen, ja nuorimmalla pojallansa, Segubilla, pani hän sen portit, — Herran sanan mukaan, jonka hän oli sanonut Josuan, Nunin pojan, kautta. Jos. 6:26.

17 Luku.

Elija Tisbiläinen ennustaa kovaa aikaa; kaarneet tuovat hänelle ruokaa. Sarpatin leski ravitsee häntä. Lesken poika kuolee, ja Elija herättää hänen.

Ja Elija, Tisbiläinen, Gileadin asukkaista, sanoi Ahabile: „niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, jonka edessä minä seison, ei tule näinä vuosina kastetta eikä sadetta,

muutoin kuin minun sanani Jälkeen!“

Syr. 48:1a. Jaak. 517s.

2. Ja Herran sana tuli hänelle, lausuen:

3. „Mene tästä pois ja käännä itse si itään päin, ja lymy Keritin ojalalle, joka laskee Jordaniin.

4. Ja juo ojasta; ja minä olen käskennyt kaarnetten elättää sinua siellä!“

5. Niin hän meni ja teki Herran sanan mukaan; ja hän meni ja istui Keritin ojan tykönä, joka laskee Jordaniin.

6. Ja kaarneet toivat hänelle leipää ja lihaa, aamulla ja illalla; ja hän joi ojasta.

7. Ja jonkun ajan kuluttua kuivui oja; sillä ei ollut sadetta maakunnassa.

8. Ja Herran sana tuli hänelle, lausuen.

9. „Nouse ja mene Sarpatiin, joka kuuluu Sidoniin, ja asu siellä; katso, minä olen käskennyt leskivaimon siellä elättämään sinua!“ Luuk. 4:28.

10. Ja hän nousi ja meni Sarpatiin; ja kun hän tuli kaupungin porttiin, katso, leskivaimo oli siellä hakemassa puita. Ja hän huusi hänelle, sanoen: „tuo minulle vähän vettä astiassa juodakseni!“

11. Kun hän meni tuomaan, huusi hän vielä ja sanoi: „tuo minulle myös pala leipää kädessäsi!“

12. Hän sanoi: „niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole minulla leipää, vaan ainoastaan pivo jauhoja vakkasessa ja vähän öljyä astiassa. Ja katso, minä kokoan pari puuta ja menen valmistamaan ruokaa itselleni ja pojalleni, syödäksemme, ja sitten kuollaksemme.“

13. Ja Elija sanoi hänelle: „älä pelkää, mene ja tee niinkuin olet sanonut; kuitenkin leivo minulle pieni kaku siitä ensin ja tuo minulle; mutta tee myös sitte itsellesi ja pojallesi.“

14. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: „Ei jauhot vakkasesta pidä loppuman eikä öljyn astiasta puuttuman, siihen päivään asti kun Herra antaa sataa maan päälle!“

15. Ja hän meni ja teki, niinkuin Elija oli puhunut. Ja hän söi ja myös vaimo perheineensä kauan aikaa.

16. Jauhot eivät loppuneet vakkasesta eikä öljy astiasta, Herran sanan mukaan, jonka hän Elijan kautta oli puhunut. Matt. 10:40s.

17. Sen jälkeen tapahtui, että perheen emännän poika sairastui; ja hänen sairautensa oli niin raskas, ettei henkeä hänessä enää ollut.

18. Ja hän sanoi Elijalle: „mitä minun sinuun tulee, sinä Jumalan mies!

Sinä olet tullut minun tyköni, että minun pahalekoni muisteltaisiin ja minun poikani kuolisi." Luuk. 5:8.

19. Hän sanoi hänelle: „tuo minulle poikasi." Ja hän otti pojan hänen sylistänsä, ja vei hänet ylistupaan, missä hän asui, ja pani hänet omaan vuoteeseensa.

20. Ja hän huusi Herran tykö ja sanoi: „Herra, minun Jumalani! oletko niin kovin tehnyt tätä leskeä vastaan, jonka tykönä minä asun, että lapat hänen poikansa?"

21. Ja hän ojensihe kolmasti nuorukaisen ylitse, ja huusi Herran tykö ja sanoi: „Herra, minun Jumalani! anna lämmän nuorukaisen sielu tulla häneen jälleensä!" 2 Kun. 4:34 s. Ap. t. 20:10.

22. Ja Herra kuuli Elijan äänen; ja nuorukaisen sielu tuli häneen jälleen, ja hän virkosi.

23. Ja Elija otti pojan ja kantoi ylistuvasta alas huoneesen, ja antoi äidille; ja Elija sanoi: „katso, poikasi elää!"

24. Ja vaimo sanoi Elijalle: „nyt minä ymmärrän, että olet Jumalan mies, ja että Herran sana on tosi sinun suussasi."

18 Luku.

Elija uhraa Karmelin vuorella ja tappaa Baalin papit.

Ja monen päivän perästä tuli Herransana Elijalle kolmantena vuonana, sanoen: „mene ja näytä itsesi Ahahille, ja minä annan sataa maan päälle!"

2. Ja Elija meni näyttämään itsensä Ahahille. Mutta nälkä oli suuri Samariassa.

3. Ja Ahab kutsui Obadjan, joka oli hänen huoneensa haltija. (Ja Obadja pelkäsi Herraa suuresti.

4. Ja kun Isebel hukutti Herran profetat, otti Obadja sata profettaa ja kätki ne, visikymmentä kuhunkin luolaan, ja elätti heidät leivällä ja vedellä.)

5. Niin sanoi Ahab Obadjalle: „vaella maan lävitse kaikille vesilähteille ja kaikille ojille; ehkä löytäisimme ruohoja hevosille ja muuleille eläluukseksi, ettei meidän tarvitsisi eläimiä hukuttaa."

6. Ja he jakoivat maan keskenänsä vaeltaaksensa sen lävitse; Ahab vaelsi yksinänsä yhtä tietä ja Obadja toista tietä yksinänsä.

7. Kun Obadja oli tiellä, katso, silloin kohtasi häntä Elija; ja hän tunnisti hänet ja lankesi kasvoilleensa ja sanoi „etkö ole herrani Elija?"

8. Hän sanoi: „olen; mene ja sano herrallesi: „katso, Elija on tässä!"

9. Ja hän sanoi: „mitä palvelijasi on rikkonut, että annat minut Ahabin käsiin tapettavaksi?"

10. Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole yhtään kansaa tahi valtakuntaa, mihin herrani ei ole lähettänyt sinua etsimään. Ja kun he ovat sanoneet: „ei hän ole täällä," on hän vannottanut sitä valtakuntaa ja kansaa, ettei sinua ole löydetty.

11. Ja nyt sinä sanot: „mene ja sano herrallesi: „katso, Elija on tässä!"

12. Ja jos minä menisin pois sinun tyköäsi, ja Herran henki veisi sinut pois, enkä minä tiedä mihin, ja minä tulisin sanomaan sen Ahahille, ja hän ei löytäisi sinua, niin hän tappaisi minut. Mutta minä, sinun palvelijasi, pelkään Herraa hamasta nuoruudestani.

13. Eikö ole herralleni sanottu, mitä minä tehnyt olen, kun Isebel tappoi Herran profetat? ja minä käytin sata Herran profettaa luoliin, visikymmentä tänne ja visikymmentä sinne, ja ruokin heidät leivällä ja vedellä.

14. Ja nyt sinä sanot: „mene ja sano herrallesi: „katso, Elija on tässä!" että hän minut tappaisi."

15. Elija sanoi: „niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seison; tänäpä minä itseni hänelle ilmoitan!"

16. Niin meni Obadja Ahahia vastaan ja sanoi nämä hänelle; ja Ahab meni Elijaa vastaan.

17. Ja kun Ahab näki Elijan, sanoi Ahab hänelle: „etkö sinä ole se, joka Israelin villitset?"

18. Hän sanoi: „en minä villitse Israelia, mutta sinä ja sinun isäsi huone, koska olette hyljänneet Herran käskyt, ja sinä vaellat Baalin jälkeen.

19. Lähetä siis nyt kokoamaan minun tyköni koko Israel Karmelin vuorelle, ja neljä sataa ja visikymmentä Baalin profettaa ja neljä sataa Astarten profettaa, jotka syövät Isebelin pöydältä."

20. Silloin Ahab lähetti kaikkialle Israelin lasten kesken ja kokosi profetat Karmelin vuorelle.

21. Silloin Elija astui kaiken kansan eteen ja sanoi: „kuinka kauan te onnutte molemmille puolille? Jos Herra on Jumala, niin vaeltakaat hänen jälkeensä, mutta jos Baal, niin vaeltakaat hänen jälkeensä!" Ja kansa ei vastannut häntä mitään.

22. Ja Elija sanoi kansalle: „minä olen yksinäni jäänyt Herran profe-

toista; mutta Baalin profettoja on neljä sataa ja viisikymmentä miestä.

23. Niin antakaat nyt meille kaksi härkää ja antakaat heidän valita toinen härkä ja hakata se kappaleiksi. ja pankoot puiden päälle, mutta älkööt siihen tulta panko; ja minä otan sen toisen ja panen myös puiden päälle, enkä pane siihen tulta.

24. Ja huutakaat te teidän jumalanne nimeä, ja minä huodan Herran nimeä; ja se Jumala, joka vastaa tulen kautta, hän olkoon Jumala!" Ja kaikki kansa vastasi ja sanoi: „se sana on hyvä.“ 3 Moos. 9:24.

25. Ja Elija sanoi Baalin profetoille. „valitkaatitsellenne yksi härkä, ja valmistakaat se ensin, sillä teitä on monta, ja huutakaat teidän jumalanne nimeä, ja älkäätkä siihen tulta panko.“

26. Ja he ottivat härjän, joka heille annettiin, ja valmistivat sen; ja he huusivat Baalin nimeä huomenesta puolipäivään asti, sanoen. „Baal, kuule meitä!“ Mutta ei siinä ollut ääntä eikä vastaajata. Ja he hyppelivät alttarin ympärillä, jonka he olivat tehneet.

27. Kun jo puolipäivä oli, pilkkasi heitä Elija ja sanoi: „huutakaat vahvasti, sillä hän on jumala! hän ajattelee jotakin, tahi on hänellä jotakin toimittamista, tahi on hän matkalla; tahi ehkä hän makaa, että hän heräisi!“

28. Ja he huusivat suurella äänellä, ja viileskelivät itseänsä veitsillä, ja naskaleilla heidän tapansa mukaan, niin että he verta tiukkuivat.

29. Kun puolipäivä oli kulunut, enustivat he siksi että ruoka-uhri oli uhrattava; mutta ei ollut siinä ääntä eikä vastaajata eikä vaarin-ottajaa.

30. Ja Elija sanoi kaikelle kansalle. „tulkaat minun tyköni!“ Ja kun kaikki kansa tuli hänen tykönsä, paransi hän Herran alttarin, joka kukistunut oli.

31. Ja Elija otti kaksitoistakymmentä kiveä Jaakobin lasten luvun jälkeen, jolle Herran sana oli tapahtunut, lausuen: „Israel pitää sinun nimesi oleman.“ 1 Moos. 32:28. 35:10.

32. ja rakensi niistä kivistä alttarin Herran nimeen, ja teki kuopan alttarin ympäri kahden jyvämitan leveydeltä.

33. ja latoi puut, ja hakkasi härjän kappaleiksi, ja pani sen puiden päälle.

34. ja sanoi: „täyttäkää neljä astiaa vedellä ja kaatakaat se poltto-uhrin ja puiden päälle.“ Ja hän sanoi: „tehkäätkä se vielä toinen kerta.“ Ja he

tekivät sen toisen kerran. Ja hän sanoi: „tehkäätkä se vielä kolmas kerta.“

35. Ja vesi juoksi alttarin ympäri, ja kuoppa täytettiin vedestä.

36. Ja kun ruoka-uhri piti uhrattaman, astui Elija profetta edes ja sanoi: „Herra, Abrahamin, Isaacin ja Israelin Jumalal ilmoita tänäpäivänä, että sinä olet Israelin Jumala, ja minä sinun palvelijasi, ja että minä nämmä kaikki sinun sanasi mukaan tehnyt olen.“ 2 Moos. 3:6. Matt. 22:32. Mark. 12:26.

37. Kuule minua, Herra, kuule minua, että tämä kansa tietäisi sinun olevan Jumalan, ja että olet kääntänyt heidän sydämensä!“

38. Ja Herran tuli lankesi ja poltti poltto-uhrin, puut, kivet ja mullan, ja nuoli veden kuopasta.

3 Moos. 9:24. Tuomi. 6:21. 2 Aik. 7:1.

39. Kun kaikki kansa näki sen, lankeivat he kasvoilensa ja sanoivat: „Herra on Jumala, Herra on Jumala!“

40. Mutta Elija sanoi heille: „otakaat Baalin profetat kiinni, ettei yksikään heistä pääsisi!“ Ja he ottivat heidät kiinni; ja Elija vei heidät Kisonin ojalle ja tappoi heidät siellä.

5 Moos. 13:5. 18:20.

41. Ja Elija sanoi Ahahille: „mene ylös, syö ja juo; sillä suuren sateen hyminä kuuluu.“

42. Ja Ahab meni syömään ja juomaan. Ja Elija meni Karmelin kukkulalle, ja heittäysi maahan, ja kumarsi kasvoilensa, ja pani päänsä polveinsa väliin.

43. ja sanoi palvelijallensa: „mene ylös ja katso meren puoleen!“ Hän meni ylös, katsoi ja sanoi: „ei siellä ole mitään!“ Hän sanoi taas: „mene vielä seitsemän kertaa!“

44. Ja seitsemännellä kerralla sanoi hän: „katso, merestä nousee pieni pilvi, niinkuin miehen kämmen.“ Hän sanoi: „mene ja sano Ahahille: valjasta ja mene, ettei sade sinua estäisi!“

45. Ja yhtäkkiä kävi taivas mustaksi pilvistä ja tuulesta, ja tuli sangen suuri sade. Mutta Ahab matkusti ja tuli Jisreeliin. Jaank. 5:18.

46. Ja Herran käsi oli Elijan päällä, ja hän vyöti kupeensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin.

19 Luku.

Elija pakenee Horebin vuorelle. Hasael, Jehu. Elisa voidellaan Herran profetaksi.

Ja Ahab ilmoitti Isebelille kaikki mitä Elija oli tehnyt, ja kuinka hän oli tappanut profetat miekalla. 2. Silloin Isebel lähetti sanansaat-

tajan Elijalle, sanoen: „jumalat minun niin ja niin tehkööt, jollen minä huomenna tähän aikaan tee sinun sielunnesi samoin kuin näitten sieluil-le on käynyt!“

3. Kun hän sen näki, nousi hän ja meni pelastaakseen sielunsa, ja tuli Bersebaan, joka on Juudassa, ja jätti sinne palvelijansa.

4. Ja itse meni hän korpeen päivä-kunnan matkan; ja hän tuli ja kävi istumaan katajan alle, rukoillen sielunsa kuolemaan, ja sanoi: „jokyllä on, Herra, ota nyt minun sielu-ni; sillä en minä ole isiäni parempi.“

5. Ja hän pani maata ja nukkui katajan alle. Ja katso, enkeli tarttui häneen ja sanoi hänelle: „nouse ja syö!“

6. Ja hän katsautti ympärillensä, ja katso, hänen päänsä takana oli hiilillä kypsytetty leipä ja astia vettä; ja kun hän oli syönyt ja juonut, pani hän maata jälleen ja nukkui.

7. Ja Herran enkeli palasi hänen tykönsä toisen kerran, tarttui häneen ja sanoi: „nouse ja syö! si-nulla on aivan pitkä matka!“

8. Ja hän nousi, söi ja joi, ja matkusti sen ruuan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Herran vuoreen Horebiin asti.

2 Moos. 3:1 s. 24:18. 34:28. 5 Moos. 10:4, 15.

Matt. 4:2.

9. Ja hän meni siellä luolaan, ja oli siellä yötä. Ja katso, Herran sana tuli hänelle ja sanoi hänelle: „mitä täällä teet, Elija?“

10. Hän vastasi: „minä olen kiiva-ten kiivannut Herran Jumalan, Sebaotin, tähden; sillä Israelin lapset ovat hyljänneet sinun liittosi, ja kukistaneet sinun alttarisi ja tappaneet sinun profettasi miekalla, ja minä yksinäni jäin, ja he etsivät minun henkeäni, ottaaksensa sen pois.“

1 Kun. 18:4, 22. Room. 11:2 s.

11. Hän sanoi: „mene äläst ulos ja astu vuorelle Herran eteen!“ Ja katso, Herra meni ohitse, ja suuri ja väkevä tuuli kävi, joka halkaisi vuoret ja särki mäet Herran edellä; mutta ei Herra ollut tuulessa. Ja tuulen perästä tuli maan järistys; mutta ei Herra ollut maan järistyksessä.

2 Moos. 34:6. Ap. t. 2:2.

12. Ja maan järistyksen perästä tuli tulta; mutta ei Herra ollut tuulessa. Tulen perästä tuli vieno tuulen hyminä.

13. Kun Elija sen kuuli, peitti hän kasvonsa vaipallansa, ja meni ulos ja seisoi luolan ovelta. Ja katso, ääni sanoi hänelle: „mitäs täällä teet, Elija?“

2 Moos. 3:6.

14. Hän vastasi: „minä olen kiiva-

ten kiivannut Herran Sebaotin tähden; sillä Israelin lapset ovat hyljänneet sinun liittosi, kukistaneet alttarisi ja tappaneet profettasi miekalla; ja minä yksin jäin, ja he etsivät minun henkeäni, ottaaksensa sen pois.“

15. Ja Herra sanoi hänelle: „pala-ja tietäsi myöten Damaskon korpeen; ja mene ja voitele Hasael Syrian kuninkaaksi. 2 Kun. 8:13.

16. Ja voitele Jehu, Nimsin poika, Israelin kuninkaaksi; ja Elisa, Safatin poika, Abel-Meholasta, voitele profetaksi sinun sijaasi. 2 Kun. 9:1 s. Syr. 48:8.

17. Ja on tapahtuva, että se, joka välttää Hasaelin miekan, sen tappaa Jehu; ja joka välttää Jehun miekan, sen tappaa Elisa. 2 Kun. 9:14 s.

18. Ja minä jätän seitsemän tuhatta Israeliin, kaikki polvet, jotka eivät ole kumartaneet Baalia, ja kaikki suut, jotka eivät hänen suuta antaneet.“

Room. 11:4.

19. Ja hän läksi sieltä ja kohtasi Elisan, Safatin pojan, joka kynti kahdellatoista härkä-parilla ja hän itse oli kahdennentoistaparin luona; ja Elija lähestyi häntä ja heitti vaip-pansa hänen päällensä.

20. Ja hän jätti härjät ja juoksi Elijan perässä, ja sanoi: „salli minun antaa isäni ja äitini suuta, niin minä seuraan sinua.“ Hän sanoi hänelle: „mene ja tule jälleeni sillä muista mitä minä sinulle tein?“

21. Ja hän palasi hänen tykönsä, ja otti härkä-parin ja uhrasi sen, ja keitti lihan härkäin valjailla, ja antoi kansalle syödä; ja hän nousi ja seurasi Elijaa, ja palveli häntä.

20 Luku.

Benhadad piirittää Samarian. Ahab saa hänestä kahdesti voiton.

Ja Benhadad, Syrian kuningas, koki kaikki sotaväkensä, ja oli kaksineljäntäkymmentä kuningasta hänen kanssansa, ja hevosiä ja vau-nuja; ja hän meni ja piiritti Samarian, ja soti sitä vastaan.

2. Ja hän lähetti sanansaattajia Ahahille, Israelin kuninkaalle, kaupunkiin,

3. Ja käski sanoa hänelle: „näin sanoo Benhadad: sinun hopeasi ja kultasi ovat minun, ja sinun vaimosi ja ihanimmat lapsesi ovat minun!“

4. Israelin kuningas vastasi ja sanoi: „herrani kuningas, niinkuin sinä sanonut olet „minä olen sinun ja kaikki mitä minulla on!“

5. Ja sanansaattajat tulivat jälleen ja sanoivat: „näin sanoi Benhadad: minä olen lähettänyt sinulle sano-

man: hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi pitää sinun minulle antaman;

6. kun siis huomenna tähän aikaan lähetään palvelijani sinun tykösi tutkimaan sinun huonettasi ja palvelijaisi huonetta, pitää heidän ottaman haltuunsa mitä sinulla rakkainta on, ja tuoman tänne."

7. Jalsraelin kuningas kutsui kaikki maan vanhimmat ja sanoi: „tiekkäätkä ja näkkäätkä, että hän pahaa meille aikoo, sillä hän lähetti mi-hulle sanan vaimoistani ja lapsis-tani, hopeastani ja kullastani, enkä ole minä häneltä kieltänyt."

8. Niin sanoivat hänelle kaikki vanhimmat ja kaikki kansa: „älä hän-tä kuule, äläkä suostu!"

9. Ja hän sanoi Benhadadin sanan-saattajille: „sanokaat kuninkaalle, herralleni: „kaikki mitä sinä ensin käskit minulle, palvelijallesi, teen minä; mutta tätä en minä voi tehdä." Ja sanansaattajat menivät ja sanoivat vastauksen hänelle.

10. Ja Benhadad lähetti hänen tykönsä ja sanoi: „Jumalat tehkööt minulle niin ja niin, jos multau Samariassa piisaa, niin että kaikki kansa, joka minua seuraa, taitaisi siitä ottaa pivonsa täyden!"

11. Mutta Israelin kuningas vastasi ja sanoi: „sanokaat: älköön se, joka vyöttää itsensä sotaan, niin kerskatko, kuin se, joka sota-aseensa riisuu!"

12. Kun hän sen kuuli, juodessansa kuningasten kanssa majassa, sanoi hän palvelijoillensä. „valmistakaat itsenne!" Ja he valmistautuivat kaupunkia vastaan."

13. Ja katso, yksi profetta astui Ahabin, Israelin kuninkaan, eteen ja sanoi: „näin sanoo Herra: oletko nähnyt kaiken sen suuren joukon? Katso, minä annan heidät sinun käsiisi tänäpäänä, että tietäisit minun olevan Herran!"

14. Ahab sanoi: „kenen kautta?" Ja hän sanoi: „näin sanoo Herra: „maaherrain palvelijain kautta." Hän sanoi: „kuka alkaa sodan?" Hän vastasi: „sinä."

15. Niin hän luki maaherrain palvelijat, ja heitä oli kaksi sataa ja kaksi neljättäkymmentä. Ja niiden jälkeen luki hän kaiken Israelin lasten kansun, seitsemän tuhatta miestä.

16. Ja he läksivät ulos puolipäivän aikaan. Mutta Benhadad oli juopuneena majassa niiden kahdenneljättäkymmentä kuninkaan kanssa, jotka häntä auttoivat.

17. Ja maaherrain palvelijat läksivät ensin ulos. Ja Benhadad lähetti

tiedustelemaan, ja hänelle ilmoitettiin: „miehiä lähtee ulos Samariasta."

18. Hän sanoi: „jos he ovat rauhassa lähteneet ulos, niin käsitäkäätkä heitä elävinä; ja jos he ovat lähteneet sotaan, niin ottakaat heidät elävinä!"

19. Ja maaherran palvelijat olivat lähteneet kaupungista ja sotaväki heidän perässänään.

20. Ja he löivät mies miehensä, ja Syrialaiset pakenivat, ja Israel ajoi heitä takaa; ja Benhadad, Syrian kuningas, pelastui hevoseensa seljässä ratsasmiestensä kanssa.

21. Niin Israelin kuningas läksi ulos ja löi hevoset ja vaunut; ja hän tappoi sangen paljon Syrialaisia.

22. Ja profetta astui Israelin kuninkaan eteen ja sanoi hänelle: „mene ja vahvista itsesi, ymmärrä ja katso, mitä sinun tulee tehdä; sillä Syrian kuningas on sinua vastaan nouseva jälleen tämän vuoden perästä."

23. Ja Syrian kuninkaan palvelijat sanoivat hänelle: „heidän jumalansa ovat vuorten jumalia, sentähden voititvat he meidät; mutta sotikaamme heitä vastaan kedolla, ehkä me voitamme heidät!"

24. Niin tee nyt näin: karkoita kuninkaat pois, kukin paikastansa, ja aseta maaherroja heidän sijaansa;

25. ja aseta itsellesi sotajoukko, niin suuri kuin tämä sotajoukko, joka kaatui sinulta, ja hevoset ja vaunut niinkuin ennenkin, ja me sodimme heitä vastaan kedolla; ehkä voitamme heidät: Ja hän kuuli heitä ja teki niin.

26. Kun ajastaika oli kulunut, luki Benhadad Syrialaiset, ja läksi ylös Afekiin sotimaan Israelia vastaan.

27. Ja Israelin lapset luettiin myös ja heille hankittiin ruokavaroja, ja he menivät heitä vastaan; ja Israelin lapset sijoittivat itsensä heitä vastapäätä, niinkuin kaksi pientä vuohilaumaa; mutta maa oli täynnä Syrialaisia.

28. Ja Jumalan mies astui edes ja sanoi Israelin kuninkaalle: „näin sanoo Herra: koska Syrialaiset ovat sanoneet: „Herra on vuorten Jumala eikä laaksojen Jumala, niin minä annan kaiken tämän suuren joukon sinun käteesi, että tietäisitte minun olevan Herran!"

29. Ja he asettivat leirinsä toisiansa vastapäätä seitsemäksi päiväksi, mutta seitsemäntenä päivänä alkoi sota. Ja Israelin lapset löivät Syrialaisia, sata tuhatta jalkamiestä yhtenä päivänä.

30. Ja jääneet pakenivat Afekin kaupunkiin. Ja muuri lankesi seitsemän-

kolmatta tuhannen miehen päälle, jotka jääneet olivat. Ja Benhadad pakeni kaupunkiin, huoneesta huoneeseen. 1 Kun. 22:25.

31. Ja hänen palvelijansa sanoivat hänelle: „katso, me olemme kuullut Israelin huoneen kuninkaata laupeiksi kuninkaiksi; pankkaamme säkit kupeillemme ja köydet päihimme ja menkäämme Israelin kuninkaan tykö; ehkä hän sallii selusi elää.“

32. Ja he käärivät säkit kupeillensa ja köydet päihinsä ja tulivat Israelin kuninkaan tykö, ja sanoivat: „Benhadad, palvelijasi, sanoosinulle. salli minun seluni elää.“ Ja hän sanoi: „vieläkö hän elää? hän on veljeni.“

33. Ja miehet ottivat sen hyväksi ja kiiruhtivat suadaksensa selväksi, oliko se hänen mielensä, ja sanoivat: „veljesi Benhadad.“ Niin hän sanoi: „menkäättäjohdattakaanhäntänne!“ Niin Benhadad tuli hänen tykönsä; ja hän antoi hänen istua vaunuihin.

34. Ja hän sanoi hänelle: „ne kaupungit, mitkä isäni on ottanut sinun isältäsi, annan minä jälleen; tee kadut itsellesi Damaskossa, niin kuin isäni teki Samariaan. Ja minä,“ sanoi Ahab, „teen liiton sinun kanssasi ja annan sinun mennä.“ Ja hän teki liiton hänen kanssansa ja päästi hänet menemään.

35. Silloin sanoi yksi mies profettain pojista lähimmäisellensä, Herran sanan kautta: „lyö minua!“ vaan hän kielsi, eikä lyönyt häntä.

36. Niin hän sanoi hänelle: „koska et kuullut Herran ääntä, katso, kun sinä lähdet minun tyköäni, niin jalopeura lyö sinut.“ Ja hän läksi hänen tykönsä, ja jalopeura kohtasi hänet ja löi hänet.

37. Ja hän tapasi toisen miehen ja sanoi: „lyö minua!“ Ja mies löi häntä kovasti ja haavoitti hänet.

38. Ja profetta meni ja seisahtui tiellä kuningasta vastaan, ja peitti silmänsä siteellä, tehdäkseen itsensä tuntemattomaksi.

39. Ja kun kuningas kävi ohitse, huusi hän kuningasta ja sanoi: „sinun palvelijasi meni keskelle sotaa, ja katso, yksi mies poikkesi ja johdatti miehen minun tyköni, ja sanoi: „pidä vaari tästä miehestä! jos hän katoa, niin pitää sinun selusi oleman hänen selunsa sijassa, tahi sinun pitää maksaman siitä talenti hopeaa!“

40. Ja kun palvelijallasi oli siellä ja täällä tekemistä, niin hän katosi.“ Ja Israelin kuningas sanoi hänelle: „sinun tuomiosi on oikia, sen olet itse julistanut.“

41. Ja hän otti kohta siteen pois silmistänsä; ja Israelin kuningas tunsikin hänen olevan profettain joukosta.

42. Ja hän sanoi hänelle: „näin sanoo Herra: koska päästit kädestäsi sen miehen, jonka minä olen kironnut, niin pitää sinun selusi oleman hänen selunsa sijassa ja sinun kansasi hänen kansansa sijassa!“

1 Sam. 15:3,9,16s. 1 Kun. 22:34.

43. Ja Israelin kuningas meni vihoissansa ja pahoilla mielin huoneessansa ja tuli Samariaan.

21 Luku.

Nabotin viinimäki. Elija ilmoittaa Herran rangaistuksen. Ahab katuu.

Sitten tapahtui näin. Nabotilla, Jisreeliläisellä, oli viinimäki Jisreelissä, lähellä Ahabin, Samarian kuninkaan, linnaa.

2. Ja Ahab puhui Nabotille ja sanoi: „anna minulle viinimäkesi ryytimaaksi, koska se on niin lähellä minun huonettani, ja minä annan sinulle sen sijaan paremman viinimäen; tahi jos sinun niin kelpaa, annan minä sinulle hopeaa niin paljon kuin se maksaa.“

3. Mutta Nabot sanoi Ahabille: „Herra varjelkoon minua antamasta sinulle isäni perintöä!“

4. Niin Ahab tuli kotiansa pahoilla mielin ja vihoissansa, sen sanan tähden, minkä Nabot Jisreeliläinen oli hänelle puhunut, sanoen: „en minä anna sinulle isäni perintöä; ja hän heittäysi vuoteeseen, käänsi kasvonsa pois eikä syönyt leipää.“

5. Ja Isebel, hänen vaimonsa, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: „miksi henkesi on niin murheellinen, ja mikset syö leipää?“

6. Ja hän sanoi hänelle: „minä olen puhutellut Nabotia, Jisreeliläistä, ja sanonut: „anna minulle viinimäkesi rahan edestä, tahi jos tahdot, annan minä sinulle toisen viinimäen sen sijaan.“ Mutta hän sanoi: „en minä anna sinulle viinimäkeäni.“

7. Niin Isebel, hänen vaimonsa, sanoi hänelle: „sindkö nyt Israelin valtakuntaa hallitsit? Nouse ja syö leipää ja ole hyvillä mielin, minä saatan sinulle Nabotin, Jisreeliläisen, viinimäen.“

8. Ja hän kirjoitti kirjeen Ahabin nimessä, ja lukitsi sen hänen sinitillänsä, ja lähetti sen kirjeen vanhimpain ja ylimmäisten tykö, jotka hänen kaupungissansa asuvat Nabotin kanssa.

9 ja kirjoitti näin kirjeeseen, sanoen: „kuuluttakaat paasto, ja asettakaat

Nabot istumaan ylimmäiseksi kansassa.

10. Ja tuokaat kaksi pahaa miestä häntä vastaan, jotka todistavat hänestä, sanoen: „sinä olet kironnut Jumalaa ja kuningasta!“ ja viekät ulos ja kivittäkää hään kuoliaaksi!”

11. Niin kaupungin vanhimmat ja ylimmäiset, jotka hänen kaupungisansa asuivat, tekivät niinkuin Isebel heidän käskenyt oli, ja niinkuin oli kirjoitettu kirjeessä, jonka hän heille oli lähettänyt.

12. He kuuluttivat paaston, ja asettivat Nabotin istumaan ylimmäisenä kansan joukossa.

13. Niin tuli kaksi pahaa miestä ja istuivat hänen kohdallensa; ja ne pahat miehet todistivat Nabotia vastaan kansan edessä ja sanoivat: „Nabot on kironnut Jumalaa ja kuningasta!“ Ja he vievät hänet kaupungista ulos ja kivittivät hänet kuoliaaksi.

14. Ja he lähettivät Isebelille sanan: „Nabot on kivitetty ja kuollut.“

15. Kun Isebel kuuli Nabotin kivityksen ja kuolleeksi, sanoi hän Ahahille: „nouse ja omista Nabotin, Iisreeliläisen, viinimäki, jonka hän sinulta on kieltänyt rahan edestä; sillä ei Nabot elä, hän on kuollut.“

16. Kun Ahab kuuli Nabotin kuolleeksi, nousi hän ja meni omistamaan Nabotin, Iisreeliläisen, viinimäkeä.

17. Silloin Herran sana tuli Eliajalle, Tisbiläiselle, lausuen:

18. „Nouse ja mene Ahabia, Israelin kuningasta, vastaan, joka asuu Samariassa; katso, hän on Nabotin viinimäessä, jota hän on mennyt omistamaan.“

19. Ja puhu hänelle ja sano: „näin sanoo Herra: oletko tappanut, ja vielä päälliseksi omistanut? Ja puhu hänelle ja sano: „näin sanoo Herra: siinä paikassa, jossa koirat nuoleskelivat Nabotin verta, tulevat koirat sinunkin vertasi nuoleskelemaan.“ 1 Kun. 22:38. 2 Kun. 9:26. Poes:68:24.

20. Ja Ahab sanoi Eliajalle: „joko löysit minut, sinä vihamaieheni?“ Hän sanoi: „löysin, koska olet myönyt itsesi pahaa tekemään Herran silmäin edessä.“

21. Katso, minä tuotan onnettomuuden sinun päällesi, ja raivaan sinun sukukuntasi pois, ja hävitän Ahabilta sen, joka vettänsä seinään heittää, sekä orjan että vapaan Israelissa; 1 Sam. 25:22. 1 K:n. 14:10. 2 Kun. 9:8 s. 10:10 s.

22. Ja minä teen sinun huoneesi niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneen, ja niinkuin Baesun,

Ahijan pojan, huoneen, sen tähden, koska olet minua vihoittanut, ja saattanut Israelin syntiä tekemään.

1 Kun 16:29. 16:3,11.

23. Ja myös Isebelistä on Herra puhunut, sanoen: „koirain pitää syömän Isebelin Iisreelin muurin tykönä.“

2 Kun. 9:10,33 s.

24. Joka Ahabista kuolee kaupungissa, sen koirat syövä; ja joka kuolee kedolla, sen syövä taivaan linnut “

25. Ei ole yhtään ollut, joka niin oli itsensä myönyt pahaa tekemään Herran edessä, kuin Ahab, sillä hänen vaimonsa Isebel viettieli häntä;

26. ja hän teki sangen suuret kauhistukset, seuraten epäjumalia, aivan niinkuin Amorilaiset olivat tehneet, jotka Herra ajoi Israelin lasten edestä pois. —

27. Kun Ahab kuuli nämä sanat, repäisi hän vaatteensa, ja puki säkin ihollensa ja paastosi, ja makasi säkissä ja kävi suruissansa.

28. Ja Herran sana tuli Eliajan, Tisbiläisen, tykö, sanoen:

29. „Etkö nähnyt kuinka Ahab nöyryytti itsensä minun edessäni? koska hän itsensä niin nöyryyttää minun edessäni, en minä saata sitä onnettomuutta hänen aikansa; hänen poikansa aikana saatan minä onnettomuuden hänen huoneellensa.“

22 Luku.

Ahab ja Josafat lähtevät sotaan Syrialaisia vastaan. Profetta Mikan ennustus. Ahab kuolee sodassa. Josafatin hallitus Juudassa. Ahasian hallitus Israelissa.

Ja oltiin kolme ajastakaik levossa, Jettei ollut sotaa Syrialaiden ja Israelin välillä.

2. Mutta kolmantena vuonna meni Josafat, Juudan kuningas, Israelin kuninkaan tykö. 2 Aik. 18:1 s.

3. Ja Israelin kuningas sanoi palvelijoillensä: „ettekö tiedä Gileadin Ramotin olevan meidän omamme? ja me istumme ähneti emmekä ota sitä Syrian kuninkaan kädestä?“

4. Ja hän sanoi Josafatille: „tuletko minun kanssani sotimaan Gileadin Ramotia vastaan?“ Josafat sanoi Israelin kuninkaalle. „minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi, ja minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi!“ 2 Kun. 3:7 s.

5. Ju Josafat sanoi Israelin kuninkaalle. „kysy siis länapänä Herran sanaa!“

6. Ju Israelin kuningas kokosi profettoja liki neljänsataa miestä ja sanoi heille: „pitääkö minun mennä Gileadin Ramotiin sotaan, vai siitä

luopua?" He sanoivat: „mene, ja Herra antaa sen kuninkaan käsiin.“

7. Mutta Josafat sanoi: „eikö täällä ole vielä Herran profettaa, kysyäksemme häneltä?“

8. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: „vielä on yksi mies, Mika, Jimlan poika, jonka kautta voidaan kysyä Herraa, mutta minä vihaan häntä; sillä ei hän minulle mitään hyvää ennusta, vaan pahaa.“ Josafat sanoi: „älköön kuningas niin puhuko.“

9. Ja Israelin kuningas kutsui yhden hovipalvelijansa ja sanoi: „tuo Mika, Jimlan poika, kiireesti tänne!“

10. Mutta Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin kuninkaallisella istuimellansa, vaatetettuina kuninkaallisiiin vaatteisiin Samarian portin raitilla; ja kaikki profetat ennustivat heidän edessään.

11. Ja Sidekija, Kenaanan poika, oli tehnyt itsellensä rautasarvet, ja sanoi: „näin sanoo Herra: näillä sinä pusket Syrialaisia siksi kun he kokonansa hävitetään.“

12. Ja niin ennustivat kaikki profetat, sanoen: „mene Gileadin Ramotiin, ja sinä menestyt; Herra antaa sen kuninkaan käsiin.“

13. Ja sanansaattaja, joka oli mennyt Mikaa kutsumaan, puhui hänelle, sanoen: „katso, kaikki profetat ennustavat yhdestä suusta kuninkaalle hyvää; niin olkoon sinunkin sanasi niinkuin heidän sanansa, ja puhu hyvää.“

14. Niin Mika sanoi: „niin totta kuin Herra elää, mitä Herra sanoo minulle, sitä minä puhun!“

15. Ja hän tuli kuninkaan eteen, ja kuningas sanoi hänelle: „Mika, lähde mekö sotimaan Gileadin Ramotiin, vaituleeko meidänsiitä luopua?“ Hän sanoi hänelle: „mene, ja sinä menestyt; sillä Herra antaa sen kuninkaan käsiin.“

16. Kuningas sanoi hänelle: „kuinka usein minun pitää sinua vannottaman, ettet minulle muuta puhuisi, kuin totuutta Herran nimeen?“

17. Hän sanoi: „minä näin koko Israelin hajoitettuna vuorille, niinkuin lampaat, joilla ei painetta ole. Ja Herra sanoi: ei näillä ole yhtään isäntää, palatkoon jokainen kotiansa rauhassa!“

18. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: „enkö minä sinulle sanonut, ettei hän ennusta minulle hyvää, vaan pahaa?“

19. Ja hän sanoi: „kuule siis Herran sanaa: minä näin Herran istu-

van istuimellansa, ja koko taivaallisen sotajoukon seisovan hänen tykönänsä, oikialla ja vasemmalla puolella.

2 Aik. 18:18.

20. Ja Herra sanoi: „kuka pettäisi Ahabin, että hän menisi ja lankeisi Gileadin Ramotissa?“ Ja kuka sanoi niin, kuka näin.

21. Silloin henki läksi ja asettui Herran eteen, ja sanoi: „minä petän hänet.“ Ja Herra sanoi: „millä?“

22. Hän vastasi: „minä menen ja olen valheen henki kaikkien hänen profettainsa suussa.“ Hän sanoi: „petä hänet ja sinä menestyt, mene ja tee niin!“

23. Ja katso, nyt Herra antoi valheen hengen kaikkien näiden sinun profettaisi suuhun; ja Herra on puhunut sinua vastaan pahaa.“

24. Ja Sidekija, Kenaanan poika, astui edes ja löi Mikaa poskelle, ja sanoi: „onko Herran henki paennut minusta puhutellaksensa sinua?“

25. Mika vastasi: „katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä, jona käyt huoneesta huoneeseen, etsien lymy-paikkaa.“

1 Kun. 20:30.

26. Ja Israelin kuningas sanoi: „ota Mika ja vie hänet jälleen kaupungin päämiehen Amonin tykö ja Joaksen, kuninkaan pojan, tykö.“

27. Ja sano: näin sanoo kuningas: pankaat tämä vankihuoneeseen, ja ruokkikaat hän murheen leivällä ja murheen vedellä, siksi kun minä palajan rauhassa.“

28. Mika sanoi: „jos sinä toki palajat rauhassa, niin ei Herra ole puhunut minun kauttani!“ Ja hän sanoi: „kuulkaat, kaikki kansa!“

29. Ja Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas, menivät ylös Gileadin Ramotiin.

30. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: „minä muutan vaatteeni ja lähden sotaan; pue sinä itseji omiin vaatteisiin.“ Ja Israelin kuningas muutti vaatteensa ja meni sotaan.

2 Aik. 18:29.

31. Mutta Syrian kuningas antoi käskyn vaunujen päämiehille, joita hänellä oli kaksineljäntäkymmentä, sanoen: „älkää sotiko pientä eikä suurta vastaan, vaan ainoastansa Israelin kuningasta vastaan.“

1 Kun. 20:16, 24.

32. Kun vaunujen päämiehet näkivät Josafatin, sanoivat he: „tämä on varmaan Israelin kuningas!“ ja poikkesivat sotimaan häntä vastaan. Niin Josafat huusi.

2 Aik. 18:31.

33. Kun vaunujen päämiehet näkivät, ettei se ollut Israelin kuningas, luopuivat he hänestä.

34. Mutta yksi mies jännitti joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui Israelin kuningasta rautapaidan jatkoon. Ja hän sanoi vaunumiehelleen: „käännä kätesi ja vie minut pois sotaväestä, sillä minä olen haavoitettu.“
1 Kun. 20:42.

35. Ja sota yltyi sinä päivänä, ja kuningas seisoi vaunuissa Syyrialaisia vastaan; ja hän kuoli ehtona, ja veri vuoti hänen haavastansa vaunujen pohjalle.

36. Ja auringon laskiessa kuulutettiin leirissä sanomalla: „menkään jokainen kaupunkiinsa ja maallensa!“

37. Ja kuningas kuoli ja vietiin Samariaan, ja he hautasivat kuninkaan Samariassa.

38. Mutta kun vaunut virutettiin Samarian lammikossa, nuolivat koirat hänen vertansa, — ja portot kylpivätsiinä — Herransanan mukaan, jonka hän oli puhunut. 1 Kun. 21:19.
2 Kun. 9:25 s.

39. Mitä Ahabista muuta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistensä, ja huoneestansa, jonka hän elefantin luista rakensi, ja kaikista kaupungeista, jotka hän rakensi, eikä siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? Am. 3:15.

40. Ja niin Ahab nukkui isänsä kanssa; ja hänen poikansa Ahasia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

41. Ja Josafat, Asan poika, oli tullut Juudan kuninkaaksi neljäntenä Ahabin, Israelin kuninkaan, vuonna.
1 Kun. 15:24.

42. Ja Josafat oli viiden ajastajan neljäntäkymmentä vanha tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisikolmekymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Asuba, Silhin tytär.

43. Ja hän vaelasi kaikissa isänsä A-

san teissä, eikä poikennut niistä, ja teki mitä Herralle kelpasi.

44. Mutta uhrikukkuiloita ei hävitetty, joissa kansa vielä uhrasi ja suitsutti.
1 Kun. 15:14.

45. Ja Josafat teki rauhan Israelin kuninkaan kanssa.

46. Mitä muuta on sanottavaa Josafatista, hänen voimastansa ja töistensä, ja kuinka hän soti, eikä siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa? 2 Aik. 18:1 s.

47. Ja mitä huorintekijöistä jäänyt oli hänen isänsä Asan aikana, ne ajoi hän pois maasta. 1 Kun. 15:12.

48. Ja silloin ei ollut kuningasta Edomissa, vaan kuninkaan sijainen.

2 Sam. 8:14.

49. Josafat oli teettänyt Tarsis-haaksia, joiden piti purjehtimaan Ofiriin, kultaa noutamaan; mutta eivät ne tulleet matkaan, vaan särkyivät Etseongeberissä. 1 Kun. 9:28. 2 Aik. 20:35 s.

50. Silloin Ahasia, Ahabin poika, sanoi Josafatille: „anna minun palvelijani mennä sinun palvelijaisi kanssa haaksiin.“ Mutta Josafat ei tahtonut.

51. Ja Josafat meni lepoon isänsä kanssa; ja hän haudattiin isänsä kanssa isänsä Davidin kaupunkiin. Ja Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

52. Ahasia, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa, Josafatin, Juudan kuninkaan, seitsemäntenä vuonna toistakymmentä; ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta.

53. Ja hän teki pahaa Herran edessä, ja vaeli isänsä tiellä ja Jerobeamin, Nebatin pojan, tiellä, joka Israelia saattoi syntiä tekemään.

54. Ja hän palveli Baalia ja kumartaen rukoili sitä; ja hän vihoitti Herran, Israelin Jumalan, aivan niin kuin hänen isänsä oli tehnyt.

TOINEN KUNINGASTEN KIRJA.

I Luku.

Abasian hallitus ja kuolema. Joram tulee kuninkaaksi.

Ja Moabilaiset luopuivat Israelista Ahabin kuoleman jälkeen. 2Kun. 3:5.

2. Ja Ahasia lankesi ristikon lävitse ylishuoneestansa Samariassa ja tuli sairaaksi. Ja hän lähetti sanansaattajat ja sanoi heille: „menkää ja kysykää Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, paranenko minä tästä taudistani.“

3. Mutta Herran enkeli oli sanonut

Elijalle, Tisbiläiselle: „nouse ja mene Samarian kuninkaan sanansaattajia vastaan, ja sano heille: „senkö tähden, ettei yhtään Jumalaa ole Israelissa, te menette neuvoakysymään Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? 4. Sentähden sanoo Herra näin: et sinä ole siitä vuoteesta nouseva, jossa makaat, sillä sinä olet kuoleman oma.“ Ja Elija meni pois.

5. Ja kun sanansaattajat palasivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: „miksi te palasitte?“

6. He sanoivat hänelle: „yksi mies kohtasi meitä ja sanoi meille: „menkää, palatkaat kuunkiin tykö, joka teidät on lähettänyt, ja sanokaat hänelle: näin sanoo Herra: senkö tähden, ettei yhtään Jumalaa ole Israelissa, sinä lähettäit kysymään neuvoo Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sentähden et sinä ole siitä vuoteesta nouseva, johon olet maata pannut, sillä sinä olet kuoleman oma.“

7. Ja hän sanoi heille: „minkäkaltainen se mies oli, joka kohtasi teitä ja näitä sanoja teille puhui?“

8. He sanoivat hänelle: „mies oli karvainen, vyötetty hihnaisella vyöllä.“ Hän sanoi: „se on Elija, Tisbilitäinen.“ Sak. 13:4. Matt. 3:4.

9. Ja hän lähetti hänen tykönsä viisikymmentä miestä heidän päämiehensä kanssa. Ja kun tämä tuli hänen tykönsä, katso, hän istui vuoren kukkulalla. Ja hän sanoi hänelle: „sinä Jumalan mies, kuningas sanoo: tule alas!“

10. Elija vastasi ja sanoi viidenkymmenen päämiehelle: „jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tulta taivaasta ja polttakoon sinut ja sinun viisikymmentäsi!“ Niin tuli läksi taivaasta ja poltti hänet ja hänen viisikymmenensä. Luuk. 9:54.

11. Ja hän lähetti taas toisen viidenkymmenen päämiehen hänen tykönsä viidenkymmenen miehensä kanssa. Ja hän korotti äänensä ja sanoi hänelle: „sinä Jumalan mies, näin sanoo kuningas: tule kiireesti alas!“

12. Elija vastasi ja sanoi heille: „jos minä olen Jumalan mies, niin tulkoon tulta taivaasta ja polttakoon sinut ja sinun viisikymmenesi!“ Ja Jumalan tuli läksi taivaasta ja poltti hänet ja hänen viisikymmenensä.

13. Niin hän vielä lähetti kolmannen viidenkymmenen päämiehen hänen tykönsä viidenkymmenensä kanssa. Ja se kolmas viidenkymmenen päämies nousi ja tuli ja lankei polvillensa Elijan eteen, rukoili häntä ja sanoi hänelle: „sinä Jumalan mies, olkoon minun sieluni ja näiden viidenkymmenen palvelijaisi sielut kalliit sinun edessäsi!“

14. Katso, tuli on tullut taivaasta ja on polttanut ne kaksi ensimmäistä viidenkymmenen päämiestä heidän viidenkymmenensä kanssa; mutta olkoon minun sieluni kallis sinun edessäsi!“

15. Ja Herran enkeli sanoi Elijalle: „mene alas hänen kanssansa äläkä pelkää häntä.“ Niin hän nousi ja meni hänen kanssansa kuninkaan tykö.

16. Ja hän sanoi hänelle: „näin sanoo Herra. „koska lähetti sanansaattajat ja annoit kysyä neuvoo Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, ikään kuin ei yhtäkään Jumalaa olisi Israelissa, jonka sanaa kysyttäisiin, niin et sinä ole nouseva siitä vuoteesta, johon sinä muata pannut olet, sillä sinä olet kuoleman oma.“

17. Ja hän kuoli Herran sanan mukaan, jonka Elija puhunut oli. Ja Joram tuli kuninkaaksi hänen sijajansa toisena Joram, Josafatin pojan, Juudan kuninkaan, vuonna; sillä ei hänellä ollut poikaa.

2 Kun. 3:1. 2 Aik. 21:3.

18. Mitä enempiä on sanomista Ahasiasta ja mitä hän tehnyt on, eikä siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? 2 Aik. 22:1a.

2 Luku.

Elijan ihmeellinen lähtö. Elisa profetiana. Niin tapahtui, kun Herra tahtoi tuulispäässä ottaa Elijan ylös taivaaseen, kävelivät Elija ja Elisa yhdessä pois Gilgalista.

2. Ja Elija sanoi Elisalle: „viivy nyt tässä; sillä Herra on lähettänyt minut Beteliin.“ Mutta Elisa sanoi: „niin totta kuin Herra elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta!“ Ja he tulivat alas Beteliin.

3. Ja profettain pojat, jotka Betelissä olivat, kävivät Elisän tykö ja sanoivat hänelle: „tiedätkö Herran tänäpäpä ottavan sinulta pois isäntäsi sinun pääsi päältä?“ Hän sanoi: „tiedän kyllä, olkaat ääneti!“

4. Elija sanoi hänelle: „Elisa, viivyhän tässä; sillä Herra on lähettänyt minut Jerikoon.“ Hän sanoi: „niin totta kuin Herra elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta!“ Ja niin he tulivat Jerikoon.

5. Ja profettain pojat, jotka Jerikossa olivat, tulivat Elisän tykö ja sanoivat hänelle: „tiedätkö Herran tänäpäpä ottavan sinulta pois isäntäsi sinun pääsi päältä?“ Hän sanoi: „tiedän kyllä, olkaat ääneti!“

6. Ja Elija sanoi hänelle: „viivyhän tässä; sillä Herra on lähettänyt minut Jordanille.“ Hän sanoi: „niin totta kuin Herra elää ja sinun sielusi elää, en minä luovu sinusta.“ Ja he kävivät molemmat yhdessä.

7. Ja viisikymmentä miestä profettain pojista menivät ja jäivät seisomaan kauemmaksi heistä; mutta he seisivat molemmat Jordanin rannalla.

8. Niin Elija otti vaippansa ja kääri kokoon, ja löi veteen; ja vesi hajosi

molemmille puolille, ja he molemmat kävivät kuivalla sen lävitse.

2 Moos. 14:21 s. Jos. 3:16.

9. Ja kun he tulivat ylitse, sanoi Elija Elisalle: „ano, mitä minä sinulle tekisin, ennenkuin minä otetaan pois sinulta.“ Elisa sanoi: „olkoon sinun henkesikaksinkertaisesti minun kanssani!“

10. Hän sanoi: „sinä olet anonut vaikeata asiaa; kuitenkin jos sinä näet minut, kun minä otetaan pois sinulta, tapahtuu se sinulle; mutta jos et sinä näe, niin ei se tapahdu.“

11. Ja kun he yhdessä kävivät ja puhuivat keskenänsä, katso, tuliset vauhut ja tuliset hevoseset tulivat ja eroitivat heidät toistisansa. Ja Elija meni ylös tuulispäässä taivaasen.

1 Moos. 5:24. Syr. 48:9. 1 Makk. 2:58.

12. Ja Elisa näki sen ja huusi: „minun isäni, minun isäni, Israelin vauhut ja hänen ratsasmiehensä!“ Sitten hän ei enää häntä nähnyt. Ja hän tarttui vaatteisinsa ja repäisi ne kahtia.

13. Ja otti maasta Elijan vaipan, joka häneltä oli pudonnut, palasi ja seisautui Jordanin rannalla. 1 Kun. 19:19.

14. Ja hän otti Elijan vaipan, joka häneltä oli pudonnut, löi veteen ja sanoi: „missä on Herra, Elijan Jumala?“ ja kun hän löi veteen, hajosi vesi molemmille puolille; ja Elisa kävi ylitse.

15. Ja profettain oppilaat, jotka vastapäättä, Jerikossa, olivat, näkivät hänet, ja sanoivat: „Elijan henki lepää Elisaa päällä!“ Ja he kävivät häntä vastaan ja kumarisivat maahan hänen edessänsä.

16. Ja sanoivat hänelle: „katso, sinun palvelijoissasi on viisikymmentä vahvaa miestä, anna heidän mennä etsimään sinun isäntääsi; ehkä Herran henki on ottanut hänet ja heittänyt jollekulle vuorelle, taikka johonkuhun laaksoon.“ Mutta hän sanoi: „älkääät lähettäkö!“ 1 Kun. 18:12.

17. Mutta he pyysivät häntä siksi kun hän häpesi, ja hän sanoi: „lähettäkää!“ Ja he lähettivät matkaan viisikymmentä miestä; ja he etsivät kolme päivää, mutta eivät löytäneet häntä.

18. Ja he tulivat jälleen hänen tykönsä, hänen ollessansa Jerikossa; ja hän sanoi heille: „enkö minä sanonut teille, ettei teidän pitänyt menemän?“

19. Ja kaupungin miehet sanoivat Elisalle: „katso, tässä kaupungissa on hyvä asua, niinkuin herramme näkee; mutta vesit on paha ja maa on hedelmätön.“ 2 Moos. 15:23 s.

20. Hän sanoi: „tuokaat minulle uu-

si astia ja pankaat suolaa siihen!“ Ja he toivat sen hänelle.

21. Niin hän meni ulos vesilähteelle ja heitti suolaa siihen, sanoen: „niin sanoo Herra: minä olen tämän veden parantanut; ei kuolema eikä hedelmättömyys ole lästeden siitä tuleva.“

22. Ja vesi parani tähän päivään asti Elisaa sanan mukaan, jonka hän puhui.

23. Ja hän meni sieltä ylös Beteliin; ja hänen käydessänsä tiellä, tulivat pienet pojat kaupungista ja pilkkasivat häntä, sanoen hänelle: „tule ylös paljas-pää! tule ylös paljas-pää!“

24. Ja hän käänsi itsensä; ja kun hän heidät näki, kirosi hän heitä Herran nimeen. Niin tuli kaksi karhua metsästä, ja ne raatelivat heistä kaksi viidettäkymmentä poikaa kuoliaaksi.

25. Sieltä hän meni Karmelin vuorelle; ja palasi sieltä Samariaan.

3 Luku.

Joramin hallitus ja sota Moabilaista vastaan. Elisa ennustaa kuninkaalle.

Joram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa kahdeksantentoista Josafatin, Juudan kuninkaan, vuonna; ja hän hallitsi kaksoista vuotta.

2. Ja hän teki pahaa Herran edessä, vaan ei kuitenkaan niinkuin isänsä ja äitinsä; sillä hän hävitti Baalin patsaan, jonka hänen isänsä oli tehnyt. 1 Kun. 16:31 s.

3. Kuitenkin pysyi hän Jereboamin, Nebatin pojan, synneissä, joka saatti Israelin syntiä tekemään; ei hän luopunut niistä. 1 Kun. 12:28 s.

4. Ja Mesalla, Moabilaisten kuninkaalla, oli paljon lampaita, ja hän antoi Israelin kuninkaalle veron, sadantuhannen karitsan ja sadantuhannen oinaan villat.

5. Mutta kun Ahab oli kuollut, luopui Moabilaisten kuningas Israelin kuninkaasta. 2 Kun. 1:1.

6. Silloin läksi kuningas Joram Samariasta ja luki kaiken Israelin.

7. Ja hän meni ja lähetti Josafatille, Juudankuninkaalle, sanoman: „Moabilaisten kuningas on luopunut minusta, tuletko solimaan minun kansani Moabilaista vastaan?“ Hän sanoi: „minä tulen, minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi, ja minun hevoseni niinkuin sinun hevosesi.“ 1 Kun. 22:4.

8. Ja hän sanoi: „mitä tietä meidän pitäisi sinne vaeltaman?“ Hän vastasi: „Edomin korven tietä.“

9. Ja niin läksi Israelin kuningas ja Juudan kuningas ja Edomin kunin-

gas. Ja he vaelsivat ympäri seitsemän päivän matkaa, eikä ollut vettä sota-vuöllä ja juhdilla, jotka heitä seurasivat.

10. Ja Israelin kuningas sanoi: „voi! Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta, antaaksensa heidät Moabilaisien käsiin!”

11. Mutta Josafat sanoi: „onko täällä yhtään Herran profettaa, että kysyisimme hänen kauttansa neuvoa Herralta?” Niin vastasi yksi Israelin kuninkaan palvelijoista ja sanoi: „on täällä Elisa, Safatin poika, joka kaasi vettä Elijan kätten päälle.” 1 Kun. 22:5, 7.

12. Josafat sanoi: „hänellä on Herran sana.” Ja Israelin kuningas, ja Josafat ja Edomin kuningas menivät hänen tykönsä.

13. Ja Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: „mitä sinun minuun tulee? mene pois isäsi profettain tykö ja äitisi profettain tykö!” Israelin kuningas sanoi hänelle: „ei niin, sillä Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta antaaksensa heidät Moabilaisien käsiin!”

14. Elisa sanoi: „niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä minä seison, jollen minä pitäisi lukua Josafatista, Juudan kuninkaasta, en minä katsahtais sinuun enkä tottelisi sinua.” 1 Kun. 17:1.

15. Ja nyt, tuokaat minulle kanteleen soittaja!” Ja kun soittaja soitti, tuli Herran käsi hänen päällensä. 1 Sam. 10:5.

16. Ja hän sanoi: „näin sanoo Herra: tehkää paljon kuoppia tähän laaksoon!”

17. Sillä näin sanoo Herra: ette saa nähdä tuolta eikä sadetta, ja kuitenkin tämä laakso vedellä täytetään; ja te saatte juoda, ja teidän karjanne ja juhtanne.

18. Ja tämä on vähä Herran edessä; sillä hän antaa Moabilaiset teidän käsiinne,

19. ja te lyötte kaikki vahvat kaupungit ja kaikki valitut kaupungit, ja te kaadatte kaikki hyvät puut ja tukitsette kaikki vesilähteet, ja turmelette kaikki hyvät pellot kivillä.”

20. Ja tapahtui aamulla ruoka-uhrin ajalla, kalso, vesi tuli Edomin tietä myöten, ja maa täytettiin vedellä. 2 Moos. 20:39 s. 3 Moos. 2:1.

21. Ja kaikki Moabilaiset kuulivat, että kuninkaat olivat nousneet sotiin heitä vastaan; ja nyt kutsuttiin kokoon kaikki, jotka itsensä ensikerran vyöllä vyöttivät, ja sitä vanhemmat; ja he menivät rajoille.

22. Mutta kun he aamulla varhain nousivat, ja aurinko nousi veden yli,

niin Moabilaiset näkivät, että vesi heitä vastapäätä oli punainen kuin veri.

23. Ja he sanoivat: „se on verta! kuninkaat ovat tapelleet keskenänsä, ja toinen on miekalla lyönyt toisen; ja nyt saaliille, Moab!”

24. Mutta kun he tulivat Israelin leiriin, nousi Israel ja löi Moabilaisia; ja ne pakenivat heidän edellensä. Mutta he tulivat Moabin maahan ja löivät sen.

25. Ja kukistivat kaupungit, ja itsekin heitti kiven kaikkiin hyviin peltoihin ja täyttivät ne, ja tukitsivat kaikki vesilähteet, ja kaasivat kaikki hyvät vuot. niin että he jättivät ainoastaan Hasaretin muuriin kiviä. Ja linkomiehet piirittivät sen ja ampuivat siihen.

26. Ja kun Moabilaisien kuningas näki sodan olevan ylöns väkevän häntä vastaan, otti hän luoksensa seitsemän sataa miestä, jotka miekkaa kantoivat, karatöksensa Edomin kuninkaan päälle; mutta eivät he voineet.

27. Niin otti hän poikansa, esikoisensa, jonka hänen sijaansa piti kuninkaaksi tuleman, ja uhrasi hänet poltto-uhriksi muurin päällä. Ja suuri viha tuli Israeliin; ja he menivät pois hänen tykönsä ja palasivat omalle maallensa. Ps. 106:37. Hes. 20:31.

4 Luku.

Elisan voimalliset työt.

Ja vaimo profettain poikien vaimois-ta huusi Elisalle ja sanoi: „sinun palvelijasi, minun mieheni, kuoli; ja sinä tiedät palvelijasi peljänneen Herraa; nyt tuli velkoja, ja tahtoo ottaa kaksi minun poikaani orjaksensa.” 3 Moos. 25:39 s. Matt. 18:25.

2. Elisa sanoi hänelle: „mitä minä sinulleteen? sano minulle, mitä huoneessasi on?” Hän sanoi: „piitallasi ei ole muuta mitään kuin yksi öljy-astia.”

3. Hän sanoi: „mene ja ano koko kyläkunnaltasi astioita, tyhjiä astioita niin monta kuin saat.

4. Ja mene sisälle, ja sulje ovi sinun ja poikiesi jälkeen, ja kaada kaikkiin niihin astioihin; ja mikä täynnä on, laske ne syrjään.”

5. Hän meni pois hänen tykönsä, sulki oven jälkeensä ja poikiensa jälkeen, ja hän kaasi niihin.

6. Ja kun astiat olivat täytetyt, sanoi hän pojallensa: „tuo minulle vielä astia!” Hän sanoi hänelle: „ei ole enää astiata.” Ja öljy seisahtui.

7. Ja hän tuli ja ilmoitti sen Jumalan miehelle. Hän sanoi: „mene ja

työ öljy, ja maksa velkasi; ja sinä ja poikasi eläkää jäänestä."

8. Ja tapahtui siihen aikaan, että Elisa meni Sunemiin, ja siellä oli varallinen vaimo, joka vaati häntä syömään tykönsä. Ja niin usein kun hän sen kautta vaelsi, poikkesi hän sinne syömään leipää.

9. Ja hän sanoi miehellensä: „katso, minä ymmärrän tämän Jumalan miehen olevan pyhän, joka tässä aina vaeltaa meidän kauttamme.

10. Tehkäämme tähän pieni ylistus, ja pankaaamme hänelle sinne vuode, pöytä, istuin ja kynttilälajka, että hän sinne menisi, kun hän tulee meidän tykömme."

11. Ja tapahtui muutamana päivänä, että hän tuli sinne; ja hän meni ylistupaan ja makasi siellä.

12. Ja hän sanoi palvelijallensa Gehasille: „kutsu Sunemin vaimo tänne!" Ja hän kutsui hänet, ja hän astui hänen eteensä.

13. Niin hän sanoi palvelijalle: „sano hänelle: katso, sinä olet tehnyt meille kaiken tämän palveluksen, mitä minä sinulle tekisin? Onko sinulla asiaa kuninkaalle taikka sodanpäämiehelle?" Hän sanoi: „minä asun keskellä minun kansaani."

14. Hän sanoi: „mitä siis hänelle pitäisi tehtävän?" Gehasi sanoi: „kylä! hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha."

15. Hän sanoi: „kutsu hänet!" ja hän kutsui häntä, ja hän seisoi ovessa.

16. Ja hän sanoi: „tähän määrättyyn aikaan vuoden perästä pidät sinä pojan sylissäsi." Hän sanoi: „ei, herrani, sinä Jumalan mies, älä petä sinun piikaasi!" 1 Moos. 18:10.

17. Ja vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan siihen määrättyyn aikaan vuoden perästä, niinkuin Elisa oli hänelle sanonut.

18. Ja lapsi kasvoi. Ja tapahtui kerran, että hän meni ulos isänsä luo eloneikkaajien tykö.

19. Ja hän sanoi isällensä: „voi minun päättäni, minun päättäni!" Ja tämä sanoi palvelijallensa: „kanna hänet äitinsä tykö!"

20. Ja hän otti hänet ja vei äidin tykö; ja hän istui hänen helmassansa puolipäivään asti, ja hän kuoli.

21. Ja äiti nousi ja laski hänet Jumalan miehen vuoteelle, läksi ulos ja sulki oven.

22. Ja hän kutsui miehensä ja sanoi: „lähetä minulle yksi palvelijoista ja yksi aseista, sillä minä menen Jumalan miehen tykö ja sitten palajan."

23. Ja hän sanoi: „miksi sinä hänen

tykönsä menet tänäpänä? ei nyt ole uusi kuu eikä sabbatti?" Hän sanoi: „hyvä on!"

24. Ja hän satuloitsi aasin ja sanoi palvelijallensa: „aja vahvasti, älä viivytä ajamasta, jollen minä sano sinulle!"

25. Ja hän meni ja tuli Jumalan miehen tykö Karmelin vuorelle. Kun Jumalan mies näki hänen tulevan, sanoi hän palvelijallensa Gehasille: „katso, se on Sunemin vaimo!"

26. Juokse nyt häntä vastaan ja sano hänelle: „hyvinkö sinä voit, ja sinun miehisi ja sinun poikasi?" Hän vastasi: „hyvin!"

27. Ja hän tuli vuorelle Jumalan miehen tykö ja tarttui hänen jalkoihinsa. Ja Gehasi menisysäämään häntä pois. Mutta Jumalan mies sanoi: „anna hänen olla, sillä hänen sielunsa on murheellinen, ja Herra on minultasen salannut eikä ilmoittanut minulle."

28. Hän sanoi: „ainoinko poikaa herraltani? Enkö minä sanonut: älä minua petä!"

29. Ja hän sanoi Gehasille: „vyötä kupeesi, ja ota sauvani käteesi, ja mene; jos joku sinun kohtaa, niin älä tervehdi häntä, ja jos joku sinua tervehtii, niin älä vastaa; ja laske sauvani pojan kasvoille!" Luuk. 10:4.

30. Mutta pojan äiti sanoi: „niin totta kuin Herra elää ja sinun sielusi elää, en minä päästä sinua!" Niin hän nousi ja seurasi häntä.

31. Mutta Gehasi oli mennyt pois heidän edellensä, ja laskenut sauvan pojan kasvoille; vaan ei ollut häntä eikä tuntoa. Niin hän palasi ja kohtasi hänet, ilmoitti hänelle ja sanoi: „ei poika herännyt."

32. Ja kun Elisa tuli huoneesen; katso, poika makasi kuolleena hänen vuoteellansa.

33. Ja hän meni sisälle ja sulki oven molempain perään; ja hän ruokoi Herraa. Matt. 6:8. Ap. t. 9:40.

34. Ja hän nousi ja laski itsensä lapsen päälle, ja pani suunsa hänen suunsa päälle, ja silmänsä hänen silmäinsä päälle, ja kätensä hänen kätensä päälle, ja ojensi itsensä hänen yllitensä, niin että lapsen ruumis tuli lämpymäksi. 1 Kun. 17:21 s.

2 Kun. 8:1. Ap. t. 20:10 s.

35. Ja hän nousi jälleen ja kävi kerran sinne ja tänne huoneessa, nousi ja laski itsensä hänen yllitensä. Niin poika aivasti seitsemän kertaa; sitte avasi poika silmänsä.

36. Ja hän kutsui Gehasin ja sanoi: „kutsu Sunemin vaimo!" Ja kun hän oli hänet kutsunut, tuli hän si-

sälle hänen tykönsä. Hän sanoi: „ota poikasi!”

37. Ja hän tuli ja lankesi hänen jalkainsa juureen, kumarsi maahan; ja hän otti poikansa ja meni ulos.

38. Mutta Elisa palasi Gilgaliin. Ja kallis aika oli maassa. Ja profettain pojat olivat hänen edessään. Ja hän sanoi palvelijallensa: „otasuuri pata ja keittä lientä profettain pojille!”

2 Kun. 2:1. 6:1.

39. Niin yksi heistä läksi kedolle hakemaan ruoka-kasveja; ja hän löysi metsäviinipun, ja poimi siitä kolokvintteja vaatteensa läyden. Ja kun hän tuli, leikkasi hän ne liemipataan; sillä eivät he niitä tunteneet.

40. Ja se kaadettiin miesten syödiä. Mutta kun he söivät liemestä, niin he huusivat, sanoen: „Jumalan mies, kuolema on padassa!” Ja he eivät saattaneet syödä.

41. Ja hän sanoi: „tuokaat jauhoja!” Ja hän heitti pataan ja sanoi: „antakaat kansalle syödä!” Eikä ollut enää mitään vahingollista padassa.

42. Ja muuan mies tuli Baal-Salisasta ja kantoi Jumalan miehelle uutisleipiä, kaksikymmentä ohraista leipää, ja uutisjyviä vaatteissansa. Mutta hän sanoi: „anna kansalle, että he söisivät!”

43. Hänen palvelijansa sanoi: „mitä minä annan sadalle miehelle?” Hän sanoi: „anna kansalle syödä! sillä näin sanoo Herra: he syövät ja vielä sittekin jää!”

Matt. 14:20s. 15:37s.

Mark. 6:43 s. 8:8 s. Joh. 6:12 s.

44. Ja hän pani ne heidän eteensä, ja he söivät; ja vielä oli liiaksi, Herran sanan mukaan.

5 Luku.

Elisa parantaa Naemanin, Syrialaisen päämiehen. Gehasin lankeemus ja rangastus.

Ja Naeman, Syrian kuninkaan sotapäällikkö, oli kuuluisa mies ja arvossa pidetty herransa edessä; sillä hänen kauttansa oli Herra pelastanut Syrian. Ja hän oli urhoollinen mies, mutta spitalinen.

2. Ja Syriasta olisotajoukkojamennyt ulos retkeilemään, ja olivat ottaneet vangiksi Israelin maalta pienen tytön; ja hän palveli Naemanin vaimoa.

3. Hän sanoi emännällensä: „o, jos minun herrani olisi profetan tykönä, joka on Samariassa, niin hän parantaisi hänet spitalistansa!”

4. Ja Naeman meni ja ilmoitti sen herrallensa, sanoen: „niin ja niin on Israelin maan tyttö puhunut.”

5. Syrian kuningas sanoi: „mene sinne, ja minä lähetän kirjeen Israe-

lin kuninkaalle!” Ja hän meni, ja otti myötänsä kymmenen talenttia hopeaa ja kuusi tuhatta kultapenninkä ja kymmenen juhlapukua.

6. Ja hän vei kirjeen Israelin kuninkaalle, ja siinä oli näin kirjoitettu: „nyt, kun tämä kirje tulee sinulle, katso, minä lähetän palvelijani Naemanin sinun tykösi, että hänet parantaisit spitalistansa.”

7. Kun Israelin kuningas oli lue-
nut kirjeen, repäisi hän vaatteensa ja sanoi: „olenko minä Jumala, että minä kuolettaisin ja eläväksi tekisin, koska hän lähettää minun tyköni, että minä puhdistaisin miehen spitalistansa? Havaitaak siis ja katso-
kaat, kuinka hän etsii asiaa minua vastaan!”

6 Moos. 32:30. 1 Sam. 2:6.

8. Kun Jumalan mies Elisa kuuli Israelin kuninkaan reväisneen vaatteensa, lähetti hän kuninkaalle tämän sanan: „miksi olet reväisnyt vaatteesi? Anna hänen tulla minun tyköni, että hän tietäisi profetan olevan Israelissa!”

9. Ja Naeman tuli hevosillansa ja vaunuillansa, ja seisautti Elisan huoneen oven eteen.

10. Ja Elisa lähetti sanansaattajan hänelle, sanoen: „mene ja pese itsesi seitsemän kertaa Jordanissa, ja lihasi tulee entisellensä ja puhtaaksi!”

4 Moos. 12:12. Joh. 9:7.

11. Niin Naeman vihastui ja läksi matkaansa, sanoen: „katso, minä luulin hänen tulevan ulos minun tyköni, seisovan ja huutavan avuksensa Herran, hänen Jumalansa, nimeä, ja kädellensä pitelevän tätä palkkaa, ja niin parantavan spitalin.

12. Eikö Abanan ja Farfanan virrat Damaskossa ole kaikkia Israelin vesiä paremmat, että minä itseni niissä pesisin ja tulisin puhtaaksi?” Ja hän palasi jamenimatkaansa vihoissansa.

13. Niin hänen palvelijansa lähestyivät ja puhutelivat häntä, ja sanoivat: „isäni! jos profetta olisi määrännyt sinulle jotakin suurta tehtäväksi, etkö olisi sitä suorittanut? Paljoa enemmän siis, koska hän sanoi sinulle: pese itsesi, ja sinä tulet puhtaaksi!”

14. Niin hän astui alas ja pesi itsensä Jordanissa seitsemän kertaa, niin kuin Jumalan mies oli käsenyt. Ja hänen lihansa tuli entisellensä, niin kuin nuoren pojan liha, ja hän tuli puhtaaksi.

Luuk. 4:27.

15. Ja hän palasi Jumalan miehen tykö kaiken joukkonsa kanssa; ja kun hän oli tullut sisälle, seisoi hän hänen edessään ja sanoi: „katso, nyt

minä tiedän, ettei yhtäkään Jumalaa ole kaikessa maassa, paitsi Israelissa! ota siis nyt lahja palvelijaltasi.“

1 Moos. 33:11. 1 Sam. 25:27.

16. Mutta hän sanoi: „niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison, en minä ota sitä.“ Ja hän vaati häntä ottamaan; mutta hän kielsi pois.

17. Niin sanoi Naeman: „Jos ei, niin annettakoon kuitenkin minulle, palvelijallesi, kahden muulin kuorma maata. Sillä sinun palvelijasi ei tahdo enään muukalaisille jumalille uhrata ja poltto-uhria tehdä, vaan Herralle.“

18. Tässä asiassa olkoon Herra armias palvelijallesi: kun kuningas, herrani, menee Rimmonin huoneeseen rukoilemaan, ja nojaupi minun käteni päälle, ja minä lankean maahan Rimmonin huoneessa, niin antakoon Herra tässä asiassa palvelijallesi anteeksi, että minä Rimmonin huoneessa maahan lankean.“ 2 Kun. 7:2.

19. Ja hän sanoi hänelle: „mene rauhaan!“ Ja hän meni kappaleen matkaa hänen tykönsä. Mark. 5:34.

20. Silloin Gehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija, ajatteli: „katso, minun herrani on säästännyt Naemania, tätä Syriaalaista, ettei hän häneltä ottanut niistä, joita hän toi; niin totta kuin Herra elää, minä juoksen hänen perässänsä ja otan jotakin häneltä!“

21. Niin Gehasi juoksi nopeasti Naemanin jälkeen. Ja kun Naeman näki hänen juoksevan perässänsä, astui hän vaunuista alas häntä vastaan ja sanoi: „onko rauha?“

22. Hän sanoi: „rauha; herrani lähetti minut, sanoen: katso, juuri nyt on tullut minun tyköni Efraimin vuorelta kaksi nuorukaista profettain peijista; anna heille talentti hopeaa ja kaksi juhlapukua.“

23. Naeman sanoi: „tee hyvin, ota kaksi talenttia hopeaa!“ Ja hän vaati häntä, ja satoi kaksi talenttia hopeaa kahteen kukkaroon, ja kahdet juhlapuvut, ja antoi ne kahdelle palvelijalenssa; ja he kantoivat sen hänen edellensä.

24. Ja kun hän tuli mäelle, otti hän ne heidän käsistänsä, ja kätki ne huoneeseen; ja hän päästi miehet, ja he menivät pois.

25. Ja hän meni sisälle ja seisoi herransa edessä. Niin Elisa sanoi hänelle: „mistä tulet, Gehasi?“ Hän vastasi: „ei palvelijasi ole mennyt sinne eikä tänne.“

26. Ja hän sanoi hänelle: „eikö minun sydämmeni ollut mukana, kun mies palasi vaunuistansa sinua vas-

taan? Oliko nyt aika mennä ottamaan hopeaa ja ottamaan vaatteita, öljypuita, viinimäkiä, lampaita, härkiä, palvelijoita ja piikoja?“

27. Sentähden pitää Naemanin spitalin tirttuman sinuun ja sinun siemeneesi ijankaikkisestsi!“ Ja hän meni pois hänen tykönsä spitalista valkoisena kuin lumi. 2 Moos. 4:6.

4 Moos. 12:10. 2 Aik. 26:19.

6 Luku.

Elisan voimalliset työt. Hän auttaa Israelia Syriaalaisia vastaan. Nälkä Samariassa.

Ja profettain pojat sanoivat Elisalle: „katso, se paikka, jossa me a-summe sinun luonasi, on meille ahdas; 2 Kun. 4:38.

2. anna meidän mennä Jordanille asti, ja jokainen tuokoon sieltä yhden hirren, että merakentäisimme sinne paikan asuaksemme.“ Ja hän sanoi: „menkää!“

3. Ja yksi sanoi: „tee hyvin, tule palvelijaisi kanssa!“ Ja hän vastasi: „minä tulen.“

4. Ja hän meni heidän kanssansa. Ja tultuansa Jordanille, hakkasivat he siinä puita.

5. Ja kun yksi heistä hakkasi puun maahan, putosi rauta veteen; ja hän huusi ja sanoi: „voi, minun herrani! senkin minä olen lainaksi ottanut.“

6. Mutta Jumalan mies sanoi: „kuhunka se putosi?“ Ja hän osoitti hänelle paikan; ja hän hakkasi puun ja heitti sinne, ja saattoi niin raudan uiskentelemaan.

7. Ja hän sanoi: „ota se ylös!“ Ja hän ojensi kätensä ja otti sen.

8. Ja Syrian kuningas sotii Israelia vastaan, ja piti neuvoa palvelijainsa kanssa ja sanoi: „siinä ja siinä pitää leirini oleman!“

9. Mutta Jumalan mies lähetti Israelin kuninkalle sanoman: „kartta menemästä siihen paikkaan; sillä Syriaalaiset väijyvät siellä.“

10. Ja Israelin kuningas lähetti siihen paikkaan, josta Jumalan mies oli sanonut hänelle, ja varoittanut häntä; ja hän oli siinä varoillansa. Jase tapahtui ei ainoastaan kerran, eikä kaksi.

11. Ja Syrian kuninkaan sydän tuli siitä levottomaksi; ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: „ettekö te ilmoita minulle, kuka meikälaisistä pitää Israelin kuninkaan puolta?“

12. Niin sanoi yksi hänen palvelijois-tansa: „ei niin, herrani kuningas; mutta Elisa profetta, joka on Israelissa, sanoo Israelin kuninkaille nekin asiat, joita puhut makuuhuoneessasi.“

13. Hän sanoi: „menkäätkä matkaan ja katsokaat, missä hän on, että minä lähettäisin ottamaan hänet kiinni.“ Ja he ilmoittivat hänelle ja sanoivat: „katso, hän on Dotanissa.“

14. Ja hän lähetti siirte hevosia ja vaunuja ja suuren sotajoukon; ja he tulivat yöllä sinne ja piirittivät kaupungin.

15. Ja Jumalan miehen palvelija nousi varhain aamulla menemään ulos, ja katso, suuri sotajoukko piiritti kaupungin hevosilla ja vaunuilla. Niin hänen palvelijansa sanoi hänelle: „voi, herrani! mitä me nyt teemme?“

16. Mutta hän sanoi: „älä pelkää, sillä niitä on usiampia, jotka meidän kanssamme ovat, kuin niitä, jotka heidän kanssansa ovat.“ 2 Aik. 32:7.

1 Joh. 4:4.

17. Ja Elisa rukoili ja sanoi: „Herra, avaa nyt hänen silmänsä, että hän näkisi!“ Ja Herra avasi palvelijan silmät, että hän näki, ja katso, vuori oli täynnä tulisia hevosia ja vaunuja Elisän ympärillä. 1 Moos. 32:2.

2 Kun. 2:11 s. 13:14. Ps. 34:8.

18. Ja Syrialaiset tulivat alas häntä vastaan; ja Elisa rukoili Herraa ja sanoi: „lyö tämä kansa sokeudella!“ Ja Hän löi heidät sokeudella, Elisän sanan mukaan. 1 Moos. 19:11.

19. Ja Elisa sanoi heille: „ei tämä ole se tie, eikä tämä se kaupunki. Seuratkaat minua, niin minä vien teidät sen miehen tykö, jota te etsitte.“ Ja hän vei heidät Samariaan.

20. Kun he tulivat Samariaan, sanoi Elisa: „Herra, avaa näiden silmät, että he näkisivät!“ Ja Herra avasi heidän silmänsä, että he näkivät; ja katso, he olivat keskellä Samariaa.

21. Ja kun Israelin kuningas näki heidät, sanoi hän Elisalle: „isäni, lyökö, lyökö minä?“

22. Ja hän sanoi: „älä lyö! Pitäisikö sinun lyömän ne, jotka sinä miekalasi ja joutsellasi vangiksi saat? Anna heille leipää ja vettä, että he söisivät ja joisivat, ja anna heidän mennä heidän herransa tykö!“

23. Ja hän valmistti heille suuret pidot. Ja kun he olivat syöneet ja juoneet, käski hän heidän menemään; ja he menivät herransa tykö. Eikä Syriasta enää tullut sotaparveja Israelin maalle.

24. Mutta senälkeen tapahtui, että Benhadad, Syrian kuningas, kokosi kaikki sotaväkensä, läksi ja piiritti Samarian.

25. Ja suuri nälkä oli Samariassa; ja he ahdistivat kaupunkia niin kauan, että asin pää maksoi kahdeksan-

kymmentä hopeasiklää, ja neljäs osakia kyyhkynsen sontaa maksoi viisi hopeasiklää.

26. Ja kun Israelin kuningas kävi muurin päällä, huusi yksi vaimo häntä ja sanoi: „auta minua, herrani kuningas!“

27. Ja hän sanoi: „jollei Herra auta sinua, kusta minä sinua autan? luvastako vai viinikuurnasta?“

28. Ja kuningas sanoi hänelle: „mikä sinun on?“ ja hän vastasi: „tämä vaimo sanoi minulle: „tuotänne poikasi, että me sen söisimme tänäpäinä; syökäämme huomenna minun poikasi!“ 3 Moos. 26:29. 5 Moos. 28:53, 57. Val. 4:10.

29. Ja me keitimme poikasi ja söimme sen. Ja minä sanoin toisena päivänä hänelle: „tuotänne sinun poikasi, että me söisimme sen;“ mutta hän kätki poikansa.“

30. Kun kuningas kuuli vaimon puheet, repäisi hän vaatteensa; ja kun hän kävi muurilla, katso, kansa näki hänen päällänsä olevan säkin ihoa vastaan.

31. Ja hän sanoi: „Jumala tehköön minulle sen ja sen, jos Elisän, Safatin pojan, pää on tänäpäinä seisova paikallansa!“ 1 Kun. 19:2.

32. Ja Elisa istui huoneessansa, ja vanhimmat istuivat hänen tykönänsä. Ja kuningas oli lähettänyt miehen edellänsä. Mutta ennenkuin se sanansaattaja tuli hänen tykönsä, sanoi hän vanhimmille: „ettekö näe, kuinka se murhamiehen poika on lähettänyt ottamaan minulta pääni pois? Katsokaat, kun sanansaattaja tulee, niin sulkekaat ovi ja syökäätkä hän ovesta ulos! Eikö hänen herransa jalkain töminä seuraa häntä?“

33. Kun hän vielä heidän kanssansa puhui, katso, sanansaattaja tuli alas hänen tykönsä ja sanoi: „katso, tämä onnettomuus tulee Herralta; mitä minä enään Herraa odotan?“ 1 Kun. 21:19.

7 Luku.

Samarian pelastus; ruoka-ainetten suuri paljous; päämies tallataan kuoliaaksi.

Mutta Elisa sanoi: „kuulkaat Herran sanaa! Näin sanoo Herra: huomenna tähän aikaan maksaa vakka hienojajauhoja sikliin, ja kaksi vakkaa ohria sikliin, Samarian portissa.“

2. Niin vastasi päämies, jonka käden päälle kuningas itsensä nojasi, Jumalan miestä ja sanoi: „katso, jos Herra tekisi vielä akkunat taivaasen, kuinka se tapahtuisi?“ Hän sanoi: „katso, omin silmin olet sen näkevä, mutta et sinä saa siitä syödä.“

3. Ja neljä spitalista miestä oli portin edessä, jotka sanoivat toinen toisellensa: „mitä me tässä olemme siksi kun kuolemme? 3 Moos. 13:46.

4. Jos sanomme: käykäämme kaupunkiin, niin on nälkä kaupungissa, ja me kuolemme siellä; jos taas täällä olemme, niin me kuolemme. Käykäämme siis ja rientäkäämme Syria-laisten leiriin; jos he antavat meidän elää, niin me elämme, ja jos he meidät tappavat, niin kuolemme.“

5. Ja he nousivat hämälässä menemään Syria-laisten leiriin; ja kun he tulivat Syria-laisten leirin ääreen, katso, niin ei siellä ollut ketään.

6. Sillä Herra oli antanut Syria-laisten sotajoukon kuulla vaunuin, hevosten ja suuren sotaväen töminän, niin että he sanoivat toinen toisellensa: „katso, Israelin kuningas on palkannut meitä vastaan Hetiläisten kuninkaat ja Egyptiläisten kuninkaat, että he tulisivat meidän päällemme.“

Jes. 13:4.

7. Ja he nousivat ja pakenivat hämälässä, jättivät majansa, hevosensa ja aasinsa, leirinsä, niinkuin se oli; he pakenivat henkensä tähden.

8. Tultuansa leirin ääreen, menivät ne spitaliset yhteen majaan, söivät ja joivat, ja ottivat hopeaa ja kultaa ja vaatteita, ja menivät pois ja kätkivät ne, ja tulivat jälleen ja menivät toiseen majaan, ja ottivat sieltä, menivät pois ja kätkivät nekin.

9. Sitten sanoivat he toinen toisellensa: „emme oikein tee; tämä on hyvän sanoman päivä. Jos me tämän salaamme ja viivytämme valosaan aamuun asti, niin pahatekomme kohtaa meitä. Käykäämme siis ja ilmoittakaamme tämä kuninkaan huoneelle.“

10. Ja he tulivat ja huusivat kaupungin portin vartijoille, ja ilmoittivat heille, sanoen: „me menimme Syria-laisten leiriin, ja katso, ei siellä ollut ketään, eikä kuulunut ihmisen ääntä; vaan hevostia ja aseja sidottuina, ja majat niinkuin ne ovat.“

11. Ja portin vartijat huusivat, ja ilmoittivat sen kuninkaan huoneeseen.

12. Ja kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoillensä: „minä sanon teille, kuinka Syria-laiset tekevät meidän kanssamme: he tietävät meidän kärsivän nälkää, ja sentähden ovat he menneet pois leiristä, ja ovat lymytäneet itsensä kedolle, ja ajattelevat: kun he lähtevät kaupungista, otamme me heidät kiinni elävinä, ja pääsemme kaupunkiin!“

13. Niin vastasi yksi hänen palve-

lloistansa ja sanoi: „otettakoon viisi hevosta, jotka kaupungissa jälellä ovat, — katso, ne ovat jääneet kaikesta Israelin paljoudesta, katso, ne ovat niinkuin koko Israelin joukko, joka on loppunut; — lähettäkäämme nämät ulos katsomaan.“

14. Ja he toivat kahdet vaunut hevosinensa, ja kuningas lähetti ne Syria-laisten leiriin ja sanoi: „menkää ja katsokaat!“

15. Ja he läksivät heidän jälkeensä hamaan Jordaniin asti, ja katso, koko tie oli vaatteita ja kaluja täynnä, joita Syria-laiset paheffsansa olivat heittäneet pois. Ja sarransaatijat tulivat jälleen ja ilmoittivat sen kuninkaalle.

16. Niin kansa meni ulos ja ryösti Syria-laisten leirin. Ja tapahtui, että vakka hienojajauhoja maksoi siklin, ja kaksi vakkaa ohria siklin, Herran sanan mukaan.

17. Ja kuningas oli asettanut sen päämiehen, jonka käden päälle hän oli itsensä nojannut, porttiin järjestyttä pitämään; ja kansa tallasi hänet portin edessä, niin että hän kuoli, niinkuin Jumalan mies sanonut oli, kun kuningas tuli alashänen tykönsä.

18. Ja tapahtui niinkuin Jumalan mies oli puhunut kuninkaalle, sanoessansa: „huomenna tällä aikaa maksaa kaksi vakkaa ohria siklin ja vakka hienojajauhoja siklin, Samarian portissa;”

19. johon päämies vastasi Jumalan miestä, sanoen: „katso, jos Herra tekisi vielä akkunat taivaasen, kuinka se tapahtuisi?“ Mutta hän sanoi: „katso, omin silmin olet sen näkevä, vaan et saa siitä syödä.“

20. Ja niin hänen kävi; sillä kansa tallasi hänet kuoliaaksi portissa.

8 Luku.

Elisa neuvoo Sunemin vaimoa. Elisa ja Haael. Joram ja Ahasia kuninkaina Juudassa.

Ja Elisa oli puhunut sille vaimolle, jonka pojan hän oli herättänyt, ja oli sanonut: „nouse ja matkusta pois huonekuntinesi, ja oleskele; missä voit; sillä Herra on kutsunut nälän, joka on tuleva maalle seitsemäksi vuodeksi.“ Ruut 1:1. 2 Kun. 4:38.

2. Ja vaimo nousi ja teki niinkuin Jumalan mies sanoi; ja hän matkusti perheineensä, ja oli vieraana Filistealaisten maalla seitsemän vuotta.

3. Ja seitsemän vuoden perästä tuli vaimo Filistealaisten maalta jälleen. Ja hän meni rukollemaan kuninkaalta huonettansa ja peltoansa.

4. Silloin puhui kuningas Gehasille, Jumalan miehen palvelijalle, ja sanoi: „kerro minulle kaikki ne suuret teot, mitkä Elisa on tehnyt!”

5. Ja sillä aikaa kuin hän kertoi kuninkaalle, kuinka Elisa oli kuolleen herättänyt, katso, se vaimo, jonka pojan hän oli kuolleista herättänyt, huusi kuninkaan puoleen huoneensa ja peltonsa tähden. Niin Gehasi sanoi: „herrani kuningas, tämä on se vaimo, ja tämä on hänen poikansa, jonka Elisa kuolleista herätti!”

6. Ja kuningas kysyi vaimolta, ja tämä kertoeli hänelle asian. Ja kuningas antoi hänelle mukaan yhden palvelijoitansa, jolle hän sanoi: „anna hänen saada kaikki, mitä hänen omansa on, ja kaikki tulot pelloista, siitä päivästä, jona hän maan jätti, hamaan tähän asti.”

7. Ja Elisa tuli Damaskoon. Ja Benhadad, Syrian kuningas, sairasti. Ja hänelle oli ilmoitettu ja sanoittu: „Jumalan mies on tullut tänne.”

8. Niin kuningas sanoi Hasaelille: „ota lahjoja myötäsi ja mene sitä Jumalan miestä vastaan, ja kysy hänen kauttansa neuvoa Herralta ja sano: paranenko minä tästä taudista?”

1 Kun. 14:28; 2 Kun. 1:2.

9. Ja Hasael meni häntä vastaan ja otti lahjoja myötänsä ja kaikkinaista Damaskon hyvyttä neljäkymmentä kamelin kuormaa; ja hän tuli, seisoi hänen edessään ja sanoi: „Benhadad, sinun poikasi, Syrian kuningas, lähetti minut sinun tykösi, ja sanoo: „paranenko minä tästä taudista?”

10. Elisa sanoi: „mene ja sano hänelle: „kyllä sinä paranet!” Mutta Herra on antanut minun nähdä, että hänen pitää totisesti kuoleman.”

11. Ja hän vakaantui ja katsoi häntä terävästi niin kauan että hän häpesi; ja Jumalan mies itki.

12. Niin Hasael sanoi: „miksi herrani itkee?” Ja hän sanoi: „minä tiedän, mitä pahuutta sinä olet tekevä Israelin lapsille: sinä poltat heidän väkevät kaupunkinsa tulella, ja tapat heidän nuoret miehensä miekalla, ja surmaat heidän lapsensa, ja halkaiset heidän raskaat vaimonsa.”

2 Kun. 10:32 s. 12:17 s. 13:7.

13. Hasael sanoi: „mikä on sinun palvelijasi, tämä koira, että hän olisi niin suuria asioita tekevä?” Elisa sanoi: „Herra on minulle ilmoittanut, että tulet Syrian kuninkaaksi.”

1 Sam. 24:15. 2 Sam. 9:3. 1 Kun. 19:15 s.

14. Ja hän meni pois Elisan luota ja tuli herransa tykö; ja hän sanoi

hänelle: „mitä Elisa sanoi sinulle?” Hän vastasi: „hän sanoi minulle, että sinä totisesti paranet.”

15. Mutta toisena päivänä otti Hasael makuuvaatteen ja kasti veteen, ja levitti sen hänen kasvoinsa päälle, niin että hän kuoli. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

16. Joram, Ahabin pojan, Israelin kuninkaan, viidentenä vuonna, ja Josafatin, Juudan kuninkaan, aikana, rupesi Joram Josafatin poika, Juudan kuninkaaksi.

2 Aik. 21:1 s.

17. Ja hän oli kahden ajastajan vanha neljätkymmentä tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi kahdeksan ajast-aikaa Jerusalemissa.

2 Aik. 21:20.

18. Ja hän vaeli Israelin kuningasten tiellä, niinkuin Ahabin huone teki; sillä Ahabin tytär oli hänen vaimonsa, ja hän teki pahaa Herran edessä.

19. Mutta ei Herra tahtonut hävitää Juudaa palvelijansa Davidin tähden, niinkuin hän oli hänelle sanonut, että hän oli antava hänelle valkeuden ja hänen lapsillensa ijäksi päiväksi.

2 Sam. 7:13, 16. 1 Kun. 11:36. 15:4. Ps. 132:17.

20. Hänen aikansa luopuivat Edomilaiset Juudasta ja tekivät itsellensä kuninkaan.

2 Sam. 8:14.

1 Kun. 22:48. 2 Kun. 8:9. 1 Aik. 18:12 s.

21. Ja Joram matkusti Sairiin ja kaikki vaunui hänen kanssansa. Ja hän nousi yöllä ja löi Edomilaiset, jotka hänen ympärillensä olivat, sekä vaunuin päämiehet, ja kansa pakeni majoihinsa.

22. Niin Edomilaiset luopuivat Juudasta tähän päivään asti. Silloin luopui myös Libna samaan aikaan.

1 Moos. 27:40. Jos. 21:13.

23. Mitä muuta on Joramista sanottavaa ja kaikista hänen teoistansa, eikä siitä oje kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

2 Aik. 21:1 s.

24. Ja Joram nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä kanssa Davidin kaupunkiin. Ja Ahasia, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. Joram, Ahabin pojan, Israelin kuninkaan, toisena vuonna toista-kymmentä tuli Ahasia, Joram poika, Juudan kuninkaaksi.

2 Kun. 9:29.

2 Aik. 22:1.

26. Ja Ahasia oli kahden vuoden kolmattakymmentä vanha, tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhden vuoden Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Atalia, Omrin, Israelin kuninkaan, tytär.

1 Kun. 18:29. 2 Aik. 21:6.

27. Ja hän vaeli Ahabin huoneen

tiellä ja teki pahaa Herran edessä, niinkuin Ahabin huone; sillä hän oli Ahabin huoneen lanko.

28. Ja hän meni Joramim, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan, Gileadin Ramotissa; mutta Syrialaiset löivät Joramim.

29. Silloin palasi kuningas Joram parantumaan Jisreelissä niistä haavoista, mitkä Syrialaiset löivät häneen Ramassa, sotiessaan Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan. Ja Ahasia, Joramim poika, Juudan kuningas, tuli Jisreeliin katsomaan Joramia, Ahabin poikaa, sillä hän sairasti. 2 Kun. 9:15 s. 2 Aik. 22:6, 7.

9 Luku.

Jehu voidellaan Israelin kuninkaaksi; hän tappaa Joramim, Ahasian ja Isebelin.

Ja Elisa profetta kutsui yhden profettain pojista ja sanoi hänelle: „vyötä kupeesi ja ota tämä öljy-astia käteesi, ja mene Gileadin Ramotiin.

2. Ja kun tulet sinne, näet sinä siellä Jehun, Josafatin pojan, Nimsin pojan, mene ja nosta hänet veljeinsä keskeltä, ja vie hän sisäiseen kamariin;

3. ja ota öljy-astia ja vuodata se hänen päänsä päälle, ja sano: „näin sanoo Herra: minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi!“ sitte avaa ovi ja pakene, äläkä siekaile.“ 1 Kun. 19:16.

4. Ja nuorukainen, profetan palvelija, läksi Gileadin Ramotiin.

5. Ja kun hän tuli sisälle, katso, siellä istuivat sotaväen päämiehet. Ja hän sanoi: „minulla on sana sinulle, päämies!“ Jehu sanoi: „kenelle meistä kaikista?“ Hän sanoi: „sinulle, päämies!“

6. Niin hän nousi ja meni sisälle huoneeseen, ja hän vuodatti öljyä hänen päänsä päälle, ja sanoi hänelle: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: minä olen sinut voidellut Herran kansan kuninkaaksi!“ 2 Aik. 22:7.

7. Ja sinun pitää lyömän herrasi Ahabin huone; sillä minä vaadin minun palvelijaini, profettain, veren ja kaikkein Herran palvelijain veren Isebelin kädestä. 1 Kun. 18:4, 19:10.

8. Ja koko Ahabin huoneen pitää hukkuman; ja minä hävitän Ahabista kaiken miehen puolen, sekä vaapaan että orjan Israelissa. 1 Kun. 14:10, 21:21 s.

9. Ja minä teen Ahabin huoneen niinkuin Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneen, ja niinkuin Baesan, Ahijan pojan, huoneen. 1 Kun. 15:29, 16:3, 11.

10. Ja koirain pitää syömän Isebelin Jisreelin pellolla, eikä yhdenkään

pidä häntä hautaaman.“ Ja hän avasi oven ja pakeni.

11. Ja Jehu läksi ulos herransa palvelijain tykö, ja he sanoivat hänelle: „onko rauha? minkätähden tämä mielipuoli on tullut sinun tykösi?“ Hän sanoi heille: „kyllä te sen miehen tunnette ja hänen puheensa.“

Jer. 29:26 s. Hos. 9:7. Joh. 10:20.

12. He sanoivat: „ei se ole totta! ilmoita se meille!“ Hän sanoi: „niin ja niin on hän puhunut minulle ja sanonut: „näin sanoo Herra: minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi!“

13. Niin he kiirehtivät ottamaan kukin vaippansa, ja panivat sen hänen allensa itse astuimille; ja he puhalsivat pasunaan, ja sanoivat: „Jehu on tullut kuninkaaksi!“ Matt. 21:8.

14. Niin Jehu, Josafatin poika, Nimsin pojan, teki liiton Joramia vastaan. — Mutta Joram kaiken Israelin kansa oli varustanut Ramotin Gileadissa Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan;

15. ja kuningas Joram oli palannut Jisreeliin parannettavaksi niistä haavoista, mitkä Syrialaiset häneen lyöneet olivat, sotiessaan Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan. — Ja Jehu sanoi: „jos se yhden mieleenne on, niin ei pidä yhdenkään kaupungista päässeen menemän tätä ilmoittamaan Jisreeliin.“ 2 Kun. 8:28 s.

16. Ja Jehu matkusti ratsain ja meni Jisreeliin; sillä Joram sairasti siellä. Ja Ahasia, Juudan kuningas, oli mennyt katsomaan Joramia. 2 Ku. 8:29.

17. Ja vartija, joka seisoi Jisreelin tornissa, sai nähdä Jehun sotajoukon tulevan ja sanoi: „minä näen sotajoukon.“ Niin sanoi Joram: „ota ratsasmies ja lähetä heitä vastaan, ja sano: onko rauha?“

18. Ja ratsasmies ajoi häntä vastaan ja sanoi: „näin sanoo kuningas: onko rauha?“ Jehu sanoi: „mitä sinä rauhasta tahdot? käännä ja seuraa minua!“ Vartija ilmoitti ja sanoi: „sanansaattaja on tullut heidän tykönsä eikä palaja.“

19. Ja hän lähetti toisen ratsasmiehen. Kun se tuli hänen tykönsä, sanoi hän: „näin sanoo kuningas: onko rauha?“ Jehu sanoi: „mitä sinä rauhasta tahdot? käännä ja seuraa minua!“

20. Sen ilmoitti vartija ja sanoi: „hän on tullut heidän tykönsä eikä palaja. Ja ajo on niinkuin Jehun, Nimsin pojan, ajo; sillä hän ajaa niinkuin hullu.“

21. Ja Joram sanoi: „valjastakaat!“ Ja he valjastivat hänen vaununsa. Ja he menivät ulos, Israelin kuningas ja

Ahasia, Juudan kuningas, itsekin vaunuissansa; ja he läksivät ulos kohtaamaan Jehua; ja he tapasivat hänet Nabotin, Jisreeliläisen, pellolla. 22. Ja kun Joram näki Jehun, sanoi hän: „Jehu! onko rauha?“ Hän sanoi: „mikä rauha, niinkauan kun äitisi Isebelin huoruutta ja noituutta yhäti kestää?“

23. Ja Joram käänsi kätensä ja pakeni; ja hän sanoi Ahasialle: „petos, Ahasia!“

24. Ja Jehu tarttui joutseen ja ampui Joramia lapaluiden väliin, niin että nuoli meni hänen sydämensä lävitse, ja hän vappui vaunuihinsa.

25. Ja Jehu sanoi päämiehelle Bidekarille: „ota hän ja heittä Nabotin, Jisreeliläisen, pellolle! Sillä muista, kuinka minä ja sinä yhdessä ajaen seurasimme hänen isäänsä Ahabia, ja Herra laski tämän kuorman hänen päällensä: 1 Kun. 21:19. 22:38.

26. „niin totta kuin minä eilen näin Nabotin ja hänen poikainsa veren, sanoo Herra, olen minä kostava sinulle sen tällä pellolla, sanoo Herra!“ – Ja nyt ota hän ja heittä pelloille Herran sanan mukaan!“

27. Kun Ahasia, Juudan kuningas, sen näki, pakeni hän ryytimaan-huoneen tietä. Mutta Jehu ajoi häntä takaa ja sanoi: „lyökäätkä myös hänet vaunuissansa!“ Ja he löivät hänet Gurin vastamaässä, joka on liki Jibleamia. Ja hän pakeni Megiddoon ja kuoli siellä. 2 Aik. 22:9.

28. Ja hänen palvelijansa antoivat viedä hänet vaunuilla Jerusaleemiin ja hautasivat hänet hautaansa, hänen isänsä kanssa Davidin kaupunkiin.

29. Ahasia hallitsi Juidassa Joramien, Ahabin pojan, ensimmäisenä vuotena toistakymmentä. 2 Kun. 8:25.

30. Ja Jehu tuli Jisreeliin. Ja Isebel, kuultuansa sen, voiteli kasvonsa ja kaunisti päänsä, ja katseli akkunasta.

31. Ja kun Jehu tuli portista sisälle, sanoi hän: „onko rauha, Simri, herransa murhaaja?“ 1 Kun. 16:10, 18.

32. Ja Jehu nosti kasvonsa ylös akkunaan ja sanoi: „kuka on minun puolellani, kuka?“ kaksi, kolme palvelijaa katsoivat hänen puoleensa.

33. Hän sanoi: „syöskäätkä hän ulos!“ Ja he syöksivät hänet ulos; ja seinä ja hevoseet priiskoitettiin hänen verellensä, ja hän tallattiin maahan.

34. Ja Jehu meni sisälle; ja kun hän olisynnyt ja juonut, sanoi hän: „korjatkaat kuitenkin se kirottu ja haudatkaa hän; sillä hän on kuninkaan tytär.“ 1 Kun. 16:31.

35. Ja he menivät häntä hautaamaan;

vaan eivät löytäneet hänestä muuta kuin pääkallon ja jalat ja paljaat kämmenät.

36. Ja he tulivat jälleen ja sanoivat hänelle sen. Hän sanoi: „tämä on nyt se, minkä Herra puhui palvelijansa Elijan, Tisbiläisen, kautta ja sanoi: „Jisreelin pellolla koirat syövät Isebelin lihan;“ 1 Kun. 21:23.

37. ja Isebelin raato on oleva niinkin loka kedolla, Jisreelin pellolla; ettei voida sanoa: tämä on Isebel.“

10 Luku.

Jehu surmauttaa Ahabin 70 poikaa ja Ahasian 42 veljeä. Hän hävittää myös Baalin papit. Jehun kuolema.

Ja Ahabiolla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Ja Jehu kirjoitti kirjeitä ja lähetti Samariaan Jisreelin päämiehille ja vanhimmille ja Ahabin lasten hoitajille, näin:

2. „Kun tämä kirje tulee teille, joiden hallussa herranne pojat ovat, ja joiden hallussa vaunut, hevoseet, vahva kaupunki ja sota-aseet ovat,

3. niin valitkaat herranne pojista paras ja kelvollisin, ja asettakaat hänet isänsä istuimelle, ja sotikaat herranne huoneen puolesta.“

4. Mutta he pelkäsivät sangen suuresti ja sanoivat: „katso, kaksi kuningasta eivät voineet seisoa hänen edessään; kuinka siis me seisomme?“ 2 Kun. 9:24, 27.

5. Ja huoneenhaltija ja kaupungin päämies, ja vanhimmat ja lasten hoitajat lähettivät Jehulle tämän sanan: „me olemme sinun palvelijasi, me teemme kaikki mitä meille sanot; emme tee ketään kuninkaaksi; tee mitä sinulle kelpaa!“

6. Ja hän kirjoitti heille toisen kirjeen näin: „jos te olette minulle kuuliaiset, niin ottakaat herranne poikain päätä ja tulkaat huomenna tähän aikaan minun tyköni Jisreeliin.“ Ja kuninkaan poikia, joita kaupungin ylimmäiset kasvattivat, oli seitsemänkymmentä miestä.

7. Kun he saivat kirjeen, ottivat he ne kuninkaan pojat ja tappoivat seitsemänkymmentä miestä, ja panivat niiden päät astioihin ja lähettivät ne hänelle Jisreeliin. Tuom. 9:5.

8. Ja sanansaattaja tuli ja ilmoitti hänelle, sanoen: „he ovat tuoneet kuninkaan poikain päätä.“ Hän sanoi: „asettakaat ne kahteen roukkioon aamuun asti, kaupungin portin eteen.“

9. Ja aamulla meni hän ulos, seisautui ja sanoi kaikelle kansalle: „te olette oikeat; katso, minä olen liiton tehnyt herraani vastaan ja tappanut

hänen; mutta kuka siis nämät kaikki tappanut on?

10. Niin tietäkää nyt, ettei yksikään Herran sana, jonka Herra on puhunut Ahabin huoneesta, ole turhaksi käynyt; ja Herra on tehnyt niinkuin hän puhunut oli palvelijansa Elijan kautta.

1 Kun. 21:19. 21 s.

11. Ja Jehu löi kaikki, jotka Ahabin huoneesta olivat jääneet Jisreelissä: kaikki hänen ylimmäisensä, ja hänen ystävänsä, ja hänen pappinsa, niin ettei hän yhtäkään heistä jättänyt.

12. Ja hän nousi ja matkusti Samariaan; ja tultuansa paimenten malle, joka oli hänen tiessänsä,

13. kohtasi Jehu Ahasian, Juudan kuninkaan, veljet ja sanoi niille: „kutka te olette?“ He vastasivat: „me olemme Ahasian veljet ja menemme tervehtimään kuninkaan ja kuningataren poikia.“

14. Ja hän sanoi: „ottakaat heitä elävinä kiinni!“ Ja he ottivat heidät elävinä kiinni, ja tappoivat paimenten majan kaivolla kaksi miestä viidettäkymmentä; eikä hän heistä yhtään jättänyt.

15. Ja hän vaelsi siitä ja tapasi Jonadabin, Rekabin pojan, joka tuli häntä vastaan; ja hän tervehti häntä ja sanoi hänelle: „onko sinun sydämmesi vilpiltön, niinkuin minun sydämmeni on sinun sydäntäsi kohtaan?“ Jonadab vastasi: „on.“ „Jos niin on, niin ojenna kätesi tänne.“ Ja hän ojensi kätensä, ja Jehu antoi hänen nousta vauvuihin viereensä.

Jer. 35:6.

16. Ja sanoi: „tule minun kanssani katsomaan kiivautanti Herran puolesta!“ Ja hän antoi hänen ajaa vauvuissansa.

17. Tultuansa Samariaan löi hän kaikki Ahabista jääneet Samariassa, siksi kuin hän heidät hävitti, Herran sanan mukaan, minkä hän Elijalle oli puhunut.

18. Ja Jehu kokosi kaiken kansan ja sanoi heille: „Ahab on vähän palvelullut Baalia; Jehu tahtoo enemmän häntä palvella.“

1 Kun. 16:31 s.

19. Sentähden kutsukaat kaikki Baalin profetat kokoon, kaikki hänen palvelijansa ja kaikki hänen pappinsa minun tyköni, niin ettei yksikään heistä jää! sillä minä teen suuren uhrin Baalille; ja joka jää pois, ei sen pidä elämän!“ Mutta Jehu teki sen kavaluudessa, hävittääksensä Baalin palvelijat.

20. Ja Jehu sanoi: „pyhittäkää Baalille juhlapäivä!“ Ja he kuuluttivat sen.

21. Ja Jehu lähetti kaikkeen Israeliin, ja kaikki Baalin palvelijat tulivat, niin ettei yksikään heistä jäänyt tulematta; ja he tulivat sisälle Baalin huoneeseen ja täyttivät Baalin huoneen äärestä ääreen.

22. Ja hän sanoi vaatehuoneen haltijalle: „kanna kaikki Baalin palvelijain vaatteet ulos!“ Ja hän kantoi heille vaatteet ulos.

23. Ja Jehu meni Jonadabin, Rekabin pojan, kanssa Baalin huoneeseen ja sanoi Baalin palvelijoille: „tutkistelkaat ja katsokaat, ettei tässä teidän seassanne ole joku Herran palvelija, vaan ainoastaan Baalin palvelijat.“

24. Kun he tulivat sisälle tekemään teurasuhria ja polttouhria, asetti Jehu kahdeksankymmentä miestä ulos ja sanoi: „kuka teistä yhden niistä, jotka minä teidän käsiinne annan, päästää hengissä, hänen sielunsa pitää oleman sen sielun sijassa.“

25. Kun he olivat uhranneet polttouhrin, sanoi Jehu vartijoille ja päämiehille: „menkää sisälle ja lyökääät ne, niin ettei yksikään heistä pääse!“ Ja he löivät heidät miekan terällä. Ja vartijat ja päämiehet heittivät heidät pois. Ja he menivät Baalin huoneen linnan.

26. Ja he kantoivat ulos Baalin huoneen patsaat ja polttivat ne.

27. Ja he hävittivät Baalin patsaan; ja he kukistivat Baalin huoneen ja tekivät siitä makkihuoneita hamaan tähän päivään asti.

28. Niin muodoin Jehu hävitti Baalin Israelista.

29. Mutta Jehu ei lakannut Jero-beamin, Nebatin pojan, synneistä, joka oli saattanut Israelin syntiä tekemään kultaisilla vasikoilla Bete-lissä ja Danissa.

1 Kun. 12:28 s.

30. Ja Herra sanoi Jehulle: „koska olet hyvästi toimittanut mitä minulle kelpasi, ja koska teit Ahabin huonetta vastaan kaiken sen, mikä minun sydämmessäni oli, niin pitää sinun poikasi istuman Israelin istuimella neljänteen polveen asti.“

2 Kun. 15:12

31. Mutta Jehu ei kuitenkaan pitänyt huolta siitä, että hän olisi Herran, Israelin Jumalan, laissa vaeltautur kaikesta sydämmestänsä; sillä ei hän lakannut Jero-beamin synneistä, joka Israelin oli saattanut syntiä tekemään.

32. Siihen aikaan rupeisi Herra Israelista lohkaisemaan; ja Hasael löi heidät kaikissa Israelin rajoissa,

1 Kup. 19:17. 2 Kun. 8:12.

33. hamasta Jordanista auringon

nousuun päin, kaiken Gileadin, Gadilaisten, Rubenilaisten ja Manasseilaisten maan, hamasta Aroerista, joka on Arnon joen varsilla, sekä Gileadin että Basanin.

34. Mitä enempiä Jehusta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistensä, ja kaikista hänen voimastansa, eikä siksi ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa? 2 Aik. 22:8.

35. Ja Jehu nukkui isänsä kanssa ja haudattiin Samariaan. Ja Joahas, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

36. Ja aika, minkä Jehu Israelia hallitsi Samariassa, oli kahdeksan ajastaikaa kolmattakymmentä.

II Luku.

Atalian hirmuvalta ja kuolema. Liitto tehdään Jumalan, kuninkaan ja kansan välillä.

Kun Atalia, Ahasian äiti, näki poikansa kuolleeksi, nousi hän ja hukutti kaiken kuninkaallisen siemenen. 2 Aik. 22:10 s.

2. Mutta Joseba, kuningas Joramin tytär, Ahasian sisar, otti Joaksen, Ahasian pojan, ja vei hänet salaisesti pois tapettavain kuninkaan lasten seasta, hänet ja hänen imettäjänsä, makuuhuoneeseen: ja he kätkivät hänet Atalialta, niin ettei hän tapettu.

3. Sitten oli hän kätkettynä Herran huoneessa imettäjänsä kanssa kuusi ajastaikaa. Ja Atalia hallitsi maata.

4. Seitsemäntenä ajastaikana lähetti Jojada ja antoi tuoda henkivartijain sadanpäämiehet, ja otti heidät tykönsä Herran huoneeseen, ja teki liiton heidän kanssansa, ja vannotti heitä Herran huoneessa, ja näytti heille kuninkaan pojan. 1 Aik. 23:1 s.

5. Ja hän käski heitä ja sanoi: „näin tulee teidän tehdä: kolmas osa teistä, joiden vuoro on sabbattina, olkoon kuninkaan vartijana;

6. ja kolmas osa olkoon Surin portilla, ja kolmas osa olkoon sillä portilla, joka on vartijain takana; ja vartijoikkaat huonetta päällekkäaamisestä.

7. Mutta ne kaksi muuta osaa teistä, kaikki, jotka sabbattina vapaaksi pääsevät, vartijoikkoot kuningasta Herran huoneessa.

8. Ja olkaat kuninkaan ympärillä, ja jokaisella olkoon ase kädessän; ja joka tunkee rivien keskelle, se on tapettava; ja olkaat kuninkaan tykönä hänen käydessän ulos ja sisälle.“

9. Ja sadanpäämiehet tekivät kaikki, mitä pappi Jojada oli käskenyt; ja

he ottivat kaikki miehensä, sekä sabbattina tulevat, että sabbattina lähtevät, ja tulivat papin Jojadan tykö.

10. Ja pappi antoi päämiehille keihäät ja kilvet, jotka olivat olleet kuningas Davidin, ja olivat Herran huoneessa.

11. Ja vartijat seisovat kuninkaan ympärillä, jokaisella ase kädessän, huoneen oikealta puolelta aina huoneen vasemmalle puolelle asti, lähtise alttaria ja huonetta.

12. Ja hän toi kuninkaan pojan edes ja pani kruunun hänen päähänsä, ja antoi hänelle todistuksen; ja he tekivät hänet kuninkaaksi ja voitellivat hänet; ja he löivät käsiänsä yhteen ja sanoivat: „eläköön kuningas!“

5 Moos. 17:18 s. 1 Sam. 10:24. 1 Kun. 1:26, 39.

13. Ja kun Atalia kuuli vartijain ja kansan huodon, meni hän sisälle kansan luo Herran huoneeseen.

14. Ja hän näki, katso, kuningas seisoi korkealla paikalla, niinkuin tapa oli, ja päämiehet ja vaskitorvet kuninkaan vieressä; ja kaikki maan kansa oli illoissansa, ja soittivat vaskitorvilla. Ja Atalia repäisi vaatteensa ja huusi: „petos! petos!“

15. Mutta pappi Jojada käski sadanpäämiehiä, jotka olivat asetetut joukon päälliköiksi, ja sanoi heille: „viekäänt hän ulos rivien lävitse, ja jos joku seuraa häntä, se surmattakoon miekalla!“ Sillä pappi oli sanonut: „älköön häntä tapettako Herran huoneessa.“

16. Ja he laskivat kätensä hänen päällensä, ja hän meni, hevosten läpikäytävän tietä, kuninkaan huoneeseen; ja hän tapettiin siellä.

17. Ja Jojada teki liiton Herran ja kuninkaan ja kansan välillä, että he olisivat Herran kansa; niin myös kuninkaan ja kansan välillä.

18. Sitten meni kaikki maan kansa Baalin huoneeseen, ja kukistivat sen; hänen alttarinsa, ja hänen kuvansa rikkoivat he peräti, ja Mattanin, Baalin papin, tappoivat he alttarin edessä. Ja pappi asetti virkamiehiä Herran huoneeseen. 2 Aik. 23:18.

19. Ja hän otti sadanpäämiehet ja henkivartijat ja kaiken maan kansan, ja he johdattivat kuninkaan alas Herran huoneesta, ja tulivat vartijain portin tietä kuninkaan huoneeseen. Ja hän istuutui kuninkaan istuimelle.

20. Ja kaikki maan kansa oli illoissansa; ja kaupunki oli alallansa. Ja Atalian olivat he tappaneet miekalla kuninkaan huoneessa.

21. Ja Joas oli seitsemän ajastakainen tullessansa kuninkaaksi.

12 Luku.

Joas hallitsee Jerusalemissa.

Seitsemäntenä Jehun vuonna tuli Joas kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Sibeä Bersabasta. 2 Aik. 24:1 s.

2. Ja Joas teki mitä oikein oli Herran edessä kaiken aikaa, niinkauan kuin pappi Jojada opetti häntä. 2 Aik. 22:11. 24:17 s.

3. Uhririkukuloita ei kuitenkaan hävitetty; kansa uhrasi vielä ja teki suitsutusta kukkuiloilla. 1 Kun. 15:14. 2 Kun. 14:3 s.

4. Ja Joas sanoi papille: „kaikki pyhitetyt rahat, jotka tuodaan Herran huoneeseen, nimittäin: raha jokaiselta henkilukuun lasketulta, raha hengiltä arvion mukaan, raha, minä kukin uhraa vapaasta sydämestään, — ne kannettakoot Herran huoneeseen. 2 Moos. 30:13,15. 3 Moos. 27:2 s. 2 Kun. 22:4.

5. Ottakoot papit ne itsellensä, kukin tuttavaltansa; niillä pitää heidän parantaman sen, mikä rauvennut on Herran huoneessa, kussa ikänä he löytävät rauvenneen paikan.“ 2 Aik. 24:7.

6. Mutta kolmanteen kolmattakymmentä kuningas Joaksen vuoteen asti eivät olleet papit parantaneet sitä, mikä Herran huoneessa oli rauvennut.

7. Niin kuningas Joas kutsui papin Jojadan ja muut papit ja sanoi heille: „miksette paranna sitä, mikä huoneessa rauvennut on? Ja nyt ettesaa ottaa niistä rahoja kukin tuttavaltanne; vaan pankaat se siihen, mikä rauvennut on huoneessa.“

8. Ja papit suostuivat, etteivät ottaisi rahaa kansalta, eivätkä myöskään parantaisi sitä, mikä rauvennut oli huoneessa.

9. Ja pappi Jojada otti arkun ja lävisi läven kanteen ja pani sen oikealle puolelle alttaria, josta käydään Herran huoneeseen; ja papit, jotka vartijoitsivat ovea, panivat sinne kaikki nerahat, jotka tuotiin Herran huoneeseen.

10. Kun he näkivät paljon rahaa olevan arkussa, tuli kuninkaan kirjoittaja ja ylimmäinen pappi ylös, ja sitoivat yhteen ja lukivat rahan, mikä Herran huoneesta löydettiin.

11. Ja he antoivat punnitun rahan niitten käteen, jotka olivat asetetut teettäjiksi Herran huoneeseen; ja he antoivat sen puusepille ja rakentajille, jotka työtä tekivät Herran huoneessa,

12. ja muuraajille, ja kivenhakkaa-

jille, ja hirsien ja vuoltujen kivien ostajille, parantaaksensa mitä rauvennut oli Herran huoneessa, ja kaikkiin, mitä huoneen parannukseen tarvittiin.

13. Ei kuitenkaan tehty hopea-astioita, veitsiä, maljoja, torvia, eikä mitään kultaista tahi hopeaista esinettä Herran huoneeseen niistä rahoista, jotka Herran huoneeseen tuodut olivat; 1 Kun. 7:50. 2 Aik. 24:14.

14. vaan ne annettiin niille, jotka työtä tekivät, ja he paransivat niillä Herran huoneen.

15. Ja niiltä miehiltä ei vaadittu tilintekoa, joiden käsiin raha annettiin, työväelle annettavaksi; sillä he toimittivat tehtävänsä uskollisesti.

16. Rikosuhrin ja synti-uhrin rahoja ei tuotu Herran huoneeseen; ne olivat pappein. 3 Moos. 5:15 s. 7:7. 4 Moos. 5:9 s.

17. Siihen aikaan matkusti Hasael, Syrian kuningas, ja soti Gatia vastaan, ja voitti sen. Ja Hasael kääntyi menemään ylös Jerusalemiin. 2 Kun. 8:12.

18. Niin otti Joas, Juudan kuningas, kaikki pyhitetyt lahjat, jotka hänen esi-isänsä Josafat, Joram ja Ahasia, Juudan kuninkaas, olivat pyhittäneet, ja ne, jotka hän itse pyhittänyt oli, ja kaiken kullon, joka löydettiin Herran huoneen tavaroista ja kuninkaan huoneesta, ja lähetti Hasaelille, Syrian kuninkaalle; ja hän meni Jerusalemissa pois. 1 Kun. 15:18 s. 2 Kun. 16:8. 18:15.

19. Mitä muuta on Joaksesta sanottavaa, ja kaikista hänen löistänsä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuninkasten aikakirjassa. 2 Kun. 14:15. 2 Aik. 24:1 s. 25:17.

20. Ja hänen palvelijansa nousivat ja tekivät liiton, ja löivät Joaksen kuoliaaksi Milion huoneessa, josta mennään alas Sillaan. 2 Kun. 14:5. 2 Aik. 24:26.

21. Josakar, Simeatin poika, ja Josabad, Somerin poika, hänen palvelijansa, löivät hänet kuoliaaksi. Ja hän haudattiin isänsä kanssa Davidin kaupunkiin. Ja Amasia, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijansa.

13 Luku.

Joahaksen ja Joaksen hallitus Israelissa. Elisän sairaus ja kuolema.

Joaksen, Ahasian pojan, Juudan kuninkaan, kolmantena vuonna kolmattakymmentä tuli Joahas, Jehun poika, Israelin kuninkaaksi Samariassa; ja hän hallitsi seitsemäntoistakymmentä ajastaikaa. 2 Kun. 10:36.

2. Ja hän teki pahaa Herran edessä, ja vaelsi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään, eikä poikennut siitä.

1 Kun. 12:28 s.

3. Ja Herran viha syytti Israelia vastaan, ja Hän antoi heidät Hasaelin, Syrian kuninkaan, ja Benhadadin, Hasaelin pojan, käsiin, niinkauan kuin he elivät. Tuom. 2:14. 1 Kun. 19:15.

2 Kun. 8:12 s. 10:32 s.

4. Ja Joahas rukoili Herraa, ja Herra kuuli häntä; sillä hän näki Israelin ahdistuksen, kuinka Syrian kuningas ahdisti heitä.

5. Ja Herra antoi Israelille pelastajan, ja he pääsivät Syrialaisien käsistä, ja Israelin lapset asuivat maajoissansa niinkuin ennenkin.

6. Kuitenkaan eivät he luopuneet Jerobeamin huoneen synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään, vaan he vaelsivat niissä; ja Astartien kuvakin jäi seisomaan Samariassa.

1 Kun. 16:33.

7. Mutta Joahaksen kansasta ei enempää jäänyt, kuin viisikymmentä hevosta, ja kymmenen vaunua, ja kymmenen tuhatta jalkamiestä; sillä Syrian kuningas oli heidät hukuttanut ja tehnyt tomuksi, niinkuin riihellä tapeltaissa.

8. Mitä muuta on Joahaksesta sanottavaa ja kaikista hänen töistensä ja hänen voimastansa, eikä siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?

9. Ja Joahas nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet Samariaan; ja hänen poikansa Joas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

10. Joaksen, Juudan kuninkaan, seitsemäntenä vuonna neljättäkymmentä tuli Joas, Joahaksen poika, Israelin kuninkaaksi Samariassa; hän hallitsi kuusitoistakymmentä ajastaikaa.

11. Ja hän teki pahaa Herran edessä, eikä luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään; vaan hän vaelsi niissä.

1 Kun. 12:28 s.

12. Mitä muuta on Joaksesta sanottavaa, ja mitä hän tehnyt on, ja hänen voimastansa, kuinka hän Amasian, Juudan kuninkaan, kanssa soittanut on, eikä siitä ole kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa?

2 Kun. 14:8 s. 15 s. 2 Aik. 25:17 s.

13. Ja Joas nukkui isäinsä kanssa, ja Jerobeamin istuutui hänen istuimella. Ja Joas haudattiin Samariaan Israelin kuningasten ohteen.

14. Ja Elisa sairasti kuolintautiansa. Ja Joas, Israelin kuningas, tuli hä-

nen tykönsä ja itki hänen edessään ja sanoi: „minun isäni, minun isäni, Israelin vaunut ja hänen ratsastamiehensä!“

2 Kun. 2:12.

15. Elisa sanoi hänelle „ota joutsija nuolet!“ Ja hän otti joutsen ja nuolet.

16. Ja hän sanoi Israelin kuninkaalle „jännitä joutsin kädelläsi!“ Ja hän jännitti kädellensä. Ja Elisa laskei kätensä kuninkaan kätten päälle.

17. Ja hän sanoi „avaa akkunaitään päini!“ ja hän avasi sen. Ja Elisa sanoi: „ammu!“ ja hän ampui. Hän sanoi: „Herran pelastus-nuoli, pelastuksen nuoli Syrialaisia vastaan! ja sinun pitää lyömän Syrialaiset Afekissa, siksi kuin he ovat lopetetut!“

18. Ja hän sanoi: „ota nuolet!“ ja hän otti. Ja hän sanoi Israelin kuninkaalle: „lyö maahan!“ ja hän löi kolmasti ja sitten lakkasi.

19. Ja Jumalan mies närkästyi häneen ja sanoi: „jos sinä olisit lyönyt viidesti tahi kuudesti, niin sinä olisit lyönyt Syrialaiset, siksi kuin he olisivat lopetetut, mutta nyt sinä lyöt heidät kolmasti.“

20. Ja Elisa kuoli, ja he hautasivat hänet. Ja Moabilaisten sotajoukko tuli maahan sinä vuonna.

21. Ja tapahtui, että he hautasivat yhtä miestä, ja kun he saivat nähdä sotajoukon, heittivät he miehen Elisana hautaan; ja kun hän sinne tuli ja sattui Elisana luihin, tuli hän eläväksi ja nousi jaloilleensa. Syr. 48:14 s.

22. Ja Hasael, Syrian kuningas, oli ahdistanut Israelia, niinkauan kun Joahas eli.

23. Mutta Herra teki armon heidän kanssansa, ja armahti heitä, ja käänsi itsensä heidän puoleensa, liittonsa tähden Abrahamin, Isaakin ja Jaakobin kanssa, eikä tahtonut kadottaa heitä, eikä heittänyt heitä pois kasvojensa edestä tähän asti.

1 Moos. 17:7 s. 2 Moos. 2:24. 3 Moos. 26:42.

24. Ja Hasael, Syrian kuningas, kuoli, ja hänen poikansa Benhadad tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. Ja Joas, Joahaksen poika, otti ne kaupungit Benhadadilta, Hasaelin pojalta, takaisin, jotka hän hänen isältensä Joahakselta sodassa ottanut oli. Joas löi hänet kolmasti, ja sai Israelin kaupungit jälleen.

14 Luku.

Amasia kuningas Juudassa. Israelin kuningas Joas voittaa Jerusalemin. Asaria kuningas Jūdassa. Jerobeamin kuningas Israelissa.

Toisena Joaksen, Joahaksen pojan, Israelin kuninkaan, vuonna tuli

Amasia, Joaksen, Juudan kuninkaan, poika, kuninkaaksi. 2 Kun. 12:21. 2 Aik. 25:1 s.

2. Hän oli viiden ajastajan vanha kolmattakymmentä, kun hän tuli kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän ajastakaikaa kolmattakymmentä Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Joadan Jerusalemissa.

3. Ja hän teki mitä Herralle hyvin kelpasi, ei kuitenkään niinkuin hänen isänsä David; kaikissa hän teki niinkuin hänen isänsä Joas olitehnyt. 2 Kun. 12:2 s.

4. Sillä uhrikukkuloita ei hävitetty, vaan kansa uhrasi vielä ja suitsutti kukkuloilla.

5. Ja kun valtakunta hänen kädesänsä vahvistui, löi hän palvelijansa, jotka olivat tappaneet kuninkaan, hänen isänsä. 2 Kun. 12:20 s.

6. Muitta tappajain lapsia ei hän surmannut, niinkuin kirjoitettu on Mooksen lakikirjassa, jossa Herra käsenyt oli ja sanonut: Isäin ei pidä kuoleman lastensa tähden, eikä lasten pidä kuoleman isänsä tähden, vaan jokaisen pitää kuoleman oman syntinsä tähden. 5 Moos. 24:16. Hes. 13:20.

7. Hän löi kymmenen tuhatta Edomilaista Sulolaaüksossa, ja voitti taistelussa Selan kaupungin, ja pani sille nimeksi Jokteel tähän päivään asti.

8. Siihen aikaan lähetti Amasia sanansaattajat Joaksen, Joahaksen pojan, Jehun pojan, Israelin kuninkaan, tykö, ja käski hänelle sanoa: „tule ja katselkaamme toinen toistamme!“

9. Ja Joas, Israelin kuningas, lähetti Amasalle, Juudan kuninkaalle, ja antoi hänelle sanoa: „Orjantappurapensas, joka Libanonissa on, lähetti sedripuun tykö Libanoniin ja antoi hänelle sanoa: anna tyttäresi minun pojalleni vaimoksi! Mutta metsän eläimet kedolla Libanonissa juoksivat orjantappuran päälle ja tallasivat sen maahan. Tuom. 9:3 s.

10. Sinä olet lyönyt Edomilaiset, siitä paisuu sydämesi; pidä se ylistys ja ole kotonasi! miksi etsit vahinkoa kaatuaksesi sekä itse että Juuda sinun kanssasi?“

11. Mutta Amasia ei kuullut häntä. Niin meni Joas, Israelin kuningas, ylös, ja he katselivat toinen toistansa, hän ja Amasia, Juudan kuningas, Betsemeksessä, joka Juudassa on.

12. Ja Israel löi Juudan, ja jokainen pakeni majoilleensa.

13. Ja Joas, Israelin kuningas, otti Amasian, Juudan kuninkaan, Joaksen pojan, Ahasian pojanpojan, Betsemeksessä kiinni, ja tuli Jerusale-

miin, ja kukisti Jerusalemin muurit Efraimin portista kulmaporttiin asti, neljäsataa kynnärrä.

14. Ja hän otti kaiken kullan ja hopean ja kaikki astiat, jotka löydettiin Herran huoneesta ja kuninkaan huoneen tavaroista, ja hänen lapsensa pantiksi, ja palasi Samariaan.

15. Mitä vielä Joaksesta sanottavaa on, mitä hän on tehnyt, ja hänen väkyydestänsä, ja kuinka hän Amasian, Juudan kuninkaan, kanssa soti, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. 2 Kun. 13:12 s. 2 Aik. 25:17 s.

16. Ja Joas kukui isänsä kanssa ja haudattiin Samariassa, Israelin kuningasten oheen. Ja hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

17. Ja Amasia, Joaksen, Juudan kuninkaan, poika, eli Joaksen, Joahaksen, Israelin kuninkaan, pojan kuoleman jälkeen viisitoistakymmentä ajastakaikaa.

18. Mitä enempiä Amasiasta sanottavaa, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.

19. Ja he tekivät liiton häntä vastaan Jerusalemissa, ja hän pakeni Lakikseen; mutta he lähettivät hänen peräänsä Lakikseen, ja tappoivat hänet siellä. 2 Aik. 25:27

20. Ja he veivät hänet sieltä hevosilla pois, ja hän haudattiin Jerusalemissa isänsä oheen Davidin kaupungissa.

21. Ja koko Juudan kansa otti Asarian, joka oli kuudentoista ajastajan vanha, ja teki hänet kuninkaaksi isänsä Amasian sijaan. 2 Kun. 15:1 s. 2 Aik. 26:1 s.

22. Hän rakensi Elatin ja saattoi sen jälleen Juudan alle, sittenkuin kuningas isänsä kanssa nukkunut oli.

23. Amasian, Joaksen pojan, Juudan kuninkaan, viidentenä vuonna toistakymmentä tuli Jerobeam, Joaksen poika, Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi Samariassa yhden ajastajan viidettäkymmentä.

24. Ja hän teki pahaa Herran edessä, eikä lukannut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään. 1 Kun. 12:28 s.

25. Hän otti Israelin maan alueet takaisin, Hamatin tiestä hamaan kedon mereen asti, Herran, Israelin Jumalan, sanan mukaan, jonka hän oli sanonut palvelijansa profetan Joonan, Amitan pojan, kautta, joka oli Gat-Heferistä. Jon. 1:1. Matt. 12:30.

26. Sillä Herra näki, että Israelin kurjuus oli sangen suuri; mennyttä oli-

val sekä suuret että pienet, eikä auttaja Israelissa. 5 Moos. 32:36. 1 Kun. 14:10.

27. Ja Herra ei ollut sanonut tahtovansa pyyhkiä Israelin nimeä taivaan alta pois; vaan hän auttoi heitä Jerobeamin, Joakseen pojan, kautta.

28. Mitä enempää Jerobeamista sanottavaa on, ja kaikista hänen töistensä, ja hänen väkevyydestänsä, kuinka hän on solinut, ja kuinka hän otti Damaskon jälleen ja Juudan Hamatin Israelille, — katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

29. Ja Jerobeam nukkui isäinsä, Israelin kuningasten, kanssa; ja hänen poikansa Sakaria tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Luku.

Asaria, eli Ussija, kuningas Juudassa. Sakaria, Sallum, Menahem, Pekaja ja Pekah Israelissa. Jotam kuningas Juudassa. Jerobeamin, Israelin kuninkaan, seitsemäntenä vuonna kolmattakymmentä tuli Asaria, Amasian, Juudan kuninkaan, poika kuninkaaksi.

2 Kun. 14:21. 2 Aik. 26:1s.

2. Kundentoista ajastaikainen oli hän tullessansa kuninkaaksi; ja hän hallitsi kaksi vuotta kuudettakymmentä Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Jekolia Jerusalemistä.

3. Ja hän teki mitä Herralle hyvin kelpasi, aivan niinkuin hänen isänsä Amasia tehnyt oli.

4. Kuitenkaan he eivät luopuneet uhri-kukkuloista; sillä kansa uhrasi ja suitsutti vielä kukkuloilla.

5. Ja Herra vaivasi kuningasta, niin että hän oli spitalitaudissa kuolinpäiväänsä asti, ja asui sairashuoneessa. Mutta Jotam, kuninkaan poika, hallitsi huoneen ja tuomitsi kansaa maassa. 3 Moos. 13:46.

6. Mitä enempää Asariasta sanomista on, ja kaikista, mitä hän on tehnyt, eikä siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

7. Ja Asaria nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isänsä tykö Davidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Jotam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

8. Asarian, Juudan kuninkaan, kahdeksantena vuonna neljättäkymmentä oli Sakaria, Jerobeamin poika, Israelin kuninkaana, kuusi kuukautta Samariassa.

9. Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehneet olivat; hän ei luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.

10. Ja Sallum, Jabeksen poika, teki

liiton häntä vastaan, ja löi hänet kansan edessä, ja tappoi hänet. Ja hän tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

11. Mitä muuta Sakariasta on sanottavaa, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

12. Tämä on se Herran sana, jonka hän oli Jehulle puhunut, sanoen: „sinun poikasi saavat istua Israelin istuimella neljänteen polveen asti.“ Ja niin se tapahtui. 2 Kun. 10:30.

13. Ussijan, Juudan kuninkaan, yhdeksäntenävuonna neljättäkymmentä tuli Sallum, Jabeksen poika, kuninkaaksi, ja hallitsi kuukauden Samariassa.

14. Sillä Menahem, Gadin poika, meni ylös Tirsasta ja tuli Samariaan, ja löi Sallumin, Jabeksen pojan, Samariassa, tappoi hänet ja tuli kuninkaaksi hänen sijaan.

15. Mitä enempää Sallumista sanomista on, ja hänen liitostansa, jonka hän teki, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

16. Silloin löi Menahem Tifsan ja kaikki, jotka siellä olivat, ja löi heidän alueensa Tirsasta lähtien, koska eivät tahtoneet päästää häntä sisälle; ja kaikki heidän raskaat väkensä halkaisi hän. 2 Kun. 8:12.

17. Asarian, Juudan kuninkaan, yhdeksäntenävuonna neljättäkymmentä tuli Menahem, Gadin poika, Israelin kuninkaaksi ja hallitsi kymmenen vuotta Samariassa.

18. Ja hän teki pahaa Herran edessä, eikä luopunut elinaikansa Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.

1 Kun. 12:28s. 2 Kun. 13:2.

19. Ja Ful, Assyrian kuningas, tuli maahan; ja Menahem antoi Fulille tuhannen talenttia hopeaa, että hän olisi hänelle avullinen vahvistamaan valtaa hänen käteensä. 1 Aik. 5:26.

20. Ja Menahem pani hopeaveron varallisille Israelissa, että kukin heistä antaisi viisikymmentä hopeasikelliä Assyrian kuninkaalle. Niin meni Assyrian kuningas kotia jälleen eikä jäänyt maahan.

21. Mitä muuta on Menahemista sanomista, ja kaikista, mitä hän tehnyt on, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

22. Ja Menahem nukkui isänsä kanssa; ja Pekaja, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

23. Viidendenäkymmenentenä Asarian, Juudan kuninkaan, vuonna tuli Pekaja, Menahemin poika, Israelin kuninkaaksi ja hallitsi kaksi vuotta Samariassa.

24. Ja hän teki pahaa Herran edessä; ei hän luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.

25. Ja Pekah, Remalian poika, hänen sodan-päämiehensä, teki liiton häntä vastaan ja löi hänet kuninkaan huoneen linnassa, Samariassa, Argobin ja Arien kanssa; ja hänen kansansa oli viisikymmentä miestä Gileadin lapsista. Ja hän tappoi hänet ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

26. Mitä enempiä Pekajasta sanomista on, ja kaikista hänen töistensä, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa.

27. Asarian, Juudan kuninkaan, toisena vuonna kuudeltakymmentä tuli Pekah, Remalian poika, Israelin kuninkaaksi, ja hallitsi Samariassa kaksikymmentä vuotta.

28. Ja hän teki pahaa Herran edessä; ei hän luopunut Jerobeamin, Nebatin pojan, synneistä, joka Israelin saattoi syntiä tekemään.

29. Pekahin, Israelin kuninkaan, aikana tuli Tiglat Pileser, Assyrian kuningas, ja otti Ijonin, Abel-Bet-Maekan, Janohan, Kedeksen, Hasorin, Gileadin, Galilean ja kaiken Naftalin maan, ja vei asukkaat Assyriaan.

30. Ja Hosea, Elan poika, teki liiton Pekahia, Remalian poikaa, vastaan ja löi hänet kuoliaaksi. Ja hän tuli kuninkaaksi hänen sijaansa kahdenkymmenentenä Jotamin, Ussijan pojan, vuonna.

31. Mitä enempiä Pekahista sanomista on, ja kaikista hänen töistensä, katso, se on kirjoitettu Israelin kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 28:6.

32. Toisena Pekahin, Remalian pojan, Israelin kuninkaan, vuonna tuli Jotam, Ussijan, Juudan kuninkaan, poika kuninkaaksi. 2 Aik. 27:1 s.

33. Hän oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä tulleksansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoista ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jerusa Sadokin tytär.

34. Ja hän teki mitä Herralle hyvin kelpasi; hän teki kaiken sen mukaan, kuin hänen isänsä Ussija tehnyt oli.

35. Uhrikukkuloista ei kuitenkaan luovuttu; kansa uhrasi ja suitsutti vielä kukkuloilla. Hän rakensi Herran huoneen ylimmäisen portin.

36. Mitä muuta Jotamista sanottavaa on, ja kaikista hänen teoistansa; eikä siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

37. Siihen aikaan rupesti Herra lähettämään Juudaa vastaan Resinin,

Syrian kuninkaan, ja Pekahin, Remalian pojan. 2 Kun. 16:5. Jes. 7:1.

38. Ja Jotam nukkui isänsä kanssa ja haudattiin isänsä tykö, isänsä Davidin kaupunkiin; ja Ahas, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

16 Luku.

Ahas kuningas Juudassa. Resinin ja Pekahin sotaretki Jerusalemaa vastaan.

Pekahin, Remalian pojan, seitsemäntenä vuonna toistakymmentä tuli Ahas, Jotamin, Juudan kuninkaan, poika, kuninkaaksi. 2 Aik. 28:1 s.

2. Kahdenkymmenen ajastaikainen oli Ahas tulleksansa kuninkaaksi, ja hän hallitsi kuusitoista ajastaikaa Jerusalemissa. Hän ei tehnyt sitä, mikä kelpaisi Herralle, hänen Jumalallensa, niinkuin David, hänen isänsä.

3. Sillä hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, ja hän käytti myös poikansa tulen lävitse pakanain kauhistuksen mukaan, jotka Herra Israelin lasten edestä oli ajanut ulos.

3 Moos. 18:21. 5 Moos. 18:10. 2 Kun. 8:18.

4. Hän uhrasi ja suitsutti korkeuksilla ja kukkuloilla, ja kaikkein vierhjäisten puiden alla.

5. Siihen aikaan läksivät Resin, Syrian kuningas, ja Pekah, Remalian poika, Israelin kuningas, Jerusalemiin sotimaan; ja he piirittivät Ahasen, mutta eivät voittaneet häntä. 2 Kun. 15:37. Jes. 7:1.

6. Samaan aikaan saattoi Resin, Syrian kuningas, Syrialaisille Elatin jälleen ja ajoi Juudalaiset Elatista ulos; ja Syrialaiset tulivat Elatiin ja asuivat siinä tähän päivään asti.

1 Kun. 9:26. 2 Kun. 14:22.

7. Ja Ahas lähetti sanansaattajat Tiglat Pileserin, Assyrian kuninkaan, tykö ja käski hänelle sanoa: „minä olen sinun palvelijasi ja poikasi; tule tänne ja vapahda minua Syrian kuninkaan kädestä ja Israelin kuninkaan kädestä, jotka ovat nousseet minua vastaan.“

8. Ja Ahas otti kultaa ja hopeaa, jonka hän löysi Herran huoneesta ja kuninkaan huoneen tavaraloista, ja lähetti Assyrian kuninkalle lahjoja.

1 Kun. 15:18 s. 2 Kun. 12:18. 18:15.

9. Assyrian kuningas kuuli häntä ja meni ylös Damaskoon, ja voitti sen ja vei asukkaat Kiriin; ja hän löi Resinin kuoliaaksi. Am. 1:5.

10. Ja kuningas Ahas matkusti Tiglat Pileseriä, Assyrian kuningasta, vastaan Damaskoon. Ja kun hän näki Damaskossa alttarin, niin lähetti kuningas Ahas papille Urijalle alt-

tarin kuvan ja muodon, kuinka kaikki siinä oli tehty.

11. Ja pappi Urija rakensi alttarin ja teki aivan sen kuvan mukaan, jonka kuningas Ahas hänelle oli lähettänyt Damaskosta; näin teki Urija pappi ennenkuin kuningas Ahas tuli takaisin Damaskosta.

12. Ja kun kuningas tuli Damaskosta ja näki alttarin, lähestyi hän alttaria ja uhrasi sen päällä.

13. Ja hän syytti poltto-uhrinta ja ruoka-uhrinta ja vuodatti juoma-uhrinta; ja kiitos-uhrinta veren, jonka hän uhrasi, priiskoitti hän alttarille. 2 Aik. 28:23.

14. Ja vaski-alttarin, joka Herran edessä seiso, siirsi hän pois huoneen edestä, niin ettei se seisonut hänen alttarinsa ja Herran huoneen välillä; ja hän pani sen uuden alttarin pohjois-puolelle. 2 Aik. 4:1.

15. Ja kuningas Ahas käski Urijaa pappia, sanoen: „suurella alttarilla pitää sinun uhrata poltto-uhri aamuisin ja ruoka-uhri iltasin, ja kuninkaan poltto-uhri ja hänen ruoka-uhrinta, ja kaiken maan kansan poltto-uhri, sekä heidän ruoka-uhrinta ja juoma-uhrinta; ja kaiken poltto-uhrin veri ja kaikkein muiden uhrin veri priiskoita sen päälle. Mutta vaski-alttarista tahdon minä vielä ajatella.“

16. Urija pappi teki kaikki niinkuin kuningas Ahas hänelle käsenyt oli.

17. Ja kuningas Ahas särki istuinten laidoja, ja siirsi kattilat niiden päältä; ja hän otti pois meren niistä vaskihärjistä, jotka sen alla olivat, ja pani sen kivipermannolle. 1 Kun. 7:27 s.

18. Ja sabbatin peitetyn läpikäytävän, jonka he huoneesen rakentaneet olivat, ja kuninkaan ulkonaisen sisällekäytävän muutti hän Herran huoneessa Assyrian kuninkaan lähdön.

19. Mitä vielä Ahaksesta sanomista on, ja mitä hän on tehnyt, eikä siinä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

20. Ja Ahas nukkui isänsä kanssa ja haudattiin isänsä tykö Davidin kaupunkiin; ja Hiskija, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijajansa. 2 Kun. 18:1. 2 Aik. 28:27.

17 Luku.

Hosea kuningas Israelissa. Israelin valtakunnan häviö.

Ahaksen, Juudan kuninkaan, toisenä vuonna toistakymmentä tuli Hosea, Elan poika, Israelin kuningas, ja hallitsi Samariassa yhdeksän ajastaikaa.

2. Ja hän teki paha Herran edessä; ei kuitenkaan niin kuin ne Israelin kuninkaajat, jotka hänen edellänsä olivat olleet.

3. Häntä vastaan nousi Salmaneser, Assyrian kuningas; ja Hosea tuli hänelle alamaiseksi, niin että hän antoi hänelle lahjoja.

4. Mutta kun Assyrian kuningas sai tietää Hosean tehneen liiton ja lähettäneen sanansaattajat Soolle, Egyptin kuninkaalle, eikä vuosittain lähettänyt Assyrian kuninkaalle veroa, niin antoi Assyrian kuningas ottaa hänet kiinni, ja pani hänet vankihuoneeseen.

5. Ja Assyrian kuningas tuli koko maahan; ja hän tuli Samariaan, ja piiritti sitä kolme ajastaikaa.

2 Kun. 18:9 s.
6. Yhdeksännellä Hosean ajastajalla voitti Assyrian kuningas Samarian, ja vei Israelin Assyriaan; ja hän pani heidät asumaan Halaan sekä Haborin, Gosanin virran, seuduille, ja Mediläisten kaupunkiin. 2 Kun. 18:10 s.

7. Ja tämä tapahtui, sentähden että Israelin lapset olivat syntiä tehneet Herraa, heidän Jumalaansa, vastaan, joka heidät Egyptin maalta johdatti Faraon, Egyptin kuninkaan, käsistään, ja koska he pelkäisivät vieraita jumalia, 8 Moos. 18:3.

8. Ja vaelsivat pakanain säännöissä, jotka Herra oli ajanut Israelin lasten edestä ulos, ja Israelin kuningasten säännöissä, jotka he itse olivat tehneet. 1 Kun. 14:24. 2 Kun. 16:3.

9. Ja Israelin lapset harjoittivat Herran Jumalansa edessä tekojansa, jotka eivät hyviä olleet, ja rakensivat itsellensä uhrikukuloita kaikissa kaupungeissansa, sekä vartija-linnoissa että vahvoissa kaupungeissa,

10. ja pystyttivät itselensä patsaita ja Astarotin kuvia kaikilla korkeilla vuorilla, ja kaikkein viherjäisten puiden alla;

11. ja he suitsuttivat kaikilla kukuloilla niinkuin pakanat, jotka Herra heidän edellänsä oli ajanut pois; ja he tekivät hirmuusia töitä, niin että vihoittivat Herran.

12. Ja he palvelivat epäjumalia, joista Herra heille oli sanonut: „älkää tehkö senkaltaisia!“ 2 Moos. 20:2 s.

23:13.24. 5 Moos. 5:7 s.
13. Ja kun Herra varoitti Israelia ja Juudaa kaikkein profettain ja näkijäin kautta, ja antoi heille sanaa: „palaitkaat vääriiltä teiltänne, ja pitäkää minun käskyne ja sääntöni, kaiken sen lain jälken, jonka minä teidän isillenne käsenyt olen,

ja jonka teille palvelijaini profettain kautta olen ilmoittanut, 1 Sam. 9:9.

Jer. 18:11. 25:5. 35:15.

14. niin he eivät totelleet, vaan olivat niskurit, niinkuin heidänesi-isänsäkin, jotka eivät uskoneet Herraa, heidän Jumalansa. 2 Moos. 34:9.

5 Moos. 31:37 Mal. 3:6.

15. Ja he hylkäsivät hänen käskynsä ja hänen liittonsa, jonka hän heidän isänsä kanssa tehnyt oli, ja hänen todistuksensa, jotka hän heille todisti, ja vaelsivat turhissa menoisansa, ja tekivät turhia, niinkuin pakanat heidän ympärillensä, joista Herra oli kieltänyt, ettei heidän pitäisi tekemän niinkuin ne.

3 Moos. 18:3, 24. Room. 1:21 a.

16. Ja he halveksivat kaikki Herran, heidän Jumalansa, käskyt, ja tekivät itsellensä valettuja kuvia, kaksi vasikkaa, ja tekivät Astarte-kuvan, ja kumarsivat koko taivaallista sotajoukkoa, ja palvelivat Baalia.

2 Moos. 32:4, 8. 1 Kun. 12:28 a. 16:31 a.

17. Ja he käyttivät poikansa ja tyttärensä tulen lävitse, ja harjoittivat noituuksia ja velhouksia, ja möivät itsensä tekemään sitä, mikä paha oli Herran edessä, niin että vihoittivat Häntä. 3 Moos. 18:21. 20:3 a. 5 Moos. 18:10.

2 Kun. 16:3.

18. Sentähden vilhauti Herra suuresti Israeliin, ja heitti heidät pois kasvojensa edestä, niin ettei yhtään heistä jäänyt, vaan Juudan sukukunta yksinensä. 1 Kun. 14:15 s. Hos. 1:6.

19. Ei Juudakaan pitänyt Herran, Jumalansa käskyjä, vaan he vaelsivat Israelin tekemissä säännöissä.

2 Kun. 8:18.

20. Ja Herra hylkäsi kaiken Israelin siemenen, kuritti heitä ja antoi ryöstäjien käsiin, siksi kuin hän heidät heitti pois kasvojensa edestä.

21. Sillä Israel eroitti itsensä Davidin huoneesta, ja he olivat tehneet Jerobeamin, Nebatin pojan, kuninkaaksi Hän käänsi Israelin Herrasta pois, ja saattoi heidät suuresti syntiä tekemään. 1 Kun. 12:16, 20, 28 a.

22. Ja Israelin lapset vaelsivat kaikissa Jerobeamin tekemissä synneissä, eivätkä lakanneet niistä,

23. siksi kuin Herra heitti Israelin kasvojensa edestä pois, niinkuin hän ennen sanonut oli kaikkein palvelijainsa profettain kautta. Ja Israel vietiin pois omalta maaltansa Assyriaan tähän päivään asti. 5 Moos. 28:36 s., 63 a.

Jer. 25:9. Am. 5:27.

24. Ja Assyrian kuningas antoi tulla kansaa Babelista ja Kutasta, ja Avasta, ja Humatista, ja Sefarvai-

mista, ja asetti heidät Samarian kaupunkeihin Israelin lasten sijaan; ja he omistivat Samarian, ja asuivat sen kaupungeissa.

25. Ja kun he niissä ensin rupesivat asumaan, eivätkä peljänneet Herraa, lähetti Herra heidän sekaansa jalopeuroja, jotka heitä surmasivat.

26. Ja ilmoitettiin Assyrian kuninkaalle, sanoen: „pakanat, jotka veit pois ja panit Samarian kaupunkeihin asumaan, eivät tiedä mitään maan Jumalansäännöistä; sentähden lähetti Hän jalopeurat heidän sekaansa, ja katso, ne surmaavat heitä, sentähden etteivät he mitään tiedä maan Jumalan säännöistä.“

27. Silloin Assyrian kuningas käski ja sanoi: „viekäätkä sinne yksi niistä papeista, jotka sieltä olette vieneet pois! he menkööt sinne, ja asukoot siellä, että hän opettaisi heille sen Jumalan tavat.“

28. Niin tuli yksi papeista, jotka oli viety pois Samariasta, ja asui Betelissä; ja hän opetti heitä, kuinka heidän piti pelkäämän Herraa.

29. Mutta jokainen kansa teki itsellensä eri jumalia, ja panivat ne kukula-huoneisiin, jotka Samarialaiset tehneet olivat, jokainen kansa omisa kaupungeissansa, jossa he asuivat.

30. Ja Babelin miehet tekivät Sukkot-Benotin, Kutan miehet tekivät Nergalin; Hematilaiset tekivät Asiman; 31. ja Avalaiset tekivät Nibhan ja Tartakin; Sefarvainilaiset polttivat poikansa Adramekille ja Anamekille, Sefarvainin epäjumalille.

32. Sen ohessa he pelkäsivät Herraa, ja tekivät itsellensä pappeja uhrikukuloille kansan seasta; ja he uhrasivat heidän puolestansakukuloitten huoneissa. 1 Kun. 12:31.

33. He pelkäsivät Herraa ja palvelivat myöskin epäjumaliansa pakanain tavan mukaan, mistä he olivat tuodut.

34. Ja hamaan tähän päivään asti tekevät he tätä vanhan tavan mukaan. He eivät pelkää Herraa eivätkä pidä omia tapojansa ja sääntöjensä, eivätkä tee lain ja käskyn jälkeen, jonka Herra sätisi Jaakobin lapsille, jolle hän antoi Israelin nimen.

1 Moos. 32:28, 35:10. 1 Kun. 18:31.

35. Ja Herra oli tehnyt heidän kansansa liiton, ja käsenyt heitä, sanoen: „älkäätkä peljättäkö muita jumalia, älkäätkä heitä kumartako, älkäätkä heitä palvelko, älkäätkä heille uhratko, 2 Moos. 23:13. Tuom. 6:10.

36. vaan Herraa, joka teidät Egyptin maalta toi ulos suurella voimail-

la ja ojennetulla käsivarrella, häntä peljätkää, häntä rukoilkaat, ja hänelle uhratkaa,

37. ja pitkäkät ne säännöt ja oikeudet, se laki ja ne käskyt, jotka hän on teille kirjoittanut, etä te kaikkeen elinaikananne noudatatte niitä; ja älkää peljätkö muita jumalia.

38. Alkää unhottako sitä liittoa, jonka minä tein teidän kanssanne; ja älkää peljätkö muita jumalia!

39. Mutta peljätkää Herraa, teidän Jumalaanne; ja hän auttaa teitä kaikkien vihamiestenne käsistä."

40. Mutta eivät he kuulleet, vaan tekivät vanhan tapansa jälkeen.

41. Näin muodoin nämä pakanat pelkäsivät Herraa, ja palvelivat myös epäjumaliansa. Samoin tekevät heidän lapsensa ja lastensa lapset, kuin heidän isänsäkin tehneet olivat, hamaan tähän päivään asti.

18 Luku.

Hakija kuningas Juudassa. Israelin vankuus kerrotaan. Sanheribin sotaretki Juudaa vastaan. Rabsaken pilkallinen puhe.

Kolmantena Hosean, Elan pojan, Israelin kuninkaan, ajastaikana, tuli Hiskija, Ahaksen poika, Juudan kuninkaaksi. 2 Kun. 16:20. 2 Aik. 28:27, 29:18.

2. Hän oli viidenkolmattakymmenen ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän ajastakaikolmattakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Abi Sakarian tytär.

3. Ja hän teki sitä, mikä otollinen oli Herran edessä, aivan niinkuin hänen isänsä David oli tehnyt.

4. Hän kukisti uhrikukkulat ja särki patsaat, ja hävitti Astarotin kuvat. Ja hän löi vaskikärmeen rikki, jonka Mooses tehnyt oli, sillä Israelin lapset suitsuttivat sille aina siihen päivään asti; ja se kutsuttiin Nehustan. 2 Moos. 94:18. 4 Moos. 21:9. 5 Moos. 7:8. 2 Aik. 81:1.

5. Hän turvasi Herraan, Israelin Jumalaan; ja ei ollut yksikään hänen kaltaisensa hänen jälkeensä, eikä hänen edellensä kaikista Juudan kuninkaista. 2 Kun. 23:25.

6. Hän riippui Herrassa eikä luopunut hänestä, ja piti hänen käskynsä, jotka Herra Moosekselle oli käskenyttä. 5 Moos. 10:20. 11:22 s. Ps. 119:51, 702.

7. Ja Herra oli hänen kanssansa, ja kaikkialla, mihin hän meni, onnistui hän. Ja hän luopui Assyrian kuninkaasta, eikä palvelutt häntä.

Jos. 1:7. 1 Sam. 18:14. 2 Kun. 16:7 s.

8. Hän löi myös Filistealaiset Gasaan asti, ja valloitti heidän raja-

maansa, sekä vartijatornit että vahvat kaupungit.

9. Ja tapahtui neljäntenä kuningas Hiskijan vuonna, se oli seitsemäs Hosean, Elan pojan, Israelin kuninkaan, vuosi, että Salmaneser, Assyrian kuningas, läksi Samariata vastaan ja piiritti sen 2 Kun. 17:5 s.

10. Ja hän voitti sen kolmen vuoden perästä. Kuudentena Hiskijan vuonna, — se on yhdeksäs Hosean, Israelin kuninkaan, vuosi, — voitettiin Samaria.

11. Ja Assyrian kuningas vei Israelin Assyriaan, ja pani heitä asumaan Halaan sekä Haborin, Gosanin virran, seuduille Mediäisten kaupunkeihin;

12. sentähden, etteivät olleet kuuliaiset Herran, heidän Jumalansa, äänelle, vaan rikkoivat hänen liittonsa ja kaikki, mitä Mooses, Herran palvelija, käskenyt oli; he eivät sitä totelleet eikä tehneet.

13. Neljäntenätoista kuningas Hiskijan vuonna läksi Sanherib, Assyrian kuningas, kajkkia Juudan vahvoja kaupunkeja vastaan ja voitti ne. 2 Aik. 32:1 s. Jes. 36:1 s. Syr. 48:20.

14. Ja Hiskija, Juudan kuningas, lähetti Lakikseen, Assyrian kuninkaan tykö, ja antoi hänelle sanoa: „minä olen rikkonut, mene minun tyköäni pois; mitä panet minun päälleni, sen minä kannan.“ Ja Assyrian kuningas pani Hiskijan, Juudan kuninkaan, päälle kolme sataa talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa.

15. Ja Hiskija antoi kaiken sen hopean, joka Herran huoneessa ja kuninkaan huoneen tavaroissa löytyi.

16. Siihen aikaan särki Hiskija kulan Herran tempelin ovista ja pielistä, jotka Hiskija, Juudan kuningas, oli antanut silata, ja antoi ne Assyrian kuninkaalle.

17. Ja Assyrian kuningas lähetti Tartanin, ja Rabsaroksen ja Rabsaken Lakiksesta kuningas Hiskijan tykö suuren sota-väen kanssa Jerusalemiin; ja he nousivat ja menivät Jerusalemiin. Ja noustuansa ja tultuansa sinne, seisautuivat he ylimmäisen lammikon vesijuoksun viressä, tiellä vanuttajan pellolle. Jes. 7:3.

18. Ja he kutsuivat kuninkaan. Niin meni Eliakim, Hilkijan poika, huoneenhaltija, ulos heidän tykönsä, ja Sebna, kirjoittaja, ja Joah, Asaafin poika, kansleri. Jes. 22:20 s.

19. Ja Rabsake sanoi heille: „sano-kaat Hiskijalle: niin sanoo se suuri kuningas, Assyrian kuningas: mikä on se turva, johon sinä luotat?

20. Sinä sanot — vaan se on tyhjää puhetta — että sinulla on neuvoa ja voimaa sotilaksesi? Nyt, mihinkä sinä turvaat, koska olet minustaluopunut?

21. Katso, nyt sinä uskallat siihen särjettyyn ruokosauvaan. Egyptiin! jos joku nojaa siihen, niin se menee sisälle hänen käteensä ja pistää sen lävitse; sellainen on Farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka luottavat häneen. Hes. 29:6 s.

22. Jos taas sanotte minulle: „me uskallamme Herruan, meidän Jumalamme“, eikä hän ole se, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskija on kuskistanut, sanoen Juudalle ja Jerusalemillemme: tämän alttarin edessä, joka on Jerusalemissa, pitää teidän kumartaman? 2 Aik. 32:12 s.

23. Lyö siis nyt veto minun herrani, Assyrian kuninkaan, kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä taidat antaa niitä, jotka niillä ratsastavat

24. Kuinka sinä taitaisitkaan ajaa takaisin yhden ainoan päämiehen, yhden minun herrani vähimmäistä palvelijoista? Mutta sinä luotat Egyptiin, vaujujen ja ratsastajien tähden.

25. Nyt, olenko minä ilman Herran tahtoa tähän paikkaan tullut, hävitämään sitä? Herra on minulle sanonut: „mene sitä maata vastaan, ja hukuta se!“

26. Niin sanoi Eliakim, Hilkijan poika, ja Sebna ja Joah Rabsakelle: „puhu sinun palvelijasi kanssa Syrian kielellä, sillä me ymmärrämme sen; äläkä puhu meidän kanssamme Juudan kielellä, kansan kuullen, joka on muurin päällä.“

27. Ja Rabsake sanoi heille: „onko minun herrani lähettänyt minut herrasi tykö tahin sinun tykösi, näitä sanoja puhumaan? eikä pikemmin niiden miesten tykö, jotka muurin päällä istuvat, että heidän pitää syömän omaa lokaansa ja juoman omaa vetänsä teidän kanssanne?“

28. Niin seisoi Rabsake ja huusi korkealla äänellä Juudan kielellä, puhui ja sanoi: „kuulkaat sen suuren kuninkaan ääntä, Assyrian kuninkaan!“ 29. Näin sanoo kuningas: „älkääntako Hiskijan pettää teitä; sillä ei hän voi vapahtaa teitä hänen käsiänsä!“

30. Alkoon Hiskija vietelkö teitä turvaamaan Herraan, sanoen: „Herra on totisesti pelastava meitä, eikä tätä kaupunkia anneta Assyrian kuninkaan käsiin!“

31. Alkäänt kuulko Hiskijaa; sillä näin sanoo Assyrian kuningas: so-

pikaat minun kanssani, ja tulkaat tyköni, niin joka mies on syövä vitnipuustansa ja fikunapuustansa, ja on juova kaivostansa,

32. siksi kuin minä tulen ja vien teidät siihen maahan, joka on teidän maanne kaltainen, jyvän ja viinin maahan, leivän ja viinimäkien, öljypuiden ja hunajan maahan, niin te elätte, ettekä kuole Alkäänt kuulko Hiskijaa, sillä hän pettää teidät, sanoessansa: „Herra pelastaa meitä!“

33. Ovatko pakanain jumalat pelastaneet itsekin maansa Assyrian kuninkaan käsistä? 2 Kun. 19:12s. Jes. 10:10s.

34. Missä ovat Hamatin ja Arfadin jumalat? missä ovat Sefarvaimin, Henan ja Ivan jumalat? ovatko he Samarian pelastaneet minun käsiäni?

35. Missä on joku kaikkein maakuntain jumalien seassa, joka maansa on pelastanut minun kädestäni? kuinka siis Herra pelastaisi Jerusalemin minun kädestäni?*

36. Ja kansa vaiken ei eikä häntä mitään vastannut; sillä kuningas oli käskennyt ja sanonut: „älkäänt häntä vastatko!“

37. Niin tuli Eliakiin, Hilkijan poika, huoneenhaltija, ja Sebna, kirjoittaja, ja Joah, Asafin poika, kansleri, Hiskijan tykö revästyissä vaatteissa, ja ilmoittivat hänelle Rabsaken sanat.

1 Moos. 37:29, 34. 2 Sam. 1:11. Matt. 26:65.

19 Luku.

Hiskijan häätä. Herran ilmoitus profetta Jesajan kautta. Sanberibin häviö.

Kun kuningas Hiskija sen kuuli, repäisi hän vaatteensa, ja puki säkin yllensä ja meni Herran huoneeseen. Jes. 37:1.

2. Ja hän lähetti Eliakimin, huoneenhaltijan, ja Sebnan, kirjoittajan, vanhimpain pappein kanssa, puetetuna säkkipukuun, profetta Jesajan, Amosin pojan, tykö.

3. Ja he sanoivat hänelle: „näin sanoo Hiskija: tämä päivä on vaivan, kurituksen ja häväistyksen päivä; sillä lapset ovat tulleet synnyttimille, mutta ei ole voimaa synnyttää. Hos. 13:13.

4. Ehkä Herra, sinun Jumalasi, on kuuleva kaikki Rabsaken sanat, jonka hänen herransa, Assyrian kuningas, on lähettänyt tänne, pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja häpäisemään sanoilla, jotka Herra, sinun Jumalasi, kuullut on. Koroiita siis rukouksesi niiden edestä, jotka jääneet ovat!“

5. Kun kuningas Hiskijan palvelijat tulivat Jesajan tykö,

6. sanoi Jesaja heille: „näin sano-
kaat herralenne: näin sanoo Herra:
älä pelkää niiden sanain tähden, mit-
kä kuullut olet, joilla Assyrian kun-
ninkaan palvelijat ovat häväsneet
minua! Jes. 37:6.

7. Katso, minä annan häneen hen-
gen, että hän saa kuulla sanoman,
ja palajaa omalle maallensa; ja mi-
nä annan hänen kaatua miekalla o-
massa maassansa.“

8. Ja Rabsake palasi, ja tapasi As-
syrian kuninkaan sotimassa Libnaa
vastaan; sillä hän oli kuullut hänen
menneeksi Lakiksesta pois.

9. Ja hän sai kuulla Tirhakaista, E-
tiopiankuninkaasta, sanottavan: kat-
so, hän on lähtenyt sotimaan sinua
vastaan; niin hän palasi, ja lähetti san-
nan Hiskijalle ja antoi hänelle sanaa:

10. „Puhukaat näin Hiskijalle, Juu-
dan kuninkaalle, sanoen: älä anna
Jumalasi vietellä sinuasi, johonka si-
nä luotat, ja sanot: ei Jerusalemia
anneta Assyrian kuninkaan käteen!“

11. Katso, sinä olet kuullut, mitä
Assyrian kuninkaat ovat tehneet kai-
kille maakunnille, hävittäöksensä
niitä; ja sinä pelastetut sinuun?

12. Ovatko pakannin Jumalait pelas-
taneet niitä, jotka isäni hukuttaneet
ovat, Gosanin, Haranin, Resefin ja E-
deninlapset, jotka Telassarissa olivat?

13. Missä on Hamatin kuningas, Ar-
fadin kuningas, Sefarvaimin, Henan
ja Ivan kaupungin kuningas?“

14. Kun Hiskija oli ottanut kirjan
sanansuuttajilta ja lkenut sen, me-
ni hän Herran huoneeseen; ja Hiskija
levitti sen Herran eteen.

15. Ja Hiskija rukoili Herran edessä
jasanoi: „Herra, Israelin Jumala, joka
istut Kerubimin päällä, sinä olet ai-
noa Jumala kaikissa maan valtakun-
nissa, sinä olet tehnyt taivaan ja
maan. 1 Sam. 4:4. Ps. 90:2. 99:1.

16. Herra! kallista korvasi ja kuule,
avaa, Herra, silmäsi ja näe, ja kuule
Sanheribin sanat, joka tänne on lähet-
tänyt pilkkaamaan elävää Jumalata!

17. Se on tosi, Herra, että Assyrian
kuninkaat ovat hävittäneet pakanat
ja heidän maakuntansa,

18. ja ovat heittäneet heidän juma-
lansa tullen; sillä ei ne olleet juma-
lat, mutta ihmisten kätten teot, puut
ja kivet; sentähden ovat he ne hä-
vittäneet.

19. Mutta nyt sinä, Herra, meidän
Jumalamme, auta meitä hänen kä-
destänsä, että kaikki maan valtakun-
nat tietäisivät sinun, Herra, olevan
ainoa Jumalan!“

20. Ja Jesaja, Amosin poika, lähetti

Hiskijan tykö ja antoi hänelle sanaa:
„näin sanoo Herra, Israelin Jumala:
minä olen kuullut, mitä minulta ru-
koillut olet Sanheribin, Assyrian kun-
ninkaan, tähden.

21. Tämä on se sana, jonka Herra
häntä vastaan puhunut on: neitsyt,
Sionin tytär halveksi ja pilkkaa si-
nua; Jerusalemin tytär vääntelee
päättänsä sinun jälkeksi!

22. Ketä olet pilkannut ja häväs-
nyt? ketä vastaan olet korottanutää-
nesi? Sinä olet nostanut silmäsi Is-
raelin Pyhää vastaan!

23. Sinä olet sanansuuttajiesi kaut-
ta häväsinyt Herraa ja sanonut: „mi-
nä nousem vuoorten kukkuloille vau-
nujeni paljoudella, Libanonin taka-
maille; minä tahdon hakata maahan
hänen korkiat sedripuunsa ja vali-
tut sypressinsä, ja mennä hänen vii-
meiseen majaan, hänen ihanan
valmionsa metsään.

24. Minä olen kaivanut kaivot ja juo-
nut muukalaiset vedet, ja kuivatan
jalkapöydälläni kaikki Egyptin joet.“

Jes. 37:25.

25. Etkö ole kuullut Minun kaukai-
sista ajoista näitä tehneeksi, ja jo
aikaa ennen näitä valmistaneeksi?
Nyt olen Minä sen antanut tapahtua,
että kukistaisit vahvat kaupungit
hävinneeksi kiviroukiksi,

26. ja ne, jotka siinä asuvat, tulivat
heikoiksi, peljättyivät, häpesivät, he
olivat niinkuin ruoho kedoilla, ja
niinkuin viheriäinen ruoho, niinkuin
korsi katon päällä, ja niinkuin kui-
vettunut oras ennen kuin se oljeksi
tulee. Ps. 129:6.

27. Minä tiedän sinun asumasijasi,
sinun ulos- ja sisällekäymisesi, ja
että kiukuisset minua vastaan.

28. Koska kiukuisset minua vastaan
ja sinun ylpeytesi on tullut minun
korvilleni, panen minä renkaani si-
nun sieramiisi ja suitseni sinun suu-
husi, ja johdatan sinut sitä tietä myö-
den takaisin, jota tulitkin! —

Her. 20:4. 38:4.

29. Ja tämä on oleva sinulle mer-
kiksi: syö tällä ajastajalla pellon jäl-
ki-kasvoa, toisella ajastajalla itsestän-
sä kasvanutta; mutta kolmannella a-
jastajalla kylväätkäät ja leikatkaat, ja
istuttakaat viinimäkiä, ja syökäätkäät ni-
den hedelmää. 3 Moos. 25:5. Jes. 37:30.

30. Ja joka Juudan huoneesta pääs-
nyt ja jäänyt on, pitää alta juurtu-
man ja ylhäältä hedelmöitsemän.

31. Sillä ne jääneet käyvät Jerusa-
lemista ulos, ja Sionin vuorelta ne,
jotka pääsneet ovat. Herran Sebao-
tin kiivaus tekee näitä!

32. Sentähden sanoo Herra Assyrian kuninkaasta näin: ei hän tule tähän kaupunkiin eikä ole yhtään nuolta sinne ampuva, eikä yhtään kilpeä tuova sen eteen, eikä yhtään vallia rakentava sen ympärille.

33. vaan hänen pitää sitä tietä palajaman, jota hän tullut on, ei hän tähän kaupunkiin tule, sanoo Herra.

34. Ja minä varjelen tämän kaupungin ja pelastan sen minun tähteni ja Davidin, minun palvelijani, tähden.

35. Ja tapahtui sinä yönä, että Herran enkeli meni ja tappoi Assyrian leirissä sata kahdeksankymmentäviisi tuhatta miestä. Ja kun varhain huomeneltain nousivat, katso, ne kaikki olivat kuolleitten ruumiita.

2 Aik. 32:20 s. Jes. 37:36. Myr. 48:24.

1 Makk. 7:41. 2 Makk. 8:19.

36. Ja Sanherib, Assyrian kuningas, meni matkaansa, palasi ja asui Niivissä.

37. Ja kun hän rukoili jumalansa Nisrokin huoneessa, niin hänen poikansa Adramelek ja Sareser tappoivat hänet miekalla ja pakenivat Araratin maakuntaan; ja hänen poikansa Asarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Jes. 37:38. Tob. 1:21 s.

20 Luku.

Hiskijan sairaus. Herra pidentää hänen elinaikansa. Hiskijan kuolema.

Siihen aikaan sairasti Hiskija kuolemallaan. Ja profetta Jesaja, Aмосin poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: „näin sanoo Herra: toimita talosi, sillä sinun pitää kuoleman eikä elämän!“ 2 Aik. 32:24 s.

Jes. 38:1 s.

2. Ja Hiskija käänsi kasvonsa seinään päin, rukoili Herraa ja sanoi:

3. „Ah Herra! muista, että minä olen uskollisesti ja vakaalla sydämellä vaeltanut sinun edessäsi ja tehnyt, mitä sinulle on otollinen ollut!“ Ja Hiskija itki hartaasti.

4. Ja Jesaja ei ollut vielä keski-kaupungista lähtenyt ulos, kun Herran sana tuli hänelle ja sanoi:

5. „Palaja ja sano Hiskijalle, minun kansani ruhtinaalle: näin sanoo Herra, sinun isäsi Davidin Jumala: minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt kyöneleesi; katso, minä parannan sinun; kolmantena päivänä pitää sinun menemän ylös Herran huoneeseen.

6. Ja minä lisään sinun ikääsi viisitoista ajastaikua, ja vapahdan sinut ja tämän kaupungin Assyrian kuningaan kädestä, ja varjelen tämän

kaupungin minun tähteni ja minun palvelijani Davidin tähteni.“

7. Ja Jesaja sanoi: „tuokaat minulle fikunataikinaa!“ Ja he toivat ja painivat paisuman päälle; ja hän tuli terveeksi.

8. Hiskija sanoi Jesajalle: „mikä on merkiksi, että Herra minut parantaa, ja että olen menevä kolmantena päivänä Herran huoneeseen?“

9. Jesaja sanoi: „tämä on sinulle merkki Herralta, että Herra tekee mitä hän sanonut on: Pitääkö varjon käymän kymmenen piirtoa edeskäsin, vai kymmenen piirtoa takaperin?“

10. Ja Hiskija sanoi. „helppo on varjon käydä edeskäsin kymmenen piirtoa; ei, vaan se käyköön kymmenen piirtoa takaperin.“

11. Ja profetta Jesaja rukoili Herraa ja Hän palautti varjon hetkimittarissa, mitä se oli käynyt alaskäsin Ahaksen hetkimittarissa, takaperin kymmenen piirtoa. Jes. 38:8. Syr. 48:26.

12. Siihen aikaan lähetti Berodak Baladan, Baladanin poika, Babelin kuningas, kirjoituksen ja lahjoja Hiskijalle; sillä hän oli kuullut Hiskijan sairastaneeksi. Jes. 39:1 s.

13. Ja Hiskija kuuli heitä, ja osoitti heille koko tavarahuoneensa, hopean, kullan, kalliit yrtit, ja parhaan öljyn, ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen tavaroissansa oli. Eikä mitään ollut hänen huoneessansa ja kaikessa hänen vallassansa, jota ei Hiskija heille osoittanut.

2 Aik. 32:25, 31.

14. Niin tuli profetta Jesaja kuningaskin Hiskijan tykö ja sanoi hänelle: „mitä nämä miehet ovat sanoneet, ja mistä he ovat tulleet sinun tykösi?“ Hiskija sanoi: „he ovat tulleet kaukaiselta maalta, Babelista.“

15. Hän sanoi: „mitä he ovat nähneet sinun huoneessasi?“ Hiskija sanoi: „he ovat nähneet kaikki, mitä minun huoneessani on, ja ei ole mitään minun tavaroissani, jota en minä ole heille osoittanut.“

16. Niin sanoi Jesaja Hiskijalle: „kuule Herran sanaa:

17. katso, aika tulee, että kaikki sinun huoneessasi ja kaikki, mitä esisäsi ovat koneet tähän päivään asti, viedään pois Babeliin, eikä mitään jätetä, sanoo Herra. 2 Kun. 24:13 s.

18. Ja omat lapsesi, jotka sinusta tulevat, jotka siität, otetaan kamari-palvelijoiksi Babelin kuninkaan huoneeseen.“

Jes. 39:7. Dan. 1:3 s.

19. Hiskija sanoi Jesajalle: „Herran sana on hyvä, jonka puhunut olet!“

ja hän sanoi: „eikö niin? rauha ja turvallisuus on kuitenkin oleva minun aikanani!“

20. Mitä vielä on sanomista Hiskijasta, ja hänen voimastansa, ja kuinka hän teki lammikon, ja vesijohdon, ja johdatti veden kaupunkiin, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 29:1 s.

21. Ja Hiskija nukkui isänsä kanssa; ja Manasse, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21 Luku.

Manassen jumalaton hallitus. Amon kuningas Juudassa.

Manasse oli kahdentoista ajastain kainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisi ajastaikaa kuudettakymmentä Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Hefsiba. 2 Aik. 33:1 s.

2. Ja hän teki pahaa Herran edessä, pakanain kauhistusten mukaan, jotka Herra oli ajanut pois Israelin lasten edestä.

3. Hän rakensi uhrikukkulat uudelleen, jotka hänen isänsä Hiskija oli kukistanut, ja nosti Baalin alttarin, ja teki Astarotin kuvan, niinkuin Ahab, Israelin kuningas, tehnyt oli, ja kumarsi koko taivaan sotajoukkoa, ja palveli niitä.

1 Kun. 16:33. 2 Kun. 18:4.

4. Ja hän rakensi alttarit Herran huoneen josta Herra sanonut oli: „minä asetan minun nimeni Jerusalemiin.“

5 Moos. 12:5. 1 Kun. 8:29. 9:3. 2 Aik. 7:12.

5. Ja hän rakensi koko taivaallisesotajoukolle alttarit Herran huoneen molempiin pihoihin.

6. Ja hän käytti poikansa tulen lävitse, ja harjoitti loihittimista ja notumuksia ja piti loihittijoita ja tietäjiä, ja teki paljon pahaa Herran edessä, jolla hän hänet vihoitti.

3 Moos. 18:21. 19:26. 20:2, 27. 5 Moos. 18:10 s.

1 Sam. 28:9. Jes. 32:35.

7. Hän pani Astarotin kuvan, jonka hän tehnyt oli, huoneen josta Herra Davidille ja hänen pojallensa Salomolle sanonut oli: tähän huoneeseen ja Jerusalemiin, jonka minä valinnut olen kaikista Israelin sukununnista, panen minä nimeni ijankaikkisesti!

2 Sam. 7:10, 13. 1 Kun. 8:19. Ps. 132:13.

8. Ja minä en liikuta enää Israelin jalkoja siitä maasta, jonka minä heidän isillensä antanut olen, jos he ainoastaan pitävät ja tekevät kaikki, mitä minä heille käskenynt olen, ja kaiken sen lain, minkä palvelijani Mooses heille on käskenynt.

9. Mutta he eivät totelleet sitä; vaan Manasse viettelä heitä, niin että he

tekevät pahemmin kuin pakanat, jotka Herra oli hävittänyt Israelin lasten edestä.

10. Ja Herra puhui palvelijainsa profettain kautta ja sanoi:

11. „Koska Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä kauhistukset, tehnyt pahempia kuin Amorilaiset, jotka ovat olleet hänen edellänsä, ja on myös saattanut Juudan epäjumaliensa kautta syntiä tekemään,

Jer. 15:4.

12. sentähden sanoo Herra, Israelin Jumala, näin: katso, minä saatan onnettomuuden Juudalle ja Jerusalemile, että joka sen kuulee, hänen molemmat korvansa pitää soiman.

1 Sam. 3:11. Jer. 19:3.

13. Ja minä vedän Samarian mitausnuoran yli Jerusalemin, ja Ahabin huoneen laskinluodin, ja virutan Jerusalemin niinkuin astiat viruteaan: ne virutetaan ja käännetään kumoon.

2 Kun. 10:11, 17. 17:6, 23.

Jes. 34:11. Val. 2:8.

14. Ja minä hylkään perintöni jäänökset ja annan heidät vihamiestensä käsiin, että he ovat kaikille vihollisillensa saaliiksi ja ryöstöksi,

15. sentähden, että he tekivät pahaa minun silmäini edessä, ja ovat minut vihoittaneet siitä päivästä, jona heidän isänsä läksivät Egyptistä, tähän päivään asti.“

16. Ja Manasse vuodatti myös paljon viatonta verta, siksi että hän täytti Jerusalemin äärin vierin, — tämä paitsi sitä syntiänsä, jolla hän saatti Juudan syntiä tekemään, kun he tekivät pahaa Herran edessä. 2 Kun. 24:3 s.

17. Mitä vielä Manassesta sanomista on ja kaikista hänen teoistansa ja niistä synneistä, jotka hän teki, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 33:2 s.

18. Ja Manasse nukkui isänsä kanssa ja haudattiin huoneensa yrttitarhaan, Ussan yrttitarhaan; ja hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 2 Aik. 33:20 s.

19. Kahden ajastaikainen kolmattakymmentä oli Amon tullessansa Juudan kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Mesullemet, Harusin tytär Jotbasta.

20. Ja hän teki mitä pahaa oli Herran edessä, niinkuin hänen isänsä Manasse tehnyt oli.

21. Ja hän vaelsi kaikkia niitä teitä, joita hänen isänsä oli vaeltanut, ja palveli epäjumalia, joita hänen isänsä oli palvelut, ja kumarsi niitä.

22. Ja hän luopui Herrasta, isänsä

Jumalasta, eikä vaeltanut Herran tiellä.

23. Ja Amonin palvelijat tekivät liiton häntä vastaan ja tappoivat kuninkaan omassa huoneessansa.

24. Mutta maan kansa löi kaikki ne kuoliaaksi, jotka olivat tehneet liiton kuningas Amonia vastaan; ja kansa teki Josijan, hänen poikansa, kuninkaaksi hänen sijaansa.

25. Mitä Amon enempiä tehnyt on, eikä siitä ole kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa?

26. Ja hän haudattiin omaan hautaansa Ussan yrittärhassa, ja hänen poikansa Josija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

22 Luku.

Josija kuningas Juudassa.

Josija oli kahdeksan ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhden ajastajan neljätkymmettä Jerusalemissa; hänen äitiinsä nimi oli Jedida, Adajan tytär, Boskattista. 2 Aik. 34:1 s.

2. Ja hän teki, mitä oikein oli Herran edessä, ja vaelsi kaikilla isänsä Davidin teillä, eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle puolelle.

3. Kuningas Josijan kahdeksäntenä vuonna toistakymmentä lähetti kuningas Safanin, Asalian pojan, Mesullamin pojan, kirjoittajansa. Herran huoneeseen, sanoen:

4. „Mene ylimmäisen papin Hilkijan tykö, että hän suorittaisi sen rahan, mikä Herran huoneeseen tuotu on, jonka ovenvartijat ovat koonneet kansalta. 2 Kun. 12:4 s.

5. Ja se annettakoon teettäjille, jotka ovat Herran huoneeseen asetetut ja antavat sen työväelle, jotka työtä tekevät Herran huoneessa ja parantavat, mitä Herran huoneessa on rauennut,

6. puusepille, rakentajille, muuraille sekä hirsien ja vuoltujen kiviön ostamiseksi huoneen parannukseen.

7. Älköön kuitenkaan lukua heiltä vaadittako rahoista, jotka heidän käsiinsä annetaan; sillä he toimittavat asiansa uskollisesti.“ 2 Kun. 12:15.

2 Aik. 34:12.

8. Ja ylimmäinen pappi Hilkiija sanoi Safanille, kirjoittajalle: „minä löysin lakikirjan Herran huoneesta.“ Ja Hilkiija antoi kirjan Safanille, ja hän luki sen 5 Moos. 31:24 s.

9. Ja Safan, kirjoittaja, tuli kuninkaan tykö, ja ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: „sinun palvelijasi ovat koonneet ne rahat, jotka Herran huoneessa ovat löydetty, ja ovat ne

antaneet työväelle, jotka asetetut ovat Herran huoneeseen.“

10. Ja Safan, kirjoittaja, ilmoitti kuninkaalle ja sanoi: „pappi Hilkiija antoi minulle yhden kirjan.“ Ja Safan luki sen kuninkaan edessä.

11. Kun kuningas kuuli lakikirjan sanat, repäisi hän vaatteensa.

12. Ja kuningas käski pappi Hilkiijaa, ja Ahikamia, Safanin poikaa, ja Akboria, Mikajan poikaa, ja Safania, kirjoittajaa, ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen: 2 Aik. 34:20.

13. „Menkäätkä kysykää Herralta minun puolestani, kansan ja koko Juudan puolesta, tämän löydetyn kirjan sanoista; sillä suuri on Herran viha, joka meihin on syttynyt, ettei meidän isämme ole kuuliaiset olleet tämän kirjan sanoille, tehdäkensä niitä kaikkia, mitä siinä meille kirjoitettu oli.“

14. Niin meni pappi Hilkiija, Ahikam, Akbor, Safan ja Asaja naisprofetan Huldan tykö, joka oli Sallumin (Tikuan pojan, Harhamin pojan), vaatteen vartijan valmo. Hän asui Jerusalemissa, toisessa kaupungin osassa; ja he puhuivat hänelle.

15. Ja hän sanoi heille: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: sanoikat sille miehelle, joka teidät minun tyköni lähettänyt on:

16. näin sanoo Herra: katso, minä saatan onnettomuuden tähän sijaan ja hänen asuvaisillensa, kaikki kirjan sanat, jotka Juudan kuningas lukenut on.

17. Koska he ovat luopuneet minusta ja suitsuttaneet vieraille jumalille vihoittain minua kaikilla kätensä töillä, sentähden sytty minun vihani tätä sijaa vastaan, eikä sammuu.

18. Mutta Juudan kuninkaalle, joka teidät on lähettänyt kysymään Herralta, sanokaat näin: näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niiden sanaan suhteen, jotka kuullut olet:

19. koska sydämmesi on pehmennyt ja olet nöyryyttänyt itsesi Herran edessä, kun kuulit, mitä minä sanoin tätä sijaa ja sen asuvaisia vastaan, että heidän pitää tuleman hävitykseksi ja kiroukseksi, ja olet repinyt vaatteesi, ja olet itkenyt minun edessäni, niin olen minä sen myös kuullut, sanoo Herra.

20. Sentähden, katso, kokoan minä sinut isäisi tykö, että pääset rauhassa hautaas, eikä silmäsi ole näkevä kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tälle sijalle snatan.“ Ja he sanoivat tämän vastauksen kuninkaalle.

23 Luku.

Josija uudistaa liiton Herran kanssa ja hävittää epäjumalanpalveluksen. Joahas ja Jokakim kuunkaivina Juudassa.

Ja kuningas lähetti sanan, ja kaikki vanhimmat Juudasta ja Jerusalemissa kokoon tulivat hänen tykönsä.

2 Aik. 34:29 a.

2. Ja kuningas meni ylös Herran huoneeseen ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asuvasivat hänen kansansa, papit ja profetat, ja kaikki kansa, pienet ja suuret; ja luettiin heidän korvainsa kuullen kaikki liiton-kirjan sanat, joka Herran huoneesta oli löydetty.

2 Kun. 22:8.

3. Ja kuningas seisoi puhe-lavalla, ja teki liiton Herran edessä, että heidän piti vaeltaman Herran jälkeen ja noudattaman hänen käskynsä, todistuksensa ja sääntönsä, koko sydämmestänsä ja koko sielustansa, pitäväksensä nämä liiton sanat, jotka kirjoitetut olivat tässä kirjassa. Ja kaikki kansa kävi siihen liittoon.

Jos. 24:25 s. 2 Kup. 11:14.

4. Ja kuningas käski Hilkijaa, ylimmäistä pappia, ja tois-arvoisia pappoja, ja ovenvartijoita, että he veisivät pois Herran temppelistä kaikki naiset esineet, jotka Baalille, Astarotille ja kaikelle taivaalliselle sotajoukkoille tehdyt olivat; ja hän poltti ne ulkona Jerusalemin edessä Kidronin laaksossa, ja niiden tuhka kannettiin sieltä Beteliin.

Syr. 49:3. 2 Kun. 21:7.

5. Ja epäjumalain papit hän raivasi pois, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneetsuitsuttamaan uhrikukkuilla Juudan kaupungeissa ja ympärä Jerusalemia, ja ne, jotka suitsuttivat Baalille, auringolle, ja kuulle ja eläin-radan tähdistöille, ja kaikelle taivaalliselle sotajoukkoille.

Hos. 10:5. 1.4. 2 Kun. 21:3.

6. Ja hän antoi viedä Astarotin kuvan Herran huoneesta, ulos Jerusalemissa, Kidronin ojaalle ja poltti sen Kidronin laaksossa, ja museri tomuksi, ja heitti sen tomun kansan lasten haudoille.

2 Aik. 34:4.

7. Ja hän kukisti huorintekijäin huoneet, jotka olivat Herran huoneen lähellä, joissa naiset kutoivat vaattemajoja Astarotille.

8. Ja hän kokosi kaikki papit Juudan kaupungeista ja saastutti uhrikukkulat, jossa papit suitsuttivat Gebasta Berseban asti. Ja hän kukisti porttein uhrikukkulat, sekä sen, joka oli Josuan kaupungin päämiehen, portin käytävässä, ja sen, joka oli vasemmalla puolella kaupungin porttia, sisälle-mennessä.

Jer. 11:13.

9. Kuitenkaan eivät kukkuloitten papit uhranneet Herran alttarilla Jerusalemissa; mutta he söivät happamatonta leipää heidän veljensä keskellä.

10. Hän saastutti Tofetin, joka on Hinnomin lasten laaksossa, ettei yksikään käyttäisi poikaansa ja tyttärensä tulen lävitse Molekille.

11. Ja hän hävitti hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat auringolle pyhittäneet tiellä Herran huoneeseen, kamaripalvelijan Netan-Melkin majan vieressä, joka oli esikaupungissa; ja auringon rattaat poltti hän tulleessa.

12. Ja alttarit, jotka olivat Ahaksen ylistuvan katolla, jotka Juudan kuninkaat tehneet olivat, ja ne alttarit, jotka Manasse oli tehnyt molempan Herran huoneen pihaan, särki kuningas; ja hän läksi pois sieltä, ja heitti niitten tuhkan Kidronin laaksoon.

2 Kun. 21:5. 2 Aik. 30:14. Jer. 19:13. 1.5.

13. Ja kuningas saastutti ne uhrikukkulat, jotka Jerusalemin edessä olivat, oikialla puolella Mashitin vuorta, jotka Salomo, Israelin kuningas, oli rakentanut Astarotille, Sidonin kauhistukselle, ja Kamokselle, Moabin kauhistukselle.

2 Moos. 23:24.

4 Moos. 21:29. 1 Kun. 11:5,7.

14. Ja hän särki patsaat, ja hävitti Astarotin kuvat, ja täytti paikat, joissa olivat seisonet, ihmisten luilla:

2 Moos. 34:13. 4 Moos. 23:52. 5 Moos. 7:5.

15. Ja myös Betelin alttarin, sen uhrikukkulat, jonka Jerobeam, Nebahtin poika, tehnyt oli, joka Israelin saattoi syntiä tekemään, sen alttarin hän kukisti sekä uhrikukkulat; ja hän poltti uhrikukkulat ja survoi sen tomuksi, ja poltti Astarotin kuvan.

1 Kun. 12:28 s. 13:2,32.

16. Ja kun Josija käänsi itsensä ja näki ne haudat, jotka olivat vuorella, lähetti hän ja antoi tuottaa luut haudoista, ja poltti ne alttarilla, ja saastutti sen, Herran sanan mukaan, jonka Jumalan mies huutanut oli, joka nämä ennen ilmoitti.

1 Kun. 13:2. 2 Aik. 34:5.

17. Ja hän sanoi: „mikä hautamerkki tämä on, jonka minä näen?“ Ja kaupungin kansa sanoi hänelle: „se on sen Jumalan miehen hauta, joka Juudasta tuli ja ilmoitti ne asiat, jotka sinä tehnyt olet alttarille Betelissä.“

1 Kun. 13:30.

18. Ja hän sanoi: „anna hänen maata; alkoon yksikään liikuttako hänen luitansa!“ Näin hänen luunsa vapahdettiin sen profetan luiden kanssa, joka Samariasta tullut oli.

1 Kun. 13:31 s.

19. Ja Josija hävitti kaikki uhrikukkujoitten huoneet Samarian kaupun-

gissa, jotka Israelin kuninkaantehneet olivat ja sen kautta vihaa yllyttäneet, ja hän teki niitten kanssa aivan niinkuin Iiän Betelissä tehnyt oli.

20. Ja hän uhrasi kaikki kukkuloitten papit, jotka siellä olivat, alttareilla, ja poltti ihmisten luut niiden päällä. Ja hän palasi Jerusalemiin.

1 Kun. 18:40. 2 Aik. 34:5 s.

21. Ja kuningas käski kaikkkea kansaa ja sanoi: „pitäkää Herralle, teidän Jumalalenne, pääsiäistä, niinkuin kirjoitettu on tämän liiton kirijassa.“

22. Sillä ei yhtään pääsiäistä ollut niin pidetty kuin tätä, tuomarein ajasta, jotka olivat tuominen Israelia, eikä kaikkien Israelin kuningasten ja Juudan kuningasten aikana.

23. Mutta kahdeksantenatoista kuningas Josijan vuonna pidettiin tämä pääsiäinen Herralle Jerusalemissa.

24. Ja Josija perkasi pois kaikki loihittajat, tietäjät, kuvat ja epäjumalat, ja kaikki kauhistukset, mitkä nähtiin Juudan maalla ja Jerusalemissa, pitääksensä lain sanat, jotka kirjoitetut olivat kirjassa, jonka pappi Hilkija löysi Herran huoneesta.

3 Moos. 19:31. 20:27. 5 Moos. 18:10 s. Jes. 8:19.

25. Hänen vertaisensa ei ollut yksikään kuningas ennen häntä, joka niin koko sydämmestänsä, koko sielustansa ja koko voimastansa kääntyi Herran puoleen, kaiken Mooseksen lain mukaan; eikä hänen jälkeensä tullut hänen kaltaistansa. 2 Kun. 18:5.

26. Kuitenkaan ei Herra kääntynyt suuresta vihansa liekistä, joka oli hänessä syttynyt Juudaan kaikkien yllytysten tähden, joilla Manasse hänet yllyttänyt oli.

2 Kun. 21:2 s.

27. Herra sanoi: „minä heitän Juudankin pois minun kasvoini edestä, niinkuin Israelin heittänyt olen, ja hylkään tämän kaupungin, jonka minä olen valinnut, Jerusalemin, ja sen huoneen, josta minä puhunut olen: „minun nimeni on siellä oleva.“

1 Kun. 8:29. 9:3. 2 Kun. 24:3 s.

28. Mitä muuta Josijasta on sanottavaa, ja kaikista hänen töistänsä, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa.

29. Hänen aikansa läksi Faraon Neko, Egyptin kuningas, Assyrian kuningasta vastaan Fratin virralle. Ja kuningas Josija meni häntä vastaan; ja Neko tappoi hänet Megiddossa, kun hän oli hänet nähnyt.

2 Aik. 35:20 s.

Jer. 46:2.

30. Ja hänen palvelijansa veivät hänet kuolleena pois Megiddosta, ja toivat hänet Jerusalemiin ja hautasi-

vathänetomaan hautaansa. Ja maan kansa otti Joahaksen, Josijan pojan, voitelivat ja tekivät hänet kuninkaaksi isänsä sijaan. 1 Aik. 36:1 s. Jer. 22:11 s.

31. Kolmen ajastajan vanha kolmatkymmentä oli Joahas, tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta.

2 Kun. 24:18.

32. Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen esi-isänsäkin tehneet olivat.

33. Mutta Faraon Neko pani hänet vankeuteen Riblassa Hamatin maalla, ettei hän hallitsisi Jerusalemissa; ja hän pani sakkoveron maalle, sata talenttia hopeaa ja kultaa.

34. Ja Faraon Neko teki Eliakimin, Josijan pojan, kuninkaaksi hänen isänsä Josijan sijaan, ja muutti hänen nimensä Jokakimiksi; mutta Joahaksen hän otti ja vei Egyptiin, jossa hän kuoli.

35. Ja Jokakim antoi Faraolle hopean ja kullan; kuitenkin teki hän maan verolliseksi, maksaaksensa hopeaa Faraon käskyn mukaan: itsekultakin maakunnan asuvaiselta otti hän, arvion mukaan, hopeaa ja kultaa antaaksensa Faraon Nekolle. 2 Kun. 15:20.

36. Viidenkolmatta ajastajan vanha oli Jokakim, kun hän kuninkaaksi tuli, ja hallitsi yksitoista ajastaikaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Sebuda, Pedajan tytär, Rumasta.

37. Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehneet olivat.

24 Luku.

Jokakimin kuolema. Jokakin ja Sidekija kuninkaina Juudassa.

Hänen aikansa läksi Nebukadnessar, Babelin kuningas, ylös ja Jokakim tuli hänelle alamaiseksi kolmeksi vuodeksi; mutta sitten luopui hän hänestä.

2 Aik. 36:6 s.

2. Ja Herra antoi tulla hänen päälensä sotaväen Kaldeasta, Syriasta, Moabista ja Ammonin lapsista, ja antoi niiden tulla Juudaan hukuttamaan sitä, Herran sanan mukaan, niinkuin hän oli puhunut palvelijainsa profettain kautta. 2 Kun. 20:17.

22:15 s. 23:27. Jer. 13:9 s.

3. Tämä tapahtui totisesti Juudalle Herran sanan mukaan, että hän heittäisi heidät pois kasvujensa edestä Manassen syntien tähden, joita hän oli tehnyt,

2 Kun. 21:11 s. Jer. 16:4.

4. ja myös viattoman veren tähden, jonka hän vuodatti ja täytti Jerusalemin viattomalla verellä; sitä ei Herra tahtonut antaa anteeksi. 2 Kun. 21:16.

5. Mitä enempää Jojakimista on sanomista, ja kaikista hänen teoistansa, katso, se on kirjoitettu Juudan kuningasten aikakirjassa. 2 Aik. 36:4.

6. Ja Jojakim nukkui isäinsä kanssa, ja hänen poikansa Jojakim tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

7. Mutta Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maaltansa; sillä Babelin kuningas oli ottanut pois kaikki, mitä Egyptin kuninkaan omaa oli, Egyptin joesta Fratin virtaan asti.

8. Kahdeksantoista vuotinen oli Jojakim tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Nehusta, Elanatanin tytär, Jerusalemiasta.

9. Ja hän teki pahaa Herran edessä, niinkuin hänen isänsäkin tehnyt oli.

10. Silloin läksivät Nebukadnesarin, Babelin kuninkaan, palvelijat ylös Jerusalemiin; ja kaupunki piiritetiin. Dan. 1:1.

11. Ja Nebukadnesar, Babelin kuningas, tuli kaupungin eteen, ja hänen palvelijansa piirittivät sen.

12. Ja Jojakim, Juudan kuningas, meni äitinsä Babelin kuninkaan tykö, ja hänen palvelijansa, ja ylimmäisensä, ja kamari-palvelijansa. Ja Babelin kuningas otti hänen vangiksi hallituksensa kahdeksantena vuonna.

13. Ja hän otti kaiken tavaransa Herran huoneesta ja kuninkaan huoneesta, ja rikkoi kaikki kultaiset astiat, jotka Salomo, Israelin kuningas, oli teettänyt Herran temppeleihin, niinkuin Herra oli puhunut. 2 Kun. 20:17. Jes. 39:6.

14. Ja hän vei pois koko Jerusalemin, kaikki ylimmäiset, ja kaikki mahdolliset sotamiehet, kymmenen tuhatta vankia, ja kaikki puusepät ja rautasepät. Eiyhtäkään jäänyt, paitsi köyhimpiä maan kansasta. 1 Sam. 13:19.

15. Ja hän vei Jojakimin pois Babeliin; ja kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot ja hänen kamari-palvelijansa ja maan mahdolliset vei hän vankina Jerusalemistä Babeliin; 2 Aik. 36:10. Jes. 22:20.

16. Ja kaikki sotamiehet, seitsemän tuhatta, ja tuhannen puuseppää ja rautaseppää, kaikki väkevät, sotaan kelvolliset miehet vei Babelin kuningas vankina Babeliin. Jer. 52:28 s.

17. Ja Babelin kuningas asetti Mattanian, hänen setänsä, kuninkaaksi hänen sijaansa ja muutti hänen nimensä Sidekijaksi. Jer. 37:1 s.

18. Yhden vuoden vanha kolmattakymmentä oli Sidekija tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä

nimi oli Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta. 2 Kun. 23:31. 1 Aik. 3:15.

19. Ja hän teki pahaa Herran edessä, aivan niinkuin Jojakim tehnyt oli.

20. Sillä näin Jerusalemin ja Juudan kävi Herran vihasta, siksi kuin hän heitti heidät pois kasvojensa edestä. Ja Sidekija luopui Babelin kuninkaasta.

25 Luku.

Jerusalemin hävitys ja Juudan valtakunnan häviö. Gedalja.

Ja tapahtui yhdeksäntenä hänen hallituksensa vuonna, kymmenennen kuun kymmenentenä päivänä, että Nebukadnesar, Babelin kuningas, tuli kaiken väkensä kanssa Jerusalemin eteen, ja hän sijoitti itsensä sen edustalle, ja he rakensivat saaron joka taholta sen ympärille. 2 Aik. 36:17 s. Jer. 39:1 s. 52:4 s.

2. Ja kaupunki oli piirretty kuninkas Sidekijan ensimmäiseen vuoteen asti toistakymmentä.

3. Yhdeksännellä kuukaudella tuli saaron suuri näkkä kaupunkiin, ettei maakunnan kansalla ollut mitään syömistä.

4. Ja kaupunki kukistettiin; ja kaikki sotamiehet pakenivat yöllä ulos portista kahden muurin väliltä, jotka ovat kuninkaan yrttitarhan lähellä; vaan Kaldealaiset olivat ympäri kaupunkia. Ja he pakenivat tietä myöten lakeudelle.

5. Mutta Kaldealaisten sotaväki ajoi kuningasta takaa; ja he käsittivät hänet Jerikon kedolla; ja kaikki hänen sotamiehensä hajosivat hänestä.

6. Ja kuninkaan he ottivat kiinni ja veivät hänet Babelin kuninkaan tykö Riblaan; ja he tuomitsivat hänen.

7. Ja he tappoivat Sidekijan lapset hänen silmänsä nähdén, ja puhkasivat Sidekijan silmät, ja sitoivat hänet kaksilla vaskikahleilla ja veivät Babeliin. Jer. 39:6.

8. Seitsemäntenä päivänä viidenneellä kuukaudella, se on yhdeksästoistakymmenes Nebukadnesarin, Babelin kuninkaan, ajastaika, tuli Nebusardan, henkivartijain päämies, Babelin kuninkaan palvelija, Jerusalemiin.

9. Ja hän poltti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen, ja kaikki huoneet Jerusalemissa; kaikki suuret huoneet poltti hän tulella.

10. Ja kaikki Kaldealaisten sotamiehet, jotka henkivartijain päämiehen kanssa olivat, särkivät muurit Jerusalemin ympäriltä.

11. Mutta muun kansan, joka oli kaupunkiin jäänyt, ja ne, jotka Babelin

kuninkaan tykö paenneet olivat, ja muun yhteisen kansan vei Nebusaradan, henkivartijain päämies, pois.

12. Ja halvimpia maakunnassa jätti henkivartijain päämies viinimäen miehiksi ja peltomiehiksi. 2 Kun. 24:14.

13. Ja Kaldealaiset särkivät vaskiset patsaat Herran huoneessa, ja istuimet, ja vaskimeren, joka Herran huoneessa oli, ja veivät vasken Babeliin.

1 Kun. 7:15 s., 25 s., 27 s. Jer. 27:19 s.

14. Ja padat, lapiot, veitset, maljat ja kaikki vaskiset astiat, joita käytettiin jumalanpalveluksessa, ottivat he pois.

1 Kun. 7:50.

15. Henkivartijain päämies otti myös pannut ja kupit, kaikki, mitä kullasta ja hopeasta tehty oli;

16. kaksi patsasta, yksi vaskimeri ja istuimet, jotka Salomo oli teettänyt Herran huoneeseen, — vaskea näissä esineissä oli niin paljon, ettei sitä voitu punnita.

17. Yksi patsas oli kahdeksa toista kyynärää korkea, ja sen kruunu oli myös vaskea, joka kruunu oli kolme kyynärää korkea, ja verkko ja granatin omenat kruunun ympäri olivat kaikki vaskea; ja samallinen oli myös toinen patsas verkkoinensa.

2 Aik. 3:15 s. Jer. 52:21.

18. Ja henkivartijain päämies otti ylimmäisen papin Serajan, ja Sefanin, toisen papin, ja kolme ovenvartijaa;

19. ja kaupungista otti hän yhden kamaripalvelijan, joka oli sotavaen päämieheksi asetettu, ja viisi miestä niistä, jotka aina seisovivat kuninkaan edessä ja jotka kaupungista tavattiin, ja kirjoittajan, sen sodanpäämiehen, joka maan kansasta otti sotamiehiä, niin myös kuusikymmentä miestä maan väestä, jotka kaupungista tavattiin.

20. Nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päämies, ja vei Babelin kuninkaan tykö Riblaan.

21. Ja Babelin kuningas löi ja tappoi ne Riblassa Hamatin maalla. Näin vietiin Juuda pois maaltansa.

22. Mutta sen väen yli, joka Juudan

maassa jäljellä oli, jonka Nebukadnesar, Babelin kuningas, oli jättänyt, asetti hän Gedalian, Ahikamin pojan, Safanin pojan.

Jer. 40:5 s.

23. Kun kaikki sotajoukkojen päämiehet ja heidän miehensä kuulivat Babelin kuninkaan korottaneen Gedalian, tulivat he Gedalian tykö Missaan, nimittäin Ismael, Netanian poika, ja Johanan, Kareahin poika, ja Seraja, Tanhumetin poika; Netofatilainen, ja Jaesania, Maekafin poika, miehinensä.

24. Ja Gedalia vannoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi heille: „älkää peljätkö olla Kaldealaisten palvelijoita; pysykää maassa ja palvelkaat Babelin kuningasta, niin te menestytte.“

25. Mutta seitsemännellä kuukaudella tuli Ismael, Netanian poika, Elisaman pojan, kuninkaallisesta suvusta, ja kymmenen miestä hänen kanssansa; ja he tappoivat Gedalian ja ne Juudalaiset ja Kaldealaiset, jotka hänen kanssansa olivat Missassa.

Jer. 41:1 s.

26. Niin nousi kaikki kansa sekä suuret että pienet, ja sotavaen päämiehet, ja läksivät Egyptiin; sillä he pelkäsivät Kaldealaisia.

27. Seitsemäntenä vuonna neljätkymmentä, sittekuin Jofakin, Juudan kuningas, oli viety pois, seitsemäntenä päivänä kolmattakymmentä, toisella kuukaudella toistakymmentä, korotti Evil Merodak, Babelin kuningas, ensimmäisenä hallituksensa vuonna, Jofakinin, Juudan kuninkaan, pään ja otti hänet vankihuoneesta.

Jer. 52:31.

28. Ja hän puhutteli häntä ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa ylimmä niiden kuningasten istuimia, jotka hänen tykönänsä olivat Babelissa.

29. Ja hän muutti hänen vankeutensa vaatteet; ja hän söi aina hänen tykönänsä kaiken elinaikansa.

30. Ja hänen määrätty osansa annettiin hänelle kuninkaalta aina joka päivä kaikkena hänen elinaikansa.

ENSIMMÄINEN AIKAKIRJA.

I Luku.

Patriarkkain polviluku Adamista Abrahamiin asti. Esaun lapset ja Edomin ruhtinaat.

Adam, Set, Enos, 1 Moos. 5:3 s.
2. Kenan, Mahalaleel, Jared,

3. Henok, Metusala, Lamek,
4. Noak, Sem, Ham ja Jafet.

1 Moos. 9:18.

5. Jafetin lapset: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Tubal, Mesek ja Tiras.

Moos. 10:2 s.

6. Gomerin lapset: Akenas, Difat ja Togarma.
7. Ja Javanin lapset: Elisa ja Tarsisa, Kittim ja Rodanim.
8. Hamin lapset: Kuus, Misraim, Put ja Kanaan.
9. Ja Kuusin lapset: Seba, Havila, Sabta, Ragma ja Sabteka; ja Ragman lapset: Seba ja Dedan.
10. Kuus siitti Nimrodin; tämä rupe- si olemaan voimallinen maan päällä.
11. Misraim siitti Ludilaiset, Anamilaiset, Lehabilaiset, Naftukilaiset,
12. Patrusilaiset ja Kaslukilaiset, joista Filistealaiset ovat tulleet, ja Kaptorilaiset.
13. Kanaan siitti Sidonin, esikoisen- sa, ja Hetin,
14. ja Jebusin, Amorin ja Girgasin,
15. ja Hivin, Arkin ja Sinin,
16. ja Arvadin, Semarin ja Hamatin.
17. Semin lapset: Elam, Assur, Arpaksad, Lud ja Aram, Us, Hul, Ge- ter ja Mesek. 1 Moos. 10:22.
18. Arpaksad siitti Salahin, ja Sa- lah siitti Eberin. 1 Moos. 11:12,14.
19. Eberillesyntyikaksi poikaa: tol- sen nimi oli Peleg, sillä hänen aika- nansa maa jaettiin, ja hänen veljen- sä nimi oli Joktan. 1 Moos. 10:25.
20. Joktan siitti Almodadin ja Sele- fin, Hasarmavetin ja Jarahin,
21. Hadoramin, Usalin ja Diklan,
22. Ebalin, Abemaelin ja Seban,
23. Ofirin, Havilan ja Jobabin; nämä olivat kaikki Joktanin lapsia.
24. Sem, Arpaksad, Selah, 1 Moos. 11:10 s.
25. Eber, Peleg, Regu,
26. Serug, Nahor, Tarah,
27. Abram, se on Abraham. 1 Moos. 17:5.
28. Abrahamin lapset: Isaak ja Is- mael. 1 Moos. 16:15. 21:2 s.
29. Nämä ovat heidän sukukuntan- sa: Nebajot, Ismaelin esikoinen, ja Kedar, Adbeel, ja Mibsam, 1 Moos. 25:13 s.
30. Misma, Duma, Massa, Hadad ja Tema,
31. Jetur, Nafis ja Kedma; nämä ol-ivat Ismaelin lapset.
32. Keturan, Abrahamin jalkavai- mon, lapset, jotka hän synnytti: Sim- ran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suah; ja Joksanin lapset: Seba ja Dedan. 1 Moos. 25:2 s.
33. Midianin lapset: Efa, Efer, Ha- nok, Abida ja Eldaa. Nämä ovat kaikki Keturan lapsia.
34. Ja Abraham siitti Isaakin. Isaa- kin lapset olivat Esau ja Israel. 1 Moos. 25:19 s.
35. Esauin lapset: Elifas, Reguel, Jeus, Jaelam ja Korak. 1 Moos. 36:1 s.

36. Elifaan lapset: Teman, Omar, Se- fi, Gaetam, Kenas, Timna ja Amalek.
37. Reguelin lapset: Nahat, Serah, Samma ja Missa.
38. Seirin lapset: Lotan, Sobal, Si- beon, Ana, Dison, Eser ja Disan.
39. Lotanin lapset: Hori ja Homam; ja Lotanin sisar oli Timna.
40. Sobalin lapset: Aljan, Manahat, Ebal, Sefi ja Onam. Sibeonin lapset olivat: Aija ja Ana.
41. Anan lapset: Dison. Disonin lap- set: Hamran, Esban, Jitran ja Keran.
42. Eserin lapset: Bilhan, Saevan, Jaekan. Disanin lapset: Us ja Aran.
43. Nämät ovat ne kuninka- at, jotka hallitsivat Edomin maalla, ennen- kuin yksikään kuningas hallitsi Is- raelin lapsia: Bela, Beorin poika; ja hänen kaupunkinsa nimi oli Din- haba. 1 Moos. 36:31 s.
44. Ja kun Bela kuoli, tuli Jobab, Serahin poika, Bosrasta, kuninkaak- si hänen sijaansa.
45. Kun Jobab kuoli, tuli Husam kuninkaaksi hänen sijaansa, Tema- nin maalla.
46. Kun Husam kuoli, tuli hänen sijaansa kuninkaaksi Hadad, Beda- din poika, joka löi Midianilaiset Moa- bilalsten kedolla; ja hänen kaupun- kinsa nimi oli Avit.
47. Kun Hadad kuoli, tuli hänen si- jaansa kuninkaaksi Samla Masre- kasta.
48. Kun Samla kuoli, tuli Saul, Re- hobotista virran luona, kuninkaaksi hänen sijaansa.
49. Kun Saul kuoli, tuli Baal Ha- nan, Akborin poika, kuninkaaksi hänen sijaansa.
50. Kun Baal Hanan kuoli, hallitsi hänen sijassansa Hadad, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Pagi. Ja hä- nen vaimonsa nimi oli Mehetabeel, Matredin tytär, Mesahabin tyttären.
51. Ja Hadad kuoli. Ja ruhtinaat Edo- missa olivat: ruhtinas Timna, ruhti- nas Alja, ruhtinas Jetet, 1 Moos. 36:40.
52. Ruhtinas Oholibama, ruhtinas Ela, ruhtinas Pinon,
53. ruhtinas Kenas, ruhtinas Teman, ruhtinas Mibsar,
54. ruhtinas Magdiel, ruhtinas Iram
- Nämä olivat Edomin ruhtinaat.

2 Luku.

Israelin ja Juudan polviluku. Kaleb in heimokunta.

- Nämä ovat Israelin lapset: Ruben, Simeon, Levi ja Juuda, Isaskar ja Sebulon, 1 Moos. 29:32 s. 30:3 s. 35:22 s. 46:8 s.
2. Dan, Josef ja Benjamin, Naftali, Gad ja Asser.

3. Juudan lapset: Ger, Onan ja Se-la; nämä kolme synnytti hänelle Suuan tytär, Kanaanealainen. Ja Ger, Juudan esikoinen, oli paha Herran edessä; ja Hän tappoi hänet.

1 Moos. 38:3 a.

4. Ja Tamar, hänen miniänsä, synnytti hänelle Peresin ja Serahin, niin että Juudan lapsia oli kaikkiansa viisi.

1 Moos. 38:27 s.

5. Peresin lapset: Hesron ja Hamul.

Ruut 4:18 s. Matt. 1:3 s.

6. Serahin lapset: Simri, Etan, Heman, Kalkol ja Dara; heitä oli kaikkiansa viisi.

7. Karmin lapset: Akar, joka saati onnettomuuden Israeliin, ryhtyisänsä kirottuun.

Jos. 7:1 s.

8. Etanin lapset: Asaria.

9. Hesronin lapset, jotka hänelle ovat syntyneet: Jerahmeel, Ram ja Kelubai.

10. Ram siitti Aminadabin; Aminadab siitti Nahessonin, Juudan lasten päämiehen.

4 Moos. 1:7.

11. Nahesson siitti Salman; Salma siitti Boaksen.

12. Boas siitti Obedin; Obed siitti Isain.

13. Isai siitti esikoisensa Eliabin, toisen Abinadabin, kolmannen Simean,

14. neljännen Netaneelin, viiden-

nen Raddajin,

15. kuudennen Osemin ja seitsemän-

nen Davidin.

16. Ja heidän sisarensa olivat Seruja ja Abigail. Serujan lapset: Abisai, Joab ja Asael, ne kolme.

1 Sam. 26:8. 2 Sam. 2:18.

17. Ja Abigail synnytti Amasan; ja Jeter, Ismaelilainen, oli Amasan isä.

2 Sam. 17:25.

18. Kaleb, Hesronin poika, siitti vaimonsa Asuban kanssa, ja Jeriotin kanssa; ja nämä ovat hänen lapsensa: Jeser, Sobab ja Ardon.

19. Ja kun Asuba kuoli, otti Kaleb Efratin, joka synnytti hänelle Hurin.

1 Aik. 4:4.

20. Hur siitti Urin; ja Uri siitti Besaleelin.

2 Moos. 31:2.

21. Sitte meni Hesron Makirin, Gileadin isän, tyttären tykö ja nai hänet, kuudenkymmenen ajastaikaisena; ja hän synnytti hänelle Segubin.

22. Ja Segub siitti Jainin; ja hänellä oli kolmekolmattakymmentä kaupunkia Gileadin maakunnassa.

Tuom. 10:3 s.

23. Mutta Gesur ja Aram ottivat heiltä Jainin kylät, Kenatin ja sen kylät, kuusikymmentä kaupunkia. Kaikki

nämä olivat Makirin, Gileadin isän, lapsia.

4 Moos. 32:41 s.

24. Kun Hesron oli kuollut Kalebin Efratassa, niin Hesronin vaimo Abija synnytti hänelle Ashurin, Tekoan isän.

25. Ja Jerahmeelilla, Hesronin esikoisella, olivat lapset: Ram, esikoinen, ja Buna, Oren, Osem ja Ahija.

26. Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen vaimo, jonka nimi oli Atara; hän on Onamin äiti.

27. Ja Ramin, Jerahmeelin esikoisen, lapset: Maas, Jamin ja Eker.

28. Ja Onamilla olivat lapset: Sammai ja Jada; Sammain lapset: Nadab ja Abisur.

29. Ja Abisurin vaimon nimi oli Abihail; ja hän synnytti hänelle Ahbanin ja Molidin.

30. Nadabin lapset: Seled ja Appaim. Ja Seled kuoli lapsitonna.

31. Ja Appaimin lapset: Jisei; ja Jisein lapset: Sesan; Sesanin lapset: Ahelai.

32. Ja Jadamín, Sammain veljen, lapset: Jeter ja Jonatan. Ja Jeter kuoli lapsitonna.

33. Ja Jonatanin lapset: Pelet ja Sassa; nämä ovat Jerahmeelin lapset.

34. Sesanilla ei ollut yhtään poikaa, vaan tyttäriä. Ja Sesanilla oli Egyptiläinen palvelija, jonka nimi oli Jarha.

35. Ja Sesan antoi palvelijallensa Jarhalle tyttärensä vaimoksi, ja hän synnytti hänelle Attain.

36. Attai siitti Natanin; Natan siitti Sabadin.

37. Sabad siitti Efilin; Efil siitti Obedin.

38. Obed siitti Jehun; Jehu siitti Asarian.

39. Asaria siitti Helesin; ja Heles siitti Elasan.

40. Elasa siitti Sismain; ja Sismai siitti Sallumin.

41. Sallum siitti Jekamian; ja Jekamia siitti Elisaman.

42. Kalebin, Jerahmeelin veljen, lapset: Mesa, hänen esikoisensa, joka oli Sifin isä, ja Maresaan, Hebronin isän, lapset.

43. Ja Hebronin lapset: Korah, Tapuah, Rekem ja Sema.

44. Sema siitti Rahamin, Jorkaman isän; ja Rekem siitti Sammain.

45. Ja Sammain poika oli Maon; ja Maon oli Betsurin isä.

46. Ja Efa, Kalebin jalka-vaimo, synnytti Haranin, Mosan ja Gaseksen; ja Haran siitti Gaseksen.

47. Ja Jahdajin lapset: Regem, Jotam, Gesan, Pelet, Efa ja Saaf.

48. Maeka, Kalebin jalka-vaimo, synnytti Seberin ja Tirhanan.

49. Ja hän synnytti Safin, Madmanan isän, ja Sevan, Mahbenan isän ja Gibeän isän. Ja Aksa oli Kalebin tytär. Jos. 15:16.

50. Nämä olivat Kalebin lapset: Hurin pojan, Efratan, esikoisen: Sobal, Kirjat-Jearimin isä.

51. Salma, Betlehemin isä, ja Haref, Bet-Gaderin isä.

52. Ja Sobalilla, Kirjat-Jearimin isällä, oli poikia: Haroe, Hasi-Hammenyhot.

53. Ja Kirjat-Jearimin sukukunnat: Jetriläiset, Putiläiset, Sumatiläiset ja Mirailäiset. Heistä ovat Sorgatiläiset ja Estanoliläiset tulleet.

54. Salman lapset: Betlehem ja Netofatiläiset, Aterot-Bet-Joab; ja puoli osaa Manahatiläisistä, Sorgiläiset.

55. Ja kirjoittajain sukukunnat, jotka asuivat Jabeksessa, olivat: Tireatiläiset, Simentiläiset, Sukatiläiset. Nämä ovat Keniläiset, jotka ovat tulleet Hammatista, Rekabin huoneen isästä.

3 Luku.

Davidin lapset. Juudan kuninkaat Babelin vankeuteen asti. Jekonian lapset.

Nämä ovat Davidin pojat, jotka hänellesyntyneet olivat Hebronissa: esikoinen Amnon, joka syntyi Ahinoamista Jisreeliläisestä, toinen Daniel, Abigailista Karmeliläisestä, 2 Sam. 3:2 s.

2. kolmas Absalom, Maekan poika, Talmain, Gessurin kuninkaan, tyttären, neljäs Adonija, Haggitin poika,

3. viides Sefatia, Abitalista, kuudes Jitream, hänen vaimostansa Eglasta.

4. Nämä kuusi ovat hänellesyntyneet Hebronissa. Ja hän hallitsi siellä seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta; mutta Jerusalemissa hallitsi hän kolmeneljätkymmentä ajastaikaa.

5. Ja nämä ovat hänelle syntyneet Jerusalemissa: Simea, Sobab, Natan ja Salomo, neljä, Batsuasta, Ammieiin tyttärestä, 2 Sam. 5:14 s.

6. ja Jibhar, Elisama ja Elifelet,

7. Nogah, Nefeg ja Jafia,

8. Elisama, Eliada, Elifelet; yhdeksän.

9. Nämä ovat kaikki Davidin pojat, paitsi muiden vaimoin lapsia. Ja Tamar oli heidän sisarensa. 2 Sam. 13:1.

10. Rehabeam oli Salomon poika; hänen poikansa Abija; hänen poikansa Asa; hänen poikansa Josafat; 1 Kun. 11:43. 14:31. Matt. 1:7.

11. hänen poikansa Joram; hänen poikansa Ahasia; hänen poikansa Joas; 2 Kun. 8:18, 24. 11:2.

12. hänen poikansa Amasia; hänen

poikansa Asaria; hänen poikansa Jotam; 2 Kun. 12:21. 15:1, 7.

13. hänen poikansa Ahas; hänen poikansa Hiskija; hänen poikansa Manasse; 2 Kun. 15:38. 16:20. 20:21.

14. hänen poikansa Amon; hänen poikansa Josija; 2 Kun. 21:18, 26.

15. ja Josijan pojat olivat: esikoinen Johanan, toinen Jokakim, kolmas Sidekija, neljäs Sallum. 2 Kun. 23:30, 34. 24:17.

16. Ja Jokakimin lapset: Jekonia, hänen poikansa, ja hänen poikansa Sidekija.

17. Jekonian lapset: Assir; hänen poikansa Sealtiel. 2 Kun. 24:3, 15. Jer. 22:30.

18. ja Malkiram, Pedaja, Senasar, Jekamia, Hosama ja Nedabia.

19. Pedajan pojat: Serubbabel ja Simej: Serubbabelin pojat: Mesulam ja Hanania, ja heidän sisarensa Selomit;

20. ja Hesuba, Ohel, Berekia, Hasadia, Jusab-Hesed; viisi.

21. Hananian pojat: Pelatia ja Jesaja; Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadian pojat ja Sekanian pojat.

22. Ja Sekanian lapset: Semaja; ja Semajan lapset: Hattus, Jigal, Bariah, Neariah, Safat; kuusi.

23. Nearian lapset: Eljoenai, Hiskija ja Asrikam; kolme.

24. Eljonain lapset: Hodaja, Eliasib, Pelaja, Akkub, Johanan, Delaja ja Anani; seitsemän.

4 Luku.

Vielä Juudan heimokunnasta. Simeonin lapset.

Juudan lapset: Peres, Hesron, Karimi, Hur ja Sobal. 1 Moos. 38:29. 46:12.

1 Aik. 2:4.

2. Mutta Reaja, Sobalin poika, siitti Jahatin; Jahat siitti Ahumain ja Lahadin. Nämä ovat Soratilaisten sukukunnat.

3. Ja nämä Etamin isän: Jisreel, Jisma ja Jidbas, ja heidän sisarensa nimi oli Hasleponi;

4. ja Pnuel, Gedorin isä, ja Eser, Husan isä. Nämä ovat Hurin lapset, Efratan esikoisen, Betlehemin isän. 1 Aik. 2:19.

5. Ja Ashurilla, Tekoan isällä, oli kaksi vaimoa, Helea ja Naera. 1 Aik. 2:24.

6. Ja Naera synnytti hänelle Ahusamin, Heferin, Temenin, Ahastarin. Nämä ovat Naeran lapset.

7. Ja Heleän lapset: Seret, Sohar ja Etnan.

8. Ja Kos siitti Anubin ja Hasobeban, ja Aharhelin, Harumin pojan, sukukunnat.

9. Mutta Jabes oli kuuluisampi vel-

jäänsä; ja hänen äitinsä kutsui hänen Jabes, sillä hän sanoi: „minä olen hänet kivulla synnyttänyt.“

10. Ja Jabes rukoili Israelin Jumalaa, sanoen: „jospa sinä minua siunaisit ja levittäisit minun maani rajat, ja sinun kätesi olisi minun kansani, ja varjelisit pahasta, ettei se minua vaivaisi!“ Ja Jumala antoi tapahtua niinkuin hän rukoili.

11. Ja Kelub, Suhan velli, siitti Mehiriin; hän oli Estonin isä.

12. Ja Eston siitti Rafan heimonkunnan, Pasean, Tehinnan, Nahas kaupungin isän. Nämä ovat Rekan miehet.

13. Kenaksen lapset: Otniel ja Seraja; Otnielin lapset: Hatat.

Jos. 15:17. Tuom. 3:9.

14. Ja Meonatai siitti Ofran. Ja Seraja siitti Joabin, puuseppäin laakson isän, sillä he olivat puuseppät. Neh. 11:35.

15. Kalebin, Jefunnen pojan, lapset: Iru, Ela ja Naam; Elan lapset: Kenas.

4 Moos. 32:12.

16. Jehaleelin lapset: Sif, Sifa, Tiria ja Asareel.

17. Esran lapset: Jeter, Mered, Efer ja Jalon. Ja Meredin vaimo siitti Mirjamin, Sammain, Jisban, Estemoan isän.

18. Ja hänen juudalainen vaimonsa synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sokon isän, Jekutielin, Sanoahin isän. Nämä ovat Bitian, Faraon tyttären lapset, jonka Mered oli ottanut.

19. Hodijan vaimon, Nahamin, Kegilan isän, sisaren, lapset: Garmi ja Estemoa, Maukatilainen.

20. Ja Simonin lapset: Amnon ja Rinna, Benhanan ja Tilon. Jisein lapset: Soheta ja Ben-Soheta.

21. Selan, Juudan pojan, lapset: Er, Lekan isä, Laeda, Maresan isä, ja liinankutojain suvut Asbean huoneesta,

1 Moos. 38:5.

22. ja Jokim, ja Koseban miehet, ja Joas ja Saraf, jotka olivat herrat Moabissa, ja Jasubi-Lekemissä. Nämä ovat vanhoja kertomuksia.

23. He olivat savenvälajat ja asuivat moisioissa ja umpioidoissa; työnsä tähden kuninkaan tykönä asuivat he siellä.

24. Simeonin lapset: Nemueta ja Jamin, Jarib, Serah ja Saul, 1 Moos. 46:10.

25. hänen poikansa Sallum, hänen poikansa Mibsam, hänen poikansa Misma.

26. Misman pojat olivat: Hamuel, hänen poikansa, hänen poikansa Sakur, hänen poikansa Simeit.

27. Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tyttäriä, mutta hänen vel-

jillänsä ei ollut monta lasta; ja koko heidän sukukuntansa ei enenytynyt niinkuin Juudan lapset.

28. Ja he asuivat Bersebassa, Moladassa ja Hasar-Sualissa, Jos. 19:1 s. 29. ja Bilhassa ja Esemissä ja Toladissa,

30. ja Betuelissa ja Hormassa ja Siklagissa,

31. ja Bet-Markabotissa ja Hasar-Susimissa, Bet-Bireissä ja Saaraimissa. Nämä olivat heidän kaupunkinsa, Davidin hallitukseen asti.

32. Ja heidän kylänsä: Etam, Ain, Rimmon, Token ja Asan; viisi kaupunkia,

33. sekä kaikki ne kylät, jotka olivat niiden kaupunkien ympärillä Baaliin asti. Tämä on heidän asumasijansa; ja heillä oli sukuluettelo keskenänsä.

34. Ja Mesobab, Jamlek ja Josat, Amasian poika,

35. Joel ja Jehu, Josibian poika, Serajan pojan, Asielin pojan,

36. Eljoenal, Jaekoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel ja Benaja,

37. ja Sisa, Sifin poika, Allonin pojan, Jedajan pojan, Simrin pojan, Semajan pojan:

38. nämä nimetyt olivat ruhtinaat sukukunnissansa; ja heidän isäinsä suku leveni paljon.

39. Ja he menivät hamaan Gedorin asti itsäiselle puolelle laaksoa, etsimään laiduinta lampaillessa.

40. Ja he löysivät lihavan ja hyvän laitumen, ja maa oli avara ja lavia, rauhallinen ja levollinen; sillä Hamin lapset olivat siellä asuneet ennen.

41. Ja nämä nimeltä kirjoitetut tulivat Hiskijan, Juudan kuninkaan, aikaan, ja löivät niiden majat ja Meonilaiset, jotka siellä tavattiin, ja hävittivät heidät hamaan tähän päivään asti, ja asuivat heidän sijallansa; sillä siellä oli laitumia heidän lampaillessa.

42. Ja heistä, Simeonin lapsista, meni viisi sataa miestä Seirin vuorelle; ja Pelatia, Nearija, Refaja ja Ussiel, Jisein lapset, olivat heidän päämiehensä.

43. Ja he löivät pääsneet ja jääneet Amalekista, ja asuivat siinä tähän päivään asti.

5 Luku.

Rubenin, Gadin ja puolen Manassen polviluku; heidän sodistansa.

Rubenin, Israelin esikoinen, lapset — sillä hän oli esikoinen, mutta koska hän saastutti isänsä vuoteen, annettiin hänen esikoisuutensa Jose-

fin, Israelin pojan, lapsille, mutta ei häntä ole polviluvussa luettu esikoiseksi. 1 Moos. 29:32. 35:22. 48:5 s. 49:4.

2. Juuda tosin oli voimallisin veljensäseassa ja pääruhtinas onhänestä; mutta Josefilla oli esikoisoikeus; —

3. Rubenin, Israelin esikoisen, lapset: Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi. 1 Moos. 46:9. 2 Moos. 6:14. 4 Moos. 26:5 s.

4. Ja Joelin lapset: hänen poikansa Semaja, hänen poikansa Gog, hänen poikansa Simej,

5. hänen poikansa Mika, hänen poikansa Reuja, hänen poikansa Baal,

6. hänen poikansa Beera, jonka Tilgat Pilneser, Assyrian kuningas, vei vangiksi; hän oli Rubenilaisten ruhtinas. 2 Kun. 15:29.

7. Mutta hänen veljensä heidän sukukuntainsa mukaan, kun he sukukunnittain polvilukuun luettiin, olivat: Jehiel, päämies, ja Sakaria.

8. Ja Bela, Asaksen poika, Seman pojan, Joelin pojan; hän asui Aroerissa hamaan Neboon ja Baal-Meonin asti; 4 Moos. 32:38.

9. ja itään päin asui hän siihenasti kuin tullaan korpeen, Fratin virran tyköä; sillä heidän karjansa oli paljo enentynyt Gileadin maassa.

10. Ja Saulin aikaan sotivat he Hagarilaisia vastaan, niin että ne kauituivat heidän kättensä kautta; ja he asuivat heidän majoissansa, koko itäisessä osassa Gileadin maata.

11. Ja Gadin lapset asuivat juuri heidän kohdallansa Basanin maassa Salkaan asti. Jos. 13:24.

12. Joel, ylimmäinen, Safam, toinen, ja Jacnai ja Safat Basanissa.

13. Heidän veljensä heidän sukukuntansa mukaan: Mikael, Mesullam, Seba, Jorai, Jaekan, Sia ja Eber; seitsemän.

14. Nämä olivat Abihailin pojat, Hurin pojan, Jaroahin pojan, Gileadin pojan, Mikaelin pojan, Jesaisin pojan, Jahdon pojan, Busin pojan.

15. Ahi, Abdielin poika, Gunin pojan, oli päämies heidän isänsä suvussa.

16. Ja he asuivat Basanin Gileadissa ja sen kylissä ja kaikissa Saronin esikaupungeissa, hamaan heidän rajoihinsa asti.

17. Nämä kaikki ovat luetut polvilukuun Jotamin, Juudap kuninkaan, ja Jerobeamin, Israelin kuninkaan, aikana. 2 Kun. 15:5. 14:23. 15:7.

18. Rubenin lapset, Gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa, jotka olivat urhoolliset miehet, jotka kilpeä ja miekkaa kantoivat ja taisivat lännittä joutsen, ja olivat oppineet sotimaan, heitä oli neljä viidettä kym-

mentä tuhatta, seitsemän sataa ja kuusikymmentä, jotka kelpasivat sotaan menemään.

19. Ja kun he läksivät sotaan Hagarilaisia, Jeturia, Nafesta ja Nodabia vastaan, 1 Moos. 25:15. 1 Aik. 1:31.

20. autettiin heitä niitä vastaan, ja Hagarilaiset annettiin heidän käsiinsä ja kaikki, jotka heidän kansansa olivat; sillä he huusivat Jumalan puoleen sodassa, ja hän kuuli heidän rukouksensa, kun he turvasivathäneen.

21. Ja he veivät heidän karjansa pois, viisikymmentä tuhatta kameelia, kaksi sataa ja viisikymmentä tuhatta lämmästä, kaksi tuhatta aasia, ja sata tuhatta ihmistä.

22. Sillä siellä kaatui monta surmattuna, koska sota oli Jumalalta. Ja he asuivat niiden sijassa vankeuteen asti. 2 Kun. 17:3, 6.

23. Ja puolen Manassen sukukunnan lapset asuivat maassa, Basanista hamaan Baal-Hermoniin ja Seniriin, ja Hermonin vuoreen asti; heitä oli monta.

24. Ja nämä olivat pääruhtinaut heidän isänsä huoneessa: Efer, Jisei, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavia, Jahdiel, väkevät ja voimalliset miehet, kuuluivat ruhtinaut heidän isänsä huoneessa.

25. Ja kun he syntiä tekivät heidän isänsä Jumalaa vastaan, ja tekivät huoruutta sen maan kansain epäjumalain kanssa, jotka Jumala oli hävittänyt heidän edestänsä, 2 Moos. 34:15 s. 2 Kun. 17:7.

26. herätti Israelin Jumala Pulin, Assyrian kuninkaan, hengen, ja Tilgat Pilneserin, Assyrian kuninkaan, hengen, ja hän vei Rubenilaiset, Gadilaiset ja puolen Manassen sukukuntaa pois, ja vei heidät Halahiin. Haboriin, ja Haraan, ja Gosanin virran tykö, hamaan tähän päivään asti. 2 Kun. 15:19, 29. 17:6.

6 Luku.

Levin sukukunta ja heidän asuupaikkansa. Aaronin pojat.

Levin lapset: Gerson, Kehat ja Merari. 1 Moos. 46:11. 2 Moos. 6:16 s.

4 Moos. 26:57 s. 1 Aik. 23:6 s.

2. Kehatin lapset: Amram, Jitsehar, Hebron ja Usiel.

3. Ja Amramin lapset: Aaron, Mooses ja Mirjam; Aaronin lapset: Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar. 2 Moos. 2:1 s. 4 Moos. 3:2.

4. Eleasar siitti Pinehaan; Pinehas siitti Abisuan.

5. Abisua siitti Bukkin; Bukki siitti Ussin.

6. Ussi siitti Serajan; Seraja siitti Merajotin.
7. Merajot siitti Amarian; Amaria siitti Ahitobin.
8. Ahitob siitti Sadokin; Sadok siitti Ahimaasin. 2 Sam. 8:17. 15:27.
9. Ahimaas siitti Asarian; Asaria siitti Johanenin.
10. Johanen siitti Asarian; hän oli pappi siinä huoneessa, jonka Salomo rakensi Jerusalemissa.
11. Asaria siitti Amarian; Amaria siitti Ahitobin.
12. Ahitob siitti Sadokin; Sadok siitti Sallumin.
13. Sallum siitti Hilkiän; Hilkiä siitti Asarian. 2 Kun. 22:4.
14. Asaria siitti Serajan; Seraja siitti Josadakin.
15. Josadak vietin pois, silloin kuin Herra antoi viedä Juudan ja Jerusalemin vankina Nebukadnesarin kautta. 2 Kun. 25:1 s.
16. Levin lapset: Gersom, Kehat ja Merari.
17. Ja nämä olivat Gersomin lasten nimet: Libni ja Simei. 2 Moos. 6:17.
18. Kehatin lapset: Amram, Jitsehar, Hebron ja Usiel.
19. Merarin lapset: Maheli ja Musi. Nämä ovat Leviläisten sukukunnat heidän isänsä mukaan.
20. Gersomiu poika oli Libni, hänen poikansa Jahat, hänen poikansa Simma,
21. hänen poikansa Joah, hänen poikansa Iddo, hänen poikansa Serah, hänen poikansa Jeatrai.
22. Kehatin lapset: hänen poikansa Aminadab, hänen poikansa Korah, hänen poikansa Assir,
23. hänen poikansa Elkana, hänen poikansa Abiasaf, hänen poikansa Assir,
24. hänen poikansa Tahat, hänen poikansa Uriel, hänen poikansa Ussia, hänen poikansa Saul.
25. Elkanan lapset: Amasaja Ahimot.
26. Hänen poikansa: Elkana, hänen poikansa Elkana-Sofai, hänen poikansa Nahat,
27. hänen poikansa Eliab, hänen poikansa Jeroham, hänen poikansa Elkana. 1 Sam. 1:1.
28. Samuelin lapset: hänen esikoisensa Vasni, ja Abija. 1 Sam. 8:2.
29. Merarin lapset: Maheli, hänen poikansa Libni, hänen poikansa Simei, hänen poikansa Ussa,
30. hänen poikansa Simea, hänen poikansa Haggija, hänen poikansa Asaja.
31. Ja nämä ovat ne, jotka David asetti veisaamaan Herran huoneeseen, sitte kuin arkkki oli lepopaikan saanut.
32. Ja he palvelivat veisaajina seurakunnan majan asuinsijan edessä siksi kuin Salomo rakensi Herran huoneen Jerusalemissa; ja he seisoivat virassansa niinkuin heille oli määrätty.
33. Ja nämä ovat ne, jotka siellä seisoivat, ja heidän lapsensa: Kehatin lapsista. Heman, veisaaja, Joelin poika, Samuelin pojan,
34. Elkanan pojan, Jerohamin pojan, Elienin pojan, Toahin pojan,
35. Sufin pojan, Elkanan pojan, Mahatin pojan, Amasain pojan,
36. Elkanan pojan, Joelin pojan, Asarian pojan, Sefanian pojan,
37. Tahatin pojan, Assirin pojan. Ebjasafin pojan, Korahin pojan,
38. Jitseharin pojan, Kehatin pojan, Levin pojan, Israelin pojan.
39. Ja hänen veljensä Asaf seisoi hänen oikialla puolellansa; ja Asaf oli Berekian poika, Simejan pojan.
40. Mikaelin pojan, Baesejan pojan. Malkijan pojan,
41. Etnin pojan, Serahin pojan, Adajan pojan,
42. Etanin pojan, Simman pojan, Simein pojan,
43. Jahatin pojan, Gersomin pojan, Levin pojan.
44. Mutta heidän veljensä, Merarin lapset, vasemmalla puolella: Etan, Kisin poika, Abdin pojan, Mallukin pojan,
45. Hasabian pojan, Amasian pojan, Hilkiän pojan,
46. Amsin pojan, Banin pojan, Samerin pojan,
47. Mahelin pojan, Musin pojan, Merarin pojan, Levin pojan.
48. Ja heidän veljensä, muut Leviläiset, olivat annetut kaikellaisiin virkoihin Jumalan huoneen asuinsijassa.
49. Ja Aaron ja hänen poikansa olivat sytyttäjät poltto-uhrin alttarilla ja suitsutus-alttarilla sekä kaikellaisissa töissä kaikkein pyhimmässä, sovitamassa Israelia, juuri kuin Mooses, Jumalan palvelija, käskenyt oli. 2 Moos. 30:7 s. 4 Moos. 4:16.
50. Nämä ovat Aaronin lapset: hänen poikansa Eleasar, hänen poikansa Pinehas, hänen poikansa Abisua,
51. hänen poikansa Bukki, hänen poikansa Ussi, hänen poikansa Seraja,
52. hänen poikansa Merajot, hänen poikansa Amaria, hänen poikansa Ahitob,
53. hänen poikansa Sadok, hänen poikansa Ahimaas.
54. Ja nämä ovat heidän asuinpaikkansa ja kylänsä alueineen: Aaro-

nin lasten Kehatilaisten sukukunnasta. — sillä arpa lankei heille —

55. ja he antoivat heille Hebronin Juudan maassa ja esikaupungin sen ympäristössä. 4 Moos. 35.2s. Jos. 21.9 s.
56. Mutta kaupungin pelot ja sen kylät antoivat he kalebille, Jefunnen pojalle.

57. Niin antoivat he Auronin lapsille vapaat kaupungit Hebronin ja Libnan esikaupunkina, Jaltirin ja Estemoan esikaupunkina, 5 Moos. 19.1 s.
58. Hilan esikaupunkina, ja Debirin esikaupunkina.

59. Asanin esikaupunkina, ja Bet-Semksen esikaupunkina.
60. Ja Benjaminin sukukunnasta. Geban esikaupunkina, Alemetin esikaupunkina, ja Anatotin esikaupunkina. Ja kaikki kaupungit heidän sukukunnassansa olivat kolmetoistakymmentä kaupunkia.
61. Mutta ne muut Kehatin lapset heidän suvussansa saivat puolesta Manassen sukukunnasta kymmenen kaupunkia arvalla.

62. Gersomin lapset heidän sukukuntainsa mukaan saivat Isaskarin sukukunnalta, Asserin sukukunnalta, Naftalin sukukunnalta ja Manassen sukukunnalta Basanissa kolmeitoista kaupunkia.

63. Ja Merarin lapset heidän sukukuntainsa mukaan saivat arvalla Rubenin sukukunnalta ja Sebulonin sukukunnalta kaksitoista kaupunkia.
64. Näin Israelin lapset antoivat Leviläisille kaupungit esikaupunkinensa.

65. Ja antoivat arvan mukaan Juudan lasten sukukunnasta, Simeonin lasten sukukunnasta ja Benjaminin lasten sukukunnasta ne kaupungit, jotka he nimittivät.

66. Mutta ne, jotka olivat Kehatin lasten suvusta, saivat alueensa kaupungit Efraimin sukukunnasta.

67. Niin antoivat he heille nämä vapaat kaupungit: Sikemin ja sen esikaupungit, Efraimin vuorelta, ja Geserin ja sen esikaupungit. Jos. 21:21.

68. Jokmeamin ja sen esikaupungit, ja Bel-Horonin esikaupunkinensa,

69. Ajalonin esikaupunkinensa, ja Gat-Rimmonin esikaupunkinensa.

70. Ja puolesta Manassen sukukunnasta: Anerin esikaupunkinensa, ja Bileamin esikaupunkinensa, antoivat he jääneiden Kehatin lasten sukukunnalle.

71. Ja Gersomin lapsille antoivat he puolesta Manassen sukukunnasta Golanin Basanissa esikaupunkinensa, ja Astarotin esikaupunkinensa;

72. Isaskarin sukukunnasta: Kedeksen esikaupunkinensa, ja Dobratin esikaupunkinensa,

73. Ramotin esikaupunkinensa, ja Anemin esikaupunkinensa;

74. ja Asserin sukukunnasta: Masulin esikaupunkinensa, ja Abdonin esikaupunkinensa,

75. Hukokin ja Rehobin esikaupunkinensa;

76. ja Naftalin sukukunnasta: Kedeksen Galileassa esikaupunkinensa, Hammonin esikaupunkinensa ja Kirjatalmin esikaupunkinensa.

77. Muille Merarin lapsille antoivat he Sebulonin sukukunnasta: Rimonin esikaupunkinensa, ja Taborin esikaupunkinensa;

78. ja tuolta puolelta Jordania Jerikoon päin, itään käsin Jordanista, Rubenin sukukunnasta: Betserin korvessa esikaupunkinensa ja Jahsan esikaupunkinensa,

79. Kedemotin esikaupunkinensa, ja Mefaatin esikaupunkinensa;

80. ja Gadin sukukunnasta: Gileadin Ramotin esikaupunkinensa, Mahanaimin esikaupunkinensa,

81. Hesbonin esikaupunkinensa ja Jaeserin esikaupunkinensa.

7 Luku.

Isaskarin, Benjaminin, Naftalin, Manassen, Efraimin ja Asserin sukukunnat.

[Isaskarin lapset: Tola, Pua, Jasub ja Simron; neljä. 1 Moos. 48:13.

4 Moos. 26:23 s.

2. Tolan lapset: Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel, jotka olivat päämiehet heidän heimokunnissansa, Tolasta tulleet, ja väkevät miehet sukujensa mukaan. Heidän lukunsa oli Davidin aikana kaksikolmattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa.

3. Ussin lapset: Jisrajan lapset: Mikael, Obadia, Joel ja Jissija, viisi, kaikki päämiehet.

4. Ja heidän sukukunnissansa, heidän isänsä huoneissa oli sotaväkeä: kuusineljättäkymmentä tuhatta; sillä heillä oli monta vaimoa ja lasta.

5. Ja heidän veljensä, kaikkien Isaskarin sukujen mukaan, urhoolliset miehet, olivat seitsemän yhdeksättäkymmentä tuhatta; nämä kaikki luettiin polvilukuun.

6. Benjaminin lapset: Bela, Beker, Jediael, ne kolme. 1 Moos. 46:21.

4 Moos. 26:38 s. 1 Aik. 8:1 s.

7. Belan lapset. Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iri, viisi, päämiehet heidän isänsä huoneissa, urhoolliset miehet; ja heitä luettiin polvilukuun

kaksikolmattakymmentä tuhatta ja neljä neljättäkymmentä.

8. Bekerin lapset: Semira, Joas, E-lieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abija, Anatot ja Alemet. Ne kaikki olivat Bekerin lapset.

9. Ja ne, jotka olivat luetut polvilukuun heidän sukujensa mukaan, heimokuntansa päämiehet, urhoolliset sotamiehet, kaksikymmentä tuhatta ja kaksi sataa.

10. Jediaelin lapset: Bilhan. Bilhanin lapset: Jeus, Benjamin, Ehud, Knaena. Setan, Tarsis ja Ahisahar.

11. Ne olivat kaikki Jediaelin lapset, heidän isänsä heimokuntain päämiehet ja urhoolliset miehet: seitsemäntoistakymmentä tuhatta ja kaksi sataa, jotka sotaan läksivät.

12. Suppim ja Huppim olivat Irin lapset. Husim, Aherin lapset.

13. Naftalin lapset: Jahsiel, Guni, Jeser ja Sallum, Bilhan lapset.

1 Moos. 46:24. 4 Moos. 26:48 s.

14. Manassen lapset: Esriel, jonka hänen vaimonsa synnytti, mutta hänen jalkavaimonsa, se Syrialainen, synnytti Makirin, Gileadin isän.

15. Ja Makir otti Huppimin ja Suppimin tyköä vaimon, joka oli molempain sisar, Maeka nimeltä. Hänen toisen poikansa nimi oli Selofkad. Ja Selofkadilla oli tyttäriä.

4 Moos. 26:33. 27:1.

16. Ja Maeka, Makirin vaimo, synnytti pojan, jolle hän pani nimeksi Peres. Ja hänen veljensä nimi oli Seres; ja hänen poikansa olivat: Ulam ja Rekem.

17. Ja Bedam oli Ulamin poika. Nämä ovat Gileadin lapset, Makirin pojan, Manassen pojan.

18. Ja hänen sisarensa Moleeket synnytti Ishudin, Abieserin ja Mahelan.

19. Ja Semidalla olivat lapset: Abean, Sekem, Likhi ja Aniam.

20. Nämä ovat Efraimin lapset: Sutelah, ja hänen poikansa Bered, hänen poikansa Tahat, hänen poikansa Elada, hänen poikansa Tahat,

4 Moos. 26:35 s.

21. hänen poikansa Sabud, hänen poikansa Sutelah, ja Eser ja Elead. Ja Galin miehet, siinä maassa syntyneet, löivät heidät kuoliiaaksi; sillä he olivat menneet ottamaan heidän karjaansa.

22. Ja heidän isänsä Efraim murehti kauan aikaa, ja hänen veljensä tulivat lohduttamaan häntä.

23. Ja hän meni vaimonsa tykö, joka siitti ja synnytti pojan jolle antoi nimeksi Beria, sillä onnettomuutta oli ollut hänen huoneessansa.

24. Hänen tyttärensä oli Seera; hän rakensi alimmaisena ja ylimmäisen Bet-Horonin ja Ussen-Seeran.

25. Hänen poikansa oli Refa ja hänen poikansa Resef, ja hänen poikansa Telah, hänen poikansa Tahani,

26. hänen poikansa Laedan, hänen poikansa Ammihud, hänen poikansa Elisama.

4 Moos. 1:10.

27. Hänen poikansa Nun, hänen poikansa Josua.

Jos. 1:1.

28. Ja heidän omaisuutensa ja asuinpaikkansa oli Betel kylinensä, ja Naeran itään päin, ja Geser länteen päin kylinensä, Sekem, kylinensä hamaan Assaan asti kylinensä.

29. Ja Manassen lasten poikain käsissä olivat: Betsean kylinensä, Tuenak kylinensä, Megiddo kylinensä, Dor kylinensä. Näissä asuivat Joscfin, Israelin pojan, lapset. Jos. 17:11.

30. Asserin lapset: Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria; ja Serah oli heidän sisarensa.

1 Moos. 46:17. 4 Moos. 26:44 s.

31. Berian lapset olivat: Heber ja Malkiel; hän oli Birsavitin isä.

32. Ja Heber siitti Jafletin, Somerin, Hotamin, ja Suan, heidän sisarensa

33. Jafletin lapset: Pasak, Bimhal ja Asuat. Ne olivat Jafletin lapset.

34. Semerin lapset: Ahi, Rohga, Jehubba ja Aram.

35. Ja hänen veljensä Helemin lapset: Sofah, Jimna, Seles ja Amal.

36. Sofahin lapset: Suah, Harnefer, Sual, Beri ja Jimra,

37. Beser, Hod, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.

38. Jeterin lapset: Jefunne, Pispa, ja Ara.

39. Ullan lapset: Aruh, Hanniel ja Risia.

40. Nämä olivat kaikki Asserin lapsia, päämiehet heidän isänsä huoneissa, valitut, urhoolliset miehet, ruhtinaat päämiehet; ja he luettiin polvittain sotajoukkoon, ja heidän lukunsa oli kuusikolmattakymmentä tuhatta miestä.

8 Luku.

Benjaminin sukukunnat; ja heidän asuimuksensa. Saul.

Benjamin siitti Belan, esikoisensa, Asbelin, toisen, Ahahin, kolmannen, 1 Moos. 46:21. 4 Moos. 26:38 s. 1 Aik. 7:6 s.

2. Nohan, neljännen, Rafan, viidennen.

3. Ja Belan lapset: Addar, Gera, Abihud,

4. Abisua, Naeman ja Ahoah,

5. Gera, Sefufan ja Huram.

6. Nämä ovat Ehudin lapset, jotka olivat sukujensa päämiehet niiden

joukossa, jotka asuivat Gebassa; ja he vietiin Manahatlin:

7. Naeman, ynnä Ahija ja Gera, — hän vei heidät pois; ja hän siitti Ussan ja Ahihudin.

8. Ja Soharaim siitti Moabin maalla, sittekuin hän oli hyljännyt Husimin ja Baeran, entiset vaimonsa.

9. Ja hän siitti vaimostansa Hodeesta Jobabin, Siban, Mesan ja Malkamin.

10. Jeusin, Sokian ja Mirman. Nämä ovat hänen lapsensa, sukujen päämiehet.

11. Husimista oli hän siittänyt Abitobin ja Elpaalin.

12. Elpaalin lapset olivat: Eber, Micsam ja Semer; tämä rakensi Onon ja Lodin kylinensä.

13. Ja Beria ja Sema olivat sukuin päämiehet, niiden, jotka asuivat Ajalonissa; ja ne ajoivat pois Gatia asujamat.

14. Ja Ahio, Sasak ja Jeremot,

15. Sebadia, Arad, Ader,

16. Mikael, Jispa ja Joha olivat Berian lapset.

17. Sebadia, Mesullam, Hiski, Heber, 18. Jismerai, Jislia ja Jobab olivat Elpaalin lapset.

19. Jakim, Sikri ja Saldi,

20. Elienai, Sillai ja Eliel,

21. Adaja, Beraja ja Simrat, Simein lapset.

22. Jispan, Eber ja Eliel,

23. Abdon, Sikri ja Hanan,

24. Hanani, Elam ja Antotija,

25. Jifdeja ja Penuel, Sasakin lapset.

26. Samserai, Seharia ja Atalia,

27. Jaeresia, Elija ja Sikri, Jerohamin lapset.

28. Nämä olivat suku-isät, päämiehet suvuissansa; ja he asuivat Jerusalemissa.

29. Gibeonissa asui Gibeonin isä, ja hänen vaimonsa nimi oli Maeka

1 Aik. 9:35 s.

30. Ja hänen esikoisensa oli Abdon, sitte Sur, Kis, Baal ja Nadab,

31. Gedor, Ahio ja Seker.

32. Ja Miklot siitti Simean; ja hekin asuivat Jerusalemissa veljiensä kohdalla, heidän kanssansa.

33. Ner siitti Kisin; Kis siitti Saulin; Saul siitti Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin.

1 Sam. 9:1. 14:49 s.

34. Jonatanin poika oli Merib-Baal, Merib-Baal siitti Mikan.

35. Mikan lapset olivat: Piton, Melek, Taerea ja Ahas.

36. Ahas siitti Joaddan; Joadda siitti Alemetin, Asmavetin ja Simrin; Simri siitti Mosan.

37. Mosa siitti Binean. Hänen poikansa oli Rafa; hänen poikansa Eleasa; hänen poikansa Asel.

38. Ja Aselilla oli kuusi poikaa, joiden nimet ovat: Esrikani, Bokru, Ismael, Searia, Obadia ja Hanan. Nämä kaikki olivat Aselin pojat.

39. Esekini, hänen veljensä, lapset: Ulam, esikoinen, Jeus, toinen, Elifelet, kolmas.

40. Ja Ulatin pojat olivat urhoollisia miehiä, jalot joutsimiehet; ja heillä oli paljon poikia ja poikain poikia, sata ja viisikymmentä. Nämä kaikki ovat Benjaminin lapsista.

9 Luku.

Jerusalemin asuvalaista. Papi ja Leviläiset. Saulin ja Jonatanin suku.

Ja koko Israel luettiin polviluvun mukaan ja katso, he ovat kirjoitetut Israelin kuningasten kirjassa. Ja Juuda vietiin Babeliin uskottomuutensa tähden.

2 Sam. 24:9.

2 Kun. 24:10 s. 25:1 s.

2. Mutta entiset asujamat, perinnöisensä ja kaupungissansa, olivat Israelilaisia puppeja, Leviläisiä ja Netinimejiä.

Esr. 2:1. Neh. 11:1 s.

3. Ja Jerusalemissa asui Juudan lapsia, Benjaminin lapsia, ja Efraimin ja Manassen lapsia:

4. Utai, Amihudin poika, Omrin pojan, Imrin pojan, oli Peresin, Juudan pojan, lapsista.

5. Ja Silonilaiset Asaja, esikoinen, ja hänen poikansa.

6. Serahin lapsista Jeguel veljensä: kuusi sataa ja yhdeksänkymmentä.

7. Benjaminin lapsista: Sallu, Mesullamin poika, Hodavian pojan, Hassenuan pojan;

8 ja Jibneja, Jerohamin poika, ja Ela, Ussin poika, Mikrin pojan, ja Mesullam, Sefatian poika, Reguelin pojan, Jibnejan pojan;

9 ja heidän veljensä sukunsa mukaan, yhdeksän sataa ja kuusikymmentä; nämä kaikki olivat päämiehet heidän isänsä huoneissa.

10. Ja puppeja: Jedaja, Jorarib ja Jukin,

Neh. 11:10 s.

11. ja Asaria, Hilkijan poika, Mesullamin pojan, Sadokin pojan, Merajotin pojan, Ahitobin pojan, Jumalan huoneen esimies,

12. ja Adaja, Jerohamin poika, Pashurin pojan, Malkijan pojan, ja Maesai, Adielin poika, Jahseran pojan, Mesullamin pojan, Mesillemitin pojan, Immerin pojan;

13. ja heidän veljensä, päämiehet isänsä huoneessa, tuhannen seitse-

män sataa ja kuusikymmentä miestä, kelvollisia toimittamaan viran töitä Jumalan huoneessa.

14. Ja Leviläisistä, jotka olivat Merarin lapsia: Semaja, Hassubin poika, Asrikamin pojan, Hasabian pojan; 15. ja Bakbakkar, Heres, ja Galal, ja Mattania, Mikan poika, Sikrin pojan, Asafin pojan;

16. ja Obadia, Semujan poika, Galalin pojan, Jedutunin pojan, ja Berekia, Asan poika, Elkanan pojan, joka asui Netopatalaisten kylissä.

17. Ja ovenvartijat: Sallum, Akkum, Talmon, Ahiman ja heidän veljensä; Sallum oli ylimmäinen.

18. Ja tähän suakka ovat he vartijoinneet itäisellä puolella kuninkaan porttia. Nämä olivat ovenvartijat Levin poikain leiristä.

19. Ja Sallum, Ekan poika, Ebjasafin pojan, Korahin pojan ja hänen veljensä hänen isänsä huoneesta, Korhilaiset; heidän virkansa oli vartijoida seurakunnan majan ovipieltä; niinkuin heidän isänsä vartijoitsivat sisällekäytävän Herran leirissä.

20. Ja Pinehas, Eleasarin poika, oli muinoin heidän päämiehensä; Herra oli hänen kanssansa. 4 Moos. 25:7.

21. Ja Sakaria, Meselemian poika, oli vartija seurakunnan majan ovella.

22. Kaikki ovenvartijoiksi valitut olivat kaksi sataa ja kaksitoista, he olivat luetut polviluvun mukaan heidän kylissäänsä. David ja Samuel, näkijä, asettivat heidät virkaan heidän uskollisuutensa vuoksi. 1 Sam. 9:9. 1 Aik. 23:6.

23. Ja he ja heidän poikansa pitivät vartijoina huolta porteista Herran huoneeseen, seurakunnan majan huoneeseen.

24. Ja nämä ovenvartijat olivat asetetut neljää ilmaa kohden: itään, länteen, pohjaan ja etelään päin.

25. Ja heidän veljensä olivat kylissäänsä, tullaksensa sisälle seitsemäntenä päivänä määrätyllä ajalla heidän luoksensa olemaan. 2 Kun. 11:5.

26. Sillä nämä neljä ylimmäistä ovenvartijaa, Leviläiset, olivat asetetut uskollisuuden takeilla, ja he olivat myös kammioitten ja Herran huoneen tavarain vartijat. 2 Makk. 3:10.

27. Ja he pitivät yöitä Jumalan huoneen ympärillä; sillä heidän tuli sita vartijoida, ja avata joka aamu. 1 Kun. 6:5.

28. Ja muutamat heistä olivat virassa käytettyjen tavarain vartijat; sillä heidän piti ne kantaman ulos luvun mukaan ja taas sisälle luvun mukaan.

29. Ja muutamat heistä olivat asetetut astiain ja pyhien esineitten, jau-

hojen, viinin, öljyn, pyhän savun ja yrtein vartijoiksi.

30. Ja muutamat pappeinlapsistavalmistivat voiteita yrteistä. 2 Moos. 30:25.

31. Ja Mattitiale, Leviläiselle, Salumin, Korhilaisen esikoiselle, oli uskottu mitä pannuissa valmistettiin.

32. Ja Kehatilaista, heidän veljistänsä, olivat muutamat asetetut katosmuslepien yli, niitä valmistamaan joka sabbattina. 3 Moos. 24:5 s.

33. Mutta veisaajat, Leviläisten isäin päämiehiä, olivat vapaasti kammioisiansa; sillä he olivat askareissansa yöt ja päivät.

34. Nämät ovat ylimmäiset Leviläisten isät, päämiehet suvuissansa; he asuivat Jerusalemissa.

35. Ja Gibeonissa asui Jegiel, Gibeonin isä; hänen vaimonsa nimi oli Maeka. 1 Aik. 8:29 s.

36. Ja hänen esikoinen poikansa Abdon; ja Sur, Kis, Baal, Ner ja Nadab.

37. Gedor, Ahio, Sakaria ja Miklot.

38. Ja Miklotsiitti Simeamin. He myös asuivat heidän veljensä kohdalla, veljensä Jerusalemissa. 1 Aik. 8:32.

39. Ja Ner siitti Kisin; Kis siitti Saulin; Saul siitti Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin. 1 Sam. 14:49 s.

40. Ja Merib-Baal oli Jonatanin poika; ja Merib-Baal siitti Mikan.

41. Mikan pojat olivat: Piton, Melek ja Tahrea.

42. Ahas siitti Jaeran; Jaera siitti Alemetin, Asmavetin ja Simrin; Simri siitti Mosan.

43. Mosa siitti Binean; ja Refaja oli hänen poikansa, Eleasa hänen poikansa, Asel hänen poikansa.

44. Ja Aselilla oli kuusi poikaa, ja nämät olivat heidän nimensä: Adrikam, Bokru, Jismael, Searia, Obadiah ja Hanan. Ne olivat Aselin pojat.

10 Luku.

Saulin ja hänen poikainsa kuolema; heidän ruumiinsa hautaaminen.

Ja Filistealaiset sotivat Israelia vastaan; ja Israelin miehet pakenivat Filistealaisia ja kaatuivat surmattuihin Gilboan vuorella. 1 Sam. 31:1 s.

2. Ja Filistealaiset ajoivat kovin Saulia ja hänen poikiansa takaa; ja Filistealaiset surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat.

3. Ja sota oli ankara Saulia vastaan; ja joutsimiehet saavuttivat hänet, ja hän oli suuressa tuskassa joutsimiesten tähden.

4. Ja Saul sanoi aseenkantajalleen: „vedä miekkasi ja pistä minun läitse, etteivät nämä ympärileikkaamatomat tulisi ja pilkkaisi minua.“ Mut-

ta hänen aseenkantajansa ei tahtonut; sillä hän pelkäsi suuresti. Niin otti Saul miekan ja heittäysi siihen.

5. Kun hänen aseenkantajansa näki Saulin kuolleeksi, heittäysi hänkin miekkaan ja kuoli.

6. Ja niin kuoli Saul ja kolme hänen poikaansa; ja koko hänen huoneensa kuoli hänen kanssansa.

7. Kun Israelin miehet, jotka laaksossa olivat, näkivät heidän paenneeksi ja Saulin poikoinensa kuolleeksi, jättivät he kaupunkinsa ja pakenivat. Ja Filistealaiset tulivat ja asuivat niissä.

8. Toisena päivänä tulivat Filistealaiset ryöstämään tapettuja; ja he löysivät Saulin poikoinensa makaa van Gilboan vuorella.

9. Ja he riisuiivat hänet ja ottivat hänen päänsä ja aseensa, ja lähettivät ympäri Filistealaisten maata ilmoittamaan tätä ilon sanomaa heidän epäjumallillessa ja kansalle.

10. Ja he panivat hänen aseensa heidän jumalansa huoneeseen, ja hänen päänsä ripustivat he Dagonin huoneeseen.

11. Kun kaikki Gileadin Jabeksessa kuulivat kaikki, mitä Filistealaiset olivat Saulille tehneet,

12. nousivat kaikki väkevät miehet ja ottivat Saulin ja hänen poikansa ruumiit, ja veivät ne Jabekseen, ja hautasivat heidän luunsa tammen alle Jabeksessa, ja paastosivat seitsemän päivää. 2 Sam. 2:5.

13. Ja niin kuoli Saul uskottomuutensa tähden, jota hän oli Herraa vastaan tehnyt, Herran sanan tähden, jota hän ei totellut, ja koska hän myös etsivelhovaimoa, kysyäkseen häneltä, 1 Sam. 15:11, 23. 28:7 s.

14. eikä kysynyt Herralta. Sentähden tappoi Hän hänet, ja siirsi valtakunnan Davidille, Isain pojalle.

II LUKU.

David voidellaan kuninkaaksi ja voittaa Jerusalemin. Davidin sankarit.

Ja koko Israel kokoontui Davidin tykö Hebronin ja sanoi: „katso, me olemme sinun luusi ja lihasi.

2 Sam. 5:1 s. 1 Aik. 12:23 s.

2. Ja aina ennenkin, Saulin ollessa kuninkaana, johdatti sinä Israelin ulos ja sisälle. Ja Herra, sinun Jumalasi on sanonut sinulle kaitse sinä minun kansaani Israelia ja ole minun kansani Israelin päämiehenä.“

1 Sam. 13:14. 18:5 s. 19:8.

3. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan tykö Hebronin, ja David teki liiton heidän kanssansa Herran edessä Hebronissa. Ja he voi-

telivat Davidin Israelin kuninkaaksi Herran sanan mukaan Samuelin kautta. 1 Sam. 16:13.

4. Ja David ja koko Israel meni Jerusalemiin, se on Jebus, sillä Jebusilaiset asuivat siinä maassa.

5. Ja Jebuksen asuivaiset sanoivat Davidille: „et sinä tänne tulle!“ Mutta David voitti Sionin linnan, se on Davidin kaupunki. 2 Sam. 5:6.

6. Ja David oli sanonut: „joka Jebusilaiset ensin lyö, hänen pitää oleman pään ja ylimmäisen.“ Ja Joab, Serujan poika, astui ensin ylös ja tuli päämieheksi.

7. Ja David asui linnassa; sentähden kutsuivat he sen Davidin kaupungiksi.

8. Ja hän rakensi muurit kaupungin ympäri. Millosta yltymäri: Ja Joab rakensi uudestaan mtuun osan kaupunkia.

9. Ja David menestyi ja tuli yhä väkevämmäksi; ja Herra Sebaot oli hänen kanssansa.

10. Nämä ovat ylimmäiset Davidin sankareista, jotka miehuullisesti hänen puoltansa pitivät koko Israelin kanssa hänen kuninkuudessansa, tehdäkseen hänen kuninkaaksi, Herran sanan mukaan Israelille. 2 Sam. 23:8 s. 1 Sam. 16:12.

11. Ja tämä on Davidin sankarien luku: Jasobeam. Hakmonin poika, ylimmäinen päämiesten seassa. Hän nosti keihäänsä ja löi kerralla kolme sataa. 1 Aik. 27:2.

12. Häntä lähin oli Eleasar, Dodin, Ahohilaisen poika; hän oli kolmen sankarin luvussa. 1 Aik. 27:4.

13. Tämä oli Davidin kanssa Paddammimissa, kun Filistealaiset olivat kokoontuneetsinnesotaan. Jasielä oli peltosarka täynnä ohraa; ja kansa pakeni Filistealaisia.

14. Ja he astuivat keskelle peltoa, ja varjelivat sen, ja löivät Filistealaiset. Ja Herra antoi heille suuren voiton.

15. Ja kolme päämiestä kolmenkymmenen joukosta tuli kalliolle alas Davidin tykö Adullamin luolaan; ja Filistealaisten leiri oli Refaimin laaksossa.

16. Ja David oli silloin linnotuksessa, ja Filistealaisten vartio-väki oli silloin Betlehemiissä.

17. Ja David himoitsi ja sanoi: „kuka toisi minulle vettä juoda siitä kaivosta, joka on Betlehemin portin tykönä?“ 2 Sam. 23:15.

18. Niin ne kolme karkasivat Filistealaisten leiriin, ja ammensivat vettä kaivosta Betlehemin portin tykönä, kantoivat ja toivat Davidille. Mutta

ei David tahtonut sitä juoda, vaan kaasi sen Herran eteen;

19. ja hän sanoi: „antakoon Jumala sen kaukana olla minusta, että minä tämän tekisin! pitäisikö minun juoman niiden miesten verta, jotka ovat hengep vaaraan menneet? sillä he ovat sen tuoneet henkensä uhalla!“ Ja hän ei tahtonut sitä juoda. Tämän tekivät ne kolme sankaria.

20. Abisai, Joabin veli, oli ylimmäinen kolmesta; ja hän nosti keihäänsä ja löi kolme sataa; ja hän oli ylistetty kolmen keskellä.

21. Ja hän oli kolmen seassa kuuluisampi kahtaja oli heidän päämiehensä; mutta ei hän vetänyt noiden kolmen ensimmäisen vertoja. 2 Sam. 23:8s.

22. Benaja, Jojadan poika, jalon ja suurista töistänsä kuuluisan miehen poika, Kabseelista; hän löi kaksi Moabin urosta; ja hän meni alas ja löi jalopeuran kaivon sisässä lumen aikana.

23. Hän löi vielä Egyptin miehen, joka oli viittä kyynärää pitkä, ja sen Egyptiläisen kädessä oli keihäs niinkuin kankaan puu; mutta hän meni hänen tykönsä seipäällä, tempasi keihään Egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet omalla keihäällänsä.

24. Nämä teki Benaja, Jojadan poika; ja hän oli ylistetty kolmen sankarin seassa.

25. Ja hän oli kuuluisampi niitä kolmeakymmentä; mutta noiden kolmen rinnalle hän ei tullut. Ja David teki hänen salaiseksi neuvoksensa.

26. Ja sotaväen sankarit olivat: Asahel, Joabin veli; Elhanan, Dodonin poika Betlehemistä; 2 Sam. 2:18. 23:24.

27. Samot, Harorilainen; Heles, Pelonilainen;

28. Ira, Ikeksen, Tekolaisen poika; Abjeser, Anatotilainen;

29. Sibbekai, Husatilainen; Ilai, Aho-hilainen;

30. Mahera, Netofatilainen; Heled, Baenan, Netofatilaisen poika;

31. Ittai, Ribain poika, Gibeasta, Benjaminin lapsista; Benaja, Piratonilainen;

32. Hurai, Gaasin laaksoista; Abiel, Arbatilainen;

33. Asmavet, Baharumilainen; Eliakba, Salbonilainen;

34. Bne-Hasem, Gisonilainen; Jonathan, Sagen, Hararilaisen poika;

35. Ahiam, Sakarin, Hararilaisen poika; Elifal, Urin poika;

36. Hefer, Makeratilainen; Ahija, Pelonilainen;

37. Hesro, Karmellilainen; Naerai, Esbain poika;

38. Joel, Natanin veli; Mibhar, Hagerin poika;

39. Sele, Ammonilainen; Naherai, Berotilainen, Joabin, Serujan pojan aseenkantaja;

40. Ira, Jetrilainen; Gareb, Jetrilainen;

41. Urija, Hetiläinen; Sabad, Ahe-lain poika; 2 Sam. 11:3. 6s.

42. Adina, Sisan, Rubenilaisen poika, Rubenilaisten päämies, ja kolmekymmentä oli hänen kanssansa;

43. Hanan, Maekan poika; Josafat, Mitniläinen;

44. Ussia, Asterotilainen; Sama ja Jeiel, Hotamin, Aroerilaisen pojat;

45. Jediale, Simrin poika; Joha, hänen veljensä, Tisiläinen;

46. Eliel, Mahavilainen; Jeribai ja Josavia, Elnaamin pojat; Jitma, Moabilainen.

47. Eliel, Obed ja Jaesiel, Mesobajasta.

12 Luku.

Sotamiehet, jotka tulivat Davidin tykö Siklagin ja Hebronin.

Nämä tulivat Davidin tykö Siklagiin, kun hän vielä oli piilossa Saulin, Kisin pojan edestä; ja he olivat niiden sankarien seassa, jotka häntä sodassa autoivat.

2. He olivat joutsella varustetut, ja taitavat sekä oikealla että vasemmalla kädellä linkoamaan kiviä ja ampumaan joutsella; Saulin veljistä, Benjaminista: Tuom. 20:16.

3. Ahjeser, päämies, ja Joas, Semujan, Gibeatilaisen pojat; Jesiel ja Pelet, Asmavetin pojat; Beraka; ja Jehu Antotilainen;

4. Jesmaja, Gibeonilainen, väkevä kolmenkymmenen joukossa ja kolmenkymmenen yli; ja Jeremia; Jahesiel; Johanan; ja Josabad, Gederatilainen;

5. Elcusi; Jerimot; Bealia; Semaria; ja Sefatia, Harofilainen;

6. Elkana; Jesija; Asareel; Joeser ja Jasabeam, Korhilaiset;

7. Joela ja Sebadia, Jerohamin lapset, Gedorista.

8. Gadilaisista erkanivat Davidin tykö linnaan korvessa väkevät sankarit, sotamiehet-varustetut kilvellä ja keihäällä; ja heidän kasvonsa olivat jalopeuran kasvat, ja he olivat kuin nopiat metsävuohet vuorilla;

9. Eser, ensimmäinen, Obadia toinen, kolmas Elhab,

10. neljäs Mismanna, viides Jeremia,

11. kuudes Attai, seitsemäs Eliel,

12. kahdeksas Johanan, yhdeksäs Elsabad,

13. kymmenes Jeremiahu, yhdestoista Mahbanai.

14. Nämä olivat Gadin lapsista sodan päämiehet; vähin oli sadan, ja suurin tuhannen miehen vertainen.

15. Nämä ovat ne, jotka ensimmäisellä kuulla menivät Jordanin ylitse, kun se oli täynnä parrastensa yli; ja he ajoivat pakoon kaikki, jotka asuivat laaksossa, itään ja länteen päin.

16. Ja tuli Benjaminin ja Juudan lapsia Davidin tykö linnahan.

17. Ja David meni ulos heidän tykönsä, vastasi ja sanoi heille: „jos tulette rauhalla minun tyköni auttamaan minua, niin on sydämmeni teihin yhdistyvä; mutta jos tulette pehämään minua vihollisilleni, vaikka ei vääryyttä ole minussa, niin meidän isäimme Jumala nähköön ja rangaiskoon!”

18. Silloin tuli henki Amasain päälle, päämiehen kolmenkymmenen joukossa: „Sinun me olemme, David, ja pidämme sinun puoltasi, Isain poika! rauha, rauha olkoon sinulle, rauha olkoon auttajillesi! sillä sinun Jumalasi auttaa sinua!” Niin otti David heidät tykönsä ja asetti heidät sotavaen päämiehiksi.

Tuom. 18:34. 2 Aik. 24:20. Luuk. 24:49.

19. Ja Manassesta tuli monta Davidin puolelle, kun hän meni Filistealaisten kanssa Saulia vastaan sotaan, vaikka eivät auttaneet heitä; Filistealaisten päämiehet antoivat neuvoteltuaan hänen mennä pois ja sanoivat: „jos hän karkaa herransa Saulin puolelle, niin se on meidän päämme kaupalla!”

1 Sam. 29:4.

20. Kun hän meni Siklagiin, tulivat hänen tykönsä Manassesta: Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Elihu ja Siltai, tuhanten päämiehet Manassesta.

21. Ja he auttoivat Davidia sotajoukkoa vastaan; sillä he olivat kaikki väkevät miehet ja päämiehet sodassa.

1 Sam. 30:15 s.

22. Ja joka päivä tuli väkeä Davidin tykö auttamaan häntä, siksi kuin siitä tuli suuri sotajoukko, niinkuin Jumalan sotajoukko.

23. Ja tämä on sotaan varustettujen päämiesten luku, jotka tulivat Davidin tykö Hebronin, siirtämään Saulin valtakuntaa hänelle, Herran sanan mukaan: 2 Sam. 5:1 s. 1 Aik. 11:1 s.

24. Juudan lapsista, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, kuusi tuhatta ja kahdeksan sataa sotaan varustettua;

25. Simeonin lapsista väkevät miehet sotiin, seitsemän tuhatta ja sata;

26. Levin lapsista neljä tuhatta ja kuusi sataa;

27. ja Jojada, niiden päämies, jotka olivat Aaronista, ja hänen kansansa oli kolmetuhatta ja seitsemän sataa;

28. ja Sadok, väkevä nuorukainen; ja hänen isänsä huoneen kanssa oli kaksikolmattakymmentä päämiestä;

29. ja Benjaminin lapsista, Saulin veljistä, kolme tuhatta; siihenasti piti heistä sangen monta vielä Saulin huoneen puolta;

30. ja Efraimin lapsista kaksikymmentä tuhatta ja kahdeksan sataa; väkevät ja ylistetyt miehet heidän isäinsä huoneessa;

31. ja puolesta Manassen sukukunnasta kahdeksantoista tuhatta, jotka olivat nimeltänsä nimetyt tulemaan ja tekemään Davidia kuninkaaksi;

32. ja Isaskarin lapsista, jotka olivat taitavat alkain liettäjä ymmärtämään, mitä Israelin tekemän piti, kaksi sataa heidän päämiestänsä, ja kaikki heidän veljensä tekivät heidän käskynsä jälkeen;

33. Sebulonista, jotka menivät sotiin, varustetut sotaan kaikkinaisilla sota-aseilla, viisikymmentä tuhatta, asettamaan itsensä yksimielisesti järjestyksen;

34. Naftalista tuhannen päämiestä, ja seitsemän neljättäkymmentä tuhatta heidän kanssansa, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä;

35. Danista varustautuivat sotaan kahdeksankolmattakymmentä tuhatta ja kuusi sataa;

36. Asserista, jotka menivät varustettuna sotiin, neljäkymmentä tuhatta;

37. toilta puolelta Jordania: Rubenilaisista, Gadilaisista ja puolesta Manassen sukukunnasta, kaikkinaisilla sota-aseilla varustettuja, sata ja kaksikymmentä tuhatta.

38. Kaikki nämä sotamiehet, järjestetyt sotaan, tulivat täydestä sydäimestä Hebronin, tekemään Davidia koko Israelin kuninkaaksi; ja kaikki la muillakin Israelissa oli yksi mieli tehdä Davidia Israelin kuninkaaksi.

39. Ja he olivat siellä Davidin tykö kolme päivän, söivät ja joivat; sillä heidän veljensä olivat valmistaneet heidän eteensä.

40. Ja nekin, jotka likinnä olivat heidän ympärillensä Isaskarin, Sebulonin ja Naftaliin asti, he toivat leipiä aaseilla, muuleilla ja härjillä, jauho-ruokaa, fikunoita, rusinoita, viiniä, öljyä, härkiä ja lampaita viljalta; sillä ilo oli Israelissa.

13 Luku.

Arkki tuodaan Kirjat-Jearimista.

Ja David piti neuvoa tuhanten ja satain päämiesten ja kaikkein kanssa. 2Sam. 6:1s.

2. Ja David sanoi kaikelle Israelin joukolla: „Jos se teille kelpaa, ja jos se tulee Herralta, meidän Jumalaltamme, niin lähettäkäämme joka paikkaan muiden meidän veljeimme tykö koko Israelin maahan, ja pappein ja Leviläisten tykö kaupunkeihin, missä esikaupungit ovat, että he kokoontuisivat meidän tykömme,

3. ja muuttakaamme meidän Jumalamme arkki meidän luoksemme; sillä Saulin aikana emme siitä lukua pitäneet.“

4. Niin koko seurakunta vastasi, että niin piti tehtävän; sillä se kelpasi kaikelle kansalle.

5. Niin David kokosi kaiken Israelin, Egyptiin Siihorista aina Hamatiin asti, noutamaan Jumalan arkkia Kirjat-Jearimista. Jos. 13:3,5.

6. Ja David ja kaikki Israel meni Baalatiin, Kirjat-Jearimiin, joka on Juudassa, noutamaan sieltä Herran Jumalan arkkia, joka Kerubimin päällä istuu, jossa hänen nimeänsä rukoillaan. Jos. 15:9,60.

7. Ja he panivat Jumalan arkin uusille vaunuille, veivät sen Abinadabin huoneesta; ja Ussa ja Ahio ajoivat vaunuja. 1Sam. 7:1.

8. Ja David ja kaikki Israel iloitsivat Jumalan edessä kaikesta voimastansa, lauluilla, harpuilla, psaltareilla, rummuilla, symbolilla ja pasunilla.

9. Ja he tulivat Kidonin luuvalle; ja Ussa ojensi kätensä arkkia pitelemään; sillä härjät poikkesivat sivulle. 2Sam. 6:6.

10. Niin Herran viha syyty Ussaan; ja Hän löi hänet, koska hän ojensi kätensä arkkia pitämään, niin että hän siinä kuoli Jumalan edessä.

4 Moos. 4:15,19s. 1 Aik. 15:13.

11. Ja David tuli murheelliseksi, sentähden että Herra repäisi Ussan. Ja hän kutsui sen paikan Peres-Ussa lähän päivään asti.

12. Ja David pelkäsi Jumalaa sinä päivänä ja sanoi: „kuinka tuottaisin Jumalan arkin minun tyköni?“

13. Sentähden ei David antanut viettä Jumalan arkkia tykönsä Davidin kaupunkiin, vaan antoi sen poiketa Obed-Edomin, Gatilaisen, huoneeseen. 2Sam. 6:10.

14. Ja Jumalan arkki viipyi Obed-Edomin luona hänen huoneessansa kolme kuukautia. Ja Herra siuna-

si Obed-Edomin huoneen ja kaikki mitä hänellä oli.

14 Luku.

Hiramin lahjat. Davidin vaimot ja lapset Jerusalemissa; hän voittaa Filistealaiset.

Ja Hiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajat Davidille ja sedripuita, kivenhakkaajia ja puuseppiä, rakentamaan hänelle huonetta.

2Sam. 5:11s.

2. Ja David ymmärsi Herran vahvistaneen hänen Israelin kuninkaaksi; sillä hänen valtakuntansa korkeini hänen kansansa Israelin tähden.

3. Ja David otti vielä vaimoja Jerusalemissa, ja hän siitti vielä poikia ja tyttäriä.

4. Ja niiden nimet, jotka hänelle syntyivät Jerusalemissa, olivat: Sam-mua, Sosab, Natan ja Salomo,

2 Sam. 5:14. 1 Aik. 3:5s.

5. Jibhar, Elisua ja Elpelet,

6. Noga, Nefeg ja Jafia,

7. Elisama, Baeljada ja Elifelet.

8. Ja kun Filistealaiset kuulivat Davidin voidelluksi koko Israelin kuninkaaksi, nousivat kaikki Filistealaiset Davidia etsimään. Kun David sen kuuli, meni hän heitä vastaan.

2 Sam. 5:17s.

9. Ja Filistealaiset tulivat ja levisivät Refaimin laaksoon.

10. Mutta David kysyi neuvoa Jumalalta ja sanoi: „menenkö ylös Filistealaisia vastaan, ja annatko heidät minun käsiini?“ Herra sanoi hänelle: „mene, ja minä annan heidät sinun käsiisi.“

11. Ja he menivät ylös Baal-Perasimiin, ja David löi heidät siellä; ja David sanoi: „Jumala on hajoittanut minun viholliseni minun käteni kautta, niinkuin vesi hajoitetaan.“ Sentähden nimittävät he sen paikan: Baal-Perasim. Jos. 28:21.

12. Ja he jättivät sinne heidän jumalansa; ja Davidin käskystä poltettiin ne tulessa.

13. Mutta Filistealaiset tulivat jälleen ja asettivat itsensä alas laaksoon. 2Sam. 5:22s.

14. Ja David kysyi taas neuvoa Jumalalta, ja Jumala sanoi hänelle: „Älä mene heidän jälkeensä; mutta poikkea heistä, ja tule omenapuiden kohdalla heitä vastaan.“

15. Ja kun kuulet omenapuiden latvat havisevan, niin lähde kiireesti liikkeelle; sillä Jumala on silloin mennyt sinun edelläsi lyömään Filistealaisten sotajoukkoa.“

16. Ja David teki niinkuin Jumala oli hänen käsenyt; ja he löivät Fi-

listealaisten sotajoukot Gibeonista Gaseeriin asti.

17. Ja Davidin nimi kuului kaikissa maissa; ja Herra antoi hänen pelkonsa tulla kaikkiin pakanoihin.

15 Luku.

Jumalan arkki tuodaan Jerusalemiin.

Ja hän rakensi itsellensä huoneita Davidin kaupunkiin; ja hän valmisti sijan Jumalan arkille, ja pystytti sille majan. 2 Sam. 6:17. 1 Aik. 16:1.

2. Silloin sanoi David: „ei kukaan saa kantaa Jumalan arkkia, vaan Leviläiset; sillä heidät Herra on valinnut kantamaan Jumalan arkkia ja palvelemaan häntä ijankaikkisesti.“ 4 Moos. 6:15.

3. Ja David kokosi kaiken Israelin Jerusalemiin, tuomaan Herran arkkia ylös siihen paikkaan, jonka hän sille oli valmistanut.

4. David kokosi Aaronin lapset ja Leviläiset; 1 Aik. 6:1 s.

5. Kehatin lapsista: päämiehen Urielin, sadan ja kahdenkymmenen veljensä kanssa;

6. Merarin lapsista: päämiehen Asajan, kahden sadan ja kahdenkymmenen veljensä kanssa;

7. Gersonin lapsista: päämiehen Joelin, sadan ja kolmenkymmenen veljensä kanssa;

8. Elisafanin lapsista: päämiehen Semajan, kahden sadan veljensä kanssa;

9. Hebronin lapsista: päämiehen Elielin, kahdeksankymmenen veljensä kanssa;

10. Ussielin lapsista: päämiehen Aminadabin, sadan ja kahdeksantoistakymmenen veljensä kanssa.

11. Ja David kutsui papit: Sado-kin ja Abjatarin, ja Leviläiset: Usajan, Joelin, Semajan, Elielin ja Aminadabin;

12. Ja hän sanoi heille: „te olette isän päämiehet Leviläisistä, pyhittäkää itsenne ja veljenne ja kanta-kaat Herran, Israelin Jumalan, arkki siihen paikkaan, jonka minä sille olen valmistanut. 2 Moos. 19:10-13.

13. Sentähden, koska ette edellisellä kerralla läsnä olleet, teki Herra, meidän Jumalamme, aukon meissä, ettemme häntä etsineet, niinkuin meidän tuli.“ 2 Sam. 6:6 s. 1 Aik. 13:10 s.

14. Niin papit ja Leviläiset pyhittivät itsensä Herran, Israelin Jumalan, arkkia kantamaan.

15. Ja Levin pojat kantoivat Jumalan arkin, niinkuin Mooses Herran sanan mukaan käskenyt oli, korennolla olallansa. 2 Moos. 25:24. 4 Moos. 7:9.

16. Ja David käski Leviläisten päämiehet asettaa heidän veljistänsä veisaajia soittimilla, kanteleilla, psaltareilla, ja symbaleilla, niin että he veisaisivat heleällä ja korkialla äänellä iloisesti.

17. Niin Leviläiset asettivat Hemanin, Joelin pojan, ja hänen veljistänsä Asafin, Berekian pojan, ja Merarin pojista, heidän veljistänsä, Etanin, Kusajan pojan, 1 Aik. 6:33.

18. Ja heidän kanssansa heidän veljensä toisesta vuorosta, Sakarian, Beninin, Jaesielin, Semiramotin, Jehielin, Unnin, Eliabin, Benajan, Maesean, Mattitain, Elifelehun, Miknejan, Obed-Edomin ja Jegielin, oven vartijat.

19. Sillä Heman, Asaf ja Etan olivat veisaajia, heleistään vaskisymbaleilla, heleällä äänellä;

20. ja Sakaria, Asiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maeseja ja Benaja psaltarilla kimiällä äänellä;

21. ja Mattitia ja Elifelehu ja Mikneja, ja Obed-Edom, Jegiel ja Asasia veisaisivat kanteleilla heidän edellensä matalammalla äänellä.

22. Ja Kenania, Leviläisten päämiehen, veisumestari, neuvoi heitä veisamaan; sillä hän oli sangen taitava.

23. Ja Berekia ja Elkana olivat arkin ovenvartijat.

24. Mutta papit Sebaia, Josafat, Netaneel, Amasai, Sakaria, Benaja ja Elieser soittivat pasunilla Jumalan arkin edessä; ja Obed-Edom ja Jehija olivat arkin ovenvartijat.

25. Ja David ja Israelin vanhimmat ja tuhanten päämiehet menivät noutamaan Herran liiton arkkia Obed-Edomin huoneesta ilolla.

2 Sam. 6:12 s.

26. Ja koska Jumala auttoi Leviläisiä, jotka kantoivat Herran liiton arkkia, uhrasivat he seitsemän härkää ja seitsemän oinasta. 2 Sam. 6:13.

27. Ja David oli puutettu hienoon liinavaatteeseen, ja kaikki Leviläiset, jotka arkkia kantoivat, ja veisaajat, ja Kenania, veisumestari, veisaajain kanssa; ja Davidin yllä oli liinainen olkavaate. 2 Sam. 6:14.

28. Ja koko Israel saattoi Herran liiton arkin riemuhuudolla, pasunain äänellä, torvilla, symbaleilla, psaltareilla ja kanteleilla.

29. Kun Herran liiton arkki tuli Davidin kaupunkiin, katsoi Mikal, Saulin tytär, akkunasta ja näki Davidin hypäävän ja soittavan; ja hän ylenkatsoi hänet sydämmessänsä. 2 Sam. 6:16.

16 Luku.

Arkki pannaan sijallensa. Davidin uhri.

Ja he kantoivat Jumalan arkin sille ja asettivat sen keskelle majaa, jonka David oli valmistanut, ja uhrasivat poltto-uhria ja kiitos-uhria Jumalan edessä. 2 Sam. 6:17 s. 1 Aik. 15:1.

2. Ja kun David oli päättänyt poltto-uhrit ja kiitos-uhrit, siunasi hän kansaa Herran nimeen. 4 Moos. 6:23 s.

3. ja jakoi kaikille Israelissa sekä miehille että naisille, jokaiselle leivän ja mitan viiniä ja rusina-kakun.

2 Sam. 6:19.

4. Ja hän asetti Herran arkin eteen muutamia Leviläisiä palvelijoiksi, yllistämään, kiittämään ja kunnioittamaan Herraa, Israelin Jumalaa:

5. Asaf, ensimmäisen, Sakaria, toisen, ja sitten Jegiel, Semiramot, Jehiel, Mattiitia, Eliab, Benaja, Obed-Edom ja Jegiel, psaltareilla ja harpuilla; mutta Asaf kilisevillä symbaleilla; 6. ja papi, Benaja ja Jehasiel, vasitorvilla, aina Jumalan liiton arkin edessä.

7. Sinä päivänä asetti David ensisti kiitosvirren Herralle, Asafin ja hänen veljensä kautta:

8. „Kiittäkää Herraa ja saarnatkaat hänen nimeensä, julistakaat hänen töitensä kansoissa; Ps. 106:1 s. Jes. 12:4.

9. veisatkaa hänelle, soitatkaa hänelle, puhukaat kaikista hänen ihmeellisistä töistensä!

10. Ylistäkää hänen pyhää nimeänsä! niiden sydän iloitkoon, jotka etsivät Herraa!

11. Etsikää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää hänen kasvojansa alati!

12. Muistakaat hänen ihmeellisiä töitensä, jotka hän tehnyt on, hänen ihmeitensä ja suunsa tuomioita,

5 Moos. 26:8.

13. te Israelin, hänen palvelijansa siemen, te Jaakobin, hänen valittunsa lapset!

14. Hänpä on Herra, meidän Jumalamme, hän tuomitsee kaikessa maailmassa.

15. Muistakaat ijankaikkisesti hänen liittoansa, — mitä hän on käsenyt tuhannelle sukunnalle, —

16. jonka hän teki Abrahamin kanssa, ja hänen valaaksi Isakille.

1 Moos. 15:18. 17:2. 22:16 s. 26:2 s. Luuk. 1:73 s.

17. Ja Hän sääsi sen Jaakobille säännöksi ja Israelille ijankaikkiseksi liitoksi,

18. ja sanoi: „sinulle minä annan Kanaanmaan, teidän perintönne osan;“

1 Moos. 18:15. 28:13. 35:12.

19. Silloin te vähät ja harvat olitte, ja muukalaiset siinä.

20. Ja he vaelisivat kansasta kansaan, ja toisesta valtakunnasta toiseen kansaan.

21. Ei hän sallinut kenenkään heitä vahingoittaa, vaan rankaisi kuninkaant heidän tähtensä.

1 Moos. 12:17. 20:3 s.

22. „Älkää rutvetko minun voideltuihini, älkäätkö pahaa tehkö minun profetoilleni!“

Ps. 105:15.

23. Veisatkaa Herralle, kaikki maa, julistakaat päivä päivältä hänen autuuttansa!

Ps. 96:1 s.

24. Luetelkaat pakanain keskellä hänen kunniaansa, kaikissa kansoissa hänen ihmeitensä!

25. Sillä Herra on suuri ja sangen kiitettävä, peljättävä yli kaikkein jumalain.

2 Moos. 15:11. Ps. 86:8.

26. Sillä kaikki pakanain jumalat ovat epäjumalat; mutta Herra on taivaat tehnyt.

27. Kirkkaus ja kunnia on hänen edessänsä, ja väkevyys ja ilo on hänen asunnossansa.

28. Te kansain sukunnat, tuokaat Herralle, tuokaat Herralle kunnia ja voima!

29. Tuokaat Herralle hänen nimensä kunniaa, tuokaat lahjojaja tulkaat hänen eteensä! Kumartakaat Herraa pyhässä kaunistuksessa!

Ps. 29:1 s.

30. Peljätäkää häntä, kaikki maailma! vahvana pysy maa, eikä liiku.

31. Taivaat iloitkoot ja maa riemuitkoon! sanottakoon kansoissa: Herra hallitsee!

Ps. 97:1.

32. Meri pauhatkoon ja mitä siinä on, kedot iloitkoot ja kaikki, mitä niissä on!

Ps. 98:7 s.

33. Ja ihastukoot kaikki puut metsissä Herran edessä! sillä hän tulee tuomitsemaan maata.

34. Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä, ja hänen laupeutensa on ijan-kaikkinen! Ps. 106:1. 107:1. 118:1. 136:1.

35. Ja sanokaat: „auta meitä, Jumala, meidän vapahtajamme, ja kokoa meitä ja kehitä meitä pakanoista, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi ja kerskaisimme sinun kiitoksessasi.“

Ps. 106:47.

36. Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, ijankaikkisesta ijankaikkiseen!“ Ja kaikki kansa sanoi: „amen!“ ja kiittivät Herraa.

37. Ja hän jätti Asafin ja hänen veljensä Herran liiton arkin eteen palvelemaan alinomati arkin edessä jokapäiväisessä työssä;

38. mutta Obed-Edomin ja hänen kahdeksan veljensä seitsemättä-

kymmentä, ja Obed-Edomin, Jeditunin pojan, ja Hossan, ovenvartijoiksi. 39. Ja papin Sadokin ja papin, hänen veljensä, pani hän Herran majah eleen, Gibeonin kukkulalle,

4 Moos. 28:3 s.

40. tekemään päivä päivältä Herralle poltto-uhria poltto-uhrin alttarilla, aamulla ja ehtoolla: aivan niinkuin kirjoitettu on Herran laissa, ja Hän oli Israelille käskenyt;

41. ja heidän kanssansa Hemanin ja Jedutunin, ja muut valitut, nimeltänsä nimitetyt, kiittämään Herraa, että hänen laupeutensa on ijankaikkinen;

42. ja heidän luonansa, Hemanin ja Jedutunin luona, olivat vaskitorvet ja symbolit niitä varten, jotka soittivat, ja Jumalan kanteleet. Mutta Jedutunin pojat pani hän ovenvartijoiksi.

43. Ja kaikki kansa meni kukin kotiansa; ja David palasi siunaamaan huoneitansa.

17 Luku.

David aikoo rakentaa Herralle temppelein, mutta Herra kieltää. Messias luvataan. David kiittää Herraa

Ja tapahtui, kun David istui huoneessansa, sanoi hän profetta Natanille: „katso, minä asun sedrihuoneessa, ja Herran liiton arkkii on vaatamassa.“ 2 Sam. 7:1 s.

2. Natan sanoi Davidille: „tee kaikki mitä sydämessäsi on, sillä Herra on sinun kanssasi.“

3. Mutta sinä yönä tuli Jumalan sana Natanille, lausuen:

4. „Mene ja sano palvelijalleni Davidille: näin sanoo Herra: älä rakenna minulle huonetta asuttavakseni.

5. Sillä en minä ole asunut huoneessa siitä päivästä, jona minä Israelin lapset johdatin ulos, tähän päivään asti, vaan minä olen aina ollut majoissa ja tabernaklissa.

6. Missä ikänä olen vaeltanut koko Israelin kanssa, oleko minä puhunut jollekulle tuomarille Israelissa, jonka olen käskenyt kaitsemaan minun kansaani, ja sanonut: „miksette ole rakentaneet minulle sedrihuonetta?“

7. Niin sanonyt palvelijalleni Davidille: Näin sanoo Herra Sebaot: minä olen ottanut sinut laitumelta, karjassa käymästä, minun kansani Israelin päämieheksi, 1 Sam. 16:11 s. 2 Sam. 5:2. Ps. 78:70 s.

8. ja olen ollut sinun kanssasi, missä ikänä olet käynyt, ja olen hävitänyt kaikki vihollisesi edestäsi, ja olen antanut sinulle nimen, niiden suurten nimien vertaisen, jotka maan päällä ovat.

9. Ja minä valmistan kansalleni Israelille paikan ja istutan hänet siinä asumaan, ettei hän enää kulkijana olisi eikä jumalattomat sais häntä vaivata niinkuin ennen,

10. ja siitä ajasta asti, jona minä asetin tuomariit minun kansalleni Israelille. Ja minä nöyryytän kaikki sinun vihamicheksi; ja minä ilmoitan sinulle, että Herra rakentaa sinulle huoneen.

11. Ja on tapahtuva, kun aikasi on täytetty ja sinä menet isäisi tykö, että minä herätän sinun siemenesi sinun jälkeesi, joka on tuleva sinun pojastasi, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa. 2 Sam. 7:12.

12. Hän rakentaa minulle huoneen, ja minä vahvistan hänen istumensa ijankaikkisesti. 1 Kun. 5:5. 6:11 s.

1 Aik. 28:6 s. Ps. 89:4 s. 132:13.

13. Minä olen hänen isänsä, ja hän on minun poikani; ja minä en käännä laupeuttani häneltä pois, niinkuin minä sen käänsin pois häneltä, joka sinun edelläsi oli. Ps. 89:27. Hebr. 1:5.

14. Ja minä asetan hänet minun huoneeseni ja minun valtakuntaani ijankaikkisesti, ja hänen istumensa on pysyvä ijankaikkisesti.“ Luuk. 1:32 s.

15. Aivan näiden sanain mukaan ja tämän näyn mukaan puhui Natan Davidille.

16. Ja kuningas David tuli ja oli Herran edessä, ja sanoi: „kuka olen minä, Herra Jumala? ja mikä on minun huoneeni, että olet saattanut minut tähän asti?“

17. Ja tämäkin on vähää ollut sinun silmissä, Jumala! sinä olet myös puhunut palvelijasi huoneelle tulevaisista asioista; ja olet katsellut minua koroitettu ihmisen tavalla, Herra Jumala!

18. Mitä David enempää voisi puhua siitä kunniasista, jonka olet osoittanut palvelijallesi? sillä sinä tunnet palvelijasi. 2 Sam. 7:18. Jes. 49:1

19. Herra, palvelijasi tähden ja sinun sydämessi mukaan olet sinä kaikki nämä suuret asiat tehnyt, ilmoittaaksesi kaikki suuret asiat.

20. Herra, ei ole sinun kaltaistasi eikä ole yhtään Jumalaa paitsi sinua, kaikkensa mukaan minä korvillamme kuulleet olemme. 5 Moos. 3:24. 4:32 s. 1 Kun. 8:23. Ps. 86:3. Jes. 37:16. Dan. 3:29 Hos. 13:4.

21. Ja mikä kansa on niinkuin sinun kansasi Israel, erinomainen kansa maan päällä, jota Jumala on mennyt vapahtamaan itsellensä kansaksi, tehdäkensä itsellensä nimeä suurista ja peljättävistä töistä, ajaen paka-

'uat ulos sinun kansasi edestä, jonka

Egyptistä vapahtanut olet? 5 Moos. 4:7 s.

22. Ja olet tehnyt sinun kansasi Israelin omaksi kansaksesi ijankaikkisesti; ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalaksensa!

23. Nyt Herra, se sana, jonka puhunut olet palvelijastasi ja hänen huoneestansa, vahvistukoon ijankaikkisesti! tee niinkuin puhunut olet!

2 Sam. 7:25 s.

24. Vahvistukoon ja suureksi tulokoon sinun nimesi ijankaikkisesti! että sanottaisiin: Herra Sebaot, Israelin Jumala, on Jumala Israelissa, ja palvelijasi Davidin huone olkoon pysyväinen sinun edessä!

25. Sillä sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijasi korvien kuullen, että rakennat hänelle huoneen; sentähden on sinun palvelijasi rojennut rukoilla sinun edessäsi.

26. Nyt, Herra, sinä olet Jumala, ja sinä olet tätä hyvää luvannut palvelijallesi;

27. niin rupea nyt siunaamaan palvelijasi huonetta, että se pysyisi ijankaikkisesti sinun edessäsi; sillä sinä, Herra, olet siunannut sen, ja se on siunattu ijankaikkisesti!"

18 Luku.

Davidin voitot ja ballitus.

Sitte löi David Filistealaiset ja nöyryytti heidät, ja otti Gatin kylinensä Filistealaisten kädestä. 2 Sam. 8:1 s.

2. Hän löi myös Moabilaiset; ja he tulivat Davidin alamaisiksi ja toivat hänelle lahjoja. 4 Moos. 24:17.

3. David löi myös Hadareserin. Soban kuninkaan, Hematissa, silloin kun hän meni asettamaan sotajoukkoansa Fratin virralle.

4. Ja David voitti häneltä tuhannen vauhua, seitsemän tuhatta hevostä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä. Ja David raiskasi kaikki vauņuhevokset; ainoastaan sata vauņuhevosta jätti hän raiskaamatta.

Jos. 11:6,9. 2 Sam. 8:4.

5. Ja Syrialaiset Damaskosta tulivat auttamaan Hadareseria, Soban kuningasta; mutta David löi Syrialaisista kaksikolmattakymmentä tuhatta miestä.

6. Ja David asetti vartijat Damasko-Syriaan; ja Syrialaiset tulivat Davidin alamaisiksi ja toivat hänelle lahjoja. Ja Herra auttoi Davidia kaikkialla, mihin hän meni.

7. Ja David otti Hadareserin palvelijan kultaiset kilvet, ja vei ne Jerusalemiin.

8. Ja Hadareserin kaupungeista Ti-

behatista ja Kunista otti David myös sangen paljon vaskea, josta Salomo teki vaskimeren, patsaat ja vaskiastioita. 2 Sam. 8:8 s. 1 Kun. 7:15, 23, 45.

9. Kun Hematin kuningas kuuli Davidin lyöneen kaiken Hadareserin. Soban kuninkaan, sotajoukon.

10. lähetti hän poikansa Hadoramin kuningas Davidin tykö, tervehtimään häntä ystävällisesti ja onnittelemaan häntä, että hän oli sotinut Hadareserin kanssa ja lyönyt hänet; sillä Hadareser piti aina sotaa Tou'n kanssa. Ja hän lähetti kaikkiallaisia kultaisia, hopiaisia ja vaskisia astioita.

11. Ja kuningas David pyhiitti ne Herralle sen hopian ja kullan kanssa, minkä hän oli ottanut kaikilta pakanoilta, Edomilaisilta, Moabilaisilta, Ammonin lapsilta, Filistealaisilta ja Amalekilaisilta.

12. Ja Abisai, Serujan poika, löi Suolalaakossa Edomilaisista kahdeksantoista tuhatta, 2 Sam. 8:13. Ps. 60:2.

13. ja asetti vartijat Edomiin, niin että kaikki Edomilaiset olivat Davidin alamaiset. Ja Herra auttoi Davidia kaikkialla, mihin hän vaelsi.

4 Moos. 24:18. 2 Kun. 8:20 s.

14. Ja niin hallitsi David kaiken Israelin; ja hän ylläpiti oikeutta ja totuutta koko kansassansa.

15. Joab, Serujan poika, oli sotajoukon päänä; Josafat, Ahiludin poika, oli kansleri. 2 Sam. 8:16 s. 20, 23 s.

16. Sadok, Ahitobin poika, ja Abimelek, Abjatarin poika, olivat papit; Sausa oli kirjoittaja.

17. Benaja, Jojadan poika, oli henkivartijain eli Kretiläisten ja Pletiläisten päänä. Ja Davidin pojat olivat ensimmäiset kuninkaan sivulla.

1 Kun. 1:38.

19 Luku.

Ammonilaiset ja Syrialaiset voitetaan.

Sen jälkeen tapahtui, että Nahas, Ammonin lasten kuningas, kuoli, ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 2 Sam. 10:1 s.

2. Ja David sanoi: „minä osoitan hyvyden Hanunille, Nahaksen pojalle; sillä hänen isänsä on tehnyt hyvyttä minua kohtaan.“ Ja David lähetti sanansaattajat lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Ja Davidin palvelijat tulivat Ammonin lasten maalle Hanunin tykö, lohduttamaan häntä.

3. Niin sanoivat Ammonin lasten ylimmäiset Hanunille: „luuletko Davidin kunnioittavan isäsi sinun silmäsi edessä, kun hän on lähettänyt lohduttajat sinun tykösi? eikö hänen palvelijansa ole tulleet sinun tykösi

tutkistelemaan, hävittämään ja vaakoamaan maata?"

4. Ja Hanun otti Davidin palvelijat, ajeli heidän partansa ja leikkasi puolen heidän vaatteistansa kuppeisiin asti, ja jaski heidät menemään.

5. Ja tultiin ilmoittamaan Davidille näistä miehistä. Ja hän lähetti heitä vastaan, sillä miehet olivat suuresti pilkkatut. Ja kuningas sanoi: „olkaat Jerikossa siksi kuin partanne kasvaa; tulkaat sitte takaisin.“

6. Kun Ammonin lapset näkivät, että olivat tehneet itsensä haiseviksi Davidin edessä, lähettivät Hanun ja Ammonin lapset tuhannen talenttia hopeaa, palkataksensa vaunuja ja hevosmiehiä Mesopotamiasta ja Syriam Maekasta ja Sobasta.

7. Ja he palkkasivat kaksineljätkymmentä tuhatta vaunua, ja Maekankuninkaan väkijoukko. He tulivat jäsioittivat itsensä Medban eteen. Ja Ammonin lapset kokoontuivat myös kaupungeistansa ja tulivat sotaan.

8. Kun David sen kuuli, lähetti hän Joabin ulos ja koko sotajoukon, sankarit.

9. Ja Ammonin lapset läksivät ulos ja asettuivat sotarintaan kaupungin portin edessä; mutta kuninkaat, jotka olivat tulleet, asettuivat kedolle erikseen.

10. Kun Joab näki sodan olevan häntä vastaan sekä edestä että takaa, valitsi hän kaikki parhaat miehet Israelista ja asetti ne Syrialaisia vastaan.

11. Muun väen antoi hän veljensä Abisain käden alle; ja he asettuivat Ammonin lapsia vastaan.

12. Ja hän sanoi: „jos Syrialaiset tulevat minua väkevämmäksi, niin tule minun avukseni; ja jos Ammonin lapset tulevat sinua väkevämmäksi, niin minä autan sinua.“

13. Ole miehuullinen, ja olkaamme vahvat meidän kansamme puolesta ja meidän Jumalamme kaupunkien puolesta! Ja Herra tehköön niinkuin hyväksi näkee.“

14. Ja Joab väkijoukko läksi sotimaan Syrialaisia vastaan; ja ne pakenivat hänen edestänsä.

15. Kun Ammonin lapset näkivät Syrialaisien pakenevan, pakenivat hekin Abisain, hänen veljensä, edestä ja menivät kaupunkiin. Ja Joab meni Jerusalemiin.

16. Kun Syrialaiset näkivät itsensä Israelilta lyödyksi, lähettivät he sanansaattajat ja tuottivat Syrialaiset tuolta puolen virtaa. Ja Sofak, Hadareserin sodanpäämies, kävi heidän edellensä.

2 Sam. 10:15 s.

17. Kun se ilmoitettiin Davidille, kokosi hän kaiken Israelin ja meni Jordanin ylitse. Ja kun hän tuli heidän tykönsä, asetti hän heitä vastaan; ja David asettui Syrialaisia vastaan sotaan, ja ne solivat hänen kansansa.

18. Ja Syrialaiset pakenivat Israelin edestä. Ja David löi Syrialaisia seitsemän tuhatta vaunua ja neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Sofakin, sodanpäämiehen, tappoi hän.

19. Ja Hadareserin palvelijat näkivät itsensä löydyiksi Israelilta, ja tekivät rauhan Davidin kanssa, ja olivat hänelle alamaiset. Ja Syrialaiset eivät enää tahtoneet auttaa Ammonin lapsia.

20 Luku.

Rabbà voitetaan. Sota Filistealaisten kanssa.

Ja seuraavana vuonna siihen aikaan, jolloin kuninkaat lähtevät sotaan, johdatti Joab sotajoukon ja hävitti Ammonin lasten maan, ja tuli ja piiritti Rabban; mutta David oli Jerusalemissa. Ja Joab löi Rabban ja kukisti sen.

2 Sam. 11:1. 12:28 s.

2. Ja David otti heidän kuninkaan kruunun hänen päästänsä, ja huomasi sen painavan talentin kultaa, ja siinä oli kalliita kiviä; ja se pantiin Davidin päähän. Ja hän vei myös sangen paljon saalista kaupungista.

3. Mutta väen, joka siellä oli, vei hän ulos ja leikkasi heidät sahoilla ja rauta-vaunuilla ja kirveillä. Niin teki David kaikille Ammonin lasten kaupungeille. Ja David ja kaikki kansa palasi Jerusalemiin.

2 Sam. 12:13.

4. Sitten nousi sota Gaserissa Filistealaisia vastaan. Silloin löi Sibeak, Husatilainen, Sippain, joka oli Rafan lapsia; ja he lannistettiin.

2 Sam. 21:18 s. 1 Aik. 11:29. 27:11.

5. Ja vielä nousi sota Filistealaisten kanssa. Ja Elhanan, Jairin poika, löi Lahemin, Goljatin, Gatilaisen, veljen, jonka keihään varsi oli niinkuin kangas-orsi.

1 Sam. 17:7.

6. Ja taas nousi sota Gatissa; siellä oli pitkä mies, ja hänellä oli kuusi sormea ja kuusi varvasta, se on neljäkolmattakymmentä. Ja myös hän oli syntynyt Rafalle.

7. Ja hän pilkkasi Israelia; mutta Jonatan, Simean poika, Davidin veljen poika, löi hänet.

8. Nämä olivat syntyneet Rafalle Gatissa; ja he kaatuivat Davidin ja hänen palvelijainsa kätten kautta.

21 Luku.

David rikkoo Herraa vastaan kansan lukemisella. Maa rangaistaan rutolla.

Ja saatana seisoi Israelia vastaan ja kehotti Davidin lukemaan Israelia. 2 Sam. 24:1 s.

2. Ja David sanoi Joabille ja kansan ylimmäisille: „menkäätkä luukekaat Israel Bersebasta Daniin saakka, ja ilmoittakaat minulle, että tietäisin heidän lukunsa.“

3. Joab sanoi: „Herra enentäköön kansansa sata kertaa suuremmaksi kuin se nyt on! Herrani kuningas, eivätkö nämä kaikki ole herrani palvelijat? miksi siis herrani vaatii sitä? miksi se tulisi synniksi Israelille?“

4. Mutta kuninkaan sana pysyi vahvana Joabia vastaan. Ja Joab meni ja vaelsi koko Israelia ympäri, ja tuli Jerusalemiin.

5. Ja Joab antoi Davidille luetun kansan luvun; ja koko Israelissa oli yksitoista sataa tuhatta miekalla varustettua miestä; ja Juudassa neljä sataa seitsemänkymmentä tuhatta miekalla varustettua miestä.

6. Mutta Leviä ja Benjaminia ei hän nähin lkenut; sillä Joab kauhistui kuninkaan sanasta. 1 Aik. 27:24.

7. Mutta se asia oli paha Jumalan silmissä; ja Hän löi Israelia.

8. Ja David sanoi Jumalalle: „minä olen suuresti syntiä tehnyt, että minä sen tehnyt olen; mutta käännä nyt palvelijasi vääräys pois; sillä minä olen sangen tyhmästi tehnyt!“

9. Ja Herra puhui Gadille, Davidin näkijälle, sanoen:

10. „Mene ja puhu Davidille, sanoen: näin sanoo Herra: kolme minä panen sinun eteesi; valitse itsellesi yksi niistä, ja minä teen sen sinulle.“

11. Ja kun Gad tuli Davidin tykö, sanoi hän hänelle: „näin sanoo Herra: valitse itsellesi:

12. joko kolme nälkä-vuotta, taikka kolmen kuukauden pako vihollistes edessä ja vainollisesti miekan edessä, että se on käsittävä sinut, taikka kolmeksi päiväksi Herran miekka ja ruttotauti maalle, niin että Herran enkeli saattaa turmion kaikille Israelin rajoille! Niin ajattele siis nyt, mitä minun pitää vastaanani lähettäjälleni.“

13. David sanoi Gadille: „minun on suuri ahdistus. Kuitenkin tahdon minä langeta Herran käsiin, sillä hänen laupeutensa on sangen suuri; en tahdo langeta ihmisten käsiin.“

14. Ja Herra antoi ruttotaudin tulla Israeliin; ja Israelista kuoli seitsemänkymmentä tuhatta miestä.

15. Ja Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin hukuttamaan sitä. Mutta kun hän hukutti, katsoi Herra siihen ja katui sitä pahaa, ja sanoi enkeleille, joka hukutti: „nyl on kyllä, pidättä kätesi!“ Ja Herran enkeli seisoi Ornanin, Jebusilaisen, riihen luuvalla.

16. Ja David nosti silmänsä ja näki Herran enkelin seisovan maan ja taivaan välillä, ja paljastetun miekan hänen kädessään ojennettuna Jerusalemin yli. Ja David ja vanhimmat, puetetut säkkipukuun, lankesivat kasvoilleensa.

17. Ja David sanoi Jumalalle: „enkö minä käskenyt lukea kansaa? minä se olen, joka syntiä tein ja aivan pahoin tein. Mitä nämä lamppaat ovat tehneet? Herra, minun Jumalani, olkoon sinun kätesi minua ja minun isäni huonetta vastaan, eikä kansallesi vaivaksi!“

18. Ja Herran enkeli käski Gadin sanoa Davidille, että David menisi ja rakentaisi Herralle alttarin Ornanin, Jebusilaisen, luuvaan. 2 Aik. 3:1.

19. Ja David meni Gadin sanan mukaan, jonka hän Herran nimeen puhunut oli.

20. Ja kun Ornan käänsi itsensä, näki hän enkelin; ja hänen neljä poikaansa lymyivät hänen kanssaan. Mutta Ornan oli nisuja tappamassa.

21. Ja David meni Ornanin tykö; ja Ornan katsahti ylös ja näki Davidin, ja meni luuvasta ja lankei kasvoilleensa Davidin eteen maahan.

22. Ja David sanoi Ornanille: „anna minulle sen luuvan sija, rakentaakseni siihen Herralle alttaria, anna se minulle täyden rahan maksosta, että vitsaus lakkaisi kansasta.“

23. Ja Ornan sanoi Davidille: „ota se itsellesi ja tee, herrani kuningas, niinkuin sinulle kelpaa. Katso, minä annan myös härjät poltto-uhriksi ja aseet puiksi, ja nisut ruoka-uhriksi; kaikki minä annan.“

24. Mutta kuningas David sanoi Ornanille: „ei niin, vaan minä ostan sen täydellä rahalla; sillä en minä ota Herralle sitä, mikä sinun on, enkä tee poltto-uhria maksamatta.“

25. Ja David antoi Ornanille siitä palkasta kuuden sadan siklin pannon kultaa.

26. Ja David rakensi siinä Herralle alttarin ja uhrasi poltto-uhria ja kiitos-uhria. Ja hän huusi Herran puoleen; ja Hän vastasi langeltamalla tulta taivaasta poltto-uhrin alttarille. 3 Moos. 9:24. 1 Kun. 18:38.

27. Ja Herra käski enkelin pistää miekkansa tuppeen.

28. Siihen aikaan, kun David näki Herran kuulleen häntä Ornanin, Jebusilaisen, luuvassa, uhrasi hän siellä.

29. Sillä Herran maja, minkä Mooses oli tehnyt korvessa, ja poltto-uhriin alttari olivat silloin Gibeonin kukkullalla. 1 Aik. 16:30. 2 Aik. 1:3.

30. Mutta David ei kuitenkaan taltanut mennä sen eteen kysymään Jumalaa; sillä hän oli peljästynyt Herran enkelin miekkaa.

22 Luku.

David määrää temppeleille paikan ja hankkii aineita sen rakentamiseksi.

Ja David sanoi: „tässä pitää oleman J Herran Jumalan huone, ja tässä alttari Israelin poltto-uhria varten!“

2. Ja David käski koota muukalaiset, jotka Israelin maalla olivat; ja hän asetti kivein hakkaajia, hakkaamaan sileitä kiviä Jumalan huoneen rakennukseksi.

3. Ja David hankki paljon rautan porttien ovien nauloiksi ja vaarnoiksi; ja niin paljon vaskea. ettei sitä taidettu punnita;

4. ja summattoman määrän sedripuita; sillä Sidonilaiset ja Tyrolaiset toivat paljon sedripuita Davidille.

5. Ja David ajatteli: „poikani Salomo on nuori ja heikko, mutta huone, joka on Herralle rakennettava, on tehtävä sangen suureksi, nimeksi ja kunniaksi kaikissa maissa; sentähden tahdon minä toimittaa hänelle varoja.“ Ja paljon valmisti David ennen kuolematansa. 1 Aik. 20:1.

6. Ja hän kutsui poikansa Salomon ja käski hänen rakentaa huoneen Herralle, Israelin Jumalalle.

7. Ja David sanoi Salomolle: „poikani! minun mieleni oli rakentaa huonetta Herran, minun Jumalani, nimelle; 2 Sam. 7:2 s. 1 Aik. 17:1 s.

8. mutta Herran sana tuli minulle lausuen: „sinä olet paljon verta vuodattanut ja käynyt suuria sotia; sentähden ei sinä saa rakentaa minun nimelleni huonetta, koska niin paljon verta olet vuodattanut maan päälle minun edessäni. 1 Kun. 5:3. 1 Aik. 28:3.

9. Katso, poika on sinulle syntyvä; hän on oleva rauhallinen mies. Ja minä annan hänelle levon kaikilta vihollisiltansa hänen ympärillensä; sillä Salomo on hänen nimensä, ja minä annan rauhan ja levon Israelille hänen elinaikansa.

10. Hän on rakentava minun nimelleni huoneen, hän on oleva minun poikani, ja minä olen hänen isänsä; ja minä vahvistan hänen

valtakuntansa istuimen Israelissa jankakkaisesti. 2 Sam. 7:13 s. 1 Kun. 5:3.

1 Aik. 17:11 s. Pa. 80:27. Hebr. 1:5.

11. Nyt, minun poikani, olkoon Herran sinun kansasi, että menestyisit ja rakentaisit Herralle, sinun Jumalallesi huoneen, niinkuin hän sinusta puhunut on!

12. Antakoon vaan Herra sinulle ymmärrystä ja viisautta, ja asettakoon sinut Israelia hallitsemaan ja pitämään Herran, sinun Jumalasi, lain!

13. Silloin sinä menestyt, jos ahkeroitset pitää niitä sääntöjä ja oikeuksia, joita Herra Mooseksen kautta on käskenyt Israelille. Ole rohkea ja hyvässä turvassa, älä pelkää, äläkä hämmästy! 5 Moos. 31:7 s.

Jos. 1:7. 1 Kun. 2:2 s. 1 Aik. 28:20.

14. Katso, minä olen, vaivassani, valmistanut Herran huoneelle sata tuhatta talenttia kultaa ja tuhannen kertaa tuhannen talenttia hopiaa, ja vaskea ja rautaa määrättömästi, sillä niitä on paljo; minä olen myös toimittanut hirsitä ja kiviä, joihinkä vielä taidat lisätä.

15. Ja sinulla on paljo työntekijöitä, kivenhakkaajia ja puuseppii, ja kaikkia taitavia kaikkinaisiin töihin.

16. Kullalla, hopialla, vaskella ja raudalla ei ole määrää. Nouse siis ja tee se; Herra olkoon sinun kansasi!“

17. Ja David käski kaikkia Israelin ylimmäisiä auttamaan poikaansa Salomoa:

18. „Eikö Herra, teidän Jumalanne, ole teidän kansanne ja ole antanut teille lepoa joka taholta? Sillä hän on antanut maan asujamet minun käsiini, ja maa on voitettu Herralle ja hänen kansallensa.

19. Sentähden asettakaat sydämenne ja sielunne etsimään Herraa, teidän Jumalanne; nouskaat ja rakentakaat Herralle Jumalalle pyhäkkö, että kannettaisiin Herran liiton arkki ja pyhät Jumalan astiat huoneeseen, joka Herran nimelle rakennetaan.“

23 Luku.

David asettaa Salomon kuninkaaksi. Leviläisten luku, järjesty ja palvelus.

Ja David oli vanha ja elämästä kyläntynyt; ja hän asetti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi. 1 Kun. 1:13, 33 s.

2. Ja hän kokosi kaikki ylimmäiset Israelissa, ja papit ja Leviläiset.

3. Ja Leviläiset luettiin hamasta kolmenkymmenen vuoden ikäisistä ja sen ylitse. Ja heidän lukunsa oli kahdeksanlajattakymmentä tuhatta miestä.

4. „Näistä olkoon,” sanoi hän, „neljäkolmattakymmentä tuhatta teettäjinä Herran huoneessa, ja kuusituhatta virkamiestä ja tuomaria;

5 Moos. 16:18.

5. ja neljä tuhatta oven vartijaa ja neljä tuhatta niitä, jotka Herralle kiitosta veisaavat kanteleilla, jotka minä teettänyt olen Herran ylistykseksi “

6. Ja David jakoi heidät osakuntiin Levin lasten, Gersonin, Kehatin ja Merarin mukaan. 1 Moos. 46:11. 2 Moos. 6:17.

4 Moos. 3:17 s. 1 Aik. 6:1 s. 2 Aik. 29:25.

7. Gersonilaisista olivat Laedan ja Simei.

8. Laedanin lapset: ensimmäinen Jehiel, ja Setam ja Joel, kolme;

9. Simein lapset. Selomit, Hasiel ja Haran, kolme. Nämä olivat Laedanin perhekuuntain ylimmäiset.

10. Ja Simein lapset olivat: Jahat, Sina, Jeus ja Beria. Nämä neljä olivat Simein lapset.

11. Jahat oli ensimmäinen, Sina toinen. Mutta Jeksella ja Berialla ei ollut monta lasta; sentähden luettiin ne yhdeksi isän huoneeksi.

12. Kehatin lapset: Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel, neljä.

13. Amramin lapset: Aaron ja Mooses. Mutta Aaron erotettiin, koska hän oli pyhitetty kaikkein pyhimälle, hän ja hänen poikansa ijankaikkisesti, kantamaan suitsutusta Herran edessä, ja palvelemaan häntä, ja siunaamaan hänen nimeensä ijankaikkisesti. 2 Moos. 6:20. 28:1.

4 Moos. 6:23 s. 5 Moos. 10:8. 21:5. Hebr. 5:4.

14. Ja Mooseksen, Jumalan miehen, lapset luettiin Leviläisten sukukuntaan.

15. Mooseksen lapset olivat: Gersom ja Elieser. 2 Moos. 2:22. 18:3 s.

16. Gersomin lapset: ensimmäinen oli Sebuel.

17. Elieserin lapset: ensimmäinen oli Rehabia. Ja Elieserillä ei ollut muita lapsia; vaan Rehabian lapsia oli paljon enempi.

18. Jisharin lapset: Selomit, ensimmäinen.

19. Hebronin lapset: Jeria, ensimmäinen, Amaria, toinen, Jahasiel, kolmas, ja Jakmeam, neljäs.

1 Aik. 24:23.

20. Ussielin lapset: Mika, ensimmäinen, ja Jissija, toinen.

21. Merarin lapset: Maheli ja Musi. Mahelin lapset: Eleasar ja Kis.

22. Mutta Eleasar kuoli, eikä ollut hänellä poikia, vaan tyttäriä, jotka heidän veljensä, Kisin pojat, naiivat.

1 Aik. 24:28 s.

23. Musin lapset: Maheli, Eder ja Jeromot, kolme.

24. Nämä ovat Levin lapset heidän isänsä huoneitten mukaan, sukukuntain päämiehet, jotka nimien luvun mukaan miehitäin luetut olivat, jotka tekivät viran töitä Herran huoneen palveluksessa, kahdenkymmenen ajastaikaisista ja sen ylitse.

25. Sillä David sanoi: „Herra; Israelin Jumala, joka on asuva Jerusalemissa ijankaikkisesti, on antanut kansallensa levon;

26. sentähden ei Leviläistenkään enää tarvitse kantaa majaa kaikkinne kaluinensa palvelusta varten.

27. Sillä Davidin viimeisten sanain mukaan Levin lapset luettiin kahdenkymmenen vuosisista ja sen ylitse.

28. Sillä heidän piti seisoman Aaronin lasten sivussa palvelemissa Herran huoneessa, kartanoilla ja kammioidessa, ja kaikkinaisissa pyhitetyn puhdistuksissa, ja kaikissa viran töissä Herran huoneessa,

29. ja oleman katsomusleipiä, hienojen-jauhojen, ruoka-uhrien, happamattomien kakkujen, pannujen, halstarien ja kaikkien vaakain ja mittain vartijat,

30. ja seisoman joka aamu kiittä-mässä ja ylistämässä Herraa, niin myös illalla,

31. ja uhraamassa Herralle kaikki-naiset poltto-uhrit sabbatteina, uudella kuulla ja juhlapäivinä, luvun ja määräyksen mukaan, alati Herran edessä,

32. ja ottamassa vaarin seurakunnan majasta ja pyhäkön vartioista, ja Aaronin lasten, heidän veljensä, vartioista, Herran huoneen palveluksessa.

24 Luku.

Papit jaetaan arvalla neljäkolmatta vuoroon. Leviläiset erotetaan virkoihinsa.

Nämä olivat Aaronin lasten osakunnat: Aaronin pojat: Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

2. Mutta Nadab ja Abihu kuolivat ennen isänsä, eikä heillä ollut lasta. Ja Eleasar ja Itamar tulivat papiksi.

8 Moos. 10:1 s. 4 Moos. 3:4. 26:61.

3. Ja David ynnä Sadok, Eleasarin lapsista, ja Ahimelek, Itamarin lapsista, määräsivät järjestyksen heidän palveluksessansa.

4. Ja useimmat päämiehet löydettiin Eleasarin kuin Itamarin lapsista; ja he jakoivat heidät näin: Eleasarin lapsista kuusitoista ylimmäistä heidän isänsä huoneessa, ja Itamarin

lapsista kahdeksan heidän isänsä huoneessa.

5. Ja he jakoivat heitä arvalla sekä edelliset että jälkimmäiset; sillä Eleasarin ja Itamarin lapset olivat päämiehet pyhäkössä ja päämiehet Jumalan edessä.

6. Ja Semaja, kirjoittaja, Netanelin poika, Leviläisistä, merkitsi heidän nimensä kuninkaan edessä, ja päämiesten ja papin Sadokin, ja Ahimelekin, Abjatarin pojan, ja pappein ja Leviläisten, ja ylimmäisten isäin edessä. Yksi perhekunta arvottiin aina vuorotellen Eleasarin suvusta ja Itamarin suvusta.

7. Ja ensimmäinen arpa lankesi Jojaribille, toinen Jedajalle,

8. kolmas Harimille, neljäs Seorimille,

9. viides Malkijalle, kuudes Mijamille,

10. seitsemäs Hakkosille, kahdeksas Abijalle, Lnuuk. 1:5.

11. yhdeksäs Jesualle, kymmenes Sekanialle,

12. yhdestoista Eliasibille, kahdestoista Jakimille,

13. kolmastoista Huppalle, neljäs toista Jesebabille,

14. viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

15. seitsemästoista Hesirille, kahdeksastoista Hapissisille,

16. yhdeksästoista Petahialle, kahdeskymmenes Jeheskellelle,

17. yhdeskolmatta Jakinille, kahdeskolmatta Gamulille,

18. kolmaskolmatta Delajalle, neljäskolmatta Maasialle.

19. Tämä on heidän järjestyksensä heidän virassansa, menemään Herran huoneesen määrityksen mukaan, joka oli annettu heidän isänsä Aaronin käden kautta; niinkuin Herra, Israelin Jumala, heidän oli käsenyt.

20. Muiden Levin lasten luvussa oli Amramin lapsista, Subael; Subaelin lapsista: Jehdeja;

21. Rehabian lapsista: Jesija oli heistä ensimmäinen,

22. Jitseharilaisista oli Selomot; Selomotin lapsista: Jahat.

23. Jerijan lapset: Amaria toinen, Jahasiel kolmas, Jekameam neljäs.

1 Aik. 23:19 a.

24. Ussielin lapset: Mika. Mikan lapsista: Samir.

25. Mikan velli oli Jesija; Jesijan lapsista: Sakaria.

26. Merarin lapset: Maheli ja Musi; Jaesijan, hänen poikansa, lapset.

27. Merarin lapset Jaesijasta, hänen poikansa: Soham, Sakkur ja Ibi.

28. Mahelin poika oli Eleasar; hänellä ei ollut yhtään poikaa.

29. Kisistä, Kisin lapset: Jerahmeel.

30. Musin lapset: Maheli, Eder ja Jerimot. Ne ovat Leviläisten lapset heidän isänsä huoneitten mukaan.

31. Ja nämätkin heittivät arpa veljeinsä Aaronin lasten kanssa kuningas Davidin edessä, ja Sadokin ja Ahimelekin, ja ylimmäisten isäin edessä, pappein ja Leviläisten seassa, — ylimmäinen isistä pienimmäkin veljensä kanssa.

25 Luku.

David määrää temppelein veisaajat.

Ja David sodanpäämiesten kanssa erotti virkoihin Asafin, Hemanin ja Jedutunin lapset, pyhät veisaajat harpuilla, kanteleilla ja symbaleilla; ja tämä oli niiden luku, jotka virkaa toimittivat, työ-alansa mukaan.

2. Asafin lapsista: Sakkur, Josef, Netania, Asarela, Asafin pojat, Asafin johdon alla, joka profetan hengessä veisasi kuninkaan tykönä.

3. Jedutunista, Jedutunin lapset: Gedalia, Seri, Jesaja, Hasabia ja Matitia, ne kuusi, harpuilla, heidän isänsä Jedutunin johdon alla, joka profetan hengessä veisasi kiittäin ja ylistäin Herraa.

4. Hemanista: Hemanin lapset Bukkija, Mattania, Ussieli, Sebueli ja Jerimot, Hanania, Hanani, Eliata, Giddalti ja Romanti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hotir, Mahasiot;

5. nämä olivat kaikki Hemanin lapsia, joka oli kuninkaan näkijä Jumalan sanassa, Hänen voimansa sarvea koroittamaan; ja Jumala oli antanut Hemanille neljätoistakymmentä poikaa ja kolme tytärtä.

6. Nämät kaikki olivat isänsä käden alla, veisaamassa Herran huoneessa, symbaleilla, kanteleilla ja harpuilla, Jumalan huoneen virassa; he olivat kuninkaan, Asafin, Jedutunin ja Hemanin johdon alla. 1 Aik. 23:6.

7. Ja heidän ja heidän veljeinsä luku, jotka kaikki olivat oppineet ja ymmärtäväiset Herran veisussa, oli kaksi sataa ja kahdeksanyhdeksättäkymmentä.

8. Ja he heittivät arpa virantoimituksesta niin pieni kuin suurikin, opettaja niinkuin opetuslapsikin.

9. Ja ensimmäinen arpa lankesi Asafille, Josefille, toinen Gedalialle ja hänen veljillensä ja pojillensa; ja heitä oli kaksitoista;

10. kolmas Sakurille, hänen poikainensa ja veljeinsä kanssa; ja heitä oli kaksitoista;

11. neljäs Jisrille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
12. viides Netanielille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
13. kuudes Bukkialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
14. seitsemäs Jesarelalla, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
15. kahdeksas Jesajalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
16. yhdeksäs Mattanielille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
17. kymmenes Simeille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
18. yhdestoista Asareelille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
19. kahdestoista Hasabialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
20. kolmastoista Subaelille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
21. neljästoista Matitialle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
22. viidestoista Jeremotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
23. kuudestoista Hananielille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
24. seitsemästoista Josbekasalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
25. kahdeksastoista Hananille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
26. yhdeksästoista Mallotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
27. kahdeskymmenes Elijatalle, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
28. yhdeskolmatta Hotirille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
29. kahdeskolmatta Giddallille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
30. kolmaskolmatta Mahesjotille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista;
31. neljäskolmatta Romamti-Eserille, hänen poikainsa ja veljeinsä kanssa: ja heitä oli kaksitoista.

26 Luku.

- Tempppelin ovenvartijat. Herran huoneen tavarain vartijat ja tuomarit.
- Ovenvartijain osakunnat: Korahilaisista oli Meselemia, Koren poika, Asafin lapsia.
2. Meselemian lapset olivat: hänen esikoisensa Sakaria, toinen Jediael, kolmas Sebadia, neljäs Jatniel,
3. viides Elam, kuudes Johanan, seitsemäs Eljoenai.
4. Obed-Edomin lapset olivat: hänen esikoisensa Semaja, toinen Josabad, kolmas Joah, neljäs Sakar, viides Netaneel,
5. kuudes Ammiel, seitsemäs Isaskar, kahdeksas Peultai; sillä Jumala oli siunannut hänet.
6. Ja hänen pojallensa Semajalle syntyi poikia, jotka heidän isänsä huoneessa hallitsivat; sillä he olivat urhoolliset miehet.
7. Semajan lapset: Otni, Refael, Obed ja Elsabad, jonka veljet olivat etevät miehet, Elihu ja Semakia.
8. Nämä kaikki olivat Obed-Edomin lapsia, he ja heidän lapsensa ja veljeinsä olivat lujat ja kelvolliset miehet virassansa: kaksiseitsemättäkymmentä Obed-Edomista.
9. Meselemialla oli lapsia ja veljiä, kelvollisia miehiä, kahdeksantoista.
10. Ja Hosalla, Merarin lapsista, oli poikia: kaikkein jaloin oli Simri; vaikka ei hän ollut esikoinen, asetti isä hänet kuitenkin päämieheksi;
11. toinen Hilkija, kolmas Tebalia, neljäs Sakaria; kaikki Hosan lapset ja veljet: kolmetoista.
12. Näillä ovenvartijain osakunnilla, ja miesten päälliköillä oli vartioitomi heidän veljeinsä kanssa, palvellessansa Herran huoneessa.
13. Ja he heittivät arpa, pieni niinkuin suurikin, kukin suvussansa, jokaisesta portista. 1 Aik. 24:31. 25:8.
14. Arpa itään päin lankesi Selemialle; ja hänen poikansa Sakaria, joka oli toimellinen neuvossa, heitti arvan, ja hänen arpansa lankesi pohjaan päin;
15. Obed-Edomille etelään päin; ja hänen pojillensa varastohuoneen luo;
16. ja Suppimille ja Hosalle länteen päin, Salleketin portille, josta mennään ylös ahteelle, jossa vartijat seisovat toinen toistansa vastaan.
17. Itään päin oli kuusi Leviläistä, pohjaan päin neljä joka päivä, etelään päin neljä joka päivä, ja varastohuoneen luona kaksi ja kaksi:
18. Parbarin kohdalla länteen päin

neljä tiellä, ja kahdet itse Parbarin luona.

19. Nämä ovat ovenvartijain osakunnat, Korahilaisten lasten ja Merarin lasten kesken.

20. Leviläisistä oli Ahija Jumalan huoneen tavarain ja pyhitettyjen tavarain haltija.

21. Laedanin lapset, Gersonin lapset Laedanista: Laedanin; Gersonilaisen, sukujen päämiehet, Jehieliäiset.

22. Jehieliäisten lapset ja Setam ja hänen veljensä Joel, olivat Herran huoneen tavarain vartijoina.

23. Amramilaisista, Jiseharilaisista, Hebronilaisista ja Usielilaisista

24. oli Sebucl, Gersomin poika, Moosoksen pojan poika, tavarain päämies.

25. Ja hänen veljellänsä Elieserillä oli poika, Rehabia, ja hänen poikansa Jesaja, hänen poikansa Joram, hänen poikansa Sikri, ja hänen poikansa Selomot.

26. Tämä Selomot ja hänen veljensä olivat kaikkein pyhään tavarain yli, jotka kuningas David ja ylimmäiset isät, tuhanten ja satain päämiehet, sotajoukon päämiehet olivat pyhittäneet.

27. Sodasta ja saaliista olivat he ne pyhittäneet Herran huoneen ylläpitämiseksi; 4 Moos. 31:25 s.

28. kaikki mitä näkijä Samuel, ja Saul, Kisin poika, ja Abner, Nerin poika, ja Joab, Serujan poika, olivat pyhittäneet, ja kaikki pyhitetyt olivat Selomitin ja hänen veljeinsä käden alla. 1 Sam. 9:9.

29. Jiseharilaisista oli Kenania poikainensa asetettu ulkonaisen työn haltijaksi ja tuomariksi Israelissa;

30. Hebronilaisista Hasabia ja hänen veljensä, kelvolliset miehet, tuhannen ja seitsemän sataa, asetetut virkaan Israelissa, tuolla puolen Jordania länteen päin, kaikkinaisiin Herran asioihin ja kuninkaan palvelukseen.

31. Hebronilaisista oli Jerija, Hebronilaisten päämies, heidän sukukuntainsa ja isäinsä joukossa. Ja neljäntenäkymmenentenä kuningas Davidin hallituksen vuonna etsittiin ja löydettiin heidän seassansa kelvollisia miehiä Gileadin Jaeserissa.

32. Ja hänen veljensä, kelvolliset miehet, olivat kaksituhatta ja seitsemän sataa, isäin päämiehiä. Jakuningas David asetti heidät Rubenilaisen, Gadilaisten ja puolen Manassen sukukunnan yli, kaikkiin Jumalan ja kuninkaan asioihin.

27 Luku.

Kuninkaan sotaväestö. Israelin sukukuntain päämiehet. Kuninkaan virkamiehet.

Ja Israelin lapset heidän lukunsa mukaan, isäin päämiehet, tuhanten ja satain ruhtinaat, ja virkamiehet, jotka toimittivat kuninkaan palvelusta osakunnittain, menneen ja tulien jokainen kuukautensa, joka kuukautena ajastajassa; jokaisessa sota-joukossa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

2. Ensimmäisen joukon päänä ensimmäisellä kuukaudella oli Jaso-beam, Sabdielin poika, ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta. 1 Aik. 11:11.

3. Hän oli Peresin lapsia, kaikkein sodanpäämiesten ylimmäinen, ensimmäisenä kuukautena.

4. Toisen kuukauden joukon päänä oli Dodai, Ahoilainen, ja Miklot, hänen joukkonsa päällikkönä; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta. 2 Sam. 23:9 s.

5. Kolmannen joukon päämies kolmantena kuukautena oli Benaja, papin Jojadan poika, hän oli päänä; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

6. Tämä Benaja oli väkevä kolmenkymmenen joukossa ja kolmenkymmenen päämies; ja hänen joukkonsa oli hänen poikansa Ammisabadin alla. 2 Sam. 23:22 s.

7. Neljäs, neljäntenä kuukautena, oli Asahel, Joabin veli, ja hänen jälkeensä Sebudia, hänen poikansa, ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta. 2 Sam. 2:18 s.

8. Viides, viidentenä kuukautena, oli päämies Samehut, Jisrahilainen; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

9. Kuudes, kuudentena kuukautena, oli Ira, Ikeksen, Tekoilaisen poika; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

10. Seitsemäs, seitsemäntenä kuukautena, oli Heles, Pelonilainen, Efraimin lapsia; hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

11. Kahdeksas, kahdeksantena kuukautena, oli Sibbekai, Husatilainen, Sarehilaisista; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

12. Yhdeksäs, yhdeksäntenä kuukautena, oli Abieser, Anatotilainen Benjaminista; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

13. Kymmenes, kymmenentenä kuukautena, oli Maherai, Netofatilainen

Sarehilaisista; ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

14. Yhdestoista, yhdenentoista kuukautena, oli Benaja, Piratonilainen, Efraimin lapsia, ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmentä tuhatta.

15. Kahdestoista, kahdenentoista kuukautena, oli Heldai, Netofatilainen Otnielista; ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmentä tuhatta.

16. Israelin sukukuntain ylimmäiset: Rubenilaisten päämies oli Elieser, Sikrin poika, Simeonilaisten Sefatia, Maekan poika;

17. Leviläisten: Hasabia, Kemuelin poika; Aaronilaisten: Sudok;

18. Juudan: Elihu, Davidin veljistä; Isaskarin: Omri, Mikaelin poika;

19. Sebulonin: Jismaja, Obadian poika; Naftalin: Jerimot, Asrielin poika;

20. Efraimin lasten: Hosea. Asasian poika, puolen Manassen sukununan: Joel, Pedajan poika;

21. puolen Manassen sukununan Gileadissa: Jiddo, Sakarian poika; Benjaminin: Jasiel, Abnerin poika;

22. Danin: Asareel, Jerohamin poika. Nämä ovat Israelin sukukuntain päämiehet.

23. Mutta David ei lukenut niitä, jotka olivat kahdenkymmenen vuotiset ja sitä nuoremmat; sillä Herra oli luvanut enentää Israelin niinkuin taivaan tähdet. 1 Moos. 15:5. 22:17 26:4. 32:12. 4 Moos. 1:3.

24. Joab, Serujan poika, oli ruvennut lukemaan, eikä sitä täytännyt, ja siitä tuli viha Israelin päälle; ja se luku ei tullut kuningas Davidin aikakirjaan. 2 Sam. 21:13 s. 1 Aik. 21:4 s.

25. Kuninkaan tavarain yli oli Asmavet, Adielin poika; tavarain yli maalla, kaupungeissa, kylissä ja linnossa: Jonatan, Ussijan poika.

26. Pellomiesten yli, jotka maata viljelivät, oli Esri, Kelubin poika.

27. Viinimäkien yli oli Simei Ramatilainen; viinikellarein ja viinivarastojen yli Sabsi, Sifmiläinen.

28. Öljypuiden ja metsäfiikuna-puiden yli, jotka kasvoivat laaksossa, oli Baul Hanan, Gadarilainen; öljyvarastojen yli: Joas.

29. Laidunhärkään yli Saronissa oli Sitrai, Suronilainen; mutta härkään yli laaksoissa Safat, Adlain poika;

30. Kamelein yli: Obil, Ismaelilainen, aasein yli: Jehedia, Meronotilainen,

31. Lammasten yli: Jasis, Hagari-lainen, nämä kaikki olivat päämiehet kuningas Davidin omaisuuden yli.

32. Ja Davidin setä, Jonatan, oli

neuvonantaja, toimellinen mies ja hyvin oppinut. Jehiel, Hahmonin poika, oli kuninkaanlastenhoitajana.

33. Ja Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja, ja Husai, Arkilainen, oli kuninkaan ystävä. 2 Sam. 15:12, 37.

34. Ja Ahitofelin jälkeen oli Jojada, Benajan poika, ja Ebjatar. Ja Joab oli kuninkaan sodanpäämies.

2 Sam. 8:16 s. 1 Aik. 18:15 s.

28 Luku.

David puhuu Israelin päämiehille ja pojallensa Salomolle.

Ja David kokosi kaikki Israelin päämiehet, sukukuntain päämiehet ja sotajoukkojen päämiehet, jotka kuningasta palvelivat, tuhanten ja sataintain päämiehet, kuninkaan ja hänen poikansa omaisuuden ja karjan päämiehet, kumaripalvelijat, ja sankarit ja kaikki urhoolliset miehet, Jerusalemiin.

2. Ja kuningas David nousi seisolle ja sanoi: „veljeni ja kansani, kuulkaat minua! minä olin aikonut rakentaa Herran liiton arkin lephuoneen, Jumalamme jalkain astinlaudat, ja valmistin itseni rakentamaan; 2 Sam. 7:1 s. 1 Kun. 8:17 s. 1 Aik. 17:1 s. 22:7 s.

3. mutta Jumala sanoi minulle: „et sinä saa rakentaa minun nimelleni huonetta; sillä sinä olet sotamies ja olet paljon verta vuodattanut.“

1 Kun. 5:3.

4. Ja Herra, Israelin Jumala, on valinnut minut koko minun isäni huoneesta Israelin kuninkaaksi ijankaikkisesti; sillä hän on Juudan valinnut hallitsijaksi, ja Juudan huoneesta minun isäni huoneen, ja minä olen ollut isäni lapsista hänelle niin otollinen, että hän teki minut koko Israelin kuninkaaksi. 1 Moos. 49:3 s.

1 Sam. 16:1, 12 s. 2 Sam. 18:15. 1 Aik. 6:2.

5. Ja kaikista pojistani, — sillä Herra on antanut minulle monta poikaa, — on hän valinnut poikani Salomon istumaan Herran valtakunnan istuimella Israelin yli.

1 Aik. 17:11 s. Vlls. 9:7.

6. Ja on puhunut minulle: „poikasi Salomon on rakentava minun huoneeni ja kartanoni; sillä minä olen hänen valinnut pojakseni, ja minä olen hänen isänsä,

7. ja vahvistin hänen valtakuntansa ijankaikkisesti, jos hän vahvana pysyy pitäessään minun käskyni ja oikeuteni, niinkuin tänäpäivänä.“

8 Nytsiis, koko Israelin. Herran seurakunnan silmään edessä ja meidän Jumalamme korvissa. pitääkää ja tutkistelkaat kaikki Herran, teidän Ju-

malanne, käskyt, että te omistaisitte tämän hyvän maan ja jättäisitte sen perinnöksiksi lapsillenne teidän jälkeenne ijankaikkisesti!

9. Ja sinä, poikani Salomo! tunne isäsi Jumala ja palvele häntä kaikesta sydämestä ja hyvällä mielellä. Sillä Herra tutkistelee kaikkii sydämiä ja ymmärtää kaikkein ajatusten aikomiset. Jos sinä etsit häntä, niin sinä löydät hänet, jos sinä luovut hänestä, niin hän sinun hylkää ijankaikkisesti. 5 Moos. 10:17. 1 Sam. 16:7. 2 Aik. 15:2. Ps. 7:10. Jea. 55:6. Jer. 11:20. 17:10. 20:12. Ilm. 2:23

10. Katso nyt, koska Jumala on sinut valinnut rakentamaan hänelle huonetta pyhäksi paikaksi; pysy vahvana ja tee niin!"

11. Ja David antoi pojallensa Salomolle esihuoneen muodon ja pöydän huoneen ja tavarahuoneen, ylläsalien ja sisä-kammioitten, ja armotuimen huoneen muodon,

12. ja kaikkien niiden muodon, jotka hänen mielessänsä olivat, Herran huoneen kartanoista ja kaikista kammiosta ympärinsä, Jumalan huoneen tavara-aitoista ja pyhitettyjen tavaroitten aitoista,

13. ja edelleen määrättyksi pappein ja Leviläisten järjestyksestä ja kaikista Herran huoneen virkatöistä, kaikkein astiain muodosta Herran huoneen palveluksessa

14. Kultaa hän määräsi kullannapainon mukaan kaikkiin astioihin joka virassa; ja jokaiseen hopea-astiaan painonsa, jokaiseen astiaan joka virassa.

15. Ja hän antoi kullan painon kultaisille kynttiläjaloille ja kultaisille lampuille, jokaiselle kynttiläjaloille ja lampulle painonsa; ja hopea-kynttiläjaloille ja niiden lampuille painonsa, jokaiseni kynttiläjalan viran mukaan;

16. ja kultaa näkyleipäin pöydiksi, jokaiselle pöydälle painonsa, ja myös hopeaa hopeapöydiksi;

17. ja puhdasta kultaa hangoiksi, maljoiksi ja kannuiksi; kultaa myös kullapikareiksi, jokaiselle pikarille painonsa; hopeaa hopeapikareiksi, jokaiselle pikarille painonsa;

18. ja savu-alttariiksi puhdistettua kultaa painonsa mukaan; ja kultaisen Kerubimein ratasten muodon, jotka levittävät siipensä ja peittävät Herran liiton arkin. Ps. 18:11.

19. „Kaikki nämä ovat minulle annetut.“ sanoi hän, „kirjoitettuna Herran käden kautta, joka antoi minun tietää kaikkein töiden muodon.“

20. Ja David sanoi pojallensa Salo-

molle: „ole vahva ja miehuullinen, ja tee niin, älä pelkää, äläkä hämmästy! sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on sinun kanssasi. Hän ei ota kättänsä pois sinusta, eikä hylkää sinua siksi kuin olet kaikki työt päättänyt palvelusvirkaa varten Jumalan huoneessa. 5 Moos. 31:7 s. Jos. 1:7. 1 Aik. 22:13.

21. Ja katso, tässä on pappein ja Leviläisten osastot, jotka toimittavat kaikellaista virkaa Jumalan huoneen palveluksessa; ja sinun kanssasi on hyväntahtoisia ja ymmärtäviäsiä kaikkeen virkaan, niin myös päämiehet ja kaikki kansa, kaikissa asioissasi.“

29 Luku.

Davidin ja päämiesten lahjat. Davidin rukous. Salomo voidellaan. David kuolee.

Ja kuningas David sanoi koko seurakunnalle: „Salomo, minun poikani, ainoa, jonka Jumala on valinnut, on vielä nuori ja heikko, ja työ on suuri; sillä ei se ole ihmisen asumasija, vaan Herran Jumalan.

2. Ja minä olen kaikista voimastani toimittanut Jumalani huoneelle kultaa kultakaluiksi, hopeaa hopeaisiksi, vaskea vaskisiksi, rautaa rautaisiksi kaluiksi, puuta puu-aseiksi, ja onikin kiviä, juotoskiviä, kiiltokiviä, pilkullisia kiviä ja kaikkinaista kalliita kiviä, ja marmorikiviä viljalta.

3. Vielä annan minä, koska Jumalan huone on minulle kallis, mitä minun omani on, kultaa ja hopeaa, yli sen kaiken, minkä olen ennen toimittanut pyhää huonetta varten:

4. kolme tuhatta talenttia ofirin kultaa ja seitsemän tuhatta talenttia puhdasta hopeaa, huoneitten seinäin silaamiseksi,

5. kultaa kultaisiin, ja hopeaa hopeaisiin, ja kaikkinaisiin töihin, taitelijain käden kautta. Ja kuka on tänäpäivänä hyväntahtoinen täyttämään kättänsä Herralle?“ 2 Moos. 35:4 s.

6. Niin isäin päämiehet ja Israelin sukukuntain päämiehet, ja tuhtantien satain päämiehet, ja kuninkaan töiden päämiehet olivat hyväntahtoiset, 2 Moos. 35:21 s. 4 Moos. 7:2 s. 10 s. 1 Aik. 28:1 s.

7. ja antoivat Jumalan huoneen palvelukseen viisi tuhatta talenttia kultaa, ja kymmenen tuhatta kultapenninkiä; ja kymmenen tuhatta talenttia hopeaa, kahdeksantoista tuhatta talenttia vaskea, ja sata tuhatta talenttia rautaa.

8. Ja se, jonka hallussa oli kiviä, antoi ne Herran huoneen tavaroihin, Jehielin, Gersonilaisen käteen.

1 Aik. 28:21 s.

9. Ja kansa iloitsi, että he hyvästä tahdosta antoivat; sillä he antoivat Herralle vakaasta sydämestä, vapaasta tahdostansa. Ja kuningas David oli myös sangen suuresti iloissansa.

10. Ja David kiitti Herraa kaiken seurakunnan edessä ja sanoi: „kiitetty ole sinä Herra, Israelin, meidän isämme, Jumala ijankaikkisesta ijan-kaikkiseen!

11. Sinun, Herra, on suuruus, ja voima, ja kunnia, ja voitto, ja korkeus: sillä kaikki, mitä taivaassa ja maan päällä on, se on sinun! Sinun, Herra, on valtakunta, ja sinä olet korotettu kaikkien päämieheksi!

Matt. 6:13. 1 Tim. 1:17. Ilm. 4:11. 5:13.

12. Rikkaus ja kunnia tulee sinulta, ja sinä hallitset kaikki, ja sinun kädestäsi on väki ja voima: sinun vallassa on tehdä kaikki suureksi ja väkeväksi!

13. Ja nyt, meidän Jumalamme! me kiitämme sinua, ja ylistämme sinun kunniasi nimeä!

14. Sillä mikä minä olen, ja mikä on minun kansani, että me olisimme voineet antaa näitä lahjoja? sillä se on kaikki sinulta tullut, ja sinun kädestäsi olemme antaneet sinulle.

15. Sillä me olemme vieraat ja muukalaiset sinun edessä, niinkuin kaikki meidän isämmekin; meidän päivämme ovat maan päällä niinkuin varjo, eikä täällä ole mitään odottamista. Ps. 39:13. 90:5s. 102:12. 119:19

Job. 8:9. 14:2. Saarn. 7:1. Viis. 2:5.

Hebr. 11:13.

16. Herra, meidän Jumalamme! kaikki tämä ylellisyys, jonka olemme valmistaneet huoneen rakentamiseksi sinun pyhälle nimellesi, se on kaikki tullut sinun kädestäsi, ja sinun ne kaikki ovat.

17. Minun Jumalani! minä tiedän, että tutkistelet sydämen ja rakastat vakuutta. Yksivakaisesta sydämestä olen minä vapaalla mielellä nämä kaikki antanut. Ja olen nyt ilolla nähnyt tämän sinun kansasi, joka tässä on, hyvällä mielellä antavan sinulle.

1 Aik. 28:9. Ps. 7:10. Ilm. 2:23.

18. Herra, meidän isämme Abrahamin, Isaakin ja Israelin Jumala! pidä ijankaikkisesta tämänkaltainen mieli ja tahto kansasi sydämessä ja käännä heidän sydämensä sinun puoleesi!

19. Ja anna pojalleni Salomolle va-

kaa sydän pitämään sinun käskysi, todistuksesi ja sääntösi, niin että hän tekisi ne kaikki ja rakentaisi tämän asumasijan, jonka minä olen valmistanut.“

20. Ja David sanoi kaikelle seurakunnalle: „kiittäkää Herraa, teidän Jumalatanne!“ Ja kaikki kansa kiitti Herraa, heidän isänsä Jumalaa, lankeksi maahan ja kumartui Herran eteen, ja kuninkaan eteen.

21. Ja he uhrasivat Herralle uhrin; ja toisena päivänä uhrasivat he polttouhrin Herralle, tuhannen härkää, tuhannen oinasta, tuhannen karitsaa ja niitten juoma-uhrin. ja monta muuta uhria kaiken Israelin edessä.

22. Ja he söivät ja joivat sinä päivänä sangen suurella ilolla Herran edessä, ja tekivät Salomon, Davidin pojan, toisen kerran kuninkaaksi ja voitelivat hänet Herralle hallitsijaksi, ja Sadokin papiksi.

23. Ja Salomo istui Herran istuimelle kuninkaaksi isänsä Davidin sijaan, ja oli onnellinen; ja koko Israel oli hänelle kuuliainen. 1 Kun. 1:35.

24. Ja myös kaikki päämiehet ja sankarit ja kaikki kuningas Davidin lapset antoivat itsensä kuningas Salomon alle.

25. Ja Herra teki Salomon ylen suureksi kaiken Israelin edessä, ja antoi hänelle kuuluisan valtakunnan, jonkakaltaista ei yhdelläkään kuninkaalla Israelissa hänen edellensä ole ollut. 1 Kun. 2:12. 3:13. 10:23s. 2 Aik. 1.1.

26. Ja David, Isain poika, oli ollut koko Israelin kuningas.

27. Ja aika, jonka hän oli Israelin kuninkaana, oli neljäkymmentä ajastaikaa. Hebronissa hän hallitsi seitsemän ajastaikaa ja Jerusalemissa kolme neljätkäkymmentä.

2 Sam. 5:4s. 1 Kun. 2:11. 1 Aik. 3:4.

28. Ja hän kuoli hyvällä iällä, kyläänntyneenä elämästä, rikkaudesta ja kunniaasta; ja hänen poikansa Salomo tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

29. Ja kuningas Davidin teot, ensimmäiset kuin viimeisetkin, katso, ne ovat kirjoitetut näkijän Samuelin ajantiedossa, ja profetta Natanin ajantiedossa, ja näkijän Gadin ajantiedossa, 1 Aik. 21:9.

30. ynnä kaiken hänen hallituksensa, ja urhoollisuutensa kanssa ja tapaukset, jotka häntä ja Israelia ja kaikkiaamaan valtakuntia kohtasivat.

TOINEN AIKAKIRJA.

I Luku.

Salomon uhri ja rukous, viisaus ja voima.

Ja Salomo, Davidin poika, vahvisti itsensä valtakuntaansa; ja Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kansansa ja teki hänet aina suuremmaksi. 1 Kun. 2:12,46. 10:23 s. 1 Aik. 29:25.

2. Ja Salomo puhutteli koko Israelia, tuhanten ja satain päämiehiä, tuomareita ja kalkkia esimiehiä Israelissa, ja ylimmäisiä isiä;

3. ja he menivät, sekä Salomo että koko seurakunta kukkulalle, joka on Gibeonissa; sillä siellä oli Jumalan seurakunnan maja, jonka Mooses, Herran palvelija, oli tehnyt korvessa. 2 Moos. 27:21. 36:1 s. 1 Kun. 3:4.

1 Aik. 16:39 s. 21:29.

4. Mutta Jumalan arkin oli David vienyt Kirjat-Jearimista sinne. Johonka David oli valmistanut sille sijan; sillä hän oli rakentanut sille majan Jerusalemissa. 2 Sam. 6:17. 1 Aik. 13:6. 15:1.

5. Ja se vaski-alttari, jonka Betsaleel, Urin poika, Hurin pojan poika, oli rakentanut, oli siellä Herran asuin-sijan edessä; ja Salomolla ja kansalla oli tapana käydä siellä. 2 Moos. 38:1 s.

6. Ja Salomo uhrasi Herran edessä vaski-alttarilla, joka siellä seurakunnan majan edessä oli, ja hän uhrasi sen päällä tuhannen poltto-uhria.

7. Sinä yönä ilmestyi Jumala Salomolle ja sanoi hänelle: „ano, mitä minä sinulle antaisin.“ 1 Kun. 3:5 s.

8. Ja Salomo sanoi Jumalalle: „sinä olet tehnyt suuren armon minun isälleni Davidille, ja olet tehnyt minun kuninkaaksi hänen sijaansa.

1 Aik. 28:5.

9. Nyt, Herra Jumala, pysyköön sinun sanasi isälleni Davidille vahvana; sillä sinä olet tehnyt minut niin paljon kansan kuninkaaksi, kuin tommua on maan päällä. 1 Moos. 13:16.

Viis. 9:7.

10. Niin anna minulle nyt viisautta ja ymmärrystä, käydäkseni tämän kansan edessä ulos ja sisälle; sillä kuka voi tuomita tätä suurta kansaasi?

4 Moos. 27:17.

11. Ja Jumala sanoi Salomolle: „koskase on sinun mielessäsi, etkä anonut rikkautta, tavaraa tahi kunniaa. tahi vihamiestäsi sieluja, etkä anonut pitkä ikää, vaan anoit viisautta ja ymmärrystä, tuomitaksesi minun kansaani, jonka kuninkaaksi minä olen sinut pannut,

12. niin olkoon sinulle viisaus ja ym-

märrysannettu; ja minä myös annan sinulle rikkautta, ja tavaraa ja kunniaa, niin ettei sinun vertaistasi ole ollut kuningasten joukossa ennen sinua, eikä tule sinun jälkeesi.“

1 Kun. 4:31 s. 2 Aik. 9:22 s. Matt. 6:33.

13. Ja Salomo tuli uhrikukulalta, joka oli Gibeonissa, seurakunnan majasta, Jerusalemiin, ja hallitsi Israelia.

14. Ja Salomo kokosi vauvoja ja hevosmiehiä, niin että hänellä oli neljä sataa toista tuhatta vauvua ja kaksitoista tuhatta hevosta, ja asetti heidät ratas-kaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.

1 Kun. 4:26. 10:26 s. 2 Aik. 9:25 s.

15. Ja kuningas toimitti, että hopeaa ja kultaa oli Jerusalemissa niin paljo kuin kiviä, ja sedripuita kuin metsäfikunapuita laaksoissa.

16. Ja Salomolle tuotiin hevosiä Egyptistä. Ja kuninkaan kauppamiehet tuottivat niitä määrätystä hinnasta.

17. Ja jokaiset Egyptistä tuodut vauvat maksoivat kuusisataa hopeasikilia, ja joka hevonen sata ja viisikymmentä. Ja samoin tuotiin näitä myös kaikille Hetiläisten kuninkaille ja Syrian kuninkaille kauppiaitten kätten kautta.

2 Luku.

Salomo valmistaa temppelin rakentamista. Ystävyys Hiramn kanssa.

Ja Salomo aikoi rakentaa huoneen Herran nimelle ja huoneen kuninkuudellensa.

2. Ja Salomo määräsi seitsemänkymmentä tuhatta miestä kuormain kantajiksi ja kahdeksänkymmentä tuhatta hakkaajiksi vuorilla, ja kolme tuhatta ja kuusi sataa teettäjää päällysmiehiksi. 1 Kun. 5:15 s.

3. Ja Salomo lähetti kuningas Huramin tykö Tyroon ja käski hänelle sanoa: „niinkuin sinä teit minun isälleni Davidille, ja lähetit hänelle sedripuita, rakentaaksensa itsellensä asuinhuoneelta, niin tee myös minulle. 2 Sam. 5:11. 1 Kun. 5:2 s. 1 Aik. 14:1.

4. Katso, minä rakennan Herran, minun Jumalani, nimelle huoneen, hänelle pyhitettäväksi, että siinä suitutettaisiin hyvän hajun uhria hänen edessään, ja aina valmistettaisiin katsomusleipiä ja poltto-uhria, aamalla ja illalla, lepopäivinä ja uusilla kuilla, ja Herran, meidän Jumalamme, juhlinta; sillä se olkoon ijan-

kaikkisesti täytettävä velvollisuus.

3 Moos. 24:5 s. 4 Moos. 28:3, 9 s.

5. Jase huone, jonka minä rakennan, on oleva suuri; sillä meidän Jumalamme on suurempikaikkiajumalia.

6. Mutta kuka on niin voimallinen, että rakentaisi hänelle huoneen? Sillä taivaat ja taivasten taivaat eivät taida häntä käsittää. Mikä siis minä olen rakentamaan hänelle huonetta muuhun tarkoitukseen kuin suitsutamaan hänen edessään? 1 Kun. 8:27.

2 Aik. 6:18. Job. 11:7 s. Jes. 66:1. Jer. 23:24.

Ap. t. 7:49. 17:24.

7. Niin lähetä nyt minulle taitava mies työtä tekemään kullasta, hopeasta, vaskesta, raudasta, purpurasta, tulipunaisesta ja sinisestä, ja joka osaa leikata kuvaveistoksia niitten taidokkaitten miesten kanssa, jotka minun tykönäni ovat Juudassa ja Jerusalemissa, jotka minun isäni David on hankkinut.

8. Ja lähetä minulle sedripuita ja sypressipuita, ja santelipuita Libanonista; sillä minä tiedän, että sinun palvelijasi osaavat hakata puita Libanonissa. Ja katso, minun palvelijaini pitää oleman sinun palvelijaisi kanssa.

9. Ja valmistettakoon minulle paljon puita; sillä huone, jonka minä rakennan, on oleva suuri ja ihmeellinen.

10. Ja katso, minä annan sinun palvelijoillesi, hirsimiehille, jotka puita hukkaavat, kaksikymmentä tuhatta kooria survotuita nisuja, kaksikymmentä tuhatta kooria ohria, ja kaksikymmentä tuhatta batia viiniä, ja kaksikymmentä tuhatta batia öljyä."

1 Kun. 5:11.

11. Ja Huram, Tyron kuningas, vastasi kirjoituksella, jonka lähetti Salomolle: „koska Herra rakastaa kansaansa, on hän sinut tehnyt heidän kuninkaaksensa."

12. Ja Huram sanoi vielä: „kiifetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka taivaa ja maan tehnyt on, että hän on antanut kuningas Davidille viisaan, toimellisen ja ymmärtäväisen pojan, joka rakentaa Herralle huoneen ja huoneen kuninkuudellensa! 1 Moos. 1:1. 2 Moos. 20:11. 1 Kun. 5:7 Ps. 33:6. 96:5. 102:26. Ap. 4:24. 14:15. Ilm. 10:6.

13. Ja nyt minä lähetän viisaan ja ymmärtäväisen miehen, Huram-Abin.

14. Hän on vaimon poika, Danin tyttäristä, ja hänen isänsä on ollut Tyrolainen; hän taitaa tehdä kaluja kullasta, hopeasta, vaskesta, raudasta, kivistä, puusta, purpurasta, sinisestä, hienosta liinasta, tulipunaisesta, ja leikata kaikkinaisia kuva-

veistoksia ja keksiä kaikkinaisia taideteoksia, mitä hänen eteensä pannaan, sinun ja herrani, kuningas Davidin, sinun isäsi, taitavain miesten kanssa. 1 Kun. 7:14.

15. Niin lähetettäköön nyt herrani nissuja, ohria, öljyä ja viiniä palvelijoillessa, niinkuin hän on sanonut,

16. niin me hakkaamme puita Libanonissa niin paljon kuin sinä tarvitset, ja viemme ne meritse lautoilla Jafoon; ja anna sinä noutaa ne sieltä Jerusalemiin."

17. Ja Salomo luki kaikki muukalaiset Israelin maalla, sen luvun mukaan, minkä hänen isänsä David niistä oli tehnyt; ja siellä löydettiin sata viisikymmentä kolme tuhatta kuusi sataa.

18. Ja hän asetti niistä seitsemänkymmentä tuhatta kuormain kantajiksi ja kahdeksänkymmentä tuhatta hakkaajiksi vuorilla, ja kolme tuhatta ja kuusi sataa teettäjiksi, joiden piti pakoittaman kansaa työhön.

1 Kun. 5:15 s. 1 Aik. 22:2.

3 Luku.

Tempppelin perustus ja muoto. Vaskipatsaat.

Ja Salomo rupesi rakentamaan Herran huonetta Jerusalemissa, Morian vuorelle, joka oli Davidille, hänen isällensä, neuvottu, siihen paikkaan, jonka David oli valmistanut Ornanin, Jebusilaisen, luuvalle.

2 Sam. 24:18, 25. 1 Aik. 21:18, 26.

2. Ja hän rupesi rakentamaan toisena kuukautena, toisena päivänä, neljäntenä hallituksensa vuonna.

1 Kun. 6:1 s.

3. Ja tämä oli perustus, jonka Salomo laski Jumalan huoneen rakennukseksi: pituudelle kuusikymmentä kyynärää, ja leveydelle kaksikymmentä kyynärää vanhan mitan mukaan.

4. Ja esihuoneen pituus, huoneen leveyden mukaan, oli kaksikymmentä kyynärää, ja korkeus sata ja kaksikymmentä kyynärää; ja hän silasi sen sisältä puhtaalla kullalla.

5. Ja suuren huoneen peitti hän sypressipuulla ja silasi sen parhaalla kullalla, ja teki siihen päälle palmujen ja viijain kaltaiset teokset.

1 Kun. 6:15.

6. Ja hän peitti huoneen kalleilla kivillä kaunistukseksi. Ja kulta oli Parvaimin kulta.

7. Ja hän silasi huoneen kaaret, pih-tipelet, seinät ja ovet kullalla ja antoi leikata Kerubimeja seinäin.

8. Ja hän teki kaikkein pyhimmän huoneen, jonka pituus oli kaksikym-

mentä kyynärää, huoneen leveyden jälkeen, ja sen leveys oli kaksikymmentä kyynärää, ja silasi sen parhaalla kullalla, kuudella sadalla talentilla.

9. Ja naulain paino oli viisikymmentä sikliä kulta; ja hän silasi ylimsaliit kullalla.

10. Ja hän teki kaikkein pyhimpään huoneesen kaksi Kerubimia, kuvan veistäjän tekoa; ja he silasivat ne kullalla.

11. Ja pituus oli Kerubimein sivuilla kaksikymmentä kyynärää: yksi siipi oli viisi kyynärää ja ulottui huoneen seinään, ja toinen siipi oli viisi kyynärää ja ulottui hamaan sen toisen Kerubin siipeen.

12. Ja sen loiseen Kerubin siipi oli viittä kyynärää pitkä ja ulottui huoneen seinään, ja toinen siipi oli viittä kyynärää pitkä ja kosketti toisen Kerubin siipeen.

13. Näitten Kerubimein silvet levitettyinä olivat kaksikymmentä kyynärää. Ne seisovat jalkainsa päällä, ja heidän kaisovansa olivat käännetyt huoneesen päin. 2 Moos. 25.20.

14. Hän teki myös esiripun sinisestä, purppuraisesta ja tulipunaisesta aineesta ja kalliista liinasta, ja teki Kerubimit sen päälle. 2 Moos. 36.35.

Matt. 27.5. Mark. 15.38. Luuk. 23.45.

15. Ja hän teki huoneen eteen kaksi patsasta viisineljättäkymmentä kyynärää korkeuksi, ja niiden päälle kruunun, viittä kyynärää korkean.

1 Kun. 7:15 s. 2 Kun. 25:17. Jer. 52:21 s.

16. Ja hän teki vitjain kaltaiset teokset kuoriin, ja sovitti samanlaiset patsasten päälle, ja teki sata granatin omenaa, ja asetti ne vitjojen päälle.

17. Ja patsaat pystytti hän temppelein eteen, toisen oikialle, toisen vasemmalle puolelle, ja kutsui oikianpuolisen nimellä Jakin, ja vasenpuolisen nimellä Boas.

4 Luku.

Vaski-alttarin, vaskimeren y. m. valmistus. Ja hän teki vaskisen alttarin, kahlakymmentä kyynärää pitkän ja kahtakymmentä kyynärää leveän, ja kymmentä kyynärää korkean.

2. Ja hän teki valetun meren kymmentä kyynärää leveän toisesta reunasta toiseen, ympyräisen, viittä kyynärää korkean; ja kolmekymmentä kyynärää pitkä nuora oli sen miltä ylt ympäri. 1 Kun. 7:23 s.

3. Ja sen alla olivat härkain kuvat joka puolella ylt ympäri, — kymmenen kyynärän leveältä — piirittäen

meren; kaksi riviä härkiä yhtä valantoa kuin sekini.

4. Ja se seisoi kahdentoista härjään päällä, niin että kolme heistä kääntyi pohjaisensa päin, kolme länteen, kolme etelään ja kolme itään päin; ja meri oli ylhäällä heidän päällensä, ja kaikki heidän takaiset puolensa sisälle käsin.

5. Ja se oli kämmenenleveyttä paksum, ja sen parras oli tekoansa kuin maljan parras ja kuin puhjennut kukkanen; siihen mahtui montabattia: kolme tuhatta batia.

6. Ja hän teki kymmenen kattilaa, ja pani niistä viisi oikialle puolelle ja viisi vasemmalle, että niissä pestäisiin. Mitä poltto-uhriksi tarvittiin, virutettiin niissä; mutta meri oli pappein pestä itsensä. 1 Kun. 7:38 s.

7. Ja hän teki kymmenen kultaista kynttiläljalkaa, niinkuin ne oleman piti, ja pani temppeeliin, viisi oikialle puolelle ja viisi vasemmalle.

8. Ja hän teki kymmenen pöytä ja pani temppeeliin, viisi oikialle ja viisi vasemmalle puolelle; ja hän teki sata kultaista maljaa.

9. Hän teki myös pappein pihan ja suuren pihan, ja pihan ovet, ja silasi ovet vaskeilla. 1 Kun. 6:36.

10. Ja meren asetti hän oikialle sivulle, itään ja etelään päin.

11. Ja Huram teki patoja, lapioida ja maljoja. Ja niin Huram päätti sen työn, minkä hän teki kuningas Salomolle Jumalan huoneesen. 1 Kun. 7:40 s.

12. Ne kaksi patsasta, ja kaksi ympyräistä kruunua kahden patsaan päällä ja kaksi verkkoa peittämään kahta ympyräistä kruunua patsasten päässä;

13. ja neljä sataa granatin omenaa niiden kahden verkon päällä, kaksi riviä granatin omenia kunkin verkon päällä, peittämään niitä kahta ympyräistä kruunua, jotka olivat patsasten päässä;

14. ja hän teki istuimia, teki myös kattiloita istuinten päälle, 1 Kun. 7:27 s.

15. Ja meren ja kaksitoistakymmentä härkää sen alle.

16. Ja padat, lapiot ja hangot ja kaikki niihin kuuluvat esineet teki Huram-Abi kuningas Salomolle Herran huoneesen puhtaasta vaskesta.

17. Jordanin kedolla antoi kuningas ne valaa tiivissä savessa, Sukotin ja Saredatan välillä.

18. Ja Salomo teetti suuren paljouden kaikkia näitä esineitä; sillä ei vasken painoa kysytty.

19. Ja Salomo teki kaikki astiat Jumalan huoneesen, niin myös kultai-

sen alttarin ja pöydät, katsomusleipiä varten, 1 Kun. 7:48 s.

20. kynttilälajalattamppuineensa, määräyksen mukaan palamaan kuorin edessä, puhtaasta kullasta,

21. ja kukkaset ja lamput, ja kynttilän niestimet, kullasta, — kaikki oli pelkkää kultaa.

22. Ja veitset, maljat, kauhat ja suitutus-astiat olivat puhdasta kultaa; ja huoneen ovet, sisäiset, kaikkein pyhimmän ovet ja huoneen ovet temppeleihin olivat kultaa.

5 Luku.

Liiton arki viedään temppeleihin.

Ja oli päättynyt kaikki työ, minkä Salomo teki Herran huoneeseen. Ja Salomo tuotti sinne kaikki, mitä hänen isänsä David oli pyhittänyt: hopean, kullin ja kaikki astiat, ja panni ne Jumalan huoneen tavarakammioihin. 1 Kun. 7:51. 1 Aik. 28:14.

2. Silloin kutsui Salomo kaikki vanhimmat Israelissa kokoon, ja kaikki sukukuntain päämiehet, Israelin lasten isäin esimiehet, Jerusalemiin, tuomaan Herran liiton arkia Davidin kaupungista, se on Sion. 1 Kun. 8:1 s.

3. Ja kaikki Israelin miehet kokoonuivat kuninkaan tykö juhlapäivänä, joka oli seitsemäntenä kuukautena. 1 Kun. 8:65. 2 Aik. 7:9.

4. Ja kaikki Israelin vanhimmat tulivat; ja Leviläiset nostivat arkin ylös. 4 Moos. 4:15. 1 Aik. 15:2.

5. Ja he kantoivat arkin ylös, ja seurakunnan majan, ja kaikki pyhät astiat, jotka majassa olivat; ne kantoivat papit ja Leviläiset ylös.

6. Ja kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli tullut kokoon hänen tykönsä arkin eteen, uhrasivat lampaista ja härkiä niin monta, ettei yksikään niitä lukea eikä laskea taitanut.

7. Ja papit kantoivat Herran liiton arkin paikoilleensa huoneen kuoriin kaikkein pyhimpään Kerubimein siipein alle.

8. Ja Kerubimit levittivät siipensä arkin paikan päälle. Ja Kerubimit peittivät arkin korentoinensa ylhäältä päin.

9. Mutta korennot olivat niin pitkät, että niiden päät näkyivät kuorin eteen arkista; mutta ei niitä ulkoiselta puolelta näkynyt. Ja ne ovat siellä tähän päivään asti. 1 Kun. 8:8 s.

10. Ja arkissa ei ollut muuta mitään, kuin kaksi taulua, jotka Mooses oli sinne pannut Horebissa, Herran tehdessä liittoa Israelin lasten kanssa, kun he Egyptistä läksivät. Hebr. 9:4.

11. Ja tapahtui, kun papit tulivat pyhästä ulos, — sillä kaikki papit, jotka läsnä olivat, olivat pyhittäneet itsensä järjestyksestensä lukuapitämättä,

12. ja Leviläiset, veisaajat, kaikki, Asaf, Heman, Jedutun, ja heidän poikansa ja veljensä, puetetut liinavaatteisiin, soittivat symbaleilla, ja psalmeilla ja harpuilla, ja seisovat itään päin alttaria, ja heidän kanssansa, ja kaksikymmentä pappia, jotka puhalsivat vasikitorviin; 1 Aik. 25:1 s.

13. ja soittajain ja veisaajain ääni kuului soveliaasti yhteen juuri kuin yhden ääni, kiittäin ja kunnioittain Herraa; — ja he korottivat äänensä, torveilla, symbaleilla ja harpuilla kiittäessä Herraa, että hän on hyvä, ja hänen lauputusensa pysyy ijankaikkiseen, niin täytettiin huone pilvellä, Herran huone, 2 Aik. 9:3. Esr. 3:10 s. Ps. 136:1.

14. niin etteivät papit voineet seisoa ja palvella pilven tähden; sillä Herran kunnia täytti Jumalan huoneen. 1 Kun. 8:10 s. 2 Aik. 7:1 s.

6 Luku.

Salomo kiittää ja rukoollee Jumalaa.

Silloin sanoi Salomo: „Herra on sanonut tahtovansa asua pimeydessä. 1 Kun. 8:12 s.

2. Mutta minä olen rakentanut asuinhuoneen ja sijan asuaksesi ijankaikkisesti.“

3. Ja kuningas käänsi kasvonsa ja siunasi Israelin seurakunnan; ja koko Israelin seurakunta seisoi.

4. Ja hän sanoi: „kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka suullansa on puhunut minun isälleni Davidille, ja on kädellensä sen täyttännyt, saanen:

5. „Siitä päivästä, jona minä kansani Egyptin maalta johdatin, en minä ole yhtään kaupunkia valinnut kaikista Israelin sukukunnista, rakentamaan huonetta minun nimeni asuinsijaksi, enkä ole yhtään miestä valinnut kansani Israelin hallitsijaksi: 2 Sam. 7:6.

6. vaan Jerusalemin olen minä valinnut nimeni asuinsijaksi; ja Davidin olen minä valinnut Israelin, minun kansani, pääksi.“

7. Ja kun minun isäni David aikoi rakentaa Herran, Israelin Jumalan, nimelle huonetta,

8. sanoi Herra isälleni Davidille: koska sinä olet aikonut rakentaa minun nimelleni huonetta, olet sinä hyvin tehnyt, että sitä olet aikonut;

9. kuitenkin et sinä saa rakentaa sitä huonetta, vaan poikasi, joka ku-

peistasi tuleva on, rakentaa minun nimelleni huoneen.⁴ 2 Sam. 7:12 s.

1 Kun. 8:17. 1 Aik. 28:2.

10. Ja Herra on vahvistanut sanansa, jonka hän puhunut on; sillä minä olen tullut isäni Davidin sijaan, ja istun Israelin istuimella, niinkuin Herra on sanonut, ja olen rakentanut huoneen Herran, Israelin Jumalan, nimelle.

11. Ja minä olen pannut sinne arkin, jossa on Herran liitto, jonka hän Israelin lasten kanssa tehnyt on.⁴

12. Ja hän astui Herran alttarin eteen, koko Israelin seurakunnan läsnä ollessa, ja ojensi kätensä.

13. Sillä Salomo oli tehnyt vaskilavan ja pannut sen keskelle pihaa, viittä kynnärää pitkäksi ja viittä kynnärää leveäksi, ja kolmea kynnärää korkeaksi. Sen päälle astui hän ja lankesi polvillensa koko Israelin seurakunnan edessä, ja nosti kätensä taivaaseen päin,

14. ja sanoi: „Herra, Israelin Jumala! ei ole yhtään jumalaa sinun vertaistasi taivaissa eikä maassa, sinä, joka pidät liiton ja teet laupeuden palvelijoillesi, jotka sinun edessäsi vaeltavat koko sydämmestänsä.

2 Moos. 15:11. 5 Moos. 4:39. 7:9. 1 Kun. 2:4.

15. Sinä olet pitänyt palvelijallesi Davidille, minun isälleni, mitä hänelle puhunut olit; suullasi olet sinä sen puhunut ja kädelläsi täyttänyt, niinkuin tänäpäivänä on tapahtunut.

1 Aik. 22:9.

16. Nyt Herra, Israelin Jumala, pidä palvelijallesi Davidille, minun isälleni, mitä hänelle puhunut olet ja sanonut: ei sinusta ole puuttuva miestä minun edessäni, joka Israelin istuimella istuu, jos vaan poikasi pitävät vaari tiestänsä, että he vaeltavat minun laissani, niinkuin sinä olet vaeltanut minun edessäni.⁴

2 Sam. 7:16. 1 Kun. 2:4. Ps. 132:12.

17. Nyt Herra, Israelin Jumala, vahvista sanasi, jonka sinä palvelijallesi Davidille puhunut olet!

18. Mutta asuuko todellakin Jumala ihmisten tykönä maan päällä? Katso, taivaat ja taivasten taivaat eivät käsitä sinua; kuinka siis se huone, jonka minä rakentanut olen, sen tekisi?

2 Aik. 2:6. Job. 11:7 s. Jes. 66:1. Ap. 1:7. 4 s. 17:24.

19. Käänny, Herra, minun Jumalani, palvelijasi rukouksen ja hänen anomuksensa puoleen, kuulemaan sitä anomusta ja rukousta, jonka sinun palvelijasi rukoilee sinun edessäsi!

20. Ja anna sinun silmäsi olla avoinna tämän huoneen puoleen yöllä ja päivällä, sitä paikkaa päin, josta olet

sanonut, tahtovasi asettaa nimesi sinne ja kuulevasi sen rukouksen, jonka sinun palvelijasi siinä paikassa rukoileva on. 2 Moos. 20:24.

21. Niin kuule palvelijasi ja kansasi Israelin rukous, jonka he lässä paikassa rukoilevat; kuule se sinun asuimesi paikasta, taivaista, kuule ja ole armollinen!

22. Jos joku rikkoo lähimmäistänsä vastaan, ja häneltä vaaditaan vala, jonka hänen vannoman pitää, ja se vala tulee sinun alttarisi eteen tässä huoneessa, 2 Moos. 22:11. 1 Kun. 8:31 s.

23. niin kuule taivaissa ja saata palvelijoillesi oikeus, niin että kostat jumalattomalle ja annat hänen tiensä tulla hänen päänsä päälle, mutta vanhurskautat viattoman ja teet hänelle hänen oikeutensa mukaan.

24. Jos kansasi Israel vihollistensa edessä lyödään, sentähden että he sinua vastaan rikkoneet ovat, ja he kääntyvät, tunnustaen sinun nimesi, rukoilevat ja anteeksi anovat sinun edessäsi tässä huoneessa, 5 Moos. 28:25.

25. niin kuule silloin taivaissa, ja ole kansasi Israelin synneille armollinen, ja anna heidän tulla jälleen siihen maahan, jonka heille ja heidän isillensä antanut olet.

26. Jos taivas suljetaan, niin ettei sada, koska he sinua vastaan rikkoneet ovat, ja he rukoilevat tässä paikassa ja tunnustavat sinun nimesi, ja kääntyvät synneistänsä, koska sinä heitä rankaiset, 1 Kun. 8:35 s.

27. niin kuule heitä taivaissa, ja ole palvelijaisi ja kansasi Israelin rikokselle armollinen, että heille osoitat sen hyvän tien, jota heidän vaeltaman pitää, ja anna saateen tulla maalle, jonka kansallesi antanut olet perinnöksi.

28. Jos kallisi aika tulee maalle, tahi rutto tulee, taikka noki ja ruoste, taikka kasko, ja heinäsiirakat tulevat; taikka jos viholliset piirittävät maassa heidän porttinsa, taikka muunlainen vaiva ja sairaus tulee; 2 Aik. 20:9.

29. ja jos silloin ihmiset, kaikki sinun kansasi Israel, tekee rukouksia ja anteeksi anomisia, koska itsekukin tuntee rangaistuksensa ja murheensa ja ojentaa kätensä tämän huoneen puoleen,

30. niin kuule taivaista asumasijasi istuimelta, ja ole armollinen, antaen jokaiselle sen mukaan kuin hän vaeltanut on ja sinä hänen sydämmensä tunnet, — sillä sinä yksin tunnet ihmisten lasten sydämet, — 1 Sam. 16:7.

1 Aik. 23:9. Ps. 7:10. Jer. 11:20. 17:10. 20:12.

31. että he aina sinua pelkäisivät, ja

vaeltaisivat sinun teissäsi, niin kauan kuin he elävät siinä maassa, jonka meidän isillemme antanut olet.

32. Ja jos myöskin joku muukalainen, joka ei ole sinun kansastasi Israelista, tulee kaukaiselta maaltasuuren nimesi ja voimallisen kätesi ja ojennetun käsivartesi tähden, ja tulee rukoilemaan tähän huoneeseen,

1 Kun. 8:41 s. Jes. 56:6 s.

33. niin kuule taivaista asumisesi istuimelta, ja tee kaikki se, jota muukalainen sinulta anoo, että kaikki kansat maan päällä tuntisivat sinun nimesi ja pelkäisivät sinua niinkuin sinun kansasi Israel, ja tietäisivät, että sinun nimesi avuksihuudetaan tässä huoneessa, jonka minä rakentanut olen.

34. Jos sinun kansasi lähtee sotaan vihollistansa vastaan sitä tietä, jota heitä lähettävä olet, ja he rukoilevat sinua, kääntyen kaupungin puoleen, jonka valinnut olet, ja sen huoneen puoleen, jonka minä sinun nimellesi rakentanut olen,

1 Kun. 8:44.

35. niin kuule taivaissa heidän rukouksensa ja anomisensa ja auta heitä heidän oikeuteensa.

36. Jos he rikkovat sinua vastaan - sillä ei yhtäkään ihmistä ole, joka ei syntiä tee, - ja sinä vihasut heihin, ja annat heidät vihamiestensä käsiin, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vankina johonkin maahan kauas lähi lähelle,

San. 20:9

Saarn. 7:21. Room. 3:23. 1 Joh. 1:8. Jaak 3:2.

37. ja he tekevät sydämessänsä parannuksen siinä maassa, jossa he vankina ovat, ja he kääntyvät ja rukoilevat sinua vankeutensa maalla jasanovaf: „me olemme rikkoneet, väärin tehneet ja olleet jumalattomat”.

38. ja kääntyvät sinun puoleesi koko sydämmestänsä ja koko sielustansa heidän vankeutensa maalla, jossa heitä vankina pidetään, ja he rukoilevat heidän maansa puoleen, jonka heidän isillensä antanut olet, ja sitä kaupunkia päin, jonka valinnut olet, ja sen huoneen puoleen, jonka minä nimellesi rakentanut olen,

39. niin kuule heidän rukouksensa ja anomuksensa taivaissa asumisiasisti istuimella, ja auta heitä oikeuteensa, ja ole kansallesi armollinen, joka on tehnyt syntiä sinua vastaan

40. Nyt, minun Jumalani! anna silmäsi avoinna olla, ja korvasi ottakoon vaarin rukouksesta tässä paikassa!

1 Kun 8:52.

41. Nouse nyt, Herra Jumala, sinun lepoosi, sinä ja voimasi arkki! anna pappiesi, Herra Jumala, olla puetet-

tuina autuudella, ja anna pyhäisi iloita hyvydessä! 4 Moos. 10:35. Ps. 132:8 s.

42. Herra Jumala! Älä käske pois sinun voideltusi kasvoja; muista sitä armoa, jonka sinä Davidille, sinun palvelijallesi, lupasit!”

2 Sam. 7:13.

7 Luku.

Tuli taivaasta polttaa uhrin. Herran lupaus Salomolle.

J kun Salomo oli päättänyt rukouksensa, lankesi tuli taivaasta ja kullutti poltto-uhriin ja teuras-uhrit, ja Herran kunnia täytti huoneen,

3 Moos. 9:24. Tuom. 6:21. 1 Kun. 8:10 s. 18:38 s.

2 Aik. 5:14. 2 Makk. 2:10.

2. niin etteivät papiensaattaneet menä Herran huoneeseen, sillä Herran kunnia täytti Herran huoneen.

3. Ja kun kaikki Israelin lapset näkivät tulen lankeevan alas, ja Herran kunnian huoneen yli, kumartuivat he kasvoilleen maahan permannoille, rukoilivat ja kiittivät Herraa, että hän on hyvä ja hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti.

2 Aik. 5:13.

Esr. 3:10. Ps. 136:1

4. Ja kuningas ja kaikki kansa uhraisivat uhria Herran edessä.

1 Kun. 8:62 s.

5. Ja kuningas Salomo uhrasi uhriksi kaksikolmattakymmentä tuhatta härkää, ja sata ja kaksikymmentä tuhatta lammasta Ja niin kuningas ja kaikki kansa vihkivät Jumalan huoneen.

6. Mutta papit seisivat vartioissansa ja Leviläiset varustetut Herran veisun kanteleilla, jotka kuningas David oli antanut tehdä Herran kiittämistä varten, että hänen laupeutensa pysyy ijankaikkisesti, niinkuin David kiitti heidän kauttansa Ja papit puhalsivat vaskitorviin heidän kohdallansa, ja koko Israel seisoi

7. Ja Salomo pyhitti keskikartanon Herran huoneen edessä, sillä hän oli siellä uhrannut poltto-uhrit ja kiitos-uhriin rasvat; sillä kaikki poltto-uhrit, ruoka-uhrit ja rasvakappaleet, eivät mahtuneet sille vaski-alttarille, jonka Salomo oli teettänyt.

2 Aik. 4:1.

8. Ja Salomo piti siihen aikaan juhlaa seitsemän päivää, ja koko Israel hänen kunniansa, sangen suuri kansan paljous, Hamatin rajasta Egyptiin ojaan asti.

1 Kun. 8:65 s.

9. Ja he pitivät kahdeksantena päivänä päätösjuhlan. Sillä he pitivät alttarin vihkimistä seitsemän päivää, ja juhlaa seitsemän päivää.

3 Moos. 23:36.

10. Ja kolmannella päivällä kolmattakymmentäseitsemännellä kuukaudella laski hän kansan menemään

majoillensa iloissa ja hyvillä mielin siitä hyvyydestä, jonka Herra Davidille ja Salomolle ja kansallensa Israhelille tehnyt oli.

11 Ja Salomo päätti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen: ja kaikki, mikä hänen mieleensä tullut oli: tehdäkensä Herran huoneessa ja omassa huoneessansa, onnistui hyvin.

1 Kun. 9:1 s.

12 Ja Herra ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle: „minä olen kuulut rukouksesi, ja olen valinnut itselleni tämän sijaan uhrihuoneeksi.

2 Moos. 20:24, 5 Moos. 12:5.

13. Katso, jos minä suljen taivaan, niin ettei sada, ja katso, jos minä käsken heinäsiirkkain syödä maan, tahi annan tulla ruton minun kansaani;

14 jajos kansani, joka minun nimeni mukaan nimitetty on, nöyryyttää itsensä, ja herukoilevat ja etsivät minun kasvojani, ja kääntyvät pois pahoilta teiltänsä, niin minä kuulen heitä taivaista, ja annan heidän syntinsä anteeksi ja parannan heidän maansa.

15 Nyt minun silmäni ovat auki, ja korvani ottavat heidän rukouksistansa vaarin tässä paikassa 2 Aik. 6:40.

16. Ja nyt olen minä valinnut ja pyhittänyt tämän huoneen, että minun nimeni pitää oleman siinä iankaikkisesti, ja silmäni ja sydämeni ovat siellä ainian. 1 Kun. 9:2 s.

17. Ja jos sinä vaellat minun edessäni, niinkuin isäsi David on vaeltanut, niin että teet kaikki, mitä sinulle käskenyt olen, ja pidät minun sääntöni ja oikeuteni,

18. niin minä vahvistan sinun valtakuntasi istuimen, niinkuin minä isäsi Davidille luvannut olen, sanoen: „ei sinulta pidä puuttuman miestä, joka on oleva Israelin hallitsija.“

19. Mutta jos te käännätte itsenne pois ja hylkääte minun sääntöni ja käskyni, jotka minä teille antanut olen, menete palvelemaan vieraita jumalia, ja kumarratte heitä,

20. niin minä hävitän heidät minun maaltani, jonka minä olen heille antanut, ja tämän huoneen, jonka minä nimelleni pyhittänyt olen, heidän minä pois kasvojeni edestä, ja annan sen sananlaskuksi ja pilkkapuheeksi kaikkein kansain kesken. 5 Moos. 28:37.

Jer. 7:15.

21. Ja tästä huoneesta, joka kaikkein korkein ollut on, pitää kaikkein, jotka käyvät sen ohitse, hämmästyvän ja sanoman: „miksi Herra näin teki tälle maalle ja tälle huoneelle?“

5 Moos. 29:24 s. Jer. 22:8 s.

22. Ja silloin vastataan: „siksi, että he hylkäsivät Herran, joka heidän Egyptin maalta johdatti ulos, ja seurasiivat muita jumalia, ja kumarsivat ja palvelivat niitä; sentähden on hän saattanut kaiken tämän onnettomuuden heidän päällensä.“

8 Luku.

Salomon rakentamat kaupungit. Muukalaiset orjat. Purjehdus Oifiriin.

Ja kahdenkymmenen vuoden perustä, sittekuin Salomo oli rakentanut Herran huoneen ja oman huoneensa, 1 Kun. 9:10 s.

2. rakensi hän ne kaupungit, jotka Huram antoi Salomolle, ja pani Israhelilaisia asumaan niissä.

3. Ja Salomo meni Hamat-Sobaan, ja valloitti sen.

4. Ja Tadmorin rakensi hän korvessa ja kaikki varasto-kaupungit Hamatissa.

5. Hän rakensi myös ylä Bet-Horonin ja ala Bet-Horonin sangen vahvoiksi kaupungeiksi. muureilla, porteilla ja salvoilla,

6. ja Baelatin ja kaikki varasto-kaupungit, jotka Salomolla olivat, ja kaikki vaunukaupungit ja ratsasmiesten kaupungit, ja kaikki mitä Salomon mielessä oli rakentaa Jerusalemissa ja Libanonissa, ja koko maassa, joka hänen vallassansa oli.

7. Ja kaiken sen kansan, joka jäänyt oli Hetiläisistä, Amorilaisista, Feresiläisistä, Heviläisistä ja Jebusilaisista, jotka eivät olleet Israelin lapsia, 1 Kun. 9:20 s.

8. ja heidän lapsensa, jotka jäivät heistä maahan, joita Israelin lapset eivät hävittäneet, ne laski Salomo verollisiksi tähän päivään asti.

9. Mutta Israelin lapsista ei tehnyt Salomo yhtään työ-orjaksi, vaan he olivat sotamiehiä, hänen huovinsa päämiehiä, hänen vaunuinsa ja hevosmiestensä johtajia.

10. Ja kuningas Salomon ylimmäisiä työmiesten päämiehiä, jotka kansaa hallitsivat, oli kaksi sataa ja viisikymmentä.

11. Ja Faraon tyttären tuotti Salomo ylös Davidin kaupungista siihen huoneeseen, jonka hän hänelle oli rakentanut; sillä hän sanoi: „minun vaimoni ei sovi Davidin, Israelin kuninkaan huoneessa asua, sillä se on pyhä, koska Herran arkkii on tullut siihen.“ 1 Kun. 3:1. 7:8. 9:24.

12. Siihen aikaan uhrasi Salomo Herralle poltto-uhria Herran alttarilla, jonka hän oli rakentanut esihuoneen eteen, 1 Kun. 9:25.

13. uhrin kunakin päivänä, Mooseksen käskyn mukaan, sabbattina, uudella kuulla ja juhlapäivinä, kolmas-ti vuodessa, happamattoman leivän juh-lana, viikkojuh-lana ja lehtimajan juh-lana. 3 Moos. 23:37. 4 Moos. 28:2.

5 Moos. 16:16.

14. Ja hän asetti papit osastoineen heidän virkoihinsa, niinkuin hänen isänsä David oli määrännyt, ja Levi-läiset vartioonsa, kiittämään ja palvelemaan pappein edessä, niinkuin kunakin päivänä oli määrätty, ja portin vartijat osastojensa mukaan, kunkin porttiinsa; sillä David, Jumalan mies, oli niin käskenyt. 1 Aik. 24:3 s. 26:1 s.

15. Ja ei yksikään heistä poikennut siitä, mitä kuningas oli käskenyt pa-peille ja Leviläisille kaikkein asiain ja tavarain suhteen.

16. Ja niin kaikki Salomon työt siitä päivästä, jona Herran huone perus-tettiin, siihenasti kun se oli päätetty, tulivat valmiiksi; ja Herran huone oli täydellisesti valmis.

17. Siihen aikaan meni Salomo E-seon-Geberiin ja Elotiin, meren ran-nalle, Edomin maalle. 1 Kun. 9:26.

18. Ja Huram lähetti hänelle haak-sia palvelijainsa kautta, jotka olivat taitavat merimiehet. Ja he läksivät Salomon palvelijain kanssa Ofriin, ja toivat sieltä neljä sataa ja viisikym-mentä talenttia kultaa ja veivät kun-ingas Salomolle.

9 Luku.

Rikkaan Arabian kuningattaren käynti Sa-lomon luona. Salomon rikkaus ja viisaus. Hänen kuolemansa.

Ja rikkaan Arabian kuningatar kuu-li maineen Salomosta, ja tuli san-gen suurella joukolla ja kameleilla, jotka kantoivat yrtejä ja paljon kul-taa, ja kalliita kiviä, Jerusalemiin, koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Ja kun hän tuli Salomon tykö, puhui hän hänelle kaikki, mitä hän sydäm-messänsä aikonut oli. 1 Kun. 10:1 s.

Matt. 12:42. Luuk. 11:31.

2. Ja Salomo selitti hänelle kaikki hänen kysymyksensä; eikä ollut mit-tään Salomolle salatun, jota hän ei ilmoittanut hänelle.

3. Ja kun rikkaan Arabian kunin-gatar näki Salomon viisauden ja huo-noon, jonka hän oli rakentanut,

4. ja ruuat hänen pöydällensä, ja kuinka hänen virkailijansa istuivat ja kuinka hänen palvelijansa toi-mittivat tehtävänsä, ja heidän vaat-teensa, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatteensa, ja käytävän, jota myöten hän kävi ylös Herran huo-

neesen, — niin ei hän voinut enää itseänsä pidättää,

5. vaan sanoi kuninkaalle: „se on to-si, minkä kuullut olen minun maal-lani sinusta ja viisaudestasi;

6. mutta minä en uskonut heidän sanojansa, ennenkuin itse tulin, ja olen sen nyt omin silmin nähnyt. Ja katso, ei ole minulle puoltakaan sanottu sinun viisaudestasi; sinä olet suurempi sitä sanomaa, jonka kuul-lut olen.

7. Autuaat sinun miehesi, autuaat nämä sinun palvelijasi, jotka aina sinun kasvoisi edessä seisovat ja kuul-televat sinun viisauttasi?

8. Herra, sinun Jumalasi, olkoon kii-tetty, joka sinuun on mielistynyt, ja pannut sinut istuimellensa, kunin-kaaksi Herralle, sinun Jumalallesi! Sentähden että Jumalasi rakastaa Is-raelia, vahvistaaksensa häntä ijan-kaikkisesti, on hän asettanut sinut heidän kuninkaaksensa, tekemään tuomioita ja oikeutta.“

9. Ja hän antoi kuninkaalle sata ja kaksikymmentä talenttia kultaa ja ylönpaljon yrtejä ja kalliita kiviä. Ei senkaltaisia yrtejä muualla ollut, kuin ne olivat, jotka rikkaan Ara-bian kuningatar antoi kuningas Sa-lomolle.

10. Ja myös Huramin ja Salomon palvelijat toivat kultaa Ofrista, jasan-telipuuta ja kalliita kiviä.

11. Ja kuningas teetti santelipuusta astuimet Herran huoneeseen ja kunin-kaan huoneesen, ja kanteleita ja psal-tareita veisaajille. Ei yhtään senkal-taista ollut ennennähty Juudan maal-la. 1 Kun. 10:12.

12. Ja kuningas Salomo antoi rik-kaan Arabian kuningattarelle kaik-kia, mitä hän pyysi ja anoi, paitsi sitä, mikä vastasi kuninkaalle tuotuja lah-joja. Ja hän palasi ja matkusti pal-velijoinensa omalle maallensa.

13. Ja kulta, joka vuosittain tuotiin Salomolle, oli kuusi sataa ja kuusi seitsemättäkymmentä talenttia,

1 Kun. 10:14 s.

14. paitsi sitä, jota kauppiamiehet ja yrtein myöjät toivat. Ja kaikki Ara-bian kuninkaat ja maan hallitsijat toivat kultaa ja hopeaa Salomolle.

15. Ja kuningas Salomo teetti kaksi sataa kilpeä taotusta kullasta, ja pani kuusi sataa sikliä kultaa jokaiseen kilpeen:

16. ja niinkään kolme sataa pienem-pää kilpeä taotusta kullasta, ja pani kolme sataa sikliä kultaa jokaiseen kilpeen. Ja kuningas pani ne Liba-nonin metsähuoneesen.

17. Ja kuningas teki suuren istuimen elefantin luista ja kullasi sen puhtaalla kullalla.

18. Ja istuimessa oli kuusi astuinta ja kultainen astinlauta istuimen edessä, kiinnitetyt istuimeen, ja kaksi käsi puuta molemmin puolin istuinta, ja kaksi jalopeuraa seisoi käsi puuta myöten.

19. Ja kaksitoista jalopeuraa seisoi niillä kuudella astuimella, molemmilla puolilla. Senkaltaista ei ole tehty yhdessäkään valtakunnassa.

20. Ja kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki astiat Libanonin metsähuoneessa puhdasta kultaa; ei hopeaa miksiäkään luettu Salomon aikana.

21. Sillä kuninkaan Tarsis-haahdet menivät Huramin palvelijain kanssa, ja Tarsis-laivat tulivat kerran joka kolmantena vuotena, ja toivat kultaa, hopeaa, elefantin luita, apinoita ja riikinkukkoja.

22. Ja kuningas Salomo tuli suuremmaksi kaikkia kuninkaita maan päällä rikkaudessa ja viisauudessa.

23. Ja kaikki kuninkaat maan päällä halusivat nähdä Salomon kasvoja kuullaksensa hänen viisauttansa, jonka Jumala oli antanut hänen sydämeensä.

24. Ja he veivät hänelle kukin lahjansa, hopea-astioita, kulta-astioita, vaatteita, sota-aseita, vartteja, hevosia ja muuleja, joka vuosi.

25. Ja Salomolla oli neljä tuhatta hevostorsua ja kaksitoista tuhatta ratsamiestä, ja ne pantiin vau-nukaupunkeihin ja kuninkaan luon-jerusalemiin.

1 Kun. 4:26. 10:26.
2 Aik. 1:14 s.

26. Ja hän oli kaikkein kuningasten hallitsija hamasta virrasta Filistealaisten maahan asti, ja Egyptin maan rajaan saakka.

27. Ja kuningas toimitti niin paljon hopeaa Jerusalemiin kuin kiviä, ja sedripuita kuin metsäsiikunapuita, joita laaksossa on paljon.

28. Ja Salomolle tuotiin hevostia Egyptistä ja kaikkia maakunnista.

29. Mitä enempi Salomon asioista on sanottavaa, sekä ensimmäisistä että viimeisistä. katso, se on kirjoitettu Natan profetan aikakirjassa, ja Ahijan, Silonilaisen, ennustuksessa, sekä näkijän Jeddin näyssä Jerobeamista, Nebatin pojasta.

30. Ja Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä ajast-aikaa.

31. Ja Salomo nukkui isänsä kanssa, ja he hautasivat hänet isänsä Da-

vidin kaupunkiin; ja Rehabeam, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

10 Luku.

Rehabeam kuninkaana. Kymmenen sukukuntaa luopuu hänestä.

Ja Rehabeam meni Sikemiin; sillä kaikki Israel oli tullut Sikemiin tekemään häntä kuninkaaksi.

1 Kun. 12:1 s.

2. Ja kun Jerobeam, Nebatin poika, joka oli Egyptissä, — johonka hän oli paennut kuningas Salomon edestä, — sen kuuli, niin hän palasi Egyptistä;

3. sillä he lähettivät ja kutsuivat hänet. Ja Jerobeam ja kaikki Israel tulivat ja puhuivat Rehabeamille, sanoen:

4. „Sinun isäsi on tehnyt meidän ikeemme raskaaksi; niin huojenna nyt isäsi kova palvelus ja raskas ijes, jonka hän laski meidän päällemme, niin me palvelemme sinua.“

5. Ja hän sanoi heille: „tulkaat minun tyköni jälleen kolmantena päivänä.“ Ja kansa meni pois.

6. Ja kuningas Rehabeam kysyi neuvon vanhimmilta, jotka seisovivat hänen isänsä Salomon edessä hänen eläissänsä, ja sanoi: „mitä te neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle?“

7. He puhuivat hänelle ja sanoivat: „jos sinä olet tälle kansalle ystävälinen ja suosittelit heitä, puhutellen heitä hyvillä sanoilla, niin he ovat aina sinulle alamaiset.“

8. Mutta hän hylkäsi vanhimpain neuvon, jonka he antoivat hänelle, ja piti neuvon nuorukaisten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssansa ja seisovivat hänen edessään.

9. Ja hän sanoi heille: „mitä te neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle, joka puhui minulle, sanoen: „huojenna se ijes, jonka isäsi laski meidän päällemme?“

10. Ja nuorukaiset, jotka olivat kasvaneet hänen kanssansa, puhuivat hänelle, sanoen: „sano näin kansalle, joka puhui sinulle ja sanoi: „isäsi on meidän ikeemme raskauttanut, huojenna se meiltä,“ ja sano heille: „minun pienin sormeni pitää oleman paksumpi isäni kupelta.“

11. Nyt siis, isäni on laskenut raskaan ikeen teidän päällemme, mutta minä vielä lisää teidän ikeesenne; isäni on kurittanut teitä ruoskilla, mutta minä skorpionella.“

12. Kun Jerobeam ja kaikki kansa tulivat Rehabeamin tykö kolmantena

päivänä, niinkuin kuningas puhunut oli, sanoen: „tulkaat minun tyköni kolmantena päivänä jälleen.“

13. niin kuningas vastasi heitä kovasti; ja kuningas Rehabeam hylkäsi vanhimpain neuvon,

14. ja puhui heille nuorukaistenneuvon mukaan ja sanoi: „isäni on tehnyt teidän ikenne raskaaksi, mutta minä lisään siihen; minun isäni on kurittanut teitä ruoskilla, mutta minä skorpioneilla!“ Syr. 47:27 s.

15. Kuningas ei kuullut kansaa; sillä Jumala oli niin johdattanut, että Herra vahvistaisi sanansa, jonka hän puhui Ahijan, Silonilaisen, kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

16. Ja kun kaikki Israel näki, ettei kuningas kuullut heitä, niin vastasi kansa kuningasta ja sanoi: „mikä osa meillä on Davidissa? Ei meillä oleyhtään perintö-osaa Isain pojassa; mene majoilles, Israel! katso nyt; David, huonettasi!“ Ja kaikki Israel meni majoillensa. 1 Kun. 12:16 s.

17. Ja ainoastaan niitä Israelin lapsia, jotka asuivat Juudan kaupungeissa, hallitsi Rehabeam.

18. Ja kuningas Rehabeam lähetti ulos Hadoramin, joka oli työkansan päällismies; mutta Israelin lapset kivitivät hänet kuoliaaksi. Ja kuningas Rehabeam astui nopeasti vaunuihin ja pakeni Jerusalemiin.

19. Ja Israel erkani Davidin huoneesta tähän päivään asti.

II Luku.

Herran sana Rehabeamille profeta Semajan kautta. Papit ja Leviläiset muuttavat Juudaan. Rehabeamin vaimot ja lapset.

Ja Rehabeam tuli Jerusalemiin, ja kokosi Juudan ja Benjaminin huoneen, sata ja kahdeksankymmentä tuhatta valittua sotamiestä, sotimaan Israelia vastaan, saattaaksensa valtakuntaa Rehabeamille jälleen. 1 Kun. 12:21 s.

2. Mutta Herran sana tuli Semajalle, Jumalan miehelle, sanoen:

3. „Puhu Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, ja koko Israelille Juudassa ja Benjaminissa, sanoen:

4. Näin sanoo Herra: älkäätkä menkö sotimaan teidän veljätänne vastaan! Palatkaat jokainen kotiansa; sillä minulta on se tullut, mikä on tapahtunut!“ Ja he olivat kuuliaisat Herran sanalle ja palasivat menemästä Jerobeamia vastaan.

5. Mutta Rehabeam asui Jerusalemissa, ja rakensi Juudan kaupungit vahvoiksi,

6. Hän rakensi Betlehemin, Etamin ja Tekoan,

7. Betsurin, Sokon ja Adullamin,

8. Gatin, Maresan ja Sifin,

9. Adoraimin, Lakiksen ja Asekan,

10. Sorgan, Ajalonin ja Hebronin, varustetut kaupungit Juudassa ja Benjaminissa.

11. Ja hän vahvisti varustukset ja pani niihin päälliköt, ja elatuksen varoja, ja öljyä ja viiniä.

12. Ja hän toimitti kaikkiin kaupunkeihin kilvet ja keihäät, ja teki ne sangen vahvoiksi. Ja Juuda ja Benjamin olivat hänen allansa.

13. Ja papit ja Leviläiset kaikesta Israelista tulivat hänen tykönsä kaikista heidän asutopaikoistaan.

14. Sillä Leviläiset hylkäsivät alueensa ja omaisuutensa ja tulivat Juudaan ja Jerusalemiin; sillä Jerobeam ja hänen poikansa ajoivat heidät pois Herran papinvirasta. 2 Aik. 13:9.

15. Ja hän asetti itsellensä papit uhrikukkuloille ja metsä-jumalille, ja vasikoille, jotka hän teetti. 1 Kun. 12:31.

16. Ja kaikista Israelin sukunnista tulivat ne, jotka sydämmestänsä etsivät Herraa, Israelin Jumalaa, heidän perässänsä Jerusalemiin, uhraamaan Herralle, heidän isänsä Jumalalle.

17. Ja he vahvistivat Juudan valtakunnan, ja vahvistivat Rehabeamin, Salomon pojan kolmena ajastaijana; sillä he vaelsivat Davidin ja Salomon tietä kolme ajastaijaa.

18. Ja Rehabeam otti Mahelatin, Jerimotin, Davidin pojan tyttären, vaimokseen, niin myös Abihailin, Eliabin tyttären, Isain pojan.

19. Hän synnytti hänelle pojat: Jeus, Semarija ja Saham.

20. Sitte otti hän Maekan, Absalomin tyttären, joka hänelle synnytti Abijan, Attain, Sisan ja Selomitin. 1 Kun. 15:2.

21. Mutta Rehabeam piti Maekan, Absalomin tyttären, rakkautena kaikkia muita vaimojansa ja jalkavaimojansa; sillä hänellä oli kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä jalkavaimoa; ja hän siitti kahdeksankolmattakymmentä poikaa ja kuusikymmentä tyttärtä.

22. Ja Rehabeam asetti Abijan, Maekan pojan, veljeinsä pääksi ja hallitsijaksi; sillä hän alkoi tehdä hänet kuninkaaksi.

23. Ja hän teki toimellisesti ja jakoi poikansa Juudan ja Benjaminin maahan kaikkiin vahvoihin kaupunkeihin, ja antoi heille yltäkyllä ravintoa, ja havittieli monta vaimoa heille.

12 Luku.

Rehabeam luopuu Herrasta. Sisakin ryntäkö. Rehabeamin kuolema.

Jatapahtui, kun Rehabeamin kuningasvalta oli tuettu ja hän oli tullut voimalliseksi, hylkäsi hän Herran lain, ja kaikki Israel hänen kanssansa. 1 Kun. 14:12.

2. Ja viidentenä kuningas Rehabeamin vuotena meni Sisak, Egyptin kuningas, ylös Jerusalemiin, sillä he olivat rikkoneet Herraa vastaan; 1 Kun. 14:25.

3. Hän tuli tuhannella ja kahdella sadalla vaunulla ja kuudenkymmenen tuhannen hevostiehen kanssa, ja lukematon oli kansa, joka häntä seurasi Egyptistä, Libiasta, Sukimista ja Etiopiasta.

4. Jahänvoittivahvat kaupungit Juudassa, ja tuli Jerusalemiin. 2 Aik. 11:3 s.

5. Ja Semaja profetta tuli Rehabeamin ja päämiesten tykö Juudassa, jotka olivat kokoontuneet Sisakin tähden Jerusalemiin, ja sanot heille: „näin sanoo Herra: te olette hyljänneet minut, sentähden olen minä myös hyljännyt teidät Sisakin käteen.“

6. Niin Israelin ylimmäiset nöyryyttivät itsensä kuninkaan kanssa ja sanoivat: „Herra on vanhurskas!“

7. Kun Herra näki heidän nöyryyttävän itsensä, tuli Herran sana Semajan tykö, lausuen: „he ovat itsensä nöyryyttäneet; en minä heitä kadota, vaan minä annan kohta heille pelastuksen, enkä vuodata vihaani Jerusalemin päälle Sisakin käden kautta.“

8. Mutta heidän pitää kuitenkin oleman hänelle alamaiset, että he tietäisivät, mitä on palvella minua, ja palvella maan valtakuntia.“

9. Ja Sisak, Egyptin kuningas, tuli Jerusalemiin ja otti Herran huoneen tavarat ja kuninkaan huoneen tavarat; kaikki otti hän pois. Ja hän otti myös ne kultakilvet, jotka Salomo oli teettänyt. 1 Kun. 10:16. 14:26 s. 2 Aik. 9:15 s.

10. Ja kuningas Rehabeam teetti niiden sijaan vaskiset kilvet ja antoi ne henkivartijain päämiesten haltuun, jotka kuninkaan huoneen ovea vartioloivat.

11. Ja niin usein kuin kuningas meni Herran huoneeseen, tulivat vartiijat ja kantoivat niitä, ja veivät ne sitte jälleen vartiujain huoneeseen.

12. Ja koska hän nöyryytti itsensä, kääntyi Herran viha hänestä pois, niin ettei hän peräti kadottanut häntä; sillä vielä jotain hyvää löydettiin Juudassakin.

13. Niin kuningas Rehabeam vahvistui Jerusalemissa, ja hallitsi. Ja Rehabeam oli yhden ajastaikainen viidettäkymmentä vuosensa kuninkaaksi, ja hallitsi Jerusalemissa seitsemäntoista ajastaikaa, siinä kaupungissa, jonka Herra kaikista Israelin sukukunnista valinnut oli, asettaaksensa siihen nimensä. Ja hänen äitinsä nimi oli Naema, Ammonilainen.

2 Moos. 20:24. 1 Kun. 14:21 s. 2 Aik. 6 s.

14. Ja hän teki pahaa; sillä hän ei valmistanut sydäntänsä etsimään Herraa.

15. Ja Rehabeamin teot, ensimmäiset ja viimeiset, katso, ne ovat kirjoitetut Semajan, profetan, ja Iddon, näkijän, kirjoissa, sukuluettelojen tapaan. Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli sota kaikkina aikoina.

1 Kun. 14:29 s. 15:6.

16. Ja Rehabeam nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin Davidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Abija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13 Luku.

Abijan hallitus Juudassa. Hänen sotansa ja voittonsa.

Kuningas Jerobeamin kahdeksantena vuotena toistakymmentä tuli Abija Juudan kuninkaaksi.

2. Ja hän hallitsi kolme ajastaikaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Mikaja, Urielin tytär, Gibeasta. Ja sota nousi Abijan ja Jerobeamin välillä. 1 Kun. 15:2.

3. Ja Abija alkoi sodan väkevällä sotajoukolla, neljällä sadalla tuhannella valituilla sotamiehellä. Ja Jerobeam asettui sotaan heitä vastaan kahdeksalla sadalla tuhannella valituilla ja urhoillisella sotamiehellä.

4. Ja Abija nousi ylös Semaraimin vuorelle, joka oli Efraimin vuori- maassa, ja sanoi: „kuulkaat minua, Jerobeam ja koko Israel!“

5. Ettekö te tiedä Herran, Israelin Jumalan, antaneen Davidille kuninkaan valtakunnan Israelissa ijankaikkisesti, hänelle ja hänen pojilensa suolaliitolla? 4 Moos. 18:19.

6. Mutta Jerobeam, Nebatin poika, Salomon, Davidin pojan, palvelija, nosti kapinan herraansa vastaan. 1 Kun. 11:26.

7. Ja hänen tykönsä kokoontui joutilaita miehiä ja Bellialin lapsia, ja he vahvistivat itsensä Rehabeamia, Salomon poikaa, vastaan; sillä Rehabeam oli nuori ja heikko eikä voinut vahvistaa itseänsä heitä vastaan.

8. Ja nyt te ajattelette voivanne selsoa Herran valtakuntaa vastaan, joka on Davidin poikain kädessä, koska tei-

tä on suuri joukko, ja pidätte kultaisia vasikoita, jotka Jerobeam teille jumaliksi tehnyt on. 1 Kun. 12:28.

9. Ettekö te ole ajaneet Herran pappeja, Aaronin poikia ja Leviläisiä pois, ja olette itse teillen tehneet pappeja, niinkuin pakanat maakunnissa? Jokainen, joka tuo mukansa nuoren härjän ja seitsemän oinasta ja tulee käsiansä täyttämään, se tulee papiksi näille jumalille, jotka eivät jumalia ole. 2 Moos. 28:41. 32:29. 1 Kun. 12:31.

10. Mutta meidän Jumalamme on Herra, jota emme hylkää; ja papit, Aaronin pojat, ja Leviläiset toimisiansa palvelevat Herraa;

11. ja he sytyttävät Herralle polttouhrin joka aamuna ja iltana niin myös hyvänhajullisen suitsutuksen, ja asettavat katsomus-leipiä puhtaalle pöydälle ja kultakynttiläljalan lamppuineen, palamaan joka iltana. Sillä me pidämme Herran, meidän Jumalamme, vartioa; mutta te olette hänet hyljänneet. 2 Moos. 25:30, 37. 29:38 s. 30:34 s. 3 Moos. 24:6 s. 2 Aik. 2:4.

12. Ja katso, meidän kanssamme on Jumala etupäässä, ja hänen pappinsa pyhillä torvilla soittamassa teitä vastaan. Te Israelin lapset! älkää otsoiko Herraa, teidän isänne Jumalaa, vastaan; sillä ei se menesty!" 4 Moos. 10:9.

13. Mutta Jerobeam antoi väijyjäin kiertää ympäri, tullaksensatakaa heidän päällensä; itse he olivat Juudan edessä ja väijytys heidän takanansa.

14. Kun Juuda katsoi ympärinsä, katso, niin oli sota sekä edessä että takana. Niin he huusivat Herran puoleen, ja papit soittivat vaskitorvilla.

15. Ja joka mies Juudassa nosti sota-huudon. Ja kun joka mies niin Juudassa huusi, löi Jumala Jerobeamin ja koko Israelin Abijan ja Juudan edessä.

16. Ja Israelin lapset pakenivat Juudan edellä; ja Jumala antoi heidät heidän käsiinsä.

17. Ja Abija väkinensä teki heissä suuren miestapon. Ja Israelista kaatui lyötynä viisi sataa tuhatta valittua sotamiestä.

18. Ja niin Israelin lapset pöyryrettiin siihen aikaan, ja Juudan lapset vahvistuivat; sillä he turvasivat Herraan, heidän isänsä Jumalaan.

19. Ja Abija ajoi Jerobeamia takaa, ja voitti häneltä kaupunkeja: Betelin kylinensä, Jesanan kylinensä ja Efronin kylinensä.

20. Ja Jerobeam ei enää tullut voimaansa, niinkauan kuin Abija eli; ja Herra löi hänet, ja hän kuoli.

21. Abija vahvistui, ja otti neljä-

toista vaimoa ja siitti kaksikolmattakymmentä poikaa ja kuusitoista tyttäriä.

22. Mitä enempää Abijasta sanottavaa on, ja hänen teistänsä ja teoistansa, se on kirjoitettu Iddon profetan tietokirjassa. 2 Aik. 24:27.

14 Luku.

Asa, Jumallinen Juudan kuningas, voittaa Etiopialaiset Herran avulla.

Ja Abija nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin; ja Asa, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hänen aikansa oli maa levossa kymmenen ajastaiakaa. 1 Kun. 15:8.

2. Ja Asa teki sitä, mikä hyvä ja oikea oli Herran, hänen Jumalansa, edessä. 1 Kun. 15:11 s.

3. Ja hän hävitti vieraat alttarit ja uhrikukkulat ja rikkoi patsaat, ja särki Astarotin kuvat.

4. Ja hän kehoitti Juudaa etsimään Herraa, heidän isänsä Jumalaa, ja noudattamaan lakia ja käskyä.

5. Ja hän kukkusti kukkulat ja epäjumalat kaikista Juudan kaupungeista; ja valtakunta oli levossa hänen aikansa.

6. Ja hän rakensi vahvoja kaupunkia Juudassa, koska maa oli levossa, eikä ollut sotaa häntä vastaan niinä vuosina; sillä Herra antoi hänelle levon.

7. Ja hän sanoi Juudalle: „rakentakaamme nämä kaupungit, ja tehkäämme muurit niiden ympäri, ja tornit, ja portit, ja salvat; maa on vielä meidän, edessämme koska me olemme etsineet Herraa, meidän Jumalaamme, häntä me olemme etsineet, ja hän on antanut meille levon joka taholta.“ Niin he rakensivat; ja se menestyi.

8. Ja Asalla oli sotajoukko, joka kantoi kilpejä ja keihäitä: Juudasta kolme sataa tuhatta, ja Benjaminista, jotka kilpejä kantoivat ja joutseaännittivät, kaksi sataa ja kahdeksankymmentä tuhatta. Ja nämä olivat kaikki urhoollisia sotamiehiä.

9. Ja Serah, Etiopiasta, tuli heitä vastaan suurella sotajoukolla, jossa oli kymmenen kertaa sata tuhatta miestä ja kolmesataa vaunua; ja hän tuli Maresaan asti.

10. Ja Asa meni häntä vastaan. Ja he asettuivat sotajärjestykseen Sefatan laaksossa Maresan lähellä.

11. Ja Asa huusi Herran, Jumalansa, tykö ja sanoi: „Herra! et sinä väliä pidä auttaessasi monen kautta taikka missä ei yhtään voimaa ole. Au-

ta meitä, Herra, meidän Jumalamme! sillä me turvaamme sinuun, ja olemme joukko vastaan; sinä olet Herra, meidän Jumalamme, ei yksikään ihminen voi mitään sinua vastaan!" 1 Tuom. 7:2, 7. 1 Sam. 14:6.

12. Ja Herra löi Etiopialaisia Asan ja Juudan edessä; ja Etiopialaiset pakenivat. 2 Aik. 16:8.

13. Ja Asa ja hänen väkensä, jotka olivat hänen kanssansa, ajoivat heitä takaa Gerariin asti. Ja Etiopialaiset kaatuivat, niin ettei yhtään heistä eläväksi jäänyt, sillä he surmattiin Herran ja hänen sotaväkensä edessä. Ja he veivät sieltä paljon saalista.

14. Ja he löivät kaikki kaupungit Gerarin ympäriltä; sillä Herran peljästyys oli tullut niiden päälle. Ja he ryöstivät kaikki kaupungit; sillä niissä oli paljo saalista.

15. Ja he löivät navetat maahan, ja veivät paljon lampaista ja kameleja, ja palasivat Jerusalemiin.

15 Luku.

Profetta Asarian ennustus. Asa uudistaa liiton Herran kanssa.

Ja Jumalan henki tuli Asarian, Odedin pojan, päälle.

2. Hän meni Asaa vastaan ja sanoi hänelle: „kuulkaat minua, Asa, ja koko Juuda ja Benjamin: Herra on teidän kansanne, kun te olette hänen kanssansa; ja kun te etsitte häntä, niin antaa hän itsensä löytää; mutta jos te hylkääte hänet, niin hän hylkää myös teidät. 5 Moos. 4:29.

1 Aik. 28:9. 2 Aik. 24:20. 38:12 s. Jer. 29:18.

3. Monta aikaa on Israel ollut ilman oikiata Jumalaa, ja ilman pappia, joka opettaa, ja ilman lakia.

Tuom. 2:10 s. 17:3. 21:25. Hos. 3:4.

4. Mutta kun he kääntyivät tuskinsansa Herran, Israelin Jumalan, puoleen, ja etsivät häntä, niin he löysivät hänet. Tuom. 3:9, 15. 10:10 s.

5. Niinäaikoina ei ollut rauhaaniillä, jotka käyvät sisälle ja ulos; sillä suuri leivottomuus saavutti kaikki maan asuvaset. Tuom. 5:6 s.

6. Ja kansa musersi kansan, ja kaupunki kaupungin; sillä Jumala hämmästytti heitä kaikkinaisilla ahdistuksilla. Tuom. 12:4 s. 20:1 s.

7. Mutta te, vahvistakaat itseänne, älkäätkä antako kätenne vaipua; sillä teidän työllänne on palkkansa. Jer. 31:16. 1 Kor. 15:58.

8. Kun Asa kuuli nämä sanat ja profetta Odedin ennustuksen, vahvistui hän, ja raivasi kauhistukset pois koko Juudan ja Benjaminin maalta,

ja kaupungeista, jotka hän oli voitannut Efraimin vuoristossa, ja hän uudisti Herran alttarin, joka Herran esihuoneen edessä oli.

9. Ja hän kokosi kaiken Juudan ja Benjaminin, ja ne muukalaiset, jotka heidän keskellensä olivat Efraimista, Manassesta ja Simeonista; sillä hänen tykönsä tuli monta Israelista, kun he näkivät Herran, hänen Jumalansa, olevan hänen kanssansa.

10. Ja he tulivat Jerusalemiin kokoon kolmanpella kuukaudella, Aasan hallituksen viidentenä vuonna toistakymmentä.

11. Ja he uhrasivat sinä päivänä Herralle siitä saaliista, jonka he tuoneet olivat, seitsemän sataa härkää ja seitsemän tuhatta lammasta.

2 Aik. 14:18.

12. Ja he tekivät liiton, etsiäksensä Herraa, heidän isäinsä Jumalaa, koko sydämmestänsä ja koko sielustansa; Joa. 24:26. 2 Kun. 23:3. Neh. 10:29.

13. mutta joka ei tahtonut etsiä Herraa, Israelin Jumalaa, hänen piti kuoleman, oli se pieni tai suuri, mies tai nainen. 5 Moos. 18:9. 17:5.

14. Ja he vannoiivat Herralle korkealla äänellä, ilohuudolla, ja vaskitorvien ja pasunien kaikuessa.

15. Ja koko Juuda iloitsi siitä valasta; sillä he olivat vannoneet kokosydämmestänsä, ja etsivät Häntä kaikesta tahdostansa; ja Hän antoi itsensä löytää. Ja Herra antoi heille levon joka paikassa heidän ympäristöillensä.

16. Ja kuningas Asa pani äitinsä Maekan pois kuningattaren-arvosta; sillä hän oli asettanut Astarte-kuvan. Ja Asa hävitti hänen epäjumalankuvansa, ja löi sen rikki ja poltti Kidronin ojan luona. 1 Kun. 15:13 s.

17. Mutta uhrikukkuloita ei hävitetty Israelista; kuitenkin oli Aasan sydän vakaa kaiken elinaikansa.

18. Ja hän vei Jumalan huoneesen, mitä hänen isänsä oli pyhittänyt ja mitä hän itse oli pyhittänyt, hopeaa, kultaa ja astioita.

19. Ja ei ollut yhtään sotaa hamaan viidenteen neljättäkymmentä Aasan hallituksen ajastaikaan asti.

16 Luku.

Asa tekee liiton Benhadadin kanssa Baasaa vastaan. Aasan kuolema.

Aasan hallituksen kuudentena vuonna neljättäkymmentä nousi Baasa; Israelin kuningas, Juudaa vastaan, ja rakensi Raman, estääkseen Aasan, Juudan kuninkaan, ulos ja sisälle käymistä. 1 Kun. 15:17 s.

2. Vaan Asa otti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen tavarosta hopeaa ja kulta, ja lähetti Benhadadiille, Syrian kuninkaalle, joka asui Damaskossa, ja käski sanoa hänelle:

2 Kun. 12:18. 16:3.

3. „Liitto on minun ja sinun välillä, minun ja sinun isäsi välillä. Katso, minä lähetän sinulle hopeaa ja kulta; mene, riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, että hän erkanisi minusta!“

4. Benhadad oli kuningas Asalle kuuliainen ja lähetti sodanpäämiehensä Israelin kaupunkia vastaan; ja he löivät Ijonin, Danin ja Abel-Majimin, ja kaikki jyvähuoneet Naftalin kaupungeissa.

5. Kun Baesa sen kuuli, lakkasi hän rakentamasta Ramaa ja jätti työnsä.

6. Mutta kuningas Asa otti kansansa koko Juudan, ja he veivät pois kivet ja hirret Ramasta, joista Baesa rakensi. Ja hän rakensi niistä Geban ja Mispän.

7. Siihen aikaan tuli näkijä Hanani Asan, Juudan kuninkaan, tykö ja sanoi hänelle: „koska turvasit Syrian kuninkaan eikä turvannut Herraan, sinun Jumalaasi, sentähden on Syrian kuninkaan väki pääsnyt pois sinun kästäsi.“

8. Eikö Etiopialaiset ja Libialaiset olleet suuri joukko monien vaunuin ja hevosten kanssa? Kuitenkin, kun Herraan turvasit, antoi hän heidät sinun käsiisi. 2 Aik. 14:9, 12.

9. Sillä Herran silmät katselevat kaikki maat, vahvistaaksensa niitä, jotka pysyvät hänen tykönänsä koko sydämmestänsä. Sinä olet tyhmästi tehnyt, sentähden sinä tästedes sotia saat.“ 1 Kun. 15:32. Job. 34:21.

10. Ja Asa vihastui näkijään ja heitti hänet vankeuteen; sillä hän kovin suuttui häneen tästä asiasta. Ja Asa ahdisti muutamia kansasta siihen aikaan.

11. Ja katso, Asan työt, sekä ensimmäiset että viimeiset, katso, ne ovat kirjoitetut Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

12. Ja Asa sairastui jaloista yhdeksäntenä neljättäkymmentä hallituksensa vuonna, ja hänen tautinsa tuli varsin kovaksi; mutta hän ei etsinyt Herraa taudissansaakaan, vaan lääkäreitä.

13. Ja Asa nukkui isänsä kanssa ja kuoli hallituksensa ensimmäisenä vuonna viidettäkymmentä.

14. Ja hän haudattiin omaan hautaansa, jonka hän oli antanut kaivaa

Davidin kaupungissa. Ja he laskivat hänet leposijallensa, joka täytettiin hyvän-hajullisilla ja kaikkinaisilla kalleilla yrteillä, jotka taiteellisesti olivat sekoitetut; ja he toimittivat hänelle sangen suuren palon.

1 Sam. 31:12. 2 Aik. 21:19. Jer. 34:5.

17 Luku.

Josafatin huraska ja onnellinen hallitus. Ja Josafat, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Hän vahvistui Israelia vastaan.

1 Kun. 15:24. 22:41.

2. Ja hän asetti sotaväkeä kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkiin, ja pani esimiehiä Juudan maalle ja Efraimin kaupunkiin, jotka hänen isänsä oli voittanut.

3. Ja Herra oli Josafatin kanssa; sillä hän vaelsi entisillä, hänen isänsä Davidin teillä, eikä etsinyt Baalia;

4. vaan hän etsi isänsä Jumalaa ja vaelsi hänen käskyissään, eikä Israelin töiden mukaan.

5. Sentähden vahvisti Herra hänen valtakuntansa; ja kaikki Juuda antoi Josafatille lahjoja, ja hänellä oli rikkautta ja kunniaa yitäkällä.

1 Sam. 10:27. 2 Aik. 18:1.

6. Ja hänen sydämmensä tuli rohkeaksi Herran teissä, ja hän hävitti uhrikukkulat ja Astarte-kuvat Juudasta.

7. Ja kolmantena hallituksensa vuonna lähetti hän päämiehensä Benhailin, Obadian, Sakarian, Netaneelin ja Mikajan, opettamaan Juudan kaupungeissa,

8. ja heidän kanssansa olivat Leviläiset: Semaja, Netania, Sebadia, A-sael, Semiramot, Jonatan, Adonija, Tobija, ja Tobadonija, Leviläiset; ja heidän kanssansa papit Elisäm ja Joram.

9. Ja he opettivat Juudassa, ja heillä oli Herran lakikirja myötänsä; ja he vaelsivat ympäri kaikkia Juudan kaupunkia, ja opettivat kansaa.

10. Ja Herran pelko tuli kaikkein valtakuntaan päälle, niissä maakunnissa, jotka olivat Juudan ympäristöllä, niin etteivät he sotineet Josafatia vastaan.

11. Ja muutamat Filistealaisista toivat Josafatille lahjoja ja rahaveroa; ja Arabialaiset toivat hänelle pientä karjaa, seitsemän tuhatta ja seitsemän satua oinasta, ja seitsemän tuhatta ja seitsemän satua kaurista.

12. Niin menestyi Josafat ja tuli aina voimallisemmaksi. Ja hän rakensi Juudassa linnoja ja varasto-kaupunkia.

13. Ja hänellä oli paljo varastoa Juudan kaupungeissa, ja sotamiehiä ja urhoollista kansaa Jerusalemissa.

14. Ja tämä on heidän lukunsa itsänsä huonetten mukaan: Juudassa olivat tuhanten päämiehet: päämies Adna, ja hänen kanssansa kolme sataa tuhatta urhoollista sotamiestä.

15. Lähin häntä oli päämies Johanan, ja hänen kanssansa kaksi sataa ja kahdeksankymmentä tuhatta.

16. Häntä lähin: Amasia, Sikrin poika, joka itsensä vapaasta tahdosta antoi Herralle, ja hänen kanssansa kaksi sataa tuhatta urhoollista sotamiestä.

17. Benjaminista: Eliada, urhoollinen sotamies, ja hänen kanssansa varustettua joutseilla ja kilveillä kaksi sataa tuhatta.

18. Häntä lähin oli Josabad, ja hänen kanssansa sata ja kahdeksankymmentä tuhatta varustettua sotamiestä.

19. Nämä palvelivat kuningasta, paitsi niitä, jotka kuningas oli asettanut vahvoin kaupunkeihin koko Juudassa.

18 Luku.

Josafatin ja Ahabin sota-retki Syrialaisia vastaan. Ahabin kuolema.

Ja Josafatilla oli suuri rikkaus ja kunnia. Ja hän teki nuotetta Ahabin kanssa. 2 Kun. 8:18. 2 Aik. 17:5. 21:6.

2. Ja jonkun vuoden perästä sen jälkeen meni hän Ahabin tykö Samariaan. Ja Ahab antoi teurastaa hänelle ja hänen vaelleensä, joka oli hänen kanssansa, monta lammasta ja härkää, ja yllytti häntä lähtemään ylös Gileadin Ramotiin. 1 Kun. 22:2 s.

3. Ja Ahab, Israelin kuningas, sanoi Josafatille, Juudan kuninkaalle: „lähdekö minun kanssani Gileadin Ramotiin?“ Hän sanoi hänelle: „minä olen niinkuin sinä, ja minun kanssani niinkuin sinun kansasi; minä tulen sinun kanssasi sotaan!“

4. Ja Josafat sanoi Israelin kuninkaalle: „kysy kumminkin tänäpänä Herran sanaa!“

5. Ja Israelin kuningas kokosi profetoita, neljä sataa miestä, ja sanoi heille: „menemmekö sotimaan Gileadin Ramotiin, vai olenko menemättä?“ He sanoivat: „mene! Jumala antaa sen kuninkaan käsiin.“

6. Silloin sanoi Josafat: „eikö tässä ole joku Herran profetta, kysyäksemme häneltä?“

7. Israelin kuningas sanoi Josafatille: „vielä on yksi mies, jonka kautta voidaan kysyä Herralta; mutta minä vihaan häntä, sillä ei hän ennusta minulle mitään hyvää, vaan aina pa-

haa; se on Mika, Jimlan poika.“ Josafat sanoi: „älkөөn kuningas niin puhuko.“

8. Ja Israelin kuningas kutsui yhden kamaripalvelijojistansa ja sanoi: „tuo nopeasti Mika, Jimlan poika, tänne!“

9. Ja Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin istuimellansa puetettuna juhla-vaatteisin Samarian portin railla, ja kaikki profetat ennustivat heidän edessään.

10. Ja Sidekija, Kenaanan poika, oli tehnyt itsellensä rautasarvet ja sanoi: „näin sanoo Herra: näillä sinä pusket Syrialaisia, siksi kuin heidät hävität!“

11. Ja kaikki profetat ennustivat niin ja sanoivat: „mene Gileadin Ramotiin, ja se menestyy sinulle; Herra antaa sen kuninkaankäteen.“

12. Ja sanansaattaja, joka oli mennyt kutsumaan Mikaa, puhui hänelle ja sanoi: „katso, profettain puhe on yksimiel sooti hyvä kuninkaan edessä; anna sinunkin sanasi olla niin kuin heidän, ja puhu hyvää.“

13. Ja Mika sanoi: „niin totta kuin Herra elää, minä puhun, mitä Jumalani sanoo.“

14. Ja hän tuli kuninkaan eteen, ja kuningas sanoi hänelle: „Mika! menemmekö sotimaan Gileadin Ramotiin vastaan, vai olenko menemättä?“ Hän sanoi: „menkää! se menestyy teille; he annetaan teidän käsiinne.“

15. Niin kuningas sanoi hänelle: „kuinka usein pitää minun vannottaman sinua, ettet puhuisi minulle muuta kuin totuutta Herran nimeen?“

16. Hän sanoi: „minä näin kaiken Israelin hajoitettuna vuorelle, niin kuin lampaat, joilla ei paimenta ole. Ja Herra sanoi: ei näillä ole yhtään isäntää; palatkoon jokainen kotiansa rauhassa!“

17. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: „enkö minä sanonut sinulle, ettei hän ennusta minulle hyvää, vaan pahaa?“ 1 Kun. 22:18 s.

18. Ja hän sanoi: „sentähden kuulkaat Herran sanaa: minä näin Herran istuvan istuimellansa, ja koko taivaallisen sotajoukon seisovan hänen oikialla ja vasemmallalla puolellansa.“

19. Ja Herra sanoi: kuka pettäisi Ahabin, Israelin kuninkaan, että hän menisi ylös ja kaatuisi Gileadin Ramotissa? Ja mikä sanoi niin, ja mikä sanoi näin.

20. Ja henki läksi ja asettui Herran eteen, ja sanoi: „minä petän hänen.“ Ja Herra sanoi hänelle: „millä tavalla?“ Job. 1:6.

21. Hän sanoi: „minä menen ja olen valheen henki kaikkein hänen profetainsa suussa. Ja hän sanoi: petä hänet, ja sinä menestyt; mene ja tee niin!”

22. Nyt siis, katso, Herra on antanut valheen hengen näiden sinun profetataisi suuhun; ja Herra on puhunut pahaa sinua vastaan.” Joh. 2:1.

Jes. 19:14. Hes. 14:9.

23. Niin astui Sidekija, Kenaanan poika, edes ja löi Mikaa poskelle, ja sanoi: „mitä tietä Herran henki on mennyt minun tyköäni pois, sinua puhuttelemaan? Jer. 20:2. Joh. 18:22. Ap. 2:23:2.

24. Mika sanoi: „katso, sinä olet sen näkevä sinä päivänä, jonas käyt huoneesta huoneesen piiloittelaksesi.”

25. Ja Israelin kuningas sanoi: „otakaat Mika ja viekättä hän kaupungin päämiehelle Amonille ja Joakselle, kuninkaan pojalle.

26. Ja sanokaat: näin sanoo kuningas: pankaat tämä vankihuoneesen, ja ruokkikaat hän murheen leivällä ja murheen vedellä, siksi kuin minä palajan rauhassa.”

27. Mika sanoi: „jos sinä toki palaat rauhassa, niin eipä Herra ole puhunut minun kauttani!” Ja hän sanoi: „kuulkaat, kaikki kansat!” Mik. 1:2.

28. Niin meni Israelin kuningas ja Josafat, Juudan kuningas, ylös Gileadin Ramottiin.

29. Ja Israelin kuningas sanoi Josafatille: „minä muutan vaatteeni ja lähdän sotaan, mutta pidä sinä omat vaatteesi!” Ja Israelin kuningas muutti vaatteensa; ja he menivät sotaan.

30. Mutta Syrian kuningas oli käkenyt sotavaunujensa päämiehille, ja sanonut: „älkäätkä sotiko pientä eikä suurta vastaan, vaan ainoastaan Israelin kuningasta vastaan.”

31. Ja tapahtui, kun vaunujen päämiehet näkivät Josafatin, sanoivat he: „tämä on Israelin kuningas!” ja he kääntyivät sotimaan häntä vastaan. Ja Josafat huusi; ja Herra auttoi häntä, ja Jumala käänsi heidät pois hänestä.

32. Kun vaunujen päämiehet näkivät, ettei hän ollut Israelin kuningas, luopuivat he hänestä.

33. Mutta yksi mies jännitti joutsensa yksinkertaisuudessa ja ampui Israelin kuningasta rautapaidan jatkoon. Ja hän sanoi vaununsa ajajalle: „käännä ja vie minut ulos sotaväestä; sillä minä olen haavoitettu.”

34. Ja sota yltyi sinä päivänä, ja Israelin kuningas seisoi vaunuissa Syrialaisia vastaan iltaan asti; ja hän kuoli auringon laskiessa.

19 Luku.

Profetta Jehu nuhtelee kuningas Josafatia. Josafat asettaa tuomareita.

Ja Josafat, Juudan kuningas, palasi rauhassa kotia Jerusalemiin.

2. Ja Jehu, Hananin poika, näkiä, meni häntä vastaan ja sanoi kuningas Josafatille: „pitääkö sinun jumalalontta auttaman ja rakastaman niitä, jotka vihaavat Herraa? sentähden on Herran viha sinun päällä. 2 Aik. 16:7.

3. Kuitenkin on jotain hyvää havaittu sinussa, sillä sinä olet hävittänyt Astarot-kuvat maasta ja olet aikonut sydämmestäsi etsiä Jumalaa.” 2 Aik. 17:3s.

4. Niin Josafat jäi Jerusalemiin. Ja hän läksi jälleen ulos kansankeskele Bersabasta hamaan Efraimin vuoreen asti, ja palautti heidät jälleen Herran, heidän isänsä Jumalan, tykö.

5. Ja hän asetti tuomarit maahan, kaikkiin Juudan vahvoihin kaupunkeihin, jokainoan kaupunkeihin.

5 Moos. 16:18.

6. Ja hän sanoi tuomareille: „katsokaat, mitä te teette! sillä ette pidä tuomioita ihmisten, mutta Herran edessä. Ja hän on teidän kansanne tuomiossa. Viis. 6:4. Room. 13:1s.

7. Sentähden antakaat Herran pelvon olla teissä; ja ottakaat vaarin, kuinka teette! Sillä Herran, meidän Jumalamme, tykönä ei ole yhtään vääryyttä; ei hän katso muotoa, eikä ota lahjoja.” 5 Moos. 1:17. 10:17. 1 Sam. 16:7. Job. 34:19. Ap. 1:10:34. Room. 2:11. Gal. 2:16.

Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Piet. 1:7.

8. Ja Jerusalemiin asetti Josafat myöskin Leviläisiä ja pappeja, ja Israelin isäin ylimmäisiä Herran tuomiota ja riita-asioita varten. Ja he olivat palanneet Jerusalemiin.

5 Moos. 17:3s.

9. Ja hän käski heitä, sanoen: „tehkäätkä Herran pelvossa uskollisesti ja vakaalla sydämmellä näin:

10. Kaikissa riita-asioissa, jotka tulevat teidän eteenne veljiltänne, jotka kaupungeissansa asuvat, veren ja veren välillä, lain ja käskyn välillä, sääntöjen ja oikeuksien välillä, neuvokaat heitä, etteivät he syntiä tekisi Herraa vastaan ja saattaisi vihaa teidän ja veljienne päälle. Niin tehkäätkä, ettette syynalaisiksi tulisi.

11. Katso, Amaria, ylimmäinen pappi, on teidän ylitsenne kaikissa Herran asioissa; ja Sebadia, Ismaeliin poika, Juudan huoneen ruhtinas, kaikissa kuninkaan asioissa; niin ovat myös Leviläiset teillä virkamiehinä. Olkaat hyvässä turvassa ja tehkäätkä niin, ja Herra on hyvän kanssa.”

20 Luku.

Josafat saa ihmeellisen voiton. Hänen liittonsa Ahasian kanssa.

Sitte tulivat Moabin lapset, Ammonin lapset ja heidän kanssansa osa Ammonilaisia sotimaan Josafatia vastaan.

2. Niin tultiin ja ilmoitettiin Josafatille, sanomalla: „sinua vastaan tulee suuri sotajoukko Syriasta, meren tuolta puolelta; ja katso, he ovat Hatseson-Tamarissa, se on Engedi.“

3. Ja Josafat pelkäsi, ja asetti kasvonsa etsimään Herraa, ja antoi kuuluttaa paaston koko Juudassa.

4. Ja Juuda tuli kokoon etsimään apua Herralta; kaikista Juudan kauptungeista tultiin etsimään Herraa.

5. Ja Josafat seisoi Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa, Herran huoneessa, uuden pihan edessä;

6. ja hän sanoi: „Herra, isäimme Jumala! etkö ole Jumala taivaissa, joka hallitset kaikkien pakanain valtakunnissa? Ja sinun kädessäsi on väki ja voima, eikä ole yhtään, joka voi olla sinua vastaan.“

1 Aik. 29:12. Matt. 6:13.

7. Etkö sinä, meidän Jumalamme, ole ajanut pois tämän maan asujia kansasi Israelin edestä, ja sen antanut Abrahamin, sinun ystäväsi siemenelle ijankaikkisesti?

8. Ja he ovat asuneet siinä, ja ovat rakentaneet sinun nimellesi pyhäkön, sanoen:

9. Kun joku onnettomuus, miekka, rangaistus, rutto tahi kallis aika meille tulee, niin me tahdomme seisoa tässä huoneessa sinun edessäsi, — sillä sinun nimesi on tässä huoneessa, — ja huutaa sinun puoleesi tuskissamme, niin sinä kuulet ja autat.

1 Kun. 8:33 s. 2 Aik. 6:28 s. 7:13 s.

*10. Ja nyt, katso, Ammonin lapset, Moab ja Seirin vuorelaiset, — joidenka kautta etsin antanut Israelin lasten mennä, vaeltaissansa Egyptistä; vaan he poikkesivat pois heidän tykönsä eikä hävittäneet heitä, —

5 Moos. 2:4 s., 9. 19.

11. katso, he kostavat sen meille; ja he tulevat meitä ajamaan sinun perinnöstäsi pois, jonka sinä meille perinnöksiksi antanut olet.

12. Meidän Jumalamme! etkö heitä tuomitse? Sillä ei ole meillä yhtään voimaa tätä suurta joukkoa vastaan, joka karkaa meidän päillemme; emme tiedä, mitä me teemme, vaan silmämme katselevat sinun puoleesi!“

Fs. 121:1. 123:1.

13. Ja kaikki Juuda lapsinensa, vai-

moinensa ja poikinensa seisoi Herran edessä.

14. Ja Jehasielin, Sakarian pojan, Benajan pojan, Jehielin pojan, Matanin pojan päälle, Leviläisen, Asafin lapsista, tuli Herran henki seurakunnan keskellä.

15. ja hän sanoi: „kuulkaat, koko Juuda ja Jerusalemin asuvaliset, ja kuningas Josafat! Näin sanoo Herra teille: älkäätkö peljätkö tätä suurta joukkoa, älkäätkä vavisko, sillä sota ei ole teidän, vaan Jumalan!“

16. Huomenna menkäätkä alas heitä vastaan! Katso, he menevät ylös Sisin paltaalle, ja te löydätte heidät laakson päässä Jeruelin korven kohdalla.

17. Mutta ei teidän tarvitse sotia. Si joittukaat, seisokaat ja katsokaat, kuinka teidät pelastaa Herra, joka on teidän kanssanne, Juuda ja Jerusalemi! Alkäätkö peljätkö, älkäätkä vavisko! menkäätkä huomenna ulos heitä vastaan; Herra on teidän kanssanne!“

2 Moos. 14:13 s.

18. Silloin kumartui Josafat kasvoilensa maahan; ja kaikki Juuda ja Jerusalemin asuvaliset lankesivat Herran eteen ja rukoilivat Herraa.

19. Ja Leviläiset Kehatilaisten lapsista ja Korahilaisten lapsista nousivat kiittämään Herraa, Israelin Jumalaa, vahvalla äänellä korkeuteen päin.

20. Ja he nousivat varhain huomennella ja menivät Tekoan korpeen. Ja heidän lähtiessänsä seisoi Josafat ja sanoi: „kuulkaat minua, Juuda ja Jerusalemin asujamet, uskokaat! Herraan, teidän Jumalaanne, niin te olette hyvässä turvassa; ja uskokaat hänen profettojansa, niin te menestytte!“

Jes. 7:9.

21. Ja hän keskusteli kansan kanssa, ja asetti veisaajat Herran kunniaksi, jotka kiittivät pyhässä kaunistuksessa, mennessänsä sotaan varustetun väen edellä, ja sanoivat: „kiittäkäätkä Herraa, sillä hänen laupeutensa pyssyy ijankaikkisesti!“

Fs. 106:1. 136:1.

22. Ja samaan aikaan kun he rupeivät kiittämään ja ylistämään, antoi Herra väijyjät tulla Ammonin, Moabin ja Seirin vuorelaisten päälle, jotka Juudaa vastaan tulleet olivat; ja he lyötiin.

23. Ja Ammonilaiset ja Moabilaiset nousivat Seirin vuoren asuvia vastaan, surmaamaan ja hävittämään heitä. Ja sittekuin he olivat lopettaneet Seirin asuvaliset, auttoi kukin lähimmäistänsä toinen toistansa tappamaan.

Tuom. 7:22. 1 Sam. 14:20.

24. Mutta kun Juuda tuli kukkulaalle erämaan kohdalla, kääntyivät he

joukkoa päin, ja katso, silloin makasi kuolleita ruumiita maassa, eikä yksikään heistä ollut päässyt.

25. Ja Josafat tuli väkensä ryöstämään heidän saalistansa; ja he löysivät siellä ruumisten seassa paljon tavaraa ja kalliita esineitä; ja he ottivat niin paljon, etteivät voineet kantaa. Ja he ryöstivät saalista kolme päivää, sillä sitä oli sangen paljon.

26. Neljäntenä päivänä tulivat he kokoon „kiitoslaaksoon“, siinä he kiittivät Herraa; siitä kutsutaan se paikka „kiitoslaaksoksi“ tähän päivään asti.

27. Ja kaikki Juuda ja Jerusalemin palasivat takaisin, ja Josafat etupäässä, ja menivät ilolla Jerusalemiin; sillä ilon oli Herra antanut heille heidän vihollisistansa.

28. Ja he menivät Jerusalemiin saltareilla, kanteleilla ja pasuucilla, Herran huoneeseen.

29. Ja Jumalan pelko tuli kaikkien, valtakuntain päälle maakunnissa, kun he kuulivat Herran sotineen Israelin vihollisia vastaan.

30. Ja Josafatin valtakunta oli levossa; ja Jumala antoi hänelle levon ympäristöilönsä.

31. Ja Josafat hallitsi Juudaa. Hän oli viiden ajastaikainen neljäntäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi Jerusalemissa viisikolmattäkymmentä ajastaikaa, hänen äitinsä nimi oli Asuba. Silhin tytär. 1 Kun. 22:42.

32. Ja hän vaelsi isänsä Asan teillä eikä siitä poikennut, tehdessänsä mitä oikein oli Herran silmissä.

33. Uhrikukkuloita ei kuitenkaan poistettu, sillä ei kansa vielä asettanut sydäntänsä Herran, heidän isänsä Jumalan, puoleen.

34. Mitä enempiä Josafatin töistä sanottava on, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, katso, se on kirjoitettu Jehun. Hananin pojan, teoissa, jotka hän on kirjoittanut Israelin kuningasten kirjaan. 2 Aik. 19:2.

35. Senjälkeen yhdistyi Josafat, Juudan kuningas, liittoon Ahasian, Israelin kuninkaan, kanssa, joka oli jumalaton menoissansa.

36. Ja hän suostui hänen kanssansa haaksia tekemään, lähteöksensä Tarsikseen. Ja he tekivät haaksia Etsion-Geberissä 1 Kun. 22:49.

37. Mutta Elieser, Dodavan poika, Muresasta, ennusti Josafatia vastaan ja sanoi: „koska olet yhdistynyt Ahasian kanssa on Herra tyhjäksi tehnyt sinun työsi.“ Ja haahdetsärkyivät, eikä he saattaneet lähteä Tarsikseen.

21 Luku.

Josafatin kuolema. Joram Juudan kuninkaana. Edomilaiset luopuvat hänestä. Elija ennustaa häntä vastaan. Joramin rangaistus ja surkia kuolema.

Ja Josafat nukkui isäinsä kanssa ja haudattiin isäinsä luo Davidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

1 Kun. 22:51. 2 Kun. 8:16.

2. Ja hänellä oli veljiä, Josafatin poikia: Asaria, Jehiel, Sakaria, Asaria, Mikael ja Sefatia. Nämä kaikki olivat Josafatin, Israelin kuninkaan pojat.

3. Ja heidän isänsä antoi heille monta lahjaa hopeassa, kullassa ja kalteissa kappaleissa ja varustettuja kaupunkeja Juudassa. Mutta Joramille antoi hän valtakunnan; sillä hän oli esikoinen.

4. Kun Joram korotettiin isänsä istuimelle ja tuli voimalliseksi, tappoi hän kaikki veljensä miekalla ja muutamia Israelin ylimmäisistä.

5. Ja Joram oli kahden ajastajan vanha neljäntäkymmentä tullessansa kuninkaaksi; ja hän hallitsi kahdeksan ajastaikaa Jerusalemissa. 2 Kun. 8:17 a.

6. Ja hän vaelsi Israelin kuningasten tiellä, niinkuin Ahabin huone teki, sillä hänen vaimonsa oli Ahabin tytär; ja hän teki pahaa Herran edessä.

7. Mutta ei Herra tahtonut hukuttaa Davidin huonetta, sen liiton tähden, jonka hän oli tehnyt Davidin kanssa, ja niinkuin hän puhunut oli antaaksensa hänelle ja hänen lapsilleensa valon ijäksi päiväksi. 2 Sam. 7:12 a.

21:17. 1 Kun. 11:36. 15:14. Ps. 132:11,17.

8. Hänen aikansansa luopuivat Edomilaiset Juudan vallan alta ja tekivät itsellensä kuninkaan. 2 Kun. 8:20 a.

9. Ja Joram läksi matkaan ylimmäistensä kanssa, ja kaikki vaunut hänen kanssansa. Ja hän valmisti itsensä yöllä ja löi Edomilaiset ja vaunuin päämiehet, jotka olivat hänet piiritäneet.

10. Ja Edomilaiset luopuivat Juudan vallan alta tähän päivään asti. Silloin luopui Libnakin hänestä; sillä hän oli hyljännyt Herran, isänsä Jumalan.

11. Ja hän teki uhrikukkuloita Juudan vuorilla, ja saattoi Jerusalemin asuvaliset huorin tekemään ja vietti Juudan.

12. Ja kirjoitus tuli hänelle Elijalta profetalta, näin kuuluva: „näin sanoo Herra, sinun isäsi Davidin Jumala, koska et vaeltanut isäsi Josafatin teillä, etkä Asan, Juudan kuninkaan, teillä,

13. vaan vaellat Israelin kuningas-

ten tiellä, ja saatat Juudan ja Jerusalemin asuvaist huorin tekemään Ahabin huoneen huoruuden tapaan, ja olet tappanut veljesi, isäsi huoneen, jotka sinua paremmat olivat:

14. katso, sentähden Herra lyö sinua ja sinun kansaasi, lapsiasi, vaimojasi ja kaikkea omaisuuttasi suurella vitsauksella,

15. ja sinun sisälmyksissäsi pitää oleman monta sairautta, siihenasti että sisälmyksesi sinusta päivä päivältä sairauden tähden käyvät ulos."

16. Niin Herra herätti Joramia vastaan Filistealaisten ja niitten Arabia-laisten hengen, jotka ovat Etiopia-laisten lähellä.

17. Ja he menivät ylös Juudaan, ja tunkivat sisälle ja veivät pois kaikki tavarat, jotka olivat kuminkaan huoneessa, niin myös hänen poikansa ja vaimonsa; eikä hänelle yhtään poikaa jäänyt, paitsi Joahasta, hänen nuorinta poikaansa.

18. Ja kaiken tämän perästä rankaisi Herra häntä hänen sisälmyksissään parantumattomalla taudilla.

19. Ja jakesti päivä päivältä, ja kahden vuoden kuluuttua kävivät hänen sisälmyksensä ulos hänestä, hänen tautinsa johdosta; ja hän kuoli koviin kipuihin. Ja hänen kansansa ei polttanut hänen kunniankseen, niinkuin oli poltettu hänen esi-isillensä.

1 Sam. 31:12. 2 Aik. 16:14. Jer. 34:2.

20. Hän oli kahden ajastajan vanha neljättäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kahdeksan ajastakaa Jerusalemissa, ja kuoli kenenkään häntä kaipaamatta. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautoihin.

22 Luku.

Ahasia kuninkaana Juudassa. Hän saa surmansa Jehun kautta. Hänen äitinsä Atalia anastaa hallituksen.

Ja Jerusalemin asuvaist asettivat Ahasian, hänen nuorimman poikansa, kuninkaaksi hänen sijajansa; sillä se sotajoukko, joka Arabia-laisten kanssa tuli, oli tappanut kaikki vanhemmat. Niin tuli Ahasia, Joramin poika, Juudan kuninkaaksi.

2 Kun. 8:24 s.

2. Ja Ahasia oli kahden ajastajan vanha viidettäkymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi ajastajan Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Atalia, Omrin tytär.

3. Hän vaelsi myöskin Ahabin huoneen teillä; sillä hänen äitinsä neuvoi häntä jumalattomuuteen.

4. Ja hän teki sitä, joka ei Herralle

kelvannut, niinkuin Ahabinkin huone; sillä he olivat hänen neuvonantajansa hänen isänsä kuoleman jälkeen, hänen häviökseen.

5. Hän vaelsi myös heidän neuvonansa mukaan, ja meni Joramin, Ahabin pojan, Israelin kuninkaana, pojan kanssa sotaan Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan, Gileadin Ramotiin. Ja Syriaalaiset löivät Joramia.

6. Ja hän palasi parannettavaksi Jisreeliin; sillä hän oli haavoitettu Raamassa soteissansa Hasaelia, Syrian kuningasta, vastaan. Ja Asaria, Joramin poika, Juudan kuningas, meni sinne katsomaan Joramia, Ahabin poikaa, joka sairasti Jisreelissä.

2 Kun. 9:16.

7. Sillä se onnettomuus oli Jumalalta pantu Ahasian osaksi, että hän tuli Joramin tykö, ja että hän tultuaan meni Joramin kanssa Jehua, Nimsin poikaa vastaan, jonka Herra oli vieldellut Ahabin huonetta hävittämään.

8. Ja kun Jehu rupesi rankaisemaan Ahabin huonetta, tapasi hän muutamia ylimmäisiä Juudasta ja Ahasian veljien lapsista, jotka Ahasiaa palvelivat, ja tappoi ne.

2 Kun. 10:12 s.

9. Ja hän etsi Ahasiaa; ja he saivat hänet kiinni Samariassa, johonka hän oli lymynnyt, ja he veivät hänet Jehun eteen, ja tappoivat hänet. Ja hautasivat hänet; sillä he sanoivat: „hän on Josafatin poika, joka on etsinyt Herraa kaikkesta sydämestään.“ Ja Ahasian huoneessa ei ollut ketään, joka olisi voinut tulla kuninkaaksi.

2 Kun. 9:27 s.

10. Kun Atalia, Ahasian äiti, näki poikansa kuolleeksi, nousi hän ja murhasi kaiken kuninkaallisen siemenen Juudan huoneessa.

2 Kun. 11:1 s.

11. Mutta Josabeat, kuninkaan tytär, otti salaisesti Joaksen, Ahasian pojan, tapettavain kuninkaan lasten seasta, ja pani hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen; ja näin piiloitti Josabeat, kuningas Joramin tytär, papin Jojadan vaimo, hänet, — sillä hän oli Ahasian sisar — Atalialta, niin ettei hän tullut tapetuksi.

12. Ja hän oli heidän kanssansa Jumalan huoneessa kätkeytynä kuusi vuotta. Ja Atalia hallitsi maassa.

23 Luku.

Pappi Jojada toimittaa Joaksen kuninkaaksi. Atalia tapetaan.

Seitsemäntenä vuonna rohkaisi Jojada itsensä ja otti sadanpäämiehet: Asarian, Jerohamin pojan, Ismaelin, Johananin pojan, Asarian, Obediin pojan, Maesejan, Adajan pojan

ja Elisafatin, Sikrin pojan, liittoon kansansa. 2 Kun. 14:48.

2. Ja he kävivät ympäri Juudaa ja kokosivat Leviläisiä kaikista Juudan kaupungeista ja ylimmäisiä Israelin isäiä; ja he tulivat Jerusalemiin.

3. Ja kaikki seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan huoneessa. Ja hän sanoi heille: „katso, kuninkaan poika on oleva kuningas, niinkuin Herra Davidin lapsista sanonut on. 2 Sam. 7:13. 2 Aik. 21:7.

4. Näin tulee teidän tehdä: kolmas osa teistä, papeista ja Leviläisistä, joitten tulee sabbattina astua toimeen, olkoot ovien vartijoina.

5. Ja kolmas osa olkoon kuninkaan huoneessa, ja kolmas osa Jesod-portissa; mutta kaikki kansa olkoon Herran huoneen pihalla.

6. Alkoon yksikään menkö Herran huoneeseen; ainoastansa papit ja Leviläiset, jotka siellä palvelevat, saavat sisälle mennä; sillä he ovat pyhät. Mutta kaikki muu kansa vartijoitkoon Herran vartioa.

7. Ja Leviläiset olkoot kuninkaan ympärillä, jokainen ase kädessänsä. Ja jos joku muu menee huoneeseen, hänen pitää kuoleman. Ja heidän pitää oleman kuninkaan kanssa, hänen käydessänsä sisälle ja ulos.

8. Ja Leviläiset ja koko Juuda tekivät kaikissa, niinkuin pappi Jojada käskenyntä oli. Ja jokainen otti väkensä, sekä ne, jotka tulivat sabbatille, että nekin, jotka menivät pois sabbatilta; sillä pappi Jojada ei antanut osakuntien jättää palvelustaan.

9. Ja pappi Jojada antoi sodanpäämiehille kuningas Davidin keihäät ja kilvet, jotka Jumalan huoneessa olivat.

10. Ja hän asetti kaiken kansan, itsekinin aseineensa kädessä, oikealta puolelta huonetta aina huoneen vasemmallepuolellessa, alttarin ja huoneen kohdalla, kuninkaan ympäri.

11. Ja he toivat kuninkaan pojan edes, panivat kruunun hänen päähänsä, ja antoivat hänelle todistuksen, ja he tekivät hänet kuninkaaksi. Ja Jojada ja hänen poikansa voitelivat hänet, ja sanoivat: „eläköön kuningas!“ 2 Moos. 30:25. 3 Moos. 17:18 s. 2 Kun. 11:12.

12. Ja Atalia kuuli kansan äänen, jotka juoksivat ylistäen kuningasta, ja meni kansan tykö Herran huoneeseen.

13. Ja hän näki, ja katso, kuningas seisoi korkealla paikallansa sisäänkäytävässä, ja ylimmäiset ja torven soittajat kuninkaan ympärillä, ja kaikki maan kansa oli iloinen, ja he

puhalsivat vaskitorviin, ja veisaajat kanteleillansa johdattivat ylistyslautaa. Silloin repäisi Atalia vaatteensa ja sanoi: „kapina, kapina!“

4 Moos. 10:10. 2 Kun. 23:3. 1 Aik. 25:1.

14. Mutta pappi Jojada antoi sadanpäämiehet, sotajoukon johdattajat, tulla ulos, ja sanoi heille: „talutkaat hän ulos rivien lävitse, ja joka häntä seuraa, se miekalla tapettakoon!“ Sillä pappi oli käskyn antanut, ettei häntä pitänyt Herran huoneessa tapettaman.

15. Ja he panivat kätensä hänen päälensä, ja hän tuli hevosportin läpikäytävään, joka johtaa kuninkaan huoneeseen; ja he tappoivat hänet siellä.

16. Ja Jojada teki liiton itsensä, kaiken kansan ja kuninkaan välillä, että he olisivat Herran kansa. 2 Kun. 11:17.

17. Ja kaikki kansa meni Baalin huoneeseen ja kukistivat sen, ja särkivät sen alttarit ja kuvat; ja he tappoivat Mattanin, Baalin papin, alttarien edessä. 5 Moos. 13:9.

18. Ja Jojada asetti virat Herran huoneessa pappien ja Leviläisten käsiin, jotka David oli asettanut Herran huoneeseen tekemään Herran poltto-uuria, niinkuin kirjoitettu on Mooseksen laissa, 'olla ja veisulla Davidin asetuksen jälkeen. 3 Moos. 1:3 s. 1 Aik. 23:24 s. 24:38.

19. Ja hän asetti portinvartijat Herran huoneen portteihin, ettei kukaan mistä syystä hyvänsä saastutettu tulisi sisälle.

20. Ja hän otti sadanpäämiehet, ja voimalliset, ja kansan ylimmäiset, ja kaiken maan kansan, ja vei kuninkaan Herran huoneesta alas, ja he menivät ylimmäisen portin kautta kuninkaan huoneeseen; ja he asettivat kuninkaan istumaan valtakunnan istuimelle.

21. Ja kaikki maan kansa oli iloinen, ja kaupunki oli levossa; ja Atalian he olivat tappaneet miekalla.

24 Luku.

Joas kuningas Juudassa, mutta lankee Joadan kuoleman jälkeen epäjumaluuteen. Joadan poika Sakaria surmataan. Juudan kansa rangaistaan, Joas murhataan.

Joas oli seitsemän ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi neljäkymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Sibia, Bersabasta. 2 Kun. 12:1 s.

2. Ja Joas teki sitä, joka oikein oli Herran edessä, niinkauan kuin pappi Jojada eli.

3. Ja Jojada otti hänelle kaksi vaimoa; ja hän siitti poikia ja tyttäriä.

4. Ja tapahtui sen jälkeen, että Joas aikoi uudistaa Herran huonetta.

5. Ja hän kokosi papit ja Leviläiset ja sanoi heille: „menkää ulos Juudankaupunkeihin ja kootkaat rahaa kaikelta Israelilta, vuosi vuodelta, teidän Jumalanne huoneen korjaamiseksi, ja kiiruhtakaat tekemään sitä.“ Mutta Leviläiset eivät kiiruhtaneet.

6. Silloin kutsui kuningas ylimmäisen papin Jojadan ja sanoi hänelle: „mikset ota vaaria Leviläisistä, että he toisivat Juudasta ja Jerusalemistä veron, jonka Mooses, Herran palvelija, sääsi Israelin seurakunnalta koottavaksi todistuksen majaksi?”

2 Moos. 35:5 s.

7. Sillä jumalaton Atalia on poiknensa särkenyt Jumalan huoneen, ja kaikki, mitä Herran huoneeseen pyhitetty oli, ovat he tehneet Baalin omaksi.“

8. Ja kuninkaan käskystä tekivät he arkun, jonka he panivat Herran huoneen portin ulkoiselle puolelle.

9. Ja he kuuluttivat Juudassa ja Jerusalemissa, että tuotaisiin Herralle veroa, jonka Jumalan palvelija Mooses oli säättänyt Israelille korvessa.

2 Moos. 30:12 s. 3 Moos. 27:2 s.

10. Ja kaikki päämiehet ja kaikki kansa iloitsivat; ja he toivat ja panivat arkkuun, siksi kuin se täyttyi.

11. Ja kun aika tuli, että arkku kannettaisiin esiin Leviläisten kautta kuninkaan käskyläisille, ja he näkivät siinä olevan paljon rahaa, tuli kuninkaan kirjoittajia ja ylimmäisen papin käskyläinen, ja he tyhjensivät arkun ja kantivat sen jälleen paikoilleensa. Näin he tekivät joka päivä ja kokosivat paljon rahaa.

12. Ja kuningas ja Jojada antoivat sentteittäjille Herran huoneen työssä; ja nämä palkkasivat kivenhakkaajia ja rakentajia, uudistamaan Herran huonetta, niin myös rauta- ja vaskiseppiä, korjaamaan Herran huonetta.

13. Ja työmiehet tekivät työtä, ja korjaus-työ menestyi heidän kättensä kautta; ja he saivat Jumalan huoneen entiseen kuntoonsa ja tekivät sen vahvaksi.

14. Ja kun he olivat sen päättäneet, veivät he liian rahan kuninkaan ja Jojadan eteen; siitä tehtiin astioita Herran huoneeseen, astioita palvelukseen ja poltto-uhrin, maljoja, kulta- ja hopea-astioita. Ja uhrattiin poltto-uhrin Herran huoneessa alati niin kauan kuin Jojada eli. 2 Kun. 12:13.

15. Ja Jojada eli vanhaksi ja elämänsä kylläntyneeksi, ja kuoli; ja hän

oli sadan ja kolmenkymmenen ajast-aikainen kuollessansa.

16. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin kuningasten sekaan; sillä hän oli tehnyt hyvin Israelin Jumalaa ja hänen huoneittansa kohtaan.

17. Ja Jojadan kuoleman jälkeen tulivat Juudan ylimmäiset ja kumar-tuivat kuninkaan eteen. Ja kuningas kuuli heitä.

18. Ja he hylkäsivät Herran, heidän isänsä Jumalan, huoneen ja palvelivat Astarotia ja epäjumalia. Niin tuli viha Juudan ja Jerusalemin pääl-le tämän heidän syntinsä tähden.

19. Ja hän lähetti heille profettoja palauttamaan heitä Herran tykö; ja he varoittivat heitä, mutta he eivät totelleet.

20. Ja Jumalan henki täytti Sakarian, papin Jojadan pojan; hän astui kansan eteen ja sanoi heille: „näin sanoo Jumala: miksi te rikotte Herran käskyt? Ei se teille menesty! Koska te olette hyljänneet Herran, niin hylkää hänkin teidät.“ Tuom. 6:34. 1 Aik. 12:18.

Luuk. 24:49.

21. Mutta he tekivät liiton häntä vastaan ja kiivittivät hänet kuoliaaksi kuninkaankäskystä, Herran huoneen pihalla.

Matt. 23:35.

22. Ja kuningas Joas ei ajatellut siitä laupeutta, jonka Jojada, hänen isänsä, hänelle oli tehnyt, mutta tappoi hänen poikansa: „Herra on näkevä ja etsivä!“

23. Ja tapahtui, ajastajan kuluttua, että Syrian sotajoukko nousi häntä vastaan ja tuli Juudaan ja Jerusalemiin, ja surmasivat kaikki ylimmäiset kansassa, ja lähettivät kaikkensaaliinsa Damaskon kuninkaalle.

24. Syrian sotajoukko tosin tuli vähällä väellä; kuitenkin antoi Herra sangen suuren joukon heidän käsiinsä, koska he olivat hyljänneet Herran, heidän isänsä Jumalan. Ja Joak-sen he rankasivat.

25. Sillä kun he läksivät hänen tykönsä, jättivät he hänet kovin haavoitettuna. Ja hänen palvelijansa tekivät liiton häntä vastaan, papin Jojadan lasten veren tähden, ja tappoivat hänet omalla vuoteellansa; ja hän kuoli. Ja he hautasivat hänet Davidin kaupunkiin, mutta ei kuningasten hautoihin. 2 Aik. 21:20. 28:27.

26. Nämä olivat tehneet liiton häntä vastaan: Sabad, Simeatin, Ammonilaisen, poika, ja Josabad, Simritin, Moabilaisen, poika. 2 Kun. 12:20 s.

27. Mutta hänen poikansa, ja hänen aikansa koottiin verojen paljous, ja Jumalan huoneen rakennus, katso,

— niistä on kirjoitettu kuningasten historiassa. Ja hänen poikansa Amasia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

25 Luku.

Amasia kuningas Juudassa. Jerusalemin ryöstö. Amasia tapetaan.

Amasia oli viiden ajastaikainen kolmattakymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksänkymmenekymmentä ajastaikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Joaddan, Jerusalemlista. 2 Kun. 14:2 s.

2. Ja hän teki, mitä oikein oli Herran edessä, ei kuitenkaan aivan täydestä sydämmestä.

3. Kun hänen kuninkautensa vahvistui, tappoi hän palvelijansa, jotka olivat tappaneet kuninkaan, hänen isänsä.

4. Mutta heidän lapsiansa hän ei tappanut; sillä näin on kirjoitettu laissa, Mooseksen Raamatussa, jossa Herra on käskenyt. sanoen: „isäin ei tule kuolla lasten tähden, eikä lasten isäin tähden; mutta kunkin pitää kuoleman omansyntinsätähden.“

5 Moos. 24:16. Hebr. 18:20.

5. Ja Amasia kokosi Juudan ja asetti heidät isänsä huoneitten mukaan, tuhanten ja satain päämiehet koko Juudassa ja Benjaminissa; ja hän luki kahdenkymmenen vuotiset ja sitä vanhemmat, ja löysi heitä kolme sataa vahvaa valittua, jotka olivat kellovilliset sotaan, kantamaan keihästä ja kilpeä.

4 Moos. 1:3.

6. Hän palkkasi myös Israelista sataa tuhatta vahvaa sotamiestä sadalla talentilla hopeaa.

7. Ja Jumalan mies tuli hänen tykönsä ja sanoi: „kuningas, älä salli Israelin sotajoukon tulla sinun kanssasi; sillä ei Herra ole Israelin kanssa, eikä kaikkien Efraimin lasten kanssa!“

8. Vaan tule sinä, tee se, ole rohkea sodassa! Muutoin Jumala antaa sinun kaatua vihamiestesi eteen; sillä Jumalalla on voima auttamaan ja langettamaan.“

9. Amasia sanoi Jumalan miehelle: „mitä on tehtävä niitten sadan talentin suhteen, jotka minä Israelin sotamiehille annoin?“ Jumalan mies sanoi: „Herralla on varaa antaa sinulle paljon enemmän kuin se on.“

10. Niin erotti Amasia ne sotamiehet tykönsä, jotka Efraimista olivat hänen tykönsä tulleet, ja antoi heidän mennä asuntapaikoilleen. Ja he närkästyivät sangen suuresti Juudaan ja menivät kotiansa vihoissansa.

11. Ja Amasia tuli rohkeaksi ja johdatti kansansa ulos; ja hän läksi Suo-

lalaanksoon, ja löi siellä Seirin lapsista kymmenen tuhatta.

2 Kun. 14:7.

12. Ja Juudan lapset ottivat heistä elävältä vankina kymmenen tuhatta, ja veivät heidät kallion kukkuralle ja sysäsivät heidät kukkuralta alas, niin että he kaikki museruivat.

13. Mutta sotamiehet, jotka Amasia oli antanut lähteä takaisin, niin etelivät ne hänen kanssansa menneet sotaan, hyökkäsivät Juudan kaupunkeihin Samariasta Bet-Horonin asti, ja löivät heistä kolme tuhatta, ja ottivat paljon saalista.

14. Ja kun Amasia palasi lyötyänsä Edomilaiset, toi hän myötänsä Seirin lasten epäjumalat ja asetti ne itselensä jumaliksi; ja hän kumarsi niiden edessä ja teki heille suitsutusta.

15. Niin Herran viha julmistui Amasiaan, ja hän lähetti hänelle profetan, joka sanoi: „miksi etsit sen kansan jumalia, jotka eivät auttaneet kansaansa sinun käsistäs?“

16. Hänen puhuessansa sanoi Amasia hänelle: „oletko asetettu kuninkaan neuvonantajaksi? lakkaa, miksis tahdot, että sinut lyöttäisiin?“ Profetta lakkasi ja sanoi: „minä ymmärrän, että Jumala on aikonut sinua turomella, koska olet sen tehnyt, etkä tottele neuvoani.“

17. Ja Amasia, Juudan kuningas, piti neuvoa, ja lähetti Joaksen, Joahaksen pojan, Jehun pojan, Israelin kuninkaan, tykö ja käski sanoa hänelle: „tule, katsekaamme toinen toistamme!“

2 Kun. 13:12. 14:8 s.

18. Mutta Joas, Israelin kuningas, lähetti Amasialle, Juudan kuninkaalle, sanoen: „orjantappurapensa Libanonissa lähetti sedripuun tykö Libanonniin, sanoen hänelle: „anna tyttäresi minun pojalleni vaimoksi.“ mutta pedot Libanonissa karkasivat orjantappurapensaansa päälle ja tallasivat sen.“

19. Katso, sinä ajattelet: minä olen lyönyt Edomilaiset; siitä sinun sydämesi paisuu etsimään kunniaa. Pysy kotonasi, miksi etsit onnettomuutta, kaatuaksesi sekä itse että Juuda sinun kanssasi?“

20. Mutta ei Amasia totellut häntä; sillä se oli Jumalalta, että he piti anettaman häviöön, koska he olivat etsineet Edomilaisten jumalia.

21. Ja Joas, Israelin kuningas, läksi ylös, ja he katselivat toinen toistansa, hän ja Amasia, Juudan kuningas, Bet-Semekssä, joka on Juudassa.

22. Ja Israel löi Juudan, ja jokainen pakeni majoilleensa.

23. Ja Joas, Israelin kuningas, van-

gitsi Amasian, Juudan kuninkaan, Joaksen pojan, Joahaksen pojan, Bet-Semeksessä, ja vei hänet Jerusalemiin. Ja hän-särki Jerusalemin muurin Efraimin portista kulmaporttiin asti, neljäsataa kyynärää.

24. Ja hän otti kaiken kullan, hopean, ja kaikki astiat, jotka löydettiin Jumalan huoneessa Obed-Edomin hallussa, ja kuninkaan huoneen tavarat, ja otti lapset pantiksi, ja palasi Samariaan. 1 Aik. 26:15.

25. Ja Amasia, Joaksen poika, Juudan kuningas, eli Joaksen, Joahaksen pojan, Israelin kuninkaan, kuoleman jälkeen viisitoista ajastaikaa. 2 Kun. 14:17 s.

26. Mitä enempää Amasian menoista on sanottavaa, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, katso, se on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

27. Ja siitä ajasta, jona Amasia luopui Herrasta, tekivät he häntä vastaan liiton Jerusalemissa; mutta hän pakeni Lakikseen. Ja he lähettivät hänen peräänsä Lakikseen ja tappoivat hänet siellä.

28. Ja he veivät hänen hevosilla ja hautasivat hänet isäinsä luo Juudan kaupunkiin.

26 Luku.

Ussia Juudan kuninkaana.

Koko Juudan kansa otti Ussian, joka oli kuudentoista ajastaikainen, ja asettivat hänet kuninkaaksi isänsä Amasian sijaan. 2 Kun. 14:21 s.

2. Hän rakensi Elotin, ja saattoi sen jälleen Juudalle, sittekuin kuningas oli nukkunut isäinsä kanssa.

3. Kuudentoista vuotinen oli Ussia tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa kuudettakymmentä Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Jekolia, Jerusalemistä. 2 Kun. 15:2 s.

4. Ja hän teki mitä oikein oli Herran edessä, niinkuin hänen isänsä Amasia oli tehnyt.

5. Ja hän etsi Jumalaa, niinkauan kuin Sakaria eli, joka Jumalan näyissä oppinut oli. Ja niinkauan kuin hän etsi Herraa, antoi Jumala hänen menestyä.

6. Ja hän läksi ja soti Filistealaisia vastaan, ja kukisti Gatin muurin, ja Jabnen muurin, ja Asdodin muurin, ja rakensi kaupunkeja Asdodin ympärille ja Filistealaisten keskelle.

7. Ja Jumala auttoi häntä Filistealaisia, Arabialaisia, Gur-Balin asuvia, ja Meunilaisia vastaan.

8. Ja Ammonilaiset antoivat Ussialle lahjoja; ja hän tuli kuuluisaksi ha-

maan Egyptiin saakka, sillä hän tuli aina väkevämmäksi

9. Ja Ussia rakensi tornit Jerusalemissa kulmaportin ja laaksoportin päälle, ja kulmaan, ja vahvisti niitä. Neh. 3:13, 19, 24.

10. Hän rakensi myös torneja korpeen, ja kaivoi monta kaivoa; sillä hänellä oli paljo karjaa laaksoissa ja tasaisella kedolla, sekä peltomiehiä ja viinimiehiä vuorilla ja karmelissa; sillä hän rakasti peltoviljelystä.

11. Ussialla oli harjoitettu sotajoukko, jotka sotaan menivät joukottain, heidän lukunsa mukaan, niinkuin he olivat luetut Jejin, kirjoittajan, ja Maesejan, virkamiehen, kautta, Hananian johdon alla, joka oli kuninkaan päämiehiä.

12. Kaikkiansa oli suku-päämiehiä, urhoollisia sotamiehiä, kaksi tuhatta ja kuusi sataa.

13. Ja heidän johdossaan oli sotajoukko, kolme sataa seitsemän tuhatta ja viisi sataa väkevää ja urhoollista sotamiestä, joiden tuli auttaa kuningasta vihollisia vastaan.

14. Ja Ussia valmisti heille, koko sotajoukolle, kilpiä ja keihäitä, rautalakkeja ja rautapaitoja, joutsia ja linkoja kiviheittoa varten.

15. Ja hän teki Jerusalemissa heitto-koneita, taitavasti tehtyjä, jotka olivat tornien päällä ja kulmain päällä, joista piti ammuttaman nuolilla ja suurilla kivillä. Ja hänen maineensa kuului kauas; sillä hän autettiin ihmeellisesti siksi kuin hän tuli väkeväksi.

16. Ja väkeväksi päästyänsä paisui hänen sydämmensä, niin että hän teki pahoin; ja hän rikki Herraa, Jumalaansa, vastaan, ja meni Herran temppeliin, suitsuttamaan pyhän savun alttarilla. 2 Moos. 30:7.

17. Ja pappi Asaria meni hänen perässänsä, ja hänen kanssansa kahdeksankymmentä Herran pappia, rohkeita miehiä.

18. Ja he seisivat kuningas Ussiaa vastaan ja sanoivat hänelle: „Ussia, ei sinun sovi suitsuttaa Herralle, vaan pappien, Aaronin poikain, jotka ovat pyhitetyt suitsuttamaan. Mene ulos pyhästä! sinä olet väärin tehnyt, ei se tule sinulle kunniaksi Herran Jumalan edessä.“ 2 Moos. 30:7 s. 4 Moos. 18:7 s.

19. Mutta Ussia vihastui; ja hän piti kädessänsä pyhän savun astian suitsuttaaksensa. Mutta kun hän vihastui pappeihin, nousi spitäli hänen otsaansa pappein edessä Herran huoneessa, pyhän savun alttarin edessä.

20. Ja ylimmäinen pappi Asaria, ja

kaikki muut papit kääntyivät hänen puoleensa, ja katso, hän oli spitalinen otsassansa. Ja he hoputtivat hänet sieltä ulos; ja hän riensi itsekin memään, sillä Herra oli lyönyt hänet.

21. Ja kuningas Ussia oli spitalinen hamaan kuolemaansa asti, ja asui sairashuoneessa spitalisena; sillä hän oli erotettu Herran huoneesta. Ja Jotam, hänen poikansa, hallitsi kuninkaan huoneen ja tuomitsi kansaa maassa. 2 Kun. 15:5 s.

22. Mitä enempää Ussian menoista sanottavaa on, sekä ensimmäisistä että viimeisistä, on profetta Jesaja, Amosin poika, kirjoittanut. Jes. 1:1.

23. Ja Ussia nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet isäinsä kanssa kuningasten hautapeltoon; sillä he sanoivat: hän on spitalinen. Ja Jotam, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

27 Luku.

Jotamin hallitus.

Jotam oli viiden ajastakainen kolmattakymmentä tullessansa kuninkaaksi ja hallitsi kuusitoistakymmentä ajastakaa Jerusalemissa; hänen äitinsä nimi oli Jerusa, Sadokin tytär. 2 Kun. 15:33 s.

2. Ja hän teki, mitä oikein oli Herran edessä, aivan niinkuin hänen isänsä Ussia oli tehnyt; mutta Herran temppeleihin hän ei mennyt. Mutta kansa vielä turselli itsensä. 2 Aik. 26:16.

3. Hän rakensi ylä portin Herran huoneeseen; ja Ofelin muuria hän paljon rakensi. Jer. 26:10. 36:10. Neh. 3:26. 11:21.

4. Ja hän rakensi kaupungit Juudan vuorelle; ja metsiin rakensi hän linnat ja tornit.

5. Ja hän soti Ammonin lasten kuninkaan kanssa, ja voitti heidät, niin että Ammonin lapset antoivat sinä vuonna hänelle sata talenttia, kymmenen tuhatta kooria nisuja ja kymmenen tuhatta kooria ohria. Yhtä paljon antoivat Ammonin lapset hänelle myös toisena ja kolmantena vuonna.

6. Ja Jotam tuli voimalliseksi; sillä hän toimitti tiensä oikein Herran, Jumalansa, edessä.

7. Mitä enempää Jotamista on sanottava, ja kaikista hänen sodistansa ja teistänsä, katso, se on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

8. Viidenkolmattakymmenen vuoden vanha oli hän tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoista vuotta Jerusalemissa.

9. Ja Jotam nukkui isäinsä kanssa; ja he hautasivat hänet Davidin kau-

punkiin. Ja hänen poikansa Ahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

28 Luku.

Ahas kuningas Juudassa. Hänen jumalattomuutensa ja kuolemansa.

Ahas oli kahdenkymmenen ajastakainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kuusitoista ajastakaa Jerusalemissa. Hän ei tehnyt, mitä Herralle kelpasi, niinkuin hänen isänsä David; 2 Kun. 16:1 s.

2. Vaan hän vaelsi Israelin kuningasten teillä, ja teki myös Baalille valetuita kuvia.

3. Ja hän suitsutti Hinnomin pojan laaksossa, ja poltti poikansa tulessa pakanain kauhistuksen mukaan, koska Herra oli ajanut pois Israelin lasten edestä. 5 Moos. 18:10. Jer. 7:30 s. 19:2 s.

4. Ja hän uhraisi ja suitsutti korkeuksilla ja kukkuloilla, ja kaikkein viheriäisten puiden alla.

5. Sentähden antoi Herra, hänen Jumalansa, hänet Syrian kuninkaan käsiin, niin että he löivät hänet, ja veivät heistä suuren joukon vangiksi Damaskoon. Hän annettiin myös Israelin kuninkaan käsiin, joka tuotti hänelle suuren tappion. Jes. 7:1.

6. Sillä Pekah, Remalian poika, löi Juudasta sata ja kaksikymmentä tuhatta yhtenä päivänä, jotka kaikki olivat urhoollisia miehiä, koska he hylkäsivät Herran, heidän Jumalan.

7. Ja Sikri, Efraimin sankari, tappoi kuninkaan pojan Maesejan, ja Asrikamin, kuninkaan huoneen päämiehen, ja Elkanan, joka oli kuningasta likinnä.

8. Ja Israelin lapset veivät vankeina heidän veljistänsä kaksi sataa tuhatta, vaimoja, poikia ja tyttäriä, ja ryöivät myös heiltä paljon saalista, jonka he veivät Samariaan.

9. Ja siellä oli Herran profetta, jonka nimi oli Oded; hän läksi sitä joukkoa vastaan, joka Samariaan tuli, ja sanoi heille: „katso, Herra teidän isänne Jumala on vihastunut Juudaan, ja on antanut heidät teidän käsiinne; mutta te olette kiukussa heitä tappaneet, niin että se kuuluu tai-vaasen.

10. Ja nyt te luulette polkevanne teidän allenne Juudan lapset ja Jerusalemin, teidän palvelijoiksenne ja piioiksenne. Eikö teissä kuitenkin vika ole Herraa, teidän Jumalaanne vastaan?

11. Niin kuulkaat nyt minua ja viekäänt ne vangit sinne jluua, jotka te toitte teidän veljistänne; sillä Herran viha julmistuu teihin!"

12. Silloin nousivat muutamat Efraiminlasten ylimmäisistä miehistä: Asaria, Johanan poika, Berekia, Mesilemotin poika, Jehiskija, Sallumin poika, ja Amasia, Hadlain poika, niitä vastaan, jotka sodasta tulivat,

13. Ja sanoivat heille: „Älkää tuoko niitä vankeja tänne; sillä ette sillä muuta saata kuin vikaa meidän päallemme Herran edessä, lisätäksemme meidän syntejämme ja rikoksiamme; sillä jokamme on suuri. ja Herran viha vilkistuu Israeliin!”

14. Niin sotaväki päästi vangit ja jätti saaliin ylimmäisten ja kaiken kansan eteen.

15. Ja ne miehet, jotka nimellensä ovat nimitetyt, nousivat, ja ottivat vangit ja kaikki alastomat heistä, ja vaatelivat siitä saaliista. Ja kun he olivat vaateltaneet ja kengittäneet heidät, antoivat he heille ruokaa ja juomaa, ja voitelivat heitä, ja veivät kaikki heikoimmat aseini päällä ja saattoivat heidät Jerikon palmukaupunkiin veljiensä tykö. Ja he palasivat siite Samariaan. 5 Moos. 34:3.

16. Siihen aikaan lähetti kuningas Ahas Assurin kuningasten tykö. että he auttaisivat häntä. 2 Kun. 16:7 s.

17. Sillä Edomilaiset tulivat vielä, ja löivät Juudan ja ottivat vankeja.

18. Ja Filistealaiset hyökkäsivät kehtokaupunkeihin, etelän puolelle Juudaa, ja voittivat Betsemeksen, Ajaloin, Gederotin ja Sokon kylinensä, ja Timnan kylinensä, ja asuivat siellä.

19. Sillä Herra nöyryytti Juudaa Ahaksen, Israelin kuninkaan, lähdessä, koska hän oli vietelleyt Juudan, ja tehnyt väärin Herraa vastaan.

20. Ja hänen tykönsä tuli Tiglat Pilneser, Assurin kuningas, joka ahdisti häntä, eikä häntä vahvistanut.

21. Sillä Ahas ryösti Herran huoneen ja kuninkaan ja ylimmäisten huoneen, ja antoi Assurin kuninkaalle, mutta ei se häntä auttanut.

22. Ja ahdistuksessansa teki hän vielä enemmän väärin Herraa vastaan, hän, kuningas Ahas.

23. Ja hän uhrasi Damaskon epäjumalille, jotka olivat lyöneet hänet, ja sanoi: „koska Syrian kuningasten jumalat auttoivat heitä, sentähden minä uhraan heille, että he minuaikin auttaisivat.” Mutta ne olivat hänelle ja kaikelle Israelille lankeemiseksi.

2 Kun. 16:10 s.

24. Ja Ahas kokosi astiat Jumalan huoneesta ja särki Jumalan huoneen astiat; ja hän sulki Herran huoneen

ovet, ja teki itsellensä alttareita joka nurkkaan Jerusalemissa.

25. Ja kaikissa Juudan kaupungeissa teki hän uhrikukkuiloita siellä ja täällä, suitsuttaaksensa vieraille jumalille, ja vihoitti Herran, isäinsä Jumalan.

26. Mitä enempiä hänestä on sanottavaa, ja kaikista hänen teistensä, ensimmäisistä ja viimeisistä, katso, se on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa. 2 Kun. 16:19 s.

27. Ja Ahas nukkui isäinsä kanssa, ja he hautasivat hänet Jerusalemin kaupunkiin; mutta ei he panneet häntä Israelin kuningasten hautoihin. Ja hänen poikansa Jehiskija tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. 2 Aik. 21:20, 24, 25.

29 Luku.

Jehiskija kuningas Juudassa. Jumalanpalvelus uudistetaan entiselleen.

Jehiskija oli viiden ajast aikainen kolmattakymmentä tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yhdeksän kolmattakymmentä ajast aikaa Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Abija, Sakarian tytär. 2 Kun. 18:1 s.

2. Ja hän teki, mitä Herralle kelpasi, aivan niinkuin hänen isänsä David.

3. Hän avasi Herran huoneen ovet ensimmäisellä hallituksensa kuu-kaudella ensimmäisenä vuonna, ja vahvisti ne. 2 Aik. 28:24.

4. Ja hän saattoi papit ja Leviläiset siunne, ja kokosi heidät itäiselle kadulle,

5. ja sanoi heille: „kuulkaat minua, Leviläiset! pyhittäkää nyt itsenne, ja pyhittäkää Herran, teidän isänne Jumalan, huone, ja kantakaat saastaisuus ulos pyhäköstä!”

6. Sillä meidän isämme ovat uskotomat olleet, ja tehneet pahaa Herran, meidän Jumalamme, edessä, ja hyljänneet hänet; sillä he ovat kääntäneet pois kasvonsa Herran majasta, ja kääntäneet selkänsä sen puoleen.

7. Ja he ovat sulkeneet esihuoneen ovet ja sammuttaneet lamput, eivät suitsuttaneet suitsutusta, eikä uhranneet poltto-uhria Israelin Jumalalle pyhäkössä.

8. Siitä on Herran viha tullut Juudan ja Jerusalemin päälle, ja hän on antanut heidät hämmästyksiksi hävitykseksi, ja häväistykseksi, niinkuin te näette silmillänne. 5 Moos. 28:25.

9. Ja katso, meidän isämme ovat kaatuneet miekan kautta, meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme ovat viedyt pois. 2 Aik. 28:5 s.

10. Nyt olen minä aikonut tehdä Herran, Israelin Jumalan, kanssa liiton, että hän kääntäisi vihansa

hirmuisuuden meidän päällämme pois.

11. Nyt, minun poikani, älkäätkä siekailko; sillä Herra on teidät valinnut seisomaan edessänsä palveluksessa, ja olemaan hänen palvelijansa, jasuittuttamaan!" 2 Moos. 28:1. 4 Moos. 3:6 s.

12. Niin nousivat Leviläiset: Mahat, Amasain poika, ja Joel, Asarian poika, Kehatilaisten lapsista; ja Merarin lapsista: Kis, Abdin poika, ja Asaria, Jahalleelin poika; ja Gersonilaisista: Joah, Simman poika, ja Edden, Joahin poika,

13. ja Elisafanin lapsista: Simri ja Jejel; Asasin lapsista: Sakaria ja Matania;

14. Hemanin lapsista: Jehiel ja Simmei; Jedutunin lapsista: Semaja ja Ussiel.

15. Ja he kokosivat veljensä ja pyhittäivät itsensä, jamenivät kuninkaan käskystä Herran sanan mukaan puhdistamaan Herran huonetta.

16. Ja papit menivät sisälle Herran huoneesen puhdistamaan sitä, ja kantoivat ulos kaiken saastaisuuden, jonka löysivät Herran temppelistä. Herran huoneen kartanolle. Ja Leviläiset ottivat sen ja kantoivat Kidronin ojaalle.

17. Ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä rupesivat he pyhittämään, ja saman kuun kahdeksantena päivänä menivät he Herran esihuoneesen ja pyhittivät Herran huonetta kahdeksan päivää; ja kuudentena päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla olivat he työnsä päättäneet.

18. Ja he menivät sisälle kuningas Jehiskijan tykö ja sanoivat: „me olemme puhdistaneet koko Herran huoneen ja poltto-uhrin alttarin, ja kaikki sen asiat, ja näkyleipäin pöydän ja kaikki sen asiat.

19. Ja kaikki ne asiat, jotka kuningas Ahas oli häväisnyt, kuninkuana ollessansa, kun hän väärin teki, olemme me valmistaneet ja pyhittäneet; ja katso, ne ovat Herran alttarin edessä.“

20. Ja kuningas Jehiskija nousi varhain aamulla ja kokosi kaupungin ylimmäiset, ja meni Herran huoneesen.

21. Ja he toivat seitsemän härkää, ja seitsemän karitsaa, ja seitsemän kaurista synty-uhriksi, valtakunnan edestä, pyhäkön edestä ja Juudan edestä. Ja hän käski papit, Aaronin lapset, uhraamaan ne Herran alttarilla. 3 Moos. 4:14.

22. Niin he teurastivat härjät; ja papit

ottivat veren ja priiskoittivat alttarille. Ja he teurastivat oinaat ja priiskoittivat veren alttarille; ja he teurastivat karitsat ja priiskoittivat veren alttarille. 3 Moos. 8:15. 19:24. Hebr. 9:21.

23. Ja he toivat kauriit synty-uhriksi kuninkaan ja seurakunnan eteen, ja he panivat kätensä niiden päälle.

2 Moos. 29:10. 3 Moos. 4:15.

24. Ja papit teurastivat ne ja priiskoittivat veren alttarille, kaiken Israelin sovinnoksi; sillä kuningas oli heidän käsenyt uhrata poltto-uhriin ja synty-uhriin kaiken Israelin edestä.

25. Ja hän asetti Leviläiset Herran huoneesen symbaleilla, psaltareilla ja harpuilla, niinkuin David käskennyt oli ja Gad, kuninkaan näkijä, ja Natan profeta; sillä se oli Herran käsky hänen profettainsa kautta.

1 Aik. 6:31 s. 16:4 s. 23:5 s. 21:1, 6.

26. Ja Leviläiset seisivat Davidin harput käsissään, ja papit pasunat käsissä. 4 Moos. 10:8 s.

27. Ja Jehiskija käski heidän uhrata poltto-uhriin alttarilla. Ja kun ruvetiin uhraamaan poltto-uhria, alkoi myös Herran veisu pasunilla ja moninaisilla Davidin, Israelin kuninkaan, kanteleilla.

28. Ja koko seurakunta kumartui maahan. Ja veisu kaikui ja pasunilla soitettiin, siksi kuin poltto-uhri täytettiin.

29. Kun poltto-uhri uhrattu oli, notkisti kuningas ja kaikki ne, jotka hänen kanssansa olivat, polvensa ja kumartuivat.

30. Ja kuningas Jehiskija ja kaikki ylimmäiset käskivät Leviläisten kiittää Herraa Davidin ja näkijän Asafin sanoilla. Ja he kiittivät häntä suurella ilolla, ja kumartuen maahan rukoilivat.

31. Niin Jehiskija koroitti äänensä ja sanoi: „nyt te olette täyttäneet kätenne Herralle; käytkäätkä ja kantakaat teuras-uhria ja kiitos-uhria Herran huoneesen!“ Ja seurakunta vei uhria ja kiitos-uhria, ja jokainen sydämmestä hyväntahtoinen poltto-uhria. 3 Moos. 7:12 s.

32. Ja poltto-uhrien luku, jotka seurakunta toi, oli seitsemänkymmentä härkää, sata oinasta ja kaksi sataa karitsaa; ja nämä kaikki toivat he poltto-uhriksi Herralle.

33. Ja kuusi sataa härkää ja kolme tuhatta lammasta pyhitettiin.

34. Mutta pappaja oli niin vähän, etteivät he voineet ottaa pois vuotia kaikilta poltto-uhreilta, sentähden auttoivat heitä heidän veljensä Leviläiset, siksi kuin se työ täytettiin

ja niin kauan kuin papit pyhittivät itsensä; sillä Leviläiset olivat vireämät pyhittämässä itseänsä kuin papit.

35. Ja poltto-uhreja oli myös paljon ynnä kiitos-uhrin rasvan kanssa, ja juoma-uhreja poltto-uhrin yhteydessä. Näin palvelus Herran huoneessa valmistettiin.

36. Ja Jehiskija ja kaikki kansa riemuitsi siitä, mitä Jumala oli kansalle valmistanut; sillä se tapahtui sangen kiireesti.

30 Luku.

Jehiskijan pääsiäis-juhla Jerusalemissa. Ja Jehiskija lähetti kaikelle Israelille ja Juudalle, ja kirjoitti kirjeet fraimille ja Manasselle, että he tulisivat Herran huoneeseen Jerusalemiin pitämään Herralle, Israelin Jumalalle, pääsiäistä. 2 Kun. 23:21. 2 Aik. 35:1.

2. Ja kuningas piti neuvoa ylimmästensä kanssa ja koko seurakunnan kanssa Jerusalemissa pääsiäisen pidosta toisena kuukautena. 2 Moos. 12:2 s. 4 Moos. 9:10 s.

3. Sillä he eivät voineet sitä pitää oikeaan aikaan, sillä papit eivät olleet vielä täydellisesti pyhittäneet itseänsä, eikä kansa ollut vielä kokoonnutut Jerusalemiin. 2 Aik. 29:34.

4. Ja tämä kelpasi kuninkaalle ja koko seurakunnalle.

5. Ja he päättivät antaa kuuluttaa kaikessa Israelissa, Bersebasta Daniin asti, että tultaisiin pitämään Herralle, Israelin Jumalalle, pääsiäistä Jerusalemissa; sillä ei sitä ollut pidetty pitkään aikaan yhteisesti, niinkuin kirjoitettu on.

6. Ja sanansaattajat läksivät kuninkaan ja hänen päämiehistensä kirjeitten kanssa kaiken Israelin ja Juudan lävitse, kuninkaan käskystä, ja sanoivat: „te Israelin lapset! kääntykää Herran, Abrahamin, Isaakin ja Israelin Jumalan puoleen, että hän kääntäisi itsensä pääsneitten tykö, jotka teistä vielä ovat jääneet Assyrian kuninkaan kädestä. 2 Aik. 28:20 s. Mal. 3:7.

7. Älkäätkä olko niinkuin isänneja veljenne, jotka väärin tekivät Herraa, heidän isänsä Jumalaa vastaan, ja hän antoi heidät hävitykseksi, niinkuin te itse näette. 2 Aik. 29:8 s.

8. Nyt siis, älkäätkä olko uppimiskaiset, niinkuin teidän isänne, mutta antakaat kättä Herralle ja tulkaat hänen pyhäkköön, jonka hän on pyhittänyt ijankaikkisesti, ja palvelkaat Herraa, teidän Jumalanne, niin hänen vihansa liekki kääntyy teistä pois.

9. Sillä jos te käännytte Herran puoleen, niin teidän veljenne ja lapsenne saavat armon niiden edessä, jotka heitä vankina pitävät, että he tulevat tähän maahan jälleen; sillä Herra, teidän Jumalanne, on armollinen ja laupeas, eikä käännä kasvojansa pois teistä, jos te käännytte hänen puoleensa. 2 Moos. 34:7.

10. Ja sanansaattajat menivät kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen maalla Sebuloniin asti; mutta he nauroivat ja pilkkasivat heitä.

11. Kuitenkin muutamat Asserista, Manassesta ja Sebulonista nöyryyttivät itsensä ja tulivat Jerusalemiin.

12. Ja Jumalan käsi tuli myös Juudan yli, niin että hän antoi heille yksimielisen sydämen tekemään kuninkaan ja ylimmäisten käskyä, Herran sanan mukaan.

13. Ja paljo kansaa kokoontui Jerusalemiin, pitämään happamattoman leivän juhlapäivää, toisena kuukautena; sa: gen suuri kokous.

14. Ja he nousivat ja hävittivät uhri-alttarit Jerusalemissa, ja hävittivät kaikki suitsutus-alttarit ja heittivät Kidronin ojaan.

15. Ja he teurastivat pääsiäis-lampaan toisen kuukauden neljäntenätoista päivänä. Ja papit ja Leviläiset häpesivät, ja pyhittivät itsensä, ja kantoivat poltto-uhria Herran huoneeseen. 2 Aik. 29:34.

16. Ja he seisivat järjestyksensänsä niinkuin pitikin, Mooseksen, Jumalan miehen, lain mukaan. Ja papit priiskoittivat veren Leviläisten käsistä.

17. Sillä monta oli seurakunnassa, jotka eivät olleet pyhittäneet itseänsä; sentähden teurastivat Leviläiset pääsiäis-lampaat kaikkein niiden puolesta, jotka eivät olleet puhtaat pyhittäöksensä heitä Herralle.

18. Sillä paljo kansaa oli, suuri joukko Efraimista, Manassesta, Isaskarista ja Sebulonista, jotka eivät puhdistaneet itseänsä, ja söivät pääsiäis-lampaan, vaan ei niinkuin kirjoitettu on. Mutta Jehiskija rukoili heidän edellänsä ja sanoi: „Herra, joka on hyvä, olkoon heille armollinen! 2 Moos. 12:3 s. 3 Moos. 7:21. 4 Moos. 9:6 s.

19. kaikille, jotka sydämensä asettavat etsimään Herraa, heidän isänsä Jumalaa, vaikka eivät vielä pyhäkön puhtauden mukaisesti!”

20. Ja Herra kuuli Jehiskijan rukouksen ja paransi kansan.

21. Niin Israelin lapset, jotka olivat Jerusalemissa, pitivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää

suurella ilolla. Ja papit ja Leviläiset kiittivät Herraa jokapäivä Her-ran väkevilla kanteleilla.

22. Ja Jehiskija puhutteli ystävällisesti kaikkia Leviläisiä, joilla oli hyvä ymmärrys Herrasta. Ja he söivät juhla-uhreja koko seitsemän päivää, ja uhrasivat kiitos-uhria, ja kiittivät Herraa, heidän isänsä Jumalaa.

23. Ja koko seurakunta mielistyi pitämään vielä toiset seitsemän päivää; ja he pitivät nekin seitsemän päivää ilolla.

24. Sillä Jehiskija, Juudan kuningas, antoi ylönnykseksi seurakunnalle tuhannen härkää ja seitsemän tuhatta lammasta. Ja ylimmäiset antoivat ylönnykseksi kansalle tuhannen härkää ja kymmenen tuhatta lammasta; ja monta pappia pyhitti itsensä. 2 Aik. 35:7 s.

25. Ja koko Juudan seurakunta iloitsi, niin myös papit ja Leviläiset, ja koko seurakunta, joka oli tullut Israelista, niin myös muukalaiset, jotka olivat tulleet Israelin maalta, ja ne, jotka asuivat Juudassa.

26. Ja suuri ilo oli Jerusalemissa, sillä Salomon, Davidin pojan, Israelin kuninkaan, ajasta ei ollut senkaltaista tapahtunut Jerusalemissa.

27. Ja papit ja Leviläiset nousivat ja siunasivat kansaa; ja heidän äänensä kuultun, ja heidän rukouksensa tuli Hänen pyhään asumiseensa taivaasen. 4 Moos. 6:23 s.

31 Luku.

Epäjumalat hävitetään ja papeille annetaan kymmenekset. Jehiskija menestyy.

Kun nämä kaikki olivat päätetyt, läksivät kaikki saapuville olevat Israelilaiset ulos Juudan kaupunkeihin ja rikkoivat patsaat, ja hakkasivat maahan Astarotit ja kukistivat korkeudet ja alttarit koko Juudasta, Benjaminista, Efraimista ja Manassesta, täydellisesti. Ja Israelin lapset palasivat omiin kaupunkihinsa, jokainen omaisuutensa tykö.

2. Mutta Jehiskija asetti papit ja Leviläiset järjestykseensä, kunkin virkansa mukaan, sekä papit että Leviläiset, poltto-uhrilla ja kiitos-uhrilla palvelemaan, kiittämään ja kunioittamaan Herran leirin porteissa. 3 Moos. 8:35. 4 Moos. 4:3 s.

3. Ja kuningas antoi osan tavarastansa poltto-uhriksi: aamusin ja iltasin uhrattavaksi poltto-uhriksi; ja sabbatin, uuden kuun ja juhlapäivän poltto-uhriksi, niinkuin kirjoitettu on Herran laussa. 4 Moos. 28:1 s.

4. Ja hän käski kansan, joka asui Jerusalemissa, antamaan papeille ja Leviläisille heidän osansa, että he olisivat vireämöt Herran laussa.

4 Moos. 18:8 s. Neh. 13:10 s. Syr. 38:25 s.

5. Ja kun tämä käsky levisi, antoivat Israelin lapset paljon uutista jyvistä, viinistä, öljystä, hunajasta ja kaikenlaisesta pellon kasvusta; ja kymmenekset kaikista toivat he runsaasti.

6. Ja Israelin ja Juudan lapset, jotka Juudan kaupungeissa asuivat, toivat myös kymmenekset karjasta ja lampaista, sekä niistä pyhistä lahjoista, jotka Herralle, heidän Jumalallensa, pyhitetyt olivat; ja he panivat ne eri läjiin.

7. Kolmantena kuukautena rupesivat he panemaan läjiin, ja seitsemäntenä kuukautena he päättivät.

8. Ja kun Jehiskija tuli ylimmäisten kanssa ja näki läjät, kiittivät he Herraa ja hänen kansaansa Israelia.

9. Ja Jehiskija kysyi papeilta ja Leviläisiltä läjistä.

10. Ja Asaria, ylimmäinen pappi, Sadokin huoneesta, puhui hänelle, sanoen: „siitä ajasta, kun he rupesivat ylönnyttä tuomaan Herran huoneeseen, olemme syöneet ja fulleet ravituiksi, ja tässä on vielä paljo tähteenä; sillä Herra on siunannut kansaansa; sentähden on tämä paljous jäänyt.”

11. Ja Jehiskija käski valmistaa varastokammiot Herran huoneeseen; ja he valmistivat.

12. Ja he panivat niihin ylönnyksen ja kymmenekset, ja sen, mikä pyhitetty oli, uskollisesti. Ja Leviläinen Kanania oli asetettu päämieheksi sen yli, ja Simei, hänen veljensä, toiseksi.

13. Ja Jehiel, Asasia, Nahat, Asahel, Jerimot, Josabab, Eliel, Jismakia, Mahat ja Benaja olivat päällismiehinä ynnä Kananian ja hänen veljensä Simein kanssa, kuningas Jehiskijan ja Asarian, Jumalan huoneen päämiehen, kääkyistä.

14. Ja Kore, Jimnan poika, Leviläinen, ovenvartija idän puolella, oli vapaa-ehtoisten lahjain yli, jakamassa niitä, mitkä Herralle annetut olivat ylönnykseksi, ja kaikkein pyhimmän yli.

15. Ja hänen kätensä alla olivat Eden, Miniamin, Jesua, Semaja, Amaria ja Sakania, pappein kaupungeissa, uskollisesti antamassa osan veljillensä heidän järjestyksensä mukaan, pienimmälle niinkuin suurimmallekin;

5 Moos. 18:8. Jos. 21:9 s.

16. paitsi niitä, jotka luettiin miespuolisista, kolmesta ajastajasta sen ylitse, kaikille niille, jotka Herran huoneesen menivät, kukin päivänänsä heidän virkansa, vartionsa ja järjestyksensä mukaan;

17. ja niille, jotka olivat pappein luovassa heidän suvuissansa, sekä Leviläisille kahdestakymmenestä ajastajasta ja sen ylitse, heidän vartiossansa, heidän järjestyksensä mukaan:

1 Aik. 23:27 s.

18. ynnä niille, jotka luettu olivat heidän lapsista, vaimoista, pojista ja tyttäristä, koko joukolle. Sillä he käyttivät itsensä uskollisesti pyhitetyssä.

19. Niin myös pappeja, Aaronin poikia varten, oli esikaupunkien kedolla heidän kaupungeissansa, kussakin kaupungissa, miehiä nimittänsä nimittetyt, että heidän piti antaman kaikille miespuolisille papeista ja kaikille niille, jotka Leviläisten joukkoon luettu olivat.

20. Näin teki Jehiskija kaikessa Juudassa; ja hän teki mitä hyvä, mikä ja totuus oli Herran, hänen Jumalansa edessä.

21. Ja kaikessa toimessansa, jonka hän alkoi tehdä Jumalan huoneen palveluksessa, lain ja käskyn mukaan, etsiäksensä Jumalansa, sen teki hän koko sydämmestänsä; sen tähden hän myös menestyi.

32 Luku.

Sanheribin hyökkäys Juudaa vastaan. Jehiskija rukoilee ja saa avun Herralta.

Näiden tekojen ja tämän uskollisuuden jälkeen tuli Sanherib, Assurin kuningas, ja meni Juudaan, ja sijoitti itsensä vahvojen kaupunkien eeleen, ja luuli voittavansa ne itsellensä.

2 Kun. 18:13 s. Jes. 36:1 s. Syr. 48:20.

2. Ja Jehiskija näki Sanheribin tulevan, ja että hänen kasvosensa olivat käännetyt sotimaan Jerusalemin vastaan.

3. Ja hän piti neuvoa ylimmäistensä ja sankariensa kanssa, tukitaksensa ulkona kaupungista olevat vesilähteet: ja he auttoivat häntä.

4. Ja paljon kansaa kokoontui, ja he tukitsivat kaikki lähteet ja puron, joka vuoti keskellä maata, ja sanoivat: „miksi Assurin kuninkaat tultuansa löytäisivät paljon vettä?”

5. Ja hän vahvisti itsensä ja rakensi kaiken rauenneen muurin, ja korotti sen tornin tasalle, ja rakensi ulkopuolelle toisen muurin, ja vahvisti Milon Davidin kaupungissa, ja antoi tehdä paljon aseita ja kilpiä.

2 Sam. 5:9. 1 Kun. 9:15. 2 Aik. 25:23.

6. Ja hän asetti sotapäällikköjä kansan yli ja kokosi heidät tykönsä kaupungin portin edustalle, ja puhui sydämmellisesti heille ja sanoi:

7. „Olkuat rohkeat ja hyvässä turvassa! älkäätt hämmästykö, älkäätt peljätkö Assurin kuningasta ja kaikkea sitä joukkoa, joka hänen kansansa on; sillä meidän kanssamme on enempi kuin hänen kanssansa.

2 Kun 6:16. 1 Joh. 4:4.

8. Hänen kansansa on lihallinen käsivarsi, vaan meidän kansamme on Herra, meidän Jumalamme, auttamassa meitä ja sotimassa meidän edestämme!” Ja kansa luotti Jehiskijan, Juudan kuninkaan, sanoihin.

Jer. 17:5, 7.

9. Sitten lähetti Sanherib, Assurin kuningas, palvelijansa Jerusalemiin (sillä hän oli Lakiksen edessä ja kaikki hänen sotaväkensä hänen kansansa) Jehiskijan, Juudan kuninkaan tykö, ja koko Juudan tykö, joka Jerusalemissa oli, ja antoi heille sanoa:

10. „Näin sanoo Sanherib, Assurin kuningas. mihinkä te uskallatte, jotka olette piiritetyssä Jerusalemissa?”

11. Eikö Jehiskija petä teitä, saatte teitä kuolemaan näitä ja janoista, ja sanoen: „Herra, meidän Jumalamme, pelastaa meitä Assurin kuninkaan kädestä?”

2 Kun. 18:30.

12. Eikö hän ole se Jehiskija, joka hänen uhrikukulansa ja alttarinsa on heittänyt pois, ja puhunut Juudalle ja Jerusalemile, sunoen: „Teidän pitää rukoileman yhden alttarin edessä ja sen päällä suitsuttaman?”

2 Aik. 31:1.

13. Ettekö te tiedä, mitä minä ja minun isäni tehneet olemme kaikille kansoille maakunnissa? ovatko pakanain jumalat maakunnissa mitenkään voineet pelastaa maansa minun kädestäni?

14. Kuka on kaikista pakanain jumalista, jotka isäni ovat hävittäneet, joka on voinut pelastaa kansansa minun kädestäni, että teidän jumalanne nyt voisi pelastaa teitä minun kädestäni?

15. Niin älköön siis nyt Jehiskija petäkö teitä, vietellen teitä; älkäätkä uskoko häntä! Sillä ei kukaan jumala kaikkien pakanain valtakuntain jumalista ole voinut auttaa kansaansa minun kädestäni ja minun isäni kädestä, — paljon vähemmän teidän Jumalanne pelastaa teidät minun kädestäni!”

16. Ja vielä paljon enemmän hänen palvelijansa puhuivat Herraa Juma-

laa vastaan ja hänen palvelijaansa Jehiskijaa vastaan.

17. Ja hän kirjoitti kirjeen hävääksensä Herraa, Israelin Jumalaa, ja puhui häntä vastaan ja sanoi: „niinkuin maakuntain pakanain jumalat eivät ole auttaneet kansaansa minun kädestäni, yhtäväähän Jehiskijankaan Jumala pelastaa kansaansa minun kädestäni!“

18. Ja he huusivat korkealla äänellä Juudan kielellä Jerusalemin kansalle, jotka muurin päällä olivat, peljättääksensä ja hämmästyttääksensä heitä, ja voittaaksensa kaupungin.

19. Ja he puhuivat Jerusalemin Jumalaa vastaan, niinkuin maan kansain jumalia vastaan, jotka ihmisten käsiteet ovat.

20. Mutta kuningas Jehiskija ja Jesaja profetta, Amosin poika, rukolivat tämän tähden ja huusivat taivaasen. 2 Kun. 19:14 s.

21. Silloin lähetti Herra enkelin, joka surmasi kaikki urhoolliset sotajoukossa ja päämiehet ja ylimmäiset Assurin kuninkaan leirissä, niin että hän häpeällä palasi maallensa. Ja kun hän meni jumalansa huoneeseen, tappoivat ne, jotka hänen ruumiistansa tulleet olivat, hänet siellä miekalla. 2 Kun. 19:35 s. Jes. 37:36 s. Syr. 48:24.

22. Ja niin auttoi Herra Jehiskijaa ja Jerusalemin kaupunginasuvaisia Saneheribin, Assurin kuninkaan, kädestä ja kaikkien kädestä, ja varjeli heidät kaikilta, jotka ympäristöillä olivat.

23. Ja moni kantoi Herralle lahjoja Jerusalemiin, ja Jehiskijalle, Juudan kuninkaalle, kalleuksia; ja hän korotettiin kaikkien kansain silmissä.

24. Siihen aikaan sairasti Jehiskija kuolematautia. Silloin rukoi hän Herraa; ja Hän puhui hänelle ja antoi hänelle ihmeen. 2 Kun. 20:1 s. Jes. 38:1 s.

25. Mutta Jehiskija ei maksanut, mitä hyvää hänelle annettu oli; vaan hänen sydämensä oli paisunut. Sentähden tuli viha hänen päällensä ja Juudan ja Jerusalemin päälle. Jes. 39:2.

26. Mutta Jehiskija nöyryytti itsensä sydämen ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asuvaset; ja Herran viha ei tullut heidän päällensä Jehiskijan elinaikana.

27. Ja Jehiskijalla oli rikkautta ja kunniaa sangen paljon. Ja hän hankki itsellensä varastohuoneita hopeata, kultaa ja kallista kiviä, hyvänhajuista yrtejä, kilpiä ja kaikkalaisia kallista esineitä varten.

28. sekä aittoja jyviä, viiniä ja öljyä varten, ja pihattoja kaikkinaisille eläimille ja karsinoita lampaille.

29. Ja hän rakensi itsellensä kaupungeita, ja hänellä oli karjaa, lampaita ja härkiä yltä kyllin; sillä Jumala antoi hänellesangen paljon rikkautta.

30. Ja hän, Jehiskija, tukitsi Gihonin puron yläjuoksun ja johdatti sen alas päin länsipuolelle Davidin kaupunkia. Ja Jehiskija oli onnellinen kaikissa toimissaan.

31. Mutta kun Babelin päämiesten lähettämät sanansaattajat tulivat, kysyäkensä sitä ihmettä, joka maassa tapahtunut oli, hylkäsi Jumala hänet kiusataksensa häntä, että tiedettäisiin kaikki, mitä hänen sydämessänsä oli. 5 Moos. 8:2. 2 Kun. 20:12 s. Jes. 39:1 s.

32. Mitä enempiä Jehiskijastaja hänen hurskaudestansa on sanottavaa, katso, se on kirjoitettu Jesaja profetan, Amosin pojan, näyissä, Juudan ja Israelin kuningasten kirjassa.

33. Ja Jehiskija nukkui isänsä kansa; ja he hautasivat hänet kummulla, josta nousee Davidin lasten hautoihin. Ja kaikki Juuda ja Jerusalemin asuvaset osoittivat hänelle kunin hänen kuollessansa. Ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

33 Luku.

Manassen jumalaton hallitus ja kuolema. Amonin hallitus.

Manasse oli kahdentistakymmenen ajastaikainen tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi viisi ajastaikaa kuudettakymmentä Jerusalemissa.

2 Kun. 21:1 s.

2. Ja hän teki pahaa Herran edessä, pakanain kauhistusten tapaan, jotka Herra oli ajanut pois Israelin lasten edestä.

3. Ja hän rakensi jälleen uhrikukulat, jotka hänen isänsä Jehiskija oli kukistanut, ja rakensi Baalille alttareita, ja teki Astarot-kuvia, ja kumarsi kaikkea taivaallista sotaväkeä, ja palveli niitä.

2 Aik. 31:1.

4. Ja hän rakensi myös alttareita Herran huoneeseen, josta Herra sanonut oli: „Jerusalemissa pitää minun nimeni oleman ijankaikkisesti!“

5 Moos. 12:5. 2 Sam. 7:10 s. 1 Kun. 8:29. 9:3.

2 Aik. 7:12.

5. Ja hän rakensi alttareita kaikelle taivaalliselle sotaväelle molempiin Herran huoneen pihoihin.

6. Ja hän käytti poikiansa tulessa Hinnomin pojan laaksossa, ja loihti, ja taikaili, ja noiti, ja sääsi velhot ja tietäjät, ja teki paljon pahaa Herran silmiin edessä, vihoittaaksensa häntä.

7. Hän asetti epäjumala-kuvan, jonka hän oli tehnyt, Jumalan huonee-

sen, josta Jumala oli sanonut Davi-
dille ja hänen pojallensa Salomolle:
„Tähän huoneeseen ja Jerusalemiin,
jonka minä valinnut olen kaikista Is-
raelin sukukunnista, panen minä mi-
nun nimeni ijanikaikkisesti! 2Aik. 7:16.

8. Ja minä en enää siirrä Israelin
lasten joukkoja tästä maasta, jonka mi-
nä teidän isillenne säätännyt olen,
jos he vaan pitävät kaikki, mitä mi-
nä heille Mooseksen kautta käskenyt
olen kaikessa laissa, ja säännöissä ja
oikeuksissa.“

9. Mutta Manasse vietti Juudan ja
Jerusalem asuvaiset tekemään pa-
hemmin kuin pakanat, jotka Herra
Israelin lasten edestä hävittänyt oli.

10. Ja Herra puhui Manasselle ja
hänen kansallensa, mutta he eivät
sitä totelleet. 2 Kun. 21:10 s.

11. Silloin saattoi Herra heidän pääl-
lensä Assurin kuninkaan sotapää-
miehet; he ottivat Manassen kiinni,
ja sitoivat hänet kaksilla vaskikah-
leilla ja veivät Babeliin. 5 Moos. 28:36.

2 Kun. 19:28. Hes. 19:4.

12. Ja ollessansa siinä ahdistuksessa,
rukoi hän Herraa Jumalaansa ja
nöyryytti itsensä suuresti isänsä Ju-
malan edessä.

13. ja rukoi häntä hartaasti; ja
Hän kuuli laupeaasti hänen hartaan
rukouksensa ja johdatti hänet jäl-
leen valtakuntaansa Jerusalemiin.
Niin Manasse ymmärsi, että Herra
on Jumala.

14. Senjälkeen rakensi hän ulom-
maisena muurin Davidin kaupunkiin
länsipuolelle Gihonia kohti, laaksos-
sa, josta Kalaporttiin mennään, ja vei
sen Ofelin ympäri, ja teki sen san-
gen korkeaksi. Ja hän asetti sotapää-
miehiä kaikkiin Juudan vahvoihin
kaupunkeihin.

15. Ja hän otti vieraat jumalat ja e-
päjumalat pois Herran huoneesta, ja
kaikki alttarit, jotka hän oli rakenta-
nut Herran huoneen vuorelle ja Jeru-
salemiin, ja heitti ne ulos kaupun-
gista.

16. Ja hän uudisti Herran alttarin,
ja uhrasi siellä kiitos-uhria ja ylistys-
uhria, ja käski Juudan palvelia Her-
raa, Israelin Jumalaa.

17. Mutta kansa uhrasi vielä kukku-
loilla, kuitenkin Herralle Jumalal-
lensa. 1 Kun. 3:2.

18. Mitä enempää Manassesta sano-
mista on, ja hänen rukouksestansa
Jumalalle, ja näkijäin puheista, jot-
ka Herran, Israelin Jumalan, nimeen
hänelle puhuivat. — katso, ne ovat kir-
joitetut Israelin kuningasten teoissa.

2 Kun. 21:17 s.

19. Ja hänen rukouksensa, ja kuin-
ka hän kuultiin, ja kaikki hänen syn-
tinsä ja väärät tekonsa, ja paikat,
joihinka hän uhrikukkulat rakensi
ja asetti Astarot-kuvat ja valetut epä-
jumalat, ennenkuin hän nöyryytti it-
sensä, katso, ne ovat kirjoitetut nä-
kijäin teoissa.

20. Ja Manasse nukkui isänsä kans-
sa, ja he hautasivat hänet omaan hu-
oneensa. Ja hänen poikansa Amon
tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21. Amon oli kahden ajastaikainen
kolmattakymmentä tullessansa ku-
ninkaaksi, ja hallitsi kaksi ajastaikaa
Jerusalemissa. 2 Kun. 21:19 s.

22. Ja hän teki pahan Herran edes-
sä, niinkuin hänen isänsäkin Manas-
se oli tehnyt; ja Amon uhrasi kaikille
epäjumalille, jotka hänen isänsä Ma-
nasse tehnyt oli, ja palveli niitä.

23. Mutta ei hän nöyryyttänyt itseän-
sä Herranedessä, niinkuin hänen isän-
sä Manasse oli itsensä nöyryyttänyt;
vaan tämä Amon teki paljon syntiä.

24. Ja hänen palvelijansa tekivät lii-
ton häntä vastaan ja tappoivat hänet
omassa huoneessansa.

25. Ja maan kansa tappoi kaikki ne,
jotka olivat liiton tehneet kuningas
Amonia vastaan. Ja maan kansa teki
hänen poikansa Josijan kuninkaaksi
hänen sijaansa.

34 Luku.

Josijan hallitus.

Josija oli kahdeksan ajastaikainen
tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi
yhdessä vuoden neljättäkymmentä Je-
rusalemissa. 2 Kun. 22:1 s.

2. Ja hän teki oikein Herran silmään
edessä, ja vaelsi isänsä Davidin teillä
eikä poikennut oikialle eikä vasem-
malle puolelle.

3. Kahdeksantena hänen hallituk-
sensa vuonna, vielä nuorukaisena ol-
lessansa, rupesi hän etsimään isänsä
Davidin Jumalaa; ja toisena vuonna
toistakymmentä rupesi hän puhdis-
tamaan Juudaa ja Jerusalemia uhri-
kukkuloista ja Astarot-kuvista, ja
veistetyistä sekä valetuista kuvista.

4. Ja he kukistivat, hänen nähdes-
sänsä, Baalin alttarit, ja hän hakkasi
maahan kuvat, jotka niiden päällä
olivat; ja Astarotit, ja veistetyt ja va-
letut kuvat rikkoi hän ja löi ne murs-
kaksi, ja hajoitti sen niitten miesten
hautain päälle, jotka niille uhranneet
olivat. 2 Kun. 23:6.

5. Ja hän poltti pappien luut heidän
alttarinsa päällä. Ja niin puhdisti hän
Juudan ja Jerusalemin. 1 Kun. 13:2.

2 Kun. 23:16.

6. Ja Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa, hamaan Naftaliin asti, tutki hän tarkoin heidän huoneitansa kaikkialla.

7. Ja kun hän oli kukistanut alttarit, Astarotit ja epäjumalat murskaksi musertanut, ja kaikki kuvat koko Israelin maalla maahan hakannut, palasi hän Jerusalemiin.

8. Ja hallituksensa kahdeksantena vuonna toistakymmentä, sittekuin hän maankunnan ja huoneen oli puhdistanut, lähetti hän Safanin, Asalian pojan, ja Maesejan, kaupungin päämiehen, ja Joahin, Joahaksen pojan, kanslerin, parantamaan Herran, Jumalansa huonetta. 2 Kun. 22:3.

9. He tulivat ylimmäisen papin Hilkijan tykö ja antoivat hänelle rahan, joka Jumalan huoneesen tuotu oli, jonka ovenvartijat, Leviläiset, olivat koonneet Manassesta, Efraimista, ja kaikilta jääneiltä Israelista, ja kaikelta Juudalta ja Benjaminitilta, ja Jerusalemin asuvaisilta.

10. Ja he antoivat sen Herran huoneesen työn teettäjille, jotka olivat asetetut Herran huoneeseen. Ja nämä antoivat sen niille, jotka työtä tekivät Herran huoneessa, huoneen parantamiseksi ja vahvistamiseksi;

11. he antoivat sen puusepille ja rakentajille, heidän ostaaksensa hakaita kiviä ja puuta liitteiksi, kuariksi ja maloiiksi huoneisiin, jotka Juudan kuninkaat olivat hävittäneet.

12. Ja miehet tekivät työtä uskollisesti. Ja heidän ylitsensä asetettiin Jahat ja Obadia, Leviläiset, Merarin lapsista, Sakaria ja Mesullam Kehatilaisten lapsista, työtä ohjaamaan. Ja jokainen Leviläinen taisi soittaa kanteletta.

13. Ja kantajain ja kaikellaisen työn teettäjain yli kaikissa viroissa olivat myös Leviläisistä kirjoittajat, esimiehet ja ovenvartijat.

14. Ja kun he ottivat rahan ulos, joka Herran huoneeseen pantu oli, löysi pappi Hilkija lakikirjan, joka oli Moosesen kautta annettu. 2 Kun. 22:8.

15. Ja Hilkija virkkoi ja sanoi Safanille, kirjoittajalle: „minä löysin lakikirjan Herran huoneesta.“ Ja Hilkija antoi kirjan Safanille.

16. Niin Safan vei kirjan kuninkaalle, ilmoitti kuninkaalle asian ja sanoi: „kaikki mitä palvelijotteesi käsiin on annettu, sen he tekevät.

17. Ja he kaasivat ulos rahan, joka Herran huoneesta löydetty oli, ja antoivat sen teettäjille ja tekijöille.“

18. Ja Safan, kirjoittaja, ilmoitti kuninkaalle, sanoen: „pappi Hilkija an-

toi minulle yhden kirjan!“ Ja Safan luki siitä kuninkaan edessä.

19. Ja kun kuningas kuuli lain sanat, repäisi hän vaatteensa.

20. Ja kuningas käski Hilkijan ja Ahikamin, Safanin pojan, ja Abdonin, Mikan pojan, ja Safanin, kirjoittajan, ja Asajan, kuninkaan palvelijan, ja sanoi: 2 Kun. 22:12.

21. „Menkäätkä kysykäätkä Herralta minun puolestani ja niiden puolesta, jotka vielä jääneet ovat Israelissa ja Juudassa, kirjan sanoista, joka löydetty on; sillä hirmiainen on Herran viha, joka on vuodatettu meidän ylitsemme, koska meidän isämme eivät ole pitäneet Herran sanaa ja tehneet niinkuin tässä kirjassa on kirjoitettu!“

22. Ja Hilkija ja ne, jotka kuningas oli käsenyt, menivät naisprofetan, Huldin, Sallumin, Takehatin pojan, Hasran pojanpojan, vaatetten vartijan, vaimon tykö, joka asui toisessa kaupungin osassa Jerusalemissa, ja puhuivat hänelle.

23. Ja hän sanoi heille: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: sanokaat sille miehelle, joka teidät on lähettänyt minun tyköni:

24. Näin sanoo Herra: katso, minä saatan onnettomuuden tämän paikan päälle ja sen asuvaisten päälle, ja kaikki kiroukset, jotka kirjoitetut ovat siinä kirjassa, joka Juudan kuninkaan edessä luettiin;

8 Moos. 26:14 s. 5 Moos. 28:15 s.

25. koska he ovat hyljänneet minut ja suitsuttaneet vieraille jumalille, vihoittaksensa minua kaikilla käyttäessä töillä, ja minun vihani syttyy tämän paikan ylitse eikä ole sammuttavana.

26. Ja näin sanokaat Juudan kuninkaalle, joka teidät lähettänyt on kysymään Herralta: näin sanoo Herra, Israelin Jumala, niistä sanoista, jotka sinä kuulit:

27. koska sydämmesi on pehmennyt ja sinä olet nöyryyttänyt itsesi Jumalan edessä, kun kuulit hänen sanansa tätä paikkaa vastaan ja sen asuvaisia vastaan, ja olet nöyryyttänyt itsesi minun edessäni, repinyt vaateesi ja itkenyt minun edessäni, niin minä myös olen kuullut sinua, sanoo Herra.

28. Katso, minä kokoan sinut sinun isäisi tykö, niin että sinä kootaan hautaasi rauhassa, ettei sinun silmäsi näe kaikkea sitä onnettomuutta, jonka minä tämän paikan ja sen asuvaisten päälle saatan.“ Ja he toivat kuninkaalle vastauksen.

29. Ja kuningas lähetti ja kokosi

kaikki vanhimmat Juudasta ja Jerusalemlaista.

2 Kun. 23:1 s.

30. Ja kuningas meni ylös Herran huoneeseen, ja kaikki Juudan miehet ja Jerusalemin asuvaset, ja papit ja Leviläiset, ja kaikki kansa, sekä suuret että pienet; ja heidän korvainsa kuullen luettiin kaikki liitonkirjan sanat, joka oli löydetty Herran huoneesta.

31. Niin kuningas seisoi sijallansa ja teki liiton Herran edessä, valtaaksensa Herran jälkeen ja pitääksensä hänen käskynsä, todistuksensa ja sääntönsä koko sydämmestänsä ja kokosielustansa ja tehdäksensä kaikkien liiton sanain mukaan, jotka ovat kirjoitetut tässä kirjassa.

32. Ja hän otti liittoon kaikki, jotka olivat Jerusalemissa ja Benjaminissa. Ja Jerusalemin asuvaset tekivät Jumalan, heidän isänsä Jumalan liiton mukaan.

33. Ja Josija hävitti kaikki kauhistukset kaikista maista, jotka Israelin lasten omat olivat, ja vaati kaikkia, jotka Israelissa tavattiin, palvelemaan Herraa, heidän Jumalansa; kaikkena hänen elinaikansa eivät he luopuneet Herrasta, isänsä Jumalasta.

35 Luku.

Josija pitää pääsiäistä. Hän menee sotaan Farno Nekoa vastaan ja kuolee.

Ja Josija piti Jerusalemissa pääsiäistä Herralle, ja he teurastivat pääsiäis-lampaan neljäntenä päivänä toistakymmentä ensimmäisellä kuulla. 2 Moos. 12:6. 2 Kun. 23:21 s. 2 Aik. 30:1.

2. Ja hän asetti papit virkoihinsa ja vahvisti heitä Herran huoneen palvelukseen.

3. Ja hän sanoi Leviläisille, jotka Israelia opettivat ja Herralle pyhitetyt olivat: „pankaa pyhä arkki huoneeseen, jonka Salomo, Davidin poika, Israelin kuningas, on antanut rakentaa; ei teidän tarvitse enää kantaa sitä olallanne. Niin palvelkaat nyt Herraa, teidän Jumaluanne, ja hänen kansaansa Israelia. 4 Moos. 7:9.

4. Ja valmistakaat itsenne perhe-kuntainjärjestyksen mukaan, niinkuin asetettu on Davidilta, Israelin kuninkaalta, ja hänen pojaltansa Salomolta.

5. Ja seisokaat pyhäkössä isäin huoneitten järjestyksen mukaan, veljienne, kansan lastenssa, ja Leviläisten sukukunnan järjestyksen mukaan.

6. Teurastakaat pääsiäis-lammas ja pyhitäkää itsetne ja valmistakaat myös veljillenne, tehdäksenne Herran sanan mukaan Mooseksen kautta.

7. Ja Josija antoi ylönnyshriksi kansan lapsille karitsoita ja vohlia, — kaikki pääsiäis-uhriksi niille, jotka läsnä olivat, kolmekymmentä tuhatta, niin myös kolme tuhatta raavaeläintä; nämä otettiin kuninkaan omaisuudesta. 2 Aik. 30:24.

8. Ja hänen päämiehensä antoivat vapaaehtoisesti ylönnykseksi kansalle, papeille ja Leviläisille. Hiikia, Sakaria ja Jehiel, Jumalan huoneen päämiehet, antoivat papeille pääsiäis-uhriksi, kaksi tuhatta ja kuusi sataa karitsaa ja vohlaa, niin myös kolme sataa raavasta.

9. Mutta Kanania ja Semaja, ja Netaneel, hänen veljensä, ja Hasabia, Jehiel ja Josabad, Leviläisten ylimmäiset, antoivat ylönnyksen pääsiäis-uhriksi Leviläisille viisi tuhatta karitsaa ja vohlaa, sekä viisi sataa raavasta.

10. Ja niin palvelus asetettiin; ja papit seisoivat sijallansa ja Leviläiset järjestyksensä, kuninkaan käskystä.

11. Ja he teurastivat pääsiäis-lampaan, ja papit ottivat heidän kädensä, ja priiskoittivat veren; ja Leviläiset ottivat pois nahat.

12. Ja he erottivat poltto-uhrin, antaaksensa sen isäin huoneitten järjestyksen mukaan yhteiselle kansalle, uhrattavaksi Herralle, niinkuin kirjoitettu on Mooseksen kirjassa; niin tekivät he myös raavaitten suhteen.

3 Moos. 3:14 s.

13. Ja he paistoivat pääsiäis-lampaan, lain mukaan; mutta pyhitetyt keittivät he padoissa, kattiloissa ja pannuissa, ja veivät sen kiireesti kaikelle kansalle. 2 Moos. 12:8 s.

14. Sitten valmistivat he itsellensä ja papeille; sillä papit, Aaronin pojat, olivat uhraamassa poltto-uhria ja rasvakappaleita hamaan yöhön asti; sentähden Leviläiset valmistivat itsellensä ja papeille, Aaronin pojille.

15. Ja veisaajat, Asafin lapset, seisoivat sijallansa Davidin ja Asafin ja Hemanin ja Jedutunin, kuninkaan näkijän, käskystä ja ovenvartijat jokaisella portilla, eivätkä lähteneet viirastansa; sillä Leviläiset, heidän veljensä, valmistivat heille. 1 Aik. 25:1 s.

16. Näin kaikki Herran palvelus järjestettiin sinä päivänä, pääsiäisen viettämistä ja poltto-uhrin uhraamista varten Herran alttarilla, kuningas Josijan käskyn mukaan.

17. Niin pitivät Israelin lapset, jotka siinä läsnä olivat, siihen aikaan pääsiäistä ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää.

18. Ei yhtään lämankaltaista pääsiäistä ollut Israelissa pidetty hamas-

ta Samuel profetan ajasta. Eikä yksikään kuningas Israelissa ollut senkaltaista pääsiäistä pitänyt, kuin Josija piti, ja papit ja Leviläiset ja koko Juuda, jotka läsnä olivat Israelista ja asuivat Jerusalemissa. 2 Kun. 23:22.

19. Josijan hallituksen kahdeksantena vuonna toistakymmentä pidettiin tämä pääsiäinen.

20. Kaikkein näitten jälkeen, kun Josija oli valmistanut huoneen, läksi Neko, Egyptin kuningas, sotimaan Karkemista vastaan Fratin tykönä; ja Josija meni häntä vastaan. 2 Kun. 23:29s.

21. Mutta hän lähetti hänelle sanan ja käski hänelle sanoa: „mitä minun sinuun tulee, Juudan kuningas? En minä tule sinua vastaan tänäpäinä, mutta sitä huonetta vastaan, jonka kanssa sotaa käyn, Ja Jumala on sanonut, että minun pitää kiiruhtaman. Lakkaa tekemästä Jumalaa vastaan, joka minun kanssani on, ettei hän sinua hukuttaisi!“

22. Mutta ei Josija kääntänyt kasvojansa hänestä, vaan pukeutui valepukuun ja läksi sotimaan häntä vastaan; hän ei totellut Nekon sanoja Jumalan suusta, vaan tuli sotimaan Megiddon kedolle.

23. Ja ampujat ampuivat kuningas Josijaa. Ja kuningas sanoi palvelijoilensa: „viekäätkä minut pois, sillä minä olen sangen pahoin haavoitettu!“

24. Ja hänen palvelijansa kantoivat hänet vaunuista ja panivat hänet toisiin vaunuihinsa, ja veivät hänet Jerusalemiin. Ja hän kuoli ja haudattiin isänsä hautoihin. Ja koko Juuda ja Jerusalem surivat Josijaa.

Sak. 12:11. Val. 5:15s.

25. Ja Jeremia teki valitus-virren Josijasta, ja kaikki laulajat ja laulajataret murehtivat häntä itkuvirsissään hamaan tähän päivään asti. Ja he tekivät siitä jokavuotisen tavan Israelissa; katso, näistä on kirjoitettu „valitus-virsissä“.

26. Mitä enempiä Josijasta on sanottavaa ja hänen hurkskaudestansa sen mukaan mitä Herran laissa on kirjoitettu,

27. ja hänen teoistansa, ensimmäisistä ja viimeisistä, - katso, se on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa.

36 Luku.

Joahas, Jojakim, Jojakin ja Sidekija kuninkaina Juudassa. Jerusalemin hävitys ja Juudan valtakunnan häviö.

Ja maan kansa otti Joahaan, Josijan pojan, ja teki hänet kuninkaaksi isänsä sijaan Jerusalemiin. 2 Kun. 23:30s.

2. Kolmen vuotinen kolmattakymmentä oli Joahas tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa.

3. Ja Egyptin kuningas pani hänet pois hallituksesta Jerusalemissa, ja sakoitti maata sataan talenttiin hopeaa ja talenttiin kultaa.

4. Ja Egyptin kuningas teki Eliakimin, hänen veljensä, Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi, ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi. Mutta Neko otti hänen veljensä Joahaksen ja vei Egyptiin.

5. Viiden vuotinen kolmattakymmentä oli Jojakim tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Ja hän teki pahaa Herran, Jumalansa, edessä.

6. Ja Nebukadnesar, Babelin kuningas, läksi häntä vastaan, ja sitoi hänet kaksilla vaskikahleilla viedäkseen Babeliin. 2 Kun. 24:1s.

7. Ja Nebukadnesar vei muutamia Herranhuoneenastioita Babeliin Japani ne temppeleinsä Babelissa, Dan. 1:2.

8. Mitä muuta on sanomista Jojakimista ja hänen kauhistuksistansa, joita hän teki ja joihin hän havaittiin syyppääksi, - katso, ne ovat kirjoitetut Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

9. Kahdeksan vuotinen oli Jojakin tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi kolme kuukautta ja kymmenen päivää Jerusalemissa. Ja hän teki pahaa Herran edessä. 2 Kun. 24:3s.

10. Kun vuosi oli kulunut, lähetti Nebukadnesar ja antoi tuoda hänet Babeliin, ynnä kallisten Herran huoneen astiain kanssa; ja hän teki Sidekijan, hänen veljensä, Juudan ja Jerusalemin kuninkaaksi.

11. Yhden vuotinen kolmattakymmentä oli Sidekija tullessansa kuninkaaksi, ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. 2 Kun. 24:18s. Jer 37:1a. 52:1s.

12. Ja hän teki pahaa Herran, Jumalansa, edessä, eikä nöyryyttänyt itseänsä profetan Jeremian edessä, joka puhui Herran suusta.

13. Hän luopui myös Nebukadnesarista, Babelin kuninkaasta, joka häntä Jumalan kautta vannottanut oli. Ja hän tuli uppiniskaiseksi ja kovetti sydämensä, eikä kääntynyt Herran, Israelin Jumalan, puoleen. Hes. 17:18s.

14. Ja kaikki pappein päämiehet ja kansa tekivät myös suuresti syntiä kaikenlaisten pakanain kauhustusten mukaan ja saastuttivat Herran huoneen, jonka Hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15. Ja Herra, heidän isänsä Jumala, lähetti heille tuostakin sanansa lähettäjiltä kautta; sillä hän armahti kansaansa ja mahaansa.

16. Mutta he pilkkasivat Jumalan sanansaattajia ja halveksivat Hänen sanansa, ja häpäisivät hänen profettojansa, siksi että Herran viha kasvoi kansaansa vastaan, niin ettei enää parannusta ollut.

17. Niin hän saattoi heidän päälleen Kaldealaisten kuninkaan, ja hän tappoi heidän nuorukaisensa miekalla heidän pyhäkkönsä huoneessa, eikä armahlanut nuorukaisia eikä neitseitä, ei vanhoja eikä harmaapäitä; kaikki antoi Hän hänen käteensä.

2 Aik. 25:1 s.

18. Ja kaikki Jumalan huoneen astiat, suuret ja pienet, ja Herran huoneen tavarat, kuninkaan ja hänen päämiestensä tavarat, — ne kaikki vei hän pois Babeliin.

19. Ja ne polttivat Jumalan huoneen ja kukistivat Jerusalemin muurin, ja kaikki heidän koreat huoneensa poltettiin tulella, niin että kaikki heidän kallit tavaransa hävitettiin.

20. Ja ne, jotka olivat miekalla pääs-

sect, viettiin Babeliin; ja he olivat hänen ja hänen poikainensa orjat siihen asti kunnes Persialaiset pääsivät valtaan, —

21. että täytettäisiin Herran sana, puhuttu Jeremian suun kautta, — siksi kuin maa oli maksanut sabbattinsa. Sillä koko hävityksen aikana oli lepo, siihenasti kuin seitsemänkymmentä ajastaikaa täytettiin,

3 Moos. 26:34 s. Jer. 25:12. 29:10.

22. Ensimmäisenä Persian kuninkaan Koreksen vuonna. — että täytettäisiin Herran sana Jeremian suun kautta, — herätti Herra Koreksen, Persian kuninkaan, hengen, kuuluttamaan koko valtakunnassansa, niin myös kirjoituksella julistamaan, sanoen:

Esr. 1:1 s. Jes. 44:23.

23. „Näin sanoo Kores, Persian kuningas: Herra, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja on käskenyt minun rakentaa itsellensä huoneen Jerusalemissa, joka on Juudassa. Kuka ikänänsä teidän seassanne on kaikesta hänen kansastansa, olkoon Herra, Jumalansa, hänen kansaansa, ja hän menköön sinne ylös!“

ESRAN KIRJA.

1 Luku.

Koreksen julistus. Juutalaiset valmistautuvat palaamaan Jerusalemiin.

Ensimmäisenä Persian kuninkaan Koreksen vuonna — että Herran sana täytettäisiin, joka oli puhuttu Jeremian suun kautta herätti Herra Koreksen, Persian kuninkaan, hengen kuuluttamaan koko valtakunnassansa, ja myös kirjoituksella julistamaan, sanoen:

2 Aik. 36:22 s.

Jer. 25:12. 29:10.

2. „Näin sanoo Kores, Persian kuningas: Herra, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat ja käskenyt minun rakentaa itsellensä huoneen Jerusalemiin, joka on Juudassa.

3. Kuka ikänänsä teidän seassanne on kaikesta hänen kansastansa, olkoon hänen Jumalansa hänen kansansa! J. hän menköön Jerusalemiin, joka on Juudassa, ja rakentakoon Herran, Israelin Jumalan, huoneen; hän on Jumala, joka Jerusalemissa on!

Esr. 4:3. 5:13. Ps. 76:2 s.

4. Ja kaikkia jääneitä kaikissa paikoissa, missä he muukalaisina ovat,

pitää sen palkan kansan auttaman hopealla ja kullalla, tavaralla ja juhilla sekä vapaaehtoisilla lahjoilla Jumalan huoneesen Jerusalemiin!“

5. Niin nousivat isäin päämiehet Juudasta ja Benjaminista, niin myös papit ja Leviläiset, kaikki, jotka Jumalan henki kehoitti menemään ylös rakentamaan Herran huonetta Jerusalemissa.

6. Ja kaikki, jotka olivat heidän ympärillensä, vahvistivat heidän käntensä hopea- ja kulta-astioilla, tavaralla ja juhilla ja kalleuksilla, paitsi mikä he vapaaehtoisesti lahjoittivat.

7. Ja kuningas Kores antoi tuoda ulos Herran huoneen astiat, jotka Nebukadnesar oli ottanut Jerusalemistä ja pannut julistansa huoneesen.

2 Ku. 24:13. 25:14 s. 2 Aik. 36:7. Esr. 5:14.

8. Kores, Persian kuningas, antoi ne ulos rahanhaltijan Mitridatin käteen, joka ne luki Juudan päämiehelle Sesbasarille.

9. Ja tämä on niiden luku: kolmekymmentä kultamaljaa, tuhannen hopeamaljaa, ja yhdeksänkymmentäkymmentä veistä,

10. kolmekymmentä kultaista kup-

pla, ja toisia hopeaisia maljoja neljäisataa ja kymmenen, ja muita astioita tuhannen.

11. Kaikkia astioita, sekä kultaisia että hopeaisia, oli yhteensä viisi tuhatta ja neljä sataa. Ne kaikki vei Sesbasar niiden kanssa, jotka Babelin vankeudesta läksivät Jerusalemiin.

2 Luku.

Matkustavaisten luettelo.

Nämä ovat maakunnan lapset, jotka läksivät vankeudesta, jotka Nebukadnesar, Babelin kuningas, oli vienyt Babeliin, ja tulivat Jerusalemiin ja Juudaan jälleen, kukin kaupunkiinsa.

2. jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordekain, Bilsan, Misparin, Bigvain, Rehumin ja Baenan kanssa. Tämä on Israelin kansan miesten luku:

3. Paroksen lapset: kaksi tuhatta sata ja kaksikahdeksattakymmentä;

4. Sefatian lapset: kolme sataa ja kaksikahdeksattakymmentä;

5. Arahin lapset: seitsemää sataa ja viisikahdeksattakymmentä;

6. Pakat-Moabin lapset, Jesuan ja Joabin lapsista: kaksituhatta kahdeksan sataa ja kaksitoista;

7. Elamin lapset: tuhannen kaksi sataa ja neljäkuudettakymmentä;

8. Sattun lapset: yhdeksän sataa ja viisiviidettäkymmentä;

9. Sakkain lapset: seitsemän sataa ja kuusikymmentä;

10. Banin lapset: kuusi sataa ja kaksiviidettäkymmentä;

11. Bebain lapset: kuusi sataa ja kolmekolmattakymmentä;

12. Asgadin lapset: tuhannen kaksi sataa ja kaksikolmattakymmentä;

13. Adonikamin lapset: kuusi sataa ja kuusiseitsemättäkymmentä;

14. Bigvain lapset: kaksituhatta ja kuusikuudettakymmentä;

15. Adinin lapset: neljä sataa ja neljäkuudettakymmentä;

16. Aterin lapset Jehiskijasta: yhdeksänkymmentä ja kahdeksan;

17. Betsain lapset: kolme sataa ja kolmekolmattakymmentä;

18. Joran lapset: sata ja kaksitoista;

19. Hasumin lapset: kaksi sataa ja kolmekolmattakymmentä;

20. Gibbarin lapset: yhdeksänkymmentä ja viisi;

21. Bellehemin lapset: sata ja kolmekolmattakymmentä;

22. Netofan miehet: kuusikuudettakymmentä;

23. Anatotin miehet: sata ja kahdeksankolmattakymmentä;

24. Asmavetin lapset: kaksiviidettäkymmentä;

25. Kirjat-Arimin lapset, Keffiran ja Berotin: seitsemän sataa ja kolmeviidettäkymmentä;

26. Raman ja Gabaan lapset: kuusi sataa ja yksikolmattakymmentä;

27. Mikmaan miehet: sata ja kaksikolmattakymmentä;

28. Betelin ja Ain miehet: kaksi sataa ja kolmekolmattakymmentä;

29. Nebon lapset: kaksikuudettakymmentä;

30. Magbiksen lapset: sata ja kuusikuudettakymmentä;

31. Toisen Elamin lapset: tuhannen kaksi sataa ja neljäkuudettakymmentä;

32. Harimin lapset: kolme sataa ja kaksikymmentä;

33. Lodin, Hadidin ja Onon lapset: seitsemän sataa ja viisikolmattakymmentä;

34. Jerekon lapset: kolme sataa ja viisiviidettäkymmentä;

35. Senaan lapset: kolme tuhatta kuusi sataa ja kolmekymmentä;

36. Papiit: Jedajan lapset, Jesuan huoneesta: yhdeksän sataa ja kolmekahdeksattakymmentä;

37. Immerin lapset: tuhannen ja kaksikuudettakymmentä;

38. Pashurin lapset: tuhannen kaksi sataa ja seitsemänviidettäkymmentä;

39. Harimin lapset: tuhannen ja seitsemäntoista;

40. Leviläiset: Jesuan ja Kadmielin lapset, Hadovian lapsista: neljäkahdeksattakymmentä;

41. Veisaaajat: Asafin lapset: sata ja kahdeksankolmattakymmentä;

42. Ovenvartiujain lapset: Sallumin lapset, Aterin lapset, Talmonin lapset, Akkubin lapset, Hatitan lapset ja Sobain lapset, kaikkiansa sata ja yhdeksän neljättäkymmentä;

43. Netinimit: Sihan lapset, Hasufan lapset, Tabaotin lapset,

44. Keroksen lapset, Siahan lapset, Padonin lapset,

45. Lebanan lapset, Hagaban lapset, Akkubin lapset,

46. Hagabin lapset, Samlain lapset, Hananin lapset,

47. Giddelin lapset, Gaharin lapset, Reajan lapset,

48. Retsinin lapset, Nekodan lapset, Gassamin lapset,

49. Ussan lapset, Paseahin lapset, Besain lapset.

50. Asnan lapset, Meunimin lapset, Nefussimin lapset,

51. Bakkubin lapset, Hakufan lapset, Harhurin lapset,

52. Batselutin lapset, Mehidan lapset, Harsun lapset,

53. Barkoksen lapset, Siseran lapset, Tamahin lapset,

54. Netsiahin lapset, Hatifan lapset.

55. Salomon palvelijain lapset: Sotain lapset; Soferetin lapset, Perudan lapset,

56. Jaelan lapset, Darkonin lapset, Giddelin lapset.

57. Sefatian lapset, Hattilin lapset, Pokeret-Hassebaimin lapset, Amin lapset:

58. Kaikki Netinimit ja Salomon palvelijain lapset olivat yhteensä kolme sataa yhdeksänkymmentä ja kaksi.

59. Nämä myöskin menivät sinne ylös Tel-Melusta, Tel-Harsasta, Kerubista, Addasta ja Immeristä, jotka eivät tietäneet sanoa isänsä huonetta ja sukuperäänsä, josko he olivat Israelista:

60. Delajan lapset, Tobijan lapset, Nekodan lapset, kuusi sataa ja kaksikymmentäkymmentä;

61. Ja pappein lapsista: Habajan lapset, Hakosin lapset, Barsillain lapset, joka otti itsellensä vaimon Barsillain, Gileadilaisen tyttäristä, ja kutsuttiin heidän nimellensä. 2Sa. 19:18.

62. Nämä etsivät sukukuntansa polvilukukirjan, mutta eivät sitä löytäneet; sen tähden he pantiin pois pappeudesta.

63. Ja maaherra kielsi heitä syömästä kaikkein pyhimmästä, ennenkuin pappi tulisi kantaen „valkeudet ja läydellisyudet.“ 2 Moos. 28:30.

4 Moos. 27:21. Neh. 7:85.

64. Koko seurakunta yhteensä oli kaksiviidettäkymmentä tuhatta kolmesataa ja kuusikymmentä, Neh. 7:66.

65. paitsi heidän palvelijointansa ja pilkojansa, joita oli seitsemän tuhatta kolme sataa ja seitsemänkymmenekymmentä. Ja heillä oli veisajia, miehiä ja naisia, kaksi sataa,

66. seitsemän sataa ja kuusineljäntäkymmentä hevosta, kaksi sataa ja viisiviidettäkymmentä muulia,

67. neljä sataa ja viisineljäntäkymmentä kamelia, kuusi tuhatta, seitsemän sataa ja kaksikymmentäaasia.

68. Ja muutamat isäin päämiehistä antoivat, kun tulivat Herran huoneeseen, joka on Jerusalemissa, vapaaehtoisia lahjoja Jumalan huoneen rakentamiseksi paikallensa.

69. Ja he antoivat, kukin varansa mukaan, rakennuksen varastoon yhdenseitsemättäkymmentä tuhatta kultapenninkä ja viisi tuhatta leiviskää hopeata, ja sata papin-iho-paitaa.

70. Ja papit, Leviläiset ja osa kansaa, veisaajat, ovenvartijat ja Netinimit asettuivat asumaan kaupungeissansa, ja koko Israel kaupungeissansa.

3 Luku.

Poltto-uhrin alttari; lehtimajan juhle.

Temppelin perustus lasketaan.

K ja Israelin lapset olivat kaupungeissansa, tuli kansa kokoon niinkuin yksi mies Jerusalemiin..

Tuom. 20:1. Neh. 8:1.

2. Ja Jesua, Josadakin poika, ja pappi, hänen veljensä, ja Serubbabel, Sealtielin poika, ja hänen veljensä, nousivat ja rakensivat Israelin Jumalan alttarin uhrataksensasen päällä poltto-uhria, niinkuin kirjoitettu on Mooseksen, Jumalan miehen, laisassa. 3 Moos. 6:9 s. 5 Moos. 12:13 s. Matt. 1:12.

3. Ja he rakensivat alttarin omalle paikallensa, sillä he pelkäsivät sen maan kansoja; ja he uhrasivat sen päällä Herralle poltto-uhria aamulla ja illalla. 4 Moos. 28:3 s.

4. Ja he pitivät lehtimajan-juhlaa, niinkuin kirjoitettu on ja tekivät poltto-uhria jokapäivä, tavallisen luvun mukaan niinkin päivänä,

3 Moos. 23:34 s. 4 Moos. 29:12 s.

5. ja sen jälkeen alinomaisia poltto-uhrreja, ja uuden kuun, ja kaikkein Jumalalle pyhitettyin juhlain uhrreja, sekä kaikkinaisia uhrreja, joita he vapaaehtoisesti tekivät Herralle.

Neh. 10:32 g.

6. Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä rupesivat he uhrraamaan Herralle poltto-uhrja; mutta ei Herran temppelin perustus ollut vielä laskettu.

7. Ja he antoivat kivenhakkaajille ja taitavalle työväelle rahaa, sekä ruokaa ja juomaa ja öljyä Sidonilaisille ja Tyrolaisille, että he toisivat heille sedripuita Libanonista Jafoon merta myöten, Koreksen, Persian kuninkaan, lupakirjan mukaan.

8. Mutta toisena vuonna heidän tulostansa Herran huoneelle Jerusalemiin, toisena kuukautena, rupesivat Serubbabel, Sealtielin poika, ja Jesua, Josadakin poika, ja muut heidän jääneet veljensä, pappi ja Leviläiset, ja kaikki, jotka vankeudesta olivat tulleet Jerusalemiin, toimeen ja asettivat kahdenkymmenen ajastakaiset ja sitä vanhemmat Leviläiset Herran huoneen työn teettäjiksi.

9. Ja Jesua poikimensa ja veljinensä ja Kadmiel poikimensa, Juudan lapset, seisoiivat niinkuin yksi mies johtamassa työväkeä Herran huoneessa,

sekä Henadadin lapset poikinsaja veljinsä, Leviläiset.

10. Ja kun rakentajat laskivat Herran temppelin perustuksen, asettivat he papit puvuissaan vaskitorvilla ja Leviläiset, Asafin pojat, kanteilla, kiittämään Herraa, Davidin, Israelin kuninkaan, sanoilla.

11. Ja -he veisivat vuorottain ylistäen ja kiittäen Herraa, että hän on hyvä ja hänen laupeutensa pysyy iankaikkisesti Israelin yli. Ja kaikki kansa huusi korkealla äänellä ja kiitti Herraa, että Herran huoneen perustus oli laskettu. 2 Aik. 5:13. 7:3. Ps. 136:1.

12. Mutta moni vanhoista papeista ja Leviläisistä ja isäin päämiehistä, jotka olivat nähneet ensimmäisen huoneen, itkivät äänekkäästi, kun tämä huone nyt perustettiin heidän silmänsä edessä, moni taas huusi korkealla äänellä ilon tähden.

13. Ja kansa ei voinut erottaa ilon ääntä itkun äänestä; sillä kansa huusi korkealla äänellä, ja se ääni kuului kauas.

4 Luku.

Samarialaiset estävät temppelin rakentamista.

Ja kun Juudan ja Benjaminin vaimiehet kuulivat, että vankeuden lapset rakensivat Herralle, Israelin Jumalalle, temppeleä,

2. tulivat he Serubbabelin ja isäin päämiesten tykö ja sanoivat heille: „nie rakennamme teidän kanssanne; sillä me etsimme teidän Jumalaanne niinkuin tekni; ja hänelle olemme uhranneetsitten kuin Asser-Haddon, Assurin kuningas, meidän tänne toi.“

3. Mutta Serubbabel ja Jesus ja muut Israelin isäin päämiehet vastasivat: „ei sovi teidän ja meidän rakentaa Jumalamme huonetta; vaan me rakennamme yksin Herralle, Israelin Jumalalle, huoneen, niinkuin Kores, Persian kuningas, meitä käski!“ Esr. 1:3-5:13.

4. Niin sen maakunnan väki heikensi Juudan kansan kädet ja peljätti heitä rakentamasta.

5. Ja he palkkasivat neuvonantajia heitä vastaan, estämään heidän aikomustansa niinkauan kuin Kores, Persian kuningas, eli, Dariuksen, Persian kuninkaan, hallitukseen asti.

6. Ahasveruksen tultua kuninkaaksi, kirjoittivat he hänen hallituksensa alussa kanteen Juudan ja Jerusalemin asujamia vastaan.

7. Ja Artahsastan aikana kirjoitti Bislam, Mitridat, Tabeel ja muut heidän seurastansa Artahsastalle, Persian kuninkaalle. Ja kirje oli kirjoitettu

Syrian kirjaimilla ja käännetty Syrian kielelle.

8. Rehum, kansleri, ja Simsai, kirjoittaja, kirjoittivat kirjeen Jerusalemia vastaan kuningas Artahsastalle näin:

9. — Rehum kansleri ja Simsai kirjoittaja, ja muut heidän kansaveljensä Dinasta, Afarsatkasta ja Tarpelasta, Persiasta, Arakasta, Babelista, Susanista, Dehasta ja Elamista,

10. ja muut kansat, jotka suuri ja kuuluisa Asnappar toi tänne, ja pani asumaan Samarian kaupunkiin ja ne muut tällä puolella virtaa, ja niin edespäin.

11. Ja kirje, jonka he lähettivät kuningas Artahsastalle, oli näin kirjoitettu: „Sinun palvelijasi, miehet, jotka asuvat tällä puolella virtaa, ja niin edespäin.

12. Olkoon kuninkaalle tietävä, että Juudalaiset, jotka sinun tykösi tulivat meidän tykömme Jerusalemiin, rakentavat kapinallista ja pahaa kaupunkia, ja ovat perustaneet ja korottaneet muurit.

13. Niin olkoon nyt kuninkaalle tietävä, että jos se kaupunki rakennetaan ja muurit perustetaan, niin ei he sinulle anna veroa, tullia eikä tierahaa; ja siitä kuningasten tulot kärsivät.

14. Nyt siis, koska meillä on ravinto kuninkaan huoneesta, ei sovi meidän nähdä kuninkaan vahinkoa; sentähden olemme lähettäneet ilmoittamaan siitä kuninkaalle,

15. että etsittäisiin isäisi aikakirjoista, ja sinä olet löytävä niistä ja saat tietää tämän olevan kapinallisen ja vahingollisen kaupungin kuninkaille ja maakunnille, jossa jo vanhastaan on kapinoita nostettu, jonkatähden myös sama kaupunki on hävitetty.

16. Sentähden me annamme kuninkaan tietää, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit tehdään, niin et sinä tällä puolella virtaa saa yhtään osaa.“

17. Kuningas lähetti vastauksen Rehumille, kanslerille, ja Simsaille, kirjoittajalle, ja muille heidän virkaveljillensä, Samariassa asuville, sekä niille, jotka toisella puolella virtaa olivat: „rauhaa, j. n. e.

18. Lähetyskirja, jonka te, meille lähettitte, on luettu julkisesti minun edessäni.

19. Ja minun käskystäni on etsitty, ja havaittu, sen kaupungin jo vanhaan aikaan nousseen kuninkaita vastaan, sekä luopuneen uskollisuudesta ja kapinoineen.

20. Ja Jerusalemissa on ollut väke-

viä kuninkaita, jotka ovat vallinneet kaikki toisella puolella virtaa, ja heille on annettu vero, tulli ja tieraha.

21. Antakaat siis käsky, että niitä miehiä estetään rakentamasta kaupunkia siksi kuin itse annan käskyn.

22. Niin varokaat erehtymästä tässä asiassa, ett'ei turmellus paisu kuninkaille vahingoksi."

23. Kun kuningas Artahsastan kirje luettiin Rehumin, Simsain, kirjoittajan, ja heidän kanssaveljeinsä edessä, menivät he kiireesti Jerusalemiin Juudalaisten tykö ja estivät heitä käsiavarrella ja väkivallalla.

24. Silloin lakattiin Jumalan huoneen työstä Jerusalemissa, niin että se jäi Persian kuninkaan Dariuksen toiseen vuoteen asti.

5 Luku.

Juudalaiset rupeavat uudelleen rakentamaan temppelinä.

Ja Haggai, profetta, ja Sakaria, Idon poika, ennustivat Juudalaisille, jotka olivat Juudassa ja Jerusalemissa, Israelin Jumalan nimeen.

Hag. 1:1s. Sak. 1:1s 6:11s.

2. Silloin nousivat Serubbabel, Sealtielin poika, ja Jesua, Josadakin poika, ja rupeivat rakentamaan Jumalan huonetta Jerusalemissa, ja Jumalan profetat heidän kanssansa, auttaen heitä.

3. Siihen aikaan tuli Tatnai heidän tykönsä, joka oli maaherra sillä puolen virtaa, ja Setar-Bosnai, ja heidän kanssaveljensä, ja sanoivat näin heille: „kuka teidän on käskenyt rakentaa tätä huonetta ja näitä muureja perustaa?"

4. Niin me sanoimme heille, mitkä niiden miesten nimet olivat, jotka tätä rakennusta rakensivat.

5. Ja heidän Jumalansa silmä oli Juudan vanhimpain päällä, ettei sitä heiltä estetty, siksi kuin sanoma vietiin Dariukselle ja lähetyiskirja tuli siitä asiasta takaisin jälleen.

6. Ja kirje, jonka Tatnai, maaherra tällä puolella virtaa, ja Setar-Bosnai, ja hänen kanssaveljensä, Afarsakilaiset, jotka asuivat tuolla puolen virtaa, lähettivät kuningas Dariukselle,

7. ja sanat, jotka he lähettivät hänelle, olivat näin kirjoitetut: „kuninkaalle Dariukselle kaikkea rauhaa!

8. Olkoon kuninkaalle tietävä, että me tulimme Juudan maakuntaan, kaikkein suurimman Jumalan huoneelle; ja sitä rakennetaan suurista kivistä, hirret pannaan seiniin, ja työ joutuu ja menestyy heidän käsissensä.

9. Niin kysyimme vanhimmilta ja

sanoimme heille: „kuka teille antoi käskyn rakentaa tätä huonetta ja näitä muureja perustaa?"

10. Kysyimme myös heiltä heidän nimensä, ilmoittaaksemme ne sinulle; ja kirjoitimme niiden nimet, jotka heidän päämiehensä olivat.

11. Ja senkaltaisen vastauksen he meille antoivat, sanoen: „me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijat, ja rakennamme tätä huonetta, joka ennen monta vuotta oli rakennettu, jonka väkevä Israelin kuningas oli rakentanut ja valmistanut. 1Kun. 6:1 s.

12. Mutta sittekuin meidän isämme vihoittivat taivaan Jumalan, antoi hän heidän Nebukadnesarin käsiin, Kaldealaisen kuninkaan, Babelista; hän jaotti tämän huoneen ja vei kansan Babeliin. 2Kun. 25:8 s. 2Aik. 36:16 s.

13. Mutta Babelin kuninkaan Koreksen ensimmäisenä vuonna antoi kuningas Kores käskyn, että tämän Jumalan huone oli rakennettava.

2Aik. 36:22 s. Eer. 1:3.

14. Ja ne kulta-astiat ja hopea-astiat, mitkä olivat siinä Jumalan huoneessa, ja jotka Nebukadnesar oli ottanut Jerusalemin temppelistä ja vienyt Babelin temppeliin, ne otti kuningas Kores Babelin temppelistä ja antoi yhdelle, jonka nimi oli Sesbasar, ja pani hänet heidän päämieheksensä.

Eer. 1:8. 6:5.

15. Ja hän sanoi hänelle: „ota nämä astiat, mene ja vie ne Jerusalemin temppeliin, ja Jumalan huone rakennettakoon paikallensa!"

16. Silloin tuli Sesbasar ja laski Jumalan huoneen perustuksen Jerusalemissa; ja siitä ajasta tähän asti on sitä rakennettu, eikä ole vielä työ päättynyt.

17. Nyt siis, jos kuninkaalle kelpaa, antakoon etsiä kuninkaan tavarahuoneessa, joka on Babelissa, onko Kores kuningas käskenyt heidän rakentaa tätä Jumalan huonetta Jerusalemissa, ja annettakoon tästä asiasta kuninkaan tahto meidän tiedoksemme.

6 Luku.

Darius antaa luvan Juudalaisille rakentaa temppelinä. Temppeli tulee valmiiksi ja vihittäisiin. Pääsiäistä pidetään.

Niin kuningas Darius käski etsiä kansselista, kuninkaan tavara-huoneesta Babelissa.

2. Silloin löydettiin Ahmetan linnasta, joka on Median maakunnassa, kirje, jossa oli näin muistoksi kirjoitettu:

3. „Ensimmäisenä kuningas Koreksen vuonna käski kuningas Kores: Jumalan huone rakennettakoon Jerusa-

lemissa, paikaksi, jossa uhrataan, ja laskettakoon sen perustukset; kuusikymmentä kyynärää olkoon sen korkeus ja kuusikymmentä kyynärää sen leveys.

4. Kolme kerrosta suurista kivistä ja yksi kerros hirsistä; jakuninkaan huoneesta annettakoon maksut. I Kun. 6:36.

5. Ja ne Jumalan huoneen hopeaiset ja kultaiset astiat, jotka Nebukadnesar on ottanut Jerusalemin temppeleistä ja vienyt Babeliin, pitää myös annettaman takaisin ja vietämän jälleen temppeleihin, Jerusalemiin, pantavaksi paikoilleensa Jerusalemin huoneeseen.

Esr. 1:7. 5:14.

6. Niin olkaat nyt erinäne siiltä, sinä Tatnai, maaherra sillä puolella virtaa, ja sinä Setar-Bosnai, ja teidän kansaveljenne, Afarsakilaiset, te, jotka olette sillä puolella virtaa! Esr. 5:3.

7. Antakaat heidän tehdä työtä siinä Jumalan huoneessa, että Juudalaisten päämies ja heidän vanhimpansa saisivat Jumalan huoneen rakennetuksi entiselle paikalleensa.

8. Ja minä myös annan käskyn, mitä Juudan vanhimmille pitää annettaman, että he rakentaisivat tämän Jumalan huoneen, nimittäin: että sille välle pitää juuri kiireesti maksut annettaman kuninkaan verorahoista siltä puolelta virtaa, ilman mitään esteettä.

9. Ja mitä tarvitaan, nuoria härkiä ja oinaita, ja karitsoita uhriksi taivaan Jumalalle, nisuja, suoloja, viiniä ja öljyä, Jerusalemin pappein vaatimukseen mukaan, niin pitää heille annettaman jokapäivä välttämättömästi,

10. että he uhraisivat taivaan Jumalalle makeaa hajua, ja rukoilisivat kuninkaan ja hänen lastensa elämän edestä.

11. Ja minä annan käskyn, että joka ikänä nämä sanat muuttaa, hänen huoneestansa on hirsi reväistävä ja nostettava, hän siihen hirtettävä, ja hänen huoneensa pitää lokaläjäksi tehtämän sen työn tähden.

12. Jumala, joka on nimensä pannut asumaan siinä, hävittäköön kaikki ne kuninkaat ja kansat, jotka ojentavat käteensä muuttamaan taikka särkeämään tätä Jumalan huonetta, joka on Jerusalemissa! Minä, Darius, olen tämän käskyn antanut; ja se on juuri tarkasti täytettävä!"

13. Silloin Tatnai, maaherra tällä puolen virtaa, ja Setar-Bosnai ja heidän kansaveljensä, täyttivät tarkasti niinkuin kuningas Darius oli heille käsenyt.

14. Ja Juudalaisten vanhimmat ra-

kensivat, ja se menestyi, Haggain profetan ja Sakarian, Iddon pojan, ennustuksen mukaan, ja he rakensivat ja päättivät sen Israelin Jumalan käskystä ja Koreksen, Dariuksen ja Artahsastan, Persian kuningasten, käskyn mukaan.

15. Ja se huone päätettiin täydellisesti kolmanteen päivään asti Adarin kuuta, kuudentena kuningas Dariuksen hallituksen vuonna.

16. Ja Israelin lapset, papit, Leviläiset ja muut, jotka vankeudesta tulleet olivat, viettivät ilolla Jumalan huoneen vihkimistä.

17. Ja he uhraisivat tässä Jumalan huoneen vihkimyksessä sata härkiä, kaksi sataa oinasta ja neljä sataa karitsaa sekä synty-uhriksi kaksitoista kaurista, koko Israelin edestä. Israelin sukukuntain luvun mukaan.

4 Moos. 7:10s. Esr. 8:36.

18. Ja he asettivat papit vuoroonsa ja Leviläiset järjestykseensä, palvelemaan Jumalaa Jerusalemissa, niinkuin Mooseksen kirjassa on kirjoitettu.

4 Moos. 3:6. 8:9 s.

19. Ja ne, jotka vankeudesta olivat tulleet, pitivät pääsiäistä ensimmäisen kuukauden neljäntenä päivänä toistakymmentä.

2 Moos. 12:6.

20. Sillä papit ja Leviläiset olivat puhdistaneet itsensä, niin että he kaikki olivat puhtaat niinkuin yksi mies; ja he teurasivat pääsiäislampaan kaikkein vankeuden lasten edestä, ja pappein, heidän veljensä, edestä ja heidän itsensä edestä.

21. Ja Israelin lapset, jotka vankeudesta palanneet olivat, söivät, ja kaikki, jotka itsensä olivat eroittaneet maan pakanain saastaisuudesta ja heihin liittyneet ensimmäin Herraa, Israelin Jumalaa.

22. Ja he pitivät happamattoman leivän juhlaa ilolla seitsemän päivää; sillä Herra oli heidät ilahuttanut, ja kääntänyt Assurinkuninkaan sydämen heidän puoleensa, että he vahvistuivat Jumalan, Israelin Jumalan huoneen työssä.

7 Luku.

Esra tulee Babelista Jerusalemiin.

Ja näiden tapausten jälkeen, Artahsastan, Persian kuninkaan, hallitessa, läksi Esra, Serajan poika, Asarian pojan, Hilkijan pojan,

2. Sallumin pojan, Sadokin pojan, Ahitobin pojan,

3. Amarian pojan, Asarian pojan, Merajotin pojan,

4. Serahian pojan, Ussin pojan, Bukkin pojan,

5. Abisuan pojan, Pinehaan pojan, Eleasarin pojan, ylimmäisen papin Aaronin pojan.

6. Tämä Esra meni ylös Babelista, hän oli toimellinen kirjanoppinut Mooseksen laissa, jonka Herra, Israelin Jumala, oli antanut. Ja kuningas antoi hänelle kaikki, mitä hän anoi, koska Herran, hänen Jumalansa, käsi oli hänen päällensä.

7. Ja muutamia Israelin lapsia ja pappeja ja Leviläisiä, veisaajia, ovenvartijoita ja Netinimiä, läksi ylös Jerusalemiin, Artahsastan kuninkaan seitsemäntenä vuonna.

8. Ja hän tuli Jerusalemiin viidentenä kuukautena, se oli kuninkaan seitsemäs vuosi.

9. Sillä ensimmäisenä päivänä ensimmäisessä kuussa alkoi lähtö Babelista, ja ensimmäisenä päivänä viidennessä kuussa tuli hän Jerusalemiin, Jumalan hyvän käden kautta, joka hänen suojaansa oli. Esr. 8:18.

10. Sillä Esra oli kääntänyt sydämensä etsimään Herran lakia, ja tekemään sitä ja opettamaan Israelille sääntöjä ja oikeutta.

11. Ja näin kuuluu se kirje, jonka Artahsasta antoi papille Esralle, kirjanoppineelle, joka oli Herran käskynsaajan ja sääntöjen opettaja Israelille:

12. „Artahsasta, kuningasten kuninga. Esralle papille ja täydelliselle kirjanoppineelle taivaan Jumalan laissa, ja niin edespäin.

13. Minä olen käskynyt, että kenenkään ikänä on mieleen minun valtakunnassani Israelin kansasta, papeista ja Leviläisistä, mennä sinun kansasi Jerusalemiin, hän menköön.

14. Koska olet lähetetty kuninkaalta ja hänen seitsemältä neuvonantajalta tutkiaksesi Juudaa ja Jerusalemiä, sinun Jumalasi lain mukaan, joka käsissäsä on, Est. 1:10, 11.

15. ja ottamaan myötäsi sen hopean ja kullan, minkä kuningas ja hänen neuvonantajansa hyvällä mielellä ovat uhranneet Israelin Jumalalle, jonka majan on Jerusalemissa. Esr. 8:25. 1:3.

16. sekä kaiken hopean ja kullan, minkä saat koko Babelin maakunnasta, ja kansa ja papit hyvällä mielellä antavat Jumalan huoneeseen, joka on Jerusalemissa;

17. sentähden osta nopeasti sillä rahalla härkiä, oinaita ja karitsoita, ja niitten ruoka-uhria ja juoma-uhria, ja uhraa ne teidän Jumalanne huoneen alttarilla, joka on Jerusalemissa. Esr. 6:9.

18. Mutta mitä sinun ja sinun veljesi hyväksi näkee tehdä siitä rahas-

ta, joka liiaksi on, se tehkää teidän Jumalanne tahdon mukaan.

19. Ja astiat, jotka sinun haltuusi ovat annetut sinun Jumalasi huoneen palvelukseksi, anna ne pois Jumalan eteen Jerusalemiin.

20. Ja mitä enempiä tarvitaan sinun Jumalasi huoneeseen ja sinä kulutat, annata se kuninkaan tavarahuoneesta.

21. Minä, kuningas Artahsasta, olen antanut käskyn veronhaltijoille sillä puolen virtaa, että mitä ikänä Esra, pappi ja kirjanoppinut taivaan Jumalan laissa, teillä anoo, se tehkää tarkasti,

22. hamaan sataan talenttiin hopeaa, ja sataan kooriin nisuja, ja sataan tynnyriin viiniä, ja sataan tynnyriin öljyä, ja suojoja ilman mitatta.

23. Kaikkia, mitä taivaan Jumalan laki vaatii, se pitää taivaan Jumalan huoneelle aivan tarkasti tehtämän, ettei hänen vilhansa tulisi kuninkaan valtakunnan ja hänen lastensa päälle.

21. Ja se olkoon teille kaikille tietävä, ettei teillä ole valtaa panna mitään veroa, tullia tahi tierahaa yhdenkään papin päälle, Leviläisen, veisaajan, ovenvartijan, Netinimin, tämän Jumalan huoneen palvelijain maksettavaksi.

25. Ja sinä, Esra, aseta, Jumalasi viisauden mukaan, mikä sinulla on, tuomarit ja oikeuden valvojat, tuomitsemaan kaikkea kansaa, joka toisella puolen virtaa on, että kaikki taitaisivat sinun Jumalasi lain; ja siitä, joka ei taida, opettakaat.

26. Ja jokainen, joka ei tarkasti tee sinun Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, hänen pitää kohtsaaman tuomionsa joko se on kuolemaan, tahi maanpakoon, tahi rahasakkoon, tahi vankeuteen.

27. Kiitetty olkoon Herra, meidän isäimme Jumala, joka näin on johdattanut kuninkaan sydämmen kunnistamaan Herran huonetta Jerusalemissa!

28. ja joka on kääntänyt laupeuden minun puoleeni kuninkaan ja hänen neuvonantajainsa ja kaikkein kuninkaan voimallisten päämiestenedessä! Ja minä vuhvistettiin Herran, minun Jumalani, kädellä, joka oli minun ylitsemi, ja kokosin päämiehiä Israelista menemään ylös minun kansani.

8 Luku.

Esran seurassa palaavaisten luettelo. Paastoaminen. Tulo Jerusalemiin ja uhri.

Nämä ovat ne isäin-päämiehet, ja heidän sukuluettelonsa, jotka läk-

sivät minun kanssani Babelista kuningas Artahsastan hallitessa:

Esr. 2:1 s. Neh. 7:5 s.

2. Pinehaan pojista: Gersom; Itamarin pojista: Daniel; Davidin pojista: Haitus;

3. Sekanian pojista, Paroksen lapsista. Sakaria, ja hänen kanssansa luettu sata ja viisikymmentä miestä;

4. Pahat-Moabin pojista: Elioenai, Serahian poika, ja hänen kanssansa kaksi sataa miestä;

5. Sekanian pojista: Jahasielin poika, ja hänen kanssansa kolme sataa miestä;

6. Adinin pojista: Ebed, Jonatanin poika, ja hänen kanssansa viisikymmentä miestä;

7. Elamin pojista: Jesaia, Atalian poika, ja hänen kanssansa seitsemänkymmentä miestä;

8. Sefatian pojista: Sebadia, Mikaelin poika, ja hänen kanssansa kahdeksankymmentä miestä;

9. Joabin pojista: Obadia, Jehielin poika, ja hänen kanssansa kaksi sataa ja kahdeksantoista miestä;

10. Selomitin pojista: Josifian poika, ja hänen kanssansa sata ja kuusikymmentä miestä;

11. Bebain pojista: Sakaria, Bebain poika, ja hänen kanssansa kahdeksankolmattakymmentä miestä;

12. Asgadin pojista: Johanan, Hakatanin poika, ja hänen kanssansa sata ja kymmenen miestä;

13. Adonikamin pojista: viimeiset, joiden nimet ovat Elifelet, Jehiel ja Semaja, ja heidän kanssansa kuusikymmentä miestä;

14. Bigvain pojista: Utai ja Sabbud, ja heidän kanssansa seitsemänkymmentä miestä.

15. Ja minä kokosin heidät sen virran tykö, joka juoksee Ahavaan, ja me oleskelimme siinä kolme päivää. Ja kun minä tarkasti katselin kansaa ja pappeja, en minä löytänyt yhtäkään Leviläistä.

16. Niin minä lähetin Elieserin, Arelin, Semajan, Elnatanin, Jaribin, Elnatanin, Natanin, Sakarian ja Mesullamin, päämiehet, ja Jojaribin ja Elnatanin, opettajat.

17. Ja lähetin heidät Iddon luo, joka oli päämies Kasifan paikkakunnassa, tuomaan meille palvelijoita meidän Jumalamme huoneeseen, ja minä panin heidän suuhunsa sanat, mitä heidän piti Iddolle puhuman ja hänen veljillensä Netinimeille Kasifan paikkakunnassa.

18. Ja he toivat meille, koska meidän Jumalamme hyvä käsi oli meidän

päällämme, yhden viisaan miehen Mahelin pojista, Levin pojan, Israelin pojan, ja Serebian hänen poikainensa ja veljeinsä kanssa. kahdeksantoista;

Esr. 7:9.

19. ja Hasabian ja Isajan hänen kanssansa, Merarin pojista, hänen veljeinsä ja heidän poikainensa kanssa kaksikymmentä;

20. ja Netinimeistä, jotka David ja päämiehet olivat panneet Leviläisiä palvelemaan, kaksi sataa ja kaksikymmentä Netinimiä; kaikki nimeltänsä nimettyt.

21. Ja minä kuulutin siellä paaston Ahavan virran tykönä, että nöyryytittäisimme itseämme Jumalamme edessä, ja kysyisimme häneltä tasaista tietä meille ja meidän lapsillemme ja kaikelle meidän omaisuudellemme.

22. Sillä en minä rohjennut anoa kuninkaalta sotaväkeä ja ratsasmiehiä varjelemaan meitä tiellä vihollisilta, sillä me olimme sanoneet kuninkaalle, että „meidän Jumalamme käsi on kaikkien niitten yli, jotka häntä etsivät; mutta hänen väkevyytensä ja vihansa on kaikkia niitä vastaan, jotka hänen hylkäävät.“

23. Niin me paastosimme ja rukoulimme tätä Jumalaltamme; ja hän kuuli meitä.

24. Ja minä valitsin ylimmäisistä papeista kaksitoista: Serebian ja Hasabian, ja kymmenen heidän veljiänsä heidän kanssansa;

25. ja minä punnitsin heille sen hopean ja kullan, ja ne astiat meidän Jumalamme huoneeseen, mitkä kuningas ja hänen neuvonantajansa ja päämiehensä, ja kokolsrael, joka saapuvilla oli, olivat lahjoittaneet ylösnäyksiin.

Esr. 7:15.

26. Ja minä punnitsin heidän käteensä kuusi sataa ja viisikymmentä talenttia hopeaa, ja hopea-astioita sata talenttia, ja sata talenttia kultaa,

27. ja kaksikymmentä kultaista maljaa, jotka maksoivat tuhannen kultapenninkkiä, ja kaksi vaski-astiaa, kiiltävää, hyvää vaskea, näöltänsä ihanaa kuin kulta.

28. Ja minä sanoin heille: „te olette pyhät Herralle, te astiat ovat pyhät, ja kulta ja hopea on hyvällä mielellä annettu Herralle, teidän isänne Jumalalle.“

29. Valvokaat siis ja pitäkäänt ne niinkauan tallella, että te ne jälleen punnitsette pappein päämiesten ja Leviläisten ja Israelin ylimmäisten isäin eteen Jerusalemissa, Herran huoneen arkkuihin.“

Neh. 10:39. 12:44.

30. Niin papit ja Leviläiset ottivat

sen punnittu hopean ja kullan ja astiat, viedäkseen Jerusalemiin meidän Jumalamme huoneeseen.

31. Ja me läksimme Ahavan virralta ensimmäisen kuun toisena päivänä toistakymmentä, menemään Jerusalemiin. Ja meidän Jumalamme käsi oli meidän päällämme, joka meidät pelasti meidän vihollistemme käsistä ja väijymisistä tiellä.

32. Ja me tulimme Jerusalemiin ja oleskelimme siellä kolme päivää.

33. Ja neljäntenä päivänä punnittiin hopea ja kulta, ja astiat meidän Jumalamme huoneeseen, papin Urijan pojan Meremotin käsiin, ja hänen kansansa oli Eleasar, Pinehan poika, ja Heidän kanssansa Josabad, Jesuan poika, ja Noadia, Binnuin poika, Leviläiset. —

34. Kaikki luvun ja painon jälkeen; ja silloin kaikki se paino kirjoitettiin.

35. Ja vankeuden lapset, jotka olivat tulleet vankeudesta, uhrasivat Israelin Jumalalle poltto-uhria, kaksitoista härkää, koko Israelin edestä, yhdeksänkymmentä ja kuusi oinasta, seitsemänkahdeksattakymmentä karitsaa, kaksitoista kaurista syntiuhriksi, kaikki poltto-uhriksi Herralle. Esr. 6 17.

36. Ja he antoivat kunkinkaan käsikirjat kunkinkaan maaherroille ja päämiehille tällä puolella virtaa; ja he tukivat kansaa ja Jumalan huonetta.

9 Luku.

Juudan kansan avioliitot pakanain kanssa.

Esran murhe, katumus ja rukous.

Kun nämä kaikki olivat tapahtuneet, tulivat päämiehet minun tyköni ja sanoivat: „Israelin kansa ja papit ja Leviläiset eivät ole erinneet maan kansain, Kanaanealaisten, Heiläisten, Feresiläisten, Jebusilaisten, Ammonilaisten, Moabilaisten, Egyptiläisten ja Amorilaisten kauhistuksista.

2. Sillä he ovat ottaneet heidän tyttäriään itsellensä ja pojillensa ja ovat sekoittaneet pyhän siemenen maan kansain kanssa; ja heidän päämiehensä ja esivaltansa ovat olleet kaikkein ensimmäiset siinä pahassa teossa.“ 2 Moos. 34:15 s. 5 Moos. 7:3. Tuom. 3:6.

3. Kun minä sen kuulin, repäisin minä ihoaatteeni ja vaippani ja nyhdin pääni hiuksia ja partaani, ja istuin hämmästyksissä.

4. Ja kaikki, jotka pelkäsivät Herran, Israelin Jumalan, sanaa, tulivat koon minun tyköni, vankeudesta tulleet synnin tähden; ja minä istuin

hämmästyksissä hamaan ilta-uhriin asti.

5. Ja ilta-uhriin aikana nousin minä murheestani; ja reväistyissä ihoaatteessani ja vaipassani lankein minä polvilleni ja nostin käteni Herran, minun Jumalani, puoleen,

6. ja sanoin: „minun Jumalani! minä häpeän enkä kehtau silmiäni nostaa sinun tykösi, minun Jumalani; sillä meidän syntimme ovat enentyneet päämme ylitse, ja meidän pahat tekomme ovat kasvaneet hamaan taivaasen asti. 1 Moos. 18:20 s. 2 Aik. 28:9.

Ps. 38:5. Dan. 9:7 s.

7. Hamasta meidän isämme ajasta tähän päivään saakka olemme olleet suuressa viassa; ja pahojen töittemme tähden olemme me ja meidän kunnikaamme ja pappimme annetut maan kuningasten käsiin, ja miekkaan, ja vankeuteen, ja ryöstöksi, ja kasvomme häpeään, niinkuin tänäkin päivänä.

8. Mutta nyt on vähäksi ajan rahduksi meille armo tapahtunut Herralta, meidän Jumalaltamme, niin että vielä on muutamia meistä pääsneitä jäljellä, ja hän antoi vielä vaaran meille pyhässä sijassaan, että meidän Jumalamme valistaisi silmämme ja antaisi meille pienen virvoituksen meidän orjuudessamme.

9. Sillä me olemme orjat; mutta orjuudessamme ei hyljännyt meitä meidän Jumalamme; vaan hän on kääntänyt laupeuden meidän puoleemme Persian kuningasten edessä, niin että he sallivat meidän elää ja korottaa meidän Jumalamme huoneen; ja korjata sen jonneen paikat, ja antoivat meille turvapaikan Juudassa ja Jerusalemissa.

10. Mitä nyt sanomme, meidän Jumalamme, lästälähin? sillä me olemme hyljänneet sinun käskysi,

11. joita sinä olet käsenyt palvelijaisi profettain kautta, sanoen: „maa, jota menette omistamaan, on saastainen maa, maan kansain saastaisuuden tähden, niiden kauhistusten tähden, joilla he saastaisuudessaan ovat sen täyttäneet toisesta äärestä toiseen.“ 3 Moos. 15:25 s. 20:23.

12. Alkäätkä siis nyt antako teidän tyttäriänne heidän pojillensa, alkäätkä ottako heidän tyttäriänsä teidän pojillenne; alkäätkä myöskään etsikö heidän rauhaansa ja hyvänsä ijankaikkisesti, että te vahvistuisitte, ja söisitte maan hyvyttä, ja saisitte antaa sen lapsillenne ijankaikkiseksi perimiseksi.“ 5 Moos. 7:2 s. 23:6.

13. Ja kaiken sen jälkeen, mikä meidän päällemme tullut on, meidän pahain tekoimme tähden ja meidän suurten synteimme tähden, olet sinä, meidän Jumalamme, säästänyt meitä enemmän kuin pahat tekot me ansaitsivat, ja antanut meille pelastuksen, niinkuin nyt on.

14. Pitäisikö meidän taas rikkoo sinun käskyksi ja tehdä lankouutta tämän ilkeän kansan kanssa? Etkö vihastuisi meihin siksi kuin peräti meidät hukutat, niin ettei ketään jää, eikä ole pelastusta?

15. Herra, Israelin Jumala! sinä olet vanhurskas, sillä meitä on ainoastaan jäänneitä ja pelasteltuja, niinkuin tänäpä on. Katso, me olemme sinun edessäsi meidän synneissämme; sillä sentähden ei kenkään voi edessäsi pysyä!"

10 Luku.

Pakanalliset vaimot eroitetaan.

Kun Esra näin rukoili ja tunnusti, itkien ja maassa maaten Jumalan huoneen edessä, kokoontui suuri joukko Israelista hänen tykönsä, miehiä, naisia ja lapsia, ja kansa itki katkerasti.

2. Ja Sekania, Jehielin poika, Elamin lapsista, vastasi Esraa ja sanoi: „me olemme rikkoneet Jumalaa me vastaan, että olemme ottaneet muukalaisia vaimoja maan kansoista; mutta vielä on toivo Israelilla tässä asiassa.

3. Niin tehkäämme nyt liitto Jumalamme kanssa eroitauksemme pois kaikki vaimot, ja ne, jotka heistä syntyneet ovat, Herran neuvon mukaan ja niiden, jotka pelkäävät meidän Jumalamme käskyä; ja tapahdukoon lain mukaan.

4. Nouse, sillä se on sinun asiaksi, ja me olemme sinun kanssasi; ole hyvässä turvassa ja tee niin!"

5. Silloin Esra nousi ja vannotti ylimmäiset papit ja Leviläiset, ja koko Israelin, tekemään tämän sanan mukaan; ja he vannoutuivat.

6. Ja Esra nousi Jumalan huoneen edestä ja meni Johanenin, Eliasibin pojan, kummiin; ja kun hän sinne tuli, ei hän syönyt leipää eikä juonut vettä, sillä hän murehti heidän rikostensa tähden, jotka olivat olleet vankeudessa.

7. Ja he kuuluttivat Juudassa ja Jerusalemissa kaikille vankeuden lapsille, että he tulisivat kokoon Jerusalemiin.

8. Ja joka ei kolmen päivän sisällä tullut päämiesten ja vanhimpainneuvon

mukaan, sen kaikki tavara oli kirottava, ja hän itse eroitettava pois niidenseurakunnasta, jotka vankeudessa olleet olivat. 3 Moos. 27:28.

9. Niin tulivat kaikki Juudan ja Benjaminin miehet Jerusalemiin kolmena päivänä kokoon; se oli kahtenkymmenentenä päivänä yhdeksännessä kuussa. Ja kaikki kansa istui avonaisella paikalla Herran huoneen edessä, ja he värisivät siitä asiasta ja saateen tähden.

10. Ja pappi Esra nousi ja sanoi heille. „te olette rikkoneet, naidessanne muukalaisia vaimoja, ja olette lisänneet Israelin synnit.

11. Niin tunnustakaat nyt se Herralle, teidän isäinne Jumalalle, ja tehkäätkätkä mikä hänelle kelpaa, ja eroitakaat itsenne maan kansoista ja muukalaisista kansoista ja muukalaisista vaimoista!"

12. Niin vastasi koko seurakunta ja sanoi korkealla äänellä: „tapahtukoon niinkuin sinä meille olet sanonut!"

13. Mutta kansaa on paljon, ja on sude-aika, eikä voida ulkona seisoa, eikä tämä ole yhden tai kahden päivän työ; sillä meitä on paljon, jotka olemme siinä asiassa syntiä tehneet.

14. Anna päämiestemme koko seurakunnan puolesta toimittaa, niin että kaikki, jotka meidän kaupungissamme ovat naineet muukalaisia vaimoja, tulevat tänne määrättyinä aikoina jokaisen kaupungin vanhimpain ja tuomarein kanssa, siksi kuin Jumalamme viha tämän synn tähden kääntyy meistä."

15. Niin astuivat ainoastaan Jonatan, Asahelin poika, ja Jehasia, Tikvan poika, tähän toimitukseen; ja Mesullam ja Sabtai, Leviläinen, auttoivat heitä.

16. Ja vankeuden lapset tekivät niin. Ja he eroittivat Esran, papin, ja päämiehiä heidän isäinsä sukukunnissa, kaikki nimittämällä; ja he istuivat ensimmäisenä päivänä kymmenennessä kuukaudessa tutkistelemaan asiaa.

17. Ja he päättivät sen kaikkein miesten suhteen, joilla olivat muukalaiset vaimot, ensimmäisen kuun ensimmäiseksi päiväksi.

18. Ja pappein pojista löydettiin niitä, jotka olivat ottaneet muukalaisia vaimoja. Jesuan, Josadakin pojan lapsista, ja hänen veljistänsä. Mueseja, Elieser, Jarib ja Gedalia.

19. Ja kättä antamalla lupasivat he eroittaa pois vaimot luotansa ja an-

taa jäärin rikos-uhriksi rikoksensa tähden. 3 Moos. 4:3.

20. Immerin lapsista: Hanani ja Sebadia;

21. Harimin lapsista: Maeseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussi ja;

22. Pashurin lapsista: Eljoenai, Maeseja, Ismael, Netaneel, Josabad ja Eleasa.

23. Leviläisistä: Josabad, Simei ja Kelaja, se on Kelita, Petakja, Juuda ja Elieser.

24. Veisaaajista: Eljasib; oven vartijoista: Sallum, Telem ja Uri.

25. Israelista: Paroksen lapsista. Ramia, Jesija, Malkija, Mijamin. Eleasar, Malkija ja Benaja;

26. Elamin lapsista: Mattania, Sakaria, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elija;

27. Sattun lapsista. Eljoenai, Eljasib, Mattania, Jeremot, Sabad ja Asisa;

28. Behain lapsista. Johanan, Hanania, Sabbai ja Attai;

29. Banin lapsista: Mesullam, Malluk, Adaja, Jasub, Seal ja Jeramot;

30. Puhat-Moabin lapsista. Adna ja Kelai, Benaja, Maeseja, Mattania, Bet-saleel, Binnui ja Manasse;

31. Harimin lapsista: Elieser, Jesija, Malkija, Semaja, Simeon,

32. Benjamin, Malluk ja Semarja;

33. Hasumin lapsista: Mattenai, Mattata, Sabad, Elifclet, Jeremai, Manasse ja Simei;

34. Banin lapsista: Maadai, Amram, Uel,

35. Benaja, Bedeja, Keluhi,

36. Vanija, Meremot, Eljasib,

37. Mattania, Matnai, Jaasau,

38. Bani, Binnui, Simei,

39. Selemia, Natun, Adaja,

40. Maknadbai, Sasai, Sarai,

41. Asareel, Selemia, Semaria,

42. Sallum, Amaria ja Josef;

43. Nebon lapsista: Jeziel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel ja Benaja.

44. Nämä kaikki olivat ottaneet muukalaisia vaimoja, ja muutamat niistä vaimoista olivat siittäneet lapsia.

NEHEMIAN KIRJA.

I Luku.

Nehemian murhé Jerusalemin ja Juudan kansan surkean tilan tähden.

Nämä ovat Nehemian, Hakallian pojan, teot.—Tapahtui Kislewin kuulla, kahtenäkymmenentenä vuonna, minun ollessani Susanan linnassa,

2. että Hanani, yksi minun veljistäni, tuli muutamain Juudan miesten kanssa. Ja minä kysyin heiltä Juudalaisista, jotka vankeudesta jääneet ja pääsneet olivat, ja Jerusalemistä.

3. Ja he sanoivat minulle: „ne, jotka jäljelle jääneet ovat vankeudesta, ovat siellä maassa suuressa onnettomuudessa ja häpeässä; Jerusalemin muurit ovat hajoitettut ja sen portit tulella poltetut.” 2Kun. 25:9 s. 2Aik. 36:19.

4. Kun minä senkaltaiset sanat kuulin, istuin ja itkin minä ja murehdin useita päiviä; ja minä paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä,

5. ja sanoin: „Ah Herru, taivaan Jumala, suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja laupeuden niille, jotka sinua rakastavat ja pitävät sinun käsikysi! 2 Moos. 20:6. 34:7. 4 Moos. 14:18. 5 Moos. 5:10. 7:9. Neh. 9:17. Ps. 86:15. 103:8. 145:8. Dan. 9:4.

6. Anna korvasi kuulla ja silmäsi avoinna olla, ja kuule sinun palvelijasi rukous, jonka minä nyt rukoilen

sinun edessäsi yöt ja päivät, sinun palvelijaisi, Israelin lasten, edestä! ja minä tunnustan Israelin lasten synnit, jotka me olemme tehneet sinua vastaan; myöskin minä ja minun isäni huonekunta olemme syntiä tehneet!

7. Me olemme aivan väärin tehneet sinua kohtaan, emmekä ole pitäneet sinun käskyjäsi, sääntöjäsi ja oikeutasi, joita olet palvelijallesi Moosekselle käsenyht.

8. Mutta muista kuitenkin sitä sanaa, jonka käskit Moosekselle, sinun palvelijallesi, ja sanoit: „jos te olette uskottomat, niin minä hajoitin teidät kansain sekaan;” 3 Moos. 26:27 s., 40s. 5 Moos. 4:27 s. 28:64. 30:1.

9. mutta jos te palajatte minun tyköni ja pidätte minun käskyni ja teette ne, niin vaikka olisitte ajetus hamaan taivaan ääriin, niin minä sielätän teidät kokoon ja vien siihen paikkaan, jonka minä olen valinnut minun nimeni asumasijaksi.”

10. He ovat kuitenkin sinun palvelijasi ja sinun kansasi, jotka vapahdit suurella voimallasi ja väkevällä kädelläsi.

11. O Herra! olkoon sinun korvasi avoinna palvelijasi rukoukseen ja palvelijaisi rukouksiin, jotka tahtovat peljätä sinun nimeäsi, ja anna

sinun palvelijasi tänäpäinä menestyä, ja anna hänelle armo tämän miehen edessä!" Minä olin silloin kuninkaan juomanlaskija.

2 Luku.

Nehemia saa luvan lähteä Jerusalemiin.

Ja tapahtui kuningas Artahsastan kahtenakymmenentenä vuonna, Nisanin kuulla, kun viini oli hänen edessänsä, että minä otin viinin ja annoin kuninkaalle. Mutta minä en ollut koskaan ennen murheellinen hänen edessänsä.

2. Niin kuningas sanoi minulle: „miksi näytät niin murheelliselta? ja kuitenkaan et ole sairas; ei se muuta ole, vaan suru on sinun sydämessäsi.“ Ja minä hämmästyin sangen kovin.

3. Minä sanoin kuninkaalle: „eläköön kuningas ijankaikkisesti! Eikö kasvoniolisimurheelliset kunsekau-punki, jossa minun isäni haudat ovat, on kylmillä, ja sen portit tulella kulutetut?“ Neh. 1:3. Dan. 2:4. 3:9. 5:10. 6:21.

4. Kuningas sanoi minulle: „mitä siis antoi?“ Niin minä rukoilin tai-vaan Jumalaa;

5. ja minä sanoin kuninkaalle: „jos kuningas hyväksi näkee ja jos palvelijasi on sinun edessäsi kelvollinen, niin rukoilen, että lähettäisit minut Juudaan, isäni hauta-kaupunkiin, rakentamaan sitä.“

6. Niin sanoi kuningas minulle — ja kuningatar istui hänen vieressään — „kuinka kauan sinä matkassa olet, ja milloin palajat?“ Ja se kelpasi kuninkaalle, ja hän lähetti minut, kun olin hänelle ajan määrännyt.

7. Ja minä sanoin kuninkaalle: „jos on kuninkaan mieleen, niin annelta-koon minulle kirjeet päämiehille toi-sella puolella virtaa, että he sallivat minun mennä ylitse, siihenasti kuin minä tulen Juudaan,

8. ja Assafille, kuninkaan metsänhoitajalle kirje, että hän lähettää mi-nulle hirsisiä rakentakseni portit lin-naan, joka kuuluu pyhään huonee-sen, ja kaupungin muuriin, ja siihen huoneesen, johon minä menen.“ Ja kuningas antoi sen minulle, koska Ju-malani hyvä käsi oli minun päälläni.

9. Ja kun minä tulin sille puolelle virtaa päämiesten tykö, niin minä annoin heille kuninkaan kirjeen. Ja kuningas oli myös lähettänyt minun kanssani sodanpäämiehiä ja hevosmiehiä.

10. Mutta kun Sanballat, Horonilainen, ja Tobija, ammonilainen virkai-lija, sen kuulivat, panivat he pahak-

sensa sangen kovin, että joku ihmisen tuli, joka Israelin lasten paras-ta katsoi.

11. Ja tultuani Jerusalemiin ja ol-tuani siellä kolme päivää,

12. nousin minä yöllä ja muutamia miehiä minun kanssani; sillä en mi-nä sanonut kellenkään, mitä Juma-lani oli antanut sydämeeni, lehdäk-seni Jerusalemissa; ja minululla ei ol-lut yhtään juhtaa myötäni, paitsi sitä, jonka seljässä minä istuin.

13. Ja minä ajoin Laaksoportista ul-os yöllä, Kärmeen-lähteen kohdalle Sontaporttiin asti, ja katselin Jerusa-lemin muureja, jotka olivat hajoitetu-t, ja sen portteja, jotka olivat tu-lella kulutetut.

14. Ja minä kuljin vielä Lähdepor-tille ja Kuninkaan lammille; mutta ei ollut siellä sijaa käydä juhdalle-ni, joka minun allani oli.

15. Vielä kuljin minä yöllä laaksoa pitkin ja katselin muuria; sitte pala-sin ja tulin jälleen Laaksoporttiin.

16. Ja ylimmäiset eivät tietäneet, ku-hunka minä menin, taikka mitä mi-nä tein; sillä en minä vielä siihenasti ilmoittanut mitään kellenkään, ei Juudalaisille eikä papeille, ei ylim-mäisille eikä esivallalle, eikä muil-le, jotka tekivät työtä.

17. Nytsanoin minä heille: „te näette tämän onnettomuuden, jossa olem-me, että Jerusalem on autiona, ja sen portit ovat tulella kulutetut; tulkaat, rakentakaamme Jerusalemin muu-rit, ettemme enää lähepäni olisi!“

18. Ja minä ilmoitin heille kuinka Jumalani käsi oli hyvästi minua suo-jellut, ja myös kuninkaan sanat, jot-ka hän puhui minulle. Ja he sanoi-vat: „nouskaamme siis ja rakenta-kaamme!“ Ja he vahvistivat käten-sä hyvään työhön.

19. Mutta kun Sanballat, Horonilai-nen, ja Tobija, ammonilainen vir-kailija, ja Gesem, Arabialainen, sen kuulivat, pilkkasivat he ja halveksi-ivat meitä ja sanoivat: „mikä se on, jota te teette? tahdotteko jälleen luo-pua kuninkaasta?“

20. Niin minä vastasin heitä ja sa-noin heille: „taivaan Jumala antaa meille menestyksen, sillä me, hänen palvelijansa, olemme valmistaneet itsemme ja rakennamme; mutta ei teillä ole yhtäkään osaa eikä oikeut-ta, eikä muistoa Jerusalemissa!“

3 Luku.

Jerusalemin muurien ja porttien rakennus. Ja Eljasib, ylimmäinen pappi, nousi pappein, hänen veljeinsä, kanssa,

ja he rakensivat Lammasportin, ja he pyhittivät sen, ja asettivat sen ovet paikoilleen. Ja he pyhittivät sen Mean torniin asti, hamaan Hananeellu torniin saakka. Jer. 31:38.

2. Ja Jerikon miehet rakensivat hänen vieressänsä; ja Sakkur, Imrin poika, rakensi heidän vieressänsä.

3. Mutta Senaan lapset rakensivat Kalaportin, ja kattoivat sen, ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet.

4. Ja Meremot, Urijan poika, Hakoksen pojan, rakensi heidän vieressänsä; ja Mesulla, Berekian poika, Mesesabeelin pojan, rakensi heidän vieressänsä; Sadok, Baenan poika, rakensi heidän vieressänsä.

5. Niiden vieressä rakensivat Tekoan miehet; mutta heidän sankarinsa eivät taivuttaneet niskaansa Herran palvelukseen.

6. Vanhan portin rakensi Jojada, Passeahin poika, ja Mesullam, Besodian poika; ja he kattoivat sen, ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet.

7. Heidän vieressänsä rakensi Meclatia, Gibeonilainen, ja Judon, Merohtilainen, Gibeonin ja Mispan miehiä, päämiehen tuomio-istuimen alaisia tällä puolella virtaa.

8. Hänen vieressänsä rakensi Ussiel, Harhajan poika, kultaseppä; hänen vieressänsä rakensi Hanania, voidelkauppias. Ja he rakensivat Jerusalema Leveään muuriin asti.

9. Heidän vieressänsä rakensi Refaja, Hurin poika, puolen kulmakunnan päämies Jerusalemissa.

10. Heidän vieressänsä rakensi Jedaja, Harumafin poika, oman huoneensa kohdalla; hänen vieressänsä rakensi Hattus, Hasabenejan poika.

11. Toista kulmaa rakensi Malkija, Harimin poika, ja Hasub, Pahat-Moabin poika, sekä Pätsien-tornin.

12. Hänen vieressänsä rakensi Sallum, Haloheksen poika, puolen kulmakunnan päämies Jerusalemissa, hän itse ja hänen tyttärensä.

13. Laaksoportin rakensi Hanon ja Sanoahin asujamet; ne rakensivat sen ja panivat siihen ovet, lukot ja teljet, ja luhannen kynnärää muuria Sontaporttiin asti.

14. Ja Sontaportin rakensi Malkija, Rekabin poika, viinimäen kulmakunnan päämies; hän rakensi sen ja pani siihen ovet, lukot ja teljet.

15. Lähdportin rakensi Sallum, Kol-Hosen poika, Mispan kulmakunnan päämies; hän rakensi ja kattoi sen, ja pani siihen ovet, lukot ja teljet; ja hän rakensi myös Siloahin lamikon muurin, kuninkaan yrittä-

han luona, astuimiin asti, jotka tulevat alas Davidin kaupungista.

Jes. 8:6. Joh. 9:7.

16. Hänen vieressänsä rakensi Nehemia, Asbukin poika, puolen Bet-Suurin kulmakunnan päämies. Davidin hautain kohdalle kaivettuun Kalalampen ja sankarien huoneeseen asti.

2 Kun. 18:17. 20:20.

17. Häntä likimpinä rakensivat Leviläiset, Rehum, Banin poika; hänen vieressänsä rakensi Hasabia, puolen Kegilan kulmakunnan päämies. hänen kulmakuntansa puolesta.

18. Häntä likimpinä rakensivat heidän veljensä Bavai. Henadudin poika, Kegilan toisen puolen päämies.

19. Hänen vieressänsä rakensi Mispan päämies Eser, Jesuan poika, sen osan, jonka kohdalla astutaan kulma-uschuoneeseen.

20. Häntä likin rakensi Baruk, Sebahin poika. kiivaasti toisen osan, kulkmasta Eljasibin, ylimmäisen papin, huoneen oveen asti.

21. Häntä likinnä rakensi Meremot, Urijan poika. Hakoksen pojan, toisen osan, Eljasibin huoneen ovesta Eljasibin huoneen loppuun asti.

22. Ja hänen jälkeensä rakensivat papit, miehet Jordanin lakeudelta.

23. Heidän jälkeensä rakensi Benjamin ja Hassub oman huoneensa kohdalla; heidän perässänsä rakensi Asaria, Maesejan poika, Ananian pojan, huoneensa vieressä.

24. Hänen jälkeensä rakensi Binnui, Henadudin poika, toisen osan, Asarian huoneesta aina Kulmaan ja hamaan kolkkiaan asti.

25. Palal, Usain poika, vastapäättää Kulmaa ja sitä tornia, joka kohoaa kuninkaan ylä huoneesta, vankikartanon ääressä; hänen jälkeensä Peduja, Pareoksen poika. Jer. 32:2.

26. Netinimit usuiivat Ofelin kukkullalla. Vespourtin asti itään päin, josta torni kohoaa.

27. Sitälikin rakensivat Tekoalaiset toisen osan, ison näkyvän tornin kohdalla aina Ofelin muuriin asti.

28. Hevosportin yläpuolelta rakensivat papit, jokainen huoneensa kohdalla.

29. Heidän jälissänsä rakensi Sadok, Immerin poika, oman huoneensa kohdalla; hänen jälissänsä rakensi Semaja, Sekanian poika, Itäportin vartija.

30. Hänen jälissänsä rakensi Hanania, Selemian poika, ja Hanun, Salafin kuudes poika, toisen osan; hänen jälissänsä rakensi Mesullam, Berekian poika, huoneensa kohdalla.

31. Hänen jälissänsä rakensi Malki-

ja, kultasepän poika, Netinimein ja kauppiamiesten huoneeseen asti, Käärjä-portin kohdalla, hamaan Kulmasaliin saakka.

32. Kultasepät ja kauppiamiehet rakensivat Kulmasalin ja Lammasportin välillä.

4 Luku.

Vastukset kohtaavat muurien rakentajia.

Kun Sanballat kuuli meidän muuria rakentavan, syttyi hän vihaan ja närkästyi sangen suuresti. Ja hän pilkkasi Juudalaisia.

2. Ja puhui veljiensä ja Samarian voimallisten edessä, sanoen: „mitä nämä voimattomat Juudalaiset tekevät? sallitaanko se heille? hekö uhraisivat? hekö sen yhtenä päivänä täyttäsivätkö? hekö tekisivätkö palaneet kivet tuhkaläjistä eläviksi?”

3. Ja Tobija, Ammonilainen, seisoi hänen vieressään ja sanoi: „rakentakoot vapaasti; jos kettu sinne menisi, niin se kyllä hajottaisi heidän kivimuurinsa!”

4. Kuule, meidän Jumalamme, kuinka olerne vlenkatsotut, ja käännä heidän häväistyksensä heidän päänsä päälle, ja saata heidät saaliiksi vankeuden maassa!

5. Älä peitä heidän pahoja tekojansa, äläkä pyyhki heidän syntiänsä kasvoisidestä; sillä he ovat sntua hävässeet, puhuen rakentajain läsnä ollessa!

6. Mutta me rakensimme muuria, ja kokomuuuri yhdistettiin hamaan puolikorkeuteensa asti; ja kansa teki rohkeasti työtä.

7. Kun Sanballat ja Tobija ja Arabialaiset ja Ammonilaiset ja Asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurit korjattiin ja halkeumat täytettiin, vihastuivat se suuresti.

8. Ja he tekivät kaikki liiton keskenänsä tulluksensa sotimaan Jerusalemlia vastaan, ja tekemään siellä häiriötä.

9. Mutta me rukoilimme Jumalaamme; ja me panimme heidän tähtensä vartijat öin päivin heitä vastaan.

10. Ja Juuda sanoi: „kantajain voima on heikontunut, ja soraa on kovin paljon; emme voi rakentaa muuria!”

11. Ja meidän vihollisemme sanoivat: „he eivät tiedäkään eivätkä näe, ennen kuin me olemme heidän keskellensä, ja tapamme heidät, ja estämme työn.”

12. Ja kun ne Juudalaiset, jotka heidän läheisyydessään asuivat, tulivat joka paikasta ja sanoivat sen meille ainakin kymmenen kertaa, että me palaisimme heidän tykönsä,

13. niin minä asetin kansan alas muurin taa avonaisiin paikkoihin, sukukunnittaisin, miekkoinensa, keihäinensä ja joutsinensa.

14. Ja minä tarkastelin kaikkia, ja astuin esiin ja sanoin ylimmäisille ja päämiehille, ja muulle kansalle: „älkää peljätkö heitä! Muistakaat suurta ja peljättävää Herraa, ja sofitkaat teidän veljienne, poikainne, tyttärentenne, vaimojenne ja kotienne edestä!”

4 Moos. 14:9 5 Moos. 1:21. 20:3s.

15. Mutta kun meidän vihollisemme kuulivat, että me olimme saaneet tiedon asiasta ja että Jumala oli heidän neuvonsa tyhjäksi tehnyt, niin saatoimme me palata kaikki takaisin muurille, jokainen työhönsä.

16. Ja tapahtui siitä päivästä, että toinen puoli nuoria miehiäni teki työtä, ja toinen puoli kantoi keihäitä, kilpiä, joutseja ja rautapaitoja. Ja päämiehet seisovivat koko Juudan huoneen takana.

17. Jotka rakensivat muuria ja kantoivat kuormia, ja jotka sälyttivät, toisella kädellä he lektivätkö työtä ja toisessa pitivät aseena.

18. Ja jokaisella, joka siellä rakensi, oli miekku sidottu vyölle; ja niin he rakensivat. Ja vaskitorven soittaja oli minun vieressäni.

19. Ja minä sanoin ylimmäisille ja päämiehille ja muulle kansalle: „työ on suuri ja avara, ja me olemme hajalla muurin päällä, kaukana toinen toisestamme.

20. Millä paikalla te kuulette vaskitorven äänen, tulkaat sinne kokoon meidän tykömme; meidän Jumalamme sotii meidän edestämme!”

2 Moos. 14:14,25s. 5 Moos. 1:30. 3:22.

21. Näin teimme siis työtä; ja toinen puoli heistä piti keihäitä päivän koittamasta aina siihen saakka, että tähdet näkyivät.

22. Ja siihen aikaan minä myös sanoin kansalle: „jokainen olkoon työtä palvelijansa kanssa keskellä Jerusalemlia, että he yöllä olisivat meille vartijoina ja päivällä työssä.”

23. Mutta minä ja minun veljeni, ja palvelijani ja vartijat, jotka minua seurasivat, emme riisuneet vaatteitamme; jokaiselle oli aseensa yhtä tarpeelliset kuin vesi.

5 Luku.

Köyhät valittavat. Nehemia nuhtelee rikkaita ja kieltää koron ottamisen.

Ja suuri kansin ja heidän vaimoinensa huuto nousi heidän veljiänsä, Juudalaisia, vastaan.

2. Oli muutamia, jotka sanoivat:

„meitä on paljon, poikia ja tyttöjä: meidän tulisi saada jyvää syödäksemme, että me eläisimme!”

3. Toiset sanoivat: „pankaamme meidän peltomme, viinimäkemme ja huoneemme pantiksi, että saisimme jyvää tällä kalliilla ajalla!”

4. Ja muutamat sanoivat: „me oitimme rahaa lainaksi kuninikaan veroksi, meidän peltojemme ja viinimäkemme päälle.

5. Onhan meidän ruumiimme niin hyvä kuin veljiemmekin ruumis ja meidän lapsemme kuin heidänkin lapsensa; mutta katso, meidän täytyy jättää poikamme ja tyttömme orjuuteen, ja jo parhaallansa ovat muutamat meidän tyttärilämmesoretut, eikä ole voimaa meidän käsissämme; meidän peltomme ja viinimäkemme ovat joutuneet muille!”

6. Kun minä kuulin tämän puheen ja heidän huutonsa, vihastuin sangen kovin.

7. Ja minä ajattelin asiata sydämessäni, ja nuhtelin ylimmäisiä ja päämiehiä ja sanoin heille: „otatteko te kukin veljeltänne korkoa?” Ja minä kokosin suuren joukon heitä vastaan, 2 Moos. 22:25. 3 Moos. 25:36 a. 5 Moos. 23:19. Ps. 15:5.

8. Ja sanoin heille: „me olemme ostaneet meidän veljemme, Juudalaiset, jälleen, jotka olivat myödyt pakanoille, varamme mukaan; ja te vielä nyt tahdotte myödä teidän veljenne, ja tahdotte heidät myödä muille?” Niin he vaikenivat eivätkä taitaneet vastata.

9. Niin minä sanoin: „ei se ole hyvä, minkä teette! Eikö teidän pitäisi vaeltaman meidän Jumalamme pelvossa, ettemme joutuisi meidän vihollistemme, pakanain, häväistäväksi?” Jes. 62:5. Hes. 36:20 s. Room. 2:24.

10. Minäkin ja veljeni ja palvelijaini olemme lainanneet heille rahaa ja jyvää. Mutta pyyhkikäämme pois tämä velka!

11. Antakaat heille tänäpänä heidän peltonsa, viinimäkensä, öljyvuonsa ja huoneensa, ja sadannet rahasta, jyvistä, viinistä ja öljystä, jonka olette heillä koroksi vaatineet!”

12. Niin he sanoivat: „me annamme sen takaisin, emmekä vaadi heiltä mitään; me teemme niinkuin olet sanonut.” Ja minä kutsuin papit ja vannotin heitä niin tekemään.

13. Minä pudistin helmani ja sanoin: „Jumala pudistakoon jokaisen miehen huoneestansa ja pelstuksestansa, joka ei tätä sanaa pidä, ja se tulkkoon niin pudistetuksi ja tyhjäksi!”

Ja kaikki kansa sanoivat: „amen!” Ja he kiittivät Herraa. Ja kansa teki niinkuin oli sanottu.

14. Ja siitä ajasta, kuin minut määrättiin olemaan heidän maaherransa Juudan maassa, kahdennestatoista vuodesta aina toiseen neljätkymmentä kuningas Artahastan vuoteen asti, kahtenatoista ajastaikana, en minä eikä veljeni nauttineet maaherran ruokaa.

15. Sillä ne maaherrat, jotka ennen minua olivat olleet, olivat raskautaneet kansaa ja ottaneet leipää ja viiniä heiltä, ja vielä sitte neljätkymmentä sikliä hopeaa; ja heidän palvelijansa tekivät väkivaltaa kansalle. Mutta en minä niin tehnyt, sillä minä pelkäsin Jumalaa.

16. Ja myös muurin rakennustyöhön kävin minä käsitä, enkä ostanut peltoa itselleni; ja kaikkien palvelijaini täytyi kokoontua työhön.

17. Ja Juudalaisia ja ylimmäisiä oli sata ja viisikymmentä minun pöydässäni, sekä ne, jotka tulivat pakanoista ympäristöstämme minun tyköni.

18. Ja minulle valmistettiin jokapäivä yksi härkä, ja kuusi valittua lamasta, ja lintuja, sekä erilaisia viinejä yltäkällä joka kymmenes päivä. Mutta en minä vaatinut maaherran ylläpitoa, sillä raskas työ painoi tätä kansaa.

19. Minun Jumalani, muista minulle hyväksi kaikki, minkä olen tehnyt tälle kansalle! Neh. 13:14, 22, 31. Hebr. 6:10.

6 Luku.

Juudalaisten vihamiesten vehkeet Nehemiaa vastaan. Muurit saadaan valmiiksi.

Kun Sanballat, Tobija ja Gesem, Arabialainen, ja muut meidän vihollisemme kuulivat minun muurit rakentaneeksi, ja ettei yhtään halkeamaa siihen jäänyt, — vaikka en vielä ollut pannut portteja paikoillessa, —

2. niin Sanballat ja Gesem lähettivät minulle tämän sanan: „tule, ja kokoontukaamme maan kyliin Onon laaksossa!” Ja he aikoivat tehdä minulle pahaa.

3. Mutta minä lähetin heille sanansaattajat, sanoen: „minulla on sangen suuri työ tehtävänä enkä voi tulla alas. Miksi pitäisi työn lakkaaman, minun jättäisänni sen ja tullessani alas teidän tyköne?”

4. Ja he lähettivät minun tyköni täyttää neljä kertaa saman sanan; ja minä vastasin heitä jälleen samalla tavalla.

5. Niin Sanballat lähetti viidenneen

kerran palvelijansa minun tyköni avoimella kirjeellä kädessänsä.

6. Ja siinä oli näin kirjoitettu: „pakanain kesken puhutaan, ja Gasmu on sanonut, että sinä ja Juudalaiset ajotte luopua pois, sentähden sinä rakennat muureja; ja sinä tahdot heidän kuninkaaksensa, niinkuin sanotaan.

7. Ja sinä lienet toimittanut profettoja sinusta julistamaan Jerusalemissa ja sanomaan: hän on Juudan kuningas! Ja nyt se asia tulee kuninkaan korviin; sentähden tule nyt ja neuvotokaamme toinen toisemme kanssa!”

8. Mutta minä lähetin hänen tykönsä ja annoin hänelle sanoa: „ei ole niin tapahtunut kuin sinä sanot; vaan sinä olet sen ajatellut omasta sydämestäsä!”

9. Sillä he kaikki tahtoivat meitä peljättää, ja ajattelivat: heidän käntensä väsyvät työstä, niin etteivät voi sitä enää täyttää! Nyt siis, vahvista minun käteni!

10. Ja minä tulin Semajan huoneesen, Delajan pojan, Mehetabelin pojan, joku oli sulkenut itsensä huoneesen. Ja hän sanoi: „käykäämme yhdessä Jumalan huoneesen, keskelle temppeeliä ja sulkekaamme temppeelin ovet. Sillä he tulevat tappamaan sinua; yöllä he tulevat sinua tappamaan.

11. Minä vastasin: „sopiiko senkaltaisen miehen, kuin minä olen, pae-ta? ja kuka minun kaltaiseni menisi temppeeliin, saadaksensa elää? En minä mene sinne!”

12. Sillä katso, minä ymmärsin hyvin, ettei Jumala ollut häntä lähettänyt; vaan hän ennusti minua vastaan, koska Tobija ja Sanballat olivat palkanneet hänet.

13. Hän oli palkattu, sentähden että minä olisin pelvosta niin tehnyt, ja syntiä tehnyt, ja että he olisivat minut saattaneet pahaan huutoon, minua hävistäksensä.

14. Minun Jumalani! muista Tobijaa ja Sanballatia näiden heidän töidensä tähden, ja Noadiaa, naisprofettaa, ja muita profettoja, jotka minua tahtoivat peljättää!

15. Ja muuri tuli valmiiksi Elulin kuun viidennellä päivällä kolmattakymmentä, kahden kuudettakymmentä päivän kuluttua.

16. Kun kaikki meidän vihollisemme sen kuulivat, pelkäsivät kaikki ympärillämme olevat pakanat, ja hämmästyivät keskenänsä; sillä he ymmärsivät tämän työn olevan meidän Jumalaltamme.

17. Ja siihen aikaan oli monta Juudan ylimmäisiä siellä, joiden kirjeet menivät usein Tobijalle, ja Tobijan kirjeet heille.

18. Sillä monta oli Juudassa, jotka olivat vannoneet itsensä hänelle; sillä hän oli Sekanian, Arahin pojan, vävy, ja hänen pojallansa, Johananilla, oli Mesullamin, Berekijan pojan, tytär.

19. Ja he puhuivat hyvin minun edessäni hänestä ja veivät minun puheeni hänelle; ja Tobija lähetti kirjeitä peljättääksensä minua.

7 Luku.

Jerusalemin portit ja vartijat. Luettelo Serubbabelin kanssa palanneesta väestä.

Mutta sittekuin muurit olivat rakennetut, panin minä portit paikoillensä; ja asetettiin ovenvartijat, veisaajat ja Leviläiset. Syr. 49:15.

2. Ja minä käskin veljeäni Hanania ja Hananjaa, linnan päämiestä, Jerusalemissa, — sillä hän oli uskollisempi ja Jumalaa pelkäävämpi mies kuin moni muu, —

3. ja sanoin heille: ei Jerusalemin portteja ennen saa avata, kuin aurinko lämpimästi paistaa; ja kun vielä työtä lehdään, pitää portit pantaman kiinni ja teljettämättä. Ja vartiota asetettakoon Jerusalemin asuvaisista jokainen paikkaansa, ja kukin oman huoneensa kohdalle.

4. Sillä kaupunki oli avara ja suuri, mutta kansaa oli vähän siinä; ja huoneita ei ollut rakennettu.

5. Ja minun Jumalani pani mieleeni, että minä kokosin ylimmäiset ja päämiehet ja kansan, ja luin heidät sukujensa mukaan. Ja minä löysin niitten sukuluettelon, jotka ennen olivat tulleet vankeudesta; ja minä löysin siinä kirjoitettuna:

6. „Nämä ovat maakunnan lapset, jotka palasivat vankeudesta, jotka Nebukadnesar, Babelin kuningas, oli vienyt pois; ja he palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, jokainen kaupunkiinsa,

7. jotka tulivat Serubbabelin, Jesuan, Nehemian, Asarian, Raamian, Nahamanin, Mordekain, Bilsan, Mispertin, Bigevain, Nehumin ja Baenan kanssa. Tämä on Israelin miesten luku: Esr. 2.

8. Paroksen lapsia: kaksi tuhatta, sata ja kaksi kahdeksattakymmentä;

9. Sefatian lapsia: kolme sataa ja kaksi kahdeksattakymmentä;

10. Arahin lapsia: kuusi sataa ja kaksikuudettakymmentä;

11. Pahat-Moabin lapsia, Jesuan ja

Joabin lapsista: kaksi tuhatta, kahdeksan sataa ja kahdeksantoistakymmentä;
 12. Elamin lapsia: tuhannen, kaksi sataa ja neljäkuudettakymmentä;
 13. Sattuon lapsia: kahdeksan sataa ja viisiviidettäkymmentä;
 14. Sakkain lapsia: seitsemän sataa ja kuusikymmentä;
 15. Binnuin lapsia: kuusi sataa ja kahdeksanviidettäkymmentä;
 16. Beba'in lapsia: kuusi sataa ja kahdeksankolmattakymmentä;
 17. Asgad'in lapsia: kaksi tuhatta, kolme sataa ja kaksikolmattakymmentä;
 18. Adonikamin lapsia: kuusi sataa ja seitsemänseitsemättäkymmentä;
 19. Bigvain lapsia: kaksi tuhatta ja seitsemänseitsemättäkymmentä;
 20. Addin'in lapsia: kuusi sataa ja viisikuudettakymmentä;
 21. Aterin lapsia Hiskijasta: yhdeksänkymmentä ja kahdeksan;
 22. Hasumin lapsia: kolme sataa ja kahdeksankolmattakymmentä;
 23. Besain lapsia: kolme sataa ja neljä kolmattakymmentä;
 24. Harin'in lapsia: sata ja kaksitoistakymmentä;
 25. Gibonin lapsia: yhdeksänkymmentä ja viisi;
 26. Bellehemin ja Netofan miehiä: sata ja kahdeksanyhdeksättäkymmentä;
 27. Anatotin miehiä: sata ja kahdeksankolmattakymmentä;
 28. Bet-Asnavetin miehiä: kaksiviidettäkymmentä;
 29. Kiriat-Jeurimin, Kafiran ja Beerotin miehiä: seitsemän sataa ja kolmeviidettäkymmentä;
 30. Ramun ja Gabaan miehiä: kuusi sataa ja yksikolmattakymmentä;
 31. Mikmaan miehiä: sata ja kaksikolmattakymmentä;
 32. Betelin ja Ain miehiä: sata ja kolmekolmattakymmentä;
 33. toisen Nebon miehiä: kaksikuudettäkymmentä;
 34. toisen Elamin lapsia: tuhannen, kaksi sataa ja neljäkuudettakymmentä;
 35. Harimin lapsia: kolme sataa ja kaksikymmentä;
 36. Jerikon lapsia: kolme sataa ja viisiviidettäkymmentä;
 37. Lodin, Hadidin ja Onon lapsia: seitsemän sataa ja yksikolmattakymmentä;
 38. Senaan lapsia: kolme tuhatta, yhdeksän sataa ja kolmekymmentä;
 39. Pappit: Jedajan lapsia Jesuan huo-

neesta: yhdeksän sataa ja kolmekahdeksattakymmentä;
 40. Immerin lapsia: tuhannen ja kaksikuudettakymmentä;
 41. Pashurin lapsia: tuhannen, kaksi sataa ja seitsemänviidettäkymmentä;
 42. Hurimin lapsia: tuhannen ja seitsemäntoista;
 43. Leviläiset: Jesuan lapsia Kadmielista, Hodevan lapsista: neljäkahdeksatta kymmentä;
 44. Veisaajat: Asafin lapsia: sata ja kahdeksanviidettäkymmentä;
 45. Ovenvartijat olivat Sallumin lapset, Tulmonin lapset, Akkubin lapset, Sobain lapset: sata ja kahdeksanneljättäkymmentä;
 46. Netinimit: Sihan lapset, Hasufan lapset, Tabuolin lapset,
 47. Keroksen lapset, Sian lapset, Padonin lapset,
 48. Lebanun lapset, Hagaban lapset, Salmain lapset,
 49. Hunanin lapset, Giddel'in lapset, Gaharin lapset,
 50. Reajan lapset, Resinin lapset, Nekodan lapset,
 51. Gussamin lapset, Ussan lapset, Passeahin lapset,
 52. Besain lapset, Meunimin lapset, Nefusesimin lapset,
 53. Bakkubin lapset, Hakufan lapset, Harhurin lapset,
 54. Basliitin lapset, Mehidan lapset, Hursan lapset,
 55. Barkoksen lapset, Siseran lapset, Tamahin lapset,
 56. Nesiainin lapset, Hatifan lapset.
 57. Salomon palvelijain lapsia oli: Sotain lapset, Soferetin lapset, Peridan lapset,
 58. Jaelan lapset, Darkonin lapset, Giddel'in lapset,
 59. Sefatian lapset, Pokeret-Sebaimin lapset, Amonin lapset.
 60. Kaikkia Netinimein ja Salomon palvelijain lapsia oli kolme sataa, yhdeksänkymmentä ja kaksi.
 61. Ja nämä menivät ylös Tel-Melasta, Tel-Harsasta, Kerubista, Addonista ja Innerista; mutta he eivät tietäneet isänsä huonetta eikä sukuränsä, josko he olivat Israelista;
 62. Delajan lapset, Tobijan lapset, Nekodan lapset, kuusi sataa ja kaksiviidettäkymmentä;
 63. ja papeista: Habajan lapset, Hakotsin lapset, Barsillain lapset, joka otti vaimon Barsillain, Gileudilaisten, tyttäristä, ja kutsuttiin heidän nimelänsä.
 64. Nämä itseivät sukukuntansa polvilukukirjaa; mutta kun sitä ei löydetty, hyljättiin he pappeudesta,

65. Ja maaharra kielsi heitä syömäs-
tä kaikkein pyhimmästä, ennenkuin
pappi tulisi kantaan „valkeudet ja
läydellisyudet.“ 2 Moos. 28:30. Esr. 2:63.
Neh. 8:9. 10:1.

66. Koko seurakunta yhteensä oli
kaksiviidettäkymmentä tuhatta, kol-
me sataa ja kuusikymmentä,

67. paitsi heidän palvelijointansa ja
piikojansa, joita oli seitsemän tuhat-
ta, kolme sataa ja seitsemänkymmen-
ttä. Oli myös heidän seassansa veisaa-
jia, miehiä ja naisia, kaksi sataa ja
viisiviidettäkymmentä.

68. Ja heillä oli seitsemän sataa ja
kuusineljättäkymmentä hevosta,
kaksi sataa ja viisiviidettäkymmen-
ttä muulia,

69. neljä sataa ja viisineljättäkym-
mentä kamelia, ja kuusi tuhatta,
seitsemän sataa ja kaksikymmentä
aasia.

70. Ja muutamat ylimmäisistä isistä
antoivat lahjoja, rakennusta varten.
Maaherra antoi varastoon tuhannen
kultapenninkiä, viisikymmentä mal-
jaa, viisi sataa ja kolmekymmentä
papi-ihovaatetta.

71. Ja muutamat ylimmäisistä isistä
antoivat rakennuksen varastoon kak-
sikymmentä tuhatta kultapenninkiä
ja kaksi tuhatta kaksi sataa leiviskää
hopeaa.

72. Ja muu kansa antoi kaksiky-
mentä tuhatta kultapenninkiä ja kak-
si tuhatta leiviskää hopeaa, ja sei-
semän seitsemättäkymmentä papi-
ihovaatetta.

73. Ja pappi, Leviläiset, ovenvarti-
jat, veisaajat, muutamat kansasta ja
Netinimit ja koko Israel asuivat kau-
pungeissa. Ja kun seitsemäs kuukau-
si tuli, asuivat Israelin lapset kau-
pungeissaan.

8 Luku.

Laki luetaan kansalle. Lehtimajan juhlaa
vietetään.

Sitte kokoontui kaikki kansa niin-
kuin yksi mies avonaiselle paikal-
le, joka on Vesiportin edessä. Ja he
sanoivat Esralle, kirjanoppineelle,
että hän toisi Mooseksen lakikirjan,
joka Herra oli Israelille säättänyt.
Esr. 3:1. 7:11.

2. Ja Esra pappi toi lakikirjan kan-
san eteen, sekä miesten että naisten,
ja kaikkein, jotka ymmärtävä ja kuulla
taisivat, seitsemän kuun ensim-
mäisenä päivänä.

3. Ja hän luki siitä kadulla Vesipor-
tin edessä amusta hamaan puoli-päi-
vään asti miesten ja naisten kuullen,
ja kunkin, joka ymmärtää täisi; ja

kaiken kansan korvat olivat lakikir-
jan käännetyt. 5 Moos. 31:10 s.

4. Ja Esra, kirjanoppinut, seisoi kor-
kealla puu-lavalla, jonka olivat teh-
neet; ja Matitja, Sema, Anaja, Urija,
Hilkija ja Maeseja seisoiivat hänen
vieressänsä hänen oikialla puolellan-
sa, ja hänen vasenmalla puolellansa
Pedaja, Misael, Malkija, Hasum, Has-
badena, Sakaria ja Mesullam.

5. Ja Esra avasi kirjan kaiken kan-
san nähden; sillä hän seisoi ylempä-
nä kaikkea kansaa. Ja kun hän sen
avasi, nousi kaikki kansa seisolleen.

6. Ja Esra kiitti Herraa, suurta Ju-
malaa, ja kaikki kansa vastasi kädet
nostettuina ylöspäin: „amen! amen!“
ja he kumartuivat ja rukouilivat Her-
raa kasvat maassa.

7. Ja Jesua, Bani, Seriba, Jamin,
Akkub, Sabbetal, Hodija, Maeseja,
Kelita, Asaria, Josabad, Hanan, Pe-
laja ja Leviläiset oppettivat kansaa
lakia ymmärtämään; ja kansa seisoi
alallansa. Neh. 9:3.

8. Ja he lukivat kirjasta, Jumalan
laista, selvästi ja selittäen, niin että
he ymmärsivät, mitä luettiin.

9. Ja Nehemia, joka on Tirsata, ja
Esra pappi, kirjanoppinut, ja Levi-
läiset, jotka oppettivat kansaa ym-
märtämään, sanoivat kansalle: „tä-
mä päivä on pyhä Herralle, teidän
Jumalallemme; älkäätt murehtiko, äl-
käätt itkekö!“ Sillä kun kansa kuuli
lain sanat, niin he kaikki itkivät.

3 Moos. 23:24 s.

10. Ja hän sanoi heille: „menkäätt
jasyökäätt ilhavaa, ja juokaatmakeaa,
ja lähettäkäätt niillekin osa, joilla ei
mitään ole valmistettu; tämä päivä
on pyhä meidän Herrallemme, sen-
tähden älkäätt murehtiko; sillä ilo
Herrassa on teidän väkevyytenne!“

11. Ja Leviläiset rauhoittivat kaiken
kansan ja sanoivat; „olkaat ääneti,
sillä tämä päivä on pyhä; älkäätt mu-
rehtiko!“

12. Ja kaikki kansa meni syömään
ja juomaan, ja lähettämään osia ulos,
ja viettämään suurta ilouhlaa; sillä
he olivat ymmärtäneet ne sanat, jot-
ka heille olivat ilmoitetut.

13. Toisena päivänä tulivat kaiken
kansan ylimmäiset isät, pappi ja Le-
viläiset kokoon, Esran, kirjanoppi-
neen, tykönä, oppimaan lain sanoja.

14. Ja he havaitsivat laissa kirjoi-
tettuna, että Herra oli käsenyt Moo-
seksen kautta Israelin lasten asua leh-
timajoissa seitsemän kuun juh-
lalla, 2 Moos. 23:16. 3 Moos. 23:34 s., 42.
5 Moos. 16:13 a.

15. ja että heidän tuli julkisesti il-

moittaa ja kuuluttaa kaikissa kaupungeissaan ja Jerusalemissa, sanoen: „menkääät ulos vuorelle ja tuokaat öljyyn oksia, balsamipuun oksia, myrhamiipuu oksia, palmupuun oksia ja lehteistä puista oksia, tehdäkseenne majoja, niinkuin kirjoitettu on!”

16. Ja kansa meni ulos ja toi niitä; ja he tekivät itsellensä lehtimajoja, jokainen katollensa ja kartanoillensa, ja Jumalan huoneen kartanoille, ja avonaiselle paikalle Vesiportin luona, ja avonaiselle paikalle Efraimin portin luona.

17. Ja kaikki kansa, joka palannut oli vankeudesta, teki lehtimajoja ja asuinissä; sillä ei Israelin lapset olleet niin tehneet hamasta Josuan, Nunin pojan. ajasta aina siihen päivään asti. Ja siinä oli sangen suuri ilo.

18. Ja jokapäivä luettiin Jumalan lakikirjaa, ensimmäisestä päivästä viimeiseen. Ja he pitivät juhlaa seitsemän päivää; ja kahdeksantena päivänä oli päätösjuhla, niinkuin säädetty oli.

9 Luku.

Paasto-, katumus- ja rukous-päivä pidetään.

Neljäntenä päivänä kolmattakymmentä samaa kuuta tulivat Israelin lapset kokoon, paastoten, sähköin puetetut ja multaa päänsä päällä.

2. Ja he erottivat Israelin siemenen kaikista muukalaisista lapsista; ja he tulivat edes ja tunnustivat syntinsä ja isänsä pahat teot.

3. Ja he nousivat, kukin paikaltansa, ja heidän kuullensa luettiin neljä kertaa päivässä Herran, heidän Jumalansa, lakikirjasta; ja he tunnustivat, ja rukollivat Herraa Jumalaansa neljästi päivässä. Neh. 8:7.

4. Ja Leviläisten korotetulle paikalle nousivat Jesua, Bani, Kadmieel, Sebania, Buni, Serebia, Bani ja Kenani, ja he huusivat suurella äänellä Herran, Jumalansa puoleen.

5. Ja Leviläiset Jesua, Kadmieel, Bani, Hasabnia, Serebia, Hodija, Sebania ja Petahia sanoivat: „nouskaat, kiittäkää Herraa, teidän Jumalaanne, ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Ja sinun kunniasi nimi kiittäköön, joka on korotettu yli kaiken siunauksen ja kiitoksen!”

6. Sinä yksinäsi olet Herra, sinä olet luonut taivaat ja taivasten taivaat, kaikkineheidänsotaväkinensä, mään ja kaikki, mitä siinä on, meret ja kaikki, mitä niissä on! ja sinä teet kaikki nämä elviksi; ja taivaan sota-

joukot kumartain rukollevat sinua!

Jes. 37:16, 20. Ap. t. 4:24.

7. Sinä olet Herra Jumala, joka valitsit Abramia, ja johdatit hänet Kaldean Urista, ja annoit hänelle nimen Abraham, 1 Moos. 11:31. 12:1. 17:5.

8. Ja löysit hänen sydämmensä uskolliseksi sinun edessäsi, ja teit liiton hänen kanssansa, antaksesi hänen siemenellensä Kananealaisten, Hetiläisten, Amoriilaisten, Feresiläisten, Jebusilaisten, ja Girgasilaisten maan; ja sinä olet pitänyt sanasi, sillä sinä olet vanhurskas. 1 Moos. 15:18 s.

9. Ja sinä katsoit meidän isämme surkeuden puoleen Egyptissä, ja kuulit heidän huutonsa Punaisen meren luona, 2 Moos. 2:25. 3:7.

10. Ja teit merkkejä ja ihmeitä Faraossa, ja kaikissa hänen palvelijoihinsa, ja kaikessa hänen maansa kansassa; sillä sinä tiesit, että nämä menettelivät ylpeästi heitä vastaan; ja sinä teit itsellesi nimen, niinkuin se tänäkin päivänä on. 2 Moos. 7—12.

11. Ja sinä jaoit meren heidän edessänsä, niin että he kuivalla menivät meren keskitse, ja heidän vainojansa heitit sinä syvyyteen, niinkuin kiven väkeviin vesiin.

2 Moos. 14:21 s. 15:5. Ps. 106:9 s.

12. Ja päivällä sinä johdatit heitä pilvenpatsaalla ja yöllä tulenpatsaalla, valaisten heille sitä tietä, jota he vaelsivat. 2 Moos. 13:21 s. Ps. 106:30.

13. Sinä tulit Sinain vuorelle alas ja puhuit heille taivaasta, ja annoit heille oikeat tuomiot ja totisen lain, hyvät säännöt ja käskyt, 2 Moos. 19:18 s. 20:1.

14. Ja ilmoitit heille pyhän sabbatin, ja annoit heille käskyt, säännöt ja lain palvelijasi Mooseksen kautta,

15. ja annoit heille leipää taivaasta, kun he isosivat, ja annoit veden vuotaa kalliosta, kun he janosivat; ja puhuit heille, että menisivät omistamaan maan, jonka sinä pilit nostetulla kädellä luvannut heille antaa. 2 Moos. 16:4, 14 s. 17:6. 4 Moos. 20:11.

16. Mutta he ja meidän isämme tulivat ylpeiksi ja kovakorvaisiksi, niin etteivät totelleet sinun käskyjäsi.

17. Ja he eivät tahtoneet kuulla, eikä ajatella niitä ihmeitä, jotka sinä teit heidän kanssaan; vaan tulivat uppimuskaisiksi ja asettivat vastahakoisuudessaansa päämiehen palatak-sensa takaisin orjuuteensa. Mutta sinä, Jumala, olet anteesi-antava, armollinen ja laupeas, pitkämielinen ja rikas hyvydestä, eikä heitä hyljännyt. 4 Moos. 14:4, 18:34:6. Neh. 1:5. Ps. 103:8. Joel 2:13.

18. Vaikka he tekivät valetun vasi-

kan ja sanoivat: „Tämä on Jumalasi, joka sinut johdatti Egyptistä”, ja suuresti sinua häpäisivät, 2 Moos. 32:4. 19. Et sinä kuitenkaan heitä hyljännyt korvessa, suuressa laupeudessaasi. Ja pilvenpatsas ei mennyt heiltä pois päivällä, johdattamasta heitä tiellä, eikä tulenpatsas yöllä, valaisemasta heille tietä, jota he vaelsivat. 2 Moos. 13:22. 40:38.

20. Sinun hyvän henkesi lähetit sinä opettamaan heitä; etkä sinä myöskään kieltänyt mannaa siheidänsuustansa, ja annoit heille vettä heidän janossansa. 4 Moos. 11:25 s. 5 Moos. 8:3, 16.

21. Sinä ravitsit heitä korvessa neljäkymmentä ajastaikaa, ettei heiltä mitään puuttunut; ei heidän vaatteensa vanhentuneet, eikä heidän jalkansa känsästyneet.

22. Sinä annoit heille vallakunnat ja kansat, ja jaoit heille osat eri paikoissa; ja he omistivat Sihonin maan, sekä Hesbonin kuninkaan maan, että Ogin, Basanin kuninkaan maan. 4 Moos. 21:21, 24, 33 s.

23. Ja heidän lapsensa teit sinä monilukuisiksi kuin tähdet taivaalla. Ja veit heidät siihen maahan, josta sinä heidän isillensä sanonut olit, että heidän piti sinne menemään sitä omistamaan. 1 Moos. 15:5. 22:17.

24. Ja lapset menivät ja valloittivat maan; ja sinä nöyryytit Kananealaiset, maan asujamet, heidän edesänsä, ja annoit ne heidän käsiinsä, niin myös heidän kuninkaansa ja maan kansat, että tekisivät heille oman tahtonsa mukaan. Jos. 10:1 s.

25. Ja he voittivat vahvat kaupungit ja lihavan maan, ja omistivat huoneita täynnä kaikkinaista viljaa, vuojonkivisiä kaivoja, viinimäkiä ja öljymäkiä ja paljon hedelmällisiä puita. Ja he söivät ja ravittiin, ja lihoivat, ja elivät herkullisesti sinun suuren hyvyydestäsi. 5 Moos. 6:10 s.

26. Mutta he tulivat tottelemattomiksi ja vastahakoisiksi sinun vastaan, ja heittivät sinun lakisi selkänsä taan; ja he tappoivat sinun profettaasi, jotka heitä vastaan todistivat, että he kääntyisivät; ja he suuresti häpäisivät sinua. 5 Moos. 32:15 s.

27. Silloin sinä annoit heidät vihollistensa käsiin, jotka heitä ahdistivat. Ja he huusivat sinua ahdistuksensa aikana, ja sinä kuulit taivaasta heitä, ja suuren laupeutesi tähden annoit sinä heille pelastajat, jotka heitä autoivat vihollistensa käsistä.

Tuom. 3:9, 15. Ps. 106:10 s.

28. Mutta lepoon tultuansa rupesi-

vat he taas pahaan tekemään sinun edessäs. Silloin sinä jätit heidät taas vihollistensa käsiin, jotka heitä hallitsivat. Niin he taas huusivat sinun puoleesi, ja sinä kuulit heitä taivaasta ja pelastit heidät monta kertaa, sinun suuren laupeutesi tähden.

29. Ja sinä varoitit heitä ja tahtoiti kääntymään sinun lakisi tykö; mutta he olivat ylpeät eivätkä totelleet käskyjäsi, ja he syntyi tekivät sinun säätyjäsi vastaan, joitten kautta ihminen elää, jos hän niitä tekee; ja he käänsivät hartionsa ja kovensivat niskansa, eivätkä totelleet. 3 Moos. 18:5. Hes. 20:11. Sak. 7:11. Room. 10:5. Gal. 3:12.

30. Ja sinä kärsit heitä monta ajastaikaa, varoitit heitä sinun hengelläsi profettaisi kautta, mutta he eivät otaneet sitä korviinsa. Silloin sinä annoit heidät maan kansain käsiin. 2 Kun. 17:13 s. 2 Aik. 36:15 s.

31. Mutta suuren laupeutesi tähden et sinä heitä peräti hävittänyt etkä hyljännyt; sillä sinä olet armollinen ja laupeas Jumala. Jer. 30:11. 40:28.

32. Nyt, meidän Jumalamme! sinä suuri Jumala, väkevä ja peljättävä, joka pidät liiton ja laupeuden, älä vähäksy kaikkia niitä vaivoja, jotka ovat tulleet meille ja meidän kuninkaillemme, päämiehillemme, papeillemme, profetaillemme, isillemme ja kaikelle sinun kansallesi, Assurin kuninkaan ajasta hamaan tähän päivään asti! 5 Moos. 32:1.

33. Sinä olet vanhurskas kaikessa, mitä meitä kohdannut on; sillä sinä olet oikein tehnyt, mutta me olemme olleet jumalattomat! Dan. 9:7, 14.

34. Meidän kuninkuamme, päämiehemme, pappimme ja isämme eivätkä ole tehneet sinun lakisi mukaan, eivätkä lukua pitäneet sinun käskyistäsi ja todistuksistasi, joita annoit heille ilmoittua. Dan. 9:6, 8.

35. He eivät ole palvelleet sinua heidän valtakunnassansa ja sinun suuressa hyvyydessäsi, jonka sinä annoit heille, ja siinä avarassa ja lihavassa maassa, jonka annoit heidän haltuunsa, eivätkä palanneet pahoista töistensä.

36. Katso, me olemme orjina tänäpäinä; ja siinä maassa, jonka annoit meidän isillemme, että he nauttivat sen hedelmiä ja hyvyyttä, katso, siinä me olemme orjina!

37. Ja se enentää tulot kuninkaille, jotka olet pannut päällemme meidän synteimme tähden; ja he hallitsevat ruumiimme ja karjamme oman tahtonsa mukaan, ja me olemme juuri suuressa tuskassa.

38. Mutta tähän kaikkeen nähden teimme nyt vahvan liiton, ja kirjoitimme sen, ja annoimme päämestemme, Leviläistemme ja pappeimmme sen sinetillensä vahvistaa.

10 Luku.

Liitto uudistetaan. Liiton velvoitukset. Ja ne, jotka heidän sinettinsä painoivat, olivat Nehemia, Tirsata, Hakailan poika, ja Sidekija, Neh. 8:3. 2. Seraja, Asaria, Jeremia, 3. Pashur, Amaria, Malkija, 4. Hattus, Sebania, Malluk, 5. Harim, Meremot, Obadia, 6. Daniel, Ginntun, Baruk, 7. Mesullam, Abija, Mijamin, 8. Maasia, Bilgai ja Semaja; nämä olivat papit.

9. Muita Leviläiset olivat: Jesua, Asanian poika, Binnui, Henadadin lapsista, Kadmiel,

10. ja heidän veljensä: Sebania, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan,

11. Mika, Rehob, Hasabia, 12. Sakkur, Serebia, Sebania, 13. Hodija, Bani ja Beninu.

14. Kansan päämiehet olivat: Paros, Pahat-Moab, Elsm, Sattu, Bani,

15. Bunni, Asgad, Bebai, 16. Adonija, Bigvai, Adin,

17. Ater, Hiskija, Assur, 18. Hodija, Hasum, Betsai,

19. Harif, Anatot, Neubai, 20. Magpias, Mesullam, Hesir,

21. Mesesabel, Sadok, Jaddua, 22. Pelatia, Hanan, Anaja,

23. Hosea, Anania, Hassub, 24. Halohe, Pilha, Sobek,

25. Rehum, Hasabna, Maeseja, 26. Ahija, Hanan, Anan,

27. Malluk, Harim, ja Baena.

28. Ja muu kansa, papit, Leviläiset, ovenvartijat, veisaajat, Netinimit ja kaikki, jotka vaimoimensa, poikienensa ja tyttäriensä olivat eronneet pois maakuntain kansoista Jumalan lain puoleen, kaikki, jotka sen ymmärtää taisivat,

29. yhdistyivät veljihinsä, voimallisiin heidän joukossansa, tulivat valalle ja vannoiivat vaeltavansa Jumalan laissa, joka heille oli annettu Moosesken, Jumalan palvelijan kautta, pitävänsä ja tekevänsä kaikki Herran, meidän Jumalamme, käskyt, tuomiot ja säännöt,

30. ja ettemme anna maan kansoille meidän tyttäriämme, emmekä ota meidän pojillemme heidän tyttäriänsä, 2 Moos. 34:16. 5 Moos. 7:3 s.

31. ja että, jos maan kansa tuo sabbattina kauppatavaraa ja kaikkinaista vuoden tuloa myötäväksi, emme

ota heiltä sabbattina ja pyhä päivänä, ja että me seitsemannen vuoden annamme olla vapaana kaikkinaista rasituksista. 2 Moos. 20:10. 23:10 s.

8 Moos. 23:3. 25:3 s. 5 Moos. 6:12 s. 15:1 s. Neh. 13:19 s.

32. Ja me sitouduimme itse siihen sääntöön, että annamme kolmannen osan sikliä vuosittain meidän Jumalamme huoneen palvelukseen:

33. näkyleiviksi, alinomaiseksi ruoka-uhriksi, alinomaiseksi poltto-uhriksi, sabbattina, uusilla kuilla ja juhlapäivinä ja kiitos-uhriksi, ja synti-uhriksi, jolla Israel sovitetaan, ja kaikkinaiseksi tarpeeksi meidän Jumalamme huoneessa. 2 Moos. 25:30.

3 Moos. 24:6 s. 4 Moos. 28:3 s.

34. Ja me, papit, Leviläiset ja kansa, heitimme arpaä uhrista, jota joka vuosi piti tuotaman meidän Jumalamme huoneeseen, isämme huonekuntain mukaan, määrättyillä ajoilla poltettaviksi Herran, meidän Jumalamme, alttarilla, niinkuin laissa kirjoitettu on.

8 Moos. 6:12. Neh. 13:31.

35. Ja me sitouduimme tuomaan Herran huoneeseen peltoimme esikoisia ja kaikkinaisten puiden ensimmäisiä hedelmiä, 2 Moos. 23:19. 5 Moos. 18:4.

36. Ja esikoiset poijistamme ja eläimistämme, niinkuin laissa kirjoitettu on; ja esikoiset härjistäme ja lampaistamme, viemme me heidän Jumalamme huoneeseen papeille, jotka palvelevat Jumalamme huoneessa. 2 Moos. 13:2, 12 s. 3 Moos. 27:26 s.

4 Moos. 3:13.

37. Ja taikinamme esikoiset, ja ylönnyks-uhrimme, ja kaikkinaisia puun hedelmiä, viiniä ja öljyä, me tahdomme viedä papeille, meidän Jumalamme huoneen kammioihin, ja Leviläisille kymmenekset maastamme, että Leviläiset kaikissa kaupungeissa saavat kymmenekset meidän työistämme. 3 Moos. 23:17. 4 Moos. 15:19 s. 18:12, 21, 26.

5 Moos. 14:22 s.

38. Ja papin, Aaronin pojan, pitiää myös saaman Leviläisten kanssa heidän kymmeneksisistänsä, ja Leviläiset viekööt heidän kymmeneksisistänsä kymmenennen osan meidän Jumalamme huoneeseen, varustohuoneen kammioihin. 4 Moos. 18:26 s.

39. Sillä Israelin lasten ja Levin lasten tulee viedä jyvän, viinin ja öljyn ylönnyks kammioihin; siellä ovat pyhäät astiat, ja papit, jotka palvelevat, ja ovenvartijat, ja veisaajat. Me emme siis tahdo luopua meidän Jumalamme huoneesta.

II Luku.

Arpaa heitetään, kutka piti Jerusalemissa asuman, ja kutka muissa kaupungeissa.

Ja kansan päämiehet asuivat Jerusalemissa, mutta muu kansa heitti arpaa, saattaaksensa yhden kymmenestä asumaan Jerusalemissa, pyhässä kaupungissa, mutta yhdeksän osaa toisissa kaupungeissa.

2. Ja kansasiunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti kävivät asumaan Jerusalemissa.

3. Nämä ovat maakunnan päämiehet, jotka asuivat Jerusalemissa; mutta Juudan kaupungeissa asui itsekin perintö-osassaan, kaupungeissansa. Israel, papit, Leviläiset, Netinimit ja Salomon palvelijain lapset.

4. Ja Jerusalemissa asuivat muutama Juudan ja Benjaminin lapsista. Juudan lapsista: Ataja, Ussian poika, Sakarian pojan, Amarian pojan, Sefetian pojan, Mahalaleeln pojan, Peretsen lapsista;

5. ja Maeseja, Barukin poika, Kolhosen pojan, Hasajan pojan, Adajan pojan, Jojaribin pojan, Sakarian pojan, Silonin pojan.

6. Kaikkia Peretsen lapsia, jotka asuivat Jerusalemissa, oli neljä sataa ja kahdeksanseitsemättäkymmentä vahvaa miestä.

7. Nämä olivat Benjaminin lapset: Sallu, Mesullamin poika, Joedin pojan, Pedajan pojan, Kolajan pojan, Maesejan pojan. Itielin pojan, Jesajan pojan;

8. ja hänen jälkeensä Gabbai, Sallai, yhdeksän sataa ja kahdeksankolmattäkymmentä.

9. Ja Joel, Sikrin poika, oli heidän esimiehensä, ja Juuda, Senuan poika, oli toisena kaupungin päällikkönä.

10. Papeista: Jedaja, Jojaribin poika, Jakin,

11. Seraja, Hilkijan poika, Mesullamin pojan, Sadokin pojan, Merajofin pojan, Ahitobin pojan, Jumalan huoneen päämies,

12. ja heidän veljiänsä, jotka huoneessa työtä tekivät: kahdeksan sataa ja kaksikolmattäkymmentä; ja Adaja, Jerohamin poika, Pelalian pojan, Amasin pojan, Sakarian pojan, Pashurin pojan, Malkijan pojan,

13. ja hänen veljensä, isäin päämiehet: kaksi sataa ja kaksiviidettäkymmentä; ja Amassai, Asareelin poika, Ahasain pojan, Immerin pojan,

14. ja heidän veljensä, väkevät miehet: sata ja kahdeksankolmattäkymmentä; ja Subdiel, Gedolimin poika, oli heidän esimiehensä.

15. Leviläisistä: Semaja, Hassubin poika, Asrikamin pojan, Hajabian pojan, Bunnin pojan;

16. ja Sabtai ja Josabad, Leviläisten päämiehistä, Jumalan huoneen ulkotyössä.

17. Mattania, Mikan poika, Sabdin pojan, Asafin pojan, joka oli ylimäinen kiitosta alkamaan rukouksessa, ja Bakkubia, toinen veljensä keskellä, ja Abda, Sammuan poika, Galulin pojan, Jeditunin pojan.

18. Leviläisiä oli kaikkiansa pyhäsiä kaupungeissa kaksi sataa ja neljäyhdeksättäkymmentä.

19. Ja ovenvartijat: Akkub, Talmon ja heidän veljensä, jotka porteissa vartijoitsivat, sata ja kaksi kahdeksattäkymmentä.

20. Mutta muut Israelista, papit ja Leviläiset, olivat kaikissa Juudan kaupungeissa, jokainen omassa perintö-osassaan.

21. Ja Netinimit asuivat Ofelissa; ja Siha ja Gispa olivat Netinimein päälliköt.

22. Mutta Leviläisten esimies Jerusalemissa oli Ussi, Banin poika, Hassabian pojan, Mattanian pojan, Mikan pojan, Assafin pojista, veisaajista. Jumalan huoneen työssä.

23. Sillä se oli kuninkaan käsky heille, että veisaajille oli määrätty tulo vahvistettu kullekin päivälle.

24. Ja Petahja, Meseabeelin poika, Serahin lapsista, Juudan pojan, oli kuninkaan käskyläinen kaikissakan- san asioissa.

25. Ja Juudan lapset, jotka olivat maan kylissä, asuivat Kirjat-Arbassa ja sen kylissä, ja Dibonissa ja sen kylissä, ja Kabsaelissa ja sen kylissä,

26. ja Jesuassa, Moladassa, Betpaletissa,

27. ja Hasar-Sualissa, Beer-Sebassa ja sen kylissä,

28. ja Siklagissa ja Mekonassa ja sen kylissä,

29. ja En-Rimmonissa, Sorgassa, Jaremutissa,

30. Sanoonhissa, Adullamissa ja sen kylissä, Lakikessa ja sen kedolla, Asekassa ja sen kylissä. Ja he oleskelivat hamasta Beer-Sebasta niin Hinnomin laaksoon asti.

31. Mutta Benjaminin lapset Gabaasta asuivat Mikmassa, Ajassa ja Bete- lissä ja niiden kylissä,

32. Anatotissa, Nobissa, Ananiassa,

33. Hatsorissa, Ramassa, Gittaimissa,

34. Hadidissa, Seboimissa, Neballatissa,

35. Lodissa ja Onossa, seppäin laaksoissa.

1 Aik. 4:14.

36. Ja muutamat Leviläisten osakunnattulivat Juudasta Benjamiiniin.

12 Luku.

Luetellaan papit, jotka Serubbabelin kanssa palasivat Jerusalemiin. Jerusalemin muurien vihkimys.

Nämä ovat papit ja Leviläiset, jotka menivät ylös Serubbabelin, Sealtielin pojan, ja Jesuan kanssa: Saraja, Jeremia, Esra, Esr. 2:1s., 36s. Neh. 10:2s.

2. Amaria, Malluk, Hattus,
 3. Sekania, Nehum, Meremot,
 4. Iddo, Ginetoi, Abija,
 5. Mijamin, Madia, Bilga,
 6. Semaja, Jojarib, Jedaja,
 7. Sallu, Amok, Hiikija ja Jedaja.
- Nämä olivat pappein ja heidän veljensä päämiehet Jesuan aikana.
8. Ja Leviläiset: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebia, Juuda ja Mattania, kiitosvirtten johdattaja, hän ja hänen veljensä; Neh. 10:9 s.
9. Bakkukia ja Unni veljinensä olivat palveluksessaan heidän kohdallansa. Neh. 11:17.

10. Jesua siitti Jojakimin, Jojakim siitti Eljasibin, Eljasib siitti Jojadan, 11. Jodaja siitti Jonatanin, Jonatan siitti Jadduan.

12. Ja Jojakimin aikana olivat nämä ylimmäiset isät pappien seassa: Serajasta Meraja, Jeremiasta Hanania, 13. Esrasta oli Mesullam, Amariasta Johanan,

14. Mallukista Jonatan, Sebaniaista Josef,

15. Harimista Adna, Merajotista Helkai,

16. Iddosta Sakaria, Ginnetonista Mesullam,

17. Abijasta Sikri, Minjaminista ja Moadiasta Piltai,

18. Bilgasta Sainmua, Semajasta Jonatan,

19. Jojaribista Matnai, Jedajasta Ussi,

20. Sallaista Kallai, Amakista Eber,

21. Hiikijasta Hasabia, Jedajasta Netaneeel.

22. Eliasibin, Jojadan, Johananin ja Jadduan aikana kirjoitettiin Leviläisten isäin päämiehet, sekä papit, Dariuksen, Persialaisen, hallitessa.

23. Levin lapset, ylimmäiset isät, ovat kirjoitetut Aikakirjaan, Johananin, Eljasibin pojan, aikaan asti.

24. Ja Leviläisten päämiehet olivat Hasabia, Serebia ja Jesua. Kadmielin poika, ja heidän veljensä, heitä vastapäätä, ylistämässä ja kiittämässä, niinkuin David, Jumalan mies, oli käskenyt, osasto osaston kohdalla.

25. Mattania, Bakkukia, Obadia, Mesullam, Talmón ja Akkub olivat o-

venvartijat, vartioimassa porttien varastohuoneita.

26. Nämä olivat Jojakimin, Jesuan pojan, Josadakin pojan, aikana, ja Nehemian, maaherran, ja Esran, papin, kirjanoppineen, aikana.

27. Ja Jerusalemin muurin vihkimiseen etsittiin Leviläisiä kaikista heidän paikoistansa, tuotaviksi Jerusalemiin pitämään vihkimistä ilolla, kiitoksella, virsillä, symbaleilla, psalmeilla ja harpuilla.

28. Ja veisaajain lapset tulivat kokoon Jerusalemin ympäristöltä ja Netofatin kylästä,

29. ja Gilgalin huoneesta, ja Gibeain ja Asmavetin peloilta; sillä veisaajat olivat rakentaneet itsellensä taloja Jerusalemin ympärillä.

30. Ja papit ja Leviläiset puhdistivat itsensä; he puhdistivat myös kansan ja portit ja muurit.

31. Ja minä annoin Juudan päämiehen mennä ylös muurille; ja minä asetin kaksi suurta ylistyskuoroa ja juhlakulkua muurin päälle. Toinen läksi oikealle puolelle Sontaporttiin päin.

32. Ja heidän perässään kävi Hosa ja ja toinen puoli Juudan päämiehiä.

33. Ja Asaria, Esra, Mesullam,

34. Juuda, Benjamin, Semaja ja Jeremia,

35. ja pappein lapsia, vaskitorvilla: Sakaria, Jonatanin poika, Semajan pojan, Matanian pojan, Mikajan pojan, Sakkurin pojan, Asafin pojan,

36. ja hänen veljensä Semaja, Asareel, Milalai, Gilalai, Maai, Netaneei, Juuda, Hanani, Davidin, Jumalan miehen, kanteleilla, ja Esra, kirjanoppinut, heidän edellensä.

37. Ja he menivät Lähdeportille, ja nousivat siittä kohdastansa, Davidin kaupungin astuimia myöten, ylöskäytävän kautta muurille, ja sitten Davidin huoneen ohitse Vesiporttiin asti itäänpäin.

38. Ja toinen ylistyskuoro kävi vastaan, ja minä, ja toinen puoli kansaa sen perässä, pitkin muuria, Pätsitornin ohi Leveään muuriin saakka,

39. ja sitten Efraimin portin, Vanhan portin ja Kalaportin ja Hananeelin tornin ja Mean tornin ohitse Lammasporttiin asti; ja he seisautuivat Vankiportin kohdalla.

40. Ja ne kaksi ylistyskuoroa asettuivat Jumalan huoneeseen, ja minä ja toinen puoli ylimmäisiä minunkansani,

41. ja papit Eliakim, Maeseja, Minjamin, Mikaja, Eljoenai, Sakaria, Hanania, vaskitorvilla,

42. Ja Maeseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Johanan, Malkija, Elam ja Aser. Ja veisaa,at veisäsivat kuuluvasti, ja Jisrahia oli esimiehenä.

43. Ja he uhrasivat sinä päivänä suuret uhrit, ja olivat iloiset; sillä Jumala oli antanut heille suuren ilon; myös vaimot ja lapsetkin iloitsivat. Ja Jerusalemin ilo kuului kauas.

44. Siihen aikaan asetettiin päämiehet varastokammioille, joissa ylennykset, ensimmäiset hedelmät ja kymmenekset olivat, joita heidän piti kokooman kaupunkien pelloista, papeille ja Leviläisille jaettaviksi lain mukaan; sillä Juudalaisilla oli ilo papeista ja Leviläisistä, jotka palvelivat 6 Moos. 26:12 Neh. 10:30.

45. Ja he pitivät vaurin Jumalan palveluksesta ja puhdistuksen palveluksesta, niin myös veisaujista ja ovenvartijoista, Davidin ja Salomon, hänen poikansa, käskyn mukaan;

46. sillä muinoin, Davidin ja Asafin aikana, oli asetettu päämiehiä veisaujille, ja ylistyksiä ja kiitoksia Jumalalle.

47. Ja koko Israel antoi Serubbabelin ja Nehemian aikana veisaujille ja ovenvartijoille osan, mitä heille oli jokapäivä tuleva; mutta sen pyhitehtyn antoivat he Leviläisille, ja Leviläiset antoivat Aaronin lapsille.

13 Luku.

Mooseksen laki luetaan. Nehemia palaa toisen kerran Jerusalemiin, puhdistaa tempelin kammiot ja poistaa väärinkäytökse.

Siihen aikaan luettiin Mooseksen kirjaa kansan kuullen, ja siinä havaittiin kirjoitetuksi, ettei kukaan Ammonilainen tahi Moabilainen saa ikänänsä tulla Jumalan seurakuntaan, 5 Moos. 23:3 s.

2. koska he eivät tulleet Israelin lapsia vastaan leivällä ja vedellä, vaan palkkasivat Bilcamin heitä vastaan, kiroamaan heitä; mutta meidän Jumalamme käänsi kirouksen siunaukseksi.

3. Kun he sen lain kuulivat, erottivat he kaiken muukalaisen kansan Israelista.

4. Mutta sitä ennen oli pappi Eliasib, Tobijan sukulainen, pantu meidän Jumalamme huoneen kammioitten yli. Neh. 2:10. 4:3. 6:1.

5. Ja hän oli antanut hänelle suuren kammion, johonka he ennen olivat panneet ruoka-uhria, pyhää savua, astioita ja kymmenekset jyivistä, viinistä ja öljystä, joita oli käsketty antamaan Leviläisille, veisaujille ja ovenvartijoille, sekä pappien ylönnykset, Neh. 10:30. 12:44.

6. Mutta minä en ollut silloin Jerusalemissa, kun he kaikkia näitä tekivät; sillä Artahsastan Babelin kuninkaan, toisena vuonna neljäntäkymmentä tulin minä kuninkaan tykö. Ja jonkun ajan kuluttua sain kuninkaalta luvan,

7. ja tulin Jerusalemiin, ja ymmärsin sen pahuuden, minkä Eliasib oli tehnyt Tobijan tähden, kun hän oli tehnyt hänelle kammion Jumalan huoneen kartanolla.

8. Ja minä paheksuin sitä kovin, ja heitin kaikki Tobijan huoneen kalut kammioista ulos.

9. Ja minä käskin puhdistaa kammiot, ja panin niihin jälleen Jumalan huoneen astiat, ruoka-uhrit ja pyhän savun.

10. Ja minä huomasin, ettei Leviläisille ollut annettu heidän osuansa; sentähden olivat Leviläiset ja veisaujat paenneet tekemään työtä, kukin pelloillaan. 2 Aik. 31:4 s.

11. Tästä minä nuhtelin esimiehiä ja sanoin: „miksi on Jumalan huone hyljätty?“ Mutta minä kokosin heidät ja asetin paikoilleensa.

12. Niin koko Juuda toi kymmenekset jyivistä, viinistä ja öljystä varastokammioihin.

13. Ja minä panin sen tavaran haltijaksi papin Selemian ja Sadokin, kirjanoppineen, ja Leviläisistä Padjan, ja heidän kätensä alle Hananin, Sakkurin pojan, Mattanin pojan; sillä he pidettiin uskollisina, ja heidän tuli nyt jakaa veljillensä.

14. Minun Jumalani, muista minua sen tähden, äläkä pyyhi laupeuttani pois, minkä olen tehnyt Jumalani huoneelle ja sen palvelukselle!

Neh. 5:19,
15. Siihen aikaan näin minä Juudassa tallattavan viinikurnia sabbattina jakannettavan viljalyhteitä, ja kuljetettavan aseilla viiniä, viinimarjoja, fikunoita, ja kaikkinaisia kuorimia, ja tuotavan Jerusalemiin sabbatin päivänä; ja minä varoitin heitä sinä päivänä, kun he möivät ruokatarpeita. Neh. 10:31.

16. Siellä asui myös Tyrolaisia, jotka toivat kaloja ja kaikkinaista kauppatavaraa ja möivät Juudan lapsille Jerusalemissa sabbattina.

17. Niin minä nuhtelin Juudan päämiehiä ja sanoin heille: „mitä puhuate teettekään, ja rikotte sabbatin päivään?“

18. Eikö teidän isänne niin tehneet? niin että meidän Jumalamme tuotti kaiken tämän onnettomuuden meidän päällemme ja tämän kaupungin

päälle? Ja te saatatte nyt vihan vielä suuremmaksi Israelin päälle, kun te rikotte sabbatin?!"

19. Ja kun ilta-hämärä peitti Jerusalemin portit sabbatin edellä, käskin minä ne sulkea, ja kielsin avaamasta ennenkuin sabbatin jälkeä. Ja minä asetin muutamia palvelijoitani portteihin, ettei yhtään kuormaa tuotaisi sisälle sabbatin päivänä.

20. Niin kauppamiehet ja kaikkinaisten tavarain myöjät olivat yöllä ulkona Jerusalemistä, sekä kerran että kaksi.

21. Niin minä todistin ja sanoin heille: „miksi te vietätte yötä ulkopuolella muuria? Jos te vielä kerran sen teette, niin minä lasken käteni teidän päällenne.“ Ja siitä ajasta asti he eivät sabbattina tulleet.

22. Ja minä käskin Leviläiset puhdistaa itseänsä ja tulla ottamaan portteista vaarin, ja pyhittämään sabbatin päivää. Minun Jumalani, muista minua senkin tähden, ja säästä minua suuren laupeutesi tähden!

23. Siihen aikaan näin minä myös Juudalaisia, jotka olivat ottaneet Asodilaisia ja Moabilaisia vaimoja.

24. Ja heidän lapsensa puhuivat puolitain Asodin kielellä, eikä taitaneet puhua Juudan kielellä, vaan puhuivat toisen tahi toisen kansan kielellä.

25. Ja minä nuhtelin heitä ja kirosin heitä, ja löin muutamia miehiä, ja tartuin heidän hiuksiinsa. Ja mi-

nä vannotin heitä Jumalan kautta: ette saa antaa tyttäriänne heidän pojillensa, eikä ottaa heidän tyttäriänsä teidän pojillenne eikä itsellenne!

6 Moos. 7:3. Esr. 9:2.

26. Eikö Salomo, Israelin kuningas, sen kautta syntiä tehnyt? Eikä kuitenkaan ollut yhtään kuningasta hänen vertaistansa monien pakanain joukossa; ja hän oli rakas Jumalalensa, ja Jumala pani hänet koko Israelin kuninkaaksi! Hänetkin saattoivat muukalaiset vaimot syntiä tekemään! 2 Sam. 12:24. 1 Kun. 3:18. 11:1a.

2 Aik. 1:12.

27. Ettekö te sitä ole kuulleet, koska te kaikkea tätä suurta pahuutta teette, että rikotte meidän Jumalaamme vastaan ja otatte muukalaisia vaimoja?"

28. Ja yksi Jojadan lapsista, Eliasi-bin, ylimmäisen papin, poika, oli Sanballatin, Horonilaisen, vävy; minä ajoin hänet pois tyköäni.

29. Muista heitä, minun Jumalani, jotka saastuttavat pappeuden, ja pappein ja Leviläisten liiton!

30. Niin minä puhdistin heidät kaikista muukalaisista, ja vahvistin pappein ja Leviläisten tehtävät, kullekin hänen palvelus-virkansa,

31. sekä urihalkojen suhteen määrättyillä ajoilla, ja ensimmäisten hedelmien suhteen. Minun Jumalani, muista minua hyvyydellä!

Neh. 5:19. 10:34a.

ESTERIN KIRJA.

I Luku.

Ahasveruksen pidot. Kuningas hylkää puolisonsa Vastin.

Siihen aikaan, kun Ahasverus hallitsi Etiopiasta Etiopiaan asti, sataa ja seitsemän kolmattakymmentä maakuntaa,

2. ja kun hän istui valtakuntansa istuimella, Susenin linnassa,

3. kolmantena hallituksensa vuonna, teki hän pidot kaikille päämiehillensä ja palvelijoillessa, Persian ja Median sodanpäämiehille, ja maakuntain hallitsijoille hänen edessänsä,

4. näyttiin heille valtakuntansa kunnian rikkaudet ja herrautensa kalliin prameuden, monta päivää, sata ja kahdeksankymmentä päivää.

5. Ja kun ne päivät olivat täytetyt, teki kuningas kaikelle kansalle, joka Susenin linnassa oli, sekä suurille et-

tä pienille, pidot seitsemäksi päiväksi, kuninkaallisen huoneen puutarhan pihalla.

6. Siellä riippui valkelta, viherjälisistä ja sinisiä seinäkankaita, sidotut kalliilla liinainsilla ja purpuraisilla siteillä hopearenkaisin, marmorikivisten patsasten päällä; vuoteet kullasta ja hopeasta seisivat permannolla, joka oli laskettu viherjälisistä, värkeistä, keltaisista ja mustista marmorikivistä.

7. Ja juomaa kannettiin kultaissa astioissa, ja aina toisissa ja toisissa astioissa; ja kuninkaallista viiniä oli yltäkyllä kuninkaan varallisuuden mukaan.

8. Ja juominen tapahtui käskyn mukaan ilman mitään vaatimusta; sillä kuningas oli käskennyt kaikkein hovimestarien huoneensa tekemään jokaisen mielen nouteeksi.

9. Ja kuningatar Vasti teki myös pidot naisille kuningas Ahasveruksen kuninkaallisessa huoneessa.

10. Ja seitsemäntenä päivänä, kun kuningas oli iloinen viinistä, käski hän Mehumanin, Bistan, Harbonan, Bigtan, Abagtan, Setarin ja Karkaan, ne seitsemän kamaripalvelijaa, jotka palvelivat kuningas Ahasverusta,

11. tuoda kuningatar Vastin kuninkaan eteen hänen kuninkaallisessa kruunussansa näyttääksensä kansalle ja päämiehille hänen kauneuttansa; sillä hän oli kaunis.

12. Mutta kuningatar Vasti ei tahtonut tulla kuninkaan käskystä, jonka hän oli antanut kamaripalvelijain kautta. Tästä kuningas vihastui kovin, ja vihan tuli syttyä hänessä.

13. Kuningas sanoi viisaalle, jotka ymmärsivät ajan merkit, — sillä kuninkaan asia piti ratkaistaman kaikkien lain ja oikeuden ymmärtävisten edessä;

14. ja lähinnä häntä olivat: Karsena, Setar, Admata, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Median päämiestä, jotka näkivät kuninkaan kasvot ja istuivat ylimmäisinä valtakunnassa —

15. „Mitä kuningatar Vastille pitää tehtävän oikeuden mukaan, koska hän ei totellut kuningas Ahasveruksen sanaa, hänen kamaripalvelijainsa kautta?“

16. Tähän sanoi Memukan kuninkaan ja päämiesten edessä: „kuningatar Vasti ei ole ainoastansa tehnyt pahoin kuningasta vastaan, mutta myös kaikkia päämiehiä ja kaikkia kansoja vastaan, kaikkisa kuningas Ahasveruksen maakunnissa.

17. Sillä tämä kuningattaren teko tulee kaikkien vaimojen tiedoksi, niin että hekin katsovat miehiänsä ylös silmäinsä edessä, ja sanovat: „kuningas Ahasverus käski kuningatar Vastin tulla eteensä, mutta hän ei tullut.“

18. Näin Persian ja Median päämiesten vaimot sanovat tänäpäniä kaikille kuninkaan päämiehille, koska he kuulevat tämän kuningattaren teon; ja siitä tulee kyllä ylönnkatsetta ja vihaa.

19. Jos siis kuningas hyväksii näkee, niin antakoon kuninkaallisen käskyn käydä ulos. — ja kirjoitettakoon se Persian ja Median lakiin, jota ei kenkään rikkoa tohdi —, ellei Vasti enää saa tulla kuningas Ahasveruksen eteen; ja antakoon kuningas hänen valtansa toiselle, joka on häntä parempi.

Est. 8:8. Dan. 6:8. 15:17.

20. Ja kun tämä kuninkaan käsky,

minkä hän nyt antaa, tulee tiedoksi ympäri koko hänen valtakuntaansa. — joka suuri on, niin jokainen vaimoon pitävä miehensä kunnianssa suurimmista pienimpään asti.“

21. Tämä kelpasi kuninkaille ja päämiehille; ja kuningas teki Memukanin sanan mukaan.

22. Ja hän lähetti kirjeitä kaikkiin kuninkaan maakuntiin, jokaiseen maakuntaan heidän kirjoituksensa mukaan, ja kaikille kansoille heidän kielellänsä, että jokainen mies on vallitseva huoneessansa ja puhuva kansansa kielellä.

2 Luku.

Ester tulee kuningattareksi. Mordokai ilmoittaa salaliiton kuningasta vastaan.

Näiden tapausten jälkeen, kun kuningas Ahasveruksen viha asetui, muisti hän, mitä Vasti oli tehnyt, ja mitä hänestä päätetty oli.

2. Niin sanoivat kuninkaan palvelijat, jotka häntä palvelivat: „etsitäköön kuninkaalle kauniita nuoria neitseitä,

3. ja lähettäköön kuningas katsojat kaikkiin valtakuntansa maakuntiin, kokoomaan kaikkia kauniita nuoria neitseitä Susanin linnnaan, vaimojen huoneeseen. Hegen, kuninkaan kamaripalvelijan, vaimojen vartijan, hoitoon, ja annettakoon heille heidän kaunistus-voiteensa.

4. Ja se tyttö, joka kuninkaalle kelpaa, tulkkoon kuningattareksi Vastin sijaan.“ Tämä kelpasi kuninkaalle; ja hän teki niin.

5. Ja Susanin linnassa oli Juudalainen, jonka nimi oli Mordokai, Jaurin poika, Simein pojan, Kisin pojan, Jeminiläinen,

Neh. 7:7.

6. joka oli otettu Jerusalemissa sen vanki-joukon kanssa, joka vietiin Jeronion. Juudan kuninkaan kanssa, jonka Nebukadnesar, Babelin kuningas, vei pois.

2 Kun. 24:14 s.

7. Ja Mordokai oli Hadassan, se on Esterin, setänsä tyttären, holhoja; sillä ei hänellä ollut isää eikä äitiä. Ja tyttö oli kaunis vartaloltaan ja kaunis kasvoiltaan. Kun hänen isänsä ja äitinsä kuolivat, otti Mordokai hänet tyttärensä.

8. Kun kuninkaan sana ja käsky ilmoitettiin, ja monta tyttöä koottiin Susanin linnnaan, Hegen hoidon alle, otettiin myös Ester kuninkaan huoneeseen, Hegen hoitoon, joka oli vaimojen vartija.

9. Ja tyttö kelpasi hänelle ja sai suosion hänen edessänsä. Ja hän kiiruhti antamaan hänelle kaunistus-voi-

teensa sekä osansa, ja seitsemän kaunista piikkaa kuninkaan huoneesta; ja hän sijoitti hänet piikoinensa parhaaseen osaan vaimojen huoneessa.

10. Mutta Ester ei ilmoittanut hänelle kansaansa ja sukuansa; sillä Mordokai oli häntä kieltänyt ilmoittamasta.

11. Ja Mordokai käyskenteli joka päivä vaimojen-huoneen kartanon edustalla, saadakseen tietää, kävikö Esterin hyvin ja mitä hänelle tapahtuisi.

12. Ja kun kunkin tytön vuoro tuli mennä kuningas Ahasveruksen tykö, sitten kuin hänelle oli kaksitoista kuukautta tehty vaimoilte annetun määräyksen mukaan, — sillä heidän kaunistelemiseensa kului niin paljon aikaa, kuusi kuukautta myrhami-öljyllä, ja kuusi kuukautta balsami-voiteilla, ja muilla vaimojen kaunistuksilla, —

13. niin tyttö meni kuninkaan tykö; ja mitä hän tahtoi, se hänelle annettiin hänen myötänsä vaimojen huoneesta kuninkaan huoneeseen.

14. Illalla hän tuli, ja palasi huoneelta toiseen vaimojen huoneeseen, Saasgaksen, kuninkaan kamaripalvelijan, hoitoon, joka oli vaimojen vartiija. Hän ei saanut palata kuninkaan tykö, muutoin kuin jos kuningas häntä tahtoi ja kutsutti nimensä.

15. Kun Esterin, Abihallin, Mordokain sedän tyttären, — jonka hän oli ottanut tyttärekseksi —, aika joutui tulla kuninkaan tykö, ei hän mitään muuta anonut, vaan mitä Hege, kuninkaan kamaripalvelija, vaimojen vartiija, sanoi. Ja Ester sai armon kaikkien edessä, jotka hänet näkivät.

16. Ja Ester otettiin kuningas Ahasveruksen tykö kuninkaalliseen huoneeseen kymmenentenä kuukautena, joka on Tebet-kuu, hänen valtakuntansa seitsemäntenä vuonna.

17. Ja kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin kaikkia muita vaimoja, ja hän löysi armon ja laupeuden hänen edessänsä enemmän kuin kaikki muut neitset. Ja hän pani kuninkaallisen kruunun hänen päähänsä ja teki hänet kuningattareksi Vastin sijaan.

18. Ja kuningas teki kaikille päämiehillensä ja palvelijoilensa suuret pidot, ja ne pidot olivat Esterin tähden; ja hän antoi maakunnille veron helpoitusta, ja antoi lahjoja kuninkaallisesti.

19. Ja kun neitset toisen kerran koottiin, istui Mordokai kuninkaan portissa.

20. Ja Ester ei ollut vielä ilmoittanut sukuansa eikä kansaansa, niinkuin Mordokai oli käsenyt, sillä Ester teki Mordokain sanan mukaan, niinkuin silloinkin, kun hän oli hänen kasvattinansa. Est. 8:1.

21. Samaan aikaan kuin Mordokai istui kuninkaan portissa, vihastuivat kaksi kuninkaan hovimiestä, Bigtan ja Teres, ovenvartijat ja aikoivat käydä käsiksi Ahasverukseen. Est. 6:2.

22. Ja Mordokai sai sen tietää ja ilmoitti kuningatar Esterille, ja Ester sanoi Mordokain puolesta sen kuninkaalle.

23. Ja kun asiaa tutkisteltiin, löydettiin se todeksi; ja he hirtettiin molemmat puuhun. Ja se kirjoitettiin aikakirjaan kuninkaan edessä. Est. 6:1.

3 Luku.

Hamanin paha alkumus Juudalaisia vastaan.

Kun nämä olivat tapahtuneet, teki kuningas Ahasverus, Hamanin, Medatan pojan, Agagilaisen, suureksi, ja korotti hänet, ja pani hänen istuimensa ylemmäksi kaikkia päämiehiä, jotka hänen tykönänsä olivat.

2. Ja kaikki kuninkaan palvelijat, jotka kuninkaan portissa olivat, notkistivat polviansa ja kumarsivat Hamania, sillä niin oli kuningas käsenyt. Mutta Mordokai ei notkistanut polviansa eikä kumartanut maahan.

3. Niin kuninkaan palvelijat, jotka kuninkaan portissa olivat, sanoivat Mordokaille: „miksi sinä rikot kuninkaan käskyn?“

4. Ja kun he jokapäivä sitä hänelle sanoivat, eikä hän totellut heitä, ilmoittivat he sen Hamanille, nähdäkseen, olisiko senkaltainen Mordokain sana pysyväinen; sillä hän oli sanonut itsensä Juudalaiseksi.

5. Ja kun Haman näki, ettei Mordokai notkistanut polviansa hänen edessänsä eikä kumartanut häntä, tuli hän kiukkuu täyteen.

6. Mutta hän luki vähäksi laskea kättänsä ainoastansa Mordokain päälle, sitten kuin he olivat hänelle ilmoittaneet Mordokain kansan; vaan Haman tahtoi hävittää Mordokain kansankin, kaikki Juudalaiset, jotka olivat koko kuningas Ahasveruksen valtakunnassa.

7. Ensimmäisellä kuulla, joka on Nisan-kuu, kuningas Ahasveruksen kahdententoista vuonna, heitettiin Pur-nimistä arpa, Hamanin edessä, päivästä päivään, ja kuukaudesta kuukauteen, kahdenteentoista kuuhun asti, joka on Adar-kuu Est. 9:24,

8. Ja Haman sanoi kuningas Ahasverukselle: „eräs kansa on erillään ja hajoitettu kansain sekaan kaikissa sinun valtakuntasi maakunnissa, ja heidän lakinsa ovat toiset kuin kaikkien muiden kansain, ja he eivät tee kuninkaan lakien mukaan; ei kuninkaan sovi antaa heidän niin olla.

9. Jos kuningas hyväksi näkee, niin kirjoitettakoon, että ne hukutettaisiin; ja minä tahdon punnita kymmenen tuhatta talenttia hopeaa virkamiesten käsiin, vietäväksi kuninkaan aarreaittaan.“

10. Ja kuningas otti sormuksen sormestansa ja antoi sen Hamanille, Medatan, Agagilaisen, pojalle, Juudalaisten vihamiehelle. Est. 8:2.

11. Ja kuningas sanoi Hamanille: „se hopea olkoon annettu sinulle, niin myös kansa, tehdäkse heille, mitä tahdot.“

12. Niin kuninkaan kirjoittajat kutsuttiin kuun kolmantena päivänä toistakymmentä, ja kirjoitettiin, niin kuin Haman käski, kuninkaan ylimmäisille ja maaherroille, kaikkiin maakuntiin, ja jokaisen kansan päämiehille kunkin maakunnan kirjoituksella ja kunkin kansan kielellä; kuningas Ahasveruksen nimeen oli se kirjoitettu ja kuninkaan sormuksella lukittu.

13. Ja kirjeet lähetettiin juoksijain kautta kaikkiin kuninkaan maakuntiin: että hukutettaisiin, tapettaisiin ja surmattaisiin kaikki Juudalaiset, nuoret ja vanhat, lapset ja valmot, yhtenä päivänä, kahdentoista kuun, Adar-kuun, kolmantenatoista päivänä, ja että heidän tavaransa ryöstettäisiin.

14. Kirje kopioitiin, että käsky tulisi kaikkiin maakuntiin, julistettavaksi kaikille kansoille, että he olisivat sinä päivänä valmiit.

15. Ja jouksijat läksivät kiireesti kuninkaan käskystä; ja käsky annettiin Susanin linnassa. Ja kuningas ja Haman istuivat ja joivat; mutta Susanin kaupunki oli hämmästyksissä. Est. 4:8.

4 Luku.

Mordokai ja Juudalaiset surehtivat. Asia ilmoitetaan kuningatar Esterille.

Kun Mordokai sai tietää kaikki, mitä tapahtunut oli, repäisi hän vaatteensa, ja puetti itsensä säkkiin ja tuhkaan, ja meni keskele kaupunkia ja huusi suurella äänellä ja valittaen.

2. Ja hän tuli kuninkaan portin eteen; sillä ei yksikään säkkiin puetuna saanut mennä kuninkaan portista sisälle.

3. Ja kaikissa maakunnissa, joihin kuninkaan sana ja käsky tuli, oli Juudalaisten kesken suuri parku, paasto, itku ja murhe, ja moni makasi säkissä ja tuhvassa.

4. Niin Esterin piijat ja hänen kamaripalvelijansa tulivat ja ilmoittivat sen hänelle. Ja kuningatar peljästyi kovin; ja hän lähetti vaatteet, että Mordokai pukisi ne yllensä, ja käski hänen ottaa säkki yltänsä pois. Mutta ei hän ottanut.

5. Niin Ester kutsui Hatakin, kuninkaan kamaripalvelijan, joka hänen edessänsä seiso, ja käski hänen mennä Mordokain tykö tiedustamaan, mikä se oli ja minkätähden hän niinteki?

6. Ja Hatak meni Mordokain tykö avonaiselle paikalle kaupungissa kuninkaan portin kohdalla.

7. Ja Mordokai kertoi hänelle kaikki, mitä hänelle tapahtunut oli, ja mainitsi sen hopean määrän, jonka Haman oli luvannut punnita kuninkaan aarreaitaan Juudalaisten tähden, että he surmattaisiin. Est. 3:9.

8. Ja hän antoi hänelle kirjoituksen siitä käskystä, joka Susanissa oli annettu, heidän teloittamisestaan, että hän näyttäisi sen Esterille, ja antaisi hänelle tietää ja käskisi hänen mennä kuninkaan tykö rukoilemaan häntä hartaasti kansansa edestä. Est. 3:15.

9. Ja kun Hatak tuli ja ilmoitti Esterille Mordokain sanat,

10. puhui Ester Hatakille ja käski hänen sanoa Mordokaille:

11. „Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakunnain kansa tietävät, että jos joku, mies tai nainen, menee kutsumatta kuninkaan tykö sisä-kartanolle, niin jokaista kohtaa sama tuomio, että hänen pitää kuoleman, paitsi jos kuningas ojentaa kultaisen valtikan häntä kohti, että hän eläisi; mutta minä en ole kutsuttu kolmenakymmenenä päivänä kuninkaan tykö.“

12. Ja kun Esterin sanat sanottiin Mordokaille,

13. käski hän sanoa Esterille jälleen: „älä luulekkaan, että vapahdat henkesi paremmin kuin kaikki muut Juudalaiset, vaikka kuninkaan huoneessa olet.“

14. Sillä jos sinä tähän aikaan peräti vaikenet, niin Juudalaiset saavat avun ja pelastuksen muualta, ja sinä ja sinun isäsi huone hukutte. Ja kuka tietää, ehkä olet sinä tämän ajan tähden tullut kuninkaalliseen valtaan?“

15. Ester käski vastata Mordokaita: 16. „Mene ja kokoa kaikki Juuda-

laiset, jotka Susanissa ovat, ja paastotkaat minun tähteni, etteite syö ettekä juo kolmena päivänä yöllä eikä päivällä; minä paastoon myös piikoineni. Ja sitten minä menen kuninkaan tykö, vaikka se olisiikin lakia vastaan; jos minä hukun, niin hukun!”

17. Mordokai meni ja teki kaikki niinkuin Ester oli käsenyt.

5 Luku.

Ester kutsuu kuninkaan ja Hamanin pitoihin.

Ja kolmantena päivänä pukeusi Ester kuninkaallisesti vaatteisiin ja meni kuninkaan huoneen sisä-kartanoon, kuninkaan huoneen kohdalle. Ja kuningas istui kuninkaallisella istuimellansa kuninkaallisessa huoneessansa, huoneen oven kohdalla.

2. Ja kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan kartanolla, sai hän armon hänen edessänsä; ja kuningas ojensi kultaisen valtikan, joka oli hänen kädessään, Esterin puoleen; niin Ester astui esiin ja rupesi valtikan päähän.

3. Ja kuningas sanoi hänelle: „kuningatar Ester! mikä sinun on? ja mitä anot? Puoleen valtakuntaani asti sinulle annetaan!” Mark. 6:22 s.

4. Ester sanoi: „jos kuninkaalle kelpaa, niin tulkoon kuningas ja Haman tänäpänä pitoihin, jotka olen valmistanut hänelle.” Est. 7:1.

5. Silloin kuningas sanoi: „noutakaat kiireesti tänne Haman, että tekisimme, mitä Ester on sanonut!” Niin kuningas ja Haman tulivat pitoihin, jotka Ester oli valmistanut.

6. Ja kuningas, viiniä juodessansa, sanoi Esterille: „mitä pyydät, se sinulle annetaan; ja mitä anot, vaikka se olisi puoli valtakuntaa, se tapahtuu!”

7. Niin Ester vastasi ja sanoi: „minun rukoukseni ja anomiseni on:

8. jos olen löytänyt armon kuninkaan edessä, ja jos kuninkaalle kelpaa antaa minulle rukoukseni ja tehdä anomiseni, niin tulkoon kuningas ja Haman niihin pitoihin, jotka minä valmistan heille; ja huomenna minä teen niinkuin kuningas on sanonut.”

9. Ja Haman meni ulos sinä päivänä iloissansa ja rohkealla mielellä. Ja kun hän näki Mordokain kuninkaan portissa, ettei hän nousnut eikä paikaltansa liikahtanut hänen edessään, kiukustui hän kovin Mordokaita vastaan. Est. 3:2.

10. Mutta Haman pidätti itsensä. Tultuansa kotiin, lähetti hän ja antoi

kutsua ystävänsä ja vaimonsa Screkseen.

11. Ja Haman luetteli heille rikkautensa kunnian, ja lastensa paljouden, ja kaikki, kuinka kuningas oli hänen tehnyt niin suureksi ja korottanut hänet kuninkaan päämiesten ja palvelijain ylitse. Est. 3:1. 9:10.

12. Ja Haman sanoi vielä: „ei pä kuningatar Ester antanut yhtäkään kutsua kuninkaan kanssa niihin pitoihin, jotka hän valmistasi, paitsi minua; ja minä olen huomiseksikin kutsuttu hänen tykönsä kuninkaan kanssa.

13. Mutta tämä kaikki ei minua tyydytä niinkauan kuin näen sen Juudalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portissa.”

14. Niin hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä sanoivat hänelle: „valmistettakoon puu, viisikymmentä kyynärää korkia, ja sano huomenna kuninkaalle, että Mordokai siihen hirtettäisiin. Sitten saat iloisena mennä kuninkaan kanssa pitoihin!” Se oli Hamanille mieleen; ja hän valmistutti puun.

6 Luku.

Mordokai korotetaan. Hamanin suru.

Sinä yönä kuningas ei saanut unta; ja hän käski tuoda aikakirjat, joihin oli kirjoitettu muistettavia tapauksia, ja ne luettiin kuninkaan edessä. Est. 2:23.

2. Niin havaittiin kirjoitettuna, kuinka Mordokai oli ilmoittanut, että kaksi kuninkaan hovimestä, Bigtana ja Teres, ovenvartijat, olivat aikoneet käydä käsiksi kuningas Ahasverukseen. Est. 2:21 s.

3. Ja kuningas sanoi: „mitä kunniaa tahi hyvää on Mordokaille sentähden tehty?” Niin sanoivat nuorukaiset, jotka kuningasta palvelivat: „ei ole hänelle mitään tehty.”

4. Ja kuningas sanoi: „kuka kartanolla on?” Ja Haman oli tullut ulko-kartanolle kuninkaan huoneen edessä, sanoaksensa kuninkaalle, että Mordokai hirtettäisiin siihen puuhun, jonka hän oli häntä varten valmistanut.

5. Ja kuninkaan palvelijat sanoivat hänelle: „katso, Haman seisoo pihalla.” Kuningas sanoi: „tulkoon sisälle!”

6. Ja kun Haman tuli, sanoi kuningas hänelle: „mitä sille miehelle pitää tehtävän, jota kuningas tahtoo kunnioittaa?” Ja Haman ajatteli sydämmessään: „ketä kuningas paremmin tahtoo kunnioittaa kuin minua?”

7. Ja Haman sanoi kuninkaalle: „se

mies, jota kuningas tahtoo kunnioittaa,

8. Puetettakoon kuninkaallisiin vaatteisiin, joita kuningas itse käyttää, ja tuotakoon se hevonen, jolla kuningas ratsastaa, ja kuninkaallinen kruunu pantakoon hänen päähänsä.

9. Ja vaatheet ja hevonen annettakoon kuninkaan ylimmäisen päämiehen käteen, että hän puettaisi sen miehen, jota kuningas tahtoo kunnioittaa, ja antaisi hänen ajaa hevosen seljässä kaupungin kaduilla, ja huutaa hänen edellensä: „niin sille miehelle tehdään, jota kuningas tahtoo kunnioittaa!“

10. Kuningas sanoi Hamanille: „kiiruhda, ota vaatheet ja hevonen, niin kuin sinä olet sanonut, ja tee niin Mordokaille, Juudalaiselle, joka istuu kuninkaan portissa; älä anna mitään puuttua kaikista, mitä puhunut olet!“

11. Niin Haman otti vaatteen ja hevosen ja puetti Mordokain, ja antoi hänen ratsastaa kaupungin kaduilla, ja huusi hänen edellensä: „näin sille miehelle tehdään, jota kuningas tahtoo kunnioittaa!“

12. Ja Mordokai palasi kuninkaan porttiin. Mutta Haman meni kiireesti kotiansa, murehtien ja pää peitettyinä.

13. Ja Haman kertoi vaimollensa Serekselle ja kaikille ystävilleensä kaikki, mitä hänelle tapahtunut oli. Niin sanoivat hänen viisaansa ja hänen vaimonsa Seres hänelle: „jos Mordokai, jonka edessä sinä olet ruvennut lankeamaan, on Juudalaista syntyperää, niin et sinä voi mitään häntä vastaan, vaan sinun täytyy peräti hänen edessänsä langeta.“

14. Kun he vielä parhaallansa hänen kanssansa puhuivat, tulivat kuninkaan kamaripalvelijat ja kiiruhivat Hamania tulemaan pitoihin, jotta Ester oli valmistanut.

7 Luku.

Esterin pidot. Hamanin perikato.

Niintuli kuningas ja Haman pitoihin kuningatar Esterin tykö. Est. 5:4 s.

2. Ja kuningas sanoi taas toisena päivänä Esterille, viiniä juodessansa: „mikä on pyyntösi, kuningatar Ester? se sinulle annetaan. Ja mikä anomuksesi? vaikka se olisi puoli kuninkaan valtakuntaa, se tapahtuu!“

3. Kuningatar Ester vastasi ja sanoi: „jos olen löytänyt armon sinun edessäsi, o kuningas, ja jos kuningas hyväksi näkee, niin lahjoitakoon minulle henkeni rukoukseni tähden, ja kansani minun anomiseni tähden!“

4. Sillä me olemme myödyt, minä

ja kansani, lopetettaviksi, surmattaviksi ja hukutettaviksi. Ja jos olisimme myödyt orjiksi ja orjapioiksi, niin minä olisin vaiti; ja vihämies ei kuitenkaan voi palkita kuninkaalle sitä vahinkoa.“

5. Kuningas Ahasverus puhui ja sanoi kuningatar Esterille: „kuka se on, tahi missä hän on, joka tohtii senkaltaista ajatella tehdäksensä?“

6. Ester sanoi: „se vihämies ja vainooja on tämä paha Haman!“ Silloin Haman peljästy kuninkaan ja kuningattaren edessä.

7. Ja kuningas nousi vieraspidoista ja viinin juonnista vihoissansa ja meni linnan puutarhaan. Ja Haman nousi ja rukoili kuningataria henkensä edestä; sillä hän näki kuninkaan päättäneen hänelle pahaa.

8. Jakunkuningas palasi linnan puutarhasta pitohuoneeseen, oli Haman vaipunut vuoteelle, jolla Ester istui. Niin sanoi kuningas: „tahtooko hän kuningattarelle tehdä väkivaltaa minun läsnä-ollessani huoneessa?“ Kun se sana pääsi kuninkaan suusta, peitivät he Hamanin kasvot.

9. Ja Harbona, yksi kuninkaan kamaripalvelijoista, sanoi kuninkaalle: „katso, Hamanin kartanolla seisoo puu, viisikymmentä kynnärää korkea, jonka hän teki Mordokaita varten, joka on puhunut kuninkaan hyväksi.“ Ja kuningas sanoi: „hirttäkää hään siihen!“

10. Niin he hirttivät Hamanin siihen puuhun, jonka hän oli tehnyt Mordokaita varten. Ja kuninkaan viha asettui.

8 Luku.

Mordokai korotetaan, Juudalaiset saavat luvan puolustaa itseänsä vihämiehensä vastaan.

Sinä päivänä antoi kuningas Ahasverus kuningatar Esterille Hamanin, Juudalaisten vihollisen, huoneen. Ja Mordokai tuli kuninkaan eteen; sillä Ester ilmoitti, mikä hän hänelle oli. Est. 2:20.

2. Ja kuningas otti sormuksensa, jonka hän oli antanut ottaa pois Hamanilta, ja antoi Mordokaille. Ja Ester pani Mordokain Hamanin kartanon haltijaksi. Est. 3:10.

3. Ja Ester puhui vielä kuninkaalle, ja lankesi hänen jalkainsa juureen; hän itki ja rukoili häntä palauttamaan Hamanin, Agagilaisen, pahaa tekoa ja hänen aikomustansa, minä hän oli ajatellut Juudalaisia vastaan.

4. Niin kuningas ojensi kultaisen

valtikaa Esterin puoleen. Ja Ester nousi ja seiso i kuninkaan edessä, 5. ja sanoi: „jos kuningas hyväksi näkee, ja minä olen armon saanut hänen edessänsä, ja jos se on oikein kuninkaan mielestä, ja jos olen hänelle otollinen, niin kirjoitettakoon, että ne kirjeet peräytettäisiin, Hamanin, Medatan pojan, Agagilaisen, pahat aikomukset, jotka hän on kirjoittanut, että surmattaisiin kaikki Juudalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa.

6. Sillä kuinka minä voin nähdä sitä onnettomuutta, joka kansalleni tulisi? ja kuinka voin nähdä oman sukukuntani hukkuvan?”

7. Niin kuningas Ahasverus sanoi kuningatar Esterille ja Mordokaille, Juudalaiselle: „katso, minä olen antanut Esterille Hamanin huoneen, ja hän hirtettiin puuhun, koska hän ojensi kätensä Juudalaisia vastaan.

8. Niin kirjoittakaat siis te Juudalaisten suhteen kuninkaan nimeen, mitä hyväksi näette, ja painakaat sinetti kuninkaan sormuksella, sillä se kirjoitus, joka kuninkaan nimeen kirjoitetaan, ja jonka sinetti kuninkaan sormuksella painetaan, on peruuttamaton.“

9. Silloin kutsuttiin kuninkaan kirjoittajat, kolmantena kuukautena, se on Sivan-kuu, kolmantena päivänä kolmattakymmentä, ja kirjoitettiin, juuri kuin Mordokai käski, Juudalaisille, ja hallitsijoille, maaherroille ja maakuntain päämiehille, Indiasta Etiopiaan asti, joita oli sata ja seitsemänkolmattakymmentä maakuntaa, kullekin maakunnalle sen kirjoituksen mukaan, jokaiselle kansalle heidän kielellänsä, ja Juudalaisille heidän kirjoituksensa mukaan ja heidän kielellänsä. Est. 1:22. 3:12 a.

10. Ja kirjoitettiin kuningas Ahasveruksen nimeen, ja sinetti painettiin kuninkaan sormuksella; ja hän lähetti kirjeet sanansaattajain kautta, jotka ratsastivat hevosilla, juoksijoille kuninkaallisesta tamma-kartanosta.

11. Kirjeissä oli kirjoitettu, että kuningas salli Juudalaisten kussakin kaupungissa kokoontua, ja henkensä puolustamiseksi, hävittää, tappaa ja hukuttaa kaikki kansain ja maakuntain sotamiehet, jotka ahdistivat heitä, lapsinensa ja vaimoinensa, ja ryöstää heidän tavaran,sa,

12. yhtenä päivänä kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa, kahdennentoista kuukauden, Adar-kuun kolmantenatoista päivänä.

13. Ja kirje kopioittiin, että käsky tulisi kaikkiin maakuntiin, julistettavaksi kaikille kansoille, että Juudalaiset olisivat sinäpäivänä valmiitkottamaan vihollisillensa. Est. 3:14 s. 9:1 s.

14. Ja sanansaattajat ratsastivat kuninkaallisilla juoksijoilla ja ajoivat nopeasti ja kiireesti kuninkaan sanan mukaan; ja käsky annettiin Susenin linnassa.

15. Ja Mordokai läksi kuninkaan tyköä kuninkaallisissa vaatteissa sinisestä ja valkeasta kankaasta, ja suuressa kultakruunussa, ja vaipassa kalliista liinaisesta kankaasta ja purppurasta. Ja Susenin kaupunki iloitsi ja riemuitsi.

16. Juudalaisille oli tullut valkeus ja ilo, riemu ja kunnia.

17. Ja kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, joihin kuninkaan sana ja käsky tuli, oli ilo ja riemu Juudalaisten kesellä, pidot ja hyvät päivät. Ja monta maan kansasta tuli Juudalaiseksi; sillä Juudalaisten pelko tuli heidän päällensä. Est. 4:3.

9 Luku.

Juudalaiset kostavat vihollisilleen. Purim-juhla asetetaan.

Ja kahdennentoista kuukauden, Adar-kuun, kolmantena päivänä toistakymmentä, jona kuninkaan sana ja käsky piti toimitettaman, juuri sinä päivänä, jona Juudalaisten viholliset toivoivat vallitsevansa heitä, — vaikka asia oli kääntynyt niin, että Juudalaiset vallitsivat vihollisiansa — Est. 3:13. 8:13.

2. kokoontuivat Juudalaiset kaupunkoihinsa kaikissa kuningas Ahasveruksen maakunnissa, käydäkseen käsiksi niihin, jotka heille pahaa tahtoivat; eikä yksikään voinut seisoa heitä vastaan, sillä kaikki kansa pelkäsi heitä.

3. Ja kaikki maakuntain päämiehet ja hallitsijat, ja maaherrat ja kuninkaan virkamiehet ottoivat Juudalaisia; sillä Mordokain pelko oli tullut heidän päällensä

4. Sillä Mordokai oli suuri kuninkaan huoneessa, ja hänen maineensa kuului kaikkiin maakuntiin; sillä tämä mies, Mordokai, tuli aina suuremmaksi. Est. 10:3.

5. Niin Juudalaiset löivät kaikki vihamiehensä miekalla, tappoivat ja hukuttivat heidät, ja menettelivät vihamiestensä suhteen oman tahtonsa mukaan.

6. Ja Susenin linnassa löivät Juudalaiset kuoliaaksi ja hukuttivat viisi sataa miestä.

7. Ja he löivät kuoliaaksi Parsan-datan, ja Dalfonin ja Aspatan,
8. ja Poratan, ja Adalian, ja Aridatan,
9. ja Parmastan, ja Arisain, ja Ari-dain, ja Bajesatan,

10. kymmenen Hamanin poikaa, jo-ka oli Medatanin poika, Juudalaisten vihamies; mutta heidän saaliisensa he eivät ruvenneet.

11. Samana päivänä tuli tapettujen luku kuninkaan tiedoksi Susanin lin-nassa.

12. Ja kuningas sanoi kuningatar Esterille: „Susanin kaupungissa o-vat Juudalaiset tappaneet ja hukut-taneet viisi sataa miestä ja kynmen-nen Hamanin poikaa. mitä lienevät muissa kuninkaan maakunnissa teh-neet? mikä on pyyntösi? se sinulle annetaan. Ja mikä anomuksesi? Se on tapahtuva.“ Est. 5:3,6. 7:2.

13. Ester sanoi: „jos kuningas näkee hyväksi, niin antakoon Juudalaisten myös huomenna tehdä Susanissa tä-mänpäiväisen käskyn mukaan, ja et-tä he hirttäisivät kymmenen Hamanin poikaa puuhun.“

14. Ja kuningas käski niin tehdä; ja se käsky annettiin Susanissa, ja kym-nen Hamanin poikaa hirtettiin.

15. Ja Juudalaiset, jotka Susanissa olivat, kokoontuivat myös neljäntenä-toista päivänä Adar-kuussa ja tappoi-ivat kolme sataa miestä Susanissa; mutta heidän saaliisensa he eivät ru-venneet.

16. Mutta muut Juudalaiset kunin-kaan maakunnissa tulivat kokoon ja puolustivat henkeänsä, saadaksensa lepoa vihollisiltansa, ja tappoiivat vihollisiensa viisikahdeksattakym-mentä tuhatta; mutta saaliisen he eivät ruvenneet.

17. Se tapahtui Adar-kuun kolman-tonatoista päivänä. Ja he lepäsivät neljäntenätoista päivänä sitä kuuta; ja sen he tekivät pito- ja ilopäiväksi.

18. Mutta Juudalaiset, jotka Susa-nissa olivat, tulivat kokoon kolman-tenatoista ja neljäntenätoista päi-vänä, ja lepäsivät viidentenätoista päi-vänä; ja tekivät sen päivän pitojen ja ilon päiväksi.

19. Sentähden Juudalaiset, joka a-suvat maan kylissä ja vähissä kau-pungeissa, viettävät neljännenätoista päivä: Adar-kuuta ilon ja pitojen päiväksi, ja lähettävät silloin lahjo-ja toinen toisellensa.

20. Ja Mordokai kirjoitti nämä ta-paukset. Ja hän lähetti kirjeet kai-kille Juudalaisille, jotka olivat kai-kissa kuningas Ahasveruksen maa-kunnissa, sekä lähellä että kaukana,

21. ja määräsi asetukseksi heille, et-tä he pitäisivät joka vuosi neljännen-toista ja viidentenätoista päivän Adar-kuuta juhlanä;

22. sillä niinä päivinä olivat Juuda-laiset tulleet lepoon vihollisiltansa, ja sinä kuukautena oli heidän surun-sa kääntynyt iloksi ja heidän mur-heensa hyväksi päiviksi; — että he ne pitäisivät pito- ja ilo-päivinä ja lähettäisivät lahjoja toinen toisellen-sa, ja jokaisivat vaivaisille.

23. Ja Juudalaiset ottivat tavaksensa sen, minkä olivat alkaneet, ja mitä Mordokai heille oli kirjoittanut; —

24. kuinka Haman, Medatan, Agagi-laisen poika, kaikkein Juudalaisten vihollinen, oli ajatellut hukuttaa kaikki Juudalaiset, ja antoi heittää Pur, se on arpa, hävittäöksensä ja hukuttauksensa heidät, Est. 3:7.

25. ja kuinka kuningas, saatuansa lämän tietää, antoi käskyn kirjeen kautta, että Hamanin paha aikomus, minkä hän oli ajatellut Juudalaisia vastaan, käännettäisiin hänen oman päänsä päälle; ja hän ja hänen poi-kansa ripustettiin puuhun.

26. Sentähden kutsutaan nämä päi-vät Purim, „pur“ nimen mukaan. Sentähden kaikkien tämän kirjeen sanain mukaan, ja sen mukaan mitä he olivat itse nähneet, ja mitä heille oli tapahtunut,

27. sääsivät Juudalaiset ja velvoit-tivat itsensä ja jälkeentulevaisensa, ja kaikki ne, jotka liittyivät heihin, etteivät hylkäisi näitä kahta päivää, vaan että ne ainaisesti vietettäisiin joka vuosi, niinkuin niistä on kirjoi-tettu, ja niitä varten määrättyllä a-jalla,

28. ja että näitä päiviä piti muistetta-man ja pidettämän polvesta polveen kaikissa sukukunnissa, kaikissa maa-kunnissa ja kaikissa kaupungeissa; ja ettei näitä purim-päiviä koskaan laiminlyötäisi Juudalaisten kesken, eikä niiden muistoa unhotettaisi heidän jälkeentulevaisissaan.

29. Ja kuningatar Ester, Abihailin tytär, ja Juudalainen Mordokai kirjoittivat uudelleen vakavasti vahvis-taaksensa mitä tässä toisessa kirjeessä oli Purim-juhlasta kirjoitettu.

30. Ja he lähettivät kaikille Juuda-laisille sataan ja seitsemäänkolmat-kymmeneen Ahasveruksen valta-kunnan maakuntaan kirjeitä, rauhan ja totuuden sanoja.

31. vahvistaaksensa näitä Purim-päi-viä niitten vietettäviksi niille määrät-tyillä ajoilla, niinkuin Juudalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat

heille säättäneet, ja niinkuin he olivat velvoittaneet itsensä ja siemenensä, nimittäin paastoilla ja valitushuudoilla.

32. Ja Esterin käsky vahvisti nämä Purim-juhlan menot laiksi; ja ne kirjoitettiin kirjaan.

10 Luku.

Ahasveruksen veronlasku. Mordokain arvo. Ja kuningas Ahasverus pani maan ja meren luodot veroa maksamaan.

2. Mutta kaikki hänen työnsä, voimansa ja mahtavuutensa, ja Mordokain suuri kunnia, johon kuningas hänet nosti, katso, ne ovat kirjoitetut Median ja Persian kuningasten aikakirjassa.

3. Sillä Juudalainen Mordokai oli toinen mies kuningas Ahasveruksesta, ja suuri Juudalaisten kesken ja otollinen veljensä suurelle joukolle, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko sukunsa hyväksi.

JOBIN KIRJA.

I Luku.

Jobin jumalisuus, koettelemukset, kärsivällisyys.

Uusin maalla oli mies, nimeltä Job; hän oli vakaa mies, hurskas, Jumalaa pelkäävänen ja karttoi pahaa.

1 Moos. 22:21. Val. 4:21. Hes. 14:14, 20.

2. Ja hänelle oli syntynyt seitsemän poikaa ja kolme tyttärtä.

3. Ja hänellä oli karjaa seitsemäntuhatta lammasta, kolmetuhatta kamelia, viisisataa paria härkiä ja viisisataa aasia, ja myös sangen paljo palvelusväkeä. Ja se mies oli voimallisempi kaikkia itämaalaisia.

4. Ja hänen poikansa menivät ja tekivät pidot kukin huoneessaan vuoropäivänänsä; ja he lähettivät kutsumaan kolme sisartansa syömään ja juomaan kanssansa.

5. Ja kun vuoro-pitopäivät olivat kuluneet, lähetti Job ja pyhitti heidät; namulla varhain hän nousi ja uhraisi poltto-uhria kaikkein heidän lukunsa mukaan. Sillä Job sanoi: „ehkä ovat poikani syntiä tehneet ja unohtaneet Jumalan sydämmessänsä!“ Näin teki Job joka kerta.

6. Mutta tapahtui eräänä päivänä, että Jumalan pojat tulivat asettumaan asemillensa Herran eteen ja saatana tuli myös heidän kanssansa.

7. Ja Herra sanoi saatanalle: „mistä sinä tulet?“ Ja saatana vastasi Herraa ja sanoi: „maata kiertämästä ja siellä kuljeksimasta!“ 1 Piet. 5:8.

8. Niin sanoi Herra saatanalle: „oletko tarkannut minun palvelijaani Job'ia? Sillä ei hänen vertaistaansa ole maassa; hän on vakaa ja hurskas, Jumalaa pelkäävänen ja karttaa pahaa.“

9. Saatana vastasi Herraa ja sanoi: „palkkatto Job pelkää Jumalaa?“

10. Etköis ole suojanut häntä, hä-

nen huonettansa ja kaikkia hänen ympärillensä? Sinä olet siunannut hänen käsialansa, ja hänen tavaransa on levinnyt maassa!

11. Mutta ojenna vaan kätesi ja tartu hänen omaisuuteensa, totta hän suoraan silmiesi edessä hylkää sinut!“

12. Herra sanoi saatanalle: „katso, kaikki hänen tavaransa olkoon sinun kädessäsi; älä vaan häneen kätäsi satuta!“ Ja saatana läksi pois Herran edestä.

13. Ja tapahtui kerran, kun hänen poikansa ja tyttärensä söivät ja viiniä joivat vanhimman veljensä huoneessa,

14. että sanansaattaja tuli Jobin tykö ja sanoi: „härjillä kynnettiin, ja aasit kävivät läsnä laitumella,

15. niin Sabealaiset tulivat, ottivat ne, ja löivät palvelijat miekan terällä; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.“

16. Hänen vielä puhuessansa, tuli toinen ja sanoi: „Jumalan tuli lankesti taivaasta ja sytytti lampaat ja palvelijat, ja poltti ne; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.“

17. Tämän vielä puhuessa, tuli toinen ja sanoi: „Kaldealaiset tekivät kolme joukkoa ja hyökkäsivät kamelien päälle, ja ottivat ne pois, ja löivät palvelijat miekan terällä; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.“

18. Tämän vielä puhuessa, tuli toinen ja sanoi: „sinun poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä huoneessa,

19. ja katso, suuri tuulispää tuli korvesta ja sysäsi huoneen neljään nurkkaan, ja se kaatui nuorukaisten päälle, niin että he kuolivat; ja minä vaan yksinäni pääsin sanomaan sinulle.“

20. Silloin Job nousi, repäsi vaatteen-

sa. keritsi päänsä, ja lankesi maahan ja rukoulli.

21. Ja hän sanoi: „alastonna olen minä tullut äitini kohdusta, ja alastonna olen jälleen palaava! Herra antoi, ja Herra otti; Herran nimi olkoon kiitetty!” Saarn. 5:14. 1 Tim. 6:7.

22. Näissä kaikissa Job ei rikkonut, eikä tehnyt tyhmästi Jumalaa vastaan.

2 Luku.

Jobin vaiva, kiusaus, ystävät.

Ja tapahtui eräänä päivänä, kun Jumalan pojat tulivat asettumaan asemillensa Herran eteen, että saatanakin tuli heidän kanssansa ja asetui Herran eteen.

2. Ja Herra sanoi saatanalle: „mistä tulet?” Saatanasta vastasi Herraa ja sanoi: „maasta kiertämästä ja siellä kuljeksimasta!”

3. Ja Herra sanoi saatanalle: „oletko tarkannut minun palvelijaani Jobia? Sillä ei hänen vertaistansa ole maassa; hän on vakaa ja hurskas, Jumalaa pelkäävä ihminen ja karttaa pahaa; ja hän pysyy vielä vakuudessaan, vaikka sinä yllytit minua häntä vastaan, hävittämään häntä ilman syytä.” Job. 1:6s.

4. Saatanasta vastasi Herraa ja sanoi: „nahka nahasta; ja kaikki, mitä ihmisellä on, antaa hän henkensä edestä!”

5. Mutta ojenna vaan kätesi ja tartu hänen luhinsa ja lihaansa, totta hän suoraan silmiäsi edessä hylkäsinut!”

6. Herra sanoi saatanalle: „katso, hän olkoon sinun kädessäsi; kuitenkin säästä hänen henkeänsä!”

7. Ja saatanasta läksi pois Herran edestä; ja hän löi Jobin pahoilla paisumilla hänen kantapäästänsä päälakeensa asti.

8. Ja hän otti savi-astian palasen kaapiakseen sillä itseänsä; ja hän istui tuhvassa.

9. Ja hänen vaimonsa sanoi hänelle: „vieläkö nytkin pysyt vakuudessaasi? Jätä Jumala ja kuole!”

10. Mutta hän sanoi hänelle: „sinä puhut niinkuin tyhmit vaimot puhuvat! Otammehan hyvää Jumalalta, eikä meidän pitäisi pahaakin ottaaman?” Kaikissa näissä Job ei syntiä tehnyt huuilillansa.

11. Kun Jobin kolme ystävää kuulivat kaiken sen onnettomuuden, mikä hänelle oli tapahtunut, tulivat he isekukin paikkakunnastansa: Elifas Temanista, Bildad Suahista ja Sofar Naemasta. He olivat keskenänsä sopineet tullaaksensa surkuttelemaan ja lohduttamaan häntä. San. 27:10.

12. Vielä etempänä ollessansa he nostivat silmänsä, ja eivät he häntä tunneneet; niin he korottivat äänensä ja itkivät; ja jokainen repäsi vaatteensa, ja he heittivät tomua päänsä päälle taivasta kohti.

13. Ja he istuivat hänen kanssansa maan päällä seitsemän päivää ja seitsemän yötä, eikä kukaan heistä sanakaan hänelle puhunut, sillä he näkivät hänen kipunsa sangen suureksi. Room. 12:15.

3 Luku.

Job valittaa ja kiroaa syntymäpäivänsä.

Sitten avasi Job suunsa ja kirosi päivänsä. Jer. 15:10.

2. Ja Job alkoi puhua ja sanoi:

3. Hävitköön se päivä, jona minä synnyin, ja se yö, jona sanottiin: „poikalapsi on siinnyt!” Jer. 20:14s.

4. Se päivä olkoon pimeä, älköön Jumala ylhäältä sitä kysykö, älköön kirkkaus paistako sen päälle!

5. Omistakoon sen pimeys ja kuolon varjo jälleen; asukon pilvi sen päällä, ja päivän pimennykset kauhistakoot sen!

6. Sen yön vieköön pimeys; älköön se iloitko vuosikautten päivän seassa, älköönkä tulko kuukautten lukuun!

7. Katso, olkoon se yö hedelmätön, älköönkä yhtään ilon ääntä tulko siihen!

8. Kirotkoot sitä ne, jotka päivää kirolevat, jotka ovat taitavat herättämään Leviatania!

9. Pimetkööt sen aamutähdet, odotakoon se valkeutta, joka olkoon tulematta, älköön se nähkö aamuruskon silmäripsiä,

10. sillä se ei sulkenut äitini kohdun ovea, eikä kätkenyt onnettomuutta minun silmiltäni!

11. Miks'en minä kuollut äitini kohdussa, miks'en kohta kohdusta tullut menettänyt henkeni? Job. 10:18.

12. Miksi helmat minut ottivat vastaan, ja miksi nisät, että imeä sain?

13. Niin minä nyt makaisin ja lepäisin, nukkuisin, ja silloin minulla olisi rauha

14. kuningasten ja maan neuvosten kanssa, jotka itsellensä raunioita rakensivat,

15. tahi päämiesten kanssa, joilla kultaa oli, ja täyttivät huoneensa hopealla.

16. Tahi olisin olematta kuin kätetty keskoinen, kuin lapset, jotka eivät koskaan valkeutta nähneet.

17. Siellä lakkaavat jumalattomat väkivallasta, siellä lepäävät voimiltaan väsyneet. Jes. 57:20s. Ilm. 14:13.

18. Siellä ovat kaikki vangittain rauhassa, eivätkä kuule vaatijan ääntä.
19. Pieni ja suuri ovat siellä yhtäläiset, ja palvelija on vapaa isännänsä.

20. Miksi valkeus on annettu vaivatuille, ja elämä murheellisille sielulle?

21. Niille, jotka odottavat kuolemaa, eikä sitä tulekaan, ja kaivaisivat sitä enemmän kuin aarnihautaa; Ilm. 9:6.

22. Niille, jotka ihastuivat riemuun asti, ja iloitsisivat, jos he hautaan pääsisivät;

23. ja sille mieheille, jonka tie kätkeyty on, ja jonka Jumala on piiritänyt joka taholta? Job. 19:3.

24. Sillä leipäni sijaan tulee minulle huokaus, ja minun parkuni vetenä vuotaa. Ps. 42:4. 80:6.

25. Sillä mitä minä peljäten pelkäsin, se kohtaa minua; ja mitä minä västivien varoin, se tapahtuu minulle.

26. Eh rauhaa, en lepoa, en levähdystä saanut, ja tuskan levottomuus jo tulee.

4 Luku.

Elifas puhuu ja solmaa Jobin kärsinättömyyttä.

Ja Elifas Temanista vastasi ja sanoi:
2. Jos joku koettaisi sanella sanan sinulle, olisiko tuo sinulle vaivaksi? Mutta kuka voi vaitikkaan olla?

3. Katso, sinä olet monta neuvonut, ja vahvistanut väsynettä käsiä.

4. Kompastuvia ovat sinun sanasi ojentaneet, ja vaipuvia polvia olet sinä vahvistanut.

5. Mutta nyt, kun se sinua kohtaa, tuskastut sinä, ja kun se sinuun sattuu, hämmästyit sinä.

6. Eikö jumalanpelkosi ole sinun uskalluksesi, ja vakuutesi sinun toivosi?

7. Muistelepa kuitenkin, kuka vian on hukunut, ja kussa hurskaat ovat hävitetyt?

8. Niinkuin minä kyllä olen nähnyt: ne, jotka vääryyttä kyntivät ja onnettomuutta kylvivät, ne sitä myös miitivät. Job. 15:35. San. 22:8. Hos. 8:7. 10:13. Gal. 6:7 s.

9. Jumalan puhalluksesta he hukkuivat, ja hänen vihansa hengestä loppuivat. Jes. 11:4.

10. Jalopeuran kiljuminen ja julma jalopeuran ääni, ja nuorten jalopeurain hampaat ovat murretut.

11. Vanha jalopeura hukkuu saaliin puutteesta, ja jalopeuran penikat hajoetaan.

12. Ja minulle tuli salainen sana, ja korvani huomasi hyminän siitä.

13. Yönäköjä ajatellessa, kun raskas uni lankee ihmisten päälle,

14. tuli pelko ja väristys minun päälleni, ja kaikki luuni peljästyivät;

15. ja hengen puhallus meni kasvokseni yli, kaikki ruumiini karvat nousivat!

16. Ja silmäini edessä seisoi haamu, jonka muotoa en eroittanut, ja minä kuulin äänen hyminän:

17. „Onko ihminen hurskas Jumalan edessä, tahi mies puhdas Luojansa edessä? Job. 15:14 s. 26:4 s. Ps. 143:2.

18. Katso, palvelijoihinsa ei Hän luota, ja enkeleissänsä havaitsee Hän heikkoutta. Job. 15:14 s.

19. Kuinka paljon enemmän niissä, jotka asuvat savimajoissa, niissä, joiden perustus on maan tomussa, jotka koin tavalla tallataan! 2 Kor. 5:1.

20. Aamusta ehtoosen asti, ja he mursretaan; ja ennenkuin havaitaan, he ikuisiksi hukkuvat.

21. Eikö niin: kun heidän majansa pitimet purjetaan, niin he kuolevat, vaan ei viisaudessa?”

5 Luku.

Elifas jatkaa puhettansa. Vaatii Jobia parannusta tekemään.

Uuuda vaan! Onko sitä, joka sinua vastaa, ja kenen puoleen pyhistät sinä kääntynyt?

2. Totisesti tyhmän tappaa närkästys, ja taitamattoman kuolettaa kiihu.

3. Minä itse näin tyhmän juurtuvan, vaan sain äikisti julistaa hänen huoneensa kirousta. Ps. 87:35 s.

4. Hänen lapsensa olivat kaukana onnesta, ja poljettiin portissa, eikä ollut auttajaa;

5. vaan nälkäiset söivät hänen sätönsä, ja ottivat sen orjantappurois-takin; kavalajuojuinen riisti hänen varansa. Job 18:12.

6. Ei suinkaan onnettomuus nouse tomusta, eikä vaiva kasva maasta, —

7. vaan ihminen syntyy vaivaan, niinkuin tulen kipinät sinkoilevat lentoon.

8. Mutta minä kääntyisin Jumalan puoleen; minä antaisin asiani Jumalalle,

9. joka voimallisia ja tutkinattomia töitä tekee, ja ihmeitä joita ei lukea taideta, Job. 9:10. Ps. 72:18. Room. 11:33.

10. joka antaa sateen maan päälle, ja lähettää vedet vainioille,

11. joka ylentää nöyrät korkeuteen, ja korottaa murheelliset onnellisuuteen. 1 Sam. 2:7. Ps. 113:7. Luuk. 1:52.

12. Hän tekee kavalain aivotukset tyhjäksi, ettei heidän kätensä mitään todellista saa toimeen; Neh. 4:16.

Ps. 88:10. Jes. 8:10.

13. Hän käsittää taitavat heidän kalvuudessaansa, ja petollisten neuvo häviää,

14. niin että he päivällä sattuvat pimeyteen, ja haparoivat puolipäivällä niinkuin yöllä. Jes. 59:9 s. 5 Moos. 28:29.

15. Ja Hän köyhän auttaa heidän suunsa miekasta ja voimallisten käsistä;

16. ja niin on halvalla turva, ja vääryysspitäköön suunsa kiinni! Ps. 107:42.

17. Katso, autuas on se ihminen, jota Jumala kurittaa; sentähden älä hylkää Kaikkivaltiaan kuritusta!

San. 8:11. Hebr. 12:5 s. Jaak. 1:12.

Ilm. 3:19.

18. Sillä Hän haavoittaa ja sitoo; Hän särkee ja hänen käteensä parantaa. 6 Moos. 32:39. 1 Sam. 2:6 s. Hos. 6:1.

19. Kuudessa murheessa Hän pelastaa sinut, ja seitsemässä ei sinuun satu mikään paha. Ps. 91:3 s.

20. Kalliilla ajalla Hän vapahtaa sinun kuolemasta, ja sodassa miekan terästä. Ps. 38:19. 37:19.

21. Kielen ruoskalta sinä säilyt, etkä pelkää hävitystä, kun se tulee.

22. Hävityksessä ja nälässä sinä naurat, etkä pelkää metsän petoja;

23. sillä sinä olet liittosa kivien kansa kedolla, ja maan pedot ovat sinulle rauhalliset. Ps. 91:12 s. Hes. 34:25. Hos. 2:18.

24. Sinä saat tuta, että majasi on rauhassa, ja tarkastaisiasi taloasi et mitään kaipaa.

25. Ja sinä saat ymmärtää, että siemenesi on monilukuinen, ja vesasi niinkuin ruoho maassa.

26. Ja tulet vanhalla iällä hautaan, niinkuin lyhdeajallansa korjataan. —

27. Katso, tämän me olemme tutki-neet, ja niin se on! Kuule sitä, ja tunne sinäkin se hyväksesi!

6 Luku.

Job vastaa Elifasta ja valittaa valvaansa.

Job vastasi ja sanoi:

2. Oi joska minun mielipahani oikein punnittaisiin, ja tuskani yhtä haavaa vaakalle nostettaisiin!

3. Sillä se on nyt raskaampi kuin meren santa, sentähden sanani harhailevat.

4. Sillä Kaikkivaltiaan nuolet ovat minuun isketyt, henkeni särpää niiden myrkyä; Jumalan kauhut käyvät minua kohti. 5 Moos. 32:23. Ps. 38:3.

5. Huutaako metsä-aasi viheriäisellä ruohokolla, ammuuko härkä ruokansa ääressä?

6. Syöääkö mautonta ilman suolatta, vai onko makua munan valkiaisessa?

7. Jota ei sieluni ennen tahtonut kos-

keakaan, se on nyt inhottavana ruokanani.

8. Joska minun rukoukseni suotaisiin, ja Jumala antaisi minulle, mitä minä toivotan,

9. että Jumala suostuisi musertamaan minua, ja päästäisi käteensä lolettamaan minua!

10. Niin olisi minulla vielä lohdutus, — ja minä riemuitsisin säilimättömässä tuskassani —, ett'en ole Pyhän puheita kieltänyt.

11. Mikä on minun väkeni, että voisin toivoa, ja mikä on loppuni, että voisin kärsiväinen olla?

12. Onko minun väkeni kivistä, tahi minun lihani vaskesta?

13. Vai enkö ole itsessäni kaikkea apua vailta, mutta kykyni on minusta karkotettu pois?

14. Nähtyväiselle on lähimmäiseltänsä laupeus tuleva, ettei hän hylkäksi Kaikkivaltiaan pelkoa.

15. Minun veljeni ovat vilpistelleet kuin purot, niinkuin haihtuvat jokitulvat, — Job 19:19.

16. ne olivat jäästä sameat, lumi oli niihin kätkeynyt, —

17. kuumuuden aikana ne häviävät, ja helteessä ne paikastansa katoavat.

18. Heidän juoksunsa urat mutkistelevat, menevät autioihin ja katoavat.

19. Sinne silmäilivät matkajoukot Temanista, kaupaseurat Sebastan niihin toivoivat:

20. häpeään he joutuivat, että niihin uskalsivat; tultuansa perille he punastuivat.

21. Niin olette te nyt mitättömiksi tulleet; te näitte hävityksen ja peljästyitte.

22. Olenko minä sanonut: „tuokaat minulle, tahi antakaat minun puolestani lahjoja teidän tavarastanne,

23. ja pelastakaat minua vihollisen kädestä, ja lunastakaat minua väkivaltaiten kädestä?“

24. Opettakaat minua, minä olen ääneti; ja missä olen harhaillut, neuvokaat minua!

25. Kuinka pystyviä ovat suoran totuuden sanat! Mutta mitä vaikuttavat teidän soimauksenne?

26. Ajatteletteko nuhdella ainoastan sanoja? — Mutta tuuleen käyvät epäileväisen sanat.

27. Jopa orvostakin te heittäte arpaa, ja teette kauppa lähimmäisestänne.

28. Mutta nyt, kelvatkoon teille katsoa minua! Valehtelenko minä vasten silmiänne?

29. Palaitkaat nyt! Olkoon vääryysspoissa! Palaitkaat jälleen! Vielä olen minä oikeassa!

30. Onko minun kielelläni vääryyttä, eikä suulakeni eroittaisi, mikä paha on?

7 Luku.

Job valittaa vielä vaivaansa ja Jumalan arottomuutta.

Elkö ihmisen aina täydyllyä sodasamaan päällä, ja hänen päivänsä ovat niinkuin työmiehen päivät?

2. Niinkuin palvelija, joka halajaa varjoa, ja niinkuin työmies, joka odottaa palkkaansa: Job 14:6.

3. Niin olen minä osakseni saanut kurjat kuukaudet, ja vaivan yöt ovat minulle lasketut. Ps. 6:7.

4. Maata pannessani minä ajattelen: „koska minä nousem, milloin yö pakenee?“ Ja minä kyllästyn kääntelemistäni aamun koittoon saakka.

5. Lihani on puettu matoihin ja maan kuoreen, ihoni ahvettu sekä märkii.

6. Minun päiväni lentävät nopeamasti kuin sukkuja, ja kuluvat ilman toivotta. Job. 17:11. Ps. 102:12.

7. Muista, että elämäni on tuuli, ettei silmäni enää saa nähdä hyvää!

Job. 8:9. Ps. 78:39. 90:10. Jaak. 4:14.

8. Silmä, joka minun nyt näkee, ei minua vasta näe. Vaikka Sinun silmäsi etsisivät minua, en minä enää ole.

9. Pilvi raukee ja menee pois; samoin tuonelaan mennyt ei nouse jälleen.

10. Ei hän palaja jälleen huoneeseensa, eikä hänen sijansa häntä enää tunne. Ps. 103:16.

11. Sentähden en minäkään pidätä suutani, vaan puhun henkeni ahtaudessa, valitan sieluni haikeudessa.

12. Olenko minä meri tahi valaskala, että asetat vartijat minua vastaan.

13. Sillä jos minä ajattelen: „vuo-teeni lohduttaa minua, ja makuusi-jani huojentaa valitustani,“

14. niin Sinä peljätät minua unilla, ja kauhistutat minua näyillä,

15. että oteluni parempana pitäisi tukeutumisen ja kuoleman kuin tämän luurankoni.

16. Minä olen kyllästynyt, enkä pyydä iäti elää. Lakkaa minusta, sillä minun päiväni ovat tuulen tuhahus!

17. Mikä on ihmisraukka, että häntä niin suurena pidät, ja että häntä tarkkaat,

18. ja etsiskelet häntä joka päivä, ja koettelet häntä joka hetki?

19. Etkö koskaan minusta luovuta silmäsi, ja päästä minua siksi kun sylkeni olen nielaissut?

20. Jos olen syntiä tehnyt, mitä mi-

nä Sinulle tehnen, Sinä ihmisten vartija? Miksi asetit minut silmämääräksesi, että olisin kuormana itselleni?

21. Ja mikset rikostani anna anteeksi, etkä sysää pois paha tekoani? Sillä nyt minä menen mullassa makuumaan, ja jos minua aamulla etsit, niin ei minua enää ole.

8 Luku.

Bildadin ensimmäinen puhe. Hän nuhtelee Jobia.

Nyt vastasi Bildad Suahista ja sanoi: 2. Kuinka kauan sinä semmoisia puhut, ja kuinka kauan suusi puheet ovat kuin väkevä tuuli?

3. Jumalako väärentää oikeuden, vai Kaikkivaltiaako väärentää hurskauden? 5 Moos. 32:4. Job 34:12. Dan. 9:14.

4. Jos sinun poikasi ovat syntiä tehneet Hänen edessänsä, niin Hän on hyljännyt heidät rikostensa käsiin.

5. Mutta jos sinä ahkerasti etsit Jumalaa, ja rukoilet Kaikkivaltiaalta armoa,

6. jos olet puhdas ja hurskas, niin Hän suojelee sinua ja rauhoittaa jälleen sinun hurskautesi majan.

7. Jos sinun alkusi oli pieni, on loppusi suureksi karttuna.

8. Kysy toki entisiltä sukukunniltä, ja tarkasta heidän isäinsä tutkinnoita!

9. — Sillä me olemme kuin eilen tulleet, emmekä mitään tiedä; meidän elämämme on niinkuin varjo maan päällä. — Job 14:2. Ps. 89:6 s. 102:12. 144:4.

10. Totta ne opettavat sinua, ja sanovat sinulle, ja tuovat edes puheensa sydämmestänsä:

11. „Kasvaako kaisila missä ei multa ole, koheneeko suoroaho ilman vedettä?

12. Vielä viheriäisenä ollessa, eikä siis leikattavana, se ennen muita ruohoja kuivettuu.

13. Niin käy kaikkein niiden, jotka Jumalan unohtavat, ja valehurskaitten toivo katoa. Job 11:20. San. 10:28. 11:23.

14. Sillä hänen rohkeutensa raukee, ja hänen uskalluksensa on hämähäkin verkko.

15. Hän luottaa huoneeseensa, mutta ei se ole seisovainen; hän turvaa siihen, mutta ei se ole pysyväinen.

16. Hän kyllä viheröittää auringon paisteessa, ja hänen vesansa levenevät tarhansa yli.

17. Hänen juurensa kiertelevät raunioita, ja hän kurkistelee kivirakennuksen yli.

18. Mutta kun hän hävitetään pois paikastansa, kieltää se hänen (sanoen): „en ole nähnyt-kään sinua.“

19. Katso, tämä on hänen menon-
sa riemu; ja toisia kasvaa taas tuh-
vasta.“

20. Katso, ei Jumala hiurskasta hyl-
kää, eikä vahvista pahain kättä.

21. Vieläpä sinunkin suusi Hän ilo-
naurulla täyttää, ja huulesi riemul-
la. Ps. 126:2.

22. Mutta ne, jotka sinua vihaavat,
joutuvat häpeään, ja jumalattomain
maja ei ole pysyväinen.

9 Luku.

Job vastaa Bildadia.

Job vastasi ja sanoi:

2. Kyllä minä tiedän niin olevan;
ja kuinka olisi ihminen hiurskas Ju-
malan edessä? Job 25:4. Ps. 143:2.

3. Jos hän tahtois riidellä Hänen
kanssansa, ei hän taitaisi vastata Hän-
tä yhtä tuhanteen.

4. Hän on viisas sydäminestä ja vä-
kevä voimasta; kuka on Häntä vas-
taan niskotellut ja menestynyt?

5. Hän siirtää vuoret, ennenkuin ne
huomaavat, että Hän ne vihassansa
kukistaa;

6. Hän liikuttaa maan sijaltansa, ja
sen patsaat vapisevat;

7. Hän puhuu auringolle, niin ei se
nouse, ja Hän lukitsee tähdet;

8. Hän yksinänsä levittää taivaat,
ja käy meren aaltojen päällä;

1 Moos. 1:8. Job 26:7. Ps. 104:2.

9. Hän tekee otavan ja kalevantäh-
det, seulaiset ja etelän tähdistöt;

Job 38:31 s. Am. 5:8.

10. Hän tekee suuria, jopa tutkimat-
omia töitä, ja epälukuisia ihmeitä.

Job 5:9. Ps. 72:18. 86:10. Room. 11:33.

11. Katso, Hän käy ylitseni, enkä
sitä havaitse, ja menee ohitseni, enkä
sitä huomaa.

12. Katso, jos Hän tempaa pois, kuka
Hänen estää? Kuka sanoo Hänelle:
„mitä teet?“

13. Ei Jumala vihaansa aseta; Hän-
nen allensa kumartuvat Rahabin puo-
lustajat.

14. Kuinka sitte minä Häntä vastai-
sin, ja valitsisin sanojani Häntä vas-
taan?

15. Vaikka minä vielä oikeassa oli-
sin, niin en kuitenkaan voisi Häntä
vastata, vaan minun täytyisi tuoma-
riani rukoilla.

16. Ja vaikka minä vielä Häntä huu-
taisin, ja Hän kuulis minua, niin
en minä tohtisi uskoa, että Hän kuu-
lisi minun ääntäni. —

17. Hän, joka runtelee minua tuu-
lispäällä, ja enentää haavojeni ilman
syyttä;

18. ei Hän anna minun henkeäni-

kään vetää, vaan täyttää minut kat-
keruudella.

19. Jos kysyt väkevän voimaa, sa-
noo Hän: „itätssä olen!“ jos oikeut-
ta: „kuka Minut sinne haastaa?“

20. Jos minä olen oikeassa, niin o-
masuuni kuitenkin tuomitseminut;
jos olen viaton, niin Hän kuitenkin
minun vääräksi tekee!

21. Viaton minä olen! En tunne e-
nä itseäni, minä suuton elämäni.

22. Se on yhtäkaikki! Sentähden mi-
nä sanon: viattoman sekä viallisen
Hän lopettaa! Mal. 3:14 s. Saarn. 9:2 s.

23. Jos vitsaus äkisti tappaa, nau-
raa Hän viattoman vaivaa.

24. Maa annetaan jumalattoman kä-
siin, Hän sokaisee sen tuomarien sil-
mät. Jos ei ole niin, kuka sen tekee?

25. Minun päiväni ovat olleet no-
peammat kuin juoksija; ne ovat paen-
neet, eikä mitään hyvää nähneet;
26. ne ovat kiittäneet pois kuin keveä
ruokopursi, kuin kotka lentää saa-
lille. —

27. Jos ajattelen: „minä unhotan va-
litukseni, ja muutan kasvoni, ja ru-
pean iloiseksi,“

28. niin kauhistun kaikkia kipuja-
ni; minä tunnen, ettes anna minun
olla viatonna.

29. Minun täytyy jumalattomana py-
syä; miksi minä nyt itseäni hukkaan
vaivaan?

30. Vaikka pesisin itseni lumivedes-
sä, ja puhdistaisin käteni lipiillä,

Jer. 2:22.

31. niin Sinä silloin ryveltäisit mi-
nua likakuopassa, ja minun vaattee-
ni kauhistuisivat minua.

32. Sillä ei Hän ole mies minun ver-
taiseni, jota minä voisin vastata, et-
tä me yhdessä kävisimme oikeuden
eteen. Saarn. 6:10.

33. Ei ole meillä riidan ratkaisijaa,
joka laskisi kätemsä meidän kahden
välillemme.

34. Siirtäköön Hän vitsansa pois pääl-
täni, ja älköön hänen hirmunsa pel-
jättäkö minua: — Job 13:21.

35. Niin minä puhuisin, enkä pel-
käisi Häntä; sillä en minä mitään
kanssani tiedä!

10 Luku.

Job valittaa vielä Jumalan ankaruutta ja
vakuuttaa viattomuuttansa.

Sieluni kyllästyy elämiseen, vali-
tukseni minä päästän valtaansa,
ja puhun sieluni katkeruudessa.

2. Minä sanon Jumalalle: älä mi-
nua tuomitse, annu minuntietää, min-
kä tähden Sinä riitelet minun kans-
sani!

3. Onko Sinulla ilo siitä, että väkivaltaa teet, että hylkäätkätteesi teoksen, ja annat valoa jumalattomain aivotuksille?

4. Onko Sinulla lihalliset silmät, tahi katsotko Sinä niinkuin ihminen katsoo? 1 Sam. 16:7.

5. Ovatto Sinun päiväsi niinkuin ihmisen päivät, tahi vuotesi niinkuin miehen vuodet,

6. koska kysyt vääryyttäni ja tutkit paha tekoani? —

7. vaikka tiedät, etten minä ole jumalaton, ja ettei yhtään ole, joka tahtaa sinun kädestäsi vapauttaa.

8. Sinun kätesi ovat minut muodostaneet, ja valmistaneet minut joka puolelta, ja nyt Sinä hukutat minut!

Ps. 119:73. 139:13 a.

9. Muista kuitenkin, että Sinä olet minua valmistanut niinkuin saven, ja muutat minut maaksi jälleen!

1 Moos. 2:7. 3:19,23. Ps. 103:14. Syr. 40:11.

10. Etkös minua ole valanut kuin maitoa, ja juoksuttanut minua niinkuin juustoa?

11. Sinä olet minut puettanut nahalla ja lihalla, luhihin ja suonihin minut kutonut.

12. Elämän ja armon olet Sinä minulle osoittanut, ja Sinun varjelukseksi on suojellut minun henkeni.

13. Mutta nämä salaisit Sinä sydämessäsi, minä tiedän tämän olleen mielessäsi:

14. jos minä syntä tekisin, tahdoit Sinä minua vartijoida, eikä jättää minua vapaaksi syystäni.

15. Jos olisin jumalaton — voi minua! jos hurskas, en kuitenkaan saisi nostaa päätäni, ollen täynnä ylenkatsetta, nähden viheliäisyyttäni.

16. Jos se nousisi, tahdoit Sinä ajaa minua takaa niinkuin jalopeura, ja taas ihmeellisesti kohdella minua,

Jes. 38:13.

17. uudistaa todistajia minua vastaan, ja lisää vihaasi minua kohtaan, lähettää vaihtelevia joukkoja sotaan minua vastaan!

18. Miksi annoit minun lähteä äitini kohdusta? Joska olisin kuollut, ettei yksikään silmä olisi minua nähnyt, 19. niin minä olisin, kuin en olisi-kaan ollut, kannettu äitini kohdusta hautaan! —

20. Eikö minun ikäni lyhyt ole? Lakkaa ja luovu minusta, että minä vähänkin virvoittuisin,

Ps. 39:14.

21. ennenkuin minä menen; enkä palaja, pimeyden ja kuolon varjon maahan,

22. maahan, joka on pimiä kuin synkeys, jossa kuoleman varjo ja epä-

järjestys on, jonka valo on kuin synkeys!

II Luku.

Sofarin ensimmäinen puhe. Hän soimaa Jobia suupaltiksi ja kehoittaa häntä parantukseen.

Nyt vastasi Sofar Naemasta ja sanoi:
2. Pöyhkeä puheko ei vastausta saisi, suupalttiko oikeaan jäisi?

3. Sinunko jaaritukseksi miehet valkenemaan saattaisivat, että ikkailisit, eikä kukaan sinua häpäisisi,

4. että sanoisit: „oppini on oikea, ja minä olen puhdas sinun silmissäs?”

5. Vaan jospa kuitenkin Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan,

6. ja ilmoittaisi sinulle viisauden salaisuudet, että ne kahta todellisempia ovat! niin sinä tietäisit, että Jumala sinun hyväksesi jättää pahoja tekojasi unhotukseen.

7. Luuletko käsittäväsi Jumalan syvyyden, ja pääseväsi Kaikkivaltiaan täydellisyyden perille? Room. 11:33.

8. Taivaan korkeuksia ne ovat — mitä voit tehdä? Tuonela syvempiä — mitä voit ymmärtää? Jer. 23:23s. Ef. 3:18.

9. Niiden mitta on maata pitempi, merta laveampi.

10. Jos Hän liikkuu ja vangitsee, ja viepi oikeuteen, kuka Hänet palauttaa? Job 12:14.

11. Sillä Hän tuntee tunnottomat miehet, ja näkee vääryyden tarkastamatta.

12. Vaan onttopäinen mies viisastuu, kun metsä-aasin varsa ihmiseksi syntyy.

13. Jos sinä asettaisit sydämesi, ja hajoittaisit kätesi Hänen puoleensa —

14. jos vääryys on kädessäsi, heittä se kauas, älä anna petoksen asua maassasi! —

15. silloin varmaan nostaisit kasvoisi virheetönä, ja olisit kuin valettu, eikä pelkäisi.

16. Silloin sinä vaivasi unhottaisit, ja niinkuin ohitse juosnutta vettä sinä niitä muistelisit.

17. Ja elämäsi selkenisi kirkaammaksi kuin puolipäivä, ja pimeys olisi kuin kirkas aamu. Ps. 37:6. Jes. 58:10.

18. Ja sinä olisit hyvässä turvassa, koska vielä toivoa on; ja faloasi tarkattua menisit rauhassa levolle.

19. Sinä makaisit kenenkään peloit- tamatta, ja moni siveleisi kasvojasi.

20. Mutta jumalattomien silmät nääntyvät, ja turva katoaa heiltä; heidän toivonsa on — hengen puhallus!

Job 8:13. 18:14. Ps. 112:10. San. 11:23.

12 Luku.

Job vastaa Sofarin puheeseen.

Job vastasi ja sanoi:

2. Te vaan miehet olette, teidän kanssanne kuolee viisaus!

3. On minullakin sydän kuin teilläkin; enkä ole halvempi teitä, ja kuka on, joka ei näitä tiedä?

4. Lähimmäiseni pilkkana olen minä, joka rukoulin Jumalaa, ja jota Hän kuuli; pilkkana — hurskas ja vakaa!

5. Onnettomuudelle sopii, onnellisten mielestä, ylenkatse; valmisna on se niille, jotka jalvoillansa horjuvat.

6. Rauhassa ovat hävittäjäin majat, ja turva on Jumalan vastustajilla, niillä, jotka jumalansa käteensä ottavat.

Job 21:7s. Ps. 73:3s. Jer. 12:1. Hab. 1:11.

7. Mutta kysyhän eläimiltä, ne opettavat sinua, ja taivaan linnuilta, ne sanovat sinulle!

8. Taikka katso miettimällä maata, se opettaa sinua, ja kalat meressä ilmoittavat sinulle!

9. Kuka on, joka ei kaikista näistä tiedä, että Herran käsi on ne tehnyt,

10. Hän, jonka kädessä on kunkin elävän sielu, ja kunkin ihmisruumiin henki?!

4 Moos. 16:22. Ap. t. 17:28.

11. Eikö korva koettele puhetta, niin kuin suulaki maistelee ruokaa?

Job 34:3.

12. Vanhoilla on taitoa, ja pitkäijällisillä ymmärrystä.

13. Hänen tykönänsä on viisaus ja voima, Hänen on neuvo ja ymmärrys.

14. Katso, Hän hävittää, eikä sitä rakenneta jälleen; Hän sulkee miehen, eikä sille avata.

Ilm. 3:7.

15. Katso, Hän salpaa vedet ja ne kuivettuvat, Hän laskee ne irralle, ja ne mullistavat maan.

16. Hänessä on voima ja pysyväinen viisaus; Hänen on eksyvä ja eksyttävä.

17. Hän vie neuvonantajat paljastettuina, ja tekee tuomarit tyhmiksi.

2 Sam. 15:31. 17:1, 14, 23. Jes. 3:2 s. 19:12.

18. Kuningasten silomat Hän päästää, ja sitoo nuorat heidän omille lanteillensa.

19. Papat vie Hän paljastettuina, ja kukistaa väkevät.

20. Hän hämmentää uskottavain puheen, ja vanhain taidon ottaa Hän pois.

21. Hän valaa ylevät ylenkatseella, ja väkevään vyön Hän hellittää.

Ps. 107:40.

22. Hän saattaa syvydet ilmi pimeydestä, ja viepi kuoleman varjon valkeuteen.

Matt. 10:26. 2 Kor. 4:6.

23. Hän korottaa kansat, ja kukistaa ne; Hän levittää kansat ja vie ne sitten pois.

Ps. 107:38 s.

24. Hän ottaa maan kansan päämiehiltä taidon, ja eksyttää heitä korpessa, jossa ei tietä ole.

25. Ja he harpaloivat pimeydessä ilman valkeudetta, ja Hän eksyttää heitä kuin juopuneita.

13 Luku.

Job jatkaa vastaustansa.

Katso, kaikkia näitä on minun silmäni nähnyt, on korvani kuullut ja ne ymmärtäneet.

2. Mitä te tiedätte, sen minäkin tiedän, enkä ole teitä halvempi.

3. Mutta Kaikkivalliaalle minä puhuisin, halajaisin asiani asettaa Jumalan eteen.

4. Sillä te olette valheen kutojat, ja kaikki kelvottomat parantajat.

5. Joska te voisitte aivan ääneti olla, niin se olisi teille viisaudeksi luettava!

San. 17:25.

6. Kuulkaat toki minun puolustukseni, ja tarkastakaat huulteniväitöstä!

7. Tahdotteko Jumalan hyväksi puhua vääryyttä, ja hänen hyväksensä petosta puhua?

8. Tahdotteko te katsoa hänen mielensä, tai Jumalanko asiaa te tahdotte ajaa?

9. Kävisikö hyvin, kun Hän teitä tutkii; petätkö Hänen ihmisten tavalla?

10. Hän kovin nuhtelee teitä, jos te salaisesti mieliä katsotte.

11. Eikö hänen korkeutensa teitä peljätä, eikä hänen pelkonsa lankea teidän päällenne?

12. Teidän muistolauseenne ovat tuhka-vertauksia, ja teidän linnan savilinnoja.

13. Olkaat minusta ääneti, että minäkin puhuisin; tuli minulle, mitä tuli!

14. Miksi minä kannan lihaani hampaissani, sieluni panen minä käteeni?

1 Sam. 28:21.

15. Katso, Hän tappaa minut, en minä mitään toivo; kun vaan saisin puolustaa tieni Hänen edessänsä.

1 Kor. 11:31.

16. Jopa sekün on minulle avuksi, ettei yksikään valehurskas tule Hänen eteensä.

Ps. 5:5. Matt. 24:51.

17. Kuulkaat tarkasti minun puhettani, ja menkään selitykseni korviinne!

18. Katso, minä ladon asiani tutkittavaksi; minä tiedän olevani oikeassa.

19. Kuka tohtisi käydä oikeudelle minun kanssani? Niin minä kohta tahdon vai'eta ja kuolla.

20. Kahta vaan älä tee minulle, niin en minä käte itseäni Sinun edestäsi:

21. siirrä kätesi kauas minusta, älä

köönkä hirmuisuutesi minua peljättäkö!

Job 9:34 s. 33:7.

22. Kutsu Sinä, ja minä vastaan — tahi minä puhun, ja vastaa Sinä minua!

23. Kuinka paljo on nyt minulla pahoja tekoja ja syntejä? Tee minulle tiettäväksi rikokseni ja syntini!

24. Miksi Sinä peität kasvosi, ja pidät minua vihollisenasi? Job 19:11-23:10.

25. Lentävää lehteäkö peljätät, ja kuivaa korttako vainoot?

26. Sillä sinä määrääät minulle katkeruutta, ja annat minun perä nuoruuteni syntejä, Ps. 25:7.

27. ja panet jalkani jalkapuuhun, ja vartioit kaikki polkuni, ja piirität askeleeni, — Job 33:11.

28. Joka kuitenkin hajoon kuin lahoppuu, ja niinkuin koinsyömä vaate. Jes. 50:9.

14 Luku.

Job välittää ihmis-elämän lyhyttä ja surkeutta.

Ihminen, vaimosta syntynyt, elää vähän aikaa, ja on täynnä levottomuutta;

2. kasvaa niinkuin kukkanen, ja lakastuu; pakenee niinkuin varjo, eikä pysy. Job 8:9. Ps. 90:9. 103:15 s. 144:4.

Jes. 40:8 s. Hebr. 13:14.

3. Ja senkaltaista vastaan Sinä avaat silmäsi, ja vedät minut eteesi oikeuteen?

4. Kuka löytää puhtaan niiden seassa, joissa ei puhdasta ole? Ps. 14:3. 51:7. Jes. 64:6.

5. Koska hänen päivänsä ovat määrättyt, ja hänen kuukauttensa luku on sinun hallussas; koska panit hänen eteensä määrän, jota hän ei taida käydä ylitse,

6. — niin katsahda pois hänestä, etä hän saisi lepoa, siksi kun hän niinkuin palkkamies päivänsä päättäisi!

Job. 7:1. Ps. 39:14.

7. Puullakin on toivo: vaikka se hakataan, niin se uudistuu, ja vesoja siltä ei puutu.

8. Vaikka sen juuri vanhenee maassa, ja sen kanto kuolee mullassa,

9. vesoo se kuitenkin jälleen veden voimasta, ja tekee oksia, kuin se istutettu olisi.

10. Mutta kun mies kuolee, makaa hän pitkällensä; kun ihminen on puhaltanut ulos henkensä — kussa hän on?

11. Vesi juoksee järvestä ja joki haihtuu ja kuivettuu:

12. niin panee ihminen maata, eikä nouse; ennenkuin tivaat katoavat, eivät he virkoo, eivätkä herää unestansa. —

13. Oi joska Sinä minun tuonelaari kätkisit, ja peittäisit minut, siksi kun vihasi lakkaisi, ja asettaisit minulle määrän muistaaksesi minua!

14. — Mutta kun mies kuolee, virkoo hän jälleen elämään? — Kaikki minun sotimiseni päivät minä vartoisin, kunnes pääsövuoroni joutuisi!

15. Sinä huutaisit, ja minä vastaisin Sinua; ja Sinä halajaisit kättesä tekoa.

16. Sillä nyt Sinä luet kaikki askeleeni, etkä pidätä itseäsi minun syntini tähden. Job 31:4-34:21. Ps. 139:2. San. 5:21.

17. Minun rikokseni olet Sinä luginut kukkaroon, ja vielä siihen lisäät syytäni. Hos. 13:2.

18. Mutta vierivä vuori katoa, ja kallioli siirtyy sijaltansa.

19. Vesi kuluttaa kivet, sen virrat valuttavat maan mullat — niin Sinä hävität ihmisraukan toivon.

20. Sinä kukistat hänet ijäksi — hän menee pois; Sinä muutat hänen muotonsa, ja sysäät hänen menemään.

21. Ovatko hänen lapsensa kunniasa — sitä hän ei tiedä; vai ovatko ylenkatseessa — sitä hän ei huomaa.

Jés. 63:16.

22. Hänen lihansa tuntee vaan omat tuskansa, ja hänen selunsa suree itse tähtensä.

15 Luku.

Elifaa toinen puhe. Hän soimaa Jobia röyhkeydestä ja varoittaa häntä.

Elifas Temanista vastasi ja sanoi: 2. Vastaako viisas tuulen tajulla, täyttääkö rintansa raju?

3. väittäen sanoilla, jotka eivät kelpaa, ja puheilla, joista ei apua ole?

4. Vieläpä pelvonkin hävität, ja menetät hartauden Jumalan edessä!

5. Sillä pahuutesi opettaa niin sinun suusi, ja sinä olet valinnut viekasten kielen.

6. Oma suusi tuomitsee sinut, enkä minä; sinun huulesi todistavat sinua vastaan.

7. Oletko ensimmäisenä ihmiseksi syntynyt, ja oletko ennen vuoria siinnyt? San. 8:26.

8. Oletko kuullut Jumalan salaisen neuvon, ja itsellesi vaan pidättänyt kaiken viisauden? Jes. 40:13. Viis. 6:13.

Room. 11:34.

9. Mitä sinä tiedät, jota me emme tiedä, mitä ymmärrät, jota emme ymmärrä?

10. Harmaapäitä ja vanhuksia on meilläkin, isäisikin ijällisempiä.

Job 32:7.

11. Ovatko sinusta halvat Jumalan lohdutukset, ja lempeä puhe sinun kanssasi?

12. Mihinkä sydämmesi sinua viepi, ja mitä viikkuvat silmäsi,

13. kun käännät vihasi Jumalaa vastaan, ja senkaltaisia sanoja suustasi päästät?

14. Mikä on ihminen, että hän olisi puhdas; ja että hän olisi hurskas, joka vaimosta syntynyt on?!

1 Kun. 8:46, 2 Aik. 6:36. Job 25:4 s. Ps. 14:2 s. San. 20:9. Saarn. 7:21. 1 Joh. 1:8, 10.

15. Katso, ei Hän pyhiinsä luota, eikä taivaat ole puhtaat Hänen edessänsä;

Job 4:17 s.

16. mitä sitte kauhea ja ilkeä ihminen, joka juovääräyttäniinkuinveittä!

17. Minä puhun sinulle — kuule minua! — minä luettelen sinulle, mitä nähnyt olen,

18. mitä viisaat ovat sanoneet, eivätkä ole salanneet isistänsä asti —

19. joille ainoille maa oli annettu, eikä yksikään muukalainen siirtynyt heidän keskellensä —:

20. „Kaiken elinaikansa kärsii jumalaton tuskaa, ja väkivaltaiselta on vuotten luku kätketty.

1 Moos. 4:14.

Jes. 48:22.

21. Pelvon ääni on hänen korvissansa, rauhassakin tulee hävittäjä hänen päällensä.

3 Moos. 26:36. 5 Moos. 28:65.

Job 18:11.

22. Ei hän usko palajavansa pimeydestä, ja hän on aivottu miekalle.

23. Hän ajelee leivän hävussa, mistä sen saisi; hän tietää pimeyden päivän asetetuksi äärellensä.

24. Ahdistus ja hätä peljättävät häntä, ja valloittavat hänet niinkuin kuningas, valmis sotaan.

25. Koska hän ojensi kätensä Jumalaa vastaan, ja röyhkeili Kaikkivaltiaan edessä,

26. juoksi kaula suorana Häntä vastaan, kilpiensä tiheän katon alla;

5 Moos. 32:15.

27. koska hän peitti kasvonsa lihavuudellansa, ja kasvatti rasvaa lanteuilensa,

Ps. 78:7.

28. asui hävitetyissä kaupungeissa ja asumattomissa huoneissa, jotka raunioiksi aivotut olivat;

29. niin ei hän rikastu, eikä hänen tavaransa pysy, eikä hänen viljansa rotkistu maata kohti.

30. Ei hän pääse pimeydestä; tulen liekki kuivattaa hänen vesansa, ja hän katoa Hänen suunsa puhalluksesta.

31. Alkoon hän turvatko turhuuteen — hän pettyy, sillä turhuus on hänen palkkansa oleva!

32. Hän loppuu ennen aikaansa, ei hänen oksansa vihoita.

Job 22:16.

Ps. 55:24. Saarn. 7:18, 9:12.

33. Hän heittää kypsymättömät marjansa niinkuin viinipuu, ja varistaa niinkuin öljypuu kukoistuksensa.

34. Sillä häilyen perhekunta jääpi hedelmättömäksi, ja tuli syö lahjain ottajan majat.

35. He siirtävät onnettomuutta ja synnyttävät häviötä; ja heidän vatsansa valmistaa petosta.“

16 Luku.

Job vastaa Elifaan toiseen puheeseen ja soittaa ystäviensä huonoiksi lohduttajiksi sekä vetoaa todistajaan talvaassa.

Sitte vastasi Job ja sanoi:

2. Semmoista olen paljon kuullut; te olette kaikki hūonoja lohduttajia!

Job 13:14. 21:34.

3. Eikö jo loppu tyhjä puheet, vai mikä sinun yllyttää niin puhumaan?

4. Voisin minäkin puhua niinkuin tekin, — jos te olisitte minun sijassani — solmeilla sanoja teitä vastaan, ja nyökytellä päättäni teitä kohtaan;

5: vahvistella teitä suullani, ja huulteni liikuttamalla lievitellä.

6. Vaan jos minä puhun, ei tuskani huojennu; jos lakkaan, ei se minusta lähde,

7. Mutta nyt on Hän lamauttanut minut; Sinä olet hävittänyt koko perhekuntani,

8. ja olet tehnyt minut ryppyiseksi — siinä on jo todistus; ja laihuuteni nousee minua vastaan ja syyttää minua vasten silmiä.

9. Hänen vihansa raatelee ja vainoo minua, Hän kiristelee hampaitansa minulle, ja vihollisenani Hän teroittaa silmänsä minuun.

10. Suuta ammotetaan minua vastaan, häväistykseksi lyödään minua poskille, yksimielisesti yhdistytään minua vastaan.

Job 12:14.

11. Jumala hylkää minut väärän valtaan, ja syöksee minut jumalattomien käsiin.

12. Minä olin rauhassa, vaan Hän musersi minut, Hän tarttui niskaani ja särki minut, ja pani minut silmämääräksensä.

13. Hänen ampumansa piirittävät minua, Hän särkee säälimättä munaskuuni, Hän vuodattaa sappenin maahan.

Valit. 3:12 s.

14. Hän tekee minuun särkymiä särkymäin viereen, Hän karkaa päälleni kuin sankari.

15. Minä ompelin säkin nahkani päälle, ja laskin särveni multa.

16. Kasvoni punottavat itkusta, ja silmälaudoillani on kuoleman varjo,

17. vaikk'ei vääryyttä ole käsissäni,

ja vaikka rukoukseni on puhdas.

Job 33:9.

18. Maa, älä peitä minun vertani, huudollani älköön ääriä olko!! —

19. Katso, nytkin on todistajani taivaassa, ja puolustajani korkeudessa!

20. Ystäväni ovat minun pilkkaajani; vaan silmäni muodattavat kyynelitä Jumalan puoleen,

21. että Hän miestä puolustaisi Jumalan edessä, ja ihmisen poikaa hänen lähimmäisistensä vastaan.

22. Sillä määrättyt vuodet tulevat, ja minä menen tietä, jota en palajajälleen.

17 Luku.

Job jatkaa valltustansa ja soimaa ystävänsä vääryyttä.

Henkeni heikentyy, päiväni sammuttavat, hauta on osani.

2. Totisesti pilkka piirittää minua, ja minun silmäni täytyy yhä katsella heidän katkeruuttansa.

3. Suorita toki asiani, takaa minua itsesi tykönä! Kuka toinen menisi minun puolestani vastuuseen?!

Ps. 49:8. San. 6:1.

4. Sillä heidän sydämmensä olet Sinä sulkenut taidolta; sentähden et Sinä korottane heitä.

5. Joka ystävänsä saaliiksi tarjoo, sen lapsilta silmät nääntyvät.

6. Minut on Hän pannut sananlaskuksi kansoille, ja silmiin syljettäväksi olen minä joutunut.

Job 30:9 s. Ps. 44:15. Val. 3:14.

7. Silmäni ovat pimenneet surusta, ja kaikki jäseneni ovat niinkuin varjo.

8. Hurskaat tästä hämmästyvät, ja viaton jumalatonka kauhistuu.

9. Vaan hurskas pysyy tiellänsä, ja jolla puhtaat kädet on, se vielä enemmän vahvistuu.

10. Mutta palatkaat kaikki, ja tulkaat nyt! En minä löydä yhtään taitavaa teidän seassanne.

11. Minun päiväni ovat kuluneet, hajoitetut aivotukseni, nuo sydämmeni tallehtimat.

12. He sanovat yön päiväksi, valkeuden tulevan, vaikka pimeys lähestyy!

13. Koska odotan tuonela majakseeni, valmistan vuoteeni pimeyteen;

14. sanon mätänemiselle: „sinä olet isäni!“ ja madoille: „äitini ja sisareni!“

Job 25:6.

15. Niin missä siis on toivoni? Minun toivoni, kuka sen saa nähdä?

16. Tuonelan tupiin se laskeupi alas, kun ynnä lepomme mullassa saamme.

18 Luku.

Bildad puhuu toistamiseen Jobia vastaan ja todistaa, että onnettomuus saavuttaa jumalattomat.

Ja Bildad Suahista vastasi ja sanol: 2. Kuinka kauan te sanoja saavuttelette? Tajutkaat ensin, ja puhukaamme sitten!

San. 17:24.

3. Miksi meitä pidetään eläinten vertaisina, ja olemme niin järjettömät teidän silmissänne?

4. Sinä, joka kiukullasi raatelet itseäs, sinunko tähtesi maa hyjättäisiin, ja kallio sijaltansa siirrettäisiin?

5. Kumminkin sammuu jumalattoman valo, ja hänen valkeansa leimu lakkua loistamasta.

San. 13:9. 24:20.

6. Valo pimenee majassansa, ja soitonsa sammuu hänen päällänsä.

7. Hänen voimansa askeleet ahdistuvat, ja oma neuvonsa langettaa hänet maahan.

8. Sillä hänen jalkansa vievät hänet verkkoon, ja pyydysten-päällä hän käyskelempi.

9. Paula tarttuu hänen kantapäähänsä, ja sangat pitävät hänet kiinni.

10. Hänen ansansa on kätkeyty maahan, ja hänen satimensa polulle.

11. Kaikkialta kauhistukset häntä peljättävät, ja ajavat häntä jälissä.

8 Moos. 26:36. Job 15:21 s. 27:20. Jer. 46:5.

12. Nälkäinen on hänen vaivansa, ja onnettomuus valmis hänelle langetukseksi.

13. Kuoleman esikoinen syö hänen nahkansa siteet, se syö hänen jäsenensä.

14. Hänen turvansa reväistään pois hänen majastansa, ja hän ajetaan kauhistusten kuninkaan tykö.

Job 8:13 s. 11:20. San. 10:28.

15. Outoja asuu hänen majassansa, hänen huoneensa päälle heitetään tulikiveä.

16. Alhaalta hänen juurensa kuivettuvat, ja ylhäältä hänen oksansa surkastuvat.

17. Hänen muistonsa katoo maasta, eikä ole hänellä ensinkään nimeä maan päällä.

18. Hän ajetaan valkeudesta pimeyteen, ja syöstään maailmasta.

19. Ei hänellä ole yhtään lasta eikä lasten lasta hänen kansassansa, eikä yhtään jälkeistä asuinpaikoillansa.

2 Kun. 10:11,17. Job 27:14. Ps. 21:11.

20. Länsiläiset hämmästyvät hänen päivänsä, ja itäläisiä kiusittää kauhistus.

21. Tämmöinen on jumalattoman maja, ja semmoinen on sen sija, joka ei Jumalaa tunne.

19 Luku.

Job vastaa Bildadin toiseen puheeseen; hän valittaa Jumalan kovuutta ja pyytää ystävään armahtamaan häntä.

Mutta Job vastasi ja sanoi:

2. Kuinka kauan te vaivaatte minun sielunani ja runtelette minua sanoilla?

3. Jo kymmenenkin kertaa te olette pilkanneet minua, häpeemättä te minua vaivaatte. Job 16:20.

4. Ja jos tosiaankin olen erehtynyt, niin pysyy erhetykseni omanani.

5. Jos todellakin tahdotte isoilla minua vastaan, ja näyttää häväistykseni minua kohtaan todeksi,

6. niin tietäkää, että Jumala tekee minulle vääryyttä, ja on kiertänyt päälleni verkkonsa.

7. Katso, minä huudan väkivallan tähden, enkä saa vastausta; minä parun, enkä saa oikeutta. Job 30:20.

8. Hän on aidannut minun tieni, etten pääse yli, ja pannut pimeyden poluilleni. Job 3:23. Val. 3:5 s.

9. Hän on riisunut kunniani minulta, ja ottanut kruunun päästäni.

10. Hän on jaottanut minut maahan joka kulmalta, niin että menehdyn, ja on reväissyt toivoni ylös niinkuin puun.

11. Hän on hirmuisesti vihastunut minuun, ja pitää minut vihamiehenänsä. Job 13:24. 16:9. 38:10. Val. 2:5.

12. Hänen sotajoukkonsa tulivat yhdistyneenä, loivat tiensä minua vastaan, ja panivat leirinsä majani ympärillä.

13. Veljeni Hän on eroittanut kauas minusta, ja tuttavani ovat minusta aivan vieraantuneet. Ps. 31:12. 38:12. 88:9,19.

14. Läheiseni ovat luopuneet minusta, ja ystäväni ovat unohtaneet minut.

15. Huonekuntaiseni ja piikani pitävät minua muukalaisena, minä olen tuntemattomaksi tullut heidän silmissänsä.

16. Minä huudan palvelijaani, eikä hän vastaa; suullani täytyy minun rukoilla häntä.

17. Henkeni on inhoitava vaimolleni, huokaukseni äitini kohdun lapsille.

18. Ja poikasetkin minut katsovat ylen; jos minä nousen, niin he puhuvat minua vastaan. Job 31:1.

19. Kaikki lähimmäiset ystävätkähistuvat minua, ja ne, joita minä rakastin, ovat kääntyneet minua vastaan. Ps. 41:10. 55:13 s. 88:9.

20. Minun luuni ovat tarttuneet

nahkaani ja lihaani, ja tuskin olen hampaini nahalla päässyt. Job 30:30.

Ps. 102:6.

21. Armahtakaat minua, armahtakaat minua, te minun ystäväni, sillä Jumalan käsi on minuun sattunut!

22. Miksi te vainootte minua, niinkuin Jumala, ettekä saa kyllänne minun lihastani?

23. Jospa kuitenkin minun puheeni kirjoitettaisiin, jospa ne kirjaan piirretäisiin, -

24. rautataltalla ja lyijyllä ljankaikiseksi muistoksi kallioon iskettäisiin!

25. Minä tiedän minun Lunastajani elävän, ja viimeisenä Hän on multain päällöis seisova! Jes. 41:14. Hos. 13:14.

26. Ja sitten kun tämä minun nahkani on hävitetty, saan minä lihastani nähdä Jumalan. 1 Kor. 13:12.

27. Hänet minä olen näkevä itselleni hyväksi, ja minun silmäni katsovat Häntä, eikä kenkään vieras. Munasukuuni nääntyvät ikävästä helmassani. Ps. 17:15. 1 Job. 8:2.

28. Mutta kun te, löytäksenne asian juuren minussa, ajattelette: „mitenkä voisimme kyllin häntä hävyttää?“ -

29. niin peljätäkää miekkaa, sillä viha on noudattava miekan alaisia pahojatekoja, että te tietäisitte tuomion tulevan!

20 Luku.

Sofarin toinen puhe; hän näyttää, että jumalattomain onni muuttuu onnettomuudeksi.

Silloin Sofar Naemasta vastasi ja sanoi:

2. Senpätähden ajavat ajatukseni minua vastaamaan, juuri tuntoni liikutuksesta minussa.

3. Minä kuulen nuhdetta häväistykseni, mutta ymmärrykseni henki vastakoon puolestani.

4. Etkö tiedä aina niin käyneen, siitä ajasta kun ihminen on pantu maan päälle:

5. että jumalattomain kerskaus ei ulotu kauas, väärin ilo on silmänräpäykseksi?

6. Jos hänen korkeutensa ulottuisi taivaasen, ja hänen päänsä sattuisi pilviin,

7. on hän kuitenkin ikuisesti katoava kuin oma lokansa; jotka hänen ovat nähneet, sanovat: „missä hän on?“

8. Niinkuin uni hän katoa, eikä häntä löydetä, ja hän poistuu kuin yönäkö. Ps. 73:20.

9. Silmä, joka häntä katseli, ei si-

tä enää tee, eikä hänen palkkansa häntä enää näe.

10. Hänen lapsensa täytyy halpoja hyviteillä, kätensä tavarat takaisin kantaa.

11. Hänen luunsa olivat täynnä nuoruuden voimaa, ja se on hänen kansansa mullassa makaava.

12. Vaikka vielä pahuus maistuisi makealta hänen suussansa, ja hän sen kättänsä kielsensä alle,

13. säästäisi, eikä hylkäisi sitä, vaan pitäisi sen suussansa:

14. niin hänen ruokansa muuttuu hänen vatsassansa, kärkeen sapeksi hänen sisuksissansa.

15. Tavaraa hän nielee, mutta se täytyy hänen oksentaa; Jumala ajaa sen ulos hänen vatsastansa.

16. Kärkeen myrkyä hän imi; kyyrkärmeen kieli hänet tappaa.

17. Ei hän saa nähdä jokiloita, eikä virtoja, jotka hunajaa ja voita vuotavat.

18. Hankkimansa antaa hän takaisin, ei hän saa sitä nauttia, eikä varansa mukaan iloita. 5 Moos. 28:30 s.

19. Sillä hän polki köyhät, ja jätti ne auttamatta; ryösti talon, eikä sitä rakenna. Jes. 5:8.

20. Sillä hän ei saanut lepoa vatsassansa: kalleuksiansa kanssa hän ei pääse pakoon.

21. Hänen ahneudeltansa ei mitään säilynyt, sentähden ei hänen onnensa pysy.

22. Varansa yltäkyläisyydessä on hänellä ahtaus oleva; kaikkien vaivaisten kädet tarttuvat häneen.

23. Ja on tapahtuva: hänen vatsansa täyttämiseksi Hän lähettää hänelle vihansa hirmuisuuden. Hän antaa satua tulta hänen päällensä, häntä ruokkiaksensa.

24. Jos hän pääsee rauta-aseista pakoon, niin vaskijoutsit ampuu hänen lävitsensä.

25. Hän vetää nuolta, ja se lähtee hänen ruumiistansa, välkkyvä terä hänen sapestansa; kauhistus lankee hänen päällensä.

26. Kaikki pimeys on kätetty hänen tavarallensa; sen kuluttaa tuli, joka ei puhallettu ole, syö loputkin hänen majassansa.

27. Taivas ilmoittaa hänen pahuutensa, ja maa nousee häntä vastaan.

28. Pois vyöryy hänen huoneensa tulo, ja pois se vuotaa hänen vihansa päivänä. —

29. Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta ja hänen määrätty perintönsä Kaikkivaltialta.

21 Luku.

Job vastaa Sofarin toiseen puheeseen ja sanoo, ettei onnettomuus aina kohtaa jumalattomia.

Job vastasi ja sanoi:

2. Kuulkaat, kuulkaat minun sanojani! Olkoon tämä lohdutuksena teidän puolestanne!

3. Kärsikääät minua, että minäkin puhuisin; ja kun minä olen puhunut, niin pilkkaa sinä sitten! San. 18:13.

4. Minun valitukseni, onko se ihmisille? Tahin miksen minä kärsimättömäksi kävisi?

5. Kääntykääät puoleeni, hämmästykääät, ja pankaat kätenne suulenne!

6. Kun minä ajattelen, niin minä kauhistun, ja vavistus käsittää lihani —:

7. Miksi jumalattomat saavat elää, karttua ijässä, ja vahvistua voimassa?

Ps. 73:3. Jer. 12:1 s. Hab. 1:18. Mal. 3:13 s.

8. Heidän siemenensä pysyy edessänsä, heidän luonansa, ja sikiänsä ovat heidän silmäinsä edessä.

9. Heidän huoneensa ovat rauhassa ilman pelkoa, eikä Jumalan viitsa tule heidän päällensä. Ps. 73:5.

10. Heidän sonninsa polkee, eikä siemennä hukkaan; heidän lehmänsä helposti poikki, eikä luo vasikkaansa.

11. Lapsensa laskevat he ulos kuin lammaislauman, ja poikansa hyppelevät. Ps. 17:14.

12. He riemuitsevat rummuilla ja kanteleilla, ja iloitsevat huiluin soitolla.

13. He viettävät päivänsä onnessa, ja menevät silmänräpäyksessä tuoneleaan.

14. Ja kuitenkin he sanoivat Jumalalle: „mene pois meistä, sillä sinun teitit emme tahdo tietää!“ Job 22:17.

15. Mikä on Kaikkivaltias, että me Häntä palvelisimme, tahi mitä meidän siitä hyvää on, että me Häntä lähestymme?“ 2 Moos. 5:2. Mal. 3:14.

16. Katso, ei heidän onnensa ole heidän kädessän! Jumalattomain neuvo olkoon kaukana minusta! Job 22:18.

17. Useinko jumalattomain soitto sammuu, ja turmio tulee heidän päällensä, kun Hän arpa-osat vihassansa jakelee?

18. että he ovat kuin korsi tuulessa, ja niinkuin akanat, joita tuulispää sieppaa? Ps. 1:4. 35:5. Jes. 29:5. Hos. 13:3.

19. „Jumala säästää hänen onnettomuutensa hänen lapsilleen.“ — Kosko sattukoon häneen itseensä, että hänen tuntisi! 2 Moos. 20:5.

20. Omat silmänsä nähkööt hänen

perikatonsa; hän itse juokoon Kaikkivaltiaan vihan kuumetta! Ps. 75:9.

Jer. 25:15 s.

21. Sillä mitä hän huolii jälkeen jääneestä joukostaan, kun hänen kuu-kauttensa luku on katkaistu?

22. Kuka tahtoo taitoa opettaa Jumalalle, Hän, joka korkeatkin tuomisee? Jes. 40:13. Room. 11:34. 1 Kor. 2:16.

23. Tämä kuolee varsin vauraana ja terveenä, aivan huoletonna ja onnellisena;

24. hänen astiansa ovat täynnä maitoa, ja hänen luunsa ydin pysyy tuoreena.

25. Tuo taas kuolee murheellisella mielellä, eikä ole ikänään nauttinut hyvää.

26. Yhdessä he mullassa makaavat, ja madot peittävät heidät. Saarn. 9:2 s.

27. Katso, minä tunnen teidän ajatuksenne ja juonenne, joilla te väkivaltaa minulle aivotte!

28. Kun te sanotte: „missä on ylevän huone, missä ovat jumalattomain asuinmajat?“ —

29. ettekö kuulustelleet matkailijoilta, joiden muistomaineita ette mahda halveksia:

30. kuinka paha ihminen turmion päivänä säästetään, ja vihan päivänä viedään kätköön? —

31. Kuka Hänelle sanoo vasten silmiä hänen tiensä, ja kuka kostaa Hänelle, mitä Hän tehnyt on?

32. Hän vaan saatetaan hautaan, ja vielä hautakumpunsa päällä hän valvoo.

33. Kepeät ovat hänelle laakson turpeet, koko maailma seuraa häntä jäljessä, ja epälukuisia on hänen edellänsä! — —

34. Miksi te minua turhilla lohdu-tatte? Ja vastauksistanne ei jää muuta jäljelle kuin petollisuus. Job 16:2.

22 Luku.

Elifas puhuu kolmannen kerran ja soimaa Jobia tehdyistä synneistä sekä kehoittaa häntä kääntymään takaisin Jumalan puoleen.

Ja Elifas Temanista vastasi sanoen: 2. Taitaako mies olla Jumalalle hyödyllinen? Ei: vaan itseänsä taitaa ymmärtäväinen hyödyttää.

3. Onko siitä Kaikkivaltiaalle hyvää, että hurskas olet, taikka voittoa, että tiesi virheetönä pidät? Job 35:7.

4. Jumalanpelvostako Hän sinua rankaisee, ja käy oikeudelle sinun kanssasi?

5. Eikö pahuutesi ole suuri, ja rikoksesi äärettömät?

6. Sillä sinä otit panttia veljiltäsi il-

maiseksi, ja riisuit vaatteet alastomalta.

7. Et antanut nääntyvälle vettä juoda, isoovaiselta kielsit sinä leivän.

8. Vaan voiman miehelle jäi maa, ja arvoisa asui siinä.

9. Lesket sinä laskit tyhjien käsin menemään, ja orpoin käsivarret muserrettiin.

10. Sentähden ovat paulatsinun ympärilläsi, ja peljästyks sinua äkisti hämmästyttä.

11. Vai etkö näe pimeyttä ja veden paljoutta, joka sinun peittää?

12. Eikö Jumala ole korkea kuin taivas? Katso ylimmäisiä tähtiä, kuinka korkeat ne ovat!

13. Ja sinä ajattelet: „mitä Jumala tietää? Taitaako Hän tuomita synkeitten pilvien takaa?

14. Pilvet peittävät Hänet, ettei Hän näe; Hän taivaan kannella käysken-telee!“

15. Seuraatko muinaisen maailman tietä, jota väärät ihmiset kävivät?

16. jotka ennen aikaansa temmattiin, ja heidän perustuksensa virtana virtaili;

17. ne, jotka sanoivat Jumalalle: „mene meistä! ja mitäpä Kaikkivaltias taitaisi heille tehdä?“

18. Ja Hän se kuitenkin oli täyttänyt heidän huoneensa tavaralla. — Mutta jumalattomain neuvo olkoon kaukana minusta! Job 21:16.

19. Hurskaat näkevät sen ja iloitsevat, ja viaton pilkkaa heitä: Ps. 107:42.

20. „Totisesti on vastustajamme hukunut, jätulisiöheidän rikkautensa!“

21. Niin rupea nyt suosioon Hänen kanssansa, niin pääset rauhaan; siitä on voitoksi hyvä!

22. Ota siis opetusta hänen suustansa, ja pane hänen puheensa sydämmeesi!

23. Jos sinä käännyt Kaikkivaltiaan puoleen, niin sinä rakennetaan, — kun sinä poistat vääryyden kauas majastasi. Job 8:5 s. 11:13 s.

24. Ja heitä kulta multa, ja paras kulta jokien kivistöille,

25. niin on Kaikkivaltias oleva sinun kultasi ja kirkkain hopeasi!

26. Sillä silloin sinun ilosi on Kaikkivaltiaassa, ja sinä nostat kasvosi Jumalan puoleen.

27. Sinä rukoilet Häntä ja Hän kuulee sinua, ja sinä maksat lupauksesi.

28. Jos sinä jotakin päätät, niin se sinulle onnistuu, ja valo loistaa sinun teilläsi.

29. Kun he alaspäin menevät, niin sinä sanot: „ylös!“ ja Hän nöyrälle avun tuottaa. San. 29:23. Luuk. 18:14.

30. Hän on pelastava senkin, joka ei viaton ole; sinun kättesi puhtauden tähden hän pe. astetaan.

Job 42:8 s.

Jaak. 5:16.

23 Luku.

Job vastaa Elifaan kolmanteen puheeseen ja tahtoo jättää asiansa Jumalan tutkittavaksi.

Job vastasi ja sanoi:

2. Vielä nytkin on valitukseni hakea; hänen kätensä painaa raskaasti huokaukseni päällä.

3. Joskapa minä taitaisin löytää Hänet, ja pääsisin hänen olopaikoilensa!

4. Niin asettaisin asian Hänen eteen, ja täyttäisin suuni puolustuksilla; 5. tahtoisin tietää hänen vastauksensa sanat, ja kuunnella mitä Hän minulle vastaisi. —

6. Tokko Hän ritelisi minun kansani voimansa paljoudella? Ei: vaan itse Hän tarkkaili minua!

7. Silloin olisi hurskas taistelijana Hänen kanssansa, ja minä pääsisin ijäksi vapaaksi tuomaristani. —

8. Mutta jos minä käyn itään, niin ei Hän siellä ole; jos menen länteen: en minä Häntä huomaitse;

9. askaroiseeko Hän pohjoisessa: en minä Häntä käsitä; kätkeyppikö Hän etelään: en minä Häntä näe.

10. Varmaan Hän tietää minun tieni; koetelkoon vaan minua, niin minä kullan kaltaiseksi selveäisin. Job 33:9. Ps. 17:3.

11. Hänen askeleissansa pysyi minun jalkani, hänen tietänsäminä noudatin, enkä poikennut.

12. Hänen huultensa käskystistä en minä luovu, ja kätken hänen suunsa sanat paremmin kuin oman mielipiteeni.

13. Vaan Hän pysyy alallansa, kuka voi Häntä palauttaa? Mitä Hän tahtoo, sen Hän tekee.

14. Sillä Hän täyttää aivotuksensa minusta, ja semmoisia on paljo Hänellä.

15. Sentähden minä kauhistun Hänen kasvoinsa edessä; ja ajattelen näitä, pelkään minä Häntä.

16. Jumala se on, joka pehmitti sydämeni, Kaikkivaltias hämmästytti minut.

17. Sillä en minä hämmästy pimeyttä, enkä kasvojeni, joita synkeys peittää.

24 Luku.

Job jatkaa vielä puhettaan Elifaan kolmannen puheen johdosta.

Miks'ei Kaikkivaltias ole aikoja tallelle pannut, miks'eivät hänen tuttavansa saa nähdä hänen kostonpäiviänsä?

2. Rajoja siirretään, laumoja ryödetään ja laitumelle lasketaan;

5 Moos. 19:14. 27:17. San. 22:28.

3. orpojen aasi viedään, ja lesken lehmä pantataan. 5 Moos. 24:17.

4. Viheelliset tieltä syöstään; kaikki maan vaivaiset yhdessä lymyvät.

5. Katso, metsänsaana korvessa he lähtevät työhönsä saalistahakemaan; erämaa on heillä leipänä lapsillensa.

6. Kentällä he karjansa ruuan niittävät, ja jumalattoman viinimässä he jäännöksiä kokoilevat.

7. Alastomina he makaavat ilman vaatteita, ja peittoa pakkasessa.

8. Sateesta vuorilla he mārjiksi tulevat, ja suojan puutteessa kallioita liikistävät..

9. Orpoja rinnoilta revitään ja köyhiä pantataan.

10. He käyvät alastomina vaatteen puutteessa, ja kantavat isoovaisina lyhteitä.

11. Kivaitainsa välissä he öljyä puertavat, viinikuurnia sotkevat ja janoovat.

12. Kaupungista miesten ähkyminen kuuluu, ja haavoitetut huutavat kosto, — vaan ei Jumala kauhistusta tarkkaa! —

13. Nuo ovat valkeuden vihaajia, eivät tahdo sen teitä tuta, eikä pysyvä sen poluilla.

14. Päivän vaaletessa nousee muraaja kurjaa ja köyhää tappamaan, ja yöllä hän rosvon töitä tekee.

15. Haurheillessä silmä vartoo hämärää, ja hän sanoo: „eipä minua yksikään silmä näe“, ja pance peiton silmillensä.

16. Pimeissä murretaan huoneita, päivällä kätkehdään, eikä tahdota tietää valkeudesta.

17. Sillä aamun vertainen on heille kaikille syvin synkeys, sillä he tuntevat hyvin pimeyden kauhistukset.

18. Keveänä kiirehditään veten päällä; kirotto on heidän osansa maassa, eivätkä kääny viinimäkien tielle.

19. Kuivuus ja kuumuus lumiveden hävittää, — tuonela ne, jotka syntiä tekevät.

20. Äidin kohtu unhottaa hänet, madot syövät hänet herkkunansa, eikä häntä enää muisteta; pahuus särjetään kuin puu:

21. hän, joka ryösti hedelmätöntä, joka ei yhtään synnyttänyt, eikä tehnyt leskelle mitään hyvää. —

22. Mutta kauan Hän kannattaa väkivaltaisia voimallansa, että he pystyssä pysyvät, vaikkajo epäilivät hengstän.

23. Hän antaa heille turvan, ja he

saavat tuen; hänen silmänsä katsovat heidän teitensä.

24. He ovat korkealla — vähän aikaa, eikä heitä enää ole; he kukistuvat, ja korjataan niinkuin kaikki muut, ja niinkuin oas tähkäpäästä lyödään he maahan.

25. Eikö niin ole? Kuka tekee minua valhetelijaksi ja näyttää minun sanani tyhjäksi?

25 Luku.

Bildad puhuu kolmannen kerran.

Silloin vastasi Bildad Suahista ja sanoi:

2. Valta ja pelko on Hänen tykönänsä, Hän, joka pitää rauhan korkeutensa majoissa.

3. Kuka voi lukea hänen joukkojansa, ja kenenkä päällä ei hänen valonsa paista. Dan. 7:10.

4. Kuinka siis ihminen olisi hurskas Jumalan edessä, ja kuinka vaimosta syntynyt olisi puhdas?

Job 4:17 s. 9:2. 15:14. San. 20:9.

5. Katso, eipä kuukaan ole kirkas, eikä tähdetkään ole puhtaat hänen silmissänsä;

6. mitä sitten ihminen, se mato, ja ihmisen lapsi, tuo toukka!

26 Luku.

Job vastaa Bildadin kolmanteen puheeseen.

Job vastasi ja sanoi:

2. Kuinka toki olet auttanut voimatonta, kuinka tukenut heikkoäkäsiä!

3. Kuinka olet neuvonut taitamatonita, ja kuinka todellisuutta runsaasti ilmituonut!

4. Kenelle olet sinä sanasi sanonut, ja kenen henki on sinusta käynyt?

5. Kuolleitten haamut värisivät vetten alla ja niiden asujainten alla.

6. Paljaana on tuonela Hänen edessänsä, eikä ole helvetillä peitetä;

San. 15:11. Hebr. 4:13.

7. Hän, joka pohjaisen virittää aution päälle, ja ripustaa maan tyhjälle;

Ps. 104:2 s.

8. Hän, joka pilviinsä sitoo vedet, eikä pilvet niiden alla repee;

9. Hän, joka peittää istuimensa etupuolen, ja levittää pilvensä sen yli.

10. Hän on piirtänyt rajan vetten pinnalle, aina valkeuden ja pimeyden ääriin asti.

11. Taivaan paiseat vapisevat ja hämmästyvät hänen uhkauksestansa.

12. Voimallansa Hän kuohuttaa meren, ja taidollansa Hän masentaa Rahabin.

Job 9:13.

13. Hänen puhalluksestansa taivas

kirkastuu, hänen kätensä surmaa sukkelan kärkeen. Jes. 27:1.

14. Katso, nämä ovat vaan hänen tiensä ulkopiiriä, ja kuinka vähäisen kuiskeen ne siitä kuulemme! Mutta hänen väkemyytensä yljinää, — kuka voi sitä käsittää?

27 Luku.

Job puhuu lopullisesti ystävilleen ja puolustaa vanhurskautiaan Jumalan edessä.

Ja Job jatkoi vielä vertauspuhetansa ja sanoi:

2. Niin totta kuin Jumala elää, joka minulta oikeuden kieltää, ja Kaikkivaltias, joka sieluni murheelliseksi saattaa —

3. sillä vielä on henkeni minussa, ja Jumalan puhallin sieramissani — :

4. ei totta huoleni petosta puhu, eikä kieleni vilppiä lausu!

5. Pois se minusta, että pitäisin teitä oikeassa olevan! Siihen asti kun henkeni heitän, en anna vakuuttani itseltäni ottaa.

6. Hurskaudestani minä pidän, enkä luovu siitä; sydämeni ei syytä minua yhdestäkään elämäni päivästä.

1 Kor. 4:4.

7. Mutta viholliseni jääköön jumalattomaksi, ja vastustajani vääräksi!

8. Sillä mikä on jumalattoman toivo, kun Jumala katkaisee, kun Hän ottaa pois hänen elämänsä?

Luuk. 12:20.

9. Hänenkö huutoa Jumala kuulee, kun ahdistus häntä kohtaa? San. 28:9.

Mik. 3:4. Joh. 9:31.

10. Taikka taitaako hän iloita Kaikkivaltiaasta, ja huutaa Jumalaa joka aika avuksi?

11. Minä tahdon opettaa teille Jumalan töitä, enkä salata, mitä Kaikkivaltiaalla on mielessä.

12. Katso, te olette kaikki sen nähneet; miksi siis tyhjän turhiapuhutte?

13. Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalta, ja väkivaltaisten perimys, jonka he Kaikkivaltiaalta saavat:

14. Jos hän saa paljon lapsia, niin ne ovat miekan omia, eikä hänen sikiötänsä ravita leivällä. 2 Kun. 10:7.

Job 18:19.

15. Hänen jälkeensä jääneensä saavat hautansa ruttosurmasta, eivätkä hänen leskensä itke.

16. Jos hän kokoo rahaa niinkuin tuhkaa, ja valmistaa vaatteita niinkuin lokaa:

17. niin hän sen hankkii, vaan hurskas ne päällensä pukee, ja viaton jakaa rahan. San. 13:22. 28:8. Saarn. 2:26.

18. Hän on koin tavalla rakentanut

huoneensa, ja sen suojan laiseksi, minkä vartija valmistaa.

19. Rikkaana hän panee maata, eikä sitä enään tee; hän avaa silmänsä, eikä mitään enään ole.

20. Kauhistukset saavuttavat hänet niinkuin tulva; yöllä rajuilma hänet sieppaa.

21. Itätuuli vie hänet, että hän katoa, ja puhaltaa hänet sijapaikaltansa.

22. Näitä Hän säälimättä tuottaa hänen päällensä; Hänen kädestänsä hän pakenee, mitä paeta voi.

23. Hänestä käsiä paukutetaan, sijapaikaltansa hän viheltään. Val. 2:15.

28 Luku.

Job puhuu ihanasti viisaudesta, joka ainoastaan löytyy Jumalan luona.

Hopealla on löytöpaikkansa, ja sija kullalla, jota puhdistetaan.

2. Rauta otetaan maasta, ja kivistä vaski valetaan.

3. Pimeydelle ihminen tekee lopun, ja kaikille suunnille tutkii kivet, jotka pimeydessä ja kuoleman varjossa ovat.

4. Hän murtaa kaivannon kauaksi asujamista; unhotettuina jaloista, riippuvat he kaukana ihmisistä, ja helluvat.

5. Maasta leipä lähtee, ja sen alus käännellään kuin tulella.

6. Safirin sijapaikka on sen kivissä, ja kultakokkareita on siellä.

7. Sitä polkua ei ole koika tuntenut, eikä hauan silmä nähnyt.

8. Pedot eivät ole sitä polkeneet, eikä jalopeura sitä käynyt.

9. Käsin ruvetaan kallioon, ja vuoret juurilta mullistetaan.

10. Kallioihin särjetään ojat, ja kaikkea kallista silmä siellä näkee.

11. Virrat estetään juoksemasta, ja salatut tuodaan ilmi.

12. Mutta viisaus, mistä se löydetään, ja kussa on ymmärryksen sija?

13. Ei tunne ihmisparka sen hintaa, eikä sitä löydy elävään maasta.

14. Syvyys sanoo: „ei se ole minussa;“ ja meri sanoo: „ei se ole minun tykönäni.“

15. Ei sitä kultaan anneta, eikä punnita hopeaa sen hintana.

16. Ei Ofirin kulta, eikä kalliit onikin ja safirin kivet ole siihen verrattavat.

17. Ei kulta eikä lasi vedä sen vertoja, eikä sitä vaiheta kulta-astioihin.

18. Korallit ja kristallit eivät tulelukuun; viisauden tavara on helmiä kalliimpi.

19. Etiopian topasi ei vedä vertaa sille, eikä puhtain kulta sitä nosta.

20. Mistä siis viisaus tulee, ja kussa on ymmärryksen sijapaikka? —

21. Se on peitetty kaikkein elävään silmillä, ja salattu taivaan linnuiltakin.

22. Helvetti ja kuolema sanovat: „me olemme korvillamme kuulleet hänen maineensa.“ —

23. Jumala tietää hänen tiensä, ja Hän tuntee hänen sijansa.

24. Sillä Hän katselee maan ääriin saakka, ja näkee kaikki, mitä taivaan alla on.

25. Kun Hän antoi tuulelle painon, ja punnitsi vedet painomittalla,

26. kun Hän sääsi sateelle määrän, ja tien pitkäisen salamalle,

27. silloin Hän näki ja ilmoitti sen; Hän asetti sen silloin, ja tutki sen myös.

28. Ja Hän sanoi ihmiselle: „katso, Herran pelko on viisaus, ja karttaa pahaa on ymmärrys.“

29 Luku.

Job jatkaa loppupuhettaan ystävilleen.

Job jatkoi vielä vertaus-puhettansa ja sanoi:

2. Oi, jospa vielä olisin niinkuin entisinä kuukausina, niinä päivinä, joina Herra minua suojasi!

3. Kun hänen soittonsa loisti minun pääni päällä, ja minä kävin pimeällä hänen valkeudessaansa!

4. Niinkuin minä olin miehuuteni päivinä, kun Jumalan suosio oli majani päällä,

5. kun Kaikkivaltias oli vielä kansani, ja nuorukaiseni ympärilläni,

6. kun askeleeni uhkuivat maitoa, ja vuoret vieressäni vuotivat öljyviroja!

7. Kun minä menin kaupungin portille, ja asetin istuimeni torille,

8. silloin nuoret, minut nähtyänsä, piiloilivat, ja vanhat nousivat seisomaan minun edessäni.

9. Ylimmäiset lakkasivat puhumasta, ja panivat käden suullensa.

10. Ruhtinasten ääni vaikenä, ja heidän kieltensä tarttui suulakeen.

11. Sillä kenen korva kuuli, hän kiitti minua onnelliseksi; ja kenen silmät minut näki, se todisti minusta.

12. Sillä minä autoinsorrettua, kun hän apua huusi, ja orpoa, jolla ei auttajaa ollut. 2 Moos. 22:22. Ps. 72:12.

San. 21:13.

13. Häviävän siunaus tuli minun päälleni, ja minä ilahutin lesken sydämen.

14. Vanhurskauden minä päälleni pu'in, ja se verhosi minut; rehell-

syyteni oli minulla päällysvaatteena ja päänspeiteenä. Jes. 59:17. Ef. 6:14.

15. Minä olin sokeain silmä ja ontuvan jalka.

16. Minä olin köyhäin isä; ja riitasiaa, jota en tuntenut, minä tarkasti tutkin.

17. Minä särjin petollisen purimet, ja tempasin saaliin hänen hampais-tansa.

18. Minä ajattelin: „pesässäni saan minä kuolla, ja lisään päiviä kuin santaa.

19. Juureni avauki velten ääriin, ja kaste yöpyy oksillani.

20. Minun kunniani uudistuu minussa ja joutseni verestyi kädessäni:“

21. Minua he kuulivat odottamalla, ja vaieten vartoivat neuvoani.

22. Kerran puhuttuani ei toinen parsinut, ja minun puheeni tiukkuu heidän päällensä.

23. He odottivat minua niinkuin sadetta, ja avasivat suunsa niinkuin kevätsateelle.

24. Minä hymyilin heille, toivotto-mina ollessaan, eikä he voineet pimentää kasvoini loistetta.

25. Jos suostuin heidän tykönsä tulemaan, istuin yllinä, ja oleskelin kuin kuningas sotajoukossansa, kuin se, joka murheellisesti lohduttaa.

30 Luku.

Job jatkaa puhettaan. Hän vertaa nykyistä onnettomuuttansa entiseen onnellisuuteensa ja kunniaansa.

Mutta nyt nauravat minulle ijältä minua nuoremmat, joiden isä halveksin panna lammaskoiraini pariin!

2. Ja mitäpä olisikaan minulla heidän kättensä väestä, joidenka miehuuden mehu on mennyt?

3. Jotka puutteesta ja nälästä kiihtuneina korpeen pakenevat, aution erämaan pimeyteen;

4. jotka suolakoita nykivät pensasten ympärillä, ja joiden ruokana ovat katajan juuret!

5. Ihmisten seurasta heitä ajetaan pois, ja heitä vastaan huudetaan kuin varasta vastaan.

6. Kauhaisissa laaksoissa he asuvat, maan luolissa ja vuorten rotkoissa. 7. Pensasten keskellä he räakkyvät, ja ohdakkeitten alla he asuskelevat.

8. Hullujen sikiät, ja vieläpä kunnian menettäneidenkin, ovat he pieksämällä ajetus maasta! —

9. Ja nyt olen minä heidän lauluk-sensa joutunut, ja minun täytyy heidän juttunansa olla.

Job 17:6. Ps. 60:12 p. Yal. 8:14, 68.

10. He inhovat minua, ja pakenevat minusta, eivätkä kasvoiltani sylkeä säästä.

11. Sillä Hän hellitti minun janteeni ja nöyryytti minut; ja he ovat heittäneet ohjakset minun edestäni.

12. Oikialla puolella nousee sikiöparvi; helyövät jalkaini altani, ja luovat turmioteitänsä minua vastaan.

13. He särkevät minun polkuni, itse avuttomat auttavat he minun perikatoani.

14. Niinkuin laajan muuri-murron kautta tulevat he, ja pauhinalla vyöryvät esiin.

15. Kauhistukset ovat kääntyneet minua vastaan; tuulen tavoin kunniani karkoitetaan, ja niinkuin pilvi katoo onneni.

16. Ja nyt ilkeä sieluni minua, ja vaivan-päivät ovat minut saavutta-neet.

17. Yö kalvaa luuni minulta, eivätkä suoneni lepoa saa.

18. Ylenmäärin on minun vaatteuk-seni muuttunut, se ahdistaa minua niinkuin paitani suu.

19. Heittänyt on Hän minut lokaan, ja olen joutunut tomun ja tuhvan näköiseksi.

20. Minä huudan Sinun puoleesi, vaan et Sinä vastaa minua; minä seison alallani, vaan Sinä teroitat silmäsi minuun.

21. Sinä muutteleit minulle hirmuiseksi, ja vainoot minua voimallisella kädelläsi.

22. Sinä kohotat minut tuuleen, ja lasket minun menemään, ja hajotat minut myrskypauhinassa.

23. Varmaan minä tiedän: kuolemaa kohti viet Sinä minua, sinne, jossa kaikkien elävien kokouspaikka on.

24. Eikö hukkuessa kättä ojenneta, tahi onnettomuudessa hätähuutoloa nosteta?

25. Totta itkin minä kovan onnen alaista, sieluni säälä vaivaista!

26. Varmaan hyvää minä odotin, vaan paha tuli; valkeutta minä toivoin, vaan pimeys kohtasi.

27. Sisukseni kuohuvat lakkaamatta, onnettomuuden päivät ovat minun ennättäneet.

28. Murheellisna kävelen minä päivän valotta, seurakunnassa nousen ja äänessä valitan.

29. Veljeksi olen joutunut metsäkoirille, ja räakylinnuille kumppaniksi.

30. Nahkani lähtee mustana päältäni, ja luuni kulveittuu kuumuudesta.

31. Niin muuttui murheeksi kanteleeni, ja huiluni itkuañneksi.

31 Luku.

Job puhuu edelleen vaelluksensa puhtaudesta.

Liiton tein minä silmiäni kanssa. Liitten minä katsoisin neitseeseen puoleen. Syr. 9:5. Matt. 5:28 s.

2. Vaan mikä on osana Jumalalta ylhäällä, ja mikä perintönä Kaikkivaltialta korkeudesta?

3. Eikö turmio väärrälle, ja onnettomuus pahantekijälle?

4. Eikö HÄN näe minun teitän, ja lueskele kaikkia askeleitan?

2 Aik. 16:9. Job 34:21. San. 5:21. Jer. 32:19.

5. Jos minä vaelsin valheella, tahi minun jalkani kiiruhti petokseen. —

6. punnitkoon Jumala minut vanhurskauden vaalla, ja HÄN on ymmärtävä minun vakuuteni — Job 13:18.

7. jos askeleeni poikkisivat tieltä, ja sydämmeni seurasi silmiäni, ja saasta tarttui käsiini:

8. niin syököön toinen minun kylvämäni, vesani juurineen hävitettäköön! 3 Moos. 26:16. 5 Moos. 28:33.

9. Jos sydämmeni vieteltiin valmon puoleen, ja minä väijyin lähimmäiseni ovella:

10. niin jauhakoon minun valmoni toiselle, ja muut maatkoot häntä!

11. Sillä se olisi ilkeä työ, tuomarin tuomittava rikos.

12. Varmaan se olisi tuli, joka kalvaisi helvettiin saakka, ja kaiken saatuni perin juurin hävittäisi.

13. Jos halveksin palvelijani tahi palkka-piikani oikeutta, heidän riidellessänsä minun kanssani:

14. Mitä minä sitte tekisin, jos Jumala nousisi, tahi mitä vastaisin, jos Hän tutkintoa pitäisi?

15. Eikö Se, joka äidin kohdussa loi minut, luonut hänenkin, eikö sama meitä kohdussa valmistanut?

Ps. 139:13. San. 14:31. 17:5. 22:2. Ef. 6:9.

16. Jos kielsin valvaisilta, mitä he anoivat, jos saatoin leskien silmät hiveltymään.

17. ja söin palani yksinäni, enkä sallinut orvon kanssani siitä syöä: —

18. Ei! aina nuoruudestani asti kasvoinhan minun luonani niinkuin isänsä luona, ja hamasta äitini kohdusta holhosin minä häntä!

19. Jos näin nääntyväisen vaatetten puuteessa, ja köyhän verhotta olevan;

20. jos ei hänen lanteensa stunanneet minua, kun hän minun lammasnahoilani lämmitettiin;

21. jos nostin kättäni orpoa vastaan,

koska näin puolustukseni porteissa olevan.

22. niin pudotkoot lapaluut hartioistani, ja käsivarteni särkyköön sijoiltansa!

23. Varmaan kauhistuksena oli minulle turmio Jumalalta, enkä voinut hänen korkeuttansa kestää.

24. Jos panin kullan turvakseni, ja sanoin puh'alle kullalle: „sinä olet minun uskallukseni;“ Ps. 42:11.

Mark. 10:24 s. 1 Tim. 6:17.

25. jos iloitsin siitä, että varallisuuteni suuri oli, ja kätteni hankkimat runsaat;

26. jos katselin aurinkoa, kuinka se kirikkaasti paistaa, ja kuuta, kuinka se kulkee kumottaen,

27. ja sydämmeni salaa minua vietti heille kädelläni suuta heittämään: 5 Moos. 4:19.

28. niin sekin olisi tuomarin tuomittava rikos, sillä niin olisin minä kielittänyt Jumalan ylhäällä. 5 Moos. 17:3.

29. Jos minä iloitsin vihamiheeni vahingosta, tai riemuitsin, että paha häntä kohtasi, — San. 24:17 s.

30. enpä sallinut suuni syntiä tehdä hänen sieluansa kiroilemaan. Matt. 5:44. Room. 12:14.

31. Jos ei majakumppanini täytyneet sanoa: „olisiko yksikään hänen lihastansa ravitsematta jäänyt?“ —

32. eipä muukalaisen tarvinnut työtä ulkona viettää; oveni pidin minä avoinna tien puoleen. Hebr. 13:2. 1 Piet. 4:9.

33. Jos Adamin tavoin peittelin rikoksiani, salatakseni pahuuttani povessani,

34. syystä, että hämmästyin suurta joukkoa, ja sukukuntain ylenkatse minua peloitti, ja siis olin ääneti, enkä mennyt ovesta ulos? — 2 Moos. 26:2.

35. Oi jospa olisi minulla kuuntelijaa! Tuossa on allekirjoittamani — Kaikkivaltias vastatkoon minua! — ja kirja, jonka riistamieheni kirjoitti; Job 23:3 s.

36. varmaan minä kantaisin sen hartioillani, ja sitoisin sen seppeleenä ympärilleni.

37. Minä ilmoittaisin Hänelle askeleini luvun, ja ruhtinaana läbestyisin Häntä.

38. Jos minun peltoni huutavat minua vastaan, ja sen vaot ynnä itkevät,

39. jos söin sen hedelmän maksamatta, ja sen omistajan hengen puhalsin pois:

40. niin kasvakoon minulle nisuin sijaan orjantappuroita ja ohrain sijaan myrkkyyruohoja!

Jobin sanat loppuvat

32 Luku.

Elihu, Barakelin poika, rupeaa puhumaan ja nuhtelee Jobin ystäviä.

Niin ne kolme miestä lakkasivat vastaamasta, koska hän oli hurkas omissa silmissänsä.

2. Mutta silloin vihastui Elihu, Barakelin poika. Busilainen. Ramin sukunnasta; Jobiin syytti hänen vihansa, koska hän piti itseänsä Jumalaa hurkaampana.

3. Ja kolmeen hänen ystävänsä syytti hänen vihansa, kosk'eivät vastausta löytäneet, millä olisivat Jobin syylliseksi näyttäneet.

4. Ja Elihu oli vartunut Jobia hänen puheussansa, sillä ne muut olivat häntä ijältä vanhemmat.

5. Kun nyt Elihu näki, ettei vastausta ollut kolmen miehen suussa, syytti hänen vihansa.

6. Ja Elihu, Barakelin poika, Busilainen, vastasi ja sanoi: nuori olen minä ijältä, ja te olette harmaapäät; sentähden minä ujoilin; ja pelkäsin julkaista teille tietoaani. Syr. 32:4

7. Ajattelin: „puhukoot ikäpäivät, ja vuotten paljous tehköön viisauden tietäväksi!“ Job 12:12.

8. Mutta henki se ihmisessä on ja Kaikkivaltiaan hengitys, joka ymmärtäväiseksi tekee. 1 Moos. 41:39.

9. Ei korkea-ikäiset viisaita ole, eikä vanhat oikeutta ymmärrä. San. 2:6. Dan. 1:17.

10. Sentähden sanon: kuule minua! Tietoaani tahdon julkaista minäkin.

11. Katso, minä odotin teidän puheissanne, minä kuuntelin taitojanne, kuinka te sanoja keksisitte.

12. Otinpa teistä tarkan vaarin: ja katso, ei yksikään teistä Jobia oikaisut, eikä hänen sanoihinsa vastannut!

13. Ettette sanoisi: „me viisauden löysimme, vaan/Jumala hänet voitanee, eikä ihminen.“

14. niin en tahdo minä vastata häntä teidän lauseillanne; eikä hän olekaan sanoja latonut minua vastaan.

15. He ovat hämmästyneet, eivätkä enää vastaa; sanat puuttuvat heiltä.

16. Ja minä vartoin, kun he eivät enää puhuneet, kun he pysähtyivät, eivätkä enää vastanneet.

17. Nyt vastaan minäkin osaltani, ja julkaisen tietoni minäkin.

18. Sillä täynnä olen minä sanoja, minussa oleva henki ahdistaa minua.

19. Katso, sisuni on kuin viini, jolle ei avattu, niinkuin uudet viinisäkit on se halkeamaisillaan.

20. Puhua minä tahdon, että hen-

keäni saisin vetää, avata huuleni ja vastauksen antaa.

21. En toki katsone kenenkään muotoa, tahi ihmisille liehakoine.

22. Sillä liehakoidea en minä ensinkään taida; Luojaani olisikin ottanut pian minut pois.

33 Luku.

Elihu nuhtelee Jobia.

Kuule nyt, Job, minun puhettani, ja ota korviis kaikki sanani!

2. Katso, suuni olen minä avannut, ja kieleni puhuu suulaessani.

3. Sydämmeni rehellisyyttä ovat minun sanani, ja tietoa huuleni puhtaasti puhuvat.

4. Jumalan henki on tehnyt minut, ja Kaikkivaltiaan hengitys elähyttää minua.

5. Jos taidat, niin vastusta minua; valmistat itsesi minua vastaan ja asetu asemilles!

6. Katso, minä olen Jumalan suhteen niinkuin sinäkin, savesta olen otettu minäkin. 1 Moos. 2:7. Job 10:9. Saarn. 12:7.

7. Katso, ei hirmuisuuteni hämmästyttä sinua, eikä mahtavuuteni sinua paina.

8. Oletpa sanoit korvaini kuullen, ja sanaisi äänen olen minä kuullut:

9. „Puhdas minä olen, ja ilman rikoketta, minä olen virheetön ja ilman syyttä. Job 9:21. 16:17. 23:10s. 27:5s.

10. Katso, Hän keksii vihan syyttä minua vastaan, Hän pitää minua vihollisenansa; Job 13:24. 16:9. 19:11.

11. Hän panee jalkani jalkapuuhun, ja vartioipi kaikkia polkujani.“ Job 13:27.

12. Katso, tässä et ole oikeassa, täytyy minun vastata sinua; sillä kovin ylevä on Jumala ihmisraukan suhteen.

13. Miksi riitelet Hänen kanssansa, ettei Hän kaikista töistänsä vastaa? Jes. 40:13.

14. Kuitenkin puhuu Jumala tavalla kahdellakin, vaikk'ei sitä huomioon oteta.

15. Unessa, yönössä, kun raskas uni lankee ihmisten päälle, kun he nukkuvat vuoteellansa:

16. silloin avaa Hän ihmisten korvat, ja lukitsee niille annetun varoituksen, Job 38:10.

17. kääntääksensä ihmistä pahasta teosta, ja varjellaksensa miestä ylpeydestä:

18. säästääksensä hänen sieluansa turmiosta, ja hänen henkeänsä miekkaan lankeemasta.

19. Myös kuritetaan hän kivulla vuo-

teellansa, ja alinomaisella tuskalla hänen luussansa;

20. inhoitavaksi tekee hänen halunsa ravinnon, ja hänen sielunsa herkkuruuatkin. Ps. 107:18.

21. Hänen lihansa katoo nähtävistä, ja hänen luunsa paljastuvat, joita ei nähty.

22. Niin lähenee hänen sielunsa hautaa, ja hänen elämänsä surman tuotajia.

23. Jos silloin on hänen puolellansa enkeli välimiehenä, yksitelevin tuhansista, ilmoittamaan ihmiselle oikeaa tietä,

24. niin Hän armahtaa häntä ja sanoo: „pelasta hänet menemästä hautaan, sillä minä löysin sovinnon.“

25. Niin hänen lihansa verestyy nuoruuden vevyydestä, ja hän palajaa nuoruutensa päiviin.

26. Jos hän rukoilee Jumalaa, niin Hän armahtaa häntä; Hän antaa hänen nähdä hänen kasvonsa riemulla, Hän palkitsee ihmiselle hänen hurskautensa. Ps. 42:3. 50:15. Jes. 58:9.

27. Tämä nyt veisaa ihmisille, sanoen: „minä olin syntiä tehnyt, ja oikean väärentänyt, vaan ei sitä kostettu minulle.

28. Hän pelasti sieluni joutumasta hautaan, ja elämäni näkee valkeuden valon.“

29. Katso, näitä kaikkia tekee Jumala kahdesti, kolmasti miestä kohtaan,

30. palauttaaksensa hänen sielunsa kadotuksesta, että se valistuisi elämän valossa. Ps. 56:14. 103:4.

31. Huomaa, Job, ja kuule minua, ole ääneti, että minä puhuisin!

32. Jos sinulla on puhumista, niin vastusta minua; puhu, sillä mielelläni soisin sinun hurskaaksi!

33. Vaan jos ei, niin kuuntele sinä minua, ole ääneti, että opettaisin viisautta sinulle!

34 Luku.

Elihu jatkaa puhuttaan ja osoittaa, että Jumala on vanhurskas.

Ja Elihu puhui vielä ja sanoi:

2. Kuulkaat, te viisaat, puhettani, ja te taitavat, kääntäkää korvanne puoleeni!

3. Sillä korva koettelee puheen, ja suulaki maistaa ruuan.

4. Koetelkaamme mekin mikä oikea on, ja tutkistelkaamme keskenämme mikä hyvä on!

5. Sillä Job on sanonut: „minä olen hurskas, ja Jumala on syrjään syännyt oikeuteni. Job 18:18. 28:10. 27:2,5.

6. Vastoin oikeutta täytyy minun va-

lehtelijana olla, kirventelevä nuoli on minussa ilman syyttä.“ Job 6:4.

7. Kuka on mies kuin Job, joka pilkkaa juopi kuin vettä? Job 15:16.

8. Onpa kääntynyt pahantekijän seuraan, vaeltamaan jumalattomien kanssa.

9. Sillä hän on sanonut: „ei hyödy mies siitä, että hän etsii suosiota Jumalan tykönä.“ Job 9:22.

10. Sentähden, te taidon miehet, kuulkaat minua! Pois se, että Jumala olisi syyllinen, ja Kaikkivaltias väärä!

5 Moos. 32:4. Job 36:23. Room. 3:5.

11. Ei, vaan Hän kostaa ihmiselle hänen tekonsa, ja antaa kunkin saada hänen tiensä mukaan. Ps. 62:13. San. 24:12. Jer. 17:10. 32:19. Hee. 7:37. 33:20.

Matt. 16:27. 1 Kor. 3:8. 2 Kor. 5:10.

12. Totta totisesti, ei Jumala tee vääryyttä, eikä Kaikkivaltias väännä oikeutta. Ps. 51:6.

13. Kuka otti maan valtaansa, ja kuka perusti maanpiirin kokonansa?

14. Jos Hän itseänsä vaan huolta pitäisi, jos Hän henkensä ja hengityksensä itseensä vetäisi:

15. niin kaikki liha ynnä kuolisi, ja ihminen multiin palautuisi.

Ps. 104:29. Saarn. 12:7.

16. Jos on sinulla ymmärrystä, niin kuule tätä, ja kuuntele puheeni ääntä.

17. Taitaisiko oikeuden vihaaja hallita, vai tahdotko vanhurskaan valtiaan vääräksi tehdä?

18. Sanotaanko kuninkaalle: „kelvoton!“ tai ruhtinaille: „jumalaton!“

19. Mitä sitten sille, joka ei katso valtiaitten muotoa, eikä eroita ylhäistä halvasta! Sillä he kaikki ovat hänen kättensä teko. 5 Moos. 10:17. 2 Aik. 19:7.

Viis. 6:8. Syr. 35:16. Ap. t. 10:34. Room. 2:11.

Gal. 2:6. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Piet. 1:17.

20. Äkisti he kuolevat keski-yöllä, kansat kaatuvat ja katoavat, väkevät siirretään pois ihmis-kädettä.

2 Moos. 12:29. 2 Kun. 19:35.

21. Sillä hänen silmänsä katselevat jokaisen teitä, ja kaikki heidän askeleensa näkee Hän. Job 31:4. San. 5:21.

22. Ei ole sitä pimeyttä eikä kuoleman varjoa, joihin pahantekijät voisivat kätkeytyä.

23. Sillä ei Hän tarvitse kauan ihmistä tarkata, kunnes hänen on astuminen tuomiolle Jumalan eteen.

24. Hän musertaa valtiatut tutkimatta, ja asettaa toisia heidän sijaansa.

25. Niin Hän tuntee heidän tekonsa, ja tuottaa kumouksen yöllä, ja he murentuvat.

26. Niinkuin jumalattomia ruoskii Hän heitä nähtävällä paikalla.

27. Sentähden että he Hänestä luo-

puivat, eivätkä ensinkään huolineet hänen teistänsä,

28. että he saatoivat halpaimen huu-don Hänen eteensä, ja Hän kuuli sor-relltujen huutoa.

29. Mutta jos Hän rauhan tekee, ku-ka syylliseksi tuomitsee? Kuka katsoo Häntä silmiin, jos Hän peittää kas-vonsa niin kansoillose kuin yksityisille,

30. ettei pahanilkiset pysyisi vallitse-massa, eivätkä olisi kansalle pau-laksi?

31. Sillä sanotaanko Jumalalle: „mi-nä olin röyhkeä, vaan en minä enää pahaa tee,

32. mitä en itse näe, näytä Sinä se minulle; jos väärin olen tehnyt, en tee sitä enää?”

33. Sinunko mieles mukaan Hänen pitäisi kostaman? Koska olet moitti-nut, tuleesinun parempia keksiä, eikä minun; jos tiedät otakin, niin sano!

34. Taidon miesten täytyy sanoa mi-nulle, ja viisaan miehen, joka kuulee minua, tunnustaa:

35. „Job puhuu taidottomasti, eikä hänen sanoissansa ole ymmärrystä!”

36. Oi, jospa Jobia perin pohjin tut-kittaisiin, vastauksista pahain ihmis-ten tavalla!

37. Sillä hän lisää syntiänsä rikostu, hän paukuttaa käsiänsä keskellä-mme, ja puhuu paljon Jumalaavastaan.

35 Luku.

Elihu puhuu edelleen nuhdellen ja varoittaa Jobia.

Ja Elihu koroitti äänensä ja sanoi:

2. Luuletko sitä oikeaksi, että sanot: „minun hurskauteni on etevämpi kuin Jumalan,”

3. koska kysyt, mitä sinulla siitä hyvää on „mitä se minua hyödyt-tää enemmän kuin syntinikään?” —

Job 9:22. 10:15.

4. Minä annan sinulle vastaukseksi muutamiasanoja, ja sinun ystäville si samalla.

5. Silmäile taivasta ja näe, ja kat-sele pilviä, kuinka korkealla ne ovat sinusta!

6. Jos sinä syntiä teet, mitä Häneen vaikutat? — Ja jos sinun rikoksiasi on paljon, mitä teet Hänelle? —

Job 7:20.

7. Ja jos olet hurkas, mitä sillä taidat Hänelle antaa, tiikka mitä ottaa Hän sinun kädestäsi?

Job 22:3.

Room. 11:26.

8. Ihmiselle, sinun kaltaiselles, tekee pahuutesi jotakin, ja ihmisen lapselle sinun hurskautesi.

9. Sortamisen paljoutta huudetaan, ja suurten väkivaltaa valitetaan,

10. mutta ei sanota: „kussa on Ju-mala, minun Luojani, joka yöllä antaa ilovirret,

11. joka meille antaa opetusta elä-mistä maan päällä, ja viisautta tai-vaan linnuista?”

12. Silloin valitetan pahain ylpeyt-tä — eikä Hän kuule heitä.

13. Turhia Jumala tosin ei kuule, eikä Kaikkivaltias katso niitä.

14. Vaikkapa sanot, ettet Häntä näe. on asia kuitenkin Hänen edessänsä. odota vaan Häntä.

15. Myös nytkin, vaikk'ei vielä hū-nen vihansa kosta, eikä Hän ole tie-tävinänsä rikosten paljoudesta,

16. avaa Job suunsa turhiin, ja vis-kailee taitamattomia puheita.

36 Luku.

Elihu puhuu edelleen Jumalan ihmeellis-c-tä hallituksesta ihmis-elämässä, kuinka Hän kutsuu syntisiä parannukseen.

Elihu puhui vielä ja sanoi:

2. Malta vähän, niin minä neuvon sinua, sillä vielä on minulla nyt jo-takin Jumalan puolesta sanomista.

3. Minä tahdon noutaa tietoni kau-kaa, ja hankkia Luojalleni oikeuden.

4. Sillä varmaan ei sanaui valhetta ole; täysin taitava on sinun edessäsi.

5. Katso, Jumala on voimallinen, vaan ei Hän keitään hylkynä pidä; Hän on voimallinen sydämiänsä väessä.

6. Ei Hän jumalatonta hengissä pi-dä, vaan auttaa köyhää oikeuteen.

7. Ei Hän käännä silmiänsä hurksai-ta pois; vaan kuningasten kanssa Hän heitä istuimelle asettaa ijtä ylhäisiin istumaan.

Ps. 33:18. 34:16. 113:7 s.

8. Ja jos he ovat vangittuina kahleis-sa, ja sidottuina kurjuuden köysillä,

9. niin Hän ilmoittaa heille heidän tekonsa ja riköksensä, että he ovat kopeilleet;

10. ja Hän avaa heidän korvansa va-roitukselle, ja käskää heitä kääntymään vääryydestä.

11. Jos he kuulevat ja tottelevat, niin he viettäivät päivänsä onnessa, ja ikä-vuotensa ihanuudessa.

5 Moos. 30:19.

12. Vaan jos eivät kuule, niin he jou-tuvat keihäänomiksi, ja heittävät hen-kensä taidottomuudessa.

3 Moos. 26:17.

13. Mutta nurjamieliset pitävät vi-haa; eivät he armoa ano, kun Hän heitä vangitsee.

14. Heidän sielunsa kuolee nuoruu-dessa, ja heidän elämänsä loppuu rietasten tavalla.

15. Vaan kurjaa Hän auttaa hänen kurjuudessaansa, ja avaa hänen kor-vansa kurituksella.

16. Niin Hän sinuakin houkuttelee

ahdistuksen kidasta avaralle, jossa ei ahtautta ole; ja valmistettu pöytäsi tyytettään lihavalla. Ps. 23:5.

17. Mutta jos olet täynnä jumalaton-
ta riiata, niin riitä ja tuomio seuraav-
ta toisiansa.

18. Sillä älköön vaan viha houkutelo-
ko sinua pilkkaamaan, älköönkä so-
vintohinnan suuruus vietelkö sinua!

19. Voiko huutosi asettaa sinua avaral-
le, tahi kaikki voiman ponnistukset?

20. Älä ikävöitse yötä, joka kansat si-
joiltansa siirtää!

21. Kavahda, ettet käänny pahuu-
teen, jota pidät parempana kuin kär-
simistä!

22. Katso, Jumala menettelee yleväs-
ti voimassansa. Kuka onopettajaniin-
kuin Hän?

23. Kuka määrää hänen tiensä, ja ku-
ka Hänelle sanoo: „Sinä teit väärin?”

5 Moos. 32:4. 2 Aik. 19:7. Job 8:3. 34:10.

24. Muista, että ylistät hänen töitän-
sä, joista miehet veisailevat,

25. joita kaikki ihmiset ihantelevat,
ja kuolevaiset kaukaa katselevat!

Job 26:14.

26. Katso, Jumala on ylhäinen, me
emme käsitä Häntä; hänen vuotensa
luku on tutkimaton. Jes. 63:16.

Val. 5:19. Dan. 6:26. Ps. 92:9. 93:2. 102:13.

Hebr. 1:12.

27. Sillä Hän kokoo vesipisarot, ne
vuotavat sumusta sateena,

28. jota pilvet pisaroivat, vuotavat
ihmisjoukkojen päälle.

29. Kuka ymmärtää, kuinka Hän lev-
vittää pilvet, kuka hänen majansa jy-
rinää?

30. Katso, Hän levittää valonsa ympä-
rillensä, ja peittää merensyvyudet.
31. Sillä näillä Hän kansat tuomit-
see, näillä Hän runsaankin ruuan
antaa.

32. Hän peittää molemmat kätensä
leimulla, ja lähettää sen tarkkaan am-
pujan tavalla.

33. Häntä ilmoittaa hänen jylinänsä,
ja karjakin hänen tulonsa.

37 Luku.

Elihu puhuu vieläkin Jumalan viisauden
ja voiman ihmeistä.

Siitäpä vapisee sydämeni, ja säik-
kyy sijoiltansa.

2. Kuulkaat, kuulkaat hänen äänen-
sä jylinää, ja jylinää, joka hänen suus-
tansa käypi! Ps. 29:3 s.

3. Hän päästää sen kulkemaan koko
taivaan alla, ja leimauksensa maan
ääriin.

4. Hänen jällessänsä pauhaa jylinä;
Hän jyristää korkeutensa komealla

äänellä, eikä Hän leimauksia säästä
jylinänsä kuullessa.

5. Jumala jyristää äänellensä ihmeel-
lisesti, ja tekee suuria ja tutkimatto-
mia töitä. Job 5:9. 9:10. Ps. 18:15 s.

6. Kun Hän lumelle sanoo: „Astu a-
las maan päälle!” ja samoin sadeku-
rolle, ja ankaralle rankka-sateellensa,
7. siloo Hän kaikkiin kädet, että
kaikki ihmiset tuntisivat hänen te-
konsa.

8. Pedot pakenevat piiloon, ja pysy-
vät luolissansa.

9. Etelästä tulee tuulispää, ja poh-
jasta pakkaneen; Job 9:9. Ps. 135:7.

10. Jumalan hengityksestä syntyy
jää, ja vetten avaruus ahdistuu.

Job 38:29.

11. Vieläpä Hän täyttää pilvet vesil-
lä, ja hajottaa tulipilvensä.

12. ja ne kääntyvät hänen johdatuk-
sestansa kaikkiin niihin toimiin. Joi-
hin Hän heitä käskee maan piirin
päällä; Ps. 148:8.

13. milloin vitsaukseksi, milloin
maansa hyväksi, milloin siunaukseksi
Hän niitä lähettää.

14. Kuule näitä, Job, seisahdu ja tark-
kaa Jumalan ihmeellisiä töitä!

15. Tiedätkö, koska Jumala näitä aiko-
o, ja antaa pilviensä tulen loistaa?
16. Tiedätkö pilvien tasapainot ja
Kaikkietäivän ihmeet?

17. Sinäkö, jonka vaatteet lämpene-
vät, kun maa raukee etelän helteestä,

18. sinäkö Hänen kanssansa levittiit
pilvien piirin niin vahvaksi, kuin va-
lettu kuvastin?

19. Neuvo sinä meitä, mitä me Hän-
nellesanoisimme; sillä emme voikek-
siä pimeyden tähden.

20. Ollisiko se Hänelle ilmoitettava,
mitä minä puhun; vai soisiko joku
itsensä nieltäväksi?

21. Vaikk'ei nyt nähdä auringon va-
loa, on se kuitenkin kirkkaana pil-
vissä, joita tuuli mennessä selviittää.

22. Pohjaisesta tulee kulta; mutta Ju-
malan ympärillä on peljättävä kun-
nian kirkkaus.

23. Kaikkivaltiasta emme voi käsit-
tää, joka on niin suuri voimassa; ei
Hän oikeutta eikä täydellistä van-
hurskautta polje.

24. Sentähden pelkäävät Häntä ihmi-
set; vaan järjen viisailta ei Hän katso.

38 Luku.

Herra ilmestyy ja tuhtelee Jobia.

Ja Herra vastasi Jobia tuulispäästä ja
sanoi: 1 Kun. 19:11. Job 40:1. Hes. 1:4.

2. Kuka on se, joka pimentää neu-
voni taitamattomalla puheella?

3. Niin vyötä nyt kupeesi kuin mies!

- Minä kysyn sinulta, opeta sinä Minua! Job 40:2. 42:4.
4. Missä olit silloin, kun Minä maan perustin? Ilmoita se, jos sinulla se ymmärrys on! San. 8:29 s.
5. Kuka on pannut sen määrän, tiedätkö? Tahki kuka on vetänyt mittanuoran sen päälle? San. 30:4.
6. Mihinkä ovat sen pohjaperustukset upotetut, tahki kuka on sen kulmakiven laskenut,
7. kun aamutähdet ynnä iloitsivat, ja kaikki Jumalan pojat riemuiltsivat?
8. Kuka sulki meren ovilla, kun se puhkesi ja lähti kohdusta, Job 26:10. Ps. 104:6 s.
9. kun Minä panin pilvet sen vaatteeksi ja synkeyden sen kapaloiksi,
10. ja mursin sille rajamääräni, ja asetin sille teljet ja ovet, 1 Moos. 1:9. Ps. 33:7. Jer. 5:22.
11. ja sanoin: „tähän asti saat sinä tulla eikä edemmäksi, tässä pitää korkeat aaltosi asettuman!”
12. Oletko elinaikanasi käskenynt aamua, ja aamuruskolle osoittanut hänen sijansa,
13. tarttumaan maan liepeisiin, että jumalattomat siitä puistettaisiin, Job 24:16.
14. että se muuttuisi kuin sinetinsavi, ja kaikki tulisivat näkyviin niinkuin vaatteissa,
15. ja jumalattomilta kiellettäisiin heidän valkeutensa, ja ylipäi käsivarset muserrettaisiin?
16. Oletko käynyt meren lähteillä, ja käyskellyt syvyyden pohjalla?
17. Ovatko kuoleman ovet koskaan auenneet sinulle, oletko nähnyt kuoleman varjon ovet?
18. Oletko ymmärtänyt, kuinka avara maa on? Annas kuulla, tiedätkö kaikki nämä!
19. Mikä on sinne tie, kussa valkeus asuu, ja missä on pimeyden sija,
20. että saattaisit sen rajoillensa, ja osaisit polut sen huoneelle?
21. Tietänethän sinä sen, sillä johan silloin olit syntynyt, ja päiväsi luku on niin suuri!
22. Oletko käynyt lumen varahuoneilla, ja rakelitten vara-altoja nähnyt,
23. joita Minä olen säästänyt hädän päiväksi, sodan ja tappelun päiväksi? 2 Moos. 9:18. Jos. 10:11. Jes. 32:19. Ilm. 16:21.
24. Mikä on se tie, missä valkeus ja kauppi, ja itätuuli hajoo maan päälle?
25. Kuka on sadekuurolle jakanut juoksun, ja pitkäisen nuolelle tien, Job 28:26. Am. 4:7.
26. satamaan silläkin maalla, jossa

- ei ketään ole, erämaassa, jossa ei yhtään ihmistä ole,
27. kostuttamaan aavoja ja autioita, ja kasvattamaan vihoittavaa ruohoa? Ps. 107:35.
28. Onko sateella isää, tahki kuka on siittänyt kasteen pisarat?
29. Kenen kohdusta jää on tullut, ja kuka on synnyttänyt taivaan härmän?
30. Vedet kovenevat kiveksi, ja syvyyden pinta sulkeupi.
31. Taidatko solmea Seulaisten siteet, tahki päästää Kalevan köydet? Job 9:9. Am. 5:8.
32. Taidatko tuoda esiin Eläinradan tähdet aikansa, tahki johdattaa Otavan lapsinensa?
33. Tiedätkö taivaan lait, määräätkö sen vaikutusta maassa?
34. Taidatko korottaa äänesi ylös pilviin, että veden tulva sinut peittää?
35. Taidatko käskää pitkäisen leimaukset menemään, ja että he sanovat sinulle: „tässä me olemme?”
36. Kuka pani viisautta synkkiin pilviin, kuka antoi taidon ilman-nävyille?
37. Kuka on niin viisas, että hän pilvet lukea taitaa, ja kuka tyhjentää taivaan vesitydyt,
38. kun multa valuupi valanteeksi, ja kokkareet kovuuvat kokoon?
- ### 39 Luku.
- Jumalan hyvyydestä, viisaudesta ja voimasta eläinmaailmassa.
- T**aidatkos jalopeuralle ajaa hänen sualliinsa, ja tyydyttää nuorten jalopeurain nälijän, Ps. 104:21.
2. kun he lyykistävät luolissansa ja istuvat pensastossa väijynnöllä?
3. Kuka varustaa kaarneelle hänen saalliinsa, kun hänen poikansa huutavat Jumalan puoleen ja lentelevät eksesyksissä syömättöminä?
- Ps. 145:15. 147:9. Matt. 6:26. Luuk. 12:24.
4. Tiedätkö vuorivuohen poikimisen ajat, tahki oletko havainnut peurain sätkheet?
5. Luetko heidän kantamisensa kuu-kaudet, ja tiedätkö ajan milloin he poikivat?
6. He kumartuvat, työntävät vasikkansa ja heittävät niin kipunsa.
7. Heidän vasikkansa vahvistuvat ja kasvavat kedolla; ne menevät matkaansa, eivätkä palaja jälleen.
8. Kuka on laskenut metsä-aasin vaapaana käymään, kuka villipään siteet päästänyt, Jer. 2:24. Hos. 8:9. Job 24:5.
9. jolle minä olen erämaan asunnoksi antanut, ja suola-aavan asuinajaksi?

10. Hän nauraa kaupungin kohinaa, ei hän ajajan huutoa kuuntele;
 11. mitä vuorilla löytyy on hänen haitumensa, ja hän etsii kaikkea viheriäistä.
 12. Mielistyykö villihärkä palvelemaan sinua, ja makaako se yötä sinun seimelläsi?
 13. Taidatko ohjenuoralla pysyttää villihärkää vaolla, tahi äestääkö se laaksoja sinun perässäsi?
 14. Taidatko luottaa häneen, sentähden että hänen voimansa on suuri, ja jättää työsi hänen haltuunsa?
 15. Uskotko hänen eloasi kotia tuomaan, ja riihtäsi kokoomaan?
 16. Kamelikurjensiipilieuupi kylä iloisesti, vaan onko se haikaran lennin ja sulka?
 17. Ei, hän jättää munansa maahan, ja antaa ne hautoa mullan päällä;
 18. hän unohtaa jalan niitä talluavan, ja metsän pedon niitä rikki polkevan.
 19. Hän on niin kova poikiansa kohtaan, kuin ei ne hänen olisikaan; turhaksi työtänsä ei hän pelkää.
 20. Sillä Jumala antoi hänen unhottaa viisauden, eikä jättänyt hänelle ymmärrystä.
 21. Kun hän lentää räpyttää korkeuteen, nauraa hän hevoselle ja sen ratsastajalle.
 22. Sinäkö annat hevoselle väen, tahi puetat hänen kaulansa liehuvalle harjalle?
 23. Sinäkö panet hänen hyppäämään kuin heinäsirikka? Peljättävä on hänen uljas päristyksensä.
 24. Hän kuopii maata, hyppi iloisesti voimassansa, ja menee sota-asesta vastaan.
 25. Hän nauraa pelkoa, eikä hämmästy, eikä pakene miekkaa.
 26. Hänen päällänsä kalisee viini, välkkyvä keihäs ja piikki.
 27. Rytinällä, jytiinällä lappaa hän maata, eikä pysy paikallansa, kun vaskitorvi kuuluu.
 28. Kohta vaskitorven soudessa hirtuu hän: hih! ja vainuu sodan kaulaa, päällikköin äänen ja sotahuudon.
 29. Sinunko ymmärryksestäsi haukka lentää ja hajoittaa siipensä etelään päin?
 30. Sinunko käskystäsi kotka niin korkealla kiittää, tekee pesänsä korkeuteen?
 31. Hän asuu vuorilla ja yöttelee vuorten kukkuloilla ja kivilinnoissa.
 32. Sieltä hän tähtää syötävää, ja hänen silmänsä näkevät kaus.
 33. Hänen poikiansa särpävät verta;

ja kussa raatoja on, siellä hänkin.

Matt. 24:28. Luuk. 17:37.

34. Ja Herra vastasi Jobia ja sanoi:
 35. Tahtooko soimaa ja riidellä Kaikkivaltiaan kanssa? Jumalan nuhtelijaa vastatkoon näihin! Jes. 45:9.
 36. Job vastasi Herraa ja sanoi:
 37. Katso, minä olen kovin halpa; mitä minä Sinulle vastaan? Minä lusken käteni suulleni. Ps. 39:2.
 38. Minä olen kerran puhunut, enkä minä enää vastaa, ja kahdesti, enkä sitä enää tee.

40 Luku.

Herra opettaa edelleen Jobia.

Ja Herra vastasi Jobia tuulispäästä ja sanoi:

2. Vyötä kupeesi niinkuin mies! Minä kysyn sinulta, ja opeta sinä Minua! Job. 38:3.
 3. Tahdotko tosiansa minun oikeuteni tyhjäksi tehdä ja Minut tuomita syyppääksi, että itse hurskas olisit?
 4. Ja onko sinulla käsi varsi niinkuin Jumalalla, ja taidatko äänellä jylistää niinkuin Hän?
 5. Niin kaunistas itses komeudella ja korkeudella, pue itses kirkkauteen ja kunniaan!
 6. Vuodata vihasi tulva, ja katso kaikkia ylpeitä, ja nöyryytä heitä!
 7. Katso kaikkia ylpeitä, ja paina heidät alas, ja tallaa jumalattomat alallensa;
 8. hautaa heidät kerralla multa, sulje heidän kasvonsa kätköön,
 9. niin Minäkin ylistän sinua, että oikea kätesi auttaa sinua.
 10. Katso nyt Behemotia, jonka Minä olen tehnyt niinkuin sinutkin. Se syö ruohoja niinkuin härkä.
 11. Katso, hänen väkensä on hänen lanteissansa, ja hänen voimansa hänen vatsansa lihasuonissa.
 12. Hän notkistaa häntänsä kuin sedripuun tyyvää, ja hänen ronkka-jänteensä ovat lujiksi punotut.
 13. Hänen luunsa ovat kuin vaskiputket, hänen ruotonsa kuin rautakanget.
 14. Hän on Jumalan töiden esikoinen, hänen tekijänsä antoi hänelle hänen miekkansa.
 15. Sillä vuoret kantavat hänelle ruohoja ja kaikki pedot leikitsivät siellä.
 16. Hän makaa mielellänsä lotospensasten alla, kaisiliston ja mudan suojassa.
 17. Lotos-pensaat peittävät hänet varjollansa, ja virran halavat suojaavat häntä.
 18. Katso, virta tulvaa, vaan ei hän

säiki; hän on huoleton, vaikka Jordan hänen turpaansa kuohuu.

19. Tartupa häntä hänen silmiinsä, pista pitimillä turpa!

20. Vedätkö sinä Leviatanin ongelia, ja kiedotko hänen kielensä siimaan?

21. Panetko kaisilaköydenhänen turpaansa, ja lävistätkö hänen leukaluunsa koukulla?

22. Rukoileeko hän sinua paljon, tahi puhutteleeko sinua Jempeästi?

23. Tekeeko hän liiton sinun kansasi, että saisit hänet ikuisiksi orjaksesi?

24. Taidatko leikitä hänen kansansa kuin linnun kanssa, tahi sitoa hänet sinun pii'oillesi?

25. Tekevätkö kalakumppanit hänestä kauppa, ja jakelevatko häntä kauppaniehille?

26. Taidatko täyttää hänen nahkansa keihäillä ja hänen päänsä kalaahinkeilla?

27. Rupeepa vaan häneen kädelläsi, niin muista, ettäs yhdyt sotaan, jota et uudista!

28. Katso, hänen toivonsa pettää! Eikö hän jo menehdy hänen näkemisestänsä?

41 Luku.

Herra jatkaa puhettansa Leviatanista.

Ei ole niin rohkeaa, että hänet herrättää; — kuka siis seisoo Minun edessäni?!

2. Kuka on Minulle jotakin ennen antanut, että Minä sen hänelle maksaisin? Minun ovat kaikki, mitä koko taivaan alla on. 2 Moos. 19:5. Ps. 24:1. 50:12. Room. 11:25. 1 Kor. 10:26.

3. En tahdo vaiketa hänen jäsenistänsä, hänen voimansa laadusta ja rakennuksen kauneudesta.

4. Kuka tohtii nostaa hänen pukunsa liepeitä, kuka ruveta hänen kaksinkertaisiin hampaisiinsa?

5. Kuka voi avata hänen kasvosensa ovet? Hänen hammastensa ympärillä on hirmu.

6. Pulskeat ovat hänen vahvat kilpisuomuksensa, kiinnitetyt lujalla sinetillä.

7. Toinen on liitetty toiseensa, niin ettei tuuli pääse lävitse.

8. Ne riippuvat toissansa ja pysyvät kiinni, eivätkä eroa toisistansa. 9. Hänen alvastuksensa leimahuttavat tulen valkeutta, ja hänen silmänsä ovat kuin aamuruskon silmäripset.

10. Hänen suustansa lähtee tulisoittoja, ja sinkoilee tulisäkeneitä.

11. Hänen sieramistansa käy savu

niinkuin kiehuva kattilasta ja padasta.

12. Hänen henkensä syyttää hiilet, ja hänen suustansa lähtee liekki.

13. Hänen kaulallansa lepää voima, ja hänen edessänsä hyppii kauhu.

14. Hänen lihaksensa ovat kilnteät, valetut häneen, eivätkä heilu.

15. Hänen sydämmensä on kova kuin kivi, kuin myllyyn alakivi.

16. Kun hän nousee, niin väkevät peljästyvät ja hämmästyksestä hämmentyvät.

17. Jos hänen päällensä mennään miekalla, niin ei se kestä, eikä keihäs, eikä heitto-ase, eikä haarniska.

18. Korreksi hän katsoo raudan, ja vasken lahopuuksi.

19. Ei häntä uolet karkoita, ja linkokivet muuttuvat hänelle akanoiksi.

20. Korreksi hän lukee nuijat, hän nauraa keihästen kalinaa.

21. Terävät liuska-suomukset ovat hänen allansa, hän venyy mudassa ikäänkuin pumajyrä.

22. Hän saattaa syvyyden kuohumaan kuin padan, ja meren hän hämentää kuin voidekattilan.

23. Hänen jälkeensä polku valkenee; syvyys näyttää hopea-hiuksilta.

24. Ei ole maalla hänen vertaistansa, hän on tehty pelkäämättömäksi.

25. Hän katsoo kaikkea korkeata silmiin. Hän on kuningas kaikille peidoille.

42 Luku.

Job nöyrytyy ja katuu. Herra vihastuu Jobin ystäviin ja situnaa Jobin.

Ja Job vastasi Herraa ja sanoi:

2. Minä tiedän Sinun kaikki voitavan, eikä mikään aivotus keskey Sinulta. Ps. 115:3. Jes. 40:26.

3. „Kuka se, joka neuvon-piteen taidottomasti pimentää?“ — Niin olen minä siis puhunut, enkä ymmärtänyt, kovin korkeista minulle, enkä käsittänyt. Job 38:2 a.

4. Niin kuule siis, niin minä puhun, minä kysyn Sinulta, opeta minua!

5. Korvakuulolta minä olen kuulullut Sinusta, mutta nyt ovat minun silmäni nähneet Sinut.

6. Sentähden minä pahaksun itseäni, ja kadun tomussa ja tuhassa. Jon. 3:6. 1 Kor. 11:31.

7. Kun Herra oli ne sanat Jobille puhunut, sanoi Herra Elifaalle Temanista: „minun vihani on syntynyt sinuun ja kahteen sinun ystäväsi, sillä ette ole oikein puhuneet Minusta, niinkuin minun palvelijari Job.

8. Niin ottakaat nyt seitsemän här-

kää ja seitsemän oinasta, ja menkääat palvelijani Jobin luo, ja uhratkaat poltto-uhria teidän edestänne, ja palvelijani Job rukoilkoon teidän edestänne; sillä Minä suosin häntä niin, etten Minä kosta teille tyhmyyttänne. Sillä ette ole oikein puhuneet Minusta, niinkuin palvelijani Job." Job 22:30.

9. Niin menivät Elifas Temanista, Bildad Suahista ja Sofar Naemasta, ja tekivät niinkuin Herra heille sanonut oli. Ja Herra suosi Jobia.

1 Moos. 12:21. 20:17.

10. Ja Herra muutti Jobin kurjuuden, kun hän rukoili ystävänsä edestä; ja Herra lisäsi Jobille kaksin kerroin kaikki, mitä hänellä ennen oli ollut. Job 8:7.

11. Ja hänen tykönsä tulivat kaikki hänen veljensä ja hänen sisarensa ja kaikki hänen entiset tuttavansa, ja söivät hänen kanssansa hänen huoneessansa, ja surkuttelivat sekä lohduttivat häntä kaikesta onnettomuu-

desta, jonka Herra oli antanut tulla hänen päällensä. Ja itsekukin heistä antoi hänelle yhden rahan ja yhden kultarenkaan. 1 Moos. 33:19.

12. Ja Herra siunasi Jobin sitte enemmän kuin ennen, että hän sai neljätoista tuhatta lammasta, ja kuusi tuhatta kamelia, ja tuhannen paria härkiä, ja tuhannen aasia. Job 1:3.

13. Ja hän sai seitsemän poikaa ja kolme tyttäriä.

14. Ja hän antoi ensimmäiselle nimeksi Jemima, toiselle Ketsia, ja kolmannelle Keren Hapuk.

15. Eikä löytnyt niin kauniita naisia koko maakunnassa kuin Jobin tyttäret olivat. Ja isänsä antoi heille perinnön heidän veljiensä kanssa.

16. Ja Job eli sitte vielä sata ja neljäkymmentä vuotta, ja näki lapsensa ja lüstensa lapset hamaan neljäänteen polveen asti. San. 17:6.

17. Ja Job kuoli vanhana ja ikäpäiviltä kyllääntyneenä. 1 Moos. 35:29.

PSALTARI.

1 Psalmi.

Jumalinen menestyy, jumalaton hukkuu.

Atuas on se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvossa eikä astu syntisten tielle eikä istu pilkkaajain istuimella, Ps. 26:4 s. San. 1:10. 3:31. 4:14. 2 Kor. 6:14 ss. 2 Piet. 3:3.

2. Vaan rakastaa Herran lakia ja tutkistelee hänen lakiansa päivät jätettyinä. 5 Moos. 6:6 s. 11:18 s. Jos. 1:8. Ps. 119:55, 62, 97. Syr. 14:20 s.

3. Hän on kuin puu, istutettu vesiojain viereen, joka hedelmänsä antaa ajallansa ja jonka lehti ei varise; ja kaikki, mitä hän tekee, menestyy. Ps. 92:13 s. Jes. 60:21. 61:3. Jer. 17:8.

4. Ei niin jumalattomat; vaan kuin akanat, joita tuuli ajalee. Job 21:18. Ps. 35:5. Jes. 17:13. 29:5. Jer. 18:24. Hos. 13:3.

5. Sentähden ei jumalattomat kestä tuomiolla, eikä syntiset vanhurskusten seurassa.

6. Sillä Herra tuntee vanhurskusten tien, mutta jumalattomien tie hukkuu. San. 2:8. 10:25, 28. Mal. 3:16. 2 Tim. 2:19.

2 Psalmi.

Kristuksen, Sionin kuninkaan valtakunta ja voima.

Miksi pakanat pauhaavat, ja kansat turhia aikovat? Ap. 1. 4:25 s.

2. Maan kuninkaat nousevat ja päämiehet keskenänsä neuvoa pitävät

Herraa ja hänen voideltuansa vastaan: Ps. 41:8. 45:8. Jes. 61:1.

3. „Katkaiskaamme heidän siteensä ja heittäkäämme päältäämme heidän köytensä!” Jer. 2:20. Luuk. 19:14. Ilm. 19:19.

4. Joka taivaassa asuu, nauraa heitä; Herra pilkkaa heitä. Ps. 37:13. 59:9. San. 1:26. 3:34.

5. Sitten Hän puhuu heille vihassansa, ja kiivaudessaan peljättää heitä:

6. „Mutta Minä asetin Kuninkaan Sioniin, pyhälle vuorelleni.” —

7. „Minä tahdon ilmoittaa Herran säännön. Hän sanoi minulle: sinä olet minun Poikani, tänäpä Minä sinut synnytin. Ap. 1. 13:33. Hebr. 1:5. 5:5.

8. Ano Minulta, niin Minä annan pakanat perinnöksesi ja maailman ääret omiksesi. Ps. 22:28. 72:8. Sak. 9:10.

9. Sinä olet särkevä heidät rautaisella valtikalla, ja murentava heidät niinkuin saviaastian!” Ilm. 2:27. 19:15. Jes. 30:14.

10. Nyt, te kuninkaat, siis ymmärtäkää, ja te maan tuomarit, antakaa itseänne kurittua! Viis. 1:1.

11. Palvelkaat Herraa pelvolla jaloitkaat vastituksella. Fil. 2:12.

12. Antakaa suuta Pojalle, ettei Hän vihastuisi, ettekä hukkuisi tiellä; sillä hänen vihansa syytty pian. Mutta autuaat ovat kaikki, jotka Häneen turvaavat! Ps. 34:9. Jes. 30:18. Jer. 17:7.

3 Psalmi.

Herrassa on turva ja apu vihollisia vastaan.

Davidin psalmi, kun hän pakeni poikaansa Absalomia. 2 Sam. 15:13 s.
2. Voi Herra, kuinka paljo minulla on vihollisia! Paljo on niitä, jotka karkaavat minua vastaan;

Ps. 38:20 s. 56:3.

3. Moni sanoo minunsielustani: „ei hänellä ole apua Jumalan tykönä.“ Sela. 2 Sam. 16:7 s.

4. Mutta Sinä, Herra, olet minun kilpeni, minun kunniani ja pääni kohtentaja. Ps 6:13. 18:2 s. 84:12.

5. Äänelläni minä huudan Herraa, ja Hän kuulee minua pyhäältä vuoreltaansa. Sela. Ps. 121:1.

6. Minä panin maata ja nukuin; minä heräsin, sillä Herra tukee minua. Ps. 4:9.

7. En minä pelkää kansan monia tuhansia, jotka minua piirittävät. Ps. 27:3.

8. Nouse, Herra, ja auta minua, Jumalani! Sillä Sinä lyöt kaikkia vihollisiani poskelle, jumalattomien hampaat Sinä murserrat. Ps. 58:7.

9. Herran tykönä on apu; sinun siunaukses olkoon kansasi päällä! Sela. Jes. 43:11.

4 Psalmi.

Turvallinen rukous vihollisia vastaan.

Edelläveisaajalle, kanteleilla; Davidin psalmi.

2. Rukoileksani kuule minua, vanhurskauteni Jumala, joka minua ahdistuksesta pelastit; armahda minua ja kuule minun rukoukseni!

3. Te mahtavat miehet, kuinka kauan te minun kunniaani häpäisette, rakastatte turhia, etsitte valhetta? Sela.

4. Niin tietäkää, että Herra ihmeellisesti kohtelee suosituansa; Herra kuulee, kun minä Häntä rukoilen.

5. Peljätäkää ja älkää syntiä tehdkö! Puhukaat sydämissänne, vuoteillanne, ja olkaat hiljaa! Sela. Ef. 4:26.

6. Uhratkaat hurskaita uhria ja turvatkaat Herraan! Ps. 51:19, 21. Room. 12:1.

7. Moni sanoo: „kuka osoittaisi meille hyvää?!“ Mutta nosta Sinä, Herra, kasvojesi paiste meidän päällemme! 4 Moos. 6:26 s. Ps. 80:4.

8. Sinä ilahutat minun sydämeni enemmän, kuin jyvien ja viinin paljous heitä ilahuttaa. Ps. 17:14.

9. Minä panen maata sekä lepään rauhassa; sillä Sinä, Herra, yksinäsi autat minua turvassa asumaan. 5 Moos. 33:28. Ps. 3:6.

5 Moos. 33:28. Ps. 3:6.

5 Psalmi.

Ahdistettu etsi Herran huoneessa turvaa ihmisten pahuutta vastaan.

Edelläveisaajalle, huiluilla; Davidin psalmi.

2. Herra, ota korviisi minun puheeni, huomaa minun huokaukseni! Ps. 17:1.

3. Ota vaarin huutoni äänestä, minun Kuninkaani ja Jumalani, sillä Sinua minä rukoilen.

4. Herra, kuule varhain minun äänitäni! Varhain minä hankitsen Sinun eteesi ja odotan. Ps. 55:18. 63:2, 7.

5. Sillä et Sinä ole Jumala, jolle Jumalaton meno kelpaa; ei paha saa viipyä Sinun edessäsi.

6. Öykkäreivät pypsylimmäisi edessä; Sinä vihaat kaikkia pahantekijöitä.

7. Sinä kadotat valhetelijat; Herra kauhistuu murhamiehiä javiekkaita. Ps. 56:24. Ap. t. 5:5, 10.

8. Mutta minä sinun suuresta armostasi saan tulla sinun huoneesi, saan kumartaa pyhään temppeliisi päin sinun pelvossasi.

9. Herra, saata minua vanhurskudessa vihollisteni tähden, ojenna eteeni sinun tiesi! Ps. 25:4 s. 27:11.

10. Sillä heidän suussansa ei ole mitään totuutta, heidän sisunsa on turmio, heidän kitansa avoin hauta, kielellänsä he liehakoitsevat. Room. 3:13.

11. Rankaise heitä, Jumala, että he raukeisivat hankkeistansa! Syökse heitä ulos suurten rikostensa tähden, sillä he ovat Sinulle vastahakoiset!

12. Iloitkoot kaikki, jotka Sinuun turvaavat, riemuitkoot he ijankaikkisesti; ja varjele heitä, että ne Sinussa iloitsisivat, jotka sinun nimeäsi rakastavat! Jes. 65:13.

13. Sillä Sinä siunaat vanhurskaita; Herra, Sinä peität heitä armoillasi niinkuin kilvellä. Ps. 103:4.

6 Psalmi.

1. Katumus-psalmi.

Edelläveisaajalle, kanteleilla; syväällä äänellä; Davidin psalmi.

1 Aik. 15:21.

2. Oi Herra, älä rankaise minua vihassasi, äläkä minua julmuudessa kurita! Ps. 38:2. Jer. 10:24. Hea. 5:16.

3. Herra, armahda minua, sillä minä olen nääntynyt; paranna, Herra, minua, sillä minun luuni ovat peljästyneet. Job 6:4. Ps. 13:2 s.

4. Ja sieluni on sangen kovin hämmästynyt — voi Sinä, Herra, kuinka kauan?!

5. Käännä, Herra, ja pelasta minun sieluni, auta minua armosi tähden! Ps. 96:16. 119:132.

6. Sillä ei kuolemassa muisteta Sinua; kuka kiittää Sinua tuonelassa?

Ps. 30:10. 88:11 s. 115:17. Jea. 38:18 s.

7. Minä olen väsynyt huokauksesta ni, minä uitan kaiken yön vuodetani ja kastelen leposijaani kyynelilläni.

Jer. 45:3.

8. Muotoni on murheesta muuttunut ja vanhentunut kaikkien minun ahdistajieni tähden.

Ps. 31:10.

9. Luoppukaat minusta, kaikki pahantekijät, sillä Herra kuulee minun itkuni äänen!

Matt. 7:23. Luuk. 13:27.

10. Herra kuulee minun rukoukseni; Herra ottaa anomiseni vastaan.

11. Häpeän saakoot ja ankarasti peljestykööt kaikki minun viholliseni, kääntykööt pois ja häväistykööt nopeasti!

Ps. 83:17.

7 Psalmi.

David rukollee turvaa vihollisiansa vastaan.

Davidin virsi, jonka hän Herralle veisasi Benjaminilaisen Kusin puhteen tähden.

2 Sam. 16:7.

2. Herra, minun Jumalani, Sinuun minä turvaan; auta minua kaikista vainoojistani ja pelasta minua!

3. etteivät repesisieluani niinkuin jalopeura, särkisi, kun ei pelastajaa ole.

4. Herra, minun Jumalani, jos minä sen tein, jos vääräys on käsissäni,

5. jos pahalla kostin ystäväni, taikka ryöstin sitä, joka syyttömästi minua vihasi, —

6. niin vainokoen vihollinen minun sieluani ja sen käsittäköön, ja poljeskelkoon maahan henkeni, ja painakoon kunniani tomuun! Sela.

Job 16:15. 30:19. Ps. 44:26.

7. Nouse, Herra, vihassas, koroi ta itsesvihollistenihirmuisuutta vastaan, heräjä minun puoleeni, sillä Sinä olet oikeuden säätänyt!

Ps. 138:7.

8. Kansain kokous Sinua piirittäköön, ja palaja sen ylitse korkeuteen!

9. Herra tuomitsee kansat, — tuomitse, Herra, minua vanhurskauteni ja vakuuteni mukaan!

Ps. 94:2.

10. Jospa jumalattomien pahuusloppuisi, ja Sinä vanhurskaat vahvistaisit! Sillä Sinä olet sydänten ja munaskuiden tutkija, vanhurskas Jumala.

1 Sam. 16:7. Ps. 17:3. Jer. 11:20. 17:10. 20:12.

11. Minun kilpeni on Jumalan tykönä, joka suittaa vakaamieliset.

Ps. 3:4.

12. Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka joka päivä uhkaa.

Ps. 68:12.

13. Ellei he käännä, niin Hän miekkansa teroittaa, Hän on joutsensa jänittänyt ja sen valmistanut,

5 Moos. 32:41.

14. ja heitä vastaan Hän asettaa sur-

man aseet, nuolensa Hän tekee tulliksi.

Ps. 21:13.

15. Katso, hän siittää syntiä, on vai-vaa raskaana, ja synnyttää valheen.

Job 15:35. Jea. 33:11. 59:4.

16. Hän kaivoi haudan ja syvensisen, vaan hän kaatuu kuoppaan, jonka hän teki.

Ps. 9:16. 57:7. Saarn. 26:27. Saarn. 10:3.

17. Hänen onnettomuutensa on tuleva hänen päänsä päälle, ja hänen vääräytensä laskeuva hänen päänsä la'elle.

Est. 7:10. San. 5:22.

18. Minä kiitän Herraa hänen vanhurskautensa tähden, ja soitan ylimmäisen Herran nimelle.

Ps. 35:28. 92:2.

8 Psalmi.

Jumala ja ihminen.

Edelläveisajalle, Gittiitkantaleella; Davidin psalmi.

Ps. 81:1. 84:1.

2. Herra, meidän Herramme, kuinka ylevä on sinun nimesi kaikessa maassa, joka levität kunniasi taivausten yli!

3. Nuorten lasten ja imeväisten suusta perustit Sinä voiman, vihamiestesi tähden, kukistaaksesi vihollisen ja kostonpyytäjän.

Matt. 21:16.

4. Kun minä näen taivaat, sinun sormes teot, kuun ja tähdet, jotkas valmistit —

5. mikä on ihminen, että häntä muistat, taikka ihmisen poika, että häntä etsiskelet?!

6. Sinä teit hänet vähää vähemmäksi enkeleitä, ja kruunaaat hänet kunnialla ja kirkkauudella.

7. Sinä asetit hänen käsitekojesi her-raksi; kaikki olet Sinä hänen jalkain-sa alle pannut:

Matt. 28:18. Ap. 1:236.

1 Kor. 15:27. Ef. 1:22. Fil. 2:9.

8. lampaat ja kaikki karjat ja met-sän eläimetkin,

9. linnut taivaan alla ja kalat meres-sä, ja jotka meren polkuja kulkevat.

10. Herra, meidän Herramme, kuinka ylevä on sinun nimesi kaikessa maassa!

9 Psalmi.

Kiitosvirsi vihollisten kukistuksesta.

Edelläveisajalle, kauniista nuoruudesta; Davidin psalmi.

2. Minä kiitän Herraa kaikesta sydämmestäni ja luettelen kaikkia ihmittä.

Ps. 138:1. Ef. 5:19.

3. Minä iloitsen ja riemuitsen Sinussa, ja veisaan kiitosta sinun nimelesä, Sinä kaikkein ylimmäinen!

4. Sillä viholliset kääntyivät pakoon, kaatuivat ja hukkuivat sinun kasvosi edessä.

5. Sillä Sinä saatoit minun oikeuteni ja asiansi toimeen; Sinä istuit

istuimelle vanhurskauden tuomarina.

6. Sinä nuhtelit pakanoita, ja kadotit jumalattoman; Sinä pyyhii heidän nimensä pois aina ja ijankaikkisesti.

Ps. 44:3.

7. Viholliset ovat loppuneet, ikuisena häviönä. — Ja kaupungit Sinä kukistit — heidän, jopa heidän muistonsa on kadonnut.

8. Mutta Herra vallitsee ijankaikkisesti; Hän on valmistanut istuimensa tuomioon.

Ps. 103:19.

9. Hän on tuomitseva maan piirin vanhurskaudessa, ja kostava kansoille oikeudella.

10. Ja Herra on oleva köyhän turva, turva hädän aikana!

11. Sentähden he Sinuun luottavat, jotka sinun nimesi tuntevat; sillä et Sinä hylkää niitä, jotka Sinua, Herra, etsivät.

12. Veisatkaat Herralle, joka Sionissa asuu; julistakaat kansoissa hänen tekojansa!

Ps. 74:2.

13. Sillä se, joka kostaa verenvikoja, on heitä muistanut; ei Hän unhottanut sorrettujen parkumista.

14. Herra, ole minulle armollinen, katso minun ahdistustani vihamiehiltäni, Sinä, joka ylennät minun surman porteista,

15. että minä luettelisin kaikkea sinun kiitostasi Sionin tyttärien porteissa, ja iloitsisin avustasi!

16. Vajonneet ovat pakanat hautaan, jonka he tekivät; verkkoon, jonka he virittivät, on heidän jalkansa tarittunut.

Ps. 7:16.

17. Herra ilmoitti itsensä, teki oikeuden, sitoen jumalattoman hänen oimien kättensä töihin. Kannelsoitto.

18. Jumalattomain täytyy palata tuonelaan, ja kaikki pakanat, jotka Jumalan unohtavat.

19. Sillä ei köyhää unhoteta ijtäi, eikä raadollisten toivo huku ijankaikkisesti.

Ps. 12:6. 74:19.

20. Nouse, Herra, ettei ihminen saisi valtaa; tuomittakoot pakanat Sinun edessäsi!

21. Saata, Herra, heille pelko, että pakanat tuntisivat itsensä ihmisiksi! Sela.

IO Psalmi.

Rukous jumalattomien pahuutta vastaan.

Miksi, Herra, seisot niin kaukana, kätket itsesi hädän aikana?

Val. 3:56.

2. Jumalattoman ylpeydestä kärsii köyhä hellettä; joutukoot kiinni juonihin, joita he keksivät.

Ps. 37:12.

3. Sillä jumalaton kerskaa omaa mielivaltaansa; ahne luopuu Herrasta ja pilkkaa Häntä.

4. Jumalaton sanoo ylpeydessänsä „ei Jumala kosta! Ei Jumalaa olekaan!“ Nämä ovat kaikki hänen ajatuksensa.

Job 21:14. Ps. 14:1.

5. Vahvana pysyvät hänen menonsa joka aika; korkealla ovat sinun tuomiosi hänen nähtävistensä; kaikille vihollisillensa hän vaan puhaltelee.

Hes. 12:27.

6. Hän sanoo sydämessänsä: „en minä ikänä horju, sukukunnasta sukukuntaan olen minä se, joka en hättään joudu.“

7. Hänen suunsa on täynnä kirouksia, kavaluutta ja väkivaltaa; hänen kieliensä alla on vaiva ja vääräys.

Room. 3:14.

8. Hän istuu väijymässä kartanoissa, murhataksensa piilopaikoissa viatonta; hänen silmänsä tähtäävät köyhää.

9. Hän väijyy piilopaikassa niinkuin jalopeura pensakossaan, hän väijyy saavuttaaksensa sorrettua; hän saavuttaa sorretun, vetään hänet verkkoonsa.

10. Hän makaa kyyristellen maassa, ja vaivaiset lankeevat hänen kynsiinsä.

11. Ja hän sanoo sydämessänsä: „Jumala on sen unohtanut, on peittänyt kasvonsa; ei Hän ikänä näe.“

Job 22:13 a. Ps. 73:11. 94:7.

12. Nouse, Herra! Jumala, korota kätesi! Älä sorrettuita unhotat!

13. Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa, sanoo sydämessänsä: „et Sinä kosta?“

Hes. 8:12.

14. Mutta Sinä näet; sillä Sinä katselet vaivaa ja tuskaa, pannakses ne käsiisi. Sinun huomaasi vaivalnen jättää asiansa; Sinä olet orpojen auttaja.

15. Särje jumalattoman käsivarsi, ja kosta pahan jumalattomuutta, ettei sitä enää löytyisi!

Ps. 37:36. 104:33.

16. Herra on kuningas aina ja ijankaikkisesti; totta häviävät pakanat hänen maastansa.

Ps. 29:10. 93:1. 146:10.

17. Köyhäin halun Sinä, Herra, kuulet; heidän sydämensä Sinä vahvistat, kallistat heille korvasi,

18. saattaakses oikeuden orvoille ja sorretuille, ettei ihminen, joka maasta on, yhä peljättävänä pysyisi.

5 Moos. 10:18. Jes. 2:22

II Psalmi.

Jumalan suojelus — paras turva. Edelläveisaajalle; Davidilta. Herraan minä turvaan; kuinka tesa-

nottesielulleni: „lentäkää vuorillenne niinkuin lintu! 1 Sam. 26:20.

2. Sillä katso, jumalattomat jännittävät joutsen, ja panevat nuolensa härteelle, pimeässä ampuaksensa juurkaita. Ps. 64:4 s.

3. Kun patsaat särjetään, mitäpä hurskas voipi toimittaa?!“ Ps. 4:7.

4. Herra on pyhässä temppelissänsä, Herran istuin on taivaissa; hänen silmänsä katselevat, hänen silmälautasensa koettelevat ihmisten lapsia.

Ps. 139:1 s. Jes. 66:1. Hab. 2:20. Matt. 5:34.

5. Herra koettelee vanhurskasta; vaan jumalattomia ja vääryyden rakastajia vihaa hänen sielunsa. Ps. 5:5.

6. Hän antaa sataa salamia jumalattomain päälle; tuli, tulikivi ja tulinen tuulispää on heidän maljansa osa. 1 Moos. 19:24. 6 Moos. 29:23 s. Ps. 140:11. Hes. 38:22.

7. Sillä Herra on vanhurskas, ja rukastaa vanhurskautta; hurskaat saavat nähdä hänen kasvojansa.

12 Psalmi.

Rukous lisääntyvää jumalattomuutta vastaan.

Edelläveisaajalle; syvällä äänellä; Davidin psalmi.

2. Auta, Herra, sillä hurskaat ovat loppuneet, ja uskolliset ovat kadonneet ihmisten lasten joukosta!

Jes. 57:1. Mik. 7:2. Matt. 7:14.

3. Valhetta puhuvat he toinen toisellensa; liukkailla huulilla ja kaksimielisestä sydämestä he puhuvat.

4. Hävittäköön Herra kaikki liukkaat huulet, yfpeitä puhuiset kielet, Ps. 5:7.

5. jotka sanovat: „kielillämme me voimme, huulemme ovat apunamme; kuka on herrana meille?!“

2 Moos. 5:2. Ps. 73:8.

6. „Koska kurjat hävitetään, ja köyhät huokaavat, nousen Minä nyt — sanoo Herra —; Minä panen sen vapautteen, joka sitä haikeasti halajaa.“ — — Ps. 10:17.

7. Herran puheet ovat puhtaita puhetta, hopeaa, sulattimessa maahan sulatettua, seitsemän kertaa selitettävä. 2 Sam. 22:31. Pa. 18:31. 119:140. San. 30:5.

8. Sinä, Herra, suojelet heitä, Sinä ijtä varjelet heitä tältä suvulta.

9. Yltä-ympäri kuleksii jumalattomia, kelvottomuuden kohottua korkealle ihmisten lapsissa.

13 Psalmi.

Rukous sydämmen ahdistuksessa.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi.

2. Kuinka kauan Sinä, Herra, minun peräti unhotat, kuinka kauan

Sinä peität kasvosi minulta? Ps. 6:4. 27:9. 44:25. 77:8. 88:15.

3. Kuinka kauan täytyy minun neuvon pitää sielussani, ja surra sydämmessäni kaiken päivää? Kuinka kauan saa viholliseni isoilla minua vastaan? Hab. 1:2.

4. Katso kuitenkin, kuule minua, Herra, minun Jumalani, valaise minun silmäni, etten nukkuisi kuolemaan, —

5. ettei viholliseni sanoisi: „minä voitin hänet,“ eikä sortajani iloitsisi, minun kompattuani!

6. Mutta minä turvaan sinun armoolesi, minun sydämmeni riemuitsee sinun avustasi. Minä tahdon veisata Herralle, että Hän minulle hyvin teki. Ps. 9:15. 50:15.

14 Psalmi.

Ihmisten turmelus; apu Sionista.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. Tyhmä sanoo sydämmessänään: „ei Jumalaa olekaan;“ he ovat turmelleet, kauheaksi tehneet menonsa; ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee.

Ps. 10:4. 53:2 s. Hes. 22:30. Room. 3:10.

2. Herra katsoi taivaasta ihmisten lapsia, nähdäkseen, olisiko yhtäkään ymmärtäväistä, joka Jumalaa etsisi.

3. Kaikki he ovat poikenneet pois, kaikki ovat turmeltuneet, ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee, ei ainoatakaan.

4. Niinkö järjettömiä kaikki pahan tekijät ovat, että he minun kansaani syövät, niinkuin leipää söisivät? Herra he eivät avuksensa huuda.

Mik. 3:2 s. Ps. 79:7.

5. Siinäpä he peljäten peljästyivät, sillä Jumala on vanhurskasten sukua läsnä. 1 Tess. 5:3.

6. Kurjan neuvoa te häpäisette, vaan Jumala on hänen turvansa.

7. Oi joska apu tulisi Israelille Sionista! — Kun Herra päästää vangitun kansansa, niin Jaakob iloitsee ja Israel riemuitsee! Ps. 53:7. 126:1 s.

Matt. 1:21. Hab. 2:3.

15 Psalmi.

Vakaa Herran edessä.

Davidin psalmi. Herra, kuka saa viipyä sinun majassasi, kuka asua pyhällä vuorellasi? Ps. 24:3 s.

2. Se, joka vaeltaa vakaana, ja tekee oikeutta, ja joka puhuu totuutta sydämmestänään, 1 Moos. 17:1.

Jes. 33:15. Ef. 4:25.

3. joka ei kielellänsä panettele, eikä tuttavallensa mitään pahaa tee, eikä häpäise lähimmäistänään, 3 Moos. 19:16 s.

Job 27:4.

4. joka jumalattomat ylenkatsoo, mutta kunnioittaa Jumalaa pelkäväisiä; joka, vaikka olisi vahingok-sensa vannonut, ei sitä muuta,

Jos. 9:19. San. 29:27.

5. joka ei anna rahaansa korolle, eikä ota lahjoja viatonta vastaan. — Joka näin tekee, hän ei horjahda ijankaikkisesti.

2 Moos. 22:25. 23:3. 3 Moos. 25:36 s. 5 Moos. 16:19. 23:19. Jer. 5:23.

16 Psalmi.

Kristuksen kärsiminen, kuolema ja ylösnouseminen.

Davidin virsi. Varjele minua, Jumala, sillä Sinuun minä turvaan!

Ps. 25:20. Hebr. 2:13.

2. Minä sanoin Herralle: „Sinä olet minun Herrani, hyvää ei ole minulla paitsi Sinua,“

3. ja pyhille, jotka maassa ovat: „nämät ovat ne jalo-arvoiset, joihin koko minun mielisuosioni on.“

Hebr. 2:10.

4. Monta on vaivaa niillä, jotka toisen jälkeen rientävät; en minä uhraa heidän verisiä juoma-uhriansa, enkä ota heidän nimeänsä huulileni.

5. Herra on minun pelto- ja maljaosani; Sinä tähteelle panet minun perintöni.

6. Arpa lankesi minulle kauniimissa seuduissa; onpa perintö minusta ihana.

7. Minä kiitan Herraa, joka minua on neuvonut; yölläkin minua munnakuuni siihen kehoittavat.

8. Minä pidän alati Herraa edessäni; sillä Hän on oikealla puolellani, sentähden en minä horju.

Jes. 50:7 s. Ap. t. 2:25 s.

9. Sentähden minun sydämeni iloitsee, ja sieluni riemuitsee, vieläpä lihanikin lepää turvassa.

Ps. 31:8.

10. Sillä et Sinä hylkää minun sieluni tuonelaan, eikä jätä valittuasi näkemään turmelusta.

Ap. t. 2:27. 13:35.

11. Sinä osoitat minulle elämän tien; sinun kasvoisi edessä on täydellinen ilo, ja riemullinen meno oikealla kädelläsi ijankaikkisesti.

Ps. 17:15. 21:7. Hebr. 8:1.

17 Psalmi.

Viattomasti vainotun turva Herraan, joka omansa tuntee.

Davidin rukous. Kuule, Herra, oikeutta, havaitse minun huutoni; ota korviisi rukoukseni, joka ei lähde petollisilta huulilta!

Ps. 18:21 s. 66:18 s.

2. Sinun kasvoisi edestä ilmitulkoon minun oikeuteni; sinun silmäsi näkevät oikein.

Ps. 27:6.

3. Sinä koettelet minun sydäntäni, etsit sitä yöllä; Sinä tutkit minua, etkä mitään löydä; jos minä pahaa ajattelen, ei se minun suustani pääse.

Ps. 39:2. 139:1 s. San. 17:3.

4. Ihmisten töitten suhteen olen minä sinun huultesi sanan voimasta karttanut väkivaltaisten teitä.

5. Käyntini pysyi sinun poluillas, ettei minun askeleeni liukahtaneet.

Job 23:11. Ps. 18:37.

6. Minä huudan Sinua, sillä Sinä kuulet minua, Jumala! Kallista korvasi puoleeni, kuule minun puheeni!

7. Osoita ihmeellinen hyvytesi, Sinä, niiden vapahtaja, jotka vastustajoitansa vastaan sinun oikeaan käteesi turvaavat!

8. Varjele minua kuin silmämunaa, kuin silmän terää; kätke minua siipeisi varjossa,

Suk. 2:8. Ps. 57:2.

9. jumalattomilta, jotka minua hävittävät, vihollisiltani, jotka vihan innossa minua piirittävät!

10. Tunnottoman sydämensä he sulkevat; suullansa he puhuvat ylpeästi.

Ps. 73:7. 119:70.

11. Kuhunka me menemme, piirittävät he nyt meitä; he luovat silmänsä kaatauksensa meitä maahan.

1 Sam. 23:26.

12. Hän on kuin jalopeura, joka saalista himoitsee, kuin nuori jalopeura, joka luolassa viijyy.

13. Nouse, Herra, ennätä hänen eteensä ja polje hänet alas, vapahda minun sieluni jumalattomista miekallasi,

14. kädelläsi ihmisistä, Herra, tämän maailman ihmisistä, joiden osa on tässä elämässä, ja joiden vatsan Sinä täytät tavaralla; heillä on runsaasti lapsia, ja he jättävät tähteensä lapsukaisillensa.

Luuk. 16:26. Fil. 3:19.

15. Vaan minä saan vanhurskaudessa nähdä sinun kasvojasi; herättyäni minä ravitaan sinun muotosi katselemisella.

Job 19:26 s. Ps. 16:11.

Matt. 5:8. Joh. 17:24. 1 Kor. 13:12. 1 Joh. 3:2.

18 Psalmi.

David kiittää Jumalaa hänen hyvistä töistään.

Edelläveisaajalle; Herran palvelijan Davidin psalmi, joka puhui Herralle tämän virren sanat sinä päivänä, jona Herra hänet vapautti kaikkien vihollistensa käsistä, ja Saulin käsistä.

2 Sam. 22:1 s.

2. Ja hän sanoi: sydämmestäni minä rakastan Sinua, Herra, minun voimani,

3. Herra, minun kallioni, linnani ja pelastajani, Jumalani, vahani, johon minä turvaan, minun kilpeni ja au-

tuuteni sarvi, minun varustukseni!

Ps. 3:4. 144:2. Luuk. 1:69. Hebr. 2:13.

4. Ylistettävää Herraa minä avukseni huudan, ja vihollisistani minä vapahdetaan.

Ps. 146:2.

5. Kuoleman siteet minut käärivät, ja belialin ojat peljättivät minua.

Ps. 55:5. 116:3.

6. Tuonelan siteet kietoivat minut, kuoleman paulat ennättivät minut.

7. Ahdistuksessani minä avukseni huusin Herraa, ja Jumalalleni minä paruin; ja Hän kuuli tempelistänsä minun ääneni, minun parkuni Hänen. edessänsä tuli hänen korvिल्nsa.

Ps. 35. Joon. 2:3 s.

8. Maa järisi ja vapisi, ja vuorten perustukset tärisivät; ne värisivät, sillä Hän vihastui.

2 Moos. 19:18. Ps. 68:9.

9. Savu suitsusi hänen sieramistansa, ja kuluttava tuli hänen suustansa, niin että liekit leimusivat Hänestä.

10. Hän notkisti taivaat ja astui alas, ja synkeä pimeys oli hänen jalkain-sa alla.

11. Hän ajoi kerubin päällä jalenssi, ja Hän kiiti tuulen sulkein päällä.

Ps. 99:1. 104:3. Hes. 9:3.

12. Hän pani pimeyden peitöksensä, ympärinsä majaksensa, vesituksut, paksut pilvet.

Ps. 97:2. Jes. 45:15. 50:3.

13. Kirkkaudesta Hänen edessänsä syöksivät hänen pilvensä rakeita ja tulen leimauksia.

14. Ja Herra jylisti taivaissa, Ylimäinen nosti pauhinaan rakeilla ja tulen leimauksilla.

Ps. 29:3.

15. Hän ampui nuolensa ja hajoitti heitä, Hän iski kovat leimaukset ja peljätti heitä.

1 Sam. 7:10. Ps. 148:8.

16. Ja niin ilmestyivät vetten kuljut, ja maan perustukset paljastuivat sinun nuhtelemisestasi, Herra, ja sieraintesi hengen puhalluksesta.

17. Hän ojensi kätensä korkeudesta ja tarttui minuun, veti minut ylös suurista vesistä; Ps. 32:6. 69:2 s. 144:7.

18. Hän pelasti minut voimallisesta vihamichestäni ja vainoojistani, jotka olivat minua väkevämmät.

1 Sam. 23:1 s.

19. Ne hyökkäsivät minun päälleni hätäpäivänäni, mutta Herra tuli turvakseni.

Ps. 42. 26:1.

20. ja Hän vei minut ulos lakealle; Hän tempasi minut pois, sillä Hän mielistyi minuun.

21. Herra maksoi minulle vanhurskauteni mukaan, Hän palkitsi minulle kätteni puhtauden mukaan;

Job 22:30.

22. sillä minä pidin Herran tiet, enkä jumalattomuudessa luopunut Jumalastani.

23. Sillä kaikki hänen oikeutensa olivat minun edessäni, enkä eroittanut hänen käskyjäänsä mielestäni.

24. Vaan minä olen vakaa Hänen edessänsä, ja vältin vääryyttä.

5 Moos. 18:13. 1 Kun. 15:5.

25. Sentähden Herra kosti minulle vanhurskauteni mukaan, kätteni puhtauden mukaan hänen silmänsä edessä.

1 Sam. 26:23 s.

26. Hyville olet Sinä hyvä ja vilpittömiä kohtaan vilpiton.

27. Puhtaita kohtaan Sinä puhdas olet, ja nureoita kohtaan Sinä nurea olet.

3 Moos. 26:23 s. Hes. 7:27. Mik. 2:8.

28. Sillä Sinä vapahdat sorretun kansan, ja alennat korkeat silmät.

Luuk. 1:51 s.

29. Sillä Sinä kirkastat minun kynttiläni; Herra, minun Jumalani, valaisee pimeyteni.

Ps. 112:4.

30. Sillä Sinun kauttasi minä hyökkään sotalaumoja vastaan, ja Jumalassani karkaan muurin ylitse.

Ps. 60:14. Fil. 4:13.

31. Jumalan tie on virheetön, Herran puhetullella selitetty. Hän on kaikkein kilpi, jotka Häneen uskaltavat.

Ps. 12:7. San. 30:5.

32. Sillä kuka on Jumala, paitsi Herraa, ja kuka kallio, paitsi meidän Jumalaamme?

5 Moos. 4:35. Jes. 43:11.

33. Se Jumala, joka minun voimalla vyötti, ja teki tieni virheetömäksi,

34. Hän teki minun jalkani niinkuin peurain, ja asetti minun kukkuloileni;

Hab. 3:19.

35. Hän opetti minun kätteni sotiin, ja käsivarteni vaskijoustajennittämään.

Ps. 144:1.

36. Ja Sinä annoit minulle apusi kilven, ja sinun oikea kätesi vahvisti minua, ja sinun lempeytesi teki minut suureksi.

Ps. 71:20 s. 113:5 s.

37. Sinä levitit askeleeni minun alani, ettei kantapäätäni livistelleet.

Ps. 17:5.

38. Minä ajoin vihollisiani takaa, ja saavutin heidät, enkä palannut, ennenkuin heidät lopetin.

39. Minä runtelin heitä, ettei he voineet nousta; heidän täytyi kaatua jalkaini alle.

Ps. 27:2.

40. Sinä vyöttit minut voimalla soitaan; Sinä painoit alleni minun vastustajani.

41. Sinä ajoit viholliseni pakoon, ja vihamicheeni minä hukufin.

42. He huusivat, vaan ei ollut auttajaa: Herran tykö, vaan ei Hän vastannut heitä.

Jes. 1:15. Job 9:31.

43. Minä survoin heitä tomuna tuuleen, ja loin heitä lokana kaduille.

44. Sinä pelastit minut kansan ri-

doista, asetit minut pakanain pääksi; kansa, jota minä en tuntenut, palvellee minua. Ps. 60:8s.

45. Korvan kuulolta he kuulivat minua, muukalaisten pojat liehakoitsivat minun edessäni. 5 Moos. 33:29.

46. Muukalaisten pojat masentuvat, ja lähtivät vavisten varustuksistansa.

47. Herra elää! ja kiitetty olkoon minun kallioni, ja autuuteni Jumala olkoon ylistetty!

48. Jumala, joka minulle koston antoi, ja painoi kansat minun alleni, 49. Sinä minun pelastit vihollisistani, vieläpä koroitit vastustajistani, Sinä tempasit minut väkivaltaisesta!

50. Sentähden minä ylistän Sinua, Herra, pakanain joukossa, ja veisaan kiitosta sinun nimellesi. Room. 15:9. 51. Hän valmistaa suuren avun kuninkaallensa, ja tekee laupeuden voidellullensa, Davidille, ja hänen siemenellensä ijankaikkisesti. 2 Sam. 7:3s.

19 Psalmi.

Jumalan kunnian ilmoitus luonnossa ja Sanassa.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. 2. Taivaat ilmoittavat Jumalan kunniaa, ja avaruus julistaa hänen käyttensä tekoja. Ps. 8:2s. 97:6. Room. 1:20. 3. Päivä saarnaa päivälle, ja yö ilmoittaa yölle tietoa.

4. Ei se ole puhetta eikä sanoja, joiden ääntä ei voisi kuulla.

5. Heidän äänensä käy ulos kaikkiin maihin, ja heidän puheensa maailman ääriin asti. Auringolle pani Hän majan heissä. Room. 10:18.

6. Jase käy ulos kammiostansa niin kuin ylkä, riemuitsee niinkuin sankari latuansa juostessa.

7. Taivasten äärestä on hänen lähtönsä, ja hänen ratansa juoksee niiden toiseen ääreen, eikä mitään jää sanaan hänen helteeltänsä.

8. Herran laki on täydellinen ja virvoittaa sielun; Herran todistus on vakaa ja tekee yksinkertaisen taitavaksi. Ps. 119:104s. Room. 15:4. 2 Tim. 3:15s. 2 Piet. 1:19.

9. Herran käskyt ovat oikeat ja ilahuttavat sydämmen; Herran säännöt ovat selkeät ja valaisevat silmät. Ps. 119:111, 130.

10. Herran pelko on puhdas ja pysyy ijankaikkisesti; Herran oikeudet ovat totuus, kaikki tyyni vanhurskaat.

11. Ne ovat kallimmat kultaa ja paljoa parasta kultaa, ja makeimmat hunajaa ja mesileipää.

12. Sinun palvelijaskin niistä valais-

taan; niiden pitämisessä on suuri palkka. 3 Moos. 18:5. 26:3s. Joh. 14:21, 23. 1 Tim. 4:8.

13. Erhetykset kuka ymmärtää? Anna minulle anteeksi salaiset viat! Ps. 130:3. 143:2.

14. Varjele palvelijasi röyhkeistä; älä salli heidän hallita minua! niin minä olen viaton, ja nuhteeton suuresta pahasta teosta. Ps. 119:133, 141:4.

15. Kelvatkoot Sinulle minun suuni puheet ja sydämeni ajatukset Sinun edessäsi, Herra, minun vahani ja Lunastajani! Ps. 104:34.

20 Psalmi.

Toivotus Kuninkaalle.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. 2. Herra kuulkoon sinua hätäpäivänä, Jaakobin Jumalan nimi sinua suojeleko! San. 18:10.

3. Hän lähettäköön sinulle apua pyhästä, ja Sionista sinua tukeko!

4. Hän muistakoon kaikki ruokauhrisi, ja poltto-uhrisi Hän arvatkoon lihavaksi! Sela. Ps. 141:2.

5. Hän antakoon sinulle, mitä sydämmes anoo, ja täyttäköön kaikki aivotuksesi! Ps. 21:3.

6. Me tahdomme riemuita sinun voitostasi, ja ylennämme lippumme Jumalamme nimessä: Herra täyttäköön kaikki sinun pyyntösi!

7. Nyt minä tiedän Herran voideltuansa auttavan ja häntä kuulevan pyhästä taivaastansa; hänen oikea kätensä auttaa voimallisesti.

8. Toiset kerskaavat rattaista, toiset hevosista; mutta me kerskaamme Herran, meidän Jumalamme nimestä. 1 Sam. 17:45. Ps. 33:17s. San. 21:31. Jer. 9:23s.

9. He kallistuvat ja kaatuvat, mutta me nousemme ja pysymme pystyssä.

10. Herra, auta! kuningas kuulokoon meitä, kun me huudamme!

21 Psalmi.

Kristuksen voima ja kunnia.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. 2. Herra, sinun voimastasi iloitsen kuningas, ja sinun avustasi, oi kuinka hän riemuitsee! Ps. 16:9.

3. Hänen sydämmensä halun Sinä annoit hänelle, etkä kieltänyt hänen huultensa anomusta. Sela. Ps. 20:5. Joh. 11:41 s. Hebr. 5:7.

4. Sillä Sinä kohtasit häntä onnen siunauksilla; kultaisen kruunun panit Sinä hänen päähänsä.

5. Elämän hän anoi Sinulta; Sinä sen hänelle annoit, pitkän iän aina ja ijankaikkisesti. Ps. 61:7s. Jes. 53:3. Room. 6:9.

6. Suuri on hänen kunniansa sinun

avustasi; kunnian ja kirkkauden Sinä panet hänen päällensä.

7. Sillä Sinä asetat hänet siunaukseksi ijankaikkisesti; Sinä itahutat häntä ilolla kasvoisi edessä. Ps. 16:11.

8. Sillä kuningas turvaa Herraan; Ylimmäisen laupeudessa ei hän horju. Ps. 24:10.

9. Sinun kätesi saavuttaa kaikki vihollises; oikea kätesi löytää vihaimiehesi.

10. Sinä panet heitä niinkuin tulleen pätsiin, lähetyssäs heitä; Herra nielee heidät vihassansa, ja tuli syö heidät.

5 Moos. 32:22. Jer. 17:4. Mal. 4:1.

11. Heidän hedelmänsä sinä hävität maan päältä, ja heidän siemensä ihmisten lapsista. Ps. 109:13.

12. Sillä he virittivät sinulle pahaa; he neuvottelivat petosta, vaan eivät onnistuneet.

13. Sillä sinä syökset heitä pakoon, sinä tähtäät heitä jänteelläsi vasten kasvoja. Ps. 7:13 s.

14. Herra, koroi itses väkevyyydessäs! Veisaten ja soitin me ylistämme sinun voimaasi!

22 Psalmi.

Kristuksen kärsiminen ja kunnia,

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Aamuruskon peura“; Davidin psalmi.

2. Minun Jumalani, minun Jumalani, miksi minut hylkäsit? Minä parun, vaan apuni on kaukana.

Ps. 10:1. Matt. 27:46. Mark. 15:34.

3. Minun Jumalani, päivällä minä huudan, vaan et Sinä vastaa; ja yöllä, vaan ei tule lepoa minulle.

Job 30:20. Ps. 68:2.

4. Kuitenkin olet Sinä pyhä, joka asut Israelin kiitoksissa. Ps. 77:14.

5. Sinuun turvasivat isämme; he turvasivat, ja Sinä pelastit heitä.

6. Sinua he huusivat, ja pelastettiin; Sinuun he turvasivat, eivätkä tulleet häpfään.

7. Mutta minä olen mato enkä ihminen, ihmisten pilkka ja kansan ylenkatse. Jes. 52:14. 53:3.

8. Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua; he vääristelevät huuliensa ja nyökyttelevät päätänsä:

Matt. 27:39. Mark. 15:29. Luuk. 23:35 s.

9. „Turvaa nyt Herraan! — Hän pelastakoon häntä, Hän päästäköön hänet, jos Hän mielistyy häneen!“

Vilj. 2:13. Matt. 27:48.

10. Sinäpä oletkin se, joka minut vedit kohdusta, Sinä turvasit minua äitini rinnoilla. Ps. 71:6.

11. Sinun päälles minä olen heitet-

ty kohdusta saakka; Sinä olet minun Jumalani hamasta äitini kohdusta.

12. Älä ole kaukana minusta, sillä ahdistus on läsnä, eikä ole auttajaa. Ps. 35:22.

13. Suuret sonnit ovat minun piiritäneet, Basanin härjät kiersivät minun ympäri.

14. He avusivat kitänsä minua vastaan, niinkuin raateleva ja kiljuva jalopeura.

15. Minä olen kaadettu ulos niinkuin vesi, ja luuni ovat kaikki hajoitetut; sydämeni on niinkuin medenvaha, sulatettu sisuksissani.

16. Voimani on kuivettunut niinkuin savastian palanen, ja kieleni tarttuu suuni lakeen; ja Sinä panet minut kuoleman tomuun. Ps. 38:11. 109:24.

17. Sillä koirat ovat minut piiritäneet, pahantekijäin parvi saarsi minut. He ovat lävistäneet käteni ja jalani. Matt. 27:31. Mark. 15:20. Joh. 19:18. Ap. 1:23. Kol. 2:14.

18. Minä taidan lukea kaikki luuni; mutta he katselevat ja näkevät ilonsa minussa.

19. He jakavat keskenänsä minun vaatteeni, ja heittävät vaipastani arpaan. Matt. 27:35. Mark. 15:24. Luuk. 23:34. Joh. 19:23 s.

20. Mutta Sinä, Herra, **älä ole** kaukana! Minun väkevyytteni, Tiennä avukseni!

21. Pelasta minun sieluni miekasta, ja ainokaisesti koirain käsistä!

22. Vapahda minua jalopeuran kidasta ja päästä minua puhvelihärkään sarvista!

23. Minä saarnaan sinun nimeäsi veljilleni; minä ylistän Sinua seurakunnassa. Ps. 26:12. Hebr. 2:17.

24. Ylistäkää Herraa, te, jotka Häntä pelkätte! Koko Jaakobin siemen kunnioittakoon Häntä, ja peljätäköön Häntä kaikki Israelin siemen!

25. Sillä ei Hän halveksinut eikä inhonut sorretun raadollisuutta, eikä kääntänyt pois kasvojansa hänestä; vaan kun hän huusi Häntä, kuuli Hän! Ps. 9:13.

26. Sinua minä ylistän suuressa seurakunnassa; lupaukseni minä maksan Häntä pelkääväisten edessä. Ps. 35:13. 40:10 s. 116:14.

27. Raadolliset syövät ja ravitaan, ja jotka Herraa etsivät, saavat Häntä ylistää. Eläköön teidän sydämenne ijankaikkisesti! Ps. 69:33. Jes. 65:13 s. Matt. 5:5 s.

28. Muistakoot kaikki maailman ääret, ja kääntykööt Herran puoleen,

ja kumartakoot Sinun edessäsi kaikki pakanainsukukunnat! Ps. 2:8. 72:11.

29. Sillä Herran on valtakunta, ja Hän hallitsee pakanoita. Ps. 96:10.

Obadja v. 21. Mik. 5:2.

30. Syödiä ja kumartau saavat kaikki maan lihat; Hänen edessään notkistaan polviensa kaikki tomuun väipuavaiset, jotka eivät voi sieluansa virvoittaa. 1 Sam. 2:8. Ps. 68:23.

31. Jälkeentulevaiset palvelevat Häntä; Herrasta julistetaan suvusta sukuun. Ps. 102:19. Jes. 53:10.

32. He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttansa syntyvälle kansalle, että Hän sen teki. Jer. 23:6.

23 Psalmi.

Hyvä paimen.

Davidin psalmi. Herra on minun paimeni, ei minulta mitään puutu. Ps. 80:2. Jes. 40:11. Jer. 23:4.

Hes. 34:23. Joh. 10:11 s. Hebr. 13:20.

1 Piet. 2:55. 5:4.

2. Viheriäisellä niitulla Hän antaa minun levätä, ja viepi minun virvoittavain vetten tykö. Hes. 34:14. Ilm. 7:17.

3. Sieluni Hän virvoittaa; Hän johdattaa minua oikialla tiellä nimensä tähden. Jer. 31:33.

4. Ja vaikka vaeltaisn kuoleman varjon laaksossa, en minä pelkää mitään pahaa, sillä sinä olet kanssani; sinun viitsas ja sauvas, ne lohduttavat minua. Ps. 46:3. Jes. 50:10.

5. Sinä valmistat minulle pöydän vihollisteni edessä, Sinä voitelet pääni öljyllä; maljani on viljuolavainen. Ps. 92:11.

6. Hyvyys ja armo minua vaan noudattavat kaikkina elinpäivinäni; ja minä saan asua Herran huoneessa ijankaikkisesti Ps. 15:1. 27:4. 34:5.

24 Psalmi.

Kunnon Kuningas.

Davidin psalmi. Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maan piiri ja ne, jotka sen päällä asuvat.

2 Moos. 19:5. 5 Moos. 10:14. Job 41:2. Ps. 50:12.

1 Kor. 10:26.

2. Sillä Hän on sen perustanut meren päälle, ja virtain päälle sen vahvistanut. 1 Moos. 1:9 s. Ps. 104:5. 136:6.

3. Kuka saa astua Herran vuorelle, ja kuka seisoa hänen pyhällä sijallansa? Ps. 15:1.

4. Se, jonka kädet ovat viattomat, jonka sydän puhdas on, joka ei laske haluansa turhuuteen eikä vanno petollisesti. Matt. 5:8.

5. Hän saa siunauksen Herralta, ja vanhurskauden autuutensa Jumalalta.

6. Tämä on Häntä etsiväisten suku, Jaakob, joka kysyy sinun kasvojas. Sela. Ps. 14:2. 27:8. Room. 9:6 s.

7. Nostakaat päättänne, te poritit, ja te ijanikuiset ovet, korottukaat kunnian Kuninkaan mennä sisälle!

Ps. 118:19. Sak. 9:9

8. Kuka on se kunnian Kuningas? Se on Herra, väkevä ja sankari, Herra, sotasankari. 2 Moos. 15:3.

9. Nostakaat päättänne, te poritit, ja te ijanikuiset ovet, korottukaat kunnian Kuninkaan mennä sisälle!

10. Kuka on se kunnian Kuningas? Se on Herra Sebaot; Hän on kunnian Kuningas. Sela.

25 Psalmi.

Rukous, että Jumala varjelisi ja johdattaisi.

Davidilta. Sinun tykösi, Herra, minä ylennän sieluni.

2. Minun Jumalani, Sinuun minä turvaan. Älä salli minun joutua häpeään, ettei viholliseni iloitsisi minusta!

3. Eihän yksikään, joka Sinua odottaa, tule häpeään; mutta turhat petäjät häpeään joutuvat.

Jes. 49:23. Syr. 2:11.

4. Herra, neuvo minulle sinun tiensä, opeta minulle sinun polkusi!

Ps. 27:11. 86:11. 143:10.

5. Johdata minua totuudessa ja opeta minua, sillä Sinä olet minun autuuteni Jumala! Kaiken päivää minä odotan Sinua.

6. Muista, Herra, laupeuttas ja armojas, jotka ijankaikkisuudesta ovat!

7. Älä muista minun nuoruuteni synnejä ja rikoksiani, mutta muista minua armonsi mukaan, hyvyytes tähden, Herra!

Job 13:26. Jer. 31:19.

8. Hyvä ja vakaa on Herra, sentähden neuvoo Hän syntisiä tiellä.

5 Moos. 32:4.

9. Hän johdattaa oikeudella raadolliset, ja opettaa tiensä heille.

10. Kaikki Herran tiet ovat armo ja totuus niille, jotka pitävät hänen liitonsa ja todistuksensa Ps. 103:17 s.

11. Nimesi tähden, Herra, anna anteeksi pahatekoni, sillä se on suuri!

12. Kuka ikänään Herraa pelkää, sitä Hän neuvoo parhaalle tielle. Ps. 32:8.

13. Hänen sielunsa asuu hyvydessä, ja hänen sikiänsä omistaa maan

Ps. 37:9, 11, 22. 112:1 s. San. 20:7.

14. Herran salaisuus on niillä, jotka Häntä pelkäävät, ja Hän ilmoittanut liitonsa heille. San. 8:32

15. Minun silmäni katsovat alati Herraan, sillä Hän kirjoittaa jalani verkosta Ps. 141:3.

16. Käänny minun puoleeni ja armahda minua, sillä minä olen yksinäinen ja kurja!

17. Sydämmeni ahdistukset ovat moninaiset; vie minua ulos tuskistani!

18. Katso kurjuuttani ja vaivaani, ja anna kaikki syntini anteeksi!

Ps. 119:153.

19. Katso, kuinka monta vihollista minulla on, ja he minua julmasti vihaavat!

Ps. 32. Joh. 15:25.

20. Varjele minun sieluni ja pelasta minua; älä salli minun häpeään tulla, sillä Sinuun minä turvaan!

21. Uskollisuus ja vakuus varjelkoon minua; sillä minä odotan Sinua!

Job 1:1. 2:3.

22. Pelasta, Jumala, Israel kaikista ahdistuksistansa!

26 Psalmi.

Viattoman turva Herraan.

Davidilta. Tuomitse minua, Herra, sillä minä vaellan viattomuudessani, ja minä toivon Herraan, enkä horju.

Ps. 7:9 s. 17:2 s.

2. Koettele minua, Herra, ja kiusaa minua, tutki minun munaskuuni ja sydämmeni!

Ps. 139:2 s. 23.

3. Sillä sinun armosi on minun silmäini edessä, ja minä vaellan totuudessa.

Job 31:5.

4. En minä istu turhain ihmisten seurassa, enkä mene kavalain kanssa.

Ps. 1:1. San. 1:10.

5. Minä vihaan pahain seuraa, enkä istu jumalattomain parissa.

Ps. 119:128.

6. Minä pesen käteni viattomuudessa, ja oleskelen, Herra, alttarisi ääressä,

Ps. 43:4.

7. kuuluttamassa äänelläni sinun kiitostasi ja luettelemassa kaikkia ihmeitäsi.

Ps. 9:2. 71:17.

8. Herra, minä rakastan sinun huoneesi asuntoa ja sinun kunniasi asuinpaikkaa.

2 Moos. 40:34 s. Ps. 27:4. 84:2 s. 122:1.

9. Älä tempaa minun sieluani pois syntisten kanssa, eikä henkeäni verkoirain kanssa,

10. joiden käsissä on pahuutta, ja joiden oikea käsi on lahjoja täynnä.

11. Mutta minä vaellan viattomuudessani. Vapahda minua ja armahda minua!

12. Minun jalkani seisoo tasaisella; minä kiitän Herraa seurakunnissa.

27 Psalmi.

Rohkeus Herrassa ja halu Herran yhteyteen.

Davidilta. Herra on minun valoni ja autuuteni; ketä minä pelkäi-

sin? Herra on minun henkeni varustus; ketä minä vapisisin?

2. Kun pahantekijät karkaavat päälleni syömään minun lihaani, nuo vainoojani ja viholliseni, niin he kompastuvat ja lankeevat.

Ps. 18:39.

3. Ja jos sotaväki saartaisi minua, ei sydämmeni pelkäisi. Jossota nousisi minua vastaan, olisin siinäkin turvattuna.

Ps. 37.

4. Yhtä minä Herralta olen anonut, sitä minä pyydän: että minä Herran huoneessa asuisin kaiken elinaikani, ihaillakseni Herran suloutta, ja tutkistellakseni hänen temppeleissäänsä.

Ps. 23:6. 26:8. 84:2 s. Luuk. 10:42.

5. Hän kätkee minua suojaansa pahana päivänä, Hän suojelee minua majansa kätöksessä, ja korooittaa minut kalliolle.

Ps. 31:21. Jer. 36:26.

6. Ja nyt pääni korooitetaan vihollisteni yli, jotka ympärilläni ovat, ja minä saan uhrata hänen majassansa kiitosuhria, saan veisata ja soittoa Herralle.

7. Kuule, Herra, ääntäni minun huutaessani; armahda minua ja vastaa minua!

8. Sinulle sanoo minun sydämmeni tämän sanasi: „Etsikää minun kasvojeni!“ Sentähden minä etsin, Herra, sinun kasvojasi.

5 Moos. 4:29. Ps. 24:6. Jes. 45:19.

9. Älä peitä kasvojas minulta, äläkä sysää pois palvelijaasi vihassas. Sinä olet minun apuni; älä minua hylkää, äläkä jätä minua, autuuteni Jumala!

Ps. 132.

10. Sillä isäni ja äitini jättivät minut, mutta Herra korjaa minut!

11. Herra, osoita minulle tiesi, ja johdata minua tasaista polkua, vihollisteni tähden!

Ps. 5:9. 25:4 s.

12. Älä anna minua vainoojieni mielivaltaan, sillä väärät todistajat seisovat minua vastaan ja puuskuavat väkivaltaa.

Ps. 31:9.

13. Mutta minä uskon kuitenkin näkeväni Herran hyvyttä elävain maassa.

Jes. 38:11.

14. Odota Herraa! Ole vahva! ja luja olkoon sydämmesi! Odota Herraa!

Ps. 31:23.

28 Psalmi.

Turva Herrassa.

Davidilta. Sinua, Herra, minä huudan; minun kallioni, älä ole minulle vaiti, etten vaietessas joutuisi hautaan meneväin kaltaiseksi!

Ps. 143:7.

2. Kuule minun rukousteni ääni, kun huudan Sinua, kun nostan käsiäni pyhää kuorias päin!

3. Älä minua tempaa pois jumalatomien ja pahantekijäin kanssa, jotka ystävällisesti puhuttelevat lähimmäistänne, vaan pahuus on heidän sydämissään! Ps. 141:4. 62:5. Jer. 9:3.

4. Anna heille työnsä mukaan ja tekojensa pahuuden mukaan; kättensä töittien palkka anna heille, maksa heille ansoinsa!

5. Sillä ei he ota huomioon Herran töitä, eikä hänen kättensä tekoja; sentähden kukistaa Hän heidät, eikä rakenna heitä. Jes. 5:12.

6. Kiitetty olkoon Herra, sillä Hän on kuullut minun rukousteni äänen!

7. Herra on minun väkevyyteni ja kilpeni; Häneen minun sydämeni turvasi, ja minä sain avun, sentähden sydämeni riemuitsee, ja minä kiitän Häntä veisullani.

8. Herra on heidän väkevyytensä, Hän on voideltunsa pelastuksen linna. Ps. 18:51.

9. Auta kansaasi ja siunaa perintöäsi, ja kaitse heitä ja kannahetä jankaikkisesti! 5 Moos. 9:29. Ps. 79:13. 95:7. 100:3.

29 Psalmi.

Herran voiman ylistys.

Davidin psalmi. Tuokaat Herralle, te Jumalan pojat, tuokaat Herralle kunnia ja väkyyttä!

Ps. 96:7 s. 103:20 s. Jes. 6:2 s.

2. Tuokaat Herralle hänen nimensä kunnia; kumartakaat Herraa pyhässä juhlapuvussa!

3. Herran ääni käy vetten päällä; kunnian Jumala jylisee, Herra suuren vetten päällä. Job 37:2 s.

4. Herran ääni käy voimallisesti, Herran ääni käy suuressa kunniaassa.

5. Herran ääni särkee sedripuut; Herra särkee Libanonin sedripuut.

6. Hän hypyättää heitä niinkuin vasikoita, sekä Libanonia että Sirjonian niinkuin nuoria puhveleita.

7. Herran ääni iskee tulenleimauksia.

8. Herran ääni tärisyttää korpea, ja Herra tärisyttää Kadeksen korpea. 5 Moos. 8:2.

9. Herran ääni säikyttää peurat poikimaan, ja paljasta metsät, ja hänen temppelissään sanoo kaikki: „Kunnia!“

10. Herra hallitsee tuomarina vedenpaisumisen päällä; Herra pysyy Kunnikaana jankaikkisesti. Hes. 36:25. Joel 3:18. Sak. 13:1. 1 Piet. 3:20 s.

11. Herra antaa kansallensa väkyyden; Herra siunaa kansaansa rauhalla.

30 Psalmi.

Kiitos ja ylistys Herralle.

Davidin psalmi; huoneenvihkimysvirsi. 6 Moos. 20:5. 1 Aik. 16:43.

2. Sinua, Herra, minä ylistän, sillä Sinä nostit minut ylös, eikä sallinut viholliseni iloita minusta.

3. Herra, minun Jumalani, minä huusin Sinua, ja Sinä paransit minun. Ps. 147:3.

4. Herra, Sinä nostit sieluni tuonelta, Sinä virvoitit minut henkiin, etten kuoppaan vajonnut. Ps. 96:13. 116:3 s.

5. Soittakaat kiitosta Herralle, te hänen pyhänsä ja kiittäkää hänen pyhää muistoansa!

6. Sillä hänen vihansa viipyy silmänräpäyksen, hänen armonsa koko elämän ajan; ehtoolla on itku, mutta aamalla ilo. Jes. 54:7 s. Joh. 16:20 s. 2 Kor. 4:17.

7. Mutta minä sanoin onnellisena ollessani: „en minä ikänä horju.“

8. Herra, hyvydessäsi olit Sinä vahvistanut minun vuoreni; mutta Sinä peitit kasvosi, ja minä hämmästyin.

9. Sinua, Herra, minä huusin, ja Herran puoleen minä rukoilin: 10. „Mitä voittoa on verestäni, haetaan vajoomisestani? Kiittäneekö tomu Sinua, ja ilmoittaneeko se sinun totuuttas? Ps. 6:6. 88:11.

11. Herra, kuule ja armahda minua; Herra, ole minun auttajani!

12. Sinä muutit minun murheeni iloksi minulle, riisuit päältäni murhepukuni, vyötit minua riemulla,

13. että kunniani veitsäisi Sinulle kiitosta, eikä vaikenisi. Herra, Jumalani, Sinua minä kiitän jankaikkisesti! Ps. 67:9. 106:2.

31 Psalmi.

Totvo ja turva ahdistuksessa.

Edelläveitsäajalle; Davidin psalmi.

2. Herra, Sinuun minä turvaan. Älä salli minun ikänään häpeään joutua; pelasta minua vanhurskautes kautta! Ps. 25:2. 71:1 s.

3. Kallista korvas minun puoleeni, riennä minua pelastamaan! Ole minulle varustuskallio, ja suojuksinna minua vapahtamaan!

4. Sillä Sinä olet kallioni ja linnani; ja sinun nimesi tähden Sinä johdatat ja talutat minua. Ps. 23:3. San. 18:10.

5. Sinä kirvoitit minua verkosta, jonka he teeni virittivät, sillä Sinä olet minun varustuksen.

6. Sinun käsiisi minä annan henkeni; Sinä olet minut lunastanut, Herra, Sinä totinen Jumala!

Luuk. 23:46. Ap. 1:7 s.

7. Minä vihaan niitä, jotka turhia

epäjumalia pitävät; mutta Herraan minä turvaan.

8. Minä ihastun ja riemuitsen sinun armostasi, että katsoit raadollisuuttani, ja tunsit sieluni ahdistukset,

Ps. 9:3. 16:3.

9. etkä jättänyt minua vihollisen käsiin, vaan asetit jalkani avaralle.

Ps. 40:3.

10. Herra, armahda minua, sillä minä olen ahdistuksessa; silmäni ovat hiveltäneet huolista, samoin sieluni ja valsansi.

Ps. 6:8.

11. Sillä elämäni on kulunut murheessa, javuoteni huokauksissa; voimani on rauennut pahantekoni tähden, ja luuni ovat riutuneet.

Ps. 40:13. 102:4.

12. Kaikkein ahdistajain tähden minä olen tullut pilkaksi, ja kylällisilteni kuormaksi, ja pelvoksi tuttavilteni; jotka minut ulkona näkevät, pakenevat minua.

Jes. 53:2 s.

13. Minä olen sydämmestä unholettu kuin kuollut; minä olen juurikuin särkynyt astia.

14. Sillä minä kuulen monen parjaukset; pelko on joka kulmalta! He neuvoo pitävät keskenänsä ja aikovat minulta hengen ottaa.

Jer. 20:10.

15. Mutta minä turvaan Sinuun, Herra, ja sanon: „Sinä olet minun Jumalani!“

16. Minun aikani ovat sinun käsisäsäsi; pelasta minua vihollisteni käsisistä ja vainomiehistäni!

Ps. 139:16.

17. Valista kasvoisi palvelijas yli, vapahda minua armostasi!

4 Moos. 6:25 s. Ps. 80:4.

18. Herra, älä salli minun häpeään tulla, sillä Sinua minä avuksi huudan! Jumalattomat tulkoit häpeään, ja vai'etkoot tuonelassa!

19. Jääkööt äänettömiksi valheen huulet, jotka puhuvat vanhurskasta vastaan röhkiästä, ylpeydessä ja ylenkatseessa!

Ps. 63:12. 107:42.

20. Kuinka suuri on sinun hyvyytes, jonka kätkit Sinua pelkääväisille, ja jonka osoitat Sinuun turvaaville, ihmisten lasten nähdessä!

21. Sinä suojaat heitä kasvojesi suojaasi ihmisjoukoilta; Sinä kätkit heitä majassa kielen toralta.

Ps. 27:5. Jer. 36:26.

22. Herra olkoon kiitetty, että Hän osoitti minulle ihmeellisen armonsa varustetussa kaupungissa. Ps. 144:1 s.

23. Sillä minä sanoin hämmästyksissäni: „minä olen syytät pois sinun silmiesi edestä;“ mutta Sinä kuulit rukousteni äänen, kun minä huusin sinun puoleesi.

24. Rakastakaat Herraa, kaikki hä-

nen pyhänsä! Herra varjelee uskollisia, ja kostaa runsaasti niille, jotka ylpeyttä harjoittavat.

25. Olkaat lujat, ja olkoon sydämenne rohkea, kaikki, jotka Herraa odotatte!

Ps. 27:14.

32 Psalmi.

2. Katumus-psalmi.

Davidin opetus. Autuas on se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synnit ovat peitetyt.

Room. 4:6 s.

2. Autuas on se ihminen, jolle Herra ei soimaa vääryyttä, jonka hengessä ei vilppiä ole.

3. Kun minä vaikenin, kuluiivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

San. 28:13.

4. Sillä sinun kätesi oli yöllä ja päivällä raskas minun päälläni, niin että minun nesteeni muuttui kuin kesän helteessä.

Ps. 38:3,5. 65:4.

5. Ja minä tunnustin syntini Sinun edessäsi, enkä peittänyt pahaatekoani. Minä sanoin: „minä tunnustan Herralle rikokseni,“ — niin Sinä annoit anteeksi minun syntini vääryyden. Sela. 2 Sam. 12:13. Jes. 65:24. 1 Joh. 1:9.

6. Tämän tähden rukoilkoot Sinua kaikki pyhät ajalla, jona Sinä löydetään; ei totta suuretkaan vedet tulvaillessa heihin ulotu!

Jes. 49:8. 55:6. 2 Kor. 6:2.

7. Sinä olet minun varjelukseni, Sinä varjelet minua ahdistuksesta; pelastuksen riemulla Sinä saarrat minua. Sela. Ps. 27:5.

8. Minä tahdon opettaa sinua ja osoittaa sinulle tien, jota sinun tulee vaelttaa; Minä tahdon neuvoo, pitäin sinua silmällä.

Ps. 25:12.

9. Alkäätkö olko niinkuin järjettömät orhiit ja muulit, joita suitsilla ja kuolaimilla suistetaan: muutoin eivät Sinua lähesty.

2 Kun. 19:28. San. 26:3.

10. Jumalattomalla on monta vaiavaa; mutta joka Herraan turvaa, häntä armo ympäri piirittää.

San. 12:21.

11. Riemuitkaat Herrassa ja iloitkaat, te vanhurskaat, ja veisatkaat ilovirsiä, kaikki te vakaamieliset! Fil. 4:4.

33 Psalmi.

Herran voiman ja armon ylistys.

Riemitkaat, te vanhurskaat, Herrassa; hurskasten sopii Häntä ylistää!

2. Ylistäkäätkö Herraa kanteleilla, kymmenkielisellä harpulla soittakaat Hänelle kiitosta!

Ps. 92:4.

3. Veisatkaat Hänelle uusi virsi, helistäkäätkö jalosti juhlatorvella!

4. Sillä Herran sana on toinen, ja

kaikki hänen tekonsa osoittavat uskollisuutta. 4 Moos. 23:19. 1 Sam. 15:29.

5. Hän rakastaa vanhurskaita ja oikeutta; Herran armo täyttää maan.

Ps. 119:64.

6. Herran sanalla ovat taivaat tehdyt, ja kaikki heidän joukkonsa hänen suunsa hengellä. 1 Moos. 1:2 s.

7. Hän kokoo meren vedet kuin leiliin, ja panee savytydet säilytyspaikkoihin.

1 Moos. 1:9. Job 38:3 s. Ps. 104:7 s.

8. Peljätköön Herraa kaikki maa; Häntä kavahtakoot kaikki maanpiirin asuvaliset!

9. Sillä Hän sanoi, ja se tuli; Hän käski, ja niin tapahtui. Ps. 148:5.

10. Herra särkee pakanain neuvot, Hän tekee kansain aivotukset tyhjäksi Job 5:12. Ps. 2:1 s. San. 21:30.

11. Mutta Herran neuvo pysyy ijan-kaikkisest, hänen sydämensä aivotukset suvusta sukuun.

San. 19:21. Jes. 46:10.

12. Autuas on se kansa, jonka Jumalana Herra on, se suku, jonka Hän on itsellensä perinnöksiksi valinnut.

Ps. 144:15.

13. Herra katsoo taivaasta alas, Hän näkee kaikki ihmisten lapset.

14. Asuntonsa istuimelta Hän katselee maan asuvaisia, Ps. 11:4.

15. Hän, joka valmistaa kaikki heidän sydämensä, joka tarkastaa kaikki heidän työnsä. San. 16:1 s., 9. 21:1 s.

16. Ei kuningas saa voittoa väkensä paljoudella, eikä sankari pelastusuurilla voimallansa. 2 Aik. 14:11.

17. Turha on orhi voitoksi, eikä sen suuri väkevyys pelasta.

Ps. 147:10. San. 21:31.

18. Katso, Herran silmät katsovat niitä, jotka Häntä pelkäävät, jotka hänen armoansa odottavat,

19. pelastaaksensa kuolemasta heidän sielunsa, ja elättääksensä heitä näljän aikana. Job 5:20. Ps. 34:10 s. 37:19.

20. Meidän sielumme odottaa Herraa; Hän on meidän apumme ja kilpemme. 6 Moos. 33:29.

21. Sillä Hänessä meidän sydämemme iloitsee, koska me turvaamme hänen pyhään nimeensä.

22. Sinun armosi, Herra, olkoon meidän päällämme, niinkuin me Sinua odotamme!

34 Psalmi.

Pelastetun kiitos ja tunnustus.

Davidin psalmi, kun hän teeskentelee hulluksi Abimelekin edessä, joka hänen ajoi pois tykönsä, ja hän meni matkaansa. 1 Sam. 21:13 s.

2. Minä kiitän Herraa aina; hänen

ylistyksensä on alati minun suusani. Ps. 146:2.

3. Minun sieluni kerskaa Herrassa; raadolliset sen kuulkooot ja iloitkooot!

4. Ylistäkää Herraa minun kanssani, ja koroitakaamme yhdessä hänen nimeänsä!

5. Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minua, ja kaikista vavistuksistani Hän pelasti minut.

6. Jotka Hänen puoleensa katsovat, nevalistuvat; heidän kasvonsa ei häpeästä punastu.

7. Tämä kurja huusi, ja Herra kuuli ja vapahti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa.

8. Herran enkeli piirittää niitä, jotka Häntä pelkäävät, ja pelastaa heidät.

1 Moos. 32:1 s. 2 Kun. 6:17. Ps. 91:11 s.

9. Maistakaa ja katsokaat, kuinka Herra on suloinen; autuas on se mies, joka Häneen turvaa!

1 Piet. 2:3. Ps. 2:12.

10. Peljätäkää Herraa, te hänen pyhänsä, sillä Häntä pelkääväisiltä ei mitään puutu!

11. Nuoret jalopeurat kärsivät puutetta ja nökevät nälkää, mutta Herraa etsiväisiltä ei mitään hyvää puutu.

Luuk. 1:53.

12. Tulkaat tänne, lapset, kuulkaat minua! Herran pelvon minä teille opetan.

13. Kuka ikänään tahtoo elää, rakastaa ikäpäiviä, nähdäksensä hyvää,

1 Piet. 3:10 s.

14. hän varjelkoon kieltänsä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta,

Ef. 4:29; 5:4. Kol. 4:6.

15. välttäköön pahaa ja tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja tavoittakoon sitä!

Am. 5:15. Ps. 37:27. Rom. 12:18.

Hebr. 12:14.

16. Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita, ja hänen korvansa heidän huutoansa. 2 Aik. 16:9. Ps. 33:18.

17. Mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistoansa.

Ps. 73:20. 109:15.

18. Kun vanhurskaat huutavat, niin Herra kuulee ja pelastaa heitä kaikista heidän ahdistuksistansa. Ps. 145:18.

19. Herra on läsnä niitä, joitten sydän on särjetty, ja vapahtaa niitä, joilla nöyrytetty henki on.

Ps. 51:19. Jes. 57:15. 66:2. Luuk. 18:13 s.

20. Vanhurskaalle tapahtuu paljo pahaa, mutta Herra päästää hänet niistä kaikista.

21. Hän kätkee kaikki hänen luunsa, ettei yhtäkään niistä murreta.

2 Moos. 12:46. Matt. 10:30. Joh. 19:36.

22. Pahuus tappaa jumalattomaa; ja

jotka vanhurskasta vihaavat, ne saavat palkkansa.

23. Herra lunastaa palvelijainsa sielut, eikä yksikään jää syyppääksi, joka Häneen turvaa

35 Psalmi.

Rukous hirnuisia vihollisia vastaan.

Davidilta. Riitele, Herra, riitaveljieni kanssa; sodi minun vihollisiani vastaan!

2. Tempaa kilpi ja suojos, ja nouse minun avukseni!

3. Sivalla keihäs ja salpaa tie vainoojiltani. Sano sielulleni: „Minä olen sinun apusi!”

4. Häpeään ja pilkkaan joutukoot, jotka minun henkeäni vähijyvät; väistykööt punastuneina, jotka minulle pahaa aikovat! Ps. 40:15 s. 70:3 s.

5. Olkoot he niinkuin akanat tuulessa, ja Herran enkelisysätköön heitä! Ps. 1:4. Hos. 13:3.

6. Heidän tiensä olkoon pimeä ja liukas, ja Herran enkeli vainokoon heitä! Jos. 10:10 s. Ps. 69:24.

7. Sillä syyttömästi ovat he virittäneet verkkonsa minun eteeni, ja ilman syyttä sielulleni haudan kaivaneet. Ps. 9:16. 57:7. Matt. 22:15.

8. Tulkoon hänelle perikato tietämättänsä, ja omaan virittämään verkkoonsa hän tarttukoon; siihen hän surmaksensa langetkoon! Ps. 141:10.

9. Mutta minun sieluni iloitkoon Herrassa ja riemuikoon hänen avustansa!

10. Kaiikki luuni sanokoot: „Herra, kuka on sinun vertaises, joka päästöt sorretun häntä väkevemmän käsistä, sorretun ja köyhän raatelijastansa?”

11. Väärät todistajat astuvat esiin; he tutkivat minulta, mitä minä en tiedä. Matt. 26:60. Luuk. 23:2, 10. Joh. 18:30.

12. He tekevät minulle pahaa hyvästä; sieluni on orpona. Ps. 109:5.

13. Vaan minä heidän sairastaessansa pidin säkin pukunani, vaivasin itseäni paastomalla, ja rukoilin sydämmestäni. 1 Kun. 18:42. Ps. 69:11.

14. Niinkuin ystäväni, niinkuin veljeni tähden, niinkuin äitiänsä sureva minä käyskentelin murhevaatteissa ja kumarruksissa.

15. Mutta minun kaatuessani he iloitsevat ja kokoontuvat; roistomaiset ja minulle tuntemattomat kokoontuvat minua vastaan; he herjaavat, eivät-kä asetu. Matt. 26:3 s.

16. Jumalattomien leipäkrynsän kuokkijain tavalla he kiristävät hampaitansa minulle.

17. Herra, kuinka kauan Sinä tätä

katselit? Päästä siis sieluni heidän hävityksistäänsä, ja ainokaisesti jalopeuroista! Ps. 22:21 a.

18. Niin kiitän Sinua suuressa seurakunnassa, paljon kansan keskeillä minä Sinua ylistän. Ps. 22:23 s. 40:10 s.

19. Alkoot ne iloitko minusta, jotka syyttömästi ovat minun vihamielisiä, alkoot silmää iskekö, jotka minua syyttömästi vihaavat! Joh. 15:25.

20. Sillä ei he puhu ystäväillisesti, vaan miettivät väärä syytä maan hiljaisia vastaan.

21. Ja he levittävät kitansa avaralta minua vastaan, ja sanovat: „niin, niin, sen silmämme näkee“.

Job 16:10. Jes. 57:4.

22. Herra, Sinä sen näet, älä siis vaikene! Herra, älä ole kaukana minusta!

23. Herää ja nouse katsomaan oikeuttani ja asiaani, minun Jumalani ja Herrani!

24. Herra, minun Jumalani, tuomitse minua vanhurskautesi mukaan, etteivät he riemuitsisi minusta! Ps. 7:9.

25. Älä salli heidän sydämmessään sanoa: „niin, niin me tahdoimme“; äläkä anna heidän sanoa: „me olemme hänet nielleet“.

26. Hävetkööt ja punastukoot samalla ne, jotka onnettomuudestani iloitsevat; pukeutukoot häpeällä ja pilkalla, jotka minua vastaan isontelevat! Ps. 40:15 s. 109:29.

27. Iloitkoot ja riemuikoot, jotka minun oikeuttani suosivat, ja sanokoot aina: „Herra olkoon suuresti ylistetty, joka suo palvelijallensa hyvää!“ Ps. 40:17.

28. Ja minun kieleni puhukoon sinun vanhurskauttasi, ja joka päivä sinun ylistystäsi! Ps. 7:18.

36 Psalmi.

Jumalattomien pahuus. Jumalan voima ja armo.

Edelläveisaaajalle; Davidin, Herran palvelijan psalmi.

2. Lause jumalattoman vallattomuudesta on sydämmessäni: ei Jumalan pelkoa ole ensinkään hänen silmäinsä edessä.

3. Sillä hän suosittelee itseänsä omis-sa silmissäänsä, saadaksansa pahuutensa täytesyksi, vihaa pitääksensä. Ps. 10:3.

4. Hänen suunsa sanat ovat vääryyttä ja petosta; hän on lakannut taidolla elämästä, hyvää tekemästä.

5. Vahinkoa hän miettii vuoteellansa, ja pysyy vahvasti pahalla tiellä; ei hän pahaa kauhistu. San. 4:16. Mik. 2:1.

6. Herra, sinun armosi ulettuu tai-

vaisin, ja totuufesi hamaan pilviin asti. Ps. 57:11. 108:5.

7. Sinun vanhurskautes on niinkuin Jumalan vuoret, ja sinun oikeutes niinkuin suuri syvyys; ihmisiä ja eläimiä Sinä, Herra, autat. Ps. 92:6. 145:15. Room. 11:33.

8. Kuinka kallis on sinun armosi, Jumala! ja ihmisten lapset turvaavat siipeisi varjoon! Ps. 17:8. 57:2.

9. He juopuvat sinun huoneesi runsaasta tavarasta, ja Sinä juotat heitä hekumasi virralla.

10. Sillä Sinun tykönäsi on elämän lähde, sinun valkeudessa me näemme valkeuden. Ps. 49:20. Jer. 2:13. 17:13.

11. Pitkiä armoas Sinua tunteville, ja vanhurskautas vakaamielisille!

12. Älä salli ylpeiden minua tallata, älköönkää jumalattomain käsi minua karkoittako!

13. Silloin kaatuvat pahantekijät; he syöstyvät kumoon, eivätkä voi nousta.

37 Psalmi.

Jumalattomista ja hurskaista.

Davidin psalmi. Älä vihastu pahain tähden, äläkää kadehdi pahantekijöitä. Ps. 73:2 s. San. 24:19. Saarn. 7:10.

2. Sillä niinkuin heinä he pian leikataan pois, ja lakastuvat kuin vihoitava ruoho. Ps. 92:8. Jaak. 1:10 s.

3. Toivo Herraan ja tee hyvää; asu maassa ja harrasta totuutta!

4. Iloitse Herrassa, ja Hän antaa sinulle, mitä sydämesi halajaa!

5. Heitä tiesi Herran haltuun, ja tuo toivo Häneen; kyllä Hän sen tekee. Ps. 55:23. San. 16:3. 1 Piet. 5:7.

6. Ja Hän tuo esiin sinun vanhurskautes niinkuin valkeuden, ja oikeutes niinkuin puolipäivän!

7. Tyydy Herraan ja odota Häntä; älä kiivaile sitä, jonka tie menestyy, sitä miestä, joka juonia valmistelee! Saarn. 10:4.

8. Lakkaa vihasta ja hylkää tuimuus; älä kiivastu, se on vaan pahaksi!

9. Sillä pahat hävitetään, mutta Herraa odottavaiset perivät maan. Matt. 5:5.

10. Vielä lyhyt hetki — eikä jumalattonta olekaan; ja kun sinä katsot hänen sijaansa, on hän jo poissa.

11. Mutta siveät perivät maan ja iloitsevat suuresta rauhasta. Ps. 119:165.

12. Jumalaton aikoo pahaa vanhurskaalle, ja kiristelee hampaitansa hänelle; Ps. 112:10.

13. mutta Herra nauraa häntä, sillä Hän näkee hänen päivänsä lähestyvän. Ps. 2:4.

14. Jumalattomat vetävät miekkansa ja jännittävät joutsensa, kaataak-

sensa sorrettua ja köyhää, ja teuras- taaksensa niitä, jotka ovat oikealla tiellä;

15. mutta heidän miekkansa käypi heidän omaan sydämeensä, ja heidän joutsensa on särkyvä.

16. Vanhurskaan vähäiset varat ovat paremmat kuin monen jumalattoman tavarain paljous. San. 15:16.

17. Sillä jumalattomien käsivarret särjetään; mutta Herra tukee vanhurskalta. Ps. 1:5.

18. Herra tuntee viattomien päivät, ja heidän perintönsä pysyy ijankaikkisesti. Ps. 139:16.

19. Ei he tule häpeään pahalla ajalla; ja näikävuosina he ravitaan. Ps. 33:19. 34:10.

20. Sillä jumalattomat hukkuvat, ja Herran viholliset katoovat kuin niitun ihanaisuus; savuna he katoavat. Ps. 68:3.

21. Jumalaton ottaa lainan, eikä maksa; mutta hurskas on laupeus ja antelias. 5 Moos. 28:12, 44. Syr. 25:1.

22. Sillä Hänen siunaamansa perivät maan, mutta Hänen kiroomansa hävitetään.

23. Herralta tulee vakavuus miehen askeleille; ja hänen tiensä kelpaa Hänelle.

24. Kun hän lankee, ei hän jää kumoon; sillä Herra tukee hänen kätensä.

25. Minä olin nuori, ja vanhennuin, enkä ole ikänä nähnyt vanhurskasta hyljätynksi, enkä hänen siemenensä kerjäävän leipää. Syr. 2:10 s.

26. Aina hän armahtaa ja antaa lainaksi, ja hänen siemenensä on siunattu. Ps. 112:5. Luuk. 6:34 s.

27. Vältä pahaa ja tee hyvää, niin pysyt ijankaikkisesti. Ps. 34:15.

28. Sillä Hän rakastaa oikeutta, eikä hylkää ystäviänsä. Ijankaikkisesti ne varjellaan; mutta jumalattomien siemen hävitetään. Ps. 21:11.

29. Vanhurskaat perivät maan, ja asuvat siinä ijankaikkisesti.

30. Vanhurskaan suu puhuu viisautta, ja hänen kielensä opettaa oikeutta. San. 31:26.

31. Hänen Jumalansa laki on hänen sydämessänsä; ei hänen askeleensa horju. Ps. 49:9. Jes. 51:7.

32. Jumalaton väljyy vanhurskasta ja etsii häntä tappaksensa.

33. Mutta ei Herra jätä häntä hänen käsiinsä, eikä lue häntä jumalattomaksi, kun häntä tuomitaan.

34. Odota Herraa ja pidä hänen tiensä, niin Hän sinun korooittaa maata perimään; ja sinä saat nähdä jumalattomat hävitettävän.

35. Minä näin jumalattoman röyhkeänä, ja hän levitteli itseänsä kuin kotoanaan kasvanut lehvikkäs puu.

1 Sam. 25:2s. Job 20:5s. Ps. 52:3,9.

36. Ja hän katosi, ja katso, ei hän enään ollut; ja minä kysyin häntä, eikä häntä missään löytynyt.

Job 20:7. Ps. 10:15.

37. Huomaa vakaata, ja katso hurskasta; sillä tulevaisuus on rauhan miehen!

San. 23:18.

38. Mutta pahantekijät ynnä hukutetaan, ja jumalattomien tulevaisuus hävitetään.

Ps. 5:5s.

39. Mutta Herra on vanhurskasten apu; Hän on heidän linnansa ahdistuksen ajalla.

Ps. 9:10.

40. Ja Herra auttaa heitä ja pelastaa heitä; hän pelastaa heitä jumalattomista ja vapauttaa heitä, sillä he turvaavat Häneen.

38 Psalmi.

8. Katumus-psalmi.

Davidin psalmi, muistoksi.

2. Herra, älä rankaise minua vihassas, äläkä kurita minua hirmuisuudessas!

Ps. 6:2. Jer. 10:24. Hes. 5:15.

3. Sillä sinun nuoles ovat minuun sattuneet, ja sinun kätesi painaa minua.

5 Moos. 32:23. Job 6:4. Ps. 32:4.

4. Ei ole mitään ehittyä minun lihasani sinun kiivautesi tähden, eikä luissani rauhaa minun syntini tähden.

5. Sillä minun syntini käyvät pääni yll; niinkuin raskas kuorma ovat ne minulle ylen raskaat.

Esr. 9:6. Ps. 40:13. 88:17.

6. Minun haavani haisevat, ja mätänevät minun hulluuteni tähden

7. Minä olen kymärässä ja aivan kumarruksissa; kaiken päivää minä käyn murheellisna.

8. Sillä minun lanteeni ovat täynnä polttoa, eikä ole lihassani tervettä paikkaa.

9. Minä olen jähmistynyt ja rikki runneltu; minä myrisen sydämeni huokauksista.

10. Herra, Sinun edessä on kaikki minun haluni, eikä huokaukseni ole Sinulta salattu.

11. Sydämeni sykkii, voimani on minusta luopunut, ja silmäini valkeutta — eipä sitäkään minulla enää ole

12. Ystäväni ja tuttavani asettuvat etäälle viitsauksestani, ja omaiseni seisovat kaukana.

Job 19:13s. Ps. 27:10. 88:19.

13. Jotka minun sieluni väijyvät, ne virittelevät pauloja minun eteeni; ja jotka minulle pahaa suovat, ne

neuvottelevat perikatoa, ja petosta he joka päivä mieltivät.

14. Mutta minun täytyy olla kuurona, eikä mitään kuulla; ja mykkänä, joka ei avaja suutansa.

Ps. 39:2,10. Jes. 53:7.

15. Ja minä olen niinkuin se, joka ei mitään kuule, ja jonka suussa ei puollustusta ole.

16. Mutta Sinua, Herra, minä odotan; Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani!

17. Sillä minä ajattelen: älkööt ne saako iloita minusta, jotka jalkaini horjuessa isoillisivat minua vastaan!

18. Sillä minä olen kaatumaisillani, ja kipuni on alati edessäni.

19. Sillä minun täytyy tunnustaa rikokseni, ja murehtia syntini tähden.

Ps. 51:5.

20. Mutta minun viholliseni elävät ja ovat väkevät, ja paljon on niitä, jotka minua syyttömästi vihaavat.

Ps. 3:2.

21. Ja maksan hyvää pahalla vihaavat he minua, kun minä hyvää noudatan.

Ps. 119:95.

22. Älä hylkää minua, Herra; minun Jumalani, älä ole kaukana minusta!

23. Riennä minua auttamaan, Herra, minun apuni!

Ps. 35:3. 40:14.

39 Psalmi.

Rukous häädässä. Elämän katoavaisuus.

Edelläveisajalle; Jedutunille, Davidin psalmi.

1 Aik. 25:1.

2. Minä sanoin: „minä tahdon varoa teitäni syntiä tekemästä kielelläni, tahdon hallita suuni suisilla, niinkauan kuin jumalaton on näkyvässäni.“

Ps. 17:3.

3. Minä tulin mykäksi enkä puhunut mitään menestyksestä; mutta vaivani yltyi.

Ps. 38:14,18.

4. Sydämeni hehkui minussa, ja näitä ajatellessani syttyi minussa tuli, — minä puhuin kielelläni.

5. Herra, opeta minua ajattelemaan loppuani, ja päiväni määrää, minkä vertainen se on, tunteakseni kuinka katoava minä olen!

Ps. 90:12.

6. Katso, kämmenen leveydeksi panit Sinä päiväni, ja elämäni on niinkuin ei mitään edessäni. Kuinka aivan turhat ovat kaikki ihmiset, vaikka lujana seisovat! Sela

Ps. 62:10. 90:5a. 144:4.

7. Varjona vaan vaelttaa ihminen, turhaan tekee itsellensä murhetta; hän kokoo, eikä tiedä, kuka sen saapi.

Job 8:9. 142. Saarn. 2:18. 5:13,15.

8. Ja nyt, mihin minä luotan, Herra! Sinuun minä toivon!

9. Pelasta minua kaikista rikoksista; äläkä tee minua hullujen pilkaksi!

10. Minä vaikenen, enkä avaa suutani, sillä Sinä sen teit. Ps. 38:14.

11. Käännä viitsauksesi pois minusta, sillä minä hukun sinun kätesi rangaistuksesta.

12. Kun Sinä kurituksilla rankaiset ihmistä synnin tähden, kulutat Sinä kuin koi hänen kauneutensa; — tosin aivan turhat ovat kaikki ihmiset! Sela.

13. Kuule, Herra, minun rukoukseni, ja ota huutoni korviis! Kyyneleihinä älä vaikeu, sillä minä olen muukalainen tykönäsi, ja vieras, niinkuin kalkki isänikin. 1 Moos. 47:9. 3 Moos. 25:23. 1 Aik. 29:15. Ps. 119:19. Hebr. 11:13. 1 Piet. 2:11.

14. Katso pois minusta, että minä virkaisin, ennenkuin minä menen pois, enkä enää ole. Job 7:16.

40 Psalmi.

Ennustus Kristuksesta.

Edelläveisajalle; Davidin psalmi. 2. Hartaasti minä odotin Herraa, ja Hän kääntyi puoleeni ja kuuli huutoni. Ps. 18:7, 27:14.

3. Ja Hän veti minun ylös surman kuopasta, liejuisesta mudasta, ja asetti jalkani kalliolle, ja vahvisti asekeleeni. Ps. 31:9. 69:15.

4. Ja Hän pani suuhuni uuden virren Jumalamme kiitokseksi; — sen moni näkee ja pelkää Herraa ja turvaa Häneen.

5. Autuas on se mies, joka panee uskalluksensa Herraan, eikä kääny ylpöiden ja petollisesti vilpisteleviin puolelle.

6. Herra, minun Jumalani, suuret ovat sinun ihmeesi ja neuvosi, joita olet meille osoittanut; ei ole mitään Sinuun verrattavaa; minä ilmoittaisin niitä ja juttelisin, mutta ne ovat ylen suuret luella. 2 Moos. 15:11. Ps. 92:6. 139:17 s.

7 Uhri ja ruoka-uhri ei Sinulle kelpaa, vaan korvat Sinä minulle avaisit; et Sinä tahdo poltto-uhria etkä synti-uhria. Ps. 51:18 s. Jes. 1:11. Mik. 6:7. Hebr. 10:5.

8. Silloin minä sanoin: „katso, minä tulen; Raamatussa on minusta kirjoitettu. Joh. 5:39, 46. Hebr. 10:7.

9. Sinun tahtosi, minun Jumalani, teen minä mielelläni, ja sinun lakisi on sydämessäni.“ Ps. 37:31.

10. Minä saarnaan vanhurskautta suuressa seurakunnassa; katso, en minä sulkenut huuliani; Herra, Sinä sen tiedät. Ps. 22:23, 26. 35:18.

11. En minä peittänyt sinun vanhurskautta sydämeeni; minä puhuin uskollisuudestas ja autuudestas; en minä salannut armoas ja totuuttas suurelta seurakunnalta.

12. Älä siis Sinä, Herra, sulje minulta laupeuttas; sinun armosi ja totuutesi varjelkoon minua aina! Ps. 61:8.

13. Sillä lukemattomat vaihat ovat piirittäneet minua; minun syntini ovat ottaneet minut kiinni, niin etten nähdä taida; ne ovat useammat kuin pääni hiukset, ja sydämeni rohkeus on minut jättänyt. Ps. 38:11.

14. Kelvatkoon Sinulle, Herra, pelastaa minua! Herra, riennä minulle avuksi!

15. Hävetköt ja punastukoot kaikki, jotka minun sieluani väijyvät, hukutuksensa sitä; väistykööt takaperin ja häpeään joutukoot, jotka minulle pahaa suovat! Ps. 35:4. 70:3 s.

16. Hämmästykööt he häpeästänsä, jotka minulle sanovat: „niin, niin!“

17. Iloitkoot ja riemuittukoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät; ja jotka sinun autuuttasi rakastavat, sanokoot aina: „Herra olkoon suuresti ylistetty!“ Ps. 34:3 s. 35:27.

18. Minä olen kurja ja köyhä, mutta Herra pitää minusta huolen. Sinä olet minun apuni ja pelastajani! Minun Jumalani, älä viivy!

41 Psalmi.

Kristus köyhään hoitajana ja kärsimyk'sissään.

Edelläveisajalle; Davidin psalmi. 2. Autuas on, joka köyhää hoitaa; häntä Herra auttaa pahana päivänä. Ps. 112:5, 9. San. 19:17. Jes. 58:7.

3. Herra varjelee häntä ja holhoo häntä, että hän menestyy maassa; ja Sinä et anna häntä vihollistensa valtaan. Dan. 4:24.

4. Herra virvoittaa häntä tautivuoteella; hänen sairastaessansa korjaat Sinä aina hänen vuoteensa. 2 Kun. 20:7.

5. Minä sanoin: Herra, armahda minua, paranna minun seluni, sillä minä tein syntiä Sinua vastaan!

6. Mutta minun viholliseni puhuvat pahaa minusta: „milloin hän kuolee ja hänen nimensä kadonnee?“ —

7. Ja jos joku tulee katsomaan, puhuu hän kavalasti; hänen sydämensä kokoaa tykönsä pahuutta, menee ulos ja puhuu sitä.

8. Kaikki vihemieheni kuiskuttelevat keskenänsä minusta ja mieltivät pahaa minua vastaan, sanoen:

9. „Onnettomuus on hänelle valmistettu; ja kuu hän kerran makaa, ei hän enää nouse.“

10. Ystäväni, johon minä luotin, joka söi minun leipääni, nostaa kantapäätä minua vastaan.

Ps. 55-14 s. Matt. 26:14 s. Mark. 14:10. Luuk. 22:4. Joh. 13:18. Ap. t. 1:16.

11. Mutta Sinä, Herra, armahda minua ja auta minua ylös, niin minä sen heille maksan!

12. Siitä minä ymmärrän Sinun mielistyvän minuun, ettei viholliseni saa riemuja minusta.

13. Ja tosin, Sinä tuet minua viatomuudessa ja asetat minut kasvoisi eteen.

14. Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Amen, Amen.

42 Psalmi.

Harras ikävä Herran huoneeseen.

Edelläveisaajalle. Koran lasten opetus.

1 Aik. 6:22 s. 9:19.

2. Niinkuin peura himoitsee vesiojille, niin minun sieluni himoitsee Sinua, Jumala!

3. Minun sieluni janoo Jumalaa, elävää Jumalaa. Milloin saan minä tulla ja ilmestyä Jumalan kasvojen eteen?

Ps. 63:2 s. 84:3.

4. Kyyneleeni ovat ruokanani päivällä ja yöllä, sillä jokapäivä minulle sanotaan: „missä nyt on Jumalasi?“

Ps. 80:6. 102:10.

5. Näitä minä muistelen, ja vuodatan sieluni eteeni: kuinka minä kuljin väkijoukossa, Jumalanhuoneeseen riemu- ja kiitos-äänellä, juhliivassa joukossa.

6. Mitä murehdit, sieluni, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa Jumalaan! sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää, että Hän on minun kasvoini apu ja minun Jumalani.

7. Sieluni on murheissansa minussa, sentähden minä muistan Sinua Jordanin ja Hermonin maalla, Mitsarin vuorella.

5 Moos. 3:8.

8. Syvyys huutaa syvyydelle sinun koskiesi pauhussa; kaikki sinun kuohusi ja aaltosi käyivät minun ylitseni.

9. Päivällä säätää Herra armonsa, ja yöllä minä Hänelle veisaan, ja ruokoin elämäni Jumalaa.

Ps. 92:3.

10. Minä sanon Jumalalle, kallioleni: „miksi minut unhotit, miksi minun täytyy kävellä niin murheellisena vihollisen ahdistuksessa?“

Ps. 13:2. 43:2.

11. Se on kuin särky luissani, kun viholliseni häpäisevät minua, sanoen minulle joka päivä: „missä nyt on Jumalasi?“

Ps. 115:2.

12. Mitä murehdit, sieluni, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa Jumalaan! sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää, että Hän on minun kasvoini apu ja minun Jumalani.

Ps. 43:5.

43 Psalmi.

Turva Jumalassa.

Tuomitse minua, Jumala, ja aja asiansi armostonta kansaa vastaan, ja pelasta minua kavaloista ja vääristä ihmisistä!

2. Sillä Sinä olet minun väkevyyteni Jumala, miksi minut hylkää? Miksi minun täytyy käyskennellä murheissani vihollisen ahdistuksessa?

Ps. 42:10.

3. Lähetä valosi ja totutesi; ne minua johdattakoot ja tuokoot pyhälle vuorellesi ja sinun asuntoihis.

2 Sam. 6:17. Ps. 15:1 s.

4. että minä tulisin Jumalan alttarin tykö, Jumalan tykö, joka minun riemu-iloni on, ja kiittäisin Sinua kanteleilla, Jumala, minun Jumalani!

Ps. 26:6.

5. Mitä murehdit, sieluni, ja miksi olet niin levoton minussa? Turvaa Jumalaan! sillä vielä minä kerran saan Häntä ylistää, että Hän on minun kasvoini apu ja minun Jumalani!

Ps. 42:12.

44 Psalmi.

Ahdistetun rukous. Kristuksen ja hänen seurakuntansa kärsimiset.

Edelläveisaajalle; Koran lasten opetus.

2. Jumala, korvillamme olemme kuulleet, meidän isämme ovat meille kertoneet: urostyön Sinä teit heidän aikansa, muinaisina päivinä.

5 Moos. 6:20 s. Ps. 78:3.

3. Sinä karkoittit kädelläsi pakanat, mutta heidät Sinä istutit; Sinä hävitit kansat, mutta heidät Sinä levitit.

2 Moos. 15:17. Ps. 9:6. 80:9.

4. Sillä ei he miekallansa maata valloittaneet, eikä heidän käsivartensa auttanut heitä, vaan sinun oikea kätesi, ja sinun käsivartesi, ja sinun kasvoisi valkeus, sillä Sinä mielistyt heihin. 2 Moos. 33:14. 4 Moos. 6:25. Jos. 24:12.

5. Sinä se olet minun kuninkaani, Jumala; säädä apu Jaakobille!

6. Sinun kansas me vihollisemme paikkaamme maahan, sinun nimesäs me talleamme vastaan karkajamme.

Ps. 18:30. 60:14.

7. Sillä en minä joutseeni turvaa, eikä miekkani minua vapalida.

1 Sam. 17:39. Ps. 20:3.

8. Vaan Sinä vapahdat meitä vihollisistamme, ja saatat vihamiehemme häpeään.

9. Jumalasta me kerskaamme joka päivä ja ylistämme sinun nimeäsi ijankaikkisesti. Sela.

Ps. 54:3.

10. Kuitenkin Sinä hylkäsit ja hä-

päisit meitä, etkä lähtenyt sotajoukkojemme kanssa. Ps. 60:12.

11. Sinä ajat meidät pakoon vihollisten edessä, ja vihamihemme ryöstävät itsellensä saalista.

12. Sinä annat meitä syötäväksi niin kuin lampaita, ja hajoitat meitä pakanain sekaan;

13. Sinä myöt kansans ilman rahatta, etkä nosta heidän hintaansa.

5 Moos. 32:30. Tuom. 2:14. Hes. 90:12.

14. Sinä panet meitä häpeäksi naapureillemme, pilkaksi ja nauruksi ympärillämme asuville. Ps. 79:4.

15. Sinä teet meitä sananlaskuksi pakanain kesken, ja pään nyökytykseksi kansain seassa.

16. Joka päivä on häväistykseni edessäni, ja kasvoini häpeä peittää minun, Ps. 69:20.

17. herjaajan ja pilkkaajan äänen tähden, vihollisen ja kostonpyytäjän läsnäolon tähden. Ps. 74:10.

18. Nämät kaikki ovat meitä kohdanneet, vaikka emme Sinua unohdaneet, emmekä sinun liittoasi petollisesti rikkoneet.

19. Ei ole sydämmemme luopunut takaisin, eikä askeleemme poikenneet tieltäsi,

20. että niin runtelit meitä koirasutten olopaikoissa ja peilit meitä kuoleman varjolla.

21. Jos me olisimme unhottaneet Jumalamme nimen ja levittäneet käsiämme vieraalle jumalalle —

22. eikö Jumala sitä tutkisi? Sillä Hän tietää sydämmensalaisuudet. Ps. 7:10.

23. Ei, vaan Sinun tähtesi meitä surmataan joka päivä, ja meitä luetaan teuraslampainksi. Room. 8:36.

24. Herää, Herra! miksi makaat? Nouse, äläkä meitä hylkää ikuisesti!

Matt. 8:24.

25. Miksi peität kasvosi ja unohdat kurjuutemme ja ahdistuksemme?

Ps. 69:18.

26. Sillä sielumme on vaipunut tomuun, ruumiimme on painunut maahan.

27. Nouse meille avuksi ja lunasta meitä armosi tähden!

45 Psalmi.

Kristuksen kunnia ja rakkaus seurakuntaa kohtaan.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Lemmenkukat;“ Koran lasten opetusvirsi; laulu rakkahista.

2. Sydämmeni vuodattaa kauniin puheen; minä ajattelen: teokseni olkoot kuninkaasta; kieleni on jalon kirjoittajan kynä.

2 Sam. 23:2, Ps. 2:6. 1 Piet. 1:11 s.

3. Sinä olet kaikkein kauniin ihmisten lapsista, suloisuus on vuodatettu huulilles; sentähden on Jumala sinua siunannut ijankaikkisesti.

Kork. V. 1:16. 5:10 s. Luuk. 4:22.

4. Vyötä miekkasi vyölles, sinä sankari, kunniasi ja kirkkautesi!

5. Menestyköön kunnias; riennä puolestamaan totuutta, lempeyttä ja vanhurskautta, niin oikea kätesi opettaa sinulle ihmeellisiä töitä! Ps. 72:4.

6. Terävät ovat sinun nuolesi, niin että kansat kaatuvat alles; ne sattuvat kuninkaan vihollisten sydämeen.

7. Jumala, sinun istuimes pysyy aina ja ijankaikkisesti; sinun valtakuntasi valtioka on oikeuden valtiikka.

2 Sam. 7:13,16. Ps. 69:5. 110:2. Hebr. 1:8.

8. Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat jumalatonuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua ilo-öljyllä enemmän kuin sinun osaveljesi. Ps. 2:2.

9. Kaikki sinun vaatteesi ovat sula mirhami, aloe ja kassia; elefanttiluisesta hovista ilahuttavat sinua soitannot.

10. Kuningasten tyttäret ovat sinun armitasi; mutta morsian seisoo oikealla kädelläsi kalliimmassa kullassa. Jes. 49:18.

11. Kuule, tytär, katso ja kallista korvasi, unohda kansasi ja isäsi huone, 12. niin kuningas saapi halun ihannuutes; sillä hän on sinun herrasi, kumarra häntä!

13. Ja tytär Tyyro lahjoillansa ihaillee kasvojasi, hän, sekä kansan rikkaat. Ps. 68:30. 72:10. 87:4. Jes. 23:18. 60:6 s.

14. Ihan ihanuutta on kuninkaan tytär tuolla sisällä; kullalla kirjattu vaate on hänen pukunsa.

15. Kirjavissa vaatteissa hän viedään kuninkaan tykö; hänen jälissänsä neitokset, hänen ystävänsä, tuodaan litoksesi.

16. Ne viedään ilolla ja riemulla, ja he menevät kuninkaan hoviin.

17. Sinun isäisi sijaan tulevat sinun poikasi; niitä sinä asetat päämiehiksi kaikkeen maailmaan.

Matt. 19:28. Ilm. 1:6. 5:10.

18. Minä tahdon julistaa sinun nimeäsi sukukunnasta sukukuntaan; sentähden pitää kansain sinua ylistämänaina ja ijankaikkisesti. Ps. 22:31 s.

46 Psalmi.

Herran seurakunnan turva. Jumalan voima.

Edelläveisaajalle; Koran lasten korkealla äänellä veisattava virsi.

2. Jumala on meillä turvana ja vä-

kenä, apuna hädissä, sangen koeteluna.

3. Sentähden emme pelkää, vaikka maa mullistuisi ja vuoret meren pohjaan kaatuivat.

4. Pauhatkoot, kuohukoot sen vedet, täriskööt vuoret sen pauhusta! Sela.

Ps. 66:8. 93:3s. 124:4s. Jes. 17:12 s.

5. Onpa virta, joka jokinensa ilahuttaa Jumalan kaupungin, Korkeimman pyhät asunnot.

Ps. 48:2

6. Jumala on sen keskellä, eise horju; Jumala auttaa sitä aamun koittaessa.

Ps. 90:6

7. Kansat kohisevat ja valtakunnat horjuvat. Hän antaa äänensä kuulua, ja maa sulaa.

8. Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme! Sela.

Room. 8:31

9. Tulkaat, katsokaat Herran suuria teitä, joka tekee hävityksetmaan päällä.

Ps. 66:5

10. Joka lakkauttaa sodat maailman ääriin asti, joka särkee joutsen ja tähtaa keihään, ja sotaratiaat polittaa tulessa!

Ps. 76:4

11. „Lakatkaat ja tietäkää, että Minä olen Jumala, ylhäinen kansain keskellä, ylhäinen maan päällä!”

Jes. 30:15

12. Herra Sebaot on meidän kanssamme, Jaakobin Jumala on meidän linnamme! Sela.

47 Psalmi.

Herran voima ja kunnia.

Edelläveisaajalle; Koran lasten psalmi.

2. Kaikki kansat, paukuttakaat käsianne ja riemuitkaat Jumalalle ilohuudolla!

Ps. 66:1. 97:1 s.

3. Sillä Herra on kaikkein korkein, peljättävä, ja suuri Kuningas yli koko maan.

Sak. 14:9. Mal. 1:14

4. Hän painoi kansat meidän allemme, ja kansakunnat jalkaimme alle.

5. Hän valitsi meille perintömme, kerskauksen Jaakobille, jota Hän rakastaa. Sela.

1 Piet. 2:9

6. Jumala astui ylös riemulla, ja Herra pasunan äänellä.

Ps. 68:19. Kol. 2:15

7. Veisatkaat Jumalalle, veisatkaat, veisatkaat Kuninkaallemme, veisatkaat!

8. Sillä Jumala on koko maan Kuningas, veisatkaat Hänelle kiitosvirsi!

9. Jumala hallitsee Kuninkaana pakkanoita; Jumala istui pyhälle istuimellensa.

Ps. 22:29

10. Kansain ylevät kokoontuvat Abrahamin Jumalan kansana; sillä Ju-

malan ovat maan kilvet, Hän on sangen yletty.

Ps. 68:32. 97:9. 102:16,22

48 Psalmi.

Herran seurakunnan kunnia.

Koran lasten soittovirsi.

2. Suuri on Herra, ja sangen yliseittävä Jumalamme kaupungissa, pyhällä vuorellamme.

Ps. 76:2s.

3. Ihanana kukkulana, koko maan ilona on Sionin vuori, pohjan puolella, suuren Kuninkaan kaupunki.

Jes. 4:2. 11:1. Matt. 5:35

4. Jumala on sen hoviliinnoissa tunnettu turvaksi.

Ps. 46:6

5. Sillä katso, kuninkaät kokoontuivat, tulivat yhdessä.

2 Aik. 20:1s.

6. He näkivät, ja heti hämmästyivät; he peljästyivät ja pakenivat pois.

7. Vavistus saavutti heidät siellä, ja ahdistus niinkuin synnyttäväisen.

8. Itätuulella Sinä särjet Tarsis-haahdet.

Jes. 33:22

9. Niinkuin me olemme kuulleet, niin me sen nyt näemme Herran Sebaotin kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa; Jumala sen lujana pitää ijankaikkisesti. Sela.

10. Me tutkistelimmesinun armoas, Jumala, temppelessäsi.

11. Jumala, niinkuin sinun nimesi on, niin on sinun ylityksesi hamaan maailman ääriin-saakka; vanhurskautta täynnä on sinun oikea kätesi.

12. Riemuitkoon Sionin vuori, ja Juudan tyttäret iloittkoot sinun tuomioistasi!

13. Kiertäkää Sion ja käykää sen ympäri, lukekaat sen tornit!

14. Tarkatkaa sen muuria, kävelkää läpi sen huvilinnat, että voisitte kertoilla tulevaisille sukunnille!

15. Sillä tämä Jumala on meidän Jumalamme aina ja ijankaikkisesti; Hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

49 Psalmi.

Jumalattomien onnen katoavaisuudesta.

Edelläveisaajalle; Koran lasten psalmi.

2. Kuulkaat tätä, kaikki kansat, otatkaat korviinne, kaikki maailman asuvaset,

3. sekä alhaiset että ylhäiset, niin rikkaat kuin köyhät!

4. Minun suuni puhua korkeata viisautta, ja sydämeni mietti syvää taitoa.

5. Minä kallistan korvani vertauksiin, selifän sananlaskuni kanteleen soitolla.

Ps. 78:2. Matt. 13:35

6. Miksi minä pelkäisin pahoina päivinä, kun minun sortajaini vääritys piirittää minua,

7. jotka luottavat tavaroihinsa, ja kerskaavat pöjosta rikkaudestansa? 8. Ei voi veli veljeä ensinkään lunastaa, eikä hänestä Jumalalle sovintoa suorittaa, Job 17:3. Matt. 16:26. 9. — sillä heidän sielunsa lunastus on ylen kallis ja jää ijankaikkisesti tekemättä — 1 Piet. 1:18. 10. että hän vielä kauan eläisi, eikä hautaa näkisi.

11. Sillä hänen täytyy nähdä, että viisaat kuolevat; tyhmiä ja laitomaaton ynnä hukkuvat, jättäen toisille tavaransa. Saarn. 2:16 s. Jer. 17:11.

12. He ajattelevat, että heidän huoneensa ijankaikkisesti pysyy ja heidän asuntonsa suvusta sukuhun; he nimittävät maatiloja omilla nimillensä.

13. Mutta ihminen komeudessaansa ei ole pysyvä; hän on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat. Saarn. 3:19.

14. Tämä on niiden meno, jotka itseensä luottavat; ja heidän jälkeensä suosivat heidän puheitansa. Sela.

15. Niinkuin lampaita heitä työnnettään tuonelaan, ja kuolema heitä siellä kaitsee; hurskaat jo huomenna heitä hallitsevat, ja heidän kaunis haahmonsensa on tuonelan kulutettavana, eikä heille kotoa jää.

16. Mutta Jumala lunastaa minun sieluni tuonelan kourista, sillä Hän korjaa minut. Sela.

17. Älä sitä tottele, jos joku rikastuu, jos hänen huoneensa kunnia suureksi lisääntyy. Ps. 37:1.7.

18. Sillä ei hän kuollessansa mitään ota myötänsä, eikä hänen kunniansa astu alas hänen jäljesssänsä.

19. Vaikka hän eläissänsä itseänsä kiittää, vaikka muut sinua ylistävät, kun itselles teet hyviä päiviä,

20. menet sinä kuitenkin isäisi suvutyykö, jotka ei ikänä näe valkeutta.

21. Ihminen komeudessaansa, jolta ymmärrys puuttuu, on verrattava eläimiin, jotka hukkuvat.

50 Psalmi.

Oikia jumalanpalvelus.

A ssafin psalmi, Herra, väkevä Jumala puhuu ja kutsuu maailman auringon koltosta sen laskuun saakka.

2. Sionista, täysin ihanasta, ilmestyy Jumala kirkkaudesta.

3. Meidän Jumalamme tulee, eikä vaikenä; tuli kuluttaa Hänen edellänsä, ja Hänen ympärillensä myrskyä ankarasti,

4. Hän kutsuu taivaat ylhäältä, ja maan, tuomitaksensa kansaansa.

5. „Kootkaat Minulle minun valittuni, jotka Minun kanssani liiton tekivät uhreilla!“

6. Ja taivaat ilmoittavat hänen vanhurskauttansa, sillä Jumala — Hän on tuomitseva. Sela.

7. „Kuule, minun kansani, niin Minä puhun; Israel, sinua vastaan tahdon todistaa. Minä Jumala olen sinun Jumalasi.

8. En Minä sinua nuhtele teurasuhreistasi, ja sinun poltto-uhriksi ovat ulati edessäni.

9. En tarvitse härkiä sinun talostasi, enkä kauriita sinun tarhoistasi;

10. sillä minun ovat kaikki metsän eläimet, ja eläimet tuhansilla vuorilla.

11. Minä tunnen kaikki linnut vuorilla, ja kaikki, mitä kedolla liikkuu, on Minun edessäni.

12. Jos Minä isoisin, en Minä sitä sinulle sanoisi; sillä maanpiiri on minun, ja kaikki, mitä siinä on.

13. Luuletko minun syövän härjän lihaa, ja juovan kauristen verta?

14. Uhraa Jumalalle kiitosta, ja maksa Ylimmäiselle lupaukses!

15. Ja avuksesi huuda Minua hätäpäivänäsi, niin Minä tahdon auttaa sinua, ja sinä olet kunnioittava Minua.“

16. Mutta jumalattomalle sanoo Jumala: „miksi tahdot ilmoittaa minun sääntöjäni, ja ottaa liittooni suuhusi?“

17. kun kuitenkin vihaat kuritusta, ja heität minun sanani taaksesi?

18. Jos näet varkaan, mielistyt sinä häneen, ja pidät yhtä huorintekijäin kanssa.

19. Sinä päästät suusi puhumaan pahaa, ja sinun kielesi kutoo peitosta.

20. Sinä istut ja puhut veljeäsi vastaan, äitisi poikaa sinä panettelet.

21. Näitä sinä teet, ja Minä olisin vaiti? Luuletko, että Minä tosiansa olen sinun kaltaisesi? — mutta Minä nuhtelen sinua, ja asetan näitä silmäisi eteen.

22. Huomatkaat siis näitä, te, jotka Jumalan unhotatte, etten Minä raatelisi, eikä olisi pelastajaa!

23. Joka kiitosta uhraa, se kunnioittaa Minua; ja joka ottaa vaarin tietänsä, sen Minä annan nähdä Jumalan autuuden.“

51 Psalmi.

4. Katumus-psalmi.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi, 2. Kun profetta Natan tuli hänen luoksensa, sittenkuin hän oli käynyt Balseban tykö 2 Sam. 12:1 s.

3. Armahda minua, Jumala, armostas! pyyhi pois minun rikokseni suuren laupeutesi tähden!

4. Pese minua hyvin pahastateostani, ja puhdistaa minua synnistäni!

5. Sillä minä tunnen rikokseni, ja syntini on alinoma edessäni.

6. Sinua ainoasta vastaan olen minä syntiä tehnyt, ja mikä sinun silmissäsi paha on, tein minä; että olisit oikea puheissasi ja puhdas tuomittessasi. Room. 3:4.

7. Katso, minä olen synnissä syntynyt, ja äitini on minut synnissä siittänyt. 1 Moos. 8:21. Job 14:4. 26:4. Joh. 3:6.

8. Katso, totuutta Sinä tahdot sydämen syvyydessä; opeta siis salaisuudessa viisautta minulle!

9. Puhdistaa minua isopilla, että minä puhdistuisin; pese minua, että minä lunta valkeammaksi tulisin! 3 Moos. 14:4 s. 4 Moos. 19:18. Jes. 1:18.

10. Anna minun kuulla iloa ja riemua, että luut, jotka olet särkenyt, ihastuisivat!

11. Peitit kasvosi minun synneistäni, ja pyyhi pois kaikki pahat tekoni!

12. Jumala, luo minuun puhdas sydän, ja uudista minuun vakaa henki! Hes. 11:19. 18:31. 36:26.

13. Älä heitä minua pois kasvosi edestä, äläkä minulta ota Pyhää Henkeäsi!

14. Anna minulle jälleen autuutesi ilo, ja altis henki tukekkoon minua! Room. 8:16.

15. Niin minä tahdon vääriille opettaa sinun tiesi, että syntiset tykösi palajaisivat.

16. Pelasta minua verenvioista, Jumala, minun autuuteni Jumala, että minun kieleni riemuitsisi sinun vanhurskaudestasi!

17. Herra, avaa minun huuleni, että minun suuni ilmoittaisi sinun kiitostasi!

18. Sillä ei Sinulle kelpaa uhri, sen minä kyllä antaisin; poltto-uhria et Sinä tahdo Pa. 40:7. Hos. 6:6.

19. Jumalan mieleiset uhrin ovat särjetty henki, särjettyä ja murheellista sydäntä et Sinä, Jumala, hylkää. Pa. 34:19. Jea. 66:2.

20. Tee Sinulle hyvää armossasi, rakenna Jerusalemin muurit!

21. Silloin Sinulle kelpaavat vanhurskauden uhrin, poltto-uhrit, ja ko-

konaiset uhrin; silloin alttarilla harkiä uhrataan. Pa. 4:6. Hebr. 13:16.

52 Psalmi.

Väkivaltaa ja jumalattomuutta vastaan.

Edelläveisaajalle; Davidin opetusvirsi,

2. kun Edomilainen Doeg tuli ja ilmoitti Saulille ja sanoi hänelle: David kävi Ahimelekin huoneessa. 1 Sam. 22:9 s.

3. Mitä kerskaat pahuudesta, sinä väkivaltainen? Jumalan armo pysyy joka päivä.

4. Sinun kielesi kutoo turmiota, on kuin teroitettu partaveitsi, sinä petoksen tekijä! Ps. 67:5.

5. Sinä rakastat paha paremmin kuin hyvää, valhetta enemmän kuin puhua totta. Sela.

6. Sinä rakastat kaikkia surman-sanoja, sinä kavala kieli! Jaak. 3:6.

7. Sentähden Jumala myös kukistaa sinun ijankaikkisesti, Hän tarittuu sinun ja tempaa sinut majasta, ja juuriittaa sinut pois elävään maailta. Sela.

8. Ja vanhurskaat sen näkevät ja pelkäävät, ja he nauravat häntä! Ps. 58:11.

9. „Katso, siinä on se mies, joka ei pitänyt Jumalaa turvanansa, vaan luotti rikkautensa paljouteen, ja oli röyhkeä pahuudessaansa!“ Ps. 62:11.

10. Mutta minä olen kuin viheriäinen öljypuu Herran huoneessa; minä turvaan Jumalan armoon aina ja ijankaikkisesti. Ps. 92:12.

11. Minä tahdon Sinua kiittää ijankaikkisesti, että sen teit, ja odottaa valittuisi edessä sinun nimeäsi, sillä se on hyvä.

53 Psalmi.

Ihmisten turmellisuus. Kristuksen ikävöiminen.

Edelläveisaajalle; suru-äänellä; Davidin opetusvirsi.

2. Tyhmä sanoo sydämessänsä: „ei Jumalaa olekaan!“ He harjoittavat kauheasti ja ilkeästi pahuutta; ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee. Ps. 10:4, 14 s.

3. Jumala katsoi taivaasta ihmisten lapsia, nähdäksensä, olisiko yhtäkään ymmärtäväistä, joka Jumalaa etsisi. Room. 8:10 s.

4. Kaikki he ovat luopuneet pois, kaikki turmeltuneet; ei ole yhtäkään, joka hyvää tekee, ei ainoatakaan.

5. Niinkö järjettömiä pahantekijät ovat, että he minun kansuani syövät, niinkuin leipää söisivät? Jumalaa he eivät avuksensa huuda.

6. Silloin he kovin peljästyivät, vaikk'ei mitään peljättävää ollut; sit-

lää Jumala on hajoittanut niitten luut, jotka sinua ahdistivat. Sinä saatoit heidät häpeään, sillä Jumala hylkäsi heidät.

7. Oi joska pelastus tulisi Sionista Israelille! Kun Jumala päästää vangitun kansansa, niin Jaakob iloitsee, ja Israel riemuitsee. 1 Moos. 49:18. Ps. 14:7. Luuk. 10:24.

54 Psalmi.

Rukous vihamehiä vastaan.

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Davidin opetusvirsi,

2. kun Sifläläiset tulivat sanomaan Saulille: „David vaan meillä piloillee!“ 1 Sam. 23:19 s. 26:1 s.

3. Vapahda minua, Jumala, sinun nimelläsi, ja puollusta minun oikeutani sinun voimallasi! Ps. 20:2. 31:4.

4. Jumala, kuule minun rukoukseni, ota korviisi suuni sanat!

5. Sillä muukalaiset nousivat minua vastaan, ja väkivaltaiset väljyivät sieluni; ei he pidä Jumalaa silmänsä edessä. Sela. Ps. 10:4. 86:14.

6. Katso, Jumala, on minun auttajanani. Herra on sieluni tukena.

7. Hän kostaa vihollisteni pahuuden; — häviitä ne sinun uskollisuudessasi!

8. Niin minä Sinulle mielelläni uhraan, kiitän sinun nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä.

9. Sillä Hän pelasti minut kaikesta häädystä; ja minun silmäni iloitsee vihollisistani. Ps. 69:11.

55 Psalmi.

Kristuksen ja seurakunnan viholliset.

Edelläveisaajalle; kanteleilla; Davidin opetusvirsi.

2. Jumala, kuule minun rukoukseni, äläkkä salaa itseäsi anomukseltani!

3. Kuuntele minua, vastaa minulle! Minä harhailen huolissani ja huokailen

4. vihameiehen huudontähden ja jumalattoman ahdistamisen tähden; sillä he säilyttävät onnettomuutta minun päälleni, ja vihassa he vainoovat minua.

5. Minun sydämmeni vapisee povessani, ja kuoleman peljästyksket lankeivat päälleni. Ps. 18:5 s.

6. Pelko ja vävustus saavuttivat minut, ja kauhistus peitti minut.

7. Ja minä sanoin: joska minulla olisi siivet kuin mettisellä, että lentäisin ja levon saisin! Jer. 9:2.

8. Katso, kauas minä pakenisin ja oleskelisin korvessa. Sela.

9. Rientäen minä etsisin itselleni pakopaikkaa, päästäkseni raju-ilmasista ja myrskystä.

10. Turmele, Herra, ja sekoita heidän kieleensä, sillä minä näen väkivaltaa ja riitaa kaupungissa! 1 Moos. 11:9.

11. Päivällä ja yöllä he kiertävät sitä sen muureilla; vääritys ja vaiva on sen keskellä.

12. Turmellus sen sisällä asuu, väkivalta ja petos ei luovu sen kaduilta.

13. Sillä ei vihollinen minua häpäise, sen minä kärsisin; eikä vihameheni nouse minua vastaan, hänen edestänsä minä lymyisin;

14. vaan sinä, joka olit ihminen, minun vertaiseni, kumppanini ja tuttavani. 2 Sam. 16:23. Ps. 41:10. Matt. 26:14.

15. Me jotka suloisesti yhdessä neuvottelimme ja yhtenä Jumalan huoneesen vaelsimme väen kohinassa.

16. Karatkoon kuolema heidän päällensä, ja vaipukoot elävinä alas tuonelaan! Sillä sula pahuus on heidän asunnoissansa, heidän povessansa. 4 Moos. 16:33.

17. Mutta minä huudan Jumalaa, ja Herra vapahtaa minua.

18. Ehtoolla ja aamulla ja puolipäivänä minä valitan ja huokaan, ja Hän kuulee minun ääneni. Ps. 5:4. Dan. 6:10.

19. Hän pelastaa minun sieluni rauhaan, ettei he minua saavuta; sillä monet minua vastustavat.

20. Jumala kuule, ja on heitä vastaava — Hän, joka vallitsee vanhaan, Sela — niitä, joille ei mitään muutosta tule, eivätkä Jumalaa pelkää.

21. Hän laskee kätensä ystäväinsä päälle, ja rikkoo liittonsa.

22. Hänen suunsa sulosanat ovat liukkaat, mutta sota on hänen sydämmessänsä; hänen puheensa ovat öljyä sulemmat, vaan ne ovat kuitenkin paljaita miekkoja. Ps. 57:5. 59:3.

23. Heitä kuormasi Herran päälle! Hän sinusta murheen pitää, eikä salli vanhurskaan horjua jankaikkisesti. Ps. 37:5. Matt. 6:25. Luuk. 12:22. 1 Piet. 5:7.

24. Mutta Sinä, Jumala, syökset heitä syvään kuoppaan; murhamiehet ja petolliset eivät pääse puolikkäänsä. Mutta minä turvaan Sinuun. Ps. 5:7.

56 Psalmi.

Valuoojia vastaan.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Mykkä metlinen kaukaisessa maassa;“ Davidin virsi, kun Filistealaiset käsittivät hänet Gatissa.

1 Sam. 21:10 s. Ps. 34:1

2. Armahda minua, Jumala, sillä ihmiset tahtovat minut niellä, joka päivä he sotimalla ahdistavat minua.

3. Vainoojani tahtovat joka päivä minut niellä; sillä paljon on niitä,

jotka ylpeästi sotivat minua vastaan. Ps. 3:2.

4. Pelko-pälvänäni turvaan minä Siinun.

5. Jumalaan, jonka sanaa minä ylistän, Jumalaan minä turvaan, enkä pelkää; mitä lihu minulle tekisi?

2 Aik. 32:8. Ps. 78:39. 118:6. Jer. 17:5. Hebr. 13:6.

6. Joka päivä heväntelevät minun sanojani; kaikki heidän ajatuksensa ovat minulle pahaksi.

7. He kokoontuvat ja väijyvät; he tarkkaavat minun askeleitani, sillä he tavoittelevat minun sieluani.

8. Pitäisikö heidän tuossa vääryydessä pelastuman? Vihassa, Jumala, syökse kansoja alas!

Ps. 50:6, 14.

9. Minun pakolais-retkeni olet Sinä lukukenut; pane minun kyyneleeni leiliisi; etkö ne ole sinun kirjassas?

10. Kerran täytyy viholliseni kääntyä takaperin, jona päivänä minä huudan; sen minä tiedän, että Jumala on minun puolellani.

11. Jumalan kautta minä ylistän sanaa; Herran kautta minä ylistän sanaa.

12. Jumalaan minä turvaan, enkä pelkää; mitä ihminen minulle tekisi?

Ps. 118:6.

13. Minun päälläni, Jumala, ovat Sinulle antamat lupaukseni; minä maksan Sinulle kiitosuhrit. Ps. 66:13.

14. Sillä Sinä pelastit minun sieluni kuolemasta, jopa jalkanikin lankeemuksesta, vaeltaakseni Jumalan edessä elävään valkeudessa. Ps. 116:8 s.

57 Psalmi.

Turva hirmuisia vihollisia vastaan.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Älä hukuta!“ Davidin virsi, pautuansa Saulia luolaan.

1 Sam. 22:1. 24:4. Ps. 142:1.

2. Armahda minua, Jumala, armahda minua, sillä Sinussa on minun sieluni turvattu, ja sinun sipiesi varjoon minä pakenen, siksi kuin ahdistukset ohitse käyvät.

Ps. 17:8. 36:8. 91:4.

3. Minä huudan korkeimman Jumalan puoleen, Jumalan puoleen, joka minun asiani toimittaa. Ps. 188:8.

4. Hän lähettää taivaasta ja vapahtaa minua, ja häpäisee ne, jotka tahovat minut niellä, Sela. Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

5. Minun sieluni on jalopearain keskellä, minä lepään tulta sähkövään tyköni; mutta ihmisten lasten hampaat ovat keihäs ja nuolet, ja heidän kielensä terävä miekka. Ps. 56:22. 69:8.

6. Koroiita itses, Jumala, yli taivasten, ja kunnias yli kaiken maan!

7. Verkon he virittivät jalkaini eteen, painoivat sieluni alas; he kaivoivat eteeni kuopan, mutta siihen he itse lankesivat. Sela. Ps. 7:16. 9:16. 35:7.

8. Valmis on sydämmeni, Jumala, valmis on sydämmeni veisaamaan ja kiittämään!

Ps. 106:2 s.

9. Herää kunniani, herää harppu ja kantele! Minä tahdon herättää aamuruskon.

Ps. 90:13.

10. Sinua, Herra, minä tahdon kiittää kansain joukossa, ja Sinulle ylistystä veisata kansakuntain keskellä.

11. Sillä sinun armoni on suuri hamaan taivaisin asti, ja totuutes pilviin asti.

Ps. 96:6.

12. Koroiita itses, Jumala, yli taivasten, ja kunnias yli kaiken maan!

58 Psalmi.

Jumalattomien palikka.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Älä hukuta!“ Davidin virsi.

2. Lausuttko tosiaan oikeutta; tuomitsettko oikeuden mukaan, te ihmisten lapset?

Ps. 82:2. Jes. 56:10.

3. Eisuinkaan; vaan sydämmessänne te vääräryyttä valmistatte, ja kätenne väkivaltaa te maakunnassa toimeen panette.

4. Luoponeita ovat jumalattomat jo äitinsä kohdusta, eksyneitä valhetelijat hamasta äitinsä helmasta.

Jes. 48:8.

5. Myrkkyy heillä on kuin kärmeen myrkkyy, niinkuin kuuron kyykärmeeen, joka korvansa tukitsee,

6. ettei hän kuulisi lumoojan ääntä, loihtijaa, joka on taivata loihtimaan.

Jer. 17:23. Hes. 12:2. Ap. t. 7:57.

7. Jumala, särje heidän hampaansa heidän suussansa; mureenna, Herra, nuorten jalopearain torahampaat!

Ps. 8:8.

8. Haihtukoot pois, niinkuin vesi valuu; ampukoot nuoliansa, mutta ne taittukoot polkki!

Job 14:10 s. Ps. 64:4 s.

9. Niinkuin etana sulaa, kadotkoot he, niinkuin vaimon keskoiset, jotka eivät näe aurinkoa!

Job 3:16.

10. Ennenkuin teidän patanne tuntevat kuumuuden orjantappuroista, puhaltakoon Hän ne pois, niin tuoreet kuin palavat!

11. Vanhurskas on iloitseva, että hän koston näkee, ja pesevä jalkansa jumalattoman veressä.

Ps. 54:9.

12. Ja jokainen on sanova: „onpa vanhurskaalla kuitenkin hedelmä; on todellakin Jumala, joka tuomitsee maan päällä!“ Ps. 7:12. 37:37. 2 Tess. 1:5.

59 Psalmi.

Vainoojta vastaan.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Älä hukuta!“ Davidin virsi, kun Saul lähetti hänen huonettansa vartiomaan, tappaaksensa häntä.

1 Sam. 19:11 s.

2. Pelasta minua vihollisistani, minun Jumalani, ja suojele minua vastustajistani!

3. Pelasta minua pahantekijöistä, ja vapahda minua murhamiehistä!

4. Sillä katso, he väijyvät minun sieluani; väkevät kokoontuvat minua vastaan, Herra, ilman minun rikoksettani ja synnittäni.

5. Ilman syyttä he juoksevat ja valmistavat itseänsä; nouse minua kohtaamaan, ja katso sitä!

6. Ja Sinä, Herra Jumala Sebaot, Israelin Jumala, herää kostamaan kaikkia pakanoita, älä säästä ketään petollista väärintekijää! Sela.

7. He palajavat ehtoolla, murisevat kuin koirat, ja samoovat ympäri kaupunkia.

8. Katso, he pullikoivat suullansa, miekat ovat heidän huulillansa, sillä „kuka kuulee?“ Ps. 55:22. 57:5. 120:4.

9. Mutta Sinä, Herra, naurat heitä; Sinä pilkkaat kaikkia pakanoita.

Ps. 24. 37:13.

10. Minun väkevyuteni, Sinua minä varron! sillä Jumala on minun varjelukseni.

11. Minun Jumalani ennättää minua armollansa, Jumala antaa minun nähdä koston vihollisistani.

12. Älä heitä tapa, ettei minun kansani sitä unohtaisi; tee heitä pakolaisiksi voimallasi, syökse heitä maahan, Herra, meidän kilpemme!

1 Moos. 4:12.

13. Heidän huultensa puhe on heidän suunsa synti. Solmeutukoot he siis ylpeydessänsä, ja kiroustensä ja valheensatähden, joita hesaarnaavat!

14. Hävität vihassa, hävität, ettei heitä enää olisi, että he ymmärtäisivät Jumalan hallitsevan Jaakobissa hamaan maailman ääriin asti! Sela.

15. He palatkoot ehtoolla, ja muriskoot kuin koirat, ja samotkoot ympäri kaupunkia!

16. He juuskoot sinne tänne ruuan tähden, ja pitääkööt yötä ravitsemattomina! Jes. 8:21 s. Am. 8:11.

17. Mutta minä veitsaan sinun voimastasi, ja riemuitsen aamulla armostasi; sillä Sinä olit minulla varjeluksena ja pakopaikkana hätäpäivänäni.

18. Minun väkevyuteni, Sinulle mi-

nä veitsaan kiitosta, sillä Jumala on minun varjelukseni ja armollinen Jumalani!

60 Psalmi.

Jumala voi antaa voiton sodassa.

Edelläveisaajalle; veisattava kuin: „Todistuksen liija;“ Davidin virsi, opetettavaksi,

2. kun hän soti Mesopotamilaisia ja Soban Syrialaisia vastaan, ja kun Joab palasi ja löi Suolalaksossa kaksitoistakymmentä tuhatta Edomilaista. 2 Sam. 8:3 s. 10:7. 1 Aik. 18:3 s.

3. Jumala, Sinä hylkäsit meidät, Sinä hajoitit meitä, ja olit vihainen; korjaa meitä jälleen!

4. Sinä järjestytit maata ja halkoilit sitä; paranna sen halkeamat, sillä se horjuu!

5. Sinä näytit kovuutta kansallesi, ja juotit meitä hoiperruksen viinillä.

Ps. 75:9. Jes. 51:17, 22. Jer. 25:15 s.

6. Vaan Sinä annoit lipun Sinua pelkääväisille, nostettavaksi ylös totuuden tähden. Sela.

7. Että sinun ystäväsi pelastettaisiin, niin vapahda nyt oikialla kädelläsi ja kuule meitä!

Ps. 108:7 s.

8. Jumala on puhunut pyhässänsä: „minä tahdon iloita, tahdon jakaa Sikemin, ja mitata Sukkotin laakson.

9. Gilead on minun, ja minun on Manasse, Efraim on pääni varustus, Juuda minun valtikkani,

10. Moab on minun pesinastiani, Edomille minä heitän kenkän, sinä, Filistea, nosta riemuhuuto minulle!“

4 Moos. 24:17 s. 2 Sam. 8:1 s. Ps. 18:44.

11. Kuka vie minua varustettuun kaupunkiin, kuka saattaa minut Edomiin?

12. Etkö Sinä, Jumala, hyllännyt meitä, etkä lähtenyt, Jumala, meidän sotaväkemme kanssa? Ps. 44:10.

13. Saata meille apu tuskassa, sillä ihmisten apu on turha!

Ps. 56:5. Jer. 17:5.

14. Jumalassa me suorin töitä teemme; ja Hän tallaa vihollisemme alas.

61 Psalmi.

Kristuksen alennus ja kunnia.

Edelläveisaajalle; kanteleella; Davidilta.

2. Kuule, Jumala, minun valitukseni, ota korviisi minun rukoukseni!

3. Maan äärestä minä huudan Sinun tykösi, sydämmeni nääntyessä; saata minua kalliolle, joka minulle ylen korkea on!

4. Sillä Sinä olet minun turvani, vahva torni vihollisten edessä,

San. 8:10. Nah. 1:7.

5. Suo minun asua sinun majasasi ijankaikkisesti, ja paeta sinun siipeisi suojaani! Sela.

Ps. 27:5. 2 Sam. 7:11 s.

6. Sillä Sinä, Jumala, kuulit minun lupaukseni, ja olet antanut nimeäsi pelkääväisille perinnön.

7. Sinä lisäät päiviä kuninkaan ikäpäiville; hänen vuotensa pysyvät suvusta sukuun.

8. Pysyköön hän ijäti Jumalan edessä; säädä armo ja totuus häntä varjelemaan!

Ps. 40:12.

9. Niin minä tahdon veisata sinun nimellesi kiitosta ijankaikkisesti, maksaakseni lupauksiani päivä päivältä.

Ps. 66:13. 116:14.

62 Psalmi.

Ainoastaan Jumala voi pelastaa.

Edelläveisaajalle; veisattava Jedu-tunin tavoin; Davidin psalmi.

2. Jumalaan vaan turvaa minun sieluni levollisesti, Häneltä tulee minun apuni.

Ps. 30:1. 42:6.

3. Hän yksin on minun kallioni, autuuteni, varjelukseni; en minä kokonansa kompastu.

4. Kuinka kauan te yhtä miestä ahdistatte? Häntä te kaikkiin tahdotte kukistaa niinkuin kallistuvaa seinää, kaatuvaa muuria.

5. He vaan ovat päättäneet syöstä hänet korkeudensiansa, he rakastavat valhetta; suullansa he slunaavat ja sydämissänsä kiroilevat. Sela.

6. Turvaa vaan, sieluni, levollisesti Jumalaan; sillä Häneltä tulee minun toivoni!

7. Hän vaan on minun kallioni ja autuuteni, varjelukseni; en minä horju.

Ps. 18:3.

8. Jumalan hallussa on minun autuuteni ja kunniani; väkevyyteni kalio, turvani on Jumalassa.

9. Turvatkaat Häneen, te kansa, joka aika; vuodattakaat sydämemme Hänen eteensä! Jumala on meidän turvamme. Sela.

10. Tuulen tuhahusta vaan ovat ihmisten lapset, petosta yhäisten pojat; vaakalla he helposti nousevat, ovat tuulen tuhahusta, kaikki yhteensä.

Ps. 39:6. 146:3 s. Jes. 40:15, 17. 41:24.

Dan. 5:27.

11. Älkää luottako väkivaltaan, älkäätkä ryöstettyyn turhaan turvatko! Jos rikkautta karttuu, älkäätkä panko sydäntänne siihen!

Job 31:24. Luuk. 12:16 s. 1 Tim. 6:17.

12. Sanan on Jumala puhunut, sen olen kahdesti kuulut: että voima on Jumalan.

13. Ja Sinulla, Herra, on armo; sil-

lä Sinä maksat jokaiselle työnsä mukaan.

Job 34:11. San. 24:12. Jer. 32:19.

Matt. 16:27. Room. 2:6. 1 Kor. 3:8. Ilm. 22:12.

63 Psalmi.

Herran kunnian halajaminen.

Davidin psalmi, hänen ollessansa Juudan korvessa. 1 Sam. 22:5. 23:14, 15.

2. Jumala, Sinä olet minun Jumalani, varhain minä Sinua etsin, minun sieluni janoo Sinua, minun lihani halajaa Sinua kuivassa ja nääntyvässä maassa, joka vedetön on.

Ps 5:4. 42:2 s. 84:3.

3. Niin minä katselin Sinua pyhäkössä, mähdäkseni sinun voimausi ja kunniaasi.

2 Sam 15:25.

4. Sillä sinun armosti on parempi kuin elämä; siitä minun huuleni Sinua ylistävät.

5. Niin minä tahdon kunnioittaa Sinua koko elinaikani, ja sinun nimeesi nostaa käsiäni.

Ps. 104:33.

6. Niinkuin lihavalla ja rasvalla minun sieluni ravitaan, ja suuni on kiittävä riemuhuulilla.

7. Kun minä vuoteellani Sinua multan, puhuttelen minä Sinua yövar-tioissa;

8. sillä Sinä olit minun apuni, ja sinun siipeisi varjon alla saan minä riemuita.

Ps. 17:8. 36:8. 57:2. 91:4.

9. Minun sieluni riippuu Sinussa; sinun oikea kätesi tukee minua.

10. Mutta he etsivät kadottaakseen minun sieluaani; heidän täytyy mennä maan alle.

4 Moos. 16:31 s. Ps. 53:16.

11. Heidä annetaan miekan valtaan, he joutuvat koirasutten osaksi.

12. Mutta kuningas on iloitseva Jumalassa; jokainen, joka hänen kauttansa vannoo, on kerskaava; sillä valhettelijain suu tukitaan.

5 Moos. 6:13. Ps. 31:19. 107:42.

64 Psalmi.

Vihollisia vastaan.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. 2. Kuule, Jumala, minun ääntäni valittaessani; varjele minun elämäni vihollisen peljätystä!

Ps. 5:2.

3. Peitä minua pahain neuvosta, väärintekijän riehuvesta joukosta,

4. jotka hijovat kielenä kuin miekan; ja virittävät joutsen nuoliliansa, katkeroilla sanoilla.

Ps. 11:2. 57:5.

5. ampuaksensa piilopaikoissa viatonta; äkisti he häntä ampuvat, eivätäkä pelkää.

Ps. 10:8. 58:8.

6. He vahvistavat keskenänsä pahoja aikeita, tuumittelevat salaa virittää pauloja, sanovat: kuka niitä näkee?

Job 22:13. Ps. 10:11, 13. 94:7.

7. He miettivät pahoja töitä: „jo

saimme valmiiksi mietityn juonen!“
Syyvä on miehen sisus ja sydän.

8. Mutta Jumala ampuu heitä nuolella, äkillinen on heidän surmansa.
Ps. 7:14.

9. Ja he kaatuvat; oma kielensä langettaa heidät, päättää nyökkättävät kaikki, jotka heitä katselevat. Ps. 7:16. 9:16.

10. Ja kaikki ihmiset peljästyvät, ja ilmoittavat Jumalan työtä ja ymmärtävät hänen tekonsa.
Ps. 68:12. 94:15. Room. 9:17.

11. Vanhurskaat iloitsevat Herrassa ja turvaavat Häneen, ja kaikki vaakaamieliset kerskaavat. Ps. 68:4.

65 Psalmi.

Jumalan armo ja runsaat lahjat.

Edelläveisaajalle; Davidin soitto-
virsi.

2. Tyvenellä mielellä Sinua kiitetään, Jumala, Sionissa; ja Sinulle maksetaan lupaus. Ps. 61:9. 66:13.

3. Sinä kuulet rukouksen, sentähden kaikki liha tulee Sinun tykösi.
Ps. 86:9.

4. Syntivelat minua kovin raskauttavat; meidän rikoksemme — Sinä ne sovitat. Ps. 38:5.

5. Autuas on se, jonka Sinä valitset ja otat tykösi, että hän saa asua sinun kartanoissas! Jospa mekin ravittaisiin sinun huoneesi, pyhän temppelellisi hyvydellä! Ps. 27:4. 36:9. 84:5.

6. Ihmeellisesti Sinä kuulet meitä vanhurskaudessa, autuulemme Jumala, Sinä kaikkien kaukaisten maan ja meren äärten turva,
2 Sam. 7:23. Jes. 42:4.

7. joka vuoret vahvistat voimallas, ja olet vyötetty väkevyydellä;

8. sinä, joka asetat merten pauhinan ja niitten aaltojen pauhinan, ja kansain metelin. Ps. 46:3 s. 89:10.

9. Maan äärten asujat hämmästyvät sinun ihmeitä; Sinä riemuitat auringon nousu- ja laskumaat.

10. Sinä etsit maata, tehdäkses sitä hedelmälliseksi; sinä rikastutit sen runsaasti — Jumalan virta on vettä täynnä — Sinä kasvatit heidän jyväänsä, kun maan niin valmistit.
5 Moos. 11:11 s. Ps. 46:5.

11. Sinä lietit sen vakoja, kostutit sen harjanteita; sateilla Sinä sen pehmitit, ja siunasit sen laihot.
Ps. 104:13. San. 10:22.

12. Sinä kaunistit vuoden hyvydellä, ja askelet tiukkuvat rasvaa.

13. Korven lautumat tiukkuvat, ja kukkulat vyöttävät itsensä riemulla.
Job 38:25 s.

14. Kedot verhottuvat lammaslauomoilla, ja laaksot peittyvät viljoilla;

siitä kaikki riemuitsevat, jopa kaikki laulelevat.

66 Psalmi.

Ylistysvirsi.

Edelläveisaajalle; Soittovirsi. Riemuitkaat Jumalalle kaikki maa!
Jes. 49:13.

2. Veisatkaat hänen nimensä kunniaksi, antakaat Hänelle kunnia ja ylistys!
Ps. 8:2

3. Sanokaat Jumalalle: kuinka ihmeelliset ovat sinun työsi! Sinun suuren voimasi tähden liehakoitsevat vihollisesi Sinun edessä.
5 Moos. 33:29. Ps. 18:45.

4. Kaikki maan kumartakoon Sinua ja veisatkoon Sinulle, veisatkoon sinun nimelles! Sela.

5. Tulkaat ja katsokaat Jumalan töitä, joka niin ihmeellinen on teoisensa ihmisten lasten suhteen!

6. Hän muutti meren kuivaksi, jalkaisin käveltiin virrassa; silloin me iloitsimme Hänessä.

2 Moos. 14:21. Jos. 3:16 s. Ps. 114:3.

7. Hän hallitsee voimallansa ijan-
kaikkisesti, hänen silmänsä vartioivat kansoja; vastahakoiset älkööt vaan ylpeikö! Sela.

2 Aik. 16:9. Job. 28:24. Ps. 33:13

8. Kiittäkää, te kansat, meidän Jumalaamme, kaikukoon hänen ylistyksensä ääni!

9. Hän pitää sielumme elossa, eikä salli jalkamme horjua.

10. Sillä Sinä, Jumala, olet meitä koetellut, sulattanut meitä, niinkuin hopeaa sulatetaan. San. 17:3. 1 Piet. 1:7.

11. Sinä veit meitä vankilinnaan ja panit kuorman lanteillemme.
Ps. 68:20.

12. Sinä annoit ihmisten ratsastaa päämme päällitsee, me jouduimme tuleen ja veteen; mutta Sinä veit meitä yltäkylläisyyteen.

13. Minä menen poltto-uhreilla sinun huoneesesi, ja maksan Sinulle lupaukseni,
Ps. 61:9. 116:14.

14. joita minun huoleni lupasivat, ja suuni puhui ahdistuksessani.

15. Lihavia poltto-uhria minä Sinulle tuon, ynnä oinaستن suitsutusta, minä uhraan Sinulle härkiä ynnä kauriita. Sela.

16. Tulkaat, kuulkaat, kaikki Jumalaa pelkääväiset! Minä ilmoitan, mitä Hän minun sielulleni on tehnyt.

17. Häntä minä suullani huusin, ja ylistys oli kielelläni.
Ps. 50:15.

18. Jos minä olisin tarkoittanut jotakin turhuutta sydämessäni, eikä Herra minua olisi kuullut. Job 27:8 s.

San. 15:29. 26:9. Jes. 59:2. Job. 9:31.

19. Mutta Jumala kuuli minua ja otti rukoukseni äänestä vaarin.

20. Kiitetty olkoon Jumala, joka ei hyljännyt minun rukoustani, eikä kääntänyt armoansa minulta pois!

67 Psalmi.

Jumalan siunaus.

Edelläveisajalle; kanteleilla; Psalmivirsi.

2. Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä! Hän valistakoon kasvonsa meille, Sela,

4 Moos. 6:24 s. Ps. 44:4.

3. että maan päällä tunnettaisiin sinun tiesi, ja kaikissa pakanoissa sinun autuutesi!

Ps. 98:2. Jes. 60:3. Luuk. 2:30.

4. Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt!

Ps. 117:1.

5. Noitkoot ja riemuitkoot kansakunnat; sillä sinä tuomitset oikein, ja kansakunnat maan päällä johdatat! Sela.

6. Sinua, Jumala, kansat kiittäkööt, Sinua kaikki kansat kiittäkööt!

7. Maa antoi satonsa; siunatkoon meitä Jumala, meidän Jumalamme!

3 Moos. 26:4.

8. Siunatkoon meitä Jumala, ja peljätköön Häntä kaikki maan ääret!

68 Psalmi.

Kristus voittaa viholliset ja vie seurakuntansa voittoon.

Edelläveisajalle; Davidin soittovirsi.

2. Nouskoon Jumala, hajotkoot hänen vihollisensa, ja hänen vihajehensä paetkoot hänen edestänsä!

4 Moos. 10:35.

3. Hajoita heidät, niinkuin savu hajo; niinkuin medenvaha sulaa tulen edessä, niin hukkukoot jumalattomat Jumalan kastojen edestä!

Ps. 87:20.

4. Mutta vanhurskaat ihastukoot, iloitkoot Jumalan edessä, ja riemuitkoot ilossa!

Ps. 35:27.

5. Veisatkaat Jumalalle, soittakaat hänen nimellensä, luokaat tie Hänelle, joka ratsastaa läpi erämaiden — Herra on hänen nimensä — iloitkaat Hänen edessänsä!

2 Moos. 15:1 s. Jes. 40:3 s. Ilm. 19:16.

6. Orpojen isä ja leskien puolustaja on Jumala, pyhässä asunnossansa.

5 Moos. 10:18. Ps. 10:14. 146:9.

7. Jumala antaa yksinäisten asua huoneissa ja vie vangit ulos menestykseen; vaan vastahakoiset saavat asua kiviassa maassa.

Jes. 42:7.

8. Jumala, kun Sinä läksit kansasi

edellä, kun Sinä vaelsit korvessa, Sela,

9. niin maa järjisi, ja taivaatkin tiukkuivat Jumalan edessä, tämä Sinai Jumalan edessä, Israelin Jumalan edessä.

2 Moos. 19:16 s. Tuom. 5:4 s. Ps. 18:4.

10. Runsailla sateilla Sinä, Jumala, valelit perintöäsi; ja kun se nähtyi, niin Sinä sen virvoittit.

2 Moos. 16:4 s. Ps. 78:24 s. Jes. 41:17. Ap. t. 2:17,33.

11. Sinun laumasi asettuivat siihen. Sinä, Jumala, valmistit hyvydestäsi kurjille.

Ps. 36:9.

12. Herra antaa sanoman, voiton sansaattajia suuren joukon.

2 Moos. 15:20 s. 1 Sam. 18:6 s. Jes. 9:3.

13. Sotajoukkojen kuninkaat pakenavat, pakenevat, ja kotona asuva jakaa saaliit.

14. Kun te tarhain välissä lepätte, niin ovat mettien sulat silatut hopealla ja sen siivet viheriänkeltäisellä kullalla.

15. Kun Kaikkivaltias hajoiittaa kuninkaat siinä, niin Salmonilla kiiltää kuin lumi.

16. Jumalan vuori on Basanin vuori, huippuinen vuori on Basanin vuori.

17. Miksi te, kukkulaiset vuoret, katselette karsaasti tätä vuorta, jonka Jumala valitsi asunnokseensa? Herapa siinä asuu ijankaikkisesti.

Ps. 48:3. Jes. 2:2.

18. Jumalan sotavaunuja on kymmeniä tuhansia, tuhannen kertaa tuhannen. Herra on heidän keskellänsä; onpa Sinai pyhydessä,

Ps. 24:7 s. Dan. 7:10.

19. Sinä astuit ylös korkeuteen, veit vangit vangiksi; Sinä otit lahjoja ihmisten keskellä, vieläpä vastahakosiltakin, että Herra Jumala siellä asuisi.

Ps. 47:6. Ef. 4:8.

20. Kiitetty olkoon Herra joka päivä! Jumala panee kuorman päällemme, mutta Hän myös auttaa meitä. Sela.

21. Meillä on Jumala, Jumala, joka auttaa, ja Herra, Herra, joka kuolemasta vapahtaa.

22. Mutta Jumala särkee vihollistensa pään, heidän päälakensa, jotka synneissänään vaeltavat.

23. Herra sanoo: „Minä palautan heitä Basanista, meren syvyydestä Minä heitä palautan,

24. että sinä, jalka veressä, musertaisit heidät, ja koiraisi kieli saisi osansa vihollisistasi.”

25. He näkevät sinun juhlasaattosi, Jumala, Jumalani juhlasaattot. Kuninkaani pyhydessä.

26. Laulajat käyvät edellä, kante-

leen soittajat jälissä, rummuilla paukuttavaiset neidot keskellä.

27. Kiittäkää Jumalaa seurakunnissa, Herraa, te Israelin lähteestä!

Jes. 48:1.

28. Siellä on Benjamin, tuo nuorin, heidän johtajanansa, Juudan päämiehet joukkoineensa, Sebulonin päämiehet, Naftalin päämiehet.

1 Sam. 9:21. Tuom. 5:18. 6:35.

29. Sinun Jumalasi sääsi sinulle voiton. Vahvista, Jumala, se, minkä Sinä meille valmistit!

2 Tess. 3:2 s.

30. Sinun temppeleistäsi, joka ylhäällä Jerusalemissa on, vieköt kuninkaakatsinulle lahjoja!

Ps. 45:13. Jes. 60:6 s. Matt. 2:11.

31. Käske kovasti ruovon petoa, härkään laumaa ynnä kansain vasikoita kiihertien tuomaan hopeaharkkoja! Hän hajoittaa kansat, jotka solia rakastavat.

Jes. 30:6.

32. Egyptin ylimykset tulevat, Etiopia kiiruhtaa ojentamaan käsiänsä Jumalalle. Jes. 18:7, 19:21, 45:14. Ap.t. 8:26 s.

33. Te maan valtakunnat, veisatkaat Jumalalle, soittakaat kiitosta Herralle, Sela,

34. sille, joka kulkee ijänikuisten taivasten taivaissa! Katso, Hän antaa äänellensä väkevän jylinän.

5 Moos. 33:26. Ps. 29:4 s.

35. Antakaat Jumalalle voima! Hänen herrautensa on Israelissa, ja hänen voimansa pilvissä.

36. Jumala, Sinä ilmesty peljättävänä pyhästäsi; Israelin Jumala antaa kansalle väen ja voimat. Kiitetty oikoon Jumala!

Ps. 29:11.

69 Psalmi.

Kristuksen kärsiminen. Seurakunnan voitto.

Edelläveisajalle; veisattava kuin: „Lemmenkukat;“ Davidilta.

Ps. 45:1.

2 Jumala, auta minua, sillä vedet käyvät hamaan sieluuni asti!

Matt. 26:38.

3. Minä olen vajonnut syvään munaan, jossa ei pohjaa ole; olen joutunut syviin vesiin, ja vuo upottaa minut.

Ps. 42:3.

4. Minä olen väsynyt huutamisesta, kurkkuni kuivettu, silmäni nääntyvät odottaissani Jumalaani.

Ps. 6:7. 22:2. 38:11. Hebr. 5:7.

5. Enempi kuin hiuksia päässäni on niitä, jotka syyttömästi minua vihaavat, väkevät ovat minun hävittäjäni, jotka ilman syyttä minulle vihollisina ovat; mitä minä en ryöstänyt, sitä minun täytyy maksaa.

Ps. 35:19. 38:20. Joh. 15:25.

6. Jumala, Sinäpä tiedät minun tyhmyyteni, eikä minun syyri ole Sinulta salatut.

7. Älkööt minun tähteni häpeään joutuko, jotka Sinua odottavat, Herra, Herra Sebaot; älkööt minun tähteni ne häväistäkö, jotka Sinua etsivät, Israelin Jumala!

8. Sillä Sinun tähtesi minä pilkkaa kärsin, ja häväistys peittää minun kasvoni.

Ps. 16:2. 44:23.

9. Minä olen joutunut muukalaiseksi veljilleni, ja oudoksi äitini lapsille.

Ps. 31:12. 38:12. Joh. 7:5.

10. Sillä sinun huoneesi kiivaus syö minua, ja Sinua pilkkaavain pilkat lankeivat minun päälleni.

Ps. 119:139. Joh. 2:17. Room. 15:3.

11. Minä itkin, ja minun sieluni paastosi; vaan se tuli minulle pilkaksi.

12. Ja minä panin säkin puvukseksi, vaan tulin heille sunanlaskuksi.

13. Minusta jaarittelevat ne, jotka portissa istuvat; minusta soittelevat viinin juomarit.

Joh. 30:9. Val. 3:63.

14. Mutta minä rukoilin Sinua, Herra, otollisella ajalla. Jumala, suuren armosi tähden kuule minua autuutesi totuuden kautta!

Jes. 49:3. 2 Kor. 6:2.

15. Felasta minua loasta, etten minä vajoisi, vaan pelastuisin vihollisistani ja syvistä vesistä,

16. ettei vetten vuo minua upottaisi, eikä syvyys minua nielisi, eikä kairo sulkiisi suutansa minun päälleni!

17. Kuule minua, Herra, sillä sinun armosi on hyvä; suuren laupeutesi tähden käänny minun puoleeni!

18. Äläkä peitä kasvosi palvelijaltasi, sillä minä olen hädässä; joutu, kuule minua!

19. Lähene minun sieluani, lunasta se; pelasta minua vihollisistani tähden!

20. Sinähän tiedät minun pilkkani, häpeäni ja häväistykseni; Sinun edessäni ovat kaikki minun vihemieheni.

21. Pilkka on särkenyt sydämeni, ja minä olen sairastunut; minä odotan säälimistä, vaan ei tule; ja lohduttajia, vaan en löydä.

22. Ja he antoivat minulle sappea syödäkseni, ja janoissani etikkaa juodakseni.

Matt. 27:48. Mark. 15:23.

Luuk. 23:36. Joh. 19:29.

23. Oikoon heidän pöytänsä heille paulaksi, sekä suruttomille ansaksi!

Room. 11:9 s.

24. Soetkoot heidän silmänsä näkemästä, ja tee heidän lanteensa aina horjuvaksi!

Ps. 35:6.

25. Vuodata sinun kiihautesi heidän päällensä, ja sinun vihusi tuli käsitäköön heitä!

26. Joutukoon heidän kotonsa kylmille, älköönkä heidän majassansa asujanta olko! Ap. t. 1:20.

27. Sillä he vainoovat sitä, jota Sinä lyönyt olet; ja juttelevat niiden kiupua, joita Sinä haavoittanut olet.

Jes. 53:4, 5.

28. Lue heille syytä syyn päälle, ettei he sinun vanhurskautesi tulisi! Jer. 18:23. Room. 1:24.

29. Pyyhi heitä pois elävään kirjasta, älköönkä heitä vanhurskasten lukuun kirjoitettako!

2 Moos. 32:32. Fil. 4:3.

30. Mutta minä olen raadollinen ja vaivattu: Jumala, sinun apust pelartakoon minua!

31. Niin minä tahdon kiittää Jumalan nimeä veisulla, ja suuresti ylistää Häntä kiitoksella.

32. Se kelpaa paremmin Herralle, kuin härkä, uhrieläin, jolla on sarvet ja sorkat. 8 Moos. 11:3 s. Ps. 51:18 s.

33. Raadolliset näkevät ja iloitsevat; ja te, jotka Jumalaa etsitte, eläköön teidän sydämmenne! Ps. 22:27.

34. Sillä Herra kuulee köyhiä, eikä katso vankiansa ylen.

Ps. 72:12. Matt. 5:3.

35. Kiitäkööt Häntä talvaat ja maa, meri ja kaikki niissä liikkuvaiset!

36. Sillä Jumala on vapahtava Sionia, ja rakentava Juudan kaupunki, että he siellä asuisivat ja sen omistaisivat.

37. Ja hänen palvelijainsa siemen onsen perivä, ja jotka hänen nimeänsä rakastavat, saavat asua siinä.

Ps. 102:29. Jes. 65:9.

70 Psalmi.

Enkous vihollisia vastaan.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi, muistoksi.

2. Riennä. Jumala, minua pelastamaan! Herra, minulle avuksi!

Ps. 40:14 s.

3. Hävetkööt ja punastukoot, jotka minun sieluani väijyvät; väistykööt takaperin ja häpeään joutukoot ne, jotka minulle pahaa suovat!

Ps. 35:4. 40:15.

4. Palatkoot takaisin häpeänsä tähden, jotka sanovat: „ähäh, ähäh!“

Ps. 71:13.

5. Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka Sinua etsivät; ja jotka sinunautuuttasi rakastavat, sanokoot aina: „Jumala olkoon suuresti ylistetty!“

Fil. 4:4.

6. Mutta minä olen kurja ja köyhä. Riennä minun puoleeni, Jumala! sillä Sinä olet minun apuni ja pelastajani. Herra, älä viivyl!

71 Psalmi.

Herran apu vihollisia vastaan.

Sinuun, Herra, minä turvaan; älä anna minun ikänä häpeään joutua!

Ps. 31:2.

2. Vanhurskaudellas pelasta minua, ja päästä minua; kallista korvasi minun puoleeni, ja vapahda minua!

3. Ole minulle asuntokallio, sinne aina päästäkseni! Sinä olet luvannut minua vapahtaa; sillä Sinä olet kallioni ja linnani.

Ps. 18:3. 27:3. 62:3.

4. Jumalani, pelasta minua jumalattoman käsistä, väärän ja väkivaltaisen kourista!

5. Sillä Sinä olet minun toivoni. Herra, Herra, minun turvani aina nuoruudestani saakka.

6. Sinuun olen minä luottanut hamasta äitini kohdusta. Sinä olet auttanut minut ulos äitini kohdusta; sinua minä aina kiitän.

Ps. 22:10 s.

7. Minä olen joutunut monelle ihmeeksi, mutta Sinä olet minun vahva turvani.

8. Täynnä olkoon minun suuni sinun kiitostasi, ja joka päivä sinun kunniatasi!

9. Älä minua heitä pois vanhuudestani, äläkä minua hylkää voimani vaipuessa!

10. Sillä viholliseni puhuvat minusta; ja jotka minun sieluani väijyvät, pitävät keskenänsä neuvoa,

11. sanoen: „Jumala hylkää hänet; ajakaat takaa ja käsitäkää hänet, sillä ei ole pelastajaa!“

12. Jumala, älä erkane kauas minusta; minun Jumalani, riennä avukseni!

Ps. 22:12.

13. Hävetkööt ja hukkukoot minun sieluni vastustajat; häpeään ja häväistykseen joutukoot, jotka minun onnettomuuitani etsivät!

Ps. 35:4. 40:15.

14. Mutta minä tahdon alati odottaa, ja sinun kiitostasi yhä lisätä.

15. Minun suuni on ilmoittava sinun vanhurskauttas, joka päivä sinun pelastustas, sillä niiden määriä minä en tiedä.

Ps. 40:6.

16. Minä esiintuon Herran, Herran urotöitä; minä ilmoitan sinun vanhurskauttas, sinun ainoan.

17. Jumala, Sinä olet minua nuoruudestani asti opettanut, ja vieläkin minä sinun ihmetäsi julistan.

18. Niin älä vielä vanhuudestani-kaan ja harmaaksi tultuani, Jumala, minua hylkää, siksi kuin minä ilmoitan käsivartesi nousevalle suvulle, ja väkevyytesi kaikille tulevaisille!

Jes. 46:4.

19. Ja tosin, Jumala, sinun van-

hurskautesi on sangen korkea; sinä, joka teet suuria — Jumala, kuka on sinun vertaisesi?

2 Moos. 15:11 2 Sam. 7:22. Ps. 36:6. 86:8.

20. Sinä, joka annoit meidän nähdä paljon ja pahoja ahdistuksia, voitait meitä jälleen; ja maan syvydestä Sinä jälleen nostat meitä.

5 Moos. 32:39. 1 Sam. 2:6. Ps. 96:13.

21. Sinä lisäät minun arvoani, ja löhdutat minua jälleen. Ps. 18:36.

22. Niin minäkin kiitän Sinua harpulla, sinun totuuttasi, Jumalani; soiton Sinulle kanteleella, Sinä Israelin Pyhä!

23. Minun huuleni riemuitsevat, soitattaisi Sinulle, ja minun sieluni, jonka Sinä lunasit! Ps. 103:2 s.

24. Kielenikin puhuu joka päivä sinun vanhurskaudestasi; sillä hävenneet ovat ja punastuneet, jotka onnettomuuttani etsivät.

72 Psalmi.

Kristus kuninkaana ja Hänen seurakuntansa rauha.

Salomolta, Jumala, anna tuomiovallasi kuninkaalle, ja vanhurskautesi kuninkaan pojalle! Jes. 11:2 s.
2. Hän on hallitseva kansaasi vanhurskaudella, ja sorretuitas oikeudella.

3. Kantakoot vuoret kansalle rauhaa, ja kukkulat, vanhurskauden voimasta! Ps. 86:11 s. Jes. 2:4 9:6 s.

4. Hän puoltakoon oikeudella sorretuita kansassa, ja auttakoon köyhäin lapsia, ja särkeköön väkivaltaiset! Ps. 45:5. 2:9.

5. Sinua he peljätökööt, niin kauan kuin aurinko ja kuu ovat, suvusta sukunni! 2 Sam. 7:13. Ps. 99:37 s.

6. Hän langetkoon niinkuin sade sängelle, niinkuin kuuroside maan kastamiseksi! San. 10:12.

7. Kukoistakoon vanhurskas hänen aikanansa, ja runsas rauha, siksi kun kuu katoo!

Jes. 9:7. 11:6. 35:1 s. Luuk. 2:14.

8. Hän hallitkoon merestä mereen, ja virrasta maan ääriin asti!

Ps. 2:8. 89:26. Sak. 9:10.

9. Hänen edessänsä korven asuimet kumartukoot, ja hänen vihollisensa tomua nuolkoot!

Jes. 49:23. Mik. 7:17.

10. Tarsin ja luotoin kuninkaat tuokoot lahjoja, Seban ja Meroen kuninkaat kantakoot antimia.

Ps. 45:13. 68:30. Jes. 60:5 s. Matt. 2:11.

11. Häntä pitää kaikki kuninkaat kumartaman, ja kaikki kansakunnat häntä palvelemaan.

12. Sillä hän on pelastava apua huu-

tavaisen köyhän, ja sorretun, jolla ei ole auttajaa. Ps. 69:34.

13. Hän on säällivä vaivaista ja köyhää, ja köyhäin sielut hän vapahtaa.

14. Hän on lunastava heidän sielunsa sorrosta ja väkivallasta, ja kallis on heidän verensä oleva hänen silmissänsä. Ps. 116:5.

15. Ja he saavat elää, ja hän on lahjoittava heille Seban kultaa, ja he rukoilevat alati hänen edestänsä, joka päivä he häntä siunaavat.

16. Jyväin rikkaus olkoon maassa vuorten kukkuloilla, häälyköön sen vilja kuin Libanon, ja kukoistakoot kaupunkilaiset niinkuin maan ruoho! Jer. 31:12. Am. 9:13.

17. Pysyköön hänen nimensä ijankaikkisesti, auringon alla vesokoon hänen nimensä; ja siunatkoot itseänsä hänessä kaikki kansat, ja ylistäkööt häntä autuaaksi! 1 Moos. 12:3.

18. Siunattu olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, joka yksinässä ihmisiä tekee! Ps. 41:14.

19. Ja siunattu olkoon hänen kunniansa nimi ijankaikkisesti, ja täytettäköön hänen kunniansa kaikki maa! Amen, Amen. Jes. 6:3.

20. Davidin, Isain pojan, rukoukset loppuvat.

73 Psalmi.

Herra tuomitsee jumalattomat. Turva Herrassa.

Assafin psalmi. Totta on Jumala Israelille hyvä, niille, jotka puhuaat sydämmestä ovista! Matt. 5:8.

2. Mutta minä — olipa jalkani vähällä kompastua, askeleeni juuri liukahtamallansa.

3. Sillä minä kadehdin öykkäreitä, kun minä näin jumalattomain menestyksen. Job 21:7 s. Ps. 37:1. Jer. 12:1.

4. Sillä ei heillä ole mitään vaivoja kuolemaan asti; lihava on heidän vatsansa.

5. Ei he ole vasuksissa niinkuin muut kuolevaiset, eikä heitä vaivata muiden ihmisten kanssa.

6. Sentähden on ylpeys heidän kaulakorlunsa, ja väkivalta heillä kunnistuspukuna.

7. Heidän silmänsä lihavuudesta pullistuvat, ja sydämmen kuvatukset kuohuvat. 5 Moos. 32:15. Ps. 17:10. Jer. 5:28.

8. He pilkkaavat ja puhuvat pahuudessa väkivaltaa; korkealta he puhuvat.

9. He nostavat suunsa taivaasen asti, ja heidän kielensä kulkee pitkin maata.

10. Sentähden kääntyy hänen kansansa sinne, ja särpävät kyllin vettä.

11. Ja he sanoivat: „kuinka Jumala tietäisi, olisiko Korkeimmalla tietämystä?!” Job 22:13. Ps. 10:11.94:7. Hes. 8:12.

12. Katso, nämät ovat jumalattomia, ja ijäti suruttomina ovat he kuitenkin suuresti rikastuneet! Job 12:6.

13. Aivan turhaan minä olen sydäntäni puhdistanut ja pessyt käteni viat-
tomuudessa, Ps. 26:6.

14. kun olin kuitenkin vaivattu joka päivä, ja kuritukseni oli joka aamu käsissä.

15. Jos minä olisin ajatellut: „minäkin tahdon niin puhua,” katso, niin minä olisin pettänyt koko sinun lastesi suvun.

16. Minä mietin ymmärtääkseni sitä, mutta se oli minulle ylen vaikeaa,

17. siksi kun minä menin Jumalan pyhään, ja tarkastin heidän loppuansa.

18. Toisesti, Sinä asetit heidät liukkaalle ja langetat heitä aivan häviöiksi. Job 21:17 s.

19. Kuinka pian he joutuvatkaan hukkaan, häviävät ja hukkuvat kauhealla tavalla! 1 Sam. 25:29.

20. Niinkuin uni herättyä raukkee, niin Sinä, Herra, noustuasi hylkääit heidän varjokuvansa.

21. Kunse karvastelit sydämmessäni ja puri munaskuissani,

22. olin minä tyhmä, enkä mitään tietänyt; minä olin kuin nauta Sinun edessäsi.

23. Kuitenkin pysyn minä alati Sinun tykönäsi, sillä Sinä pidät minua oikeasta kädestäni.

24. Sinä talutat minua neuvollasi, ja korjaat minua viimein kunniaan. Ps. 4:4. Jes. 28:29.

25. Kun Sinä vaan omani olet, ei minua mikään taivaassa eikä maan päällä miellytä.

26. Vaikka vielä minun ruumiini ja sieluni vaipuisi, olet Sinä, Jumala, kuitenkin aina sydämmeni turva ja minun osani. Ps. 142:6.

27. Sillä katso, jotka Sinusta luopuvat, ne hukkuvat; Sinä kadotat kaikki, jotka Sinua vastaan huorin tekevät.

28. Mutta minun onneni on, että Jumala on minua länän; minä panen turvani Herraan, Herraan, ilmoittaakseni kaikkia sinun töitäsi!

74 Psalmi.

Jumalan seurakunnan valitus. Turva Jumalan apuun.

Assafin opetusvirsi.

Miksi, Jumala, niin ratki pois

[Finnish] 18

syöksit, miksi suitseeppi vihasi laittumesi lampaita kohtaan?

2. Muista seurakuntaas, jonka Sinä muinoin omistit, ja perintösuvukses lunastit, muista Sionin vuorta, jossa asuit!

3. Astu omin askeleis ylös ikuisille raunioille; vihollinen on raiskannut kaikki pyhäkössä!

4. Vihamiehesi kiljuivat sinun huoneissasi, ja asettivat omat merkkinsä merkeiksi.

5. Näyttipä siltä, kuin olisi tiheässä puistossa kirveitä korkealle kohotettu.

6. Ja nyt he takolivat rikki kaikki sen kaunistukset piiluilla ja moukareilla. 1 Kun. 6:18. 29:32.

7. He pistivät tuleen sinun pyhän sijasi, ja repivät maahan sinun nimesi asunon. 2 Kun. 25:9.

8. Hesanoivat sydämmessänne: „hävittääkäämme heidät peräti!” He polttivat kaikki Jumalan kokoushuoneet maassa.

9. Omia merkkejämme emme nyt näe, eikä ole enää profettaa maassa; ei ole sitä keskellämme, joka tietäisi: kuinka kauan? —

Val. v. 2:9. Hes. 7:26. Am. 8:12.

10. Jumala, kuinka kauan vihemies häpäisee, ja vihollinen niin ratki pilkkaa sinun nimeäsi?

11. Miksi peräytät kätesi, oikean kätesi? Pois se povestasi, hävitä heidät!

12. Jumala on kuitenkin muinaisista minun kuninkaani, joka on kaiken avun antaja maan päällä. Luuk. 1:69.

13. Sinä halkaisit meren voimallasi, Sinä särjät lohikäärmeiden pääät vesissä. 2 Moos. 14:21. Jes. 51:9 s. Hes. 29:3.

14. Sinä mursit leviatanin päät, ja annoit ne ruuaksi erämaan eläinten joukolle.

15. Sinä kuohutit lähteet ja joet, Sinä kuivasit väkevät virrat. 2 Moos. 17:6. 4 Moos. 20:11. Jos. 3:16 s.

16. Sinun on päivä, sinun on myös yö; Sinä rakensit tähdet ja auringon. Ps. 136:7 s.

17. Sinä sääsit kaikki maan rajat, Sinä teit suven ja talven.

18. Muista siis tätä: vihollinen häpäisee Herraa, ja hullu kansa pilkkaa sinun nimeäsi.

19. Älä anna pedolle mettisesi sielua, älä ijäti unohta sorrettujesi henkeä!

20. Muista liittoja, sillä maan pimeät rotkot ovat täynnä väkivallan pesiä!

21. Älä anna poljetun palata pois häväistynä, kurja ja köyhä kiittääkööt sinun nimeäsi!

22. Nouse, Jumala, aja asiasi; muis-

kijä; Sinä ilmoittit voimasii kansain keskellä. Ps. 136:4.

16. Sinä olet käsivarrellasi lunastanut kansasi, Jaakobin ja Josefiii lapset. Sela. 2 Moos. 6:6

17. Vedet näkivät Sinut, Jumala, vedet näkivät Sinut ja vapisivat, ja syvydetkin värisivät.

2 Moos. 14:21 s. Ps. 114:3 s.

18. Paksut pilvet kaasivat vettä, pilvet jylsivät, ja sinun nuolesi vähähtelivät.

19. Sinun jylinäsi ääni kaikui tuulispäässä, ja leimauksesi valaisivat maanpiiriin; maa vapisi ja värisi.

20. Sinun tiesi kulki meressä, ja polkusi suurissa vesissä, eikä sinun jälkiäsi näkynyt. 2 Moos. 14:22 s.

21. Sinä saatoit kansasi niinkuin lämmaslauman Mooseksen ja Aaronin kädellä. Ps. 78:52. Mik. 6:4. Jen. 63:11 s.

78 Psalmi.

Kuinka Jumala kansaansa johdattaa.

Assafiii opetusvirsi. Kuule, kansani, minun opetustani, kallistakaat korvanne suuni sanoihin!

2. Minä avaan suuni vertauksiin, saarnaan sananlaskuja muinaisajoista. Ps. 49:5. Matt. 13:35.

3. Mitä me olemme kuulleet, ja tiedämme, ja isämme ovat meille kertoneet. Ps. 44:2.

4. sitä emme tahdo salata heidän lapsilutansa, vaan julistaa nousevalle sukupolvelle Herran kiitoksia ja hänen voimaansa ja ihmeitänsä, joita Hän on tehnyt.

5. Hän asetti todistuksen Jaakobissa, ja antoi lain Israelissa, jonka Hän sääsi isillemme opettavaksi heidän lapsillensakin.

2 Moos. 20:1 s. 5 Moos. 4:9 s. 6:8 s. Hes. 20:10 s.

6. että tuon tuntisi nouseva sukupolvi, pojat vielä syntyväiset, ja hekin nousisivat sitä ilmoittamaan lapsillensa,

7. ja panisivat turvansa Jumalaan, eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja, vaan pitäisivät hänen käskynsä —

8. eivätkä olisi, niinkuin heidän isänsä, vastahakoinen ja kankea suku, suku, joka ei taivuttanut sydäntänsä, ja jonka henki ei riippunut uskollisesti Jumalassa.

2 Moos. 32:9. 33:3 s. 34:9. Ps. 78:37. 95:7 s.

9. Efraimin lapset, varustetut joutsimiehet, kääntyivät pakoon tappeilupäivänä.

10. Ei he pitäneet Jumalan liittoa, eivätkä huolinneet vaeltaa hänen laisiansa. Hes. 20:10 s.

11. Ja he unohtivat hänen tekonsa

ja ihmeensä, joita Hän heille oli näyttänyt.

12. Heidän isäinsä nähden teki Hän ihmeitä Egyptiin maassa, Soanin keddolla, 2 Moos. 14 ja 151.

13. Hän halkaisi meren ja vei heidät yli, ja asetti vedet niinkuin roukkion.

14. Ja Hän johdatti heitä päivin pilvillä, öisin tulen valolla.

2 Moos. 13:21 s. Ps. 106:39 s.

15. Hän halkaisi kalliot korvessa, ja juotti heitä runsaasti niinkuin virroilla. 2 Moos. 17:6. 4 Moos. 20:10 s.

16. Ja Hän laski vuot kalliosta, ja vuodatti vedet niinkuin virrat.

17. Mutta vielä he sittenkin syntiä tekivät Häntä vastaan ja vihoittivat Korkeinta korvessa.

18. He kiusasivat Jumalaa sydämässään, vaatien ruokaa sielullensa.

2 Moos. 16:2 s. 4 Moos. 11:4 s. Ps. 106:14 s.

19. Ja he puhuivat Jumalaa vastaan, sanoen: „voineeko Jumala valmistaa pöydän korvessa?”

20. Katso, kyllä Hän kallioon löi, ja vedet vuosivat, ja ojat juoksisivat — mutta voineeko Hän leipäkin antaa, tahi kansallensa lihaa tolmittaa?”

21. Sentähden, kun Herra tämän kuuli, vihastui Hän, ja tuli syytettiin Jaakobissa, ja viha nousi Israelissa, 4 Moos. 11:1 s.

22. koska he eivät uskoneet Jumalaan, eivätkä turvanneet hänen apuunsa.

23. Ja Hän käski pilviä ylhäällä, ja avasi taivaan ovet,

24. ja sateli heille mannaa syötäväksi, ja antoi heille taivaan viljan.

2 Moos. 16:14 s. 4 Moos. 11:7. Job. 6:31. 1 Kor. 10:3.

25. Ihmiset söivät enkelien leipää; Hän lähetti heille ruokaa yltäkylällä.

26. Hän pani itätuulen taivaalla liikkeelle, tuotti voimallansa etelätuulen, 4 Moos. 11:31 s.

27. ja sateli heidän päällensä lihaa niinkuin tomua, ja lintuja niinkuin meren santaa,

28. ja pudotti ne keskelle heidän leiriänsä, heidän majainsaympäriille.

29. Niin he söivät ja yltäkylällä ravittiin, ja Hän täytti heidän himonsa.

30. Kun ei he vielä lakanneet himoitsemasta, ja ruoka oli vielä heidän suussansa,

31. nousi Jumalan viha helhin ja tappoi jaloimmat heidän joukossansa; ja nuoret miehet Israelissa löi Hän maahan.

32. Mutta kaikissa näissä he vieläkin syntiä tekivät, eivätkä uskoneet hänen ihmeitänsä. 4 Moos. 14:1 s.

33. Sentähden Hän lopetti heidän

päivänsä niinkuin tuulen tuhahtuksen, ja heidän vuotensa pikaisessa perikadossa.

Ps. 90:9.

34. Kun Hän heitä tappoi, etsivät he Häntä; ja he palasivat ja kysyivät Jumalaa,

35. ja muistelivat, että Jumala on heidän turvansa, ja korkein Jumala heidän lunastajansa.

36. Ja he pettivät Häntä suullansa, ja valehtelivat Hänelle kielellänsä;

Jes. 29:13. Jer. 12:2.

37. sillä heidän sydämmensä ei ollut vakaa Hänen kansansa, eivätkä olleet uskolliset hänen liitossansa.

38. Kuitenkin on Hän armollinen, ja antaa pahat teot anteeksi, eikä hukuta; ja Hän palautti usein vihan, eikä laskenut kaikkea kiivauttansa nousemaan.

39. Sillä Hän muisti heidät lihaksi, tuulen hengeksi, joka menee pois, eikä palaja. Job 7:7. 14:1, 19 s. Ps. 103:13 s.

40. Kuinka usein he vihoittivatkaan Häntä korvessa, ja pahottivat hänen mieltänsä erämaassa!

41. Ja he kiusasivat vieläkin Jumalaa, ja loukkasivat Israelin Pyhää.

42. Ei he muistaneet hänen kättänsä, eikä sitä päivää, jona Hän lunasti heidät vihollisista;

43. jona Hän merkkinsä teki Egyptissä, ja ihmeensä Soanin kedolla.

44. Hän muutti heidän virtansa vereksi, etteivät viroistansa voineet juoda.

2 Moos. 7:19 s. Ps. 106:29.

45. Hän lähetti heidän sekaansa turiloita, jotka heitä söivät, ja sammakoita, jotka heitä hukuttivat.

2 Moos. 8:2 s.

46. Hän antoi heidän tulonsa ruohomadoille, ja heidän työnsä heinäsiirkoille.

2 Moos. 10:4 s.

47. Hän hävitti rakehilla heidän viinipuunsa, ja heidän metsäfikunansa jääkivillä.

2 Moos. 9:18 s.

48. Ja Hän löi heidän karjansa rakehilla, ja heidän laumansa pitkäisen tulella.

49. Hän lähetti heidän päällensä vihansa tulen, kiivauden, julmuuden ja ahdistuksen, joukon kovan onnen enkeleitä.

2 Moos. 9:3 s.

50. Hän avasi tien vihallensa, eikä säästänyt heidän sielujansa kuolemasta, ja hylkäsi heidän henkensä ruton valtaan.

51. Hän löi kaikki eskoiset Egyptissä, miehuuden alkeet Hamin majoissa.

2 Moos. 11:5. 12:29 s. Ps. 105:36.

52. Ja Hän antoi kansansa vaeltaa niinkuin lampaat, ja vei heitä niinkuin laumaa korvessa;

Ps. 77:21.

53. ja Hän saattoi heitä turvallisesti,

ettei he peljänneet; meri peitti heidän vihollisensa.

2 Moos. 14 19 s.

54. Ja Hän vei heidät pyhille rajoilensa, tälle vuorelle, jonka hänen oikea käteensä oli omistanut.

2 Moos. 15:13, 17. Jos. 1:1.

55. Ja Hän karkoitti pakanat heidän edestänsä, ja jakoi heidät arvalla määrättyyn perintöön, ja asetti Israelin sukukunnat heidän majoisensa asumaan.

Jos. 13:7. 2 Sam. 5:6 s. Ps. 44:3.

56. Mutta he kiusasivat ja vihoittivat korkeinta Jumalaa, eivätkä pitäneet hänen todistuksiansa;

Tuom. 2:8 s.

57. vaan luopuivat pois ja pettivät, niinkuin heidän isänsäkin; he poikkesivat pois, niinkuin hellinnyt joutsit.

Hos. 7:16.

58. Ja he vihoittivat Häntä uhririkkuiloillansa, ja suuttuivat Häntä epäjumaliensa kuvilla.

2 Moos. 32:16.

59. Tämän kuuli Jumala ja vihastui, ja hylkäsi kovin Israelin.

60. Ja Hän hylkäsi asuinsijan Silossa, majan, jonka Hän oli asettanut ihmisten keskele,

Jos. 18:1. 1 Sam. 4:11 s. Jer. 7:12.

61. ja Hän antoi voimansa vankeuteen ja kunniansa vihollisten käsiin.

62. Ja Hän antoi kansansa miekan valtaan, ja vihastui perintöön.

63. Heidän nuorukaisensa kulutti tuli; eikä heidän neitseitänsä hääläuluilla ylistetty.

64. Heidän pappinsa kaatuivat miekalla, eikä heidän leksänsä itke-neet.

65. Mutta Herra heräsi niinkuin joku makaavainen, niinkuin viinistä riemastunut sankari,

66. ja löi vihollisensa pakoon, ja saatti heille ijankaikkisen häpeän,

67. ja hylkäsi Josefim majan, eikä valinnut Efraimin sukukuntaa;

68. vaan valitsi Juudan sukukunnan, Sionin vuoren, jota Hän rakasti.

Ps. 48:3. 132:13 s.

69. Ja Hän rakensi pyhän sijansa niinkuin taivaan korkeudet, niinkuin maan, jonka Hän on perustanut ijankaikkisesti.

70. Ja Hän valitsi palvelijansa Davidin, ottain hänet lammastarhoista.

1 Sam. 16:11 s.

71. Imettävään lampaiden jälistä haetti Hän hänen kaltsemaan kansaansa Jaakobia, ja perimystänsä Israelia.

2 Sam. m. 7:8.

72. Ja hän kaitsi heitä kaikella sydämmensä vakuudella, ja johdatti heitä taitavalla kädellä.

79 Psalmi.

Herran seurakunta hädässä.

Assafin psalmi. Jumala, pakanat ovat perikuntaasi karanneet, ovat saastuttaneet pyhän temppelisi, ja Jerusalemin tehneet kiviraunioiksi.

Ps. 74:4 s.

2. He antoivat palvelijaisi ruumiit taivaan linnuille ruuaksi, ja ystäväisi lihan man padoille.

3. He vuodattivat heidän vertansa niinkuin vettä Jerusalemin ympärille; eikä kukaan heitä haudannut.

4. Me olemme joutuneet häväistykseksi naapureillemme, pilkaksi ja nauruksi ympärillämme asuvalleille.

Ps. 44:14. 80:7. 89:42.

5. Herra, kuinka kauan Sinä yhä vihainen olet, ja annat kiivautesi tulena palaa?

Ps. 74:1,10. 89:47.

6. Vuodata vihasi pakanain päälle, jotka eivät Sinua tunne, ja valtakuntain päälle, jotka eivät sinun nimeäsi avuksi huuda!

Jer. 10:25 s.

7. Sillä he ovat syöneet Jaakobin, ja hänen huoneensa hävittäneet.

8. Älä muistele meidän entisiä pahoja tekojamme; ennättäköön meitä nopeasti sinun armelaisuutesi, sillä me olemme sangen viheliäisiksi joutuneet!

Jes. 64:9.

9. Auta meitä, autuutemme Jumala, sinun nimesi kunnian tähden! pelasta meitä ja anna meille syntimme anteeksi sinun nimesi tähden!

Ps. 115:18.

10. Miksi sanoisivat pakanat: „missä on nyt heidän Jumalansa?“ Ilmoitettakoon pakanain keskellä meidän silmämme nähdän sinun palvelijaisi vuodatetun veren kosto!

2 Moos. 32:32. 5 Moos. 32:48. Joel 2:17.

11. Tulkoot vankien huokaukset Sinun eteesi! Säältä kuoleman lapsia suuren käsivartesi voimalla!

Ps. 102:20 s.

12. Ja kosta naapureillemme seitsemän kerroin heidän helmaansa heidän pilkkansa, jolla he ovat Sinua, Herra, pilkanneet!

13. Mutta me, sinun kansasi ja laitumesi lauma, tahdomme kiittää Sinua ijankaikkisesti, ja julistaa sinun ylistystäsi suvusta sukuun.

Ps. 28:9. 96:7. 100:3.

80 Psalmi.

Rukous Israelin, Herran viinipuun edestä.

Edelläveisaajalle; „Todistuksen liiljain“ mukaan, Assafin psalmi.

2. Kuule, Israelin paimen, joka saatat Josef in niinkuin lampaita! Ilmesty kirkkauudessa, joka istut Kerubein päällä!

Ps. 28:1. 77:21. 99:1.

Jes. 40:11. Hes. 34:12. Joh. 10:11.

3. Herätä voimasi Efraimin ja Benjaminin ja Manasssen edessä, ja tule avuksemme!

4. Jumala, korjaa meitä jälleen ja anna kasvosi paistaa, niin me olemme autetut!

Ps. 4:7

5. Herra Jumala Sebaot, kuinka kauan Sinä vihastut kansasi rukouksiin?

6. Sinä ruokit heitä kyyneliä leivällä, ja juotat heitä runsaasti kyyneleillä.

Ps. 42:4. 102:10.

7. Sinä olet meidät pannut riidaksi naapureillemme, ja vihollisemme pilkkaavat meitä.

Ps. 44:14. 79:4.

8. Jumala Sebaot, korjaa meitä jälleen ja anna kasvosi paistaa, niin me olemme autetut!

9. Egyptistä Sinä nyhtäsit viinipuun, karkoittit pakanat pois, ja istutit sen.

1 Moos. 49:22. Jes. 5:18. 27:2 s. Jer. 2:1

Matt. 21:33.

10. Sinä raivasit sille sijan, ja se juurtui juurevaksi ja täytti maan.

11. Vuoret pelfettiin sen varjolla, ja Jumalan sedripuut sen oksilla.

12. Se levitti lehvänsä mereen asti, ja vesansa hamaan virtaan saakka.

1 Moos. 15:18. 2 Moos. 23:31. 5 Moos. 11:24.

Jos. 1:4. 1 Kun. 4:21,24.

13. Miksi siis särjät hänen aitansa, että kaikki tietä kulkevaiset sitä repivät?

Ps. 80:41 s.

14. Metsäsika jyrssi sitä, ja metsän pedot syöivät sitä.

15. Jumala Sebaot, käännny kuitenkin, katso alas taivaasta ja näe, ja etsi sitä viinipuuta,

16. ja suojele sitä, jonka sinun oikea kätesi istutti, sitä poikaa, jonka Sinä itsellesi valitsit!

2 Moos. 4:22.

17. Se on poltettu tulella ja karsittu; sinun kasvojesi uhkauksesta he hukuvat.

18. Sinun kätesi suojelkoon oikean kätesi miestä, ihmisen poikaa, jonka Sinä itsellesi valitsit,

19. niin emme Sinusta luovu; suo meidän elää, niin me sinun nimeäsi avuksi huudamme!

20. Herra Jumala Sebaot, korjaa meitä jälleen, anna kasvosi paistaa, niin me olemme autetut!

81 Psalmi.

Seurakunnan juhla virsi.

Edelläveisaajalle; Giittiit kanteleella; Assafilla.

2. Riemuitkaa Jumalalle, meidän väkevydellemme, pauhatkaat Jaakobin Jumalalle!

3. Virittäkää soittovirsia, lyökää rumpua, soittakaa suloisia kanteleita sekä harppuja!

4 Puhaltakaat pasunaa uudella kuulla, juhlapäivänämme, täydellä kuulla!
2 Moos. 12:1 s.

3 Moos. 23:5, 24. 4 Moos. 10:10. 5 Moos. 16:1.
5. Sillä se on sääntö Israelissa, ja Jaakobin Jumalan oikeus.

6. Sen Hän pani Josefissa todistukseksi, kun Hän kulki yli Egyptin maan; silloin me kuulimme tuntemattoman puheen.

7. Minä siirsin heidän olkansa kuorman alta, ja heidän kätensä pääsivät kuormavasua kantamasta.

2 Moos. 1:14. 6:6 s.

8. Hädässäsi sinä huusit, ja Minä pelastin sinut; Minä vastasin sinua pitkällisen pilvestä, ja koettelin sinua riitaveden tykönä. Sela.

2 Moos. 17:1 s. 4 Moos. 20:13. Ps. 77:18 s.

9. Kuule Minua, kansani, Minä varoitan sinua! Israel, koska sinä Minua kuulisit!
Ps. 50:7.

10. Älköön olko sinussa muukalaista Jumalaa, äläkä kumarru vierasta Jumalaa!
2 Moos. 20:2 s.

11. Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka sinut toin ylös Egyptin maalta; levitä suusi, niin Minä sen täytän!

12. Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, eikä Israel Minuun mieltstynyt.

13. Niin Minä laskin heidät sydämensä paatumukseen, vaeltamaan omissa neuvoissansa.

Heb. 20:25 s. Ap. t. 14:16. Room. 1:24 s.

14. Joska minun kansani kuulisi Minua, ja Israel vaeltaisi minun teilläni!
5 Moos. 5:29. 28:1. 32:29. Jes. 48:12.

15. Niin Minä pian painaisin alas heidän vihollisensa, ja kääntäisin käteni heidän ahdistajiansa vastaan.

16. Herran vihämiehet liehakoitsivat Hänen edessään; mutta heidän aikansa olisi ijankaikkisesti pysyvä.

17. Ja Minä ruokkisin heitä parhailla nisuilla, ja ravitsisin heitä hunajalla kalliosta.

82 Psalmi.

Jumala tuomitsee maailman tuomarit.

Assafin psalmi. Jumala seisoo Jumalan seurakunnassa, Hän pitää tuomiota jumalien keskellä.

2 Aik. 19:6. 2 Moos. 22:28.

2. „Kuinka kauan te väärin tuomitsette, ja pidätte jumalattomien puolta? Sela.
5 Moos. 1:16 s.

3. Hankkikaat oikeus hallalle ja orvolle, ja julistakaat sorretut ja vaivaiset hurskaiksi!

4. Pelastakaat halpaa ja köyhää, ja päästäkää häntä jumalattomien käsistä!“ —
Job 29:12 s.

San. 24:11. 31:9 s. Jes. 1:17.

5. „Ei heillä ole tuntoa eikä taitoa, pimeydessä he vaeltavat; sentähden kaikki maan perustukset horjuvat.

6 Minä sanoin: te olette jumalia, ja kaikki Korkeimman lapsia;
Joh. 10:34 s.

7. Kuitenkin täytyy teidän kuulla niinkuin ihmiset, ja kaatua niinkuin joku muukin ruhtinoista.“

Ps. 73:19. Dan. 5:30. Ap. t. 12:23.

8. Nouse, Jumala, ja tuomitse maa; sillä kaikki pakanat ovat Sinun perintöäsi!
Ps. 2:8. Hebr. 1:2.

83 Psalmi.

Seurakunnan vihollisia vastaan.

Assafin soittovirsi.

2. Jumala, älä ole niin ääneti, älä vaikene, äläkällepää, Jumala! Ps. 28:1.

3. Sillä katso, vihollisiesi hälisevät, ja sinun vihämiehesi nostavat päätänsä.

4. He pitävät kansaasi vastaan kavalointa hankkeita, ja neuvottelevat sinun suojehtaviasi vastaan.

5. He sanovat: „tulkaat, hävittäkäämme heidät kansana olemasta, ettei Israelin nimeä enään muisteltaisi!“

6. Sillä he neuvottelevat yksimielisesti, ja tekevät liiton Sinua vastaan,

7. Edomin majat ja Ismaelilaiset, Moab ja Hagarilaiset,

8. Gebal ja Ammon ja Amalek, Filisteaa ynnä Tyron asuvaset.

9. Assur on myös heihin liittänyt auttamaan Lotin lapsia. Sela.

1 Moos. 19:37 s.

10. Tee heille niinkuin Midianille, niinkuin Sisseralle, niinkuin Jabinnille Kisonin joella, Tuom. 4:7 s. 7:22 s.

11. jotka hävitettiin Endorin tykönä, ja joutuivat lannaksi maalle.

12. Pane heidän pääruhtinaansa Orebini ja Sebin kaltaiseksi, ja kaikki heidän ylimmäisensä Seban ja Salmunnan vertaisiksi, Tuom. 7:25. 8:12, 21.

13. koska he sanovat: „valloittakaa me itsemme Jumalan asunnot!“

14. Minun Jumalani, tee heitä tuhokavihuiksi, korrekksi tuulen edessä!
Job 21:18. Jes. 17:13.

15. Niinkuin kulo metsän polttaa, ja niinkuin liekki mäet korventaa,

16. niin vainoo heitä raju-ilmallas, ja hämmästyttä heitä tulipalvillä!

17. Täytyä heidän kasvonsa häpeällä, että he sinun nimeäsi, Herra, etsisivät!
Ps. 6:11.

18. Hävetköt he ja hämmästyköt ijankuiseksi, ja häpeään joutukoot ja hukkkoot!

19. Ja tietäköt, että Sinä, jonka ai-

noan nimi on Herra, olet korkein koko maan päällä! Jes. 37:16. 42:3.

84 Psalmi.

Seurakunnan ikävöiminen Herran huoneeseen.

Edelläveisaajalle; Gittitit kanteleel- la; Koran lasten psalmi. Ps. 8:1.

2. Kuin ka ihanat ovat sinun asun- sijasi, Herra Sebaot!

3. Minun sieluni ikävöitsee ja ha- lajaa Herran esikartanolhin, sieluni ja ruumiini riemuuttaa elävän Jumala- lan edessä. Ps. 42:2 s. 63:2.

4. Löysihän lintunen huoneen, ja pääskynen itsellensä pesän, johon ka he poikansa panevat — sinun altta- risi ääressä, Herra Sebaot, minun kuninkaani ja Jumalani!

5. Autuaat ovat ne, jotka sinun huone- ssaasi asuvat; vielä he Sinua kiit- tävät! Sela. Ps. 23:6. 27:4.

6. Autuas on se ihminen, jonka vä- kevyys on Sinussa; he vaeltavat syd- ämmestänsä Sinun teilläsi.

7. Käyden itkuilaakson lävitse, teke- vät he sen lähteiden maaksi, ja aamu- sade verhoo sen siunauksilla.

8. He kulkevat kasvaen voimasta voimaan, ja ilmestyvät Jumalan eteen Sionissa. Ps. 23:4. 126:5 s.

9. Herra Jumala Sebaot, kuule mi- nun rukoukseni, ota kuitenkin kor- viisi, Jaakobin Jumalani Sela.

10. Katso siis, Jumala, meidän kil- pemme, katsahda voideltuspuoleen!

11. Sillä yksi sinun esikarta- noissasi on parempi kuin tuhannen muualla; ennen minä olisin oven vartiijana Jumalani huoneessa, kuin asuisin jumalattomain majoissa.

12. Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi. Herra antaa armon ja kun- nian; ei Hän kiellä hurksaasti vael- tavilta mitään hyvää.

Ps. 8:4. 23:1. Jes. 60:19 s.

13. Herra Sebaot, autuas on se ih- minen, joka Sinuun turvaa!

Ps. 2:12. Jer. 17:7.

85 Psalmi.

Herran kansa rukoulee uutta armoa.

Edelläveisaajalle; Koran lasten psalmi.

2. Herra, Sinä olit armollinen maa- kunnallesi, ja palautit Jaakobin vangit.

3. Sinä annoit anteeksi kansasi pahat teot, ja peitit kaikki heidän syn- tinsä. Sela. Ps. 32:1.

4. Sinä lepytit kaiken kiivautesi, ja käännyt pois vihast tulesta.

5. Korjaa meitä jälleen, autuutemme

Jumala, ja lakkauta taas närkästyk- sesi meistä!

6. Tahdotkos ijankaikkisesti olla vi- hainen meille, ja pitkittää vihaasi suvusta sukuun? Ps. 77:3.

7. Etkö meitä virvoita jälleen, että kansasi Sinussa iloitsisi?

8. Herra, osoita meille armonsi ja anna meille autuutesi!

9. Minä tahdon kuulla, mitä Herra Jumala puhuu; — totta Hän lu- paa rauhaa kansallensa ja ystävil- lensä, mutta älkööt he vaan hulluu- teen palaitko! Ps. 125:3.

10. Totisesti, hänen apunsa on Hän- tä pelkääväisiä läsnä, että maassam- me kunnia asuisi. Ps. 145:18.

11. Armo ja totuus kohtaavat toi- siansa; vanhurskaus ja rauha suu- televat toisiansa.

12. Totuus vesoo maasta, ja vanhurs- kaus taivaasta katselee. Jes. 45:3.

13. Herrakin tekee meille kaikkea hyvää, ja maamme antaa hedel- määnsä. 3 Moos. 26:4. Ps. 67:7.

14. Vanhurskaus käypi hänen edel- länsä, ja noudattaa hänen askelei- tensa polkua.

86 Psalmi.

Armoitetun sielun rukous ahdistuksessa.

Davidin rukous. Kallista, Herra, kor- vasi ja kuule minua, sillä minä olen sorretta ja köyhä!

2. Kätke minun sieluni, sillä minä olen pyhä! Auta, Sinä Jumalani, pal- velijaasi, joka Sinuun turvaa!

3. Armahda minua, Herra, sillä mi- nä huudan Sinun puoleesi yli päivää! Ps. 16:1. 26:20.

4. Ilahuta palvelijasi sielua, sillä Si- nun puoleesi, Herra, minä ylenän sieluni! Ps. 25:1.

5. Sillä Sinä, Herra, olet hyvä ja ar- melias, armosta rikas kaikille, jotka Sinua avuksensa huutavat.

Ps. 78:38. Joel. 2:13. Joon. 4:2.

6. Ota korviisi, Herra, rukoukseni, ja tarkkaa anomukseni ääntä!

7. Hätäpäivänäni minä Sinua ru- koulen, sillä Sinä kuulet minua.

Ps. 60:15.

8. Herra, ei ole yksikään jumalista sinun vertaises, eikä ole mitään si- nun töitteesi kaltaista.

2 Moos. 15:11. 5 Moos. 3:24. Ps. 18:32. 71:19.

9. Kaikki kansat, jotka tehnyt olet, ne vielä tulevat ja kumartavat Sinua, Herra, ja kunnioittavat sinun ni- meäsi. Ps. 22:28 s. 65:3. 1. Sak. 14:9.

10. Sillä Sinä olet suuri ja teet ih- meitä, ja Sinä olet yksinäsi Jumala.

11. Opeta minulle, Herra, sinun tu-

si, vaeltaakseni sinun totuudessa!
Kiinnitä sydämeni siihen yhteen,
että minä sinun nimeäsi pelkäisin!

Ps. 26:4 s. 27:11. 119:33. 143:8.

12. Minä tahdon kiittää Sinua, Herra,
minun Jumalani, kaikesta sydäm-
mestäni, ja kunniollitaa sinun nimeä-
si ijanikaikkisesti;

13. sillä sinun armosi on suuri mi-
nuu kohtaan, ja Sinä pelastit minun
sieluni tuonelan pohjasta.

Ps. 30:4. 71:20. 116:3,8.

14. Jumala, ylpeät ovat nousneet
minuavastaan, ja väkivaltaisten jouk-
ko väijyy minun sieluni, eivätkä pi-
dä Sinua silmänsä edessä. Ps. 54:5.

15. Mutta Sinä, Herra, olet armolli-
nen ja laupeas Jumala, pitkämielli-
nen ja suuri armoassa ja totuudessa.

2 Moos. 34:6. Neh. 9:17. Ps. 103:8. 145:8.

16. Käännä minun puoleeni ja ar-
mahda minua, vahvista voimallasi
palvelijaasi ja auta pikasi poikaa!

Ps. 138:3. 116:16.

17. Tee minulle merkki hyväkseni,
että minun vihamiheni sen näkisi-
vät ja häpeisivät, että Sinä, Herra,
autoit ja lohdutit minua!

87 Psalmi.

Sionin kunnia.

Koran lasten soittovirsi. Hänen pe-
rustamansa on pyhällä vuorilla.

Ps. 68:16 s. 125:2. Matt. 16:18.

2. Herra rakastaa Sionin portteja
enemmän kuin kaikkia Jaakobin a-
sunnijoja.

3. Kunniallisia sinusta puhutaan,
sinä Jumalan kaupunki! Sela.

Ps. 46:5 s. 48:2 s. 132:13 s. Jes. 2:2 s.

Mik. 4:1 s.

4. „Minä ilmoitan Rahabin ja Babe-
lin minua tunteviksi; katso, Filisteai-
saiset ja Tyrolaiset sekä Etiopialaiset
syntyvät siellä.“ Ps. 45:13. 68:32. 72:10.

Jes. 19:18 s. 30:7. Matt. 28:19. Ap. t. 2:9 s.

5. Ja Sionille sanotaan: „toinen toi-
senna perästä syntyvät siellä,“ ja Yi-
häinen itse vahvistaa sitä.

Ps. 48:9. Jes. 44:5.

6. Herra luettelee kirjoituksessa kan-
sat: „tämäkin on siellä syntynyt.“
Sela.

7. Ja veisaten sekä hyppien he sa-
novat: „sinussa ovat kaikki minun
lähteeni.“ Jes. 12:3. Jer. 31:12 s.

88 Psalmi.

Suuressa ahdistuksessa.

Koran lasten soittovirsi; Edellävei-
saajalle; hiljaa veisattava surullis-
ella äänellä; Hemanin, Eshrahilaisen
mietintövirsi. 1 Kun. 4:31. 1 Aik. 2:6.

2. Herra, minun autuuteni Jumala,

minä huudan päivällä ja yöllä Si-
nun edessäsi. Ps. 22:3.

3. Tulכון minun rukoukseni kas-
voisi eteen, kallista korvasi valituk-
seni puoleen!

4. Sillä minun sieluni on surkeutta
läynnä, ja elämäni on lähestynyt
tuonelaa.

5. Minä olen arvattu kuoppaan va-
joovaisten kaltaiseksi, minä olen niin-
kuin mies, jolla ei mitään voimaa ole.

Ps. 28:1. 143:7.

6. Minun vuoteeni on kuolleiden
seassa, olen kuon surmatut, jotka hau-
dassa makaavat, joita Sinä et enää
muista, ja jotka sinun kädestäs ovat
eroitetut. Ps. 31:23.

7. Sinä olet minun pannut kuopan
pohjaan, pimeihin loukkoihin ja sy-
vyyksiin. Ps. 130:1.

8. Sinun tulmuutesi painaa minua,
ja Sinä ahdistat minua kaikilla aal-
loillasi. Sela. Ps. 42:8. 69:3.

9. Sinä olet eroittanut tuttavani mi-
nusta kauas; Sinä teit minun heille
kauhistukseksi; olen salpain takana,
en voi päästä ulos.

Job 19:19. Ps. 31:12. 38:12.

10. Minun silmäni nääntyvät kur-
juudesta; Sinua, Herra, minä avu-
seni huudan joka päivä, ja levitin
kätteni sinun puoleesi. Ps. 6:8.

11. Tehnekö ihmeitä kuolleille, taik-
ka nousvatko haahmot Sinua kiit-
tämään? Sela. Ps. 6:6. 30:10. 115:17.

12. Luetellaanko haudoissa sinun
armoasi, totuuttasi helvetissä?

13. Tunnettaneeko sinun ihmeittäsi
pimeydessä, tai vanhurskauttas un-
hotuksen maassa? Jes. 38:18.

14. Mutta Sinua, Herra, minä huu-
dan avukseni, ja aamulla minun ru-
koukseni ennättää Sinun eteesi.

15. Miksi, Herra, hylkää minun
sieluni, miksis peität kasvosi mi-
nulta?

16. Minä olen raadollinen ja kuole-
maisillani nuoruudesta asti; minä
kannan sinun hirmuisuuttasi, ja olen
aivan neuvoton.

17. Sinun kiivauteksi on käynyt mi-
nun ylitseni, sinun peljätöksesi lo-
pettavat minut. Ps. 38:5.

18. Ne saartavat minua joka päivä
niinkuin vesi, ja piirittävät minua
yhtenä.

19. Sinä olet armaani ja ystävänä
eroittanut minusta kauas; tuttavina-
ni on pimeys. Job 19:18.

89 Psalmi.

Kristus ja hänen valtakuntansa.

Etanin, Eshrahilaisen opetusvirsi.
1 Kun. 4:31. 1 Aik. 2:6.

2. Minä veisaan Herran armoja ijan-
kaikkisesti, ja ilmoitan suullani si-
nun totuuttasi svusta sukuun.

Joh. 1:17.

3. Sillä minä sanon: ijankaikkisesti
armo rakennetaan; taivaassa Sinä
valmistat totuutesi.

4. „Minä olen liiton tehnyt valittuni
kanssa, olen vannonut Davidille pal-
velijalleni:

5. „Hamaan ijankaikkisuuteen Minä
vahvistan sinun siemenesi, ja raken-
nan istuimesi svusta sukuun!“ Sela.
2 Sam. 7:12 s. 1 Aik. 17:11 s. Ps. 61:3. 132:11.

Jes. 55:3. Luuk. 1:32.

6. Ja taivaat ylistävät, Herra, sinun
ihmeitäsi sekä totuuttasi pyhään seu-
rakunnassa.

Ps. 29:1 s. 108:20 s. Jes. 6:3. Ef. 3:10. Ilm. 4:8.

7. Sillä kuka on ilmassa verrattava
Herraan, ja kuka on Herran kaltai-
nen jumalain poikain joukossa?

8. Jumala on hirmuinen pyhään
suuressa kokouksessa, ja peljättävä
yli kaikkien Hänen ympärillensä.

9. Herra Jumala Sebaot, kuka on
voimallinen niinkuin Sinä, Herra?
Ja sinun uskollisuutesi on Sinun ym-
päriillä.

10. Sinä hallitset meren pauhinan,
Sinä hallitset sen aaltojen kuohon.

Joh 38:11. Pa. 65:3. 93:3 s.

11. Sinä musersit Rahabin niinkuin
sodassa kaatuneen; käsivartesi väel-
lä Sinä hajoitit vihollisesi. Jes. 51:9.

12. Sinun ovat taivaat, onpa ma-
kin sinun; Sinä olet perustanut
maanpiirin ja mitä siinä on.

Ps. 24:2. 104:5.

13. Pohjan ja etelän olet Sinä luo-
nut, Tabor ja Hermon riemuittavat
sinun nimestäsi.

14. Sinulla on voimallinen käsivar-
si, väkevä on sinun kätesi, korkea
on oikea kätesi.

15. Vanhurskaus ja oikeus on sinun
istuimesi perustus, armo ja totuus
käyvät kasvojesi edellä. Ps. 97:2.

16. Autuas on se kansa, joka juh-
lariemun tuntee, Herra, ne, jotka
sinun kasvojesi valossa vaeltavat.

4 Moos. 23:21. Ps. 112:4.

17. He iloitsivat joka päivä sinun
nimestäsi, ja sinun vanhurskaudes-
sas he ylenevät.

18. Sillä Sinä olet heidän väkevyy-
tensä kaunistus, ja armostasi Sinä
korostat meidän sarvemme. Luuk. 1:69.

19. Sillä Herran oma on meidän kil-
pemme, ja Israelin Pyhän oma on
meidän Kuninkaamme.

Ps. 47:10. Jes. 33:22.

20. Kerran Sinä puhuit näyissä ys-
tävälles, ja sanoit: „Minä sääsin avun

sankarille, Minä korotin nuorukaisen

kansasta. 2 Sam. 7:4 s. 1 Aik. 17:4.

21. Minä löysin palvelijani Davidin,
voitelin hänet pyhällä öljylläni.

1 Sam. 16:12. Ap. t. 13:22.

22. Häntä minun käteni lujasti tu-
kee, sekä käsivarteni vahvistaa.

23. Ei häntä vihollinen petä, eikä
vääryyden poika saa häntä sortaa.

24. Vaan Minä runtelen hänen ah-
distajansa hänen edestänsä, ja lyön
hänen vihemiehensä.

25. Mutta minun totuuteni ja armo-
ni on oleva hänen kanssansa, ja mi-
nun nimessäni on hänen sarvensa
ylenevä.

26. Minä lasken hänen kätensä me-
reen saakka, ja hänen oikean käten-
sä virtoihin asti. Ps. 72:8. Sak. 9:10.

27. Näin hän Minua puhuttelee:
„Sinä olet minun Isäni, Jumalani ja
autuuteni kallio!“

2 Sam. 7:14.

1 Aik. 17:13. 22:10. Pa. 2:6 s. Hebr. 1:5.

28. Ja minä aetan hänet esikoisek-
si, kaikkein korkeimmaksi maan kun-
ninkaista. Ps. 2:8. 72:11.

29. Minä pidän hänelle armoni tal-
lella ijankaikkisesti, ja liittoni on
pysyvä lujana hänelle.

30. Minä teen hänen siemenensä
ijankaikkiseksi, ja hänen istuimen-
sa niinkuin taivaan päivät.

31. Jos hänen lapsensa hylkäävät
minun lakini, eivätkä oikeuksissani
vaella,

32. jos he rikkovat minun sääntöni,
eivätkä pidä minun käskyjäni,

33. niin Minä rankaisen vitsalla hei-
dän rikoksensa, ja heidän pahat te-
konsa haavoilla;

34. mutta armoani en Minä hänestä
käännä pois, enkä uskollisuudessani
vilpistele.

35. En Minä riko liittoani, enkä muu-
ta, mitä huuliltani on lähtenyt.

4 Moos. 23:19.

36. Minä olen kerran pyhyteni kaut-
ta vannonut; en Minä Davidille va-
lehtele:

37. Hänen siemenensä on oleva ijan-
kaikkisesti, ja hänen istuimensa niin-
kuin aurinko Minun edessäni.

2 Sam. 7:16. Ps. 72:17. Joh. 12:34.

38. Ja niinkuin kuu pysyy se ijan-
kaikkisesti, — ja todistaa taivaassa
on uskollinen.“ Sela.

Joh 16:19. Jer. 33:20 s.

39. Mutta Sinä olet hyljännyt ja y-
lenkatsonut, olet vihastunut voidel-
tuusi,

40. Sinä olet heittänyt pois palveli-
jasiliiton, ja saastuttanut hänen kruu-
nansa maahan.

41. Olet särkenyt kaikki hänen muu-

rinsa, tehnyt hänen linnansa rau-
noiksi.

42. Häntä raatelevat kaikki sivukul-
kevaiset, hän on joutunut naapureil-
lensa nauruksi. Ps. 79:4. 80:13 s.

43. Sinä olet korottanut hänen ah-
distajainsa oikean käden, ja ilahut-
tanut kaikki hänen vihamiehensä.

44. Vieläpä käänsit takaisin hänen
miekkansa terän, etkä häntä pystys-
sä pitänyt sodassa.

45. Sinä lopetit hänen loisteensa, ja
kumosit hänen istuimensa maahan.

46. Sinä lyhensit hänen nuoruuten-
sa päivät, ja peitit hänet häpeällä.
Sela.

47. Kuinka kauan, Herra, Sinä niin
raski kätket itsesi, kuinka kauan kii-
vautesi palaa kuin tuli? Ps. 79:5.

48. Muista, kuinka katoova minä
olen, kuinka turhiksi Sinä olet luon-
nut kaikki ihmisten lapset!

Job 7:7. 14:1 s. Ps. 89:6. 90:10.

49. Kuka on se mies, joka elää, ei-
kä kuolemaa näe, kuka pelastaa sie-
lunsa tuonelan käsistä? Sela.

50. Herra, missä ovat sinun entiset
armosi, jotka Sinä Davidille totuu-
dessas vannoit?

51. Muista, Herra, palvelijasi pilk-
kaa, että minä helmassani kannan
kaikkia noita monia kansoja.

52. jotka sinun vihollisinas, Herra,
pilkkaavat, jotka pilkkaavat voidet-
tusi askeleita.

53. Siunattu olkoon Herra ijankaik-
kisesti! Amen, Amen!

90 Psalmi.

Ihmisen katoavaisuus.

Mooseksen, Jumalan miehen ru-
kous. Herra, Sinä olet ollut mei-
dän turvamme suvusta sukuun.

2. Ennenkuin vuoret olivat synty-
neet, ja Sinä teit maan ja maanpii-
rin, ja ijankaikkisesta ijankaikkiseen
olit Sinä, Jumala.

3. Sinä annat ihmiset jälleensä tomuk-
si tulla, ja sanat: „tulkaat jälleen,
te ihmisten lapset!”

1 Moos. 3:19. Ps. 104:29. Saarn. 12:7.

4. Sillä tuhat ajastaikaa ovat sinun
silmissäsi niinkuin eilinen päivä, kun
se on ohitse menemällänsä, ja niin-
kuin vartio yöllä. 2 Piet. 3:8.

5. Sinä tempaat heitä pois; he ovat
kuin un, aamulla he puhkeevat niin-
kuin ruoho. Job 14:2. Ps. 103:15 s.

6. Aamulla se kukoistaa ja puhkee
jälleen; ja ehtoolla se leikataan, ja
kuivetuu. Ps. 103:15 s. Jes. 40:6 s.

7. Sillä me häviämme sinun vihas-
sasi, ja sinun kiivaudessa si peljät-
tään pois.

8. Sillä Sinä panit pahat tekomme
eteesi, ja salaisetkin syntimme kas-
vojesi valkeuteen.

Pe. 19:13. Jer. 16:17. 1 Kor. 4:5.

9. Sillä kaikki päivämme ovat ku-
luneet sinun vihassasi, ja me olem-
me päättäneet vuotemme niinkuin
huokauksen.

10. Meidän elinaikamme on seltse-
mänkymmentä vuotta, ja enintänsä
kahdeksänkymmentä vuotta; ja mi-
tä siinä on parasta ollut, se on tus-
ka ja vaiva ollut; sillä se on pian
mennyt ohitse, juurikuin olisimme
lentäneet. Job 9:25 s. Ps. 89:48.

11. Mutta kuka tuntee sinun vihasi
ankaruutta, ja hirmuisuuttasi, niin-
kuin Sinua tulisi peljätä?

12. Opetä meitä ajattelemaan, että
meidän kuoleman pitää, että ymmär-
täväisiksi tulisimme! Ps. 39:5.

13. Käännä siis, Herra — voi kuin-
ka kauan! — ja armahda palveli-
joitasi! 2 Moos. 32:12. 4 Moos. 14:17 s.

14. Ravitse meitä pian armollasi,
niin me riemuitsemme ja iloitemme
kaikkena elinaikanamme!

15. Ilahuta meitä niiden päivän
määrällä, jona Sinä meitä olet nöy-
ryyttänyt, niiden vuosikausien, jona
me olemme onnettomuuttakärtsineet!

16. Osotta sinun tekosi palvelijoille-
si, ja kunniasi heidän lapsillensa!

17. Ja Herra, meidän Jumalamme,
olkoon meille leppyinen, ja vahvista-
koon kättemme työt meissä; niin,
kättemme työt Hän vahvistakoon!

91 Psalmi.

Herran omat hänen suojeluksessaan.

Joka Korkeimman kätöksässä istuu,
Kaikkivaltiaan varjossa pysyy —

Ps. 36:8.

2. hän sanoo Herralle: „minun tur-
vani ja linnani, Jumalani, johonka
minä turvaan!”

3. Sillä Hän pelastaa sinut väijyjäin
paulasta ja turmelevasta rutosta.

Ps. 124:7.

4. Sulillansa Hän sinua suojaa, ja
sinä pakenet hänen siipiensä alle;
hänen totuutensa on kilpi ja suojos.

Ps. 17:8. 57:2. 63:3. Matt. 23:37.

5. Ei sinun tarvitse peljätä yön kau-
histusta, eikä nuolia, jotka päivällä
lentävät,

San. 3:24.

6. ei ruttoa, joka pimeässä hiipii, eikä
tautia, joka puolipäivänä turmelee.

7. Vaikka tuhansia kaatuisi sivul-
lasi, ja kymmenen tuhatta oikealla
puolellasi, ei se sinuun satu.

8. Sinä saat vaan silmilläsi nähdä, ja
jumalattomien kostoa katsella.

Ps. 93:12.

9. Sillä Sinä, Herra, olet minun turvani. Ylimmäisen olet sinä ottanut suojaksesi.

10. Ei sinua saa mikään paha kohdata, eikä mikään vajaa majaasi lähestyä. San. 12:21.

11. Sillä Hän antaa käskyn enkeleillensä sinusta, varjelemaan sinua kaikilla teilläsi.

Ps. 34:8. Matt. 4:6. Luuk. 4:10 s.
12. Käsillänsä he kantavat sinua, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.

Job 5:23. Ps. 121:3. San. 3:23.
13. Jalopeurain ja kyykärmeiden päällä sinä astut, ja tallaat nuoren jalopeuran ja lohikärmeen.

5 Moos. 8:15. Mark. 16:18. Luuk. 10:19.
14. „Koska hän Minussa kiinni riippuu, niin Minä hänet pelastan; Minä varjelen häntä, sillä hän tuntee minun nimeni.

15. Hän avuksi huutaa Minua, ja Minä kuulen häntä; hänen tykönänsä Minä olen tuskassa; siitä Minä hänet tempaan pois ja saatan hänet kunniaan. Ps. 50:15.

16. Minä ravitsen häntä pitkällä iällä ja osoitan hänelle autuuteni.“ Ps. 50:23.

92 Psalmi.

Herran armon ylistys.

Psalmivirsi lepöpäivänä.

1. Hyvä on Herraa kiittää, ja veisata ylistystä sinun nimellesi, Sinä kaikkein Ylimmäinen! Ps. 147:1.

3. Aamulla julistaa armoasi, ja ehtoolla sinun totuuttasi, Ps. 42:9.
4. kymmenkielisellä ja harpulla, soittaen kanteleilla. Ps. 33:2 s.

5. Sillä Sinä ilahutat minua, Herra, sinun töilläsi; ja minä riemuitsen sinun kättesi teoista. Ps. 77:12 s.

6. Kuinka suuret ovat, Herra, sinun tekosi, sangen syvät sinun ajatuksesi! Ps. 40:6. 104:24. Room. 11:33.

7. Hullu ei tätä tunne, eikä tyhmä sitä ymmärrä. Ps. 14:1. 94:8.

8. Kun jumalattomat viheriöitsevät niinkuin ruoho, ja pahantekijät kaikki kukoilistavat, niin se tapahtuu heidän ikuisiksi häviämiseksensä. Ps. 37:1 s. 73:3, 18. 129:6.

9. Mutta Sinä, Herra, olet ylhäisin ijankaikkisesti.

10. Sillä katso, sinun vihollisesi, Herra — katso, sinun vihollisesi pitää hukkuman, ja kaikki pahantekijät hajoitettaman.

11. Mutta minun sarveni Sinä korotat niinkuin puhvelin; ja minä voidellaan tuoreella öljyllä. 4 Moos. 28:22. Ps. 23:5. 112:9.

12. Ja silmäni on näkevä mielite-

konsa väijyjistäni, ja korvani kuuleva halunsa pahoista vastustajistani.

Ps. 91:8. 118:7. Jer. 11:20. 20:12.
13. Vanhurskas on viheriöitsevä niinkuin palmupuu, ja kasvava kuin sedripuu Libanonissa. Ps. 1:3. 52:10.

San. 11:28. Jer. 17:3. Hes. 14:6 s.
14. Istutettuina Herran huoneeseen he kukkivat meidän Jumalamme kartanoissa. Jes. 58:11.

15. He vesooivat vielä vanhuudensansa, ovat tuuheat ja vihannat, 16. julistaaksensa, että hurskas on Herra, minun kallioni, eikä Hänessä vääryyttä ole. 5 Moos. 32:4. Sef. 3:5.

93 Psalmi.

Herra, kunnian kuningas.

Herra on Kuningas! Hän on pukeunut ylhäisyyteen; Herra on pukeunut, on vyöttänyt itsensä väkevyydellä; sentähden pysyy maanpiiri lujana, eikä horju.

Ps. 2:6. 96:10. 97:1. 99:1. Jes. 52:7.
2. Lujana pysyy sinun istuimesi muinais-ajoista asti; Sinä olet ijan-kaikkinen. Jes. 44:6.

3. Virrat kohottivat, Herra, virrat kohottivat pauhuna; vieläkin virrat korottavat kohinansa. Ps. 46:4 s. Jes. 17:12 s.

4. Suurten, jalojen vetten pauhinna, meren kuohuja vieläkin jalompi on Herra korkeudessa. Ps. 65:8. 89:10. Ilm. 17:15.

5. Sinun todistuksesi ovat sangen lujat; pyhyys sopii sinun huoneellesi, Herra, ijankaikkisesti. Ps. 19:8. Joh. 17:17.

94 Psalmi.

Herran seurakunnan vihollista vastaan.

Koston Jumala, Herra, koston Jumala, ilmesty kirkaudessa! 5 Moos. 32:36. Jer. 51:56. Room. 12:19.

2. Nouse, maailman tuomari, maksa ylpeille ansionsa!

1 Moos. 18:26. Ps. 7:7. 24:4.
3. Herra, kuinka kauan saavat jumalattomat; kuinka kauan saavat jumalattomat riemuita? Ps. 75:5 s.

4. He pullikoivat ja puhuvat röyhkeästi, ja kaikki pahantekijät kerskailevat.

5. Sinun kansaasi, Herra, he tallaavat, ja perimystäsi he vaivaavat.

6. Leskiä ja muukalaisia he murhaavat, ja orpoja he tappavat,

7. ja sanovat: „ei Herra sitä näe, eikä Jaakobin Jumala sitä älyä.“ Ps. 10:4, 11 s. 73:11.

8. Alytkää, te tomppelit kansassa! ja tyhmät, milloin te taitaviksi tullette? Ps. 53:2. 92:7.

9. Joka korvan istutti, eikä Hän kuul-

lisi, taikka joka silmän loi, eikö Hän näkisi? 2 Moos. 4:11. San. 20:12.

10. Joka pakkoita kurittaa, eikö Hän rankaisisi, Hän, joka ihmiselle taidon opettaa?

11. Herra tietää ihmisten ajatukset, että ne turhat ovat. Ps. 62:10. 1 Kor. 3:20.

12. Autuas se mies, jota Sinä, Herra, kuritat ja laistasi opetat,

Job 6:17. Ps. 119:71. San. 8:11 s. Hebr. 12:5 s.

13. rauhoitaksesi häntä pahoja päiviä vastaan, siksi kun jumalattomalle hauta kaivetaan.

14. Sillä ei Herra hylkää kansaansa, eikä jätä perimystensä.

15. Vaan oikeuden pitää vanhurskaudeksi kääntymän, ja kaikki hurskasmieliset sitä noudattavat. Ps. 64:10 s.

16. Kuka nousi puolestani pahoja vastaan, kuka astuisi puolestani pahantekijöitä vastaan?

17. Ellei Herra olisi ollut minun apuni, olisi sieluni vähällä levännyt hiljaisuudessa. Ps. 124:1 s.

18. Jos minä ajattelen: „nyt jalkani kompastuu,“ niin sinun armoni, Herra, tukee minua.

19. Kun minulla on paljon suruja sydämessäni, ilahuttavatsinunlohdutuksesi minun sieluani. Ps. 119:50, 92.

20. Olisko Sinulle mieliksi vahingollinen valta-istuin, joka vaivaa laatii vastoin lain määräystä?

21. He karkaavat vanhurskaan henkeä vastaan, ja tuomitsevat vattoman veren vikapäiksi.

22. Mutta Herra on minulle varjeluksena, ja Jumalani on minun turvani kalliio. Ps. 18:3. 59:17.

23. Ja Hän kostaa heidän vääryytensä, ja hävittää heidät heidän pahautensa tähden; Herra, meidän Jumalamme, hävittää heidät.

95 Psalmi.

Kehoitus Kristusta kiittämään ja palvelemaan.

Tulkaat, veisatkaamme kiitosta Herralle, ja riemuitkaamme autuutemme kalliolle! 5 Moos. 32:4. Ps. 100:1 s.

2. Ennättäkäämme Hänen eteensä kiitoksella, ja pauhatkaamme Hänelle psalmeilla!

3. Sillä Herra on suuri Jumala, ja suuri Kuningas yli kaikkien jumalain. Ps. 47:3. 96:4 s.

4. Hänen kädessään ovat maan syvimät sisukset, ja vuorten korkeimmat kukkulatkin ovat hänen; Ps. 8:7.

5. hänen on meri, ja Hän on sen tehnyt, ja hänen käteensä ovat kiuvas valmistabeat.

6. Tulkaat, kumartakaamme ja maahan langetkaamme, polvillemme las-

keukaamme Herran, meidän Luojamme eteen!

Ps. 100:4. Jes. 43:7. Ef. 2:10. 1 Piet. 2:9.

7. Sillä Hän on meidän Jumalamme, ja me hänen laittumensa kanssa ja hänen kätensä lauma. Tänäpäniä, jos te kuulette hänen äänensä,

Ps. 28:9. Hebr. 3:7 s. 4:7.

8. niin alkäätkä paaduitakosydäntänne, niinkuin Meribassa, niinkuin kiusauksen päivänä korvessa,

2 Moos. 17:7. 4 Moos. 14:22 s. 20:2—13.

9. jossa teidän isänne Minua kiusasivat; he koettelivat Minua, vaikka he näkivät minun tekoni. 1 Kor. 10:9.

10. Neljäkymmentä ajastaikaa Minä inhosin sitä kansaa, ja sanoin: „he ovat sydämmen eksyttämä kansaa!“ Mutta ei he oppineet tuntemaan minun teitäni. 2 Moos. 32:9.

4 Moos. 14:34. 5 Moos. 32:5 s. 23. Hebr. 8:9.

11. Niin Minä vihoissani vannoin: „ei heidän suinkaan pidä minun lepoonni tuleman!“

4 Moos. 14:21 s. Hebr. 4:3.

96 Psalmi.

Kristuksen valtakunnan kunnia.

Veisatkaat Herralle uusi virsi, veisatkaat Herralle, kaikki maa!

1 Aik. 16:23 s. Ps. 149:1. Jes. 42:10. Ilm. 5:9 s.

2. Veisatkaat Herralle, ja siunatkaat hänen nimeänsä, ilmoittakaat iloisesti päivästä päivään hänen pelastustansa! Luuk. 2:30 s.

3. Luettelkaat pakanain keskellä hänen kunniantansa, kaikissa kansoissa hänen ihmeitönsä!

4. Sillä Herra on suuri ja sangen kiitettävä, peljättävä yli kaikkien jumalien. 5 Moos. 10:17. Ps. 48:2. 95:3. 145:3.

5. Sillä kaikki kansain jumalat ovat epäjumaloita, mutta Herra on taivaat tehnyt. Ps. 115:4 s. Jes. 41:23 s. 1 Kor. 8:4 s.

6. Kunnia ja kirkkaus ovat Hänen edessänsä, voima ja kaunistus hänen pyhässänsä.

7. Tuokaat Herralle, te kansain sukunnat, tuokaat Herralle kunnia ja voima! Ps. 29:1 s.

8. Tuokaat Herralle hänen nimensä kunnia, kantakaat lahjoja ja tulkaat hänen esikartanoihinsa! Ps. 72:10. 84:3.

9. Kumartakaat Herraa pyhässä juhlapuvussa, peljätköön Häntä kaikki maailma! Ps. 29:2. 110:3.

10. Sanokaat pakanain joukossa: „Herra on Kuningas; sentähden pysy maanpiiri lujana, eikä horju; Hän tuomitsee kansat oikeudella.“

Ps. 72:1 s. 93:1. 99:1. Jes. 9:7.

11. Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; pauhatkoon meri, ja mitä sinä on! Ps. 96:7 s.

12. Ihastukoot kedot, ja kaikki, mitä niissä on, riemuittkoot silloin kaikki metsän puutkin

13. Herran edessä, sillä Hän tulee, sillä Hän tulee tuomitsemaan maata; Hän tuomitsee maanpiiriin vanhurskaudella ja kansat totuudellansa.

Pa.9:9. 96:9. Jes.3.13 s. Joh.16:3. Ap.t.17:31.

97 Psalmi.

Kristuksen valtakunnan voima.

Herra on Kuningas! siitä maa ihastukoon, monilukuiset saaret riemuittkoot!

Ps. 72:10. 93:1. 96:10.

Sak. 9:9 s. Jes. 11:10 s. 60:9.

2. Pilvi ja pimeys on Hänen ympärillensä, vanhurskaus ja oikeus ovat hänen istumensa perustus.

2 Moos. 19:16 s. Ps. 89:15.

3. Tuli käy Hänen edellensä ja polttaa hänen vihollisiaan ylt' ympäri.

Ps. 50:3. Ilm. 4:5.

4. Hänen leimauksensa valistavat maanpiiriin; maa näkee sen ja vapisee.

5. Vuoret sulavat niinkuin meden vaha Herran edessä, koko maailman Herran edessä.

Mik. 1:4.

6. Taivaat julistavat hänen vanhurskauttansa, ja kaikki kansat näkevät hänen kunniansa.

7. Häpeään joutuvat kaikki kuvain palvelijat, jotka kerskaavat epäjumalista; Häntä pitää kaikkien jumalten kumartaman.

2 Moos. 20:4. 5 Moos. 6:8. Jes. 42:17. Hebr. 1:6.

8. Sion kuulee sen ja iloitsee, ja Juudan tyttäret riemuittsevat sinun tuomioistias, Herra.

Jes. 12:6.

9. Sillä Sinä, Herra, olet korkein yli kaiken maan, Sinä olet sangen suuresti ylhäinen yli kaikkien jumalien.

10. Te Herraa rakastavaiset, vihaatkaa pahaa! Hän, joka kätkee ystäviensä sielut, on jumalattomien kädestä heidät pelastava.

Am. 5:15. Joh. 10:28. Room. 12:9.

11. Vanhurskaalle koittaa valkeus, ja ilo hurksaille sydämmille.

Est. 8:16. Ps. 89:16. 112:4.

12. Te vanhurskaat, iloitkaat Herrassa, ja kiittäkää hänen pyhää nimeänsä!

98 Psalmi.

Seurakunta iloitsee Kristuksesta.

Psalmi. Veisatkaa Herralle uusi virsi, sillä Hän on tehnyt ihmeitä; hänen oikea kätensä on Häntä auttanut, ja hänen pyhä käsivartensa.

Jes. 52:10.

2. Herra on julistanut pelastuksensa, kansain edessä Hän on ilmoittanut vanhurskautensa.

Luk. 2:30 s. Ap. t. 4:12.

3. Hän muisti armonsa ja totuutensa Israelin huoneelle; kaikki maailman ääret näkivät meidän Jumalamme pelastuksen.

4. Iloitkaat Herralle, kaikki maa, remahtakaat riemuittsemaan ja soitamaan!

5. Veisatkaat Herralle kanteleilla, kanteleilla ja soittoivirsillä!

6. Vaskitorvilla ja pasunella pauhatkaat Herran, Kuningaan, edessä!

7. Kohiskoon meri ja mitä siinä on, maanpiiri ja sen asuvaset!

8. Virrat paukuttakoot käsiänsä, kaikki vuoret ynnä riemuittkoot

9. Herran edessä, sillä Hän tulee maata tuomitsemaan! Hän tuomitsee maanpiiriin vanhurskaudella ja kansat oikeudella:

Ps. 9:9. 96:13.

99 Psalmi.

Kristuksen kunna.

Herra on Kuningas! kansat vapisevat. Hän istuu Kerubein päällä! maa horjuu.

1 Sam. 4:4. 2 Sam. 6:2. Ps. 93:1. 97:1.

2. Suuri on Herra Sionissa, ja korkeat kaikkien kansain yli.

3. Kiittäköt he sinun suurta ja ihmeellistä nimeäsi! — Han on pyhä!

Ps. 96:4. 111:9. Jes. 6:3.

4. Ja oikeutta rakastavan Kuningaan vallan olet Sinä hurksaasti perustanut; oikeutta ja vanhurskautta olet Sinä Jaakobissa toimittanut.

5. Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, ja kumartakaat hänen jalkainsa astinlaudan edessä! — Hän on pyhä!

1 Aik. 28:2. Ps. 132:7. Jes. 6:3. Dan. 9:24.

6. Mooses ja Aaron hänen papeistansa ja Samuel hänen nimeänsä avuksi huutavista huusivat Herran puoleen, ja Hän kuuli heitä.

2 Moos. 8:12 s. 32:11 s. 4 Moos. 16:20 s. 1 Sam. 7:9. Jer. 15:1.

7. Hän puhui heille pilven patsaasta; he pitivät hänen todistuksensa ja sääntönsä, jonka Hän heille antoi.

2 Moos. 33:9 s.

8. Herra, meidän Jumalamme, Sinä kuulit heitä; Sinä olit heille anteeksi antava Jumala ja heidän töidensä kostaja.

9. Ylistäkää Herraa, meidän Jumalaamme, ja kumartakaat hänen pyhällä vuorellansa; sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä!

100 Psalmi.

Kunna ja ylistys Herralle.

Kiitos-psalmi. Riemuittakaat Herralle, kaikki maat! Ps. 66:1. 95:2. 98:4.

2. Palvelkaat Herraa ilolla, tulkaat hänen kusvojensa eteen riemulla!

3. Tietäkää, että Herra on Jumala! Hänpä meidät teki, emmekä itseämme, kansaksensa ja laiturimensa laumaksi.

Ps.28:9. 79:13. 95:7. Hes.34:31. Joh.10:11 s.

4. Tulkaat hänen porttiinsa kiitoksella, hänen esikartanoihinsa ylistyksellä; kiittäkää Häntä, ja ylistäkää hänen nimeänsä! Jes.56:7. 66:23.

5. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti, ja hänen totuutensa suvusta sukuun.

Ps.117:2. Jes.54:10.

101 Psalmi.

Herra puhdistaa seurakuntansa.

Davidin psalmi. Minä veisaan armosta ja oikeudesta; Sinulle, Herra, minä soitan.

2. Minä tahdon tarkata oil.eaa tietä — milloin tullet tyköni? Minä tahdon vaeltaa sydämmeni vakuudessa minun huoneessani. 1 Sam.18:14.

3. En minä ota pahaa työtä silmäini eteen; minä vihaan väärin tekoja, älkööt ne minuun pystykö!

5 Moos.18:13 s.

4. Nurja sydän olkoon minusta kaukana, en minä pahaa suosi.

5. Joka lähimmäistänsä salaa panetele, sen minä hukutan; korkeasilmäistä ja pöyhkeäsydämmistä en minä kärsi. Ps.15:3. San.21:4.

6. Minun silmäni katsovat uskollisia maassa, että ne asuisivat minun tyköni; joka vaeltaa oikealla tiellä, se on oleva minun palvelijani. San.22:11.

7. Ei petollinen saa asua minun huoneessani, eikä valehtelija pysy silmäini edessä.

8. Joka huomen minä hukutan kaikkia jumalattomia maassa, hävittääkseen kaikki pahantekijät Herran kaupungista. Room.18:4.

102 Psalmi.

5. Katumus-psalmi.

Raadollisen rukous, joka nääntyesänsä vuodattaa valituksensa Herran eteen.

2. Herra, kutule minun rukoukseni, ja anna huutoni tykösi tulla!

3. Älä peitä kasvojasi minulta ahdistuksen aikana, kallista korvasi minun puoleeni; silloin kun minä huudan, kuule pian minua! Ps. 69:18.

4. Sillä minun päiväni ovat savuna kuluneet, ja luuni ovat tulistuneet kuin liesi.

5. Sydämmeni on lyöty ja kuivettu kuin heinä, sillä minä unohdan leipääni syödä.

6. Minun luuni tarttuvät lihaani iänässä huokailemisestani. Job.19:20.

7. Minä olen kuin pelikaani korvesa, olen kuin huhkaja raunioissa.

3 Moos.11.17 s.

8. Minä valvon, ja olen kuin yksinäinen lintu katolla. Ps.77:5.

9. Joka päivä viholliseni häpäisevät minua, ja jotka minua vastaan vihasa riehuvat, vannovat minun kauttani. Jes.65:15. Jer.29:22.

10. Sillä minä syön tuhkaa leipänäni, ja sekoitan juomani itkulla.

Ps.42:4. 80:6.

11. Sinun kiivastumisesi ja vihasi tähden, sentähden että olet minut nostanut pois ja paskannut maahan.

12. Minun päiväni ovat kuin pitenevä varjo, ja minä kuivetun kuin ruoho. Ps.109:23. 144:4. 1 Piet.1:24.

13. Mutta Sinä, Herra, pysyt ijankaikkisesti, ja sinun muistosi suvusta sukuun. Ps.135:13.

14. Sinä olet nouseva ja armahtava Sionia, sillä aika on sitä armahtaa, ja määräetki on tullut.

15. Sillä sinun palvelijasi halajavat sen kiviä, ja surevat sen tomua.

16. Ja pakanat pelkäävät Herran nimeä, ja kaikki maan kuninkaat sinun kunniaasi.

17. sillä Herra rakentaa Sionin jätteen ja ilmestyy kunniaassansa,

18. kun Hän kääntyy paljastettujen rukouksen puoleen, eikä hyljännyt heidän rukoustansa.

19. Tämä on kirjoitettava tulevaisille sukupolville; ja vasta luotava kansa on kiittävä Herraa,

20. että Hän katseli alas pyhästä korkeudestansa. Herra kaitsi taivaasta maan puoleen. Ps.87:6.

21. kuullaksensa vankien huokaukset, ja kirjoittaaksensa kuoleman lapset, Ps.79:11. Sak.9:11. Hebr.2:14.

22. että he saarnaisivat Herran nimeä Sionissa, ja hänen kiitostansa Jerusalemissa,

23. kun kansat yhteen kokoontuvat, ja valtakunnat, Herraa palvelemaan. Ps.22:28. 68:33. Jes.2:2 s.

24. Hän masensi tiellä minun voimani, Hän lyhensi minun päiväni.

25. Minä sanon: minun Jumalani, älä minua tempaa pois keski-ijässäni; sinun ajastikasi pysyvät suvusta sukuun. Ps.90:2.

26. Muinoin Sinä perustit maan, ja taivaat ovat sinun käsi-alasi.

Ps.24:2. 33:6. Hebr.1:10 s.

27. Ne katoavat, mutta Sinä pysyt; ne kaikki vanhenevat niinkuin vaate; Sinä muutelet heitä niinkuin verhoja, ja ne muuttuvat. —

Jes.51:8. 54:10. Matt.24:35. 2 Piet.3:7 s.

28. Mutta Sinä pysyt aina samana, eikä sinun vuotesi loppu. Hebr.13:8.
 29. Sinun palvelijaisi lapset pitävät asuntonsa, ja heidän siklionsä pysyvät Sinun edessäsi. Ps.69:37.

103 Psalmi.

Kiitos Herralle hänen suurista armotöistään.
Davidilta. Kiitä, sieluni, Herraa, ja kaikki, mitä minussa on, hänen pyhää nimeänsä!

2. Kiitä, sieluni, Herraa, äläkä unohda kaikkia hänen hyviä tekojansa, —
 3. joka sinulle kaikki syntisi antaa anteeksi, ja parantaa kaikki virheesi. Ps.147:3.

4. joka sinun henkesi päästää turmiosta, joka sinut kruunaa armolla ja laupeudella, Ps.5:13. 68:21.

5. joka sinun suusi täyttää hyvyydellä, niin että sinun nuoruutesi uudistetaan niinkuin kotkan!

Job 33:25. Jes. 40:31.

6. Herra tekee vanhurskautta ja oikeutta kaikille sorretuille. Ps.68:6.

7. Hän ilmoitti tiensä Moosekselle, ja Israelin lapsille tekonsa.

8. Laupeas ja armollinen on Herra, pitkämielinen ja aivan hyvä.

2 Moos.34:6s. 4 Moos.14:18. 5 Moos.5:10. Ps.86:3,15. 145:8. Joel2:18. Joon.4:2.

9. Ei Hän aina riitele, eikä pidä vihaa ijankaikkisesti.

Ps.90:8. Jes.57:16. Jer.3:5. Mik.7:18.

10. Ei Hän tee meille syntiemme mukaan, eikä kosta meille pahojen tekojemme mukaan.

11. Sillä niin korkealla kuin taivas on maasta, on hänen armonsa voimallinen Häntä pelkääväisille.

12. Niin kauaksi kuin itä on lännettä, siirsi Hän meistä rikoksemme.

13. Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä. Jes.63:16. 64:8. Jer.31:9s.

14. Sillä Hän tietää, mitä tekoa me olemme; Hän muistaa meidät tomuksi. 1 Moos.3:19. 18:27. Ps.90:3.

15. Ihmisen elinpäivät ovat kuin ruohon; hän kukoistaa kuin kukkanen kedolla. Job 14:2.

Ps.90:5s. Jes.40:6s. 1 Piet.1:24. Jaak.1:10.

16. Kun tuuli käy sen päällitse, ei häntä ole, eikä hänen sijansa häntä enään tunne. Job 7:10. 8:18.

17. Mutta Herran armo pysyy ijankaikkisesta ijankaikkiseen Häntä pelkääväisille, ja hänen vanhurskautensa lasten lapsille,

2 Moos.20:6. 5 Moos.7:6s. Luuk.1:50.

18. niille, jotka pitävät hänen liittonsa, ja muistavat hänen käskyjäänsä, täyttääksensä niitä.

19. Herra on perustanut istuimensa

taivaassa, ja hänen valtansa hallitsee kaikkia.

20. Kiittäkää Herraa, te hänen enkelinsä, te väkevät sankarit, jotka hänen käskyänsä toimitatte, kuullen hänen sanansa ääntä! Ps.148:2. Hebr.1:6.

21. Kiittäkää Herraa, kaikki hänen sotaväkensä, te hänen palvelijansa, jotka teette hänen tahtonsa!

1 Moos.32:2. 1 Kun.22:19. Luuk.2:13.

Ef.3:10. Kol.1:16.

22. Kiittäkää Herraa, kaikki hänen tekonsa, kaikissa hänen valtansa paikoissa! Kiitä, sieluni, Herraa!

104 Psalmi.

Luojalle kunnia.

Kiitä, sieluni, Herraa! Herra, minun Jumalani, Sinä olet sangen suuri! kunnia ja kirkkaus on sinun pukusi!

2. Sinä puetat itsesi valkeudella niinkuin vaatteella, Sinä levität taivaat niinkuin peitteen. 1 Moos.1:1 s. Jes. 40:22.

3. Hän rakentaa ylimmäiset salinsa vesille, Hän tekee pilvet vaunuiksenensa, ja kulkee tuulen siivulla.

Ps.18:11. Am.9:6.

4. Hän tekee tuulet sanansaattajojk-sensa, ja tulen liekit palvelijojk-sensa, Ps.148:3. Hebr.1:7.

5. Hän perusti maan paikoillensa, ettei se horju ijankaikkisesti.

Job 38:4s. Ps.24:2. 89:12. 102:26.

6. Vesitulvilla Sinä sen peitit niinkuin vaatteella, ja vedet seisoivat vuorilla.

7. Mutta sinun nuhtelemastasi ne pakenivat; sinun jylinästäsi ne juok-sivat pois.

8. Vuoret kohosivat, ja laaksot laskeusivat sijallensa, johonka Sinä olit heidät perustanut.

9. Sinä panit rajan, jonka yli eivät saa mennä; ne eivät palaja maata peittämään. Job 38:6s. San.8:29. Jer.5:22.

10. Sinä kuohutit lähteet laaksoissa vuorten välitse vuotamaan,

11. että ne kaikkia kedon eläimiä juottaisivat, ja metsä-aasit janonsa sammuttaisivat.

12. Niiden varsilla asuskelevat taivaan linnut, visertelevät lehväin välissä.

13. Sinä kastat vuoret ylhäisistä majoistasi, sinun töitteesi hedelmistä tulee maa ravituksi.

14. Sinä kasvatat ruohon karjalle, ja kasvit ihmisten tarpeeksi, tuottaaksesi leipää maasta, Ps.147:8s.

15. ja että viini ihmisten sydäntä ilahuttaisi, ja heidän kasvonsa loistaisivat öljystä, ja leipä vahvistaisi ihmisten sydäntä. Tuom.9:13. Syr.31:32. 40:20.

16. Herran puut höystyvät, Libanonin sedripuut, jotka Hän on istuttanut,

17. joissa linnut pesiä tekevät, haidat hiongissa asuvat.

18. Korkeat vuoret ovat metsävuohen, ja kalliot kaniinien turva.

19. Hän teki kuun aikoja jakamaan, ja aurinko tietää laskeumisensa.

20. Sinä teet pimeyden, ja yö tulee; silloin kaikki metsän eläimet lähtevät liikkeelle.

21. Nuoret jalopeurat kiljuvatsaalista, pyytääksensä elatustansa Jumalalta. Job 39:1.

22. Mutta auringon koittaessa he pakenevat pois ja makaavat luolissaan.

23. Niin menee ihminenkin työhönsä ja askareillensa ehtoosen asti.

24. Kuinka monet ovat sinun käsialaisi, Herra! Sinä olet kaikki taitavasti tehnyt, ja maa on luontokappaleitasi täynnä.

25. Tuo meri, sangen suuri ja laeva, siinä vilisee epälukuisia pieniä sekä suuria eläimiä.

26. Siellä haahdet kuljeskelevat; siinä valaskalat, jotka tehnyt olet leikkisemään siinä. Job 40:10,20 s.

27. Kaikki he Sinua odottavat, että antaisit heille ruuan ajallansa. Ps. 146:15 s.

28. Sinä annat heille, ja he kokoavat; Sinä avaat kätesi, ja he hyvydellä ravitaan. Ps. 36:7. Matt. 6:26.

29. Sinä peität kasvosi, ja he hämmästyvät; Sinä otat pois heidän henkensä, ja he kuolevat ja tomuksi tulevat jälleen. Job 34:14 s. Ps. 90:3.

30. Sinä lähetät henkesi, ja he luodaan; ja Sinä uudistat maan muodon.

31. Pysyköön Herran kunnia ijankaikkisesti, iloitkoon Herra töistänsä!

32. Hän katsahtaa maan puoleen, niin se vapisee; Hän rupeaa vuoriin, niin ne suitsevat. Ps. 144:5.

33. Minä tahdon veisata Herralle kaiken elinaikani ja soittaa minun Jumalalleni, niin kauan kuin minä olen. Ps. 34:2. 146:2.

34. Kelvatkoon mietteeni Hänelle, ja minä iloitsen Herrassa!

35. Hävitkööt syntiset maasta, älköönkö jumalattomia enää olko! Kiitä, sieluni, Herra! Halleluja!

105 Psalmi.

Jumalan hyvät työt kansaansa kohtaan. Kiittäkää Herraa, saarnatkaa hänen nimeänsä, julistatkaa hänen töitäänsä kansoissa! 1 Aik. 16:28s. Jes. 12:4 s. 2. Veisatkaa Hänelle, soitatkaa Hänelle, tutkikaa kaikkia hänen ihmeitäänsä!

3. Kerskatkaa hänen pyhästä nimestänsä, iloitkoon Herraa etsiväisten sydän! Ps. 99:3.

4. Kysykää Herraa ja hänen voimaansa, etsikää alati hänen kasvojansa!

5. Muistakaat hänen ihmetöitäänsä, joita Hän on tehnyt, hänen ihmeitäänsä ja hänen suunsa tuomioita,

6. te Abrahamin, hänen palvelijansa siemen, te Jaakobin lapset, hänen valittunsa!

7. Hänpä on Herra, meidän Jumalamme; Hän tuomitsee kaikessa maailmassa. Ps. 96:13. 98:9.

8. Hän muistaa liittonsa ijankaikkisesti, sanansa, jonka Hän sääsi tuhannelle sukunnalle,

1 Moos. 22:16 s. 2 Moos. 20:6. 5 Moos. 7:9.

9. jonka Hän teki Abrahamin kanssa, ja valaansa Isakille. Hebr. 6:17.

10. Ja asetti sen Jaakobille säännöksi, ja Israelille ijankaikkiseksi liitoksi, 1 Moos. 13,15,17,26,28,35 s.

11. sanoen: „sinulle Minä annan Kanaanmaan perintönne osaksi.“

12. Kun heitä vähän ja harvoja oli, ja he olivat muukalaisina siinä,

13. ja vaelsivat kansasta kansaan, ja valtakunnasta toiseen kansaan,

14. ei Hän sallinut yhdenkään ihmisen heitä vahingoittaa, vaan ranskaisi kuninkaita heidän tähtensä: 1 Moos. 12,20,26,31 s.

15. „Älkää ruvetko minun vieldtuihini, älkää tehkö pahaa minun profetoilleni!“ 1 Moos. 20:7. 1 Aik. 16:22.

16. Ja Hän kutsui näljän maahan, ja särki kaikki leivän tukeet. 1 Moos. 41:54. 42:1.

17. Hän lähetti miehen heidän edellänsä; Josef myötiin orjaksi. 1 Moos. 37:28. 45:5 s.

18. He ahdistivat hänen jalkojansa jalkapuuhan; hänen täytyi rautoihin joutua, 1 Moos. 39:20.

19. siksi kun Hänen sanansa toteentui, ja Herran puhe oli hänen koetellut.

20. Niin lähetti kuningas ja päästi hänet; kansain päämies laski hänet irti, 1 Moos. 41:14 s.

21. ja asetti hänet huoneensa herraksi, ja kaiken tavaransa haltijaksi,

22. sitomaan päämiehiänsä mielensä mukaan, ja vanhimmillensa viisautta opettamaan.

23. Ja niin tuli Israel Egyptiin, ja Jaakob majaili Hamin maalla. 1 Moos. 46:1s.

24. Ja Hän teki kansansa sangen hedelmälliseksi, ja vahvisti heitä viholisiansa väkevämmiksi. 2 Moos. 1:7,12.

25. Hän käänsi heidän sydämmensä vihaamaan hänen kansaansa, kava-

lasti sortamaan hänen palvelijoi-
tansa. 2 Moos. 1:10.

26. Hän lähetti palvelijansa Moo-
seksen, ja Aaronin, jonka Hän val-
itsi. 2 Moos. 3:10 s.

27. He tekivät hänen merkkinsä hei-
dän keskellensä, ja hänen ihmeensä
Hamin maalla. 2 Moos. 7:9 s. Ps. 78:43 s.

28. Hän lähetti pimeyden, ja pimeä
fuli; eikä he olleet hänen sanoillen-
sa tottelemattomat. 2 Moos. 10:22.

29. Hän muutti heidän vetensä ve-
reksi, ja kuoletti heidän kalansa.
2 Moos. 7:19 s.

30. Heidän maansa kuohutti sam-
makoita heidän kuningastensa kam-
mioihin asti. 2 Moos. 8:2 s.

31. Hän sanoi, niin tuli turilaita ja
polttaisia kaikkiin heidän maansa
ääriin. 2 Moos. 8:17 s.

32. Hän antoi rakeita heille sateek-
si, tulen liekkiä heidän maallensa.
2 Moos. 9:18 s.

33. Ja Hän löi heidän viinipuunsa
ja fikunapuunsa, ja särki puut hei-
dän maansa ääriässä.

34. Hän sanoi, niin tulivat epälu-
kuiset heinäsirokot ja jäkertiäjät,
2 Moos. 10:10 s.

35. ja ne söivät kaiken ruohon hei-
dän maastansa, ja söivät heidän
maansa hedelmän.

36. Ja Hän löi kaikki esikoiset hei-
dän maassansa, ensimmäiset kai-
kesta heidän voimastansa.
2 Moos. 12:29. Ps. 78:51.

37. Ja Hän vei heitä ulos hopealla
ja kullalla, eikä ollut heidän suku-
kunnissansa yhtäkään kompastu-
vaista. 2 Moos. 12:36 s.

38. Egypti iloitsi heidän lähtemises-
tänsä; sillä heidän pelkonsa oli lan-
gennut heidän päällensä.

39. Hän levitti pilven verhoksi, ja
tulen yötä valaisemaan.
2 Moos. 13:21 s. 14:19 s. Ps. 78:14.

40. He onivat, niin Hän tuotti met-
säkanoja, ja ravitsi heitä taivaan lei-
vällä. 2 Moos. 16:12 s. Ps. 78:24 s.

41. Hän avasi kallion, niin vedet
vuotivat ja jouksivat virtana kuivas-
sa erämaassa. 2 Moos. 17:6.

42. Sillä Hän muisti pyhää sanaan-
sa, ja palvelijaansa Abrahamia.

43. Ja Hän vei kansansa ulos ilolla,
ja valittunsa riemulla.

44. Ja Hän antoi heille pakanain
maat; ja he omistivat perinnöksen-
sä kansain vaivannäöl,

45. että he pitäsivät hänen sääntö-
nänsä ja kätkisivät hänen lakinsa.
Halleluja! 5 Moos. 6:24.

106 Psalmi.

Herran uskollisuus ja vanhurskaus johdat-
taessaan uppiniiskaista kensaansa.

Halleluja! Kiittäkää Herraa, sillä
Hän on hyvä; sillä hänen armon-
sa pysyy ijankaikkisesti!

1 Aik. 16:34. Ps. 107:1. 118:1. 136:1.

2. Kuka taitaa luetella Herran voi-
man töitä, julistaa kaikkea hänen
kiitostansa? Ps. 40:6. 71:15.

3. Autuaat ovat, jotka käskyn piilä-
vät ja aina vanhurskautta tekevät.
4. Muista minua, Herra, kansaasi
armahtaessas; etsi minua autuu-
dellasi,

5. nähdäkseni valittujesi menestys-
tä, ja iloitakseni sinun kansasi illo-
ssa, kerskatakseni perintösi kansa!

6. Me teimme syntiä isäimme kansa-
sa, me teimme väärin, ja olemme
olleet jumalattomat.

3 Moos. 26:40. Jer. 3:25. Dan. 9:5 s.

7. Ei meidän isämme Egyptissä tah-
tonut ymmärtää sinun ihmeitäs, ei-
vätkä muistaneet armoni suuruutta;
ja he olivat meren tykönä vastahako-
set, Kaisilameren tykönä. 2 Moos. 14:11 s.

8. Kuitenkin vapahti Hän heitä ni-
mensä tähden, osoittaaksensa suur-
ta voimaansa.

9. Ja Hän uhkasi Kaisila-merta, niin
se kuivui; ja Hän saattoi heitä sy-
vyyden lävitse niinkuin korvessa.

2 Moos. 14:21 s. Ps. 78:13. Jes. 63:12 s.

10. Ja Hän vapahiti heitä vihamies-
ten vallasta, ja lunasti heitä vihol-
listen käsistä.

11. Ja vedet peittivät heidän ahdist-
ajansa, ettei yksikään eläväksi jäänyt.

12. Silloin he uskoivat hänen sanan-
sa, ja veisäsivät hänen kiitostansa.
2 Moos. 15:1.

13. Mutta he unohtivat pian hänen
työnsä, eivätkä vartoneet hänen neu-
voansa.

14. He syytivät himoon korvessa,
ja kiusasivat Jumalaa erämaassa.
2 Moos. 16:3. 4 Moos. 11:4 s. Ps. 78:18. 1 Kor. 10:6.

15. Ja Hän antoi heille heidän an-
omisensa, vaan lähetti heille hivytau-
din heidän himonsa tähden.

4 Moos. 11:31 s. Ps. 78:29.

16. Ja he kiivallivat Moosesta vas-
taan leirissä, Aaronia, Herran pyhää
vastaan. 4 Moos. 16:1 s.

17. Maa aukeni ja nieli Datanin, ja
peitti Abiramain joukon.

4 Moos. 16:31 s. 5 Moos. 11:6.

18. Ja tuli syttyi heidän joukossan-
sa, ja liekki poltti jumalattomat.

19. He tekivät vasikan Horebissa, ja
kumarsivat valettua kuvaa.

2 Moos. 32:1 s.

20. Ja he vaihettivat Kunniansa heinä syövän härjän kuvaan.

Jer. 2:11. Room. 1:23 s.

21. He unohtivat Jumalan, Vapahatajansa, joka oli tehnyt suuria töitä Egyptissä,

22. ihmeitä Hamin maalla, ja peljättäviä töitä Kaisila-meren tykönä.

.Ps. 106:27 s.

23. Silloin Hän uhkasi hukuttaa heidät, ellei Mooses, hänen valittunsa, olisi seisonut halkeimassa Hänen edessä, asettamassa hänen vihaansa hävittämästä.

2 Moos. 32:11 s. 5 Moos. 9:12 s. Hes. 18:5.

24. Ja he ylönkatsoivat sen ihanan maan, eivätkä uskoneet hänen sanaansa.

4 Moos. 14:2 s.

25. Ja he napisivat majoissansa, eivätkä olleet kuuliaisat Herran äänelle.

26. Silloin Hän nosti kätensä heitä vastaan, maahan lyödäksensä heitä

korvessa,

4 Moos. 14:21 s. 1 Kor. 10:5.

27. Ja viskelläksensä heidän siemensensä pakanain sekaan, ja hajoittaaksensa heitä maakuntiin.

3 Moos. 26:38.

28. Ja he yhdistyivät Baal-Peoriin, ja söivät kuolleiden uhreja,

4 Moos. 26:3 s. Ps. 115:4 s.

29. Ja herättivät vihaa töillensä; niin ratkesi rangaistus heidän päällensä.

30. Mutta Pinehas astui esiin, ja ratkaisi asian; ja rangaistus raukesi.

4 Moos. 25:7 s.

31. Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi suvusta sukuun, ijankaikkiseksi.

4 Moos. 26:11 s.

32. Ja he vihoittivat Häntä riitaveden tykönä, niin että Mooseksenkin pahoin kävi heidän tähtensä;

33. sillä he katkeroittivat hänen miensä, niin että häneksi huulillansa.

2 Moos. 17:1 s. 4 Moos. 20:1 s. Ps. 95:8.

34. He eivät hävittäneet niitä kansoja, joita Herra oli heidän käskenyt,

5 Moos. 7:1 s. 12:2 s. Tuom. 1:21 s.

35. vaan sekaantuivat pakanoihin, ja oppivat heidän töitensä.

Tuom. 3:6 s.

36. Ja he palvelivat heidän epäjumaliansa, ja ne tulivat heille paulaksi.

37. Ja he uhrasivat poikiansa ja tyttäriänsä perkeleille.

2 Kun. 22:6. 23:40.

2 Aik. 28:3. Jer. 7:31. 19:5. 32:36.

38. Ja he vuodattivat viatonta verta, poikiansa ja tyttärensä verta, jota he uhrasivat Kanaanin epäjumalille,

niin että maa turmeltiin veren vioilla.

4 Moos. 35:33.

39. Ja he saastuttivat itseänsä töillensä, ja tekivät huorin menoillansa.

40. Silloin syytti Herran viha kansaansa vastaan, ja Hän kaubistui perintönsä,

41. ja hylkäsi ne pakanain käsiin, niin että heidän vihamiehensä heitä

vallitsivat. Tuom. 3:8. 4:2. 6:1 s. 10:7 s. 13:1 s.

42. Ja heidän vihollisensa ahdistivat heitä, ja he painettiin heidän kätensä alle.

43. Monet kerrat Hän heitä pelasti; mutta he vihastuttivat Häntä juonilansa; ja he vaipuivat alas pahain tekojensa tähden.

44. Ja Hän katsoi heidän hätänsä puoleen, kuultuansa heidän valitukseensa.

45. Ja Hän muisti heille liittoonsa, ja sääli heitä armonsa rikkaudesta.

5 Moos. 30:1 s.

46. Ja Hän antoi heidän saada armon kaikkein edessä, jotka heitä olivat vankeudella vanginneet.

47. Vapahda meitä, Herra, meidän Jumalamme, ja kokoa meitä pakanoista, että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi, ja kerskaisimme sinun kiitoksestasi!

1 Aik. 16:36 s.

48. Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, ijankaikkisuudesta ijankaikkisuuteen! Ja sanokoon kaikki kansa: Amen! Halleluja!

Ps. 72:18 s.

107 Psalmi.

Herran kansan kiitos pelastuksesta.

Kiittäkääät Herraa, sillä Hän on hyvä; ja sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti." Ps. 106:1. 118:1. 136:1.

2. Niin sanokoot Herran lunastetut, jotka Hän ahdistuksen vallasta lunasti,

3. ja jotka Hän maakunnista kokosi, idästä ja lännestä, pohjaisesta ja etelästä!

4. He harhailivat eksesissä korvessa, tietämässä erämaassa, eivätkä löytäneet asutokaupunkia. Hebr. 11:38.

5. Isoovaisina ja janoovaisina näännyi heidän sielunsa heissä.

6. Ja he huusivat ahdistuksessansa Herraa, — ja Hän pelasti heidät heidän hädistänsä,

7. ja kuljetti heitä suoraa tietä, menemään asutokaupunkiin.

8. Kiittäkööt he siis Herraa hänen armonsa edestä ja hänen ihmeittensä tähden, joita Hän tekee ihmisten lapsia kohtaan,

9. että Hän ravitsi janoovaisen sielun, ja täytti isoovaisen sielun hyvyydellä!

10. He istuivat pimeissä ja kuoleman varjossa, vangittuina vaivoissa ja raudoissa, Job 36:2.

11. koska olivat Jumalan käskyjä vastaan vastahakoiset olleet, ja Ylimmäisen neuvon ylenkatsoeet.

Jer. 9:12 s.

12. Ja Hän nöyryytti heidän sydämensä onnettomuudella; he lankeivat, eikä kukaan heitä auttanut.
13. Ja he huusivat ahdistuksessansa Herraa, — ja Hän vapautti heidät heidän hädistänsä.
14. Ja saattoi heitä ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta, ja särki heidän siteensä.
15. Kiittäkööt he siis Herraa hänen armonsa edestä ja hänen ihmeittensä tähden ihmisten lapsia kohtaan,
16. että Hän särki vaskiset portit, ja rikkoi rautaiset salvat!
17. Taidottomain täytyi rikosretkiensä sekä pahain tekojensa tähden vaivaa kärsiä.
18. Heidän sielunsa kauhistui kaikkea ruokaa, ja he joutuivat lähes kuoleman portteja.
19. Ja he huusivat ahdistuksessansa Herraa, — ja Hän vapautti heidät heidän hädistänsä.
20. Hän lähetti sanansa ja paransi heidät, ja pelasti heidät kuolemasta.
- Vils. 10:12.
21. Kiittäkööt he siis Herraa hänen armonsa edestä ja hänen ihmeittensä tähden, joita Hän tekee ihmisten lapsia kohtaan;
22. ja uhratkoot kiitosuhria, ja luetelkoot hänen töitänsä riemulla!
23. He läksivät haaksilla merelle, ja ajoivat asioita suurilla vesillä,
- Vils. 14:1 a.
24. he saivat nähdä Herran töitä, ja hänen ihmeitänsä syvyydellä.
25. Hän sanoi, ja nosti myrskytuulen, joka meren aallot kohotti; Ps. 136:6.
26. niin he nousivat ylös taivasta kohden, ja laskeusivat syvyyteen, että heidän sielunsa vaarassa peräti hätäili.
27. He horjuivat ja hoipertelivat kuin juopuneet, ja kaikki heidän taitonsa katosi.
28. Ja he huusivat ahdistuksessansa Herraa, — ja Hän auttoi heitä ulos heidän hädistänsä.
29. Ja Hän seisatti myrskyn tyveneksi, ja aallot asettuivat.
30. Ja he iloitsivat, kun tyventyi, ja Hän saattoi heitä haluttuun satamaan.
31. Kiittäkööt he siis Herraa hänen armonsa edestä ja hänen ihmeittensä tähden, joita Hän tekee ihmisten lapsia kohtaan;
32. ja kunnioittakoot Häntä kansan seurakunnassa, ja kiittäkööt Häntä vanhimpain kokouksessa!
33. Hän teki virrat korveksi, ja vesilähteet kuivaksi maaksi,
34. hedelmällisen maan suolanum-

- meksi, siinä asuvaisten pahunden tähden. Joel 1:10 a.
35. Hän teki erämaan vesinoroksi, ja kuivan maan vesilähteeksi.
36. Ja Hän asetti sinne isoovaiset, ja he perustivat siihen asuntokaupungin.
37. Ja he kylvivät ketoja, ja istuttivat viinimäkiä, ja saivat saloisan hedelmän. Hos. 2:22.
38. Hän siunasi heitä, ja he hyötyivät suuresti, eikä Hän sallinut heidän karjansa vähentyä. 5 Moos. 30:9.
39. He olivat vähentyneet ja sortuneet vastoinkäymisen ja huolten kuormasta. 5 Moos. 28:62 a.
40. Mutta Hän, joka ylevät valaa ylenkatseella ja eksyttää heitä tietö-mässä autiossa,
- Job 12:21. Jes. 40:23. Dan. 4:33.
41. Hän kirjoitti köyhän kurjuudesta, ja suurensi suvut kuin lammasmaun.
42. Näitä hurskaat näkevät ja iloitsevat; ja kaikki pahuus tukkiisuunsa. Job 5:16. 22:19. Ps. 63:12.
43. Kuka on taitava, se kätkeköön näitä, ja he ymmärtäkööt Herran armotyöt!

108 Psalmi.

Ylistys Herralle.

Davidin soittovirsi.

2. Valmis on sydämeni, Jumala! minä tahdon veisata ja kiittää; niin myös minun kunniani. Ps. 67:8 a.
3. Herää, harppu ja kantele, minä tahdon herättää aamuruskon!
4. Sinua, Herra, minä tahdon kiittää kansain joukossa, ja Sinulle ylistystä veisata kansakuntain keskellä.
5. Sillä suuri yli taivasten on sinun armosi, ja totuutesi pilviin asti.
6. Korota itsesi, Jumala, yli taivasten, ja kunniasi yli kaiken maan!
7. Että sinun ystäväsi pelastettaisiin, — vapahda oikialla kädelläsi ja kuule meitä! Ps. 60:7 a.
8. Jumala on puhunut pyhässänsä: „minä tahdon iloita, tahdon jakaa Sikein, ja mitata Sukkotin laakson.
9. Gilead on minun, minun on Manasse, ja Efraim on pääni varustus, Juuda minun valtikkani,
10. Moab on minun pesinastiani, Edomille minä heidän kenkäni, Filistealaisista minä riemuitsen.“
11. Kuka vie minut varustettuun kaupunkiin, kuka saattaa minut Edomiin?
12. Etkö Sinä, Jumala, hyljännyt meitä, eikä lähtenyt, Jumala, meidän sotaväkemme kanssa?

13. Saata meille apu tuskissamme, sillä ihmisten apu on turha!
 14. Jumalassa me suuria töitä teemme; ja Hän tallaa vihollisemme alas.
 Ps. 18:30. 44:6.

109 Psalmi.

Kristuksen viholliset saavat kirouksen csakseen.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. Ylistykseni Jumala, älä vaikene!
 Ps. 22:4. 28:1. 118:14.

2. Sillä jumalattoman suun ja petoksen suun ovat he avanneet minua vastaan; he puhuttelevat minua valheen kielellä.

3. Ja vihan sanoilla ovat he minua piirittäneet, ja sotivat syyttömästi minua vastaan.

4. Rakkauteni edestä he vainoovat minua; mutta minä vaan rukoilen.

5. He kostavat minulle hyvän pahalla, ja rakkauteni vihalla.

Ps. 35:12 s. 38:21.

6. Säädä paholainen hänen päämieheksensä, ja saatana seisokoon hänen oikialla kädellänsä!

Ps. 69:23 s. Sak. 3:1. Matt. 26:14. Joh. 13:2.

7. Tuomittaessa hän löytyköön jumalattomaksi, ja hänen rukouksensa olkoon synti!

San. 28:9.

8. Olkoot hänen päivänsä harvat, ja toinen ottakoon hänen virkansa!

Joh. 17:12. Ap. t. 1:20 s.

9. Jääkööt hänen päivänsä orvoiksi, ja hänen vaimonsa leskeksi!

5 Moos. 28:18 s.

10. Kuljeskelkoot hänen lapsensa kulkijoina ja kerjäläisinä, ja etsikööt elatustansa kaukana kotiraunioistansa!

Job 20:10.

11. Anastakoot velkojat kaikki, mitä hänellä on, ja muukalaiset ryöstäkööt hänen valvannäkönsä!

12. Älköön hänellä enään olko hyväntekijää, eikä hänen orvoillensa olko armahtajaa!

13. Hänen sukunsa joutukoon hävitettäväksi, heidän nimensä toisessa polvessa pois pyyhittäväksi! Ps. 21:11.

14. Muistettakoon hänen isänsä pahoja tekoja Herran edessä, älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois!
 2 Moos. 20:5.

15. Olkoot ne alati Herran edessä, ja Hän hävitettäväksi heidän muistonsa maan päältä!
 Ps. 34:17.

16. Ettei hän ensinkään muistanut laupeutta tehdä, vaan vainosi sorrettua ja köyhää miestä, ja murhemielistä tappaaksensa.
 Jes. 53:3, 4.

17. Hän rakasti kirousta, ja se kohatasi häntä; ei hän halunnut siunausta, ja se pakeni hänestä kauas.
 Matt. 27:25.

18. Ja hän puki kirouksen päällensä niinkuin paitansa, ja se meni hänen sisällyksiinsä kuin vesi, ja hänen luidhinsa kuin öljy.

19. Se olkoon hänelle vaatteena, jolla hän itsensä verhoittaa, ja vyönä, jolla hän alati itsensä vyöttää!

20. Tämä on minun vastustajieni palkka Herralta, ja niiden, jotka pahaapuhuvat minun sieluani vastaan.

21. Mutta Sinä, Herra, Herra, puola minua sinun gimesi tähden, sillä sinun armonsi on hyvä; pelasta minua!

22. Sillä minä olen sorrettu ja köyhä, sydämeni on haavoitettu minussa.

23. Minä menen pois niinkuin varjo kallistuessansa, ja karkoitetaan kuin heinäsiirakat.
 Ps. 102:12. 144:4. Job 39:23.

24. Minun polveni horjuvat paastomisesta, ja lihani on laihunut.

25. Ja minä olen joutunut heidän pilkattavakseen; he näkevät minut, ja nöykyttävät päätänsä.
 Ps. 22:8. Matt. 27:29.

26. Auta minua, Herra, minun Jumalani, vapahda minua armosi mukaan,

27. että he tuntisivat sitä sinun kädexesi, että Sinä, Herra, sen teit!

28. He kiroavat, mutta Sinä siunaat; he nousevat minua vastaan, mutta he joutuvat häpeään; ja sinun palvelijasi iloitsee.

29. Minun vaimomieheni puettakoon häväistyksellä, ja peittykööt häpeällänsä niinkuin hameella.
 Ps. 36:26.

30. Minä tahdon suullani suuresti kiittää Herraa, ja ylistää Häntä monien keskellä.
 Ps. 22:23 s.

31. Sillä Hän seisoo köyhän oikealla kädellä, vapahtamaan häntä niistä, jotka hänen sieluansa tuomitsevat.
 Ps. 16:3.

110 Psalmi.

Kristus Jumalan Poika ja pappi niinkuin Melkisedek.

Davidin psalmi. Herra sanoi minun Herralleni: „istu minou oikealle kädelleni, siksi kun Minä panen vihollisesi sinun jalkaisi astinlaudaksi!“
 Dan. 7:13 s. Matt. 22:44. Ap. t. 2:34 s. 1 Kor. 15:26. Ef. 1:20 s. Hebr. 1:13.

2. Herra ulottaa sinun valtasi valtiikan Sionista: „vallitsee vihollistesikeskellä!“
 Ps. 2:5 s. 45:4 s.

3. Sinun kansasi on sinulle aivan altisna sinun sotapäivänäsi; pyhissä kaunistuksissa nousee sinulle nuori sotaväkeksi niinkuin kaste aamuruskon kohdusta.
 Ps. 87:4 s.

4. Herra on vannonut, eikä Hän sitä kadu: „Sinä olet pappi ijankaikkisesti Melkisedekin säädyn mukaan“.
 1 Moos. 14:18 s. Hebr. 5:6. 6:20. 7:17, 21.

5. Herra on sinun oikialla kädelläsi, on musertava kuninkaita vihansa päivänä. Ps. 45:3.

6. Hän on tuomitseva pakanain keskellä; täynnä on maa kaatuneiden ruumiita. Hän musertaa avaran maan kunnan päät. Ps. 68:22. Jes. 2:4. Ilm. 19:11 s.

7. Hän juo ojasta tiellä; sentähden Hän nostaa pään ylös. Luuk. 24:26.

111 Psalmi.

Ylistys Jumalalle.

Halleluja! Minä kiitän Herraa kaikesta sydämestä hurskasten neuvossa ja seurakunnassa. Ps. 109:30.

2. Suuria ovat Herran työt, tarkoin niiden tutkittavia, jotka niihin mieltyvät.

3. Kunniallisia ja kirkkaita ovat hänen tekonsa, ja hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti.

4. Hän on säätännyt ihmeittänsä muiston; armollinen ja laupias on Herra.

5. Hän antaa ruuan pelkääväisillensä; Hän muistaa liittonsa ijankaikkisesti. Ps. 34:10. 37:19.

6. Tekojensa väen Hän ilmoitti kansallensa, antaaksensa heille pakanain perinnön.

7. Hänen kättensä työt ovat totuus ja oikeus, kaikki hänen käskynsä ovat luotettavia.

8. Ne pysyvät lujina aina ja ijankaikkisesti; ne ovat tehdyt totuudessa ja oikeudessa.

9. Hän lähetti lunastuksen kansallensa, sääsi liittonsa pysymään ijankaikkisesti; pyhä ja peljättävä on hänen nimensä. Jes. 54:10. Jer. 31:33.

10. Herran pelko on viisauden alku; se on hyvä taito kaikille, jotka niitä harjoittavat; hänen kiitoksensa pysyy ijankaikkisesti.

Job 28:23. San. 1:7. 9:10. 1 Tim. 4:8.

112 Psalmi.

Herraa pelkääväinen menestyy.

Halleluja! Autuas on se mies, joka pelkää Herraa, joka on suuresti mielistynyt hänen käskyihinsä.

Ps. 12. 128:1.

2. Valtias on hänen siemenensä maan päällä oleva; hurskasten suku siunataan. Ps. 25:13. San. 20:7.

3. Varallisuus ja rikkaus on hänen huoneessansa; ja hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti.

4. Pimeissä koittaa hurskaille valkeutena Armollinen, Laupias ja Vanhurskas. Jes. 58:7. 60:2. Ps. 97:11. San. 13:9.

5. Hyvin käypi sen miehen, joka lahjaksi antaa ja lainaa; hän voittaa asiansa oikeudessa.

Ps. 15:3. 37:26. San. 14:21. Luuk. 6:34 s.

6. Ei hän ikänänsä horju; vanhurskas pysyy ikuisessa muistossa.

Jes. 49:15. Mal. 3:16.

7. Pahaasanomaa ei hän pelkää; hänen sydämensä on luja ja turvattu Herraan. Ps. 91:3 s. San. 3:24 s.

8. Hänen sydämensä on vakava, eikä pelkää, siksi kun hän näkee ilonsa vihollisistansa. Ps. 52:3. 118:7.

9. Hän jakelee ja antaa köyhille, hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti; hänen sarvensa korotetaan kunnialla.

1 Sam. 2:1. Ps. 89:18. 2 Kor. 9:9.

10. Jumalaton näkee sen ja kiukuiltsee, hän puree hammasta ja näännyy; jumalattomain halajamat raukeavat tyhjään Ps. 37:12 s.

113 Psalmi.

Ylistys Herralle armorikkaudesta.

Halleluja! Kiittäkää, te Herran palvelijat, kiittäkää Herran nimeä!

Ps. 134:1. 136:1.

2. Olkoon Herran nimi siunattu nyt ja ijankaikkisesti! Dan. 2:20.

3. Auringon koitosta sen laskuun asti olkoon Herran nimi kiitetty! Mal. 1:11.

4. Korkea yli kaikkein kansakuntain on Herra, ja hänen kunniansa yli taivasten.

5. Kuka on niinkuin Herra, meidän Jumalamme, joka niin korkealla hallitsee, Ps. 138:6. Jes. 57:15.

6. Ja kuitenkin niin alas katsoo taivaassa ja maassa?

7. joka alhaisen tomusta ylentää, ja köyhän loasta koroiittaa,

1 Sam. 2:7 s. Job 5:11. Luuk. 1:52.

8. istuttaaksensa häntä päämiesten viereen, kansansa päämiesten rinnalle;

9. joka asettaa hedelmättömän talossa asumaan iloisena lasten äitinä. Kiittäkää Herraa!

1 Moos. 21:2. 1 Sam. 1:20. 2:5. Luuk. 1:57.

114 Psalmi.

Herran voima ja huolenpito kansastansa.

Kun Israel Egyptistä läksi, Jaakobin huone muukalaisesta kansasta, 2 Moos. 12:41.

2. niin Juuda tuli hänen pyhäksensä, Israel hänen valtakunnaksensa. 2 Moos. 6:7. 19:5 s.

3. Sen meri näki ja pakeni, Jordan palasi takaperin,

2 Moos. 14:21 s. Ps. 66:6. Jos. 3:16.

4. vuoret hyppelivät kuin oinaat, ja kukkulat kuin lamasten karitsat. 2 Moos. 19:18. Ps. 18:3.

5. Mikä sinun on, meri, että pakenet, ja sinun, Jordan, että palaat takaperin?

6. Te vuoret, että te hyppäätte kuin oinaat, te kukkulat, kuin lammasten karitsat?

7. Vapise, maa, Herran edessä, Jaakobin Jumalan edessä,

8. joka kallion muuttaa vesilammiksi, ja piikiven vesilähteeksi!

2 Moos. 17:6. 4 Moos. 20:11. Jes. 48:21.

115 Psalmi.

Herralle yksin kunnia ja ylistys!

Ei meille, Herra, ei meille, vaan sinun nimellesi anna kunnia, armonsi ja totuutesi tähden! Ps. 79:9.

2. Miksi saisi pakanat sanoa: „missä on nyt heidän Jumalansa?”

Ps. 42:4,11. 79:10.

3. Mutta meidän Jumalamme on taitvaissa; mitä ikänä hän tahtoo, sen Hän tekee. Job 23:13. 42:2. Ps. 135:6.

4. Vaan heidän epäjumalansa ovat hopeaa ja kultaa, ihmisten käten tekoa. Ps. 135:15 s. Jes. 44:9 s.

5. Suu heillä on, vaan eivät puhu; heillä on silmät, vaan eivät näe;

6. korvat heillä on, vaan eivät kuule; nenä heillä on, vaan eivät haista;

7. kädet heillä on, vaan eivät koske; jalat, vaan eivät käy; eivätkä puhu kurkullansa.

8. Heidän tekijänsä ovat heidän kaltaisansa, ja kaikki, jotka heihin luotavat. Jes. 42:17. 44:9.

9. Mutta sinä, Israel, luota Herraan! Hän on heidän apunsa ja kilpensä.

10. Aaronin huone, luota Herraan! Hän on heidän apunsa ja kilpensä.

11. Te Herraa pelkääväiset, turvatkaat Herraan! Hän on heidän apunsa ja kilpensä.

12. Herra on muistanut meitä, Hän on siunaava, siunaava Israelin huonetta, Hän on siunaava Aaronin huonetta, Ps. 118:2 s.

13. Hän on siunaava Herraa pelkääväisiä, pieniä sekä suuria.

14. Herra teitä siunatkoon enemmän ja enemmän, teitä ja teidän lapsianne!

15. Te olette Herran siunatut, joka on tehnyt taivaan ja maan. Matt. 26:34.

16. Taivaat ovat Herran taivaat, mutta maan Hän antoi ihmisten lapsille.

17. Ei kuolleet taida Herraa kiittää, eikä ne, jotka ovat astuneet alas hiljaisuuteen. Ps. 6:6. Jes. 38:18 s.

18. Vaan me, me ylistämme Herraa hamasta nyt ja ijankaikkisuuteen. Halleluja! Ps. 118:2. 118:17. Dan. 2:20.

116 Psalmi.

Herran seurakunnan kiitos.

Minä rakastan Herraa, sillä Hän kuulee minun ääneni ja hartaan rukoukseni. Ps. 4:4. 10:17. 34:6,7,18.

2. Sillä Hän kallisti korvansa minun puoleeni, sentähden minä avukseni huudan Häntä elinaikanani.

3. Kuoleman siteet piirittivät minua, ja tuonelan ahdistukset kohtasivat minut; minä jouduin ahdistukseen ja vaivaan. 2 Sam. 22:5 s. Ps. 18:5 s.

4. Mutta minä avukseni huusin Herran nimeä: ah Herra, pelasta minun sieluni!

5. Herra on armollinen ja vanhurskas, ja meidän Jumalamme on laupias.

6. Herra kätkee yksinkertaiset; minä olin viheliäinen, vaan Hän vapautti minut.

7. Palaja taas, sieluni, lepoosi; sillä Herra tekee hyvästi sinulle. Ps. 42:6.

8. Sillä Sinä olet temmannut sieluni kuolemasta, silmäni kyneleistä, jalkani kompastuksesta.

Ps. 56:14. 71:20. 86:13.

9. Minä vaellan Herran edessä elävään maassa.

10. Minä uskon, sentähden minä puhun; mutta minä paljon vaivataan.

Ps. 27:13. 2 Kor. 4:13.

11. Minä sanoin hämmästyksessäni: „kaikki ihmiset ovat valehtelijat.“

Ps. 51:23. 118:3. Room. 3:4.

12. Kuinka minä maksan Herralle kaikki hänen hyvät tekonsa minua kohtaan?

13. Minä otan pelastuksen kalkin, ja avuksi huudan Herran nimeä.

14. Minä tahdon täyttää lupaukseni Herralle, jopa kaiken hänen kansansa edessä. Ps. 22:26. 61:9. 66:13.

15. Kallis on hänen pyhäinsä kuolema Herran edessä. Ps. 9:13. 72:14.

16. Ah Herra, minä olen palvelijasi, minä olen palvelijasi, sinun piikasi poika. Sinä olet minun paulani päästänyt.

17. Sinulle minä tahdon uhrata kiitosuhria, ja saarnata Herran nimeä.

18. Minä tahdon täyttää lupaukseni Herralle, jopa kaiken hänen kansansa edessä,

19. Herran huoneen esikartanoissa, keskellä sinua, Jerusalemi! Halleluja!

117 Psalmi.

Kristuksen armovaltakunta.

Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat; ylistäkää Häntä, kaikki kansat!

Ps. 72:17. 98:4. Room. 15:11.

2. Sillä voimallinen on meitä kohtaan hänen armonsa, ja Herran totuus pysyy ijankaikkisesti. Halleluja! Job. 1:17.

118 Psalmi.

Kristuksen armo ja kunnta.

Kiittäkää Herra, sillä Hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti! Pa. 106:1. 136:1.

2. Sanokoon nyt Israel! „hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti!“

Pa. 22:24. 116:9 s. 136:19 s.

3. Sanokoon nyt Aaronin huone: „hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti!“

4. Sanokoot nyt Herraa pelkääväiset: „hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti!“

5. Ahdingossani minä Herraa avukseni huusin, ja Herra kuuli minua ja asetti avaralle. Pa. 18:20. 31:9.

6. Herra on minun puolellani, en minä siis pelkää; mitä ihminen minulle tekisi? Ps. 56:5.

Jes. 50:7—9. Room. 8:31. Hebr. 13:6.

7. Herra on minun kanssani auttamassa minua, ja minä saan iloni nähdä vihamehistäni.

8. Parempi on turvata Herraan, kuin luottaa ihmisiin. Ps. 62:9 s. Jer. 17:5.

9. Parempi on turvata Herraan, kuin luottaa päämiehlin. Ps. 146:3 s.

10. Kaikki pakanat piirittivät minua; Herran nimeen minä ne lyön maahan!

11. He kiersivät ja piirittivät minua; Herran nimeen minä ne lyön maahan!

12. He piirittivät minua kuin kimalaiset; he sammuvat niinkuin tuli orjantappuroissa; Herran nimeen minä ne lyön maahan!

13. Sinä sysäsit minua ankarasti lankeemaan, mutta Herra auttoi minua.

14. Herra on minun väkevyuteni ja kiitosvirteni; Hän on myös minun pelastukseni. 2 Moos. 16:2. Jes. 12:2.

15. Riemun ja pelastuksen ääni on vanhurskasten majoissa; Herran oikea käsi tekee suuri töitä.

Ps. 20:7. 1 Kor. 15:57. Hebr. 13:20.

16. Herran oikea käsi on korotettu; Herran oikea käsi tekee suuria töitä.

17. En minä kuole, vaan elän, ja luettelen Herran tekoja.

Ps. 115:17 s. Room. 6:8.

18. Kyllä Herra minua on kovasti kurittanut, mutta ei Hän minua kuolemalle antanut.

19. Avatkaat minulle vanhurskaiden portit, käydäkseni sisälle kiittämään Herraa!

20. Tässä on Herran portti, vanhurskaat siitä käyvät sisälle!

21. Minä kiitän Sinua, että rukoukseni kuulti ja olit apunani.

22. Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi.

Jes. 28:16. Matt. 21:42. Ap. t. 4:11.

1 Piet. 2:6 s.

23. Herralta se on tullut, ja on ihmeellistä meidän silmissämme.

24. Tämä on se päivä, jonka Herra teki; nyt iloitkaamme ja riemuitkaamme!

25. Oi Herra, auta! Oi Herra, anna menestyä!

26. Siunattu olkoon se, joka tulee Herran nimeen! Me siunaamme teitä Herran huoneesta. Matt. 21:9. 23:39.

Mark. 11:9. Luuk. 19:38. Joh. 12:13.

27. Herra on Jumala, joka meille valon soi; sitokaat juhla-uhria köysillä alttarin sarviin asti!

2 Kor. 8:18. 4:4, 6.

28. Sinä olet minun Jumalani, sentähden minä kiitän Sinua; Jumalani, Sinua minä ylistän! Pa. 31:15.

29. Kiittäkää Herra, sillä Hän on hyvä; sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti!

119 Psalmi.

Jumalan sanan ylistys.

Autuaat ovat elämäntänsä viattomat, jotka vaeltavat Herran laissa.

Pa. 1:2. 112:1.

2. Autuaat ovat, jotka hänen todistuksiansa tarkkaavat, ja kaikesta sydämmestä Häntä etsivät,

Joh. 14:21, 23. 1 Joh. 3:23.

3. eivätkä myös mitään pahaa tee, vaan vaeltavat hänen teissensä.

Ps. 128:1.

4. Sinä olet käskenyt asetuksiasi sängen visusti pitämään.

5. Oi, joska minun tieni ojentuisivat sinun sääntöjäsi pitämään!

6. En minä silloin häpeän tule, kun minä katselen kaikkia sinun käskyjäsi.

7. Totisesta sydämmestä minä tahdon Sinua kiittää, kun minä opin sinun vanhurskautes oikeudet.

8. Sinun sääntöjäsi minä tahdon pitää, älä peräti minua jätä!

9. Kuinka nuorukainen tiensä puhdistaisi? — Kun hän itsensä käyttää sinun sanasi mukaan.

10. Minä etsin Sinua kaikesta sydämmestäni; älä salli minun eksyä sinun käskyistäsi!

11. Sydämmeeni minä kätken sinun sanasi, etten minä syntiä tekisi Sinua vastaan.

Pa. 19:12.

12. Kiitetty olvos Sinä, Herra; opeta minulle sinun sääntösi!

13. Huuilillani minä luettelen kaikkia sinun suusi oikeuksia.

14. Sinun todistustesi tiestä minä

Illoitsen niinkuin kaikkinaisesta rikkaudesta.

15. Sinun asetuksiasi minä tutkistelen, ja katsatellen sinun polkujasi.

16. Sinun säännöistäsi minä iloitseen, enkä unohda sinun sanojasi.

17. Tee hyvästi palvelijallesi, että minä eläisin ja pitäisin sinun sanasi!

18. Avaa silmäni näkemään ihmeitä sinun laistasi!

19. Muukalainen minä olen maan päällä; älä peitä minulta käskyjäsi!

1 Aik. 29:16. Ps. 89:18. Hebr. 11:13.

20. Minun sieluni on särjetty, alati ikävöidessäni sinun oikeuksiasi.

Ps. 63:2s.

21. Sinä uhkaat ylpeitä; kiroitut ovat, jotka sinun käskyistäsi poikkeavat.

22. Käännä minusta pois pilkka ja ylenkatse, sillä minä tarkkaan sinun todistuksiasi!

23. Istuvatpa päämiehetkin neuvottelemassa minua vastaan; mutta palvelijasi tutkistelee sinun sääntöjäsi.

24. Sinun todistuksesi ovat kuitenkin minun huvitukseni; ne ovat minun neuvonantajani.

25. Sieluni on tomuun vaipunut; virvoita minua sanasi mukaan!

26. Minä luetteloin teittäni, ja Sinä kuulit minua; opeta minulle sinun sääntösi!

27. Anna minun ymmärtää sinun asetustesi tie, niin minä tutkistelen sinun ihmeittäsi!

28. Minun sieluni sulaa murheesta; kohenna minua sanasi mukaan!

29. Siirrä valheen tie minusta kauas, ja suo armosta minulle sinun opeuksesi!

30. Totuuden tien olen minä valinnut, sinun oikeutesi eteeni asettanut.

31. Minä riipun todistuksissasi kiinni; Herra, älä salli minun häpeään tulla!

32. Minä juoksen sinun käskyjesi teitä, sillä Sinä rohkaiset minun sydämeni.

33. Opetä minulle, Herra, sinun sääntöjesi tie, että minä sitä tarkkaisin ioppoum asti!

Ps. 26:4. 27:11.

34. Anna minulle ymmärrys, tarkatokseni sinun lakiasi ja pitääkseni sitä täydestä sydämestäni!

35. Taluta minua käskyisi polulla, sillä siihen minä mielistyn!

36. Talvuta sydämeni sinun todistuksiesi, eikä ahneuden puoleen!

Ps. 141:4.

37. Luovuta silmäni turhuuita katselemasta, ja virvoita minua sinun teilläsi!

San. 19:27.

38. Vahvista palvelijallesi se lupauk-

sesi, joka on annettu, että Sinua peljättäisiin!

39. Poista minusta se pilkka, jota minä pelkään, sillä sinun oikeutesi ovat hyvät!

40. Katso, minä halajan sinun asetuksiasi; virvoita minua vanhurskautdellas!

41. Herra, sinun armosi minulle tapahtukoot, ja sinun pelastuksesi, sanasi mukaan,

42. että minä voisin vastata pilkkaajiani; sillä minä luotan sinun lupauksiisi.

43. Älä ota totuuden sanaa perätti pois minun suustani, sillä minä odotan sinun oikeuksiasi!

Jer. 15:16.

44. Minä tahdon alati pitää lakiasi, aina ja ijankaikkisesti,

45. ja vaellaa vapaudessa, sillä minä etsin sinun asetuksiasi. Ps. 101:2.

46. Ja minä tahdon puhua sinun todistuksistasi kuningasten kuullen, eikä häpee.

47. Ja huvittelen itseäni sinun käskyistäsi, joita minä rakastan,

48. ja nostan käteni käskyisi puoleen, joita minä rakastan, ja tutkistelen sinun sääntöjäsi.

49. Muista palvelijallesi annettua sanaasi, johon Sinä käskit minun luottamaani!

50. Tämä on minun lohdutukseni viheliäisyydessäni, että sinun sanasi virvoittaa minua. Ps. 94:19.

51. Ylpeät minua paljon pilkkaavat; en minä kuitenkaan sinun laistasi poikkea.

52. Minä muistelen, Herra, sinun oikeuksiasi muinoisista asti, ja lohduttelen itseäni.

53. Tulinen kiivaus käsittää minut jumalattomien tähden, jotka hylkäävät sinun lakiasi.

54. Sinun sääntösi ovat minun virsinäni muukalaisuuteni majassa.

55. Minä muistan, Herra, yölläkin sinun nimeäsi, ja pidän sinun lakiasi.

Ps. 77:3.

56. Se minulle on suotu, että minä tarkastan sinun asetuksiasi.

57. Sinä, Herra, olet minun osani; minä aivon pitää sinun sanasi.

58. Minä rukoulen Sinua täydestä sydämestä: ole minulle armollinen sanasi mukaan!

59. Minä tutkistelin teittäni ja käänsin jalkani todistustesi puoleen.

60. Minä riensin viivyttämättä käskyjäsi pitämään.

61. Jumalattomien paulat piirittivät minua; mutta en minä unohtanut sinun lakiasi.

62. Puoli-yöstä minä nousen Sinua

kiittämäänvanhurskautesi oikeutten tähden. Ps. 42:9. Ap. t. 16:25.

63. Minä olen kaikkien niiden ystävä, jotka Sinua pelkäävät ja asetuksesi pitävät. Ps. 101:4 s.

64. Herra, maa on täynnä sinun armoasi; opeta minulle sinun sääntöjäsi! Ps. 33:5.

65. Hyvästi Sinä teit palvelijaasi kohtaan, Herra, sanasi mukaan.

66. Opeta minulle hyvät taito ja tunto, sillä sinun käskyihis minä uskallan.

67. Ennenkuin minua nöyryytettiin, eksyin minä; mutta nyt minä pidän sinun sanasi.

68. Sinä olet hyvä ja teet hyvin; opeta minulle sinun sääntösi!

69. Ylpeät kutovat valhetta minua vastaan; mutta minä tarkkaan täydestä sydämmestä sinun asetuksiasi.

70. Heidän sydämensä on lihava kuin rasva; mutta minä iloitsen sinun laistasi. 5 Moos. 32:15. Ps. 17:10. 73:7.

71. Hyvä oli minulle, että minä nöyryytettiin, että minä oppisin sinun sääntöjäsi.

72. Sinun suusi laki on minulle otollisempi kuin monta tuhatta kappaletta kultaa ja hopeaa. Ps. 19:11.

73. Sinun kätesivät ovat minun tehneet ja valmistaneet; anna minulle ymmärrystä oppiakseni käskyjäsi! Job 10:3. Ps. 139:13 s.

74. Jotka Sinua pelkäävät, ne minut näkevät ja iloitsevat; sillä minä toivon sinun sanaasi.

75. Minä tiedän, Herra, sinun tuomiosi vanhurskaiksi, ja Sinä olet minua uskollisuudella nöyryyttänyt.

76. Joska sinun armosi olisi minun lohdutukseni, palvelijallesi annettun lupauksesi mukaan!

77. Tapahtukoon minulle laupeuteksi, että minä eläisin; sillä sinun lakisi on minun iloni!

78. Häpeään joutukoot ylpeät, jotka minua syyttömästi sortavat; minä tutkistelen sinun asetuksiasi!

79. Taipukoot Sinua tuntevaiset jälleen minun puoleeni, ja ne, jotka todistuksesi tuntevat. Ps. 15:4.

80. Olkoon minun sydämeni vilpittön sinun säännöissäsi, etten minä häpeään joutuisi!

81. Sieluni hivuu ikävästä sinun aututees: sinun sanaasi minä toivon. 1 Moos. 49:18. Jes. 49:6. Luuk. 2:26, 30.

82. Silmäni hiveltyvät sanasi halusta, ajatellakseni: „milloin minua lohdutat?“ Ps. 6:7 s.

83. Sillä minä olen niinkuin nahkalelli savussa; en minä unohda sinun sääntöjäsi.

84. Kuinka vähät ovat palvelijasi ikä-

päivät! Milloin Sinä vainoojani tuomitset?

85. Kuoppia kaivavat minulle ylpeät, jotka eivät elä sinun lakisi mukaan.

86. Kaikki sinun kaskyisi ovat totuutta; he vainoovat minua valheella; auta minua!

87. Vähällä he olisivat minut maassa hukuttaneet; mutta en minä sinun asetuksiasi hyljännyt.

88. Virvoita minua armostasi, että minä suusi todistuksen pitäisin! Ps. 40:9.

89. Ijankaikkisesti, Herra, on sinun sanasi perustettu taivaissa.

90. Sinun uskollisuutesi pysyy suvusta sukuun; Sinä perustit maan, ja se pysyy.

91. Sinun oikeutesi mukaan pysyy kaikki vielä tänäpäivänä, sillä ne ovat kaikki sinun palvelijoitasi.

92. Ellei sinun lakisi olisi ollut minun lohdutukseni, olisin minä raadollisuudessani hukkunut.

93. En minä ikänä unohda sinun asetuksiasi, sillä niillä Sinä mirua virvoitat.

94. Sinun minä olen, vapahda minua; sillä minä etsin sinun asetuksiasi. Kork. V. 2:16. Room. 14:8. 1 Kor. 6:20.

95. Jumalattomat vartioitsevat minua hukuttaaksensa; mutta minä otan todistuksistasi vaarin. Ps. 38:21. 56:7.

96. Täydellisetkin minä olen nähnyt loppuvan; mutta sinun kaskyisi on sangen ääretön. Jes. 40:8.

97. Kuinka minä sinun lakiasi rakastan! Joka päivä minä sitä tutkistelen.

98. Sinun kaskyisi tekevät minun viisaammaksi vihollisiani; sillä ne ovat ijankaikkisesti minun omat.

99. Minä olen kaikkia opettajiani taitavampi, sillä sinun todistuksesi ovat minun ajatukseni.

100. Minä ymmärrän enemmän kuin vanhimmat, sillä minä tarkkaan sinun asetuksiasi.

101. Minä estän jalkani kaikista pahoista teistä, että sinun sanasi pitäisin.

102. En minä sinun oikeuksistasi poikkea, sillä Sinä olet minua opettanut.

103. Kuinka makeat ovat sinun sanasi suuni laelle, makeammat kuin hunaja suulleni!

104. Sinun asetuksistasi minä opin ymmärrystä, sentähden minä vihaan kaikkia petollisia polkuja.

105. Sinun sanasi on minun jalkaini kynttilä, ja valkeus minun teilleni. Ps. 19:9. San. 6:23. 2 Piet. 1:19.

106. Minä vannoin, ja sen vähäna pidän, pitääkseni sinun vanhurskautesi oikeudet. Neh. 10:29.

107. Minä olen sangen kovin vai-
vuttu; Herra, virvoita minua sanasi
mukaan!

108. Sinuni vapaa-ehtoiset uhrin ot-
koot Sinulle, Herra, otolliset; ja ope-
ta minulle sinun oikeutesi!

109. Sieluni on alati kädessäni, en-
kä minä unohda lakiasi.

110. Jumalattomat virittävät minulle
pauloja, mutta en minä eksy sinun
asetuksistasi.

111. Minä sain sinun todistukseksi
ijankaikkiseksi perinnökseni! sillä
ne ovat minun sydämmeni ilo

112. Minä taivutin sydämmeni nou-
dattamaan sinun sääntöjäsi, aina ja
loppuun asti.

113. Kaksimielisiä minä vihaan, ja
rakastan sinun lakiasi.

1 Kun. 18:21. Jaak. 1:8.

114. Sinä olet minun suojelekseni
ja kilpeni; sinun sanaasi minä toi-
von

115. Luopukaat minusta, te pahan-
illikset, minä tahdon tarkata Jumal-
ani käskyjä! Ps. 6:9.

116. Tue minua lupauksesi mukaan,
että minä eläisin; äläkä anna toivo-
ni häpeään tulla! Ps. 31:2. Room. 5:4 e.

117. Vahvista minua, että minä au-
tetuksi tulisin, niin minä katselen
alati sinun sääntöjäsi!

118. Sinä hylkäät kaikki, jotka sään-
nöstäsi luopuvat, sillä heidän petok-
sensa on sulaa valhetta.

119. Niinkuin kuonan hävität Sinä
kaikki maan jumalattomat, sentäh-
den minä rakastan todistuksiasi.

120. Minun ihoni värisee sinun pel-
vostasi, ja minä pelkään sinun tuo-
mioitas. Ps. 2:11. Fil. 2:12.

121. Minä olen tehnyt oikeutta ja
vanhurskautta; et suinkaan Sinä mi-
nua hylkää sortajilleni.

122. Puollusta palvelijaasi, ettei yl-
peät minulle väkivaltaa tekisi!

123. Silmäni hievelyvät autuutesi ja
vanhurskautesi lupauksen halusta.

124. Tee palvelijallesi armonsi jälkeen,
ja opeta minulle sinun sääntösi!

125. Minä olen palvelijasi; tee mi-
nua taitavaksi, että minä todistuk-
sesi tultin! Ps. 18:1. 96:1. 116:16.

126. Jopa on aika, että Herra siihen
jotakin tekisi; he ovat sinun lakisi
jokineet. Matt. 15:6.

127. Sentähden minä rakastan käs-
kyjäsi enemmän kuin kultaa ja pa-
rasta kultaa.

128. Sentähden minä pidän kaikkia
asetuksiasi kaiketi oikeina, ja kaik-
kia valheen polkuja minä vihaan.

Ps. 26:6.

129. Ihmeellisiä ovat sinun todistuk-

sesi, sentähden tarkastaa niitä minun
sieluni. Ps. 68:26.

130. Sinun sanasi selitys valaisee,
ja antaa yksinkertaisille ymmärryk-
sen. Ps. 19:8 e. 2 Tim. 3:15.

131. Minä avaan suuni ja ammotte-
len, sillä minä halajan sinun käsky-
jäsi.

132. Käännypuoleeni ja armahdami-
nua, niinkuin sinä olet tottunut niille
tekemään, jotka nimeäsi rakastavat.

133. Vahvista askeleeni sanassasi.
Äläkä anna minkään pahuuden mi-
nua vallita! Ps. 17:5.

134. Päästä minua ihmisten väkival-
lasta, että minä pitäisin asetuksiasi!

135. Valista kasvosi palvelijasi pääl-
le, ja opeta minulle sääntösi!

4 Moos. 6:25. Ps. 80:4, 8, 20

136. Silmäni vuotavat vesi-oja, et-
tei he pidä sinun lakiasi.

137. Herra, Sinä olet vanhurskas, ja
sinun tuomiosi ovat oikeat. 5 Moos. 32:4

138. Sinä olet säättänyt todistukseksi
vanhurskaudessa ja tarkalla totuu-
della.

139. Kiihvauteni lopettaa minua, että
viholliseni ovat sinun sanasi unohtaneet.
Ps. 69:10. 139:21.

140. Sinun puheesi on sangen koe-
teltu, ja palvelijasi pitää sen rak-
kaana. Ps. 12:7. 18:31. San. 30:5.

141. Minä olen halpa ja ylenkatsottu,
mutta en minä unohda asetuksiasi.

142. Sinun vanhurskautes on ijan-
kaikkinen vanhurskaus, ja sinun la-
kisi on totuus.

143. Ahdistus ja tuska ovat minut
saavuttaneet, mutta minä iloitsen
sinun käskyistäsi.

144. Sinun todistustesi vanhurskaus
pysyy ijankaikkisesti; tee minua tai-
tavaksi, että minä eläisin!

145. Minä huudan kaikesta sydäm-
mestäni, kuule, Herra, minua; sinun
sääntöjäsi tahdon minä tarkata.

146. Sinua minä huudan, vapahda
minua, että minä pitäisin todistuk-
sesi!

147. Päivän koittaissa minä ennätän
ja huudan; minä toivon sinun sa-
naasi. Ps. 88:14. 130:6.

148. Ennen yövartioita ennättävät
silmäni tutkistelemaan sinun lausei-
tasi. Ps. 5:4. 63:7.

149. Kuule minun ääneni armonsi
mukaan; Herra, virvoita minua oi-
keutesi mukaan!

150. Lähelle tunkeutu ilkityön har-
rastajat, jotka ovat kaukana sinun
laistasi.

151. Lähellä olet Sinäkin, Herra, ja
kaikki käskysi ovat totuutta.

Ps. 19:10. San. 8:8.

152. Jo aikaa minä tiesin sinun todistuksistasi, että olet ne ijäti pysyväisiksi perustanut.

153. Katso raadollisuuttani ja pelasta minua, sillä en minä unohda lakiasi!

154. Aja asiani ja lunasta minut; virvoita minua lupauksesi mukaan!

155. Pelastus on kaukana jumalattomista, sillä he eivät tottele sinun sääntöjäsi.

156. Herra, sinun laupeutesi on suuri; virvoita minua oikeutesi mukaan!

157. Monta on minulla vainoojaa ja ahdistajaa, mutta en minä poikea todistuksistasi.

158. Minä näin pettäjiä, ja kauhistuin, ettei he pidä sinun sanaasi.

159. Katso, minä rakastan sinun asetuksiasi; Herra, virvoita minua armonsi mukaan!

160. Sinun sanasi on kokonansa totuus, ja ijankaikkinen on koko sinun vanhurskautesi oikeus. Joh. 17:17.

161. Päämiehet vainoovat minua syyttömästi, mutta sydämeni pelkää sinun sanojasi.

162. Minä iloitsen sinun puheestasi, niinkuin suuren saaliin saanut.

163. Valhetta minä vihaan ja kauhistun, mutta sinun lakiasi minä rakastan.

164. Seitsemästi päivässä minä kiitän Sinua vanhurskautesi oikeutten tähden.

165. Runsa rauha on sinun lakiasi rakastavaisilla, eikä heitä kohtaa kompastus. Ps. 87:11, 31.

166. Herra, minä odotan sinun autuuttasi, ja teen sinun käskyjäsi.

1 Moos. 49:18. Luuk. 2:25, 30.

167. Sieluni pitää sinun todistukseksi, ja minä sangen suuresti rakastan niitä.

168. Minä pidän asetuksesi ja todistuksesi, sillä kaikki minun tieni ovat Sinun edessä.

169. Herra, suo minun huutoni etehes lähestyä; anna minulle ymmärrystä sanasi mukaan!

170. Suo rukoukseni etehes tulla, pelasta minua lupauksesi mukaan!

171. Huuleni vuodattakoot kiitostasi, sillä Sinä opetat minuulle sääntösi!

172. Kieleni puhukoon sinun sanastasi, sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaita!

173. Olkoon sinun kätesi minua auttamassa, sillä minä olen valinnut asetuksesi!

174. Herra, minä ikävöitsen pelastustasi, ja sinun lakisi on minun iloni.

175. Eläköön sieluni ja kiittäköön

Sinua; sinun oikeutesi auttakoot minua!

176. Minä käyn eksyksissä niinkuin kadonnut lammas; etsi palvelijatas; sillä en minä unohdasinunkäskyjäsi!

Ps. 23:1. Jes. 63:8. Luuk. 15:4. Joh. 10:27.

120 Psalmi.

Vääriä kiellä vastaan.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Minä huudan ahdistuksissani Herran puoleen, ja Hän kuulee minua.

2. Oi Herra, pelasta sieluni valhettelevista huulista ja vääristä kielistä!

3. Mitä on Hän sinulle antava, ja mitä vielä lisäävä sinulle, sinä vääriä kieli? Jaak. 3:5 s.

4. Terävät sankarin nuolet, tuliset katajan kekäleet. Ps. 11:2. 52:3 s. 57:5. 59:3.

5. Voi minua, että minun täytyy olla muukalaisena Mesekissä, asua Kedarin majain tykönä!

6. Aivan kauan on sieluni asunut rauhaa vihaavasten keskellä.

7. Minä pidän rauhaa, mutta kun minä puhun, niin hesodan nostavat.

121 Psalmi.

Israelin apu ja varjelija.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Minä nostan silmäni vuoriin päin, joista apuni tulee. Ps. 3:5. 123:1.

2. Apuni tulee Herralta, joka on tehnyt taivaan ja maan.

2 Aik. 20:12. Ps. 124:8.

3. Ei Hän salli jalkasi horjua, eikä sinun varjelijasi torku. Ps. 127:1.

4. Katso, ei Israelin varjelija torku, eikä makaa.

5. Herra on sinun varjelijasi, Herra on sinun varjosi oikealla kädelläsi.

Ps. 91:4 s.

6. Ei sinua aurinko päivällä polta, eikä kuu yöllä.

7. Herra on sinua varjeleva kaikesta pahasta; Hän on varjeleva sinun sielusi.

8. Herra on varjeleva sinun lähtemisesi ja tulemisesi hamasta nyt ja ijankaikkisesti! 5 Moos. 28:8.

122 Psalmi.

Herran seurakunnan rauha.

Davidin veisu korkeimmassa kuorissa. Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: „menkäämme Herran huoneeseen!”

2. Jalkamme saivat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem, Ps. 42:3. 84:3 s.

3. Jerusalem, joka olet rakennettu kuin kaupunki, joka on itessäänsä yhdeksi yhdistetty! 2 Aik. 6:6. Ps. 48:13 s.

4. Johonka sukukunnat astuivat

ylös, Herran sukunnat — Israelin säännön mukaan — kiittämään Herran nimeä.

2 Moos. 23:17. 2 Aik. 31:4. 35:3.

5. Sillä siellä ovat tuomio-istuimet asetetut, Davidin huoneen istuimet.

5 Moos. 17:8 s. 2 Sam. 8:15 s.

6. Toivottakaat Jerusalemile rauhaa: menestykööt ne, jotka sinua rakastavat!

7 Rauha olkoon muuriesi sisällä, ja menestys linnoissasi!

8. Veljeni ja ystäväni tähden minä lausun mielelläni: rauha olkoon sinulle!

9. Herran, Jumalamme huoneen tähden tahdon minä etsiä sinun parastasi!

123 Psalmi.

Pilkkaa ja ylenkatsetta vastaan.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Sinun tykösi minä nostan silmäni, Sinä, joka asut taivaissa. Ps. 3:5.

2. Katso, niinkuin palvelijain silmät katsovat isäntiensä käsiin, niinkuin pii'an silmät katsovat emäntänsä käsiin, niin meidänkin silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen, siksi kuin Hän meitä armahtaa.

3. Ole meille armollinen, Herra, ole meille armollinen, sillä me olemme kylliksi ravitut ylenkatseella!

4. Kylliksi on sielumme ravittu suruttomain pilkalla ja ylpeiden ylenkatseella. Job 12:4 s.

124 Psalmi.

Herra on Israelin pelastus.

Davidin veisu korkeimmassa kuorissa. Ellei Herra olisi ollut kanssamme — näin sanokaan Israel — Room. 8:31.

2. ellei Herra olisi ollut kanssamme, ihmisten noustessa meitä vastaan;

3. silloin olisivat he meidät elävältä nielleet, heidän vihansa syytyessä meitä vastaan;

4. silloin olisivat vedet meidät upottaneet, virta tulvannut sielujemme yli;

5. silloin olisivat kuohuvat vedet tulvanneet sielujemme yli

6. Kiitetty olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän hampaittensa sanliiksi!

7 Sielumme pääsi niinkuin lintu pyytäjän paulasta. Paula ratkesi, ja me pääsimme

8. Meidän apumme on Herran nimessä, joka on tehnyt taivaan ja maan!

125 Psalmi.

Herra varjelee Israelia.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Herraan turvaavaiset ovat kuin Sionin vuori, joka ei horju, vaan pysyy ijankaikkisesti. Matt. 7:24. 16. 18.

2. Jerusalemin ympärillä on vuoria; mutta Herra on kansansa ympärillä, tästä alkaen ja ijankaikkisesti. Ps. 34.8.

3. Sillä ei jumalattomien valtiikka ole pysyvä vanhurskusten arpa-osan päällä, ettei vanhurskaat ojentaisi käsiänsä vääryyteen. Jes. 14:5.

4. Herra, tee hyvätisthyville, ja hurskaille sydämille!

5. Mutta jotka poikkeavat mutkailteille teillensä, ne Herra ajakoon pois pahantekijäin kanssa! Rauha olkoon Israelille! Ps. 128:6. Gal. 6:16.

126 Psalmi.

Herran seurakunnan surut ja ilot.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Kun Herra palautti Sionin vangit, niin me olimme kuin unta näkeväiset.

2. Silloin nauru täytti suumme, ja riemu kielellemme; silloin sanottiin pakanoissa: „Herra on tehnyt suuria töitä heitä kohtaan.“

Job 8:21. 5 Moos. 4:34.

3. Herra on tehnyt suuria töitä meitä kohtaan, siitä me iloitsemme.

4. Herra, palauta meidän vangittumme niinkuin sadepurot etelämaassa! Jes. 43:14, 16. Jes. 51:9 s.

5. Jotka kyyneleillä kylvävät, ne ilolla niittävät. Matt. 5:4. Luuk. 8:21.

6. Itkien menevät mataan, kantaen siementä sitkaimelle, — mutta riemulla tullaan, kantaen lyhteitä. Jes. 55:10.

127 Psalmi.

Siunaus tulee Herralta.

Salomon veisu korkeimmassa kuorissa. Jos ei Herra huonetta rakenna, niin hukkaan sen rakentajat siinä vaivaa näkevät; jos ei Herra kaupunkia varjele, niin hukkaan vartija valvoo. Ps. 121:3. 1 Kor. 3:7.

2. Hukkaan te varhain nousette ja hiljain levolle menette, ja syötte leipänne surulla; sitä Hän antaa ystävillensä heidän maatessansa. Ps. 61:3. San. 10:22.

3. Katso, lapset ovat Herran lahja, ja kohdun hedelmä on anto. 1 Moos. 30:1 s. Ps. 113:9.

4. Kuin nuolet sankarin kädessä, niin ovat nuoruuden lapset.

5. Autuas on se mies, jonka viini on niitä täynnä; ei he joudu häpeään, kun he portissa vihollistensa kanssa väittelevät.

128 Psalmi.

Herran antama siunaus.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Autuas on jokainen, joka Herraa pelkää, ja hänen teillensä vaeltaa.

Ps. 1:1. 112:1. 119:1 s.

2. Sinä elätät itses kättesi työllä; autuas sinä olet, ja hyvin sinun käypi.

1 Moos. 3:19.

3. Vaimosi on niinkuin hedelmällinen viinipuu huoneesi perällä, lapsesi niinkuin öljypuuun vesat pöytäsi ympärillä.

4. Katso, totisesti niin siunataan se mies, joka Herraa pelkää.

5. Siunatkoon Herra sinua Sionista, että näet Jerusalemin onnen kaikenä elinaikanasi, Ps. 134:3.

6. ja saat nähdä lastesi lapset! Rauha olkoon Israelille!

Job 42:16. Ps. 125:5. Gal. 6:16.

129 Psalmi.

Sionin yiholliset hukkuvat.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Aivan paljon ovat he minua ahdistaneet hamasta nuoruudestani asti — sanokoon nyt Israel —

2. aivan paljon ovat he minua ahdistaneet hamasta nuoruudestani asti, mutta eivät kuitenkaan minua voittaneet.

3. Pitkin selkääni ovat kyntäjät kyntäneet, ja vakonsa pitkiksi vetäneet.

San. 5:18 s. Jes. 51:23. Hes. 19:10.

4. Herra on vanhurskas; Hän on katkonut poikki jumalattomien siteet.

5. Tulkoot häpeään ja kääntykööt takaperin kaikki Sionin vihamiehet!

6. Olkoot niinkuin ruoho katoilla, joka kuivettuu, ennenkuin se nyhdetään pois, 2 Kun. 19:26. Jes. 37:27.

7. Joista ei niittäjä kättänsä täytä, eikä lyhteensitoja sylvänsä, 8. eikä yksikään ohitsekäypä sano. „olkoon Herran siunaus teidän päälänne; me siunaamme teitä Herran nimeen!“ Ruut 2:4.

130 Psalmi.

6. Katumus-psalmi.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Syvyydestä minä huudan Sinua, Herra.

Ps. 69:2. 68:7.

2. Herra, kuule minun ääneni; tarkatkoot korvasi anomiseni ääntä!

3. Jos Sinä, Herra, syntiä soimaat, Herra, kuka silloin pysyy?

Job 9:28. Ps. 143:2.

4. Mutta Sinun tykönäsi on anteeksi antamus, että Sinua peljättäisiin. 5. Minä odotan Herraa, sieluni odottaa, ja minä toivon hänen sanaansa.

6. Minun sieluni odottaa Herraa enemmän, kuin yönvartijat aamua, yönvartijat aamua. Ps. 119:147 s.

7. Israel toivokoon Herraan, sillä Herralla on armo, ja runsas lunastus Hänellä!

2 Sam. 24:14.

8. Ja Hän on Israelin lunastava kaikista sen synneistä. Matt. 1:21.

131 Psalmi.

Nöyrä luottamus Herraan.

Davidin veisu korkeimmassa kuorissa. Herra, ei minun sydämeni ole paisunut, eikä silmäni katsele korkealle, enkä minä vaella isoissa ja minulta käsittelemättömissä asioissa

2. Vaan minä olen totisesti asettanut ja vaikuttanut sieluni; niinkuin vieroitettu lapsi äitinsä tykönä, niinkuin vieroitettu lapsi on sieluni minussa.

3. Israel toivokoon Herraan hamasta nyt ja ijankaikkiseen!

132 Psalmi.

Herra asuu seurakunnassaan.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Muišta, Herra, Davidille kaikkia hänen valvojansa, Ps. 66:9.

2. Joka Herralle vannoi, ja lupauksen teki Jaakobin väkeväälle:

3. „en totta mene huoneeni majaan, enkä nouse leposijani vuoteelle;

4. en totta minä suo unta silmilleni, enkä silmälaudoinnen lepoa,

2 Sam. 7:2 s. 1 Aik. 17:1 s.

5. ennenkuin löydän sijan Herralle, asunnon Jaakobin väkeväälle!“

Ap. t. 7:46.

6. Katso, me kuulumme sen Efratassa, löysimme sen Ja'arin kedolla.

7. Menkäämme siis hänen asuinmaajoihinsa, ja kumariakaaime hänen jalkainsa astinlaudan edessä! Ps. 122:1.

8. Nouse, Herra, sinun lepoosi, Sinä ja sinun väkevyytesi arki!

4 Moos. 10:36 s. 2 Aik. 6:41 s.

9. Sinun pappisi pukeutokoot vanhurskauteen, ja sinun valittusi riemuitkoot!

10. Sinun palvelijasi Davidin tähden älä hylkää voideltusi kasvoja!

Ps. 18:61.

11. Herra on vannonut Davidille totisen valan, josta Hän ei perkä: „sinun ruumiisi hedelmän Minä istuimellesi istutan. 2 Sam. 7:11 s. Ps. 69:38. Ap. t. 2:30.

12. Jos sinun lapsesi pitävät liittoni ja todistukseni, jotka Minä heille opetan, niin heidän lapsensakin saavat istuimellesi istua ijankaikkisesti.“

13. Sillä Herra on valinnut Sionin, ja tahtonut sen asuinsijaksensa.

14. „Tämä on minun leposijani ijan-

kaikkieesti; tässä Minä olen asuva, sillä se minulle kelpaa.

15. Hänen varansa Minä runsaasti slunaan; ja hänen köyhänsä Minä leivällä ravitsen.

16. Ja hänen pappinsa Minä puetan autuudella, ja hänen valittunsa pitää riemulla riemuitseman. Jes. 61:3. 10.

17. Siellä Minä kasvaton sarven Davidille, ja valmistan kynttilän voideltulleni. 1Kun.1:36. Ps 18:29. Luuk. 1:32. 2:32.

18. Hänen vihollisensa Minä häpeällä puetan, mutta hänen päällänsä on hänen kruununsa kukoistava."

133 Psalmi.

Veljien sopu tuo Herran siunauksen.

Davidin veisu korkeimmassa kuorissa. Katso, kuinka hyvää ja sulosta on, kun veljekset sovinnossa yhdessä asuvat!

2. Niinkuin se kallis voide pään päällä, joka parralle vuotaa, Aaronin parralle, joka vuotaa hänen vaatteensa liepeelle, 2 Moos. 29:7. 3 Moos. 8:12.

3. niinkuin Hermonin kaste, joka vuotaa Sionin vuorille; sillä siellä on Herra siunauksen säätänyt, ja elämän ijankaikkiseen asti.

134 Psalmi.

Herran siunaus seurakunnassa.

Veisu korkeimmassa kuorissa. Katso, kiittäkää Herraa, kaikki Herran palvelijat, jotka yöllä seisotte Herran huoneessa!

2. Nostakaat kätenne pyhään päin ja kiittäkää Herraa!

3. Herra siunatkoon sinua Sionista, Hän, joka on tehnyt taivaan ja maan!

135 Psalmi.

Ylistys Herralle, Israelin Jumalalle.

Halleluja! Kiittäkää Herran nimeä, kiittäkää, te Herran palvelijat, Pa. 134:1.

2. te, jotka seisotte Herran huoneessa, meidän Jumalamme esikartanoissa!

3. Kiittäkää Herraa, sillä Herra on hyvä; ja veisatkaat kiitosta hänen nimellensä, sillä se on suloinen! Pa. 147:1.

4. Sillä Jaakobin on Herra itsellensä valinnut, Israelin omaksensa.

2 Moos. 19:5. 5 Moos. 7:8.

5. Minä tiedän, että Herra on suuri, ja meidän Jumalamme yli kaikkien jumalien. Pa. 97:9. 138:6.

6. Kaikkia, mitä Herra tahtoo, Hän tekee taivaassa ja maassa, meressä ja kaikissa syvyyksissä; Pa. 115:3.

7. joka nostaa pilvet maan ääristä, saattaa sateen pitkän leimauksista, ja tuottaa tuulen tavarakammioitansa; Jer. 10:2. 51:16.

8. joka löi esikoiset Egyptissä ihmisistä eläimiin saakka,

2 Moos. 12:29s. Pa. 78:51.

9. ja lähetti merkkinsä ja ihmeensä sinun keskellesi, Egypti, Faraota ja kaikkia hänen palvelijointansa vastaan; 2 Moos. 7a.

10. joka löi suuret kansat, ja tappoi väkevät kuninkaas,

11. Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, ja Ogin, Basanin kuninkaan, ja kaikki Kanaanin valtakunnat,

4 Moos. 21:21 s.

12. ja antoi heidän maansa perinnöksi Israelille, kansallensa perinnöksi. Jos. 11:23. Pa. 138:21.

13. Herra, sinun nimesi pysyy ijankaikkisesti, Herra, sinun muistosi pysyy suvusta sukuun! Pa. 102:13.

14. Sillä Herra tuomitsee kansaansa, ja armahtaa palvelijointansa.

5 Moos. 32:36.

15. Pakanain epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmisten käten tekoa. Pa. 115:4 s.

16. Suu heillä on, vaan eivät puhu; silmät heillä on, vaan eivät näe;

17. korvat heillä on, vaan eivät kuule, eikä ole ollenkaan henkeä heidän suussansa.

18. Heidän tekijänsä ovat heidän kaltaisensa, ja kaikki, jotka heihin luottavat.

19. Te Israelin huone, kiittäkää Herraa; te Aaronin huone, kiittäkää Herraa! Pa. 118:2 s.

20. Te Levin huone, kiittäkää Herraa! te Herraa pelkääväiset, kiittäkää Herraa!

21. Kiitetty olkoon Herra Sionista, joka Jerusalemissa asuu! Halleluja!

136 Psalmi.

Herran armo pysyy ijankaikkisesti.

Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä; sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti!

1 Aik. 16:34. Pa. 106:1. 107:1. 118:1.

2. Kiittäkää jumalain Jumalaa, sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti! 5 Moos. 10:17. 1 Kor. 8:5 s.

3. Kiittäkää herrain Herraa, sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti! 1 Tim. 6:15.

4. joka yksinänsä suuria ihmeitä tekee, sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti; Pa. 77:15.

5. joka taivaat toimellisesti teki, sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti;

6. joka maan vetten päälle levitti, sillä hänen armonsä pysyy ijankaikkisesti; 1 Moos. 1:9. Jer. 10:12. 51:16.

7. joka suuret valot teki, sillä hä-

nen armonsa pysyy ijankaikkisesti; 1 Moos. 1:14 s.

8. auringon päivää hallitsemaan, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

9. kuun ja tähdet yötä hallitsemaan, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

10. joka Egyptin esikoiset löi, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti; 2 Moos. 12:29 s.

11. ja vei Israelin ulos heidän keskeltänsä, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti; 2 Moos. 12:41.

12. väkevällä kädellä ja ojennetulla käsi-varrella, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti; 5 Moos. 4:34.

13. joka Kaisila-meren jakoi kahtia, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti; 2 Moos. 14:21 s.

14. ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

15. ja syöksi Faraon sotaväkinensä Kaisila-mereen, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

16. joka johdatti kansansa korvessa, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

17. joka löi suuria kuninkaita, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti; Ps. 135:10 s.

18. ja tappoi väkeviä kuninkaita, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

19. Sihonin, Amorilaisten kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti, 4 Moos. 21:21 s. 5 Moos. 2:32 s.

20. ja Ogin, Basanin kuninkaan, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti, 5 Moos. 3:1 s.

21. ja antoi heidän maansa perinnöksi, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti, Jos. 12:7 s. Ps. 136:12.

22. perinnöksi palvelijallensa Israelille, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

23. joka meitä alhaisuudessamme muisti, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

24. ja kirvoitti meitä vihollisistamme, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti;

25. joka antaa kaikelle lihalle ruuan, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti! Ps. 104:14, 27 s. 146:15.

26. Kiittäkää taivaan Jumalaa, sillä hänen armonsa pysyy ijankaikkisesti!

137 Psalmi.

Herran kansan vihollisille kostetaan.

Babelin virtain tykönä, siellä me istuimme ja itkimme, muistellesamme Sionia.

2. Pajuihin sen keskellä me ripustimme kanteleemme.

3. Sillä siellä ne, jotka meitä vankina pitivät, vaativat meiltä virsiä, ja hävittäjäimme iloa: „veisatkaat meille Sionin virsiä!“

4. Kuinka me veisaisimme Herran virsiä vieraalla maalla?

5. Jos minä unohdan sinut, Jerusalemi, niin rautekoon oikea käteni!

6. Tarttukoon kieleni suuni lakeen, ellen minä sinua muista, ellen minä tee Jerusalemia ylimmäiseksi ilokseni!

7. Muista, Herra, Edomin lapsille Jerusalemin päivää, jotka sanoivat: „hajoittakaat, hajoittakaat alas aina sen perustukseen asti!“ Jer. 49:12. Val. v. 4:21 s. Hees. 25:12. 36:2. Obad. v. 11 s.

8. Babelin tytär, sinä hävitettävä, autuas on se, joka sinulle kostaa tekosi, jonka sinä meille teit! Ilm. 18:19 s. 18:16. Jer. 50:29 s. 51:24 s.

9. Autuas on se, joka sinun piskulset lapsesi ottaa ja paiskaa kallioon! Jes. 13:16.

138 Psalmi.

Herra on suuri ja armollinen.

Davidilta. Minä kiittän Sinua kaikesta sydämestäni; jumalinen edessä minä Sinulle kiitosta veisaan.

2. Minä tahdon kumartain rukoilla sinun pyhään temppeleisi päin, ja kiittää sinun nimeäsi armosi ja totuutesi tähden; sillä Sinä teit lupaukses suureksi yli kaiken nimesi. 2 Sam. 7:21. Ps. 5:8. 18:50 s.

3. Kun minä Sinua avukseni huusin, niin Sinä kuulit minua, ja rohkaisit minua, että sieluni sai suuren väkevyyden. Ps. 86:16.

4. Sinua, Herra, pitää kaikki maan kuninkaat kiittämän, kun he kuulevat sinun suusi lupaukset, Ps. 47:10. 68:30 s. 102:16, 23.

5. ja veisaaman Herran teistä, että Herran kunnia on suuri. Ps. 147:6.

6. Sillä Herra on korkea, ja katselee nöyriä, ja tuntee ylpeät kaukaa. Ps. 113:5 s. Luuk. 1:48, 52. 14:11.

7. Jos minä vaeltaisin keskellä ahdistusta, niin Sinä virvoitat minua ja ojennat kätesi vihollisteni vihoja vastaan; sinun oikea kätesi vapahtaa minut. Ps. 7:7. 91:2 s.

8. Herra on asian toimittava minun puolestani. Herra, sinun armosi on ijankaikkinen, et Sinä kättesi tekoja hylkää! Ps. 57:3.

139 Psalmi.

Jumalan kaikkietäisyys ja voima.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi. Herra, Sinä tutkit minua ja tunnet minut Ps. 17:3. 44:22.

2. Sinä tunnet minun istumiseni ja nousemiseni; Sinä ymmärrät kaukaa minun ajatukseni.

Jer. 17:10. 23:23 s. Matt. 9:4.

3. Käymiseni ja makaamiseni Sinä tarkasit tutkit, ja kaikki minun tieni Sinä hyvin tunnet.

Job 34:21 s. Joh. 21:17. Hebr. 4:13.

4. Sillä katso, ei ole sanaakaan kielelläni, jota Sinä, Herra, et tyyni tuntisi.

Job 42:2.

5. Edestä ja takaa Sinä minut piirität, ja pidät kätesi minun päälläni. 6. Ylen ihmeellinen on senkaltainen tieto minulle, ja kovin korkea, etten minä voisi sitä käsittää. Ps. 147:5. Jes. 40:23.

7. Mihinä minä menen sinun henkesi edestä, ja kuhunka minä paaken sinun kasvoistasi?

8. Jos minä astuisin ylös taivaasen, niin Sinä olet siellä; jos vuoteeni tuonelaan tekisin, katso, Sinä olet sieläkin. Job 22:12. 26:3. Am. 9:2.

9. Jos kohoisin aamuruskon silvillä, ja majailisin lännen perillä,

10. niin sielläkin sinun kätesi johdattaisi minua, ja oikea kätesi pitäisi minut.

11. Jos minä sanoisin: „pelkkä pimeys minut peittäköön, ja yöksi valkeus ympärilläni muuttukoon!“

12. niin ei pimeyskään Sinun edessäsi pimittäisi, ja yö valaisisi kuin selvä päivä; pimeys on Sinulle kuin valkeus. Jaak. 1:17.

13. Sinä olet minun munaskuuhni luonut, kutonut minut äitini kohdussa.

14. Minä kiitän Sinua siitä, kun olen aivan ihmeellisesti tehty; ihmeelliset ovat sinun tekosi, ja sieluni sen kyllä tietää. Job 10:3 s.

15. Ei minun luuni olleet Sinulta salatut, kun minä salassa luottiin, kun minä maan kätköissä taitavasti valmistettiin.

16. Minun ituni näkivät sinun silmäsi; ja kaikki ne päivät olivat sinun kirjaasi kirjoitetut, jotka määrätty olivat, ennenkuin yksikään niistä vielä tullut oli. Job 14:5. Ps. 87:18.

17. Mutta kuinka kalliit ovat minulle, Jumala, sinun ajatuksesi, kuinka suuri on heidän lukunsa! Ps. 40:3. 92:6.

18. Jos minä ne lukisin, olisi niitä enempi kuin santa; minä herään, ja olen vielä Sinun tykönäsi.

19. Jumala, joskas jumalattomat tappaisit; ja te verikoirat, paetkaat pois minusta!

20. Sillä he mainitsevat Sinua pahanilkisesti, ja sinun vihollisesi turhaan lausuvat sinun nimeäsi.

21. Herra, enkö minä vihaisi sinun

vihamiehiäsi, enkö sinun vastustajiasi kauhistuisi? Ps. 119:139.

22. Täydestä todesta minä heitä vihaan; he ovat minunkin vihollisiani.

23. Tutki minua, Jumala, ja tunnustele sydäntäni; kiusaa minua ja ymmärrä minun ajatukseni, Ps. 26:2.

24. ja katso, jos minä pahalla tiellä lienen, niin saata minua ljanakaikkiselle tielle!

140 Psalmi.

Herra suojelee omiansa.

Edelläveisaajalle; Davidin psalmi.

2. Herra, pelasta minua paholta ihmisiltä, suojele minua väkivaltaisilta miehiltä,

3. jotka pahaa aikovat sydämmesänsä, ja joka päivä rii-toja syyttävät!

4. He teroittavat kieltänsä kuin kärme; kyykkärmeen myrkyk on heidän huultensa alla. Sela.

Ps. 55:22. 57:5. 64:4. Room. 8:13.

5. Varjele minua, Herra, jumalattomien käsistä, suojele minua väkivaltaisilta miehiltä, jotka aikovat minua tielläni langettaa!

6. Ylpeät panevat salaa ansoja ja pauloja minun eteeni, ja virittävät verkkoja tien varteen; he asettavat ansoja eteeni. Sela. Ps. 142:4. Jer. 18:22.

7. Mutta minä sanon Herralle: Sinä olet minun Jumalani; Herra, ota korviisi rukoukseni ääni!

8. Herra, Herra, minun pelastukseni varustus, Sinä varjelet minun pääni tappelupäivänä.

9. Herra, älä salli jumalattomalle hänen himojansa; älä anna hänen pahan aikensa menestyä, ettei hän ylpellisi! Sela.

10. Minua piirittäväin päätt peittäköön heidän omien huultensa vaiva!

Ps. 7:17.

11. Tuliset hiilet sinkoilkoot heidän päällensä; syösköön Hän heitä tuleen ja syviin vesiin, ettei he niistä nousisi! Ps. 11:6.

12. Alkoon kielilakkari menestyköön maan päällä; onnettomuus saavuttakoon pikaisesti väkivaltaisen miehen!

13. Minä tiedän, että Herra toimittaa sorretun asian ja köyhään oikeuden.

14. Totisesti, vanhurskaat saavat kiittää sinun nimeäsi, ja hurskaat asun kasvojesi edessä.

141 Psalmi.

Kiusauksia ja vainoojia vastaan.

Davidin psalmi. Herra, minä huudan Sinua, avukseni riennä minulle; ota korviisi ääneni, huutaisani Sinua!

2. Kelvatkoon minun rukoukseni

Sinun edessäsi sulstutusuhriksi, kätteni ylennys ehtoo-uhriksi!

2 Moos. 30:7 s. Ps. 20:4. 1 Tim. 2:3. Ilm. 5:8. 8:3.
3. Herra, pane vartija minun suuleni ja vahti huulteni ovelle!

Ps. 39:2. Jaak. 1:26.

4. Älä salli sydämeni taipua mihinkään pahuuteen, harjoittamaan jumalatonita menoa pahantekijäin kanssa, äläkä anna minun maistella heidän herkkupalojansa! Ps. 19:14. 28:3.

5. Löyköön minua vanhurskas — se on ystävyyttä, ja nuhdelkoon minua — se on pään voidetta; älköön pääni sitä estellä, sillä vieläkin olen minä rukouksellani oleva heidän pahuutansa vastaan! Ps. 109:4. San. 12:1. 27:6.

6. Kerran heidän päämiehensä syötiin alas pitkin kullion kuvetta; silloin kuullaan minun puheltani, että ne ovat suloisia.

7. Niinkuin maata kynnetään ja vaataan, niin ovat nyt meidän lumme kylvytyt tuonelan kidan suulle.

8. Sillä Sinun puoleesi, Herra, Herra, minun silmäni katsovat; Sinuun minä turvaan, älä hylkää minun sieluaani! Ps. 25:15.

9. Varjele minua siitä paulasta, jonka he eteeni virittävät, ja pahantekijäin ansaita!

10. Jumalattomat langetkoot omiin verkkoihinsa, samalla kuin minä ne vältän! Ps. 7:15 s.

142 Psalmi.

Herran turva kovassa ahdistuksessa.

Davidin virsi, ollessansa luolassa; rukous. 1 Sam. 22:1. 24:4. Ps. 57:1.

2. Äänessä huudan Herran puoleen, äänessä Herralta armoa rukoilien.

3. Minä vuodatan valitukseni Hänen eteensä, ja ilmoitan Hänelle hätäni. Ps. 62:9.

4. Kun henkeni on nääntymäisillään minussa, tunnet Sinä minun tieni. Polulle, jota käyn, panevat he pauloja eteeni. Ps. 77:4. 140:6. 141:9.

5. Katsle oikealle puolelle ja näe, ei minulla ole yhtäkään tuttavaa; kaikki turva on kadonnut minulta, ei huoli kenkään sielustani.

6. Sinun puoleesi, Herra, minä huudan, ja sanon: „Sinä olet minun turvani ja osani elävään maassa.“ Ps. 16:5. 73:26. 116:9.

7. Kuuntele valitusiani, sillä minä olen aivan nääntynyt; pelasta minua vainoojistani, sillä he ovat minua väkevämmät!

8. Vie sieluni ulos vankeudesta, kiittämään sinun nimeäsi! Vanhurskaat kokoontuvat tyköni, kun Sinä minulle hyvän teet.

143 Psalmi.

7. Katumus-psalmi.

Davidin psalmi. Herra, kuule minun rukoukseni, ota anomiseni korviisi; uskollisuutesi tähden vastaa minua vanhurskaudessa! Ps. 4:2.

2. Ja älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa, sillä ei yksikään elävä ole vanhurskas Sinun edessäsi!

2 Moos. 34:7. Job 9:2a. Ps. 130:3. Room. 3:4.

Gal. 2:16.

3. Sillä vihollinen vainosi sieluaani ja tallasi elämäni maahan; hän pani minutasumaan pimeydessäni ikuin aikaan kuolleet. Ps. 88:4s. Val. 3:6.

4. Henkeni on himussa nääntynyt; sydämeni on hämmästynyt povessani.

5. Minä muistelen entisiä aikoja, mietin kaikkia sinun tekojasi ja tutkistelen kättesii töitä. Ps. 77:4.

6. Minä levitän käteni Sinun puoleesi; sieluni janoo Sinua niinkuin karkia maan. Sela. Ps. 42:3. 63:2.

7. Herra, kuule minua nopeasti, minun henkeni nääntyy; älä kasvojas minulta kätke, etten minä tulisi haudata vajoavaisten kaltaiseksi!

Ps. 28:1. 88:5.

8. Suo minun aamulla kuulla armojasi, sillä Sinuun minä luotan; ilmoita minulle tie, jota minä kävisin, sillä minä ylennän sieluni Sinun tykösi! Ps. 25:4 s. 88:11.

9. Pelasta minua, Herra, vihollisistani! Sinun tykönäsi minä itseni kätken.

10. Opetä minua tekemään sinun tahtoasi, sillä Sinä olet minun Jumalani; sinun hyvä Henkesi johdat takoon minua tasaisella maalla!

Ps. 27:11.

11. Herra, virvoita minua nimesi tähden; vie sieluni ulos häädästä vanhurskautesi tähden,

12. ja hävitä viholliseni armosi tähden, ja kadota kaikki sieluni ahdistajat, sillä minä olen sinun palvelijasi! Ps. 116:16.

144 Psalmi.

Kiitos Jumalalle, voiton ja siunauksen antajalle.

Davidin psalmi. Kiitetty olkoon Herra, minun vahani, joka opettaa käteni taisteluun, sormeni sotaan — 2 Sam. 22:36. Ps. 18:35, 40.

2. minun armoni ja liunani, varustukseni ja pelastajani, minun kilpeni, johon minä uskallan, joka alentaa kansani minun valtani alle!

Ps. 18:2 s.

3. Herra, mikä on ihminen, että

hänitä tunnet, eli ihmisen poika, et-
tä hänestä huolta pidät?

Job 7:7. Ps. 8:5. Hebr. 2:6.

4. Ihminen on tyhjän verta, hänen
päivänsä kuin katoova varjo!

Job 8:9. 14:2. Ps. 39:12. 62:10. 102:12.

5. Herra, nojkista taivaasi ja astu
alas; koske vuoriin, että he suitsui-
sivat!

Ps. 18:10 s. 104:32. Jes. 64:1 s.

6. Iske tulta ja hajoita heidät, am-
mu nuoliasi ja hämmästyttä heitä!

7. Ojenna kätesi ylhäällä ja kirvoita
minut, ja pelasta minua suurista ve-
sistä, muukalaisten lasten käsis-
tä.

Ps. 18:15 s.

8. Joiden suu puhuu petosta, ja hei-
dän oikea kädensä on valheen käsi!

9. Jumala, minä veisaan Sinulle
uutta virttä, minä kymmenkielisellä
kanteleella soitan Sinulle, Ps. 18:50 s.

10. Joka kuninkaille voiton annat,
ja pelastat palvelijasi Davidin mur-
hamiekasta.

11. Päästä minut, ja pelasta minua
muukalaisten lasten käsis-
tä, joiden suu puhuu petosta, ja heidän oikea
kätensä on valheen käsi!

12. Että meidän poikamme olisivat
kuin suureksi kasvate-
tut taimet nuoruudessa-
nsa, ja tyttäreemme kuin ho-
vilinnain tavoin veistetyt nurkkapatsaat;

13. että aittamme olisivat täynnä,
ja pitäisivät varalla kaikenlaista vil-
jaa; ja että lampaamme vuonisivat
tuhansia, ja kymmeniä tuhansia lai-
tumillamme;

14. että karjamme kantaisivat; et-
tei yhtään vahinkoa, eikä valitusta
eikä huutoa olisi kaduillamme.

15. Autuas on se kansa, jonka niin
käypi; autuas on se kansa, jonka
Jumalana Herra on!

Ps. 33:12.

145 Psalmi.

Jumalan kunnian korkeus ja armon
avaruus.

Davidin kiitosvirsi. Minä tahdon
ylistää Sinua, minun Jumalani,
Sinä Kuningas, ja kiittää sinun ni-
meäsi aina ja ijankaikkisesti!

2. Joka päivä minä tahdon ylistää
Sinua, ja veisata kiitosta sinun ni-
mellesi aina ja ijankaikkisesti!

Ps. 34:2. 146:2.

3. Suuri on Herra ja sangen kiitet-
tävä, ja hänen suuruutensa on tut-
kimaton.

Job 5:9. Ps. 147:5.

4. Suku kehuu suvulle sinun teko-
jasi, ja ilmoittaa suuria tekojasi.

5 Moos. 4:10.

5. Sinun kunniasi kirkkauden korkeutta ja sinun ihmetöitäsi tahdon
minä tutkistella.

6. Puhuttakoon sinun peljättävään
tekojesi voimasta; sinun väkeviä töi-
täsi tahdon minä julistaa.

7. Sinun suuren hyvyytesi muistoa
kiivaasti lausuttakoon; ja sinun van-
hurskauttasi riemulla mainittakoon!

8. Armollinen ja laupias on Herra,
pitkämielinen ja sangen hyvä.

2 Moos. 34:6 s. 4 Moos. 14:18. Ps. 86:5. 15:103:8.

Joel 2:13. Joon. 4:2.

9. Suosiollinen on Herra kaikille,
ja armahtaa kaikkia tekojansa.

10. Kaikki sinun tekosi kiittävät Si-
nua, Herra, ja sinun ystäväsi ylistä-
vät Sinua.

11. He puhuvat sinun valtakuntasi
kunnia-
sta, ja juttelevat sinun voi-
mastasi,

12. ilmoittaaksensa ihmisten lapsil-
le sinun suuria töitäsi ja sinun val-
takuntasi kirkkauden kunniaa.

13. Sinun valtakuntasi on ijankaik-
kinen valtakunta, ja sinun herrau-
tesi pysyy suvusta sukuun.

Ps. 146:10. Dan. 3:33. 4:34.

14. Herra tukee kaikkia kaatu-
vaisia, ja ojentaa ylös kaikkia alas paine-
tulta.

15. Kaikkien silmät vartijoitsevat
Sinua, ja Sinä annat heille ruuan
ajallansa;

Ps. 36:7. 104:27.

16. Sinä avaat kätesi, ja ravitset kaik-
ki elävät suosiolla.

Ap. 1:14:17.

17. Vanhurskas on Herra kaikissa
teissensä, ja armollinen kaikissa töis-
sänsä.

18. Läsä on Herra kaikkia häntä
avuksensa huutavia, kaikkia, jotka
totuudessa häntä avuksensa huuta-
vat.

Ps. 34:18 s. 91:15.

19. Hän täyttää häntä pelkääväis-
ten hälut, ja kuulee heidän huuton-
sa, ja vapahtaa heitä.

Ps. 10:17.

20. Herra varjelee kaikkia, jotka
häntä rakastavat, ja hukuttaa kaik-
ki jumalattomat.

21. Herran kiitosta lausukoon mi-
nunki suuni, ja kaikki liha kunnioit-
takoon hänen pyhää nimeänsä aina
ja ijankaikkisesti!

146 Psalmi.

Herra oikea ja suuri auttaja.

Halleluja! Kiitä, sieluni, Herraa!
2. Minä tahdon kiittää Herraa,
niin kauan kuin minä elän, ja veis-
ata Jumalalleni kiitosta, niin kauan
kuin minä täällä olen.

Ps. 34:2. 104:33. 145:2.

3. Alkäätkä uskaltako päämiehiin, ih-
misen lapseen, joka ei voi vapahtaa!

Ps. 62:10. 118:3 s. Jer. 17:5.

4. Kun hänestä henki lähtee, muu-
tuu hän maaksi jälleen; sinä päivä-

nä katoovat kaikki hänen aivotuksensa. 1 Moos. 3:19. Ps. 90:3. 104:29. Saarn. 12:17.

5. Autuas on se, jonka apu Jaakobin Jumala on, jonka toivo on Herraan, hänen Jumalaansa, Jer. 17:7 s.

6. Joka on tehnyt taivaan ja maan, meren ja kaikki, mitä niissä on, joka uskollisuuden pitää ijankaikkisesti, Ps. 33:4,6. Ap. t. 14:15. Ilm. 14:7.

7. Joka oikeuden saattaa sorretuille, joka leivän isovaiselle antaa. Herra vapauttaa vangitut;

Ps. 9:19. 68:6s. 103:6.

8. Herra avaa sokeain silmät, Herra ohjenta kaatuneita, Herra rakastaa hurskaita,

Ps. 145:14. Jes. 35:5. 42:7. Matt. 11:5.

9. Herra varjelee muukalaisia, hoitaa orpoja ja leskiä, ja hajottaa jumalattomain tien.

5 Moos. 10:18. Ps. 1:6. 68:6.

10. Herra hallitsee Kuninkaana ijan-kaikkisesti, sinun Jumalasi, Sion, suvusta sukuun. Halleluja!

2 Moos. 15:18. Ps. 145:13.

147 Psalmi.

Ylistys seurakunnan Herralle.

Kiittäkää Herraa! sillä hyvä on meidän Jumalallemme kiitosta veisata; kiitos on suloinen ja kaunis.

Ps. 92:2. 135:3.

2. Herra rakentaa Jerusalemin, ja kokoaa Israelin pakolaiset.

5 Moos. 30:4. Jes. 11:12.

3. Hän parantaa särjetytsydämmet, ja sitoo heidän kipunsa.

Ps. 34:19. 51:19. 103:3. Jes. 61:1.

4. Hän määrää tähtien luvun, ja antaa niille kaikille nimet. Jes. 40:26.

5. Suuri on meidän Herramme, ja suuri hänen voimansa; ja hänen viisautensa on määrätön. Room. 11:33.

6. Herra ylentää raadolliset, ja alentaa jumalattomat maahan asti.

Ps. 146:8. Luuk. 1:52.

7. Veisatkaa Herralle vuoroin, kiittämällä, ja soitatkaa kanteleilla meidän Jumalallemme!

8. Joka peittää taivaan pilvillä, ja valmistaa sateen maalle; joka ruohot vuorille kasvattaa,

Ps. 104:14. Ap. t. 14:17.

9. Joka eläimille antaa heidän ruokansa, ja kaarneen pojille, jotka huutavat. Job 39:3. Ps. 104:27s. Luuk. 12:24.

10. Ei Hän mielisty hevosten väkevyyteen, eikä suosi miehen sääriluuta. Ps. 33:17. Am. 2:14.

11. Herra suosii Häntä pelkääväisiä, jotka hänen armoansa odottavat.

12. Ylistä, Jerusalem, Herraa; kiitä, Sion, sinun Jumalaasi!

13. Sillä Hän vahvisti sinun port-

tisi salvat, ja siunasi lapsesi sinun keskelläsi;

14. Hän, joka saattaa rauhan sinun ääriis, ja ravitsee sinua parahilla niusuilla; Ps. 81:17.

15. Hän lähettää käskynsä maan päälle, hänen sanansa juoksee nopeasti;

16. Hän levittää lumen niinkuin viljan, Hän kylvää härmän niinkuin tuhvan; Job 37:6.

17. Hän heittelee rakeensa palasina -- kuka kestää hänen pakkasensa edessä?

18. Hän lähettää sanansa ja sulattaa ne; Hän panee tuulensa puhaltamaan, niin vedet juoksevat.

19. Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, ja Israelille sääntönsä ja oikeutensa. 5 Moos. 33:4.

20. Ei Hän niin tehnyt yhdellekään pakanakansalle, eikä he tunne hänen oikeuksiansa. Halleluja! 5 Moos. 4:6s.

148 Psalmi.

Ylistys Herralle.

Halleluja! Kiittäkää Herraa taivasta, kiittäkää Häntä korkeuksissa!

Luuk. 2:14.

2. Kiittäkää Häntä, kaikki hänen enkelinsä, kiittäkää Häntä, kaikki hänen sotajoukkonsa!

Ps. 29:1s. 103:20s. Luuk. 2:13.

3. Kiittäkää Häntä, aurinko ja kuu, kiittäkää Häntä, kaikki kirkkaat tähdet!

4. Kiittäkää Häntä, te taivasten taivaat, ja vedet, jotka olette taivasten päällä! 1 Moos. 1:7. Ps. 19:2.

5. Kiittäkööt ne Herran nimeä, sillä Hän käski, ja ne luotiin. Ps. 33:6,9.

6. Ja Hän asetti ne ijäksi ja ijankaikkiseksi, ja antoi säännön, jota ei mikään riko. Job 14:5. 28:24s. Jer. 33:25.

7. Kiittäkää Herraa maasta, te vetten hirmut ja kaikki syvyedet, Jer. 31:35.

8. tuli ja rakeet, lumi ja sumu, sekä myrskytuuli, joka hänen sanansa toimitat, Job 37:11 s. Ps. 104:4.

9. vuoret ja kaikki kukkulat, hedelmäpuut ja sedripuut,

10. pedot ja kaikki eläimet, matelevaiset sekä siipilinnut,

11. maan kuninkaat ja kaikki kansat, päämiehet ja kaikki tuomarit maan päällä,

12. nuorukaiset sekä neitseet, vanhat ynnä nuorten kanssa --

13. Kiittäkööt ne Herran nimeä! Sillä hänen nimensä on korkea yksinänsä, ja hänen kirkkautensa yli maan ja taivaan! Jes. 12:4.

14. Ja Hän on korottanut sarven kan-

sallensa, kaikille pyhillensä kunniaksi, Israelin lapsille, kansalle, joka Häntä lähin on. Halleluja! Ps. 132:17.

149 Psalmi.

Ylistys Herralle. Uusi virsi Israelissa.

Halleluja! Veisatkaa Herralle uusi virsi, hänen kiitoksensa pyhien seurakunnassa! Ps. 96:1.

2. Iloitkaan Israel tekijässänsä, Sionin lapset riemuitkoot Kuninkaastansa! Ps. 100:3.

3. Kiittäköt he hänen nimeänsä hypyissä, rummuilla ja kanteleilla he soittakoot! 2 Moos. 15:20.

2 Sam. 6:14. Ps. 68:26. 81:3 s. 87:7.

4. Sillä Herra rakastaa kansaansa, Hän kaunistaa nöyrät autuudella.

5. Pyhät iloitsevat kunniaassa ja kiittävät vuoteillansa. Ps. 32:11.

6. Jumalan ylistykset ovat heidän suussansa, ja kaksiteräinen miekka heidän käsissänsä,

Ef. 6:17. Hebr. 4:12. Ilm. 1:16.

7. kostamaan pakanoille ja rankaisemaan kansoja,

8. sitomaan heidän kuninkaitansa

köysiin ja heidän jaloimpiansa rautakahleisin, Mat. 18:18. Jes. 41:15. Mik. 4:13.

9. pannaksensa toimeen heitä kohtaan jo kirjoitetun tuomion - tämä on kunnia kaikille hänen pyhillensä. Halleluja!

150 Psalmi.

Ylistys Herralle.

Halleluja! Kiittäkää Jumalaa hänen pyhässänsä; kiittäkää Häntä hänen voimansa avaruudessa! Jes. 6:3.

2. Kiittäkää Häntä voimallisten toittensa tähden; kiittäkää Häntä ylenpalttisen suuruutensa tähden!

3. Kiittäkää Häntä pasunan pauhinalla; kiittäkää Häntä harpuilla ja kanteleilla!

4. Kiittäkää Häntä rummuilla ja hypyillä; kiittäkää Häntä kanteleilla ja huiluilla!

2 Moos. 15:20. 1 Sam. 18:6. Ps. 68:26. 149:3.

5. Kiittäkää Häntä helisevillä symboleilla; kiittäkää Häntä kumisevilla symboleilla!

6. Kaikki, joissa henki on, kiittäkää Herraa! Halleluja! Ilm. 6:13 s.

SALOMON SANANLASKUT.

I Luku.

Johdanto. Viisauden lähde.

Salomon, Davidin pojan, Israelin kuninkaan, sananlaskuja:

2. että opittaisiin viisautta ja kuria, että ymmärryksen puheita ymmärrettäisiin,

3. että käsitettäisiin taitavaa kuria, vanhurskautta, oikeutta ja rehellisyyttä,

4. että annettaisiin typerille älyllisyyttä, nuorisolle tietoa ja mielevyyttä; -

5. kuulkoon viisas ja lisätköönoppia, ja taitava saakoon ohjetta käytökselle,

6. ymmärtääksensä sananlaskuja ja vertauksia, viisasten sanoja ja heidän arvoituksiansa.

7. Herran pelko on tiedon alku; houkat hylkäävät viisautta ja kuria.

Job 28:28. Ps. 111:10. San. 9:10.

8. Kuule, poikani, isäsi kuria, äläkä hylkää äitisi neuvoa! San. 6:20. 19:20.

9. Sillä ne ovat ihana seppelälesi ja käädyt kaulallesi. - San. 4:9. 25:12.

10. Poikani, jos syntiset sinua houkuttelevat, älä suostu! San. 16:29.

11. Jos sanovat: „kay meidän kansamme, me tahdomme väljyä verta, vainoa vialonta suolta;

12. me tahdomme niellä niitä tuonelan tavoin elävinä, ja kokonaisina kuin kuoppaan meneviä;

13. me tahdomme kaikellaista kalista tavaraa löytää, ja täyttää huoneemme saaliilla!

14. Sinä saat heittää arpassi meidän keskuudessamme; yksi kukkaro on meillä kaikilla oleva!“ -

15. Poikani, älä mene heidän kansansa, estä jalkasi heidän retkiltänsä!

16. Sillä heidän jalkansa juoksevat pahuuteen, ja kiiruhtavat verta vuodattamaan. Jes. 59:7. Room. 3:15.

17. Sillä turhaan verkot viritetään silvillisten silmäin edessä;

18. mutta nämä omaa vertansa väijyvät, vainoavat omia sielujansa.

19. Senlainen on jokaisen meno, joka kokoa ryöstötavaraa: se oittaa omistajansa sielun. 1 Tim. 6:10.

20. Viisaus ulkona kovasti huutaa, antaa valtakaduilla äänensä kuulua;

21. saarnaa liike-teiden päässä, porttein läpikäytävissä hän kaupungissa puheensa puhuu: San. 8:1 s.

22. „Kuinka kauan typerät typeryyttä rakastavat, ja pilkkaajat ivasaa huvinsa hakevat, ja tyhmät tietoa vihaavat?

23. Jos palajaisitte minun nuhtelee-

miseni puoleen, katso, niin antaisin henkeni teille virtaella, soisin teidän tietää minun sanojani.

24. Koska minä olen huutanut, ja te olette kieltäneet, olen ojentanut käteni, eikä kukkaan ole sitä huomioon-sa ottanut, Jes. 65:2. 66:4. Jer. 7:13.

25. ja te hylkäsitte kaiken neuvoni, ettekä minun nuhtelemiseeni mieltyneet,

26. niin minäkin nauran teidän onnettomuuttanne, pilkkaan kauhunne tullessa, Ps. 2:4. 37:13. 59:9. San. 3:34.

27. kauhunne-ajun-ilmian tavoin tullessa, ja onnettomuutennetuulispään tavalla joutuessa, kun päällenne tulee ahdinko ja ahdistus.

28. Silloin he minua huutavat, vaan en minä vastaa, varhain he etsivät minua, vaan eivät löydä minua.

Job 27:9. Jer. 11:11. 14:12. Hes. 8:18. Mik. 3:4. Sak. 7:13.

29. Sentähden että he tietoa vihaisivat, eivätkä Herran pelkoa valinneet,

30. eivät mieltyneet minun neuvoni, vaan katsoivat ylen kaiken minun nuhtelemiseni,

31. niin saavat syödä itsensä hedelmää, ja neuvoistansa ravituiksi tulla.

Jes. 3:10 s.

32. Sillä typeräin luopumus tappaa heidät, ja tyhmäin huolettomuus kadottaa heidät.

33. Mutta joka minua kuulee, asuu turvassa ja huoletonna pahan kauhulta."

Ps. 112:1 s.

2 Luku.

Viisauden hedelmä.

Poikani, jos omaksesi otat minun sanani, ja kätket käskyni tykönäsi, 2. niin että annat korvasi kuunnella viisautta, ja taivutat sydämmesi ymmärrykseen;

3. loisin, jos taitoa huudat ja ymmärrykselle äänesi korostat, Jaak. 1:5.

4. jos sitä haet kuin hopeaa ja sitä kuin aarteita etsit,

5. niin silloin olet ymmärtävä Herran pelvon ja käsittävä Jumalan tunnon.

6. Sillä Herra antaa viisautta, ja hänen suustansa tulee tieto ja ymmärrys. Job 32:8.

7. Hän kätkee hurskaille onnen, on kilpi vakaasti vaeltaville,

8. varjellaksensa oikeuden retket ja vartiojoidaksensa hurskastensa tien.

Ps. 1:6.

9. Silloin saat sinä ymmärtää vanhurskauden ja oikeuden, rehelliisyyden ja kaiken hyvän tien.

10. Sillä viisautta tulee sydämmeesi, ja tieto on oleva sielullesi suloinen.

11. Mielevyys vartioitsee sinua, ymmärrys on varjeleva sinut,

12. pelastaaksensa sinua pahaltatieltä, petoksia puhuvilta mieheltä,

13. niiltä, jotka hylkäävät rehelliisyyden retket, kulkeaksensa pimeyden teillä,

14. jotka iloitsevat pahanteosta, riemuitsevat pahoissa petoksissa,

15. joiden retket ovat mutkaisia, ja jotka ovat väärät vaelluksessansa;—

16. pelastaaksensa sinut vieraasta vaimosta, muukalaisesta, joka sanansa liukkaaksi tekee, San. 6:24. 7:5.

17. joka nuoruutensa yljän hylkää, ja unohtaa Jumalansa liiton.

18. Sillä hän vaipuu kuolemaanhuoneinensa, ja haamujen tykö vievät hänen reikensä; San. 5:5. 7:27.

19. kaikista hänen luoksensa menevistä ei yksikään palaaja, eikä saavuta elämän polkua.

20. Että vaeltaisit hyvän tietä, ja pitäisit hurskastien polkua;

21. sillä hurskaat asuvat maassa, ja viattomat siinä pysyvät;

Ps. 37:9. Matt. 5:5.

22. mutta jumalattomat maasta, hukutetaan ja uskottomat siitä hävitetään.

Job 18:17. San. 10:7,30.

3 Luku.

Viisauden ylistys.

Poikani, älä unohtaa minun opetus-tani, vaan sydämmesi tarkatkoon minun käskyjäni;

2. sillä pitkä ikää, elämän vuosia ja rauhaa ne sinulle lisäävät.

3. Älköön armo ja totuus sinua hyljätäkö; kääri ne kaulaasi, kirjoita ne sydämmesi tauluun; San. 6:21. 7:3.

4. niin sinä löydät armon ja hyvän arvon Jumalan ja ihmisten silmissä.

5. Turvaa Herraan täydestä sydämmestä, äläkä nojaa omaan ymmärrykseesi! 1 Aik. 28:9. San. 22:19.

6. Kaikilla teilläs katso Häneen; ja Hän on tasoittava polkusi!

7. Älä ole viisas omissa silmissäs! Pelkää Herraa ja poikkea pahasta!

San. 28:26. Jes. 5:21. Room. 12:16.

8. Tämä on terveys navallesi ja voitot sinun luillesi.

9. Kunnioita Herraa tavarastasi ja kaiken tulosi eikoisista,

2 Moos. 23:19. 5 Moos. 26:2 s.

10. niin aittasi täytetään runsaalla ravinnolla, ja viinikuurnasi vuotavat mehua.

11. Poikani, älä katso ylen Herran kuria, äläkä inhoa hänen nuhdettansa;

Job 5:17. Hebr. 12:5 s. Ilm. 3:19.

12. sillä jota Herra rakastaa, sitä

Hän kurittaa ja niinkuin isäpoikaansa, joka on hänelle rakas. San. 13:24.

13. Autuas on se ihminen, joka viisauden löytää, ja se ihminen, joka ymmärryksen käsittää.

14. Sillä sen saavuttaminen on parempi kuin hopean saavuttaminen, ja parasta kulta parempi sin tulo.

Job 28:15 s. San. 8:10 s. 16:16.

15. Se on helmiä kalliimpi, eikä mitkään toivomasi ole sen vertaisia. 16. Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä, ja sen vasemmassa varallisuus ja kunnia. San. 8:13, 35. 9:11.

17. Sen tiet ovat suloisia teitä, ja kaikki sen polut ovat rauhaa.

18. Elämän puu on se niille, jotka siihen ryhtyvät, ja joka sen pitää on onnellinen. San. 11:30.

19. Herra on viisaudella maan perustanut, ja taivaat taidolla valmistanut. Jer. 10:12. 51:15.

20. Hänen tiedostansa syvyudet kuohuivat ja pilvet pisaroitsivat kastetta.

21. Poikani, älkööt ne silmistäsi siirtykö, pidä tarkkuus ja mielevyys!

22. Ne ovat elämä sielullesi ja kaudistis kaulallesi!

23. Silloin sinä turvallisesti vaellat teilläsi, etkä loukkaa jalkaasi.

24. Kun maata panet, etsi sinä pelkää; kun lepäät, unesimakea. Ps. 4:9, 91:5s.

25. Ei sinä tarvitse peljätä äkillistä hirmua, eikä jumalattomien myrskyä, kun se tulee. Ps. 112:7 s.

26. Sillä Herra on turvanasi, ja varjelee jalkasi ansasta.

27. Älä kielellä hyvää tarvitsevaiselta, kun on kätesi vallassa hyvää tehdä!

28. Älä sano lähimmäiseselles: „mene ja tule jälleen, ja huomenna minä annan“ — kun sinulla kuitenkin on!

5 Moos 24:14 s.

29. Älä hanki pahaa lähimmäistäsi vastaan, kun hän luottamuksella tykönäsi asuu!

30. Älä suotta riitele kenenkään kanssa, jos ei hän ole tehnyt mitään pahaakaan sinulle!

31. Älä kadehdi väkivaltaista miestä, äläkä ensinkään mielistä hänen teihinsä! Ps. 1:1. San. 1:15. 4:14 s.

32. Sillä väärä on Herralle kauhistus; mutta hurskasten kanssa on Hän ystävydessä. Ps. 25:14.

33. Herran kirous on jumalattoman huoneessa; mutta vanhurskasten majan Hän siunaa. 3 Moos. 26:3s., 14 s.

34. Pilkkua jia Hän pilkkaa, mutta nöyrylleen Hän antaa armon. Ps. 37:13. 59:9. San. 1:26. Jes. 66:2. 1 Piet. 5:5. Jaak. 4:10.

35. Viisaat perivät kunnian, mutta tyhymät saavat häpeän.

4 Luku.

Isän opetuksia.

Kuulkaat, poikani, isänne kuria, ja huomattaat, oppiaksenne ymmärrystä! San. 1:8. 13:1.

2. Sillä minä annan teille hyvän opetuksen; älkäät minun neuvoani hyljätkö!

3. Sillä poika minä olin isälleni, hento ja ainokainen äitini edessä.

4. Ja hän opetti minua ja sanoi minulle: „pitäköön sydämesi minun sanani; kätkä käskyni, niin saat elää!“

5. Osta viisaus, osta ymmärrys; älä unohda, äläkä poikkeaa suuni sanoista!

6. Älä sitä hylkää, niin se sinua vartijoitsee; rakasta sitä, niin se varjelee sinua!

7. Viisauden alku on: osta viisautta, ja kaikilla varoillasi osta ymmärrystä!

8. Pidä se korkeassa arvossa, niin se sinua korottaa; se sinulle arvon antaa, jos sitä halaat.

9. Se antaa päällesi ihanan seppeleen, ja lahjoittaa sinulle kirkkaan kruunun.

10. Kuule, poikani, ja ota vastaan minun sanani, niin ikävuoatesi karttavat moneksi.

11. Viisauden tietä olen minä sinulle neuvonut, ohjannut sinua rehellisyyden retkellä.

12. Eisinulta käydessäsi askeleesiähdistu, etkä kompastu, jos sinä juokset.

13. Pidä kiinni kurista, älä päästä sitä; ota se vastaan, sillä se on elämäsi!

14. Älä mene jumalattomain polulle, äläkä vaella pahain tiellä!

Ps. 1:1. San. 1:15. 3:31.

15. Hylkää se, älä sitä käy; poikkeaa siitä pois ja mene ohitse!

16. Sillä ne eivät nuku, jos eivät pahaa tee; uni on heiltä otettu, jos eivät ole ketään langetaneet.

17. Sillä he syövät synnin leipää, ja juovat väkivalan viiniä.

18. Mutta vanhurskasten vaellus on kuin aamukoiton valkeus, joka valkenee valkenemistaan aina täyteen päivään asti,

19. Jumalattomain tie on kuin pimpeys; ei he tiedä, mihinkä he kompastuvat.

20. Poikani, huomaa sanani, ja kalista korvasi puheeseni!

21. Älköön kenkään niitä silmistäsi siirtäkö; kätkä ne syvästi sydämeesi! San. 3:21.

22. Sillä ne ovat elämä niille, jotka ne löytävät, ja lääkitys koko heidän ruumiillensa.

23. Säilytä sydämesi enemmän kuin kaikkea varjeltavaa, sillä siitä käy elämä ulos!

24. Poista suun petos sinusta, ja saat huulten vääryys kauas itsestäsi.

25. Silmäsi katsokoot oikeaan, ja silmäripsesi suoraan eteesi!

26. Oikeaise jalkasi polku, ja kaikki sinun tiesi olkoot suorina! Ps. 119:5.

27. Älä poikkea oikealle eikä vasemmalle puolelle, poista jalkasi pahasta! 5 Moos. 6:32. Jos. 1:7. Jes. 30:21.

5 Luku.

Karta huoruutta; eli puhtaana.

Poikani, huomaa viisauttani, kalista korvasi ymmärrykseeni,

2. niin että pitäisit mielevyuden, ja huulesi tietoa varjelsivat!

3. Sillä porton huulet tiukkuvat hunajaa, ja öljyä liukkaampi on hänen suulakensa. Ps. 65:22. San. 6:24.

4. Mutta hänen loppunsa on katkera kuin koiruoho, moniteräistä miekkaa terävämpi.

5. Hänen jalkansa menevät alas kuolemaan, ja hänen askeleensa rientävät tuonelaan. San. 2:18. 7:27.

6. Elämän tietä ei hän koskaan vaella, hänen askeleensa horjuvat, eikä hän sitä huomaa. —

7. Ja nyt, poikani, kuulkaat minua, ja älkäätkä poikeko suuni sanoista!

8. Siirrä tiesi kauas hänestä, älkää lähesty hänen huoneensa ovea!

9. ettei antaisi kunniaasi toiselle, eikä vuosiasi julmalle; 5 Moos. 22:22.

10. ettei vieraat varjittaisi sinun tavarallasi, eikä työsi ansio joutuisi muukalaisen huoneesen.

11. ja sinä valittaisit viimeiseltä, ihasi ja ruumiisi riutuessa,

12. ja sanoisit: „miksi kuitenkin vihasin minä kuria, ja sydämeni hylkäsi nuhteen,

13. enkä kuullut neuvojaini ääntä, enkä opettajilleni kallistanut korvaani?

14. Minä olen lähes kaikkeen pahuuteen joutunut, kaiken kansan ja seurakunnan keskellä!“ —

3 Moos. 20:10. 5 Moos. 22:24.

15. Juo vettä omusta kaivostasi, joka sinun lähteestäsi virtailee.

16. Levitäköt sinun lähteesi ulos kaduille vesi-ojina.

17. Olkoot ne sinun yksinä, eikä muukalaisen sinun kanssa!

18. Sinun lähteesi olkoon siunattu, ja iloitse nuoruutesi vaimosta,

19. tuo suloinen naarashirvi, ihana metsävuohi; hänen rintansa sinua aina virvoittakoot, iloitse alati hänen rakkaudessaansa!

20. Miksi, poikani, iloitsisit vieraan tykönä ja halailisit muukalaisen syliä?

21. Sillä Herran silmäin edessä ovat jokaisen tiet, ja Hän mittaa kaikki hänen retkensä.

Job 34:21. San. 15:3. Jer. 16:17. 32:19. Hebr. 4:13.

22. Jumalattoman vangitsevat hänen omat rikoksensa, ja hän köyryttään oman syntinsä siteillä. Ps. 9:17.

23. Hän kuolee kurin puutteessa, ja suuressa tyhmyydessänsä hän eksyy.

6 Luku.

Varoituksia.

Poikani, jos olet taannut lähimmäistäs, lyönyt kättä vieraalle,

San. 11:15. 17:18. 20:16. 22:28. 27:13.

2. olet sinä sidottu oman suusi sanoihin, solmittu suusi puheisiin.

3. Tee siis, poikani, näin, ja irroita itses, sillä sinä olet joutunut lähimmäises käsiin: mene, joudu kiireesti rukoilemaan lähimmäistäs!

4. Älä anna silmillesi unta, eikä silmäluomillesi lepoa.

5. Irroita itsesi kuin metsävuohi kärsistä, kuin lintu linnustajan kädestä.

6. Mene, laiska, muuriaisien tykö; katso sen menoa ja viisastu! Job 12:7.

7. Sen, jolla ei ole yhtään tuomaria, kaitsijaa eikä hallitsijaa;

8. se valmistaa kesällä syötävänsä, on elon aikana eineensä koonnut.

San. 30:26.

9. Kuinka kauan, sinä laiska, maakaat, milloinkaan unestasi nousev?

10. „Vähän unta, vähän torkkumista, vähän kädet ristiin levätäkseni!“ — San. 24:32 s. Saarn. 4:5.

11. niin köyhyytesi tulee kuin kululainen, ja puutteesi kuin kilvellä varustettu mies!

San. 20:13.

12. Mitätön ihminen, kelvoton mies on se, joka liikkuu suun vääryydellä,

13. iskee silmää, nyhkää jalkaa, viittailee sormilla. San. 10:10.

14. Vääryys on hänen sydämessänsä, ja aina hän aikoo pahaa; riitoja hän herättää.

15. Sentähden tulee hänen turmionsa pikaisesti, äkisti hän muserretaan, eikä parannusta ole.

16. Kuusi on, joita Herra vihaa, ja seitsemän on hänen sielunsa kauhistuksena:

17. Ylpeät silmät, petollinen kieli, ja kädet, jotka viatonta verta vuodattavat, San. 12:22. 16:5.

18. sydän, joka pahoja aikeita aikoo, jalat, jotka joutuvat juosten pahaan,

19. joka valheita tuottaa väärynä

todistajana, ja riitoja viskailee veljesten väliin.

20. Kätke, poikani, isäsi käsky. Äläkä hyökkää äitisi opetusta; San. 1:8.

21. Sido se alati sydämmellesi. kääri se kaulaasi! San. 3:3 7:3.

22. Käydessäsi on se sinua johdettava; levätessäsi sinua varjelleva; herätessäsi sinua puhutteleva.

5 Moos. 6:7. Ps. 12. 23. Sillä käsky on soitto, ja opetus valo, ja kurin nuhteetovatelämäntie, Ps. 19:9. 119:105. 2 Piet. 1:19.

24. varjelemaan sinua pahasta vaimosta, muukalaisnaisen liukkaasta kielestä. San. 2:16. 5:3. 7:5.

25. Älä himoitse sydämmessäsi hänen ihanuuttansa, älköön hän kietoko sinua silmäluomillansa!

26. Sillä porton tähden menee viimeinen leipä, ja toisen miehen vaimo viepi kalliin sielun saaliina.

27. Pistääkö joku tulta poveensa, eikä hänen vaatteensa pala?

28. Tahi käveleekö joku hiillillä, niin ettei polta jalkojansa?

29. Niin sillekin käy, joka lähimmäisensä vaimoa lähenee; ei pääse rankaisematta, kuka ikänään siihen ryhtyy.

30. Ei niin ylenkatsota varasta, jos hän varastaa, täyttääksensä ruokahalunsa nälissänsä,

31. vaan kiinni otettuna saa hän maksaa seitsemän kertaisesti, ja antaa koko talonsa tavaran. 2 Moos. 22:1s.

32. Multa joka vaimon kanssa avion rikkoo, se on taidolta poissa, henkensä menettäjä sitä tekee.

33. Haavoja ja häväistystä hän saa, eikä hänen häpeäänsä pyyhitä pois.

34. Sillä miehen viha on kiivas, eikä hän sääli kostonpäivänä.

35. Ei hän mistään sovintokeinosta lukua pidä, eikä taivu, vaikka paljonkin lahjoja antaisit.

7 Luku.

Kehoitetaan vaarinnottamaan viisaudesta ja karttamaan kevytmielisyyttä.

Poikani, pidä sanani, ja kätke käskyni tykönäsi!

2. Pidä käskyni, niin saat elää, — ja opetukseni kuin silmäteräsi Ps. 17:3.

3. Kääri ne sormiisi, kirjoita ne sydämmesi tauluun!

2 Moos. 13:16. 5 Moos. 6:8. 11:18. San. 3:3. 6:21.

4. Sano viisaudelle: „sinä olet sisareni!“ ja nimitä taito tuttavakses.

5. että se sinua varjelisi vierailta vaimolta, muukalaiselta, joka sanansa liukkaaksi tekee. San. 2:16. 5:3. 6:24.

6. Sillä minä kurkistin huoneeni akkunasta, läpi ristikon,

7. ja näin typeräin joukossa, äkkäsin poikain parissa taidottoman nuorukaisen,

8. joka käveli kadulla hänen nurkansa sivulla ja astuskeli hänen huoneensa tietä,

9. hämärissä, päivän pimetessä, sydänyönä ja pimeässä.

10. Ja katso. häntä kohtasi vaimo porton puvussa ja suljetulla sydämmellä.

11. Se on raivoisa ja hillimätön; kotonaan ei hänen jalkansa pysyneet;

12. milloin on hän kadulla, milloin torilla, ja kaikkien nurkkien takana väljyy hän.

13. Hän tarttui häneen, suuteli häntä, kovetti kasvonsa ja sanoi hänelle:

14. „Kiitosuhri oli minulla tehtävänä, tänäpänä täytin lupaukseni.“ 3 Moos. 3:1 s.

15. Sentähden läksin sinua vastaan, ensimmäin sinun kasvojasi, ja nyt löysin sinut.

16. Olen peitteillä peittänyt leposijani, kirjavilla vaatteilla, Egyptin kankailla;

17. pirskoitin vuoteelleni mirhamia, aloeta ja kanelia.

18. Tule. juopukaamme hekumassa aamuun asti, hehkukaamme rakkauden huvituksissa!

19. Sillä ei mies ole kotona, hän on pilkalle matkalle mennyt!

20. otti rahakukkaron kassansa, täysikuun päiväksi tulee hän kotiin.“ —

21. Hän taivutti häntä paljolla houkuttelemisellansa, voitti hänet huultensa liukkaudella.

22. Niin hän menee kohta hänen jälkeensä, niinkuin härkä kulkee teurastettavaksi, ja niinkuin houkka jalkapuuhan rangaistavaksi, —

23. siksi kun nuoli lävistää hänen maksansa, niinkuin lintu kiiruuttaa paulaan, eikä tiedä sitä hengellensä vaaralliseksi. San. 6:4 s.

24. Ja nyt, poikani, kuulkaat minua, pankaat mieleenne suuni sanat!

25. Älköön sydämmesi poiketko hänen tiellensä; älä eksy hänen retkillensä!

26. Sillä monta on tapettuja, jotka hän on kaatanut, ja lukuisat ovat ne, jotka hän on surmannut.

27. Hänen huoneensa ovat — tuone- lan teitä, jotka johtavat alas kuoleman kammioihin. San. 2:18. 5:5. 9:18.

8 Luku.

Viisaus varoittaa.

Eikö viisaus huuda, eikä taitavaisuus anna äänensä kuulua?

2. Ylänköjen kukkulalle tied vie-

ressä, polkujen risteykseen asettaa se itsensä.

3. Porttien vieressä, kaupungin suussa, oven käytävissä se ääneensä huutaa:

4. „Teille, miehet, minä huudan, ja ääneni kuuluu ihmisten lapsille!

Ps. 49:2a.

5. Älytkää, typerät, älyllisyyttä, ja tajutkaat, tyhmät, taidollisuutta!

6. Kuulkaat, sillä minä puhun ja loja asioita, ja avaan huuleni suoraan puheesen.

7. Sillä suuni sanelee totuutta, ja jumalattomuus on huulteni kauhistus.

8. Oikeat ovat kaikki suuni sanat, ei niissä ole mitään petosta eikä vääryyttä.

Ps. 119 151, 160.

9. Ne ovat kaikki selviä ymmärtäville, ja suoria tiedon löytäneille.

10. Ottakaat kurini ennen hopeaa, ja tieto ennen kuin kalliinta kultaa!

Job 28:15a. San. 8:14s. 16:16.

11. Sillä viisus on helmiä parempi, eikä mitkään toivotat ole sen vertaisia.

12. Minä, viisus, asun älyllisyyden kanssa, ja keksin mielevyyden tiedon.

13. Herran pelko on — vihata pahaa; ylpeyttä, kopeutta, pahaa tietä ja petollista suuta vihaan minä.

14. Minun on neuvo ja toimi, minä olen ymmärrys, minun on väkevyys.

15. Minun kauttani kuninkaikat hallitsevat ja ylimykset oikeutta säätelevät.

Dan. 2:21.

16. Minun kauttani hallitsevat päämiehet, valtamiehet ja kaikki maan tuomarit.

17. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat; ja jotka minua etsivät, ne löytävät minut.

18. Rikkaus ja kunnia on minun tykönäni, vakaa varallisuus ja vanhurskaus.

San. 3:16.

19. Minun hedelmäni on parempi kuin puhdas, kallis kulta, ja tuloni parempi kuin vallittu hopea.

20. Minä vaellan vanhurskauden tietä, keskellä oikeuden polkuja,

21. että perinnökseni antaisin rakastajilleni totista hyvää; heidän tavaruoneensa täytän minä.

22. Herra loi minut tiensä esikoiseksi, ennen töitänsä, jo sitä ennen.

23. Ijankaikkisuudesta minä asetettiin, alusta, maan ensi ajoista asti.

24. Kun ei vesivyökyä vielä ollut, olin minä syntynyt, kun ei vielä vesirikkeitä lähteitä löytynyt.

25. Ennenkuin vuoret perustettiin, ennen kukkuloita olen minä syntynyt,

Job 15:7.

26. ennenkuin Hän teki maan ja aavat, ja maanpiirin alkumullat.

27. Kun Hän valmisti taivaat, olin minä siellä, kun Hän kaaritti kehän syvyyden yli;

28. kun Hän kiinnitti pilvet ylhäällä, kun Hän salpasi syvyyden lähteet;

29. kun Hän pani merelle rajan, ettei vedet kävisi Hänen käsikynsä määrän yli, kun Hän maan perustuksen laski;

30. silloin olin Hänen luonansa tekijänä, ja olin ihastuksissa päivä päivältä, leikitellen aina hänen kasvoinsa edessä,

31. leikitellen hänen maansa piirin päällä, ja minun iloni oli ihmisten lasten kanssa.

32. Ja nyt, poikani, kuulkaat minua; ja autuaat ovat ne, jotka minun tieni pitävät!

33. Kuulkaat kuria ja viisastukaat, älkäätkä hyljätkö sitä!

34. Autuas on se ihminen, joka minua kuulee, että hän minun ovillani valvoo joka päivä, vartioitsee minun portini pihtipieliä!

35. Sillä joka minut löytää, se on elämän löytänyt, ja on saanut suosion Herralta;

36. mutta joka minusta eksyy, hän vahingoitsee sielunsa; kaikki, jotka minua vihaavat, ne rakastavat kuolemaa.“

9 Luku.

Viisus on rakentanut huoneensa, veistänyt seitsemän patsasta;

2. hän on teurastanut teuraansa, sekoittanut viininsä ja pöytänsäkin valmistanut;

3. hän on lähettänyt piikansa, huutaa kaupungin ylänköjen kukkuloilla;

4. „Kuka on typerä, se poiketkoon tänne!“—Ja taidottomallesanoohän:

5. „Tulkaat, syökää minun leipäni, ja juokaat viiniäni, jonka minä sekoitin!“

6. Jättäkää typeryyt, ja eläkää, ja astukaat suoraan ymmärryksen tiellä!

7. Joka pilkkaajaa kurittaa, saa häpeän omaksensa, ja joka jumalattontu nuhtelee, saa moitteen osaksensa.

Matt. 7:6.

8. Älä nuhtelee pilkkaaajaa, ettei hän sinua vihaisi; nuhteleviisasta, ja hän rakastaa sinua!

San. 23:9. 28:23.

9. Anna viisaalle, niin hän vielä enemmän viisastuu; opeta vanhurskasta, niin hän opissa edistyy!

Matt. 13:12.

10. Viisauden alku on Herran pel-

ko, ja Pyhimmän tunto on ymmärrys. Job 28:28. Ps. 111:10. San. 1:7.

11. Sillä minun kauttani sinun päiväsi enenevät, ja elinvuosia lisäänty sinulle. San. 3:16. 4:10. 8:36.

12. Jos olet viisas, niin omaksi hyväksesi viisas olet; vaan jos olet pilkkaaja, niin saat sen itse kantaa."

13. Hullu, huikentelevainen vaimo on tyhmyys, eikä tiedä mitään.

14. Hän istuu huoneensa ovelta, istuimella kaupungin ylängöllä,

15. kutsumassa tietä kulkevia, niitä, jotka polkunsu suoraan käyvät:

16. „Kuka on typerä, se poiketkoon tänne!“ Ja joka taidoton on, sille hän sanoo:

17. „Varastettu vesi on makea, ja salattu leipä on suloinen.“

18. Eikä se tiedä, että täällä on vaan haamuja — tuonelan laaksoissa tämän kutsumat vieraat. San. 2:18. 7:27.

10 Luku.

Salomon Sananlaskut. Viisas poika ilahuttaa isänsä; mutta tyhmä poika on äitinsä murhe.

San. 15:20. 17:21,26. 23:24 s. 29:3.

2. Ei vääryyden aarteet hyödytä, mutta vanhurskaus vapauttaa kuolemasta. San. 11:4. Hes. 7:19.

3. Ei Herra salli vanhurskaan sielun nähdä nälkää, mutta jumalattomien himon Hän täyttämättä hylkii.

4. Köyhäksi joutuu, joka kättä laiskasti käyttää, mutta vireän käsi rikastuttaa. San. 12:24,27. 13:4. 19:15. 20:13.

5. Kesällä kokoo toimellinen poika; elon aikana makea kelvoton poika. San. 6:8.

6. Siunaus on vanhurskaan pään päällä, mutta jumalattomien suun sulkee väkivalta. Ps. 27:12. San. 10:11.

7. Vanhurskaan muisto pysyy siunauksessa, mutta jumalattomien nimi lahoo. Ps. 37:9,22,28,38.

8. Viisas-sydämminen ottaa käskyt opiksi; mutta houkka-huulinen kukistuu.

9. Viattomuudessa vaeltava kulkee turvassa; mutta teitänsä mutkisteleva tulee ilmi.

10. Joka silmää iskee, saattaa väi-van, ja houkka-huulinen kukistuu. San. 6:18. 16:30.

11. Vanhurskaan suu on elämän lähde, mutta jumalattomien suun sulkee väkivalta. Ps. 37:30.

12. Viha herättää riitoja, mutta rakkaus peittää kaikki rikokset.

San. 17:9. 1 Pt. 4:8. Jaak. 5:20.

13. Ymmärtävän huulilla löydetään viisaus, mutta vitsa on taidottoman selkää varten. San. 19:29. 20:30. 26:3.

14. Viisaat kätkevät tiedon, mutta houkan suu on lähellä vahinkoa. San. 12:28.

15. Rikkaan varallisuus on hänen vahva kaupunkinsa; mutta köyhyys tekee köyhän pelkuriksi. San. 18:11.

16. Vanhurskaan hankkima on elämäksi, mutta jumalattoman tulokseniksi. Luuk. 16:19 s.

17. Kuria totteleva kulkee elämään, mutta nuhteen ylenkatsoja ekssyy. San. 13:1,18.

18. Joka vihan peittää, sen huulet valehtelevat, ja sadatuksen levittäjä on tyhmä.

19. Missä paljo on sanoja, siitä ei synty ole kaukana; mutta joka huulensa hillitsee, se on toimellinen.

20. Kallista hopeaa on hurksaan kieli; mutta jumalattoman ymmärrys on vähä-arvoinen.

21. Vanhurskaan huulet ravitsevat monta, mutta houkat kuolevat taidon puutteessa.

22. Herran siunaus — se rikkaaksi tekee, eikä sen ohessa oma vaiva mitään lisää. Ps. 117:2.

23. Huviksi on tyhmälle pahanteko, ja viisaus taidon miehelle. San. 15:21.

24. Mitä jumalaton pelkää, se hänelle tapahtuu; ja mitä vanhurskaat halajavat, sitä heille annetaan.

25. Raju-ilman ohitse mentyä, ei jumalatonta enään ole; mutta vanhurskas on ijankaikkinen patsas. Ps. 37:36. 2 Tim. 6:19.

26. Kuin happo hampaille ja savu silmille, niin on laiska niille, jotka hänen lähettävät.

27. Herran pelkolisää päiviä, mutta jumalattomien vuodet vähennetään. Ps. 55:24.

28. Vanhurskusten toivo on iloksi, mutta jumalattomien odotus häviöksi. Ps. 112:10. San. 11:23.

29. Herran tie on viattomien linna, mutta pahantekijän kauhistus.

30. Ei vanhurskas milloinkaan horju, mutta jumalattomat eivät saa maassa asua. Ps. 37:28 s. 112:6. San. 2:22. 14:11.

31. Vanhurskaan suu tuottaa viisauden; vaan väärä kieli hukutetaan. Ps. 37:30. Jes. 57:19.

32. Vanhurskaan huulet tietävät terveellisiä asioita, mutta jumalattomien suu vääryyttä.

11 Luku.

Väärä vaaka on Herralle kauhistus, mutta täysi paino on hänen miehilyvänsä. 8 Moos. 19:36 s.

5 Moos. 25:13 s. San. 16:11. 20:10,23.

2. Kun ylpeys tuli, tuli ylenkatse-

kin; mutta nöyräin luona on viisautta. San. 16:18. 18:12.

3. Hurskasten viattomuus johdattaa heitä; mutta petollisten vääräys hukuttaa heidät.

4. Ei varallisuus auta vihanpäivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta. San. 10:2. Hes. 7:19.

5. Viattoman vanhurskaus tekee hänen tiensä suoraksi; mutta jumalaton lankee jumalattomuudessaan.

6. Hurskasten vanhurskaus pelastaa heidät; vaan petolliset vangitaan himolta. San. 5:22. 12:13. 13:6.

7. Kun jumalaton ihminen kuolee, katoo toivo, ja väärintekijäin odotus on hävinnyt.

8. Vanhurskas vapahdetaan ahdistuksesta, vaan jumalaton astuu hänen sijaansa. San. 21:18.

9. Suulla jumalaton vahingoittaa lähimmäistänsä; mutta tiedolla vanhurskaat vapahdetaan.

10. Vanhurskasten onnesta iloitsee kaupunki; ja jumalattomien hävitessä syntyy riemu.

Job 27:23. San. 28:12, 28. 29:2.

11. Vanhurskasten siunauksesta kohoaa kaupunki; mutta jumalattoman suun kautta se hajotetaan.

12. Joka lähimmäistänsä häpäisee, se on taidoton; mutta taidon mies on vaitti.

13. Joka kielittelijänä kuleksii, se julkaisee salattavan; mutta hengesään uskollinen pitää asian salassa.

San. 20:19. 25:9.

14. Missä johdatusta ei ole, siinä kaatuu kansa; mutta siellä menestys, missä monta neuvonantajaa.

San. 15:22. 20:18.

15. Aivan pahasti käy sille, joka toista takaa; mutta joka käden lyöntiä vihaa, on turvassa. San. 6:1 s. 17:18. 20:16.

16. Suloinen vaimo säilyttää kunniata, ja väkivaltaiset säilyttävät rikkautta.

17. Armelias mies tekee hyvää omalle sielulleen, mutta armoton vaivaa omaa lihaansa.

18. Jumalaton voittaa petollisen tulon, mutta vanhurskautta kylvävä todellisen palkan.

San. 22:8. Hes. 10:12. Jaak. 3:18.

19. Vakava vanhurskaus on elämäksi; mutta joka pahaa pyytää, tekee sen kuolemaksensa.

20. Kauhistus Herralle ovat väärämieliset, mutta vakaasti vaeltavaiset ovat hänen mielihyvänään.

21. Käsi päälle: ei paha jää rankaisematta; mutta vanhurskasten siemen pelastetaan.

22. Kultarengas sian kärsässä on

kaunis vaimo, joka on siveyden tunnosta poikennut,

23. Vanhurskasten halu on vaan hyvää, mutta jumalattomien toivo on kopeutta. Job 8:13 s. San. 10:28.

24. Moni jakaa runsaasti ja hänelle vielä lisätään; ja moni kieltää itseltänsä kohtuudenkin, vaan köyhtymiseksi. Ps. 112:9.

25. Siunaava sielu runsaasti ravitaan; ja joka juottaa, sitä juotetaan.

26. Joka jyvii myömättä pitää, sitä kansa kiroilee; mutta siunaus tulee eloa myövään päälle.

27. Hyvää harrastava hakee suosiota; mutta joka pahaa etsii, sitä pahaa kohtaa.

28. Joka rikkauteensa luottaa, se kaatuu; mutta vanhurskaat viherjoiševät kuin lehto. Ps. 1:3. San. 14:11.

29. Joka omaa perhettänsä vaivaa, se saa tuulta perinnöksä; ja houkka joutuu viisasmielisen palvelijaksi.

30. Vanhurskaan hedelmäonelmän puu, ja sieluja voittaa viisas. San. 3:18.

31. Katso, vanhurskaalle kostetaan maan päällä; mitä sitte jumalattomalle ja syntiselle! 1 Piet. 4:17 s.

12 Luku.

Joka kuria rakastaa, se tietoa rakastaa; mutta joka nuhdetta vihaa, on tyhmä. San. 13:1, 18. 15:5.

2. Hyvä saa suosion Herralta, mutta juonikkaan Hän jumalattomaksi julistaa.

3. Ei pidä ihminen pahuudessa paikkaansa, mutta vanhurskasten juuri ei liiku.

4. Kunnon vaimo on miehensä kruunu, mutta häily on kuin märkä hänen luissansa. San. 31:10 s.

5. Vanhurskasten ajatukset ovat oikeutta, jumalattomien ajatukset petosta.

6. Jumalattomien sanat ovat veren väijymistä, mutta hurskasten suu vapahtaa heidät.

7. Jumalattomat kaatuvat, eikä heitä enään ole; mutta vanhurskasten huone seisoo. San. 14:11.

8. Taitonsa mukaan saapi mies kiitoksen, mutta nurjamielinen joutuu häpeään.

9. Parempi on alhainen, jolla on palvelija, kuin isontelevalainen, jolta leipä puuttuu.

10. Vanhurskas tuntee juhtansa mielen, mutta jumalattoman sisu on ankara.

11. Joka peltonsa viljelee, se ravitaan leivällä; mutta joka turhia hakee, se on taitoa vailla. San. 28:19.

12. Jumalaton haluaa pahojen saa-

lista, mutta vanhurskasten juuri on saloisa.

13. Huulten synnissä on pahan paula, mutta vanhurskas pääsee ahtaudesta. Ps. 7:15 s. 9:17. San. 5:22

14. Suunsa hedelmistä saa mies hyvää nauttia, ja ihmisen kätten työstä tulee hänelle palkka

Ps. 62:13. San. 13:2. Matt. 16:27. 2 Kor. 5:10.

15. Tyhmän tie on oikea hänen omissa silmissänsä; mutta joka neuvoa kuuntelee, on viisas.

16. Tyhmän närkästys tulee kohta ilmi, mutta mielevä peittää häväs-tyksensä

17. Joka totuutta puhuu, se julistaa vanhurskautta, mutta valheen todistaja petosta.

18. Moni sanojasyöttä kuin miekan pistoksia, mutta viisasten kieli on parantavainen.

19. Totuuden suu pysyy ijankaikisesti, mutta valheen kieli silmänräpäyksen.

20. Petos on pahaa kutovien sydämissä; mutta niillä, jotka rauhaa rakentavat, on ilo.

21. Ei mikään onnettomuus kohtaa vanhurskasta, mutta jumalattomat ovat täynnä pahaa. Ps. 91:10.

22. Valheen huulet ovat Herralle kauhistus, mutta totuuden tekijät ovat hänen mielihyvänsä. San. 6:16 s. 11:20.

23. Mielevä ihminen salaa tietonsa, mutta tyhmien sydän julkaisee älyttömyyden. San. 10:13 s. 13:16.

24. Ahkerain käsi saa hallita, mutta laiska joutuu veron alaiseksi.

San. 10:4. 13:4. 19:15.

25. Murhe miehen sydämessä painaa sen alas, mutta hyvä sana saattaa sen iloiseksi.

26. Vanhurskas ohjaa lähimmäisensä oikeaan, mutta jumalattomien tie eksyttää heitä.

27. Ei laiska sanlista saa, mutta ahkeruus on ihmisen kallis tavara.

28. Vanhurskasten tiellä on elämä, ja sen polulla kulkeminen on kuolemattomuus.

13 Luku.

Viisas poika kuulee isän kuria, mutta pilkkaa ja ei tottele toria.

San. 10:1, 17. 12:1. 15:5.

2. Suunsa hedelmistä nautitsee mies hyvää, mutta petollisten haluna on väkivalta. San. 12:14. 18:20.

3. Joka suunsa hillitsee, se varjelee sielunsa; joka huulensa aina avaa, sille se on häviöksi.

4. Laiska himoitsee, eikä saa mitään; mutta virein sielu runsaasti ravitaan. San. 10:4. 12:27. 19:15. 21:5.

5. Vanhurskas vihaa valheen sanaa, mutta jumalaton herjaa ja häpäisee.

6. Vanhurskaus varjelee viattoman vaelluksen, mutta jumalattomuus kääntää synnin häviöksi. San. 11:3.

7. Moni on rikas olevinansa, vaikka hänellä ei ole mitään; ja moni on köyhä olevinansa, vaikka hänellä on paljon tavaraa.

8. Miehen hengen lunastushinta on hänen rikkautensa, mutta köyhä ei tarvitse kuulla uhkausta.

9. Vanhurskasten valo loistaa iloisesti, vaan jumalattomien soitto sammuu. Job 21:17. Ps. 97:11. 112:4. San. 20:20.

10. Ylpeyden kautta ei ole muuta kuin riitaa, mutta neuvoa kuulevilla on viisautta.

11. Helposti saatu tavara vähenee, mutta joka vähitellen kokoo, saa aina enemmän.

12. Pitkiletetty odotus tekee sydämen sairaaksi, mutta toteutunut toivo on elämän puu. Ps. 14:7.

13. Joka sanan katsoo ylen, se turmelee itsensä; mutta joka käskyä pelkää, sille se palkitaan.

1 Sam. 2:30. Joh. 12:48.

14. Viisaan neuvo on elämän lähde, välttämään kuoleman pauloja.

San. 10:11. 14:27. 18:4.

15. Hyvä taito vaikuttaa suosiota, mutta petollisten käytös on tyly.

San. 12:8. Saarn. 9:11.

16. Jokainen mielevä menettelee ymmärtäväisesti, mutta tyhmä leviittää älyttömyyttä.

17. Jumalaton sanansaattaja lankeaa onnettomuuteen, mutta uskollinen lähettiläs on lääkitys. San. 25:13.

18. Köyhyys ja häpeä sille, joka kurin hylkää; mutta kunnia sille, joka nuhdelta tottelee!

19. Toteutunut toivo on suloinen sielulle, mutta paeta pahaa on tyhmillä kauhistus.

20. Joka käy viisasten kanssa, se viisastuu; mutta joka tyhmiä seuraa, se pahenee. San. 1:10.

21. Paha ajaa syntisiä takaa, mutta vanhurskaille antaa Hän hyvän palkaksi.

22. Hyvä jättää perinnön lasten lapsille, mutta syntisen tavara kätkeään vanhurskaan varaksi. Job 27:16 s.

23. Runsaan ruuan antaa köyhän uutispelto; mutta jotka vääryyttä tekevät, ne hukkuvat.

24. Joka vitseensa säästää, se vihaa poikaansa; mutta joka häntä rakastaa, se häntä ajoissa kurittaa.

San. 3:12. 19:18. 22:15. 23:13 s. 29:15.

25. Vanhurskas syö sielunsa ravin-

noksi, mutta jumalattoman vatsa saa puutetta tuntea.

14 Luku.

Vaimon viisautta rakentaa hänen talonsa, mutta älyttömyys hajoittaa sen omilla käsillensä.

San. 12:4. 19:14. 31:10 s.

2. Joka oikeasta tietä vaeltaa, se pelkää Herraa; mutta joka vaelluksensa on väärä, se Häntä ylenkatsoo.

3. Tyhmän suussa on vitse hänen ylpeydellensä, mutta viisasten huulet varjelevat heitä.

4. Missä ei härkiä ole, siinä ovat seimet puhtaina; mutta runsaan tuolon tuopi juhdan voima.

5. Totuuden todistaja ei valhettele, mutta väärä todistaja puhuu valhetta.

San. 6:19. 12:17. 14:25.

6. Pilkkaja etsii viisautta, eikä löydä; mutta ymmärtäväisen on helppo tietoa saada.

7. Mene pois tyhmän miehen luota; ethän ole hänellä tiedon huulia huomannut!

8. Mielevän viisautta on tarkata tietänsä, mutta tyhmäin älyttömyys on petosta.

Ef. 5:15, 17.

9. Tyhmiä nauraa vika-uhri, mutta hurskasten välillä on hyvä suosio.

San. 21:27.

10. Sydän tuntee oman murheensa, eikä sen illoon saa vieras sekaantua.

11. Jumalattomien huone hävittäään, mutta hurskasten maja kukoistaa.

San. 10:30. 11:8. 12:7, 21.

12. Monen tie on mielestään oikea, mutta sen loppu on kuolemaan kulku.

San. 16:25.

13. Nauraessakin sydän suree, jailon loppu on murhe.

14. Teistänsä saa luopunut sydän tyytymyksensä, mutta hyvä ihminen asetetaan hänen yllensä.

15. Typerä uskoo jokaista sanaa, mutta mielevä tarkkaa aseleitansa.

16. Viisas pelkää ja karttaa pahaa, mutta tyhmä on raivokas ja rohkea.

Job 1:1. San. 28:14.

17. Pikavihainen tekee tyhmyyttä, ja juonikasta miestä vihataan.

San. 12:16. 16:32. Jaak. 1:20.

18. Typerät saavat tyhmyyden osaksensa, mutta mielevät käsittävät tiedon.

19. Pahat saavat hyväin edessä kumartaa, ja jumalattomat vanhurskaan porteilta.

20. Lähimmäisensäkin vihattava on köyhä, mutta rikkaan ystäviä on monta.

San. 19:4, 7.

21. Joka katsoo lähimmäistänsä ylen,

hän tekee syntiä; mutta joka vihellääsiä armahtaa, se on autuas. San. 11:12.

22. Eikö ne eksy, jotka pahaa hankkivat; eikö armo ja totuus tule hyvää aikoville? Ps. 7:16 s. 2 Tim. 1:16 s.

23. Missä työtä tehdään, siinä on tärteeksikin; mutta tyhjät puheet tuottavat pelkkää puutetta. San. 13:4. 21:5.

24. Viisasten kruunu on heidän rikkautensa, mutta tyhmäin älyttömyys on älyttömyyttä. Saarn. 7:12, 18.

25. Totuuden todistaja pelastaa sieluja, mutta valheen puhuja on pelkkää petosta.

26. Herran pelvossa on vahva turva, ja hänen lapsillansa on pako-paikka olea.

27. Herran pelko on elämän lähde välttämään kuoleman pauloja.

San. 13:14.

28. Kansan paljous on kuninkaan kunnia, väen puutos ruhtinaan häviö.

29. Pitkämielisellä on paljon taitoa, mutta pikavihainen ylentää tyhmyyttä.

30. Tyytyväinen sydän on ruumiin elämä, mutta märkä luissa on kauteuden kiihko.

Saarn. 10:4.

31. Joka vaivaista sortaa, se häpäisee hänen Luojaansa; mutta joka armahtaa köyhää, se kunnioittaa Häntä.

San. 17:5. 22:2.

32. Pahuudessaan jumalaton temataan pois, mutta vanhurskas on kuolemassansa turvattu.

33. Taidollisen sydämessä viisautta lepää, mutta mitä tyhmäin mielessä on, se tulee ilmi.

34. Vanhurskaus korottaa kansan, mutta synti on kansain häpeä.

35. Kuninkaan suosio annetaan taitavalle palvelijalle, mutta hänen vihansa kelvottomalle.

15 Luku.

Lempeä vastaus asettaa kiukun, mutta loukkaava sana nostaa vihan.

1 Sam. 25:23 s. San. 25:15.

2. Viisasten kieli tekee tiedon miellyttäväksi, mutta tyhmäin suu purkaa älyttömyyttä.

San. 18:16. 14:33.

3. Joka paikassa ovat Herran silmät, katsomassa pahoja ja hyviä.

Job 31:4. 34:21 s. San. 5:21.

4. Kielen lempeys on elämän puu, mutta sen vääritys särkee mielen.

5. Tyhmä hylkää isänsä kurin; mutta joka nuhdetta kätkee, hän tulee taitavaksi.

San. 12:1. 13:1, 18.

6. Vanhurskaan huone on suuri varasto, mutta vääryyden tulossa on häviö.

San. 13:7.

7. Viisasten huulet kylvävät tietoa, mutta tyhmäin sydän ei niin,

8. Jumalattoman uhri on Herralle kauhistus, mutta hurskasten rukous on Hänen mielihyväsä.

San. 21:27. Jes. 1:11.

9. Jumalattoman tie on Herralle kauhistus; mutta jokavanhurskauttiharastaa, sitä Hän rakastaa. San. 11:20.

10. Kova kuritus koittaa sitä, joka tien hylkää; nuhdettavihaava kuolee.

11. Tuonela ja helvetti ovat Herran näkyissä, mitä sitten ihmisten lasten sydämet! Job 26:6. Hebr. 4:13.

12. Ei pilkkaaja sitä rakasta, että häntä nuhdellaan, eikä hän mene viisasten pariin. San. 9:7 s.

13. Iloinen sydän kaunistaa kasvot, mutta sydämen kivussa on mieli murrettu. San. 17:22. Saarn. 8:1.

14. Ymmärtävän sydän etsii tietoa, mutta tyhmin suu ahmii älyttömyyttä.

15. Kaikki kurjan päivät ovat pahoja, mutta sydämmestänsä iloisella on alinomaiset pidot.

16. Parempi on vähä Herran pelvossa, kuin suuri aarre ja levottomuus sen myötä.

Ps. 37:16. 39:7. San. 16:8. 17:1. Saarn. 4:6.

17. Parempi on atrie kaalia ja siinä rakkaus, kuin syöletty härkä vihan kanssa. San. 17:1.

18. Vihainen mies herättää toran, mutta pitkämielinen asettaa riidan. San. 10:12. 29:22.

19. Läiskan tie on kuin orjantappurainen aitaus, mutta hurskasten polku on tasoitettu.

20. Viisas poika ilahuttaa isäänsä, ja tyhmä ihminen halveksii äitiänsä. San. 10:1. 17:25. 19:13. 29:3.

21. Älyttömyys on iloksi taidottomalle, mutta taidon mies kulkee suoraan. San. 10:23.

22. Aivotukset raukevat, missä ei neuvotella; mutta missä monta neuvon-antajaa on, siinä ne ovat pysyviä. San. 11:14. 24:6.

23. Miehellä on ilo suunsa vastauksesta; ja ajallansanottus sana, kuinka hyvä se on!

24. Elämän tietä käy ymmärtäväinen ylöspäin, että hän välttäisi tuonela, joka alhaalla on.

25. Ylpeiden huoneen hajoittaa Herra, mutta lesken rajat Hän vahvistaa. Luuk. 1:51 s. 1 Piet. 5:6.

26. Pahan ajatukset ovat Herralle kauhistus, mutta puhtaita sulosanat. 27. Voiton pyytäjää häviittää talonsa; mutta joka lahjoja vihaa, saa elää. Saarn. 7:8. Hab. 2:9.

28. Vanhurskaan sydän miettii vastauksen, mutta jumalattoman suu purkaa pahuutta.

29. Herra on kaukana jumalattomista, mutta kuulee vanhurskasten rukouksen. Job. 9:31.

30. Silmäin valo ilahuttaa sydämen, hyvä sanoma lihoittaa luut.

31. Korva, joka kuulee elämän nuhdetta, viipty viisasten seurassa.

32. Joka kurin hylkää, se katsoosielunsa ylen; mutta joka nuhdetta kuulee, se saa viisautta. Job 9:21. San. 8:36s.

33. Herran pelko on kuri viisauteen, ja kunnian edellä käy nöyryys. San. 16:18. 18:12. 22:4. Ap. t. 14:22. 1 Piet. 1:6.

16 Luku.

Ihmisen ovat sydämen aivotukset, mutta Herralta tulee kielen vastaus. San. 19:21. Jer. 10:23.

2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissänsä puhtaat; mutta Herra henget punnitsee. San. 21:3.

3. Heitä Herran haltuun tehtäväsi, niin mietteesi menestyvät! Ps. 37:5. 55:23. 1 Piet. 5:7.

4. Kaikki on Herra tehnyt omaa tarkoitustansa varten, jopa jumalattomankin pahan päivän varaksi.

5. Jokainen ylpeämielinen on Herralle kauhistus; käsi päälle: ei hän pääse rankaisematta! San. 6:16 s. 11:21. 15:25.

6. Rakkauksella ja totuudella sovitaan synti, ja Herran pelvolla paha vältetään.

7. Jos Herra jonkun teihin miellyttyy, sovittaa Hän hänen vihollisenakin hänen kansansa.

8. Parempi on vähä vanhurskaudessa, kuin suuret tulot vääryydessä. Ps. 37:16. San. 15:16 s. 17:1.

9. Ihmisen sydän miettii tiensä, mutta Herra ohjaa hänen askeleensa. San. 19:21. 20:24.

10. Ennustus on kuninkaan huulilla, ei hänen suunsa tuomiossa erehdy.

11. Oikea puntari ja vaaka ovat Herran; hänen tekemänsä ovat kaikki kukkaron painokivet. San. 11:1:20. 12:10.

12. Kauhistus on kuninkaille vääryyttä tehdä, sillä vanhurskaudella valta-istuun vahvistetaan. San. 20:23. 25:5. 29:14.

13. Vanhurskaat huulet ovat kuninkaan mielihyvä, ja hän rakastaa sitä, joka oikein puhuu. San. 22:11.

14. Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja; mutta viisas mies lepyttää sen. San. 20:2.

15. Kuninkaan kasvojen valossa on elämä, ja hänen suosionsa on kuin kevätsateen pilvi. San. 19:12.

16. Voittoa viisautta — kuinka paljon se on kultaa parempaa! Ja saada ymmärrystä on hopeaa kalliimpaa. Job 28:15s. San. 8:14 s. 8:10s.

17. Hurskasten tie on välttää paha, ja sielunsa varjeele, joka tarkkaa tietänsä.

18. Häviön edellä käy kopeus, ja ylpeys lankeemuksen edellä.

San. 11:2. 18:12.

19. Parempi on nöyränä asua alhaisten kanssa, kuin saalista jakaa ylpeitten kanssa.

20. Joka tarkkaa sanan, se löytää onnen; ja auttaa se, joka Herraan turvaa!

21. Taidolliseksi kutsutaan viisamielistä, ja huulten hunaja kartuttaa oppia.

22. Ymmärrys on omistajallensa elämän lähde, mutta älyttömyys on tyhmiin kuritus.

San. 13:14.

23. Viisaan sydän tekee hänen suunsa taitavaksi ja kartuttaa oppia hänen huulillensa.

24. Sulosanat ovat mesileipää, makeat sielulle ja virvoitus luille.

25. Monen miehen tie on mielestään oikea, mutta sen loppu on kuolemaan kulkua.

San. 14:12.

26. Työmiehen nälkä tekee työtä hänen hyväksensä, sillä hänen suunsa pakoittaa häntä.

27. Kelvoton ihminen kaivaa paha, ja hänen huulillansa on kuin polttava tuli.

Jaak. 3:6.

28. Kavala mies herättää riitaa, ja pannelija eroittaa ystävä. San. 18:6. 20:3.

29. Väkivallan mies viettelee lähimmäistensä, ja saattaa hänet tielle, joka ei ole hyvä.

30. Joka ummistelee silmänsä miettiäksensä kavaluuksia, joka huulillansa pureksii, se on jo pahan valmistanut.

San. 6:13. 10:10.

31. Harmaat hiukset ovat kunnian kruunu; vanhurskauden tiellä selöydetään.

San. 20:29.

32. Pitkämielinen on parempi kuin sotasankari; ja mielensä hallitsija parempi kuin kaupungin valloittaja.

San. 14:17. 19:11.

33. Helmaan arpa heitetään, vaan Herralta tulee koko sen päätös.

17 Luku.

Parempi on kuiva leipäpala rauhassa kuin huone täynnä riitapitoja.

Ps. 37:16. San. 15:16 s. 16:8.

2. Taitava palvelija saa hallita kelvotonta poikaa ja jakaa perinnön veljesten välillä.

3. Ahjo hopeaa varten, ja uuni kultaa varten; mutta sydänten koettelija on Herra.

Ps. 26:2. Jer. 17:10.

4. Pahuus tarkkaa kelvottomia huulia, valhe kuuntelee vahingollista kieltä.

5. Joka köyhää pilkkaa, se häpäisee hänen Luojaansa; joka iloitsee onnettomuudesta, ei se rankaisematta jää.

San. 14:31. 22:2.

6. Vanhain kruunu on lasten lapset, ja lasten kunnia on heidän isänsä.

7. Eisovi hullulle suuret sanat; paljoa vähemmän päämiehelle valhepuheet!

8. Kallis kivi on lahja sen silmissä, joka sen saa; minne vaan sekäänny, vaikuttaa se menestyksen.

San. 18:16. 21:14.

9. Joka rikoksen peittää, se harrastaa rakkautta; mutta joka asian uudestaan kertoo, se ystävä eroittaa.

San. 10:12.

10. Nuhde vaikuttaa enemmän taidollisessa, kuin sata lyöntiä tyhmissä.

11. Paha hankkii vaan kapinaa, mutta ankara käskyläinen läheteään häntä vastaan.

12. Kohdatkoon miestä penikkansa kadottanut karhu, mutta ei tyhmä hurjuudessaan!

13. Joka hyvää pahalla palkitsee, sen huoneesta ei paha luovu.

Room. 12:17. 1 Tess. 5:15. 1 Piet. 3:9.

14. Niinkuin vedet sulusta lasketaan, niin tora aloitetaan; mutta ennenkuin riita kiihtyy, lakkaa pois!

15. Joka julistaa jumalattoman vanhurskaaksi ja vanhurskaan jumalatomaksi: ne ovat kumpanenkin Herralle kauhistus.

5 Moos. 25:1. Jes. 5:23. Hes. 13:19, 22 s.

16. Mitä varten raha tyhmän kädessä viisautta ostaaksensa, kun eihänellä kuitenkaan ole mieltä siihen?

17. Ainian ystävä rakastaa, mutta hädän hetkellä hän veljeksi syntyy.

San. 18:24.

18. Ihminen ilman taitoa on se, joka kättä antaa ja takauksen menee lähimmäisensä edessä.

San. 6:1. 11:15. 20:16. 22:26. 27:13.

19. Se rikosta rakastaa, joka riitaa rakastaa; joka ovensa koroittaa, se hakee häviötä.

San. 16:18. 18:12.

20. Väärämielinen ei löydä hyvää, ja vääräkielinen lankee onnettomuuteen.

21. Joka tyhmän siittää, siittää sen murheeksi; eikä hullun isällä iloa ole.

San. 10:1. 15:20.

22. Iloinen sydän virvoittaa ruumiin, mutta murheellinen henki kuivattaa luut.

San. 15:13. 18:14.

23. Jumalaton ottaa lahjan povesta vääräntäksensä oikeuden teitä.

2 Moos. 23:8. 5 Moos. 16:19.

24. Taitavan silmissä viisaus viipty, mutta tyhmän silmät ovat maailman perillä.

Saarn. 2:14.

25. Murheena isällensä tyhmä poika, ja haikeutena synnyttäjällensä.

San. 19:13.

26. Pahajo on sakoittaa vanhurskasta; ja jaloa lyödä, on suunnatonta.

27. Sanojansa säästävä on ymmärtäväinen, ja tyynimielinen on taidon mies.

San. 10:19. Jaak. 1:19.

28. Tyhmäkin pidetään viisaana, jos hän vaiti on, ymmärtäväisenä, jos hän huulensa sulkee.

18 Luku.

Omaa haluansa hakee eriseurainen, kaikkea hyödyllistä vastaan hän kiihkoilee.

2. Ei tyhmällä ole halua taitoon, vaan siihen, että hän saisi sydämensä ilmoittaa.

San. 13:16.

3. Jumalattoman tullessa, tulee ylenkatsekkin; ja häpeän kanssa häväistys.

4. Syviä vesiä ovat sanat miehen suusta, kuohuva virta, viisauden kaivo.

San. 13:14. 20:5.

5. Ei ole hyvä pitää jumalattoman puolta, sortaa vanhurskasta tuomiossa.

3 Moos. 19:15.

5 Moos. 1:17. 16:19. San. 24:23. 28:21.

6. Tyhmän huulet sekaantuvat riitaan, ja hänen suunsa kutsuu tappeluun.

San. 16:28.

7. Tyhmän suu on hänelle häviökki, ja hänen huulensa ovat hänen sielunsa paula.

8. Korvaan kuiskuttelijan sanat ovat kuin herkkupalat, ne menevät vatsan slusksiin.

Job 34:7. Ps. 55:22. San. 26:22.

9. Sekin, joka on työssänsä laiska, on vahingon-tekijän veli.

10. Herran nimi on vahva linna; vanhurskas juoksee sinne ja tulee varjelluksi.

Ps. 20:2. 31:4. 61:4. San. 14:26.

11. Rikkaan tavara on hänen vahva kaupunkinsa, ja korkean muurin arvoinen hänen luulossansa.

San. 10:15.

12. Lankeemuksen edellä tulee miehen sydän ylpeäksi, mutta kunnian edellä käyppi nöyryys.

San. 15:33. 16:18. 29:23. 1 Piet. 1:6.

13. Jos joku vastaa ennenkuin hän kuulee, on se hänelle tyhmyydeksi ja häpeäksi.

14. Miehen henki kannattaa hänen sairauttansa; mutta murtunutta henkeä, kuka sitä kantaa?

San. 15:13. 17:22.

15. Ymmärtäväisen sydän hankkii tietoa, ja viisasten korva etsii tietoa.

16. Ihmisen antellaisuus tekee hänelle avaran sijan, ja saattaa hänet suurtenkin eteen.

San. 17:8. 21:14.

17. Omassa asiassansa on jokainen ensin oikeassa; mutta lähimmäinen tulee ja tutkii häntä.

18. Arpa asettaa riidat, ja väkevään väliit eroittaa.

San. 16:33.

19. Loukattu veli vastustaa enemmin kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnan salpa.

20. Miehen suun hedelmästä ravitaan hänen vatsansa, ja huultensa tuotteesta tulee hän ravituksi.

San. 12:13. 13:2.

21. Kuolema ja elämä on kielen vallassa, ja jota hän rakastaa, sen hedelmää saa hän syödä.

22. Joka vaimon löytää, se löytää onnen, ja sai suosion Herralta.

San. 19:14. 31:10 s.

23. Nöyriä pyyntöjä lausuu köyhä, vaan rikas vastaa kovilla sanoilla.

24. Mies, jolla on monta tuttavaa, saa kipujakin kärsiä; mutta onpa ystäväkin, joka on veljeä uskollisempi.

San. 17:17.

19 Luku.

Parempi on köyhä, joka vakuudes- sansa vaeltaa, kuin väärähuulinen, joka on tyhmä.

San. 28:6

2. Ei ole taidoton kiivauskaan hyvää; ja joka jaloillansa kiirehtii, se horjahtelee.

3. Ihmisen älyttömyys turmelee hänen tiensä, ja Herra vastaan kiukuille hänen sydämensä.

4. Varallisuus tuo monta tuttavaa, mutta köyhä joutuu ystävästäänsä erilleen.

San. 14:20.

5. Ei jää väärä todistaja rankaisematta, ja joka valheita puhuu, ei va-paaksi pääse.

3 Moos. 19:13 s. San. 21:28.

6. Moni silittelee ruhtinaan kasvoja, ja jokainen on ystävä anteliaalle.

7. Kaikki köyhän veljet vihaavat häntä, jopa hänen ystävänsäkin vetäytyvät hänestä; hän tapalle sulo-sanoja, vaan ei niiltä ole.

San. 14:20.

8. Joka mielevyttä itsellensä hankkii, se sielunsa rakastaa; ja joka taidon varjelee, se löytää onnen.

9. Ei jää väärä todistaja rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se joutuu hukkaan.

10. Ei tyhmälle sovi hyvät päivät; miten sitten palvelijalle päämiehiä hallita!

San. 17:16. 20:1. 30:22.

11. Miehen taito pidättää hänen vihansa, ja hänen kaunistuksensa on olla loukkauksesta huolimatta.

San. 14:17. 16:32.

12. Kuninkaan viha on kuin jalopeuran kiljuminen, mutta hänen suosionsa kuin kaste ruoholle.

San. 16:14 s. 20:2.

13. Tyhmä poika on itsänsä turmio; ja vaimon riidat ovat niinkuin alinomainen tippuminen.

San. 15:20. 17:26. 27:15.

14. Talo ja tavara on perintö vanhemmilta, mutta Herralta tulee taidollinen vaimo. San. 18:22. 31:10 s.

15. Laiskuus vaivuttaa sikeään uuneen, ja velitto sielu saa kärsiä nälkää. San. 10:4 s. 13:4. 20:13.

16. Joka käskyn kätkee, se varjelee sielunsa; joka ei teistänsä huoli, se kuolee.

17. Se lainaa Herralle, joka vaivaisista armahtaa, ja Hän on hänelle maksava hänen hyvän työnsä. Matt. 10:42. 25:40.

18. Kurita poikaasi, koska vielä on toivo; ja älä pyydä häntä tappaa. San. 13:24. 22:15. 23:13.

19. Joka kovin on kilvas, sen täytyy rangaistusta kärsiä; sillä jos ryhdytkin toimeen, niin teet sen vaan pahemmaksi.

20. Kuule neuvoa, ja ota kuritus hyväksesi, tullaksesi vihdoin viisaaksi! San. 1:3.

21. Monta aivotusta on miehen sydämessä, mutta Herran neuvo on pysyväinen. Pa. 33:11. San. 16:1, 9. Jes. 46:10.

22. Ihmisen kaunistuksena on hänen laupeutensa; ja parempi on köyhä kuin valehtelija. Mark. 12:43.

23. Herran pelko on elämäksi, niin että ravittuna levätään, eikä mikään paha kohtaa.

24. Laiska pistää kätensä vattiin, eikä edes suullensa vie sitä jälleen. San. 26:15.

25. Sinä lyöt pilkkaajan, ja typerä mieleväksi tulee; ja jos toimellista nuhdellaan, oppii hän tietoa. San. 21:11.

26. Joka kovasti kohtelee isänsä ja ajaa äitinsä pakoon, se on häpeää ja häväistystä tuottava poika. San. 20:20.

27. Lakkaa, poikani, kuria kuulemasta, jos tiedon sanoista tahdot eksyä!

28. Kelvoton todistaja pilkkaa oikeutta, ja jumalattomain suu nielee vääryyttä.

29. Pilkkaajille ovat tuomiot valmiina, ja lyönnit tyhmiin selkää varten. San. 10:13. 20:30. 26:3.

20 Luku.

Viini on pilkkaaja, väkijuoma pauhanaja; joka vaan niissä horjuu, ei siitä viisasta tule. Ef. 5:18.

2. Kuninkaan hirmu on kuin nuoren jalopeuran kiljuminen; joka hänen vihoittaa, se vahingoittaa henkensä. San. 16:14 s. 10:12.

3. Kunniaksi on miehelle pysyä erillään riidasta, mutta tyhmä vaan kiihkoilee. San. 16:28.

4. Talvea vasten ei laiska kynnä,

ja kun elon aikana hakee, ei löydy mitään. San. 21:25. 28:19.

5. Neuvo miehen sydämessä on kuin syvä vesi, mutta taidon mies sen esiin ammentaa. Ps. 64:6 s. San. 26:24.

6. Moni ihminen kohtaa kohteliaan miehen; mutta kuka löytää totuuden miehen?

7. Joka vakuudessansa vanhurskaana vaeltaa, hänen lapsensa ovat onnelliset hänen jälkeensä. Ps. 25:12 s. 112:1 s.

8. Kuningas, joka istuu tuomioistuimellansa, hajoittaa silmillänsä kaiken pahan.

9. Kuka voi sanoa: minä olen sydämeni puhdistanut, minä olen synnistäni puhdas?

1 Moos. 8:21. 1 Kun. 8:46. 2 Aik. 6:36.

Saarn. 7:21. 1 Job. 1:8.

10. Kahtalainen painokivi ja kahtalainen mitta: molemmat ovat Herralle kauhistus. San. 11:1. 16:11.

11. Toimistansatunnetaan poikankin, josko hänen tekonsa laatu on puhdas ja vilpiltön. San. 19:18. 22:6.

12. Kuulevan korvan ja näkevän silmän — Herra on ne molemmat tehnyt. Job 36:10. Ps. 94:9.

13. Älä rakasta unta, ettei köyhtyisi; avaa silmäsi, niin syöt leipää kyllin! San. 6:9 s. 19:15. 24:30 s.

14. „Paha, paha“, sanoo ostaja; mutta mentyänsä pois hän kerskaa.

15. Löytyy kultaa ja helmiäkin paljon; mutta tiedon huulet ovat kallis kappale. San. 17:27.

16. Ota hänen vaatteensa, sillä hän on vierasta ta'annut, ja ota häneltä pantti muukalaisten tähden! San. 17:18. 27:13.

17. Vääryyden leipä maistuu miehelle hyvältä, mutta sitten täytetään hänen suunsa terävillä kivillä. Job 20:12 s. San. 9:17.

18. Aivotukset neuvottelemalla menestyvät; ja käytä sinä solaa toimellisella johdatuksella! San. 11:14. 24:5 s.

19. Salattavat ilmoittaa se, joka pannelijana käyskentelee; älä antau sen pariin, joka huuliensa aina aukkoilee! San. 11:13. 25:9.

20. Joka isänsä ja äitiänsä kiiolee, sen soitto sammuu sydänyön pimeyteen. 2 Moos. 21:17. 3 Moos. 20:9. 6 Moos. 27:16.

San. 13:9. 10:26. Matt. 15:4. Mark. 7:10.

21. Perintö, jonka perään alussa kiihditään, ei sitä lopulla siunata. San. 13:11. 28:20.

22. Älä sano „minä koslan pahan“; odota Herraa. Hän auttaa sinua! 5 Moos. 32:35. San. 17:13. 24:29. Room. 12:19.

1 Tess. 5:15.

23. Kahtalainen painokivi on Herralle kauhistus, eikä väärä vaaka ole hyvä.

24. Miehen askeleet tulevat Herralta; ja miten ihminen ymmärtäisi tiensä? Ps. 37:23. San. 16:1,9. 19:21.

25. Paulaksi on ihmiselle ajattelematta pyhittävä omansa, ja vasta lupauksen tehtyä sitä tutkia.

26. Viisas kuningas hajoittaa jumalattomat, ja käyttää raitaan heidän päällisensä.

27. Ihmisen henki on Herran soitto, joka tutkii kaikki sisuksen kammiot.

28. Rakkaus ja uskollisuus varjelevat kuninkaan, ja hän tukeerakkautella istuimensa. San. 16:12. 29:4.

29. Nuorukaisten kunnia on heidän väkevyytensä, ja vanhain kaunistus harmaat hiukset. San. 16:31.

30. Haavat ovat pahan parantajat ja puhdistavat sisuksen kammiot.

21 Luku.

Kuin vesti-ojat on kuninkaan sydän Herran kädessä; Hän sen taivuttaa, mihin vaan tahtoo. Ps. 33:15.

2. Kaikki miehen tiet ovat hänen omissa silmissänsä oikeat; mutta Herran sydämmet tutkii. San. 16:2.

3. Tehdä vanhurskautta ja oikeutta on Herralle otollisempi kuin uhri. 1 Sam. 15:22. Jes. 1:11 s. Hos. 6:6.

4. Silmäin korkeus ja sydämmen kopeus — jumalattomain soitto on syntiä! Ps. 101:5. San. 10:16. 18:9.

5. Ahkeran aiheet ovat vaan voitoksi, mutta jokaisen hätäiläväisen vaan vahingoksi. San. 10:4. 13:4. 14:23.

6. Tavarain kokoominen valheen kielellä on kuolemaa hakevien hahutuva sumu. San. 10:2. Jaak. 5:1 s.

7. Jumalattomain väkivalta syöksee heidät pois, koska eivät tahtoneet oikeutta tehdä.

8. Monimutkainen on viallisen mfehen tie, mutta viattoman teko on oikea.

9. Parempi on istua katon rhyistäällä, kuin riitainen vaimo ja yhteinen talo. San. 25:24.

10. Jumalattoman sielu haluaa pahaa; ei hänen lähimmäisensä saa armoa hänen silmissänsä. Job 34:36 s.

11. Kun pilkkaa ja rangaistaan, viisastuu siitä typerä; ja kun viisasta neuvotaan, käsittää hän tietoa. San. 19:26.

12. Vanhurskas tarkastaa jumalattoman taloa; Hän syöksee jumalattomat onnettomuuteen. Saarn. 5:7.

13. Joka tutkinee korvansa köyhän huudolle, se saa itsekin kerran huutaa, eikä saa vastausta.

14. Salainen anti asettaa vihan, ja lahja helmassa kiivaan kiukun. San. 17:8,23. 18:16.

15. Ilona on vanhurskaalle tehdä oikeutta, mutta kauhistuksena vääryyden tekijöille.

16. Ihminen, joka ekssyy taidon tieltä, on lepäävä haamujen joukossa.

17. Puutteen alaiseksi käypi se mies, joka ilohuvia rakastaa; ja joka viiniä ja öljyä rakastaa, ei se rikastu. San. 23:20 s. Luuk. 15:13 s.

18. Jumalaton annetaan sovinnoksi vanhurskaan sijaan, ja pettäjä rehellisten edestä. Est. 7:9 s. San. 11:3.

19. Parempi on asua autiossa maassa, kuin riitainen ja kiukkuinen vaimo.

20. Kallista tavaraa ja öljyä on viisaan asunnoissa, mutta tyhmä ihminen sen pian nielee.

21. Joka vanhurskautta ja hyvyttä harrastaa, se löytää elämän, vanhurskautta ja kunnian. Matt. 5:7. 2 Tim. 1:16,18.

22. Viisas astuu urosten kaupunkiin ja kukistaa varustuksen, johon se turvaa. San. 24:5. Saarn. 7:20. 9:16 s.

23. Joka varjelee suunsa ja kielensä, se varjelee sielunsa ahdistuksista.

24. Joka on ylpeä ja hurja, sen nimi on pilkkaaja, sen, joka työnsä tekee ylpeyden kopeudessa.

25. Laiskan halu häntä kuolettaa, sillä hänen kätensä empivät työtä tehdä. San. 20:4.

26. Kaiken päivää hän himoiten haluaa; mutta vanhurskas antaa, eikä säästä.

27. Jumalattomain uhri on kauhistus; sitä enemmän jos hän sen ilki-työn sovinnoksi esii fuo. San. 15:8. Jes. 1:13 s.

28. Väärä todistaja on hukkuva; mutta mies, joka kuuntelee, saa aina puhua. 5 Moos. 19:18 s. San. 19:5,9.

29. Häpeemättömyyden kantaa jumalaton mies kasvoissansa; mutta hurskas, hän tiensä vahvistaa.

30. Ei mikään viisais eikä ymmärrys eikä neuvo kestä Herraa vastaan. San. 11:21. Jes. 8:10.

31. Hevonen varustetaan sodan päivää varten, mutta voitto on Herralta. Ps. 33:16 s. 147:10 s.

22 Luku.

Hyvä nimi on kalliimpi kuin suuri rikkaus, ja suosio on parempi kuin hopea ja kulta. Saarn. 7:2.

2. Rikas ja köyhä kohtaavat toinen toistansa; Herra on ne kaikki tehnyt. 5 Moos. 15:11. San. 14:31. 17:5.

3. Viisas näkee pahan, ja kätkee it-

sensä; mutta typerät menevätsiihen, ja saavat kärsiä.

4. Nöyryyden palkka on Herran pelko, rikkaus, kunnia ja elämä.

San. 15:33. 18:12.

5. Orjantappuroita ja pauloja on kavaltaijan tiellä; joka sielunsa varjella tahtoo, pysyy kaukana niistä.

6. Opeta lasta hänen luonteensa mukaan, niin ei hän siitä luovu, vaikka vanhaksikin elää.

7. Rikas vallitsee köyhiä, ja lainan ottaja joutuu lainan antajan orjaksi.

8. Joka vääryyttä kylvää, se niittää onnettomuutta; ja hänen ylpeytensä vitse häviää.

Job 4:8. San. 11:18.

9. Hyvä silmä siunataan, sillä hän on antanut leivästänsä vaivaiselle.

10. Aja pilkkaaja pois, niin riita asettuu, ja tora ja häväistys lakkaa!

San. 26:20.

11. Joka sydämmen puhtautta rakastaa, jonka huulet ovat suloiset, sen ystävä on kuningas.

San. 16:13.

12. Herran silmät varjelevat tietoa, ja pettäjän sanat Hän tyhjiksi tekee.

13. Laiska sanoo: „Jalopeura on ulkona; keskellä katua minä surmaatan.“

San. 26:13.

14. Syvä kuoppa on muukalaisten vaimojen suu; jota Herra vihaa, se putoaa siihen.

San. 7:25 s. 23:27.

15. Alyttömyys on piintynyt nuorukaisen sydämeen; kurituksen vitse ajaa sen kaus hänestä.

San. 13:24. 19:18. 23:13.

16. Köyhän rasittaminen on vaurastuttamiseksi hänelle; antaminen rikkaalle on vaan köyhyttämiseksi.

17. Kallista korvasi, ja kuule viisasten sanoja, ja tarkkaa minun tietoani!

San. 1:5 s. 2:1 s. 3:1. 4:1 s. 5:1 s.

18. Sillä ne ovat suloisia, jos niitä sisimmässä pidät; pysykööt ne kaikki sinun huulillasi!

19. Että turvasi olisi Herrassa, olen minä opettanut sinua tänäpäivänä, niinpä sinua.

20. Enkö ole sinulle kirjoittanut hyviä lauseita, joissa on neuvoja ja tietoa?

21. opettaakseni sinulle totuuden sanain ohjetta, että veisit totuuden sanoja nille vastaukseksi, jotka sinun lähettivät.

22. Älä ryöstä köyhää, sentähden että hän köyhä on, äläkä polje vaiusta portissa!

23. Sillä Herra ajaa heidän asiansa, ja ryöstää hengen niiltä, jotka heitä ryöstävät.

San. 23:11

24. Älä mene vihaisen miehen seuraan, äläkä ole tuiman parissa,

25. ettei oppisi hänen teitensä, etkä saisi sielullesi paulaa!

26. Älä ole niitä, jotka kättä lyövät, niitä, jotka velkaa takaavat!

San. 11:15. 17:18. 20:16. 27:13.

27. Jos ei sinulla ole maksaa, miksi sinulta viotees altasi otettaisiin?

28. Älä siirrä ikivanhaa rajaa, jonka isäsi tehneet ovat!

5 Moos. 19:14. 27:17. San. 23:10.

29. Jos näet työössänsä sukkan miehen, se on seisova kuningasten edessä, eikä ole halpainen edessä seisova.

23 Luku.

Kun istut syömään hallitsijan kansa, niin tarkkaa tarkasti, kuka edessäsi on,

2. ja pane veitsi kurkullesi, jos liian nälkäinen olet!

3. Älä himoitse hänen herkkujansa, sillä se on petollista leipää!

4. Älä vaivaa itseäsi tullaksesi rikkaaksi; lakkaa tuosta taidollisuudesta!

5. Älä lennätä silmiäsi sen perään, jota et sinä taida saada. Sillä se tekee itsellensä siivet niinkuin kotka, joka lentää taivasta kohti.

6. Älä syö kadesilmäisen leipää, äläkä himoitse hänen herkkujansa!

7. Sillä niinkuin hän mielessänsä miettii, niin hän on; hän sanoo sinulle: „syö jaju!“ mutta hänen sydämmensä ei ole sinun puolellasi.

8. Palasi, jonku syönyt olet, täytyy sinun oksentaa ulos; ja suloiset sanasi olet hukkaan käyttänyt.

9. Älä puhu tyhmän korviin, sillä hän halveksii sanojesi taitoa!

San. 9:8. Matt. 7:6.

10. Älä siirrä ikivanhaa rajaa, äläkä mene orpojen pellolle;

2 Moos. 22:22 s. 5 Moos. 19:14. 27:17. San. 22:28.

11. sillä heidän Lunastajansa on voimallinen; Hän ajaa heidän asiansa sinua vastaan!

2 Moos. 22:23. Ps. 68:6. San. 22:23.

12. Anna sydämmesi kurille, ja korvasi tiedon sanoille!

13. Älä kiellä lapselta kuria; jos häntä vitsalla lyöt, ei hän siitä kuole.

San. 13:24. 19:18. 22:15.

14. Sinä lyöt häntä vitsalla, ja vapahdat hänen sielunsa tuonelasta.

15. Poikani, jos sinun sydämmesi tulee viisaaksi, iloitsee minunkin sydämmeni;

San. 10:1. 27:11. 29:3.

16. ja munaskuuni riemuitsevat, kun sinun huulesi oikein puhuvat.

17. Älköön sydämmesi olko kiivas syntisiä kohtaan, vaan olkoon Herran pelvon puoleen joka päivä!

San. 24:1.

18. Onpa totisesti tulevaisuus, eikä toivosi mene hukkaan.

Ps. 37:37. San. 24:14.

19. Kuule sinä, poikani, ja viisastu, ja ohjaa sydämesi tielle!

20. Älä ole viinin juomarien joukossa, eikä lihan syömärien seuroissa! 21. Sillä juomari ja syömäri köyhtyy, ja uneliaisuus pukee ryysyihin.

San. 21:17.

22. Kuule isääsi, joka sinut siitti, äläkä katso äitiäsi ylen, kun hän vanhaksi tulee.

San. 1:8. 15:12.

23. Osta totuutta, äläkä sitä myö, viisautta, kuria ja taitoa!

24. Vanhurskaan isä suuresti riemuitsee, ja viisaan synnyttäjää iloitsee hänestä.

25. Illoitkoon sinunkin isäsi ja äitisi, ja riemuittakoon sinun synnyttäjäsi!

26. Anna minulle, poikani, sydämesi, ja sinun silmäsi suosikoot minun teitäni!

27. Sillä portto on syvä kuoppa, ja vieras vaimo on ahdas kaivo.

San. 22:14.

28. Vieläpä se väijyy kuin rosvo, ja enentää uskottomain joukon ihmisten lasten seassa.

29. Kellä „oi“, kellä „voi“, kellä riidat, kellä valitus, kellä haavatsuotta, kellä silmäin tummennukset?

30. Niillä, jotka viinin vieressä vii-pyvät, tulevat väkijuomaa maistamaan.

Jes. 5:11 s., 22.

31. Älä katsele viiniä, kuinka se punottaa, kuinka se maljassa vilkkuu, herkästi alas valuu!

Ef. 5:18.

32. Sen loppu on, että se puree kuin kärke, ja pistää kuin kyykärke.

33. Silmäsi näkevät outoja, ja sydämesi puhuu toimetttömiä,

34. ja sinä olet kuin keskellä merta, ja kuin se, joka makaa mastonpäässä.

35. „He löivät minua – en minä kipua tuntenut; he pieksivät minua – enkä mitään tietänyt. Milloin minä virkoan? – Vielä minä sitä uudelleen haen!“

24 Luku.

Älä kadehti pahoja ihmisiä, äläkä halua olla heidän kanssansa!

San. 1:10. 23:17.

2. Sillä heidän sydämensä aikoo hävitystä, ja heidän huulensa puhuvat pahuutta.

3. Viisaudella huone rakennetaan, ja toimella se vahvistetaan.

4. Taidolla aitat täytetään kaikenlaisella kalliilla ja suotuisalla tavarella.

5. Viisas mies on väkevä, ja tiedon mies kartuttaa väkeä.

San. 21:22. Saarn. 9:16, 18.

6. Sillä hyvällä johdolla käyt sota

omaksi onneksesi, ja siinä voitto, missä monta neuvonantajaa.

San. 11:14. 15:22. 20:28.

7. Viisaus on tyhmälle ylen korkea; ei hän portissa avaa suutansa.

8. Joka ajattelee pahaa tehdä, sitä juonittelijaksi nimitetään.

9. Älyttömyyden aiheet ovat syntiä, mutta pilkkaaja on ihmisten kauhistus.

10. Jos käytit itsesi veltosti ahdistuksen päivänä, on sitten voimaskin heikko.

11. Pelasta kuolemaan kuljetettavia, ja toimita toki este mestauspaikkaan päin horjuville!

Ps. 82:3 s. San. 31:8 s.

12. Jos sanot: „katso, emme sitä tietäneet,“ niin eikö sydänten tutkija sitä huomaa, eikö sielusi vartija sitä tiedä? Eikö Hän kosti ihmiselle hänen työnsä mukaan?

Job 34:11.

Ps. 62:13. Jer. 32:19. Room. 2:6. Ilm. 22:12.

13. Syö, poikani, hunajaa, sillä se on hyvää, ja mesi on makea suusi laelle!

San. 25:16.

14. Aivan niin opi viisautta sielusi hyödyksi! Jos sen löydät, on sinulla tulevaisuus, eikä toivosi mene hukkaan.

15. Älä, sinä jumalaton, väijy vanhurskaan huonetta, älä hänen leposijaansa hävitä!

16. Sillä seitsemän kertaa lankee vanhurskas, ja nouse jälleen; mutta jumalattomat kukistuvat onnettomuudessa.

17. Älä iloitse vihamiehesi langes- tessa, älköönkä sydämesi riemuitko hänen kaatuessa!

Job 31:29.

18. Etei Herra sitä näkisi, ja se olisi pahaa hänen silmissänsä, ja Hän kääntäisi vihansa pois hänestä.

19. Älä kiivastu pahoihin, äläkä kadehti jumalattomia!

Ps. 37:1. Saarn. 7:10.

20. Sillä ei pahalla ole mitään tulevaisuutta; jumalattomain soitto sam- muu.

Job 18:5. Ps. 37:38. San. 13:9.

21. Pelkää, poikani, Herra ja kuningasta, äläkä sekaannu kapinoit- sijain seuroihin!

1 Piet. 2:17.

22. Sillä yht'äkkiä nouse heidän turmiensa; ja kuka tietää, miten pian heidän vuotensa loppuvat?

23. Nämäkin ovat viisasten: Ei ole hyvä katsoa muotoa tuomiossa.

24. Joka jumalattomalle sanoo: „si- nä olet hurskas!“ sitä kansat kiroo- vat, sitä kansakunnat kauhistuvat.

25. Mutta oikein tuomitseville käy hyvin, ja heidän päällensä tulee hyvä siunaus.

26. Se huulia suutelee, joka vastaa sattuvilla sanoilla.

27. Toimita ulkona työsi, ja val-

mista ne pellolla itsellesi, rakenna vasta sitten huoneesi!

28. Älä ilman syyttä rupea todistajaksi lähimmäistäsi vastaan! Vai tahdotkos huulilla peittää? San. 14:5.

29. Älä sano: „niinkuin hän teki minulle, niin minäkin teen hänelle; minä koston miehelle hänen tekonsa mukaan.“ San. 20:22. Matt. 5:44.

30. Laiskan miehen pellon vieritse minä kävin, ja toimitetoman ihmisen viinimäen sivutse,

31. ja katso, se kasvoi paljasta ohdaketta, sen pinta oli nukulaisilla peitetty, ja sen kivi-aita oli hajonnut.

32. Ja minä katselin sitä, panin sen sydämeeni; minä näin sen, ja otin muistutuksen:

33. „Vähän unta, vähän torkkumista, vähän kädet ristiin levätäkseen!“ — San. 6:9 s.

34. niin köyhyytesi tulee kuljeksien, ja puutteesi kuin kilvellä varustettu mies.

25 Luku.

Nämäkin ovat Salomon Sananlaskuja, joita Hiskian, Juudan kuninkaan, miehet ovat koonneet.

2 Kun. 18:1 s.

2. Jumalan kunnia on salata asiaa, mutta kuningasten kunnia asiaa tutkia. Room. 11:33.

3. Taivas korkeuden suhteen, ja maa syvyyden, ja kuningasten sydän ovat tutkimattomia.

4. Poista kuonat hopeasta, niin se päälle kalu valmistuu.

5. Poista jumalaton kuninkaan kasvojen edestä, niin hänen istuimensa vanhurskaudella vahvistetaan!

San. 16:12. 20:8, 28.

6. Älä pöyhistele kuninkaan edessä, äläkä astu suurten sijoille.

7. Sillä parempi on, että sinulle sanotaan: „tule tänne ylös“, kuin että sinua alennetaan ylimyksen edessä, jonka silmäsi nähneet ovat.

Luuk. 14:8 s.

8. Älä mene kiireesti riitaan, ettei sanottaisi: „mitä teet sen päätettyä, kun lähimmäisesi on sinua häväsinyt?“

9. Aja asiiasi lähimmäisesi kanssa, mutta älä ilmoita toisen salaisuutta; San. 11:13. 20:19.

10. ettei se sinua piikkaisi, joka kuulijana oli, ja paha sanoma sinusta olisi lakkaamaton.

11. Kultaisia omenia hopea-astioissa on aikansa sanottu sana. San. 15:23.

12. Kultaisten korvarengas ja kaulakoristus parhaasta kullasta — sem-

moinen on viisas nuhtelija kuulevalle korvalle. San. 19.

13. Kun lumen jäähdyttämä juoma elon-aikana on uskollinen sanansaattaja niille, jotka hänet lähettävät; hän virvoittaa herransa sielun.

14. Kun pilvi ja tuuli ilman sadetta, niin on mies, joka kerskailee antavansa, vaan ei pidä sanaansa.

Juud. 12 v.

15. Pitkämielisyydellä päämies voitetaan, ja lempeä kiellä luitakin murtaa. San. 15:1. Saarn. 10:4.

16. Jos olet hunajaa löytänyt, niin syö vaan tarpeeksi, ettei siitä kylästyisi ja sen sitten oksentaisit.

San. 24:13.

17. Anna jalkasi harvoin tulla lähimmäisesi huoneesen, ettei hän kylästyisi ja suuttuisi sinuun!

18. Vasara ja miekka ja teroitettu nuoli on se mies, joka sanoo väärää todistusta lähimmäistensä vastaan.

Ps. 57:5. 59:3. 120:4.

19. Hauras hammas ja horjuvainen jalka on turvanminen petolliseen hädän päivänä.

20. Joka talvipäivänä takin päältänsä riisuu — happo lipiäsuolaan — on se, joka murheelliselle sydämelle lauluja laulaa.

21. Jos vihemies isoo, ruoki häntä leivällä; jos hän janoo, juota häntä vedellä; Matt. 5:44. Room. 12:20.

22. sillä niin sinä kokoat hiiliä hänen päänsä päälle; ja Herra maksaa sen sinulle

23. Pohjatuuli synnyttää sateen, ja salainen kieli synkistyneet kasvat.

24. Parempi on istua katon räyställä, kuin riitainen vaimo ja yhteinen talo. San. 2:9, 19.

25. Kylmä vesi nääntyvälle sielulle on hyvä sanoma kaukaiselta maalta.

26. Sotkettu lähde ja turmeltu kairo on hurskas, joka horjuu jumalattoman edessä.

27. Ylen paljon hunajaa syödä ei ole hyväksi, mutta vaikeita asioita tutkia on kuormaksi.

28. Hävitetty kaupunki ilman muurittia on se mies, joka ei taida huilitä henkeänsä.

26 Luku.

Kuin lumi kesällä ja kuin sade elon-aikana, niin ei sovi tyhmälle kunnia. San. 17:16. 19:10.

2. Kuin varpunen lentää, ja kuin pääskynen kiittää, niin on syytön kiros: ei se satu.

3. Hevosille ruoska, aasille ohja, ja viitsa tyhmän selkään.

Ps. 32:9. San. 10:13.

4. Älä vastaa tyhmää hänen älyttömyytensä mukaan, ettei sinä itsekkin tulisi hänen kaltaisekseen!

5. Vastaa tyhmää hänen älyttömyytensä mukaan, ettei hän olisi viisas omissa silmissänsä!

6. Se leikkaa jalat itseltänsä poikki ja juopi vahinkoa, joka asiansa tyhmän käden kautta toimittaa. San. 25:15.

7. Halvatuun sääret voimattomina riippuvat, ja samoin sananlasku tyhmän suussa.

8. Kuin kallisten kivien kokoaminen rauniolle, niin on kunnian antaminen tyhmälle.

9. Kuin orjantappura, joka joutui juopuneen käteen, on sananlasku tyhmän suussa.

10. Mestarilta syntyy kaikkea; mutta joka tyhmän palkkaa, se palkkaa kulkijajoihin.

11. Kuin oksennukseensa palajava koira on tyhmä, joka mielettömyytensä kertoo. 2 Piet. 2:22.

12. Jos näet miehen, joka on viisas omissa silmissänsä, niin on tyhmästä enemmän toivoa kuin hänestä. San. 3:7. 29:20.

13. Laiska sanoo: „nuori jalopeura on tiellä, jalopeura keskellä katuja.“ San. 22:13.

14. Ovi kääntyy saranoillaan, ja laiska vuoteellaansa.

15. Laiska pistää kätensä vatiin, eikä viittä viedä sitä suullensa jälleen. San. 19:24.

16. Laiska on omissa silmissänsä viisaampi kuin seitsemän, jotka tavasti vastaavat.

17. Kulkukoiran korviin tarttuu se, joka kiihastuu riidasta, joka ei hänen koske.

18. Kuin hurjapää, joka ampuu tullivasamia, nuolia ja kuolemaa,

19. niin on se, joka lähimmäistensä pettää, ja sanoo: „leikkillä minä sen tein.“

20. Missä ei enään puuta ole, siinä tuli sammuu; ja missä ei ole korvaankuiskuttelijaa, siinä riita loppuu. San. 22:10.

21. Hiiliä hiilokseen, ja puita tuleen, ja kiukkuinen mies riidan syyttämiseen.

22. Korvaankuiskuttelijan sanat ovat kuin herkkupalat, ne menevät vatsan sisuksiin. Job 34:7. Pa. 55:22. San. 18:3.

23. Kuin hopeakuona silana saviastialla, niin ovat lempeä hehkuvat huulet ja paha sydän.

24. Huulillansa teetteleikse vihamies, mutta petosta katkee hän sydämessänsä.

25. Jos hän tekee äänensä suloiseksi, älä usko häntä, sillä seitsemän kauhistusta on hänen sydämessänsä!

26. Vaikkapa viha petoksella peitettäisiin, on sen pahuus kuitenkin seurakunnan kokouksessa ilmi tuleva.

27. Joka kuopaa kaivaa, se kaatuu siihen; ja joka kiven vierittää, sen päälle se takaisin vierähtää. Pa. 7:16. 9:16. 57:7. Saarn. 10:3.

28. Petollinen kieli vihaa sorrettujansa, ja liukas suu tuottaa loukkauksen.

27 Luku.

Älä kehu huomisesta päivästä, sillä et tiedä, mitä päivä synnyttää!

Pa. 75:5 s. Jaak. 4:13 s.

2. Kiittäköön sinua toinen, eikä oma suusi, vieras, eikä omat huulesi!

Jer. 9:23.

3. Kivi on raskas ja hiekka painava – mutta tyhmän närkästys on niiltä molempia raskaampi.

Job 5:2. 6:3. Saarn. 7:10.

4. Kiukku on julma, ja viha on kuin tulva; mutta kuka voi luulijan kiihvautta kestää? San. 6:34 s. Jaak. 1:20.

5. Parempi on julkinen nuhde kuin salattu rakkaut.

6. Uskolliset ovat rakastajan haavat, ja runsaat ovat vihaajan suudelmät. Pa. 141:5.

7. Kyllästynyt sielu tallaa hunajaa, mutta nälkäisestä sielusta on kaikki karvaskin makeaa.

8. Kuin pesästänsä paennut lintu, niin on mies, joka asuinpaikaltansa pakenee.

9. Öljy ja suitsutus ilahuttaa sydäntä, ja ystävän sulosana neuvokkaasta sielusta.

10. Älä jätä ystäväsi ja isäsi ystäväsi, äläkä mene veljesi huoneeseen onnettomuutes päivänä! Parempi on läheinen naapuri kuin kaukainen veli. San. 18:24.

11. Viisastu, poikani, ja ilahuta sydäntäni, että minä pilkkaajalleni vastauksen antaisin. San. 10:1. 23:15. 29:3.

12. Mielevä näkee pahan ja katkee itsensä; mutta typerät menevät siihen, ja saavat kärsiä. San. 22:3.

13. Ota hänen vaatteensa, sillä hän on vierasta taannut, ja ota häneltä pantti muukalaisen edestä!

San. 20:16. 22:26.

14. Joka lähimmäistensä siunaa korkealla äänellä aamuilla varhain nousuunsa, se luetaan hänelle kiroukseksi.

15. Tiheä tippuminen rankan sateen päivänä ja riitainen vaimo ovat toistensa vertaisia. San. 19:13.

16. Joka häntä pidättää, se tuulta pi-

dättää, ja öljy sen oikeata kättä kohtaa.

17. Rauta raudalla hivottakoon, ja mies hivotkoon lähimmäisensä muotoa!

18. Joka fikunapuuta varjelee, se saa syödä sen hedelmää; joka heransa vartioitsee, se kunnioitetaan.

19. Niinkuin vedessä kasvat ovat kasvoja vastaan, samoin on ihmisen sydän ihmistä vastaan.

20. Ei tuonela ja helvetti tule täyteen, eikä ihmisen silmät saa kylläänsä.

San. 80:16. Saarn. 1:8. Hab. 2:5.

21. Ahjo hopealle, ja uuni kullalle, ja mies maineensa mukainen.

22. Vaikka survimella survoisittymää huhmarissa survoisien seassa, ei hänen tyhmyytensä sittenkään hänestä erkanisi.

23. Op! tuntemaan lampaasi muotoa, ja tarkkaa laumaasi!

24. Sillä ei tavara pysy iankaikkisesti, ja pysyykö kruunukaan suvusta sukuun?

25. Mutta kun heinä on korjattu, ja äpärikkö näkyy, ja vuorten ruohot ovat kootut,

26. silloin ovat lampaat verhoiksi sinulle, ja kauriit pellon hinnaksi,

27. ja vuohien runsas rieska ruuaksesi, ruuaksi perheellesi ja elatukseksi pii'oillesi.

28 Luku.

Jumalattomat pakenevat, vaikka ei kukaan heitä takaa aja; mutta vanhurskaat ovat niin rohkeat kuin nuori jalopeura. 3 Moos. 26:36 s. San. 10:24.

2. Synnin tähden tulee maakunnalle montia hallitsijaa; mutta yhden toimellisen ja ymmärtäväisen ihmisen kautta hyvä järjestys kauan pysyy.

San. 29:8. Jes. 24:4 s. 20.

3. Köyhä mies, joka halpoja sortaa, on kuin sadekuuro, joka huutoo pois kaikki, eikä leipää tuota.

4. Jotka lain hylkäävät, ne ylistävät jumalattomia; mutta jotka lain pitävät, närkästyvät heihin.

5. Ei pahat ihmiset oikeutta ymmärrä; mutta jotka Herraa etsivät, ymmärtävät kaikki.

6. Parempi on köyhä, joka vakuudessa vaeltaa, kuin kahdella tiellä mutkisteleva, ja se rikas. San. 19:1.

7. Ymmärtäväinen poika kätkee o-
petuksien; mutta se, joka tuhlarien parissa oleksii, tuottaa isällensä häpeän.

8. Joka tavaransa korolla ja kasvulla kartuttaa, se kokoaa köyhien Armahajalle. Saarn. 2:26.

9. Joka korvansa kääntää lakia kuu-

lemasta, hänen rukouksensakin on kauhistus. Job 27:9. Ps. 18:42-66:18. Joh. 9:31.

10. Joka hurskaita väärrälle tielle eksyttää, se kaatuu oraan kuoppaansa; mutta vakaat perivät onnen.

San. 26:2. Matt. 15:14.

11. Rikas luulee itsensä viisaaksi, muttaymmärtäväköyryä tutkii hänet.

12. Vanhurskasten riemutissa on loisto suuri; mutta jumalattomain päästessä valtaan piiloilevat ihmiset.

San. 11:10. 29:2.

13. Joka pahoja tekojansa peittää, ei se menesty; vaan joka ne tunnustaa ja hylkää, sille tapahtuu laupeus.

Ps. 32:3 s. 1 Joh. 1:9.

14. Autuas on se ihminen, joka aina pelkää; mutta joka sydämensä paa-
duttaa, se lankee onnettomuuteen.

San. 14:16.

15. Kiljuva jalopeura ja ralvoisa karhu — niin on jumalaton, joka köyhää kansaa hallitsee.

16. Muista, ruhtinas, joka olet taitoa vailla ja rikas väkivallan töissä, että joka väärrä voittoon vihaa, se päivän päntää!

San. 29:4.

17. Ihminen, jota jonkun veri pal-
naa, pakenee hautaan asti; alkääntä häntä suojelko!

1 Moos. 9:6. 2 Moos. 21:12. 5 Moos. 19:11 s.

18. Joka vakuudessa vaeltaa, sitä autetaan; mutta joka kahdella tiellä mutkaillee, se kerrassaan kaatuu.

San. 12:13.

19. Joka peltonsa viljelee, se ravi-
taan leivällä; mutta joka turhia ajaa takaa, se ravitaan köyhyydellä.

San. 12:11. 20:4.

20. Uskollinen mies runsaasti siuna-
laan; mutta joka äkisti rikastua pyytää, ei se rankaisematta jää.

San. 20:21. 21:5. 1 Tim. 6:6,9.

21. Ei ole hyvä, että muotoja kat-
sotaan; mutta leipäpalan tähden tekee moni mies väärin.

San. 18:5. 24:23. Hes. 13:19.

22. Kadesilmäinen mies rientää rik-
kautta saamaan, eikä tiedä köyhyyden häntä saavuttavan.

23. Joka ihmistä nuhtelee, saa jäle-
tömpäin paremman suosion kuin se, joka kielsensä luukkaaksi tekee.

San. 9:8 s. 27:5 s.

24. Joka riistää isältänsä ja äidiltän-
sä, ja sanoo: „ei se ole syntiä“, se on rosvon velli.

San. 19:26. Matt. 15:5 s.

25. Ahne syyttää ridaan, mutta joka Herraan turvaa, se runsaasti ravi-
taan.

San. 13:10.

26. Jokauskaltaa omaan sydämmen-
sä, se on tyhmä; mutta joka viisau-
dessa vaeltaa, se vapahdetaan.

San. 8:5-7. 1 Kor. 9:19 s.

27. Joka köyhälle antaa, ei sillä puu-
tosta ole; mutta joka silmänsä hän-
neltä peittää, sesaa paljon kirouksia.

5 Moos. 15:11. San. 19:17.

28. Kun jumalattomat pääsevät val-
taan, kätkevät ihmiset itsensä; mutta
kun ne häviävät, enentyvät vanhurs-
kaat.

Job 24:4. San. 11:10. 29:2.

29 Luku.

Usein nuhdeltu mies, joka niskansa
koventaa, äkisti rutistetaan, eikä
ole parantajaa. Jes. 66:4. Jer. 7:18 s.

2. Kun vanhurskaat enentyvät, iloi-
see kansa; mutta jumalattoman hal-
litessa huokaa kansa.

San. 11:10. 28:12. 28.

3. Viisautta rakastava mies ilahuttaa
isänsä, mutta porttojen seurassa ole-
siva menettää varansa.

San. 10:1. 15:20. 27:11. Luuk. 15:13. 80.

4. Kuningas saattaa maan oikeudel-
la hyvään tilaan, mutta veroja lisää-
vä mies sen hävittää.

San. 28:16.

5. Mies, joka liehakoitsee lähim-
mäistänsä kohtaan, levittää verkon
hänen askeleillensa.

6. Pahan miehen rikoksessa on paula,
mutta vanhurskas iloitsee ja riemuitsee.

7. Vanhurskas tuntee vaivaisten a-
sian; ja tutta jumalaton ei tajua tie-
toa.

8. Pilkkaajat kiihoittavat kaupungin
kapinaan, mutta viisaat asettavat vi-
han.

San. 28:2. Saarn. 9:18.

9. Kun viisaalla miehellä on asia tyh-
män kanssa ratkaistavana, riehuu tä-
mä ja nauraa, eikä asetu.

Jes. 57:20 s.

10. Verta himoavaiset vihaavat via-
tonta ja hurksaat pyytävähäntähen-
gissä pitää.

11. Tyhmä purkaa kaiken klukkun-
sa, mutta viisas vihansa pidättää.

San. 17:27.

12. Hallitsija, joka valhetta kuunte-
lee, sen palvelijat ovat kaikki juma-
lattomia.

13. Köyhä ja koron ottaja kohtaavat
toinen toistansa; Herra valaisee hei-
dän molempain silmät.

San. 22:2.

14. Kuningas, joka uskollisesti alhai-
sia tuomitsee, hän vahvistaa istui-
mensa ijankaikkisesti.

San. 16:12. 20:28.

15. Viitsa ja nuhde tuottaa viisautta,
mutta kurittamaton poika häpäisee
äitinsä.

San. 13:24. 22:16. 23:18 s.

16. Jumalattomain lisääntyessä li-
sääntyvät rikokset, mutta vanhurs-
kaat saavat nähdä heidän perikaton-
sa.

Ps. 68:11. 91:3.

17. Kurita poikaasi, niin hän sinua
virvoittaa ja antaa ilon aineita sie-
lullesi.

18. Ilman ilmoitustaraa istuu kansa;
mutta autuas se, joka kätkee lain.

19. Ei palvelija sanojsta parane; sil-
lä vaikka hän sen ymmärtää, ei hän
kuitenkaan siitä huoli.

20. Jos näet miehen, joka on nopsa
puhumaan, niin on tyhmästä enem-
män toivoa kuin hänestä.

San. 26:12. Saarn. 15:33. 5:1. Jaak. 1:19 s. 3:5 s.

21. Jos palvelijaa nuoruudesta peh-
meästi pidetään, on hän viimein po-
jan arvoiseksi pyrkivä.

22. Vihainen mies saattaa riidan, ja
kiukkuinen tekee monta syntiä.

San. 15:18. 22:24. 27:4. Jaak. 1:20.

23. Ihmisen ylpeys alentaa hänet,
mutta nöyrymielinen saa kunnian.

Job 22:29. San. 15:33. 18:12. Luuk. 14:11.

1 Piet. 5:5 s.

24. Joka varkaan kanssa jakaa, se vi-
haa sieluansa; hän kuulee kirouksen,
eikä ilmoita.

3 Moos. 5:1.

25. Ihmisspelko panee paulan; mutta
joka Herraan turvaa, se varjellaan.

Matt. 10:28.

26. Moni etsii hallitsijan kasvoja,
mutta Herralta tulee miehen oikeus.

27. Vanhurskasten kauhistus on väärä
mies, ja joka oikealla tiellä on,
hän on jumalattomille kauhistus.

Ps. 15:4. 1 Piet. 4:4.

30 Luku.

Agurin, Jaken pojan, sanat ja opetus.
Näin se mies puhuu Itielille, Itie-
lille ja Ukalille.

2. Raaka raavas olen minä miehek-
si, eikä minussa ole ihmisen ymmär-
rystä;

3. enkä ole viisautta oppinut, että
tietäisin tiedon Pyhimmästä.

4. Kuka on astunut ylös taivaasen
ja sieltä alaskin tullut, kuka on tuu-
len kouriinsa koonnut, kuka on ve-
det vaatteesen sitonut, kuka on aset-
tanut kaikki maan ääret, mikä on
Hänen nimensä ja mikä Hänen poi-
kansa nimi? Tietänehän sen!

Job 38:4 s. Job 40:12.

5. Kaikki Jumalan puheet ovat tu-
lella kirkastetut; Hän on kilpi niille,
jotka Häneen turvaavat.

Ps. 127. 18:31. 91:4.

6. Älä lisää mitään hänen sanoihin-
sa, ettei Hän sinua nuhtelisi, ja sinä
valehtelijaksi joutuisit!

7. Kahta minä sinulta anon, älä mi-
nulta niitä kiellä, ennenkuin minä
kuolen:

8. Poista minusta turhuus ja val-
heensana; köyhyyttä ja rikkautta älä
minulle anna, vaan anna minun syö-
dä määrän-osiini leipää;

1 Tim. 6:8.

9. etten kyllästyneenä Sinua kieltäi-

si, ja sanoisi: „kuka on Herra?“ tahli etten köyhtyneenä varastaisi, ja rikkooisi minun Jumalani nimeä vastaan!

5 Moos. 8:12 s. 32:16.
10. Älä palvelijaa panettele hänen isäntänsä edessä, ettei hän sinua ki-roaasi, ja sinä synnalaiseksi joutuisit!

11. On suku, joka kiroaa isäänsä, eikä siunaa äitiänsä;

12. suku, joka on puhdas omissa silmissänsä, vaikka ei ole liastansa pesty;

13. suku — miten korkeat sen silmät ovat, ja sen silmäluomet kohottavat itseänsä! —

14. suku, jonka hampaat ovat miekka, ja purimet puukkoja, että söisivät vaivaiset maasta ja köyhät ihmisten joukosta!

San. 12:16.
15. Veren imijällä on kaksi tyttäretä: „tuo tänne, tuo tänne!“ Kolme on tyytymätöntä, ja neljä on, jotka eivät sano kyllä olevan:

16. tuonela ja suljettu kohtu, maa, joka ei täydy vedestä, ja tuli, joka ei sano: „jo kyllä!“

17. Silmä, joka häpäisee isäänsä ja pilkkaa äidille annettavaa kunnioitusta, sen kaarneet ojan varrella hakkaavat ulos, ja kotkan pojat sen syövät.

5 Moos. 27:16.
18. Nämä kolme ovat minustaylen ihmeellisiä, ja neljä on, joita en ymmärrä.

19. kotkan tie taivaalla. kärkeen tie kalliolla, haahden jäljet meren keskellä, ja miehen jäljet neitseeseen työ. 20. Semmoinen on myös avionsa liiton rikkovan vaimon tie: hän nauttii, pyyhkääse suunsa ja sanoo: „en ole syntiä tehnyt!“

21. Kolmen alla vapisee maa, eikä se neljän alla voi kestää:

22. orjan alla, kun hän kuninkaaksi pääsee, ja hullun alla, kun sillä on kylliksi leipää, San. 19:10. Saarn. 10:5 s.

23. hylkyläisen alla, kun se miehen saa, ja pif'an alla, kun se emäntänsä perilliseksi pääsee.

24. Nämä neljä ovat maan pieniä, mutta ne ovat viisaita, hyvin oppineita:

25. muuraiset, — ei mikään voimallinen kansa, ja kuitenkin hankkivat kesällä ruokansa;

26. mäyrät, — ei suinkaan väkevä väki, ja kuitenkin ne asettavat kalliolle asuntonsa;

27. heinäsirkoilla ei ole kuningasta, ja kuitenkin lähtevät eri joukkoihin jaettuina kaikki ulos;

28. sisiliskon sinä saat käsin kiinni ottaa, — sittenkin se on kuninkaan linnoissa.

29. Nämä kolme astuvat jalosti, ja neljä jalosti käyvät:

30. jalopeura, tuo sankari eläinten joukossa, joka ei minkään edestä takaisin käänny;

31. sukkela, lanteinen hurtta, ja kauris, ja kuningas nostoväkenä seurassa. Job 39:22 s.

32. Jos olet tyhmästi tehnyt ja koroitannut itseäsi, tahi jos olet pahaa ajatellut, niin pane käsi suullesi!

Job 39:37. Mik. 7:16.

33. Sillä maitoa puserutamalla tuotetaan voita, ja nenää puserutamalla tuotetaan verta, ja vihamiestä puserutamalla tuotetaan ritaa.

31 Luku.

Kuningas Lemuelin sanat, jotka hänen äitinsä hänelle opetti:

2. Oi sinua, poikani, ja oi oman kohtuni poikaa, ja oi lupausteni poikaa!

3. Älä anna vaimoillesi voimaasi, äläkä teitäsi niille, jotka kuninkaat hävittävät!

5 Moos. 17:17.

4. Ei kuningasten sovi, Lemuel, ei kuningasten sovi viiniä juoda, eikä ruhtinasten sanoa: „missä on väkijuomia?“

Saarn. 10:16 s.

5. etteivät joisi ja unohtaisi, mitä säättö on, ja väntäisi kaikkien kurujuuden lasten asian. Jes. 5:22 s. 28:7.

6. Antakaat väkeviä juotavia hukkuvalle, ja viiniä murheellisille sie-luille!

Syr. 31:32.

7. Se juokoon ja unohtakoon puutensa, älköönkä enään muistako viheliäisyyttänsä!

8. Avaa suusi mykän hyväksi, kaikkien hyljättyjen oikeuden puolesta!

Job 29:12 s. San. 24:11.

9. Avaa suusi, tuomitse oikein, ja aja sorretun ja köyhän asiaa!

Ps. 82:3. Jes. 1:17.

10. Kuka löysi kunnon vaimon? Sen arvo on helmiä paljon kalliimpi.

San. 18:22. 19:14.

11. Hänen miehensä sydän uskallaa häneen, eikä häneltä elatusta puutu.

San. 12:4. 14:1.

12. Hän tekee hänelle hyvää, eikä pahaa, kaikkina elämänsä päivinä.

13. Hän hakee villoja ja pellavia, ja askaroipi hulluisesti käsillensä.

14. Hän on kuin kauppiaan laivat, ja tuoppi elatuksensa kaukaa.

15. Hän nousee, kun vielä yö on, ja antaa ruokamäärän perheellensä ja työmäärän piioillensa.

16. Hän pyytää peltoa, ja saa sen; käyttensä saamasta istuttaa hän viinimäen.

17. Hän vyöttää kupeensa väkevyydellä, ja vahvistaa käsivartensa.

18. Hän huomaa hyvän voiton saavansa; ei hänen soittonsa yöllä sammua.
 19. Hän ojentaa kätensä rukkiin, ja pitelee sormillansa kehrävartta.
 20. Hän kohottaa kämmenensä vaivaisille, ja ojentaa kätensä köyriälle.
 21. Ei hän pelkää huoneellensa mitään pahaa lumesta, sillä koko hänen perheensä on purpuraan puettu.
 22. Hän valmistaa makuuvaatteita; hieno liina ja tulipurpura ovat hänen vaatteuksensa.
 23. Hänen miehensä on tunnettu porteissa, istuessaan maan vanhimpain kanssa.
 24. Hän tekee alusvaatteita ja myy niitä, ja antaa voittoa kauppiaille.

25. Voima ja ylevyys on hänen puunkunsa; ja hän nauraa tulevalle päivälle.
 26. Hän avaa suunsa viisaudessa, ja lempeä oppi on hänen kielellänsä.
 27. Hän katselee huoneensa menoa, eikä syö laiskuuden leipää.
 28. Hänen poikansa nousevat ja ylistävät häntä onnelliseksi; hänen miehensä kiittää häntä.
 29. „Monta on niitä tyttäriä, jotka kunnollisesti asiat toimittavat; mutta sinä olet kaikki voittanut.“
 30. Ihanuus on valhetta ja kauneus turhuutta, mutta Herraa pelkääväinen vaimo on kiitettävä. San. 11:22.
 31. Antakaat hänelle kättensä hedelmistä, ja hänen kättensä työt kiittävät häntä porteissa!

SALOMON SAARNAAJA.

I Luku.

Kaikki maalliset kappaleet ja myös inhimillinen viisaus on turhuus.

Saarnaajan sanat, Davidin pojan, Jerusalemin kuninkaan.

2. Turhuuksien turhuutta, sanoo Saarnaaja; turhuuksien turhuutta! Kaikki on turhuutta!

Job 7:16. Saarn. 2:11. 11:8.

3. Mitä hyödytä on ihmisellä kaikesta vaivastansa, jota hän näkee auringon alla? Ps. 39:7. Saarn. 2:22 s.

4. Suku menee, ja suku tulee; mutta maa pysyy ijankaikkisesti;

Ps. 104:5. 119:90.

5. aurinko nousee, ja aurinko laskee, ja kiirehtii sijallensa, sieltä nousitaksensa jälleen. Ps. 19:7.

6. Tuuli menee etelään, ja kiertää pohjaiseen, kiertämistään kiertäen kulkee, ja kiertelinsä palajaa tuuli.

7. Kaikki virrat juoksevat mereen, eikä meri tule täyteen; paikkaan, mihin virrat juosneet ovat, juoksevat ne jälleen.

8. Kaikki kappaleet ovat väsyttäviä, ei kukaan jaksa niitä kertoa; ei silmä saa kyllää näkemästä, eikä täydy korva kuulemasta. San. 27:20.

9. Mikä on ollut, se on oleva, ja mikä on tehty, se on tehtävä; eikä mitään uutta auringon alla.

10. Jos on jotakin, josta sanotaan: „katso, tämä on uutta,“ on se jo aikojen sitten ollut aikakausina, jotka meidän edellämme olivat.

11. Ei ole mitään muistoa ennen olleista, eikä jälkeisistäkään, jotka

vielä tulevat olemaan, ole mitään muistoa oleva niillä, jotka tulevat heidän jälkeensä.

12. Minä, Saarnaaja, olen ollut Israelin kuningas Jerusalemissa,

13. ja minä käänsin sydämmeni viisaudella tutkimaan ja tiedustelemaan kaikkia, mitä taivaan alla tapahtuu. Se on vaivaloinen meno, jonka Jumala on ihmisten lapsille antanut, että he siinä itseänsä vaivaisivat.

14. Minä katselin kaikkia tekoja, joita auringon alla tehdään, ja katso: kaikki oli turhuutta ja tuulen tavoittamista!

15. Väärä ei voi suora olla, eikä puuttuva laskua täyttää.

16. Minä puhuin sydämmelleni ja sanoin: katso, suuren ja yhä suuremman viisauden olen saanut enemmän kuin kaikki ne, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa, ja sydämmeni näki paljon viisautta ja tietoa.

17. Ja minä käänsin sydämmeni tunnustelemaan viisautta ja tietoa, mielettömyyttä ja tyhmyyttä; minä ymmärsin senkin olevan tuulen tavoittelemista.

18. Sillä missä paljo viisautta on, siinä on myös paljo mielikarvautta; ja joka lisää tietoa, se lisää myös murhetta.

2 Luku.

Minä sanoin sydämmessäni: „tule, minä koetan sinua ilolla, ja nauti hyvyttä!“ Mutta katso, sekin oli turhuutta. Saarn. 8:16. Luuk. 12:19 s.

2. Minä sanoin naurulle: „hullu!“ ja ilolle: „mitä se toimittaa?“

3. Minä päätin koetteeksi sydämmessäni ravita ruumistani viinillä, kuitenkin niin, että sydämmeni hallitsisi viisaudella, ja pitkiittä mielettömyydessä, siksi kun näkisin, mitä ihmisten lasten olisi hyvä tehdä taivaan alla elämänsä vähälukuisina päivinä. Saarn. 7:17 s.

4. Minä tein suuria tekoja, minä rakensin huoneita, istutin itselleni viinimäkiä. 1 Kun. 6:1 s. 2 Aik. 3:1 s.

5. Minä tein itselleni yrittäjätoimia ja huvipuistoja, ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita.

6. Minä tein itselleni vesilammikoita, niistä kastellakseni puita kasvavaa metsää.

7. Minä ostin palvelijoita ja piikojia, ja kotonakin syntyneitä oli minulla; karjaakin oli minulla, raavaseläimiä ja pientä karjaa enemmän kuin kaikilla, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa.

1 Kun. 10:26. 2 Aik. 1:12.

8. Minä kokosin itselleni hopeakin ja kultaa ja tavaraa kuninkailta ja maakunnista; minä toimitin itselleni veisaajia, miehiä ja impäitä, ja ihmisten lasten ilomenoja, vaimon ja vaimoja. 1 Kun. 10:11 s. 2 Aik. 9:10 s.

9. Ja minä tulin suureksi, ja edistyin enemmän kuin kaikki, jotka ennen minua olivat Jerusalemissa; viisautenikin pysyi minulla.

1 Kun. 10:23 s. 2 Aik. 9:22.

10. En minä estänyt silmistäni mitään, jota ne himosivat, enkä kieltänyt sydämmeltäni mitään iloa; sillä sydämmeni iloitsi kaikesta työstäni, ja se oli minun osani kaikesta vaivastani.

11. Ja minä katsoin kaikkia töitäni, jotka käteni tehneet olivat, ja sitä vaivaa, jolla niitä tehdessäni itseäni vaivannut olin: ja katso, se oli kaikki turhuutta ja tuulen tavoittelemista, eikä mitään hyötyä auringon alla!

12. Minä käännyn katsomaan viisautta ja mielettömyyttä ja tyhmyyttä; sillä mitä se ihminen on tekevä, joka tulee kuninkaan jälkeen? Sitä, jota aikoja sitten ovat tehneet!

Saarn. 1:17. 7:26.

13. Silloin näin minä viisauden hyödyttävän enemmän kuin tyhmyyden, niinkuin valkeus hyödyttää enemmän kuin pimeys.

14. Viisaalla on silmät päässä, mutta tyhmä käypi pimeydessä; — ja minä ymmärsin myös, että yhtäläinen kohtalo heitä kaikkia kohtaa.

San. 14:33. 16:7. 17:24. Saarn. 8:1.

15. Ja minä sanoin sydämmessäni: „mikä tyhmää kohtaa, se kohtaa minuakin; ja miksi olen niin erittäin viisaaksi tullut?“ Ja minä sanoin sydämmessäni, että sekini oli turhuutta. Job 12:7 s. Ps. 73:4 s. Saarn. 6:8. 8:14.

16. Sillä ei mitään muistoa jää viisaalle enemmän kuin tyhmyydeksi, sillä jankaikkisesti; sillä tulevana päivänä ovat he kaikki jo kauan unhotetut; ja eikö viisas kuolehulluntavalla!

Job 18:17. Ps. 49:11. Saarn. 9:16.

17. Ja minä suutuin elämään, sillä paha oli minusta kaikki meno, joka auringon alla tapahtuu; sillä kaikki on turhuutta ja tuulen tavoittelemista. Job 8:21. 14:13.

18. Ja minä suutuin kaikkeen työntekooni, jossa minä auringon alla vaivaa nähnyt olin, että minun täytyy se jättää ihmiselle, joka minun jälkeeni tuleva on.

Job 20:18. 27:19. Ps. 49:18.

19. Sillä kuka tietää, onko hän oleva viisas vai tyhmä? Ja kuitenkin on hän hallitseva kaikkea työtäni, jota minä suurella vaivalla auringon alla viisaasti tehnyt olen! Sekin on turhuutta.

20. Silloin minä käänsin sydämmeni epäilykseen kaikesta työstäni, jossa minä auringon alla vaivaa nähnyt olin.

21. On ihmisiä, jotka toimittavat työnsä viisaudella ja tiedolla ja toimella, — ja toiselle ihmiselle, joka ei mitään vaivaa nähnyt, läytyy heidän omaksi antaa! Tämäkin on turhuutta ja suurta onnettomuutta.

Ps. 39:7. Val. 5:2.

22. Sillä mitä on ihmisellä kaikesta työstänsä ja sydämmensä pyrkimisestä, jolla hän on vaivannut itseänsä auringon alla?

23. Sillä kaikki hänen päivänsä ovat surua, ja mielikarvautta hänen vaivannäkönsä; ei yölläkään saa hänen sydämmensä lepoa! Sekin on turhuutta. Job 7:1 s. 14:1. Saarn. 5:16.

24. Ei ole mitään parempaa ihmisten seassa, kuin syödä ja juoda ja sallia sielunsa hyvää nähdä työssänsä. Minä näin senkin tulevan Jumalan kädestä.

Saarn. 5:18.

25. Sillä kukapa söisi, joka nauttisi ilman Hänettä? 1 Kun. 4:22 s.

26. Sillä sille ihmiselle, joka on hyvä Hänen edessänsä, antaa Hän viisautta, tietoa ja iloa; mutta syntisille antaa Hän vaivaloisen työn kerätä ja koota, annettavaksi sille, joka on hyvä Jumalan edessä. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

Ps. 97:11. San. 13:21 s. 28:8.

3 Luku.

Kullakin asialla on määrühetkensä, ja kaikella työllä taivaan alla on aikansa. Jes. 28:24. Dan. 7:12. Joh. 2:4.

2. Aika syntyä ja aika kuolla. Aika istuttaa, ja aika repiä ylös istutettua.

1 Moos. 8:22. Job 14:5. Hebr. 9:27.

3. Aika tappaa, ja aika parantaa. Aika hajottaa, ja aika rakentaa.

Jer. 25:34. Hagg. 1:2 s. Luuk. 19:43 s. Joh. 8:20.

2 Kor. 6.2.

4. Aika itkeä, ja aika nauraa. Aika valittaa, ja aika hyppiä.

Val. 5:15. San. 14:13.

5. Aika heitellä kiviä, ja aika koota kiviä. Aika halata, ja aika lakata haalamasta.

6. Aika etsiä, ja aika kadottaa. Aika tulla, ja aika heittää pois.

7. Aika rikki reväistä, ja aika yhteen ommella. Aika vaiketa, ja aika puhua.

Am. 5:13. Ps. 39:10.

8. Aika rakastaa, ja aika vihata. Aika sodalla, ja aika rauhalla.

1 Kun. 22:1 s. 2 Aik. 14:8.

9. Mitä hyötyä on työntekijällä siitä, millä itseänsä vaivaa? Saarn. 1:3. 2:22.

10. Minä katselin sitä vaivannäköä, jonka Jumala on ihmisten lapsille antanut, että he itseänsä siinä vaivaisivat.

11. Hän teki kaikki kauniisti aikaan, ja antoi ijankaikkisuudenkin heidän sydämeensä; kuitenkin niin, ettei ihminen taida käsittää sitä työtä, jota Jumala tekee, alusta loppuun asti.

Job 37:23. Saarn. 11:5.

12. Minä ymmärsin, ettei heille ole mitään parempaa, kuin iloita ja tehdä itsellensä hyvää elinaikansa.

Saarn. 2:1 s. Jes. 22:13.

13. Mutta sekin, että jokainen ihminen syö ja juo, ja on hyvällä mielellä kaikessa työssänsä, sekin on Jumalan lahjaa.

14. Minä ymmärsin, että kaikki, mitä Jumala tekee, se pysyy ijankaikkisesti; ei saa siihen mitään lisätä eikä siitä mitään vähentää; ja Jumala tekee sitä, että Häntä peljättäisiin.

Ps. 33:11. Jes. 46:10.

15. Mitä nyt on, se on jo aikaa ollut; mitä tuleva on, se on jo ennen ollut; ja Jumala tuo menneet takaisin.

Saarn. 1:9 s.

16. Ja vielä näin minä auringon alla oikeuspaikan — ja siinä oli jumalattomuus, ja vanhurskauden sijan — ja siinä oli jumalattomuus!

17. Silloin sanoin sydämessäni: „Jumala on tuomitseva vanhurskaan ja jumalattoman; sillä jokaisella aivotuksella ja jokaisella työllä on aikansa siellä.“

Ps. 82:1 s. Jes. 10:1 s.

18. Minä sanoin sydämessäni: „ihmisten lasten tähden tämä tapahtuu, että Jumala heitä koettelisi, ja näyttäisi, että he ovat itessänsä niinkuin eläimet.“

19. Mikä kohtaa ihmisten lapsia, se kohtaa eläimiä, ja sama kohtalo on molemmilla. Niinkuin toinen kuolee, niin toinenkin kuolee, ja kaikilla on yhtäläinen henki; eikä ihmisellä ole mitään enempää kuin karjallakaan, sillä kaikki on turhuutta.

Ps. 39:6. 49:15, 21. 78:39. Jaak. 4:14.

20. Kaikki menevät yhtä sijaan kohden, kaikki ovat muullasta tehdyt, ja kaikki jälleen multaant joutuvat.

1 Moos. 2:19:3. Job 34:15. Ps. 146:4. Saarn. 6:6.

21. Kuka tuntee ihmisten lasten hengen, joka menee yöspäin, ja eläinten hengen, joka menee alaspäin maahan?

22. Ja minä näin, ettei mitään ole parempaa, kuin että ihminen on iloinen työssänsä, sillä se on hänen osansa. Sillä kuka tuopi häntä katsomaan, mitä hänen jälkeensä tuleva on?

Saarn. 5:17.

4 Luku.

Ja taas minä katselin kaikkea väkivaltaa, joka auringon alla tapahtuu: katso, sorrettujen kyneleitä! ei heillä ollut lohduttajaa; väkivaltaisuus tuli heidän sortajajansa kädestä, eikä heillä ollut yhtään lohduttajaa.

Jes. 5:7. Job 35:9. Saarn. 3:16.

2. Ja minä ylistin kuolleita, jotka jo aikaa kuolleet olivat, enemmän kuin eläviä, jotka vielä ovat elossa,

Job 3:3 s. Saarn. 7:1. Jer. 20:14 s.

3. ja molempia onnellisemmaksi siitä, jota ei tähän asti vielä ollut, joka ei ole nähnyt sitä pahaa, jota auringon alla tehdään!

4. Ja minä katselin kaikkea vaivaa ja kaikkea toimellisuutta työssä, että sekin on toisen toista kadehtimista. Tämäkin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

5. Tyhmä kädet ristissä syö omaa lihaansa.

San. 6:10 s.

6. Parempi on pivon täysi lepoa, kuin molemmat kahmalot täynnä vaivaa ja tuulen tavoittelemista.

7. Taas minä näin turhuutta auringon alla:

8. Tuossa on yksi, jolla ei toista ole; ei hänellä ole poikaa, ei veljeä, eikä kuitenkaan ole loppua hänen työlänsä, eikä hänen silmänsä saa kylänsä rikkaudesta. „Kenenkä hyväksi minä vaivaa näen ja pidetään sieluni hyvästä?“ Sekin on turhuutta ja vaivaloista menoa! Saarn. 27:20. Saarn. 5:9.

9. Parempi on kaksi kuin yksi, sillä heillä on hyvä palkka työstänsä.

1 Moos. 2:18.

10 Sillä jos he lankeavat, auttaa toinen ylös ystävänsä; mutta voi yksinäistä, joka lankee, kun ei ole toista häntä nostamassa!

11. Niin myös jos kaksi makaa yhdessä, on heillä lämmin; mutta mitenkä yksinäinen lämpenee?

12. Ja jos joku hyökkää yhden päälle, seisoo kaksi häntä vastaan; eikä kolmikertainen lanka pian katkea.

13. Köyhä ja viisas nuorukainen on parempi vanhaa jatyhmääkuningasta, joka ei enää taida ottaa neuvoa.

14. Sillä vankihuoneesta se tuli kuninkaan valtaan, vaikka oli hänen valtakunnassansa köyhänä syntynyt.

Ps. 113:7 s. Luuk. 1:52.

15. Minä näin kaikkiin, jotka elävät ja auringon alla kävelevät, olevan nuorukaisen kanssa, tuon toisen, joka hänen sijaansa tuli.

16. Ei ollut loppua kansalla, katkilla niillä, joiden johtajana hän oli; — eikä ne, jotka hänen jälkeensä tulivat, kuitenkaan ilotneet hänestä. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

17. Varjele jalkasi mennessäs Jumalan huoneeseen! Tulla kuulemaan on parempi kuin tyhminä teuras-uhri; sillä he ovat taitamattomat ja tekevät sentähden pahaa.

1 Sam. 15:22 s. San. 15:8. 21:27. Hos. 6:6.

5 Luku.

Älä oleylen pikainen suustasi, ja älköön sydämesi kiirehtikö tuomaan sanoja Jumalan eteen; sillä Jumala on taivaissa, ja sinä maan päällä; olkoot sentähden sanasi harvat!

San. 29:11. Matt. 6:7. Jaak. 1:19.

2. Sillä unennäkö tulee sinne, missä on paljon huolta; tyhminä ääni kuuluu siellä, missä on paljon sanoja.

San. 10:14, 19.

3. Jos olet Jumalalle lupauksen luvannut, niin älä viivyttelä sitä täyttämästä; sillä ei Hän tyhmiin mielisty. Mitä lupaat, se pidä!

4 Moos. 30:3 s. 5 Moos. 23:21. Ps. 76:12.

4. Parempi on, ettet lupaa, kuin se, että lupaat, etkä täytä.

5. Älä salli suusi saattaa lihaas vika-pääksi syntiin, äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä: se oli erehdys! Miksi pitäisi Jumalan vihastuman puheesi tähden ja hävittämän kättesi töitä?

4 Moos. 30:7 s. Mal. 2:7

6. Kussa paljon unennäköjä on, siinä on turha meno ja paljon puhetta. Mutta pelkää sinä Jumalaa!

7. Jos näet köyhää sorrettavana, ja oikeuden ja hurssauden maakunnasta häviävän, älä sitä astaa ihmettele, sillä korkeata ylempänä vartioi korkeampi, ja toiset korkeat niiden yli.

Ps. 82:1 s. San. 22:8. Kol. 3:26. 1 Tess. 4:6.

8. Maakunnan hyöty kaikessa tässä on se kuningas, joka maanviljelijästä puoltaa.

9. Joka rahaa rakastaa, ei se tule rahasta ravituksi; ja joka rikkautta rakastaa, ei sillä siitä voittoa ole. Sekin on turhuutta.

Job 20:18, 27:16 s. Ps. 49:11. Saarn. 4:8. Hagg. 1:6.

10. Missä tavara lisääntyy, siinä on monta syömässä. Mitä muuta hyödytystä isännällä siitä on, kuin että hän sen näkee silmillänsä?

11. Makea on uni työtä tekeväälle, joko hän vähän tahi paljon syönyt on; mutta rikkaan ylempalittaisuus ei anna hänelle lepoa nukkumaan.

12. On paha vaiva, jonka minä näen auringon alla: rikkaus säilytettiin omistajansa vahingoksi!

Job 20:20 s. 1 Tim. 6:9.

13. Sillä tuo rikkaus häviää vaivaloisessa menossa; ja jos hän on siittänyt pojan, niin ei sen käsiin jää mitään.

14. Niinkuin hän on tullut äitinsä kohdusta, niin hän jälleen menee alastonna pois, kuin hän tullutkin on; eikä ota myötänsä kaikesta työstänsä mitään, jota hän kädessäsä velsi.

Job 1:21. 27:19. Ps. 49:18. 1 Tim. 6:7.

15. Sekin on kipeä vaiva: että hän aivan niin täältä lähtee, kuin hän tullutkin on. Mitä siis häntä hyödyttää, että hän tuuleen työtä tehnyt on?

16. Kaikki päivänsä kuluttaa hän pimeydessä, ja kärsii paljon mielihapaa, vieläpä tautia ja tuskastusta!

17. Katso, minkä minä näin olevan hyvää, mitä suloista: syödä ja juoda ja nauttia hyvää kaikessa työssäsä, jolla joku itseänsä vaivaa auringon alla elinaikansa vähälukuisina päivinä, jotka Jumala hänelle antaa; sillä se on hänen osansa. Saarn. 3:13.

18. Vieläkin, jos Jumala antaa ihmiselle rikkautta ja tavaraa, ja sallii hänen siitä syödä ja ottaa osansa, ja olla iloisena työssäsä, niin sekin on Jumalan lahja.

Saarn. 2:24. 3:13.

19. Sillä ei hän paljon ajattele elämänsä päiviä, kun Jumala on antanut hänelle sydämen ilon.

6 Luku.

On pahaa, jota olen nähnyt auringon alla, ja se paljon painaa ihmistä:

2. Mies, jolle Jumala antaa rikkaut-

ta, tavaraa ja kunniaa, niin ettei häneltä sielun puolesta mitään puutu siitä, mitä hän haluaa, vaan Jumala ei anna valtaa sitä nautita, vaan vieras mies sen nautitsee; tämä on turhuutta ja pahaa tuskaa.

3. Jos mies siittää sata lasta, ja elää monta vuotta, ja hänen vuosiensa päiviä on monta, mutta hänen sielunsa ei saa ravituksi tulla siitä hyvästä, eikä hänelle hautaustakaan anneta, niin minä sanon „parempi häntä on keskoinen.“

4. Sillä turhaan se tulee, ja pimeyteen menee, ja pimeydellä sen nimi peitetään.

5. Ei se aurinkoakaan nähnyt eikä mitään tuntenut; parempi lepo on sillä kuin hänellä.

6. Ja jos hän eläisi kaksi kertaa tuhannen ajastakaa, eikä olisi mitään hyvää nähnyt, — eikä kaikki mene yhteen paikkaan?

7. Kaikki ihmisen työ tapahtuu hänen suunsa hyväksi, mutta sielu ei kuitenkaan saa kylläänsä.

8. Sillä mikä etu on viisaalla tyhmän edellä, mikä köyhällä, joka tahtaa käyttää itsensä ihmisten edessä?

9. Parempi silmillä näkeminen kuin sielulla tapaileminen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelemista.

10. Mikä tapahtuu, sen nimi on jo aikaa nimittetty; ja ennen on jo tiedetty, miksi ihminen on tuleva; eikä hän voi käydä oikeudelle. Sen kanssa, joka on häntä voimallisempi. Ps. 139:16.

11. Sillä paljo on semmoista, jotka turhuutta enentävät; mitä hyvää siitä on ihmiselle? Job 8:9. Ps. 39:6.

12. Sillä kuka tietää, mikä ihmiselle on hyödyllinen hänen elinaikansa, hänen turhan elämänsä vähälukuisina päivinä, jotka hän varjon tavoin viettää, tahi kuka ilmoittaa ihmiselle, mitä on tulevaa hänen jakeensä auringon alla? Job 14:2s. Saarn. 8:7, 17, 10:14.

7 Luku.

HYVÄ nimi on parempi kuin hyvä voide, ja kuolemapäivä on parempi kuin syntymäpäivä.

San. 22:1. Saarn. 4:2.

2. Parempi on mennä murhehuoneeseen kuin pihuhuoneeseen; toisessa on kaikkien ihmisten loppu, ja elävä paaneen sydämeensä. Ps. 39:5. Jaak. 4:9.

3. Parempi on murhe kuin nauru; sillä kun kasvat ovat murheelliset, on se sydämmelle hyväksi.

Matt. 5:4. 2 Kor. 7:8s.

4. Viisasten sydän on murhehuoneessa, ja tyhmäin sydän ilohuoneessa.

5. Parempi on kuulla viisaan nuhdetta, kuin kuulla tyhmän laulua. Ps. 141:5. San. 17:10.

6. Sillä niinkuin orjantappurain rätinä padan alla, niin on tyhmäin nauru. Sekin on turhuutta.

7. Totisesti, väkivalta saattaa viisaan hulluksi, ja lahjan anti turmelee sydämmen! 2 Moos. 23:8. 5 Moos. 16:19.

8. Asian loppu on parempi kuin sen alku; parempi pitkämielinen kuin ylpeämielinen.

San. 14:29. Matt. 5:5. 10:22. 24:13.

9. Älä ole pikainen hengessäsi kiukustumaan, sillä kiukku asuu tyhmäin povessa. Ps. 37:7s. Jaak. 1:19s.

10. Älä sano: „mistä se tulee, että entiset päivät olivat parempia kuin nämä?“ Sillä et sinä viisaasti tätä kysele.

11. Hyvä on viisaus, jos perintökin kanssa, ja etu niille, jotka auringon näkevät. San. 3:13s. 8:18s.

12. Sillä viisauden varjossa on olla kuin rahan varjossa, — mutta tiedon etu on se, että viisaus virvoittaa omistajaa.

13. Katso Jumalan töitä; sillä kuka voi ojentaa sen, minkä Hän vääransi tekee? Job 12:14s. Saarn. 1:15.

14. Ole iloinen hyvänä päivänä; ja ota pahakin päivä hyväksesi; sillä sen on Jumala luonut toisen kanssa, ettei ihmisenkään tietäisi, mitä tulevaa on. Fil. 4:12.

15. Minä olen nähnyt kaikenlaista turhuuteni aikana; on vanhurskaita, jotka hukkuvat vanhurskudessaan, ja jumalattomia, jotka elävät kauan pahuudessaan.

16. Älä ole ylen vanhurskas äläkä kovin viisas olevinasi! Minkätähden turmelisit itsesi?

17. Älä ole ylen jumalaton äläkä ylen taidoton! Miksi kuolisit ennen aikaasi? Gal. 6:7.

18. Se on hyvä, että tähän tartut, ja ettet toisestakaan kättäsi pidttä; sillä joka Herraa pelkää, hän välttää näitä kaikkia. Saarn. 2:3. Matt. 23:23.

19. Viisaus varustaa viisaan enemmän kuin kymmenen valtamiestä, jotka kaupungissa ovat.

San. 21:22. 24:5. Saarn. 9:16s.

20. Sillä ei maan päällä ole yhtään ihmistä vanhurskasta, joka hyvää tekee, eikä tee syntiä.

1 Kun. 8:46. 2 Aik. 6:36. San. 20:9. 1 Joh. 1:8.

21. Älä myös anna sydäntäsi kaikille puheille, joita puhutaan, ettet kuulisit palvelijasi sinua toruvan. 2 Sam. 16:10s.

22. Sillä montakin kertaa olet maita sydämmesi, että sinäkin olet muita kironnut.

23. Kaikkia senkaltaisia olen minä viisaudessa koetellut; minä ajattelin: „minä tahdon olla viisas;“ mutta kauas jäi viisaus minusta.

Job 28:12s. San. 16:9. Saarn. 8:17.

24. Kaukana se on, mitä se on, ja syvän syvällä; kuka taitaa sen löytää?

25. Minä käänsin itseni sydämmelleni tiedustelemaan, tutkimaan ja koettelemaan viisautta ja taitavaisuutta, tutakseni jumalattomuutta tyhmyydeksi ja taitamattomuutta mielettömyydeksi. Saarn. 1:17. 2:12.

26. Ja minä löysin, mikä on kuolemaa haikeampi: vaimo, jonka sydän on ansoja ja verkkoja, ja hänen käntensä kaahleita. Joka Jumalalle on otollinen, se pelastetaan hänestä, mutta syntinen joutuu hänen saaliiksensa. San. 5:8s. 22:14.

27. Katso, tämän olen minä löytänyt, sanoo Saarnaaja, toista toiseen vertaamalla, käsittäkseni taitavaisuutta.

28. Mitä sieluni etsi, enkä löytänyt: tuhannesta löysin yhden miehen; vaan en löytänyt yhtään vaimoa niistä kaikista.

29. Vaan katso, sen minä löysin, että Jumala on luonut ihmisen oikeaksi; mutta he etsivät monia juonia. 1 Moos. 1:27. Jer. 17:9.

8 Luku.

Kuka on viisaan kaltainen, ja kuka on taitava asian selittäjä? Ihmisen viisaus valistaa hänen kasvonsa, ja hänen jäykkä katsantonsa muuttuu.

2. Minä sanon: ota kuninkaan sana varteen, semminkin Jumalan valan tähden! Matt. 22:21. 1 Piet. 2:17.

3. Älä ole nopsa menemään pois hänen kasvojensa edestä, ja älä puutu pahaan asiaan! Sillä hän tekee kaikki, mitä hän tahtoo.

4. Sillä kuninkaan sana on voimallinen; ja kuka tohtii sanoa hänelle: „mitä teet?“ San. 16:15. 19:12. 20:2.

5. Joka käskyn kätkee, sen ei tarvitse onnettomuutta tuta, ja viisaan sydän tietää ajan ja tuomion.

6. Sillä jokaisella toimella on aikansa ja tuomionsa; sillä ihmisen pahuus painaa häntä paljon. Saarn. 3:1, 17.

7. Sillä ei hän tiedä, mitä tapahtuva on; sillä kuka taitaa hänelle ilmoittaa, miten se tapahtuu? Saarn. 7:1. 10:14.

8. Ei ole ihminen herra henkensä yli pidättämään henkeä, eikä vaillitse kuolemapäivää, eikä ole mitään päästötä sodassa, eikä jumalattomuus auta omaansa. Job 14:5. Ps. 31:16. 39:5.

9. Näitä kaikkia olen minä nähnyt, ja olen antanut sydämmeni tarkastelemaan kaikkea menoa, joka auringon

alla tapahtuu sinä aikana, jona toinen ihminen hallitsee toista hänelle vahingoksi.

10. Ja samoin näin minä, miten jumalattomat haudattiin ja tulivat rauhaan; mutta niiden, jotka oikein tehneet ovat, täytyy mennä pois pyhästä sijasta ja tulla kaupungissa unohdetuiksi. Sekin on turhuutta.

11. Koska ei tuomiota pahoistatöistä kiiireesti toimiteta, sentähden ihmisten lasten sydän heissä täytetään pahaa tekemään. Job 35:16.

12. Vaikka syntinen sata kertaa pahaa tekee ja siinä kauan elää, niiltä tiedän kuitenkin Jumalaa pelkääväisille hyvin käyvän, niille, jotka hänen kasvojansa pelkäävät. 5 Moos. 6:24. Esr. 8:22. Ps. 38:18s. San. 14:11.

13. Mutta jumalattomalle ei käy hyvin, eikä hän saa kauan elää; vaan hän on varjon vertainen, koska ei pelkää Jumalaa.

14. On turhuutta tuokin, mikä tapahtuu maan päällä: vanhurskaita on, joille käypi jumalattomien töiden mukaan, ja jumalattomia on, joille käypi vanhurskasten töiden mukaan. Minä sanoin: sekini on turhuutta. Ps. 37:36. 44:18. 73:3. Saarn. 2:16. 9:2.

15. Ja minä ylistin Iloa, ettei ihmisellä ole parempaa auringon alla, kuin syödä ja juoda ja olla iloinen; ja että tämä seuraa häntä hänen työssään hänen elämänsä päivinä, jotka Jumala hänelle auringon alla antaa. Saarn. 3:12. 5:17. 9:7.

16. Kun minä annoin sydämmeni viisautta tiedustelemaan, ja katsomaan sitä vaivaa, mikä maan päällä tapahtuu, sillä moni ei saa päivällä eikä yöllä unta silmiinsä:

17. silloin näin minä kaikesta Jumalan työstä, ettei ihminen taida käsittää sitä työtä, joka auringon alla tapahtuu; ja vaikka ihminen vaivaa näkisi etsimällä, ei hän kuitenkaan löydä; jos viisas vielä luulisikin sen tietävänsä, ei hän kuitenkaan taida sitä käsittää. Saarn. 7:24s. 11:5.

9 Luku.

Sillä minä olen kaikkianäitä sydämmeni pannut, tutkiakseni kaikkia näitä, että vanhurskaat ja viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan kädessä. Ei ihminen tiedä rakkautta eikä vihaa; kaikki on ennen häntä.

2. Kaikki tapahtuu samoin kaikille; yhtäläinen onni kohtaa vanhurskasta kuin jumalattontakin, hyvää ja puhdasta kuin saastaistakin, uhraavaa kuin sitäkin, joka ei uhraa; hyvälle käy kuin syntiselle,

valantekijälle niin kuin valaa pelkäävälle.

Job 9:22. 21:7.

Pa. 73:12 s. Saarn. 2:15. 8:14. Jer. 12:1.

3. Tämä paha on kaikessa, mikä auringon alla tapahtuu, että kaikilla on yhtäläinen kohtalo; siitäpa ihmislasten sydän täytetään pahuudella, ja hulluus on heidän sydämmessänsä, niinkauan kuin he elävät, ja sitten — kuolleiden luo!

4. Sillä jokaisella, joka vielä kuuluu kaikkien elävien joukkoon, on loivoa; sillä elävä koira on parempi kuin kuohut jalopeura.

5. Sillä elävät tietävät kuolevansa; mutta kuollut ei tiedä mitään, eikä heillä enää ole mitään palkkaa; sillä heidän muistonsa on unoitettu.

6. Heidän rakkautensakin, ja vihan-sakin, ja kiivailemisensäkin on jo aikaa sitten rauennut; eikä ole heillä ijtä enää osaa kaikessa, mitä auringon alla tapahtuu.

7. Mene, syö leipäs ilolla ja juo viinisi hyvällä mielellä; sillä jo aikaa on Jumala mieltynyt töihisi.

Saarn. 2:24. 3:12 s. 5:17 s. 8:15.

8. Olkoot vaatteesi aina valkeat, ja älköön voidetta pääsi päältä puuttuko! Jes. 22:13. 56:12. Luuk. 12:19. 1 Kor. 15:32.

9. Iloitse elämästä vaimosi kanssa, jota rakastat, kaikkina turhan elämäsi päivinä, jotka Hän sinulle auringon alla antanut on, kaikkina turhuutesi päivinä! Sillä se on sinun osasi elämässä, ja vaivassu, jolla itseäs auringon alla vaivaat. San. 5:18 s. Saarn. 3:22.

10. Tee kaikki, mitä kätesi löytää voimallas tehtäväksi, sillä haudassa, johonka tulet, ei ole mitään työtä, laitavaisuutta, tietoa eikä viisautta.

Job 17:13. Ps. 6:6. 115:17. Jes. 38:18. Joh. 9:4.

11. Vielä minä näin auringon alla, ettei nopsilla aina menesty juoksu, eikä sankareilta sota, ei viisailla aina ole leipää eikä taitavilla rikkautta, eikä ymmärtäväsillä suosiota; vaan aika ja sattuma kohtaa heitä kaikkia! Ps. 127:1. Saun. 16:9. Saarn. 3:1 s. Room. 9:16.

12. Sillä eipä ihminkään tiedä aikaansa, vaan niinkuin kalatsadaan vahingollisella verkolla, ja niinkuin linnut käsitetään paulalla, niin myös ihmisten lapset joutuvat paulaan onnettomuuden ajalla, kun se äkisti tulee heidän päällensä.

Job 34:20. Mark. 13:33 s. Luuk. 12:20.

13. Tämänkin viisauden olen minä nähnyt auringon alla, joka minusta suurelta näyttää:

14. Oli pieni kaupunki, ja siinä vähän miehiä; ja voimallinen kuningas tuli ja piiritti sen, ja rakensi suuret vallit sen ympärille.

15. Jasiinä löytyi köyhä, viisas mies, joka viisaudellansa pelasti kaupungin; eikä yksikään ihminen muistanut sitä köyhää miestä. 2 Sam. 20:16.

16. Silloin ajattelin minä: „viisaisuus on väkevyttä parempi, vaikka köyhän viisautta katsotaan ylen, eikä hänen sanojansa kuulla.“

San. 21:22. Saarn. 7:19.

17. Viisasten sanat, hiljaisuudessa kuullut, ovat paremmat kuin hallitsijan huuto tyhmäin keskellä.

18. Viisaisuus on parempi kuin sota-aseet; mutta yksi syntinen turmelee paljon hyvää.

10 Luku.

Kuolleet kärpäset saattavat voiteenvalmistajan öljyn haisemaan ja käymään; pahemmin painaa vähälennkin tyhmyys, kuin viisaisuus ja kunnia.

2. Viisaan sydän pyrkii oikealle puolelle, ja tyhmän sydän vasemmalle.

3. Ja tielläkin, jota tyhmä käy, on hän taidoton, ja sanoo kaikille: „hän on tyhmä!“

4. Jos hallitsijan viha nousee sinua vastaan, älä jätä paikkaasi; sillä hiljainen mieli estää monta syntiä.

San. 19:11. 25:15. Saarn. 8:3.

5. On paha meno, jonka minä näin auringon alla, joka erhetyksen tavoin tulee hallitsijasta:

6. Tyhmyys asetetaan suuriin kunniapaikkoihin, ja rikkaat istuvat alhaisuudessa.

7. Minä näin palvelijain istuvan hevesten seljässä, ja ruhtinaitten käyvän jalkaisin, niinkuin palvelijat.

8. Joka kuopan kuivaa, se itse siihen lankeaa; joka kivi-aitaa hajottaa, sitä kärke pistää.

9. Joka kiviä lohkaisee, se loukkaa itseänsä; joka puuta halkaisee, se niissä itsensä vahingottaa.

10. Jos joku on kirveen tylsytännyt, eikä terää hivonnut, täytyyhänen voimia lisätä. Vuan hyödyllistä on oikein käyttää viisautta.

11. Jos kärke on pistänyt, ennenkuin se on lumottu, niin ei ole hyötystä lumoojasta.

12. Viisaan suun sanat ovat otolliset; mutta tyhmän huulet nielevät hänet.

13. Hänen suunsa sanain alku on tyhmyyttä, ja hänen suunsa loppu on pahaa mielettömyyttä.

14. Ja tyhmällä on paljon puhetta, vaikka ei ihminen tiedä, mitä tapahtuva on; ja kuka kaitaa hänelle sanoa, mitä hänen jälkeensä tapahtuu?

Saara. 7:1. 8:7.

15. Tyhmän työ väsyttää häntä, joka ei osaa kaupunkiinkaan mennä.

16. Voi sinua, maakunta, jonka kuningas lapsi on, ja jonka ruhtinaat varahin syövä! 2 Aik. 13:7. Jes. 3:4. 5:11.

17. Onnellinen sinä, maakunta, jonka kuningas on jalosukuinen, ja jonka ruhtinaat oikealla ajalla syövä, miehuudessa eikä juoppouudessa!

18. Laiskuuden tähden malat maahan putoavat, ja joutilaitten käten tähden vuotaa vettä.

19. Huviksi atriat valmistetaan ja viini ilahuttaa elämän; ja raha kaikki toimittaa.

20. Älä ajatuksissakaan kiroille kuningasta, äläkä makuukammiossasi kiroile rikasta; sillä taivaan linnut vievät äänen, ja siivelliset ilmoittavat sanan! 2 Moos. 22:28. Jer. 23:24. A.p.t. 28:5. Room. 13:2.

11 Luku.

Lähetä leipäsi vesille, sillä monen päivän perästä olet sen löytävä. 2. Anna osa seitsemälle ja kahdeksallekin; sillä et sinä tiedä, mikä kova onni maan päällä voi tapahtua.

1 Moos. 22:7 s. Jes. 58:7 s. Ps. 41:2 s.

3. Kun pilvet ovat sadetta täynnä, vuodattavat ne sen maan päälle. Jos joku puu kaatuu etelään tahi pohjoiseen, kuhunka paikkaan puu kaatuu, siinä se on oleva.

4. Joka ilmaa katsoo, ei se kylvä; ja joka pilviä kurkistelee, ei se mitään leikkaa.

5. Niinkuin et tunne tuulen tietä, etkä luitten syntymistä raskaan kohdussa, niin et tiedä Jumalan työtä, joka kaikki tekee.

Job 36:24 s. Ps. 139:14. Saarn. 3:11. Joh. 8:8.

6. Kylvä siemenesi huomenellain, äläkä lepuuta kättäsi illalla; sillä et sinä tiedä kumpi paremmin menestyy, tuoko vai tämä, tahi josko molemmat ovat yhtä hyvät.

7. Ja valkeus on suloinen, ja silmille on hyvää nähdä aurinkoa.

8. Sillä jos ihminen monta vuotta elää, olkoon hän aina iloinen, ja muistakoon pimeyden päiviä, että niitä niin monta on; kaikki, mitä tulee, on turhuutta.

9. Iloitse, nuorukainen, nuoruudessa, ja sydämmesi ilahuttakoon sinua nuoruutesi päivinä! Ja käy niitä teitä, joita sydämmesi halajaa ja silmäsi ihantelevat; — mutta tiedä, että Jumala kaikkien näiden tähden tuottaa sinut tuomiolle!

Saarn. 2:1, 10. 12:14. Matt. 12:36. 2 Kor. 5:10.

10. Ja pane pois kaiho sydämmestäs, ja heitä pois paha lihastasi; sil-

lä nuoruus ja aamurusko ovat turhuutta!

12 Luku.

Ja muista Luojaasi nuoruudessa, ja ennenkuin pahat päivät tulevat, ja vuodet lähestyvät, jolloin olet sanova: „ei ne minulle kelpaa!“

Ps. 71:17 s. 119:9.

2. ennenkuin aurinko ja valkeus, kuu ja tähdet pimentyvät, ja pilvet tulevat jälleen sadekuuron jälkeen;

3. silloin kun huoneen vartijat vapisevat ja väkevät miehet koukistuvat, ja jauhajat ovat joutilaisia, että heitä niin vähä on, ja akkunoista katsojat pimenevät;

4. ja ovet kudulle suljetaan, kun myllyn ääni hiljenee, ja hän herää linnun ääneen ja kaikki veisun tyttäret valpuvat;

5. ja kukkuloitakin peljätään, ja peljättyksiä on tiellä; ja mandelipuu kukoistaa, ja heinäsirikka jäykistyy, ja ruokahalu lakkaa, — sillä ihminen menee ijankaikkiseen huoneeseen, ja itkijät käyvät ympäri kadulla;

6. ennenkuin hopeaside katkeaa ja kultainen astia särkyä, ja ämpäri rikotaan lähteen reunalla, ja ratas kaivolla hajoaa;

7. ja multa tulee maaksi jälleen, niinkuin se ollut on, ja henki pajaajaa Jumalan tykö, joka sen antanut on. 1 Moos. 2:7. 3:19. Ps. 31:6. Saarn. 3:20.

Joon. 4:3. Luuk. 23:46. A.p.t. 17:25.

8. Turhuuksien turhuutta! sanoo Saarnaaja; kaikki on turhuutta!

Saarn. 1:2.

9. Ja se Saarnaaja ei ollut ainoastaan viisas, vaan hän vieläkin opetti kansalle tietoa, ja arvosteli, tutki ja valmisti monta sananlaskua.

1 Kun. 4:31 a.

10. Saarnaaja pyysi löytää sopivia sanoja ja vakaita kirjoituksia, totuuden sanoja.

11. Viisasten sanat ovat kuin pistimet, ja kootut lauseet kuin kiinnitettyt naulat; ne ovat yhden saman Paimenen antamia.

Ps. 80:2. Jes. 49:2. Jer. 23:29. Hebr. 4:12.

12. Ja vielä, poikani, anna varoitaa itseäsi! Sillä paljolla kirjanteemisellä ei ole loppua, ja liikanainen lukeminen väsyttää ruumista.

13. Kuulkaamme siis kaiken opin päättöstä! Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä; sillä siitä tulee kaikkien ihmisten tehdä! 5 Moos. 6:1 s., 24.

14. Sillä Jumala tuottaa kaikki työt tuomiolle, kaikki salatuikin työt, joko ne ovat hyviä tahi pahoja.

Saarn. 11:9. 1 Kor. 4:5. 2 Kor. 6:10. Ilm. 20:12.

SALOMON KORKEA VEISU.

I Luku.

Hengellinen morsian ikävöittää ylkäänsä.

Virtten virsi, Salomolta.

2. Hän suudelmilla minua suunsa suudelmilla! Sillä rakkautesi on suloisempaa kuin viini.

Ps. 45:3. San. 24:26. Kork. v. 4:10.

Jes. 66:11, 13. Sef. 3:9. 1 Piet. 2:2 s.

3. Voiteesi ovat hajulta hyvät; vuodatettua voidetta on sinun nimesi. Sentähden neitokset sinua rakastavat.

Ps. 23:5, 45:3. Matt. 1:21. Ap. t. 4:12, 2 Kor. 2:14 s.

Ilm. 14:4.

4. Vedä minua, niin me tahdomme jälessäsi juosta! Kuningas on vienyt minut kammioloihinsa. Riemuitkaamme ja iloitkaamme sinusta, ylistäkäämme rakkauttasi viiniä paremmaksi! Syystä he sinua rakastavat.

Ps. 2:6. 119:32. Joh. 6:44. 14:3. Fil. 3:14.

Hebr. 12:1.

5. Musta olen minä, mutta sangen otollinen, te Jerusalemin tyttäret! — Niinkuin Kedarin majat, niinkuin Salomon seinäliinat.

Ps. 45:12, 14. Jes. 61:10.

6. Älkää sitä katsoko, että minä musta olen, että minä olen päivän paahtama! Äitini pojat vihastuivat minuun, panivat minut viinimäkien vartiijaksi; omaa viinimäkeäni en vartioinutkaan.

Jes. 5:12. Joh. 15:18 s.

Et. 5:26 s. 1 Tess. 3:3 s. 1 Piet. 4:12. 2 Tim. 1:14.

7. Sano minulle, sinä, jota sieluni rakastaa, missä laidunta pidät, missä lounalla lepäät; sillä miksi olisi minun oltava kuljeksijana kumppanit-pes karjoilla?

Ps. 43:3. 86:11. 119:10. 2 Tess. 2:2. 2 Piet. 3:17.

8. Jos et sitä tiedä, ihanin vaimoista, niin mene lammasten jäljille, kaitse vohliasi paimenten majapaikoilla!

Jer. 6:16. Matt. 16:24. Luuk. 14:33.

9. Hevoseeni Faraon ajokaluissa vertaan sinua, ystäväni.

2 Aik. 9:28.

10. Kauniit ovat sinun poskesi pankuissa, sinun kaulasi helminauhoissa.

Ps. 45:15. 1 Piet. 3:3 s.

11. Kultaiset pankut hopeanastoilla tahdomme tehdä sinulle.

12. Kuningaan ollessa pöydässänäs antoi nardukseni hajunsa.

13. Mirhamivikko on ystäväni minulle; rinnoillani se riippuu.

Ps. 45:9. 1 Kor. 2:2. Gal. 6:14.

14. Kyprin rypäle on ystäväni minulle, Engedin viinimäestä.

15. Katso, sinä olet kaunis, armaani! Katso, kaunis olet sinä; kyyhkyisiä ovat sinun silmäsi.

Ps. 131:1. Matt. 6:22. 1 Kor. 6:11. Et. 5:27.

16. Katso, kaunis olet sinä, ystäväni, ja ihana; ja vuoteemmekin vihoittaapi.

Ps. 45:17. 93:1. 149:5. Jes. 35:1 s. Hebr. 07:26.

17. Orsina asunossamme ovat sedripuut, vuolinamme kypressit.

2 Luku.

Ilo ja suru koskevat Kristusta ja morsianta yhtä likeltä.

Minä olen Saronin kukkanen, laaksojen lilja.

Ps. 132:18. Jes. 11:1.

2. Niinkuin lilja orjantappuroissa, niin on armaani tyttärent seassa.

Hea. 2:6. Hos. 14:6 s.

3. Niinkuin omenapuu metsäpuistossa, niin on ystäväni poikain keskellä. Hänen varjossansa minä ihailen istun, ja hänen hedelmänsä on herkkua kurkulleni.

Ps. 19:11. 91:1 s. 119:103. Hea. 17:22 s. Luuk. 23:31. Ilm. 2:7, 22:2.

4. Hän on viinihuoneesen minut vienyt, ja lippunansa ylitseni on rakkautta.

Ps. 36:9. 60:6. Jes. 55:1. Room. 8:37.

5. Virvoittakaat minua viinimarjoilla, vahvistakaat minua omenoilla; sillä minä olen sairas rakkauttadesta!

2 Moos. 15:26. Matt. 9:12.

6. Vasen kätensä on pääni alla, ja oikea kätensä halaa minua.

7. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, metsävuohen tahi naaraspeurain kautta kedolla, ett'ette herätä, ettekä häiritse rakkautta, ennenkuin se itse tahtoo!

Kork. v. 3:5. 8:4.

8. Ystäväni ääni kuuluu! Katso, hän tulee, hyppien vuorilla, karkaellen kukkuloilla.

Ps. 40:3.

9. Ystäväni on metsävuohen tahi nuoren peuran kaltainen. Katso, hän seisoo seinämme takana, katsoen akkunasta, kurkistellen ristikosta.

1 Kor. 13:12. 1 Joh. 3:2.

10. Ystäväni vastaten sanoo minulle: „Nouse, minun armaani, ihaineni, ja tule!

11. Sillä katso, talvi on kulunut, sade on lakannut, mennyt menoiansa.

12. Kukkasia nähdään kedolla, laulun aika on tullut, toukokuuttisen ääni kuuluu maassamme.

13. Fiikunapuu kypsyttää hedelmänsä, viinipuut kukassa antavat hajua. Nouse, armaani, ihaineni, ja tule!

Jes. 60:21. 61:3. Kol. 1:10.

14. Kyyhkyiseni kallon kolossa, onkalon katveessa! Anna nähdä kasvotasi, anna kuulla ääntäsi! Sillä äänesi on suloinen, ja kasvosi ovat ihanat.

Jes. 28:16. Matt. 16:18. 1 Kor. 10:4. Kol. 3:10.

15. „Pyytäkää meille kettuja, vähäi-

siä kettuja, jotka viinimäkiä turmelevat! Sillä viinimäkemme kukkiivat. Hes. 13:4. Matt. 7:15. Ap. t. 20:29 s. 2 Piet. 2:1 s.

16. Ystäväni on minun, ja minä olen hänen, joka laidunta pitää kukkasten seassa. Ps. 23:1 s. Hos. 2:19 s. 1 Kor. 6:17.

17. Siksikuin päivä viilestyy ja varjot pakenevat, käännny, ystäväni, ja ole kuin metsävuohi taikka niinkuin nuori peura louhikkovuorilla!"

Matt. 25:33. 1 Kor. 7:31. 1 Piet. 4:12. Ilm. 7:16. 22:20.

3 Luku.

Kristus morsiamen suojelus.

Minä etsin yöllä vuoteellani sitä, jota sieluni rakastaa; minä etsin häntä, vaan en löytänyt.

Ps. 6:7. 77:3. Jes. 49:14.

2. Minä nouseen nyt ja kävelen kaupunkia; kaduilla ja turuilla etsin minä sitä, jota sieluni rakastaa. Minä etsin häntä, vaan en löytänyt.

3. Minua kohtasivat vartijat, jotka kaupunkia kävelivät. „Jota sieluni rakastaa, oleteko sitä nähneet?“

Hes. 3:17. Hebr. 13:17.

4. Vähän heistä poikettuani, löysin sen, jota sieluni rakastaa; pitelin häntä, enkä päästänyt häntä, ennenkuin sain hänet äitini kotiin, synnyttäjäni kammioon.

Jes. 38:17. Gal. 4:26. Ilm. 21:10.

5. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, metsävuohen tahi naaraspeurain kautta kedolla, ett'ette herätä ettekä häiritse rakkautta, ennenkuin se itse tahtoo!

6. Kuka on hän, joka korvesta lähtee, niinkuin savupatsas, tuoksetettu mirhamilla ja hyvällä hajulla kaikista kauppiain haju-aineista?

Ps. 141:2. Ilm. 5:8.

7. Katso, tuossa Salomon omat lepopaarit; kuusikymmentä väkevää niiden ympärillä Israelin väkevästä!

Ps. 91:11. 103:20.

8. Kaikki miekän kantajia, sotaan harjoitettuja; kullakin miekkansa vyöllä, hirmun tähden yöllä.

9. Lepopaarit teetti itsellensä kuningas Salamo Libanonin puista.

10. Patsaat niihin teetti hän hopeasta, selkätuen kullasta, istuimen purpurasta; sisusta on Jerusalemin tyärtien rakkautta koristama.

11. Lähtekää, Sionin tyttäret, katsokaat kuningas Salomoa kruunussa, jolla äitinsä hänen kruunasi hänen häpäpäivänensä, ja sydämmensä ilopäivänä!

Jes. 62:5. Ef. 20:21. Hebr. 2:9. 7:2. Ilm. 19:7.

4 Luku.

Morsiamen ihanuus. Kristuksen rakkaus.

Katso, sinä olet kaunis, armaani; katso, sinä olet kaunis! Silmäsi ovat kyyhkysisiä silmiverkkosi takana; hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka Gileadin vuorelta laskeutuu.

Ps. 19:8. 25:21. 1 Kor. 6:11. Ef. 1:18. 5:27.

2. Hampaasi ovat niinkuin lauma kerityitä lampaita, jotka pesusta nousevat, kaikki heistä kaksinkantavia, ei yhtäkään heistä hedelmäöntä.

1 Piet. 1:19.

3. Niinkuin ruusunkarvainen nauha ovat sinun huulesi, sinun suusi on suloinen, poskesi kuin omenalohko silmiverkkosi takana. Hebr. 12:24.

4. Kaulasi on kuin Davidin torni, rakennettu ase-aitaksi; tuhat kilpeä riippuvat siinä, ja kaikenlaisia sankarin aseita. Neh. 3:25. Neh. 27:10 s.

5. Rintasi ovat niinkuin kaksi peuran vohlaa, metsävuohisen kaksosia, jotka laidunta pitävät iljain keskellä. Kork. v. 7:3,7. Jes. 66:11. 1 Piet. 2:2.

6. Siksikuin päivä viilestyy ja varjot pakenevat, tahdon minä mennä mirhamivuorelle ja suitsutuksen kukkuralle. Kork. v. 2:17. Joh. 16:5. Ef. 5:2.

7. Aivan kaunis olet sinä, armaani; ei yhtään virhettä ole sinussa.

8. Tule minun kanssani Libanonista, morsiameni, minun kanssani Libanonista; astu alas Amanan kukkulalta, Senirin ja Hermonin harjulta, jalopeurain luolista, pardein vuorilla.

9. Sydämmeni veit sinä minulta, sisareni, morsiameni; sydämmeni veit minulta yhdellä silmäsi katsannolla, yhdellä kaulasi korlulla.

Jer. 31:20. Hos. 2:19.

10. Kuinka suloinen on rakkautesi, sisareni, morsiameni! Kuinka paljon parempaa rakkautesi kuin viini, ja voiteesi haju kuin kaikki yrtit!

11. Miettä mehuavat sinun huulesi, morsiameni! Hunajaja maito on kielelläsi alla, ja vaatteesi haju on kuin Libanonin tuoksu. Ps. 19:11. Hos. 14:6 s.

12. Suljettu tarha on sisareni, morsiameni; salvattu kaivo, lukittu lähde.

Ps. 1:3. 92:13. Joh. 4:14.

13. Tuotteesi ovat: omenatarha hyvillä hedelmillä, kyprit narduksen kanssa; Joh. 15:5. Fil. 1:11. 2 Piet. 1:5.

14. nardus ja safran, kalmus ja kaneli, ynnä kaikkinaisten hyvähajuisien puitten kanssa; mirhamija aloe, ynnä kaikkinaisten parhaimpien yrttien kanssa.

15. Sinä olet kaivo yrtitarhassa, elävän veden lähde, Libanonista juokseva joki.

16. Nouse pohjatuuli, tule lounatuuli, puhalla tarhani läpi, anna hajuansa vuotaa! Tulkokon ystäväni tarhaansa ja syököön sen hyviä hedelmiä! Job 37:9. Jes. 27:8. 38:14 s. 1 Piet. 1:6 s.

5 Luku.

Kristuksen ja seurakunnan keskinäinen rakkaus.

Tullut olen tarhaani, sisareni, morsiameni, poiminut mirhamini ynnä yrttieni kanssa, olen syönyt mesileipäni ynnä hunajani kanssa, juonut olen viiniä ynnä maitoni. Syökää, ystäväni, juokaat jajuopukaat, armaat! San. 2:5. Kork. v. 4:12. Jes. 55:1 s.

2. Minä nukuin, mutta sydämeni valvoi. Ystäväni kuului kolkuttavan: „Aava minulle, sisareni, armaani, kyyhkyseni, ihanaiseni; sillä pääni on täynnä kastetta, palmikkoni yön pisaroita!“ Jes. 26:9. Hos. 14:6. Ilm. 3:20.

3. „Riisunut olen vaatteeni, kuinka ne jälleen päälleni pukisin? Pesnyt olen jalkani, kuinka ne jälleen saastuttaisin?“ —

4. Ystäväni ojensi akkunasta käteensä; ja sydämeni sykytti häntä kohtaan.

5. Nousin ystävälleni avaamaan, ja käteni kastui mirhamista, sormeni lukon salvalle valuvasta mirhamista.

6. Minä avasin ystävälleni, mutta ystäväni oli poikennut pois ja vaeltanut ohitse. Sieluni aaltoili minussa hänen puhussansa. Minä etsin häntä, vaan en löytänyt häntä; minä huusin häntä, vaan ei hän vastannut minua. Ps. 22:3. 27:8. 30:6.

Kork. v. 3:1. Val. 2:19. Hos. 5:15.

7. Vartijat, jotka kävelevät kaupunkia, kohtasivat minua, hosuivat ja haavoittivat minua; veivät p vaippani päälläni, nuovartijat muurilla. Ps. 44:23. Joh. 15:19.

8. Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, jos löydätte ystäväni — mitäpä muuta sanoisitte hänelle kuin: „minä olen sairas rakkaudesta!“

9. „Mitä muita ystäviä parempi on sinun ystäväsi, sinä ihanin vaimoista? Mitä muita ystäviä parempi ystäväsi, koska meitä niin vannotti?“

10. Ystäväni on valkoinen ja pu-nainen, kymmentä juhhatta etevämpi. Jes. 63:2 s. Hebr. 9:12. 1 Piet. 1:19.

11. Hänen päänsä on parasta puhdasta kultaa, hänen suortuvansa kaharoita, mustia kuin kaarne.

12. Silmänsä ovat kuin kyyhkysveti-
vesi-
ojilla, uiskentelevina maidossa, istuvina kauniilla pohjalla.

13. Poskensa kuin yrttilävi, kukku-

lat tuoksuvista kasveista; huulensa ovat liljoja, jotka mehuavat juoksevaa mirhamia.

Jes. 50:8. 53:5. Matt. 27:46. Luuk. 23:34.

14. Kätensä kuin kultalevyt, täyteen istutetut turkos-kivillä; runkonsa taideteos elefantin luusta, kaunistettu safireilla. Ps. 22:17. Joh. 19:34.

15. Säärensä kuin marmoripatsaat, perustetut kultajaloille; näkönsä kuin Libanon komea kuin sedripuut.

Ps. 40:3. Ef. 1:20 s. Fil. 2:10 s.

16. Suunsa on suloisuus; hän on itse ihanuus. Semmoinen on omani, semmoinen on ystäväni, te Jerusalemin tyttäret!

6 Luku.

Seurakunnan ihanuus. Kristuksen rakkaus.

Kunne on rakkaasi mennyt, sinä „Ihanin vaimoista? Kunne on ystäväsi kääntynyt, että häntä etsisimme sinun kanssasi?“ Joh. 13:1. 18:28.

2. Ystäväni on mennyt tarhaansa, yrttilavoille, laidunta pitämään tarhoissa ja liljoja poimimaan.

3. Minä olen ystäväni, ja ystäväni on minun, hän, joka laidunta pitää liljain keskellä.

4. Kaunis olet sinä, armaani, kuin Tirtsa, ihana kuin Jerusalem, peljättävä kuin sotajoukot.

Ps. 132:13 s. Ef. 6:10 s.

5. Käännä sinun silmäsi minusta, sillä ne minun hulluksi tekevät! Sinun hiuksesi ovat vuohilauama, joka Gileadin vuorelta laskeutuu.

Kork. v. 4:1 s.

6. Hampaaksi ovat kuin lauma karitsoja, jotka pesusta nousevat, kaikki heistä kaksin kantavia, ei yhtäkään heistä hedelmätöntä.

7. Poskisi on kuin omenalohko silmiverkkosi takana.

8. Kuusikymmentä on kuningatar-ta, kahdeksankymmentä vaimoa, neitokset epäluokiset. Ps. 45:10, 15.

9. Yksi on kumminkin kyyhkyseni, kainoseni, ainokainen äidillensä, sulo synnyttäjällensä. Tyttäret näkivät hänet ja kiittivät häntä onnelliseksi, kuningattaret ja vaimot, ja ylistivät häntä. 2 Tim. 2:19.

10. Kuka tuolla kuuluttaa kuin aamurusko, kaunis kuin kuu, puhdas kuin päivän valo, peljättävä kuin sota-joukot? San. 4:18.

Matt. 5:16. 13:43. Fil. 2:15. 2 Tim. 2:5.

11. Minä menin pähkinätarhaan, katselemaan laakson ruochoja, kat-somaan, josko viinipuut ovat puh-jenneet, josko omenapuut kukkivat.

Ps. 1:3. Kork. v. 7:12. Joh. 6:38. 15:2.

12. En tietänyt, että sieluni oli mi-

nun korottanut jalon kansani vau-
nuille.

Matt. 10:5. 15:24.

13. Palaja, palaja. Sulamit! Palaja,
palaja, että me katselisimme sinua!
Mitä te Sulamitissa katselette? Sitä,
mitä leirihypyssä.

7 Luku.

Kristuksen seurakunnan kauneus.

Kuinka ihana on käyntisi kengissäsi,
sinä ruhtinaan tytär! Lanteesi
laineet ovat kuin kaulakäädyt, teok-
set taiturin käsistä. 1 Kor. 16:13.

Ef. 6:15. Fil. 4:1. Hebr. 12:1 s. 1 Piet. 2:21.

2. Napasi on kuin ympyrä malja,
josta väkiviini ei puutu; vatsasi on
kuin nisulälkä, liljojen ympäröimä.

Ps. 23:1 s. Sak. 13:1. Joh. 12:24.

3. Rintasi ovat kuin kaksi peuran
vohtaa, metsävuohen kaksioisia.

4. Kaulasi on kuin torni elefantin
luusta; silmäsi kuin Hesbonin lam-
mikon Batrabimin portin luona; ne-
näsi kuin Libanonin torni, katsova
Damaskoa kohden. 4 Moos. 21:24 s.

Ps. 19:8. Ap. 1:9, 15. 2 Kor. 2:12s. 10:4s. Ef. 1:18.

5. Pääsi on kuin Karmel, pääsi hiuk-
set kuin purpura, ja kuningas on pal-
mikkoihin vangittu. Jes. 35:2. Hebr. 2:9.

6. Kuinka kaunis ja kuinka ihana
olet sinä, rakkaani, hekumissa!

7. Vartalosi on kuin palmupuu, rin-
tasi kuin rypäle. Ps. 92:13s. Kork. v. 4:5.

8. Arvelen noustakseni palmupuun-
houn, tarttuakseni sen oksiin, ja ol-
koon rintasi rypäleinä viinipuussa,
ja sieraintesi hajuu omenoina!

Kork. v. 2:3. Fil. 3:12.

9. Kurkkusi kuin paras viini, — jo-
ka somasti soluu ystäväni, ja saat-
taa nukkuvaihen huulet puhumaan.

Kork. v. 5:1. Luuk. 24:44. 1 Kor. 15:3 s.

10. Minä olen ystäväni oma, ja mi-
nuon on hänen halunsa. Kork. v. 2:16. 6:2.

11. Ylös, ystäväni, lähtekäämme
maalle, yöpykäämme maakylissä,

Jes. 2:3. Ef. 2:12 s.

12. noustaksemme varhain viini-
mäkiin, katsellaksemme, josko viini-
puu puhkeaaapi, kukka aukeaaapi,
omenapuut urpivat; siellä annan
minä sinulle rakkauteni.

Ps. 138:2. Kork. v. 6:10. 1 Kor. 3:6.

13. Rakkauden omenat antavat ha-
jun; oviemme suulla on kaikkinaisia
hyviä hedelmiä, uusia sekä vanhoja;
ne olen sinulle, ystäväni, tallentanut.

Matt. 13:8, 62. 2 Tim. 1:14.

8 Luku.

Kristus ja seurakunta.

Joskapa olisit kuin veljeni minulle,
äitini rintoja imenyt, niin taitai-

sin ulkona tavata sinua, suudella
sinua, eivätkä he pilkkaisi minua!

Ps. 2:12. Kork. v. 4:5. Jes. 49:6. 65:1.

2. Kuljettaisin sinua, veisinpä äitini
kammioon, jossa neuvoisit minua;
juottaisin sinulle makuvaihtoa, ome-
nani mehua. Jes. 54:13. 55:11. Gal. 4:26.

3. Vasen kätensä on pääni alla, oi-
kea kätensä halaa minua.

4. Minä vannotan teitä, Jerusalemin
tyttäret, ettette herätä ettekkä häiritse
rakkautta, ennenkuin se itse tahtoo!

5. Kuka on hän, joka korvesta tulle-
lee, nojaten ystävänsä? Omenapuun
alla herätin minä sinun, tuolla, jossa
äitisi sinut synnytti, jossa kantajasi
sinut siitti.

1 Moos. 8:8.

Jes. 49:12. 51:2. 60:4. Hes. 16:5 s. Ef. 5:14.

6. Pane minua sinettisormukseksi
sydämmelles, sinettisormukseksi kä-
sivarrelles! Sillä väkevä kuin kuole-
lema on rakkaus, ankara kuin hel-
vetti kiivaus; sen ohde on tulen
kuumuus, Herran liekki.

Room. 8:37. 2 Kor. 1:21 s. 1 Piet. 1:5.

7. Suuret vedet eivät voi rakkautta
tukahuttaa, eikä virrat sammuttaa.
Jos joku kaiken talonsa tavarain pa-
nisi rakkaudesta, niin häntä vaan
pilkkattaisiin.

8. Meillä on vähäinen sisar, jolla
ei ole rintoja. Mitä sisarellemme
teemme, koska häntä kositaan?

9. Jos hän on muuri, niin raken-
namme sille hopealinnan; jos hän
on ovi, niin salpaamme sen sedri-
laudoilla.

Jes. 60:11. Ef. 4:7 s. Kol. 1:11. Juud. 1:20.

10. Minä olin muuri ja rintani kuin
linnoitukset; silloin olin minä hä-
nen silmissänsä niinkuin se, joka
rauhan löytää. Jes. 57:19. Matt. 18:18.

Joh. 14:27. Room. 5:1. 1 Tim. 3:15.

11. Salomolla on viinimäki Baal-
hammonissa. Sen viinimäen antoi
hän vartijoille, että kukin maksaisi
sen hedelmistä tuhat hopeassa.

Kork. v. 1:6. 7:12. Jer. 31:14. Hes. 3:17.

Matt. 20:1.

12. Minun viinimäkeni on omani;
ne tuhat ovat sinulle tulevia, Salo-
mo, mutta kaksisataa sen hedelmän
vartijoille!

Jes. 27:3. 61:7. Matt. 19:29. 1 Kor. 3:6 s.

13. Sinä yrttitarhain asukas, kump-
panit kuuntelevat sinun ääntäsi; an-
na minun sitä kuulla!

Ps. 68:12. Jes. 58:1. 1 Tim. 4:16.

14. Pakene, ystäväni, ja ole niin-
kuin metsävuohi tahi niinkuin nuor-
ri peura yrttivuorilla!

Kork. v. 2:17. Ilm. 22:20.

PROFETTA JESAJA.

I Luku.

Parannussaan Herran luopuneelle kansalle.

Jesajan, Amosin pojan, näkö, jonka hän näki Juudasta ja Jerusalemissa Usijan, Jotamin, Ahasen ja Hiskijan, Juudan kuningasten, päivinä.

2. Kuulkaat, te taivaat, ja ota korviisi, sinä maa, sinä Herra puhuu! Minä olen lapsia kasvattanut ja kottottanut, ja he ovat Minusta luopuneet. 2 Moos. 19:4 s. 5 Moos. 4:26. 31:28. 32:1. Ps. 50:4. Hos. 11:1. Mik. 1:2.

3. Härkä tuntee omistajansa, ja aasi isäntänsä seimen; Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä. Ps. 78:8.

4. Voi syntistä sukua, rikoksen kantavaa kansaa, pahan-elikistä siementä, pahantapaisia lapsia! he hylkäsivät Herran, pilkkasivat Israelin Pyhän ja kääntyivät takaperin.

5. Mitä varten teitä enää lyödään, kun te yhä vaan poikkeatte? Koko pää on taudissa, ja koko sydän sairaana. 2 Aik. 28:22.

6. Kantapäätä päähän saakka ei ole hänessä tervettä, vaan haavoja ja mustelmia ja veripahoja; ne eivät ole puserretut, eikä sidotut, eikä öljyllä sivellyt.

7. Teidän maanne on autiona, teidän kaupunkinne tulella poltetut, muukalaisetsyövät teidän viljamaanne teidän nähden, ja se on autiona, muukalaisten mullistamana. 5 Moos. 28:51 s. Jes. 5:5.

8. Ja tytär Sion on vaan jällelle jäänyt, niinkuin maja viinimädässä, niinkuin huiskumaja kurkkumaassa, niinkuin saarrettu kaupunki.

9. Jollei Herra Sebaot olisi jättänyt meille vähänkään jälleitä, niin me olisimme kuin Sodoma, vetäisimme vertoja Gomorralle. 1 Moos. 19:24 s. Val. 3:22. Room. 9:29.

10. Kuulkaat Herran sanaa, te Sodoman päämiehet; ottakaat korviinne meidän Jumalamme laki, sinä Gomorran kansa!

5 Moos. 32:32. Hes. 16:46 s.

11. Mitä Minulle on teidän teurasuhrienne paljoudesta? sanoo Herra. Minä olen kyllästynyt oinasten poltto-uhreihin ja syöttöraavasten rasvaan, enkä Minä halaja mullien, kauritsain ja kauristen verta. Ps. 50:8 s.

12. Kun te tulette ilmestymään minun kasvojeni eteen, kuka sen teiltä vaatii, että te kartanoni tallaatte? San. 15:3. Jes. 66:3. Jer. 6:20. 14:12.

Am. 5:21 s. Mik. 6:6 s.

13. Älkää enää tuoko valheen ruoka-uhria; tuo suitsutus on Minulle kauhistus uudella kuulla ja sabbattina, ja kun seurakunta on koolla; en Minä kärsi jumalattomuutta ja juhlaa yhdessä.

14. Minun sieluni vihaa teidän uusia kuitanne ja juhlianne; ne ovat Minulle kuormaksi tulleet; Minä olen väsynyt niitä kärsimästä.

15. Ja kun te nostatte käsiänne, peitän Minä silmäni teiltä; vaikka te paljon rukoilisitte, en Minä kuule; teidän kätenne ovat verta täynnä. San. 1:28. Jes. 59:3.

16. Peskää itsenne, puhdistakaat itsenne, pankaat pois teidän pahat tekonne minun silmäini edestä, lakatkaa pahaa tekemästä!

17. Oppikaat hyvää tekemään, harastakaat oikeutta, ojentakaat sortajaa, saattakaat orvoille oikeus, ajakaat lesken asia! 5 Moos. 24:17 s. 27:19. Ps. 34:15. 68:6. 82:3 s. Am. 5:15. 1 Piet. 3:11.

18. Niin tulkaat ja katsokaamme, kummalla oikeus on, sanoo Herra. Jos teidän syntinne veriruskeat ovat, niin nelumivalkeaksi tulevat; jos ne tulipunaisia ovat, niin ne villan kaltaiseksi käyvät. Ps. 51:3. Jes. 43:25. 44:22. Hes. 18:21 s.

19. Jos te taivutte ja kuuliaisit olette, niin te saatte maan hyvyyttä syödä. 3 Moos. 25:18 s. San. 1:33.

20. Mutta jos te panette vastaan ja uppiniskaiset olette, niin miekka teidät syöpi. Sillä Herran suu on sen puhunut.

21. Kuinka on vakaa kaupunki portoksi tullut? Se oli täynnä oikeutta, vanhurskaus siellä asui; mutta nyt murhaajat. 2 Aik. 28:23 s. Jer. 44:17. Hos. 4:14.

22. Sinun hopeasi on kuonaksi käynyt, sinun juhla juomasi on vedellä sekoitettu. Hes. 22:18 s.

23. Sinun päämiehesi ovat uppiniskaisia ja varasten kumppania; kaikki he lahjoja rakastavat ja antimia pyytävät; eivät he orvoille oikeutta tee, eikä leskien asia tule heidän e-teensä. 2 Moos. 22:22. Jer. 5:28. Sak. 7:10.

24. Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, Israelin Väkevä: voi, Minä tahdon sammuttaa vihani vastustajoisiani ja vihollisilleni kostaa! 5 Moos. 28:63. Jes. 10:5.

25. Ja Minä tahdon kääntää käteni sinua vastaan ja sulattaa sinun kuonasi niinkuin lipeällä ja poistaa kaikki sinun tinapalasesi. Mal. 3:3. Matt. 3:12.

26. Ja minä palautan sinun tuomari, niinkuin ne ikivanhaan olivat, ja neuvonantajasi, niinkuin ne alussa olivat. Sitten sinä kutsutaan „vanhurskauten kaupungiksi“ ja „uskolliseksi kaupungiksi.“ Eer. 2:2.

Hes. 21:27. Hagg. 1:1. 2:23. Sak. 4:9.

27. Sion vapahdetaan tuomiolla, ja sen kääntyväiset vanhurskautella.

Jer. 23:6. 33:16.

28. Mutta uskottomat ja syntiset saavat surmatta yhdessä, ja Herran hylkääjät hukkuvat. Ps. 1:6. 92:10.

29. Sillä he joutuvat häpeään tammen tähden, joita te himoittsitte, ja te punastutte kasvitarihain tähden, jotka te valitsitte.

2 Moos. 34:13. Tuom. 3:7 s. Hos. 4:13, 19.

30. Sillä te tulette tammen kaltaiseksi, jonka lehdet ovat lakastuneet, ja kasvitarhan kaltaiseksi, jossa ei vettä ole.

31. Ja rikas tulee rohtimeksi, ja hänen tekonsa kipinäksi; ja he kumpikin yhdessä palavat, eikä ole sammuttajaa. Ps. 115:4. 135:16. Jer. 4:4. Hes. 20:47. Am. 5:3.

2 Luku.

Herran seurakunta kootaan pakanoista. Herran tuomiot.

Se sana, jonka Jesaja, Amosin poika, näki Juudasta ja Jerusalemistä.

2. Ja tapahtuu päivän lopulla, että Herran huoneen vuori seisoo vahvana vuorten hulpuilla, ja kukkuloita korkeampi, ja kaikki kansat virtaavat sinne.

Ps. 68:17. Jer. 3:17. Mik. 4:1 s. Sak. 8:20 s.

3. Ja sinne kulkee paljon kansaa, ja he sanovat: „tulkaat, astukaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen, että Hän opettaisi meille tiensä, ja me valtaisimme hänen poluillansa.“ Sillä Sionista on laki lähtevä, ja Herran sana Jerusalemistä. Ps. 110:2 s. Jes. 51:4.

4. Ja Hän tuomitsee pakanain kesken ja toimittaa oikeutta monelle kansalle. Ja he takovat miekkansa vantaiksi ja keihäänsä viikatteiksi; kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää sotaa opettele. Joel 3:10.

5. Sinä Jaakobin huonekunta, tulkaat ja vaeltaakaamme Herran valkeudessa!

6. Sillä Sinä olet hyljännyt kansasi, Jaakobin huonekunnan; sillä he ovat täynnä itämaisuutta ja ovat pilvistä ennustajia niinkuin Filistealaiset ja ovat liitossa muukalais-lasten kanssa. 1 Moos. 31:30. 2 Moos. 34:16. Gal. 3:10.

7. Ja heidän maansa on täynnä hopeaa ja kulta, eikä ole loppua heidän aarteillansa. Ja heidän maansa on täynnä hevosia, eikä ole määrää heidän vaunuillansa. 5 Moos. 17:16.

8. Ja heidän maansa on täynnä epäjumalia, heidän kättensä teoksia he kumartavat, niitä, joita heidän sormensa ovat tehneet.

Tuom. 17:4. Jer. 2:28.

9. Sentähden on ihminen kumaruva ja mies masentuva, eikä Sinä anna heille anteeksi.

10. Käy kallion koloon, kätke itsesi maan tomuun Herran hirmuisuutta ja hänen korkeutensa kirkkautta pakoon! Hos. 10:8. Luuk. 23:30. Ilm. 6:16.

11. Ihmisten ylpeät silmät nöyrytetään, ja miesten korska kukistuu, ja Herra yksinään on korotettu sinä päivänä. Jes. 5:15.

12. Sillä Herran Sebaotin päivä kohtaa kaikkia kopeita ja korkeita ja kaikkia korotettuja, ja nealennetaan. Jes. 40:4.

13. Ja kaikkia Libanonin sedripuita, noita korkeita ja korotettuja, ja kaikkia Basanin tammeja,

14. ja kaikkia korkeita vuoria, ja kaikkia korotettuja kukkuloita,

15. ja kaikkia korkeita torneja, ja kaikkia varustettuja muureja,

16. ja kaikkia Tarsis-laivoja ja kaikkia kaunokuvia.

17. Ja ihmis-ylpeys kukistuu, ja miesten korska masentuu, ja Herra yksinään on korotettu sinä päivänä.

18. Ja kaikki epäjumalat katoovat. 19. Ja he menevät kallion koloihin ja maan kuoppiin Herran hirmuisuutta ja hänen korkeutensa kirkkautta pakoon, kun Hän nousee maata peljättämään. Hos. 10:8. Ilm. 9:6.

20. Sinä päivänä ihmiset heittävät hopeajumalansa ja kultajumalansa, jotka he ovat tehneet itsellensä kumarrettaviksi, myyrille ja yököille,

21. mennäksensä kallioitten luoliin ja vuorien koloihin Herran hirmuisuutta ja hänen korkeutensa kirkkautta pakoon, kun Hän nousee maata peljättämään.

22. Lakatkaat siis luottamasta ihmiseen, jonka sieramissa vaan henkäys on! sillä mistä arvosta hän on?

Ps. 8:7. 146:3 s. Jer. 17:5.

3 Luku.

Jumalan tuomio kansansa yli.

Sillä katso, Herra, Herra Sebaot poistaa Jerusalemistä ja Juudasta kaiken tuen ja turvan, kaiken leivän varan ja kaiken veden varan, — 3 Moos. 26:26. 5 Moos. 28:17. Hes. 4:16. 5:16 s. 14:13.

2. sankarin ja sotamiehen, tuomarin ja profetan, ja velhon ja vanhuksen;

3. viidenkymmenen-päämiehen ja arvokkaan, ja neuvon-antajan ja taitavan ja taikurin.

4. Ja Minä panen nuorukaiset heidän päämiehikensä, ja lapsukaiset hallitsevat heitä. Saarn. 10:16.

5. Kansa ahdistaa toinen toistansa, jokainen lähimmäistänsä; nuorukainen isottelee vanhusta vastaan, ja ylenkatsottu arvon ansainnutta vastaan.

6. Kun veli tarttuu veljeensä isänsä huoneessa, sanoen: „sinulla on takki, ole sinä päämiehenä meille, ja tämä rappiotila olkoon kätesi korjattavana!”

7. Silloin hän sinä päivänä korottaa äänensä, sanoen: „ei minussa ole parantajaa, eikä talossani ole leipää eikä vaatteita; älkäätkö panko minua kansan päämieheksi.”

8. Sillä Jerusalemin on kaatunut, ja Juuda on langennut, koska heidän kielensä ja tekonsa olivat Herraa vastaan, vastustamaan hänen kunniansa kasvoja.

9. Heidän kasvojensa muoto todistaa heitä vastaan, ja he ilmoittavat salaamatta syntejensä kuin Sodoma. Voi heidän sielujansa, sillä itsellensä he pahaa tekevät!

1 Moos. 13:13. 18:20. 19:5 s. Jer. 2:17. 25:7. Hos. 13:9. Fil. 3:19.

10. Sanokaat vanhurskaista, että heidän on hyvin; sillä töittensä hedelmän he syödä saavat.

San. 10:3. 14:32. Mal. 3:18.

11. Voi jumalatonta! hänen käy pahoin, sillä kättensä teko maksetaan hänelle!

12. Minun kansani vaivaajat ovat lapsia, ja naiset heitä hallitsevat. Minun kansani, sinun johdattajasi ovat eksyttäjiä ja sinun polkusi tien he nielevät! Jer. 5:6 s.

13. Herra asettuu oikeutta käymään ja nousee kansoja tuomitsemaan.

Pa. 9:9. 96:13. 98:9. Ilm. 1:7.

14. Herra käy tuomiolle kansansa vanhusten ja ruhtinastensa kanssa: „te, te olette viinimäen turmelleet, raadollisten ryöstö on teidän huoneissanne! Jer. 5:7. Matt. 21:33 s.

15. Mikä teillä on, kun te minun kansani tallaatte ja köyhäin kasvot jauhatte?” sanoo Herra, HerraSebaot.

16. Ja Herra sanoo: sentähden että Sionin tyttäret kopeilevat ja käyvät kenossa kauloin ja silmä-iskuja heittävät ja tepsutaen käydä astuskelevat ja jaloissansa solkia soittavat,

17. on Herra Sionin tyttärien pääläen rupiseksi tekevä, ja Herra on heidän häpynsä paljastava.

Jes. 47:3. Hes. 16:37. 23:29.

18. Sinä päivänä poistaa Herra skien koristuksen ja otsanauhut ja kuuhuet,

19. korvahelmet ja rannerenkaat ja kaihi-verhot,

20. päätineet ja polukset-ja vyötimeet ja lomu-astiat ja taikakalut,

21. sormukset ja nenärenkaat,

22. juhlapuvut ja päällystakit ja vai-pat ja kukkarot, Tuom. 14:12.

23. peilit ja hienot alushameet ja hunnut ja verkkoverhot;

24. ja löyhkä on lemun sijassa, ja nuora vyön sijassa, ja kähäräin sijassa kaljupää, ja vannevaatteen sijassa ahdas säkki; arpi kauneuden sijassa.

San. 10:5. Jer. 15:11. Mik. 2:3. Matt. 23:12. 25. Sinun miehesi kaatuvat miekan kautta, ja sinun väkeväsi sodassa.

26. Silloin sen portit vaikeroivat ja valittavat, ja se on hävitettynä ja istua maassa.

4 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuus.

Ja seitsemän vaimoa tarttuu yhteen mieheen sinä päivänä, sanoen: „omaa leipää me syömme ja omilla vaatteilla me vaatamme itsemme; anna meidän vaan tulla nimitetyksi sinun nimelläsi; ota pois meidän häpeämme.”

2. Sinä päivänä on Herran Vesa oleva kauneudeksi ja kunniaksi jamaan hedelmä kopeudeksi ja kirikkaudeksi Israelin pelastetuille.

Jes. 11:1. Jer. 23:5. 53:15. Sak. 3:8. 6:12.

3. Ja tapahtuu, että joka on Sionissa jällellä, ja joka on jäänyt Jerusalemiin, se pyhäksi kutsutaan, kaikki, jotka ovat elävään lukuun kirjoitetut Jerusalemissa. 2 Moos. 19:6. Pa. 6:29. Luuk. 10:20. 1 Piet. 2:9. Ilm. 13:8. 17:3. 20:15. 21:27.

4. Kun Herra on pesnyt Sionin tyttärien saastan ja viruttanut Jerusalemin verenviatsen keskeltä tuomion hengellä ja tulen hengellä,

Jes. 1:25. Joh. 3:5. 16:3. Tiit. 3:5. 1 Joh. 1:7.

5. niin Herra luo kunkin paikan yli Sionin vuorella ja sen juhla-kokouksen yli pilven päiväksi ja savun ja leimuavan tulen liekin yöksi; sillä peitto on kaiken kunnian yli. 2 Moos. 13:21. Pa. 23:4. 91:4 s. 106:39.

6. Ja majo on oleva varjoksi päivällä kuumuutta vastaan ja pako-paikaksi ja suojaaksi rajuilmaa ja sadetta vastaan.

5 Luku.

Herran viinimäki. Herran tuomiot kansansa yli.

Minä veisaan armaalleni ystävänä virttä hänen viinimäestänsä. Viinimäki oli ystävällinen lihavalla rinnemaalla. Ps. 80:9 s. Kork. v. 8:11. Jes. 27:2. Matt. 21:33s. Mark. 12:1s. Luuk. 20:9s.

2. Ja hän katvoi sen ja perkkasi kivet siitä pois ja istutti siihen viinipuun vesoja ja rakensi tornin sen keskelle ja hakkasi viinikuurnankin siihen; ja hän odotti sen hyviä viinimarjoja kasvavaksi, mutta se kasvoi pahoja marjoja.

3. Ja nyt, Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaat Minun ja viinimäkeni välillä!

4. Mitä vielä oli tehtävää viinimäeläni jota en siinä tehnyt? Miksi Minä odotin sen kasvavaksi hyviä viinimarjoja ja se kasvoi pahoja marjoja? Jer. 2:21.

5. Tahdonpa nyt ilmoittaa teille, mitä Minä teen viinimäeläni: Minä poistan sen aitauksen, että se tulee syötäväksi, ja särjen sen muurin, niin että se tulee tallattavaksi. Ps. 80:13. Jes. 16:8. Jer. 48:32.

6. Minä asetan sen autioksi, eikä sitä leikata eikä kuokita; ohdakkeita ja orjantappuroita on se kasvava, ja Minä kiellän pilvet satamasta vettä sen päälle.

7. Sillä Herran Sebaotin viinimäki on Israelin huone, ja Juudan miehet hänen ihanne-istutuksensa. Hän odotti oikeutta, vaan katso, veren vuodatus tuli; Hän odotti vanhurskautta, vaan, katso, valitus tuli.

8. Voi niitä, jotka huoneen huoneesen ryhmittävät ja pellon peltoon liittävät, siksikuin ei enää tilaa ole, ja teyksinänne keskellä maataasutte! Jer. 22:13. Hes. 22:25. Am. 8:6. Mik. 2:2.

9. Minun korviini puhui Herra Sebaot: totta tulevat nuo monet huoneet autioiksi, nuo suuret ja komeat jäävät ilman asukkaita;

10. sillä kymmenen kyntöalan viinimaa antaa vaivoin batin mitan, ja homerin kylvä antaa efan mitan kasvun.

11. Voi niitä, jotka samulla varhain nousevat rientäkseen viinin ääreen, ja illalla myöhään siinä piipyvät, että viini on heitä tulehduksiin saattanut! San. 23:30s. Am. 6:4s.

12. Ja harppu ja kantele, rumpu ja huilu ja viini ovat heidän pidoisiansa. Herran töitä he eivät katsele, eivätkä hänen kätensä tekoja näe. Ps. 28:5. Am. 6:5s.

13. Sentähden minun kansani maan-

pakolaisuuteen tulee, koskei heillä ymmärrystä ole, ja sen kunnialliset nälkään kuolevat ja sen yhteinen kansa janoon raukee. Val. v. 4:5.

14. Sentähden levittää tuonela kilansa ja suurentaa suunsa suunnattomasti, ja sinne menee alas sen korska ja sen kohina, sen sohina ja sen iloiset ihmiset 4Moos 16:30s. Hab. 2:5.

15. Ja ihminen kukistuu ja mies alennetaan, ja korkein silmät nöyryytetään. Jes. 2:9. 11:17.

16. Ja Herra Sebaot on korotettuna tuomiossa, ja pyhä Jumala pyhitettynä vanhurskudessa. Ilm. 16:5.

17. Ja lampaat kävelevät niinkuin omalla laitumellansa, ja lihavia auti-
oita muukalaiset syövät. Ps. 22:30. Jes. 10:16. Am. 4:1.

18. Voi niitä, jotka vetävät vääryyttä valheen köysillä ja syntiä niinkuin vaunuin valjaksilla!

19. jotka sanovat: „Hän jouduttakoon ja kiiruhtakoon tekonsa, että me näkisimme; ja lähestyköön ja tulkoon Israelin Pyhän päätös, että me tietäisimme!“ Job 21:14. Jes. 28:10. Mal. 3:14. 2 Piet. 3:3s.

20. Voi niitä, jotka sanovat pahan hyväksi ja hyvän pahaksi, jotka tekevät pimeyden valkeudeksi ja valkeuden pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi! San. 47:15.

21. Voi niitä, jotka omissa silmissänsä ovat viisaita, ja jotka omassa mielessänsä ovat taitavia!

San 3:7. Room. 12:16.
22. Voi niitä, jotka ovat sankareita viinin juonnissa ja väkimiehiä karvaan sekoittamisessa!

23. jotka jumalattoman lahjan tähden vanhurskauttavat ja ottavat vanhurskailta heidän vanhurskautensa pois! San. 24:23s. Hes. 13:19.

24. Sentähden, niinkuin tulen kieli syö sängin ja kuloheljän liekissä kuluu, niin heidän juurensa mätänee, ja heidän kukkansa nousee tomuna ilmaan; sillä he katsoivat ylen Herran Sebaotin lain ja pilkkasivat Israelin Pyhän sanan. 2Moos 16:7.

25. Sentähden on Herran viha syytynyt kansaansa vastaan, ja Hän ojentaa kätensä sen yli ja lyö sitä, ja vuoret vapisevat, ja heidän raatonsa on kuin lika kaduilla. Kaikissa näissä ei hänen vihansa vielä lakkaa, ja hänen kätensä on vielä ojennettu. Jes. 9:12, 17, 21. 10:4.

26. Ja Hän nostaa lipun kaukaisille kansoille ja viheltää heille maan ääriin, ja katso, he keveinä kiireesti tulevat. Jes. 7:18. 11:12.

27. Ei ole väsynyttä eikä kompas-
televaa heidän joukossansa, eivät
he torku eikä nuku, eikä heidän
lannettensa vyö aukene, eikä heidän
kenkänsä paula katkea.

28. Ja heidän nuolensa ovat teroi-
tetut, ja kaikki heidän joutsensa vi-
ritetyt; heidän hevostensa kaviot o-
vat kallion kaltaiset, ja heidän rata-
taansa kuin raju-ilma.

29. Heidän huutonsa on kuin emä-
jalopeuran, he kiljuvat kuin nuoret
jalopeurat ja myrisevät ja tempaa-
vat saaliinsa ja vievät pois, eikä ole
pelastajaa.

30. He myrisevät sen päällä sinä
päivänä, niinkuin meri pauhaa; ja
kun joku katsoo maata kohden, niin
katso, tuskan pimeys, ja valo pime-
nee sen pilvitaivaalla. Jes. 8:22.

6 Luku.

Profetan kutsumus julistamaan Herran
tuomioita.

Kuningas Ussijan kuolinvuotena
näin minä Herran istuvan kor-
kealla ja korotetulla istuimella, ja
hänen vaatteensa liepeet täyttivät
temppelein. 2 Kun. 15:5,7. Hes. 1:26 s.
Dan. 7:14 Matt. 25:31. Luuk. 1:32. Joh. 12:41.

2. Serafit seisivat Häntä ylempänä,
kuusi siipeä kullakin; Kahdella he
peittivät kasvonsa ja kahdella hepei-
tivät jalkansa ja kahdella he lensivät.
3. Ja he huusivat toinen toisellensa
ja sanoivat: „Pyhä, pyhä, pyhä on
Herra Sebaot, koko maa on täynnä
hänen kunniantansa!“ Ilm. 4:8.

4. Ja pihtipielet vapisivat huutajien
äänestä, ja huone täytettiin savulla.
2 Moos. 40:34. 1 Kun. 8:10 s. Hes. 10:4. Ilm. 15:8.

5. Ja minä sanoin: „voi minua, mi-
nä olen hukassa! sillä minä olen mies,
jolla on saastaiset huulet, ja minä a-
sun kansan keskellä, jolla on saas-
taiset huulet, ja minun silmäni ovat
nähtäneet kuninkaan, Herra Sebaotin!“
2 Moos. 33:20. Tuom. 6:22. 13:22. Dan. 10:8 s.

6. Ja minun tyköni lensi yksi sera-
feista, ja hänen kädessänsä oli tu-
linen hiili, jonka hän oli hohtimilla
alttarilta ottanut.

7. Ja hän kosketti suutani ja sanoi:
„katso, tämä kosketti huuliasi, ja si-
nun pahatekosi on otettu pois, ja si-
nun syntisi on sovitettu!“
Jer. 1:9. Dan. 10:16.

8. Ja minä kuulin Herran äänen
sanovan: „kenen Minä lähetän, ja
kuka tahtoo olla meidän sanansaat-
tajamme?“ Ja minä sanoin: „tässä
minä olen, lähetä minut!“

9. Ja Hän sanoi: „mene ja sano tälle
kansalle: „kuulemalla kuulkaat, al-

käätkä ymmärtäkö; näkemällä näh-
käätkä, älkäätkä älytkö!“ Hes. 12:2.
Matt. 13:14s. Mark. 4:12. Luuk. 8:10 Ap. 1:28:25s.

10. Paaduta tämän kansan sydän ja
tee hänen korvansa kuuroiksi, ja so-
kaise hänen silmänsä, ettei hän nä-
kisi silmillänsä, eikä kuulisi korvii-
lansa, eikä hänen sydämensä ym-
märtäisi, eikä hän palajaisi ja pa-
rannetuksi tulisi.“ Job. 12:40. Room. 11:8.

11. Ja minä sanoin: „kuinka kauan,
Herra?“ Ja Hän sanoi: „siksi kuin kau-
pungit ovat tulleet autioiksi ilman
asukkaita ja huoneet ilman ihmisiä,
ja viljamaa on hävinnyt korveksi,

12. ja Herra on karkoittanut ihmi-
set kauas, ja suuri erämaa on syn-
tynyt keskelle maata.

13. Ja jos siellä vielä olisi kymme-
nes osa, niin sek in jälleen hävite-
tään, niinkuin tammi ja rautatam-
mi, joiden kaaduttua kanto jääpi;
pyhä siemen on se kanto.“

7 Luku.

Kuningas Ahaksen epäusko. Ennustus
Kristuksen syntymisestä.

Ja tapahtui Ahaksen, Jotamin pojan,
Ussijan pojan, Juudan kuninkaan,
aikana, että Resin, Aramin kuningas,
ja Pekah, Remaljan poika, Israelin
kuningas, läksivät ylös Jerusalemiin
sotaan sitä vastaan; mutta he eivät voi-
neet sitä sodalla voittaa. 2 Kun. 16:5 s.

2. Ja se ilmoitettiin Davidin hu-
noelle, sanoen: „Aram on asettunut
leiriin Efraimiin.“ Silloin hänen syd-
ämmensä ja hänen kansansa sydän
vapisi, niinkuin metsän puut tuulen
edessä notkuvat.

3. Ja Herra sanoi Jesajalle: „mene
heti Ahasta vastaan, sinä ja sinun
poikasi Sear Jusub, ylimmäisen lam-
mikon vesikanavan päähän, vanut-
tajan pellon tielle. 2 Kun. 18:17.

4. Ja sano hänelle: varo itsesi ja ole
alallas, älä pelkää, ja älköön sydäm-
mesi rauvetko noitten kahden savua-
van kekäleppään tähden, Resinin ja
Aramin ja Remaljan pojan vihan
tähden.

5. Sentähden että Aram, Efraim ja
Remaljan poika ovat päättäneet pa-
haa sinua vastaan, sanoen:

6. „Menkäämme Juudaan, peljättä-
käämme sitä ja valloittakaamme se
itsellemme ja pankaaamme kunin-
kaaksi siihen Tabeelin poika“,

7. niin sanoo Herra, Herra näin: ei
sepidä paikkaansa, eikä se tapahdu.

8. Vaan Damasko on oleva Aramin
päänä ja Damakon päässä Resin, ja
vielä on 65 vuotta, niin Efraim ha-
joaa olemasta kansanä.

9. Ja Efraimin päänä on Samaria oleva, ja Samarian päänä Remaljan poika; jollette usko, niin ette vahvana pysy!" 2 Aik. 20:20.

10. Ja Herra jatkoi puhettansa Ahakselle, sanoen:

11. „Pyydä itselles merkki Herralta, sinun Jumalaltasi, pyydä alhaalta syvyydestä tahi ylhäältä korkeudesta.“

12. Mutta Ahas sanoi: „en pyydä enkä kiusaa Herraa.“ 5 Moos. 6:16.

13. Ja hän sanoi: „kuulkaat, te Davidin huonekunta: vähäkö se teistä on väsyttääh ihmisiä, kun te väsyttätte Jumalaanikin?”

14. Sentähden Herra itse antaa teille merkin: katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja kutsuu hänen nimensä: Immanuel.

Matt. 1:23. Luuk. 1:31.

15. Voita ja hunajaa hän syö siihen asti, että hän tietää hyljätää pahan ja valita hyvän.

16. Sillä ennenkuin tämä poikanen tietää hyljätää pahan ja valita hyvän, joutuu se maa, jonka kahta kuningasta sinä kauhistut, autioksi.

2 Kun. 15:29. 16:9.

17. Sinunkin ylitses ja sinun kansasi ylitses tuottaa Herra ne päivät, joita ei ole ollut siitä päivästä saakka, kun Efraim Juudasta erosi, — Assurin kuninkaan. 1 Kun. 12:16 s.

18. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra viheltää karpäsilille, jotka ovat Egyptin jokien päässä, ja mettisille, jotka ovat Assurin maassa; Jes. 5:26.

19. ja he tulevat ja sijoittavat itsensä kaikki louhikko- luaksoihin ja vuorten rotkoihin ja kaikkiin pensastoihin ja kaikille laidun-maille.

20. Sinä päivänä ajelee Herra päään ja jalkojen karvat tuolla puolen virran palkatulla partaveitsellä, Assurin kuninkaalla, ja hän parrankin ottaa pois.

21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että mies karjaksensa elättää nuoren lehmän ja kaksi lammasta.

22. Ja tapahtuu; että hän maidon tulon paljouden tähden syö voita; sillä voita ja hunajaa syövät kaikki, jotka keskelle maata jäävät jällelle.

23. Ja tapahtuu sinä päivänä, että kaikki ne paikat, joissa oli tuhat viini-puuta, tuhannen maksavaa, ovat ohdakkeitten ja orjantappurain vallassa.

24. Nuolilla ja joutsilla mennään sinne, sillä koko maa on ohdakkeina ja orjantappuroina.

25. Ja sinä et voi ohdakkeitten ja orjantappurain pelvosta mennä niille vuorille, joita kuokalla kuokittiin,

vaan ne ovat härkäin laitumina ja lammasten tallattavina.“

8 Luku.

Välttä ihmisten liittoa! Luota Jumalaan! Ja Herra sanoi minulle: „ota itselles suuri taulu ja kirjoita siihen ihmisen kirjoituksella: saalis joutuu, ryöstö rientää.“

2. Ja Minä tahdon ottaa itselleni uskollisiksi todistajiksi pappi Urian ja Sakarjan, Berekjan pojan.“

2 Kun. 16:10 s.

3. Ja minä lähestyin profetissaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Ja Herra sanoi minulle: „kutsu hänen nimensä. saalis joutuu, ryöstö rientää!“

4. Sillä ennenkuin tämä poikanen saattaa sanoa: „isäni ja äitini“, kannetaan Damaskon tavara ja Samarian saalis Assurin kuninkaan edellä.“

5. Ja Herra jatkoi vielä puhettansa minulle, sanoen

6. „Sentähden että tämä kansa hylkää Siloa hiljaa juoksevat vedet ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan iloa,

7. niin sentähden, katso, Herra tuottaa heidän ylitsensä tuon väkevän ja suuren virran vedet, Assurin kuninkaan ja kaiken hänen kunniansa. Ja ne nousevat kaikkien parrastensa yli, ja menevät kaikkien rantainsa yli, ja 8. ja tunkeutuvat Juudaan, kuohuvat ja tulvivat, kaulaan saakka nousevat, ja niiden siipien haarat täyttävät sinun maasi avaruuden, o Immanuel.“ Jes. 7:14.

9. Raivotkaat, kansat, ja murtukaat! Ja ottakaat korviinne, kaikki te kaukaiset maat! Varustakaat itsenne, ja sortukaat; varustakaat itsenne, ja sortukaat!

10. Tehkääät päätös, ja se raukeaa. Sanoakaat sana, niin ei se pidä paikkaansa; sillä Jumala on meidän kanssamme! 2 Kun. 18:17. Job 5:12 s. Room. 8:31.

11. Sillä näin sanoi Herra minulle, kun Hänen kätensä painoi ja Hän varoitti minua käymästä tämän kansan tiellä, sanoen:

12. Alkääät sanoko kapinan liitoksi kaikkea, mitä tämä kansa kapinan liitoksi sanoo; ja alkääät peljätkö mitä se pelkää. Alkäätkä sitä vavisko!

1 Piet. 3:14 s.

13. Herra Sebaotia, Häntä te pyhitäkääät, ja Hän olkoon teidän pelkonne ja Hän olkoon teidän vavistuksenne! Jes. 29:23.

14. Niin Hän on oleva teille pyhäksi pakopaikaksi, mutta loukkauskiveksi ja kompastuksen kallioksi molemmalle Israelin huonekunnalle, pau-

laksi ja satimeksi Jerusalemin asukkaalle. Luuk. 2:34. Room. 9:33. 1 Piet. 2:7 s.

15. Ja moni heistä kompastuu ja lankeaa ja särkyy ja kiedotaan ja saadaan kiinni. Matt. 21:44. Luuk. 20:18.

16. Kiinnitit todistus, lukitse laki minun opetuslapsiini!

17. Ja minä tahdon odottaa Herraa, joka kätkee kasvonsa Jaakobin huonekunnalta, ja minä toivon Häneen.

Ps. 25:3. 5:21.

18. Katso, minä ja ne lapset, jotka Herra minulle antoi, ovat merkeiksi ja tunnustähdiksi Israelissa Herralta Sebaotilta, joka asuu Sionin vuorella.

Joel 3:17.21. Hebr. 2:13.

19. Ja kun hesanovat teille: „kysykääit noidilta ja tietäjiltä, jotka kuisuttelevat ja supisevat,“ niin sano-kaat: „eikö kansan pidä Jumalaltansa kysymän, vai pitääkö elävien puolesta kuolleilta kysyttämän?“

5 Moos. 18:11. 1 Sam. 28:11.

20. „Lakiin ja todistukseen!“ Ellei ne tämän sanan mukaan lausu, niin ei heillä ole aamukoittoa.

Jes. 58:3. Hos. 6:3. 2 Piet. 1:19.

21. Ja he kulkevat siinä ahdistettui-na ja nälkäisinä. Ja tapahtuu, kun he ovat näljissänsä, että he vihastu-vaat ja kiroovat kuninkaansa ja Ju-malansa; ja he kääntyvät korkeutta kohden,

Ps. 59:15.

22. Ja katsahtavat maan puoleen, vaan katso: ahdistusta vaan on, ja pimeyttä ja tuskan sumua, ja he ovat syöstyt synkeyteen.

Jes. 5:30.

23. Sillä pimeyttä ei ole siellä, jossa ahdistus on. Ensimmäisenä aikana on Hän halveksinut Sebulonin maan ja Naftalin maan; ja viimeisenä on Hän kunniaan saattava meren tien, Jordanin tuonimmaisena puolen, pakanain piirin.

Tuom. 6:34 s. 7:23 s. Matt. 4:14 s.

9 Luku.

Kristuksen syntyminen, nimet ja valtakunta.

Se kansa, joka pimeydessä vaeltaa, näkee suuren valkeuden; jotka asuvat kuoleman varjon maassa, niiden ylitse valkeus paistaa.

Jes. 60:1 s. Luuk. 1:79. Joh. 1:9.

2. Sinä olet lisännyt kansan, Sinä olet saattanut sille suuren ilon; he iloitsevat Sinun edessä, niinkuin leikkuuaikana iloitaan, niinkuin saaliin jaossa riemuitaan.

Ps. 119:162.

3. Sillä heidän kuormansa ikeen, heidän olkinsa vitsan ja heidän vaatijansa sauvan olet Sinä särkenyt, juuri kuin Midianin päivänä.

Tuom. 7:22 s. Jes. 10:26. 14:5.

4. Sillä kaikki sotamelskeessä käytetyt jalkineet ja verellä tahratut vaatteet poltetaan ja tulevat tulen ruuaksi.

5. Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, ja hänen hartioillansa on herraus, ja hänen nimensä kutsutaan: Imheelinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Ijankaikkinen Isä, Rauhan ruhtinas. Tuom. 13:18. Ps. 45:4. Jer. 32:19. Sak. 9:10. Luuk. 1:31.2:7.11. Joh. 3:16. Room. 8:32.9:5. Ef. 2:14 s. 2 Tess. 3:16.

6. Ja Hänen vallansa on suureksi tuleva ja Hän saattaa loppumattoman rauhan Davidin istuimelle ja hänen valtakunnallensa; ja Hän on sen oikeudella ja vanhurskaidella tukeva ja vahvistava hamasta nyt niin ijan-kaikkiseen asti. Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä.

Jes. 37:32. Dan. 7:14. Luuk. 1:32.

7. Herra on lähettänyt sanan Jaakobissa ja se on laskeunut alas Israelissa,

8. ja tuon on kaikki sen kansa tunteva, Efraim ja Samarian asukas, jotka ylpeydessä ja sydämmen kopeudessa sanovat: -

9. „Tiilikivet putosivat alas, mutta merakennamme vuojonkivillä; metsäfikunapuu hakattiin poikki, ja me panemme sedripuita sijaan.“

Mal. 1:4.

10. Sillä Herra nostattaa hänen pääl- lensä Resinin ahdistajat ja yllyttää hänen vihollisensa,

11. Aram idästä ja Filistea lännes- tä; ja he täydellä suulla syövät Is- raelin. Kaikissa näissä ei Hänen vi- hansa lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojennettu.

Jes. 5:25. 10:4.

12. Mutta kansa ei kääny kuritta- jansa tykö, eivätkä he Herraa Sebaot- tia etsi.

13. Sentähden hakkaa Herra Israe- lilta pään ja hännän, palmupuun ja rydin, yhtenä päivänä, -

2 Kun. 17:3 s. Jes. 10:33. 19:15.

14. vanhus ja arvokas, se on pää; ja profetta, joka valhetta opettaa, se on häntä.

15. Sillä tämän kansan johdattajat ovat eksyttäjiä, ja sen johdattelevat kadottejia.

Jes. 3:12.

16. Sentähden ei Herra iloitse sen nuorukaisista, eikä armahda sen or- poja ja leskiä, sillä kaikki he ovat jumalattomia ja pahanilkisiä ja jokainen suu puhuu hulluutta. Kaikis- sa näissä ei Hänen vihansa lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojenn- nettu.

17. Sillä pahuus palaa tulena, or- jantappuroita ja ohdakkelta se syö-

pi ja synkän metsän syyttääpi, ja se savuna ilmaan vyöryy.

18. Herran Sebaotin vihasta on maa poltettu ja kansa on kuin tulen uroka. Ei he toinen toistansa sääli.

19. Vaan kukin raastaa oikealta puolelta, ja on nälkäinen, ja syöpi vasemmalta puolelta, eikä tule ravitukse; kukin syöpi käsivartensa lihaa:

20. Manasse Efraimia, Efraim Manassea, molemmat yhdessä Juudaa. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojennettu.

10 Luku.

Assurin hävitys ja Sionin pelastus.

Voi niitä, jotka vääriä lakeja tekevät ja jotka turmiollisia sääntöjä kirjoittavat. Am. 5:7. 6:12. Mik. 7:3.

2. kääntääksensä vaivaiset oikeuden turvista ja ryöstääksensä minun kansani köyhään oikeuden, että lesket heidän saaliiksensa tulisivat ja he orvot ryöstäisivät!

2 Moos. 23:6. 5 Moos. 16:19. 24:17. 27:19.

3. Ja mitä te teette etsikön päivänä ja hävityksessä, joka kaukaa tulee? Kenen tykö te pakennette apua saamaan? Ja kenen haltuun te jätätte tavaranne? San. 1:26 s.

4. Ei auta muu, kuin kumartua vankien alle ja langeta tapettujen alle. Kaikissa näissä ei Hänen vihansa lakkaa, vaan vielä on Hänen kätensä ojennettu. Jes. 5:25. 9:12. 17:21.

5. Voi Assuria, vihan viitsaa; minun julmuuteni on sauvana hänen kädessään. Jes. 36:1 s.

6. Jumalatonta kansaa vastaan Minä lähetän hänet, ja minun vihani kansaa vastaan Minä käsken hänet, saalista saamaan, ryöstöä ryöstämään ja panemaan sitä tallattavaksi, katujen loan kaltaiseksi. Ps. 18:43. 83:11. Jes. 5:25. Mik. 7:10.

7. Mutta hän ei niin ajattele, eikä hänen sydämensä niin arvele, vaan hävittämään hän sydämessänsä aikoo ja juurittamaan epäluokuisia kansoja.

8. Sillä hän sanoo: „eivätkö minun päällysmieheni ole kaikki kuninkaita?”

9. Eikö Kalnolle käynyt, kuin Karkemille? Eikö Hamatille, kuin Arpadille? Eikö Samarialle, kuin Damaskolle? 2 Kun. 18:34. Jes. 36:19. 37:11.

10. Niinkuin käteni käsitti epäjumalien valtakunnat, vaikka heidän epäjumalansa olivat useammat kuin Jerusalemin ja Samarian,

11. niin enkö ole tekevä Jerusalemilte ja sen epäjumalilte, samoin

kuin tein Samarialle ja sen epäjumalilte? ”

12. Ja tapahtuu, kun Herra on päättänyt kaikki työnsä Sionin vuorella ja Jerusalemissa, että Minä koston Assurin kuninkaalle hänen sydämensä ylpeyden hedelmän ja hänen silmänsä kopeuden loistein.

2 Kun. 19:35. Jes. 37:36.

13. Sillä hän on sanonut: „minun käteni voimalla minä sen tein ja minun viisaudellani, sillä taitava minä olen. Minä olen siirtänyt kansain rajat ja riistänyt heidän tavaransa ja niinkuin härkä puskenut hallitsijat alas.

14. Ja minun käteni on käsittänyt kansain tavarain, niinkuin linnun pesän, ja niinkuin hyljättyä munia kootaan, olen minä koonnut koko maan, eikä ole sitä ollut, joka olisi siipeänsä liikuttanut, tahi suutaansa avannut tahi kirahnut.”

15. Kerskaako kirves sitä vastaan, joka sillä hakkaa, vai isotteleeko saha vetäjänsä vastaan? juuri kuin viitsa liikuttaisi nostajaansa! juuri kuin sauva pystyy sen, joka ei puu ole!

16. Sentähden lähettää Herra, Herra Sebaot hänen lihaviinsa hivutaudin, ja hänen kunniansa alle syytetään tuli, samanlainen kuin tulen liekki.

Jes. 24:6.

17. Ja Israelin valkeus tulee tuleksi ja sen Pyhä liekiksi, ja se syyttää ja syö hänen orjantappuransa ja ohdakkeensa yhtenä päivänä.

18. Ja se kaluaa hänen metsänsä ja puistonsa kunnian ytimestä lihaan saakka; ja hän on oleva niinkuin kuolintautia sairastava.

19. Ja hänen metsänsä puitten jätteet ovat vähäiset; poikanen ne kirjoittaa.

20. Ja tapahtuu sinä päivänä, ettei Israelin jätteet, eivätkä Jaakobin huonekunnan pelastuneet enää turvaa kurittajaansa, vaan turvaavat Herraan, Israelin Pyhään, totuudessa.

21. Jätteet kääntyvät, Jaakobin jätteet, väkevän Jumalan tykö.

22. Sillä vaikka sinun kansasi, Israel, olisi kuin meren hieta, niin sen jätteet kääntyvät. Hävitys on päätetty; se tulvi vanhurskautta.

Room. 9:27.

23. Sillä hävityksen ja päätöksen toimittaa Herra, Herra Sebaot, keskellä koko maata.

Jes. 28:22.

24. Sentähden sanoo Herra, Herra Sebaot, näin: älä pelkää, minun kansani, joka Sionissa asut, Assurin tähden; viitsalla hän vaan sinua lyö, ja

sauvansa hän sinua vastaan nostaa, Egyptin lailla.

25. Sillä vielä on aivan vähän aikaa, niin hirmuisuus on la'annut, ja minun vihani on kääntynyt heidän surmaksensa. 1 Sam. 2:6. Ps. 30:6.

26. Ja Herra Sebaot herättää ruoskan häntä vastaan, niinkuin Hän löi Midianin Orebin vuorella, ja Hän on ylentävä sauvaansa, niinkuin Hän sen nosti merta vastaan Egyptissä. 2 Moos. 7:19 s. 14:26 s. Tuom. 7:25. Jes. 9:4.

27. Ja tapahtuu sinä päivänä, että hänen kuormansa irtautuu sinun hartioiltasi ja hänen ikeensä kaulastasi, ja ijessä rkyylivahuuden tähden. 28. Hän tulee Ajatiin, kulkee Migronin kautta, jättää tavaransa Mikmasiin.

29. Hän käy solan kautta; he pitävät yösijaa Gebassa; Rama peljästyy; Saulin Gibeaa pakenee.

30. Korota äänesi, tytär Gallim; kuuntele, Laisa! voi onneton Anatot!

31. Madmena pakenee; Gebimin asukkaat ovat pakosalla.

32. Vielä päivän pysähtyy hän Nobissa; hän huiskuttaa kätensä tytär Sionin vuorta vastaan, Jerusalemin kukkulaa kohti.

33. Katso, Herra, Herra Sebaot on hakkaava oksan kauhealla voimalla, ja nuo kasvulta korkeat kaatuvat ja nuo ylpeät lankeavat. Jes. 9:14. Am. 2:9.

34. Ja sakea metsä kirveellä hakataan, ja tuo Libanon väkevän kautta kaatuu. Jes. 37:36.

II Luku.

Kristus ja hänen valtakuntansa.

Ja vitsa on nouseva Isain kannosta ja vesa hedelmöitsevä hänen juurestansa. Jes. 53:2.

Jer. 23:5. 33:15. Sak. 3:8. 6:12 s. Ap. t. 13:23.

2. Ja hänen päällänsä lepää Herran henki, viisauden ja taidon henki, tiedon ja Herran pelvon henki.

3. Ja Herran pelko on hänelle hyvä haju, eikä hän tuomitse silmäniöllä eikä nuhtele korvakuulolta.

4. Vaan hän tuomitsee vaivaiset vanhurskaudessa ja toimittaa oikeutta maan raadollisille. Ja hän lyöpi maata suunsa sauvalla, ja huultensa hengellä tappaa jumalattoman.

Job 4:9. Hos. 6:5. 2 Tess. 2:3. Ilm. 2:16.

5. Ja vanhurskaus on hänen lanteitensa vyö ja uskollisuus hänen kuvettensa side. Jes. 59:17. Ef. 6:14.

6. Ja susi asuu lampaan kanssa ja pardi makaa vuohen kanssa, ja vasikka ja jalopeura ja syöttöhärkä yhdessä syövät, ja poikaan niitä paimentaa. Jes. 65:26. Hos. 2:18.

7. Ja lehmä ja karhu käyvät samalla lautumella, heidän sikiönsä yhdessä makaavat; ja jalopeura syö olkia niinkuin härkä.

8. Ja imeväinen lapsi leikkittee vasikkarmeene kololla ja kyykärmee luolaan pistää vieroitettu kätensä.

9. Ei kenkään pahaa tee eikä turmele koko minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntoa, niinkuin vedet peittävät meren.

Hab. 2:14.

10. Ja tapahtuu sinä päivänä, että pakanat etsivät Isain juurta, joka seisoo kansain lippuna, ja hänen leposijansa on kunnia.

Room. 15:12. Ilm. 5:5. 22:16.

11. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra vielä toisen kerran ojentaa kätensä lunastamaan kansansa tähteitä, jotka jääneet ovat Assurista ja Egyptistä ja Patroksesta ja Kuusista, Elamista ja Sinearista ja Hamatista ja meren saaristosta.

12. Ja Hän nostaa lipun pakanoille ja kokoo Israelin karkoitettuja ja keräilee Juudan hajoitettuja neljästä maan äärestä. 6 Moos. 30:4. Joh. 10:16.

13. Ja kiihuus Efraimia vastaan katoaa ja Juudan viholliset hävitetään; ei Efraim kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia.

14. Vaan he karkaavat Filistealaisten päälle länteenpäin, yhdessä he itämaalaisia ryöstävät; Edom ja Moab ovat heidän saaliinsa, ja Ammonin lapset ovat heille kuuluiset.

15. Ja Herra kiroaa Egyptin meren lahden ja liikuttaa kätensä virtaa vastaan väkevällä tuulellansa, ja lyö sen seitsemäksi puroksi ja tekee sen kengissä käytäväksi. Sak. 10:10 s.

16. Ja tie on oleva hänen kansansa jälkeillä, jotka ovat jääneet Assurista, niinkuin tie oli Israelilla sinä päivänä, kun hän Egyptin maalta läksi.

2 Moos. 14:29 s. Mik. 7:15.

12 Luku.

Kiitos-virsi Kristuksen valtakunnassa.

Ja sinä päivänä olet sinä sanova: „minä kiitän Sinua, Herra, että olit vihainen minulle; sillä sinun vihasi lakkasi ja sinä lohduit minua.“

2. Katso, minun autuuteni Jumala, minä olen turvassa, enkä pelkää; sillä Herra, Herra on väkevyuteni ja virteni, ja Hän on minun autuuteni.“

2 Moos. 15:2. Ps. 118:14.

3. Ja te saatte ilolla ammentaa vetä autuuden lähteistä.

Jes. 55:1. Sak. 13:1. Joh. 4:14. 7:37 s. Ilm. 21:6.

4. Ja te sanotte sinä päivänä: „kiitätkää Herraa, saarnatkaat hänen ni-

meänsä, julistakaat kansoissa hänen työnsä, ilmoittakaat, että hänen nimensä on korotettu! 1 Aik. 16:8. Ps. 105:1.

5. Ylistäkää Herraa, sillä jaloja on Hän tehnyt; koko maa sen tietäköön!
6. Huuda ja riemuitse, Sionin asukas, sillä suuri on sinun keskelläsi Israelin Pyhä! **Sef. 3:14s. Sak. 9:9.**

13 Luku.

Babelin hävitys.

Ennustus Babelista, jonka Jesaja, Amosin poika, näki.

Jes. 21:1 s. Jer. 50:1 s. 51:1 s.

2. Nostakaat lippu paljaalle kalliolle, huutakaat heille korkealla äänellä; viittoakaat kädellä, että he ruhtinasten porteista tulisivat sisälle.

3. Minä olen antanut käskyn pyhitetyilläni ja olen kutsunut vihani toimeen sankarini, jotka kerskaavat minun kunniasiani.

4. Kuule! vuorilla on niinkuin suuren kansan kohina! Kuule kokoon-tuneitten kansakuntain kohinaa! Herra Sebaot on sotajoukkoa tarkastamassa.

5. He ovat tulleet kaukaiselta maalta, taivaan ääristä, Herra ja hänen vihansa aseet, koko maata hävittämään.

6. Valittakaat, sillä Herran päivä on läsnä; se tulee kuin Kaikkivaltiaan hävitys.

7. Sentähden kaikki käsivarret vaipuvat, ja kaikki ihmisten sydämmet sulavat.

8. Ja he kauhistuvat, tuskat ja kivut käsittävät heitä; niinkuin synnyttäjä he kimmurtelevat, he hämmästyneinä katsovat toinen toistansa, tulipunaisia ovat heidän kasvonsa.

9. Katso, Herran päivä tulee kauheana, kiukulla ja vihan vimmallana, maata aulioksi asettamaan ja sen syntisiä sieltä teloittamaan.

10. Sillä taivaan tähdet ja heidän tähtikehensä eivät valollansa loista, aurinko pimenee noustessansa eikä kuu valollansa kumota.

Job 9:9. 38:31. Hes. 32:7 s. Joel 2:31. 3:15. Am. 5:8. Matt. 24:29. Mark. 13:24. Luuk. 21:25.

11. Minä kostan maanpiirille pahuuden ja jumalattomille heidän rikoksensa; ja Minä lakkautan röyhkeitten kopeuden ja hirmuvaltaiten ylpeyden Minä nöyrytän.

12. Minä teen miehen kultaa kalliimaksi ja ihmisen Ofirin kultaa arvokkaammaksi. 1 Kun. 9:28. Job 28:16.

13. Sentähden Minä liikutan taivaat, ja maa vapisee paikaltansa Herran Sebaotin vihan tähden ja hänen hirmuisen vihansa päivän tähden.

14. Ja tapahtuu niinkuin karkoitettulle vuohelle ja niinkuin lammaslaumalle, jolla ei kokoilijaa ole, että kukin kääntyy kansansa puoleen ja että kukin pakenee omalle maallensa.

15. Jokainen, kuin tavataan, se lävistetään, ja joka kiinni saadaan, se miekalla kaadetaan.

16. Ja heidän imeväisensä rutistetaan heidän silmänsä nähden, heidän huoneensa ryöstetään, ja heidän vaimonsa raiskataan. **Ps. 137:8s.**

17. Katso! Minä yllytän heidän päällensä Medelaalaiset, jotka eivät hopeata kysy eikä kullasta huoli.

18. Ja joutset kaatavat nuoret miehet ja kohdun hedelmää he eivät armahda, eikä heidän silmänsä lapsiasaali.

19. Ja Babelille, kuningaskuntain kaunistukselle, Kaldealaisten kopeuden koristukselle, on käypä samoin kuin Sodomalle ja Gomorralle, jotka Jumala kukisti.

1 Moos. 19:24 s. Jes. 1:9. Jer. 49:18. 50:40.

20. Ei siellä enää asuta, eikä asuntoa pidetä suvusta sukuun; ei Arabialainen siellä majaile, eikä paimenet siellä lepää.

21. Vaan korven pedot siellä lepäilevät, ja heidän huoneensa ovat täynnä huuhkajia; ja kamelikurjet siellä asuvat, ja metsän peikot siellä hyppelävät. **Jes. 34:13s. Jer. 50:39. Sef. 2:14. Ilm. 18:2.**

22. Ja kirjavat sudet ulvovat heidän linnoissansa ja villikoirat heidän huvihuoneissansa. Ja hänen aikansa on kohta tuleva, eikä hänen päivänsä viivy.

14 Luku.

Israelin pelastus ja Babelin kuningasten perikato. Assurin ja Filistean hävitys.

Sillä Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee vielä Israelin ja asettaa heidät omaan maahansa; ja muukalaiset liittyvät heihin ja yhdistyvät Jaakobin huonekuntaan. **Jes. 56:3,6s.**

2. Ja kansat ottavat heidät ja vievät heidät asuinpaikoilleensa; mutta Israelin huonekunta pitää nämä Herran maalla palvelijoina ja piikoina.

Ja he vangitsevat vangitsijansa ja hallitsevat vaivaajansa. **Jes. 61:5.**

3. Ja tapahtuu sinä päivänä, jona Herra sinulle levon antaa vaivastasi, levottomuudestasi ja siitä kovasta orjuudesta, jossa sinua orjana pidettiin,

4. että sinä veisaat tämän virren Babelin kuningasta vastaan ja sanot: „Kuinka valvaaja on perikatoon joutunut, kuinka rasitus on loppunut?! 5. Herra on särkenyt jumalattomain vitsan, haltijain valtikan,

6. joka kiukussa löi kansoja lakkaa-

matta, joka vihassa polki sukukuntia ja ne säälimättä tallasi.

7. Koko maa on saanut levon ja rauhan, ja riemuitsee illossa.

8. Kypressitkin iloitsevat sinun tähtesi ja Libanonin sedripuut: „siitä saakka, kun sinä maata panit, ei nouse kukaan meitä hakkaamaan.“

9. Tuonela, tuolla alhaalla, liikkuu sinun tähtesi ja ottaa sinun tuloasi vastaan; se herättää sinun tähtesi haamut, kaikki maailman mahtavat, nostaa istuimiltaan kaikki kansain kuninkaat.

10. Kaikki he vastaavat ja sanovat sinulle: „sinäkin olet riutunut kuin mekin, olet tullut meidän veroiseksi.“

11. Alas tuonelaan on astunut sinun korskasi, sinun huiluisi hälinä; toukat ovat vuoteenas ja peitteenas madot. Job 21:26. Hes. 32:18.

12. Kuinka olet taivaasta pudonnut, sinä kirkas kointähti? Kuinka olet maahan kaatunut, sinä kansain kukistaja?

13. Sinä sanoit sydämessäs: „taivaasen tahdon minä astua; Jumalan tähtien yli minä istuimeni korroitan ja istun todistuksen vuorelle pohjan perillä. Ps. 48:3.

14. Minä nousen pilvien päälle ja asetan itseni Korkeimman vertaiseksi.“

15. Ja nyt sinä tuonelaan työnnettään, haudan pohjaan.

16. Jotka sinut näkevät, he katselevat sinua ja ajattelevat sinusta: „tuoko se mies on, joka pani maan tärkeimään ja kuningaskunnat vapisemaan,

17. joka teki maan erümaan kaltaiseksi ja hävitti sen kaupungit eikä päästänyt sen vankeja kotiin?“

18. Kaikki kansain kuninkaat lepäävät kunnjalla, kukin hautakammiossansa.

19. Mutta sinä olet heitetty haudasta niinkuin hylkyvesä; tapettujen, miekalla lävisettyjen ja haudan kiville alas astuneitten peitoksi, niinkuin tallattu raato.

20. Sinä et tule hautaan niinkuin he, sillä sinä olet maasi turmeillut, kansasi tappanut; ei pahan-elkisten siementä ijankaiken muistella.

21. Valmistakaat teurastuslava hänen lapsillensa, heidän isänsä pahain tekojen tähden! He eivät nouse maata valloittamaan ja maan pintaa kaupungeilla täyttämään.“

22. Ja Minä nousen helmä vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja Minä hävitän Babelilta nimen ja jätteet, sikiön ja suvun, lausuu Herra.

Job 18:19. Ps. 21:11. 37:28.

23. Minä teen sen sillien perinnöksä ja vesikuljuksi; ja Minä lakaisen sen pois hävityksen luudalla, sanoo Herra Sebaot. Jes. 34:11. Sef. 2:14.

24. Herra Sebaot on vannonut, sanoen: totta tolisesti, niinkuin Minä ajattelin, niin se tapahtuu, ja niinkuin Minä päätin, niin se käy: Jes. 34:16.

25. Assur on kukistettava minun massani, ja minun vuorellani Minä hänet tallaan. Ja hänen ikeensä irtautuu heidän niskoiltansa ja hänen kuormansa lähtee heidän hartioiltansa. Jes. 37:22,36.

26. Tämä on se päätös, joka on päätetty koko maasta; tämä on se käsi, joka on ojennettu kaikkia kansoja vastaan.

27. Sillä Herra Sebaot on päättänyt, ja kuka sen kumoo? Ja hänen käteensä on ojennettu, ja kuka sen kääntää? 2 Aik. 20:8. Job 9:12. Jes. 43:13. Dan. 4:32.

28. Kuningas Ahaksen kuolinvuotena tapahtui tämä ennustus: 2 Kun. 18:3. 2 Aik. 28:18.

29. Älä kovin iloitse, sinä Filistea, että se vitso on taitettu, joka sinua löi; sillä vaskikärmeen juuresta nousee kyykärme ja sen hedelmänä on lentävä tulikärme.

Jer. 47:1 s. Hes. 25:15 s. Sef. 2:4.

30. Kurjimmatkin käyvät paimenensa ja vaivaiset rauhassa lepäävät; mutta sinun juuresi Minä näljällä kuoletan ja sinun jätteesi tapetaan.

31. Valita, portti, huuda, kaupunki! sinä Filistea olet kokonansa raukeneva! sillä savu nousee pohjaisesta, eikä ole yhtään jääpynyttä heidän joukossansa.

32. Ja mitä sanomaa tuottavat kansain sanansaattajat? Että Herra on perustanut Sionin, ja silhen hänen kansansa kurjat luottavat. Ps. 87:1 s.

15 Luku.

Ennustus Moabista.

Ennustus Moabista. Sillä yhtenä yönä on Ar-Moab hävitetty, kadonnut; sillä yhtenä yönä on Kir-Moab hävitetty, kadonnut.

Jer. 48:1 s. Hes. 25:3 s. Am. 2:1 s. Sef. 2:3 s.

2. Bat ja Dibon menevät ylös kukkulalle itkemään; Nebon ja Medban kukkuloilla valittaa Moab; kaikki päät ovat paljaat; kaikki parrat ovat leikatut. 4 Moos. 21:30. Jer. 48:37. Hes. 7:18.

3. Sen kaduilla puetaan säkit päälle; sen katoilla ja kaduilla valittavat kaikki ja puhkeavat itkuun.

4. Ja Hesbon huutaa, niinmyös Eleale, aina Jahatsin asti kuuluu heidän äänensä. Sentähden Moabin soturit

valittavat ja hänen sielunsa on murheissaan. 4 Moos. 21:23. 26. Jer. 48:34.

5. Minun sydämmeni huutaa Moabin tähden, jonka pakolaiset pakenevat aina Soariin saakka, tuon kolmi-vuotisen lehmän tykö; sillä itkulla nouseaan Luihitin rinteitä myöten, ja hävityksen huuto kaikuu Horonaimin tiellä. 1 Moos. 19:22. Jer. 48:5. 36.

6. Sillä Nitrimin vesilähteet ovat tukitut, heinä kuivuu, ruoho katoo, vihantaa ei ole.

7. Sentähden he kantavat säästönsä ja kootun tavaran sa paju-ojan yli.

8. Huuto kaikuu ympäri Moabin rajoja; sen valitus kuuluu Eglaimiin asti ja sen voitotus Beer-Elimiin.

9. Sillä Dimonin vedet, ovat verta täynnä. Ja Minä toimitan vielä muutakin Dimonin yli: jalopeuran Moabin pelastettuja ja maahan jääneitä varten.

16 Luku.

Ennustus Moabista.

L ähettäkkää maan-hallitsijan lammasveroSelasta korpea kohti tytärSionin vuorelle. 2 Sam. 8:2. 2 Kun. 3:4.

2. Ja tapahtuu, että Moabin tyttäret ovat Arnonin luotuksilla, niinkuin lentelevä lintu, joka pesästänsä on ajettu.

3. „Anna neuvo; tee päätös! Aseta varjosi keskellä päivää yön näköiseksi. Kätkä pakolaiset; kulkijoita päli ilmoita!

4. Anna pakolaiseni asua sinun tykönäsi; ole Moabille suojaana hävittäjää vastaan. Sillä vaivaajan loppu on tullut; hävitys on la'annut, maasta ovat väkivaltaiset kadonneet!

5. Ja istuin armosta asetetaan ja sillä istuu totuudessa Davidin majassa se, joka tuomitsee ja harrastaa oikeutta ja toimittaa pikaisesti vanhurskautta. Jer. 23:5. 38:15.

6. Me olemme kuulleet Moabin kopeuden sangen suureksi, hänen ylpeytensä ja kopeutensa ja hänen kiukunsa ja turhat puheensa. Jer. 48:29.

7. Sentähden Moab Moabia valittaa; kaikki he vaikerovat Kir-Haresetin rypäle-leipäin tähden; te huokaillette aivan väsyneinä.

8. Sillä surkastuneet ovat Hesbonin vainiot, kansakuntain päälliköt kaasivat maahan Sibman viinipuun köynnökset, jotka ulottuivat Jaeseriin asti ja kulkivat korven kautta, ja sen vesat laajalle levenivät ja menivät meren yli. 4 Moos. 21:32. Jer. 48:32 s.

9. Sentähden minä Jaeserin itkulla itken Sibman viinipuuta, ja kyynelilläni kastan sinua, Hesbon ja Eleale.

Sillä sotahuuto on kajahtanut sinun suvi-tulosi ja syys-satosi yli.

10. Ja kedolta on riemu la'annut, eikä viinitarhoissariemuita jahuudeta, eikä viiniä poljeta viinikuurnissa. Minä olen lopettanut ilohuudon.

11. Sentähden minun sydämmeni kumisee kuin kannel Moabin tähden ja sisällykseni Kir-Haresin tähden. Jes. 15:5. Jer. 48:36.

12. Ja tapahtuu, kun Moabilmestyy ja uhrikukkulalla vaivaa itsensä ja menee pyhäänsä rukoilemaan, ei hän saa mitään toimeen.

13. Tämä on se sana, jonka Herra aikoo sitten on lausunut Moabista. Am. 2:1 s.

14. Ja nyt lausuu Herra, sanoen: „kolmen vuoden kuluessa, niinkuin palkkamiehen vuodet ovat, Moabin kunnia koko sen suuren väestön kanssa kukistuu, ja jätteet ovat aivan vähäiset, eikä suuret.“ Jes. 21:16.

17 Luku.

Ennustus Damaskon ja Efraimin hävityksestä.

Ennustus Damaskosta. Katso! Damasko on la'annut kaupunkina olemasta jo on tullut rauniolajäksi.

Jer. 49:23 s. Am. 1:3.

2. Aroörin kaupungit ovat jätetyt autioiksi; ne ovat karjalaumain omanna, ja nämä makkavaat, eikä ole sitä, joka karkoittaa.

3. Ja Efraimin linnat ovat hävitetyt; ja Damaskon valtakunta ja Aramin jätteet, ne ovat kuin Israelin lasten kunnia, sanoo Herra Sebaot. Jes. 7:8.

4. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Jaakobin kunnia kuihtuu ja hänen lihansa lihavuus katoaa.

5. Ja käy samoin, kuin elomiehen kootessa pystyviljaa ja hänen käsvartensa leikatessa tähkäpäitä, ja käy samoin kuin tähkäpäitä poimittaessa Refaimin laaksossa.

6. Ja siihen jääpi jälkiviljaa, niinkuin öljypuuta puhdistettaessa: kaksi, kolme marjaa latvan päähän, neljä, viisi sen hedelmäpuun oksille, sanoo Herra, Israelin Jumala.

7. Sinä päivänä katselee ihminen Tekijänsä puoleen, ja hänen silmänsä katsovat Israelin Pyhän puoleen.

8. Ja hän ei katso alttarien puoleen, jotka hänen katänsä tekevät ja sormensa valmistivat, eikä katso kuuttaren kuvia ja päivättären pylviäitä.

9. Sinä päivänä ovat hänen vahvat kaupunkinsa niinkuin nuo metsän ja huipun autiot, jotka jätettiin autioiksi Israelin lasten tullessa, ja ovat erämaana.

10. Sillä sinä unhoitit autuutesi Jumalan, etkä väkevyytesi kalliota muistanut. Sentähden sinä ihania istutuksia istuit ja kylvit niihin vieraita vesoja. Jes. 24:5. Ps. 46:2. 118:14.

11. Istuttamises päivänä sinä aidan panit ja aamulla sinä saatoit siemenes oraalle; elo katoaa perinnön päivänä ja murhe on haikaa.

12. Voi paljain kansain pauhinaa! kuin merten pauhu he pauhaavat; ja kansakuntair kohinaa! kuin suurten vetten kohina he kohisevat.

2 Kun. 18:13 s. Jes. 36:1 s.

13. Kansakunnat pauhaavat, niinkuin paljain vetten kohina. Mutta Hän nuhtelee sitä; ja se pakenee kauas, ja hajoitetaan niinkuin akana myrskyssä vuorilla, ja niinkuin tuhka tuulussa. Ps. 65:8. 93:3 s.

14. Katso, illalla on kauhistus, ja ennen aamua sitä ei olekkaan. Se on meidän riistäjämme osa ja meidän ryöstäjämme arpa.

2 Kun. 19:35 s. Jes. 14:25. 87:36 s.

18 Luku.

Etiopialaisten pelastus.

Voi siipien suhinan maata, joka on tuolla puolen Etiopian virtoja,

2. joka lähettää sanansaattajat merelle ja ruokoisissa haaksissa vesille! Menkää, te nopeat sansansaattajat, pitkäkasvuisen ja kiiltävän savun tykö, julman kansan tykö, joka on tuota tuonnempana, käskävän ja kukistavansuvun tykö, jonkamaan virrat viileksivät. Jes. 60:6.

3. Te kaikki, jotka maassa olette ja maan päällä asutte, katskaat, kun lippu vuorella nostetaan! ja kuunnelkaat, kun sotatorvea soitetaan!

4. Sillä näin on Herra sanonut minulle: Minä tahdon vaiti olla ja paikallani katsella, niinkuin kirkas kuume päiväpaisteella, niinkuin kastepilvi elonajan kuumeessa.

5. Sillä ennen elon-aikaa, kun kukoistus kuivettuu ja kukan kanta marjaksi kypsyy, leikkaa Hän köynnökset veitsellä, ja hyötyvesat Hän heittää pois ja katkoo.

6. Ja ne kaikki heitetään vuorten haukoille ja maan pedoille; ja haukat kesän niiden päällä viettävät, ja kaikki maan pedot niiden päällä talven pitävät.

7. Siihen aikaan tuodaan Herralle Sebaotille lahjaksi tuo pitkäkasvuinen ja kiiltävä kansa, ja tuota julmaa kansaa, joka on tuota tuonnempana, tuota käskevää ja kukistavaa sukua, jonka maan virrat viileksi-

vät, — Herran Sebaotin nimen sijalle, Slonin vuorelle.

2 Moos. 20:24. 2 Aik. 6:5. Ps. 68:32.

19 Luku.

Ennustus Egyptistä.

Ennustus Egyptistä. Katso! Herra kulkee nopean pilven päällä ja tulee Egyptiin. Ja Egyptin epäjumalat vapisevat Hänen edesssä ja Egyptin sydän sulaa sen sisuksissa.

Jer. 46:2 s. Hes. 29:2 s. Jes. 30:4.

2. Ja Minä yllytän Egyptin Egyptiä vastaan ja he keskenensä soitivat, veli veljeänsä vastaan, kaupunkikaupunkia vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan.

3. Ja Egyptin rohkeus katoaa sen sisuksissa, ja Minä teen hänen neuvonsa tyhjäksi ja he kysyvät epäjumalia ja velhoja ja ennustajia ja tietäjiä.

4. Mutta Minä annan Egyptin julman herrain käsiin, ja kova kuningas on heitä hallitseva, sanoo Herra, Herra Sebaot. Jer. 46:26.

5. Vedet merestä kuivuvat, ja virta kureentuu ja kuivuu. Job 14:11.

6. Ja virrat haisevat pahalta, ja Masorin joet pienenevät ja kureentuvat, ruoko ja kaifila kuivettuvat.

7. Niittymaot joen varrella ja joen suussa ja joen kaikki kylvömaat kuivettuvat, kiihtuvat ja katoavat.

8. Kalastajat huokailevat, ja kaikki, jotka jokeen koukkuja panevat, surevat; ja jotka verkkoja vesille laskevat, ovat murheissaan.

9. Ja häpeään joutuvat, jotka harjattua liinaa vaatteenksi valmistavat ja hienoja kankaita kutovat.

10. Ja sen pylväät ovat masennetuina ja kaikki palkkamiehet pahoilla mielin.

11. Aivan älyttömiksi ovat Soanin ruhtinaat käyneet, Faraon viisaat neuvon-antajat; neuvokkaisuus on älyttömyydeksi käynyt. Kuinka te voitte Faraolle sanoa: „viisasten poikia me olemme, muinais-ajan kuningasten lapsia?“

12. Missähän ovat sinun viisaasi? Ilmoittakoot he sinulle ja tehköt tietäväksi, mitä Herra Sebaot on Egyptistä päättänyt!

13. Tyhmistyneet ovat Soanin ruhtinaat, Nofin ruhtinaat ovat petetyt, ja Egyptiä eksyttävät sen sukukuntain kulmakivet.

14. Herra on vuodattanut heidän sydämiinsä nurjan hengen, ja he eksyttävät Egyptin kaikissa häneen toimissansa, niinkuin juopunut horjuu oksennuksessansa.

15. Ja Egyptille ei menesty mikään

työ, jonka pää ja häntä. palmu-oksia ja kaisila tekevät. Jes. 9:14 s.

16. Sinä päivänä on Egypti niinkuin naiset, ja vapisee ja pelkää Herran Sebaotin käden nostoa, jota Hän huiskuttaa sitä vastaan.

17. Ja Juudan maa on oleva Egyptille kauhuksi; jokainen, jolle siitä puhutaan, peljästyy Herran Sebaotin neuvon tähden, jonka Hän on päättänyt häntä vastaan.

18. Sinä päivänä on viisi kaupunkia Egyptin maalla, jotka puhuvat Kanaanmaan kieltä ja vannovat itsensä Herralle Sebaotille; yhden nimi on oleva Ir-Haheres.

5 Moos. 10:20. Jes. 45:23. Jer. 12:16.

19. Sinä päivänä on Herralla oleva alttari keskellä Egyptinmaata, ja patas on Herralla oleva sen rajalla.

20. Ja se on oleva merkiksi ja todistukseksi Herralle Sebaotille Egyptin maassa; sillä he huutavat Herran tykö ahdistajain tähden, ja Hän lähettää heille pelastajan ja sotijan, ja Hän vapauttaa heidät.

21. Ja Herra ilmoittaa itsensä Egyptille, ja Egypti tuntee Herran sinä päivänä; ja he palvelevat Häntä teuras- ja ruoka-uhrilla, ja lupaavat Herralle lupauksia ja pitävät ne.

Ps. 68:32. Jes. 45:14.

22. Ja Herra vaivaa Egyptiä lyömällä ja purantamalla; ja he palaavat Herran tykö, ja Hän kuulee heitä ja parantaa heidät.

23. Sinä päivänä on tie oleva Egyptistä Assuriin, ja Assur kulkee Egyptiin ja Egypti Assuriin; ja Egypti ynnä Assur palvelevat Herraa.

24. Sinä päivänä on Israel oleva kolmantena Egyptille ja Assurille, siunauksena keskellä maata.

25. Sillä sitä Herra Sebaot siunaa, sanoen: siunattu olet sinä, minun kansani Egypti, ja minun kätteni teko Assur, ja minun perintöni Israel!

20 Luku.

Egyptin ja Kuusin perikato.

Sinä vuotena, kun Tartan tuli Asdodiin, koska Sargon, Assurin kuningas, hänet lähetti, ja hän soti Asdodia vastaan ja valloitti sen, —

2 Kun. 18:17. 1 Sam. 5:1.

2. sinä aikana puhui Herra Jesajan, Amosin pojan, kautta, sanoen: „mene, riisu säkki lanteeltas ja vedä kenkäsi jaloistas“ Ja hän teki niin, ja kävi alasti ja avojaloin.

2 Kun. 1:8. Sak. 13:4. Matt. 3:4.

3 Ja Herra sanoi: „niinkuin minun palvelijani Jesaja kävelee alasti ja avojaloin kolmena vuotena merkiksi

ja tunnustähdeksi Egyptille ja Kuusille, Hes. 12:6, 11.

4. niin on Assurin kuningas kuljettava Egyptin vankeja ja Kuusin pakolaisia, nuorukaisia ja vanhuksia, alasti ja avojaloin ja paljastetuilla peräpuolilla, häpeäksi Egyptille.

5. Ja nämä hämmästyvät ja häpeävät Kuusin, heidän turvansa tähden, ja Egyptin, heidän kerskauksensa tähden.

Jes. 30:2 s. 36:6.

6. Ja tämän rantamaan asukkaat sanovat sinä päivänä: „katso! niin on käynyt turvallemme, johon me pakenimme apua varten, päästäksemme Assurin kuninkaasta! kuinka me nyt pelastetaan?“

21 Luku.

Ennustus Babelia, Edomia ja Arabiasta vastaan.

Meren korvesta ennustus. Niinkuin tuulen puuskat etelässä kulkevat, niin hän tulee korvesta, kolkosta maasta.

2. Kova näkö on minulle näytetty: „ryöstäjä ryöstää ja hävittäjä hävittää. Nouse, Elam! ahdistajain Madai! kaikeksen huokauksen lakkautan Minä.“

3. Sentähden ovat minun lanteeni täynnä vaivaa, tuskat ovat minut käsittäneet, niinkuin synnyttäjän tuskat; minä olen niin vaivattu, etten kuule. ja niin hämmästynyt, etten näe.

4. Minun sydämmeni horjuu, kauhistus minua peljättää; minun suloisen hämääni, mielitekonni, on Hän minulle pelvoksi tehnyt. Job 7:3.

5. „Pöytä valmistetaan; vartija valvoo; syödään ja juodaan. Nouskaat, päämiehet, voidelkaat kilvet!“

6. Sillä näin on Herra minulle sanonut: „mene, aseta vartija; mitä hän näkee, sen hän ilmoittakoon!“

7. Ja hän näki ratsastajia hevosilla parittain, ratsastajia aasilla, ratsastajia kameleilla; ja hän tarkoin kuuntelemalla kuunteli.

8. Ja hän huusi kuin jalopeura: „vartijoilla olen minä, Herra, seisontu alati pitkin päivää, ja vartija-paikallani olen minä kaikki yökaudet pysynyt.“ Hab. 2:1.

9. Ja katso! tuolla tulee rivi ratsumiehiä hevosilla parittain!“ Ja hän puhui ja sanoi: „langennut, langennut on Babel, ja kaikki sen epäjumalat ovat maahan särjetyt!“

Jer. 51:8. Ilm. 14:8. 18:2.

10. Voi minun pumaani ja riihen poikaa! mitä minä olen kuullut Herralta Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen olen minä teille ilmoittanut.

11. Ennustus Dumasta. Minulle huu-

detaan Seiristä: „Vartija! paljonko on yötä kulunut? Vartija! paljonko on yötä kulunut?“ 1 Moos. 25:14. Jer. 49:7a.

12. Vartija sanoo: aamu tulee, ja tulee yökii. Jos kysytty, niin kysykää; palatkaat, tulkaat!

13. Ennustus Arabiaa vastaan. Arabian metsässä viettävät Dedanin matkustajajoukot yötä.

14. Tuokoot janoavaa vastaan vetä! Temanit maan asukkaat tulevat pakolaista vastaan leivällänsä.

15. Sillä he ovat miekkoja paossa, paljastettua miekkaa ja jännitettyä joustia ja kovaa sotaa paossa.

16. Sillä Herra on minulle sanonut: „vielä on vuosi, niinkuin palkkamiehen vuosi on, niin kaikki Kedarin kunnia katoaa.“

1 Moos. 25:13. Ps. 120:5. Jes. 16:14.
17. Ja Kedarilaisten sankariväen joutsiluvun jätteet vähentyvät; sillä Herra, Israelin Jumala, on sen sanonut.

22 Luku.

Ennustus näkölaaksosta, Jerusalemita. Sebna ja Eljakim.

Ennustus näkölaaksosta. Mikä sinun on, kunjoukossa olet katoille astunut? Jer. 48:38.

2. Sinä humua täynnä oleva, kohiseva kaupunki, sinä iloinen linna! sinun kaatuneesi eivät ole miekalla kaadetuita, eikä sodassa surmatuita.

3. Kaikki sinun päämiehesi ovat joukossa paenneet ja ilman joutsia sidotut. Kaikki sinun kiinni-saatusi ovat joukossa sidotut, he olivat kauas paenneet. 2 Kun. 25:4. Jer. 39:4.

4. Sentähden minä sanon: kääntäkää silmänne minusta pois, minä tahdon katkerasti itkeä; älkää tungetko lohduttamaan minua kansani tyttären hävityksen tähden!

5. Sillä Herralla, Herralla Sebaotilla, on häiriön, sorron ja hävityksen päivä näkölaaksossa, muuria murentaissa; ja huuto kakuu vuorta kohti.

6. Elam on ottanut viinen ynnä rattaat miehensä ja ratsastajat; ja Kir on paljastanut kilven.

7. Ja tapahtuu, että rattaat täyttävät sinun parhaimmat laaksosi ja ratsastajat sijoittavat itsensä portin eteen.

8. Ja Juudan peite otetaan pois; ja sinä päivänä sinä katselet metsähuoneen aseita kohti. 1 Kun. 7:2s. 10:17.

9. Ja te näette, että Davidin kaupungin halkeamat ovat monet; ja te kootta alimmaisen lammikon vesivarat.

10. Ja te luette Jerusalemin huoneet, ja hajoitatte huoneet, vahvistaaksenne muureja. Jer. 33:4.

11. Ja teette vesikuljun muurien välille, vanhan lammikon vesivaroja varten. Mutta ette katso Sen puoleen, joka tämän tekee, ettekä näe Häntä, joka sen on kaukaa aikonut.

2 Kun. 19:25. Jes. 37:26.
12. Ja Herra, Herra Sebaot kutsuu sinä päivänä jtkuun ja valitukseen ja hiusten ajamiseen ja murhepukuun.

13. Mutta katso! ilo ja riemu, härkäin tappaminen ja lammasten teurastaminen, lihan syöminen ja viinin juominen: „syököömmme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme!“

Jes. 66:12. 1 Kor. 15:32.
14. Ja Herra Sebaot ilmoitti minun korvilleni: totisesti, tämä synti ei tule teille sovitetuksi, ennenkuin te kuulette, sanoo Herra, Herra Sebaot.

15. Näin sanoi Herra, Herra Sebaot: mene, lähde tuon haltijan Sebanan työ, joka on hovin hoitajana, ja sano:

16. Mitä sinulla on täällä, ja kuka sinulla on täällä, kun hakkautat itsellesi täällä haudan, ja korkeuteen hautasi hakkaat ja kallioon itsellesi asunnon kaivat?

17. Katso! Herra heittää sinut pois miehen heitolla ja käärimällä käärii sinut,

18. ja pyörittämällä pyörittää sinut niinkuin kerän, niinkuin kierikän aukealle maalle; siellä sinä kuolet ja sinne sinun kunnivaunusi joutuvat, sinä herrasi huoneen häpeä!

19. Ja minä karkoitan sinut pois säädystäsi ja sinä pannaan pois viraltasi.

20. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä kutsun palvelijani Eljakimin, Hiikijan pojan. 2 Kun. 18:18, 26. Jes. 36:3.

21. ja Minä puetan hänet sinun pukuusi ja vyötän hänet sinun vyölläsi ja annan hänen käsiinsä sinun valtaasi, ja hän on isänän Jerusalemin asukkaille ja Juudan huonekunnalle.

22. Ja Minä panen Davidin huoneen avaimen hänen hartioillensa, ja hän avajaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaja. Jobi 2:14. Ilm. 3:7.

23. Ja Minä lyön hänet naulaksi vahaan paikkaan, ja hän on kunnian istuimena isänsä huonekunnalle.

24. Ja hänen päällensä ripustetaan kaikki hänen isänsä huonekunnan kunnia, lapset, lasten lapset, kaikki pienimmätkin kalut, maljakaluista aina leilikaluihin saakka.

25. Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, irtautuu se naula, joka on vahaan paikkaan lyöty, ja se katkeaa

ja putoo, ja sen päällä oleva kuorma särkyy. Sillä Herra on sen sanonut.

23 Luku.

Ennustus Tyron hävityksestä.

Ennustus Tyrosta. Valittakaat, te Tarsis-laivat, sillä se on hävitetty, niin ettel ole huonetta jällele jäänyt, eikä mihin käydä sisälle! Kittämin maasta ilmoitettiin heille se sanoma. Jer. 47:4. Hes. 26:2 s. 27:2 s. 28:2 s. Sak. 9:2 s.

2. Olkaat ääneti, terantamaan asukkaat! Sidonin kauppaneiehet, jotka merellä kulkivat, täyttivät sinut.

3. Ja laajoilla vesillä oli Sihorin siemen ja Niilin vilja sen tulona; sillä se oli kansain kauppatavarana.

4. Häpee, Sidon! sillä meri, merilinn lausuu, sanoen: „en minä ole synnyttämisen kivulissa ollut, enkä ole synnyttänyt, enkä ole nuoruksaisia kasvattanut, enkä ole neitosia kasvattanut.“

5. Kohta kun sanoma saapuu Egyptiin, niin he peljätystvät Tyron sanomasta.

6. MenkääT Tarsiin, valittakaat, te rantamaan asukkaat.

7. Sekö sinulle osaksi, sinä iloinen kaupunki, jonka alku oli ikivanhoista ajoista? Hänen jalkansa vievät hänet kauas vieraalle maalle asumaan.

8. Kuka on tämän päättänyt Tyrosta, joka jakeli kruunuja, jonka kauppaneiehet olivat ruhtinoita, ja jonka kauppiaat olivat ylimmäiset maassa? Ilm. 18:23.

9. Herra Sebaot on sen päättänyt, hävistäksensä kaikkien koreitten prameuden ja nöyryyttääksensä kaikki ylimmäiset maassa.

10. Levene kuin joki maasi yli. tytär Tarsis! sillä ei enää ole salpaa.

11. Kätensä on Hän korottanut meren vastaan, on pannut valtakunnat vapisemaan; Herra on käskyn antanut Kanaanista, että se hävitettäisiin. Job 12:23.

12. Ja Hän sanoi: „älä enää jatka iloasi, sinä häväisty neitsyt, tytär Sidon! Nouse ja lähde Kittämiin; et sinä sielläkään lepoa saa.“

13. Katso, Kaldenlaisten maa, tuokansakunta, jota ei ollutkaan, - Assursen perusti korven asukkaille, he pystyttävät valloituskoneensa, kukistavat sen linnat ja tekevät sen raunioksi.

14. Valittakaat, te Tarsis-laivat, sillä hävitetty on teidän linnan!

15. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Tyro unhotetaan seitsemäksi kymmeneksi vuodeksi, niinkuin yhden

kuninkaan päivät ovat. Seitsemänkymmenen vuoden perästä käyppi Tyron, niinkuin portosta velsataan: 16. „Ota kantele, kiertele kaupunkia, sinä unhotettu portto, soita hyvästi, laula vahvasti, että sinua muistetaisiin!“

17. Ja tapahtuu seitsemänkymmenen vuoden perästä, että Herra etsii Tyroa, ja se palajaa huorapalkkoilleensa ja tekee huorin kaikkien maan valtakuntain kanssa maan päällä.

18. Ja hänen kauppansa ja palkkansa on oleva pyhä Herralle; ei sitä tavaraksi koota, eikä tallenneta, sillä hänen kauppansa on oleva niille, jotka Herran edessä asuvat, ruuaksi, ravinnoksi ja kauniiksi puvuksi.

24 Luku.

Maailman tuomio.

Katso! Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi; ja Hän hävittää sen muodon ja hajoiittaa sen asukkaat.

2. Ja niinkuin kansan käy, niin käy papinkin, kuin palvelijan, samoin herransakin; kuin piian, samoin hänen emäntänsäkin; kuin ostajan, samoin myyjän; kuin lainan ottajan, samoin lainan antajan; kuin velkojan, samoin velan alaisen. Hos. 4:6.

3. Maa peräti tyhjennetään ja kokonansa ryöstetään; sillä Herra on tämän sanan puhunut.

4. Maa suree ja lakastuu, maanpiiri pelehyy ja lakastuu; maan kansan ylhäiset nääntyvät maassa. Joel 1:10.

5. Maa on saastaiseksi tullut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet säännöt, rikkoneet ijankaikkisen liiton.

6. Sentähden kalvaa kirous maata, ja jotka siinä asuvat, kärsivät rangaistusta; sentähden kuivettuvat maan asukkaat, ja jällele jää vähän väkeä.

Jer. 6:19. 16:18. Hes. 5:11 s. 7:27. Dan. 9:11.

7. Viinin mehu kuivaa, viinipuu surkastuu; kaikki sydämmestään iloiset huokaavat.

8. Rumpuin riemu katoaa, illoisten remu lakkaa, kanteleitten ilo loppuu.

Jer. 7:34. 16:9. 25:10. Hes. 26:13. Hos. 2:11.

9. Ei lauleta viiniä juotaessa; ja väkijuoma käy katkeraksi sen juojille.

10. Autio kaupunki on maahan kukistettu, kaikki huoneet suljetut, ettei niihin voi mennä.

11. Valitus on kaduilla viinistä; kaikki ilo on poissa, maan riemu on maasta paennut.

12. Jällellä on kaupungissa hävitys, ja portit ovat palasiksi lyödyt.

13. Sillä niin on maan sydämmessä kansain keskellä, kuin öljypuuta pu-

distettaissa, kuin jälkileikkuun päätyttyä. Jes. 17:5 s.

14. Nämä korottavat äänensä ja riemuitsevat; he iloitsivat Herran kunniaista, merestä asti:

15. „Sentähden kiittäkää te Herraa idässä, ja meren saaristoissa Herran, Israelin Jumalan, nimeä!”

16. Me kuulemme maan ääristä ylistysvirsiä: „kunnia vanhurskaalle!” Mutta minä sanon: minä hukun, minä hukun, voi minua! ryöstäjät ryöstävät, ryöstäjät ryöstämällä ryöstävät!

17. Pelko ja kuoppa ja paula tulee sinun ylittes, sinä maan asukas!

18. Ja tapahtuu, että josjoku pelvon ääntä pakenee, se kuoppaan putoaa, ja joka kuopasta nousee, se paulaan takertuu, sillä akkunat avataan korkeudessa ja maan perustukset vapisivat. 1 Moos. 7:11. Jer. 48:44. Am. 5:19.

19. Romahtelemalla hajoo maa; ratkeamalla ratkee maa; horjahdellen horjahtelee maa.

20. Hoiperrellen hoipertelee maa niinkuin juopunut, ja huiskuu kuin yömaja; ja sen pahateko painaa sitä, ja se lankeaa, eikä enää nouse.

Jes. 1:8. Hes. 7:4 s.

21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra etsiskelee korkeuden sotajoukkoa korkeudessa ja maan kuninkaita maan päällä.

22. Ja he kootaan yhteen sidottuina kuoppaan ja suljetaan vankeuteen; ja monen päivän peristä heitä etsitään.

23. Ja kuu punetuu ja aurinko häpee; sillä kuninkaana Sionin vuorella ja Jerusalemissa on Herra Sebaot, ja hänen vanhimpainsa edessä on kunnia. Jes. 13:10. Hes. 32:7. Joel 2:31. 3:15.

25 Luku.

Kristuksen valtakunnan ihanaus.

Herra! Sinä olet minun Jumalani, Sinua minä ylistän, ja kiitän sinun nimeäsi, sillä Sinä teet ihmeitä; sinun vanhat aivoituksesi ovat uskolliset ja todet. 2 Moos. 15:1 s. Ps. 63:2. 89:3.

2. Sillä Sinä olet tehnyt kaupungin kivilijäksi ja varustetun linnan raunioksi; muukalaisten linna on la'anut olemasta kaupunkina, eikä sitä enää rakenneta. Jes. 26:5.

3. Sentähden Sinua kunnioittaa väkevä kansa, julmain kansakuntain kaupungit pelkäävät Sinua.

4. Sillä Sinä olet kurjain turva, köyhään varustus heidän ahdingossansa, suojana sadetta vastaan, varjona kuumuutta vastaan; sillä julmain puuska on kuin rankkasade seinää vastaan. 5 Moos. 32:4. Ps. 18:2 s. Jes. 4:6. Jer. 16:19.

5. Sinä nöyryytät muukalaisten

metelin niinkuin helteen kuivassa maassa; kuin helle pilven varjossa, niin asettuu raivokkain riemulaulu.

6. Ja Herra Sebaot valmistaa kaikille kansoille tällä vuorella lihavat pidot, pidot parhaasta viinistä, ydinrasvasta ja puhtaasta viinistä.

Ps. 22:27 s. Matt. 8:11. 14:16. 22:2. Luuk. 13:29. 14:16. Ilm. 19:29.

7. Ja Hän panee pois tällä vuorella käärilliinan, joka verhoaa kaikkia kansoja, ja peiton, joka peittää kaikkia kansakuntia

Ps. 119:3. San. 16:17. Jes. 60:2. 2 Kor. 3:15 s. 8. Hän nielee kuoleman ijankaikkisesti; ja Herra, Herra pyhkii kyneleet kaikilta kasvoilta ja poistaa kansansa häpeän koko maasta. Sillä Herra on sen sanonut.

1 Kor. 15:26. 2 Tim. 1:10. 54. Ilm. 7:17. 21:4.

9. Ja sinä päivänä sanotaan: katso! tämä on meidän Jumalamme, jota me odotimme, ja Hän pelastaa meitä; tämä on Herra, jota me odotimme; iloitkaamme ja riemuitkaamme hänen autuudessaansa! Ps. 33:20 s. 63:3.

10. Sillä Herran käsi lepää tämän vuoren päällä; mutta Moab tallataan paikoillaan niinkuin korsin likaveen poljetaan.

11. Ja hän levittelee käsiänsä siinä, niinkuin ulja levittelee uidaksensa, mutta Hän painaa hänen ylpeytensä alas ynnä hänen kattensa värkkeet.

12. Ja sinun korkeitten muuriesi varustuksen Hän kumooa, alentaa, tomuun asti maahan syöksee. Jea. 26:5.

26 Luku.

Herra on kansansa turva.

Sinä päivänä veisataan tämä virsi Juudan maalla: „meillä on vahva kaupunki; pelastuksen Hän pani muureiksi ja varjelukseksi.

Ps. 46:6. 87:1. San. 18:10. Jes. 60:18. Matt. 16:18.

2. Avatkaat portit, että vanhurskas kansa, joka uskollisuuden pitää, käy sisälle! Ps. 118:19 s.

3. Jolla vakaa mieli on, sille Sinä rauhan, rauhan varjelet; sillä hän turvaa Sinuun. Room. 5:1.

4. Uskaltakaat Herraan ijankaikkisesti, sillä Herra, Herra on ijankaikkinen kallio. 5 Moos. 32:4. Ps. 18:2 s.

5. Sillä Hän on masentanut korkealla asuvat, korotetun linnan Hän on alentanut; Hän alensi sen maahan asti, syöksä sen tomuun saakka.

Jes. 21:9. 25:2. Jer. 51:8. Ilm. 14:8. 18:2.

6. Jalka sen tallaa, raadollisen jalat ja kurjain askeleet.

7. Vanhurskaan tie on suora. Sinä tasoit vanhurskaan polun suoraksi. Ps. 119:3. San. 16:17.

8. Oikeuttesi tiellä me odotamme Sinua, Herra, sillä sieluni ikävöi sinun nimeäsi ja muistoasi. Ps. 119:10. 47.

9. Minun sieluni odottaa Sinua yöllä, henkeni minussa etsii Sinua varhain; sillä kun sinun tuomiosi kohtaavat maata, niin oppivat maanpiirin asukkaat vanhurskautta. Ps. 63:7. 88:14. 130:6.

10. Vaikka jumalaton saisi armaa, ei hän ovi vanhurskautta; oikeuden maassa elää hän nurjasti, eikä näe Herran korkeutta.

Neh. 9:20, 26. Ps. 36:2. Jes. 66:4. Room. 3:18.

11. Herra! sinun kätesi on korotettu, vaan eivät he sitä näe; he saavat hävetä nähdessänsä kiihvautta kansan puolesta, jopa tuli kuluttaa sinun vihollises.

12. Herra, Sinä saatat meille rauhan, sillä kaikki, mitä me teemme, toimitat Sinä meidän parhaaksemme.

13. Herra, meidän Jumalamme! meitä hallitsevat muut herrat, paitsi Sinä; mutta yksistäänsä Sinussa me ylistämme sinun nimeäsi.

14. Kuolleet eivät virkoa elämään, eivätkä haamut nouse ylös, sittekin Sinä heille olet kostanut ja häviittänyt heidät ja kadottanut kaiken heidän muistonsa.

5 Moos. 32:26. Job 14:14. 18:17. Ps. 88:11 s.

15. Herra! Sinä olet lisännyt kansaa, Sinä olet lisännyt kansaa, Sinä olet korottanut kunniasi ja laajentanut kaikki maan ääret.

Ps. 19:5. Ap.t. 1:8. Kol. 1:6.

16. Herra! Ahdingossa he Sinua etsivät; he vuodattavat hiljaisia rukouksia Sinulle, kun Sinä heitä kuritat. 2 Sam. 22:7. Ps. 18:7. 77:3. 86:7. Hos. 5:15.

17. Niinkuin raskaalla vaimolla on tuska, kun hän synnyttämässänsä on, ja hän huutaa kivuisansa; niin olemme me, Herra, Sinun edessäsi.

Joh. 16:21 s.

18. Me olemme raskaina, ja meillä on kipu, niinkuin tuulta synnyttäsimme; me emme saa maailman pelastusta toimeen, eikä maanpiirin asukkaita tule näkyviin.

19. Sinun kuollesii virkoavat elämään; minun ruumiini nousevat ylös! Herättäkät ja iloitkaat, te, jotka tomussa makaatte; sillä sinun kasteesi on valkeuden kastetta ja maa purkaa vainajat esille.

Hes. 37:3 s. Dan. 12:2. Joh. 5:25.

20. Mene, kansani, käy kammioihis, ja sulje ovesi jälkees; lymytä itsesi vähäiseksi silmänräpykseksi, siksi kun viha ohitse menee.

Job 14:13. Ps. 30:6.

21. Sillä katso! Herra käy sijaltansa kostamaan maan asukasten pahuu-

den heille, ja maa paljastaa verensä, eikä enää peitä tapetuittansa.

1 Moos. 7:10. Saarn. 12:14. Mik. 1:3. Matt. 16:27.

27 Luku.

Kristus vie kansansa voittoon.

Sinä päivänä Herra kostaa kovalla, suurella ja väkevällä miekallansa Leviatanin, tuon luikkaan kärkeen, ja Leviatanin, tuon kiemurtelevan kärkeen, ja tappaa tuon lohikärmeen, joka on meressä.

1 Moos. 3:15. Job 26:13. 40:20. Hes. 29:3. 32:2. Hebr. 2:14. 1 Joh. 3:8.

2. Sinä päivänä on oleva punaisen viinin viinimäki; veisatkaat siitä!

Kork. v. 8:11. Jes. 5:1 s.

3. Minä, Herra, olen sen vartija, alin-aikaa kastan sitä; ettei mikään sitä kohtaisi, varjele Minä sitä yötä ja päivää.

Ps. 121:4. Mal. 3:11. Matt. 21:33. Joh. 15:1.

4. Minä en ole vihainen. Mutta jospa Minulla olisi ohdakkeita ja orjantappuroita, niin Minä kävisin sotaan niitä vastaan ja poltaisni ne kerrassaan. Kork. v. 2:2. Jes. 10:17. Matt. 13:40.

5. Taikka ottakoot pakonsa Minun turviini; tehköt rauhan Minun kansani, rauhan tehköt he Minun kansani.

Ps. 147:12 s. Jes. 43:1 s.

6. Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja hedelmällä täyttää maan pinnan.

Jes. 37:31. Hes. 20:40. Am. 9:11.

7. Löikö Hän sitä hänen lyöjänsä lyömällä, taikka tappoi sen hänen tapettujensa tapolla?

8. Määrällä Sinä kuritit häntä, läheittämällä hänet tyköäsi; kovalla myrskyllänsä Hän lyökkäsi hänet pois itätuulen päivänä. Jer. 18:17. 30:11. 46:28.

9. Sentähden sovitaan Jaakobin rikos sillä, ja se on koko hänen syntinsä poistamisen hedelmä, että Hän tekee kaikki alttarin kivet hajoitettujen kalkkikivien kaltaisiksi; eivätkä kuuttaren kuvat ja päivätären patfaat enää nouse pystyyn.

3 Moos. 26:30. Jes. 2:20. 17:7 s. 80:22. 31:7.

10. Sillä vahva kaupunki on jätetty autioksi, heiftetyksi ja hyljättyksi asunnoksi, korven kaltaisiksi; siellä vasikat laidunta pitävät, siellä he lepäävät ja sen vesoja pureksivat.

11. Kun sen lehdet kuiviksi käyvät, niin ne taitetaan, ja naiset tulevat ja syyttävät ne. Sillä taidotonta kansaa se oli; sentähden sen tekijä sitä ei säälinnyt, eikä sen luoja sitä armahantanut.

5 Moos. 32:6, 18.

12. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra puipi hedelmän virran vuoteesta aina Egyptin puroon asti, ja

te kootaan yksi toisensa perästä, te Israelin lapset.

13. Ja tapahtuu sinä päivänä, että suurta sotatorvea soitetaan ja nuo Assurin maalla hävinneet ja Egyptin maalla pakolaisina olleet tulevat ja kumartavat Herraa, pyhällä vuorella, Jerusalemissa.

1 Kun. 8:41 s. Jes. 11:1 s. 56:7.

28 Luku.

Efraimin lankeemus. Kristus kallis kulkimäki.

Voi Efraimin juopuneitten komeata kruunua ja sen loistavan kaunistuksen kuuhtuvaa kukkaa, joka on viinin kaatamain lihavan laakson kukkulalla!

2. Katso! Herra tuottaa väkevän ja voimallisen, raesateen, niinkuin tuhotuulen, niinkuin rankasti satavain vetten kuuro se hänet voimalla maahan syöksee. 2 Kun. 17:3, 6. 18:10 s.

3. Jalvoilla tallattavaksi käypi Efraimin juopuneitten komea kruunu.

4. Ja hänen loistavan kaunistuksensa kuuhtuvalle kukalle, joka lihavan laakson kukkulalla on, käy kuin varhaiselle fikunalle ennen suven tuloa; jota katsoja katselee; tuskin on se hänen kädessänsä, niin hän sen nielaisee.

5. Ja sinä päivänä on Herra Sebaot oleva koreaksi kruunuksi ja loistavaksi seppeleeksi kansansa jälleille, Jes. 10:21.

6. Ja oikeuden hengeksi sille, joka tuomio-istuimella istuu, ja väkevyydeksi niille, jotka sodan porttia kohden kääntävät.

7. Ja nämäkin viinistä hoipertelevat ja väkijuomasta horjuvat; pappi ja profetta väkevistä juomasta hoipertelevat, viinin voittamina horjuvat väkijuomasta hoipertelevat näöissä ja eksyvät ennustuksessa.

8. Sillä kaikki pöydät ovat täynnä ilkeitä oksennusta, ei ole puhdasta pilkkaa.

9. „Kenelle hän opettaa tietoa ja kenelle hän ilmoittaa saarnaa? Mäidosta vieroitetuille, nisistä eroiteuille.

10. Sillä käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle, vähä täällä, vähä siellä.“

11. Sillä sammalavilla huulilla ja vieraalla kielellä Hän puhuu tälle konsalle, 1 Kor. 14:21.

12. Hän, joka heille on sanonut: „tämä on lepo, sallikaat väsyneelle lepoa, ja tämä on virvoituspaikka.“ Mutta eivät he tahtoneet kuulla.

Jes. 6:16. Matt. 11:28 s. 23:37.

13. Ja heille on Herran sana oleva: „käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle; sääntö säännön päälle, sääntö säännön päälle; vähä täällä, vähä siellä.“ että he käydessänsä kaatuivat seljällensä, loukkaantuvat ja kiedotaan ja vangiksi joutuvat.

14. Sentähden kuulkaat Herran sanaa, te pilkkakirveet, tämän Jerusalemissa olevan kansan hallitsijat!

15. Sillä te sanotte: „me olemme tehneet liiton kuoleman kanssa ja tuonelan kanssa olemme me tehneet sovinnon; kun vitsaus tulvimalla tulee, niin ei se saavuta meitä, sillä me olemme tehneet valheen turvaksemme ja suojelemme itseämme petoksella.“

16. Sentähden sanoo Herra, Herra, näin: Katso! Minä perustan Sionin kiven, koetellun kiven, kalliin kulmakiven, vahvan perustuksen; joka usko, ei hänen tarvitse paeta.

Ps. 118:22. Matt. 21:42. Ap. t. 4:11.

Room. 9:33. 10:11. Ef. 2:20. 1 Piet. 2:6.

17. Ja Minä panen oikeuden oiknuoraksi javanhurskauden vaakaksi. Ja rakeet karkoittavat pois valheen turvan ja vedet huuhtovat pois suojan.

18. Ja teidän liittonne kuoleman kanssa särjetään, ja teidän sovintonne tuonelan kanssa ei pidä paikkaansa; kun vitsaus tulvimalla tulee, niin se tallaa teitä.

19. Niin usein kuin se tulee, sieppaa se teidät mukaansa; sillä joka aamu se tulee, päivällä ja yöllä. Vavistusta vaan tuottaa sanoman tarkkaaminen. Ps. 119:71. Jer. 31:19. 1 Piet. 4:12.

20. Sillä vuode käy liian lyhyeksi oikaista itsensä ja peitto kaidaksi kätkeä itsensä.

21. Sillä Herra nousee niinkuin Perasimin vuorella, Hän liikkuu niinkuin laaksossa Gibeonin tykönä, tehdäksensä tekonsa — vieras on Hänen tekonsa — ja toimittaaksensa toimituksensa — outo on Hänen toimituksensa. Jos. 10:10s. 2Sam. 5:20. 1 Aik. 14:11, 16.

22. Ja alkäävät nyt pilkkaa tehkö, etteivät siteenne kovemmiksi tulisi; sillä tuhon ja tuomiot päätöksen olen minä kuullut Herralta, Herralta Sebaotilta, koko maan yli.

Jes. 10:23. Room. 9:28.

23. Ottakaat korvienne ja kuulkaat minun ääntäni, tarkatkaat ja kuunnelkaat minun sanojani!

24. Kyntääkö kyntäjä joka päivä, vakooko ja ajestääkö hän peltoansa kylvölle?

25. Eikö niin, kun Hän on sen pinnan tasoittanut, niin Hän heittelee

herneitä ja hajoittelee kuminoita ja panee nisut palstoihin, ohrat sarkoihin ja kaurat osiinsa?

26. Ja hänen Jumalansa osoittaa häntä oikealle ja neuvoo häntä.

27. Sillä ei herneitä puimakoneella puida, eikä rattaan pyörää vyörytelä kuminain päällitse, vaan herneet varistetaan sauvalla ja kuminat vitsalla.

28. Survotaanko leivän viljaa? Ei, sillä ei kukaan sitä ijankaikseen pui, eikä aina aja rattaansa pyörää ja hevosiensa sen päällitse; ei sitä survota.

29. Tämähän on lähtenyt Herralta Sebaotilta. Hän osoittaa neuvonsa ihmeelliseksi ja viisautensa suureksi.

29 Luku.

Herra koettelee kansaansa. Tuomio Jerusalemin yli.

Voi Arielia, Arielia, Davidin leirin linnaa! Pankaat vuosi vuoden lisäksi, tehköt juhlapäivät kiertönsä,

2. niin Minä ahdistan Arielia; ja se valttaa ja vaikeroipi, mutta se on oleva Minulle oikeana Arielina.

3. Ja Minä piiritän sinut joka kummalta ja ahdistan sinua sotavartiolla ja asetan sinua vastaan vallitukset.

Jer. 6:3. Luuk. 19:43.

4. Ja sinä puhut alhaalta maasta, ja tomusta sinä puheellasi mutiset, ja sinun äänesi nousee kuin noidan ääni maasta, ja tomusta sinun sanasi sipisevät.

Jes. 8:19.

5. Mutta sinun ahdistajiesi joukko on niinkuin hieno pöly, ja raivokkaiden joukko niinkuin lentelevät akanat; ja setapahtuu äkkiä, yht'äkkiä.

Job 21:18. Ps. 1:4. Jes. 17:13. 37:36.

6. Herralta Sebaotilta tulee sinun kostosi jylinällä ja jyrinällä ja kovalla äänellä, tuuliaispäällä ja myrskyllä ja kuluttavalla tulen liekillä.

Jes. 30:30.

7. Ja juurikuin unennäkö yöllä on kaikkein kansain joukko, joka sotii Arielia vastaan ja sortaa sitä ja sen linnoituksia ja ahdistaa sitä.

8. Ja niinkuin isovainen on unessa syövinänsä, mutta hän herää ja hänen sielunsa on tyhjänä; ja niinkuin janoovainen on unessa juovinansa, mutta hän herää ja katsoi hän on rauennut ja hänen sielunsa on näännyksissä. - niin on koko se kansain joukko oleva, joka sotii Sionin vuorta vastaan.

9. Hämmästykää ja ihmetelkää, sovaistukaat ja olkaat sokeat! Hejuopuvat, vaan ei viinistä; he horjuvat, vaan ei väkevistä juomasta.

10. Sillä Herra on vuodattanut teidän ylitsenne raskaan unen hengen

ja on sulkenut teidän silmänne; profetat ja teidän päämiehenne, näkijät, on Hän kaiheella peittänyt. Room. 11:8.

11. Ja koko tämä näkö on teille niinkuin lukitun kirjan sanat; jos se annetaan kirjan taitavalle, sanoen: „luetämä,“ niin hän sanoo: „en osaa, sillä se on lukittu.“

Ilm. 5:1 a.

12. Tahi jos se kirja annetaan sille, joka ei lukea taida, sanoen: „luetämä,“ niin hän sanoo: „en minä osaa lukea.“

13. Ja Herra sanoo: sentähden että tämä kansa lähestyy Minua suullansa ja kunnioittaa Minua huulillansa, mutta heidän sydämensä on kaukana Minusta, ja he pelkivät Minua, opetettujen ihmissäntöjen mukaan,

Matt. 15:8 s. Mark. 7:6 s.

14. sentähden, katso, Minä menetelen vielä ihmeellisesti ja kummallisesti tälle kansalle; ja heidän viisasten viisaus katoaa ja heidän ymmärtäväisten ymmärrys kätkeentyy.

Jes. 44:25. Obad. v. 8. 1 Kor. 1:19 s.

15. Voi niitä, jotka salaavat itsensä Herran edessä ja peittäväät aivotuksensa, ja tekonsa pimeydessä pitävät ja sanovat: „kuka meidät näkee ja kuka meidät tuntee?“

Job 24:15. Ps. 10:11, 13. 94:7. Hes. 8:12. Syr. 23:25.

16. Voi teidän hulluuttanne! Onko savi savenalajan vertainen, että teko sanoisi tekijällensä? „ei hän minua ole tehnyt,“ ja kuva sanoisi kuvailijallensa: „ei hän ymmärrä?“

Jes. 45:9.

17. Eikö vielä varsin vähän, niin Libanon muuttuu hedelmämaaksi ja hedelmämaa käypi metsän veroiseksi?

Jes. 32:15.

18. Ja sinä päivänä kuulevat kurot kirjan sanat ja sokeain silmät näkevät synkeydestä ja pimeydestä.

Jes. 35:5. Matt. 11:5.

19. Ja kurjain ilo Herrassa kasvaa, ja vaivaiset ihmisten joukossa riemuitsevat Israelin Pyhässä.

20. Sillä poissa on hirmuvallias, ja pilkkaaja on kadonnut, ja hävitetyt ovat kaikki pahan valmistajat,

21. jotka tekevät ihmisen syntiseksi sanan tähden ja panevat pauloja sille, joka portissa tuomitsee ja perättömällä vanhurskaan vääräksi tekevät.

Am. 5:10.

22. Sentähden huuu Herra, joka Abrahamin pelasti, Jaakobin huonekunnalle näin: „ei Jaakob enää häpeän joudu, eivätkä hänen kasvonsa enää kalpene.“

23. Sillä kun hän näkee, kun hänen lapsensa näkevät minun kätteni teon heidän keskellensä, niin he pyhittä-

vät minun nimeni, ja he pyhittävät Jaakobin Pyhän ja Israelin Jumalaa pelkäävät. Jes. 8:13. Ef. 2:10.

24. Hengessään eksyväiset oppivat taidon ja nurisevat ottavat opetuksen vastaan.

30 Luku.

Luota Jumalaan, äläkä ihmisiin.

Voi uppiniskaisia lapsia, sanoo Herra, jotka ilman Minua neuvoo pitävät ja ilman minun henkeäni liittoa tekevät, kootaksensa syntiä synnin päälle! Jes. 1:2,5.

2. Jotka menevät Egyptiin, eivätkä kysy minun suutani, vahvistaaksensa itsensä Faraon voimalla ja pae-taksensa Egyptin varjoon. Jes. 31:1. Jer. 37:7s. Hes. 17:15.

3. Mutta Faraon voima on teille hä-peäksi ja pako Egyptin varjoon hä-väistyksi. Jes. 20:5. 36:6.

4. Sillä heidän ruhtinaansa ovat Soanissa ja heidän sanansaattajansa saapuvat Hanesiin. Ps. 78:12. Jes. 19:11,13.

5. Kaikki he häpeään joutuvat sen kansan tähden, joka ei hyödytä heitä, eikä ole avuksi, eikä hyväksi, vaan häpeäksi, jopa häväistyksi. Jer. 2:36.

6. Ennustus etelän eläimistä. Ahdingon ja ahtauden maassa, josta naaras- ja uros-jalopeura, kyykärme ja lentävä tulikärme ovat kotoisin, kannattavat he tavaransa aasien seljässä ja aarteensa kamelien kyttyräl-lä kansan tykö, joka ei heitä hyö-dytä.

7. Ja Egyptin apu on turha ja mität-ön, sentähden Minä nimitän sen: „suurisukseksi, joka alallansa istuu.“

8. Ja nyt mene, kirjoita se taululle heidän eteensä ja piirrä se kirjaan, että se olisi olemassa tulevaa aikaa varten, aina ijankaikkisuuteen asti. Jes. 8:1.

9. Sillä uppiniskaista kansaa he o-vat, valheen lapsia, lapsia, jotka ei-vät tahdo Herran lakia kuulla; 2 Kun. 17:14. Neh. 9:16.

10. jotka sanovat näkijöille: „äl-kää nähkö,“ ja katsojille: „älkää katsoko suoraa totuutta, puhukaat meille mieluista, katsokaat valhetta; 5 Moos. 29:19. 1 Sam. 9:9. Mik. 2:11.

11. poiketkaat tieltä, luopukaat pol-ulta, pankaat Israelin Pyhä pois meidän silmämme edestä.“

12. Sentähden sanoo Israelin Pyhä näin: „Koska te ylenkatsotte tämän sanan ja luotatte väkivaltaan ja väär-ryyteen ja siihen nojaatte,

13. sentähden on tämä pahateko teille kuin putoava lohkare, joka

pullistuu korkeassa muurissa, jon-ka särkymys tulee äkkiä, yht'äkkiä.

14. Ja se särkyy samoinkuin saven-valajan astia särjetään ja säälimättä murennetaan, niin ettei sen muruisa löydetä palaista, jolla tulta tuo-tuisiin totosta ja vettä ammennettais-iin kaivosta.“ Jer. 19:10s.

15. Sillä näin on Herra, Herra, Is-raelin Pyhä, sanonut: „kääntymällä ja alallanne olemalla te autuaaksi tu-lette; hiljaisuudessa ja toivossa te väkeviksi tulette. Mutta te ette tah-toneet.“ Ps. 37:7. Hab. 2:20.

16. Te sanotte: „ei, hevosilla me kiidämme;“ sentähden saattekin kii-tää, ja „juoksijoilla me ratsastam-me,“ sentähden ovatkin teidän väi-noojanne nopsat. 2 Kun. 25:4.

17. Tuhansittain te pakennette yhden uhkauksesta, viiden uhkauksesta, sii-hen asti, että te niin vähiin jätte, kuin mastopuut vuoren huipulla ja kuin viiritangot kukkulalla.

3 Moos. 26:36 s. 5 Moos. 28:25. 32:30.

18. Sentähden viivyttelee Herra teid-än armahtamista ja sentähden Hän korkealla vartioipi teidän säälimistä. Sillä oikeuden Jumala on Herra; au-tuaat ovat ne, jotka Häntä odottavat. Ps. 2:12. 34:9. 40:5. San. 16:20. Jer. 17:7.

19. Sillä sinä kansa, joka asut Sionis-sa, Jerusalemissa, älä alati itke. Hän armahtamalla sinua armahtaa, kun huutosi korotat; kohta, kun Hän kuulee, vastaa Hän sinua. Jes. 58:9. 65:24.

20. Sillä Herra antaa teille leipää ah-dingossa ja vettä ahdistuksessa, eikä sinun opettajasi enää kätkey, vaan si-nun silmät saavat nähdä opettajasi.

21. Ja sinun korvasi kuulevat sanan takanas: „tämä on tie, käykäätsit“, kun te oikealle tahi vasemmalle puo-lelle poikkeatte.

22. Ja sinä saastutat hopeakuviesi päällyksen ja kultakuviesi peitteen; sinä heität ne pois niinkuin loan, „mene matkaasi“, sanot sinä sille. Jes. 2:20. 31:7.

23. Ja Hän antaa sateen siemenellesi, jolla peltosi kylvät, ja leipää pellon tulosta, ja se on oleva mehukasta ja lihavaa; sinun karjasi kävelee sinä päivänä avaralla laiturilla.

3 Moos. 26:4. 5 Moos. 11:14. 28:12.

24. Härjät ja aasit, jotka maata muok-kaavat, syövät suolaista apetta, joka pohtimillaja viskaimilla on pohdittu.

25. Kullakin korkealla vuorella ja kullakin korotetulla kukkulalla on puroja, vesiojia, — suuren surman päivänä, tornien kaatuessa.

Jes. 34:2s. 41:18. Hes. 39:4. Ilm. 19:17 s.

26. Ja kuun kuutamo on kuin aurin-

gon paiste, ja auringon paiste on seit-
senkertainen, niinkuin seitsemän
päivän paisteisinä päivänä, jona Her-
rasitoo kansansa vammaan ja paran-
taa lyömänsä haavan.

27. Katso! Herran nimi tulee kau-
kaa; polttava on hänen vihansajasan-
gen tulinen, hänen huulensa ovat
täynnä vaahtoa, ja hänen kielsensä
kuin tuhoava tuli, 2 Moos. 24:17.

5 Moos. 4:24. 9:3. 2 Sam. 22:9. Hebr. 12:29.

28. ja hänen henkensä kuin tulviva
virta, kaulan kohdalla se jakautuu,
seulomaan kansoja hävityksen seu-
lassa, ja eksyttävöjhas pannaan kan-
sakuntain suupieliin. Jes. 8:3.

29. Teillä on laulu niinkuin juhla-
aaton yönä, ja sydämnen ilo, niin-
kuin sillä, joka kulkee huilua soit-
taen mennöksensä Herran vuorelle,
Israelin kalliolle. Ps. 42:5.

30. Ja Herra antaa korkean äänensä
kuulua ja näyttää kätensä vihan vim-
malla ja tuhoavan tulen leimulla,
tulvalla ja rankkasateella ja raeki-
villä. 2 Moos. 9:23. Jos. 10:11. Jes. 29:6.

31. Sillä Herran äänestä Assur pel-
jästy, kun hän viitsalla lyödään.

32. Ja kaikki määrätyn viitsan koh-
tauokset, jotka Herra häneen satuttaa,
tapahtuvat rummuilla ja kanteleilla;
ja kättensä huiskeella Hän sotii häntä
vastaan.

33. Sillä eilisestä on polttolava val-
mistettu, kuningastakin varten se on
tehty, syväksi ja laajaksi se on laitettu,
sen lavalalla on tulta ja paljon puita;
Herran henki niinkuin tulikiven vir-
ta sen sytyttää. 2 Kun. 23:10.

Jer. 7:31 s. 19:6 s. Ilm. 19:20. 20:14 s. 21:8.

31 Luku.

Jumala suojelee niitä, jotka Häneen tur-
vaavat.

Voi niitä, jotka menevät alas Egypti-
tiin apua anomaan ja luottavat he-
vosiin ja turvaavat rattaisiin, että niitä
on paljon, ja ratsastajiin, että ne var-
sin väkevät ovat, eivätkä katso Israe-
lin Pyhän puoleen, eivätkä etsi Her-
raa! Ps. 20:8. Jes. 30:2. Jer. 17:5.

2. Mutta on Hänkin viisas; ja Hän
tuottaa pahan, eikä Hän sanojansa
peräytä, vaan nousee uppiniskaisten
huonekuntaa vastaan ja väärinteki-
jään apukuntaa vastaan.

3. Ja Egypti on ihminen, eikä Ju-
mala, ja heidän hevosensa ovat lihaa
eikä henkeä. Ja kun Herra ojentaa
kätensä, kompastuu auttaja, ja autet-
tava kaatuu, ja molemmat yhdessä
hukkuvat.

4. Sillä näin on Herra minulle sa-
nonut: niinkuin jalopeura ja nuori

jalopeura kiljuu saahiinsa päällä, jota
vastaan koko paimenten joukko kut-
sutaan — ei se heidän huutoonsa pel-
jästy eikä hämmästy heidän jouk-
koansa, — niin astuu Herra Sebaot
alas sotimaan Sionin vuorella ja sen
kukkalalla.

5. Niinkuin lentelevä lintu, niin suo-
jaa Herra Sebaot Jerusalemia, suo-
jellen ja vapahtaen, säälien ja pelas-
taen. 5 Moos. 32:11. Ps. 91:4. Matt. 23:37.

6. Kääntykää sen puoleen, josta te,
Israelin lapset, olette kauas poiken-
neet!

7. Sillä sinä päivänä kukin ylenkat-
soo hopeaiset epäjumalansa ja kuit-
tiset epäjumalansa, joita teidän kä-
tenne teille synniksi ovat tehneet.

Jes. 2:20. 30:22.

8. Ja Assur lankee miekan kautta, ei
miehen; ja miekka, mutta ei ihmis-
miekka, hänet syöpi. Ja hän pakenee
miekkaa pakoon, ja hänen valittunsa
tulevat veron alaisiksi.

2 Kun. 19:36 s. Jes. 37:36 s.

9. Ja kalliionsa ohitse hän pelvon läh-
den menee, ja hänen ruhtinaansa va-
vahtelevat lippunsa tähden, sanoo
Herra, jolla on tuli Sionissa ja pätsi
Jerusalemmissä. Luuk. 12:49.

32 Luku.

Kristuksen valtakunnan ihanuus.

Katso kuningas on hallitseva ja ruh-
tinaat, jotka vallitsevat oikeu-
della. Ps. 45:7, 17. 68:28. Sak. 9:9.

2. Ja kukin on niinkuin suoja myrs-
kässä, niinkuin sateen varjo, niin-
kuin vesiojat kuivassa maassa ja
niinkuin suuren kalliion varjo janoa-
vassa maassa. Jes. 25:4.

3. Ja näkijäin silmät eivät olesovais-
tut, ja kuulijain korvat tarkkaavat.
Jes. 29:18. 30:21.

4. Ja äkinäisten sydän ymmärtää
tiedon, ja sammaltavaisten kieli kii-
rehtää selkeästi puhumaan.

5. Ei tyhmää enää kutsuta jaloksi,
eikä petollista sanota herraksi.

6. Sillä tyhmä puhuu turhia ja hä-
nen sydämensä keksii pahuutta,
harjoittaaksensa jumalattomuutta ja
saarnataksensa Jumalasta eksyttävää
oppia, tyhjäksi jättämään nälkäisen
sielun ja poistaaksensa juoman ja-
noavaiselta.

7. Petollisen vehkeet ovat pahoja;
hän juonia ajattelee, vaivataksensa
raadollisia valheen sanoilla silloin-
kin, kun kurja oikein puhuu.

8. Mutta jalo jaloja ajattelee, ja hän
pysyy jaloudessa.

9. Te suruttomat naiset, nouskaat,
kuulkaat minun ääntäni, te rohkeat

tyttäret, ottakaat korviinne minun puheeni!

10. Päiviä vuoden lisäksi, niin te, rohkeat, vapisette; sillä viinin leikkuu on loppunut jakokoamista eitulekkaan.

11. Peljästykskää, te rusuttomat, vaviskaat, te rohkeat, riisukaat ja paljastakaat itsenne ja pukekaat säkki lanteillenne!

12. Rintaansa lyödään ihanien vainoitten tähden ja viljavan viinipuun tähden.

13. Minun kansani pelloille nousee ohdakkeita ja orjantappuroita, jopa iloisen kaupungin kaikkiin huvihuoneisiinkin.

14. Sillä linna hajoitetaan, kaupungin kohina on poissa; kukkulat ja vartiovajat ovat kaikessa ijankaikkisuudessa maan kuoppina villi-aasien huviksi ja lammaskarjain laitumeksi, —
2 Aik. 27:3. Neh. 3:26 s.

15. Siksikuihen henki korkeudesta vuodatetaan meidän ylitsemme, ja korpi tulee viljamaaksi ja viljamaan metsän veroiseksi.

Jes. 29:17. 35:1. 44:3 s. Hes. 39:29. Joel 2:28 s.

16. Ja oikeus asuu korvessa ja vanhurskaus majailee viljamaalla.

17. Ja vanhurskauden hedelmä on rauha, ja vanhurskauden palkkana on hiljaisuus ja turvallisuus, aina ijankaikkiseen asti.

18. Ja minun kansani asuu rauhan majoissa, turvallisissa huoneissa, levollisissa leposijoissa.

Jes. 33:20. Jer. 33:16.

19. Ja rakeita sataa tuon metsän kaatuessa, ja tuo kaupunki alennetaan alhaalle.

20. Autuaat te, jotka kaikkien vetten varrella kylvätte ja päästätte härjän ja aasin jalat irtalle!

33 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuus.

Voisinua, hävittäjä! ja itse etsinä ole vielä hävitetty; ja voi sinua, ryöstäjä! ja itse etsinä ole ryöstetty! Kun olet päättänyt hävittämises, niin sinut hävitetään; ja kun olet lopettanut ryöstämises, niin sinut ryöstetään!

2. Herra, armahda meitä! Sinua me odotamme; ole heidän käsivartensa joka huomen; ole meidän pelastuksemme ahdingon aikana!

Job 13:16. Ps. 33:20. 70:2,6.

3. Pauhinan ääntä pakenevat kansat; kun Sinä korotat itses, hajoavat sukukunnat.

4. Teidän saaliinne kootaan, niin-kuin jäkertiäjätkokoavat, heinäsiir-kain juoksulla juostaan sen päälle.

5. Korotettu on Herra, sillä Hän asuu

korkeudessa ja täyttää Sionin oikeudella ja vanhurskaudella. Jes. 57:15.

6. Runsa pelastus, viisaus ja tieto on oleva sinun aikasi turvallisuus; Herran pelko on sen aarteena.

7. Katso, heidän sankarinsa huutavat ulkona, rauhan sanansaattajat itkevät katkerasti.

8. Tiet ovat hävitetyt, vaeltajat ovat kadonneet: hän rikkoi liiton, ylenkatosi kaupungit, ei ihmistä minäkään pitänyt.

Tuom. 5:6. 2 Kun. 18:14 s.

9. Maa suree ja näännyy, Libanon on muuttanut muotonsa, surkastunut; Saron on kuin korpi, Basan ja Karmel varistavat lehtensä. Nah. 1:4.

10. Nyt Minä nousen, sanoo Herra; nyt Minä korotan itseni; nyt Minä kohottaan.

11. Te olette oljista raskaat, te synnyttetekorsia ja teidän henkennetuli teidät kuluttaa. Ps. 7:16.

12. Kansat poltetaan kalkiksi; katkotuina ohdakkeina he tulessa palavat.

13. Kuulkaat, te kaukaiset, mitä Minä olen tehnyt; tietäkäätkä, te likiset, minun väkevyyteni!

14. Syntiset Sionissa vapisevat; kauhistus käsittää jumalattomat; kuka meistä voi asua kuluttavan tulen ääressä? Kuka voi asua ijankaikkisen liekin vieressä? 6 Moos. 4:24. Jes. 30:27 s.

15. Joka vanhurskaudessa vaeltaa, joka totuutta puhuu, joka hylkää väkivallan voiton, joka käteensä kääntää ottamasta lahjoja, joka korvansa tukii kuulemasta veren töitä, joka silmänsä sulkee katsomasta pahaa,

Ps. 15:2. 24:4.

16. Hän on korkeudessa asuva; kaliovarustukset ovat hänen linnansa; hänen leipänsä on riittävä; hänen vesivaransa eivät loppu.

17. Sinun silmäsi näkevät kuninkaan hänen kauneudessaan, katsovat kaukaisia maita.

18. Sinun sydämmesi ajattelee tuota kauhistuksen aikaa: „minä sinä veron kirjoittaja, missä on punnitsija, missä tornien hoitaja?“ 1 Kor. 1:20.

19. Etsinä ole näkevä sitä ylpeää kansaa, sitä syväpuheista kansaa, jota ei ymmärtäisi saata, kieleltään sammaltavaa, josta ei selvää saa.

20. Katso Sionia, juhliemme kaupunkia; sinun silmäsi saavat nähdä Jerusalemin levollisena asuinajana, majana, joka ei muuttele, jonka vaarnoja ei irroiteta milloinkaan, ja jonka köysiä ei yhtäkään katkota.

Ps. 46:6. 122:4. 125:1 s. Jes. 32:18.

21. Niin, meillä on siellä väkevä Herra; siellä ovat virrat ja joka haaralle levenevät joet, ei siellä soutuvene

kulje, eikä komeat laivat siellä purjehdi.

22. Sillä Herra on meidän tuomarimme, Herra on meidän lainsääätäjäme, Herra on meidän kuninkaamme, Hän meitä auttaa.

23. Sinun köytesi ovat löyhtyneet, eivät ne mastopuuta pystyssä pidä, eivätkä purjetta pingola; muttassilloin suurta saalista jaetaan; ontuvatkin ryöstön otossa ovat.

24. Ei siellä asukas sano: „minä olen heikko“; kansa, joka siellä asuu, on saanut synnit anteeksi.

Joel 3:10. Sak. 12:8.

34 Luku.

Tuomio Herran seurakunnan vihollisten yli.

Lähestykää, te kansat, kuulemaan; ja sukunnat tarkatkaa; kuulkoon maa ja mitä siinä on, maanpiiri ja kaikki, mitä siinä syntyy! Jes. 1:2.
2. Sillä Herra on vihainen kaikille kansoille ja närkästynyt kaikille heidän sotajoukoilleensa; Hän on heidät kironnut ja antanut heidät tapettaviksi.

3. Ja heidän lyötynsä maahan heitteään, ja heidän raadoistansa nousee haju, ja vuoret valuvat heidän vertansa.

4. Ja kaikki taivaan joukot häviävät, ja taivas kääreentyy kuin kirja, ja kaikki sen joukot lakastuvat, juuri kuin lehti viinipuusta putoaa ja kukoistus fiikunapuusta varisee.

Ilm. 6:14.

5. Sillä minun miekkani taivaassa on juopunut. Katso! se tulee alas Edomiin, minun kiroukseni kansaa tuomitsemaan.

6. Herran miekka on täynnä verta; seonravittu rasvasta, karitsain ja kauristen verestä, vuohen munas-rasvasta; sillä Herralla on teurastus Bosrassa ja suuri tappo Edomin maalla.

Jes. 63:1 s.

7. Villihärjät kaatuvat ja nuoret sonnit vahvojen kanssa. Ja heidän maansa juopuu verestä, ja heidän tomunsa ravitaan rasvalla.

8. Sillä Herralla on koston päivä ja makson vuosi Sionin asiata ajaessa.

Jes. 63:4. Jer. 51:8.

9. Ja sen purot muuttuvat piiksi, ja sen tomu tulikiveksi, ja sen maa käy palavaksi piiksi.

10. Se ei yöllä eikä päivällä sammu, jätti sen savu nousee. Suvusta sukuun se autiona on; ei siellä kukaan kulje ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

Ilm. 14:11. 19:3.

11. Kuovi ja siili sen perivät, yökkö ja kaarne siinä asuvat, ja sen yli

pingoitetaan hävityksen mittanuora ja aution painoluoti.

2 Kun. 21:13. Jes. 14:23. Sef. 2:14 s. Ilm. 18:2.

12. Sen ylmykset eivät siellä kuningasta valitse, ja kaikki sen ruhtinaat ovat loppuneet.

13. Sen palatseissa nousee ohdakkeita, nukulaisia ja orjantappuroita sen linnoissa; ja se joutuu villikoirain asunnoksi ja kamelikurkien kodiksi.

Jes. 13:21 s. Jer. 60:39.

14. Ja villikoirat kohtaavat korvenpetoja, ja hyypiät huutavat toisilleensa; jopa kyöpelitkin siellä rauhoituvat ja löytävät levon itsellensä.

Matt. 12:43. Ilm. 18:2.

15. Siellä nuolikärme pesänsä pitää, munii, kuorii ja hautoo sen varjossa; jopa haaskahaukatkin siellä kokoontuvat toistensa seuraan.

16. Tutkikaat Herran kirjaa ja lukekaa; ei yksikään näistä ole puuttuva, eikä toinen toistansa kaipaava; sillä suuni on sen käskenyt ja hänen henkensä on sen kokoon pannut.

5 Moos. 28:15.

17. Ja Hän heittää heille arvan, ja hänen katensä sen heille mittanuuralla jakaa, ijankaikkisuuteen asti he sen perivät, suvusta sukuun he siellä asuvat.

35 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuus.

Korpi ja kuiva maa iloitsevat, erämaa riemuutsee ja kukoistaa kuin kaunokukka.

Jes. 29:17. 32:15.

2. Se kukoistamalla kukoistaa ja riemuutsee, jopa ilolla ja riemulla. Libanonin kaunistus on sille annettu, Karmelin ja Saronin ihanuus; he saavat nähdä Herran kunnian, meidän Jumalamme jalouden.

3. Vahvistakaat vaipuneet kädet ja tuetkaat vapisevat polvet!

Job 4:3 s. Hebr. 12:12.

4. Sanokaat pelkureille: „olkaat vahvat ja älkää peljätkö!“ Katso! teidän Jumalanne kosto tulee ja pelastaa teidät.

Ps. 94:1. Jes. 34:8. 40:1,9 s.

5. Silloin sokeain silmät avataan ja kuurojen korvat aukenevat. Jes. 29:18 s.

Matt. 11:5. 15:30. Mark. 7:37. Luuk. 7:22.

6. Silloin rammat hypäävät kuin peurat, ja mykkäin kieli pakahtuu kiitokseen; sillä vedet puhkeavat korvessa ja purot erämaassa.

Joh. 5:8. Ap. t. 3:2 s.

7. Valhejärvi muuttuu lammikoksi, kuiva maa heruvaksi hetteeksi; villikoirain asunnoissa, joissa he lepäävät, ruoho ja kaisila kasvaa.

Ps. 107:35. Jes. 41:18.

8. Ja siellä on polku ja tie, ja se kut-

sutaan „pyhäksi tieksi“; saastainen ei kulje sitä, vaan se on heitä varten. Joka sitä tietä kulkee, hän ei eksy, ei tyhmäkään. Joh. 14:6. Ilm. 21:27.

9. Ei siellä ole jalopeuraa, eikä raateleva peto siellä astuskele. Ei semmoista siellä löydy; lunastetut siellä vaan kävelevät. Jes. 11:6s. 65:23.

10. Ja Herran pelastetut palaavat ja tulevat Sioniin riemulla, ja ijan-kaikkinen ilo on heidän päänsä päällä; riemu ja ilo saavuttaa heidät, mutta murhe ja huokaus pakenevat. Jes. 51:11. 65:18. Joh. 16:22. Ilm. 21:4.

36 Luku.

Rabsaken pilkka.

Ja tapahtui kuningas Hiskijan neljäntenätoista vuotena, että Saneherib, Assurin kuningas, nousi kaikkia Juudan varustettuja kaupungeita vastaan ja valloitti ne.

2 Kun. 18:13 s. 2 Aik. 32:1 s.

2. Ja Assurin kuningas lähetti Rabsaken Lakiksesta Jerusaleemiin kuningas Hiskijan tykö, suurella sotajoukolla; ja hän seisautui ylimmäisen lammikon vesiojan viereen tiellä vanuttajan pelloille. Jes. 7:3.

3. Ja hänen tykönsä menivät Eljakim, Hilkijan poika, huoneenhallia, ja Sebna, kirjoittaja, ja Joa, Assaafin poika, historian kirjoittaja.

4. Ja Rabsake sanoi heille: „sano-kaat Hiskijalle: näin sanoo suuri kuningas, Assurin kuningas: mikä se turva on, johon sinä luotat?

5. Minä sanon: paljasta huulten höpinää on neuvo ja voima sotaan! Mihin sinä nyt luotat, kun olet kapinan minua vastaan tehnyt?

6. Katso, sinä luotat tuohon särjettyyn ruokosauvaan, Egyptiin, joka käypi käteen, kun siihen nojaa, ja pistää sen läpi; semmoinen on Faraon, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat.

7. Ja jos sanot minulle: „Herraan, meidän Jumalaamme me turvaamme“, niin eikö Hän olese, jonka kukulat ja alttarit Hiskija hävitti ja sanoi Juudalle ja Jerusaleemille: „tuon alttarin edessä kumartakaat!“

8. Ja nyt, lyöpä vetoa minun herrani kanssa, Assurin kuninkaan, ja minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos sinä voit puolestasi antaa niitä, jotka niillä ratsastavat.

9. Ja kuinka sinä voit ajaa pois yhden ainoan päällikön minun herrani pienimmistä palvelijoista? Mutta sinä luotat Egyptiin vaunujen ja ratsastajain tähden.

10. Ja nyt, läksinkö minä ilman Ju-

malaa tähän maahan turmelemaan sitä? Herra on sanonut minulle: „nouse tuohon maahan ja turmele se!“

11. Ja Eljakim ja Sebna ja Joa sanoivat Rabsakelle: „puhu palvelijoillesi Aramean kielellä, sillä me ymmärrämme sitä, äläkä puhu meille Juudan kielellä sen kansan kuullen, joka muurilla on.“

12. Ja Rabsake sanoi: „lähettikö minun herrani minun puhumaan sinun herrallesi ja sinulle näitä sanoja? Eikö paremmin niitten miesten tykö, jotka muurilla istuvat, että heidän pitää syömän lokaansa ja juoman vettänsä teidän kanssanne?“

13. Ja Rabsake seiso i huusi korkealla äänellä Juudan kielellä ja sanoi: „kuulkaat sen suuren kuninkaan, Assurin kuninkaan, sanoja!

14. Näin sanoo kuningas: älköön Hiskija pettääkö teitä, sillä ei hän voi teitä pelastaa!

15. Älkää antako Hiskijan vietellä teitä luottamaan Herraan, sanoen: „Herra on meitä pelastava; ei tätä kaupunkia anneta Assurin kuninkaan käsiin.“ Jes. 37:10 s.

16. Älkää kuunnelko Hiskijaa; sillä näin sanoo Assurin kuningas: „teh- kää minun kanssani rauha, ja tulkaat minun tyköni ja syökää kukin omasta viinipuustansa ja juokaat kukin oman kaivonsa vettä!

2 Kun. 18:31.

17. siksikuin minä tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, vilja- ja mehumaa, leipä- ja viinimaa.

18. Älkää antako Hiskijan pettää teitä, sanoen: „Herra on pelastava meitä.“ Ovatto pakanain jumalat pelastaneet, kukin oman maansa Assurin kuninkaan kädestä?

Jes. 10:10 s. 37:12 s.

19. Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefaraimin jumalat? Kuinka ovat he Samarian pelastaneet minun kädestäni?

20. Kuka on kaikista näitten maitten jumalista maansa pelastanut minun kädestäni? Kuinka Herra siis pelastaa Jerusaleemin minun kädestäni?“

21. Ja he olivat vaiti, eivätkä vastanneet sanaakaan hänelle; sillä kuningas käski näin: „älkää vastatko häntä!“

22. Ja Eljakim, Hilkijan poika, joka oli hovin hoitajana, ja Sebna, kirjoittaja, ja Joa, Assaafin poika, historian kirjoittaja, tulivat Hiskijan tykö reväistyissä vaatteissa ja kertoivat hänelle Rabsaken sanat.

37 Luku.

Hiskijan rukous ja profetta Jesajan ennustus.

Ja tapahtui, kun kuningas Hiskija sen kuuli, niin hän repäisi vaateensa ja peitti itsensä säkkikankaalla ja meni Herran huoneeseen. 2 Kun. 19:1a.

2. Ja hän lähetti Eljakimin, joka oli hovin hoitajana, ja Sebnan, kirjoittajan, ja pappien vanhimmat, jotka olivat säkkikankaasen puetut, profetta Jesajan, Amosin pojan, tykö.

3. Ja he sanoivat hänelle: „näin sanoo Hiskija: ahdingon, kurituksen ja hävityksen päivä on tämä päivä, sillä lapset ovat tulleet synnyttämislle, vaan ei ole voimaa synnyttää.

Hos. 13:13. Joel 2:2. Sef. 1:15.

4. Ehkä Herra, sinun Jumalasi, on kuullut Rabsaken sanat, joilla Assurin kuningas, hänen herransa, lähetti hänen pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja kurittaa häntä niiden sanain tähden, joita Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Ja korota sinä rukouksesi jäänöksen edestä, joka vielä löytyy.“

Jes. 36:13 s.

5. Ja kuningas Hiskijan palvelijat tulivat Jesajan tykö.

6. Ja Jesajasanoi heille: „näin sanoikaat teidän herrallenne: näin sanoo Herra: älä pelkää noita sanoja, joita olet kuullut, joilla Assurin kuninkaan poikaset ovat häväisseet Minua.

7. Katso! Minä panen häneen hengen, ja hän kuulee sanoman, ja hän palajaa omalle maallensa, ja Minä kaadan hänet miekalla hänen omassa maassansa.“

8. Ja Rabsake palasi ja löysi Assurin kuninkaan sotimasta Libnaa vastaan, sillä hän oli kuullut hänen lähteneeksi Lakiksesta.

9. Ja hän oli saanut kuulla Tirhakaasta, Kuusin kuninkaasta, sanomalla: „hän on mennyt sotimaan sinun kanssasi“. Kun hän sen kuuli, lähetti hän sanansaattajat Hiskijan tykö, sanoen:

10. „Näin sanoikat Hiskijalle, Juudan kuninkaalle, sanoen: älköön sinun Jumalasi, johon sinä luotat, petätkö sinua, sanoen: ei Jerusalemia anneta Assurin kuninkaan käteen.“

Jes. 36:15 s.

11. Katso, sinä olet kuullut, mitä Assurin kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, jotka hän on hävittänyt. Ja sinä nyt pelastettaisiin!

12. Pelastivatko pakanain jumalat mitään, joita minun isäni turmeli, Gosanin, Haranin, Resefin ja Edenin lapset, jotka Telassarissa olivat?

13. Missä on Hamatin kuningas ja Ar-

padin kuningas ja Sefarvaimin kaupungin, Henan ja Ivan kuningas?“

14. Ja Hiskija otti kirjan sanansaattajain kädestä ja luki se: ja astui Herran huoneeseen; ja Hiskija levitti sen Herran eteen.

15. Ja Hiskija rukoili Herraa, sanoen:

16. „Herra Sebaot, Israelin Jumala, joka istut kerubein päällä, Sinä yksinäsi olet Jumala kaikissa maailman valtakunnissa! Sinä olet tehnyt taivaan ja maan.

1 Aik. 29:11. Ps. 80:2. 115:15. 146:6.

17. Käännä, Herra, korvasi ja kuule, avaa, Herra, silmäsi ja katso, ja kuule kaikkia niitä Sanheribin sanoja, joilla hän on lähettänyt häpäisemään elävää Jumalaa!

18. Tosin, Herra, ovat Assurin kuninkaat hävittäneet kaikki maat ja heidän maansa.

19. Ja ovat heittäneet heidän Jumalansa tuleen, sillä ne eivät ole olleet jumalia, vaan ihmiskätten tekoa, puuta ja kiveä, ja ovat ne turmelleet.

2 Kun. 19:18. Ps. 115:4. 136:15 s.

20. Mutta nyt, Herra, meidän Jumalamme, vapahda meitä hänen kädestänsä, että kaikki maan valtakunnat tietäisivät, että Sinä yksinäsi olet Herra!“

21. Ja Jesaja, Amosin poika, lähetti Hiskijan tykö, sanoen: „näin sanoo Herra, Israelin Jumala: minä olen kuullut sen, mitä sinä olet Minulta rukoillut, Sanheribin, Assurin kuninkaan, tähden, —

22. niin tämä on sesana, jonka Herra on sanonut hänestä: neitsyt, tytär Sion häpäisee ja pilkkaa sinua; tytär Jerusalem pudistaa päätään sinun perääsi.

23. Ketä olet häväissyt ja pilkannut, ja ketä vastaan äänit korottanut, ja silmiäsi kohottanut korkeuteen? Israelin Pyhää vastaan.

24. Palvelijaisi kautta olet sinä häväissyt Herraa ja sanonut: „ratasteni paljoudella minä nouseen vuorten kukkulalle, Libanonin kupeille, ja hakkaan hänen korkeat sedripuunsa, hänen parhaimmat kypressinsä, ja tunkeun hänen äärimmäisille kukkulalleen, hänen ihanaan metsäänsä.“

25. Minä olen kaivanut ja juonut vettä ja olen jalkapohjallani kuivannut kaikki Masorin virrat.“

26. Etkö ole kuullut, että Minä olen kaukaa sitä tehnyt ja muinaisista ajoista sitä valmistanut? ja nyt olen Minä sen siksi saattanut, että sinä hävittäisit varustetut kaupungit autioiksi raunioiksi,

27. ja että niiden asukkaat kävisivät

voimattomiksi, peljästyisivät ja häpeään joutuisivat ja olisivat kuin kedon kasvu, viheriä ruoho, niinkuin heinä katoilla ja niinkuin oras, ennenkuin se oljeksi tulee. Ps. 129:5 s.

28. Sinun istumisiesi, sinun lähtösi ja tulosi Minä tunsin sekä sinun kiukuttamisiesi Minua vastaan. Ps. 139:2. 29. Sentähden että sinä kiukkuilet Minua vastaan ja röyhkeytesi korvini nousee, panen Minä koukkuni sinuun nenääsi ja ohjakseni huulipieliisi ja palautan sinut samaa tietä, kuin tullutkin olet. Hes. 29:4. 38:4.

30. Tämä on sinulle merkiksi: tänä vuonna syödään jälkikasvua, toisena vuonna itsestiänsä kasvanutta, mutta kolmantena vuonna kylväkää ja leikatkaat ja istutakaat viinimäkiä ja syökää niiden hedelmiä! 3 Moos. 25:5.

31. Ja Juudan huonekunnan pelastetut, jotka jällele ovat jääneet, kasvattavat juurta alaspäin ja tekevät hedelmää yölspäin.

32. Sillä Jerusalemtta on jäännös lähtevä ja pelastettuja Sionin vuorelta; Herran Sebaotin kiivaus on sen tekevä. 2 Kun.19:31. Jes. 9:7.

33. Sentähden sanoo Herra näin Assurin kuninkaasta: hän ei tähän kaupunkiin tule, eikä tänne nuolta ammu, eikä kilpeä sen puoleen käännä, eikä multaseinää sitä vastaan aseta.

34. Samaa tietä, jota hän on tullut, palajaa hän, eikä hän tule tähän kaupunkiin, sanoo Herra.

35. Ja Minä varjelen tätä kaupunkia ja pelastan sen minun tähteni ja palvelijani Davidin tähden."

2 Kun.20:6. Jes. 38:6.

36. Ja Herran enkeli läksi ulos ja löi Assurin leirissä satakahdeksankymmentä viisi tuhatta miestä:jakun varhain aamulla nousitiin, niin katso, kaikki olivat kuolleita ruumiita.

37. Ja Sanherib, Assurin kuningas, läksi matkaansa ja palasi ja asui Ninivessä.

38. Ja tapahtui, kun hän rukoili Jumalansa Nisrokin huoneessa, niin hänen poikansa Adramelek ja Sareser löivät hänet miekalla kuoliaaksi; ja he pakenivat Araratin maalle. Ja Assarhaddon, hänen poikansa, tuli kuningaaksi hänen sijaansa.

38 Luku.

Hiskijan tauti, paraneminen ja kiitos. Siihen aikaan sairasti Hiskija kuoleman tautia; ja profetta Jesaja, Amonsin poika, tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: „näin sanoo Herra: toimita talosi, sillä sinä kuolet, etkä parene!“

2 Kun. 20:1 s. 2 Aik. 32:24 s.

2. Ja Hiskija käänsi kasvonsa seinään päin ja rukoili Herraa ja sanoi: 3. „VoiHerra! muista toki, että minä olen Sinun edessäsi vaellanut totuudessa ja vakaalla sydämillä, ja että minä olen tehnyt sitä, mikä sinun silmissäsi hyvä on.“ Ja Hiskija itki katkerasti.

4. Silloin Herran sana tapahtui Jesajalle, sanoen:

5. „Mene ja sano Hiskijalle: näin sanoo Herra, sinun isäsi Davidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukouksesi ja nähnyt sinun kyneleesi; katso! Minä lisään sinun päiviäsi viisitoista vuotta,

6. ja Minä pelastan Assurin kuninkaan kädestä sinut ja tämän kaupungin, ja suojeleן tätä kaupunkia.

7. Ja tämä on sinulle merkiksi Herralta, että Herra täyttää tämän sanan, jonka Hän puhunut on:

8. katso, Minä palautan astelaudalla varjon, joka Ahaksen astelaudalla auringon valossa on astunut alaspäin, ta'apäin kymmenen astetta.“ Ja aurinko astelaudalla palautui kymmenen astetta, jotka se oli mennyt alaspäin.

9. Hiskijan, Juudan kuninkaan, kirjoitus, kun hän oli ollut sairaana ja parani taudistansa;

10. „Minä sanoin: rauhallisina päivinäni minä olen menevä Tuonelan portille, ja minua rangaistaan vuoteni lyhentämisellä.

11. Minä sanoin: en minä saa nähdä Herraa, Herraa elävien maassa, enkä enää katsella ihmisiä Tuonelan asukasten joukossa.

12. Minun asuntoni purjetaan ja muutetaan pois, niinkuin paimenen maha. Minä käärin kokoon, niinkuin kankuri, elämäni langan, kun Hän leikkasi minut loimelta; päivästä yöhön Sinä päätät minun päiväni.

Job 7:6. Ps. 102:24 s.

13. Minä odotin aamuun asti; niinkuin jalopeura, niin särki Hän kaikki minun luuni; päivästä yöhön päätät Sinä minun päiväni.

14. Minä kuikutin niinkuin kurkilintu, niinkuin pääskynen; minä vaikeroitsin niinkuin kyyhkynen; minun silmäni katselivat korkeuteen: „Herra, minä olen ahdingossa, puolusta minua!“

Jes. 59:11.

15. Mitä minä sanonen? Hän lupasi minulle ja täytti sen myös. Minä tahdon vakaasti vaeltaa kaikkina elämäni vuosina minun sieluni murheen tähden.

16. Herra, niistä eletään, ja minun henkeni elämä on kaiketi niissä. Niin

Sinä minut terveeksi teet ja teet minut eläväksi.

17. Katso! hyväksi oli minulle karvas murheeni. Ja Sinä minun sieluni armollisesti autoit turmeluksen kuopasta; sillä Sinä heitit kaikki minun syntini selkäksi taa.

Pa. 80:4. 86:13. 94:19. Mik. 7:19.
18. Sillä ei tuonela Sinua kiitä, eikä kuolema Sinua ylistä, eivätkä ne, jotka kuoppaan kaatuvat, sinun uskollisuuteksi toivo. Pa. 6:6. 30:10. 88:11 s. 115:17.

19. Elävä, elävä, se, se Sinua kiittää, niinkuin minäkin tänäpäivänä; isät ilmoittavat lapsillensa sinun uskollisuutesi.

20. Herran on minua auttamassa; niin soitatakamme kantelettani kaikkena elin-aikanamme Herran huoneessa.

21. Ja Jesaja sanoi: „otakaat fikunakakku ja pankaat paisuman päälle, että hän paranisi.“

22. Ja Hiskija sanoi: „mikä on merkinä siihen, että minä saan astua Herran huoneeseen?“

39 Luku.

Babelin kuninkaan läbettiä.

Tähän aikaan lähetti Merodak Baladan, Baladanin poika, Babelin kuningas, kirjeen ja lahjoja Hiskijalle, sillä hän oli kuullut hänen sairastuneen ja jälleen parantuneen.

2 Kun. 20:12 s. 2 Aik. 32:31.

2. Ja Hiskija iloitsi niistä ja näytti heille tavarahuoneensa, hopean ja kullanjä ja höysteetjä parhaan öljyn ja koko asehuoneensa ja kaikki, mitä hänen tavarahuoneessaan löytyi, eikä ollut mitään, jota ei Hiskija näyttänyt huoneessansa ja koko vallakunnassansa.

3. Ja profeta Jesaja tuli kuningas Hiskijan tykö ja sanoi hänelle: „mitä nämä miehet sanovat ja mistä he ovat tulleet sinun tykö?“ Ja Hiskija sanoi: „kaukaiselta maalta ovat he tulleet minun tyköni, Babelista.“

4. Ja hän sanoi: „mitä he ovat nähneet sinun huoneessasi?“ Ja Hiskija sanoi: „kaikki, mitä huoneessani on, ovat he nähneet, eikä ole mitään, jota en minä tavarahuoneessani ole heille näyttänyt.“

5. Silloin Jesaja sanoi Hiskijalle. „kuule Herran Sebaotin sanaa:

6. Katso! päivät tulevat, että kaikki, mitä sinun huoneessasi on ja mitä sinun isäsi ovat koonneet tähän päivään saakka, kannetaan Babeliin, eikä mitään jäteitä, sanoo Herra. Jes. 2:12.

7. Ja he ottavat sinun lapsiasi, jotka sinusta lähteneet ovat, jotka sinä synnyttänyt olet, ja ne tulevat ka-

maripalveljoiksi Babelin kuninkaan linnassa.“

Dan. 1:3 s.

8. Ja Hiskija sanoi Jesajalle: „hyvä on Herran sana, jonka sinä puhunut olet.“ Ja hän sanoi: „olkoon kuitenkin rauha ja uskollisuus minun päivinäni.“

40 Luku.

Herran seurakunnan kunnia. Kristuksen edeltäkävijän ääni.

Lohduttakaat, lohduttakaat minun kansaani, sanoo teidän Jumalanne.

Jes. 35:3 s.

2. Puhukaat sydämmellisesti Jerusalemile ja julistakaat sille, että sen sotimisen aika on päättynyt, että sen pahateko on maksettu, että se on kaksinkertaisesti saanut Herran kädestä kaikkien syntiensä tähden.

3. Huutavan ääni kuuluu: „raivatkaat korvessa tietä Herralle, tasoitakaat polku erämaassa meidän Jumalallemme!

Matt. 3:3. Mark. 1:3. Luuk. 1:76. 8:4. Joh. 1:23.

4. Kaikki laaksot korotettakoon, kaikki vuoret ja kukkulat alettakoon, koleikot tasoitettakoon ja vuoriselänteet tehtäköön alangoiksi!

5. Ja Herran kunnia on ilmestyvä, ja kaikki liha saa sen samassa nähdä, sillä Herran suu on sen puhunut.

Joh. 1:14. 1 Tim. 3:16.

6. Ääni sanoo: „saarnaa“, ja hän sanoi: „mitä minä saarnan?“ „Kaikki liha on ruoho, ja kaikki sen kauneus niinkuin kedon kukkanen.

Joh. 14:2. Pa. 90:5 s. 102:12 s. 103:15.

1 Piet. 1:24 s. Jaak. 1:10 s.

7. Ruoho kuivuu, kukkanen kuluu, sillä Herran henki puhaltaa siihen. Kansa todella on ruoho!

8. Ruoho kuivuu, kukkanen kuluu, mutta meidän Jumalamme sana pysyy ijankaikkisesti.“ Pa. 119:89. Matt. 5:18. 24:35. Luuk. 16:17. 21:33. Joh. 12:34.

9. Nouse korkealle vuorelle, sinä suloinen saarnaaja, Sion; korota voimalla äänesi, sinä suloinen saarnaaja, Jerusalemi, korola, älä pelkää, sano Juudan kaupungeille: „katso! teidän Jumalanne!“

10. Katso! Herra, Herra tulee voimalla ja hänen käsivartensa hänelle vallan valmistaa, katso! hänen palkansa on hänen kanssansa ja hänen kostonsa hänen edellensä.

Jes. 62:11. Im. 22:12.

11. Niinkuin paimen kaitsee Hän laumaansa, Hän kokoaa karitsat syliinsä ja helmassansa heitä kantaa, imettäväisiä Hän johdattaa.

Pa. 23:1 s. 80:2. Hes. 34:11, 23. 37:24. Mik. 7:14.

Joh. 10:11 s.

12. Kuka pivollansa on vedet mittaannut ja vaaksalla taivaat määrännyt; kuka kolmioon kaiken maan tomun sulkenut ja puntarilla vuoret punninnut ja kukkulat vaakalla?

Job 38:5. San. 30:4. Jes. 48:13.

13. Kuka on Herran hengen käsittänyt ja hänen neuvon-antajanansa Häntä opettanut?

Jer. 23:18. Room. 11:34. 1 Kor. 2:16

14. Kenen kanssa on Hän neuvotellut, joka Häntä olisi ohjannut ja oikeuden tielle neuvonut, antanut Hänelle tiedon ja osoittanut Hänelle laidon tien?

15. Katso, kansakunnat ovat pisa-roiksi ämpäriässä ja tomuksi vaakalla arvatut; katso, saaret Hän nostaa kuin tomun.

Ps. 62:10

16. Ei Libanonkaan riittä poltto-puiksi, eivätkä sen eläimet riittä polttouhreiksi.

17. Kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään Hänen edessään; ne ovat Hänestä tyhjään ja turhan arvoisia.

18. Ja keneen te vertaatte Jumalan, ja minkä kuvan kaltaiseksi te Hänet teette?

Jes. 44:7. 46:5s. Ap. t. 17:29.

19. Seppä valaa kuvan, ja valuri sen kullalla peittää ja valaa siihen hopeakäädyt.

Jes. 44:12.

20. Joka on varaton ylennysuhria tekemään, valitsee mätänemällömän puun, etsii itsellensä taitavan tekijän paikoillessa panemaan jumalan-kuvan, joka ei horju.

21. Ettekö tiedä? Ettekö kuule? Eikö teille ole alusta saakka ilmoitettu? Ettekö ole huomanneet maailman perustuksia?

22. Hän on se, joka istuu maan-ymyrän päällä, ja senasukkaat ovat kuin heinäsiirkat. Hän on se, joka levittää taivaan niinkuin ohukaisen vaatteen ja venyttää sen asuttavaksi majaksi.

Job 9:8. Ps. 104:2. Jes. 42:5 44. 24. 45. 12.

23. Hän on se, joka hallitsijat mitättömiksi tekee ja maan tuomarit tyhjän veroisiksi tekee.

24. Tuskin he ovat istutetut, tuskin he ovat kylvetyt, tuskin heidän kantonsa on maahan juurtunut, niin Hän puhaltaa heidän päällensä, ja he kuivuvat, ja myrsky vie heidät pois kuin akanan.

25. Keneen te vertaatte Minut, jonka kaltainen Minä olisin? sanoo Pyhä.

26. Nostakaat silmänne korkeuteen ja katsokaat: kuka nämä on luonut? Kuka johdattaa heidän joukkonsa luvultaan ja kutsuu ne kaikki nimeltään? Hänen voimansa on niin suuri

ja Hänen valtansa niin väkevä, ettei yhtäkään niistä puutu.

Ps. 147:4.

27. Miksi sinä, Jaakob, sanot, ja sinä, Israel, puhut? „minun tieni on salattu Herralta ja minun oikeuteni käy minun Jumalani ohitse?“

28. Etkö tiedä, vai etkö ole kuullut, että Herra on ijankaikkinen Jumala, joka loi maan ääret? Ei Hän väsy eikä väyvä; hänen ymmärryksensä on tutkimaton.

29. Hän antaa väsyneelle väkeä ja voimattomalle voimaa kylliksi.

30. Nuorukaiset väsyvät ja vaipuvat ja nuoret miehet peräti kompastuvat;

31. mutta jotka Herraa odottavat, ne saavat uuden voiman, kohoavat siivillä kuin kotkat. He juoksevat, eivätkä väyvä, he vaeltavat, eivätkä väsy.

Ps. 26:3. 103:5.

41 Luku.

Jumalan voima. Epäjumalien turhuus. Ennustus Kristuksesta.

Vaielkaat Minun edessäni, te saaret, ja te kansat, varustakaat itsenne voimalla; lähestykää, puhukaatsitten; käykäämme oikeutta toinen toisemme kanssa!

Jes. 1:18 43:26.

2. Kuka herätti tädästä sen, jota vanhurskaus hänen matkallansa kohtaa? Kuka antoi kansat hänen haltuunsa ja kukisti kuninkaat ja antoi ne hänen miekallensa kuin tomun ja hänen joutsellensa kuin lentelevän akanan?

1 Moos. 12:1. 14:15. Jes. 45:1

3. Hän ajaa heitä takaa, kulkee rauhassa silä tiellä, jolla hänen jalkansa eivät ole ennen käyneet.

4. Kuka on sen tehnyt ja toimittanut? Hän, joka sukukunnat alusta asti kutsuu Minä, Herra, ensimmäinen ja viimeisten kanssa myöskin sama.

Jes. 43:10s. 44 6s. 48:12. Ilm 1 8, 17. 22:13

5. Saaret näkevät ja peljestyvät, maan ääret vapisevat, lähestyvät ja tulevat.

6. Toinen toistansa he auttavat ja sanovat veljellensä: „ole rohkea!“

7. Seppä rohkaisee valuria, vasaralla siiltäjä alaisimen takoojaa, sanoen juotoksesta: „se on hyvä“, ja vahvistaa sen nauiloilla, ettei se horjuisi.

8. Mutta sinä Israel, minun palvelijani, ja Jaakob, jonka Minä olen valinnut, sinä ystäväni Abrahamin siemen,

2 Moos. 19:5. 5 Moos. 7:6. 10:16. 14:2.

2 Aik 20 7. Ps. 135:4. Luuk. 1:54 Jaak. 2:23.

9. sinä, jonka Minä käsitin maan ääristä ja sen loukoista kutsuin ja sanoin sinulle: „minun palvelijani sinä olet, Minä olen sinut valinnut, enkä sinua hylkää“,

Jes. 43:1. 44:1s.

10. Älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi, älä katsele ympärillesi, sillä Minä olen sinun Jumalasi! Minä vahvistan sinua. Minä autan sinua ja tuen sinua minun vanhurskauteeni oikealla kädellä. Ps. 63:9. Jes. 43:5.

11. Katso, ne kaikki häpeään joutuvat ja hävetä saavat, jotka sinuun vihastuvat; sinun riitamiestäsi mitättömiksi käyvät ja hukkuvat.

2 Moos. 23:22. Job 8:22.

12. Sinä haet vihamiestäsi, etkä niitä löydä; vastustajasi tulevat mitättömiksi ja tyhjän veroisiksi. Ps. 37:36.

13. Sillä Minä, Herra, olen sinun Jumalasi, joka tartun sinun oikeaan kätteesi, joka sanon sinulle: Älä pelkää, Minä autan sinua!

5 Moos. 31:8. Jos. 1:9.

14. Älä pelkää, sinä mato Jaakob, sinä vähäinen joukko Israel! Minä autan sinua, sanoo Herra; sinun lunnastajasi on Israelin Pyhä.

Job 25:6. Luuk. 12:32.

15. Katso! Minä panen sinut teräväksi, uudeksi, kaksiteräiseksi puimakoneeksi, niin että sinä puut ja särjet vuoret, ja kukkulat sinä teet akanain kaltaisiksi.

16. Sinä pohdat heidät, ja tuuli heidät kohottaa, tuulialspää heidät hajottaa. Mutta sinä iloitset Herrassa; Israelin Pyhässä sinä kerskaat.

17. Kurjat ja köyhät hakevat vettä, eivätkä sitä löydä, ja heidän kielenä kuivuu janosta; mutta Minä, Herra, kuulen heitä; Minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.

18. Minä puhkaisen purot paljaalle kukkulalle ja laaksojen lomaan vesilähteet; Minä teen korven lammituksi ja kuivan maan vesikuljuksi.

Ps. 107:36. Jes. 35:7.

19. Minä istutan korpeen sedripuut, akasiat ja myrtit ja öljypuut; Minä asetan erämaahan kypressit, vahterat ynnä buksipuut.

20. että he näkisivät, tietäisivät ja tarkkaisivat ja ajattelisivat samalla kertaa; että Herran käsi on tämän tehnyt ja Israelin Pyhä on tämän luonut.

21. Tuokaat esille riita-asianne, sanoo Herra, ja esittäkäänt puollustuksenne, sanoo Jaakobin kuningas.

22. Tuokaat esiin ja julistakaat meille, mitä tapahtuva on, ilmoittakaat alut, milliset ne olivat, että me tarkkalsimme ja tiedon saisimme niiden lopusta, tahi antakaat meidän kuulua tulevaisia.

23. Julistakaat tuonnempaa tulevia, niin me saamme tietää, jos te olette jumalia. Niin, tehkäänt jotain, hyvää

tahi pahaa, niin saamme nähdä ja katsella toisiamme.

24. Katso, te olette mitättömiä ja teidän tekonne on tyhjä; kauhistukseksi käypi, joka teidät valitsee. 1 Kor. 8:4.

25. Mutta Minä herätän hänen pohjoisesta ja hän tulee auringon koitosta. Hän huutaa minun nimeäni avukseen; ja Hän tallaa maan herroja kuin lokaa ja Hän sotkee savea kuin savenvälajä. Jer. 23:5. 33:14a.

26. Kuka on sen alusta ilmoittanut, että me sen tietäisimme, ja edeltäpäin, että me olisimme voineet sanoa: „se on oikein?“ Eipä sitä ollut, joka sen ilmoitti, eipä sitä ollut, joka antoi sitä kuulla, eipä sitäkään, joka olisi kuullut teidän sanojanne.

27. Ensimmäisenä Minä sanoin Sionille: „katso, katso tuota!“ ja annoin Jerusalemile suloisin saarnaajan.

28. Jos katselin ympärilleni, niin ei ollut yhtään neuvonantajaa, ja jos kysyin heiltä, niin eivät he sanaa vastanneet.

29. Katso, he kaikki ovat mitättömiä, turhamaisuutta heidän tekonsa, tuulta ja tyhjyyttä heidän valetut kuvansa. Jes. 44:9. Jer. 10:3 s. 51:17 s.

42 Luku.

Kristuksen, „Herran palvelijan“, toimi. Israelin sokeus.

Katso, minun palvelijani, Minä tuen häntä; minun valittuni, johon minun sieluni mielistyi! Minä olen antanut Henkeni hänelle: hän toimittaa kansoille oikeutta.

Jes. 61:1. Matt. 9:17. 12:18 s. 17:5.

2. Ei hän huuda eikä kilju, eikä anna ääntänsä kaduilla kuuluu.

3. Särjettyä ruokoa ei hän murena, eikä sammuta suitsevaa kynttilän sydäntä; totuudella hän oikeuden toimittaa.

4. Ei hän väsy eikä raukee, siksi kuin hän asettaa oikeuden maan päällä; ja hänen lakiansa saaret odottavat.

5. Näin sanoo Jumala, Herra, joka loi taivaat ja ne venyttää, joka levittää maan ja sen kasvit, joka antaa henkäyksen kansalle sen päällä ja hengen niille, jotka sen päällä liikkuvat. Neh. 9:6. Job 33:4. Jes. 40:22. 45:12.

6. Minä, Herra, olen sinut kutsunut vanhurskaudessa, ja Minä sinua piteleen kädestäsi, ja varjelen sinua ja panen sinut kansan liitoksi ja pakanain valkeudeksi,

Jes. 9:2 s. 49:6,8. 60:3. Luuk. 2:32.

7. avamaan sokeain silmät, päästämään sidotut vankeudesta ja piimeydessä istuvat vankihuoneesta. Jes. 35:5. 61:1. Matt. 11:5. 16:80. Luuk. 1:79. 7:22.

8. Minä olen Herra, se on minun nimeni en Minä anna kunniaani toiselle, enkä kiitostani epäjumalille.

2 Moos. 6:3. Ps. 83:19. Jes. 48:11

9. Katso! ensimmäiset ovat toteen käyneet, ja uusia Minä ilmoitan; ennenkuin ne orastavalkaan, annan Minä teidän niistä kuulla.

10. Veisatkaa Herralle uusi veisu, hänen kiitostansa maan ääristä saakka, te merellä kulkijat ja kaikki, mitä siinä on, te saaret ja niiden asukkaat!

Ps. 33:3 40:4 96:1 98:1 149:1. Ilm. 6:9 14:3

11. Korottakoon korpi äänensä ja sen kaupungit ja kylät, joissa Kedar asuu; riemuitkaat, te vuorilinnan asukkaat, ja huutakaa vuorten kukkuloilta!

12. Antakaat Herralle kunnia ja ilmoittakaa hänen kiitostansa saari-
maissa!

13. Herra käy ulos kuin sankari; Hän herättää kiivauden kuin sotamies: Hän huutaa, jopa kiljuu, Hän voittaa vihollisensa.

14. Ikivanhasta asti olen Minä ääneti ollut, olen vaiti ollut ja itseni pidätännyt; nyt Minä huudan, niinkuin lapsen synnyttäjää, ja hengitän ja puhallan samassa.

Ps. 60:21 Jes. 57:11

15. Minä hävitän vuoret ja kukkulat ja kaiken niiden kukoistuksen Minä kuivaan; ja Minä panen virrat saariksi ja kuljut Minä teen kuivaksi maaksi.

16. Mutta sokeat Minä kuljetan niitä teitä, joita eivät he tiedä, ja talutan heitä niitä polkuja, joita eivät he tunne; Minä teen pimeyden heidän edellensä valkeudeksi ja koleat sileäksi; nämä sanat panen Minä toimeen, enkä hylkää heitä.

Jes. 40:3s.

17. Mutta ne, jotka turvaavat epäjumalain ja sanovat valetuille kuville: „te olette meidän jumalamme“, heidän täytyy kääntyä takaperin ja häpeemällä hävetä.

Ps. 97:7. Jes. 1:29. 44:11. 46:16.

18. Te kuurot, kuulkaat, ja te sokeat, katsokaat, että näkisitte.

19. Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, ja kuuro kuin minun käsikäiseni, jonka Minä lähetin? Kuka on niin sokea kuin Jumalan ystävä, ja sokea kuin Herran palvelija?

20. Paljon olet sinä nähnyt, mutta et sinä huomaa; korvat ovat avatut, mutta ei hän kuule.

Room. 2:21.

21. Herra on suonut hyvää vanhurskautensa tähden; Hän on tehnyt lain suureksi ja jaloksi.

22. Mutta tämä on riistetty ja ryöstetty kansa; he ovat kaikki kuooppiin kytketyitä ja vankihuoneisin kätke-

tyitä, he ovat joutuneet saaliksi, eikä ole pelastajaa, ja ryöstöksi, eikä ole sitä, joka sanoo: „tuo takaisin“

23. Kuka teistä tämän korviinsa ottaa, tarkkaa ja kuulee vastaiseksi? 24. Kuka on antanut Jaakobin ryöstöksi ja Israelin riistäjille? Eikö Herra, jota vastaan me olemme syntiä tehneet? He eivät tahtoneet kulkea hänen teillensä, eivätkä totelleet hänen lakiansa.

25. Ja Hän vuodatti hänen päällensä vihansa hirmuisuuden ja väkevän sodan; ja Hän syytti hänet yllä ympärillä, — mutta ei hän tuntenut, — ja pani palamaan, mutta ei hän laskenut sitä sydämmellensä.

43 Luku.

Pelastus on Kristuksessa.

Ja nyt, näin sanoo Herra, sinun Luojasi, Jaakob, ja sinun tekijäsi, Israel: „älä pelkää, sillä Minä olen sinut lunastanut. Minä olen sinut nimeltäsi kutsunut; sinä olet minun“

1 Moos. 26:24 Jes. 41:10. Ps. 46 6:7-6. Ef. 2:10

2. Jos sinä vesissä kuljet, niin Minä olen sinun kanssasi, ja jos virtain kautta, niin eivät ne sinua hukuta; jos käyt tulen läpi, niin ei sinä pala, eikä liekki sinua syytä.

Job. 5:19. Ps. 23:4. 66:12. Makk. 16:18

3. Sillä Minä, Herra, olen sinun Jumalasi; Minä, Israelin Pyhä, olen sinun lunastajasi; Minä annan Egyptin sinun lunastukseksesi, Kuusin ja Seban sinun puolestasi.

Jes. 45:14

4. Koska olet kallis ja korkeaksi arvattu minun silmissäni, ja Minä rakastan sinua, sentähden annan Minä ihmisiä sinun edestäsi ja kansoja sinun sielusi edestä.

5. Älä pelkää, sillä Minä olen sinun kanssasi; idästä Minä tuotan sinun siemenesi, ja lännestä Minä sinut kokoon!

Jes. 44:1s. Jer. 30:10s. 46:27s.

6. Minä sanon pohjoiselle: „anna“, ja etelälle: „älä pidätä, tuo minun poikani kaukaa ja minun tyttärensä maan äärestä,“

Jes. 49:12. 60:4.

7. kaikki, jotka minun nimelläni nimetään ja jotka Minä kunniakseni olen luonut, tehnyt ja valmistanut.

8. Tuo esiin sokea kansa, jolla kuitenkin on silmät, ja kuurot, joilla on korvat!

9. Kaikki pakanat kokoontukoot yhteen ja kansakunnat tulkoot kokoon. Kuka heistä on tämän ilmoittanut ja on antanut alku-asiat edeltäpäin kuulla? Asettakoot todistajansa, että asiansa olisi oikea, ja näinä kuulisivat ja sanoisivat: „se on totta“

Jes. 41:26. 46:21.

10. Olkaat te minun todistajani, sanoo Herra, ja minun palvelijani, jonka Minä valitsin, että te tuntisitte ja uskoisitte Minua ja ymmärtäisitte, että Minä se olen; Minun edelläni ei ole yhtään jumalaa luotu, eikä Minun jälkeenkään tule.

Jes. 41:4. 44:6s. 45:21. 48:12.

11. Minä, Minä olen Herra, eikä ole paitsi Minua yhtään pelastajaa.

Jes. 44:8. Hos. 13:4. Ap. t. 4:12.

12. Minä olen ilmoittanut ja pelastanut ja sen julistanut, eikä ole muukalainen Jumala teidän parissanne; ja te olette minun todistajani, sanoo Herra, ja Minä olen Jumala.

13. Tästäkin päivästä olen Minä sama; eikä ole sitä, joka minun kädessäni pelastaa. Minä panen toimeen, ja kuka sen palauttaa? Jes. 14:27. 46:10.

14. Näin sanoo Herra, teidän Lunastajanne, Israelin Pyhä: teidän tähtenne lähetän Minä Babeliin, ja Minä annan kaikki pakolaiset ja Kaldealaiset astua heidän ilonsa haaksiin.

15. Minä, Herra, olen teidän Pyhänne; Minä, Israelin Luoja, olen teidän kuninkaanne.

16. Näin sanoo Herra, joka tekee tien meressä ja polun väkeissä vesissä.

2 Moos. 14:21 s.

17. Joka vie ulos rattaat ja hevoset, sotajoukon ja voiman, — yhdessä he makaavat, eivätkä nouse; ne raukesivat ja sammuiivat kuin kynttilän sydän.

18. Alkäätkä muinaisia muistako, alkäätkä menneitä tutkiko!

19. Katso, Minä teen uutta, nyt se jo orastaa, ettekö tuota tunne? Minä teen tien korpeen ja virrat erämaihin.

2 Kor. 5:17. Ilm. 21:5.

20. Kedon eläimet Minua kunnioittavat, villikoirat ja kamelikurjet, sillä Minä asetan vedet korpeen ja virrat erämaahan, juottaakseni kansaani, minun valittuani.

21. Se kansa, jonka Minä olen valmistanut itselleni, on julistava minun kiitostani.

Luuk. 1:74s.

22. Mutta et sinä, Jaakob, huutanut Minua avuksesi, sillä sinä väsyit Minuun, Israel.

23. Sinä et tuonut Minulle sinun pottouhriesi lampaita, etkä teurasuhrilla Minua kunnioittanut. En Minä sinua vaivannut ruoka-uhreilla, enkä suitsutuksilla sinua väsyttänyt.

24. Et sinä rahalla Minulle ostanut hajuruokaa, etkä teurasuhriesi raskalla Minua ravinnut. Sinä saatoit Minun työtä tekemään sinun synneissäsi ja teit minulle vaivaa sinun pahoisissa teoissasi.

1 Piet. 2:24. 3:18.

25. Minä, Minä se olen, joka käseni tähden pyyhin pois sinun ylitsikäymisesi, enkä muistele sinun syntejäsi.

Jes. 44:22. Jer. 33:8. Mik. 7:18s.

26. Muistusta sinä Minua, käykäämme oikeudelle keskenämme; puhu sinä, että vanhurskas olisit.

1 Kun. 8:46. Ps. 143:2. Jes. 1:18.

27. Sinun ensimmäinen isäsi teki syntiä, ja sinun puoltajasi olivat uskottomia Minua vastaan.

28. Sentähden Minä saastutin pyhyiden päämiehet ja annoin Jaakobin kirottavaksi ja Israelin pilkattavaksi.

44 Luku.

Herra lupaa Israelille avun, pilkkaa epäjumalain avuttomuutta, sanoo lähettävänsä Korekeen Jerusalemia jälleen rakentamaan.

Ja nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja sinä Israel, jonka Minä valitsin.

2. Näin sanoo Herra, joka sinut on tehnyt ja valmistanut äitisi kohdusta, joka sinua auttaa: älä pelkää, minun palvelijani Jaakob, sinä Jesurun, jonka Minä valitsin.

Jes. 41:9s. 48:5. Jer. 30:10. 46:27.

3. Sillä Minä vuodatan vedet janoavan päälle ja virrat kuivan päälle; Minä vuodatan minun henkeni sinun siemenesi päälle ja minun siunaukseni sinun lastesi päälle.

Jes. 26:6s. Joel 2:28. Joh. 7:38s. A.p.t. 2:17s.

4. Ja he kasvavat niinkuin ruohossa, niinkuin pajut viestojain varilla.

Fa. 1:3. Jer. 17:8.

5. Mikä heistä sanoo: „Herran minä olen“; mikä ylistää Jaakobin nimeä; mikä kirjoittaa kädellensä itsensä „Herran omaksi“; mikä Israelin nimeä kunnioituksella mainitsee.

Room. 4:11.

6. Näin sanoo Herra, Israelin kuningas, ja hänen lunastajansa, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen ja Minä olen viimeinen, ja paitsi Minua ei ole yhtään Jumalaa.

Jes. 41:4. 45:21. 48:12. Ilm. 1:8. 17:22:18.

7. Ja kuka saarnaa niinkuin Minä, siitä saakka kuin Minä perustin iankaikkisen kansan? Hän sen ilmoittakoon ja asettakoon Minun eteeni; tulevia ja toteen käypiä he ilmoittakoot puolestansa!

8. Alkäätkä vavisko, alkäätkä peljätkö. Enkö Minä aikoja sitten ole antanut sinun kuulla ja sinulle ilmoittanut? Ja te olette minun todistajani. Onko Jumalaa paitsi Minua? Ei ole yhtään kalliota; Minä en ketään tiedä.

5 Moos. 4:36. 32:39. 1 Sam. 2:2. Ps. 18:32.

Jes. 43:10. 1 Kor. 8:4.

9. Jotka epäjumalankuvia valmistavat, ne kaikki ovat turhia, ja heidän rakkaansa eivät hyödytä, ja heidän todistajansa eivät näe, eivätäkä tiedä; sentähden he häpeään joutuvat. Jes. 41:29. Jer. 10:14s. 51:17s.

10. Kuka tekee jumalan ja valaa epäjumalan joka ei mihinkään kelpaa? Ps 115:4s. 135:15s.

11. Katso! kaikki heidän toverinsa saavat hävetä, ja tekijät, ne ovat ihmisiä; jos ne kaikki kokoontuvat ja esiin astuvat, niin saavat yhdessä peljätä ja hävetä.

Ps 97:7. Jes. 1:29. 42:17. 45:16.

12. Sepällä on pihdit ja hän työskentelee hiiloksessa, ja vasaralla muodostaa sen, ja käsiavartensa voimalla sitä valmistee; ja hän käy nälkäiseksi ja voimattomaksi, eikä juo vettä, ja raukee.

13. Puuseppä pingoittaa mittanuoran ja piirustaa sen liidulla valmistaa sen höylällä ja muodostaa sen harpilla ja tekee siitä miehen muotoisen, kauniin ihmiskuvan, huoneessa asumaan.

Jes. 40:19s. 41:7. Jer. 10:3s. Ap 1:19:24

14. Hän hakkaa itsellensä sedripuita ja ottaa rautatammeja ja tammeja ja valitsee itsellensä metsän puuta; ja määntäjä istutetaan, jotka sude suureksi kasvattaa

15. Ja se joutuu ihmiselle polttopuuksi, ja siitä ottaa hän ja lämmittelee itseänsä; myös sytyttää hän tulen ja leipoo leipää. Mutta vieläpä tekee hän jumalan, jota hän kumartaa, valmistaa sen kuvaksi ja lankee sen eteen maahan

16. Puolen siitä polttaa hän tulesa, toisen puolen päällä syöpi hän lihaa, puistaa paistia ja ravitsee itsensä ja sanoo: „hyvä” minä lämpesin ja nautin tulesa”

17. Ja lopun siitä tekee hän jumalaksi, epäjumalan-kuvaksensa, lankeaa maahan sen eteen ja kumartaa ja rukoilee sen puoleen ja sanoo: „pelasta minua, sillä sinä olet minun Jumalani”

18. He eivät tiedä eikä ymmärrä, sillä he ovat sovaistut, niin ettei heidän silmänsä näe, eikä heidän sydämmensä ymmärrä. Jes. 45:20

19. Sitä ei lasketa sydämmelle, eikä ole tuntoa eikä taitoa sanoa: „puolen siitä poltan tulesa, vieläpä sen hiillillä leivän kypsytän ja paistan lihaa ja syön; ja lopun siitä teen kauhistikseksi, lankean maahan puupölkyn eteen!”

20. Joka tuhassa ilonsa löytää, hänet villitsee vimmuttu sydän, eikä

hän pelasta seluansa, eikä ajattele: „eikö ole petos oikeassa kädessäni”

21. Muista näitä, Jaakob ja Israel, sillä sinä olet minun palvelijani, Minä sinut tein, että olisit palvelijani; Sinä Israel, ett Minä sinua unhotan. Jes. 43:1

22. Minä pyyhin pois sinun rikoksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun Käännä Minun puoleeni, sillä Minä lunasin sinut!

Jes. 1:18. 43:25. 5:7. Jer. 31:34

23. Illoitkaat, te taivaat, sillä Herra sen tekee, huutakaat, te maansyvytydet! riemuitkaat ilossa! te vuoret, metsät, ja kaikki sen puut, sillä Herra lunastaa Jaakobin ja on Israelissa kunniallinen! Ps 96:11s. 98:7s. Jes. 49:13

24. Näin sanoo Herra, sinun lunastajas, se, joka äidin kohdusta asti on sinut valmistanut: „Minä, Herra, olen se, joka kaikki toimitan, jokayksinäni venytän taivaat, ja ilman apumiestä levitän maan. Job 9:8.

Ps. 104:2s. 115:3. 135:6. Jes. 40:22. 42:5. Jer. 32:17.

25. joka teen lohtijain merkit tyhjiksi ja tietäjät hulluiksi, joka kääntää viisaat takaisin ja heidän tietonsa teen typeryydeksi,

Jes. 29:14. 1 Kor. 1:19s

26. joka vahvistan palvelijani sanan ja läytän käskyläiseni neuvon, joka sanon Jerusalemmille: „ole asuttu”, ja Juudan kaupungeille: „olkaat rakettu”, ja sen rauniot Minä jälleen rakennan,

27. joka sanon meren kuljulle: „kui-vu, ja sinun virtasi Minä teen kuivaksi”, Jes. 43:16

28. joka sanon Korekselle: „minun paimeneni”, ja hän kaikki minun lahtoni läyttää, sanoen Jerusalemmille: „ole rakettu”, ja temppelille: „ole perustettu.”

2 Aik 36:22. Esr. 1:1. Jes. 45:1,13.

45 Luku.

Herra ja Hänen voideltunsa Kristus yksin Jumala.

Näin sanoo Herra voidellunsa, Korekselle, jonka oikeaan käteen Minä tartun kukistaakseni kansat hänen edessänsä, ja kuningastenkupeilta Minä vyötävaan, aukaistakseni hänen edessään ovet ja portit, etteivät ne suljettuina pysyisi: Esr. 1:1

2. Minä käyn sinun edelläsi ja ta-soitan kolehkat; Minä särjen kuparivet ja rikon rautasalvat

3. Ja Minä annan sinulle salatat aarteet ja kätkeyti tavarat, että tun-tisit, että Minä olen Herra, Israelin Ju-mala, joka sinut nimeltäsi kutsuin
-1. Minun palvelijani Jaakobin ja mi-

nun valittuni Israelin tähden Minä kutsuin sinut nimeltäsi ja nimitin sinut, vaikka et sinä Minua tuntenut.

5. Minä olen Herra, eikä yksikään muu paitsi Minua ole Jumala; Minä vyöitin sinut, mutta et sinä tuntenut Minua; 5 Moos. 4:35. 32:39.

Jes. 37:16. 43:10 s. 44:6. 46:9. Joel 2:27.

6. että idästä ja lännestä tunnettaisiin, ettei ketään ole paitsi Minua; Minä olen Herra, eikä kukaan muu, Jes. 59:19.

7. Minä, joka valkeuden valmistan ja luon pimeyden, joka teen rauhan ja luon pahan. Minä olen Herra, joka kaikki nämä teen.

1 Moos. 1:3 s. Ps. 104:20. 147:14. Val. v. 3:53. Jes. 26:12. 31:2. Am. 3:8.

8. Tiukkukaat, te taivaat, ylhäältä, ja pilvet satakoot vanhurskautta; maa avatkoon itsensä ja he luottakoot autuuden, vanhurskaus kasvakoon myös! Minä, Herra, sen luon.

Ps. 85:12. Hoö. 10:12.

9. Voi sitä, joka riitelee Luojansa kanssa, muruinen maan muruisten joukossa! Sanooko savi valojallensa: „mitä teet?“ taikka tekosi: „ei hänellä ole käsiä?“

Jes. 29:16. Jer. 18:6. Room. 9:20.

10. Voi sitä, joka isällesanoo: „miksi minut siitit,“ ja vaimolle: „miksi synnytit?“

11. Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä, hänen tekijänsä: kysykää tulevia Minulta, mutta lapseni ja kätteni teko jättäkää minun huolekseni!

12. Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmiset sen päälle; minun käteni ovat levittäneet taivaat, ja Minä olen kaikelle niiden joukolle käskyn antanut.

Jes. 40:22. 42:5. 44:24.

13. Minä olen hänet herättänyt vanhurskaudessa ja tasoitan kaikki hänen tiensä; hän rakentaa kaikki minun kaupunkini ja päästää minun vankini, ei palkan, eikä lahjan tähden, sanoo Herra Sebaot. Jes. 44:28.

14. Näin sanoo Herra: Egyptin työansio ja Kuusin kauppavoitto ja Sebalaiset, nuo suuret miehet, tulevat sinun tykösi ja ovat sinun omiasi; sinun jäljessäsi he kulkevat, kahleissa he tulevat ja sinun puoleesi kumartavat ja sinun puoleesi rukoilevat, sanoen: „ainoastansa sinun tykönäsi on Jumala, eikä ole yhtään muuta Jumalaa!“ Jes. 43:3.

15. Totisesti olet Sinä salattu Jumala, Sinä Israelin Jumala, Vapahataja. Job 11:7. Room. 11:32 s.

16. Häpeään ja häväistykseen jou-

tuvat kaikki, pilkan alaisina saavat he yhdessä kävellä, nuo kuvien seipittäjät. Jes. 42:17. 44:9 s.

17. Mutta Israel vapahdetaan Herran kautta ijankaikkisella pelastuksella; te ette tule häpeään, ettekä häväistykseen alaisiksi aina ijankaikkisiin aikoihin saakka.

18. Sillä näin sanoo Herra, joka taivaat on luonut, — Hän on Jumala, joka maan on muodostanut ja tehnyt, Hän on sen asettaja, ei Hän sitä autioksi luonut, asuttavaksi Hän on sen valmistanut „Minä olen Herra, eikä kukaan muu.“

19. En minä ole salaa puhunut pimeässä maan loukossa; en ole sanonut Jaakobin siemenelle: „etsikää Minua hukkaan.“ Minä, Herra, olen se, joka vanhurskautta puhun ja julistan oikeutta.

5 Moos. 30:11 s. Jes. 48:16. Joh. 18:20.

20. Kokoonotkaat ja tulkaat, lähes tykkää, kaikki tyyni, te kansojen pelastetu! Ne eivät tiedä mitään, jotka puukuviansa kantavat ja rukoilevat jumalaa, joka ei auttaa taida.

Tuom. 10:14. Jes. 44:18. 46:7.

21. Ilmoittakaat ja esiintuokaat, neuvoleikoot keskenänsä, kuka on tämän kuulla antanut iki-vanhasta asti? Kuka aikoja sitten tämän on ilmoittanut? Enkö Minä, Herra? eikä paitsi Minua ole toista Jumalaa, eikä vanhurskasta ja auttavaa Jumalaa paitsi Minua. Jes. 41:22. 43:3 s.

22. Kääntykää Minun tyköni, niin te autuiksi tulette, kaikki maailman ääret; sillä Minä olen Jumala, eikä kukaan muu! Ps. 22:28.

23. Itseni kautta olen Minä vannonut ja suustani on vanhurskauden sana lähtenyt, ja se vahvana pysyy; Minulle pitää kaikkein polvien kumartaman ja kaikkein kielen vannoman. Jes. 19:18. Room. 14:11. Fil. 2:9 s.

24. Ainoasti Herrassa, — niin sanotta Minusta, — on vanhurskaus ja väkevyys; Hänen tykönsä on tultava; mutta kaikki, jotka Häntä vihaavat, tulevat häpeään. Jes. 41:11.

25. Herrassa koko Israelin siemen vanhurskaaksi tulee ja kerskaa Hänessä.

46 Luku.

Kristus suojelee seurakuntaansa.

Bel kallistuu, Nebo kaatuu; heidän kuvansa ovat eläinten ja juhtain päällä; teidän kantamanne kuvat ovat säilytetyt kuormaksi väsyneille juhdille.

2. Ne kaatuvat ja kallistuvat kaikki tyyni, eivätkä voi kuormaa taiteen

saattaa ja itse he vankeuteen joutuvat

3 Kuulkaat Minua, Jaakobin huone ja kaikki Israelin huonekunnan jäteet, te, jotka olette kuormana olleet äidin kohdusta asti ja olette kanteetut hamasta äidin helmasta saakka!

4. Ja hamaan vanhuuteenne asti olen Minä sama ja harmaisinne asti Minä kannan; Minä sen teen, Minä nostan ja Minä kannan ja pelastan.

5 Kenen te Minut vertaatte ja kenen kallaiseksi teette? Kenen vertaiseksi te Minut luulette, että me yhdenkaltaisia olisimme? Jes. 40:18,25.

6 Jotka kultaa kukkarosta kaatavat ja hopeaa vaakalla punnitsevat, palkkaavat valurin sen jumalaksi tekemään; he lankeevat sen eteen ja sitä kumarlatavat.

Tuom.17 4s Jes.40 19s. 41 7 44:9. Jer.10:3s

7. He nostavat sen hartiollilensa ja kantavat sen ja panevat sen sijallensa, ja se seisoo, eikä siirry sijaltansa. Ja he vielä huutavat hänelle, mutta ei hän vastaa eikä auta heitä heidän ahdingostansa

8 Muistakaat tätä ja olkaat vahvat, pankaat sydämmeenne te uskottomat!

9. Muistakaat muinaisia ikivanhasta asti, että Minä olen Jumala, eikä kukaan muu, Jumala, jonka vertaista ei ole, Jes. 45:5.

10 joka alusta asti ilmoitan lopun, ja ikivanhasta mitä ei vielä ole tapahtunut; joka sanon: „minun neuvoni pysyy, ja kaikki, mitä minun mieleeni on, teen Minä;

Ps.33:11. San.19 21

11. joka kutsun idästä kolkan, kaukaisesta maasta miehen, joka aivotukseni tekee. Minä olen sen puhunut ja Minä myös sen esiin tuon; Minä olen sen aikonut ja Minä sen myös teen.

12 Kuulkaat Minua, te ylpeät sydänmimestä, jotka olette kaukana vanhurskaudesta.

13. Minä olen antanut vanhurskauteeni lähestyä, ei se ole kaukana, eikä minun autuuteni viivy; ja Minä annan autuuden Sionissa ja Israelille minun kunniani

47 Luku.

Babellin perikato

Astu alas, istu tomuun, sinä neitsyt, tytär Babel, istu maahan, ilman istuinta. Kaldealaisten tytär, sillä ei sinua enää kutsuta hennoksi ja hempeäksi. Jes 26:5.

2. Ota myllynkivet ja jauha jauhoja, poista silmäverkkösi, nosta vaat-

teesi liepeet, paljasta sääresi, kahlaa virran yli. Jes.3:17.

3 Sinun häypysi paljastuu, ja rietautesi tulee näkyviin, Minä nostan, enkä pyydä apua ihmiseltä.

Jes. 3:17. Nah. 3:5.

4. Meidän lunastajamme nimi on Herra Sebaot, Israelin Pyhä!

5. Istu äänetön ja mene pimeään loukkoon, sinä Kaldealaisten tytär; sillä ei sinua enää kutsuta „valtakuntien kuningattareksi.“

6 Minä vihastuin minun kansaani, Minä saastutin minun perintöni ja annoin heidät sinun käsiisi. Sinä et heille laupeutta tehnyt; vanhukselekin sinä teit ikeesi kovin raskaaksi

Sak. 1 15

7 Sinä sanoit: „Ijankaikkisesti olen minä kuningatar“, niin ettet enää tätä sydämmelles laskenut, etkä sen loppua ajatellut. Ilm. 19 7

8. Ja nyt kuule tätä, sinä hempeä, joka istut suruton ja sanot sydämmessä: „minä se olen, eikä kukaan muu, minä en ole leskenä istuva, enkä lapsellomuutta tunteva!“ Sef. 2:15.

9. Nämä molemmat kohtaavat sinua äkkiä yhtenä päivänä: lapsellomuus ja leskeys; ne kohtaavat sinua täysin määrin, vaikka sinun velhoomises on suuri ja sinun lumoojias on sangen paljo. Jes. 51 19.

10. Sinä uskalsit pahuuteesi ja sanoit: „ei ole sitä, joka minun näkee.“ Sinun viisautesi ja tietosi veivät sinut väärälle, ja sinä sanoit sydämmessä: „minä se olen, eikä kukaan muu.“

11. Mutta onnettomuus kohtaa sinua, niin ettet tiedä sitä loihtimalla poistaa; ja perikato lankeaa sinun päällesi, niin ettet voi sitä sovittaa, ja hävitys tulee sinun päällesi niin äkkiä, ettet tiedäkään.

12. Astu esiin lumoomisella ja paljolla velhoomisella, joissa nuoruudestasi asti olet itsesi väsyttännyt, ehkä voit itsesi auttaa, ehkä voit jättää!

13 Sinä olet väsynyt paljosta neuvottelemisestäs. Astukoot esiin ja auttakoot sinua nuo taivaan jakajat, nuo tähtien tähtääjät, jotka kunakin uunna kuuna ilmoittavat, mikä sinua kohtaa!

14 Katso, he tulevat korreksi ja tuli heidät polttaa! He eivät voi itseänsäkään tulen käsistä pelastaa, ei jää hiiltä heidän lämmiteilläksensä, eikä tulta, jonka äressä istuisivat.

15. Niin käy sinun omillesi, jollten tähden olet itseäsi vaivannut; sinun kaupunkumppanis nuoruudestasi

asti haajoovat kukin omalle suunnal-
lensa; eikä ole sitä, joka sinut pe-
lastua.

48 Luku.

Jumalan vanhurskaus kansaansa kohtaan.
Armo Kristuksessa.

Kuulkaat tätä, te Jaakobin huone-
kunta, te, jotka Israelin nimellä
nimitetään, ja jotka Juudan lähteestä
lähteneet olette, jotka vannotte Her-
ran nimeen ja Israelin Jumalasta
kerskaatte, mutta ei totuudessa ja
vanhurskaudessa; Ps. 68:27. Jer. 4:2.
2. sillä pyhästä kaupungista he ni-
mittävät itsensä ja Israelin Jumal-
aan he luottavat, Herra Sebaot on
Hänen nimensä! Mik. 3:11.

3. Entiset olen Minä nikoja sitten
ilmoittanut ja suustani laskenut ja
kuulla antanut; äkkiä Minä ne tein,
ja ne tulivat.

4. Kun Minä sinut kovaksi tiesin,
ja sinun niskasuonesi on raudasta
ja otsasi vaskesta.

2 Moos. 32:9. 33:5. Jer. 6:28. Hes. 2:4. 3:7.

5. niin Minä sinulle aikoja sitten
ilmoitin, ennenkuin se tapahtui, an-
noin Minä sinun kuulla, ettet sanoisi:
„epäjumalani sen teki, veistelty
ja valettu kuvani sen käski.“

6. Sinä olet sen kuullut, katsele si-
tä kaikkea; ja eikö teidän täydy si-
tä tunnustaa? Minä annan sinun
kuulla uusia, täst'edes salatuita ja
joita et sinä ole tietänyt.

7. Nyt neluodaan, eikä ikivanhaan;
ja ennen tätä päivää et sinä niitä ole
kuullut, ettet sanoisi: „katso! minä
ne tiesin!“

8. Sinä et ole kuullut, etkä tietänyt,
eivätkä ole sinun korvasi olleet enti-
sestä avatut, sillä Minä tiedän, että
sinä olet aivan petollinen, ja „us-
kottomaksi“ on sinua äitisi kohdas-
ta asti kutsuttu.

9. Nimeni tähden olen Minä viivyt-
tänyt vihani ja kunniani tähden pi-
dittänyt sen sinun hyväksesi, etten
sinua peräti hävittäisi.

10. Katso! Minä puhdistan sinua,
mutta ei miinkuin hopeata; Minä teen
sinut koetelluksi murheen ahjossa.
San. 17:3.

11. Itseni tähden, tosin itseni täh-
den Minä sen teen, etten Minä hä-
väistyksi tulisi; enkä Minä anna
kunniaani toiselle. Jes. 42:8.

12. Kuule Minua, Jaakob, ja Israel,
minun kutsuttuni: Minä se olen,
Minä olen ensimmäinen, Minä olen
myös viimeinen!

Jes. 41:4. 48:10. 44:6. 4. Ilm. 1:8. 17. 21. 6. 22:13.

13. Minun käteni on perustanut

maan ja minun oikea käteni on le-
vittänyt taivaat; Minä huudan niille,
niin ne kaikki seisauttavat.

Ps. 33:9. Jes. 44:24. Hebr. 1:10.

14. Kokoontukaat, kaikki, ja kuul-
kaat: kuka heistä on tämän ilmoit-
tanut? Herra rakasti häntä; hän on
toimeenpaneva hänen tahtonsa Ba-
belia vastaan ja hänen käsivartensa
Kaldealaisia kohtaan. Jes. 41:28. 44:28.

15. Minä, Minä puhuin, jopa kut-
suin hänet, toin hänet esiin, ja hä-
nen tiensä on onnistuva.

16. Lähestykää Minua ja kuulkaat
tätä; en ole alusta asti salassa puhu-
nut; aina siitä asti, kun se olemassa
oli, olen Minä siellä. Ja nyt lähetti
Minut Herra, Herra ja hänen hen-
kensä. Jes. 45:19. Joh. 8:25 s. 18:20.

17. Näin sanoo Herra, sinun Lun-
nastajasi, Israelin Pyhä: „Minä, Her-
ra sinun Jumalasi, opetan sinulle,
mitä hyödyllistä on; Minä johdatan
sinua syitä tietä, jota sinun tulee
käydä.“ Ps. 25:12. 32:8.

18. Oi, jospa sinä ottaisit minun
käskyistäni vaarin, niin sinun rau-
hasi olisi kuin virta ja sinun van-
hurskautesi kuin meren aallot!

5 Moos. 32:29. Ps. 81:14 s.

19. Ja sinun siemenesi olisi kuin
hieta, ja sinun kohtusi hedelmä kuin
hiekkamurut; sen nimeä ei hävitet-
täisi, eikä se katoaisi minun kasvoje-
ni edestä.

20. Lähtekää Babelista, paeikkaat
Kaldeasta riemuuhudolla, ilmoitta-
kaat, kuuluttakaat tämä, julistakaat
se maailman läriin, sanokaat: „Her-
ra on palvelijansa Jaakobin lunas-
tanut!“ Jes. 52:11. Jer. 50:8. 51:8, 46. Ilm. 18:4.

21. Eivät he janoa kärsineet, kun
Hän heitä korvessa kuljetti. Hän vuo-
datti heille vedet kalliosta, Hän hal-
kasi kallion, ja vedet vuosivat.

2 Moos. 17:6. 4 Moos. 20:11.

22. Jumalattomilla ei ole rauhaa,
sanoo Herra. Jes. 57:21.

49 Luku.

Kristuksen, „Herran palvelijan“, kunnia.
Kristus ja seurakunta, joka pakanoista
kootaan.

Kuulkaat minua, te luodot, ja otta-
kaat vaari, te kaukaiset kansat:
Herra on minut kutsunut äitini koh-
dusta, äitini helmasta asti on Hän
minun nimeni muistanut.

Jer. 1:5. Matt. 1:20 s. Luuk. 1:31. 2:21.

2. Ja Hän on tehnyt minun suuni
terävän miekan kaltaiseksi, Hän on
kätkenyt minut kätensä varjoon ja
tehnyt minut välkkyväksi nuoleksi,
viineensä on Hän minut salannut.
Jes. 51:16. Hebr. 4:12. Ilm. 1:16. 2:12, 16. 19:15, 21.

3. Ja Hän sanoi minulle: „sinä olet minun palvelijani, Israel, jossa Minä itseni jaloksi osoitan.“

4. Mutta minä sanoin: „minä olen hukkaan työtä tehnyt, turhaan jatyhjään olen minä väkeni kuluttanut; kuitenkin on oikeuten Herran hallussa ja palkkani Jumalan kädessä.“

5. Ja nyt sanoo Herra, joka minun äitini kohdusta valmisti palvelijaksi itsellensä, kääntämään Jaakobin Hänen puoleensa ja Israelin kokoomaan Hänen tykönsä; olenhan minä kunnioitettu Herran silmissä ja minun Jumalani on minun väkevyuteni.

6. Ja Hän sanoo: vähäistä on sinulle öllä minun palvelijani, ojentamassa Jaakobin sukukuntia ja kääntämässä Israelin jätteitä; Minä teen sinut pakanain valkeudeksi, olemaan Minun autuuteni maailman ääriin asti. Ps. 42:28.

Jes. 42:6. 45:22. 60:3. Luuk. 1:79. 2:32. Ap.t. 13:47.

7. Näin sanoo Herra, Israelin Lunastaja, hänen Pyhänsä, tuolle, jota sielu inhoon, kansa kammoo, herrat palvelijansa pitävät: kun kuninkaikat näkevät, niin ne seisoaile nousevat, ja ruhtinaat kumartavat itsensä Herran tähden, joka uskollinen on, ja Israelin Pyhän tähden, että Hän on sinut vallnut. Jes. 52:14 s. 53:3.

8. Näin sanoo Herra: otollisella ajalla olen Minä sinun rukouksesi kuullut ja autuuden päivänä olen Minä sinua auttanut; ja Minä varjelen sinua ja panen sinut kansan liittoksi kohentamaan maata ja hävinneitä perintö-osa jakamaan, Jes. 42:6. 2 Kor. 6:2.

9. sanomaan sidotuille: „lähtekääät ulos,“ ja niille, jotka pimyydessä ovat: „tulkaat valkeuteen!“ Teiden varsilla he ravintoa saavat ja kaikilla kukkuiloilla lautumensa löytävät. Jes. 61:1.

10. He eivät nälkää näe, eivätkä janoa kärsi, eikä päivän helle ja paiste heitä vaivaa; sillä heidän lohduttajansa johdattaa heitä ja vesilähteille hän heitä kuljetttaa. Ps. 121:6. Ilm. 7:16s.

11. Minä teen kaikki vuoreni tieksi ja käytäväni korotetaan. Jes. 35:7.

12. Katso, nämä tulevat kaukaa, ja katso! nämä pohjasta ja lännestä; ja nämä Sinimin maalta!

13. Riemuitkaat, te taivaat, iloitse, sinä maa, ja puhjetkaat riemuun, te vuoret! sillä Herra lohduttaa kansansa ja armahtaa kurjiansa. Jes. 44:23.

14. Mutta Sion sanoo: „Herra hylkäsi minut, Herra unohti minut.“ Ps. 137. 42:10.

15. Unohtaako vaimo rintalastansa, ettei hän armahda kohtunsa poikaa? Ja vaikka hän unohtaisi, niin en Minä kuitenkaan sinua unohtaa. 1 Kun. 3:20.

16. Katso, käsiini olen Minä sinut pyältänyt; sinun muurisi ovat alati Minun edessäni.

17. Sinun rakentajasi rientävät; sinun hävittäjäsi ja kukistajasi pake-nevat sinusta pois.

18. Nosta silmäsi ympärilles ja katso, kaikki nämä kokoon tuvat ja tulevat sinun tykösi! Niin toita kuin Minä elän, sanoo Herra, näillä kaikilla saat sinä itsesi ihanaksi pukea ja vyöttää itsesi, kuin morsian. Jes. 60:4.

19. Sillä sinun rauniosi, sinun autiosi, sinun haaskattu maasi, jopa sinä itsekin käyt ahtaaksi asukkaile, ja sinun raatelijasi ovat kauas paenneet.

20. Vielä sinun lapsettomuutesi lapset sanovat sinun korviisi: „ahdas on minulla asuinsija, anna minulle tilaa, että asua saisin.“

21. Ja sinä olet sanova sydämmessä: „kuka minulle nämä on synnyttänyt? Minähän olin lapseton ja hedelmätön, pakolainen ja hyljätty, ja kuka nämä on kasvattanut? Katso, minä olin yksinäiseksi jäänyt, missä nämä silloin olivat?“

22. Näin sanoo Herra, Herra: katso! Minä nostan käteni pakanoita kohden ja korotan lippuni kansani puoleen, niin he tuovat poikasi helmassa ja tyttäresi hartioilla kannetaan. Jes. 13:2. 62:10.

23. Kuninkaikat tulevat sinun holhojiks ja heidän ruhtinattarensa sinun imettäjikses; kasvoillensa he maahan kumartuvat sinun edessäsi, ja sinun jalkojesi tomua he nuoleskelevat! Ja sinä olet tunteva, että Minä olen Herra, ja etteivät ne häpeään tule, jotka Minuun toivovat. Ps. 23:3. 72:9. Jes. 60:16.

24. Otetaanko saalis sankarilta tuhii päästetäänkö vanhurskaan vankijoukko vapaaksi? Luuk. 11:21 s.

25. Sillä näin sanoo Herra: sunkarinkin vankijoukko otetaan pois ja väkivaltaisenkin saalis vapaaksi päästetään, sillä Minä riitelen riitamiestesii kanssa ja Minä sinun poikasi pelastan.

26. Ja minä syötän sinun ahdistajillesii heidän oman lihansa, ja he juopuvat omasta verestänsä niinkuin väkijuomasta. Ja kaikki liha on tunteva, että Minä olen Herra, sinun pelastajasi ja sinun lunastajasi, Jaakobin väkevä.

50 Luku.

Kristuksen kuuliaisuuksia. jotka hylkäävät Kristuksen, joutuvat pimeyteen.

Näin sanoo Herra: missä on teidän äitinne erokirja, jolla Minä hänet hyljäsini? Tahi kuka on se minun velkojistani, jolle Minä teidät möin? Katso, teidän pahojen tekojenne tähden on teidän äitinne hyljätty.

5 Moos. 24:1 s. Jer. 2:19. 3:18.

2. Miksi ei kukaan ollut, kun Minä tulin? Miksi ei kukaan vastannut, kun Minä huusin? Onko Minun käteni liian lyhyt vapahtamaan, vai eikö Minussa voimaa ole pelastamaan? Katso, Minä nuhtelemisellaini kuivaan meren, teen virrat kuiviksi, että kalat niissä veden puutteesta haisevat ja janoon kuolevat.

2 Moos. 14:21. 4 Moos. 11:23. Jos. 3:15 s. Jes. 59:1.

3. Minä puetaan taivaat mustiin ja panen murhepuvun niiden peitteeksi.

2 Moos. 10:22. Jes. 13:10. Matt. 24:29. 27:45.

Ilm. 6:12.

4. Herra, Herra on minulle antanut oppineen kielen, taitaakseni virvoittaa väsynyttä sanalla; Hän herättää minua joka aamu; joka aamu Hän herättää korvani kuulemaan opetuslapsen tavalla.

Jes. 52:7. Matt. 7:29. Mark. 1:22. Luuk. 4:32.

5. Herra, Herra on minulle korvan avannut, enkä minä ole vastahakoinen ollut, enkä takaperin mennyt.

Ps. 40:7. Joh. 14:31. Fil. 2:8. Hebr. 10:5.

6. Minä olen antanut selkäni lyötäväksi ja poskeni revittäväksi; kasvoni en ole pilkalta ja syljeltä peittänyt.

Matt. 26:67. 27:30. Mark. 14:65. 15:19.

7. Mutta Herra, Herra auttaa minua; sentähden en minä tullut häpeään, sentähden tein minä kasvoni kivikovaksi, sillä minä tiesin, etten minä häpeään joudu.

8. Lähellä on se, joka minut vanhurskauttaa; kuka tahtoo minun kaussani riidellä? Astukaamme esiin! Kuka on minun vastustajani, hän lähestyköön minua!

Room. 8:33 s.

9. Katso! Herra, Herra minua auttaa; kuka tahtoo minua kadottaa? Katso! Kaikki he vanhenevat niinkuin vaate, ja koi heidät syö.

Ps. 102:27. Jes. 51:8.

10. Kuka teistä Herraa pelkää ja kuuntelee hänen palvelijansa ääntä? joka vaeltaa pimeydessä ja jolla ei valoa ole, se turvatkoon Herran nimeen ja luottakoon Jumalaansa.

11. Katso! te kaikki, jotka tulen sytyttätte, jotka varustatte itsenne tulisilla nuolilla: menkää teidän tulenne liekkiin ja niitä tulisista nuolia

vastaan, joita te olette sytyttäneet! Minun kädestäni tämä teille tapahtuu, te saatte kivuissa maata.

51 Luku.

Kristuksen seurakunnan pelastus.

Kuulkaat minua, te, jotka vanhurskautta noudatatte, jotka Herraa etsitte! katsokaat sitä kallioita, josta te lohvaistut olette, ja sitä kaivon kuoppaa, josta te kaivetut olette!

2. Katsokaat Abrahamia, teidän isäännne, ja Saaraa, teidän synnyttäjäänne! Sillä hän oli yksinäisenä, kun Minä hänet kutsuin; Minä hänet siunasin ja Minä hänet enensin.

1 Moos. 12:1 s. 17:5 s. Jos. 24:3. Hes. 33:24.

3. Sillä Herra lohduttaa Sionia; Hän lohduttaa kaikki sen rauniot ja tekee sen korven Edenin kaltaiseksi ja sen erämaan Herran kasvitarhan kaltaiseksi. Riemua ja iloa siellä tavaataan, kiitosta ja veisun ääntä.

Jes. 61:2 s.

4. Kuulkaat Minua, minun kansani, ja minun sukukuntani, ottakaat Minusta vaari! Sillä laki on Minusta lähtevä, ja minun oikeuteni panen Minä valkeudeksi kansoille.

Jes. 2:3.

5. Lähellä on minun vanhurskauteni, minun autuuteni käy ulos, minun käsivarteni on kansoja tuomitseva; Minua luodot toivovat ja käsivarttani odottavat.

Jes. 42:4.

6. Nostakaat silmänne taivaasen päin ja katsokaat ulos maan päälle! sillä taivaat kaloaivat kuin savu, ja maa vanhenee kuin vaate, jansenasukkaat samaten kuolevat, mutta minun autuuteni pysyy ijankaikkisesti ja minun vanhurskauteni ei lakkaa.

Ps. 102:27. Luuk. 21:33.

7. Kuulkaat Minua, te, jotka vanhurskauden tunnette; sinä kansa, jonka sydämissä minun lakini on. Älkää peljätkö ihmisten pilkkaa ja heidän häväistyksiänsä älkää hämmästykö!

Ps. 37:31. 40:9. Matt. 5:11 s.

8. Sillä koi syö heidät niinkuin vaatteen, ja mato syö heik ei niinkuin villan; mutta minun vanhurskauteni pysyy ijankaikkisesti ja minun autuuteni suvusta sukun.

Jes. 50:9.

9. Nouse, nouse, pue itseäsi voimalla, Herran käsivarsi! nouse niinkuin muinoisina päivinä, entisinä aikoina! etkö sinä ole se sama, joka Rahabin tapoit ja lohikärmeen lävistit?

2 Moos. 14:27 s. 15:7, 10.

Ps. 74:13 s. 89:11. Jes. 27:1. 30:6 s. Hes. 29:3 s.

10. Etkö sinä ole se sama, joka meren kuivasit, nuo suuren syvyyden vedet, jotka teit meren syvyydet tieksi, pelastettujen käytäväksi?

2 Moos. 14:22, 29. Ps. 66:6. Jes. 43:16 s.

11. Ja Herran pelastetut palaavat takaisin ja tulevat Sioniin riemulla, ja ijankaikkinen ilo on heidän päänsä päällä; riemun ja ilon he saavat, murhe ja huokaus pakenee.

Jes. 35:10. Joh. 16:20,22. Ilm. 21:4.

12. Minä, Minä se olen, joka lohdutan teitä. Kuka sinä olet, että pelkääit kuolevaista ihmistä ja ihmisen lasta, joka ruohon kaltaisenä katoaa?

Ps. 56:5. Jes. 40:6. Matt. 10:28. 1 Piet. 1:24.

13. Ja että unohdat Herran, joka sinut tehnyt on ja on taivaat levittänyt ja maan perustanut, ja pelkääit alinomaa kaiken päivää ahdistajan vihaa, kun hän rupeaa turmelemaan?

Job 9:8. Ps. 104:2. Jes. 40:23.

14. Mutta missä on ahdistajan viha? Kyyristynyt kiirehtää vapauteen, eikä kuole kuoppaan, eikä häneltä leipää puutu.

2 Moos. 12:30,33.

15. Sillä Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka liikutan meren, että sen aallot pauhaavat. Herra Sebaot on hänen nimensä.

Job 26:12. Jer. 31:35.

16. Ja Minä panen sanani sinun suuhusi, ja käteni varjoilla peitän sinua, istuttaakseni taivaat ja perustaakseni maan ja sanoakseni Sionille; minun kansani sinä olet.

5 Moos. 18:18. Jes. 49:2. Jer. 1:9.

17. Herää, herää, nouse, sinä Jerusalemi, joka Herran kädestä olet juonut hänen vihansa maljan! kuperan kompastuskalkin olet sinä juonut, itseesi särpänyt.

Ps. 60:5. 75:9.

Jes. 52:1. Jer. 25:15. Ilm. 14:10. 16:19.

18. Ei yhtäkään ollut kaikista lapsista, jotka hän oli synnyttänyt, jotka olisi taluttanut; ei yhtään kaikista lapsista ollut, jotka hän oli kasvattanut, jotka olisi hänen käteensä tarttunut.

19. Nämä kaksi kohtasivat sinua — kuka sinua surkuttelee? — hävitys ja turmio, nälkä ja miekka. Millä Minä sinua lohdutan?

Jes. 47:9.

20. Sinun lapsesi olivat pimeyden peittäminä, makasivat kaikkien katujen kulmissa, niinkuin verkkoon joutunut metsähärkä, täynnä Herran vihaa, sinun Jumalasi julmuutta.

Val. v. 2:11,19.

21. Sentähden kuule nyt tätä, sinä kurja, ja juopunut, — vaikkei viinistä!

22. Näin sanoo sinun Herrasi, Herra ja sinun Jumalasi, joka on kansansa asianajaja: katso. Minä otan sinun kädestäsi kompastuskalkin, vihani kuperan maljan; ei tarvitse sinun enää sitä juoda.

Sak. 12:2.

23. Ja Minä panen sen sinun vaa'jiesi käteen, jotka sanoivat sie-

lulle: „kumarru, että me kävisimme sinun ylittesi, laske selkäsi maahan, että menisimme sen yli kuin kadulla!“

Jes. 49:26. Sak. 12:2a.

52 Luku.

Sionin, Kristuksen seurakunnan lunastus armosta.

Herää, herää, pue päälles voimasi. Sinä Sion! pane kauniit vaatteesi yllesi, sinä Jerusalemi, pyhä kaupunki! Sillä ei enää esinakkain ja saastainen sinuun tule!

Jes. 51:17. Ilm. 21:27.

2. Pudista itsesi tomusta, nouse, istu, sinä Jerusalemi! päästä kaulasi siteet, sinä vangittu tytär Sion!

3. Sillä näin sanoo Herra: ilmaiseksi olette te myödyt, ilman rahaa teidät lunastetaan.

1 Piet. 1:18.

4. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Egyptiin astui minun kansani alussa olemaan vieraana siellä; ja Assur häntä ahdisti ilman syytä.

1 Moos. 46:8. 2 Kün. 17:5 s. 18:9 s.

5. Ja nyt, mitä Minun on täällä tekemistä? sanoo Herra. Sillä kansani on ilman syytä viety pois; heidän herransa huutavat, sanoo Herra, ja minun nimeni pilkataan alati kaiken päivää.

4 Moos. 14:15 s. Hes. 36:20 s. Room. 2:24.

6. Sentähden on minun kansani tunteva minun nimeni, sentähden on hän sinä päivänä tietävä, että Minä se olen, joka sanon: „tässä Minä olen!“

7. Oi kuinka suloiiset ovat evankeliumin saarnaajan jalat vuorilla, jotka rauhaajulistaa, hyvää sanomaa saarnaan, autuuden ilmoittaa, ja Sionille sanoo: „sinun Jumalasi on kuningas!“

Ps. 96:10. Nah. 1:15. Room. 10:15.

8. Sinun vartijaisi ääni kuuluu; he yhdessä äänensä korottavat, sillä he riemuitsevat; sillä he omin silmin näkevät, kuinka Herra Sioniin paljaaa.

Jes. 62:6.

9. Riemuitkaat, iloitkaat yhdessä, te Jerusalemin rauniot! Sillä Herra lohduttaa kansaansa; Hän lunastaa Jerusalemin.

Jes. 40:1.

10. Herra paljastaa pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähden, ja kaikki maailman ääret saavat nähdä Jumalamme pelastuksen.

Ps. 98:3. Jes. 53:1. Luuk. 3:6.

11. Paetkaat, paetkaat, lähtekäätsielä, älkää saastaiseen koskeko! lähtekäänt sen keskeltä, puhdistakaat itseenne, te Herran kalujen kantajat!

Jes. 48:20. 2 Kor. 6:17. Ilm. 18:4.

12. Sillä ei teidän tarvitse kiireesti lähteä, eikä teidän tarvitse paeten kulkea; sillä Herra käy teidän edellänne, ja Israelin Jumala kokoaa teidät.

2 Moos. 12:28; 13:21; 6 Moos. 16:3.

13. Katso, minun palvelijani on taidolla asiansa ajava; hän on nouseva ja kohoava ja sangen korkealla oleva.

Joh. 3:14. Ap.t. 2:33. Fil. 2:9 s.

14. Niinkuin monet sinusta hämmästyvät, — niin on hänen muotonsa rumempi kuin muiden ihmisten, ja hänen kasvosensa huonompi kuin ihmisten lasten, — Ps. 22:7. Jes. 53:2 s.

15. Niin hän priiskoittaa monet kansat; hänen edessään sulkevat kuninkaikat suunsa, sillä he saavat nähdä, mitä heille ei ole julistettu, ja huomata, mitä eivät ole kuulleet.

Jes. 65:1. Room. 15:21.

53 Luku.

Kristuksen kärsiminen ja kunniaan astuminen.

Kuka uskoo meidän saarnaamme, ja kenelle Herran käsivarsit ilmoitetaan? Jes. 52:10. Joh. 12:38. Room. 10:16.

2. Hänpä kasvoi kuin vesa hänen edessään ja niinkuin juuri kuivasta maasta. Ei hänellä ollut muotoa eikä kauneutta; ja me näimme hänet, mutta ei hänessä ollut sitä muotoa, että me olisimme häneen mielistyneet.

Jes. 11:1. 52:14.

3. Hän oli ylönkatsottu ja ihmisten hylkäämä, kipua ja sairautta täynnä, ja semmoinen, jolta me peitimme kasvomme; hän oli niin ylönkatsottu, ettemme häntä minäkään pitäneet.

Ps. 22:7 s. Jes. 49:7. 50:6. Mark. 9:12. Joh. 7:48.

4. Totisesti, Hän kantoi meidän sairautemme, ja päällensä säilytti meidän kipumme. Ja me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana.

Matt. 8:17.

5. Vaan Hän on haavoitettu meidän pahaintekoimme tähden ja hosuttu meidän syntiemme tähden. Rangaistus, joka meille rauhan tuotti, oli hänen päällensä, ja hänen haavojensa kautta olemme me paraut.

Room. 4:25. 1 Kor. 15:3. 1 Piet. 2:24 s.

6. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, ja kukin meistä poikkiesi omalle tiellensä; mutta Herra heitti meidän kaikkien synnit hänen päällensä.

Hes. 34:6. Sak. 10:2.

7. Hän lyötiin ja vaivattiin, eikä hän suutansa avannut; niinkuin karitsa joka teuraaksi viedään, ja kuin lammas, joka keritsijänsä edessä vaikeenee, niin ei hän suutansa avannut.

Matt. 26:63. 27:14. Mark. 14:61.

Joh. 1:29. Ap.t. 8:32 s.

8. Mutta hän otettiin pois ahdingosta ja tuomioista. Ja kuka voi sanoa hänen elämänsä pituuden? sillä hän otettiin pois elävien maasta; minun kan-

sani rikoksen tähden rangaistus häntä kohtasi.

9. Hänen hautansa aivottiin jumalattomien sekaan, mutta rikkaan tykö tuli hän kuoltuansa; sillä ei hän ollut vääräytetty tehnyt, eikä petosta ollut hänen suussansa.

Joh. 8:46. 2 Kor. 5:21. 1 Piet. 2:22. 1 Joh. 3:5.

10. Mutta Herra tahtoi piestä häntä sairaudella; koska hän pani henkensä vika-uhriksi, saa hän nähdä siemenen ja kauan elää, ja Herran aivottus hänen kätensä kautta menestyy.

Room. 6:9 s.

11. Koska hänen sielunsa on työtä tehnyt, saa hän iloa nähdä jaravitaan; tuntemisensa kautta hän, minun vanhurskas palvelijani, monta vanhurskauttaa, ja hän kantaa heidän syntinsä.

Room. 5:19.

12. Sentähden annan Minä hänelle osan suurten kanssa, ja väkevien kanssa hän saalistajakaa; koska hän antoi sielunsa kuolemaan ja luettiin pahantekijäin joukkoon ja kantai monen synnit ja rukoihi pahantekijäin edestä.

Mark. 15:28. Luuk. 22:37. 23:33 s. Joh. 17:2.6.

54 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuus.

Riemuitse, sinä hädeltä, joka et synnyttännyt, ja puhkea riemuun ja ihastu, sinä, joka et kivuissa ollut! sillä yksinäisellä on enempi lapsia kuin sillä, jolla mies on, sanoo Herra.

Jes. 49:20. Gal. 4:27.

2. Levitä majasi sija, venytä asunosi vaate, älä säästä; pidennä köydet ja vahvista vaarnat!

3. Sillä sinä olet levenevä oikealle ja vasemmalle puolelle, ja sinun siemenesi on kansat perivä ja autiot kaupungit asunnoksi ottava.

4. Älä pelkää, sillä et sinä häpeään joudu, äläkä kainostele, sillä et sinä ole punastuva; sillä sinä olet unohtava nuoruutesi häpeän etkä enää ole muistava leskeytesi pilkkaa.

5. Sillä miehesi on oleva sinun tekijäsi, Herra Sebaot on hänen nimensä, ja lunastajasi on Israelin Pyhä, joka kaiken maailman Jumalaksi kutsutaan.

Luuk. 1:32. Room. 3:29.

6. Sillä Herra on sinut kutsuva, niinkuin hyljätyn ja hengessä murheellisen vaimon, niinkuin nuoruuden vaimon, joka hyljätty on, sanoo sinun Jumalasi.

7. Minä olen vähäksi silmänräpäykseksi sinut hyljännyt; mutta Minä olen sinut jälleen suurella laupeudella kokoava.

Ps. 30:6. Jes. 60:10.

8. Vihan kiivaudessa Minä silmän-

räpäykseksi kasvoni peitin sinulta, mutta tahdon jälleen ijankaikkisella armolla sinua armahtaa, sanoo Herra, sinun lunastajasi.

9. Sillä tämään Minulle niinkuin Noakin vedet; niinkuin Minä vannoin, ettei Noakin vetten enää pidä käymän maan ylitse, niin Minä vannon, etten Minä vihastu sinuun, enkä rankaise sinua. 1 Moos. 9:11 s.

10. Sillä vuoret siirtyvät ja kukkulat liikkuvat, mutta minun armoni ei siirry sinusta eikä rauhanliittolliuku, sanoo Herra, sinun armahtajasi.

11. Sinä kurja, kovalta tuulelta häilytetty, turvaton, katso! Minä kiinnitän sinun kivesi kiiltosavella ja lasken sinun perustukseksi safireilla. Ps. 146:6. Matt. 24:25.

12. Ja Minä panen sinun harjasi kimaltokivistä, porttisi rubineista ja kaikki sinun rajasi kalliista kivistä. Ilm. 21:19 s.

13. Ja kaikki lapsesi ovat Herran opetuslapsia; ja suuri rauha on sinun lapsillasi. Jer. 31:34. Joh. 6:45. Room. 5:1.

14. Sinä olet vahvistettava vanhurskaudella. Ole kaukana väkivallasta, sillä ei sinun tarvitse peljätä, ja hämmästyksestä, sillä ei se sinua saa lähestyä.

15. Katso, jos joukossa kokoontuvat sinua vastaan, niin ei se ole Minusta; joka sinua vastaan kokoontuu, se sortuu sinun tähtesi. Room. 8:31.

16. Katso! Minä teen sepän, joka hielletuessa lieotsoo, ja tekee aseensa työtänsä varten; ja Minä myös teen hävittäjän turmelemaan.

17. Ei yksikään ase, joka sinua vastaan valmistetaan, ole menestynyt; ja kaikki kиеlet, jotka käyvät sinun kansasi oikeudelle, olet sinä vääräksi osoittava. Tämä on Herran palvelijain perintä-osa, ja heidän vanhurskautensa on Minusta, sanoo Herra. 1 Kor. 6:2.

55 Luku.

Kutsumus Jumalan armollitton evankeliumin kautta.

Kaikki janoavaiset, tulkaat vetten tykö, tekin, joilla ei rahaa ole! tulkaat, ostakaat ja syökää, tulkaat, ostakaat ilman rahatta ja ilman hinnatta viiniä ja rieskaa!

Jes. 12:3. Matt. 11:28. Joh. 7:37. Ilm. 22:17.

2. Miksi te annatte rahan siitä, joka ei leipää ole, ja työnne siitä, joka ei ravintoa ole? kuulkaat Minua ja syökää! hyvää ja teidän sielunne riemuitkoon lihavuudesta.

Ps. 22:27 s. Jes. 23:6. Matt. 5:6.

3. Kallistakaat korvanne ja tulkaat

Minun tyköni, kuulkaat, niin teidän sielunne saa elää! Ja Minä teen teidän kanssanne ijankaikkisen liiton, Davidin lujat armot. 2 Sam. 7:15.

1 Kun. 8:25. Ps. 89:29. 105:8. 10. 111:9. Jes. 54:10. 61:3. Ap. t. 13:34

4. Katso! kansoille todistajaksi olen Minä hänet asettanut, kansojen päämieheksi ja opettajaksi.

Ps. 2:8. 72:8 s. Ilm. 1:6.

5. Katso, sinä olet kutsuva kansan, jota et sinä tunne, ja kansat; jotka eivät sinua tunteet, rientävät sinun tykösi, Herran, sinun Jumalasi, tähden ja Israelin Pyhän tähden, joka sinut kaunistaa.

6. Etsikää Herraa, koska Hän löydetään; avuiksi huutakaat Häntä, koska Hän läsnä on.

7. Jumalaton hyljätköön tiensä ja syntinen ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, niin Hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä Hänen tykönänsä on paljon anteeksi antamista.

Ps. 130:4.7. Hes. 33:11. Luuk. 15:20 s.

8. Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksianne, ja teidän tienne eivät ole minun teitäni, sanoo Herra.

9. Sillä niin paljon kuin taivas on maata korkeampi, niin ovat minun tieni korkeammat teidän teitänne ja minun ajatukseni teidän ajatuksianne.

10. Sillä niinkuin sade ja lumi tulee taivaasta alas, eikä sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siementä ja syöjälle leipää,

11. niin on myös minun sanani, joka suustani lähtee; ei se palaja tyhjänä tyköni, vaan tekee, mitä Minulle otollinen on, ja se menestyy, jota varten Minä sen lähetin.

Joh. 6:63. Ap. t. 12:24.

12. Sillä ilossa te lähdette ja rauhasa teitä saatetaan; vuoret ja kukkulat puhkeavat riemuun, ja kaikki kedon puut käsiänsä lyövät yhteen.

1 Aik. 16:33. Ps. 96:12. 98:8.

13. Orjantappurain sijaan kasvaa kyressipuu ja kanervan sijaan kasvaa myrttipuu. Ja se on Herralle kunniaksi ijankaikkiseksi muistomerkiksi, jota ei hävitetä.

56 Luku.

Herra pelastaa armosta ne, jotka Häneen liittyyvät. Uskottomat opettajat.

Näin sanoo Herra: pitäkää oikeus ja tehkää vanhurskautta! sillä minun autuuteni on lähestymässä ja minun vanhurskauteni ilmaantumassa. Ps. 106:3.

Jes. 46:13. 51:5. 52:10. Room. 13:11 s.

2. Autuas se mies, joka tämän tekee, ja se ihmislapsi, joka siinä pysyy, joka sabbatin saastuttamatta pitää ja käntensä kaikkinaista pahaa tekemästä pidättää. 2 Moos. 31:13 s.

3 Moos. 19:3. 30. 26:2. Jes. 58:13 s. Jer. 17:22 s.

3. Alkoon muukalainen, joka Herraan on liittynyt, sanoko: „Herra minun kokonansa eroittaa kansastansa“; ja alkoon kuohittu sanoko: „katos, minä olen kuiva puu“.

Jes. 14:1. Ap.t. 10:34 s.

4. Sillä näin sanoo Herra kuohituille: „jotka pitävät sabbattini ja valitsevat, mitä Minulle kelpaa, ja pysyvät liitossani, 6 Moos. 23:1.

5. heille Minä annan huoneissani ja muureissani paikan ja nimen, joka on poikia ja tylläriä parempi; ijan-kaikkisen nimen annan Minä heille, jota ei hävitetä“ 2 Sam. 18:18. Ilm. 2:17.

6. Ja muukalaiset, jotka ovat liittyneet Herraan, palvelleksensa Häntä ja rakastaaksensa Herran nimeä, olaksensa Hänelle palvelijoina, kaikki, jotka sabbattini saastuttamatta pitävät ja liitossani pysyvät:

7. ne Minä saatan pyhälle vuorelleni ja ilahutan heitä minun rukoushuoneessani; heidän poltto-uhrinsa ja teuras-uhrinsa ovat Minulle otolliset alttarillani, sillä minun huoneeni on kutsuttava rukoushuoneeksi kaikille kansoille. 1 Kun. 8:41 s. Ps. 15:1 s. Hes. 20:40. Matk. 21:13. Mark. 11:17. Luuk. 19:46.

8. Herra, Herra, joka Israelin karkoitettu kokoo, sanoo. „vielä Minä kokoon enemmän näitten kokoontuneitten joukkoon“.

9. Kaikki kedon eläimet, tulkaat syömään, kaikki eläimet metsässä!

10. Kaikki heidän vartijansa ovat sokeat, eivätkä mitään tiedä, he ovat kaikki mykät koirat, jotka eivät voi haukkua; he harhailevat puheessa, makaavat ja rakastavat unta.

11. Ja koirat ovat kovin nälkäiset, jotka eivät voi ravituksi tulla. Ja ne ovat paimenia, eivätkä tiedä itsekään mitään; kaikki he ovat kääntyneet omille teillensä, itsekukin ahnehtii voittoa hänen tilassansa. Jer. 6:13. 8:16.

12. „Tulkaat, ottakaamme viiniä, juokaamme väkijuomia! ja olkoon huomispäiväkin niinkuin tämä päivä, vieläpä paljon parempi!“

Jes. 22:13 s. 1 Kor. 15:32.

57 Luku.

Herratuomiteeppäjumalien palvelijat, mutta armahdaa niitä, joilla on särjetty sydän. Vanhurskas hukkua, eikä kukaan sitä sydämmellensä laske; ja hurskaat miehet otetaan pois, eikä kukaan

ymmärrä, että vanhurskas otetaan pois onnettomuudesta.

2. Hän menee rauhaan, jotka vakaasti ovat vaeltaaneet, he lepäivät kammioissansa Ilm. 14:13.

3. Mutta tulkaat tänne lähemmä, te noidan lapset, te huorimuksen ja porton sikiöt! Matt. 12:39. 16:4.

4. Kenestä te ivaa teelte? Kenelle te suuta suuretelette ja kieltä pitkälle pistätte? Ettekö te itse ole rikoksen lapsia ja valheen sikiöitä?

5. te, jotka kiimastutte epäjumaliin jokaisen viheriiraisen puun alla, te, jotka lapsia teurastatte laaksoissa vuoren kulmain alla! 3 Moos. 18:21.

1 Kun. 14:23. 2 Kuu. 16:4. Jer. 2:20.

6. Ojien sillellä kivillä on sinun osasi, se, se on sinun arpassi; vieläpä niille juoma-uhrin vuodatit ja ruoka-uhrin kannoit. Pitäisikö Minun siihen tyytymän?

7. Korkealle ja korotetulle vuorelle sinä vuoteeni valmistit; sinne sinä kiipesit teurasuhria tekemään.

Jes. 65:7. Hos. 4:13.

8. Oven ja pihtipielen taa sinä muistomerkkisi panit. Sillä Minun paossa sinä itsesi paljastit ja kiipesit ylös, laajensit vuoteesi ja tinkasit itsellesi heiltä palkan; sinä rakastit heidän vuodettansa, kussa näit tilaa olevan.

9. Ja sinä kuljit kuninkaan tykö öljyn kanssa ja kartutit hajuvoiteesi varat; sinä lähetit sanansaattajasi kaa-as ja alensit itsesi tuonelaan asti.

10. Teittesi paljoudesta sinä väsyit; et kuitenkaan sanonut „se on turhaa!“ Sinä huomasit kätesi virkoavan, sentähden et sinä ruennut.

11. Ketä sinä kauhistuit ja pelkäsit, kun välehtelit, etkä Minua muistanut ja sydämmelles laskenut? Enkö Minä ole se, joka vaiti olen ollut jo ikivanhasta asti? Ja minua sinä et peljännyt. Ps. 50:21. Jes. 42:14.

12. Minä kuitenkin saatan vanhurskautesi ilmi, sinun tekosi eivät sinua hyödytä.

13. Kun sinä huudat, auttakoot epäjumalasi sinua! Mutta tuuli ne kaikki vie, henkäys ne puhaltaa pois. vaan joka Minuun uskaltaa, saa maan perriä ja pyhän vuoreni omistaa.

Ps. 34:9. 84:13.

14. Ja hän sanoo „luokaat, luokaat, tasoittakaat tie, perntkaat loukkaukset kansani tieltä!“ Jes. 62:10.

15. Sillä näin sanoo se korkea ja ylisetty, joka asuu ijan kaikkisesti ja jonka nimi on „Pyhä“: Minä asun korkeudessa ja pyhydessä ja niitten tykönä, joilla särjeltä ja nöyrä henki on, että Minä virvoittaisin nöyrien ben-

genja saattaisn särjetyn sydämmen elämään. Ps. 34:19. 51:19. 113:5s. 138:6.

Jes 66:2. Luuk. 1:48 s.

16. Sillä en Minä ijäti riitele enkä aina vihastu; sillä henki Minun edessäni nääntyysi, ja sielut, jotka Minä luonut olen. Pa. 108:9. Jer. 3:12. Mik. 7:18.

17. Hänen ahneutensa vääryyden tähden Minä kiivastuin, kätkien itseni ja vihastuen löin häntä; mutta hän luopui ja meni pois oman sydämmensä tielle. Jes 59:2. Mik. 3:4.

18. Minä näin hänen tiensä, ja Minä parannan hänet, ja johdatan hänet ja lohdutan häntä, ja jotka häntä mu-rehtivat.

19. Minä olen luonut huulten hedelmän: rauhaa, rauhaa kaukaisille ja likeisille! sanoo Herra; ja Minä parannan hänet. El. 2:17. Hebr. 13:15.

20. Mutta jumalattomat ovat niinkuin lainehtiva meri, joka ei voi tyventyä, ja jonka aallot heittävätkökaa ja mutaa. Juud. 13.

21. Jumalattomilla ei ole rauhaa, sanoo minun Jumalani. Jes. 48:22.

58 Luku.

Oikea paasto. Sabbatin pyhittämisestä.

Huuda kurkun täydeltä, älä säästä, ja korota äänesi niinkuin sotatorvi ja ilmoita kansalleni heidän ylittökäymisensä ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä! Mjk. 8:8.

2. Minua he päivä päivältä etsivät ja tietoa minun teistäni pyytävät, niinkuin kansa, joka vanhurskauden tehnyt on, eikä Jumalansa oikeutta ole hyljännyt; he vaativat oikeita tuomioita, ja Jumalan lähestymistä pyytävät.

3. „Miksi me paastoamme, eikä Sinä sitä katso, ja kidutamme sielujamme, eikä Sinä sitä huomaa?“ Katso! teidän paastonne päivänä te omaa asiaa ajatte ja työmiehiänne vaivaatte.

4. Katso, riidaksi ja toraksi te paaston käytätte, ja puristetun nyrkin löymiseksi. Te ettesilloin paastoa niin, että saisitte äänenne korkeudessa kuulumaan.

5. Sekö paasto olisi, johon Minä mielistyisin, se päivä, jona ihminen itseänsä kiduttaa? Kun joku päänsä kallistaa kuin kaisla ja säkissä ja tuhassa makaa, senkö sinä paastoksi kutsut ja päiväksi, johon Herra mielistyy? Sak. 7:5 s. Matt. 6:16.

6. Eikö se ole paasto, johon Minä mielistyn, kun joku päästää vääryydellä sidotuita, katkoo ikeen kahleita, laskee vaivatuita vapauteen, ja kun te kaikkinaiset ikeet särjette?

7. Eikö se, kun leipäsi näikkäiselle

taitat ja kurjat kulkijat kotiisi saatat, nähdessäsi alastoman peittäät sen, eikä itseäsi kätke omalta lihaltas?

Hes. 18:16 s. Sak. 7:9. Matt. 25:35 s.

8. Silloin valkeutesi puhkeaa kuin aamurusko, ja parantumisesi pikaan kasvaa, ja edelläsi vaeltaa vanhurskautesi ja Herran kunnia korjaa sinut. Pa. 37:6. Matt. 5:16.

9. Silloin sinä huudat, ja Herra vastaa; sinä anot, ja Hän sanoo: „katso! tässä Minä olen!“ Jos keskeittäsi poistat orjuuttamisen, sormien osoittamisen ja pahan puhumisen,

10. ja aavaat sydämmesi isoovalle ja ravitset raadollisen sielun, niin valkeutesi koittaa pimeydessä ja hämäräsi on kuin puolipäivä.

Pa. 97:11. 112:4.

11. Ja Herra on sinua alati johdettava; ja Hän on ravitseva sielusi kuivuudessa, ja luusi vahvistava. Ja sinä olet oleva niinkuin kasteltu kasvitarta ja niinkuin vesilähde, jonka vesivarat eivät puutu.

12. Ja sinusta lähteneet rakentavat vanhat rauniot ja korjaavat entisten sukupolvien perustukset; ja sinua kutsutan halkeamien parantajaksi ja teiden korjaajaksi, että siinä asuttaisiin. Jes. 61:4. Am. 9:14.

13. Jos sinä pidät jalkasi sabbatin rikkomisesta, ettet omaa asiatasi pyhäpäivänäni, ja kutsut sabbatin loppapäväksi, Herran pyhäpäivää kunniapäväksi, niin ettet omia teitäsi toimita, eikä omaa asiaa aja ja jou-tavia puhu. Saarn. 4:17.

14. niin silloin on sinulla ilo Herrassa oleva, ja Minä sinut vien maan kukkuloille ja annan sinun syödä isäsi Jaakobin perintöä; sillä Herran suu on puhunut.

59 Luku.

Herran kansan lankeemus. Herra lähettää Kristuksen lunastajaksi.

Katso! ei Herran käsi ole liika lyhyt auttamaan, eikä hänen korvansa kuuro kuulemaan. 4 Moos. 11:23. Jes. 50:2.

2. Vaan teidän pahat tekonne erottavat teidät ja Jumalunne toinen toisestansa, ja teidän syntinne kätkevät hänen kasvonsa teiltä, ettei Hän kuule.

Jes. 57:17. Mik. 3:4.

3. Sillä teidän kätenne ovat verellä saastutetut, ja sormenne vääryydellä; teidän huulenne puhuvat petosta ja kielenne latelee valhetta.

San. 6:16 s. Jea. 1:15.

4. Ei ole yhtään, joka vanhurskautta saarnaa, ei yhtään, joka totuudessu tuomitsee. Turhuuteen turvataan ja valhetta puhutaan; onnettomuudes-

ta ovat he raskaat ja synnyttävät tuskaa. Job 15:35. Ps. 7:15.

5. Kyykärmeen munia he hautovat, hämähäkin verkkoja he kutovat. Joka syö heidän muniansa, se kuolee, ja kun ne rikkipoljetaan, niin niistä puhkeaa kähikärme.

6. Niitten verkot eivät vaatteeksi kelpaa, ja he eivät voi teoilliansa itseänsä peittää; heidän työnsä ovat väärät työt, ja väkivallan teko on heidän käsissänsä. Job 8:14 s.

7. Heidän jalkansa juoksevat pahuuteen ja kiirehtävät viatonta verta vuodattamaan; heidän ajatuksensa ovat turhia ajatuksia, hävitys ja turmio heidän teillensä. San. 1:16. Room. 3:15 s.

8. Rauhan tietä he eivät tunne, ja oikeutta ei ole heidän vaelluksensa; polkunsä he tekevät monimutkaisiksi; ei kenkään, joka niillä käy, tunne rauhaa.

9. Sentähden on oikeus meistä kaukana, eikä vanhurskaus käsitä meitä. Me odotamme valkeutta, vaan katso! pimeys tulee, kirkasta valoa, mutta vaellamme pimeässä. 5 Moos. 28:28.

10. Me haparoimme seininä, niinkuin sokeat, niinkuin silmittömät me haparoimme; me kompastelemme sydänpäivällä niinkuin hämähässä; terveitten parissa olemme niinkuin kuolleet.

11. Me myrisemme kaikki kuin karhut, ja kujerramme kuin kyyhkyset; me odotamme oikeutta, mutta ei se tule. autuutta, mutta se on kaukana meistä. Jes. 39:14.

12. Sillä meidän rikoksemme ovat monilukuiset Sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan; sillä meidän rikoksemme ovat silmiemme edessä, ja me tunnemme pahat tekomme. Ps. 51:5.

13. Kun rikomme ja valhettelimme Herraa vastaan, me luovomme Jumalastamme, puhumme väkivaltaa ja vallattomuutta, ajattelemme valheen sanoja ja purkaamme niitä sydämmestämme.

14. Sentähden on oikeus palannut takaperin ja vanhurskaus seisoo kaukana; sillä totuus kompastelee torilla, eikä rehellisyys voi sisälle tulla.

15. Totuus on katessa; joka luopuu pahasta, se saaliiksi joutuu. Ja Herra näki sen, ja se oli paha hänen silmissänsä, ettei oikeutta ole. Ps. 122. Hos. 4:1.

16. Ja Hän näki, ettei yhtään ihmistä ollut, ja ihmetteli, ett i välimiestä ollut. Silloin auttoi Häntä oma käsi vartensa, ja hänen vanhurskautensa, se Häntä tuki. Ps. 98:1 Jes. 63:5.

17. Ja Hän puki vanhurskautensa yllensä niinkuin rautapaidan, ja pani pelastuksen rautalakin päällensä; Hän puki päällensä koston vaatteet niinkuin puvun, ja verhoitti itsensä kiivaudella niinkuin vaippaan. Ef. 6:14, 17. 1 Tess. 5:8.

18. Ansion jälkeen, sen jälkeen on Hän maksava vihaa vainoojillensa ja palkkaa vihollisillensa; luodoille Hän palkan maksaa.

19. Ja Herran nimeä peljätään lännestä asti ja idästä asti hänen kunniansa. Kun ahdistaja tulee niinkuin virta, niin Herran henkäys ajaa hänet pois. Jes. 45:6. Mal. 1:11.

20. Ja Hän tulee Sionille lunastajaksi ja niille, jotka Jaakobissa synneistään kääntyvät, sanoo Herra.

Jes. 1:27. 10:21 s. Room. 11:26.

21. Ja Minä teen tämän liiton heidän kansansa, sanoo Herra: minun henkeni, joka päälläsi on, ja minun sanani, jotka Minä olen pannut sinun suuhusi, ne eivät lähde suustasi, eikä sinun siemenesi suusta, eikä lastesi lasten suusta, sanoo Herra, nyt aina ijankaikkisiin asti!

60 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuutta.

Nouse, ole kirkas, sillä valkeutesi tulee, ja Herran kunnia koittaa ylitsesi.

2. Sillä katso! pimeys peittää maan ja syneks kansat, mutta sinun ylitsesi koittaa Herra, ja hänen kunniansa näkyy päälläsi. Jes. 9:2. Joh. 1:5, 9, 14.

3. Ja kansat kulkevat valkeudessa, ja kuninkaat sinun koittosi paistetta kohti. Jes. 2:3. 42:6. Luuk. 2:32. Ilm. 21:24.

4. Nosta silmäsi, katso ympärillesi! kaikki nämä ovat kokoontuneet, tulaksensa sinun tykösi; poikasi tulevat kaukaa, tyttäresi käsivarsilla kannetaan. Jes. 43:6. 49:18, 22. 66:20.

5. Silloin saat nähdä ja iloita, ja sydämmesi sykkii ja levittää itsensä; sillä meren paljous kääntyy puoleesi, pakanain voima tulee tykösi. Hagg. 2:8.

6. Kamelien paljous peittää sinut, Midianin ja Efan kamelivarsat; kaikki he Sabasta tulevat, kultaa ja suitsutusta tuovat ja Herran kiitosta julistavat. Ps. 72:10.

7. Kaikki Kedarin laumat kokoon-tuvat sinun tykösi, Nebajotin oinaat palvelevat sinua; mielikseni he alttarilleni astuvat, ja Minä kaunistan kunniani huoneen.

8. Kutka ovat nuo, jotka lentävät niinkuin pilvet ja niinkuin kyyhkyset akkunalaudoillensa?

9. Sillä saaret Minua odottavat, ja

Tarsis-laivat tulevat etupäässä, tuomaan sinun lupsesi kaukaa; ja hopeansa ja kultansa on heillä mukansa Herran, sinun Jumalasi, nimen kunniaksi ja Israelin Pyhän pyhittämiseksi, että Hän sinua kaunistaisi. Jes. 42:4. 51:6.

10. Ja muukalaisten lapset rakentavat muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua; sillä vihoissani Minä löin sinua, mutta armoissani Minä armahdan sinua. Jes. 54:7 & 8.

11. Ja porttisi ovat alati auki, yöllä ja päivällä niitä ei suljeta, että pakanain voima tuotaisiin, ja heidän kuninkaansa saatettaisiin sinun tykösi. Ilm. 21:24 s.

12. Sillä ne kansat ja valtakunnat, jotka eivät sinua palvele, ne hukkuvat, ja ne kansat kaikesti katoavat.

13. Libanonin kunnia tulee tykösi, kypressit, vahterat ja buksi puut samassa, kaunistamaan minun pyhäkköni sijaa; ja Minä teen jalkani aseman kunnialliseksi. Jes. 35:2. 41:19.

14. Ja tykösi tulevat kumarruksissa sinun sortajiesi lapset, ja kaikki pilkkaajasi lankeavat maahan jalkojesi eteen ja nimittävät sinua Herran kaupungiksi ja Israelin Pyhän Sioniksi. Ilm. 3:9.

15. Sen sijaan, että olet hyljätty ja vihattu ollut, eikä kukaan ole sinun kauttasi kulkenut, panen Minä sinut ijankaikkiseksi kaunistukseksi, tulevien sukupolvien ihastukseksi. Jes. 62:4.

16. Ja sinä saat imeä pakanain riekkaa, ja kuningasten rinnatsinua imettävät, ja sinä tunnet, että Minä, Herrä, olensinun Vapahtajasi jasinun lunastajasi, Jaakobin Väkevä. Jes. 49:23.

17. Kuparin sijaan tuon Minä kultaa, ja raudan sijaan tuon Minä hopeaa, ja puun sijaan kuparia, ja kivien sijaan rautaa. Ja Minä panen hallitsijaksesi rauhan ja päällysmieheksesi vanhurskauden. Jes. 1:26.

18. Ei enää maassasi väkivaltaa kuulu, eikä hävitystä ja turmiota äärisäsi; vaan sinä olet kutsuva muurisi „pelastukseksi“ ja porttisi „kiitokseksi“. Jes. 26:1.

19. Ei enää ole aurinko sinulle päivän valona, eikä kuu sinulle kuu-tamona paista, vaan Herra on oleva sinulle ijäisenä valona ja sinun Jumalasi kaunistuksenasi. 2 Sam. 22:29. Ps. 27:1. Mik. 7:8. 1 Joh. 1:5 s.

20. Ei enää aurinkosi laske, eikä kuusi pimene, sillä Herra on oleva sinulle ijankaikkisena valkeutena ja päättäneet ovat murheesi päivät.

21. Ja sinun kansasi, kaikki he ovat vanhurskaita, ja saavat ijtäi maan peria, he ovat minun istutukseni vesa, minun käteni teko, kaunistukseksi itselleni. Jes. 61:3. Matt. 15:13.

22. Pienin on tuhanneksi tuleva, ja vähin väkeväksi kansaksi. Minä, Herra, olen sen aikansa kiireesti toimittava.

61 Luku.

Kristus ja Hänen seurakuntansa.

Herran, Herran henki on minun päälläni, sentähden on Herra voidellut minua saarnaamaan köyhille hyvää sanomaa ja lähettänyt minut parantamaan särjetyitä sydämiä, julistamaan vangituille vapautta ja sidotuille pääsemistä, Ps. 45:8. Jes. 11:2. 42:1, 7. 49:9. Matt. 11:5. Luuk. 4:18 s.

2. ilmoittamaan Herran armovuotta, ja meidän Jumalamme koston päivää, lohduttamaan kaikkia murheellisia, Jes. 63:4. Matt. 5:4. Luuk. 6:21.

3. saattamaan Sionin murheellisille kaunistuksen tuhkan sijaan, ilo-öljyn surun sijaan, kunnia vaipan murheellisen hengen sijaan, että heitä kutsuttaisiin vanhurskauden vahvoiksi puiksi, Herran istutukseksi, josta Hän kiitoksen saa. Ps. 92:13 s. Jes. 60:21.

4. Ja he rakentavat vanhat rauniot, korjaavat entis-ajan autiot, uudistavat hävinneet kaupungit, menneitten sukupolvien autiot. Jes. 58:12.

5. Ja vieraat seisovat ja kaitsevat teidän laumaanne, ja muukalaiset ovat teidän peltoemiehinänne ja viinimäkenne työntekijöinä. Jes. 14:2.

6. Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi ja teillesanotaan „meidän Jumalamme palvelijat,“ kansain hyvyden saatte te syödä ja heidän kunniaastansa kerskata. Jes. 60:16. 66:21. Joel 2:17. 2 Kor. 6:4.

7. Teidän häpeänne sijaan saatte kahdenkertaisesti ja pilkan sijaan saatte he riemuita osallansa, sentähden perivät he kahdenkertaisesti maassansa; ijankaikkinen ilo on heillä oleva. Jes. 35:10. 40:2. 51:11.

8. Sillä Minä, Herra, rakastan oikeutta ja vihaan ryöstyttä polttouhria; ja Minä maksan heidän palkkansa uskollisesti, ja teen heidän kanssansa ijankaikkisen liiton. Jes. 54:10. 55:3.

9. Ja heidän siemenensä on tunnetuksi tuleva kansain seassa ja heidän jälke tulevaisensa kansakuntain keskehä; kaikki, jotka näkevät heidän, tuntevat heidät, he ovat Herran siunaama siemen.

10. Minä iloitsen suuresti Herrassa, minun sieluni riemuitsee Jumalassani; sillä Hän puetti minua autuuden vaatteilla ja verhoitti minun vanhurskauden vaipalla, niinkuin yljän, joka papin kaunistusta kantaa, ja niinkuin morsiamen, joka morsiuskoristuksilla itsensä kaunistaa. Jes. 60:17. Hab. 3:18. Sak. 3:4 s. Luuk. 1:47. Ilm. 3:5. 6:11.

11. Sillä niinkuin maa, joka kasvattaa oraansa, ja niinkuin kasvitarta, joka kasvattaa siemenensä, niin saattaa Herra, Herra vanhurskauden ja kiitoksen orastamaan kaikkien kansojen nähdän.

62 Luku.

Kristuksen seurakunnan ihanuus ja kunnia. Sionin tähden en Minä vaikene ja Jerusalemin tähden en Minä lepää, siksikun sen vanhurskaus koittaa niinkuin paiste, ja sen autuus kuin palava tulioitto. Jes. 46:13.

2. Ja kansat näkevät sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaikat kunniasi; ja sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu on määräävä.

3. Ja sinä tulet kauniiksi seppeleeksi Herran kädessä, ja kuninkaalliseksi koristukseksi Jumalasi kädessä.

4. Ei sinua enää sanota hyljättyksi, eikä sinun maatasi enää sanota autioksi, vaan sinua kutsutaan: „minun mielihyvänä hänessä,“ ja sinun maatasi: „avioksi otettu“; sillä Herralla on mielisuosio sinuun, ja sinun maasi on avioksi otettu.

5. Sillä niinkuin nuorukainen ottaa neitseen avioksensa, niin lapsesi ottavat sinut omaksensa, ja niinkuin ylkä iloittaa morsiamesta, niin sinun Jumalasi iloittaa sinusta. Sef. 3:17.

6. Sinun muurillesi, Jerusalem, Minä asetan vartijat: älkäätkä milloinkaan päivällä ja yöllä vai’etko, te, jotka Herraa muistatte, älkäätkä vai’etko!

7. Ja älkäätkä Hänelle lepoa antako, siksikun Hän perustaa ja asettaa Jerusalemin kiitokseksi koko maassa.

8. Herra on vannonut oikean käteensä kautta ja voimansa käsivarren kautta: en totta Minä enää anna viljojasi vihollisilles ruuaksi, ja eivät muukalaiset saa juoda sinun viinisi mehua, jonka tähden olet vaivaa nähnyt!

9. vaan sen kokoojat saavat sen syödä ja kiittää Herraa, ja sen ke-

rääjät sen juoda pyhäkköni kartanoissa.

10. Käykäätkä, käykäätkä porttien kautta, tasoittakaat kansan tie, luokaat, luokaat polku, perataat kivistä puhtaaksi, nostakaat lippu kansojen yli!

11. Katso! Herra on kuuluttanut maan ääriin asti; sanokaat tytär Sionille: katso! sinun pelastuksesi tulee, katso! palkkansa on hänen myötänsä ja maksunsa hänen edessänsä!

12. Ja he kutsutaan „pyhäksi kansaksi“, „Herran lunastetuiksi“, ja sinä kutsutaan: „etsityksi“, „kauptungiksi, joka ei ole hyljätty“.

63 Luku.

Kristus lunastaa kansansa ja kostaa vihollisille.

Kuka on hän, joka Edomista tulee, punaisissa vaatteissa Bosrasta, tuo kaunis puvussansa, joka kävelee suuressa voimassansa? „Minä olen, joka puhun vanhurskautta ja voin kyllä auttaa.“

2. Miksi ovat vaatteesi punaiset, ja pukusi kuin kuurnan polkijan?

3. „Minä yksinäni poljin kuurnan, eikä kenkään kansoista ollut kanssani. Minä poljin heitä vihassani ja talasin heitä kiivaudessani; ja heidän verensä pirskui vaatteilleni, ja Minä tahrasin koko pukuni. Minä 19:15.

4. Sillä koston päivä oli mielessäni, ja lunastuksen vuosi oli tullut.

5. Minä katselin ympärilleni, mutta ei ollut auttajaa. Minä hämmästyin, mutta ei ollut sitä, joka Minua tuki. Silloin käsivarteni Minulle avun antoi ja kiivaus tuki Minua. Jes. 59:16.

6. Ja Minä tallasin kansoja vihassani ja juovutin heitä kiivaudessani ja kaasoin heidän voimansa maahan.

7. Herran armoja tahdon Minä muistella, Herran kiitosta kaikista niistä, mitä Herra meille on tehnyt, ja sitä suurta hyvyttä Israelin huonekuntaa kohden, jonka Hän laupeutensa ja armonsa rikkaudessa on heille osoittanut.

8. Ja Hän sanoi: „ovathan he minun kansani, lapset, jotka eivät valehtele“; ja Hän rupesi heille vapahatajaksi.

9. Kaikessa heidän ahdingossaan oli Hänelläkin ahdistus, ja hänen kasvojensa enkeli auttoi heitä. Rakkautensa ja laupeutensa Hän he-

dät lunasti; Hän nosti ja kantoi heitä aina ikivanhasta asti.

2 Moos. 13:21. Jes. 46:4. Sak. 2:8. Ap.t. 9:4 s.

10. Mutta he vastustivat ja murehduuttivat hänen Pyhän Henkensä; sen tähden Hän muuttui heille viholliseksi ja soti heitä vastaan. Ef. 4:30.

11. Silloin hänen kansansa muisteli entisiä aikoja, Mooseksen aikoja; missä on Hän, joka vei heidät merestä ulos laumansa paimenten kanssa? missä on Hän, joka heidän keskuuteensa antoi Pyhän Henkensä,

2 Moos. 14:29. 4 Moos. 11:25. Ps. 77:21.

12. Hän, joka heidät johdatti kunniansa käsiavarrella, Mooseksen oikean käden kautta, joka jäkoi vedet heidän edellensä, tehdäksensä itselensä ijankaikkisen nimen,

13. Hän, joka kuljetti heitä kompas-telemattasyyvyysien kautta niinkuin hevosiä korvessa? Ps. 105:37.

14. Niinkuin karjan, joka laaksoon menee alas, saattoi Herran henki heidät lepoon. Niin olet sinä kansasi johdattanut, tehdäksesi itsellesi jalon nimen!

15. Katsele taivaasta ja näe pyhästä ja kirkkaasta asunnostasi! Missä on sinun kiivautesi ja voimasi? Sinä olet sydämmesi rakkautena ja sääliväisyytesi sulkenut minua kohtaan.

5 Moos. 26:15. Ps. 80:15.

16. Sinä olet meidän Isämme; sillä ei Abraham tiedä meistä, eikä Israel tunne meitä; sinä, Herra, olet meidän Isämme, meidän lunastajamme, ikivanhasta on se sinun nimesi!

Saarn. 9:5. Jes. 43:3. 11. 64:8. Mal. 2:10.

17. Miksi annoit meidän eksiä sinun poluiltasi? Miksi paadutit meidän sydämmemme, niin ettemme Sinua pelkää? Käännä takaisin palvelijaisi tähden ja perintösi sukukuntain tähden.

Ps. 90:13. 2 Moos. 32:13.

18. Vähän aikaa vaan oli sinun pyhä kansasi perintönsä omistajana; vihollisemme ovat tallanneet sinun pyhäkkösi.

Ps. 74:7. 79:1.

19. Me olemme niinkuin ne, joita et Sinä ikäänään ole hallinnut, joita ei ole sinun nimelläsi nimitetty.

64 Luku.

Herran seurakunnan rakous.

Voi, jospa Sinä halkaisisit taivaat ja astuisit alas, ja vuoret sinun kasvojesi edessä sulaisivat niinkuin tuli sytyttää risuläjän, niinkuin vesi tulen voimasta kiehuu,

2. että sinun nimesi tulisi tunnetuksi vihollisillesi, ja kansat Sinun edessä vapisisivat,

3. tehdessäs ihmetöitä, joita emme

odottaneet! voi, jospa Sinä astuisit alas ja vuoret Sinun edessä sulaisivat!

Tuom. 5:4 s. Ps. 68:8 s.

4. Maailman alusta ei ole kuultu, eikä korviin ole tullut, eikä yksikään silmä olenähnnyt paitsi sinä Jumala, mitä niille tapahtuu, jotka Sinua odottavat.

1 Kor. 2:9.

5. Sinä kohtasit niitä, jotka ilolla vanhurskautta tekevät ja Sinua sinun teilläsi muistelevat. Katso! Sinä olet vihastunut, ja me olemme syntiä tehneet; olemme niissä kauan olleet mutta aula meitä!

6. Me olemme kaikki saastaiset ja koko meidän vanhurskauteemme on niinkuin saastutettu vaate; me olemme kaikki lakastuneet niinkuin lehdet, ja meidän syntimme heittelevät meitä kuin tuuli. Ps. 90:5. Hes. 36:17.

7. Ei ole sitä, joka nimeäsi avuksensa huutaa, joka nousisi Sinusta kiinni pitämään; sillä Sinä peitit kasvosi meiltä ja annoit meidän nääntyä suurissa synneissämme.

8. Mutta nyt, Herra, Sinä olet meidän Isämme; me olemme savi, Sinä olet meidän valajamme, ja me kaikki olemme sinun käsialasi.

Jes. 63:16. Jer. 3:19. Mal. 2:10. Room. 9:20 s.

9. Älä, Herra, niin kovin vihastu, äläkä ijäti syntiä muistele; katso, tarkkaa toki, että me kaikki olemme sinun kansasi!

Ps. 25:7. 79:8.

10. Sinun pyhyytesi kaupungit ovat korveksi käyneet, Sion on erämaana, Jerusalemin autiona.

11. Meidän pyhyttemme kerskausksemme huone, jossa isämme kiittivät Sinua, on tulella poltettu, ja kaikki kalleuksemme ovat hävitetyt.

Ps. 74:7. 79:1 s.

12. Voitko, näin ollen, itsesi pittää, Herra, voitko vaiti olla ja vaivata meitä viimeiseen asti?

65 Luku.

Herra kostaa pahat teot. Ilo ja riemu Herran seurakuunnassa.

Minua etsivät ne, jotka eivät Minua kysyneet; Minut löytävät ne, jotka eivät Minua etsineet; Minä sanon kansalle, jota ei ole nimitetty minun nimelläni: tässä Minä olen, tässä Minä olen.

Jes. 55:5. Room. 10:20 s.

2. Minä kokotan käteni kaiken päivää vastahakoiselle kansalle, joka vaeltaa sillä tiellä, joka ei hyvä ole, omien ajatustensa mukaan,

Jer. 7:24. 11:3.

3. kansalle, joka aina vasten silmiäni vihoittaa Minua, uhraten kasvitarhoissa ja suitsuttaen tiilikivillä,

4. joka asuskelee haudoissa, ja piilo-

paikoissa yötä pitää, joka syö sian lihaa, ja kauhea lieki on heidän pädassansa.

6. Joka sanoo: siirry puolelles, älä minun satu, sillä minä olen „pyhä“ sinulle! Nämä ovat savu sieramissa-sinua, ja tuli, joka kaiken päivää palaa.

5 Moos. 32:22. Jer. 17:4.

6. Katso! kirjoitettu on Minun edessäni: en ole Minä vaiti, ennenkuin olen kostonu; ja minä koston heidän helmaansa,

Pa. 79:12.

7. teidän pahat tekonne ja teidän isänne pahat teotyhdessä, sanoo Herra, niiden, jotka ovat vuorilla suittaneet ja kukkuloilla Minua pilkanneet; ja Minä mittaan heidän entisten töittänsä palkan heidän helmaansa.

2 Moos. 20:5. Hos. 4:13.

8. Näin sanoo Herra: niinkuin sanotaan, kun mehua löydetään viinimarjassa: „älä turmele sitä, sillä siinä on siunaus.“ niin Minäkin teen palvelijoitteni tähden, etten kaikkia kadotaisi.

9. Minä tuotan Jaakobista siemenen ja Juudasta vuorteni perillisen; ja minun valittui saavat sen peria ja minun palvelijani saavat siinä asua.

Pa. 60:36a.

10. Ja Saaron on oleva lammaslaitumena ja Akorin laakso karjan leposijana minun kansalleni, joka Minua etsii. Jos. 7:26. 1 Aik. 27:29. Hos. 2:15.

11. Muita te, jotka Herran hylkääte ja unohtatte minun pyhän vuoreni, jotka Gadille pöydän valmistatte ja Menille runsaasti juoma-uhria teette.

12. teidät Minä annan miekan omaksi, ja te kaikki saatte teurastettaviksi kumartua, sentähden että Minä huusin, ettekä vastanneet, Minä puhuin, ettekä kuunnelleet ja teitte pahaa minun silmissäni ja valitsitte sen, johon Minä en mielistynyt.

San. 1:24s. Jes. 66:4. Jer. 7:13. 35:17.

13. Sentähder sanoo Herra, Herra, näin: katso, minun palvelijani syövät, mutta te nälkää näette; katso, minun palvelijani juovat, mutta te janoa kärsitte; katso, minun palvelijani illoitsevat, mutta te häpeään joudutte.

Ps. 22:27.

14. katso, minun palvelijani riemuitsevat sydämmen ilosta, mutta te huokaatte sydämmen kivusta ja särjetyn hengen tähden parutte!

15. Ja te jätätte nimenne minun valituilleni kirus-sanaksi. Ja Herra, Herra on sinut tappava. Mutta hänen palvelijansa nimitetään toisella nimellä.

Jes. 62:2. Jer. 29:22. Ilm. 2:17.

16. niin että joka maassa itsensä siunaa, se siunaa itsensä totisessa Juma-

lassa, ja joka maassa valan vannoo, se vannoo totisen Jumalan kautta; sillä entiset ahdingot ovat unohdetut ja silmistäni peitetyt.

Jer. 42: 12:16.

17. Sillä katso! Minä luon uudet tavaat ja uuden maan, eikä entisiä enää muisteta, eivätkä ne enää mieleen johdu.

Jes. 66:22. 2 Piet. 3:13. Ilm. 21:1.

18. Illoitkaat ja riemuitkaat iljankaikisesti siitä, mitä Minä luon; sillä katso! Minä luon Jerusalemin iloksi ja hänen kansansa riemuksi.

Jes. 62:5.

19. Minä illoitsen Jerusalemista ja riemuitsen kansastani; eikä siellä enää kuulla itkun ääntä, eikä valituksen ääntä.

Jes. 60:20.

20. Ei sieltä enää tule muutamien päivän vanhoja lapsia eikä vanhuk-sia, jotka eivät ole päivänsä täyttäneet; sillä sadan vuoden vanhoina nuorukaiset kuolevat, ja sadan vuoden vanhoina syntiset joutuvat kiro-taviksi.

Pa. 65:24.

21. Ja he rakentavat huoneita ja asuvat; he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmiä.

Jes. 62:8s. Am. 9:14.

22. He eivät rakenna ja toinen asuu, eivät he istuta ja toinen syö; sillä niinkuin puitten päivät ovat kansani päivät, ja minun valittui kuluttavat itse kättensä työn.

Pa. 1:3. 52:10. 92:13.

23. Hukkaan he eivät työtä tee, eivätkä turmiolle lapsia synnyttä; sillä he ovat Herran siunaama siemen, ja heidän lapsensa ovat heidän kanssansa.

Jes. 61:9. 1 Kor. 15:58

24. Ja tapahtuu, että ennenkuin he huutavat, vastaan Minä, ja kun he vielä puhuvat, kuulen Minä.

1 Moos. 24:15. Ps. 91:15. 145:18. Jes. 30:19. 58:9.

Dan. 9:23. Matt. 7:7.

25. Susi ja lammasyhdessä laittumella käyvät, ja jalopeura syö olkia niinkuin härkä, ja kärmeen ruokana on maan tomu; eivät he tee vahinkoa, eivätkä turmiota tuota, koko minun pyhällä vuorellani, sanoo Herra.

Jes. 11:6s.

66 Luku.

Kristuksen valtakunnan voima ja ihanuus.

Näin sanoo Herra: taivas on minun istuimeni ja maa on minun jalani astinlauta; mikä se huone olisi, jonka te Minulle rakentaisitte? Mikä se paikka, joka minun leposijani olisi?

1 Kun. 8:27.

2 Aik. 6:18. Matt. 5:34s. Ap. t. 7:48s.

2. Minun käteni ovat kaikki nämä tehneet, ja kaikki nämä ovat syntyneet, sanoo Herra; mutta sen puoleen Minä katson, joka on kurja ja särjetyllä hengellä ja pelkää sanani tähden.

Ps. 34:19. 51:19. Jes. 57:15.

3. Joka härjän tappaa, on niinkuin miesmurhaaja, joka lampaan teurastaa, on kuin koiran kuristaja, joka ruoka-uhrin kantaa, on kuin sian veren uhraaja, joka suitsutuksen sytyttää, on kuin väliryöden kiittäjä; niinkuin nämä valitsevat omat tiensä ja heidän sielunsa mielistyy heidän kauhistuksiinsa,

4. niin Minäkin valitsen heille pahan onnen ja tuotan heille, mitä he pelkäävät; sentähden että Minä huusin, eikä ollut vastaajaa, Minä puhuin, eikä ollut kuulijaa, vaan he tekivät pahaa minun silmieni edessä ja valitsivat sen, johon Minä en mielistynyt

San. 1:24 s. Jes. 65:12 Jer. 7:13.

5. Kuulkaat Herran sanaa, te, jotka pelkäätte hänen sanojansa! Teidän veljenne, jotka teitä vihaavat, jotka teitä minun nimeni tähden tyköänsä croittavat, sanovat: „osoittakoon Herran kunniansa, että me näkisimme teidän iloanne!“ Mutta ne joutuvat häpeään.

6. Kuulkaat, metelin ääni kaupunkista! huulo tempelissä! Herran huuto, joka vihollisillensa palkan maksaa!

7. Ennenkuin hän kivuissa oli, synnytti hän; ennenkuin tuskat hänelle tulivat, oli hän poikasen synnyttänyt.

Ilm. 12:5.

8. Kuka on semmoista kuullut? kuka on senkaltaista nähnyt! Syntykö maa yhtenä päivänä, tahi synnytetäänkö kansa yhdellä kertaa? Sillä Sion on kivuissa käynyt, ja kerrassaan synnyttänyt lapsensa.

9. Olisinko Minä valmistanut, enkä sitten synnyttämään pannut? sanoo Herra. Olisinko Minä synnyttämään saattanut ja sitten sulkenut? sanoo Jumalasi.

10. Iloitkaat Jerusalemin kanssa ja riemuitkaat hänestä, kaikki, jotka häntä rakastatte! olkaat hänen kansansa iloiset, kaikki, jotka hänen tähtensä olette murehtineet!

11. Sillä te saatte imeä ja ravita itsenne hänen lohdutuksensa nisistä; te saatte imeä ja iloita hänen kunniansa yltäkülläisyydestä.

12. Sillä näin sanoo Herra; Katso! Minä levitän rauhan virtana sinun päällesi ja tulvivana purona kansojen kunnian, ja te saatte imeä; käsivarilla teitä kannetaan ja polvilla hyväillään.

Jes. 48:18. 49:22. 60:16.

13. Niinkuin äiti poikaansa lohduttaa, niin lohdutan Minä teitä; ja Jerusalemissa teitä lohdutetaan. Jes. 49:13.

14. Ja te saatte nühkä ja teidän sydämmenne iloitsee, ja teidän luunne vihoittavat kuin ruoho. Näin tulee Herran käsi tunnetuksi hänen palvelijoitansa kohtaan ja hänen vihansa vihollisiansa vastaan.

15. Sillä katso! Herra tulee tuleessa ja hänen rattaansa tuuliaispuunäkö kostaamaan vihansa kiivaudella ja uhkauksensa tulen liekillä.

2 Tess. 1:7 s. 2 Piet. 3:7

16. Sillä tulella ja miekalla Herra on tuomitseva kaiken lihan, ja Herran lappamia on paljo. Ilm. 19:20 s.

17. Jotka pyhittävät ja puhdistavat itsensä „kasvitarhoja“ varten, yksitällä, toinen siellä, jotka syövätsian lihaa, kauhistuksia ja hiiriä, — ne yhdessä lemmataan pois, sanoo Herra.

Jes. 65:3

18. Mutta Minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa. Aika tulee, että kaikki kansat ja kielet kootaan; ja he tulevat ja saavat nähdä minun kunniani

Mik. 4:1 s.

19. Ja Minä asetan merkin heidän keskellensä ja lähelän heistä pakoon pääsneitä pakanain tykö, Tarsiin, Fuliin ja Ludiin. joutsimiesten tykö, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisiin saariin, jotka eivät ole kuulleet sanaa Minusta, eivätkä ole nähneet minun kunniaani; ja ne ilmoittavat minun kunniani pakanain keskellä.

20. Ja he tuovat kaikki teidän veljenne kaikista kansoista uhriksi Herralle hevosilla ja rattailla ja paareilla ja muuleilla ja kamelivarsoilla, minun pyhälle vuorelleni, Jerusalemiin, sanoo Herra, samalla tavoin kuin Israelin lapset tuovat ruokauhria puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. 3 Moos. 2:1 s. Jes. 43:5 s. 49:12, 22.

21. Ja näistäkin otan Minä papeiksi ja leviläisiksi, sanoo Herra. 1 Piet. 2:5.

22. Sillä niinkuin ne uudet talvaat ja se uusi maa, jotka Minä luon, seisovat minun kasvojeni edessä, sanoo Herra, niin teidänkin siemenenne ja nimenne on pysyvä

Jes. 65:17 Jer. 31:35 s. 2 Piet. 3:13. Ilm. 21:1.

23. Ja on tapahtuva, että kuukaudesta toiseen ja sabbatista toiseen kaikki liha tulee kumartamaan Minun eteeni, sanoo Herra Sak. 14:16

24. Ja he käyvät ja katselevat niiden ihmisten rautoja, jotka Minua vastaan ovat uppiniskaisia olleet; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammu, ja he ovat kauhistuksena kaikelle lhalle.

Dan. 12:2. Mark. 9:44 s.

PROFETTA JEREMIA.

I Luku.

Jeremian kutsuminen ja vihkeminen profetan virkaan.

Jeremian, Hilikian pojan, puheet, joka oli Anatotin pappeja, Benjaminin maalta, Jos. 21:18. 1 Kun. 2:26.

2. Jolle Herran sana tuli Josian, Ammoninpojan, Juudan kuninkaan, päivinä, hänen hallituksensa kolmantatoista vuotena, 2 Kun. 21:24.

3. ja sitten Jokakimin, Juudan kuninkaan, päivinä, Sedekijan, Josian pojan, Juudan kuninkaan yhdennentoista vuoden loppuun asti, siihen asti kun Jerusalemin asukkaat viidennellä kuukautena vietiin vankeuteen. 2 Kun. 23:34. 24:17. 25:3, 11. 2 Atl. 36:10.

4. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

5. „Ennenkuin Minä sinut kohdussa valmistin, tunsin Minä sinut, ja ennenkuin sinä äidistäsi läksit, pyhitin Minä sinut; profetaksi Minä sinut kansoille asetin.“

Jes. 49:1. Gal. 1:15.

6. Mutta minä sanoin: „voi Herra, Herra! katso, en minä osaa puhua; sillä minä olen nuori.“

2 Moos. 4:10. 6:12.

7. Niin Herra sanoi minulle: „älä sano: „minä olen nuori“, vaan mene kaikkien tykö, mihin Minä sinut lähetän, ja puhu kaikki, mitä Minä sinulle käsken.“

8. Älä pelkää heitä; sillä Minä olen kanssasi pelastamassa sinua,“ sanoo Herra. 5 Moos. 31:6. Jos. 1:5s. Hes. 3:9.

9. Ja Herra ojensi kätensä ja koski minun suuhuni, Ja Herra sanoi minulle: „katso, Minä panen sanapi sinun suuhusi.“ Jes. 6:7.

10. Katso, Minä panen sinut tänä päivänä kansojen ja valtakuntien yli, rikkomaan jarepimään, hävittämään ja hajottamaan, rakentamaan ja istuttamaan.“

Jes. 5:14. 18:7,9. 31:28. 2 Kor. 10:4 s.

11. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: „mitä näet, Jeremia?“ Ja minä sanoin: „minä näen mantelipuisen sauvan.“

12. Ja Herra sanoi minulle: „oikein sinä näit; sillä Minä olen valvova sanaani, täyttääkseni sitä.“

13. Ja Herran sana tuli toisen keran minulle, sanoen: „mitä näet?“ Ja minä sanoin: „kiehuvan kattilan näen minä, ja se näkyy pohjan puolelta.“ Hes. 11:4,7,11.

14. Ja Herra sanoi minulle: „poh-

jasta päästetään onnettomuus kaikkia maan asukkaita vastaan.

Jes. 4:6. 5:15. 6:1,22.

15. Sillä katso, Minä kutsun kaikki valtakuntien sukukunnat pohjaisesta, sanoo Herra, ja he tulevat ja asettavat kukin istuimensa Jerusalemin porttien suulle ja kaikkia sen muuria vastaan ylt' ympärä, ja kaikkia Juudan kaupunkeita vastaan.

Jes. 25:9. 52:4.

16. Ja Minä julistan tuomioni heistä kaiken heidän pahuutensa tähden, että he ovat Minut hyljänneet ja suitsuttaneet muille jumalille ja kumartaneet kättensä teoksia.

17. Mutta sinä, vyötä kupeesi ja nouse ja puhu heille kaikki, mitä Minä sinun käsken. Älä pelkää heidän edessänsä, etten Minä sinua peljättäisi heidän edessänsä. Luuk. 12:36. 1 Piet. 1:13.

18. Ja Minä, katso, Minä teen sinut tänä päivänä varustetuksi kaupunkiksi ja rautapatsaaksi ja vaskimuuriksi koko maata vastaan, Juudan kuninkaita, sen ruhtinaita, sen pappeja ja maan kansaa vastaan.

Jes. 15:20. Hes. 3:8 s.

19. Ja hesotivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua; sillä sinun kansasi olen Minä, sanoo Herra, pelastamassa sinua.“

2 Luku.

Herran rakkaus ja uskollisuus, ja Israelin uskottomuus.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Mene ja saarnaa Jerusalemin kuullen, sanoen: näin sanoo Herra: Minä muistan sinua, nuoruutesi lemmen, morsius-aikasi rakkauden, vaeluksesi minun jäljissäni korvessa, siinä maassa, jossa ei kylvetä. Hes. 16:8.

3. Pyhä oli Israel Herralle, hänen sätönsä esikoinen; kaikki, jotka häntä söivät, jäivät syyn alaisiksi, onnettomuus tuli heidän päällensä, sanoo Herra. Jaak. 1:18.

4. Kuulkaat Herran sanaa, Jaakobin huone, ja kaikki Israelin huoneen sukukunnat!

5. Näin sanoo Herra: mitä vääryyttä teidän isänne Minussa löysivät, koska he erkanivat kauaksi Minusta ja kulkivat turhuuden jäljissä ja turhiksi tulivat?

2 Kun. 17:15. Mik. 6:3s. Room. 1:21.

6. He eivät sanoneet: „missä on Herra, joka vei meidät ulos Egyptin maasta ja johdatti meitä korvessa, autiassa ja huutojen maassa, kuituuden ja

kuolon varjon maassa, siinä maassa, jossa ei kukaan kulle, jossa ei yksikään ihminen asu?" 5 Moos. 8:15.

7. Ja Minä vein teidät hedelmäpuiston maahan, syömään sen hedelmiä ja hyvyttä; ja te tulitte ja saastutitte minun maatani ja teitte minun perintöni kauhistukseksi. Jer. 16:18.

8. Papit eivät sanoneet: „missä on Herra?" ja lain-oppiheet eivät Minua tunteneet, ja paimenet luopuivat Minusta, ja profetat ennustivat Baalin kautta ja niiden jäljissä kulivat, jotka eivät ensinkään auta.

1 Sam. 2:12. 12:21. Jer. 5:31. 14:14. 23:16 s. Hes. 13:6. Val. v. 2:14.

9. Sentähden Minä vielä riitelen teidän kanssanne, sanoo Herra, ja teidän lastenne lasten kanssa Minä riitelen.

10. Sillä menkäätt Kittimin saariin ja katsokaat, lähettäkööt Kedariin ja tiedustelkaat tarkasti, ja katsokaat, onko sellaista tapahtunut. Jer. 18:13.

11. Muutlaako joku kansa jumalia? kuitenkaan ne eivät ole jumalia; mutta minun kansani muuttaa kunniansa siihen, mikä ei auta! Ps. 106:20.

12. Hämmästykööt, taivaat, tätä! väriskäätt ja kovin kauhistukaat! sanoo Herra. 5 Moos. 32:1. Jes. 1:2.

13. Sillä minun kansani tekee kaksinkertaisen synnin: Minut, joka olen elävän veden lähde, he hylkäävät ja kaivavat itsellensä kaivoja, haljenneita kaivoja, jotka eivät vettä pidä. Ps. 36:10. Jer. 17:13. Joh. 4:13 s.

14. Onko Israel orja vai onko hän kotona syntynyt? miksi hän on joutunut saaliiksi?

15. Häntä vastaan kiljuvat nuoret jalopeurat, ne antavat äänensä kuulua. Ne panevat hänen maansa auttioksi, ja hänen kaupunkinsa poltetaan asumattomiksi. Jes. 5:29. Jer. 4:7.

16. Vieläpä Nofin ja Takpanesin lapset pitävät kukkulasi laitumena. Jer. 19:13.

17. Mutta sinä itsellesi näitä teit, kun hylkäsit Herran, sinun Jumalasi, sinä aikana, jona Hän sinua johdatti tiellä. Jer. 4:18.

18. Ja nyt, mitä sinulla on tekemistä Egyptin tiellä, kun tahdot juoda Sihorin vettä? Ja mitä sinulla on Assurin tiellä, kun tahdot juoda virran vettä? Jer. 31:1.

19. Sinun pahuutesi kurittaa sinua ja tottelemattomuutesi nuhtelee sinua; niin huomaa ja näe, kuinka paha ja katkera on, että hylkäät Herran, sinun Jumalasi, ja etit sinä pelkää Minua, sanoo Herra, Herra Sebaot. Jer. 3:9. Hos. 5:5.

20. Sillä vanhastaan asti olet sinä

rikkonut ikeesi, katkaisnut nuorasi ja sanonut: „en tahdo palvella.“ Sillä jokaisella korkealla maella ja jokaisen viheriäisen puun alla sinä porttona venyit. Jes. 57:5 s. Jer. 3:6.

21. Ja Minä kuitenkin istutin sinut hyväksi viinipuuksi, aivan oikeaksi vesaksi; ja mitenkä olet Minulle muuttunut raa'an viinipuun köyrynöksi? 2 Moos. 15:17. Ps. 44:3. 80:9. Jes. 5:1 s. Matt. 21:33. Mark. 12:1. Luuk. 20:9.

22. Sillä vaikka pesit itsesi lipeellä ja oltaisit itsellesi paljon saipuaa, pysy sinun syntisi kuitenkin minun kasvojeni edessä; sanoo Herra, Herra.

23. Mitenkä siis sanot: „en ole saastaiseksi tullut, Baalin jäljissä en ole kulkenut!“ Ajattele vaellustas luakossa, huomaa, mitä tehnyt olet, sinä nuori, nopea naarakamei, joka sinne lähne juokset!

24. Erämaahan tottunut metsä-asin tamma hengittää tuulta himossaan; kuka hillitsee sen kiimaa? Kaikki, jotka sitä etsivät, eivät väsy; sen kuukaudella he sen löytävät.

25. Varjele jalkasi paljastumisesta ja kurkkusi janosta! Mutta sinä sanot: „ei se auta, sillä minä rakastan muukalaisia ja heidän jäljissänsä minä riennän.“ Jer. 18:11 s.

26. Niinkuin varas häpee, kun hän tavataan, niin joutuu Israelin huone heidän, he, heidän kuninkaansa, heidän ruhtinaansa ja heidän pappinsa ja profettansa,

27. kun sanovat puulle: „sinä olet minun isäni,“ ja kivelle: „sinä minut synnytit.“ Sillä he käänsivät Minulle seljän, eikä kasvoja; mutta onnettomuutensa aikana sanovat he: „nouse ja pelasta meitä!“ Jer. 32:33.

28. Mutta missä ovat sinun Jumalasi, jotka sinä teit itselles? Nouskoot ne, jos ne voivat sinua auttaa onnettomuutesi aikana; sillä niin monta kuin sinulla on kaupunkia, niin usea on jumalasiakin, Juuda! 5 Moos. 32:37 s. Tuom. 10:14. Jes. 11:13. Hos. 13:10.

29. Miksi tahdotte vielä riidellä minun kanssani? Kaikki te olette Minusta luopuneet, sanoo Herra.

30. Turhaan olen lyönyt teidän lapsianne, he eivät ottaneet kuritusta vastaan. Teidän miekkanne on syönyt profettojanne niinkuin raateleva jalopeura. 1 Kun. 19:10. Jer. 1:5. Jer. 5:3. 17:23. Matt. 23:34.

31. Sinä paha sukukunta, ota vaari Herran sanasta! Olenko Minä erämaa Israelille, tahj synkän pimeyden maa? Miksi sanoo minun kansani: „me olemme vapaat, emme enää tule Sinun tykösi?“

32. Unohtaako neltsyt kaunistuksensa, tahi morsian vyönsä? Mutta minun kansani on Minut unohtanut jo epälukuisina päivinä Jer 3:21.

33. Miten hyväksi teetkään sinä tiesi, etsiäkses rakkautta! Sentähden sinä totuitkin vaellukseksi pahaksi.

34. Vieläpä vaatelleipeissäskin löytyy viattomain köyhäin selujen verta. Enkä löytänyt näitä selassa, vaan kaikissa näissä. 2 Moos. 22:2.

35. Mutta sinä sanoit „minä olen viaton; ja hänen vihansa kääntyy minusta pois.“ Katso, Minä käyn oikeudelle sinun kanssasi, sentähden että sanat: „en ole syntiä tehnyt.“

36. Mitä niin kovin riennät tietäsi muuttamaan? Myöskin Egyptistä olet häpeän saapa, niinkuin häpeään jouduit Assurin tähden.

2 Aik 28:20, Jes. 30:3 s.

37. Sieltäkin olet lähtevä, kätesi pääsi päällä. Sillä Herra hylkää sinun turvasi, eikä sinä ole niissä menestyvä. 2 Sam. 13:9.

3 Luku.

Herra kutsuu luopuneen kansansa kääntymään ja palajamaan

Sananlasku sanoo: jos mies eroittaa vaimonsa, ja se menee pois hänen tykönsä ja ottaa toisen miehen, saako hän palata sen tykö vielä? Eikö se maa peräti saastutettaisi? Ja sinä olet tehnyt huorin monien ystäväsi kanssa; mutta tulisit kuitenkin minun tyköni! sanoo Herra. 5 Moos 24:4 s.

2. Nosta silmäsi kukkuloita kohti ja katso, kuinka sinua joka paikassa on raikattu! Teiden vieressä sinä heität varten istuit, niinkuin Arabialainen korvessa, ja saastuit maan huoruudella ja pahuudella. 1 Moos. 38:14 s.

3. Ja sadekuurot pidätettiin, eikä ehtosadetta ollut; mutta huoravaimon otsa oli sinulla, et taipunut häpeämään. 6 Moos. 11:16 s. Jes. 3:7.

4. Ehkä tästä lähtien huudat Minulle: „minun Isäni, Sinä olet nuoruuteni ystävä!“ Ps. 71:17.

5. „Pitääkö Hän ijankaikkisesti vihaa, säilyttääkö Hän sitä ikuisesti?“ Katso, näin sinä puhut, ja teet rikoksia, ja sen kyllä osaat. Ps. 103:9.

6. Ja Herra sanoi minulle kuningas Josian päivinä: oletko nähnyt, mitä luopunut Israel teki? Se kävi joka korkealla vuorella ja jokaisen viheriäisen puun alla ja teki siellä huorin. 2 Kun. 17:10. Jer. 2:20.

7. Ja Minä sanoin, sittekuin hän oli nämä kaikki tehnyt: kääny Minun puoleeni! Mutta hän ei kääntynyt.

Ja sen näki hänen uskon sisarensa Juuda. Hes. 16:46. 23:2 s.

8. Ja Minä näin, että, vaikka Minä hylkäsin luopuneen Israelin kaiken hänen rikoksensa tähden ja annoin hänelle erokirjan, ei kuitenkaan hänen uskon sisarensa Juuda peljännyt, vaan meni ja teki huorin hänkin 5 Moos. 24:1. 2 Kun. 17:18 s.

9. Ja tapahtui, että hänen huoruutensa huudosta maa saastutettiin; ja avionsa hän rikkoi kiven ja puun kanssa.

10. Ja kaikissa näissäkään ei hänen uskon sisarensa Juuda kääntynyt Minun puoleeni kokosydämmestänsä, vaan petollisesti. sanoo Herra.

11. Ja Herra sanoi minulle luopunut Israel on vanhurskaammaksi katsottava kuin uskon Juuda. Hes. 16:51 s. 23:11 s.

12. Mene ja huuda nämä sanat pohjaan päin ja sano kääny kummin, luopunut Israel, sanoo Herra, niin en Minä katso vihaisesti teidän puoleenne; sillä Minä olen armollinen, sanoo Herra, en Minä pidä vihaa ijankaikkisesti. Ps. 86:15. 145:8

13. Ainoastaan tunne sinun rikoksesi, että luovuit Herrasta, sinun Jumalastasi, ja juoksit sinne tänne vierasten jumalien tykö jokaisen viheriäisen puun alle; mutta minun äänitän ette kuulleet, sanoo Herra. Ps. 32:5. Sam 28:13

14. Kääntykää, luopuneet lapset, sanoo Herra, sillä Minä olen teidät itsellei kihlannut, ja Minä olen teitä, yhden kaupungista ja kaksi sukukunnasta, ja tuon teidät Sioniin.

15. Ja Minä annan teille paimenet minun sydämmeni mukaan, ja ne kaitsevat teitä ymmärryksellä ja laidolla. Jer 23:4. Hes. 34:23.

16. Ja on tapahtuva, kun te lisääntyte ja olette hedelmälliset maassa niinä päivinä, sanoo Herra, niin ei silloin enää sanota „Herrän liiton arkki“, eikä se johdu mieleen, ei sitä muisteta, ei etsitä, eikä enää tehdä. Jer. 31:33

17. Siihen aikaan nimitetään Jerusalemiin „Herran Istuimeksi“, ja sinne, Jerusalemiin, kokoontuvat kaikki kansat Herran nimen tähden; ja he eivät enää vaella pahan sydämmensä kovuuden mukaan. Jes. 2:2 s. Mik. 4:16.

18. Niinä päivinä on Juudan huone kulkeva Israelin huoneen kanssa, ja he tulevat yhdessä pohjan puoliselta maalta siihen maahan, jonka Minä annoin perinnöksiksi heidän isillensä.

19. Ja Minä sanoin „Minä tahdon asettaa sinut lasten joukkoon ja an-

taa sinulle suloksen maan ihanan perinnön, kansojen ihanimman! Ja Minä ajattelin: „sinä olet kutsuva Minua: minun Isäni! eikä poikkea pois minusta!“

20. Mutta niinkuin vaimo on uskoton ystävällensä, niin te olette Minulle uskottomat olleet, Israelin huone, sanoo Herra.

21. Ääni kuuluu kukkuloilla, Israelin lasten itku ja riekous, sentähden että he ovat turmelleet tiensä, unohtaneet Herran, heidän Jumalansa.

Jer. 2:32.

22. Kääntykää, luopuneet lapset! Minä tahdon parantaa teidän luopumisenne. Katso, me tulemme Sinun tykösi; sillä Sinä olet Herra, meidän Jumalamme.

Hos. 14:2.

23. Totisesti, petosta oli tuo hälinä kukkuloilta ja vuorilta. Totisesti, Herrassa, meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus! Ps. 3:9. 68:20 s. 121:1 s.

24. Mutta tämä häpeä on syönyt isäimme tavaran meidän nuoruudestamme asti, heidän lampaansa ja karjansa, heidän poikansa ja tyttärensä.

Dan. 9:5 s. Esr. 9:6 s. Neh. 1:7 s.

25. Meidän täytyy maata häpeässämme ja meidän hävityksemme peittää meitä sillä Herraa, meidän Jumalassamme, vastaan olemme syntiä tehneet, sekä me että isämme, hamasta nuoruudestamme tähän päivään asti, emmekä ole kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä.

4 Luku.

Kehoitetaan kääntymään. Jerusalemin ja Juudan rangaistustuomiot.

Jos käännyt, Israel, sanoo Herra, niin käännä Minun puoleeni; ja jos panet kauhistukseksi pois Minun kasvojeni edestä eikä huikentele, 2. niin sinä olet vannonna: „niin totta kuin Herra elää“, totuudessa, oikeudessa ja vanhurskaudessa; ja pakannat kerskaavat Hänestä ja ylistävät Häntä.

1 Moos. 22:18. 5 Moos. 6:13.

Jer. 45:26. 48:1. 65:16. 2 Kor. 10:17.

3. Sillä näin sanoo Herra Juudan miehille ja Jerusalemile: kyntäkää itsellenne uudiskyntö, ja älkää kylvääkö orjantappurain sekaan.

Hes. 18:31. Hos. 10:12. Matt. 13:7, 22.

4. Ympärielikatkaa itsenne Herralle ja poistakaat sydämmenne esinahka, te Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ett'ei minun kiivauteni tulisi niinkuin tuli ja palaisi, eikä olisi sammuttajaa, teidän tekojenne pahuden tähden.

5 Moos. 10:16. 80:6. Jer. 65:5. Jer. 21:12. Room. 2:28 s. Kol. 2:11.

5. Ilmoittakaat Juudassa ja julista-

kaat Jerusalemissa, ja sanokaat: soit-takaat torvea maassa, huutakaat täy-tä kurkkua ja sanokaat: kokoonlu-kaat ja menkäämme varustettuihin kaupunkiin!

Jer. 8:14.

6. Nostakaat lippu Sioniin päin, paet-kaat, älkää seisahuko! sillä Minä tuotan pahaa pohjasta ja suuren hä-viön.

Jer. 1:14 s. 6:1.

7. Jalopeura nousee pensastostansa ja kansain hävittäjä lähtee liikkeelle, lähtee paikastansa, panemaan sinun maasi erämaaksi; sinun kaupunkisi tehdään autioiksi, ilman yhtäkään asukasta.

Jes. 5:29. Jer. 2:15. 5:6.

8. Sentähden käärikää säkit ympä-rillesi, valittakaat ja parkuukaat! sillä ei Herran vihan liekki ole kääntynyt meistä pois.

Jer. 6:26.

9. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo Herra, että hukassa on kunin-kaan sydän ja ruhtinasten rohkeus, papit hämmästyvät ja profetat kauhistuvat.

10. Mutta minä sanoin: voi Herra, Herra, totisesti olet peräti eksyttänyt tätä kansaa ja Jerusalemia, sanoes-sas: „rauha on teillä oleva.“ Kuitenkin miekka sattuu seluun asti.

2 Kun. 22:18 s. Jer. 6:14. 14:13 s.

11. Siihen aikaan sanotaan tälle kan-salle ja Jerusalemile: kuuma tuuli kukkuloilta korvessa tulee kansani tyttären tietä, — ei pohtimiseksi eikä puhdistamiseksi, —

12. tuuli, näitä tuimempi, on Mi-nulta tuleva. Nyt Minäkin olen tuomioni heistä julistava.

13. Katso, hän nousee niinkuin pilvet ja hänen vaununsa kuin myrsky; kotkia nopeammat ovat hänen hevosensa. Voi meitä, sillä me olemme hävitetyt!

Jes. 5:28. Hab. 1:3.

14. Pese sydämesi pahuudestas, Jerusalem, että sinä vapahdetaisiin! Kuinka kauan syntisi aikeet pysy-vät sydämessäs?

Jer. 1:16.

15. Sillä huuto ilmoittaa Danista ja julistaa onnettomuutta Efraimin vuorelta.

Jer. 8:16.

16. Julistakaat kansoille, katso, il-moittakaat Jerusalemissa: piiritäjiä tulee kaukaisesta maasta ja nosta-vat huutonsa Juudan kaupungeja vastaan!

17. Niinkuin pellow vartijat ovat he joka kulmalta sitä vastaan; sillä hän oli Minulle uppiniskainen, sanoo Herra.

Luuk. 19:43.

18. Sinun tiesi ja tekosi ovat nämä sinulle tehneet, tämä on sinun pa-huutesi hedelmä; totisesti, se on kat-keraa, totisesti se sattuu sydämeesi asti. Ps. 107:17. Jes. 50:1. Jer. 2:17, 19. Hos. 13:9.

19. Voi sydäntäni, voi sydäntäni, kuinka olen ahdistettu! voi sydämeni kammiot, minun sydämeni kuohuu, en voi va'eta, sillä sieluni kuulee vaskitorven ääntä, sodan huutoa! Jer. 22:4. Jer. 9:1

20. Hävitystä yhä vaan huudetaan, sillä hävitetty on koko maa; äkkiä hävitettiin minun majani, silmänräpäyksessä majani peitteet.

21. Kuinka kauan pitää Minun näkemän lippua, kuuleman vaskitorven ääntä?

22 Sillä minun kansani on tyhmä: Minua he eivät tunne; taitamattomia lapsia he ovat, eikä ne ole ymmärtäviäsiä. Viisaita he ovat pahaa tekemään; mutta hyvää tekemään ei heillä ole ymmärrystä. Room. 16:19.

23. Minä katselin maata, ja katso, se oli autioja tyhjiä, ja taivasta kohti, eikä heillä ollut valoa enää. Jes. 5:30 50:3.

24. Minä katselin vuoria, ja katso, ne järjisivät, ja kaikki mäet liikkuiivat.

25. Minä katselin, ja katso, ei yhtään ihmistä ollut, ja kaikki taivaan linnut olivat lentäneet pois.

Jer 9:9. 12:4. Sef. 12:s

26. Minä katselin, ja katso, Karmel oli erämaana, ja kaikki sen kaupungit olivat hävitetyt, Herran edestä ja hänen vihansa liekin edestä.

27 Sillä näin sanoo Herra: autiona on koko maa oleva, mutta en sitä peräti lopeta. Jer. 5:18. 30:11. 46:28.

28. Sentähden maa suree ja taivas ylhäällä murehtii, sentähden että Minä olen sen puhunut ja päättänyt, enkä kadu, enkä ole siitä peräytyvä.

29. Ratsumiehen ja joutsella ampujan hälinän tähden kaikki kaupungit pakenevat. He menevät synkkiin metsiin ja nousevat kalliioille; joka kaupunki on tyhjäksi jätetty, eikä ole yhtään ihmistä niissä asumassa.

30. Ja sinä hävitetty, mitä olet tekevä? Jos puetat itsesi purppuraan, jos koristelet itsesi kullakoristeella, jos sivelet voiteella, silmäkarvasi, niin kuitenkin hukkaan kaunistelet itsesi: rakastajat hyökkäivät sinut, henkeäsi he etsivät.

31. Sillä minä kuulin huodon, niin kuin synnytyksissä olevan, ahdistuksen, niin kuin ensikerran synnyttäväisen, Sionin tyttären huodon, hän valittaa, levittää kätensä: „voi minua! sillä minun sieluni vaipuu murhaajien valtaan.“

5 Luku.

Kansan synnit tuottavat rangaistuksen
Kävelkää Jerusalemin kaduilla ja katsokaat, tiedustelkaat ja etsi-

kää sen teillä, jos löydätte ketään, yhtään ainoaa, joka tekee oikeutta ja etsii totuutta; niin Minä olen sille armollinen

2. Ja jos he sanovat: „niin totta kuin Herra elää“, vannovat he kuitenkin väärin.

3 Herra, eikä sinun silmäsi katso uskoa? Sinä lyöt heitä, mutta eivät he kipua tunne; Sinä hävität heitä, mutta eivät tahdo kurtistua ottaa. He tekevät kasvonsa kallioita kovemmaksi, eivät he tahdo kääntyä.

Jes. 1:5. 9:13. Jer. 2:30. 17:23.

4. Ja minä sanoin: „näinä ovat ainoastaan alhaisia, he ovat tyhmiä; sillä he eivät tiedä Herran tietä, Jumalansa oikeutta.“

5 Minä tahdon mennä ylimystytkö ja puhuttelen heitä, sillä ne tietävät Herran tien, Jumalansa oikeuden.“ Mutta nämä olivat kaikki rikoneet ikeen, katkaisneet siteet. Ps. 2:3

6. Sentähden on jalopeura metsästä heitä kaatava, erämaiden susi heitä repivä; paardi on väijyvä heidän kaupunkiansa ääressä, jokainen niistä uloslähtevä raadellaan; sillä useat ovat heidän rikoksensa, lukuissat ovat heidän tottelemattomuutensa.

Jes. 5:29. Jer. 2:15. 4:7. Hos. 13:7

7. Minkätähden Minä antaisin sinulle anteeksi? Sinun lapsesi hylkäsivät Minut ja vannovat niiden kautta, jotka eivät jumalia ole. Ja Minä vannotin heitä; mutta he rik'oiivat avion ja menivät joukottain huoruoneeseen.

8. Lihoitettuja, raivoivia orhiita he ovat; kukin hirtuu toisensa vaimoa

Hes. 22:10s. Jer. 13:27

9. Enkö Minä näitten tähden kostaisi? sanoo Herra. Vai eikö minun sieluni pitäisi kostaman semmoiselle kansalle, kuin tämä on? Jer. 9:9

10 Nouskaat sen muureille ja hävittäkää, mutta älkää! loppua hänestä tehkö. Poistakaat hänen köynnöksensä; sillä ei ne ole Herran omia

11. Sillä uskottomasti he luopuivat Minusta, sekä Israelin huone että Juudan huone, sanoo Herra.

12 He kielsivät Herran ja sanoivat: „ei Hän ole se. Onnettomuus ei tule meidän ylitsemme, eikä meidän tarvitse miekkaa eikä nalkää nähdä.“

6 Moos. 29:19. Jes. 28:15 Jer. 14:13.

13 Vaan profetat puhuvat tuuleen; ja Hän, joka puhuu, ei ole heissä; niin heidän itsensä käyköön!“

14 Sentähden, näin sanoo Herra Jumala Sebaot, koska te puhelette tätä puhetta, katso, niin teen Minä minun sanani sinun suussasi tuleksi ja tä-

män kansan puiksi, ja se on heitä syövä.

15. Katso, Minä olen tuottava teidän päällenne kansan kaukaa, te Israelin huone, sanoo Herra; se on väkevä kansa, ikivanha kansa, kansa, jonka kieltä sinä et osaa, etkäsinä ymmärrä, mitä se puhuu.

5 Moos. 28:49 s. Jer. 1:15. 6:22. 52:4.

16. Sen viini on kuin avoin hauta; kaikki he ovat sankaria.

17. Ja se syöpi satoi ja leipäsi, se syö poikasi ja tyttäresi, se syö lampaasi ja karjasi, syö viinipuusi ja fiikunapuusi; se hävittää miekalla sinun linnakaupunkisi, joihin sinä turvasit.

3 Moos. 26:16. 5 Moos. 28:31 s.

18. Mutta en Minä niinkään päivinä, sanoo Herra, tee teistä loppua. Jer. 4:27.

19. Ja on tapahtuva, että sanotte: „minkä tähden tekee Herra, meidän Jumalamme, meille näitä kaikkia?“ Mutta sano sinä heille: „niinkuin te hylkäsitte Minut ja palvelitte vierailta jumalia teidän maassanne, niin te saatte palvelia muukalaisia maassa, joka ei ole teidän omanne.“

5 Moos. 29:24 s. Jer. 16:10 s.

20. Ilmoittakaat tätä Jaakobin huoneessa ja julistakaat sitä Juudassa, sanoen:

21. Kuulkaat nyt tätä, tyhmä ja taitamaton kansa, joilla on silmät, eivätkä näe, ja korvat, eivätkä he kuule.

Jes. 6:9 s. 42:18 s.

22. Ettekö pelkää Minua, sanoo Herra; minunko kasvojeni edessä ette vapise, joka panen hiekan rajaksi merelle ijankaikkiseksi määräksi, eikä se käy siitä ylitse. Ja vaikka se lainehtii, on se voimaton, ja vaikka sen aallot kuohuvat, ei ne voi mennä sen ylitse.

Job 26:10. 38:8. Ps. 104:9.

23. Mutta tällä kansalla on uppini-kainen ja vastahakoinen sydän; he luopuivat ja menivät pois.

24. He eivät sanoneet sydämessänsä: „peljättäkääme kumminkin Herraa, meidän Jumalaamme, joka antaa sadetta, sekä syys- että kevät-sadetta, aikansa, varjele meille elonleikkua määräviihokot.“

5 Moos. 11:14. Ap. 1. 14:17.

25. Teidän rikoksenne kääntävät nämä pois ja syntinne estävät hyvää teiltä.

26. Sillä minun kansassani löytyy jumalattomia: väljytään niinkuin linnustaja kyykistelee; he panevat ansoja, ihmisiä he pyytävät.

27. Niinkuin häkki on täynnä lintuja, niin ovat heidän huoneensa täynnä petosta; siitä ovat he ylvästyneet ja rikastuneet.

5 Moos. 32:15.

28. He ovat lihoneet, he kiiltävät; he tekevät ylönmäärin pahaa; vaikka eivät he aja orvon asiaa, ja se menestyy heille, eikä he auta köyhiä oikeuteen.

Jes. 1:23. Sak. 7:10.

29. Enkö Minä näitten tähden rannkaisisi? sanoo Herra. Vai eikö minun sieluni pitäisi kostaman semmoiselte kansalle, kuin tämä on?

30. Hirveätä ja kauheata tapahtuu maassa:

31. profetat ennustavat valhetta, papit hallitsevat omavaltaisesti, ja minun kansani tahtoo sitä mielellään! Ja mitä te viimein teette? Jer. 10:3. Jer. 2:8. 23:25 s. Hes. 13:6. Matt. 23:1 s. 1 Piet. 5:3.

6 Luku.

Tuomio käy katumattoman kansan yli ja Sion tulee hävitettäväksi.

1. Paetkaat, Benjaminin lapset, Jerusalemin keskeltä ja soittakaat Te koassa torvelta ja ylöntäkäätkäät merkkiä yli Bet-Keremin; sillä onnettomuus on jo näkyvissä pohjosesta ja suuri häviö!

2. Minä hävitän kauniin ja hempeän Sionin tyttären.

3. Hänen tykönsä tulee paimenia ja heidän laumansa; ne asettavat häntä vastaan majoja ylt' ympäri, syöttävät kukin paikkansa.

Jer. 4:17.

4. „Pyhittäkäätkä häntä vastaan sota! Nouskaat ja astukaamme ylös puoli-päivän aikaan! Voi meitä, sillä päivä laskee ja illan varjot pitenevät!“

5. Nouskaat ja astukaamme ylös yöllä ja hävittäkäämme hänen hovinsa!“

6. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: kaatakaat puita ja luokaat Jerusalemiä vastaan valli! Se on se kaupunki, joka on rangaistava; pelkkää väkivaltaa on sen keskellä.

7. Niinkuin lähde kuohuttaa vetensä, niin kuohuu sen pahuus: sortoa ja hävitystä kuullaan siinä, minun kasvojeni edessä on aina kipua ja haavoja.

Jes. 57:20.

8. Tottele kuritusta, Jerusalemi, ett'ei minun sieluni vieraantuisi sinusta, ett'en pansi sinua autioksi, asumattomaksi maaksi.

9. Näin sanoo Herra Sebaot: tarkka jälkikorjuu on toimitettava, niinkuin viinipuussa, Israelin jäännöskunnassa. Ojenna taas kätesi oksia vastaan, niinkuin viinimarjain kokooja.

10. Kenelle puhun ja todistan, että he kuulisivat? Katso, ympärileikkaamaton on heidän korvansa, eikä he voi kuunnella; katso, Herran sana on heille pilkaksi, eikä he mielisty siihen.

Ap. 1. 7:54.

11. Mutta Herran vihaa olen minä

täynnä, minä väsyn sitä pidättämäs-
tä. Kaada se lapsen päälle kadulla ja
nuorukais-joukon päälle yhdellä ker-
taa; sillä mieskin vangitaan vaimon
kanssa, vanhus päivänsä täyttäneen
kanssa.

12 Ja heidän huoneensa joutuvat
toisten omaksi, pellot ja vainiot sa-
massa; sillä Minä ojennan käteni tä-
män maan asukkaita vastaan, sanoo
Herra: 5 Moos 28:30. Jer 8:10s. Val v 5:2

13 Sillä heidän pienistänsä alkuen
aina suuriinsa asti he kaikki väärdä-
voittoa ahnehtivat, ja profetoista al-
kuen aina pappiin asti he kaikki pe-
lostosta lekevät. Jer. 56:11 Jer 8:10s

14 Ja he parantavat kansani tyttä-
ren haavan helpommiten, sanoen.
„rauha, rauha“ vaikka ei rauhaa
olekaan. Hes 13:10. Mik 3:5 1 Tess 5:3

15 He ovat joutuneet häpeään, sillä
he ovat tehneet kauhistusta; kuiten-
kaan eivät ole hävelistensä häväis-
tyksensä eivätkä tiedä olla häpeissän-
sä. Sentähden he kaatuvat kaatuvien
joukossa: minun etsikko-aikanani he
kompastuvat, sanoo Herra Jer 8:12

16 Näin sanoi Herra „seisokaat teil-
lä ja katselkaat, ja kysykää! ijankaik-
kisia polkuja, mikä se hyvä tie on,
ja vaeltakaat sitä, niin te löydätte le-
von sieluilenne“ Mutta he vastaa-
vat „emme tahdo vaelttaa.“

17 Ja Minä asetin heille vartijat:
„tarkatkaat pasunan äänitä!“ Mutta
he sanoivat „emme tahdo tarkata.“
Jes 28:12. Matt. 11:29. 23:37

18 Sentähden kuulkaat, kansat, ja
huomaa, seurakunta, mitä heille ou-
tapahtuva!

19. Kuule, maa! Katso, Minä olen
tuottava onnettomuuden tälle kan-
salle, heidän aikeensa hedelmän:
sillä minun sanojani eivät he kuulee,
ja minun lakini he hylkäävät.

20. Mitä varten suitsutus Minulle
Sabasta tulee ja tuo kallis ruoko kau-
kaisesta maasta? Teidän polttouhrin-
ne eivät ole otollisia, eikä teurasuh-
rinne kelpaa Minulle. Jer 1:11 66:3.

21 Sentähden sanoo Herra näin:
katso, Minä panen läitä kansaa varten
kompastuksia; niihin kompastuvat
isät ja lapset yhtä aikaa, naapuri ja
hänen ystävänsä yhdessä hukkuvat.

22 Näin sanoo Herra katso, kansa
tulee pohjaisesta maasta ja suuri kan-
sakunta lähtee liikkeelle maan ää-
ristä 5 Moos. 28:49s.

23. Joutia ja keihästä he käyttävät;
he ovat julmat ja armottomat Hei-

dän äänensä pauhaa niinkuin meri,
ja hevosilla he ratsastavat, varustet-
tuina kuin mies sotaan, sinua vas-
taan, tytär Sion. Jer 50:42

24 Me kuulumme sanoman hänes-
tä kätemme vaipuivat, ahdistus kä-
sitti meitä, vävistus niinkuin lastien
synnyttäjän Jer 4:31 49:24 50:43

25 Älä mene ulos pellolle, äläkä tie-
lä kävele, sillä miekka on vihollisella
ja peljästyks on yllä ympärillä.

26 Minun kansani tytär, kääri sakkii
ympäriilles, tahraa itsesi tuhkalla
sure niinkuin ainokaista poikaa,
päästä valitus sillä äkkiä tulee hä-
vittäjä meidän päällemme Jer. 4:8

27 Tutkijaksi Minä panin sinut kan-
sani pariin, linnaksi, että tuntisit ja
tutkisit heidän tiensä Jer 1:18 15:20.

28 Kaikki ovat he perästä luopuneet,
kulkevat panetuksella, ovat kuparia
ja rautaa, — kaikki he ovat turmiol-
liset Hes 22:18

29 Palkeet ovat palaneet, lyijy tu-
lessa kulunut, hukkaan on sulatusta
tehty, sillä pahat eivät ole eroitetut

30 „Hykyhopeaksi heitä sanotaan
sillä Herra hylkäsi heidät.

7 Luku.

•Ulkokultaisen jumalanpalveluksen kau-
histus.

Se sana, joka tuli Jeremialle Her-
ralta, kuului näin:

2. Seiso Herran huoneen portissa, ja
julista siellä tämä puhe ja sano: kuul-
kaat Herran sana, koko Juuda, jotka
käytte sisälle näistä porteista rukoi-
lemaan Herraa!

3 Näin sanoo Herra Sebaot, Israe-
lin Jumala: parantakaat elämänne
ja tekonne, niin Minä annan teidän
asua tässä paikassa. Jer 13:11 26:13.

4. Alkää! luottako valhepuheisin, sa-
noen: „Herran temppeli, Herran
temppeli, Herran temppeli tämä on!“
Mik. 3:11.

5 Vaan jos todella teette tienne ja
tekonne hyviksi, jos todella toimitat-
te oikeutta keskenänne.

6 jos ette tee muukalaiselle, orvolle
ja leskelle väkivaltaa, ette vialonta
verta vuodata tässä sijassa, etkä
muukalaisia jumalia seuraa itsellen-
ne vahingoksi, 2 Moos 22:21s. Jer 22:3.

7 niin Minä annan teidän asua tässä
paikassa, maassa, jonka annoin tei-
dän isillenne, ijankaikkisesta ijan-
kaikkiseen asti.

8 Mutta katso, te luotatte valhepu-
heisin, jotka ei mitään auta.

9 Kuinka? te varastatte, surmaatte
ja teette huorin ja vannotte väärin.
Ja suitsutatte Baalille ja vaellatte

muiden jumalien perään, joita ette tunne,

Hos. 4:2.

10. ja kumminkin te tulette ja asetutte minun kasvojeni eteen tässä huoneessa, joka minun nimeni mukaan nimitetään, ja sanotte: „ei meillä mitään hätää ole“, että tekisitte kaikkia näitä kauhistuksia!

11. Ryövärien luolaksiko tämä huone, joka minun nimeni mukaan nimitetään, on tullut teidän silmissänne? Katso, Minäkin olen tämän nähnyt, sanoo Herra,

Jes. 56:7.

Matt. 21:13. Mark. 11:17. Luuk. 19:46.

12. Sillä menkäätkä minun paikalleni, joka Siilossa oli, jossa Minä ensin annoin nimeni asua, ja katsokaat, mitä Minä olen sille tehnyt kansani Israelin pahuuden tähden.

Jos. 13:1. 1 Sam. 4:3 s. 11. Ps. 78:60.

13. Ja nyt, koska te teette kaikkia noita tekoja, sanoo Herra, ja Minä olen teille jo varhain puhunut, ettekä ole kuulleet, olen huutanut, ettekä ole vastanneet,

2 Kun. 17:13 s.

San. 1:24 s. Jes. 65:12. 66:4. Jer. 18:11 s. 25:4. 26:5 s.

14. niin teen Minä tälle huoneelle, joka minun nimeni mukaan nimitetään, ja johon te turvaatte, ja sille paikalle, jonka Minä annoin teille ja teidänisillenne, niinkuin tein Siilolle,

2 Aik. 7:16. Ps. 132:13. Jer. 26:6. 9.

15. ja heitän teidät pois kasvojeni edestä; niinkuin Minä hettin kaikki teidän veljenne, koko Efraimin siemenen.

2 Kun. 17:23. 21:13 s. 24:20.

16. Mutta sinä, älä rukoile tämän kansan edestä, älä nosta heidän tähtensä valitusta ja rukousta, äläkä vaivaa Minua; sillä en Minä sinua kuule.

Jer. 11:14. 14:11.

17. Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kauduilla?

18. Lapset kokoavat puita ja isät sytyttävät tulen ja naiset sotkevat tainan, tehdäksensä leipiä taivaan kuningattarelle ja vuodattaaksensa juomauhria vieraille jumalille, pahoittaaksensa Minua.

Jer. 44:17 s.

19. Minuako he pahoittavat? sanoo Herra, eikä itseänsä, omien kasvojensa häväistykseksi?

20. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso, minun vihani ja kiivauteni on vuodatettu tämän paikan päälle, ihmisten päälle ja eläinten päälle ja kedon puiden päälle ja maan hedelmän päälle; ja se palaa, eikä sammuu.

21. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: ottakaat poltto-uhrinne teurasuhrinne lisäksi ja syökäätt. lihaa.

22. Sillä en Minä puhunut teidän istellenne enkä antanut heillekäskyä sinä päivänä, jona heidät johdattiin ulos Egyptin maasta, poltto- ja teurasuhrista, Jes. 1:11. 6:20. Am. 5:21. Mik. 5:6. 7

23. vaan tämän sanan Minä käskin heille, sanoen: „kuulkaat minun äänestäni, niin Minä tahdon olla teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani; ja vaeltakaat kaikilla niillä teillä, jotka Minä teille käsken, että teille hyvin kävisi.“

2 Moos. 19:5. 3 Moos. 26:12. 5 Moos. 6:3. 10:12 s.

24. Mutta he eivät tahtoneet kuulla, eikä kallistaneet korvaansa, vaan vaelsivat omissa neuvoissaan, pahan sydämensä kovuudessa; ja he käänsivät Minulle selkänsä eikä kasvonsa.

Jer. 11:3. 16:12. 17:23.

25. Siitä päivästä, jona teidän isänne läksivät ulos Egyptin maasta, tähän päivään asti, lähetin Minä usein teidän tyköne kaikki minun palvelijani profetat, joka päivä varhain.

2 Aik. 36:15 s.

26. Mutta he eivät kuulleet Minua eikä kallistaneet korviaansa, vaan kovensivat niskansa, ja tekivät pahemmin kuin heidän isänsä.

Jer. 19:15.

27. Ja kun sinä puhut heille kaikki nämä sanat ja he eivät kuule sinua, ja kun sinä huudat heille ja he eivät vastaa,

28. niin sano heille: „tämä on se kansa, joka ei kuule Herra, heidän Jumalansa, ääntä eikä tottele kuritusta. Kadonnut on totuus ja hävinnyt heidän suustansa.“

29. Keritse pääsi kaunistus ja heitä se pois ja korota kukkuloilla valitusvirsi; sillä Herra on hyljännyt ja heittänyt pois sen sukukunnan, johon Hän oli vihastunut!

30. Sillä Juudan lapset ovat tehneet pahaan minun silmissäni, sanoo Herra; he panivat kauhistuksensa siihen huoneeseen, joka minun nimeni mukaan nimitetään, saastuttaaksensa sen.

Jer. 23:11. 32:34. 2 Kun. 21:4 s.

31. Ja he rakensivat tuon Tofetin korkeudet, joka on Ben-Hinnomin laaksossa, polttaaksensa poikansa ja tyttärensä tulesta, jota en Minä käskennyt, eikä se minun mieleeni tullut.

3 Moos. 18:21. 5 Moos. 18:10. 2 Kun. 23:10.

2 Aik. 33:6. Jer. 19:5 s.

32. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota „Tofet“ eikä „Ben-Hinnomin laakso“, vaan „Murhalaakso“; ja Tofetissa haudataan tilan puutteessa.

Jer. 19:6. 11 s.

33. Ja tämän kansan ruumiit jäävät ruuaksi taivaan linnuille ja maan

eläimille; eikä ole ketään niitä kar-
koittamassa. Jer. 16:4. 34:20.

34 Ja minä lopetan Juudan kaupun-
geista ja Jerusalemin kaduilta rie-
mun äänen ja ilon äänen ja ylijän ää-
nen ja morsiamen äänen; sillä au-
tioksi on maa joutuva. Jes. 24:7 s.
Jer. 16:9. 25 10. 33:11. Hes. 26:13. Hos. 2:11.

8 Luku.

Kansa ei tee parannusta, sentähden saavut-
taa heidät hirvuihin tuomio.

Siihen aikaan, sanoo Herra, viedään
Juudan kuningasten luut ja heidän
ruhtinastensa luut ja pappien
luut ja profetojen luut ja Jerusale-
min asukkaiden luut heidän hau-
doistansa.

2 ja hajoitetaan auringolle ja kuulle
ja kaikelle taivasten joukolle, joita
he rakastivat ja joita he palvelivat ja
joiden jäljissä he vaelsivat ja joita he
etsivät ja joita he kumarsivat; ei heitä
koota eikä haudata, sonnaksi maan
päällä he joutuvat.

5 Moos 4:19. 17:3. 2 Kun. 21:3.

3. Ja kuolema on elämää suotuisam-
pi oleva kaikille jääneille, jotka ovat
jääneet tästä pahasta suvusta kaikis-
sa jääneiden paikoissa, joihin Minä
olen heidät karkoittanut, sanoo Her-
ra Sebaot.

4. Sano siis heille: näin sanoo Her-
ra: jos joku lankeaa, eikä hän nouse?
jos joku kääntyy pois, eikä hän kää-
ny takaisin?

5 Miksi kääntyy tämä Jerusalemin
kansa pois alinomaa? He pysyvät
lujasti petoksessa, eivätkä tahdo
kääntyä.

6 Minä kuuntelin ja kuulin, he pu-
huvat vääryyttä, ei yksikään kadu
pahuuttansa, sanoen: „mitä minä
lein!“ Kaikki he kääntyvät poisjuok-
sussansa, niinkuin hurja hevonen
sodassa.

7 Haikarakin taivaan alla tietää ai-
kansa, ja metinen ja pääskynen ja
kurki huomaavat tuloaikansa, mutta
minun kansani ei tiedä Herran oi-
keutta. Jes. 1:3.

8. Kuinka te sanotte: „viisailta me
olemme, ja Herran laki on meillä?“
Totisesti, valhetta vain kirjoitti kir-
janoppineitten valhekynä.

9 Häpeään joutuvat viisaat, he häm-
mästyvät ja vangitaan. Katso, he hyl-
käsivät Herran sanan, ja mitä viisaut-
ta heillä olisi?

5 Moos. 4:8 Job 5:13. 1 Kor 3 19

10. Sentähden annan Minä heidän
voimonsa muukalaisille ja heidän
pellonsa valloittajille, sillä pienestä
suureen asti he väärää voittoa ahneh-

tivat, profetasta pappiin asti he
kaikki petosta tekevät.

Jes. 56:11. Jer. 6:12 s.

11. Ja he parantavat minun kansani
tyttären haavan helpoimmiten, sa-
noen: „rauha, rauha!“ vaikka ei rau-
haa olekaan.

Jer. 6:14. 23:17. Hes. 13:10. 1 Tess. 5:3.

12. He ovat joutuneet häpeään, sillä
he tekivät kauhistusta; kuitenkin
eivät ota hävetäksensä häväistystän-
sä, eivätkä tiedä olla häpeissänsä.
Sentähden he kaatuvat kaatuvaan
joukossa; heidän etsikko-aikanansa
he kompastuvat, sanoo Herra.

Jer. 3:3. 6:15.

13. Minä kokoon ja tempaan heidät
pois, sanoo Herra. Ei ole rypäleitä
viinipuussa eikä fikunoita fikuna-
puussa, ja lehtikin on lakastunut;
niinannan Minä heille ne, jotka hyök-
käävät heidän päällensä.

Jes. 5:5 s. Matt. 21:19. Luuk. 13:6 s.

14. Mitä varten me allamme istum-
me? Kokootukaat ja menkäämme
varustettuihin kaupunkeihin ja huk-
kukaamme siellä! sillä Herra, meidän
Jumalamme, antoi meidän hukkua
ja juotti meitä myrkyvedellä, sillä
me teimme syntiä Herraa vastaan.

Jer. 4:5. 9:15. 23:15. 25 15.

15. Odotettiin rauhaa, eikä mitään
hyvää tullut, paranemisen aikaa, ja
katso, hämmästys tuli! Jer. 14:19.

16. Danista kuuluu häneh hevonen-
tensa korske; hänen orhittensa hir-
numisen äänestä vapisee koko maa
Ja he tulevat ja syövät maan ja mitä
siinä on, kaupungin ja sen asukkaat.

Jer. 4 15.

17. Sillä, katso, Minä olen lähettävä
teidän sekaanne kärmeitä, kyykär-
meitä, joita vastaan ei mitään lumo-
usta löydy, ja ne purevat teitä, sa-
noo Herra.

Pa. 56:5.

18. Missä on minulla virvoitusta
murheessa? Minussa on sydämeni
sairas.

19 Katso, kansani tyttären huuto
kuuluu kaukaisista maista: „eikö
Herra ole Sionissa? eikö hänen kun-
ninkuansa enää ole siellä? Miksi he
pahoittivat Minua kuvillansa, muu-
kalaisten epäjumalilla?

20. „Elon-aika on mennyt, kesä lop-
pui, ja me emme ole pelastetut!“

21 Kansani tyttären häviön tähden
olen minä runnellu; minä suren,
hämähästys on minut käsittänyt

22. Eikö mitään voidetta ole Gilea-
dissa, eikö siellä ole yhtään paran-
tajaa? Sillä minkätähden ei minun
kansani tytär ole terveeksi tullut?

Jer. 46:11.

9 Luku.

Tuomio kansan uskottomuuden ja pahouden yli.

Oi, jospa päässäni olisi kylläksi vettä, ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin päivät ja yöt kansani tyttären surmatuita!

Jes. 22:4. Jer. 4:19. 14:17. Val. v. 1:16. 2:18.

2. Oi, jospa minulla olisi matkustajain maja korvessa, niin minä jättäisin kansani ja menisin heidän luotansa! sillä he ovat kaikki avioliiton rikkojia, uskottomien joukkoa.

Ps. 55:7 s.

3. Ja he jännittävät kieltänsä, ampuksensa valhetta niinkuin joutsella, eivätkä uskollisuudella vallitse maassa; he menevät pahuudesta pahuuteen, ja Minua eivät tunne, sanoo Herra.

4. Kavahtakaat kukin ystävänsä, älkäätkä yhteenkään veljeen luottako: sillä jokainen veli viekastelee ja jokainen ystävä kulkee panettelijana.

Jer. 12:6. Mik. 7:5 s. Matt. 10:35 s.

5. Ja kaikki he pettävät ystävänsä, eivätkä puhu totta: he totuttavat kieltänsä valhetta puhumaan, pahan tekemisessä he väsyttävät itsensä.

Ps. 52:4.

6. Sinun asuntosi on petoksen keskellä; petoksessaan he eivät tahdo tuntea Minua, sanoo Herra.

7. Sentähden sanoo Herra Sebaot näin: Minä olen heitä sulattava ja koetteleva; sillä mitä Minä muuta tekisin kansani tyttären tähden?

Jes. 48:10.

8. Surmaava nuoli on heidän kieltänsä; petosta se puhuu. Suullansa he lähimmäisensä kanssa rauhaa puhuvat, mutta mielessänsä he virottävät väijymyksiä.

Ps. 12:2. 28:3.

9. Enkö Minä näitten tähden rankaisisi heitä? sanoo Herra; vai eikö minun sieluni pitäisi kostaman semmoiselle kansalle, kuin tämä on?

Jer. 5:9.

10. Vuorilla koroitan Minä itkua ja valitusta, ja korven lautumilla suruvirttä. Sillä ne ovat poltetut, niin ettei yksikään ihminen siellä kulje, eikä siellä kuulu karjan ääntä. Tervein linnuista eläimien astiovatkaikkil paenneet ja menneet pois.

Jer. 4:25, 29. 12:4.

11. Ja Minä panen Jerusalemin kiviraunioksi, koirasutten olopaikaksi; ja Juudan kaupungit panen Minä autoiksi, asumattomiksi.

Ps. 79:1. Jes. 34:13 s. Jer. 10:22, 26:18. Mik. 3:12.

12. Kuka on se viisas mies, joka tämän ymmärtäisi ja jolle Herran suu

on puhunut, että hän sen ilmoittaisi? Minkätähden on maa hävitetty, poltettu kuin korpi, niin ettei kukaan siitä kulje?

Ps. 107:43

13. Ja Herra sanoi: sentähden että he hylkäsivät Minun lakini, jonka Minä asetin heidän eteensä, eikä kuulleet Minun ääntäni eivätkä siinä vaelaneet,

14. vaan vaelsivat omien sydäntensä kovuuden mukaan ja seurasivat Baaleja, johon heidän isänsä totuttivat heitä.

Jer. 11:10.

15. Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä syötän heitä, tätä kansaa, koiruoholla ja juotan heitä myrkkyyvedellä.

Jer. 8:14. 23:15. 25:15.

16. Ja Minä hajoitin heidät kansojen sekaan, joita eivät tunne, ei he eikä heidän isänsä, ja lähetin heidän jälkeensä miekan, kunnes heidät lopetan.

3 Moos. 26:33. 5 Moos. 28:64.

17. Näin sanoo Herra Sebaot: huommatkaat, ja kutsukaat itkijät, että he tulisivat, ja lähettäkäät sana taitaville naisille, että he saapuisivat,

2 Aik. 36:25. Am. 5:16.

18. ja kiirehtisivät ja virittäisivät meisiä suruvirren, että silmämme vuodattaisivat kyyneleitä ja silmäripemme tiukkuisivat vettä.

19. Sillä valituksen ääni kuuluu Stonista: „voi, kuinka me olemme hävitetyt, kovin häväistyt! meidän on täytyntyn jättää maa, sillä he ovat hajottaneet meidän asuntomme!“

20. Sillä kuulkaat, te vaimot, Herran sanaa, ja ottakaat korviinne hänen suunsa sana ja opettakaat tyttärillenne suruvirttä ja jokainen toisellensa valitusvirttä!

21. Sillä kuolemanousee akkunoista sisään, tulee linnoihimme, hävittämään lapsen pihasta, nuorukaiiset kaduilta.

22. Puhu: näin sanoo Herra: ihmisten ruumiit kaatuvat niinkuin sonta kedolle ja niinkuin lyhde leikkaajan jäljissä, jota ei kukaan korjaa.

Jer. 8:2. 16:4. 25:33.

23. Näin sanoo Herra: älköön viisas kerskatko viisaudestansa, älköön väkevä kerskatko väkevyydestänsä, älköön rikas kerskatko rikkaudestansa.

24. Vaan joka tahtoo kerskata, kerskatkoon siitä, että hän on ymmärtävä ja tuntee Minua, että Minä olen Herra, joka teen laupeutta ja oikeutta ja vanhurskautta maassa; sillä niihin Minä mielistyn, sanoo Herra.

1 Kor. 1:31. 2 Kor. 10:17.

25. Katso, päivät tulevat, sanoo Her-

ra, jolloin Minä rankaisen kaikkia ympärileikatuitaympärileikkaamattomien kanssa:

26. Egyptiä ja Juudaa ja Edomia ja Ammonin lapsia ja Moabia ja kaikkia, joilla on hiukset ja parta kerityt ja asuvat korvessa; sillä kaikki pakanat ovat ympärileikkaamattomia, mutta koko Israelin huone on sydämmeltänsä ympärileikkaamaton.
3 Moos. 19:27. Jer. 4:4. 25:23. 49:32. Ap. t. 7:51. Room. 2:28 s.

10 Luku.

Epäjumalat ovat turhat. Herra on kaikkivaltias Jumala.

Kuulkaat se sana, jonka Herra puhuu teille, te Israelin huone!

2. Näin sanoo Herra: alkäätkö oppiko pakanoitte teitä, alkäätkö peljätkö tuivaan merkkejä sentähden, että pakanat niitä pelkäävät.
3 Moos. 18:3. Jes. 47:13.

3. Sillä kansojen asetukset ovat turhuutta. Sillä he hakkaavat puun metsästä, puuseppä sen kirveellä valmistaa.
Jes. 40:19 s. 41:29. 44:9 s.

4. Hopealla ja kullalla hän sen kunnistaa; nauiloilla ja vasaroilla he sen kiinnittävät, ettei se horjuisi.
Ps. 115:4-8. Jes. 41:29. 46:1,7.

5. Pyöreän patsaan kaltaisia ovat ne, eivätkä puhu; kantamalla niitä kannetaan, eivätkä ne voi kävellä. Alkäätkö niitä peljätkö, sillä eivät ne vahingoita; eivätkä ne voi hyvääkään tehdä.
Ps. 115:4 s. Jes. 41:28 s. 46:1,7.

6. Ei ole yksikään Sinun vertaises, Herra; suuri olet Sinä ja Sinun nimesi on suuri voimassa.
Ps. 86:8. Jer. 82:19.

7. Kuka ei pelkäisi Sinua, Sinä kansojen kuningas? Sinullehan se kuuluu; sillä kansojen kaikkien viisasten seassa ja kaikissa heidän valtakunnassansa ei ole kukaan Sinun vertaisesi.
Ilm. 15:3 s.

8. vaan kaikki ovat he tyhmiä ja taitamattomia; tuo turhuuksien oppi on puuta.
Ps. 115:8. Hab. 2:18. Sak. 10:2.

9. Taottua hopeaa tuodaan Tarsiksesta ole kultaa Ufasista, puusepän tekoa ja valurin käsialaa; sinistä ja punaista purppuraa on niiden puku; kaikki ne ovat vaan taitavien tekoa.
1 Kun. 10:22.

10. Mutta Herra on totinen Jumala, hän on elävä Jumala ja ijankaikkinen kuningas. Hänen vihastumisestansa vapisee maa, ja kansat eivät kestä hänen kiivauttansa.
Nab. 1:5.

11. Sanokaat heille näin: jumalat, jotka eivät ole tehneet taivasta eikä maata, ne häviävät maan päältä ja tuivaan alta.

12. Mutta Hän on luonut maan voimassansa ja perustanut maan piiriin viisaudessaan ja levittänyt taivaat taidossansa.
1 Moos. 1:1,6 s. Jes. 45:12. Jer. 51:15 s.

13. Kun Hän jylisee, on vetten paljous taivaalla, ja Hän nostaa sumut maan ääristä, Hän tekee salamattateeksi ja tuopi tuulen ulos aitoistansa.
Ps. 135:7. Jer. 51:16.

14. Tyhmäksi jääpi jokainen ihminen, ilman ymmärrystä; häpeään joutuu jokainen kultaseppä kuvastalla; sillä petosta on hänen valamansa, eikä siinä ole henkeä.
Jes. 42:17 s. 44:10 s. 45:16. Jer. 51:18 s.

15. Turhuutta ne ovat, pilkantekoa; heidän etsikko-aikansa ne häviävät.

16. Jaakobin osa ei ole niiden vertainen; sillä kaikkien luoja ja Hän, ja Israel on Hänen perintönsä suku; Herra Sebaot on Hänen nimensä.
5 Moos. 4:19 s. 32:9.

17. Kokoa tavarasi maasta, sinä piirityksessä istuva.

18. Sillä näin sanoo Herra: katso, Minä heitän lingolla pois maan asukkaat tällä kertaa ja ahdistan heitä, että he sen tuntevat.

19. Voi minua vahinkoni tähden! kipeä on minun haavani. Vaan minä sanoin: tämä on nyt minun kipuni, ja minä tahdon sitä kantaa.
Jer. 14:17. Mik. 7:9.

20. Minun majani on hävitetty ja kaikki minun nuorani ovat katkaistut; lapseni ovat menneet pois minun luotani, eikä niitä enää ole. Ei ole ketään, joka pystyttäisi minun majani ja nostaisi ylös majapeitteeni.

21. Sillä paimenet ovat tyhmäksi tulleet, eivätkä etsi Herra; sentähden he eivät menestyneet, vaan koko heidän laumansa hajoitettiin.
Jer. 23:1.

22. Kuule, sanoma! katso, te tulee, ja kova jyrinä pohjan maasta, panemaan Juudan kaupunkiin autoiksi ja koirasutten asunnoksi.
Jes. 1:14. 9:11.

23. Minä tiedän, Herra, ett'ei ihmisen tie ole hänen vallassansa, eikä ole se miehen vallassa, kuinka hän vaeltaa ja askeleensa ojentaa.

24. Kurita minua, Herra, mutta kohtuudella, eikä vihassasi, ett'ei minua peräti hukuttaisi.
Ps. 6:2. 38:2. Jer. 30:11.

25. Vuodata hirmuisuutesi pakanoitte päälle, jotka eivät Sinua tunne, ja sukukuntien päälle, jotka eivät avuksensa huuda Sinun nimesi; sillä he ovat syöneet Jaakobin, ovat hänen nielleet ja lopettaneet ja hänen asuntonsa hävittäneet.
Ps. 79:6 s. Jes. 64:10.

11 Luku.

Juuda on rikkonut liittonsa ja tulee rangaistavaksi.

Se sana, joka Jeremialle tuli Heralta, kuului näin:

2. Kuulkaat tämän liiton sanat ja puhukaat Juudan miehille ja Jerusalemin asukkailla.

3. Ja sano heille: näin sanoo Herra, Israelin Jumala: kirottu on se mies, joka ei kuule tämän liiton sanoja,

5 Moos. 27:26. Gal. 3:10.

4. jotka Minäsääsin teidän isillenne sinä päivänä, jona heidät johdatin ulos Egyptin maasta, rautaisesta uunista, sanoen: kuulkaat Minun ääntäni ja tehkäätkä kaiken sen mukaan, kuin Minä teille käsken, niin te saatte olla Minulle kansana ja Minä olen teille Jumalana,

2 Moos. 19:5.

5 Moos. 4:20. 29:13. 1 Kun. 8:51. Jer. 7:23.

5. että vahvistaisin valan, jonka vannoin teidän isillenne, antaakseni teille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niinkuin tänä päivänä on. Ja minä vastasin ja sanoin: „niin amen, Herra!“

1 Moos. 12:7. 15:7 s. 26:3. 28:4. 2 Moos. 3:8.

6. Ja Herra sanoi minulle: julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, sanoen: kuulkaat tämän liiton sanat ja tehkäätkä niitten mukaan!

7. Sillä Minä yhä todistin teidän isillenne sinä päivänä, jona toin heidät ylös Egyptin maasta, aina tähän päivään asti aikaiseen todistamalla, sanoen. „kuulkaat minun ääntäni!“

8. Mutta he eivät kuulleet eivätkä kallistaneet korviaansa, vaan vaelsivat kukin pahan sydämensä kovuudessa. Sentähden Minä tuotin heidän päällensä kaikki tämän liiton sanat, jotka Minä käskin tehdä, mutta he eivät tehneet.

Jer. 7:24,26.

9. Ja Herra sanoi minulle: Juudan miehissä ja Jerusalemissa on kapinallisuus.

10. He ovat kääntyneet entisten isänsä syntien puoleen, niiden, jotka eivät ottaneet kuullaksensa minun sanojani; ja he ovat vaeltaneet muiden jumalien jäljissä, niitä palvelleksensa. Israelin huone ja Juudan huone ovat rikkoneet minun liittoni, jonka Minä tein heidän isänsä kanssa.

Jer. 9:13.

11. Sentähden näin sanoo Herra: katso, Minä tuotan heidän päällensä onnettomuuden, jota eivät voi välttää; ja jos he huutavat Minua, niin en kuule heitä.

Ps. 18:42. San. 1:28.

Jes. 1:15. Jer. 14:12. Hes. 8:18. Mik. 3:4.

12. Ja jos Juudan kaupungit ja Je-

rusalemin asukkaat menevät ja huutavat niitä jumalia, joille he suitsuttivat, niin ne eivät suinkaan heitä vapahda heidän onnettomuutensa aikana.

5 Moos. 32:38.

13. Sillä niin monta kuin sinun kaupunkiasi on, niin monta on sinun jumaliasi, Juuda; ja niin monta kuin Jerusalemin katuja on, niin monta alttaria olette tehneet häpeälle, alttaria suitsuttaaksenne Baalille.

2 Aik. 28:24. Jer. 2:28.

14. Mutta sinä, älä rukoile tämän kansan edestä, äläkä nosta heidän tähtensä valitusta eikä rukousta, sillä en Minä ole heitä kuuleva, kun he huutavat Minun puoleeni onnettomuutensa tähden.

Jer. 7:16. 14:11.

15. Mitä ystäväilläni on minun huoneessani tekemistä, kun useat juonittelevat? Ottaako pyhä liha pois sinun rikokses? Kun sinä pahaa teet, silloin sinä iloitset.

16. „Viheriäiseksi, kauniiksi, iha-nahedelmäiseksi öljypuuksi“ nimitti Herra sinun nimesi; mutta suurem jyrinän äänellä on Hän nyt syyttänyt tulen siihen, ja sen oksat taittuivat.

17. Ja Herra Sebaot, joka sinut istutti, on puhunut sinua vastaan onnettomuutta Israelin ja Juudan huoneen pahuuden tähden, jonka he itsellensä tekivät, vihoittaaksensa Minua Baalille suitsuttamalla.

18. Ja Herra ilmoitti minulle ja minä sain sen tietää; silloin sinä näytit minulle heidän tekonsa.

19. Ja minä olin niinkuin kesyt karitsa, joka viedään teurastettavaksi, enkä tiennyt, että he minulle pahoja aikoivat, sanoen: „hävittäkäämme puu hedelmineen ja juurittakäämme hänet pois elävään maasta, ett'ei hänen nimeänsä enää muisteta.“

20. Mutta Herra Sebaot on vanhurskas tuomari, joka tutkii munaskuut ja sydämmen. Niin anna minun nähdä kostosi heistä, sillä sinun haltuusi olen minä jättänyt asiani.

1 Sam. 16:7.

Ps. 7:10. 17:3. Jer. 17:10. 20:12. Ilm. 2:23.

21. Sentähden sanoo Herra näin Anatotin miehiä vastaan, jotka etsivät sinun sieluasi, sanoen: „älä ennusta Herran nimessä, ett'ei kuolisi meidän käsissämme.“

22. sentähden näin sanoo Herra Sebaot: katso, Minä olen heille kostava: heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, ja heidän poikansa ja tyttärensä kuolevat nälkään;

23. ja heille ei jäännöstä jää; sillä Minä tuon onnettomuuden Anatotin miehille, heidän kostovuotensa.

12 Luku.

Jumalattomat eivät menesty.

Vanhurskas olet Sinä, Herra, jos minä käyn oikeudelle kanssasi. Kuitenkin tahdon minä puhua oikeudesta Sinulle. Miksi jumalattomien tie menestyy? miksi ovat kaikki uskottomat rauhassa?

Job 21:7. Ps. 78:3. Hab. 1:18. Mal. 3:15.

2. Sinä olet heidät istuttanut ja he ovatkin juurtuneet; he kasvavat ja tekevät hedelmänkin. Sinä olet lähellä heidän suussansa, mutta kaukana heidän munaskuustansa. Jes. 29:13.

3. Mutta Sinä, Herra, tunnet minut, näet minut ja koettelet sydämmeni tilan Sinua kohtaan. Tempaa heidät pois niinkuin lampaita teuraaksi ja pyhitä heitä tapon-päiväksi.

4. Kuinka kauan pitää maan sureman ja kaiken kedon ruohon kuivuman? Sen asukasten pahuuden tähden ovat eläimet ja linnut hävinneet; sillä he sanovat: „ei Hän näe meidän loppuamme.“ Jes. 24:8. Jer. 4:25. 9:10.

5. Kun sinä jalkamiesten kanssa juokset, ja ne sinua väsyttävät, kuinka kilpailisit hevosten kanssa? ja jos sinä rauhan maassa olet turvassa, mitä teet komealla Jordanilla?

Jer. 49:19. 50:44.

6. Sillä yksin veljesikin ja isäsi huone, nekin ovat uskottomat sinua vastaan, nekin huutavat takanasi täyttäk kurkkua. Älä usko heitä, vaikka he puhuttelevat sinua ystävällisesti.

Jer. 9:4. Mik. 7:5 e. Matt. 10:35 a.

7. Minä jätin huoneeni, hylkäsin perintöni. Minä annoin sieluni ystävän vihollistensa käteen.

8. Minun perintöni on ollut Minulle kuin jalopeura metsässä; se kiljuu äänellään Minua vastaan, sentähden Minä sitä vihasin.

9. Onko perintöni Minulle kirjavana haukkana, jonka ympärillä haukat ovat? Menkää, kootkaat kaikki kedon-eläimet, tuokaat ne ruualle!

10. Monet paimenet turmelivat Minun viinimäkeni, polkivat Minun peltoni, panivat ihanan peltoni autioksi erämaaksi.

11. Se on tehty autioksi, se suree surkastuneena Minun edessäni; koko maa on pantu autioksi, sillä ei yksikään ihminen pannut sitä sydämmelleen.

12. Kaikille kukkuloille korvessa tuli hävittäjiä; sillä Herralla on miekka, se syöpi toisesta maan äärestä toiseen maan ääreen asti; ei ole rauhaa yhdelläkään lihalla.

13. He kylvivät nisuja ja niittivät

ohdakkeita; he vaivasivat itseänsä eikä hyötyneet. Niin joutukaat siis häpeään tuloistanne, Herran vihan kiivauden tähden!

3Moos. 26:16. 5Moos. 28:38. Mik. 6:15. Hagg. 1:3.

14. Näin puhuu Herra kaikkia minun pahoja naapureitani vastaan, jotka kajosivat siihen perintöön, jonka Minä annoin kansani Israelin peria: katso, Minä tempaan heidät juurineen pois heidän maastansa, ja Juudan huoneen tempaan Minä heidän keskeltänsä.

15. Ja on tapahtuva, sittekuin Minä olen heidät temmannut pois, että Minä taas armahdan heitä ja palautan heidät, kunkin perintöönsä ja kunkin maahansa.

16. Ja jos he oikein oppivat Minun kansani teitä, vannaoksensa Minun nimessäni: „niin totta kuin Herra elää“, niinkuin he opettivat Minun kansaani vannomaan Baalin kautta, niin on tapahtuva, että heitä rakennetaan Minun kansani keskellä.

5 Moos. 6:13. 10:20. Jer. 4:2. Ef. 2:19 a.

17. Mutta jos he eivät kuule, niin tempaan Minä pois semmoisen kansan ja hävitän hänet juurinensa, sanoo Herra.

13 Luku.

Juuda on nöyryytettävä.

Näin sanoi Herra minulle: „mene ja osta itsellesi liinainen vyö, ja pane se lanteilles, mutta älä sitä veteen kasta.“

2. Ja minä ostin vyön Herran sanan mukaan ja panin sen lanteilleni.

3. Ja Herran sana tuli minulle toisen kerran, sanoen:

4. „Ota se vyö, jonka ostit, joka on lanteillas, ja nouse, mene Eufraatvirralle ja kätke se siellä kallion rotkoon.“

5. Ja minä menin ja kätkin sen Eufraatin varrelle, niinkuin Herra oli minut käsenyt.

6. Ja tapahtui pitkän ajan kuluttua, että Herra sanoi minulle: „nouse, mene Eufraatille ja ota sieltä se vyö, jonka Minä käskin sinun sinne kätkeä.“

7. Ja minä menin Eufraatille ja kaimoin ja otin vyön siitä paikasta, johon olin sen kätkenyt, ja katso, vyö oli turmeltunut, eikä kelvannut mihinkään.

8. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

9. Näin sanoo Herra. tällä tapaa hävitän Minä Juudan ylpeyden ja Jerusalemin suuren ylpeyden.

10. Tämä paha kansa, joka ei tahdo kuulla minun sanojani, joka vaeltaa

sydämmensä kovuudessa ja kulkee muiden jumalien jäljissä, palvelaksensa heitä ja kumartaaksensa heitä, se on tuleva tämän yön kaltaiseksi, joka ei mihinkään kelpaa.

11. Sillä niinkuin vyö liukistaa miehen lanteita, niin Minä itseheni likistin koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen, sanoo Herra, olemaan Minulle kansiksi ja nimeksi ja kiitokseksi ja kaunistukseksi; mutta he eivät kuulleet.

12. Ja sano heille tämä sana: näin sanoo Herra, Israelin Jumala: jokainen leili täytetään viinillä. Ja jossanoivat sinulle: „emmekö hyvin tiedä, että jokainen leili täytetään viinillä?”

13. niin sano heille: näin sanoo Herra: katso, Minä olen täyttävä kaikki tämän maan asukkaat ja kuninkaajat, jotka Davidin istuimella istuvat, ja papit ja profetat ja kaikki Jerusalemin asukkaat päihtymisellä.

Jer. 25:15 s. Hes. 23:38.

14. Ja Minä särjen heidät toisen toisansa vastaan ja isät ja lapset yhtä aikaa, sanoo Herra. Ensääli enkä säästä enkä armahda, niin etten heitä hävittäisi. Jer. 6:21.

15. Kuulkaat ja ottakaat korviinne, älkää ylpelkkö; sillä Herra puhuu.

16. Antakaat Herralle, teidän Jumalallenne, kunnia ennenkuin Hän tuopi pimeyden ja ennenkuin jalkanne loukkaantuvat hämärän vuorille, ja te toivotte valoa, mutta Hän panee sen kuolon varjoksi, tekee sen pilkkopimeydeksi. Ps. 44:20. Jes. 8:22. 59:9.

17. Mutta jos ette sitä kuule, on minun sieluni salaisesti itkevä sellaista ylpeyttä ja katkerasti itkevä, ja silmäni on vuodattava kyneleitä, sentähden että Herran lauma viedään vankeuteen. Jer. 9:1. 14:17. Val. v. 12. 16. 2:18.

18. Sano kuninkaalle ja ruhtinattarelle: istukaat alhaiselle paikalle, sillä alas painuu päästänne kunnianne kruunu. Jer. 36:30. Val. v. 5:16. Hes. 21:26.

19. Etelän kaupungit ovat suljetut, eikä ole ketään avaamassa; pois viety on Juuda kokonansa, pois on se kaikkineen viety.

20. Nostakaat silmännenne ja katsokaat pohjasta tulevia! Missä on se lauma, joka sinulle uskottiin, sinun kauniit lampaasi?

21. Mitä sanot, kun Hän panee pääk-si ylites ne, jotka sinä totutit itselles ystäviksi? Eikö tuskat sinua käsitä niinkuin synnyttävän vaimon? Jer. 6:24.

22. Ja jos sanot sydämmessüs: „min-kätähden nämä minua kohtaavat?” Suurtensyntiesi tähden paljastetaan

vaatellepeesi, väkivallalla kantapääh-si. Jes. 47:2s. Jer. 5:19. 16:10s. Nah. 3:5.

23. Muutteleeko Etiopialainen ihon-sa, paardi pilkkunsa? Yhtä vähän te-kin voitit hyvää tehdä, te pahuuteen tottuneet!

24. Sentähden Minä hajoitan heidät niinkuin korret, jotka korven tuulesa lentävät. Job 21:18. Ps. 1:4.

25. Tämä on sinun arpassi, sinun määrä-osas Minulta, sanoo Herra, koska unohdit Minut ja turvasit val-heisin.

26. Ja Minä myös nostan hamelle-peesi kasvojesi ylitse ja sinun häpeäsi on näkyvä.

27. Ja sinun huoruutesi ja törkeän haureutesi, sinun huorittelemises il-jetyksen kedon kukkuloilla, sinun kauhistuksesi olen Minä nähnyt. Voi sinua, Jerusalemi! et ole vielä pitkään-kään aikaan puhdistuva!

Jer. 6:8. Hes. 22:9 s.

14 Luku.

Herra rankaisee maata poudalla.

Tämä on Herran sana, joka tuli Jeremialle, kuivuudesta.

2. Juuda murehtii ja hänen porttin-sa surkastuvat ja surevat maassa, ja Jerusalemita nousee hätähuuto.

Jes. 3:6. Jer. 12:4. Val. v. 1:4.

3. Heidän yhäisensä lähettävät al-haisiansa vettä noutamaan; ne tulevat kaivolle eivätkä löydä vettä, pala-javat tyhjine astioineen, häpeävät ja ovat hämillänsä ja peittävät päänsä.

4. Peltomaan tähden, joka on hal-keillut, kun ei ole tullut sadetta maan päälle, häpeävät peltomiehet ja peit-tävät päänsä. Joel 1:11.

5. Sillä naaraspeurakin poiki ke-dolla ja hylkää vasikkansa, kun ei ole ruohoa.

6. Ja metsä-asait seisovat kukkuloil-laja hengittävät tuulta niinkuin koi-rasudet; heidän silmänsä hiveltyvät, kun ei mitään kasvua ole.

7. Vaikka syntimme todistavat meitä vastaan, Herra, niin auta oman ni-mesi tähden. Sillä kovakorvaisuutemme on suuri; Sinua vastaan olemme syntiä tehneet.

8. Israelin toivo, Sinä hänen vapah-tajansa ahdingon aikana! miksi olet niinkuin muukalainen maassa, niin-kuin matkustaja, joka levittää majan-sa ainoastansa yötyöksensä.

9. Miksi olet niinkuin hämmästynyt mies, kuin sankari, joka ei voi vapah-taa? Ja sinä olet kuitenkin keskellä-me, Herra, ja sinun nimelläsi olem-me nimitetyt; älä hylkää meitä!

10. Näin sanoo Herra tälle kansalle:

he ovat mielellänsä juosseet tänne sinne, eivät ole jalkojansa pidättäneet; sentähden Herrä ei heihin mielisty; nyt Hän muistaa heidän rikoksensa ja kostaan heidän syntinsä.

Jer. 2:23.31. Hos. 8:13. 9:9.

11. Ja Herrä sanoi minulle: älä rukoile tämän kansan edestä sen hyväksi. Jer. 7:16. 11:14.

12. Jos he paastoavat, niin en Minä kuule heidän rukoustansa, ja jos he uhraavat polttouhria ja ruokauhria, en Minä heihin mielisty, vaan miekalla, näljällä ja ruttotaudilla olen Minä heidät lopettava. Jes. 1:15. Jer. 6:20. 11:11. Hes. 8:18. Am. 5:22. Mik. 3:4.

13. Ja minä sanoin: „voi Herrä, Herrä, katso, profetat sanovat heille: ette tule miekkaa näkemään etkä nälkää kärsimään, sillä totisen rauhan annan Minä sinulle tällä paikalla.“ Jer. 5:12.

14. Ja Herrä sanoi minulle: valhetta ennustavat profetat minun nimessäni; en ole Minä heitä lähettänyt, en käskenyt heitä, enkä puhunut heille; valhenäkyjä ja noituutta ja turhuutta ja sydäntensä petosta he ennustavat teille. Jer. 2:1. 5:31. 23:16.21. 27:14 s. 29:8 s.

15. Sentähden, näin sanoo Herrä profetoista, jotka ennustavat minun nimeeni, vaikka en Minä heitä lähettänyt, ja sanovat: „ei miekka eikä nälkä tule tähän maahan“: miekalla ja näljällä lopetetaan ne profetat.

16. Ja kansa, jolle ne ennustavat, on oleva heitettynä Jerusalemin kaduille näljän ja miekan tähden, eikä heillä ole yhtään hautaajaa oleva, ei heillä eikä heidän vaimoillansa eikä pojillansa eikä tyttärillänsä, ja niin Minä vuodatan heidän pahuutensa heidän päällensä.

17. Ja sano sinä heille tämä sana: minun silmäni vuotavat kyneleitä yötä ja päivää eivätäkä lakkaa; sillä suurella musertamisella on neitsyt, kansani tytär, muserrettu, aivan kiipeällä lyönnillä. Jer. 8:23. 9:1. 10:19. 13:17. 30:12. Val. v. 1:16. 2:18.

18. Jos lähden kedolle, katso, siellä miekan surmaamia; jos tulen kaupunkiin, katso, siellä nälkään nääntyneitä. Sillä sekä profetat että papit kiertävät maata, ilman tietoa.

19. Hylkäsitkö Juudan kokonansa, tahi iljettääkö Sion sieluasi? Miksi meitä löit, ja eikä meille tule mitään paranemista? Odotettiin rauhaa, eikä mitään hyvää tullut, paranemisen aikaa, ja katso tuota peljätystä!

Jes. 8:15.

20. Me tunnemme, Herrä, jumalatomuutemme ja isäimme rikokset;

sillä me teimme syntiä Sinua vastaan!

Ps. 106:6. Jer. 3:25. Dan. 9:8.

21. Älä hylkää, nimesi tähden, älä häpäise kunniasi istuinta; muista, äläkä riko liittoasi meidän kanssamme!

Jer. 3:17. Matt. 5:34 s.

22. Onko pakanain epäjumalissa satteen antajia vai antavatko talvaat sadekuuroja? Etkö Sinä ole se, Herrä, meidän Jumalamme? ja me odotamme Sinua, sillä Sinä olet tehnyt kaikki nämä. Job 5:10. Ps. 135:7. 147:8. Ap.t. 14:15 s.

15 Luku.

Jeremian rukous. Herran vastaus.

Ja Herrä sanoi minulle: vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat Minun edessäni, niin ei kuitenkaan Minun sieluni olisi tämän kansan puoleen. Aja heidät pois Minunkasvojeni edestä, anna heidän mennä!

2 Moos. 32:11 s. 4 Moos. 14:13 s. 1 Sam. 7:9 s.

Ps. 99:6. Hes. 14:14 s.

2. Ja jos he sanovat sinulle: „minne pitää meidän menemän?“ niin sano heille: näin sanoo Herrä: mikä kuolemaan, se kuolemaan, ja mikä miekkaan, se miekkaan, ja mikä nälkään, se nälkään, ja mikä vankeuteen, se vankeuteen. Jer. 43:11. Sak. 11:9.

3. Ja Minä panen neljä laatua kurtista heidän ylitsensä, sanoo Herrä: miekan surmaamaan, ja koirat raatelemaan, ja taivaan linnut ja maan elävät syömään ja hävittämään.

3 Moos. 26:16. 5 Moos. 28:26.

4. Ja annan heidät vaivattaviksi kaikille maailman valtakunnille Manasen, Hiskijan pojan, Juudan kuninkaan syysä, sen tähden, mitä hän teki Jerusalemissa.

5 Moos. 28:25. 2 Kun. 21:11. 23:26. 24:3.

2 Aik. 29:8 s. 33:19. Jer. 24:9.

5. Sillä kuka säälii sinua, Jerusalem, ja kuka surkuttelee sinua ja kuka poikkeaa terveyttäsi tiedustamaan?

6. Sinä hylkäsit Minut, sanoo Herrä, takaperin sinä menit, ja Minä ojenau käteni sinua vastaan ja hävitän sinut; Minä olen jo väsynyt säälistä.

7. Minä viskelen heitä viskaimella maan portteihin, teen lapsettomaksi, kadotan kansani; he eivät teiltänsä käänny.

8. Enemmän jää Minulle hänen leskiänsä kuin merten santaa. Minä tuotan nuorukaisen äitiä vastaan, murhaajan keskellä päivää, ja langetan äkkiä hänen päällensä tuskaa ja pelkoa.

9. Joka synnytti seitsemän, se näännytty, ja heittää henkensä; hänen aurinkonsa laskeutuu päivällä, hän hä-

peeja häättyy häpeään. Ja heidän jääneensä Minä miekalle annan heidän vihollistensa edessä, sanoo Herra.

10. „Voi minua, äitini, että synnyit minut riidan ja toran mieheksi koko maalle! En ole lainaksi antanut, eivätkä he ole minulle lainanneet; kaikki kiroavat minua.“

Job 3:1 s. 10:18. Jer. 20:1 s. 26:7 s. 38:6.

11. Herra sanoi: „totisesti, Minä vahvistan sinua, että sinun hyvin käypi, totisesti saatan Minä vihollisesi ruikoilemaan sinua onnettomuuden aikana, ahdistuksen aikana.“

12. Särkykö rauta, rauta pohjoses-ta, ja kupari?“

13. Sinun tavarasi ja aarteesi annan Minä ryöstöksi ilman hinnatta, kaikkien syntiesi tähden kaikissa rajois-sasi. Ps. 44:13. Jes. 52:3. Jer. 17:3 s. 20:3.

14. Ja Minä vien ne vihollisesti kansa-maahan, jota et tunne; sillä tuli on syntynyt vihassani ja on teidän päällänne palava. 5 Moos. 32:22 s.

15. Sinä tiedät sen, Herra. Muista minua ja pidä minusta huoli, ja kosta puolestani vainoojilleni; älä anna minun tulla temmatuksi pois pitkämielisyytesi tähden. Huomaa, kuinka minä kannan Sinun tähtesi häväistystä!

16. Sinun sanasi ilmestyivät, ne minä söin, ja sanasi olivat minulle riemuksi ja sydämmeni iloksi; sillä Sinun nimeilläsi olen minä nimitetty, Herra Jumala Sebaot.

17. En istunut pilkkaajien seurassa iloitsemassa; sinun kätesi tähden istuin yksinäni, sillä vihalla Sinä minut täytit.

18. Miksi kestää murheeni ijäti, ja haavani on ärtynyt? Ei se tahdo parata. Sinä olet minulle niinkuin pettävä puro, niinkuin haihtuva vesi.

19. Sentähden sanoo Herra näin jos käännyt, asetan Minä sinut jälleen seisomaan kasvojeni edessä, ja jos eroitat hyvän pahasta, olet sinä oleva minun suuni. He kääntyvät sinun puoleesi, mutta sinä et käännä heidän puoleensa.

20. Ja Minä panen sinut tälle kansalle vahvaksi vaskimuuriksi, ja he solivat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua; sillä Minä olen kanssasi vapahtamassa sinua, sanoo Herra.

Jer. 1:18. 6:27. 20:11.

21. Ja Minä pelastan sinut pahojen kädestä ja lunastan sinut väkivaltaisten kourasta.

16 Luku.

Rangaistus-tuomioita ja armolupauksia. Ja Herran sana tuli minulle, sa-noen.

2. Älä ota itsellesi vaimoa, ettei sinulla olisi poikia ja tyttäriä tässä paikassa.

3. Sillä näin sanoo Herra niistä pojista ja tyttäristä, jotka tässä paikassa syntyvät, ja heidän äideistensä, jotka heitä synnyttävät, ja heidän isistensä, jotka heitä tässä maassa siittäivät:

4. Ruttotauteihin he kuolevat, ei heitä itketä eikä haudata, loaksi maan päällä he jäävät; ja miekalla ja näljällä he lopetetaan, ja heidän ruumiinsa on oleva ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille.

Jer. 7:33. 8:2. 9:22. 15:2. 25:33. 34:20.

5. Sillä näin sanoo Herra älä tule suruhuoneeseen, äläkä mene valittamaan, äläkä surkuttele heitä, sillä Minä otan rauhani pois tältä kansalta, sanoo Herra, ja armon ja laupeuden.

6. Ja he kuolevat, suuret ja pienet, tässä maassa; ei heitä haudata eikä itketä, eikä kukaan viileskele itseänsä eikä päättänsä ajele heidän tähtensä. 3 Moos. 19:28. 5 Moos. 14:1. Jer. 41:5. Mik. 1:16.

7. Heille ei jaeta leipää surussa, lohduttaakseen heitä kuolleen tähden, ei heidän annetta lohdutusmaljaa juoda isän tähden eikä äidinkään tähden. Hes. 24:17, 22 s.

8. Älä mene pithuoneeseen, istuaksesi heidän kanssansa syömään ja juomaan.

9. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä olen lak-kauttava lältä paikalta, teidän silmäinne nähdén ja teidänpäivinänne, ilon äänen ja riemun äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen. Hes. 24:7 s. Jer. 7:34. 25:10. 33:11. Hes. 26:13. Hos. 2:11.

10. Ja on tapahtuva, kun ilmoitat tälle kansalle kaikki nämä sanat, että he sanovat sinulle: „minkätähden uhkaa Herra meitä kaikella tällä suurella onnettomuudella, ja mikä on syntimme ja mikä rikoksemme, jolla olemme rikkoneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?“ Jer. 5:19. 13:22.

11. niin sano sinä heille: „sentähden että teidän isänne hylkäsivät Minut, sanoo Herra, ja vaelsivat muiden jumalien jäljissä ja palvelivat niitä ja kumarsivat niitä; mutta Minut he hylkäsivät, eivätkä Minun lakiani pitäneet.“

12. Ja te olette tehneet vielä pahemmin kuin teidän isänne, ja katso, te vaellatte kukin pahan sydämmensä kovuuden mukaan, niin ettette kuule Minua.

13. Sentähden Minä heidän teidät pois tästä maasta siihen maahan, jota te ette tunne, ette te eikä teidän

isännekään, ja siellä saatte palvella muita jumalia päivät ja yöt, koska en Minä anna teille armoa.”

5 Moos. 4:27 s. 28:64. Jer. 5:19.

14. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo Herra, ettei enää sanota: „niin totta kuin Herra elää, joka toi Israelin lapset ylös Egyptin maasta,“

Jer. 23:7 s.

15. vaan „niin totta kuin Herra elää, joka toi Israelin lapset ylös pohjan maasta, ja kaikista maakunnista, joihin Hän oli heidät ajanut.“ Sillä Minä palautan heidät omalle maalle, jonka minä annoin heidän isillensä.

16. Katso, Minä lähetän monta kalastajaa, sanoo Herra, ne heitä onkivat; ja sen jälkeen lähetän Minä monta metsästäjää, ne heitä pyytelevät kaikilta vuorilta ja kaikilta kukkuloilta ja kallioitten rotkoista.

17. Sillä silmäni tarkkaavat kaikkia heidän teitän; ne eivät ole salatut minun kasvoillani, eikä heidän rikkoksensa ole peitetty minun silmiäni edestä.

Job 34:21 s. Ps. 90:8.

San. 5:21 Jer. 23:24. 32:19. Hebr. 4:13.

18. Ja Minä kostan heille ensin kaksinkertaisesti heidän rikkoksensa ja syntinsä, sentähden että he saastuttivat Minun maani iljetystensä ruumiilla, ja kauhistuksillansa he täyttivät minun perintöni.

3 Moos. 26:30. Jes. 65:7. Jer. 2:7.

19. Herra, minun väkevyyteni ja liniani ja pakopaikkani ahdistuksen päivänä! Sinun tykösi pakanat vielä tulevat maailman ääristä ja sanovat „pelosta vain perivät meidän isämme, turhia jumalia, eikä niissä ole yhtäkään auttajaa.“

Ps. 8:2 s. 46:2.

Jes. 22:8. Jer. 3:17. Mik. 4:1 s. Sak. 8:20 s.

20. Pitääkö ihmisen tekemän itsellensä jumaliksi ne, jotka eivät jumalia ole?”

Jes. 40:19 s. 44:9 s. Jer. 2:11.

21. Sentähden, katso, Minä teen heille tietäväksi tällä kertaa, Minä teen heille tietäväksi käteni ja voimani; ja he tulevat tietämään, että Minun nimeni on Herra

17 Luku.

Syntisten häviö, hurskasten turva; oikea lepopäivän viettäminen.

Juudan synty on kirjoitettu rautaisella piirustimella ja timantin kärjellä; se on kaivettu heidän sydämensä tauluihin ja teidän alttarinne sarviin.

2. Niinkuin heidän lapsensa muistavat he heidän alttariansa ja astarot-kuviansa viheriän puun vieressä, korkeilla kukkuloilla

3. Minä annan ryöstöksi Minun vuoreni kedolla, sinun tavarasit ja aarteesi ja sinun uhrikukkulasi synnin tähden kaikissa rajoissasi.

Jer. 15:13 s. 20:5. 21:13.

4. Ja sinä olet, oman syysi tähden, luopuva perinnöstäsi, jonka sinulle annoin; ja Minä annan sinun palvella vihollisiasi siinä maassa, jota et tunne. Sillä te olette minun vihani tulen sytyttäneet, ja se on ijankaikkisesti palava.

Jer. 15:14.

5. Näin sanoo Herra: kirottu on se mies, joka turvaa ihmiseen ja panee lihaa käsivarreksensa ja jonka sydän luopuu Herrasta!

2 Aik. 32:8.

6. Hän on oleva niinkuin alaston erämaassa, eikä saa nähdä hyvää tulevan; vaan hän on asuva kuivetuilla seuduilla korvessa, suolaisessa ja asumattomassa maassa.

Jer. 48:6.

7. Mutta siunattu on se mies, joka turvaa Herraan, jonka turvana Herra on!

Ps. 2:12. 34:9. 40:5. 84:13. San. 16:20.

8. Ja hän on niinkuin puu, joka on istutettu veden reunalle ja levittää juurensa virran varrella, eikä pelkää kuumuuden tullessa; vaan hänen lehtensä ovat viheriät, eikä hän poutavuotena huolehdi, eikä lakkaa hedelmää tekemästä.

Ps. 1:3.

9. Kaikkea muuta kavalampi on sydän ja turmelunut kappale! kuka sitä voi tutkia?

10. Minä, Herra, tutkin sydämmen ja koettelen munaskuut, ja annan jokaiselle hänen tiensä mukaan ja hänen töitensä hedelmän mukaan.

1 Sam. 16:17. Ps. 7:10. Jer. 11:20. 20:12.

Rooni. 2:6. Ilm. 2:23.

11. Peltopyy, joka hautoo mitä hän ei muninut — niin on se, joka hankkii rikkautta vääryydellä; hänen keski-ijässensä se hänet jättää, ja viimeisellä on hän tyhjänä oleva.

12. Kunnian istuin, ikivanhakorkeus on meidän pyhäkkömme paikka!

13. Israelin toivo on Herra! Kaikki jotka Sinua hylkäävät, joutuvat häpeään! Jotka Minusta poikkeavat, maahan kirjoitetaan; sillä he hylkäävät elävien vesien lähteen, itse Herran.

Ps. 36:10. Jer. 2:13. Joh. 4:14

14. Paranna minua, Herra, niin minä paranen; pelasta minua, niin minä pelastun Sillä Sinä olet minun ylistykseni.

5 Moos. 10:21.

15. Katso, he sanovat minulle: „missä on Herran sana? täytettäköön se nyt!”

Jes. 5:19. Hes. 12:22. 2 Piet. 3:4

16. Mutta minä en ole peräytynyt olemasta paimenena Sinun jäljissäsi, enkä ole turmion päivää toivotellut;

sen Sinä tiedät. Mitä minun huultani on lähtenyt, se oli julki Sinun kasvojesi edessä.

17. Älä ole minulle peloitukseksi; minun turvani olet Sinä pahana päivänä!

18. Anna heidän häpeään joutua, jotka minua vainoavat, mutta älä anna minun häpeään tulla; anna heidän hämmästyä, mutta älä anna minun hämmästyä! Tuota heidän päällensä paha päivä, ja turmele heitä kaksinkertaisesti! Ps. 35:4. 40:15.

19. Näin sanoi Herra minulle: mene ja seiso kansan lasten portissa, josta Juudan kuninkaat tulevat ja josta he menevät ulos, ja kaikissa Jerusalemin porteissa,

20. ja sano heille: kuulkaat Herran sana, Juudan kuninkaat ja koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka tulette sisälle näistä porteista!

21. Näin sanoo Herra: kavahtakaat itseänne, ja älkäätkä kantako mitään kuormaa sabbatti-päivänä, älkäätkä niitä tuoko Jerusalemin porteista.

Neh. 13:19.

22. Ja älkäätkä viekö kuormaa ulos huoneistanne sabbatti-päivänä, älkäätkä mitään työtä tehkö, vaan pyhittäkäätkä sabbatti-päivä, niinkuin Minä käskin teidän isiänne.

2 Moos. 20:8 s. 23:12. 31:13. 5 Moos. 5:12 s.

23. Mutta he eivät kuulleet eikä kallistaneet korviaansa, vaan jäykistivät niskansa, etteivät kuulisi eikä kuria tottelisi. Jer. 7:26. 19:15.

24. Ja on tapahtuva, jos todella kuullette Minua, sanoo Herra, niin ett'ette tuo mitään kuormaa tämän kaupungin porteista sabbatti-päivänä, vaan pyhitätte sabbatti-päivän, niin ett'ette silloin tee mitään työtä,

25. niin on tämän kaupungin porteista tuleva kuninkaita ja ruhtinaita, jotka Davidin istuimella istuvat ja ajavat vaunuilla ja hevosilla, he ja heidän ruhtinaansa, Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat; ja tätä kaupunkia asutaan ijankaikkisesti. Jer. 22:4.

26. Ja Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöiltä ja Benjaminin maalta ja ranta-alangolta ja vuoristosta ja etelän maalta on tuleva niitä, jotka tuovat polttouhria ja teuraushuria ja ruokauhria ja suitsutusta, ja jotka tuovat kiitosuhria Herran huoneeseen. Jer. 32:44. 33:13.

27. Mutta jos ette kuule Minua, pyhittäksenne sabbatti-päivää, niin että kartatte kuorman kantamista ja Jerusalemin porteista kulkemista sabbatti-päivänä, niin syytän Minä tulen sen porteissa, ja se on kulut-

tava Jerusalemin huoneet, eikä se sammu. Hes. 20:47. Hos. 8:14. Val. v.4:11.

18 Luku.

Oikea katumus. Jeremian rukous.

Tämä on se sana, joka tuli Herralta Jeremialle, sanoen:

2. „Nouse ja mene alas savenvalajan huoneeseen; siellä annan sinun kuulla minun sanani.“

3. Ja minä menin alas savenvalajan huoneeseen, ja katso, hän teki työtä pyöränsä päällä.

4. Ja astia, jota hän savesta valmisti, särkyi valajan kädessä; ja hän teki siitä taas toisen astian, niinkuin valaja katsoi parhaaksi tehdä.

5. Niin tuli Herran sana minulle, sanoen:

6. Enkö Minäkin tämän valajan tavalla voi tehdä teille, Israelin huone? sanoo Herra. Katso, niinkuin savi on valajan kädessä, niin tekin olette minun kädessäni, Israelin huone.

Jes. 45:9. Room. 9:21.

7. Äkisti Minä puhun kansaa vastaan, ja valtakuntaa vastaan, juurittaakseni, hajoittaakseni ja hävittäkseni sitä. Jer. 1:10. 31:28.

8. Vaan jos se kansa kääntyy pois pahuudestansa, jota vastaan Minä puhuin, niin Minä kadun sitä onnettomuutta, jota olin aikeessa sille tehdä.

Jer. 26:3. Hes. 18:21. 33:11. Joon. 3:10.

9. Ja äkisti puhun Minä kansasta ja valtakunnasta, rakentaakseni ja istuttaakseni sitä.

10. Vaan jos se tekee, mitä pahaa on minun silmissäni, niin ettei se kuule minun ääntäni, niin Minäkin kadun sitä hyvää, jota olin luvannut tehdä hänelle.

11. Ja nyt puhu Israelin miehille ja Jerusalemin asukkaille, sanoen: näin sanoo Herra: katso, Minä valmistan teille onnettomuutta ja pidän neuvoa teitä vastaan. Kääntykäätkin kukin pahalta tieltänne ja parantakaat vaelluksenne ja tekonne!

2 Kun. 17:13. Jer. 7:3. 25:5. 26:13. 35:15.

12. Mutta he sanoivat: „ei siitä tule mitään. Omien ajatustemme mukaan me tahdomme vaeltaa ja teemme kukin kovan sydämmensä mukaan!“

Jes. 65:2. Jer. 2:25. 44:16 a.

13. Sentähden, näin sanoo Herra: kysykääthän pakanoissa, kuka on senlaista kuullut? Kauhistavaa on neitsyt Israel paljon tehnyt.

Jer. 2:10. Hos. 6:10.

14. Katooko Libanonin lumi kedon vuorelta? Tahi kuivuatko virrat, kaukaa juoksevat kylmät vedet?

15. Sillä minun kansani unohti Mi-

nut, epäjumalille he suitsuttavat; ja ne saattoivat heidät kompastumaan heidän teillensä, vanhoilla poluilla, ja käymään tietä, joka on tasoitamaton.

16. että he tekisivät maansa kauhukseksi, ikuiseksi ivaksi; jokainen, joka siitä sivutse käy, on kauhistuva, ja päättänsä pädistävä.

Jer. 12:11. 19:8. 49:18.

17. Itätuulen tavoin hajoitan Minä heidät, vihollistensa edessä; Minä näytän heille selkäni enkä kasvojani heidän häviönsä päivänä. Jees. 27:8.

18. Mutta he sanoivat: „tulkaat, neuvotelkaamme keinoja Jeremiaa vastaan; sillä ei katoa laki papilta eikä neuvo viisaalta eikä sana profetalta. Tulkaat ja lyökäämme häntä kielellä, ja älkäämme huoliko yhdestäkään hänen sanoistansa!“ Hos. 7:26. Mal. 2:7.

19. Herra, pidä huolta minusta ja kuule minun vihamiesteni ääntä!

20. Onko hyvä pahalla kostettava? Sillä he kaivavat kuoppaa sielulleni. Muista miten seisoin kasvojesi edessä puhumassa heidän puolestansa hyvää, kääntäkseni sinun kiivautesi pois heistä.

21. Sentähden anna heidän lapsensa näljän omiksi ja syökse heidät miekan käsin, niin että heidän vaimonsa jäävät lapsettomiksi ja leskiksi, ja heidän miehensä ruten omiksi ja heidän nuoret miehensä miekan kaatamiksi sodassa. Ps. 109:10s.

22. Kuulukoon huuto heidän huoneistansa, kun Sinä tuotat sotajoukon äkkiä heidän päällensä, sillä he kaivavat kuopan minua saavuttaaksensa ja virittävät salaa pauloja minun jalkojeni eteen.

23. Ja Sinä, Herra, tiedät kaikki heidän aikeensa minua vastaan. Älä peitä heidän rikostansa, äläkä pyyhi pois heidän syntiänsä Sinun kasvojesi edestä; vaan jääkööt he kaatuneina Sinun kasvojesi eteen, kostä heille vihasi aikana.

19 Luku.

Juuda hävitetään niinkuin rikottu saviastia.

Näin sanoi Herra: mene ja osta savenvälajan tekemä astia; ja ota muutamia kansan vanhimpia ja papin vanhimpia kanssasi,

2. ja mene ulos Benhinnomin laaksoon, joka on Tiili-portin edessä, ja saarnaa siellä ne sanat, jotka Minä sanon sinulle,

3. ja sano: „kuulkaat Herrän sana, te Juudan kuninkaata ja Jerusalemin asukkaat: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä tuotan

onnettomuuden tätä paikkaa vastaan, niin että jokaisen sitä kuulevan korvat soivat, 1 Sam. 8:11. 2 Kun. 21:12.

4. sentähden että he ovat hyljänneet Minut ja muukalaiseksi muutaneet tämän paikan ja suitsuttaneet muille jumalille, joita he eivät tunneneet eikä heidän isänsä eikä Juudan kuninkaat, ja täyttivät tämän paikan viattomien verellä,

5. ja rakensivat Baalin kukkuloita polttaaksensa lapsiansa tulessa, poltto-uhriksi Baalille, — jota en Minä ole käsenyt enkä puhunut, eikä se minun mieleeni johtunut.

Jer. 7:31 s. 32:35. Hes. 16:20. 23:37.

6. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tätä paikkaa ei enää nimitetä „Tofetiksi“ eikä „Benhinnomin laaksoksi“, vaan Murha-laaksoksi.

7. Ja Minä tyhjennän Juudan ja Jerusalemin neuvon tässä paikassa ja annan heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä ja niiden käteen, jotka heidän sieluansa etsivät, ja annan heidän ruumiinsa ruuaksi taivaan linnuille ja maan eläimille,

Jer. 7:33. 16:4.

8. ja teen tämän kaupungin kauhukseksi ja vihellykseksi; jokainen siitä sivutse kulkeva on kauhistuva ja viheltävä kaikkien sen vajojen tähden.

Jer. 12:11. 18:16.

9. Ja Minä annan heidän syödä poikiensa lihaa ja tyttärensä lihaa, ja he syövät toinen toisensa lihaa siinä ahdingossa ja ahdistuksessa, jolla heidän vihollisensa ja vainoojansa heitä ahdistavat.“

3 Moos. 26:29.

5 Moos. 28:53 s. Val. v. 2:20. 4:10. Luuk. 19:43 s.

10. Ja sinun pitää rikkoman se astia niiden miesten silmään nähden, jotka ovat menneet kanssasi.

11. Ja sano heille: „näin sanoo Herra Sebaot: aivan niin Minä rikon tämän kansan ja tämän kaupungin, kuin joku rikkoo savenvälajan astian, ettei sitä enää voida parantaa; ja Tofetissa heitä haudataan hautaamisen sijaan puutteessa.“

Jer. 7:32.

12. Näin Minä teen tälle paikalle, sanoo Herra, ja sen asukkaille, tehdäkseni tämän kaupungin Tofetin vertaiseksi.

13. Ja Jerusalemin huoneet ja Juudan kuninkaan huoneet tulevat saastaisiksi niinkuin tämä paikka Tofet, ne ja kaikki huoneet, joiden katoilla he ovat suitsuttaneet kaikelle taivaan joukolle ja uhranneet juomauhria muille jumalille: Jer. 32:29. 44:17s. Sef. 1:5.

14. Ja Jeremia palasi Tofetista, johon Herra hänet lähetti ennustamaan,

ja seisoi Herran huoneen esikartanossa ja sanoi kaikelle kansalle:

15. „Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä tuotan tämän kaupungin päälle ja kaikkien sen kaupunkien päälle kaiken sen onnettomuuden, jonka häntä vastaan puhunut olen; sillä he ovat jäykistäneet niskansa, etteivät kuulis minun sanojani.“ Jer. 7:26. 17:23.

20 Luku.

Jeremia heitetään vankeuteen. Hänen kärsimättömyytensä.

Mutta pappi Pashur, Immerin poika, joka oli ylimmäinen kaitsija Herran huoneessa, kuuli Jeremian ennustavan niitä sanoja. Jer. 38:1.

2. Ja Pashur löi profetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuhuhun, joka oli Benjaminin yläportilla Herran huoneessa. Jer. 29:26. 37:15. Ap.t. 23:2.

3. Ja tapahtui toisenä päivänä, kun Pashur päästi Jeremian pois jalkapuusta, että Jeremia sanoi hänelle: „ei Herra kutsu sinun nimeäsi Pashur, vaan Magor-Missabib.“

4. Sillä näin sanoo Herra: katso, Minä panen sinut peloksi itsellesi ja kaikille ystävillesi ja ne kaatuvat vihollistensa miekkaan, ja sinun silmäsi sen näkevät; ja koko Juudan annan Minä Babelin kuninkaan käteen, ja hän viepi heidät Babeliin ja lyö heitä miekalla.

5. Ja Minä annan kaiken tämän kaupungin tavaran ja kaiken sen kalleudet, ja kaikki Juudan kuningasten aarteet annan Minä heidän vihollistensa käteen; ne niiltä ryöstävät ja ottavat ne ja vievät ne Babeliin.

2 Kun. 20:17. Jes. 39:8. Jer. 15:13. 17:3.

6. Ja sinä, Pashur, olet kaikkien talossasi asuvien kanssa menevä vankeuteen ja tuleva Babeliin, ja siellä sinä kuolet ja siellä sinä haudataan, sinä ja kaikki ystäväsi, joille sinä valhetta epänsuosit.“

7. Herra, sinä taivutit minua, ja minä taivuin; Sinä tartuit minuun ja voitit. Minä olen joutunut pilkaksi kaiken päivää; jokainen ivaa minua. Jer. 1:6s.

8. Sillä milloin vaan puhun, täytyy minun huutaa ja saarnata väkivaltaista ja häviöstä; sillä Herran sana on tullut minulle häväistykseksi ja pilkaksi kaiken päivää.

9. Mutta kun sanoin: „en tahdo Häntä muistaa enkä enää puhua hänen nimensänsä“, silloin oli sydämessäni ikään kuin polttava tuli suljettuna minun luuhini, ja minä väsyin sitä pidättämästä enkä voi sitä kestää.

10. Sillä minä kuulin monen puhetta, peloitusta yltä ympäriltä: „syyttäkää, ja syyttäkäämme häntä!“ Joka ainoa ystäväni väijyy minun lankemustani: „kuka ties antaa hän houkutella itseänsä, että me hänet voittaisimme ja saisimme kostaa hänelle.“

11. Mutta Herra on minun kanssani niinkuin väkevä sankari; sentähden minun vainoojani kompastuvat, eivätkä voita. He joutuvat suuresti häpeään, koska eivät ole taitavasti menetelleet; se häpeä on ijankaikkinen oleva, eikä sitä unhoteta.

Jer. 1:18. 15:20. 17:13. 23:40.

12. Ja Sinä, Herra Sebaot, joka tutkit vanhurskasta, joka näet munaskuut ja sydämen! minä saan nähdä kostoni heistä; sillä Sinun haltuusi olen jättänyt asiani.

13. Veisatkaat Herralle, ylistäkää Herraa! sillä hän pelastaa köyhän sielun pahojen kädestä.

14. Kirottu olkoon se päivä, jona minä synnyin! Se päivä, jona äitini minutsynnytti, älköön siunattu olko Job3:1s. 10:18. Jer. 15:10.

15. Kirottu olkoon se mies, joka toi isälleni ilosanoman, sanoen: „sinulle syntyi poikalapsi“, ja sillä häntä suuresti ilahutti!

16. Ja olkoon se mies niinkuin ne kaupungit, jotka Herra hävitti eikä armahtanut, ja kuulkoon hän huutoa aamulla ja sotahälinää keskispäivän aikana, 1 Moos. 19:24 s. Jes. 13:19. Jer. 50:40. Hes. 16:49 s. Hos. 11:8. Am. 4:11. Luuk. 17:29 s. Juud. v. 7.

17. sentähden, ettei hän minua kohdussa kuolettanut, että äitini olisi ollut minun hautani ja hänen kohtunsa olisi ijäti raskaana ollut!

18. Miksi olen minä kohdusta tullut ulos näkemään vaivaa ja murhetta ja että päiväni häpeässä kuluisivat?

21 Luku.

Jeremian vastaus kuningas Sedekialle.

Tämä on se sana, joka Herralta tuli Jeremialle, kun kuningas Sedekia lähetti hänen työnsä Pashurin, Malkijan pojan, ja pappi Sefanjan, Maa-sejan pojan, sanomaan:

2. „Kysy meidän puolestamme Herraa; sillä Nebukadresar, Babelin kuningas, sotii meitä vastaan. Kukaties on Herra tekevä meille kaikkien ihmittänsä mukaan, niin että hän menee pois meidän työköämme.“

3. Je Jeremia sanoi heille: sanokaat näin Sedekialle:

4. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: katso, Minä käänän ne sota-

aseet, jotka ovat teidän käsissänne, joilla te muurin ulkopuolella soditte teitä ahdistavaa Babelin kuningasta ja Kaldealaisia vastaan, ja kokoon ne tämän kaupungin keskelle.

5. Ja Minä itse sodin teitä vastaan oje-tulla kädellä ja väkevällä käsivarrella ja vihalla ja kiivaudella ja suurella julmuudella. 2 Moos. 6:6. 5 Moos. 29:23.

6. Ja Minä lyön tämän kaupungin asukkaat, sekä ihmiset että eläimet; suuren ruttotautiin he kuolevat.

7. Ja sen jälkeen, sanoo Herra, annan Minä Sedekian, Juudan kunin-kaan, ja hänen palvelijansa ja kan-san ja ne, jotka tässä kaupungissa ovat jääneet ruitolla ja miekalta ja nä-ljältä, Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, käsiin, ja heidän vihollisten-sa käsiin ja niiden käsiin, jotka hei-dän sielujansa etsivät, ja hän lyö hei-dät miekan terällä; ei hän säästä hei-tä, ei sääli eikä armahda. Jer. 32:3s.

8. Ja sano tälle kansalle: näin sanoo Herra: katso, Minä panen teidän tee-teenne elämän tien ja kuoleman tie-
6 Moos. 11:26. 80:15. 19.

9. Se, joka jää tähän kaupunkiin, on kuoleva miekkaan ja nälkään ja rut-toon, mutta se, joka lähtee ulos ja mee-ne Kaldealaisten tykö, jotka teitä piirittävät, hän saa elää ja on saava henkensä saaliiksi. Jer. 38:2. 39:18: 45:5.

10. Sillä Minä olen asettanut kasvoni tätä kaupunkia vastaan onnettomuu-deksi eikä hyväksi, sanoo Herra; Ba-belin kuninkaan käsiin se annetaan, ja hän sen polttaa tulella.

11. Ja sano Juudan kuninkaan huoneelle: kuulkaat Herran sana:

12. Davidin huone! näin sanoo Her-ra: „pitäkäät joka aamu oikeus ja pelastakaat ryöstetty sortajan käde-tä, ettei minun kiivauteni tulisi kuin tuli ja palaisi eikä olisi sammuttajaa teidän tekoinne pahuuden tähden!“
Jer. 4:4. 22:3.

13. Katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä, joka lasangon vuorella asut, sanoo Herra, te, jotka sanotte: „kuka voi astua alas meitä vastaan ja kuka tu-lee meidän asuntoihimme?“ Jer. 17:3.

14. Ja minä kostan teille teidän te-kojenne hedelmän mukaan, sanoo Herra; ja Minä sytytän tulen sen metsään, se on syöpä kaiken sen ympä-ristön.
San. 1:31.

22 Luku.

Sallumia, Jopakimia ja Konjaa vastaan.

Näin sanoo Herra: mene alas Juu-dan kuninkaan huoneeseen ja pu-hu siellä tämä sana,

2. ja sano: kuule Herran sana, sinä Davidin istuimella istuva Juudan

kuningas, sinä ja sinun palvelijasi ja kansasi, jotka käyite sisälle näis-tä porteista.
Jer. 17:20.

3. Näin sanoo Herra: lehkääit oikeus ja vanhurskaus ja pelastakaat ryös-tetty sortajan kädestä; ja alkääit vai-vaiko, alkääit kovasti kohdelko muu-kalaista, orpoa ja leskeä, alkääitkö vuodattako viatonta verta tässä pai-kassa.
Jer. 21:12.

4. Sillä jos te todella teette tämän sanan mukaan, niin tulee tämän huoneen porteista sisälle kuninkaita, jot-ka Davidin istuimella istuvat ja aja-vat vaunuilla ja hevosilla, ja heidän palvelijansa ja kansansa. Jer. 17:26.

5. Mutta jos ette kuule näitä sanoja, niin olen Minä itseni kautta vannonnut, sanoo Herra, että tämä huone on raunioiksi joutuva.

6. Sillä näin sanoo Herra Juudan kuninkaan huoneesta: Gileadina olet sinä Minulle, Libanonin kukkulana; totisesti, Minä panen sinut erämaak-si, asumattomiksi kaupungeiksi!

7. Ja Minä pyhiän sinua vastaan hä-vittäjät, kunkin aseinsensa, ja ne kaa-tavat sinun valitut sedripuusi ja hei-ttävät ne tuleen.

8. Ja monet kansat käyvät tämän kaupungin ohitse ja sanovat toinen toisellensa: „minkätähden teki Her-ra näin tälle suurelle kaupungille?“
5 Moos. 29:24. 1 Kun. 9:8s.

9. Ja pitää vastattaman: „sen läh-den, että he hylkäsivät Herran, hei-dän Jumalansa, liiton ja kumarsivat muita jumalia ja palvelivat niitä.“

10. Alkäätkö kuollutta itkekö alkäätkä häntä surkutelko; vaan itkekötkä tuo-ta pois mennyttä, sillä ei hän enää palaja syntymämaatansa näkemään.

11. Sillä näin sanoo Herra Sallumista, Josian pojasta, Juudan kuninkaasta, joka tuli kuninkaaksi isänsä Josian sijaan ja meni pois tästä paikasta: ei hän enää sinne palaja. 2 Kun. 23:30.

12. Sillä siinä paikassa, mihin hän-net vankina veivät, on hän kuoleva, eikä hän ole tätä maata enää näkevä.

13. Voi sitä, joka rakentaa huoneen-sa vääryydellä ja ylisalinsa laitto-muudella, joka teettää lähimmäisil-länsä työtä ilmaiseksi, eikä anna hän-elle palkkaansa,
8 Moos. 19:13.

5 Moos. 24:14s. Hab. 2:9. Jaak. 5:4.

14. joka sanoo: „minä rakennan itselleni avaran huoneuston ja välk-kyvätsali!“ ja hakkaa siihen ikku-noita ja peittää sen sisältä sedripuilla ja sivelletä sen punamaalilla!

15. Tahdotko kuningas olla, koska sedripuilla koreilet? Eikö isäsi syö-nyt ja juonut ja tehnyt oikeutta ja

vanhurskautta? Silloin kävi hänelle hyvin.

2 Kun 22:2.

16. Hän ratkaisi vaivaisen järkyttävään asiaan. Silloin kävi hyvin. Eikö tämä ole Minua tuntea? sanoo Herra.

17. Sillä sinun silmäsi ja sydämesi ei pyydä muuta, kuin voittoa ja vialtonta verta vuodattaa ja väkivaltaa ja sortoa tehdä.

18. Sentähden, näin sanoo Herra Jokakimista, Josian pojasta, Juudan kuninkaasta: ei hänestä valiteta: „voi veljeni! voisisareni!“ ei hänestä valiteta: „voi herra! voi hänen kuniansa!“

19. Aasin hautajaisilla hän haudataan; hän riiputetaan ja heitetään ulos kauas Jerusalemin porteista.

Jer. 36:30

20. Nouse Libanonille ja huuda, ja korota äänesi Basanissa ja huuda Abarimista; sillä muserrutet ovat kaikki sinun rakastajasi.

21. Minä puhuin sinulle rauhassa ollessasi; sinä sanoit: „en tahdo kuulla.“ Tämä oli vaelluksesi nuoruudestasi asti, ettet sinä kuullut minun ääntäni.

22. Kaikki paimenesi on tuuli tempaava pois, ja sinun rakastajasi menevät vankeuteen. Niin, silloin saat häpeän ja häväistyksen kaiken pahuttesi tähden.

23. Sinä, joka asut Libanonissa ja pesit sedripuiissa, kuinka surkuteltava sinä olet, kun tuska tulee sinulle, ahdistus niinkuin lapsen synnyttäjälle!

24. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, vaikkapa Konja, Jokakimin poika, Juudan kuningas, olisi sinetisormus oikeassa kädessäni, niin Minä siittäkin revin sinut pois.

Kork. v. 8:6. Hagg. 2:24.

25. Ja Minä annan sinut niiden käteen, jotka etsivät sinun sieluasi, ja niiden käteen, joita pelkää, ja Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, käteen ja Kaldealaisten käteen. Jer. 21:7.

26. Ja Minä viskaan sinut ja äitisi, joka sinut synnytti, toiseen maahan, jossa ette ole syntyneet; ja siellä te kuolette.

2 Kun. 24:15.

27. Ja siihen maahan, johon heidän sielunsa halajaa palata, sinne eivät he pääse palajamaan.

28. Hyljätty, rikottu astiako tämä mies Konja on? vai kaluko, joka ei kelpaa? Minkätähden he viskataan pois, hän ja hänen siemenensä, ja heitetään maahan, jota eivät tunne?

29. Maa, maa, maa! kuule Herran sana!

30. Näin sanoo Herra: kirjoittakaat tämä mies lapsettomaksi, onnetto-

maksi elin-aikanansa; sille ei hänellä ole onnea, että joku Hänen siemenensä istuisi Davidin istuimella ja Juudaa vielä hallitsisi.

23 Luku.

Herra uhkaa vääriä profettoja.

Voi niitä paimenia, jotka häviyttävät ja hajoittavat minun laitumien lauman! sanoo Herra. Jer. 10:21. Hes. 34:2 s.

2. Sentähden, näin sanoo Herra, Israelin Jumala, kansaa kaitsevista paimenista: Te olette hajoittaneet minun laumaani ja ne karkoittaneet, ettekä etsineet heitä. Katso, Minä olen teissä kostava teidän tekojenne pahuden, sanoo Herra.

3. Ja Minä olen itse kokoova laumani jäännöksen kaikista niistä maakunnista, joihin Minä olen heitä karkoittanut, ja olen heitä palauttava heidän laitumillensa, ja he tulevat hedelmällisiksi ja lisääntyvät.

Joh. 10:16. Hes. 11:17. 34:11 s.

4. Ja Minä asetan heidän yllitensä paimenet, jotka heitä kaitsevat, niin etteivät enää pelkää eivätkä vapise, eikä heitä ahdisteta, sanoo Herra.

Jes. 40:11. Jer. 3:15.

5. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä herätän Davidille vanhurskaan vesan, ja hän on kuninkaana hallitseva ja taitavasti toimittava ja tekevä oikeutta ja vanhurskautta maassa.

Jes. 42. 11:1. 45:8.

Jer. 33:15 s. Hes. 34:23. Dan. 9:24. Sak. 3:8. 6:12.

6. Hänen päivinensä pelastetaan Juuda ja Israel asuu turvassa, ja tämä on oleva hänen nimensä, jolla häntä nimitetään: „Herra, meidän vanhurskaudemme!“

Sak. 14:11.

7. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin ei enää sanota: „niin totta kuin Herra elää, joka johdatti Israelin lapset ulos Egyptin maasta.“

Jer. 16:14 s.

8. vaan: „niin totta kuin Herra elää, joka johdatti ja tuotti Israelin huoneen siemenen pohjan maasta ja kaikista maakunnista, joihin Minä olen heidät karkoittanut!“ Ja he saavat asua omassa maassunsa.

9. Profettoja vastaan: Särjetty on sydämeni minussa, kaikki luuni raukeavat; minä olen kuin juopunut mies, niinkuin sankari, jonka viini on voittonut, Herran tähden ja hänen pyhän sanansa tähden.

10. Sillä avioliiton rikkojia on maa täynnä; sillä kirouksen tähden surkastuu maa, kuivuvat korven laitumet; ja heidän riontansa on paha ja heidän miehuutensa on vääryyttä.

Jes. 24:6. Jer. 12:4.

11. Sillä niin profetta kuin pappikin ovat jumalattomia; vieläpä omassa huoneessanikin löydän Minä heidän pahuuttansa, sanoo Herra.

Jer. 7:30. 32:34.

12. Sentähden on heidän tiensä oleva heille liukastuksena pimeydessä, heitä sysätään ja he siellä lankeavat; sillä Minä tuotan heidän päällensä onnettomuutta, heidän etsikkovuotensa, sanoo Herra.

13. Samarian profetoissa näin Minä inhottavaa: he ennustivat Baalin kautta ja eksyttivät Minun kansaani, Israelia.

14. Mutta Jerusalemin profetoissa Minä näin kauhistuttavaa: aviorikosta ja valheella kuljeksimista; ja he vahvistavat pahantekijään käsiä, etteivät kääntyisi kukin pahuudestansa. He ovat Minun edessäni kaikki niinkuin Sodom, ja sen asukkaat niinkuin Gomorra.

1 Moos. 13:13.

5 Moos. 32:32. Jes. 1:10. 3:9. Hes. 13:22. 16: 48.

15. Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot profetoista: katso, Minä syötän heitä koiruoholla ja juotan heitä myrkkyyvedellä; sillä Jerusalemin profetoista on jumalattomuus lähentynyt koko maahan.

Jer. 8:14. 9:15.

16. Näin sanoo Herra Sebaot: Älkäätkä kulko teille ennustavien profettojen sanoja! He pettivät teidät. Oman sydämmensä näkyjä he puhuvat, vaan ei Herran suusta.

Jer. 14:14. Hes. 13:2 s. Matt. 7:15.

17. Yhä he sanovat Minua halveksiville: „Herra on sanonut: rauha on teillä oleva“; ja kullekin sydämmensä kovuudessa kulkevalle sanovat he: „ei mikään onnettomuus ole päällenne tuleva.“

Jer. 6:14. 8:11. Hes. 13:10.

18. Sillä kuka on seisonut Herran neuvossa, nähnyt ja kuullut hänen sanansa? Kuka on tarkannut minun sanani ja sitä kuullut?

Job 15:8. Jes. 40:13. Room. 11:34. 1 Kor. 2:16.

19. Katso, Herran myrsky, julmuus lähtee liikkeelle, ja kiertelevä myrsky on jumalattomien pään päälle lankeava.

Ps. 11:6. Jer. 30:23 s.

20. Ei Herran viha lakkaa, ennenkuin Hän on tehnyt ja täyttänyt sydämmensä aivoitukset. Päivien lopulla te tulette sen oikein ymmärtämään.

21. En Minä lähettänyt profetoita, kuitenkin he juoksivat; en puhunut heille, kuitenkin he ennustivat.

Jer. 14:14 s. 27:15. 29:9.

22. Mutta jos he olisivat seisonet minun neuvossani, niin he ilmoittaisivat minun sanani kansalleni ja kääntäisivät heitä pois heidän pahasta va-

elluksestansa ja heidän tekojensa pahuudesta.

23. Olenko Minä Jumala, joka vaan lähellä olen, sanoo Herra; enkö ole Jumala, joka myös kaukana olen?

Ap. t. 17:27 s.

24. Voiko kukaan kätkeä itsensä niin salaisesti, etten Minä häntä näe? sanoo Herra. Enkö Minä ole se, joka täytän taivaan ja maan? sanoo Herra.

1 Kun. 8:27. Ps. 139:8. Jer. 16:17. Am. 9:2 s.

25. Minä kuulen, mitä ne profetat sanovat, jotka ennustavat Minun nimessäni valhetta, sanoen: „minä näin unta, minä näin unta.“

26. Kuinka kauan? Aikovatko profetat, jotka valhetta ennustavat ja ilmoittavat oman sydämmensä petosta,

27. aikovatko he saattaa minun kansaani unohtamaan minun nimeäni unillansa, jotka he kertovat, niinkuin heidän isänsä unohtivat minun nimeni Baalin tähden? Tuom. 3:7. 8:33.

28. Se profetta, jolla uni on, kertokoon unta, mutta se, jolla minun sanani on, kertokoon minun sanani totuudessa. Mitä ruumenet puhtaassa elossa? sanoo Herra.

29. Eikö minun sanani ole niinkuin tuli? sanoo Herra, ja niinkuin vasaara, joka halkaisee kalliot!

30. Sentähden katso, Minä tulen niitä profetoita vastaan, sanoo Herra, jotka varastavat minun sanani kukin toisellansa.

5 Moos. 18:20.

31. Katso, Minä tulen niitä profetoita vastaan, sanoo Herra, jotka omia puheittansa puhuvat ja sanovat: „Hän on sen sanonut.“

32. Katso, Minä tulen niitä vastaan, jotka valhe-unia ennustavat, sanoo Herra, jotka niitä kertovat ja valheilansa ja kehumisillansa eksyttävät minun kansaani, vaikka Minä en heitä lähettänyt, enkä käsenyt, ja vaikka ne eivät ensinkään hyödytä tätä kansaa, sanoo Herra.

Sef. 3:4.

33. Ja jos tämä kansa tahi profetta tahi pappi kysyy sinulta, sanoen: „mikä on Herran kuorma?“ niin sano sinä heille: „mikä se kuorma on? Minä heidän teidät pois.“ sanoo Herra.

34. Ja se profetta tahi pappi tahi kansa, joka sanoo: „Herran kuorma,“ sille miehelle ja hänen huoneellensa Minä sen kostan.

35. Näin te sanokaat kukin lähimmäisellensä ja veljellensä: „mitä vastaa Herraa?“ ja „mitä puhuu Herra?“

36. Mutta Herran „kuormaa“ älkäätkä enää mainitko; sillä kuormaksi on kullekin hänen oma sanansa tuleva; sillä te vääntelette elävän Jumalan,

Herran Sebaotin, teidän Jumalanne, sanoja.

37. Näin tesaanokaat profetalle: „mitä on Herra sinulle vastannut?“ ja: „mitä on Herra puhunut?“

38. Mutta jos te sanotte „Herran kuorma,“ niin sanoo Herra sen vuoksi näin: „sentähden että sanotte tämän sanan: „Herran kuorma,“ vaikka Minä olen lähettänyt tykönnne sanomaan: „älkäätkä sanoko Herran kuorma,“

39. sentähden katso, Minä peräti unohdan teitä ja heidän teidät ja tämän kaupungin, jonka Minä annoin teille ja teidän isillenne, pois kasvoveni edestä,

40. ja panen teidän päällemme ijan-kaikkisen häpeän ja ijan-kaikkisen pilkan, jota ei unohdeta.“ Jer. 20:11.

24 Luku.

Kaksi fiikunakoria.

Ja Herra näytti minulle, ja katso, kaksi fiikunakoria oli pantuna Herran huoneen eteen, senjälkeen kun Nebukadresar, Babelin kuninkas, oli vangiksi otanut Jekonjan, Jojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja Juudan ruhtinaat ja taiturit ja sepät Jerusalemistä, ja vienyit heidät Babeliin. 2 Kun. 24:15s. 2 Aik. 36:9s. Jer. 29:2.

2. Toisessa korissa oli aivan hyviä fiikunia, uutis-fiikunoitten kaltaisia, ja toisessa korissa oli aivan huonoja, joita ei huonoutensa tähden voitu syödä.

3. Ja Herra sanoi minulle: „mitä näet, Jeremia?“ ja minä sanoin: „fiikunoita. Hyvät fiikunat ovat aivan hyvät, mutta huonot ovat aivan huonot, niin ettei niitä voi syödä huonoutensa tähden.“

4. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

5. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: niinkuin nämä fiikunat ovat hyviä, niin olen Minä hyväksi katsova Juudan vankeja, jotka Minä lähetin tästä paikasta Kaldean maahan,

6. ja olen heidän hyväksensä pitävä heitä silmällä, ja Minä palautan heitä tähän maahan ja rakennan heitä, enkä hajoita, ja istutan heitä, enkä revi heitä ylös. Jer. 31:28. 42:10.

7. Ja Minä annan heille sydämen tuntemaan Minua, että Minä olen Herra, ja he saavat olla Minulle kansana ja Minä olen heidän Jumalansa; sillä he kääntyvät Minun puoleeni kaikesta sydämestänsä.

5 Moos. 30:6. Jer. 30:22. 31:33. 32:38s.

Hes. 11:19. 36:26 Hebr. 8:10.

8. Mutta niinkuin ne huonot fiiku-

nat ovat, joita ei huonouden tähden voi syödä, näin sanoo Herra, niin teen Minä Sedekialle, Juudan kuninkaalle, ja hänen ruhtinaillensa ja Jerusalemin jäännökselle, niille, jotka ovat jääneet tähän maahan, ja niille, jotka asuvat Egyptin maassa.

2 Kun. 25:2s. Jer. 29:17. 43:5s.

9. Ja annan heitä kidutettaviksi ja vaivattaviksi kaikille maan valtakunnille, häväistykseksi ja sananlaskuksi, ivaksi ja kiroukseksi kaikissa paikoissa, joihin Minä heitä karkoitan.

5 Moos. 28:25,37. 1 Kun. 9:7.

2 Aik. 7:20. Jer. 25:9,18. 44:17 s. 44:12. Hes. 5:15.

10. Ja lähetan heidän sekaansa miehen, näljän ja ruttotaudin, kunnes peräti loppuvat siitä maasta, jonka Minä annoin heille ja heidän isillensä.

Jer. 29:18. Hes. 6:12. 14:21.

25 Luku.

Juudaa ja kaikkia muita kansoja uhkaava tuomio.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle koko Juudan kansasta Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena, joka oli Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, ensimmäinen vuosi, Jer. 1:2.

2. jonka profetta Jeremia puhui koko Juudan kansasta ja kaikista Jerusalemin asukkaista, sanoen:

3. Josian, Amonin pojan, Juudan kuninkaan, kolmannesta toista vuodesta tähän päivään asti, nyt kolme kolmatta vuotta on Herran sana tullut minulle ja minä olen puhunut teille ahkerasti, mutta ette ole kuulleet.

4. Ja Herra on lähettänyt teille kaikki palvelijansa, profetat, tuon tuostakin, mutta ette kuulleet ettekä kallistaneet korviaanne kuulemaan.

2 Kun. 17:13 s. Jer. 7:13,25 s. 26:5. 35:15. 44:4 s.

5. Ja Hän sanoi: „kääntykäätkä toki kukin pahalta tieltänsä ja tekojensa pahuudesta, niin saatte asua siinä maassa, jonka Herra antoi teille ja teidän isillenne, ijan-kaikkisesta ijan-kaikkiseen. Jer. 18:11. 26:13. Sak. 1:1.

6. Ja älkäätkä vaeltako muiden jumalien jäljissä, niitä palvelemaan ja niitä kumartamaan, älkäätkä vihoitako Minua kätenne töillä, ett' en Minä teille pahaa tekisi.“

Jes. 3:9.

7. Mutta ette kuulleet Minua, sanoo Herra, vaan vihoilitte Minua kätenne töillä itsellenne onnettomuudeksi.

8. Sentähden, näin sanoo Herra Sebaot: koska ette kuulleet minun sanaani,

9. katso, niin lähetan Minä ja tuon kaikki pohjan sukunnat, sanoo Herra, ja Nebukadresarin, Babelin

kuninkaan, minun palvelijani, ja tuon hänet tätä maata vastaan ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia ympärillä olevia kansoja vastaan; ja Minä tahdon heidät hävittää ja panen heidät kauhistukseksi ja vihellykseksi ja ijankaikkiseksi autioksi.

Jer. 1:16. 27:8.

10. Ja Minä tahdon hävittää heiltä riemun äänen ja ilon äänen, yljän äänen ja morsiamen äänen, myllyn äänen ja kynttilän valon.

Jes. 24:7 s. Jer. 7:34. 16:9. 33:11. Ilm. 18:22 s.

11. Ja koko tämä maa on oleva autiona ja kauhistuksena, jännämä kansat saavat palvelella Babelin kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.

12. Ja on tapahtuva, kun nämä seitsemänkymmentä vuotta ovat täyteen, että Minä kostan Babelin kuninkaille ja sille kansalle, sanoo Herra, heidän syntinsä, ja myös Kaldealaisten maalle, ja panen sen ijankaikkiseksi autioksi.

2 Aik. 36:21 s. Jer. 29:10. Dan. 9:2. Sak. 1:12.

13. Ja Minä tuon tämän maan ylitse kaikki minun sanani, jotka siitä olen puhunut, kaikki, mitä on kirjoitettu tähän kirjaan, jota Jeremia on kaikkista kansoista ennustanut.

14. Sillä nekin saavat palvelella monta kansaa ja suuria kuninkaita, ja Minä kostan heille heidän töittensä ja kättensä tekojen mukaan.

15. Sillä näin sanoi Herra, Israelin Jumala, minulle: „ota tämä vihan viinin malja Minun kädestäni ja juota siitä kaikki kansat, joiden tykö Minä sinut lähetän,

Jer. 51:7. Ilm. 14:10. 16:19.

16. että he juovat ja horjuvat ja hulluuntuvat miekan edessä, jonka Minä olen heidän keskellensä lähettävä.“

17. Ja minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikkia kansoja, joiden tykö Herra minut lähetti:

18. Jerusalemia ja Juudan kaupungelta, sen kuninkaita ja ruhtinaita, tehdäkseen heidät häviöksi, kauhistukseksi, vihellykseksi ja kiroukseksi, niinkuin tänä päivänä on tapahtunut;

19. Faraota, Egyptin kuningasta, ja hänen palvelijoihinsa ja ruhtinaitansa ja koko kansaansa, Jer. 46:2 s.

20. ja kaikkia sekakansaa ja kaikkia Usin maan kuninkaita ja kaikkia Filistean maan kuninkaita, ja Askalonian ja Gasaa ja Ekronia ja Asdodin jääneitä, Jer. 47:1 s.

21. ja Edomia ja Moabian ja Ammonin lapsia, Jer. 48:1 s. 49:1,17.

22. ja kaikkia Tyron kuninkaita, ja

kaikkia Sidonin kuninkaita, ja rantaan kuninkaita mereen toisella puolella, Jes. 23:1 s.

23. ja Dedania ja Temaa ja Busia ja kaikkia, joiden hivus- ja partakulmat ovat kerityt, Jer. 9:26.

24. ja kaikkia Arabian kuninkaita, ja kaikkia sekakansan kuninkaita, jotka erämaassa asuvat,

25. ja kaikkia Simrin kuninkaita, ja kaikkia Elamin kuninkaita ja kaikkia Median kuninkaita,

26. ja kaikkia pohjan kuninkaita, lähelsiä ja kaukaisia, toista toisensa kanssa, ja kaikkia maan valtakuntia, jotka maan päällä ovat. Ja Sesakin kuninkaan pitää juoda heidän jälkeensä. Jer. 51:41.

27. Ja sano heille: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: juokaat ja juopukaat, oksentakaat ja langetkaat, niin ett'ette enää nouse miekan edestä, jonka Minä olen teidän keskellette lähettävä. Jer. 51:2,7.

28. Ja jos niin tapahtuu, ett'eivät he tahdo ottaa maljaa sinun kädestäsi ja juoda, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: teidän pitää totisesti juoman.

29. Sillä katso, siinä kaupungissa, joka minun nimelläni nimitetään, aloitan Minä pahaa tekemään; ja tekö pääsisitte rankaisematta? Ette pääse rankaisematta; sillä Minä olen kutsuva miekan kaikkien maan asukasten yli, sanoo Herra Sebaot.

Jer. 49:12. Hes. 9:6. 1 Piet. 4:17.

30. Mutta sinä, ennusta heille kaikki nämä sanat ja sano heille: Herra on korkeudesta kiljuva ja pyhästä asunnostansa on Hän antava äänensä kuulua; kovasti on Hän kiljuva yli lautumensa. Semmoisella huudollakuin viinikuurnan polkijan, on Hän vastaava kaikille maan asukkaille.

Jer. 51:14. Joel 3:16. Am. 1:2.

31. Jyrinä käy maan ääriin asti, sillä Herralla on riita-asia kansoissa. Hän käy oikeudelle kaiken lihan kanssa: jumalattomat, ne Hän antaa miekan omiksi, sanoo Herra.

32. Näin sanoo Herra Sebaot: katso, onnettomuus lähtee kansasta kansaan ja kova myrsky nousee maan ääristä.

33. Ja Herran surmaamia on oleva sinä päivänä maan ääristä maan ääriin asti. Ei heitä valiteta eikä koota eikä haudata; loaksi he jäävät maan päälle. Jes. 66:16. Jer. 8:2. 9:22. 16:4.

34. Parkukaat, te painenet, ja huutakaat ja heittäkäät tuhkaa päällenne, te lauman valtiat! Sillä täyteen ovat teidän päivänne teuraaksi,

ja Minä hajoitan tetta, että te kaadutte niinkuin kallit astiat.

35. Ja turva katoo paimenilta ja pelastus lauman valtiaalta.

36. Paimenten huodon ja lauman valtiain parkumisen ääni kuuluu, sillä Herra on hävittänyt heidän laitumensa!

37. Ja hävitetyt ovat rauhan niitut Herran vihan julmuuden edessä!

38. Hän jätti niinkuin nuori jalopeura pensastonsa; sillä heidän maansa on jäänyt autioksi väkivaltaisen julmuuden ja Hänen vihansa julmuuden edessä.

26 Luku.

Jeremiaa syytetään. Urijan murha.

Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa tuli tämä sana Herralta, sanoen:

2. Näin sanoo Herra: seisoo Herran huoneen kartanolla ja puhu kaikille Juudan kaupungeille, jotka tulevat rukoilemaan Herran huoneessa, kaikki ne sanat, jotka Minä olen sinulle käskenyt, puhuaksesi heille. Älä jätä sanaakaan siitä pois.

5 Moos. 4:2. Jer. 7:2.

3. Kukaties kuulevat he ja kääntyvät kukin pahalta tieltänsä; niin Minä katuisin sitä onnettomuutta, jota ajattelin tehdä heille heidän tekojensa pahuuden tähden.

Jer. 18:8, 11. Joon. 3:10.

4. Ja sano heille: näin sanoo Herra: jos ette kuule Minua, vaeltaaksenne minun laissani, jonka Minä olen teidän eteenne antanut,

5. niin että kuulette minun palvelijani, profettojen, sanat, jotka Minä tuostakin olen lähettänyt teille, vaikka te ette ole kuulleet,

2 Kun. 17:13 s. Jer. 7:13. 25:4.

6. niin teen Minä tämän huoneen Siilon kaltaiseksi, ja tämän kaupungin teen Minä kiroukseksi kaikille maan kansoille.

1 Sam. 4:3, 11 s. Ps. 78:60. Jer. 7:14. 29:9.

7. Ja papit ja profetat ja koko kansa kuullivat Jeremian puhuvan näitä sanoja Herran huoneessa.

8. Ja tapahtui, kun Jeremia herkesi puhumasta kaikkea, mitä Herra oli käskenyt hänen kaikelle kansalle puhua, että papit ja profetat ja koko kansa ottivat hänet kiinni ja sanoivat: „sinun pitää totisesti kuoleman!

9. Miksi sinä ennustat Herran nimessä, sanoen: „Siilon kaltaiseksi on tämä huone tuleva, ja tämä kaupunki on niin häviävä, ettei kukaan siinä asu?“ Ja koko kansa kokoontui Jeremiaa vastaan Herran huoneessa.

10. Ja Juudan ruhtinaat saivat kuulua nämä sanat ja menivät ylös kuninkaan huoneesta Herran huoneeseen ja istuivat Herran uuden portin eteen.

Jer. 36:10.

11. Ja papit ja profetat puhuivat ruhtinaille ja kaikelle kansalle, sanoen: „tämä mies on kuolemaan syyppää, sillä hän ennustaa tätä kaupunkia vastaan, niinkuin te korvillanne kuulette.“

Ap. t. 6:13.

12. Mutta Jeremia puhui kaikilleruhtinaille ja kaikelle kansalle, sanoen: „Herra on lähettänyt minut ennustamaan tätä huonetta ja tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka te kuulitte.

13. Ja nyt, tehkää vaelluksenne ja tekonne hyväksi ja kuulkaat Herran, teidän Jumalanne, ääntä, että Herra katuisi sitä onnettomuutta, jota Hän on puhunut teitä vastaan. Jer. 7:3. 18:11.

14. Ja minä, katso, minä olen teidän käsissänne. Tehkää minulle niinkuin näkyy teille hyväksi ja oikeaksi.

15. Kuitenkin tarkoin tietäkää, että jos te minut tapatte, niin te saatatte viattoman veren teidän päällenne ja tämän kaupungin ja sen asukasten päälle; sillä totisesti on Herra minut lähettänyt teidän tykönnne, puhumaan teidän korviinne kaikki nämä sanat.“

16. Ja ruhtinaat ja koko kansa sanoivat papelle ja profetoille: „ei tässä mieheessä ole mitään kuoleman syytä; sillä Herran, meidän Jumalamme, nimessä on hän puhunut meille.“

17. Ja muutamat miehet maan vaimista nousivat ja puhuivat koko kansan kokoukselle, sanoen:

18. „Mika, Morastilainen, ennusti Hiskian, Juudan kuninkuan, päivänä ja puhui koko Juudan kansalle, sanoen: „näin sanoo Herra Sebaot: Siilon on peltona kynnettävä, ja Jerusalemin on kiviraunioksi joutuva ja temppelin vuori metsämäeksi.“

Jer. 9:11. Mik. 1:1. 3:12.

19. Antoiiko Hiskia, Juudan kuninkas, ja koko Juuda hänet tappaa? Eikö hän peljännyt Herraa ja rukoillut Herran kasvojen edessä, niin että Herra katui sitä onnettomuutta, jota Hän oli puhunut heitä vastaan? Ja me olemme tekemäisillämme suuren pahanteon omien sielujemme vahingoksi?“

20. Mutta oli myöskin Herran nimessä ennustava mies, Urija, Semajan poika, Kirjat-Jearimista; ja hän ennusti tätä kaupunkia vastaan ja

tätä maata vastaan kaikkien Jeremian sanojen mukaan.

21. Ja kuningas Jojakim ja kaikki hänen sankarinsa ja kaikki hänen ruhtinaansa kuulivat hänen sanansa, ja kuningas etsi tappaaksensa häntä. Mutta Urija kuuli sen ja pelkäsi ja pakeni ja tuli Egyptiin.

22. Mutta kuningas Jojakim lähetti miehiä Egyptiin: El-Natan'in, Akborin pojan, ja miehiä hänen kanssaan Egyptiin.

23. Ja ne toivat Urijan pois Egyptistä ja veivät hänet kuningas Jojakimin tykö; ja hän antoi tappaa hänet miekalla ja heittäti hänen ruumiinsa yhteisen kansan hauloihin.

24. Kuitenkin oli Ahikamin, Safanin pojan, käsi Jeremian puolella, niin ettei hän annettu kansan käteen tapettavaksi. 2 Kun. 22:12, 14. 25:22. Jer. 39:14.

27 Luku.

Babelin kuninkaan ijestä tulee kantaa.

Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa tuli tämä sana Jeremialle Herralta, sanoen:

2. Näin sanoi Herra minulle: tee itsellesi siteet ja ikeet, ja pane ne kaulaasi. Jer. 28:10.

3. Ja lähetä ne Edomin kuninkaalle, Moabin kuninkaalle, Ammonin lasten kuninkaalle, Tyron kuninkaalle ja Sidonin kuninkaalle, niiden lähettiläiden käden kautta, jotka ovat tulleet Jerusalemiin Sedekian, Juudan kuninkaan tykö.

4. Ja anna heille käsky heidän herroillensa ja sano: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: sanokaat näin teidän herroillenne:

5. Minä olen tehnyt maan, ihmisen, ja eläimet, jotka maan päällä ovat, minun suurella voimallani, ja ojentamalla käsivarrellani, ja annan ne kelle parhaaksi näen. Jer. 32:17. Dan. 4:29.

6. Ja nyt olen Minä antanut kaikki nämä maakunnat Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, minun palvelijani käteen, ja kedon eläimetkin olen Minä antanut hänelle, palvelemaan häntä. Jer. 25:9. 28:14. Dan. 2:38.

7. Ja kaikkien kansojen pitää palvelemaan häntä ja hänen poikaansa ja hänen poikansa poikaa, siksi kuin hänenkin maansa aika tulee ja monet kansat ja suuret kuninkaat pakoittavat häntäkin palvelemaan. Jer. 25:12, 14.

8. Ja on tapahtuva, että se kansa ja valtakunta, jotka eivät palvele häntä, Nebukadresaria, Babelin kuninkasta, se, joka ei anna kaulaansa Babelin kuninkaan ikeen alle, sitä kansaa etsin Minä miekalla, näljällä ja

ruttotauhillä, sanoo Herra, kunnes heidät hänen kätensä kautta kokonaans lopetan.

9. Ja te, älkäätkuulko profettojanne, ennustajianne, unianne, tietäjiänne ja noitianne, jotka teille puhuvat, sanoen: ei teidän tarvitse palvella Babelin kuningasta. Jer. 29:8, 9.

10. Sillä valhetta he ennustavat teille, että he croittaisivat teidät kauas maastanne, ja Minä karkoittaisin teitä, ja te hukkuisitte.

11. Mutta se kansa, joka panee kaulansa Babelin kuninkaan ikeen alle ja palvelee häntä, sen annan minä jäädä omaan maahansa, sanoo Herra, ja se saapi viljellä sitä ja asua siinä.

12. Ja Sedekialle Juudan kuninkaalle, puhuin minä kaikkien näiden sanain mukaan, sanoen: pankaat kaulanne Babelin kuninkaan ikeen alle, ja palvelkaat häntä ja hänen kansaansa, niin te saatte elää.

13. Miksi te tahdotte-kuolla, sinä ja kansasi, miekkaan, nälkään ja ruttoon, niinkuin Herra on puhunut siitä kansasta, joka ei tahdo palvella Babelin kuningasta?

14. Ja älkäätkuulko niiden profettojen sanoja, jotka puhuvat teille, sanoen: ei teidän tarvitse palvella Babelin kuningasta; sillä valhetta he ennustavat teille.

15. Sillä en Minä heitä lähettänyt, sanoo Herra, vaan he ennustavat minun nimessäni valhetta, että Minä karkoittaisin teidät ja te hukkuisitte, te ja ne profetat, jotka ennustavat teille. Jer. 14:14. 23:21, 25. 29:9.

16. Ja papeille ja kaikelle tälle kansalle puhuin minä, sanoen: näin sanoo Herra; älkäätkuulko teidän profettojenne sanoja, jotka teille ennustavat, sanoen: „katso, Herran huoneen astiat tuodaan takaisin Babelista nyt kohta“; sillä valhetta he teille ennustavat. Jer. 28:3.

17. Älkäätkuulko heitä! Palvelkaat Babelin kuningasta, niin te saatte elää. Miksi pitäisi tämän kaupungin jäämän raunioksi?

18. Mutta jos he ovat profettoja ja jos heillä on Herran sana, niin rukoilkoot nyt Herraa Sebaotia, ettei ne astiat, jotka vielä ovat jääneet Herran huoneeseen ja Juudan kuninkaan huoneeseen ja Jerusalemiin, tulisi Babeliin.

19. Sillä näin sanoo Herra Sebaot patista ja vaskimerestä ja istuimista ja muista kaluista, jotka vielä ovat jääneet tähän kaupunkiin,

1 Kun. 7:23, 27. 2 Kun. 25:13 s.

20. joita Nebukadresar, Babelin ku-

ningas, ei ottanut viedessään Jekonjan, Jopakimin pojan, Juudan kuninkaan, vankina Jerusalemistä Babeliin kaikkien Juudan ja Jerusalemin jalosukuisten kanssa; 2 Kun. 24:12 s.

21. sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, niistä astioista, jotka vielä ovat jääneet Herran huoneeseen ja kuninkaan huoneeseen ja Jerusalemiin:

22. Babeliin ne viedään ja siellä ne tulevat olemaan siihen päivään asti, jolloin Minä ne etsin, sanoo Herra, ja annan tuoda ne ylös ja saattaa ne takaisin tähän paikkaan.

2 Aik. 36:22. Esr. 1:1. Jer. 29:10.

28 Luku.

Väärä profetta Hananja.

Ja tapahtui sinä vuotena, Sedekian, Juudan kuninkaan, hallituksen alussa viidendenä kuukautena neljänellä vuodella, että profetta Hananja, Assurin poika, joka oli Gibeonista, puhui minulle Herran huoneessa pappien ja koko kansan nähden, sanoen:

2. „Herra Sebaot, Israelin Jumala, on puhunut näin, sanoen: Minä olen särkenyt Babelin kuninkaan ikeen.

3. Vielä kahden vuoden kuluessa palautan Minä tälle paikalle kaikki Herran huoneen astiat, jotka Nebukadresar, Babelin kuningas, on ottanut pois tästä paikasta ja vienyt Babeliin.

Jer. 27:16.

4. Ja Jekonjan, Jopakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan Babeliin viedyt vangit tuotan Minä takaisin tähän paikkaan, sanoo Herra; sillä Minä särjen Babelin kuninkaan ikeen.“

2 Kun. 24:12 s.

5. Ja profetta Jeremia vastasi profetta Hananjalle pappien nähden ja kaiken Herran huoneessa seisovan kansan nähden.

6. Ja profetta Jeremia sanoi: „Amen, niin Herra tehköön! Täyttäköön Herrasinun sanasi, jonka ennustat, ja palauttakoon Herran huoneen astiat ja kaikki vangit Babelista tähän paikkaan!

7. Vaan kuule kuitenkin tätä sanaa, jonka minä puhun sinun korviisi ja koko kansan korviin:

8. Ne profetat, jotka olivat ennen minua ja ennen sinua muinais-ajoista asti, ne ovat ennustaneet monta maakuntaa ja suuria valtakuntia vastaan sotaa, onnettomuutta ja ruttotautia.

9. Se profetta, joka ennustaa rauhaa, tunnetaan profetaksi, jonka Herra totisesti on lähettänyt, kun sen profetan sana käy toteen.“ 5 Moos. 18:21 s.

10. Ja profetta Hananja otti ikeen

profetta Jeremian kaulasta ja särki sen.

Jer. 27:2.

11. Ja Hananja puhui koko kansan nähden, sanoen: „näin sanoo Herra: aivan näin särjen Minä Nekukadresarin, Babelin kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta kahden vuoden kuluessa.“ Ja profetta Jeremia meni matkaansa.

12. Ja Herran sana tuli Jeremialle, sen jälkeen kun profetta Hananja oli särkenyt ikeen profetta Jeremian kaulasta, sanoen:

13. „Mene ja puhu Hananjalle, sanoen: näin sanoo Herra: puißen ikeen sinä särjit, mutta tee sen sijaan rautainen ijes.

14. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: rautaisen ikeen olen Minä pannut kaikkien näiden kansojen kaulaan, että he palvelisivat Nebukadresaria, Babelin kuningasta; ja heidän pitää palvelemaan häntä; ja vieläpä kedon eläimetkin annoin Minä hänelle.“ Jer. 26-9. 27:6. Dan. 2:38.

15. Ja profetta Jeremia sanoi profetta Hananjalle: „kuule nyt, Hananja! ei sinua Herra lähettänyt, vaan sinä olet saattanut tämän kansan turvaamaan valheeseen.

16. Sentähden sanoo Herra näin: katso, Minä lähetän sinut pois maan päältä: tänä vuonna sinä kuolet; sillä luupumusta olet sinä puhunut Herraa vastaan.“ Jer. 29:32.

17. Ja profetta Hananja kuoli samana vuonna seitsemännellä kuukaudella.

29 Luku.

Jeremian kirje vangeille Babelissa. Väärien profettojen tuomio.

Nämä ovat sen kirjan sanat, jonka profetta Jeremia lähetti Jerusalemistä jääneille vanhoille vangeille ja papeille ja profetoille ja koko kansalle, jonka Nebukadresar vei vankina Jerusalemistä Babeliin,

2. sen jälkeen kuin kuningas Jekonja ja ruhtinatar ja hoviherrat, Juudan ja Jerusalemin ruhtinaat ja taiturit ja sepät olivat lähteneet pois Jerusalemistä, 2 Kun. 24:12 s. Jer. 24:1.

3. Elasan, Safanin pojan, ja Gemarjan, Hilkan pojan kautta, jotka Sedekia, Juudan kuningas, lähetti Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, tykö Babeliin, sanoen:

4. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille vangeille, jotka olen antanut mennä vankina Jerusalemistä Babeliin:

5. Rakentakaat huoneita ja asukaat niissä ja istuttakaat puutarhoja jasyökää niiden hedelmiä.

6. Ottakaat vaimoja ja siittäkäätkö poikia ja tyttäriä, ja ottakaat pojillenne vaimoja ja antakaat tyttärensä miehille, että he syynyttävissä poikia ja tyttäriä, ja lisääntykäätkö siellä, älkäätkö vähentykö.

7. Ja etsikäätkö sen kaupungin menestystä, johon Minä olen antanut teidän vankina tulla, ja rukoilkaat sen edestä Herraa; sillä sen menestyksessä on teillekin menestys.

8. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: älkäätkö antako profettojenne, jotka ovat keskellänne, eikä ennustajainne teitä pettää, älkäätkö kuulko unianne, joita te uneksitte.

Jer. 27:9 s.

9. Sillä valhetta he ennustavat teille Minun nimessäni; en Minä ole heitä lähettänyt, sanoo Herra.

Jer. 14:14. 23:21. 27:15.

10. Sillä näin sanoo Herra: kun Babelille on täysin seitsemänkymmentä vuotta kulunut, etsin Minä teitä ja toteutan teissä Minun hyvän sanani, tuottaen teidät tähän paikkaan.

2 Aik. 36:21 s. Esr. 1:1. Jer. 25:12. 27:22. 50:19.

Dan. 9:2. Sak. 1:12.

11. Sillä Minä tiedän ne ajatukset, jotka Minä teistä ajattelen, sanoo Herra, rauhan ajatukset eikä onnettomuuden, antaakseni teille tulevaisuuden ja toivon.

San. 23:18. 24:20.

12. Ja te huudatte Minun tyköni ja menette Minua rukoilemaan, ja Minä kuulen teitä.

Matt. 7:7.

13. Ja te etsitte Minua ja löydätte, jos te kysytte Minua koko sydämestänne.

5 Moos. 4:29.

14. Sillä Minä annan teidän löytää Minua, sanoo Herra; ja Minä käännän teidän vankeuteenne ja kokoan teitä kaikista kansoista ja kaikista paikoista, joihin olen teidät karkoittanut, sanoo Herra, ja palautan teidät siihen paikkaan, josta Minä annoin viedä teitä pois vankeuteen.

3 Moos. 26:12.

5 Moos. 30:1 s. Ps. 106:45. Jer. 30:3. 31. 33:7. 26.

15. Mutta jos te sanotte: Herra on herättänyt meille profettoja Babelissa,

16. niin sanoo Herra näin Davidin istuimella istuvasta kuninkaasta ja kaikesta tässä kaupungissa asuvasta kansasta, teidän veljistänne, jotka eivät menneet teidän kansanne vankeuteen;

17. näin tosin sanoo Herra Sebaot: katso, Minä lähetän heidän keskellensä miekan, näljän ja ruttotaudin ja teen heitä inhottavien fiikunoitten vertaisiksi, joita ei huonouden tähden voi syödä.

Jer. 24:8 s.

18. Ja ajan heitä takaa miekalla, näljällä ja ruttotaudilla ja annan heitä

vaivattaviksi kaikille maan valtakunnille, kiroukseksi ja kauhistukseksi ja vihellykseksi ja häväistykseksi kaikkien kansojen kesken, jonne Minä heitä karkoitan;

19. sentähden ett' eivät kuulleet Minun sanojani, sanoo Herra, jotka Minä lähetin heidän tykönsä palvelijaini profettojen kautta tuon tuostaan; mutta te ette tahtoneet kuulla, sanoo Herra.

Jer. 25:4 s.

20. Mutta kuulkaat nyt Herran sanaa, kaikki vangit, jotka Minä lähetin Jerusalemissa Babeliin:

21. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, Ahabista, Kolajan pojasta, ja Sedekiasta, Maasejan pojasta, jotka ennustavat teille Minun nimessäni valhetta: katso, Minä annan heidät Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, käsiin, että hän lyö heidät teidän silmäinne edessä,

22. ja heistä otetaan kirouksena koko Juudan vankijoukossa, joka on Babelissa, sanoen: „Herra tehköön sinulle niinkuin Sedekialle ja Ahabille, jotka Babelin kuningas paistoi tulla!”

23. sentähden että he tekivät hulluutta Israelissa ja tekivät huorin lähimmäistensä vaimojen kanssa ja puhuivat minun nimessäni valhepuheita, joita Minä en heille käskenyt. Mutta Minä tiedän ja todistan, sanoo Herra.

Jer. 23:14.

24. Ja Semajaa, Nehelamilaista, vastaan puhu, sanoen:

25. Näin on Herra Sebaot, Israelin Jumala, puhunut, sanoen: sentähden että sinä lähetit omassa nimessäsi kirjeitä koko kansalle, joka on Jerusalemissa, ja pappi Sefanjalle, Maasejan pojalle, ja kaikille papeille, sanoen:

26. „Herra on sinut papiksi pannut pappi Jojadan sijaan, että olisi kaitsi-joita Herran huoneessa kaikkia mieltömiä ja ennustavia vastaan, että panisit ne jalkapuuhiin ja kaulaurautoihin.

Jer. 20:2.

27. Miksi et siis ole nuhdellut Jeremiaa, Anatotilaista, joka ennustaa teille?

28. Sillä sentähden lähetti hän meille Babeliin, sanoen: „Se kestä vielä kauan. Rakentakaat huoneita ja asukkaat niissä, istuttakaat puutarhoja ja syökäätkö niiden hedelmiä.”

29. Ja pappi Sefanja luki tämän kirjeen profetta Jeremian kuullen.

30. Ja Herran sana tuli Jeremialle, sanoen:

31. Lähetä koko vankijoukko, sanoen: näin sanoo Herra Semaja Nehelamilaisesta: sentähden että Sema-

ja on ennustanut teille, vaikka en Minä häntä lähettänyt, ja saattoi teitä turvaamaan valheesen,

32. sentähden sanoo Herra näin: katso, Minä kosten Semajalle, Nehelamilaaiselle, ja hänen siemenellensä: ei hänellä ole oleva ketään, joka asuu tämän kansan keskellä, eikä hän ole näkevä sitä hyvää, jonka Minä teen tälle kansalle, sanoo Herra; sillä luopumusta on hän puhunut Herraa vastaan.

Jer. 28:16.

30 Luku.

Israelin ja Juudan pelastus.

Tämä on se sana, joka tuli Herralta Jeremialle, sanoen:

2. Näin puhuu Herra, Israelin Jumala, sanoen kirjoita itsellesi kirjaan kaikki ne sanat, jotka Minä olen puhunut sinulle.

Jer. 36:2.

3. Sillä katso, ne päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä käynnän oman kansani Israelin ja Juudan vankeuden, sanoo Herra, ja annan heidän tulla takaisin siihen maahan, jonka Minä olen antanut heidän isillensä, ja he saavat omistaa sen.

4. Ja nämä ovat ne sanat, jotka Herra puhui Israelista ja Juudasta.

5. Sillä näin sanoo Herra: pelvon äänen olemme kuulleet; pelkoa on, eikä yhtään rauhaa!

6. Kysykää nyt ja katsokaat: synnyttääkö mies? Miksi Minä näen kaikki miehet, kädet lankeilla, niinkuin synnyttäjällä; ja kaikki kasvot ovat muutuneet vaaleiksi?

Jes. 13:8. Jer. 4:31.

7. Voi! sillä suuri on se päivä, eikä ole yhtään sen vertaista, ja ahdistuksen aika on se Jaakobille; mutta hän siitä pelastetaan.

Joel 2:11. Am. 5:18. Sef. 1:15.

8. Ja on tapahtuva sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, että Minä särjen hänen ikeensä sinun kaulastasi ja katkaisen siteesi, eikä muikalaiset enää saa häntä orjuuttua;

9. vaan he saavat palvella Herraa, heidän Jumalaansa, ja Davidia, kuningastansa, jonka Minä heille herätän.

Hes. 34:24. 37:24. Hos. 3:5.

10. Ja sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, äläkä hämmästy, Israel! sillä katso, Minä vapahdan sinua kaukaa ja siemenesi heidän vankeutensa maasta; ja Jaakob on palajava ja on oleva rauhassa ja turvassa, niin ettei kukaan häntä peloitaa.

Jes. 41:13 s. 44:2. Jer. 46:27 s.

11. Sillä Minä olen sinun kanssasi, sanoo Herra, sinua vapahtamassa. Sillä Minä teen lopun kaikista kansoista, joihin Minä sinua hajoitin; ainoastaan sinusta en Minä loppua

tee, vaan kuritan sinua oikeuden mukaan, enkä jätä sinua aivan rankaisematta.

Jer. 4:27. 5:18. 10:24.

12. Sillä näin sanoo Herra: parantumaton on haavasi, kipeä on vammasi.

Jer. 14:17. Val. 2:13.

13. Ei kukaan aja asiaasi, hoitaa haavaasi; paisumaasi parantavaa voidetta ei sinulla ole!

Jes. 8:22. 46:11.

14. Kaikki rakastajasi ovat sinut unhottaneet, sinua eivät kysy; sillä vihollisen lyönnillä olen sinua lyönyt, julmalla kurituksella rikostesi paljouden tähden, koska syntisi ovat monilukuiset.

15. Mitä huudat vammasi tähden että haavasi on parantumaton? Rikostesi paljouden tähden, koska syntisi ovat monilukuiset, olen Minä sinulle nämä tehnyt.

16. Sentähden syödään kaikki sinun syöjäsi, ja kaikki sinun vihollisesi saavat joukossa mennä vankeuteen, ja sinun raatelijasi joutuvat raadelukseksi, ja kaikki sinun ryöstäjäsi annan Minä ryöstöksi.

Jes. 33:1.

17. Sillä minä parannan sinut jälleen, ja haavoistasi teen Minä sinut terveeksi, sanoo Herra, koska he ovat nimittäneet sinua „hylyksi, Sioniksi, jota ei kukaan kysy“.

Jes. 33:6.

18. Näin sanoo Herra: katso, Minä muutan Jaakobin majain vankeuden ja hänen asuntojansa Minä armahdan; ja kaupunki rakennetaan jälleen kukkullallensa ja hovilinna asutaan säännöllisesti.

19. Ja niistä on kuuluva ylistys ja iloisten ääni. Ja Minä lisään heitä, etteivät vähene; ja Minä kunnioitan heitä, etteivät jää vähä-arvoisiksi.

Jes. 51:3.

20. Ja hänen lapsensa ovat niinkuin ennenkin, ja hänen seurakuntansa on pysyvä Minun edessäni; ja Minä koston kaikille hänen ahdistajillensa.

21. Ja hänen ruhtinaansa on hänestä tuleva, ja hänen hallitsijansa on hänestä lähtevä; ja Minä annan hänen tulla likelle, että hän Minua lähestyy; sillä kukapa se olisi, joka sydämmensä panisi pantiksi lähestyäkseen Minua? sanoo Herra.

22. Ja te saatte olla minun oma kansani, ja Minä olen oleva teidän Jumalanne.

Jer. 24:7. 31:1. 33. 32:38 s.

23. Katso, Herran myrsky, julmuus lähtee liikkeelle, ja rajuava tuuliaispää on jumalattomien pään päällä kiertävä.

Jer. 23:19 s.

24. Herran vihan kiivaus ei ole lakkaava, ennenkuin Hän on täyttänyt sydämmensä aivoitukset. Päivien lopulla te tulette sen ymmärtämään.

31 Luku.

Israel ja Juuda saavat palata omalle maallensa. Uuden Testamentin liitto.

Sillä ajalla, sanoo Herra, olen Minä oleva Jumala kaikille Israelin sukukunnille, ja he saavat olla minun oma kansani.

2. Näin sanoo Herra: armon löysi korvessa se kansa, joka miekalta jäi; Minä menen Israelia rauhaan saattamaan.

3. Kaukaa on Herra minulle ilmentynyt: Minä olen Ijankaikkisella rakaudella rakastanut sinua; sentähden olen vetänyt sinua puoleeni sulasta armosta. Jes. 54:8.

4. Vielä Minä rakennan sinua, että tulet rakennetuksi, neitsyt Israel! vielä sinä kaunistat itsesi rummuilla ja lähdetulosleikitseväisten hypyissä. 2 Moos. 15:20. Tuom. 11:34. Ps. 68:26.

5. Vielä sinä istutat viinimäkiä Samarian vuorilla; istuttajat ne istuttavat ja saavat niitä itse nauttia.

6. Sillä vielä on päivä tuleva, jolloin vartijat huutavat Efraimin vuorella: „nouskaat! menkäämme ylös Sioniin, Herran, meidän Jumalamme, tykö!” Jes. 2:3. Mik. 4:2.

7. Sillä näin sanoo Herra: riemuitkaat Jaakobista, ilolla ihastukaat kansain pään tähden; äänessä ylistäkää ja sanokaat: „Herra, pelasta kansasi, Israelin jäännös!”

8. Katso, Minä annan heidän tulla pohjan maalta ja kokoan heitä maan ääristä. Heissä on sokeita ja halvatuita, raskaita ja synnyttäväisiä yhdessä; suurena joukkona he palajavattanne.

9. Itkuilla he tulevat, ja rukoilevaisina Minä heitä kuljetan. Minä johdatan heitä vesiojille tasaista tietä, jossa eivät kompastu. Sillä Minä olen Israelille isä, ja Efraim, hän on minun esikoiseni. 2 Moos. 4:22. Jes. 63:16. Jer. 50:4.

10. Kuulkaat Herran sanaa, te kansat, ja ilmoittakaat kaukaisissa luodoissa, sanokaat: Hän, joka Israelia hajoitti, on häntä kokoava ja häntä varjeleva niinkuin paimen laumaansa. Ps. 23:1. Jes. 40:11. Hes. 34:23. 37:24. Joh. 10:11.

11. Sillä Herra lunasti Jaakobin ja pelasti hänet sen kädestä, joka oli häntä väkevämpi.

12. Ja he tulevat ja riemuitsevat Sionin kukkulalla ja tulvailevat Herran hyvyyden tykö, viljan ääreen ja viinin ja öljyn ja karitsain ja karjan ääreen. Ja heidän sielunsa on oleva niinkuin kasteltu puitarha, eikä se enää ole nääntyvää. Jes. 35:10. 58:11.

13. Silloin on neitsyt iloitseva hypyissä ja nuorukaiset ja vanhuks

yhdessä; ja Minä muutan heidän murheensa ihastukseksi, ja lohdutan ja ilahutan heitä heidän huolittansa.

Ps. 90:12. 148:12 s. Joh. 16:20.

14. Ja Minä virvoitan pappien sielut rasvalla; ja minun kansani ravitaan Minun hyvyydelläni, sanoo Herra.

15. Näin sanoo Herra: ääni kuuluu Raamassa, valitus, katkera itku. Rakel itkee lapsiansa, eikä tahdo ottaa lohdutusta lastensa tähden; sillä ei ne enää olemassa ole. Matt. 2:18.

16. Mutta Herra sanoo näin: Pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyyneleistä; sillä työillesi on palkka tuleva, sanoo Herra, ja he palajavat vihollisen maalta.

17. Ja toivo on tulevaisuudestasi, sanoo Herra; ja lapsesi palajavat rajoillensa.

18. Kyllä olen kuullut Efraimin valittavan: „Sinä olet minua kurittanut, ja minä olen kuritettu niinkuin kesytämätön vasikka; palauta minua, niin minä palajan; sillä Sinä olet Herra, minun Jumalani.” Val. 5:21.

19. Sillä palaamiseni jälkeen kadun minä, ja taitavaksi tultuani lyön minä lanteitani. Minä häpeen ja hädyn häpeään; sillä minä kannan nuoruuteni pilkkaa.

20. Kallis poikako Efraim on Minulle ja ihastukseni lapsi! Sillä vaikka niin usein olen häntä vastaan puhunut, muistan Minä häntä vielä. Sentähden kuohuusydammen ilaudeusta häntä kohtaan; totisesti Minä armahdan häntä, sanoo Herra.

21. Pystytä itsellesi viitat, pane patsaat, aseta sydämesi tasatulle radalle, tielle, jota kuljit! Ja palaja, neitsyt Israel, palaja näihin omiin kaupunkihihi!

22. Kuinka kauan tahdot ekyksissä käydä, sinä luponut tytär? sillä Herra on luonut uutta maan päällä: vaimo on piirittävä miestä.

23. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: vielä he sanovat tämän sanan Juudan maassa ja hänen kaupungeissansa, kun Minä käännän heidän vankeutensa: „siunatkoon Herra sinua, vanhurskauden asunto, sinä pyhä vuori!” Jes. 1:26. 11:9. Sak. 8:3.

24. Ja asua saavat siinä Juuda ja kaikki hänen kaupunkinsa yhdessä, peltomiehet ja ne, jotka laumoinensa kuljeksivat.

25. Sillä Minä virvoitan janoovaisen sielun, ja nääntyvän sielun Minä ravitsen. Ps. 107:9. Matt. 11:28.

26. Tämän tähden heräsin minä ja katselin, ja uneni oli minulle suloinen.

27. Katso, ne päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä kylvän Israelin huoneen ja Juudan huoneen ihmisten siemenellä ja karjan siemenellä.

28. Ja tapahtuva on, että niinkuin Minä valvoin heidän ylittensä repiäkseeni ja hajoittaakseni ja kukistaakseni ja hävittäakseni ja turmellakseni, niin olen valvova heidän ylittensä rakentaakseni ja istuttaakseni, sanoo Herra. Jer. 1:10. 18:7.9. 24:6.

29. Niinä päivinä ei enää sanota: „Isät söivät happamia viinimarjoja ja lasten hampaat ovat heltyneet.“

Val. 5:7. Hes. 18:2.

30. Vaan kukin on oman syntinsä tähden kuoleva, ja jokainen ihminen, joka syö happamia viinimarjoja, sen hampaat heltyvät.

31. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä teen Israelin huoneen kanssa ja Juudan huoneen kanssa uuden liiton,

Jer. 32:40. Hebr. 8:8 s. 10:16.

32. ei senkaltaista kuin se liitto oli, jonka Minä tein heidän isänsä kanssa sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä saattaakseni heitä ulos Egyptin maalta, jonka liittoni he rikkoivat, vaikka Minä olin heidät itselleni kihlannut, sanoo Herra.

33. Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin huoneen kanssa niiden päivän jälkeen, sanoo Herra: Minä annan minun lakini heidän sydämeensä ja kirjoitan sen heidän mieleensä, ja Minä olen oleva heidän Jumalansa ja heidän pitää olla minun oma kansani.

Jer. 24:7. Hes. 11:19. 36:26. 2 Kor. 6:16.

34. Ja he eivät enää opeta kukin lähimmäistensä ja kukin veljeänsä, sanoen: „tuntekaat Herra“; sillä kaikki he tuntevat Minun, heidän pienistänsä suuriin asti, sanoo Herra. Sillä Minä olen antava heidän rikoksensa unteeksi, enkä ole heidän syntiänsä enää muistava. Jes. 54:13. Mik. 7:18 s. Joh. 6:45. Ap.t. 10:43. Room. 11:27. 1 Joh. 2:20.

35. Näin sanoo Herra, joka antaa auringon valoksi päivälle, ja kuun ja tähtien määräkierrot valoksi yölle, joka kuohuttaa merta, niin että sen aallot pauhaavat, Herra Sebaot on hänen nimensä: 1 Moos. 1:4 s. Ps. 136:7 s. Jes. 51:15.

36. Jos nämä siirtyvät minun kasvojeni edestä, sanoo Herra, silloin on Israelin siemenkin lakkaava olemasta kansana minun kasvojeni edessä ijankaikkisesti. Jes. 33:20 s.

37. Näin sanoo Herra: jos taivaat ylhäällä mitataan ja maan perustukset alhaalla tutkitaan, niin Minäkin hylkään koko Israelin siemenen kaiken

sen tähden, kuin he tehneet ovat, sanoo Herra.

38. Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kaupunki rakennetaan Herralle Hananeelin tornista Kulmaporttiin asti. Neh. 8:1. Sak. 14:10.

39. Ja mittanuora on lähtevä suoraan Garebin mäen ylitse ja kääntyvä Goan.

40. Ja koko ruumis- ja tuhkaalaakso ja kaikki pelot Kidronin ojalle asti, Hevosportin kulmalle asti itään päin on oleva pyhä Herralle; ei sitä enää hajoiteta eikä kukisteta ijankaikkisesti.

32 Luku.

Jerusalem piirretty. Jeremia ostaa Herran käskystä pellon ja ennustaa palajamista ja uuden liiton alkua.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle Herralta Sedekian, Juudan kuninkaan, kymmenentenä vuonna, se on Nebukadresarin kahdeksastoista vuosi.

2. Ja silloin Babelin kuninkaan sotajoukot piirittivät Jerusalemin, ja profeta Jeremia oli vangittuna vankihuoneen pihassa, joka oli Juudan kuninkaan kartanossa, 2 Kun. 25:1 s.

3. Johon Sedekia, Juudan kuningas, oli hänet sulkenut, sanoen: „Minkä tähden sinä ennustat ja sanot?“, näin sanoo Herra: katso, Minä annan tämän kaupungin Babelin kuninkaan käsiin ja hän sen valloittaa.

Jer. 27:6. 34:2 s.

4. Ja Sedekia, Juudan kuningas, ei ole pelastuva Kaldealaisten käsistä, sillä hän totta annetaan Babelin kuninkaan käsiin ja on puhutteleva häntä suusta suuhun ja silmillänsä hänen silmänsä näkevä. Jer. 39:23. 39:7.

5. Ja Babeliin hän viepi Sedekian; ja siellä hän on oleva, siihen asti kun Minä häntä etsin, sanoo Herra. Vaikka te soditte Kaldealaisia vastaan, niin ette onnistu.“

6. Ja Jeremia sanoi: „Herran sana on tullut minulle, sanoen:

7. Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, tulee tykösi ja on sañova: „osta itsellesi minun peltoni, joka on Anatotissa, sillä sinulla on lunastusoikeus sitä ostamaan.“ 3 Moos. 25:24 s. Buut 4:4.

8. Ja niin tulikin Hanamel, setäni poika, Herransanan mukaan minun tyköni vankihuoneen pihaan ja sanoi minulle: „osta minun peltoni, joka on Anatotissa Benjaminin maalla, sillä sinun on omistus-oikeus ja lunastusvalta; osta se itsellesi.“ Ja minä ymmärsin sen olevan Herran sanan.

9. Ja minä ostin setäni pojalta, Hanamelilta, pellon, joka on Anatotissa,

ja punnitsin hänelle rahan: seitsemäntoista sikliä hopeassa.

10. Ja kirjoitin kirjaan ja painoin sinetin ja annoin todistajain todistaa ja punnitsin rahan vaakalla.

11. Ja minä otin kauppakirjan, tuon sinetillä suljetun, oikeuden ja tavan mukaan, sekä avonaisen kirjan,

12. ja annoin tämän kauppakirjan Barukille, Nerijan, Mahsejan pojan pojalle, serkkuni Hanamelin silmään edessä ja kauppakirjan alle kirjoittaneiden todistajain nähden ja kaikkien vankihuoneen pihassa istuvien Juutalaisten nähden.

13. Ja minä käskin Barukia heidän nähtensä, sanoen:

14. „Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: ota nämä kirjat, tämä kauppakirja, sekä tuo sinetillä lukittu että tämä avonainen kirja, ja pane ne saviastiaan, että ne kestävät kauan aikaa.

15. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: vielä ostetaan huoneita, peltoja ja viinimäkiä tässä maassa.“

16. Ja minä rukoilin Herraa, annettuani kauppakirjan Barukille, Nerijan pojalle, ja sanoin:

17. „Voi Herra, Herra! katso, Sinä olet tehnyt taivaat ja maan suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrellas. Ei mikään asia ole mahdoton Sinulle. 1 Moos. 18:14. Jer. 27:5. Luuk. 1:37.

18. Joka teet laupeuden tuhansille ja kostat isäin rikokset heidän lastensa helmaan heidän jälkeensä, Sinä suuri ja väkevä Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot,

2 Moos. 20:5 s. 34:7. 5 Moos. 5:9.

19. suuri neuvossa ja väkevä töissä, jonka silmät ovat avoinna kaikkien ihmislasten teiden yli, antaaksesi jokaiselle hänen vaelluksensa jälkeen ja hänen töittensä hedelmän mukaan,

2 Aik. 6:30.

Job 34:21. Ps. 62:13. San. 5:21. Jer. 10:6. 16:17.

20. Sinä, joka teit merkkiä ja ihmisiä Egyptin maalla tähän päivään asti sekä Israelissa että muitten ihmisten keskellä, ja teit itsellesi nimen, niinkuin se tänä päivänä on,

21. ja saatoit sinun kansasi Israelin ulos Egyptin maalta merkeillä ja ihmisillä ja väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja suurella pelvolla,

2 Moos. 6:6. 13:3. 14. 82:11.

5 Moos. 4:34. 2 Sam. 7:23. 1 Aik. 17:21.

22. ja annoit heille tämän maan, jonka olit vannout heidän silillensä antaaksesi heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.

Jer. 11:5.

23. Ja he tulivat ja omistivat sen,

mutta eivät kuulleet sinun ääntäsi eivätkä vaeltaneet sinun laissasi; he eivät tehneet kaikkea, mitä Sinä käskit heidän tehdä. Sentähden Sinä annoit kaiken tämän onnettomuuden heitä kohdata.

24. Katso, vallit ovat jo edistyneet kaupunkiin asti sitä valloittamaan, ja kaupunki annetaan sitä vastaan sotivain Kaldealaisten käsiin, miekan, näljän ja ruttotaudin pakosta; ja mitä Sinä olet puhunut, tapahtuu, ja katso, Sinä sen näet.

25. Ja Sinä Herra, Herra, sanot minulle: „osta itsellesi pelto rahalla ja anna todistajain todistaa!“ — Ja kaupunki annetaan Kaldealaisten käsiin!“

26. Ja Herran sana tuli Jeremialle, sanoen:

27. Katso, Minä olen Herra, kaiken lihan Jumala; onko mikään asia mahdoton Minulle? 4 Moos. 16:22.

28. Sentähden, näin sanoo Herra: katso, Minä annan tämän kaupungin Kaldealaisten käsiin ja Nebukadnessarin, Babelin kuninkaan, käsiin ja hän on sen valloittava.

29. Ja tätä kaupunkia vastaan sotivaiset Kaldealaiset tulevat ja sytyttävät tämän kaupungin tuleen ja polttavat sen ja ne huoneet, joiden katoilla he suitsuttivat Baalille ja uhrasivat juomauhrinsa muille jumalille, vihoittaaksensa Minua. Jer. 19:13.

30. Sillä Israelin lapset ja Juudan lapset ovat vaan tehneet, mitä minun silmissäni on paha, nuoruudesta asti; sillä Israelin lapset vihoittivat vaan Minua kättensä töillä, sanoo Herra.

31. Sillä vihakseni ja julmuudekseni on tämä kaupunki ollut Minulle siitä päivästä asti, jona he sen rakensivat, tähän päivään asti, että Minä sen syöksisin pois kasvojeni edestä,

32. kaiken Israelin lasten ja Juudan lasten pahuuden tähden; jonka he tekivät vihoittaaksensa Minua, he, heidän kuninkaansa, ruhtinaansa, pappinsa ja profettansa, Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat.

33. Ja he käänsivät Minulle seljän eikä kasvot; ja vaikka Minä heitä tuon tuostakin annoin opettaa, eivät he kuulleet eivätkä totelleet kuria.

Jer. 2:26 s. Dan. 9:3. Neh. 9:34.

34. Ja he panivat kauhistuksensa siihen huoneeseen, joka Minun nimeni mukaan nimetään, saastuttaaksensa sitä, 2 Kun. 21:4 s. Jer. 7:30 s. 23:11.

35. Ja rakensivat Baalin kukkulan, jotka ovat Ben-Hinnomin laaksossa, käyttääksensä poikansa ja tyttärensä

tulessa Molokille, jota en Minä heittä kaksenyt, eikä se ole mieleeni johtunut, että semmoista kauhistusta tehtiisiin, jolla hesaattoivat Juudansyntiä tekemään. 3 Moos. 18:21. Jer. 19:5.

36. Ja nyt, näin sanoo sentähden Herra, Israelin Jumala, tästä kaupungista, josta te sanotte, että se annetaan Babelin kuninkaan käsiin miekan, näljän ja ruttotaudin pakosta: 37. Katso, Minä kokoon heitä kaikista maakunnista, joihin Minä olen heitä hajoittanut vihassani ja julmuudessa, ja suuressa kiivaudessa, ja palautan heidät tähän paikkaan ja annan heidän turvallisesti asua. 5 Moos. 30:3. Jer. 30:10 s., 16 s.

38. Ja he saavat olla Minun oma kansani, ja Minä olen oleva heidän Jumalansa. Jer. 24:7. 30:22. 31:33.

39. Ja Minä annan heille yhden sydämmen ja yhden tien, pelkäämään Minua kaikkina päivinä, hyväksi heille ja heidän lapsillensa heidän jälkeensä. Hes. 11:19 s. 36:26.

40. Ja Minä teen heidän kanssansa ijankaikkisen liiton, etten käännö pois heistä, heille hyvää tekemästä; ja minun pelkoni annan Minä heidän sydämmiinsä, etteivät luovu Minusta. Jer. 31:31 s.

41. Ja Minä olen heistä iloitseva, tehdäkseeni heille hyvää, ja istutan heitä tähän maahan totuudessa koko sydämmestäni ja koko sielustani.

42. Sillä näin sanoo Herra: niinkuin Minä olen tuottanut tämän kansan päälle kaiken tämän suuren onnettomuuden, niin olen tuottava heidän ylitsensä kaiken sen hyvän, jonka Minä heistä puhun.

43. Ja peltoja ostetaan vielä tässä maassa, josta te sanotte: se on autiona ilman ihmisiä ja eläimiä, se annetaan Kaldealaisten käsiin.

44. Peltoja vielä rahalla ostetaan ja kirjaan kirjoitetaan ja sinetillä lukitaan ja todistajilla todistetaan Benjaminin maassa ja Jerusalemin ympäristöllä ja Juudan kaupungeissa ja vuoren kaupungeissa ja alangon kaupungeissa ja etelän kaupungeissa; sillä Minä käännän heidän vankeutensa, sanoo Herra. Jer. 17:26. 33:13.

33 Luku.

Israelin pelastus ja lupaus Kristuksesta. Ja Herran sana tuli toisen kerran Jeremialle, kun hän vielä oli vangittuna vankihuoneen pihassa, sanoen: Jer. 32:2.

2. Näin sanoo Herra, joka sen tekee, joka sen toimittaa valmistuksensa sen, Herra on hänen nimensä: 2 Moos. 15:3.

3. Huuda Minua, niin Minä vastaan sinua ja ilmoitan sinulle suuria ja vaikeita asioita, joita et tiedä.

4. Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin huoneista, ja Juudan kuningasten huoneista, jotka ovat hajoitetut valjeja varten ja miekkaa varten, Jer. 22:10.

5. Kun tullaan sirtimaan Kaldealaisia vastaan ja täyttämään ne ihmisten ruumilla, jotka Minä olen lyönyt vihassani ja julmuudessa, ja joiden kaiken pahuuden tähden Minä olen peittänyt kasvoni tältä kaupungilta:

6. Katso, Minä panen sille parantavaa voidetta ja lääkettä, ja par annan heitä, ja avaan heille runsaasti rauhaa ja totuutta. Jer. 30:17.

7. Ja Minä käännän Juudan vankeuden ja Israelin vankeuden ja rakennan heitä niinkuin alussa,

8. ja puhdistan heitä kaikista heidän rikoksistansa, joilla he ovat tehneet syntiä Minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän rikoksensa, joilla he ovat tehneet syntiä Minua vastaan, joilla ovat luopuneet Minusta.

Jer. 31:34. Hes. 36:25. Sak. 13:1. Ap.t. 10:43.

9. Ja kaupunki on oleva minulle ilonimeksi, ylistykseksi ja kaunistukseksi kaikille maan kansoille, jotka kuulevat kaikkea sitä hyvää, kuin Minä teen heille; ja he pelkäävät ja vapisevat kaiken sen hyvän, ja kaiken sen rauhan tähden, jonka Minä olen heille toimittava.

10. Näin sanoo Herra: vielä kuullaan tässä paikassa, josta te sanotte: se on autio, ilman ihmisiä, ja ilman eläimiä, — Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, jotka ovat hävitetyt, ilman ihmisiä, ja ilman asukkaita ja ilman eläimiä, —

11. riemun ääni ja ilon ääni, yljänääni ja morsiamen-ääni, niiden ääni, jotka sanovat: „kiittäkää Herra Sebaotia, sillä Herra on hyvä, sillä ijankaikkisesti pysyy hänen armonsa; — niiden, jotka tuovat kiitosuhria Herran huoneeseen; sillä Minä käännän tämän maan vankeuden niinkuin alussa, sanoo Herra.

Ps. 118:1. 136:1 s. Jer. 7:34. 16:9. 25:10.

12. Näin sanoo Herra Sebaot: vielä on tässä paikassa, joka on niin hävitetty, ettei siellä ole ihmisiä eikä eläimiä, ja kaikissa sen kaupungeissa oleva paimenten majoja, jotka laumojansa paimentavat.

13. Vuoren kaupungeissa ja alangon kaupungeissa ja etelän kaupungeissa ja Benjaminin maalla ja Jerusa-

lemm ympäristöillä ja Juudan kaupungeissa vielä lampaat kävelevät lukijan kätten alla, sanoo Herra.

Jer. 17:26. 32:44.

14. Katso, ne päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä herätän hyvän sanani, jonka olen puhunut Israelin huoneesta ja Juudan huoneesta.

Jer. 29:10.

15. Niinä päivinä ja sillä ajalla kasvatan Minä Davidille vanhurskaiden vesan, joka on toimittava oikeuden ja vanhurskaiden maan päällä.

Jes. 42. 11:1. Jer. 23:5 s. Sak. 38. 6:12.

16. Niinä päivinä vapahdetaan Juuda, ja Jerusalem on asuva turvassa, ja näin hän nimetään: „Herra meidän vanhurskaitemme.“

17. Sillä näin sanoo Herra: ei ole Davidilta puuttuva miestä, joka Israelin huoneen istuimella istuu.

2 Sam. 7:16. 1 Kun. 24. 8:25.

18. Ja pappeilta ja Leviläisiltä ei ole puuttuva miestä minun kasvojeni edestä, joka uhraa polttouhrit ja sytyttää ruokauhrit ja toimittaa teurasuhrit joka aika.

19. Ja Herran sana tuli Jeremialle, sanoen:

20. Näin sanoo Herra: jos te voitte rikkoo minun liittoni päivästä ja minun liittoni yöstä, ettei enää ole päivää eikä yötä aikansa, Jer. 31:35 s.

21. Niin rikotaan minunkin liittoni Davidin, minun palvelijaini, kanssa, ettei hänellä ole istuimellansa poikaa kuninkaana hallitsemissa, ja minun palvelijaini Leviläisten ja pappien kanssa.

22. Niinkuin ei taivaan joukkoa lueta eikä meren santaa mitata, niin ennennän Minä Davidin, minun palvelijani, siemenen ja Leviläiset, jotka Minua palvelevat.

1 Moos. 15:5. 22:17. Jer. 31:37.

23. Ja Herran sana tuli Jeremialle, sanoen:

24. Etkö ole nähnyt, mitä tämä kansa puhuu, sanoen: „ne kaksi sukukuntaa, jotka Herra valitsi, on Hän hyljännyt?“ He halveksivat minun kansaani, niinkuin ei se enää olisi-kaan kansa heidän edessään.

25. Näin sanoo Herra: jos ei minun liittoni päivästä ja yöstä olemassa ole, jos en ole määrännyt taivaan ja maan sääntöjä,

26. niin olen myöskin hylkäävä Jaakobin ja minun palvelijaini Davidin siemenen, niin etten hänen siemenestään ota niitä, jotka hallitsevat Abrahamin, Isaakin ja Jaakobin siementä; sillä Minä käännän heidän vankeutensa ja armahdan heitä.

Room. 11:1, 25 s.

34 Luku.

Kuningas Sedekia on joutuva vankeuteen. Herran liiton rikkojain tuomio.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun Nebukad-resar, Babelin kuningas, ja koko hänen sotajoukkonsa ja kaikki, jotka hänen vallassansa olivat, maan valtakunnat, ja kaikki kansat sotivat Jerusalemia ja kaikkia sen kaupunkeja vastaan, sanoen: 2 Kun. 25:1 s.

2. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: mene puhuttelemaan Sedekia, Juudan kuningasta, ja sano hänelle: näin sanoo Herra: katso, Minä annan tämän kaupungin Babelin kuninkaan käsiin, ja hän on sen tulella polttava. Jer. 32:3 s. 38:3, 18.

3. Ja sinä et pelastu hänen kädestänsä, vaan otetaan totisesti kiinni, ja hänen käsiinsä sinä annetaan, ja silmäsi näkevät Babelin kuninkaan silmät, ja hän on suusta suuhun sinua puhutteleva, ja sinä olet tuleva Babeliin.

4. Kuitenkin kuule Herran sana, Sedekia, Juudan kuningas: näin sanoo Herra sinusta: sinä et ole miekkaan kuoleva.

5. Sinä saat rauhassa kuolla, ja niinkuin he polttivat sinun isillesi, entisille kuninkaalle, jotka olivat ennen sinua, niin he polttavat sinulenkkin, ja „voi, herra!“ he sinustakin valittavat; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo Herra.

2 Aik. 16:14. 21:19. Jer. 22:18.

6. Ja profetta Jeremia puhui kaikki nämä sanat Sedekialle, Juudan kuninkaalle, Jerusalemissa,

7. silloin kun Babelin kuninkaan sotajoukot sotivat Jerusalemia vastaan ja kaikkia Juudan jääneitä kaupunkeita vastaan, Lakista ja Asekaa vastaan; sillä nämä olivat jääneet jällelle Juudan linnoitetuista kaupungeista.

8. Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle Herralta, sen jälkeen kuin kuningas Sedekia oli tehnyt liiton kaiken sen kansan kanssa, joka oli Jerusalemissa, julistaaksensa heille vapauden,

9. että jokainen päästäisi orjansa ja jokainen piikansa, hebrealaisen miehen ja hebrealaisen naisen vapaaksi, ettei kukaan pitäisi juudalaista veljeänsä orjanansa. 2 Moos. 21:2.

10. Ja sen kuulivat kaikki ruhtinaat ja koko kansa, jotka olivat tehneet liiton päästää kukin orjansa ja kukin piikansa vapaiksi, niin etteivät heitä enää orjiansa pitäisi; ja he olivat kuulitaiset ja päästivät.

11. Mutta jälestäpäin he taas ottivat takaisin ne orjat ja piiat, jotka he olivat päästäneet vapaiksi, ja ottivat heitä pakolla orjiksi ja piioiksi.

12. Ja Herran sana tuli Jeremialle Herralta, sanoen:

13. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Minä tein liiton teidän isänne kanssa sinä päivänä, jona Minä saatoin heitä ulos Egyptin maalta, orjuuden huoneesta, sanoen:

14. „Seitsemän vuoden kuluttua te päästäkäätkin kukin veljensä, hebrealaisen, joka on myönyt itsensä sinulle; ja hän olkoon orjansa kuusi vuotta, ja päästä hän sille vapaaksi tyköäsi.“ Mutta ei teidän isänne kuulleet Minua, eivätkä kallistaneet korvaansa.

2 Moos. 21:2. 3 Moos. 25:39 s. 5 Moos. 15:12.

15. Vaan te olette tänä päivänä kääntyneet ja tehneet, mitä on oikeata minun silmissäni, julistamalla vapauden kukin lähimmäisillensä; ja te olette tehneet liiton minun kasvojeni edessä siinä huoneessa, joka on nimetty minun nimeni mukaan;

16. mutta te olette taas kääntyneet pois ja saastuttaneet minun nimeni ja ottaneet takaisin kukin orjansa ja kukin piikansa, jotka olitte vapaiksi päästäneet heidän omaan valtaansa, ja pakoititte heitä olemaan teille orjina ja piikoina

17. Sentähden, näin sanoo Herra: te ette Minua kuulleet, kuujuuttaessanne vapautta kukin veljellensä ja kukin lähimmäisillensä; katso, Minä julistan teille vapauden, sanoo Herra, miekkaan ja ruttotautiin ja nälkään, ja annan teitä vaivattaviksi kaikille maan valtakunnille.

18. Ja Minä teen nämä liittoni rikkoneet miehet, jotka eivät pitäneetsen liiton sanoja, jonka he tekivät minun kasvojeni edessä, sen vasikan kaltaiseksi, jonka he kahtia leikkasivat ja jonka kappalten välitse he kävivät,

19. Juudan ruhtinaat ja Jerusalemin ruhtinaat ja hoviherrat ja papit ja koko maan kansan, jotka kävivät vasikan kappalten välitse,

20. ne Minä annan heidän vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka etsivät heidän sielujansa; ja heidän ruumiinsa tulevat ruuaksi taivaan linnuille ja maan pedoille.

5 Moos. 28:26. Jer. 7:33. 16:4.

21. Ja Sedekian, Juudan kuninkaan, ja hänen ruhtinaansa annan Minä heidän vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka etsivät heidän sielujansa, ja Babelin kuninkaan sotajoukon käsiin, joka on lähtenyt heidän luotansa.

22. Katso, Minä käsken, sanoo Herra, ja palautan heidät tätä kaupunkia vastaan, sotaomaan sitä vastaan ja sillä valloittamaan ja tuleessa polttamaan, ja Juudan kaupungit teen Minä autioiksi ilman asukkaita.

2 Kun. 25:9. Jer. 37:8.

35 Luku.

Rekabilaiset kuuliaisuuden esikuvana.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle Herralta Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, päivinä; sanoen: 2. Mene Rekabilaisten huonekunnan tykö ja puhuttele heitä, ja vie heitä Herran huoneeseen, yhteen kammioon, ja anna heidän juoda viiniä.

1 Aik. 2:55.

3. Ja minä otin Jasanjan, Jeremian pojan, Habasjan pojan, sekä hänen veljensä, ja kaikki hänen poikansa ja koko Rekabilaisten huonekunnan,

4. ja vein heidät Jumalan miehen Hananin, Jigdalan pojan, lasten kammioon, ruhtinasten kammion vieressä, joka on kynnystä vartioiden Maasejan, Sallumin pojan, kammion yläpuolella.

5. Ja minä asetin Rekabilaisten huonekuntalaisten eteen maljoja täynnä viiniä sekä pikaria ja sanoin heille: „juokaat viiniä!“

6. Mutta he vastasivat: „emme juo viiniä; sillä isämme Jonadab, Rekabin poika, on käsenyt meitä ja sanonut: „älkäätkä te eikä teidän lapsenne juoko viiniä ikinä!“ 2 Kun. 10:15.

7. Älkäätkä myöskään rakentako huoneita ja älkäätkä kylväkö siementä ja älkäätkä istuttako viinimäkiä, älköönkään niitä teillä olko, vaan asukaat majoissa kaikkina elämäne päivinä, että te eläisitte kauan siinä maassa, jossa te muukalaisina olette.“

8. Ja me olemme kuuliaisat isämme Jonadabin, Rekabin pojan, äänelle kaikissa, mitä hän meille sääsi, niin ettemme juo viiniä kaikkina elinpäivinä me, emme itse eikä vaimomme eikä poikamme eikä tyttäremme,

9. ja emme rakenna huoneita asuaksemme; eikä meillä ole viinimäkiä, eikä peltoja, eikä kylvöksiä;

10. vaan me asumme majoissa ja olemme kuuliaisat ja teemme kaikissa, niinkuin meidän isämme Jonadab meitä käski.

11. Ja tapahtui, kun Nebukadresar, Babelin kuningas, tuli tätä maata vastaan, että me sanoimme: „tulkaat, menkäämme Jerusalemiin Kaldealaisten sotajoukon edestä ja Syrialaisen sotajoukon edestä!“ ja niin me asumme Jerusalemissa.“

12. Silloin tuli Herran sana Jeremialle, sanoen:

13. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: mene ja sano Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille: ettekö tottele kuria, kuullaksenne minun sanojani? sanoo Herra.

14. Pidetäänhän Jonadabin, Rekabin pojan, sanat, joka kielsi poikansa juomasta viiniä; ne eivät juo viiniä tähän päivään asti, sillä he kuulevat isänsä käskyä. Ja Minä olen puhunut teille tuon tuostakin, mutta ette ole kuulleet Minua.

15. Olen myös lähettänyt teille kaikki minun palvelijani profetat tuon tuostakin ja sanoen: „kääntykäätkin pahalta tieltänsä, ja parantakaat tekonne älkäätkä vaeltao muiden jumalain jäljissä, niitä palvelleksenne, niin te saatte asua siinä maassa, jonka Minä annoin teille ja teidän isillenne.“ Mutta ette ottaneet vaaria ettekä kuulleet Minua.

2 Kun. 17:13. Jer. 7:3. 18:11. 25:5. 26:13. 44:5.
16. Jonadabin, Rekabin pojan, lapset ovat pitäneet isänsä käskyn, jonka hän heille käski; mutta tämä kansa ei kuule Minua.

17. Sentähden näin sanoo Herra Jumala Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä tuotan Juudan yli ja kaikkien Jerusalemin asukasten yli kaikkensa onnettomuuden, jonka olen heistä puhunut, sentähden että Minä olen puhunut heille ja he eivät ole kuulleet, olen huutanut heille, mutta he eivät ole vastanneet.

Jes. 65:12. 66:4. Jer. 7:13s.

18. Ja Rekabilaisten huonekunnalle sanoi Jeremia: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: koska te olette kuulleet teidän isänne Jonadabin käskyä, ja pitäneet kaikki hänen käskynsä ja tehneet kaikissa, niin kuin hän on teille käsenyt,

19. sentähden sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, näin: ei Jonadabilta, Rekabin pojalta, ole puuttuva miestä, joka aina seisoo Minun edessäni.

36 Luku.

Kuningas Jojakim polttaa Jeremian ennustukset.

Ja tapahtui Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena, että tämä sana tuli Jeremialle Herralta, sanoen:

2. Ota itsellesi kirjakäärä ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka Minä olen puhunut sinulle Israelista ja Juudasta ja kaikista kansoista, siitä päivästä asti, jona Minä sinua puhutelin, Josian päivästä alkaen aina tähän päivään asti. Jer. 25:3. 30:2.

3. Kukaties Juudan huone, kun he kuulevat kaikkea sitä onnettomuutta, jota Minä aivon tehdä heille, kääntyisi kukin pahalta tieltänsä, ja Minä antaisin heille anteeksi heidän rikoksensa ja syntinsä.

4. Silloin Jeremia kutsui Barukin, Nerijan pojan, ja Baruk kirjoitti Jeremian suusta kirjakääräyriä kaikki Herran sanat, jotka Hän oli hänelle puhunut.

5. Ja Jeremia käski Barukia ja sanoi: „minä olen vangittu, en voi tulla Herran huoneeseen.

6. Mutta mene sinä ja lue tästä kirjasta, jonka olet minun suustani kirjoittanut, Herran sanat kansankorvissa Herran huoneessa paastopäivänä; ja lue ne myöskin koko Juudan korvissa, jotka tulevat kaupungeistansa.

7. Kukaties he nöyryyttävät itsensä rukouksessa Herran eteen ja kääntyvät kukin pahalta tieltänsä; sillä suuri on se viha ja julmuus, jonka Herra on puhunut tätä kansaa vastaan.“

8. Ja Baruk, Nerijan poika, teki kaikki niinkuin profetta Jeremia hänelle käski ja luki Herran sanat kirjasta Herran huoneessa.

9. Ja tapahtui Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, viidentenä vuonna jayhdeksännellä kuukaudella, että kuulutettiin paasto Herran edessä kaikelle kansalle Jerusalemissa ja kaikelle kansalle, joka tulee Juudan kaupungeista Jerusalemiin.

10. Ja Baruk luki siitä kirjasta Jeremian sanat Herran huoneessa Gemarjan, Safanin pojan, kirjoittajan, kammiassa ylimmäisessä esikartanossa Herran huoneen uuden portin ovela, koko kansan kuullen. Jer. 26:10.

11. Kun Mikaja, Gemarjan poika, Safanin pojan, kuuli kaikki Herran sanat siitä kirjasta,

12. meni hän alas kuninkaan huoneeseen kirjoittajan kammiioon jakatso, siellä olivat kaikki ruhtinaat istumassa: Elisama, kirjoittaja, ja Delaja, Semajan poika, ja Elnatan, Akborin poika, ja Gemarja, Safanin poika, ja Sedekia, Hananjan poika, ja kaikki ruhtinaat.

13. Ja Mikaja ilmoitti heille kaikki ne sanat, jotka hän oli kuullut Barukin lukevan kirjasta kansan kuullen.

14. Silloin kaikki ruhtinaat lähettivät Jehudin, Netanjan pojan, Selemjan pojan, Kusin pojan, Barukin tykö sanomaan: „se kääry, josta sinä luit kansan korvissa, ota se käteesi ja tule!“ Ja Baruk, Nerijan poika, otti kirjakäärän käteensä ja tuli heidän tykönsä.

15. Ja he sanoivat hänelle: „istu ja lue se meidän kuullen.“ Ja Baruk luki heidän kuullen.

16. Ja tapahtui heidän kuullessansa kaikki nämä sanat, että he peljästyivät toinen toisensa kanssa ja sanoivat Barukille: „meidän täytyy ilmoittaa kuninkaalle kaikki nämä sanat.“

17. Ja he kysyivät Barukilta, sanoen: „ilmoita meille, mitenkö olet kirjoittanut kaikki nämä sanat hänen suustansa.“

18. Ja Baruk sanoi heille: „suullisesti hän luki minulle kaikki nämä sanat ja minä kirjoitin ne musteella kirjaan.“

19. Ja ruhtinaat sanoivat Barukille: „mene, kätke Hsesi, sinä ja Jeremia, älköönkään kukaan tietäkö, missä te olette.“

20. Ja he tulivat kuninkaan tykö esikartanoon; mutta kirjan olivat he jättäneet Elisaman, kirjoittajan kammioon. Ja he ilmoittivat kuninkaan kuullen kaikki nämä sanat.

21. Niin kuningas lähetti Jehudin ottamaan kirjakkäärin; ja hän otti sen Elisaman, kirjoittajan kammioista, ja Jehudi luki sen kuninkaan ja kaikkien hänen edessään seisovien ruhtinasten kuullen.

22. Mutta kuningas istui talvihuooneessa yhdeksännellä kuukaudella; ja hiilipata oli palamassa hänen edessään.

23. Niin tapahtui, Jehudin luettua kolme tahi neljä sivua, että hän leikkasi sen kynäveitsellä rikki ja heitti sen tuleen, joka oli hiilipadassa, kunnes koko kirjakkäärin kului tuleessa, joka oli hiilipadassa.

24. Ja he eivät peljästyneet eivätkä vaatteitansa repineet, ei kuningas eikä hänen palvelijansa, jotka kuullivat nämä sanat. 2 Kun. 22:11.

25. Ja vaikka Elnatan ja Delaja ja Gemarja rukoilivat kuningasta, ettei hän polttaisi kirjakkäärä, ei hän heittänyt kuullut.

26. Vieläpä kuningas käski Jerahmeelin, kuninkaan pojan, ja Serajan, Asrielin pojan, ja Selemjan, Abdeelin pojan, ottamaan kiinni Baruk kirjoittajaa ja Jeremia profettaa. Mutta Herra kätki heitä.

27. Ja Herran sana tuli Jeremialle, kuninkaan poltettua tuon kirjakkäärin ja ne sanat, jotka Baruk oli kirjoittanut Jeremian suusta, sanoen:

28. Ota taas itsellesi toinen kirjakkäärin ja kirjoita siihen kaikki entiset sanat, jotka olivat ensimmäisessä kirjakkäärissä, jonka Jojakim, Juudan kuningas poltti.

29. Ja Jojakimista, Juudan kuninkaasta, pitää sinun sanoman: näinsanoo Herra: sinä poltiti tuon kirjan ja sanoit: „miksi kirjoitit siihen, sanoen: Babelin kuningas tulee totisesti ja hävittää tämän maan ja lopettaa siitä ihmiset ja eläimet?“

30. Sentähden, näin sanoo Herra Jojakimista, Juudan kuninkaasta: ei hänellä ole oleva ketään Davidin istuimella istumassa, ja hänen ruumiinsa heitetään alttiiksi helteelle päivällä ja vilulle yöllä. Jer. 22:19.

31. Ja minä koston hänessä ja hänen siemenessänsä ja kaikissa hänen palvelijoissansa heidän rikoksensa ja tuotan heidän päällensä ja Jerusalemin asukasten päälle ja Juudan miesten päälle kaiken sen onnettomuuden, jonka Minä olen heistä puhunut, mutta he eivät ole kuulleet. Jer. 35:17.

32. Niin Jeremia otti toisen kirjakkäärin ja antoi sen Barukille, Nerijan pojalle, kirjoittajalle. Ja hän kirjoitti siihen Jeremian suusta kaikkisen kirjan sanat, jonka Jojakim, Juudan kuningas, poltti tuleessa, ja lisäsi siihen vielä useita muita samankaltaisia sanoja.

37 Luku.

Jeremia heitetään vankeuteen.

Ja Sedekia, Josian poika, tuli kuninkaana hallitsemaan Konjan, Jojakimin pojan, sijaan; sillä Nebukadresar, Babelin kuningas, teki hänen kuninkaaksi Juudan maassa.

2 Kun. 24:17 s. Jer. 52:1 s.

2. Mutta ei hän kuullut eikä hänen palvelijansa eikä maan kansa Herran sanoja, jotka Hän puhui profetta Jeremian kautta.

3. Ja kuningas Sedekia lähetti Jehukalin, Selemjan pojan, ja pappi Selemjan, Maasejan pojan, profetta Jeremian tykö, sanomaan: „rukoile meidän edestämme Herraa, meidän Jumalattamme.“ Jes. 37:2 s. Jer. 42:2 s.

4. Sillä Jeremia kävi ulos ja sisälle kansan keskellä, eikä häntä pantu vankihuoneeseen.

5. Ja Faraon sotajoukko oli lähtenyt Egyptistä; ja Jerusalemia piirittävät Kaldealaiset olivat kuulleet sanoman heistä ja menneet pois Jerusalemin edustalta.

6. Ja Herran sana tuli profetta Jeremialle, sanoen:

7. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: sanokaat näin Juudan kuninkaalle, joka teidät lähetti Minun luokseni kysymään Minua: Katso, Faraon, teidän avuksenne lähtenyt, sotajoukko menee takaisin omaan maahansa Egyptiin.

8. Ja Kaldealaiset palajavat ja sotiivat tätä kaupunkia vastaan ja valloittavat sen ja polttavat sen tulella.

9. Sentähden sanoo Herra näin: „Älkäättäkö sielujanne, sanoen: „Kaldealaiset menevät ijäksi pois meidän luotamme“; sillä he eivät mene pois.

10. Sillä vaikka te löisitte koko Kaldealaisten teitä vastaan sotivan joukon ja heittä jäisi vaan haavoitettuja miehiä, niin ne kukin majassansa nousisivat ja polttaisivat tämän kaupungin tulella.

11. Ja tapahtui, Kaldealaisten sotajoukon mentyä pois Jerusalemin edustalta, Faraon sotajoukon tähden,

12. että Jeremia läksi Jerusalemistä, mennäksensä Benjaminin maahan ottamaan sieltä osansa kansan keskeistä.

13. Ja kun hän tuli Benjaminin porttiin, oli siellä vartion päällikkö, nimeltä Jerija, Selemjan poika, Hananjan pojan; tämä tarttui profetta Jeremiaan ja sanoi: „Kaldealaisten puolelle olet sinä pakenemassa.“ Jer. 20:2.

14. Ja Jeremia sanoi: „se on valhe! en ole pakenemassa Kaldealaisten puolelle.“ Mutta ei Jerija kuullut Jeremiaa, vaan otti hänet kiinni ja vei hänet ruhtinasten tykö.

15. Ja ruhtinaat purkivat vihansa Jeremiaa vastaan ja löivät häntä ja panivat hänet vankihuoneeseen Jonatanin, kirjoittajan, taloon; sillä sen he olivat tehneet vankihuoneeksi.

16. Kun Jeremia oli tullut vankihuoneen luoliin ja istunut siellä monta päivää,

17. lähetti kuningas Sedekia noutamaan häntä. Ja kuningas puhutteli häntä omassa huoneessansa salaisesti ja sanoi: „onko mikään sana Herralta?“ Jeremia sanoi: „on.“ — Ja hän sanoi: „Babelin kuninkaan käsiin sinä annetaan.“

18. Ja Jeremia sanoi kuningas Sedekialle: „mitä minä olen rikkonut sinua, ja sinun palvelijoitasi ja tätä kansaa vastaan, koska te olette panneet minut vankihuoneeseen?“

19. Ja missä ovat teidän profettanne, jotka teille ennustivat ja sanoivat: „ei tule Babelin kuningas teitä vastaan eikä tätä maata vastaan?“

20. Ja nyt kuule kumminkin, herra kuningas! Anna rukoukseni tulla sinun eteesi, ja älä lähetä minua takaisin Jonatanin, kirjoittajan huoneeseen, etten siellä kuolisi.“

21. Silloin käski kuningas Sedekia, ja he veivät Jeremian vartijoitavaksi vankihuoneen pihassa; ja hänelle annettiin joka päiväksi yksi leipä lei-

pojan-kadulta, kunnes kaikki leipä loppui kaupungista. Ja Jeremia asui vankihuoneen pihassa. Jer. 32:2.

38 Luku.

Jeremia heitetään kaivoon. Kuningas vielä kerran puhuttelee häntä.

Mutta Sefatja, Mattanin poika, ja Gedalja, Pashurin poika, ja Jukal, Selamjan poika, ja Pashur, Malkian poika, kuulivat ne sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle, sanoen:

2. „Näin sanoo Herra: se, joka jääpi tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään ja ruttotautiin, mutta se, joka menee ulos Kaldealaisten tykö, jääpi elämään, ja hänen sielunsa on oleva hänelle saaliiksi ja hän saa elää.

Jes. 21:9. 39:18. 45:5.

3. Sillä näin sanoo Herra: totisesti annetaan tämä kaupunki Babelin kuninkaan sotajoukon käsiin, ja hän sen valloittaa.“

4. Ja ruhtinaat sanoivat kuninkaalle: „tapettakoon tämä mies, sillä hän heikontaa tähän kaupunkiin jällelle jääneiden sotamiesten käsiä ja koko kansan käsiä, kun hän puhuu heille tällaisia sanoja. Sillä ei se mies etsi tämän kansan parasta, vaan vahinkoa.“ Am. 7:10s.

5. Niin kuningas Sedekia sanoi: „katos, hän on teidän käsissänne; sillä kuningas ei voi mitään teitä vastaan.“

6. Ja he ottivat Jeremian ja heittivät hänet Malkijan, kuninkaanpojan, kaivoon, joka oli vankihuoneen pihassa, ja he laskivat Jeremian alas köysillä. Kuopasta ei ollut yhtään vettä, vaan ainoastaan mutaa; ja Jeremia vajosi mutaan.

7. Ja Ebedmelek, etiopialainen hoviherra, joka silloin oli kuninkaan huoneessa, kuninkaan istuessa Benjaminin portissa, sai kuulla heidän heittäneen Jeremian kaivoon.

8. Ja Ebedmelek läksi kuninkaan huoneesta ja puhutteli kuningasta, sanoen:

9. „Herrani kuningas! Pahasti ovat nämä miehet tehneet kaikessa, mikä he profetta Jeremialle tekivät, jonka he heittivät kaivoon: hän kuolee siellä pian nälkään, sillä ei ole yhtään leipää enää kaupungissa.“

10. Silloin käski kuningas Ebedmelekiä, etiopialaista, ja sanoi: „ota kolmekymmentä miestä täältä kanssasi ja nosta profetta Jeremia ylös kaivosta, ennenkuin hän kuolee.“

11. Ja Ebedmelek otti miehet myös täänsä, ja meni kuninkaan huoneeseen, tavarahuoneen alle, ja otti sieltä revittyjä ja kulunetta vaaterepaleita

ja heitti ne köysien kanssa Jeremialle kaivoon.

12. Ja Ebedmelek, etiopialainen, sanoi Jeremialle: „pane nuo reivityt ja kuluneet vaaterepaleet kainaloihisi köysien alle.“ Ja Jeremia teki niin.

13. Ja he vetivät Jeremian köysillä ja nostivat hänet ylös kaivosta. Ja Jeremia asui vankihuoneen pihassa.

14. Ja kuningas Sedekia lähetti noutamaan profetta Jeremiasta tykönsä, kolmanteen sisäänkäytävään Herran huoneessa. Ja kuningas sanoi Jeremialle: „minä kysyn sinulta asian; älä salaa minulta mitään.“

15. Ja Jeremia sanoi Sedekialle: „jos minä ilmoitan sinulle, etköhän tappane minua? Ja jos neuvon sinua, et sinä tottele minua.“

16. Niin vannoi kuningas Sedekia Jeremialle salaisesti ja sanoi: „niin totta kuin Herra elää, joka on luonut meille tämän sielun, en minä tapa sinua enkä anna sinua näiden miesten käsiin, jotka etsivät henkeäsi.“

17. Ja Jeremia sanoi Sedekialle: „näin sanoo Herra Jumala Sebaot, Israelin Jumala: jos sinä menet ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, niin jääpi sielusi elämään, eikä tätä kaupunkia polteta tulella, vaan sinä saat elää ja sinun huonekuntasi.“

18. Mutta jos et mene ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, niin annetaan tämä kaupunki Kaldealaisten käsiin, ja he sen polttavat tulella; etkä sinäkään pelastu heidän käsistänsä.“

19. Vaan kuningas Sedekia sanoi Jeremialle: „minä pelkään Kaldealaisten puolelle menneitä Juudalaisia, että he antavat minun heidän käteensä, ja ne minua pilkkaavat.“

20. Ja Jeremia sanoi: „eivät anna. Kuule kuitenkin Herran ääntä sinä, mitä minä sanon sinulle, niin käy sinulle hyvästi ja sinun sielusi saa elää.“

21. Mutta jos et lähde, niin on tämä se sana, jonka Herra on minulle ilmoittanut:

22. Katso, kaikki Juudan kuninkaan huoneesen jääneet vaimot viedään ulos Babelin kuninkaan ruhtinasten tykö, ja he sanovat: „voi, ystäväsi ovat peittäneet ja voittaneet sinut; pitin jalkasi vajosivat suohon, ne kääntyivät taaksepäin.“

23. Ja kaikki sinun vaimosi ja lapsesi viedään ulos Kaldealaisten tykö, etkä sinäkään pelastu heidän käsistänsä, vaan Babelin kuninkaan käsi sinut käsittää, ja tämä kaupunki pitää tulella poltettaman.“ Jer. 32:4. 34:28.

24. Ja Sedekia sanoi Jeremialle:

„älkөөn yksikään saako tietää näitä sanoja, ettet kuolisi.“

25. Ja jos ruhtinaat saavat kuulla minun puhuneen sinunkanssasi, ja tulevat sinun tykösi ja sanovat sinulle: ilmoita meille, mitä sanoit kuninkaalle, älä salaa meiltä, niin emmes sinua tapa; ja mitä sanoit kuningas sinulle?“

26. Niin sano heille: „minä toin anomukseni kuninkaan eteen, ettei hän lähettäisi minua takaisin Jonatanin huoneeseen, siellä kuolemaan.“

Jer. 37:20.

27. Niin tulivat kaikki ruhtinaat Jeremian tykö ja kysyivät häneltä; ja hän sanoi heille niinkuin kuningas oli hänen käskenyt. Niin he vaikenivat ja jättivät hänet; sillä he eivät saaneet mitään häneltä tietää.

28. Ja Jeremia oli vankihuoneen pihassa siihen päivään asti, jona Jerusalemin valloitettiin.

39 Luku.

Jerusalemin valloitetaan. Kuningas Sedekia joutuu vangiksi. Jeremia päästetään vankueudesta.

Yhdeksäntenä Sedekian, Juudan kuninkaan, vuonna kymmennellä kuukaudella tuli Nebukadnessar, Babelin kuningas, kaikkine sotajoukkoineen Jerusalemin eteen ja piiritti sen. 2 Kun. 25:1 s. Jer. 52:4 s.

2. Sedekian yhdentenatoista vuotena, neljännellä kuulla, kuun yhdeksäntenä päivänä, voitettiin kaupunki.

3. Silloin tulivat kaikki Babelin kuninkaan ruhtinaat ja asettuivat Keski-porttiin; Nergal-Sareser, Samgar-Nebo, Sarsekim, hoviherrain päällikkö, Nergal-Sareser, ylimmäinen tietäjä, ja kaikki muut Babelin kuninkaan ruhtinaat.

4. Ja tapahtui, että Sedekia, Juudan kuningas, ja kaikki hänen sotamiehensä, kun näkivät heitä, pakenivat ja läksivät yöllä ulos kaupungista kuninkaan puiston tietä myöten kahden muurin välisestä portista; ja he menivät korven tietä.

5. Mutta Kaldealaisten sotajoukko ajoi heitä takaa ja saavutti Sedekian Jerikon korvessa. Ja he ottivat hänet ja veivät Nebukadnessarin, Babelin kuninkaan, tykö Riblaan Hamatin maalla; ja hän julisti hänestä tuomion.

6. Ja Babelin kuningas antoi tappaa Sedekian lapset Riblassa hänen silmänsä nähden; ja kaikki Juudan ylimykset antoi Babelin kuningas tappaa.

7. Ja Sedekian silmät hän puhkasi

ja sitoi hänet kahdella vaskikahleella viedäkseen häntä Babeliin.

Jer. 32:4. 34:3. 38:23.

8. Ja kuninkaan huoneen ja kansan huoneet polttivat Kaldealaiset tullella, ja Jerusalemin muurit he hajoittivat.

9. Ja kansan jäännöksen: ne jotka olivat jällellä kaupungissa, ja karkurit, jotka olivat hänen puolellensa karanneet, ja jällellä olevan kansan jäännöksen vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vankina Babeliin.

10. Mutta alhaista kansaa, jolla ei mitään ollut, antoi Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, jäädä Juudan maahan ja antoi heille viinimäkiä ja peltoja, sinä päivänä.

11. Ja Nebukadresar, Babelin kuningas, antoi käskyn Jeremiaasta Nebusaradanin, henkivartijain päällikön, kautta ja sanoi:

12. „Ota hän ja katso hänen parastansa, äläkä tee hänelle mitään pahaa, vaan niinkuin hän sanoo sinulle, niin tee hänelle.“

13. Silloin lähetti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja Nebusaradan, hoviherrain päällikkö, ja Nergal-Sareser, ylimmäinen tietäjä, ja kaikki Babelin kuninkaan valtiomiehet, —

14. nämä lähettivät noutamaan Jeremian vankihuoneen pihasta ja antoivat hänet Gedaljalle, Ahikamin pojalle, Safanin pojan, että hän veisi hänet kotiinsa. Ja niin hän asui kansan keskellä.

Jer. 28:34.

15. Oli myös Jeremialle Herran sana tullut hänen vangittuna ollessa vankihuoneen pihassa, näin kuuluva:

16. Mene puhumaan Ebedmelekillle, etiopialaiselle, ja sano: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, minä tuotan minun sanani tämän kaupungin päälle onnettomuudeksi eikä hyväksi, ja sinun kasvojesi edessä ne sinä päivänä tapahtuvat.

17. Mutta Minä pelastan sinut sinä päivänä, sanoo Herra, eikä sinua anneta niiden miesten käsiin, joita sinä pelkää.

18. Sillä Minä totisesti päästän sinua, niin etteet kaadu miekkaan, vaan sielusi on oleva sinulle saallina, koska turvasit Minuun, sanoo Herra. Jer. 21:9.

40 Luku.

Jeremia vapahdetaan. Gedalja pannaan maan hallitsijaksi.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle Herralta, sen jälkeen kun Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli hänet Ramassa vapakaasi päästännyt, otettuansa hänet, joka oli kah-

leilla sidottu, kaiken Jerusalemin ja Juudan Babeliin vietävän vankijoukon keskeltä.

2. Ja henkivartijain päällikkö antoi noutaa Jeremian tykönsä ja sanoi hänelle: „Herra, sinun Jumalasi, on puhunut tämän onnettomuuden tälle paikalle.

3. Ja Herra' on antanut sen tulla ja on tehnyt, niinkuin Hän oli puhunut: sillä te olette rikkoneet Herraa vastaan ettekä kuulleet hänen ääntänsä — ja niin on tulle teille tapahtunut.

Jer. 50:7.

4. Ja nyt, katso, minä päästän sinut tänä päivänä kahleista, jotka ovat käsissäsi. Jos katsot hyväksi tulla minun kanssani Babeliin, niin tule, minä olen katsova sinun parastasi. Mutta jos ei sinulle kelpaa tulla minun kanssani Babeliin, niin ole tulematta. Katso, koko maa on edessäsi; minne mielestä on hyvä ja oikein mennä, sinne mene.“

5. Ja kun hän ei vielä kääntynyt pois, sanoi hän: „palaja Gedaljan. Ahikamin pojan, Safanin pojan tykö, jonka Babelin kuningas on pannut Juudan kaupunkien yli ja asu hänen tykönsä kansan parissa; tahi mene, mihin paikkaan ikänä katsot oikeaksi mennä.“ Ja henkivartijain päällikkö antoi hänelle evästä ja lahjoja ja laski hänet menemään.

6. Ja Jeremia tuli Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö Mispaan ja asui hänen tykönsä maahan jääneen kansan keskellä.

7. Kun maalla olevien sotajoukkojen päälliköt ja heidän miehensä saivat kuulla, että Babelin kuningas oli pannut Gedaljan, Ahikamin pojan, maan hallitsijaksi ja antanut hänen haltuunsa miehiä, vaimoja ja lapsia ja maan alhaisia, joita ei viety vankina Babeliin,

8. niin he tulivat Gedaljan tykö Mispaan: Ismael, Netanjan poika, Johanan ja Jonatan., Kareahin pojat, ja Seraja, Tanhumetin poika, ja Efaï, netofatilaisen pojat, ja Jesanja, maakatilaisen poika, he ja heidän miehensä.

2 Kun. 25:23 s.

9. Ja Gedalja, Ahikamin poika, Safanin pojan, vannoi heille ja heidän miehillensä ja sanoi: „älkää peljätkö palvelulla Kaldealaisia! Asukaat maassa ja palvelkaat Babelin kuningasta, niin käy teille hyvästi.

10. Ja minä, katso minä asun täällä Mispassa, seisokaeni Kaldealaisten edessä, jotka tulevat meidän tykömme; mutta te kootkaat viiniä ja sivituloa ja öljyä ja pankaat astioihin-

ne, ja asukaat kaupungeissanne, jotka te olette omistaneet."

11. Ja myöskin kaikki ne juudalaiset, jotka olivat Moabissa ja Ammonin lasten seassa ja Edomissa ja kaikissa maakunnissa, kuulivat Babelin kuninkaan antaneen jäännöskunnan jäädä Juudaan ja panneen Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, heitä hallitsemaan.

12. Ja niin palasivat kaikki Juudalaiset kaikista paikkakunnista joihin he olivat karkoitettut, ja tulivat Juudan maahan Gedaljan tykö Mispaan. Ja he kokosivat aivan paljo viiniä ja suvituloa.

13. Mutta Johanan, Kareahin poika, ja kaikki maalla olleiden sotajoukkojen päälliköt tulivat Gedaljan tykö Mispaan,

14. ja sanoivat hänelle: „tiedätkö, että Baalis, Ammonin lasten kuningas, on lähettänyt Ismaelin, Netanjan pojan, lyömään sinua kuoliaaksi?" Mutta ei Gedalja, Ahikamin poika, uskonut heitä.

15. Ja Johanan, Kareahin poika, puhui salaa Gedaljalle Mispassa, lausuen: „minä tahdon mennä lyömään Ismaelin, Netanjan pojan, niin ettei kukaan sitä tiedä. Miksi hän löisi sinut, ja kaikki Juudalaiset, jotka sinun tykösi ovat kootut, hajoitettaiisiin, ja ne, jotka vielä Juudasta jääneet ovat, hukkuisivat?"

16. Mutta Gedalja, Ahikamin poika, sanoi Johananille, Kareahin pojalle: „älä tee sitä; sillä valhetta sinä puhut Ismaelista."

41 Luku.

Gedaljan murha ja sen seuraukset.

Mutta seitsemännellä kuukaudella tapahtui, että Ismael, Netanjan poika, Elisaman pojan, joka oli kuninkaallista sukua ja kuninkaan ylimyksiä, tuli kymmenen miehen kanssa Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö Mispaan; ja he söivät siellä leipää yhdessä Mispassa.

2. Mutta Ismael, Netanjan poika, nousi ja ne kymmenen miestä, jotka hänen kanssansa olivat, ja löi Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, miekalla ja tappoi hänet, jonka Babelin kuningas oli pannut maata hallitsemaan.

3. Ja Ismael löi myös kaikki Juudalaiset, jotka Gedaljan tykönä olivat Mispassa, ja Kaldealaiset, jotka siellä löytyivät ja sotamiehet

4. Ja tapahtui toisena päivänä, sitenkuin hän oli tappanut Gedaljan, eikä kenkään sitä vielä tietänyt,

5. että miehiä tuli Sikemistä ja Sillost ja Samariasta, kahdeksankymmentä miestä ajetulla parralla, revityillä vaatteilla ja itseänsä haavoittamina ja kantaen ruokauhria ja suitutusta, viedäkensä Herran huoneesen.

3 Moos. 19:27 s. 5 Moos. 14:1.

6. Ja Ismael, Netanjan poika, läksi Mispasta heitä vastaan ja yhä vaan itki käydessänsä. Ja kun hän kohotasi heitä, sanoi hän heille: „tulkaat Gedaljan, Ahikamin pojan, tykö."

7. Mutta heidän tultuansa keskelle kaupunkia, murhasi heidät Ismael, Netanjan poika, hän ja ne miehet, jotka hänen kanssansa olivat, ja heittivät heidät kaivoon.

8. Mutta heidän joukossansa oli kymmenen miestä, jotka sanoivat Ismaelille: „älä tapa meitä, sillä meillä on piilopaikoissa pellolla nisuja, ohria, öljyä ja hunajaa." Ja hän herkesi, eikä tappanut heitä heidän veljiensä kanssa.

9. Ja kaivo, johon Ismael heitti kaikkien niiden miesten ruumiit, jotka hän oli tappanut, ynnä Gedaljan kanssa, oli se, jonka kuningas Asa oli teettänyt Baesaa, Israelin kuningasta varten; sen täytti Ismael, Netanjan poika, murhatuilla. 1 Kun. 15:22.

10. Ja Ismael vangitsi kaiken kansan jäännöksen, joka oli Mispassa: kuninkaan tyttäret ja kaiken Mispassa jäljellä olevan kansan, jotka Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, haltuun. Ne vei Ismael, Netanjan poika, vankina pois ja läksi menemään Ammonin lasten puolelle.

Jer. 43:6.

11. Mutta kun Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päämiehet, jotka hänen kanssansa olivat, saivat kuulla kaiken sen pahaa, jonka Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt,

12. ottivat he kaikki miehensä ja läksivät sotiinaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan, ja saavuttivat hänet suuren veden ääressä, joka on Gibeonissa.

2 Sam. 2:13.

13. Ja kun kaikki Ismaelin seurassa oleva kansa näki Johananin, Kareahin pojan, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt, jotka hänen kanssansa olivat, ihastuivat he;

14. ja kaikki kansa, jonka Ismael oli vienyt vangittuna Mispasta, kääntyi ja palasi ja meni Johananin, Kareahin pojan puolelle.

15. Mutta Ismael, Netanjan poika, pääsi kahdeksan miehen kanssa pakoon Johananin edestä ja meni Ammonin lasten tykö.

16. Ja Johanan, Kareahin poika, ja kaikki hänen kanssansa olevat sotajoukkojen päälliköt ottivat kaiken kansan jäännöksen, jonkalsmael, Netanjan poika, oli Mispasta vienyt, sen jälkeen kuin hän oli lyönyt Gedaljan, Ahikamin pojan: miehiä, sotureita, vaimoja, lapsia ja hoviherroja, jotka he olivat Gibeonista palauttaneet.

17. Ja he menivät ja asettuivat Kimhamin majapaikkaan, joka on lähellä Betlehemää, lähtekseen matkustamaan Egyptiin,

18. Kaldealaisten tähden; sillä he pelkäsivät heitä, sentähden että Ismael, Netanjan poika, oli lyönyt Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Babelin kuningas oli pannut maata hallitsemaan.

42 Luku.

Jeremia kieittää Herran nimessä kansaa menemästä Egyptiin.

Silloin tulivat kaikki sotajoukkojen päälliköt ja Johanan, Kareahin poika, ja Jesanja, Hosajan poika, ja kaikki kansa pienimmästä suurimpaan asti,

2. ja sanoivat profetta Jeremialle: „anna anomuksemme tulla sinun eteesi ja rukoile meidän edestämme Herraa, sinun Jumalaasi, kaiken tämän jäännöskunnan edestä; sillä monesta on meitä vähä jäänyt, niinkuin sihmäsi näkevät meitä. Jer. 37:3.

3. Ja ilmoittakoon Herra, sinun Jumalasi, meille sen tien, jota meidän tulee vaelttaa, ja mitä meidän tulee tehdä.“

4. Ja profetta Jeremia sanoi heille: „minä tahdon kuulla teitä; katso, minä olen rukoileva Herraa, teidän Jumalaanne, sananne mukaan; ja on tapahtuva, että jokaisen sanan, jonka Herra teille vastaa, sen minä teille ilmoitan, en salaa teiltä yhtäkään sanaa.“

5. Ja he sanoivat Jeremialle: „olkoon Herra meitä vastaan totisena ja uskollisena todistajana, elleimme teä kaiken sen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää meille sinun kauttasi.

6. Olkoon se hyvä tahi paha; Herran, meidän Jumalamme, ääntä, jonka tykö me sinut lähettämme, tahdomme kuulla, että meille kävisi hyvin, kun olemme kuuliaisat Herran, meidän Jumalamme, äänelle.“

7. Ja tapahtui kymmenen päivän perästä, että Herran sana tuli Jeremialle.

8. Ja hän kutsui Johananin, Kareahin pojan, ja kaikki sotajoukkojen

päälliköt, jotka hänen seurassansa olivat, ja koko kansan pienimmästä suurimpaan asti,

9. ja sanoi heille: näin sanoo Herra, Israelin Jumala, jonka tykö te minut lähettitte kantamaan teidän rukouksenne hänen kasvojensa eteen:

10. Jos te jättäte asumaan tähän maahan, rakennan Minä teitä enkä hävitä, ja istutan teitä enkä juurria: sillä Minä kadun siitä onnettomuutta, jonka teille tehnyt olen Jer. 24:6. 31:4. 37:7.

11. Älkää peljätkö Babelin kuningasta, jonka tähden te olette peloissanne. Älkää peljätkö häntä, sanoo Herra, sillä Minä olen teidän kanssanne vapahtamassa teitä ja pelastamassa teitä hänen kädestänsä.

12. Ja Minä tahdon osoittaa teille laupeuden, että hän teitä armahtaa ja antaa teidän tulla takaisin omaan maahanne.

13. Mutta jos te sanotte: „emme tahdo jäädä tähän maahan“, ettekä kuulekaan Herran, teidän Jumalanne, ääntä,

14. vaan sanotte: „ei, vaan Egyptin maalle me lähdemme, ettemme näkisi sotaa emmekä kuulisi vaskitorven ääntä emmekä leivän puuteissa kärsisi nälkää; ja siellä me tahdomme asua.“

15. niin nyt siis kuulkaat Herran sanaa, te jääneet Juudasta: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: jos te todellakin asetatte kasvonne mennäksenne Egyptiin ja tulette sinne muukalaisina asumaan,

16. niin on tapahtuva, että miekka, jota te pelkäätte, saavuttaa teitä siellä Egyptin maassa, ja nälkä, joka teitä huolettaa, on teidän jäljissänne ennättävä teitä Egyptissä, ja siellä te kuulette.

17. Ja on tapahtuva, että kaikki ne miehet, jotka ovat kääntäneet kasvonsa tullaksensa Egyptiin, muukalaisina siellä ollaksensa, kuolevat miekkaan ja nälkään ja ruttotautiin, eikä yksikään heistä pelastu eikä pääse siitä pahasta, jonka Minä tuotan heidän päällensä.

18. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: niinkuin vihani ja julmuuteni on vuotanut Jerusalemin asukasten päälle, niin on julmuuteni vuotava teidänkin päällenne, jos te menette Egyptiin, ja te tulette kiroukseksi ja kauhistukseksi ja sadatukseksi ja häpeäksi, ettekä enää saa nähdä tätä paikkaa. Jer. 18:16. 25:9. 44:8,12.

19. Herra on puhunut teille, te Juudan jääneet! Älkää menkö Egyptiin; totisesti pitää teidän tietämän, että

minä olen sen tänäpäivänä teidän keskellänne todistanut.

20. Sillä te olette sielujenne vahingoksi eksyneet, kun te lähettitte minut Herran, Jumalanne. tykö, ja sanoitte: „rukoile edestämme Herraa, meidän Jumalaamme, ja kaikki, kuin Herra, meidän Jumalamme, sanoo, se ilmoita meille, että me sen mukaan tekisimme.“

21. Minä olen sen teille ilmoittanut tänä päivänä; mutta te ette kuule Herran, teidän Jumalanne, ääntä kaikesta, josta Hän on minut teille lähettänyt.

22. Ja nyt, se vakaasti tietäkää, että miekkaan, nälkään ja ruttotautiin te kuulette siinä paikassa, johon te mielitte mennä, ollaksenne siellä muukalaisina.

43 Luku.

Jääneet Juudalaiset pakenevat Egyptiin.

J tapahtui, kun Jeremia oli loppuun asti pukunut kaikelle kansalle kaikki Herran sanat, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli hänen kauttansa heille lähettänyt, kaikki nämä sanat,

2. vastasivat Asaria, Hosajan poika, ja Johanan, Kareahin poika, ja kaikki ylpeät miehet Jeremialle, ja sanoivat: „sinä puhut valhetta! Ei Herra, meidän Jumalamme, lähettänyt sinua eikä sanonut: „älkää menkö Egyptiin, olemaan siellä muukalaisina.“

3. Vaan Baruk, Nerijan poika, yllyttiä sinua meitä vastaan antaaksensa meidät Kaldealaisten käsiin, että ne meidät tappaisivat tahi veisivät meitä vangittulna Babeliin.“

4. Ja näin Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotaväen päämiehet ja kaikki kansa eivät tahtoneet kuulla Herran ääntä eivätkä jääneet asumaan Juudan maahan.

5. Vaan Johanan, Kareahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt otivat kaikki Juudan jääneet, ne, jotka kaikista kansoista, joihin he olivat olleet karkoitettut, olivat palanneet asumaan Juudan maassa: Jer. 40:11 s.

6. miehet ja vaimot ja lapset ja kunninkaan tyttäret ja kaikki sielut, jotka Nebusaradan henkivartijain päällikkö, oli Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, luo jättänyt, ja profetta Jeremian ja Barukin, Nerijan pojan, Jer. 41:10.

7. ja menivät Egyptin maalle; sillä eivät kuulleet Herran ääntä. Ja he tulivat Tahpanheseen.

8. Ja Herran sana tuli Jeremialle Tahpanheseessä, sanoen:

9. Ota käteesi suuret kivet, ja katke saveen tiilipätsissä, joka on Faraon huoneen oven kohdalla Tahpanheseessä, Juudan miesten silmiin nähden;

10. ja sano heille: näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: katso, Minä lähetan, ja annan noutaa palvelijani Nebukadresarin, Babelin kunnikaan, ja asetan hänen istuimensa näiden kiven päälle, jotka Minä olen kätkenyt, ja hän on levittävä loistavan peitteensä niiden päälle.

11. Ja hän tulee sinne ja lyö Egyptin maata: joka kuolemaan, sille kuolema; joka vankeuteen, sille vankeus; joka miekkaan, sille miekka.

Jer. 15:2. Sak. 11:9.

12. Ja Minä sytytän tulen Egyptin epäjumalain huoneisiin, ja hän on ne polttava ja vievä vankina pois. Ja hän on pukeva päällensä Egyptin maan, niinkuin paimen pukee vaatteensa päälleen, ja lähtee sieltä rauhassa. Jer. 46:25.

13. Ja hän särkee Betsemeksen paitsaat, jotka ovat Egyptin maassa; ja Egyptin epäjumalain huoneet on hän tulella polttava.

44 Luku.

Jeremia tuhtelee Egyptin paenneita Juudalaisia heidän jumalattomuutensa tähden ja ennustaa heille Jumalan koston.

Tämä on se sana, joka tuli Jeremialle kaikista Egyptin maalla asuvista Juudalaisista, niistä, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanheseessä, Nofissa ja Patros in maalla, näin kuuluva:

2. „Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala. te olette nähneet kaiken sen onnettomuuden, jonka Minä olen antanut tulla Jerusalemin päälle, ja kaikkien Juudan kaupunkien päälle; ja katso, tänäpäivänä ovat ne hävitettyinä, eikä niissä ole yhtään asukasta,

3. heidän pahuutensa tähden, jota he tekivät vihoittaaksensa Minua, kun menivät suitsuttamaan muille jumalille ja palvelemaan niitä, joita eivät he tunteneet, ettekä te eikä teidän isännekkään.

4. Ja Minä lähetin teille kaikki minun palvelijani profetat tuon tuosta-kin ja sanoin: „älkää tehkö tuota kauhistusta, jota Minä vihaan.“

5. Mutta he eivät kuulleet, eikä kallistaneet korviansa kääntymään pahuudestansa, ja olemaan suitsuttamatta muille jumalille.

2 Kun. 17:13. Jer. 7:3. 18:11. 25:5. 26:13 35:15.

6. Sentähden syttyi julmuuteni ja vihani ja paloi Juudan kaupungeis-

sa ja Jerusalemin kaduilla, ja ne ovat hävitetyksi ja autioksi tulleet, niinkuin ne tänä päivänä ovat.

7. Ja nyt, näin sanoo Herra Jumala Sebaot, Israelin Jumala: miksi te teette näin suurta pahaa omille sieluillemme, juurineen hävittäöksenne teistä miehen ja vaimon, lapsen ja imeväisen Juudan keskellä, ettei teistä yhtään jäännöstä jäisi?

8. Koska te vihoitate Minua kättenne töillä, suitsutatte vieraille Jumalille Egyptiin maassa, johon te olette tulleet vieraina asumaan, valmistaksenne itsellenne hävityksen ja joutuaksenne kiroukseksi ja häväistykseksi kaikissa maan kansoissa. Jer. 42:18.

9. Oletteko unhottaneet isänne pahuudet ja Juudan kuningasten pahuudet ja heidän vaimojensa pahuudet ja omat pahuutenne ja teidän vaimojenne pahuudet, joita he tekivät Juudan maalla ja Jerusalemin kaduilla?

10. Ja tähän päivään asti eivät ole vielä nöyryyttäneet itseänsä; he eivät pelkää eivätkä vaella minun laissani ja minun säännöissäni, jotka Minä asetin teidän ja isänne eeten.

11. Sentähden sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, näin: katso, Minä asetan kasvoni teitä vastaan onnettomuudeksi ja juurineen hävittämään koko Juudaa. 3 Moos. 17:10. Am. 9:4.

12. Ja Minä otan pois Juudan jäännöksen, ne jotka käänsivät kasvonsa, tulluksensa Egyptiin, siellä muukalaisina olemaan, ja he saavat kaikki loppunsa; Egyptin maalla he kaatuvat; miekalla, näljällä he lopetetaan; pienimmästä suurimpaan asti he miekkaan ja nälkään kuolevat, ja he jäävät kiroukseksi ja kauhistukseksi ja sadatukseksi ja häväistykseksi. Jer. 42:18. 44:28.

13. Ja Minä rankaisen Egyptin maassa asuvia, niinkuin Minä rankaisin Jerusalemia miekalla, näljällä ja ruttolaudilla.

14. Eikä jää pelastunutta eikä pääsnyttä Juudan jäännöksestä, niistä, jotka tulivat olemaan muukalaisina täällä Egyptin maalla, sitte palataksensa Juudan maalle, johon heidän sielunsa halajavat, siellä asuaksensa; sillä sinne eivät muut saa palata paitsi niitä, jotka täältä pakenevat."

15. Niin vastasivat Jeremialle kaikki ne miehet, jotka tiesivät vaimonsa suitsuttavan muille jumalille, ja kaikki vaimot, jotka suuressa joukossa siellä seisoiivat, ja kaikki kan-

sa, jotka Egyptin maalla Patroksessa asuivat, ja sanoivat:

16. „Sinun sanaas, jonka sinä Herran nimessä puhuit meille, sitä emme kuule;

Jes. 42:20. 53:1. Jer. 2:25. 6:16 a. 18:12.

17. vaan me teemme kaiken sen sanan mukaan, joka on lähtenyt meidän omasta suustamme, ja suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhria, niinkuin olemme tehneet, me itse ja isämme, kuninkaamme ja ruhtinaamme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin me ravittiin leivällä ja olimme onnelliset, emmekä nähneet onnettomuutta.

Jer. 7:18.

18. Mutta siitä asti kuin me lakkasimme suitsuttamasta taivaan kuningattarelle ja hänelle juomauhria vuodattamasta olemme kärsineet puutetta kaikesta ja olemme miekkaan ja nälkään hukkuneet.

19. Ja kun me suitsutamme taivaan kuningattarelle ja vuodatamme hänelle juomauhria, olemmeko ilman miestemme suostumusta tehneet hänelle leipiä, kuvataksemme häntä, ja vuodattaneet hänelle juomauhria?"

4 Moos. 30:7 s.

20. Niin puhui Jeremia kaikelle kansalle, miehille ja vaimoille, ja kaikelle kansalle, jotka olivat hänelle näin vastanneet, ja sanoi:

21. „Eikö ole näin: sitä suitsuttamista, jota te suitsutte Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, te itse ja teidän isänne ja kuninkaanne ja ruhtinaanne ja maan kansa, sen on Herra muistanut ja pannut sydämeensä.

22. Ja Herra ei voinut enää kärsiä teidän pahoja tekojanne ja niitä kauhistuksia, joita te teitte; sentähden joutui teidän maanne hävitetyksi ja autioksi ja kiroukseksi, ilman asukasta, niinkuin se tänä päivänä on.

23. Sentähden että te suitsutte ja syntiä teitte Herraa vastaan, ettekä kuulette Herran ääntä ettekä vaeltaneet hänen laissansa ja säännöissänsä ja todistuksissansa, sentähden kohtasi teitä tämä onnettomuus, niinkuin tänäpäivänä on."

24. Ja Jeremia sanoi kaikelle kansalle, ja kaikille vaimoille: „kuulkaat Herran sanaa, koko Juuda, te, jotka Egyptin maalla olette!

25. Näin puhuu Herra Sebaot, Israelin Jumala, ja sanoo: te ja teidän vaimonne puhutte suullanne ja täytätte sen käsillänne, sanoen: „me pidämme kaiketi lupauksemme, kun

lupasimme suitsuttaa taivaan kuningatalle ja vuodattaa hänelle juomauhria.* Tehkääät vaan lupauksia ja pitääkääät lupauksenne!

26. Sentähden kuulkaat Herran sanaa, kaikki Juudasta, jotka asutte Egyptin maalla: katso, Minä vannon suuren nimeni kautta, sanoo Herra: totisesti, ei minun nimeni enää pidä olla mainittuna koko Egyptin maassa yhdenkään Juudan miehen suussa, että hän sanoisi: „niin.Jotta kuin Herra, Herra elää.“

27. Katso, Minä olen valvova heidän ylitsensä onnettomuudeksi eikä hyväksi, ja kaikki Juudan miehet, jotka Egyptin maassa ovat, hukkuvat miekkaan ja nälkään, siksi kuin he peräti häviävät.

28. Ja miekalta pelastuneita palajaa Egyptin maalla ainoastaan vähäinen joukko Juudan maahan. Ja niinsaaavat kaikki Juudasta jääneet, jotka ovat tulleet Egyptin maahan, siellä muukalaisina olemaan, tietää, kumpasenko sana on toteutunut, minunko vai heidän.

29. Ja tämä olkoon teille merkiksi, sanoo Herra, että Minä olen rankaiseva teitä tässä paikassa, tietääksenne minun sanani varmaan toteutuvan teille onnettomuudeksi:

30. Näin sanoo Herra: katso, Minä annan Farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin ja niiden käsiin, jotka hänen sieluansa etsivät, niinkuin Minä annoin Sedekian, Juudan kuninkaan, hänen vihollisensa Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, käsiin, joka hänen sieluansa etsii. Jer. 46:24 s

45 Luku.

Jeremia lohduttaa Barukia.

Tämä on se sana, jonka profetta Jeremia puhui Barukille, Nerijan pojalle, hänen kirjottaessansa näitä sanoja kirjaan Jeremian suusta Jokakimin, Josijan pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuotena. Hän sanoi: Jer. 36:1 s.

2. Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, sinusta, Baruk:

3. Sinä sanot: „voi minua! sillä Herra kokoaa murhetta minun kipuni lisäksi; minä olen väsynyt huokauksista, enkä lepoa löydä.“

4. Sano hänelle näin: näin sanoo Herra: katso, mitä rakensin, sen Minä hajotan, ja mitä istutin, sen revin juurineen pois; ja se kohtaa koko maata.

5. Ja sinä pyydät itsellesi suuria asioita! Älä niitä pyydä; sillä katso,

Minä tuotan onnettomuuden kaikelle lihalle, sanoo Herra; mutta sinulle Minä annan sielusi saaliiksi joka paikassa, johon sinä menet. Jer. 21.9. 38:2. 39:18.

46 Luku.

Ennustuksia Egyptin hävityksestä ja Israelin pelastuksesta.

Tämä on Herran sana, joka tuli profetta Jeremialle pakanakansoja vastaan:

2. Egyptistä: Farao Nekon, Egyptin kuninkaan, sotajoukkoa vastaan, joka oli Frat-virran varrella Karkemissessa, jonka Nebukadresar, Babelin kuningas, löi neljäntenä Jokakimin, Josijan pojan, Juudan kuninkaan, vuonna. 2 Kun. 24:7.

Jes. 19:1 s. Jer. 25:19. Hes. 29:2 s. 30:4 s.

3. Varustakaat pienempiä ja suurempia kilpejä, ja lähtekääät sotaan!

4. Valjastakaat hevoset, nouskaat ratsujen selkään ja asettukaat asemillenne kypärit päässä: kirkastakaat keihäät, pukekaat päällemenne rautapaidat!

5. Minkätähden näen heidän peljästyvän, väistyvän takaperin, ja heidän sankarinsa musertuvan? Ja pakoon he pakenevat, eivätkä käännä; peljästyks joka tuholla! sanoo Herra.

6. Ei nopea pääse pakoon, eikä sankari pelastu: pohjan perillä, Frat virran rantaalla, he kompastuvat ja kaatuvat. Am. 2:14.

7. Kuka tuo on, joka Niilin tavoin astuu ylös, niin että hänen vetensä lainehtivat kuin virrat?

8. Egypti nousee kuin Niili, vedet lainehtivat kuin virrat; ja hän sanoo: „minä tahdon astua ylös, peittää maan ja hävittää kaupungit ja niiden asukkaat.“ Jer. 8:7 s. Jer. 47:2.

9. Astukaat esiin, te hevoset, raivo-kaat, te rattaat; ja sankarit lähtekööt ulos, Etiopialaiset, ja kilven kantajat, Putilaiset, ja jousta kantavaiset ja jännittäväiset Lydiläiset.

10. Mutta tuo päivä on Herran, Herran Sebaotin koston päivä, kostaaksensa vihollisillensa; ja miekka on syöpä ja täytyvä ja juopuva heidän verestänsä. Sillä Herralla, Herra Sebaotilla, on teurastus pohjan maalla, Frat-virran varrella.

11. Mene ylös Gil-adiin ja ota balsamvoidetta, neitsyt Egyptin tytär! Turhaan lisäät lääkkeitä; et sinä kuitenkaan tule terveeksi. Jer. 8:22. 30:13. 51:8 s.

12. Kansat kuulevat häväistyksesi, ja huutosi täyttää maan, sillä sankari kompastuu sankariin, yhdessä he molemmat kaatuvat.

13. Tämä on se sana, jonka Herra puhui profetta Jeremialle, Nebukadresarin, Babelin kuninkaan tulosta lyömään Egyptin maata.

14. Ilmoittakaat Egyptissä ja julistakaat Migdolissa, julistakaat Nofissa ja Tahpanhesissa, sanokaat: „asetu ja varusta itsesi; sillä miekka syö ympärilläsi.“

15. Minkätähden ovat voimallisesi maahan heitetyt? He eivät pysyneet seisoalla, sillä Herra heidät kaatoi.

16. Hän tekee, että monta heistä kaatuu, ja toinen kaatuu toisensa päälle; ja he sanovat: „nouse! palaitkaamme kansamme tykö ja syntymämaallemme väkivaltaisen miekan edestä!“

17. Siellä huudetaan „Farao, Egyptin kuningas, on hukassa! hän on ohitsensa päästännyt määrätyn aikansa!“

18. Niin toita kuin Minä elän, sanoo kuningas, Herra Sebaot on hänen nimensä: totisesti, niinkuin Tabor vuorten joukossa ja niinkuin Karmel meren ääressä, niin on hän tuleva!

19. Tee itsellesi matkakalut, sinä Egyptin tyttären asukas: sillä Nof jää autioksi ja poltetaan asumattomaksi.

20. Egypti on varsin kaunis vasikka; mutta parma tulee, tulee pohjasesta.

21. Hänen palkkalaisensakin hänen keskellensä ovat kuin syöttövasikat, ja tosin hekin kääntyvät pois, pakenevat yhdessä, eivätkä pysy seisoalla, sillä heidän onnettomuutensa päivä tuli heidän päällensä heidän etsikkoihinsa.

22. Hänen äänensä käy heikoksi kuin kärmeen. Sillä he kulkevat voimalla ja tulevat kirveillä hänen päällensä, niinkuin puiden hakkaajat.

23. He kaatavat hänen metsänsä, sanoo Herra, sillä epäluokainen on joukko; heitä on enemmän kuin heinäsiirkoja, joita ei kenkään taida lukea.

24. Häpeään joutuu Egyptin tytär; hän annetaan pohjan kansan käsiin.

25. Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: katso: Minä rankaisen Amonia, Noosta, ja Faraota, ja Egyptiä, ja sen jumalajasen kuninkaita, sekä Faraota että niitä, jotka häneen luottavat.

26. Ja Minä annan heidät niiden käsiin, jotka heidän henkeänsä väijyvät, Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, ja hänen palvelijainsa käsiin. Mutta sen jälkeen siinä asutaan, niinkuin entisinä päivinä, sanoo Herra.

27. Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, äläkä hämmästy, Israel! sillä katso, Minä vapahdan sinut kaukaja sinuin siemenesi varkeutensa maasta, ja Jaakob on palajava ja oleva rauhassa ja turvassa, niin ettei kukaan häntä peloita.

28. Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sanoo Herra, sillä Minä olen sinun kansasi! Sillä Minä teen lopun kaikista kansoista, joihin sinua hajoitin: mutta sinusta en Minä loppua tee, vaan kuritan sinua kohtuudella, enkä jätä sinua rankaisematta.

47 Luku.

Filistealaisia vastaan.

Tämä on Herran sana, joka tuli profetta Jeremialle Filistealaisia vastaan, ennenkuin Farao löi Gasan:

1. Näin sanoo Herra: Katso, vedet nousevat pohjosesta ja tulevat tulva-virtana ja tulvailevat yliite maan ja kaiken, mitä siinä on, kaupungin ja sen asukasten yliite; ja ihmpiset huutavat ja kaikki maan asukkaat voivattelevat.

2. Hänen orhittensa kaviointi kaiun tähden, hänen vaunujensa jyrinä ja hänen ratastensa ratinan tähden eivät isät käännä lapsiensa puoleen, niinkuin epäilyksissä pitää heidän oleman.

3. Sen päivän tähden, joka tulee kukistamaan kaikki Filistealaiset, juuri neen hävittämään Tyrolta ja Sidonilta kaikki vielä jääneet auttajat. Sillä Herra on lopettava Filistealaiset, Kafforin rantamaan jäännökset.

4. Gasa on joutuva paljaspaaksi, ja Askalon kukistetaan ynnä jääneitten kanssa heidän laaksoissansa. Kuinka kauan sinä viileksit itseäsi?

5. Voi, Herran miekka, milloinka tahdot lakata? Mene jo luppeesi, lepää ja ole alallasi!

6. Kuinka lakkaat, kun Herra on sinulle käskyn antanut? Askalonian ja meren rannikko vastaan on Hän sinut asettanut.

48 Luku.

Moabin rangaistus.

Moabia vastaan. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: voi Neboa, sillä se on hävitetty! Häpeissään, valloitettu on Kirjataim; häpeissään ja hämmästyntyn on linna.

2. Moabin kerskaus on poissa. Hesbonissa he neuvottelevat hänelle pa-

haa: „tulkaat, hävittäkäämme hänet juurinensa kansana olemasta.“ Sinäkin, Madmen, hävitetään; sinun jäljissäsi käypi mekka! Jes. 15:1 s.

3. Kuules! huuto Horonaimista: hävitys ja suuri kukistus!

4. Musertunut on Moab; hänen lapsensa antavat huutonsa kuulua.

5. Sillä Luhitin rinteille itkulla noutaan, itkulla, sillä Horonaimin paltalla kuullaan hävityksen hätähuutoa: Jes. 15:5.

6. Paetkaat, pelastakaat henkenne ja olkaat niinkuin kanerva korvessa. Jer. 17:6.

7. Sillä koska sinä turvasit omini tekoihis ja aarteihis, olet sinäkin valloittava; ja pois menee Kamos vankeuteen, hänen pappinsa ja ruhtinaansa yhdessä. 4 Moos. 21:29. 1 Kun. 11:7. Jer. 49:16.

8. Ja hävittäjä tulee kaikkia kaupunkia vastaan, eikä yksikään kaupunki pelastu, vaan laakso turmellaan ja tasanko hävitetään, niinkuin Herra on sanonut.

9. Antakaat Moabille sulkia, sillä lentämällä hän lähtee pois; ja hänen kaupunkinsa jäävät autioiksi, niin ettei niissä ole yrittään asukasta.

10. Kirottu se, joka tekee Herran työtä vellosti, ja kirottu se, joka pidättää miekkansa verestä!

11. Suruttomana on Moab ollut nuoruudestansa asti ja on pysynyt rauhassa rahkansa päällä; ei sitä ole kaadettu astiasta astiaan eikä hän ole vankeuteen mennyt, sentähden on makunsa siihen jäänyt, eikä sen hajuakaan ole muuttunut. Sef. 1:12.

12. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä lähetän sulle laskijat, jo. ka sen laskevat jatyhjentävät sen astiat ja rikkovat sen leilit.

13. Ja Moab on häpeään tuleva Kamosen tähden, niinkuin Israelin huone joutui häpeään Betelintähden, johon he luottivat. 1 Kun. 12:29.

14. Kuinka tesanotte: me olemmesanarkaita ja urhoollisia miehiä sotaan?

15. Moab on hävitettävä, ja hänen kaupunkeihinsa noutaan ylös, ja hänen valitut nuorukaisensa astuvat alas teurastettavaksi, sanoo kuningas, Herra Sebaot on hänen nimensä.

16. Moabin häviö on lähellä tulemas ja hänen onnettomuutensa on kovin kiirehtivä.

17. Surkutelkaat häntä, te kaikki jotka hänen ympärillänäs asutte, jotka tunnette hänen nimensä! Sanokaat: „mitenkä rikottiinkaan voiman valtikka, kunnian sauva!“

18. Astu alas kunniaista ja istu kuivalle, sinä Dibonin tyttären asukas;

sillä Moabin hävittäjä astuu ylös sinua vastaan ja hävittää sinun linnoituksesi.

19. Seiso tiellä ja katsele, sinä Aroerin asukas; kysy paenneelta ja pääsneeltä, sano: „miä on tapahtunut?“

20. Häpeään on Moab joutunut, sillä se on musertettu; voitotelkaat ja huutakaat, ilmoittakaat Arnonilla, että Moab on hävitetty.

21. Tuomio on tullut tasangon maalle, ja Holoniin, Jahsaan, Mefaatiin, 22. Diboniin, Neboon, Bet-Diblataimiin,

23. Kirjataimiin, Bet-Gamullin, Bet-Meoniin,

24. Kerijottiin, Bosraan ja kaikkiin Moabin kaupunkeihin, kaukaisten ja läheisten.

25. Katkaistu on Moabin sarvi ja särjetty on hänen käsivartensa, sanoo Herra. Ps. 75:11.

26. Juovuttakaat hänet — sillä hän on ylpeillyt Herraa vastaan, — että Moab kaatuu oksennuksiinsa, ja itse nauruksi joutuu. Jes. 63:6. Jer. 25:15 s. 27.

27. Vai eikö Israel ollut sinulle nauruksi? tahi varasten joukostako hän tavattiin, koska sinä, milloin vaan hänestä puhuit, pudistit päätäsi?

28. Jättäkäätkä kaupungit ja asukaat vuorten kukkuloilla, te Moabin asukkaat, ja olkaat niinkuin kyhkynen, joka kuilun reunoilla pesii.

29. Me olemme kuulleet Moabin ylpeydestä, tuon kovin kopean, hänen korkeudestansa, ylpeydestänsä, röyhkeydestänsä ja hänen sydämmensä paisumisesta. Jes. 16:6 s. Sef. 2:8 s.

30. Minä tunnen, sanoo Herra, hänen kiukkunsa ja hänen jaaritustensa turhuutta; hän kerskaa, eikä voi täyttää.

31. Sentähden minä valitan Moabia; koko Moabin tähden minä huudan. Kir-Hereksen miesten tähden huokaellaan.

32. Enemmän kuin Jaeser itki, itken minä sinua, Sibman viinipuu. Sinun oksasi menivät meren ylitse, yltyivät Jaeserin merelle asti; hävittäjä on hyökännyt eloosi ja viinikorjuuhuusi. Jes. 16:9 s.

33. Ja niin katosi ilo ja riemu hedelmäpuistosta ja Moabin maalta. Ja viinin Minä kuurnista lopetin; ei soiketa enää viinimarjoja ilohuudolla; tuo huuto ei ole ilohuutoa.

34. Hesbonin huudosta alkaen Elealeen, Jahsaan asti antavat he äänensä kuulua; Soarista Horonaimin, Eglat-Selisiaan asti; sillä Nimrimin vedetkin jäävät erämaaksi. Jes. 16:4 s.

35. Minä lopetan Moabista, sanoo

Herra, kukkuloilla uhraavaiset ja jumalillensa suitsutavaiset.

36. Sentähden huokailette sydämmeni Moabia niinkuin huilu, ja sydämmeni huokailee Kir-Hereksen miehiä niinkuin huilu; kaikki hukkuu, mitä ovat koonneet.

37. Sillä joka pää on paljas ja jokaisen parta ajettu; kaikki kädet ovat viileskellyt ja lanteilla on säkit.

Jer. 47:5. Hes. 7:18.

38. Kaikilla Moabin katoilla ja hänen kaduillansa on pelkkää valitusta, sillä Minä olen särkenyt Moabin kuin kelpaamattoman astian, sanoo Herra.

Jer. 22:28. Hos. 8:8.

39. Oi, miten hän on hämmästynyt! He voivattelevat. Kuinka kääntäkään Moab häveten selkensä! Ja Moab on joutuva nauruksi ja hämmästyksesi kaikille hänen ympärillensä asuville.

40. Sillä näin sanoo Herra: katso, niinkuin kotka liitelee hän ja levittää siipensä Moabin ylitse. Jer. 49:22.

41. Kerijot on valloitettu ja vuorillinat ovat voitett. Ja Moabin sankarien sydämmet ovat sinä päivänä kuin synnyttävän vaimon sydän.

42. Ja Moab hävitetään kansana olemasta, sillä Herraa vastaan on hän ylpeillyt.

43. Pelko, kuoppa ja paula sinun päällesi, Moabin asukas! sanoo Herra.

Jes. 24:17 s. Am. 5:19. Val. v. 3:47.

44. Joka pääsee pelvosta, se lankeaa kuoppaan, ja joka kuopasta pääsee, se tarttuu paulaan; sillä Minä tuotan hänen päällensä, Moabin päälle, heidän kostonsa vuoden, sanoo Herra.

45. Hesbonin varjossa seisovat pakolaiset voimattomina. Sillä tuli on käynyt ulos Hesbonista ja liekki Siihonin keskeltä ja syönyt Moabin kyljen ja metelin lasten pääläet.

4 Moos. 21:28 s. 24:17.

46. Voi sinua, Moab! Kadonnut on Kamoksen kansa! Sillä sinun poikasi viedään vangiksi ja tyttäresi vankeuteen.

47. Mutta Minä palautan Moabin vankeuden päivän lopulla, sanoo Herra. Tähän asti Moabin tuomiosta.

49 Luku.

Ammonia, Edomia, Damaskoa, Kedaria, Hasonia ja Elamia vastaan.

Ammenin lapsista. Näin sanoo Herra: eikö Israelilla olekaan lapsia? eikö hänellä ole yhtäkään perillistä? Miksi Malkom omistaa Gadin maan ja hänen kansansa asuu heidän kaupungissaan?

1 Kun. 11:5. Hes. 21:26 s. 26:2 s. Am. 1:18 s.

2. Sentähden, katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä annan sotahuudon kuulua Ammonin lasten Rabbatia vastaan; ja se on raunio-mäeksi jäävä, ja sen tytär-kaupungit tullessa häviävät; mutta Israel on perivä perillisiänsä, sanoo Herra.

3. Valita, Hesbon, sillä Ai on hävitetty! huutakaat, Rabbatin tyttäret, käärikkäät säkit ympärillenne, valitakaat ja juoksennekaat aituuksissa! sillä Malkomin on vankeuteen meneminen, hänen pappinsa ja ruhtinaansa yhdessä.

4. Mitä sinä kerskailet laaksoistasi? laaksoisi tulvi, sinä luopunut tytär, joka turvaa tavaroihisi, sanoen: „kuinka tohtii tulla minun tyköni?“

5. Katso, Minä tuotan päällesi pelvon joka kulmalta ympärilläsi, sanoo Herra, Herra Sebaot. Ja tulette pois ajetuksi, kukin omaansuuntaansa, eikä ole ketään pakolaisia kokoamassa.

6. Mutta sitten palautan Minä Ammonin lasten vankeuden, sanoo Herra.

7. Edomia vastaan. Näin sanoo Herra Sebaot: eikö mitään viisautta enää on ole Temanissa? Katosiko neuvo ymmärtäviltä, onko heidän viisautensa tyhjenetty?

Jes. 21:11 s. Hes. 25:12 s. Am. 1:11 s. Obad. v. 15.

8. Paetkaat, kääntykäätkä, kätkekäätkä itseenne hyvin pillopaikkoihin, te Dedanin asukkaat! Sillä Esun onnettomuuden tuotan Minä hänen päällensä, hänen etsikko-aikansa.

9. Jos viinimarjain hakijat tulevat sinun tykösi, eivät he mitään jätä jällestäpäin korjattavaksi; jos varkaat tulevat yöllä, hävittävät he kylilläksensä asti.

10. Sillä Minä paljastan Esaun, Minä ilmoitan hänen kätköpaikkansa eikä hän voi kätkeä itseänsä. Hävitetty on hänen siemenensä, ja hänen veljensä ja naapurinsa, ja niitä ei enää ole.

11. Jätä orposi! Minä heitä eläitän, ja sinun leskesi turvatkoot Minuun.

12. Sillä näin sanoo Herra: katso, nekin, jotka eivät olleet velkapääit siitä kalkista juomaan, niidenkin täytyy juoda, ja sinäkö rankaisematta pääsisit? Et pääse rankaisematta, vaan sinun pitää totisesti juoman.

Jer. 25:29. 1 Piet. 4:17.

13. Sillä itseni kautta olen Minä vanonnut, sanoo Herra, että Bosra on joutuva kauhistukseksi ja häpeäksi ja häviöksi ja kiroukseksi, ja kaikki hänen kaupunkinsa jäävät ijankaikkisiksi raunioiksi.

14. Sanoman olen minä Herralta kuullut ja sanansaattaja on kunsoihin lähetetty: „kokoontukaat ja tul-

kaat häntä vastaan ja nouskaat so-
taan!" Obad. v. 1.

15. Sillä katso, Minä olen tehnyt si-
nut pieneksi kansojen seassa, ylöns-
katsotuksi ihmisten kesken.

16. Sinun peljättäväsyytesi, sydäm-
mesi ylpeys, petti sinua, kun asut kal-
lion koloissa, vallitset kukkulain kor-
keudet. Jos niin korkealle kuin kot-
ka pesäsi tekisit, niin Minä sinutsiel-
täkin syöksisin alas, sanoo Herra.

Jer. 48:7. Obad. v. 3.

17. Ja Edom on joutuva kauhistuk-
seksi; jokainen, joka siitä ohitse käy,
on kauhistuva ja viheltävä kaikkien
hänen viitsautensa tähden.

18. Niinkuin Sodoma ja Gomorra
heidän lähikyliensä kanssa hävitet-
tiin, sanoo Herra, niin ei ole mies siel-
lä asuva eikä ihmisen lapsi majai-
leva. 1 Moos. 19:24 s. Jer. 50:40.

19. Katso, hän nousee ylös, niinkuin
jalopeura ylpeästä Jordanista vah-
voja majoja vastaan; sillä silmänrä-
päyksessä karkoitan Minä hänet siel-
tä pois ja asetan sen, joka on valittu
hänelle haltijaksi. Sillä kuka on mi-
nun vertaiseni, ja kuka vaatii Minua
oikeuteen? Ja kuka on se paimen, jo-
ka voisi seisoa Minun edessäni?

Jer. 12:5. 50:44. Job 41:2.

20. Kuulkaat siis Herran päätöstä,
jonka Hän on päättänyt Edomista, ja
hänen aikeistansa, jotka Hän aikoo
Temunin asukkaita vastaan: totises-
ti, ne riepoitetaan pois, nuo heikot
lampaat; totisesti heidän laitumensa
kauhistuu heidän tähtensä!

21. Heidän lankeemuksensa jyrinästä
vapisee maa. Ja heidän huutonsa
ääni kuuluu Kaisilamerelle asti!

22. Katso, niinkuin kotka hän nou-
see, liitelee ja levittää siipensä Bosran
ylitse; ja Edomin sankarien sydän on
sinä päivänä oleva kuinsynnyttävän
vaimon sydän. Jer. 48:41.

23. Damaskoa vastaan. Häpeissänsä
ovat Hamat ja Arpad; sillä pahan sa-
noman ovat he kuulleet, he ovat epäil-
lyksessä. Merellä on levottomuutta;
eise voityventyä. Jes. 17:1a. 57:20. Am. 1:8s.

24. Damasko on vaipunut, on kään-
tynyt pakoon; vavistus hänet käsitti,
ahdistus ja kivut saavuttivat hänet,
niinkuin synnyttävän.

25. Miksi ei jätetty tuota kiitettyä
kaupunkia, minun iloni asuntoa?

26. Sentähden kaatuvat sen nuoru-
kaiset sen kaduilla, kaikki sotamie-
het surmataan sinä päivänä, sanoo
Herra Sebaot. Jer. 50:30 s.

27. Ja Minä syytän tulen Damas-
kon muureihin, se on syöpä Benha-
dadin hovit.

28. Kedaria ja Hasorin valtakuntia
vastaan, jotka Nebukadresar, Babe-
lin kuningas, löi.

Näin sanoo Herra: nouskaat, men-
kää ylös Kedaria vastaan ja hävittä-
kää itämaan lapset! Jes. 21:13 s.

29. Heidän majansa ja lampaansa he
ottavat, heidän peitteensä ja kaikki
heidän tavaransa ja heidän kamelinsa
he ominansa vievät, ja huutavat
heille: „pelko yltympäri!“ Jer. 6:25. 46:5.

30. Menkää pakoon, paetkaat kii-
ruusti, kätkekää itseenne hyvin pi-
lopaikkaan, et Hasorin asukkaat, sa-
noo Herra; sillä Nebukadresar, Ba-
belin kuningas, on päätöksen teistä
päättänyt ja aikoo jotakin teitä vas-
taan.

31. Nouskaat, menkää ylös rauhal-
lista, huoletonna asuvaa kansaa vas-
taan, sanoo Herra; ei sillä ole ovia
eikä salpoja, yksinänsä he asuvat.

32. Ja heidän kamelinsa joutuvat
ryöstöksi, ja heidän karjansa paljous
saaliiksi; ja Minä hajoitan heitä kaik-
kiin tuuliin, noita, joiden hiukset ja
parta ovat kerityt, ja joka taholta tu-
otan Minä heidän onnettomuutensa,
sanoo Herra. Jer. 9:25 s.

33. Ja Hasor on jääpää koirasutten olo-
paikaksi, autioksi ijankaikkisesti; ei
ole kukaan siellä asuva, eikä ihmisen
lapsi hänessä majailleva.

34. Tämä on Herra sana, joka tuli
profetta Jeremialle Elamista, Sedeki-
an, Juudan kuninkaan, hallituksen
alussa, näin kuuluva: Jes. 21:2. Jer. 25:25.

35. Näin sanoo Herra Sebaot: katso,
Minä taitan Elamin joutsen, heidän
ylimmäisen voimansa.

36. Ja tuotan Elamin päälle neljä
tuulta taivaan neljältä kulmulta ja
hajoitan heitä kaikkiin niihin tuu-
liin, eikä ole sitä kansaa olemassa,
johon ei tule Elamin karkoitettuja.

37. Ja Minä peloitan Elamia vihol-
listensa edessä ja niiden edessä, jotka
hänen sieluansa etsivät, ja tuotan hei-
dän päällensä onnettomuuden, mi-
nun vihani kiivauden, sanoo Herra;
ja Minä lähetan miekan heidän jäl-
keensä, siksi kuin Minä heidät lo-
petan.

38. Ja Minä asetan valtaistuimeni Ela-
min ja hävitän sieltä kuninkaan ja
ruhtinaat, sanoo Herra.

39. Mutta päivän lopulla palau-
tan Minä Elamin vankeuden, sanoo
Herra.

50 Luku.

Babelin hävitys ja Israelin pelastus.

Tämä on se sana, jonka Herra pu-
hui Babelia vastaan, Kaldealais-

ten maata vastaan profetta Jeremian kaulta. Jes. 13:18. 14:4.

2. Ilmoittakaat kansoissa ja julistakaat ja nostakaat lippu; julistakaat, älkäätkä salatko. sanokaat: valloitetu on Babel, häpeissänsä on Bel, hämmästynyt on Merodak, heidän tekojumalansa häpeevät, heidän epäjumalansa hämmästyvät.

3. Sillä nousnut on häntä vastaan kansa pohjosesta; se pance hänen maansa autioksi. niin ett' ei kenkään siinä asu; niin ihmiset kuin eläimetkin ovat paenneet, menneet matkansa.

4. Niinän päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, tulevat Israelin lapset ja Juudan lapset yhdessä; itkien he kulkevat ja etsivät Herraa, heidän Jumalaansa. Jer. 3:8, 21. 31:9.

5. Sionia he kysyvät, sinne päin ovat heidän kasvonsa käännetyt: „tulkaat, liittykää Herraan ijankaikkisella liitolla, jota ei unhoteta!“

6. Lauma kadonneita oli minun kansani: heidän paimenensa eksyttivät heitä vuorilla; vuorelta kukkualle he kulkiivat, ja unohtivat lepoa paikkojansa.

7. Kaikki, jotka heidät tapasivat, söivät heitä; ja heidän vihollisensa sanoivat: „emme tee mitään vääräyttä;“ — sen tähden, että he ovat tehneet syntiä Herraa, vanhurskauten asuntoa, vastaan ja Herraa, heidän isänsä turvaa vastaan. Jer. 2:3. 40:3.

8. Paetkaat Babelin keskeltä ja menkää pois Kaldealaisten maalta ja olkaat kuin kauriit lauman edellä!

Jes. 48:20. Jer. 51:6. 45. Ilm. 18:4.

9. Sillä katso, Minä herätän ja tuon ylös Babelia vastaan suurten kansain joukon pohjan maalta. Ne järjestyvät sotarintaan häntä vastaan. Siltä puolelta se valloitetaan. Heidän nuolensa ovat niinkuin taitavan sankarin, joka ei palaja tyhjinä.

10. Ja Kaldea jääpi ryöstöksi; kaikki sen ryöstäjät saavat siitä kyllänsä, sanoo Herra.

11. Iloitse vaan, riemuitse vaan, minun perintöni ryöstäjä, hyppele niinkuin riihättäppä hieho ja hirnu kuin syöttö-orhiit!

12. Kovin on teidän äitinne häpeevä, synnyttäjäanne punastuva. Katso, hän on kansojen seassa viimeinen, — erämaa, kuiva ja autio.

13. Herran vihan tähden ei sitä asuta, vaan se on jääpi autioksi kokonansa. Jokainen, joka Babelin sivutse kulkee, on kauhistuva ja viheltävä kalkkien sen valvojen tähden. Jer. 25:12. 49:17.

14. Varustakaat itseänne Babelia vastaan joka taholta, kaikki joutsen jännittäjät; ampukaat sitä, älkäänt nuolia säästäkö; sillä hän on rikkonut Herraa vastaan.

15. Nostakaat sotahuuto Babelia vastaan joka taholta; jo se antautui, sen varustukset ovat kautuneet, sen muuririhajonneet. Sillä tämä on Herran kosto; kostakaat sille, tehkäänt sille. niinkuin sekini on tehnyt! Ps. 137:8. Ilm. 18:2.

16. Hävittäkäänt kylväjät Babelista ja ne, jotka elonaikana sirppiä pitelevät! Väkivaltaisen miekan edestä kääntyvät he kukin oman kansansa puoleen, he pakenevat kukin omalle maallensa.

17. Israel on karkoitettu lammas; jalopeurat ovat sitä ajaneet. Ensin söi sitä Assurin kuningas ja sitten rikoi Nebukadresar, Babelin kuningas, sen luut.

18. Sentähden sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, näin: katso, Minä kostan Babelin kuninkaalle ja hänen maallensa. niinkuin Minä kostin Assurin kuninkaalle.

19. Ja Minä vien Israelin takaisin hänen omalle laitumellensa, niin että hän saa käydä syömässä Karmelilla ja Basanissa, ja Efraimin vuorella ja Gileadissa on hänen sielunsa tuleva ravituksi.

Jer. 29:10. Dan. 9:2. Mik. 7:14.

20. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo Herra, etsitään Israelin rikosta, eikä sitä ole, ja Juudan syntiä, eikä sitä löydetä: sillä Minä annan anteeksi sille, jonka Minä jäämään jätin. Dan. 9:24.

21. Mene kaksois-kapinan maata vastaan, mene ylös sitä vastaan, ja koston asukkaita vastaan! Murhaa ja kukista kuin kirottuja heidän jäljissänsä, sanoo Herra, ja tee kaikissa, niinkuin Minä käskin sinua.

22. Sodan huuto on maassa, suuri muserrus!

23. Kuinka rikottiin ja särjettiin koko maanpiirin vasara? Mitenkä joutui Babel kauhistukseksi kansoissa?

Jes. 14:58. Jer. 51:20.

24. Minä panin pauloja sinulle, ja sinä, Babel, saavutettiin ennenkuin sinä sen huomasitkaan. Sinua tavattiin ja sinä otettiin kiinni, sillä Herraa vastaan sinä riitelit.

25. Herra avasi aseaittansa ja toi ulos vihansa aseet; sillä Herran oli se työ, Herran Sebaotin, Kaldealaisten maalla.

26. Tulkaat sinne äärimmäisetkin, avatkaat hänen aittansa, heittäkäänt ulos, niinkuin lyhdelläjiä, ja hävit-

täkää se; älköön hänelle mitään tähteesi jääkö.

27. Tappakaat kaikki hänen härkänsä, astukoot ne alas teuraalle! Voi heitä, sillä heidän päivänsä tulee, heidän etsikko-aikansa!

28. Kuule! pakenevia ja pelastuneita tulee Babelin maalta, ilmoittamaan Sionissa Herran, meidän Jumalamme, kosta, hänen temppeleinsä kostou.

Jer. 51:11.

29. Kutsukaat ampumamiehiä Babelia vastaan; kaikki joutsenjännittäjät, tehkää leiri hänen ympärillensä; älkää päästäkö yhtään! Maksukaat hänelle hänen tekojensa mukaan; kaiken sen mukaan, kuin hän teki, tehkääit hänellekin, sillä Herraa vastaan hän ylpeili, Israelin Pyhää vastaan.

Ilm. 18:6.

30. Sentähden kaatuvat hänen nuorukaisensa hänen kaduillansa, ja kaikki hänen sotamiehensä vaipuvat sinä päivänä, sanoo Herra. Jer. 49:26.

31. Katso, Minä tulensinua vastaan, sinä ylpeä, sanoo Herra Sebaot, sillä sinun päiväsi tulee, sinun etsikko-aikasi

32. Silloin ylpeä on kompastuva ja kaatuva, eikä yksikään ole nostava häntä ylös: ja Minä sytytän tulen hänen kaupunkeihinsa, se syöpi kaikki hänen ympäristönsä.

33. Näin sanoo Herra Sebaot: sorrettuja ovat Israelin lapset ja Juudan lapset yhdessä; ja kaikki heidän vangitsijansa pitelevät heitä kiinni, eivätkä tahdo heitä päästää.

34. Multa heidän lunastajansa on väkevä; Herra Sebaot on hänen nimensä. Hän on ajava heidän asiansa, rauhoittaaksensa maata ja saattaaksensa Babelin asukkaat vapisemaan.

35. Miekka Kaldealaisten päälle, sanoo Herra ja Babelin asukasten päälle, hänen ruhlinaustensa ja viisustensa päälle!

36. Miekka valheprofettansa päälle, että he tyhmistyvät; miekka hänen sankariensa päälle, että he hämmästyvät!

37. Miekka hänen hevostensa ja vau-nujensa päälle ja kaiken apuväestön päälle, joka on hänen keskellensä, että he jäävät vaimojen vertaisiksi; miekka hänen aarteidensa päälle, että ne ryöstetään!

Jer. 51:30.

38. Pouta hänen vettensä päälle, että ne kuivuvat! Sillä se on epäjumalien mua, ja kauheista epäjumalustansa he hulluttelevat.

39. Sentähden pitää siellä asuman koirasusia ja muita korven petoja; ja kamelikurjet siellä asuvat. Ei sitä

ikänsä enää asuta eikä siellä ole asukkaita suvusta sukuun.

Jes. 13:19 s. 34:14 s. Sef. 2:14.

40. Niinkuin Jumala hävitti Sodomian ja Gomorran ja niiden lähiseudet, sanoo Herra, niin ei ole kukaan siellä asuva eikä ihmisen lapsi siinä majailleva.

1 Moos. 19:24.

Jes. 13:19. Jer. 20:16. 49:18. Hes. 16:49 s. Hos. 11:8. Am. 4:11. Luuk. 17:29. Juud. v. 7.

41. Katso, kansa tulee pohjosesta ja suuri kansakunta ja monta kuningasta lähtee liikkeelle maan ääristä.

42. Joutsa ja keihästä he käyttävät, julmia he ovat, eivätkä armahta. Heidän äänensä pauhaa kuin meri ja hevosilla he ratsastavat, varustetuina niinkuin mies sotaan, sinua vastaan, Babelin tytär.

J. r. 6:23.

43. Babelin kuningas kuuli sanoman heistä ja hänen kätensä vaipui- vat; ahdistus käsitti hänet, tuska niinkuin lapsen synnyttäjän.

44. Katso, niinkuin jalopeura nousee hän ylpeältä Jordanilta vahvoja majoja vastaan; sillä silmänräpäyksessä karkoitan Minä heidät sieltä ja asetan sen, joka on valittu hänelle haltijaksi. Sillä kuka on minun vertaisen, ja kuka vaatii Minua oikeuten? Ja kuka on se paimen, joka olisi Minun edessäni seisovainen.

Job 41:2. Jer. 49:19 s.

45. Kuulkaat siis Herran päätöstä, jonka Hän päätti Babelista, ja hänen aikeistansa, jonka hän aikoo Kaldealaisten maasta: totisesti ne riepote- taan pois, nuo heikot lampaat; totisesti, heidän laitumensa kauhistuu heidän tähtensä!

46. Huudosta: „Babel on voitettu!“ vapisee maa, ja valitus kuuluu kansoissa.

51 Luku.

Babel hävitetty.

Näin sanoi Herra: katso, Minä herätän Babelia vastaan ja minun vastustajani keskellä asuvia vastaan hävittäjän hengen.

2. Ja lähetän Babelia vastaan muu- kalaisia, jotka sitä hajoittelevat ja tyhjentävät sen maan; sillä ylt'ym- päri he seisovat sitä vastaan onnet- tomuuden päivänä.

3. Joutsen jännittää vastaan jän- nittäköön joutsimies joutsensa ja sitä vastaan, joka rautapaidassansa pöy- histelee. Älkääit säälikö hänen nuorukaisiansa, hävittäkääit niinkuin kirottua koko hänen sotajoukkonsa!

Jer. 50:26.

4. Ja kaatukoot surmatut Kaldea- laisten maalla ja lävistetyt hänen kaduillansa.

5. Sillä ei Israel ja Juuda ole leskiksi jääneet Jumalallansa, Herralta Sebaotilta; vaan heidän maansa on täynnä syytä Israelin-Pyhän tähden.

6. Paetkaat Babelista ja pelastakaat jokainen sielunsa, ettette hukkuisi hänen syntinsä tähden. Sillä tämä on Herran koston aika; Hän on sille maksava, mitä se on asainnut.

Jer. 50:8. Ilm. 18:4.

7. Kultainen malja oli Babel Herran kädessä, koko maailmaa juovuttavainen. Sen viinistä ovat kansat juoneet, sentähden ovat kansat hullaantuneet. Ps. 75:9. Jer. 25:15b. Hab. 2:15e.

8. Äkisti kaatui Babel ja musertui. Voivotelkaat hänen tähtiensä! Otta-kaat balsam-voidetta hänen haavalensa, kukaties hän paranee.

Jes. 21:9. Jer. 46:11. Ilm. 14:8. 18:2.

9. „Me paransimme Babelia, mutta ei hän terveeksi tullut. Jättäkää hä ja menkäämme jokainen omalle maallensa; sillä hänen syynsä koskee taivaasen ja ulottuu pilviin asti.

10. Herra toi näkyyiin meidän hurskaan asiamme; tulkaat, julistakaamme Sionissa Herran, meidän Jumalamme, tekoja!“

11. Hiottaat nuolet, täyttäkää kilvet! Herra on herättänyt Median kuningasten hengen, sillä Babelia vastaan on hänen aivotuksensa, sitä hävittääksensä; sillä tämä on Herran kosto, hänen tempelinsä kosto.

12. Nostakaat lippu Babelin muuria vastaan, vahvistakaat vartio, asettakaat vartiijat, valmistakaat väijytykset! sillä niinkuin Herra on aikonut, niin Hän toimittaakin, mitä Hän on puhunut Babelin asukkaita vastaan.

13. Sinä suurten vetten ääressä asuva, lukuisain aarteiden omistaja, jo tuli loppusi, ahneutesi määrä!

14. Herra Sebaot on vannonut itse kauttansa; jos olenkin sinut täyttänyt ihmisillä niinkuin heinäsiirkoilla, niin on sinusta kuitenkin ilovirsi laulettava.

15. Hän on voimansa kautta maan luonut ja viisaudessansa maan piirin perustanut ja taidossansa taivaat levittänyt.

Jer. 10:12a.

16. Kun Hän jylisee, niin on paljon vettä taivaan alla; ja Hän nostaa pilvet ylös hamasta maan ääristä, ja tekee salamatsaessa ja tuopi tuulen ulos arareitoistansa.

17. Tyhmäksi jääpi jokainen ihminen, ilman ymmärrystä; häpeään joutuu jokainen kultaseppä kuvasta, sillä petosta on hänen valamansa kuva, eikä siinä ole henkeä.

18. Turhuutta neovat, pilkantekoa, etsikko-aikanansa ne häviävät.

19. Mutta Jaakobin osa ei ole niiden vertainen; sillä Hän on luonut kaikki ja perintönsä sukukunnankin; Herra Sebaot on hänen nimensä.

20. Vasarana olet sinä Minulle, sota-asena; ja Minä lyön sinun kauttasi kansat ja hävitän sinun kauttasi valtakunnat.

21. Minä lyön sinun kauttasi hevo- sen ja ratsastajan, ja lyön sinun kauttasi vaunut ja ajajan;

22. ja lyön sinun kauttasi miehen ja vaimon, ja lyön sinun kauttasi vanhan ja nuoren, ja lyön sinun kauttasi nuorukaisen ja neitteen;

23. ja lyön sinun kauttasi paimenen ja hänen laumansa, ja lyön sinun kauttasi peltomiehen ja hänen juh- taparinsa, ja lyön sinun kauttasi maaherrat ja päämiehet.

24. Ja Minä maksan Babelille ja kaikille Kaldean asukkaille kaiken heidän pahuutensa, jonka he tekivät Sionille teidän nähden, sanoo Herra.

Jer. 50:10, 29.

25. Katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä hävityksen vuori, sanoo Herra, sinä, joka hävittäit koko maan, ja o- jennan käteni sinua vastaan ja vie- ritän sinut alas kallioilta ja panen sinut poltetuksi vuoreksi,

26. niin ettei sinusta enään oteta kul- makiveä eikä kiviä perustukseksi, vaan ijankaikkisena autiomaana olet sinä oleva, sanoo Herra

27. Nostakaat lippu maassa, puhaltakaat vaskirtorviin kansoissa, pyhit- täkäätkään kantoja häntä vastaan, kutsu- kaat häntä vastaan valtakuntia Ara- rat, Minni ja Askenas, asettakaat hän- tä vastaan päälliköt, antakaat tulla he- vosia niinkuin julmia heinäsiirkoja.

28. Pyhittäkäätkään häntä vastaan kan- soja: Median kuninkaat ja hänen maaherransa ja pälmiensä ja ko- ko hänen hallitsema maansa.

29. Ja maa on vapiseva ja järisevä, sillä nyt toimeen pannaan Herran ai- votukset Babelista, niin että Babelin maa tehdään autioksi, jossa ei ke- tään asu.

30. Babelin sankarit ovat herenneet sotimasta; he istuvat vuorilunnoissa, heidän voimansa on kiihtunut, he ovat tulleet naisten vertaisiksi. Sytytetyt ovat hänen asuntonsa, rikot- tut hänen salpansa.

Jer. 50:37.

31. Juoksija juoksee juoksijaa vas- taan, ilmoittaja ilmoittajaa vastaan, il- moittamaan Babelin kuninkaalle, et- tä hänen kaupunkinsa on ääriensä myöten valloitettu,

32. Ja luotuspaikat otetut ja lammot tulella poltetut ja sotamiehet hämmästyneet.

33. Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Babelin tytär on niinkuin riihi siihen aikaan kun tapan; vielä vähän, niin tulee sille leikkuaika.

34. Nebukadnesar, Babelin kuningas, on minut syönyt, hävittänyt ja pannut pois niinkuin tyhjän astian. Hän on minut niellyt niinkuin lohikäärme, täyttänyt vatsansa herkkupaloillani ja syössyt minut pois.

35. „Minulle tehty vääritys ja lihani tulkoon Babelin päälle!“ niin sanokoon Sionin asukas, ja „vereni Kaldean asukasten päälle!“ sanokoon Jerusalem.

36. Sentähden sanoo Herra näin: katso, Minä ajan sinun asiasi ja kostan sinun kostosi; ja panen hänen merensä kuivaksi ja kuivatan hänen kaivonsa.

37. Ja Babel on jääpä kiviraunioiksi, koirasutten asumaksi, kauhistukseksi ja vihellykseksi, tyhjäksi asukkaista.

38. Yhdessä he kiljuvat niinkuin nuoret jalopeurat, mörisevät kuin naarasjalopeurain penikat.

39. Heidän helteessänsä teen Minä heille juomingit, että he riemastuvat ja nukkuvat ijankaikkiseen uneen, eikä enää heräjä, sanoo Herra.

40. Minä syökseen heitä niinkuin karitsoja teurastukseen, kuin oinaita ja kauriita.

41. Kuinka onkaan valloitettu Sesak, otettu koko maan kerskaus! Kuinka onkaan Babel jäänyt kauhistukseksi kansoissa! Jer. 25:26.

42. Meri nousi Babelin ylitse, sen aaltojen pauhinalla se peifettiin.

43. Hänen kaupunkinsa jäivät autioksi, kuivaksi maaksi ja korveksi, maaksi, jossa ei kukaan asu, ja jossa ei ihmisen lapsi liiku.

44. Ja Minä kostan Belille Babelissa ja otan hänen kurkustansa ulos sen, jonka hän on niellyt; ja kansat eivät enää tule virtailemalla hänen tykönsä. Babelin muurikin on kaatunut.

45. Menkää pois hänen keskeltänsä, te minun oma kansani, ja pelastakaat jokainen sielunsa Herran vihan kiivaudesta!

46. Ja älköön sydämmenne epäilkö, älkäätkä peljätkö sitä sanomaa, joka kuuluu maassa! sillä yhtenä vuonna tämä sanoma tulee ja toisena vuonna taas sanoma, ja väkivaltaa on maassa, hallitsija hallitsijaa vastaan.

47. Sentähden katso, päivät tulevat,

jolloin Minä kostan Babelin epäjumalille, ja koko hänen maansa on häpeään joutuva, ja kaikki hänen surmattunsa kaatuvat hänen keskellänsä.

48. Ja Babelin tähden riemuitsevat taivaat ja maa ja kaikki, mikä niissä on; sillä pohjosesta tulee hänelle hävittäjät, sanoo Herra. Ilm. 18:20.

49. Niinkuin Babel saattoi Israelin surmatut kaatumaan, niin Babelin tähden koko maan surmatutkin kaatuvat.

50. Te miekalta pelastuneet, rientäkää, älkää seisautuko! Muistakaat kaukaisellamaalla Herraa, jopitäkää Jerusalem mielessäne!

51. Me häpesimme, sillä me kuulumme pilkan, häväistys peitti kasvomme, sillä muukalaiset olivat tulleet Herran huoneen pyhyyksiin.

52. Sentähden katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Minä kostan hänen epäjumalillensa ja surmatut valittavat koko hänen maassansa.

53. Vaikka Babel astuisi ylös taivaasen, vaikka hän vahvistaisi korkeat varustuksensa, tulee hänelle kuitenkin Minulta hävittäjät, sanoo Herra.

Jes. 14:13 s.

54. Kuule! huuto Babelista ja suuri valitus Kaldealaisten maalta!

55. Sillä Herra hävittää Babelin ja lopettaa siitä suuren tohinan, ja heidän aallonsa kuohuvat niinkuin suuret vedet, heidän kuohunsa pauhina kuuluu.

56. Sillä hänen päällensä, Babelin päälle, tulee hävittäjä; ja hänen sankarinsa vangitaan ja heidän joutsensa taitetaan, sillä koston Jumala, Herra, kostaa täydellisesti. Ps 94:1.

57. Ja Minä juovutan hänen ruhtinansa ja viisaansa ja maaherransa ja päämiehensä ja sankarinsa, niin että he nukkuvat ijankaikkiseen uneen eivätkä heräjä, sanoo kuningas, Herra Sebaot on hänen nimensä.

58. Näin sanoo Herra Sebaot: Babelin muurit, ne leveät, maahan hajoitetaan, ja hänen porttinsa, ne korkeat, syytetään tuleen. Ja niin tekivät kansat työtä hukkaan ja kansakuntaat väsyttivät itsensä tulen hyväksi.

Hub. 2:13.

59. Tämä on se sana, jonka profetta Jeremia käski Serajalle, Nerijan pojalle, Mahasejan pojan, hänen läheissänsä Sedekian. Juudan kuninkaan, kanssa Babeliin, tämän hallituksen neljäntenä vuotena. Mutta Seraja oli leirin päällikkönä.

60. Ja Jeremia kirjoitti kaiken sen onnettomuuden, joka Babelin päälle

ruleva oli, yhteen kirjaan, kaikki nämä sanat, jotka Babelia vastaan kirjoitetut ovat.

61. Ja Jeremia sanoi Serajalle: „kun sinä tulet Babeliin, niin katso ja lue kaikki nämä sanat,

62. ja sano: „Herra! Sinä olet puhunut tätä paikkaa vastaan, hävittääksesi sen, ettei siinä olisi asukasta, ei ihmistä eikä eläintä, vaan että se olisi ijankaikkisena autiona.“

63. Ja päätettyäsi tämän kirjan lukemisen, sido siihen kivi ja heitä se keskelle Fratia, Ilm. 18:21.

64. ja sano: näin on Babel uppoava eikä se enää ole nouseva sen onnettomuuden tähden, jonka Minä annan hänen päällensä tulla; vaan he vaipuvat.

Tähän asti Jeremian sanat.

52 Luku.

Jerusalemiin valloitus ja hävitys. Sedekian ja kansan kohtalo. Jojakinin ylennys.

Yhdenkolmatta vuoden vanha oli Sedekia, tullessansa kuninkaaksi, ja yksitoista vuotta hallitsi hän Jerusalemissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Jeremian tytär, Libnasta.

2 Kun. 24:18 s. 2 Aik. 36:11 s. Jer. 37:1 s.

2. Ja hän teki, mitä pahaa oli Herran silmissä kaikissa, niinkuin Jojakimkin oli tehnyt.

3. Sillä Herran vihan tähden tapahtui se Juudassa ja Jerusalemissa, siksi kun Herra heitti ne pois kasvojensa edestä. Ja Sedekia teki kapinan Babelin kuningasta vastaan.

4. Ja tapahtui hänen hallituksensa yhdeksäntenä vuotena kymmenennen kuukauden kymmenentenä päivänä, että Nebukadnesar, Babelin kuningas, tuli, hän ja koko hänen sotajoukkonsa, Jerusalemiä vastaan; ja he asettuivat leiriin sitä vastaan ja rakensivat vallit sen ympärille joka taholta. 2 Kun. 25:1 s. Jer. 39:1 s.

5. Ja kaupunki jäi piirityksen kuningas Sedekian yhdenteen toista vuoteen asti.

6. Neljännellä kuulla, kuun yhdeksäntenä päivänä, sai näikää vallan kaupungissa eikä ollut maakunnan kansalla leipää.

7. Ja kaupunki kukistettiin, ja kaikki sotamiehet pakenivat ja läksivät kaupungista yöllä kahden muurin välisestä portista, joka oli kuninkaan puutarhan ääressä, — ja Kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä, — ja he menivät korven tietä.

8. Mutta Kaldealaisten sotajoukko ajoi kuningasta takaa, ja he saavuttivat Sedekian Jerikon kedolla, ja

koko hänen oma sotajoukkonsa oli hajonnut pois hänen tykönsä

9. Ja he ottivat kuninkaan kiinni ja veivät hänet Babelin kuninkaan tykö Riblaan Hamatin maalla; ja hän julisti hänestä tuomion.

10. Ja Babelin kuningas tappoi Sedekian pojat hänen nähdén, ja kaikki Juudan ruhtinaat tappoi hän Riblassa.

11. Mutta Sedekian silmät antoi hän puhkaista ja sidotti hänet vaskisilla kahleilla. Ja Babelin kuningas vei hänet Babeliin ja pani hänet vankihuoneeseen hänen kuolemapäiväänsäasti.

12. Ja viidennellä kuulla, kuun kymmenentenä päivänä, joka oli Nebukadnesarin, Babelin kuninkaan, yhdeksästoista vuosi, tuli Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, joka seisoi Babelin kuninkaan edessä, Jerusalemiin.

13. Ja hän poltti Herran huoneen ja kuninkaan huoneen; ja kaikki Jerusalemin huoneet ja kaikki suuret huoneet poltti hän tulella.

14. Ja kaikki Jerusalemin muurit ylt'ympäriitä hajoititti kaikki ne Kaldealaiset sotajoukot, jotka olivat henkivartijain päällikön kanssa.

15. Mutta köyhän väen ja muun kansan, jotka olivat jääneet kaupunkiin, ja karkurit, jotka olivat karanneet Babelin kuninkaan puolelle, ja jääneen kansan vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vankina pois.

16. Mutta köyhästä maan väestä jätti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, vilnimäkien ja peltojen viljelijöiksi.

17. Ja vaskipatsaat, jotka kuuluivat Herran huoneeseen, ja istuimet ja vaskimeren, joka oli Herran huoneessa, särkivät Kaldealaiset ja veivät kaiken vaskan niistä Babeliin.

18. Ja kattilat, lapiot, veitset, maljat, kupit, ja kaikki vaski-astiat, joilla palveltiin, ottivat he pois.

19. Ja nekin juoma-astiat, hiillpannut, maljat, kattilat, kynttiläjalat, kupit ja uhrikannut, jotka olivat puhdasta kultaa, ja nekin, jotka olivat puhdasta hopeaa, otti henkivartijain päällikkö.

20. Ja ne kaksi patsasta ja se yksi meri ja ne kaksitoista vaskihärkää, jotka seisovat istuinten alla, jotka kuningas Salomo oli tehnyt Herran huoneeseen, kaikista niistä kappaleista lähtenytää vaskea ei voitukaan punnita. 1 Kun. 7:15 s. 23 s. 2 Aik. 3:15.

21. Mutta kumpikin patsas oli kahdeksantoista kyynärää korkea ja kahdentoistakyynäräinen nuora ulottui

sen ympäri, ja sen paksuus oli neljä sormea, ja se oli onsi.

22. Ja vaskinen kruunu oli sen päällä, ja sen yhden kruunun korkeus oli viisi kyynärää, ja verkko ja granatti-omenat kruunun ympärillä olivat kaikki vaskesta; ja senkaltainen oli toinenkin patsas ja granatti-omenat.

23. Ja granatti-omenia oli yhdeksänkymmentäkuusi kullakin kulmalla; kaikkiansa oli sata granatti-omenaa verkon päällä ympärinsä.

24. Ja henkivartijain päällikkö otti ylimmäisen papin Serajan ja toisen papin Sefanjan ja kolme ovenvartijaa;

25. ja kaupungista otti hän yhden hoviherran, joka oli sotaväen päällikkönä, ja seitsemän miestä niistä, jotka näkivät kuninkaan kasvoja, jotka tavattiin kaupungissa, ja sotapäällikön kirjoittajan, joka kirjoitti maan väen sotaan, ja kuusikymmentä miestä maan kansasta, jotka tavattiin kaupungissa, —

26. nämä otti Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, ja vei heidät Babelin kuninkaan tykö Riblaan.

27. Ja Babelin kuningas antoi tappaa heidät Riblassa Hamatin maalla. Ja niin Juuda vietiin pois omalta maaltansa vankeuteen.

28. Tämä on se kansa, jonka Nebukadresar vei vankina pois: seitsemän-

tenä vuotena kolmetuhatta ja kolmekolmatta Juudalaisia;

29. Nebukadresarin kahdeksantentoista vuotena Jerusalemita kahdeksan sataa kaksineljättä sielua;

30. ja Nebukadresarin kolmantena kolmatta vuotena vei Nebusaradan, henkivartijain päällikkö, Juudalaisia seitsemän sataa ja viisi viidettä sielua. Kaikkia yhteensä oli neljä tuhatta kuusi sataa.

31. Ja tapahtui seitsemäntenä neljättä vuotena siitä, kun Jojakin, Juudan kuningas, vietiin vankeuteen, kahdenkellatoista kuukaudella, kuun viidentenä kolmatta päivänä, että Evil Merodak, Babelin kuningas, sinä vuonna, kun hän tuli kuninkaaksi, korotti Jojakinin Juudankuninkaan, pään ja antoi hänen tulla ulos vankihuoneesta. 2 Kun. 25:27.

32. Ja hän puhutteli häntä ystävällisesti, ja asetti hänen istuimensa ylemmäksi niiden kuningasten istuimia, jotka olivat hänen tykönänsä Babelissa,

33. ja muutti hänen vankeutensa vaatteet; ja hän söi aina leipää hänen edessänsä kaikkina elämänsä päivinä.

34. Ja hänen elatuksensa annettiin hänelle, alituisena eläkkeenä Babelin kurinkaalta, päivänsä osa kunakin päivänä hänen kuolinpäiväänsä asti, kaikkina hänen elämänsä päivinä.

JEREMIAN VALITUSVIRRET.

I Luku.

Kuin ka niin yksinänsä istuukaan tuo kaupunki, jossa oli niin paljo kansaa! Lesken vertaiseksi on tullut se, joka oli niin suuri kansoissa; maakuntain hallitsija on nyt veron alaiseksi tullut.

2. Katkerasti hän yöllä itkee, ja hänen kyyneleensä vuotavat hänen poskillensä; ei hänellä ole yhtään lohduttajana kaikista rakastajistansa; kaikki hänen ystävänsä pettivät hänet, ovat hänelle vihollisiksi tulleet.

3. Vankeuteen on Juuda mennyt västävasta ja kovasta työstä; hän asuu kansain keskellä, eikä ole löytänyt lepoa; kaikki hänen vainoojansa saavuttivat hänet ahdinkoen keskellä.

4. Sionin tiet ovat sruissansa, kun ei kukaan juhli tulle; kaikki hänen porttinsa ovat autiona, hänen papinsa huokallevat, hänen neitseensä

murehtivat ja hänen murheensa on katkera.

5. Hänen ahdistajansa pääsivät voitolle, hänen vihollisensa ovat onnelliset! sillä Herra saattoi hänelle murheen hänen rikostensa paljouden tähden; hänen lapsensa menivät vankeuteen vainoojan edellä. 5 Moos 28:43,45.

6. Ja pois on mennyt Sionin tyttäreltä kaikki hänen kaunistuksensa; hänen ruhtinaansa ovat niinkuin peurat, jotka ei laidunta löydä, vaan kulkevat voimattomina vainoojan edellä.

7. Jerusalem muistaa vaijansa ja vainonsa päivinä kaikkia niitä aarteita, joita sillä oli entisinä päivinä. Kun hänen kansain on kaatonut vihollisen käden kautta, eikä ole hänellä auttajaa, niin näkevät hänet ahdistajat ja nauravat hänen onnettomuutensa. Jes. 64:11.

8 Jerusalem on paljon syntiä tehnyt; sentähden on hän saastakaljoutunut.

Kaikki, jotka häntä kunnioittivat, halveksivat häntä, sillä he näkevät hänen hapeänsä: ja hän itsekin huokaa ja kääntyy pois päin.

Jea. 47:3. Jer. 13:22.26. Nah. 3:5.

9. Hänen saastaisuutensa on hänen liepeissäänsä; ei hän muistanut loppuansa, ja on hirmuisesti langennut, ei hänellä ole yhtään lohduttajaa. Katsele, Herra, valvaisuuttani, sillä vihollinen ylpeilee! Jer. 47:7.

10. Vihollinen ojensi kätensä kaikkiin hänen aarteihinsa; sillä hän näki pakanain tulevan hänen pyhäkkönsä, joista Sinä sääsit: ei ne saa tulla sinun seurakuntaasi.

5 Moos. 23:3 s. Neh. 13:1 s. Pa. 79:1 s. Hes. 44:9.

11. Kaikki hänen kansansa huokaa, etsien leipää; he antoivat aarteensa ruuasta, virvoittaaksensa sieluansa. Näe, Herra, ja katsele, kuinka minä olen pilkaksi joutunut!

12. Eikö tämä teihin koske, kaikki, jotka tästä käytte oihitse? Katsokaat ja nähkää: onko kipua sen vertaista kuin minun kipuni, jolla minua vaiataan, sillä Herra täytti minut murheella hirmuisen vihansa päivänä?

Jes. 13:13.

13. Korkeudesta lähetti Hän minun huihini tulen, joka niissä yltyi. Hän viritti verkon jalkaini eteen ja käänsi minut taaksepäin; Hän teki minut autioksi, kaiken päivää sairaaksi.

14. Hänen kätensä ovat sitoneet yhteen minun syntini ikeen; ne ovat yhteen väänneetyt, tulleet minun kaulani päälle: se vaivutti voimani. Herra antoi minut niiden käsiin, joiden edessä en voi kestää.

15. Herra heitti pois kaikki minun keskelläni olleet väkeväni; hän kuullutti juhlan minusta, musertaaksensa minun nuorukaiseni; viinikuurnan tallasi Herra neitseelle, Juudan tyttarelle.

Jes. 63:3. Val. 2:22.

16. Näiden tähden itken minä; silmäni, silmäni vuotaa vettä, sillä kaukana minusta on lohduttaja, sieluni virvoittaja; minun lapseni ovat hävitetyt, sillä vallan on vihollinen saanut.

Jer. 8:23. 14:17.

17. Sion ojentaa kätensä, multa ei hänellä ole yhtään lohduttajaa. Herra käski Jaakobin ympärillä asuvaset olemaan hänen vihollissensa; Jerusalemon on jäänyt saastaksi heidän keskelläänsä.

18. Vanhurskas on Hän, Herra, sillä hänen suullensa olin minä tottelematon. Kuulkaat, kaikki kansat, ja katsokaat kipuani; neitseeni ja nuorukaiseni ovat vankeuteen menneet.

Dan. 9:7.

19. Minä huusin rakastajiani, ne olivat minulle uskotottomat; pappini ja vanhukset nääntyivät kaupungissa; he hakivat itsellensä ruokaa, virvoittaaksensa sieluansa.

20. Katso, Herra, kuinka olen ahdistuksessa! minun sisällykseni kuohuvat, sydämeni on levoton minussa; sillä varsin vastahakoinen olen minä ollut. Ulkona miekka ja kotona kuolema on minut lapsettomaksi tehnyt.

5 Moos. 32:25. Jea. 16:11. Val. 2:11. Hes. 7:16.

21. He kuulivat, miten minä huokailin: „ei minulla ole lohduttajaa!“ Kaikki viholliseni kuulevat onnettomuuteni; he iloitsevat, että Sinä seitte. Sinä annat sen päivän tulla, jonka olet julistanut; he tulevat minun vertaisikseni.

Jer. 50:10.29. 51:24.

22. Tulkoon kaikki heidän pahuutensa sinun kasvojesi eteen, ja tee heille niinkuin olet minulle tehnyt kaikkien minun syntieni tähden; sillä ylön paljon on minun huokauksiani, ja sydämeni on sairas.

Jer. 8:18.

2 Luku.

Kuinka onkaan Herra vihassansa pilvellä peittänyt Sionin tyttäret! Hän heitti Israelin kunnian täivaansta maahan; ei Hän muistanut jalkainsa astinlautaa vihansa päivinä.

1 Aik. 28:2. Ps. 137:7.

2. Herra hävitti armottomasti kaikki Jaakobin asuinpaikat; Hän hajotti julmuudessaan Juudan tyttäret linnoitukset, löi ne maahan; Hän saattutti valtakunnan ja sen ruhtinaat.

3. Hän särki tulisessa vihassansa jokaisen sarven Israelissa; Hän veti oikean kätensä takaisin, kun vihollinen tuli; ja Jaakobin poltti Hän niinkuin liehuva tuli, joka syö ympärilläänsä.

4. Hän on jännittänyt joutsensa niinkuin vihollinen, ja asettanut oikean kätensä niinkuin ahdistaja, ja tappanut kaikki silmän ihanteet. Sionin tyttäret majaan kaasi Hän vihansa kuin tulen.

Ps. 7:18.

5. Herra on ollut niinkuin vihollinen; Hän hävitti Israelia, hävitti kaikki hänen hovinsa, turmeli hänen linnoituksensa; ja antoi Juudan tyttarelle paljon valitusta ja vaikeroimista.

6. Hän turmeli majansa kuin yrtti-tarhan, hävitti juhlapaikkansa; unhottuneeksi teki Herra Sionissa juhlan ja sabbatin; ja hylkäsi vihansa tuimuudessa kuninkaan ja papin.

7. Herra heitti alttarinsa pois, hylkäsi pyhäkkönsä; Hän antoi vihollisen käteen hänen hovinsa muurit: he huusivat Herran huoneessa niinkuin juhlapäivänä.

8. Herra oli päättänyt turmella Sionin tyttären muurit, vetää mitta-nuoran sen ylitse; Hän ei palauttanut kättänsä hävittämästä, vaan pani valitit ja muurit murehtimaan, yhdessä ne makaavat surkastuneena.

2 Kun. 21:13. Jes. 34:11. Sak. 1:16.

9. Maahan ovat hänen porttinsa vajonneet; Hän hävitti ja särki hänen salpansa. Hänen kuninkaansa ja ruhtinaansa ovat pakanain parissa; ei ole lakia, eikä heidän profetiansakaan saa näkyä Herralta. Ps. 74:9.

10. Maassa istuva äännettöminä Sionin tyttäret vanhukset, ovat panneet multaa päänsä päälle, pukeutuneet säkkiin; maahanpäin antavat Jerusalemin neitseet päänsä painua.

11. Itkusta hiveltyvät silmäni, kuohuvat sisälmykseni; maahan on maksani vuotanut kansani tyttäret murtumisen tähden; sillä lapset ja imeväiset nääntyvät kaupungin kaduilla. Val. 1:20.

12. Hesanoivat äidillensä: „missä on viljaa ja viiniä?“ nääntyessään niinkuin surmatut kaupungin kaduilla, heittäessään henkensä äitinsä syliin.

13. Mitä sinulle todistan, mihin sinut vertaan, tytär Jerusalem? Minkä sanon sinun kalliakses, lohduittaakseni sinua, neitsyt, tytär Sion? Sillä suuri niinkuin meri on sinun häviösi, kuka taifaa sinua parantaa?

14. Sinun profetasit ovat nähneet sinulle petosta ja turhuutta, eivät ilmoittaneet pahoja tekojasi, kääntäöksensä sinun vankeutesi; vaan he näkivät sinulle petollisia ja onnettomuutta tuottavia sanoja.

Jer. 2:8, 5:31, 14:14, 23:10s, 27:14, 29:9. Hes. 13:2s.

15. Kaikki tiellä ohitsekäyvät taputtavat sinusta käsiänsä, viheltelivät ja päättäsä nykyttävät Jerusalemin tyttären tähden: „tämäkö on se kaupunki, josta sanotaan: „kauneuden täydellisyys“. „koko maan ihastus?“

Job 27:23. Ps. 48:3. 50:2.

16. Sinua vastaan ammoittelevat kaikki vihollisesi suutansa, viheltelivät, purevat hammasta, sanovat. „me hänet hävitimme; tämä on se päivä, jonka olemme toivoneet, saavuttaneet, nähneet. Ps. 22:14. Val. 3:46.

17. Herra on tehnyt, minkä oli aikonut; Hän on täyttänyt sanansa, jonka Hän aikojaa ennen oli käskennyt. Hän hajoitti eikä armahtanut, vaan ilahutti vihollisen sinusta ja korotti vainomestesi sarven.

3 Moos. 26:14s. 5 Moos. 28:15s.

18. Heidän sydämensä huutaa Herralle. Sinä Sionin tyttären muuri, anna kyöneles virtana vuotaa päivät

ja yöt; älä suo itsellesi rauhaa, älköön silmäteräsi levätkö! Jer. 9:1. 14:17. 19. Nouse, valita yöllä, kun vartiot alkavat; vuodata sydämesi kuin vettä Herran kasvojen eteen; nosta hänen puoleensa kätesi omien lastesi sielun tähden, jotka nääntyvät nälkään joka kadun kulmassa!

Ps. 62:9.

20. Katso, Herra, ja näe, kenelle Sion olet näin tehnyt. Pitääkö valmojen syömän ruumiinsa hedelmän, käsillä kannettavat lapsukaisensa? Ovatko papit ja profetat Herran huoneessa tapettavat?

3 Moos. 26:29. 5 Moos. 28:53s. Jer. 19:9. Val. 4:10.

21. Maassa makaavat kaduilla poika ja vanhus; minun neitseeni ja nuorukaiseni kaatuivat miekkaan; sinä surmasit vihasi päivänä, tapoit armostomasti.

22. Sinä kutsuit niinkuin juhlapäiväksi minun peloitukseni ylt' ympäriltä, eikä Herran vihan päivänä ollut yhtään pääsnyttä eikä pelastunutta; jotka minä kannoin käsilläni ja kasvatin, ne lopetti vihollinen.

3 Luku.

Minä olen se mies, joka olen viheliäisyyttä nähnyt Hänen hirmuisuutensa vitsan kautta.

2. Minua hän johdatti ja vei pimeyteen eikä valkeuteen.

3. Ainoasti minua vastaan Hän yhä uudelleen kääntää käteensä kaiken päivää.

4. Hän kulutti lihani ja nahkani ja musersi minun luuni. Ps. 51:10.

5. Hän rakensi minua vastaan ja piiritti minua myrkyllä ja vaivalla.

6. Hän pani minut pimeydessä asumaan, niinkuin muinoin kuolleet.

7. Hän aitasii ympärilleni, etten pääse ulos; raskaaksi teki Hän vaskikahleeni.

8. Ja vaikka minä huudan ja parun, on Hän sulkenut korvansa rukoukseltani. Job 19:7. Ps. 22:3.

9. Hän aitasii tieni vuojonkivillä ja turmelli polkuni. Job 19:8.

10. Väijyvä karhu on Hän minulle, jalopeura piilopaikoissa. Hos. 5:14, 13:7s.

11. Hän antoi minun eksyä tieltä ja repi minua säpäleiksi, teki minut autioksi.

12. Hän jännitti joutsensa ja pani minut silmämääräksi nuolille. Job 16:12.

13. Hän ampui munaskuihini viinensä nuolet.

14. Olen joutunut nauruksi kaikelle minun kansalleni, heidän virreksensä kaiken päivää.

Job 30:9. Ps. 69:12. Jer. 20:7.

15. Hän ravitsi minut haikeudella ja juotti minut koiruoholla.

16. Hän murennutti somerolla hampaani, Hän painoi minua tuhkaan.

17. Ja sieluni on syösty pois rauhasta, minä olen unohtanut hyvää.

18. Ja minä sanoin: „kadonnut on elinvoimani ja toivoni Herraan.“

19. Muista siis, kuinka minä viheliäinen ja hyljätty olen, koiruoholla ja myrkyllä juotettu!

20. Hyvin sen sieluni muistaa ja vaipuu minussa.

21. Tämän minä panen sydämykseni, sentähden tahdon toivoa:

22. Herran armosta on, ettemme ratki hukkuneet; sillä ei hänen laupeutensa vielä loppunut.

23. Se on uusi joka aamu, ja suuri on sinun uskollisuutesi.

24. Herra on minun osani, sanoo sieluni; sentähden toivon Häneen.

Ps. 16:5, 73:26, 119:57.

25. Hyvä on Herra niille, jotka Häntä odottavat, sille sielulle, joka Häntä etsii.

26. Hyvä on olla kärsivällisinä ja odottaa Herran apua.

27. Hyvä on ihmiselle, että hän kantaa ijestä nuoruudessaan.

Ps. 119:71. Matt. 11:29.

28. Istukoon yksinensä ja olkoon ääneti, kun Hän sen hänen päällensä on pannut.

29. Pankoon suunsa tomuun; kukaties on vielä toivoa.

30. Ojentakoon poskensa sille, joka häntä lyö, antakoon ravita itsensä pilkalla.

Matt. 5:39.

31. Sillä ei Herra hylkää ijankaikisiksi;

32. vaan jos Hän on murehuttanut, armahtaa Hän taas suuresta laupeudestansa.

33. Sillä ei Hän sydämyksensä vaivaa eikä murheeseen saata ihmisten lapsia.

34. Jos poljetaan jalkain alle kaikki maan vangitut —

35. jos väännetään miehen oikeutta Ylimmäisen kasvojen edessä —

36. jos sorretaan ihmistä hänen asiassansa eikä Herra sitä näe?

37. Kuka sanoo ja se tapahtuu, ellei Herra sitä käsenyt? Ps. 33:9.

38. Eikö paha ja hyvä tule Korkeimman suusta? Jes. 45:7. Am. 3:6.

39. Miksi nurisee ihminen eläissänensä? kukin nuriskoon syntiänsä vastaan!

Luuk. 23:41.

40. Koetelkaamme ja tutkistelkaamme teitämme ja palatkaamme Herran tykö!

41. Nostakaamme sydämemme

ja kätemme Jumalan puoleen tai vaassa!

42. Me olemme luopuneet ja olleet kovakorvaiset; Sinä et ole antanut anteeksi. Ps. 106:3.

43. Sinä peitit itsesi vihaan ja vainosit meitä; Sinä surmasit armottomasti.

44. Sinä peitit itsesi pilvellä, ettei rukous pääsnyt sen lävitse.

45. Tunkioksi ja inhoksi teit Sinä meitä kansain keskellä.

46. Meitä vastaan ammottavat kaikki vihollisemme suutansa. Val. 2:16.

47. Pelko ja hauta ovat osaksemme tulleet, häviö ja turmio.

Jes. 24:17. Jer. 48:48.

48. Vesivirtoina juoksevat silmäni kansani tyttären turmion tähden.

Jer. 9:1. Val. 1:16.

49. Silmäni itkevät, eikä lakkaa; ei ne asetu,

50. ennenkuin Herra katsoo alas ja näkee taivaasta.

51. Silmäni vaivaa minua kaikkien kaupunkini tytärten tähden.

52. Niinkuin lintua ajoivat ne minua takaa, jotka syyttömästi ovat minun viholliseni.

53. He syöesivät elämäni kuoppaan ja heittivät kiviä päälleni. Jer. 38:6.

54. Vedet tulvasivat päälleni päällitse; minä sanoin: „Jo hukun.“

55. Minä huusin avukseni sinun nimeäsi, Herra, syvyyden kuopasta.

Ps. 88:7.

56. Sinä olet kuullut ääneni; älä kätke korvaasi huokauksestani ja huudostani!

57. Sinä lähenit samana päivänä, kun minä huusin Sinua; Sinä sanoit: „Älä pelkää!“

Ps. 145:18.

58. Sinä, Herra, olet ajanut sieluni asiat, olet lunastanut henkeni.

59. Sinä, Herra, olet nähnyt kuinka minulle vääryyttä tehdään; auta minua oikeuteen!

60. Sinä olet nähnyt kaiken heidän kostonsa, kaikki heidän aivotuksensa minusta.

61. Herra, Sinä olet kuullut heidän pilkkaansa, kaikki heidän aikeensa minua vastaan,

62. vainollisteni huulet ja heidän hankkeensa minua vastaan kaiken päivää.

63. Katso, kun he istuvat tahi nousevat, olen minä heidän virtensä.

64. Sinä, Herra, olet tuottava heille palkan heidän kättensä töiden mukaan.

Ps. 28:4.

65. Laske peite heidän sydämyksensä; kirouksesi tulkoon heidän ylitsensä!

Ps. 69:24. 2 Kor. 8:14.

66. Vainoa heitä vihassasi ja hukuta Herran taivaan alta!

4 Luku.

Kuinka tummentuikaan kulta, muuttui hyvä kulta! pyhäkön kivet ovat hajoitettut kaikkien katujen kulmiin!

2. Sionin pojat, nuo jalot, jotka olivat kalliin kullan arvoiset, kuinka he luetaankaan savi-astiatin vertaisiksi, jotka valajan kädet ovat tehneet!

Jer. 19:11.

3. Koirasudékkin tarjoovat nsiänsä, imettävät poikiansa: mutta kansani tytär on tullut armottomaksi niinkuin kamelikurjel korvessa. Job 39:16s.

4. Imeväisen kieli tarttuu janosta suun lakeen; lapsukaiset anovat leipää, eikä ole ketään, joka heille sitä jakaa.

5. Jotka ennen söivät herkkuruokia, nääntyvät kaduilla; joita muin purppuralla kannettiin, nesyleilevät tunkioilta.

6. Suurempi oli kansani tyttären syv kuin Sodoman synti, joka kukistettiin silmänräpäyksessä, eikä kenenkään kädet siihen ruvenneet.

1 Moos. 18:20. 19:24 s. Hee. 16:46 s.

7. Hänen nasirinsa olivat lunta puhtaammat, maitoa valkeammat; heidän ruumiinsa oli korallia punaisempi, heidän muotonsa oli safiria.

8. Mutta nyt on heidän muotonsa mustaa mustempi, ei heitä tunneta kaduilla; rypistynyt on heidän nahkansa heidän luittensa päällä, kiveytynyt kuin puu.

9. Miekan surmaamat ovat onnellisemmat kuin näkkään kuolleet, jotka nääntyvät maan hedelmän puutteessa.

10. Vainojen laupeaat kädet ovat keittäneet omia lapsiansa; ne olivat heille ruuaksi kansani tyttären kistuksessa.

3 Moos. 26:29.

5 Moos. 28:53. 2 Kun. 6:29. Jer. 19:3. Val. 2:20.

11. Herra täytti julmuutensa, vuodatti tulisen vihansa ja sytytti tulen Sionissa; se söi sen perustukset.

Jer. 17:27. Hee. 7:8.

12. Ei maan kuninkaat sitä uskooneet, eikä kaikki maanpiirin asuvaset, että vainooja ja vihollinen tulisi Jerusalemin porteista sisään.

13. Mutta niin kävi hänen profettain-sa syntien, ja hänen pappiensa pahojen tekojen tähden, jotka hänen keskellensä vuodattivat vanhurskasten veren.

Jer. 5:31. 23:21. 26:8 s. Matt. 23:35.

14. He kuljeksivat sokeina kaduilla, olivat verellä tahratut, niin ettei voit ruveta heidän vaatteisinsa.

15. „Väistykää! saastainen!“ huudettiin heille; „väistykää, väistykää, älkäätkö koskeko!“ Kun he pakenivat, kuljeskelivat he vieläkin; pakanoissa sanottiin: „he eivät enää saa täällä asua.“

3 Moos. 13:45.

16. Herran kasvot ovat heidät hajoitaneet; Hän ei enää heitä katsele. Pappeja ei ole pidetty arvossa, eikä vanhoja armahdettu.

17. Vieläkin hiveltäytyvät silmäimme turhan avun puoleen; vartioiden odotimme kansaa, joka ei voi auttaa.

18. He vartioivat askeleitamme, ettemme rohkene kävellä kaduillamme. Loppumme lähestyy, päiväimme ovat täytetyt; tosin, loppumme on jo tullut.

19. Vainomfehemme olivat nopeammat kuin taivaan kotkat; vuorilla ajoivat meitä takaa, korvessa väijyivät meitä.

20. Herran voideltu, joka meidän turvamme oli, vangittiin heidän kuoppiansa, hän, josta sanoimme: hänen varjossansa saamme elää pakanain kesken.

21. Iloitse ja riemuitse, Edomin tytär, joka asut Usin maalla! Sinunkin tykösi tulee malja; olet juopuva ja itseti paljastava.

Ps. 137:7. Jer. 25:15, 21. 40:12.

22. Sinun pahatekosi on loppunut, tytär Sion; ei hän enää vie sinua vankina pois. Mutta hän etsii, tytär Edom, sinun pahan tekosi, ilmoittaa sinun syntisi.

Jes. 40:2.

5 Luku.

Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut! katso ja näe meidän häväistyksemme!

2. Perintömme on siirtynyt vieraille, huoneemme muukalaisille.

5 Moos. 28:30 a.

3. Orvot olemme, ilman isiä; äitimme ovat niinkuin lesket.

4. Vettä ostamme rahalla juodaksemme; puumme tulevat meille maksolla.

5. Takaa-ajajamme on niskassamme; kun väsymme, ei meille lepoa suoda.

6. Egyptille annamme kättä, ja Assurille, että leipää saisimme ravinnoksemme.

7. Meidän isämme tekivät syntiä, heitä ei enää ole; me kannamme heidän pahoja tekojansa.

2 Moos. 20:5. Jer. 31:29. Hee. 18:2.

8. Orjat hallitsevat meitä; ei ole ketään pelastamassa meitä heidän käsistensä.

5 Moos. 28:43, 45, Val. 1:5.

9. Henkemme uhalli haemme leipämme miekan edestä korvessa.
 10. Nahkamme on kuumentunut kuin uuni näjän polttamisesta.
 11. Vaimoja he Sionissa raiskasivat, neitseitä Juudan kaupungeissa.
 12. Ruhtinaat hirtettiin heidän käsillensä; vanhusten kasvoja ei kunnoitettu.
 13. Nuorukaiset kantavat myllynkiviä; pojat puutaakaan alla kompastuvat.
 14. Vanhukset jättävät portin; nuorukaiset eivät enää soitele.
 15. Loppunut on sydäntemme ilo; murheeksi muuttunut hyppymme.
 16. Pudonnut on päämme kruunu. Voi meitä, että niin olemme syntiä tehneet! Job 19:9. Jer. 13:18. Hes. 21:26.

17. Sentähden on sydämmemme sairas; niiden tähden ovat silmämmen pimenneet:
 18. Sionin vuoren tähden, joka on autiona, niin että ketut siellä juoksentelevat.
 19. Sinä, Hetra, pysyt ijankaikkisesti, ja sinun valtaistuimesi suvusta sukuun! Pa. 9:8. 29:10. 102:13. 145:13.
 20. Miksi tahdot ikuisesti unohtaa meitä, ikäpäiviksi hyljätä meitä?
 21. Palauta, Herra, meitä Sinun tykösi, että me palajaisimme; uudista päivämme niinkuin ne alusta olivat! Jer. 31:18.
 22. Vai oletko peräti hyljännyt meitä, ylen suuresti meihin vihastunut?

PROFETTA HESEKIEL.

I Luku.

Herra ilmestyy profetalle kirkkaudessa.

Ja tapahtui kolmantena kymmenentenä vuotena, neljännen kuun viidentenä päivänä, minun ollessani vankien joukossa Kebar virran varrella, että taivaat aukenivat ja minä näin Jumalan näkyjä.

2. Kuun viidentenä päivänä, joka oli kuningas Jokakimin vankeuden viides vuosi, 2 Kun. 24:12.

3. tuli Herran sana Hesekielille, pappin Businpojalle, Kaldealaisten maalla Kebar virran varrella, ja siellä Herran käsi tuli hänen päällensä.

4. Ja minä näin, ja katso, raju tuuli tuli pohjan puolelta, suuri pilvi ja tulikerä; kirkkaus olisen ympärillä, ja sen keskellä oli niinkuin kirkkaan metallin hohde tulen keskeltä.

Ps. 18:8 s. Hab. 3:3 s.

5. Ja sen keskellä oli niinkuin neljä elävää olentoa, ja tämä oli heidän muotonsa: he olivat ihmisen muotoiset. 1 Moos. 3:24. Ilm. 4:6 s.

6. Ja kullakin heistä oli neljä kasvot, ja kullakin neljä siipeä.

7. Ja heidän jalkansa olivat suorat, ja jalkateränsä olivat niinkuin vasikan sorkat ja ne paistoivat kuin kiiltävä vaski.

8. Ja ihmisen kädet olivat heidän siipiensä alla heidän neljällä sivullansa; ja kasvat ja siivet oli heillä kaikilla neljällä. Hes. 10:3.

9. Heidän siipiensä olivat toinen toiseensa yhdistetyt; käydessänsä he eivät kääntyneet, vaan menivät kukin kohdastansa eteenpäin.

10. Ja heidän kasvojensa muoto oli ihmisen kasvot; ja oikealla puolella oli kaikilla neljällä jalopeuran kasvot, ja vasemmalla puolella kaikilla neljällä härjän kasvot, ja kotkan kasvot kaikilla neljällä. Hes. 10:14.

11. Niin olivat heidän kasvonsa; mutta heidän siipiensä olivat ylhäältä eroitettut, niin että kunkin kaksi siipeä yhtyi toisten siipiin, ja kaksi peitti heidän ruumiinsa.

12. Ja kukin kävi kohdastansa; minnepäin henki tahtoi mennä, sinne he menivät, eivätkä he käydessänsä kääntyneet.

13. Ja eläimet olivat näöltänsä niinkuin palavat tulihiilet, niinkuin tulisoitot, jotka kiertelivät eläinten välitse; ja tuli antoi loisteen ja tulesta leimusi salamia.

14. Ja eläimet juoksivat sinne tänne kuin pitkäisen leimaukset.

15. Ja minä näin nämä eläimet, ja katso, yksi ratas seiso i maan päällä eläinten tykönä, heidän neljän kasvonsa edessä.

16. Ratasten muoto ja teos oli niinkuin topaasi-kiven kirkkaus, ja yhdenlaiset olivat ne kaikki neljä; ja muodoltansa ja teoltansa ne olivat niinkuin ratas olisi ollut rattaan sisällä. Hes. 10:9 s.

17. Kulkieessansa ne kulkivat neljälle kullmallensa, eivätkä kulkieessansa kääntyneet.

18. Ja niiden kehät olivat korkeat ja peljättävät, ja ne kehät olivat yltä ympäri täynnä silmiä kaikilla neljällä.

19. Ja eläinten kulkiessa kulkivat rattaat heidän vieressään, ja eläinten ylenytessä maasta ylenivät rattaatkin.

20. Kuhuunka henki meni, sinne hekin menivät; minne henki liikkui, sinne rattaat ylenivät heidän kansansa, sillä eläinten henki oli rattaissa.

21. Heidän kulkiessa, kulkivat nämäkin; heidän seisautuessa, seisautuivat nämäkin; ja kun he ylenivät maasta, ylenivät rattaatkin heidän kanssansa, sillä eläinten henki oli rattaissa.

22. Ja eläinten päiden päällä oli ikäänkuin taivaan avaruus, peljättävään kristallin näköinen, levitetynä ylhäällä heidän päidensä ylitse.

23. Ja taivaan avaruuden alla olivat heidän siipensä suorina toinen toiseensa päin; ja kunkin kaksi siipeä peitti kunkin ruumiin.

24. Kun he liikkuivat, kuulin minä heidän siipiensä äänen niinkuin suurten vetten pauhinan, niinkuin kalkkivaltiaan äänen pauhinan, äänen niinkuin sotalairin pauhinan. Kun he seisovivat, laskivat he siipensä alas. Ps. 29:3 s.

25. Ja ääni kuului taivaan avaruuden päältä, joka heidän päänsä päällä oli; kun he seisovivat, laskivat he siipensä alas. 2 Moos. 24:10.

26. Ja yläpuolella taivaan avaruutta, joka oli heidän päänsä päällä, oli istuin näöltänsä safiri-kiven muotoinen; ja tämän istuimen muotoisen päällä istui näöltänsä niinkuin ihmisen muotoinen. 2 Moos. 24:10.

Jes. 6:1. Hes. 10:1 s. Dan. 7:9 s. Ilm. 4:2 s.
27. Ja minä näin niinkuin kiehuvan metallin kirkkauden, niinkuin tulen näköisen sen sisäpuolella ympärillä; ja hänen lanteidensa näköisestä ylöspäin ja hänen lanteidensa näköisestä alaspäin näin minä niinkuin tulen näköisen, ja loisteen hänen ympärillensä.

28. Niinkuin taivaan kaari näkyi pilvissä sadepäivänä, sen näköinen oli loiste hänen ympärillensä. Tämän näköinen oli Herran kunnian muoto. Ja minä näin sen ja lankesin kasvoilleni ja kuulin äänen puhuvan.

1 Moos. 9:12 s. Dan. 10:9. Ilm. 1:17. 4:3.

2 Luku.

Heseekielin kutsumus profetan virkaan. Ja hän sanoi minulle: „sinä ihmisen poika, seiso jaloillasi, niin minä puhuttelen sinua.“

2. Ja henki tuli minuun, kun hän minua puhutteli, ja asetti minut ja-

loilleni, ja minä kuuntelin Häntä, jonka minua puhutteli. Hes. 8:24. Dan. 10:10.

3. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, Minä lähetän sinut Israelin lasten tykö, niiden kapinotsevien pakanain tykö, jotka ovat kapinoinneet Minua vastaan; he ja heidän isänsä ovat hamaan tähän päivään asti Minua vastaan rikkoneet.

4. Ja nämä lapset ovat kankeat kasvoiltansa ja kovat sydämmeltänsä; Minä lähetän sinut heidän tykönsä, ja sinun pitää sanoman heille: „näin sanoo Herra, Herra.“ Jer. 3:3.5:3. Hes. 3:7.

5. Ja jos he kuulevat taikka ovat kuulematta – sillä he ovat vastahakoinen suku pitää heidän tietämän, että profetta on heidän keskelänsä ollut. Jes. 28:9. Hes. 33:33.

6. Ja sinä, ihmisen poika, älä pelkää heitä, äläkä pelkää heidän sanojansa, sillä he ovat ohdakkeita ja orjantappuroita sinua vastaan, ja sinä asut skorpionein seassa; älä pelkää heidän sanojansa äläkä hämmästy heidän kasvojansa, sillä he ovat vastahakoinen suku. Jer. 1:8,17. 9:2 s.

Hes. 3:9. Mik. 7:4. Luuk. 12:4. 1 Piet. 3:14.
7. Mutta puhu sinä minun sanani heille, jos he kuulevat taikka ovat kuulematta; sillä he ovat vastahakoiset. Hos. 3:27.

8. Ja sinä, ihmisen poika, kuule mitä Minä sanon sinulle: älä ole vastahakoinen niinkuin se vastahakoinen suku; avaa suusi ja syö, mitä Minä sinulle annan.“ Ilm. 10:9 s.

9. Ja minä näin, ja katso, käsi oli ojennettu minun puoleeni, ja katso, siinä oli kirjakäärö.

10. Ja hän levitti sen minun eteeni, ja se oli kirjoitettu sisältä ja ulkoa, ja siihen oli kirjoitettu valitukset, huokaukset ja voi-huudot.

3 Luku.

Profetan lähetys.

Ja hän sanoi minulle: „sinä ihmisen poika, syö minkä löydät, syö tämä kirja, ja mene saarnaamaan Israelin huoneelle.“

2. Niin minä avasin suuni, ja hän antoi tämän kirjan minun syödäkseeni.

3. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, syötä vatsasi ja täytä sisuksesi tällä kirjalla, jonka Minä annan sinulle.“ Niin minä söin, ja se oli suusani makea kuin hunaja.

Pa. 19:11. 119:106. Jer. 15:16.

4. Ja hän sanoi minulle: „ihmisen poika, lähde, mene Israelin huoneen tykö ja puhu heille minun sanoillani.

5. Sillä ei sinua lähetetä outopu-

heisen ja vieras-kielisen kansan tykö, vaan Israelin huoneen tykö;

6. eikä monen outopuheisen ja vieras-kielisen kansan tykö, joiden puhetta sinä et ymmärrä. Jos Minä lähettäisin sinut niitten tykö, niin ne sinua kuuntelisivat.

7. Mutta Israelin huone ei tahdo kuulla sinua, sillä ei he tahdo kuulla Minuakaan; sillä koko Israelin huone on kova-otsainen ja kankeasydäminen. Hes. 2:4.

8. Katso, Minä teen sinun kasvosi yhtä koviksi kuin heidän kasvonsa ja sinun otsasi yhtä kovaksi kuin heidän otsansa. Jer. 1:18. Mik. 3:8.

9. Minä teen sinun otsasi niinkuin timantin, kalliota kovemmaksi; älä pelkää heitä, äläkä hämmästy heidän edessänsä; sillä he ovat vastahakoinen suku. Hes. 2:6. 1 Piet. 3:14.

10. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, ota sydämeesi ja kuule korvillasi kaikki minun sanani, jotka Minä sinulle puhun.“

11. Lähde, mene vankien, kansasilasten tykö, ja puhu heille ja sano heille: „näin sanoo Herra, Herra“, – jos he kuulevat taikka ovat kuulematta.“

12. Ja henki nosti minut ylös, ja minä kuulin takanani kovan jylinän äänen: „ylystetty olkoon Herran kunnia siellä missä se on!“

13. Ja minä kuulin suhinan eläinten siivistä, jotka yhtyivät toisiinsa, ja ratasten jylinän heidän sivullansa ja kovan jylinän äänen.

14. Ja henki nosti minut ylös ja otti minut, ja minä menin karvasmielisenä henkeni kiivaudessa; mutta Herran käsi oli väkevänä minun päälläni. Jer. 15:17.

15. Ja minä tulin Tel-Abibiin vankien tykö, jotka asuivat Kebarvirran varrella; ja missä he asuivat, siellä asuin minä seitsemän päivää hämmästyneenä heidän keskellensä. Job 2:13.

16. Ja tapahtui seitsemän päivän perästä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

17. „Ihmisen poika, Minä panin sinut vartijaksi Israelin huoneelle; ja sinun pitää kuuleman sanan minun suustani ja varoittaman heitä Minun puolestani. Jer. 6:17. Hes. 33:7 s.

18. Kun Minä sanon jumalattomalle: „sinun pitää totisesti kuoleman“, eikä sinä varoitat häntä, etkä puhu varoitakses jumalattomia kääntymään jumalattomasta tiestänsä, saattaaksesi häntä elämään, niin on tuo jumalaton synnissänsä kuoleva, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi.

19. Vaan jos sinä varoitat jumalattomia, ja hän ei käännä jumalattomuudestaan ja jumalattomasta tiestänsä, niin on hän synnissänsä kuoleva; mutta sinä olet sielusi pelastanut.

20. Ja kun vanhurskas kääntyy vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, ja Minä panen loukkauksen hänen eteensä, niin pitää hänen kuoleman. Jos et ole häntä varoittanut, on hän sinä synnissänsä kuoleva, eikä hänen vanhurskauttansa, jota hän tehnyt oli, muisteta; mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi. Hes. 18:24. 33:12 s.

21. Mutta jos sinä varoitat vanhurskasta, ettei vanhurskas syntiä tekisi, eikä hän tee syntiä, niin on hän totisesti elävä, sillä hän otti varoituksesta vaarin, ja sinä olet sielusi pelastanut.“

22. Ja Herran käsi tuli siellä minun päälleni, ja hän sanoi minulle: „nouse, mene laaksoon, ja siellä Minä puhuttelen sinua.“

23. Ja minä nousin ja menin laaksoon, ja katso, siellä seisoi Herran kunnia niinkuin se kunnia jonka minä näin Kebarvirran varrella; ja minä lankesin kasvoilleni. Hes. 1:3.

24. Ja henki tuli minuun ja asetti minut jaloilleni, ja Hän puhutteli minua ja sanoi minulle: „mene ja sulje itses huonees. Hes. 2:2.

25. Ja sinä, ihmisen poika, katso, nuorat pannaan sinun päällesi ja sinut sidotaan niillä, ettet voi mennä ulos heidän keskellensä. Hes. 4:8.

26. Ja kielesi annan Minä tarttua suusi lakeen, niin että tulet mykäksi, ettet taida nuhdella heitä; sillä he ovat vastahakoinen suku.

27. Mutta kun Minä puhuttelen sinua, avaan Minä sinun suusi, ja sinun pitää sanoman heille: „näin sanoo Herra, Herra!“ Joka kuulee, hän kuulkoon, ja joka hylkää, hän hyljätköön; sillä se on vastahakoinen suku.“ Hes. 2:7.

4 Luku.

Jerusalemiin piiritystä kuvataan.

Ja sinä, ihmisen poika, ota itsellesi J tiilikivi ja pane se eteesi ja piirrä siihen kaupunki, Jerusalem.

2. Ja pane sitä vastaan saarto ja rakenna sitä vastaan valloitusstorni ja luo sitä vastaan valli ja pane sitä vastaan sota-leirit ja aseta sitä vastaan muurin murtajat joka taholta.

3. Ja sinä, ota itsellesi rautapannu ja pane se rautaseinäksi itses ja kaupungin väliille, ja aseta kasvosi sitä vastaan, ja olkoon se saarrossa, ja

saarra sitä. Se olkoon Israelin huoneelle merkiksi.

4. Ja sinä, pane maata vasemmalle kyljellesi, ja pane sen päälle Israelin huoneen pahat teot; sen päiväluvun, jonka sinä näin makaat, pitää sinun kantaman heidän syntinsä.

5. Ja Minä teen sinulle heidän syntinsä vuodet päiväluvuksi: kolmesataa yhdeksän kymmentä päivää pitää sinun kantaman Israelin huoneen pahaa tekoa.

6. Ja kun sinä olet nämä päättänyt, niin pane sitten maata oikealle kyljellesi, ja kannu Juudan huoneen pahateko neljäkymmentä päivää; kunkin päivän teen Minä sinulle vuodeksi. 4 Moos. 14:34.

7. Ja Jerusalemin saartoa kohti pitää sinun asettaman kasvosi ja paljastetun käsivartesi, ja ennustaman sitä vastaan.

8. Ja katso, Minä panen köydet sinun päällesi, ettet kääntyisi kyljeltäsi toiselle, siksi kuin olet päättänyt saartosi päivät.

9. Ja sinä, ota itsellesi nisua ja ohraa ja papuja ja herneitä ja hirssiä ja kauroja, ja pane ne yhteenastiaan, ja tee ne itsellesi leiväksi, sen päiväluvun mukaan, minkä kyljelläsi makaat: kolmesataa yhdeksänkymmentä päivää pitää sinun sitä syömän.

10. Ja sinun ruokasi, jota syöt, olkoon painoltansa kaksikymmentä sikliä päivälle; ajasta aikaan pitää sinun sitä syömän.

11. Ja vettä pitää sinun mitalta juoman: kuudenneren osan hintiä; ajasta aikaan pitää sinun sitä juoman.

12. Ohraisina leipinä pitää sinun sitä syömän ja ihmisjäljen tuhkaläjässä sitä heidän silmäinsä edessä kypsentämän."

13. Ja Herra sanoi: „aivan niin pitää Israelin lasten syömän leipänsä saastaisena pakanain keskellä, johon Minä heitä ajan."

14. Mutta minä sanoin: „voi, Herra, Herra, katso, et minun sieluni ole koskaan saastutettu, enkä ole raatoa tahi raadeltua syönyt hamasta nuoruudestani tähän saakka, eikä mikään inhoittava liha ole suuhuni tullut." 3 Moos. 7:18, 24 s. 11:2 s. 19:7. Jes. 65:4. Ap. t. 10:14.

15. Niin Hän sanoi minulle: „katso, minä suon sinulle ihmisjäljen sijaan karjan sontaa, ja sinä saat valmistua leipäsi sen päällä."

16. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, katso, Minä särjen leivän tuen Jerusalemissa, ja heidän pitää syömän leipää painolta ja murbeessa, ja

juoman vettä määrältä ja hämmälyksessä, 3 Moos. 26:26. Hes. 12:19. 14:13.

17. kun ovat leivän ja veden puutteessa, ja heidän pitää toinen toisensa kanssa näännyvän ja hiutuman pahoissa teoissansa.

5 Luku.

Israelin rangaistus kuvataan ja ennustetaan.

Ja sinä, ihmisen poika, ota itsellesi J terävä miekka, ota se partaveitsekseksi itsellesi ja aja sillä pääsi ja poskesi; ja ota itsellesi painovaaka ja ja'a ne Jes. 7:20.

2. Polta kolmas osa tulella keskellä kaupunkia, kun saarron päivät ovat päättyneet; ja ota kolmas osa ja hakkaa miekalla sen ympärillä; ja hajota kolmas osa tuuleen, ja minä paljastan miekan heidän jälkeensä.

3. Ja ota vähän niistä luvultansa ja sido vaatteesi kulmaan. Hes. 14:22.

4. Ja ota vielä niistä vähän ja heitä ne tulen keskelle ja polta ne tulesa, siitä on tuli lähtevä koko Israelin huoneesen.

5. Näin sanoo Herra, Herra: Minä olen tämän Jerusalemin pannut kansain keskelle ja maakunnat sen ympärille.

6. Mutta se muutti minun oikeuteni vääryydeksi pahemmin kuin pakanat ja minun sääntöni enemmän kuin maakunnat, jotka ovat sen ympärillä; sillä he hyökkäsivät minun oikeuteni, eivätkä vaeltaneet minun sääntöissäni. Jer. 6:16. 44:16 s.

7. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: koska te rajuatte pahemmin kuin pakanat, jotka ympärillänne ovat, ettekä vaeltaneet minun sääntöissäni ettekä tehneet minun oikeuksiani, ettekä ympärillänne olevain pakanainkaan oikeuksia noudattaneet, Hes. 16:47 s. Room. 2:14 s.

8. sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, myöskin Minä olen sinua vastaan ja toimitan sinun keskelläsi tuomioita pakanain silmään edessä.

9. Ja Minä tahdon tehdä sinulle, mitä en ole tehnyt ja minkä vertaista en ole enää tekevä, kaikkien sinun kauhistustesi tähden. Matt. 24:21.

10. Sentähden pitääisiensyömän lapsiansa sinun keskelläsi, ja lasten syömän isiänsä; ja Minä olen toimittava sinussa tuomioita ja kaikki sinun jäänees hajottava kaikkiin tuuliin. 3 Moos. 26:29. 5 Moos. 28:53. Jer. 19:9. Val. 2:20. 4:10.

11. Sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti, koska olet saastuttanut minun pyhän sijani kaikilla iljetyksillä ja kaikilla

kauhistuksilla, hävitän Minäkin, eikä silmäni ole sääliä, enkä Minäkään säästä. Jer. 21:7. Hes. 7:4.9. 8:18.

12 Kolmas osa sinusta kuolee ruuttoon ja nähtyvä nälkään keskelläsi, ja kolmasosa kaatuu miekkaan ympärilläsi, ja kolmannen osan Minä hajoitin kaikkiin tuuliin, ja Minä paljastan miekan heidän jälkeensä.

Jer. 15:2. 40:3.2.

13. Ja vihani tulee täytetyksi, ja Minä annan hirmuisuuteni levätä heidän päällensä ja kostan, ja heidän pitää tietämän, että Minä, Herra, olen kiivaudessani puhunut, täyttävänsäni hirmuisuuteni heissä.

Jes. 1:24. Hes. 16:42. 24:13.

14. Ja Minä teen sinut autioksi ja pilkaksi pakanoissa, jotka ympärilläsi ovat, jokaisen sivukulkevan silmän edessä.

15. Ja sinä tulet häväistykseksi ja pilkaksi, varoitukseksi ja hämmästykseksi pakanoille, jotka ympärilläsi ovat, kun Minä toimitan tuomioita sinussa vihalla ja kiivaudella ja jullilla kurituksilla. Minä, Herra, olen sen sanonut.

16. Ja kun Minä lähetän heihin pahat näljän nuolet, jotka hävittäjänä tulevat, jotka Minä lähetän teitä hävittämään, olen lisäävä teille nälkää ja särkevä teillä leivän tukeen

Hes. 4:16. 14:13.

17. Ja Minä annan tulla teidän päälenne näljän ja pahat pedot, jotka sinut lapseltomaksi tekevät; ja rutto ja veri on sinun kauttasi kulkeva, ja miekan Minä tuotan sinua vastaan. Minä, Herra, olen sen sanonut.

6 Luku.

Epäjumalan-palveluksen tuomio.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Israelin vuoria kohti, ja ennusta niiltä vastaan, Hes. 36:1.

3. Ja sano: Israelin vuoret! kuulkaat Herran, Herran sanaa: näin sanoo Herra, Herra vuorille ja kukkuloille, laaksoille ja alangoille; katso, Minä, Minä tuotan miekan teitä vastaan ja hävitän teidän kukkulanne.

4. Ja teidän alttarinne hävitetään ja aurinkopatsanne särjetään, ja minä annan teidän lyötyenne kaatua epäjumalienne eteen.

3 Moos. 26:30 s. 2 Kun. 23:11 s.

5. Ja heidän Israelin lasten ruumiit heidän epäjumaliensa eteen ja hajoitin teidän luonne alttarienne ympärille.

6. Kaikissa asuinpaikoissanne pitää kaupungit hävitettämän ja kummut

autioksi tehtämän, että teidän alttarinne hävitettäisiin ja lopetettaisiin, ja teidän epäjumalanne särjettäisiin ja hävitettäisiin ja aurinkopatsanne kumottaisiin ja teoksenne tyhjäksi tehtäisiin.

7. Ja surmattujen pitää kaatuman teidän keskelläne, että te tietäisitte Minun olevan Herran.

8. Mutta Minä tahdon jättää muutamia teistä, että teillä olisi miekalta pelastuneita pakanain keskellä, ollessanne maakuntiin hajoitettuina.

9. Ja teidän pelastuneenne muistavat Minua pakanain seassa, johonka he ovat vankeina viedyt, kun Minä olen särkenyt heidän haureillisen sydämensä, joka oli Minusta luopunut, ja heidän epäjumalainsa perään haurehtivat aivot silmänsä; ja heidän pitää inhooman itseänsä niiden pahojen tekojen tähden, joita he kaikilla kauhistuksillaan tehneet ovat.

10. Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. En ole turhaan sanonut tekevänäi heille tätä pahaa.

11. Näin sanoo Herra, Herra: lyö käsiäsi yhteen ja polje jalkaasi ja sano: voi kaikkia Israelin huoneen pahoja kauhistuksia, jonka tähden heidän täytyy kaatua miekkaan, nälkään ja ruttoon!

12. Kaukana oleva on ruuttoon kuoleva, ja lähellä oleva on miekalla kaatava; ja jäänyt ja varjeltu on nälkään kuoleva. Näin Minä täytän hirmuisuuteni heissä.

13. Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun heidän surmattunsa ovat epäjumaliensa keskellä alttariensa ympärillä joka korkealla kukkulalla, kaikilla vuorten huipuilla ja jokaisen vihəriäisen puun alla ja jokaisen tuuhean tammen alla, niillä paikoilla, joissa he antoivat suloista suitsutusta kaikille epäjumalillensa.

2 Kun. 17:10 s. Jer. 2:20.

14. Ja minä ojennan käteni heitä vastaan, ja teen maan hävityksi ja Diblalan erämaata autiommaks, kaikissa heidän asuinpaikoissansa; ja heidän pitää tietämän, että minä olen Herra.

7 Luku.

Loppu tulee, Israelin perikato kiirehtien lähenee.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. Ja sinä, ihmisen poika, näin sanoo Herra, Herra: Israelin maalle loppu! loppu tulee sen maan neljän kulman ylitse!

3. Nyttulee loppu sinun päällesi, ja minä läheän vihani ylitseesi ja tuo-

mitseen sinut teittesi mukaan ja tuotan päällesi kaikki kauhistuksesi.

4. Ja silmäni ei ole sinua säälivä, enkä Minä säästä sinua, sillä minä panen tiesi sinun päällesi, ja sinun kauhistuksesi pitää tuleman keskellesi. Ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

5. Näin sanoo Herra, Herra: onnettomuus tulee onnettomuuden päälle, katso, se tulee!

6. Loppu tulee, loppu tulee; se herää sinua vastaan, katso, se tulee!
7. Vuoro tulee sinulle, sinä maan asukas; aika tulee, päivä on lähellä; sotameteitä, eikä ilohuuto vuorilla; sotameteitä, eikä ilohuuto vuorilla!

8. Nyt, heti kohta vuodatan Minä hirmuisuuteni sinun päällesi ja täytän vihani sinussa ja tuomitsen sinua teittesi mukaan, ja tuotan päällesi kaikki kauhistuksesi.

9. Ja silmäni ei ole säälivä enkä Minä säästä; Minä kostan sinulle teittesi mukaan, ja sinun kauhistuksesi on tuleva keskellesi, tietääksenne, että Minä olen Herra, joka teitä lyön.

10. Katso, se päivä; katso, se tulee! Vuoro tulee, viitsa vesoo ja kopeus kuokistaa!

11. Väkivaltalla nousi jumalattomuuden vitsaksi: ei heistä jää yhtäkään, eikä mitään heidän väkijoukostansa eikä heidän tavaroistansa; tyhjäksi joutuu heidän jaloutensa.

12. Se aika tulee, se päivä lähenee; älköön ostaja iloitko, älköön myyjä murehtiko, sillä vihan kiivaus tulee kaiken sen väkijoukon päälle.

13. Sillä myyjä ei enään myödyn kalunsa tykö palaja, vaikka he vielä hengissäkin olisivat; sillä ennustus kaikkea heidän väki-joukkoonsa vastaan ei ole peräytyvä, eikä yksikään voi pahuudellansa elämätänsä vahvistaa.

14. He kyllä torvella soittavat ja varustavat kaikki, vaan ei kukaan lähde sotaan; sillä Minua vihani kiivaus tulee koko sen väkijoukon päälle.

15. Miekka on ulkona, rutto ja nälkä kotona. Joka kedolla on, se miekkaan kuolee, ja joka kaupungissa on, sen nälkä ja rutto syövät.

16. Ja jos heitä pelastuneita pakoon pääsee, ovat he vuorilla niinkuin laaksojen kyyhkys, kaikki he valittavat, kukin pahaa tekoansa. Jes. 38:14. 17. Kaikki kädet vaipuvat ja kaikki polvet käyvät heikoksi kuin vesi.

Jes. 13:7. Jer. 6:24.

18. Ja säkkiä he käärivät ympärillensä, ja pelko peittää heidät; kaikilla kasvoilla on häpeä ja kaikki päät ovat paljaat.

19. Hopeansa he heittävät kaduille ja kultansa on loaksi joutuva. Ja heidän hopeansa ja kultansa ei voi pelastaa heitä Herran kiivauden päivänä; ei he sillä saa sieluansa ravituksi eikä vatsaansa täytetyksi, sillä se oli viettelyksenä heidän synteihinsä.

San. 11:4. Sef. 1:18.

20. Ja koristuksensa loisteen ovat he käyttäneet kopeudeksi, ja kauhistustensa kuvat ja iljetyksensä tekivät he siitä; sentähden teen Minä sen loaksi.

Hos. 2:8. 3:4.

21. Ja annan sen muukalaisten käsiin ryöstöksi ja maan jumalattomille saaliiksi, että he sen saastuttavat.

22. Ja Minä käännän kasvoni teistä pois, ja Minun aarteinen saastutetaan; väkivaltaiset hyökkäävät sen päälle ja saastuttavat sen.

23. Valmista kaikle, sillä maa on täynnä veren vikoja ja kaupunki täynnä väkivaltaa.

Jer. 9:9.

24. Ja Minä tuotan kaikkeen pahimmat pakanat, ja ne valloittavat heidän huoneensa; ja Minä lopetan väkempien kopeuden, ja heidän pyhät paikkansa saastutetaan.

25. Perikato tulee; ja he etsivät rauhaa, mutta ei sitä ole.

26. Häviö tulee häviön päälle, sanoma sanomaa seuraa. Ja he etsivät näkyjä profetoilta; mutta opetus katoaa papilta ja neuvo vanhoilta.

Jer. 4:20. 18:18.

27. Kuningas murhehtii, ruhtinas pukeutuu hämmästyhteen ja maan kansan kädet vapisevat. Heidän tiensä mukaan teen Minä heille ja heidän oikeutensa mukaan tuomitsen minä heitä; ja heidän pitää tietämän, että minä olen Herra.

8 Luku.

Epäjumalanpalveluksen kauhistukset Jerusalaimissa.

Ja tapahtui kuudentena vuotena kuudennella kuulla, viidentenä päivänä kuukautta, että minä istuin huoneessani ja Juudan vanhimmat istuivat edessäni, ja siellä lankeksi Herran, Herran käsi minun päälleni.

2. Ja minä näin ja katso, muodoltansa niinkuin tulen kaltainen, ja lanteidensa näköisesti alaspäin oli hän kuin tuli; ja lanteistansa ylöspäin oli hän loisteen näköinen, niinkuin kirkkaan metallin hohde.

Hea. 1:4. 27.

3. Ja hän ojensi käden tapaisen ja otti minut pääni hivuksista; ja henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalaimiin sisimmän portin ovelle, joka kääntyy pohjaan päin, missä kiivaus-

den kuvan istuin oli, joka kiivauden herätti.

2 Aik. 33:7,15.

4. Ja katso, siellä oli Israelin Jumalan kunnia, sen näyn kaltaisena, mikä minä laaksossa nähnyt olin.

Hes. 3:23.

5. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, nosta nyt silmäsi pohjoseen päin.“ Ja minä nostin silmäni pohjoseen päin, ja katso, pohjan puolelta alttarin portilla oli se kiivauden kuva oven suussa.

6. Ja hän sanoi minulle: „ihmisen poika, näetkös mitä he tekevät, näitä suuria kauhistuksia, joita Israelin huone tässä tekee, että Minä siirtyisin pois minun pyhästä sijastani? ja vielä sinä olet suurempiakin kauhistuksia näkevä.“

7. Ja hän vei minut esikartanon ovelle, ja minä näin, ja katso, reikä oli seinässä.

8. Ja hän sanoi minulle: „ihmisen poika, murra läpi tuo seinä.“ Ja minä mursin läpi seinän, ja katso, siellä oli ovi.

9. Ja hän sanoi minulle: „tule ja katsele niitä ilkeitä kauhistuksia, joita he tässä tekevät.“

10. Ja minä tulin ja näin, ja katso, siellä oli kaikenlaisia matelevaisten ja iljettävien eläinten kuvia, ja kaikenlaisia Israelin huoneen epäjumalia oli piirretty seinini yltympäri.

11. Ja niiden edessä seisoi seitsemänkymmentä miestä Israelin huoneen vanhimmista, ja Jausanja, Safanin poika, seisoi heidän keskellensä, ja kullakin oli suitsutus-astia kädesssä, ja suitsutus-pilven tuoksu nousi ilmaan.

12. Ja hän sanoi minulle: „näetkös, ihmisen poika, mitä Israelin huoneen vanhimmat tekevät pimeydessä, kukin kuva-kammiossansa? Sillä he sanovat: „ei Herra näe meitä; Herra on jättänyt tämän maan.“ Hes. 9:9.

13. Ja hän sanoi minulle. „vielä sinä saat nähdä suurempia kauhistuksia, joita he tekevät.“

14. Ja hän vei minut Herran huoneen portin ovelle, joka on pohjaan päin, ja katso, siellä naiset istuivat Tamusta itkemässä.

15. Ja hän sanoi minulle: „näetkös, ihmisen poika? Vielä saat nähdä suurempia kauhistuksia, kuin nämä ovat.“

16. Ja hän vei minut Herran huoneen sisimmälle esikartanolle, ja katso, Herran temppelein ovelta esihuoneen ja alttarin välillä oli lähes viisi kolmatta kymmentä miestä; heidän selkäänsä olivat Herran temppeleihin päin

ja heidän kasvonsa itäänpäin, ja he kumarsivat itäänpäin aurinkoa.

2 Kun. 23:5,11.

17. Ja hän sanoi minulle: „näetkös, ihmisen poika? Vähäkö se on Juudan huoneelle tehdä näitä kauhistuksia, joita he täällä tekevät, kun he vielä läyttävät maan väkivallalla ja härsyttävät minua aina uudellensa vihaan? Ja katso, he pitävät viinipuun oksan nenänsä edessä.“

18. Mutta sen lähdessä tahdon Minäkin toimia vihassani: ei ole silmäni sääliä enkä Minä säästä; ja vaikka he huutavat korvissani korkealla äänellä, en Minä heitä kuitenkaan kuule. San. 1:28. Jer. 11:11. Hes. 5:11. 9:10.

9 Luku.

Jumalaiset merkittään. Jumalattomat tapetaan.

Ja Hän huusi minun korvissani kovalla äänellä ja sanoi: „lähestykää, te kaupungin vartijat, ja olkoon kullakin hävitys-ase kädessänsä!“

2. Ja katso, kuusi miestä tuli tiellä ylimmäisestä portista, joka kääntyy pohjaan päin, ja jokaisella oli surmaaseensa kädessänsä; ja yksi mies heidän keskellensä oli vaatetettu valkoisiin liinavaatteisiin, ja kirjoittajan koppa oli hänen lanteillaan. Ja he tulivat ja seisautuivat vaski-alttarin viereen. Ilm. 15:1,6.

3. Ja Israelin Jumalan kunnia nousi kerubin päältä, jonka päällä hän oli, huoneen kynnykselle ja huusi sille liina-vaatteisiin puetetulle miehelle, jonka lanteilla kirjoittajan koppa oli.

4. Ja Herra sanoi hänelle: „kulje Jerusalemin kaupungin keskitse, ja pane merkki niiden miesten otsiin, jotka huokaavat ja huolehtivat kaikkien kauhistusten tähden, jotka sen keskellä tehdään.“ 2 Moos. 12:23. Ilm. 7:3.

5. Ja niille toisille hän sanoi minun kuulteni: „kulkekaa kaupunkia hänen jäljissänsä ja lyökää; älköön silmänne säälikö ja älkää säästökö!“

6. Tappakaat loppuun asti vanhoja, nuorukaisia ja neitseitä, lapsia ja vaimoja, mutta älkää koskeko yhtäkään, jonka päällä merkki on; ja alkakaat Minun pyhäköstani!“ Ja he alkoivat niistä vanhoista miehistä, jotka huoneen edessä olivat.

7. Ja hän sanoi heille: „saastuttakaat huone ja täyttäkää esikartanot tapetuilla; lähtekää liikkeelle!“ Ja he menivät ulos ja löivät kaupungissa.

8. Ja tapahtui, kun he löivät ja minä yksinäni jäin, lankesin minä kasvoilleni ja huusin ja sanoi: „voi Herra, Herra, hävittäkö koko Israelin

jäännöksen vuodattaessa vihasi Jerusalemin päälle?"

9. Ja Hän sanoi minulle: „Israelin ja Juudan huonekunnan paha teko on ylön suuri. maa on täytetty veren violla ja kaupunki on täynnä väryyttä. Sillä he sanovat: „Herra on jättänyt maan, eikä Herra näe.“

Hee. 7:23. 8:12.

10. Mutta ei Minunkaan silmäni ole säällivä, enkä Minä säästä: heidän tiensä panen Minä heidän päänsä päälle.“

Hee. 8:18. 11:21. 16:43.

11. Ja katso, se liina-vaatteisin puettettu mies, jonka lanteilla koppa oli, toi sanoman, lausuen: „minä olen tehnyt niinkuin Sinä minun käskit.“

10 Luku.

Hesekielille näytetään, miten Jerusalemin on tulella poltettava. Herran kunnan ilmoitus.

Ja minä näin ja katso, taivaan avaruudella kerubien pään päällä oli niinkuin safiiri-kivi, näköänsä niinkuin istuimen muoto, joka ilmestyi niiden päällä.

2. Ja Hän puhui sille liina-vaatteisin puettulle miehelle ja sanoi: „tule sisälle ratasten väliin kerubin alle, ja ota molemmat kourasi täyteen tulsia hiiliä kerubien välistä ja hajoita ne kaupungin päälle.“ Ja hän meni sinne minun nähtien.

3. Ja kerubit seisoiivat huoneen oikealla puolella miehen tulussa, ja pilvi täytti sisimmäisen esikartanon.

1 Kun. 8:10. Jes. 6:4.

4. Ja Herran kunnia nousi ylös kerubin päältä huoneen kynnykselle, ja huone täytettiin pilvellä, ja esikartano oli täynnä Herran kunnian loistetta.

Hee. 11:23.

5. Ja kerubien siipien ääni kuului ulkoiselle esikartanolle ääni, niinkuin kaikkivaltaisan Jumalan ääni, kun Hän puhuu.

6. Ja tapahtui, kun Hän käski sitä liinavaatteisin puettutta miestä, sanoen: „ota tulta ratasten välistä kerubien keskeltä,“ ja kun tämä tuli ja seisautui rattaan viereen,

7. silloin kerubi ojensi kätensä kerubien välistä tuleen, joka oli kerubien välissä, ja otti siitä ja antoi liinavaatteisin puettun miehen käsiin, ja hän otti ja meni ulos.

8. Ja kerubeilla näkyi ihmiskäden muoto heidän siipiensä alla. Hee. 1:8.

9. Ja minä näin, ja katso, neljä rattaista kerubien vieressä, yksi ratas kunkin kerubin vieressä, ja ratasten muoto topaasi-kiven näköinen.

Hee. 1:15 a.

10. Ja näköänsä oli kaikilla neljällä

sama muoto, niinkuin ratas olisi ollut rattaan sisällä.

11. Kulkiessansa ne kulkivat neljälle kulmallensa; ei kulkikiessansa kääntyneet, vaan minnekään etumalteen kääntyivät, sinne he kulkivat sen jäljissä; he eivät kääntyneet kulkiessansa.

12. Ja koko heidän ruumiinsa ja selkäänsä ja kätensä ja siipensä sekä rattaatkin olivat täynnä silmiä yltymäpäri; heillä neljällä oli kullakin omat rattaansa.

13. Ja näille rattaalle huudettiin minun kuulteni: „pyörikäät!“

14. Ja neljät kasvat oli kullakin: ensimmäiset kasvat olivat kerubin kasvat, ja toiset kasvat ihmisen kasvat, ja kolmannet jalopeuran kasvat ja neljännet kotkan kasvat. Hee. 1:5 a.

15. Ja kerubit kohosivat ilmaan. Tämä olisi se eläin, jonka minä olin nähnyt Kebar virran varrella. Hee. 1:3.

16. Ja kerubien kulkiessa, kulkivat rattaatkin heidän vieressään, ja kerubien nostaessa siipiänsä ylentyäksensä maasta, ei rattaatkaan kääntyneet pois heidän vierestään.

17. Heidän seisossansa, seisoiivat nekin, ja heidän yletessään ylenivät nekin, sillä elävä henki oli heissä.

Hee. 1:20.

18. Ja Herran kunnia läksi pois huoneen kynnykseltä ja asetui kerubien päälle.

19. Ja kerubit nostivat siipensä jaylenivät minun silmäni nähden maasta heidän lähteissäänsä pois, ja rattaat heidän myötänsä; ja he seisautuivat Herran huoneen itäpuoleisen portin suulle, ja Israelin Jumalan kunnia oli ylhäällä heidän päällänsä.

20. Tämä oli sama eläin, jonka minä näin Israelin Jumalan alla Kebar virran varrella; ja minä tunsin, että ne olivat kerubia.

21. Neljät kasvat oli kullakin ja neljä siipeä kullakin; ja ihmis-kätten muotoiset oli heidän siipiensä alla.

22. Ja mitä heidän kasvojensa muotoon tulee, olivat ne samat kasvat, jotka minä näin Kebar virran varrella, heidän näkönsä sekä olentonsa suhteen; kukin kulki kohdastansa eteenpäin.

Hee. 1:9, 12.

11 Luku.

Edelleen tuomiosanoja. Herra lupaa uuden sydämmen. Jumalan kunnia katoaa.

Ja henki nosti minut ylös ja vei minut Herran huoneen itäportille, joka antaa itään päin, ja katso, portin suulla oli viisi kolmattakymmentä miestä, ja minä näin niiden joukossa Jaasanjan, Assurin pojan, ja

Pelatjan, Benajan pojan, kansan päämiehet. Hes. 8:3.

2. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, nämä ovat ne miehet, jotka aikovat onnettomuutta ja neuvovat pahaa tässä kaupungissa.

3. jotka sanovat: „ei huoneiden rakentaminen ole lähellä; tässä on pata, me olemme lihana”.

Jer. 29:5. Hes. 12:27, 24:3 s.

4. Sentähden ennusta heitä vastaan, ennusta, ihmisen poika!”

5. Ja Herran henki lankesi minun päälleni ja sanoi minulle: „sano: näin sanoo Herra: niin te puhutte, Israelin huone, ja teidän henkenne ajatukset, ne Minä tunnen.

6. Te olette monta tappaneet tässä kaupungissa ja täyttäneet sen kadut tapetuilla. Hes. 24:6 s.

7. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: teidän tapetunne, jotka te sen keskellä kaataneet olette, ne ovat liha, ja tämä on pata; ja te viedään sen keskeltä ulos.

8. Miekkaa te pelkäätte, ja miekan Minä tuotankin teidän päällenne, sanoo Herra, Herra.

9. Ja Minä ajan teidät sen keskeltä ja annan teidät muukalaisten käsiin, ja toimitan teissä tuomioita.

10. Miekkaa pitää teidän kaatuman; Israelin rajalla Minä teidät tuomitsen. Ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

11. Kaupunki ei ole teille patana oleva, ettekä te sen keskellä lihana; Israelin rajalla olen Minä teitä tuomitseva.

12. Ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra, jonka säännöissä ette vaeltaneet ettekä tehneet Minun oikeuksiani, vaan ympärillänne olevien pakanain oikeuksien mukaan te teitte.”

13. Ja tapahtui minun ennustaessani, että Pelatjan, Benajan poika, kuoli. Ja minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä ja sanoin: „voi Herra, Herra, sinä teet lopun Israelin jääneistä!” Jes. 10:20. Hes. 9:8.

14. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

15. „Ihmisen poika, veljesi, veljesi ja lähimmäiset lankosi, jopa koko Israelin huone kokonansa ovat ne, joille Jerusalemin asukkaat sanovat: „olkaat kaukana Herrasta; meille on tämä maa annettu omaisuudeksi.”

16. Sentähden sano: näin sanoo Herra, Herra: tosin Minä olen ajanut heidät kauas pakanain keskelle, ja tosin hajottanut heidät maakuntiin, mutta Minä tahdon itse olla heille pyhi-

tykseksi vähäksi ajaksi niissä maakunnissa, joihin he tulleet ovat.

17. Sano siis: näin sanoo Herra, Herra: ja Minä kerään teidät kansoista ja kokoon teidät maakunnista, joihin te hajotetut olette, ja teille Minä annan Israelin maan. Jer. 23:3.

18. Ja sinne he tulevat ja poistavat siitä pois kaikki sen iljetykset ja kaikki sen kauhistukset.

19. Ja Minä annan heille yhden sydämmen, ja uuden hengen annan Minä teihin, ja otan pois kivisen sydämmen heidän lihastansa ja annan heille lihaisen sydämmen, Ps. 51:12. Jer. 32:39. Hes. 36:26 s. Sef. 3:9. Ap. t. 4:32.

20. niin että he vaeltavat Minun säännöissäni ja pitävät Minun oikeuteni ja ne tekevät, ja ovat Minun kansani ja Minä olen heidän Jumalansa.

2 Moos. 6:7.

5 Moos. 30:9 s. Jer. 24:7. 30:22. 31:1, 33. 32:38.

21. Mutta ne, joiden sydän vaeltaa heidän sydämmensä iljetyksen ja kauhistusten mukaan, niiden tien panen Minä heidän päänsä päälle, sanoo Herra, Herra.” Hes. 9:10.

22. Ja kerubit nostivat siipensä, ja rattaat nousivat heidän myötänsä, ja Israelin Jumalan kunnia oli heidän päällänsä.

23. Ja Herran kunnia kohosi kaupungin keskeltä ja seisautui sille vuorelle, joka on itäpuolella kaupunkia.

Hes. 10:4. Sak. 14:4.

24. Ja henki nosti minut ja vei minut Kaldeaan vankien tykö, näyssä, Jumalan hengessä; ja se näky, jonka minä nähnyt olin, katosi edestäni.

25. Ja minä puhuin vangeille kaikki Herran sanat, jotka Hän oli minulle näyttänyt.

12 Luku.

Kansan ahdistus ja pako ennustetaan.

Nämä tuomiot vilpymättä joutuvat.

Ja Herran sana tapahtui minulle, sanoen:

2. „Ihmisen poika, sinä asut vastahakoisen suvun keskellä, joilla on silmät näkemään, eikä näe, ja korvat kuulemaan, eikä kuule, sillä he ovat vastahakoinen suku. 5 Moos. 29:4.

Jes. 6:9 s. 42:18 s. Jer. 5:21. Hes. 2 3 s. Matt. 13:14 s.

3. Ja sinä, ihmisen poika, tee itselles matkakalut ja matkusta päivällä heidän silmäinsä nähden, ja matkusta asuinpaikaltasi toiseen paikkaan heidän silmäinsä nähden, — jos he ehkä tulisivat ymmärtämään, että he ovat vastahakoinen suku.

Jer. 26:3. 36:8.

4. Ja kanno tavarasi ulos matkakuuluna päivällä heidän silmäinsä näh-

den, mutta lähde itse ulos ehtoolla heidän silmänsä nähden maanpakoon lähtevien tavalla

5. Murra itsesi heidän silmänsä nähden seinän läpi, ja kanno ne siitä ulos.

6. Nosta ne heidän silmänsä nähden olallesi, kanno ne pimeässä ulos, peittä kasvosi, äläkä katsele maata; sillä Minä panin sinut merkiksi Israelin huoneelle."

Jes. 8:18. 20:3. Hes. 24:24. Sak. 3:8.

7. Ja Minä tein, niinkuin minua käskettiin: tavarani kannoin minä ulos matkakaluina päivällä, ja ehtoolla mursin itseni seinän läpi kädelläni; ja pimeässä minä vein ne ulos ja nostin olalleni heidän silmänsä nähden.

8. Ja Herran sana tuli minulle aamulla, sanoen:

9. „Ihmisen poika, eikö Israelin huone, tuo vastahakoina sukukunta, sanonut sinulle: „mitä sinä teet?"

10. Sano heille: näin sanoo Herra, Herra: ruhtinasta Jerusalemissa koskee tämä kuorma, ja koko Israelin huoneelta, jotka siellä ovat.

11. Sano: minä olen merkkini; niinkuin minä tein, niin heille tehdään: maanpakoon ja vankeuteen täytyy heidän mennä.

12. Ja ruhtinas, joka on heidän keskellensä, on nostava olallensa pimeässä, ja lähtevä ulos; seinän läpi he murtavat, viedäkseen siitä ulos; hän peittää kasvonsa, ettei hän silmillänsä näkisi maata.

13. Ja Minä heidän verkkoni hänen päällensä, ja hän vangitaan minun pyydyksilläni; ja tuotan hänet Babeliin Kaldean maalle, mutta sitä ei ole hän näkevä, vaan siellä on hän kuoleva. Hes. 17:20. 32:3.

14. Ja kaikki, jotka hänen ympärillensä ovat, hänen auttajansa ja koko hänen sotajoukkonsa hajoitan Minä kaikkiin tuuliin ja paljastan miekan heidän jälkeensä. Hes. 6:10.

15. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra kun Minä hajoitan heidät pakanain sekaan ja kylvän heidät maakuntiin.

16. Ja Minä jätän heistä vähälukuisen joukon miekalta, näljältä ja ruhtolta, että ne kaikki heidän kauhistuksensa luettelisivat kansakunnissa, kuhunka he tulevat, ja tietäisivät, että Minä olen Herra."

17. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

18. „Ihmisen poika, sinun pitää syömän leipääsi vävistyksellä ja juoman vettäsi väristyksellä ja murheella,

19. ja sanoman maakunnan kan-

salle: näin sanoo Herra, Herra Jerusalemin asukkaille Israelin maalla: leipäänsä pitää heidän murheella syömän ja vettänsä hämmästyksellä juoman, sentähden että heidän maansa tyhjenneitän varoistansa kaikkien siinä asuvaisten väkivallan tähden. Hes. 4:16.

20. Ja asutut kaupungit hävitetään, ja maa on autiona oleva, ja teidän pitää tietämän, että Minä olen Herra."

21. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

22. „Ihmisen poika, mikä sananparsi tämä teillä on Israelin mualla, sanoessanne: „päivät jatkuvat, ja koko ennustus sulkeaa turhaan."

23. Sentähden sano heille: näin sanoo Herra, Herra: Minä lakkautan tämän sananparren, ettei sitä enään lausuta Israelissa, vaan sano sinä heille: ne päivät lähestyvät, ja kaikki, mitä ennustus sanoo.

24. Sillä ei yhtäkään valhenäkyä eikä petollista ennustusta pidä enään Israelin huoneen keskellä oleman Hab. 2:3.

25. Sillä Minä olen Herra, Minä puhun; se sana, jonka Minä puhun, on tapahtuva, eikä se enää viivy; sillä teidän päivänänne, sinä tottelematon suku, Minä puhun sanan, ja täytänkin sen, sanoo Herra, Herra."

26. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

27. „Ihmisen poika, katso, Israelin huone sanoo: „se näky, jonka tämä näkee, menee moniin päiviin asti, ja kaukaisista ajoista hän ennustaa;"

28. Sentähden sano heille: näin sanoo Herra, Herra: ei yhtään Minun sanoistani pidä enää viivyttämän, vaan se sana, jonka Minä puhun, on toteen käypä, sanoo Herra, Herra."

13 Luku.

VÄÄRIÄ profettoja vastaan.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. „Ihmisen poika, ennusta Israelin ennustavia profettoja vastaan; ja sano niille, jotka omasta sydämmestänsä ennustavat: kuulkaat Herran sanaa! Jer. 23:1a. Hes. 14:9. 34:2.

3. Näin sanoo Herra, Herra: voi niitä hulluja profettoja, jotka noudattavat omaa henkeänsä ja mitä he eivät ole nähneet. Jer. 14:14. 23:16. 21.

4. Niinkuin ketut raunioissa, ovat sinun profettasi, Israel.

5. Te ette ole astuneet särjetyn paikkan eteen, ettekä paranna muuria Israelin huoneen ympärillä, kestäkäsenne sodassa Herran päivänä.

Pa. 108:23. Hes. 22:30.

6. He näkevät petosta ja valhe-aveita, he kun sanovat: 'Herra on sen sanonut,' vaikka Herra ei ole heitä lähettänyt. Ja he ahkeroltsivat, että heidän sanansa toteutuisivat.

7. Ettekö petollisia näkyjä näe ja valhe-aveita puhu? Ja te sanotte: 'näin on Herra sanonut,' vaikka Minä en ole sitä puhunut.

8. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: koska te puhutte petosta ja näette valhetta, sentähden katso, Minä nouse teitä vastaan, sanoo Herra, Herra.

9. Ja minun käteni on oleva niitä profettoja vastaan, jotka näkevät peiota ja ennustelevat valhetta. He eivät saa olla minun kansani neuvosia, eikä heitä kirjoiteta Israelin huoneen kirjoihin, eivätkä saa Israelin maahan tulla; ja teidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, Herra.

Jes. 4:3.

10. Sentähden, juuri sentähden, että he minun kansani eksyttävät, sanoen: 'rauha!' vaikka ei rauhaa olekaan; ja kun kansa muurin rakentaa, niin katso, he sen kalkilla sivelevät.

Jer. 6:14. 8:11. 23:17. Mik 3:5.

11. Sano niille, jotka kalkilla sivelevät, että se on putoava pois. Rankkasade on tuleva, ja raekivet, - teidän pitää putoaman, ja myrskytuuli puhjetkoon puhaltamaan.

12. Ja katso, seinä kaatuu! Eikö silloin teille sanota: 'missä on sivelys, jonka te sivelitte?'

13. Sentähden, näin sanoo Herra, Herra: ja Minä päästän myrskytuulen rajuamaan Minun julmuudessaani, ja rankkasateen vihassani tulvaamaan ja raekivet kilvaudessaani hävittämään.

14. Ja Minä hajotan sen seinän, jonka te kalkilla sivelitte, ja syöksen sen maahan, niin että sen perustus paljastuu, ja se on kaatuva; ja te hukutte sen keskellä, ja teidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

15. Ja Minä täytän kiivauteni seinää vastaan ja kalkilla sivelijöitä vastaan, ja sanon teille: ei enää ole sitä seinää eikä sen sivelijöitä.

16. ei Israelin profettoja, jotka Jerusalemile ennustivat ja näkivätsille rauhan näkyä, vaikka ei rauhaa ollutkaan, sanoo Herra, Herra.

17. Ja sinä, ihmisen poika, käännä kasvosi kansasi tyttäriä vastaan, jotka ennustavat omasta sydämmestänsä, ja ennusta heitä vastaan.

18. Ja sano: näin sanoo Herra, Herra: voi niitä, jotka ompelevat pehmiityksiä kaikille käden nivelille, ja teke-

vät päänalaisia sekä nuorille että vanhoille, vangitaksensa sieluja! Te painette minun kansani sielut pauloihin, ja teidän omille sieluillenne te lupaatte elämän.

19. Ja te häpiksette Minut kansani edessä ohrakahmalon ja muutaman leipäpalan tähden, siten että kuolettatte ne sielut, joiden ei kuolla pitäisi, ja lupaatte elämän niille sieluille, joiden ei elää pitäisi, koska te valhettelette Minua, kansalleni, jotka valhetta kuulevat.

20. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso Minä nouse teidän peitteitänne vastaan, joilla tiesieluja vangitsette niinkuin lintuja, ja tempaan ne pois teidän käsivarsiltanne, ja päästän ne sielut vapauteen, ne sielut, jotka te olette vanginneet niinkuin lintuja.

21. Ja teidän päänalaisenne revin Minä rikki, ja pelastan Minun kansani teidän käsistänne, eikä niiden pidä enää jäämän saaliiksi teidän käsiinne; ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

22. Sentähden että te valheella saattatte vanhurskaan sydämmen surulliseksi, jota en Minä ole murheelliseksi tehnyt, ja vahvistatte jumalattoman kädet, niin ettei hän käännä pahalta tieltänsä, saadaksensa elää,

23. sentähden teidän ei enää pidä petosta näkemän eikä aaveita aavistaman, vaan Minä pelastan kansani teidän käsistänne; ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra."

14 Luku.

Jumala ei anna jumalattomille kysyjille vastausta. Herra ei peruuta tuomioitaan hurskattenkuan tähden.

Ja minun tyköni tuli miehiä Israelin vanhusten joukosta, ja he asettivat istumaan minun eteeni. Hes. 20:1.

2. Ja Herran sana tuli minulle. sanoen:

3. „Ihmisen poika, nämä miehet riippuvat sydämmellensä epäjumalissansa ja pysyvät syntinsä pahenuksessa; olenko Minä todellakin tämmöisten kysyttävä?

Jes. 58:2. Hes. 11:5.

4. Sentähden puhutte heitä ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra: kuka ikänänsä Israelin huoneesta sydämmellensä riippuu epäjumalissansa, ja pysyy syntinsä pahenuksessa, ja tulee profetan tykö, sille Minä, Herra, puolestani vastaan niinkuin hän ansainnut on, hänen epäjumaliensa paljouden mukaan;

5. käsittääkseni Israelin huonetta

heidän sydämmistänsä, sillä he ovat kaikki epäjumalainsa tähden luopuneet Minusta pois.

6. Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: kääntykääät ja luopukaat epäjumalistanne, ja kaikista kauhistuksistanne kääntäkääät pois kasvonne.

7. Sillä kuka ikänä Israelin huoneesta ja muukalaisista, jotka Israelissa asuvat, luopuu pois Minusta ja riippuu sydämmellensä epäjumalissansa ja pysyy syntinsä pahenuksessa, ja tulee profetan tykö kysymään Minulta hänen kautansa, sille Minä, Herra, vastaan tapani mukaan,

3 Moos. 17:8s.

8. Ja asetan kasvoni sitä miestä vastaan ja hukutan hänen merkiksi ja sananparreksi, ja hävitän hänen kansani keskeltä; ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

5 Moos. 28:37. Hes. 5:15.

9. Mutta jos profetta antaa vietellä itsensä ja puhuu sanan, sen profetan Minä, Herra, viettelen, ja ojennan käteni häntä vastaan, ja hävitän hänen Minun kansani Israelin keskuudesta. 1 Kun. 22:20 a. Hes. 13:2 s. 2 Tess. 2:11.

10. Ja heidän pitää syntinsä kantaman: niinkuin kysyjän synti on, niin on profetan synti oleva.

11. ettei Israelin huone enää eksyisi Minusta pois eikä enää saastuttaisi itseänsä kaikenlaisilla rikoksillansa, vaan olisivat Minun kansani, ja Minä olisin heidän Jumalansa, sanoo Herra, Herra.

12. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen.

13. „Ihmisen poika, jos joku maakunta tekee syntiä Minua vastaan, käyttäen itsensä uskottomasti, ja Minä ojennan käteni siitä vastaan ja särjen siltä leivän tukeen, ja lähetän siihen näljän, ja hukutan siitä ihmiset ja eläimet; Jes. 3:1. Hes. 4:16. 5:16.

14. ja jos siellä olisi nämä kolme miestä, Noak, Daniel ja Job, niin pelastaisivat he ainoastaan vanhurskautensa kautta omat sielunsa, sanoo Herra, Herra.

15. Jos vielä siihen maahan laskisin liikkeelle pahoja petoja, ja ne sen lapsettomaksi tekisivät, että se erämaana olisi, jossa ei kukaan kulkisi petojen tähden;

3 Moos. 26:22. 2 Kun. 17:25. Hes. 5:17.

16. ja jos nämä kolme miestä siellä olisivat, niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ei hekään voisi pelastaa poikia eikä tyttäriä; he yksinäänsä pelastettaisiin, mutta maa jäisi autioksi.

17. Taikka jos tuottaisin miekan sen maan päälle ja sanoisin: „miekka menköön kautta maan!“ ja Minä hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet;

18. ja ne kolme miestä olisivat siellä: niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ne eivät pelastaisi poikia eikä tyttäriä, vaan he itse yksinäänsä pelastettaisiin.

19. Taikka jos Minä lähettäisin rution siihen maahan ja vuodattaisiin vihani sen päälle veressä, hävittäkseni siitä ihmisiä sekä eläimiä,

1 Aik. 21:14.

20. ja Noak, Daniel ja Job olisivat siellä: niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ei he voisi pelastaa poikaa eikä tyttäriä; vanhurskautellansa he pelastaisivat ainoastaan omat sielunsa.

21. Sillä näin sanoo Herra, Herra: totisesti Minä lähetän ne neljä minun pahaa tuomiotani: miekan ja näljän ja pahat pedot ja rution Jerusalemiin, hävittämään siitä ihmiset ja eläimet! 2 Sam. 24:13. Jer. 15:3. Ilm. 6:8.

22. Kuitenkin katso, siihen jääpi joukko vapahdettuja, ulosvietäviä poikia ja tyttäriä; katso, ne tulevat ulos teidän tyköne, ja te saatte nähdä heidän vaelluksensa ja tekonsa, ja tulette lohdutetuiksi siitä pahasta, jonka Minä olen Jerusalemin päälle tuottanut, oikeasta mitä Minä sen päälle tuottanut olen.

23. Ja ne lohduttavat teitä, sillä te näette heidän vaelluksensa ja tekonsa, ja te tulette tietämään, etten Minä suotta tehnyt kaikkea, mitä sille tehnyt olen, sanoo Herra, Herra.

15 Luku.

Jerusalem kuivan viinipuun oksan vertainen.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. „Ihmisen poika, mitä viinipuun puuna kaikkia muita puita parempi, tuo vesa, joka oli metsän puiden joukossa?

3. Otetaanko siitä puuta tehdäksensä jotain kalua? taikka ottavatto siitä nauलाakaan ripustaaksensa siihen kaikenlaista kalua?

4. Katso, se heitetään tuleen kulutettavaksi. Sen molemmat pääät on tuli kuluttanut, ja sen keskiosa on palanut, kelvanneeko se kaluksi?

Joh. 15:6.

5. Katso, sen vielä eheänä ollessa ei sitä kaluksi käytetty; vielä vähemmän sitä tulen kuluttamana ja palaneena enää kaluksi käytettiin.

6. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: niinkuin viinipuun puuna me-

säpuiden joukossa, jonka Minä annan tullen kulutettavaksi, samoin olen Minä Jerusalemin asukkaatkin alttiiksi antava.

7. Ja Minä käännän kasvoni heitä vastaan. Tulesta ovat he tulleet ulos, mutta tuli on heitä syöpä; ja te tullette tietävämmän, että Minä olen Herra, kun Minä asetan kasvoni heitä vastaan.

8. Ja Minä panen maan autioksi, sentähden että he ovat uskottomia olleet, sanoo Herra, Herra."

16 Luku.

Jerusalemin kiittämättömyys ja uskottomuus.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: **2.** Ihmisen poika, ilmoita Jerusalemile hänen kauhistuksensa,

3. Ja sano: näin sanoo Herra, Herra Jerusalemile: sinun alkusi ja syntyperäsi on Kananealaisten maasta; isäsi oli Amorilainen ja äitisi Hettiläinen. Jes. 1:10.

4. Ja sinun syntyessäsi napaasi ei leikattu sinä päivänä, jona sinä synnyit, eikä sinua pesty puhtaaksi vedellä; ei sinua suolalla hierottu eikä kapalovyöllä kapaloittu.

5. Ei yksikään silmä säälinyt sinua, tehdäkseen sinulle yhtökään näistä, sinua armahtamalla, vaan sinä heitettiin kedolle; niin ylönkatsoitu oli sinun sielusi, kun synnyit.

6. Mutta Minä kuljin ohitsemi ja näin sinun veressäsi makaavan, ja sanoin sinulle, kun sinä veressäsi makasit: 'sinun pitää elämän!' Totisesti Minä sanoin sinulle: 'sinun pitää elämän, joka veressäsi makaat!'

7. Tuhansiksi, kedon ruohon lukuseksi tein Minä sinun. Ja sinä kasvoit ja tulit suureksi ja tulit aivan kauniiksi kasvoiltasi; nisät paisuivat ja hiuksesi kasvoivat, mutta sinä olit vielä alaston ja paljas.

8. Ja Minä kuljin ohitsemi ja näin sinun, ja katso, sinun aikasi, rakkauten aika oli jo tullut; ja Minä levitin vaippani liepeen ylitseesi ja peitin alastomuutesi, ja vannoin sinulle ja tein liiton sinun kanssasi, sanoo Herra, Herra, ja sinä tulit Minun omakseni. 1 Moos. 22:16. 24:7.

Ruut 3:9. Jer. 2:2 s. Hos. 2:2 s. 9:10.

9. Ja minä pesin sinut vedellä, ja huuhdoin sinut verestäsi, ja voitelin sinut öljyllä. Ps. 45:14 s. Ef. 5:26. 1 Joh. 1:7.

10. Ja puetin sinut kirjavilla vaatteilla, ja panen kauniit kengät jalkoihisi ja puetin sinua kalliilla liinalla ja peitin sinua silkillä.

11. Ja koristin sinut koristuksella,

ja annoin renkaat käsiisi ja käädyt kaulaasi,

12. ja annoin renkaan nenääsi ja korvarenkaat korviisi ja kauniin kruunun päähäsi.

13. Ja sinä kaunistettiin kullalla ja hopealla, ja pukus oli kallista liinaa, silkkiä ja kirjavaa kutomaa. Nisujauhoja ja hunajaa ja öljyä sinä söit; ja sinä olit sängen ihana ja pääsit kuninkaalliseen kunniaan.

14. Ja sinun maineisi levisi kansoissa ihanuutesi tähden; sillä se oli täydellinensin minun kunniani tähden, jonka Minä panin sinun päällesi, sanoo Herra, Herra.

15. Mutta sinä luotit ihanuuteesi ja teit huorin suuren maineisi turvissa ja annoit itses hillimältä huoruudesasi alttiiksi jokaiselle ohitse kuljalle, ja noudatit hänen tahtonsa. Jer. 2:20.

16. Ja sinä otit vaatteitasi ja teit niistä kirjavia mäki-majoja ja teit huorin niissä, — joka ei ole tapahtunut, eikä ole tapahtuva.

17. Ja sinä otit kaunistuksesi aseita minun kullastani ja hopeastani, jotka Minä sinulle annoin, ja teit itsellesi niistä miehen kuvia ja teit huorin niiden kanssa. Hes. 7:20. Hos. 2:8.

18. Ja otit kirjavasta kutomuksesta tehtyjä vaatteita, ja peitit ne niillä; ja Minun öljyäni ja suitsutustani panit sinä heidän eteensä.

19. Ja leipäni, jonka Minä sinulle annoin, ja nisujauhot ja öljyn ja hunajan, joilla Minä sinua ravitsin, panit sinä heidän eteensä makeaksi hajuksi. Niintapahtui, sanoo Herra, Herra.

20. Ja sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka olit Minulle synnyttäneet, ja uhrasit ne heille ruuaksi. Oliko huoruutesi vielä liian vähää?

2 Kun. 16:3. Jer. 7:31. 32:36.

21. Ja sinä teurastit Minun poikiani ja annoit heitä, tuleessa käyttämällä, niille uhriksi. Jes. 57:5.

22. Ja kaikkien kauhistustesi ja huoruutesi ohessa etsinä muis anut huoruutesi päiviä, kun olit alaston ja paljas ja makasit veressäsi.

23. Ja tapahtui kaiken tuon pahuu-tesi jälkeen, — voi, voi sinua! sanoo Herra, Herra, —

24. että sinä rakensit itsellesi holvikatoksia ja teit itsellesi kukkuloita kaikille kaduille.

25. Kaikkiin tienhaaroihin sinä rakensit kukkulasi ja häpäisit ihanuutesi ja levitit jalkasi jokaiselle ohitse kulkevalle ja enensit huoruuttasi

26. Sinä teit huorin naapurisi Egyptin isolaisten poikien kanssa ja

enensit huoruuttasi härsyttääkses Minua. 2 Moos. 32:1 s. Hes. 20:7 s. 23:3 s.

27. Ja katso, Minä ojensin käteni sinua vastaan ja vähensin sinun määrä-osi ja annoin sinut vihollistesi, Filistealaisten tyttärten valtaan, jotka häpesivät sinun hävyttöntä elämästäsi.

Tuom. 13:1 s. 1 Sam. 4:1 s.

28. Ja sinä teit huorin Assurinkin poikien kanssa, kun et voinut kyllääs saada; ja heidän kanssansa sinä teit huorin, eikä sittenkään kyllääntynyt.

2 Aik. 28:16. Hes. 28:5 s.

29. Ja sinä enensit vielä huoruuttasi Kanaanmaalla Kaldeaan asti, eikä sinä vielä siittäkään kyllääntynyt.

Jes. 89:1 s. Hes. 17:4. 23:14. 15.

30. Kuinka hinkuva on sinun sydämesi! sano Herra, Herra, että teet kaikkia näitä häpeemättömän porton töitä!

31. Rakentaessasi holvikatokes joka tien haaraan ja tehdessä kukkulasi joka kadulle, et sinä ollut niinkuin portto, kun ylkäsit huorapalkan; 32. avioliiton rikkova vaimo ottaa miehensä sijaan vieraita vastaan!

33. Kaikille portoilte annetaan lahjoja; mutta sinä annoit lahjojasi kaikille rakastajilles ja lahjoit heitä tulemaan joka haaralta sinun tykösi tekemään huorin kanssasi.

34. Ja huoruudessasi teit aivan toisin kuin muut vaimot tekevät; sinun peräsi ei juostu, vaan sinä annoit huorapalkan, ei sinulle huorapalkkaa annettukaan, ja niin sinun laittasi on aivan päinvastainen.

35. Sentähden, sinä portto, kuule Herran sanaa:

36. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että niin auliisti olet häpeäsi paljastanut huoruudessasi rakastajesi kanssa ja kaikkien kauhistavien epäjumaliesi kanssa, sekä lastesi veren tähden, jonka niille annoit:

37. sentähden katso, Minä olen kokoava kaikki sinun rakastajasi, joiden kanssa sinä yhdessä elit, ja kaikki, joita sinä rakastit, sekä kaikki ne, joita sinä vihasit, ne Minä kokoon sinua vastaan joka suunnalta, ja paljastan sinun häpysi heille, ja he saavat nähdä koko sinun häpysi.

Jer. 13:22. 26. Val. 1:8. Hes. 23:9 s. Hsa. 2:10.

38. Ja Minä tuomitsen sinut avionsa rikkovien ja verta vuodattavien vaimojen tuomiolla, ja teen sinut vihani ja kiivauteni verekksi. 1 Moos. 9:6.

3 Moos. 20:10. 4 Moos. 35:31 s. Joh. 8:5.

39. Ja Minä annan sinut heidän käsiinsä, että he särkevät holvikatokesi ja kukistavat kukkulasi ja riisuvat päältä vaatteesi ja ryöstävät pois

kunniakalusi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi.

40. Ja tuottavat sinua vastaan kanssan kokouksen, ja ne kivittävät sinut kivillä ja hakkaavat sinut kappaleiksi miekoillansa, Hes. 23:16 s.

41. ja polttavat huoneesi tulella ja toimittavat sinussa tuomiot monien vaimojen silmäin edessä; ja näin Minä teen lopun huoruudestas, etkä myös enää ole huorapalkkaa antava.

2 Kun. 25:9. 2 Aik. 36:19. Jer. 39:8. 58:13.

42. Ja Minä tyydytän vihani sinussa, ja minun kiivauteni on sinusta luopuva, että saisin olla rauhassa enkä enää vihastuisi.

43. Sentähden ettet muistanut nuoruutesi päiviä, vaan raivosit Minua vastaan näillä kaikilla, niin katso, Minäkin lasken sinun tiesi pääsi päälle, sanoo Herra, Herra, ettet tekisi suurempaa ilkeyttä kaikkien kauhistustesi lisäksi. Hes. 9:10.

44. Katso, jokainen sananseppä on sinusta tämän sananlaskun lausuva; niin on tytär, kuin äitikin.

45. Äitisi tytär sinä oletkin, joka hylkää miehensä ja lapsensa; ja sisartesi sisar sinä olet, jotka hylkäävät miehensä ja lapsensa. Teidän äitinne on Hetiläinen, ja isänne Amorilainen.

46. Isompi sisaresi on Samaria, hän ja hänen tyttärensä, joka asuu vasemmalla puolellasi; ja pienempi sisaresi on Sodom tyttärenensä, joka asuu oikealla puolellasi.

47. Mutta heidän teillänsä et sinä vaeltanut eikä tyytynyt tekemään heidän kauhistustensa mukaan; vaan sinä teit vielä pahempia kuin he kaikissa menoissasi. Hes. 5:7.

48. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra: ei Sodom, sisaresi, hän ja hänen tyttärensä, niin tehnyt, kuin sinä ja sinun tyttäresi tekivät.

Matt. 11:23.

49. Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synti: ylpeys, ylöllisyys ravinnoissa ja suruttomuuden rauha oli hänellä ja hänen tyttärillänsä, eikä hän vaivaisen ja köyhän kättä vahvistanut. 1 Moos. 13:13.

50. He ylpeivät ja tekivät kauhistusta Minun edessäni, ja Minä, sen nähtyäni, heidät raivasin pois. 1 Moos. 18:20. 19:13. 24.

51. Samariakaan ei ole tehnyt puoletkaan sinun syntejäsi, vaan sinä olet tehnyt kauhistuksesi paljon suuremmiksi kuin he, ja olet vanhurskauttanut sisaresi kaikilla kauhistuksilla, jotka tehnyt olet. Jer. 3:11.

52. Niin kannan nyt sinäkin häpeäsi, jonka olet sisaresi osaksi tuominut,

Syntiesi tähden, joita sinä heittä ilkeämmin olet harjoittanut, ovat he sinua hurskaammat. Niin häpee nyt ja kanna häpeäsi, koska olet vanhurskauttanut sisaresi.

53. Mutta Minä olen palauttava heidän vankeutensa: Sodomian ja sen tytärten vankeuden, ja Samarian ja sen tyttäriä vankeuden ja sinun omien vankiesi vankeuden heidän keskelänsä,

54. että kantaisit häpeäsi ja häpeisit kaikkesta, mitä tehnyt olet, ollesasi heille lohdutukseksi.

55. Ja sisaresi Sodom ja hänen tyttärensä palaavat vielä entisellensä, ja Samaria ja hänen tyttärensä palaavat entisellensä, ja sinä ja tyttäresi palaatte entisellenne.

56. Ja sisaresi Sodom ei ollut juttuna suussasi ylpeytesi aikana,

57. ennenkuin oma pahuutesi paljastettiin niinkuin Syrian tytärten pilkan aikana ja kaikkien sen ympärillä olevain Filistealaisten tytärien, jotka kaikkialla ylenkatsoivat sinua. 2 Kun. 15:37. 2 Aik. 28:18.

58. Oma ilkeytesi ja kauhistuksesi, ne pitää sinun kantaman, sanoo Herra.

59. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Minä teen sinulle, niinkuin sinä tehnyt olet, sinä, joka valan katsoit ylön ja rikoit liiton.

60. Ja Minä muistan liittoni sinun kanssasi nuoruutesi päivinä ja vahvistan sinulle ijankaikkisen liiton.

61. Ja sinä olet muistava tiesi ja häpeävä, kun otat suuremmat sisaresi pienempäin sisartesi joukkoon; ja Minä annan sinulle heidät tyttäriksi, vaikka ei sinun liittosi johdosta.

62. Ja Minä perustan liittoni sinun kanssasi, ja sinä olet tietävä Minun olevan Herran;

63. että muistaisit ja häpeisit, etkä röhkensäi suvataisi avata häpeän tähden, kun Minä annan sinulle anteeksi kaikki, mitä sinä tehnyt olet, sanoo Herra, Herra."

17 Luku.

Valan rikkominen. Kristuksen valtakunta.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. „Ihmisen poika, anna arvoitus ja tee vertaus Israelin huoneelle.

3. Ja sano. näin sanoo Herra, Herra: oli iso kotka, suuri siiviltänsä ja pitkä sulilintansa ja täynnä höyheniä, jotka olivat sen kirjavana peitteenä; se tuli Libanoniin ja otti sedripuun lehden. Jer. 48:40. 49:22.

4. Sen vesojen latvan se katkasi ja vei sen kauppamaahan, asetti sen kauppiasten kaupunkiin,

5. Ja otti maan siemenestä ja pani sen kylöpeltoon, otti ja istutti sen niinkuin pajun paljon veden ääreen.

6. Ja se kasvoi ja tuli laajaksi, varrellansa matalaksi viinipuuksi, että sen oksat kääntyisivät hänen puoleensa ja sen juuret olisivat hänen allansa; ja se tuli viinipuuksi ja teki oksia ja levitti lehtiä.

7. Mutta oli toinenkin iso kotka, suurisiipinen ja hyvin höyheninen; ja katso, se viinipuu himoitsi juurinsa hänen puoleensa ja ojensi oksiansa häneen päin istutuksensa saroilta, että hän ne kastaisi.

8. Hyvään maahan; paljon veden viereen oli se istutettu hajoittamaan haaroja ja kantamaan hedelmiä, tullaksensa komeaksi viinipuuksi.

9. Sano: näin sanoo Herra, Herra: onko se menestynyt? eikä sen juuris revitä ja sen hedelmiä nyhkiä pois, että se kuivettuu? Kaikki sen vesaiset lehdet kuivuvat, eikä siihen tarvitse voimallista käsivartta ja paljon kansaa repimään sitä pois juurinsa.

10. Ja katso, se on tosin istutettu, mutta onko se menestynyt? Eikö se kuivettu, kun itätuuli siihen käy? Kasvusaroillansa se peräti kuivettuu."

11. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen.

12. „Sano kuitenkin tälle vastahakoiselle suvulle: ettekö te tiedä, mitä tämä on? Sano: katso, Babelin kuningas tuli Jerusalemiin ja otti sen kuninkaan ja sen ruhtinaat ja vei ne tykönsä Babeliin. 2 Kun. 24:10 a.

13. Ja hän otti yhden kuninkaallista siemenestä ja teki liiton hänen kanssansa ja pani hänet valalle; mutta maan voimaalliset otti hän pois, 2 Aik. 36:13.

14. että valtakunta nöyryytytyksi tulisi eikä kohentuisi, että se pitäisi hänen liittonsa pysyväksensä olemassa.

15. Mutta tämä nousi häntä vastaan ja lähetti käskyläisensä Egyptiin, että se antaisi hänelle hevosta ja paljon väkeä. Onko se menestynyt? Pelataisiko se, joka semmoisia tekee? Joka liiton rikkoii, pääsisikö hän? Jer. 37:5.

16. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, sen kuninkaan asuinpaikalla, joka hänet kuninkaaksi pani, jonka valan hän katsoi ylön ja jonka liiton hän rikkoii, sen tykönä pitää hänen Babelin keskellä kuoleman.

17. Eikä Farao suurella sotajoukolla ja paljolla väellä ole mitään hänen hyväksensä toimittava sodassa, kun saartoavalli luodaan ja valloittustorni rakennetaan hävittämään monta sielua. 2 Kun. 25:1. Hes. 4:2/

18. Hän halveksi valan ja rikkoi liiton; ja katso, vaikka hän löi kättä, teki hän kuitenkin kaikki nämä; ei hän pelastu.

19. Sentähden sanoo Herra, Herra: niin totta kuin Minä elän, minun valani, jonka hän halveksi, ja minun liittöni, jonka hän rikkoi, lasken Minä hänen päänsä päälle.

20. Ja minä heitän verkkoni hänen päällensä, ja hän on minun paulaani joutuva; ja Minä vien hänet Babeliin ja käyn siellä oikeutta hänen kanssansa siitä uskottomuudesta, jolla hän Minua vastaan uskon oli.

Hes. 12:13. 32:3.

21. Ja kaikki hänen pakolaisensa kaikissa hänen sotajoukoissansa kaatuvat miekalla, ja jotka heistä pääsevät, hajoitetaan kaikkiin tuuliin; ja teidän pitää tietämän, että Minä Herra olen puhunut.

22. Näin sanoo Herra, Herra: Minä tahdon myös ottaa sen korkean sedrin lehvisiä ja istuttaa; sen oksien latvasta Minä katkon hennon vesan ja istutan sen korkealle ja ylevälle vuorelle.

23. Israelin korkealle vuorelle Minä sen istutan, ja se on oksia saapa ja hedelmiä kantava ja on tuleva jaloksi sedripuuksi, ja kaikenlaiset linnut kaikista siivillisistä asuvat sen alla, sen lehtien varjossa he asuvat.

24. Ja kaikki kedon puut saavat sen tietää, että Minä Herra olen alentanut korkean puun, olen korottanut matalan puun, olen kuivannut viherhaisen puun ja tuorehuttanut kuivan puun. Minä Herra olen sen puhunut, ja myös teenkin sen."

18 Luku.

Jumalan kostava vanhurskaus.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. „Mikä teidän on, että te käytätte tätä sananlaskua Israelin maalla, lausessanne: ‚isät syövät happamia viinimarjoja ja lasten hampaat heltyvät?‘ Jer. 31:29 s.

3. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ei teidän pidä enää käyttämän tätä sananlaskua Israelissa.

4. Katso, kaikki sielut, minun ne ovat: niinkuin isän sielu, niin on pojanakin sielu minun omani; se sielu, joka syntii tekee, sen pitää kuoleman. 1 Moos. 18:25.

5. Jos joku on vanhurskas ja tekee oikeutta ja hurskautta,

6. ei syö vuorilla, ei nosta silmiänsä Israelin huoneen epäjumalien puoleen, eikä saastuta lähimmäisensä

emäntää eikä lähesty vaimoa hänen saastaisuudessaansa, 3 Moos. 18:19. 20:10.

7. eikä sorra ketään, antaa velkaintin takaisin, ei ota mitään ryöstämällä, antaa leipänsä nälkäiselle ja verhoo alastoman vaatteilla,

2 Moos. 22:26 s.

5 Moos. 24:10 s. Jes. 68:6 s. Matt. 25:35.

8. ei anna korolle eikä kasvua ota, kääntää kätensä pois vääryydestä, tekee oikeutta ihmisten välillä,

2 Moos. 22:25. Ps. 15:5.

9. vaeltaa minun säännöissäni ja pitää minun oikeuteni, tehdäksensä totuutta: se on vanhurskas, sen pitää totisesti elämän, sanoo Herra, Herra.

10. Mutta jos hän siittää väkivaltaisen pojan, joka verta vuodattaa taikka tekee vaan yhtäkin näistä —

11. joita kääntää hän itse ei tehnyt — ja joka vielä syö vuorilla ja saastuttaa lähimmäisensä vaimon,

12. sortaa vaivaista ja köyhää, ottaa jotakin ryöstämällä, ei anna panttia takaisin, nostaa silmiänsä epäjumalien puoleen, tekee kauhistausta, Am. 2:8.

13. antaa korolle, ottaa kasvua, — niin onko hän elävä? Ei hänen pidä elämän! Joka kaikkia näitä kauhistausta on tehnyt, hänen pitää totisesti kuoleman; hänen verensä on hänen päällensä oleva. 3 Moos. 20:9 s.

14. Ja katso, jos hän siittää pojan, ja tämä näkee kaikki isänsä synnit, jotka hän tehnyt on, ja näkee ne, eikä tee senkaltaista:

15. ei syö vuorilla eikä nosta silmiänsä Israelin huoneen epäjumalien puoleen, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa,

16. ei sorra ketään, ei ota panttia, eikä ota mitään ryöstämällä, antaa leipänsä isoovalle ja verhoo alastoman vaatteilla,

17. ei vaivaiselle tee vääryyttä, ei ota korkoa eikä kasvua, tekee minun oikeuteni mukaan ja vaeltaa minun säännöissäni: hän ei ole kuoleva isänsä pahan teon tähden, vaan on totisesti elävä.

18. Mutta hänen isänsä, joka väkivaltaa teki, veljeänsä ryösti ja teki kansansa kesken mitä ei kelpaa, katso, hänen pitää pahan tekonsa tähden kuoleman.

19. Ja te sanotte: ‚miksi ei pojan pidä kantaman isänsä pahaatekoa?‘ Sentähden että poika on tehnyt oikeutta ja vanhurskautta, on pitänyt kaikki Minun sääntöni ja on ne tehnyt; hän on totisesti elävä.

20. Se sielu, joka syntii tekee, sen pitää kuoleman; ei pojan pidä kan-

taman isän pahaa tekoa, eikä isän pojan pahaa tekoa. Vanhurskaan vanhurskaus on hänen itsensä päällä oleva, ja jumalattoman jumalattomuus on hänen itsensä päällä oleva. 5 Moos.24:16. 2 Kun.14:6. 2 Aik.25:4. Jer.31:30.

21. Mutta jos jumalaton kääntyy kaikista synneistensä, jotka hän tehnyt on, ja pitää kaikki minun sääntöni ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, saa hän totisesti elää; ei hänen pidä kuoleman.

22. Kaikki hänen rikoksensa, jotka hän teki, ei niitä hänelle muisteta; vanhurskautensa tähden, jota hän teki, saa hän elää.

23. Onko Minulla mitään iloa jumalattoman kuolemasta, sanoo Herra, Herra? eikä päinvastoin siitä, että hän palajaa tieltänsä ja saa elää?

Hes. 33:11. 2 Piet. 3:9.

24. Mutta jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä, tekee kaikkien niiden kaunistusten mukaan, joita jumalaton teki, — pitäisikö hänen saaman elää? Koko hänen vanhurskauttansa, jota hän on tehnyt, ei pidä enää muistettaman, vaan uskottomuutensa tähden, jota hän teki, ja syntinsä tähden, jolla hän rikkoi, niiden tähden pitää hänen kuoleman. Hes.3:20. 33:12 s.

25. Ja te sanotte: „ei ole Herran tie oikea.“ Kuulkaat kuitenkin, Israelin huone: eikö minun tieni ole oikea? Eivätkö teidän tienne ole vääriä?

Hes. 33:20.

26. Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestansa ja tekee vääryyttä ja sentähden kuolee, niin kuolee hän vääryytensä tähden, jota hän teki.

27. Ja jos jumalaton kääntyy jumalattomuudestansa, jota hän teki, ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, on hänen sielunsa elävä.

28. Ja jos hän sen näkee ja kääntyy kaikista rikoksistansa, joita hän oli tehnyt, saa hän totisesti elää; ei hänen pidä kuoleman.

29. Ja Israelin huone sanoo: „ei Herrantie ole oikea.“ Minun tienikö eivät olisi oikeat, te Israelin huone! Eikö teidän tienne ole vääriä?

30. Sentähden olen Minä tuomitseva teitä, kunkin tiensä jälkeen, te Israelin huone, sanoo Herra, Herra. Kääntykää ja palatkaat kaikista teidän rikoksistanne, ettei se olisi teille viettelystä syntiin!

31. Heittäkää pois tyköänne kaikki rikoksenne, joissa te rikkoneet olette, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi henki! Ja miksi te tahdotte kuolla, te Israelin huone? Ps. 51:12. Hes. 11:19.

32. Sillä ei minulla ole mitään mielihyvää kuolevan kuolemasta, sanoo Herra, Herra. Niin kääntykää siis, että te eläisitte! Hes. 33:11.

19 Luku.

Valitusvirsi Israelin ruhtinaista.

Ja sinä, veisaa valitusvirsi Israelin ruhtinaita vastaan,

2. ja sano: miksi sinun äitisi naaras-jalopeurana makasi jalopeurain välissä? Nuorten jalopeurain keskellä hän kasvatti penikkansa.

3. Ja hän kasvatti yhden penikoistansa; siitä tuli nuori jalopeura, ja se opetelti saalista raatelemaan. se söi ihmisiä. 2 Kun.23:31 s., Jer. 22:10 s.

4. Ja kun kansat kuulivat siitä, vangittiin se heidän kuopassansa; se vangittiin ja he veivät sen koukuilla Egyptin maahan.

5. Kun tämä näki, että hänen toivonsa katosi, otti hän taas yhden penikoistansa ja toimitti sen nuoreksi jalopeuraksi. 2 Kun. 24:18 s.

6. Se käveli naaras-jalopeurain keskellä, tuli nuoreksi jalopeuraksi, opetelti saalista raatelemaan, söi ihmisiä.

7. Se häpäisi heidän leskivaivojansa, ja hävitti heidän kaupunkinsa; ja maa kaikinensa kauhistui hänen kiljumisensa äänestä.

8. Silloin kansat ylt' ympäriltä maakunnista asettivat itsensä siitä vastaan ja virittivät verkkonsa sen eteen, ja se vangittiin heidän kuopassansa.

9. Ja he panivat sen rautahäkkiin, rengas kuonossa, ja veivät sen Babelin kuninkaan tykö; he veivät sen linnavarustuksiin, ettei sen ääni enää kuuluisi Israelin vuorilla. 2 Kun. 25:6.

10. Sinun äitisi oli niinkuin sinä, veden varrelle istutettu viinipuu. Ja se oli hedelmällinen ja lehväkäs paljosta vedestä.

11. Ja sen oksat tulivat vahvoiksi, että ne hallitsijain valtiokoiksi kelpasivat; ja sen korkeus kohosi aina pilvien väliin, ja se näkyi korkeudessaan monine oksinensa.

12. Mutta se revittiin ylös vihassa, se heitettiin maahan, ja itätuuli kuivasi sen hedelmän; sen väkevät oksat taittuivat ja kuivuivat ja tuli ne poltti. Hes. 17:10. Hos. 13:15.

13. Ja nyt on se istutettu korpeen, kuivaan ja janoavaan maahan.

14. Ja tuli lähtee ulos sen vahvoista oksista, se syö sen hedelmän; eikä siinä enää ole mitään vahvaa oksaa hallitusvaltikaksi. Tämä on valitusvirsi ja on oleva valitusvirtenä.

2 Aik. 36:11, 19 s.

20 Luku.

Israel entisenä, nykyisenä ja tulevana aikanaan.

Ja tapahtui seitsemäntenä vuonna viidennen kuun kymmenentenä päivänä, että muutamia miehiä Israelin vanhimmista tuli kysymään Herraa; ja he asettuivat istumaan minun eteeni Hes. 14:1.
2. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen.

3. Ihmisen poika, puhuttele Israelin vanhimpia ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra. oletteko te tulleet kysymään Minua? Niitä toita kuin Minä elän, en Minä ole teidän kysyttävä, sanoo Herra, Herra.

4. Etkö tuomitse heitä, etkö tuomitse ihmisen poika? Ilmoita heille heidän isänsä kauhistukset!

5. Ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra: sinä päivänä, jona Minä valitsin Israelin ja nostin käteni Jaakobin huoneen siemenelle ja ilmoitin itseni heille Egyptin maalla ja nostin käteni heille, sanoen: „Minä olen Herra, teidän Jumalanne.”

6. sinä päivänä Minä nostin käteni viedäkseen heitä Egyptin maalta siihen maahan, jonka Minä heille valitsin, joka vuotaa rieskaa ja hunajaa, kaunistus on se kaikille maille.

2 Moos. 3:8. 6:2—8. Jer. 3:19.

7. Ja Minä sanoin heille: „heittäkää pois jokainen silmänsä ilkeydet, älkäätkä saastuttako itseänne Egyptin epäjumalilla; Minä Herra olen teidän Jumalanne.”

3 Moos. 18:3. Jos. 24:14. Hes. 23:3.

8. Mutta he olivat vastahakoiset Minua kohtaan, eivätkä tahoneet kuulla Minua. Ei kukaan heistä heittänyt pois silmänsä ilkeyksiä eikä hyljännyt Egyptin epäjumalia. Silloin ajattelin Minä vuodattaa kiivauteni heidän päällensä ja täyttää vihani heissä keskellä Egyptin maata.

9. Mutta Minä en sitä tehnyt oman nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden keskellä he olivat, joiden silmään nähden Minä itseni heille ilmoitin, vieden heidät ulos Egyptin maalta.

10. Ja Minä vein heidät ulos Egyptin maasta ja sanoi heidät korpeen.

11. Ja annoin heille sääntöni ja ilmoitin heille oikeuteni; se ihminen, joka ne tekee, hän elää niissä.

2 Moos. 15:26. 20:1 s. 3 Moos. 18:5.

12. Ja Minä annoin heille sabbattinikin olemaan merkkinä Minun ja heidän välillensä, että he tietäisivät, että

Minä olen Herra, joka heitä pyhittän. 2 Moos. 16:23 s. 20:8. 31:13, 17. Jes. 58:13.

13. Mutta Israelin huone oli vastahakoinen Minua kohtaan korvessa he eivät vaeltaneet minun säännöissäni, vaan hylkäsivät minun oikeuteni, ja se ihminen, joka ne tekee, hän elää niissä; ja minun sabbattini he suuresti saastuttivat Silloin ajattelin Minä vuodattaa vihani heidän päällensä korvessa, lopettaakseni heidät.

2 Moos. 16:27 4 Moos. 14:2

14. Mutta Minä en sitä tehnyt oman nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden nähden Minä olen vienyt heidät ulos.

4 Moos. 14:13 s. 5 Moos. 9:28.

15. Ja Minä nostin käteni heitä vastaan korvessa, etten suinkaan saataisi heitä siihen maahan, jonka olen antanut, joka vuotaa rieskaa ja hunajaa — kaunistus on se kaikille maille —

16. sentähden että he hylkäsivät Minun oikeuteni, eivät vaeltaneet Minun säännöissäni, ja saastuttivat Minun sabbattini, sillä heidän sydämensä riensi epäjumaliensa jälkeen.

17. Mutta Minun silmäni säili heitä, etten häviittänyt heitä enkä tehnyt loppua heistä korvessa.

18. Ja Minä puhuin heidän lapsilensa korvessa: „älkäätkä vaeltako isänne säännöissä, älkäätkä pitäkö heidän oikeuksiansa ja älkäätkä heidän epäjumalillansa saastuttako itseänne.”

19. Minä, Herra, olen teidän Jumalanne; vaeltakaat Minun säännöissäni ja pitäkäätkä Minun oikeuteni ja tehkäätkä niitä:

5 Moos. 4:1

20. Ja pyhittäkäätkä sabbattejani, että ne olisivat merkkini Minun ja teidän välillänne, tietäksenne, että Minä, Herra, olen teidän Jumalanne.”

21. Mutta lapset olivat Minulle vastahakoiset; Minun säännöissäni eivät he vaeltaneet eivätkä Minun oikeuksiani pitäneet, tehdäksensä niitä: ja se ihminen, joka ne tekee, hän elää niissä; ja he saastuttivat Minun sabbattini. Silloin ajattelin Minä vuodattaa kiivauteni heidän päällensä, täyttäkseen heissä vihani korvessa.

22. Mutta Minä käänsin käteni pois enkä tehnyt sitä oman nimeni tähden, ettei se saastutetuksi tulisi pakanain silmissä, joiden silmään nähden Minä olen heidät vienyt ulos.

23. Vielä Minä nostin käteni heitä vastaan korvessa, hajottaakseni heitä pakanain sekaan ja varistaakseni heitä maakuntiin.

3 Moos. 26:39 s. 5 Moos. 28:64 s.

24. sentähden etteivät tehneet Minun oikeuksiani, vaan hylkäsivät Minun sääntöni ja saastuttivat sabbattini, ja heidän silmänsä olivat heidän isäinsä epäjumalien jäljissä.

25. Niin annoin Minäkin heillesään-töjä, jotka eivät olleet hyviä, ja oikeuksia, joissa ei heillä ollut elämää.

Jer. 8:8. 14:9.

Ap. t. 7:42 s. Room. 1:24 s. 2 Tess. 2:10 s. 26. Ja Minä annoin heidän saastuttaa itsensä uhrilahjoillansa, kun he tullessa käyttivät kaiken kohdun esikoiset, hävittäkseni heitä sitä varten, että he tietäisivät Minun olevan Herran.

2 Aik. 33:6. Hes. 16:20 s.

27. Puhu siis, ihmisen poika, Israelin huoneelle ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra: vielä siinäkin ovat teidän isänne Minua pilkanneet, kun ovat olleet aivan uskottomia Minua vastaan.

28. Sillä saatettuani heitä siihen maahan, jota antaakseni heille Minä olin käteni nostanut, katselivat je jokaista korkeaa kukkulaa ja jokaista leväistä puuta ja uhrasivat siellä uhrinta ja antivat siellä vihattavat uhrilahjansa, asettivat sinne suloiset suitsutuksensa ja vuodattivat siellä juomauhrinsa.

Jes. 57:6.

29. Ja Minä sanoin heille: „mikä kukkula se on, jonne te menette?“ Ja sen nimi pantiin kukkulaksi aina tähän päivään asti:

30. Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: Mitä? Te saastutate itseänne isäinne tiellä ja teette huorin heidän iljetystensä jäljissä,

31. ja, uhraten lahjojanne ja käyttäen poikianne tulen kautta, te saastutate itseänne kaikilla epäjumalillanne hamaan tähän päivään asti! Ja Minä olisin teidän kysyttävänne, Israelin huone! Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, en ole Minä teidän kysyttävänne!

32. Ja mikä teidän mieleenne nousee, ei ole ollenkaan tapahtuva, josta te sanotte: „me tahdomme olla niinkuin pakanat, niinkuin maakuntain sukunnat, että palvelemme kantoja ja kiviä.“

5 Moos. 4:28.

33. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, väkevällä kädellä ja ojetulla käsivarrella ja vuodate-tulla vihalla olen Minä teitä hallitseva.

34. ja vien teidät ulos kansoista ja kokoan teidät maakunnista, joihin te hajoitettu olette, väkevällä kädellä ja ojetulla käsivarrella ja vuodate-tulla vihalla!

Hes. 11:17.

35. Ja saatan teidät kansojen korpeen, ja käyn siellä oikeutta teidän kansanne kasvoista kasvoihiu.

Hos. 2:14.

36. Niinkuin Minä kävin oikeutta teidän isäinne kanssa Egyptin maan korvessa, niin olen Minä oikeutta käypä teidän kansanne, sanoo Herra, Herra.

37. Minä käytän teitä sauvan alla ja saatan teitä liiton siteihin,

38. ja eroitan teistä pois vastahakoiset ja Minusta luopuvaliset; heidän muukalaisuutensa maasta vien Minä heidät pois, mutta Israelin maahan eivät he tule, että te tietäisitte Minun olevan Herran.

39. Ja te, Israelin huone, näin sanoo Herra, Herra: menkää, palvelkaat kukin epäjumaliansa! Jollette sitten tahdo kuulla Minua, niin menkää ja palvelkaat muita jumalia; mutta älkää enää saastutako Minun pyhää nimeäni uhrilahjoillanne ja epäjumalillanne.

40. Sillä Minun pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, sanoo Herra, Herra, on kaikki Israelin huone Minua palveleva kokonaisuudessansa siinä maassa; siellä Minä armahdan heitä ja siellä Minä kysyn teiltä ylönnyshuoneenne ja lahjainne esikoista kaikesta, mitä te pyhitätte.

41. Niinkuin lepytyshajuun mielistyn Minä teihin, vietyäni teidät ulos kansoista ja koottuani teitä maakunnista, joihin te hajoitettu olette; ja Minä ilmoitan itseni teissä pyhäksi pakanain silmäin nähden.

42. Ja te tullette tietämään, että Minä olen Herra, saattaessani teitä Israelin maalle, siihen maahan, jota antaakseni teidän isillenne Minä nostin käteni.

43. Ja siellä te muistelette teitäänne ja kaikkia tekojanne, joilla te itseänne saastutitte, ja inhootte itseänne kaiken pahan tähden, jota te tehneet olette.

Hes. 6:9. 16:61 s. 36:31.

44. Ja te tullette tietämään, että Minä olen Herra, koska Minä menetelen teidän kansanne oman nimeni mukaan, eikä teidän pahan tienne mukaan, eikä väärrien tekojenne jälkeen, sinä Israelin huone, sanoo Herra, Herra.

45. Ja Herran sana tuli minulle, saanoin:

46. Ihmisen poika, käännä kasvosi etelään suuntaa kohti ja puhu puolipäivään päin ja ennusta etelä-alan metsää vastaan.

47. ja sano eteläisen maan metsälle: kuule Herran sanaa: näin sanoo Her-

ra, Herra: katso, Minä sytytän sinussa tulen, ja se on sinussa syövä kaikki tuoreet puut ja kaikki kuivat puut. Ei sen leimuava liekki ole sammua, vaan siinä poltetaan kaikki etelästä pohjoiseen asti. Jes. 10:17 s.

48. Ja kaikki liha on näkevä, että Minä, Herra, olen sen sytyttänyt; ei se ole sammua!

49. Ja minä sanoin: „voi Herra, Herra! nämä sanovat minusta. eikö tuo puhu vaan vertauksia?“

21 Luku.

Herran rankaiseva miekka.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Jerusalemiä vastaan ja puhu pyhiä paikkoja vastaan ja ennusta Israelin maata vastaan,

3. ja sano Israelin maalle. näin sanoo Herra: katso, Minä nouse sinua vastaan, vedän miekkani tupestansa ja hävitän sinusta sekä vanhurskaan että jumalattoman!

4. Sentähden että Minä hävitän sinust: sekä vanhurskaan että jumalattoman, sentähden on Minun miekkani lähtevä tupestansa kaikkea lihaa vastaan etelästä pohjoiseen asti.

5. Ja kaiken lihan pitää tietävän, että Minä, Herra, olen vetänyt miekkani tupestansa; ei se enää sinne pala.

6. Ja sinä, ihmisen poika, huokaa niin että lanteet särkyvät, ja huokaa halkeasti heidän silmiänsä nähden.

7. Ja kun hesinulle sanovat: „minä tähden sinä huokaillet?“ niin sano: sanoman tähden, joka on tuleva; ja jokainen sydän on raukeeva ja kaikki kädet valpuvat ja jokainen henki heikkenee ja kaikki polvet valuvat vetenä. Katso, se tulee ja tapahtuu, sanoo Herra, Herra. Hes. 7:17.

8. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen

9. Ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo Herra. sano: miekka, miekka on teroitettu sekä myös hivottu. Hes. 6:11.

10. Teurasta teurastamaan on se teroitettu, että se välkkyisi, on se hivottu. Taiikkailoittisimmeko me, sanoen: poikani valtikka halveksii kaiken puun? 1 Moos. 49:9 s.

11. Mutta se on annettu hivottavaksi, käteen otettavaksi; se on teroitettu, se miekka, ja se on hivottu surmaajan käteen annettavaksi!

12. Huuda ja valitta, ihmisen poika; sillä se tulee kansani päälle, kaikkien Israelin ruhtinasten päälle, ne ovat miekalle alttiiksi annetut ynnä

minun kansani kanssa; sentähden lyö reittäsi vastaan! Jer. 31:19.

13. Sillä koetus on tehty; ja mitä, jos halveksiyaa valtikkaa ei enää olekaan? sanoo Herra, Herra.

14. Ja sinä, ihmisen poika, ennusta ja lyö käsiäsi yhteen, ja se miekka on kaksinkertaisesti, jopa kolmekertaisestikin tuleva, se tapettujen miekka, suuren tapon miekka, joka häilyy heidän ympärillään. Hes. 6:11.

15. Että sydän raukeaisi ja paljon kaatuisi, panin Minä kaikkien heidän porttiansa eteen välkkyvän miekan, — voi, se on tehty välkkyvään, vedetty teurastamaan!

16. Käännä oikealle, lyö vasemmalle, mihin vaan kärkesi on käsketty!

17. Ja Minäkin lyön käsiäni yhteen ja lepytän vihani. Minä, Herra, olen sen puhunut.

18. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

19. Ja sinä, ihmisen poika, tee itselles kaksi tietä Babelin kuninkaan miekan kulkea; samasta maasta ne kumpanenkin lähtekööt; ja piirrä viilta, piirrä se kaupungin tien haaraan.

20. Tee tie miekan kulkea Ammonin lästen Rabbaa kohden ja Juudaa kohden, varustettuun Jerusalemiin.

21. Sillä Babelin kuningas seisautuu tienhaarassa, molempain teiden risteyksessä, tekemään taikoja; hän puistelee arpanuolia, kysyy epäjumailta, katselee maksaan.

22. Hänen oikeaan käteensä tulee „Jerusalem“ arpa, että hän asetaisi muurin murtajia, avaisi suuta surmaan, korottaisi ääntä sotahuutoon, panisi muurin murtajia porttia vastaan, loisi multaseiniä, rakentaisi valloittustorneja.

23. Mutta tämä on heistä väärä ennustus heidän silmissänsä; — heillä on muka vahvat valat. Mutta Hän saattaa pahan teon muistoon, että he käsitettäisiin.

24. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: koska muistoon saatatte pahan tekonne, rikoksenne niin julkisena ollessa, että syntinne näkyvät kaikissa teoisianne, sentähden teitäkin muistetaan, käsin teitä käsitetään.

25. Ja sinä, paha ja jumalaton Israelin ruhtinas, jonka päivä tulee, kun paha teko saa loppunsa,

26. näin sanoo Herra, Herra: ota hiippa pois, pane kruunu pois! se ei enää ole siellä oleva. Alhainen ylennetään ja ylhäinen alennetaan!

27. Häviöksi, häviöksi, häviöksi teen Minä sen; eikä sekään olesinään ole-

va, siksi kun se tulee, jolla oikeus on; sille Minä sen annan. Hea. 17:22a.
 28. Ja sinä, ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo Herra, Herra Ammonin lapsia ja heidän hävityksiänsä vastaan, sano: miekka, miekka on paljastettu teurastamaan, hivottu surmaamaan, välikymään!
 Hea. 26:1 s.

29. Kun petollisia näkyä sinulle nähdään ja vaihetta sinulle ennustetaan, panee se sinut tapettujen jumalattomain kaulain lisäksi, joiden päivä tulee, kun paha teko saa loppunsa!

30. Pistä se takaisin tuppeensa! Siinä paikassa, missä olet luotu, ja syntymämaassasi olen Minä sinut tuomitseva.

31. Ja vuodatan vihani sinun päällesi, julmuuteni tulen Minä päällesi puhallan, ja annan sinut raakojen miesten, hävityksen seppiin käsiin.

32. Tulelle tulet sinä ruuaksi, ja vesi on keskellä maata vuotava; sinua ei enää muisteta. Sillä Minä, Herra, olen sen sanonut

22 Luku.

Jerusalemiin ja Israelin synnit.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. Ja sinä, ihmisen poika, etkö tuomitse, etkö tuomitse verivikojen kaupunkia? Tee sille tietäväksi kaikki sen kauhistukset,

Hea. 9:9. 20:4. 23:36. 24:6,9.

3. ja sano: näin sanoo Herra, Herra: voi kaupunkia, joka verta vuodattaa omassa keskuudessaansa, että sen aika tulisi, ja joka itsellensä tekee epäjumalia saastutukseksi!

2 Kun. 21:16.

4. Veren kautta, jonka vuodatit, olet sinä syyhyin joutunut, ja epäjumalien kautta, jotka teit, olet sinä itsesi saastuttanut ja saattanut päiväsi lähenemään ja olet tullut vuotteesi määrään. Sentähden teen Minä sinut hävitykseksi pakanoille ja pilkaksi kaikille maakunnille. 5 Moos. 28:37.

5. Läheiset ja kaukaiset pilkkaavat sinua nimen puolesta saastutetuksi, häviöstä rikkaaksi.

6. Katso, Israelin ruhtinaat, kukin käsivartensa voiman mukaan, olivat sinussa veren vuodattamista varten

7. Isää ja äitiä he katsovat ylön sinussa; vierasta kohtelevat väkivalalla keskelläsi, orpoa ja leskeä he sortavat sinussa. Jer. 7:8.

8. Minun pyhästä sijani katsot sinä ylön, ja minun sabbattini sinä saastutat. Hea. 20:12 s.

9. Paneittelijoita on sinussa verta

vuodattamaan; vuorilla syödään sinussa, ja ilkirikoksia tehdään keskelläsi. Jer. 6:28. Hea. 18:6.

10. Isän häpy paljastettiin sinussa; kuutaudissansa saastaista vaivaavat he sinussa. 3 Moos. 18:19. 20:18.

11. Mikä tekee kauhistusta lähimmäisensä vaimon kanssa, ja mikä minänsä saastuttaa sukuruusaudessa, ja mikä sinussa häpäisee sisartansa, oman isänsä tyttäätä. Jer. 5:8.

12. Lahjoja sinussa otetaan veren vuodattamista varten; korkoa ja kasvoa sinä otat ja ryöstät lähimmäisiäs väkivalalla, ja Minut sinä unohdat, sanoo Herra, Herra.

13. Mutta katso, minä lyön käsiäni yhteen sinun ahneutesi tähden, jota harjoittanut olet, ja verivikojesi tähden, jotka keskelläsi ovat. Hea. 21:14.

14. Kestäneekö sydämmesi, ovatko han kätesi väkevät niinä päivinä, jolloin Minä olen sinua kohteleva? Minä, Herra, olen sen puhunut, ja Minä teenkin sen.

15. Ja Minä hajojtan sinut pakanain sekaan ja kylvän sinut maakuntiin ja peräti polstan saastaisuutesi sinusta.

16. Ja sinä olet saastaisena oleva itsemi kautta pakanain silmissä ja tulet tietämään, Minun olevan Herran.

17. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

18. Ihmisen poika, Israelin huone on minulle kuonaksi tullut; kaikki he ovat kuparia ja tinaa ja rautaa ja lyijyä keskellä ahjoa; he ovat hopean kuonaksi käyneet. Jes. 1:22. Jer. 6:28.

19. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: koska te kaikki olette kuonaksi käyneet, sentähden katso, Minä koan teidät keskelle Jerusalemiä.

20. Niinkuin hopeaa ahjoa kuparia ja rautaa ja lyijyä ja tinaa keskelle ahjoa kootaan, että tulta siihen sulattamaan puhallettaisiin, niin olen Minäkin vihassani ja kiivaudessani koava ja asettava ja sulattava teitä

21. Ja olen teidät yhteen keräävä ja päällenne puhaltava Minun julmuuteni tulen, ja te sulatetaan sen keskellä.

22. Niinkuin hopeaa ahjon keskellä sulaa, niin teitä sulatetaan sen keskellä; ja teidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, joka olen vuodattanut vihani teidän päällenne.

23. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

24. Ihmisen poika, sano sille: sinä olet maa, joka ei ole puhdistettu eikä saa sadetta vihan päivänä.

25. Sen profettain kapinallijitto on siinä; niinkuin kiljuva, saalista raate-

leva jalopeura, syöväät he sieluja, otavataarreet ja kalleukset, ja tekevät sen lesket monilukuisiksi.

Mik. 3:11. Matt. 23:14.

26. Sen papit rikkovat Minun lakini ja saastuttavat Minun pyhät sijani; pyhän ja epäpyhän välillä eivät he eroitusta tee, eivätkä opeta eroitusta puhtaan ja saastaisen välillä; ja Minun sabbatiltani he peittävät silmänsä, ja Minä tulen saastutetuksi heidän keskellensä.

3 Moos. 10:10s. Jer. 2:8. Hes. 44:23. Sef. 3:4.

27. Sen ruhtinaat ovat sen keskuudessa saalista raatelevien sutten kaltaisia verta vaadattamassa, sieluja hävittämässä, voittoa saadaksensa.

28. Ja sen profetat sivelevät heille kaikki kalkilla, nähden petollisia näkyjä ja ennustaa heille valhetta; he sanovat: „näin sanoo Herra, Herra,“ vaikka ei Herra ole puhunut. Hes. 13:10.

29. Maan kansa sortaa sortamistaan, ryöstää ryöstämistään; vaivaista ja köyhää he polkevat ja muukalaisia he sortavat vastoin oikeutta.

30. Ja Minä haen heidän joukostansa miestä, joka kivi-aidan panisi ja seisoi seinän aukossa Minun kasvojeni edessä tämän maan puolesta, etten sitä hävittäisi; mutta en ole ketään löytänyt. Ps. 106:23. Jer. 5:1. Hes. 13:5.

31. Sentähden vuodajan Minä vihan heidän päällensä, hirmuisuuteni tulla Minä heidät lopetan; heidän tiensä panen heidän päänsä päälle, sanoo Herra, Herra.

23 Luku.

Kaksi porttoa: Samaria ja Jerusalemi.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:
2. Ihmisen poika: oli kaksi vaimoa, yhden äidin tyttäriä.

3. Ja ne tekivät huorin Egyptissä, nuoruutensa aikana he tekivät huorin; siellä kouristeltiin heidän rintojansa ja siellä taputettiin heidän neitseellisiä nisiänsä. Hes. 16:26.

4. Ja heidän nimensä olivat: Ohola, vanhempi, ja Oholiba, hänen sisarensa. Ja he tulivat Minun omikseni, ja synnyttivät poikia ja tyttäriä. Ja nimeiltänsä he ovat: Samaria on Ohola ja Jerusalemi Oholiba. Hes. 16:8.

5. Ja Ohola teki huorin Minun alamaisenani ja hehkui himosta rakastajiansa, Assyrialaisiin, noihin läheisiin, 2 Kun. 15:19. 17:38. Hes. 16:23.

6. purppura-pukuisiin maaherroihin ja virkamiehiin, jotka kaikki olivat ihania nuorukaisia, hevosilla ratsastavia ratsumiehiä.

7. Ja hän antautui huoruudessaan alttiiksi heille, jotka kaikki olivat As-

surin lasten valittuja miehiä, ja joihin kaikkiin hänen himonsa syytyi, niiden kaikilla epäjumalilla hän saastutti itseänsä.

8. Ja hän ei jättänyt huoruuttansa Egyptin kanssa; sillä hänen kanssansa olivat he maanneet hänen nuoruutensa aikoina, ja ne olivat hänen neitsyytensä nisiä taputelleet ja olleet suurensa huoruudessa hänen kanssansa.

9. Sentähden annoin Minä hänet rakastajiansa käsiin, Assurin lasten valtaan, joita kohtaan hän oli himossansa hehkunut. Hes. 16:36s.

10. Nämä paljastivat hänen häpynsä, ottivat hänen poikansa ja tyttärensä, ja hänet he miekalla tappoivat; ja hän tuli kuuluisaksi vaimojen kesken, kun tuomioita hänessä toimitettiin.

11. Ja sen näki hänen sisarensa Oholiba ja harjoitti haureuttansa pahemmin kuin tämä ja huoruuttansa enemmän kuin hänen sisarensa huorittelemisia oli ollutkaan.

Jer. 8:7s. Hes. 16:47s.

12. Assurin poikiin hän himossa hekui, maaherroihin ja valtamiehiin, noihin läheisiin, kauniisti puettuihin, hevosilla ratsastaviin ratsumiehiin, jotka kaikki olivat ihania nuorukaisia. 2 Kun. 16:7s.

13. Ja Minä näin, että hän oli itsensä saastuttanut; sama tie oli heillä kumpasellakin.

14. Vaan tämä vielä pitemmälle jatkoi huoruuttansa; kun hän näki seinään kuvattujamiehiä, Kaldealaisten punalla piirrettyjä kuvia,

15. vyöllä vyötettyjä lanteiltansa, kirjavat lakit päässänsä, kaikki vaunusoturien näköisiä, heidän syntymämaansa Kaldean Babelin poikain muotoisia,

16. niin hän syytyi himosta näihin silmänsä näkemisestä, ja lähetti heille lähettiläitä Kaldeaan.

17. Ja Babelin pojat tulivat hänen luoksensa rakkausvuoteelle ja saastuttivat häntä huoruudellansa. Ja kun hän oli tullut saastutetuksi heidän kauttansa, niin hänen sielunsa vieraantui heistä.

18. Ja kun hän näin julkisesti teki huorin ja paljasti häpynsä, vieraantui sieluni hänestä, niinkuin sieluni oli hänen sisarestansa vieraantunut.

19. Ja hän enesi huoruuttansa, muistellen nuoruutensa päiviä, joina hän olitehnyt huorin Egyptin maalla. 2 Kun. 18:21.

20. Hän syytyi himoon heidän huorimuksihinsa, joiden liha on kuin

naisien liha, ja joiden siemennys kuin hevosten siemennys. Jer. 5:8.

21. Ja sinä hait nuoruutesi irstaisuutta, jolloin nänniäsi pideltiin nuoruutesi rintain tähden. Hes. 17:15.

22. Sentähden, Oholiba, näin sanoo Herra, Herra: Katso, Minä herätän rakastajasi sinua vastaan, ne, joista sielusi on vieraantunut, ja tuotan ne joka puolelta sinun päällesi:

23. Babelin pojat ja kaikki Kaldealaiset hallitsijat, ja rikkaat ja ylimykset, kaikki Assurin pojat heidän kansansa, kaikki ihanat nuorukaiset, maaherrat ja valtamiehet, vaunusoturit ja neuvokkaat miehet, kaikki hevosilla ratsustavaiset.

24. Ja he tulevat sinun päällesi sota-aseilla, vaunuilla ja rattailta ja kansainjoukolla; suojuksia ja kilpiä ja kypäriä he asettavat sinua vastaan yltä ympäri. Ja Minä annan heille tuomio-vallan, että he sinut tuomitsevat oikeutensa mukaan.

25. Ja Minä asetan kiivauteni sinua vastaan niin, että he sinua armottomasti kohtelevat; he leikkaavat sinulta nenäsi ja korvasi, ja mitä sinustajää, se on miekkoita kaatava. He ottavat poikasi ja tyttäresi, ja mikä sinusta jää, sen tuli on kuluttava.

26. He riisuvat sinulta vaatteesi, ja ottavat sinulta koristuksesi.

27. Ja Minä lopetan sinulta hävyttömän elämäsi ja huoruutesi Egyptin maasta asti, niin ettet ole nostava silmiäsi heidän puoleensa eikä enää ole Egyptiä muistava.

28. Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä annan sinut niiden käsiin, joita vihaat, niiden käsiin, joista sielusi on vieraantunut.

29. Ja he kohtelevat sinua vihalla ja ottavat kaiken työvaivasi, ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi, ja sinun huoruutes häpy on paljastettava, sekä ilkityösi ja huoruutesi.

30. Näitä tehdään sinulle huoruutesi tähden pakanain perässä, sentähden että saastutit itses heidän epäjumalissansa.

31. Sinä olet sisaresi tiellä kulkenut, sentähden annan Minä myös hänen maljansa sinun käteesi.

Ps. 75:9. Jes. 51:17. Jer. 25:15.

32. Näin sanoo Herra, Herra: sisaresi maljan pitää sinun juoman, tuon syvän ja avaran; naurua ja pilkkaa on se tuottava, sillä se on ylenpalttinen.

33. Päihtymisestä ja surkeudesta olet sinä täyttävä; häviön ja hävityksen malja on sisaresi Samarian malja.

34. Ja sinun pitää sen juoman ja sär-

päämän ja sen palasian uoleskeleman ja rintojasi repimän; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo Herra, Herra.

35. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: koska Minut unohdit ja heitit Minut selkäsi taakse, niin kannan nyt hävyttöntä menoasi ja huoruuttiasi.

1 Kun. 14:9. Jer. 2:32. 3:21. 13:25. 18:15.

36. Ja Herra sanoi minulle: ihmisen poika, etkö tuomitse Oholaa ja Oholibaa, ja ilmoita heille heidän kaunistuksiansa? Hes. 22:2.

37. Sillä he ovat avioliiton rikkoneet ja verta on heidän käsissensä. Ja epäjumaliensa kanssa ovat he avioliittonsa rikkoneet ja vieläpä lapsensakin, jotka he Minulle synnyttivät, tulen kautta heille ruuaksi käyttäneet.

38. Päälliseksi ovat he sen Minulle tehneet, että saastuttivat aivan samana päivänä Minun pyhäkköni ja rikkoivat Minun sabbattini.

39. Ja teurastettuansapiansa epäjumalillensa, tulivat he Minun pyhäkköni samana päivänä sitä saastuttamaan; ja katso, niin he tekivät keskellä Minun huonettani! Jer. 7:9 s.

40. Sen lisäksi lähettivät he miesten perään, joiitten piti tulla kaukaisilta mailta; lähettiläs lähetettiin, ja katso, he tulivatkin. Heitä varten sinä pesit itsesi ja voitellit silmäsi ja koristit itsesi koristuksilla.

41. Ja sinä istuit komealla vuoteella ja pöytä oli sen eteen kalettu; ja minun suitsutustani ja öljyäni panit sinä sen päälle.

42. Ja sinäpä huolettoman joukon hällinää! Ja miesten lisäksi ihmisjoukoista tuotiin juomareja korvesta, ja ne antoivat renkaita heidän käsivarsillensa ja kaunistuskruunut heidän päähänsä.

43. Ja Minä sanon tuosta huoruudesta kuluneelle: „vieläkö hän, hän yhä saa luoruuttansa jatkaa?”

44. Ja hänen luoksensa mennään, niinkuin porttonaisen luo mennään; niin he menivät Oholan ja Oholiban, noiden hävyttömien naisten tykö.

45. Mutta hurskaat miehet, ne heidät tuomitsevat avionsa rikkoneiden ja verta vuodattaneiden tuomiolla; sillä nämä ovat avioliiton rikkoneet ja verta on heidän käsissensä.

46. Sillä näin sanoo Herra, Herra: suuri joukko kootaan heitä vastaan ja heidät annetaan ryöstöksi ja saaliiksi.

47. Ja seurakunta on heidät kivillä kivittävä ja miekoillansa lävistävä; heidän poikansa ja tyttärensä he tappavat ja heidän huoneensa he tulla polttavat. Hes. 16:40 s.

48. Ja minä lopetan kaiken hävyttömän menon maasta, että kaikki valmot varoitukseen ottaisivat eivätkä teidän tavallanne hävyttöntä menoa pitäisi.

49. Ja he laskevat hävyttömän menonne teidän päällenne ja te saatte kantaa epäjumaliennesyntejä. Ja teidän pitää tietämän, että minä olen Herra, Herra.

24 Luku.

Jerusalem kuvataan ruostuneeseen kattilaan. Profetan valmon kuolema.

Ja Herran sana tuli minulle yhdeksäntenä vuonna, kymmenennellä kuulla kuukauden kymmenentenä päivänä, ja sanoi:

2. Ihmisen poika, kirjoita itsellesi tämän päivän nimi, juuri tämän päivän; sillä Babelin kuningas on asetunut Jerusalemiä vastaan juuri tänä päivänä. 2 Kun. 25:1, Jer. 52:4.

3. Ja tee tälle vastahakoiselle huoneelle vertaus, ja sano heille; näin sanoo Herra, Herra: pane pata tulelle, pane se, ja kaada vielä vettäkin siihen. Jer. 1:13. Hes. 11:13a.

4. Kokoa sen lihakappaleet siihen, kaikki hyvät kappaleet, reisi ja nisakat, täytä se valituilla luilla.

5. Ota valitut lampaista, ja pane myös puuroikkio luita varten sen alle; anna sen vahvasti kiehua, niin että sen luutkin siinä kypsyvät.

6. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: voi verivikojen kaupunkia, pafaa, jossa ruoste on, eikä sen ruoste siiltä lähdekään! Kaada se kappale kappaleelta ulos, ei siitä ole arpaa helletty. Hes. 22:2.

7. Sillä sen veri on sen keskellä; se pani sen paljaalle kalliolle, ei se sitä maan päälle vuodattanut, että se mullalla peitettäisiin. Job 16:18.

8. Kiivautta tuottaakseni, kostamalla kostaaakseni, panin Minä sen veren paljaalle kalliolle, ettei sitä peitetäisi. 3 Moos. 17:13. 5 Moos. 12:16.24.

9. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: voi verivikojen kaupunkia! Minäkin teen rovion suureksi. Hes. 21:32. Nah. 3:1. Hab. 2:12.

10. Pane paljon puita, syytä valkia, kypsytä liha ja kiehuta tuota hajuilientä, niin että luut palavat!

11. Ja pane sesitten hiiltensä päälle tyhjänä, niin että tulistuisi ja kuumenisi sen kupari ja sen saasta siitä poistettaisiin, sen ruoste lopetettaisiin.

12. Vaivoilla on se väsyttännyt, eikä lähde siitä ruosteen paljous; tuleen sen ruoste!

13. Sinun saastaisuutesi on kauhea.

Koska minä olen sinua puhdistanut, etkä ole puhdistunut, niin et sinä enää ole saastaisuudestas puhdistuva, siksi kun Minä lepytän kiivauteni sinussa. Hes. 5:13. 16:2.

14. Minä, Herra, olen sen puhunut, se on tuleva, ja Minä olen sen tekevä! En Minä päästä, enkä säästä, enkä sääli. Sinun teitteesi ja töitteesi mukaan tuomitsevat he sinua, sanoo Herra, Herra.

15. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

16. „Ihmisen poika, katso, Minä otan pois sinulta silmäisiä halun äkki-kuolemalla; mutta sinä et saa valittaa, eikä itkeä eikä kyyneliä vuodattaa.

17. Huokaille hiljaisuudessa, älä tee kuolleesta valitusta, sidos päähine päähäsi ja pane kengät jalkaasi, älä pane peittoa parralles, äläkä syö ihmisten leipää.“ 3 Moos. 10:5. 13:46. 2 Sam. 15:30. Jer. 16:7. Mik. 3:7.

18. Ja minä puhuin kansalle aamulla, ja vaimoni kuoli samana iltana, ja minä tein toisena aamuna, niin kuin minulle käsketty oli.

19. Ja kansa sanoi minulle: „etkö meille ilmoita, mitä tämä meille enustaa, kun sinä näin teet?“

20. Ja minä sanoin heille: Herran sana tuli minulle, sanoen:

21. Sano Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä saastutan pyhäkköni, teidän valtanne kerskauksen, silmäinne lemmityn, sieluinne halun; ja ne poikanne ja tyttärenne, jotka te jälkeenne jättitte, lankeavat miekkaan. Jer. 7:4.

22. Ja tettehkää, niinkuin minä tehnyt olen: älkäätkä panko peittoa parrallenne, älkäätkä syökö ihmisten leipää.

23. Vaan pankaat päähineenne päähänne ja kenkänne jalkoihinne; älkäätkä valittako, älkäätkä itkekö, vaan hitukaat syntienne tähden ja huokailkaat toinen toisellenne.

24. Ja Hesekiel on teille oleva ihmeimerkiksi; aivan niinkuin hän teki, samoin tekin tehkäätk. Kun tämä tulee, silloin pitää teidän tietämän, että Minä olen Herra, Herra. Jer. 16:4. Hes. 4:17.

25. Ja sinä, ihmisen poika, katso, sinä päivänä, jona Minä heiltä otan heidän valtansa, heidän ihanan ilonsa, heidän silmäinsä lemmityn ja heidän sielujensa halun, heidän poikansa ja tyttärensä,

26. sinä päivänä on pakolainen tuleva sinun tykösi sitä korvin kuulaksesi ilmoittamaan. Hes. 33:1a.

27. Sinä päivänä on sinun suusi avautuva puhumaan ynnä tuon pakolaisen kanssa, etkä enää ole mykkänä oleva; ja sinä olet oleva heille ihmeimerkiksi, että he tietäisivät Minun olevan Herran. Hes. 3:26.

25 Luku.

Ennustuksia Ammonilaisia, Moabilaisia, Edomilaisia ja Filistealaisia vastaan.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: 2. Ihmisen poika, käännä kasvosi Ammonin lapsia kohti ja ennusta heitä vastaan,

Jer. 49:1 s. Hes. 21:28 s. Am. 1:13 s.

3. ja sano Ammonin lapsille: kuulkaat Herran, Herran sanaa. näin sanoo Herra, Herra: sentähden että sinä sanot: „se sinulle piti!“ minun pyhäköstäni, että se on saastutettu, ja Israelin maasta, että se on hävitetty, ja Juudan huoneesta, että he ovat menneet vankeuteen.

4. sentähden katso, Minä annan sinut Itämaan lapsille omaisuudeksi, ja he asettavat telttileirinsä sinussa ja sijoittavat sinussa majojansa; he syövät hedelmäsi ja juovat maitosi.

5. Ja minä teen Rabban kamellen lautumeksi ja Ammonin lasten maan lammasten lepopaikaksi; ja teidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

6. Sillä näin sanoo Herra, Herra: sentähden että sinä taputtelit käsiäsi ja poljtit jalkaa ja koko sielusi ylönkatseella iloitsit Israelin maasta,

7. sentähden katso, Minä ojennan käteni sinua vastaan ja annan sinut saaliiksi pkanonille ja juuritansinut kansoista ja lopetan sinut maakunnista; Minä hävitän sinut, ja sinun pitää tietämän, että Minä olen Herra.

8. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että Moab ja Seir sanovat: „katso, niinkuin kaikki pkanat, niin on Juudan huonekin.“

Jes. 15:1 s. 16:1 s. Jer. 48:1 s. Am. 2:1 s.

9. sentähden, katso, Minä avaan Moab'n kyljen kaupungista asti, hänen lärimmäisistäkin kaupungista, hänen maansa kaunistuksen, Bet Hajesimotin, Baal Meonin, ja aina Kirjataimiin asti.

10. Itämaan lapsille annan Minä perinnöksi sen, ynnä Ammonin lasten maan, ettei Ammonin lapsia enää kansoissa muistettaisi.

11. Ja Moabissa toimitan Minä tuomioita; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

12. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että Edom kohtelee Juudan huonetta kovalla kostolla, ja koska

he ovat syvään syyhyh heille kostamalla joutuneet, Jer. 49:7 s.

Hes. 35:2. 36:5. Am. 1:11 s. Ob. v. 1 s.

13. sentähden sanoo Herra, Herra näin: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän siitä ihmiset ja eläimet; ja panen sen aitioksi Temanista saakka, ja Dedaniin asti pitää heidän miekalla kaatumun.

14. Ja Minä toimitan kostoni Edomissa oman kansani, Israelin käden kautta, ja ne kohtelevat Edomia minun vihani ja kiivauteni mukaan, ja niin saavat he tuntea minun kostoni, sanoo Herra, Herra.

1 Makk. 5:3. 2 Makk. 10:16 s.

15. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että Filistealaiset kostolla kohtelevat ja ovat kostaneetsielunsa ylönkatseella turmioksi ijankaikkisessa vihassa, 2 Aik. 28:18.

Jes. 14:29 s. Jer. 47:1 s. Am. 1:6 s. Sak. 9:5 s.

16. sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, Minä ojennan käteni Filistealaisia vastaan ja juuritan pois Kretiläiset ja kadotan merirantamaan jäännöksen.

17. Ja Minä toimitan heissä suuria kostoja kiivauden rangastuksilla. Ja heidän pitää tietämän Minun olevan Herran, kun Minä lasken kostoni heidän päällensä.

26 Luku.

Tyron hävitetään.

Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, sentähden että Tyrosanoo Jerusalemita: „se sinulle piti rikottu on kansojen portti; se kääntyy minun puoleeni; ja minä täytetään, hän hävitetään!“

3. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen sinun päällesi, Tyro, ja nostan sinua vastaan monta kansaa niinkuin meri aaltojansa nostaa. Jes. 23:1 s. Jer. 47:4. Am. 1:9 s.

4. Ja ne hävittävät Tyron muurit ja särkevät sen tornit; ja Minä lakkaisen sen tomunkin siitä pois ja teen sen paljaaksi kallioksi.

5. Verkkojen kuivutuspaijaksi on se joutuva meren keskellä; sillä Minä olen sen puhunut, sanoo Herra, Herra. Ja se on tuleva saaliiksi kansoille;

6. ja sen tyttäret, jotka mantereella ovat, ne miekalla surmataan, että he tietäisivät, Minun olevan Herran.

7. Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tuotan Tyroa vastaan Nebukadresarin, Babelin kuninkaan

pohjoisesta, kuningasten kuninkaan, hevosilla ja vaunuilla ja ratsumiehillä ja suuren väestön joukolla.

Hes. 28:7. Dan. 2:37.

8. Sinun tyttäresi kedolla on hän miekalla tappava; ja hän panee sinua vastaan valloitustornin ja luopi sinua vastaan vallin ja nostaa sinua vastaan suojuksen.

9. Ja murtajansa asettaa hän muurejasi vastaan, ja kukistaa aseillansa tornisi.

10. Hänen hevostensa paljoudesta peittää sinut heidän tomunsa; ratsumiesten ja ratasten ja vaunujen helinästä vapisevat muurisi hänen tullessa sinun portteihis, niinkuin tullaan kukistettuun kaupunkiin.

11. Hevostensa kavoilla hän polkee kaikki katusi; sinun kansasi hän miekalla tappaa ja voimasi patsaat maahan vaipuvat. Jes. 5:28. Jer. 47:3.

12. Ja heriistävät rikkautesi ja ryöstävät kauppatavarasi ja kaatavat muurisi, ja sinun komeat huoneesi he hajottavat; ja kivesi ja puusi ja rojuisi he veteen syöksevät.

13. Ja Minä lakkautan virttesi laulun, eikä ole kanteleittesi helinää kuuluva. Jes. 24:8. Jer. 7:34. 16:9. Am. 5:25.

14. Ja Minä teen sinut paljaaksi kallioiksi, sinä olet verkkojen kylväspaikkana oleva; ei sinua enää rakenneta. Sillä Minä, Herra, olen sen puhunut, sanoo Herra, Herra.

15. Näin sanoo Herra, Herra Tyrolle: eivätkö saaret vapise sinun kaatumisesi roiskeesta haavoitettujen huoaessa, kun surmataansinun keskelläsi?

16. Ja kaikki meren ruhtinaat astuvat alas istuimiltansa ja panevat pois vaippansa ja riisuvat päältänsä kirjavat vaatteensa; he vaateltavat itsensä vavistuksella, istuvat maahan ja vavahtavat joka silmänräpäys ja ovat hämmästyksissä sinun tähtesi.

Ilm. 18:9.

17. Ja veisaavat sinusta valitusvirren ja sanovat sinulle: kuinka sinä hävisitkään, sinä merestä asuttu, sinä yllistetty kaupunki, joka oli väkevä merellä, se ja sen asukkaat, jotka peljättävät kaikkia sen asukkaita!

18. Nyt vapisevat saaret sinun kaatumisesi päivänä, ja saaret, jotka meressä ovat, hämmästyvät loppuasi.

19. Sillä näin sanoo Herra, Herra: tehdessäni sinut hävitetyksi kaupunkiksi, asumatomiemi kaupunkien vertaiseksi, nostaesäni syvyuden sinun päällesi, niin että suuret vedet sinut peittävät,

20. vajotan Minä sinut hautaan va-

joovain kanssa muinaisen kansan tykö, ja asetan sinut tuonelan maassa, muinais-ajasta asti olleissa raunioissa hautaan vajoovain kanssa, ettet enää asuttuna ole; mutta elävien maassa valmistan Minä kunnian. 21. Peloitukseksi teen Minä sinut, eikä ole enään oleva. vaan sinua haetaan, eikä sinua enää ikinä löydetä, sanoo Herra, Herra. Hes. 27:36. 28:19.

27 Luku.

Tyron ylpeys ja perikato.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ja sinä, ihmisen poika, tee valitusvirsi Tyrosta. Jes. 23:1 s. Am. 1:9 s.

3. Ja sano Tyrolle, joka asuu meren porteilla ja tekee kauppaa monen saaren kansan kanssa: näin sanoo Herra, Herra: Tyro, sinä sanot: „minä olen kauneudessa täydellinen!“

4. Meren sydämissä on sinun rajasi; rakentajasi ovat tehneet kauneutesi täydelliseksi.

5. Seniirin kypresseistä rakensivat he sinulle kaikenlaista lautateosta; sedriä Libanonista he ottivat, tehdäksensä maston sinulle. 5 Moos. 3:9.

6. Basanin tammista he tekivät airosi; tuhtosi tekivät norsun hampaita ja serbipuusta Kittimin saaristosta.

7. Kirjavan-kuteinen hieno liina Egyptistä oli purjeenasi, olemaan sinulla lippuna; sininen ja punainen purppura Elisän saarista oli sinun laivapeiteenäsi.

8. Sidonin ja Arvadin asukkaat olivat soutajina sinulle; sinun taiturisi, Tyro, olivat sinussa, ne olivat perämiehinäsi. 1 Moos. 10:15.

9. Gebalin vanhukset ja sen taiturit olivat sinussa rakojasi parantamassa; kaikki meren laivat ja heidän venemiehensä olivat sinussa kauppatavaroitasi vaihtamassa.

1 Kun. 5:18. Ps. 83:8.

10. Persialainen, Lydialuinen ja Putilainen olivat sotajoukossasi sotamiehinä; kilven ja kypärin he ripustivat sinussa; ne antoivat loisteen sinulle. Jes. 66:19. Jer. 46:9. Nah. 3:9.

11. Arvadin pojat ja oma sotajoukkosi olivat muureillas ylt ympäri ja sankareita oli torneissasi; kilpensä he ripustivat kaikkialle muureillesi; ne tekivät sinun kauneutesi täydelliseksi.

12. Tarsis teki kauppa sinun kansasi, kaikenlaisen tavaransa paljoudesta; hopealla, raudalla, tinalla ja lyijyllä maksoivat he sinulle.

13. Javan, Tubal ja Mesek tekivät kauppa sinussa; ihmisillä ja vas-

ki-astioilla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.

14. Togarmar heimokuntalaiset antoivat hevosiä ja ratsuja ja muuleja sinulle maksuksi.

15. Dedanin lapset olivat sinun kauppioinasi, monet saaret olivat käsikaupoissasi; he antoivat sinulle norsun hampaita ja ebenpuita vaihtohinnaksi.

16. Aram oli kauppaan kanssasi tekemässä monien teoksiesi tähden; kiiltokivillä, punaisella purppuralla, kirjavakuteisilla kankailla, hienolla liinalla, koralleilla ja rubineilla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.

17. Juuda ja Israelin maa tekivät myös kauppaan kanssasi. Minnitin nisilla ja balsamilla ja hunajalla ja öljyllä ja hajupihkalla maksoivat he sinun vaihtotavarasi. Tuom. 11:33.

18. Damasko oli kauppaan kanssasi tekemässä teostesi paljouden tähden, kaikenlaisen tavarain paljouden tähden; he maksoivat Helbonin viinillä ja Saharin villalla.

19. Vedan ja Javan Usalista antoivat vaihtotavarastasi rautateoksia; kassia ja kalmus olivat sinulle kauppatavaroina.

20. Dedan teki kauppaan kanssasi ratsastuspeiteillä.

21. Arabia ja kaikki Kedarin ruhtinaat, ne olivat sinun käsikauppiointasi: karitsoilla, oinailla ja kaureilla he tekivät kauppaan sinun kanssasi.

1 Moos. 25:13. Ps. 120:5.

22. Seban ja Ragman kauppiamiehet tekivät kauppaan kanssasi; paraimilla hajuhöysteillä ja kaikenlaisilla kalleilla kivillä ja kullalla he maksoivat sinun vaihtotavarasi.

23. Haran ja Kaune ja Eden, Seban kauppiat, Assur ja Kilmad olivat kauppiointasi.

24. Ne tekivät kauppaan sinun kanssasi kalleilla vaatteilla, sinipurppuraisilla ja kirjavankuteisilla vaipoilla, sekä lankatavaroilla, punotuissa ja vahvoissa nuorissa, sinun markkinoilla.

25. Tarsis-laivat olivat sinun kauppaalukseksi kuljetusneuvot; ja sinä rikastuit ja suuresti kunnioitettiin meren keskellä.

26. Suurille vesille veivät soutajasi sinut; mutta itätuuli särki sinut meren keskellä.

27. Sinun rikkautes ja omaisuutesi ja vaihtotavarasi ja merimiehesi ja perämiehesi ja rakojesi parantajat ja kauppiat kaupitsijat ja kaikki sotamiehesi, jotka ovat sinussa ja koko joukossasi, joka keskellä on, ne up-

poavat meren syvyyteen kaatumisesi päivänä.

28. Perämiehesi huodon äänestä vapisevat paikkakunnat.

29. Ja maalle astuvat laivoistansa kaikki airoilla soutajat, venemiehet, kaikki, jotka laivoja merellä kuljettavat, ne seisovat maalla.

30. Ja antavat sinun tähtesi äänensä kuulua ja huutavat katkerasti, ja heittävät tomua päänsä päälle ja tahraavat itsensä tuhkalla.

31. He ajavat sinun tähtesi päänsä kaljuksi ja pukeutuvat säkkiin, ja itkevät sinua katkeralla mielellä ja haikealla valituksella. Jer. 48:37.

32. Ja he veisaavat, vaihtuessaan sinua, suruvirren, ja surkuttelevat sinua: „kuka on niinkuin Tyro, niinkuin tuo keskellä merta hävitetty?”

33. Kun sinä kauppaat teit merillä, ravitsit sinä monta kansaa; vairoilasi ja vaihtotavarallasi rikastutit sinä maan kuninkaila.

34. Nyt kun sinä hävitettiin merillä syviin vesiin, on sinun tavarasi ja koko joukkosi sinussa langennut.

35. Kaikki saarten asukkaat hämmästyvät sinun kohtalosi, ja heidän kuninkaansa kauhistuvat ja vavahtavat kasvoissansa.

36. Kauppiat kansoissa viheltävät sinusta. Kauhuksi tulit; ei sinua enää ole ijankaikkisesti. Hes. 26:21, 28:19.

28 Luku.

Ennustus Tyron ruhtinasta ja Sidonia vastaan. Lupaus Israelille.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, sano Tyron ruhtinaalle: näin sanoo Herra, Herra: sentähden että sydämesi paisuu, ja sinä sanot: „minä olen jumala, jumalien istuimella istun meren sydämessä,” sinä, joka kuitenkin olet ihminen, etkä jumala, vaikka teet sydämesi jumalan sydämen vertaiseksi, Jes. 31:3.

Hes. 27:4. Dan. 5:20. Ap. t. 12:22.

3. katso, sinä olet viisaampi Danielia; ei mikään salaisuus ole sinulta kätkeyty; Dan. 1:17, 20.

4. viisaudellas ja taidollas olet sinä hankkinut itsellesi vallan ja olet hankkinut kultaa ja hopeaa aarreaitoihisi;

5. suurella viisaudellasi sinun kauppassasi olet sinä enentänyt valtasi, ja sydämesi on paisunut valtasi tähden,

6. sentähden sanoo Herra, Herra näin: sentähden että teit sydämesi jumalan sydämen vertaiseksi,

7. sentähden, katso, Minä olen tuot-

tava päällesi muukalaisia, väkivaltaisia kansoja; ne paljastavat miekansa sinun viisautesi kauneutta vastaan ja saastuttavat sinun loistosii.

Hes. 28:7. 30:11.

8. He vajottavat sinut kuoppaan, ja sinä olet murhattujen surmalla kuoleva meren sydämessä.

9. Oletkohan todellakin tappajasi edessä sanova: „minä olen jumala?“ vaikka sinä olet ihminen eikä jumala surmaajasi käsissä.

10. Ympärileikkaamattomien surmalla olet sinä kuoleva muukalaisten käsissä, sillä Minä olen sen sanonut, sanoo Herra, Herra.

11. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

12. Ihmisen poika, tee valitusvirsi Tyron kuninkaasta ja sano hänelle. näin sanoo Herra, Herra: sinä olit täydellisyden kuva, täynnä viisautta, ja täydellinen kauneudessa!

13. Edenissä, Jumalan puutarhassa, sinä olit; kaikellaiset kallit kivet olivat peittonasi: karneoli, topasi ja timantti, tarsi, onyks ja jaspis, safiiri, granatti ja smaragdi ja kulta; sinun rumpusi ja koristuksesi olivat jo valmiit sinulle sinä päivänä, kuin sinä luotiin.

14. Sinä olit niinkuin suojelevainen voideltu kerubi, ja Minä sinut siksi asetin; pyhällä Jumalan vuorella sinä olit; kiiltokivien keskellä sinä vaelsit.

15. Viaton olit sinä teissäsi luomisesi päivästä asti, siksi kuin vääritys sinussa havaittiin.

16. Mutta suuressa kaupanteossa täytettiin sinu siveyksesi vääryydellä ja sinä teit syntiä. Silloin Minä saastutit sinut pois olemasta Jumalan vuorella ja hävitin sinut, sinä suojeleva kerubi, kiiltokivien keskeltä.

17. Sydämessi on paisunut kauneutesi tähden, sinä turmelit viisautesi loistosii tähden; sentähden maahan syysään Minä sinut, kuningasten eeten panen sinut, että sinua katseltaisiin.

18. Monilla synneilläsi väärässä kauppassasi saastutit sinä pyhät paikkasi, ja Minä lasken tulen lähtemään sinun keskeltäsi, se on sinut syövä; ja teen sinut tomuksi maan päällä kaikkien katsojain silmään edessä.

19. Kaikki, jotka sinun tuntevat kansoissa, hämmästyvät sinua; sinä olet peloitukseksi joutunut, eikä sinua enää ikinä ole. Hes. 26:6. 27:36.

20. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

21. Ihmisen poika, käännä kasvosi

Sidoniin päin ja ennusta sitä vastaan. Hes. 23:2.4.

22. Ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen sinua vastaan, Sidon, ja olen voittava kunnian sinun keskelläsi; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, toimitaessani hänessä tuomioita, ja osoitan itseni pyhäksi hänessä.

23. Ja Minä lähetän siihen ruton ja veren vuodatuksen sen kaduille, ja haavoitettu kaatuu sen keskellä kaikkialta sen päälle tulevan miekan kautta, ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

24. Ei se ole enää Israelin huoneelle oleva pistävän orjantappurana ja vihoittavana ohdakkeena kaikista heidän ympärillensä olevista, jotka heitä halveksivat, ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, Herra.

25. Näin sanoo Herra, Herra: kun Minä kokoan Israelin huonetta niistä kansoista, joihin he hajoitettu ovat, niin silloin ilmoitan itseni heissä pyhäksi pakanain silmissä, ja he saavat asua maassansa, jonka Minä annoin palvelijalleni Jaakobilille.

26. Ja he asuvat sinä rauhassa, ja rakentavat huoneita ja istuttavat viinimäkejä ja asuvat rauhassa, Minun toimittaessani tuomioita kaikissa ympärillä olevissa, jotka heitä halveksivat. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, heidän Jumalansa.

29 Luku.

Ennustus Egyptiä vastaan.

Kymmenentenä vuotena, kymmenennellä kuulla, kuukauden kahdentenatoista päivänä tuli Herran sana minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Faraota, Egyptin kuningasta vastaan, ja ennusta häntä ja koko Egyptin maakuntaa vastaan.

Jes. 19:1 s. Jer. 43:8 s. 44:30. 46:2 s.

3. Puhu ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen sinun päällesi, Farao, Egyptin kuningas, sinä suuri merihirviö, joka virut virtojesi keskellä, joka sanot: „minun omani on virta, minä olen sen itselleni tehnyt.“ Hes. 51:9. Hes. 32:2.

4. Ja Minä panen koukut sinun leukapieliisi ja tartutan virtojesi kalat suomuksiis ja vedän sinut ylös virtojesi keskeltä ja kaikki virtojesi kalat, jotka suomuksissa riippuvat.

5. ja heitän sinut korpeen, olet ja kaikki virtojesi kalat; kedolle olet sinä kaatava; ei sinua korjata eikä koota; maan pedoille ja taivaan linnuille annan Minä sinut ruuaksi. Hes. 32:5.

6. Ja kaikki Egyptin asukkaat tulevat tietämään, että Minä olen Herra, sentähden että he olivat ruokosauvana Israelin huoneelle.

2 Kun. 18:21. Jes. 36:6.

7. Kun he käsin tarttuivat sinuun kiinni, taituit sinä ja halkaisit heiltä koko kyljen, ja kun he nojasivat sinuun, murrutit sinä ja jätit kaikki heidän lanteensa horjumaan.

8. Sentähden sanoo Herranäin: katso, Minä tuotan miekan päällesi ja hävitän sinusta ihmisen ja eläimen;

9. ja Egyptin maa on tuleva autioksi ja erämaaksi, ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra. Sentähden että hän sanoo: „minun omani on virta, ja minä olen sen tehnyt.“ Joel 3:19.

10. sentähden, katsö, Minä tulen sinua vastaan ja sinun virtojasi vastaan ja teen Egyptin maan erämaaksi, häviöksi ja autioksi Migdolista Seveeneen asti ja aina Kusin rajaan asti.

Hee. 30:6.

11. Ei ole ihmisen jalka siinä liikkevä eikä eläimen jalka siinä liikkuva, eikä sitä neljänä kymmeneen vuoteen asuta. Hee. 32:13.

12. Ja Minä teen Egyptin maan autioksi autioitten maiden keskelle, ja sen kaupungit tulevat hävitettyjen kaupunkien keskellä autioina olemaan neljäkymmentä vuotta; ja Minä hajoitin Egyptin kansojen sekaan ja hajoitin heidät maakuntiin.

13. Sillä näin sanoo Herra, Herra: neljäkymmenen vuoden perästä koohan Minä Egyptin niistä kansoista, jonne he hajoitetut ovat.

14. Ja Minä palautan Egyptin vankeuden ja tuotan heidät jälleen Patroksen maahan, heidän syntymämaallensa, ja he saavat olla siellä heikkona valtakuntana.

15. Valtakuntia heikompi on se oleva, eikä se enää ole itsensä korottava kansojen yli; ja Minä vähennän heidät, niin etteivät enää kansoja hallitse.

16. Eikä se enää ole oleva Israelin huoneelle turvaksi, muistuttamassa synnistä, heidän kääntymässä niiden jälkeen; ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra.

17. Ja tapahtui seitsemäntenä kolmatta vuotena, ensimmäisellä kuu-kaudella, kuun ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

18. Ihmisen poika, Nebukadresar, Babelin kuningas, on teettänyt sotaväellensä kovaa työtä Tyroa vastaan, niin että jokainen pää on kalju ja jokainen olkapää kulunut, eikä palk-

kaa tullut hänelle ja hänen sotaväellensä Tyrosta siitä työstä, jota hän teki sitä vastaan.

19. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: katso, Minä annan Nebukadresarille, Babelin kuninkaalle, Egyptin maan; ja hän ottaa pois sen rikkouden ja ryöstää sen rüstön ja vie saaliinansa sen saaliin, ja tämä on tuleva hänen sotaväellensä palkaksi.

20. Hänen työnsä palkaksi annan Minä hänelle Egyptin maan, koska he Minua varten työtä tekivät, sanoo Herra, Herra.

21. Sinä päivänä Minä kasvatansarven Israelin huoneelle, ja tahdon avata sinun suusi heidän keskellensä; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

30 Luku.

Ennustus Egyptiä vastaan.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, ennusta ja sano: näin sanoo Herra, Herra: voivotta-kaat: „voi sitä päivää!“

3. Sillä päivä on lähellä, tosin lähellä on Herran päivä, pilvinen päivä; pakanakansojen aika on se oleva. Joel 2:1 s. Sef. 1:14.

4. Ja miekka tulee Egyptiin ja ahdistus on Etiopiassa oleva, surmatujen kaatuessa Egyptissä; he riistävät sen rikkautta ja sen perustukset hävitetään. Jes. 20:3 s.

5. Etiopialainen ja Libyalainen ja Lydiläinen ja koko šekakansa ja Kubilainen ja liiton maan lapset, ne heidän kansansa miekalla kaatuvat.

6. Näin sanoo Herra: jotka tukevat Egyptiä, kaatuvat, ja sen vallan kerskaus vaiuu, Migdolista Seveeneen asti he miekalla siinä kaatuvat, sanoo Herra, Herra. Hee. 29:10 s.

7. Ja ne ovat autioina autioitten maiden keskellä, ja heidän kaupunkinsa hävitettyjen kaupunkien keskellä.

8. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, kun Minä syytän tulen Egyptissä, ja kaikki sen auttajat musertuvat.

9. Sinä päivänä lähtee sanansaattajia Minun luotani laivoilla levollista Etiopiaa peljättämään, ja ahdistus on heidän seassansa oleva niinkuin Egyptin päivänä; sillä katso, se tulee.

10. Näin sanoo Herra, Herra: Minä lakkautan Egyptin liikkeen Nebukadresarin, Babelin kuninkaan, kädän kautta.

11. Hän ja väkensä hänen kansansa, pakanain pahimmat, tuodaan maata hävittämään, ja he paljastavat

miekkansa Egyptiä vastaan ja täyttävät maan murhutuilla. Hes.28:7.31:12.
12. Ja Minä lasken virrat kuivaksi maaksi, ja myön tämän maan pahojen ihmisten haltuun, ja hävitän maan ja mitä siinä on muukalaisten kädellä; Minä, Herra, olen sen puhunut. Jes. 19:5s.

13. Näin sanoo Herra, Herra: Minä hävitän väärät jumalat ja lakkautan epäjumalat Nofista, eikä ole ruhtinasta Egyptin maassa enää oleva; ja Minä annan pelvon tulla Egyptin maahan. Jes. 19:16s.

14. Ja Minä teen Patroksen autioksi ja syytän tulen Soanissa ja toimitan tuomioita No'ssa.

15. Ja vuodatan kiivauteni Sin'in, Egyptin varustuksen päälle, ja hävitän No'n väkiliikkeen.

16. Ja Minä syytän tulen Egyptissä; Sin on kivusta väentelevä itsensä, ja No on valloitetuksi tuleva, ja Nofia vihollisetahdistavatselvälläpäivällä.

17. Avenin ja Pibesetin nuorukaiset lankeavat miekalla; ja he itse menevät vankeuteen.

18. Ja Tehafnehessa pimenee päivä, kun Minä rikon Egyptin ikeet ja siinä sen voiman kerskaus lakkautetaan; pilvi on sen peittävä ja sen tyttäret menevät vankeuteen.

19. Ja Minä toimitan tuomioita Egyptissä; ja heidän pitää tietämän, että minä olen Herra.

20. Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena ensimmäisen kuun seitsemäntenä päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

21. Ihmisen poika, Minä olen Faraon, Egyptin kuninkaan käsivarren musertanut, ja katso, ei sitä enää sidota lääkkeitä käyttämällä, kääreitä asettamalla sen sitomiseksi, että se vahvistuisi, miekkaan tarttumaan.

22. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen Faraota, Egyptin kuningasta vastaan ja murran hänen käsivartensa, sekä väkevän että särjetyn, ja pudolan miekan hänen kädestänsä.

23. Ja Minä hajoitan Egyptin kansojen sekaan ja kylvän heidät maakuntiin.

24. Mutta Minä vahvistan Babelin kuninkaan käsivarret ja annan miekani hänen käteensä, ja muserran Faraon käsivarret, ja hän on huokaava lävistetyin huokaukset hänen edessänsä.

25. Ja väkeviksi teen Minä Babelin kuninkaan käsivarret, mutta Faraon käsivarret vaipuvat; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, kun

Minä annan miekkani Babelin kuninkaan käteen ja hän sen ojentaa Egyptin maata vastaan.

26. Ja Minä hajoitan Egyptin kansojen sekaan ja kylvän heidät maakuntiin; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

31 Luku.

Assurin korkeus ja kukistus kuvaksi ja peloitukseksi Egyptille.

Ja tapahtui yhdentenätoista vuotena J kolmannen kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, sano Faraolle, Egyptin kuniukaalle, ja hänen väkijoukkollensa: kenen vertainen sinä olet suuruudessa?

3. Katso, Assur oli sedripuu Libanonissa, kaunis oksiltansa, tuuhea ja varjoisa, ja korkea kasvultansa, ja pilvien välissä oli sen latva.

4. Vedet sitä isoksi kasvattivat, syvyys korotti sitä; se kävi virroillansa hänen istutuksensa ympäri, ja lähetti kanavansa kaikkien kedon puiden puoleen.

5. Sentähden korkeni sen kasvu kaikkia kedon puita korkeammaksi, sen lehdet suurenivat, ja sen oksat pitenevät monista vesistä, kun se leviitti itsensä.

6. Sen lehvien rakensivat kaikki taivaan linnut pesänsä, ja sen oksien alla poikivat kaikki kedon eläimet, ja sen varjossa asuivat kaikki suuret kansat.

7. Ja se oli kaunis suuruudessa, pitkillä oksillansa; sillä sen juuri oli monien vesien vieressä.

8. Sedripuut Jumalan paradiisissa eivät olleet sitä etevämpiä; kypresit eivät olleet sen lehvien kallaisia eikä vaahterapuut olleet sen oksien vertaisia. Ei mikään puu Jumalan paradiisissa ollut sen kaltainen kauneudessa.

9. Kauniiksi Minä sen tein monine oksinensa, ja sitä kadehtivat kaikki Edenin puut, jotka Jumalan paradiisissa olivat.

10. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: sentähden että hän niin korkeaksi kohotti itsensä ja laski latvansa pilvien väliin, ja hänen sydämensä paisutti itsensä ylpeydessä,

11. niin annan Minä sen kansojen sankarin käteen; hän sille mieltensä mukaan tekee. Sen jumalattomuuden tähden ajoin Minä sen pois.

12. Ja muukalaiset, pakanoitettuimmat, hakkasivat sen poikki ja kaatoivat sen; vuorille ja kaikkiin

laaksoihin putosivat sen oksat, ja sen vesat tahtuivat kaikissa maan onkaloissa; ja kaikki maan kansat astuivat pois sen varjosta ja jättivät sen.

Hes. 28:7. 30:11.

13. Sen kaatuneella rangolla istuvat kaikki taivaan linnut, ja sen oksilla ovat kaikki kedon eläimet.

14. Niin tapahtuu sitä varten, ettei yksikään veden kasvattama puu kokenisi kasvussansa eikä laskisi latvansa pilvien väliin, ja ettei mitkään vettä imevät luottaisi itsensä korkeudessaan, sillä kaikki he annetaan kuolemalle, tuonelan maahan, ihmislastenjoukossa hautaan menieven sekaan.

15. Näin sanoo Herra, Herra: sinä päivänä, jona hän astui tuonelaan, valmistin Minä surun: Minä peitin kuljun hänen tähtensä ja ehkäisin sen virrat, ja suuret vedet pidättyivät; Minä puin hänen tähtensä Libanonin mustiin, ja kaikki kedon puut hänen tähtensä menehtyivät.

16. Hänen kaatumisensa roiskeella väritytin Minä kansoja, kun syöksin häneä alas tuonelaan, hautaan astuviensa kanssa. Ja manalan maassa lohduttivat itsensä kaikki Edenin puut, Libanonin valitit ja parhaat, kaikki vettä imeneet. Jes. 14:9 b. Hes. 32:18, 31.

17. Nekin astuivat hänen kanssansa alas tuonelaan miekan lävistämien pariin, jopa hänen auttajansakin, jotka olivat istuneet hänen varjossansa kansojen kesken.

18. Kenen kaltainen sinä siis olet kunniaassa ja suuruudessa Edenin puiden seassa? Ja sinun täytyy astua alas Edenin puiden tykö manalan maahan; ympärileikkaamattomien kanssa olet sinä makaava niitten luona, jotka miekalla tapetut ovat. Tämmöinen on Farao ja koko hänen väkensä oleva, sanoo Herra, Herra.

Hes. 28:10. 32:19.

32 Luku.

Valitus Faraon ja hänen kansansa perikadosta.

Ja tapahtui kahdentenatoista vuonna, kahdennelatoista kuulla, kuukauden ensimmäisenä päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, tee valitusvirsi Faraosta, Egyptiin kuninkaasta, ja sano hänelle: nuoreen jalopeuraan kansojen keskellä sinua verrattiin; ja sinä olit niinkuin merihirviö merissä, ja juoksit virroissas, ja sotkit veden jaloillias, ja poljit heidän virtansaa. Hes. 29:3 s.

3. Näin sanoo Herra, Herra: Minä

heitän verkkoni sinun ylitsesi suurella kansojen joukolla; he vetävät sinut ylös monin rihmoissani.

Hes. 12:13. 17:20.

4. Ja Minä heitän sinut maalle, ja viskaan sinut kedolle, ja istutan päällesi kaikki taivaan linnut ja ravitsen sinulla kaikki maan pedot.

Hes. 29:5. 31:13.

5. Ja heitän sinun lihasi vuorille ja täytän laaksot ruumiillasi,

6. ja juotan maan sinun verelläsi aina vuoriin asti; ja notkot sinusta täyttyvät.

7. Ja sammuttaessani sinut, peitän Minä taivaat ja pimitän sen tähdet; auringon Minä pilvillä peitän eikä kuu ole valoansa antava.

Jes. 13:10. 14:12. Hes. 31:15 a.

8. Kaikki taivaan valot Minä pimitän sinun tähtesi ja tuotan pimeyden maasi päälle, sanoo Herra, Herra.

9. Ja Minä peljätän monen kansan sydämmet, kun saatan sinun häviöksi tiettäväksi kansoille maakuntiin, joita et sinä tunne.

10. Ja Minä hämmästyttän sinun tähtesi monta kansaa, ja heidän kuninkaansa kauhistuvatsinun tähtesi, kun Minä miekkani leimahutan heidän kasvojensa edessä, ja he vavahtelevat joka silmänräpäys, kukin henkensä tähden, sinun lankeemuksesi päivänä.

11. Sillä näin sanoo Herra, Herra: Babelin kuninkaan miekka on tuleva sinun päällesi.

12. Sankarien miekoilla kaadan Minä sinun väkijoukkoosi; pakanoitien pahimpia he kaikki ovat ja hävittävät Egyptin ylpeyden, ja koko sen ihmisjoukko lopetetaan. Hes. 28:7.

13. Ja Minä hukutan kaikki eläimet suurista vesistä; ja ihmisen jalka ei enää ole niitä sotkeva eikä eläimen sorkka ole sitä sekoittava. Hes. 29:11.

14. Silloin Minä panen niiden vedet laskeutumaan ja heidän virtansa juoksemaan pois niinkuin öljy, sanoo Herra, Herra,

15. kun Minä panen Egyptin maan autioksi ja se maa tehdään tyhjäksi kylläisyydestänsä, kun Minä lyön kaikki siinä asuvaset; ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra.

16. Tämä on valitusvirsi ja valitusvirtenä sitä veisataan, kansain tytätret sitä valitusvirtenä veisaavat, Egyptistä ja kaikesta sen ihmisjoukosta he sitä valitusvirtenä veisavat, sanoo Herra, Herra.

17. Ja tapahtui kahdennelatoista vuodella, kuukauden viidentenatoista-

la päivänä, että Herran sana tuli minulle, sanoen:

18. Ihmisen poika, valita Egyptin ihmisjoukkoa, ja syökse hänet alas, hänet ynnä jalojen kansojen tyttäret, manalan maahan, niiden tykö, jotka hautaan astuvat alas. Jes. 14:3 s.

19. Ketä sinä ihanampi olet? Astu vaan alas ja paneu maata ympärileikkaamattomien kanssa. Hes. 28:10.

20. Miekan lävistämien keskelle he kaatuvat! Miekka on jo annettu; viekää pois hänet ja koko hänen ihmisjoukkonsa!

21. Väkevimmat sankarit sanovat hänestä tuonelan keskeltä ja hänen auttajistansa: „alas astuivat, maata panivat nuo ympärileikkaamattomat niekan lävistäminä!“ Jes. 14:9 s.

22. Siellä on Assur ja koko hänen seuransa; hänen ympärillensä ovat heidän hautansa. Kaikki he ovat surmattuja, miekalla kaatuneita;

23. heidän hautansa ovat syvimässä kuopassa, ja hänen seuransa on hänen hautansa ympärillä. Kaikki ovat he lävistettyjä, miekalla kaadettuja, jotka pelkoa levittivät elävien maassa.

24. Siellä on Elam ja koko hänen väkijoukkonsa hänen hautansa ympärillä; he kaikki ovat surmattuja, miekkaan kaatuneita, jotka ympärileikkaamattomina astuivat alas manalan maahan; jotka pelkoansa levittivät elävien maassa, ne kantavat häpeänsä kuoppaan alas astuneiden kanssa.

25. Lävistettyjen keskelle annettiin leposija hänelle kaikine väkijoukkoineen; hänen ympärillensä ovat hänen hautansa. Kaikki ovat ympärileikkaamattomina, miekan lävistäminä; sentähden, että heidän pelkonsa levisi elävien maassa, kantavat he pilkkansa hautaan alas astuneiden kanssa. Lävistettyjen keskelle on hän heitetty.

26. Siellä on Mesek-Tubal ja koko hänen väkijoukkonsa; hänen ympärillensä ovat hänen hautansa. Kaikki ovat he ympärileikkaamattomia, miekan lävistämiä, sentähden että he levittivät pelkonsa elävien maassa. Hes. 27:13.

27. Ja nämä ympärileikkaamattomista kaatuneet eivät saa maata sankarien kanssa, jotka sota-aseissansa astuivat alas tuonelaan ja joille miekansa pautiin päänsä alle; vaan heidän rikoksensa jäi heidän luittensa päälle, koska olivat sankarien peiloituksena elävien maassa.

28. Ja sinä myös olet ympärileikkaa-

mattomien kanssa muserrettava ja miekanlävistämienkanssamakaava.

29. Siellä on Edom, sen kuninkaat ja kaikki sen ruhtinaat, jotka mieluudessaansa heitettiin miekan lävistämien joukkoon; hekin makaavat ympärileikkaamattomien ja alas hautaan astuneiden kanssa.

30. Siellä ovat Pohjan maan hallitsijat, ne kaikki ja kaikki Sidonilaiset, jotka astuivat alas surmattujen kanssa, häpeään joutuneina, vaikka pelkoa levittivät voimallansa, ja makaavat ympärileikkaamattomina miekan lävistämien kanssa; ja kantavat pilkkansa kuoppaan alas astuneiden kanssa.

31. Nämä on Farao näkevä ja itsensä lohduttava koko väkijoukkonsa suhteen. Miekkaan kaatuneita ovat Farao ja koko hänen sotajoukkonsa, sanoo Herra, Herra. Hes. 31:16.

32. Minä annoin hänen levittää pelkonsa elävien maassa, mutta nyt on hän heitetty makaamaan ympärileikkaamattomien keskelle miekan lävistämien kanssa, Farao ja koko hänen väkijoukkonsa, sanoo Herra, Herra.

33 Luku.

Herran oikeat tuomiot vanhurskalsta ja jumalattomista. Hesekiel saa ilmoituksen Jerusalemin lankeemuksesta.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, puhu kansasi lapsille ja sano heille: jos Minä tuotan miekan maan ylitse, ja sen maan kansa ottaa yhden miehen keskuudestansa ja asettaa hänet itsellensä vartijaksi, Hes. 3:17 s.

3. ja hän näkee miekan tulevan sen maan ylitse ja soittaa sotatorvella ja varoittaa kansaa:

4. mutta se, joka kuulee sotatorven äänen, ei tottele varoitusta, vaan miekka tulee ja tempaa hänet pois, niin on hänen verensä oleva hänen oman päänsä päällä.

5. Hän kuuli sotatorven äänen eikä totellut varoitusta; - hänen verensä on hänen päällänsä oleva. Jos hän olisi totellut varoitusta, olisi hän pelastanut sielunsa.

6. Mutta jos vartija näkee miekan tulevan, eikä soita sotatorvella, eikä kansakaan varoitusta tottele, vaan miekka tulee ja tempaa pois jonkun sielun heistä, niin on tuo tosin omassa synnissänsä temmattu pois, mutta hänen verensä olen Minä vartijan kädestä vaatava.

7. Ja sinä, ihmisen poika, vartijaksi panin Minä sinut Israelin huoneelle, ja sinun pitää kuuleman sa-

naa Minun suustani ja varoittaman heitä Minun puolestani.

8. Kun Minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun pitää totisesti kuoleman, ja sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonia tieltänsä, niin on tuo jumalaton synnissäänsä kuoleva, mutta hänen verensä Minä vaadin sinun kädestäsi.

9. Mutta jos sinä varoitit jumalaton-ta kääntymään tieltänsä pois, mutta hän ei kääntynyt tieltänsä, niin hän synnissäänsä kuolee, mutta sinä olet sielusi pelastanut.

10. Ja sinä, ihmisen poika, sano Israelin huoneelle: te puhutte ja sanotte: „rikkomme ja syntimme ovat meidän päällämme ja mennessämme näin nymme; mitenkä me sielulaisimmme?“

3 Moos. 26:39. Hes. 24:23.

11. Sano heille: niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ei Minulle kelpaa jumalattomankuolema, vaan että jumalaton kääntyisi tieltänsä ja saisi elää. Kääntykää, kääntykää! pahoilta teiltänne! Ja miksi teidän pitäisi kuolla, te Israelin huone?

Hes. 18:23 s.

12. Ja sinä, ihmisen poika, sano kansasi lapsille: vanhurskaan vanhurskaus ei häntä pelasta hänen rikoksensa päivänä; eikä jumalaton ole jumalattomuutensa tähden lankeava sinä päivänä, jona hän kääntyy jumalattomuudestaan; ja vanhurskas ei taida elää vanhurskautensa tähden sinä päivänä, jona hän syntii tekee.

Hes. 3:20. 18:24.

13. Kun minä sanon vanhurskaalle, että hän saa totisesti elää, ja hän turvaa vanhurskautensa ja tekee vääryyttä, niin ei koko hänen vanhurskautensa muisteta, vaan siinä vääryydessä, jonka hän teki, on hän kuoleva.

14. Ja kun Minä sanon jumalattomalle: „sinun pitää totisesti kuoleman,“ ja hän kääntyy synnistänsä ja tekee oikeutta ja vanhurskautta,

15. niin että jumalaton antaa pantin takaisin, palkitsee mitä on ryöstänyt, vaeltaa elämän säännöissä, niin että hän ei tee vääryyttä, — niin on hän totisesti elävä eikä kuoleva.

2 Moos. 22:26. 5 Moos. 24:13. Hes. 18:7 s.

16. Hänen syntejensä, jotka hän teki, ei hänelle muisteta; hän on oikeutta ja vanhurskautta tehnyt, — hän saa totisesti elää.

17. Ja sinun kansasi lapset sanovat: „ei Herran tie ole oikea;“ mutta heidän oma tiensä ei ole oikea.

Hes. 18:25 s.

18. Kun vanhurskas kääntyy van-

hurskaudestaan ja tekee vääryyttä, on hän sentähden kuoleva.

19. Ja kun jumalaton kääntyy jumalattomuudestaan ja tekee oikeutta ja vanhurskautta, saa hän sen kautta elää.

20. Ja te sanotte: „ei ole Herran tie oikea!“ Minä tuomitsen kunkin teidän mukaan, te Israelin huone.

21. Ja tapahtui kahdententoista vuotena, kymmenennen kuun viidentenä päivänä meidän vankeuteen viemisen jälkeen, että minun tyköni tuli pakolainen Jerusalemita, joka sanoi: „kaupunki on lyöty!“

2 Kun. 25:1 s.

22. Ja Herran käsi tuli minun päälleni ehtoolla ennen pakolaisen tuloa, ja hän avasi minun suuni siksi kun tämä aamulla tuli minun luokseni; ja niin avattiin minun suuni enkä minä enää mykkä ollut. Hes. 24:26 s.

23. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

24. Ihmisen poika, noiden raunioiden asukkaat Israelin maalla sanovat näin: „yksi ainoa oli Abraham, ja hän sai tämän maan omaksensa. Meitä on monta, meille on tämä maa annettu omaisuudeksi!“

25. Sentähden sano heille: näin sanoo Herra, Herra: te syötte lihaa veren kanssa ja nostatte silmänne epäjumalienne puoleen ja vuodatatte verta — ja te maan saisitte omistaa!

1 Moos. 9:4. 3 Moos. 19:26. Hes. 18:6.

26. Te uskallatte miekkäänne, teette kauhistuksia ja toinen toisensa vaimoa te saatutate, — ja te saisitte maan omistaa!

27. Näin sano heille: näin sanoo Herra, Herra: niin totta kuin Minä elän, totisesti, jotka raunioissa asuvat, ne miekalla kaatuvat, ja jotka kedolla ovat, ne Minä pedoille annan ruuaksi, ja jotka linnoissa ja luolissa ovat, ne ruuttoon kuolevat.

28. Ja Minä panen tuon maan autioksi erämaaksi, ja sen voiman kerskaus on loppuva, ja Israelin vuoret jäävät autioksi, niin ettei kukaan siitä kulje.

29. Ja heidän pitää tietämän, että Minä olen Herra, kun Minä teen maan autioksi ja erämaaksi kaikkien heidän kauhistustensa tähden, jotka he tehneet ovat.

30. Ja sinä, ihmisen poika, sinun kansasi lapset keskustelevat sinusta seinäin vierissä ja huoneiden ovien suissa, ja yksi puhuu toiselle, veli veljelle, sanoen: „tulkaat toki ja kuulkaat, mikä tuo Herralta lähtevä sana on.“

31. Ja he tulevat tykösi, niinkuin kansan tapa on tulla, istuvat edessäsi Minun kansanani; ja he kuulevat sanojasi, mutta eivät niitä tee; mikä heidän suustansa on suloista, sen he tekevät, mutta oman voittonsa jäljissä kulkee heidän sydämensä.

Jes. 42:20. 53:1.

32. Ja katso, sinä olet heille niinkuin suloinen virsi, kaunis ääneltänsä, hyvä soitoltansa, ja he kuulevat sinun sanojasi, vaan ei he niitä tee. Jes. 28:10.

33. Mutta tuon tullessa, — katso, se tulee! — pitää heidän tietämän, että profetta on heidän keskellänsä ollut

34 Luku.

Israelin paimenet, Kristus oikea paimen.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

1. Ihmisen poika, ennusta Israelin paimenia vastaan, ennusta ja sano heille, paimenille: näin sanoo Herra, Herra: voi Israelin paimenia, jotka itseänsä ruokkivat! Eikö paimenteu pitäisi laumaa ruokkiman? Jer. 23:1 s.

3. Lihavan te syötte ja villoilla vaatatte itsenne, syötiliään teurastatte; lampaista ette ruoki. Sak. 11:16.

4. Heikkoja ette vahvistaneet, sairasta ette parantaneet, haavoitettua ette sitoneet, eksyneitä ette palauttaneet, kadonnutta ette etsineet, vaan kovuudella te hallitsitte heitä ja ankaruudella.

5. Ja ne hajosivat paimenen puutteessa; ja olivat ruuaksi kaikille kedon pedoille, ja hajosivat.

Jes. 53:6 Jer. 10:21. Matt. 9:36.

6. Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja jokaisella korkealla kukkulalla; yli-koko maan ovat Minun lampaani hajoitettut, eikä ole yhtään, joka heitä kysyy ja etsii.

7. Sentähden, paimenet, kulkaat Herran sanaa:

8. Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra: totisesti, koska Minun lampaani ovat saaliiksi joutuneet ja Minun lampaani ovat jääneet ruuaksi kaikille kedon pedoille, paimenen puutteessa, ja minun paimeneni eivät hae lampaistani, vaan paimenet ruokkivat itseänsä, eivätkä Minun lampaistani ruoki.

9. sentähden, paimenet, kulkaat Herran sanaa:

10. Näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen paimenia vastaan ja vaadin lampaani heidän kädestänsä, ja erotan heidät lampaitten paimentamisesta; eikä nämä paimenet enää saa itseänsä ruokia, vaan Minä pelastan lampaani heidän suustansa, etteivät enää ole heille ruuaksi.

11. Sillä näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä itse, Minä tahdon itse pitää huolen lampaistani ja etsiä heitä.

12. Niinkuin paimen kokoaa laumaansa, sinä päivänä, jona hän on hajonneiden lammastensa keskellä, niin Minäkin olen kokoava lampaitani, ja pelastava heidät kaikista paikoista, joihin he hajosivat pilven ja sumun päivänä.

Jer 31:10. Joel 2:2. Lunk. 15:4 s.

13. Ja Minä tuon heidät ulos kansoista ja kokoon heidät maakunnista ja tuotan heidät omalle maallensa ja kaitsen heitä Israelin vuorilla, puronotkoissa ja kaikissa maan asuntopaikoissa.

14. Hyvällä ruokamaalla Minä heitä kaitsen, ja Israelin korkeilla vuorilla on heidän laitumensa oleva; siellä he saavat levätä hyvällä laitumella ja syödä mehevällä ruokamaalla Israelin vuorilla. Ps. 23:1 s.

15. Minä olen itse kaitseva lampaanini, ja Minä olen ne levolle laskeva, sanoo Herra, Herra.

16. Kadonneen tahdon Minä etsiä, eksyneen takaisin tuottaa, haavoitettua sitoa, heikkoa vahvistaa; mutta lihavan ja väkevän olen Minä hävittävä; Minä olen oikeuden mukaan heitä kaitseva. Sef. 3:19.

17. Ja te, minun lampaani näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tahdon tuomita lampaan ja lampaan välillä, orusten ja kauristen Matt. 25:32 s.

18. Onko se teistä vähä, että te syötte hyvän laitumen ja jalvoillanne poljette laitumenne jäännöksen, ja juotte raikasta vettä, ja jäänyttä jalvoillanne sotkette?

19. Ja Minun lampaani söisivät teidän jalkainne polkemaan ja joisivat teidän jalkainne sotkemaan?

20. Sentähden näin sanoo Herra, Herra heille: katso, Minä, Minä olen tuomitseva syöttölampaan ja laihan lampaan välillä.

21. Koska te kyljellä ja olkapäällä sysitte ja sarvillanne puskette kaikkia heikkoja, siksi kun olette heidät ajaneet ulos,

22. olen Minä vapahtava omat lampaani, ettei ne enää jää saaliiksi, ja olen tuomitseva lampaan ja lampaan välillä.

23. Ja Minä olen asettava heidän yllensä yhden paimenen, joka on heitä kaitseva, palvelijani Davidin; Hän on heitä kaitseva ja Hän on oleva heille paimenena.

Jes. 11:1 s. 40:11. Jer. 23:5. 30:9. Hes. 37:24 s. Hos. 3:5. Joh. 10:11. Hebr. 13:20. 1 Piet. 2:25.

24. Ja Minä, Herra, olen oleva heil-

le Jumalana, ja palvelijani David on oleva ruhtinaana heidän keskellänsä. Minä, Herra, olen sen puhunut.

25. Ja Minä teen heidän kanssansa rauhan liiton ja lopetan pahat pedot maasta, ja he asuvat korvessaakin turvallisesti ja mokaavat metsissä.

Jes. 11:6 s. Hes. 37:26. Hos. 2:20 s.

26. Ja Minä teen heidät ja kukkulani ympäristösiunaukseksi; ja annan sateeni tulla alas aikanansa. Ne ovat siunauksen sateita. Ps. 68:10. Jes. 44:3.

27. Ja metsän puu on antava hedelmäänsä, ja maa on antava viljansa, ja he saavat olla omassa maassansa turvallisesti. Ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra, rikkoessani heidän ikeensä hangot ja pelastaessani heidät niiden kädestä, jotka heiltä orjuuttavat.

28. Ja he eivät enää jää saaliiksi pakanoille, eikä maan pedot sua heitä syödä; vaan he asuvat turvallisesti, eikä ole kukaan heitä peljättävä.

Jer. 30:10. 46:27.

29. Ja minä kasvatan heille istutuksen, joka tulee heille kunniaksi, etteivät enää nälkää kärsi maassa, eivätkä enää kannan pakanain hävitystä.

30. Ja he tulevat tietämään, että Minä Herra, heidän Jumalansa, olen heidän kanssansa, ja he, Israelin huone, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra!

31. Ja te, minun lampaani, minun laitumeni lampaat, te olette ihmisiä; Minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra.

35 Luku.

Ennustus Edomin hävityksestä.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Seirin vuorta vastaan, ja ennusta sitä vastaan,

3. ja sano sille: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen sinua vastaan, sinä Seirin vuori, ja ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinut autioksi ja erämaaksi.

4. Sinun kaupunkisi pauen Minä raunioiksi, ja sinä olet autiona oleva; ja tulet tietämään, että Minä olen Herra.

5. Sentähden että sinussa on ikunen viha ja sinä annoit Israelin lapset miekan valtaan heidän onnettomuutensa aikana, aikana, jolloin heidän pahatekonsa loppui;

6. sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, olen Minä sinut vereksi tekevä, ja veri on sinua takaa ajava; koska et ole ver-

ta vihannut, on veri sinua takaa ajava.

7. Ja Minä teen Seirin vuoren autioksi ja erämaaksi ja hävitän siitä menjän ja tulijan,

8. ja täytän sen vuoret surmatuuliansa; sinun kukkuloillasi ja luoksoissasi ja kaikissa puronotkoissasi kautuu miekan lävistämiä.

9. Ikuiseksi autioksi teen Minä sinut, eikä kaupunkisi ole enää asuttavat; ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

10. Sentähden että sanot: „ne kaksi kansaa ja ne kaksi maata jäävät minulle, ja me sen omistamme,“ vaikkapa Herra siinä oli. Ps. 83:13.

11. sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, olen Minä tekevä sinun kiukkusi ja kiivautesi mukaan, niinkuin sinä vihassasi olet tehnyt heitä kohtaan; ja minä tahdon ilmoittaa itseni heidän seassansa, kun Minä olen sinut tuominut.

12. Ja sinä tulet tietämään, että Minä, Herra, olen kuullut kaikki pilkkasi, jotka sinä olet puhunut Israelin vuoria vastaan, sanoessu: „ne ovat hävitetyt; meille ne ovat ruuaksi annetut.“

13. Te olette suullanne sotelleet Minua vastaan ja olette isalton puhuneet Minua vastaan; Minä olen sen kuullut.

14. Näin sanoo Herra, Herra: koko maailman iloitessa, valmistan Minä sinulle hävion.

15. Niinkuin sinulla oli ilo Israelin huoneen perinnöstä, että se oli hävionä, niin Minä teen sinulle: autiona olet, Seirin vuori, oleva ja koko Edom kokonansa; ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra.

36 Luku.

Uudistumisen ja siunauksen lupaus Israelille.

Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Israelin vuorille, ja sano: Israelin vuoret, kuulkaat Herran sanaa: Hes. 6:3.

2. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että vihollinen sanoo teistä: „se sinulle piti! iankaikkiset kukkulat ovat jääneet meille omaisuudeksi.“

3. sentähden ennusta, ja sano: näin sanoo Herra, Herra: sentähden, aivan sentähden, että teitä joka taholta hävitetään ja ahmataan, niin että olette joutuneet omaisuudeksi pakanoitien jäänökselle ja olette tulleet kielten pakiuiksi ja kansan parjaukseksi;

4. sentähden, te Israelin vuoret, kuulkaat Herran, Herran sanaa: näin sanoo Herra, Herra vuorille ja kukku-

loille, alangoille ja laaksoille ja autioille raunioille ja jätetyille kaupungeille, jotka ovat jääneet saaliiksi ja pilkkaksi pakanoitten jäännöksille, jotka ympärillä ovat,

5. sentähden näin sanoo Herra, Herra: totisesti, kiivauteni tullessa olen Minä puhunut pakanoitten jäännöksiä vastaan ja koko Edomia vastaan, jotka ovat anastaneet minun maani itsellensä omaisuudeksi kokosydämen ilolla, sielun ylönkatseella, että he sen saaliiksi tyhjensivät.

6. Sentähden ennusta Israelin maasta ja sano vuorille ja kukkuloille, alangoille ja laaksoille: näin sanoo Herra, Herra: katso, kiivaudessani ja vihassani olen Minä puhunut, serähden että te olette pakanoitten häväistystä kantaneet.

7. Sentähden sanoo Herra, Herra näin: Minä, Minä olen käteni nostanut: totisesti: pakanat, jotka ovat teidän ympärillä, ne saavat häväistyksensä kantaa.

8. Mutta te, Israelin vuoret, vielä te saatte lehvänne antaa ja hedelmänne kantaa minun kansalleni Israelille; sillä ne ovat lähellä tulemassa.

9. Sillä katso, Minä tulen tyköne ja käännyn teidän puoleenne, ja teittä vielä viljellään ja kylvetään.

10. Ja Minä lisään teille ihmisiä, koko Israelin huoneen kokonansa; ja kaupungit asutaan ja rauniot rakennetaan.

11. Ja Minä lisään teille ihmiset ja eläimet, ja ne lisääntyvät ja ovat hedelmällisiä; ja Minä teen teidät asuttaviksi, niinkuin entisinä aikoinanne, ja teen teidät paremmiksi kuin alku aikoinanne. Ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.

12. Ja Minä annan ihmisten kulkea teidän päällänne, oman kansani Israelin; ne sinut omaksensa omistavat, ja sinä olet heille oleva perinnöksi, etkä enää ole heitä lapsittomaksi tekevä.

13. Näin sanoo Herra, Herra: sentähden että teistä sanotaan: „ihmissyöjä olet sinä, ja olet kansasi lapsittomaksi tehnyt.“

14. sentähden et ole enää ihmisiä syöpä etkä enää ole tekevä kansasi lapsittomaksi, sanoo Herra, Herra.

15. Ja Minä en enää anna sinun kuulaa pakanoitten häväistyksiä, etkä sinä enää ole kantava kansain pilkkua, etkä enää ole kansasi lapsittomaksi tekevä, sanoo Herra, Herra.

16. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

17. Ihmisen poika, Israelin huone oli asumassa omalla maallansa, ja he saastuttivat sitä menollansa ja töllänsä; niinkuin kuutaudin saastaisuus oli heidän menonsa minun kasvojeni edessä. Jees. 64:6.

18. Ja Minä vuodatin vihani heidän päällensä sen veren tähden, jonka he yli maan olivat vuodattaneet, ja epäjumalillansa olivat he sen saastaneet.

19. Ja hajoitin heidät pakanoitten sekaan, ja kylvin heidät maakuntiin; heidän menonsa ja töidensä mukaan tuomitsin Minä heidät.

20. Ja he tulivat pakanoitten sekaan, ja mihin he tulivat, siinä he saastuttivat minun pyhän nimeni, kun heistä sanottiin: „Herran kansaa nämä ovat, ja ovat maastansa lähteneet.“ Jees. 52:5. Room. 2:24.

21. Ja Minä säälän omaa pyhää nimeäni, jonka Israelin huone saastutti pakanoitten seassa, minne he tulivat.

22. Sentähden sano Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: en Minä teidän tähtenne tee sitä, te Israelin huone, vaan oman pyhän nimeni tähden jonka te olette saastuttaneet pakanoitten kesken, jonne te olette tulleet.

23. Ja Minä pyhitän Minun suuren nimeni, joka on pakanoitten seassa saastutettu, jonka te saastutte heidän keskellänne; ja pakanat tulevat tietämään, että Minä olen Herra, sanoo Herra, Herra, kun Minä osoitan itseni pyhäksi teissä heidän silmissä edessä.

24. Ja Minä otan teidät pakanoista ja kokoan teidät kaikista maakunnista, ja tuon teidät omalle maalenne.

25. Ja Minä pirskoitan teidän päällenne puhdasta vettä ja te puhdistutte; kaikesta saastaisuudestanne ja kaikista epäjumalistanne puhdistan Minä teidät. Ps. 51:4,9. Jees. 44:3. Sak. 13.1.

26. Ja annan teille uuden sydämen ja uuden hengen annan Minä teihin; Minä poistan kivisen sydämen teidän lihastanne ja annan teille sydämen lihasta. Jer. 31:33s. 32:39s. Hes. 11:19s. 18:31. Hebr. 10:16.

27. Ja Minun henkeni annan Minä teihin, ja teen sen, että te vaellatte Minun säännöissäni, ja pidätte ja teette Minun oikeuteni.

28. Ja te saatte asua siinä maassa, jonka Minä annoin teidän isillenne; ja te olette minun kansani, ja Minä olen oleva teille Jumalana.

29. Ja Minä vapahdan teitä kaikista saastaisuuksistanne. Ja Minä kutsun

esille viljaa ja lisään sen, enkä enää anna teidän nähdä nälkää.

Hos. 2:21 s. Joel 2:21 s.

30. Vaan lisään puun hedelmiä ja vainion tuotteita, ettette enää olisi näljän pilkkana pakanoitten seassa.

Hes. 34:29

31. Ja silloin te muistatte pihat tienne ja ne työnne, jotka eivät olleet hyviä, ja saatte iljetyksen itsehenne rikostenne ja kauhistustenne tähden.

Hes. 6:9. 16:61. 20:43.

32. Tätä en minä tee teidän tähtenne, sanoo Herra, Herra; se olkoon teille tiettävä. Hävetkää ja olkaat häpeisänne teidän teistänne, Israelin huone!

33. Näin sanoo Herra, Herra: sinä päivänä, jona teidät puhdistan kaikista rikoksistanne, teen Minä teidän kaupunkinne asuttaviksi, ja rauniot rakennetaan.

34. Ja autioksi jätetty maa on viljeltävä, sen sijaan, että se oli autiona kaikkien sivukulkevien silmien edessä.

35. Ja silloin sanotaan: „tämä maa, tämä autioksi jätetty maa, on tullut Edenin puutarhan vertaiseksi, ja nämä hävitetyt, autiot ja hajoitetut kaupungit nyt varustettuina asutaan.“

36. Ja silloin pakanakansat, jotka teidän ympärillänne ovat jäljelle jääneet, tulevat tietämään, että Minä, Herra, rakensin hajoitetut ja istutin autioksi jääneen. Minä, Herra, olen sen puhunut ja olen sen tekevä.

Hes. 17:24.

37. Näin sanoo Herra, Herra: vielä Minä annan tässäkin asiassa Israelin huoneen kysyä Minua, tehdäkseni sen heille: Minä enennän heille ihmisiä, niinkuin lammaslauman.

38. Niinkuin pyhitetty lauma, niinkuin Jerusalemin karja sen juhlien aikoina, — niin ovat hävitetyt kaupungit täynnä ihmislaumoja. Ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra.

37 Luku.

Kuolleitten nousemus. Juudan ja Israelin palmen.

Herran käsi tuli minun päälleni, ja vei minut ulos Herran hengessä ja laski minut alas keskelle laaksoa; ja tämä oli täynnä luuta.

1. Ja Hän kuljetti minua niiden ohitse yli ympärä; ja katso, niitä oli aivan paljon laakson lakeudella, ja katso, ne olivat aivan kuivia.

2. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, virkoavtko nämä luut vielä eläviksi?“ Ja minä sanoin: „Herra, Herra, sinä sen tiedät?“

4. Ja Hän sanoi minulle: „ennusta näistä luista, ja sano heille: te kuivat luut, kuulkaat Herran sanaa:

5. Näin sanoo Herra, Herra näille luille: katso, Minä tuotan teihin hengen, ja te virkoatte elämään.

1 Moos. 2:7 Ps. 104:30.

6. Ja Minä panen teidän päällenne suonet ja kasvatan teidän päällenne lihan ja leviän päällenne nahkan, ja annan teihin hengen ja te virkoatte elämään; ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra.“

7. Ja minä ennustin niinkuin minua oli käsketty. Ja minun ennustaessani syntyi hyminä, ja katso, mikä kohina! Luut yhtyivät, luu yhdistyi kuuhuunsa.

8. Ja minä näin, ja katso, niiden päälle tuli suonet, ja liha kasvoi, ja nahka vetäytyi sen yli päällimmäiseksi; mutta ei henkeä ollut niissä.

9. Ja hän sanoi minulle: „ennusta hengelle, ennusta, ihmisen poika, ja sano hengelle: näin sanoo Herra, Herra: tule, henki, neljästä tuulesta ja puhalla näihin surmattuihin, että ne eläisivät.“

10. Ja minä ennustin, niinkuin hän minua käski; ja henki tuli heihin, ja he tulivat eläviksi ja seisoviat ja loillansa, sangen suuri joukko.

11. Ja Hän sanoi minulle: „ihmisen poika, nämä luut, ne ovat koko Israelin huone. Katso, he sanovat: meidän luumme ovat kuivettuneet, ja toivomme on kadonnut, me olemme hävinneet.“

Hes. 33:10.

12. Sentähden ennusta ja sano heille: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä avaan teidän hautanne ja saatan teidät ulos haudoistanne, sinä, Minun kansani, ja tuotan teidät Israelin maalle.

Jes. 26:19.

13. Ja te tulette tietämään, että Minä olen Herra, kun Minä avaan teidän hautanne ja saatan teidät ulos haudoistanne, te, minun kansani.

14. Ja Minä annan henkeni teihin ja te tulette eläviksi, ja Minä annan teidän asettua omalle maallenne, ja te tulette tietämään, että Minä, Herra, olen puhunut, ja teenkin sen, sanoo Herra, Herra.“

Hes. 36:26, 36.

15. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

16. Ja sinä, ihmisen poika, ota itsellesi puu ja kirjoita siihen: „Juudalle ja hänen veljillensä Israelin lapsille“; ja ota toinen puu ja kirjoita siihen: „Josefille, Efraimille, ja hänen veljillensä koko Israelin huoneelle.“

17. Ja liitä nämä toinen toiseen it-

sellesi yhdeksi puuksi, niin että ne yhdeksi tulevat sinun kädessäsi.

18. Ja kun kansas lapset puhuvat sinulle, sanoen: „etkö ilmoita meille, mitä noilla tarkoitat?”

19. Niin puhu heille: „näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä otan Josefian puun, joka on Efraimin kädessä, ja Israelin sukunnat, hänen veljensä, ja liitän ne ynnä hänen kanssansa Juudan puuhun ja teen ne yhdeksi puuksi, että ne ovat yhtenä minun kädessäni.”

20. Ja olkoot nuo puut, joihin sinä kirjoitit, kädessäsi heidän silmäinsä edessä.

21. Ja puhu heille: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä otan Israelin lapset pakanoitten keskeltä, jossa he vaeltavat, ja kokoon heidät kaikkialta ja saatan heidät omalle maallensa.

22. Ja teen heidät yhdeksi kansaksi maassa, Israelin vuorilla; ja yksi kuningas on oleva heillä kaikilla kuninkaana, eikä ne enää ole kahtena kansana, eivätkä enää jakaudu kahdeksi valtakunnaksi.

23. Ja he eivät enää saastuta itseänsä epäjumalillansa ja kauhistuksillansa ja kaikenlaisilla rikoksillansa. Ja Minä vapahdan heidät kaikista heidän asuinpaikoistansa, joissa he ovat syntiä tehneet; ja Minä puhdistan heidät, ja he ovat Minulle kansana, ja Minä olen heille Jumalana.

24. Ja minun palvelijani David on oleva kuninkaana heidän yllensä, ja yksi paimen on heillä kaikilla oleva; ja he vaeltavat minun oikeuksissani ja pitävät minun sääntöni ja tekevät ne.

Jes. 40:11.

Jer. 23:5 s. 30:9. Hes. 34:23 s. Joh. 10:11.

25. Ja he asuvat siinä maassa, jonka Minä annoin palvelijalleni Jaakobille, jossa teidän isänne asuneet ovat. Ja he saavat asua siellä, he ja heidän lapsensa ja lastensa lapset ijankaikkisesti; ja minun palvelijani David on heidän ruhtinaana oleva ijankaikkisesti.

Ps. 110:4. Joh. 12:34.

26. Ja Minä teen heille rauhan liiton; ijankaikkinen liitto on oleva heidän kanssansa; ja Minä asetan heidät ja ennennä heitä ja asetan pyhäkköni heidän keskellensä ijankaikkisesti.

2 Aik. 6:16. Ps. 89:4. Jer. 31:31 s. Hes. 34:25.

27. Ja minun asuinsijani on oleva heidän päällänsä; ja Minä olen oleva heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

3 Moos. 26:11 s. Hes. 11:20. 2 Kor. 6:16. Ilm. 21:3.

28. Ja pakanat tulevat ieltämään, että Minä olen Herra, Israelin pyhit-

täjä, kun minun pyhäkköni on heidän keskellensä ijankaikkisesti.

38 Luku.

Ennustus Gogista ja Magogista.

Ja Herran sana tuli minulle, sanoen: **J** 2. Ihmisen poika, aseta kasvosi Gogia vastaan Magogin maalta. Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinasta vastaan, ja ennusta häntä vastaan.

1 Moos. 10:2 s. Hes. 27:13 s. Ilm. 20:8 s.

3. Ja sano: näin sanoo Herra, Herra: katso, Minä tulen sinua vastaan, Gog, sinä Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinasta.

Hes. 39:1 s.

4. Ja palautan sinut ja panen koudut leukapieliis ja saatan sinut ulos ja koko joukkosi,hevokset ja ratsumiehet kaikki täydessä puvussa, suuri kansan joukko suojuksineen ja kilpineen, kaikki miekan kantavia.

2 Kun. 19:28. Hes. 29:4.

5. Persialaiset, Etiopialaiset ja Libyalaiset ovat heidän kanssansa, kaikki kilpinensä ja kypärinensä.

6. Gomer ja kaikki hänen joukkonsa, Togarmen huone pohjan rajoilla, ja kaikki hänen joukkonsa; monta kansaa on sinun kanssasi.

7. Varusta itsesi ja hanki varat itsellesi, sinä ja kaikki tykösi kokoontuneet joukkosi; ja ole sinä heidän päämiehensä!

8. Pitkän ajan kuluttua sinua etsittään; viimeisellä ajalla olet sinä tuleva maahan, joka on miekasta pois käännetty ja monista kansoista koottu, Israelin vuorille, jotka aina autioina olivat: mutta nyt on se kansakunnista saatettu ulos, ja he asuvat kaikki turvallisesti.

9. Ja sinä olet astuva ylös, tuleva niinkuin tulispää, niinkuin pilvi olet sinä maata peittämässä, sinä ja kaikki joukkosi ja monet kansat sinun kanssasi.

10. Näin sanoo Herra, Herra: ja tapahtuva on sinä päivänä, että ajatuksia nousee sydämessäsi ja sinä aivot pahoja aikeita.

11. ja sanot: „minä astun ylös avoimista maata vastaan, tulen levossa olevien, turvallisesti asuvin yli, jotka kaikki asuvat ilman muuria, eikä heillä ole yhtään salpaa eikä ovea. —

12. ryöstää ryöstämään, saalista riistämään, kättäsi kääntämään asuttuja raunioita vastaan ja pakanoista kootua kansaa vastaan, joka karjaa ja taloutta hoitaa ja maan keskikohdalla asuu.

13. Saba, Dedan ja Tarsiksen kauppiat ja kaikki sen nuoret jalopeurat sanovat sinulle: „ryöstöäkö ryöst-

tämään sinä tullit? säalistako riistämään sinä joukkosi kokosit? hopeaa ja kultaako kantamaan pois, karjaa ja tavaraa ottamaan, suurta ryöstöäkö ryöstämään?"

14. Sentähden ennusta, ihmisen poika, ja sano Gogille: näin sanoo Herra, Herra: etkö sinä, sinä päivänä kun kansani Israel turvallisesti asuu, ole sitä ymmärtävä?

15. Ja sinä olet tuleva paikastasi, pohjan rajoilta, sinä ja monet kansat sinun kanssasi, he kaikki hevosilla ratsastavina, lukuisana ja suurena joukkona.

16. Ja sinä olet astuva ylös minun kansaani Israelia vastaan, niinkuin pilvi maata peittämään. Päivien lopulla on se tapahtuva; ja Minä annan sinun tulla minun maalleni, että pakanat Minut tuntisivat, kun osoitan itseni pyhäksi sinussa heidän silmänsä edessä, sinä Gog.

17. Näin sanoo Herra, Herra: olet-han sinä se, josta Minä puhuin muinaisina päivinä palvelijaini, Israelin profettain kautta, jotka niinä päivinä kautta vuosien ennustivat, että Minä olin tuottava sinut heidän päällensä? Joel 3:1 s. Mik. 4:11 s. Eef. 3:8. Sak. 12:2 s. 14:1 s.

18. Ja tapahtuu samana päivänä, sinä päivänä, jolloin Gog tulee Israelin maata vastaan, sanoo Herra, Herra, että minun kiivauteni vihasani nousee.

19. Ja kiivaudessaani, vihani tuleessa olen Minä puhunut: totisesti, sinä päivänä on suuri vavistus Israelin maan ylitse tuleva!

Hes. 39:50. Matt. 24:7 s. Luuk. 21:11.

20. Ja minun edessäni vapisevat meren kalat ja taivaan linnut ja kedon eläimet ja kaikki matelevaiset, jotka maalla matelevat, ja kaikki ihmiset, jotka maan päällä ovat, ja vuoret kukistuvat ja kalliot kaatuvat, ja jokainen muuri on maahan kaatuva.

21. Ja Minä kutsun häntä vastaan miekan kaikille vuorilleni, sanoo Herra, Herra; ja jokaisen miekka on oleva toista vastaan.

22. Ja Minä käyn oikeutta hänen kanssansa rutolla ja verellä, ja tulvaavia rannkasatetta ja raekiviä, tulta ja tulikiveä annan Minä sateeksi hänen päällensä ja kaikkien hänen joukkojensa ja monien kansojen päälle, jotka hänen kanssansa ovat;

Ps. 11:8.

23. Ja olen itseni suureksi ja pyhäksi osoittava ja itseni tunnetuksi tekevä monien kansojen silmän edessä; ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra.

39 Luku.

Gogin lopullinen tuomio ja Israelin pelastus.

Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Gogia vastaan ja sano: näin sanoo Herra, Herra katso, Minä tulen sinua vastaan, Gog, sinä Rosin, Mesekin ja Tubalin ruhtinas. Hes. 38:2 s. Ilm. 20:3.

2. Ja palautan sinut ja saatan sinut ulos ja tuon sinut ylös pohjan rajoilta ja tuotan sinut Israelin vuorille.

3. Ja Minä lyön joutsesi sinun vasemmasta kädestäsi ja heitän nuolesi oikeasta kädestäsi.

4. Israelin vuorilla olet sinä kaatuva, sinä ja kaikki joukkosi ja ne kansat, jotka kanssasi ovat; kaikenlaisille petolinnuille ja kedon pedoille annan Minä sinut ruuaksi. Hes. 38:27.

5. Aukealla kedolla olet sinä kaatuva. Sillä Minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra.

6. Ja Minä heitän tulen Magogin päälle ja niitten päälle, jotka saarissa turvallisesti asuvat; ja he tulevat tietämään, että Minä olen Herra.

7. Ja minun pyhän nimeni teen Minä tunnetuksi oman kansani Israelin keskellä, enkä enää salli saastuttua pyhää nimeäni. Ja pakanat tulevat tietämään, että Minä olen Herra, Pyhä Israelissa. Jes. 64:2. Hes. 36:20 s.

8. Katso, se tulee ja toteentuu, sanoo Herra, Herra. Tämä onse päivä, josta Minä olen puhunut. Hes. 38:17.

9. Ja Israelin kaupunkien asukkaat lähtevät ulos ja polttavat ja lämmitävät sota-aseilla ja kilvillä ja suojuksilla ja joutsilla ja nuoilla ja käsisauvoilla ja keihäillä; ja he pitävät vulkean niillä palamassa seitsemän vuotta,

Jes. 9:4 s. Ps. 46:10.

10. Ja he eivät kannu puita kedolta eivätkä hakkaa metsistä, vaan sota-aseilla pitävät he tulta palamassa, ja he ryöstävät ryöstäjänsä ja riistävät riistäjänsä, sanoo Herra, Herra.

11. Ja on tapahtuva sinä päivänä, että Minä annan Israelissa Gogille paikan haudaksi, „kulkijain laakson“, etupuolessa merta; ja se on sulkeva tien kulkijoilta. Siellä he hautaavat Gogin ja koko hänen joukkonsa, ja he nimittävät sen „Gogin joukon laaksoksi“.

12. Ja Israelin huone hautaa heitä, sadaksensa maan puhtaaksi, seitsemän kuukautta

5 Moos. 21:23.

13. Ja koko maan kansa on oleva hautaamassa, ja se on tuottava heille kuuluisan nimen sinä päivänä, jona minä itseni kunnialliseksi osoitan, sanoo Herra, Herra.

14. Ja he eroittavat varsinaisia miehiä, jotka kautta maan kiertävät, ja niitä, jotka näiden kiertäjäin kanssa hautaavat niitä, jotka vielä ovat jääneet maan päälle, sitä puhdistaksensa; seitsemän kuukauden päästä he tulkitivat.

15. Ja nämä kiertäjät kiertävät kautta maan, ja jos joku heistä näkee ihmisen luut, on hän sen viereen merkin rakentava, siksi kun hautaajat sen hautaavat „Gogin joukon laaksoon“.

16. Ja vieläpä yhden kaupungin nimikin on oleva Hamona. Ja niin he puhdistavat maan.

17. Ja sinä, ihmisen poika, näin sanoo Herra, Herra: sano kaikenlaisille linnuille ja kaikille kedon eläimille: kokoontukaat ja tulkaat, kerääntykäätkä kaikkiälta minun teurasuhrilleni, jonka Minä teille teurastan, suurelle teuras-uhrille Israelin vuorilla, ja syökäätkä lihaa ja juokaat verta. Jes. 34:6. Ilm. 19:17 s.

18. Syökäätkä sankaricin lihaa ja juokaat maan ruhtinas'en verta, oinaita, karitsoja ja kauriita, mullia, jotka kaikki ovat Basanin lihottamia.

19. Ja syökäätkä rasvaa ravinnoksi ja juokaat verta päihtymiseksi minun teuras-uhrisiani, jonka teille teurastin.

20. Ja ravitkaat itsenne minun pöydässäni hevosista ja ratsuista, sankareista ja kaikenlaisista sotamiehistä, sanoo Herra, Herra.

21. Ja Minä ilmoitan kunniani pakanoissa, ja kaikki pakanat saavat nähdä tuomioni, jonka Minä toimitin, ja käteni, jonka heidän päällensä laskin.

22. Ja Israelin huone tulee tietämään, että Minä olen Herra, heidän Jumalansa, siitä päivästä asti ja aina eteenpäin.

23. Ja pakanat tulevat tietämään, että Israelin huone on pahan tekonsa tähden mennyt vankeuteen, sentähden että he olivat Minulle uskottomat, ja Minä kätkin kasvoni heiltä ja annoin heidät heidän vihollistensa käsiin, ja he kaatuivat kaikki miekan kautta. Hes. 36:17 s.

24. Heidän saastaisuutensa mukaan ja heidän rikostensa mukaan tein Minä heille ja peitin kasvoni heiltä.

25. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: nyt Minä käännän Jaakobin vankeuden ja armahdan koko Israelin huonetta ja kiivaelen pyhän nimeni puolesta.

26. Ja he saavat kantaa oman häpeänsä ja kaiken uskottomuutensa,

jolla he ovat uskottomat Minua kohtaan olleet, kun he nyt asuvat rauhassa omalla maallansa, jossa ei kukaan heitä peljätä,

27. kun Minä palautan heidät kansoista, ja kokoon heidät vihollistensa maakunnista ja soilitan itseni pyhäksi heissä monien pakanain silmien edessä.

28. Ja he tulevat tietämään, että Minä, Herra, olen heidän Jumalansa, kun minä, ajettuani heidät vankeina pakanain sekaan, jälleen kokoon heidät omalle maallensa. enkä enää yhtään heistä sinne jällelletä.

29. Ja Minä en enää peitä kasvojeni heiltä, koska Minä olen henkeni vuodattanut Israelin huoneen päälle, sanoo Herra, Herra.

Hes. 36:27. Joel 2:28. Ap. t. 2:17.

40 Luku.

Uusi tempelli, sen esikartanot ja portit. Vankeutemme viidentenä kolmatta vuotena vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, neljäntenätoista vuotena sen jälkeen, kun kaupunki lyötiin, aivan sinä päivänä, tuli Herran käsi minun päälleni ja Hän vei minut sinne.

2 Kun. 25:4. Hes. 33:21.

1. Jumalan näyissä vei hän minut Israelin maahan ja laski minut alas sangen korkealle vuorelle; ja siellä etelätä kohti oli ikäänkuin rakennettu kaupunki. Jes. 2:2.

2. Ja hän vei minut sinne, ja katso, siellä oli mies, näöltänsä vasken kaltainen, ja liinainen nuora hänen kädessänsä sekä mittariuku; ja hän seisoi portissa. Sak. 2:1. Ilm. 21:16.

3. Ja mies puhui minulle: „ihmisen poika, katso silmilläsi ja kuule korvillasi ja tarkkaa sydämmelläsi kaikkea, mitä minä sinulle näytän, sillä sitä varten, että sinulle ne näytettäisiin, olet sinä tänne tuotu. Ilmoita kaikki, mitä nähdä saat, Israelin huoneelle.“

4. Ja katso, muuri oli ulkopuolella huonetta ylt' ympäri; ja mittariuku miehen kädessä oli kuusi kynnärää, kukin kynnärän ja kämmenenleveyden arvosta. Ja hän mittasi rakennuksen leveyden: yksi riuku, ja korkeuden: yksi riuku. Hes. 43:13. 2 Aik. 8:3.

5. Ja hän tuli portille, jonka suunta on itään päin, ja astui sen astuimia myöten ylös. Ja hän mittasi tämän portin kynnyksen: yksi riuku leveä, siis ensimmäisen kynnyksen: yksi riuku leveä;

6. ja joka vartlokammion: yksi riuku pitkä ja yksi riuku leveä, ja kam-

mioitten väli viisi kyynärää; ja portin kynnyksen, joka on portin esihuoneen viereissä, temppeleistä päin: yksi riuku.

8. Ja hän mittasi portin esihuoneen temppelein puolella: yksi riuku;

9. ja mittasi portin esihuoneen kahdeksan kyynärää, ja sen seinäpatsaat kaksi kyynärää; ja tämä portin etusuoja oli temppeleistä päin.

10. Ja itäpuoleisen portin vartiokammioita oli kolme tällä puolen ja kolme tuolla puolen, ja sama mitta oli niillä kolmella; ja sama mitta oli seinäpatsailla kumpasellakin puolella.

11. Ja hän mittasi portin suun leveyden: kymmenen kyynärää, ja portin pituuden: kolmetoista kyynärää.

12. Ja reunus kammioitten edessä oli kyynäränlevyinen, ja yhden kyynärän oli reunus toisellakin puolella; ja kammiot olivat kuusi kyynärää joka sivulta.

13. Ja hän mittasi portin, kammion katosta kattoon asti: viisikolmatta kyynärää leveä, ovi ovea vastaan.

14. Ja hän määräsi seinäpatsaat kauden kymmenen kyynäräiseksi. Ja seinäpatsaihin koski esikartano porttirakennuksen ympärillä.

15. Ja tuloportin etupäästä sisimmäisen portin eteisen etupäähän oli viisikymmentä kyynärää.

16. Ja suljettuja akkunoita oli kammioidissa ja niiden seinäpatsaissa portin sisäpuolella ylt' ympäri, ja samoin oli etuseinuksissa; ja akkunoita oli ylt' ympäri sisäpuolella, ja seinäpatsailla oli palmuja.

17. Ja hän vei minut ulkopuoliselle esikartanolle, ja katso, siellä oli kammiota ja kivipermanto, tehtynä yltä ympäri esikartanoa, kolmekymmentä kammiota kivipermannolla.

18. Ja kivipermanto oli porttien syrjässä, porttien pituuden tasalla; tämä oli alempi kivipermanto.

19. Ja hän mittasi leveyden alemman portin edustalta sisäisen esikartanon edustalle asti, sen ulkopuolelle, sadaksi kyynäräksi, itäpuolella ja pohjan puolella.

20. Ja se portti, jonka suunta on pohjaan päin, ulkoisella esikartanolla, senkin pituuden ja leveyden hän mittasi;

21. ja sen vartiokammiot, kolme tällä ja kolme tuolla puolella, ja sen patsaat ja sen etuseinukset. Ensimmäisen portin mitan mukaan oli sen pituus viisikymmentä kyynärää ja leveys viisikolmatta kyynärää.

22. Ja sen akkunat ja etuseinukset

ja palmut olivat sen portin mitan mukaan, jonka suunta on itään päin; ja seitsemää astuinta myöten nousitiin sinne ylös, ja etuseinukset oli vastapäätä niitä.

23. Ja portti sisäiselle esikartanolle oli vastapäätä tätä porttia, niin pohjoispuoleista kuin itäpuoleistakin; ja hän mittasi portista porttiin sata kyynärää.

24. Ja hän vei minut etelään päin. Ja katso, portti oli etelään päin; ja hän mittasi sen patsaat ja etuseinukset samojen mittojen mukaan.

25. Akkunoita oli siinä ja sen etuseinuksissa ylt' ympäri, samanlaisia kuin ennen mainitut akkunat olivat; viisikymmentä kyynärää oli pituus ja leveys viisi kolmatta kyynärää.

26. Ja portaissa oli seitsemän astuinta, ja sen etuseinukset olivat vastapäätä niitä; ja palmuja oli siinä, yksi tällä ja toinen tuolla puolella patsailla.

27. Ja portti oli sisäisellä esikartanolla eteläpuolella; ja hän mittasi portista porttiin eteläpuolella sata kyynärää.

28. Ja hän vei minut sisäiselle esikartanolle eteläportin kautta ja mittasi eteläportin samojen mittojen mukaan;

29. ja sen kammiot ja sen patsaat ja sen etuseinukset samojen mittojen mukaan; ja akkunoita oli siinä ja sen etuseinuksissa ylt' ympäri; viisikymmentä kyynärää oli pituus ja leveys viisi kolmatta kyynärää.

30. Ja etuseinuksia oli ylt' ympäri, viisi kolmatta kyynärää pitkiä ja viisi kyynärää leveitä.

31. Ja sen etuseinukset olivat ulkoiselle esikartanolle päin, ja palmuja oli sen patsailla; ja sen portaissa oli kahdeksan astuinta.

32. Ja hän vei minut sisäiselle esikartanolle itään päin ja mittasi portin samojen mittojen mukaan,

33. ja sen vartiokammiot ja patsaat ja etuseinukset samojen mittojen mukaan. Ja: siinä ja sen etuseinuksissa oli akkunoita ylt' ympäri; pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys viisikolmatta kyynärää.

34. Ja sen etuseinukset olivat ulkoiselle esikartanolle päin, ja palmuja oli sen patsailla tällä ja tuolla puolen, ja sen portaissa oli kahdeksan astuinta.

35. Ja hän vei minut pohjan portille ja mittasi sen samojen mittojen mukaan,

36. sen kammiot, patsaat ja etuseinukset. Ja akkunoita oli siinä ylt'

ympäri; pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kaksikolmatta kyynärää.

37. Ja sen patsaat olivat ulkoiselle esikartanolle päin. Ja palmuja oli sen patsailla molemmin puolin, ja sen portaissa oli kahdeksan astuinta.

38. Ja kammio ovinensa oli patsasten vieressä portin ääressä; siellä piti heidän polttouhria pesemän.

39. Ja portin etusuojassa oli kaksi pöytää tällä puolella ja kaksi pöytää tuolla puolella, että niitten päällä teurastettaisiin polttouhri ja syntiuhri ja rikosuuhri.

40. Jasen sivussa, ulkopuolella portin ovesta ylös astuvalle pohjoseen päin oli kaksi pöytää; ja portin etusuojan toisella sivulla oli kaksi pöytää.

41. Neljä pöytää tällä puolen ja neljä pöytää tuolla puolen portin sivussa, se on kahdeksan pöytää; niitten päälle pantiin uhriteuras.

42. Ja neljä pöytää oli portaan ääressä hakatuista kivistä, puolentoista kyynärän pitkiä ja puolentoista kyynärän leveitä ja kyynärän korkeita; näille piti heidän paneman ne asept, joilla teurastettiin polttoja teurasuhrin.

43. Ja vaaksan pituisia kaksois-vaaranoja oli kiinnitetty rakennukseen ylt' ympäri; ja pöydille pantiin uhriliha.

44. Ja sisimmäisen portin ulkopuolella oli veisaajain kammiot sisäisessä esikartanossa, toinen pohjoisportin sivussa, etupuoli etelään päin, toinen taas itäisen portin sivussa, etupuoli pohjoseen päin.

45. Ja hän sanoi minulle: „tämä kammio, jonka etupuoli on etelään päin, on temppelissä palvelevia pappeja varten.

46. Ja se kammio, jonka etupuoli on pohjoseen päin, on alttaria vartiijoitsevia pappeja varten. Ne ovat Sado-kin poikia, jotka Levin pojista lähestyvät Herraa, Häntä palvelemaan.“

1 Sam. 2:35. 1 Kun. 2:35. Hee. 48:11.

47. Ja hän mittasi esikartanon; ja se oli sata kyynärää pitkä ja sata kyynärää leveä, neliskulmainen; ja alttari seisoi temppelin edessä.

48. Ja hän vei minut temppelin esihuoneeseen ja mittasi esihuoneen patsaan: viisi kyynärää tällä puolen ja viisi kyynärää tuolla puolen, ja portin leveys kolme kyynärää tällä puolen ja kolme kyynärää tuolla puolen.

49. Esihuoneen pituus oli kaksikymmentä kyynärää ja leveys yksitoista kyynärää, nimitäin portaiden kohdalla, joita myöten sinne astuttiin.

Ja pylväitä oli patsaiden vieressä, toinen tällä ja toinen tuolla puolen.

41 Luku.

Temppelin rakennus.

Ja hän vei minut tempelliin ja mittasi patsaat: kuusi kyynärää leveät tällä puolen ja kuusi kyynärää leveät tuolla puolen, majan leveyden mukaan.

2. Ja oven leveys oli kymmenen kyynärää, ja oven pielekset viisi kyynärää tällä ja viisi kyynärää tuolla puolen. Ja hän mittasi sen pituuden neljäksi kymmeneksi kyynäräksi ja sen leveyden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi.

1 Kun. 6:2, 17.

3. Ja hän meni sisimpään ja mittasi oven patsaan kahdeksi kyynäräksi ja oven kuudeksi kyynäräksi, ja oven leveyden seitsemäksi kyynäräksi;

4. ja mittasi sen pituuden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi jasen leveyden kahdeksi kymmeneksi kyynäräksi temppelin päin. Ja sanoi minulle: „tämä on kaikkein pyhjn.“

1 Kun. 6:20.

5. Ja hän mittasi huoneen seinän kuudeksi kyynäräksi ja sivurakennuksen leveyden neljäksi kyynäräksi ylt' ympäri huonetta.

6. Ja sivukammioita oli, kammio kammion päällä, kolme ja kolmekymmentä kertaa; ja ne tulivat sen seinän päälle, joka huoneessa oli sivukammioita varten ylt' ympäri, niin että ne olivat kiinnitetty, mutta ei kuitenkaan huoneenseinään kiinnitetty.

7. Ja sivukammiot levenivät ja muutuivat kerroksesta kerrokseen; sillä huoneen ympäröyksi kerroksesta kerrokseen temppelihuoneen ympärillä; sentähden tuli rakennus leveäksi ylhäältä; ja alakerroksesta noustiin yläkerrokseen keskikerroksen kautta.

8. Ja minä näin, että huone seisoi korotuksella ylt' ympäri; sivukammioiden perustukset olivat täyden riuvun pituus, kuusi kyynärää aina nurkkaan asti.

9. Sen seinän leveys, joka oli sivurakennuksen ulkopuolella, oli viisi kyynärää; ja samoin oli huoneesen kuuluvan sivurakennuksen jätetty ala.

10. Ja kammioiden väli oli kaksikymmentä kyynärää leveä joka haaraalta ylt' ympäri tempelliä.

11. Ja sivurakennuksen ovi meni jätetylle alalle, toinen ovi pohjaan päin ja toinen ovi etelään päin; ja jätetyn alan leveys oli viisi kyynärää joka taholta.

12. Ja se rakennus, joka oli erotetun paikan etupuolella länsi puoleisella

sivulla, oli seitsemänkymmenen kyynärän leveä, ja tämän rakennuksen seinä viiden kymmenen kyynärän leveä ylt' ympäri, ja sen pituus yhdeksän kymmentä kyynärää.

13. Ja hän mittasi huoneen pituuden sadaksi kyynäräksi, ja eroitettu paikan rakennuksinensa jaseinensä pituudeltaan sadaksi kyynäräksi.

14. Ja huoneen etupuolen sekä eroitettun paikan leveys itäänpäin oli sata kyynärää.

15. Ja sitten hän mittasi sen rakennuksen pituuden, joka oli eroitettun paikan etupuolella ja yli sen takapuolenkin, sekä sen etukäytävät molemmin puolin sadaksi kyynäräksi, ja sisäisen temppelin ja esihuoneen etusuojat,

16. kynnysket ja suljetut akkunat ja etukäytävät noiden kolmen rakennuksen ympärillä. Vastapäätä kynnystä oli puinen lautaus ylt' ympäri maasta akkunoihin asti, ja akkunat olivat peitetyt.

17. Oven päällystät, sisimpään huoneeseen asti, ja ulospäin pitkin koko seinää ylt' ympäri, ulkoa ja sisältä, oli kaikki mitalla määrätty.

18. Ja kerubeja ja palmupuita oli tehty, ja palmupuu oli kunkin kerubin välillä. Ja kerubilla oli kahdet kasvat.

19. ihmiskasvat palmupuuhun päin tällä puolen ja nuoren jalopeuran kasvat palmupuuhun päin tuolla puolen. Niin oli tehty yli koko huoneen ylt' ympäri.

20. Maasta oven päälliseen asti oli näitä kerubeja ja palmupuita tehty temppeliin seinille.

21. Temppelin oven pielet olivat nelikulmaiset; ja pyhimmän etupuoli oli saman näköinen. 1 Kun. 6:31.

22. Alttari oli puusta, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää pitkä, ja sillä oli kulmat; ja sen pituus ja seinät olivat puusta. Ja hän sanoi minulle: „tämä on se pöytä, joka seisoo Herran edessä.“

23. Ja kaksi ovea oli sekä temppeliin että pyhiimpään.

24. Ja ovissa oli kaksi pienempää ovea, kaksi käännettävää pientä ovea; toisessa ovessa kaksi, ja toisessa kaksi. 25. Ja temppelin oviin oli tehty kerubeja ja palmuja, niinkuin niitä oli tehty seinäinkin. Ja puinen kynnys oli esihuoneen edustalla ulkopuolella. 1 Kun. 7:8. Hes. 40:26.

26. Ja suljettuja akkunoita ja palmupuita oli molemmin puolin esihuoneen sivuseinissä ja huoneen sivukammioissa ja maloissa. Hes. 40:16.

42 Luku.

Esikartanon pyhät kammiot, ja temppelin ympäröstö.

Ja hän vei minut ulos ulkoiselle esikartanolle, tiellä pohjaan päin, ja saattoi minut siihen kammiioon, joka oli vastapäätä eroitettua paikkaa ja vastapäätä rakennusta pohjan puolella.

2. pitemmän, satakyynärisen sivun eteen, jonka ovi oli pohjaan päin, — ja leveys oli viisikymmentä kyynärää.

3. Vastapäätä näitä kahta kymmentä kyynärää, jotka kuuluivat sisimpään esikartanoon, ja vastapäätä kivipermanton, joka kuului ulkoiseen esikartanoon, oli etukäytävä etukäytävää vastaan kolmessa kerroksessa.

4. Ja kammioitten edessä oli kulutie, kymmenen kyynärää leveä; sisimpään vei kyynärän leveä tie. Ja niiden ovet olivat pohjaan päin.

5. Ja ylimmäiset kammiot olivat lyhemmät kuin rakennuksen alimmais- ja keskimäiset, sillä etukäytävät ottivat niiltä tilan;

6. sillä ne olivat kolmessa kerroksessa, eikä niillä ollut patsaita, niinkuin esikartanolla oli patsaansa; sentähden oli alaa otettu pois näiltä alimmaisilta ja keskimäisiltä.

7. Ja muuri, joka ulospäin oli kammioiden suuntaan ulkoisen esikartanon edustalla, oli viisikymmentä kyynärää pitkä.

8. Sillä ulkoisen esikartanon kammioiden pituus oli viisikymmentä kyynärää, ja katso, temppeliin päin oli se sata kyynärää.

9. Ja näiden kammioiden alapuolella oli sisäänkäytävä idästä päin, kun tullaan niihin ulkoiselta esikartanolta.

10. Pitkin esikartanon muuria tiellä itään päin, vastapäätä eroitettua paikkaa ja vastapäätä rakennusta, oli kammiota,

11. — ja tien niiden edessä —, ne olivat samanlaisia kuin ne kammiot, jotka olivat pohjan puolella, niin pituus kuin leveytensä puolesta, sekä kaikkien uloskäytävien ja järjestyksensä ja oviansa puolesta.

12. Ja samanlainen, kuin näiden etelään päin olevien kammioiden ovet olivat, oli tien päässäkin oleva ovi, sen tien, joka on vastaavan muurin kohdalla itään päin, niihin tullessa.

13. Ja hän sanoi minulle „pohjan kammiot ja etelän kammiot, jotka ovat vastapäätä eroitettua paikkaa, ne

ovat ne pyhät kammiot, joissa papit, jotka Herraa lähestyvät, tulevat syömään pyhintä; sinne he panevat pyhimät; sekä ruoka-uhrin, että syntiuhrin ja rikosuhrin; sillä tämä paikka on pyhä. 3 Moos. 2:3, 10.

14. Kun nämä papit palvelevat, älkööt he menkö ulos pyhäköstä ulkoiselle esikartanolle, vaan jättäkööt tänne vaatteensa, joissa he palvelusta toimittavat, sillä ne ovat pyhät, ja pukeutukoot toisiin vaatteisiin ja niin menkööt kansan sekaan. 1. Pes. 44:19.

15. Ja kun hän oli lopettanut sisimmän huoneen mittaukset, vei hän minut ulosen portin tietä, jonka etupuoli on itään päin, ja mittasi sen ylt' ympäri.

16. Hän mittasi mittariuvulla itäpuolen: viisisataa riukua ympärinsä.

17. Hän mittasi pohjois-puolen: viisisataa riukua mittariuvulla ympärinsä.

18. Eteläpuolen hän mittasi: viisisataa riukua mittariuvulla.

19. Sitten kääntyi hän länteen päin ja mittasi viisi sataa ruokoa mittariuvulla.

20. Neljään ilmaan päin hän sen mittasi. Sen ympärillä oli muuri: pituus oli viisi sataa ja leveys viisi sataa, tekemään eron pyhän ja epäpyhän välillä.

43 Luku.

Herran kirkkaus temppelessä. Polttouhri-alttarin muoto ja vihkimys.

Ja hän johdatti minut portille, sille portille, joka on itään päin.

2. Ja katso, Israelin Jumalan kunnia tuli idästä päin, ja hänen äänensä oli niinkuin suurten vesien kohina, ja maa loisti hänen kunninastansa.

3. Ja sen näön muoto, jonka minä näin, oli samallinen kuin se näkö, jonka näin tullessani hävittämään kaupunkia, ja samallinen kuin se näkö, jonka näin Kebar-virran varrella. Ja minä lankesin kasvoilleni. Hes. 1:4s. 8:4. 10:18s. 11:22s.

4. Ja Herran kunnia tuli temppeleihin sen portin tietä, joka on itään päin.

5. Ja henki nosti minut ja vei minut sisäiselle esikartanolle; ja katso, Herran kunnia täytti huoneen. 2 Moos. 40:34. 1 Kun. 8:10.

6. Ja minä kuulin yhden puhuvan minulle huoneesta; ja mies seisoi vieressäni.

7. Ja Hän sanoi minulle: ihmisen poika, tämä on minun istuimieni paikka ja jalkapöytäni sija, jossa Minä olen asuva Israelin lasten keskeillä ijankaikkisesti! Ja Israelin huone ei

ole enää saastuttava minun pyhää nimeäni, ei he, eikä heidän kunnikaansa, huoruuksillansa ja kuningastensa ruumiilla, heidän kukkuloillansa, 2 Kun. 21:18, 26.

8. Kun he asettivat oman kynnyksensä minun kynnykseni viereen ja omat ovipieliensä minun ovipieleni ääreen, niin että vaan seinä oli minun ja heidän välillensä; ja he saastuttivat minun pyhän nimeni heidän kauhistuksillansa, joita he tekivät, ja Minä lopetin heidät vihassani.

9. Mutta nyt he siirtävät huoruutensa ja kuningastensa ruumiit kauas Minusta, ja Minä olen asuva heidän keskellensä ijankaikkisesti.

10. Sinä, ihmisen poika, tee tiittäväksi Israelin huoneelle tämä huone, että he häpeisivät pahoja töitänsä ja mittaisivat hyvämittaisen rakennuksen. Hes. 16:61 s.

11. Ja jos he häpeevät kaikkea, mitä he tehneet ovat, niin ilmoita heille tämän huoneen muoto ja sen laitos ja sen uloskäytävät ja sisäänkäytävät, ja kaikki sen muodot ja kaikki sen säännöt, ja kaikki sen muodot ja kaikki sen opetukset; ja kirjoita ne heidän silmänsä eteen, että he pitäisivät mielessänsä koko sen muodon ja kaikki sen säännöt ja tekisivät ne.

12. Tämä on tämän huoneen laki: vuoren kukkulalla on koko sen piiri ylt' ympäri oleva kaikkein pyhintä. Katso, tämä on tämän huoneen laki.

13. Ja nämä ovat alttarin mittamäärät kyynäräluvulta, kyynärä ja vaaka s kyynäräksi luettuna: pohja oli kyynärän korkea, ja sen leveys yksi kyynärä, ja reunus sen reunan ympärillä yksi vaaksa. Tämä on alttarin alusta. Hes. 40:5.

14. Ja alustasta maaperässä alimmaiseen seinäkerrokseen oli kaksi kyynärää, ja leveys yksi kyynärä; ja vähemmistä seinäkerroksesta suurempaan seinäkerrokseen asti neljä kyynärää ja kyynärän leveys.

15. Ja Jumalan vuori on neljä kyynärää, ja Jumalan arinasta ylöspäin ne neljä sarvea.

16. Ja Jumalan arina on kaksitoista kyynärää pituudeltansa, kahdentoista kyynärän leveydellä, nelikulmainen neljältä sivultansa.

17. Ja seinäkerros on neljätoista kyynärää pituudeltansa, neljätoista leveä neljältä sivultansa; ja reunus sen ympärillä puolen kyynärää ja sen pohja kyynärä ympärinsä. Ja sen portaat antoivat itään päin.

18. Ja hän sanoi minulle: ihmisen poika, näin sanoo Herra, Herra: nä-

mä ovat alttarin asetukset sinä päivänä, jona se tehdään, että sillä polttouhria uhrattaisiin, ja verta sen päälle pirskoitettaisiin.

19. Anna papeille, Leviläisille, jotka ovat Sadokin sukua ja Minua palveluksensa lähestyvät Minua, sanoo Herra, Herra, nuori härkä syntiuhriksi,

20. ja ota sen verta ja pane sitä alttarin neljällesarvelle ja seinäkerroksen neljälle kulmalle ja reunukselle ympärinsä, ja pyhitä se niin ja sovi ta se. 2 Moos. 29:16,36.

21. Ja ota tämä syntiuhrin härkä ja polta se temppelein määrättyllä paikalla pyhäkön ulkopuolella.

3 Moos. 4:12. 16:27. Hebr. 13:11.

22. Ja toisena päivänä uhraa virheetön kauris syntiuhriksi; ja pyhitettäköön alttari niinkuin se härjällä pyhitettiin.

23. Kun olet pyhittämisen päättänyt, niin uhraa virheetön nuori härkä, ja virheetön oinas lampaista.

24. Ja tuota ne Herran eteen; ja papit heittäkööt suola sen niiden päälle ja uhratkoot ne polttouhriksi Herralle. 3 Moos. 2:13. Mark. 9:49.

25. Seitsemän päivää pitää sinun joka päivä uhraaman syntiuhri-kauriin; ja virheetön nuori härkä, sekä virheetön oinas lampaista on myös uhrattava. 2 Moos. 29:35.

26. Seitsemän päivää he alttaria sovitakoot ja sen puhdistakoot ja käntensä täyttäköt.

27. Ja kun te olette nämä päivät päättäneet, on tapahtuva krhdeksantena päivänä ja siitä eteenpäin, että papit alttarilla toimittavat teidän polttouhrin ja kiitosuhrinne; ja Minä olen teille armollinen oleva, sanoo Herra, Herra. 3 Moos. 8:33.

44 Luku.

Temppelein pappien ja palvelijotten velvollisuudet ja oikeudet.

Ja hän vei minut jälleen tietä pyhäkön ulkoiselle portille, joka on itään päin, ja se oli suljettu.

2. Ja Herra sanoi minulle: „tämä portti on oleva suljettuna; ei se ole avattava eikä yksikään saa kulkea sen kautta; koska Herra, Israelin Jumala, on sen kautta kulkenut, on se suljettuna oleva.

3. Ruhtinas on ruhtinaana siinä istuva leipää syömässä Herran edessä; portin esihuoneen tietä hän tulkoon ja sitä tietä hän menköönkin.“

4. Ja hän vei minut pohjan portin tietä huoneen eteen, ja minä katseilin, ja katso, Herran kunnia täytti

Herran huoneen. Ja minä lankesin kasvoilleni.

5. Ja Herra sanoi minulle. ihmisen poika, pane sydämeesi ja katselesilmälläsi ja kuule korvillasi kaikki, mitä Minä sinulle puhun kaikista Herran huoneen säännöistä ja kaikista sen asetuksista; ja ota vaarin huoneensisäänkäytävistä, sekä uloskäytävistä.

6. Ja sano vastahakoiselle Israelin huoneelle: näin sanoo Herra, Herra: olkoon teille jo ylönkyllä kaikista kauhistuksistanne, Israelin huone. 4 Moos. 16:3,7.

7. te kun saatoitte muukalaisten lapsia, sydämmeltänsä ympärileikkaamattomia ja lihaltansa ympärileikkaamattomia, olemaan minun pyhäkössäni, saastuttamaan sitä, minun huonettani, kun te uhrasitte minun leipään, rasvaa ja verta, ja he rikkoivat minun liittoni kaikkien teidän kauhistustenne lisäksi.

4 Moos. 18:4. Jos. 9:27. Esr. 8:20.

8. Ja te ette vartiointe minun pyhäkköni vartiota, vaan panitte heidät teidän puolestanne vartiopalvelusta toimittamaan pyhäkössäni.

9. Näin sanoo Herra, Herra. ei saa yksikään muukalainen, sydämmeltänsä ympärileikkaamaton ja lihaltansa ympärileikkaamaton, tulla minun pyhäkköni kaikista niistä muukalaisista, jotka Israelin lasten keskelä ovat.

10. Yksin Leviläisetkin, jotka poikesivat kauas Minusta Israelin harhaellessa, kun he Minusta harhaillivat epäjumaliensa jälkeen, saavat kantaa syntinsä.

11. Mutta he saavat olla minun pyhäkössäni palvelijoina, vartijoina huoneen porteissa ja huoneen palvelijoina; heidän tulee teurastaa polttouhri ja teurasuhri kansalle, ja heidän tulee seisoa heidän edessänsä, heitä palvelemaan.

12. Sentähden eitä he ovat palvelleet heitä heidän epäjumaliensa edessä ja ovat olleet Israelin huoneelle vietteläksenä syntiin, sentähden olen Minä nostanut käteni heitä vastaan, sanoo Herra, Herra, ja he saavat kantaa syntinsä.

13. Ja he eivät saa Minua lähestyä, pappina Minua palvelemaan, eikä lähestyä kaikkia minun pyhiä paikkojani, minun kaikkein pyhintäni, vaan saavat kantaa oman häpeänsä ja kauhistuksensa, jotka he tehneet ovat. 4 Moos. 4:19. Hoks. 4:8.

14. Ja Minä panen heidät tämän huoneen vartiopalvelusta toimittamaan

kaikissa sen palveluksissa ja kaikessa, mitä siinä tehdään.

15. Mutta leviläiset papit, Sadokin pojat, jotka toimittivat vartiopalvelusta pyhäkössäni, Israelin lasten harhaillessa pois Minusta, ne saavat Minua lähestyä, palvelemaan Minua, ja saavat seisoa Minun kasvojeni edessä, uhraamassa Minulle rasvaa ja verta, sanoo Herra, Herra.

Hes. 40:46.

16. He tulkooot minun pyhäkkööni ja lähestykööt minun pöytäni, Minua palvelemaan ja vartiopalvelustani toimittamaan

Hes. 41:22.

17. Ja niin on oleva, että heidän tulee, tultuansa sisäisen esikartanon porteilte, pukea päällensä liinaiset vaatteet, eikä saa mitään villaista heidän päällensä tulla heidän palvellessa sisäisen esikartanon porteilta ja huoneessa.

2 Moos. 28:39 e.

18. Liinaiset päähineet olkoot heillä päässä, ja liinaiset housut olkoot heidän lanteillansa; älkööt itseänsä hikisnä vyyttäkö.

19. Ja heidän lähtessänsä ulos ulkoiselle esikartanolle, kansan keskelle ulkoisella pihalla, riisukoot he vaatteensa, joissa ovat palvelusta tehneet, ja jättäkööt ne pyhiin kammioihin, ja pukekoot päällensä toiset vaatteet, etteivät vaatteillansa kansaa pyhittäisi.

Hes. 42:14.

20. Ja älkööt he päätänsä kaljuki ajelko, älkööt myöskään laskeko hiuksiansa vapaasti kasvamaan; heidän pitää keritsemän päänsä.

3 Moos. 21:5. 4 Moos. 6:5.

21. Ja ei yksikään pappi saa viiniä juoda, mennessänsä sisäiselle esikartanolle.

3 Moos. 10:9.

22. Ja he eivät saa vaimoksensa ottaa leskeä tahi hyljättyä; vaan neitseeseen Israelin huoneen svuvusta, ja lesken, joka on papilta leskeksi jäännyt, saavat he ottaa.

3 Moos. 21:7, 13 s.

23. Ja opettakoot minun kansalleni eroituksen pyhän ja epäpyhän välillä; eroituksen saastaisen ja pyhän välillä he heille tiettäväksi tehkööt.

3 Moos. 10:10. Hes. 22:26.

24. Ja riita-asioissa heidän tulee seisoa tuomitsemassa, minun oikeuteni mukaan he tuomitkooot; ja minun lakini ja asetukseni kaikkina juhlinani heidän pitää pitämän ja pyhittämän minun sabbattini.

5 Moos. 17:8 s. 2 Aik. 19:10. Mal. 2:7.

25. Ja ei kukaan heistä saa mennä kuolleen ihmisen tykö saastuttamaan itseänsä; ainoastaan isän ja äidin ja pojan ja tyttären ja veljen tähden ja sisaren tähden, joka ei

ollut miehelle naitu, saavat he saattua itsensä.

3 Moos. 21:1 s.

26. Mutta hänen puhdistuksensa jälkeen luettakoon hänelle seitsemän päivää;

4 Moos. 19:13 s.

27. Ja sinä päivänä, jona hän tulee pyhäkköön, sisäiseen esikartanoon palvelemaan pyhäkössä, tuokoon hän syntiuhrin puolestansa, sanoo Herra, Herra.

28. Ja olkoon se heille perintönä, että Minä olen heidän perintönsä; ja älkäät antako heille omaisuutta Israelissa; sillä Minä olen heidän omaisuutensa.

4 Moos. 18:20. 5 Moos. 10:9. 18:2. Jos. 13:14.

29. Ruokauhrin ja syntiuhrin ja rikosuhrin he syökööt, ja kaikki mitä kirottua on Israelissa, se heidän omansa olkoon.

3 Moos. 27:21.

30. Ja esikoiset kaikista ensimmäisistä hedelmistä, mitä lajia ovatkaan, ja kaikki ylönnyshurit, mitä lajia ovatkaan, kaikista teidän ylönnyshuoreistanne, olkooot pappien omat; ja esikoiset teidän leivoksisistanne tepapille antakaat, että siunasa lepäisi huoneittenne päällä.

2 Moos. 23:19.

4 Moos. 15:20 s. 18:12 s. Neh. 10:37.

31. Älkööt papit syökö minkään linnun tahi eläimen raatoa eikä haaskaa.

2 Moos. 22:31. 3 Moos. 22:8. Hes. 4:14

45 Luku.

Papelle, Leviläisille ja ruhtinaalle eroittava maan-osa. Kansan ylönnyshuri.

Juhla-uhrit.

Ja jakaessanne maan arvalla perinnöksi, tehkäät Herralle pyhä ylönnyshuri maasta; pituus olkoon viisi kolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta; se olkoon pyhä koko piirissänsä ylt' ympäri.

Jos. 14:1 s. Hes. 47:13 s. 48:3 s.

2. Tulkoon siitä temppelein osaksi neliskulmainen ala, kukin sivu viisisataa, ja siihen vielä viisikymmentä kyynärää ulko-aluetta joka taholta.

Hes. 42:20.

3. Ja mittaa tästä alasta viiden kolmatta tuhannen pituus ja kymmenen tuhannen leveys, ja siinä on temppele, kaikkien pyhin, oleva.

4. Pyhä osa maasta olkoon tämä, papelle, jotka pyhäkössä palvelevat, on se tuleva, nille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa, ja heillä olkoon oma paikka huoneita varten ja pyhä sija temppelein tykönä.

5. Ja viidenkolmatta tuhannen pituus ja kymmenen tuhannen leveys olkoon Leviläisiä, temppelein palvelijoita varten, heille omaksi alaksensa, kahdeksi kymmeneksi asunnoksi.

6. Ja kaupungin osaksi antakaat viiden tuhannen leveys ja viiden kolmatta tuhannen pituus pyhän ylönnyksmaahan ääreen; se olkoon koko Israelin maan oma. Hes. 48:16 s.

7. Ja ruhtinaalle antakaat maata molemmin puolin pyhää ylönnyksmaata ja kaupungin alaa, vastapäätä pyhää ylönnyksmaata ja vastapäätä kaupungin alaa, länsikulmasta länteen päin ja itäkulmasta itään päin, ja sen pituus kulkekeoon pitkän yhtä sukukunnan osuutta länsirajasta itärajaan asti. Hes. 48:21.

8. Se olkoon hänelle maana, omaisuutena Israelissa, eikä ruhtinaani enää saa vaivata minun kansaani, vaan antakoot maan Israelin huoneelle, sen sukukuntain mukaan.

9. Näin sanoo Herra, Herra: olkoon tämä teille kylläksi, Israelin ruhtinaat! poistakaat vääritys ja väkivalta, ja tehkääät oikeutta ja vanhurskautta, ja älkääät enää rasittako minun kansaani, sanoo Herra, Herra. Hes. 44:6.

10. Olkoon teillä oikea vaakaja oikea efa-vakka ja oikea bat-mitta.

3 Moos. 19:35 s.

11. Efa ja bat olkoot yhden mittaisia, niin että bat vetää kymmenennen osan homeria ja efa kymmenennen osan homeria; homerin mukaan olkoon heidän mittamääränsä.

12. Ja sikli olkoon kaksikymmentä geraa; kaksikymmentä sikliä, viisi kolmatta sikliä, viisitoista sikliä olkoon mina teille.

2 Moos. 30:13. 3 Moos. 27:25. 4 Moos. 3:47.

13. Tämä on ylönnyshuri, joka teidän tulee antaa: kuudes osa efaa vehnä-homerilta ja kuudes osa efaa ohra-homerilta;

14. ja sääntö öljystä, öljy-batista on: kymmenen osa batia koorilta, joka on kymmenen batia eli yksi homer; sillä kymmenen batia tekevät homerin;

15. ja yksi lammas karjasta kahdelta sadalta, Israelin meheviltä laitumilta, annettakoon ruokauhriksi ja polttouhriksi ja kiitosuhriksi, heitä sovitamaan, sanoo Herra, Herra.

16. Koko maan kansa olkoon vaadittu tähän ylönnyshuriin ruhtinaalle Israelissa.

17. Ja ruhtinaan velvollisuutena olkoot polttouhrit ja ruokauhrit ja juomauhrit juhлина ja uusilla kuilla ja sabbatteina, kaikkina Israelin huoneen juhla-aikoina; hän toimittakoon syntiuhrin ja ruokaurhin ja polttouhrin ja kiitosuhrin Israelin huoneen sovinnoksi.

18. Näin sanoo Herra, Herra: ota ensimmäisen kuun ensimmäisenä

päivänä virheetön, nuori härkä, ja puhdista pyhäkkö. 3 Moos. 16:16, 29 s.

19. Ja pappi ottakoonsyntiuhrin verta ja sivutkoon sillä temppelin ovipielet ja alttarin seinäkerroksen neljä kulmaa ja sisäisen esikartanon portin ovipielet.

20. Ja tee samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä erehtyvän ihmisen tähden ja taitamattoman tähden, että te tämän huoneen sovittaisitte.

3 Moos. 4:2 s.

21. Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä olkoon teillä pääsiäinen, seitsepäiväinen juhla; silloin happamatonta leipää syötäköön.

2 Moos. 12:18 s. 4 Moos. 28:16 s.

22. Ja ruhtinas toimittakoon sinä päivänä itse puolestansa ja koko maan kansan puolesta härkä syntiuhriksi.

Hes. 46:12.

23. Ja tämän juhlan seitsemänä päivänä hän toimittakoon joka päivä polttouhriksi Herralle seitsemän virheetöntä härkää ja seitsemän virheetöntä oinasta, näinä seitsemänä päivänä, ja syntiuhriksi vuohikauriin päivältä.

24. Ja ruokauhriksi hän toimittakoon efan härkää kohti ja efan oinasta kohti, ja hinin öljyä efaa kohti.

25. Juhlana seitsemannen kuun viidentenätoista päivänä hän samalla tavalla seitsemänä päivänä toimittakoon syntiuhrin, polttouhrin ja ruokaurhin, niinkuin myös öljyn.

4 Moos. 29:12 s.

46 Luku.

Sabbatin, uuden kuun y. m. uhrit; ruhtinaan perintömaa; uhrikeittöt.

Näin sanoo Herra, Herra: sisäisen esikartanon portti, joka kääntyy itään päin, olkoon suljettuna kuutena työpäivänä; mutta sabbattipäivänä se avattuna olkoon, ja uuden kuun päivänä se avattuna olkoon.

2. Ja ruhtinas tulokoon ulkoapäin portin esihuoneelle ja seisautkoon portin ovenpieleen, ja pappi toimittakoot hänen polttouhrinsa ja hänen kiitosuhrinsa, ja hän rukoilkoon portin kynnyksellä ja lähteköön sitten ulos; mutta porttia ei saa sulkea ennenkuin illalla.

Hes. 46:17 s.

3. Ja maan kansa rukoilkoon saman portin suussa sabbattina ja uusilla kuilla Herran edessä.

4. Ja polttouhri, jonka ruhtinas tuokoon Herralle, olkoon sabbattipäivänä kuusi virheetöntä karitsaa ja yksi virheetön oinast.

5. Ja ruokaurhina olkoon efa hienoja jauhoja kaurista kohti; ja ruo-

kauhrina karitsoita kohti hänen käntensä lahja, ja hin öljyä efaa kohti.

6. Ja uuden kuun päivänä uhrattakoon virheetön nuori härkä ja kuusi karitsaa ja oinas, kaikki virheetömiä. 4 Moos. 28:11 s.

7. Ja efan hän antakoon härkää kohti, ja efan oinasta kohti ruokauhriksi, ja karitsoita kohti minkä verran hänen kätensä antamaan ulottuu, ja hinin öljyä efaa kohti.

8. Ja kun ruhtinas tulee, tulkkoon hän portin esihuoneen tietä, ja sitä tietä hän uloskin menkköön. Hes. 44:3.

9. Ja kun maan kansa tulee Herran eteen juhlapäivänä, lähteköön se, joka pohjan portista sisään tulee ruokilemaan, eteläportista ulos; ja joka eteläportista tulee, se lähteköön pohjan portista ulos; ei saa palata saman portin tietä, mistä on sisälle tultu, vaan kohdastansa on ulos lähdeittävä.

10. Ja ruhtinas tulkkoon heidän joukkossansa, milloin he tulevat, ja kun lähtevät ulos, lähtekööt yhdessä.

11. Ja juhla- ja pyhä-päivinä olkkoon ruokauhrina efa härkää kohti ja efa oinasta kohti ja karitsoita kohti mitä hänen kätensä voi antaa, ja hin öljyä efaa kohti. Hes. 45:24.

12. Ja kun ruhtinas toimittaa vapaehtoisen polttouhrin taikka vapaehtoisen kiitosuhrin Herralle, avattakoon hänellesilloin portti, joka kääntyy itään päin, ja toimittakoon hän polttouhrinsa ja kiitosuhrinsa, niinkuin hän sen sabbattipäivänä toimittaa; ja kun hän lähtee ulos, niin suljettakoon portti hänen mentyänsä.

13. Ja toimita vuoden vanha virheetön karitsa joka päivä polttouhriksi Herralle; toimita se joka aamu.

2 Moos. 29:38 s. 4 Moos. 28:3 s.

14. Ja toimita siihen ruokauhri, joka aamu kuudes osa efaa ja öljyä kolmas osa hinnää vehnäjauhon kostuttamiseksi, ruokauhriksi Herralle. Nämä olkkoot ikuset säännöt ainian.

15. Ja tehkääät karitsa ja ruokauhri ja öljy joka aamu alinaikaiseksi polttouhriksi.

16. Näin sanoo Herra, Herra: jos ruhtinas antaa lahjan jollenkin pojistansa, on se hänen oma perintönsä, hänen polkainsa oma se olkkoon; heidän omaisuutensa se perintönä olkkoon.

17. Mutta jos hän antaa lahjan perintöosastansa jollenkin hänen palvelijoistansa, olkkoon se tämän omana aina vapausvuoteen asti, ja sitten tulkkoon ruhtinaalle takaisin; hänen perintöosansa jääköön ainoastaan hänen polkainsa omaksi. 3 Moos. 25:10. 27. 24.

18. Ja ruhtinas älköön ottako kansan perintöosasta ahdistaaksensa heiltä pois heidän omaisuudestansa; antakoon hän omasta omaisuudestansa lapsensa saada heidän perintöosansa, ettei minun kansani hajaantu pois kukin omaisuudestansa. Hes. 45:3.

19. Ja hän vei minut sitä sisäänkäyttävää myöten, joka on portin syrjässä, niihin pyhiin kammiioihin, jotka antavat pohjoista kohti ja ovat pappeja varten, ja katso, siellä oli paikka niiden peräsivulla länteen päin.

20. Ja hän sanoi minulle: „tämä on se paikka, jossa papit keittävät vikauhria ja syntiuhria, missä he leipovat ruokauhria, ettei heidän tarvitse niitä kantaa ulkoiselle esikartanolle kansan pyhittämiseksi.“

21. Ja hän vei minut ulkoiselle esikartanolle ja kuljetti minut sen esikartanon neljän kulman ohitse, ja katso, jokaisessa sen esikartanon kulmassa oli oma kartanonsa.

22. Tämän esikartanon neljässä kulmassa oli suljettuja kartanoita; neljäkymmentä oli pituus ja kolmekymmentä leveys; sama mitta oli näillä neljällä kulmalla.

23. Ja muuri oli näiden ympärillä, näiden neljän ympärillä; ja keittolieteitä oli tehty muurin alle yltäympäri.

24. Ja hän sanoi minulle: „nämä ovat keittöhuoneet, jossa tempelin palvelijat keittävät kansan teurasuhria.“

47 Luku.

Elämän veden virta. Pyhän maan rajat. Ja hän vei minut takaisin tempelin ovelle, ja katso, vettä juoksi tempelin kynnyksen alta itään päin, sillä tempelin etupuoli oli itään päin; ja vedet juoksivat altapäin alas, tempelin oikeanpuoleiselta sivulta, alttarin eteläpuolelta.

Joel 3:18. Sak. 13:1. 14:8. Ilm. 22:1 s.

2. Ja hän vei minut ulos pohjan portin tietä ja antoi minun kiertää ulkotietä ulkoiselle portille, itään päin kääntyvän portin tietä; ja katso, vedet kuohuivat ulos sen oikealta puolelta.

3. Kun mies läksi liikkeelle itään päin, oli mittanuora hänen kädessänsä, ja hän mittasi tuhannen kyynärää, ja kuljetti minut veden läpi; vettä oli niikkaan asti.

4. Ja hän mittasi tuhannen kyynärää ja kuljetti minut veden läpi; ja vettä oli polviin asti. Ja hän mittasi taas tuhannen kyynärää ja kuljetti minut; — vettä oli lanteihin asti.

5. Ja hän mittasi taas tuhannen kynnärää, niin tuli puro, jonka yli en voinut käydä; sillä vedet nousivat uima-vesiksi, puroksi, joka ei ollut ylikäytävä.

6. Ja hän sanoi minulle: „Nythän olet sen nähnyt, ihmisen poika?“ Ja hän palautti minut jälleen pitkin puron varrta.

7. Ja kun palasin, katso, puron rannalla seisoi sangen monta puuta molemmin puolin.

8. Ja hän sanoi minulle: „nämä vedet menevät ulos itäiseen piirikuntaan ja juoksevat alas erämaan yliitse ja tulevat mereen; ja kun ne mereen tulevat, käyvät vedet terveyttä tuottaviksi.

9. Ja on tapahtuva, että kaikki elävät olennot, joita vilisee kaikkialla, mihin vaan tämä kaksoisvirta tulee, virkoavat elämään. Ja on oleva sangen paljo kaloja; sillä kun nämä vedet sinne tulevat, niin ne käyvät terveeksi; ja kaikki tulee eläväksi, minne tämä virta kulkee.

10. Ja tapahtuva on, että sen varrella seisoo kalastajia; Engedistä aina Eneglaimiin asti on kuivatuspaikkoja verkkoja varten oleva. Monenlaatuista ovat kalat, ja niitä on sangen paljon, niinkuin suuressa meressä.

11. Sen rämeet ja suot eivät parane; ne ovat suolan valtaan jätetyt.

12. Ja tämän virran varrella, sen rannoilla molemmin puolin kasvaa kaikenlaisia ruoka-puita; niiden lehdet eivät lakastu, ja niiden hedelmät eivät loppu; joka kuu ne uusia hedelmiä tekevät, sillä vedet ne lähtevät pyhäköstä. Ja niiden hedelmät ovat ruuaksi ja lehdet lääkkeeksi.“

Ilm. 22:2.

13. Näin sanoo Herra, Herra: tämä on raja, jonka mukaan te saatte perinnöksenne jakaa tämän maan Israelin kahdelletoista sukukunnalle — Josefille kaksi osaa;

1 Moos. 48:5. 4 Moos. 34:2 s. Jos. 7:17 s.

14. Ja te saatte niin toinen kuin toinenkin periä sitä, sillä Minä nostin käteni antaakseni sen teidän isilenne, sentähden on tämä maa tuleva teille perinnöksiksi.

1 Moos. 12:7. 17:3. 26:3. 28:13.

15. Ja tämä on maan raja: pohjan puolella, suuresta merestä asti Hetlonin tietä Sedadon saakka: Hes. 48:1.

16. Hamat, Berota, Sibraim, joka on Damaskon rajan ja Hamatin rajan välillä, keskimäinen Haser, joka on Hauranin rajalla.

17. Ja rajana merestä päin olkoon Hasar-Enon Damaskon rajalla; ja

pohjoisessa pohjaan päin olkoon Hamat rajana. Tämä on pohjainen sivu.

18. Ja itäisellä sivulla Hauranin ja Damaskon ja Gileadin välillä ja Israelin maan välillä on Jordan; pohjoiselta rajalta itäiseen mereen saakka te mitatkaat. Tämä on itäinen sivu.

19. Ja päivän puoleinen sivu etelään päin olkoon: Tamarista Kades'in Riitavesille asti, puron päin aina suureen mereen asti. Tämä on eteläinen sivu, päivän puoleen päin.

4 Moos. 20:13. 27:14. Hes. 48:23.

20. Ja läntisenä sivuna on suuri meri etelä-rajalta siihen asti, missä Hamat'in kohdalle tullaan. Tämä on läntinen sivu.

21. Ja jakakaat itsellenne tämä maa Israelin sukukuntain mukaan.

22. Ja on tapahtuva, että te jaatte sen perinnöksiksi itsellenne ja seassanne oleville muukalaisille, jotka ovat lapsia teidän keskellänne synnyttäneet; ja nämä olkoot teille niinkuin oman maan lapsia Israelin lasten joukossa; teidän kanssanne saavat he perintöä Israelin sukukuntain keskellä.

3 Moos. 19:34.

23. Ja niin on oleva, että siinä sukukunnassa, missä muukalainen oleksii, siellä te hänelle perintö-osansa antakaat, sanoo Herra, Herra.

48 Luku.

Sukukuntien perintö-osat. Kaupungin avaruus ja portit.

Ja nämä ovat sukukuntien nimet: J pohjan ääristä Hetlonin tien vieritse Hamatiin asti ja Hasar-Enoniin Damaskon rajalla — pohjaan päin Hamatin vieressä olkoon niin idän kuin merenkin puoli Danin osana.

Hes. 47:15 s.

2. Ja Danin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Asserin osa.

3. Ja Asserin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Naftalin osa.

4. Ja Naftalin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Manassen osa.

5. Ja Manassen rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Efraimin osa.

6. Ja Efraimin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Rubenin osa.

7. Ja Rubenin rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon Juudan osa.

8. Ja Juudan rajalla itäsivulta aina länsi sivulle asti olkoon se ylönnyksmaa, jonka teidän tulee antaa ylönnyshrin maaksi, viisikymmentä tuhatta riukua leveä ja yhtä pitkä kuin jokainen sukukunta-osa on itäsivulta länsi sivulle asti, ja tempelli on oleva sen keskellä.

9. Se ylönnyksmaa, jonka teidän tu-

lee antaa Herralle ylönnysohrimaaksi, sen pituus olkoon viisikolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta.

10. Ja papeille on pyhä ylönnysmää oleva: pohjaan päin viisikolmatta tuhatta, ja länteen päin on sen leveys kymmenen tuhatta, ja itään päin on leveys kymmenen tuhatta, ja etelään päin on pituus viisi kolmatta tuhatta. Ja Herran temppeli olkoon sen keskellä.

11. Tämä olkoon papeille, sille, joka pyhitetty on Sadokin pojista, jotka ovat Minulle vartiopalvelusta toimittaneet ja eivät ole harhailleet Israelin lasten harhaillessa, niinkuin Leviläiset harhailivat. Hes. 44:15 s.

12. Ja tulkoon heille ylönnysohansa maan ylönnysohrista, kaikkein pyhän osa Leviläisten rajan vieressä.

13. Ja Leviläiset saakoot pitkin papin rajaa viisi kolmatta tuhatta pituudelle ja kymmenen tuhatta leveydelle; koko pituus olkoon viisi kolmatta tuhatta ja leveys kymmenen tuhatta.

14. Ja siitä eivät saa myöä eikä vaihettaa, eikä esikko-maata muille siirtää; sillä se on Herralle pyhä.

15. Ja ne viisi tuhatta, jotka leveydeltä järeille jäävät pitkin näitä viisi kolmatta tuhatta, ovat yhteistä maata kaupungille asuinpaikaksi ja alueeksi; ja kaupunki on sen keskellä oleva.

16. Ja nämä ovat sen määrät: pohjoissivu neljä tuhatta viisisataa, ja eteläsivu neljä tuhatta viisisataa, ja itäsivu neljä tuhatta viisisataa, ja länsisivu neljä tuhatta viisisataa.

17. Ja olkoon kaupungille aluetta pohjaan päin kaksisataa viisikymmentä, ja etelään päin kaksisataa viisikymmentä, ja itään päin kaksisataa viisikymmentä, ja länteen päin kaksisataa viisikymmentä.

18. Ja mikä vielä järeille jääpi pituudelta pitkin pyhää ylönnysmäätä, kymmenen tuhatta itään päin ja kymmenen tuhatta länteen päin, se olkoon pyhän ylönnysmään rinnalla, ja sen tulo olkoon kaupungin työvälle elatukseksi.

19. Ja tämä työväki, kaikista Israelin sukunnista, on sitä viljelevä.

20. Koko ylönnysohrimaan on oleva viisi kolmatta tuhatta joka kulmalle; antakaat neljäs osa tätä pyhää ylönnysmäätä ylönnyksenä kaupungin omaisuudeksi.

21. Ja mikä järeille jää, se olkoon

ruhtinaan oma molemmin puolin pyhää ylönnysmäätä ja kaupungin omaisuutta; pitkin ylönnysmään viisi kolmatta tuhatta rajalle asti itään päin, ja länteen päin pitkin niitä viisi kolmatta tuhatta rajalla lännen puoleen, yhtä suuntaa sukukunta-osain kanssa, se on ruhtinaalle tuleva. Ja pyhä ylönnysmää ja pyhä temppeli on oleva sen keskellä.

22. Ja mitä Leviläisten omaisuudesta ja kaupungin omaisuudesta on ruhtinaan osan keskellä, Juudan rajan ja Benjaminin rajan välillä, se on ruhtinaalle tuleva.

23. Ja jääneet sukukunnat saavat: itäsivulta aina lännen sivulle asti on Benjaminin osa.

24. Ja Benjaminin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti on Simeonin osa.

25. Ja Simeonin rajalta itäsivulta länsirajaan asti on Isaskarin osa.

26. Ja Isaskarin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti on Sebulonin osa.

27. Ja Sebulonin rajalla itäsivulta aina länsirajaan asti on Gadin osa.

28. Ja Gadin rajalla päivän puolen sivulla etelään päin on raja oleva Tamarista Kades'in Riitavesille, purolle päin aina suureen mereen asti. Hes. 47:19.

29. Tämä on se maa, jonka te saatte perinnöksi jakaa Israelin sukukunnille; ja nämä ovat heidän sukuosansa, sanoo Herra, Herra.

30. Ja nämä ovat kaupungin ääret: pohjan sivulla neljän tuhannen ja viiden sadan mitta.

31. Ja kaupungin portit olkoot Israelin sukukuntain nimien jälkeen, kolme porttia pohjaan päin: ensimmäinen Rubenin portti, toinen Juudan portti, kolmas Levin portti.

32. Ja itäsivulla neljä tuhatta ja viisi sataa, ja kolme porttia: ensimmäinen Josefän portti, toinen Benjaminin portti, ja kolmas Danin portti.

33. Ja etelän sivulla neljän tuhannen ja viiden sadan mitta, ja kolme porttia: ensimmäinen Simeonin portti, toinen Isaskarin portti, kolmas Sebulonin portti.

34. Länsisivulla neljä tuhatta ja viisi sataa, ja sen kolme porttia: ensimmäinen Gadin portti, toinen Asserin portti, kolmas Naftalin portti.

35. Ympäri-mitaten on se kahdeksan toista tuhatta. Ja kaupungin nimi on siitä päivästä asti: „Herra on tässä oleva.“ Ps. 68:17. Jes. 60:14.

PROFETTA DANIEL.

I Luku.

Danielin ja hänen kolmen ystävänsä vankeus ja kasvatus Babelissa.

Jojakimin, Juudan kuninkaan, hallituksen kolmantena vuotena tuli Nebukadnesar, Babelin kuningas, Jerusalemiin ja piiritti sen.

2 Kun. 24:1, 10. 2 Aik. 36:6 s. Jer. 25:1.

2. Ja Herra antoi hänen käsiinsä Jojakimin, Juudan kuninkaan, ja osan Jumalan huoneen astioista, ja hän vei ne Sinearin maalle jumalansa huoneeseen, ja asetti ne astiat jumalansa tavara-huoneeseen. 1 Moos. 10:10.

3. Ja kuningas käski ylimmäisen hoviherransa, Aspenaan, viemään Israelin pojista, sekä kuninkaallista suvusta että ylhäisimmistä,

2 Kun. 20:18. Jes. 39:7.

4. aivan virheettömiä poikia, kuniin näköisiä, älykkäitä kaikkeen viisauteen, käsittäväisiä ja taitavia ymmärtämään, sekä kelvolliset palvelemaan kuninkaan hovissa; ja niille piti hänen opettaman Kaldealaisten kirjallisuutta ja kieltä.

5. Ja kuningas määräsi heille jokapäiväisen ylläpidon kuninkaan ruuasta ja siit viinistä, jota hän itse joi; ja he olivat kasvatettavat kolme vuotta, ja näiden kuluttua tulisivat he kuninkaan palvelukseen.

6. Ja niidenjoukossa oli Juudan lapsia: Daniel, Hananja, Misael ja Asarja.

7. Ja hoviherrojen päällikkö antoi heille nimet, ja pani Danielille nimen Beltsatsar, ja Hananjalle Sadrak, ja Misaelille Mesak, ja Asarjalle Abed-Nego.

Dan. 4:5.

8. Ja Daniel päätti sydämessänsä, ettei hän saastuttaisi itseänsä kuninkaan ruuilla ja viinillä, jota hän joi, ja rukoili hoviherrojen päällikköä, ettei hänen tarvitsisi itseänsä saastuttaa.

9. Ja Jumala antoi Danielin saada hoviherrojen päällikön armon ja suosion.

10. Ja hoviherrojen päällikkö sanoi Danielille: „minä pelkään herrani kuningasta, joka määräsi teidän ruokanne ja juomanne; sillä miksi pitäisi hänen näkemän teidän kasvonne ikäistenne nuorukaisten kasvoja laihemmiksi, ja te saattaisitte minut kuoleman rikokseen kuninkaan edessä?”

11. Mutta Daniel sanoi sille ruokain tarkastajalle, jonka hoviherrojen päällikkö oli asettanut Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan yli:

12. „Koettelepa palvelijottasi kymmenen päivää, ja annettakoon meille vihanneksia syödäksemme ja vettä juodaksemme.

13. Ja katsottakoon sinun edessäsi meidän näkömme ja niiden nuorukaisten näkö, jotka syövät kuninkaan ruokaa, ja niinkuin sitten näet, tee palvelijolillesi.”

14. Ja hän kuuli heitä tässä asiassa ja koetteli heitä kymmenen päivää.

15. Ja kymmenen päivän perästä huomattiin heidän muotonsa kauimmaksi ja heidän ruumiinsa lihavammaksi kuin kaikkien niiden nuorukaisten, jotka söivät kuninkaan ruokaa.

16. Ja niin jätti ruokain tarkastaja pois heidän ruokamääränsä ja viinijuomansa ja antoi heille vihanneksia syödä.

17. Ja näille neljälle nuorukaiselle antoi Jumala taitoa ja ymmärrystä kaikissa kirjoituksissa ja viisaudessa; ja Daniel ymmärsi kaikenlaisia näkyjä ja unia.

18. Ja niiden päivien kuluttua, joiden jälkeen kuningas oli käskennyt tuoda heitä esiin, vei hoviherrojen päällikkö heidät Nebukadnesarin eteen.

19. Ja kuningas puhutteli heitä; eikä heistä kaikesta löytynyt Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan vertaista; ja he tulivat kuninkaan palvelijoiksi.

20. Ja kaikissa viisauden ja ymmärryksen asioissa, joista kuningas heitä kyseli, huomasi hän heidät kymmenen kertaa taitavamaksi, kuin kaikki kirjanoppineet ja noidat koko hänen valtakunnassansa.

21. Ja Daniel oli siellä kuningas Koroksen ensimmäiseen vuoteen asti.

Dan. 6:28. 10:1.

2 Luku.

Daniel selittää Nebukadnesarin unen neljästä maailman valtakunnasta.

Nebukadnesarin hallituksen toisena vuotena näki Nebukadnesar unia, ja hänen henkensä tuli levottomaksi, niin että hän heräsi.

2. Ja kuningas käski kutsua kirjanoppineet ja tietäjät ja noidat ja Kaldealaiset, sanomaan kuninkaalle hänen unensa. Ja he tulivat ja asettuivat kuninkaan eteen.

3. Ja kuningas sanoi heille: „minä näin unen, josta minä peljästyin, ja tahtoisin mielelläni tietää, mikä se uni oli.”

4. Silloin sanoivat Kaldealaiset kuninkaalle Aramean kielellä: „kuningas eläköön ijankaikkisesti! Sano uni palvelijoillesi, niin me ilmoitamme sen selityksen.“ Dan. 3:9. 5:10. 6:6. 21.

5. Kuningas vastasi ja sanoi Kaldealaisille: „sanani on järkähtämätön: jos ette ilmoita minulle unta ja sen selitystä, niin te kappaleiksi hakataan ja teidän huoneenne tehdään lokalajiksi. 2Kun. 10:27. Esr. 6:11. Dan. 3:29. 6. Mutta jos te ilmoitate minulle unen ja sen selityksen, niin te saatte lahjoja, antimia ja suuren kunnian minulta; sentähden ilmoittakaat minulle uni ja sen selitys.“

7. He vastasivat toisen kerran ja sanoivat: „kuningas sanokoon unen palvelijoillessa, niin me ilmoitamme sen selityksen.“

8. Kuningas vastasi ja sanoi: „totisesti, minä huomaan teidän kuluttavan aikaa, koska te huomaatte, että sanani on järkähtämätön.

9. Sillä jos ette ilmoita minulle unta, niin tuomio käy teidän yllisenne; sillä valheellista ja turmiollista puhetta olette keskenänne päättäneet puhua minun edessäni, kunnes aika muuttuisi. Sentähden sanokaat minulle uni, niin minä tiedän teidän voivan ilmoittaa minulle sen selityksen.“

10. Kaldealaiset vastasivat kuninkaan edessä ja sanoivat: „ei ole sitä ihmistä maan päällä, joka voisi ilmoittaa kuninkaan asian; niin ei ole myöskään kukaan suuri ja voimallinen kuningas vaatinut tämänkaltaista asiaa keltäkään kirjanoppineelta, tietäjältä tahi Kaldealaiselta.

11. Sillä asia, jota kuningas vaatii, on vaikea, eikä ole ketäkään toista, joka sitä ilmoittaisi kuninkaan edessä, kuin jumalat, joiden asunto ei ole ihmisten kesellä.“

12. Tästä kuningas vihastui ja kiivastui kovin, ja käski tappaa kaikki Babelin viisaat.

13. Ja käsky annettiin, että viisaat piti tapettaman, ja Daniela ja hänen ystäviänsä haettiin myös tapettaviksi.

14. Silloin vastasi Daniel ymmärryksellä ja taidolla Ariokia, kuninkaan henkivartijan päällikköä, joka oli lähtenyt tappamaan Babelin viisaista.

15. Hän vastasi ja sanoi Ariokille, kuninkaan valtamiehelle: „minkätähden niin ankara tuomio on tullut kuninkaalta?“ Silloin antoi Ariok Danielin tietää asian.

16. Niin meni Daniel sisään ja ruokoi kuningasta, että hänelle annet-

taisiin aikaa saadaksensa ilmoittaa kuninkaalle selityksen.

17. Sitten meni Daniel pois kotiin-
sa ja ilmoitti ystävillensä Hanan-
jalle, Misaelille ja Asarjalle asian,

18. että he rukoillsivat armoa taivaan Jumalalta tämän salaisen asian tähden, ettei Danielia ja hänen ystäviänsä muiden Babelin viisasten kanssa tapettaisi.

19. Silloin se salaisuus ilmoitettiin Danielille yöllä näyssä. Niin Daniel kiitti taivaan Jumalaa.

20. Daniel lausui ja sanoi: „olkoon Jumalan nimi kiltetty ijankaikkisesta ijankaikkiseen! sillä hänen on viisaus ja väkevyys. Ps. 113:2.

21. Hän muuttaa ajat ja hetket, pannaee kuninkaat viralta, ja asettaa kuninkaat virkaan; Hän antaa viisauden viisaille ja ymmärryksen niille, jotka taitoa ymmärtävät. Job 32:3.

22. Hän tuo syvät ja salaiset asiat ilmi; Hän tietää, mitä pimeässä on, ja valkeus asuu Hänen tykönsä.

23. Sinua, minun isäni Jumala, minä kiitän ja ylistän, että annoit minulle viisautta ja voimaa, ja nyt annoit minun tietää, mitä me sinulta rukoilimme! sillä sinä ilmoitit meille kuninkaan asian.“

24. Sentähden meni Daniel Artokin tykö, jonka kuningas oli käsenyt tappaa Babelin viisaat; hän meni ja sanoi hänelle näin: „älä tapa Babelin viisaista; vie minua kuninkaan eteen, niin minä ilmoitan kuninkaalle selityksen.“

25. Silloin vei Ariok Danielin kiireesti kuninkaan eteen ja sanoi hänelle näin: „minä olen löytänyt yhden miehen Juudan siirtokunnan lapsista, joka ilmoittaa kuninkaalle selityksen.“

26. Kuningas vastasi ja sanoi Danielille, joka kutsuttiin Beltsatsar: „voitko sinä ilmoittaa minulle unen, jonka minä näin, ja sen selityksen?“

27. Daniel vastasi kuninkaan edessä ja sanoi: „salaisuutta, jota kuningas vaatii, sitä ei viisaat, lumoojat, kirjanoppineet eikä tähtien tutkijat voi ilmoittaa kuninkaalle.

28. Mutta Jumala on taivaassa, joka voi ilmoittaa salaisuudet; ja Hän on ilmoittanut kuningas Nebukadnesarille, mitä on tapahtuva tulevaisina aikoina. Tämä on se uni ja näky, jonka vuoteellasi näit: 1 Moos. 41:1.

29. Sinussa, kuningas, nousi vuoteellasi ajatuksia, mitä olisi tapahtuva tämmän jälkeen; ja Hän, joka salaisuudet ilmi tuopi, ilmoitti sinulle, mitä on tapahtuva.

30. Ja tämä salaisuus ei ole minulle ilmi tuotu jonkun viisauden kautta, joka olisi suurempi minussa, kuin muissa ihmisissä, vaan sentähden että selitys ilmoitettaisiin kuninkaalle ja sinä saisit tietää sydämme-si ajatukset.

1 Moos. 41:16.

31. Sinä, kuningas, näit, ja katso, siinä oli suuri kuva; tämä kuva oli iso ja sen kirkkaus erinomainen; se seisoi sinun edessäsi ja oli näöltänsä hirvuisen.

32. Sen kuvan pää oli parasta kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja lanteet vaskea,

33. sen sääret rautaa, sen jalat osaksi rautaa ja osaksi savea.

34. Sinä katselit, siksi kun kivi lohkesi ilman käsittä, ja löi kuvan jalkoja, jotka olivat rautaa ja savea, ja murensi ne.

35. Silloin murennettiin samassa rauta, savi, vaski, hopea ja kulta, ja ne olivat kuin akanat suvirihessä, ja tuuli vei ne pois, eikä niille yhtään sijaa enää löydetty. Ja kivi, joka kuvan murensi, tuli suureksi vuoreksi ja täytti koko maan.

36. Tämä oli uni, ja sen selityksenkin tahdomme sanoa kuninkaan edessä.

37. Sinä, kuningas, olet kuningasten kuningas, jolle taivaan Jumala on antanut valtakunnan, vallan, voiman ja kunnian; Hes. 26:7 s. Dan. 4:19. 5:13.

38. Ja missä vaan on asumassa ihmisten lapsia, kedon alaimia ja taivaan lintuja, on Hän ne antanut sinun käteesi, ja on pannut sinut kaikkien näiden haltijaksi; sinä olet tuo kultainen pää.

Jer. 27:6. 28:14.

39. Ja sinun jälkeesi nousee toinen, sinua halvempi, valtakunta; jasitten kolmas valtakunta vaskesta, joka hallitsee koko maan.

40. Ja neljäs valtakunta on kova niinkuin rauta; niinkuin rauta murentaa ja särkee kaikki, niin se on, raudan tavoin, kaikki nämä särkevä ja rikkova.

41. Mutta kun näit jalat ja varpaat osaksi valajan savesta ja osaksi raudasta, — on se oleva jaettu valtakunta; raudan vahvuutta on siinä kuitenkin oleva, koska näit raudan olevan sekoitetun savipaloihin.

42. Ja kun jalkojen varpaat olivat osaksi rautaa ja osaksi savea, — on se valtakunta osaksi oleva vahva ja osaksi heikko.

43. Ja koska näit raudan savella sekoitetuksi, niin tulevat he sekaantuneeksi ihmisen siemenellä, mutta eivät pysy kiinni toinen toisessaan,

niinkuin ei rautakaan sekaannu saveen kanssa.

44. Mutta niiden kuningasten päivinä on taivaan Jumala valmistava valtakunnan, joka ei ijankaikkisuudessa kukistu eikä sen hallitusta jätetä toiselle kansalle. Se on murentava ja lopettava kaikki nämä valtakunnat, mutta on itse pysyvä ijankaikkisesti;

Ps. 2:8 s. 110:1 s. Dan. 7:14, 27. Mik. 4:7.

Luuk. 1:33. 1 Kor. 15:24. 1 Tim. 1:17.

45. sillä sinä näit kiven lohkeavan vuoresta ilmankäsittä ja murentavan raudan, vasken, saveen, hopean ja kullaa. Suuri Jumala on näin ilmoittanut kuninkaalle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva; ja uni on tosi, ja luotettava sen selitys."

46. Silloin lankesi kuningas Nebukadnesar kasvoillensa ja kumarsi Danielia, ja käski tehdä hänelle ruokauhria ja suitsutusta. Ap. t. 14:11 s.

47. Kuningas vastasi Danielia ja sanoi: „,toisesti, teidän Jumalanne, Hän on jumalien Jumala ja kuningasten Herra, ja salaisuuten ilmoittaja, koska osait ilmituoda tämän salaisuuden.“

2 Moos. 15:11. Ps. 96:8. 1 Tim. 6:15.

48. Sitten korotti kuningas Danielin ja antoi hänelle monta suurta lahjaa, ja pani hänet koko Babelin maakunnan herraksi, ja päämieheksi kaikille Babelin viisaille.

49. Ja Daniel rukoili kuningasta, ja hän pani Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon Babelin maakunnan hallitukseen; ja Daniel oli kuninkaan kartanossa.

Dan. 1:7. 3:12, 30.

3 Luku.

Danielin ystävien uskon koetus.

Kuningas Nebukadnesar teetti kuvan kullasta; sen korkeus oli kuusikymmentä kyynärää, sen leveys kuusi kyynärää. Sen hän pystytti Duran laaksoon Babelin maakunnassa.

2. Ja kuningas Nebukadnesar lähetti kokoamaan satrapit, maaherrat, päälliköt, ylituomarit, aarteiden hoitajat, lakimiehet, tuomarit ja kaikki maan virkamiehet, että tulisivat sen kuvan vihkiäisille, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.

3. Silloin kokoontuivat satrapit, maaherrat, päälliköt, ylituomarit, aarteiden hoitajat, lakimiehet, tuomarit ja kaikki maan virkamiehet sen kuvan vihkiäisille, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt; ja he asetuivat sen kuvan eteen, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.

4. Ja ilmoittaja huusi kovalla äänellä: „,teille käsketään, te kansat, sukkunnat ja kielet:

5. Kun kuulette torvien, huilujen, harppujen, kanteleitten, psalttarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, silloin langetkaat maahan ja kumartakaat sitä kultaista kuvaa, jonka kuningas Nebukadnesar on pystyttänyt.

6. Ja joka ei lankea maahan ja kumarra, se samalla hetkellä palavaan tulipätsiin heitetään."

Jer. 29:22. Ilm. 13:15.

7. Sentähden samalla hetkellä, kun kaikki kansat kuulivat torven, huilujen, harppujen, kanteleitten, psalttarien äänen ja kaikenlaista soitantoa, lankeivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet kumartamaan sitä kultaista kuvaa, jonka kuningas Nebukadnesar oli pystyttänyt.

8. Mutta kohta sillä ajalla astui Kaldelalaisia miehiä esiin syyttämään Juudalaisia.

Dan. 1:4.

9. He rupesivat puhumaan ja sanoivat kuningas Nebukadnesarille: „kuningas eläköön ijankaikkisesti!

Dan. 5:10. 6:21.

10. Sinä, kuningas, olet antanut käskyn, että kaikki ihmiset, jotka kuulevat torvien, harppujen, huilujen, kanteleitten, psalttarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, langetkoot maahan ja kumartakoot kultaista kuvaa;

11. ja se, joka ei lankeaisi maahan ja kumartaisi, heitettäisiin palavaan tulipätsiin.

12. Täällä on nyt Juudan miehiä, jotka olet pannut Babelin maakunnan hallitukseen: Sadrak, Mesak ja Abed-Nego. Nämä miehet eivät huoli sinusta, kuningas; he eivät palvele sinun jumaliasi, eivätkä kumarra sitä kultaista kuvaa, jonka sinä olet pystyttänyt."

Dan. 2:49.

13. Silloin käski Nebukadnesar vihassa ja kiivaudessa, että Sadrak, Mesak ja Abed-Nego tuotaisiin esiin. Niin nämä miehet vietiin kuninkaan eteen.

14. Nebukadnesar puhui heille ja sanoi: „tahallanneko te, Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, ette palvele minun jumalaani, ettekä kumarra sitä kultaista kuvaa, jonka minä olen pystyttänyt?

15. Nyt, jos olette valmiit, kun kuulette torvien, huilujen, harppujen, kanteleitten, psalttarien, makopillien äänen ja kaikenlaista soitantoa, niin langetkaat maahan kumartamaan sitä kultaista kuvaa, jonka olen tehnyt; mutta jos ette kumarra, niin te samalla hetkellä heitetään palavaan tulipätsiin; ja kuka on se Ju-

mala, joka pelastaa teitä minun kädestäni?"

16. Niin Sadrak, Mesak ja Abed-Nego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: „o Nebukadnesar! ei meidän tarvitse tähän mitään sinulle vastata.

17. Meidän Jumalamme, jota me palvelemme, voi meitä pelastaa; palavaasta tulipätsistä ja sinun kädestäsi, kuningas, on Hän pelastava.

18. Ja jos ei, niin olkoon sinulle, kuningas, tiettävä, ettemme palvele sinun jumalaasi emmekä kumarra sitä kultaista kuvaa, jonka olet pystyttänyt."

19. Silloin Nebukadnesar tuli täyteen kiivautta ja hänen kasvojensa muoto muuttui Sadrakia, Mesakia ja Abed-Negoa vastaan. Hän puhui ja käski kuumentaa pätsin seitsemän kertaa enemmän, kuin sitä oli nähty tarpeelliseksi kuumentaa.

20. Ja hän käski väkevien miesten sotajoukosta sitomaan Sadrakia, Mesakia ja Abed-Negoa ja heittämään heidät palavaan tulipätsiin.

21. Silloin ne miehet sidottiin paitoinensa, takkinensa, vaippoinensa ja muine vaatteinensa ja heitettiin palavaan tulipätsiin.

22. Sentähden että kuninkaan käsky oli kova ja pätsi oli kovin kuumentettu, tappoi tulen liekki ne miehet, jotka kantoivat ylös Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon.

23. Mutta ne kolme miestä Sadrak, Mesak ja Abed-Nego putosivat sidottuina palavaan tulipätsiin.

24. Silloin kuningas Nebukadnesar hämmästyí ja nousi kiireesti, puhui ja sanoi neuvonantajillensa: „emmekö tuleen heittäneet kolme sidottua miestä?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: „aivan niin, kuningas!"

25. Hän vastasi ja sanoi: „katso, minä näen neljä miestä vapaasti kävelevän tulen keskellä, eikä heille ole mitään vahinkoa tapahtunut, ja neljäs on näöltänsä niinkuin Jumalan poika."

26. Silloin lähestyi Nebukadnesar palavan tulipätsin suuta, puhui ja sanoi: „Sadrak, Mesak ja Abed-Nego, te korkeimman Jumalan palvelijat, lähtekääät ulos ja tulkaat tänne!" Silloin läksivät Sadrak, Mesak ja Abed-Nego ulos tulen keskeltä.

27. Ja satrapit, maaherrat, päälliköt, ja kuninkaan neuvonantajat tulivat kokoon; he katselivat näitä miehiä, ja näkivät ettei tulella ollut mitään voimaa heidän ruumittansa vastaan, ei heidän päänsä hivuksetkaan palaaneet eikä heidän paitansa muuttu-

neet eikä tulen kärykäään heihin tullut.

Jes. 43:2. Hebr. 11:34.

28. Silloin Nebukadnesar rupesi puhumaan ja sanoi: „sinattu olkoon Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja vapahti palvelijansa, jotka turvasivat häneen ja rikkoivat kuninkaan käskyn ja antoivat ruumiinsa alttiiksi, etteivät palvelisi eikä kumartaisi yhtään jumalaa, paitsi heidän Jumalaansa!

29. Ja minun säättämäni käsky on, että kaikissa kansoissa, sukukunnissa ja kielissä se, joka puhuu pahaa Sadrakin, Mesakin ja Abed-Negon Jumalasta, hakattakoon kappaleiksi ja hänen huoneensa tehtäköön lokaläjäksi, sentähden ettei ole muuta jumalaa, joka voipi pelastaa niinkuin tämä.

Esr. 6:11. Dan. 2:5.

30. Sitten antoi kuningas Sadrakille, Mesakille ja Abed-Negolle suuren vallan Babelin maakunnassa.

31. Kuningas Nebukadnesar kaikille kansoille, sukukunnille ja kielille, jotka asuvat kokonaan päällä: teille olkoon paljo rauhaa!

32. Ne merkit ja ihmeet, jotka korkein Jumala on minulle tehnyt, ne minä katson hyväksi ilmoittaa.

33. Hänen merkkinsä, kuinka suuret ne ovatkaan! ja hänen ihmeensä, kuinka voimalliset! hänen valtakuntansa on ijankaikkinen valtakunta, ja hänen valtansa pysyy suvusta sukun.

Ps. 93:1 s. Dan. 6:27. 7:14.

4 Luku.

Daniel selittää Nebukadnesarin unen suuressa puusta. Nebukadnesarin sairaus, katumus ja tunnustus.

Minä Nebukadnesar elin rauhassa huoneessani ja onnellisena linnassani.

2. Minä näin unen, ja se minua peiloitti; ajatukset vuoteellani ja pääni näyt peiloittivat minua.

3. Ja minä annoin käskyn tuoda eteeni kaikki Babelin viisaat, ilmoittamaan minulle unen selityksen.

4. Silloin tulivat kirjanoppineet, lumoojat, Kaldealaiset ja tähtien tutkijat, ja minä kerroin unen heille, mutta sen selitystä eivät he voineet minulle ilmoittaa.

5. Viimein tuli eteeni Daniel, jonka nimi on minun jumalani nimen mukaan, Beltsatsar, ja jossa on pyhän jumalain henki; ja minä kerroin hänelle unen:

Dan. 1:7. 5:11, 14.

6. „Beltsatsar, sinä kirjanoppineiden päämies, josta tiedän, että pyhän jumalain henki on sinussa, eikä mikään salaisuus ole sinulle vaikea, sa-

no näyt unessani, jonka olen nähnyt, ja sen selitys.

Hea. 28:3.

7. Ja nämä olivat pääni näyt vuoteellani: minä näin, ja katso, puu seisoi keskellä maata ja sen korkeus oli suuri.

Hea. 31:3 s.

8. Se puu suureni ja vahvistui ja sen korkeus ulottui taivaasen, ja se näkyi kaiken maan ääreen.

9. Sen lehdet olivat kauniit ja sen hedelmät suuret, ja siinä oli elatusta kaikille; sen alla löysivät kedon eläimet varjon ja sen oksilla asuivat taivaan linnut ja siitä elätti kaikki liha itsensä.

Hea. 17:23. 31:3.

10. Minä näin pääni näyssä vuoteellani, ja katso, pyhä vartija tuli alas taivaasta.

11. Hän huusi voimallisesti ja sanoi näin: „hakatkaat puu poikki ja karsikaat sen oksat ja riipikääät sen lehdet ja hajoittakaat sen hedelmät; paetkoot eläimet sen alta ja linnut sen oksilta!

12. Kuitenkin jättäkääät sen juurten ranko maahan, mutta rautaisissa ja vaskisissa kahleissa hän kedon ruohossa ja taivaan kasteessa kastukoon, ja eläinten kanssa saakoon hän maan ruohosta osansa.

13. Hänen inhimillinen sydämensä on muuttuva, ja eläimen sydän on hänelle annettava; kunnes seitsemän aikaa häneltä kuluu.

14. Vartijain neuvossa on tämä päätetty ja pyhän julistusta on tämä asia, sitä varten että elävät tietäisivät Ylimmäisen vallitsevan ihmisten valtakunnat ja antavan ne, kelle Hän tahtoo, ja alhaisimman ihmisistä siihen ylöntävän.

1 Sam. 16:1, 12. 1 Kun. 22:19.

15. Tämän unen näin minä, kuningas Nebukadnesar, ja sinä Beltsatsar, sano minulle sen selitys, koska kaikki valtakuntani viisaat eivät taitaneet ilmoittaa minulle sen selitystä; vaan sinä voit, sillä sinussa on pyhän jumalain henki.

16. Silloin hämmästyi Daniel, jonka nimi on Beltsatsar, hetkeksi aikaa, ja hänen ajatuksensa peljättivät häntä. Mutta kuningas puhui ja sanoi: „Beltsatsar, älköön uni ja sen selitys sinua peljättäkö.“ Beltsatsar vastasi ja sanoi: „herrani, se uni olkoon vihemiesillesi ja sen selitys vihollisillesi!

17. Puu, jonka näit suurenevan ja vahvistuvan ja korkeudellansa ulottuvan taivaasen ja näkyvän yli kaiken maan,

18. jonka lehdet olivat kauniit ja hedelmät suuret, ja jossa oli elatusta kaikille, ja jonka alla kedon eläimet

asuivat, ja jonka oksilla taivaan linnut istuivat.

19. — se olet sinä, herra kuningas, joka olet suureksi ja voimalliseksi tullut ja suuruutesi ulottuu taivaasen ja valtasi maailman ääreen.

Dan. 2:37.

20. Ja että kuningas näki pyhän vartijan astuvan alas taivaasta ja sanovan: „hakatkaat puu ja turmelkaat se, kuitenkin jättäkää sen juurten ranko maahan, mutta rautaja vaskikahleisiin; kedon ruohossa, ja taivaan kasteesta hän kastukoon ja kedon eläinten kanssa hän saakoon osansa, kunnes seitsemän aikaa häneltä on kulunut.“ —

21. Tämä on sen selitys, kuningas, ja se on Ylimmäisen päätös, joka kohtaa minun herraani kuningasta:

22. Sinä ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten kanssa on asutosi oleva, ja ruohoa annetaan sinulle, niinkuin härjille syötäväksi, ja taivaan kasteesta olet kastuva, ja seitsemän aikaa kuluu sinulta, kunnes ymmärrät Ylimmäisen hallitsevan ihmisten valtakuntaa ja antavan sen kenelle Hän tahtoo.

Jes. 37:16. Dan. 5:21.

23. Mutta että käskettiin jättää juurten ranko puusta, — valtakuntasi on sinulle taas nouseva siitä asti, kun olet ymmärtänyt, että valta on taivaan.

24. Sentähden, kuningas, kelvatkoon minun neuvoni sinulle, ja heittä pois syntisiä vanhurskaudessa ja pahat tekosi vaivaisia armahtamalla, jos kenties onnellasi on oleva kestäväisyys.“

San. 16:6.

25. Tämä kaikki kolutasi kuningas Nebukadnesaria.

26. Kahdentoista kuukauden kuluttua, ollessansa kävelemässä kuninkaallisessa linnassa Babelissa,

27. puhui kuningas ja sanoi: „eikö tämä ole se suuri Babel, jonka minä olen rakentanut voimani vällä kuninkaalliseksi huoneekseni ja kuniani ylistykseksi?“

28. Vielä oli sana kuninkaan suussa, kun ääni tuli taivaasta: „sinulle, kuningas Nebukadnesar, sanotaan: valtakunta otetaan sinulta pois!“

29. Jasinä ajetaan pois ihmisten joukosta, ja kedon eläinten kanssa on asutosi oleva, ja sinulle annetaan ruohoa, niinkuin härjille, syötäväksi, ja seitsemän aikaa kuluu sinulta, kunnes ymmärrät Ylimmäisen hallitsevan ihmisten valtakuntaa ja antavan sen kenelle hän tahtoo.“

30. Samalla hetkellä täytettiin se sama kuningas Nebukadnesarissa, ja

hän ajettiin pois ihmisten joukosta ja söi ruohoa niinkuin härjät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hänen huiksensa kastevoivat suuriksi niinkuin kotkan höyhenet ja hänen kyntensä niinkuin lintujen kynnet.

31. Mutta näiden päivien lopulla nostin minä, Nebukadnesar, silmäni taivaasen päin, ja ymmärryksen palasi minuun jälleen, ja minä kiitin Ylimmäistä, ja minä ylistin ja kunnoitin Häntä, joka elää ijankaikkisesti, jonka valta on ijankaikkinen valta ja hänen valtakuntansa pysyy svustusta sukuun.

Dan. 7:14.

32. Ja kaikki maan asukkaat ovat Hänen rinnallaan tyhjän vertaiset, ja Hän tekee, miten tahtoo, taivaan joukolle ja maan asukkaalle, eikä ole sitä, joka estäisi hänen kättänsä, ja sanoisi: „mitä teet?“

Job 9:12. Jes. 24:21. 40:17. 43:13. Luuk. 21:26.

33. Siihen aikaan palasi ymmärryksen minuuin, ja valtakuntani kunniaksi palasi loisteeni ja kauneuteni minulle; ja neuvojani ja ylimykseni etsivät minua ja minä panttiin jälleen valtakuntaani, ja erinomainen suuruus lisättiin minulle.

34. Nyt minä, Nebukadnesar, kiitän, ylistän ja kunnoitan taivaan kuningasta, sillä kaikki hänen työnsä ovat totuus ja hänen tiensä oikeus, ja hän voipi ylpeydessä vaeltavia nöyryyttää.

Dan. 5:20. 1 Piet. 5:5 a.

5 Luku.

Belsatsarn pidot.

Kuningas Belsatsar teki suuret pidot tuhannelle ylimyksellensä, ja joi viiniä näitten tuhanten kanssa.

2. Kun Belsatsar oli viinistä juopunut, käs.:i hän tuoda ne kulta- ja hopea-astiat, jotka hänen isänsä Nebukadnesar oli ottanut Jerusalemin temppelistä, että niistä joisi kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja jalkavaimonsa.

2 Kun. 25:15. 2 Aik. 36:18. Dan. 1:2.

3. Niin tuotiin ne kultaiset astiat, jotka olivat otetut Jumalan huoneen pyhäköstä Jerusalemissa, ja niistä joi kuningas ja hänen ylimyksensä, hänen puolisonsa ja jalkavaimonsa.

4. He joivat viiniä, ja ylistivät kultaisia ja hopeisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.

5. Sillä hetkellä ilmestyivät ihmisen käden sormet ja kirjoittivat vastapäätä kynttiläjalkaa kuninkaan linnan valkeaksi sivutulle seinälle; ja kuningas näki sen käden, joka kirjoitti.

6. Silloin muuttuivat kuninkaan kas-

vot, ja hänen ajatuksensa peljättivät häntä ja hänen lanteittensa nivelet hervottuivat ja hänen polvensa vapisivat.

7. Ja kuningas huusi äänekkäästi, että lumoojat, Kaldealaiset ja tähtien tutkijat tuotaisiin. Ja kuningas puhui ja sanoi Babelin viisaille: „se ihminen, joka lukee tämän kirjoituksen ja ilmoittaa minulle sen selityksen, puetlaan purppuralla ja saa kulta-käädyt kaulaansa ja on kolmantena valtakunnassa hallitseva.“

8. Silloin tulivat kaikki kuninkaan viisaat, mutta he eivät taitaneet kirjoitusta lukea eikä sen selitystä kuninkaalle ilmoittaa.

9. Niin kuningas Belsatsar kovin peljästy i hänen kasvonsa muuttuivat; ja hänen ylimyksensä hämmästyivät.

10. Silloin kuninkaan äiti tuli kuninkaan ja hänen ylimystensä puheen tähden pitohuoneeseen. Kuninkaan äiti puhui ja sanoi: „kuningas eläköön ijankaikkisesti! Älkööt ajatuksesi sinua peljättäkö älköötäkä kasvoosi muuttuko! Dan. 2:4. 3:9. 6:8, 21.

11. Valtakunnassan mies, jossa pyhäin jumalain henki on; ja isäsi päivinä on valistus, ymmärrys ja viisaus, sellainen kuin jumalain viisaus, hänessä löydetty; ja kuningas Nebukadnesar, sinun isäsi, korotti hänet kirjanoppineiden, lumoojain, Kaldealaisten ja tähtien tutkijain päämieheksi, sinun isäsi, kuningas,

Dan. 1:17. 2:48. 4:5.

12. sentähden, että erinomainen henki ja tieto ja ymmärrys selittämään unia ja arvaamaan arvoituksia ja salaisia asioita ilmoittamaan havaittiin hänessä, Danielissa, jolle kuningas antoi nimen Belsatsar. Siis kutsuttakoon nyt Daniel; hän on ilmoittava selityksen.“

13. Silloin tuotiin Daniel kuninkaan eteen. Kuningas puhui ja sanoi Danielille: „oletko Daniel, Juudalaisten vankien lapsia, jotka kuningas, minun isäni, toi Juudasta? Dan. 1:6.

14. Minä olen sinusta kuullut, että jumalain henki on sinussa, ja että myös valistusta, ymmärrystä ja erinomaista viisautta on sinussa havaittu.

15. Ja nyt ovat viisaat ja lumoojat tuodut minun eteeni lukemaan tämän kirjoituksen ja ilmoittamaan minulle sen selityksen; mutta he eivät taitaneet sen selitystä ilmoittaa.

16. Mutta minä olen kuullut sinusta, että voit antaa selityksiä ja salatuita asioita ilmoittaa. Jos nyt voit lukea tuon kirjoituksen ja ilmoittaa sen se-

lityksen, puetaan sinä purppuralla, ja saat kulta-käädyt kaulaasi ja olet kolmantena valtakunnassa hallitseva.“

17. Silloin vastasi Daniel ja sanoi kuninkaan edessä: „olkoot lahjasi it-selläsi ja anna antimesi toiselle! kuitenkin luen minä kirjoituksen kuninkaalle ja ilmoitan hänelle sen selityksen.

18. Sinä kuningas! korkein Jumala oli antanut isälles Nebukadnesarille valtakunnan, voiman, kunnian ja jalouden; Dan. 2:37. 4:19.

19. Ja sen voiman tähden, jonka Hän oli hänelle antanut, vapisivat kaikki kansat, sukunnat ja kielet ja pelkäsivät häntä; kenenkä hän tahtoi, tappoi hän, ja kenen hän tahtoi, jätti hän elämään; kenen hän tahtoi, korotti hän, ja kenen hän tahtoi, alensi hän.

20. Mutta kun hänen sydämmensä paisui ja hänen henkensä paatui ylpeyteen, sysättiin hän alas valtakuntansa istuimelta, ja hänen kunniansa otettiin häneltä. Dan. 4:27.

21. Ja hän ajettiin pois ihmisten lasten joukosta, ja hänen sydämmensä tuli eläinten kaltaiseksi ja metsäaasiensa kanssa oli hänen asuntonsa, ruohoa annettiin hänelle niinkuin härjille syötäväksi, ja taivaan kasteesta kastui hänen ruumiinsa, kunnes hän ymmärsi, ylimmäisen Jumalan valitsevan ihmisten valtakuntaa ja asettavan sen yli, kenen Hän tahtoo.

Dan. 4:22, 30.

22. Mutta sinä, hänen poikansa Belsatsar, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tämän kaiken tiesit;

23. vaan olet korottanut itses taivaan Herran ylitse, ja hänen huoneensa astiat ovat sinun etees tuodut, ja sinä ja ylimyksesi ja puolisosasi ja jalkavaimosi olette juoneet viiniä niistä, ja sinä olet ylistänyt hopeisia ja kulta-aisia, vaskisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät näe eikä kuule eikä tunne; mutta sitä Jumalaa, jonka kädessä hengityksesi on ja kaikki sinun tiesi, Häntä et ole kunnioittanut.

5 Moos. 4:28. Ps. 115:4 s. 136:15 s. Ilm. 9:20.

24. Sentähden lähetettiin Hänen tykönsä tämä käsi ja tämä kirjoitus piirrettiin.

25. Ja tämä on se kirjoitus, joka on piirretty: mene, mene, tekel, ufarasin (luettu, luettu, punnittu ja jaettu.)

26. Tämä on sanan selitys: luettu: Jumala on lukenut valtakuntasi ja on sen lopettanut.

27. Punnittu: sinä olet vaakalla punnittu ja liian kevyäksi havaittu,

28. Jaettu: valtakuntasi on jaettu ja annettu Mediläisille ja Persialaisille."

29. Silloin käski Belsatsar, ja he pukivat Danielin purppuranaan ja panivat kultakäädyt hänen kaulaansa ja julistivat hänet kolmanneksi hallitsijaksi valtakunnassa.

30. Samana yönä murhattiin Belsatsar, Kaldealaisten kuningas.

31. Ja Darius, Mediläinen, sai valtakunnan lähes kahdensoitsemättä vuoden vanhana.

6 Luku.

Darius Mediläinen tulee kuninkaaksi.

Daniel jalopeurain luolassa.

Ja Darius näki hyväksi asettaa valtakuntansa yli sata kaksikymmentä maaherraa, jotta sellaisia olisi koko hänen valtakunnassansa,

2. ja näiden yli kolme päämiehistä, joista Daniel oli yksi, että maaherrat tekisivät heille tilin, ettei kuninkaanle tullisi vahinkoa.

3. Mutta Daniel oli etevämpi muita päämiehiä ja maaherroja, koska korkea henki oli hänessä; ja kuningas aikoi asettaa hänet yli koko valtakunnan.

4. Niin päämiehet ja maaherrat etsivät löytääksensä syytä Danielissa valtakunnan puolesta; mutta he eivät voineet löytää yhtään syytä eikä rikosta, koska hän oli uskollinen, ettei mitään vikaa tahi rikosta hänessä löydetty.

5. Silloin sanoivat ne miehet: „emme löydä tässä Danielissa yhtään rikosta, jos emme hänestä sitä löydä hänen Jumalansa laissa.“

6. Niin ne päämiehet ja maaherrat kiirehtivät kuninkaan tykö ja sanoivat hänelle näin: „kuningas Darius eläköön ijankaikkisesti!“

Dan. 2:4. 3:9. 5:10.

7. Kaikki valtakuntasi päämiehet, ruhtinaat, maaherrat, neuvokset ja valtamiehet ovat neuvotelleet, että kuningas antaisi säännön ja vahvistaisi kiellon, että jokainen, joka rukoilee jonkun rukouksen yhdeltäkään jumalalta tahi ihmiseltä kolmeen kymmeneen päivään, paitsi sinulta, kuningas, se heitetäköön jalopeurain luolaan.

8. Sentähden kuningas! säädä kielto ja kirjoita kirjoitus, jota ei saa muuttaa. Mediläisten ja Persialaisten lain mukaan, jota ei kumota.“ Est. 1:19. 8:3.

9. Sentähden kirjoitti kuningas Darius sen kirjoituksen kiellon.

10. Mutta kun Daniel sai tietää sen kirjoituksen kirjoitetuksi, meni hän ylös huoneesensa, jonka yläsalin ik-

kunat olivat avoinna Jerusalemiin päin, ja lankesi kolmekertaa päivässä poivillensa ja rukoili ja kiitti Jumalansa, niinkun hänen tapansa oli ennenkin tehdä. 1 Kun 8:44, 48. Ps. 55:18.

11. Silloin ne miehet kiiruhtivat ja löysivät Danielin rukoilevan ja avuksensa huutavan Jumalantansa.

12. Sitten he astuivat edes ja puhuivat kuninkaan edessä kuninkaan kiellostä: „etkö ole kirjoittanut kieltoa, että jokainen ihminen, joka kolmeen kymmeneen päivään rukoilee jotakin joltakin jumalalta tahi ihmiseltä, paitsi sinulta, kuningas, on heitettävä jalopeurain luolaan?“ Kuningas vastasi ja sanoi: „se asia pysyy vahvana Mediläisten ja Persialaisten lain mukaan, jota ei kumota.“

13. Silloin he vastasivat ja sanoivat kuninkaan edessä: „Daniel, joka on Juudan vankien lapsia, ei huoli sinusta, kuningas, eikä siitä kiellostä, jonka olet kirjoittanut, vaan kolme kertaa päivässä rukoilee hän rukouksentansa.“ Dan. 1:6. 5:13.

14. Silloin kuningas, kuultuansa tämän puheen, tuli siitä sangen murheelliseksi ja piti mielessänsä Danielin, miten hänet vapahtaisi; ja aina auringon laskemiseen asti hän huolehti, kuinka hänet pelastaisi.

15. Niin ne miehet kiiruhtivat kuninkaan eteen ja sanoivat hänelle: „tiedä, kuningas, että Mediläisten ja Persialaisten laki on, ettei saa muuttaa yhtään sääntöä eikä käskyä, jonka kuningas on vahvistanut.“

16. Silloin käski kuningas, ja Daniel tuotiin ja heitettiin jalopeurain luolaan. Ja kuningas puhui ja sanoi Danielille: „sinun Jumalasi, jota lakkaamatta palvellet, Hän vapahtakoon sinut!“

17. Ja kivi tuotiin ja pantiin luolan suulle, ja kuningas lukitsi sen sinetillänsä ja ylimystensä sinetillä, ettei mitään Danielin suhteen muutettaisi.“ Matt. 27:40, 66.

18. Sitten meni kuningas linnaansa ja vietti yön syömättä, eikä antanut tuoda mitään vaimoja tykönsä; ja hänen unensa pakeni hänestä.

19. Sitten nousi kuningas aamun koittaessa ja meni kiireellä jalopeurain luolalle.

20. Ja lähestyessään luola, huusi hän Danielille surullisella äänellä. Kuningas puhui ja sanoi Danielille: „Daniel, elävän Jumalan palvelija! onko Jumalasi, jota lakkaamatta palvellet, voinut pelastaa sinut jalopeuroilta?“

21. Silloin Daniel puhui kuninkaan

kanssa, sanoen: „kuningas eläköön ijankaikkisesti!

22. Minun Jumalani on lähettänyt enkelinsä ja sulkenut jalopeurain suun, eikä ne ole minua vahingoittaneet, sentähden että minä olen Hänen edessäni viattomaksi havaittu; enkä minä sinunkaan edessäni, kuningas, ole mitään rikosta tehnyt.“

Ps. 34:3. 90:10s. Dan. 3:28.

23. Silloin kuningas suuresti ihastui ja käski ottaa Danielin ylös luolasta. Ja Daniel otettiin ylös luolasta, eikä mitään haavaa hänessä havaittu; sillä hän oli Jumalaansa turvannut.

24. Ja kuningas käski tuoda ne miehet, jotka olivat syyttäneet Danielia, ja heittää ne jalopeurain luolaan, heidät, heidän lapsensa ja vaimonsa; ja he eivät ehtineet luolan pohjaan, ennenkuin jalopeurat hyökkäsivät heidän päällensä ja murensivat kaikki heidän luunsa.

25. Sitte kirjoitti kuningas Darius kaikille kansoille, sukukunnille ja kiellille, jotka asuvat kaiken maan päällä: „teille olkoon paljo rauhaa!

Dan. 3:31 s.

26. Minä annan täten käskyn, että hallitukseni koko valtakunnassa tulee vavista ja peljätä Danielin Jumalaa, sillä Hän on elävä Jumala ja pysyy ijankaikkisesti, eikä hänen valtakuntansa häviä, vaan hänen valtansa pysyy loppuun asti.

Dan. 2:44. 4:31. 7:14.

27. Hän vapauttaa ja pelastaa, ja tekee tunnustähtiä ja ihmeitä taivaissa ja maan päällä. Hän on pelastanut Danielin jalopeurain kynsistä.“

28. Ja Daniel menestyi Darion hallitessa ja Kores Persialaisen hallitessa.

Dan. 1:21.

7 Luku.

Neljä petoa. Ihmisen Pojan valtakunta.

Babelin kuninkaan Belsatsarin ensimmäisenä vuotena näki Daniel unen ja päänsä näkyjä vuoteellansa. Silloin hän kirjoitti unen ja kertoi asian pääkohdat.

2. Daniel aloitti ja sanoi: minä näin näyssä yöllä, ja katso, neljä taivaan tuulta rajusi suurella merellä.

3. Ja neljä suurta petoa nousi merestä, toinen erilainen kuin toinen.

4. Ensimmäinen oli niinkuin jalopeura, ja sillä oli kotkan siivet. Minä katselin, siksi kun sen siivet revittiin pois ja se nostettiin maasta ja asetettiin jaloillensa kuin ihminen, ja sille annettiin ihmisen sydän.

Jer. 48:40. 49:19, 22. 50:17. Hes. 17:3, 7. Hab. 1:8.

5. Ja katso, sen jälkeinen toinen peto oli karhun muotoinen, ja se kohosi yhdelle syrjälle, ja kolme kylkiluuta oli sen suussa hammasten välissä; ja näin sanottiin sille: „nouse, syö paljon lihaa!“

6. Tämän jälkeen näin minä, ja katso, toinen, pardin muotoinen, ja sillä oli neljä linnun siipeä seljässänsä; ja neljä päätä oli sillä pedolla, ja sille annettiin valta.

7. Sen jälkeen näin minä yön näyissä, ja katso, neljäs peto oli peljättävä ja väkevä ja erittäin voimallinen, ja sillä oli suuret rautaiset hampaat; se söi ja murensi, ja tähteet se tallasi jaloillansa. Ja se oli toisellainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea.

8. Minä tarkkasin sarvia, ja katso, toinen pieni sarvi puhkesi niiden keskeltä, ja kolme edellistä sarvea revittiin sen edestä pois, ja katso, sillä sarvella oli silmät niinkuin ihmisen silmät ja suu, joka röyhkeästi puhui.

Ilm. 13:5.

9. Minä katselin, siksikun istuimet pantiin ja ijältänsä vanha istui; hänen vaatteensa oli valkea niinkuin lumi ja hänen päänsä hivukset niinkuin puhdas villa; hänen istuimensa oli tulen liekkiä ja sen pyörät palavaa tulta.

Ilm. 1:14. 4:2s.

10. Tulivirta virtaili ja kävi ulos hänen edestänsä; tuhannen tuhatta palveli häntä ja kymmenen tuhannen kymmenen tuhatta seisoi hänen edessänsä. Oikeus asettui istumaan ja kirjat avattiin.

Ps. 68:18. 97:3. 103:20s. Ilm. 5:11. 20:12.

11. Minä katselin silloin niiden suurten sanain äänen tähden, jotka sesarvi puhui, minä katselin, siksi kun peto tapettiin ja sen ruumis hävitettiin ja heitettiin palavaan tultaan.

12. Ja muittenkin petojen valta otettiin pois, sillä elämän pituus oli heille ajaksi ja hetkeksi annettu.

13. Minä näin yö-näyssä, ja katso, taivaan pilvien kanssa tuli ihmisen pojan muotoinen ja läheni ijältänsä vanhaa ja vietiin hänen eteensä, Matt. 16:27. 24:30. 25:31. 26:64. Mark. 14:62.

Ilm. 1:7. 14:14.

14. ja hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, ja kaikki kansat, sukukunnat ja kielet palvelivat häntä; hänen valtansa on ijankaikkinen valta, joka ei loppu, ja hänen valtakuntansa ei hävitetä. Ps. 45:7s. Dan. 2:44.

4:31. 6:26. Mik. 4:7. Luuk. 1:33. Hebr. 1:8.

15. Minä, Daniel, hämmästyin sitä hengessäni, ja pääni näyt peljättivät minua.

16. Minä lähestyin yhtä siellä seisovista ja pyysin varmaa tietoa häneltä kaikesta tästä. Ja hän puhui minulle ja ilmoitti asian selityksen:

17. „Nämä neljä suurta petoa ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta.

18. Mutta Korkeimman pyhät omistavat valtakunnan ja pitävät valtakunnan ijankaikkisesti, ja ijankaikkisesta ijankaikkiseen.“

19. Sitten tahdoin saada varman tiedon neljänestä pedosta, joka oli toisellainen kuin kaikki muut, erittäin hirmuinen, jonka hampaat olivat raudasta ja kynnet vaskesta, joka söi, murensi ja tallasi tähteet ja loillansa;

20. ja kymmenestä sarvesta sen päässä, ja siitä toisesta, joka puhkesi, jonka edestä kolme putosi; — ja sillä sarvella oli silmät ja röyhkeitä puhuva suu, ja se oli muodoltansa vertaisiaan suurempi.

21. Minä katselin, miten tämä sarvi soti pyhiä vastaan ja voitti heitä, Ilm. 13:7.

22. siksi kun ijältään vanha tuli ja oikeus toimitettiin Korkeimman pyhille, ja aika tuli ja pyhät omistivat valtakunnan.

23. Näin sanoi hän: „neljäs peto on neljäs valtakunta maan päällä, joka on toisellainen kuin kaikki valtakunnat; ja se on syöpiä koko maan ja sitä tallaava ja murentava.

24. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta; ja toinen on nouseva heidän jälkeensä ja hän on oleva toisellainen kuin ne edelliset ja on alentava kolme kuningasta. Ilm. 17:12.

25. Ja hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä; ja hän aikoo muuttaa ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käsiinsä ajaksi ja ajoiksi ja puoleksi ajaksi, Dan. 11:36. 12:7. Ilm. 12:14.

26. Mutta oikeus asettuu istumaan, ja hänen valtansa otetaan pois, ja se lopetetaan ja peräti hävitetään.

27. Ja valtakunta, valta ja kaiken taivaan alla olevien valtakuntien voima annetaan Korkeimman pyhän kansalle, hänen valtakuntansa on ijankaikkinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat ja kuulevat häntä.“

28. Tähän loppui puhe. Mutta minä, Daniel, olin sängen murheellinen ajatuksissani, ja muotoni muuttui; ja minä kätkin puheen sydämmessäni. Dan. 5:6. 10:8.

8 Luku.

[1] Kaksisarvisen oinaan ja yksisarvisen kauriin taistelu.

Kuningas Belsatsarin hallituksen kolmantena vuotena näin minä, Daniel, näyn, sen näyn jälkeen, joka ennen ilmestyi minulle. Dan. 7:1 s.

2. Ja minä näin näyssä, ja tapahtui minun nähdessäni, että olin Susanan linnassa, joka on Elamin maakunnassa; ja minä olin näyssä olevina ni Ulain virran varrella.

3. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, oinas seisoi virran edessä, ja sillä oli kaksi sarvea; ne sarvet olivat korkeat, ja toinen oli toista korkeampi, ja se korkeampi kohosi myöhemmin.

4. Minä näin oinaan puskevan länteen, pohjaan ja etelään päin, eikä yksikään eläin voinut seisoa sen edessä, eikä kukaan pelastunut sen käsistä, vaan se teki, mitä tahtoi, ja tuli suureksi.

5. Ja minä tarkkasin, ja katso, kauris tuli päivän laskun puolelta koko maan ylitse eikä maata koskettanut; ja kauriilla oli jalo sarvi silmiensä välissä.

6. Ja se tuli kaksisarvisen oinaan tykö, jonka näin virran varrella seisovan, ja juoksi sitä vastaan vihan-sa väellä.

7. Ja minä näin sen saapuvan oinaan viereen, ja se kiukustui sitä vastaan ja puski oinasta ja särki sen molemmat sarvet; ja oinaassa ei ollut voimaa seisomaan sen edessä, vaan se heitti sen maahan ja tallasi sitä; ja ei kenkään voinut pelastaa oinasta sen kädestä.

8. Ja kauris tuli sangen suureksi. Vaan kun se voimistui, särkyi se suuri sarvi ja neljä jaloa nousi sen sijaan, neljää taivaan tuulta kohden.

9. Ja yhdestä niistä läksi ulos pieni sarvi, ja se suureni kovin etelään päin ja itään päin ja ihaanaan maahan päin Jer. 5:19. Hes. 20:8, 15. Dan. 11:16, 41.

10. Ja se suureni aina taivaan sotajoukkoon asti ja heitti osan siitä joukosta ja taivaan tähdistä maahan ja tallasi ne. Job 20:6. Jes. 14:13.

11. Ja se kasvoi suureksi sotajoukon päämieheen asti, ja otti häneltä pois jokapäiväisen uhrin, ja hänen pyhyytensä paikka heitettiin pois. 4 Moos. 28:3 a.

12. Senkaltainen voima oli hänelle annettu jokapäiväistä uhria vastaan rikoksen tähden. Ja se sarvi heittää totuuden maahan, ja toimittaa ja menestyy.

13. Ja minä kuulin yhden pyhän puhuvan, ja se pyhä sanoi sille puhualle: „kuinka kauaksi käy näky jokapäiväisestä uhrista ja hävityksestä, että pyhäkkö ja sotajoukko annetaan tallattavaksi?”

14. Ja hän sanoi minulle: „kahdeksi tuhanneksi ja kolmeksi sadaksi illaksi ja aamuksi; sitten pyhäkkö pannaan jälleen oikeaan tilaansa.”

15. Ja tapahtui, kun minä, Daniel, näin sen näyn ja pyysin sitä ymmärtääkseni, niin katso, edessäni seisoi miehen muotoinen.

16. Ja minä kuulin ihmisen äänen Ulain keskellä, ja se huusi ja sanoi: „Gabriel, selitä tälle se näky!”

17. Ja hän tuli aivan liki minua; ja hänen tullenansa peljästyin minä ja lankesin kasvoilleni. Ja hän sanoi minulle: „tarkkaa, ihmisen poika! sillä näky koskee lopun aikaa.”

18. Ja kun hän puhutteli minua, vaivuin minä kasvoilleni maahan; mutta hän rupesi minuun ja asetti minut seisomaan. Dan. 10:9 s.

19. Ja hän sanoi: „katso, minä ilmoitan sinulle, mikä on tapahtuva vihan lopulla; sillä se koskee lopun aikaa.

20. Se kaksisarvinen oinas, jonka näit, on Median ja Persian kuninkaas.

21. Ja se karvainen kauris on Kreikan kuningas; ja se suuri sarvi, joka oli sen silmän välissä, se on ensimmäinen kuningas.

22. Ja että se särkyi ja neljä nousi sensijaan: neljä valakuntaa on nouseva kansasta, mutta ei niin voimallista kuin hän.

23. Ja heidän valtakuntansa lopulla, kun pahantekijät täyttävät määränsä, nousee rohkea ja juonikas kuningas.

24. Ja hän on voimallinen, vaan ei omasta voimastansa; ja ihmeellisesti hän hävittää ja menestyy ja toimittaa; ja hän hävittää voimalliset ja pyhän kansan.

25. Ja kavaluutensa kautta menestyy hänen petöksensä; ja hän paisuu sydämessänsä, ja äkkiarvaamatta hän monta hävittää. Ja hän nousee ruhtinasten ruhtinasta vastaan; mutta ilman kädettä hän muserretaan.

26. Ja näky illasta ja aamusta, josta puhuttiin, on tosi; mutta sinä, salaa tämä näky, sillä se koskee kaukaisia päiviä!”

27. Mutta minä, Daniel, raukesin ja sairastin päiyäksensä. Sitten nousin ja toimitin kuninkaan palvelusta; ja olin hämmästyneyt siitä näystä, eikä kukaan sitä ymmärtänyt.

9 Luku.

Danielin rukous. Seitsemänkymmentä vuosi-viikkoa.

Darius, Ahasveron pojan, ensimmäisenä vuotena, — joka oli Mediläistä sukua ja oli tullut kuninkaaksi Kaldealaisten valtakunnan yli — 2. hänen hallituksensa ensimmäisenä vuotena huomasi minä, Daniel, kirjoista vuosien luvun, josta Herran sana oli tapahtunut profetta Jeremialle, että Jerusalemin rannoille täytettäisiin seitsemänkymmentä vuotta. Jer. 25:11 s. 29:10.

3. Ja minä käänsin kasvoni Herran Jumalan puoleen, etsiäkseni Häntä rukouksella ja anomisella, paastossa ja säkissä ja tuhkaassa. Matt. 11:21.

4. Ja rukoilin Herraa, minun Jumalaani, ja tunnustin ja sanoin: „voi Herra, Sinä suuri ja peljättävä Jumala, joka pidät liiton ja armonniille, jotka Sinua rakastavat ja pitävät sinun käskysi! 5 Moos. 7:8 s. Neh. 1:5.

5. Me olemme syntiä tehneet, olemme väärin tehneet, olleet jumalattomat ja vastahakoiset, poiketen käskyistä ja oikeuksista. Ps. 106:3.

6. Emme ole kuulleet sinun palvelijoihisi profettoja, jotka puhuivat sinun nimessäsi kuninkaillemme, ruhtinaillemme ja isillemme ja kaikille maan kansalle.

7. Sinun, Herra, on vanhurskaus, ja meidän täytyy hävetä, niinkuin tänäpäivänä käy Juudan miehille ja Jerusalemin asukkaille ja koko Israelille, läheisille ja kaukaisille, kaikissa maakunnissa, joihin Sinä olet heitä karkoittanut heidän rikostensa tähden, jolla he ovat Sinua vastaan syntiä tehneet. Esr. 9:6 s.

8. Herra, meidän ja meidän kuninkaamme, ruhtinamme ja isämme täytyy hävetä, koska olemme tehneet syntiä Sinua vastaan.

9. Herran, meidän Jumalamme, on laupeus ja anteeksi-antamus; me olemme olleet hänelle vastahakoiset, Ps. 130:3, 7. Val. 3:22 s.

10. emmekä kuulleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä, vaeltaaksemme hänen laissansa, jotka Hän asetti meidän eteemme palvelijainsa profettain kautta. 2 Aik. 36:15 s.

11. Vaan koko Israel rikkoi sinun lakisi ja poikkesi pois, eikä kuulut sinun ääntäsi; sentähden vuodatettiin meidän päällemme se kirous ja se vala, joka on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa, sillä me olemme tehneet syntiä Häntä vastaan. 3 Moos. 26:14 s. 5 Moos. 27:15 s. 28:15 s. 29:20. 30:17 s.

12. Ja Hän on täyttänyt sanansa, jotka Hän oli puhunut meistä ja meidän tuomareistamme, jotka meitä tuomitsivat, ja on tuottanut päällemme niin suuren onnettomuuden, jonka kaltaista ei ole kaiken taivaan alla tapahtunut, kuin Jerusalemissa tapahtui. Val. 2:17.

13. Niinkuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, niin on kaikki tämä onnettomuus päällemme tullut. Mutta me emme rukoilleet Herran, meidän Jumalamme, edessä, kääntyäksemme synneistämme ja ymmärtääksemme sinun totuutasi.

14. Sentähden on Herra valvonut tässä onnettomuudessa ja antanut sen tulla meidän päällemme; sillä vanhurskas on Herra, meidän Jumalamme, kaikissa töissäänsä, joita Hän tekee; mutta me emme ole totelleet hänen ääntänsä. Neh. 9:33.

Ps. 119:137. Jer. 1:12. 44:27. Ilm. 16:5.

15. Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka olet vienyt kansasi ulos Egyptin maalta väkevällä kädellä ja olet tehnyt itsellesi nimen, niinkuin se tänäpäivänä on: me olemme syntiä tehneet ja olleet jumalattomat!

2 Moos. 12:41. 13:9. Neh. 9:10. Jer. 32:20.

16. Herra! kaiken vanhurskautesmukaan, kääntyköön vihasi ja kiivautesi pois kaupungistasi, Jerusalemissa, sinun pyhästä vuorestasi! Sillä meidän syntimme tähden ja isämme rikosten tähden on Jerusalemi ja sinun kansasi tullut häväistykseksi kaikille, jotka ympärillämme ovat.

17. Ja nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja hänen anomuksensa, ja valista kasvosi hävitetyn pyhäkkösi ylitse, Herran tähden!

18. Minun Jumalani, kallista korvasija kuule, avaa silmäsi ja katsele, kuinka hävitetyt olemme, ja sitä kaupunkia, joka nimitetään sinun nimelläsi! Sillä me emme rukoile Sinua oman vanhurskautemme tähden, vaan Sinun suuren laupeutesi tähden.

19. Herra, kuule! Herra, anna anteeksi! Herra, huomaa ja tee se! Älä viivy — itsesi tähden, minun Jumalani, sillä sinun kaupunkisi ja kansasi nimitetään sinun nimelläsi!"

20. Ja vielä kun minä puhuin ja rukoilin ja tunnustin syntini ja kansani Israelin synnin ja toin anomukseni Herran, minun Jumalani, kasvöjen eteen, minun Jumalani pyhän vuoren tähden,

21 juuri silloin kun näin puhuin rukouksessani, niin se mies Gabriel, jonka minä olin ennen nähnyt näys-

sä, tainnoksini valpuessani, tuli minun tyköni ehto-uhrin aikaan.

4 Moos. 28:4,8. Dan. 8:16 a.

22. Ja hän neuvoi minua ja puhutelti minua ja sanoi: „Daniel, nyt olen minä lähtenyt neuvomaan sinua ymmärrykseen.

23 Sinun anomustesii alussa läksi sana ulos, ja minä olen tullut sitä ilmoittamaan; sillä sinä olet otollinen. Siis käsitä sana ja ymmärrä näky.

24. Seitsemänkymmentä viikkoa on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi, kunnes luopumus päättyy, synnit peitetään, rikos sovitetaan ja ijanakikkinen vanhurskaus tuodaan esiin, ja näky ja ennustus täytetään ja kaikkien pyhin voidellaan.

25. Niin tiedä ja ymmärrä: siitä saakka, kun käsky lähtee ulos, että Jerusalemi on uudistettava ja rakennettava, päämieheen Kristukseen asti on seitsemän viikkoa, ja kaksi seitsemättäkymmentä viikkoa, jolloin rakennetaan taas kadut ja vallihaudat, vaikka ahtaina aikoina. Hagg. 1:2.

26. Ja niiden kahdenteisemättä viikon jälkeen surmata Kristus, eikä enää ole; ja päämiehen kansa tulee ja hävittää kaupungin ja pyhäkön, niin että ne loppuvat, ja sen loppu on tulvassa oleva, ja loppuun asti on sola ja määrätty hävitykset.

27. Ja hän on vahvistava liiton monelle yhdessä viikossa; ja puolessa viikossa lakkauttaa hän teuras-uhrin ja ruokauhrin. Ja iljetyksen siivillä on hävittäjä tuleva, siksikun täydellinen ja päätetty tuomio on vuotava hävittäjän ylitse."

Jes. 28:22. Dan. 11:31. Matt. 24:15. Mark. 13:14.

10 Luku.

Herran enkeli ilmestyy Danielille Hiddekel-virran varrella.

Persian kuninkaan Koreksen kolmantena vuotena ilmoitettiin sana Danielille, joka kutsuttiin Beltsatsariksi; ja se sana on totuus ja koskee suurta vaivaa. Ja hän ymmärsi sen sanan ja sai ymmärrystä siitä näystä.

Dan. 17.

2. Niinä päivinä murehdin minä Daniel kolme viikkoa.

3. En syönyt mitään herkullista ruokaa, ei lihaa eikä viiniä tullut minun suuhuni, enkä voiteella itseäni voidellut, siksi kun kolme viikkoa oli loppunut.

4. Ja neljäntenä kolmatta päivänä ensimmäisessä kuussa, silloin olin suuren Hiddekel-virran varrella,

1 Moos. 2:14.

5. ja nostin silmäni ja näin: ja katso,

mies liinäisissä vaatteissa, ja hänen lanteensa olivat vyötetyt Ufasin kullalla. Jer. 10:9. Dan. 12:6. Ilm. 1:13s.

6. Hänen ruumiinsa oli niinkuin topaasikivi, ja hänen kasvonsasalaman näköiset, ja hänen silmänsä kuin tulisollot, ja hänen käsivartensa ja jalansa niinkuin hohtavan kuparin paiste, ja hänen sanainsa ääni kuin kansanjoukon hyminiä. Hes. 1:24.

7. Ja minä Daniel yksinäni näin sen näyn, mutta ne miehet, jotka olivat minun kanssani, eivät nähneet sitä näkyä; kuitenkin suuri pelko lankeksi heidän päällensä ja he pakenivat ja lymyivät. Ap. 1:9:7.

8. Ja minä jäin yksinäni ja näin tämän suuren näyn, eikä minuun jäänyt mitään väkeä, vaan muotoni muuttui minussa kolkoksi, eikä minussa mitään voimaa ollut.

9. Ja minä kuulin hänen sanainsa äänen; ja kun kuulin hänen sanainsa äänen, raukesin minä kasvoilleni ja kasvoni vaipuivat maahan.

Dan. 8:18. Matf. 17:6.

10. Ja katso, käsi tarttui minuun ja auttoi minua horjumaan polvilteni ja käsilleni.

11. Ja hän sanoi minulle: „Daniel, sinä otollinen mies, huomaa ne sanat, jotka minä sanon sinulle, ja nouse seisomaan, sillä nyt olen lähetetty sinun tykösi.“ Ja hänen puhuessansa minulle tämän sanan, nousin vavisten seisomaan. Dan. 9:22s.

12. Ja hän sanoi minulle: „Älä pelkää, Daniel, sillä ensimmäisestä päivästä asti, jona sinä asetit sydämesi tietoa saamaan ja vaivaamaan itseäsi Jumalasi edessä, ovat sinun sanasi kuullut, ja sanasi tähden olen minä tullut. Luuk. 1:13.

13. Mutta Persian valtakunnan ruhtinas seiso minua vastaan yksikolmatta päivää; ja katso, Mikael, yksi ensimmäisiä ruhtinaita, tuli avukseksi, ja minä sain voiton siellä Persian kuningasten tykönsä.

Dan. 12:1. Juud. v. 9. Ilm 12:7.

14. Ja minä tulin neuvomaan sinua, mikä on kohtaava sinun kansaasi päivien lopulla, sillä näky koskee vielä niitä päiviä.“ Dan. 8:28.

15. Ja hänen puhuessansa minulle näitä sanoja, käänsin minä kasvoni maahan päin ja vaikenin.

16. Ja katso, yksi ihmisen muotoinen rupesi minun huuliini. Silloin minä avasin suuni ja puhuin ja sanoin sille, joka seiso edessäni: „Minun herrani! Jäseneni vapisevat siitä näystä, eikä minussa ole yhtään voimaa.“

17. Ja kuinka voipi tämä herrani pal-

velija puhutella minun herraani? Minussa ei ole ensinkään väkeä eikä henkeäkään ole minuun jäänyt.“

18. Silloin taas rupesi ihmisen muotoinen minuun ja vahvisti minua.

19. Ja hän sanoi: „Älä pelkää, sinä otollinen mies, rauha olkoon sinulle! vahvistu ja ole vahva!“ Ja hänen puhutellessansa minua, vahvistuin minä ja sanoin: „puhu, Herrani, sillä sinä olet minut vahvistanut.“

20. Ja hän sanoi: „tiedätkö, mitä varten minä olen tullut sinun tykösi? Nyt minä palajan sotimaan Persian ruhtinaan kanssa; mutta kun minä lähdän, katso, niin on Kreikan ruhtinas tuleva.“

21. Kuitenkin ilmoitan sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjassa. Eikä ole ketään minua auttamassa niitä vastaan, paitsi Mikael, teidän ruhtinanne.“

II Luku.

Danielille ilmoitetaan, mitä tulevina aikoina on tapahtuva.

Ja minä seisoin Darius Mediläisen ensimmäisenä vuonna häntä vahvistamassa ja suojelemassa.

2. Ja nyt olen ilmoittava sinulle totuuden: katso, vielä nousee kolme kuningasta Persiassa, ja neljäs on rikastuva suurempaan rikkauteen kuin kaikki; ja kun hän on vahvistunut rikkaudessaan, on hän yllyttävä kaikki Kreikan valtakuntaa vastaan.

3. Ja sitte nousee urhoollinen kuningas ja hallitsee suurella voimalla ja tekee, mitä hän tahtoo. Dan. 7:8. 8:5.

4. Ja kun hän on noussut, särjetään hänen valtakuntansa ja jaetaan taivaan neljään tuuleen; vaan ei tulese hänen jälkeisillensä eikä nouse siihen voimaan, jolla hän vallitsi, sillä hänen valtakuntansa hävitetään ja tulee muiitten osaksi. Dan. 8:8,22.

5. Ja etelän kuningas on voimistuva, ja yksi hänen ruhtinaitansa, ja tämä on vielä enemmän voimistuva kuin hän, ja on vallitseva, ja hänen valtansa on oleva suuri valta.

6. Ja vuosien kuluttua he tekevät liiton, ja etelän kuninkaan tytär tulee pohjan kuninkaan tykö ystävyttäkemään. Mutta ei se saa auttajan voimaa pitää; eikä hän ole pysyvä eikä hänen auttajansa; ja se hyljätään itse ja sen tuoja ja sen siittäjä ja auttaja aikoinansa.

7. Ja sen juurten vesoista nousee yksi tuon sijaan ja tulee sotajoukkoa vastaan ja tulee pohjan kuninkaan linnoihin ja tekee mielensä mukaan niiden kanssa ja vahvistuu.

8. Ja heidän jumalansakin valantokuvineen, kalliine astioineen, hopeineen, ja kultineen, viepi hän vankeuteen Egyptiin; ja hän menestyy vuosikautia pohjan kuningasta vastaan.

9. Ja tämä on tuleva etelän kuninkaan valtakuntaan, mutta palajaa omalle maallensa.

10. Mutta hänen poikansa nostavat sodan ja kokoavat joukon suuria sotalaumoja, ja se tulla ryntää ja tulvii ja virtailee ja tulee taas, ja sotiivat hänen linnaansa asti.

11. Ja etelän kuningas kiukustuu ja lähtee liikkeelle ja sotiï pohjan kuningasta vastaan; ja tämä nostattaa suuren joukon, mutta se joukko annetaan hänen käsiinsä.

12. Ja kun se joukko lähtee pois, yltyy hänen rohkeutensa; ja hän kaataa kymmeniä tuhansia, mutta ei pääse valtaan.

13. Ja pohjan kuningas on palajava ja kokoava entistä suuremman joukon; ja muutamien vuosien kuluttua hän tulla ryntää suurella sotajoukolla ja paljolla sotavaralla.

14. Niinä aikoina useat nousevat etelän kuningasta vastaan; ja väkivaltaisten pojat sinun kansastasi korottavat itsensä ja täyttävät ennustuksen ja kompastuvat.

15. Ja pohjan kuningas tulee ja luopi vallin ja valloittaa linnakaupungin; ja etelän käsivarret eivät kestä, eikä hänen valittu väkensäkään, eikä ole mitään voimaa vastaan seisomaan.

16. Ja se, joka tulee häntä vastaan, tekee, mitä tahtoo, eikä kukaan voi seisoa hänen edesssänsä; ja hän seisauttaa ihanaan maahan ja hävitys on hänen kädessän.

17. Ja hän asettaa kasvonsa tulemaan koko valtakuntansa voimalla; ja sovinto on hänellä mielessä, ja hän sen toimittaa. Ja hän antaa yhden tyttärisänsä hänelle vaimoksi, sille onnettomuudeksi, mutta se ei onnistu eikä hänelle tule siitä mitään.

18. Ja hän kääntää kasvonsa saariin päin ja valloittaa monta niistä; mutta yksi ruhtinas tekee lopun hänen pilkastansa ja vieläpä kääntää hänen pilkkansa takaisin hänen päällensä.

19. Ja hän kääntää taas kasvonsa oman maansa linnoituksiin päin, ja kompastuu ja lankee, eikä häntä enää löydä.

20. Ja hänen sijaansa nousee yksi, joka antaa ahdistajan käydä valtakunnan kaunistuksen kautta; mutta muutamissa päivissä hän särjetään, ei kuitenkaan vihan eikä sodan kautta.

Hes. 20:8.

21. Ja hänen sijaansa nousee kelvoton, eikä sille valtakunnan kunniaa anneta; vaan hän tulee keskellä rauhaa ja anastaa valtakunnan lieha-koitsemisella.

22. Ja tulvailevat sotajoukot tulvailevat pois hänen edestänsä ja särjetään, vieläpä liitonkin ruhtinas.

23. Ja siitä asti kun hän teki liiton hänen kanssansa, harjoittaa hän petosta ja menee ylös ja voimistuu vähäisellä väellä.

24. Keskellä rauhaa tulee hän maakunnan lähivimpiin paikkoihin ja tekee, mitä ei hänen isänsä eikä hänen isänsä isät tehneet: ryöstöä ja saalista ja rikkautta hän heille jakelee, ja linnoja vastaan hän juoniensa aikoo, mutta ainoasti ajaksi.

25. Ja hän yllyttää voimansa ja sydämmensä etelän kuningasta vastaan suurilla sotajoukoilla. Ja etelän kuningas lähtee sotaan suurella ja aivan väkevällä sotajoukolla; mutta hän ei kestä, sillä he neuvottelevat juonia häntä vastaan.

26. Ja ne, jotka syöväät hänen herkkujansa, ne häntä hävittävät, ja hänen sotajoukkonsa hajoo, ja monta kaatuu surmattuna.

27. Ja kumpasenkuninkaan sydän on pahuuten päin, ja yhdessä pöydässä he valhetta puhuvat; mutta ei se menesty, sillä vielä on loppu määräaikaan määrätty.

28. Ja hän palajaa omalle maallensa suurella tavaralla, ja hänen sydämmensä on pyhää liittoa vastaan; ja jotakin hän toimittaa ja palajaa maallensa.

29. Määrätyllä ajalla menee hän taas etelään; mutta ei niin käy toisella kertaa kuin ensimmäisellä.

30. Sillä Kittimin laivoja tulee häntä vastaan, ja hän peljästyä ja palajaa ja kiukustuu pyhää liittoa vastaan ja toimii; ja hän palajaa ja suostuu niihin, jotka hylkäävät pyhän liiton.

31. Ja hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja saastuttavat pyhäkön ja linnoituksen ja poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat hävityksen kauhistuksen.

4 Moos. 28:4. Dan. 8:11. 9:27. Matt. 24:15.

32. Ja Hän tekee liiton rikkojat pakanoiksi liukkailla sanoilla; mutta se kansa, joka tuntee Jumalan, pysyy vahvana ja toimittaa sen.

33. Ja ymmärtäväiset kansassa neuvovat monta; mutta he kaatuvat miekkaan ja tuleen, vankeuteen ja ryöstöön kauan aikaa.

Dan. 12:3.

34. Mutta kaatuessansa saavat he

vähä apua, ja useat liittyvät heihin liehakoitsemalla.

35. Ja ymmärtäväisiä kaatuu, että he koeteltaisiin ja puhdistettaisiin ja puhtaaksi tulisivat lopun ajaksi, sillä vielä se viipyy määrittäytyä aikaan asti.

Dan. 12:10. 1 Piet. 1:7.

36. Ja kuningas tekee, mitä hän tahoo, ja korottaa ja ylentää itsensä joka jumalan ylitse, ja jumalten Jumalaa vastaan puhuu hän kauheita; ja hän menestyy, siksi kun viha täytetään, sillä mikä päätetty on, se tapahtuu.

Dan. 7:8. 2 Tess. 2:4. Ilm. 13:5.

37. Ja hän ei välitä isänsä jumalista eikä huoli vaimojen rakkaudesta, eikä yhdestäkään jumalasta, sillä kaiken ylitse korottaa hän itsensä.

1 Tim. 4:2 s. 2 Tim. 3:4.

38. Mutta linnojen Jumalaa hän paikallansa kunnioittaa; sitä Jumalaa, jota ei hänen isänsä tunteneet, on hän kunnioittava kullalla ja hopealla, kalleilla kivillä ja kulleuksilla.

39. Ja niin on hän tekevä vahvoille linnoille muukalaisen jumalan avulla; joka häntä kunnioittaa, sille hän suuren kunnian antaa ja panee hänet monien hallitsijaksi ja jakaa hänelle maata palkaksi.

40. Ja lopun ajalla on etelän kuningas taisteleva hänen kanssaan ja pohjan kuningas hyökkää hänen päällensä vaunuilla ja ratsasmiehillä ja monella laivalla ja tulee maakuntiin, tulvi ja virtailee.

41. Ja hän tulee ihanaan maahan, ja moni kaatuu, mutta nämä pelastuvat hänen kädestänsä; Edom' ja Moab ja Ammonin lasten etevimmät.

42. Ja hän ojentaa kätensä maakuntiin; eikä Egyptin maakaan ole pelastuva.

43. Ja hän anastaa aarteet, kullaa ja hopean ja kaikki Egyptin kalleudet, ja Libyalaiset ja Etiopialaiset ovat hänen seurassansa.

44. Mutta sanomat idästä ja pohjasta peloittavat häntä, ja hän lähtee suuressa kiukussa monta hävittämään ja kadottamaan.

45. Ja hän panee komean majansa merten välille ihanan, pyhän vuoren eteen; ja hän tulee loppuunsa, eikä hänellä ole yhtään auttajaa."

12 Luku.

Näy loppu. Jumalan kansan pelastus.

Kuolleitten ylösnouseminen.

Siihen aikaan nousee Mikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo sinun kansasi lasten puolesta. Ja se on oleva

ahdistuksen aika, jommoista ei ole ollut siitä saakka, kun ihmiset rupesivat olemaan, aina tähän asti. Ja sillä ajalla pelastetaan sinun kansasi, jokainen, joka löydetään kirjaan kirjoitetuksi.

Jes. 4:3.

Obadjav. 17. Dan. 10:13. Matt. 24:21. Mark. 13:19.

2. Ja useat, jotka maan tomussa makaavat, heräävät, toiset ijankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja ijankaikkiseen vaivaan.

Jes. 66:24. Matt. 26:46. Joh. 5:28 s.

3. Ja ymmärtäväiset loistavat niinkuin taivaan avaruuden loiste, ja ne, jotka monta vanhurskauteen saattavat, niinkuin tähdet ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

Dan. 11:33. Matt. 13:43. 1 Kor. 15:41 s.

4. Ja sinä, Daniel, sulje nämä sanat ja lukitse sinetillä tämä kirja lopun ajaksi; useat sitä tutkivat ja ymmärrystä karttuu."

Dan. 8:26.

5. Ja minä Daniel näin, ja katso, siellä seisoi kaksi muuta, yksi tällä virran rannalla ja toinen tuolla virran rannalla.

6. Ja hän sanoi liinavaatteeseen puetetulle miehelle, joka oli virran vetten yläpuolella: „milloin näitten ihmeellisten asiain loppu tulee?"

Dan. 10:5.

7. Ja minä kuulin liinaiseen puetua miestä, joka oli virran vetten yläpuolella, ja hän nosti oikean käteensä ja vasemman kätensä taivaasen päin ja vannoi sen kautta, joka ijankaikkisesti elää, että se on oleva ajan ja kaksi aikaa ja puolen aikaa; ja kun pyhän kansan käden rikkominen on loppunut, täytetään nämä kaikki.

5 Moos. 32:40. Dan. 7:25 s. Ilm. 10:5 s.

8. Ja minä kuulin, mutta en ymmärtänyt, vaan sanoin: „minun Herrani, mikä on viimeinen loppu tästä?"

9. Ja hän sanoi: „mene Daniel, sillä ne sanat ovat suljetut ja sinetillä lukitut lopun ajaksi.

10. Monta puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, ja jumalattomat tekevät jumalattomuutta, eikä yksikään jumalaton ymmärrä, mutta taitavat ymmärtävät.

11. Ja siitä ajasta, kun jokapäiväinen uhri poistetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on tuhat kaksi sataa ja yhdeksänkymmentä päivää.

12. Autuas se, joka odottaa ja saavuttaa tuhat ja kolme sataa ja viisi neljättä päivää.

13. Mutta sinä, mene siksi kun loppu tulee; ja sinä olet lepäävä ja sitte nouseva sinun osaasi päivän lopulla."

PROFETTA HOSEA.

1 Luku.

Israel, aviolliton rikkoja, hyljätään „huorutensa“ tähden.

Tämä on Herran sana, joka tuli Hosealle, Beerin pojalle, Ussian, Jotamin, Ahaksen ja Hiskijan, Juudan kuningasten päivinä, ja Jerobeamin, Joanin pojan, Israelin kuninkaan päivinä.

2. Kun Herra alkoi puhua Hosealle, sanoi Herra Hosealle: „mene, ota itsellesi huorimuvaimo ja huorimukset, sillä maa, Herrasta luopuneena, tekee kauheasti huorin.“

Tuom. 8:33. Ps. 73:27. Hes. 16:15 s.

3. Ja hän meni ja otti Gomerin, Diblainin tyttären; ja se tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan.

4. Ja Herra sanoi hänelle: „kutsu hänen nimensä Jisreel; sillä vielä vähän alkaa, niin Minä kostan Jisreelin verenviata Jehun suvulle ja lakkautan kuningasvallan Israelin huonekunnasta.“

1 Kun. 21:1 s. 2 Kun. 9:8 s.

5. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä särjen Israelin joutsen Jisreelin laaksossa.“

6. Ja hän tuli vielä raskaaksi ja synnytti tyttären. Ja Hän sanoi hänelle; „kutsu hänen nimensä Lo-Ruhama; sillä en Minä enää armahda Israelin huonekuntaa, vaan totisesti tuotan heille armottomuuden.“

7. Mutta Juudan huonekuntaa Minä armahdan ja vapahdan heidät Herran, heidän Jumalansa kautta; ja en tahdo vapahtaa heitä joutsella, miekalla, eikä sodalla, en hevosilla eikä ratsumiehillä.“

8. Ja kun hän oli vieroitannut Lo-Ruhanan, tuli hän raskaaksi ja synnytti pojan.

9. Ja Hän sanoi hänelle: „kutsu hänen nimensä Lo-Ammi; sillä te ette ole minun kansani, eikä Minäkään tahdo olla teidän.“

10. Mutta Israelin lasten luku on oleva niinkuin meren santa, jota ei voi mitata eikä lukea; ja tapahtuu, että siinä paikassa, missä heille sanottiin: „te ette ole minun kansani.“ siellä sanotaan heille: „te elävän Jumalan lapset!“

1 Moos. 32:12.

Hos. 2:23. Room. 9:25 s. 1 Piet. 2:10.

11. Ja Juudan lapset ja Israelin lapset kokoontuvat yhteen ja asettavat itselleen yhden pään, ja lähtevät pois siitä maasta; sillä suuri on Jisreelin päivä.

Jer. 8:18. Hes. 34:23 s.

37:22. Joh. 10:16. Ef. 1:22.

2 Luku.

Israelin uskottomuus rangaistaan. Herran uskollisuus.

Nimittäkääät veljiänne „Minun kansakseni“ ja sisariänne „armoitetuiksi“.

2. Riideikääät äitinen kanssa, riideikääät; sillä hän ei ole minun vaimoni, enkä Minä ole hänen miehensä, — että hän poistaisi huorutensa kasvoistansa ja aviorikoksensa rinnastansa:

Jer. 13:27.

3. etten riisuisi häntä alastomaksi, enkä asettaisi häntä semmoiseksi, kuin hän oli syntymäpäivänensä, etten panisi häntä korven kaltaiseksi, enkä asettaisi häntä kuivan maan vertaiseksi, enkä janoon häntä kuollettaisi.

Hes. 16:30.

4. Ja hänen lapsiansakaan en armahda, sillä huorimuvaimo ne ovat.

5. Sillä heidän äitinsä teki huorin, heidän kantajansa käytti itsensä häpeällisesti; sillä hän sanoi: „minä tahdon kulkea rakastajieni perässä, jotka antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.“

Hes. 16:14 s.

6. Sentähden katso, Minä suljen sinun tiesi orjantappuroilla; ja rakennan aidan eteen, niin ettei hän polkujansa löydä.

7. Ja hän juoksenteleo hartaasti rakastajiensa jäljissä, eikä saavuta heitä; hän etsii heitä, eikä löydä, ja sanoo: „minä tahdon mennä ja palata entisen mieheni tykö, sillä parempi minun silloin oli kuin nyt.“

8. Ja hän ei tiedä, että Minä annoin hänelle elot, viinini ja öljyni, ja karututin hänelle hopeaa ja kultaa, jota he käyttivät Baalia varten.

Hos. 8:4. 13:2.

9. Sentähden Minä otan takaisin eloni sen leikkuu-aikana, ja viinini sen määrä-aikana, ja riistan pois villani ja pellavani, jolla hän alastomuutensa peitti.

10. Ja nyt Minä paljastan hänen häpeänsä hänen rakastajiensa silmien edessä, eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni.

11. Ja minä lakkautan kaiken hänen riemunsa, hänen juhliansa, uuden kuunsa, lepopäivänsä ja kaikki hänen pyhäpäivänsä.

12. Ja Minä hävitän hänen viini-puunsa ja fikunapuunsa, joista hän sanoi: „ne ovat minun palkkani, jonka rakastajani minulle antoivat.“ ja

Minä panen ne metsäksi, ja kedon eläimet niitä syövät. Ps. 80:13 s. Jes. 5:5 s.

13. Ja Minä koston hänelle Baalien päivät, joille hän suitsutti ja koristeli itseänsä nenärenkaalla ja kaulakorulla ja kulki rakastajiensa jäljissä, mutta minut hän unhotti, sanoo Herra. Jer. 44:18.

14. Sentähden katso, Minä houkuttelen häntä ja vien hänen korpeen ja puhun hänen sydämmellensä.

Jes. 40:1 s.

15. Ja Minä annan hänelle hänen viinimäkönsä, ja teen Akorin laakson toivon portiksi, ja siellä hän veisaa niinkuin nuoruutensa päivinä ja niinkuin lähtönsä päivänä Egyptin maasta. 2 Moos. 15:1 s. Jos. 7:24 s. Jes. 66:10.

16. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo Herra, että huudat: „minun mieheni!“ etkä enää huuda Minulle: „minun Baalini!“

17. Ja Minä poistan Baalien nimet hänen suustansa, eikä heitä nimiltään enää muisteta.

2 Moos. 23:18. Ps. 16:4. Sak. 13:2.

18. Ja Minä teen heidän hyväksensä sinä päivänä liiton kedon eläinten ja taivaan lintujen kanssa, sekä maan päällä liikkuvaisten elävien kanssa; ja joutsen ja miekan ja sodan Minä raivaan maasta pois ja annan heidän asua turvassa.

Job 6:22 s. Jes. 11:6. Hes. 34:25. Job. 16:38.

19. Ja Minä kihlaan sinut itselleni ikuisiksi ajaksi, ja kihlaan sinut itselleni vanhurskaudessa ja tuomiossa, armossa ja laueudessa.

20. Ja Minä kihlaan sinut itselleni uskollisuudessa, ja sinä tunnet Herran. Jer. 31:34.

21. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä kuulen, sanoo Herra, Minä kuulen taivaita, ja ne kuulevat maata;

22. ja maa kuulee eloa ja viiniä ja öljyä, ja ne kuulevat Jisreeliä.

23. Ja Minä kylvän hänet itselleni maassa ja armoitan Lo-Ruhaman ja sanon Lo-Ammi'ille: „sinä olet minun kansani!“; ja hän vastaa: „minun Jumalani!“

Hos. 1:10. Sak. 13:9. Room. 9:26. 1 Piet. 2:10.

3 Luku.

Israelin uskontoisuus. Herran armo.

Ja Herra sanoi minulle: „mene vielä ja rakasta valmoa, joka rikkoo avion, vaikka hän on ystävänsä rakastama, samoinkuin Herrakin rakastaa Israelin lapsia, ja he kääntyvät muitten jumalten puoleen ja rakastavat viinimarja-kakkuja.“ 2 Moos. 32:6.

2. Silloin minä ostin hänet itselleni ja maksoin viisitoista hopeasiklää ja puolentoista homeria ohria.

3. Ja minä sanoin hänelle: „sinun pitää monta päivää pysymän minulle erotettuna, et saa tehdä huorin etkä jonkun miehen kanssa yhdessä olla; ja samoin minäkin teen sinua kohtaan.“

4. Sillä monta päivää pitää Israelin lasten oleman ilman kuningasta, ja ilman ruhtinaita, ilman teurasuhria ja ilman patsasta, ilman kasukkaa ja ilman kotijumalia.

5. Sen jälkeen Israelin lapset palajavat ja etsivät Herraa, heidän Jumalataansa, ja Davidia, heidän kuningastansa, ja vavisten rientävät Herran ja hänen hyvyytensä tykö päivän lopulla. Ps 2:6. Jes. 2:2 s. Jer. 30:9.

Hes. 34:28. Mik. 4:1. Sak. 8:20 s. Hebr. 1:16

4 Luku.

Israelin kaucheat synnit.

Kuulkaat Herran sanaa, te Israelin lapset, sillä Herralla on riita-asia maan asukasten kanssa, koska ei totuutta, ei rakkautta, eikä Jumalan tuntoa ole maassa.

2. Vannotaan ja valhetellaan, murhataan ja varastetaan ja avioliittoa rikotaan — sitä tehdään, ja toinen verenvika toistansa seuraa.

3. Sentähden suree maa, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät ynnä kedon eläinten ja taivaan lintujen kanssa, ja meren kalatkin katoavat.

Jer. 4:26. 12:4. Sof. 1:2.

4. Vaan sittenkin, älköön kukaan soimatko, älköön kukaan nuhdeiko! Sinun kansasi on niinkuin pappien vastustajat. Jes. 30:10. Am. 2:12.

5. Ja niin sinä kompastut päivällä, ja profettakin kompastuusinun kansasi yöllä, ja Minä hävitän sinun äitisi.

6. Hävitetty on minun kansani tiedonpuutteesta! Koskasinä tiedon hylkäsit, hylkään Minäkin sinun olemaasta pappina Minulle; koska unhotit Jumalasi lain, unhotan Minäkin sinun lapsesi. 2 Moos. 20:5.

7. Mitä enemmän heitä karttui, sitä enemmän he Minua vastaan syntiä tekivät; heidän kunniansa minä häpeäksi muutan.

8. Minun kansani synti-uhria hesyivät, ja niiden rikoksia heidän sie-lunsa himoitsee.

9. Sentähden käy pappi samoin kuin kansankin; ja Minä koston hänelle hänen tiensä ja maksan hänelle hänen tekonsa. Jes. 24:2.

10. He syövät, eivätkä täydy, he tekevät huorin, eivätkä lisääny; sillä he ovat laanneet Herraa kunnioittamasta. 8 Moos. 26:26. Mik. 6:14. Hagg. 1:6.

11. Huoruus ja viini ja mehu vie mielen. San. 20:1.

12. Minun kansani kyseele puutansa ja sen sauva sillä ennustaa; sillä huoruuden henki on sen eksyttänyt, ja huoraten he luopuvat Jumalansa kuullaisuudesta. Hos. 5:4.

13. Vuorten huipuilla he uhraavat ja kukkuloilla suitsuttavat, tammien, haapojen ja saarnien alla, sillä suloinen on niiden varjo. Sentähden teidän tyttärenne tekevät huorin, ja teidän miniänne avioliiton rikkovat. Jes. 57:5s. Hes. 6:13.

14. En Minä teidän tyttärillenne sitä kosta, että ne tekevät huorin, enkä miniöillenne, että ne avioliiton rikkovat; sillä he itse poikkeavat porttojen kanssa tien vieren ja temppeli-porttojen kanssa he uhraavat, ja ymmärtämätön kansa hukkuu. 5 Moos. 23:17.

15. Jos sinä, Israel, teet huorin, älköön Juuda synnalaiseksi tulko; älkäätkä tulko Gilgaliin, älkäätkä matkustako Bet-Aveniin, älkäätkä vannoko: „niin tottakin Herra elää!“ 5 Moos. 6:13. 1 Kun. 12:29. Hos. 9:15. 10:5. 12:11. Am. 5:6.

16. Sillä Israel on hillitsemätön niinkuin hillitön lehmä; nyf Herra heitä kaitsee kuin lammasta avaralla maalla.

17. Efraim on epäjumaliin sidottu, anna hänen mennä! Jes. 28:1.

18. Heidän juhlajuomansa on turmeltunut, he tekevät kauheasti huorin, heidän kilpensä rakastavat innokkaasti häpeätä.

19. Tuuli tarttuu siivillään häneen kiinni, ja he joutuvat häpeään altariensa tähden.

5 Luku.

Jumala uhkaa Israelia ja Juudaa kovalla rangaistuksella.

Kuulkaat tätä, te papit, ja ottakaat vaari, Israelin huonekunta! ja te, kuninkaan perhe, ottakaat korviinne! sillä teitä kohtaa tuomio; sillä te olette olleet paulana Mispassa ja levitettynä verkkona Taborilla. Tuom. 4:6. 10:17. 1 Kun. 12:32.

2. He ovat taitavasti harhauksia leviittäneet, mutta Minä olen rankaiseva heitä kaikkia.

3. Minä tunnen Efraimin, eikä Israel ole Minulta salattu; sillä nyt olet sinä tehnyt huorin, Efraim. Israel on itsensä saastuttanut.

4. Ei heidän tekonsa salli heidän kääntyä heidän Jumalansa puoleen, sillä huoruuden henki on heissä, eivätkä he tunne Herraa.

5. Ja Israelin ylpeys todistaa sitä vasten silmiä, ja Israel ja Efraim lan-

keavat synnissäänsä, ja Juudakin on lankeava heidän kanssansa. Hos. 7:10.

6. Lampailtaan ja karjallaan he menevät Herraa etsimään, eivätkä löydä Häntä; Hän on kääntänyt itsensä heistä pois.

7. Herraa kohtaan he olivat uskotomia, sillä he synnyttivät vieraita lapsia; nyt syö uskunyt heidät ynnä heidän perintö-osansa. Hos. 2:4.

8. Soittakaat pasunalla Gibeassa, puhaltakaat torveen Raamassa, nostakaat Bet-Avenissa hätähuutoa: „sinun takanasi ollaan, Benjamin!“

9. Efraim tulee autioksi rangaistuksen päivänä; Israelin sukukunnissa Minä teen totuuden tunnetuksi.

10. Juudan ruhtinaat ovat tulleet niiden kaltaisiksi, jotka rajoja siirtävät; heidän ylitsensä Minä vuodatan vihani niinkuin vettä. 5 Moos. 19:14. 27:17.

11. Sorrettuna on Efraim rangaistuksen musertamana, sillä hän tahtoi noudattaa ihmis-sääntöjä.

12. Ja Minä olen niinkuin koi Efraimille ja niinkuin madonsyömä Juudan huonekunnalle.

13. Ja Efraim näki tautinsa, ja Juuda ajoksensa, ja Efraim läksi Assurin tykö ja lähetti sanan sotakuninkaanlelle; mutta ei hän voi teitä parantaa eikä poistaa teistä ajostanne. 2 Kun. 15:19. 16:7. Hos. 10:6. 12:1.

14. Sillä Minä olen niinkuin jalopeura Efraimille ja niinkuin juori jalopeura Juudan huonekunnalle. Minä, Minä raatelen ja menen matkoihini, kannan pois, eikä ole pelastajaa. Hos. 13:7.

15. Minä menen ja palajan takaisin sijalleni, kunnes he katuvat syntinsä ja etsivät minun kasvojeni. Hädässään he Minua vielä hartaasti etsivät. Jes. 26:16.

6 Luku.

Jumala on armollinen. Israelin uskotomuus.

Tulkaat ja palaikaamme Herran tykö; sillä Hän on meidän repinyt ja Hän myös parantaa meidät, Hän on meitä lyönyt ja Hän myös sitoo meidät. 5 Moos. 32:39. 1 Sam. 2:6. Job 5:18. Jes. 26:16.

2. Hän tekee meidät eläviksi kahden päivän perästä; kolmantena päivänä Hän herättää meidät, niin että me elämme hänen kasvoinsa edessä. 1 Kor. 15:4. Ef. 2:5s.

3. Tuntekaamme ja ahkeroitkaamme tuntea Herraa! Niinkuin aamurusko on hänen nousunsa varma, ja Hän tulee meille niinkuin sade, niinkuin ehtoosade, joka kostuttaa maan.“ Ps. 65:11. 2 Pet. 1:19.

4. Mitä sinulle tehnen, Efraim, mitä sinulle tehnen, Juuda? kun teidän rakkautenne on niinkuin aamupilvi ja niinkuin varhain katoava kaste.

5. Sentähden Minä yön heitä profetain kautta, tapan heidät suuni sanoilla, että sinun tuomiosi ilmestyisi niinkuin valkeus. Jer. 1:10.

6. Sillä rakkautta Minä halajan, enkä uhria, ja Herran tuumemista enemmän kuin poltto-uhreja.

1 Sam. 15:22. Ps. 50:13 s. Matt. 9:13. 12:7.

7. Mutta he ovat Adamin tavoin rikoneet liiton; siinä he ovat olleet uskottomat Minua kohtaan.

8. Gilead on pahantekijän kaupunki, täynnä verenjalkia.

Jos. 20:8. Hos. 12:11.

9. Ja niinkuin väijyvä rosvo-joukko, niin on pappien parvi: pitkin tietä Sikemiin päin hemurhaavat, vieläpä häpeätöitäkin harjoittavat. Jos. 20:7.

10. Israelin huonekunnassa Minä näin jotakin kauhastavaa; siellä Efraim tekee huorin, Israel itsensä saastuttaa. 1 Kun. 12:28 s. 2 Kun. 17:7 s.

11. On sinullekin, Juuda, leikkuu määrätty, kun Minä palautan kansani vankeuden.

7 Luku.

Efraimin ja Samarian pahuus.

Kun Minä alan parantaa Israelia, silloin ilmestyy Efraimin rikos ja Samarian pahuus; sillä he harjoittavat petosta, ja varas murtaa huoneesen, ja rosvojoukko ryöstää ulkona. 2 Kun. 17:13 s.

2. Ja he eivät ajattele sydämensänsä, että Minä kaiken heidän pahuutensa muistan. Nyt heidän tekonsa heitä piirittävät, ne ovat minun kasvojeni edessä.

3. Pahuudellansa he huvittavat kuningasta ja valheillansa ruhtinaita.

4. Kaikki he ovat avioliiton rikkojia, ovat niinkuin leipurin lämmitämä uuni; hän lakkaa tulta viritästä, kun taikinaa sotetaan aina sen happanemiseen saakka.

5. Meidän kuninkaamme päivänä ruhtinaat päihtyivät viinin tuesta; hän ojentaa kätensä pilkkaajitten kanssa. 1 Kun. 12:32. Jes. 5:11.

6. Sillä he lähestyvät toisiaan; niinkuin uuni on heidän sydämensä heidän leipojansa nukkuu, aamulla se palaa kuin leimuava tuli.

7. He kaikki ovat kuumina kuin uuni ja syövät tuomarinsa, kaikki heidän kuninkaansa kaatuvat, eikä ole yhtäkään heidän joukossansa, joka huutaa Minun tyköni.

8. Efraim on sekoittanut itsensä kansoihin, Efraim on käynyt leiväksi, joka ei ole käännetty. Ps. 106:35.

9. Muukalaiset syövät hänen voimansa, vaan ei hän sitä tiedä, onpa hänellä jo harmaitakin karvoja, vaan ei hän sitä huomaa.

10. Ja Israelin ylpeys todistaa sitä vasten silmiä; kuitenkin he eivät käännä Herran, heidän Jumalansa, puoleen, eivätkä etsi Häntä, vaikka kaikki näin on. Hos. 5:5.

11. Efraim on käynyt mietelettömäksi niinkuin typerä kyyhkynen; Egyptiä he huutavat avuksensa, Assuriin he kulkevat.

2 Kun. 15:19. 16:7. 17:4 s. Hos. 5:13. 12:1.

12. Vaikka he kuinkakin kulkevat, levitän Minä verkkoni heidän ylitensä; Minä tempaan heidät alas niinkuin taivaan linnut ja kuritan heitä, niinkuin heidän seurakunnallensa julistettu on.

13. Voi heitä, että he Minusta luopuvat! Häviö heille, sillä he olivat uskottomat minua kohtaan! Ja Minä tahdoin vapaata heidät, mutta he puhuivat Minusta valheita.

5 Moos. 28:15 s.

14. Ja he eivät huuda Minun tyköni sydämmestänsä, vaan vaikerivat vuoteillansa; elon ja viinin tähden he kokoontuvat ja luopuvat Minusta.

15. Ja Minä neuvoin, Minä vahvistin heidän käsivartensa, mutta Minua vastaan he pahaa ajattelevat.

16. He kääntyvät, vaan ei korkeutta kohti; he ovat käyneet hellinseen joutsen kaltaisiksi. Heidän ruhiinaansa kaatuvat miekkaan heidän kielensä röyhkeyden tähden; tämä on heidän pilkkansa Egyptin maalla.

Ps. 78:57. Kol. 3:1.

8 Luku.

Israelin rangaistus; vihollinen on tuleva.

Pane torvi suuhus: „niinkuin kotka iskee hän Herran huoneeseen!“ sentähden että he ovat rikoneet minun liittoni ja minun laistani luopuneet. 5 Moos. 28:49 s.

Jes. 58:1. Jer. 4:13. 48:40. 49:22. Hes. 17:3.

2. Minulle he huutavat: „minun Jumalani! me tunnemme Sinun, me Israel!“

3. Israel on hyljännyt hyvän. Vihollinen häntä vainotkoon.

4. He ovat asettaneet itsellensä kuninkaita, mutta ei minun tahdostani; he ovat asettaneet ruhtinaita, mutta Minun tietämättäni; hopeansa ja kultansa he ovat tehneet itsellensä epäjumaliksi, että se hävitettäisiin. Hos. 2:8.

5. Sinun vasikkasi, Samaria, on inhoittava, julmistunut on vihani heitä kohtaan; kuinka kauan he puhtausta vihaavat? 1 Kun. 12:28 s.

6. Sillä Israelista on sekin; seppä on sen tehnyt, eikä se ole Jumala; sillä murskaksi menee Samarian vasikka. 2 Moos. 32:20.

7. Sillä tuulta he kylvävät ja tuulispään he niittävät; heidän siemenensä ei kasva, laihoi ei anna jauhetta; jos antaisikin, niin muukalaiset sen nielevät. Hagg. 1:6. Gal. 6:7.

8. Nielty on Israel! Nyt jo ovat he pakanain kesken kelvottoman astian veroisia. 2 Kun. 15:19 s.

9. Sillä he läksivät Assuriin; metsäaasi pysyy itseksensä, mutta Efraim paikkaa itselleen rakastajia. Job 39:8 s.

10. Vaikka he lahjoivat pakanoita, niin nyt Minä kuitenkin heidät kookaan; ja kohta he vapisevat veron tähden ruhtinasten kuninkaalle. 2 Kun. 17:3 s. 18:19. Jes. 10:8.

11. Sillä Efraim on tehnyt paljon alttareita, syntiä tehöksensä; altarit tulivat hänelle synniksi.

12. Minä kirjoitin hänelle lakini lukuisäännöt, vieraina ne pidetään.

13. Uhrilahjoikseni he teurastavat lihaa ja syövät sitä. Ei Herra niihin mielisty. Nyt Hän muistaa heidän rikoksensa ja rankaisee heidän syntinsä. Heidän täytyy palata takaisin Egyptiin.

San. 15:8. 21:27. Jes. 1:11. 66:3 s. Am. 5:22.

14. Israel unhotti Eivoksansa ja rakensä temppeleitä, ja Juuda enensi varustettuja kaupunkreja; mutta Minä lähetan tulen hänen kaupunkiehinsa ja se kuluttaa hänen linnansa.

9 Luku.

Suuret synnit; kovat rangaistukset.

Alä iloitse, Israel, riemastukseen saakka, niinkuin kansat; sillä sinä olet huoraten luopunut Jumalastasi, sinä olet rakastanut huoranpalkkaa kaikilla riihitäntereilla.

2. Ei riihen tanner eikä kuurna heitä elätä, ja viini hänen peittää.

Am. 5:11. Sef. 1:13.

3. He eivät saa asua Herran maassa, vaan Efraimin täytyy palata Egyptiin, ja Assurissa he saavat saastaita syödä.

5 Moos. 28:68. 2 Kun. 25:26. Dan. 1:8.

4. He eivät saata vuodattaa Herralle viiniä, eivätkä heidän uhriensa Hänelle kelpaa. Ne ovat heille niinkuin murheen leipä; kaikki, jotka sitä syövät, saastuttavat itsensä; sillä heidän leipänsä on heitä itseänsä varten, eikä se tule Herran huoneeseen.

5. Mitä te teette pyhäpäivinä ja Herran juhlapäivinä?

6. Sillä katso, he ovat lähteneet hävitystä pakoon. Egypti heidät kokoaa, Mof hautaa heidät. Heidän kallit hopeakalunsa ohdakkeet valloittavat; orjantappuroita on heidän majoissaan. Jes. 32:13. 84:13 s. Jer. 42:16 s.

7. Tulleet ovat etsikon päivät, tulleet ovat koston päivät! Israel saa sen tuntea. Profetta on tyhmä, ja hengen mies vimmainen, sinun suuren rikoksesi ja monen vaimosi tähden.

Mik. 3:7.

8. Efraim vartoo muita kuin minun Jumalani; hänen profetiansa on linnustajan paula kaikilla hänen teillensä, vainona Jumalansa huoneessa. Hes. 3:17. Hos. 5:1.

9. He ovat syvältä turmiota tehneet, niinkuin Gibeon päivinä; Hän muistaa heidän rikoksensa, Hän kostaa heidän syntinsä.

Tuom. 19:22. 20:1 s. Hos. 10:9.

10. Minä löysin Israelin niinkuin viinimarjat korvessa; Minä näin teidän isänne niinkuin varhaisen fikunan fikunapuussa, sen ensi puhkeamisessa; mutta he menivät Baal-Peoriin ja pyhittivät itsensä tuolle häpeälliselle epäjumalalle, ja tulivat yhtä kauheiksi kuin heidän rakastajansa. 4 Moos. 25:3. Ps. 106:28. Jer. 3:24.

11. Niinkuin lintu lentää Efraimin kunnia pois; he eivät lapsia synnytä, eivät ole raskaana, eivätkä siitä.

12. Ja jos he kasvattaisivatkin lapsensa suuriksi, teen Minä kuitenkin heidät lapsettomiksi, niin ettei ihmistä jäljelle jää. Voi heitä, kun Minä heistä luovun!

13. Efraim on, kun kauas katselen, niinkuin Tyyro, istutettu niitty; mutta Efraimin täytyy viedä lapsensa surmaajalle. Hes. 28:17.

14. Anna heille, Herra! Mitä heille antaisit? Anna heille lapseton kohtu ja kuivettuneet nisät!

15. Koko heidän pahuutensa on Gilgalissa, sillä siellä Minä vihastuin heihin; heidän töittensä pahuuden tähden Minä ajan heidät huoneestani, enkä tahdo enää rakastaa heitä; kaikki heidän ruhtinaansa ovat luopuneita. Jes. 1:23. Hos. 4:15. 12:11.

16. Lyöty on Efraim, heidän juurensa on kuivettuneet, eivät he hedelmää tee; jos he synnyttävätkin, kuoletan Minä heidän kohtunsa rakastetun hedelmät.

17. Minun Jumalani hylkää heidät, sillä he eivät kuulleet Häntä, ja he tulevat pakolaisiksi pakanain seassa.

10 Luku.

Israelin suuret syntymä tuottavat rangaistus-tuomion.

Israel on pensova viinipuu, joka hedelmän kantaa; kuta enemmän se hedelmän kantoi, sitä enemmän se alttareita rakensi; kuta paremmin sen maan kävi, sitä paremmin se patsaita teki.

Hos. 8:11.

2. Liukas on heidän sydämmensä; nyt he saavat rangaistusta kärsiä. Hän kukistaa heidän alltarinsa; Hän hävittää heidän patsaansa.

3. Nyt he saavat sanoa „ei meillä ole kuningasta, sillä emme peljänneet Herraa; ja mitäpä auttaisikaan meitä kuningas!“

4. Turhia puheita he puhuvat, vanovat väärin, liittoa tekevät; mutta tuomio kukoistaa niinkuin myrkkynuoho pellon vaoissa.

5. Bet-Avenin vasikkain tähden Samarian asukkaat vapisevat; sillä sitä sen kansa suree, ja sen papit vapisevat sen tähden, kunniansa tähden, kun se viedään heiltä pois.

2 Kun. 23:5. Hos. 8:5.

6. Sekin viedään Assuriin, lahjaksi sotakuninkaalle. Häpeän saa Efraim, ja hävetä saa Israel neuvostaan.

Hos. 5:13.

7. Samaria häviää; sen kuningas on niinkuin lastu veden pinnalla.

8. Ja Avenin kukkulat — Israelin synti — kukistetaan; ohdakkeita ja orjantappuroilta kasvaa heidän alttareilansa. Ja he sanovat vuorille: „peittäkää meitä!“ ja kukkuloille: „langetkaat meidän päällemme!“

Jes. 2:19. Luuk. 23:30. Ilm. 6:16. 9:6.

9. Hamasta Gibeän päivistä saakka olletsinä, Israel, syntiä tehnyt. Siihen he ovat jääneet; ei satuta heitä Gibeälais-sota pahantekijöitä vastaan.

Tuom. 19:22 s.

1 Sam. 8:6 s. 15:34 s. Hos. 9:9. 13:10 s.

10. Mieleni mukaan Minä heitä kuritan; ja kansoja kootaan heitä vastaan, sitoessani heidät heidän kahteen rikokseensa.

11. Ja Efraim on opetettu vasikka, joka haluaa puida; mutta Minä panen ikeen hänen kauniisen kaulaansa. Minä valjastan Efraimia, kyntää saa Juuda, äestää Jaakob.

5 Moos. 25:4. 1 Kor. 9:9.

12. Kylvääkää itsellenne vanhurskaudessa, niin te saatte niittää armon mukaan! Kyntäkää itsellenne uudispelto! sillä aika on etsiä Herraa, että Hän tulisi ja antaisi teille vanhurskauden niinkuin sateen.

13. Te olette kyntäneet jumalatto-

muutta, vääryyttä te olette niittäneet, te olette syöneet valheen hedelmiä; sillä sinä olet uskaltanut omaan tiehesi, sankaries paljouteen.

14. Sentähden nouseesolameteli kansasi keskeällä, ja kaikki linnoituksesi hävitetään, niinkuin Salman hävitti Bet-Arbel'in sodan päivänä, jolloin äiti lastensa päälle rutistettiin.

15. Tämmöistä tuottaa teille Betel suuren pahuutenne tähden. Päivän koittaessa Israelin kuningas peräti kukistetaan

11 Luku.

Jumalan rakkaus luopunutta Israelia kohtaan.

Kun Israel oli nuori, rakastin Minä häntä, ja Egyptistä Minä kutsuin poikani.

2 Moos. 3:8. 4:22 s. Matt. 2:15.

2. Kuta enemmän he kutsuivat heitä, sitä enemmän he kääntyivät pois; Baaleille he uhrasivat ja epäjumalankuville he suitsuttivat.

3. Ja Minä kuitenkin opetin Efraimia käymään ja otin heidät käsivarsilleni, mutta he eivät tahtoneet tietää, että Minä heidät paransin.

2 Moos. 13:21. 5 Moos. 1:31.

4. Ihmis-köysillä Minä heidät veduin, rakkauden nuorilla; ja Minä olin heille niinkuin ne, jotka nostavat ikeen heidän kaulastansa, ja lempeästi heitä ruokin.

5. Eihän palaa Egyptin maahan, vaan Assur on hänen kuninkaansa, sillä he eivät tahtoneet palata Herran tykö.

6. Sentähden miekka raivoaa hänen kaupungeissansa, se hävittää ja kuluttaa hänen salpansa heidän neuvojensa tähden.

Hos. 10:6.

7. Ja Minun kansani halajaa luopua Minusta; korkeuteen päin häntä kutsutaan, mutta ei kukaan itseänsä ylennä.

8. Kuinka Minä alttiiksi antaisin sinut, Efraim? kuinka jättäisin sinut, Israel? Kuinka saattaisin antaa sinut alttiiksi niinkuin Adman, panna sinut Seboimin kaltaiseksi? Minun sydämmessäni on toinen mieli; sääliväisyyteni on ylen palava.

1 Moos. 19:24 s. 5 Moos. 29:23. Am. 4:11.

9. En Minä täytä vihani tulta, en Minä enää turmele Efraimia; sillä Minä olen Jumala, enkä ihminen, pyhä sinun keskelläsi, enkä tule kiivaudessa.

4 Moos. 23:19. 1 Sam. 15:29. Hes. 18:23. 33:11.

10. Herran jäljissä he kulkevat; niinkuin jalopeura Hän kiljuu; sillä Hän kiljuu, ja vavisten tulevat lapset länneistä päin.

11. Niinkuin lintu he vavisten tule-

vat Egyptistä, ja kuin kyyhkynen Assurin maasta; ja Minä annan heidän asua heidän omissa huoneis-
sansa, sanoo Herra.

12 Luku.

Israelin usottomuus.

Efraim on piirittänyt Minun valheella ja Israelin huone petok-
sella, ja Juuda yhä vilpistelee Jumalaa kohtaan ja Pyhää kohtaan, joka on uskollinen.

2 Kun. 18:4 s.

2. Efraim halajaa tuulta ja tavoittelee itätuulta; kaiken päivää hän lisää valhetta ja turmiota; Assurin kanssa heliittoa tekevät, ja Egyptille öljyä viedään. Jer. 57:9. Hos. 6:13. 7:11.

3. Ja Herralla on riita-asia Juudan kanssa ja on kostava Jaakobille hänen teittänsä mukaan, hänen töittänsä mukaan Hän maksaa hänelle.

4. Aidin kohdussa hän tarttui veljensä kantapäähän, ja miehuutensa väessä hän taisteli Jumalan kanssa.

1 Moos. 25:26. 32:24 s.

5. Hän taisteli enkelin kanssa ja sai voiton, hän itki ja rukoili Häntä. Betelissä hän löysi Hänen, ja siellä Hän puhui meidän kanssamme.

1 Moos. 28:19. 35:7.

6. Ja Herra, Jumala Sebaot, „Herra“ on hänen nimensä!

2 Moos. 3:14. Ps. 83:19. Jes. 42:8.

7. Ja sinäkin, palaja Jumalasi tykö, pidä rakkaus ja oikeus, ja toivo alati Jumalaasi!

Ps. 101:1.

8. Kauppamies hän on, kädessään on väärä vaaka; hän tekee mielellänsä vääryyttä.

9. Ja Efraim sanoo: „olen rikastunut, olen saanut itselleni tavaraa; ei yksikään työni tuota minulle vääryyttä, joka synti olisi.“

Ilm. 3:17.

10. Kuitenkin olen Minä, Herra, sinun Jumalasi hamasta Egyptin maasta saakka; vieläkin Minä annan sinun asua majoissa, niinkuin juhlapäivinä.

Hos. 13:4.

11. Ja Minä puhuin profetoille ja lisäsin heille näkyjä, ja profettojen kautta Minä vertauksia puhuin. Hebr. 1:1.

12. Jos Gilead on turhuus, niin se kanssa turhiin joutuu. Gilgalissa he härkiä teurastavat; heidän alltarinakin tulevat niinkuin kiviraunioiksi vaimon vaolla.

Hee. 4:15. 6:8.

13. Ja Jaakob pakeni Aramin kedolle; ja Israel palveli vaimon tähden, vaimon tähden hän paimenis-
sa kävi.

1 Moos. 27:43. 28:5. 29:20 s.

14. Ja profetan kautta vei Herra Israelin Egyptistä, ja profetan kautta Hän paimensi häntä.

2 Moos. 12:37 s. 14:30 s. Ps. 77:21.

15. Efraim vihoitti Hänen kovasti; ja hänen Herransa antaa hänen venrevikansa pysyä hänen päällänsä ja kostaa hänelle hänen häväistyksensä.

13 Luku.

Tuomio. Messiaan voitto.

Kun Efraim puhui, tuli pelko; hän korotti itsensä Israelissa, mutta joutui synnalaiseksi Baalin kautta ja kuoli.

2. Ja nyt he pitkittävät syntiä tekemässä; he tekivät itsellensä hopeastansa valetuita kuvia, neronsa mukaan epäjumalia, kaikki seppien tekemiä. Näille puhuvat ihmiset, jotka uhraavat; he suutelevat vasikoita.

Hos. 2:8. 8:4.

3. Sentähden he tulevat aamupilven vertaisiksi ja haihtuvan kasteen kaltaisiksi, samanlaisiksi kuin riihestä põlisevät akanat ja akkunasta nouseva savu. Ps. 1:4. Dan. 2:35. Hos. 6:4.

4. Ja kuitenkin olen Minä Herra, sinun Jumalasi, hamasta Egyptin maasta saakka, etkä sinä tiedä toisesta Jumalasta paitsi Minua, eikä ole Vapahtajaa paitsi Minua.

2 Sam. 22:32.

Ps. 18:32. Jes. 43:11. 45:18. Hos. 12:9.

5. Minä tunsin sinun korvessa, helteen maassa.

5 Moos. 8:15. 32:10 s.

6. Laitumensa mukaan he ravituiksi tulivat; he saivat kyllänsä, ja heidän sydämensä paisui; sentähden he unohtivat Minun.

5 Moos. 8:12. 32:15.

7. Silloin Minä muutuin heille jalopeuraksi; pardin tavoin Minä väijyin tiellä.

Val. v. 3:10. Hos. 5:14.

8. Minä karkaan heidän päällensä niinkuin penikkansa kadottanut karhu, ja revin rikki heidän sydämensä kalvon, ja paikalla Minä emäjalopeuran tavoin heidät syön; metsän pedot heitä raatelevat.

2 Sam. 17:8. San. 17:12. Jer. 5:6.

9. Se sinut turmeli, Israel, että olit Minua vastaan, sinun apuasi vastaan.

10. Missä on nyt kuninkaasi, että hän auttaisi sinua kaikissa kaupungeissas, ja tuomarisi, joista sanoit: „anna minulle kuningas ja ruhtinaita?“

1 Sam. 8:5 s.

11. Minä annoin sinulle kuninkaan vihassani ja otan sen pois kiivaudessaani.

1 Sam. 8:7.

12. Kokoon kääritty on Efraimin rikos, tallelle pantu hänen syntinsä.

5 Moos. 32:34. Job 14:17.

13. Synnyttäjän kivut saavuttavat hänet. Mutta hän on taitamaton lapsi, sillä ei hän ajallansa tule esiin kohdun suuhun.

Jes. 87:3.

14. Tuonelan kädestä Minä tahdon heidät vapahtaa, kuolemasta Minä

tahdon heidät lunastaa. Kuolema, kussa on ruttosi? Tuonela, kussa on surmasi? Katumus on kätkeyty silmieni edestä.

Jes. 25:8. 1 Kor. 15:54 s. Hebr. 2:14.

15. Vaikka hän on veljien keskellä hedelmän tekijä, tulee itätuuli, Herran henkäys korvesta nousee, ja hänen kaivonsa kurehtuu, ja hänen lähteensä kuivuu; hän ryöstää kaikkein kallisten tavarain aarteet. Hes. 19:12.

- 14 Luku.

Kehoitus kääntymiseen. Armo luvataan.

Rangastuksen saa Samaria, sillä se nousi Jumalaansa vastaan. Miekkaan he kaatuvat; heidän lapsukaisensa rutistetaan ja heidän rakkaat vaimonsa halkaistaan.

2. Palaja, Israel, Herran, sinun Jumalasi, tykö, sillä sinä olet langennut pahantekosi tähden!

Joel 2:2. Sak. 1:3 s. Mal. 3:7.

3. Ottakaat Herran tykö; sanokaat hänelle: „kaikki pahat tekomme anna anteeksi, ja ota armoihisi, niin me uhraamme huutomme uhrin!

Hebr. 13:15.

4. Ei Assur meitä auta; hevosilla emme tahdo ratsastaa, emmekä enää

sanoa kättemme toelle: „meidän Jumalamme!“ sillä Sinun tykönäsi löytää orpo armon.“

5. Minä tahdon parantaa heidän luopumisensa, Minä tahdon mielelläni rakastaa heitä, sillä vihani on kääntynyt hänestä.

6. Minä tahdon olla kuin kaste Israelille; hän kukoistaa niinkuin lilja ja juurtuu niinkuin Libanon.

7. Hänen vesansä haaraantuvat; hänen kauneutensa on niinkuin öljypuun, ja hänen tuoksunsa kuin Libanonin.

Ps. 52:10. Kork. v. 4:11.

8. Hänen varjossaan asuvailet kasvattavat uudestaan eloa ja kukoistavat niinkuin viinipuu, jonka maine on niinkuin Libanonin viini.

Ps. 91:1. Kork. v. 1:3. Jes. 4:6.

9. Efraim, mitä minulla on enää tekemistä epäjumalien kanssa? Minä kuulen häntä ja katson hänen puoleensa. Minä olen niinkuin viheriöitsevä kyressi; Minusta hedelmäsi löytyy.

10. Kuka on viisas, että hän nämä ymmärtäisi, ja taitava, että hän ne käsittäisi? Sillä oikeat ovat Herran tiet, ja vanhurskaat niitä kulkevat, mutta rikkojat niihin kompastuvat.

5 Moos. 10:12. Ps. 25:9 s. 107:43. Jes. 3:14.

PROFETTA JOEL.

I Luku.

Suuri maanvalva Herran päivän anteenä. Kehoitetaan katumukseen ja kääntymiseen Herran puoleen.

Herran sana, joka tuli Joelille, Petuelin pojalle.

2. Kuulkaat tätä, te vanhukset, ja ottakaat korviinne, kaikki maan asukkaat! Onko tämmöistä tapahtunut teidän päivinänne taikka isänne päivinä?

3. Tätä te lapsillenne kertokaat, ja teidän lapsenne heidän lapsillensa, ja heidän lapsensa tuleville sukunnille!

4. Mitä ruohomato jättää, sen heinäsiirikka syö, ja mitä heinäsiirikka jättää, sen lehtimato syö, ja mitä lehtimato jättää, sen jyvämato syö.

2 Moos. 10:14 s. Joel 2:25.

5. Herätkää, te juopuneet, ja itkekää, ja voivottakaat, kaikki viinin juomarit, viininmehun tähden, sillä se on suustanne temmattu!

6. Sillä kansa on noussut maatani vastaan, väkevä ja epäluokainen; sen

hampaat ovat jalopeuran hampaista, ja sillä on emäjalopeuran purimet.

7. Se pani viinipuuni pilalle, ja fiikunapuuni pirstaleiksi; se on ne kokonaan kuorinut ja kaatanut, valkeina ovat sen oksat.

8. Valita niinkuin neitsyt, joka pukee itsensä säkkiin nuoruutensa yläjän tähden!

9. Temmattu on ruoka-uhri ja juoma-uhri Herran huoneesta; papit, Herran palvelijat, murehtivat.

2 Moos. 20:41.

10. Peltö on hävitetty, maa suro; sillä elo on hävitetty, viininmehu on kuivunut, öljy surkastunut.

11. Häpeään häätykää, te peltomiehet, voivottakaat, te viinimäen miehet, nisun ja ohran tähden, sillä hävitetty on pellon sato. Jes. 16:16. Jer. 48:33.

12. Viinipuu on kuivettunut, fiikunapuu on surkastunut, granattipuu, jopa palmu- ja omenapuuakin, kaikki kedon puut ovat kuivettuneet; niin, ilokin on kadonnut ihmislapsilta.

13. Sonnustakaat itseänne ja valittakaat, te papit, voivottakaat, te alt:a-

rin palvelijat! Tulkaat ja olkaatyötä säkkeihin puettuina, te minun Jumalani palvelijat, sillä ruoka-uhri ja juoma-uhri on poissa teidän Jumalanne huoneesta.

14. Pyhittäkää paasto, kutsukaat seurakunta kokoon, kootkaat vanhimmat, kaikki maan asukkaat, Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen, ja huutakaat Herran tykö! Joel 2:15.

15. Voi sitä päivää! sillä lähellä on Herran päivä, ja niinkuin väkivalta se Kaikkivaltiaalta tulee.

Jes. 13:6,9. Joel 2:1.

16. Eikö ole silmämme edestä ruoka temmattu pois, ilo ja riemu meidän Jumalamme huoneesta?

17. Siemenet ovat turmeltuneet maassa, altat ovat hävitetyt, ladot hajoitettut, sillä elo on kuivettunut.

18. Kuinka karja huokaa, karjalauumat hämmästyvät! sillä ei heillä laidunta ole; lammaslaumatkin nääntyvät. Pa. 104:27.

19. Sinun tykösi, Herra, minä huudan; sillä tuli on kuluttanut korven luhdat, ja liekki korventanut kaikki kedon puut.

20. Metsän eläimetkin huutavat Sinu puoleesi, sillä vesiojat ovat kuivuneet, ja tuli on kuluttanut korven luhdat. Job 39:3. Ps. 104:27. 147:9. Joon. 8:8.

2 Luku.

Herran päivän entet: pyhän Hengen vuodatus, merkit auringossa ja kuussa.

Soittakaat pasunalla Sionissa, huutakaat minun pyhällä vuorellani! Väyistä täytyy kaikkein maan asukasten, sillä Herran päivä tulee, se on läsnä. 4 Moos. 10:2. Joel 1:15.

2. Pimeyden ja sumun päivä, pilven ja synkeyden päivä; niinkuin aamuruskko levitettyä vuorten yli tulee lukuisa ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole ollut ijankaikkisesta asti, eikä sen jälkeen enää tule ijankaikkiseen aikaan saakka. Am. 5:18. Sef. 1:14s.

3. Sen edellä kuluttaa tuli, ja sen takana korventaa liekki; niinkuin Edenin tarha on maa sen edellä, vaan sen takana kuin autio korpi, eikä mikään sillä säästy.

4. Sen muoto on niinkuin hevosten muoto, ja he karkaavat niinkuin ratsut.

5. Niinkuin ratasten ratina vuorten huipuilla, niin he hyppelevät, niinkuin tulen liekin kohina, joka kuluttaa kulon, niinkuin väkevä kansa, valmis sotaan.

6. Sen edessä kansat vapisevat, kaikki kasvat kalpenevat. Nah. 2:10.

7. Niinkuin sankarit he samoavat,

niinkuin sotamiehet he nousevat muurille, ja kukin he tietänsä kulkevat, eivätkä muuttele polkujansa.

8. Toinen ei toistansa työnnä, kukin he polkujansa kulkevat, ja aseitten läpi tunkevat, eivätkä haavoitu.

9. Ympäri kaupunkia he juoksevat, muurille he nousevat, huoneisiin kiipeävät, akkunain läpi tulevat niinkuin varkaat.

10. Sen edessä vapisee maa, ja taivaat tärisivät; aurinko ja kuu pimenevät ja tähdet kadottavat valonsa.

Jes. 13:10. Hes. 32:7. Matt. 24:27,29.

Mark. 13:24. Luuk. 21:25.

11. Ja Herra jylisee sotalaumansa edellä, sillä sangen suuri on hänen sotaleiriensä, väkevä on hänen sanansa toimittaja; sillä suuri on Herran päivä, ja sangen kauhea, kuka voi sitä kestää? Jer. 90:7.

12. Mutta nytkin, sanoo Herra, kääntykää Minun tyköni kaikista sydämmestänne paastolla, itkulla ja valituksella! San. 28:13. Jes. 45:22.

13. Ja repikää rikki sydämmenne, eikä vaatteitanne, ja palatkaat Herran, teidän Jumalanne tykö, sillä armollinen ja laupias Hän on, pitkämielinen ja armosta rikas, ja katu rangaistusta.

2 Moos. 34:6. 4 Moos. 14:18. 1 Sam. 15:29.

14. Kukaties Hän palajaa takaisin ja ottaa katuaksensa ja jättää jälkeensä siunauksen, ruoka-uhrin ja juoma-uhrin Herralle, teidän Jumalallenne. Jer. 18:8. Joon. 3:9.

15. Soittakaat pasunalla Sionissa, pyhittäkää paasto, huutakaat seurakunta kokoon!

4 Moos. 10:2. Joel 1:14. Joon. 3:5.

16. Kootkaat kansa, pyhittäkää kokous, tuokaat vanhimmat koolle, kootkaat lapset ja imeväiset; lähteköön ylkä kammioistansa, ja morsian suojustansa! Ps. 8:3.

17. Etuhuoneen ja alttarin välissä itkekööt papit, Herran palvelijat, ja sanokoot: „armahda, Herra, kansaasi, äläkä pane perintöäsi pilkaksi, pakanain sananlaskuksi! Miksi sanottaisiin kansain kesken: „missä on nyt heidän Jumalansa?“

2 Moos. 32:12. Ps. 79:9 s. 115:2.

18. Silloin kilvastui Herra maansa puolesta ja armahti kansaansa.

19. Ja Herra vastasi jaanoi kansalensa: katso, Minä lähetän teille elon ja viinin ja öljyn, ja te täydytte niistä, enkä Minä enää pane teitä pilkaksi pakanain kesken. 5 Moos. 28:11 s.

20. Ja tuon pohjosesta tulleen Minä poistan teistä kauas, ja karkoitan hänet kulvaan ja autioon maahan, hä-

nen etuparvensa itäiseen mereen ja hänen takaparvensa läntiseen mereen; ja hänen löyhkänsä nousee, ja hänen haisunsa kohoo, sillä hän on suuria tehnyt.

21. Älä pelkää, sinä maa, riemuitse ja iloitse, sillä Herrakin voi suuria tehdä!

22. Älkääät peljätkö, te kedon eläimet, sillä korven luhdat viheröivät; sillä puu kantaa hedelmänsä, siikunapuu ja viinipuu antavat aarteensa.

23. Ja te, Sionin lapset, riemuitkaat ja iloitkaat Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä Hän antaa teille vanhurskauden opettajan, ja antaa teille saateen, syysateen ja keväsateen niinkuin ennenkin. 5 Moos. 11:14. Jer. 5:24.

24. Ja riihet täytyvät elosta, ja kuurnat kuohuvat viiniä ja öljyä. Saan. 3:10.

25. Ja Minä palkitsen teille ne vuodet, jotka heinäsiirikka, lehtimato, jyvämato ja ruohomato söi, tuo minun suuri sotalaumani, jonka Minä teitä vastaan lähetin. Joel 1:4.

26. Silloin te saatte kylläältä syödä ja täytyä, ja te kiitätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, joka on ihmeellisesti menetellyt teidän kanssanne; eikä minun kansani häpiään joudu ijankaikkisesti.

27. Ja te saatte tuta, että Minä olen Israelin keskellä, ja että Minä, Herra, olen teidän Jumalanne, eikä yksikään muu; ja minun kansani ei häpiään joudu ijankaikkisesti. Jes. 46:5. 46:9.

28. Ja tapahtuu sen jälkeen, että Minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärensä ennustavat, teidän vanhuksenne unia uneksuvat, ja teidän nuorukaisenne näkyjä näkevät.

Jes. 44:3. Ap. t. 2:17 s. 29. Ja palvelijainkin ja piikain päälle Minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Gal. 4:6 s.

30. Ja Minä annan tunnustähdet taivaalla ja maassa: veren ja tulen ja savupatsaat.

31. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi ennen sen suuren ja kauhean Herran päivän tuloa. Joel 3:15.

32. Ja tapahtuu, että jokainen, kuin Herran nimeä avuksensa huutaa, se pelastetaan; sillä Sionin vuorella ja Jerusalemissa on pelastus, niinkuin Herra on sanonut, ja niitten jääneitten joukossa, joita Herra kutsuu. Jes. 2:3. Obadja v. 17. Room. 10:13.

3 Luku.

Herran päivä. Israelin pelastus.

Sillä katso, niinä päivinä ja sinä aikana, kun Minä palautan Juudan ja Jerusalemin vankeuden,

2. kokoon Minä kaikki pakanat ja vien heidät alas Josafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta heidän kanssansa minun kansani ja perintöni Israelin tähden, jonka he hajoittivat pakanain sekaan ja maani jakelivat.

3. Ja heittivät kansastani arpaan, ja antoivat pojan portosta ja tytön vaihettivat viiniin, ja joivat.

4. Ja tekin, Tyyro ja Sidon ja kaikki Filistean, makunnat, mitä te Minusta tahdotte? Aiotteko kostaa Minulle pahaa, taikka aiotteko Minulle jotakin pahaa tehdä? Yhtäkkiä, nopeasti Minä palautan teidän tekonne oman päanne päälle, Jes. 23:1 s. Am. 1:9.

5. koska te minun hopeani ja kultani otitte ja kallimmat kalunitempeliinne veitte,

6. ja möitte Juudan lapsia ja Jerusalemin lapsia Kreikkalaisille poistaaksenne heidät kauas heidän omilta rajoiltansa.

7. Katso, Minä herätän heidät siitä paikkakunnasta, johon te heidät möitte, ja palautan teidän tekonne oman päanne päälle.

8. Ja Minä myön teidän poikanne ja tyttärensä Juudan lapsille, ja he myövät ne Sabealaisille, kaukaiselle kansalle; sillä Herra on sen puhunut.

9. Julistakaat tätä pakanain seassa, pyhittäkää sota, herättäkää sankarit, lähestykööt, astukoot esille kaikki sotamiehet!

10. Takokaat vannaanne miekoiksi ja viikatteenne keihäiksi! Heikko sanokoon: minä olen sankari!

Jes. 24. Mik. 4:3. 11. Kiiruhtakaat ja tulkaat, kaikki te pakanat ympäristöltä, ja kokoontukaat! Lähetä, Herra, sinne sankarisi! Ps. 2:2 s. Jes. 8:9 s.

12. Herätkööt pakanat ja lähtekööt matkalle Josafatin laaksoon, sillä siellä Minä istun tuomitsemassa kaikkia pakanoita ympäristöltä.

13. Sivaltakaat sirppi, sillä elo on kypsynyt! Tulkaat ja polkekaat, sillä kuurna on täynnään; kuurna-astiat kuohuvat, sillä suuri on heidän pahutensa!

Jes. 63:3. Luuk. 10:2. Joh. 4:35. Ilm. 14:15, 18. 14. Ihmisjoukkoja kohisee tuomion laaksossa, sillä lähellä on Herran päivä tuomion laaksossa.

15. Aurinko ja kuu pimenevät, ja tähdet katoavat valonsa. Joel 2:10.

16. Ja Herra kiljuu Sionista ja jylisee Jerusalemissa, ja taivaat ja maa tärisävät; mutta Herra on pakopaikkana kansallensa ja varustuksena Israelin lapsille. Jes. 2:2.

Hos. 11:10. Am. 1:2. Mik. 4:3. Sak. 1:11.

17. Ja te tunnette, että Minä, Herra, olen teidän Jumalanne, joka asun Sionissa, pyhällä vuorellani; ja Jerusalemin on pyhä, eikä muukalaisia enää kulje sen kautta. Ilm. 21:27.

18. Ja tapahtuu sinä päivänä, että vuoret vuotavat mehua, ja kukkulat maitoa valuvat, ja kaikki Juudan purot vesinä juoksevat; ja lähde lähete Herran huoneesta ja kostuttua Sittimin laakson.

Hes. 47:1.8. Am. 9:13. Sak. 14:3. Ilm. 22:1.

19. Egypti tulee autioksi ja Edom autioksi koryeksi, väkivallan tähden Juudan lapsia kohtaan, kun vuodattivat vialtonta verta omassa maassansa. Ps. 79:2.3. Obadja v. 10. Ilm. 17:6.

20. Mutta Juuda asuu ijankaikkisesti, ja Jerusalemin svusta sukunn.

21. Ja Minä kostan heidän verensä, jota en ennen kostanut; ja Herra asuu Sionissa. Obadja v. 21.

PROFETTA AMOS.

I Luku.

Ennustus Damaskoa, Filistealaisia, Tyroolaisia, Edomilaisia ja Ammonilaisia vastaan.

Tämä on se, minkä Amos, joka oli Tekoan palmenia, näki Israelista, Ussian, Juudan kuninkaan, päivinä, ja Jerobeamin, Joaksen pojan, Israelin kuninkaan päivinä, kaksi vuotta ennen maanjäristystä. Am. 7:14. Sak. 14:5.

2. Ja hän sanoi: Herra kiljuu Sionista, ja jylisee Jerusalemistä, ja paimenten laitumet lakastuvat, ja Karmelin kukkula kuvitettu.

Jer. 25:30. Hos. 11:10. Joel 3:16.

3. Näin sanoo Herra: kolmen Damaskon rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska he rautaisilla rattailloivat puineet Gileadin,

2 Sam. 12:31. Jes. 17:1. Jer. 49:23 s.

4. lähetän Minä tulen Hasaelin huoneeseen, ja se kuluttaa Benhadadin hovit.

2 Kun. 13:3. Jer. 49:27.

5. Ja Minä särjen Damaskon salvat ja hävitän asukkaat Avenin laaksoista ja valtikaa pitäjän Bet-Edenistä, ja Syrian kansa viedään vankeuteen Kiiriin, sanoo Herra. 2 Kun. 16:9. Am. 9:7.

6. Näin sanoo Herra: kolmen Gasan rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska he veivät pois koko joukon vankeja, jättääksensä ne Edomille,

2 Aik. 21:16 s. Jer. 47:5.

7. lähetän Minä tulen Gasan muuriin, ja se kuluttaa sen hovit.

8. Ja Minä hävitän asukkaat Asodista ja valtikaa pitäjän Askalonista, ja käännän käteni Ekronia vastaan, ja Filistealaisten jällelle jääneet hukuvat, sanoo Herra, Herra. Jer. 25:20.

9. Näin sanoo Herra: kolmen Tyron rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska jättivät koko joukon vankeja

Edomille, eivätkä muistaneet veljien liittoa, Jes. 23:1 s. Hes. 28:1 s. Joel 3:4 s.

10. lähetän Minä tulen Tyron muuriin, ja se kuluttaa sen hovit.

Jer. 47:4. Hes. 26:3 s. 27:27.

11. Näin sanoo Herra: kolmen Edomin rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska hän miekalla vainosi veljeänsä ja tukahutti sääliväisyytensä, ja hänen vihansa raivosi lakkaamatta, ja hänen kiukkunsa väljyi ijankaikkisesti, 1 Moos. 27:40. 4 Moos. 20:20. Jes. 34:5.

Jer. 49:7 s. Hes. 25:12 s. Obadja v. 10 s.

12. lähetän Minä tulen Temaniin, ja se kuluttaa Bosran hovit.

13. Näin sanoo Herra: kolmen Ammonin lasten rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska he halkasivat Gileadin raskaat vaimot, laajentaaksensa aluettansa, Jer. 49:1 s. Hes. 25:2 s.

14. sytytän Minä tulen Rabban muuriin, ja se kuluttaa sen hovit, sotahuudon kaikussa sodan päivänä, myrskyn raivotessa rajuilman päivänä. 2 Sam. 11:1.

15. Ja heidän kuninkaansa kulkee vankeuteen, hän ja hänen ruhtinaansa yhdessä, sanoo Herra.

2 Luku.

Ennustus Moabia, Juudaa ja Israelia vastaan.

Näin sanoo Herra. kolmen Moabin rikoksen tähden, ja neljännenkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska hän poroksi poltti Edomin kuninkaan luut, 2 Kun. 3:9, 26, 27. Hes. 25:3 s.

2. lähetän Minä tulen Moabiin, ja se kuluttaa Kerijotin hovit, ja Moab kuolee sodan kohinassa, sotahuudon kaikussa, pasunan soidessa.

3. Ja Minä hävitän tuomarin hänen keskeltänsä, ja kaikki hänen ruhtinaansa Minä tapan ynnä hänen kanssansa, sanoo Herra.

4. Näin sanoo Herra. kolmen Juudan rikoksen tähden, ja neljänkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska he hylkäsivät Herran lain, eivätkä hänen sääntöjäänsä pitäneet, ja antoivat itsensä vietellä valhejumalien kautta, joiden jäljissä heidän isänsä kulkivat, Tuom. 2:11 s.

5. lähetän Minä tulen Juudaan ja se kuluttaa Jerusalemin hovit.

6. Näin sanoo Herra: kolmen Israelin rikoksen tähden, ja neljänkin tähden — en Minä muuta sanojani — koska he rahaan myövät vanhurskaan ja köyhän kenkäpariin. Am. 8:6.

7. He tallaavat vaivaiset maan tomuun ja sortavat raadollisia heidän feilläänsä; ja poika ja isä käyvät saman naisen pariin saastuttaaksensa minun pyhää nimeäni; Room. 2:24.

8. ja pantatuilla vaatteilla makaavat jokaisen alttarin ääressä ja sakoitetujen viiniä juovat Jumalansa huoneessa. 2 Moos. 22:26 s. 5 Moos. 24:12 s.

9. Ja kuitenkin Minä hävitin heidän edestänsä Amorilaisen, jonka korkeus oli niinkuin sedripuunkorkeus, ja hän oli väkevä niinkuin tammets; ja Minä hävitin hänen hedelmänsä ylhäältä ja hänen juurensa alhaalta. 4 Moos. 21:24 s. 5 Moos. 2:33 s. Jos. 24:8.

10. Ja Minä vein teidät Egyptin maasta ja kuljetin teidät korvessa neljäkymmentä vuotta, perimään Amorilaisen maata. 2 Moos. 12:51. 14:21 s.

11. Ja Minä asetin teidän poikianne profetoiksi ja nuorukaisianne nasireiksi. Vai eikö niin ole, te Israelin lapset? sanoo Herra.

12. Mutta te juotitte nasirit viinillä, ja profettoja te käskitte, sanoen „älkääät ennustako!“ 4 Moos. 6:2 s. Tuom. 13:5, 14. Jes. 30:10. Jer. 11:21. Am. 7:13.

13. Katso, Minä painan teitä alas, samoin kuin rattaat painavat, jotka ovat täynnä lyhteitä.

14. Ja hukkaan menee nopean pako, väkevä ei voi ponnistaa voimiansa eikä sankari pelastaa henkeänsä.

15. Ei joutsenkantaja pysy asemillaan, ei jaloistaan nopsa pelastu, eikä ratsumies pelasta henkeänsä.

16. Ja rohkeasydäminen sankarien joukossa pakenee alastomana sinä päivänä, sanoo Herra.

3 Luku.

Israel valittu ja hyljätty.

Kuulkaat tätä sanaa, jonka Herra puhuu teistä, te Israelin lapset, koko siitä sukunnasta, jonka Minä vein Egyptin maalta, sanoen:

2 Teidät vaan Minä tunsin kaikista

maan sukunnista; sentähden Minä kostan teille kaikki teidän pahat tekonne. 2 Moos. 19:5-5 Moos. 4:20. Ps. 147:19 s.

3. Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?

4. Kiljuuko jalopeura metsässä, ellei sillä saalista ole; kiljuuko nuori jalopeura luolassansa, ellei ole saalista saanut?

5. Meneekö lintu paulaan maassa, ellei sitä varten ansaa ole; kohoako paulamaasta, ellei olesaalistasaanut?

6. Vai soitetaanko sotatorvea kaupungissa, eikä kansa peljästy; taikka tapahtuuko onnettomuus kaupungissa, ellei Herra ole sitä tehnyt?

Jes. 45:7. Jer. 11:11. Val. v. 3:38. Mik. 1:12.

7. Sillä ei Herra, Herra, tee mitään, ellei ole ilmoittanut neuvoansa palvelijoillensa, profetoille.

8. Jalopeura kiljuu, kuka olisi peljästymättä? Herra, Herra puhuu, kuka olisi ennustamatta?

9. Julistakaat Asdodin hoveissa ja Egyptin maan hoveissa, ja sanokaat: kokoontukaat Samarian vuorille ja katsokaat, kuinka suuri häiriö sen sisässä ja sorto sen keskellä on!

10. He eivät tiedä oikeutta tehdä, sanoo Herra; vaan he kokoavat väkivaltaa ja ryöstöä hoveihinsa.

11. Sentähden näin sanoo Herra, Herra: vihollinen tulee ja piirittää maan, ja hän kukistaa sinun valtasi, ja hovisi ryöstetään.

12. Näin sanoo Herra: niinkuin paimen pelastaa jalopeuran suusta kaksi säärtä taikka korvan palasen, niin pelastuvat Israelin lapsetkin, jotka Samariassa istuvat vuoteen kulmassa ja damastipolstareilla.

13. Kuulkaat ja todistakaat Jaakobin huonekunnalle, sanoo Herra, Herra Jumala Sebaot:

14. Sinä päivänä, kun Minä kostan Israelille hänen pahat tekonsa, kostan minä Betelin alttareillekin; ja alttarin sarvet katkotaan ja ne putoavat maahan. 1 Kun. 12:33. 2 Kun. 23:15.

15. Ja Minä lyön maahan sekä talvihuoneen että kesähuoneen, ja norsuluu-huoneet kukistuvat, ja paljon huoneita häviää, sanoo Herra.

Tuom. 8:20. 1 Kun. 22:39. Jer. 36:22.

4 Luku.

Israel rangaistaan katumattomuutensa tähden.

Kuulkaat tätä sanaa, te Basanin lehmät, jotka Samarian vuorella sortatte vaivaisia ja teette köyhille vääryyttä, ja sanoite herroilleen: „tuokaat tänne juodaksemme!“ Ps. 22:13.

2 Vannonuton Herra, Herra, pyhyy-

tensä kautta: katso, ne päivät tulevat teidän ylitsenne, jolloin te viedään pois koukuilla ja teidän jäännöksenne kala-ongeilta. Jer. 16:16.

3. Ja muurin halkeamista te lähdette ulos, kukin kohdaltansa, ja te heitetään Harmoniin päin, sanoo Herra.

4. Menkää Beteliin ja tehkää syntiä, enentäkää Gilgalissa synnin tekoa; tuokaat joka aamu teurasuhrinne, kolmena päivänä kymmeneksenne! Hos. 4:15. 12:11. Am. 5:5.

5. Ja uhratkaat kiitosuhri happamasta, ja kuuluttakaat, julistakaat vapa-ehtoisia lahjoja! sillä niinhän te haluatte, te Israelin lapset, sanoo Herra, Herra. 3Moos. 2:11. 7:12.

6. Ja Minäkin annoin teille joutilaat hampaat kaikissa teidän kaupungeissanne ja leivän puutteen kaikissa paikkakunnissanne; ettekä sittenkään kääntyneet Minun tyköni, sanoo Herra. 2Kun. 6:25 s. 8:1.

7. Ja Minä myös pidätin teiltä saateen, kun vielä oli kolme kuukautta leikkauksen ja toisen kaupungin päälle Minä annoin sataa, ja toisen kaupungin päälle en antanut sataa; toinen pelto sai sadetta, ja toinen, jonka päälle ei satanut, kuivettui.

8. Ja kaksi, kolme kaupunkia lähti yhteen kaupunkiin vetä juomaan, eivätkä kylläänsä saaneet; ettekä sittenkään kääntyneet Minun tyköni, sanoo Herra.

9. Minä rankaisin teitä ruosteella ja laihonkellastumisella; teidän monet puutarhanne, viinimäkenne, fikunapuunne ja öljypuunne söi heinäsiirikka; ettekä sittenkään kääntyneet Minun tyköni, sanoo Herra. Joel 1:4. Hag. 2:18.

10. Minä lähetin teihin rutan Egyptin laihin, Minä tapoin miekalla teidän nuorukaisenne ynnä vangitut hevosenne ja annoin teidän leirinne löyhkän nousta juuri teidän omaan nenäännne; ettekä sittenkään kääntyneet Minun tyköni, sanoo Herra. 2Moos. 9:3. 12:20. 2Kun. 13:3, 7.

11. Minä tuotin hävityksen teidän keskellänne, samoin kuin Jumala hävitti Sodoman ja Gomorran, niin että te ollitte tulesta temmatun kekäleän kaltaiset; ettekä sittenkään kääntyneet Minun tyköni, sanoo Herra. 1Moos. 19:24 s.

Jes. 13:19. Jer. 49:18. Am. 1:1. 8:8. Sak. 3:2.

12. Sentähden teen Minä sinulle, Israel, näin. Koska Minä siis tämän teen sinulle, niin varusta itsesi Jumalaasi vastaan, Israel!

13. Sillä katso, Hän, joka muodostaa vuoret ja luo tuulen, ja ilmoit-

taa ihmiselle, mikä hänen mielensä on, Hän, joka tekee aamuruskon ja pimeyden, ja käypi maan kukkuiloilla: Herra Jumala Sebaot on hänen nimensä.

Pa. 65:7. 104:20. 135:7. Am. 5:8. 9:5 s. Mik. 1:3.

5 Luku.

Valitus Israelista. Rangaistustuomiot tulossa.

Kuulkaat tätä sanaa, jonka Minä teistä valitusvirreksi veisaan, te Israelin huonekunta!

2. „Kaatunut on neitsyt Israel, eikä nouse enää seisolle; hän makaa maassa pitkällään, eikä ole sitä, joka nostaa hänet pystyyn.“

3. Sillä näin sanoo Herra, Herra: kaupunki, joka lähtee ulos tuhannella, jättää jällelle sata, ja joka lähtee ulos sadalla, jättää jällelle kymmenen Israelin huonekunnalle.

4. Sillä näin sanoo Herra Israelin huonekunnalle: etsikää Minua, niin te saatte elää!

5. Alkää etsikö Beteliä, alkää Gilgaliin menkö, alkäätkä Bersebaan matkustako! sillä Gilgal viedään vankeuteen, ja Betel joutuu häviöön.

6. Etsikää Herraa, niin te saatte elää, ettei Hän tulisi niinkuin tuli Josefin huoneesen, ja se kuluttaisi sen, eikä olisi Betelissä sammuttajaa, —

7. te, jotka käännätte oikeuden koiruohoksi ja vanhurskauden kukistatte maahan. Am. 6:12.

8. Hän, joka tekee Otavan ja Kalevarin tähdet ja muuttaa kuoleman varjon aamuksi ja pimittää päivän yöksi; Hän, joka kutsuu meren vedet ja kaataa ne maan pinnalle: Herra on hänen nimensä.

9. Hän tuottaa äkkiä hävityksen valtiaalle, ja hävitys tulee vahvaan linnaan.

10. He vihaavat portissa nuhtelijaa, ja totuuden puhujaa he kauhistuvat.

11. Koska te poljette vaivaista ja jyvälahjoja häneltä otatte, sentähden käy niin, että kun olette vuojonkivistä huoneita rakentaneet, niin ette saa asua niissä, kun olette thania viinimäkejä istuttaneet, niin ette saa juoda niitten viiniä.

12. Sillä minä tiedän, kuinka monet teidän rikoksenne ovat ja kuinkasuuret teidän syntinne, te vanhurskaan ahdistajat, — lahjoja te otatte, ja köyhä hä portissa sorratte!

13. Sentähden, joka ymmärtäväinen on tällä ajalla, se vaikenee; sillä se on paha aika.

14. Etsikää hyvää, älkäätkä etsikö pahaa, että te elisisitte; silloin on Herra Jumala Sebaot teidän kansanne, niinkuin te sanottekin.

15. Vihaikaat pahaa ja rakastakaat hyvää, ja asettakaat porttiin oikeus! Kukaties armahtaa Herra Jumala Sebaot Josefín jättelitä.

Ps. 84:15. 97:10. Room. 12:9.

16. Sentähden näin sanoo Herra Jumala Sebaot, Herra: kaikilla toreilla on valitus, ja kaikilla kaduilla sanotaan: „voi, voi!“ Ja peltomiestä kutusataan murehtimaan, ja suruvirren taitavaa valittamaan. Jer. 9:17 s.

17. Ja kaikissa viinimäissä on valitus, sillä Minä kuljen sinun kauttasi, sanoo Herra.

18. Voi niitä, jotka toivottavat Herran päivää! Miksi hyväksi se olisi teille, se Herran päivä? Se on pimeys, eikä valkeus.

Jes. 5:19. Jer. 17:15. 30:7. Joel 2:2, 11. Sef. 1:14 s.

19. Juuri kuin jos joku pakenisi jalopeuraa, ja häntä kohtaisi karhu; taikka hän tulisi kotiin ja nojaisi käntensä seinää vasten, ja kärke häntä pistäisi.

20. Toitesti Herran päivä on pimeä, eikä valoisa, ja hämärä, ilman mitään valkeutta.

21. Minä vihaan, Minä hylkään teidän juhlanne, enkä mielisty teidän kokouksiinne.

8 Moos. 26:31. Jes. 1:11 s. Jer. 6:20. 7:22.

22. Sillä jos te tuottekin Minulle poltto-uhrinne ja ruoka-uhrinne, niin ei ne Minulle kelpaa, enkä Minä katsele syöttövasikoista tekemiä kiitosuhrejanne. San. 15:8. 21:27.

23. Vie pois Minun edestäni virttesi pauhu; en Minä kanteleittes soittoa tahdo kuulla!

24. Mutta oikeus on tulviva esille niinkuin vesi, ja vanhurskaus niinkuin väkevä virta!

25. Toitteko te Minulle teuras-uhreja ja ruoka-uhreja korvessa neljänäkymmenenä vuotena, te Israelin huonekunta? 5 Moos. 32:17. Ap. 1:7:42 s.

26. Te kannoitte kuninkaanne majaa ja epäjumala-kuvainne alustaa, jumalanne tähteä, jonka te olitte tehneet itsellenne.

27. Niin Minä siis kuljetan teitä vankeuteen kauas tuolle puolen Damaskoa, sanoo Hän, jonka nimi on Herra Jumala Sebaot.

6 Luku.

Suruttomien ja jumalattomien raagaistus. Voi suruttomia Sionissa ja huolettomia Samarian vuorella, noita ensimmäisen kansan mainittavim-

pia, joitten tykö Israelin huonekunta tulee! Jer. 2:3.

2. Menkää Kälneen ja katsokaat, ja lähtekää sieltä Hamattiin, siihen suureen kaupunkiin, ja käykää alas Filistealaisten Gattiin! Ovatko ne paremmat kuin nämä valtakunnat, vai onko heidän alueensa suurempikuin teidän alueene?

3. Te, jotka luulette pahan päivän kaukana olevan ja vedätte puoleenne väkivallan istuimen, Hes. 12:23. Am. 9:10.

4. jotka makeatte norsunluisilla voiteilla ja venytte polstareillanne, syötte karitsoita lammaslaumasta ja vasikoita karsinasta,

5. jotka harpun söidessä joutavia laulatte ja Davidin tavoin keksitte itsellenne kanteleita; Jes. 5:11 s.

6. jotka juotte viinimaljoista ja parhaimmalla öljyllä voitelette itseänne, — mutta ette murehdi Josefín vammaa! 1 Moos. 37:24.

7. Sentähden saavat he nyt mennä vankeuteen vangittujen etupäässä; silloin lakkaa venyjän rähinä.

8. Vannonut on Herra, Herra, itsensä kautta, sanoo Herra Jumala Sebaot: „Minua inhoittaa Jaakobin ylpeys; ja hänen hovejansa Minä vihaan, ja Minä annan alttiiksi kaupungin kaikinensa.“ Jer. 51:14.

9. Ja tapahtuu, että jos kymmenkunta miestä jää jällelle yhteen huoneeseen, niin he kuolevat.

10. Ja kuolleen nostaa hänen setänsä ja polittajansa, viedäksensä luut huoneesta, ja sanoo sille, joka on huoneen perässä: „onko vielä ketään sinun kanssasi?“ Ja kun tämä vastaa: „ei ole ketään“, sanoo hän: „vaiti! sillä ei pidä mainita Herran nimeä!“

11. Sillä katso, Herra käsksee ja lyö suuren huoneen palasiksi ja pienen huoneen pirstaleiksi.

12. Juoksevatkohevokset kallfolla, vai kynnetäänkö sitä härjillä, koska te olette muuttaneet oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän koiruohoksi? Am. 5:7.

13. Te, jotka iloitsette siitä, joka ei mitään ole, jotka sanotte: „olemme pa väkevyydessämme hankkinneet itsellemme sarvet!“ 1 Kun. 22:11. Mik. 4:13.

14. Sillä katso, Minä nostan kansan teitä vastaan, te Israelin huonekunta, sanoo Herra Jumala Sebaot, ja he ahdistavat teitä Hamatista asti korven puroon saakka. 2 Kun. 14:25.

7 Luku.

Amoksen näyt. Perikato uhkaa kansaa. Tammöistä näytti minulle Herra, Herra: ja katso, Hän tuotti hei-

näsirkkoja, kun äpäraheinä alkoi nousta, ja katso, se oli äpäraheinä kuninkaan niitosten jälkeen.

2. Ja kun ne olivat kokonaan syöneet maan kasvit, sanoin minä: „Herra, Herra, anna kuitenkin anteeksi! Kuinka voi Jaakob pysyä pystyssä, sillä vähäinen hän on?“

3 Silloin katui Herra sitä; „ei se ole tapahtuva“, sanoi Herra. 1 Moos. 6:6.

4. Tämöistä näytti minulle Herra, Herra: ja katso, Herra, Herra kutsui tulen, sillä rangaistuksensa; ja se söi suuren syvyyden ja kulutti perintömaata.

5. Silloin sanoin minä: „Herra, Herra, lakkaa kuitenkin! Kuinka voi Jaakob pysyä pystyssä, sillä vähäinen hän on?“

6. Silloin katui Herra sitä; „ei tämmöään ole tapahtuva“, sanoi Herra, Herra.

7. Tämöistä Hän näytti minulle: ja katso, Herra seisoi pystysuoralla muurilla, luotinuora kädessänsä.

2 Kun. 21:13. Jes. 34:11.

8. Ja Herra sanoi minulle: „mitä näet, Amos?“ Minä vastasin: „luotinuoran!“ Ja Herra sanoi: „katso, Minä panen luotinuoran minun kansani Israelin keskelle; en minä enää kulje hänen ohitsensa. Am. 8:2.

9. Ja Isaakin kukkulat tulevat autioiksi ja Israelin pyhäköt häviävät; ja minä nousem miekalla Jerobeamin huonekuntaa vastaan.“

2 Kun. 17:20 s.

10. Ja Amasia, Betelin pappi, lähetti sanan Jerobeamille, Israelin kuninkaalle, sanoen: „Amos nostaa kapinan sinua vastaan keskellä Israelin huonekuntaa; ei voi maakäräsiä hänen sanojansa.

11. Sillä näin on Amos sanonut: „Jerobeam kuolee miekkaan ja Israel totisesti viedään maastansa vankeuteen.“

12. Ja Amasia sanoi Amokselle: „sinä näkijä, mene matkoihis ja pakene Juudan maalle, ja syö siellä leipääsi, ja ennusta siellä! 1 Sam. 9:9. Am. 2:12.

13. Mutta Betelissä et sinä enää saa ennustaa, sillä se on kuninkaan pyhä paikka ja valtakunnan huone.“

14. Silloin vastasi Amos ja sanoi Amasialle: „en minä ole profetta enkä profetan poika, vaan minä olen paimen ja metsänhikunain kokooja. Am. 1:1.

15. Mutta Herra otti minut karjalaumasta, ja Herra sanoi minulle: „mene, ennusta minun kansalleni Israelille!“

16. Ja nyt, kuule Herran sanaa: sinä sanot: „et saa ennustaa Israelia

vastaan etkä saarnata Isaakin huonekuntaa vastaan!“ Hes. 21:2.

17. Sentähden näin sanoo Herra: „sinun vaimosi tekee kaupungissa huorin, ja poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan; sinun maas arvalla jaetaan, ja sinä itse kuolet saastaisessa maassa, ja Israel totisesti viedään maastansa vankeuteen.“

2 Kun. 17:8, 18, 21.

8 Luku.

Israel kypsynyt tuomolle. Jumalan sanan nälkä on tuleva.

Tämöistä näytti minulle Herra, Herra: ja katso, korillinen kypsyneitä hedelmiä.

2. Ja Hän sanoi: „mitä näet, Amos?“ Minä sanoin: „korillisen kypsyneitä hedelmiä.“ Silloin sanoi Herra minulle: „tullut on minun kansani Israelin loppu; en Minä enää käy hänen ohitsensa. Am. 7:8.

3. Ja hovin veisut muuttuvat valitukseksi sinä päivänä, sanoo Herra, Herra; paljon on ruumiita, joita Hän joka paikkaan on hajoittanut, — vaiti!“

4. Kuulkaat tätä te, jotka tahdotte niellä köyhän ja hävittää maan vaivaisia,

5. sanoen: „milloinika uusikuu loppuu, että me saisimme jyvii myödy, ja sabbatti, että me saisimme avata jyvää-aitan, pientääksemme efa-mitan ja korotaaaksemme hintaa ja vaa-kkaa väärentääksemme, 4 Moos. 10:10.

28:11. 5 Moos. 25:13—15. Hes. 12:7.

6. saadaksemme rahalla vaivaiset haltuomme ja köyhän kenkäparilla ja myöddäksemmeakanat jyvien hinnasta?“

Am. 2:5.

7. Vannonut on Herra sen kautta, josta Jaakob ylpeilee: „en totta Minä ikänä unhota yhtäkään heidän tekoansa!“

8. Eikö semmoisten tähden maa vapise ja kukin sen asukas murehdi? Eikö koko maa paisu niinkuin joki ja kuohu ja laskeu niinkuin Egyptin joki. Pa. 32:6. Am. 9:5.

9. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo Herra, Herra, että Minä annan auringon laskea sydänpäivällä ja teen maan pimeäksi keskellä päivää.

Ps. 19:6, 7. Mik. 3:6.

10. Ja minä muutan teidän juhlanne murheeksi ja kaikki teidän veisunne valitusvirreksi, ja vedän kaikille kupille säkin ja panen kaikki päät paljaksi, ja teen tämän murheen semmoiseksi murheeksi, niinkuin joka ainoata lastaan suree, ja sen lopun katkeran päivän kaltaiseksi.

Jer. 6:26. 48:37. Sak. 12:10.

11. Katso, ne päivät tulevat, sanoo Herra, Herra, jolloin minä lähetän näljän maahan, eileivän nälkää eikä veden janoa, vaan näljän kuulla Jumalan sanaa.

12. Ja he juoksevat mereltä merelle, ja pohjesta itään he kuleksivat etsimässä Herran sanaa, eivätkä löydä.

13. Sinä päivänä kauniit neitsyet ja nuorukaiset nääntyvät janoasta,

14. jotka nyt vannovat Samarian rikoksen kautta ja sanovat: „niin totta kuin sinun jumalasi Danissa elää!“ ja: „niin totta kuin Berseban jumalanpalvelus pysyy!“ ja he lankeavat, eivätkä enää nouse.

9 Luku.

Pyhäkön hävitys. Kristuksen valtakunnan ihanuus.

Minä näin Herran seisovan alttarilla; ja hän sanoi: iske pylväitten päihin, niin että kynnykset vapisivat, ja hujoita pistaleet heidän kaikkien päälle. Ja heidän jätteensä minä miekalla tapan; ei heistä pakolainen pääse pakoon, eikä heistä karannut pelastu. Hes. 9:5 s. Am. 2:14.

2. Jos he vaikka tuonelaan tunkevat, sieltäkin minun käteni heidät noutaa; ja jos vaikka taivaasen astuvat, sieltäkin minä heidät maahan syökseen. Ps. 139:7 s. Obad. v. 4.

3. Ja jos he lymyttävät itsensä Karmelin kukkulalle, sieltäkin Minä heitä kaen ja noudan heidät; ja joskin he kätksivät itsensä minun silmäini edestä meren pohjaan, sielläkin Minä käsken kärmeen heitä pistämään. Jes. 27:1.

4. Ja jos he kulkevat vankeina vihollistensa edessä, niin Minä sielläkin käsken miekan heitä tappamaan; ja Minä asetan silmäni heitä vastaan pahaksi, enkä hyväksi.

Ps. 34:17. Jer. 44:11.

5. Ja Herra, Herra Sebaot, joka sauttaa maata, niin että se sulaa, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät, ja se kokonansa paisuu niinkuin joki ja laskeupi niinkuin Egyptiin joki;

Tuom. 5:4. Am. 8:3. Mik. 1:4. Nah. 1:5.

6. Hän, joka on rakentanut salinsa

taivaasen ja perustanut taivaslakensa maan yllä, joka kutsuu meren vesiä ja vuodattaa ne maan pinnalle, — Herra on hänen nimensä!

Ps. 104:3. Jes. 66:2. Am. 4:13. 5:3.

7. Ettekö te ole minusta niinkuin Kuusin lapset, te Israelin lapset? sanoo Herra. Enkö minä vienyt Israelin lapsia Egyptiin maasta ja Filistealaisia Kafforista ja Syrialaisia Kiristä?

1 Moos. 10:14. 5 Moos. 2:23. Am. 1:5.

8. Katso Herran, Herran silmät ovat syntistä valtakuntaa vastaan, ja Minä peräti kadotan sen maan päältä. En minä kuitenkaan Jaakobin huonekuntaa kokonaan hävitä, sanoo Herra. Jer. 30:11.

9. Sillä katso, Minä annan käskyn, ja seulotan Israelin huonekunnan kaikkien pakanain kesken, niinkuin seulalla seulotaan, eikä siemenjyvää putoa maahan.

10. Miekkaan kuolevat kaikki minun kansani syntiset, ne jotka nyt sanovat: „ei saavuta eikä satuta meitä onnettomuus.“ Am. 6:3.

11. Sinä päivänä minä rakennan Davidin kaatuneen majan, ja korjaan sen halkeamat ja sen rauniot kohennan, ja rakennan sen niinkuin se entisnä päivinä oli; Ap. t. 15:16 s.

12. että he omistaisivat Edomin jätteen ja kaikki kansat, joille minun nimeäni saarnalaan, sanoo Herra, joka tekee tähten. Jes. 44:5.

13. Katso, ne päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin kyntäjä seuraa leikkaajaa ja viinimarjain sotkija siemenen kylväjää, ja vuoret vuotavat mehua ja kaikki kukkulat sulavat.

3 Moos. 26:5. Joel 3:18.

14. Ja Minä palautan vangitun kansani Israelin, ja he rakentavat autiot kaupungit ja asuvat niissä, ja istuttavat viinimäkejä ja juovat niitten viiniä, ja tekevät puutarhoja ja syövät niitten hedelmän.

5 Moos. 28:30, 39. Am. 5:11.

15. Ja Minä istutan heidät omaan maahansa, eikä heitä enää revitä pois heidän muastansa. Jonka Minä heille annoin, sanoo Herra, sinun Jumalasi. 2 Moos. 15:17. Jer. 32:41.

PROFETTA OBADJA.

Edomin tuomio. Kristuksen valtakunnan tulo.

Obadjan näky. Näin on Herra, Herra sanonut Edomista. Sanoman me olemme kuulleet Herralta, ja sanan-

saattaja on lähetetty pakanain kesken: „nouskaat, ja lähtekäämme sotaan sitä vastaan!“

Jer. 49:14 s. Am. 1:11 s.

2. Katso, pieneksi Minä sinut panen

pakanain joukkoon; sinä olet sangen-gon ylönkatsottu.

3. Sydämmesi ylpeys on sinut pettänyt, sinä, joka asut kalliosuojissa, korkeassa asunnossas, sanoen sydämmessäs: „kuka syöksee minut maahan?“

4. Vaikka nousisit korkealle niin-kuin kolka ja tähtien väliin panisit pesäsi. sieltäkin Minä syökseen sinut maahan, sanoo Herra. Ps. 139:7 s. Am. 9:2.

5. Jos varkaat tulevat tykösi, jos rosvot yöllä kuinka hävitetty sinä olet! eivätkö varasta niin paljon kuin heitä haluttaa? Jos viini-elon korjaajat tulevat tykösi, eikö he jätä jäliteitä jälkeensä? Jer. 49:9 s.

6. Kuinka tutkitut ovat Esaulaiset, heidän aarteensa haetut!

7. Aina rajalle saakka avajat sinut kaikki liittolaisesi, ne, joitten kanssa sinä rauhassa olit, pettävät sinua ja voittavat sinut; leipäsi he panevat paulaksi sinun allesi. — Ei hänessä taitoa ole.

8. Enkö minä sinä päivänä, sanoo Herra, hukuta viisaat Edomista ja taidon Esaun vuorelta? Jes. 29:14.

9. Ja sinun sankarisi, Teman, hämmästyvät, niin että joka mies surmanmisellä hävitetään Esaun vuorelta.

10. Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia vastaan peittää häpeä sinut, ja sinä hävitetään ikuiseksi. 1 Moos. 27:41.

Hes. 25:12. 35:3 s. Joel 3:19. Am. 1:11 s.

11. Sinä päivänä kun sinä seisoit häntä vastaan, sinä päivänä kun muukalaiset hänen tavaransa veivät pois ja vierailta tuli hänen portteihinsa ja he Jerusalemissa heittivät arpaa, olit sinä niinkuin yksi heistä. Joel 3:3.

12. Vaan älä iloiten katsele veljesi päivää, hänen onnettomuutensa päivää, äläkä iloitse Juudan lapsista heidän häviöpäivänänsä, äläkä suurena suutasi ahdingon päivänä!

Ps. 22:8. Jes. 57:4. Mik. 4:11.

13. Älä mene minun kansani porttiin heidän kukistuspäivänänsä, älä iloiten katsele onnettomuutensa hänen kukistuspäivänänsä, äläkä koske hänen tavaraansa hänen kukistuspäivänänsä! Ps. 137:7.

14. Älä seiso teitten haaroissa surmatakses hänen päässeitänsä, äläkä alttiiksi anna hänen pakolaisiansa ahdingon päivänä!

15. Sillä lähellä on Herran päivä kaikkia pakanoita vastaan. Niinkuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään; sinun tekosi palajaa pääsi päälle.

2 Moos. 21:24. Hes. 35:15. Joel 3:4. Luuk. 6:37 s.

16. Sillä niinkuin te olette juoneet minun pyhällä vuorellani, niin täytyy kaikkien pakanain juoda alinalkaa, juoda ja särpätä, ja olla niinkuin ei heitä olisi ollutkaan.

Jer. 25:15 s. 49:12.

17. Mutta Sionin vuorella on pelastettuja, ja se on pyhä paikka; ja Jaakobin huonekunta valloittaa heidän perintö-osansa.

18. Ja Jaakobin huonekunta tulee tuleksi, ja Josefink huonekunta liekiksi, ja Esaun huonekunta korreksi; ja he polttavat heidän keskellänsä ja kuluttavat heidät, niin ettei ketään jää jällelle Esaun huonekunnalle; sillä Herra on sen sanonut.

19. Ja etelämaa valloittaa Esaun vuo- ren, ja alankomaa Filistealaiset; ja he valloittavat Efraimin alueen ja Samarian alueen; ja Benjamin valloittaa Gilendin.

20. Ja tämän sotalauman vankijoukko Israelin lapsista valloittaa Kana- nealaiset Sarpattiin saakka, ja Jeru- salemin vankijoukko, joka Sefara- dissa on, valloittaa etelämaan kau- pungit. Jos. 15:21 s.

21. Ja vapahantajia nousee Sionin vuo- rella tuomitsemaan Esaun vuorta; ja valtakunta on oleva Herran.

Joel 3:21. Mik. 4:7. Luuk. 1:33, 71.

PROFETTA JOONA.

I Luku.

Joona kutsutaan, pakenee.

Ja Herran sana tuli Joonalle, Amit- tain pojalle, sanoen: 2 Kun. 14:25.

2. „Nouse, mene Niniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sitä vastaan; sillä heidän pahuutensa on tullut minun kasvojeni eteen.“

1 Moos. 10:11 s. 18:20. 19:13. Joon. 3:3.

3. Ja Joona nousi paelaksensa Tar- sikseen Herran kasvojen edestä. Ja hän meni alas Joppeen ja tapasi lai- van, joka kulki Tarsikseen; ja hän maksoi kuljetuspalkan ja astui sin- hen, mennäksensä heidän kanssansa Tarsikseen Herran kasvoja pakoon.

4. Mutta Herra lähetti ankanan tuu- len merelle, ja kova myrsky nousi merellä; ja laiva alkoi särkyä.

5. Ja merimiehet pelkäsivät ja huusivat kukin jumalansa puoleen ja heittivät laivassa olevat kalut mereen keventääksensä kuormaansa. Mutta Joonan oli laskeunut laivan sisimpään, jossa hän makasi ja nukkui raskaasti. Ap. t. 27:18 s.

6. Ja häntä lähestyi laivan päämies ja sanoi: „kuinka niin raskaasti nukkut? Nouse, huuda Jumalasi puoleen! Kukaties se Jumala meitä armossa muistaa, ettemme huku.“

7. Ja he sanoivat toinen toisellensa: „tulkaat ja heittäkäämme arpaa, tietääksemme, kenen tähden tämä onnettomuus on meitä kohdannut.“ Ja he heittivät arpaa, ja arpa lankesi Joonan päälle. Sau. 16:33.

8. Ja he sanoivat hänelle: „ilmoita meille, minkä tähden tämä onnettomuus on meitä kohdannut! Mikä on asia ja mistä tulet, mikä on kotimaasi ja mitä kansaa sinä olet?“

9. Ja hän sanoi: „minä olen Hebrealainen ja minä pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja maan.“

10. Silloin miehet sangen suuresti peljästyivät ja sanoivat hänelle: „miksi tämän teit?“ Sillä miehet liesivät hänen olevan Herran kasvot ja paossa; sillä hän oli sen heille ilmoittanut.

11. Ja he sanoivat hänelle: „mitä me sinulle tekisimme, että meri meille tyventyisi?“ Sillä meri yhä vaan myrskysi.

12. Ja hän sanoi heille: „ottakaat ja heittäkäätkä minut mereen, niin meri tyvenee teille; sillä minä tiedän tämän kovan myrskyn kohdanneen teitä minun tähteni.“

13. Ja miehet soutivat laskeaksensa maalle, vaan eivät voineet; sillä meri yhä vaan myrskysi heitä vastaan.

14. Ja he huusivat Herran tykö ja sanoivat: „voi Herra, älä salli meidän hukkaa tämän miehen hengen tähden, äläkä lue meille viatonta verta! sillä sinä, Herra, teet niinku fin Sinulle kelpaa.“ Tuom. 9:24.

15. Sitten ottivat he Joonan ja heittivät hänet mereen. Silloin meri lakasi pauhustaan.

16. Ja miehet suuresti pelkäsivät Herraa ja uhrasivat Herralle teurasuhrin ja tekivät lupauksia.

2 Luku.

Joonan pelastus.

Ja Herra lähetti suuren kalan nielämään Joonan. Ja Joonan oli kalan sisuksissa kolme päivää ja kolme yötä. Matt. 12:40. 16:4. Luuk. 11:30.

2. Ja Joonan rukoili kalan sisuksissa Herraa, hänen Jumalataansa.

3. Ja sanoi: „ahdistuksissani minä huusin Herraa, ja Hän kuuli minua. Tuonelan kohdusta minä paruin; Sinä kuulit minun ääneni.“ Ps. 77:3 s. 120:1. 130:1.

4. Sinä syöksit minun syvyyteen, meren poveen, niin että virta minun piiritti; kaikki sinun kuohusija aaltosi kävivät minun ylitseni.

5. Silloin minä sanoin: minä olen sysätty pois sinun silmiesi edestä; kuitenkin saan vielä katsella sinun pyhään tempelliisi päin. Ps. 31:23.

6. Vedet piirittivät minun hamaan sieluunisaakka: syvyys kiersi minun, kuisila päähäni kääriytyi. Ps. 135. 69:29.

7. Vuorten perustukseen asti minä vajosin; maan teljet olivat takanani ikuisesti suljetut. Mutta sinä, Herra, minun Jumalani, nostit henkeni kuopasta. Ps. 30:4.

8. Kun henkeni minussa nääntyi, muistin minä Herraa, ja rukoukseni tuli Sinun tykösi, sinun pyhään tempelliisi.

9. Jotka turhia valhe-jumalia noudattavat, ne menettävät armonsa.

10. Mutta minä tahdon kiitoksen äänellä uhrata Sinulle; mitä lupasin, sen tahdon maksaa. Herran kädessä on pelastus!“ 6 Moos. 32:21. Ps. 31:7. 144:2. Ps. 3:9. 50:14. 116:7.

11. Ja Herra käski kalan oksentaa Joonan kuivalle maalle.

3 Luku.

Joonan katumuussaarna Ninivessä.

Ja Herran sana tuli Joonalle toistamiseen, sanoen:

2. „Nouse, mene Niniveen, siihen suureen kaupunkiin, ja saarnaa sille se saarna, jonka Minä sinulle sanon!“

3. Ja Joonan nousi ja meni Niniveen Herran sanan mukaan. Mutta Ninive oli Jumalan suuri kaupunki, kolmen päivämatkan suuruinen.

4. Ja Joonan alkoi kävellä kaupunkia yhden päivän matkan ja saarnasi, sanoen: „vielä on neljäkymmentä päivää, niin Ninive hävitetään!“

5. Ja Niniven miehet uskoivat Jumalan ja julistivat paaston ja pukeusivat säkkeihin, heidän vanhimmistansa alkaen heidän nuorimpiinsa saakka. Joel 2:15. Matt. 12:41. Luuk. 11:32.

6. Ja kun Niniven kuningas sen kuuli, nousi hän istuimeltansa ja riisui vaippansa yltänsä, kääri itsensä säkkiin ja istui tuhkaan.

7. Ja hän antoi huutaa ja julistaa Ninivessä, kuninkaan ja hänen ylimystensä käskystä, sanoen: „Älkööt

ihmiset ja eläimet, karja ja lampaat mitään maistako, Älkööt laittumella käykö, älköötäk vettä juoko.

8. vaan pukeutukoot seka ihmiset että eläimet murhepuokun ja huutakoot hartaasti Jumalan tykö. ja palatkoon kukin pahalta tieltänsä ja siitä vääryydestä, mikä heidän kässinsä on.

Job 39:3. Ps. 104:27. 147:9. Joel 1:20.

9. Kukaties Jumala kääntyy ja ka-tuu, ja lakkaa vihansa kiivaudesta, niin ettemme huku.“ Jer. 18:8. Joel 2:14.

10. Ja Jumala näki heidän töitönsä, että he palasivat pahalta tieltänsä; ja Jumala katui sitä pahaa. jota Hän oli uhannut heille tehdä, eikä tehnyt-kään sitä. 1Moos. 6:6. 2Moos. 32:14. Am. 7:3, 6.

4 Luku.

Joona vihastuu. Herra opettaa häntä.

Mutta Joona pani tämän kovin pa-haksensa, ja hän vihastui.

2. Ja hän rukoili Herran puoleen ja sanoi: „voi Herra, enkö omassa maas-sani ollessani tuota sanonutkin? Sentähden minä kiiruhdin paetakseni Tarsikseen. Sillä minä tiesin, että olet armollinen ja laupias Jumala, pitkämielinen ja suuri hyvydessäs, ja että kadut pahaa.

2 Moos. 34:6. 4 Moos. 14:18. 1 Sam. 15:29. Neh. 9:17. Ps. 86:5. 103:8. 145:8. Joel 2:13.

3. Ja nyt, Herra, ota minulta hen-keni, sillä parempi on minun kuolla kuin elää.“ 1 Kun. 19:4.

4. Silloin Herra sanoi: „onko vihasi oikea?“

5. Ja Joona läksi kaupungista ja asetui kaupungista itään päin, ja teki siellä itsellensä majan; ja hän istui sen alle varjoon, siksi kuin näkisi, miten kaupungin kävisi.

6. Ja Herra Jumala toimitti pen-saan, joka kasvoi Joonan yli, varjostaamaan hänen päättänsä ja virvoittaamaan häntä hänen vaivassansa. Ja Joona suuresti iloitsi pensasta.

7. Ja aamuruskon koittaessa seu-raavana päivänä toimitti Jumala madon, joka pisti pensasta, niin että se kuivettui.

8. Ja auringon noustessa toimitti Ju-mala polttavan itätuulen; ja auringo pisti Joonan päätä, niin että hän nääntyi ja toivotti itsellensä kuole-maa, sanoen: „parempi on minun kuolla kuin elää!“

9. Ja Jumala sanoi Joonalle: „onko vihasi tämän syynä tähden oi-kea?“ Mutta hän sanoi: „oikea on vihani aina kuolemaan saakka.“

10. Silloin sanoi Herra: „sinä sää-lit pensasta, josta et ole vaivaa nähnyt, ja jota et kasvattanut ole, joka yöllä kasvoi ja yön vanhana katosi.

11. Enkö minä säällisi Ninivetä, tuota suurta kaupunkia, jossa on enempi kuin satakaksikymmentä tuhatta ihmistä, jotka eivät tiedä eroittaa oi-keaa kättä vasemmasta, ja lisäksi vielä paljon karjaa?“

PROFETTA MIKA.

1 Luku.

Samarian ja Juudan tuomio.

Herran sana, joka tuli Mikalle Mo-resetista, Jotamin, Ahaksen ja Hiskijan, Juudan kuningasten, päi-vinä, jonka hän näki Samariasta ja Jerusalemista. Jer. 26:18.

2. Kuulkaat, kaikki kansat, ota vaarin, sinä maa, ja kaikki mitä siinä on! Ja olkoon Herra, Herra, teitä vastaan todistajana, Herra pyhästä tem-pelistänsä! 5 Moos. 32:1. Ps. 11:4. 50:4. Jes. 1:2.

3. Sillä katso, Herra lähtee sijastansa, astuu alas ja kulkee maan kukkuloilla. 1 Moos. 11:7. Jes. 26:21. Am. 4:13.

4. Ja vuoret sulavat hänen alliansa, ja laaksot halkellevat, — niinkuin medenvaha tulen edessä, ja niinkuin vesi, joka jyrkältä putona.

2 Moos. 19:18. Ps. 68:8. 97:5. Nah. 1:5.

5. Kaikki tämä tapahtuu Jaakobin

luopumuksen tähden ja Israelin huonekunnan syntien tähden. Kuka on syyppä Jaakobin luopumukseen? Eikö Samaria? Ja kuka Juudan uhrikukkuloihin? Eikö Jerusalem?

6. Sentähden Minä panen Samarian kiviraunioiksi kädellä, viinitarha-istutukseksi; ja vyörytän sen kivet laaksoon ja paljastan sen perustukset.

7. Ja kaikki sen epäjumalankuvat lyödään rikki, ja kaikki sen huorapalkat poltetaan tulussa, ja kaikki sen kuvat Minä hävitän; sillä huoran palkasta on se ne konnut, ja huoran palkaksi ne jälleen tulevat.

6 Moos. 23:18. Hos. 2:5.

8. Sentähden minä tahdon valittaa ja vaikeroida, käydä riisuutuna ja alastomana, tahdon valittaa niinkuin villikoirat ja uikuttaa kuin räälly-linnut. Job 30:28 a. Jes. 20:3. Jer. 4:19.

9. Sillä kuolettava on sen haava; sillä

se on tullut Juydaan saakka, se ulottuu kansani porttiin asti, Jerusalemiin saakka. 2 Kun. 18:18. Jer. 16:18.

10. Alkääät sitä Gatissa ilmoittako; älkääät katkerasti itkekö! Bet-Leaf-rassa minä tahraan itseäni tuhkaan. 2 Sam. 1:20. Job 2:8. Jer. 6:26.

11. Lähtekääät matkalle, te Safirin asukkaat, häpeällisesti paljastettuna! Saanani asukkaat eivät lähde ulos; valitus Bet-Haeselissa estää teitä siellä viipymästä. Jes. 47:3.

12. Sillä Marotin asukkaat vapisevat tavaransa tähden; sillä onnettomuus on tullut Herralta Jerusalemin portille. Am. 8:6.

13. Valjastakaat juoksija vaunujen eteen, te Lakiksen asukkaat! Sinä olit synnin alku Sionin tyttäreille, sillä sinussa tavattiin Israelin rikokset. Jos. 10:3. 15:39. 2 Kun. 19:8.

14. Sentähden sinun täytyy luopua Moreset-Gatista. Aksibin huoneet tulevat pettäväksi puroksi Israelin kunnikaille. Jos. 15:44. 19:29.

15. Vielä minä tuotan teille perillisen, te Maresan asukkaat. Adullamiin saakka tulevat Israelin ylimykset.

16. Aja pääsi paljaaksi ja keritse itseäs lemmittyjen lastesi tähden; laajenna pääsi paljaus niinkuin kotka, sillä he ovat viedyt pois sinulta maanpakoon.

2 Luku.

Israelin jumalattomuus. Kristus luvataan.

Voi niitä, jotka vahinkoa ajattelevat ja pahaa valmistavat vuoteillansa, päivän koittaessa sitä tehdäkseen, koska se on heidän vallassansa! Ps. 4:5. 36:5.

2. He ahnehtivat peltoja ja ryöstävät ne, he himoitsevat huoneita ja ottavat ne; he sortavat miehen huoneinensa ja ihmisen perintöinensä. 2 Moos. 20:17. 1 Kun. 21:18. Jes. 5:8.

3. Sentähden näin sanoo Herra: katso, Minä ajattelen tätä sukukuntaa vastaan onnettomuuden, josta ette voi irroitaa kaulaanne ja jonka tähden ette saata ylpeästi kävellä; sillä se on paha aika.

4. Sinä päivänä teistä pilkkavirttä lauletaan ja valitusvirttä veisataan. sanoen: „me olemme peräti hävitetty; minun kansani perintö-osan Hän vaihetti muille; kuinka Hän sen minulta otti? Vastustajalle Hän peltoimme jakaa!“ 2 Kun. 17:24.

5. Sentähden ei sinulle jää ketään, joka laskee nuoran arvan panoksi Herran seurakunnassa.

6. „Älkääät saarnatko!“ — niin he saarnaavat. Eikö semmoisille pidä

saarnattaman? Eikö pilkan pidä poistuman? Jes. 90:10. Am. 7:16.

7. Voi miten Jaakobin huonekunnassa puhutaan! Onko Herra kärsimätön, vai ovatko hänen tekonsa semmoisia? Eikö minun puheeni ole hyvä sille, joka oikein vaeltaa? Jes. 28:21. 60:2.

8. Mutta minun kansani on jo tätä ennen asettanut itsensä viholliseksi. Hamseen päältä he riistävät vaipan niiltä, jotka riittaa nostamatta kulkevat ohitse. Hes. 22:29.

9. Minun kansani vaimot te ajatte pois heidän rakkaisista kodeistansa; heidän lapsukailtansa te ikuisiksi otatte minun kaunistukseni. Matt. 23:14.

10. Nouskaat ja menkääät matkoihinne! sillä tämä ei ole teidän lepopaikkanne; sillä saastaisuus tuottaa kauhean turmion. 3 Moos. 18:23, 28.

11. Jos joku tuulta ja petosta tavoitava mies valhetellen puhuisi: „minä saarnaan sinulle viinistä ja väkevästä juomasta.“ niin se olisi tämän kansan saarnaaja! Jes. 90:10. Mik. 8:5.

12. Minä tahdon koota sinua, Jaakob, kokonansa; Minä tahdon kerätä Israelin jätteet, tahdon saattaa heidät yhteen niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin karjalauman laitumen keskelle. Silloin vilise ihmisiä. Jer. 31:8s. Joh. 10:16.

13. Murtaja käy heidän edellensä; he murtavat ja kulkevat portin läpi ja lähtevät siitä ulos; ja heidän kunnikaansa kulkee heidän edellensä, ja Herra heidän etupäässänsä.

3 Luku.

Kansan päämiesten ja profettojen synnit. Jerusalemin hävitys.

Ja minä sanoin: kuulukaat kummin-kin, te Jaakobin päämiehet ja Israelin huonekunnan ruhtinaat! Eikö teidän tule tietää oikeutta? Jer. 5:4s.

2. te, jotka vihaatte hyvää ja rakastatte pahaa, jotka kiskotte heiltä heidän nahkansa, ja lihan heidän luistansa,

3. jotka syötte minun kansani lihan ja nyllette heiltä mahan, jotka särette heidän luunsa ja paloitatte niitä niinkuin pataan, ja niinkuin lihaa katilaan! Ps. 14:4.

4. Silloin he huutavat Herran tykö, mutta Hän ei kuule heitä, vaan peittää kasvonsa heiltä sinä aikana, niinkuin heidän pahat tekonsa ansainneet ovat. 6 Moos. 31:18. San. 1:28.

Jes. 1:15 Jer. 11:11. 14:12. Hes. 8:18.

5. Näin sanoo Herra niistä profetoista, jotka minun kansaani viettelevät,

jotka saarnaavat rauhaa, kun heillä on hampaissansa jotakin puremista, mutta julistavat sotaa sitä vastaan, joka ei heidän suuhunsa mitään anna. Hea. 13:18 s. Mik. 2:11.

6. Sentähden tulee teille yö ilman näkyjä, ja pimeys teille ilman enustamista. Aurinko laskee niiden profettojen ylitse, ja päivä pimenee heidän ylitseen.

Jer. 15:9. Joel 2:10. Am. 8:9.

7. Ja näkijät häpeävät, ja ennustajat punastuvat, ja kaikki he peittävät suunsa, sillä Jumala ei vastaa heitä. 3 Moos. 13:45. Hea. 24:17.

8. Mutta minä olen täynnä voimaa ja Herran henkeä, oikeutta ja väkevyyttä, ilmoittaakseni Jaakobille hänen rikoksensa ja Israelille hänen syntinsä.

9. Kuulkaat tätä, te Jaakobin huonekunnan päämiehet ja Israelin huonekunnan ruhtinaat, jotka kauhistutte oikeutta ja väänätte kaiken oikean vääräksi, Am. 5:7. 6:12.

10. te, jotka rakennatte Sionin verellä ja Jerusalemin vääryydellä!

Jer. 22:13. Hea. 22:27. Hab. 2:12.

11. Sen päämiehet tuomitsevat lahjan tähden, sen papit opettavat paljan tähden ja sen profetat ennustavat rahan tähden, ja Herraan he kuitenkin luottavat, sanoen: „eikö Herra ole meidän keskellämme? Ei onnettomuus meitä kohtaa.“

Jer. 5:12. 7:4 s. 'Sef. 3:3 s.

12. Sentähden kynnetään Sion teidän tähtenne pelloksi ja Jerusalemin tulee kiviraunioksi, ja temppelein vuori metsäkukkuloiksi. Jer. 26:18.

4 Luku.

Kristuksen valtakunnan kunnia.

Ja tapahtuu päivän lopulla, että Herran huoneen vuori on vahvistettuna vuorten huipulla, ja se on muita kukkuloita korkeampi; ja sinne virtailee kansoja.

Ps. 68:17. Jea. 2:2 s. Jer. 3:17. Sak. 8:20 s.

2. Ja paljon pakanoita sinne menee, ja he sanovat: „tulkaat ja astukaamme ylös Herran vuorelle ja Jaakobin Jumalan huoneeseen, että Hän opettaisi meille teitänsä, ja me vaeltaisimme hänen poluillaan!“ Sillä Sionista on laki lähtevä, ja Herran sana Jerusalemissa. Ps. 110:2. Jea. 51:4.

3. Ja Hän tuomitsee monen kansan kesken ja julistaa oikeutta väkeville kansoille kaukaisiin maihin saakka; ja he takovat miekkansa vannaiksi ja keihäänsä viikatteiksi. Ei nosta kansa miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää sotaa opettele. Joel 3:10.

4. Ja he saavat kukin istua viinipuunsa ja fikunapuunsa alla, kenenkään heitä häiritsemättä; sillä Herran Sebaotin suu on sen puhunut. 3 Moos. 26:6. 1 Kun. 4:25. Jea. 11:6. Jer. 30:10. Sak. 3:10.

5. Sillä kaikki kansat vaeltavat kukin jumalansa nimessä, mutta me vaellamme Herran, meidän Jumalamme, nimessä aina ja ijankaikkisesti.

6. Sinä päivänä, sanoo Herra, tahdon Minä koota ontuvaset ja kerätä hyljättyt ja ne, joita vaivannut olen. 5 Moos. 30:3 s. Hea. 34:16. Sef. 3:19.

7. Ja Minä teen ontuvasen perilliseksi ja kauas karkotetun väkeväksi kansaksi; ja Herra on heidän kuninkausa Sionin vuorella lästä ajasta ijankaikkiseen asti. Jea. 24:23. 60:22. Dan. 7:14. Obad. v. 21. Luuk. 1:33.

8. Ja Sinä paimentorni, tytär Sionin kukkula, sinulle saapuu ja tulee entinen herraus, kuningasvalta Jerusalemin tyttären yli. 1 Moos. 35:21. Neh. 3:1.

9. Miksi sinä nyt niin pahasti parut? Eikö sinulla ole kuningasta? vai onko neuvonantajasi hukkunut, koska tuska sinun käsitti niinkuin synnyttäjän? Jer. 8:19.

10. Vääntele itseäsi ja voittele, sinä Sionin tytär, niinkuin synnyttäjä, sillä nyt sinun täytyy lähteä kaupungista ja asua kedolla, ja olet tuleva Babeliin saakka. Mutta siellä sinä vapahdetaan; siellä Herra sinun lunastaa vihollistesi käsistä. Ps. 54:9.

11. Ja nyt kokoontuu sinua vastaan paljon pakanoita, jotka sanovat: „hän olkoon saastainen, ja iloitkoot silmämme Sionista.“

12. Mutta he eivät tunne Herran ajatuksia, eivätkä ymmärrä hänen neuvoansa, että hän kokoaa heidät niinkuin lyhteitä riiheen. Jer. 51:33.

13. Nouse ja tapa riihtä, sinä Sionin tytär! sillä Minä teen sinun sarvesi raudasta ja teen kyntesi kuparista, ja sinä muserrat paljon kansoja; ja Minä annan Herralle alttiiksi heidän saaliinsa, ja heidän tavaransa koko maailman hallitsijalle. — 5 Moos. 33:17.

14. Nyt, kokoudu laumaksi, sinä laumojen tytär! sillä meitä saartetaan, ja vitsalla lyödään Israelin tuomaria poskelle. Job 16:10. Val. v. 3:30.

5 Luku.

Kristus, rauhan ruhtinaa, syntyy Betlehemissä.

Ja sinä Betlehem Efrata, joka vähäinen olet Juudan tuhanten joukossa, sinusta tulee Minulle se, joka on hallitsija Israelissa, ja jonka alku on alusta ja ijankaikkisuudesta.

Matt. 2:6. Joh. 1:1. 7:42.

2. Sentähden Hän antaa heidät alttiiksi siihen aikaan asti, kun synnyttäjä on synnyttänyt, ja hänen jällelle jääneet veljensä kääntyvät Israelin lasten tykö.

3. Ja Hän seisoo ja kaitsee Herran väkevyydessä, Herran, hänen Jumalansa nimen korkeudessa; ja he asuvat alallansa, sillä nyt on Hän suuri maailman ääriin asti. Ps. 72:8.

4. Ja Hän on rauha. Jos Assur tulee maahamme ja astuu meidän hoveihimme, niin me asetamme häntä vastaan seitsemän painienta ja kahdeksan päämiestä. 2 Kun. 18:13,25.

5. Ja he kaitsevat Assurin maata miekalla ja Nimrodin maata sen porteissa; ja Hän pelastaa meidät Assurista, jos hän tulee meidän maalamme, ja jos hän astuu meidän rajoihimme. 1 Moos. 10:8 s.

6. Ja Jaakobin jätteet ovat monen kansan keskellä niinkuin kaste Herralla, niinkuin sadepisarat ruoholla, joka ei odota ihmistä, eikä vartoo ihmisten lapsia. Ps. 110:3. 1 Kor. 3:6,7.

7. Ja Jaakobin jätteet ovat pakanain joukossa, monen kansan keskellä, niinkuin jalopeura metsän eläinten joukossa, niinkuin nuori jalopeura lammaslaumoissa, joka tultuansa tallaa maahan ja raatelee, eikä ole pelastajaa.

8. Olkoon kätesi korkea vastustajiasi vastaan, ja kaikki vihollisesi hävitettäköön!

9. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo Herra, että Minä hävitän hevosesi sinun keskeltäsi ja kadotan sinun rattaasi;

5 Moos. 17:16. Jes. 9:5. 31:1. Sak. 9:10.
10. Ja hävitän maasi kaupungit, ja hajoitan maahan kaikki linnasi;

11. Ja hävitän taikaukset kädestäsi, niin ettei sinulla tietäjiä ole.

12. Ja Minä hävitän sinun epäjumalankuvasi ja patsaasi sinun keskeltäsi, niin että sinä et enää kumarrakättesi tekoa;

13. Ja kukistan epäjumalankuvat keskeltäsi, ja hävitän kaupunkisi.

14. Ja vihassa ja kiivaudessa Minä koston pakanoilte, jotka eivät kuulinsia olleet.

6 Luku.

Herra neuvoo tien ja uhkaa katumattomia.

Kuulkaat kuitenkin, mitä Herra sanoo: nouse, käy oikeutta vuoren kanssa, ja kuulkoott kukkulat sinun ääntäsi!

2. Kuulkaat Herran riita-asiaa, te vuoret ja te muuttumattomat maan perustukset! sillä Herralla on riita-asia

kansansa kanssa, ja Israelin kanssa Hän käypi oikeutta. Hos. 4:1.

3. Minun kansani! mitä Minä olen sinulle tehnyt ja millä Minä olen sinua vaivannut? Vastaa Minua! Jer. 2:5.

4. Minähän olen vienyt sinut Egyptin maasta, ja orjuuden huoneesta Minä sinut pelastin, ja lähetin sinun edellesi Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin. 2 Moos. 15:21.

5. Minun kansani, muista kuitenkin, mitä neuvoa Balak, Moabin kuningas piti, ja mitä Bileam, Beorin poika, häntä vastasi, Sittimistä Gilgaliin asti, tunteaksesi Herran vanhurskaita tekoja. 4 Moos. 22:1 s. 23.1 s. 24:1 s. Jos. 2:15:6:9.

6. Millä minä tulen Herran eteen, kumarran korkeuden Jumalalle? Tulenko Hänen eteensä poltto-uhreilla, vuosikuntaisilla vasikoilla?

7. Mielistyykö Herra tuhansiin oinain, epälukeisiin öljyvirtoihin? Annanko esikoini pahantekoni tähden, kohtuni hedelmäni sielun ravnoksi? Ps. 50:9 s. 51:18. Jes. 1:11.

8. Hän on ilmoittanut sinulle, ihminen, mikä hyvä on, ja mitä Herra sinulta vaatii, nimittäin, että vaan teet oikeutta, rakastat hurskautta ja vaellat nöyrästi sinun Jumalasi edessä. 5 Moos. 10:12.

9. Herran ääni huutaa kaupungille; ja viitsaus ottaa sinun nimestäsi vaarin. Kuulkaat viitsaa, ja kuka sen on toimittanut!

10. Onko vieläkin jumalattoman huoneessa vääryyden tavarat, ja se liika pieni, kirottu efa-mitta? 5 Moos. 25:14 s. Am. 8:5.

11. Olisinko puhdas, jos minulla olisi väärä vaaka, ja väärät painokivet kukkarossani? 3 Moos. 19:36. Hos. 12:7.

12. Sen rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, ja sen asukkaat puhuvat valhetta, ja heidän kielsensä on petos heidän suussansa! Jer. 9:8.

13. Sentähden Minäkin tahdon lyödä sinut sairaaksi hävittämällä sinua syntiesi tähden.

14. Sinä syöt etkä tule ravituksi, ja näljän tuska on sisuksissasi. Ja mitä siirrät pois, sitä et pelasta; ja mitä pelastat, sen Minä miekalle alttiiksi annan. 3 Moos. 28:26. Hos. 4:10.

15. Sinä kylvät, etkä niitä; sinä sotkut öljymarjoja, etkä saa öljyllä voidella itseäsi, ja mehua, etkä saa viiniä juoda. 5 Moos. 28:30,38 s.

Am. 5:11. Sef. 1:13. Hagg. 1:6.

16. Omrin sääntöjä tarkoin noudatetaan ja kaikkia Ahabin huonekunnan tekoja; ja niin te vaellatte heidän neuvoissansa. Sentähden Minä panen sinut kauhistukseksi, ja sen

asukkaat pilkkaksi; ja teidän täytyy kantaa kansani häväistys. Jer. 51:37.

7 Luku.

Jumalan lapset saavat armon.

Voi minua! sillä minun käy niinkuin suvitulon kokoamisessa, niinkuin viinileikkua jälkikorjuussa! ei ole viinirypälettä syödäkseni, eikä varhaista fiikunaa, jota sieluni himoitsee!

Matt. 21:19

2. Hyvät ovat kadonneet maasta, eikä ole hurskasta ihmisten joukossa; kaikki he väijyivät verta, he toinen toistansa verkolla pyytivät.

Ps. 12:2. Hos. 4:1.

3. Pahuuteen ovat kädet alttiit; ruhtinas vaatii lahjoja, tuomari tuomitsee palkan tähden, ja voimallinen — hän puhuusielunsa pahuulta, ja niin he sen yhteen punovat.

Jes. 5:20. Mik. 2:1. 3:11.

4. Paras heistä on kuin orjantappura, hurskain orjantappura-aitausta pahempi. Mutta sinun vartioitteesi päivä, sinun etsikkosi tulee, silloin heissä häiriö syntyy.

5. Älkääät luottako ystävään, älkääät turvako tuttavaan; varo suusi ovi häneltä, joka makaa helmassas.

6. Sillä poika pilkkaa isäänsä, tytär nousee äitiänsä vastaan, miniä anoppiansa vastaan; miehen vihollisina on hänen perhekuntalaisensa.

7. Mutta minä tahdon katsoa Herran puoleen, tahdon odottaa minun autuuteni Jumalaa; minun Jumalani kuuluu minua.

8. Älä iloitse, viholliseni, minusta! sillä vaikka minä lankesin, niin minä kuitenkin nouse; vaikka minä pimeydessä istun, on Herra minun valkeuteni.

9. Minä tahdon kantaa Herran vihan, sillä minä olen tehnyt syntiä Häntä vastaan, siksi kun Hän ajaa asiani ja toimittaa oikeuteni Hän saattaa minun valkeuteen, ja minä saan nähdä hänen vanhurskautensa. Jer. 50:34.

10. Ja minun viholliseni näkee sen, ja peräti häpeään on joutuva, joka

sanoo minulle: „missä on Herra, sinun Jumalasi? Minun silmäni saavat nähdä häntä; hän tulee poljetuksi niinkuin loka kadulla.

Ps. 42:4,11. 79:10. 115:2. Jes. 10:6. Joel 2:17.

11. Päivä tulee, jolloin muurisi rakennetaan; sinä päivänä on Jumalan sana lavealta julistettava.

Jes. 40:9. 54:25.

12. Sinä päivänä tullaan sinun tykösi Assurista ja Egyptin kaupungeista, ja Egyptistä virtaan saakka, ja merestä mereen, ja vuoresta vuoreen.

Ps. 72:8. Jes. 19:23. Sak. 9:10. 10:10.

13. Ja maa tulee autioksi asukastensa tähden, heidän töittensä hedelmän vuoksi.

14. Kaitse kansaasi sauvallasi, perintösi laumaa, joka yksinään asuu metsässä, Karmelin keskellä! Kaitkoot he karjaa Basanissa ja Gileadissa niinkuin entiseen aikaan!

4 Moos. 23:9. 5 Moos. 33:28.

15. Niinkuin sinun lähtösi päivänä Egyptin maasta, annan Minä hänen nähdä ihmetöitä.

Joel 2:26.

16. Pakanat sen näkevät ja kaikki heidän voimallisensa häpeävät; he panevat käden suullensa, ja heidän korvansa kuuroiksi tulevat.

17. He nuolevat tomua niinkuin kärke; niinkuin maan matoset he vävisten tulevat varustuksistansa. Herran, meidän Jumalamme tykö he vävisten pakenevat; he pelkäävät Sinua.

Ps. 72:9. Jes. 49:23.

18. Kuka on senkaltainen Jumala, niinkuin Sinä olet, joka otat synnit pois ja annat rikokset anteeksi perintösi jääneille? Ei Hän pidä vihaa ijankaikkisesti, sillä Hänellä on halu laupeuteen.

2 Moos. 15:11. 34:6. Ps. 103:8 s. Jer. 10:6.

19. Hän arinahtaa meitä jälleen ja polkee maahan meidän pahat tekomme. Kaikki heidän syntinsä Sinä meren syvyyteen heität.

Ap. 1:10:43.

20. Sinä osoitat Jaakobille uskollisuutta, ja Abrahamille sitä armoa, jonka olet vannonut meidän isillemme entisisä ajoista saakka.

PROFETTA NAHUM.

1 Luku.

Herran kilvaus. Armo Juudaa kohtaan.

Ennustus Ninivistä. Nahumin, Elkositaisen, ennustuskirja.

2. Herra on kiivas Jumala ja kostaja; Herra on kostaja ja täynnä vi-

haa; Herra on kostaja vastustajillensa, ja Hän säilyttää vihan vihollisillensa.

2 Moos. 20:5. 34:14.

5 Moos. 4:24. 5:9. Jos. 24:19. Ps. 103:9.

3. Herra on pitkämielinen ja suuri voimassa; ei hän suinkaan jätä rannkaisematta. Herran tie on tuulessa

ja tuuliaispäissä, ja pilvi on hänen jalkainsa tomuna.

2 Moos. 84:6 s. 4 Moos. 14:18. Neh. 9:17. Ps. 18:14. 108:8. 145:8. Joel 2:13.

4. Hän nuhtelee merta ja kuivaa sen, ja kaikki virrat hän kuivaksi tekee; Basan ja Karmel surkastuvat, ja Libanonin kukoistus lakastuu.

2 Moos. 14:21. Jos. 3:16. Ps. 106:9. 114:8 s. Jes. 50:2. 5. Vuoret vapisevat Hänen edessään, ja kukkulat sulaavat; maa kohoaa Hänen edessään, ja maan piiri, ja kaikki, jotka siinä asuvat. 2 Moos. 19:18. Ps. 18:8. 24:1. Joel 3:16. Am. 9:5. Mik. 1:4.

6. Kuka voi seisoa hänen kiivaustensa edessä, ja kuka kestää hänen vihansa tulta? Hänen kiivautensa kulkee niinkuin tuli, ja kalliot lohkeavat Hänen edessään.

7. Hyvä on Herra ja turva hädän päivänä; ja Hän tuntee ne, jotka Häneen turvaavat. Ps. 9:10.

8. Mutta paisuvalta tulvalla Hän tekee lopun sen paikasta, ja vainoo vihollisiansa pimeydellä.

9. Mitä te ajattelette Herraa vastaan? Hän tekee lopun; ei tule ahdinko kahdesti.

10. Sillä orjantappuroihin takertuneina ja juomastansa juopuneina he kokonansa kuluvat kuin kuiva kors. Ps. 58:10.

11. Sinusta läksi se, joka ajatteli pahaa Herraa vastaan ja keksi keltvottomuutta.

12. Näin sanoo Herra: „joskin he täysilukuiset ovat ja heitä on kukinakin paljo, kuitenkin he niitetään pois, ja niin on hän mennyt menojansa; ja sinua Minä olen vaivannut, vaan en Minä enää vaivaa. Nah. 2:2.

13. Ja nyt Minä särjen hänen ikeensä sinun niskaltasi ja katkaisen hänen siteensä.“

14. Mutta sinusta on Herra käskyn antanut: „ei enää siementä tule sinun nimestäsi. Jumalasi temppelistä Minä hävitän veistokuvat ja vaelut kuvat; Minä valmistan sinun hautasi, sillä sinä olet tyhjäksi tullut.“ 2 Kun. 19:37. Jes. 37:38.

15. Katso, suloisen sanoman saarnaajain jalat ovat vuorilla, niitten, jotka rauhaa julistavat! Vietä. Juuda, juhliasi, maksa lupaukses! sillä ei kelvoton enää käy sinun kauttas; hän on kokonansa hävitetty!

Jes. 52:7. Room. 10:15.

2 Luku.

Niniven hävitys.

Hävittäjä nousee sinua vastaan. Varjele varustukses, vakoile tietä, vahvista lanteesi, jännitä voimaasi kovasti!

Jes. 8:9 s. 10:12.

2. Sillä Herra tuo jälleen Jaakobin kunnian niinkuin Israelin kunnian; sillä ryöstäjät ovat heitä tyhjentäneet ja turmelleet heidän viiniköynnöksensä.

Nah. 1:12.

3. Hänen sankariensa kilvet ovat punaiset, sotamiehet tulipunaan puetut, teräsen kimalteessa ovat vauhtu hänen sotahankkeensa päivänä; ja keihäät häällyvät.

4. Kaduilla rattaat raivoavat ja kiitävät toreilla; ne välkkyvät niinkuin tulisoitot, ja leimahtavat niinkuin salamalat.

5. Hän muistaa sankareitansa: he kompastuvat poluillansa, he kiiruhtavat sen muureille, ja suojakatto on jo valmistettu.

6. Virtain portit aukenevat, ja hovi raukeaa.

7. Ja päätetty on, että se paljastetaan ja viedään pois; ja sen piilat valittavat niinkuin mettistenäänellä, lyöden rintansa.

8. Ja Ninive oli niinkuin vesilammikko alusta asti; mutta nyt he pakenevat. „Seisautukaat, seisautukaat!“ vaan ei kukaan käänny takaisin.

9. Ryöstäkää hopeaa, ryöstäkää kultaa! ei ole loppua tavaroilta; paljon on kaikenlaisia kalliita kaluja.

10. Autius, tyhjyys ja hävitys ja sydän on rauvennut, polvet horjuvat, kaikissa lanteissa on vavistus, ja kaikkien kasvat kadottavat kauneutensa. Jes. 18:7. Hes. 7:17. 21:7. Joel 2:6.

11. Missä nyt on jalopeuran asuin-sija ja nuorten jalopeurain laidun, jossa jalopeura kuljeskeli, naarasjalopeura ja jalopeuran penikka, kenenkään tohtimatta heitä karkoittaa?

Hes. 19:1 s.

12. Missä on jalopeura, joka raatelii penikkainsa tarpeeksi ja kuristi naarasjalopeurojansa varten ja löytti luolansa sualilla ja pesänsä ryöstöllä?

13. Katso, Minä nouseen sinua vastaan, sanoo Herra Sebaot, ja sytytän sen rattaat savussa palamaan, ja miekka syö sinun nuoret jalopeurasi; ja Minä teen lopun sinun ryöstämisestäs maassa, eikä enää kuulu sinun sanansaattajiesi ääntä.

3 Luku.

Niniven synnit ja rangaistus.

Voi murhakaupunkia, kokonansa täynnä valhetta ja väkivaltaa! Ei loppu ryöstö. Hes. 24:9. Hab. 2:12.

2. Ruoskan roiske ja ratasten ratiina, hevoset nelistävät ja rattaat kolisevat!

3. Ratsastajat kavahuttavat hevo-

siansa, ja miekat välkkyvät, ja keihäät kimaltelevat; paljon on kaatu-neita, ruumiita läjittäin, kuolleita epälukeisia; he kaatuvat heidän kuolleihinsa.

4. Kaikki tämä on tuon kauniin ja suloisen porton, tuon taitavan noidan suuren huoruuden tähden, joka möi kansat huoruudellansa ja sukunnat velhoudellansa.

5. Katso, minä rupean sinuun, sanoo Herra Sebaot, ja paljastaen vedän hameesi palleet kasvojesi yli, ja näytän kansoille sinun häpysi, ja valtakunnille sinun häpeäsi.

Jes. 47:2s. Jer. 13:22. Hes. 16:37. Hab. 2:16.

6. Ja Minä heitän saatat sinun päällesi ja häväisen sinua, ja asetan sinut kaikkien katseltavaksi.

7. Ja tapahtuu, että kaikki, jotka sinun näkevät, pakenevat sinua ja sanovat: „Ninive on hävitetty! Kuka sitä säälii?“ Mistä minä haen sinulle lohduttajia?

8. Oletko sinä parempi kuin No-Amon, joka oli virtain keskellä, vesi ympärillensä, meri varustuksensa ja meri murinansa?

Jer. 46 25.

9. Etiopia oli sen väkevyytenä, ja Egypti ilman ääriä; Put ja Libya olivat sinun apunasi. 2 Aik. 12:3. 14:9. Jer. 46:9.

10. Senki täytyi mennä maanpakoon, vankeuteen, sen lapsetkin rutistettiin kaikkien katujen kulmissa; sen ylhäisistä he heittivät arpa, ja kaikki sen ylimykset sidottiin kahleisiin.

11. Sinunkin täytyy juopua ja lymytä itseäsi; sinunkin täytyy hakea pakopaikka vihollisen edestä.

12. Kaikki sinun varustuksesi ovat niinkuin fiikunapuut, joissa on varhaisia fiikunoita. Jos niitä pudistetaan, niin ne putoavat syöjänsuuhun.

13. Katso, kansasi sinun keskelläsi ovat vaimoja; sinun maasi ovat ovat vihollisilles aivan auki; tuli syö sal-pasi.

Jer. 50:37. 51:30.

14. Ammenna itsellesi vesivaroja piiritystä varten; vahvista linnasi, mene saaveen ja sotke sitä, paranna tiiliuuni!

15. Siellä tuli sinut syö ja miekka sinut surmaa, syö sinut niinkuin jäkertäjä. Kartu vaan niinkuin jäkertäjä, kartu kuin heinäsiirkka!

16. Sinulla oli kauppaneuhienempi kuin lähtiä on taivaalla. Jäkertäjät tulivat tulvien maahan ja lensivät pois.

17. Sinun ruhtinoitasi oli niinkuin heinäsiirkoja, ja päämiehiäsi niinkuin ruohomatoja parvittain, jotka sijoittavat itsensä aidoille kylmän aikana; kun aurinko on noussut, ovat he paenneet, eikä tiedetä heidän sijansa, missä he ovat.

18. Sinun paimenesi, Assurin kuningas, ovat nukkuneet, sinun sankarisit makaavat; kansasi on hajonnut vuorille, eikä kukaan heitä kokoa.

4 Moos. 27:17. 1 Kun. 22:17. Ps. 76:6.

Jer. 23:2. 25:34.

19. Ei ole parannusta vammallesi, haavasi on paranematon. Kaikki, jotka kuulevat tämän sanoman sinusta, lyövät kätensä yhteen sinusta; sillä sinun pahuutesi on lakkaamatta kaikkia kohdannut.

Jer. 30:12.

PROFETTA HABAKUK.

I Luku.

Jumalan-rangalustus Kaldealaisten kautta.

Tämä on se ennustus, jonka profetta Habakuk näki.

Jes. 13:1.

2. Kuinka kauan, Herra, minä parun, etkä Sinä kuule? Minä huudan Sinun tykösi väkivaltan tähden, etkä Sinä auta.

3. Miksi Sinä annat minun vääryyttä nähdä; ja miksi Sinä vaivaa katselet? Ryöstö ja väkivalta on silmäini edessä; ja niin syntyy riita, ja tora nousee.

Ps. 10:14.

4. Sentähden kadottaa laki voimansa, eikä oikeus ilmau koskaan; sillä jumalaton kietoo vanhurskaan, sentähden ilmestyy oikeus vääristelynä.

5. Katselkaat ympärillenne kansois-

saja ja katsokaat, ja ihmetelkää! hämmästykää! sillä Minä teen teidän päi-vinänne teon, jota ette uskoisi, jos sitä sanottaisiin.

Ap. t. 13:41.

6. Sillä katso, Minä herätän Kaldealaiset, ankaran ja tuiman kansan, joka kulkee pitkin maan avaroita aloja, valloittamassa asuinsijoja, jotka ei heidän omansa ole.

7. Hirvittävä ja peljättävä hän on; itse hän määrää oikeutensa ja korotuksensa.

8. Ja pardeja nopeammat ovat hänen hevosensa ja illan susia rajummat; hänen ratsumiehensä tulevat vauhdissa, hänen ratsumiehensä tulevat kaukaa; he lentävät niinkuin kotka, joka rientää saalille.

Jer. 4:13. 5:6. Sef. 3:3. Matt. 24:28.

9. Kaikki he tulevat väkivaltaa tekemään, he kääntävät kasvonsa eteenpäin; ja he kokoavat vankeja kuin hietaa. 1 Moos. 32:12. Hos. 1:10.

10. He tekevät kuninkaista pilkkaa, ja ruhtinaita he nauruna pitävät; he nauravat kaikille varustuksille; he luovat maata valliksi ja valloittavat ne.

11. Silloin he kääntyvät niinkuin tuuliaispää ja tunkevat eteenpäin; mutta rikoksen alainen on se, jolla on oma voima jumalanansa. Dan. 5:4.

12. Etkö Sinä ole alusta ollut Herra, minun Jumalani, minun Pyhäni? Me emme kuole. Rangaistukseksi Sinä, Herra, heidät panit, ja kuritukseksi Sinä, kalliomme, heidät asetit. 5 Moos. 32:4.

13. Sinä, joka olet silmistäsi liian puhdas, saattaaksesi pahuutta nähdä, ja joka et vaivaa katsella voi, miksi Sinä kärsit ryöstäjä, olet vaihti, kun jumalaton nielee sen, joka häntä hurskaampi on?

14. Ja miksi sinä teet ihmiset meren kalain kaltaisiksi, matelevaisten vertaisiksi, joilla ei hallitsijaa ole?

15. He ovat ongella onkineet heidät kaikki, vetäneet heidät verkkoonsa ja koonneet nuottaansa; siitä he iloitsevat ja riemuitsevat.

16. Sentähden he uhraavat verkollensa ja suitsuttavat nuotallensa; sillä niitten kautta on hänen osansa lihava, ja heidän ruokansa herkulinen. Jes. 10:13.

17. Pitäisikö heidän sentähden saada tyhjentää verkkonsa ja alati olla tapamassa kansoja armahtamatta?

2 Luku.

Kaldealaisen vallan häviö.

Vartiossani minä tahdon seisoa ja asettua linnaani, tahdon vartoa, nähdäkseni, mitä Herra minussa puhuu, ja mitä Hän vastaa valitukseeni. Jes. 21:8. Hes. 3:17. 33:7.

2. Ja Herra vastasi minulle ja sanoi: kirjoita näkyäsi, ja pilrää se tauluihin, että helposti sitä lukea voi. Jes. 8:1. 30:8.

3. Sillä vielä viipyy näky määrättyyn aikaansa asti; mutta se joutuu täyttämukseensä eikä petä. Jos se viipyy, niin odota sitä; sillä se tulee toisesti, eikä vilvyttele.

4. Katso, paisunut, vilpistelevä on hänen sielunsa hänessä; mutta vanhurskas elää uskotansa. San. 11:4. Jes. 18:1. Joh. 3:36. Room. 1:17. Gal. 3:11. Hebr. 10:38.

5. Viinikin pettää, eikä pöyhkeä mies ole pysyväinen; hän, joka levit-

tää kitansa niinkuin tuonela, ja on niinkuin kuolema täyttymätön, ja joka tempaa puoleensa kaikki pakanat ja kokoa itsellensä kaikki kansat. San. 27:20. Jes. 13:14.

6. Eivätkö kaikki nämä tee hänestä pilkkalaulua, ja vertauspuheita ja arvoituksia hänestä, sanoen: voi sitä, joka kokoa itsellensä toisen omaa — kuinka kauan? — ja joka sälyttää päällensä pantteja!

7. Akkia nousevat ne, jotka sinua purevat, ja heräävät ne, jotka sinut syöksevät pois, ja sinä joudut heille saaliiksi!

8. Koska sinä olet ryöstänyt paljon kansoja, ryöstävät sinuakin kaikki kansain jääneet, ihmisten veren maata, kaupunkreja ja kaikkia sen asukkaita kohtaan. Jes. 33:1. Jer. 51:24.8.

9. Voi sitä, joka kiskoo onnetonta voittoa huoneellensa, asettaaksensa pesänsä korkeuteen, pelastaaksensa itsensä onnettomuudesta!

10. Neuvollasi sinä saatoit häpeää huoneellesi; kun surmasit monta kansaa, vahingoitit sinä itseäsi.

11. Sillä kivi muuristi huutaa ja malka seinästä häntä vastaa.

12. Voi sitä, joka rakentaa kaupunkreja verellä ja perustaa linnoja vääryydellä! Jer. 22:13. Hes. 24:9. Mik. 3:10.

13. Katso, eikä se tule Herralta Sebaotilta, että kansat vaivaavat itseänsä tulta varten, ja sukunnat hukkaan itseänsä väsyttävät?

14. Sillä maa on täynnä Herran kunnian tuntoa, niinkuin vedet peittävät meren. Jes. 11:9.

15. Voi sinua, joka juotat lähimmäistäsi, joka sekoitat siihen jultuutesi ja juovutat häntä, nähdäksesi hänen häpeänsä!

16. Sinä ravitaan häpeällä kunnian sijaan. Juo nyt itekin ja paljasta esinahkasi! Sinun päällesi kääntyä Herran oikian käden malja, ja häpeään joutuu sinun kunniasi.

17. Sillä Libanonin väkivalta peittää sinun, ja se eläinten hävitys, joka niitä peljätti, ihmisten veren tähden, ja väkivaltaisi tähden maata, kaupunkreja ja kaikkia sen asukkaita kohtaan. 5 Moos. 3:25. 22:24. Jes. 14:3. Hes. 14:15. Sak. 11:1.

18. Mitä hyödyttää veistokuva, että sen muodostaja sen veistää, mitä vallettu kuva ja valheensaarnaaja, että sen kuvan muodostaja siihen turvaa, tehdäksensä mykkii epäjumalia? Jer. 44:9. Jer. 10:3, 14.8.

19. Voi sitä, joka sanoo puulle: „he-

riä!" ja mykälle kiville: „nouse!" Sekö opettaisi? Katso, sehän on si-
lattu kullialla ja hopealla, eikä siinä
ole henkeä ensinkään.

20. Mutta Herra on pyhässä tempe-
lissänsä. Valetkoon hänen edessään
koko maa! Ps. 11:4. 46:11. Sef. 1:7. Sak. 2:13.

3 Luku.

Profetan rukous ja ylistysvirsi.

Profetta Habakukin rukous, vaitto-
mien edestä.

2. Herra, minä olen kuullut sinun
sanomasi ja olen hämmästynyt. Her-
ra, uudista sinun tekosi vuosikaut-
ten keskellä, vuosikautten keskellä
tee se tietäväksi! Vihassa muista
laupeutta!

3. Jumala tulee Temanista, ja Pyhä
Paranin vuorelta. Sela. Hänen kirk-
kautensa peittää taivaat, ja maa on
täynnä Hänen kunniantansa.

2 Moos. 19:16 s. 5 Moos. 33:2. Tuom. 5:4.

4. Ja paiste niinkuin auringon valo
syntyy, säteitä säteilee molemmin
puolin Häntä, ja siellä on hänen
voimansa peite.

2 Moos. 24:17.

5. Hänen edellensä kulkee rutto, ja
kuume käy hänen askeleissansa.

2 Moos. 9:3. 12:29.

6. Hän seisahdaa ja mittaa maan,
Hän katselee sitä ja saattaa kansat
vapisemaan. Silloin musertuvat ikui-
set vuoret, ja ijankaikkiset kukkulat
laskeuvat. Hän kulkee muinaisia pol-
kujansa.

Ps. 68:8 s.

7. Tuskan alaisina minä näen Ku-
sanin majat, Midianin maan teltat
vapisevat.

Tuom. 7:21.

8. Onko virtoja kohtaan, Herra, vi-
hasi syttynyt? onko virtoja kohtaan,
vai mertako kohtaan sinun kiivatu-
tes, koska ajat hevosilla, pelastuk-
sesi vaunuilla? 2 Moos. 14:26 s. 15:3 s.

9. Paljaana, paljastettuna on sinun

joutses; vahvistetut ovat vitsat sa-
nalla. Sela. Virroilla Sinä halkaiset
maan.

5 Moos. 32:41 s. Jos. 8:16.

10. Vuoret näkevät sinut ja vapise-
vat; vetten tulva kuohuu, syvyys
antaa äänensä ja nostaa kätensä kor-
keutta kohti.

Ps. 77:19.

11. Aurinko ja kuu seisovat sijal-
lansa sinun leimahtavien nuoltesi
valossa, kimaltelevan keihääsi lois-
teessa.

Jos. 10:12 s.

12. Kiivaudessa Sinä kuljet maata,
vihassa Sinä survat pakanoita.

13. Sinä läksit vapahtamaan sinun
kansaasi, vapahtamaan voideltuasi.
Sinä särjet pään jumalattoman huo-
neesta, paljastaen perustukset kau-
laan asti. Sela.

14. Sinä lävisiät omilla nuolillansa
heidän ruhtinastensa päät, jotka tule-
vat niinkuin tuuliaispää minua ha-
joittamaan, jotka riemuitsevat, juuri-
kuin saisivat syödä vaivaisen salassa.

15. Sinä kuljet hevosillasi meressä,
suurten vetten kuohussa.

16. Tämän minä olen kuullut, ja
ruumini vapisee, huuleni värisevät
huudosta; märkä menee luihini, ja
minä vapisen sijallani, kun minun
täytyy alallani odottaa ahdingon päi-
vää, kansani ahdistajan tuloa.

17. Sillä silloin ei fikunapuu ku-
koista, eikä ole hedelmää viinipuis-
sa; öljypuun sato pettää, eikä vai-
niot anna elatusta. Lampaat ovat
hävinneet pihatosta, eikä ole karjaa
navetassa.

18. Mutta minä tahdon iloita Her-
rassa, tahdon riemuilla autuuteni Ju-
malassa.

Ps. 46:3 s.

19. Herra, Herra on minun voima-
ni; Hän tekee jalkani niinkuin peur-
ran jaloiksi, ja kukkuloillani Hän
minua kuljettää. Edelläveisaajalle;
kanteleillani.

2 Sam. 22:24. Ps. 134.

PROFETTA SEFANJA.

I Luku.

Vihan päivä.

Herran sana, joka tuli Sefanjalle,
Kusin pojalle, Gedaljan pojalle,
Amarjan pojalle, Hiskian pojalle, Jo-
sian, Amonin pojan, Juudan kunin-
kaan päivinä.

2. Minä tahdon totisesti temmata
pois kaikki maan pinnalta, sanoo
Herra.

3. Minä tahdon temmata pois ih-
miset ja eläimet, temmata taivaan

linnut ja meren kalat, ja pahennuk-
set ynnä jumalattomien kanssa. Mi-
nä hävitän ihmiset maan pinnalta,
sanoo Herra.

Hoos. 4:2.

4. Ja Minä ojennan käteni Juudaa
vastaan ja kaikkia Jerusalemin asuk-
kaita vastaan ja hävitän tästä paikas-
ta Baalin jätteet, epäjumalan-palve-
lajan nimen ynnä pappien kanssa,

2 Kun. 23:4 s.

5. ja ne, jotka katoilla kumartavat
taivaan sotaväkeä, ja ne, jotka ku-
martavat ja vannovat Herran kaut-

la, mutta vannovat myöskin kuninkaansa kautta, Jer. 19:13. 49:1, 3. Hos. 4:15.
 6. ja Herrasta luopuneet, jotka eivät Herraa etsi, eivätkä Häntä kysy.
 7. Vaiti. Herran, Herran edessä! sillä lähellä on Herran päivä; sillä Herra on valmistanut teurasuhrin, Hän on pyhittänyt kutsutunsa.

1 Sam. 16:5. Jea. 13:3. 34:6. Jer. 46:10.

Hab. 2:20. Sak. 2:13.

8. Ja on tapahtuva Herran teurasuspäivänä, että Minä etsiskelen ruhtinaita ja kuninkaan poikia ja kaikkia, jotka pukevat itsensä muukalaisten vaatteisin; 2 Kun. 25:6 s. Jer. 39:5 s.

9. ja Minä etsiskelen kaikkia, jotka kynnyksen ylitse hypyivät sinä päivänä, jotka täyttivät herransa huoneen väkivallalla ja peloksella.

1 Sam. 5:5.

10. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo Herra, että huuto kuuluu Kalaporilta ja valitus kaupungin toisesta osasta ja suuri häviitys kukkuloilta.

2 Kun. 22:14. Neh. 3:3.

11. Valittakaat, te Huhmarin asukkaat, sillä koko kauppiaskunta hukkuu, kaikki raharikkaat hävitetään.

12. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä tutkin Jerusalemia kynttilöillä ja etsiskelen niitä miehiä, jotka makaavat rahkansa päällä, ja sanovat sydämessänsä, „ei tee Herra hyvää, eikä pahaa.“ Jer. 48:11 s.

13. Ja heidän tavaransa tulee ryöstöksi, ja heidän huoneensa häviölle; he rakentavat huoneita, eivätkä niissä asu. ja istuttavat viinitarhoja, eivätkä juo niitten viiniä.

5 Moos. 28:30, 38 s. Am. 5:11. 9:14. Mik. 6:15.

14. Herran suuri päivä on lähellä, se lähestyy sangen kiireesti. Kuule, se on Herran päivä! haikeasti huulavat silloin sankarit. Joel 2:1 s.

15. Se päivä on vihan päivä, hähdän ja ahdistuksen päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja sumun päivä, pilven ja synkeyden päivä,

Jer. 30:7. Am. 5:18.

16. pasunan ja sotahuudon päivä varustettuja kaupunkeja ja korkeita linnoja vastaan.

17. Ja Minä saatan ihmisille ahdistuksen, niin että he kulkevat niinkuin sokeat, sillä Herraa vastaan he ovat syntiä tehneet; ja heidän vrensä vuodatetaan niinkuin tomu, ja heidän lihansa niinkuin loka.

18. Ei heidän hopeansa eikä kultansaakaan voi heitä pelastaa Herran vihan päivänä, ja hänen kiivautensa tulleessa kuluu koko maa. Sillä äkillisen lopun Hän tekee kaikista maan asukkaista. San. 11:4. Jea. 13:17. Hes. 7:19. Sef. 3:8.

2 Luku.

Kehotus katumukseen.

Nöyryttäkää itsetänne, nöyrytkää, sinä häpeämätön kansa!

2. ennenkuin tuomio toteentuu — niinkuin akana menee aika ohitse — ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan tuli, ennenkuin teidän päällenne tulee Herran vihan päivä!

3. Etsikää Herraa, kaikki te nöyrät maassa, jotka hänen oikeutensa pidätte, etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä! Kukaties te varjellau Herran vihan päivänä.

4. Sillä Gasa jää tyhjilleen, ja Askalon tulee autioksi; Asdodin he sydänpäivällä ajavat pois, ja Ekron perustusineen hävitetään.

5. Voi teitä, merimaan asukkaita, Kretiläisten kansaa! Herran sana tulee sinun ylitses, Kanaan. Filistealaisten maa! Minä hävitän sinun asuttomaksi. 1 Sam. 30:14. Hes. 25:16.

6. Ja merimaalla on niittyjä oleva, joissa on paimenten kaivoja ja lamasten kursinoita.

7. Ja se maa tulee Juudan huonekunnan jääneitten omaksi; siellä he karjaa kaitsevat ja Askalonin huoneissa illoin lepäävät; sillä Herra, heidän Jumalansa, heitä etsiskelee ja kääntää heidän vankeutensa.

8. Minä olen kuullut Moabin häväistyksen ja Ammonin lasten pilkan, jolla he ovat häväisseet minun kansaani ja sen rajamaita ylpeästi kohdelleet. Ps. 35:26. 38:17. Am. 1:13 s.

9. Sentähden, niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Moab tulee Sodoman kaltaiseksi, ja Ammonin lapset Gomorran vertaisiksi, polttiaisten omaisuudeksi, suolakuopaksi ja ijankaikkiseksi erämaaksi; jääneet minun kansastani ryöstävät heitä, ja minun kansani jääneet heitä perivät. 1 Moos. 19:24 s. Jer. 48:1 s.

10. Tämä heille tapahtuu heidän ylpeytensä tähden; sillä he pilkkasivat Herran Sebaotin kansaa ja yppelivät sitä vastaan.

11. Hirmuinen on Herra heitä kohtaan, sillä hän kadottaa kaikki maan jumalat; ja kaikki pakanain luodot Häntä kumartavat, kukin paikaltansa.

12. Tekin, te Etiopialaiset, tapetaan minun miekallani.

13. Ja Hän ojentaa käntensä pohjoista kohti ja hukuttaa Assurin ja panee Niniven autioksi ja kuivaksi niinkuin korven. Nah. 1:14 s. 2:10. 3:15.

14. Ja sen keskellä lepää laumoja, kaikenlaisia pakanain eläimiä, myös-

kin pelikaani ja silli ovat yötä sen pilarien päissä; laulu kuuluu akkunoista, hävitys on sen kynnyksillä, sillä Hän on repinyt sedrilaudoitukset pois. Jes. 13:21. 34:11, 14. Jer. 50:39.

15. Tämä on se iloinen kaupunki, joka niin turvallisena asui, joka sanoi sydämessänsä: „minä olen, eikä yksikään muu!“ Kuinka onkaan se joutunut autioksi, eläinten makuupaikaksi! Jokainen ohitse kulkeva vihelittää ja huiskuttaa sille kättänsä.

1 Kun. 9:8. Jes. 47:3. Jer. 19:8.

3 Luku.

Päämiesten uskottomuus. Kristuksen valtakunnan ihanuus.

Voi niskoittilevää, rietasta ja väkivaltaista kaupunkia!

2. Ei se kuule ääntä, ei se ota kuritusta vastaan; Herraan se ei turvaa, Jumalataansa se ei lähesty.

3. Sen ruhtinaat sen keskellä ovat kiljuvia jalopeuroja; sen tuomarit ovat niinkuin sudet ehtoolla, jotka eivät huomiseksi mitään säästä.

San. 28:15. Hes. 22:6, 27. Hab. 1:8.

4. Sen profetat ovat jaarittelijoita ja petteureita; sen papit saastuttavat pyhän ja rikkovat lain väkivaltaisesti.

Jer. 23:11, 32. Hes. 22:26. Hos. 9:7. Mik. 3:11.

5. Herra on vanhurskas heidän keskellensä, eikä tee mitään vääryyttä; joka aamu Hän asettaa oikeutensa valoon, eikä lakkaa; mutta väärin-tekijä ei ymmärrä hävetä.

5 Moos. 32:4. Jer. 8:12.

6. Minä olen hävittänyt kansoja, uuttoina ovat heidän linnansa; Minä olen tyhjentänyt heidän katunsa, niin ettei kukaan niitä kulje; hävitetyt ovat heidän kaupunkinsa, niin ettei niissä ole ketään, ei yhtäkään asukasta.

7. Minä sanoin: ainoastaan pelkää Minua ja ota vastaan kuritus, niin sen asuntoa ei hävitetä kaiken sen mukaan, kuin Minä siitä määrännyt olen; mutta sitä ahkerammin he harjoittavat kaikkia pahoja töitönsä.

8. Sentähden odottakaa Minua, sanoo Herra, kun Minäkin aikanaani nouse saallille, sillä minun oikeuteni on koota kansatyhteen; kunnes Minä saatan valtakunnat kokoon, vuodattaakseni heidän päällensä minun kiivauteni, koko minun vihani tulen! sillä

minun kiivauteni tulella koko maa kulutetaan.

Sef. 1:18.

9. Sillä silloin Minä teen kansain huulet puhtaiksi, että he kaikki avuksensa huutaisivat Herran nimeä ja palvelisivat Häntä yksimielisesti.

Jes. 6:5.

10. Kuusin virtain toiselta puolelta tuovat minun rukoulijani, minun hajoitettuni, Minulle ruokauhria.

11. Sinä päivänä ei sinun tarvitse hävetä yhtäkään tekoasi, jolla olet rikonut Minua vastaan; sillä silloin Minä poistan keskeltäsi ylpeät kerskailijas, etkä sinä enää ylpeile minun pyhällä vuorellani.

Jer. 7:4.

12. Ja Minä tahdon jättää sinun keskelles nöyrän ja halvan kansan, ja he turvaavat Herran nimeen.

Matt. 6:3.

13. Israelin jälteet eivät tee vääryyttä eivätkä puhu valhetta, eikä heidän suussansa löydy petollista kieltä; vaan he kaitsevat karjaa ja lepäävät, eikä kukaan heitä peloita.

Job 11:19. 1 Joh. 5:18.

14. Riemuitse, sinä Sionin tytär, huuda Israel! Iloitse ja riemuitse kukesta sydäimestäsi, sinä Jerusalemin tytär!

Jes. 12:6. Sak. 9:9.

15. Herra on ottanut pois sinun rangaistukses, lakaissut pois sinun vihollises; Herra, Israelin kuningas, on keskelläsi; ei sinun enää tarvitse onnottomuutta nähdä!

Pa. 23:4.

16. Sinä päivänä sanotaan Jerusalemile: „älä pelkää, Sion! Alkoot käsvartesi vaipuko!

17. Herra, sinun Jumalasi, on keskelläsi, se väkevä Vapahtaja. Hän riemuitsee sinusta ihastuksella, Hän vaikenee rakkaudesta, Hän riemuiten sinusta iloitsee.“

Jes. 62:5. 65:19.

18. Minä kokoon ne, jotka ovat kaukana juhla kokouksesta ja sitä suurehtivat; sinusta ovat lähteneet ne, joita pilkka kuormana painaa.

19. Katso, Minä lopetan siihen aikaan kaikki, jotka sinua vaivaavat, ja vapahdan ontuwaitset ja kokoon hajoitetut ja panen heidät kiitokseksi ja nimeksi kaikessa maassa, joissa heitä hävistiin.

Mik. 4:6.

20. Sinä aikana tahdon Minä teidät tuoda ja sinä aikana teidät koota; sillä Minä tahdon tehdä teidät nimeksi ja kiitokseksi kaikissa maan kansoissa, kun Minä palautan vankeutenne teidän silmäänne nähden, sanoo Herra.

5 Moos. 30:3s.

PROFETTA HAGGAI.

I Luku.

Herra nuhtelee kansaa temppelin rakennuksen laiminlyönnistä.

Kuningas Darion toisena vuonna, kuudentena kuukautena, kuin ensimmäisenä päivänä, tuli Herran sana profetta Haggain kautta Serubabelille, Sealtielin pojalle, Juudan maaherralle, ja Josualle. Josadakin pojalle, ylimmäiselle papille, sanoen:

Esr. 5:1. Luuk. 3:27.

2. Näin puhuu Herra Sebaot, sanoen: tämä kansa sanoo: „aika ei ole vielä tullut Herran huonetta rakentaa.“

3. Mutta Herran sana tuli profetta Haggain kautta, sanoen:

4. Onko teillä itsellänne aikaa asua paneli-seinäisissä suojissanne, ja tämän huoneen täytyy olla autiona?

5. Ja nyt, näin sanoo Herra Sebaot: kääntäkää mielenne tarkkaamaan teitä!

6. Te kylvätte paljon, mutta korjaatte vähän; te syötte, ettekä tule ravituksi; te juotte, mutta ei jano sammu; te verhootte itseänne, ettekä lämpene; ja joka palkkatyötä tekee, hän ansaitsee rahan lävälliseen kukkaraan. 3 Moos 26:26.

5 Moos. 28:38. Mik. 6:14 s. Hagg. 2:17.

7. Näin sanoo Herra Sebaot: kääntäkää mielenne tarkkaamaan teidän teitä!

8. Menkääät vuorille ja tuokaat puita, ja rakentakaat huone, niin Minä mielistyn siihen ja ilmoitan kunniani, sanoo Herra.

9. Te toivoitte paljon, vaan katso, vähän tuli; ja te toitte kotia, mutta Minä puhalsin siihen. Minkä tähden? sanoo Herra Sebaot. Minun huoneeni tähden, kun se on autiona, ja te puuhaatte kukin oman huoneensa hyväksi.

10. Sentähden on taivas pidättänyt teiltä kasteen, ja maa kieltänyt hedelmänsä.

3 Moos. 26:19 s. 5 Moos. 28:23. Sak. 8:12.

11. Ja Minä kutsuin poudan maalle ja vuorille ja jyville ja viininmeulle ja öljylle, ja kaikelle mitä maa kasvattaa, ihmisille ja karjalle, ja kaikelle kätten vaivalle.

1 Kun. 17:1. 2 Kun. 8:1. Hagg. 2:18 s.

12. Silloin kuuli Serubabel, Sealtielin poika, ja Josua, Josadakin poika, ylimmäinen pappi, ja kaikki kansan jääneet Herran, heidän Jumalansa, äänen ja profetta Haggain sa-

nat, niinkuin Herra, heidän Jumalansa, hänen lähettänyt oli; ja kansa pelkäsi Herraa.

13. Niin Haggai, Herran lähetti-läs, puhui Herran käskystä kansalle, sanoen: „Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra.“

Hagg 2:5.

14. Ja Herra herätti Serubabelin, Sealtielin pojan, Juudan maaherran hengen, ja Josuan, Josadakin pojan, ylimmäisen papin, hengen ja kaikkien kansan jääneitten hengen, niin että he tulivat tekemään työtä Herran, heidän Jumalansa, huoneessa,

15. neljäntenä kolmattakymmenentenä päivänä, kuudentena kuukautena, kuningas Darion toisena vuonna.

2 Luku.

Toisen temppelin ihanuus.

Yhdentenä kolmatta päivänä seitsemäntenä kuukautena tuli Herran sana profetta Haggain kautta, sanoen:

2. Puhu nyt Serubabelille, Sealtielin pojalle, Juudan maaherralle, ja Josualle, Josadakin pojalle, ylimmäiselle papille, ja kansan jääneille, sanoen:

3. Kuka on teidän joukossanne enää jälellä, joka näki tämän huoneen entisessä kunniansansa, ja miltä se nyt teistä näyttää? Eikö tämä ole sen rinnalla niinkuin ei mitään teidän silmissänne? Esr. 3:12.

4. Mutta nyt, Serubabel, ole rohkea, sanoo Herra; ole rohkea, Josua, Josadakin poika, ylimmäinen pappi; ja koko maan kansa, olkaat rohkeat ja tehkääät työtä, sillä Minä olen teidän kanssanne, sanoo Herra Sebaot!

Hagg. 1:13.

5. Sen liiton sana, jonka Minä tein teidän kanssanne, teidän lähtiessänne Egyptistä, ja minun henkeni pysyvät teidän keskellänne; älkääät peljätkö!

2 Moos. 19:5. Sak. 4:6.

6. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: vielä kerran — vähän ajan perästä — Minä saatan taivaan ja maan, meren ja mantereen liikkumaan;

Ps. 60:4. Jes. 14:16. Hebr. 12:26 s.

7. ja saatan kaikki pakanat liikkumaan, niin että kaikkien pakanain kalleudet tulevat, ja Minä täytän tämän huoneen kunnialla, sanoo Herra Sebaot.

8. Minun on hopea ja minun on kulta, sanoo Herra Sebaot.

9. Tämän huoneen jälkimäinen kunnia on suurempi kuin ensimmäinen, sanoo Herra Sebaot; ja tällä paikal-

Ja Minä annan rauhan, sanoo Herra Sebaot.

Hagg. 1:8.

10. Neljäntenäkolmatta päivänä yhdeksäntenä kuukautena, Darion toisena vuonna, tuli Herran sana profetelta Haggain kautta, sanoen:

11. Näin sanoo Herra Sebaot, kysy papelta laista ja sano:

12. „Katso, jos joku kantaa pyhitettyä lihaa helmassansa, ja koskettaa helmansa leipään, keittoon, viiniin, öljyyn taikka johonkuhun ruokaan, tuleeko se pyhitetyksi? Ja papit vastasivat ja sanoivat: „ei tule.“

13. Ja Haggai sanoi: „jos joku raadosta saastutettu johonkuhun näistä koskee, tuleeko se saastaiseksi? Ja papit vastasivat ja sanoivat: „se tulee saastaiseksi.“ 4 Moos. 19:11,16,22.

14. Silloin Haggai vastasi ja sanoi: „juuri niin on tämä kansa ja nämä ihmiset Minun edessäni, sanoo Herra, ja niin ovat kaikki heidän käntensä työt ja mitä he siellä uhraavat: se on saastaista.“

15. Ja nyt kääntäkäänt mielenne ajattelemaan kuinka on ollut tähän päivään asti ja ennenkuin kiveä kiven päälle pantiin Herran temppelissä!

16. Jos joku tätä ennen tuli kahden kymmenen mitan suuruiselle kuhilalle, oli siinä vaan kymmenen mittaa; jos hän tuli viinikuurnalle viisikymmentä aumia ammentamaan, oli vaan kaksikymmentä.

6 Moos. 28:38, Mik. 6:15, Hagg. 1:8.

17. Minä rankaisin teitä, kaikkia teidän kättenne töitä, ruosteella, kellaustumisella ja rakehillä, eikä kukaan teistä kääntynyt Minun tyköni, sanoo Herra.

Am. 4:9, Hagg. 1:11.

18. Kääntäkäänt mielenne ja ajatelkaat tästä päivästä taaksepäin, tätä ennen, kuinka on ollut yhdeksännnen kuukauden neljännestäkolmatta päivästä taaksepäin, siitä päivästä, jolloin Herran huone perustettiin! Ajatelkaat!

Eer. 3:10a.

19. Onko enää jyvii hinkalossa? Ei viinipuukaan, fiikunapuu ja granattipuu ja öljypuu ole hedelmää tehnyt. Mutta tästä päivästä lähtien tahdon Minä antaa siunauksen.“

20. Ja Herran sana tuli toisen keran Haggaille sen kuun neljäntenä kolmatta päivänä, sanoen:

21. Puhu Serubabelille, Juudan maaherralle, sanoen: Minä liikutan taivaat ja maan,

22. Minä kukistan valtakuntain istuimet ja hävitän pakkain valtakuntain voiman, ja kadotan vaunut ajajineen, ja hevoset ratsumiehineen kaatuvat, kukin kumppalinsa miekkaan.

23. Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, otan Minä sinut, Serubabel, Sealtelin pojan, minun palvelijani, sanoo Herra, ja panen sinut sinetti-sormukseksi; sillä Minä olen sinut valinnut, sanoo Herra Sebaot.

Jer. 22:24. Luuk. 8:27.

PROFETTA SAKARJA.

I Luku.

Kehotus kääntymiseen. Herra on vielä armahtava ja lohduttava kansaansa.

Kahdeksannessa kuussa, Darion toisena vuonna, tuli Herran sana Sakarjalle, Berekian pojalle, Iddon pojalle, profetalle, sanoen:

Esn 5:1. Neh. 12:16.

2. Herra on ollut kovasti vihastunut teidän isiinne.

3. Sano siis heille: näin sanoo Herra Sebaot: palaatkaat Minun tyköni, sanoo Herra Sebaot, niin Minä tahdon palata teidän tykönnne, sanoo Herra Sebaot!

Mal. 3:7.

4. Alkäätk olko niinkuin teidän isänne, joille edelliset profetat saarnasivat, sanoen: „näin sanoo Herra Sebaot: palaatkaat toki teidän pahoilta teiltänne ja pahoista töistänne!“

Mutta he eivät kuulleet eikä ottaneet Minusta varaa, sanoo Herra.

Jes. 31:6. Jer. 3:12. Hes. 18:30 s. Hoos. 14:2.

Joel 2:12s.

5. Missä ovat teidän isänne? Ja elävtkö profetat iankaikkisesti?

6. Mutta minun sanani ja sääntöni, jotka Minä paluelijaini profettojen kautta käskin, eikö ne ole teidän isiinne sattuneet? He kääntyivät ja sanoivat: „niinkuin Herra Sebaot ajatteli meille tehdä meidän teittemme ja töittemme mukaan, niin on Hän meille tehnytkin.“

7. Neljäntenä kolmatta päivänä yhdennessätoista kuussa, joka on Sebatin kuu, Darion toisena vuonna, tuli Herran sana Sakarjalle, Berekian pojalle, Iddon pojalle, profetalle, sanoen:

8. Minä näin yöllä, ja katso: mies

ratsasti ruskealla hevosella ja hän seisahui myrttien keskelle lauksosa, ja hänen takanansa oli ruskeita, kirjavia ja valkoisia hevosia.

9. Ja minä sanoin: „kutka nämä ovat, herrani?“ Ja enkeli, joka minua puhutteli, sanoi minulle: „minä osoitan sinulle, kutka nämä ovat.“

Sak. 4:1.

10. Ja se mies, joka seisoi myrttien keskellä, vastasi ja sanoi: „nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt maasta kiertämään.“

Sak. 6:7.

11. Mutta he vastasivat Herran enkelille, joka seisoi myrttien keskellä, jäsanoivat: „me olemme maata kiertäneet, ja katso, koko maa on alalansat ja rauhassa.“

12. Silloin vastasi Herran enkeli ja sanoi: „Herra Sebaot, kuinka kauan sinä tahdot olla armahtamatta Jerusalemta ja Juudan kaupungeita, jolle Siinä olet ollut vihainen nämä seitsemänkymmentä vuotta?“

Jer. 25:11. 29:10.

13. Ja Herra vastasi enkelille, joka minua puhutteli, hyvillä sanoilla, lohdullisilla sanoilla.

14. Ja enkeli, joka minua puhutteli, sanoi minulle: „saarnaa ja sano: näin sanoo Herra Sebaot: 'Minä olen suurella kiivaudella kiivaillut Jerusalemin ja Sionin puolesta;“

Sak. 8:2.

15. Ja Minä olen suuresti vihastunut noihin suruttomiin pakanoihin; sillä Minä vihastuin vähän, mutta ne auttoivat onnettomuuteen.“

Jes. 47:6 s.

16. Sentähden näin sanoo Herra: Minä käännyn taas Jerusalemin puoleen laupeudessa; Minun huoneeni siellä rakennetaan, sanoo Herra Sebaot, ja mittanuora Jerusalemin yli vedetään.

Sak. 2:1 s. 4:10.

17. Saarnaa vielä ja sano: näin sanoo Herra Sebaot: vielä minun kaupunkini paisuvat hyvyydestä, vielä Herra lohduttaa Sionia ja vielä Hän valitsee Jerusalemin.“

Jes. 41:1. 52:9. Sak. 2:12.

18. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso: neljä sarvea.

19. Ja minä sanoin enkelille, joka minua puhutteli: „mitä nämä ovat?“ Hän sanoi minulle: „nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajoitaneet Juudan, Israelin ja Jerusalemin.“

20. Ja Herra näytti minulle neljä seppää.

21. Ja minä sanoin: „mitä nämä ovat tulleet tekemään?“ Ja Hän sanoi näin: „nuo ovat ne sarvet, jotka hajoitivat Juudan niin, ettei kukaan päättänsä nostanut; ja nämä

ovat tulleet karkoittamaan heitä, ja lohkaisemaan niiden pakanain sarvet, jotka nostivat sarvea Juudan maata vastaan, sitä hajoittaaksensa.“

2 Luku.

Mies, mittanuora kädessä. Kristuksen seurakunnan ihanuus.

Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso: mies, jonka kädessä oli mittanuora.

2. Ja minä sanoin: „mihinkä menet?“ Ja hän sanoi minulle: „mitaamaan Jerusalemta, nähdäkseni, kuinka suuri sen leveys, ja kuinka suuri sen pituus on.“

3. Ja katso, enkeli, joka minua puhutteli, läksi ulos, ja toinen enkeli meni häntä vastaan,

4. ja sanoi hänelle: „juokse ja sano tuolle pojalle näin: 'avonaisena kaupunkina Jerusalemta asutaan ihmisten ja karjan paljouden tähden, joka siellä on.“

Jes. 49:19 s.

5. Ja Minä olen, sanoo Herra, tulinen muuri sen ympärillä, ja Minä olen kunniaksi sen keskellä.“

Pa. 46:3. Jes. 60:19.

6. Voi, voi! paetkaatsydänyön maasta, sanoo Herra! sillä niinkuin neljä taivaan tuulta olen Minä teitä hajoitanut, sanoo Herra.

7. Voi sinua, Sion, pelasta itsesi, sinä, joka asut Babelin tyttären tykönä!

8. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: kunniaa varten on Hän minut lähettänyt niiden pakanain tykö, jotka teitä ryöstivät; sillä joka teihin koskee, se koskee hänen silmäteränsä.

5 Moos. 32:10. Ps. 17:5.

9. „Sillä katso, Minä huiskutan käteni heitä vastaan, niin että he joutuvat saalliiksi niille, jotka heitä palvelivat; ja niin te ymmärrätte Herran Sebaotin lähettäneen minut.“

Sak. 6:15.

10. Riemuitse ja iloitse, Sionin tytär! sillä katso, Minä tulen ja asun keskeilläsi, sanoo Herra.

Pa. 40:8.

Jes. 12:6. Sak. 9:9. Joh. 1:14. 14:23. 2 Kor. 6:16.

11. Ja sinä päivänä liittyy paljon pakanoita Herraan, ja he tulevat Minun kansakseni; ja Minä asun sinun keskeilläsi; silloin sinä ymmärrät Herran Sebaotin lähettäneen minut sinun tykösi.

3 Moos. 26:12. Jes. 14:1 s. Hes. 36:27.

12. Ja Herra perii Juudan osaksensa pyhässä maassa, ja valitsee taas Jerusalemin.

Sak. 1:17.

13. Vaitkoon kaikki liha Herran edessä; sillä Hän on noussut pyhältä sijaltansa!

Hab. 2:30. Sof. 1:7.

3 Luku.

Anteeksi-antamus Kristuksessa.

Ja hän näytti minulle ylimmäisen papin Josuan seisovana Herran enkelin edessä; ja saatana seisoi hänen oikealla kädellänsä häntä vastustamassa.

2. Mutta Herra sanoi saatanelle: „Herra rangaskoon sinua, saatana; se Herra, joka Jerusalemin valitsi, rangaskoon sinua! Eikö tämä ole kekäle, joka tulesta temmattu on?”

Am. 4:11. Sak. 1:17. 2:12. Juud. v. 9.

3. Ja Josua oli puutettu saastaisiin vaatteisiin ja seisoi enkelin edessä,

4. joka vastasi ja sanoi niille, jotka seisoiivat hänen edessään: „ottakaa pois saastaiset vaatteet hänen päällensä.” Ja Hän sanoi hänelle: „katso, minä olen ottanut sinulta pois sinun syntisi ja puetaan sinut juhla-vaatteisiin.” Jes. 4:4. 61:10. Mik. 7:18. Matt. 22:11.

Luuk. 15:22.

5. Ja minä sanoin: „pantakoon myös puhdas hiippa hänen päähänsä.” Ja he panivat puhtaan hiipän hänen päähänsä ja pukivat hänen vaatteisiin. Ja Herran enkeli jäi seisomaan.

2 Moos. 28:4, 36 a.

6. Ja Herran enkeli todisti Josualle, sanoen:

7. „Näin sanoo Herra Sebaot: jos sinä vaellat minun teilläni, ja jos sinä pidät minun vartioni, niin sinä saat sekä hallita minun huonettani että varjella minun kartanoitani; ja Minä annan sinulle vapaan pääsön näiden keskitse, jotka tässä seisovat.

8. Kuule, Josua, ylimmäinen pappi, sinä ja ystäväsi, jotka ovat sinun edessäsi, — te olette totta merkkimiehiä —: sillä katso, Minä tuotan minun palvelijani, Vesan. Jes. 8:18. 11:1a. Jer. 23:5. 33:15. Hea. 24:23, 29. Sak. 6:12 a.

9. Sillä katso, se kivi, jonka Minä panin Josuan eteen yhden kiven päällä on seitsemän silmää! — katso, Minä veistän sen veistoksen, sanoo Herra Sebaot, ja otan tämän maan pahan teon pois yhdessä päivässä.

Ps. 118:22. Jes. 28:16. Sak. 4:10. Ilm. 5:6.

10. Sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, kutsuu kukin ystävänsä viini-puun alle ja fikunapuun alle.

1 Kun. 4:25. Mik. 4:4.

4 Luku.

Armo uskon kautta Kristukseen.

Ja enkeli, joka minua puhutteli, tuli jälleen ja herätti minut niinkuin joku unestansa herätetään.

2. Ja sanoi minulle: „mitä näet?” Ja minä sanoin: „minä näen, ja kat-

so, kynttiläjalka, joka on kokonansa kullasta, ja öljymalja sen päällä, ja siinä seitsemän lappua, ja seitsemän putkea kullakin lampulla, jotka sen päällä ovat; Sak. 1:9.

3. Ja kaksi öljyputta sen vieressä, toinen öljymaljan oikealla puolella, toinen sen vasemmalla.”

4. Ja minä vastasin ja sanoin sille enkelille, joka minua puhutteli, sanoen: „mitä nämä ovat, herrani?”

5. Ja se enkeli, joka minua puhutteli, vastasi ja sanoi minulle: „etkö tiedä, mitä nämä ovat?” Mutta minä sanoin: „en, herrani.”

6. Ja hän vastasi ja puhui minulle, sanoen: „tämä on Herran sana Serubabelille, näin kuuluva: ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot. Hagg. 2:6.

7. Kuka olet, sinä suuri vuori Serubabelin edessä? Laskeu alas! Ja hän tuo esille harjakiven, riemu-huudon kaikuaessa: „armo, armo olkoon hänelle!” Jer. 31:23.

8. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

9. „Serubabelin kädet perustivat tämän huoneen ja hänen käteensä sen myös valmistavat; ja sinä ymmärrät, että Herra Sebaot on minut lähettänyt teidän tyköne.”

10. Sillä kuka katsoo ylen pienten alkujen päiviä, jona kuitenkin nämä seitsemän Herran silmää, jotka koko maan kiertävät, iloiten katselevat luotikiveä Serubabelin kädessä?”

Sak. 3:9.

11. Ja minä vastasin ja sanoin hänelle: „mitä ovat nämä kaksi öljyputta kynttiläjalan oikealla ja vasemmalla puolella?”

12. Ja minä kysyin toisella kerran ja sanoin hänelle: „mitä ovat ne kaksi öljyputta oksaa, jotka ovat kahden kultaisen putken vieressä, joista kulta-ainen öljy vuotaa?”

13. Ja hän sanoi minulle: „etkö tiedä, mitä nämä ovat?” Vaan minä sanoin: „en, herrani.”

14. Ja hän sanoi: „nämä ovat ne kaksi öljyllä voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä.” Ilm. 11:4.

5 Luku.

Synnin kirous maailmassa.

Ja minä taasen nostin silmäni ja näin, ja katso: lentävä kirjakäärö.

2. Ja Hän sanoi minulle: „mitä näet?” Ja minä sanoin: „minä näen lentävän kirjakäärön, joka on kaksikymmentä kyynärää pitkä ja kymmenen kyynärää leveä.”

3. Ja Hän sanoi minulle: „tämä on

se kirous, joka käy koko maan pinnan yli; sillä jokainen varas raivataan sieltä pois sen mukaan, ja jokainen vanna on raivatun sieltä pois sen mukaan. Ps. 109:17 s.

4. Minä olen laskenut sen ulos, sanoo Herra Sebaot, ja se tunkee varkaan huoneeseen, ja sen huoneeseen, joka minun nimeni kautta vannoo väärin, ja yöpyy hänen huoneesansa ja kuluttaa sen puinensa, kiivinsä."

5. Ja enkeli, joka minua puhutteli, läksi, ja sanoi minulle: „nosta nyt silmäsi ja katsele. mikä tuo on, joka lähtee esille."

6. Ja minä sanoin: „mikä se on?" Hän sanoi: „tämä on se vakka, joka lähtee liikkeelle." Ja sanoi: „tuommoinen on heidän muotonsa koko maassa."

7. Ja katso, lyijykansi kohosi, ja siellä istui yksi vaimo keskellä vakkaa.

8. Ja Hän sanoi: „se on Jumalattomuus." Ja Hän heitti hänet vakkaan ja laski lyijykiven sen suulle.

9. Ja minä nostin silmäni ja näin, ja katso, kaksi vaimoa läksi esille, ja tuuli oli heidän siivissänsä; ja heidän siipensä olivat niinkuin haikaran siivet, ja he nostivat vakan maan ja taivaan välille.

10. Ja minä sanoin enkelille, joka minua puhutteli: „mihin he sen vakan vievät?"

11. Ja hän sanoi minulle: „rakentamaan huone Sinearin maalla; se valmistetaan, ja se asetetaan siellä omalle paikallensa."

6 Luku.

Kristuksen evankeliumi kaikkein maihin.

Ja minä taasen nostin silmäni ja näin, ja katso: neljä vaunua läksi kahden vuoren keskeltä, ja ne vuoret olivat vaskea.

2. Ensimmäisten vaunujen edessä oli ruskeat hevoset, ja toisten vaunujen edessä mustat hevoset.

3. Ja kolmanten vaunujen edessä valkeat hevoset ja neljänten vaunujen edessä kirjavat, vahvat hevoset.

4. Ja minä puhuin ja sanoin sille enkelille, joka minua puhutteli: „mitä nämä ovat, herrani?"

5. Ja enkeli vastasi ja sanoi minulle: „nämä ovat neljä taivaan tuulta, jotka lähtevät liikkeelle, seisottuansa koko maan Herran edessä. Ps. 103:20 s. 104:4. 136:6. Jer. 49:36. Dan. 7:2. Hebr. 1:14.

6. Ne, joissa mustat hevoset ovat, menevät pohjoiseen manhan, ja valkeat lähtevät heidän jälkeensä, ja kirjavat lähtevät etelämaahan."

7. Ja vahvat lähtevät ja haulla kulkevat maata kiertämään. Ja Hän sanoi: „menkää ja kiertäkää maa!" Ja he kiersivät maan. Sak. 1:10.

8. Ja hän huusi minulle ja puhui minulle, sanoen: „katso, ne, jotka lähtevät pohjoiseen, antavat minun henkeni levätä pohjoisessa maassa."

9. Ja Herran sana tuli minulle, sanoen:

10. Ota vangeilta, Heldailta, Tobialta ja Jedajalta, — ja lähde tänä samana päivänä ja mene Josian, Sefanjan pojan, huoneeseen, johon he ovat tulleet Babelista; —

11. ota hopeaa ja kultaa, ja tee kruunu, ja pane se Josuan, Josadakin pojan, ylimmäisen papin päähän;

12. ja sano hänelle: „näin sanoo Herra Sebaot: katso, siinä mies, jonka nimi on Vesa, ja paikaltansa hän vesoo ja rakentaa Herran temppelin.

Jer. 11:18. Jer. 23:5. 33:15. Sak. 3:8.

13. Ja hän rakentaa Herran temppelin, hän kantaa kunnian, istuu ja hallitsee istuimellansa; ja on pappina istuimellansa; ja rauhan neuvo on niiden molempain välillä.

Ps. 110:4. Luuk. 1:32 s. Hebr. 3:1. 7:1 s.

14. Ja se kruunu on Helemille, Tobialle, Jedajalle ja Henille, Sefanjan pojalle, muistoksi Herran temppelissä.

15. Ja kaukana asuvised tulevat ja rakeravat Herran temppeliä; ja niin te ymmärrätte Herran Sebaotin lähtäneen minut teidän tykönnne. Tämä tapahtuu, jos te tarkoin kuulette Herran, teidän Jumalanne, ääntä."

Jer. 57:19. Sak. 2:8 s. 8:21. Et. 2:17.

7 Luku.

Oikea paasto ja oikea jumalaisuus.

Ja tapahtui kuningas Darion neljäntenä vuonna, että Herran sana tuli Sakarjalle neljäntenä päivänä yhdeksännessä kuussa, joka on Kislev,

2. kun oli lähetetty Betelistä Sareser, Regem Melek ja hänen miehensä Herran kasvoja rukoilemaan,

3. ja sanomaan papeille, jotka olivat Herran Sebaotin huonetta varten, ja profetoille, lausuen: „pitääkö meidän vieläkin itkemän viidennessä kuussa paastoamisella, kuten olemme jo niin monta vuotta tehneet?"

Jer. 52:12 s.

4. Ja Herran Sebaotin sana tuli minulle, sanoen:

5. Puhu kaikelle maan kansalle ja papeille, sanoen: kun te paastositte ja valititte viidennessä ja seitsemännessä kuussa, nyt seitsemänkym-

mentä vuotta, oletteko te paastomisellanne Minulle paastonneet?

2 Kun. 26:25. Jes. 68:3. Jer. 14:18.

6. Ja kun te syötte ja kun te juotte, ettekö te syö ja juo teille itsellenne? 7. Eikö nämä ole juuri ne sanat, jotka Herra on saarnannut edellisten profettain kautta, kun Jerusalemin vierailla oli asuttuna ja rauhassa, ja sen kaupungit sen ympärillä, ja etelämaa ja alankomaa oli asuttuna?

Jos. 15:20 s. Jer. 17:26.

8. Ja Herran sana tuli Sakarjalle, sanoen:

9. Näin sanoo Herra Sebaot: „tuomitkaat totuuden tuomio, ja osoitakaat kukin rakkautta ja laupeutta veljellensä.“

Jes. 1:17.

10. Älkäätkä leskeä ja orpoa, muukalaista ja köyhää sortako, ja älköön kukaan ajatelko sydämmessänsä pahaa veljeänsä vastaan.“

2 Moos. 22:21 s. Jer. 5:28.

11. Mutta he ei tahtoneet näistä ottaa vaaria, vaan olivat uppiskaisia Minulle, ja tukitsivat korvansa, etteivät kuulisi;

Hos. 4:16.

12. ja tekivät sydämmensä kovaksi kuin timantti, etteivät kuulisi lakia eikä niitä sanoja, jotka Herra Sebaot oli hengellensä lähettänyt edellisten profettain kautta; sentähden on niin suuri viha Herralta Sebaotilta tullut.

Jes. 48:4. Hes. 11:19.

13. Ja näin on käynyt: niinkuin Hän huusi, eivätkä he kuulleet, niin he nyt huutakoot, enkä Minä heitä kuule, sanoo Herra Sebaot.

Jer. 11:11. 14:12.

14. Ja Minä hajoitin heidät kaikkien pakanain sekaan, joita he eivät tunneneet, ja maa jäi autioksi heidän jälkeensä, niin ettei kukaan sieltä kulkenut eikä palannut; ja niin he saattoivat ihanan maan autioksi.

Pa. 79:1 s. Hes. 33:28. Dan. 9:2.

8 Luku.

Herra lohduttaa Sionia. Pakanain käännytmys.

Ja Herran Sebaotin sana tuli, sanoen: 2. Näin sanoo Herra Sebaot: Minä olen suurella kiivaudella kiivaillut Sionin puolesta, ja suurella vihalla Minä kiivaillin sen puolesta. Sak. 1:14. 3. Näin sanoo Herra: Minä käänän taas itseni Sionin puoleen, ja tahdon asua Jerusalemissa, niin että Jerusalemin kutsutaan totuuden kaupungiksi ja Herran Sebaotin vuori pyhäksi vuoreksi.

4. Näin sanoo Herra Sebaot: vielä istuu vanhoja miehiä ja vaimoja Je-

rusalemin kaduilla, kullakin heistä sauva kädessään vanhuutensa tähden.

5. Ja kaupungin kadut ovat täynnä poikia ja tyttöjä, jotka leikitsevätkin kaduilla.

6. Näin sanoo Herra Sebaot: jos tämä näkyy ihmeelliseltä tämän kansan jälleitten silmissä, onko se sen vuoksi minunkin silmissäni ihmeellinen, sanoo Herra Sebaot?

7. Näin sanoo Herra Sebaot: katso, Minä vapahdan minun kansaini auringon nousun maasta ja auringon laskun maasta. Jes. 43:6. Jer. 30:10.

8. Ja Minä tuotan heidät Jerusalemiin asumaan, ja he tulevat minun kansakseni, ja Minä tahdon olla heidän Jumalansa totuudessa ja vanhurskaudessa. Jer. 30:22.

9. Näin sanoo Herra Sebaot: vahvistakaat teidän kätenne, te, jotka näinä päivinä kuullette näitä sanoja profettain suusta, jotka elivät sinä päivänä, kun Herran Sebaotin huone, temppele, perustettiin rakennettavaksi.

10. Sillä ennen näitä päiviä oli ihmisten työ turha, ja juhtien työ mitätön, eikä ollut niillä rauhaa vihollisilta, jotka menivät ulos ja sisälle, vaan Minä laskin kaikki ihmiset toisen toistansa vastaan.

Hagg. 1:6,9 s. Sak. 1:16.

11. Mutta nyt Minä en taido tehdä tälle kansan jälleille niinkuin entisinä päivinä, sanoo Herra Sebaot.

12. Sillä nyt on rauhan kylvös: viinipuu antaa hedelmänsä, maa antaa viljansa, ja taivaat antavat kasteensa, ja tämän kansan jälleille annan Minä nämä kaikki perinnöksiksi.

13. Ja tapahtuu, että niinkuin te olette olleet kiroukseksi pakanain keskellä, te Juudan huone ja Israelin huone, niin Minä vapahdan teidät, ja te tulette siunaukseksi. Älkää peljätkö, vaan vahvistakaat teidän kätenne!

14. Sillä näin sanoo Herra Sebaot: niinkuin Minä ajattelin tehdä teille pahan, kun teidän isänne Minut vihoittivat, sanoo Herra Sebaot, enkä sitä katunut,

15. niin Minä taas näinä päivinä ajattelen tehdä Jerusalemile ja Juudan huoneelle hyvää. Älkää peljätkö!

16. Mutta tätä tulee teidän tehdä: puhukaat totuus kukin lähimmäisensä kanssa; tuomitkaat oikein ja tehkää rauhan tuomio teidän portelssanne! Jes. 1:17. Sak. 7:9 s. El. 4:26.

17. Ja älköön kukaan ajatelko sydämmessänsä pahaa lähimmäistään.

sä vastaan, älkäätkä rakastako vääriä valoja; sillä näitä kaikkia Minä vastaan, sanoo Herra.

18. Ja Herran Sebaotin säna tuli minulle, sanoen:

19. Näin sanoo Herra Sebaot: neljännen, viidennen, seitsemännen ja kymmenennen kuun paastot kääntyvät Juudan huonekunnalle riemuksi ja iloksi ja ihaniksi juhliksi. Ainoastaan rakastakaat totuutta ja rauhaa! 2 Kun. 25:1, 25. Jer. 39:2, 41:1 s. 32:12 s. Sak. 7:3 s.

20. Näin sanoo Herra Sebaot: täst'edes tulee vielä kansoja ja monen kaupungin asukkaita; Ps. 102:23. Jes. 2:2 s. Mik. 4:1 s. Sak. 6:15. 14:10 s.

21. Ja toisen kaupungin asukkaita lähte toiseen kaupunkiin ja sanovat: „menkäämme rukoilemaan Herran kasvoja ja etsimään Herraa Sebaotia; minäkin tahdon mennä.“

22. Ja tulee monta kansaa ja väkeviä kansakuntia Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia ja rukoilemaan Herran kasvoja.

23. Näin sanoo Herra Sebaot: niinä päivinä tarittu kymmenen miestä kaikkinaisista pakanain kielistä yhden Juudan miehen puoleen liepeeseen, sanoen: „mehähdomme mennä teidän kanssanne, sillä me olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.“

9 Luku.

Viholliset voitetaan. Kristuksen, Sionin kuninkaan kunnia.

Herran sanan ennustus Hadrakin maata vastaan, ja Damaskoon se laskee alas; sillä Herran silmä katselee ihmisiä ja kaikkia Israelin sukukuntia, Jes. 7:8. 17:1. Jer. 32:10.

2. ja Hamatiakin, joka sen rajalla on, ja Tyyroa ja Sidonia, sillä se on ylen viisas. Hes. 28:2. 28:3 s. Am. 6:2.

3. Tyyro rakensi itsellensä linnan, ja kokoili hopeaa kuin tomua, ja kultaakin kuin lokaa kaduilla.

4. Katso Herra sen valloittaa ja kaahtaa mereen sen voiman, ja se itse tulella kulutetaan.

5. Askalon näkee sen ja pelkää, Gasavapisee kovin, niin myös Ekron; sillä sen toivo on häpeään tullut, ja Gasan kuningas on hukkunut, eikä Askalonia asuta.

Jes. 14:29 s. Jer. 47:1 s. 49:5. Hes. 25:15 s.

6. Ja Asdodissa asuu sekasikiö, ja Minä hävitän Filistealaisen ylpeyden.

7. Ja Minä otan pois hänen verenensä hänen suustansa, ja hänen kaunistuksensa hänen hampaittensa väliltä; ja myöskin he jäävät meidän Jumalallemme, ja he ovat niinkuin

ruhtinaat Juudassa, ja Ekron on niinkuin Jebusilainen.

1 Sam. 14:32 s. Hes. 33:25. Sak. 6:15. 8:22 s.

8. Ja Minä asetan leirini, suojellakseni huonettani sotajoukoilta, jotka hyökkäävät maahan ja palajavat takaisin, niin ettei vaati ja enää heitä vaivaa; sillä nyt olen Minä sitä silmin katsellut. Sak. 2:5. 14:11.

9. Iloitse suuresti, Sinä Sionin tytär, ja riemuitse, sinä Jerusalemin tytär! katso, kuninkaasi tulee sinulle; Hän on vanhurskas, auttaja, ja köyhä, ja ratsastaa aasilla ja aasintamman varrella. Jes. 12:6. 62:11.

Sef. 3:14. Sak. 2:10. Matt. 21:5. Joh. 12:15.

10. Ja Minä hävitän rattaat Efraimista ja hevoset Jerusalemistä, ja sotajoukot pitää hävitettämän; ja Hän puhuu rauhaa pakanoilta, ja hänen hallituksensa ulottuu merestä mereen ja virrasta maailman ääriin saakka.

Ps. 72:3 s. Jes. 24:9. 5:31:1. Mik. 4:3. 5:10. 7:12.

11. Sinäkin sinun liittosi veren tähden Minä lasken vankisi ulos vedettömästä kuopasta. 2 Moos. 24:8. Jer. 31:32. Matt. 26:28. Gal. 4:4. Hebr. 9:19 s.

12. Palatkaat takaisin linnaan, te, jotka toivossa vangitut olette. Jo tänäkin päivänä ilmoitan Minä, että Minä tahdon kahdenkertaisesti sinulle maksaa. Jes. 40:2. 61:7.

13. Sillä Minä jännitän Juudan itseläni joutseksi, ja täytän sen Efraimilla; ja herätän sinun lapsesi, Sion, sinun lapsiasi vastaan, Javan, ja teen sinut niinkuin sankarin mieheksi.

14. Ja Herra ilmestyy heidän ylitensä, ja hänen nuolensalentää niinkuin salama; ja Herra, Herra soittaa pasunalla ja kulkee eteläisen tuulispäissä.

15. Herra Sebaot suojelee heitä; ja he syövät ja lullaavat linkokivet, ja juovat ja riemuitsevat niinkuin viinistä, niin että he täytyvät niinkuin uhrimalja, niinkuin alttarin kulmat.

2 Moos. 24:3.

16. Ja Herra, heidän Jumalansa, vahtaata heidät sinä päivänä niinkuin oman laumansa; sillä he ovat jalokiviä kruunussa, jotka nousevat hänen maansa yli. Ps. 100:3. Joh. 10:11.

17. Sillä kuinka suuri onkaan hänen hyvytensä ja hänen kauneutensa? Vilja kasvattaa nuorukaisia, ja viinin mehu neitseitä. 5 Moos. 33:23 s.

10 Luku.

Israelin tuleva kunnia.

Anokaat Herralta sadetta ehtoosanteen aikana. Herra tekee salamat,

ja antaa sadekuuron heille, kullekin kedon kasvulle. 3 Moos. 11:14 s. Hos. 6:3.
2. Sillä epäjumalat puhuvat turhuutta, ja ennustajat näkevät valhetta, ja puhuvat turhia unia, he lohduttavat tyhjällä. Sentähden he harhailevat niinkuin lampaat ja nääntyvät, kun ei paimenta ole.

Jes. 8:19. 53:6. Val. v. 2:14. Matt. 9:36.

3. Paimeniin on minun vihani syytynyt, ja kauriille Minä kostan. Sillä Herra Sebaot etsiilaumaansa, Juudan huonekuntaa, ja valmistaa heidät niinkuin kaunohevosensa sotaan.

Jer. 23:1 s. Hes. 34:17.

4. Häneltä tulee kulmakivi, häneltä vaarna, häneltä sotajoutsi, hänestä lähtevät myös kaikki vaatijat.

Jes. 22:23. Jer. 30:21.

5. Ja he ovat sankarien kaltaisia, jotka loan tallaat kaduilla sodassa: ja he sotivat, sillä Herra on heidän kanssansa, ja ratsumiehet häpeään joutuvat.

Mik. 7:10.

6. Ja Minä vahvistan Juudan huonekuntaa, ja Josef in huonekunnan Minä vapahdan; Minä saatan heidät entisille sijoillensä, sillä Minä armahdan heitä, ja he ovat niinkuin en Minä olisi koskaan heitä hyljännyt; sillä Minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja tahdon heitä kuulla.

Sak. 13:9.

7. Ja Efraim on niinkuin sankari, ja heidän sydämensä iloitsee niinkuin viinistä; ja heidän lapsensa sen näkevät ja iloitsevat, heidän sydämensä riemuitsee Herrassa.

8. Minä vihellän heille ja kokoan heidät, sillä Minä lunastan heidät; ja he lisääntyvät, niinkuin ennen ovat lisääntyneet.

Jes. 5:26.

9. Ja Minä kylvän heitä kansoihin, ja kaukaisissa maissa he muistavat Minua, ja elävät lapsinensa ja palajavat.

Hos. 2:23.

10. Ja Minä tuotan heidät takaisin Egyptin maalta ja kokoan heidät Assurista, ja saatan heidät Gileadin maahan ja Libanonini, eikä heille kyläksi sijaa ole.

Jes. 27:12 s. Mik. 7:12, 14.

11. Ja Hän kulkee Ahdington merenlävite ja lyö aallot meressä, niin että kaikki Niilin syvyudet kuivuvat; ja Assurin ylpeys alennetaan, ja Egyptin valttikka lakkaa.

2 Moos. 14:16. Ps. 114:3.

12. Ja Minä vahvistan heitä Herrassa, ja hänen nimensänsä he vaeltavat, sanoo Herra.

Mik. 4:5.

11 Luku.

Kristus, oikea paimen, myödiän. Israelin kelvottomat paimenet.

Avaa, Libanon, porttisi, että tulin sinun sedripuusti polttaisi!

2. Valittakaat, te kypressit, sillä sedripuut ovat kaatuneet, nuo jalot ovat hävitetyt! Valittakaat, te Basanin tammot, sillä korkea metsä on kaadettu maahan!

3. Kuulkaat paimenten valitusta, sillä heidän kauneutensa on hävitetty; kuulkaat jalopeurain kiljuntaa, sillä Jordanin jalus on hävitetty!

Jer. 25:36.

4. Näin sanoi Herra, minun Jumalani: „kaitse teuraslampaita!
5. Sillä heidän omistajansa teuras-tavat heitä, eivätkä luule siinä syntiä tekevänsä; ja joka heitä myös, sanoo: „kiitetty olkoon Herra, että minä rikastun!“ Ja heidän paimenensa eivät heitä säästä.“

Ps. 44:23. Joh. 16:2. Room. 8:36.

6. „Sentähden en Minäkään enää säästä maan asukkaita,“ sanoo Herra; „ja katso, Minä jätän ihmiset, jokaisen lähimmäisensä käsiin, ja kuninkaansa käsiin, niin että he hävittävät maan, enkä Minä pelasta heitä heidän käsistensä.“

Sak. 8:10.

7. Ja minä kaitsin teuraslampaita, siis raadollisimpia lampaita. Ja minä otin itselleni kaksi sauva: toisen minä kutsuin „suloisuudeksi“, ja toisen kutsuin „siteeksi“, ja kaitsin lampaita.

8. Ja minä hukutin ne kolme paimenta yhdessä kuukaudessa. Ja minun sieluni kyllästyi heihin, ja heidänkin sielunsa inhosi minua.

9. Ja minä sanoin: „en minä tahdo teitä kaita; joka kuolee, se kuolokoon, joka hukkuu, se hukukkoon, ja jääneet syökööt toinen toisensa lihan.“

Jer. 15:2.

10. Ja minä otin sauvani „suloi-suuden“ ja särjin sen, purkaakseni minun liittoni, jonka minä olin tehnyt kaikkien kansain kanssa.

11. Ja se purettiin samana päivänä. Ja niin tunsivat ne raadolliset lampaat, jotka minua seurasivat, että se oli Herran sana.

12. Ja minä sanoin heille: „jos teille niin kelpaa, niin antakaat minulle palkkani; jollei, niin jättäkää sil lensä.“ Niin he punnitsivat minulle palkakseni kolmekymmentä hopeapenninkiä.

Matt. 26:15.

13. Ja Herra sanoi minulle: „heitä se savenalajalle“, — se kaunis hinta, johon he Minun arvasivat! Ja minä otin ne kolmekymmentä hopeapenninkiä ja heitin ne Herran huoneesen, savenalajalle annettavaksi.

Matt. 27:3 s.

14. Ja minä särjin minun toisen sauvani „siteen“, purkaakseni veljeyden Juudan ja Israelin välillä.

15. Ja Herra sanoi minulle: „ota vieläkin itsellesi tyhmän paimenen ase; 16. sillä katso, Minä herätän maassa paimenen, joka ei hävinneistä lukua pidä, hajooneita ei hae, särjetyitä ei paranna, terveitä ei tue, vaan syö lihavien lihaa ja repäise heidän sorkkansa rikki.“
Jer. 23:1 s. Hes. 34:3 s.

17. Voi kelvotonta paimenta, joka jättää lampaat! Sattukoon miekka hänen käsivarteensa jaoikeansilmään, sä! Kuivakoon hänen oikea kätensä kokonansa, ja hänen oikea silmänsä peräti pimeköön!
Joh. 10:12.

12 Luku.

Kristuksen valtakunnan voitto. Hengen lupaus.

Herran sanan ennustus Israelista. Näin sanoo Herra, joka levittää taivaat ja perustaa maan, ja luo ihmisen hengen hänessä. Ps. 104:2 s. Jes. 42:5.

2. Katso, Minä panen Jerusalemin juopumuksen maljaksi kaikille kansoille sen ympärillä, ja se tulee Juudanki yli, Jerusalemia piirittäessä. Jes. 51:17, 22. Jer. 51:7, Mik. 4:11 s. Hab. 2:16.

3. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä panen Jerusalemin kuormakiveksi kaikille kansoille. Kaikki, jotka sitä nostavat, repivät itsensä rikki; ja kaikki maailman pakanat ko koontuvat sitä vastaan.

4. Sinä päivänä, sanoo Herra, lyön Minä jokaisen hevosen hämmästyksellä, ja sen ratsumiehen mielettömyydellä; mutta Juudan huoneen yli Minä aavaan silmäni, ja kaikki kansain hevoset Minä lyön sokeudella.
Ps. 34:16.

5. Silloin Juudan päämiehet sanovat sydämissänsä: „väkevyydeksi ovat minulle Jerusalemin asukkaat Herassa Sebaotista, heidän Jumalassansa.“

6. Sinä päivänä Minä teen Juudan päämiehet niinkuin tulenpätsiksi pyhittäessään, ja niinkuin tulisoitoksi luhtettensa, syömään oikealla ja vasemmalla puolella kaikki kansat ympäriltä; mutta Jerusalem vieläkin pysyy paikoillansa Jerusalemissa.
Obad. v. 18. Sak. 14:10. 2 Kor. 10:4 s.

7. Ja Herra on ensiksi vapahava Juudan majat, ettei Davidin huoneen kunnia eikä Jerusalemin asukasten kunnia ylpeillä Juudaa vastaan.

8. Sinä päivänä Herra varjelee Jerusalemin asukkaat; ja tapahtuu, että kompasteleva heidän joukossaan on sinä päivänä niinkuin David, ja Davidin huonekunta niinkuin Jumala, niinkuin Herran enkeli heidän edessänsä.

1 Sam. 17:50. 18:7. 2 Sam. 17:8. 18:3. Joel 3:10.

9. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Minä tahdon hävittää kaikki pakanat, jotka tulevat Jerusalemia vastaan.

10. Ja Minä vuodatan Davidin huonekunnan päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukousten hengen. Silloin he katsovat ylös Minun puoleeni, jonka he lävitse pistäneet ovat; ja he valittavat Hänen tähtensä, niinkuin ainokaista poikaa valitetaan, ja surehtivat Häntä, niinkuin esikoista surehditaan.

Jer. 6:26. Hes. 39:29. Joel 2:28. Am. 8:10. Joh. 19:37. Ilm. 1:7.

11. Sinä päivänä on suuri valitus Jerusalemissa, niinkuin Hadadrimonin valitus oli Megiddon laaksoissa. 2 Kun. 23:29. 2 Aik. 35:22, 25.

12. Ja maakunta valittaa, kukin sukukunta erikseen: Davidin huoneen sukukunta eriksenä, ja heidän vaimonsa eriksenä; Natanin sukukunta eriksenä, ja heidän vaimonsa eriksenä;

13. Levin huoneen sukukunta eriksenä, ja heidän vaimonsa eriksenä; Simein sukukunta eriksenä ja heidän vaimonsa eriksenä.

14. Samoin kaikki muut sukukunnat; kukin sukukunta eriksenä, ja heidän vaimonsa eriksenä.

13 Luku.

Anteeksi-antamus Kristuksen veren kautta. Kristuksen kuolema. Kristittyjen vainot.

Sinä päivänä on avoin lähe Davidin huonekunnalle ja Jerusalemin asukkaille syntiä ja saastaisuutta vastaan. Jes. 55:1. Hes. 36:25.

2. Ja tapahtuu sinä päivänä, sanoo Herra Sebaot, että Minä hävitän epäjumalien nimet maasta, ettei heitä enää muisteta; ja profetatkin sekä saastaisen hengen Minä ajan maasta pois. Hes. 30:13. Hos. 2:17. 1 Job. 4:1 s.

3. Ja tapahtuu, että jos joku enää ennustaa, niin hänen isänsä ja äitinsä, jotka hänen synnyttivät, sanovat hänelle: „et sinä saa elää, sillä sinä olet puhunut valhetta Herran nimessä.“ Ja niin hänen isänsä ja äitinsä, jotka hänen synnyttivät, pistävät hänet kuoliaaksi, kun hän ennustaa.
5 Moos. 13:1. 18:20. Jer. 14:15.

4. Ja tapahtuu silloin, että profetat häpeävät, kukin näkyänsä ennustessa, eivätkä pue päällensä karvavaatteita, valhetellaksensa; 2 Kun. 1:8. Matt. 3:4.

5. vaan hän sanoo: „en minä ole profetta, minä olen peltomies; sillä minä olen nuoruudestani asti orjaksi otettu.“

6. Ja jos hänelle sanottaisiin: „mitä nuo haavat ovat käsissäsi? Niin hän

vastaa: „ne ovat minuun lyöneet kotonani, jotka minua rakastivat.“

7. Herää, miekka, paimentani vastaan, ja sitä miestä vastaan, joka minulle läheisin on! sanoo HerraSebaot. Lyö paimen, niin lampaat hajoavat! Mutta Minä käännän käteni piskuisien puoleen. Matt. 26:31. Mark. 14:27.

8. Ja tapahtuu koto maassa, sanoo Herra, että kaksi kolmatta osaa siellä hävitetään ja kuolee, ja kolmas osa jää sinne jällelle.

9. Ja Minä kuljetan tämän kolmannen osan tulen kautta ja sulatan heidät, niinkuin hopean sulatetaan, ja puhdistan heitä, niinkuin kultaa puhdistetaan. Hän avuksensa huutaa minun nimeäni, ja Minä kuulen häntä. Minä sanon: „se on minun kansani.“ Ja he vastaavat: „Herra on minun Jumalani.“

Ps. 50:15. 91:15. 144:15. Jes. 1:26. 6:13. 48:10. Hoo. 2:21s. Mal. 3:3. Joh. 20:28. 1 Piet. 1:6s.

14. Luku.

Herran päivä. Viimeinen taistelu. Kristuksen seurakunnan voitto.

Katso, Herran päivä tulee, jolloin saaliisi jaetaan keskelläsi.

2. Ja minä kokoon kaikki pakanat sotaan Jerusalemia vastaan, ja kaupunki valloitetaan, huoneet ryöstetään ja vaimot raiskataan; ja puoli kaupunkia viedään vankeuteen, mutta kansan jääneitä ei kaupungista hävitetä. Jes. 13:16.

3. Mutta Herra ilmestyy ja sotii näitä pakanoita vastaan, niinkuin sotimisensa päivänä, tappelun päivänä, Jes. 42:13.

4. Ja hänen jalkansa seisovat sinä päivänä Oljymäellä, joka on Jerusalemin edustalla: itään päin, ja Oljymäki halkeaa kahtia itään ja länteen päin sangen suureksi laaksoksi. Ja toinen puoli sitä vuorta erkanee pohjoiseen päin, ja toinen etelään päin.

5. Ja te pakenette minun vuoreni laaksoon, sillä se vuorten laakso ulottuu Asaliin saakka; ja te pakenette, niinkuin te pakenitte maanjäristystä Usian, Juudan kuninkaan, päivinä. Silloin Herra, minun Jumalani, on tuleva ja kaikki pyhät Sinun kansasi. Am. 1:1.

6. Ja tapahtuu sinä päivänä, ettei valkeutta ole; loisteet pimentyvät.

7. Ja se on oleva erikoinen päivä, joka Herralle tullu on; ei se ole päivä eikä yö; vaan tapahtuu, että ehtoolla on valkeus. Ilm. 21:26.

8. Ja tapahtuu sinä päivänä, että elävää vettä juoksee Jerusalemissa, puoli siitä itäiseen mereen, ja toinen puoli

läntiseen mereen; kesät talvet sitä kestää. 5 Moos. 11:24.

Heb. 4:7 s. Joel 3:18. Joh. 4:14. Ilm. 22:1.

9. Ja Herra on kaiken maan kuningas; sinä päivänä on Herra yksi, ja hänen nimensä yksi. Mal. 1:11. Joh. 10:16.

10. Koko maa muuttuu juurikuiin kedoksi Gebasta Rimmoniin saakka, eteläpuolella Jerusalemia; mutta Jerusalemin on korkea oleva ja pysyy paikoillansa Benjaminin portista ensimmäisen portin sijalle saakka, kulmaporttiin asti, ja Hananeelin tornista kuninkaan viinikuurniin asti.

Jos. 15:32. 19:7. 2 Kun. 14:13. Neh. 3:1,6.

Jes. 2:2. Jer. 31:38. Mik. 4:1. Sak. 12:6.

11. Ja hänessä asutaan, eikä enää yhtään kirousta ole; sillä Jerusalemin asuu turvassa.

12. Ja tämä on se rangaistus, jolla Herra lyö kaikkia kansoja, jotka ovat kokoontuneet Jerusalemia vastaan: heidän lihansa mätänee heidän jaloilla seisoossansa, ja heidän silmänsä mätänee koloissansa, ja heidän kielensä mätänee heidän suussansa.

13. Ja tapahtuu sinä päivänä, että Herra nostaa suuren häiriön heidän joukossansa, niin että kukin tarttuu kumppalinsa käteen, ja hänen käntensä kohoaa kumppalinsa kättä vastaan.

14. Ja Juudakin sotii Jerusalemissa; ja silloin kootaan kaikkien pakanain tavart ympäröstöltä, kultaa, hopeaa ja vaatteita suureksi kooksi.

15. Ja sama rangaistus tulee hevosille, muuleille, kameleille, aseelle ja kaikille heidän leirissängsä oleville juhdille, niinkuin tämä rangaistus on.

16. Ja tapahtuu, että kaikki jääneet kaikista niistä pakanoista, jotka läksivät Jerusalemia vastaan, vuosittain menevät kumartamaan Kuningasta, Herraa Sebaotia, ja lehtimajan juhlaa viettämään. Jes. 66:23.

17. Ja tapahtuu, että joka maan sukukunnista ei mene Jerusalemiin kumartamaan Kuningasta, Herraa Sebaotia, heille ei tule sadetta. Jes. 58.

18. Ja ellei Egyptin sukukunta menisi ylös ja saapuisi, totisesti heidän päällensä tulisi se rangaistus, jolla Herra lyö niitä pakanoita, jotka eivät mene lehtimajan juhlaa viettämään.

19. Tämä on Egyptin synti ja kaikkien pakanain synti, jotka eivät mene lehtimajan juhlaa viettämään.

20. Sinä päivänä on hevosten kulkussa kirjoitus: „pyhä Herralle“; ja kattilat Herran huoneessa ovat niinkuin uhrimaljat alttarin edessä.

5 Moos. 28:36.

21. Ja jokainen kattila Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhä Herralle Sebaotille, ja kaikki uhraajat tulevat ja ottavat niitä ja keittävät

niissä; eikä yhtään Kananealaista enää ole Herran Sebaotin huoneessa sinä päivänä.

Jes. 36:8. Hes. 44:7. Joel 3:17. Ilm. 21:27.

PROFETTA MALAKIA.

1 Luku.

Jumalan hyvyys. Israelin kiihtymättömyys.

Herran sanan julistus Israelille Malakian kautta.

2. Minä rakastin teitä, sanoo Herra. Mutta te sanotte: „missä rakastit meitä?“ Eikö Esau ole Jaakobin velli? sanoo Herra, vaan Minä rakastin Jaakobia; 1 Moos. 25:25 a. Jes. 43:4.

3. mutta Esautta Minä vihasin ja panna hänen vuorensa autioiksi ja hänen perintönsä korven koira-susille alttiiksi. Jer. 49:17. Obad. v. 18. Room. 9:13.

4. Jos Edom sanoo: „me olemme sorretut, mutta me tahdomme taas rakentaa rauniot“, niin sanoo Herra Sebaot näin: „he rakentavat, mutta Minä särjen, ja he kutsutaan Jumalattomuuden alueeksi“ ja kansaksi, jota Herra vihaa ijankaikkisesti.

5. Ja teidän silmäanne sen näkevät ja te sanotte: „suuri on Herra Israelin rajojen ulkopuolellakin.“

6. Pojan tulee kunnioittaa isäänsä ja palvelijan herraansa; mutta jos Minä olen isä, missä kunnioitukseni on? jos Minä olen herra, missä pelkoni on? sanoo Herra Sebaot teille, papit, jotka halveksitte nimeäni, ja kuitenkin sanotte: „missä halveksimme sinun nimeäsi?“ 2 Moos. 20:12.

7. jotka tuotte alttarilleni saastutettua leipää, ja kuitenkin sanotte: „missä saastutamme Sinua?“ Siinä, että sanotte: „Herran pöytä on ylönkatsottu.“

8. Ja kun tuotte sokeata uhriksi, ei se teistä ole huonoa; kun tuotte ontuvaa ja sairasta, ei se ole teistä huonoa. Vie semmoista maaherralle; mielistyykö hän sinuun taikka suosiikohän sinua? sanoo Herra Sebaot. 3 Moos. 22:20 s. 5 Moos. 15:21.

9. Niin rukoilkaat nyt Jumalan kasvoja, että Hän meitä armahtaisi! teidän kädestänne on tämä lähtenyt; — onko Hän teidän tähtenne oleva suosiollinen? sanoo Herra Sebaot.

10. Jospa joku teistä kuitenkin sulki ovet, ettette suotta tulta virittäisi minuun alttarilleni! Minä en mielisty teihin, sanoo Herra Sebaot, ja

teidän kädestänne lähtevä lahja ei ole Minuille otollinen.

Jes. 1:11. Jer. 6:20. Am. 5:21.

11. Sillä auringon noususta sen laskuun asti on minun nimeni suuri kansojen keskellä; ja joka paikassa suitsutetaan, tuodaan minun nimelleni, tuodaan puhdasta uhrilahjaa, sillä suuri on minun nimeni kansojen keskellä, sanoo Herra Sebaot.

Ps. 113:3. Sak. 14:9.

12. Mutta te saastutatte sen, kun sanotte: „Herran pöytä on saastutettu ja sen tulo, sen ruoka on ylönkatsottava.“

13. Ja te sanotte: „katso, mikä turha vaiva!“ ja pilkkaatte sitä, sanoo Herra Sebaot; ja tuotte ryöstettyä ontuvaa ja sairasta, ja tuotte niitä lahjaksi; — olisiko tämä teidän käsiänne lähtevä minulle otollinen? sanoo Herra.

14. Ja kirottu olkoon vilpistelevä, jonka laumassa on urospuolta; ja lupauksen tekijä, joka uhraa kelvotonta Herralle! Sillä suuri kuningas olen Minä, sanoo Herra Sebaot, ja nimeni on peljättävä kansojen keskellä.

2 Luku.

Jumala nuhtelee pappein ja kansan syntejä. Ja teille, te papit, tulee nyt tämä J käsky.

2. Jos ette kuule ettekä pane sydämmellenne, antaaksenne kunniaa minun nimelleni, sanoo Herra Sebaot, niin Minä lähetän teihin kirouksen ja kiroan teidän stunauksenne; sen olenkin jo kironnut, koska ette sydämmellenne laskeneet. 5 Moos. 28:15 s.

3. Katso, Minä turmelen teidän viljanne ja heitän sontaa teidän kasvoillenne, teidän juhlapäivienne sontaa, ja se vie teidät myötänsä.

4. Ja te huomaatte, että Minä olen lähettänyt teille tämän sanan, niin että minun liittoni Levin kanssa pysyisi, sanoo Herra Sebaot. 4 Moos. 26:12.

5. Minun liittoni hänen kanssaan oli elämä ja rauha; ja minä annoin ne hänelle pelvoksi, ja hän pelkäsi Minua ja minun nimeni tähden hän vapisi.

6. Totuuden laki oli hänen suusansa eikä vääryyttä löytynyt hänen

huulillaansa; rauhassa ja vakuudessa hän vaelsi Minun kanssani ja monet hän rikoksesta käänsi.

7. Sillä papin huulten tulee tietoa säilyttää, ja laki etsitään hänen suustansa; sillä Herran Sebaotin lähettäläs hän on.

Hes. 7:26. 22:26. Hagz. 1:13. 2 Kor. 5:20.

8. Mutta te olette poikenneet tieltä, saattaneet monta horjumaan laissa, olette rikkoneet Levin liiton, sanoo Herra Sebaot.

9. Sentähden olen Minä myös tehnyt teidät työnkatsotuiksi ja halvoiksi koko kansan silmissä, koska ette ota vaaria minun teistäni, vaan katsotte ihmisten muotoa lakia käytäessänne.

1 Sam. 2:30.

10. Eikö meillä kaikilla ole yksi Isä, eikö yksi Jumala ole meitä luonut? Miksi me petämme toinen toistamme, rikkoaksemme isämme liittoa?

2 Moos. 19:5. Matt. 23:9. Ef. 3:15. 4:5s.

11. Juuda käyttää itsensä uskottomasti, ja kauhistusta harjoitetaan Israelissa ja Jerusalemissa; sillä Juuda on saastuttanut Herran pyhäkön, jota Hän rakastaa, ja on ottanut vaimoksi vieraan jumalan tyttären.

Esr. 9:12. 10:2. Neh. 13:23s.

12. Hävittäkään Herra sen miehen, joka tämän tekee, sekä valovon että vastaajan, Jaakobin majoista, ja sen, joka uhria tuo Herralle Sebaotille.

13. Ja toiseksi te teette tämän: kyynelillä peitätte Herran alttarin, itkulla ja huokauksilla, niin etten enää käännä ruokauhrin puoleen enkä ota vastaan otollista kädestänne.

14. Ja te sanotte: „minkä vuoksi?“ Sen vuoksi, että Herra todistaa sinun ja nuoruutesi vaimon välillä, jolle sinä olet ollut uskonon, vaikka hän on puolisisi ja liittosi vaimo.

1 Moos 31:49s.

15. Sillä eikö Hän heitä yhdeksi tehnyt, vaikka hänellä olisi ollut muita henkiä? vaan mitä tuo teki? Hän etsi Jumalan siementä. Mutta varokaat teidän henkeänne, äläkä ole uskonon nuoruutesi vaimolle!

16. Sillä Minä vihaan hylkäämistä, sanoo Herra, Israelin Jumala, ja sitä, joka peittää vääritytensä niinkuin vaahteella, sanoo Herra Sebaot; varokaat siis teidän henkeänne, älkäätkä olko uskottomia.

Matt. 19:3s.

17. Te väsyttätte Herraa teidän puheillanne; ja te sanotte: „millä me väsyttämme?“ Sillä, kun sanotte: „jokainen, joka tekee pahaa, on hyvä Herran silmissä, ja näihin Hän mielistyy“, taikka: „missä on tuomion Jumala?“

3 Luku.

Ennustus Kastajasta ja Messiaasta. Kristuksen valtakunnan ihanuus.

Katso, Minä lähetän minun enkeliäni, joka valmistaa tien minun eteeni. Ja yhtäkkiä on temppeleinsä tuleva se Herra, jota te etsitte, ja liiton enkeli, jota te haluatte; katso, hän tulee, sanoo Herra Sebaot.

Jes. 40:3. Matt. 11:10. Mark. 1:2. Luuk. 1:76. 7:27.

2. Mutta kuka voi kestää hänen tulemisensa päivää, ja kuka voi seisoa, kun Hän ilmaantuu? Sillä Hän on niinkuin sulattajan tuli ja niinkuin pesijän saippua.

3. Ja Hän istuu ja sulattaa ja puhdistaa hopean; ja Hän puhdistaa Levin pojat ja kirkastaa heidät niinkuin kullan ja niinkuin hopean. Silloin he tuovat Herralle ruokauhria vanhurskaudessa, Ps. 51:21. Sak. 13:9.

4. Ja Juudan ja Jerusalemin ruokauhri on Herralle otollinen niinkuin muinaisina aikoina ja niinkuin entisinä vuosina.

5. Ja Minä lähestyn teitä tuomioksi ja olen nopea todistaja noitia vastaan ja huorintekijöitä ja valalpoitaisia vastaan ja niitä vastaan, jotka polkevat palkkamiehen palkkaa, leskeä ja orpoa ja muukalaista sortavat, eivätkä Minua pelkää, sanoo Herra Sebaot.

2 Moos. 22:21s.

3 Moos. 19:12. 20:10s. 5 Moos. 24:17s. Am. 2:68. 5:12.

6. Sillä Minä olen Herra, joka en muutu; sentähden te, Jaakobin lapset, ette huku.

1 Sam. 15:29.

Ps. 33:11. San. 19:21. Jes. 14:24s. 25:1. 46:10.

7. Te olette teidän isäinne päivästä asti minun säännöistäni poikenneet, ettekä ole niitä pitäneet; kääntykää Minun puoleeni, niin Minä käännän teidän puoleenne, sanoo Herra Sebaot. Niin te sanotte: „missä meidän tulee kääntyä?“

Sak. 1:3s.

8. Sopiiko ihmisen Jumalaa pettää, niinkuin te petätte Minua? Niin te sanotte: „missä me Sinua petäimme?“ Kynemyksissä ja ylennyshuhteissa.

4 Moos. 18:24. Neh. 10:37s. 12:44. Hes. 45:13s.

9. Kirouksella te olette kirotot, sentähden että te Minua petätte, koko kansa.

10. Tuokaat täydelliset kymmenykset tavara-aittaani, että ruokaa olisi minun huoneessani, ja koetelkaatpa sillä Minua, sanoo Herra Sebaot; niin totta aukaisen Minä teille taivaan ikkunat, ja Minä vuodatan teille siunausta runsaasti.

11. Ja Minä tahdon teidän hyväksenne estää syöjän, ettei se teiltä

maan hedelmää hävitä ja ettei keidon viinipuu tule teille hedelmättömäksi, sanoo Herra Sebaot.

12. Ja kaikki kansat ylistävät teitä autuaiksi, sillä te olette ihana maa, sanoo Herra Sebaot.

13. Kovat ovat teidän puheenne Minua vastaan, sanoo Herra. Mutta te sanotte: „mitä me olemme keskenämme Sinua vastaan puhuneet?”

14. Te sanotte: „turhaa on Jumalaa palvella, ja mitä hyötyä on siitä, että me pidämme hänen palvelusmenojaan ja että me suruvaatteissa käymme Herran Sebaotin edessä?

Job 21:15. Mik. 6:8.

15. Sentähden me ylistämme ylönkatsojat onnellisiksi; sillä jumalattomuuden harjoittajat menestyvät ja pelastuvat, vaikka kiusaavat Jumalaa.”

16. Silloin Herraa pelkäävät puhuteltivat toinen toistaan, ja Herra huomasi ja kuuli sen; ja muistokirja kirjoitettiin Hänen edessään Herraa pelkääville ja hänen nimeänsä kunnioittaville.

Ps. 139:16.

17. Ja he tulevat, sanoo Herra Sebaot, sinä päivänä, jonka Minä teen, Minulle omaisuudeksi, ja Minä armahdan heitä niinkuin mies armahtaa poikaansa, joka häntä palvelee.

2 Moos. 19:5. Tit. 2:14. 1 Piet. 2:9.

18. Ja tesaatte taas nähdä croituksen vanhurskaan ja jumalattoman

välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei Häntä palvele.

4 Luku.

Herran päivä. Elijan tuleminen.

Sillä katso, se päivä tulee palava niinkuin pätsi; ja kaikki ylönkatsojat ja kaikki jumalattomat tulevat akanoiksi, ja heidät on polttava tuo tuleva päivä, sanoo Herra Sebaot, niin ettei se jätä heille juurta eikä oksaa.

Am. 2:9. Obad. v. 18.

2. Mutta teille, jotka minun nimeäni pelkäätte, on vanhurskauden aurinko koittava ja autuus hänen siipiensä alla; ja te käytte ulos ja hyppäätte niinkuin syöttövasikat.

Jer. 33:6. Luuk. 1:78.

3. Ja te tallaatte jumalattomat, sillä he tulevat tuhkaksi jalkapohjainne alla sinä päivänä, jonka Minä teen, sanoo Herra Sebaot.

4. Muistakaat palvelijani Mooseksen lakia, jonka Minä hänelle käskin Horebilla, koko Israelille säännöiksi ja oikeuksiksi.

2 Moos. 20:1 s. 5 Moos. 6:1 s. Hebr. 3:5.

5. Katso, Minä lähetän teille Elijan, tuon profetan, ennenkuin se suuri ja peljättävä Herran päivä tulee.

Matt. 11:14. 17:11. Mark. 9:11 s. Luuk. 1:17.

6. Ja hän kääntää isäin sydämmet lasten puoleen ja lasten sydämmet heidän isäinsä puoleen, etten tulisi ja löisi maata kirouksella. Mik. 7:6.

UUSI TESTAMENTTI.

HELSINKI

1911

UUDEN TESTAMENTIN KIRJAT.

	Sivu.	Lukuja.
Matteuksen Evankeliumi	3	28
Markuksen Evankeliumi	38	16
Luukkaan Evankeliumi	60	24
Johanneksen Evankeliumi	98	21
Apostolien Teot	126	28
Apostoli Paavalin Kirjeet:		
Kirje Roomalaisille	162	16
1 Kirje Korinttolaisille	179	16
2 Kirje Korinttolaisille	194	13
Kirje Galatalaisille	205	6
Kirje Efesolaisille	210	6
Kirje Filippiäisille	215	4
Kirje Kolossalaisille	219	4
1 Kirje Tessalonikalaisille	223	5
2 Kirje Tessalonikalaisille	226	3
1 Kirje Timoteukselle	228	6
2 Kirje Timoteukselle	232	4
Kirje Tiitukselle	235	3
Kirje Filemonille	237	1
Kirje Hebrealaisille	238	13
Pietarin 1 Kirje	249	5
Pietarin 2 Kirje	254	3
Johanneksen 1 Kirje	256	5
Johanneksen 2 Kirje	261	1
Johanneksen 3 Kirje	261	1
Jaakobin Kirje	262	5
Juudaan Kirje	266	1
Johanneksen Ilmestys	267	22

MATTEUKSEN EVANKELIUMI.

I Luku.

Jesuksen polviluku ja syntyminen.

Jesuksen Kristuksen, Davidin pojan, Abrahamin pojan, syntymäkirja.

Luuk. 3:23 s.

2. Abraham siitti Isaakin. Mutta Isaak siitti Jaakobin. Jaakob siitti Juudan, ja hänen veljensä.

1 Moos. 21:3. 25:24. 29:35.

3. Juuda siitti Fareksen ja Saran Tamarista. Fares siitti Hesromin. Hesrom siitti Aramin.

1 Moos. 38:27 s. 1 Aik. 2:5 s.

4. Aram siitti Aminadabin. Aminadab siitti Nahassonin. Nahasson siitti Salmonin,

Ruut 4:19 s.

5. Salmon siitti Boaksen Rahabista. Boas siitti Obedin Ruutista. Obed siitti Jessen.

6. Jesse siitti kuningas Davidin. Kuningas David siitti Salomonin Urian ernännästä.

1 Sam. 17:12. 2 Sam. 12:24.

7. Salomon siitti Roboamin. Roboam siitti Abian. Abia siitti Assan.

1 Kun. 11:43. 14:31. 15:3.

8. Assa siitti Josafatin. Josafat siitti Joram. Joram siitti Osaan.

1 Kun. 15:24. 2 Kun. 8:16, 24.

9. Osaas siitti Jotamin. Jotam siitti Ahaksen. Ahas siitti Etsekiaan.

2 Kun. 16:20. 2 Aik. 28:23. 27:9.

10. Etsekias siitti Manassen. Manasse siitti Amonin. Amon siitti Josian.

2 Kun. 20:21. 1 Aik. 3:14. 2 Aik. 33:25.

11. Josia siitti Jekonian ja hänen veljensä, Babelin vankeudessa.

1 Aik. 3:15 s. 2 Aik. 36:8.

12. Mutta Babelin vankeuden jälkeen siitti Jekonia Salatielin. Salatiel siitti Sorobabelin.

1 Aik. 3:17. Esr. 3:2.

13. Sorobabel siitti Abiudin. Abiud siitti Eliakimin. Eliakim siitti Asorin.

14. Asor siitti Sadokin. Sadok siitti Akimin. Akim siitti Eliudin.

15. Eliud siitti Eleasarin. Eleasar siitti Mattanin. Mattan siitti Jaakobin.

16. Jaakob siitti Josef. Marian miehen, ja Mariasta on syntynyt Jesus, joka kutsutaan Kristus.

17. Näin on kaikkiaan sukupolvia Abrahamista Davidiin asti neljätoista polven, ja Davidista Babylonin vankeuteen asti neljätoista polvea, ja

Babylonin vankeudesta Kristukseen asti neljätoista polvea.

18. Jesuksen Kristuksen syntyminen tapahtui näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Josefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteen menemistään olevan raskaana Pyhästä Hengestä.

Luuk. 1:27 s.

19. Mutta kun Josef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salassa hyljätä hänet.

20. Mutta katso, hänen tätä ajatellessaan, ilmestyi hänelle unessa Herran enkeli, joka sanoi: „Josef, Davidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.

21. Ja hän synnyttää pojan, ja sinun pitää kutsuman hänen nimensä Jesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.“

Luuk. 1:31. 2:21. Job. 1:29. Ap. t. 4:12. 5:31.

10:43. Hebr. 9:26. 1 Joh. 3:5. 4:14.

22. Tämä kaikki tapahtui, jotta kävisi toteen mitä Herra on puhunut profetan kautta, joka sanoo:

23. „Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tämä on kutsuttava nimellä Immanuel,“ se merkitsee: Jumala meidän kanssamme.

Jes. 7:14. 8:10.

24. Herättyään unesta Josef teki, niin kuin Herran enkeli oli häntä käskennyt, ja otti vaimonsa luokseen,

25. eikä tuntenut häntä, ennenkuin tämä oli synnyttänyt pojan. Ja kutsui hänen nimensä Jesus. Luuk. 2:7, 21.

2 Luku.

Tietäjät itämailta: Pako Egyptiin. Lastenmurha Betlehemissä. Palaus Egyptistä ja Nasaretin asettuminen.

Kun Jesus oli syntynyt Judean Betlehemissä Herodes kuninkaan aikana, katso, tietäjiä tuli itämailta Jerusalemiin, ja he sanoivat: Luuk. 2:1 s.

2. „Missä se syntynyt Juutalaisten kuningas on? Sillä me näimme itämaalla hänen tähtensä ja olemme tulleet häntä kumartaan rukoilemaan.“

4 Moos. 24:17.

3. Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyí hän ja koko Jerusalemin hänen kanssaan.

4. Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntynyt.

5. He sanoivat hänelle: „Judean Bellehemissä; sillä näin on kirjoitettu profetan kautta:

6. Ja sinä Bellehem, Juudan aluetta, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta lähtee hallitsija, joka on kaitseva minun kansaani Israelia.“

1 Moos. 49:10. Mik. 5:1. Joh. 7:42.

7. Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luokseen ja tutkisteli heiltä tarkoin, millä ajalla tähti ilmestyi.

8. Ja hän lähetti heidät Bellehemiin, sanoen: „Menkääት tiedustelkaat tarkasti lasta; ja kun löydätte sen, niin ilmoittakaat minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan.“

9. Kuultuaan kuninkaan sanat, he läksivät matkalle, ja katso, tähti, jonka olivat nähneet itämaalla, kävi heidän edellään, kunnes se kulkieessaan seisautui yläpuolelle sitä paikkaa, jossa lapsi oli.

10. Nähdessään tähden he iloitsivat sängen suuresti.

11. Ja he menivät huoneesen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja maahan langeten he kumar-sivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa. Pa. 72:10. Jes. 60:8.

12. Ja saatuaan unessa Jumalalta ohjauksen, etteivät palaisi Herodeksen tykö, he lähtivät toista tietä takaisin omalle maalleen.

13. Mutta kun he olivat lähteneet pois, katso, silloin ilmestyi Herran enkeli unessa Josefille ja sanoi: „Nouse, ota lapsi äitinsä kanssa mukaasi ja pakene Egyptiin, ja ole siellä, kunnes sanon sinulle; sillä Herodes aikoo etsiä lasta surmataksien häntä.“

14. Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä yöllä ja lähti pois Egyptiin

15. ja oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen mitä Herra on puhunut profetan kautta, joka sanoo: „Egyptistä minä kutsuin poikani.“

2 Moos. 4:22. Hos. 11:1.

16. Kun Herodes näki tietäjän hänet petteäneen, silloin hän kovasti vihastui ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Bellehemissä ja koko sen ympäristöllä, kaksivuotiaat ja niitä nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli ajasta ottanut selkoa tietäjiltä.

17. Silloin kävi toteen mikä on pu-

huttu Jeremias profetan kautta, joka sanoo:

18. „Kuuluu ääni Ramassa, itku ja suuri parku; Raakel itkee lapsiaan, eikä huoli lohdutuksesta, kun ei heitä enää ole.“ 1 Moos. 36:19. Jer. 31:16.

19. Mutta kun Herodes oli kuollut, katso, silloin ilmestyi Herran enkeli unessa Josefille Egyptissä

20. ja sanoi: „Nouse, ota lapsi äitinsä kanssa mukaasi ja matkusta Israelin maalle, sillä ne ovat kuolleet, jotka vainosivat lapsen henkeä.“

21. Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maalle.

22. Mutta kuultuaan, että Arkelaus hallitsi Judeaa isänsä Herodeksen sijassa, hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta ohjauksen ja lähti Galilean alueelle.

23. Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan Nasaret nimiseen kaupunkiin; että kävisi toteen mikä profetan kautta on puhuttu: „Hän on nimitettävä nasaretilaiseksi.“

Jes. 4:2. 11:1. Sak. 3:3.

3 Luku.

Johannes saarnaa ja kastaa. Jesus kastetaan.

Niinä aikoina Johannes kastaja esiintyi ja saarnasi Judean erämaassa Mark. 1:2 s. Luuk. 3:3 s. Joh. 1:6 s.

2. ja sanoi: „Tehkääት parannus, sillä taivaan valtakunta on lähestynyt!“ Dan. 3:33. Matt. 4:17. 7:21. 10:7. Mark. 1:15.

Luuk. 15:7. Ap. t. 2:38. 8:19. 17:30.

3. Sillä hän on se, josta Jesaja profetta puhui, sanoessaan: „Huutavan ääni kuuluu erämaassa: Valmistakaat Herralle tietä, tehkääት polut hänelle tasaisiksi.“

Jes. 40:3. Mal. 3:1. Joh. 1:23.

4. Ja Johanneksella oli puku kame-linkarvoista ja nahkainen vyö yötäisillään; ja hänen ruokanaan oli keinäsirkat ja metsähunaja.

3 Moos. 11:22. 1 Sam. 14:26. 2 Kuu. 1:2.

Sak. 13:4. Matt. 11:8, 18.

5. Silloin kansa Jerusalemita ja koko Judeasta ja kaikesta Jordanin ympäristöstä vaelsi hänen tykönsä,

6. ja he saivat häneltä kasteen Jordanin joessa, tunnustaessaan syntinsä.

2 Moos. 29:4. Hes. 86:25. Joh. 3:23. Ap. t. 1:5.

7. Mutta nähdessään paljon farisealaisia ja saddukealaisia tulevan kasteelle, hän sanoi heille: „Te kyykärmeiden sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa?“

1 Moos. 3:15. Ps. 68:5. Mal. 3:2.

Matt. 5:20. 12:34. 23:33. Room. 2:5. 1 Tess. 1:10.

8. Tehkääት siis parannuksen mukaista hedelmää, Ap. t. 26:20.

9. ja älkääት luulko saattavanne sa-

noa itsekseen: „Onhan Abraham isämme; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille.

Joh. 8:33,39. Room. 4:11 s. 9:6 s.
10. Jo on kirves pantuna puiden juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan siis pois ja heitetään tullen.

Matt. 7:19. Luuk. 13:7. Joh. 15:2,6.

11. Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka tulee minun jälessäni, on minua väkevämpi, ja minä en ole keullinen edes hänen kenkiänsä kantamaan; hän kastan teidät Pyhällä Hengellä ja tullella.

Joel 2:28.

Joh. 1:26. Ap. t. 1:5. 2:4. 11:16. 13:25. 19:4.

12. Hänellä on viskimensä kädesään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokooa nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa samumattomalla tullella.

Jes. 66:24. Mal. 4:1. Matt. 13:30. Mark. 9:43,48.

13. Silloin Jesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luokse hänen kastettavakseen. Mark. 1:9 s. Luuk. 3:21 s.

14. Mutta lämästeli häntä, sanoen: „Minä tarvitsen saada sinulta kasteen, ja sinä tulet minun tyköni!”

15. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikkea vanhurskautta.” Silloin hän sallii sen hänelle. Ps. 40:8 s.

16. Ja kasteen saatuaan Jesus heli nousi vedestä, ja katso, taivaat aukeivat, ja hän näki Jumalan Hengen laskeuvan alas niinkuin kyyhkysen ja tulevan hänen päälleen. Joh. 1:32 s.

17. Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: „Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt.” Ps. 2:7. Jes. 42:1. Matt. 12:18. 17:5. Luuk. 9:35. Kol. 1:13. Hebr. 1:5. 5:5. 2 Piet. 1:17.

4 Luku.

Jesus kiusataan. Hän rupeaa saarnaamaan ja valitsee opetuslapsia.

Sitten Henki vei Jesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi.

Mark. 1:12. Luuk. 4:1 s. Hebr. 4:15.

2. Ja kun Jesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen lopulta nälkä.

2 Moos. 34:23. 1 Kun. 19:8.

3. Silloin kiusaaja tuli hänen tykönsä ja sanoi hänelle: „Jos olet Jumalan Poika, niin käske, että nämä kivet muuttuvat leiviksi.” 1 Moos. 3:1—7.

4. Mutta hän vastasi ja sanoi: „Kirjoitettu on: „Ihminen ei elä yksistään leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.” 5 Moos. 8:3.

5. Silloin perkele otti hänet mu-

kaansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet temppelein harjalle

6. ja sanoi hänelle: „Jos olet Jumalan Poika, niin heittä ylästä alas; sillä kirjoitettu on: „Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.” Ps. 91:11 s.

7. Jesus sanoi hänelle: „Myös on kirjoitettu: „Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.” 2 Moos. 17:1—7. 5 Moos. 6:16.

8. Taas perkele otti hänet mukauusasangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston

9. ja sanoi hänelle: „Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua.”

10. Silloin Jesus sanoi hänelle: „Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: „Herraa, Jumalaasi, tulee sinun kumartaa ja häntä ainoaa palvellella.” 5 Moos. 6:13. 10:20.

11. Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he palvelivat häntä. Joh. 1:52. Hebr. 1:6,14.

12. Mutta kun Jesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, lähti hän pois Galileaan.

Matt. 11:2. 14:3. Luuk. 3:20.

13. Ja jättäen Nasaretin hän meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Nafalain alueilla;

14. että kävisi toteen mikä on puhuttu Jesaja profetan kautta, joka sanoo:

15. „Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren viereinen, Jordanin tausta, pakanain Galilea — Jes. 8:23.

16. kansa, joka istui pimeässä, näki suuren valon, ja kuolon maassa ja varjossa istuville koitti valo.”

Jes. 9:1. 42:7. Luuk. 1:79. 2:32.

17. Siitä lähtien Jesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: „Tehkää parannus, sillä taivaanvaltakunta on lähestynyt!” Matt. 3:2. 10:7. -Mark. 1:15.

18. Ja kävellessään Galilean meren rantaa hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota nimitettiin Pietariksi, ja Andreaksen, hänen veljensä, laskevan verkkoja mereen; he olivat näet kalastajia.

Joh. 1:40 s.

19. Ja hän sanoi heille: „Seuratkaa minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia.” Matt. 13:47.

20. Heti he jättivät verkot ja seurasivat häntä.

Matt. 19:27. Mark. 10:28. Luuk. 18:28.

21. Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebeduksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä Se-

bedeuksen kanssa verkkojaan korjaamassa; ja hän kutsui heidät.

22. Heti he jättivät venheen ja isänsä ja seurasivat häntä.

23. Ja Jesus vaelsi ympäri koko Galileaa, opettaen heidän synagogissaan ja saarnaten valtakunnan evankeliumia ja parantaa kaikenlaisia tautoja ja kaikenlaisia kivuloisuuksia, joita oli kansassa.

Jes. 52:7. 61:1. Matt. 9:35. Mark. 1:14,39.

Luuk. 4:15,44. Ap. t. 10:38.

24. Ja hänen maineensa levisi koko Syyriaan; ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivain rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvattut; ja hän paransi heidät.

25. Ja häntä seurasi paljo kansaa Galileasta ja Dekapoliasta ja Jerusalemita ja Judeasta ja Jordanin toiselta puolen. Mark. 3:7s. Luuk. 6:17s.

5 Luku.

Jesuksen vuorisaarna.

Nähdessään kansanjoukot hän nousi vuorelle; ja kun hän oli istunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.

2. Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi:

3...Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivaanvaltakunta.

Ps. 40:18. Jes. 57:15. 61:1. 66:2. Luuk. 6:20.

4. Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.

Ps. 126:5. Jes. 61:2s. Luuk. 4:18.6:21. Joh. 16:20.

2 Kor. 7:9s. Ilm. 7:17. 21:4.

5. Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat periä maan.

Ps. 37:11.

6. Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.

Ps. 17:15. 42:3.

Jes. 55:1. 65:13. Luuk. 6:21. Joh. 6:35.

7. Autuaita ovat laupeaat, sillä heidän osakseen tulee laupeus.

Ps. 41:2. Matt. 25:36s. Luuk. 6:36s. 2Tim. 1:16. Jaak. 2:13.

8. Autuaita ovat puhdassydämmiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.

Ps. 24:4. 51:12. 73:1. Ap. t. 15:9. 1 Kor. 13:12.

9. Autuaita ovat rauhanetikijät, sillä heidät nimitetään Jumalan lapsiksi.

Room. 12:18.

10. Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivaanvaltakunta.

2Tim. 2:12. 1 Piet. 3:14.

11. Autuaita te olette, kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valhetellen puhuvat teistä kaikkea pahaa.

Luuk. 6:22. 1 Piet. 4:14.

12. Illoikaat ja riemuitkaat, sillä palkkanne on suuri taivaassa; sillä

samoim on vainottu profettoja, jotka ovat olleet ennen teitä.

Jer. 38:6. Neh. 9:26. Matt. 23:34. Luuk. 6:23.

Ap. t. 5:41. 7:52. Jaak. 1:2. 5:10s.

13. Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei kelpaa enää mihinkään muuhun kuin ulosheitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

Mark. 9:50. Luuk. 14:34s. Kol. 4:6.

14. Te olette maailman valo. Ei saata olla piilossa kaupunki, joka sijaitsee ylhäällä vuorella;

San. 4:13.

Joh. 8:12. 2 Kor. 4:6. Ef. 5:8. Fil. 2:15. 1 Tess. 5:5.

15. eikä kynttilää sytytetä ja panna vakan alle, vaan kynttilälajakaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.

Mark. 4:21. Luuk. 8:16. 11:33.

16. Näin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isääne, joka on taivaassa.

1 Piet. 2:12. Jaak. 3:13.

17. Alkää luulko, että minä olen tullut kumoamaan lakia tai profettoja; en ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

Luuk. 24:44. Room. 3:31. 10:4.

18. Sillä totisesti sanon teille: kunnes taivas ja maa katorvat, ei pienintäkään kirjainta eikä yhtäkään piirtoa katoa laista, ennenkuin kaikki on tapahtunut.

Luuk. 16:17. 21:33.

19. Sentähden, joka purkaa yhden näistä pienimmistä käskyistä ja sillä lailla opettaa ihmisiä, hän on sanottava pienimmäksi taivaanvaltakunnassa; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, hän on sanottava suureksi taivaanvaltakunnassa.

Jaak. 2:10.

20. Sillä minä sanon teille: jolle teidän vanhurskautenne ole paljoa parempi kuin kirjanoppineiden ja farisealaisten, ette pääse taivaanvaltakuntaan.

Matt. 23:2s. Luuk. 11:39s. 18:11s. Room. 10:3.

21. Olette kuulleet sanotuksi isille: „Älä tapa“, ja: „Joka tappaa, hän on vikapää oikeuden edessä.“

2 Moos. 20:13. 5 Moos. 5:17. 2 Aik. 19:5.

22. Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on vikapää oikeuden edessä; ja joka sanoo veljelleen: „Sinä kelvoton,“ on vikapää neuvoston edessä; ja joka sanoo: „Sinä jumalaton,“ on vikapää helvetin tuleen.

3 Moos. 19:17.

Ps. 4:5. Ef. 4:26. Kol. 3:8. 1 Joh. 3:15.

23. Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat veljelläsi olevan jotakin sinua vastaan,

24. niin jätä sinne lahjasi alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tulesitten uhraamaan lahjasi.

Matt. 6:14s. Mark. 11:25s. 1 Tim. 2:3.

25. Taivu pian sopimaan riitapuo-
lesi kanssa, niinkauan kuin vielä olet
hänen kanssaan matkalla, ettei riitapuo-
lesi veläisi sinua tuomarin e-
teen, ja tuomari antaisi sinua oikeu-
denpalvelijalle, ja sinua pantaisi van-
kilaan. Luuk. 12:58. Ef. 4:26.

26. Totisesti sanon sinulle: sieltä et
pääse, ennenkuin maksat viimeisen-
kin rovon. Matt. 18:34. Luuk. 12:59.

27. Olette kuulleet sanotuksi: 'Älä
tee aviorikosta.' 2 Moos. 20:14. 5 Moos. 5:18.

28. Mutta minä sanon teille: jokai-
nen, joka katsoo naista himoiten hän-
tä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen
kanssansa sydämessään.

Job 31:1. San. 6:25. 2 Piet. 2:14.

29. Jos oikea silmäsi vietteleesinua,
repäise se pois ja heitä tyköäsi; sillä
parempi on sinulle, että yksi jäse-
nistäsi joutuu hukkaan, kuin että
koko ruumiisi heitetään helvettiin.
Matt. 18:9. Mark. 9:47. Room. 8:13. 1 Kor. 9:27.

Kol. 3:5.

30. Ja jos oikea kätesi viettelee si-
nua, hakkaa se poikki ja heitä ty-
köäsi; sillä parempi on sinulle, että
yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin
että koko ruumiisi menee helvettiin.

Mark. 9:43.

31. On sanottu: 'Joka erottaa vai-
monsensa luotaan, antakoon hänelle
erokirjan.'

5 Moos. 24:1. Matt. 19:7. Mark. 10:4.

32. Mutta minä sanon teille: jokai-
nen, joka erottaa vaimonsa luotaan
muun tähden kuin huoruuden, hän
saattaa hänet tekemään aviorikok-
sen, ja joka nai erotetun, hän tekee
aviorikoksen. Matt. 19:9. Mark. 10:11 s.

Luuk. 16:18. Room. 7:3. 1 Kor. 7:10 s.

33. Vielä olette kuulleet sanotuksi
isille: 'Älä vannovääriin,' vaan: 'Täy-
tä Herralle valasi.'

2 Moos. 20:7.

3 Moos. 19:12. 4 Moos. 30:3. 5 Moos. 5:11.

34. Mutta minä sanon teille: älkää
ensinkään vannoko, ei taivaan kaut-
ta, sillä se on Jumalan valtaistuin,

Jes. 66:1. Ap. t. 7:49. Jaak. 5:12.

35. eikä maan kautta, sillä se on hän-
nen jalkainsa alunen, eikä Jerusa-
lemin kautta, sillä se on suuren Kun-
ninkan kaupunki; Ps. 48:3.

36. äläkä vanno pääsi kautta, sillä
et voi tehdä yhtäkään hiusta valkeak-
si etkä mustaksi;

37. vaan olkoon teidän puheenne:
'Niin, niin,' tahi: 'Ei, ei.' Mikä on
siitä yli, se on pahasta. Jaak. 5:12.

38. Olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä
silmästä ja hamma hampaasta.'

2 Moos. 21:24. 3 Moos. 24:20. 5 Moos. 19:21.

39. Mutta minä sanon teille: älkää
tehkö vastarintaa sille, joka on paha;

vaan jos joku lyö sinua oikealla pos-
kelle, käännä hänelle toinenkin;

San. 20:22. 24:29. Jes. 50:6. Val.v. 3:30.

Luuk. 6:29. Room. 12:17 s. 1 Tess. 5:15. 1 Piet. 3:9.

40. ja jos joku tahtoo käydä oikeut-
ta kanssasi ja ottaa ihokkaasi, anna
hänen saada viittasikin; 1 Kor. 6:7.

41. ja jos joku pakkoittaa sinua yh-
den virstan malkalle, kulje hänen
kanssaan kaksi.

42. Anna sille, joka sinulta pyytää,
älkä käänny pois siitä, joka tahtoo
sinulta lainata. 5 Moos. 15:7 s.

San. 20:26. 22:9. Luuk. 6:30 s. 1 Joh. 3:17.

43. Olette kuulleet sanotuksi: 'Ra-
kasta lähimmäistäsi,' ja: 'Vihaa vihoh-
listasi.'

3 Moos. 19:18.

44. Mutta minä sanon teille: rakas-
takaat vihollisianne, siunatkaat niitä,
jotka teitä sadattelevat; tehkää hy-
vää niille, jotka teitä vihaavat, ja ru-
koilkaat niiden edestä, jotka teitä
parjaavat ja vainoavat, 2 Moos. 23:4 s.
Ps. 7:5. San. 25:21. Luuk. 6:27 s. 23:34. Ap. t. 7:60.

Room. 12:14, 20. 1 Kor. 4:12 s. 1 Piet. 3:9.

45. että olisitte taivaallisen Isänne
lapsia, sillä hän antaa aurinkonsa
nousta niin pahain yli kuin hyväin-
kin, ja antaa sataa niin vanhurskaille
kuin väärillekin.

Job 25:3. Luuk. 6:35. Ef. 5:1.

46. Sillä jos rakastatte niitä, jotka
teitä rakastavat, mitä palkkaa teillä
siitä on? Eivätkö publikaanitkin tee
samoin? Luuk. 6:32.

47. Ja jos osoitate ystävällisyyttä
ainoastaan veljillenne, mitä erinö-
maista te siinä teette? Eivätkö paka-
natkin tee samoin?

48. Olkaat siis te täydelliset, niinkuin
taivaallinen Isänne on täydellinen.'
1 Moos. 17:1. 3 Moos. 11:44. 19:2. 20:7, 26. Jaak. 1:4.

6 Luku.

Jesuksen vuorisäarna.

Kavahtakaat, ettette harjoita van-
hurskauttanne ihmisten nähden
sitä varten, että he teitä katselisivat;

muutoin ette saa palkkaa Isältänne,
joka on taivaissa. Matt. 23:5. Room. 12:8.

2. Sentähden, kun annat almuja, älä
soitata torvea edelläsi, niinkuin ul-
kokullatut tekevät synagogissa ja ka-
duilla, saadakseen ylistystä ihmisiltä.
Totisesti sanon teille: he ovat saa-
neet palkkansa.

3. Vaan kun sinä annat almuja, älkö-
önvasen kätesi tietäkö mitä oikea
kätesi tekee, Luuk. 14:14.

4. että almusi olisi salassa; ja Isäsi,
joka näkee salassa, maksaa sinulle
julkisesti.

5. Ja kun rukoulette, älkäätkö olko
niinkuin ulkokullatut; sillä he mie-

lellään seisovat ja rukollevat synagogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

6. Vaan sinä, kun rukoilet, mene kamariisi ja sulje ovesi ja rukoile Isäsi, joka on salassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, maksaa sinulle julkisesti. 2 Kun. 4:33. Dan. 6:10. Ap. 1:10-9.

7. Ja rukoillessanne älkäätkä olko paljon puhuvia sen niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä monisanaisuutensa tähden kuullaan.

1 Kun. 18:26. Saarn. 5:1 s.

8. Älkäätkä siis olko heidän kaltaisiaan; sillä Isänne kyllä tietää mitä tarvitsette, ennenkuin anottekaan häneltä.

Matt. 6:32.

9. Rukoilkaat siis te näin: meidän Isämme, joka olet taivaassa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi;

Ps. 115:3. Jes. 8:13. 29:23. 63:16. Luuk. 11:2 s.

Room. 8:15. 1 Piet. 3:15.

10. tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi maanikin päällä niinkuin taivaassa; Ps. 103:21. Dan. 7:27. Matt. 13:24 s. 26:42. Luuk. 17:20 s. 22:42. Ap. 1:21:14. Room. 12:2. 1 Tim. 2:4.

11. anna meille tänään jokapäiväisen leipämme; San. 30:3.

12. ja anna meille velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi velallisillemme;

Ps. 79:9. Matt. 18:21. Ef. 4:32. Kol. 3:13.

13. älkää saata meitä kiusaukseen; vaan pelasta meidät pahasta. Sillä sinun on valtakunta ja voimaja kunnia ijankaikkisesti. Amen. 1 Afk. 20:11. Ps. 22:29. 115:1. Joh. 17:15. 2 Tim. 4:18.

14. Sillä jos annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, niin taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi;

Matt. 6:23 s. Mark. 11:26 s. Kol. 3:13.

15. mutta jos ette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne. Matt. 18:35. Jaak. 2:13.

16. Ja kun paastoatte, älkäätkä olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullat; sillä he tekevät kasvonsa rumannäköisiksi jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavansa. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa. Jes. 68:5 s.

17. Vaan kun sinä paastoat, voittele pääsi ja pese kasvosi,

18. ette paastoinesi näkyisi ihmisille, vaan Isällesi, joka on salassa; ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.

19. Älkäätkä kootko itsellenne aarteita maan päällä, jossa turmelee koi ja ruoste, ja jossa murtautuvat varkaat sisään ja varastavat.

San. 28:4. Luuk. 12:20 s. Hebr. 13:5. Jaak. 5:2 s.

20. Vaan kootkaat itsellenne aarteita taivaasen, jossa ei turmele koi eikä ruoste, ja jossa eivät murtaudu varkaat sisään eivätkä varasta.

Matt. 19:21. Luuk. 12:33 s. 1 Tim. 6:9,17 s.

21. Sillä missä aarteet on, siellä sydämmesikin on.

22. Silmä on ruumiin kynttilä. Jos siis silmäsi on turme, niin koko ruumiisi on valoisa. Luuk. 11:34 s.

23. Mutta jos silmäsi on turmettunut, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis sinussa oleva valo on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

24. Ei kukaan voi kahta herraa palvella; sillä hän on silloin joko vihaava toista ja rakastava toista, taikka hän liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa. 1 Kun. 18:21. Luuk. 16:13. 2 Kor. 6:15. Gal. 1:10. Jaak. 4:4.

25. Sen vuoksi sanon teille: älkäätkä murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, eikä ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne. Eikö henki ole enempi kuin ruoka, ja ruumiis enempi kuin vaatteet?

Luuk. 12:22 s. Fil. 4:6. Hebr. 13:5. 1 Piet. 5:7.

26. Katsokaat taivaan lintuja: eivätkä ne kylvä eivätkä niitä eivätkä kokoa aittoihin, ja taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon suurempiarvoiset kuin ne? Job 39:3. Ps. 145:15,147:9.

27. Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kynäränkään vertaa?

28. Je mitä murehditte vaatteista? Katselkaat kedon liljoja, kuinka ne kasvavat; eivätkä ne tee työtä eivätkä kehrää.

29. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomonkaan kaikessa loistossaan ollut niin vaateitettu kuin yksi niistä. 1 Kun. 4:21. 10:23.

30. Jos siis Jumala näin vaatteetaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö hän paljoo enemmän vaateta teitä, te heikkouskoiset?

31. Älkäätkä siis murehtiko, sanoen: „Mitä syömme?“ tahi: „Mitä juomme?“ tahi: „Millä vaatetamme itsemme?“

32. Sillä kaikkea tätä pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän tätä kaikkea tarvitsevan.

Ps. 55:23.

33. Vaan etsikäätkä ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttaan, niin tämäkin kaikki sen ohessa annetaan teille.

1 Kun. 3:13. Ps. 37:25. 127:2. 1 Tim. 4:3.

34. Älkäätkä siis murehtiko huomispäivästä, sillä huomistika päivällä on huoli itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivaus.

7 Luku.

Jesuksen vuorisäärnä.

Alkääät tuomitko, etteit teitä tuomit-
taisi; Luuk. 6:37 s. Room. 2:1. 1 Kor. 4:5.
2. sillä millä tuomiolla te tuomit-
sette, sillä teidät tuomitaan; ja mil-
lä mitalla te mitaatte, sillä teille
mitataan.

Est. 7:10. San. 19:17. Mark. 4:24. Gal. 6:7.

3. Kuinka näet rikan, joka on vel-
jesi silmässä, mutta ei huomaa mal-
kaa omassa silmässäsi? Luuk. 6:41 s.

4. Taikka kuinka saatat sanoa vel-
jellesi: „Annas, minä otan rikan sil-
mästäsi,“ ja katso, malka on omassa
silmässäsi?

5. Sinä ulkokullattu, ota ensin mal-
ka omasta silmästäsi, ja katso sitten,
kuinka ottaisit rikan veljesi silmästä.

6. Alkääät antako koirille pyhää, ja
alkääät heittäkö helmiänne sikojen
eteen, jotteivät ne tallaisi niitä ja-
loillaan ja kääntyisi ja repisi teitä.

Matt. 10:14.

7. Anokaat, niin teille annetaan;
etsikääät, niin löydätte; kolkuttakaat,
niin teille avataan.

Sent. 29:12 s. Matt. 21:22. Mark. 11:24. Luuk. 11:9 s.
Joh. 14:13. 15:7. 16:23 s. 1 Joh. 3:22. Jaak. 1:5 s.

8. Sillä jokainen anova saa, ja etsi-
vä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

San. 8:17.

9. Val onko teidän joukossanne sem-
moista ihmistä, joka, kun hänen poi-
kansaa pyytää häneltä lempää, antaa
hänelle kiven, Luuk. 11:11.

10. taikka, kun tämä pyytää kalaa,
antaa hänelle kärmeen?

11. Jos siis te, jotka olette pahoja,
tiedätte antaa hyviä lahjoja lapsil-
lenne, kuinka paljoa enemmän I-
sänne, joka on taivaassa, antaa hy-
viä niille, jotka häneltä anovat!

12. Sentähden, kaikki mitä tahdotte,
että ihmiset tekisivät teille, tehkääät
samoin tekin heille; sillä tämä on
laki ja profetat. Matt. 22:39 s.

Luuk. 6:31. Room. 13:8 s. Gal. 5:14. 1 Tim. 1:5.

13. Menkääät ahtaasta portiasta sisäl-
le. Sillä se portti on väljä ja se tieleveä,
joka vie kadotukseen, ja monta on
niitä, jotka siitä menevät sisälle;

Luuk. 13:24.

14. ja se portti on ahdas ja se tie
kaita, joka vie elämään, ja harvat
ovat ne, jotka löytävät sen. Ap. t. 14:22.

15. Kavahtakaat vääriä profettoja,
jotka tulevat tyköne lammasten-
vaalteisissa, mutta sisällä ovat raate-
leväisiä susia. Jer. 23:21. Mik. 3:5.
Matt. 24:11, 24. Ap. t. 20:29. 2 Tim. 3:5. 1 Joh. 4:1.

16. Heidän hedelmistään te tunnette
heidät. Eihän orjantappuroista koota

viinirypäiteitä, eikä ohdakkeista fit-
kunoita? Matt. 12:33 s. Luuk. 6:43 s.

17. Näin jokainen hyvä puu tekee
hyviä hedelmiä, mutta huono puu
tekee pahoja hedelmiä.

18. Ei saata hyvä puu tuottaa pa-
hoja hedelmiä, eikä huono puu tuot-
taa hyviä hedelmiä. Jaak. 3:11 s.

19. Jokainen puu, joka ei tee hyvää
hedelmää; hakataan pois ja heite-
tään tuleen. Matt. 3:10. Joh. 15:2, 6.

20. Niin tunnette heidät siis heidän
hedelmistään.

21. Ei jokainen, joka sanoo minul-
le: „Herra, Herra,“ pääse taivaanval-
takuntaan, vaan se, joka tekee tai-
vaallisen Isäni tahdon. Hos. 8:2.

Luuk. 6:46. 11:28. Room. 2:13. Jaak. 1:22.

22. Moni sanoo minulle sinä päivä-
nä: „Herra, Herra, emmekö sinun
nimesi kautta ennustaneet ja sinun
nimelläsi ajaneet ulos perkeleitä ja
sinun nimesi kautta tehneet monta
voimatekoa?“

23. Ja silloin minä julki lausun heil-
le: „En ole koskaan tuntenut teitä;
menkääät pois minun tyköäni, te vää-
rintekijät.“ Matt. 25:12, 41. Luuk. 13:25 s.

24. Sentähden voidaan jokaista, jo-
ka kuulee nämä minun sanani ja te-
kee niiden mukaan, verrata älykkään
mieheen, joka rakensi huoneen-
sa kalliolle. Luuk. 6:47 s.

25. Ja rankkasade lankesi, ja virrat
tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syök-
sivät sitä huoneita vastaan, mutta
se ei kaatunut, sillä se oli perustet-
tu kalliolle.

26. Ja jokaista, joka kuulee nämä
minun sanani eikä tee niiden mu-
kaan, voi verrata tyhmään mieheen,
joka rakensi huoneensa hiekalle.

27. Ja rankkasade lankesi, ja virrat
tulivat, ja tuulet puhalsivat ja työ-
täisivät sitä huonetta vastaan, ja se
kaatui, ja sen kaatuminen oli suuri.“

28. Ja tapahtui, kun Jesus lopetti
nämä puheet, että kansanjoukot oli-
vat hämmästyksissään hänen ope-
tuksestaan;

29. sillä hän opetti heitä niinkuin
se, jolla on valta, eikä niinkuin hei-
dän kirjanoppineensa.

Mark. 1:22. Luuk. 4:32. Joh. 7:46.

8 Luku.

Jesus puhdistaa spitalisen miehen, paran-
taa sadanpäällikön palvelijan, Pietarin ano-
pin ja muita sairaita, asettaa myrskyn me-
rellä ja parantaa kaksi riivattua.

Kun hän astui alas vuorelta, seu-
rasi häntä paljon kansaa.

2. Ja katso, eräs spitalinen mies tuli
ja lankesi maahan hänen eteensä ja

sanoi: „Herra, jos tahdot, niin voit minut puhdistaa.“ Mark. 1.40 s. Luuk. 5:12 s.

3. Niin Jesus ojensi käntensä, koski häneen ja sanoi: „Minä tahdon; puhdistu!“ Ja heti hän puhdistui spitaaliastaan.

4. Ja Jesus sanoi hänelle: „Katso, ettet sano tästä kellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa se lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.“ 3 Moos. 14:2 s.

5. Ja Jesuksen saapuessa Kapernaumiin tuli hänen tykönsä eräs sadanpäällikkö ja rukoili häntä

6. ja sanoi: „Herra, palvelijani makkaa kotona halvattuna ja on kovissa vaivoissa.“

7. Hän sanoi hänelle: „Minä tulen ja parannan hänet.“

8. Mutta sadanpäällikkö vastasi ja sanoi: „Herra, en ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.“

9. Sillä minä olen itse toisen vallan alta oleva mies, ja minulla on sotamielisiä käskettävinäni, ja kun sanon tälle: „Mene“, niin hän menee, ja toiselle: „Tule“, niin hän tulee, ja palvelijalleni: „Tee tämä“, niin hän tekee.“

10. Kun Jesus tämän kuuli, ihmetteli hän ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: „Totisesti sanon teille: en ole Israelisakaan löytänyt niin suurta uskoa.“

11. Ja minä sanon teille: useat tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Abrahamin ja Isaakin ja Jaakobin kanssa taivaanvaltakunnassa; Mark. 13:28 s.

12. mutta valtakunnan lapset heittelee ulos äärimäiseen pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kirstytys.“ Matt. 13:42, 50. 21:43. 22:13. 24:51. 25:30.

13. Ja Jesus sanoi sadanpäällikölle: „Mene; niinkuin uskot, niin tapahtuukoon sinulle.“ Ja palvelija parani sillä hetkellä. Matt. 9:29. 15:28.

14. Ja tultuaan Pietarin kotiin, Jesus näki hänen anoppinsa makavan sairaana kuumeessa.

15. Niin Jesus koski hänen käteensä, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli Jesusta.

16. Mutta illan tullen tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaut raat hän paransi;

17. että kävisi toteen mikä on puhuttu Jesaja profetan kautta, joka sanoo: „Hän otti päälleen sairautemme ja kantoi tautimme.“ Jes. 53:4. 1 Piet. 2:24.

18. Mutta kun Jesus näki paljon kansaa ympärillään, määräsi hän lähdetiäväksi yli toiselle puolen.

19. Ja eräs kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: „Opettaja, minä tahdon seurata sinua mihin ikänä menet.“

Luuk. 9:57 s.

20. Niin Jesus sanoi hänelle: „Ke-tuilla on luolansa, ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta ihmisen Pöjällä ei ole mihin päänsä kallistaisi.“

2 Kor. 8:9.

21. Ja eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: „Herra, sallí minun ensin käydä hautaamassa isäni!“

22. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Seuraa sinä minua ja anna kuolleiden haudata kuolleitaan.“

23. Ja hän astui venheesen ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

Mark. 4:35 s. Luuk. 8:22 s.

24. Ja katso, merellä nousi kova myrsky, niin että laineet kävivät venheen yli; mutta hän nukkui.

25. Niin he menivät ja herättivät hänet, sanoen: „Herra, pelasta meidät, me hukummel!“ Matt. 14:30 s.

26. Hän sanoi heille: „Te heikko-koiset, miksi olette pelkureita?“ Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven. Job 26:12.

27. Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: „Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?“

28. Ja hänen tultuaan toiselle puolelle, Gadaralaisten paikkakuntaan, köhtasi häntä kaksi hautoista lähtenyttä riivattua, jotka olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan saattanut kulkea sitä tietä.

Mark. 5:1 s. Lunk. 8:26 s.

29. Ja katso, he huusivat, sanoen: „Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?“

30. Ja etäällä heistä oli suuri sikalauma laitumella.

31. Niin perkeleet pyysivät häntä, sanoen: „Jos ajat meidät ulos, lähetä meidät sikalaumaan.“ Ja hän sanoi heille: „Menkää!“

32. Silloin he lähtivät ulos ja menivät sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksyi jyrkännettä alas mereen ja hukkuivat veteen.

33. Mutta paimenet pakenivat; ja mentyään kaupunkiin he ilmoittivat kaikki, ja miten riivattujen oli käynyt.

34. Ja katso, koko kaupunki lähti ulos Jesusta vastaan; ja hänet nähdessään he pyysivät häntä menemään pois heidän alueeltaan.

9 Luku.

Jesus parantaa halvatun, kutsuu Matteuksen, puhuu paastoamisesta, parantaa verenjuoksua sairastavan naisen ja herittää synagogan-esimiehen tyttären, tekee kaksi sokeaa näkeviksi ja mykän puhuvaksi, sekä vaeltaa uudestaan Galileassa.

Ja hän astui venheesen, kulki jälleen toiselle puolel ja tuli omaan kaupunkiinsa.

2. Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: „Poikani, ole turvallissella mielin; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.“

Mark. 2:3 s. Luuk. 5:18 s.

3. Ja katso, muutamat kirjanoppi-neista sanoivat itsekseen: „Tämä pilkkaa Jumalata.“

4. Niin Jesus nähdessään heidän ajatuksensa sanoi: „Miksi ajattelette pahaa sydämessänne?“

5. Sillä kumpi on helpompi sanoako: „Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi,“ vai sanoa: „Nouse ja kävele?“

6. Mutta tietääksenne, että ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin — hän sanoi halvatulle — „nouse, otä vuoteesi ja mene kotiisi.“

7. Ja hän nousi ja lähti kotiinsa.

8. Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, peljästyivät he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut semmoisen vallan ihmisille.

9. Ja sieltä kulkiessaan Jesus näki miehen, nimeltä Matteus, istuvan tulliasemalla ja sanoi hänelle: „Seuraa minua!“ Niin tämä nousi ja seurasi häntä. Mark. 2:14 s. Luuk. 5:27 s.

10. Ja kun hän aterioitsi hänen talosaan, katso, tuli monta publikaania ja syntistä, ja he aterioitsivat Jesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

11. Ja sen nähdessään farisealaiset sanoivat hänen opetuslapsilleen: „Miksi opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?“

12. Mutta kun Jesus sen kuuli, sanoi hän: „Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.“

13. Mutta menkää ja oppikaat mitä tuo on: „Laupeutta minä tahdon enkä uhria.“ Sillä en ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä.“ Eos. 6:6.

Matt. 12:7. 18:11. Luuk. 19:10. 1 Tim. 1:15.

14. Silloin Johanneksen opetuslapset tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: „Me ja farisealaiset paastoamme paljon; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?“ Mark. 2:18 s. Luuk. 5:33 s.

15. Niin Jesus sanoi heille: „Eivät-hän sulhaispojat saata surra, sillä aikaa kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta tulee päiviä, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.“ Joh. 16:5 s.

16. Ei kukaan pane vanjumatomasta tilkusta paikkaan vanhaan vaatteen, sillä semmoinen täytetilkku repii palasen vaatteesta, ja läpi tulee pahemmaksi.

17. Eikä muorta viiniä lasketa varhoihin nahkaleileihin; jos lasketaan, niin leilit pakahuvat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät.“

18. Hänen tätä heille puhussaan, katso, eräs synagogan-esimies tuli ja lankesi maahan hänen eteensä ja sanoi: „Tytäreni kuoli juuri nyt, mutta tule ja pane kätesi hänen päällään, niin hän virkooa eloon.“

Mark. 5:22 s. Luuk. 8:41 s.

19. Ja Jesus nousi ja läksi opetuslapsineen hänen mukanaan.

20. Ja katso, eräs nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja koski hänen viittänsä tupsuun. 4 Moos. 15:37 s.

21. Sillä hän sanoi itsekseen: „Jospa vain saan koskea hänen viittänsä, niin tulen terveeksi.“

22. Silloin Jesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: „Tytäreni, ole turvallissella mielin; uskosi on pelastanut sinut.“ Ja nainen tuli terveeksi sillä hetkellä. Matt. 14:36. Luuk. 17:19.

23. Ja kun Jesus tuli esimiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälinöivän väkijoukon,

Mark. 5:38 s. Luuk. 8:49 s. 2 Aik. 35:25.

24. sanoi hän: „Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu.“ Ja he nauroivat häntä. Joh. 11:11.

25. Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä; ja tyttö nousi.

26. Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.

27. Ja kun Jesus kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa, huutaen ja sanoen: „Davidin poika, armahda meitä!“

28. Ja hänen mentyänsä huoneeseen, sokeat tulivat hänen tykönsä; ja Jesus sanoi heille: „Uskotteko, että voin sen tehdä?“ He sanoivat hänelle: „Uskomme, Herra.“

29. Silloin hän koski heidän silmiänsä ja sanoi: „Tapahtukoon teille uskonne mukaan.“ Matt. 8:13.

30. Ja heidän silmiänsä aukenivat. Ja Jesus varoitti heitä vakavasti, sa-

noen: „Katsokaat, ettei kukaan saa tätä tietää.“

31. Mutta he menivät ulos ja levittivät sanoman hänestä koko siihen maahan.

32. Ja katso, näiden lähdettyä, tuotiin hänen tykönsä mykkä mies, joka oli riivattu. Luuk. 11:14 s.

33. Ja kun perkele oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, ja kansa ihmetteli, sanoen: „Tällaista ei ole koskaan nähty Israelissa.“

34. Mutta fariseilaiset sanoivat: „Perkeleitten päämiehen avulla hän ajaa ulos perkeleitä.“ Matt. 12:24. Mark. 3:22.

35. Ja Jesus vaelsi kaikki kaupunkit ja kylät, opettaen heidän synagogissaan ja saarnaten valtakunnan evankeliumia ja parantaen kaikellaisia tauteja ja kaikellaisia kivuloisuuksia, joita oli kansassa.

Matt. 4:23. Mark. 6:6.

36. Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä säälä, kun olivat nääntyneet ja hajoitettu niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta. 4 Moos. 27:17.

37. Silloin hän sanoi opetuslapsilleen: „Eloa on paljo, mutta työmiehiä vähän. Luuk. 10:2. Joh. 4:35.

38. Rukoilkaat siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä eloonsa.“

10 Luku.

Jesus lähettää kaksitoista opetuslastaan.

Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille valan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikellaisia tauteja ja kaikellaisia kivuloisuuksia.

Mark. 3:13 s. Luuk. 6:12 s. Joh. 1:40 s.

2. Nämä ovat noiden kahdenoista apostolin nimet: ensimmäinen, Simon, jota nimitettiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, ja Jaakob, Sebeduksen poika, ja Johannes, hänen veljensä; Ap. t. 1:13.

3. Filippus ja Bartolomeus; Tuomas ja Matteus, publikaani; Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus;

4. Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, se, joka hänen myös petti.

5. Näitä kahtatoista Jesus lähetti ja käski heitä, sanoen: „Älkääk lähtekö pakanain luo älkäätkä menkö mihinkään Samarialaisten kaupunkiin.

6. vaan menkää enemminkin niiden kadonneiden lammasten tykö, jotka ovat Israelin huonetta.

Matt. 9:36. 15:24. Ap. t. 13:46.

7. Ja missä kuljette, saarnatkaat ja sanokaat: „Talvesten valtakunta on lähestynyt.“ Matt. 23. 4:17. Luuk. 9:2 s. 10:9.

8. Parantakaat sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaat spitalisia, aja-kaat ulos perkeleitä. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi myös antakaat.

9. Älkääk varustako itsellenne kultaakaan eikä hopeaa eikä vaskea vyöhönne, Mark. 6:8. Luuk. 10:4. 22:35.

10. ei laukkua matkalle, eikä kahta ihokasta, eikä kenkiä, eikä sauvaakaan; sillä työmies ansaitsee saada ruokansa. 4 Moos. 18:31. 1 Kor. 9:7 s. 1 Tim. 5:18.

11. Kun tulette johonkin kaupunkiin tai kylään, tiedustelkaat kuka siellä on kelvollinen; ja jääkääk hänen luokseen, kunnes lähdette edemmäksi. Luuk. 10:13 s.

12. Ja tullessanne sisälle taloon tervehtikääk sitä.

13. Ja jos talo on kelvollinen, tulokoon rauhanne sen päälle; mutta jos se ei ole kelvollinen, palatkoon rauhanne teille.

14. Ja jos teitä ei oteta vastaan eikä sanojanne kuulla, niin lähtekääk pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja pudistakaat tomu jaloistanne.

Ap. t. 13:51. 18:6.

15. Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran maalle on oleva tuomiopäivänä huokeampi kuin sille kaupungille. Matt. 11:24.

16. Katso, minä lähetan teitä niinkuin lampaista susien keskelle; olkaatsiis älykkäätkä niinkuin kärmeet ja viattomia niinkuin kyyhkysyet.

Luuk. 10:3. Room. 16:19. 2 Kor. 1:12.

17. Kavahtakaat ihmisiä, sillä hevetävät teidät oikeuksiin ja ruoskivat teitä synagogissaan;

Matt. 24:9. Joh. 16:2.

18. Ja teidät viedään maaherrainkin ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoilte.

Mark. 13:9. Luuk. 21:12 s.

Ap. t. 12:1 s. 24:25. 25:23 s. 27:24.

19. Mutta kun vetävät teitä esille, älkääk huolehtiko miten tahmi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä mitä teidän tulee puhua.

Mark. 13:11. Luuk. 12:11. 2 Tim. 4:17.

20. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Isänne Henki se on, joka puhuu teissä. 2 Moos. 4:12. Luuk. 21:14 s.

21. Ja veli antak veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousivat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät.

22. Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimen tähden; mutta joka kestää loppuun asti, hän pelastuu. Matt. 24:9, 13. Ilm. 2:10.

23. Ja kun valtavat teitä yhdessä kaupungissa, perustak toiseen; sillä totisesti sanon teille: ette ehdi lop-

puun käydä Israelin kaupunkeja, ennenkuin ihmisen Poika tulee.

24. Ei ole oppilas opettajaansa parempi, eikä palvelija parempi isäntäänsä. Luuk. 6:40. Joh. 13:16. 15:20.

25. Oppilaan on siihen tyytyminen, että hänelle käy kuten opettajalleen, ja palvelijan siihen, että hänelle käy kuten isännälleen. Jos perheenisäntä ovat sanoneet Beelsebuliksi, kuinka paljoa enemmän sanovatkaan hänen perhevähkeään!

Matt. 12:24. Mark. 3:22. Luuk. 11:15.

26. Alkäätsiis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, joka ei tule ilmi, eikä mitään salattua, joka ei tule tunnetuksi.

Mark. 4:22. Luuk. 8:17. 12:4 s. 1 Piet. 3:14. 27. Minkä minä sanon teille pimeässä, puhukaat se päivän valossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, julistakaat se katoilla.

28. Ja alkäätsiis peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi sie-luä tappaä; vaan peljätäätkää en-nem-min sitä, joka voi sekä sielun että ruu-miin hukuttaa helvetissä. Jaak. 4:12.

29. Eikö kahta varpusta myöä ro-vosta? Eikä yksikään niistä putoa maahan isänne säällimatta.

30. Ovatpa teidän päähne hiukset-kin kaikki luेतut. Luuk. 21:18. Ap. 4:27:34.

31. Alkäätsiis peljätkö; te olette suu-rempiarvoiset kuin monta varpusta.

Luuk. 12:24.

32. Sentähden, jokainen joka tun-nustaa minut ihmisten edessä, hänet-minäkin tunnustan omakseni Isäni edessä, joka on taivaissa.

Room. 10:9. Ilm. 8:5.

33. Mutta joka kieltää minut ihmis-ten edessä, hänet minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

Mark. 8:38. Luuk. 9:26. 2 Tim. 2:12.

34. Alkäätsiis luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekkää. Luuk. 12:51 s.

35. Sillä minä olen tullut nostamaan poikaa riitaan isäänsä vastaan ja ty-tärtä äitiänsä vastaan ja miniää a-noppiansa vastaan; Mik 7:6.

36. ja ihmisen vihollisiksi tulevat hänen perhekuntalaisensa.

Ps. 41:10. 55:14. Joh. 13:18.

37. Joka rakastaa isäänsä taikka äi-tiään enemmän kuin minua, ei se ole minulle kelvollinen; ja joka ra-kastaa poikaansa taikka tyttäntään enemmän kuin minua, ei se ole mi-nulle kelvollinen; Luuk. 14:26 s.

38. ja joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei se ole minulle kelvollinen.

Matt. 16:24 s. Mark. 8:34 s.

39. Joka pyytää säilyttää henkensä, kadottaa sen, ja joka kadottaa hen-kensä minun tähteni, säilyttää sen.

Luuk. 17:33. Joh. 12:25.

40. Joka ottaa luokseen teidät, se ottaa minut luokseen, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen sen, joka on minut lähettänyt.

Luuk. 10:16. Joh. 13:20.

41. Joka ottaa profetan luokseen, sentähden että se on profeta, saa profetan palkan; ja joka ottaa van-hurskaan luokseen, sentähden että se on vanhurskas, saa vanhurskaan palkan. 1 Kun. 17:10 s. Matt. 18:5. Hebr. 6:10.

42. Ja jos joku juottaa yhdelle näis-tä pienistä maljallisenkaan kylmää vettä, sentähden että se on opetus-lapsi, totisesti minä sanon teille: hän ei jää ilman palkkaansa."

Matt. 25:40. Mark. 9:41.

II Luku.

Johanneksen lähetys Jeauksen luo. Jesus todistaa Johanneksesta, ja kutsuu tykönsä työätekevätset ja raskautetut.

Ja tapahtui, kun Jesus oli antanut J kahdelletoista opetuslapselleennä-mä käskyt, että hän lähti sieltä edem-mä opettamaan ja saarnaamaan hei-dän kaupunkeihinsa.

2. Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän oppilaitansa Luuk. 7:18 s.

3. sanomaan hänelle: „Oletko sinä se tuleva, vai toistako meidän on o-dottaminen?" 5 Moos. 18:15. Mal. 3:1.

4. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: „Menkäätsiis ilmoittakaat Johannek-selle mitä kuulette ja näette:

5. sokeat saavat näkönsä, ja ontu-vat kävelevät, sipitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet he-rätetään, ja köyhille julistetnan evan-geliumia. Jes. 35:5 s. 61:1.

6. Ja autuas on se, joka ei loukkaan-nu minua." Luuk. 2:34.

7. Kun he menivät pois, rupesi Jes-us puhumaan kansalle Johannek-sesta: „Mitä läksitte erämaahan kat-selemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa? Matt. 3:5.

8. Vai mitä läksitte katsomaan? Ih-mistäkö, hienoihin vaatteisiin puet-tua? Katso, hienopukuiset ovat kun-ningasten kartanoissa.

9. Vai miksi läksitte ulos? Profeta-ako katsomaan? Totisesti sanon minä teille: hän on profettaa ete-vämpi. Luuk. 1:76.

10. Tämä on se, josta on kirjoitettu: „Katso, minä lähetän enkelini kas-vojesi edelle, ja hän on valmistava tiesi sinun, eteesi." Mal. 3:1. Mark. 1:2.

11. Totisesti sanon teille: ei ole vai- moista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes kastaja; mutta pienin taivaanvaltakunnassa on kuitenkin häntä suurempi.

12. Mutta Johannes kastajan päivästä tähän asti hyökkätään taivaanvalta- kuntaa vastaan, ja hyökkääjät tem- paavat sen itselleen. Luuk. 16:16.

13. Sillä kaikki profetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti;

14. ja jos tahtotte uskoa: hän on Elias, joka oli tuleva.

Mal. 4:5. Matt. 17:12. Mark. 9:13. Luuk. 1:17.

15. Jolla on korvat, hän kuulkoon! Matt. 13:9, 43. Ilm. 2:7.

16. Mutta mihin minä vertaan tätä sukupolvea? Se on toreilla istuvain lasten kaltainen, jotka huutavat toi- silleen,

17. sanoen: „Me soitimme teille hui- lua, ettekä tanssineet, me veisasim- me itkuvirsiä, ettekä vaikeroineet.“

18. Sillä Johannes tuli, ja hän ei syönyt eikä juonut, ja he sanovat: „Hänessä on perkele.“ Matt. 3:4.

19. Ihmisen Poika tuli, ja hän syö ja juo, ja he sanovat: „Katso, mikä syömäri ja viininjuoja hän on, mikä publikaanien ja syntisten ystävä! Ja viisaus on vanhurskautettu lapsil- tansa.“ Luuk. 15:1 s.

20. Sitten hän rupesi soimaamaan niitä kaupunkia, joissa useimmat hänen voimatekonsa olivat tapahtu- neet, siitä etteivät olleet tehneet pa- rannusta:

21. „Voi sinua Korasin! Voi sinua Betsaida! Sillä jos Tyyrossa ja Sido- nissa ne voimateot olisivat tapahtu- neet, jotka ovat tapahtuneet teissä, niin olisivat jo aikaa säkissä ja tuhas- sa tehneet parannuksen. Luuk. 10:12 s.

22. Mutta minä sanon teille: Tyyrol- le ja Sidonille on oleva tuomiopäi- vänä huokeampi kuin teille.

23. Ja sinä Kapernaum, joka olet taivaasen asti ylennetty, sinä syöstään hamaan helvettiin asti! Sillä jos Sodo- massa olisivat tapahtuneet ne voima- teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, niin se seisoi vielä tänä päivänä. Matt. 4:13.

24. Mutta minä sanon teille: Sodo- man maalle on oleva tuomiopäivänä huokeampi kuin sinulle.“ Matt. 10:15.

25. Siihen aikaan Jesus puhui ja sanoi: „Minä ylistän sinua, Isä, tai- vaan ja maan Herra, että olet salan- nut tämän viisailla ja ymmärtävii- sillä ja ilmaissut sen yksinkertaisille. Luuk. 10:21 s. 1 Kor. 1:19, 26.

26. Niin, Isä, sillä näin on näkynyt hyväksi sinulle,

27. Kaikki on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan tunne Poikaa muu kuin Isä, eikä Isää tunne ku- kaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmaista.

Ps. 5:7. Matt. 28:18.

Joh. 1:18. 3:35. 6:46. 10:15. 13:3. 17:2. Ef. 1:20 s.

28. Tulkaat minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.

Jer. 31:25. Matt. 12:20.

29. Ottakaat minun ikeeni päälleni ja oppikaat minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämmeltä, niin löydätte levon sielulenne.

Jer. 6:16. Matt. 21:5.

30. Sillä minun ikeeni on sovelias ja minun kuormanani on keveä.“ 1 Joh. 5:3.

12 Luku.

Opetuslapset katkivat tähkäpäitä sabbat- tina. Jesus parantaa miehen, jolla oli kui- vettunut käsi, ja riivatun sekä puhuu syn- nistä Pyhää Henkeä vastaan. Jesuksen äiti ja veljet.

Siihen aikaan Jesus kulki sabbat- tina viljavainioiden läpi; ja hän- nen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

Mark. 2:23 s. Luuk. 6:1 s. 5 Moos. 23:25.

2. Mutta sen nähdessään farisealai- set sanoivat hänelle: „Katso, opetu- sapsesi tekevät mitä ei ole luvallista tehdä sabbattina.“ 2 Moos. 20:10.

3. Niin hän sanoi heille: „Ettekö ole lukeneet mitä David teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, 1 Sam. 21:6.

4. kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näyte- leivät, joita ei hänen eikä hänen seu- ralaistensa ollut luvallista syödä, vaan ainoastaan pappien? 2 Moos. 25:30. 29:33. 3 Moos. 24:9.

5. Taikka ettekö ole lukeneet laista, että papii sabbattina temppeleissä rik- kovat sabbatin ja ovat kuitenkin syyt- tömiä? 4 Moos. 28:9 s.

6. Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on temppeleä suurempi.

7. Mutta jos tietäisitte mitä tuo on: „Laupeutta minä tahdon enkä uhria,“ niin ette tuomitsisi syyttömiä. Hos. 6:6. Matt. 9:13.

8. Sillä Ihmisen Poika on sabbatin herra.“

9. Ja hän läksi sieltä edemmä ja tuli heidän synagogaansa.

Mark. 3:1 s. Luuk. 6:6 s.

10. Ja katso, siellä oli mies, jolla oli kuivettunut käsi. Niin he kysyivät häneltä, sanoen: „Onko luvallista sabbattina parantaa?“ Sillä he tahtoivat nostaa syytetä häntä vastaan.

11. Niin hän sanoi heille: „Jos jollakin teistä on yksi lammas, ja se putoaa sabbattina kuoppaan, eikä hän tartu siihen ja nosta sitä ylös?

Luuk. 14:5.

12. Kuinka paljoa suurempiarvoisen onkaan ihminen kuin lammas! Sentähden on luvallista tehdä sabbattina hyvää.“

13. Sitten hän sanoi miehelle: „Ojenna katteesi!“ Ja hän ojensi; ja se tuli entiselleen, terveeksi kuin toinenkin.

14. Niin farisealaiset läksivät ulos ja pitivät neuvottelun häntä vastaan, surmataksaan häntä. • Job. 5:16.

15. Mutta kun Jesus huomasi sen, meni hän sieltä pois. Ja useat seurasiivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki,

16. ja hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä ilmi;

17. jotta kävisi toteen mikä on puhuttu Jesaja profetan kautta, joka sanoo:

18. „Katso, minun palvelijani, jonka olen valinnut, rakkaani, johon sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni hänen päällään, ja hän on julistava oikeutta pakanoille.

Jes. 11:2. 42:1 s. Matt. 8:17. 17:5.

19. Ei hän riitele eikä huuda, eikä hänen ääntään kuulla kaduilla.

20. Särjettyä ruokoa hän ei musera, ja suitsevaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta, kunnes saattaa oikeuden voittoa.

21. Ja hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa.“

Room. 15:12.

22. Silloin tuotiin hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä; ja hän paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki.

Matt. 9:33 s. Luuk. 11:14 s.

23. Ja kaikki kansa hämmästyí ja sanoí: „Eiköhän tämä ole Davidin poika?“

24. Mutta kun farisealaiset sen kuullivat, sanoivat he: „Tämä ei aja perkeleitä ulos muun kuin Beelsebulin, perkeleitten päämiehen, avulla.“

Mark. 3:22 s.

25. Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: „Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitaantuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

26. Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan, niin hän on riitaantunut itsensä kanssa; kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä?

27. Ja jos minä Beelsebulin avulla ajan ulos perkeleitä, kenenkä avulla

sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne.

28. Mutta jos minä Jumalan Hengellä ajan ulos valkeleitä, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän luoksenne.

29. Taikka kuinka voi joku mennä sisään väkevän taloon ja ryöstää hänen kalujaan, jollei hän ensin sido tuota väkevää? Vasta sitten hän ryöstää hänen talonsa.

30. Joka ei ole minun kanssani, hän on minua vastaan, ja joka ei kokoa minun kanssani, hän hajoittaa.

Mark. 9:40.

31. Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka ahnetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anneta anteeksi.

Luuk. 12:10. Hebr. 6:4 s. 10:26. 1 Job. 5:16.

32. Ja joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, hänelle annetaan se anteeksi; mutta joka sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, hänelle ei anneta sitä anteeksi, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

1 Tim. 1:13.

33. Joko tehkääät puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tai tehkääät puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan;

Matt. 7:17. Luuk. 6:44 s.

34. Te kyykärmeiden sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun olette pahoja? Sillä sydämmen kyllyydestä suu puhuu.

35. Hyvä ihminen tuo hyvästä varastostaan esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahasta varastostaan esille pahaa.

36. Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.

1 Piet. 4:5.

37. Sillä sanoistasi sinut vanhurskautetaan, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.“

38. Silloin muutamat kirjanoppi-neista ja farisealaisista vastasivat hänelle, sanoen: „Opetaja, me tahdomme nähdä tunnusmerkkiä sinulta.“

Matt. 16:1 s. Mark. 8:11 s. 1 Kor. 1:22.

39. Mutta hän vastasi heille ja sanoí: „Tämä paha ja aviorikollinen sukupolvi tavoittelee tunnusmerkkiä; mutta sille ei anneta muuta tunnusmerkkiä kuin Joonan profetan tunnusmerkki.“

Luuk. 11:29 s.

40. Sillä niinkuin Joonan oli suuren kalan sisuksissa kolme päivää ja kolme yötä, niin Ihmisen Poika on oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Joon. 2:1.

41. Niniven miehet nousevat tuo-

miolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen syylliseksi; sillä he tekivät parannuksen Joonan saarnan johdosta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonaa. Joon. 3:3.

42. Etelän kuningatar esiintyy tuomiopäivänä tämän sukupolven kanssa ja tuomitsee sen syylliseksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomonin viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomon. 1 Kun. 10:1. 2 Aik. 9:1.

43. Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa, eikä löydä. Luuk. 11:24 s.

44. Silloin hän sanoo: 'Minä palaan huoneeseni, josta läksin.' Ja tullessaan hän havaitsee sen joutilaaksi ja lakaistuksi ja koristetuksi.

45. Silloin hän menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta, häntä pahempaa henkeä, ja he tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeinen tila tulee pahempi kuin ensimmäinen. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle. Hebr. 6:4 s. 10:26. 2 Piet. 2:20.

46. Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisovat ulkona, tahtoen puhutella häntä. Matt. 13:55. Mark. 3:31 s. Luuk. 8:19 s.

47. Niin joku sanoi hänelle: „Katso, äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat puhutella sinua.“

48. Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka ilmoitti sen hänelle: „Kuka on äitini, ja ketkä ovat veljeni?“

49. Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: „Katso, tässä ovat äitini ja veljeni!“

50. Sillä joka tekee taivaissa olevan Isäni tahdon, hän on minun veljeni ja sisareni ja äitini. Joh. 15:14. Room. 8:29. Hebr. 2:11.

13 Luku.

Jesus puhuu vertaukset kylväjästä, pellon ohdakkeista, sinapinsiemenestä, hapatuksesta, peltoon kätketystä aarteesta, kalliarvoisesta helmestä ja mereen lasketusta nuotasta. Jestusta ylönskatotaan Nasaretissa. Sinä päivänä Jesus läksi asunnostaan ja istui meren rannalle. Mark 4:1 s. Luuk. 8:4 s.

2. Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonkatähden hän astui venheesen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoi rannalla.

3. Ja hän puhui heille paljon vertauksin ja sanoi: „Katso, kylväjä läksi kylvämään.“

4. Ja hänen kylväessään muutamat siemenet putosivat tielle, ja linnut tulivat ja söivät ne.

5. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljo maata, ja ne nousivat kohta oraalalle, kun niillä ei ollut syvää maata.

6. Mutta auringon noustua ne poudittuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, kuivettuivat ne.

7. Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukehuttivat ne.

8. Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää.

9. Jolla on korvat kuulla, hän kuulee! Matt. 11:15. Mark. 4:23. Im. 2:7.

10. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: „Miksi puhut heille vertauksin?“

11. Hän vastasi ja sanoi: „Teidän on annettu tuntea taivaanvaltakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. 1 Kor. 2:10. 1 Joh. 2:27.

12. Sillä jolla on, hänelle annetaan, ja hänellä on oleva yltäküllä; mutta jolla ei ole, häneltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on. Matt. 25:29. Mark. 4:25. Luuk. 8:18. 19:26.

13. Sentähden puhun heille vertauksin, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule eivätkä ymmärrä. 5 Moos. 29:4.

14. Ja heissä käy toteen Jesajan ennustus, joka sanoo: „Kuulevin korvin te kuulette, ettekä ymmärrä, ja näkevin silmin te näette, ettekä huomaa.“

15. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he vaikeasti kuulevat ja silmänsä he ovat ummistaaneet, jotteivät näkisi silmillään ja kuulisi korvillaan ja ymmärtäisi sydämmellään ja kääntyisi, niin että minä parantaisin heitä. Jes. 6:9. 29:10. Joh. 12:40. Ap. t. 28:26 s. Room. 11:8.

16. Mutta teidän silmänne ovat autuaita, sillä ne näkevät, ja teidän korvanne, sillä ne kuulevat. Matt. 16:17. Luuk. 10:23 s.

17. Sillä totisesti sanon teille: monet profetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä mitä te näette, eivätkä ole saaneet nähdä, ja kuulla mitä te kuulette, eivätkä ole saaneet kuulla. Ps. 43:3. 1 Piet. 1:10 s.

18. Kuulkaat siis te vertaus kylväjästä:

19. Milloin joku kuulee valtakunnan sanan, eikä ymmärrä, niin pahalainen tulee ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämmeensä. Tämä on se, joka kylvettiin tielle.

20. Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan;

21. mutta hänellä ei ole itsessään juurta, vaan hän kestäi ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, loukkaantuu hän heil.

22. Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, ja tämän maailman huoli ja rikkauten petos tukehuttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi. Matt. 19:22. 1 Tim. 6:9.

23. Ja mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä."

24. Toisen vertauksen hän esitti heille, sanoen: „Taivaanvaltakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.

25. Mutta ihmisten nukkessa hänen vihollisensa tuli ja kylvi lustetta nisun sekaan ja meni pois.

26. Ja kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lusteetkin tulivat näkyviin.

27. Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: „Herra, etkö hyvää siementä kylvänyt peltoosi? Mistä siihen sitten on tullut lusteita?"

28. Hän sanoi heille: „Sen on vihamies tehnyt." Niin palvelijat sanoivat hänelle: „Tahdotko, että menemme ja kokoamme ne?"

29. Mutta hän sanoi: „En, jottette lusteita kootessanne nyhtäisi niiden mukana nisujakin.

30. Antakaat molempain kasvaa yhdessä elonleikkuusen asti; ja elon aikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaat ensin lusteet ja sitokaat ne kimppeihin poltettaviksi, mutta nisut korjatkaa aittaani." Matt. 3:12.

31. Toisen vertauksen hän esitti heille, sanoen: „Taivaanvaltakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka eräs mies otti ja kylvi peltoonsa.

Mark. 4:31 s. Luuk. 13:19 s.

32. Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suurin vihannes-kasveja ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

33. Toisen vertauksen hän puhui heille: „Taivaanvaltakunta on hapatuksen kaltainen, jonka eräs nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

34. Tämän kaiken Jesus puhui vertauksin kansalle, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään;

35. jotta kävisi toteen mikä on puhuttu profetan kautta, joka sanoo: „Minä

avaan suuni vertauksiin, minä julistan sitä, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti." Ps. 78:2.

36. Sitten hän laski luotaan kansan ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: „Selitä meille vertaus pellon ohdakkeista."

37. Niin hän vastasi ja sanoi: „Joka kylvää hyvän siemenen, on Ihmisen Poika.

38. Pelto on maailma; hyvä siemen, se on valtakunnan lapset, mutta ohdakkeet ovat pahalaisen lapset.

Joh. 8:44. Ap. t. 13:10. 1 Joh. 8:8.

39. Vihollinen, joka ne kylvi, on perkele; elon aika on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit.

Joel 3:13. Ilm. 14:15.

40. Niinkuin ohdakkeet kootaan ja tulessa poltetaan, niin on tapahtuva maailman loppussa.

41. Ihmisen Poika lähettää enkelin, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät vääryyttä,

42. ja heittävät heidät tuliseen uuniin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys. Matt. 8:12.

43. Silloin vanhurskaat loistavat I-sänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat kuulla, hän kuulokoon! Dan. 12:3. 1 Kor. 15:41 s.

44. Taivaanvaltakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka eräs mies löysi ja kätki; ja siitä iloisaan hän meni ja moi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon. Fil. 3:7.

45. Vielä taivaanvaltakunta on niinkuin kauppias, joka etsi jaloja helmiä,

46. ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen, hän meni ja moi kaikki mitä hänellä oli ja osti sen.

47. Vielä taivaanvaltakunta on nuotan kaltainen, joka laskettiin mereen ja kokosi kaikenlaisia kaloja. Matt. 22:9 s.

48. Ja kun se tuli täyteen, veivät he sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta viskasivat kelvottomat pois.

49. Näin on tapahtuva maailman loppussa; enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista, Matt. 25:32.

50. ja heittävät heidät tuliseen uuniin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

51. Jesus sanoi heille: „oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He sanoivat hänelle: „Olemme, Herra."

52. Niin hän sanoi heille: „Sentähden on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivaanvaltakunnan op-

pitäksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo varastostaan esille uutta ja vanhaa."

53. Ja tapahtui, kun Jesus oli loppetanut nämä vertaukset, että hän läksi sieltä.

54. Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: „Mistä tällä on tällöinen viisus ja nämä voimateot?"

Mark. 6:1 s. Luuk. 4:16 s.

55. Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä nimi ole Maria ja hänen veljensä nimet Jaakob ja Josef ja Simon ja Juudas? Joh. 6:42.

56. Ja hänen sisarensa, eivätkö he kaikki ole meidän luonamme? Mistä sitten tällä on tämä kaikki?"

57. Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jesus sanoi heille: „Ei ole profetta missään niin halveksittu kuin kotikaupungissaan ja kodissaan."

Luuk. 2:34. Joh. 4:44.

58. Ja heidän epäuskonsa tähden hän ei tehnyt siellä monta voimatekoa.

14 Luku.

Johannes kastajan mestaus. Jesus ravitsee viisituhatta miestä, ja kävelee veden päällä.

Siihen aikaan neljännsyruhtinas Herodes kuuli sanoman Jesuksesta.

2. Ja hän sanoi palvelijoilleen: „Tämä on Johannes kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sen vuoksi seläiset voimat vaikuttivat hänessä."

Mark. 6:14 s. Luuk. 9:7 s.

3. Herodes oli näet ottanut Johannoksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut hänet vankeuteen Herodiaan tähden, joka oli hänen veljensä Filipuksen vaimo.

4. Sillä Johannes oli sanonut hänelle: „Sinun ei ole luvallista pitää häntä."

3 Moos. 18:16. Luuk. 3:19 s.

5. Ja Herodes olisi tahtonut tappaa Johannesta, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profettana.

Matt. 21:26. Mark. 11:32. Luuk. 20:6.

6. Mutta kun Herodeksen syntymäpäivää vietettiin, tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti Herodesta;

7. sentähden hän valalla lupasi antaa hänelle mitä vain hän pyytäisi.

8. Niin hän äitinsä yllytyksestä sanoi: „Anna minulle tähän lautaselle Johannes kastajan pää."

9. Silloin kuningas tuli murheelliseksi; mutta valan ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen.

10. Ja hän lähetti yömäärän Johannekselta pään poikki vankilassa.

11. Ja hänen päänsä tuotiin lauta-

sella ja annettiin työlle; ja tämä vei sen äidilleen.

12. Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian Jesukselle.

13. Kun Jesus sen kuuli, läksi hän sieltä venheellä autioon paikkaan yksinäisyyteen. Ja tämän kuultuaan kansa meni jalkaisin kaupungeista hänen jäljestään.

Mark. 6:30 s. Luuk. 9:10 s. Joh. 6:1 s.

14. Ja astuessaan maalle Jesus näki paljon kansaa; ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairansa.

Matt. 15:32 s.

15. Mutta illan tullen hänen opetuslapsensa menivät hänen tykönsä ja sanoivat: „Tämä paikka on autio, ja päivä on jo kulunut; laske siis kansa luotasi, että menisivät kyliin ostamaan itsellensä ruokaa."

16. Mutta Jesus sanoi heille: „Ei heidän tarvitse mennä pois; anta-kaat te heille syödä."

17. He sanoivat hänelle: „Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa."

18. Mutta hän sanoi: „Tuokaat ne tänne minulle."

19. Ja hän käski kansan asettua ruohikolle, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaasen ja siunasi, taittoi ja antoi leivät opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle.

Matt. 26:26. Luuk. 24:30. 1 Tim. 4:3. 6:17.

20. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituksi. Sitten korjasivat palasten tähteet, kaksitoista täyttä korillista.

21. Ja niitä, jotka aterioitsivat, oli noin viisituhatta miestä paitsi naisia ja lapsia.

22. Ja heti hän väati opetuslapsiaan astumaan venheeseen ja kulkemaan ennen häntä toiselle rannalle, sillä aikaa kuin hän laskisi kansan luotaan.

Mark. 6:45 s. Joh. 6:16 s.

23. Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksikseen, rukoukseen. Ja illan tultua hän oli yksinään siellä.

Luuk. 6:12.

24. Mutta venhe oli jo keskellä merta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.

25. Janeljännellä yövartiolla Jesus tuli heidän luokseen kävelen merellä.

26. Ja kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän merellä, peljästyivät he ja sanoivat: „Se on aave, ja huusivat pelosta."

27. Mutta Jesus puhutteli heitä heti ja sanoi: „Olkaat turvallisella mielin, minä se olen; älkää peljätkö!"

28. Pietari vastasi hänelle ja sanoi: „Herra, jos sinä se olet, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten.“

29. Hän sanoi: „Tule!“ Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli veden päällä mennäkseen Jesuksen tykö.

30. Mutta katsellessaan ankaraa tuulta hän peljästyi, ja kun alkoi upota, huusi hän, sanoen: „Herra, auta minua!“ Matt. 8:25 s.

31. Niin Jesus heti ojensi kätensä, tarttiui häneen ja sanoi hänelle: „Sinä heikkouskoinen, miksi epäilit?“

32. Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli.

33. Niin venheessä olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: „Totisesti sinä olet Jumalan Poika.“ Matt. 16:16.

34. Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin.

35. Ja kun sen paikkakunnan ihmiset tunsivat hänet, lähettivät he sanan sen koko ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat.

36. Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen viittansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranoivat. Matt. 9:21. Mark. 3:10. Luuk. 6:19.

15 Luku.

Jesus nuhtelee farisealaisia ja kirjanoppineita ulkokultaisuudesta, parantaa kananalaisten valmon tyttären ja ravitsee neljätuhatta miestä.

Silloin tuli farisealaisia ja kirjanoppineita Jerusalemissa Jesuksen tykö, ja he sanoivat:

2. „Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhintojen perinnäis-sääntöön? Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan syömään.“ Mark. 7:1 s. Luuk. 11:38.

3. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: „Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäis-sääntöonne tähden?”

4. Onhan Jumala sanonut: „Kunnioita isääsi ja äitiäsi,“ ja: „Joka kiiroo isäänsä tai äitiänsä, hän on kuolemalla rangaistava.“ 2 Moos. 20:12. 21:17. 3 Moos. 20:9. 5 Moos. 5:16. San. 20:20. Ef. 6:2 s.

5. Mutta te sanotte: „Joka sanoo isälleen tai äidilleen: Se, minkä olisit saapa minulta hyväksesi, on uhrilahja; hänen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä.“ San. 28:24.

6. Ja niin olette tehneet Jumalan käskyn tyhjäksi perinnäis-sääntöonne tähden. 5 Moos. 4:2.

7. Te ulkokullatut, oikein Jesuja on ennustanut teistä, sanoessaan:

8. Tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämiensä on kaukana minusta; Jes. 29:13.

9. mutta turhaan he palvelevat mi-

nuu opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä.“ Kol. 2:20 s. Tit. 1:14.

10. Ja hän kutsui kansan luokseen ja sanoi heille: „Kuulkaat ja ymmärtäkää!“

11. Ei se, mikä suuhun menee sisään, saastuta ihmistä, vaan mikä suusta käy ulos, se saastuttaa ihmisen.“ Room. 14:14. 1 Tim. 4:4.

12. Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: „Tiedätkö, että farisealaiset loukkaantuiivat kuullessaan tuon puheen?“

13. Mutta hän vastasi ja sanoi: „Jokainen istutus, jota taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään juuriin ylös.“ Joh. 15:2.

14. Alkäätkö heistä välittäkö; ja he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokeat taluttaa sokeaa, niin molemmat putoavat kuoppaan.“

Matt. 23:16. Luuk. 6:39.

15. Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: „Selitä meille tuo vertaus.“

16. Mutta Jesus sanoi: „Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?”

17. Ettekö vielä tajua, että kaikki, mikä käy suuhun sisälle, menee vatsaan ja ulostuu luonnonomukaisesti?”

18. Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen. Jaak. 3:6.

19. Sillä sydämestä lähtee pahoja ajatuksia, murhia, aviirikoksia, hauereuksia, varkauksia, väärää todistusta, pilkkaa. 1 Moos. 6:5. 8:21. Jer. 17:9.

20. Nämä ne ovat, jotka saastuttavat ihmisen; mutta pesemättöminäkin syöminen ei saastuta ihmistä.“

21. Ja Jesus lähti sieltä ja poistui Tyyron ja Sidonin tienoihin. Mark. 7:24 s.

22. Ja katso, eräs kananalainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi, sanoen: „Herra, Davidin poika, armahda minua! Tyttäriäni vaivaa paha henki kauheasti.“

23. Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä, sanoen: „Laske hänet luotasi, sillä hän huutaa perässämme.“

24. Hän vastasi ja sanoi: „Minua ei ole lähetetty muiden kuin Israelin huoneen kadonneiden lammasten tykö.“ Matt. 10:6. Ap. t. 13:46.

25. Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: „Herra, auta minua!“

26. Mutta hän vastasi ja sanoi: „Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.“

27. Mutta vaimo sanoi: „Niin, Herra; penikathan syövät niitä muruja, jotka putoavat heidän herrainsa pöydältä.“

28. Silloin Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Oi vaimo, suuri on uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot.“ Ja hänen tyttärensä oli terve siitä hetkestä. Matt. 8:10,13.

29. Ja Jesus läksi sieltä ja tuli Galilean meren luokse; ja hän nousi vuorelle ja istui sinne. Mark. 7:31 s.

30. Ja hänen tykönsä tuli paljo kansaa tuoden mukanaan ontuvia, sokeita, mykkiä, raajarikkoja ja paljon muita, ja he laskivat heidät hänen jalkainsa juureen; ja hän paransi heidät, Jes. 35:5. Matt. 11:5.

31. Niin ettiä kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikkojen olevan terveinä, ontuvain kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

32. Ja Jesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: „Minun käy sääliseksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää viipyneet luonani, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä tahdo laskea heitä syömättä menemään, jotteivät nääntyisi matkalla.“

Matt. 14:19. Mark. 8:1 s.

33. Niin opetuslapset sanoivat hänelle: „Mistä saamme täällä erämaassa niin paljon leipiä, että voimme ravita noin suuren kansanjoukon?“

34. Jesus sanoi heille: „Kuinka monta leipää teillä on?“ He sanoivat: „Seitsemän, ja muutamia kalasia.“

35. Niin hän käski kansan laskeutua maahan.

36. Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, taittoi ja antoi opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle.

37. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten korjasivat palasien tähtect, seitsemän täyttä korillista.

2 Kun. 4:42 s.

38. Ja niitä, jotka aterioitsivat, oli neljätohutta miestä paitsi naisia ja lapsia.

39. Ja lasketuuaan kansan luotaan, hän astui venheesen ja tuli Magdalan alueelle.

16 Luku.

Farisealaiset ja saddukealaiset pyytävät tunnusmerkkiä. Pietarin tunnustus. Jesus ilmoittaa tulevaa kärsimistään ja puhuu seuraajiansa itsensäkieltämisestä.

Ja farisealaiset ja saddukealaiset tulivat hänen tykönsä, tahtoivat panna häntä koetukselle ja pyysivät häntä näyttämään heille jonkun tunnusmerkin taivaasta.

Matt. 12:38 s. Mark. 8:11 s. Luuk. 11:16.

2. Mutta hän vastasi ja sanoi heille. „Illan tullen sanotte: „Tulee kirkas ilma, sillä taivas ruskottaa.“

Luuk. 12:54 s.

3. Ja aamulla: „Tänään tulee rajuilma, sillä taivas synkkänä ruskottaa. Te osaatte arvostella taivaan muodon, mutta aikain merkkejä ette osaa arvostella.“

Matt. 11:4 s.

4. Tämä paha ja aviorikollinen sukupolvi tavoittelee tunnusmerkkiä, mutta sille ei anneta muuta tunnusmerkkiä kuin Joonan tunnusmerkki.“ Ja hän jätti heidät ja meni pois. Joon. 2:1. Matt. 12:39 s. Luuk. 11:29 s. Joh. 2:19.

5. Kun opetuslapset saapuivat toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipiä mukaansa.

6. Ja Jesus sanoi heille: „Oikaat varoillanne ja kavahtakaat farisealaisten ja saddukealaisten hapatusta.“

Luuk. 12:1.

7. Niin he puhelivat keskenään, sanoen: „Emme ottaneet leipiä mukaamme.“

8. Mutta kun Jesus sen huomasi, sanoi hän: „Te heikkouskoiset, mitä puhelette keskenänne siitä, ettei teillä ole leipiä mukanne?“

9. Ettekö vielä tajua? Ja ettekö muista noita viittä leipää viidelleltohannelle, ja kuinka monta korillista otitte, talteen.

10. Ettekö noita seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta korillista otitte talteen?

Matt. 15:34 s. Mark. 8:5 s.

11. Kuinka ette tajua, etten puhunut teille leivistä? Vaan kavahtakaat farisealaisten ja saddukealaisten hapatusta.“

12. Silloin he ymmärsivät, ettei hän käseny kavahtamaan leipäin hapatusta, vaan farisealaisten ja saddukealaisten oppia.

13. Kun Jesus tuli Filippuksen Kesarean alueelle, kysyi hän opetuslapsiltaan, sanoen: „Kenen ihmiset sanovat minun, Ihmisen Pojan, olevan?“

Mark. 8:27 s. Luuk. 9:18 s.

14. Niin he sanoivat: „Muutamat Johannes kastajan, toiset Elijan, toiset taas Jeremian taht jonkun muun profetoista.“

15. Hän sanoi heille: „Kenenkä te sanotte minun olevan?“

16. Simon Pietari vastasi ja sanoi: „Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.“

Matt. 14:33.

Joh. 6:69. 11:27. Ap.t. 8:37. 9:20. 1 Joh. 4:15. 5:5.

17. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „A:tuas sinä olet, Simon, Joonan poika! sillä sitä ei sinulle ole ilmais-

sut liha ja veri, vaan Isäni, joka on taivaissa.

1 Kor. 2:10. Gal. 1:16.

18. Ja minäkin sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät voita sitä! Joh. 1:42. Ef. 2:20.

19. Minä olen antava sinulle taivaanvaltakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päätät maan päällä, se on oleva päätetty taivaissa." Matt. 18:18. Joh. 20:23.

20. Silloin hän kielsi opetuslapsiaan kellekään sanomasta, että hän oli Kristus. Matt. 17:9.

21. Siitä lähtien Jesus Kristus alkoi selittää opetuslapsilleen, että hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta, ja tultava tapetuksi ja kolmautena päivänä noustava ylös.

Matt. 20:17 s. Mark. 8:31 s. Luuk. 9:21 s.

22. Silloin Pietari otti hänet erikseen ja rupesi nuhtelemaan häntä, sanoen: „Ei ikinä, Herra! Se ei saa tapahtua sinulle.“

23. Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: „Mene pois näkyvästäni, saatana; sinä olet minulle pahennus, sillä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten.“

24. Silloin Jesus sanoi opetuslapsilleen: „Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua. Matt. 10:38 s. Luuk. 14:27.

25. Sillä joka tahtoo pelastaa henkensä, on sen kadottava; mutta joka kadottaa henkensä minun tähdeni, on sen säilyttävä.

Luuk. 17:33. Joh. 12:25.

26. Sillä mitä hyötyä on ihmisellä siitä, jos hän voittaa omakseen koko maailman, mutta menettää sielunsa? Taikka mitä antaa ihminen sielunsa lunnaksi? Ps. 49:9.

27. Sillä Ihmisen Poika on tuleva enkeleineen Isänsä kirkkaudessa, ja silloin hän maksaa jokaiselle hänen tekonsa mukaan. Job 34:11. Ps. 62:13.

San. 24:12. Sak. 14:5. Matt. 25:31. 26:64.

Room. 2:6. 2 Kor. 5:10. Juud. v. 14. Ilm. 2:23.

28. Totisesti minä sanon teille: on muutamia tässä seisovista, jotka eivät malista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakunnassaan.“

17 Luku.

Jesus kirkastetaan, parantaa kuunvalhetaitseen, puhuu kärsimiseästään, maksaa temppeilveron.

Ja kuuden päivän perästä Jesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin

ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät ylös korkealle vuorelle, erilleen.

Mark. 9:2 s. Luuk. 9:28 s.

2. Ja hän muuttui heidän edessään; ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo.

2 Moos. 34:29. 2 Piet. 1:16 s.

3. Ja katso, heille näkyivät Mooses ja Elija, jotka puhuivat hänen kanssaan.

4. Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jesukselle: „Herra, hyvä on meidän täällä olla; jos tahdot, niin teemme tänne kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Elijalle yhden.“

5. Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: „Tämä on minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt; kulkaat häntä.“

6 Moos. 18:15. Matt. 8:17. Mark. 1:11.

6. Ja sen kuullessaan opetuslapset lankeasivat kasvoilleen ja peljästyivät kovin.

7. Niin Jesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: „Nouskaat ja älkää peljätkö!“

8. Ja kun nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jesusen yksinään.

9. Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta Jesus varoitti heitä, sanoen: „Älkää kellekään kertoko tätä näkyä, ennenkuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.“

Matt. 16:20. Mark. 9:9 s. Luuk. 9:36.

10. Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, sanoen: „Miksi sitten kirjanoppineet sanovat, että Elijan pitää tulla ensin?“

Mal. 4:5.

11. Jesus vastasi ja sanoi: „Elija kyllä tulee ja asettaa kaikki kohdalleen;”

Luuk. 1:17.

12. mutta minä sanon teille, että Elija on jo tullut, mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle mitä tahtoivat. Samoin Ihmisen Poikakin on kärsivä heiltä.“

Matt. 11:14. 14:9 s.

13. Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes kastajasta.

14. Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä eräs mies, polvistui hänen eteensä

Mark. 9:17 s. Luuk. 9:37 s.

15. ja sanoi: „Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvalhetainen ja kärsii kovin; usein hän näet lankeaa milloin tuleen, milloin veteen.“

16. Ja minä toin hänet opetuslas-

lesi luo, mutta he eivät voineet parantaa häntä."

17. Niin Jesus vastasi ja sanoi: „Oi sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun on oltava teidän parissanne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaat hänet tänne minun tyköni."

18. Ja Jesus nuhteli perkelettä, ja se läksi poajasta, ja tämä oli terve siitä hetkestä.

19. Sitten opetuslapset menivät Jesusuksen tykö, kun olivat yksinään, ja sanoivat: „Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?"

20. Niin hän sanoi heille: „Epäuskonne tähden; sillä totisesti sanon teille: jos teillä olisi usko niinkuin sinapinsiemen, niin voisitte sanoa tälle vuorelle: „Siirry täältä tuonne," ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta. Matt. 21:21.

21. Mutta tämä laji ei lähde ulos muulla keinoin kuin rukouksella ja paastolla."

22. Ja kun he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jesus heille: „Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, Matt. 16:21. 20:18 s. Mark. 9:31. Luuk. 9:44.

23. ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös." Ja he tulivat sangen murheellisiksi.

24. Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat temppeilveron kantajat Pietarin tykö ja sanoivat: „Eikö opettajanne maksa temppeilveroa?"

2 Moos. 30:13. 2 Aik. 24:6.
25. Hän sanoi: „Maksaa." Ja kun hän tuli huoneeseen, niin Jesus jo ennakkolta kysyi häneltä: „Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Lapsiltaan vai vierailta?" Matt. 22:21. Room. 13:7.

26. Pietari vastasi hänelle: „Vierailta." Niin sanoi Jesus hänelle: „Lapset ovat siis vapaat.

27. Mutta jotteimme antaisi heille aihetta loukkaantua, niin mene rantaan ja heitä onki mereen. Ota sitten ensiksi nouseva kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun ja omasi puolestasi."

18 Luku.

Jesus puhuu oikeasta nöyryydestä, neuvoo oikein kohtelemaan rikkovaa veljeä, vakuuttaa rukouksen tulevan kuulluksi ja esittää vertauksen armottomasta palvelijasta.

Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jesusuksen tykö ja sanoivat: „Kukahan on suurin taivaanvaltakunnassa?" Mark. 9:33 s. Luuk. 9:46 s.

2. Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskelleen

3. ja sanoi: „Totisesti minä sanon teille: ellete käännä ja tule lasten kaltaisiksi, ette ollenkaan pääse taivaanvaltakuntaan.

Matt. 19:14. Mark. 10:14. 1 Kor. 14:20.
4. Siis, joka nöyryytyy tämän lapsen kaltaiseksi, hän on suurin taivaanvaltakunnassa.

5. Ja joka ottaa luokseen yhden tällömöisen lapsen minun nimeeni, hän ottaa minut luokseen. Matt. 10:42.

6. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hän upotettaisiin merensyvyteen. Mark. 9:42. Luuk. 17:1 s.

7. Voi maailmaa viettelysten tähden! Sillä välttämätöntä on, että viettelykset tulevat; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

8. Mutta jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä tyköäsi; parempi on sinulle käsi puolena tai jalkapuolena päästä elämään sisälle, kuin molemmat kädet tai molemmat jalat tallella tulla heitetyksi ijankaikkiseen tuleen. Matt. 5:30. Mark. 9:43 s. Kol. 3:5.

9. Ja jos silmäsi viettelee sinua, revi se pois ja heitä tyköäsi; parempi on sinulle silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin molemmat silmät tallella tulla heitetyksi helvetin tuleen.

10. Katsokaat, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsa taivaissa alati näkevät taivaissa olevan Isäni kasvat. Ps. 34:8. Hebr. 1:14.

11. Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä kadonnut on. Matt. 9:13. Luuk. 19:10.

12. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta, ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään eksiyksissä olevaa? Luuk. 15:4 s.

13. Ja jos niin käy, että hän löytää sen, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee siitä enemmän kuin niistä yhdeksääkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksiyksissä.

14. Samoin ei ole taivaallisen Isänne tahto, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotetuksi. 2 Piet. 3:9.

15. Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken; jos hän kuulee sinua, niin olet voittanut veljesi.

3 Moos. 19:17. San. 17:10. Luuk. 17:3. 1 Kor. 9:19. Gal. 6:1. Jaak. 5:19 s.

16. Mutta jos hän ei kuule sinua, niin ota vielä yksi tai kaksi kansasi, jotta jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla.
6 Moos. 19:15.

Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

17. Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle niinkuin pakana ja publikaani. Room. 16:17.

1 Kor. 5:9. 2 Tess. 3:14. 2 Joh. v. 10.

18. Totisesti minä sanon teille: kaikki mitä sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki mitä päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa. Matt. 16:19. Joh. 20:23.

19. Vielä minä totisesti sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, ja he sitä anovat, niin he saavat sen Isältäni, joka on taivaassa.

Matt. 21:22. 1 Joh. 3:22. 5:14. Jaak. 4:3.

20. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskelläni.

21. Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi: „Herra, kuinka monta kertaa minun tulee antaa anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Enintäänpö seitsemän kertaa?”

Luuk. 17:4.

22. Jesus vastasi hänelle: „Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

23. Sentähden taivaanvaltakunta on verrattava kuninkaasen, joka vaati palvelijoitaan tiilille.

24. Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia.

25. Mutta kun tällä ei ollut millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myötäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.

26. Silloin se palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä, sanoen: „Herra, ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan kaikki sinulle.”

27. Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.

28. Mutta ulos mentyään tuo palvelija tapasi erään palveluskumppaneistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: „Maksa minkä olet velkaa.”

29. Niin hänen palveluskumppaninsa lankesi maahan ja pyysi häntä,

sanoen: „Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan sinulle.”

30. Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.

31. Ja kun hänen palveluskumppaninsa näkivät mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ilmoittamaan herrallensa koko tapahtuman.

32. Silloin hänen herransa kutsui hänet tykönsä ja sanoi hänelle: „Sinä paha palvelija, minä annoin sinulle anteeksi koko tuon velan, koska rukoilit minua;”

33. eikä sinunkin olisi pitänyt armahtaa palveluskumppaniasi, niinkuin minä armahdin sinua?”

34. Ja vihastuneena hänen herransa antoi hänet vanginvartijain haltuun, kunnes hän maksaisi kaikki, minkä oli hänelle velkaa. Matt. 5:26.

35. Näin taivaallinen Isänikin tekee teille, jollette anna kukin veljellen sydämmestänne anteeksi.”

Matt. 6:14s. Mark. 11:25s. Jaak. 2:13.

19 Luku.

Jesus puhuu aviosta, siunaa lapsia, neuvoo rikasta nuorukaista, ja lupaa seuraajilleen suuren arpompalkan.

Ja tapahtui, kun Jesus oli lopettanut nämä puheet, että hän läksi Galileasta ja kulki Judean rajoille, Jordanin toiselle puolelle. Mark. 10:1s.

2. Ja paljo kansaa seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä.

3. Ja farisealaisia tuli hänen tykönsä, ja he koettivat kietoa häntä ja sanoivat: „Onko miehen luvallista erottaa vaimonsa luotaan kaikellaisesta syystä?”

4. Hän vastasi ja sanoi: „Ettekö ole lukeneet, että Luoja alussa, loi heidät mieheksi ja naiseksi” 1 Moos. 1:27. 5:2.

5. ja sanoi: „Sentähden on miehen luopuminen isästään ja äidistään ja liittyminen vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi?”

1 Moos. 2:24. 1 Kor. 6:16. Ef. 5:31.

6. Niin he eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala yhdisti, sitä älköön ihminen erottako.”

1 Kor. 7:10s.

7. He sanoivat hänelle: „Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja erottaa hänet?” 5 Moos. 24:1. Matt. 5:31s.

8. Hän sanoi heille: „Teidän sydämmenne kovuuden tähden Mooses salli teidän erottaa vaimonne luotaan, mutta alusta ei niin ollut.

9. Mutta minä sanon teille: joka erottaa vaimonsa luotaan muun tähden kuin huoruuden ja nai toisen,

hän tekee aviorikoksen, ja joka nai erotetun, hän tekee aviorikoksen.“

Luuk. 16:18.

10. Opetuslapset sanoivat hänelle; „Jos miehen suhde vaimoonsa on sellainen, niin ei ole hyvää naida.“

11. Mutta hän sanoi heille: „Eivät kaikki käsitä tätä sanaa, vaan ainoastaan ne, joille se on annettu. 1 Kor. 7:7 s.“

12. Sillä on niitä, jotka syntyään, äitinsä kohdusta saakka ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet siihen kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka omasta ehdostaan pidättäytyvät aviosta taivaanvaltakunnan tähden. Joka voi sen käsittää, hän käsittääköön.“

13. Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Mark. 10:13 s. Luuk. 18:15 s.

14. Niin Jesus sanoi: „Antakaat lasten olla, alkäätkä estäkö niitä tulemasta minun tyköni, sillä sellaisten on taivaanvaltakunta.“

Matt. 18:3.

15. Ja kun hän oli pannut kätensä heidän päälleen, läksi hän sieltä pois.

16. Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: „Hyvä opettaja, mitä hyvää minun on tehtävä, jotta saisin ijankaikkisen elämän?“

Mark. 10:17 s. Luuk. 18:18 s.

17. Niin hän sanoi hänelle: „Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä muu kuin Jumala yksin. Mutta jos tahdot elämään päästä sisälle, niin pidä käskyt.“

18. Hän sanoi hänelle: „Mitkä?“ Jesus sanoi: „Nuo: „Älä tapa,“ „Älä tee aviorikosta,“ „Älä varasta,“ „Älä todista väärin,“ 2 Moos. 20:12 s. 5 Moos. 5:16 s.“

19. „Kunnioita isääsi ja äitiäsi,“ ja: „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.“

3 Moos. 19:18. Matt. 15:4. 22:39.

Room. 13:9. Gal. 5:14. Ef. 6:2. Jaak. 2:8.

20. Nuorukainen sanoi hänelle: „Kaikkeä tätä olen noudattanut nuoruudestani asti; mitä minulta vielä puuttuu?“

21. Jesus sanoi hänelle: „Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myö mitä sinulla on ja anna köyhille, ja sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule seuraamaan minua.“

Matt. 6:20. Luuk. 12:33. 1 Tim. 6:19.

22. Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljo tavaraa.

Ps. 62:11.

23. Silloin Jesus sanoi opetuslapsilleen: „Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea mennä sisälle taivaanvaltakuntaan.“

1 Tim. 6:9 s.

24. Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmästä läpi, kuin rikkaan tulla Jumalan valtakuntaan.“

25. Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: „Kuka silloin voi pelastua?“

26. Niin Jesus katsoi heihin ja sanoi heille: „Ihmisille tämä on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.“

1 Moos. 18:14.

Job 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luuk. 1:37.

27. Silloin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: „Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siis saamme?“

Mark. 10:28 s. Luuk. 18:28 s.

28. Niin Jesus sanoi heille: „Totisesti minä sanon teille: uudessasyntymisessä, kun Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, silloin tekin, jotka olette seuranneet minua, saatte istua kahdellaistoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.“

Luuk. 22:29 s. Ap. t. 3:21.

29. Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai vaimosta tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii ijankaikkisen elämän.

5 Moos. 33:9. Job 42:12. Hebr. 10:34.

30. Mutta useat ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja useat viimeiset ensimmäisiksi.“

Matt. 20:16. Mark. 10:31. Luuk. 13:30.

20 Luku.

Jesus esittää vertauksen viinitarhan työmiehistä, julistaa tulevaa kärsimistään, ohentaa Sebeduksen poikia ja parantaa kaksi sokeaa.

Sillä taivaanvaltakunta on perheen-isännän kaltainen, joka varhain aamulla meni ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

2. Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denaarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa.

3. Ja hän läksi ulos kolmannen tunnin vaiheella ja näki toisia seisovan torilla joutilaina;

4. ja hän sanoi heille: „Menkäätkä tekin viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen annan teille.“

5. Niin he menivät. Taas hän meni ulos kuudennen ja yhdeksännen tunnin vaiheella ja teki samoin.

6. Ja kun hän meni ulos yhdeksäntoista tunnin vaiheella, tapasi hän toisia siellä seisomasta; ja hän sanoi heille: „Miksi seisotte täällä koko päivän joutilaina?“

7. He sanoivat hänelle: „Kun ei ku-

kaan ole meitä palkannut.' Hän sanoi heille: „Menkää tekni viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen te saatte.“

8. Ja illan tultua viinitarhan herra sanoi taloutensa hoitajalle: „Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, mutta ala viimeisistä ja jatka siten ensimmäisiin asti.“

9. Kun siis yhdenentoista tunnin vaiheella saapuneet tulivat, saivat he kukin denaarin.

10. Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denaarinsa.

11. Kun näin saivat, napisivat he perheenisäntää vastaan

12. ja sanoivat: „Nämä viimeiset ovat tehneet työtä yhden tunnin, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.“

13. Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: „Ystävä, en tee sinulle väärää; etkö sopinut minun kanssani denaarista?“

14. Ota se, mikä sinulle on tuleva ja mene matkaasi. Mutta minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman verran kuin sinullekin.

15. Enkö saa tehdä omallani mitä tahdon? Vai katsokosentähden karssaasti, että minä olen hyvä?“

Room. 9:16,21.

16. Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäiset viimeisiksi; sillä monta on kutsuttu, mutta harvat ovat valitut.“

Matt. 19:30. 22:14. Mark. 10:31. Luuk. 18:30.

17. Ja mennessänsä ylös Jerusalemiin, otti Jesus ne kaksitoista opetuslastaan erilleen matkalla ja sanoi heille:

Matt. 16:21. Mark. 10:32 s. Luuk. 18:31 s.

18. „Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjan-oppineiden käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan

19. ja antavat hänet pakanoilta pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi; ja kolmantena päivänä hän nousee ylös.“ Matt. 17:22 s.

27:2. Mark. 9:31. Luuk. 24:7. Joh. 18:30 s.

20. Silloin Sebedeuksen poikain äiti tuli poikineen hänen tykönsä, kunnarasi häntä ja tahtoi anoa jotakin häneltä.

Matt. 4:21. Mark. 10:35 s.

21. Niin hän sanoi vaimolle: „Mitä tahdot?“ Tämä sanoi hänelle: „Sano, että nämä kaksi poikaani saavat istua, toinen oikealla ja toinen vasemalla puolellasi valtakunnassasi.“

22. Mutta Jesus vastasi ja sanoi:

„Ette tiedä mitä anotte. Voitteko juoda sen kalkin, jonka minä olen juova, ja tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?“ He sanoivat hänelle: „Voimme.“

Matt. 26:39 s. Luuk. 12:50. Joh. 18:11.

23. Hän sanoi heille: „Minun kalkkini te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, te tulette kastetuksi, mutta oikealla ja vasemalla puolellani istuminen ei ole minun annettavanani, vaan se annetaan niille, joille Isäni on sen valmistanut.“

24. Kun ne kymmenen sen kuulivat, närkästyivät he näihin kahteen veljekseen.

25. Mutta Jesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi: „Te tiedätte, että ruhtinaat herroina hallitsevat kansoja, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan. Luuk. 22:25 s.

26. Näin alkoon olko teidän kesken; vaan joka tahtoo teidän keskuudessanne tulla suureksi, olkoon teidän palvelijanne, Matt. 23:11.

27. Ja joka tahtoo teidän keskuudessanne olla ensimmäinen, olkoon teidän käskylläisenne; Mark. 9:35.

28. niinkuin ei myöskään Ihmisen Poika tullut palvelevaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.“ Joh. 13:14. El. 1:7. Fil. 2:7. 1Tim. 2:6. Tiit. 2:14. 1Pet. 1:19 s.

29. Ja heidän lähtiessään Jerikosta seurasi häntä paljo kansaa.

30. Ja katso, kaksi sokeaa istui tien vieressä; ja kun kuulivat, että Jesus kulki ohitse, huusivat he, sanoen: „Herra, Davidin poika, armahda meitä!“ Mark. 10:46 s. Luuk. 18:35 s.

31. Niin kansa käski ankarasti heitä vaikenemaan; mutta he huusivat sitä enemmän, sanoen: „Herra, Davidin poika, armahda meitä!“

32. Silloin Jesus seisahtui ja kutsui heidät tykönsä ja sanoi: „Mitä tahdotte minua tekemään teille?“

33. He sanoivat hänelle: „Herra, että silmämme aukenisivat.“

34. Niin Jesus armahti heitä ja koski heidän silmiinsä; ja heti he saivat näkönsä jälleen ja seurasivat häntä.

21 Luku.

Jesus tulee ratsastaen Jerusalemiin, puhdistaa tempellicn, tuomitsee hedelmättömän fikunapuun, nuhtelee ylipappeja ja kansan vauhimpia vertauksissa.

Ja kun he lähestyivät Jerusalemiä ja saapuivat Betfagen luo, Olijmäelle, silloin Jesus lähetti kaksi opetuslasta

Mark. 11:1 s. Luuk. 19:29 s. Joh. 12:12 s.

2. ja sanoi heille: „Menkää kylään, joka on edessänne, niin löydätte kohta asintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkäänt ne ja tuokaat minulle.

3. Ja jos joku teille virkkaa jotakin, niin sanokaat: „Herra niitä tarvitsee”; ja heti hän lähettää ne.“

4. Mutta tämä tapahtui, jotta kävisi toteen mikä on puhuttu profetan kautta, joka sanoo:

5. „Sanokaat tytär Sionille: „Katso, kuninkaasi tulee sinun tykösi sävyisänä ja ratsastaen asilla, työaasin varsalla.“
 Jes. 62:11. Sak. 9:9.

6. Niin opetuslapset menivät ja tekivät niinkuin Jesus oli käsenyt heille,

7. ja toivat asintamman varsoineen ja panivat näiden selkään vaatteensa, ja hän istui niille.

8. Ja ensin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle. 2 Kun. 9:13.

9. Ja kansanjoukot, jotka kulkiivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat, sanoen: „Hosianna Davidin pojalle! Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimeen! Hosianna korkeuksissa!“
 Ps. 118:25 s. Matt. 23:39.

10. Ja hänen tullessaan Jerusalemiin koko kaupunki nousi liikkeelle ja sanoi: „Kuka tämä on?“

11. Niin kansa sanoi: „Tämä on se profetta, Jesus, Galilean Nasaretista.“

Matt. 2:23. Joh. 1:45.

12. Ja Jesus meni Jumalan temppeleihin; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka möivät ja ostivat temppeleissä, ja työnsi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myöjäin istuimet.

5 Moos. 14:25.

Mark. 11:15 s. Luuk. 19:45 s. Joh. 2:14 s.

13. Ja hän sanoi heille: „On kirjoitettu: „Minun huoneeni on kutsuttava rukoushuoneeksi,“ mutta te teette sen rosvojen luolaksi.“
 Jes. 56:7. Jer. 7:11.

14. Ja hänen tykönsä tuli temppeleissä sokeita ja ontuvia, ja hän paransi heidät.

15. Mutta kun ylipapit ja kirjanopineet näkivät ne ihmeet, jotka hän teki, ja lapset, jotka huusivat temppeleissä ja sanoivat: „Hosianna Davidin pojalle!“ niin he närkästyivät

16. ja sanoivat hänelle: „Kuuletko mitä nämä sanovat?“ Niin Jesus sanoi heille: „Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: „Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen?“
 Ps. 8:3.

17. Ja hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

18. Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, tuli hänen nälkä.

19. Ja nähdessään yhden fikunapuun tien vieressä, hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin ainoastaan lehtiä; ja hän sanoi sille: „Älköön ikinä enää sinusta hedelmää kasvako.“ Ja heti fikunapuu kuivettui.

20. Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he ja sanoivat: „Kuinka fikunapuu niin äkkiä kuivettui?“

21. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Totisesti sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä mitä fikunapuussa tapahtui, vaan voisittepa sanoa tälle vuorelle: „Kohoudu ja heittäy mereen,“ ja se tapahtuisi.

Matt. 17:20. Luuk. 17:8.

22. Ja kaikki mitä anotte rukouksessa uskoen, sen te saatte.“

Matt. 7:7. 18:19. Luuk. 11:9.

Joh. 15:7. 1 Joh. 3:22. Jaak. 1:5 s.

23. Ja kun hän oli mennyt temppeleihin, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen tykönsä ja sanoivat: „Millä vallalla teet näitä? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?“

Mark. 11:27 s.

Luuk. 20:1 s. Joh. 2:18. Ap. t. 4:7. 7:27.

24. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa; jos te sen sanotte minulle, niin minäkin sanon teille millä vallalla näitä teen.

25. Mistä Johanneksen kaste oli? Taivaastako vai ihmisistä? Niin he arvelivat keskenään, sanoen: „Jos sanomme: „Taivaasta,“ niin hän sanoo meille: „Miksi ette sitten uskoheet häntä?“

26. Mutta jos sanomme: „Ihmisistä,“ niin meidän täytyy peljätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profettana.“

Mat. 14:5. Mark. 6:20.

27. Ja he vastasivat Jesukselle ja sanoivat: „Emme tiedä.“ Niin hänkin sanoi heille: „En minäkään sano teille millä vallalla näitä teen.

28. Mutta miten teistä on? Erällä miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen tykö ja sanoi: „Poikani, mene tänään tekemään työtä viinitarhaani.“

29. Hän vastasi ja sanoi: „En tahdo;“ mutta jälestäpäin hän katui ja meni.

30. Niin hän meni toisen tykö ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: „Kyllä minä menen, Herra,“ eikä mennyikään.

Matt. 7:21.

31. Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon? He sanoivat: „Ensimmäinen.“ Jesus sanoi heille: „Totisesti minä sanon teille: publikaanit

ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.

32. Sillä Johannes tuli teidän tyköne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jalestääpäinkään katuneet, niin että olisitte uskoneet häntä. Luuk. 7:29 s.

33. Kuulkaat toinen vertaus: Oli perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja pani aidan sen ympärä ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhurille ja matkusti ulkomaille.

Ps. 80:9 s. Kork. IV. 8:11.

Jes. 5:1 s. Jer. 2:21. Mark. 12:1 s. Luuk. 20:9 s.

34. Ja kun hedelmän aika lähestyi, lähetti hän palvelijansa viinitarhurien tykö perimään hänelle tulevat hedelmät.

35. Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; yhä pieksivät, toisen tappoivat, toista kivittivät.

36. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin.

37. Mutta viimein hän lähetti heidän tykönsä poikaansa, sanoen: „Kavahtavat kai poikaani.“

38. Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenään: „Tämä on perillinen; tulkaat, tappaakaa hänet, niin saamme hänen perintönsä.“ Matt. 26:3 s. 27:1. Joh. 11:53.

39. Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.

40. Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhurille?“

41. He sanoivat hänelle: „Nuo pahat hän pahasti tuhoaa ja vuokraa viinitarhan muille viinitarhurille, jotka antavat hänelle hedelmät oikeaan aikaan.“

42. Jesus sanoi heille: „Ettekö ole koskaan lukueneet Raamatuista: „Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, se on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on siksi tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme?“ Ps. 118:22 s. Jes. 28:16. Ap. t. 4:11 s. Room. 9:33. 1 Piet. 2:4 s.

43. Sentähden sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmää.

44. Ja joka lankeaa tähän kiveen, hän ruhjoutuu, mutta jonka päälle se lankeaa, hänet se murskaa.“

Jes. 8:14 s. Dan. 2:34. Sak. 12:3.

45. Kun ylipapit ja farisealaiset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän puhui heistä.

46. Ja he olisivat halusta ottaneet

häntä kiinni, mutta pelkäsivät katua, koska tämä piti häntä profetana.

22 Luku.

Jesus puhuu vertauksen kuninkaan pojan häistä, vastaa farisealaisten kysymykseen veronmaksusta, saddukealaisten kysymykseen ylönousemuksesta sekä lainoppineen kysymykseen lain suurimmasta käskystä.

Ja Jesus rupesi puhumaan ja lausui taas heille vertauksin, sanoen:

2. „Taivaanvaltakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät pojalleen. Jes. 25:6. Luuk. 14:16 s. Ilm. 19:7,9.

3. Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsutuita, mutta he eivät tahtoneet tulla.

4. Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, lausuen: „Sanokaat kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, härkäni ja syöttöraavaani ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaat häihin.“ San. 9:2 s.

5. Mutta he eivät siitä huolineet, vaan menivät pois, mikä pelloilleen, mikä kauppoilleen;

6. ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät heitä pahoin ja tappoivat. Matt. 21:36.

7. Mutta sen kuultuaan kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.

8. Sitten hän sanoi palvelijoilleen: „Häät ovat valmistetut, mutta kutsut eivät olleet mahdolliset.“

9. Menkäätkä siis teidän risteyskiin ja kutsukaat häihin kaikki, jotka löydätte.“ Matt. 13:47. 21:43.

10. Ja ne palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, jotka he löysivät, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

11. Mutta kun kuningas meni sisälle katsomaan vieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.

Ef. 4:24. Kol. 3:10. 12. Ilm. 3:4 s. 16:15. 19:8.

12. Ja hän sanoi hänelle: „Ystävä, kuinka tulit tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?“ Mutta hän ei vastannut mitään.

13. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: „Sitokaat hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkäätkä hänet äärimäiseen pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.“

Matt. 8:12. 13:41 s. 24:51. 25:30.

14. Sillä monta on kutsuttu, mutta harvat ovat valitut.“ Matt. 20:16.

15. Silloin farisealaiset menivät ja neuvottelivat kuinka saisivat hänet puheesta kiinni. Mark. 12:13s. Luuk. 20:20s.

16. Ja he lähettivät hänen tykönsä oppilaansa herodilaisten kanssa sanoon: „Opettaja, me tiedämme, että sinä olet toinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso ihmisten muotoon.

17. Sano siis meille: miten sinusta on? Onko luvallista antaa keisarille veroa, vai eikö ole?”

18. Mutta Jesus huomasi heidän pahuutensa ja sanoi: „Miksi pyydätte kietoa minua, te ulkokullatut? 19. Näyttäkää minulle veroraha.” Niin he toivat hänelle denaarin.

20. Hän sanoi heille: „Kenen tämä kuva ja päällekirjoitus on?”

21. He vastasivat hänelle: „Keisarin.” Silloin hän sanoi heille: „Antakaat siis keisarille mikä on keisarin, ja Jumalalle mikä on Jumalan.”

Room. 13:7.
22. Kun sen kuulivat, ihmettelivät he ja jäitivät hänet ja menivät pois.

23. Sinä päivänä tulivat hänen tykönsä muutamia saddukealaisista, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja kysyivät häneltä,

Mark. 12:18 s. Luuk. 20:27 s. Ap. t. 23:8.

24. sanoen: „Opettaja, Mooses on sanonut: „Jos joku kuolee lapseton, niin hänen veljensä tulee naida hänen vaimonsa ja herättää veljelleen siemenen.”

6 Moos. 25:5.
25. Keskuudessamme oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli; ja koska hänellä ei ollut jälkeläistä, jäi hänen vaimonsa hänen veljelleen.

26. Niin myös toinen ja kolmas, ja samoin kaikki seitsemän.

27. Viimeiseksi kaikista vaimo kuoli. 28. Kenelle noista seitsemästä hän siis ylösnousemuksessa joutuu vai-moksi? Sillä kaikilla hän oli ollut.”

29. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Te eksytte, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa.

30. Sillä ylösnousemuksessa eivät miehet nai, eivätkä naiset mene miehelle; vaan he ovat niinkuin Jumalan enkelit taivaassa.

31. Mutta mitä kuolleiden ylösnousemukseen tulee, ettekö ole luke-neet mitä Jumala on puhunut teille, sanoen:

32. Minä olen Abrahamin Jumala ja Isaakin Jumala ja Jaakobin Jumala? Ei Jumala ole kuolleiden Jumala, vaan elävien.”

2 Moos. 3:8, 16. Ap. t. 7:32. Hebr. 11:16.
33. Ja sen kuullessaan kansa hämmästyi hänen oppiaan. Matt. 7:28.

34. Mutta kun farisealaiset kuulivat,

että hän oli tukkinut saddukealaisilta suun, kokoontuivat he yhteen; 35. ja eräs heistä, joka oli lainopinut, kysyi häneltä urkkiin:

36. „Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?”

Mark. 12:28 s.
37. Niin Jesus sanoi hänelle: „Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydämmelläsi ja koko sielullasi ja koko mielelläsi.” 5 Moos. 6:5. Luuk. 10:27.

38. Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.

39. Toinen, tämän vertainen, on: „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.”

6 Moos. 19:18. Matt. 19:19. Room. 13:9. Gal. 5:14. 1 Tim. 1:5. Jaak. 2:8.

40. Näissä kahdessa käskyssä koko laki riippuu, ja profetat.” Matt. 7:12.

41. Ja farisealaisten ollessa koolla Jesus kysyi heiltä,

42. sanoen: „Mitä ärvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?” He sanoivat hänelle: „Davidin.”

Mark. 12:35 s. Luuk. 20:41 s.

43. Hän sanoi heille: „Kuinka siten David Hengessä nimittää häntä Herraksi, sanoen:

44. „Herra sanoi minun Herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi alle.”

Ps. 110:1. Matt. 26:64. Ap. t. 2:34. 1 Kor. 15:25. Hebr. 1:13. 10:12 s.

45. Jos siis David nimittää häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?”

46. Ja kukaan ei voinut vastata hänelle sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut kysyä häneltä mitään.

23 Luku.

Jesus varoittaa kirjanoppineiden ja farisealaisten tekopyhyydestä ja valittaa Jerusalemin katumattomuutta.

Silloin Jesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen,

2. sanoen: „Mooseksen istuimelle kirjanoppineet ja farisealaiset ovat istuutuneet.

Neh. 8:4.
3. Sentähden, kaikki mitä he sanovat teille, se tehkääät ja pitäkääät; mutta heidän tekojensa mukaan älkäätkä tehkö, sillä he sanovat, eivätkä tee.

Mal. 2:7 s.
4. He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse eivät tahdo sormellaankaan liikuttaa niitä. Luuk. 11:46. Ap. t. 15:10. Gal. 6:13.

5. Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset katselisivat heitä. He tekevät rukousluskansa leveitä ja viittansa tupsut suuria,

4 Moos. 15:38, 5 Moos. 6:8, 11:18, 22:12. Matt. 6:1a.

6. Ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagogissa Mark. 12:38s. Luuk. 14:7. 20:46.

7. Ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset puhuttelevat heitä: Rabbi, Rabbi.

8. Mutta älkäätkä te antako sanoa itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljeksiä. Jauk. 3:1.

9. Ja isäksenne älkäätkä sanoko teidän maan päällä, sillä yksi on teidän isänne, hän, joka on taivaissa. Mal. 1:8. 2:10. Ef. 3:14s.

10. Älkäätkä antako sanoa itseänne johtajiksi, sillä yksi on teidän johtajanne, Kristus.

11. Vaan joku on suurin teistä, olkoon teidän palvelijanne. Matt. 20:26s.

12. Mutta joka ylentää itsensä, se alennetaan; ja joka alentaa itsensä, se ylennetään.

Job 22:29. San. 29:23. Hea. 17:24. 21:26.

Luuk. 14:11. 18:14. 1 Piet. 5:5. Jaak. 4:10.

13. Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun suljette taivaanvaltakunnan ihmisiltä! Sillä itse ette menesisälle, ettekä salli menossa olevien mennä sisälle. Mark. 12:40. Luuk. 20:47.

14. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun syötte leskien talot, näön vuoksi pitkiä rukouksia pitäen! Sentähden saatte sitä kovemman tuomion. Luuk. 11:52.

15. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun kuljette ympäri merta ja mannerta tehdäkseen yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksä tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman kuin te itse olette!

16. Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: „Jos joku vannoo temppelein kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo temppelein kullan kautta, niin hän on valansa velvoittama!” Matt. 5:33. 15:14.

17. Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppele, joka pyhittää kullan?

18. Ja: „Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valansa velvoittama.”

19. Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka pyhittää uhrilahjan?

2 Moos. 29:37.

20. Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, hän vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mikä sen päällä on.

21. Ja joka vannoo temppelein kautta,

hän vannoo sen kautta ja siinä asuvan kautta. 1 Kon. 8:13. 2 Aik. 6:2.

22. Ja joka vannoo taivaan kautta, hän vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja sillä istuvan kautta. Matt. 5:34.

23. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä, oikeuden ja laupeuden ja uskon! Näitä oli tehtävä, eikä noitakaan sikseen jätettävä.

3 Moos. 27:30. 4 Moos. 18:21. Mik. 6:8.

24. Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte pois hyttynsä, ja nielette kamelin!

25. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä rystäöstä ja hillittömyyttä!

Matt. 15:20. Mark. 7:4. Tiit. 1:15.

26. Sinä sokea farisealainen, puhdistat ensin maljan ja vadin sisäpuoli, jotta niitten ulkopuolikin tulisi puhtaaksi.

27. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun olette valkaistujen hautain kaltaisia, jotka kyllä ulkoaa näyttävät kauniilla, mutta sisältä ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaa!

Luuk. 11:44. Ap. t. 23:3.

28. Samoin tekin ulkoaa kyllä näyttätte ihmisten silmissä vanhurskailta, mutta sisältä olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.

29. Voi teitä, kirjanoppineet ja farisealaiset, te ulkokullatut, kun rakennatte profettain hautoja ja koristatte vanhurskasten hautakammioita,

30. ja sanotte: „Jos olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profettain vereen!”

31. Niin todistatte siis itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat profetat.

32. Täyttäkäätkä siis te isänne mitta.

33. Te kärmeet, te kyiden sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon? Matt. 3:7. 12:34.

34. Sentähden, katso, minä lähetän teidän tykönnne profettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamam niistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia niistä ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin; Ap. t. 5:40. 7:52. 22:19.

2 Kor. 11:24. 1 Tess. 2:15. Hebr. 11:36s.

35. Jotta teidän päällenne tulisi kaikki vanhurskas veri, joka on vuodattu maan päällä vanhurskaan Abe-

lin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan vereen asti, jonka tapoitte temppelein ja allitarin välillä.

1 Moos. 4:8 s. 2 Aik. 24:21 s. Hebr. 11:4.

36. Totisesti sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle.

37. Jerusalemi, Jerusalemi, sinä joka tapat profetat ja kivität luoksesi lähetettyjä, kuinka usein olen tahtonut koota lapsiasi — samoin kuin kana kokoaa poikueensa sliipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

Jes. 31:5. 65:2, 12. Jer. 6:10, 16. 7:13. 44:16.

38. Katso, teidän huoneenne jää teille autioksi.

1 Kun. 9:7 s. Jes. 1:7. Jer. 22:5. Mik. 3:12.

39. Sillä minä sanon teille: tästä lähtien ette näe minua, ennenkuin sanotte: „Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä“.

Ps. 118:26. Matt. 21:9. Luuk. 13:34 s.

24 Luku.

Jesus puhuu maailman lopun enteistä, Jerusalemin hävityksestä ja tulemuksestaan.

Ja Jesus lähti ulos temppeleistä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle temppelein rakennuksia.

Mark. 13:1 s. Luuk. 21:5 s.

2. Niin hän vastasi ja sanoi heille: „Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti sanon teille: tähän ei jätetä kiveä kiven päälle, jota ei maahan murreta.“

1 Kun. 9:7 s. Mik. 3:12. Luuk. 19:44.

3. Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset hänen tykönsä, heidän ollessaan yksinään, ja sanoivat: „Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä sinun tulemuksesi ja maailman lopun tunnusmerkki on?“

4. Silloin Jesus vastasi ja sanoi heille: „Katsokaat, ettei kukaan teitä eksytä.“

Jer. 29:3. Ef. 5:3. Kol. 2:8. 2 Tess. 2:3.

5. Sillä monta tulee minun nimesiäni, sanoen: „Minä olen Kristus,“ ja he eksyttävät monta.

Ap. t. 5:36 s. 1 Joh. 2:18. 4:1.

6. Ja te saatte kuulla sotia ja sanomia sodista; katsokaat, etette peljästy. Sillä se pitää tapahtua, mutta loppu ei ole vielä käsissä.

7. Sillä kansa on nouseva kansaa vastaan, ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja on oleva nälät ja rutot ja maanjäristykset seutu seudulta.

8. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alku.

9. Silloin teidät annetaan vaivaan, ja he tappavat teitä, ja te tulette kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden. Matt. 10:17. Job. 15:20. 16:2.

10. Ja silloin useat loukkaantuvat, ja he antavat toisiaan alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.

11. Ja monta vääriä profettaa nousee, ja he eksyttävät monta.

1 Tim. 4:1. 2 Piet. 2:1.

12. Jasentähden että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.

2 Tess. 2:7, 10. 2 Tim. 3:1 s.

13. Mutta joka kestäää loppuun asti, hän pelastuu. Matt. 10:22. Ilm. 2:10.

14. Ja tämä valtakunnan evankeliumi saarnataan koko maailmassa todistukseksi kaikille kansoille; ja siten loppu tulee.

Matt. 28:19.

15. Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu Daniel profetan kautta, seisovan pyhässä paikassa — joka tämän lukee, se tarkatkoon —

Dan. 9:26 s. 11:31. 12:11.

16. silloin ne, jotka Judeassa ovat, paetkoot vuorille;

17. katolla oleva älköön astuko alas noutamaan mitä hänen talossaan on;

Luuk. 17:31.

18. ja pellolla oleva älköön palaiko takaisin noutamaan viittaansa.

19. Voi niitä, jotka ovat raskaina, ja niitä, jotka imettävät noina päivinä!

20. Mutta rukoukkaat, ettei pakonne tapahtuisi talvella eikä sabbattina;

21. sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka vertaista ei ole maailman alusta tähän asti ollut, eikä tule.

Dan. 12:1.

22. Ja ellei sitä aikaa lyhennettäisi, ei yksikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden se aika lyhennetään.

23. Jos silloin joku sanoo teille: „Katso, täällä Kristus on,“ tai: „Tuolla,“ niin älkäätko uskoko.

Luuk. 17:23.

24. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnusmerkkejä ja ihmeitä, niin että, jos mahdollista, valitutkin eksytettäisiin.

5 Moos. 13:1 s. 2 Tess. 2:11. Ilm. 13:13 s.

25. Katso, minä olen edeltäpäin sanonut sen teille.

26. Sentähden, jos teille sanotaan: „Katso, hän on erämaassa,“ niin älkäätko menkö sinne ulos, tai: „Katso, hän on kamareissa,“ niin älkäätko uskoko.

2 Tess. 2:2.

27. Sillä niinkuin salama lähtee idästä ja näkyy länteen saakka, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.

Luuk. 17:24.

28. Missä raato on, sinne koikat koontuvat.

Job 39:33. Luuk. 17:37.

29. Mutta kohta noiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, ja kuu ei anna valoaan, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivasten voimat järkkyyvät.

Jes. 13:10. Hes. 32:7 s.

30. Ja silloin Ihmisen Pojan tunnus-

merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja henkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.

Dan. 7:13. Matt. 25:31. 26:64. Mark. 14:62. Ap. t. 1:11. 1 Tess. 4:16. Ilm. 1:7.

31. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pusunan kajahtaessa, ja he kookaavat hänen valittuensa neljältä ilmansuunnalta, taivasten toisesta äärestä niiden toiseen ääreen asti.

1 Kor. 15:52. 1 Tess. 4:16.

32. Mutta oppikaat fikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo tulee meheväksi ja lehdet puhkeavat, niin tiedätte, että kesä on lähellä.

33. Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

34. Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, ennenkuin kaikki tämä tapahtuu.

35. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Ps. 102:27. 119:89. Jes. 40:8. 51:6. Matt. 5:18. Hebr. 1:11.

36. Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.

Ap. t. 1:7. 1 Tess. 5:1 s.

37. Sillä niinkuin oli Noakin päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemuksessa oleva. 1 Moos. 6:11 s. Luuk. 17:26 s. 1 Piet. 3:20.

38. Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat siihen päivään asti, jona Noak meni arkkiiin. 1 Moos. 6:2. 7:7. 2 Piet. 3:6s.

39. Eivätkä tietäneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki pois, niin on myös Ihmisen Pojan tulemuksessa oleva.

40. Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen otetaan ylös, ja toinen jätetään.

Luuk. 17:34 s.

41. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen otetaan ylös, ja toinen jätetään.

42. Valvokaat siis, sillä ette tiedä minä päivänä Herranne tulee.

Matt. 25:13. Mark. 13:33.

43. Mutta tietäkää se, että jos perheisännällä olisi tiedossa millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi sisäänmurtoa tehtävän taloonsa.

Luuk. 12:39. 1 Tess. 5:2. 2 Piet. 3:10. Ilm. 3:3.

44. Sentähden olkaat tekin valmiina, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

45. Kuka siis on se uskollinen ja älykäs palvelija, jonka hänen herransa on asettanut palvelusväkensä yli, antamaan heille ruokaa ajallaan?

1 Kor. 4:2.

46. Autuas on se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa niin tekemästä. Ilm. 16:15.

47. Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa yli.

Matt. 25:21, 23. Luuk. 22:29 s.

48. Mutta jos tuo paha palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani viivyttelö teuloan.'

Saarn. 8:11.

49. Ja rupeaa lyömään palveluskumppaneitansa ja syö ja juo juopuneiden kanssa,

50. niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jona hän ei arvaa,

51. ja erottaa hänet ja määrää hänelle saman kohtalon kuin ulkokulatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." Matt. 8:12. 13:42. 25:30.

25 Luku.

Jesus esittää vertaukset kymmenestä neitsyestä ja palvelijoille uskontoista talenteista, sekä kertoo kuinka Ihmisen Poika on tuomiteva kansoja.

Silloin taivaanvaltakunta on kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lampunsa ja läksivät ulos ylkää vastaan. Luuk. 12:35 s.

2. Mutta viisi heistä oli tyhmää, ja viisi älykästä.

3. Tyhmät ottivat lampunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa.

4. Mutta älykkäät ottivat öljyä astiohinsa lampujensa mukana.

5. Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat.

6. Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan!' Ilm. 19:7.

7. Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja varusivat lampunsa.

8. Ja tyhmät sanoivat älykkäille: 'Antakaat meille öljyä, sillä lampumme sammuvat.'

9. Mutta älykkäät vastasivat ja sanoivat: 'Ei suinkaan, se ei riitä meille ja teille. Menkää paremmin myöjän luo ostamaan itsellenne.'

10. Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.

11. Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' Luuk. 13:26, 27.

12. Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti sanon teille: en tunne teitä.'

Matt. 7:23.

13. Valvokaat siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.

Matt. 24:42, 44. Mark. 13:33, 35.

Luuk. 21:35 s. 1 Kor. 16:13. 1 Piet. 5:8. Ilm. 16:15.

14. Sillä on tapahtuva niinkuin erään

miehen matkustaessa ulkomaille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa; Luuk. 19:12s.

15. yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti heti ulkomaille. Room. 12:6s. Ef. 4:7.

16. Se, joka oli saanut viisi talenttia, meni ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi talenttia.

17. Samoin kahden talentin saaja voitti toiset kaksi.

18. Mutta yhden talentin saaja lähti ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.

19. Pitkän ajan perästä näiden palvelijain herra palasi ja rupesi tilintekoon heidän kanssaan.

20. Silloin viiden talentin saaja tuli esille ja toi lisäksi toiset viisi talenttia ja sanoi: 'Herra, viisi talenttia uskoi minulle, katso, toiset viisi talenttia olen voittanut niillä.'

21. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haljiksi. Mene herrasi iloon!'

Matt. 24:47. Luuk. 16:10. 22:29s.

22. Myös kahden talentin saaja tuli esille ja sanoi: 'Herra, kaksi talenttia uskoi minulle, katso, toiset kaksi talenttia olen voittanut niillä.'

23. Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haljiksi. Mene herrasi iloon!'

24. Sitten myös yhden talentin saaja tuli esille ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, mihin et ole sirotellut. 25. Ja peloissani minä menin ja kätkin talenttisi maahan; katso, tässä on omasi.'

26. Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Tiesitkö minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, mihin en ole sirotellut?'

27. Olisihan sinun siis pitänyt jättää rahani rahakauppiaille, niin minä tultuuni olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28. Ottakaat sentähden talentti häneltä pois ja antakaat sille; jolla on kymmenen talenttia.

29. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllä; mutta jolla ei ole, häneltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Matt. 13:12. Mark. 4:25. Luuk. 8:18.

30. Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija äärimäiseen pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasien kiristys.'

Matt. 8:12. 13:42. 22:13. 24:51.

31. Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki pyhät enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkaudessa valtaistuimella.

Sak. 14:5. Matt. 16:27.

1 Tess. 4:16. 2 Tess. 1:7. Juud. v.14. Ilm. 20:41.

32. Ja hänen eteenä kootaan kaikki kansat, ja hän eroittaa ihmiset toisistaan, niinkuin paimen eroittaa lampaat vuohista.

Matt. 13:49.

Room. 14:10. 2 Kor. 5:10. Hes. 34:17, 20.

33. Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.

34. Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaat, Isäni siunatut ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Ef. 1:4.

35. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin vieras, ja te otitte minut huoneeseenne;

Jes. 58:7.

Hes. 18:7. Gal. 5:6. Hebr. 13:2. Jaak. 2:14.

36. olin alastonna, ja te vaatititte minut; sairastin, ja te kävitte katso-massa minua; olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.'

Jaak. 1:27.

37. Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle, sanoen: 'Herra, milloin näimme sinua nälissäsi ja ruokimme sinua, tai janoissasi ja annoimme sinulle juoda?'

Matt. 6:3.

38. Ja milloin näimme sinua vierana ja otimme sinua huoneeseemme, tai alastonna ja vaatitimme sinua?'

39. Ja milloin näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?'

40. Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä pienimmistä veljistäni, sen olette tehneet minulle.'

San. 19:17.

Matt. 10:42. Mark. 9:41. Hebr. 2:11. 6:10.

41. Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköni, te kirotut, siihen ijankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleilleen.

Ps. 6:9. Matt. 7:23. Luuk. 13:27. Ilm. 20:10, 15.

42. Sillä minun oli nälkä, ettekä antaneet minulle syödä; minun oli jano, ettekä antaneet minulle juoda;

Jaak. 2:13, 16.

43. minä olin vieras, ettekä ottaneet minua huoneeseenne; olin alastonna, ettekä vaatettaneet minua; sairaana

ja vankeudessa, ettekä käyneet katso-
somassa minua.

44. Silloin hekin vastaavat, sanoen:
„Herra, milloin näimme sinua nä-
lissäsi tai janoissasi tai vieraana tai
alastonna tai sairaana tai vankeu-
dessa, emmekä palvelleet sinua?”

45. Silloin hän vastaa heille ja sa-
noo: „Totisesti sanon teille: kaikki,
mitä olette jättäneet tekemättä yh-
delle näistä pienimmistä, sen olette
jättäneet tekemättä minulle.”

46. Ja nämä menevät pois ijankaik-
kiseen rangaistukseen, mutta van-
hurskaat ijankaikkiseen elämään.”
Dan. 12:2. Joh. 5:29. Ilm. 20:15.

26 Luku.

Jesus voidellaan, myöskin, syö pääsiäis-
lampaan, asettaa pyhän Ehtoollisen ja kärsi-
län Getsemanessa; hänet vangitaan ja tut-
kitaan neuvostossa. Pietari kieltää tunte-
vansa Jesusta.

Ja tapahtui, kun Jesus oli lopetta-
nut kaikki nämä puheet, että hän
sanoi opetuslapsilleen:

2. „Te tiedätte, että kahden päivän
perästä on pääsiäinen; silloin Ihmi-
sen Poika annetaan ristinnaulitta-
vaksi.” Matt. 20:18s. Mark. 14:1s. Luuk. 22:1s.

3. Silloin ylipapit ja kansan van-
himmat kokoontuivat Kaifas nimi-
sen ylimmäisen papin palatsiin

4. ja neuvottelivat ottaakseen Je-
suksen kiinni kavaluudella ja tap-
paakseen hänet.

5. Mutta he sanoivat: „Ei juhlanan,
jollei syntyi metelä kansassa.”

6. Kun Jesus oli Betaniassa spita-
lisen Simonin asunnossa,

Mark. 14:3s. Joh. 13:1 s.

7. tuli hänen tykönsä nainen, jolla
oli mukanaan alabasteripullo kallis-
arvoista voidetta; tämän hän valoi
Jesuksen päähän päälle hänen olles-
saan pöydässä.

8. Mutta sen nähdessään hänen ope-
tuslapsensa närkästyivät ja sanoivat:
„Mitä varten tämä tuhlaus?”

9. Olisihan saattanut myöskin tämä
kalliista hinnasta ja antaa rahat köy-
hille.”

10. Kun Jesus sen huomasi, sanoi
hän heille: „Miksi pahoitatte tämän
naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän
työn minulle.

11. Ainahan teillä on köyhät kes-
kuudessanne, mutta minua teillä ei
ole aina.

5 Moos. 15:11.

12. Sillä kun hän kaasi tämän voi-
teen ruumiilleni, teki hän sen hau-
taamistani varten.

13. Totisesti sanon teille: missä ikinä
tämä evankeliumi saarnataan ko-

ko maailmassa, siellä sekin, minkä
hän teki, on mainittava hänen muis-
tokseen.”

14. Silloin meni yksi niistä kahdes-
tatoista, nimeltä Juudas Iskariot,
ylipappien tykö

Matt. 10:4. Mark. 14:10s. Luuk. 22:3s.

15. ja sanoi: „Mitä tahdotte antaa
minulle, niin minä saatan hänet tei-
dän käsiinne?” Ja he maksoivat hän-
nelle kolmekymmentä hopearahaa.
2 Moos. 21:32. Sak. 11:12.

16. Ja siitä hetkestä hän etsi sopi-
vaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet.

1 Tim. 6:9s.

17. Mutta ensimmäisenä happamat-
toman leivän päivänä opetuslapset
tulivat Jesuksen tykö ja sanoivat:
„Mihin tahdot että valmistamme pää-
siäislampaan sinulle syötäväksi?”

2 Moos. 12:17 s. Mark. 14:12s. Luuk. 22:7s.

18. Niin hän sanoi: „Menkääit kau-
punkiin sen ja sen miehen luo ja
sanokaat hänelle: Opettaja sanoo:
Aikani on lähellä; sinun luonasi mi-
nä syön pääsiäis-aterian opetuslas-
teni kanssa.”

19. Ja opetuslapset tekivät niinkuin
Jesus oli käskynyt heitä ja valmisti-
vat pääsiäislampaan.

20. Ja illan tultua hän asettui pöy-
tään kahdentoista opetuslapsensa
kanssa.

21. Ja heidän syödessään hän sanoi:
„Totisesti sanon teille: yksi teistä
minut pettää.”

Mark. 14:18s. Luuk. 22:14, 21s. Joh. 13:21s.

22. Silloin he kävivät kovin mur-
heellisiksi ja rupesivat toinen toi-
sensa perästä sanomaan hänelle: „En
suinkaan minä se ole, Herra?”

23. Hän vastasi ja sanoi: „Joka mi-
nun kansani pisti kätensä vatiin,
se pettää minut.

24. Ihmisen Poika tosin menee pois,
niinkuin hänestä on kirjoitettu, mut-
ta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ih-
misen Poika peletään! Parempi olisi
sille ihmiselle, että hän ei olisi syn-
tynyt.” Ps. 41:10.

25. Niin Juudas, joka hänet petti,
vastasi ja sanoi: „Rabbi, en suin-
kaan minä se ole?” Hän sanoi hän-
nelle: „Sinä se olet.”

26. Ja heidän syödessään Jesus otti
leivän, siunasi, taittoi ja antoi ope-
tuslapsilleen ja sanoi: „Ottakaat, syö-
kääit; tämä on minun ruumiini.”

1 Kor. 11:23s.

27. Ja hän otti kalkin, kiitti ja an-
toi heille ja sanoi: „Juokaat tästä
kaikki;

28. sillä tämä on minun veren,
uuden liiton veri, joka mouen edes-

tä vuodatetaan syntien anteeksi-antamiseksi.

2 Moos. 24:8.

Jer 31:31. Sak. 9:11. Hebr. 8:8.

29. Ja minä sanon teille: tästälähin en juo tätä viinipuun tuotetta, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa.

30. Ja veisattuaan kiitosvirren ne läksivät ulos Öljymäelle.

Ps. 113—118. Luuk. 22:39.

31. Silloin Jesus sanoi heille: „Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenen, ja lauman lampaat hajoitetaan'.

Sak. 13:7. Joh. 16:32.

32. Mutta sitten kun nousen ylös, käyn minä teidän edellänne Galileaan.

Matt. 28:7. Mark. 16:7.

33. Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: „Vaikka kaikki loukkaantuisivat minuun, niin minä en koskaan loukkaannu.“

34. Jesus sanoi hänelle: „Totisesti sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmasti kiellät minut.“

Joh. 13:38.

35. Pietari sanoi hänelle: „Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään kiellä sinua.“ Samoin myös kaikki opetuslapset sanoivat.

Joh. 11:16.

36. Sitten Jesus tuli heidän kanssaan Getsemane nimeiseen paikkaan; ja hän sanoi opetuslapsilleen: „Istu-kaat tässä, sillä aikaa kun minä käyn tuolla rukoilemassa.“

Mark. 14:32s. Luuk. 22:39s. Joh. 18:1.

37. Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja olla ahdistuksessa.

38. Silloin hän sanoi heille: „Sieluni on kovin murheellinen aivan kuollakseni; olkaat tässä ja valvo-kaat minun kanssani.“

Joh. 12:27.

39. Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili, sanoen: „Isäni, jos on mahdollista, niin menköön minulta pois tämä kalkki, kuitenkin ei niinkuin mi-nä tahdon, vaan niinkuin sinä.“

Joh. 6:38. 18:11. Hebr. 5:7s.

40. Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: „Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani!“

41. Valvokaat ja rukoilkaat, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko.“

1 Piet. 4:7. Gal. 5:17.

42. Taas hän meni toisen kerran ja rukoili, sanoen: „Isäni, jos tämä

kalkki ei saata mennä minulta pois, vaan minun on se juotava, niin ta-pahtukoon sinun tahtosi.“

43. Ja tulllessaan hän taas tapasi hei-dät nukkumasta, sillä heidän silmi-ään painosti.

44. Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sa-noi samat sanat.

45. Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: „Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähestynyt, ja Ihmisen Poika annetaan syntis-ten käsiin.

46. Nouskaat, lähtekäämme; kat-so, se on lähestynyt, joka pettää minut.“

47. Ja katso, hänen vielä puhues-saan, Juudas, yksi niistä kahdesta-toista, tuli ja hänen kanssaan lukui-sa, miekoilla ja sauvoilla varustettu joukko ylipappien ja kansan van-himpain luota.

Mark. 14:43s. Luuk. 22:47s. Joh. 18:3s.

48. Ja se, joka petti hänet, oli an-tanut heille merkin, sanoen: „Jota minä suutelen, hän se on; ottakaat hänet kiinni.“

2 Sam. 20:9.

49. Ja heti hän meni Jesuksen ty-kö ja sanoi: „Terve, Rabbi!“ ja suu-teli häntä.

50. Niin Jesus sanoi hänelle: „Ystä-vä, mitä varten tulit tänne?“ Silloin he tulivat Jesuksen luo, kävivät hä-neen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.

51. Ja katso, muuan niistä, jotka olivat Jesuksen kanssa, ojensi käten-sä, veti miekkansa ja iski ylimmäi-sen papin palvelijaa ja sivalsi hä-neitä korvan.

52. Silloin Jesus sanoi hänelle: „Pistä miekkasi takaisiin tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttu-vat, ne miekkaan hukkuvat.“

1 Moos. 9:6. Ilm. 13:10.

53. Vai luuletko, etten voisi pyytää Isältäni, ja hän lähettäisi nyt mi-nulle enemmän kuin kaksitoista le-gionaa enkeleitä?

54. Kuinka sitten kävisivät toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?“

Jes. 53:10.

55. Sillä hetkellä Jesus sanoi jou-kolle: „Niinkuin rosvoa vastaan o-lette lähenteet miekoin ja sauvoin vangitsemaan minua. Joka päivä olen istunut temppeleissä ja opetta-nut, etkä ole ottaneet minua kiinni.

56. Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profetaatin kirjoitukset kävisivät toteen.“ Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

Ps. 88:9.

57. Ja Jesuksen kiinniottajat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan,

luo, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.

Mark. 14:53 s. Luuk. 22:54 s. Joh. 18:12 s.

58. Ja Pietari seurasi häntä etäältä ylimmäisen papin palatsin sisäpihalle asti; ja hän meni sinne ja istui käskyiläisten joukkoon nähdäkseen miten kävisi.

59. Mutta ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät vääriä todistusta Jesusta vastaan tappaakseen hänet,

60. mutta eivät löytäneet. Ja vaikka monta vääriä todistajaa tuli esille, eivät he sittenkään löytäneet. Mutta vihdoin tuli kaksi vääriä todistajaa,

61. ja he sanoivat: „Tämä on sanonut: „Minä voin hajoittaa maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä rakentaa sen.“ Joh. 2:19 s.

62. Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: „Etkö mitään vastaa siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?“

63. Mutta Jesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: „Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika.“

64. Jesus sanoi hänelle: „Olen. Mutta minä sanon teille: tästälähin saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä.“

Ps. 110:1. Matt. 16:27. 24:30. 25:31.

Room. 14:11. 1 Tess. 4:16. Ilm. 1:7.

65. Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa rikki ja sanoi: „Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää tarvitsemme todistajia? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkansa. Joh. 10:33.

66. Miten teistä on?“ He vastasivat, sanoen: „Hän on ansainnut kuoleman.“ 3 Moos. 24:16. Joh. 19:7.

67. Silloin he sylikivät häntä kasvohin ja löivät häntä nyrkillä; ja toiset löivät häntä poskelle

Jes. 50:6. Matt. 27:30.

68. ja sanoivat: „Ennusta meille, Kristus, kuka se oli, joka sinua löi.“

69. Mutta Pietari istui ulkona sisäpihalla. Ja hänen tykönsä tuli muuan palvelijatar ja sanoi: „Sinäkin olit Jesuksen, gullealaisen, seurassa.“

70. Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: „En tiedä mitään sanot.“

71. Ja kun hän oli mennyt ulos porttikäytävään, näki hänet toinen nainen ja sanoi silleä oleville: „Tämäkin oli Jesuksen, nasaretilaisen, seurassa.“

72. Ja taas hän kielsi valalla: „En tunne sitä miestä.“

73. Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka siinä seisovivat, ja sanoivat Pie-

tarille: „Totisesti sinäkin olet yksi heistä, sillä kiellimurteesikin ilmaisee sinut.“

74. Silloin hän rupesi manaamaan itseänsä ja vannomaan: „En tunne sitä miestä.“ Ja samassa lauloi kukko.

75. Niin Pietari muisti Jesuksen sanat, jotka hän oli hänelle sanonut: „Ennenkuin kukko laulaa, kiellät sinä kolmasti minut.“ Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. Matt. 26:34.

27 Luku.

Juudas Iskariot hirttää itsensä. Jesus on Pilatuksen tutkittavana ja tuomittavana; Hän pilkataan, ristinnaulitaan, kuolee ristillä ja haudataan.

Mutta aamun tullessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvottelun Jesusta vastaan tappaakseen hänet; Mark. 15:1. Luuk. 22:66.

2. ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran, Pontius Pilatuksen, käsiin. Luuk. 23:1. Joh. 18:28.

3. Kun Juudas, hänen pettäjänsä, näki, että hän oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille

4. ja sanoi: „Minä olen syntiä tehnyt, kun petin viattoman veren.“ Mutta he sanoivat: „Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi!“

5. Ja hän viskasi hopearahat temppeleihin, läksi sieltä, meni pois ja hirtti itsensä. Ap. t. 1:18 s.

6. Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: „Ei ole luvallista panna näitä uhriarkkuun, koska ne ovat veren hinta.“

7. Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenväläjän pellon muukalaisten hautausmaaksi.

8. Sen vuoksi sitä peltoa sanotaan veripelloksi vielä tänä päivänä.

9. Silloin kävi toteen mikä on puhuttu Jeremia profetan kautta, joka sanoo: „Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he olivat Israelin lasten puolesta arvioineet, Jer. 32:9. Sak. 11:12 s.

10. ja antoivat ne savenväläjän pellostä, niinkuin Herra oli käskenyt minulle.“

11. Mutta Jesus seisoi maaherran edessä. Ja maaherra kysyi häneltä, sanoen: „Oletko sinä Juutalaisten kuningas?“ Niin Jesus sanoi hänelle: „Olen.“ Mark. 15:2 s.

Luuk. 23:3. Joh. 18:29 s. 1 Tim. 6:13.

12. Ja kun ylipapit ja vanhimmat häntä syyttivät, ei hän mitään vastannut. Jes. 53:7

13. Silloin Pilatus sanoi hän- lle „Etkö kuule kuinka paljon he to- distavat sinua vastaan?”

14. Mutta hän ei vastannut hänelle ainoakaan sanaa, niin että maah- herra suuresti ihmetteli Joh. 19:9

15. Mutta juhlanan maaherra tavall- isesti päästi kansalle yhden vangin irti, kenenkä tahtoiivat

Mark. 15:6s. Luuk. 23:17 s. Joh. 18:39 s

16. Ja heillä oli silloin kuuluisa van- ki, nimeltä Barabbas

17. Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: „Kumman tahdotte et- tä päästän teille. Barabbaanko vai Je- suksen, jota sanotaan Kristukseksi?”

18. Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat hänet antaneet hänen käsiinsä.

19. Mutta hänen istuessaan tuomiois- tuimella hänen vaimonsa lähetti sa- nomalla hänelle: „Älä puutu tähän vanhurskaasen mieheen, sillä minä olen tänään unessa paljon kärsinyt hänen lähtensä.” Job 4:13.

20. Mutta ylipapit ja vanhimmat yl- lyttivät kansaa anomaan Barabbasta irti päästettäväksi, mutta Jesusta sur- mattavaksi.

21. Ja maaherra rupesi puhumaan ja sanoi heille „Kumman näistä kah- desta tahdotte että päästän teille?” Niin he sanoivat. „Barabbaan.”

Ap. t. 3:14.

22. Pilatus sanoi heille „Mitä mi- nun sitten on tehtävä Jesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” He sanoivat kaikki: „Ristiinnaulittakoon hänet!”

23. Niin maaherra sanoi: „Mitä pa- haa hän sitten on tehnyt?” Mutta he huusivat täyttä kurkkua, sanoen: „Ristiinnaulittakoon!”

24. Ja kun Pilatus näki, ettei hän mitään sille voinut, vaan että meteli yhä eneni, otti hän vettä ja pesi kä- lensä kansan nähden ja sanoi. „Via- ton minä olen tämän vanhurskaan miehen vereen. Vastatkaat itse siitä!”

5 Moos. 21:6 s.

25. Niin kaikki kansa vastasi ja sa- noi: „Tulkoon hänen verensä mei- dän päällemme ja lastemme päälle!”

Ap. t. 5:28.

26. Silloin hän päästi heille Barab- baan, mutta Jesuksen hän ruoskitti ja antoi ristiinnaulittavaksi

27. Silloin maaherran sotamiehet vei- vät Jesuksen mukanaan päävartioon ja kokosivat hänen ympärilleen koko sotilasjoukon. Mark. 15:16s. Joh. 19:2s.

28. Ja he riisuivat hänet ja puki- vat hänen ylleen punaisen päällysy- vaipan

29. ja väänivät seppleen orjantap- puroista, panivat sen hänen päähän-

sä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilk- kasivat häntä ja sanoivat „Terve, Juutalaisten kuningas!”

30. Ja he sylkivät hänen päällensä olivat ruovon ja löivät häntä pää- hän

Jes. 50:6, Matt. 26:37.

31. Ja kun olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä päällysvaipan, pukivat hänet hänen omaiin vaattei- siinsa ja veivät hänet pois ristiinnau- littavaksi

Joh. 19:16.

32. Ja matkalla he tapasivat kyrc- neläisen miehen, nimeltä Simon. Tä- män he pakottivat kantamaan hän- nen ristiään.

Mark. 15:21s. Luuk. 23:26s. Joh. 19:17 s.

33. Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi — se merkitsee: Pää- kallonpaikka —

34. he tarjosivat hänelle juotavaksi sapella sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda

Ps. 69:22.

35. Ja kun olivat ristiinnaulinneet hänet, jokoivat he keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpa.

Ps. 22:19.

36. Sitten he istuutuivat ja vartioit- sivat häntä siellä

37. Ja he panivat yläpuolelle hänen päätään hänen syynsä näin kirjoitet- tuna „Tämä on Jesus, Juutalaisten kuningas.”

38. Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssaan kaksi rosvoa, toinen oikeal- le, ja toinen vasemmalle puolelle.

Jes. 53:12.

39. Ja ne, jotka kulkiivat ohitse, her- jasivat häntä, nyökyttivät päätään

Ps. 22:8. 109:25.

40. ja sanoivat: „Sinä, joka hajoitat maahan tempelin ja kolmessa päi- vässä sen rakennat, auta itseäsi! Jos olet Jumalan Poika, niin astu alas ristikstä!”

Joh. 2:19.

41. Samoin ylipapitkin kirjanoppi- neiden ja vanhimpien kanssa pilk- kasivat häntä ja sanoivat:

42. „Mutta hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Jos hän on Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristikstä, niin me uskomme häneen!”

43. Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon hän nyt hänet, jos on mielistynyt häneen; sillä hän on sa- nonnut „Minä olen Jumalan Poika.”

Ps. 22:9.

44. Ja samalla tapaa solvasivat hän- tä rosvoikin, jotka olivat ristiinnau- litut hänen kanssaan.

45. Mutta kuudennesta tunnista tuli yli koko maan pimeä, jota kesti yh- deksänteen tuntiin asti.

46. Ja yhdeksännen tunnin vaiheella Jesus huusi korkealla äänellä, sanoen: „Eeli, Eeli, lama sabaktani?“ Se on: „Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?“ Ps. 22:2.

47. Niin muutamat siinä seisovista, kün sen kuulivat, sanoivat: „Hän huulaa Elijata.“

48. Ja heti juoksi muuan heistä ja otti sienen, täytti sen happamalla viinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda. Ps. 69:22.

49. Mutta muut sanoivat: „Annas, katsokaamme tuleeko Elija pelastamaan häntä.“

50. Niin Jesus taas huusi korkealla äänellä ja heitti henkensä.

51. Ja katso, tempelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alus asti, ja maa järäsi, ja kalliot halkesivat, 2 Moos. 26:31. 36:35. 2 Aik. 3:14. Hebr. 10:19 s.

52. ja haudat aukenivat, ja monta nukkunciden pyhien ruumista nousi ylös,

53. ja lähtien haudoistaan he tulivat hänen ylösnousemisen jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

54. Mutta kun sudanpäällikkö ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he kovin ja sanoivat: „Totisesti tämä oli Jumalan Poika.“

55. Ja siellä oli monta naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jesusta ja palvelleet häntä; heseisoivat etäällä katselemassa. Luuk. 8:2 s.

56. Näiden joukossa oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joseen äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti.

57. Mutta illan tultua saapui eräs rikas mies Arimatiasta, nimeltä Josef, joka hänkin oli Jesuksen opetuslapsi.

Mark. 15:42 s. Luuk. 23:50 s. Joh. 19:38 s.

58. Tämä meni Pilatuksen tykö ja pyysi Jesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.

2 Moos. 34:25. 5 Moos. 21:23.

59. Ja Josef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen linavaatteeseen

60. ja pani sen uuteen hautaansa, jonka oli hakannut kullioon. Ja hän vieritti suuren kiven haudan ovelle ja lähti pois. Jes. 53:9.

61. Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa,

62. Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja farisealaiset kokoontuivat ja menivät Pilatuksen tykö

63. ja sanoivat: „Herra, me muistamme tuon villittijan vielä eläessään

sanoneen: „Kolmen päivän perästä minä nousem ylös.“ Matt. 12:40.

64. Käskesiis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, jotteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: „Hän nousi kuolleista“; ja niin viimeinen villitys tulee ensimmäistä pahempi.“

65. Niin Pilatus sanoi heille: „Tuossa on vartijaväki, menkää, vartioikaat niin tarkasti kuin osaatte.“

66. Niin he menivät ja asettivat haudalle vartijaväen ja lukitsivat sineillä kiven.

28 Luku.

Jesus nousee kuolleista ja ilmestyy opetuslapsilleen ja käskää heidän mennä tekemään kaikki kansat hänen opetuslapsikseen.

Ja sabbatin kuluttua, aamun koittaessa viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena ja se toinen Maria menivät katsomaan hautaa.

Mark. 16:2 s. Luuk. 24:1 s. Joh. 20:1 s.

2. Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkelin laskeusi alas taivaasta, tuli ja vieritti haudan ovelta kiven ja istui sille.

3. Hän oli näöltään niinkuin salama; ja hänen vaatteensa olivat valkeat niinkuin lumi.

4. Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikäänkuin kuolleiksi.

5. Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: „Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän, että esitte Jesusta, ristiinnaulittua.

6. Ei hän ole täällä; hän on nousut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaat, katsokaat paikkaa, jossa Herra on maannut. Matt. 12:40. 16:21. 17:23. 20:19.

7. Ja menkää nopeasti sanomaan hänen opetuslapsilleen, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän käy teidän edellänne Galileaan; siellä saatte nähdä hänet. Katso, minä olen sanonut sen teille.“ Matt. 28:32.

8. Ja he menivät nopeasti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten jajuokisivat viemään sanaa hänen opetuslapsilleen.

9. Mutta kun menivät ilmoittamaan hänen opetuslapsilleen, niin katso, Jesus tuli heitä vastaan ja sanoi: „Terveteille!“ Ja he menivät hänen tykönsä, syleilivät hänen jalkojaan ja kumarsivat häntä.

10. Silloin Jesus sanoi heille: „Älkää peljätkö; menkää ja viekää sana veljilleni, että he menisivät Galileaan, ja siellä he saavat minut nähdä.“ Joh. 20:7

Ap. t. 1:3. 13:31. 1 Kor. 15:4 s. Hebr. 2:11

11. Mutta heidän mennessään, katos, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut.

12. Ja nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvottelun ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

13. ja lausuiivat: „Sanokaat, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme” Matt 27:64

14. Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja laitamme niin, että saatte olla huolettomina.”

15. Niin he ottivat rahat ja tekivät niinkuin heitä oli neuvottu ja tätä puhetta on levitetty Juutalaisten kesken, ja se on yleinen vielä tänä päivänä.

16. Ja ne yksitoista opetuslasta vael-

sivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jesus oli käskenyt heidän mennä.

Matt. 26:32.

17. Ja kun näkivät hänet, kumar-sivat he häntä, mutta muutamat epäilivät

18. Ja Jesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: „Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä”

Ps. 8:7. Dan. 7:14. Matt. 11:27. Luuk. 10:22. Joh. 8:35. 13:3. 17:2. Ef. 1:20s. Hebr. 1:2 2:8.

19. Menkääät siis ja tehkääät kaikki kansat opetuslapsikseni kastamalla heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, Mark. 16:15s. Luuk. 24:47

20. ja opettamalla heitä pitämäään kaikki, minkä olen käskenyt teille. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti.”

Matt. 18:20. Joh. 14:18.23.

MARKUKSEN EVANKELIUMI.

1 Luku.

Johannes kastaja esiintyy. Jesus kastetaan, kuisataan, kutsuu opetuslapsia, opettaa Kapernaumissa, parantaa riivatun ja Simonin anopin sekä muita sairaita.

Tämä on Jesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.

Matt. 14:33. 16:16. Joh. 6:69. 11:27. 20:31.

Ap. t. 9:20. Room. 1:4. 1 Joh. 4:15. 5:5.

2. Niinkuin on kirjoitettu profetoissa: „Katso, minä lähetän enkelini kasvojesi edelle, ja hän on valmistava tiesi;” Jes. 40:3. Mal. 3:1. Matt. 3:1s. Luuk. 3:3s. Matt. 11:10. Luuk. 7:27.

3. „erämaassa huutavan ääni kuuluu: Valmistakaat Herran tietä, tehkääät polut hänelle tasaisiksi;”

Joh. 1:23. Luuk. 1:76.

4. niin Johannes kastaja esiintyi erämaassa ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi. Jer. 3:12s. Mark. 1:15. Ap. t. 13:24.

5. Ja koko Judean maa ja kaikki Jerusalemin asukkaat vaelsivat hänen tykönsä, ja he saivat häneltä kasteen Jordanin joessa, tunnustaes-saan syntinsä.

6. Ja Johannesella oli puku kame-linkarvoista ja nahkainen vyö vyö-täisillään; ja hän söi heinäsiirkoja ja metsähunajaa. 3 Moos. 11:22.

7. Ja hän saarnasi, sanoen: „Minun jällessäni tulee se, joka on minua väkevämpi; ja minä en edes ole ke-vollinen kumartuen päästämään hänen kengänpaulaansa.

Joh. 1:26s. Ap. t. 13:25.

8. Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä.”

Joh. 20:22. Ap. t. 1:5. 2:4. 11:16. 19:3s.

9. Ja tapahtui niinä päivinä, että Jesus tuli Galilean Nasaretista ja sai Johanneselta kasteen Jordanissa.”

Matt. 3:13s. Luuk. 3:21s. Joh. 1:31s.

10. Ja heti vedestä noustessaan hän näki taivasten aukeavan ja Hengen niinkuin kyyhkyn laskeuvan alas hänen päälleen.

11. Ja taivaista tuli ääni: „Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun olen mielistynyt.”

Ps. 2:7. Jes. 42:1.

Matt. 17:5. Mark. 9:7. Luuk. 9:35. 2 Piet. 1:17.

12. Kohta sen jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan.

Matt. 4:1s. Luuk. 4:1s.

13. Ja hän oli erämaassa neljäkym-mentä päivää, ja saattana kiusasi hän-tä, ja hän oli petojen seassa; ja en-kelit palvelivat häntä.

14. Mutta sitten kun Johannes oli pantu vankeuteen, meni Jesus Galileaan ja saarnasi Jumalan valta-kunnan evankeliumia

Matt. 4:12s. Luuk. 4:14. Joh. 4:43. Ap. t. 10:37.

15. ja sanoi: „Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on lähestynyt; tehkääät parannus ja uskokaat evan-geliumi.”

Matt. 3:2. 10:7.

16. Ja kulkiessaan Galilean meren rantaa hän näki Simonin ja Andreaksen, Simonin veljen, laskevan verkkoa mereen; he olivat näet kalastajia.

Matt. 4:18s. Luuk. 5:2s.

17. Ja Jesus sanoi heille: „Seurat-

kaat minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia."

18. Heti he jättivät verkot ja seurasivat häntä.

19. Ja käydessään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johannesin, hänen veljensä, nämäkin venheessä verkojaan korjaamassa.

20. Ja heti hän kutsui heidät; ja he jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisten kanssa venheesen ja läksivät seuraamaan häntä.

21. Ja he menivät Kapernaumiin; ja hän meni kohta sabbattina synagogaan ja opetti. Matt. 4:13 s. Luuk. 4:31 s.

22. Ja he hämmästyivät hänen opetustaan, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla on valta, eikä niinkuin kirjunoppineet. Matt. 7:28 s.

23. Ja heidän synagogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja hän huusi,

24. sanoen: „Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jesus, nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Tiedän sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä.“ Matt. 8:29.

25. Niin Jesus nuhli häntä, sanoen: „Ole vaiti ja mene ulos hänestä!“

26. Ja saastainen henki repi häntä ja lähti ulos hänestä huutaen kovalla äänellä

27. Ja he hämmästyivät kaikki. niin että kyselivät toisiltaan, sanoen: „Mitä tämä on? Uutta oppia! Voimallisesti hän kyskee saastaisia henkiäkin, ja he totelevat häntä.“

28. Ja hänen maineensa levisi kohta kaikkialle koko ympäristöön Galileassa

29. Ja synagogasta tultuaan he menivät heti Simonin ja Andreaksen taloon Jaakobin ja Johannesin kanssa. Matt. 8:14 s. Luuk. 4:39 s.

30. Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, ja kohta he puhuiivat hänestä Jesukselle.

31. Ja hän meni hänen tykönsä ja nosti hänet ylös, ottaen häntä kädestä; ja kohta kuume läksi hänestä, ja hän palveli heitä.

32. Mutta illan tultua, kun aurinko oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä kaikki sairastavaiset ja riivatut,

33. ja koko kaupunki oli kokoon-tuneena oven edessä.

34. Ja hän paransi useita, jotka sairastivat monenlaisia tauteja, ja paljon perkeleitä hän ajoi ulos eikä sallinut perkeleitten puhua, sillä he tunsivat hänet. Ap. t. 16:17 r. 19:15.

35. Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja

meni autioon paikkaan, jasiellä hän rukoili. Matt. 14:23.

36. Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen jälkeensä;

37. ja löydettyään hänet he sanoivat hänelle: „Kaikki etsivät sinua.“

38. Ja hän sanoi heille: „Menkäämme muualle läheisiin kyliin, jotta minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten olen lähtenyt.“

39. Ja hän meni ja saarnasi heidän synagogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos perkeleet.

40. Ja hänen tykönsä tuli spitalinen mies, rukoili häntä, polvistui hänen eteensä ja sanoi hänelle: „Jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa.“ Matt. 8:2 s. Luuk. 5:12 s.

41. Niin Jesus armahti häntä, ja ojentaen kätensä hän koski häneen ja sanoi hänelle: „Minä tahdon, puhdistu.“

42. Ja hänen sanottuaan sen, spitali heti läksi hänestä, ja hän puhdistui.

43. Ja hän kovisti häntä, laittoi hänet heti pois. Mark. 3:12. 7:36.

44. Ja sanoi hänelle: „Katso, ettei kellekään sano mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistuksestasi se, minkä Mooses on säättänyt, todistukseksi heille.“

3 Moos. 14:2 s. Luuk. 17:14.

45. Mutta lähdettyään tämä rupesi paljon julistamaan ja tietoa levittämään asiasta, niin ettei Jesus enää saattanut julkisesti mennä kaupunkiin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autoissa paikoissa; ja kaikkialta tultiin hänen tykönsä.

2 Luku.

Jesus parantaa halvatun miehen, kutsuu Matteuksen, puhuu paastoamisesta ja puolestaa opetuslapsiaan, jotka katkivat tähkääpäitä sabbattina.

Ja hän meni taas Kapernaumiin muutaman päivän perästä; ja kun kuultiin hänen olevan kotona, Matt. 9:1 s. Luuk. 5:17 s.

2. kokoontui kohta paljo väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui heille sanau.

3. Ja he tulivat ja toivat hänen tykönsä halvattua miestä, jota oli neljä kantamassa

4. Ja kun eivät kansanjoukolta päässeet lähtä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he kattoa siltä kohdalla, missä hän oli, ja niin kaivettiin aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvattu makasi.

5. Kun Jesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: „Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi.“

6. Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämissään:

7. „Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi muu kuin Jumala yksin?“

Jes. 43:25.

8. Ja heti Jesus tunsi hengessään, että he niin ajattelivat itseksensä, ja sanoi heille: „Miksi ajattelette sellaista sydämissänne?“

Ps. 139:2.

9. Kumpi on helpompi, sanoako halvatulle: „Sinun syntisi annetaan anteeksi,“ vai sanoa: „Nouse, ota vuoteesi ja kävel!“

10. Mutta tietääksenne, että Ihminen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin — hän sanoi halvatulle —

11. „minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi!“

12. Silloin tämä nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähdessä, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa, sanoen: „Tämmöistä emme ole koskaan nähneet.“

13. Ja taas hän läksi ulos ja kulki meren rantaa. Ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän opetti heitä.

Matt. 9:9 s. Luuk. 5:27 s.

14. Kulkiessaan eteenpäin hän näki Levin, Alfeuksen pojan, istuvan tulliasemalla ja sanoi hänelle: „Seuraa minua!“ Ja tämä nousi ja seurasi häntä.

15. Ja kun hän aterioitsi hänen talossaan, aterioitsi myös monta publikaanin ja syntistä Jesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon, ja he olivat seuranneet häntä.

16. Kun kirjanoppineet ja farisealaiset näkivät, että hän söi syntisten ja publikaanien kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: „Miksi hän syö ja juo syntisten kanssa?“

17. Sen kuultuaan Jesus sanoi heille: „Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä.“

18. Ja Johanneksen opetuslapset ja farisealaiset pitivät paastoa. Niin tulitiin ja sanottiin hänelle: „Johanneksen opetuslapset ja farisealaisten opetuslapset paastoavat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?“

Matt. 9:14 s. Luuk. 5:33 s.

19. Jesus sanoi heille: „Eiväthän sulhaispojat saata paastota sillä aikaa kuin ylkä on heidän kanssaan?“

Niin kauan kuin heillä on ylkä seurassaan, eivät he saata paastota.

20. Mutta tulee päiviä, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat. Joh. 16:5 s.

21. Ei kukaan ompele vanumattomasta tilkusta paikkaa vanhaan vaatteeseen; jos ompelee, niin uusi täytelikkä repii palasen vanhasta vaatteesta, ja läpi tulee pahemmaksi.

22. Eikä kukaan laske nuoria viiniä vanhoihin nahkaleileihin; jos laskee, niin viini pakahuttaa leilit, ja viini menee hukkaan ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini on laskeettava uusiin leileihin.“

23. Ja tapahtui, että hän sabbattina kulki viljavainioiden läpi, ja hänen opetuslapsensa rupesivat käydessään katkomaan tähkápäitä.

5 Moos. 23:25. Matt. 12:1 s. Luuk. 6:1 s.

24. Niin farisealaiset sanoivat hänelle: „Katso, miksi he tekevät sabbattina sitä, joka ei ole luvallista?“

2 Moos. 20:10.

25. Hän sanoi heille: „Ettekö ole koskaan lukeneet mitä David teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat puutteessa ja heidän oli nälkä,

1 Sam. 21:6.

26. kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näyteleivät, joita ei ollut luvallista syödä muiden kuin pappien, ja kuinka hän antoi mukanaan olevillekin?“

2 Moos. 25:30. 29:33. 3 Moos. 24:9.

27. Ja hän sanoi heille: „Sabbatti on tehty ihmistä varten, eikä ihminen sabbattia varten.“

5 Moos. 5:14.

28. Niin Ihmisen Poika siis on sabbatinkin herra.“

3 Luku.

Jesus parantaa miehen, jolla oli kuivettunut käsi, asettaa kaksitoista apostolita ja varoittaa pilkkaamasta Pyhää Henkeä.

Ja hän meni taas synagogaan, ja siellä oli mies, jolla oli käsi kuivettuneena.

2. Ja saattaakseen nostaa syytettyä häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sabbattina.

3. Niin hän sanoi miehelle jonkakinäsi oli kuivettunut: „Nouse ja astu esille!“

4. Ja hän sanoi heille: „Onko luvallista sabbattina tehdä hyvää, vai tehdä paha, pelastaa sielu vai tappaa?“ Mutta he olivat vaihti.

5. Silloin hän vihassa katsoi ympärilleen heihin, murheellisenä heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: „Ojenna käte-

si!" Ja hän ojensi, ja hänen käten-
sä tuli jälleen terveeksi.

6. Ja farisealaiset läksivät ulos ja
pitivät kohta herodilaisten kanssa
neuvottelun häntä vastaan, surma-
takeuseen häntä. Matt. 22:16. Joh. 5:16.

7. Multa Jesus meni opetuslastensa
kanssa pois meren luo; ja häntä seu-
rasi suuri kansanjoukko Galileasta
Ja myös Jerudeasta Matt. 12:15. Luuk. 6:17s.

8. Ja Jerusaleamista ja Idumeasta ja
Jordanin toiselta puolelta ja Tyyron
ja Sidonin ympäristä tuli paljo
kansaa hänen tykönsä, kun kuulivat
kuinka suuria töitä hän teki. Matt. 4:25.

9. Ja hän sanoi opetuslapsilleen, että
hänelle oli pidettävä venhe varalla
kansanjoukon tähden, jotteivät ah-
distaisi häntä;

10. sillä hän paransi monta, jonka
tähden kaikki, joilla oli vaivoja, tun-
keutuivat hänen päälleen koskeak-
sensa häneen.

11. Ja kun saastaiset henget näkivät
hänet, heittäisivät he maahan hänen
eteensä ja huusivat, sanoen: „Sinä
olet Jumalan Poika!" Luuk. 4:41.

12. Ja hän vakavasti aroitti heitä
saattamasta häntä ilmi. Matt. 12:16.

13. Ja hän nousi vuoorelle ja kutsui
tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja
he menivät hänen tykönsä.

Mark. 6:7. Luuk. 6:12s.

14. Niin hän määräsi kaksitoista ole-
maan hänen kanssansa; nämä hän
oli lähettävä saarnaamaan, Matt. 10:1 s.

15. Ja heillä oli oleva valta ajaa ulos
perkeleitä. Luuk. 9:1.

16. Ja nämä kaksitoista hän mää-
räsi: Pietarin, jolla nimellä hän ni-
mitti Simonin, Joh. 1:43. Ap. t. 1:13.

17. Ja Jaakobin, Sebedeuksen pojun,
ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joil-
le hän parji nimeksi Boanerges, se on:
ukkosen-jyrinän pojat, Luuk. 9:54.

18. Ja Andreaksen ja Filippuksen
ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja
Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen po-
jan, ja Taddeuksen ja Simon Kána-
nelaisen

19. ja Juudas Iskariotin, sen, joka
hänet myös petti. Matt. 26:49.

20. Ja hän tuli kotiin. Ja taas ko-
koontui kansaa, niin etteivät he jou-
taneet syödäkään. Mark. 6:31.

21. Kun hänen omaisensa sen kuu-
livat, menivät he ottamaan häntä
huostaansa; sillä he sanoivat: „Hän
on suunniltaan."

22. Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulle-
leet alas Jerusaleamista, sanoivat: „Hä-
nessä on Beelsebul," ja: „Perkeleit-
ten päämiehen avulla hän ajaa ulos
perkeleitä." Matt. 9:34. 12:24s. Luuk. 11:16s.

23. Niin hän kutsui heidät tykönsä
ja sanoi heille vertauksin: „Kuinka
saattaa saatuna ajaa ulos saatanan?"

24. Ja jos jokin valtakunta riitaan-
tuu itsensä kanssa, ei se valtakunta
voi pysyä pystyssä.

25. Ja jos jokin talo riitaanuu its-
ensä kanssa, ei se talo voi pysyä
pystyssä.

26. Ja jos saatana nousee itseensä
vastaan ja riitaanuu itsensä kanssa,
ei hän voi pysyä, vaan hänen lop-
puna on tullut.

27. Eihän kukaan voi mennä sisään
väkevän taloon ja ryöstää hänen ka-
lujaan, jollei hän ensin sido tuota
väkevää; vasta sitten hän ryöstää
hänen talonsa. Kol. 2:15.

28. Totisesti sanon teille: kaikki syn-
nit annetaan ihmislapsille anteeksi,
pilkatkin, kuinka paljon Jumalata
pilkannevatkin; Luuk. 12:10.

29. mutta joka pilkkaa Pyhää Hen-
keä, hän ei saa ikinä anteeksi, vaan
hän on vikapäät ijankaikiseen tuomio-
on." 1. ebr. 6:4s. 10:26. 1. Joh. 5:16.

30. Sillä he sanoivat: „Hänessä on
saastainen henki."

31. Ja hänen äitinsä ja veljensä tu-
livat, seisautuivat ulkopuolelle ja lä-
hettivät hänen tykönsä kutsumaan
häntä. Matt. 12:46s. Luuk. 8:19s

32. Ja hänen ympärillään istui kan-
sanjoukko, ja he sanoivat hänelle:
„Katso, äitisi ja veljesi ja sisaresi
tuolla ulkona kysyvät sinua."

33. Hän vastasi heille ja sanoi: „Ku-
ka on äitini, ja keikät ovat veljeni?"

34. Ja katsellen ympärilleen niihin,
jotka istuivat hänen ympärillään,
hän sanoi: „Katso, tässä ovat äitini
ja veljeni!"

35. Sillä joka tekee Jumalan tahdon,
hän on minun veljeni ja sisareni ja
äitini." Joh. 15:14. Hebr. 2:11.

4 Luku.

Jesus vertaa Jumalan valtakuntaa kylvä-
jään, maahan kylvetyyn jyvään ja sina-
pinsiemeneseen, ja asettaa myrskyn merellä.

Ja hän rupesti taas opettamaan me-
ren rannalla. Ja hänen tykönsä
kokoontui sängen paljo kansaa, niin
että hän astui venheeseen ja istui siinä
merellä, ja kaikki kansa oli maal-
la meren rannalla. Matt. 13:1s. Luuk. 8:4s.

2. Ja hän opetti heille paljon ver-
tauksin ja sanoi heille opettaessaan:

3. „Kuulkaat! Katso, kylväjä lähti
kylvämään.

4. Ja tapahtui, että hänen kylväes-
sään putoasi osa tielle, ja linnut tu-
livat ja söivät sen.

5. Ja osa putosi kallioperälle, jossa

'sillä ei ollut paljo maata, ja se nousi kohta oraalalle, kun sillä ei ollut syvää maata.

6. Mutta auringon noustua se poudittui, ja kun sillä ei ollut juurta, kuivettui se.

7. Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukehtuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää.

8. Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja kuuteenkymmeneen ja sataan jyvään asti."

9. Ja hän sanoi: „Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

Matt. 11:15. Ilm. 2:7.

10. Ja kun hän oli yksinään, niin hänen ympärillään olevat niiden kahdentoista kanssa kysyivät häneltä näitä vertauksia.

11. Niin hän sanoi heille: „Teille Jumalan valtakunnan salaisuus on annettu, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa, 12. jotta he näkevin silmin näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulevin korvin kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, etteivät kääntyisi ja saisi syntinsä anteeksi." Jes. 6:9 s. 29:10.

Joh. 12:40. Ap. t. 28:26 s. Room. 11:8.

13. Ja hän sanoi heille: „Jos ette käsitä tätä vertausta, kuinka sitten ymmärrätte kaikkia muita vertauksia? 14. Kyllävä j kylvää sanan.

15. Tielle pudonneet ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan.

16. Ja kallioperälle kylvetyt ovat niinkään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan,

17. mutta heillä ei ole itsessään juurta, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, loukkaantuvat he heti.

18. Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne, jotka sanan kuulevat,

19. mutta maailman huolet ja rikauden petos ja muut himot tulevat sisään ja tukehtuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.

Matt. 19:22. Mark. 10:24. 1 Tim. 6:9, 17.

20. Ja hyvään maahan kylvetyt ovat semmoisia, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmekymmenittäin, mikä kuusikymmenittäin, mikä sadollain."

21. Ja hän sanoi heille: „Eihän kyntilää oteta esiin pantavaksi vakan

alle tai sängyn alle? Eiköhän kyntiläjalkaan pantavaksi?"

Matt. 5:15 Luuk. 8:16 s. 11:33.

22. Sillä ei mikään ole salattuna muuta kuin sitä varten, että se tulisi ilmi, eikä kätkeytyä muuta varten kuin tullakseen julki.

Matt. 10:26. Luuk. 12:2.

23. Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

24. Ja hän sanoi heille: „Katsokaat mitä kuulette. Millä mitalla te mitaatte, sillä teille mitataan, vieläpä lisätään teille. Matt. 7:2. Luuk. 6:38.

25. Sillä jolla on, hänelle annetaan; mutta jolla ei ole, häneltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on."

Matt. 13:12. 25:29. Luuk. 19:26.

26. Ja hän sanoi: „Niin on Jumalan valtakunta, kuin milloin mies kylvää siemenen maahan,

27. ja nukkuu ja nousee, yöllä ja päivällä; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä miten. Jes. 55:10 s.

28. Sillä itsestään maa tuottaa viljan, ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään. 1 Moos. 1:11 s.

29. Mutta kun hedelmä on valmistunut, lähettää hän heti sinne sirpin, sillä leikkuu aika on käsissä."

30. Ja hän sanoi: „Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli millä vertauksella esitämme sen?"

31. Se on niinkuin sinapinsiemen, joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä maan päällä,

32. mutta kun se on kylvetty, nousee se ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut saattavat tehdä pesänsä sen varjoon."

Hes. 17:23. Matt. 13:31 s.

Luuk. 13:18 s. Ap. t. 2:41. 4:4. 5:14.

33. Useillatällaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen mukaan kuin he voivat kuulla; Joh. 16:12. 1 Kor. 3:2.

34. ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsilleen hän yksityisesti selitti kaikki. Matt. 13:34.

35. Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: „Lähtekäämme yli toiselle puolen." Matt. 8:18, 23 s. Luuk. 8:22 s.

36. Niin he laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin hän oli, venheeseen; ja muitakin venheitä oli hänen seurassaan.

37. Ja nousi kova myrskytuuli, ja aallot syöksyivät venheeseen, niin että venhe jo oli täyttymäisillään.

38. Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänalaiselle. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: „Opettaja, eikä välitä siitä, että me hukummme?"

39. Silloin hän nousi ja nuhteli tuulta ja sanoi merelle: „Vaikene, ole hiljaa!“ Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven. Ps. 106:9. 107:23s.

40. Ja hän sanoi heille: „Miksi olette niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?“

41. Ja he peljästyivät sangen suuresti ja sanoivat toisilleen: „Kuka tämä onkaan, kun sekä tuuli että meri häntä tottelevat?“

5 Luku.

Jesus parantaa riivatun, tekee terveksi verenjuoksua sairastavan naisen ja herättää Jairuksen tyttären.

Ja he tulivat toiselle puolen merta Gadaralaisten paikkakuntaan.

Matt. 8:28s. Luuk. 8:26s.

2. Ja kun hän läksi venheestä, tuli kohta häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa

3. Hän piti asuntoa haudoissa, eikä kukaan enää voinut kahlellakaan sitoa häntä;

4. sillä hän oli monesti ollut sidottu jalkanuoriin ja kahleisin, mutta oli särkenyt kahleet ja repinyt jalkanuorat rikki, eikä kukaan kyennyt hillitsemään häntä.

5. Ja hän oleskeli, alinaikaa, yötä ja päivää, haudoissa ja vuorissa, huutaen ja ruhtoen itseään kivillä

6. Kun hän näki Jesuksen kaukaa, juoksi hän ja lankesi maahan hänen eteensä,

7. ja huutaen korkealla äänellä sanoi: „Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jesus, Jumalan. Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, ettei minua vaivaa.“

8. Sillä hän oli sanonut hänelle: „Lähde ulos miehestä, sinä saastainen henki!“

9. Ja Jesus kysyi häneltä: „Mikä on nimesi?“ Niin hän sanoi hänelle: „Legiona on nimeni, sillä meitä on monta.“

10. Ja hän pyytämällä pyysi häntä, ettei hän lähettäisi heitä pois siitä seudusta.

11. Niin siellä oli vuoren luona suuri sikalauma laitumella.

12. Ja he pyysivät häntä, sanoen: „Lähetä meidät sikoihin, että menimme niihin.“

13. Ja hän antoi heille luvan. Niin saastaiset henget läksivät ulos ja menivät sikoihin. Silloin lauma, luvultaan noin kaksituhatta, syöksyi jyrkännettä alas mereen; ja ne hukkuivat mereen.

14. Ja niiden paimentajat pakeni-

vat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. Ja kansa lähti katsemaan mitä oli tapahtunut.

15. Ja he tulivat Jesuksen tykö ja näkivät riivatun, jossa legiona oli ollut, istuvan puettuna ja taidossaan; ja he peljästyivät.

16. Ja näkijät kertoivat heille miten oli tapahtunut riivatulle ja kuinka sikojen oli käynyt

17. Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan heidän alueeltaan

18. Ja hänen astuessaan venheeseen se riivattuna ollut pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan.

19. Mutta hän ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: „Mene kotiisi omaistesi tykö ja kerro heille kuinka suuria töitä Herrä on tehnyt sinulle, ja kuinka hän on armahtanut sinua.“

20. Niin hän läksi ja rupesi julistamaan Dekapolin alueella kuinka suuria töitä Jesus oli tehnyt hänelle; ja kaikki ihmettelivät.

21. Kun Jesus taas oli venheellä kulkenut yli toiselle puolen, kokoontui paljo kansaa hänen tykönsä, ja hän oli meren rannalla.

Matt. 9:18s. Luuk. 8:40s.

22. Niin tuli muuan synagogan-esimies, nimeltä Jairus, ja heittäysi hänet nähdessään hänen jalkojensa eteen,

23. pyysi häntä hartaasti ja sanoi: „Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päälleen, että hän tulisi terveksi ja eläisi.“

24. Niin hän läksi hänen kanssaan. Ja häntä seurasi paljo kansaa, ja he ahdistivat häntä.

25. Ja siellä oli eräs nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta

26. ja paljon kärsinyt monelta lääkäriltä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta siitä mitään apua, pikemmin hän oli käynyt huonommaksi.

27. Tämä oli kuullut Jesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaatteensa;

Mark. 3:10. Luuk. 6:19.

28. sillä hän sanoi: „Jos saan koskea vain hänen vaatteisiinsa, niin tulen terveksi.“

29. Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsu ruumiissaan, että oli parantunut vaivastaan.

30. Ja heti Jesus itsessään tunsu, että hänestä oli lähtenyt voima, ja hän kääntyi väkijoukossa ja sanoi: „Kuka koski minun vaateisini?“

31. Hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: „Sinä näet kansanjoukon

tungeksivan ja sanot: „Kuka minuun koski?“

32. Mutta hän katseli ympärilleen nähdäkseen sitä, joka oli sen tehnyt.

33. Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska tiesi mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja heittäysi hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden.

34. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Tytäreni, uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhaan, ja ole terve vaivastasi!“ Mark. 10:52. Luuk. 17:19.

35. Hänen vielä puhuessaan tultiin synagogan-esimiehen kotoa sanomaan: „Tytäreni kuoli, mitä enää vaivaat opettajaa?“

36. Mutta kuuluttuaan mitä puhuttiin, Jesus sanoi synagogan-esimiehelle: „Älä pelkää, usko ainoastaan.“

37. Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukansa kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

38. Ja he tulivat synagogan-esimiehen taloon; ja hän näki hälinöivän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeoivia.

39. Ja käydessään sisään hän sanoi heille: „Mitä hälinöitte ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu.“ Joh. 11:11.

40. Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä kansaan olevat ja meni sisälle sinne, jossa lapsi makasi.

41. Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: „Talita kuumi!“ Se merkitsee: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse! Luuk. 7:14.

42. Ja heti tyttö nousi ja käveli. Hän oli näet kahdentoista vuotias. Ja he hämmästyivät sangen suuresti.

43. Ja hän kielsi vakavasti heitä antamasta kellekään tietoa tästä ja käski antaa tytölle syötävää. Matt. 8:4. Mark. 3:12. Luuk. 5:14.

6 Luku.

Jesus opettaa Nasaretissa; lähettää kaksitoista apostoliaan. Johannes kastajan meenus. Jesus ravitsee viisituhatta miestä, kävelee merellä.

Ja hän läksi sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

Matt. 13:53s. Luuk. 4:16s.

2. Ja sabbatin tultua hän rupesi opettamaan synagogassa; ja häntä kuullessaan useat hämmästyivät ja sanoivat: „Mistä tällä on kaikkea tätä, ja mikä on se viisaus, joka on hänelle annettu, ja mitkä ne voima-teot, jotka tapahtuvat hänen käntensä kautta?“ Mark. 1:22.

3. Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Joseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?“ Ja he loukkaantuivat häneen. Joh. 6:42.

4. Niin Jesus sanoi heille: „Ei ole profetia missään niin halveksittu kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan.“ Joh. 4:44.

5. Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimatekoa, vaan paransi ainoastaan muutamia harvoja sairaita pannen kätensä heidän päälleen.

6. Ja hän ihmetteli heidän epäuskiaan. Matt. 9:35. Luuk. 13:22.

Ja hän vaelsi ympäri lähiseuduilla olevissa kylissä ja opetti.

7. Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaiten henkien yli.

Matt. 10:1,9s. Mark. 3:13s. Luuk. 9:1s.

8. Ja hän antoi heille käskyn, etteivät ottaisi matkalle mitään muuta kuin ainoastaan saunan, ei leipää, ei laukua, ei rahaa vyöhönsä, Luuk. 10:4.

9. mutta sitoisivat paula-anturait jalkaansa eivätkä pukisi kahta ihokasta ylleen.

10. Ja hän sanoi heille: „Kun tullette johonkin taloon, jääkäät siihen, kunnes lähдете pois siitä paikakunnasta.

11. Ja jos teitä jossakin paikassa ei oteta vastaan eikä teitä kuunnella, niin menkää pois sieltä ja pudista-kaat tomu jalkainne alta todistukseksi heille.“ Luuk. 10:10s. Ap. t. 13:51. 18s.

12. Niin he läksivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus. Matt. 3:2. 4:17.

Mark. 1:15. Ap. t. 2:38. 3:19. 17:30. 26:20s.

13. Ja he ajoivat ulos monta perkelettä ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät. Jaak. 5:7s.

14. Ja kuningas Herodes sai kuulla siitä, sillä Jesuksen nimi oli tullut tunnetuksi, ja hän sanoi: „Johannes kastaja on noussut kuolleista, ja sen vuoksi sellaiset voimat vaikuttavat hänessä.“ Matt. 14:1s. Luuk. 9:7s.

15. Ja muutamat sanoivat: „Elija se on;“ toiset taas sanoivat: „Se on profetia, sellainen kuin muut profetat.“ Matt. 16:14. Mark. 8:28.

16. Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi hän: „Johannes, jonka minä mestautin, hän on noussut kuolleista.“

17. Sillä Herodes oli lähettänyt otamaan kiinni Johanneksen, sitonut ja pannut hänet vankilaan Herodiaan tähden, joka oli hänen veljensä Ftlippuksen vaimo. Sillä Herodes oli tämän nainut, Luuk. 8:29s.

18. ja Johannes oli sanonut hänelle: „Sinun ei ole luvallista pitää veljesi vaimoa.“ 3 Moos. 18:16. 20:21.

19. Ja Herodias piti vihaa häntä kohtaan ja tahtoi häntä tappa, mutta ei voinut.

20. Sillä Herodes pelkäsi Johannes-ta, koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi mieheksi, ja hän suojeli häntä. Ja kuultuaan häntä hän monessa asiassa noudatti häntä ja kuuli häntä mielellään. Matt. 21:26.

21. Mutta tuli sopiva päivä, kun Herodes syntymäpäivänään piti pitoja ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean ensimmäisille miehille.

22. Silloin Herodias ja se miellytti Herodesta ja hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas sanoi työlle: „Ano minulta mitä vain tahdot, niin minä annan sinulle.“

23. Ja hän vannoi työlle: „Mitä hyvänsä anot minulta, sen annan sinulle, puoleen valtakuntaani asti.“

24. Niin hän meni ulos ja sanoi äidilleen: „Mitä minä anon?“ Tämä sanoi: „Johannes kastajan pää.“

25. Ja hän meni heti kiireellä sisälle kuninkaan tykö, pyysi ja sanoi: „Minä tahdon, että nyt heti annat minulle lautaselle Johannes kastajan pään.“

26. Silloin kuningas tuli sängen murheelliseksi, mutta valan ja pöytävierasten tähden hän ei tahtonut hyljätä hänen pyyntöään.

27. Ja heti kuningas lähetti henkivartijan ja käski tuoda hänen päänsä.

28. Niin tämä meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen työlle, ja tyttö antoi sen äidilleen.

29. Kun hänen opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

30. Ja apostolit kokoontuivat Jesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet. Luuk. 9:10.

31. Niin hän sanoi heille: „Tulkaat te yksinänne autioon paikkaan ja levähtäkää vähän.“ Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään. Mark. 8:20.

32. Ja he läksivät venheellä autioon paikkaan yksinäisyyteen.

Matt. 14:13 s. Luuk. 9:10 s. Joh. 6:1 s.

33. Ja useat näkivät heidän lähtevän ja tunsivat heidät ja riensivät jalkaisiin kaikista kaupungeista kokoon sinne ja saapuivat ennen heitä.

34. Ja astuessaan maalle hän näki paljon kansaa, ja hän armasi heitä,

koska olivat niinkuin lampaat, jolla ei ole paimenta, ja hän rupesi opettamaan heitä paljon.

Jer. 50:6. Hes. 34:2,5,12. Matt. 9:36.

35. Ja kun päivä jo oli pitkälle kulunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: „Tämä paikka on autio, ja aika on jo myöhäinen;”

36. laske heidät luotasi, jotta menisivät ympäristössä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää.“

37. Mutta hän vastasi heille ja sanoi: „Antakaat te heille syödä.“ Niin he sanoivat hänelle: „Onko meidän lähteminen ostamaan leipiä kahdellasadalla denaarilla ja antaminen heille syödä?“ 2 Kun. 4:42 s.

38. Mutta hän sanoi heille: „Kuinka monta leipää teillä on? Menkää katsomaan.“ Olettuun siitä selvän, he sanoivat: „Viisi, ja kaksi kalaa.“

Matt. 15:34. Mark. 8:5.

39. Niin hän käski asettaa heidät kaikki ruokakunnittain vihannalle ruohikolle.

40. Ja he laskeusivat ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.

41. Ja hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös vaivaan ja siunasi ja taivoi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi; myöskin ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille. Matt. 15:36. 26:26. Luuk. 24:30.

42. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi.

43. Sitten korjasivat palaset, kaksitoista täyttä korillista, ja tähteet kaloista.

44. Ja niitä, jotka olivat syöneet näitä leipiä, oli noin viisituhatta miestä.

45. Ja heti hän vaati opetuslapsiaan astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, Betsaidaan, sillä aikaa kuin hän laskisi kansan luotaan. Matt. 14:22 s. Joh. 6:15 s.

46. Ja sanottuaan heille jäähyväiset, hän meni pois vuorelle rukoilemaan.

Mark. 1:35. Luuk. 5:16. 6:12.

47. Ja illan tultua venhe oli keskellä merta, ja hän oli yksinään maalla.

48. Ja kun hän näki heidän soussaan olevan hädässä, koska tuuli oli heille vastainen, tuli hän noin neljännellä yövartiolla heidän tykönsä kävelen merellä ja yritti kulkea heidän ohitsensa.

49. Mutta nähdessään hänen kävelvän merellä, he luulivat häntä aaveksi ja rupesivat huutamaan;

50. sillä kaikki näkivät hänet ja peljästyivät. Mutta heti hän puhutteli

heittä ja sanoi heille: „Olkaa turvallisella mielin, minä se olen; älkää peljätkö.“

51. Ja hän astui venheeseen heidän tykönsä, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät ylenmäärin sydämessään ja ihmettelivät.

52. Sillä he eivät olleet leivissä tahtuneet ihmeen kautta päässeen ymmärrykseen, vaan heidän sydämensä oli kovettunut. Mark. 8:17.

53. Ja yli kuljettuaan maihin, he tulivat Gennesaretiin ja laskivat rantaan.

54. Ja heidän lähtiessään venheestä kansa heti tuns i hänet;

55. ja rientäen kiersivät koko sitä paikkakuntaa ja rupesivat vuoteilla kuljettamaan sairaita sinne, missä kuullivat hänen olevan.

56. Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, asetettiin sairaita aukeille paikoille ja pyydettiin häneltä, että hesaisivat koskea edes hänen viittänsa palteen. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, tulivat terveiksi. 4 Moos. 15:37 s.

Matt. 9:20. Mark. 5:27. Luuk. 6:19.

7 Luku.

Jesus nuhtee farisealaisia ja kirjanoppineita ulkokullaisuudesta, parantaa kanaalaisen vaimon tyttären ja kuuromykan.

Ja farisealaiset ja muutamat kirjanoppineista, jotka olivat tulleet Jerusalemistä, kokoontuivat hänen tykönsä. Matt. 15:1 s.

2. Ja he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät epäpuhtain. se on pesemättömin käsin.

Luuk. 11:38.

3. Farisealaiset ja kaikki Juutalaiset näet eivät syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinten perinnäis-sääntöä,

4. ja torilla tultuaan eivät syö, ennenkuin ovat pesseet itseään; ja paljo muuta on, jota ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin maljain ja kiviastiatin ja vaskiastiatin ja pöytärahien pesemisiä.

5. Niin farisealaiset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: „Miksi opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäis-säännön mukaan, vaan syövät epäpuhtain käsin?“

6. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: „Oikein Jesaja on ennustanut teistä, te ulkokullatut, niinkuin on kirjoitettu: „Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta.“ Jes. 29:13.

7. mutta turhaan he palvelevat minua, opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä.“ Kol. 2:20 s. Tilt. 1:14.

8. Te hylkäätte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäis-sääntöä, kiviastiatin ja maljain pesemisiä, ja paljon muuta sellaista te teette.“

9. Ja hän sanoi heille: „Somasti te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne perinnäis-sääntöänne.

10. Sillä Mooses on sanonut: „Kunnioita isääsi ja äitiäsi, ja „Joka ki-roo isäänsä tai äitiänsä, hän on kuolemalla rangaistava.“ 2 Moos. 20:12. 21:17. 3 Moos. 20:9. 5 Moos. 5:16. San. 20:20. Ef. 6:2 s.

11. Mutta te sanotte: „Olkon ihmisen vallassa sanoa isälleen tai äidilleen: Se, minkä olisit saava minulta hyväksesi, on korban“ — se on uhri-lahja — San. 28:24.

12. ja hänen ette enää sallii tehdä mitään avustusta isälleen tai äidilleen.

13. Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäis-säännöllänne, jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta samantyyppistä teette.“ 5 Moos. 4:2.

14. Ja hän kutsui taas kansan tykönsä ja sanoi heille: „Kuulkaat minua, kaikki, ja ymmärtäkäätkä:”

15. ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. Ap. 1:10. 14s. Room. 14:14, 20. 1 Tim. 4:4. Tilt. 1:15.

16. Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon!“ Matt. 11:15. Mark. 4:9. Ilm. 2:7.

17. Ja kun hän kansan parista oli mennyt asuntoon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä sitä vertausta.

18. Ja hän sanoi heille: „Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö tajua, ettei mikään, joka ulkopäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa?“

19. Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu luonnonmukaisesti, joten kaikki ruuat puhdistuvat.“

20. Ja hän sanoi: „Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.“

Jaak. 3:8.

21. Sillä sisästä, ihmisten sydämeestä, pahat ajatukset lähtevät ulos, haureudet, varkaudet, murhat,

1 Moos. 6:5. 8:21. Jer. 17:9.

22. aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaisuus, kateellisuus, pilkka, ylpeys, mielettömyys.

23. Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen.“

24. Ja hän nousi ja läksi sieltä Tyyron ja Sidonin alueelle. Ja hän meni eräiseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei voinut olla salassa, Matt. 15:21 s.

25. vaan eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, tuli

heti hänestä kuultuaan ja heittäysi hänen jalkojensa eteen.

26. Ja se vaimo oli kreikkalainen, syntynään syrofolinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos perkeleen hänen tyttärestään

27. Niin Jesus sanoi hänelle: „Anna lasten ensin tulla ravituiksi, sillä ei ole soveliaista ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.“

28. Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle „Niin, Herra, penikathan syövät pöydän alla lasten muruja.“

29. Ja hän sanoi vaimolle: „Tämän sanantähden, mene! perkele on lähentynyt ulos tyttärestäsi.“

30. Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja perkeleen lähteneen ulos.

31. Ja lähdettyään Tyrron alueelta, hän taas tuli Sidonin kautta Galilean mæren luo Dekapolin alueen keskelle. Matt. 15:29 s.

32. Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka myös oli mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen.

33. Niin hän otti hänet erilleen kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sytki ja koski hänen kieleensä Mark. 8:23. Joh. 9:6.

34. ja katsahti ylös taivaasen, huokasi ja sanoi hänelle „Effata!“ se on: Aukene.

35. Niin hänen korvansa heti aukeivat, ja hänen kielensä side irtausi, ja hän puhui selvästi.

36. Ja Jesus kielsi heitä sitä sanomasta kellekään; mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat. Mark. 1:43 s.

37. Ja ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: „Hyvästi hän on tehnyt kaikki; hän tekee kuurot kuuleviksi ja mykät puhuviksi.“

Jes. 35:5 s. Matt. 11:5.

8 Luku.

Jesus ravitee neljätuhatta miestä, varoittaa opetuslapsiaan farisealaisten ja Herodeksen hapatuksesta ja parantaa sokean miehen. Pietarin tunnustua. Jesus ilmoittaa kärsimisenä.

Niinä päivinä, kun taas paljo kansaa oli koolia, ja heillä ei ollut syötävää, kutsui hän opetuslapsensa luokseen ja sanoi heille:

2.,,Minun käy sääliksi kansan, sillä he ovat jo kolme päivää viiptyneet luonani, eikä heillä ole syötävää.“

Matt. 15:32 s. Mark. 6:34 s.

3. Ja jos lasken heidät menemään syömättä kotiinsa, niin he nääntyvät tiellä; sillä muutamat heistä ovat kaukaa tulleet.“

4. Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle „Mistä voi täällä erämaassa saada leipiä näiden ravitsemiseksi?“ Pa. 78:19.

5. Hän kysyi heiltä „Kuinka monta leipää teillä on?“ He sanoivat „Seitsemän.“

6. Silloin hän käski kansan laskeutua maahan ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, taiftoi ne ja antoi opetuslapsilleen, jotta panisivat ne eteen. Matt. 14:19. Mark. 6:41. Joh. 6:10.

7. Heillä oli myös joitakuuta kalasia, ja siunattuuan ne hän käski panna nekin eteen.

8. Niin hesöivät ja tulivat ravituiksi. Sitten korjasivat palasien tähteet, seitsemän korillista.

9. Ja niitä, jotka olivat aterioineet, oli noin neljä tuhatta. Ja hän laski heidät luotaan.

10. Ja kohta hän astui opetuslapsineen venheesen ja meni Dalmanutan seuduille.

11. Ja farisealaiset läksivät ulos ja rupesivat väittelemään hänen kanssaan ja vaativat häneltä tunnusmerkkiä taivaasta, tahtoen panna häntä koetukselle.

Matt. 12:38 s. 16:1 s. Luuk. 11:16. Job. 6:30.

12. Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: „Miksi tämä sukupolvi vaatii tunnusmerkkiä? Totisesti sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta tunnusmerkkiä.“

13. Ja hän jätti heidät ja astui taas venheesen ja lähti pois toiselle puolelle.

14. Ja he olivat unhottaneet ottaa mukaansa leipiä, eikä heillä ollut enempää kuin yksi leipä muassaan venheessä.

15. Ja hänkäski heitä, sanoen „Katsokaat eteenne, ja varokaat farisealaisten hapatusta ja Herodeksen hapatusta.“ Luuk. 12:1.

16. Niin he puhelivat keskenään, sanoen „Ei meillä ole leipiä.“

17. Kun Jesus huomasi sen, sanoi hän heille: „Miksi puhelette siitä, ettei teillä ole leipiä? Ettekö vielä tajua ettekä ymmärrä? Onko teidän sydäminenne kovettunut? Mark. 6:52.

18. Silmät teillä on, ettekä näe, ja korvat teillä on, ettekä kuule? Ja ettekö muista? Jer. 5:21. Hes. 12:2.

19. kun taitoin ne viisi leipää viidelle tuhatta, kuinka monta täytätä korillista palasia te korjasitte?“ He sanoivat hänelle: „Kaksitoista.“

Matt. 14:20 s. Mark. 6:41 s. Luuk. 9:13.

Joh. 6:13.

20. „Ja kun taitoin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka mon-

ta täyttä korillista palasia te korjasitte? He sanoivat: „Seitsemän.“

Matt. 15:34-37.

21. Niin hän sanoi heille: „Kuinka ette vielä ymmärrä?“

22. Ja hän tuli Betsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokeia, ja he pyysivät häntä, että hän koskisi häneen.

23. Niin hän otti sokeaa kädestä, vei hänet kylvän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: „Näetkö jotakin?“

Mark. 7:32 s.

24. Tämä katsahti ylös ja sanoi: „Näen ihmiset, sillä minä eroitan käveleviä, ja ne ovat puiden näköisiä.“

25. Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt tämä katseli tarkkaan, ja hän oli parantunut ja näki kaikki kaukaa ja selvästi.

26. Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa, sanoen: „Älä mene kylvään, äläkä sano kellekään kylässä.“

27. Ja Jesus läksi opetuslapsineen Filippuksen Kesarean kylään. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: „Kenen ihmiset sanovat minun olevan?“

Matt. 16:13 s. Luuk. 9:18 s.

28. He vastasivat hänelle, sanoen: „Johannes kastajan, ja toiset Elijan, toiset taas jonkun profetoista.“

Matt. 14:2. Mark 6:15.

29. Niin hän kysyi heiltä: „Kenenkä te sanotte minun olevan?“ Pietari vastasi ja sanoi hänelle: „Sinä olet Kristus.“

Joh. 6:69. 11:27.

30. Ja hän vakavasti varoitti heitä puhumasta kellekään hänestä. Mark. 9:9.

31. Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan oli kärsittävä paljon ja jouduttava vanhimpien ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljättäväksi, että hänet oli tapettava, ja että hänen oli kolmen päivän perästä nouseva ylös.

Matt. 16:21 s. 17:22 s.

Mark. 9:31. 10:33. Luuk. 9:22 s. 18:31 s.

32. Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin Pietari otti hänet erikseen ja rupesti nuhtelevaan häntä.

33. Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria, sanoen: „Mene pois näkyvistäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten.“

34. Ja hän kutsui luokseen kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: „Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, kieläköön hän itsensä ja otakoon ristinsä ja seuratkoon minua.“

Matt. 10:38 s. Luuk. 14:27.

35. Sillä joka tahtoo säilyttää henkensä, kadottaa sen, mutta joka ka-

dottaa henkensä minun ja evankeliumin tähden, säilyttää sen.

Luuk. 17:33. Joh. 12:25.

36. Sillä mitä hyötyä on ihmisellä siitä, jos hän voittaa omakseen koko maailman, mutta menettää sielunsa? 37. Taikka mitä antaa ihminen sielunsa lunnaksi? Ps. 49:9.

38. Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä aviorikollisessa ja syntisessä sukupolvessa, häntä myös Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa.“

Matt. 10:33. 25:31. 26:34. Luuk. 12:9. Room. 1:16. 2 Tim. 2:12.

9 Luku.

Jesus kirkastetaan, parantaa kuunvaihe-tautisen, puhuu jälleen kuolemastaan ja ylösnousemisestaan ja neuvoovastustamaan viettelyksiä.

Ja hän sanoi heille: „Totisesti minä sanon teille: tässä seisovista on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimalla.“

2. Ja kuuden päivän perästä Jesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät yksinänsä ylös korkealle vuorelle erilleen. Ja hän muuttui heidän edessään;

Matt. 17:1 s. Luuk. 9:28 s.

3. ja hänen vaatteensa tulivat kiiltäviksi, erinomaisen valkeiksi niinkuin lumi, niin ettei kukaan vaateenvalkaisija maan päällä saata semmoiseksi valkaista.

4. Ja heidän näkyviensä tuli Elija ynnä Mooses, ja nämä puhelivat Jesusen kanssa.

5. Niin Pietari rupesti puhumaan ja sanoi Jesuselle: „Rabbi, hyvä on meidän täällä olla; ja me tahdomme tehdä kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Elijalle yhden.“

6. Hän ei näet tietänyt mitä sanoisi, sillä he olivat peljästyksissään.

7. Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: „Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaat häntä.“

5 Moos. 18:15. Pa. 2:7. Jes. 42:1. Matt. 3:17. 12:18. Mark. 1:11. Luuk. 3:22. 2 Piet. 1:17.

8. Ja kun he yhtäkkiä katsoivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään muuta kuin Jesusen, joka yksinänsä oli heidän kanssaan.

9. Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta, hän kielsi heitä kellekään kertomasta mitä olivat nähneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista. Matt. 17:9 s.

10. Ja he pitivät mielessään sen sa-

nan ja tutkistelivat keskenään mitä tuo kuolleista nouseminen oli.

11. Ja he kysyivät häneltä, sanoen: „Kirjanoppineethan sanovat, että Elijan pitää tulla ensin?” Mal. 4:5.

12. Niin hän sanoi heille: „Elija kylä tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten on kirjoitettuhimisen Pojasta, että hän on paljon kärsivä ja tuleva halveksituksi? Ps. 22:7s. Jes. 53:3s. Dan. 9:26. Luuk. 1:17.

13. Mutta minä sanon teille: Elijakin on tullut, ja he tekivät hänelle mitä tahtoivat, niinkuin on kirjoitettu hänestä.” Matt. 11:14.

14. Ja kun hän tuli opetuslasten luo, näki hän paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.

Matt. 17:14s. Luuk. 9:37s.

15. Ja heti kaikki kansa hänet nähdessään hämmästyivät, ja he riensivät hänen tykönsä ja tervehtivät häntä.

16. Ja hän kysyi heiltä: „Mitä väittelette heidän kanssaan?”

17. Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: „Opettaja, olen tuonut sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki.”

18. Ja missä vain se käy hänen kimpuunsa, riuhtoo se häntä, ja häneltä tulee vaahtoa, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet.”

19. Hän vastasi heille, sanoen: „Oisitän epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun on oltava teidän tykönänne? Kuinka kauan minun on kärsittävä teitä? Tuokaat hänet minun tyköni.”

20. Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän näki Jesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja häneltä tuli vaahtoa. Mark. 1:26.

21. Ja Hän kysyi hänen isältään: „Kuinka kauan aikaa tätä on hänellä ollut?” Niin hän sanoi: „Lapsuudesta asti.”

22. Ja monesti se on viskannut hänet tuleenkin ja veteen, hukuttaakseen häntä. Mutta jossin jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä.”

23. Niin Jesus sanoi hänelle: „Jos voit uskoa; kaikki on mahdollista uskovalle.” Mark. 11:23. Luuk. 17:6. Fil. 4:13.

24. Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi kvynelin: „Minä uskon; auta epäuskoani!”

25. Mutta kun Jesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli ne sansaista henkeä ja sanoi sille: „Sinä

mykkä ja kuuro henki, minä ktsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää mene häneen!”

26. Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että useimmat sanoivat: „Hän kuoli.”

27. Mutta Jesus otti häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.

28. Ja hänen mentyään huoneesen hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, kun olivat yksinään: „Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?”

29. Hän sanoi heille: „Tätä lajia ei saa lähemmään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.”

30. Ja he läksivät sieltä ja kulvivat Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää.

Matt. 17:22s. Luuk. 9:48s.

31. Sillä hän opetti opetuslapsiansa ja sanoi heille: „Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet, ja kun hän on tapettu, nousee hän kolmen päivän perästä ylös.”

Matt. 16:21. Mark. 8:31. 10:32s.

Luuk. 9:22. 18:31s.

32. Mutta he eivät ymmärtäneet sitä puhetta ja pelkäsivät häneltä kysyä.

33. Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: „Mistä te tiellä keskustelitte?”

Matt. 17:24. 18:1s. Luuk. 9:46.

34. Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin. Luuk. 22:24.

35. Ja hän istuutui, kutsui ne kaksi toista ja sanoi heille: „Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hänen tulee olla kaikista viimeisenä ja kuikkien palvelijana.” Matt. 20:26. Mark. 10:43s.

36. Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskelleen; ja otettuaan sen syliinsä, hän sanoi heille: Mark. 10:16.

37. „Joku ottaa luokseen yhden tämänöisen lapsen minun nimeeni, se ottaa luokseen minut; ja joka minut ottaa luokseen, se ei ota luokseen minua, vaan sen, joka on lähettänyt minut.” Matt. 10:40. Joh. 13:20.

38. Johannes sanoi hänelle: „Opettaja, me näimme erään miehen, joka ei seuraa meitä, sinun nimelläsi ajavan ulos perkeleitä, ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä.”

39. Mutta Jesus sanoi: „Älkäätkiel-täkö häntä: sillä ei kukaan, joka tekee voimateon minun nimeeni, voi kohta puhua pahaa minusta. 1 Kor. 12:3.

40. Sillä joku ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme. Matt. 12:30.

41. Sillä joka antaa teille juoda majallisen vettä sillä nimellä, että olette

Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille hän ei jää ilman palkkaansa.

Matt. 10:42. 25:35.

42. Ja joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että olisi pantu myllynkivi hänen kaulaansa, ja hänet olisi heitetty mereen.

5 Moos. 13:6. Luuk. 17:1 s.

43. Ja jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle käsipuolena päästä elämään sisälle, kuin molemmat kädet tallilla mennä helvettiin, sammumattomaan tuleen.

Matt. 5:30.

44. jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammuu.

Jes. 66:24.

45. Ja jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle jalkapuolena mennä elämään sisälle, kuin molemmat jalat tallella tulla heitetyksi helvettiin.

46. jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammuu.

47. Ja jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinulle silmäpuolena mennä sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin molemmat silmät tallella tulla heitetyksi helvettiin tuleen.

Matt. 5:29

48. jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammuu.

49. Sillä jokainen ihminen on tullella suolattava, niinkuin jokainen uhri on suolalla suolattava.

3 Moos. 2:13. Hes. 43:24.

50. Suola on hyvä; mutta jos suola käy suolattomaksi, millä sen maustatte? Olkoon teillä suolaa itsessänne, ja pitäkääit rauhaa keskenänne.

Matt. 5:13. Luuk. 14:34. Room. 12:18. Kol. 4:6. Hebr. 12:14.

10 Luku.

Jesus puhuu aviosta, siunaa lapsia, neuvoo rikasta nuorukaista, julistaa tulevaa kärsimistään, ojentaa Sebedeuksen poikia ja parantaa sokean.

Ja hän nousi ja läksi sieltä Jordanin toista puolta Judean alueelle. Ja taas kokoontui paljo kansaa hänen tykönsä, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.

Matt. 19:1 s.

2. Ja farisealaisia tuli hänen tykönsä, ja koettaen kietoa häntä he kysyivät häneltä, oliko miehen luvallista eroittaa vaimonsa luotaan.

3. Hän vastasi ja sanoi heille: „Mitä Mooses on käsenyt teille?“

4. He sanoivat: „Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja eroittaa vaimon luotaan.“

5 Moos. 24:1. Matt. 6:31.

5. Niin Jesus sanoi heille: „Teidän sydämmenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän käskyn.

6. Mutta luomisen alusta Jumala loi heidät mieheksi ja naiseksi

1 Moos. 1:27 5:2.

7. Sentähden on miehen luopuminen isästään ja äidistään ja liittyminen vaimoonsa. 1 Moos. 2:24 Ef. 5:31.

8. Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin heitä ei enää ole kaksi, vaan he ovat yksi liha.

9. Minkä siis Jumala yhdisti, sitä älköön ihminen eroitako.“ 1 Kor. 7:10.

10. Ja heidän mentyään huoneesen opetuslapset taas kysyivät häneltä tätä asiaa

11. Ja hän sanoi heille: „Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee aviorikoksen häntä vastaan.“

Matt. 5:32. Luuk. 16:18.

12. Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee aviorikoksen.“

13. Ja hänen tykönsä tuotiin lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Matt. 19:13 s. Luuk. 18:15 s.

14. Mutta sen nähdessään Jesus närkästyi ja sanoi heille: „Sallikaat lasten tulla minuun tyköni älkäätkä estäkö niitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.“ Matt. 18:3. 1 Kor. 14:20.

15. Totisesti sanon teille: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niinkuin lapsi, hän ei pääsesi ihmissisälle.“

16. Ja hän otti ne syliinsä, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Mark. 9:36.

17. Ja hänen mennessään ulos tielle, juoksi muuan mies hänen tykönsä, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: „Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä, että perisin ijankaikkisen elämän?“ Matt. 19:16 s. Luuk. 18:18 s.

18. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä muu kuin Jumala yksin. 19. Käskyt sinä tiedät: „Älä tee aviorikosta,“ „Älä tapa,“ „Älä varasta,“ „Älä todista väärin,“ „Älä riistä keltään mitään,“ „Kunnioita isääsi ja äitiäsi.“

2 Moos. 20:12 s. 5 Moos. 5:16 s. Room. 13:9.

20. Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: „Opettaja, tätä kaikkea olen noudattanut nuoruudestani asti.“

21. Niin Jesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: „Yksi sinulta puuttuu: mene, myö kaikki, mitä sinulla on ja anna köyhille, ja sinulla on oleva aarre taivaassa, ja tule seuraamaan minua.“

Matt. 6:19. Luuk. 12:33. 16:9. 1 Tim. 6:17 s.

22. Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja meni pois murheellisena. sillä hänellä oli paljo omaisuutta.

23. Silloin Jesus katsoi ympärilleen

ja sanoi opetuslapsilleen „Kuinka vaikea on niiden, joilla on tavaraa, mennä sisälle Jumalan valtakuntaan!”

24. Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: „Lapset, kuinka vaikea on niiden, jotka luottavat tavaransa, päästä Jumalan valtakuntaan!

Ps. 62:11. San. 11:28

25. Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä läpi, kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan “

26. Niin he ylenmäärin hämmästyivät ja sanoivat toisilleen „Kuka silloin voi pelastua?”

27. Jesus katsoi heihin ja sanoi: „Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista.”

1 Moos. 18:14.

Job 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luuk. 1:37.

28. Silloin Pietari rupesi sanoamaan hänelle „Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua.”

Luuk. 5:11.

29. Jesus sanoi: „Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai vaimosta tai lapsista tai pelloista, 30 eikä saisi satkertaisesti nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja pelloja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa ijankaikkista elämää.

31. Mutta useat ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja viimeiset ensimmäisiksi.”

Matt. 20:16. Luuk. 13:30.

32. Ja he olivat matkalla menemässä ylös Jerusalemiin, ja Jesus kulki heidän edellä; ja heidät valtasi hämmästys, ja jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne kaksitoista ja rupesi heille sanoamaan mitä hänelle oli tapahtuva:

Matt. 20:17 s. Luuk. 18:31 s.

33. „Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjan-oppineiden käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet alttiiksi pakkanoille;

Matt. 16:21. 17:22. Mark. 8:31. 9:31. Luuk. 9:22.

34. ja he pilkkaavat häntä ja sylkevät häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja kolmen päivän perästä hän nousee ylös.”

35. Ja Jaakob ja Johannes, Sebeduksen pojat, menivät hänen tykönsä ja sanoivat hänelle: „Opettaja, me pyydämme, että tekisit meille mitä anomme sinulta.”

Matt. 20:20 s.

36. Hän sanoi heille: „Mitä tahdotte, että tekisin teille?”

37. Niin he sanoivat hänelle: „Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi kirkkaudessaasi.”

38. Mutta Jesus sanoi heille: „Ette tiedä mitä anotte. Voitteko juoda sen kalkin, jonka minä juon, tahi tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?”

Luuk. 12:50

39. Hesanoivat hänelle „Voimme.” Niin Jesus sanoi heille „Sen kalkin, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidät;

Ap t. 12:2.

40. mutta oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavanani, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu.”

41. Kun ne kymmenen sen kuulivat, rupesivat he närkästymään Jaakobiin ja Johannekseen.

42. Mutta Jesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille: „Te tiedätte, että ne, joita ruhtinaiksi tunnustetaan, herroina hallitsevat kansoja, ja että mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

Luuk. 22:25 s.

43. Mutta näin älköön olko teidän kesken, vaan joka tahtoo tulla suureksi teidän keskuudessanne, olkoon teidän palvelijanne; Mark. 9:35. Luuk. 9:48.

44. ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, olkoon kaikkien käskyläinen.

1 Piet. 5:3.

45. Sillä ei myöskään Ihmisen Poika tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.”

Job. 13:14. Ef. 1:7. Fil. 2:7. Kol. 1:14.

1 Tim. 2:6. Tiit. 2:14. 1 Piet. 1:18 s.

46. Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui eräs sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä.

Matt. 20:29 s. Luuk. 18:35 s.

47. Ja kuullessaan, että se oli Jesus, nasaretilainen, hän rupesi huutamaan ja sanoamaan: „Jesus, Davidin poika, armahda minua!”

Luuk. 17:13.

48. Ja useat ankarasti käskivät häntä vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: „Davidin poika. armahda minua!”

49. Silloin Jesus seisahtui ja sanoi: „Kutsukaat hänet tänne!” Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: „Ole turvallisella mielin, nouse; hän kutsuu sinua.”

50. Niin hän heitti viittänsä päältäään, nousi äkkiä ja tuli Jesuksen tykö.

51. Ja Jesus puhutteli häntä, sanoen:

„Mitä tahdot minua tekemään sinulle?“ Sokea sanoi hänelle: „Rabboni, että saisin näköni jälleeni.“

52. Niin Jesus sanoi hänelle: „Mene, uskosi on pelastanut sinut.“ Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

Matt. 9:22. Mark. 5:34. Luuk. 7:50. 8:48. 17:19.

II Luku.

Jesus tulee ratsastaen Jerusalemiin, kiroo hedelmättömän fikkonapuun, puhdistaa temppelein ja puhuu uskon voimasta.

Ja kun he tulivat lähelle Jerusalemiä, Betfagen ja Betanian luo Olijymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan Matt. 21:1 s. Luuk. 19:29 s. Joh. 12:12 s.

2. Ja sanoi heille: „Menkää kylään, joka on edessänne, niin kohta siihen tullessanne löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei kukaan ihmisen vielä ole istunut; päästäkää se ja tuokaat tänne.“

3. Ja jos joku teille sanoo: „Miksi tuota teette?“ niin sanokaat: „Herra sitä tarvitsee.“ ja kohta hän lähettää sen läänne.“

4. Ja he menivät ja löysivät varsan sidottuna oven vieressä ulkona kujalla ja päästivät sen.

5. Ja muutamat niistä, jotka siellä seisoiivat, sanoivat heille: „Mitä teette, kun päästätte varsa?“

6. Niin he sanoivat niille, niinkuin Jesus oli käskynyt; ja nämä antoivat heidän mennä.

7. Ja he toivat varsan Jesuksen tykö ja panivat vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään. 2 Kun. 9:13.

8. Ja useat levittivät vaatteensa tielle, ja toiset karsivat lehdeksiä puista ja hajoittivat tielle.

9. Ja jotka kulkiivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat: „Hosianna, siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä!“ Ps. 118:25 s. Matt. 23:39.

10. Siunattu olkoon isämme Davidin valtakunta, joka on tulemassa! Hosianna korkeuksissa!“

11. Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin ja meni temppeleihin; ja katseltuaan kaikkea hän läksi niiden kahden-toista kanssa Betaniasta, sillä aika oli jo myöhäinen. Matt. 21:12 s. Luuk. 19:45 s.

12. Kun he eseuravana päivänä läksivät Betaniasta, tuli hänen nälkä.

13. Ja kaukaa nähdessään fikkonapuun, jossa oli lehtiä, hän meni katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Silloin ei näet ollut fikkonain aika.

14. Niin hän lausui ja sanoi sille: „Älköön kukaan ikinä enää syökö

sinusta hedelmiä.“ Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

15. Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja mentyään temppeleihin hän rupesti ajamaan ulos niitä, jotka möivät ja ostivat temppeleissä, ja työnsi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myöjäin istuimet, Job. 2:14.

16. eikä sallinut kenenkään kantaa mitään astiaa temppelein kautta.

17. Ja hän opetti ja sanoi heille: „Eikö ole kirjoitettu: „Minun huoneeni on nimitettävä rukoushuoneeksi kaikille kansoille?“ Mutta te olette tehneet sen rosvojen luolaksi.“

1 Kun. 8:30. Jes. 56:7. Jer. 7:11.

18. Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat sen ja miettivät kuinka surmaisivat hänet; sillä he pelkäsivät häntä, kun kaikki kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksensa.

Matt. 7:28. Mark. 1:22. Luuk. 20:19.

19. Ja myöhän tultua hän meni, kuten tavallisesti, ulos kaupungista.

20. Ja varhain aamulla ohitse kulkiessaan he näkivät fikkonapuun kuivettuneeksi juuriaan myöten.

21. Silloin Pietari muisti Jesuksen sanat ja sanoi hänelle: „Rabbi, katso, fikkonapuu, jonka kiroisit, on kuivettunut.“

22. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Pitäkää usko Jumalaan.“

23. Totisesti sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: „Kohoudu ja heittäy mereen“, eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se tapahtuisi hänelle. Matt. 17:20. Luuk. 17:6.

24. Sentähden sanon teille: kaikki, mitä rukoilette ja anotte, uskaat saavanne, niin se tapahtuu teille.

Matt. 7:7. Luuk. 11:9.

Joh. 14:13. 15:7. 16:23. 1 Joh. 3:22. 5:14. Jaak. 1:5 s.

25. Ja kun seisotte ja rukoilette, niin antakaat anteeksi, jos teillä jotakin on toista vastaan, että Isännekin, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne.“

Matt. 5:23 s. 6:14. Ef. 4:32. Kol. 3:13.

26. Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekaan, joka on taivaassa, anna teille anteeksi rikkomuksianne.“ Matt. 18:35.

27. Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli temppeleissä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat hänen tykönsä.

Matt. 21:23 s. Luuk. 10:1 s.

28. Ja sanoivat hänelle: „Millä vallalla näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?“

Ap. 1:47. 7:27.

29. Mutta Jesus vastasi heille: „Mi-

näkin kysyn teiltä yhtä asiaa; vastatkaat minulle, -niin minä sanon teille millä vallalla näitä teen.

30. Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisiltä? Vastatkaat minulle."

31. Niin he arvelivat keskenään, sanoen: „Jos sanomme: „Taivaasta, niin hän sanoo: „Miksi ette sitten uskooneet häntä?" Luuk. 7:30.

32. Vaisanomemko: „Ihmisiltä?" — Sitä he eivät kansalta tohtineet, sillä kaikki pitivät Johannesta todellisena profettana Matt. 14:5. Mark. 6:20.

33. Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: „Emme tiedä." Niin Jeesus sanoi heille: „En minäkään sano teille millä vallalla näitä teen."

12 Luku.

Jeesus puhuu vertauksen pahoista viinitarhureista, vastaa kysymyksen veronmaksusta ja lain tärkeimmistä käskyistä.

Lesken lahja.

Ja hän rupesi puhumaan heille vertauksin: „Eriäs mies istutti viinitarhan ja pani aidan sen ympäri ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti ulkomaille.

Ps. 80:9 s. Jes. 5:1 s.

Jer. 2:21. Matt. 21:33 s. Luuk. 20:9 s.

2. Ja kun aika tuli, lähetti hän viinitarhurien tykö palvelijan perimään tarhureilta viinitarhan hedelmiä.

3. Mutta he ottivat tämän kiinni, pieksivät ja lähettivät hänet tyhjin käsin pois.

4. Taas hän lähetti heidän tykönsä toisen palvelijan. Ja häntä haavoittivat päähän ja kohtelivat häpeällisesti.

5. Ja hän lähetti vielä toisen, ja tämän he tappoivat; ja samoin he tekivät useille muille: toisia pieksivät, toisia tappoivat.

6. Vielä hänellä oli yksi ainoa poika, jota hän rakasti. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän tykönsä, sanoen: „Kavahtavat kai poikaani."

7. Mutta nuo viinitarhurit sanoivat toisilleen: „Tämä on perillinen; tulkaat, tappakaamme hänet, niin perintö jää meille." 1 Moos. 37:18. Matt. 26:3s.

8. Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta.

9. Mitä nyt viinitarhan herra on tekävä? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.

10. Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: „Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, se on tullut kulmakiveksi;

Pt. 118:22 s. Jes. 28:16.

Ap. t. 4:11. Room. 9:33. 1 Piet. 2:4 s.

11. Herralta tämä on siksi tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme?"

12. Silloin he olisivat halusta ottaneet häntä kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä. Ja he lättivät hänet ja menivät pois.

13. Ja he lähettivät hänen tykönsä muutamia farisealaisia ja herodilaisia kietomaan häntä sanoilla.

Matt. 22:15 s. Luuk. 20:20 s.

14. Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: „Opettaja, me tiedämme, että olet toinen, etkä välitä kenestäkään, sillä et katso ihmisten muotoon, vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukana. Onko luvallista antaa keisarille veroa, vai eikö ole? Tuleeko meidän antaa, vai eikö?"

15. Mutta hän tiesi heidän ulkokulaisuutensa ja sanoi heille: „Miksi kiusaatte minua? Tuokaat minulle denaari nähdäkseni."

16. Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: „Kenen tämä kuva ja päällekirjoitus on?" He sanoivat hänelle: „Keisarin."

17. Jeesus sanoi heille: „Antakaat keisarille mikä on keisarin, ja Jumalalle mikä on Jumalan." Ja he ihmettelivät suuresti häntä. Room. 13:7.

18. Ja hänen tykönsä tuli saddukealaisia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole; ja he kysyivät häneltä, sanoen: Matt. 22:23 s. Luuk. 20:27 s. Ap. t. 23:3.

19. „Opettaja, Mooses on säätänyt meille: „Jos joltakin kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän kuolleen veljensä vaimon ja tuottakoon jälkeläisen veljelleen." 6 Moos. 25:5 s.

20. Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, ei häneltä jäänyt jälkeläistä.

21. Silloin toinen otti hänet, ja hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Niin myös kolmas.

22. Samoin kävi kaikille seitsemälle; heiltä ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista vaimokin kuoli.

23. Kun he nyt ylösnousemuksessa nousevat ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä niillä seitsemällä hän oli ollut vaimona?"

24. Jeesus sanoi heille: „Ettekö siis eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?"

25. Sillä kun kuolleista nouseaan, eivät miehet nai eivätkä naiset mene miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaissa.

26. Mutta mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kerto-

muksessa orjantappurupensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle, sanoen „Minä olen Abrahamin Jumala ja Isaakin Jumala ja Jaakobin Jumala?” 2 Moos 3:6. 16. Ap. t. 7:32. Hebr. 11:16.

27 Ei Jumala ole kuolleiden Jumala, vaan elävien. Suuresti eksytte.”

28. Silloin tuli hänen tykönsä eräs kirjjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä „Mikä on ensimmäinen kaikista käskeyksistä?”

Matt. 22:34 s. Luuk. 20:39 s.

29. Jesus vastasi „Ensimmäinen on tämä „Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa,

5 Moos. 6:4 s. 10:12.

30. ja sinun tulee rakastaa Herraa Jumalaasi koko sydämmestäsi ja koko sielustasi ja koko mielestäsi ja koko voimastasi.

31. Toinen on tämä „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.” Näillä suurempaa ei ole toista käskeytä.”

3 Moos. 19:18. Luuk. 10:27. Joh. 15:12. Room. 13:9. Gal. 5:14. 1 Tim. 1:5. Jaak. 2:8.

32 Niin kirjjanoppinut sanoi hänelle: „Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan; että yksi hän on, ja ettei ole toista kuin hän.

5 Moos. 4:35. Jer. 45:5 s. 46:9

33. Ja häntä rakastaminen koko sydämmestään ja koko ymmärryksestään ja koko voimastaan, ja rakastaminen lähimmäistään niinkuin itseään on enempi kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit.” Hos. 6:6.

34. Kun Jesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle „Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta.” Eikä kukaan enää rohjennut kysyä häneltä.

35. Ja opettaessaan temppeleissä Jesus puhui edelleen ja sanoi: „Kuinka kirjjanoppineet sanovat, että Kristus on Davidin poika?

Matt. 22:41 s. Luuk. 20:41 s. Ps. 110:1. Ap. t. 2:34 s. 1 Kor. 15:25. Hebr. 1:13. 10:12 s.

36. Onhan David itse sanonut Pyhässä Hengessä „Herra sanoi minun Herralleni Istu oikealle puolelleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi alukseksi.”

37 David itse sanoo häntä Herraksi, kuinka hän sitten on hänen poikansa?” Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielellään.

38. Ja opettaessaan hän sanoi „Varokaat kirjjanoppineita, jotka mielellään kävelevät pitkissä viitassa ja haluavat tervehdyksiä toreilla

Matt. 23:1 s. Luuk. 20:45 s.

39. ja etumaisia istuimia synagogoissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa.

40. Nämä, jotka syöväät leskien talot ja nöön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia, saavat sitä kovemman tuomion.”

41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli kuinka kansa pöni rahaa uhriarkkuun. Ja useat rikkaat panivat paljon 2 Kun. 12:9. Luuk. 21:1 s.

42 Niin tuli eräs köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä noin pennin.

43. Ja hän kysyi opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: „Totisesti sanon teille tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun. 2 Kor. 8:12.

44 Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaikki, mitä hänellä oli, koko elöksensä.”

13 Luku.

Jesus puhuu maailman lopun enteistä sekä tulemuksestaan.

Ja kun hän meni ulos temppeleistä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle „Opettaja, katso minkälaiset kivet ja minkälaiset rakennukset!”

Matt. 24:1 s. Luuk. 21:5 s.

2. Jesus vastasi hänelle: „Sinä näet nämä suuret rakennukset. Tähän ei jätetä kiveä kiven päälle, jota ei maahan murreta.”

1 Kun. 9:7 s. Mik. 3:12. Luuk. 19:44.

3. Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä temppeleä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä, heidän ollessaan yksinänsä:

4. „Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä on tunnusmerkki, josta havaitaan tämän kaiken alkavan täytyä?”

5. Niin Jesus rupesi sanomaan heille: „Katsokaat, ettei kukaan teitä eksytä.

Ef. 5:6. Kol. 2:8. 2 Tess. 2:3. 1 Joh. 4:1.

6. Sillä monta tulee minun nimesäni, sanoen „Minä se olen,” ja he eksyttävät monta. 1 Joh. 2:18.

7. Ja kun kuulette sotia ja sanomia sodista, älkää peljästykö. Sillä se pitää tapahtua, mutta loppu ei ole vielä käsissä.

8. Sillä kansa on nouseva kansaan vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, tapahtuu maanjäristyksiä seutu seudulta, ja tulee nälänhädät. Tämä on synnytystuskien alku.

9. Mutta pitäkää te vaari itsesänne. Sillä teidät vedetään oikeuksiin ja teitä pieksetään synagogoissa ja teidät asetetaan maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille.

Matt. 10:17 s. Joh. 15:19. 16:2. Ilm. 2:10.

10. Ja sitä ennen pitää evankeliumi saarnattaman kaikille kansoille.

Mark. 16:15.

11. Mutta kun he vievät teitä oikeuden eteen asetettaviksi, älkää edeltäpäin huolehtiko mitä puhuisitte; vaan mitä teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaat. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä Henki.

Matt. 10:19 s. Luuk. 12:11 s.

12. Veli antaa veltensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiensa vastaan ja tappavat heidät. Mik. 7:5 s. Matt. 10:21 s.

13. Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka kestää loppuun asti, hän pelastuu. Ilm. 2:7.

14. Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen seisovan siinä, jossa sen ei pitäisi seisoa joka tämän lukee, se tarkatkoon - silloin ne, jotka Judeassa ovat, paekoot vuorille;

Dan. 9:27. 12:11.

15. Katolla oleva älköön astuko alas talonsa, älköönkä menkö sisään noutamaan mitään talostaan, Luuk. 17:31.

16. Ja joka on pelkölle mennyt, älköön palatko takaisin noutamaan viittaansa.

17. Voi niitä, jotka ovat raskaina, ja niitä, jotka imettävät noina päivinä!

18. Mutta rukoilkaat, ettei se tapahduisi teillä.

19. Sillä sinä aikana on oleva semmoinen ahdistus, ettei alusta luomakunnan, jonka Jumala on luonut, ole en vertaista ollu tähän asti, eikä tule. Dan. 12:1.

20. Ja ellei Herra lyhentäisi sitä aikaa, ei yksikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut; hän on lyhentänyt sen ajan.

21. Ja jos silloin joku sanoo teille: „Katso, täällä Kristus on” tai: „Katso, tuolla”, niin älkää uskoko. Luuk. 17:23.

22. Sillä väärä kristuksia ja väärä profettoja nousee, ja he tekevät tunnusmerkkejä ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut.

5 Moos. 18:1 s. 2 Tess. 2:11. Ilm. 13:13 s.

23. Mutta olkaat te varoillanne. Katso, minä olen edeltäpäin sanonut teille kaikki. 2 Piet. 3:17.

24. Mutta niinä päivinä, tuon ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee, ja kuu ei anna valoaan,

Jes. 13:10. Hea. 32:7 s.

25. Ja tähdet putoilevat taivaalta, ja taivasten voimat järkkyvät.

26. Ja silloin nähdään Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkauksella.

Dan. 7:13. Matt. 16:27. 25:31. 26:64.

27. Ja silloin hän lähettää enkelin-

sä; ja kokoa valittunsa neljältä ilmansuunnalta, maan äärestä taivaan ääreen asti.

28. Mutta oppikaat fikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo tulee meheväksi ja lehdet pukeavat, niin tiedätte, että kesä on lähellä.

29. Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.

30. Totisesti sanon teille: tämä sukunta ei katoa, ennenkuin tämä kaikki tapahtuu.

31. Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa. Ps. 102:27. 119:89. Jer. 40:3. 51:3. Matt. 5:18. Hebr. 1:11 s.

32. Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä. Ap. 1:7. 1 Tess. 5:1 s.

33. Olkaat varoillanne; valvokaat ja rukoilkaat, sillä ette tiedä milloin se aika tulee.

Matt. 25:13. Luuk. 12:40. 1 Tess. 5:6.

34. On niinkuin miehen matkustaes- sa ulkomaille: kun hän jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, jokaiselle oven tehtävänsä, käski hän myös ovenvartijan valvoa.

35. Valvokaat siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö vai yösydännä vai kukonjaulun-aikana vai varhain aamulla;

36. jottei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä nukkumasta.

37. Mutta minkä teille sanon, sen sanon kaikille: valvokaat!”

14 Luku.

Jesús voidellaan, myöskin, syö pääsiäisilampaan, asettaa Ehtoollisen, kärsii Getsemassa ja tutkitaan neuvoston edessä, Pietari kieltää tuntevansa Jesusta.

Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, ja yliopit ja kirjanoppi- neet miettivät, kuinka ottaisivat hänet kavaluudella kiinni ja tappaisivat.

2 Moos. 12:15. Matt. 21:2 s. Luuk. 22:1 s.

2. Sillä he sanoivat: „Ei juhlanä, ettei syntyisi meliä kansassa.

3. Ja kun hän oli Betaniassa, spitälisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialia ollessaan eräs nainen, jolla oli mukanaan alabasteripullo väärentämätöntä, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja valoi voiteen hänen päänsä päälle.

Matt. 26:6 s. Joh. 11:2. 12:1 s.

4. Niin muutamatsiellä olevista närkästyivät ja sanoivat keskenään: „Mitä varten tämä voide tuhlatiin?”

5. Ollisihan saattanut myöskin tämän

voiteen enemmän kuin kolmestasadasta denaarista ja antaa ne köyhille." Ja he toruivat naista.

6. Mutta Jesus sanoi „Antakaat hänen olla Miksi pahoittatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn minulle.

7. Ainahan teillä on köyhät keskuudessanne, ja milloin tahdotte, saatatte heille hyvää tehdä; mutta minua ei teillä ole aina. 5 Moos. 15:11

8. Hän teki, minkä hän voi. Edeltäkäsikin hän voiteli ruumistani hautaamista varten.

9. Totisesti sanon teille. missä ikänä evankeliumi saarnataan koko maailmassa, siellä sekini, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistokseen."

10. Ja Juudas Iskariot, joka oli yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo pettääkseen hänet heille.

Matt 26:14 s. Luuk 2:23 s.

11. Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat he ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Ja hän mietti kuinka saisi hänet sopivassa tilaisuudessa kavaletuksi. 1 Tim. 6:9 s.

12. Ja ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä, kun pääsiäislammasta teurastettiin, hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: „Mihin tahdot, että menemme tekemään valmistukset, syödäksesi pääsiäislampaan?"

2 Moos. 12:17 s. Matt. 26:17 s. Luuk. 22:7 s.

13. Niin hän lähetti kaksi opetuslapsistaan ja sanoi heille: „Menkää kaupunkiin, niin teillä vastaan, tule mies kantaen vesiastiaa; seuratkoot häntä.

14. Ja sanokaat isännälle siinä talossa, johon hän menee sisälle: „Opettaja sanoo: Missä on minulle varattu vierashuone, jossa söisin pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?"

15. Ja hän näyttää teille suuren huoneen yläkerrassa, aterioitseville varustetun ja valmiin; valmistakaa siellä meille."

16. Niin opetuslapset läksivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan kuin Jesus oli sanonut heille, ja valmistivat pääsiäislampaan.

17. Ja illan tultua hän saapui sinne niiden kahdentoista kanssa.

Matt. 26:20 s. Luuk. 22:14 s. Joh. 13:21 s.

18. Ja heidän ollessaan pöydässä ja syödessään, Jesus sanoi: „Totisesti sanon teille: yksi teistä, joka syö minun kanssani, on minut pettävä." Ps. 41:10.

19. Niin he kävivät murheellisiksi ja rupeivät sanomaan hänelle, toinen toisensa perästä: „En suinkaan minä se ole?" ja toinen. „En suinkaan minä se ole?"

20. Hän sanoi heille. „Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa vatiini minun kanssani.

21. Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta ihmisen Poika petetään! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

22. Ja heidän syödessään hän otti leivän, siunasi, taivoi ja antoi heille ja sanoi: „Ottakaat, tämä on minun ruumiini." 1 Kor. 11:23 s.

23. Ja hän otti kalkin, kiitti ja antoi heille; ja he kaikki joivat siitä.

24. Ja hän sanoi heille: „Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä.

2 Moos. 24:8. Jer. 31:31. Sak. 9:11. Hebr. 8:8.

25. Totisesti sanon teille: en juo enää viinipuun hedelmää, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."

26. Ja veisattuaan kiitosvirren, he läksivät ulos Öljymäelle. Mat. 26:30 s.

Luuk. 22:31 s. Ps. 119—118. Job. 18:1.

27. Ja Jesus sanoi heille: „Kaikki teloukkaannutte minuun tänä yönä, sillä on kirjoitettu: „Minä lyön paimenen, ja lampaat hajoitetaan."

Sak. 13:7. Joh. 16:32.

28. Mutta sitten kun nousen ylös, käyn teidän edelläne Galileaan."

Matt. 26:7. 10. 16. Mark. 16:7.

29. Niin Pietari sanoi hänelle: „Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kumminkaan minä."

30. Jesus sanoi hänelle: „Totisesti sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmasti kiellät minut." Joh. 13:37 s.

31. Mutta hän vakuutti vielä enemminkin: „Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään kiellä sinua." Ja samoin kaikki muutkin sanoivat.

32. Ja he tulivat paikkaan, jonka nimi on Getsemani; ja hän sanoi opetuslapsilleen: „Istukaat tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen."

Matt. 26:36 s. Luuk. 22:40 s.

33. Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johannexen, ja hän alkoi kauhistua ja olla ahdistuksessa.

34. Ja hän sanoi heille: „Steluni on suuresti murheellinen kuolemaan saakka; olkaat tässä ja valvokaat."

Joh. 13:27.

35. Ja hän meni vähän etemmäksi, jankesi maahan ja rukoihi, että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi,

36. ja sanoi: „Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota minulta pois

tämä kalkki. Kuitenkin, älköön ta-
pahtuko mitä minä tahdon, vaan mi-
tä sinä tahdot!" Joh. 6:9. Hebr. 5:7 s.

37. Ja hän palasi ja tapasi heidät nuk-
kumasta ja sanoi Pietarille: „Simon,
nukutko? Etkö jaksanut yhtä het-
keä valvoa?

38. Valvokaat ja rukoukkaat, ettette
joutuisi kiusaukseen; henki tosin on
altis, mutta liha on heikko.“

1 Kor. 16:18. Gal. 5:17. 1 Piet. 5:8.

39. Ja taas hän meni pois ja rukoili.
sanoen samat sanat.

40. Ja palatessaan hän taas tapasi
heidät nukkumasta, sillä heidän sil-
miään kovin painosti; ja he eivät
lietäneet mitä vastaisivat hänelle.

41. Ja hän tuli kolmannen kerran
ja sanoi heille: „Te nukutte vielä
ja lepätte!“ Jo riittää. Hetki on tul-
lut; katso, Ihmisen Poika annetaan
syntisten käsiin.

42. Nouskaat, lähtekäämme; kat-
so, se, joka pettää minut, on lähes-
tynyt.“

43. Ja heti, hänen vielä puhuessaan,
Juudas, yksi niistä kahdestatoista,
saapui, ja hänen mukanaan mie-
koilla ja sauvoilla varustettu joukko
ylipappien ja kirjanoppineiden ja
vanhien luota.

Matt. 26:47 s. Luuk. 22:47 s. Joh. 18:2 s.

44. Mutta se, joka petti hänet, olisi-
pinut heidän kanssaan merkistä, sa-
noen: „Jota minä suutelen, hän se
on; ottakaat hänet kiinni ja viekää
tarkasti vartioiden pois.“

45. Ja tultuaan hän heti astui hänen
tykönsä ja sanoi: „Rabbi,“ ja suu-
teli häntä. 2 Sam. 20:9.

46. Silloin he kävivät häneen käsik-
si ja ottivat hänet kiinni.

47. Mutta eräs lähellä seisovista veti
miekkansa, iski ylimmäisen papin
palvelijaa ja sivalsi häneltä korvan.

48. Niin Jesus puhui heille ja sanoi:
„Niinkuin rosvoa vastaan olette läh-
teneet miekoin ja sauvoin vangitse-
maan minua.“

49. Joka päivä olen ollut luonanne
opettaen temppelissä, ettekä ole otta-
neet minua kiinni. Mutta tämä ta-
pahtuu, että kirjoitukset kävisivät to-
teen.“ Jes. 66:12.

50. Niin he kaikki jättivät hänet ja
pakenivat. Job 19:13. Ps. 88:9.

51. Ja häntä seurasi eräs nuorukai-
nen, jolla oli ympärillään liinavaate,
paljaalle iholle heitettyinä; ja he otti-
vat hänet kiinni.

52. Mutta hän jätti liinavaatteen ja
pakeni alastonna.

53. Ja he veivät Jesuksen ylimmäi-
sen papin luo, jonne kaikki ylipapit

ja vanhimmat ja kirjanoppineet kö-
kooutuivat.

Matt. 26:57 s. Luuk. 22:54 s. Joh. 18:12 s.

54. Ja Pietari seurasi häntä etäältä
ylimmäisen papin palatsin sisäpi-
halle asti ja istui käskyläisten jouk-
koon ja lämmitteli tullen ääressä.

55. Mutta ylipapit ja koko neuvosto
etsivät todistusta Jesusta vastaan tap-
paaksensa hänet, mutta eivät löytä-
neet. Matt. 26:59 s. Luuk. 22:63 s. Joh. 18:19 s.

56. Useat kyllä todistivat väärin hän-
tä vastaan, mutta todistukset eivät
olleet yhtäpitäviä.

57. Niin muutamat nousivat ja todis-
tivat väärin häntä vastaan, sanoen:

58. „Me olemme kuulleet hänen sa-
novan: „Minä hajotan maahan tä-
män käsin tehdyn tempelin ja ra-
kennan kolmessa päivässä toisen, jo-
ka ei ole käsin tehty.““

Mark. 15:29. Joh. 2:19. Ap. t. 6:14.

59. Mutta eivät näinkään heidän to-
distuksensa olleet yhtäpitäviä.“

60. Silloin ylimmäinen pappi nousi
ja astui esille ja kysyi Jesukselta, sa-
noen: „Etkö vastaa mitään siihen,
mitä nämä todistavat sinua vastaan?“

61. Mutta hän oli vaihi eikä vastan-
nut mitään. Taas ylimmäinen pappi
kysyi häneltä ja sanoi hänelle: „Olet-
kosinä Kristus, sen Ylistetyn Poika?“

Jes: 53:7.

62. Niin Jesus sanoi: „Olen; ja te
saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan
Voiman oikealla puolella ja tulevan
taivaan pilvissä.“ Ps. 110:1. Dan. 7:13.

Matt. 24:30. 25:31. 26:64. Mark. 13:26.

Ap. t. 1:11. Room. 14:10. 1 Tess. 4:16. Ilm. 1:7

63. Silloin ylimmäinen pappi repäisi
vaatteensa rikki ja sanoi: „Mitä me
enää tarvitsemme todistajia?

64. Te kuulitte hänen pilkkansa. Mi-
tä arvelette?“ Niin he kaikki tuomit-
sivat hänet kuoleman ansainneeksi.

3 Moos. 24:16. Joh. 19:7.

65. Ja muutamat rupesivat sylke-
mään häntä ja peittämään hänen kas-
vojaan ja lyömään häntä nyrkillä ja
sanomaan hänelle: „Profetioi.“ Ja
palvelijat ottivat hänet ja löivät hän-
tä poskelle. Jes. 50:6.

66. Kun nyt Pietari oli alhaalla sisä-
pihalla, tuli sinne eräs ylimmäisen
papin palvelijattarista,

Matt. 26:69 s. Luuk. 22:64 s. Joh. 18:17. 26 s.

67. ja nähdessään Pietarin lämmitteli-
levän, hän katsoi häneen ja sanoi:
„Sinäkin olit Jesuksen, tuon nasare-
tilaisen, seurassa.“

68. Mutta hän kielsi, sanoen: „En
tiedä, enkä käsitä mitä sanot.“ Ja
hän meni ulos etupihaan; ja kukko
lauloi.

69. Ja nähdessään hänet siellä palvelijatar rupeusi taas sanomaan lähellä seisoville: „Tämä on yksi heistä.“

70. Mutta hän kielsi uudestaan. Ja vähän sen jälkeen lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: „Totisesti olet yksi heistä, sillä oletahan sinä galilealainen, ja puheesi on senkaltainen.“

71. Mutta hän rupeusi manaamaan itseänsä ja vannomaan: „En tunne sitä miestä, josta puhutte.“

72. Ja samassa kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jesuksen sanat, kuinka hän oli sanonut hänelle: „Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, kiellät sinä kolmasti minut.“ Ja kun hän sitä ajatteli, puhkesi hän itkuun.

Matt. 26:34. Mark. 14:30. Joh. 13:38.

15 Luku.

Jesus on Pilatuksen tutkittavana. Barabbas päästetään; Jesus tuomitaan, ristiinnaulitaan kahden rosvon väliin, kuolee ristillä ja haudataan.

Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet, se on koko neuvosto, pitivät neuvottelun; ja sidottuaan Jesuksen he veivät hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin.

Ps. 2:2. Matt. 27:1 s.

Luuk. 22:66. 23:1. Joh. 18:28. Ap.t. 3:13. 4:26 s.

2. Niin Pilatus kysyi häneltä: „Oletkosinä Juutalaisten kuningas?“ Hän vastasi ja sanoi hänelle: „Olen.“

Matt. 27:11 s.

Luuk. 23:2 s. Joh. 18:29 s. 1 Tim. 6:13.

3. Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan.

4. Niin Pilatus taas kysyi häneltä, sanoen: „Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan!“

5. Mutta Jesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

Joh. 19:9.

6. Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, kenenkä anoivat,

Matt. 27:15 s. Luuk. 23:17 s. Joh. 18:39 s.

7. Niin siellä oli mies, nimeltä Barabbas, vangittu muiden kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa olivat tehneet murhan.

8. Ja kansa huusi ja rupeusi pyytämään, että hän tekisi heille niinkuin hänen tapansa oli.

9. Pilatus vastasi heille, sanoen: „Tahtotteko, että päästän teille Juutalaisten kuninkaan?“

10. Sillä hän tiesi, että ylipapit kaudesta olivat hänet antaneet hänen käsiinsä.

11. Mutta ylipapit yllyttivät kansaa

anomaan, että hän ennemmin päästäisi heille Barabbaan. Ap. t. 3:14.

12. Ja Pilatus rupeusi taas puhumaan ja sanoi heille: „Mitä sitten tahtotte minua tekemään hänelle, jota sanotte Juutalaisten kuninkaaksi?“

13. Niin he vastasivat, huutaen: „Ristiinnaulitse hänet!“

14. Mutta Pilatus sanoi heille: „Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?“ Mutta he huusivat vielä kovemmin: „Ristiinnaulitse hänet!“

15. Ja kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle mieliksi, päästi hän heille Barabbaan. mutta Jesuksen hän ruoskitti ja antoi ristiinnaulittavaksi.

16. Niin sotamiehet veivät hänet palatsin pihalle, jossa päävartio oli, ja kulsivat koko sotilajoukon kokoon.

Matt. 27:27 s. Joh. 19:2 s.

17. Ja he pukivat hänen yllensä purppuravaatteen, väänivät orjantappuroista sepeleen ja panivat sen hänen päähänsä

18. Ja rupeivat tervehtimään häntä. „Terve, Juutalaisten kuningas!“

19. Ja he löivät häntä päähän ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.

Jes. 50:6. 53:7

20. Ja kun olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuravaatteen ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet ulos ristiinnaulitukseen hänet.

21. Ja he pakoittivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiään. Matt. 27:32s. Luuk. 23:26s. Joh. 19:17 s.

22. Ja he veivät hänet paikalle, jonka nimi on Golgata, se merkitsee Pääkallon-paikka.

23. Ja he tarjosivat hänelle mirhalla sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä ottanut.

Ps. 69:22.

24. Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaä, minkä mikin oli saava.

Ps. 22:19.

25. Oli kolmas tunti, kun he nautitsivat hänet ristiin.

26. Ja siihen oli pantuna tämä päällekirjoitus, joka ilmoitti hänen syynsä: „Juutalaisten kuningas.“

27. Ja he ristiinnaulitsivat hänen kanssaan kaksi rosvoa, toisen hänen oikealle ja toisen hänen vasemmalle puolelleen.

28. Ja niin se kirjoitus kävi toteen, joka sanoo: „Ja hän luettiin pahantekijäin joukkoon.“ Jes. 53:12. Luuk. 22:37.

29. Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä ja nyökyttivät päätänsä

ja sanoivat: „Voi sinua, joku hajoi-
tat maahan temppelin ja kolmessa
päivässä sen rakennat, Ps. 22:8. 109:25.

Mark. 14:58. Joh. 2:19. Ap. t. 6:14.

30. auta itseäsi ja astu alas rististä!”

31. Samoin ylipäpitkin ynnä kirjan-
oppineet keskendän pilkkasivat hän-
tä ja sanoivat: „Muuta hän on aut-
tanut, itseään ei voi auttaa.

32. Astukoon hän, Kristus, Israelin
kuningas, nyt alas rististä, että nä-
kisimme ja uskoisimme.“ Myös ne,
jotka olivat ristiinnaulitut hänen
kanssaan, solvasivat häntä.

33. Ja kuudenella tunnilla tuli yli
koko maan pimeä, jota kesti yhdek-
santeen tuntiin asti.

34. Ja yhdeksännellä tunnilla Jesus
huusi korkealla äänellä: „Eeli, Eeli,
lama sabaktani?“ Se on käännetty-
nä: Jumalani, Jumalani, miksi hyl-
käsit minut? Ps. 22:2.

35. Niin muutamat siinä seisova-
kun sen kuulivat, sanoivat: „Katso,
hän huutaa Elijata.“

36. Ja muuan juoksi ja täytti sienen
happamalla viinillä, pani sen ruo-
von päähän ja antoi hänelle juoda,
sanoen: „Annas, katsokaamme tu-
leeko Elija ottamaan häntä alas.“

Ps. 69:22.

37. Silloin Jesus huusi korkealla
äänellä ja heitti henkensä.

38. Ja temppelin esirippu repesi
kahtia ylhäältä alas asti.

2 Moos. 26:31. 36:35. 2 Aik. 3:14. Hebr. 10:19 s.

39. Mutta kun sadanpäällikkö, joka
seisoi häntä vastapäätä, näki hänen
näin huutaen heittävän henkensä,
sanoi hän: „Totisesti tämä ihminen
oli Jumalan Poika.“

40. Ja siellä oli naisiakin etäältä
katselemassa. Näiden joukossa oli
myös Maria Magdaleena ja Maria,
Jaakob nuoremman ja Joseen äiti,
ja Salome, Luuk. 8:2 s.

41. jotka, hänen ollessaan Galileas-
sa, seurasivat häntä ja palvelivat
häntä, sekä useita muita naisia, jot-
ka olivat tulleet hänen kanssaan ylös
Jerusalemiin.

42. Ja jo samana iltana, koska oli
valmistuspäivä, se on sabbatin aatto-
päivä, Matt. 27:57 s. Luuk. 23:50 s. Joh. 19:38 s.

43. tuli Josef arimatjalainen, arvo-
kas neuvoston jäsen, joka hänkin
odotti Jumalan valtakuntaa, rohka-
si mielensä ja meni Pilatuksen tykö
ja pyysi Jesuksen ruumista.

44. Niin Pilatus ihmetteli oliko hän
jo kuollut, ja kutsuttuaan tykönsä
sadanpäällikön, kysyi tätä, oliko hän
jo kauan ollut kuolleena.

45. Ja saatuaan sadanpäälliköltä

siitä tiedon, hän lahjoitti ruumiin
Josefille.

46. Tämä osti liinavaatteen ja otti
hänet alas, kääri hänet liinavaat-
teeseen ja pani hautaan, joka oli ha-
kattu kallioon, ja vieritti kiven hau-
takammion ovelle.

47. Ja Maria Magdaleena ja Maria,
Joseen äiti, katselivat mihin hänet
pantiin.

16 Luku.

Jesus nousee kuolleista, ilmestyy Maria
Magdaleenalle ja opetuslapsilleen, käskee
saarnaamaan evankeliumia ja astuu ylös
taivaaseen.

Ja sabbatin kuluttua Maria Magda-
leena ja Maria, Jaakobin äiti, ja
Salome ostivat hyvänhajuisia yrte-
jä mennäksään voitelemaan häntä.

Matt. 28:1 s. Luuk. 24:1 s. Joh. 20:1 s.

2. Ja viikon ensimmäisenä päivänä
he tulivat haudalle sangen varhain,
auringon noustessa.

3. Ja he sanoivat toisilleen: „Kuka
meille vierittää kiven pois hauta-
kammion ovelta?“

4. Ja katsaitessaan ylös he näki-
vät kiven pois vieritetyksi; se oli
näet hyvin suuri.

5. Ja mentyään sisälle hautakam-
mioon, ne näkivät nuorukaisen istu-
van oikealla puolella, puettuna pit-
kään, valkoiseen vaatteeseen; ja he
peljästyivät kovin.

6. Mutta hän sanoi heille: „Älkää
olko peloissanne; te etsite Justea,
nasaretilaista, sitä ristiinnaulittua.
Hän on noussut ylös; ei hän ole
täällä. Katso, tässä on paikka, johon
panivat hänet.“

7. Mutta menkää sanomaan hänen
opetuslapsilleen ja Pietarille, että
Hän käy teidän edellänne Galileaan;
siellä saatte nähdä hänet, niinkuin
hän sanoi teille.“

Mark. 14:28. Ap. t. 1:3. 13:31. 1 Kor. 15:5.

8. Niin he tulivat ulos ja pakenivat
haudalta, sillä heidät oli vallannut
vavistus ja hämmästys, eivätkä sa-
noneet kellekään mitään, sillä he
pelkäisivät.

9. Mutta ylösnousemisensa jälkeen
varhain viikon ensimmäisenä päi-
vänä hän ilmestyi ensiksi Maria Mag-
daleenalle, josta hän oli ajanut ulos
seitsemän perkelettä. Luuk. 8:2.

10. Tämä meni ja vei sanan niille,
jotka olivat olleet Jesuksen kanssa,
ja jotka nyt surehtivat ja itkivät.

11. Mutta kun nämä kuulivat, että
hän eli, ja että Maria oli hänet näh-
nyt, eivät he uskoneet.

12. Ja sen jälkeen hän toisenmuo-

toisena ilmestyi kahdelle heistä, kun he kävelivät, kulkien maalle.

Luuk. 24:13 s.

13. Nekin menivät ja veivät sanan niille toisille; mutta nämä eivät uskoneet heitäkään.

14. Sittemmin hän ilmestyi niille yhdelletoista itselleenkin heidän ollessaan pöydässä; ja hän soimasi heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseksi.

Luuk. 24:36 s. Joh. 20:19 s. 1 Kor. 15:5,7.

15. Ja hän sanoi heille: „Menkäätkä kaikkeen maailmaan ja saarnatkaat evankeliumia kaikille luoduille.

Matt. 28:19.

16. Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tulee kadotetuksi.

Joh. 8:18,36. Ap. t. 16:31. Room. 1:16.

17. Mutta nämä tunnusmerkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos perkeleitä, puhuvat uusilla kielillä, Luuk. 10:17. Ap. t. 5:16. 8:7. 10:46. 16:18. 19:6. 1 Kor. 12:10.

18. poistavat käsin kärmeitä, ja jos juovat jotakin kuolettavaa, ei se vahingoita heitä; he panevat käntensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.“

Matt. 10:8.

Luuk. 10:19. Ap. t. 28:3,8. Jaak. 5:14 s. 19. Kun nyt Herra Jesus oli puhunut heille, otettiin hän ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.

Luuk. 24:50 s. Ap. t. 1:4 s. 7:55. 1 Tim. 3:16.

20. Mutta he läksivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien tunnusmerkien kautta.

Ap. t. 14:3. Hebr. 2:4.

LUUKKAAN EVANKELIUMI.

I Luku.

Enkelin ilmestys Sakariaalle ja Marialle. Marian käynti Elisabetin luona. Johanneksen syntyminen.

Koska useat ovat runvenne kirjoittamaan niistä asioista, joista meillä täydellinen tieto on,

2. niinkuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat nähneet omin silmin ja olleet sanan palvelijoina,

Hebr. 2:3. 1 Joh. 1:1.

3. niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta pitäen kaikki, katsonut hyväksi kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, arvoisin Teofilus,

Ap. t. 1:1.

4. että oppisit tuntemaan kuinka varmoja ne asiat ovat, joita sinulle on opetettu.

5. Herodeksen, Judean kuninkaan, aikana oli eräs pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastosta; ja hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, ja hänen nimensä oli Elisabet. Aik. 24:10. 19.

6. He olivat molemmat vanhurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran käskyissä ja säännöissä nuhteettomina.

7. Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet iäkkäiksi.

8. Niin tapahtui, kun hänen osastonsa vuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä,

9. että hän tavanmukaisessa pappis-

tehtävien arpomisessa sai osakseen mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.

2 Moos. 30:7. Jer. 9:6.

10. Ja kaikki kansa oli ulkopuolella rukoilemassa suitsutuksen aikana.

3 Moos. 16:17.

11. Silloin ilmestyi hänelle Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.

12. Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästyi, ja hänet valtasi pelko.

13. Mutta enkeli sanoi hänelle: „Älä pelkää, Sakarias; sillä rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on pantava hänen nimekseen Johannes.

14. Ja hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja useat iloitsevat hänen syntymisestäään.

15. Sillä hän on oleva suuri Herran edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo, ja hän täyttyy Pyhällä Hengellä jo äitinsä kohdussa.

4 Moos. 6:3. Tuom. 13:4. Jer. 1:5. Matt. 11:9 s.

16. Ja hän kääntää monta Israelin lapsista Herran, heidän Jumalansa tykö.

17. Ja hän käy hänen edellään Elijan hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämmet lapsiin ja tottelemattomat vanhurskasten mielialaan, näin Herralle toimittaakseen valmistetun kansan.“

Mal. 4:6. Matt. 3:3. Mark. 9:11 s.

18. Niin Sakarias sanoi enkelille:

„Mistä voia sen tietää? Sillä minä olen vanha, ja vaimoni on jo iäkäs!”

1 Moos. 17:17.

19. Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: „Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minä olen lähetty puhuttelemaan sinua ja julistamaan sinulle tämän ilosanoman.

Dan. 8:16. 9:21. Hebr. 1:14.

20. Ja katso, sinä tulet äännettömäksi ja puhumaan kykenemättömäksi siihen päivään saakka, jona tämä tapahtuu, sentähden ette uskonut sarojani, jotka käyvät toteen aikanaan!”

21. Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin kauan viipyi temppelessä.

22. Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille; silloin he älyivät hänen nähneen näyn temppelessä. Ja hän viittasi heille ja jäi mykäksi.

23. Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.

24. Ja niiden päivän perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pittytyi salassa viisi kuukautta; ja hän sanoi:

25. „Näin Herra on tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi puoleeni ottaakseen pois minulta ihmisten ylönskatseen.”

1 Moos. 30:23.

26. Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin eräiseen Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,

27. neitsyenluo, joka oli kihlattu Josef nimiselle miehelle Davidin huoneesta; ja neitsyen nimi oli Maria.

Matt. 1:18. Luuk. 2:5.

28. Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä, enkeli sanoi: „Terve, armoitettu! Herra on sinun kanssasi; siunattu sina naisten seassa!”

29. Mutta hän hämmästyi siitä puheesta ja ajatteli millainen tämä tervehdys oli.

30. Näin enkeli sanoi hänelle: „Älä pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut armon Jumalan tykönä.

31. Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja synnyität pojan, ja sinun on pantava hänen nimekseen Jesus.

Jes. 7:14. Matt. 1:21. Luuk. 2:21.

32. Hän on oleva suuri ja on nimittävää Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala antaa hänelle Davidin, hänen isänsä, valtaistuimen.

2 Sam. 7:12 s. Ps. 132:11. Jes. 9:6 s.

33. Ja hän on oleva Jankobin huoneen kuningas ijankaikkisesti, ja hänen valtakunnallaan ei ole loppua oleva.”

1 Aik. 17:14. Ps. 45:7. 99:37. Jer. 23:5. Dan. 2:44. 7:14. 27. Mik. 4:7. Hebr. 1:8.

34. Niin Maria sanoi enkelille. „Kuinka tämä on tapahtuva, kun en miehestä tiedä?”

35. Enkeli vastasi ja sanoi hänelle. „Pyhä. Henki tulee päällesi, ja Korkeimman voima varjoo sinut; sentähden onkin se pyhä, joka syntyy, nimitettävä Jumalan Pojaksi

Matt. 1:18. 20.

36. Ja katso, sukulaisesi Elisabet, hänkin on siittänyt pojan vanhalla iälläään, ja tämä on kuudes kuukausi hänellä, jota sanottiin hedelmättömäksi;

37. sillä Jumalalle ei mikään asia ole mahdoton.”

1 Moos. 18:14. Job 42:2. Jer. 32:17. 27.

Sak. 8:6. Matt. 19:26. Mark. 10:27.

38. Silloin Maria sanoi: „Katso, olen Herran palvelijatar; tapahtukoon minulle sanasi mukaan.” Ja enkeli lähti hänen luotaan.

39. Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kiireesti vuorimaahan eräseen Juudan kaupunkiin

40. ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia.

41. Ja tapahtui, kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, niin lapsi hypähti hänen kohdussaan; ja Elisabet täytti Pyhällä Hengellä

42. ja puhkesi korkealla äänellä puhumaan ja sanoi: „Siunattu sinä naisten joukossa, ja siunattu kohtusi hedelmä!

43. Ja kuinka minulle tämä tapahtuu, että Herrani äiti tulee minun luokseni?

44. Sillä katso, kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, hypähti lapsi riemastuksesta kohdussani.

45. Ja autuas sinä, joka uskoit, sillä se on käyvä täytännön, mikä Herran käskystä on sanottu sinulle.”

Luuk. 11:28.

46. Ja Maria sanoi: „Sieluni suuresti ylistää Herraa,

1 Sam. 2:1.

47. ja henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani;

48. sillä hän on kääntänyt katseensa palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästälähin kaikki sukupolvet kiittävät minua autuaaksi;

49. sillä Voimallinen on tehnyt suuria ihmeitä minulle, ja hänen nimensä on pyhä,

Ps. 126:2a.

50. ja hänen laupeutensa kestää polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät.

2 Moos. 20:6. Ps. 103:17.

51. Hän on tehnyt voimallisia tekoja käsivarrellaan; hän on hajoittanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämissään.

2 Sam. 22:28. Ps. 38:10.

Jes. 51:9. 99:10. 1 Piet. 5:5.

52. Hän on kukistanut valtiat valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.

1 Sam. 2:7. Job 5:11 s. Ps 113:7. 147:6.

53. Näkkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä ja rikkaat hän on laske-
nut luotaan tyhjinä.

1 Sam. 2:5. Ps. 34:10 s. 107:9.

54. Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaen laupeuttaan

Jes. 41:8 s. Jer. 31:8. 20.

55. Abrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on puhunut isillemme.

1 Moos. 17:7. 19. 18:18. 3 Moos. 26:42. Mik. 7:20.

56. Ja Maria oli hänen luonaan noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa.

57. Multa Elisabetin synnyttämisen aika tuli; ja hän synnytti pojan.

58. Ja kun hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli tehnyt suuren laupeuden häntä kohtaan, iloitsivat he hänen kanssaan.

59. Ja kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat nimittää häntä hänen isänsä nimeltä Sakariaaksi.

1 Moos. 17:12. 3 Moos. 12:3.

60. Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: „Ei suinkaan, vaan hän on nimittettävä Johanneseksi.“

61. Niin he sanoivat hänelle: „Eihän suvussasi ole ketään, jota nimittäään sillä nimellä.“

62. Ja he viittaamalla kysyivät hänen isältään miksi hän tahtoi hänet nimittettäväksi.

63. Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: „Johannes on hänen nimensä.“ Ja kaikki ihmettelivät.

64. Ja heti hänen suunsa aukeni, ja hänen kielensä pääsi valliin, ja hän puhui kiittäen Jumalaa.

65. Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuville, ja koko Judean vuorimaassa kertoeltiin kaikki nämä tapahtumat;

66. ja kaikki, jotka niistä kuulivat, panivat ne sydämmelleen ja sanoivat: „Mikähän tästä lapsesta tuleekaan?“ Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

67. Ja Sakariäs, hänen isänsä, täytti Pyhällä Hengellä ja ennusti, sanoen:

68. „Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen,

Jes. 43:1. Luuk. 7:16.

69. ja nostattanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Davidin huoneessa

1 Sam. 2:10. Ps. 132:17.

70. — niinkuin hän on ikivanhoista ajoista asti puhunut pyhän profetaisensa suun kautta —

71. pelastaakseen meidät vihollisistamme ja kaikkien meitä vihaavien kädestä,

Jes. 35:4.

72. tehdäkseen laupeutta isillemme ja muistaaksensa pyhää liittoaan,

1 Moos. 17:7. Ps. 105:8 s. 106:45. Jer. 31:31.

73. sitä valaa, jonka hän vannoi Abrahamille, isillemme; suodakseen meidän,

1 Moos. 22:16 s. Hebr. 6:13. 17.

74. vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelotta palvelva häntä

75. pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinä.

1 Piet. 1:15.

76. Ja sinä, lapsi, olet nimittettävä Korkeimman profetaksi, sillä sinä olet käyvä Herran kasvojen edellä valmistamassa hänen teitään,

Jes. 40:3. Mal. 3:1. Matt. 3:3.

77. antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksi-saamisessa,

Jer. 31:34. Luuk. 3:3.

78. Jumalamme sydämmellisen laupeuden tähden, jolla meidän luoksemme tulee korkeudesta koitto,

4 Moos. 24:17. Mat. 4:2.

79. loistaakseen meille, jotka istumme pimeässä ja kuolon varjossa, ja ojentaakseen jalkamme rauhan tielle.

Jes. 9:1. 42:7. 60:1. Matt. 4:16.

80. Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaissa siihen päivään asti, jolloin esiintyi Israelille.

Luuk. 2:40.

2 Luku.

Jesus syntyy Betlehemissä. Ilmoitus paimenille. Taivaallinen sotajoukko ylistää Jumalaa. Jesus ympärileikataan ja tuodaan temppeleihin. Simeon ja Anna. Jesus kahden-toistavuotiaana temppeleissä.

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustus antoi käskyn, että koko maailma oli verolle pantava.

2. Tämän verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

3. Ja kaikki menivät panettamaan itsensä verolle, kukin omaan kaupunkiinsa

4. Niin Josefkin lähti Galileasta Nasaretin kaupungista ylös Judeaan, Davidin kaupunkiin, jonka nimi on Betlehem, hän kun oli Davidin huonetta ja sukua.

1 Sam. 16:1. Mik. 5:2. Joh. 7:42.

5. panettamaan itsensä verolle Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.

Matt. 1:18. Luuk. 1:27.

6. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli.

7. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapalotti hänet ja pani hänet

seimään, koska heillä ei ollut sijaa majassa Matt. 1:25.

8. Samassa paikkakunnassa oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

9. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja heidät valtasi suuri pelko.

10. Mutta enkeli sanoi heille „Alkäätkä peljättkö: sillä, katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle.“

11. teille on tänään Davidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.

12. Ja tämä on teille tunnusmerkinä: te löydätte vastasyntyneen lapsen kapaloituna ja seimässä makavana.“

13. Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:

Dan. 7:10. Ilm. 5:11 s.

14. „Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa, ja maan päällä rauha, ja ihmisille hyvä mielisuusio!“

Jes. 57:19. Luuk. 19:38. Room. 5:1. Ef. 2:14, 17.

15. Ja kun enkelit olivat menneet paimenten tyköä taivaasen, niin nämä puhuivat toisilleen: „Menkäämme nyt Bellehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut, ja minkä Herra ilmoitti meille.“

16. Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian, ja Josefän ja lapsen, joka makasi seimässä.

17. Ja tämän nähtyään he ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille lästä lapsesta.

18. Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, jota paimenet puhuivat heille.

19. Mutta Maria pani mieleensä kaiken tämän ja tutkisteli sitä sydämissään. Luuk. 2:51.

20. Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa, kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, niin kuin heille oli puhuttu.

21. Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, pantiin hänen nimekseen Jesus, joksi enkeli oli hänet nimittänyt, ennenkuin hän sikisi äitinsä kohdussa. 1 Moos. 17:10, 12.

Matt. 1:24, 25. Luuk. 1:37. Gal. 4:4.

22. Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, jotka olivat määrätty Mooseksen laissa, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin, asettaakseen hänet Herran eteen. 3 Moos. 12:2 s.

23. — Niinkuin on kirjoitettu Herran laissa: „Jokainen miehenpuoli,

joka avaa äitinsä kohdun, on luettava Herralle pyhitetyksi“ —

2 Moos. 13:2, 12. 22:29. 34:19. 4 Moos. 3:13. 24 ja 19:25, kuten Herran laissa on säädetty, pari turtturikyhkystä tai kaksi kyyhkysenpoikkaa.

3 Moos. 12:6, 8.

25. Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; tämä oli vanhurskas ja Jumallinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällään.

26. Ja hänelle Pyhä Henki oli ilmoittanut, ettei hän näe kuolemaa, ennenkuin on nähnyt Herran Voidellun.

27. Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta temppeleihin Ja kun vanhemmat toivat lapsen Jesuksensisälle, menetteläkseen hänen kanssaan niinkuin tapa oli lain mukaan,

28. otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:

29. „Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään sanasi mukaan; 1 Moos. 46:30. Fil. 1:23.

30. sillä silmäni ovat nähneet pelastuksesi. Ps. 98:2 s. Jes. 52:10. Luuk. 1:68. 3:6.

31. jonka olet valmistanut kaikkien kansojen eteen.

32. valoksi, joka on ilmestyvä pakanoilte, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.“

Jes. 42:6. 46:13. 49:6. Ap. t. 13:47. 28:28.

33. Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä sanottiin hänestä.

34. Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: „Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monelle Israelissa, ja merkiksi, jota vastaan sanotaan.“

Jes. 8:14. 28:16. Matt. 21:44. Ap. t. 28:22.

Room. 9:3 s. 1 Kor. 1:23 s. 2 Kor. 2:16. 1 Piet. 2:6 s.

35. Ja sinunkin sielusi läpi on miekka käyvä. Siten monen sydämen ajatukset tulevat ilmi.“ Job. 19:26.

36. Ja oli eräs naisprofetta, Anna, Fanuelin tytär, Aserin sukuntaa. Tämä oli tullut korkeaan ikkään. Hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta siitä asti, kun neitsyenä meni naimisiin,

37. ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen vuoden vanha. Hän ei poistunut temppelestä, vaan oli siellä palvelemassa Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. 1 Tim. 5:5.

38. Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui hänestä kaikille, jotka Jerusalemissa odottivat lunastusta. Jes. 52:9.

39. Ja täytettyään kaikki, mikä oli Herran lain mukaan tehtävä, he palasivat Galileaan kaupunkiinsa Natsaretiin. Matt. 2:23.

40. Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täytti viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen kanssaan. Luuk. 1:30.

41. Ja hänen vanhempansa matkustivat vuosittain pääsiäisjuhalle Jerusalemiin. 2 Moos. 23:15, 17. 34:23.

42. Hänen ollessaan kahdeksatoista-vuotias he niinkään vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan.

43. Ja kun ne päivät olivat kulu-
neet, ja he läksivät kotiin, jäi poika-
nen Jesus Jerusalemiin, eivätkä
hänen vanhempansa sitä huomaa-
neet. 2 Moos. 12:18.

44. He luulivat hänen olevan mat-
kaseurueessa ja kulkivat päivänmat-
kan ja etsivät häntä sukulaisten ja
tuttavien parista;

45. mutta kun eivät löytäneet, pala-
sivat he Jerusalemiin etsien häntä.

46. Ja kolmen päivän perästä tapah-
tui, että he löysivät hänet tempelistä,
jossa hän istui opettajain keskellä
kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.

47. Ja kaikki, jotka häntä kuulsivat,
olivat ihmeissään hänen ymmärryk-
sestään ja vastauksistaan.

48. Ja hänet nähdessään hänen van-
hempansa hämmästyivät, ja hänen
äitinsä sanoi hänelle: „Poikani, mik-
si teit meille näin? Katso, isäsi ja mi-
nä olemme huolestuneina etsineet
sinua.“

49. Niin hän sanoi heille: „Mitä te
minua etsitte? Ettekö tietäneet, että
minun tulee olla siinä, mikä on Isä-
ni omaa?“

50. Mutta he eivät ymmärtäneet si-
tä sanaa, jonka hän puhui heille.

Luuk. 9:45. 18:31.

51. Ja hän meni alas heidän kanssaan
ja tuli Nasaretiin ja oli heille aka-
mainen. Ja hänen äitinsä säilytti kai-
ken tämän sydämessään. Luuk. 2:19.

52. Ja Jesus varttui viisaudessa ja
ijässä ja armossa Jumalan ja ihmis-
ten edessä. 1 Sam. 2:26. San. 3:4.

3 Luku.

Johannes saarnaa ja kastaa, ja pannaan
vankeuteen. Jesus kastetaan.

Vilidentätoista keisari Tiberiuk-
sen hallitusvuonna, kun Pontius
Pilatus oli Judean maaherrana ja
Herodes Galilean neljännysruhtinaa-
na ja hänen veljensä Filippus Iu-
rean ja Trakonitis nimisen maan nel-
jännysruhtinaana ja Lysanias Abi-
lenen neljännysruhtinaana,

2. sinä aikana, jona Hannas ja Kaf-
fas olivat ylimmäisinä pappeina, tu-
li Jumalan sana Johannekselle, Sa-
kariaan pojalle, erimassa.

Joh. 18:13. Ap. t. 4:6.

3. Ja hän meni kaikkiin Jordanin
varrella oleviin seutuihin ja saarna-
si parannuksen kastetta syntien an-
teeksi-saamiseksi, Matt. 3:1 s. Mark. 1:2 s.

4. niinkuin on kirjoitettu Jesaja pro-
fetan ennustusten kirjassa: „Erä-
maassa huutava ääni kuuluu: „Val-
mistakaat Herran tietä, tehkääät po-
lut hänelle tasaisiksi.“

Jes. 40:3 s. Luuk. 1:76. Joh. 1:23.

5. Kaikki notkot ovat täytettävät,
ja kaikki vuoret ja kukkulat alen-
nettavat, ja mikä on mutkaista, on
tuleva suoraksi, ja koleat tiet ovat
tehtävät sileiksi,

6. ja kaikki liha on näkevä Juma-
lan pelastuksen.“

Pa. 98:2 s. Jes. 62:10. Luuk. 2:30 s.

7. Niin hän sanoi kansalle, joka
vaelsi hänen kustettavakseen: „Te
kyykärmeiden sikiöt, kuka on teitä
neuvonut pakenemaan tulevaista
vihaa? Matt. 23:33.

8. Tehkääät siis parannuksen mu-
kaisia hedelmiä, alkäätkä ruvetko
sanomaan itseksenne: „Onhan meil-
lä Abraham isänä,“ sillä minä sanon
teille, että Jumala voi näistä kivistä
herättää lapsia Abrahamille. Joh. 8:39.

9. Jo on kirveskin pantuna puiden
juurelle; jokainen puu, joka ei tee
hyvää hedelmää, hakataan pois ja
heitetään tuleen.“ Matt. 7:19.

10. Ja kansa kysyi häneltä, sanoen:
„Mitä meidän siis on tehtävä?“

11. Hän vastasi ja sanoi heille: „Jol-
la on kuksi ihokasta, antakoon sille,
joka on ilman, ja jolla on ruokaa,
hän tehköön samoin.“

1 Joh. 3:17. Jaak. 2:15 s.

12. Niin tuli publikaancjakin kastet-
taviksi, ja he sanoivat hänelle: „Opet-
taja, mitä meidän on tehtävä?“

13. Hän sanoi heille: „Alkääät vaati-
ko enempää kuin mikä teille on sää-
detty.“

14. Sotamiehetkin kysyivät häneltä,
sanoen: „Mitä meidän on tehtävä?“
Ja hän sanoi heille: „Alkääät tehkö
kellekään väkivaltaa, alkäätkä kenel-
tääkään kristinkö mitään, vaan tyy-
tykääät palkkaanne.“ 3 Moos. 19:13.

15. Mutta kun kansa oli odotteessa,
ja kaikki ajattelivat sydänmessään
Johanneksesta, että hän kastaa oli
Kristus,

16. niin Johannes vastasi kaikille,
sanoen: „Minä kastan leidät vedellä,
mutta minua väkevampi on tulossa,
ja hänen kangaspulaansa en ole kel-
vollinen päästämään; hän kastaa lei-
dät Pyhällä Hengellä ja tulella.“

Jes. 44:3. Joeli 2:28.

Joh. 1:26 s. Ap. t. 1:5. 11:16. 19:35. 19:4.

17 Hänellä on viskimensä kädes-
sään, ja hän puhdistaa puimatante-
rensu ja kokoaa nisut aittaansa, mut-
ta ruumenet hän polttaa sammuni-
tomalla tulella.

18. Paljon muitakin kehoituksia hän
antoi kansalle ja julisti heille evan-
keliumia

19. Mutta kun Herodes, neljännys-
ruhtinas, sai häneltä nuhteita Hero-
diaan, veljensä Filippuksen vaimon,
tähdän ja kaiken sen pahan tähden,
minkä Herodes oli tehnyt.

Matt. 14:3 s. Mark. 6:17 s.
20. niin tämä kaikien muun lisäksi
teki senkin, että sulki Johanneksen
vankilaan.

21 Kun siis kaikkea kansaa kasteti-
in ja Jesuskin oli saanut kasteen ja
rukoili, niin tapahtui, että taivas au-
keni Matt. 3:13 s. Mark. 1:9 s.

22. ja Pyhä Henki laskeusi alas hän-
nen päälle ruumiillisessa muodosa
niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta
tuli ääni: „Sinä olet minun rakas Poi-
kani; sinuun olen mielistynyt.“

Jes. 42:1. Matt. 17:5.
Mark. 9:7. Luuk. 9:35. Joh. 1:32. 2 Piet. 1:17.
23. Ja Jesus oli, kun alkoi esiintyä,
noin kolmekymmenvuotias, ollen,
kuten luultiin, Josefin poika. Josef
oli Eelin poika, Matt. 1:1 s.

24. Eeli oli Mattatin, tämä Leevin,
tämä Melkin, tämä Jannain, tämä
Josefin,

25. tämä Mattatiaan, tämä Amok-
sen, tämä Naumin, tämä Eslin, tä-
mä Naggain,

26. tämä Maatin, tämä Mattatiaan,
tämä Semein, tämä Josefin, tämä
Juudan,

27. tämä Joananin, tämä Resan, tä-
mä Sorobabelin, tämä Salatielin, tä-
mä Nerin, 1 Aik. 3:17. Esra 3:2.

28. tämä Melkin, tämä Addin, tämä
Kosamin, tämä Elmadamin, tämä
Erin,

29. tämä Joseen, tämä Elieserin, tämä
Jorimin, tämä Mattatin, tämä Levin,

30. tämä Simeonin, tämä Juudaan,
tämä Josefin, tämä Jonanin, tämä
Eliakinin,

31. tämä Melean, tämä Mennan, tä-
mä Mattatan, tämä Natanin, tämä
Davidin, 2 Sam. 5:14. 1. Aik. 3:5.

32. tämä Jessen, tämä Jobedin, tä-
mä Boaksen, tämä Salmonin, tämä
Naassonin, Ruut 4:17 s. 1 Aik. 2:9 s.

33. tämä Aminadabin, tämä Ara-
min, tämä Esromin, tämä Fareksen,
tämä Juudaan, 4 Mos. 2:3.

34. tämä Jaakobin, tämä Isaakin, tä-
mä Abrahamin, tämä Taran, tämä
Nakorin, 13 Mos. 21:3. 11:24. 2s. 1 Aik. 1:24s.

35. tämä Serukin, tämä Ragaun,
tämä Falekin, tämä Eberin, tämä
Salan,

36. tämä Kainanin, tämä Arfaksa-
din, tämä Semin, tämä Noakin, tämä
Lamekin, 1 Moos. 5:3 s. 11:10. 1 Aik. 1:1—4.

37. tämä Metusalan, tämä Enokin,
tämä Jaretin, tämä Maleleelin, tämä
Kainanin,

38. tämä Enoksen, tämä Setin, tä-
mä Adamin, tämä Jumalan.

4 Luku.

Perkele kiusaa Jesusta. Jesus opettaa Na-
saretin synagogassa ja Kapernaumissa, pa-
rantaa riivatuun miehen ja muita sairaita.

Sitten Jesus, täynnä Pyhää Henkeä,
palasi Jordaniafta; ja Henki vei hä-
neterämaahan. Matt. 4:1 s. Mark. 1:12 s.

2. ja neljändykymmenenä päivänä
perkele kiusasi häntä. Niinä päivinä
hän ei syönyt mitään; mutta niiden
päätyttyä hänen oli nälkä.

2 Moos. 34:28. 1 Kun. 19:8. Hebr. 4:15.

3. Niin perkele sanoi hänelle: „Jos
olet Jumalan Poika, niin sano tälle
kivelle, että se muuttuisi leiväksi.“

4. Jesus vastasi hänelle: „Kirjoitet-
tu on: „Ihminen ei ole yksistään lei-
västä, vaan jokaisesta Jumalan sa-
nasta.“ 5 Moos. 8:3.

5. Sitten perkele vei hänet korkeal-
le vuorelle ja näytti hänelle ajan ruh-
dussakaikki maailman valtakunnat.

6. Ja perkele sanoi hänelle: „Sinul-
le annan kaiken tämän valtapiirin
loistoineen, sillä minun haltuuni se
on annettu, ja minä annan sen ke-
nelle tahdon.

7. Jos sinä siis kumarrut maahan
eteeni, niin tämä kaikki on oleva
sinun.“

8. Jesus vastasi ja sanoi hänelle:
„Mene pois näkyvistäni, saatana!
sillä kirjoitettu on: „Herraa, sinun Ju-
malatasi, pitää sinun kumartaman ja
Häntä ainoata palveleman.“

5 Moos. 6:13. 10:20.

9. Niin hän vei hänet Jerusalemiin
ja asetti hänet temppelin harjulle ja
sanoi hänelle: „Jos olet Jumalan Poi-
ka, niin heittävä tstä alas;

10. sillä kirjoitettu on: „Hän antaa
enkeleilleen käskyn sinusta, että var-
jelevat sinua“, Ps. 91:11 s.

11. ja: „He kantavat sinua käsillään,
ettei loukkaisi kiveen jalkaasi.“

12. Jesus vastasi ja sanoi hänelle:
„On sanottu: „Älä kiusaa Herraa, Ju-
malaasi.“ 2 Moos. 17:1 s. 5 Moos. 6:16.

13. Ja lopetettuaan kaikki kiusauk-
set, perkele poistui hänestä ajaksi.
14. Ja Jesus palasi Hengen voimas-
sa Galileaan; ja maine hänestä levisi

kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin. Matt. 4:12 s. Mark.1:14 s. Joh. 4:43.

15. Ja hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

16. Ja hän saapui Nasaretiin, jossa oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sabbatinpäivänä synagogaan ja nousi lukemaan.

Matt. 13:53 s. Mark. 6:1 s. Matt. 2:23.

17. Niin hänelle annettiin Jesaja profetan kirja, ja hänen avatessaan kirjan, tuli hänelle se paikka, jossa oli kirjoitettu:

18. „Herran Henki on päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangeille vapautusta ja sokeille näön saamista, laskemaan sorretut vapauteen, Ps. 45:8. Jea. 42:7.61:1 s. Matt. 11:5. Ap.t.10:38.

19. saarnaamaan Herran olollista vuotta.“

3 Moos. 25:10. 2 Kor. 6:2.

20. Ja käärittäen kirjan kokoon, hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagogassa olevien silmät olivat kiinnitettyt häneen.

21. Niin hän rupesi sanomaan heille: „Tänään tämä kirjoitus on käynyt toteen korvaine kuullen.“

22. Ja kaikki lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon sanoja, jotka lähtivät hänen suustaan; ja he sanoivat: „Eikö tämä ole Josefin poika?“ Jea. 50:4. Joh. 6:42.7:48.

23. Niin hän sanoi heille: „Kaiketi sanotte minuulle tämän sanunlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneiksi Kapernaumissa.“

Matt. 11:23.

24. Ja hän sanoi: „Totisesti sanon teille: ei kukaan profetta ole suosittu isänsä maalla. Joh. 4:44.

25. Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Elijan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri näikä tuli koko maahan,

1 Kun. 17:1,9. Jaak. 5:17.

26. eikä Elijata lähetty kenenkään heidän luo, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Sidonin alueella olevaan Sareptaan.

27. Ja monta spitalista miestä oli Israelissa Elisa profetan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naeman, syyrialainen.“

2 Kun. 5:1,14.

28. Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagogassa, tulivat kiukkuun täyteen

29. ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuo-

ren äyräälle asti, jolle heidän kauptunkinsu oli rukennettu, syöstäkseen häntä alas.

30. Mutta hän läksi pois käyden heidän keskittensä. Joh. 10:39.

31. Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sabbattina.

Mark. 1:21 s. Matt. 4:13. Joh. 2:12.

32. Ja he hämmästyivät hänen opetuksestaan, sillä hänen puheensa oli valtavaa. Matt. 7:28 s. Joh. 7:46.

33. Ja synagogassa oli mies, jossa oli saastainen perkeleen henki. Tämä huusi korkealla äänellä:

34. „Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jesus, nasa-retilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Tiedän sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä.“

35. Niin Jesus nuhteli häntä, sanoen: „Ole vaihi ja mene ulos hänestä.“

Ja perkele viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja meni hänestä ulos häntä ollenkaan vahingoittamatta.

36. Ja heidät kaikki valtaisi hämmästyks, ja he puhuivat keskenään, sanoen: „Mitä tämä puhe onkaan, kun hän vallalla ja voimalla käskkee saastaisia henkiä ja helähtevätulos?“

37. Ja maine hänestä levisi kaikkialle ympärillä oleviin seutuihin.

38. Niin hän nousi ja meni synogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi sairasti kovaa kuumetta, ja herukoilivat Jesusta hänen edestään.

Mark. 8:14 s. Mark. 1:29 s.

39. Niin hän meni ja kumartui hänen yllitensä ja nuhteli kuumetta, ja se läksi hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli heitä.

40. Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, monessa eri taudissa olevia, veivät ne hänen tykönsä. Ja hän pani kätensä heidän itsekunkin päälle ja paransi heidät.

41. Lähtipä myös perkeleitä ulos monesta, huutaen ja sanoen: „Sinä olet Jumalan Poika.“ Mutta hän nuhteli heitä eikä sallinut heidän puhua, koska tiesivät hänen olevan Kristuksen.

Mark. 3:11 s.

42. Ja päivän tullen hän läksi pois ja meni autioon paikkaan; mutta kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen, he pidätelivät häntä lähemmästä heidän tyköään. Mark. 1:35 s.

43. Mutta hän sanoi heille: „Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä varten olen lähetetty.“

Luuk. 8:1.

44. Ja hän saarnasi Galilean synagogissa.

5 Luku.

Pietarin suuri kalansaalis. Jesus parantaa spitaalisen, ja halvatun miehen, kutsuu Levin, ja puhuu paastoamisesta.

Niin tapahtui, kun kansa tungeksi hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoi Genesaretin järven rannalla,

Matt. 4:18 s. Mark. 1:16 s.

2. että hän näki kaksi venettä olevan järven rannassa; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan.

3. Ja hän astui toiseen niistä, joka oli Simonin, ja pyysi häntä laskemaan vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä.

4. Mutta puhumasta lakatuaan hän sanoi Simonille: „Vie venhe syvälle ja heittäkäätkä verkonne ulos apajalle.“ Joh. 21:3 s.

5. Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: „Mestari, koko yön olemme tehneet työtä, emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi heitän ulos verkot.“

6. Ja sen tehtyään he sulkiivat suuren joukon kaloja, ja heidän verkonsa repeillivät.

7. Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville kumppancilleen, että tulisivat auttamaan heitä; ja nämä tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat oppomaisillaan.

8. Sen nähdessään Simon Pietari heittäysi Jesuksen polvien eteen ja sanoi: „Mene pois tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen.“

9. Sillä kalansaaliin tähden, jonka olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki hänen kanssaan olevat,

10. samoin myös Jaakobin ja Johannuksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin toverit. Mutta Jesus sanoi Simonille: „Älä pelkää, tästä lähtien olet saapa ihmisinä.“ Matt. 13:47.

11. Ja he veivät venheet maalle, jättivät kaikki ja seurasivat häntä.

Matt. 19:27. Mark. 10:28. Luuk. 18:28.

12. Ja katso, kun hän oli eräässä kaupungissa, oli siellä mies, spitaalinen täynnä. Ja nähdessään Jesuksen hän heittäytyi kasvoilleen ja rukoili häntä, sanoen: „Herra, jos tahdot, niin voit minut puhdistaa.“

Matt. 8:2 s. Mark. 1:40 s.

13. Niin hän ojensi kätensä, koski häneen ja sanoi: „Minä tahdon, puhdistu.“ Ja heti spitali läksi hänestä.

14. Ja hän kielsi häntä kellekään siitä sanomasta, „vaan mene“ — sa-

noi hän — „ja näytät itsesi papille ja uhraa puhdistuksestasi, niinkuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.“ 3 Moos. 14:2, 12.

15. Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän; ja paljo kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantukseen sairauksistaan.

16. Mutta hän vetäytyi pois erämaihin ja rukoili siellä.

Matt. 14:23. Mark. 1:35. 6:46. Luuk. 6:12.

17. Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opelli, että siinä istui farisealaisia ja lainopettajia, jotka olivat tulleet kaikista Galilean ja Judean kylistä ja Jerusalemistä; ja Herran voima oli vaikuttamassa, niin että hän parausi sairaat. Matt. 9:1 s. Mark. 2:1 s.

18. Ja katso, muutamat miehet kantolivat vuoteella erästä miestä, joka oli halvattu; ja he koettivat viedä häntä sisäin ja panna Jesuksen eteen.

19. Ja kun kansanjoukosta eivät löytäneet mistä olisivat vieneet häntä sisäin, nousivat he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi sinne keskelle Jesuksen eteen.

20. Ja nähdessään heidän uskonsa hän sanoi: „Ihminen, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.“ Luuk. 7:48 s.

21. Niin kirjanoppineet ja farisealaiset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: „Kuka tämä on, joka puhuu piikkasanoja? Kuka voi antaa syntejä anteeksi muu kuin Jumala yksin?“ Jes. 43:26.

22. Mutta kun Jesus tiesi heidän ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille: „Mitä ajattelette sydämissänne?“

23. Kumpi on helpompi, sanoako: „Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut,“ vai sanoa: „Nouse ja kävele?“

24. Mutta tietäksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin — hän sanoi halvatulle — „minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi!“

25. Ja heti hän nousi heidän nähtensä, otti vuoteen, jolla oli maannut, ja läksi kotiinsa ylistäen Jumalaa.

26. Ja heidät kaikki valtasi suuri hämmästys, ja he ylistivät Jumalaa ja täyttivät pelolla ja sanoivat: „Olemme tänään nähneet ihmeellisiä asioita.“

27. Ja sen perästä hän meni ulos ja näki publikaanin, jonka nimi oli Levi, istuvan tulliasemalla ja sanoi hänelle: „Seuraa minua!“

Matt. 9:9 s. Mark. 2:13 s.

28. Niin tämä jätti kaikki, nousi ja seurasi häntä.

29. Ja Levi teki hänelle suuret pidot talossaan; ja siellä oli lukuisa jouk-

ko publikaaneja ja muita, jotka ateroitsivat heidän kanssaan. Luuk. 15:1. 30. Niin farisealaiset ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiansa vastaan ja sanoivat: „Miksi syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?”

31. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Eivät terveet larvitse parantajaa, vaan sairait.

32. En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.”

Luuk. 19:10. 1 Tim. 1:15.

33. Niin he sanoivat hänelle: „Miksi Johannesen opetuslapset paastoivat usein ja pitävät rukouksia, samoin farisealaistenkin, mutta sinua opetuslapsesi syövät ja juovat?”

Matt. 9:14 s. Mark. 2:18 s.

34. Jesus sanoi heille: „Ettehän voi vaatia sulhaispoikia paastoamaan sillä aikaa kuin ylkä on heidän kanssaan?”

35. Mutta tulee päiviä, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä päivinä, he paastoavat.”

36. Ja hän sanoi heille myös vertauksen: „Ei kukaan leikkaa uudesta viitasta paikkaa ja pane vanhaan viitaan; jos joku sen tekee, rikkoo hän tuon uuden viitan, ja sen lisäksi uudesta viitasta otettu paikka on vanhaan soveltumaton.

37. Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; jos joku sen tekee, niin nuori viini pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat.

38. Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin, ja molemmat säilyvät.

39. Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän sanoo: „Vanha on parempaa.”

6 Luku.

Opetuslapset poimivat tähkäpäitä sabbattina. Jesus parantaa miehen, jolla oli kuivettunut käsi, ja valitsee apostolinsa.

Vuorisäärna.

Niin tapahtui ensimmäisen jälkeisenä sabbattina, että hän kulki viljavainioiden läpi, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsillään ja söivät.

Matt. 12:1 s. Mark. 2:23 s. 5 Moos. 23:25.

2. Silloin muutamat farisealaisista sanoivat: „Miksi teette sitä, jota ei ole luvallista tehdä sabbattina?”

2 Moos. 20:10.

3. Mutta Jesus vastasi heille ja sanoi: „Ettekö sitten ole lukeneet mitä David teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä, 1 Sam. 21:8.

4. kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja söi ja antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ole luvallista syödä muiden kuin ainoastaan pappien?”

2 Moos. 25:30. 29:32 s. 3 Moos. 24:3.

5. Ja hän sanoi heille: „Ihmisen Poika on myös sabbatin Herra.”

6. Ja eräänä toisena sabbattina tapahtui, että hän meni synagogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.

Matt. 12:9 s. Mark. 3:1 s.

7. Ja saadaksensa jotain, mistä syyttäsivät häntä, kirjanoppineet ja farisealaiset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sabbattina. Luuk. 14:1.

8. Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jolla oli käsi kuivettuneena: „Nouse ja astu esille!” Ja hän nousi ja astui esille.

9. Niin Jesus sanoi heille: „Minä kysyn teiltä: kumpi on luvallista sabbattina: hyväkö tehdä, vai pahaa tehdä, pelastaa sielu, vai hukuttaa?”

10. Ja hän katsoi ympärilleen heihin kaikkiin ja sanoi miehelle: „Ojenna kätesi!” Tämä teki sen, ja hänen käntensä tuli jälleen terveeksi.

11. Mutta he vimmaustuivat kovin ja puhelivat keskenään mitä heidän olisi tehtävä Jesukselle.

12. Niin tapahtui niinä päivinä, että hän läksi vuorelle rukoilemaan ja oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.

Mark. 3:13 s. Matt. 14:23.

13. Ja päivän tullen hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen:

Matt. 10:1 s. Luuk. 9:1 s. Ap. 1:13.

14. Simonin, jonka hän myös nimitti Pietariksi, ja Andreaksen, hänen veljensä, ja Jaakobin ja Johannesen, ja Filippuksen ja Bartolomeuksen,

Joh. 1:42 s.

15. ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota sanottiin Klivailijaksi,

16. ja Juudaan, Jaakobin pojan, ja Juudas Iskariotin, josta tuli pettäjä.

17. Ja hän astui alas heidän kanssaan ja seisautui lakealle paikalle; ja siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja suuri kansanpaljous koko Judeasta ja Jerusalemistä ja Tyyron ja Sidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuukseen taudeltaan.

Mark. 3:7 s. Matt. 4:26 s. 5:1.

18. Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien valvaamia, parantuivat.

19. Ja kaikki kansa tavoitteli koo-

keakseen häneen, koska hänestä läksi voima ja paransi kaikki.

Matt. 14:36. Mark. 5:30.

20. Ja hän nosti silmänsä ja katsoi opetuslapsiinsa ja sanoi: „Autuaita te, jotka olette köyhiä; sillä teidän on Jumalan valtakunta. Matt. 5:1 s.

21. Autuaita te, joiden nyt on nälkä; sillä teidät ravitaan. Autuaita te, jotka nyt itkette; sillä vielä nauratte.

Ps. 126:5 s. Jes. 55:1. 61; 2. Ilm. 7:16.

22. Autuaita olette, kun ihmiset, ihmisen Pojan tähden, vihaavat teitä ja eroittavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja hyökkäävät nimenne, ikäänkuin se olisi paha.

1 Piet. 2:19. 3:14. 4:14

23. Iloitkaat sinä päivänä ja riemuitkaat; sillä katso, palkkanne on suuri taivaassa; samalla tavallahan heidän isänsä tekivät! profetoille.

Ap. t. 5:41. 7:51 s. Hebr. 11:36 s.

24. Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne!

Ps. 17:14. Luuk. 16:25. Jaak. 5:1.

25. Voi teitä, jotka nyt olette kyläiset, sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä vielä murehditte ja itkette!

San. 14:13. Jes. 65:13 s. Jaak. 4:9.

26. Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Samalla tavallahan heidän isänsäkin tekivät väärille profetoille.

Mik. 2:11. Jaak. 4:4.

27. Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastakaat vihollisianne, tehkäänt hyvää niille, jotka teitä vihaavat,

Matt. 5:38 s. 2 Moos. 23:4 s.

San. 25:21. Room. 12:14, 20. 1 Kor. 4:12 s.

28. siunatkaat niitä, jotka teitä kirjoavat, rukoilkaat niiden edestä, jotka teitä parjaavat.

Luuk. 23:34. Ap. t. 7:60. 1 Piet. 3:9.

29. Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa sinulta viitan, älä häneltä kiellä ihokastasiakaan.

San. 20:22. 24:29.

Room. 12:17. 1 Kor. 6:7. 1 Tess. 5:15.

30. Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, ja älä vaadi takaisin, jos joku omasi ottaa.

5 Moos. 1:57 s. San. 3:27. 1 Joh. 3:17.

31. Ja niinkuin tahdotte, että ihmiset tekisivät teille, niin tehkäänt tekin heille.

Matt. 7:12.

32. Ja jos rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mitä kiitosta teillä siitä on? Rakastavathan syntisetkin niitä, jotka heitä rakastavat.

33. Ja jos teette hyvää niille, jotka teille hyvää tekevät, mitä kiitosta teillä siitä on? Sitähän syntisetkin tekevät.

34. Ja jos lainaatte niille, joilta toi-

otte saavanne takaisin, mitä kiitosta teillä siitä on? Syntisetkin lainaavat syntisille saadakseen samaa takaisin.

35. Vaan rakastakaat vihollisianne ja tehkäänt hyvää ja lainatkaa toivomatta saavanne mitään takaisin; niin palkkanne on oleva suuri, ja te olette Korkeimman lapsia, sillä hän on laupeas kiittämättömille ja pahoille.

Ps. 37:26.

36. Olkaat sentähden laupeaat, niinkuin Isänne on laupeas.

Ps. 103:8, 13. Sak. 7:9.

37. Ja älkäänt tuomitko, niin ei teitä tuomita; älkäänt kadotustuomiota lausuko; niin ei teille kadotustuomiota lausuta. Anteeksi antakaat, niin teille anteeksi annetaan.

Matt. 6:12. Room. 2:1. 1 Kor. 4:5.

38. Antakaat, niin teille annetaan. Hyvän mitan, sulloiton, pudistetun ja ylivuotavan antavat helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, mitataan teille takaisin.

San. 19:17.

Matt. 7:1 s. Mark. 4:24. Gal. 6:7. Ilm. 18:6.

39. Hän sanoi heille myös vertauksen: „Saattaako sokea sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat putoa kuoppaan?”

Matt. 15:14.

40. Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi; täysin oppineena jokainen on niinkuin opettajansa.

Matt. 10:24. Job. 13:16. 15:20.

41. Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?

Matt. 7:3 s.

42. Tai kuinka sinä saatsanoa veljellesi: „Veli, annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi”, sinä, joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi ja katso sitten, kuinka ottaisit pois rikan, joka on veljesi silmässä.

43. Sillä ei tee hyvä puu kelvotonta hedelmää, eikä tee kelvoton puu hyvää hedelmää;

Matt. 7:16 s. 12:33 s.

44. sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Eihän filkunoita koota orjantappuroista, eikä viiniryppäileitä korjata orjanruusupensaasta.

45. Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo sydämensä pahasta varastosta esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

46. Miksi minulle sanotte: „Herra, Herra”, ettekä tee mitään sanon?

Hos. 8:2. Mal. 1:6. Room. 2:13. Jaak. 1:22.

47. Jokainen joka tulee minun tyköni ja kuulee sanani ja tekee niiden mukaan – minä osoitan teille kenen kaltainen hän on.

Matt. 7:24 s.

48. Hän on miehen kaltainen, joka huonetta rakentessaan kaivoi syvään ja pani perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, töytäsi virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut horjauttaa sitä, sentähden että se oli perustettu kalliolle.

49. Mutta joka kuulee, eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan päälle; ja virta töyläsi sitä vastaan, ja heti se kaatui kokoon, ja sen huoneen kukistus oli suuri."

7 Luku.

Jesus parantaa sadanpäällikön palvelijan, heittää lesken pojan Nainissa ja todistaa Johanneksesta. Syntinen nainen.

Kun hän oli päättänyt kaikki puheensa kuunteleville kansalle, meni hän Kapernaumiin. Matt. 8:5 s.

2. Ja erällä sadanpäälliköllä oli palvelija, joka sairasi ja oli kuolemaisillaan; ja hän piti paljon hänestä.

3. Ja kuultuaan Jesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi häntä, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.

4. Kun nämä saapuivat Jesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: „Hän ansaitsee, että teet hänelle tämän;

5. sillä hän rakastaa kansaamme, ja hän se on rakentanut meille synagogamme."

6. Niin Jesus läksi heidän kanssaan. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäällikkö ystävänsä sanomaan hänelle: „Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä minä en ole sen arvoinen, että tulisit katto-ni alle,

7. sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan tykösi; vaan sano sana, niin palvelijani paranee.

8. Sillä minä olen itse toisen vallan alla oleva mies, ja minulla on sotamiehiä keskehtävinäni, ja kun sanon tälle: „Mene", niin hän menee, ja toiselle: „Tule", niin hän tulee, ja palvelijalleni: „Tee tämä", niin hän tekee."

9. Tämän kuultuaan Jesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi. „Minä sanon teille, en ole Israelissakaan löytänyt niin suurta uskoa."

10. Ja taloon palatessaan lähetti läät tapasivat sairaan palvelijan terveenä.

11. Sen perästä tapahtui, että hän vaelsi Nain naimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat useat hänen opetuslapsistaan ynnä suuri kansanjoukko.

12. Ja kun hän lähestyi kaupungin

porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista poikaa. Ja äiti oli leski; ja hänen seurassaan kulki paljo kaupungin kansaa.

1 Kun. 17:17, 22 s.

13. Ja hänet nähdessään Ilermahti häntä ja sanoi hänelle: „Älä itke."

14. Ja hän meni ja koski paareihin, niin kantajat seisautuivat, ja hän sanoi: „Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse!"

Mark. 5:41. Luuk. 8:54. Joh. 11:43. Apt. 9:40.

15. Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi puhumaan, ja hän antoi hänet hänen äidilleen.

16. Ja heidät kaikki valtsi pelko, ja he ylistivät Jumalaa, sanoen: „On noussut suuri profetta meidän keskellemme," ja: „Jumala on kansaansa etsinyt."

5 Moos. 18:13.

Mark. 7:37. Luuk. 1:68. Joh. 6:14. 9:17.

17. Ja tämä puhe hänestä levisi koko Judeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

18. Ja Johannes sai opetuslapsiltaan tiedon kaikesta tästä. Matt. 11:2 s.

19. Ja hän kutsui tykönsä kaksi opetuslapsistaan ja lähetti heidät Jesuksen luo kysymään: „Oletko sinä se tuleva, vai toistako meidän on odottaminen?"

20. Saavuttuaan hänen tykönsä miehet sanoivat: „Johannes kastaja on lähettänyt meidät sinun luoksesi ja kysyy: „Oletko sinä se tuleva, vai toistako meidän on odottaminen?"

21. Sillä hetkellä hän paransi useita taudeista ja vitsauksista ja pahoista hengistä, ja monelle sokealle hän antoi näön.

Jes. 35:5 s.

22. Niin hän vastasi ja sanoi heille: „Menkäätkä ja ilmoittakaat Johanneksele mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, ontuvat kävelevät, spatiliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään.

23. Sillä julistetaan evankeliumia köyhille.

Jes. 29:18. 61:1. Luuk. 4:18.

23. Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."

24. Kun Johannekseen lähetti läät menivät pois, rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: „Mikä läksitte erämaahan katsomaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?"

25. Vai mitä läksitte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puetua? Katso, jotka pitävät loistavaa pukua ja elävät herkullisesti, ne ovat kuninkaallisissa palatseissa."

26. Vai mitä läksitte katsomaan? Profettaako? Niin, minä sanon teille; profettaa etevämpikin.

27. Tämä on se, josta on kirjoitettu: „Katso, minä lähetän enkelini kasvojesi edelle, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi.“

Mal. 3:1. Matt. 3:3. Mark. 1:2.
28. Minä sanon teille: Johannesta suurempaa profettaa ei ole vaimoista syntyneiden joukossa; mutta pienin Jumalan valtakunnassa on kuitenkin häntä suurempi.“ Luuk. 1:16.

29. Ja kaikki kansa, joka kuuli häntä, ja publikaanit tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja kastattivat itsensä Johanneksen kasteella.

Matt. 21:32. Luuk. 3:12.
30. Mutta farisealaiset ja lainoppi-neet tekivät Jumalan aikeen heitä kohtaan tyhjäksi, eivätkä kastattaneet itseään hänellä.

31. Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmisiä, ja kenen kaltaisia he ovat?

32. He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: „Me soittimme teille huilua, ettekä lainsineet; me veisasimme murhevirsii, ettekä itkeneet.“

33. Sillä Johannes kastaja on tullut, ja hän ei syönyt leipää eikä juonut viiniä, ja te sanotte: „Hänessä on perkele.“

34. Ihmisen Poika on tullut, ja hän syö ja juo, ja te sanotte: „Katso, mikä syömäri ja viininjuoja hän on, mikä publikaanien ja syntisten ystävä!“
Luuk. 15:2.

35. Ja viisaus on vanhurskautekka kaikkien lastensa puolelta.“

36. Niin eräs farisealaisista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni farisealaisen taloon ja kävi aterioitsemaan.
Luuk. 11:37.

37. Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka oli syntinen; ja kun tämä sai tietää hänen olevan ruualla farisealaisen talossa, toi hän alabasteripullon hajuvoioidetta

38. ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa luo itkien, rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillä ja pyyhki niitä päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli niitä hajuvoioteella.

39. Mutta kun farisealainen, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän itseksen näin: „Jos tämä olisi profetta, tietäisi hän mikä ja millainen tuo nainen on, joka hänen koskee, että hän on syntinen.“

40. Niin Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle.“ Hän virkkoi: „Opettaja, sano!“ —

41. „Eräällä lainanantajalla oli kak-

si velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.

42. Kun heillä ei ollut millä maksaa, antoi hän molemmille anteeksi. Kumpi heistä siis on enemmän rakastava häntä?“

43. Simon vastasi ja sanoi: „Se, luullakseni, jolle hän antoi enemmän anteeksi.“ Hän sanoi hänelle: „Oikein päätit.“

44. Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: „Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; vetä et antanut jalkojani varten, mutta tämä kasteli kyynelillään jalkani ja pyyhki ne hiuksillaan.“
1 Moos. 18:4.

45. Suudelman et antanut minulle, mutta tämä ei ole herjennyt suutelemasta jalkojani siinä asti, kun tuli sisään.

46. Oljyllä et päätäni voidellut, mutta tämä voiteli hajuvoioteella jalkani.

47. Sentähden sanon sinulle: tämän monet synnit ovat anteeksi annetut, joten hän rakasti paljon; mutta jolle vähä annetaan anteeksi, se rakastaa vähän.“

48. Silten hän sanoi naiselle: „Synnisi ovat anteeksi annetut!“

Matt. 9:2 s. Mark. 2:5 s. Luuk. 5:20.

49. Niin pöytäkumppanit rupesivat arvelemaan itseksen: „Kuka tämä on, joka syntejäkin antaa anteeksi?“

50. Mutta hän sanoi naiselle: „Uskosi on pelastanut sinut; mene rauhnaan!“
Matt. 9:22.

Mark. 5:34. 10:52. Luuk. 8:48. 17:19. 18:42

8 Luku.

Vertaus kylväjästä. Jesus asettia myrskyn, parantaa riivatun ja herättää Jairuksen tyttären.

Ja sen perästä hän kulki kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja hänen kanssaan olivat ne kaksitoista

Luuk. 4:43.
2. sekä muutamat naiset, jotka olivat pahoista hengistä ja kivuloisuuksista parannetut; Maria, Magdaleenaksi nimetty, josta seitsemän perkelettä oli lähtenyt ulos,
Matt. 27:55 s. Mark. 15:40. 16:9. Joh. 19:25.

3. ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan, Kusaan, vaimo, ja Susanna ja useita muita naisia, jotka palvelivat häntä varoillaan.

4. Kun paljo kansaa kokoontui, ja ihmisiä kulki kaupunki kaupungilta hänen tykönsä, sanoi hän vertauksella:
Matt. 13:1 s. Mark. 4:1 s.

5. „Kylväjä läksi kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi

osa tielle ja se tallattiin, ja taivaan linnut söivät sen.

6. Ja osa putosi kalliolle, ja oralle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut siinä kosteutta.

7. Ja osa putosi orjantappurain keskele, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukehuttivat sen.

8. Ja osa putosi hyvään maahan ja kasvettuuaan se teki satakertaisen hedelmän. Tämän sanottuaan hän lausui korkealla äänellä: „Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!“

Matt. 11:15. 13:9,43. Mark. 4:9. Ilm. 2:7.

9. Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä mitä tämä vertaus merkitsi.

10. Hän sanoi: „Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksin, jotta he, vaikka näkevät, eivät näkisi ja, vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi Jes. 6:9 s. Hes. 12:2. Joh. 12:40. Ap. 1:28-26. Room. 11:8. 2 Kor. 3:14.

11. Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana, 1 Piet. 1:23.

12. Mikä tielle putosi, on ne, jotka kuulevat, mutta sitten tulee perkele ja ottaa sanan pois heidän sydämistään, jotteivät uskoisi ja pelastuisi.

13. Ja mikä kalliolle putosi, on ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta; ainoastaan ajaksi he uskovat, ja kiusauksen hetkellä luopuvat.

14. Mikä taas orjantappuroihin putosi, on ne, jotka kuulevat, mutta menevät pois ja tukehuttavat huoliin, rikkauteen ja tämän elämän heikkuuteen, eivätkä tuota kypsää hedelmää.

Matt. 19:23. Mark. 10:23. 1 Tim. 6:9 s.

15. Mutta mikä hyvään maahan putosi, on ne, jotka sanan kultuaan säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä sydämessä ja tuottavat hedelmän kärsivällisyydessä.

Ap. 1:16-14. Hebr. 10:36. Ilm. 3:10.

16. Ei kukaan, joka kynttilän sytyttää, peitä sitä astialla tai pane sängyn alle, vaan asettaa sen kynttiläjalkeaan, että sisälletulijat näkisivät valon. Mark. 4:21 s. Matt. 5:15. Luuk. 11:33.

17. Sillä ei ole salattua, mikä ei tule ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei tule tunnetuksi ja joutu päivän valoon.

Job 12:22. Matt. 10:26. Luuk. 12:2.

18. Katsokaat siis miten kuulette; sillä jolla on, hänelle annetaan, mutta jolla ei ole, häneltä otetaan pois sekkin, minkä luulee itsellään olevan.

Matt. 13:12. 25:29. Luuk. 19:26.

19. Ja hänen äitinsä ja veljensä saapuivat hänen luokseen, mutta eivät

väkijoukolta päässet häntä tapamaan. Matt. 12:46 s.

20. Niin hänelle ilmoitettiin: „Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinua.“

21. Mutta hän vastasi ja sanoi heille: „Äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan.“ Joh. 15:14.

22. Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän astui opetuslapsineen venheesen ja sanoi heille: „Menkäämme toiselle puolen järveä.“ Ja he läksivät vesille. Matt. 8:18,23 s. Mark. 4:35 s.

23. Ja heidän purjehtiessaan hän nukkui. Mutta järvelle syöksyi alas myrskytuuli ja venhe täytyi vedellä, ja he olivat vaarassa.

24. Niin he menivät ja herättivät hänet, sanoen: „Mestari, Mestari, me hukkumme!“ Ja hän nousi ja nuhteli tuulta ja veden aallokkoa; ja ne asettuivat, ja tuli tyven.

25. Ja hän sanoi heille: „Missä on uskonne?“ Mutta he pelkäsivät ja ihmettelivät, sanoen toisilleen: „Kuka tämä onkaan, kun hän käsklee tuuliakin ja vettä, ja ne tottelevat häntä.“ Job 26:12.

26. Ja he purjehtivat Gadaralaisten paikkakuntaan, joka on vastapäätä Galileaa. Matt. 8:28 s. Mark. 5:1 s.

27. Ja hänen noustuaan maalle tuli häntä vastaan eräs kaupungista oleva mies, jossa oli perkeleitä; ja hän ei ollut pitkään aikaan pitänyt vaatteita yllään eikä oleksinut huoneessa, vaan haudoissa.

28. Kun hän näki Jesuksen, huusi hän ja heittäysi maahan hänen eteensä ja sanoi korkealla äänellä: „Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Rukoilen sinua: älä minua vaivaa.“ Luuk. 4:41.

29. Hän oli näet käsenyt saastaisen hengen mennä ulos siitä miehestä. Sillä monet ajat se oli temmanut hänet mukaansa; häntä oli sidottu kaheilla ja jalkanuorilla ja vartioitu, mutta hän oli katkaissut siteet ja kulkeutunut perkeleen ajamana erämaihin.

30. Niin Jesus kysyi häneltä, sanoen: „Mikä sinun nimesi on?“ Hän vastasi: „Legiona;“ sillä monta perkelettä oli mennyt häneen.

31. Ja he pyysivät häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyiteen.

32. Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma laitumella; ja he pyysivät häntä, että antaisi heille luvan menä sikoihin. Ja hän antoi heille luvan.

33. Niin perkeleet läksivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkuu.

34. Mutta tapahtuman nähdessään paimentajat pukenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.

35. Niin kansa läksi katsomaan sitä, mikä oli tapahtunut, ja he tulivat Jesuksen tykö ja tapasivat miehen, josta perkeleet olivat lähteneet, istumassa Jesuksen jalkain juuressa puettuna ja taidossaan; ja he peljästyivät.

36. Niin tapahtuman näkijät kertoivat heille kuinka riivattuna ollut oli tullut terveeksi.

37. Ja kaikki Gadaralaisten seuduilta oleva kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotaan, sillä he olivat suuren pelon vallassa; niin hän astui venheeseen ja palasi takaisin.

38. Mutta mies, josta perkeleet olivat lähteneet ulos, pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. Mutta Jesus laittoi hänet luotaan, sanoen:

39. „Palaja kotiisi ja kerro kuinka suuria töitä Jumala on tehnyt sinulle.“ Ja hän meni ja julisti kautta koko kaupungin, kuinka suuria töitä Jesus oli tehnyt hänelle.

40. Kun Jesus palasi, otti kansa häntä vastaan; sillä kaikki odottivat häntä. Matt. 9:18 s. Mark. 5:21 s.

41. Ja katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagogan-esimies. Ja hän heittäytyi Jesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,

42. sillä hänellä oli tytär, ainoa lapsi, noin kaksitoistavuotias, ja tämä oli kuolemaisillaan. Mutta hänen menessään väkijoukot ahdistivat häntä.

43. Ja siellä oli eräs nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.

44. Tämä lähestyi takaapäin ja koski hänen viittänsa palteen, ja heti hänen verenjuoksunsa asetui.

4 Moos. 15:37 s.

45. Ja Jesus sanoi: „Kuka se oli, joka koski minuun?“ Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: „Mestari, väkijoukkohan ahdistaa ja tungeksii sinua, ja sinä sanot: „Kuka se oli, joka koski minuun?“

46. Mutta Jesus sanoi: „Joku minuun koski; sillä minä tunsin voiman lähtevän itsestäni.“

47. Kun nainen näki, ettei hän ollut salaan jäänyt, tuli hän vavisten, heittäytyi hänen eteensä ja ilmoitti kai-

ken kansan kuullen, minkä syyn tähden hän oli koskenut häneen ja kuinka oli heti tullut terveeksi.

48. Niin hän sanoi hänelle: „Tytttäreni, ole turvallisella mielin! uskosi on pelastanut sinut; mene rauhaan!“ Luuk. 7:50. 17:19.

49. Hänen vielä puhutessaan tuli joku synagogan-esimiehen kotoa ja sanoi: „Tytttäresi on kuollut; älä enää vaivaa opettajaa.“

50. Mutta sen kuultuaan Jesus sanoi hänelle: „Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän parantuu!“

51. Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen sekä lapsen isän ja äidin.

52. Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jesus sanoi: „Älkäätkä itkekö; hän ei ole kuollut, vaan nukkuu.“ Joh. 11:11.

53. Ja he nauroivat häntä, kun tiesivät tytön kuolleeksi.

54. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti häntä kädestä ja sanoi korkealla äänellä: „Tyttö, nouse!“

55. Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti ylös; ja Jesus käski antaa hänelle syötävää.

56. Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta Jesus kielsi heitä kellekkään sanomasta mitä oli tapahtunut.

9 Luku.

Jesus lähettää kaksitoista apostoliaan ja ravitsee viisituhatta miestä. Jesus puhuu tulevasta kärsimisestään, kirkastuu, parantaa riivatun miehen, neuvoo karttamaan ylpeyttä ja väärää intoa, vaeltaa Jerusalemiä kohti.

Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista apostoliaan ja antoi heille voiman ja vallan kaikkien perkeleitten yli ja vallan parantaa tauteja. Matt. 10:1, 78. Mark. 6:78. Mark. 3:13. Luuk. 6:13.

2. Ja hän lähetti heitä julistamaan Jumalan valtakuntaa ja tekemään sairaita terveiksi.

3. Ja sanoi heille: „Älkäätkä ottako mitään matkalle, ei sauvaakaan, ei laukkaa, ei leipää, ei rahaa, eikä kahta ihokasta. Luuk. 22:35.

4. Ja kun tulette johonkin taloon, jääkäätkä siihen ja siitä lähtekäätkä matkalenne.

5. Ja missä eivät ota teiltä vastaan, siitä kaupungista lähtekäätkä pois ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan.“

Luuk. 10:11. Ap. t. 13:51. 18:3.

6. Niin he läksivät matkaan ja kuljivat kylästä kylään julistaen evan-

keliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

7. Ja neljänsyruhtinas Herodes sai kuulla kaikki, mitä tapahtui, eikä tletänyt mitä ajatella; sillä muuttamat sanoivat: „Johannes on noussut kuolleista,“ Matt. 14:1 s. Mark. 6:14 s.

8. mutta toiset: „Elija on ilmestynyt,“ toiset taas: „Joku vanhoista profetoista on noussut ylös.“

9. Ja Herodes sanoi: „Johanneksen minä olen mestauttanut; mutta kuka tämä on, josta kuulen tuommoista?“ Ja hän etsi tilaisuutta saadaksesen nähdä häntä. Luuk. 23:8.

10. Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jesukselle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen Betsaida nimiseen kaupunkiin päin.

Matt. 14:13 s. Mark. 6:30 s. Joh. 6:1 s.

11. Mutta kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä; ja hän otti heiltä vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne, jotka parantamista tarvitsivat.

12. Ja päivä alkoi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle „Laske kansa luotasi, että menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin majautumaan ja ravintoa saamaan, sillä täällä olemme autiossa paikassa.“

13. Mutta hän sanoi heille: „Antakaat te heille syötävää.“ Niin he sanoivat: „Ei meillä ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, jollemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle.“

14. Heitä oli näet noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen „Asettakaat heidät aterioitsemiin ruokakunnittain, noin viisikymmentä kuhunkin.“

15. Ja he tekivät niin ja asettivat kaikki aterioitsemiin.

16. Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja taittoi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi.

17. Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi; ja heiltä jääneet tähteet korjattiin, kaksitoista korillista palasia.

2 Kun. 4:42 s.

18. Ja tapahtui, kun hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa ja hänen opetuslapsensa olivat hänen kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: „Kenen kansa sanoo minun olevan?“

Matt. 16:13 s. Mark. 8:27 s.

19. He vastasivat, sanoen: „Johannes kastajan, mutta toiset Elijan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista profetoista on noussut ylös.“

20. Niin hän sanoi heille: „Kenenkä te sanotte minun olevan?“ Pietari vastasi ja sanoi: „Sinä olet Jumalan Kristus.“ Job. 6:9.

21. Niin hän vakavastavaroittaen kielsi heitä kenellekään puhumasta siitä.

22. ja sanoi: „Ihmisen Pojan on kärsittävä paljon ja jouduttava vanhimpain ja ylipappien ja kirjanoppinien hyljättäväksi ja tultava tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseva ylös.“

Matt. 16:21 s. 17:22 s. 20:18 s.

Mark. 8:31. 9:31. 10:33 s. Luuk. 18:32 s.

23. Ja hän sanoi kaikille: „Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, kieltäköön hän itsensä ja ottakoon ristinsä joka päivä ja seuratkoon minua.“

Luuk. 14:27.

24. Sillä joka tahtoo pelastaa henkensä, on sen kadottava, mutta joka kadottaa henkensä minun tähteni, hän on sen pelastava.

Matt. 10:39. Luuk. 17:33. Joh. 12:25.

25. Sillä mitä hyötyä on ihmisellä siitä, jos hän voittaa omakseen koko maailman, mutta saattaa itsensä kadotukseen tai menettää itsensä?

26. Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, häntä Ihmisen Poika häpeää, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelien kirkkaudessa. Sak. 14:5. Matt. 10:33. Luuk. 12:9. 2 Tim. 2:12.

27. Ja toisesti minä sanon teille: tässä seisovista on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan.“

28. Noin kahdeksan päivää siitä, kun hän oli tämän puhunut, tapahtui, että hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi ylös vuorelle rukoilemaan.

Matt. 17:1 s. Mark. 9:2 s.

29. Ja hänen rukoilleensa hänen kasvonsa muuttuivat näöiltään, ja hänen vaatteensa tulivat loistavan valkoisiksi. 2 Piet. 1:16 s.

30. Ja katso, hänen kanssaan puheili kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elija.

31. He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen pois lähdöstään, jonka hän oli paneva täytäntöön Jerusalemissa.

32. Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamina; mutta hereille tultuaan he näkivät hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisovivat hänen luonaan.

33. Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jesukselle: „Mestari, hyvä on meidän täällä olla; me tahdomme tehdä kolme majaa, yhden sinulle ja yhden Moosek-

selle ja yhden Ellijalle." Ja hän ei tietänyt mitä sanoi.

34. Ja hänen tätä sanoessaan, tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa; ja he peljestyivät joutuessaan pilveen.

35. Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: „Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaat häntä!”

5 Moos. 18:15. Matt. 3:17.

Mark. 1:11. Luuk. 8:22. Ap. 1:3-22. 13:38.

36. Ja äänen kuulussa he huomasivat Jesuksen olevan yksin. Ja he olivat vaihi eivätkä niinä päivinä kenellekään ilmoittaneet mitään siitä, mitä olivat nähneet.

37. Kun he seuraavana päivänä menivät alas vuorelta, niin tapahtui, että paljo kansaa tuli häntä vastaan.

Matt. 17:14a. Mark. 9:14a.

38. Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies, sanoen: „Opettaja, minä rukoilen sinua katsomaan poikaani, sillä hän on ainokaiseni;

39. ja katso, hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän huutaa, ja se riuhtoo häntä, niin että häneltä tulee vaahtoa; ja se poistuu vaivoin hänestä, runnellen häntä.

40. Ja minä pyysin opetuslapsiasi ajamaan sitä ulos, mutta he eivät voineet.”

41. Jesus vastasi ja sanoi: „Oi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi; kuinka kauan minun on oltava teidän tykönänne ja kärsittävä teitä? Tuo tänne poikasi.”

42. Ja tämän vielä tullessa perkele repi häntä ja riuhtoi kovin. Mutta Jesus nuhteli saastaista henkeä ja teki pojant terveeksi ja antoi hänet jälleen hänen isälleen.

43. Ja kaikki hämmästyivät Jumalan suurta voimaa.

Matt. 17:22a. Mark. 9:30a.

Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä Jesus teki, sanoi hän opetuslapsilleen:

44. „Pankaat te mieleenne nämä sanat; sillä Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.” Luuk. 9:22.

45. Mutta he eivät käsittäneet tätä puheita, ja se oli peitetty heiltä, niin etteivät sitä tajunneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä siitä, mitä hän oli puhunut. Luuk. 18:34.

46. Ja heissä nousi ajatus, kuka heistä suurin olisi.

Matt. 18:1a. Mark. 9:33a. Luuk. 22:24.

47. Mutta kun Jesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä

48. ja sanoi heille: „Joka ottaa luokseen tämän lapsen minun nimeeni, hän ottaa luokseen minut; ja joka

minut ottaa luokseen, ottaa luokseen sen, joka on lähettänyt minut. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on suuri.”

Matt. 10:40. Luuk. 10:16. Joh. 13:20.

49. Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: „Mestari, me näimme erään miehen sinun nimelläsi ajavan ulos perkeleitä ja me kielimme häntä, koska hän ei seuraa meidän mukanaamme.” Mark. 9:38a.

50. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Alkäätkä kieltäkö; sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne.”

Matt. 12:30. Luuk. 11:23.

51. Ja kun aika oli täyttymässä, jona hän oli täältä otettava ylös, tapahtui, että hän päätti suunnata kulkunsa Jerusalemiin.

52. Ja hän lähetti sanansaattajia edellensä; ja he läksivät matkalle ja menivät erääsen Samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle majaa.

53. Mutta siellä eivät ottaneet häntä vastaan, koska hän oli menossa Jerusalemiin.

54. Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: „Herra, tahdotko, että käskemme tulen taivaasta tulla alas ja hävittää heidät, niinkuin Ellijakin teki?” 2 Kun. 1:10 a.

55. Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä ja sanoi: „Ette tiedä minkä hengen omat te olette.

56. Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja hukuttamaan, vaan pelastamaan.” Ja he vaelsivat toiseen kylään. Joh. 8:17. 12:47.

57. Ja heidät vaeltaessaan tiellä, sanoi eräs mies hänelle: „Minä tahdon seurata sinua mihin ikänä menet, Herra!”

Matt. 8:19 a.

58. Niin Jesus sanoi hänelle: „Keuilla on luolansa, ja taivaan linnuilla pesänsä, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi.”

59. Toiselle hän sanoi: „Seuraa minua!” Mutta tämä sanoi: „Herra, sallii minun ensin käydä haulaamassa isäni.”

60. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Anna kuolleiden haudata kuolleitaan, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa.”

61. Vielä toinen sanoi: „Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta sallii minun ensin käydä jättämässä jäähyväiset kotonani oleville.”

62. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Ei kukaan, joka laskee käteensä auran ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan.” 1 Moos. 19:26.

10 Luku

Jesus lähettää seitsemänkymmentä opetuslasta vastaa lainoppineen kysymyksen, puhuu laupeasta samarialaisesta, sekä käy Marian ja Marian kodissa.

Sen perästä Herra määräsi seitsemänkymmentä muuta opetuslasta ja lähetti heidät kaksittain edellensä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne itse aikoi mennä

2. Ja hän sanoi heille „Eloa on paljo, mutta työmiehiä vähä Rukoilkaat siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä eloonsa Matt. 9:37a. Joh. 4:35.

3. Menkää; katso, minä lähetän teitä niinkuin lampaita susien keskelle. Matt. 10:16.

4. Älkää ottako mukaanne rakkukkaroa, ei laukkuja, ei kenkiä; älkäätkä tervehtikö ketään tiellä Matt. 10:9s. Mark. 6:8s. Luuk. 9:3s. 22:35.

5. Kun tulette sisälle johonkin taloon, niin sanokaat ensiksi „Rauha olkoon tälle talolle!“

6. Ja jos siellä on jokin rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällään, mutta jos ei ole, niin se palajaa teille.

7. Ja olkaat siinä talossa ja syökää ja juokaat mitä heillä on tarjota, sillä työmies ansaitsee saada palkkansa Älkää siirtykö talosta taloon. 5 Moos. 25:4. 1 Kor. 9:4 s. 1 Tim. 5:18.

8. Ja kun tulette johonkin kaupunkiin, jossa ottavat teitä vastaan, niin syökää mitä eteenne pannaan.

9. Ja parantakaat siinä olevat sairaat ja sanokaat heille: „Jumalan valtakunta on lähestynyt teitä.“ Matt. 8:2. 4:17.

10. Mutta kun tulette johonkin kaupunkiin, jossa eivät ota teitä vastaan, niin menkää ulos sen kaduille ja sanokaat:

11. „Tomunkin, joka kaupungistanne on tarttunut jalkoihimme, me pudistamme pois teille; kuitenkin tietäkääst se, että Jumalan valtakunta on lähestynyt.“ Matt. 10:14.

Mark. 6:11. Luuk. 9:5. Ap. t. 13:51. 18:6.

12. Minä sanon teille: Sodomalle on oleva sinä päivänä huokeampi kuin sille kaupungille. Matt. 11:20 s.

13. Voi sinua Korasin! Voi sinua Bet-saida! Sillä jos Tyyrossa ja Sidonis-sa ne voimateot olisivat tapahtuneet, jotka ovat tapahtuneet teissä, niin olisivat jo aikaa säikissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen.

14. Mutta Tyyrolle ja Sidonille onkin oleva tuomiolla huokeampi kuin teille.

15. Ja sinä Kapernaum, joka olet taivaasen asti ylennetty, tuonelaan asti sinut syöstään alas!

16. Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät hylkää minut: mutta joka minut hylkää, hylkää sen, joka on minut lähettänyt.“ Matt. 10:40. Joh. 13:20. 1 Tess. 4:8.

17. Niin ne seitsemänkymmentä palasivat tilolla ja sanoivat: „Herra, perkeleetkin ovat meille alamaiset sinun nimesi kautta.“

18. Silloin hän sanoi heille „Minä näin saatana niinkuin salaman pu-toavan taivaasta Ilm. 12:8 s.

19. Katso, minä olen antanut teille vallan tallata kärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen valtaa, eikä mikään ole vahingoittava teitä.

Ps. 91:13. Mark. 16:18. Ap. t. 28:5.

20. Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaat siitä, että nimenne ovat kirjoitetut taivaassa.“ 2 Moos. 32:32 s.

Ps. 69:29. Dan. 12:1. Fil. 4:3. Ilm. 3:5. 13:8.

21. Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: „Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herraa, että olet salannut tämän viisailla ja ymmärtäväsillä ja ilmaissut sen lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on näkynyt hyväksi sinulle.

Jes. 29:14. Matt. 11:25 s. 1 Kor. 1:19, 26 s. 2:6 s.

22. Kaikki on Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan tunne kuka Poika on, muu kuin Isä, eikä kuka Isä on, muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmaista.“

Ps. 8:7. Matt. 28:18.

Job: 1:18. 3:35. 6:46. 10:15. 13:3. 17:2. 1 Kor. 15:27.

El. 1:21. Hebr. 2:8.

23. Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: „Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät mitä te näette.

Matt. 13:16 s.

24. Sillä minä sanon teille: monet profetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä mitä te näette, eivätkä ole saaneet nähdä, ja kuulla mitä te kuulette, eivätkä ole saaneet kuulla.“

1 Piet. 1:10.

25. Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi häneltä urkkien: „Opettaja, mitä minun on tehtävä,periäkseni ijankaikkisen elämän?“ Matt. 19:16.

26. Niin hän sanoi hänelle: „Mitä laissa on kirjoitettu? Miten luet?“

27. Hän vastasi ja sanoi: „Rakasta Herraa Jumalaasi kokosydämmestäsi ja koko sielustasi ja koko voimastasi ja koko mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.“ 3 Moos. 19:18.

5 Moos. 6:5. 10:12. 30:6. Matt. 22:37 s. Mark. 12:30 s. Room. 13:9. Gal. 5:14. Jaak. 2:8.

28. Hän sanoi hänelle: „Oikein vastasit; tee se, niin saat elää.“

3 Moos. 18:5. Hes. 20:11,13. Matt. 10:17.

29. Mutta hän tahtoi itseänsä vanhurskaaksi tehdä ja sanoi Jesukselle: „Kuka on lähimmäiseni?”

30. Jesus vastasi ja sanoi: „Eräs mies vaelsi Jerusalemita alas Jerikoon ja joutui rosvojen käsiin, jotka riisufvat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois, jättäen hänet puolikuolleeksi.

31. Niin tapahtui, että eräs pappi vaelsi alas sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse.

32. Samoin eräs leviläinenkin: kun tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse.

33. Mutta eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, kun hän tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, armahti häntä.

34. Ja hän meni hänen luokseen ja satoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

35. Ja seuraavana aamuna lähtiesään hän otti esiin kaksi denaaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: „Hoida häntä, ja mitä kulutat lisää, sen minä palatessani maksan sinulle.”

36. Kuka näistä kolmesta sinun lähimmäisesi oli sen lähimmäinen, joka oli joutunut rosvojen käsiin?”

37. Hän sanoi: „Se, joka teki laupeuden hänelle.” Niin Jesus sanoi hänelle: „Mene, ja tee sinäkin samoin.”

38. Ja tapahtui heidän vaeltaessaan, että hän meni eräsen kylään. Niin eräs nainen, nimeltä Marita, otti hänet vastaan taloonsa. Joh. 11:1. 12:2 s.

39. Ja hänellä oli sisar, Maria nimenen; tämä asetti myös istumaan Herran jalkain juureen ja kuunteli hänen puhettaan.

40. Mutta Marita puuhasi monissa palvelustoimissa; ja hän tuli Jesuksen luo ja sanoi: „Herra, etkö väliä siitä, että sisareni on jättänyt minut yksinäni palvelemaan? Sano nyt hänelle, että hän auttaisi minua.”

41. Niin Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Marita, Marita, sinä huolehdit ja suret monia asioita,

42. mutta yksi on tarpeellinen. Maria on valinnut hyvän osan, ja sitä ei oteta häneltä pois.” Matt. 6:33. Fil. 3:14.

II Luku.

Jesus opettaa rukollemaan, parantaa riivaatun miehen, ja lausuu voi-huutonsa farisealaisille ja lainoppineille.

Kun hän oli eräissä paikassa rukollemassa ja oli siitä herjennyt,

tapahtui, että eräs hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: „Herra, opeta meitä rukoilemaan, niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan.”

2. Niin hän sanoi heille: „Kun rukoilette, sanokaat: „Isä meidän, joka olet taivaassa: Pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi maan päällä niinkuin taivaassa; 2 Moos. 30:7. Ps. 103:21. 115:3. Jes. 8:13. 29:23. 63:16. Dan. 7:27.

Matt. 6:9 s. 13:24 s. Luuk. 17:20 s. 22:42.

Room. 8:15. 12:2. 1 Tim. 2:4. 1 Piet. 3:15.

3. anna meille tänäpäivänä meidän jokapäiväinen leipämme; San. 30:3.

4. ja anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme; ja älä johdata meitä kiusaukseen, vaan pelasta meidät pahasta.”

Ps. 79:9. Matt. 18:21.

Joh. 17:15. Ef. 4:32. Kol. 3:13. 2 Tim. 4:18.

5. Ja hän sanoi heille: „Jos jollakin teistä on ystävä, ja hän menee tämän luo yösydännä ja sanoo hänelle: „Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää,

Luuk. 13:1.

6. sillä eräs ystäväni on tullut matkalta luokseni, eikä minulla ole mitään panisin hänen teensä;”

7. ja tämä sisältä vastaa ja sanoo: „Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat kanssani vuoteessa; en saata nousta antamaan sinulle” —

8. minä sanon teille: joskaan hän ei sentähden nouse antamaan hänelle, että hän on hänen ystävänsä, nouse hän kuitenkin toisen hellittämättömyyden tähden ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

Luuk. 13:5.

9. Sentähden minä sanon teille: anokaat, niin teille annetaan; etsikää, niin löydätte; kolkuttakaat, niin teille avataan.

Matt. 7:7 s. Jer. 29:12 s. Matt. 21:22. Mark. 11:24.

Joh. 14:13. 15:7. 16:23 s. 1 Joh. 3:22. Jaak. 1:5 s.

10. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

San. 8:17.

11. Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa pyytäessä leipää, antaa hänelle kiven? taikka hänen pyytäessä kalaa, antaa hänelle kalan sijasta kärkeen?

12. taikka joka hänen pyytäessään munaa, antaa hänelle skorpionin?

13. Jos siis te, jotka olette pahoja, tiedätte antaa hyviä lahjoja lapsillenne, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka häneltä sitä anovat!”

14. Ja hän ajoi ulos perkeleen, ja

se oli mykkä, niin tapahtui perkeleen lähdettyä ulos, että mykkä mies puhui, ja kansa ihmetteli.

Matt. 9:22 a. 12:22 a. Mark. 8:22 a.

15. Mutta muutamat heistä sanoivat „Beelsebulin, perkeleitten päämiehen, avulla hän ajaa ulos perkeleitä?”

16. Teiset taas tahtoiivat panna häntä koetukselle ja pyysivät häneltä tunnusmerkkiä taivaasta.

Matt. 12:38. Mark. 8:11

17. Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: „Jokainen valtakunta, joka riitaantuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja taite kaatuu talon päälle.

18. Jos nyt saatatakin on riitaantunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tähän sanotte minun Beelsebulin avulla ajavan ulos perkeleitä.

19. Mutta jos minä Beelsebulin avulla ajan ulos perkeleitä, kenenkä avulla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne.

20. Mutta jos minä Jumalan sanomalla ajan ulos perkeleitä, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän luoksenne

2 Moos. 8:19.

21. Kun väkevä mies aseellisena vartioi kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa.

22. Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päälleen ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.

Kol. 2:15.

23. Joka ei ole minun kanssani, hän on minua vastaan, ja joka ei kokoa minun kanssani, hän hajoittaa

Luuk. 9:50.

24. Kun saastainen nenki lähtee ihmisestä kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa, ja kun ei löydä, sanoo hän: „Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin”

25. Ja tullessaan hän havaitssee sen lakistuksi ja koristetuksi.

26. Silloin hän menee ja ottaa mukkinsa seitsemän muuta, häntä pahempaa henkeä, ja he tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset.”

Joh. 5:14. Hebr. 6:4. 10:26 a. 2 Piet. 2:20 a.

27. Niin tapahtui hänen tätä puhuessaan, että eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä ja sanoi hänelle: „Autuas on se kohtu, joka on kastanut sinut, ja ne rinnat, joihin olet imenyt!”

Luuk. 1:28, 42.

28. Mutta hän sanoi: „Niin, autuaat

ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja kätkevät sen!” Matt. 7:21.

Luuk. 8:15, 21. Room. 2:13. Jaak. 1:22.

29. Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi hän sanomaan: „Tämä sukukunta on paha sukukunta, se tavoittelee tunnusmerkkiä, mutta sille ei anneta muuta tunnusmerkkiä kuin Joonan tunnusmerkki.

Matt. 12:38 a. Joon. 2:1.

30. SIHÄ niinkuin Joon. tuli niniveläisille tunnusmerkiksi, niin ihmisen Poikakin on oleva tunnusmerkkinä tälle sukukunnalle.

31. Etelän kuningatar nousee tuomioille tämän sukukunnan miesten kanssa ja tuomitsee heidät syyllisiksi, sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomonin viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomon.

1 Kun. 10:1. 2 Aik. 9:1.

32. Niniven miehet nousevat tuomioille tämän sukukunnan kanssa ja tuomitsevat sen syylliseksi, sillä he tekivät parannuksen Joonan saarnan johdosta, ja katso tässä on enempi kuin Joon.

Joon. 3:5.

33. Ei kukaan, joka sytyttää kynttilän pane sitä piiloon tai vakan alle, vaan panee sen kynttilälajkaan, jotta sisälletulijat näkisivät valon.

Matt. 5:15. Mark. 4:21. Luuk. 8:16.

34. Silmäsi on ruumiin kynttilä. Kun silmäsi on terve, on koko ruumiisikin valoisa; mutta kun se on turmeltunut, on ruumiisikin pimeä.

Matt. 6:22 a.

35. Katso siis, ettei sinussa oleva valo ole pimeyttä.

36. Jos siis koko ruumiisi on valoisa, eikä sillä ole mitään pimeää osaa, on se tuleva kokonaan valoisaksi, niinkuin valon valaistessa sinua kirkkaalla loistehaan.”

37. Hänen tätä puhuessaan, pyysi eräs farisealainen häntä luoksensa aterioitsemaan, niin hän meni sinne sisälle ja kävi ruualle.

38. Mutta kun farisealainen näki, ettei hän pessyt itseänsä ennen aterialle, ihmetteli hän.

Matt. 15:2. Mark. 7:2.

39. Silloin Herra sanoi hänelle: „Kyllä te farisealaiset puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teillä on täynnä rystöstä ja pahuutta.

Matt. 23:1 a. Tit. 1:15.

40. Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuolakin?

41. Vaan antakaat se, mikä sisällä on, almuksi, katso, silloin kaikki on teille puhdasta.

Jes. 68:7. Luuk. 12:33.

42. Mutta voi teitä, te farisealaiset, kun annatte kymmenykset mintuj-

ta ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta jätätte sikseen tuomion ja rakkauden Jumalaan! Näitä oli varteen-otettava, eikä noitakaan laiminlyötävä.

4 Moos. 15:21. Hos. 6:6. Mik. 6:8. Matt. 9:13.
43. Voi teitä, te farisealaiset, kun rakastatte etumaista istuina synagogissa ja tervehdyksiä toreilla!

Mark. 12:38. Luuk. 20:46.
44. Voi teitä, kun olette niinkuin ne haudat, jotka eivät ole näkyvisiä, ja joiden päällitse ihmiset tietämättään kävelevät!"

45. Silloin eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: „Opettaja, kun noin puhut, häpäiset meitäkin.“

46. Mutta hän sanoi: „Voi teitäkin, te lainoppineet, kun säilytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja, ettekä itse yhdelläkään sormellanne koske niihin taakkoihin! Ap. t. 15:10.

47. Voi teitä, kun rakennatte profettain hautoja, ja isänne ovat heidän tappaneet!

48. Niin olette siis todistajia isäinne tekoihin ja suostutte niihin; sillä he tappoivat profetat, ja te rakennatte heidän hautojaan.

49. Sentähden Jumalan viisaus sanookin: „Minä lähetän heille profetoja ja apostoleita, ja muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat;

Jer. 7:25. 25:4.
Ap. t. 5:40. 7:51s. 22:19. 2 Kor. 4:8 s. Hebr. 11:36s.

50. jotta tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta saakka.

51. alkaen Abelin verestä Sakariaan vereen asti, joka surmattiin alttarin ja temppelein välillä.“ Niin, minä sanon teille, se vaaditaan tältä sukukunnalta. 1 Moos. 4:8. 2 Aik. 24:20 s.

52. Voi teitä, te lainoppineet, kun olette vieneet tiedon avaimen! Itse ette ole menneet sisälle ja sisälle meneviä olette estäneet.“

53. Ja hänen tätä heille sanoessaan, kirjanoppineet ja farisealaiset rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan häneltä monta asiaa

54. väijyen häntä, että onkisivat jotakin hänen suustaan, jotta saisivat hänet syytteeseen. Luuk. 20:20.

12 Luku.

Jesus varoittaa ulkokultaisuudesta, ihmispelesta, synnistä Pyhää Henkeä vastaan, ahneudesta ja maailmistista huolista, kehoittaa uskollisuuteen ja kiskee tutkimaan ajan merkkejä.

Kun sillä välin kansaa kokoontui tuhattamäärin, niin että polkivat toi-

siaan, rupesi hän sanomaan opetuslapsilleen: „Ennen kaikkea kavahtakaat farisealaisten hapatusta, joka on ulkokultaisuutta.“

Matt. 16:6. Mark. 8:15.
2. Ei ole mitään peitettyä, joka ei tule ilmi, eikä mitään salattua, joka ei tule tunnetuksi.

Matt. 10:26 s. Mark. 4:22. Luuk. 8:17.
3. Sentähden, kaikki mitä te pimeässä sanotte, tulee päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kamareissa, se julistetaan katoilta.

4. Mutta minä sanon teille, ystäväileni: alkääät peljättöksi niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen perästä voi mitään enemää tehdä. 1 Piet. 3:14.

5. Vaan minä osoitan teille ketä teidän tulee peljättä: peljättäkää sitä, jolla on valta, jonkun tapetuttuam, syösti hänet helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä peljättäkää. Jaak. 4:12.

6. Eikö viittä varpusta miöds kahteen äyriin? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut.

7. Ovatta teidän väänne hiuksetkin kaikki luetut. Alkääät siis peljättöksi; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta. Luuk. 21:18. Ap. t. 27:34.

8. Mutta minä sanon teille: jokainen joka tunnustaa minut ihmisten edessä, hänet myös Ihmisen Poika tunnustaa omakseen Jumalan enkelien edessä. Ilm. 9:5.

9. Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, hän tulee kiellettäväksi Jumalan enkelien edessä.

Mark. 8:38. Luuk. 9:26. 2 Tim. 2:12.
10. Ja jokainen joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, hänelle annetaan se anteeksi; mutta joka Pyhää Henkeä pilkkaa, hänelle ei anneta sitä anteeksi. Matt. 12:31 s.

Mark. 3:28 s. Hebr. 6:4 s. 10:26. 1 Job. 5:16.
11. Mutta kun vievät teitä synagogiin ja hallitusten ja esivaltojen eteen, alkääät huolehtiko miten tai mitä vastaisitte puolestanne eli mitä sanoisitte; Matt. 10:19 s. Mark. 13:11. Luuk. 21:14.

12. sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä mitä teidän on sanottava.“

13. Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänelle: „Opettaja, sano veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön.“

14. Mutta hän vastasi hänelle: „Ihminen, kuka on minut asettanut tuomariksi eli jakomieheksi teille?“

15. Ja hän sanoi heille: „Katsokaat eteenne ja kavahtakaat kaikkea ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen omaisuutensa paljoudesta.“

1 Tim. 6:9 s.
16. Ja hän puhui heille vertauksen,

sanoen „Eriäänriikkaan miehen maa tuotti hyvän sadon

17. Niin hän mietti itsekseen ja sanoi: „Mittä minä teen, kun ei minulla ole mihin kokoaisin viljani?”

18. Ja hän sanoi „Tämän teen minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoon niihin kaikki eloni ja hyvytyeni.

19. Ja sanon sielulleni „sielu, sinulla on paljo hyvää tallella moneksi vuodeksi nauti lepoa. Kor. 15:30. iloitse.”

Jes. 22:13. 1 Kor. 15:32. Jaak. 5:5.

20. Mutta Jumala sanoi hänelle „Sinä mieletön, tänä yönä vaaditaan sielusi sinulta pois, kenelle sitten joutuu se, minkä olet varannut?”

Job 27:8. Ps. 39:7 Jer. 17:11.

21. Niin on sen laita, joka kokoa aarteita itselleen eikä ole rikas Jumalassa.” 1 Tim. 6:17.

22. Ja hän sanoi opetuslapsilleen „Sen vuoksi sanon teille Älkää muirehtiko hengestänne. mitä söisitte, eikä ruumiistanne, mitä pükisitte yllenne Matt. 6:25 s.

Pa. 55:23. Fil. 4:6. Hebr. 13:5. 1 Piet. 5:7

23. Sillä henki on enempi kuin ruoka, ja ruumis enempi kuin vaatteet.

24. Katselkaat karneita, eivät ne kylvä eivätkä niitä, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa, ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut!

Job 39:3. Ps. 147:9. Matt. 10:31.

25. Ja kuka teist' voi muurettimiselään lisätä ikäänsä kynnäränkään vertaa?

26. Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä muureditte muusta?

27. Katselkaat liljoja, kuinka ne kasvavat. eivät netee työtä eivätkä kehää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomonkaan kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.

28. Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa enemmän hän vaatettaa teidät, te heikkokoiset!

29. Älkäätsiis tekään etsikö mitäsöisitte ja mitä joisitte, älkäätkä olko huolissanne.

30. Sillä noita kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta Isänne kyllä tietää teidän niitä tarvitsevan.

31. Vaan etsikää Jumalan valtakunta, niin nämä sen ohessa annetaan teille. 1 Kun 3:13. Pa. 37:25.

32. Älä pelkää, sinä pieni lauma; sillä Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan. Jes. 41:14. Luuk. 22:29.

33. Myökää mitä teillä on ja anta-

kaat almuja; tehkää itselfellenne kukkarot, jotka eivät vanhene, loppumaton aarre taivaisiin, jossa ei vaani varas, eikä turmele kol. Matt. 6:20. 19:21.

Luuk. 16:9. 18:22. Ap. 2:45. 1 Tim. 6:17.

34. Sillä missä aarteenne on, siellä sydämmennekin on.

35. Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja lamppunne palamassa;

Matt. 24:42 s. 25:1 s. Ef. 6:14. 1 Piet. 1:13.

36. ja olkaat te niiden ihmisten kaltaisia, jotka herransa odottavat, milloin hän palaa häistä, jotta hänen tullessaan ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.

37. Autuaat ovat ne palvelijat, jotka heidän herransa tullessaan tapaa valvomasta; totisesti sanon teille: hän vyöttäilyy ja asettaa heidät aterioitsemään ja menee ja palvelee heitä.

38. Ja jos hän tulee toisella yövarhtiolla tai kolmannella ja havaitsee heidät sellaisiksi, autuaita ovat ne palvelijat!

39. Mutta tietäkääte, että jos perheenisännällä olisi tiedossa millä heikkellä varas tulee, niin hän valvoisi eikä sallisi sisäänmurtoa tehtävän taloonsa. 1 Tess. 5:2. 2 Piet. 3:10. Ilm. 3:3, 16:15.

40. Niin olkaat tekin valmiina, sillä hetkenä, jona ette luule, ihmisen Poika tulee.”

Mark. 13:33. Luuk. 21:34. 1 Tess. 5:6

41. Niin Pietari sanoi hänelle: „Herra, millekös sanat tämän vertauksen, vai miest'vö kaikille?”

Mark. 13:37

42. Ja Herra sanoi: „Kuka siis on se uskollinen ja älykäs taloudenhoitaja, jonka hänen herransa asettaa palvelusväkensä yli, antamaan heille ajallaan heidän ruokamääränsä?”

1 Kor. 4:1 s. 2 Tim. 2:15.

43. Autuaas on se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa niin tekemästä!

44. Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa yli.

Matt. 26:21 s.

45. Mutta jos se palvelija sanoo sydämmessään: „Herrani viivyttelee tuloaan” ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria, sekä syömään ja juomaan ja juopumaan,

46. niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jona hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja antaa hänelle osan uskomattomien kanssa.

47. Ja se palvelija, joka tiesi herransa tahdon, eikä tehnyt valmistuksia tahi toiminnut hänen tahtonsa mukaan, on rangaistava monella yönä.

Jaak. 4:17

48. Joka taas ei tietänyt, mutta teki

semmoista, joka lyöntejä ansaitsee, on rangaistava vähillä lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, siinä paljo vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, siinä enempi kysytään.

49. Tulla olen tullut heittämäin maan päälle; ja kuinka hartaasti soisinkaan, että se jo olisi syttynyt!

50. Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka olen ahdistuksissa, kunnes se on täytetty!

Matt. 20:22. 26:38. Joh. 12:27.

51. Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle? Eu ole, sanon teille, vaan eripuraisuutta.

Matt. 16:34.

52. Sillä tästälähin riitaantuu viisi samassa talossa, kolme kahta vastaan ja kaksi kolme vastaan;

53. isä riitaantuu poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tyttärensä vastaan ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi minäänsä vastaan ja minä anoppiansa vastaan.

Mik. 7:6. Matt. 10:35.

54. Ja hän sanoi kansallekin: „Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: „Tulee sade;“ ja niin tuleekin.

Matt. 16:2 a.

55. Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte: „Tulee helle;“ ja niin tuleekin.

56. Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon osatte arvostella; mutta kuinka ette arvostele tätä aikaa?

57. Miksikä ette itesestännekin päättää mikä on oikeaa?

58. Kun kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen luo, niin tee matkalla minkä voit selvittääksesi hänestä, ettei hän vetäisi sinua tuomarin eteen, ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan.

San. 25:8. Matt. 5:26 s.

59. Minä sanon sinulle. sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.“

13 Luku.

Jesus kehoittaa parannukseen, esittää vertauksen hedelmättömästä fikunapuusta, parantaa naisen sabbattina, vertaa taivaan valtakuntaa sinapin siemeneksi ja hapatuksen, sekä valittaa Jerusalemin katumattomuutta.

Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa kanssa.

2. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille. Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut

galilealaiset, koska saivat kärsiä tämän?

Joh. 9:2.

3. Eivät olleet, sanon teille, vaan ellette tee parannusta, niin te kaikki samoin hukutte.

Ps. 7:13.

4. Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloamissa kaatui heidän päälleen. Luuletteko, että ne olivat syillisemmät kuin kaikki muut Jerusalemissa asuvat ihmiset?

5. Eivät olleet, sanon teille, vaan ellette tee parannusta, niin te kaikki samaten hukutte.“

6. Ja hän sanoi tämän vertauksen: „Eräällä miehellä oli fikunapuu istutettuna viinitarhassaan, ja hän tuli hakemaan hedelmää siitä, eikä löytänyt.

Jes. 5:2. Matt. 21:19.

7. Niin hän sanoi viinitarhurille: „Katso, kolmena vuonna olen käynyt hakemassa hedelmää tästä fikunapuusta, enkä ole löytänyt. Hakkaa se pois; miksi se lisäksi pitää maata hyödyttömänä?“

8. Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: „Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kaivan sen ympäri ja panen lantaa.

2 Piet. 3:9,15.

9. Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää; mutta jos ei tee, niin hakkaa se pois.“

10. Ja hän oli opettamassa eräissä synagogassa sabbattina.

11. Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut jakykenemätön oikaisemaan itseään.

12. Hänet nähdessään Jesus kutsui hänet luokseen ja sanoi hänelle: „Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi!“

13. Ja hän pani kätensä hänen päälleen; ja heti tämä oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.

14. Mutta synagogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jesus paransi sabbattina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: „Kuusi päivää on, jona tulee työtä tehdä; tulkaat siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, eikä sabbattinpäivänä.“

2 Moos. 20:8 s. 5 Moos. 5:13.

15. Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: „Te ulkokullatut, eikä jokainen teistä sabbattina päästä härkäänsä fai nasiaansa seimestä ja vie sitä juomaan?“

Joh. 7:23.

16. Ja tätä naista, joka on Abrahamin tytär, ja jota sautana on pitänyt siddottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei olisi pitänyt päästää tuosta siteestä sabbattinpäivänä?“

Luk. 19:9. Ap. t. 8:25.

17. Ja hänen tätä sanoessaan, kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja koko kansa iloitsi kaikista niistä ja-loista teoista, joita hän teki.

18. Niin hän sanoi: „Minkä kaltainen Jumalan valtakunta on, ja mi-hin sitä vertaisin?

Matt. 13:31 a. Mark. 4:30 a.

19. Se on sinapinsiemenen kaltaisen, jonka eräs mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi ja tuli puuksi, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille.“

Hea. 17:23.

20. Ja taas hän sanoi: „Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa?

21. Se on hapatuksen kaltainen, jonka eräs nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani.“

22. Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, matkustaen Jerusalemiin

23. Ja joku kysyi häneltä: „Herra, onko niitä vähä, jotka tulevat autuiksi?“ Niin hän sanoi heille

24. „Taistelkaat päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä useat, sanon teille, pyrkivät päästäkseen sisälle, mutta eivät voi.

Matt. 7:13. Fil. 3:12. Tim. 6:12.

25. Sen perästä kun perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven, ja te rupeatte ulkona seisomaan ja kolkuttamaan ovea, sanoen: „Herra, Herra, avaa meille“, vastaa hän ja sanoo teille: „En tunne teitä enkä tiedä mistä olette.“

Matt. 25:11 a.

26. Silloin te rupeatte sanomaan: „Mehän söimme ja joimme sinun edessäsi, ja meidän kaduillamme sinä opelit“

Matt. 7:23 a.

27. Mutta hän on lausuva „Minä sanon teille en tunne teitä enkä tiedä mistä olette. Menkää pois tyköänne, kaikki te vääryyden tekijät!“

Matt. 25:41.

28. Siellä on oleva itku ja hammas-ten kiristys, kun näette Abrahamin ja Isaakin ja Jaakobin ja kaikkien profettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta itsenne heitetyksi ulos.

Matt. 8:11 a. 13:42. 24:51.

29. Ja saapuvat idästä ja lännestä ja pohjasesta ja etelästä, ja aterioit-sevat Jumalan valtakunnassa.

Pa. 107:3. Jea. 2:2. 49:12.

Mal. 1:11. Matt. 8:11. Luuk. 14:15.

30. Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi.“

Matt. 19:30. 20:16. Mark. 10:31.

31. Samalla hetkellä tuli hänen työ-könsä muutamia farisealaisia, ja he sanoivat hänelle: „Lähdemenemään

pois täältä, sillä Herodes tahtoo sinua tappaa“

32. Niin hän sanoi heille: „Menkää ja sanokaat sille ketulle „Katso, minä ajan ulos perkeleitä ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä pääsen määräni päähän“

33. Kuitenkin minun tulee vaeltaa tänään ja huomenna ja ylihuomena, sillä ei sovi, että profetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

34. Jerusalemi, Jerusalemi, sinä joka tapat profetat ja kivität luoksesi lähetetyt, kuinka usein olen tahtonut koota lapsiasi, samoin kuin kana kookaa poikueensa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

Jea. 31:5. 61:1,12. Jer. 6:10,16. 7:13 a.

35. Katso, „teidän huoneenne jää teille autioksi!“ Mutta minä sanon teille: ette näe minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin sanotte: „Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä!““

Pa. 118:26. Jea. 1:7. Jer. 12:7. 22:5. Mik. 3:12. Matt. 23:37 a. Luuk. 19:43 a.

14 Luku

Jesus parantaa vesitautisen miehen, esittää vertauksen suurista illallisista ja puhuu opetuslapsena olemisen ehdoista.

Ja tapahtui, kun hän sabbattina tuli erään farisealaisten johtomiehen taloon aterialle että he olivat häntä väijymässä.

Luuk. 6:6 a.

2. Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään.

3. Niin Jesus rupesi puhumaan lain oppineille ja farisealaisille ja sanoi „Onko luvallista sabbattina parantaa, vai eikö ole?“ Mutta he olivat vaiit.

Matt. 12:10.

4. Ja hän koski mieheen, paransi hänet ja laski menemään.

5. Ja hän sanoi heille: „Jos joltakin teistä putoaa aasi tai härkä kivoon, eikö hän heti vedä sitä ylös sabbattinpäivänäkkin?“

Matt. 12:11.

6. Ja he eivät kyenneet vastaamaan tähän.

7. Ja huomattessaan kuinka kutsutut valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja, hän esitti heille vertauksen ja sanoi heille:

Matt. 23:4.

8. „Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä asetu pöytään ensimmäiselle sijalle, ettei, jos joku hänen kutsumansa on sinua arvollisempi,

San. 25:61,1a.

9. se, joka on sinut ja hänet kutsunut, tule ja sano sinulle: „Anna tälle sijaa“; ja silloin sinä saat ruveta häpeällä istumaan viimeiselle paikalle.

10. Vaan kun olet kutsuttu, niin me-

ne ja käypöytään viimeiselle sijalle, että se, joka on sinut kutsunut, tullessaan sanoisi sinulle „Ystäväni, astu ylempiäks!” Silloin tulee sinulle kunniaa kaikkien pöytäkumppaneisi edessä.

11. Sillä jokainen, joka ylentää itsensä, alennetaan, ja joka alentaa itsensä, ylennetään.” Job 22:29.

San. 29:23. Hes. 17:24. 21:26. Matt. 23:12.

Luuk. 1:51 a. 18:14. 1 Piet. 5:5. Jaak. 4:6, 10.

12. Ja hän sanoi sillekin, joka oli hänet kutsunut „Kun teet päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi eikä veljiäsi eikä sukulaisiai eikä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan sinua kutsuisi, ja sinä siten tulisit palkituksi.

13. Vaan kun teet pidot, kutsu köyhiä, rampoja, ontuvia, sokeita;

5 Moos. 14:29.

14. niin sinä olet oleva autuas, koska heillä ei ole varaa palkita sinulle; sillä sinulle palkitaan vanhurskusten ylönousemuksessa.”

San. 19:17. Joh. 5:29.

15. Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: „Autuas on se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa.”

16. Niin hän sanoi hänelle. „Eräs mies teki suuret illalliset ja kutsui monta”

Jos. 25:6. 25:1. Matt. 22:2 a.

17. Ja illallishetken tullessa hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsuville „Tulkaat sillä kaikki on jo valmiina”

18. Mutta he rupesivat kaikki yksistään mielin tekemään estelyitä. Ensimmäinen sanoi hänelle „Olen ostanut pellon ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minna estettynä”

19. Toinen sanoi „Olen ostanut viisi härkäparia ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minua estettynä”

20. Vielä toinen sanoi „Olen ottanut itseltäni vahvon, ja seutähden en saata tulla”

1 Kor. 7:33.

21. Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen „Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne sisälle köyhät ja rammat ja sokeat ja ontuvat”

22. Ja palvelija sanoi „Herra, se on tehty, minkä käskit, ja vielä on sijaa”

23. Niin Herra sanoi palvelijalle „Mene teille ja aitovierille ja pakota ketä löydät tulemaan sisälle, jotta minun taloni täyttyisi;

24. sillä minä sanon teille, ettei yk-

sikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallistani.”

25. Ja hänen mukanaan kulki paljo kansaa; ja hän kääntyi ja sanoi heille

26. „Jos joku tulee minun tyköni eikä vihaa itsäänsä ja läitjäänsä ja valmoaan ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa henkeäänkin, ei hän voi olla minun opetuslapseni

5 Moos. 33:9. Matt. 10:37 a.

27. Ja joka ei kannu ristitään ja seura minua, se ei voi olla minun opetuslapseni.

Matt. 16:24 a. Mark. 8:34. Luuk. 9:23 a.

28. Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa tornia eikä hän ensin istu laskemaan kustannusta, nähdäkseen onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi,

29. etteivät, kun hän on pannut perustuksen, mutta on kykenemätön rakennustansa loppuun saattamaan, kaikki, jotka sen näkevät rupeaisi pilkkaamaan häntä.

30. sanoen „Tuomies rupesi rakentamaan, mutta ei kyennyt loppuun saattamaan?”

31. Tahi jos joku kuningas tahtoo lähteä sotaan taistelemaan toista kuningasta vastaan, eikä hän ensin istu miettimään voipiko hän kymmenellä tuhannella lähteä kohtaamaan sitä, joka kahdellakymmenellä tuhannella tulee häntä vastaan?

32. Ja jos ei voi niin hän, tämä vielä ollessa kaukana, laittaa hänen tykönsä lähetystön hieromaan rauhaa

33. Samoin ei teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni

34. Suola on hyvä, mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Matt. 5:13. Mark. 9:50

35. Ei se kelpaa maahan eikä lan- taan, ulos se heitetään. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!” Luuk. 8:8.

15 Luku.

Jesus ottaa vastaan syntisiä, esittää vertaukset kadonneesta lampaasta ja hukkaan joutuneesta rahasta sekä puhuu turhaajepojasta.

Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä

2. Mutta farisealaiset ja kirjanoppi-neet nurisivat, sanoen „Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan” Luuk. 6:29.

3. Niin hän puhui heille tämän vertauksen ja sanoi

4. „Jos jollakin teistä on sata lam-
masta ja hän kadottaa yhden niistä,
eikö hän jätä niitä yhdeksääkym-
mentäyhdeksää erämaahan ja mene
etsimään kadonnutta, kunnes sen
löytää?

Matt. 18:12 s. Hes. 34:11,18. Luuk. 19:10.

5. Ja löydettyään hän panee sen har-
toilleen iltoiten.

6. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu
hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa
ja sanoo heille: „Illoitkaat kanssani,
sillä minä löysin lampaani, joka oli
kadonnut.“

1 Piet. 2:25.

7. Minä sanon teille: samoin on ole-
va ilo taivaassa yhdestä syntisestä,
joka tekee parannuksen, enemmän
kuin yhdeksäätkymmenestä yhdek-
säästä vanhurskaasta, jotka eivät pa-
rannusta tarvitse.

8. Tahijos jollakin naisella on kym-
menen hopearahaa ja hän kadottaa
yhden niistä, eikö hän sytytä kynt-
tilää ja lakaise huonetta ja etsi huo-
littisesti, kunnes sen löytää?

9. Ja löydettyään hän kutsuu kokoon
ystävättärensä ja naapurinaiset ja sa-
noo: „Illoitkaat kanssani, sillä minä
löysin sen rahan, jonka olin kadot-
tanut.“

10. Samoin, sanon teille, syntyy ilo
Jumalan enkellen kesken yhdestä
syntisestä, joka tekee parannuksen.“

11. Vielä hän sanoi: „Eräällä mie-
hellä oli kaksi poikaa.

12. Januorempi heistä sanoi isälleen:
„Isä, anna minulle se osa tavaroista,
mikä minulle on tuleva.“ Niin hän
jatoi heille omaisuuden.

13. Eikä kulunut montakaan päivää,
niin nuorempi poika kokosi kaiken
omansa ja matkusti pois kaukaiseen
maahan; ja siellä hän hävitti tava-
ransa eläen irstaasti.

San. 29:3.

14. Mutta kun hän oli kaikki tuhlan-
nut, tuli kova nälkä kokosiin maa-
han, ja hän alkoi kärsiä puutetta.“

San. 29:21.

15. Ja hän meni ja liittäytyi eräasen
sen maan asukkaaseen, ja tämä lähet-
ti hänet tiluksilleen kaitsemaan si-
koja.

16. Ja hän halusi täyttää vatsaansa
niillä palkohedelmillä, joita siat söi-
vät, mutta ei kukaan hänelle antanut.

17. Niin hän maltoi mielensä ja sa-
noi: „Kuinka monella isäni palka-
laisella on yltäkyllin leipää, mutta
minä kuolen täällä nälkään!“

18. Minä nouse ja menen isäni tykö
ja sanon hänelle: Isä, minä olen teh-
nyt syntiä taivasta vastaan ja sinun
e-ressäsi.

Ps. 51:3. Jer. 3:12 s.

19. enkä enää ansaitse, että minua

nimitetään sinun pojaksesi; tee mi-
nut yhden palkkalaisesti vertaiseksi:
20. Ja hän nousi ja meni isänsä tykö.
Mutta kun hän vielä oli kaukana,
näki hänen isänsä hänet ja armahti
häntä, juoksi häntä vastaan ja lankei
hänen kaulaansa ja suuteli häntä.

Hes. 33:11.

21. Niin poika sanoi hänelle: „Isä,
minä olen tehnyt syntiä taivasta vas-
taan ja sinun edessäsi, enkä enää an-
saitse, että minua nimitetään sinun
pojaksesi.“

22. Silloin isä sanoi palvelijoilleen:
„Tuokaat tänne parhaat vaatteet ja
pukekaat ne hänen päälleen, ja pan-
kaatsormus hänen sormeensa ja ken-
gät hänen jalkaansa;“

Jes. 61:10.

23. ja noutakaat syöttövasikka ja
teurastakaat. Ja syökäämme ja pitäk-
äämme iloa,

24. sillä tämä poikasi oli kuollut ja
virkosi eloon, hän oli kadonnut ja
on löytynyt.“ Ja he rupesivat iloa pit-
tämään.

El. 2:1,6.

25. Mutta hänen vanhempi poikansa
oli pelloilla. Ja kun hän tuli ja lähes-
tyi kotia, kuuli hän soiton ja hyyty.

26. Ja hän kutsui tykönsä yhden pai-
velijoista ja tiedusteli mitä se oli.

27. Tämä sanoi hänelle: „Veljesi on
tullut, ja isäsi antoi teurastaa syöt-
tövasikan, kun sai hänet terveenä ta-
kaisin.“

28. Niin hän vihastui eikä tahtonut
mennä sisälle; mutta hänen isänsä
tuli ulos ja puhutteli häntä leppeästi.

29. Mutta hän vastasi ja sanoi isäl-
leen: „Katso, niin monta vuotta olen
paivellut siintä enkä ole milloin-
kaan rikkonut käskyäsi; ja kuitenkin
et ole minulle koskaan antanut
vohlaakaan, pitääkseni iloa ystäväieni
kanssa.“

30. Mutta kun tämä poikasi, joka
on tuhlanut omaisuutesi porttojen
kanssa, tuli, niin hänelle teurastit
syöttövasikan.“

31. Niin hän sanoi hänelle: „Poika-
ni, sinä olet aina minun luonani, ja
kaikki, mikä on minun omaani, on
sinun.“

32. Mutta nyt on riemuittava ja iloi-
tava, sillä tämä veljesi oli kuollut ja
virkosi eloon, hän oli kadonnut ja
on löytynyt.“

16 Luku.

Jesus puhuu vertauksen vääristä talouden-
hoitajasta sekä rikkaasta miehestä ja La-
saruksesta.

Ja hän sanoi myös opetuslapsilleen:
„Oli eräs rikas mies, jolla oli ta-
louden-hoitaja, ja tätä syytettiin hä-

nelle hänen omaisuutensa hävittämistä.

2. Ja hän kutsui hänet luokseen ja sanoi hänelle: „Mitä kuulenkaan sinusta? Tee tili talouden-hoidostasi; sillä et saa enää hoitaa talouttani.“

3. Niin talouden-hoitaja sanoi itseksensä: „Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois talouden-hoidon? Kaivaa en jaksa, kerjätä häpeän.“

4. Minä tiedän mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois talouden-hoidosta.“

5. Ja hän kutsui tykönsä itsekunkin isäntänsä velallisia ja sanoi ensimmäiselle: „Paljonko sinä olet velkaa isännälleni?“

6. Tämä sanoi: „Sata astiaa öljyä.“ Niin hän sanoi hänelle: „Tässä on velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä.“

7. Sitten hän sanoi toiselle: „Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?“ Tämä sanoi: „Sata tynnyriä nisuja.“ Hän sanoi hänelle: „Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä.“

8. Ja isäntä kehuu väärää talouden-hoitajaa siitä, että hän oli toiminut älykkäästi. Sillä tämän maailman lapset ovat suhteessaan omaan sukukuntaansa älykkäämmät kuin valon lapset. 1 Tess. 5:5.

9. Ja minä sanon teille 7 tehkäät itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, jotta sen loppuessa ottaisivat teidät vastaan ijäisiin majoihin.

Matt. 6:20. 10:40. 19:21. Luuk. 18:22.

10. Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin väärä. Luuk. 19:17.

11. Siis jos ette ole uskollisia väärässä mammonassa, kuka teille uskoo tosihyvää?

12. Ja jos ette toisen omassa ole oleet uskollisia, kuka antaa teille teidän omaanne?

13. Ei kukaan palvelija voi kahta herraa palvella; sillä hän on joko vihaava toista ja rakastava toista, taikka hän liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.“ Matt. 6:24.

14. Tämän kaiken kuulivat farisealaiset, jotka olivat rahan-ahneita, ja he ivasivat häntä.

15. Ja hän sanoi heille: „Te olette ne, jotka teette itsenne vanhurskaiksi ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee sydämemme; sillä mikä ihmisten kesken on korkeaa, se on Jumalan edessä kauhistus. 1 Sam. 16:7. Ps. 7:10. Matt. 23:28. Luuk. 18:11.“

16. Laki ja profetat olivat Johan-

nekseen asti; siitä lähtien Jumalan valtakuntaa julistetaan, ja jokainen tunkeutuu väkivallalla siihen

Matt. 11:12s.

17. Mutta pikemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää. Jes. 40:8. Matt. 5:18. Luuk. 21:33.

18. Jokainen, joka eroittaa vaimonsa luotaan ja nai toisen, tekee aviirikoksen, ja joka nai miehestään erotetun vaimon, tekee aviirikoksen.

Matt. 5:32. 19:9. Mark. 10:11. 1 Kor. 7:10.

19. Oli eräs rikas mies, joka vaatetti itsensä purppuralla ja hienoimmalla liinavaatteella ja eli joka päivä ilossa komeasti.

20. Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paimusia

21. ja halusi ravita itseään niillä muuruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Tuulivatpa myös koirat ja nuolivat hänen paimusiaan.

22. Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli ja haudattiin.

23. Ja kun hän tuonelassa, ollessaan vaivoissa, nosti silmänsä, näki hän Abrahamin kaukaa ja Lasaruksen hänen helmassaan.

24. Ja hän huusi, sanoen: „Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pöväteen ja jäädyttämään kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!“

Jes. 66:24. Mark. 9:48.

25. Mutta Abraham sanoi: „Poikani, muista, että sinä sait hyväsi eläessäsi, ja Lasarus niinikään pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.“ Ps. 17:14.

26. Ja kaiken tämän lisäksi on meidän ja teidän välillämme juljitettu-na suuri juopa, jotta-ne, jotka tahovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voi, eivätkä ne, jotka ovat sielä, pääse yli meidän luoksemme.“

27. Hän sanoi: „Niin rukouilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon.“

28. — sillä minulla on viisi veljeä — todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.“

29. Mutta Abraham sanoi: „Heillä on Mooses ja profetat; kuulkooot niitä.“

Jes. 8:20. Joh. 5:39, 45. 2 Tim 3:16.

30. Niin hän sanoi: „Ei, isä Abraham; vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin tekisivät parannuksen.“

31. Mutta Abraham sanoi hänelle: „Jos eivät kuule Moosesta ja profetoja, niin eivät usko, vaikka joku kuolleista nousisi ylös.“

17 Luku.

Jesus puhuu viettelykajista ja oikeasta menettelystä rikkovaa veljeä kohtaan, parantaa kymmenen spitalista miestä, puhuu Jumalan valtakunnasta ja tulemuksestaan.

Ja hänsanoi opetuslapsilleen: „Mädodontata on, että viettelykset olisivat tulematta; mutta voi siitä, jonka kautta ne tulevat! Matt. 18:9. Mark. 6:42.

2. Hänelle olisi parempi, että olisi pantu myllynkivi hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen, kuin että hän viettelisi yhden näistä pienistä.

3. Pitäkää vaari itsestänne! Jos veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi. 3 Moos. 19:17.

San. 17:10. Matt. 18:15, 21. Jaak. 5:19 a. 4. Ja jos hän seitsemsi päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemässä kääntyy puoleesi ja sanoo: „Minä kadun,“ niin anna hänelle anteeksi.“ Matt. 18:21 a.

5. Ja apostolit sanoivat Herralle: „Lisää meille uskoa.“

6. Niin Herra sanoi: „Jos teillä olisi uskoa niinkuin sinapinsiemen, niin voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: „Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen,“ ja se tottelisi teitä. Matt. 17:20. 21:21. Mark. 11:23.

7. Jos jollakin teistä on palvelija kynitämässä tai paimentamassa, sanooko hän hänelle tämän tullessa sisälle pellolta: „Käy heti ja rupea ruualle?“

8. Eikö hän pikemmin sano hänelle: „Valmista ateriani, vyöittäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä?“

9. Kiittäneekö hän palvelijaa siitä, että tämä teki mitä oli käsketty? En luule.

10. Samoin tekin, kun olette tehneet kaikki, mitä teille on käsketty, sanokaat: „Me olemme kelvottomia palvelijoita; olemme tehneet minkä olemme velvolliset tekemään.“

11. Ja tapahtui, kun hän otti matkalla Jerusalemiin, että hän kulki Samarian ja Galilean välistä rajaa. Luuk. 9:51. 13:22.

12. Ja mennessänsä erään kylään, hän kohtasi kymmenen spitalista miestä, jotka seisovivat etäällä;

13. ja he korottivat äänensä ja sanoivat: „Jesus, Mestari, armahda meitä!“

14. Ja heidät nähdessään, hänanoi heille: „Menkää ja näyttäkää itseenne papelle.“ Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat. 3 Moos. 13:2. 14:2. Luuk. 5:14.

15. Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa korkealla äänellä.

16. Ja heittäysi kasvoilleen hänen jalkainsa juureen ja kiitti häntä; ja se oli samarialainen.

17. Niin Jesus vastasi ja sanoi: „Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuut? Missä ne yhdeksän ovat?“

18. Eikö löytnyt muita, jotka olisivat palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?“

19. Ja hän sanoi hänelle: „Nouse ja mene; uskosi on sinut pelastanut.“ Matt. 9:22. Mark. 10:52. Luuk. 7:50.

20. Ja kun farisealaiset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: „Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla,“ Job. 3:3.

21. eikä voida sanoa: „Katso, täällä se on,“ tai: „Katso, tuolla!“ sillä katso, Jumalan valtakunta on teidän keskellänne.“

22. Ja hän sanoi opetuslapsilleen: „Tulee aika, jolloin halajatte nähdä edes yhtä ihmisen Pojan päivää, ettekä saa nähdä.“

23. Ja teille sanotaan: „Katso, täällä hän on,“ tai: „Katso, tuolla!“ älkää lähtekö sinne älkäätkä rientäkö perässä. Matt. 24:23. Mark. 13:21. Luuk. 21:8.

24. Sillä niinkuin salama lehmätaessaan loistaa toisesta taivaanrannasta toiseen taivaanrantaan, niin on ihmisen Poika oleva päivänään. Matt. 24:27.

25. Mutta ensin hänen on paljon kaksittävä ja jouduttava tämän sukun hyljättäväksi. Matt. 16:21. 20:18. Mark. 8:31. Luuk. 9:22. 18:31 a. 24:7, 26.

26. Ja niinkuin kävi Noakin päivinä, niin käy myöskin ihmisen Pojan päivinä: Matt. 24:37 a. 1 Piet. 3:20.

27. he söivät, joivat, naivat, menivät miehelle siihen päivään asti, jona Noak meni arkkiiin; ja vedenpaisumus tuli ja hukutti heidät kaikki. 1 Moos. 7:7 a.

28. Niinikään, kuten kävi Lotin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, möivät, istuttivat, rakensivat, 1 Moos. 19:1 a.

29. mutta sinä päivänä, jona Lot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tullekivet taivaasta ja hukutti heidät kaikki! Juud. X. 7.

30. samoin käy sinä päivänä, jona ihmisen Poika ilmestyy.

31. Sinä päivänä älköön katotaan oleva, jolla on kapineensa huoneessa, astuko alas niitä noutamaan, ja samoin älköön pellolla oleva palatko takaisin. Matt. 24:17. Mark. 13:15 a.

32. Muistakaat Lotin vaimoa!
 33. Joka koettaa säilyttää henkeänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa sen, saattaa sen elämään. Matt. 10:39. 16:25. Mark. 8:35. Luuk. 9:24. Job. 12:25.
 34. Minä sanon teille, sinä yönä on kaksi yhdellä vuoteella; toinen otetaan ylös, ja toinen jätetään.
 35. Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen otetaan ylös, ja toinen jätetään. Matt. 24:41.
 36. Kaksi on pellolla; toinen otetaan ylös, ja toinen jätetään. Matt. 24:40.
 37. Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle „Missä, Herra?“ Niin hän sanoi heille: „Missä raato on sinne myös kotkat kokoontuvat.“
 Job 39:33. Matt. 24:28.

18 Luku.

Jesus esittää vertaukset tuomarista ja rukouksesta, sekä farisealaisesta ja publikaanista, situnna lapsia, neuvoo rikkaalle hallitusmiehelle elämän tien, ilmoittaa opetuslapsilleen oikean itsensäkieltämisen armopalkan, puhuu edeltäpäin kärsimistään ja tekee sokean miehen näkeväksi.

- Ja hän myös sanoi heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä. Luuk. 21:36. Room. 12:12. Ef. 6:18. Kol. 4:2. 1 Tess. 5:17.
 2. Hän sanoi „Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.
 3. Ja siinä kaupungissa oli leski-vaimo, joka tuli hänen tykönsä ja sanoi „Autä minut oikeuteeni, päästäkseni riitapuoolestani.“
 4. Mutta hän ei tahtonut kotvaan aikaan. Vaan sittemmin hän sanoi itsekseen, „Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä,
 5. niin kuitenkin, koska tämä leski saattaa minulle vaivaa, autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta tulisi ja kävisi kasvoilleni.“
 6. Niin Herra sanoi: „Kuulkaat mitä tuo väärä tuomari sanoo!
 7. Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta valituilleen, jotka huutavat hänelle yötä ja päivää, ja viivyttelisivikö hän apuaan heiltä?
 8. Minä sanon teille: kukaan toimittaa heille oikeuden pian. Hänenkin, kun ihmisen Poika tulee, löytäneekö hän uskoa maan päällä?“ 2 Tim. 3:1 s.
 9. Niin hän sanoi myös muutamille, jotka luottivat itseensä, pitäten itseänsä vanhurskaana, ja jotka ylönnäköivät muita, tämän vertauksen:
 10. „Kaksi miestä meni ylös temppeleihin rukoilemaan, toinen farisealainen ja toinen publikaani.

11. Farisealainen seisoi ja rukoili itsekseen näin „Jumala, minä kiitän sinua, etten ole niinkuin muut ihmiset, ne, jotka ovat rosvoja, väärärydentekijöitä, avionrikkoja, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani.“
 Jes. 58:2. Luuk. 16:15. Ilm. 3:17.
 12. Minä paastoin kahdesti viikossa; minä annan kymmenykset yhäkista tuloistani.“ Luuk. 11:42.
 13. Mutta publikaani seisoi etäällä eikä edes tahtonut silmiään nostaa taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi „Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.

Esr. 9:6. Ps. 51:3. Dan. 9:56.

14. Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskautettuna edellä toisesta; sillä jokainen, joka ylentää itsensä se alennetaan, mutta joka alentaa itsensä, se ylennetään.“
 Job 22:29. San. 29:23.

- Matt. 23:12. Luuk. 14:11. 1 Piet. 5:5. Jaak. 4:10.
 15. Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, jotta hän niihin koski; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.

Matt. 19:13 s. Mark. 10:13 s.

16. Mutta Jesus kutsui ne tykönsä ja sanoi „Sallikaat lasten tulla minun tyköni, alkäätkä estäkö niitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.

17. Totisesti sanon teille: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niinkuin lapsi, hän ei pääse siihen sisälle.“
 Matt. 18:3.

18. Ja eräs päämies kysyi häneltä, sanoen: „Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä periäkseni ijankaikkisen elämän?“
 Matt. 19:16 s. Mark. 10:17 s.

19. Jesus sanoi hänelle: „Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä muu kuin Jumala yksin.

20. Käskyt sinä tiedät: „Älä tee aviorikosta“, „Älä tapa“, „Älä varasta“, „Älä todista väärin“, „Kunnioita isääsi ja äitiäsi.“
 2 Moos. 20:12 s. 5 Moos. 5:16 s. Room. 13:9.

21. Niin hän sanoi: „Tätä kaikkea olen noudattanut nuoruudestani asti.“

22. Kun Jesus sen kuuli, sanoi hän hänelle „Yksi sinulta vielä puuttuu. myö kaikki, mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule seuraamaan minua.“
 Matt. 6:19 s. Luuk. 12:33.

23. Mutta tämän kuullessaan hän tuli perin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas.

24. Kun Jesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: „Kuinka vaikea on niiden, joilla on tavaraa,

mennä sisälle Jumalan valtakuntaan! San. 11:28. 1 Tim. 6:9 a.

25. Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä läpi, kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

26. Niin kuullijat sanoivat: „Kuka silloin voi pelastua?"

27. Mutta hän sanoi: „Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista."

Job 42:2. Jer. 32:17. Sak. 8:6. Luuk. 1:37.

28. Silloin Pietari sanoi: „Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua."

Matt. 4:20. Luuk. 5:11.

29. Niin hän sanoi heille: „Tollisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista, 30. eikä saisi moninkertaisesti takaisin tässä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää."

31. Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista ja sanoi heille: „Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täyttyvä, mitä profetain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.

Matt. 20:17 a. Mark. 10:32 a.

Mark. 8:31. Luuk. 9:22. 17:26. 24:7,26 a.

32. Sillä hän annetaan pakanain käsiin, ja hän pilkataan ja häväistään ja syljetään;

Matt. 27:2. Luuk. 23:1. Joh. 18:28.

33. ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."

34. Ja he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät käsittäneet mitä sanoitiin. Mark. 9:32. Luuk. 9:45.

35. Niin tapahtui hänen lähestyessään Jerikoa, että eräs sokea istui tien vieressä kerjäten.

Matt. 20:29 a. Mark. 10:46 a.

36. Ja kuullessaan kansaa siitä kulkevan ohii, hän kysyi mitä se oli.

37. He ilmoittivat hänelle Jesuksen, nasaretilaisen, menevän ohitse.

38. Niin hän huusi, sanoen: „Jes, Davidin poika, armahda minua!"

39. Ja edellä kulkijat käskivät ankarasti häntä vaikenemaan; mutta hän huusi vielä enemmän: „Davidin poika, armahda minua!"

40. Silloin Jesus seisahtui ja käski taluttaa hänet tykönsä. Ja hänen tultuaan lähelle, hän kysyi häneltä:

41. „Mitä tahdot minun tekemään sinulle?" Hän sanoi: „Herra, että saisin näköni jälleen."

42. Niin Jesus sanoi hänelle: „Tule näkeväksi; uskosi on sinut pelastanut." Luuk. 17:19.

43. Ja heit hänsä näkönsä ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa. Ja sen nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19 Luku.

Jesus vieraillee Sakkeuksen kodissa, esittää vertauksen miehestä, joka jätti kymmenen puntaa palvelijoilleen, ratsastaa Jerusalemiin, itkee kaupunkia ja puhdistaa tempelin.

Ja hän meni Jerikon kaupunkiin ja jalki sen läpi.

2. Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päällysmies ja oli rikas.

3. Ja hän koetti saada nähdä Jesus-ta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, sillä hän oli vartaloitaa pieni.

4. Niin hän juoksi vähän edellepäin ja nousi silkkiiäis-puuhun nähdäkseen häntä, sillä Jesuksen oli siitä kautta kuljettava.

5. Ja tultuaan sille paikalle, Jesus katsahi ylös ja näki hänet, ja sanoi hänelle: „Sakkeus, tule kiireesti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun kodissasi."

6. Ja hän tuli kiireesti alas ja otti hänet vastaan iloiin.

7. Ja sen nähdessään kaikki nurisivat, sanoen: „Syntisen miehen luohän meni sisälle majallemaan."

Luuk. 15:2.

8. Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: „Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen liikoja ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin." 2 Moos. 22:1. Luuk. 3:13.

9. Niin Jesus sanoi hänelle: „Tänään on pelastus tullut tämän kodin osaksi, koska häntä on Abrahamin poika;

10. sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä on kadonnut." Matt. 9:13. 18:11. 1 Tim. 1:15.

11. Ja heidän tätä kuunnellessaan, hän sanoi vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että Jumalan valtakunta heti oli ilmenevä.

Matt. 25:14 a. Luuk. 34:21.

12. Hän sanoi: „Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkaalisen vallan ja sitten palataksaan.

Mark. 13:34.

13. Ja hän kutsui tykönsä kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen puntaa ja sanoi heille: „Asiokaat näillä, kunnes tulen."

14. Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähetys-

tönnähän jälkeensä sanomaan „Emme tahdo tätä kuninkaaksemme“

13. Ja tapahtui, kun hän oli saanut kuninkaallisen vallan ja palasi, että hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joidle oli antanut rahat saadakseen tietää mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.

16. Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi „Herra, puntasi on tuottanut kymmenen puntaa“

17. Ja hän sanoi hänelle „Hyvä, sinä kunnollinen palvelija, koska vähässä olet ollut uskollinen, niin saat hallita kymmentä kaupunkia“

Luuk 16:10.

18. Ja toinen tuli ja sanoi „Herra, puntasi on tuottanut viisi puntaa“

19. Niin hän sanoi sillekin „Sinäkin hallitse viittä kaupunkia“

20. Vieläkin tuli toinen ja sanoi „Herra, katso, tässä on puntasi, jota olen säilyttänyt liinasessa“

21. Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies, sinä otat mitä et ole tallelle pannut ja leikkaat mitä et ole kylvänyt“

22. Hän sanoi hänelle „Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan mitä en ole tallelle pannut, ja leikkaan mitä en ole kylvänyt“

23. niin miksi et pannut rahojani pankkiin, että minä tultuani olisin perinyt ne korkoineen?“

24. Ja hän sanoi viereissä seisoville „Ottakaat häneltä pois se punta ja antakaat tuolle, jolla on kymmenen puntaa“

25. - Niin hesanoivat hänelle „Herra, hänellä on kymmenen puntaa.“ - 26. Minä sanon teille jokaiselle, jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, häneltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Matt. 13:12. Mark. 4:25. Luuk 8:18.

27. Mutta nuo viholliseni, jotka eivät tahfoneet minua kuninkaakseen, tuokaat tänne ja mestatkaat minun edessäni“

28. Ja tämän sanottuaan, hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

29. Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Betfagea ja Betaniaa sen vuoren luo, jota nimitetään Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan,

Matt. 21:1 s. Mark. 11:1 s. Job. 12:12 s.

30. sanoen: „Menkää vastapäätä olevaan kylään, niin siihen tullessanne löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei kukaan ihminen milloinkaan ole istunut; päästäkää se ja tuokaat tänne.“

31. Ja jos joku kysyy teiltä „Miksi päästätte sitä?“ niin sanokaat näin: „Herra sitä tarvitsee“

32. Ja lähetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut

33. Ja heidän päästäessään varsa, sen omistajat sanoivat heille „Miksi päästätte varsa?“

34. Niin he sanoivat „Herra sitä tarvitsee.“

35. Ja he veivät sen Jesuksen tykö ja heittivät vaatteensa varsan päälle ja panivat Jesuksen sen selkään.

36. Ja hänen kulkiessaan, kansa levitti vaatteensa tielle.

37. Ja kun hän jo oli lähellä, Öljymäen myötärinteellä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa korkealla äänellä kaikista voimateoista, joita olivat nähneet.

38. sanoen: „Siunattu olkoon Hän, kuningas, joka tulee Herran nimessä! Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!“

Ps. 118:26. Luuk. 2:14.

39. Ja muutamat farisealaiset, jotka olivat kansanjoukossa, sanoivat hänelle „Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi.“

40. Mutta hän vastasi ja sanoi „Minä sanon teille jos nämä olisivat vaiht, niin kivet huutaisivat“

Hab. 2:11

41. Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä

Room. 9:1 s.

42. ja sanoi „Jospa tietäisit sinäkin tänä sinun päivänäsi mitä rauhaasi kuuluu! Mutta nyt se on salattuna silmiltäsi.“

5 Moos. 32:29

43. Sillä tulee päiväsi päällesi, jolloin vihollisesi saartavat sinut valilla ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta,

44. ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat sinussa olevat lapsesi, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ette tunte-
nut etsikko-aikaasi.“

1 Kun. 9:7 s.

45. Ja hän meni temppeleihin ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka siellä möivät ja ostivat.

Matt. 21:12 s. Mark. 11:15 s. Job. 2:14 s.

46. ja sanoi heille: „On kirjoitettu, „Minun huoneeni on rukoushuone mutta te olette sen tehneet rosvojen luolaksi.““

47. Ja hän opetti joka päivä temppeleissä. Mutta ylipapit ja kirjanopineet sekä kansan ensimmäiset taivoittelivat surmataksen häntä,

Luuk. 21:37. 22:53. Job. 7:10. 8:37.

48. mutta eivät keksineet mitä teksivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

20 Luku.

Ylipapit ja kirjanoppineet kysyvät Jesuksesta millä vallalla hän toimii. Jesus multele heitä vertauksessa paboista viinitarhureista, vastaa kysymyksiin veronmaksusta ja ylösnousemuksesta, sekä kehottaa kavahtamaan kirjanoppineita.

Ja eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa temppeleissä ja julisti evankeliumia, tapahtui, että ylipapit ja kirjanoppineet yhdessä vanhinten kanssa astuivat esiin

Matt. 21:23s. Mark. 11:27s.

2. Ja puhuttelivat häntä, lausuen: „Sano meille millä vallalla näitä teet, eli kuka se on, joka on antanut sinulle tämän vallan?” Ap. t. 4:7.

3. Hän vastasi ja sanoi heille: „Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa; sano-kaat minulle:

6. oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?”

5. Niin he arvelivat keskenään, sanoen: „Jos sanomme: „Taivaasta”, niin hän sanoo: „Miksi ette sitten uskoneet häntä?”

6. Mutta jos sanomme: „Ihmisistä”, niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se uskoo, että Johannes oli profetta.” Matt. 14:5.

7. Ja he vastasivat, etteivät tietäneet mistä se oli.

8. Niin Jesus sanoi heille: „En minäkään sano teille millä vallalla näitä teen.”

9. Ja hän rupesi puhumaan kansalle tämän vertauksen: „Eräs mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti ulkomaille kauaksi aikaa.” Matt. 21:33s.

Mark. 12:1s. Ps. 80:9. Jes. 5:1. Jer. 2:21.

10. Ja aikanaan hän lähetti palvelijan viinitarhurien tykö, että antaisivat tälle viinitarhan hedelmiä; mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois. 2 Aik. 36:15s.

11. Ja hän lähetti vielä toisen palvelijan; mutta sitäkin he pieksivät ja kohtelivat häpeällisesti ja lähettivät hänet tyhjin käsin pois.

12. Ja hän lähetti vielä kolmannen; mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.

13. Niin viinitarhan herra sanoi: „Mitä minä teen? Minä lähetan rakkaita poikiani; kavahtavat kaikki häntä.”

14. Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja

sanoivat: „Tämä on perillinen; tulkaat, tappakaamme hänet, että perintö joutuisi meidän omaksemme.”

15. Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä heille?

16. Hän tulee ja tuhoaa nuo viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.” Niin he sen kuullessaan sanoivat: „Eipä suinkaan.”

17. Mutta hän katsahti heihin ja sanoi: „Mitä sitten merkitsee tämä kirjoitus: „Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, se on tullut kulmakiveksi?” Pa. 118:22.

Jes. 8:14s. 28:16. Ap. t. 4:11. Room. 9:33.

18. Jokainen, joka lankeaa siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se lankeaa, hänet se murskaa.”

Dan. 2:34. 1 Piet. 2:4,7s.

19. Ja kirjanoppineet ja ylipapit tavoittelivat sillä hetkellä ottaa häntä kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä.

20. Ja he vartioitsivat häntä ja lähettivät hurskaiksi tekeytyviä väijyjä, suadaksen häntä kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

Matt. 22:15s. Mark. 12:13s.

21. Ja ne kysyivät häneltä, sanoen: „Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein, etkä kaiso ihmisen muotoon, vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaan.

22. Onko meidän luvallista antaa keisarille veroa, vai eikö ole?”

23. Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille: „Miksi pyydätte kietoa minua?”

24. „Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?” He vastasivat: „Keisarin.”

25. Niin hän sanoi heille: „Antakaat siis keisarille mikä on keisarin, ja Jumalalle mikä on Jumalan.”

Matt. 17:24s. Room. 13:7.

26. Eivätkä he kyenneet saamaan häntä puheesta kiinni kansan edessä; ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat.

27. Niin tuli hänen tykönsä muutamia saddukealaisista, jotka väittivät, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä,

Matt. 22:23s. Mark. 12:18s. Ap. t. 23:8.

28. sanoen: „Opettaja, Mooses on säätännyt meille: „Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, niin ottakoon hän kuolleen veljensä vaimon ja tuottakoon jälkeläisiä veljelleen.” 5 Moos. 25:5s.

29. Niin oli seitsemän veljestä. En-

simmäinen otti vaimon ja kuoli lapsijonna.

30. Niin toinen otti sen vaimon, ja kuoli myös lapsitonna.

31. Ja kolmas otti sen myös, ja samoin kaikki seitsemän; ja he kuolivat jättämättä lapsia.

32. Viimeiseksi vaimokin kuoli.

33. Kenelle heistä se nainen siis ylösnousemuksessa joutuu vaimoksi? Sillä niillä seitsemällä hän oli ollut vaimona.

34. Niin Jesus sanoi heille: „Tämän maailman lapset naivat ja menevät miehelle.

35. Mutta jotka katsotaan arvolliseksi pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, ne siellä eivät nai eivätkä mene miehelle.

36. Sillä he eivät enää voi kuolla, he kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat ylösnousemuksen lapsia. 1 Joh. 3:2.

37. Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun sanoo Herraa Abrahamin Jumalaksi ja Isaakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.

2 Moos. 3:8. Ap. t. 7:32. Hebr. 11:16.

38. Mutta hän ei ole kuolleiden Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänelle elävät.

39. Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: „Opettaja, oikein sinä sanoit.“

40. Eivätkä he enää rohjenneet kysyä häneltä mitään.

41. Niin hän sanoi heille: „Kuinka he sanovat Kristuksen olevan Davidin pojan? Matt. 22:41 s. Mark. 12:35 s.

42. Sanoohan David itse psalmien kirjassa: „Herra sanoi minun Herraleni: Istu oikealle puolelleni,

43. kunnes panen vihollisesi jalkojesi aluseksi.“ Ps. 110:1. Ap. t. 2:34 s. 1 Kor. 15:25. Hebr. 1:13. 10:12 s.

44. David siis nimittää häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?“

45. Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi opetuslapsilleen:

Matt. 23:1 s. Mark. 12:36 s.

46. „Kavahtakaat kirjanoppineita, jotka mielellään kävelevät pitkässä viitassa ja haluavat tervehdyksiä loreilla ja etumaisia istumia synagogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa. Luuk. 11:43.

47. Nämä, jotka syövätkä leskien talot ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia, saavat sitä kovemman tuomion.“

21 Luku.

Jesus puhuu lesken lahjasta, temppelein kivistämisestä, Jerusalemin hävityksestä maailman lopun enteistä ja tulemuksestaan ja esittää vertauksen silkunapuusta; opettaa päivin temppeleistä ja viettää yöt öljymällä.

Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhri-arkkuun.

Mark. 12:41 s. 2 Kun. 12:9.

2. Niin hän näki myös erään köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.

3. Silloin hän sanoi: „Totisesti sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.

4. Sillä kaikki nuo panivat lahjansa Jumalalle liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kokoveloksensa, mikä hänellä oli.“ 2 Kor. 8:12.

5. Ja kun muutamat puhuivat temppeleistä, kuinka se oli koristettu kauniilla kivillä ja temppelellahjoilla, sanoi hän: Matt. 24:1 s. Mark. 13:1 s.

6. „Tulee päiviä, jolloin tästä, mitä katselette, ei jäteitä kiveä kiven päälle, jota ei maahan murreta.“

1 Kun. 9:7 s. Jer. 26:18. Mik. 3:12. Luuk. 19:44.

7. Niin he kysyivät häneltä, sanoen: „Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on tunnusmerkki, josta havaitaan tämän olevan tuossa?“

8. Niin hän sanoi: „Katsokaat, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni, sanoen: ‚Minä se olen, ja: ‚Aika on lähestynyt‘. Mutta alkäätkä menkö heidän perässään. Jer. 29:3 s. Ef. 5:6. Kol. 2:8. 2 Tess. 2:2 s. 1 Joh. 4:1.

9. Ja kun kuulette sotia ja kapinointa, alkäätkä peljästykö. Sillä tämä pitää ensin tapahtua, mutta loppu ei ole heti käsissä.“

10. Sitten hän sanoi heille: „Kansa on nouseva kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, 2 Aik. 15:6.

11. ja on oleva suuret maanjäristykset ynnä nälät ja rutot seutu seudulta, ja näkyy suuret hirmu-ilmiot ja tunnusmerkit taivaalta.

12. Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja vetävät teidät synagogain eteen ja heittävät vankiloihin ja vievät teidät kuningasten ja maaherrain eteen minun nimen tähden.

Matt. 10:17 s. Joh. 15:20. 16:2.

Ap. t. 4:3. 5:18. 12:4. 16:24. 26:23. Ilm. 2:10.

13. Mutta se koituu teille todistukseksi.

14. Pankaat siis sydämmellenne, ette edeltäpäin huolehdi miten vastaatte puolestanne.

Matt. 10:19. Luuk. 12:11

15. Sillä minä annan teille suun ja viisauden, jota vastaan eivät ketkään teidän vastustajanne kykene asettumaan tai väittämään.

2 Moos. 4:12. Jes. 54:17. Ap. t. 6:10.

16. Antavatpa vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät teidät alttiiksi; ja he tappavat muutamat teistä,

Ap. t. 7:59. 12:2.

17. Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. Matt. 10:22.

18. Mutta ei hiuskarvaakaan päästänne huku. Matt. 10:30. Luuk. 12:7.

19. Pitäkää sielunne kärsivällisyydessä.

Hebr. 10:36. Ilm. 13:10.

20. Mutta kun näette Jerusalemin olevan sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä.

Dan. 9:27.

21. Silloin ne, jotka Judeassa ovat, paelkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja maaseudulla olevat älkööt menkö siihen.

22. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki toteutuisi, mikä on kirjoitettu.

5 Moos. 32:35. Jer. 5:29. Dan. 9:26. Hos. 9:7.

23. Voi niitä, jotka ovat raskaina, ja niitä, jotka imettävät, noina päivinä! Sillä on oleva suurihätä maan päällä ja viha tätä kansaa kohtaan;

24. ja he kaatuvat miekan terään, ja heidät viedään vangiksi kaikkiin kansoihin, ja Jerusalemin on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täytyvät.

5 Moos. 28:64.

25. Ja on oleva tunnusmerkkejä auringossa ja kuussa ja tähdistä, ja maan päällä kansoilla ahdistus, ja he ovat epätoivossa meren pauhun ja aaltojen vuoksi.

Matt. 24:29 s. Mark. 13:24 s. Jes. 13:10. 34:4.

Hea. 32:7. Joel 2:10, 31. 3:15. Ap. t. 2:20.

2 Piet. 3:10 s. Ilm. 6:12.

26. Ja ihmiset menehtyvät peljätessään ja odottaessaan sitä, mikä kohtaa maanpiiriä; sillä taivastaan voimat järkkyvät.

27. Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä suurella voimalla ja kirkkaudella.

Dan. 7:13. Matt. 16:27. 25:31. 26:64. Mark. 14:62.

28. Mutta kun tämä alkaa tapahtua, niin rohkaiskaat itsemme ja nostaakaa päänne, sillä teidän lunastuksenne lähestyy.

Room. 8:23.

29. Ja hän sanoi heille vertauksen: „Katsokaat fiikunapuuta ja kaikkia puuita

Matt. 24:32 s. Mark. 13:28 s.

30. Kun ne jo puhkeavat, niin siinä näette ja itsestänne ymmärrätte, että kesä jo on lähellä.

31. Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.

32. Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, ennenkuin kaikki tämä tapahtuu.

33. Taivas ja maan katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.

Ps. 102:27. Jes. 40:8. 51:6. Matt. 5:18.

Hebr. 1:11. 1 Piet. 1:25. 2 Piet. 3:7, 10.

34. Mutta pitääkää vaari itsestänne, ettei sydämenne raskaudu päihtymyksestä ja juoppoudesta ja elätyksen huolista, niin että se päivä äkkiarvaamatta yllättää teidät;

35. sillä se kohtaa niinkuin paula kaikkia, jotka asuvat koko maan pinnalla.

2 Piet. 3:10 s. Ilm. 3:3. 16:15.

36. Valvokaat siis joka aika ja ruikoilkaat, että teidät katsottaisiin arvollisiksi pelastumaan tästä kaikesta, joka on tuleva, ja seisoa Ihmisen Pojan edessä.

Matt. 24:42. 25:13. Mark. 13:33. Luuk. 12:40.

37. Ja hän opetti päivät temppelissä, mutta öiksi hän lähti ulos ja vietti ne Oljymäki nimisellä vuorella.

Joh. 8:1 s.

38. Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen tykönsä temppeliin kuulemaan häntä.

22 Luku.

Jesus nuyöään, syö pääsiäis-aterian, asettaa Rhtoolliisen, kääri Getsemanessa, otetaan kiinni, pilkataan ja tutkitaan neuvoston edessä.

Mutta happamattoman leivän juhla, niin kutsuttu pääsiäinen, lähestyi.

2 Moos. 12:15. Matt. 26:2 s. Mark. 14:1 s.

2. Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät kuinka surmaisivat hänet; sillä he pelkäsivät kansaa.

Ps. 2:2. Luuk. 20:19. Ap. t. 4:26 s.

3. Niin saatana meni Juudakseen, jota nimettiin Iskariotiksi ja joka kuului niiden kahdentoista lukuun;

Matt. 26:14 s. Mark. 14:10 s. Joh. 13:27.

4. Tämä meni ja puhui ylipapien ja vartijapäällikköjen kanssa siitä, miten saattaisi hänet heidän käsiinsä.

5. Ja he ihastuivat ja suostuivat antamaan hänelle rahaa.

6. Ja hän lupasi ja etsi sopivaa tilaisuutta pettääkseen hänet heille ilman melua.

7. Niin tuli se happamattoman leivän päivä, jona pääsiäislammasta oli teurastettava.

Matt. 26:17 s. Mark. 14:12 s.

8. Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen, sanoen: „Menkää ja valmistakaat meille pääsiäislammasta syödäksemme.”

9. Niin he kysyivät häneltä: „Mihin tahdot että valmistamme sen?“

10. Hän vastasi heille: „Katso, mennessänne sisälle kaupunkiin, tulee teitä vastaan mies kantaen vesiasiaa; seuratakaat häntä siihen taloon, johon hän menee,

11. ja sanokaat talon isännälle: „Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone, jossa söisin pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?“

12. Niin hän näyttää teille suuren, aterioitseville varustetun huoneen yläkerrassa; valmistakaaat siellä.“

13. Ja he menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin Jesus oli sanonut heille, ja valmistivat pääsiäislampaan.

14. Ja kun hetki tuli, asettui hän pöytään ja ne kaksitoista apostolia hänen kanssaan.

15. Ja hän sanoi heille: „Minä olen halajamalla halannut syödä tätä pääsiäislammasta teidän kanssanne, ennenkuin kärsin;

16. sillä minä sanon teille, etten enää syö sitä, ennenkuin se tulee täytännön Jumalan valtakunnassa.“

17. Ja hän otti kalkin, kiitti ja sanoi: „Ottakaaat tämä ja jakakaat keskenänne.

18. Sillä minä sanon teille, etten tästä lähtien juovitaipuuantuotetta, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee.“

19. Ja hän otti leivän, kiitti, taiktoi ja antoi heille ja sanoi: „Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkääat se minun muistokseni.“ 1 Kor. 11:23 a.

20. Samoin myös kalkin, aterian jälkeen, ja sanoi: „Tämä kalkki on se uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.

2 Moos. 24:8. Jer. 31:31.

21. Kuitenkin, katso, pettäjäni käsi on minun kanssani pöydällä. Joh. 13:21.

22. Sillä ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin on määrätty; kuitenkin, voi sitä ihmistä, jonka kautta hän petetään!“ Ps. 41:10. Ap. 1:23.

23. Ja he rupeivät kyselemään keskenään kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekävä.

24. Ja heidän keskensä syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsoitava suurimmaksi. Luuk. 9:46.

25. Niin hän sanoi heille: „Kuninkaas hallitsevat herroina kansoja, ja näiden valtiijaita nimitetään armollisiksi herriksi. Matt. 20:25a. Mark. 10:42a.

26. Mutta älkääat te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, olkoon niinkuin nuoriin, ja ylimmäinen niinkuin se, joka palvelee.

Luuk. 9:48.

27. Sillä kumpi on suurempi, aterioitsevako vai palveleva? Eikö aterioitseva? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin palveleva.

Matt. 20:28. Joh. 13:14. Fil. 2:7.

28. Mutta te olette ne, jotka olette pysyneet minun kanssani kiusauksissani;

29. ja minä säädän teille, niinkuin Isäni on säätänyt minulle, valtakunnan, Luuk. 12:32.

30. niin että saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.“

Matt. 19:28. Ilm. 3:21.

31. Ja Herra sanoi: „Simon, Simon, katso, saatana on pyytännyt saada teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja;

Matt. 26:31 a. Mark. 14:27 a. Joh. 13:36 a. Job 1:7.

32. mutta minä olen rukoillut sinuun edestäsi, ettei uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi.“ Joh. 17:9,15.

33. Niin tämä sanoi hänelle: „Herra, sinun kanssasi olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan.“

34. Mutta hän sanoi: „Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennenkuin kolmasti kiellät tuntevasi minua.“

35. Ja hän sanoi heille: „Kun lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkaa ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?“ He vastasivat: „Ei mitään.“

Matt. 10:9 s. Mark. 6:8. Luuk. 9:3. 10:4.

36. Niin hän sanoi heille: „Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa; samoin myös laukun. Ja jolla ei ole, myököön viittansa ja ostakoon miekan.“

37. Sillä minä sanon teille, että minussa pitää täyttyvän tämä kirjoitus: „Ja hän luettiin pahantekijäin joukkoon.“ Sillä mikä minusta on kirjoitettu, käy täytännön.“

Jes. 53:12. Mark. 15:28.

38. Niin he sanoivat: „Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa.“ Mutta hän vastasi heille: „Riittää.“

39. Ja hän läksi ulos ja meni tapan-sa mukaan Oljymäelle, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.

Matt. 26:30 s. Mark. 14:26 s. Joh. 18:1.

40. Ja saavuttuaan paikalle hän sanoi heille: „Rukoilkaat, ettette joutuisi kiusaukseen.“

41. Ja hän vältytyi heistä noin kivenheiton verran, laskeusi polvilleen ja rukoili.

42. sanoen: „Isä, jos tahdot, niin ota pois tämä kalkki minulta; älköön

kuitenkaan minun tahtoni tapahtuko, vaan sinun." Matt. 6:10.

43. Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli, joka vahvisti häntä.

44. Ja hän tuli hyvin suureen ahdistukseen ja rukoili vielä hartaammin. Ja hänen hikensä oli niinkuin verenpisarat, jotka putoavat maahan.

Joh. 12:27. Hebr. 5:7.
45. Ja kun hän nousi rukouksesta ja meni opetuslastensa tykö, tapasi hän heidät murheen tähden nukkumasta.

46. Ja hän sanoi heille: „Miksi nukutte? Nouskaat ja rukoilkaat, ette joutuisi kiusaukseen.“

47. Ja katso, hänen vielä puhuesaan tuli kansanjoukko; ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän lähestyi Jesusta suutelemaan häntä.

Matt. 26:47 s. Mark. 14:43 s. Joh. 18:2 s.
48. Mutta Jesus sanoi hänelle: „Juudas, suudelmallako petät Ihmisen Poikaa?“

49. Kun nyt hänen ympärillään olivat näkivät mitä oli tulemassa, sanoivat he: „Herra, iskemmekö miekalla?“

50. Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan.

51. Mutta Jesus vastasi, sanoen: „Antakaat mennä näin pitkälle.“ Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet.

52. Niin Jesus sanoi ylipapeille ja temppelin vartijapäälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: „Niinkuin rosvoa vastaan olette lähteneet miekoin ja sauvoin.

53. Minä olen joka päivä ollut teidän kanssanne temppelissä, ettekä ole ojentaneet käsiänne minuun. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden yalta.“ Joh. 7:30.

54. Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi etäältä.

Matt. 26:57 s. Mark. 14:53 s. Joh. 18:12 s.
55. Ja he syyttivät tulen keskelle pihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa.

56. Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan valkean ääressä, kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: „Tämäkin oli hänen kanssaan.“

57. Mutta hän kielsi hänet, sanoen: „Nainen, en tunne häntä.“

58. Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: „Sinäkin olet yksi heistä.“ Mutta Pietari sanoi: „Ihminen, en ole.“

59. Ja noin tunnin kuluttua vakuut-

ti vielä toinen, sanoen: „Toitseti tämäkin oli hänen seurassaan; sillä hänkin on galilealainen.“

60. Mutta Pietari sanoi: „Ihminen, en ymmärrä mitä sanot.“ Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.

61. Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli sanonut hänelle: „Ennenkuin tänään laulaa kukko, kiellät sinä minut kolmasti.“

62. Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

63. Ja miehet, jotka pitivät Jesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä. Jes. 50:s.

64. Ja he panivat peitteen hänen silmiilleen, löivät häntä kasvoihin ja kysyivät häneltä, sanoen: „Profetioi kuka se oli, joka sinua löi.“

65. Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä vastaan.

66. Ja päivän tullen kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvotonsa eteen.

Matt. 26:59 s. 27:1. Mark. 14:55 s. 15:1. Joh. 18:24.

67. Ja sanoivat: „Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille.“ Hän vastasi heille: „Jos sanon teille, ette usko;

68. ja jos kysyn, ette vastaa minulle, ettekä päästä minua.“

69. Mutta tästä lähtien Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella.“ Ps. 110:1.

70. Silloin he kaikki sanoivat: „Sinä olet siis Jumalan Poika?“ Hän vastasi heille: „Niin, se minä olen.“

71. Niin he sanoivat: „Mitä me enää todistusta tarvitsemme? Itsehän sen kuulimme hänen suustaan.“

23 Luku.

Jesus Pilatuksen tutkittavana, Herodeksen edessä, ja jälkeen Pilatuksen edessä. Jesus viedään Goigatalle, ristinnaulitaan, kuolessa ristiillä ja haudataan.

Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen tykö.

Matt. 27:2 s. Mark. 15:1 s. Joh. 18:28 s.
2. Ja he alkoivat syyttää häntä, sanoen: „Tämän me olemme tavanneet viettelemästä kansaa, kieltäen antamasta veroa keisarille ja sanoen itseään Kristukseksi, kuninkaaksi.“

Matt. 17:27. 22:21. Mark. 12:17. Luuk. 20:26.
3. Niin Pilatus kysyi häneltä, sanoen: „Oletko sinä Juutalaisten kuningas?“ Hän vastasi hänelle ja sanoi: „Olen.“

1 Tim. 6:12.
4. Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: „En löydä mitään rikollista tässä mieheissä.“

5. Mutta he sanoivat vielä kiivaammin: „Hän yllyttää kansaa, opettaen yli koko Judean, Galileasta alkaen tänne asti.“

6. Mutta kun Pilatus kuuli Galileaa mainittavan, kysyi hän oliko se mies galilealainen.

7. Ja saatuaan tietää hänen olevan Herodeksen hallitus-alueelta, hän lähetti hänet Herodeksen luo, joka hänkin oli Jerusalemissa niinä päivinä.

8. Kun Herodes näki Jesuksen, ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä häntä, sentähden että oli kuullut hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä jotakin tunnusmerkkiä häneltä.

9. Ja hän kyseli Jesukselta monenmoisia; mutta tämä ei vastannut hänelle mitään.

10. Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisovivat sinä ja syytivät häntä kovasti.

11. Mutta Herodes henkivartijoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkasi häntä; ja puettuaan hänet loistavaan pukuuun, hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen tykö.

12. Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet ennen olleet toinen toisensa vihamihiä.

13. Niin Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan.

14. Ja sanoi heille: „Te olette tuoneet minulle tämän miehen kansan eksyttäjänä, ja katso, minä olen teidän läsnäollessanne häntä tulkinut, enkä ole havainnut tätä miestä syylliseksi mihinkään niihin, joista häntä syytätte.“

15. Eikä Herodes myöskään, sillä hän lähetti hänet takaisin meille, ja katso, hän ei ole tehnyt mitään, joka ansaitsee kuoleman.

16. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet.“

17. Mutta hänen piti kulloinkin juhlanan päästää heille yksi vanki irti.

18. Niin he huusivat kaikki yhdessä, sanoen: „Ota hengeltä tämä, mutta päästä meille Barabbas!“ Ap. 1:31.

19. Tämä oli eräästä kaupungissa tehdystä kapinasta sekä murhasta heitetty vankeuteen.

20. Niin Pilatus taas puhui heille, koska tahtoi päästää Jesusta irti.

21. Mutta he huusivat vastaan ja sanoivat: „Ristiinnaulitse hänet!“

22. Niin hän kolmannen kerran sanoi heille: „Mitä pahaa hän sitten on tehnyt? En ole havainnut hänen mitään kuoleman ansaitsevaa. Kuritettuani häntä minä siis päästän hänet.“

23. Mutta he ahdistivat häntä suurilla huudoilla, vaatiin Jesusta ristiinnaulittavaksi; ja heidän ja ylipappien huudot pääsivät voitolle.

24. Silloin Pilatus tuomitsi heidän vaatimuksensa mukaan.

25. Ja hän päästi irti sen, joka kapinasta ja murhasta oli vankeuteen heitetty ja jota he vaativat, mutta Jesuksen hän antoi alttiiksi heidän tahdolleen.

26. Ja viedessään häntä pois, he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta, ja hänen päälleen he panivat ristin kannettavaksi Jesuksen perässä.

Matt. 27:32. Mark. 15:21.

27. Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.

28. Niin Jesus kääntyi heihin ja sanoi: „Jerusalemin tyttäret, älkäätkä itkekö minua, vaan itkekäätkä itseänne ja lapsianne.“

29. Sillä katso, tulee päiviä, joina sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät, ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja ne rinnat, jotka eivät ole imettäneet!'

30. Silloin rupeavat sanomaan vaurille: 'Kaatukaat meidän päällemme', ja kukkuloille: 'Peittäkäätkä meidät!' Jer. 2:9. Hos. 10:8. Ilm. 6:16.

31. Sillä jos tämä tehdään tuoreessa puussa, mitä sitten tapahtuukaan kuivassa?" Jer. 25:29. 1 Piet. 4:17 b.

32. Myös kaksi muuta, jotka olivat pahantekijöitä, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.

33. Ja kun saapuivat paikalle, jota sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

Matt. 27:33a. Mark. 15:22a. Joh. 19:17a. Jes. 53:12.

34. Mutta Jesus sanoi: „Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät.“ Ja he jakovät keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

Ps. 22:19. Matt. 5:44. Ap. 1:3:17. 7:30. 1 Kor. 9:8.

35. Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: „Mutta hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Kristus, Jumalan valittu.“ Ps. 22:8.

36. Myöskin sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luokseen ja tarjosivat hänelle hapanta viiniä.

Ps. 69:22.

37. Ja sanoivat: „Jos sinä olet Juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi.“

38. Oli myös pantu yläpuolelle häntä päällekirjoitus kreikkalaisin, roo-

malaisin ja hebrealaisin kirjaimin: „Tämä on Juutalaisten kuningas.“

39. Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä ja sanoi: „Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä.“

40. Mutta toinen nuhteli häntä, vastasi ja sanoi: „Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alaisena?”

41. Me tosin kärsimme oikeutta myöten, sillä me saamme mitä tekemme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt.“

42. Ja hän sanoi Jesukselle: „Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi.“

43. Niin Jesus sanoi hänelle: „Totisesti minä sanon sinulle: tänään olet minun kanssani oleva paratiisissa.“

44. Ja oli noin kuudes tunti, niin tuli koko maan päälle pimeä, jota kesti yhdeksänteen tuntiin asti,

45. ja aurinko pimeni, ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.

2 Moos. 26:31. 2 Aik. 3:14.

46. Ja Jesus huusi korkealla äänellä ja sanoi: „Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni!“ Ja sen sanottuaan hän heitti henkensä.

Ps. 31:6. Ap. t. 7:59.

47. Mutta kun sadanpäällikkö näki mitä tapahtui, kunnioitti hänsi Jumalaa ja sanoi: „Todella tämä oli vanhurskas mies.“

48. Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat tulleet kokoon tätä katselemaan, näkivät mitä tapahtui, löivät he rintaansa ja palasivat kotiinsa.

49. Mutta kaikki hänen tuttavansa, myöskin naiset, jotka olivat seuranneet hänen mukanaan Galileasta, seisovivat etäällä ja katselivat tätä.

Ps. 38:12. Luuk. 8:2.

50. Ja katso, oli eräs neuvoston jäsen, nimeltä Josef, hyvä ja vanhurskas mies,

Matt. 27:57 s. Mark. 15:42 s. Joh. 19:38 s.

51. kotoisin Arimatiasta, eräästä juutalaisten kaupungista: Tämä ei ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa; ja hän odotti Jumalan valtakuntaa.

Luuk. 2:38.

52. Hän meni Pilatuksen tykö jaanoi Jesuksen ruumista.

53. Ja otettuaan sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän pani Jesuksen hautaan, joka oli hakattu kallioon ja johon ei oltu vielä keitään pantu.

54. Ja silloin oli valmistuspäivä, ja sabbatti oli alkamaisillaan.

55. Ja naiset, jotka olivat tulleet

hänen kanssaan Galileasta, seurasivat perässä ja katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa pantiin siihen.

56. Ja palattuaan kotiinsa, he valmistivat hyvänhajuista yrtejä ja voiteita; mutta sabbattina he olivat hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

2 Moos. 20:10.

24 Luku.

Jesus nousee kuolleista, ilmestyy opetuslapsilleen ja nousee ylös taivaaseen.

Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle tuoden mukanaan hyvänhajuiset yrjit, jotka he olivat valmistaneet; ja eräitä muita oli heidän kanssaan.

Matt. 28:1 s. Mark. 16:1 s. Joh. 20:1 s.

2. Ja he havaitsivat kiven vieritetyn pois haudalta.

3. Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jesuksen ruumista.

4. Ja heidän ollessaan epä tietoisina mitä ajattelisivat tästä, katso, silloin seisoi kaksi miestä heidän vieressäin sädehtivissä vaatteissa.

5. Ja he peljästyivät ja loivat katseensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: „Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?”

6. Hän ei ole täällä, hän on nouseut ylös. Muistakaat kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa, 7. sanoen: „Ihmisen Poika on annettava syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittava, ja kolmantena päivänä hänen on noustava ylös.“

Matt. 16:21. 17:22 s. 20:19.

Mark. 8:31. 9:31. 10:34. Luuk. 9:22. 18:33.

8. Niin he muistivat hänen sanansa. 9. Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdeletoista ja kaikille muille.

10. Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssaan.

11. Mutta näiden puheet näyttivät heistä joutavilta, eivätkä he usko-neet heitä.

12. Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun hän kurkisti sinne sisälle, näki hän ainoastaan liinäkääreiden siellä olevan. Ja hän meni kotia ihmetellen sitä, mikä oli tapahtunut.

13. Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen stadion päässä Jerusalemistä.

Mark. 16:12 s.

14. Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.

15. Ja heidän keskustellessaan ja toinen toiseltaan kysellessään tapahtui, että Jesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan. Matt. 18:20.

16. Mutta heidän silmänsä olivat pidätetyt tuntemasta häntä.

17. Ja hän sanoi heille: „Mitä puhetta se on, jota keskenänne vaihdatte kävellessänne ja olette murheelliset?“

18. Niin toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: „Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka et tiedä mitä siellä on tapahtunut näinä päivinä?“

19. Hän sanoi heille: „Mitä?“ Niin he sanoivat hänelle: „Sitä, mikä tapahtui Jesukselle, nasaretilaiselle, joka oli profetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä, Joh. 6:14.

20. kuinka ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomitavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

21. Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin; mutta onhan kaiken tänään ohessa tänään kolmas päivä siitä, kun tuo tapahtui. Ap. 1:6.

22. Ovatpa myös muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät ihmetyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla,

Matt. 28:8. Mark. 16:10, Joh. 20:18.

23. eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä näyn, enkeleitä, jotka olivat sanoneet hänen elävän.

24. Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat olevan siinä, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet. Joh. 20:9.

25. Niin hän sanoi heille: „Oi, te ymmärtämättömät ja sydämmeltänne hitaat uskomaan kaikkea, mitä profetat ovat puhuneet!

26. Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsiä ja sitten mennä kirkkautensa?“

Jes. 50:6. 53:1 s.

Ap. 1:7-8. FIL 2:7 s. Hebr. 12:2. 1 Piet. 1:11.

27. Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profetoista ja selitti heille mitä hänestä oli sanottu kaikissa kirjoituksissa.

1 Moos. 3:15. 22:18. 5 Moos. 18:15. Ps. 22:1 s.

28. Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli lähtevinänsä edemmäksi.

29. Mutta he pakottivat häntä, sanoen: „Jää olemaan kanssamme,

sillä ilta joutuu ja päivä on jo kulunut.“ Ja hän meni sisälle olemaan heidän kanssaan.

30. Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, taittoi ja antoi heille.

31. Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet Ja hän katosi heidän näkyvistään.

32. Ja he sanoivat toisilleen: „Eikö sydämmemme ollut palava meissä, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoituksia?“

33. Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista ja heidän kanssaan olevat kokoon tulleina.

34. Ja nämä sanoivat: „Herra on todella noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille “

1 Kor. 15:5.

35. Ja itse he kertoivat mitä oli tapahtunut tiellä, ja kuinka olivat hänet tunteneet, kun hän taittoi leivän.

36. Mutta heidän tätä puhuessaan, Jesus itse seiso heidän keskellään ja sanoi heille: „Rauha olkoon teille!“

Mark. 16:14 s. Joh. 20:19 s.

37. Niin he siikähätyivät ja joutuivat peljästyksiin ja luulivat näkevänsä hengen.

38. Mutta hän sanoi heille: „Miksi olette hämmästyksissä, ja miksi nouse sellaisia ajatuksia sydämmessänne?“

39. Katsokaat käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä se olen itse. Kosketelkaat minua ja katsokaat, sillä ei hengellä ole lihaa ja luuta, kuten näette minulla olevan.“

40. Ja tämän sanottuaan hän näytti heille käsiään ja jalkojaan.

41. Mutta kun he eivät vielä uskooneet ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: „Onko teillä täällä mitään syötävää?“

42. Niin he antoivat hänelle kappaleen paistettua kalaa ja vähän mehiläisen kennokakkua.

43. Ja hän otti ja söi heidän nähtensä.

44. Ja hän sanoi heille „Tätä tarkoittivat sanani, jotka puhuin teille vielä ollessani teidän kanssanne, kun sanoin, että kaikki pitää käydä toteen, mikä on minusta kirjoitettu Mooseksen laissa ja profetoissa ja psalmeissa.“

Luuk 9:22. 18:31 s.

45. Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.

46. Ja hän sanoi heille: „Niin on kirjoitettu, että Kristuksen oli kärsittävä ja kolmantena päivänä nous-tava kuolleista,

Ap. 1:7-8.

47. ja että parannusta syntien anteck-

si-saamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita. Ap. t. 2:38. 10:42 a. 13:38.

48. Te olette todistajia näihin.

Joh. 15:27. Ap. t. 1:8.

49. Ja katso, minä lähetan teidän päällenne sen, jonka Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes tulette puuetuiksi voimalla korkeudesta." Joel 2:28 s. Joh. 14:26. 15:26. 16:7. Ap. t. 1:4. 2:4. Gal. 3:14.

50. Sitten hän vei heidät ulos Betaniaan asti ja nosti katensä ja siunasi heidät. Mark. 16:79. Ap. t. 1:4 s.

51. Ja tapahtui, että hän siunatesaan heitä erkani heistä ja nousi ylös taivaaseen.

52. Ja he kumarsivat häntä ja palasivat Jerusalemiin suurella ilolla.

Joh. 16:22.

53. Ja he olivat alati temppelissä ylistäen Jumalaa.

JOHANNEKSEN EVANKELIUMI.

I Luku.

Kristuksen jumaluuus ja lihaksi tuleminen. Johannes kastaja todistaa Kristuksesta. Jeesuksen ensimmäiset opetuslapset.

Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.

1 Moos. 1:1 s. San. 8:24 s. Mik. 5:1.

Joh. 10:30. 17:5. 1 Joh. 1:1 s. Ilm. 19:13.

2. Hän oli alussa Jumalan tykönä.

3. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä on syntynyt.

Ps. 33:6. Ef. 3:9. Kol. 1:16. Hebr. 1:2,10.

4. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valo. Joh. 5:26. 1 Joh. 5:11.

5. Ja valo loistaa pimeässä, ja pimeä ei sitä omaksunut.

Jes. 60:2. Joh. 3:19. 8:12. 9:5. 12:35.

6. Esintyi mies, Jumalan lähettäjä; hänen nimensä oli Johannes.

Mal. 4:5. Matt. 3:1. 11:14.

Mark. 1:2. Luuk. 1:13. 3:2. Ap. t. 13:24.

7. Hän tuli todistamista varten, todistamaan valosta, jotta kaikki uskoisivat hänen kauttaan.

8. Ei hän ollut se valo, vaan hän tuli todistamaan valosta.

9. Tämä totinen valo, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.

Joh. 3:19. 9:5. 12:46.

10. Maailmassa hän oli, ja maailma on hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei häntä tuntenut.

11. Hän tuli omaansa ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.

12. Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi vallan tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä.

Room. 8:15 s. Gal. 3:26. 2 Piet. 1:4. 1 Joh. 3:1.

13. Ja ne eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan ovat Jumalasta syntyneet.

Joh. 8:5. 1 Piet. 1:23. 1 Joh. 5:4. Jaak. 1:18.

14. Ja Sana tuli lihaksi, ja hän asui meidän keskuudessaamme, ja me katselimme hänen kirkkauttaan, kirkkautta sellaista kuin ainosyntyisellä Pojalla on Isältä, — täynnä armona ja totuutta. Matt. 1:16 s. 17:2. Luuk. 1:31 s.

Kol. 1:19. 2:3,9. 1 Tim. 3:16. 2 Piet. 1:16 s.

15. Johannes todisti hänestä ja huusi, sanoen: „Tämä se on, josta minä sanoin: se, joka tulee minun jällessäni, on ollut edelläni, sillä hän oli ennen kuin minä.“

Matt. 8:11. Mark. 1:7.

16. Ja hänen täytydestään me kaikki olemme saaneet, ja armon armon lisäksi.

17. Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta.

2 Moos. 20:1 s. 5 Moos. 5:6 s. Room. 10:4.

18. Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainosyntyinen Poika, joka on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

2 Moos. 33:20. Matt. 11:27.

Luuk. 10:22. Joh. 6:46. 1 Tim. 6:16. 1 Joh. 4:12.

19. Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luokseen Jerusalemita pappeja ja leviläisiä kysymään häneltä: „Kuka sinä olet?“

Joh. 5:33.

20. Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: „Minä en ole Kristus.“

Joh. 3:28. Ap. t. 13:25.

21. Ja he kysyivät häneltä: „Mikä sitten? Oletko Elija?“ Hän sanoi: „En ole.“ „Se profettako olet?“ Hän vastasi: „En.“

5 Moos. 18:15.

22. Niin he sanoivat hänelle: „Kuka olet? Sano, jotta antaisimme vastauksen niille, jotka meidät lähettivät. Mitä sanot itsestäsi?“

23. Hän sanoi: „Minä olen ääni, joka erämaassa huutaa: Tehkäätkä te tasaiseksi Herralle, niinkuin Jesaja profetta on sanonut.“

Jes. 40:3. Matt. 3:3. Mark. 1:3. Luuk. 3:4.

24. Ja lähettävät olivat farisealaisia.
25. Ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: „Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus eikä Elija eikä se profetta?”

26. Johannes vastasi heille, sanoen: „Minä kastan vedellä; mutta keskustanne seiso se, josta te ette tunne.”

Matt. 3:11. Mark. 1:8. Luuk. 3:16.

27. Hän on se, joka tulee minun jäljessäni, ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvoinen päästämään.”

28. Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin toisella puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

29. Seuraavana päivänä hän näki Jesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: „Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!”

Jes. 53:7. 1 Kor. 5:7. 1 Piet. 1:19.

30. Tämä se on, josta minä sanoin: „Minun jäljessäni tulee mies, joka on ollut edelläni, sillä hän oli ennen kuin minä.”

31. Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi ilmi Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan.”

32. Ja Johannes todisti, sanoen: „Minä näin Hengen laskeuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkynen, ja hän jäi hänen päälleen.”

Matt. 3:16. Mark. 1:10. Luuk. 3:22.

33. Ja minä en tuntenut häntä; mutta joka lähetti minut vedellä kastamaan, hän sanoi minulle: „Jonka päälle näet Hengen laskeuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhäällä Hengellä.”

Matt. 3:11.

34. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika.”

35. Sitä seuraavana päivänä Johannes taas seiso siellä ja kaksi hänen opetuslapsistaan.

36. Ja kiinnittäen katseensa Jesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: „Katso, Jumalan Karitsa!”

37. Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jesusta.

38. Niin Jesus kääntyi ja, nähdesään heidän seuraavan, sanoi heille: 39. „Mitä etsitte?” He vastasivat hänelle: „Rabbi” — se merkitsee: opettaja — „missä asut?”

40. Hän sanoi heille: „Tulkaat, niin saatte nähdä.” Niin he menivät ja näkivät missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan sen päivän. Silloin oli noin kymmenes tunti.

41. Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kulleet mitä Johannes sanoi ja seuranneet Jesusta.

42. Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: „Me olemme löytäneet Messiaan,” se merkitsee: Kristus.

Matt. 4:18.

43. Ja hän vei hänet Jesuksen tykö. Jesus katsoi häneen ja sanoi: „Sinä olet Simon, Joonaan poika; sinun nimesi on oleva Keefas,” — se merkitsee: Pietari.

Matt. 16:18.

44. Sen jälkeisenä päivänä Jesus oli oikeissa lähtä Galileaan; ja hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: „Seuraa minua.”

45. Ja Filippus oli Betsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.

46. Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: „Me olemme löytäneet sen, josta Mooses on kirjoittanut laissa ja josta profetat ovat kirjoittaneet, Jesuksen, Josefijn pojan, Nasaretista.”

1 Moos. 3:15. 22:18. 49:10.

5 Moos. 18:18. Jes. 7:14. 9:5 s. Jer. 23:5.

Hes. 34:23. Mik. 5:1. Sak. 6:12. Matt. 2:23.

47. Natanael sanoi hänelle: „Saataanko Nasaretista tulla mitään hyvää?” Filippus sanoi hänelle: „Tule katsomaan.”

48. Jesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: „Katso, oikea israelilainen, jossa ei ole vilppiä!”

Ps. 32:2.

49. Natanael sanoi hänelle: „Mistfi minut tunnet?” Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Ennenkuin Filippus kutsui sinua, näin minä sinut ollessasi fikunapuun alla.”

50. Natanael vastasi ja sanoi hänelle: „Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas.”

Matt. 16:16. Joh. 6:69.

51. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Sentähden että sanoin sinulle: „minä näin sinut fikunapuun alla,” uskot sinä. Saat nähdä suurempia kuin nämä ovat.”

52. Ja hän sanoi hänelle: „Totisesti, totisesti sanon teille: tästedes saatte nähdä taivaan olevan avoinna ja Jumalan enkeliin nousevan ylös ja laskeuvan alas Ihmisen Pojan päälle.”

1 Moos. 28:12.

Matt. 4:11. Mark. 1:13. Luuk. 22:43.

2 Luku.

Iläät Kanaassa, Jesus puhdistaa temppelin.

Ja kolmantena päivänä sen jälkeen oli häät Galilean Kanaassa, ja Jesuksen äiti oli siellä.

2. Ja myös Jesus ja hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin.

3. Ja kun tuli puute viinistä, sanoi Jesuksen äiti hänelle: „Heillä ei ole viiniä.”

4. Jesus sanoi hänelle: „Vaimo, mitä sinulla on minun kanssani tekemistä? Minun aikani ei ole vielä tullut.“

5. Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: „Mitä hän sanoneekin teille, se tehkää!“

6. Niin oli siellä kuusi kivistä viestintäseisomassa juutalaisten puhdistamis-tavan mukaan, kukin kahden tai kolmen ankkurin vetoinen.

Mark. 7:3.

7. Jesus sanoi heille: „Täyttäkää viestintiat vedellä.“ Ja he täyttivät ne ääriään myöten.

8. Ja hän sanoi heille: „Ammen-taakaa nyt ja viekää isännöitsijälle.“ Ja he veivät.

9. Mutta kun isännöitsijä maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä tietänyt mistä se oli — mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen — kutsui isännöitsijä yljän

10. ja sanoi hänelle: „Jokainen paanee ensin esille hyvän viinin, ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti.“

11. Tämän ensimmäisen tunnustokonsa Jesus teki Galilean Kanaassa ja ilmaisi kirkkautensa; ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

Joh. 1:14.

12. Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he eivät vilpyneet monta päivää.

13. Ja Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jesus meni ylös Jerusalemiin.

14. Niin hän tapasi temppeleissä ne, jotka möivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

Matt. 21:12 s.

Mark. 11:15 s. Luuk. 19:45 s.

15. Ja hän teki köysistä ruoskan ja ajoi ulos temppeleistä heidät kaikki lampaineen ja härkineen, ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon.

16. Ja hän sanoi kyyhkysten myöjille: „Viekää pois nämä täältä. Alkää tehkö Isäni huonetta kaupapaikaksi.“

17. Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: „Kii-vaus huoneesi puolesta syö minut.“

Ps. 69:10.

18. Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: „Minkä tunnusmerkininäytätmeille, koska tätä teet?“

Matt. 16:1. Mark. 8:11. Joh. 6:30. 1 Kor. 1:22.

19. Jesus vastasi ja sanoi heille:

„Hajoittakaat maahan tämä temp-peli, niin minä pystytän sen kol-messa päivässä.“

Matt. 26:61. 27:40. Mark. 14:58. 15:29.

20. Niin juutalaiset sanoivat: „Nel-jäkymmentäkaksi vuotta on tätä temppeleä rakennettu, ja sinä pystytät sen kolmessa päivässä?“

21. Mutta hän puhui ruumiinsa temppeleistä.

22. Kun hän sitten oli noussut kuol-leista, muistivat hänen opetuslap-sensa, että hän oli tämän sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen san-an, jonka Jesus oli sanonut.

23. Mutta kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisjuhalla, uskoivat useat hä-nen nimeensä, nähdessään hänen ihmetyönsä, joita hän teki.

24. Mutta Jesus ei uskonut itseään heille, sentähden että hän tunsi hei-dät kaikki

25. eikä tarvinnut, että joku olisi to-distanut ihmisestä, sillä hän tiesi itse mitä ihmisessä oli. Joh. 6:64. Ilm. 2:23.

3 Luku.

Jesus puhuu Nikodeemuksen kanssa uudesti -synnymisestä ja uskosta. Johannes kastaja todistaa Kristuksesta.

Mutta oli eräs mies, farisealainen, ja nimeltä Nikodeemus, juutalais-ten ylimmäisiä. Joh. 7:50. 19:39.

2. Tämä tuli Jesuksen työ yöllä ja sanoi hänelle: „Rabbi, me tiedämme sinun tulleen Jumalalta opettajaksi, sillä ei kukaan voi tehdä niitä ih-metöitä, joita sinä teet, jollei Jum-mala ole hänen kanssaan.“

Joh. 9:16, 33. Ap. 1:10-13.

3. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos ei ihminen synny uudesti, ei hän voi nähdä Jumalan valta-kuntaa.“

Tit. 3:5. 1 Piet. 1:23.

4. Nikodeemus sanoi hänelle: „Kuinka voi ihminen vanhana syntyä? Ei-hän hän saata jälleen mennä äitinsä kohtuun ja syntyä?“

5. Jesus vastasi: „Totisesti, totisesti sanon sinulle: jos ei ihminen synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi pääs-tä sisälle Jumalan valtakuntaan.“

Heb. 9:25 s. Ef. 5:26.

6. Mikä lihasta on syntynyt, on li-ha; ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. Ps. 51:7, 12. Joh. 1:13. Ef. 2:2.

7. Älä ihmettele, että sanoin sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti.

8. Tuuli puhaltaa, missä tahdot, ja si-nä kuulet sen huminan, mutta ei tie-dä mistä se tulee ja minne se menee; niin on laita jokaisen, joka on syn-tynyt Hengestä.“ Sana. 11:3. 1 Kor. 2:11.

9. Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle: „Kuinka tämä saattaa tapahtua?“

10. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä?”

11. Totisesti, totisesti sanon sinulle: me puhumme mitä tiedämme, ja todistamme mitä olemme nähneet, ettekä ota vastaan todistustamme.

Joh. 3:32. 7:16. 8:28. 12:49.

12. Jos ette usko, kun puhun teille maallisia, kuinka uskoisitte, jos puhun teille taivaallisia?

13. Ei kukaan ole noussut ylös taivaasen muu kuin se, joka taivaasta tuli alas, ihmisen Poika, joka on taivaassa.

San. 30:4. Joh. 6:62. Ef. 4:9.

14. Ja niinkuin Mooses yleni karmeen erämaassa, samoin on ihmisen Poika ylennettävä,

4 Moos. 21:9. Joh. 8:28. 12:32.

15. että jokainen häneen uskova ei hukkuisi, vaan saisi ijankaikkisen elämän.

Mark. 16:16. Joh. 6:40. 20:31. 1 Joh. 5:10 s.

16. Sillä niin Jumala on rakastanut maailmaa, että hän antoi ainosyntyisen Poikansa, jotta jokainen häneen uskova ei hukkuisi, vaan saisi ijankaikkisen elämän.

Room. 5:8. 8:32. 1 Joh. 4:9 s.

17. Sillä ei Jumala sitä varten Poikansa maailmaan lähettänyt, että hän maailmaa tuomitsisi, vaan että maailma hänen kauttaan pelastuisi.

Luk. 9:56. Joh. 12:47.

18. Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei usko Jumalan ainosyntyisen Pojan nimeen.

Joh. 5:24. Ap. t. 4:12.

19. Mutta tämä on tuomio, että valo on tullut maailmaan ja ihmiset rakastivat enemmän pimeyttä kuin valoa; sillä heidän tekonsa olivat pahoja.

Joh. 1:5 s. 1 Joh. 3:12.

20. Sillä jokainen, joka tekee pahaa, vihaa valoa eikä tule valoon, jottei hänen tekojaan nuhdeltaisi.

21. Mutta joka tekee totuuden, se tulee valoon, että hänen tekonsa tulisivat ilmi, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.

22. Sen jälkeen Jesus meni opetuslapsineen Judean maaseutuun ja oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.

Joh. 4:1 s.

23. Mutta Johanneskin kastoi Ainonissa lähellä Salemia, koska siellä oli paljo vettä; ja ihmiset tulivat juontoivat kastaa itsensä.

Matt. 3:6. Mark. 1:5.

24. Sillä Johannesta ei vielä oltu heitetty vankeuteen.

Matt. 14:3.

25. Niin Johanneksen opetuslapset rupeivat välttelemään juutalaisten kanssa puhdistuksesta.

26. Ja he tulivat Johanneksen tykö ja sanoivat hänelle: „Rabbi, se joka oli sinun kanssasi Jordanin toisella puolella ja josta olet todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen tykönsä.”

Joh. 1:16, 20.

27. Johannes vastasi ja sanoi: „Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.

1 Kor. 4:7. Jaak. 1:17.

28. Te olette itse minun todistajani siihen, että sanoin: en minä ole Kristus, vaan olen lähetetty hänen edellensä.

Mal. 3:1. Mark. 1:2. Luk. 1:17. 7:27. Joh. 1:20.

29. Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.

Matt. 9:15.

30. Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähentyä.

31. Joka ylhäältä tulee, se on yli kaikkien. Jonka synty on maasta, se on maasta ja puhuu maan kannelta; joka taivaasta tulee, se on yli kaikkien.

Joh. 8:23. 1 Kor. 15:47.

32. Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen todistustaan ei kukaan ota vastaan.

Joh. 3:11. 5:19 s. 8:26. 12:49. 14:10.

33. Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se varmentaa, että Jumala on totinen.

Room. 8:4. 1 Joh. 5:10.

34. Sillä se, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä Jumala ei anna Henkeä mitalla.

Jes. 11:3. Ap. t. 10:38. Ef. 4:7.

35. Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.

Matt. 11:27. 28:18.

Luk. 10:22. Joh. 13:3. 17:2. Hebr. 2:8.

36. Joka uskoo Poikaan, sillä on ijan-kaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole näkevä elämää, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään.”

Joh. 6:47. 1 Joh. 5:11 s.

4 Luku.

Jesüs puhuu samarialaisen naisen kanssa. Useat samarialaiset uskovat Jesukseen. Jesus menee Galileaan ja parantaa kuinkaanmiehen pojan.

Kun nyt Jesus sai tietää farisealaisien kuulleen, että hän teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes

Joh. 3:22.

2. — vaikka Jesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa —

3. lähti hän Judeun ja meni taas Galileaan.

4. Mutta hänen oli kulkeminen Samarian kautta.

5. Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Josefille.

1 Moos. 33:19. 48:22. Jos. 24:32.

6. Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun Jesus oli matkasta väsyneenä, istui hän lähteelle. Ja oli noin kuudes tunti.

7. Niin tuli samarialainen nainen ammentamaan vettä. Jesus sanoi hänelle: „Anna minulle juoda.“

8. Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.

9. Niin samarialainen nainen sanoi hänelle: „Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?“ Juutalaiset näet eivät seurustele samarialaisten kanssa. 2 Kun. 17:24. Eer. 4:15.

Luuk. 9:52 s. Joh. 8:48. Ap. t. 10:28.

10. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Jos tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sanoo sinulle: „Anna minulle juoda“, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä.“ Ps. 23:2. Jea. 12:3. Jer. 2:13.

11. Nainen sanoi hänelle: „Herra, elpää sinulla ole ammennustasia, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi?“

12. Eihän sinä ole suurempi isäämme Jaakobia, joka antoi minulle tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?“

13. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen.“ Joh. 6:58.

14. mutta joka juo sitä vettä, jota minä annan hänelle, sen ei ikinä tule jano; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään.“

Jes. 55:1. Joh. 6:27. 7:37 s.

15. Nainen sanoi hänelle: „Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa.“

16. Jesus sanoi hänelle: „Mene, kutsu miehestä ja tule tänne.“

17. Nainen vastasi ja sanoi: „Ei minulla ole miestä.“ Jesus sanoi hänelle: „Oikein sanoit: „Ei minulla ole miestä.“

18. sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja joka sinulla nyt on, se ei ole sinun miehesi; sen sanoit totta.“

19. Nainen sanoi hänelle: „Herra, minä näen, että sinä olet profetta.“

Luuk. 7:16. 24:19. Joh. 6:14.

20. Isämme ovat kumartaen rukoukset tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee rukoilla.“ 5 Moos. 12:5,11.

1 Kun. 9:3. 2 Aik. 7:12. Ps. 122:2 s.

21. Jesus sanoi hänelle: „Nainen, usko minua: tulee aika, jolloin ette tällä vuorella ettekä Jerusalemissa rukoile Isää.“

22. Te rukoilette sitä, jota ette tunnne; mutta me rukoilemme sitä, jonka tunnemme, sillä pelastus on juutalaisista. 2 Kun. 17:29.

Jes. 23. Luuk. 24:47. Room. 32. 9:4.

23. Mutta tulee aika ja on jo käsisä, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä semmoisia ovat ne rukoilijat, joita Isä tahtoo.

24. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.“ 2 Kor. 3:17.

25. Nainen sanoi hänelle: „Minä tiedän, että Messias,“ se on Kristus, „on tuleva; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki.“

26. Jesus sanoi hänelle: „Minä, joka puhun kanssasi, olen juuri se.“

Matt. 26:64. Joh. 9:37.

27. Samassa hänen opetuslapsensa tulivat; ja he ihmettelivät, että hän puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: „Mitä kysyt?“ eli: „Mitä puhelet hänen kanssaan?“

28. Niin nainen jätti vesistasiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:

29. „Tulkaat katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?“

30. Niin he läksivät kaupungista ja menivät hänen tykönsä.

31. Sillä välin opetuslapset pyysivät häntä, sanoen: „Rabbi, syö!“

32. Mutta hän sanoi heille: „Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä.“

33. Niin opetuslapset sanoivat keskenään: „Lieneekö joku tuonut hänelle syötävää?“

34. Jesus sanoi heille: „Minun ruokani on se, että teen hänen tahtonsa, joka minut lähetti, ja täytän hänen tekonsa. Joh. 6:38. 17:4.

35. Ettekösano: „Vielä on neljä kuu-kautta, niin elonleikkaus joutuu?“ Katso, minä sanon teille: nostakaat silmünne ja katsekaat vainiota, kun-ka jo ovat valkoiset leikkattaviksi.

Matt. 9:37. Luuk. 10:2

36. Ja leikkaaja saa palkan ja kookaa hedelmää iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja leikkaaja yhdessä iloitsisivat.

37. Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on joka kylvää, ja toinen joka leikkaa. Mik. 6:16.

38. Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, johon ette ole työtä panneet; muut ovat työn tehneet, ja te olette päässeet heidän työalalleen."

39. Ja useat samarialaiset siitä kau-pungista uskoivat häneen tuon naisen puheen tähden, joka todisti: „Hän on sanonut minulle kaikki, mitä olen tehnyt."

40. Kun siis samarialaiset tulivat hänen tykönsä, pyysivät he häntä viipymään heidän luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi päivää.

41. Ja paljon useimmat uskoivat hänen sanansa tähden.

42. Ja he sanoivat naiselle: „Emme enää usko ainoastaan sinun puheesi tähden, sillä itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja, Kristus." Joh. 17:8. 1 Joh. 4:14.

43. Mutta niiden kahden päivän perästä hän läksi sieltä Galileaan.

44. Sillä Jesus itse todisti, ettei profetalla ole arvoa isänmaassaan.

Matt. 13:57. Mark. 6:4. Luuk. 4:24.

45. Kun hän siis tuli Galileaan, otivat galilealaiset hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlanä; sillä hekin olivat käyneet juhlalla.

Joh. 2:23.

46. Niin Jesus tuli taas Galilean Kanaasen, jossa hän oli tehnyt veden viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaanmies, jonka poika sairasti.

Joh. 2:1 s.

47. Kun hän kuuli Jesuksen tulleen Judeasta Galileaan, meni hän hänen tykönsä ja pyysi häntä tulemaan alas ja parantamaan hänen poikansa; sillä tämä oli kuolemaisillaan.

48. Niin Jesus sanoi hänelle: „Ellette näe tunnusmerkkejä ja ihmettä, ette usko." Joh. 2:18. 1 Kor. 1:22.

49. Mies sanoi hänelle: „Herra, tule alas, ennenkuin poikani kuolee."

50. Jesus sanoi hänelle: „Mene, poikasi elää." Ja mies uskoi sanan, jonka Jesus sanoi hänelle, ja meni.

51. Ja jo hänen paluumatkalla ollessaan hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja ilmoittivat: „Poikasi elää!"

52. Niin hän tiedusti heiltä millä hetkellä hän oli toipunut. Ja he sanoivat hänelle: „Eilen seitsemännellän tunnilla kuume läksi hänestä."

53. Niin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Je-

sus oli sanonut hänelle: „Poikasi elää." Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa.

54. Tämä oli toinen tunnusmerkki, jonka Jesus teki Galileassa tullaan sinne Judeasta.

5 Luku.

Jesus parantaa sairaan sabbattina Betesdan luona, todistaa jumaluutensa.

Sen jälkeen oli Juutalaisten juhla; ja Jesus meni ylös Jerusalemiin.

2. Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, hebrean kielellä Betesdaksi nimitetty, ja se on varustettu viidellä pylväsikäytävällä. Neh. 3:1.

3. Näissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, ontuvia ja kuihtuneita, jotka odottivat veden liikuttamista.

4. Ajoittain astui näet enkelit alas lammikkoon ja kuohutti veden. Joka silloin ensimmäisenä astui siihen veden kuohuttamisen jälkeen, se tuli terveeksi, saifastipa mitä tautia tahansa.

5. Ja siellä oli eräs mies, joka oli sairastanut kahdeksanvuotista vuotta.

6. Kun Jesus näki hänen siellä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: „Tahdotko tulla terveeksi?"

7. Sairas vastasi hänelle: „Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen sinne menemässä, astuu toinen ensin minua."

8. Jesus sanoi hänelle: „Nouse, ota vuoteesi ja kävele!"

9. Ja heil mies tuli terveeksi ja otti vuoteensa ja käveli. Mutta se päivä oli sabbatti. Joh. 9:14.

10. Sentähden juutalaiset sanoivat parannelulle: „Nyt on sabbatti, eikä sinun ole luvallista kantaa vuode-ta." 2 Moos. 20:10.

5 Moos. 5:14. Neh. 13:19. Jer. 17:21 s.

11. Hän vastasi heille: „Joka teki minut terveeksi, hän sanoi minulle: „Ota vuoteesi ja kävele."

12. He kysyivät häneltä: „Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: „Ota vuoteesi ja kävele?"

13. Mutta paranneltu ei tietänyt kuka se oli; sillä Jesus oli poistunut, kun oli paljo kansaa siinä paikassa.

14. Sen jälkeen Jesus tapasi hänet tempelissä ja sanoi hänelle: „Käso. sinä olet tullut terveeksi; älä enää tee syntiä, ettei jotakin pahempaa sinulle tapahtuisi." Joh. 8:11. 2 Piet. 2:20.

15. Niin mies meni ja ilmoitti juu-

talaisille, että se oli Jesus, joka oli tehnyt hänet terveeksi.

16. Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jesusta, kun hän semmoista teki sabbattina. Matt. 12:14.

17. Mutta Jesus vastasi heille: „Isäni toimii tähän asti, ja minä myös toimin.“ Joh. 9:4. 14:10.

18. Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittivat tappaakseen häntä, kun hän ei ainoastaan tehnyt mitätöimäksi sabbattia, vaan myös sanoi Jumalaa Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi. Joh. 10:33.

19. Niin Jesus vastasi ja sanoi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: Poika ei voi itsestään tehdä mitään muuta kuin minkä näkee Isän tekevän; sillä mitä ikänä Isä tekee, sitä Poikakin niinkään tekee. Joh. 8:38.

20. Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee, ja hän on näytävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, että ihmettelisitte. Joh. 3:36.

21. Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, samoin Poikakin tekee eläviksi ketkä hän tahtoo.

22. Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle. Ap. t. 10:42. 17:31.

23. että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, samoin kuin kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isääkään, joka on lähettänyt hänet. Dan. 7:13 s.

Luk. 10:16. Fil. 2:10 a. 1 Joh. 2:23.

24. Totisesti, totisesti sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on lähettänyt minut, sillä on ijankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomioon, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

Luk. 23:43. Joh. 3:16. 6:40. 8:51.

25. Totisesti, totisesti sanon teille: aika tulee ja on jo käsissä, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää. Room. 8:4. Gal. 2:20. Ef. 2:5 s.

26. Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessään, on hän antanut elämän Pojalle, niin että hänelläkin samoin on elämä itsessään. Joh. 1:4.

27. Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28. Alkää ihmetelkö tätä, sillä tulee heiki, jona kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä

1 Kor. 15:52. 1 Tess. 4:16.

29. ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvästä tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

Dan. 12:2. Matt. 16:27. 26:46.

30. En minä voi itsestäni tehdä mitään. Niinkuin kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea, sillä minä en kysy omaa tahtoaani, vaan hänen tahtoaan, joka on lähettänyt minut. Joh. 6:38.

31. Jos minä todistan itsestäni, niin todistukseni ei ole tosi.

32. On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän todistaa minusta, on tosi.

Matt. 8:17. 17:5. Joh. 8:14. 1 Joh. 5:9.

33. Te laitoitte lähettiääntä Johannesen tykö, ja hän todisti totuuden puolesta. Joh. 1:19 s.

34. Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan sanon tätä, että te pelastuisitte.

35. Hän oli palava ja loistava kynttilä, mutta te tahdoitte ainoastaan liolella hetken hänen valossaan.

36. Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johannesen: sillä ne teot, jotka Isä on antanut minulle täytettäväkseni, ne teot, joita minä teen, todistavat minusta, että Isä on lähettänyt minut. Joh. 10:25. 14:11.

37. Ja Isä, joka on lähettänyt minut, hän on todistanut minusta. Ette ole koskaan kuulleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan,

2 Moos. 33:20. Luuk. 9:36. Joh. 8:18.

1 Tim. 6:16. 2 Piet. 1:17. 1 Joh. 4:12.

38. eikä teillä ole hänen sanansa pysyvänä teissä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt.

39. Te tutkitte Raamatuita, sillä te luulette, että teillä niissä on ijankaikkinen elämä, ja nämä ovat ne, jotka todistavat minusta;

5 Moos. 18:15. Ps. 40:8. Jes. 8:20. Jer. 23:5.

Luuk. 24:27. Joh. 1:46. Ap. t. 17:11. 2 Tim. 3:15.

40. mutta ette tahdo tulla minun tyköni, jotta saisitte elämän.

41. En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä;

42. mutta minä tunnen teidät ja tiedän, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.

43. Minä olen tullut Isäni nimessä, ja ette ota minua vastaan; jos tulee toinen omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.

44. Kuinka voitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala? Mat. 23:5 s. Joh. 12:43. Room. 2:29.

45. Alkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykö; on se, joka syyttää teitä, Mooses, johon panette toivonne.

5 Moos. 31:26. Ap. t. 15:21.

46. Sillä jos uskoisitte Moosesta, niin

uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.

1 Moos. 3:15. 22:18. 49:10. 5 Moos. 18:18.

47. Mutta jos ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka uskoisitte minun sanojani?" Lank. 16:21.

6 Luku.

Jesus ravitsi viisittuhatta miestä, käveles merellä, puhuu elämän leivästä. Pietarin tunnustus.

Sen jälkeen Jesus meni Galilean meren, se on Tiberiaan meren, toiselle puolelle.

Matt. 14:13a. Mark. 6:32a. Luuk. 9:10a.

2. Ja häntä seurasi paljo kansaa, sentähden että he näkivät ne ihmeet, joita hän teki sairaisissa.

3. Ja Jesus meni ylös vuorelle ja istui sinne opetuslapsineen.

4. Ja pääsiäinen, Juutalaisten juhla, oli lähellä.

5. Kun Jesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykönsä, sanoi hän Filippukselle: „Mistä ostamme leipiä näiden syödä?"

6. Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi mitä aikoi tehdä.

7. Filippus vastasi hänelle: „Kahdensadan denaarin leipämäärä ei riittäisi heille, että kukin heistä saisi vähänkään."

8. Niin toinen hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi hänelle:

9. „Tälläin on poikani, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä niistä on näin monelle?"

2 Kun. 4:43.

10. Jesus sanoi: „Asettakaat kansa aterioitsemään." Ja siinä paikassa oli paljo ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisittuhatta, laskeusivat maahan:

11. Ja Jesus otti leivät ja kiitti ja jakeli istuville; sanoiin kaloistakin niin paljon kuin tahtoivat.

12. Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsilleen: „Kootkaat tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan."

13. Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista korja palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteekei niiltä, jotka olivat aterioinneet.

14. Kun ihmiset siis näkivät sen ihmeen, jonka Jesus oli tehnyt, sanoivat he: „Tämä on totisesti se profeta, joka oli tuleva maailmaan."

5 Moos. 18:15. Luuk. 7:16. Joh. 7:40.

15. Niin Jesus, huomattessaan, että he olivat tulla ja väkisin ottaa hänet,

tehdäkseen hänet kuninkaaaksi, väistyi taas pois vuorelle, hän yksinään.

Joh. 18:36.

16. Mutta illan tultua menivät hänen opetuslapsensa alas meren rannalle.

Matt. 14:22a. Mark. 6:45 a.

17. astuivat venheesen ja kulkivat meren toiselle puolelle Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeä, eikä Jesus ollut vielä saapunut heidän luokseen;

18. ja meri aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.

19. Kun olivat soutaneet noin viisikolmatta tai kolmekymmentä stadiota, näkivät he Jesuksen kävelevän merellä ja tulevan lähelle venhettä; ja he peljästyivät.

20. Mutta hän sanoi heille: „Minä olen; alkäätkö peljätkö."

21. Niin he tahtoivat ottaa hänet venheeseen ja heti venhe saapui sen maan rantaan, johon he kulkivat.

22. Seuraavana päivänä kansa edelleen oli meren toisella puolella, kun he olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venhettä kuin se yksi, johon hänen opetuslapsensa astuivat ja ettei Jesus mennyt opetuslastensa kanssa venheeseen, vaan että hänen opetuslapsensa läksivät yksinään pois.

23. Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he, Herran lausuttua kiitoksen, olivat syöneet leipää.

24. Kun siis kansa näki, ettei Jesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Justusta.

25. Ja kun löysivät hänet meren toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: „Rabbi, milloin tulit tänne?"

26. Jesus vastasi heille ja sanoi: „Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette minua sentähden etsi, että blette nähneet tunnusmerkkejä, vaan sentähden että saitte syödä noita leipiä ja tulitte ravituiksi."

27. Alkäätkö toimittako siitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy ijankaikkiseen elämään, ja jonka ihmisen Poika on antava teille: sillä hänelle Isä, Jumala itse, on antanut vahvistuksensa."

Matt. 3:17. 17:5.

Joh. 1:32 s. 5:36 s. 8:13. 2 Piet. 1:17.

28. Niin he sanoivat hänelle: „Mitä meidän on tekeminen, voidaksemme Jumalan tekoja tehdä?"

29. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Se teko, jota Jumala tahtoo, on, että uskotte siihen jonka hän on lähettänyt."

1 Joh. 3:23.

30. He sanoivat hänelle: „Minkä tun-

nusmerkin sinä sitten teet; jotta näkisimme, sen ja uskoisimme sinua? Eikö teon suoritat? Matt. 12:38, 16:1.

31. Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin on kirjoitettu: „Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi.“
2 Moos 16:4, 14 s. Pa 78:24. 1 Kor. 10:3.

32. Niin Jesus sanoi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: ei Mooses antanut teille taivaasta leipää, vaan Isäni antaa teille totisen leivän taivaasta.“

33. Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa elämärt maailmalle.“

34. Niin he sanoivat hänelle: „Herra, anna meille aina sitä leipää.“

35. Jesus sanoi heille: „Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, sen ei tule nälkä, ja joka uskoo minuun, sen ei tule koskaan jano.“

36. Mutta minä olen sanonut teille, että olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko.
Joh. 12:37.

37. Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja joka tulee minun tyköni, sitä en heitä ulos.“

38. Sillä minä olen tullut alas taivaasta, en omaa tahtoani tekemään, vaan sen tahtoa, joka minut lähetti.“
Mata 26:39.

39. Ja se on lähettäjäni tahto, että kaikista niistä, jotka hän on antanut minulle, en kadota yhtäkään, vaan herätän ne viimeisenä päivänä.
Joh. 10:28, 17:12, 18:9.

40. Sillä se on Isäni tahto, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on ijankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.“
Joh. 3:15 s. 11:24.

41. Niin juutalaiset napisivat hänen tähtensä, kun hän sanoi: „Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta.“

42. ja he sanoivat: „Eikö tämä ole Jesus, Josef in poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: Minä olen tullut alas taivaasta.“

43. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Alkää napisko keskenämme.“

44. Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on lähettänyt minut, vedä häntä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.“
Jer. 31:3.

45. Profetoissa on kirjoitettuna: „Ja he tulevat kaikki olemaan Jumalan opettamia.“ Jokainen, joka on kuun-

nellut Isää ja oppinut häneltä, tulee minun tyköni.
Jes. 54:13. Jer. 31:34.

46. Et niin; että Rukaan on nähnyt Isää muu kuin se, joka on tullut Jumalan tyköä; hän on nähnyt Isää.“
Matt. 11:27. Luuk. 10:22. Joh. 1:18.

47. Totisesti, totisesti sanon teille, joka uskoo minuun, hänellä on ijankaikkinen elämä.“
Joh. 3:36.

48. Minä olen elämän leipä.

49. Isännie söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.“
Hebr. 3:17.

50. Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että ihminen siitä söisi eikä kuolisi.“

51. Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, niin hän elää ijankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on lihani; ja sen annan, että maailma saisi elämä.“
Joh. 3:13.

52. Silloin juutalaiset riittelivät keskenään, sanoen: „Kuinka tämä voi antaa lihansa teille syötäväksi?“

53. Niin Jesus sanoi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne.“

54. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hänellä on ijankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.“

55. Sillä minun lihani on totinen ruoka ja minun vereni on totinen juoma.“

56. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, hän pysyy minussa, ja minä pysyn hänessä.“
Joh. 15:4. 1 Joh. 2:24. 3:24.

57. Niinkuin Isä, joka elää, lähetti minut, ja minä elän Isän tähden, niin sekkin, joka syö minua, elää minun tähteni.“

58. Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Se ei ole seilaista, kuin isällänne oli, jotka söivät ja kuolivat; joka syö tätä leipää, hän elää ijankaikkisesti.“

59. Tämän hän puhui, synagogassa opettaessaan, Kapernaumissa.

60. Niin useat hänen opetuslapsistaan, sen kuultuaan, sanoivat: „Tämä on kovaa puhetta; kuka voi sitä kuulla?“

61. Mutta kun Jesus itsessään tiesi, että hänen opetuslapsensa napisivat siitä, sanoi hän heille: „Loukkaako tämä teitä?“

62. Mitä sitten, jos näette Ihmisen Pojan nousevan sinne, jossa hänen ennen oli?
Mark. 16:19. Luuk. 24:51. Ap. t. 1:9. Ef. 4:8.

63. Henki on se, joka elättää teitä.“

liha ei syödytä mitään. Ne sanat jotka olen puhunut teille, ovat henki ja ovat elämä. 2 Kor. 8:8.

64. Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko. Sillä Jesus tiesi alusta kaikkieivät, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli pettävä hänet. Joh. 2:25. 13:11.

65. Ja hän sanoi: „Sentähden olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei isäni anna sitä hänelle.“

66. Siitä lähtien useat hänen opetuslapsistaan menivät pois, eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssaan.

67. Niin Jesus sanoi niille kahdeksalleista: „Tahdotteko tekin mennä pois?“

68. Simon Pietari vastasi hänelle: „Herra, keneä tykö menisimme? Sinulla on ijankaikkisen elämän sanat; Ap. t. 5:20.

69. Ja me uskomme ja olemme tulleet tuntemaan, että sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.“

Matt. 14:33. 16:16.

Mark. 8:29. Luuk. 9:20. Joh. 11:27.

70. Jesus vastasi heille: „Enkö minä ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä on perkele.“

Luuk. 8:18. Joh. 8:44.

71. Mutta sen hän sanoi Juudeasta, Simonin pojasta Iskariotista; sillä tämä oli pettävä hänet ja oli yksi niistä kahdeksatoista.

7 Luku.

Jesus menee Jerusalemiin lehtimajanjuhalle ja opettaa temppelessä.

Ja sen jälkeen Jesus vaeli ympäri Galileassa; sillä hän ei tahtonut raakata Judeassa; koska juutalaiset tavoittivat tappaakseen häntä.

2. Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla, oli lähellä. 3 Moos. 23:34.

3. Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: „Lähde täältä ja mene Judeaan, että opetuslapsesikin näkisivät tekosi, joita teet; 4. sillä ei kukaan, joka tahtoo olla julkisuudessa, tee mitään salassa. Koska näiltä tekoja teet, niin ilmaise itsesi maailmalle.“

5. Sillä hänen veljensäkin eivät uskoneet häneen.

6. Niin Jesus sanoi heille: „Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teillä on aina sovelias aika. Job. 2:4.

7. Maailma ei saata vihata teitä, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahoja. Joh. 8:19. 15:18.

8. Menkääte te ylös juhlaalle, minä en vielä mene ylös tälle juhlaalle,

sillä minun aikani ei ole vielä täyltynyt.“ Joh. 8:20.

9. Tämän hän sanoi heille ja jäi Galileaan.

10. Mutta kun hänen veljensä olivat menneet ylös juhlaalle, silloin hänkin meni sinne, ei julki, vaan ikäänkuin salaa.

11. Niin juutalaiset etsivät häntä juhlaana ja sanoivat: „Missä hän on?“

12. Ja hänestä oli paljo napinaa kansassa; muutamat sanoivat: „Hän on hyvä;“ mutta toiset sanoivat: „Ei, vaan hän villitsee kansaa.“ Joh. 9:16.

13. Ei kuitenkaan kukaan julkisesti puhunut hänestä, koska he pelkäsivät juutalaisia. Joh. 9:22. 12:42. 19:38.

14. Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jesus ylös temppeleihin ja opetti

15. Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: „Kuinka tämä osaa Raamattua, vaikkei ole käynyt oppia?“

Matt. 13:54. Mark. 6:2.

16. Jesus vastasi heille ja sanoi: „Minun oppini ei ole minun, vaan sen, joka minut lähetti.“ Joh. 8:28. 12:49. 14:10. 24.

17. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.

18. Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettävänsä kunniaa, hän on totuudellinen, eikä hänessä ole vääryyttä. Joh. 5:41 s.

19. Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja ei kukaan teistä lakia pidä. Miksi tavoitatte tappaaksenne minua?“ 2 Moos. 20:1 s. Ap. 1:7:53. Room. 2:17 s.

20. Kansa vastasi: „Sinussa on perkele; kuka sinua tavoittaa tappaakseen?“ Joh. 8:48 s. 10:20.

21. Jesus vastasi ja sanoi heille: „Yhden teon minä tein, ja kaikki kummastelette.“ Joh. 5:8 s.

22. Sentähden, Mooses antoi teille ympärileikkauksen — ei niin, että se on Moosekselta, vaan isiltä — ja sabbattina te ympärileikkaatte ihmisen. 1 Moos. 17:10 s. 3 Moos. 12:3.

23. Jos ihminen saa ympärileikkauksen sabbattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, miksi olette vihoissanne minulle siitä, että tein koko ihmisen terveksi sabbattina?

24. Alkäätkä tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaat oikean tuomion.“

5 Moos. 1:16 s. San. 24:23. Jaak. 2:1.

25. Niin muutamat Jerusalemin asukkaista sanoivat: „Eikö tämä ole se, jota he tavoittavat tappaakseen?“

Joh. 6:18.

26. Ja katso, hän puhuu vapaasti,

eivätkä sano hänelle mitään. Ovatkohan hallitusmiehet todella tulleet tuntemaan, että tämä on Kristus?

27. Kuitenkin, me tiedämme mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä mistä hän on." Matt. 13:56. Mark. 6:3. Luuk. 4:22. Joh. 6:42.

28. Niin Jesus puhui tempelissä korkealla äänellä, opetti ja sanoi: „Te tunnette minut ja tiedätte mistä minä olen; ja itsestäni en ole tullut, vaan lähettäjäni on se oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne." Joh. 8:26.

29. Mutta minä tunnen hänet, sillä hänen tyköään minä olen tullut, ja hän on minut lähettänyt."

Matt. 11:27 Joh. 10:15.

30. Niin he tavoittivat ottaakseen häntä kiinni; mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

Mark. 11:18. Luuk. 20:19. Joh. 8:20,37.

31. Mutta useat kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: „Kun Kristus tulee, tehneekö hän enemmän ihmeitä, kuin tämä on tehnyt?"

Joh. 8:30. 10:42. 11:45. 12:42.

32. Farisealaiset kuulivat kansan napisevan hänestä tätä; niin yllepäivät ja farisealaiset lähettivät käskyllisiä ottamaan häntä kiinni.

33. Mutta Jesus sanoi: „Olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja sitten menen pois sen tykö, joka minut lähetti." Joh. 12:35. 16:5,16.

34. Silloin te etsitte minua, ettekä löydä; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla." Joh. 8:21. 13:33.

35. Niin juutalaiset sanoivat keskenään: „Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää häntä? Aikoneeko hän mennä niiden luo, jotka asuvat hajalla kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia?"

36. Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: „Silloin te etsitte minua, ettekä löydä; ja: „Missä minä olen, sinne te ette voi tulla?"

37. Mutta juhlan viimeisenä, suuren päivänä Jesus sanoi ja puhui korkealla äänellä ja sanoi: „Jos jonkun on jano, niin tulokoon hän minun tyköni ja juokoon!" 3 Moos. 23:36.

Jes. 55:1. Joh. 4:10. 8:35. Ilm. 22:17.

38. Joka uskoo minuun, hänen sielustaan on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virtoja." Jes. 58:11.

39. Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka oli tuleva niiden osaksi, jotka uskoivat häneen; sillä Pyhä Henki ei ollut vielä annettu, koska Jesus ei vielä ollut kirkastunut. Joel 2:28.

Joh. 14:16 a. 16:7. Ap. 1:8 a. Ef. 1:18.

40. Niin muutamat kansasta, kuulutaan nämä sanat, sanoivat: „Tämä on toisiltesi se profetta."

5 Moos. 18:15. Luuk. 7:16. Joh. 6:14.

41. Toiset sanoivat: „Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: „Ei sufnkaan Kristus tule Galileasta?" Joh. 1:46.

42. Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Davidin jälkeläisiä ja tuleva pienestä Betlehemin kaupungista, jossa David oli?"

1 Sam. 16:1. Ps. 89:4 a. 132:11.

43. Niin syntyi kansassa eripuraisuus hänen lähtensä. Joh. 7:12.

44. Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa häntä kiinni. Mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi.

45. Niin käskylliset palasivat yllepäppien ja farisealaisten tykö, ja nämä sanoivat heille: „Miksi ette tuoneet häntä tänne?"

46. Käskylliset vastasivat: „Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu." Matt. 7:28 a.

47. Niin farisealaiset vastasivat heille: „Oletteko tekin eksytetyt?"

48. Onko kukaan hallitusmiehistä tai farisealaisista uskonut häneen?"

Joh. 12:42. 1 Kor. 1:26 7:8.

49. Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu."

50. Niin Nikodeemus, hän, joka yöllä oli käynyt Jesusen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille: Joh. 3:2. 19:20.

51. „Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä kuulustellaan ja saada tietää mitä hän tekee?"

5 Moos. 1:16 a.

52. He vastasivat ja sanoivat hänelle: „Oletko sinäkin Galileasta? Tutki, niin näet, ettei Galileasta nouse profetta."

53. Ja he menivät kukin kotiinsa.

8 Luku.

Jesus ja aviorikkoinen nainen. Jesus todistaa itsestään ja nuhtelee juutalaisia.

Mutta Jesus meni Olymälle.
2. Ja varhain aamulla hän taas saapui tempeliin, ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä; ja hän istuutui ja opetti heitä.

3. Silloin kirjannoppineet ja farisealaiset toivat hänen tykönsä erään aviorikkossa kiinni otetun naisen, asettivat tämän hänen eteensä

4. ja sanoivat hänelle: „Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, kun hän teki aviorikkosen."

5. Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tällaiset ovat kiivitettävät. Mitä sinä sanot?"

5 Moos. 22:10. 5 Moos. 22:29.

6. Mutta sen he sanoivat kietoakseen häntä, jotta saisivat aihetta syyttää häntä. Silloin Jesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan.

7. Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä jaanoi heille: „Joka teistä on synnitetön, se heittäköön ensimmäisenä häntä kivellä.“ 5 Moos. 17:7. Room. 2:1.

8. Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan.

9. Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja sinne jäi ainoastaan Jesus ja nainen, joka seisoi hänen edessään. Room. 2:22.

10. Ja kun Jesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään paitsi naista,anoi hän hänelle: „Nainen, missä nuo syyttäjäsi ovat? Eikö kukaan ole sinua tuominut?“

11. Hän vastasi: „Ei kukaan, Herra.“ Niin Jesusanoi hänelle: „En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää teesyntiä.“ Joh. 8:17. 5:14.

12. Niin Jesus taas puhui heille, sanoen: „Minä olen maailman valo, joka seuraa minua, hän ei vaella pimeässä, vaan hänellä on elämän valo.“ Jes. 49:6. Luuk. 2:32. Joh. 1:4. 9:5. 12:35.

13. Niin farisealaiset sanoivat hänelle: „Sinä todistat itsestäsi; todistuksesi ei ole tosi.“

14. Jesus vastasi jaanoi heille: „Vaikka minä todistan itsestäni, niin todistukseni on tosi, sillä minä tiedän mistä olen tullut ja minhin menen; mutta te ette tiedä mistä tullen ja minhin menen.“ Joh. 8:24. 9:29.

15. Te tuomitsette lihan mukaan, minä en tuomitse ketään. Joh. 7:24. 12:47.

16. Ja jos minä tuomitsenkin, niin tuomioni on oikea, sillä minä en ole yksinani tuomitsemassa, vaan minä ja Isä, joka lähetti minut.

17. Onhan laissannekin kirjoitettu, että kahden ihmisen todistus on tosi.“ 5 Moos. 17:8. 19:15.

Matt. 18:16. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

18. Minä se olen, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka lähetti minut.“ Joh. 8:37.

19. Niin he sanoivat hänelle: „Missä isäsi on?“ Jesus vastasi: „Ette tunne minua ettekä Isääni; jos tuntisitte minut, tuntisitte Isänikin.“ Joh. 14:7.

20. Nämä sanat Jesus puhui uhriarkun luona, opettaessaan temppelissä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut. Joh. 7:30.

21. Niin Jesus taasanoi heille:

„Minä menen pois, ja te etsite minua, ja te kuulette synnissänne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla.“ Joh. 7:34. 13:33.

22. Niin juutalaiset sanoivat: „Tapaneeko hän itsensä, koska sanoo. „Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla?“

23. Ja hänanoi heille: „Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta. Joh. 8:31. 17:16. 1 Joh. 4:5.

24. Sentähden sanoin teille, että kuulette synnissänne; sillä jos ette usko, että minä se olen, niin kuulette synnissänne.“

25. Niin he sanoivat hänelle: „Kuka sinä olet?“ Jesusanoi heille: „Juuri se, mitä puhunkin teille.“

26. Minulla on paljo teistä puhumista ja tuomitsemista; mutta se, joka on lähettänyt minut, on totuudellinen, ja minkä minä olen kuulut häneltä, sen puhun maailmalle.“ Joh. 12:49.

27. Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

28. Niin Jesusanoi heille: „Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin ymmärrätte, että minä se olen ja etten itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan kuin Isäni on opettanut minulle.“ Joh. 8:14. 5:30. 12:32.

29. Ja se, joka on lähettänyt minut, on minun kansani; hän ei ole jättänyt minua yksinani, sentähden että minä aina teen sitä, mikä hänelle on mieluista.“ Joh. 14:10.

30. Kun hän puhui tätä, uskoivat useat häneen.

31. Niin Jesusanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: „Jos te pysytte minun sanassani, niin todella olette minun opetuslapsiani; 32. ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.“ Joh. 7:17. Room. 6:18. 8:2. Gal. 5:1.

33. He vastasivat hänelle: „Me olemme Abrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orja. Kuinka sinä sitten sanot: „Te tulette vapaiksi?“ Matt. 8:2.

34. Jesus vastasi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.“ Room. 6:16. 2 Piet. 2:19. 1 Joh. 8:3.

35. Mutta orja ei pysy talossa ijäti; Poika pysyy ijäti. 1 Moos. 21:10. Gal. 4:30.

36. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin todella tulette vapaiksi.“ Hebr. 2:14s.

37. Minä tiedän, että olette Abrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoit-

tatte tappanksenne minua, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.

38. Minä puhun mitä olen nähnyt Isäni tykönä; ja te teette mitä olette nähneet teidän isänne tykönä."

Joh. 3:32.

39. He vastasivat ja sanoivat hänelle: „Abraham on meidän isämme."

Jesus sanoi heille: „Jos olisitte Abrahamin lapsia, niin tekisitte Abrahamin tekoja. Room. 2:28. 9:7. Gal. 3:7,29.

40. Mutta nyt tavoitatte minua tappaksenne, minua, joka olen puhunut teille totuuden, jonka olen kuullut Jumalalta. Semmoista Abraham ei tehnyt.

41. Te teette teidän isänne tekoja." He sanoivat hänelle: „Me emme ole äpäriinä syntyneet; meillä on yksi Isä, Jumala."

42. Jesus sanoi heille: „Jos Jumala olisi Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; enpä ole itsestäni tullut, vaan hän lähetti minut. 1 Joh. 5:1.

43. Minkätähden ette ymmärrä minun puhuttani? Sentähden ettette voi kuulla minun sanaani.

44. Te olette siitä isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän oli murhaaja alusta, ja totuudessa hän ei seisoo, koska totuutta ei ole hänessä. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.

1 Moos. 3:1. 1 Joh. 3:8.

45. Mutta minua ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.

46. Kuka teistä voi nuhdella minua synnistä? Jos puhun totuutta, miksi ette usko minua?

2 Kor. 5:21. 1 Piet. 2:22. 1 Joh. 3:5.

47. Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanoja: Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

Joh. 13:37. 1 Joh. 4:6.

48. Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: „Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että olet samarialainen ja että sinussa on perkele?"

Joh. 7:20. 10:20.

49. Jesus vastasi: „Minussa ei ole perkele, vaan minä kunnioitan Isääni, ja te häpäisette minua.

50. Mutta minä en pyydä omaa kunniaani; on olemassa se, joka sitä kysyy ja joka tuomitsee. Joh. 7:18.

51. Totisesti, totisesti sanon teille: jos joku pitää minun sanani, ei hän ikinä näe kuolemaa." Joh. 5:24. 11:25.

52. Juutalaiset sanoivat hänelle: „Nyt ymmärrämme, että sinussa on perkele. Abraham on kuollut ja profetat, ja sinä sanot: „Jos joku pitää

minun sanani, ei hän ikinä maista kuoleman."

53. Oletko sinä suurempi kuin isämme Abraham, joka kuoli? Ja profetat kuolivat; keneksi sinä teet itsesi?"

54. Jesus vastasi: „Jos itse pyydän kunniaa itselleni, niin kunniani on mitätön. Isäni on se, joka kunnioittaa minua, hän, jonka te sanotte olevan Jumalanne.

55. Ja te etette tunne häntä; mutta minä tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin olisin valehtelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.

56. Abraham, teidän isänne, riemuitti siitä, että oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi."

57. Niin juutalaiset sanoivat hänelle: „Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja Abrahamin olet nähnyt!"

58. Jesus sanoi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: ennenkuin Abraham syntyi, olin minä." Kol. 1:17.

59. Silloin he poimivat kiviä heittäksensä häneen; mutta Jesus lymsyi ja läksi tempelistä, käyden heidän keskitsensä, ja poistui siten.

9 Luku.

Jesus parantaa sabbattina sokeana syntyneen miehen.

Ja kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokeana.

2. Ja hänen opetuslapsensa kysivät häneltä, sanoen: „Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, niin että hän oli syntyvä sokeana?" Luuk. 13:2.

3. Jesus vastasi: „Ei tämä tehnyt syntiä eivätkä hänen vanhempansa, vaan se tapahtui, että Jumalan teot tulisivat ilmi hänessä."

4. Niin kauan kuin on päivä, tulee minun tehdä sen tekoja, joka lähetti minut; tulee yö, jolloin ei kukaan voi tehdä työtä. Joh. 5:17.

5. Niin kauan kuin olen maailmassa, olen maailman valo."

Joh. 1:4,9. 8:12. 12:35,46.

6. Tämän sanottuaan hän sylki maahan ja teki tahtaan syljestä ja voiteli tahtaan hänen silmilleen.

7. Ja sanoi hänelle: „Mene, pese itsesi Siloamin lammikossa" — Siloam merkitsee: lähetetty. — Niin hän meni ja pesi itsensä ja tuli sieltä näkevänä.

8. Silloin naapurit ja ne, jotka ennen olivat nähneet hänet kerjäläisenä, sanoivat: „Eikö tämä ole se, joka istui ja kerjäsi?"

9. Toiset sanoivat: „Hän se on;“ toiset taas sanoivat: „Ei ole, vaan hän on sen näköinen.“ Hän itse sanoi: „Minä se olen.“

10. Niin he sanoivat hänelle: „Miten sinun silmäsi ovat auenneet?“

11. Hän vastasi: „Se mies, jota nimetään Jesukseksi, teki tahtaan ja voiteli silmäni ja sanoi minulle: „Mene ja pese itsesi Siloamin lammikossa;“ niin minä menin ja pesin itseni ja sain näköni.“

12. He sanoivat hänelle: „Missä hän on?“ Hän vastasi: „En tiedä.“

13. Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, farisealaisten tykö.

14. Ja se päivä oli sabbatti, jona Jesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä.

15. Niin farisealaisetkin kysyivät häneltä miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: „Hän pani tahtaan silmilleni, ja minä pesin itseni ja nyt näen.“

16. Niin muutamat farisealaisista sanoivat: „Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sabbattia.“ Toiset sanoivat: „Kuinka voi syntinen ihminen tehdä semmoisia ihmeitä?“ Ja heidän keskenään oli eripuraisuus.

Joh. 7:12.

17. Niin he taas sanoivat sokealle: „Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi silmäsi?“ Ja hän sanoi: „Hän on profetta.“

18. Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkeväksi tulleen vanhemmat

19. Ja kysyivät heiltä, sanoen: „Onko tämä teidän poikanne, jonka te sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?“

20. Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: „Me tiedämme, että tämä on poikamme ja että hän on sokeana syntynyt;”

21. mutta kuinka hän nyt voi nähdä, emme tiedä, eli kuka on avannut hänen silmänsä, sitä emme tiedä. Kysykääät häneltä; hän on täydessä iässä, hän on itse puhuva puolestaan.“

22. Tämän hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli eroitettava synagogasta. Joh. 12:42. 19:38.

23. Sen vuoksi hänen vanhempansa sanoivat: „Hän on täydessä iässä, kysykääät häneltä.“

24. Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sa-

noivat hänelle: „Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme sen miehen olevan syntisen.“

25. Hän vastasi: „Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen.“

26. Niin he sanoivat hänelle: „Mitä hän teki sinulle? Miten hän avasi silmäsi?“

27. Hän vastasi heille; „Johan minä sanoin teille, ettekä ottaneet kuullaksenne. Miksi taas tahdotte sitä kuulaa? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsikseen?“

28. Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: „Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.“

29. Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tuo on, sitä emme tiedä.“

30. Mies vastasi ja sanoi heille: „Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut silmäni.“

31. Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on Jumalaa pelkäävänen ja tekee hänen tahtonsa, sitä hän kuulee.

Ps. 68:18. San. 15:29. 28:9. Mik. 8:4.

32. Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät.

33. Jos tämä ei olisi tullut Jumalan tyköä, ei hän voisi tehdä mitään.“

34. He vastasivat ja sanoivat hänelle: „Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinäkö tahdot opettaa meitä?“ Ja he ajoivat hänet ulos.

35. Ja Jesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: „Uskotko sinä Jumalan Poikaan?“

36. Hän vastasi ja sanoi: „Herra, kuka se sitten on, että uskoisin häneen?“

37. Jesus sanoi hänelle: „Sinä olet nähnyt hänet, ja se on hän, joka puhuu sinun kanssasi.“ Joh. 4:26.

38. Niin hän sanoi: „Herra, minä uskon;“ ja hän kumarsi häntä.

39. Ja Jesus sanoi: „Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, jotta ne, jotka eivät näe, näkisivät ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi.“

Joh. 3:19.

40. Ja muutamat hänen kanssaan olevat farisealaiset kuulivat tämän ja sanoivat hänelle: „Olemmeko mekin sokeat?“

41. Jesus sanoi heille. „Jos olisitte sokeat, niin teillä ei olisi syntiä; mutta nyt sanotte: „Me näemme;“ sentähden syntinne pysyy poistamatta.“

San. 26:12.

10 Luku.

Hyvä paimen. Jesus on Kristus, Jumalan Poika.

Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei ovesta mene sisälle lammashuoneeseen, vaan astuu siihen muualta, se on varas ja rosvo.

2. Mutta joka ovesta menee sisälle, se on lammasten paimen

3. Sille ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie ne ulos.

4. Ja laskettuaan kaikki omansa ulos, hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä

5. Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

6. Tämän kuvauksen Jesus puhui heille; mutta he eivät ymmärtäneet mitä se oli, jota hän puhui heille

7. Niin Jesus vielä sanoi heille: „Totisesti, totisesti sanon teille: minä olen lammasten ovi.

8. Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat varkaita ja rosvoja; mutta lampaat eivät ole kuulleet heitä.

Jer. 23:1 s

9. Minä olen ovi; jos joku minun kautta menee sisälle, niin hän pelastuu, ja hän menee sisälle ja menee ulos ja löytää laidunta.

Joh. 14:6. Ef. 2:18. Hebr. 10:19.

10. Varas ei tule muuta varten kuin varastamaan ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen tullut, jotta heillä olisi elämä ja olisi yltäkyllä. Joh. 1:4. 16.

11. Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen panee henkensä lammasten edestä.

Ps. 23:1. Jes. 40:11.

Heb. 34:11 s. 37:24. Hebr. 13:20.

12. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi raatelee ja hajoittaa ne. Sak. 11:16 s.

13. Palkkalainen pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.

14. Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja omani tuntevat minut, 2 Tim. 2:19. 1 Piet. 2:25.

15. Niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä panen henkeni lammasten edestä.

16. Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole lästä lammashuoneesta; nekin tulee minun tänne johdattaa, ja ne raavat kuulla ääneni, ja on oleva yksi auma ja yksi paimen.

Jes. 56:8. Heb. 87:23 s. Matt. 28:19.

Joh. 11:52. Ap. t. 2:39. 10:34 s. Ef. 2:18 s.

17. Sentähden Isä rakastaa minua, että minä panen henkeni, ottaukseni sen takaisin. Jes. 53:12.

18. Ei kukaan ota sitä minulta, vaan minä panen sen itsestäni. Minulla on valta panna se. ja minulla on valta ottaa se takaisin. Sen käskyn olen saanut Isältäni."

19. Niin syntyi taas eripuraisuus juutalaisten kesken näiden sanain tähden.

20. Ja useat heistä sanoivat: „Hänessä on perkele ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?"

Joh. 8:48.

21. Toiset sanoivat: „Nämä eivät ole riivatun sanoja; eihän perkele voi avata sokeain silmiä?" Joh. 9:6 s.

22. Silloin tuli tempelin viikkimäjuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.

23. Ja Jesus käveli tempelissä, Salomonin pylväskäytävässä.

24. Niin juutalaiset ympäröitsivät hänet ja sanoivat hänelle: „Kuinka kauan pidät mieltämme jännityksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."

25. Jesus vastasi heille: „Olen sanonut sen teille, ja ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta. Joh. 5:36.

26. Mutta te ette usko, sillä ette ole minun lampaitani, niinkuin olen sanonut teille.

27. Minun lampaani kuulevat ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

28. Ja minä annan heille ijankaikisen elämän, ja he eivät huku ijankaikkisesti, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.

29. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

30. Minä ja Isä olemme yhtä."

Joh. 14:9. 17:11, 21 s.

31. Niin juutalaiset ottivat taas ylös kiviä kivittääkseen häntä.

32. Jesus vastasi heille: „Monta hyvää tekoa olen näyttänyt teille Isältäni; mikä niistä on se, jonka tähden tahdotte kivittää minua?"

33. Juutalaiset vastasivat hänelle: „Hyvän teon vuoksi emme kivitä sinua, vaan pilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi."

Joh. 5:18.

34. Jesus vastasi heille: „Eikö laisanne ole kirjoitettu: „Minä sanoin: te olette jumalia?" Ps. 82:6.

35. Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli - ja Raamattu ei saata rautia tyhjään -

36. niin kuinka sanotte hänelle, —

ka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: „Sinä pilkkaat Jumalaa”, sentähden että sanoit: „Minä olen Jumalan Poika?”

37. Jos en tee Isäni tekoja, älkää usakko minua.

38. Mutta jos niitä teen, niin, jos ette usko minua, uskokaat tekojani, että ymmärtäisitte ja uskoisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä.“
Joh. 14:10 a.

39. Niin he taas tavoittivat ottaakseen häntä kiinni, mutta hän pääsi heidän käsistään.

40. Ja hän läksi taas Jerdanin toiselle puolelle siihen paikkaan, jossa Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.
Joh. 12 a.

41. Ja useat tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: „Johannes ei tehnyt yhtään ihmettä; mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta.“

42. Ja useat uskoivat häneen siellä.

II Luku.

Jesus herättää Lasarusen kuolleista. Kalliaan neuvo.

Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana Luuk. 10:38 a.

1. Ja se oli Maria, joka voiteli Herraa hajuvoiteella ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä.
Matt. 26:7. Mark. 14:3. Joh. 12:3.

3. Niin sisaret lähettivät Jesukselle tämän sanan: „Herra, katso, se, jota rakastat, sairastaa.“

4. Mutta sen kuultuaan Jesus sanoi: „Tämä tauti ei ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastettaisiin.“

5. Ja Jesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.

6. Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, jossa oli, vielä kaksi päivää;

7. mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: „Menkäämme taas Judeaan.“

8. Opetuslapset sanoivat hänelle: „Rabbi, ääken juutalaiset tavoittivat sinua kivittääkseen, ja taas menet sinne.“
Joh. 10:31.

9. Jesus vastasi: „Eikö kaksitoista tuntia ole päivässä? Joka vaeltaa päivällä, hän ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon.“
Joh. 9:4.

10. Mutta joka vaeltaa yöllä, hän loukkaa itsensä, sillä valo ei ole hänessä.“

11. Tämän hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: „Lasarus ystävämme

nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta.“

12. Niin opetuslapset sanoivat hänelle: „Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi.“

13. Mutta Jesus puhui hänen kuolemastaan, he taas luulivat hänen puhuneen tavallisesta unesta.

14. Silloin Jesus sanoi heille suoraan: „Lasarus on kuollut,

15. ja minä iloitseen teidän tähten neiltä, etten ollut siellä, että uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä.“

16. Niin Tuomas, jota nimitetään Kaksoiseksi, sanoi muille opetuslapsille: „Menkäämme mekin kuoliaksemme hänen kanssaan!“

17. Niin Jesus tuli ja sai tietää hänen jo neljää päivää olleen haudassa

18. Ja Betania oli lähellä Jerusalema, noin viidentoista stadion päässä.

19. Ja useat juutalaiset olivat tulleet Martan ja Marian luokse lohduttamaan heitä heidän veljestään.

20. Kun Martta kuuli, että Jesus oli tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta Maria istui kotona

21. Ja Martta sanoi Jesukselle: „Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin veljenesi ei olisi kuollut

22. Mutta nytkin tiedän, että Jumala antaa sinulle kaikki, mitä häneltä aiot.“

23. Jesus sanoi hänelle: „Veljesi on nouseva ylös.“

24. Martta sanoi hänelle: „Tiedän hänen nousevan ylösnousemuksessa, viimeisenä päivänä.“

Dan. 12:2. Joh. 5:28 a.

25. Jesus sanoi hänelle: „Minä olen ylösnousemus ja elämä, joka uskoo minuun, hän elää, vaikka olisi kuollut.

26. Ja jokainen joka elää ja uskoo minuun, hän ei kuole iankaikkisesti. Uskotko sen?“
Joh. 6:35.

27. Hän sanoi hänelle: „Uskon, Herra; minä uskon, että sinä olet Kristus, Jumalan Poika, se, joka-oli tulleva maailmaan.“
Matt. 16:16. Joh. 6:39.

28. Ja tämän sanoituaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian, sanoen: „Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.“

29. Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen tykönsä.

30. Mutta Jesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli edelleen siinä paikassa, jossa Martta oli hänet kohdannut.

31. Kun siis juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä loh-

duttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasiivat he häntä, luullen hänen menevän haudalle itkeäkseen siellä.

32. Kunsii Maria saapui sinne, missä Jesus oli, ja näki hänet, heittäytyi hän hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: „Herra, jos sinä olisit ollut täällä, niin veljeni ei olisi kuollut.“

33. Kun Jesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkävän, kauhistui taas hengessään ja tuli sangen murheelliseksi:

34. ja hän sanoi: „Mihin panitte hänet?“ He sanoivat hänelle: „Herra, tule ja katso.“

35. Ja Jesus itki. Louk. 19:41.

36. Niin juutalaiset sanoivat: „Katso, kuinka hän rakasti häntä!“

37. Mutta muutamat heistä sanoivat: „Eikö hän, joka avasi sokean silmät, myös voinut tehdä, ettei tämä olisi kuollut?“ Joh. 9:34.

38. Niin Jesus kauhistui taas itsensä ja meni haudalle; ja se oli uolia, ja sen suulla oli kivi.

39. Jesus sanoi: „Ottakaat kivi pois.“ Martha, kuolleen sisar, sanoi hänelle: „Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut kuolleen neljä päivää.“

40. Jesus sanoi hänelle: „Enkö sanonut sinulle, että, jos uskot, olet näkevä Jumalan kirkkauden?“ Joh. 11:4.

41. Niin he ottivat kiven pois. Ja Jesus nosti silmänsä ylöspäin ja sanoi: „Isä, minä kiittäisinua, että olet kuollut minua.“

42. Minä kyllä tiedän sinun aina kuulevan minua; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, sanoin tämän, jotta uskoisivat sinun lähettäneen minut.“

43. Ja sen sanottuaan hän huusi korkealla äänellä: „Lasarus, tule ulos!“

44. Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteihin käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärillä oli ikkilina sidottu. Jesus sanoi heille: „Päästäkää hänet ja antakaat hänen mennä.“

45. Niin useat juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luokse ja nähneet mitä Jesus teki, uskoivat häneen.

46. Mutta muutamat heistä menivät farisealaisten tykö ja sanoivat heille mitä Jesus oli tehnyt.

47. Niin ylipapit ja farisealaiset kokosivat neuvoston ja sanoivat: „Mitä teemme, sillä tuo mies tekee moitteita ihmeitä?“

48. Jos annamme hänen näin olla, niin kaikki uskovat häneen, ja Roomalaiset tulevat ja ottavat meitä sekä maan että kansan.“

49. Mutta eräs heistä, Kaisas, joka sinä vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: „Te ette tiedä mitään, 50. ettekä ajattele, että meille on parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuisi.“ Joh. 18:14.

51. Mutta sitä hän ei sanonut itseltään, vaan kun hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, niin hän ennusti, että Jesus oli kuoleva kansan edestä,

52. eikä kansan edestä ainoastaan, vaan myös kootakseen yhdeksi Jumalan hajalla olevat lapset. Joh. 10:16

53. Siitä päivästä lähtien he siis olivat päättäneet tappaa hänet.

54. Sentähden Jesus ei enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan läksi sieltä erämaan lähellä olevaan seutuun, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän oleskeli opetuslapsineen.

55. Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja useat menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin enän pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä.

56. Ja he etsivät Jesusta ja sanoivat keskenään seisossaan temppelissä: „Mitä arvelte? Eikö hän ensinkään tule juhlaalle?“

57. Mutta ylipapit ja farisealaiset olivat antaneet käskyn, että, jos joku tietäisi, missä hän oli, hän antaisi sen ilmi, että ottaisivat hänet kiinni.

12 Luku.

Jesus voidellaan Betaniassa, ratsastaa Jerusalemiin ja puhuu kuolemansa tarpeellisuudesta ja kirkastumisestaan.

Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jesus saapui Betaniaan, jossa Lasarus asui, joka oli kuolleen ollut ja jonka Jesus oli herättänyt kuolleista. Matt. 26:6s. Mark. 14:3s. Joh. 11:4, 43.

2. Siellä valmistivat hänelle aterian, ja Martha palveli; mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat pöydässä hänen kanssaan.

3. Niin Maria otti naulan väärentämätöntä, kallisarvoista nardusvoitetta ja voiteli Jesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone täyttyi voiteen hajusta. Joh. 11:2.

4. Silloin yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka hänet sitten petti, sanoi:

5. „Miksi ei tätä voitetta ole myyty kolmestasadasta denaarista ja mitään annettu köyhille?“

6. Mutta sen hän sanoi, ei sen vuoksi, että hän piti huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja rahakukhara oli hänellä ja hän kantoi mitä siihen pantiin. Joh. 12:6.

7. Niin Jesus sanoi: „Anna hänen olla; hän on tallentanut sen minun hautaamiseni päiväksi

8. Sillä köyhät teillä aina on keksuudessaanne, mutta minua teillä ei ole aina.”

5 Moos. 15:11

9. Silloin sai suuri joukko juutalaisia tietää, että hän oli siellä; ja he menivät sinne, ei Jesuksen tähden ainoastaan, vaan nähdäkseen myös Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.

10. Mutta ylipapit pitivät neuvon tippuakseen Lasarustakin.

11. Koska useat juutalaisista hänen tähtensä menivät sinne ja uskoivat Jesukseen.

Joh. 11:45.

12. Seuraavana päivänä, kun suuri kansanjoukko, joka oli saapunut juhlaan, kuuli, että Jesus oli tulossa Jerusalemiin,

Matt. 21:1 s. Mark. 11:1 s. Luuk. 19:29 s.

13. ottivat he palmupuiden oksia ja menivät ulos häntä vastaan ja huusivat: „Hosianna, siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä, Israelin kuningas!”

Ps. 118:25 s.

14. Ja saatuaan nuoren aasin Jesus istui sen selkään, niinkuin on kirjoitettu:

15. „Älä pelkää, tytär Sjon; katso, kuninkuusi tulee istuen aasin varsan seljässä.”

Jes. 62:11. Sak. 9:9.

16. Tätä hänen opetuslapsensa eivät ensimmäistä ymmärtäneet; mutta kun Jesus oli kirkastettu, silloin he muistivat, että tämä oli hänestä kirjoitettu, ja että olivat tämän tehneet hänelle.

17. Niin se kansa, joka oli ollut hänen seurassaan, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti hänestä.

18. Sen vuoksi kansa menikin häntä vastaan, koska he kuullivat hänen tehneen sen ihmeen.

19. Niin farisealaiset sanoivat keskenään: „Te näette, ettette saa mitään aikaa; katso, koko maailma juoksee hänen perässään.”

20. Ja niiden joukossa, joiden oli tapa mennä ylös juhalle rukoilemaan, oli muutamia kreikkalaisia.

1 Kan. 8:41 s.

21. Nämä menivät Filippuksen tykö, joka oli Galilean Betsaidasta, ja pyysivät häntä, sanoen: „Herra, me haluamme nähdä Jesusta.”

22. Filippus meni ja sanoi sen Andrealle; Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jesukselle.

23. Mutta Jesus vastasi heille, sanoen: „Hetki on tullut, että Ihmisen Poika on kirkastettava. Joh. 13:31 s. 17:1.

24. Totisesti, tofisesti sanon teille: jos ei nisunjyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yhdeksi jyväksi; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.

1 Kor. 15:36.

25. Joka rakastaa henkeään, kadottaa sen; ja joka vihaa henkeään tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. Matt. 10:39. 16:25.

Mark. 8:35. Luuk. 9:24. 17:33.

26. Jos joku palvelee minua, seurakoon hän minua; ja missä minä olen, siellä minun palvelijainkin on oltava. Ja jos joku palvelee minua, niin Isä on kunnioittava häntä.

Joh. 14:3. 17:24. 1 Tess. 4:17.

27. Nyt sieluni on suuressi murheellinen, ja mitä sanonen? Isä, pelasta minut tästä hetkestä! Kuitenkin, sentähden olen tullut tähän hetkeen.

Matt. 26:38 s.

28. Isä, kirkasta nimesi! Niin taivaasta tuli ääni. „Minä olen sen kirkastanut, ja tahdon vielä kirkastaa sen.”

29. Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi ukkosen jyrriseen. Toiset sanoivat: „Häntä puhutteli enkeli.”

30. Jesus vastasi ja sanoi: „Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

31. Nyt käy tuomio tämän maailman yli; nyt tämän maailman ruhtinas tulee heitetäväksi ulos. Joh. 16:11.

32. Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni.”

Joh. 3:14. 8:28.

33. Mutta sen hän sanoi osoittaen minkälaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

34. Kansa vastasi hänelle: „Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy ijankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika on ylennettävä? Kuka on tuo ihmisen Poika?”

2 Sam. 7:13. Ps. 69:9. 110:4.

Jes. 9:6 s. Hes. 37:25. Dan. 2:44. 7:14,27.

35. Niin Jesus sanoi heille: „Vielä vähän aikaa valo on keskuudessanne. Vaeltakaant, niin kauan kuin teillä valo on, ettei pimeä teitä yllättäisi. Joka pimeässä vaeltaa, hän ei tiedä mihin menee.

Joh. 8:12. 9:5. 1 Joh. 2:11.

36. Niin kauan kuin teillä valo on, uskokaat valoon, että tulisitte valon lapsiksi.” Tämän Jesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä.

37. Ja vaikka hän oli tehnyt niin monta tunnusmerkkiä heidän nähtensä, eivät he uskoneet hänen.

38. että kävisi toteen Jesaja profetan sana, jonka hän on sanonut: „Herra, kuka uskoop saarnamme, ja ke-

nelle Herran käsivarsi on ilmaistu?"

Jes. 53:1. Room. 10:16.

39. Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Jesaja on vielä sanonut:

40. „Hän on sokaissut heidän silmänsä ja paaduttanut heidän sydämensä, etteivät näkisi silmillään ja ymmärtäisi sydämmellään ja kääntäisi, niin että parantaisin heitä.“

Jes. 6:9 s. 29:10. Matt. 13:14 s. Mark. 4:12.

Luuk. 8:10. Ap. t. 28:26. Room. 11:3.

41. Tämän Jesaja sanoi, kun näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.

Jes. 6:1,3.

42. Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, mutta fariseaisten tähden eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagogasta eroitetuksi.

Joh. 9:22.

43. Sillä he rakastivat sitä kunniaa, joka tulee ihmisiltä, enemmän kuin sitä kunniaa, joka tulee Jumalalta.

Joh. 8:44.

44. Mutta Jesus puhui korkealla äänellä ja sanoi: „Joka uskoo minuun, se ei minuun usko, vaan häneen, joka lähetti minut.“

45. Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka lähetti minut.

Joh. 14:9.

46. Minä olen valoksi tullut maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskaa, jäisi pimeään.

Joh. 1:9. 8:12. 9:5.

47. Ja jos joku kuulee minun sanat eikä säilytä niitä, en minä tuomitse häntä; sillä en ole tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailman.

Luuk. 9:56. Joh. 3:17.

48. Joka ylönsäköö minut eikä ota vastaan sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.

5 Moos. 18:19.

49. Sillä minä en ole itsestäni puhunut, vaan Isä, joka lähetti minut, hän on antanut minulle käskyn, mitä minun on sanominen ja mitä puhuminen.

5 Moos. 18:18. Joh. 14:10.

50. Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on ijankaftkista elämään. Sentähden, minkä minä puhun, sen puhun niin, kuin Isä on sanonut minulle.“

Joh. 8:28.

13 Luku.

Jesus syö pääsiäislammasta viimeisen kerran opetuslastensa kanssa.

Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jesus tiesi hetkensä tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö — niinkuin hän oli rakastanut omiaan, jotka olivat maailmassa, niin hän rakasti heitä loppuun asti.

Joh. 17:1.

2. Ja illallisella oltaessa, kun per-

kele jo oli pannut Jundas Ishartotin, Simpsonin pojan, sydämeen, että tämä pettäisi hänet.

Luuk. 22:3.

3. Niin Jesus, koska tiesi, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä, ja että hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja meni Jumalan tykö, Matt. 11:27. 28:18. Joh. 3:35. 8:42. 16:28. 17:2. 1 Kor. 15:37. Hebr. 2:9.

4. nousi illalliselta ja riisui viittansa, otti liinavaatteen ja vyöitti sillä itsensä.

5. Sitten hän kaasi vettä pesuastiaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä sillä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.

6. Niin hän tuli Simon Pietarin tykö, ja tämä sanoi hänelle: „Herra, sinäkö minun jalkojani pesisit?“

7. Jesus vastasi ja sanoi hänelle: „Mitä minä teen, sitä et nyt ymmärrä, mutta perhastäpäin saat tietää sen.“

8. Pietari sanoi hänelle: „Et ole ikinä pesevä minun jalkojani.“ Jesus vastasi hänelle: „Jos en pese sinua, ei sinulla ole osuutta minun kanssani.“

9. Simon Pietari sanoi hänelle: „Herra, ei ainoastaan jalkojani, vaan myös käteni ja pääni.“

10. Jesus sanoi hänelle: „Kylpenyt ei tarvitse muuta kuin jalkojen pesemistä, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki.“

Joh. 13:3. 1 Kor. 6:11.

11. Sillä hän tiesi pettäjänsä; sentähden hän sanoi: „Ette kaikki ole puhtaat.“

Joh. 6:64.

12. Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja oittanut viittansa ja taas ruvennut pöytään, sanoi hän heille: „Ymmärrätekö mitä olen tehnyt teille?“

13. Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.

Matt. 23:8. 1 Kor. 8:3.

14. Jos siis minä, Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, tulee teidänkin pestä toinen toisenne jalat;“

Luuk. 22:27.

15. sillä minä annoin teille esikuvan, että tekin tekisitte, niinkuin minä tein teille.

Fil. 2:5. 1 Piet. 2:21. 1 Joh. 2:6.

16. Totisesti, totisesti sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjänsä suurempi.

Matt. 10:24. Luuk. 6:40. Joh. 15:20.

17. Jos tämän tiedätte, te olette autuaat, jos teette sen.

Jaak. 1:25.

18. En puhu teistä kaikista; minä tiedän ketkä olen valinnut. Mutta tämä kirjoitus on käyvä toteen: „Joka syö minun kanssani leipää, on nostanut kantapänsä minua vastaan.“

Pa. 4:20.

19. Nyt sanon sen teille ennen sen tapahtumista, jotta, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä se olen.

20. Totisesti, totisesti sanon teille joka ottaa vastaan sen, jonka lähettäin, ottaa minut vastaan; mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka minut lähetti.

Matt. 10:40. Luuk. 10:16.

21. Tämän sanottuaan Jesus tuli murheelliseksi hengessään ja todisti ja sanoi: „Totisesti: totisesti sanon teille: yksi teistä on pettävä minut.“

Matt. 26:21 s. Mark. 14:18 s. Luuk. 22:21 s.
22. Niin opetuslapset katsoivat toinen toistaan epäluottavaisina kenestä hän puhui.

23. Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jesus rakasti, oli aterioitaessa nojautuneena Jesuksen povea vasten.

Joh. 19:26. 20:2. 21:7, 20.

24. Niin Simon Pietari nyökkäsi hänelle, että hän kysyisi kuka se oli, jota hän puhui.

25. Niin tämä, siten nojautuen Jesuksen rintaa vasten, sanoi hänelle: „Herra, kuka se on?“

26. Jesus vastasi: „Se on se, jolle minä kastetun palasen annan.“ Niin hän kastoi palasen ja antoi sen Juudas Iskariotille, Simonin pojalle.

27. Ja silloin, sen palasen jälkeen, saatana meni häneen. Niin Jesus sanoi hänelle: „Minkä teet, tee pian.“

28. Mutta ei kukaan aterioitsevista ymmärtänyt mitä varten hän sen sanoi hänelle.

29. Sillä muutamamat luulivat, koska rahakukkaro oli Juudalla, Jesuksen sanoneen hänelle: „Osta mitä tarvitsemme juhlaaksi,“ tai että hän antaisi jotakin köyhille.

Joh. 12:6;

30. Niin hän otettuaan sen palasen meni heti ulos; ja oli yö.

31. Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jesus: „Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.“

32. Jos Jumala on kirkastettu hänessä, kirkastaa Jumalakin hänet itessään ja kirkastaa hänet pian.

Joh. 12:23. 17:1 s.

33. Lapsukaiset, vielä vähän aikaa olen teidän kanssanne. Te olette minua etsivät, ja niinkuin sanoin juutalaisille: „Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla,“ niin sanon nyt teillekin.

Joh. 7:34. 8:21.

34. Uuden käskyn annan teille. että rakastatte toinen toistanne, niinkuin minä olen rakastanut teitä; että tekin niin rakastaisitte toinen toistanne.

Joh. 15:12. Room. 13:8. Gal. 5:14. 6:2.

Et. 5:2. 1Pet. 1:22. 1Joh. 2:8 s. 3:23. 4:16.

35. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on rakkaus keskenänne.“

36. Simon Pietari sanoi hänelle: „Herra, minih menet?“ Jesus vastasi hänelle: „Mihin minä menen, sinne et voi nyt minua seurata, mutta vastedes olet seuraava minua.“

Matt. 26:33 s. Mark. 14:29 s. Luuk. 22:31 s.

37. Pietari sanoi hänelle: „Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni panen sinun edestäsi.“

38. Jesus vastasi hänelle: „Henkesikö panet minun edestäni? Totisesti, totisesti sanon sinulle: ei laula kukko, ennenkuin olet kolmasti kieltänyt minut.“

14 Luku.

Jesuksen rakkaus omiansa kohtaan.

Alkioon teidän sydämmenne olko „murheellinen. Uskokaat Jumalaan ja uskokaat minuun!“

Mark. 11:22. Joh. 12:44. 14:27.

2. Isäni kodissa on monta asuntoa. Jos ei niin olisi, olisin sanonut sen teille, minä menen valmistamaan teille sijaa.

3. Ja vaikka menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

Joh. 12:26. 17:24. Fil. 1:23. 1Tess. 4:17.

4. Ja minih minä menen, sen tiedätte, ja tien tiedätte.

5. Tuomas sanoi hänelle: „Herra, emme tiedä minih menet; kuinka sitten tietäisimme tien?“

6. Jesus sanoi hänelle: „Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan pääse Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.“

Joh. 11:25. Hebr. 10:20.

7. Jos tuntuistette minut, tuntuistette Isänikin; tästälähin tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet.“

Joh. 8:19.

8. Filippus sanoi hänelle: „Herra, näytä meille Isä, niin tyydymme.“

9. Jesus sanoi hänelle: „Niin pitkän ajan olen ollut teidän kanssanne, etkä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: „Näytä meille Isä?“

Joh. 12:45. Kol. 1:15. Hebr. 1:3.

10. Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, joita minä puhun teille, en puhu itsestäni; mutta Isä, joka minussa asuu, tekee teot.

Joh. 10:38. 12:49. 17:21.

11. Uskokaat minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette usko muuten, niin uskokaat itse tekojen tähden.

Joh. 10:25.

12. Totisesti, totisesti sanon teille: joka uskoo minuun, hänkin on te-

kevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempia kuin ne ovat hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö, 13 ja mitä hyvänsä anotte minun nimessäni, sen teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa. Matt. 21:22.

Mark. 11:24. Joh. 15:7 16:23 a. 1 Joh. 3:22. 5:14.

14. Jos anotte jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

15. Jos rakastatte minua, niin pitääkää minun käskyni. Joh. 15:10. 1 Joh. 5:3.

16. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, Joh. 15:26. 16:7.

17. totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.

Joh. 16:13. 1 Kor. 2:14.

18. En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tyköne. Matt. 28:20.

19. Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua, mutta te näette minut; sillä minä elän, ja te saatte elää. Joh. 16:16.

20. Sinä päivänä ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä.

21. Joka säilyttää käskyni ja pitää ne, hän on se, joka rakastaa minua, mutta joka minua rakastaa, häntä Isäni on rakastava, ja minä olen rakastava häntä ja ilmaiseva itseni hänelle. 5 Moos. 11:1. 1 Joh. 2:5.

22. Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle. „Herra, mistä se tulee, että aiot ilmaista itsesi melle etkä maailmalle?“

23. Jesus vastasi ja sanoi hänelle „Jos joku rakastaa minua, niin hän on pitävä minun sanani, ja Isäni on rakastava häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja pidämme asuntoa hänen tykönään. Joh. 15:10.

1 Kor. 3:16. 6:19 2 Kor. 6:16 Ef. 3:17.

24. Joka ei rakasta minua, se ei pidä sanojani; ja se sana, jota kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on lähettänyt minut. Joh. 7:16. 12:49.

25. Tämän olen puhunut teille ollessani teidän kanssanne

26. Mutta Lohduttaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teille kaikki, minkä olen sanonut teille.

Luk. 24:49 Joh. 12:16 16:13. 1 Joh. 2:20

27. Rauhan jätän teille, minun rauhani annan teille, en minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellisen älköönkä peljätkö. Fil. 4:7 Kol. 3:16.

28. Te kuulitte minun sanovan teille: „Minä menen pois ja tulen jälleen teidän tyköne.“ Jos rakastaisitte minua, niin ilmoitsisitte siitä, että menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi.

29. Ja nyt olen sanonut sen teille ennen sen tapahtumista, että uskoisitte, kun se tapahtuu. Joh. 13:19.

30. En minä enää puhu paljon teidän tulesanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään. Joh. 12:31. Ef. 2:3.

31. Kuitenkin, että maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on käskenyt minulle: nouskaat, lähtekäämme täältä.“ Fil. 2:8.

15 Luku.

Jesusen rakkaus omiansa kohtaan.

Minä olen se tosi viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri.

2. Jokaisen minussa olevan oksan, joka ei tuota hedelmää, sen hän ottaa pois; ja jokaisen, joka tuottaa hedelmää, sen hän puhdistaa, että se tuottaisi runsaamman hedelmän.

3. Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka olen puhunut teille.

Joh. 13:10.

4. Pysykää minussa, ja minä teissä. Niinkuin oksa ei voi tuottaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, samoin ette tekään, elleitte pysy minussa.

5. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja minä hänessä, hän tuoittaa paljon hedelmää; sillä ilman minua ette voi tehdä mitään.

1 Kor. 12:27. 2 Kor. 9:5. Fil. 1:11. 2:13. 4:13.

6. Joka ei pysy minussa, hän heittää ulos niinkuin oksa, ja kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat. Matt. 3:10. 7:19.

7. Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, niin anokaat mitä ikänä tahdotte, ja te saatte sen. Matt. 21:22. Mark. 11:24.

Luk. 11:9 s. Joh. 14:13 s. 1 Joh. 3:22.

8. Siinä Isäni kirkastetaan, että tuottatte paljon hedelmää, ja niin te tullette minun opetuslapsikseni.

Matt. 5:16. 1 Piet. 2:12.

9. Niinkuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä; pysykää minun rakkaudessaani.

10. Jos pidätte minun käskyni, niin pysytte rakkaudessaani, niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyttä ja pysyn hänen rakkaudessaan.

Joh. 14:15 s. 1 Joh. 5:3.

11. Tämän olen puhunut teille, et-

tä minun iloni olisi teissä ja ilonne tulisi täydelliseksi. Joh. 16:24. 17:13.

12. Tämä on minun käskyni, että rakastatte toinen toistanne, niinkuin minä olen rakastanut teitä.

Joh. 13:34. Ef. 5:2. 1 Tess. 4:9. 1 Joh. 3:11. 4:21.

13. Ei ole kellään suurempaa rakkautta kuin että paneehenkensä ystävänsä edestä. Room. 5:7 s. 1 Joh. 3:16.

14. Te olette ystäväni, jos teette mitä minä käsken teille.

15. En enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä mitä hänen herransa tekee; vaan sanon teidät ystäviksi, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä olen kuulullut Isältäni.

1 Moos. 18:17.

16. Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että menisitte ja tuottaisitte hedelmää, ja että hedelmänne pysyisi, että mitä ikänä anotte Isältä minun nimessäni, hän antaisi sen teille.

Matt. 28:19. Joh. 14:13.

17. Tätä käsken teille, että rakastaisitte toinen toistanne.

18. Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää sen vihanneen minua ennen kuin teitä.

Joh. 7:7. 1 Joh. 3:13.

19. Jos maailmasta olisitte, niin rakastaisihan maailma omaansa; mutta koska ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sentähden maailma vihaa teitä.

Joh. 17:14.

20. Muistakaat se sana, jonka minä sanoin teille: „Ei ole palvelija herransa suurempi“. Jos ovat vainonneet minua, niin valnoavat teitäkin; jos ovat ottaneet vaariin minun sanani, niin ottavat vaariin teidänkin sananne.

Matt. 10:24. 24:9. Joh. 13:16.

21. Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska eivät tunne häntä, joka on lähettänyt minut.

Joh. 16:3.

22. Jos en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole millä puolustaisivat syntiään.

23. Jokavihaa minua, se vihaa Isääniäkin.

24. Jos en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja vihanneet sekä minua että Isääni.

Joh. 3:2. 7:31. 9:32.

25. Mutta se on tapahtunut, että kävisi toteen se sana, joka on kirjoitettu heidän laissaan; „He ovat vihanneet minua ilman syytä.“

Ps. 35:19. 69:5.

26. Mutta kun Lohduttaja tulee, jon-

ka minä olen lähettävä teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.

Luuk. 24:49. Joh. 14:16 s. 16:13. Ap. 1:2-33.

27. Ja tekin todistatte, sillä te olette alusta olleet minun kanssani.“

Luuk. 24:48.

Ap. 1:8. 2:32. 3:15. 4:33. 5:32. 10:39.

16 Luku.

Jesuksen rakkaus omiansa kohtaan.

Tämän olen puhunut teille, ettette pahenis.

2. He eroittavat teidät synagogasta; tuleepa aika, jolloin jokainen, joka tappaa teidät, luulee sillä tekevänsä palveluksen Jumalalle.

Matt. 24:9. Mark. 13:9. Luuk. 21:12.

3. Ja sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eikä minua. Joh. 15:21.

4. Mutta tämän olen puhunut teille, että kun se aika tulee, te muistaisitte minun sanoneen sen teille. Tätä en ole sanonut teille alusta, koska olin teidän kanssanne.

5. Mutta nyt menen hänen tykönsä, jokalähetti minut, eikä kukaan teistä kysy minulta: „Mihin menet?“

Joh. 7:33.

6. Mutta koska olen puhunut tämän teille, täyttää murhe sydämmenne.

7. Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyödyksi, että minä menen pois. Sillä ellen mene pois, ei Lohduttaja tule teidän tyköne; mutta jos menen pois, lähetän hänen tyköne.

8. Ja kun hän tulee, niin hän nuhdellen vakauttaa maailmaa synnistä ja vanhurskaudesta ja tuomiosta.

9. synnistä, koska eivät usko minun;

10. vanhurskaudesta, koska minä menen Isän tykö, ettekä enää näe minua; Room. 4:25.

11. ja tuomiosta, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. Joh. 12:31.

12. Minulla on vielä paljo sanomista teille, mutta ette voi nyt kantaa sitä;

13. mutta kun hän tulee, totuuden Henki, opastaa hän teidät koko totuuteen. Sillä hän ei puhu omiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset asiat hän julistaa teille.

Joh. 14:26. 15:26. 1 Joh. 2:27.

14. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

15. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Joh. 17:10.

16. Vähän aikaa, niin ette enää näe minua, ja taas vähän aikaa, niin näet-

te minut, sillä minä menen Isän tykö.”
Joh. 14:19.

17. Silloin muutamat hänen opetuslapsistaan sanoivat toisilleen: „Mitä tuo on, jota hän sanoo meille, Vähän aikaa, niin ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin näette minut”, ja: „Minä menen Isän tykö?”

18. Niin he sanoivat: „Mitä tuo on, jota hän sanoo, Vähän aikaa? Emme tiedä mitä hän puhuu.”

19. Kun Jeesus huomasi heidän tahovan kysyä häneltä, sanoi hän heille: „Sitä kyselette keskenänne, että sanoin Vähän aikaa, niin ette näe minua, ja taas vähän aikaa, niin näette minut”.

20. Totisesti, totisesti sanon teille: te saatte itkeä ja valittaa, mutta maailma on iloitseva; ja teulette murheelliseksi, mutta murheenne on muuttuva iloksi.

21. Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että on syntynyt ihminen maailmaan.

22. Niin teilläkin on nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämmoenne on iloitseva, eikä kukaan ota ilonne teiltä pois.

Jea. 35:10. 51:11. Luuk. 24:52. Joh. 20:20.

23. Ja sinä päivänä ette kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti sanon teille: mitä ikänä te anotte Isältä minun nimessäni, sen on hän antava teille. Joh. 14:13. 15:7,16. 1 Joh. 3:22. 5:14.

24. Tähän asti ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaat, niin saatte, että ilonne olisi täydellinen.

Joh. 15:11.

25. Tämän olen puhunut teille kuvauspuhein; mutta tulee aika, jolloin en puhu teille enää kuvauspuhein, vaan avonaisesti julistan teille Isästä.

26. Sinä päivänä anotte minun nimessäni; enkä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne;

27. sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tyköä. Joh. 14:21 s. 17:8.

28. Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö.”

29. Hänen opetuslapsensa sanoivat: „Katso, nyt sinä puhut avonaisesti, eikä käytä mitään kuvauspuhetta.

30. Nyt tiedämme, että tiedät kaikki, eikä sinulle ole tarpeen, että joku tuo sinulle esiin kysymyksiään;

sentähden uskomme sinun Jumalan tyköä lähteneen.”

31. Jeesus vastasi heille: „Nyt te uskotte.

32. Katso, tulee hetki ja on jo tullut, jona teidät hajoitetaan kukin omaan ne ja te jätätte minut yksin; en kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on minun kanssani. Sak. 13:7.

Matt. 26:31. Mark. 14:27. Joh. 8:29.

33. Tämän olen puhunut teille, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistusta; mutta olkaat hyvässä turvassa, minä olen voittanut maailman.”

17 Luku.

Jeesus pyytää, että Isä kirkkautaisi hänet, ja rukoilee opetuslastensa edestä ja kaikkien aikojen opetuslasten edestä.

Tämän Jeesus puhui, nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: „Isä, hetki on tullut, kirkasta sinun Poikasi, että Poikasi kirkkautaisi sinut; Joh. 12:23.

2. niinkuin olet antanut hänelle vallan kaiken lihan yli, että hän antaisi ijankaikkisen elämän kaikille, jotka olet antanut hänelle.

Matt. 11:27. 23:18. Joh. 3:35.

3. Mutta tämä on ijankaikkinen elämä, että tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala, ja sen, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.

1 Joh. 5:20.

4. Minä olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt sen työn, jonka annoit minulle tehdäkseni.

Joh. 4:34. 19:30.

5. Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.

Joh. 13:32. Ap. t. 8:13. Hebr. 1:3.

6. Olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet vaarini sanasi. Joh. 6:37. 10:29.

7. Nyt he tietävät, että kaikki, minikä olet antanut minulle, on sinulta.

8. Sillä ne sanat, jotka annoit minulle, olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät todella minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet lähettänyt minut.

Joh. 16:27.

9. Minä rukouin heidän edestään; en maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka olet antanut minulle, koska he ovat sinun.

10. Ja kaikki minun omani on sinun, ja sinun omasi on minun, ja minä olen kirkastettu heissä. Joh. 14:16,

11. Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele nimesiäsi ne, jotka olet antanut minulle, että olisivat yhtä niinkuin me olemme. Job. 10:20.

12. Kun olin heidän kanssaan maailmassa, varjelein minä heidät nimesiäsi; minä suojelin heitä, jotka olet minulle antanut, eikä kukaan heistä joutunut kadotetuksi muu kuin tuo kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen. Ps. 41:10. Joh. 13:18.

13. Mutta nyt tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään. Job. 16:11.

14. Minä olen antanut heille sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska eivät ole maailmassa, niinkuin en minäkään ole maailmassa. Job. 15:18 a. 1 Job. 3:13.

15. En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että varjelsit heidät pahasta. 2 Tess. 3:3.

16. He eivät ole maailmassa, niinkuin en minäkään ole maailmassa.

17. Pyhitä heidät totuudessa, sinun sanasi on totuus. 2 Sam. 7:28. 1 Piet. 1:22.

18. Samoin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; Joh. 20:21.

19. Ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että hekin olisivat pyhitetty totuudessa. 1 Kor. 1:30. Ef. 5:26. Hebr. 10:10.

20. Mutta en rukoile ainostaan näiden edestä, vaan niidenkin edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun. Room. 8:34. Hebr. 7:25.

21. että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä olen sinussa, että hekin meissä yhtä olisivat, jotta maailma uskoisi sinun lähettäneen minut. Joh. 14:20.

22. Ja sen kirkkauten, jonka annoit minulle, olen minä antanut heille, että olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä:

23. minä heissä, ja sinä minussa, heidän ollakseen täydellistyneinä yhdeksi, jotta maailma ymmärtäisi, että sinä olet lähettänyt minut ja rakastanut heitä, niinkuin olet minua rakastanut. Gal. 2:20.

24. Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka olet antanut minulle, olisivat minun kanssani, että näkisivät minun kirkkaudenti, jonka annoit minulle: sillä sinä olet rakastanut minua ennen maailman perustamista. Joh. 12:26. 14:3. 1 Tess. 4:17. 1 Job. 3:2.

25. Vanhurskas Isä, maailma ei ole

sinua tuntenut, mutta minä tunnen sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt. Job. 13:21.

26. Ja minä olen tehnyt nimesi heille tiettäväksi ja teen vastakin, että se rakkautta, jolla olet rakastanut minua, olisi heissä ja minä olisin heissä. Job. 15:9.

18 Luku.

Jesus otetaan kiinni Getsemanassa ja viedään Hannaan eteen. Pietari kieltää hänet. Jesus on ylipappien ja Pilatuksen tutkittavana.

Tämän sanottuaan Jesus läksi ulos opetuslastensa kanssa Kidronin puron toiselle puolelle: siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsineen.

Matt. 26:36. Mark. 14:32. Luuk. 22:39.

2. Ja Juudaskin, joka peitti hänet, tiesi sen paikan, koska Jesus opetuslastensa kanssa monesti kokoontui sinne. Matt. 26:47a. Mark. 14:43a. Luuk. 22:47a.

3. Niin Juudas otti sotilasjoukon ja ylipapeilta ja farisealaisilta käskyläisiä ja tuli sinne soihdun ja lampun ja aseet mukana. Ap. t. 1:16.

4. Silloin Jesus, joka tiesi kaikki, mikä oli häntä kohtaava, meni ulos ja sanoi heille: „Ketä etsitte?”

5. He vastasivat hänelle: „Jesusta, nasaretilaista.” Jesus sanoi heille: „Minä se olen.” Ja Juudas, joka peitti hänet, seisoi myös heidän kanssaan.

6. Kun hän siis sanoi heille: „Minä se olen,” astuivat he taaksepäin ja kaatuivat maahan.

7. Niin hän taas kysyi heiltä: „Ketä etsitte?” He sanoivat: „Jesusta, nasaretilaista.”

8. Jesus vastasi: „Minä sanoin teille, että minä se olen. Jos siis minua etsitte, niin antakaat näiden mennä:”

9. että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut: „En ole kadottanut ketään niistä, jotka olet antanut minulle.” Joh. 17:12.

10. Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja löi hänettä oikean korvan poikki; ja palvelijan nimi oli Malkus.

11. Niin Jesus sanoi Pietarille: „Pistä miekkasi tuppeen. Enkö joisi sitä kalkkia, jonka Isä on antanut minulle?”

12. Niin sotilasjoukko ja päällikkö ja juutalaisten käskyläiset olivat Jesuksen kiinni ja sitoivat hänet.

Matt. 26:57 s. Mark. 14:53 s. Luuk. 22:54 s.

13. ja veivät ensin Hannaan tykö, sillä hän oli Kaifan appi, hänen.

joka oli sinä vuonna ylimmäinen pappi. Luuk. 8:2.

14. Ja Kaifas oli se, joka neuvotte- lussa oli juutalaisille sanonut: „On hyödyksi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä.“ Joh. 11:49 s.

15. Ja Jesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä o- petuslapsi oli tuttu ylimmäiselle pa- pillle ja meni Jesuksen kanssa sisäl- le ylimmäisen papin kartanoon.

16. Mutta Pietari seisoi portilla ul- kona. Niin se toinen opetuslapsi, j- oka oli tuttu ylimmäiselle papille, me- ni ulos ja puhutteli portinvartijaa ja toi Pietarin sisälle.

17. Niin palvelijatar, joka vartioitsi porttia, sanoi Pietarille: „Etkö sinä- kin ole tuon miehen opetuslapsia?“ Hän sanoi: „En ole.“

18. Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilitulen, koska oli kylmä, ja seisovat ja lämmitteivät. Ja Pietarikin seisoi heidän kanssaan ja lämmitteili.

19. Niin ylimmäinen pappi kysyi Je- sukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan.

20. Jesus vastasi hänelle: „Minä o- len julkisesti puhunut maailmalle; minä olen aina opettanut synagogas- sa ja temppelissä, johon kaikki juu- talaiset kokoontuvat, enkä ole salas- sa puhunut mitään. Matt. 26:55.

21. Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet mitä olen puhu- nut heille; katso, ne tietävät mitä olen sanonut.“

22. Mutta Jesuksen sanottua tämän, antoi eräs käskyläinen, joka seisoi vieressä, hänelle korvapuustin; sa- noen: „Niinkö sinä vastaat ylimmäi- sille papille?“

23. Jesus vastasi hänelle: „Jos pu- huin pahasti, niin näytä toteen, että se on pahaa; mutta jos puhuin oi- kein, miksi minua lyöt?“

24. Niin Hannas lähetti hänet sidot- tuna ylimmäisen papin Kaifaan tykö.

25. Mutta Simon Pietari seisoi ja lämmitteili. Niin sanoivat hänelle: „Etkö sinäkin ole hänen opetuslap- siaan?“ Hän kielsi ja sanoi: „En ole.“

26. Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli lyönyt korvan polkki, sa- noi: „Enkö minä nähnyt sinua pau- tarhussa hänen kanssaan?“

27. Niin Pietari taas kielsi, ja heti laului kukko. Joh. 18:36.

28. Niin he veivät Jesuksen Kaifaan luota päävartioon; ja oli vahrainaa- mulla. Ja itse he eivät menneet si- sälle päävartioon, jotteivät saastuisi,

vaan saattaisivat syödä päästälama- paan. Matt. 27:2, 11 s.

Mark. 15:1 s. Luuk. 28:1 s. Ap. 1:10:28.

29. Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: „Mitä syytöstä tuotte tätä miestä vastaan?“

30. He vastasivat ja sanoivat hänelle: „Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi.“

31. Niin Pilatus sanoi heille: „Otta- kaat te hänet ja tuomitkaa hänet lakinne mukaan.“ Juutalaiset sanoi- vat hänelle: „Meidän ei ole lupa tappaa ketään.“

32. että Jesuksen sama kävisi toteen, jonka hän oli sanonut; osoittaen min- kälaisella kuolemalla hän oli kuo- leva. Matt. 20:19.

Mark. 10:33 s. Luuk. 18:32 s. Joh. 8:14, 32-32 s.

33. Niin Pilatus meni jälleen sisälle päävartioon ja kutsui Jesuksen ja sa- noi hänelle: „Oletko sinä Juutalais- ten kuningas?“

34. Jesus vastasi hänelle: „Itsestä- sikö sen sanot, vai ovatko muut sa- noneet sinulle sen minusta?“

35. Pilatus vastasi: „Olenko minä juutalainen? Oma kansasi ja ylipä- ppi ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet tehnyt?“

36. Jesus vastasi: „Minun valtakun- tani ei ole tästä maailmasta; jos val- takuntani olisi tästä maailmasta, o- kisivathan palvelijani taistelleet ettei minua olisi annettu juutalaisten kä- siin; mutta minun valtakuntani ei ole täällä.“ Mat. 2:24.

37. Niin Pilatus sanoi hänelle: „Niin olet siis kuningas?“ Jesus vastasi: „Niin olen; minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten tullut maailmaan, että todis- taisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni.“ Joh. 8:47. 1 Tim. 6:18. Rim. 10:16.

38. Pilatus sanoi hänelle: „Mikä on totuus?“ Ja sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten tykö ja sanoi heille: „Minä en löydä yhtään syy- tä hänessä.“

39. Mutta teillä on tapa, että pääs- tän teille yhden vangin irti pääsiäi- senä; tahdotteko siis, että päästän teille Juutalaisten kuninkaan?“

40. Niin he taas huusivat, sanoen: „Ei häntä, vaan Barabbaan.“ Mutta Barabbas oli rosvo. Ap. 1:34.

19 Luku.

Pilatus ruoskittiä Jesusta. Jesus ristia- naukitaan, heittää henkenä ristillä ja hau- dataan.

Silloin Pilatus otti Jesuksen ja ruos- kitti häntä.

2. Ja sotamiehet väänivät seppeleen orjantappuroista, painivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen viitan

3. ja tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: „Terve, Juutalaisten kuningas!“ ja he antoivat hänelle korvapuusteja.

4. Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: „Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten löydä hänessä yhtään syytä.“

5. Niin Jesus tuli ulos, orjantappuraseppele päässänsä ja purppurainen viitta yllään. Ja Pilatus sanoi heille: „Katso ihmistä!“

6. Kun siis ylipapit ja käskyläiset näkivät hänet, huusivat he, sanoen: „Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!“ Pilatus sanoi heille: „Ottakaat te hänet ja ristiinnaulitkaat, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä.“

7. Juutalaiset vastasivat hänelle: „Meillä on laki, ja lakimme mukaan hänen tietää kuolla, koska hän on tekeytynyt Jumalan Pojaksi.“ Joh. 5:18.

8. Kun Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän

9. ja meni taas sisälle pöytävartioon ja sanoi Jesukselle: „Mistä sinä olet?“ Mutta Jesus ei vastannut hänelle.

10. Niin Pilatus sanoi hänelle: „Minulleko et puhu? Etkö tiedä, että minulla on valta päästää sinut ja minulla on valta ristiinnaulita sinut?“

11. Jesus vastasi hänelle: „Sinulla ei olisi mitään valtaa minun ylitseni, elleisitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on sillä, joka jätti minut sinun käsiisi, suurempi synti.“

12. Siitä asti Pilatus koetti päästää häntä irti. Mutta juutalaiset huusivat, sanoen: „Jos päästät hänet, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekeytyy kuninkaaksi, asettuu keisaria vastaan.“

13. Kun Pilatus kuuli nämä sanat, vei hän Jesuksen ulos ja istui tuomioistuimelle, sille paikalle, jonka nimi on Litostroton, hebreaksi Gabbata.

14. Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Ja hän sanoi juutalaisille: „Katso, teidän kuninkaanne!“

15. Niin he huusivat: „Ota hengeltä, ota hengeltä, ristiinnaulitse hänet!“ Pilatus sanoi heille: „Ristiinnaulitsenko minä kuninkaanne?“ Ylipapit vastasivat: „Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari.“

16. Silloin hän antoi hänet heille ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jesuksen ja veivät pois.

Matt. 27:31 s. Mark. 15:20 s. Luuk. 23:26 s.

17. Ja kantaan ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota nimitetään hebrean kielellä Golgataksi. Hebr. 13:12.

18. Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jesuksen keskelle.

19. Ja Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin; ja se oli näin kirjoitettu: „Jesus, nasa-retilainen, Juutalaisten kuningas.“

20. Tämän päällekirjoituksen luki moni juutalaisista, sillä se paikka, jossa Jesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hebreaksi, kreikaksi ja latinaksi.

21. Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: „Älä kirjoita: „Juutalaisten kuningas,“ vaan että hän on sanonut: „Minä olen Juutalaisten kuningas.““

22. Pilatus vastasi: „Minkä kirjoitin, sen kirjoitin.“

23. Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, osa kullekin sotamiehelle, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, ylhäältä asti, kauttaaltaan kudottu.

24. Sentähden he sanoivat keskenänsä: „Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpa, kenen se on oleva;“ että Raamattu täytettäisiin, joka sanoo: „He jakavat vaatteeni keskenään ja heittävät puvustani arpa.“ Tämän sotamiehet tekivät. Ps. 22:19.

25. Mutta Jesuksen ristin vieressä seisoi hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar, Maria Kleopaan vaimo ja Maria Magdaleena.

26. Kun Jesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan siinä vieressä, sanoi hän äidilleen: „Vaimo, katso, poikasi!“

27. Sitten hän sanoi opetuslapselle: „Katso, äitisi!“ Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

28. Sen perästä, kun Jesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että Raamattu kävisi täytäntöön: „Minua janottaa.“ Ps. 22:16.

29. Siellä seisoi astia, hapanta viiniä täynnä; niin he täyttivät sillä viinillä sienen ja panivat sen isopikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen. Ps. 69:22.

30. Kun siis Jesus oli ottanut happaman viinin, sanoi hän: „Se on täytetty!“ ja kallisti päänsä ja antoi henkensä. Job. 17:4.

31. Koska silloin oli valmistuspäivä,

niin juutalaiset, että ruumiit eivät jäisi ristille sabbatiksi — sillä se sabbatinpäivä oli suuri — pyysivät Pilatukselta, että niiden sääriluut rikkotaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

5 Moos. 21:23. Mark. 15:42.

32. Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut niin toiselta kuin toiselta hänen kanssaan ristiinnaulituilta.

33. Mutta kun he tulivat Jesuksen tykö ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan.

34. Vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti tuli siitä verta ja vettä.

35. Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta sanovansa, että tekin uskoisitte.

36. Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: „Alkoon hänestä luuta särjettäväksi.“ 2 Moos. 12:46. 4 Moos. 9:12.

37. Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: „He luovat katseensa häneen, jonka ovat lävistäneet.“

Pa. 22:17. Sak. 12:10. Ilm. 1:7.

38. Mutta sen jälkeen Josef, Arimatialasta kotoisin, joka oli Jesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, koska pelkäsi juutalaisia, pyysi Pilatukselta saadaksen ottaa Jesuksen ruumiin; ja Pilatus myönsi sen. Niin hän tuli ja otti Jesuksen ruumiin. Mat. 27:57 a.

Mark. 15:42 a. Luuk. 23:50 a. Joh. 12:42.

39. Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa. Joh. 3:1 a. 7:50.

40. Niin he ottivat Jesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttien kanssa liinakääräihin, niinkuin juutalaisilla on tapa valmistaa ruumiista haudattavaksi.

41. Ja sillä paikalla, jossa hän ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään pantu.

42. Siihen he siis panivat Jesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä. Jea. 53:9.

20 Luku.

Jesus nousee haudasta ja ilmoittaa itsensä opetuslapsilleen.

Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta. Mat. 28:1 a. Mark. 16:1 a. Luuk. 24:1 a.

2. Niin hän juoksi ja tuli Simon Pietarin tykö ja sen toisen opetuslapsen tykö, joita Jesus rakasti, ja sanoi heille: „Ovat ottaneet Herran pois

haudasta, emmekä tiedä mihin ovat panneet hänet.“

3. Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi läksivät ulos ja menivät haudalle.

4. Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edelle, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.

5. Ja kun hän kurkisti sisälle, näki hän liinakäärreet sinne pantuina; kuitenkin hän ei mennyt sisään.

Joh. 19:40.

6. Niin Simon Pietari tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki liinakäärreet sinne pantuina

7. ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, pantuna, ei yhteen liinakäärreiden kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittynä.

8. Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisälle ja näki sen ja usko.

9. Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamatua, että hänen oli kuolleista nouseminen. Pa. 16:16. 1 Kor. 15:41.

10. Niin opetuslapset menivät takaisin kotiansa.

11. Mutta Maria seisoi haudan ulkopuolella ja itki. Kun hän niin itki, kurkisti hän hautaan

12. ja näki kaksi enkeliä valkeissa vaatteissa istuvan, toisen pääpuolella ja toisen jalkapuolella, siinä, missä Jesuksen ruumis oli maannut.

13. Nämä sanoivat hänelle: „Nainen, mitä itket?“ Hän sanoi heille: „Ovat ottaneet Herrän pois, enkä tiedä mihin ovat panneet hänet.“

14. Tämän sanottuaan hän kääntyi taaksepäin ja näki Jesuksen siinä seisovan, eikä tietänyt, että se oli Jesus.

15. Jesus sanoi hänelle: „Nainen, mitä itket? Ketä etsit?“ Tämä luuli häntä puutarhuriksi ja sanoi hänelle: „Herra, jos sinä olet viennyt hänet pois, sano minulle mihin olet pannut hänet, niin minä otan hänet.“

16. Jesus sanoi hänelle: „Maria.“ Tämä kääntyi ja sanoi hänelle hebrean kielellä: „Rabbuni“, se on: opettaja

17. Jesus sanoi hänelle: „Älä minun koske, sillä en ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene vieraiksi tykö ja sano heille, että menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isäne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.“ Hebr. 2:11 a.

18. Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille nähneensä Herran, ja että tämä oli näin sanonut hänelle.

19. Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kuusi ope-

tuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, koska pelkäsivät juutalaisia, Jesus tuli ja seiso heidän keskellään ja sanoi heille: „Rauha olkoon teille!“

Mark. 16:14. Luuk. 24:36 s. 1 Kor. 15:5.
20. Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran. Joh. 16:22.

21. Niin Jesus sanoi taas heille: „Rauha olkoon teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, lähetän minäkin teidät.“ Joh. 17:18.

22. Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi heille: „Ottakaat Pyhä Henki.

23. Joille te annatte synnit anteeksi, niille ne ovat anteeksi annettut; joille te ne pidätte, niille ne ovat pidätetyt.“ Matt. 16:19. 18:18.

24. Mutta Tuomas, jota nimitetään Kaksoiseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän seurassaan, kun Jesus tuli.

25. Niin ne muut opetuslapset saivat hänelle: „Me näimme Herran.“ Mutta hän sanoi heille: „Ellen näe hänen käsissään naulain jälkiä ja pistä sormeani naulainsijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en usko.“

26. Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Niin Jesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seiso heidän keskellään ja sanoi: „Rauha olkoon teille!“

27. Sitten hän sanoi Tuomalle: „Ojenna sormesi tänne ja katso käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen.“

28. Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: „Herrani ja Jumalani!“

29. Jesus sanoi hänelle: „Sentähden että näit minut, uskot sinä. Autuaita ovat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!“ 2 Kor. 5:7. 1 Piet. 1:8.

30. Niin teki Jesus opetuslastensa nähdén paljon muitakin ihmeitä, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan; Joh. 21:25.

31. mutta nämä ovat kirjoitetut, jotta uskoisitte, että Jesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessään. Room. 1:17. 1 Joh. 5:13.

21 Luku.

Jesus ilmestyy opetuslapsilleen Tiberiaan meren rannalla.

Sen perästä Jesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan meren luona; ja hän ilmestyi näin:

2. Simon Pietari ja Tuomas, jota nimitetään Kaksoiseksi, ja Natanael, joka oli Galilean Kanaasta, ja Sebeduksen pojat sekä kaksi muuta hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä.

3. Simon Pietari sanoi heille: „Minä menen kalastamaan.“ He sanoivat hänelle: „Me lähdemme myös kanssasi.“ Niin he läksivät ja astuivat venheeseen; mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.

4. Ja kun jo oli aamu, seiso Jesus rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan tietäneet, että se oli Jesus.

5. Niin Jesus sanoi heille: „Lapset, onko teillä mitään syötävää?“ He vastasivat hänelle: „Ei ole.“

6. Hän sanoi heille: „Laskekaat verkko oikealle puolelle venettä, niin saatte.“ He laskivat sen, ja saivat niin paljon kaloja, etteivät enää jaksaneet vetää sitä ylös.

7. Silloin se opetuslapsi, jota Jesus rakasti, sanoi Pietarille: „Herra se on.“ Kun Simon Pietari kuuli, että se oli Herra, vyöti hän viittansa ympärilleen, sillä hän oli alaisillaan, ja heittäysi mereen.

8. Mutta ne muut opetuslapset tulivat venheellä ja vetivät perässään verkkoa kaloiheen, sillä he eivät olleet maasta edempänä kuin noin kahdensadan kyynärän päässä.

9. Kun astuivat maalle, näkivät he siellä hiiloksen ja kalaa pantuna sen päälle, sekä leipää.

10. Jesus sanoi heille: „Tuokaat tänne niitä kaloja, joita nyt saitte.“

11. Niin Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle verkon, täynnä suuria kaloja, sataviisikymmentäkolme. Ja vaikka niitä oli niin paljo, ei verkko revennyt.

12. Jesus sanoi heille: „Tulkaat einehtimään.“ Mutta ei kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: „Kuka sinä olet?“ koska tiesivät, että se oli Herra. Ap. 1:10:41.

13. Niin Jesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kaloja.

14. Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsilleen. Joh. 20:19. 26.

15. Kun he olivat einehtineet, sanoi Jesus Simon Pietarille: „Simon, Joonaan poika, rakastatko minua enemmän kuin nämä?“ Hän vastasi hänelle: „Rakastan, Herra; sinä tiedät, että piidän sinua rakkaana.“ Hän sano hänelle: „Ruoki karitsojani!“

16. Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: „Simon, Joonaan poika, rakastatko minua?“ Hän vastasi hä-

nelle: „Rakastan, Herra; sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana.“ Hän sanoi hänelle: „Kaitse lampaitani!”

17. Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: „Simon, Joonaan poika, pidätkö minua rakkaana?” Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: „Pidätkö minua rakkaana?” ja vastasi hänelle: „Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että pidän sinua rakkaana.“ Jesus sanoi hänelle: „Ruoki lampaitani!”

18. Totisesti, totisesti sanon sinulle: kun olit nuori, vyötit itsesi ja kuljit mihin tahdoti, mutta kun vanhenet, ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut mihin ei tahdo.”

2 Piet. 1:14.

19. Mutta sen hän sanoi, osoittaen minkälaisella kuolemalla Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänelle: „Seuraa minua!”

20. Niin Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jesus

rakasti ja joka myös oli aterioituaessa nojannut hänen zintaansa vasten ja sanonut: „Herra, kuka se on, joka sinun petiää?”

21. Kun Pietari näki hänet, sanoi hän Jesukselle: „Herra, mitenkä tämän käy?”

22. Jesus sanoi hänelle: „Jos tahtoisin, että hän jääpi, kunnes tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua!”

23. Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen, ettei se opetuslapsi kuole; mutta Jesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: „Jos tahtoisin, että hän jääpi, kunnes tulen, mitä se sinuun koskee?”

24. Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä ja on kirjoittanut nämä; ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. Joh. 15:27, 19:35.

25. On paljo muitakin, jota Jesus teki; ja jos se kirjoitettaisiin yksitelten, luulen, etteivät maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka olisivat kirjoitettavat. Joh. 20:30.

APOSTOLIEN TEOT.

I Luku.

Jeesuksen Kristuksen taivaasen astuminen. Mattias valitaan apostoliksi.

Edellisessä kertomuksessaani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta mitä Jesus alkoi sekä tehdä että opettaa, alusta alkaen Luuk. 1:3.

2. hamaan siihen päivään asti, jona hän otettiin ylös, sittenkun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka oli valinnut; Matt. 28:19 s. Mark. 16:15. Luuk. 24:50 s.

3. ja heille hän myös kärsimisenä jälkeen moninaisten todistusten kautta osoittautui eläväksi, näyttäytyen heille neljänkymmenen päivän kuluessa ja puhuen heille Jumalan valtakunnasta. Mark. 16:14.

4. Ja kun hän oli koonnut heidät ympärilleen, kielsi hän heitä lähtemästä Jerusalemistä ja käski heitä odottamaan Isältä sen lupauksen täyttymistä, „josta te olette” — sanoi hän — „minulta” kuulleet; Luuk. 24:49. Joh. 14:16. 15:26.

5. siinä Johannekseen kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä muutamia päiviä tämän jälkeen.”

Jes. 44:3. Joel 3:1. Matt. 3:11. Mark. 1:8. Luuk. 3:16. Ap. 1:5. 11:16.

6. Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä, sanoen: „Herra, täälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?” Mik. 4:8. Luuk. 24:21.

7. Hän sanoi heille: „Ei teidän tule tietää aikoja tai hetkiä, jotka Isä on valtansa nojalla määrännyt, Mark. 13:32.

8. vaan te saatte Pyhän Hengen voiman, kun hän tulee teidän päällenne, ja teidän tulee olla minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Judeassa ja Samariassa ja maailman ääriin saakka.”

Luuk. 24:48 s. Joh. 15:27. Ap. 1:2-4.

9. Kun hän oli tämän sanonut, otettiin hän ylös heidän nähtensä, ja hänet vei pilvi pois heidän näkyvistään. Mark. 16:19. Luuk. 24:51 s.

10. Ja kun he tähystelivät taivaalle, hänen mennessään, niin katso, heidän vieressään seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa; Luuk. 24:4.

11. ja nämä sanoivat: „Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jesus, joku otettiin teiltä ylös taivaasen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaasen menevänkin.”

Mark. 26:64. Fil. 3:20. 1 Tess. 4:16. Ilm. 1:7. 12. Sitten he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Olympeksi

ja joka on lähellä Jerusalemin, sabbatinmatkan päässä. Luuk. 24:50 a.
 13. Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen ylisaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Simon kitvailija ja Juudas, Jaakobin poika. Matt. 10:2 a.

14. Nämä kaikki olivat alinomaa ja yksimielisesti rukouksissa Marian, Jeakuksen äidin, ja muiden naisten kanssa ja Jesuksen veljien kanssa. Matt. 18:55. 27:55 a.

Mark. 16:40 a. Luuk. 8:2 a. 24:10. Joh. 7:3.

15. Ja niinä päivinä, kun koolia oli noin sadankahdenkymmenen hengen suuruinen seura, Pietari nousi veljien keskellä ja sanoi:

16. „Miehet ja veljet, se raamatun sana piti toteutuman, jonka Pyhä Henki on edeltäpäin puhunut Davidin suun kautta Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jesuksen; Pa. 41:9 a. Matt. 26:47 a.

Mark. 14:43 a. Luuk. 22:47. Joh. 13:18. 18:3.
 17. sillä hän oli luettu meidän joukkomme ja oli päässyt osalliseksi tähän toimeen. Luuk. 6:16.

18. Hän hankki itselleen pellon rikoksesta saamallaan paikalla ja suljetti alas ja halkesi keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos. Matt. 26:15. 27:5 s.

19. ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukkaiden tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on veripelloksi. Sak. 11:13.

20. Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettu: Tulokoon autioksi hänen talonsa; alköönkää siinä asukasta oikko, ja: „Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa.“ Ps. 69:26. 109:3.

21. Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme koko sen ajan, kun Herra Jesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme.

22. Johanneksen kasteesta alkaen silloin päivään asti, jona hän meiltä otettiin ylös, tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme.”

23. Ja he asettivat kaksi ehdolle, Josefina, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.

24. Ja he rukoilivat ja sanoivat: „Herra, sinä joka kaikkien sydämet tunnet, osoita kummanko näistä kahdesta olet valinnut
 1 Sam. 16:12. Ps. 139:1 a. Jer. 17:10.

25. saamaan sen sijan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, joista Juudas vilpisti pois ja meni omaan paikkaansa.”

26. Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet katsottiin apostoliksi, samoin kuin ne yksitoistakin. San. 16:33.

2 Luku.

Pyhä Henki vuodatetaan helluntai-päivänä. Pietari saarnaa Kristuksesta. Ensimmäinen kristillinen seurakunta.

Ja kun helluntaipäivä tuli, olivat he kaikki yhdessä koolia. 5 Moos. 16:9 a.

2. Ja tuli yhtäkkiä taivaasta humaus niinkuin ankanan tuulispuun käydessä ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat. Ap. t. 4:31.

3. Ja heille näkyi kieliä, jotka olivat ikäänkuin tulta, ja ne jakautuivat ja laskeusivat itsekunkin heidän päällensä. Matt. 3:11.

4. Ja he täytettiin kaikki Pyhällä Hengellä ja rupesivat puhumaan muilla kielillä, sen mukaan kuin Henki antoi heidän puhua.

Mark. 16:17. Ap. t. 15. 10:44 s.

5. Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä kaikkia kansoista taivaan alla.

6. Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljo kansaa, ja he hämmästyivät; sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omalla kielellään.

7. Ja he tyhmistyivät kaikki ja ihmettelivät, sanoen: „Katsko, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?”

8. Kuinka me sitten kukin kuulemme sen maan kielitä, jossa olemme syntyneet?

9. Me partilaiset ja medialaiset ja eleanilaiset ja jotka asumme Mesopotamiassa, Judeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa.

10. Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueilla ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset.

11. kreettalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.”

12. Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tietäneet mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: „Mitähän tämä tiennee?”

13. Mutta toiset nauroivat heitä ja sanoivat: „He ovat täynnä makeaa viiniä.”

14. Niin Pietari astui esin niiden yhden-toista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: „Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemin asukkaat, ol-

koon tämä teille tiettävä, ja ottakaat korvienne minun sanani.

15. Sillä eivät nämä olejuovuksissa, niinkuin te luulette; onhan vasta kolmas tunti päivästä.

16. Vaan tämä on siitä, mitä on puhuttu Joel profetan kautta: Joel 2:28 s.

17. Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä - sanoo Jumala - minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle, ja polkanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja vanhimpanne unia uneksivat; Jes. 44:3. Hes. 36:26 s. Sak. 12:10.

18. ja myöskin palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeäni, ja he ennustavat.

19. Ja minä annan näkyä ihmeitä yhäällä taivaalla ja tunnusmerkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savun suitsua.

20. Aurinko on muuttuva pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä, se suuri ja julkinen, tulee. Matt. 24:29.

21. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksensa Herran nimeä, pelastuu. Room. 10:13.

22. Te Israelin miehet, kuulkaat nämä sanat: Jesuksen nasaretilaisen, miehen, josta Jumala todisti teille voimateoilla ja ihmeillä ja tunnusmerkeillä, joita Jumala teki hänen kautaan teidän keskellänne, niinkuin itse tiedätte; Ap. t. 10:38.

23. hänet, joka teille luovutettiin, niinkuin Jumala oli neuvossaan päättänyt ja edeltä tietänyt, te väärin miesten kautta ristinnaulitsitte ja tapoitte.

24. Hänet Jumala herätti, päästäten kuoleman kiviusta, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää. Ap. t. 1:3-15. Room. 8:11. 2 Kor. 4:14.

25. Sillä David sanoo hänestä: „Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi. Ps. 16:8 s.

26. Sentähden sydämeni iloitsee, ja kieleni riemuitsee, vieläpä ruumiinkin on lepävä toivossa;

27. sillä sinä ei jätä minun sieluani tuonelaan etkä salli pyhäsi nähdä häviötä. Ap. t. 13:36.

28. Sinä teet minulle tiettäväksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla, antaessasi minun kasvojesi katsella.

29. Te miehet ja veljet, saanen sen teille suoraan sanoa esi-isästämme Davidista, että hän on sekä kuollut että haudattu, onhan hänen hautansa keskellämme vielä tänäkin päivänä.

30. Koska hän nyt oli profetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonen hänelle luvannut asettavansa hänestä polveutuvan jälkeläisen hänen valtaistuimelleen, 2Sam. 7:12. Ps. 89:46. 132:11.

31. niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoessaan, ettei Kristusta jätettäisi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkisi häviötä. Ps. 16:10.

32. Tämän Jesuksen Jumala on herättänyt; sen todistajia me kaikki olemme. Ap. t. 10:40. 1 Kor. 15:15.

33. Koska hän siis on Jumalan oikealla kädellä korotettu ja on Isältä saanut luvatan Pyhän Hengen, on hän vuodattanut sen, minkä nyt näette ja kuulette.

34. Sillä ei David ole astunut taivaisiin, vaan hän sanoo itse: „Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, Ps. 110:1.

35. siihen asti kun minä panen vihollisesi sinun jalkaisi astinlaudaksi.

36. Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämänsi Jesuksen, jonka te ristinnaulitsitte. Ap. t. 5:30 s.

37. Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: „Miehet ja veljet, mitä meidän on tekeminen? Hebr. 4:12.

38. Niin Pietari sanoi heille: „Tehkääät parannus ja kastattakoon kukin teistä itsensä Jesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi-saamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjun. Matt. 3:2. Luuk. 24:47.

39. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme kutsuu. 1 Moos. 17:7. Jes. 57:19. Joh. 10:16. Ef. 2:13.

40. Ja monilla muillakin sanoilla hän vakavasti todisti ja kehoitti heitä, sanoen: „Antakaat pelastaa itsenne tästä nurjasta sukununnasta. 5 Moos. 32:5. Fil. 2:15.

41. Jotka silloin ottivat vastaan hänen sanansa, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta henkeä.

42. Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja olivat ahkerat leivän muriamisessa ja rukouksissa.

43. Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmeitä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

44. Ja kaikki uskovaiset olivat yhdessä ja heillä oli kaikki yhteistä. Ap. t. 4:32 s.

45. Ja he möivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi. Luuk. 12:35.

46. Ja he olivat alinomaa ja yksimielisesti, joka päivä temppeleissä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämmen yksinkertaisuudella,

47. kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi seurakuntaa joka päivä niillä, jotka pestuivat. Ap. t. 11:21 s.

3 Luku.

Pietari parantaa rammaan ja saarnaa Kristuksesta.

Ja Pietari ja Johannes menivät temppeleihin siihen rukoukseen, joka pidettiin yhdeksännellä tunnilla.

2. Silloin kannettiin esille miestä, joka syntymästään asti oli ollut rampa ja jonka he joka päivä panivat temppeleihin niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almuja temppeleihin meneviltä. Joh. 9:8. Ap. t. 14:8.

3. Nähdessään Pietarin ja Johannesen, juuri kun he olivat menemäisillään temppeleihin, hän pyysi heiltä almuja.

4. Niin Pietari ja Johannes kiinnittivät katseensa häneen, ja Pietari sanoi: „Katso meihin!“

5. Ja hän tarkkasi heitä odottaen saavansa heiltä jotakin.

6. Niin Pietari sanoi: „Hopesaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sen sinulle annan. Jesuksen Kristuksen, nasarettilaisen nimestä, nouse ja kävele!“

7. Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat.

8. Ja hän hypähti pystyyn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssaan temppeleihin, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.

9. Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa;

10. ja te tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut temppeleihin Kauniin portin pieleissä, ja he hämmästyivät ja ihmettelivät kovin sitä, mitä häneille oli tapahtunut.

11. Ja kun hän yhä turvautui Pietariin ja Johanneseseen, riensi kaikki kansa ihmeissään heidän tykönsä niin kutsutun Salomonin pylväskäytävään.

1 Kun. 6:3. Joh. 10:23. Ap. t. 5:12.

12. Sen nähdessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: „Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, taihi mitä te meitä katselette, ikään-

kuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään.

13. Abrahamin ja Isaakin ja Jaakobin Jumala, isiemme Jumala, on kirjastanut palveli ansa Jesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt hänet päästää.

2 Moos. 3:6. Jes. 52:13. Joh. 19:12. 14. Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja annoitte, että teille annettaisiin murhamies,

Matt. 27:28. Mark. 15:11. Luuk. 23:18. Joh. 18:40. 15. mutta elämän ruhtinaan te tapoitte; hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja sen todistajia me olemme. Ap. t. 2:24. 1 Kor. 2:8. Ef. 1:20.

16. Ja uskon kautta hänen nimensä on tämä nimi voimistanut tämän miehen, jonka näette ja tunnette; ja usko hänen kauttansa on tälle antanut jäseniensä terveyden kaikkien teidän nähtenne.

17. Ja nyt, veljet, minä tiedän, että olette tietämättömyydestä sen tehneet, te, samoinkuin teidän hallitusmiehennekin. Luuk. 17:19. Ap. t. 4:10.

18. Mutta Jumala on näin täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profettain suun kautta, että nimittäin hänen Voldeltunsa tulisi kärsimään. Ps. 22:1 s.

Jes. 53:5 s. Luuk. 24:27, 44. 1 Piet. 1:10 s.

19. Tehkääät siis parannus ja kääntykääät, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois, jotta Herran kasvoilta koittaisi virvoituksen ajat Ap. t. 2:38.

20. ja hän lähettäisi teitä varten määrätyn Kristuksen Jesuksen.

21. Hänet oli taivaan olettava vastaan ja pidettävä niihin aikoihin asti, jolloin kaikki asetetaan kohdalleen ja joista Jumala on ammoisista ajoista asti puhunut pyhään profettainsa suun kautta.

22. Sillä onhan Mooses sanonut: „Profetan, minun kaltaiseni, Herra, teidän Jumalanne, on teille herättävä veljistänne; häntä kuulkaat kaikessa, mitä hän teille puhuu 5 Moos. 18:15 s. Ap. t. 7:37.“

23. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei kuule sitä profettaa, hävitään kansasta.

24. Ja kaikki profetat Samuelista alkaen ja niin monet hänen jälkeistään kuin ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.

25. Te olette profettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isiemme kanssa, sanoen Abrahamille: „Ja si-

nun siemenessä kaikki maan sukukunnat siunnaan'.

1 Moos. 12:3. 22:18. Gal. 3:8.
26. Teille ensiksi Jumala on herättänyt palvelijansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun kääntyitte kukin pois pahuudestanne."

Ap. t. 13:46. 17:50.

4 Luku.

Pietari ja Johannes vangitaan ja kielletään saarnaamasta Kristuksesta. Uskovaisten rukous ja yhteys.

Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja vartijapäällikö ja saddukealaiset heidän tykönsä, 2. närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat ylösnousemusta kuolleista Jesuksessa.

Matt. 22:23. Ap. t. 23:8.

3. Ja he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään, sillä oli jo ehto.

4. Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.

5. Seuraavana päivänä tapahtui, että kansan hallitusmiehet ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoantuivat Jerusalemissa,

6. niin myöskin ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksandersekä kaikki, jotka olivat ylimmäis-papillista sukua.

Luuk. 3:2. Joh. 18:13.

7. Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: „Millä voimalla tai kenen nimeen te teitte tämän?“ Matt. 21:23.

8. Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: „Te kansan hallitusmiehet ja vanhimmat! Matt. 10:20.

9. Koska meidän tänään on asetettu tutkittavaksi hyvän teon tähden sairasta miestä kohtaan, ja tahdotaan tietää minkä kautta hän on parantunut,

10. niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tieltävä, että Jesuksen Kristuksen, nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo teidän edessänne terveenä. Ap. t. 3:16.

11. Hän on, se kivi, jonka te rakentajat hylkäsite, mutta josta on tullut kulmakivi.

Pa. 118:22. Jes. 28:16. Matt. 21:42. Mark. 12:10.

12. Luuk. 20:17. Room. 9:33. 1 Piet. 2:6.

12. Ja ei ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä, ihmisille annettua, jossa meidän on pelastuminen."

Matt. 1:21. Ap. t. 10:48.

13. Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja haavalsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja oppimattomia miehiä, ihmettelivät he, ja tunsivat heidät Jesuksen seuralaisiksi.

14. Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan, eivät he voineet mitään vastaan väittää.

15. Vaan käskivät heidän astua ulos neuvostosta; ja he neuvottelivat keskenään

16. ja sanoivat: „Mitä meidän on tehtävä näille miehille? Sillä että heidän kauttaan on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä voi siitä kieltää. Joh. 11:47.

17. Mutta ettei se leviäisi laajemmalle kansaan, niin uhatkkaamme ja kieltäkäämme heitä enään tähän nimeen puhumasta kenellekään ihmiselle."

18. Niin he kutsuivat heidät sisään ja kielsivät heitä puhumasta tai opettamasta Jesuksen nimeen. Ap. t. 5:28.

19. Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: „Päätäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa;

20. mutta me emme saata olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

21. Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän, mutta pääsivät heidät kansan tähden, koska eivät keksineet miten rangaista heitä; sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mikä oli tapahtunut.

22. Sillä viidettä vuosikymmentä kävi jo se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut.

23. Ja päästyään vapaiksi he menivät omaansa tykö ja kertoivat kaikki, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

24. Kun ne sen kuulivat, korottivat he yksimielisesti äänensä Jumalaa tykö ja sanoivat: „Herra; sinä olet se, joka taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä niissä on, tehnyt olet.

2 Moos. 20:11. Jes. 37:16. Jer. 32:17.

25. sinä olet se, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Davidin, sinun palvelijasi, suun kautta puhunut olet; Miksi pakanat riehuvat ja kansat turhia hankitsevat? Ps. 2:14.

26. Maan kuninkaat nousevat, ja hallitusmiehet kokoontuvat yhteen Hermaa vastaan ja hänen Voideltuansa vastaan."

27. Sillä josiaankin kokoontuivat tässä kaupungissa pyhäät palvelijasi Jesusta vastaan, jonka olet voidellut,

sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa. Luuk. 23:12.

28. tekemään kaikki, mitä kätesi ja tahtosi oli edellä määrännyt tapahtuvaksi. Ap. t. 2:23.

29. Ja nyt, Herra, katso kuinka he uhkaavat, ja suo palvelijasi kaikella rohkeudella sanaasi puhua,

Luuk. 21:15. Ef. 6:19.
30. ja ojenna kätesi, että sairant parantuisivat ja tunnusmerkkejä ja ihmeitä tapahtuisi pyhän palvelijasi Jesuksen nimen kautta."

31. Ja kun he olivat lopettaneet rukouksensa, järähti se paikka, jossa he olivat koolla, ja he täytettiin kaikki Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeudella. Ap. t. 2:2.

32. Ja uskovaisten koko joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä yksikään heistä sanonut omakseen mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä. Ap. t. 2:44. 1 Piet. 3:8.

33. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jesuksen ylönousemuksesta, ja heidän kaikkien osaksi tuli suuri armo. Ap. t. 1:22.

34. Ei myöskään ollut ketään puutteenalaista heidän joukossaan; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, möivät ne ja toivat myötyjen hinnan

35. ja panivat apostolien jalkain juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan kuin hän tarvitsi. Jea. 58:7

36. Niinpä Josef, jota apostolit kutsuivat myös Barnabaaksi - se merkitsee: lohdutuksen poika - leviläinen, Kyprosta kotoisin,

37. möi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkain juureen.

5 Luku.

Ananias ja Saffira. Apostolit pannaan vankilaan, mutta Herran enkeli päästää heidät sieltä ulos. Gamalielein neuvo.

Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Saffira möivät mautilan.

2. Ja mies kätki vaimonsa tieteen osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkain eteen

3. Mutta Pietari sanoi: „Ananias, miksi salletsaatanan täyttää sydämesi, niin että valehtelit Pyhän Hengen edessä ja kätkit osan mautilan hinnasta? Luuk. 22:3. Joh. 13:2.

4. Eikö se myömatönnäkin ollut sinun omasi, ja eikö siitä saamasi hintakin ollut sinun käytettävänäsi? Miksi päätitkään sydämessäsi tämän tehdä? Et ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle.“ 1 Tess. 4:8.

5. Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja hirtti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat

6. Ja nuoret miehet nousivat ja suorivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.

7. Noin kolmen tunnin kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tietänyt mitä oli tapahtunut

8. Niin Pietari kysyi häneltä: „Sanominulle - siihenkö hintaan te möitte mautilan?“ Hän vastasi: „Niin, siihen hintaan.“

9. Mutta Pietari sanoi hänelle: „Miksi sovitte keskenänne käydä kiussamaan Herran Henkeä? Katso, niiden askelet, jotka hautasivat miehesi, kuuluvat tuolta oven takaa, ja he kantavat sinuitkin pois.“

10. Niin hän kaatui heti hänen jalkainsa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena. kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen

11. Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat. Ap. t. 2:48.

12. Ja apostolien käten kautta tapahtui kansassa monta tunnusmerkkiä ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomonin pylväskäytävässä. Ap. t. 4:30. 2 Kor. 12:12.

13. Mutta muista ei kukaan uskaltanut liittyä heihin, vaan kansa piti heitä suurena arvossa.

14. Ja yhä enemmän tuli lisää niitä, jotka uskoivat Herran, sekä miehiä että naisia suuret joukot Ap. t. 2:47. 6:7

15. Kantoivatpa sairaita kaduillekin ja panivat heitä vuoteille ja paarien päälle, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä. Ap. t. 19:11s.

16. Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäristöltä tuli paljo kansaa, ja he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, jotka kaikki parannettiin.

17. Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen kunssaan, saddukealaisten laikko, ja he tulivat kiihkoo täyteen

18. ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen Luuk. 21:12.

19. Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi Ap. t. 12:7.

20. „Menkäänt ja esiintykäänt temppelissä ja puhukaat kunsulle kaikki ijan-kaikkisen elämän sanat.“ Joh. 6:68.

21. Kun olivat sen kuulleet, men-

vät he päivän koittaessa temppelein ja opettivat. Niin ylimmäinen pappi saapui seuralaisineen, ja he kutsuivat neuvoston ja koko Israelin lasten vanhimmiston koolle; ja he lähettivät noutamaan heitä vankilasta.

22. Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat vankilaan, eivät he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja kertoivat,

23. sanoen: „Vankilan me kyllä huomasimme hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa oven edessä; mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet.“

24. Kun temppelein vartijapäällikkö ja yliapit kuulivat nämä sanat, eivät he tietäneet mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi.

25. Niin tuli joku ja kertoi heille: „Katso, ne miehet, jotka paritte vankilaan, seisovat temppeleissä ja opettavat kansaa.“

26. Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.

27. Ja tuotuaan he asettivat heidät neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä

28. ja sanoi: „Olemmehan kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täytäneet Jerusalemin teidän opillanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren.“

Matt. 27:25, Ap. t. 4:18 s.

29. Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: „Jumalaa tulee totella enemmän kuin ihmisiä.

Dan. 6:7 s.

30. Isiemme Jumala herätti Jesuksen, jonka te ripustitte puuhun ja surmasitte.

Ap. t. 2:24. 3:15.

31. Hänet Jumala on korottanut oikealla kädellään Päämieheksi ja Vapahtajaksi, antamaan Israelille armoa parannukseen ja syntien anteeksi-antamusta. Luuk. 24:47. Hebr. 2:10.

32. Ja me olemme kaiken tämän todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka häntä tottelevat.“

Luuk. 24:48. Joh. 15:26 s. Ap. t. 10:30.

33. Kun he sen kuulivat, kirveli se heidän mieltänsä ja he tahtoivat tappaa heitä.

Ap. t. 2:37.

34. Mutta neuvostossa nousi eräs farisealainen, nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota koko kansa piti arvossa, ja käski viedä miehet vähäksi aikaa klos.

Ap. t. 22:3.

35. Sitten hän sanoi: „Israelin mie-

het, kavahtakaat mitä mielitte tehdä näille miehille.

36. Sillä ei ole kauan siitä, kun Teudas nousi, ollen muka jokin oleviansana, ja häneen liittyi noin neljä-sataa miestä; hän tapettiin ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin ja joutuivat häviöön.

37. Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja sai vietyäksensä kansaa puolelleen; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin.

38. Ja nyt minä sanon teille: Älkää ryhtykö näihin miehiin, vaan antakaat heidän olla; sillä jos tämä hankke eli tämä teko on ihmisistä, niin se raukeaa tyhjään;

San. 21:30. Matt. 15:13.

39. mutta jos se on Jumalasta, niin ette voi heitä kukistaa. Varokaat, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaakin vastaan.“

40. Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jesuksen nimeen ja päästivät heidät menemään.

41. Niin he läksivät pois neuvostosta iloisissaan siitä, että olivat katsottu arvollisiksi kärsimään häväistystä Jesuksen nimen tähden.

Matt. 5:10 s. Room. 5:3. Fil. 1:29. 1 Piet. 4:13.

42. Ja he eivät lakanneet, vaan opettivat joka päivä temppeleissä ja koudeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jesuksesta.

6 Luku.

Seurakunta valitsee seitsemän diakonia. Stefanusta syytetään.

Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avustuksessa.

Ap. t. 4:35.

2. Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: „Ei ole oikein, että me heitämme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta.

3. Valitkaat sentähden, veljet, keskudestanne seitsemän taatua miestä, jotka ovat Pyhää Henkeä ja viisautta täynnä, niin asetamme heidät tähän toimeen.

1 Tim. 3:7.

4. Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa.“

Et. 6:13.

5. Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoron ja

Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolaon, antiokialaisen käännynnäisen, Ap. t. 8:5, 26. 21:8.

6. Ja asettivat heidät apostolien e-teen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä.

Ap. t. 13:3. 1 Tim. 4:14.

7. Ja Jumalan sana levisi, ja ope-
tuslasten luku lisääntyi suuresti Jeru-
salemissa. Ja lukuisa joukko pap-
peja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Ap. t. 12:24. 19:20.

8. Ja Stefanus, täynnä armoa ja voi-
maa, teki suuria ihmeitä ja tunnus-
tekoja kansassa. Ap. t. 5:12.

9. Niin nousi muutamia niin kut-
sutusta libertiinien synagogasta ja
kyreneläisten ja aleksandrialaisien
sekä niiden synagogasta, jotka olivat
Kilikiaista ja Aasiasta, väittelemään
Stefanuksen kanssa,

10. mutta eivät voineet mitään sitä
viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän
puhui. Jea. 54:17. Luuk. 21:15.

11. Silloin he salaa hankkivat mie-
hiä sanomaan: „Olemme kuulleet
hänen puhuvan pilkkasanoja Moo-
sesta ja Jumalaa vastaan.“

12. Ja he yllyttivät kansan ja van-
himmat ja kirjanoppineet ja ryntä-
sivät esin, raastoiivat hänet mukaansa
ja veivät neuvostoon.

13. Ja he esittivät väärin todistajia,
ja nämä sanoivat: „Tämä mies ei lak-
kaa puhumasta pilkkasanoja tätä
pyhää paikkaa vastaan ja lakia vas-
taan“;

14. sillä me olemme kuulleet hänen
sanovan, että Jesus, tuo nasaretilai-
nen, on hajoittava maahan tämän
paikan ja muuttava nesäännot, jotka
Mooses on antanut meille.“

15. Ja kaikki, jotka neuvostossa is-
tuiivat, kiinnittivät katseensa häneen,
ja hänen kasvonsa olivat heistä niin-
kuin enkelin kasvut

7 Luku.

Stefanuksen puhe neuvoston edessä ja mar-
tyrikuolema.

Niin ylimmäinen pappi sanoi: „On-
ko niin?“

2. Stefanus sanoi: „Miehet, veljet ja
isät, kuulkaat! Kirkkauden Jumala
ilmestyi isällemme Abrahamille, hä-
nen ollessaan Mesopotamiassa, en-
nenkuin hän oli asettunut asumaan
Haraniin, 1 Moos. 11:31.

3. Ja sanoi hänelle: „Lähde maas-
tasi ja suvustasi ja mene siihen ma-
ahan, jonka olen sinulle osoittava“.

4. Silloin hän läksi kaldealaisten
maasta ja asettui asumaan Haraniin.
Ja kun hänen isänsä oli kuollut, kää-

ki Jumala hänen muuttaa tähän
maahan, jossa te nyt asutte,

5. eikä antanut hänelle perintöosaa
siihen, ei jalan-alaakaan, vaan lu-
pasi, Abrahamin vielä lapsetonna ol-
lessa, antaa sen hänen ja hänen ste-
menensa omaksi hänen jälkeensä

1 Moos. 13:15. 15:18.

6. Ja Jumala puhui niin. „Hänen
jälkeläisensä tulevat olemaan muu-
kalaisina vieraalla maalla, ja siellä
ne tekevät heidät orjiksensa ja pite-
levät heitä pahoin neljäsatua vuotta“;

2 Moos. 12:40.

7. ja sen kansan, jonka orjiksi he
tulevat, minä olen tuomitseva“, Ju-
mala sanoi, ja sen jälkeen he läh-
teivät sieltä ja palvelevat minua Iä-
ssä paikassa“ 2 Moos. 3:12.

8. Ja hän antoi hänelle ympärileik-
kauksen liiton; ja nim Abrahamille
syntyi Isaac, ja hän ympärileikka-
si hänet kahdeksantena päivänä; ja
Isaakille syntyi Jaakob, ja Jaakobil-
le ne kaksitoista patriarkkaa.

1 Moos. 17:9 s. 21:2 s. 25:24 s. 35:29.

9. Ja patriarkat kadehtivat Josefa
ja möivät hänet Egyptiin. Mutta Ju-
mala oli hänen kanssaan

1 Moos. 37:28. 39:1 s. Ps. 105:17.

10. ja pelasti hänet kaikista hänen
ahdistuksistaan. Ja hän antoi hän-
nelle armoa ja viisautta, hänen ol-
lessaan Faraon, Egyptin kuninkaan
odessa; ja tämä pani hänet Egyptin
ja koko talonsa haltijaksi.

1 Moos. 4:14, 38 s.

11. Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin
ja Kanaanmaahan, ja suuri vaiva,
eivätkä meidän isämme saaneet ra-
vintoa mistään.

1 Moos. 41:54 s.

12. Mutta kun Jaakob kuuli Egyptis-
sä olevan jyviä, lähetti hän isäm-
me sinne ensimmäisen kerran.

1 Moos. 42:1 s.

13. Ja toisella kerralla veljet tuljet
Josefin, ja Farao sai tietää Jose-
fin sukuperän.

1 Moos. 45:3 s. 47:14.

14. Niin Josef lähetti kutsumaan
luokseen isänsä Jaakobin ja koko
sukunsa, seitsemänkymmentäviisi
henkeä.

1 Moos. 46:6. 2 Moos. 15.

15. Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli
siellä, hän ja isämme, 1 Moos. 49:33.

16. ja heidät siirrettiin Sikemiin ja
pantiin siihen hautaan, jonka Abra-
ham oli rahalla ostanut Emmorin
lapsilta Sikemissä.

1 Moos. 23:16 s. 33:19. 47:30. 50:13. Jos. 24:32.

17. Mutta sitä mukaa kuin lähestyi
aika, jolloin Jumalan Abrahamille
antama lupaus oli täyttyvä, käsvet
kansa ja lisääntyi Egyptissä,

2 Moos. 1:7 s. Ps. 105:24.

18. kunnes siellä nousi toinen kuningas, joka ei Josefista mitään tietänyt.

19. Tämä kohteli kavalasti meidän sukukuntamme ja piteli isiamme pahoin, niin että pukoitti heitä paneinaan heilleille pienet lapsensa, ettivät jäisi eloon. 2 Moos. 1:10 a.

20. Siihen aikaan Mooses syntyi, ja hän oli armas Jumalalle. Häntä elätettiin kolme kuukautta isänsä kodissa. 2 Moos. 2:2 a. Hebr. 11:23.

21. Mutta kun hänet oli pantu heille, otti Faraon tytär hänet ja kasvatti hänestä itselleen pojan.

22. Ja Moosekselle opetettiin kaikki egyptiläisten viisaus, ja hän oli voimallinen sanoissaan ja töissään.

23. Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiään, Israelin lapsia. Hebr. 11:24 a.

24. Ja nähdessään erälle heistä vääryyttä tehtävän, hän puolusti häntä ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja löi egyptiläisen kuoliinaksi.

25. Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen katensa kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sitä ymmärtäneet.

26. Seuravana päivänä hän meni heidän tykönsä, ja kun muutamat riittelivät, koetti hän saada heitä sopimaan; sanoen: 'Olettehan veljiä, miehet; miksi teette vääryyttä toisilenne?'

27. Mutta se, joka teki vääryyttä lähimmäiselleen, työnsi hänet pois ja sanoi: 'Kuka on pannut sinut meidän hallitusmieheksemme ja tuomariksemme?'

28. Ethän vain tahtone tappaa minua, niinkuin eilen tapoit egyptiläisen?'

29. Tämän puheen vuoksi Mooses pakeni ja eli muukalaisena Midianin maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi poikua. 2 Moos. 2:13. 3:1 s.

30. Ja kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, ilmestyi hänelle Sinain vuoren erämaassa enkeli palavan orjantappurapensaana liekissä.

31. Kun Mooses näki tuon näyn, niin hän ihmetteli sitä; ja kun hän meni tarkemmin katsomaan, kuului hänelle Herran ääni, joka sanoi:

32. 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Abrahamin ja Isaakin ja Jaakobin Jumala.' Niin Mooses alkoi vavista eikä tohtinut katsoa sinne.

33. Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät julastasi; sillä paikka, jossa seisot, on pyhäät maatu.'

34. Olen kyllä nähnyt kuinka kan-

saani Egyptissä kidutetaan, ja heidän huokauksensa olen kuullut, ja minä olen astunut alas päästäniään heidät; ja nyt, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.' 2 Moos. 2:24.

35. Sen Mooksen, jonka he kielsivät, sanoen: 'Kuka sinut on pannut hallitusmieheksi ja tuomariksi?' hänet Jumala lähetti sekä hallitusmieheksi että lunastajaksi, enkelin käden kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa ilmestyi.

36. Hän johdatti heidät sieltä pois ja teki ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenen vuotena. 2 Moos. 7:1 s. 33:1. Pa. 105:27.

37. Tämä on se Mooses, joka sanoi Israelin lapsille: 'Profetan, minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän veljistänne.'

38. Hän se on, joka seurakunnassa, sen ollessa erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänelle Sinain vuorella, ja oli isiemme kanssa; ja hän sai eläviä sanoja meille annettavaksi. 2 Moos. 19:3 s. 20:1 a.

5 Moos. 5:31. 32:46 s. Hebr. 4:12.

39. Mutta häntä isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessänsä Egyptiin. 4 Moos. 14:3.

40. sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme, sillä emme me tiedä mitä on tapahtunut tuolle Moosekselle, joka toi meidät Egyptin maasta.' 2 Moos. 32:1 s.

41. Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat näistä kättensä teoista. Ps. 106:19. 1 Kor 10:7.

42. Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niinkuin on kirjoitettu profettain kirjassa: 'Toitteko minulle teurasuhreja ja muita uhreja noina neljänäkymmenen vuotena erämaassa, te Israelin huonekunta? Jer. 19:13. Am. 5:25 s. Sef. 1:5.

43. Ja te kannoitte Molokin majaan ja Remfa jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä olen vievä teidät toiselle puolelle Babylonian.'

44. Todistuksen maja oli isillämme erämaassa, niinkuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt ja käsenyt sen tehtäväksi sen perikuvan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt. 2 Moos. 25:9, 40. 26:30. Hebr. 8:5.

45. Ja meidän isämme ottivat majan vastuan ja toivat sen Josuan joh-

8 Luku.

dolla niiden pakanain maahan, jotka Jumala karkoitti pois isiemme tieltä, aina Daviidin päiviin saakka.

2 Moos. 23:28. 5 Moos. 4:38. Jos. 3:3. 18:1.

46. Hän sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi rakentaa majan Jaakobin Jumalalle

2 Sam. 7:2. 1 Alk. 17:1. Ps. 132:4 s.

47. Ja Salomon rakensi Hänelle huoneen.

1 Kun. 6:1 s. 8:13.

48. Vaan ei Korkein asu käsin tehdyissä huoneissa, niinkuin profetta sanoo.

1 Kun. 8:27. Jes. 66:1. Ap. t. 17:24.

49. „Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa minun jalkaini alunen, minkälaisen huoneen te rakentaisitte minulle, sanoo Herra, tai mikä olisi leposijani oleva?

Matt. 6:34 s.

50. Eikö minun käteni ole tehnyt tätä kaikkea?

51. Te niskurit ja ympärileikkamattomat sydämestänne ja korvistanne aina te vastustatte Pyhää Henkeä — niinkuin isänne, niin tekin

2 Moos. 32:9. 33:3. 8 Moos. 26:41

Jes. 63:10. Jer. 6:10. 9:26. Luuk. 7:30.

52. Ketäpä profetoista eivät isänne vainonneet? Hehän tappoivat ne, jotka enustivat sen Vanhurskaan tulemistä; ja teistä on nyt tullut hänen petittäjäksi ja murhaajaksi,

1 Kun. 19:10. Matt. 23:30 s. Ap. t. 8:14.

53. Teistä jotka enkelien toimesta salitte lain, ettekä sitä pitäneet.

2 Moos. 19:3 s. Gal. 3:19. Hebr. 2:2.

54. Mutta kun heidän kuullivat, kirveli se heidän sydäntänsä ja he kirsittivät hänelle hampaitansa Ap. t. 5:33.

55. Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän kiinnitti katseensa taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella

Luuk. 22:69

56. ja sanoi „Katso, minä näen taivaan avoinna ja ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella.“

Room. 8:34. Hebr. 12:2.

57. Niin he huusivat kovalla äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä

58. ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat viittiansa erään Saulus nimisen nuorukaisen jalkain juureen.

5 Moos. 17:5 s. Ap. t. 22:20. Hebr. 11:37.

59. Ja kun he kivittivät Stefanusta, rukoili hän ja sanoi: „Herra Jesus, ota minun henkeni.“

Ps. 31:6. Luuk. 23:46. 1 Piet. 4:19.

60. Ja hän luskeutui polvilleen ja huusi kovalla äänellä: „Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!“ Ja sen sanottuaan hän nukkui.

Matt. 6:44. Luuk. 23:34.

Jerusalemässä nousse suuri väino. Simon

noita. Etiopialainen hoviherra kastetaan.

Ja Sauluskin oli hyväksynyt Stefanuksen surmaamisen Ja sinä päivänä nousi suuri väino Jerusalemien seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Judean ja Samarian maakuntia paits apostolit.

Ap. t. 22:26

2. Ja muutamat jumalaapelikäävätset miehet hautasivat Stefanuksen ja valittivat häntä suuresti

3. Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulkien talosta taloon ja raastaen ulos miehiä ja naisia, ja panetti heidät vankeuteen.

Ap. t. 22:4, 19. 26:10 s. Gal. 1:13.

4. Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanoo. Ap. t. 13:19.

5. Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi siellä Kristusta

Ap. t. 6:5

6. Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä mitä Filippus sanoi, kun kuulivat hänen puheensa ja näkivät ne ihmeet, joita hän teki.

7. Sillä useista, joissa oli saanaisia henkiä, ne läksivät pois huutaen kovalla äänellä, ja monta halvauttua ja rampaa parannettiin.

Merk. 16:17

8. Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

9. Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon joka harjoitti noituutta ja hurmasi Samarian kansaa, sanoen olevansa jokin suuri,

10. ja hänen jällessään juoksivat kaikki, pienimmästä suurimpaan, ja sanoivat: „Tämä on Jumalan voima, jota kutsutaan suureksi.“

11. Ja he juoksivat hänen jällessään sen vuoksi, että hän kauan aikaa noituuksillaan oli hurmannut heitä.

12. Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan vallakunnasta ja Jesuksen Kristuksen nimestä, niin he kastattivat itsensä, sekä miehet että naiset.

13. Ja Simon itsekini uskoi, ja kun oli saanut kästeen, seuraili hän Filippusta; ja nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja tapahtuvan, hän hämmästyi.

14. Mutta kun Jerusalemissa olevat apostolit kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähtivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen.

15. Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestännsä, että he saisivat Pyhän Hengen;

16. sillä hän ei ollut vielä laskeutunut kenenkään päälle heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jesuksen nimeen. Ap. t. 10:2.

17. Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen. Ap. t. 10:6.

18. Mutta kun Simon näki, että kenen päälle apostolit panivat kätensä, sille annettiin Pyhä Henki, tarjosi hän heille rahaa.

19. ja sanoi: „Antakaat minullekin tuo valta, että kenenkää päälle käteni panen, se saa Pyhän Hengen.”

20. Mutta Pietari sanoi hänelle: „Menkөөt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa. Matt. 10:8.

21. Ei sinulla ole osaa eikä erää tähän sanaan, sillä sydämmesi ei ole oikea Jumalan edessä. El. 5:5.

22. Tee siis parannus ja käänny täällä pahuudestasi ja rukoile Herraa, että sydämmesi ajatus annettaisiin sinulle anteeksi. 2 Tim. 2:25.

23. Sillä minä näen sinun olevan läynnä katkeraa sappea ja kiinni vääryyden siteissä.” Hebr. 12:15.

24. Niin Simon vastasi ja sanoi: „Rukoilkaat te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä olette sanoneet.”

25. Ja kun he olivat todistaneet mahdollisesti ja puhuneet Herran sanaa, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä.

26. Mutta Filippukselle puhui Herran enkeli, sanoen: „Nouse ja mene etelään päin, sille tielle, joka vie Jerusalemistä alas Gasaan ja on autio tie.”

27. Ja hän nousi ja läksi. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan

Pa. 68:32. Ser. 3:10.

28. ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki Jesaja profettaa.

29. Niin Henki sanoi Filippukselle: „Käy lähemmä ja seuraa noita vaunuja.”

30. Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan Jesaja profettaa ja sanoi: „Ymmärrätkö myös mitä luet?”

31. Niin hän sanoi: „Kuinka voisin ymmärtää, kun ei kukaan minua opeta?” Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istumaan viereensä.

32. Ja se raamatunpaikka, jota hän luki, oli tämä: „Niinkuin lammas hän viedään teurastettavaksi; ja niin-

kuin karitsa keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei hänkään suutensa avaa. Jus. 53:7 s.

33. Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka voi kuvaila hänen sukuaan? Sillä hänen elämänsä siirretään poismaan päältä.”

34. Ja hoviherra kysyi Filippukselta, sanoen: „Minä pyydän sinua, sano minulle: kenestä profetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?”

35. Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jesuksesta.

36. Ja matkustaessaan tietä myöten he tulivat veden luo; ja hoviherra sanoi: „Katso, tuossa on vettä. Mikä estää kastamasta minua?”

37. Niin Filippus sanoi hänelle: „Jos uskot koko sydämmestäsi, niin se tapahtukoon.” Hän vastasi ja sanoi: „Minä uskon, että Jesus Kristus on Jumalan Poika!”

Matt. 16:16. Mark. 16:16.

38. Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi hänet.

39. Ja kun he olivat astuneet vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt; vaan hän jatkoi matkaansa iloiten. 1 Kun. 15:12. 2 Kun. 2:16.

40. Mutta Filippus tavattiin Asotissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan. Ap. t. 21:8.

9 Luku.

Sauluksen kääntymys. Eneas parannetaan. Tabita herätetään kuolleista.

Mutta Saulus puhki yhä uhkaa ja murhaa Herran opeuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papia luo

Ap. t. 7:58. Gal. 1:13. 1 Tim. 1:13.

2. ja pyysi häneltä kirjoitettua Damaskon synagogille, että kenen hän tätä tietä vaeltavan joko miehen tai naisen löytääkin, sen saakoon hän tuoda sidottuna Jerusalemiin.

Ap. t. 18:26 s. 19:23.

3. Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä leimahti hänen ympärillään valo taivaasta; 1 Kor. 15:8 a.

4. ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: „Saul, Saul, miksi vainoat minua?” Luuk. 10:18.

5. Hän vastasi: „Kuka olet, Herra?” Ja Herra sanoi: „Minä olen Jesus, jota sinä vainoat.”

6. Mutta nouse ja mene kaupunkiin.

niin sinulle sanotaan mitä sinun on tekeminen."

7. Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssaan, seisovivat mykistyneinä; he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät keitä nähneet.

8. Niin Saulus nousi maasta, mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon.

9. Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut.

10. Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: „Ananias!“ Hän vastasi: „Katso, tässä olen, Herra.“

11. Niin Herra sanoi hänelle: „Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaisista miehistä. Sillä katso, hän rukoilee; 12. ja hän on nähnyt näyssä miehen, nimeltä Ananias, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päälleen, että hän saisi näkönsä jälleen.“

13. Ananias vastasi: „Herra, olen kuulut monelta tuosta miehestä, kuinka paljon pahaan hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa;

14. ja täällä hänellä on ylipapella saamansa valta vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat.“

15. Mutta Herra sanoi hänelle: „Mene, sillä minulle hän on valittu ase kantamaan nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.“

Room. 1:5. Gal. 2:7 e. 1 Tim. 2:7.

16. Sillä minä tähden näyttäähän hänelle kuinka paljo hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden.“

Ap. t. 20:28. 2 Kor. 11:28 a.

17. Niin Ananias läksi ja meni huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: „Saul, veljeni! Herra Jesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit, lähetti minut, että saisit näkösi jälleen ja täytyisit Pyhällä Hengellä.“

18. Ja heti putosi hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja kastatti itsensä.

19. Ja nautittunaa ruokaa hän voimistui.

Ja Saulus oli opetuslasten seurassa Damaskossa muutamia päiviä.

20. Ja saarnasi kohta synagogissa Jesusta todistaen, että hän on Jumalan Poika.

21. Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: „Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tahtoi hävittää ne, jotka huutavat avuksi tätä nimeä? Ja eikö hän tullut tänne si-

tä varten, että veisi ne sidottuina ylipappien käsiin?“

Ap. t. 8:3.

22. Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja pani Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle, näyttäen toteen, että Jesus on Kristus

Ap. t. 18:28.

23. Ja jonkun ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvooa tappaaksensa hänet.

Ap. t. 23:12.

24. Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi.

2 Kor. 11:32.

25. Mutta opetuslapset ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin läpi ja laskivat alas korissa.

26. Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet; että hän oli opetuslapsi.

Gal. 1:18.

27. Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien luo ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti saarnannut Jesuksen nimeen.

28. Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja saarnasi rohkeasti Herran nimeen.

29. Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappaa häntä.

30. Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan, ja lähettivät hänet sieltä Tarsoon.

Ap. t. 11:25.

31. Niin oli nyt seurakunnalla koko Judenssa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelvossa ja lisääntyi Pyhän Hengen elvyttävästä vaikutuksesta.

32. Ja tapahtui, että Pietari, vaeltatessaan kaikkialla, tuli myöskin niiden pyhien luo, jotka asuivat Lydadassa.

33. Siellä hän tapasi erään miehen, nimeltä Eneas, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu.

34. Ja Pietari sanoi hänelle „Eneas, Jesus Kristus parantaa sinut; nouse ja järjestä itse vuoteesi!“ Ja heti hän nousi.

35. Ja kaikki Lyddan ja Saronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran tykö.

36. Mutta Jopessa oli eräs nais-opetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikkaksi on Dorkas; hän teki paljon hyvää ja antoi runsaasti almuja.

37. Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat ylisaliin.

38. Ja koska Lydda oli lähellä Joppaa, ja kun opetuslapset kuulivat Pietarin olevan siellä, lähettivät he kaksi miestä hänen tykönsä pyytämään, että hän viivyttelemättä tulisi heidän tykönsä.

39. Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Ja hänen sinne saavuttuaan, he veivät hänet ylisaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen tykönsä ikien ja näytellen hänelle ihokkaita ja viittoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssaan.

40. Mutta Pietari käski kaikkien poistua ja laskeusi polvilleen ja rukooli; ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: „Tabita, nouse ylös!“ Niin hän avasi silmänsä, ja kun hän näki Pietarin, nousi hän istumaan.

41. Ja Pietari ojensi hänelle käteensä ja nosti hänet seisomaan, ja kutsui sisäänsä pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä.

42. Ja se tuli tiedoksi kautta koko Jopen, ja monet uskoivat Herraan.

43. Ja Pietari viipyi Jopessa useita päiviä erään nahkuri Simonin luona.

10 Luku.

Kornelius kääntyy ja kastetaan.

Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäällikkö niin kutsutussa italialaisessa sotaväen osastossa.

2. Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkäävä ihminen koko perhekuriansa kanssa ja antoi paljon almuja kansalle ja rukooli alati Jumalaa.

3. Hän näki selvästi näyssä noin yhdeksännellä tunnilla päivästä Jumalan enkelin, joka tuli sisäänsä hänen tykönsä ja sanoi hänelle: „Kornelius!“

4. Niin tämä kiinnitti katseensa häneen, ja sanoi peljästyksissään: „Herra, mikä on?“ Enkeli sanoi hänelle: „Sinun rukoukset ja almuksi ovat nousseet Jumalan tykö ja ovat hänen muistossaan.“

5. Niin lähehti nyt miehiä Joppen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan;

6. hän majaillee erään nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla.“ Ap. t. 9:48.

7. Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijansa ja erään Jumalaa pelkääväisen sotamiehen nistää, jotka alati olivat hänen luonaan.

8. ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen.

9. Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kau-

punkia, nousi Pietari noin kuudentunnin vaiheella katolle rukoukseen.

10. Ja hänen tuli nälkä ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui horrokseen;

11. ja hän näki taivaan avoimena ja astian, ikäänkuin suuren liinavaatteen, tulevan alas ja neljästä kulmastaan lasketavan maahan.

12. Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.

13. Ja hänelle sanoi ääni: „Nouse, Pietari, teurasta ja syö!“

14. Mutta Pietari sanoi: „En suinkaan, Herra; sillä en ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaita.“ 3 Moos. 11:4 s. Hes. 4:14.

15. Ja taas puhui ääni hänelle toistamiseen: „Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.“ Matt. 15:11. Room. 14:14. 1 Tim. 4:4.

16. Tämä tapahtui kolme kertaa; siten astia heti otettiin ylös taivaasen.

17. Ja kun Pietari mielessään mietti, eikä päässyt selville siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisovalt portilla Ap. t. 11:11 s.

18. ja tiedustelivat kovalla äänellä, majailiko siellä Simon, lisänimeltä Pietari.

19. Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: „Katso, kolme miestä kysyy sinua;“

20. nouse siis, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt.“

21. Niin Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: „Katso, minä olen se, jota etsitte; mitä varten olette tulleet?“

22. He sanoivat: „Sadanpäällikkö Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkäävä ihminen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyytänyt enkeliltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa kuullakseen mitä sinulla on hänelle sanottavaa.“

23. Niin hän kutsui heidät sisäänsä ja piti heitä vierinaan.

Seuraavana päivänä Pietari nousi ja läksi heidän kanssaan, ja muutamat veljet Jopesta seurasivat hänen mukanaan.

24. Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan, ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.

25. Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan

ja heittäytyi hänen jalkainsa juureen ja kumarsi häntä.

26. Mutta Pietari nosti hänet ylös, sanoen: „Nouse; minäkin olen ihminen.“ Ap. t. 14:15. Ilm. 19:10. 22:8s.

27. Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta kooliua.

28. Ja hän sanoi heille: „Te tiedätte, että on luvaton ja juutalaisen miehen seurustella muukalaisen kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi.“ 2 Moos. 23:32s.

5 Moos. 7:3. 10:19. Joh. 4:9. Ap. t. 11:3.

29. Senpätähden minä vastaan sanomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten olette minut noutaneet?”

30. Ja Kornelius sanoi: „Neljä päivää sitten juuri tähän aikaan päivästä minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä tunnilla, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa

31. ja sanoi: „Kornelius, rukouksesi on kuultu ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.

32. Lähetä siis Joppeen ja kutsu luoksesi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan: hän majallee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.“

33. Sentähden minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä leit hyvin, kun tulti. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaikki, mitä Herra on käskenyt sinulle.“

34. Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: „Nyt minä totuudessa käsittän, ettei Jumala katso ihmisen muotoon,

5 Moos. 10:17. 1 Sam. 16:7. 2 Aik. 19:7.

Room. 2:11. Gal. 2:6. Ef. 6:9. Kol. 3:25.

35. vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen.

Jes. 56:6s. Ap. t. 15:9. Room. 10:12.

36. Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen rauhaa Jesuksen Kristuksen kautta, joka on kaikkien Herra,

1 Kor. 8:8. Ef. 2:14. Kol. 1:20.

37. sen sanan, joka on kautta koko Judean, alkaen Galileasta, levinnyt sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte; Luuk. 4:14.

38. te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voinut tehdä Jesuksen nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaamat; sillä Jumala oli hänen kanssaan. Jes. 61:1. Matt. 3:16. Luuk. 4:18.

39. Ja me olemme kaiken sen todistajia, mitä hän teki Juutalaisten maus-

sa ja Jerusalemissa; ja hänet he myös ripustivat puuhun ja lappoivat.

Joh. 15:27. Ap. t. 2:23. 5:32.

40. Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen näkyvässä muodossa ilmestyä,

41. ei kaikelle kansalle, vaan meillemme. Jumalan ennen valitsemille todistajille, jotka söimme ja joimme hänen kanssaan sen jälkeen kun hän oli noussut kuolleista.

Luuk. 24:30. Job. 21:10. Ap. t. 13:31. 1 Kor. 15:5.

42. Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on määrännyt elävien ja kuolleiden tuomariksi.

Joh. 5:22. Ap. t. 17:31.

Room. 14:10. 2 Kor. 5:10. 2 Tim. 4:1. 1 Piet. 4:5.

43. Hänestä kaikki profetat todistavat, että jokulnen, joka uskoو häneen, sau synnit anteeksi hänen nimensä kautta.“ Jer. 31:34. Mik. 7:18.

Sak. 13:1. Room. 10:10s. 1 Joh. 2:12.

44. Kun Pietari vielä näitä puhui, laskeusi Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.

45. Ja kaikki ne uskovaiset ympärileikkauksesta, jotka olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodattettiin pakanoitteinkin päälle,

46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielellä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari sanoi: Mark. 16:17. Ap. t. 2:4.

47. „Ei kukaan sauttane kielteä kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen samoin kuin mekin?“ Ap. t. 15:8s.

48. Ja hän käski kastaa heidät Jesuksen Kristuksen nimeen. Niin he pyysivät häntä vilpymäänsiellämuutamia päiviä.

11 Luku.

Pietari puolustaa Jerusalemissa pakanoitteiden kastamista. Kristillinen seurakunta Antiokiassa. Agnubus ennustaa.

Ja apostolit ja ympäri Judeaa olevat veljet kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.

2. Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, rupesivat ne, jotka ympärileikkauksesta olivat, riitelemään hänen kanssaan,

3. sanoen: „Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa.“ Ap. t. 10:28.

4. Niin Pietari rupesi puhumaan ja kertoi heille asiat järjessänsä ja sanoi:

5. „Olin Jopen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin horrokaisissa ollessani näyn: tuli alas astia,

ikäänkuin suuri liinavaate, joka neljästä kulumastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli ihan minun luokseni.

Ap. t. 10:10 a.

6. Ja kun minä katsoin ja tarkastin sitä, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.

7. Ja minä myös kuulin äänen sanovan minulle: „Nouse, Pietari, teurasta ja syö.“

8. Mutta minä sanoin: „En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan suuhuni tullut.“

9. Niin puhui ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: „Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi.“

10. Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen.

11. Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä, jossa olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun tyköni.

12. Ja Henki sanoi minulle, että menisin arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä läksivät kanssani. Me menimme sen miehen taloon,

13. ja hän kertoi meille kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: „Lähetä Joppeen noutamaan Simonia, jota myös Pietariksi kutsutaan; Ap. t. 10:3.“

14. Hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, sinä ja koko sinun perhekuntasi.“

15. Ja kun minä rupesin puhumaan, laskeusi Pyhä Henki heidän päällensä niinkuin alussa meidänkin päällemme.

Ap. t. 2:4. 10:44.

16. Silloin minä muistin Herran sanan, kuinka hän sanoi: „Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä.“ Matt. 3:11. Mark. 1:8.

Luuk. 8:16. Joh. 1:26. Ap. t. 1:5.

17. Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä estämään Jumalaa?“

18. Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa, sanoen: „Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi.“

Ap. t. 18:47. 14:27.

19. Ja ne, jotka olivat hajaantuneet sen sorron vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.

Ap. t. 8:1 s.

20. Mutta heidän joukossaan olivatkin muutamina kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan, puhuivat kreikkalaisillekin ja juhlistivat evankeliumia Herrasta Jesuksesta.

21. Ja Herran käsi oli heidän kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka uskoi ja kääntyi Herran tykö.

22. Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin seurakunnan korviin, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan.

23. Ja kun hän saapui sinne ja näki Jumalan armon, ihastui hän ja kehoitti kaikkia sydämmen päätöksellä pysymään Herrassa.

24. Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja paljo kansaa liittyi vieläkin Herraan.

25. Niin hän läksi Tarsoon etsimään Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt, toi hän hänet Antiokiaan.

26. Ja he olivat yhdessä kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja paljo kansaa sai heiltä opetusta, ja Antiokiassa ruvettiin opetuslapsia ensiksi nimitämään kristityiksi.

27. Siihen aikaan tuli profettoja Jerusalemissa Antiokiaan.

28. Ja eräs heistä, nimeltä Agabus, nousi jallimaisi Hengen kautta, että oli tuleva suuri nälkä kaikkeen maailmaan; ja se tulikin Klaudiuksen aikana.

Ap. t. 21:10.

29. Niin opetuslapset päättivät kukin varojensa mukaan lähettää avustusta Judeassa asuville veljille.

Room. 15:25 s. 1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:4. Gal. 2:10.

30. Ja niin he tekivätkin ja lähettivät sen vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen kätten kautta. Ap. t. 12:26.

12 Luku.

Herodes mestauttaa Jaakobin ja vangittuttaa Pietarin. Herodes kuolee.

Siihen aikaan kuningas Herodes otatti muutamina seurakunnasta kiinni rääkätäkseen heitä.

2. Ja hän mestautti miekalla Jaakobin, Johanneksen veljen.

3. Ja kun hän näki sen olevan juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi vangittutti vielä Pietarinkin. Silloin oli happamattoman leivän juhla.

4. Ja olettuaan hänet kiinni, hän pani hänet vankilaan ja jätti hänet neljän nelimiehisen sotilasvahdin varjottavaksi, aikoen päästänsä jälkeen asettaa hänet kansan eteen.

5. Niin pidettiin siis Pietaria vankilassa; mutta seurakunta rukoili herkeämättä Jumalaa hänen edestään.

Matt. 18:19. Jaak. 6:16.

6. Ja yöllä sitä päivää vasten, jolloin

Herodeksella oli alkomus viedä hänet esille, nukkui Pietari kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vahdit vartioivat oven edessä vankilaa.

7. Ja katso, hänen vieressään seiso Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli kosketti Pietaria kylkeen ja herätti hänet, sanoen: „Nouse nopeasti!“ Ja kahleet putosivat hänen käsistään. Ap. t. 5:19.

8. Ja enkeli sanoi hänelle: „Vyöytä itsesi ja sido kenkäsi jalkaasi.“ Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: „Heitä viitta hartioillesi ja seura minua.“

9. Ja Pietari läksi ja seurasi häntä, mutta ei tietänyt, että se, mikä tapahtui enkelin toimesta, oli totta, vaan luuli näkevänsä näyn.

10. Ja he kuljivat läpi ensimmäisen vartion ja toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja he menivät ulos ja kuljivat eteenpäin muuatta katua; ja yhtäkkiä enkeli erkanä hänestä.

Ap. t. 16:26.

11. Kun Pietari tointui, sanoi hän: „Nyt minä totisesti tiedän, että Herran lähetti enkelinsä ja pelasti minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä Jundan kansa odotti.“ Hebr. 1:14.

12. Ja tultuaan tajuihinsa hän meni Marian, Johannesen äidin taloon, sen Johannesen, jota myös Markukseksi sanottiin. Siellä oli monta koolia rukoilemassa. Ap. t. 13:5. 15:37.

13. Ja kun Pietari kolkutti porttikäytävän ovea, tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode, kuulemaan kuka sielä oli;

14. Ja tunnuttuaan Pietarin äänen hän ihastui niin, ettei tullut avanneeksi ovea, vaan juoksi sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.

15. He sanoivat hänelle: „Sinä houtraat.“ Mutta hän vakuutti niin olevan, kuin oli sanonut. Niin he sanoivat: „Se on hänen enkelinsä.“

16. Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät.

17. Niin hän viittasi kädellään heitä väkensämaan ja kertoi heille kuinka Herran oli vienyt hänet ulos vankilasta, ja sanoi: „Ilmoittakaat tämä Jaakobille ja veljille.“ Ja hän läksi pois ja meni toiseen paikkaan.

18. Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.

19. Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tuiki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi.

Sitten hän meni Judeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

20. Ja Herodes oli vihoissaan Tyrolaisille ja Sidonilaisille. Mutta he tulivat yksistä tuumin hänen tykönsä, ja suostuttuaan puolelleen Blautuksen, kuninkaan kamaripalvelijän, he anovivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta.

21. Niin Herodes määrättynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen,

22. niin kansa huusi: „Jumalan ääni tämä on, eikä ihmisen!“ Hee. 23:3.

23. Mutta heti löi hänet Herran enkeli, sen vuoksi ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

24. Mutta Jumalan sana kuskvoi ja levisi. Jes. 55:11. Ap. t. 6:7. 19:20. Kol. 1:6.

25. Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemlista, sittenkun olivat vieneet perille avustuksen, ja toivat sieltä mukanaan Johannesen, jota myös Markukseksi kutsuttiin. Ap. t. 11:29 t.

13 Luku.

Barnabas ja Paavali lähtevät Antiokiasta saarnaamaan evankeliumia pakanalle.

Paavali Pisidian, Antiokiassa.

Ja Antiokian seurakunnassa oli profettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigerkiksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, Herodes neljänruuhittaan kasvattikumppani, ja Saulus.

Ap. t. 11:27. Room. 16:21.

2. Ja kun nämä Herraa palvelivat ja paastosivat, sanoi Pyhä Henki: „Eroittakaat minulle Barnabasta ja Saulus siihen työhön, johon olen kutsunut heidät.“ Ap. t. 9:15. Room. 1:1.

Gal. 1:15. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

3. Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja päästivät heidät menemään.

Ap. t. 6:6. 14:23.

4. Niin he, Pyhän Hengen lähettämät, menivät Seleukiiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.

5. Ja tultuaan Salamiin, he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogaissa, ja heillä oli myös mukanaan Johannes palvelijana. Ap. t. 12:12.

6. Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profetan, jonka nimi oli Barjeesus.

7. Hän oli käskynhaltijan Sergius Pauluksen, älykkään miehen luona. Tämä kutsui Barnabaan ja Sauluk-

sen luokseen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8. Mutta Elymas eli noita - sillä se on hänen nimensä merkitys - vastusteli heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9. Niin Saulus, jota myös Paavali kutsutaan, täynnä Pyhää Henkeä kiinnitti katseensa häneen.

10. Ja sanoi: „Oi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kaikkea konnuutta täynnä, sinä perkeleen lapsi, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääntelemästä Herran suoria teitä? I Joh. 3:3.

11. Ja nyt, katso Herran käsi on päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa johonkin aikaan.“ Niin peitti hänet heti synkeys ja pimeys, ja hän käveli ympäri ja etsi taluttajaa.

12. Kun nyt käskynhaltija näki mitä oli tapahtunut, niin hän uskoi ja oli ihmeissään Herran opista.

13. Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.

Ap. t. 15:7.

14. Mutta he vaelsivat Pergestä Antiochiaan ja saapuivat Pisidian Antiochiaan; ja he menivät synagogaan sabbatinpäivänä ja istuivat.

15. Ja sittenkun lakia ja profetioja oli luettu, lähettivät synagogan esimiehet sanomaan heille: „Miehet ja veljet, jos teillä on jotakin kehoituksen sanaa kansalle, niin puhukaat.“

Luuk. 4:16 a.

16. Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: „Israelin miehet ja te muut, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaat!

17. Kansamme Israelin Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansamme heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maalla ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella

2 Moos. 6:8. 18:14.

18. ja kärsi heidän tapojaan lähes neljäkymmentä vuotta erämaassa

2 Moos. 16:8. 4 Moos. 14:34. Ps. 95:10.

19. ja hävitti seitsemän kansaa Kanaanmaasta ja jakoi niiden maan heille perinnöksi.

5 Moos. 7:1. Jos. 14:1 s. Ps. 78:55.

20. Tämä kaikki tapahtui noin neljänsadanviidenkymmenen vuoden kuluessa. Sen jälkeen hän antoi heille tuomareita Samuel profettaan saakka.

Tuom. k. 1 Sam. 8:20.

21. Ja sitten he anoivat kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kisin pojan, Benjaminin sukukuntaa olevan

michen; näin kului neljäkymmentä vuotta. 1 Sam. 8:5. 9:16. 10:21. Hes. 13:11.

22. Ja hän pani hänet viralta ja herätti heille kuninkaaksi Davidin, josta hän myös todisti ja sanoi: „Minä olen löytänyt Davidin, Jessen pojan, sydämmeni mukaisen miehen, joka on tekevä kaikki, minkä tahdon.“

1 Sam. 13:14. 16:1 s. 2 Sam. 2:4. Ps. 89:20 s.

23. Tämän jälkeisistä Jumala on lupauksensa mukaan herättänyt Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,

3 Sam. 7:12. Ps. 132:11. Jes. 11:1. Jer. 23:5.

Hes. 34:23. Matt. 1:3 s.

Luuk. 1:27. Ap. t. 2:30. Room. 1:3.

24. sittenkun Johannes ennen hänen esiintymistään oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle. Mal. 3:1. Matt. 3:1 s.

Mark. 1:2 s. Luuk. 3:3 s. Joh. 1:23 s. Ap. t. 19:4.

25. Ja kun Johannes oli päättämässä elämänsä juoksun, sanoi hän: „En minä ole se, joksi minua luulette; mutta katso, minun jälkeeni tulee se, jonka kenkiä en ole arvoinen päästämään hänen jalastaan.“

26. Miehet ja veljet, te Abrahamin suvun lapset, ja te muut, jotka Jumalaa pelkätte, meille tämän pelastuksen sana on lähetetty.

Matt. 10:3. Ap. t. 8:36.

27. Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet Jeesusta, niin he tuomitsessaan hänet myös toteuttivat profettain sanat, joita kunakin sabbatina luetaan;

Joh. 16:3. Ap. t. 8:17. 1 Kor. 2:9.

28. ja vaikka eivät löytäneet hänessä mitään kuoleman syytä, anoivat he Pilatukselta, että hänet surmataisiin.

Matt. 27:20.

Mark. 15:11. Luuk. 23:18. Joh. 19:3. Ap. t. 3:13 s.

29. Ja kun olivat täyttäneet kaikki, mitä hänestä oli kirjoitettu, ottivat he hänet alas puusta ja panivat hautaan. Matt. 27:50. Mark. 15:46. Joh. 19:30.

30. Mutta Jumala herätti hänet kuolleista. Ap. t. 2:24 s.

31. Ja hän näyttäytyi useina päivinä niille, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat hänen todistajansa kansan edessä. Matt. 28:9 s. Mark. 16:8 s. Luuk. 24:3 s. Joh. 20:19 s. Ap. t. 1:3. 1 Kor. 15:5 s.

32. Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isillemme antamansa lupauksen täyttänyt heidän lapsilleen, herättäen meille Jeesuksen,

1 Moos. 3:15. 22:18. 26:4. 5 Moos. 16:16 s.

Jos. 4:2. 7:14. 9:5. Jer. 23:5. 33:14 s.

Hes. 34:23. 37:24. Dan. 9:24 s. Ap. t. 26:8.

Room. 4:13. Gal. 3:16.

33. Niinkuin myös toisessa psalmis-
sa on kirjotettu: „Sinä olet minun
Poikani, tänäpäivänä minä sinut syn-
nytin.“ Pa. 2:7. Hebr. 6:5.

34. Ja että hän herätti hänet kuol-
leista, niin ettei hän enää palaa kuol-
lonalaisuuteen, siitä hän on näin sa-
nonut: „Ne pyhät ja lujat Davidin
saumat armolopaukset täytän minä
teille.“ Jes. 56:3.

35. Sentähden hän myös eräissä toi-
sessa psalmissa sanoo: „Et sinä sailli
pyhäsi nähdä häviötä.“

Pa. 16:10. Ap. t. 2:27 a.

36. Sillä kun David oli aikansa
Jumalan tahtoa palveluit, nukkui
hän ja pantiin isiensä tykö ja näki
häviön; 1 Kun. 2:10. Ap. t. 2:29.

37 mutta se, jonka Jumala herätti,
hän ei nähnyt häviötä.

38. Olkoon siis teille tiettävä, mie-
het ja veljet, että nähen kauttaan ju-
listetaan teille syntien anteeksi-anta-
mus, Luuk. 24:47. Ap. t. 10:43. 1 Joh. 2:12.

39. Ja että jokainen, joka uskoo, tu-
lee hänessä vanhurskaaksi, päi-
sten kaikesta, josta ette voineet vanhurs-
kaantua Mooseksen lain kautta.

Jes. 53:11. Hab. 2:4.

Room. 3:24 s. 8:3. 10:4. Gal. 2:16. Hebr. 7:19.

40. Kavahtakaat siis, ettei teitä koh-
taase, mikä on puhuttu profetoissa:
41. „Katsokaat, te ylönskatsojat, ja
ihmetelkääät ja hävitkääät; sillä teon
minä teen teidän päiwinänne, teon,
jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi
teille.“ Hab. 1:5.

42. Kun he läksivät ulos, pyydettiin
heitä puhumaan näitä asioita seu-
raavanakin sabbattina.

43. Kun synagogasta hajaannuttiin,
seurasivat monet juutalaiset ja juma-
laapelkääväiset käännynnäiset Paavali
ja Barnabasta, jotka puhuivat
heille ja kehittivät heitä pysymään
Jumalan armossa. Ap. t. 11:23. 14:22.

44. Ja seuraavana sabbattina lähes
koko kaupunki kokoontui kuule-
maan Jumalan sanaa.

45. Mutta kun juutalaiset näkivät
kansanjoukot, tulivat he kiikkoa täy-
teen ja väittivät vastaan Paavalin pu-
heita ja herjasivat. Ap. t. 6:17.

46. Silloin Paavali ja Barnabas roh-
kaisivat mielensä ja sanoivat: „Teille
oli Jumalan sana ensiksi puhut-
tava; vaan koska te lykkääte sen luo-
tanne ja katsotte itsenne arvoittomik-
si ijankaikkiseen elämään, niin kutso,
me käännymme pakanain puoleen.
5 Moos. 32:21. Jes. 55:5. Mat. 8:11. 10:6. 21:43.
Ap. t. 3:25 a. 18:6. 28:28. Room. 1:16.

47. Sillä näin Herra on meitä käs-
kenyt: „Minä olen punnut sinut pa-

kanain valoksi, että olisit pelastuk-
seksi maan ääriin saakka.“

Jes. 42:6. 49:6. Luuk. 2:31 a.

48. Ja sen kuuleessaan pakanat illoi-
sivat ja ylistivät Herran sanaa ja us-
kolvat, kaikki, joiden oli suotu pää-
tä ijankaikkiseen elämään.

Room. 8:29 a.

49. Ja Herran sana levisi kautta ko-
ko maakunnan.

50. Mutta juutalaiset yllyttivät yh-
häisiä jumalaapelkääväisiä naisia ja
kaupungin ensimmäisiä miehiä, ja
nostivat vainon Paavalia ja Barna-
basta vastaan ja ajoivat heidät pois
alueiltaan. 2 Tim. 3:11.

51. Niin he pudistivat tomon jalois-
taan heitä vastaan ja menivät Iko-
nioon.

Mat. 10:14. Mark. 6:11. Luuk. 9:5. Ap. t. 13:8.

52. Ja opetuslapset tulivat Iloja ja Py-
hää Henkeä täyteen. Ef. 6:18.

14 Luku.

Paavali ja Barnabas Ikoniossa, Lystrassa
ja Derbessä.

Ja Ikoniossa tapahtui, että he samoin
J menivät juutalaisten synagogaan
ja puhuivat niin, että suuri joukko
sekä juutalaisia että kreikkalaisia us-
kol. Ap. t. 11:21.

2. Mutta ne juutalaiset, jotka eivät
uskoneet, yllyttivät ja ärsyttivät pa-
kanain mieltä veljiä vastaan.

3. Niin he oleskelivat siellä kauan
aikaa ja puhuivat rohkeasti, luo-
tanen Herraan, joka todisti armonsa
sanan puolesta, antaen tapahtua tun-
nustekoja ja ihmeitä heidän kauttensa
kautta. Mark. 16:20. Ap. t. 19:11. Hebr. 2:4.

4. Ja kaupungin väestö jakaantui,
toiset olivat juutalaisten puolella, toi-
set taas apostolien puolella.

5. Mutta kun pakanat ja juutalaiset
hallitusmiehineen, olivat yllyttämässä
pahoimpitelemään ja kivittämään
heitä, 2 Tim. 3:11.

6. ja he sen huomasivat, pakkoivat
he Lykaonian kaupunkien, Lys-
traan ja Derbeen, ja niiden ympä-
ristöön; Mat. 10:23.

7. jasiellä he julistivat evankeliumia.

8. Ja Lystrassa oli mies; hervojen
jaloistaan ja rampa syntymästään
saakka, joka istui eikä ollut koskaan
kävellyt. Ap. t. 13:22.

9. Hän kuunteli Paavalin puhetta, ja
kun Paavali kiinnitti katseensa hä-
neen ja näki hänellä olevan uskoa
tullakseen terveeksi. Mat. 9:23.

10. sanoi hän kovalla äänellä: „Nou-
se suoraksi jaloillesi!“ Ja hän kavahti
ylös ja käveli. Jes. 35:6.

11. Kun kansa näki miuki Paavali

oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat Lykaonian kielellä: „Jumalat ovat ihmis-haahmossa laskeutuneet alas meidän luoksemme.“ Ap. t. 28:6.

12. Ja he kutsuivat Barnabasta Jupiteriksi, mutta Paavaliala Mercuriukseksi, koska hän oli se, joka puhui.

13. Ja kaupungin edustalla olevan Jupiterin pappi toi härkkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi uhrata väkijoukon kanssa.

14. Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos kansanjoukkoon, huusivat

15. ja sanoivat: „Miehet, miksi te tätä teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä puuttuvaisia kuin te, ja julistamme teille evankeliumia, että kääntymisitte noista turhanpäiväisistä elävän Jumalan tykö, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä niissä on. 1 Moos. 1:1. Ps. 124:8. 146:6. Ap. t. 10:26. 1 Tess. 1:9. Ilm. 14:7.

16. Menneiden sukupolvien aikoina hän on antanut kaikkien pakanain vaeltaa heidän omia teitään; Ps. 81:18. Ap. t. 17:30.

17. ja kuitenkin hän ei ole ollut todistamatta itsestään, kun on tehnyt teille hyvää antaessaan teille taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja ja ravitessaan sydämmenne ruualia ja ilolla.“ Ps. 65:10 s. 104:27 s.

Jer. 5:24. Matt. 5:45. Room. 1:20.

18. Ja näin puhuen he löin tuskin saivat kansan hillityksi uhraamasta heille.

19. Mutta sinne tuli Antiokiasta ja Ikonioista juutalaisia, ja he saivat kansan suostutetuksi puolelleen ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet ulkopuolelle kaupunkia, luullen hänet kuolleeksi. 2 Kor. 11:26. 2 Tim. 3:11.

20. Mutta kun opetuslapset olivat kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana päivänä hän läksi Barnabaan kanssa Derbeen.

21. Ja julistettuaan evankeliumia sinä kaupungissa ja saatuaan monet kääntymään opetuslapsiksi, he palasivat Lystraan ja Ikonioon ja Antiokiaan

22. ja vahvistivat opetuslasten sielua ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: „Monen ahdistuksen kautta tulee meidän mennä sisälle Jumalan valtakuntaan.“ Matt. 10:38. 16:24. Ap. t. 11:23. 18:43. Room. 8:17. 1 Tess. 3:3. 2 Tim. 3:12.

23. Ja kun kussakin seurakunnassa olivat valinneet heille vanhimmat, niin he rukouksen ja paastoten jätti-

vät heidät sen Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.

Ap. t. 1:28. 6:6. 13:3. Tiit. 1:5.

24. Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliiaan;

25. ja julistettuaan sanaa Pergessä, he menivät Attaliaan.

26. Ja sieltä he purjehtivat Antiokiiaan, josta olivat lähteneet annettuina Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka olivat suorittaneet. Ap. t. 13:2 s.

27. Ja sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat kuinka paljon Jumala oli tehnyt ollen heidän kanssaan, ja että hän oli avannut pakanaille uskon oven. Ap. t. 15:4 s. 21:19. 1 Kor. 16:9. 2 Kor. 2:12.

28. Ja he viettivät melkoisen ajan opetuslasten seurassa. Ap. t. 15:35.

15 Luku.

Apostolien kokous Jerusalemissa, Paavali lähtee Silaan kanssa evankeliumia julistamaan.

Ja Judeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: „Ellette ympärileikkautta itseänne Mooseksen säännön mukaan, ette voi pelastua.“ 1 Moos. 17:10 s. 3 Moos. 12:8. Gal. 5:2. Fil. 3:2 s.

2. Kun siitä syntyi eripuraisuus ja Paavalin ja Barnabaan puolelta kova väittely heitä vastaan, niin päätettiin, että Paavali ja Barnabas sekä muuttamat muut heistä menisivät tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhimpien tykö Jerusalemiin.

Gal. 2:1 s.

3. Niin seurakunta saattoi heitä matkalle; ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain kääntymyksestä ja ilahuttivat sillä suuresti kaikkia veljiä.

4. Ja kun he saapuivat Jerusalemiin, niin seurakunta ja apostolit ja vanhimmat ottivat heitä vastaan; ja he kertoivat kuinka paljon Jumala oli tehnyt ollen heidän kanssaan. Ap. t. 14:27. 21:19.

5. Mutta farisealaisten lahkosta nousivat muutamit, jotka olivat tulleet uskoviiksi, ja sanoivat: „He ovat ympärileikkattavat ja heitä on käskittävä noudattamaan Mooseksen lakia.“

6. Niin apostolit ja vanhimmat kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.

7. Ja kun syntyi paljo väittelyä, nousi Pietari ja sanoi heille: „Miehet ja veljet, te tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa sitten teki teidän keskuudessanne sen valinnan, että pakanat minun suustani kuulisivat evankeliumin sanan ja tulisivat uskoviiksi. Ap. t. 10:9 s. 11:2 s.

8. Ja Jumala, sydäntentuntija, todisti heidän hyväkseen, antaen heille Pyhän Hengen niinkuin meillekin, 1 Aik. 28:9. Ps. 7:10. 139:1 s. Jer. 11:20. Ap. t. 1:24. 10:44 s.

9. eikä tehnyt mitään eroitusta meidän ja heidän välillä, puhdistaesseen heidän sydämensä uskolla. Ap. t. 10:34 s. Room. 10:4.

10. Miksi nyt siis kiusaatte Jumalaa ja tahtoite panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät isämme emmekä mekkään ole jaksaneet kantaa? Matt. 11:30. 23:4. Luuk. 11:46. Gal. 8:10.

11. Vaan me uskomme Herran Jesuksen armon kautta pelastuvamme samalla tapaa kuin hekin. " Room. 8:24. Gal. 2:16. Ef. 2:4 s. Tiit. 3:4 s.

12. Niin koko joukko vaiken, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat kuinka suuria tunnusmerkkejä ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanoissa heidän kauttaan. Ap. t. 11:18. 14:27.

13. Kun he olivat lakaneet puhumasta, lausui Jaakob: „Miehet ja veljet, kuulkaat minua! Gal. 2:9.

14. Simon onertonut, kuinka Jumala ensi kerran ryhtyi ottamaan pakanoista kansan nimelleen.

15. Ja tämän kanssa profetit sanat pitävät yhtä, sillä näin on kirjoitettu:

16. „Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Davidin luhistuneen majan; minä rakennan sen jälleen raunioistaan ja pystytän sen uudestaan. 17. että jällelle jääneet ihmiset etsivät Herraa, jopa kaikki pakanatkin, jotka ovat nimittetyt minun nimelläni, sanoo Herra, joka tekee tämän. Am. 9:11 s.

18. mikä on ollut tunnettu alkuajoista asti. Jes. 45:21.

19. Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei pidä panna rasitusta niille, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan tykö.

20. vaan heille on kirjoitettava, että karittaisivat epäjumallien sanastutusta ja haureutta ja tukehtunutta ja verta. 1 Moos. 9:4. 2 Moos. 20:3 s. 23:13. 3 Moos. 8:17. 17:10 s. 4 Moos. 26:1 s. 5 Moos. 12:16 s. 1 Kor. 6:9 s. 8:1 s. 10:14 s. Gal. 5:19. Kol. 3:5.

1 Tess. 4:5.

21. Sillä ammoisista ajoista asti on joka kaupungissa niitä, jotka saarnasivat Moosesia; luetaanhan häntä synagogissa joka sabbatti julki. Ap. t. 13:14 s.

22. Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta katsoivat hyväksi välttää muutamia miehiä keskuudestaan ja lähettää heidät Antiokiaan

Paavaliin ja Barnabaan mukaan, nimittäin Juudaan, lisänimeltä Barsabas, ja Silaan, jotka olivat arvossa pidettyjä miehiä veljien joukossa; 23. ja lähettivät heidän mukanaan näin kuuluvan kirjeen: „Me apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, sanomme teille, pakanuudesta kääntyneille veljille Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa, terveisiä.

24. Koska olemme kuulleet, että muutamat meistä läheneet, joille emme ole mitään käskyä antaneet, ovat tehneet teidät levottomiksi puheillaan ja saattaneet sielunne hämmennyksiin, Gal. 2:4. 1 Joh. 2:19.

25. niin olemme yksimielisyyteen päästyämme, katsoeet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät teidän tyköne rakkaiden veljemme Barnabaan ja Paavaliin kanssa,

26. jotka ovat panneet henkensä alttiiksi Herramme Jesuksen Kristuksen nimen tähden.

27. Niin lähettämme siis Juudaan ja Silaan, jotka hekin antavat teille samoja tietoja suullisesti.

28. Sillä Pyhä Henki ja me olemme katsoeet hyväksi, ettei teidän päällemme ole pantava mitään enempää kuormaa kuin nämä välttämättömät määräykset:

29. että kartatte epäjumalille uhrattua ja verta ja tukehtunutta ja haureutta. Jos näitä vältätte, teette hyvää. Jääkäät hyvästi! Ap. t. 16:4. 21:25. Ilm. 2:14.

30. Niin heidät lähetettiin matkalle, ja he tulivat Antiokiaan; siellä he kutsuivat koolle seurakunnan ja antoivat heille kirjeen.

31. Ja kun olivat sen lukeneet, iloitivat he tästä lohdutuksesta. Ap. t. 13:42.

32. Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profettoja, kehoittivat monin sanoin veljiä ja vahvistivat heitä.

33. Ja heidän viivytyään siellä jonkun aikaa, veljet laskivat heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat heidät lähettäneet.

34. Mutta Silas päätti jäädä heidän luokseen.

35. Ja Paavali ja Barnabas oleskeliivat Antiokiassa opettaen ja julistaen useain muidenkin kanssa Herran sanaa.

36. Mutta muutamain päivain perästä Paavali sanoi Barnabaalle: „Lähtekäämme taas kaikkiin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa; katsomaan veljämme, miten heidän on. Ap. t. 13:14 s.

37. Niin Barnabas tahtoi ottaa mu-

kaan Johanneksenkin, jota kutsutaan Markukseksi. Ap. t. 12:12, 13.5.

Kol. 4:10. 2 Tim. 4:11. Filem. 24.

38. Mutta Paavali kutsui oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön. Ap. t. 13:13.

39. Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan; ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon.

40. Mutta Paavali valitsi Silaan ja läksi matkalle, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun.

41. Ja hän vaelsi kautta Syyrian ja Kilikian vahvistuen seurakuntia.

16 Luku.

Paavali ottaa Lystrassa Timoteuksen seuralaiskseen, Apostolit lähtevät Makedoniaan. Lyydia ja vanginvartija Filipissä.

Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalais-vaimon poika, mutta isä oli kreikkalainen.

Ap. t. 14:8, 19:22, 20:4.

Room. 16:21. 1 Kor. 4:17. Fil. 2:19. 1 Tess. 3:2.

2. Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikoniossa, todistivat hyvää.

Ap. t. 6:2.

3. Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, jotka olivat niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen. 1 Kor. 9:20.

4. Ja kun he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säännökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet. Ap. t. 15:28.

5. Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa, ja niiden jäsenluku kasvoi päivä päivältä. Ap. t. 9:31.

6. Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, koska Pyhä Henki oli kiellännyt heitä julistamasta sanan Asiassa. Ap. t. 13:23.

7. Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.

8. Niin he vaelsivat ohli Mysian ja menivät Troaasen.

9. Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä, sanoen: „Tule yli Makedoniaan ja auta meitä!”

10. Ja kun hän oli nähnyt sen näyn, pyrimme heti päästä lähtemään Makedoniaan, sillä nyt ymmärsimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia.

11. Kun nyt olimme purjehtineet Troaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin.

12. Ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäisiä kaupunkia siinä osassa Makedoniaa ja on siirtokunta. Siinä kaupungissa me viivymme muutamia päiviä.

13. Ja sabbatinpäivänä menimme ulkopuolelle kaupungin porttia joen rannalle, jossa tapa oli rukouksilla, ja istuimme sinne ja puhuimme kokontuneille naisille.

14. Ja myöskin eräs Lyydia niminen purppurannyyöjä Tyatiran kaupungista, jumalaapelkääväinen nainen, kuunteli; ja Herra avasi hänen sydämensä oitamaan vaaria siitä, mitä Paavali puhui.

Luuk. 24:45. Joh. 6:44.

15. Ja kun hän ja hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä, sanoen: „Koska olette pitäneet minua Herraan uskovaisena, niin tulkaat kotiini ja majailkaat siellä.” Ja hän vaati meitä. Hebr. 13:2.

16. Ja täpähui mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan tuli eräs palvelustyttö, jossa oli tietäjähenkki ja joka tuotti paljon tuloja isännilleen ennustamisellaan.

17. Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi, sanoen: „Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien.” Mark. 1:24, 34.

18. Ja tätä hän teki mont'a päivää. Mutta Paavalia se murehutti, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: „Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä ulos hänestä!” Ja se läksi samalla hetkellä. Mark. 16:17.

19. Mutta kun hänen isäntänsä näkivät, että töivo jatkuvista tuloista oli heiltä kadonnut, ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät heidät muassaan torille hallitusmiesten tykö.

20. Ja he veivät heidät päällikköjen eteen ja sanoivat: „Nämä miehet saattavat kaupunkimme hämmen-nyksiin; he ovat juutalaisia Ap. t. 17:6.

21. Ja opettavat tapoja, joita meidän ei ole lupa itsellemme omistaa eikä noudattaa, kun olemme roomalaisia.”

22. Ja kansakin nousi heitä vastaan ja päälliköt repivät heiltä pois vaatteet ja käskivät lyödä heitä raipoilla.

2 Kor. 6:5. 11:23a. Fil. 1:30. 1 Tess. 2:2.

23. Ja kun olivat heitä paljon pieksäneet, heittivät he heidät vankeuteen ja käskivät vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

24. Tällaisen käskyn saatuaan hän heitti heidät sisimpöön vankihuoneeseen ja pani heidät jalkapuuhan.

25. Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas olivat rukouksissa ja ylistivät Jumalaa kiitosvirsillä; ja vangit kuuntelivat heitä.

26. Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset tärisivät, ja samassa kaikki ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet irtaantuivat. Ap. 1. 5:19. 12:7.

27. Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan oven olevan auki, veti hän miekkunsa ja aikoi surmata itsensä, luullen vankien karanneen.

28. Mutta Paavali huusi kovalla äänellä, sanoen: „Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä kaikki olemme täällä.“

29. Niin hän pyysi valkeaa, juoksi sisälle ja heittäysi vavisten Paavalin ja Silaan eteen.

30. Ja hän vei heidät ulos ja sanoi: „Herrat, mitä minun on tekeminen, että pelastuisin?“

Luuk. 3:10. 10:25. Ap. 1. 2:37. 9:8.

31. Niin he sanoivat: „Usko Herraan Jesukseen, niin pelastut, sinä ja perhekuntasi.“ Joh. 3:16, 36. 6:47.

32. Ja he puhuivat Herran sanau hänelle ynnä kaikille, jotka olivat hänen kodissaan.

33. Ja hän otti heidät mukaansa samalla tunnilla yöstä ja pesi heidän haavansa, ja hän ja kaikki hänen omaisensa kastettiin heti.

34. Ja hän vei heidät yöllä asuntoonsa, pani esille ruokaa ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi.

Luuk. 5:29. 19:8.

35. Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: „Päästä irti ne miehet!“

36. Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille, sanoen: „Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti; lähtekäätsiis nyt ulos ja menkää rauhassa.“

37. Mutta Paavali sanoi heille: „He ovat julkisesti ruoskineet meitä tutkimatta ja tuomitsematta, vaikka olemme roomalaisia miehiä, ja ovat heittäneet meidät vankeuteen; ja nyt he salaa ajavat meidät tiehemmel. Ei niin, vaan tulkoot itse ja vieköt meidät ulos.“ Ap. 1. 22:25.

38. Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille; niin nämä peljästyivät kuultessaan heidän olevan roomalaisia.

39. Ja menivät ja puhuttelivat heitä ystävällisesti ja veivät heidät ulos ja

pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.

40. Niin he läksivät vankilasta ja menivät Lyydian luokse; ja nähdyään veljet ja kehoitettuaan heitä he läksivät pois.

17 Luku.

Paavali Tessalonikassa, Bereassa ja Atenassa.

Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga. 1 Tess. 2:2.

2. Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän tykönsä ja puheli kolmena sabbattina heidän kanssaan Raamatuista,

3. selitti ne ja osoitti, että Kristuksen tuli kärsiä ja nousta kuolleista, ja sanoi: „Tämä Jesus, jota minä teille julistan, on Kristus.“ Jes. 53:3 a. Matt. 16:21. Luuk. 24:26 s. Ap. 1. 18:28.

4. Ja muutamat heistä uskoivat ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääviäisiä kreikkalaisia, sekä useat ylhäiset naiset. Ap. 1. 28:24.

5. Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat mukaansa muutamia pahanillisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen. Room. 10:2.

6. Mutta kun eivät löytäneet heitä, raastoivat he Jasonin ja muutamia veljiä kaupungin viranomaisen eteen ja huusivat: „Nuo koko maanpiirin kiihoittajat ovat täälläkin, Ap. 1. 16:20. 24:5.

7. ja heidät Jason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jesuksen, olevan kuninkaan.“

Luuk. 23:2. Joh. 19:12.

8. Kun kansa ja viranomaiset tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi.

9. Ja viranomaiset ottivat lakauksen Jasonilta ja niiltä muilta ja päästivät heidät.

10. Mutta veljet lähettivät heti yötä myöden Paavalin ja Silaun Bereaan. Ja kun he olivat suupuneet sinne, menivät he juutalaisten synagogaan. Ap. 1. 9:25.

11. Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Raamattua, oliko niin, kuin heille sanottiin. Jes. 54:16. Joh. 5:39.

12. Ja monet heistä uskoivat, niin

myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.

13. Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Beereassakin julisti Jumalan sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kihoittamaan kansaa. 1 Tess. 2:14.

14. Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan saakka; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

15. Ja Paavalin saattajat veivät hänet Atenaan saakka, ja saatuaan viettäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen tykönsä, heläksivät sieltä pois. 1 Tess. 3:1.

16. Mutta Paavalin odottaessa heitä Atenassa hänen henkensä kiivastui hänessä, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

17. Niin hän puheli synagogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita siellä tapasi.

18. Jamuutamat epikurolaiset jastolalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan; ja toiset sanoivat: „Mitähän tuot lavertaja oikein tahtoo sanoa?“ Toiset taas sanoivat: „Näkyy olevan vieraiden jumalien julistaja.“ koska hän julisti heille evankeliumia Jesuksesta ja ylösnousemuksesta. Ap. t. 26:24.

19. Ja he ottivat hänet ja veivät Areopagiin ja sanoivat: „Voisimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi on, jota sinä esität?“

20. Sillä sinä tuot outoja asioita kuultavaksemme; tahdomme siis tietää mitä ne oikein ovat.“

21. Sillä kaikilla atenalaisilla ja siellä oleskelevillä muukalaisilla ei ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan.

22. Niin Paavali astui keskelle Areopagia ja sanoi: „Atenan miehet, kaikesta näen, että olette hyvin uskonnollisia.“

23. Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani pyhiä paikkojanne, löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: „Tuntemattomalle jumalalle.“ Jota te siis tuntemattanne kunnioitatte, häntä minä teille julistan.

24. Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki mitä siinä on, hän, joka on talvaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä tempeleissä, 1 Moos. 1:1. 1 Kun. 8:27. Ps. 33:6.

Jes. 66:1. Ap. t. 4:24. 7:48 a. 14:15. Ilm. 14:7.

25. eikä ole ihmisten käsin palveltavissa, ikäänkuin hän jostakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaikki.

1 Moos. 2:7. Job 33:4. Ps. 50:3 a. Jes. 42:3.

26. Ja hän on antanut koko ihmis-kunnan lähtea yhdestä ainoasta ihmisestä ja pannut heidät asumaan kaiken maan piirin päälle ja sääätynyt heille heidän määrätty aikansa ja asutuksensa rajat, 5 Moos. 32:8.

27. että he etsisivät Jumalaa, saadakseen ehkä tuntuu hänestä ja hänet löytyääkseen, hänet, joka kuitenkin ei ole kaukana yhdestäkään meistä; Jes. 55:6. Jer. 23:23. Room. 1:20.

28. sillä hänessä me elämme ja liukumme ja olemme, niinkuin myös muutamatt teidän runoilijoiistanne ovat sanoneet: „Sillä me olemme myös hänen sukuaan.“ Job 10:12. 12:10.

Luuk. 3:38. Kol. 1:17. Hebr. 1:3.

29. Koska siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumal'olento on samankaltainen kuin kultat tai hopeat tai kivi, sellainen kuin inhimillisen taiteen ja ajatuksen muovailema kuva.

1 Moos. 1:27. Jes. 40:18 a.

30. Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän käsksee, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus,

Luuk. 24:47. Ap. t. 14:16. Tit. 2:11 a.

31. koska hän on säättänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja herätettyään hänet kuolleista hän tarjoaa kaikille uskon.“ Ps. 9:9. 96:13. 98:9.

Joh. 5:22 a. Ap. t. 10:42. Room. 14:10.

32. Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: „Tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin.“ 1 Kor. 1:23. 2:14.

33. Ja niin Paavali läksi heidän keskeltään.

34. Mutta muutamat liittyivät häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius, Areopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssaan.

18 Luku.

Paavali saarnaa Korintossa, ja palaa Efeson, Kesarean ja Jerusalemin kautta Antiochiaan. Apollon Efesossa.

Sen jälkeen Paavali läksi Atenasta ja meni Korinttoon.

2. Siellä hän tapasi erään Akulas nimisen, Pontossa syntyneen juutalaisen, ja hänen vaimonsa Priskillan, jotka olivat äsken tulleet Italiasta, koska Klaudius oli käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta; ja hän meni heidän luokseen.

Room. 16:3. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 4:19.

3. Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luokseen,

ja he tekivät työtä yhdessä; he olivat ainet teitankelijöitä ammatiltaan.

Ap. t. 20:34. 1 Kor. 4:12.

2 Kor. 11:8 s. 1 Tess. 2:9. 2 Tess. 3:8.

4. Ja hän keskusteli synagogassa joka sabbatti ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.

5. Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali sanan julistamiseen vaadittu ja todisti juutalaisille, että Jesus on Kristus.

Ap. t. 9:22. 17:3 15.

6. Mutta kun he vastustivat ja pilkkasivat, pudisti hän vastettaan ja sanoi heille: „Tulkoon verenne pääne päälle! Viaton minä olen; tästä lähin menen pakanain tykö.“

2 Sam. 1:16. Neh. 5:13. Hes. 8:18 s. 88:4 s. Matt. 10:14. 23:35. 27:26. Ap. t. 18:46a. 20:26. 28:28.

7. Ja hän läksi seistä ja meni erään Justus nimisen, Jumalaa pelkääväisen miehen luo, jonka talo oli synagogan vieressä

8. Mutta synagogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan; ja myöskin monet muut korinttolaiset, jotka kuulivat sanan, uskoivat ja kastettiin. 1 Kor. 1:14.

9. Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavaliille: „Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene, Jes. 41:10. Ap. t. 28:11. 1 Kor. 2:8.

10. sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan saa hyökätä päällesi, tehdäkseen sinulle pahaa; sillä minulla on paljo kansaa tässä kaupungissa.“ Jos. 15:9. Jer. 1:8. Joh. 10:16.

11. Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

12. Mutta Gallionin ollessa Akatjan ylimaaherrana, juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen

13. ja sanoivat „Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa vastoin lakia.“

14. Ja kun Paavali aikoi ruveta puhumaan, sanoi Gallion juutalaisille: „Jos olisi tehty rikos tai jaha ilki-työ, olisi kohjuullista, että kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.

15. Mutta jos teillä on riitakysymyksiä opista ja nimistä ja teidän laistanne, niin pitäkää itse niistä huoli; niiden ratkaisijana minä en tahdo olla.“

16. Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.

17. Niin he kaikki ottivat kiinni Sos-teenen, synagogan esimiehen ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

1 Kor. 1:1.

18. Mutta Paavali viipyi siellä vielä

useita päiviä; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan, mukanaan Priskilla ja Akulas; ja hän oli kerinnyt päänsä Kenkressa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.

4 Moos. 6:9, 18. Ap. t. 21:28 s. 1 Kor. 9:19 a.

19. Ja he saapuivat Efesoosin; siellä Paavali jätti heidät. Ja hän meni synagogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.

20. Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut.

21. vaan heitti heille hyvästit ja sanoi: „Minä palaan taas tyköenne, jos Jumala suo.“ Ja hän läksi purjehtimaan Efesosta. Ap. t. 19:21. Jaak. 4:15.

22. Ja noustuaan maihin Kesareassa, hän vaelsi Jerusaleemiin ja tervehdi seurakuntaa ja meni sitten Antiokiaan.

23. Kun hän oli viettänyt siellä jonkun aikaa, läksi hän matkalle jakulki järjestyään kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaaen kaikkia opetuslapsia.

24. Ja Efesoosin saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, aleksandrialainen syntynään, kaunopuhelinen ja raamatuntaitoinen mies. 1 Kor. 1:12.

25. Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jesuksesta, mutta tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen. Ap. t. 19:3. Room. 12:11. Ilm. 9:15.

26. Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagogassa. Mutta kun Akulas ja Priskilla olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien. Room. 16:3.

27. Ja kun hän tahtoi mennä Akaijaan, niin veljet kehoittivat häntä siihen ja kirjoittivat opetuslapsille, että ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille, 1 Kor. 1:12. 8:6.

28. sillä suurella tarmolla hän kumosi julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti Raamatuilla toteen, että Jesus on Kristus. Ap. t. 9:22.

19 Luku.

Paavali Efesossa. Demetrius nostaa metelin.

Kun Apollos oli Korintossa, tapah- tui, että Paavali, kuljettuaan läpi ylänmaakuntien, tuli Efesoosin ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.

Ap. t. 18:24.

2 Ja hän sanoi heille: „Saattako Pyhän Hengen, silloin kun tulitte uskoon?“ Niin he sanoivat hänelle: „Emme ole kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan.“

Joh. 7:39. Ap. t. 2:38. 10:44.

3. Ja hänsanoi: „Millä kasteella siten olette kastetut? He vastasivat: „Johanneksen kasteella.“

Matt. 3:11. Ap. t. 18:25.

4. Niin Paavali sanoi: „Johannes kastoi parannuksen kasteella, sanoen kansalle, että uskoisivat siihen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jesukseen.“

Ap. t. 1:5. 11:16. 13:24 s.

5. Sen kuultuaan he kastattivat itsensä Herran Jesuksen nimeen.

6. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli Pyhä Henki heidän päälleen, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat

Ap. t. 2:4. 8:17 10:44 s. 11:15.

7. Heittä öi kaikkiaan noin kaksitoista miestä

8. Ja hän meni synagogaan ja kolmen kuukauden kuluessa hän puhui heidän kanssaan rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

9. Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan parjasivat Herran tietä kansan edessä, niin hän meni pois heidän tykönsä ja erotti opetuslapset heistä ja puhui joka päivä heidän kanssaan erään Tyrannuksen koulussa.

Matt. 7:6. 2 Kor. 6:17. Tilt. 3:10 s.

10. Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.

Ap. t. 20:31.

11. Ja Jumala teki erinomaisia voimatekoja Paavalin käten kautta.

Mark. 16:20. Ap. t. 14:3.

12. niin että myös hänen holliaan olleita hikillilinoja ja esivanteita vietin sairasten päälle, ja taudit läksivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.

Ap. t. 5:15.

13. Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat mainitsemaan Herran Jesuksen nimeä niiden parantamiseksi, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: „Minä vannotan teitä Jesuksen kautta, jota Paavali julistaa.“

14. Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myöskin erään juutalaisen ylipapin, Skevan seitsemän poikaa;

15. mutta paha henki vastasi heille, sanoen: „Jesuksen minä tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?“

Mark. 1:34.

16. Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän päthleen, voitti heidän ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuinä pakenivat siitä huoneesta.

17. Ja tämän saivat tietää kaikki, jotka Efesosssa asuivat, sekä juutalaiset

että kreikkalaiset; ja heidät kaikki vaihtasi pelko, ja Herran Jesuksen nimeä ylistettiin suuresti.

18. Ja useat niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.

19. Ja useat niistä, jotka olivat taikoja harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja poltivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, saatiin siitä viitäkymmentätuhatta hopearahaa.

20. Näin Herran sana valtavasti kasvoi ja osoitautui voimalliseksi.

Jes. 55:11. Ap. t. 6:7. 12:24.

21. Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessään päätti kulkea Makedonian ja Akaijan kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: „Käytyäni siellä pitää minun nähdä Roomakin.“

Ap. t. 20:22. 23:11. Room. 1:13. 15:25 s.

22. Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistään, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Asiaan.

1 Kor. 4:17.

23. Tähän aikaan syntyi sangensuuri melu siitä tiestä.

2 Kor. 1:8 s.

24. Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Dianan temppeleitä, hankki sillä ammattilaisilleen melkoista ansiota.

25. Hän kutsui kokoon nämä ja muutkin, jotka samallaista työtä tekivät, ja sanoi: „Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä;

26. mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, joita käsin tehdään.“

Ps. 115:4. Jer. 10:3, 14 s. Ap. t. 17:29.

27. Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksitukseksi, vaan myöskin ettei suuren Diana jumaialtaren temppeliä pidetä minäkään, ja että hänen mahtavuutensa siitä kärsii, hänen, jota koko Aasia ja koko maanpiiri kunnioittaa.“

28. Kun he sen kuulivat, tulivat he vihää täyteen ja huusivat, sanoen: „Suuri on efesolaisten Diana!“

29. Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näyteilmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita.

Ap. t. 20:4.

30. Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet.

31. Ja muutamat Aasian johtomiehistäkin, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

32. Ja he huusivat, mikä mitäkään; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tietäneet minkä vuoksi olivat tulleet koolle.

33. Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34. Mutta kun he huomasiivat, että hän oli juutalainen, nostivat he suuren huudon ja kirkuivat kaikki yhteen ääneen noin kaksi tuntia: „Suuri on efesolaisten Diana!“

35. Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: „Efeson miehet, onkohan ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Dianan temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vartija?“

36. Koska ei kukaan voi kieltää tätä, tulee teidän siis pysyä levollisina eikä tehdä mitään ajattelematonta.

37. Olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole tempelinvyöstäjiä eivätkä ole jumalatarjamme herjanneet.

38. Jos siis Demetriuksella ja hänen kansaan olevilla ammattilaisilla on riittä-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetäänhän oikeudenistuntoja ja onhan ylimääräisiä; vetäkööt toisensa oikeuteen.

39. Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa.

40. Iä tämän päivän tapahtuman vuo. si olemme vaarassa joutua kapinasta syytteeseen, koska ei ole olemassa mitään syytä, millä voisimme tämän mellakan selittää.“

41. Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumisan.

20 Luku.

Paavali matkustaa Makedoniaan ja Kreikkaan, palajaa Aasiaan ja puhuu Miletoessa Efeson vanhimpien kansa.

Kun mellakka oli taunonnut, kutsui Paavali opetuslapset tykönsä; ja kun oli sanonut heille jäähyväiset, läksi hän matkustamaan Makedoniaan.

2. Ja kuljettuaan niiden paikkakuntain läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksensanaa, hän tuli Kreikkaan.

3. Siellä hän viipyi kolme kuukaut-

ta. Ja kun juutalaiset, hänen alkoessaan lähtä meritse Syyriaan, olivat tehneet häntä vastaan saliahankkeen, päätti hän tehdä paluumatkaansa Makedonian kautta.

4. Ja häntä seurasivat berealaiset Sopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, sekä Gajus, derbeläinen, ja Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.

1 Kor. 1:14. Ef. 6:21. Kol. 4:7.

5. Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Troaassa;

6. mutta me purjehdimme happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippiä ja tulimme viiden päivän perästä heidän tykönsä Troaasaan, ja viivyimme siellä seitsemän päivää.

7. Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtaamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi jatkaa matkaansa, keskusteli heidän kanssaan ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka.

Ap. 1:242 a.

8. Ja monta lamppua oli palamassa siinä ylisalissa, jossa olimme koolle.

9. Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui akkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen, ja putosi unen valtaamana kolmannelta kerroksesta; ja kun hänet nostettiin ylös, oli hän kuollut.

10. Mutta Paavali meni alas, paneusi hänen päälleen, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: „Älkää häitäilkö, sillä hänen sielunsa on hänessä.“

1 Kun. 17:21.

11. Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan heidän kanssaan päivän koittoon asti, ja läksi sitten matkalle.

12. Ja he veivät sieltä pojan elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

13. Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivaan ja purjehdimme Assoon, jossa aloimme oittaa Paavalin laivaan; sillä hän oli niin määrännyt, kun aikoi itse kulkea jalkaisin.

14. Ja kun hän yhtyi meihin Assossa, otimme hänet laivaan ja kuljimme Mityleneen.

15. Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion kohdalle; seuraavana päivänä laskimme Samoon ja tulimme sen jälkeisenä Miletoon.

16. Sillä Paavali oli päättänyt purjehdita Efeson ohitse, ettei hänestä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä hän kiiruhti joutuaakseen jos suinkin mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin. Ap. 1:214.

17. Mutta Niletosta hän lähetti sa-
nan Efesoon ja kutsui tykönsä seu-
rakunnan vanhimmat.

18. Ja kun he saapuivat hänen ty-
könsä, sanoi hän heille: „Te tiedätte
millä tavalla minä ensimmäisestä
päivästä asti, kuntulin Aasiaan, olen
kaiken aikaa ollut teidän kansanne.

Ap. t. 19:10.

19. kuinka olen palveluit Herraa
kaikella nöyryydellä, ja monin ky-
ynelin, ja koitellemuksin, jotka ovat
kohdanneet minua juutalaisten sa-
lahankkeiden tähden;

20. kuinka en ole salannut teiltä mi-
tään siitä, mikä on teille hyödyksi,
enkä jättänyt sitä teille julistamatta,
vaan opettanut teitä sekä julkisesti
että kodeissa,

21. ja todistanut sekä juutalaisille
että kreikkalaisille kääntymystä Ju-
malan tykö ja uskoa Herraamme Je-
sukseen Kristukseen.

Mark. 1:15. Luuk. 24:47.

22. Ja nyt katso, minä matkustan
sidoittuna hengessä Jerusalemiin, en-
kä tiedä mikä minua sieltä on koh-
taava.

23. Sen vain tiedän, että Pyhä Hen-
ki jokaisessa kaupungissa todistaa
minulle ja sanoo, että kahleet ja mur-
heet odottavat minua.

Ap. t. 9:16. 21:4. 11:33.

24. En minä kuitenkaan omasta puo-
lestani pidä henkeäni minkään ar-
voisena, kunhan vain täytän juok-
suni ja sen viran, jonka Herralla Je-
suselta sain, todistaakseni evanke-
liumia Jumalan armosta.

Ap. t. 21:13. Room. 8:35. 2 Kor. 4:16.

Gal. 1:1. 2 Tim. 4:7. Tiit. 1:3. Ilm. 12:11.

25. Ja nyt katso, minä tiedän, ettelte
enää saa nähdä kasvojeni, te kaikki,
joiden keskuudessa olen vaeltanut
ja saarnannut Jumalan valtakuntaa.

26. Sentähden todistan teille tänä-
päivänä, että minä en ole syyppää
yhdenkään vereen.

Ap. t. 18:6.

27. Sillä minä en ole mitään teiltä
salannut, vaan olen julistanut teille
kaiken Jumalan neuvon.

28. Niin ottakaat siis itsestänne vaari
ja kaikesta laumasta, jonku kaitsi-
joiksi Pyhä Henki on teidät pannut
paimentamaan Jumalan seurakun-
taa, jonka hän omalla verehään on
itselleen ansainnut. Jer. 23:4. Ef. 1:7.

1 Tim. 4:16. 1 Piet. 1:19. 5:2. Ilm. 5:9.

29. Sillä minä tiedän, että lähtöni jäl-
keen tulee teidän keskuuteenne jul-
mia susia, jotka eivät laumaa säästä,
Matt. 7:15. Joh. 10:12. 2 Piet. 2:1.

30. ja teidän omasta joukostanne
nousee miehiä, jotka puhuvat sitä,

mikä vääriä on, vetääkseen opetus-
lapset seuraansa.

Ap. t. 15:24. Gal. 4:17. 1 Joh. 2:19a.

31. Valvokaat sentähden ja muis-
takaat, että olen kolme vuotta lak-
kaamatta yötä ja päivää kyynelin
neuvonut teitä itsekutakin.

Mark. 13:35a. Ap. t. 19:10.

32. Ja nyt minä uskon teidät Juma-
lan ja hänen armonsa sanan haltuun,
hänen, joka on voimallinen rakent-
tamaan teitä ja antamaan teille pe-
rintöosan kaikkien pyhitettyjen jou-
kossa. Ef. 1:18. Kol. 1:12. 3:24. 1 Piet. 1:4.

33. En ole halunnut kenenkään hopea-
ta tai kultaa tai vaatteita;

4 Moos. 16:15. 1 Sam. 12:3.

Matt. 10:8. 1 Kor. 9:12. 2 Kor. 7:2. 11:9. 12:13.

34. te tiedätte itse, että minä näillä
käsilillä olen tehnyt työtä hankkiak-
seni mitä minä ja seuralaiseni olem-
me tarvinneet.

Ap. t. 18:3.

1 Kor. 4:12. 1 Tess. 2:9. 2 Tess. 3:3.

35. Kaikessa olen osoittanut teille,
että näin tulee työtä tehdä ja ottaa
huolekseen heikot ja muistaa nämä
Herran Jesuksen sanat, jotka hän
itse sanoi: „Autuaampi on antaa kuin
ottaa.“ Luuk. 6:28. 18:9. Ef. 4:28. 1 Tess. 4:11.

36. Ja tämän sanottuaan hän polvis-
tui ja rukoili kaikkien heidän kans-
saan.

Ap. t. 21:5.

37. Ja he ratkesivat kaikki itkemään
ja lankesivat Paavalin kaulaan ja
suutelivat häntä, 1 Piet. 5:14.

38. murehtien erittäin sen sanan täh-
den, jonka hän oli sanonut, etteivät
enää saisi nähdä hänen kasvojaan.
Ja sitten he saattoivat hänet laivaan.

21 Luku.

Paavalin matka Jerusalemiin. Juutalaiset
tahtovat hänet tappaa. Roomalainen sota-
pällikkö vangitsee hänet.

Ja kun olimme eronneet heistä ja
J lähteneet purjehtimaan, laskimme
suoraan Kos-saareen ja seuraavana
päivänä Rodoon ja sieltä Pataaraan.

2. Siellä tapasimme Foinikiaan mene-
vän laivan, astuimme siihen ja
läksimme purjehtimaan.

3. Ja kun Kypro rupesi näkymään
ja oli jäänyt meistä vasemmalle, pur-
jehdimme Syyriaan ja nousimme
maihin Tyrossa; siellä näet laivan
oli määrä purkaa lastinsa.

4. Ja tavattuamme opetuslapset, vii-
vyimme siellä seitsemän päivää. Ja
he sanoivat Paavaliille hengen kaut-
ta, ettei hänen pitäisi mennä Jeru-
salemiin.

Ap. t. 20:23.

5. Ja kun olimme viettäneet loppu-
puun ne päivät, läksimme matkalle,
ja kaikki saattoivat valmoineen ja

lapsineen meitä kaupungin ulkopuolella saakka. Ja me laskeusimme rannalla polvillemme ja rukouksemme;
Ap. t. 20:36.

6. Ja sanottuamme järkytyksellisesti toisillemme, astuimme laivaan ja he parasivat kotifnsa.

7. Tyyrosta me saavuimme Ptolemaisiin ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivyimme päivän heidän luonaan.

8. Mutta seuraavana päivänä läksimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen luo, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen taloonsa.
Ap. t. 6:5. Ef. 4:11.

9. Ja hänellä oli neljä naimatonta tyttäätä, jotka ennustivat.

10. Siellä viivyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Judeasta eräs profetta, nimeltä Agabus. Ap. t. 11:28.

11. Ja tultuaan meidän luoksemme, hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: „Näin Pyhä Henki sanoo: Sen miehen, jonka vyö tämä on, hänet juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.“ Ap. t. 20:28.

12. Kun sen kuullimme, pyysimme sekä me että muut, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin.

13. Silloin Paavali vastasi ja sanoi: „Mitä teettekään, kun itkette ja särjette sydäntäni? Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidotavaksi, vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jesuksen nimen tähden.“ Ap. t. 20:24.

14. Ja kun hän ei taipunut, niin me tyydyimme ja sanoimme: „Tapahutukoon Herran tahto.“

Matt. 6:10. Luuk. 11:2. 23:42.

15. Niiden päivien perästä me valmistansimme ja menimme Jerusalemiin.

16. Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin tykö, jonka luona meidän oli määrä majaillla.

17. Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät ilomielin vastaan.

18. Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö, ja kaikki vanhemmat tulivat sinne saapuvilla. Ap. t. 15:12. Gal. 1:19.

19. Ja kun he oli heitä tervehtinyt, kertoi hän järjestään kaikki, mitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa hänen palveluksensa kautta.
Ap. t. 14:27. 15:4.

20. Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavallille: „Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskovaisiksi, ja he ovat kaikki lain kiivaillijoita.
Room. 10:2.

21. Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta sääntöjen mukaan.
Ap. t. 16:3. 1 Kor. 9:20 a.

22. Mitä siis on tehtävä? Varmaan-kin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.

23. Tee siis tämä, minkä nyt sanomme sinulle. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.
4 Moos. 6:2 a. 30:3. Ap. t. 15:16.

24. Ota ne tykösi ja puhdistasi itsesi heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, jotta saisivat ajaa päänsä; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.

25. Mutta uskovaisiksi tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on välttämäinen epäjumaille uhrattua ja verta ja tukkahunutta ja haureutta.“ Ap. t. 15:20.

26. Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän tempelliin ja ilmoitti milloin heidän puhdistuspäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen uhri itsekunkin heidän edestään oli tuotava esiin. Ap. t. 24:18.

27. Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymäisillään, näkivät Aasiasta olevat juutalaiset hänet temppe-
pellissä, kihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiiksi

28. ja huusivat: „Israelin miehet, auttakaat! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä kansaamme ja lakiamme ja tätä peikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia temppeliinkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan.“
5 Moos. 23:3. Hes. 44:7. Ap. t. 6:13. 24:6.

29. He olivat näet ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin.
Ap. t. 20:4.

30. Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos temppeleistä, ja heti portit suljettiin.
Ap. t. 20:21.

31. Ja kun he koettivat häntä tappaen, sai sotilasjoukon ylipäällikkö sanan, että koko Jerusalemin oli kapinassa.

32. Tämä otti heti paikalla mukaansa sotamiehiä ja sadanpäälliköitä ja tuli juosten heidän tykönsä. Kun he näkivät ylipäällikön ja sotamiehet, lakkasivat he lyömästä Paavalia.

33. Silloin ylipäällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla ja kysyi kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.

Ap. t. 20:23.

34. Mutta kansan joukosta huusivat toiset sitä toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet leiriin.

35. Ja kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä rahanään väkivaallan vuoksi;

36. sillä suuri kansanjoukko seurasi perässä ja huusi: „Ota hengeltä hänet!”

Ap. t. 22:22.

37. Ja kun olivat viemässä Paavalia sisälle leiriin, sanoi hän ylipäällikölle: „Onko minun lupa puhua jotakin sinulle?” Niin tämä sanoi: „Osaatko kreikkaa?”

38. Eikö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin kiihoitti ne neljätohatta murhamiestä kapinaan ja vei heidät erämaahan?”

39. Niin Paavali sanoi: „Minä olen juutalainen Tarsosta, tuon tunnetun Kilikian kaupungin kansalainen; pyydän sinua, salli minun puhua kansalle.”

40. Ja kun hän sen salli, niin Paavali, seisoen portalla, viittasi kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän hebrean kielellä ja sanoi:

22 Luku.

Paavali puhuu kansalle. Juutalaisten ratvo. Sotapäällikkö asettaa Paavalin neuvoston eteen.

„Miehet, veljet ja isät, kuulkaat mitä nyt teille puolustuksekseni puhun.”

2. Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebrean kielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi:

3. „Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja olen Gamalielin jalkain juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivaillin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänään kiivallette.

Ap. t. 5:24. 8:8. 26:9 s. Room. 10:2.

3 Kor. 11:22. Gal. 1:13 s. Fil. 3:5 s.

4. Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja pannen vankeuteen sekä miehiä että naisia,

1 Kor. 15:9. 1 Tim. 1:13.

5. niinkuin myös ylimmäinen pappi voi todistaa, ja koko vanhimmisto, joilta minä sain kirjettä veljille Damaskoon; ja minä matkustin sinne tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin, että heidät rangaistaisiin.

6. Niin tapahtui, kun matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että puolenpäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo ja ympäröi minut;

1 Kor. 15:8.

7. ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: „Saul, Saul, miksi minua vainoat?”

8. Niin minä vastasin: „Kuka olet, Herra?” Ja hän sanoi minulle: „Minä olen Jesus, nasaretilainen, jota sinä vainoat.”

1 Kor. 9:1.

9. Ja seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka puhui minulle: Dan. 10:7.

10. Ja minä sanoin: „Mitä minun on tehtävä, Herra?” Herra sanoi minulle: „Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä on tehtäväksesi määrätty.”

11. Ja kun minä tuon valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, tallettivat seuralaiseni minua, ja niin tulin Damaskoon.

12. Ja eräs lain mukaan hurskas mies, nimeltä Ananias, josta kaikki siellä asuvat juutalaiset todistivat hyvää.

13. tuli luokseni; ja hän astui viereeni ja sanoi minulle: „Saul, veljeni, tule jälleen näkeväksi.” Ja samassa minä näin hänet.

14. Niin hän sanoi: „Isiemme Jumala on määrännyt sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan hänen suunsa äänen;

Ap. t. 5:20. Gal. 1:12.

15. sillä sinä olet oleva hänen todistajansa kaikkien ihmisten edessä siitä, mitä olet nähnyt ja kuullut.

Ap. t. 4:28. 23:11.

16. Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse ja avuksi huutaan hänen nimeään anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.” Ap. t. 2:38. Room. 10:13. 1 Piet. 3:21.

17. Ja kun olin palannut Jerusalemiin, tapahtui rokoitessani tempeleissä, että jouduin horrokseen,

Ap. t. 10:10.

18. ja näin hänet; ja hän sanoi minulle: „Kiennä ja läbde pian pois Jerusalemita, sillä he eivät ota vastaan sinun todistustasi minusta.”

19. Ja minä sanoin: „Herra, he tietävät itse, että minä punin vankeuteen ja ruoskitin synagogissa niitä, jotka uskoivat sinuun; Ap. t. 8:3.

20. ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioitsin hänen surmaajiensa vaatteita.“

Ap. t. 7:58. 8:1.

21. Ja hän sanoi minulle: „Mene, sillä minä olen lähettävä sinut kauas pakanain tykö!“

Ap. t. 13:24. 7. 18:6. Room. 11:13.

Gal. 1:15 s. 2:8. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11. 22. Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: „Pois tuommoinen maan päältä! Semmoinen ei saa elää.“

Ap. t. 21:36.

23. Ja kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan,

24. käski ylipäällikkö viedä hänet leiriin, ja saadakseen tietää mistä syytä henlin hänelle huusivat, hän määräsi hänet ruoskin tutkittavaksi.

25. Mutta kun he olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä seisovalle sadanpäällikölle: „Onko teidän lupa ruoskia roomalaista miestä, vieläpä tutkimatta ja tuomitsematta?“

Ap. t. 16:37. 23:27.

26. Kun sadanpäällikkö sen kuuli, meni hän ylipäällikölle ilmoittamaan ja sanoi: „Mitä aiot tehdä? Tämä mies on roomalainen.“

27. Niin ylipäällikkö meni Paavalin tykö ja sanoi hänelle: „Sano minulle: oletko sinä roomalainen?“ Hän vastasi: „Olen.“

28. Niin ylipäällikkö sanoi: „Minä olen paljon rahalla hankkinut itselleni tämän kansalais-oikeuden.“ Paavali sanoi: „Mutta minä olen syntynyt Rooman kansalainen.“

29. Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, läksivät heti hänen tykönsä. Ja saatuaan tietää, että Paavali oli roomalainen, ylipäällikkökin peljästy, kun oli sidottanut häne.

30. Mutta koska hän tahtoi saada varman tiedon mistä juutalaiset häntä syyttivät, päästi hän seuraavana päivänä hänet sileistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23 Luku.

Paavali neuvoston edessä. Juutalaisten salahanke Paavalia vastaan. Paavali viedään Kesareaan.

Niin Paavali kiinnitti katseensa neuvoston ja sanoi: „Miehet ja vei-

jet, minä olen kaikissa hyvällä omalla tunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti.“ Ap. t. 24:16.

1 Kor. 4:4. 2 Kor. 1:12. 2 Tim. 1:3. Hebr. 13:18.

2. Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski niitä, jotka seisovat hänen vieressään, lyömään häntä vasten suuta.

1 Kun. 22:24. Joh. 18:22 s.

3. Silloin Paavali sanoi hänelle: „Jumala on lyöväsuhua, sinä valkoiseksi sivelty seinä; sinähän istut tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua!“

3 Moos. 19:15, 35.

5 Moos. 25:1 s. Hes. 13:10 s. Matt. 23:27.

4. Niin ne, jotka seisovat vieressä, sanoivat: „Herjaatko Jumalan ylimmäistä pappia?“

5. Ja Paavali sanoi: „En tietänyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi, sillä on kirjoitettu: „Älä solvaa kansasi johtomiestä.“ 2 Moos. 22:28.

6. Mutta koska Paavali tiesi osan heistä olevan saddukealaisia ja toisen osan farisealaisia, huusi hän neuvoston edessä: „Miehet ja veljet, minä olen farisealainen, farisealaisten poika; toivon ja kuolleiden ylösnousemuksen vuoksi minä olen tutkittavana.“ Ap. t. 24:13, 21. 26:5 s. 28:20. Fil. 3:5.

7. Ja kun hän oli tämän sanonut, nousi riita farisealaisten ja saddukealaisten kesken, ja kokous jakautui.

8. Sillä saddukealaiset sanovat, ettei ylösnousemusta ole, eikä enkelitä tai henkeä, mutta farisealaiset tunnustivat kummankin.

Matt. 22:23. Mark. 12:18. Luuk. 20:27.

9. Ja syntyi suuri huuto, ja muuttamat kirjanoppineet farisealaisten puoleusta nousivat ja väittelivät kiivuaasti ja sanoivat: „Emme löydä mitään puhua tässä mieheessä; entäpä jos häntä on puhutellut henki tai enkeli?“

Ap. t. 5:39. 26:25. 26:31.

10. Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi ylipäällikkö, että he repisivät Paavalin kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas ja temmata hänet heidän keskehtään ja viedä hänet leiriin.

11. Mutta seuraavana yönä Herra seisoi Paavalin tykönä ja sanoi: „Rohkaise mieleesi; sillä niinkuin olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin on sinun todistaminen minusta Roomassakin.“ Ap. t. 18:9. 19:21. 27:23 s. 28:23.

12. Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salahankkeen ja vannoitivat vulun, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat tappaneet Paavalin.

13. Ja niitä oli enemmän kuin neljäkymmentä miestä, jotka tekivät tämän salaliiton.

14. He menivät ylipappien ja van-

hämperiä tykö ja sanoivat „Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin.

15. Esittäkäätte siis nyt yhdessä neuvoston kanssa ylipäällikölle, että hän toisi hänet alas teidän tyköne, ikäänkuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille.“

16. Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli saanut kuulla salajuonesta, saapui leiriin, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavallille.

17. Niin Paavali kutsui tykönsä erään sadanpäällikön ja sanoi: „Vie tämä nuorukainen ylipäällikön tykö, sillä hänellä on jotakin ilmoitettavaa hänelle.“

18. Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet ylipäällikön tykö ja sanoi: „Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan tykösi tämän nuorukaisen, jolla on jotain puhuttavaa sinulle.“

19. Niin ylipäällikkö tarttui häntä käteen, vei hänet erikseen ja kysyi: „Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?“

20. Hän sanoi: „Juutalaiset ovat päättäneet tulla sinulta pyytämään, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänkuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.

21. Mutta älä sinä suostu siihen, sillä enemmän kuin neljäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja odottavat suostumustasi.“

22. Niin ylipäällikkö pääsi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: „Älä sano kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle.“

23. Sitten hän kutsui tykönsä kaksi sadanpäällikköä ja sanoi heille: „Pitäkää yön kolmannelta tunnista lähtien kaksisataa sotamiestä ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä valmiina läheteen Kesareaan,

24. ja hankkikaat ratsuja pannaksenne Paavali ratsaille ja viedäkseen hänet vahingoittumatonna maaherra Feeliksin tykö.“

25. Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:

26. „Klaudius Lysias toivottaa suuriarvoiselle maaherralle Feeliksille terveyttä!

27. Tämän miehen juutalaiset otti-

vat kiinni ja olivat vähällä tappaa hänet; silloin minä tulin saapuville sotavaen kanssa ja pelastiin hänet, saatua tietää, että hän on roomalainen.“ Ap. I. 21:27, 33. 22:25 s. 24:7

28. Ja koska tahdoin tietää mistä asiasta he syytivät häntä, vein hänet heidän neuvostoonsa Ap. I. 22:30.

29. Ja havaitsin, että häntä syytettiin muutamista heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei hän ollut syytetyssä mistään, josta olisi ansainnut kuoleman tai kahleita. Ap. I. 6:9. 18:14 s.

30. Mutta kun minulle annettiin ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun tykösi; olen myös käskenyt hänen syyttäjiään tekemään kanteensa häntä vastaan sinun edessäsi. Jää hyvästi!“

31. Niin sotamiehet saamansa käskyn mukaan ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten Antipatriin.

32. Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jalkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat leiriin.

33. Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.

34. Luettuaan kirjeen hän kysyi mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kiliikiasta, Ap. I. 21:39. 22:3.

35. Hän sanoi: „Tahdon kuulla sinua, kun syyttäjäsiikin saapuvat.“ Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen päävartiolla.

24 Luku.

Paavali Kesareassa maaherran olkuden edessä.

Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni alas Kesareaan muutamien vanhimpien ja erään asianajajan Tertulluksen kanssa, ja he esitivät maaherralle syytensä Paavalia vastaan.

2. Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertullus kantamaan ja sanoi:

3. „Paljon olemme sinun kauttasi, suuriarvoinen Feeliks, saaneet rauhaa nauttia, ja paljon parannuksia on sinun huolenpidostasi aikaan saatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikkiin puolin ja kaikkialla suurella kiitollisuudella tunnustamme.

4. Mutta jotten kauemmin sinua viivytäisi, pyydän sinua tavallisella lempeydelläsi hetken aikaa kuuntelemaan meitä.

5. Olemme havainneet tämän miehen rutoksi ja metelinnostajaksi kaik-

kien koko maailman juutalaisten keskuudessa ja nasaretilaisten lahkoon päämieheksi, Ap. t. 17:6, 21:28, 28:22.

6. ja hän on myös koettanut saastuttaa tempeliämme. Sentähden otimme hänet kiinni ja tahdoimme tuomita hänet meidän lakimme mukaan.

7. Mutta ylipäällikkö Lysias tuli suurella voimalla siihen ja otti hänet meidän käsistämme

8. ja käski hänen syyttäjänsä tulemaan sinun tykösi. Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken sen, josta me syytämme häntä." Ap. t. 23:30.

9. Ja juutalaisetkin yhtyivät syyttämään häntä ja vakuuttivat asian niin olevan.

10. Kun nyt maaherra viittasi Paavalille, että hän saisi puhua, lausui hän: „Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella puolustukseksi.

11. Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan.

Ap. t. 21:17.

12. Eivät he ole tavanneet minua väittelemästä kenenkään kanssa eikä meteliä nostamista, ei tempeleissä, ei synagogassa eikä kaupungeilla,

Ap. t. 25:8, 28:17.

13. eivätkä myöskään voi näyttää sinulle toteen sitä, mistä nyt syyttävät minua.

14. Mutta sen tunnustan sinulle, että minä sen opin mukaan, jota he sanovat lahkoksi, niin palvelen isieni Jumalaa, että uskon kaikki, mitä on kirjoitettu laissa ja profetoissa,

Ap. t. 26:22.

15. ja että minulla on Jumalaan sama toivo, jonka toteutumista nämäkin odottavat, että on oleva ylönousemus sekä vanhurskusten että väärin.

Dan. 12:2. Matt. 25:46.

Joh. 5:28 s. Ap. t. 23:6, 26:6 s.

16. Sentähden minä myös ahkeroitseen, että minulla aina olisi puhdas ommatunto Jumalan ja ihmisten edessä.

Ap. t. 23:1. 1 Piet. 3:16.

17. Niin tulin nyt useampien vuosien kuluttua tuomaan almuja kansalleni ja toimittamaan uhreja,

Ap. t. 11:29. Room. 15:25 s. 2 Kor. 8:4. Gal. 2:10.

18. Näissä toimissani muutamat Aasiasta olevat juutalaiset tapasivat minut puhdisteltuna tempeleissä, eikä ollut mitään väentungosta tai meteliä;

Ap. t. 21:26 s.

19. heidän olisi nyt pitänyt saapua eteesi ja tehdä syytöksensä, jos heillä lienee jotakin minua vastaan.

20. Tai sanokoot nämä läsnä olevat mitä rikollista huomasivat minussa, kun seisoin neuvoston edessä;

21. ellei siksi lueltane tätä ainoalta lauselta, jonka huusin seisossani heidän keskellään: „Kuolleiden ylönousemuksen vuoksi minä tänään olen teidän tutkittavanaanne." Ap. t. 23:6.

22. Mutta Feeliks, joka tarkkaan tunsi tämän tien, lyökkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: „Kun ylipäällikkö Lysias tulee tänne, tutkin asianne."

23. Ja hän käski sadanpäällikkön pitää Paavalia vankeudessa, mutta suoda hänelle lievenhystä eikä estää ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta. Ap. t. 27:2 s. 28:16.

24. Muutamain päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, kutsutti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jesukseen.

25. Mutta kun Paavali puhui vanhurskudesta ja puhtaasta elämästä ja tulevasta tuomiosta, peljästy Feeliks ja sanoi: „Mene tällä haavaa, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas."

26. Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavaliilta rahaa, jonka vuoksi hän useita kertoja kutsutti hänet luokseen ja puheli hänen kanssaan.

27. Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin vankeuteen.

Ap. t. 25:9, 14.

25 Luku.

Paavali Festuksen ja kuningas Agripan edessä.

Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta Jerusalemiin.

2. Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet esittivät hänelle syytteensä Paavalial vastaan ja pyysivät häneltä

3. ja anoiivat sitä suosionosoitusta itselleen, että hän tuottaisi Paavalin Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

Ap. t. 23:15.

4. Mutta Festus vastasi, että Paavalial pidettiin vartioituna Kesareassa, ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne.

5. Ja hän lisäsi: „Tulkoottis teidän etevimmät miehenne minun mukani sinne alas ja syyttäköt miestä, jos hänessä on jotakin rikoksellista."

6. Ja viivyttyään heidän luonaan

ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni Kesareaan Seuraavana päivänä hän istui tuomioistuimelle ja käski tuoda Paavalin esille

7 Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet alas Jerusalemissa, hänen ympärilleen ja esittivät useita ja kovia syytöksiä, joita eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen,
8 sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: „En ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä tempellä enkä keisaria vastaan.“ Ap. t. 24:12

9. Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: „Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näissä asioissa minun edessäni?“ Ap. t. 24:27.

10. Mutta Paavali sanoi: „Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä ja tässä minut on tuomittava juutalaisille en ole mitään vääryyttä tehnyt, niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät.

11 Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, josta tuomitaan kuolemaan, en kieltäydy kuolemasta, mutta jos se on perätöntä, mistä nämä syyttävät minua, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin.“ Ap. t. 25:19.

12. Silloin Festus neuvotelutuaan neuvokuntansa kanssa vastasi „Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen olet meneväkin“

13. Muutamain päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.

14 Ja kun he vilpuyätsiellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian kuninkaalle ja sanoi „Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen.“ Ap. t. 24:27

15 käydessäni Jerusalemissa juutalaisten papit ja vanhimmat tekivät häntä vastaan syytteitä ja anovat hänen langettamistaan.

16. Mutta minä vastasin heille „Ei roomalaisilla ole tapana antaa ketään alttiiksi, ennenkuin syytetty on asetettu vastakkain syyttäjänsä kanssa ja hän on saanut puolustautua syytöksiä vastaan.“

17 Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä viivyttelämättä seuraavana päivänä istuin tuomioistuimelle ja käskin tuoda miehen esille.
18. Mutta kun hänen syyttäjänsä seisoiat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mitään sellaisesta rikoksesta, kuin olin odotanut,
19. vaan heillä oli häntä vastaan riit-

taa joistakin heidän uskontoaan koskevista kysymyksistä ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.

20. Ja kun olin epä tietoinen miten tämä asia oli käsiteltävä, kysyin häneltä tahtoiako hän mennä Jerusalemiin siellä tutkittavaksi tässä asiassa.
21. Mutta kun Paavali vetosi ja vaati, että hänet säilytettäisiin majesteetin tuomittavaksi, käskin minä vartioida häntä, kunnes lähetän hänet keisarin tykö.“

22. Niin Agrippa sanoi Festukselle „Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä.“ Hän sanoi: „Huomenna saat kuulla häntä.“

23. Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella komeudella ja menivät kuulusteluhuoneeseen päällikköjen ja kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja Paavali tuotiin Festuksen käskystä esille. Mat. 10:18.

24. Ja Festus sanoi: „Kuningas Agrippa ja kaikki te, jotka meidän kanssamme olette läsnä, tässä näette sen miehen, jonka tähden koko juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa että täällä on ahdistanut minua huutaen, ettei hänen pitänyt enää saada elää.“ Ap. t. 22:22.

25. Minä kuitenkin huomaisin, ettei hän ole tehnyt mitään kuoleman rikosta mutta kun hän itse vetosi majesteettiin, päätin lähettää hänet sinne.“ Ap. t. 23:9, 29. 26:31.

26. Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole hänestä kirjoitettavana herralleni Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon pidettyä olisi jotakin kirjoittamista

27. Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki samalla ilmoittamatta häntä vastaan tehtyjä syytöksiä.“

26 Luku.

Paavali puhuu Agrippan edessä.

Niin Agrippa sanoi Paavalille: „Sinun on lupa puhua puolestasi.“ Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustukseksen

2. „Ei-dän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun saan tänä päivänä sinun edessäni puolustaa itseäni kaikkea sitä vastaan, mistä juutalaiset minua syyttävät,

3. olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sen tähden pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.

4. Kaikki juutalaiset tuntevat elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa.

5. He ovat tunteneet minut jo alusta ja tielävät, jos tahtovat sen todistaa, että minä uskontomme ankaramman lahkon mukaan elin niin kuin farisealainen.

Ap.t. 23:6. 24:15. Fil. 3:5 s.

6. Ja nyt seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on antanut isillemme, 1 Moos.3:16. 22:18. 5 Moos.18:16. 2 Sam.7:12. Jes. 4:2. 7:14. 9:5. Jer.23:5. 33:15.

Hes. 34:23. Ap. t. 13:32. 23:6. 24:15.

7. ja jonka ne kaksitoista sukukuntaamme yötä ja päivää herkeämättä palvelleen Jumalaa toivoivat näkevänsä toteutuvan; tämän toivon tähden, oi kuningas, juutalaiset minua syyttävät.

8. Miksi se on teistä uskomatonta, että Jumala herättää kuolleita?

9. Luulin minäkin, että minun tuli kaikki tavoin vastustaa Jesuksen narsaretilaisen nimeä, Ap.t.8:3. 9:1 s. 22:3 s.

1 Kor. 15:9. Gal. 1:13. 1 Tim. 1:13.

10. ja niin teinkin Jerusalemissa. Monet pyhät minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni sen puolesta.

11. Ja kaikkialla synagogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä pilkkaamaan, ja menin niin pitkälle raivossani heitä vastaan, että vainosin heitä ulkomaisinkin kaupunkeihin saakka.

12. Näissä asioissa kun matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella,

13. näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon. auringon paistetta kirkkaamman, ympäröivän minua ja matkatovereitani.

14. ja me kaaduilimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebrean kielellä: „Saul, Saul, miksi minua vainoot? Työläs on sinun polkia tutkainta vastaan!”

15. Niin minä sanoin: „Kuka olet, Herra? Ju Herra sanoi: „Minä olen Jesus, jota sinä vainoot.”

16. Mutta nouse ja seis jaloillasi; sillä sen vuoksi olen ilmestynyt sinulle, että asettaisin sinut palvelijakseni ja todistamaan sekä siitä, jota varten nyt olet minut nähnyt, että siitä, jota varten vastedes olen ilmestytävä sinulle. Jer. 1:7.

17. Ja minä pelastan sinut kansasi ja pakanain käsistä, joiden tykö sinut lähetän.

18. avaamaan heidän silmänsä, että kääntyisivät pimeästä valoon ja saatanaan vallasta Jumalan tykö ja saisivat minuun uskon syvnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.”

Jes. 35:5. 42:7,16. 60:1. 61:1.

Ap. t. 20:32. Ef. 1:18. 2:2. Kol. 1:12 s. 1 Piet. 2:9.

19. Sentähden, kuningas Agrippa, en voinut olla tottelematon taivaalliselle näylle.

20. vaan suarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Judean maassa ja pakanoille, että heidän on tehtävä parannusja käännyttävä Jumalan puoleen tehden parannuksen mukaisia tekoja. Matt. 3:8.

21. Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni temppeleissä ja yrittivät surmata minut. Ap. t. 21:30 s.

22. Mutta kun aina tähän päivään asti olen saanut apua Jumalalta, seison minä ja todistan sekä pienille että suurille, enkä puhu mitään muuta, kuin minkä profetat ja Mooses ovat sanoneet tapahtuvaksi,

Luuk. 24:27, 44 s. Ap. t. 28:23.

23. että Kristuksen piti kärsimän ja että hän ensimmäisenä nousen kuolleista oli julistava valoa sekä tälle kansalle että pakanoille.”

1 Kor. 15:20. Kol. 1:18. Hm. 1:3.

24. Mutta kun hän näin puhui puolustuksekseni, sanoi Festus kovalla äänellä: „Olet järjiltäsi, Paavali! suuri oppisi vie sinut pois järjiltäsi.”

Ap. t. 17:18. 1 Kor. 1:23. 2:14.

25. Mutta Paavali sanoi: „En ole järjiltäni, suuriarvoinen Festus, vaan puhun totuuden ja terveen järjen sanoja.

26. Kuningas kyllä tietää tämän, ja sentähden käännynkin puheellani rohkeasti hänen puoleensa. Sillä minä en usko minkään näistä asioista olevan häneltä salassa, eiväthän nämä ole missään sopukassa tapahtuneet. Joh. 18:20.

27. Uskotko, kuningas Agrippa, profettoja? Tiedän, että uskot.”

28. Niin Agrippa sanoi Paavalle: „Olet vähällä saada minua rupeamaan kristittyksi.”

29. Mutta Paavali sanoi: „Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljon, ei ainoastan sinä, vaan myös kaikki, jotka kuulette minua tänään, tulisitte semmoisiksi kuin minä olen, näitä kaheita lukuunottamatta.”

30. Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssaan;

31. ja mennessään he puhuivat keskenään, sanoen: „Tämä mies ei ole

tehnyt mitään, josta ansaitsisi kuoleman tai kahleita" Ap. t. 23:9. 25:26.
 32. Ja Agrippa sanoi Festukselle: „Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin.“ Ap. t. 26:11.

27 Luku.

Paavalin merimatka Roomaan.

Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen keisarilliseen sotilasosastoon kuuluvan sadanpäällikön haltuun. Ap. t. 25:12.

2. Jameastuimme adramyttilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkoihin, ja läksimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta. Ap. t. 19:29. 20:4. Kol. 4:10.

3. Seuraavana päivänä laskimme Sidoniin. Ja Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa saamaan. Ap. t. 24:23. 23:16.

4. Ja sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, sentähden että tuulet olivat vastaiset.

5. Ja kun olimme purjehtineet Kilikian ja Pamfylian edustalla olevan meren yli, tulimme Myrraan, joka on Lykiassa.

6. Siellä sadanpäällikkö tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja antoi meidän nousta siihen.

7. Ja monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vainoin Knidon kohdalle. Ja kun tuulelta emme päässeet sinne, purjehdimme Salmonen neitse Kreetan suojaan.

8. Ja vainoin kuljettuamme pitkin sen rantaa, saavuimme erääsen paikkaan, nimeltä Kauniit satamat, jonka lähellä Lasean kaupunki oli.

9. Mutta kun paljo aikaa oli kulunut, ja purjehtiminen jo oli vaarallista, sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä

3 Moos. 16:29. 23:27 s.

10. ja sanoi: „Miehet, minä näen, että purjehdus on tuottava vastuksia ja suuria vaurioita, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös hengenllemme.“

11. Mutta sadanpäällikkö uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin sitä, mitä Paavali sanoi.

12. Ja koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli lähdettävä sieltä, voidakseen ehkä päästä talvehtimaan Fotiksiin, erääsen Kree-

tan satamaan, joka antaa lounaasen ja luoteesen pään.

13. Ja kun etelätuuli alkoi puhalttaa, luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreettaa.

14. Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli alas, niin sanottu Koillismyrsky.

15. Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja joutuimme tuulijolle.

16. Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan, me töin tuskin saimme venheen korjuusen.

17. Vedettyään sen ylös, he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsivät ajautuvansa Syrtin särkälle, laskevat he purjekaluston alas, ja niin he ajelehtivat.

18. Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä osan lastista mereen,

19. ja kolmantena päivänä viskasivat he omin käsin mereen laivan kaluston.

20. Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään, ja kova myrsky meitä painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.

2 Kor. 11:23.

21. Ja kun olivat kauan olleet syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: „Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa neuvoani ja olla lähtemättä Kreetasta, niin olisitte säästyneet tästä vastuksesta ja vauriosta.“

22. Ja nyt kehoitan teitä olemaan vahvassa luottamuksessa, sillä ei yksikään teistä huku, ainoastaan laiva hukkuu.

23. Sillä tänä yönä seisoi tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota myös palvelen,

24. ja sanoi: „Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun on meneminen; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka purjehtivat kanssasi.“ Ap. t. 25:11.

25. Olkaat sentähden vahvassa luottamuksessa, miehet; sillä minä uskon Jumalaa, että niin käy, kuin minulle on puhuttu.

26. Mutta jollekin saarelle meidän pitää ajautuman.“ Ap. t. 26:1.

27. Ja kun neljäntenätoista yönä ajelehdimme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestyttiin jotakin maata.

28. Ja luodilla pohjallituaan, he hu-

masivat syvyyden olevan kaksiy-
mentä syitä; ja vähän matkaa kul-
jettuaan he taas pohjallivat ja huo-
masivat syvyyden viideksitoista sy-
leksi.

29. Ja kun pelkäsivät meidän ajau-
tuvan karille, laskivat he peräpuoles-
ta neljä ankkuria ja odottivat ikäväl-
lä aamun koittoa.

30. Mutta merimiehet yrittivät pöytä
laivasta ja laskivat venheen mereen
sillä tekosyyh, että muka aikoiivat
keulapuolesta viedä ulos ankkureita.

31. Silloin Paavali sanod sadanpääl-
likölle ja sotamiehille: „Jos nuo ei-
yät pysy laivassa, niin te ette voi pe-
lastua.“

32. Silloin sotamiehet hakkasivat
poikki venheen köydet ja antoivat
sen pudota mereen.

33. Ja heidän vartoessaan päivän
valkenemista, Paavali kehoitti kaik-
kia nauttimaan ruokaa, sanoen: „Tä-
näen olette jo neljättätoista päivää
odottaneet ja olleet syömättä ettekö
ole mitään ravintoa nauttineet.“

34. Sentyhden kehoitan teitä nau-
timaan ruokaa, sillä se on tarpeel-
lista voidaksenne pelastua, sillä ei
yhdenkään teidän päästänne ole
huiskurvaakaan hukkaan joutuva.“

Luuk. 12:7. 21:18.

35. Tämän sanottuaan hän otti lei-
vän ja kiitti Jumalaa kaikkien näh-
den, laitto ja rupesi syömään.

Mat. 15:36. 1 Tim. 4:4.

36. Silloin kaikki tulivat hyville mie-
lin ja ottivat hekin itselleen ruokaa.

37. Ja meitä oli laivassa kaikkiaan
kaksisataaseitsemänkymmentä kuusi
henkeä.

38. Ja kun he olivat ravinneet itsen-
sä ruualla, kevensivät he laivaa heit-
tämällä viltjan mereen.

39. Päivän tultua he eivät tunteneet
maata, mutta huomasivat erään lah-
den, jossa oli sopiva ranta; siihen
he päättivät, jos mahdollista, ajaa
laivan.

40. Ja he hakkasivat ankkuriköydet
poikki ja jättivät ankkurit mereen;
samalla he pääsivät peräsimien nuor-
at, nostivat keulapurjeen tuuleen ja
ohjasivat rantaa kohti.

41. Mutta he joutuivat erälle riu-
talle ja antoivat laivan törmätä sii-
hen; keulapuoli tarttui kiinni ja jäi
liikkumattomaksi, mutta peräpuoli
hajosi aallokon voimasta. 2 Kor. 11:26.

42. Niin sotamiehillä oli aikomus
tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi
uimalla pakoon.

43. Mutta sadanpäällikkö, joka tah-
toi pelastaa Paavalin, esti heidät sii-

tä aiikkeesta ja käski, että uimataitot-
set ensiksi heittäytyisivät veteen ja
lähtisivät maihin,

44. ja että jällelääjäänne pyrkisivät
rantaan, mikä laudoilla, mitkä lai-
vankappaleilla. Ja tällä tavoin kaikki
pelastuivat maalle.

28 Luku.

Meliten saarella. Paavali tulee Roomaan ja
julistaa siellä evankeliumia.

Kun olimme pelastuneet, silloin
A saimme tietää, että saaren nimi
oli Melite.

Ap. t. 27:26.

2. Ja sen asukkaat osoittivat meille
suurta hyväntahtoisuutta; he sytyt-
tivät rovion ja ottivat meidät kaikki
sen ääreen, kun oli ruvennut sata-
maan ja oli kylmä.

3. Mutta kun Paavali kokosi kasan
risuja ja pani ne rovioon, tuli kyy-
kärmä kuumuuden vuoksi esiin ja
tarttui hänen käteensä.

4. Kun saaren asukkaat näkivät kär-
meen riippuvan hänen kädessään,
sanoivat he toisilleen: „Varmaan tuo
mies on murhaaja, koska oikeuden
jumalatar ei sallinut hänen elää, vaika
hän pelastuikin merestä.“

5. Mutta hän pudisti elukan tuleen,
eikä hänelle tullut mitään vahinkoa.

Mark. 16:13. Luuk. 10:19.

6. Ja he odottivat hänen ajettuvan
tai yhtäkkiä kaatuvan maahan kuol-
leena. Mutta kun he olivat kauan o-
dottaneet ja näkivät, ettei hänelle mi-
tään erinomaista tapahtunut, muut-
tivat he mielensä ja sanoivat hänen
olevan jumalan.

Ap. t. 14:11.

7. Sen paikan läheisyydessä oli ma-
tiloja, joiden omistaja oli saaren en-
simmäinen mies, nimeltä Publius;
hän otti meidät vastaan ja piti mei-
tä ystävällisesti kolme päivää vie-
raltaan.

8. Ja tapahtui, kun Publiluksen isä
makasi sairaana kuumessa ja pu-
nataudissa, että Paavali meni hänen
tykönsä, rukoili ja pani kätensä hä-
nen päälleen ja paransi hänet.

Mark. 16:18. Jaak. 5:15.

9. Kun tämä oli tapahtunut, tulivat
muutkin saarella olevat sairaat, ja
he parannettiin.

10. He osoittivat meille myös mon-
nin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme
merelle panivat mukaan mitä tarvit-
simme.

11. Kolmen kuukauden kuluttua me
purjehdimme sieltä aleksandrialai-
sella laivalla, joka oli talvehtinut
saarella ja jolla oli merkinä Kak-
seis-jumalain kuvat.

12. Ja me laskimme maihin Syra-

kusassa ja viivyimme siellä kolme päivää,

13. ja sieltä noudattelimme rannikkoa ja saavuimme Regioon; ja kun yhden päivän perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.

14. Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän luonaan seitsemän päivää, ja sitten läksimme Roomaan.

15. Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii-Forumiin ja Tres-Tabernaan saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalan ja sai rohkeutta.

16. Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua itsekseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

Ap. t. 24:22. 27:3.

17. Kolmen päivän perästä Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille. „Miehet ja veljet, vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isemien tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.

Ap. t. 21:30 s. 24:12. 26:3.

18. Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään, josta olisi voitu tuomita kuolemaan.

Ap. t. 21:24. 23:9. 26:25. 26:31 s.

19. Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oliin pakoitettu vetoamaan keisariin, ei kuitenkaan niin, että minulla olisi jotain syytöstä kansainvastaan.

Ap. t. 26:11.

20. Tästä syystä olen nyt kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä olen näissä kahleissa.

Ap. t. 28:3. 24:21. 26:6 s.

El. 8:1. 6:20. 2 Tim. 1:16. 2:9. Filem. v. 10 s.

21. Niin he sanoivat hänelle: „Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Judean maalta, eikä kukaan tänne saapunut velli ole ilmoittanut tai puhunut sinusta mitään pahan.

22. Tahdomme kuitenkin saada

kuulla sinulta mitä ajattelet; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla sanotaan.“

Luuk. 2:34. Ap. t. 24:5, 11

23. Ja he määräsivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen tykönsä majaan. Ja näille hän ammusta varhain iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta ja koetti, lähtien sekä Mooseksen laista että profetoista, saada heitä vakuutetuiksi Jesuksesta.

Luuk. 24:27, 44. Ap. t. 26:23.

24. Niin toiset pääsivät uskoon sen kautta, mitä sanottiin, mutta toiset eivät uskoneet.

Ap. t. 17:4.

25. Ja kun eivät olleet keskenään yksimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä sanat: „Oikein Pyhä Henki on puhunut Jesaja profetan kautta isilenne,

2 Piet. 1:21.

26. sanoessaan. „Mene tämän kaasan tykö ja sano: Kuulevin korvin te kuulette, ettekä ymmärrä, ja näkevin silmin te näette, ettekä älyä.

Jes. 6:9 s. Jer. 5:11. Hee. 12:3.

Matt. 13:13 s. Joh. 12:40. Room. 11:8.

27. Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he vaikeasti kuulevat ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillään ja kuulisi kõrvillaan ja ymmärtäisi sydämellään ja kääntyisi ja tulisi minun parannettaviksi.“

28. Olkoon siis teille tietävä, että tämä Jumalan pelastus on lähetetty pakanoilte; ja he ottavatkin siitä vaarin.“

Pa. 6:7 s. 9:3. Matt. 8:11. 21:43.

Luuk. 8:30 s. 9:6. 24:47. Ap. t. 13:46. 18:6.

Room. 11:11

29. Ja kun hän oli tämän puhunut, läksivät juutalaiset pois pitäen paljon riitaa keskenänsä.

30. Ja Paavali asui vuokraamassaan asunnossa kokonaista kaksi vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen tykönsä;

31. ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herrasta Jesuksesta Kristuksesta kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE.

I Luku.

Paavali tervehti kristittyitä Roomassa. Oikea vanhurskaus. Pakanoitten tila.

Paavali, Kristuksen Jesuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja eroitettu julistamaan Jumalan evankeliumia, Ap. t. 9:15. 13:2. 1 Kor. 1:1. Gal. 1:15.

2. jonka Jumala on edeltäpäin lu-

vannut profettaansa kautta pyhissä kirjoituksissa, 1 Moos. 3:15. 22:18. 26:4. 40:10.

5 Moos. 18:15. Pa. 132:11. Jen. 4:2. 7:14. 9:6.

Jer. 23:5 s. Hee. 37:34. Dan. 9:24. Mik. 5:1. 7:20.

3. Pojastaan joka lihan puolesta on syntynisin Davidin siemenestä,

Matt. 1:1. Luuk. 1:32.

Ap. t. 8:30. 13:23. 2 Tim. 2:8.

4. ja pyhityksen hengen mukaan voimallisesti todistettu Jumalan Pokaksi kuolleista nousemisen kautta — Jesuksesta Kristuksesta, meidän Herastamme,

Ap. t. 13:32 s. Joh. 10:30 s. Hebr. 1:5. 5:5 s. 5. jonka kautta olemme saaneet armon ja apostolin-viran, herättääksemme uskon kuuliaisuutta hänen nimensä kunniaksi kaikissa pakana-kansoissa,

Ap. t. 9:15. Room. 12:3. 15:15 s. 16:26.

1 Kor. 15:10. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7.

6. joihin tekin, Jesuksen Kristuksen kutsutut, kuulutte: Room. 9:24.

7. kaikille Roomassa oleville Jumalan rakastetuille, kutsutuille pyhille. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

1 Kor. 1:2 s. Ef. 1:1 s. 2 Tim. 1:9.

8. Ensiksikin kiitän Jumalaani Jesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähtenne, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.

Room. 16:19. Fil. 1:3 s.

9. Sillä Jumala, jota hengessäni palvelen julistaessani hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, että minä lakkaamatta muistelen teitä,

Ap. t. 27:23. 2 Kor. 11:31. Gal. 1:20. Ef. 1:15 s.

10. aina rukouksissani anoen, että jo vihdoinkin Jumalan tahdon mukaisesti pääsisin tulemaan luoksenne. Ap. t. 19:21. Room. 15:23. 1 Tess. 3:10.

11. Sillä minä ikävöin nähdä teitä, voidakseni jakaa teille edes jonkunkaan hengellisen lahjan, että vahvistuisitte, Room. 15:29 s.

12. se on, että minä meidän yhdessä ollessamme virkistyisin yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.

13. Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne niinkuin muidenkin pakainain, mutta olen ollut estetty tähän asti. Joh. 4:36. Room. 15:22. 1 Tess. 2:18.

14. Kreikkalaisille ja barbareille, viisaille ja ymmärtämättömille olen velassa; 1 Kor. 9:16.

15. omasta puolestani siis olen altis teillekin Roomassa oleville julistamaan evankeliumia.

16. Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itseskullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle. Ps. 40:10 s. 119:46. Mark. 8:38.

Ap. t. 3:26. 13:46. 1 Kor. 1:18. 2 Tim. 1:8.

17. Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmenee uskosta uskoon, niinkuin on

kirjoitettu: „Vanhurskas on elävä uskosta.“ Jer. 23:6. Hab. 2:4. Joh. 3:36.

Room. 3:21 s. Gal. 3:11. Fil. 3:9. Hebr. 10:38.

18. Sillä Jumalan viha ilmenee tästä kohdataksean kaikkea jumalittomuutta ja vääryyttä, miä ihmiset harjoittavat, ne jotka pidättävät totuuden vääryydessä, Ef. 5:6. Kol. 3:6.

19. sentähden että se mikä Jumalalta tiedetään on heille ilmeistä; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

Joh. 1:9. Ap. t. 14:17. 17:24 s. Room. 2:14 s.

20. Sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, ijankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissaan tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi sanoa itseänsä syyttömiksi,

Job 12:7 s. Ps. 19:2 s. Jes. 40:21. Hebr. 11:3.

21. sentähden että he, vaikka ovat tunteneet Jumalan, eivät ole häntä Jumalana kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan ovat käyneet ajatuksiltaan turhanpäiväisiksi, ja heidän ymmärtämätön sydämensä on pimentynyt. Ef. 4:17.

22. Kehuessaan viisaita olevansa, he ovat tyhmistyneet Jer. 10:14. 1 Kor. 1:20.

23. ja ovat katoamattoman Jumalan kirkkautta muuttaneet katoavaisen ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja matelevain kuvan kaltaiseksi.

5 Moos. 4:15 s. 1 Kun. 11:4 s. 12:28 s. 2 Kun. 17:29. Ps. 106:19 s. Jes. 40:18 s. Jer. 2:11.

Ap. t. 17:29.

24. Sentähden Jumala on heidät hyljännyt heidän sydämensä himoissa saastaisuuteen, niin että he keskenään häväisevät omat ruumiinsa;

Ps. 81:13. Ap. t. 14:16.

1 Kor. 6:18. Ef. 4:19. 1 Piet. 4:3.

25. jotka ovat vaihtaneet Jumalan totuudenvalheen ja kunnioittaneet ja palvelleet enemmän luotua kuin Luojaa, joka on ylistetty ijankaikkisesti. Amen.

26. Sentähden Jumala on hyljännyt heidät häpeällisten intohimojen valtaan; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen sukuyhteyden luonnonvastaiseen, 3 Moos. 18:25 s.

Ef. 5:11 s. 1 Tess. 4:5. Juud. v. 10.

27. ja niinkään miespuoletkin, luopuen luonnollisesta sukuyhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syyttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, rietautta ja itsessään saaneet villintymisestään sen palkan kuin pitikin. 1 Moos. 19:5. 3 Moos. 18:22. 20:13. 1 Kor. 6:9.

28. Ja niinkuin he eivät tahtoneet Jumalaa tuntea, niin Jumala hylkäsi heidät heidän turmeltuneen mie-

lensä valtaan, tekemään sitä mikä ei sovi;

29. he ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä;

Gal. 5:19 s. Tiit. 3:3.

30. he ovat korvankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalalle kauhistuksena; he ovat väkivaltaisia, ylpeitä, kerskaillijoita, pahanekselijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,

San. 24:8. 2 Tim. 3:2 s.

31. tyhmiä, sanansarikkoja, sydämettömiä, armottomia;

32. jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskauden säädökset ja tietävät, että ne, jotka tuommoisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan tee samoin, vaan ilmaisevat mieltymyksensäkin niille, jotka noin tekevät. Ps. 50:18. Room. 6:21.

2 Luku.

Jumalan tuomio pakanain ja Juutalaisten yll.

Sentähden sinä, oi ihminen, et ole puolustettavissa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen tuomitset itsesi syyppääksi, koska sinä, joka tuomitset, teet samoin. 2 Sam. 12:5 s.

Matt. 7:1 s. Joh. 8:7 s. 1 Kor. 4:5.

2. Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio oikeuden mukaisesti kohtaa niitä, jotka sellaista tekevät.

3. Vai luuletko, ihminen, sinä joka tuomitset niitä, jotka sellaista harjoittavat, ja itse teet samoin, että sinä vältät Jumalan tuomion?

4. Tahit halveksitko hänen hyvytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, eikä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parantukseen? Jes. 30:18. Ef. 2:4. 2 Piet. 8:9, 15.

5. Kovuudellasi ja sydämmesi katumattomuudella sinä kartutat itsellesi vihaa vihan päiväksi, jolloin Jumalan vanhurskas tuomio ilmestyy, 5 Moos. 32:35. Ps. 110:5. Room. 1:18. 9:22.

6. joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan: Job 34:11. Ps. 62:13.

San. 24:12. Jer. 17:10. 32:19. Matt. 16:27.

Room. 14:12. 1 Kor. 3:8. 2 Kor. 5:10.

Gal. 6:7. Ilm. 2:23. 20:12. 22:12.

7. niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, ijankaikkisen elämän, Matt. 25:46. 1 Piet. 1:7.

8. mutta niille, jotka ovat riitaiset eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiihevästä. Room. 1:18. 2 Tess. 1:6.

9. Tuska ja ahdistus jokaisen pahaan

harjoittavan ihmisen sielulle, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen; Luuk. 12:47 s. Room. 1:16

10. mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka harjoittaa sitä mikä hyvää on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.

11. Sillä Jumala ei katso ihmisen muotoon. 5 Moos. 10:17. 2 Aik. 19:7. Job 34:19. Ap. t. 10:34. Gal. 2:6. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Piet. 1:17.

12. Sillä kaikki, jotka ilman lakia ollen ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan;

13. sillä eivät ne ole vanhurskaita Jumalan edessä, jotka lain kuulevat, vaan jotka lakia noudattavat, ne vanhurskautetaan.

Matt. 7:21. 1 Joh. 3:7. Jaak. 1:22.

14. Sillä kun pakanat, joilla ei ole lakia, luonnostaan tekevät mitä laki vaatii, niin he, vaikkei heillä ole lakia, ovat itselleen lakina Ap. t. 10:35.

15. ja osoittavat, että lain toiminta on kirjoitettu heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa yhdessä todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät taikka myös puolustavat heitä, —

16. sinä päivänä, jolloin Jumala on tuomitseva ihmistensalaisuudet Kristuksen Jesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.

Saarn. 12:14. Matt. 26:31 s.

Ap. t. 17:31. 1 Kor. 4:5. 2 Kor. 5:10. Ilm. 20:12.

17. Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja kerskaat Jumalasta

Jes. 48:2. Mik. 3:11. Matt. 3:9. Joh. 8:33, 41.

18. ja tunnet hänen tahtonsa ja, saaden opetusta laista, tulkit mikä on parasta Ps. 147:19 s.

19. ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valo.

20. ymmärtämättömien kasvattaja, alaikäisten opettaja, sinulla kun laista on tiedon ja tuouden ulkonainen muoto:

21. niin kuinka, sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta: joka julistaa, ettei saa varastaa, varastat;

Ps. 50:16 s. Matt. 23:2.

22. joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta, olet aviorikkoja; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin ryöstät heidän temppeleitään; 5 Moos. 7:25.

23. joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa? Mal. 1:6.

24. Sillä „teidän tähtenne Jumalan nimi pilkataan pakanain seassa,“ niinkuin on kirjoitettu. 2 Sam. 12:14.

Jes. 52:5. Hes. 36:20 s. 1 Tim. 6:1. 2 Piet. 2:2.

25. Ympärileikkaus kyllä hyödyttää, jos lakia noudatetaan; mutta jos olet lain rikkoja, niin olet tullut ympärileikkaamattomaksi, vaikka oletkin ympärileikattu. Gal. 5:3.

26. Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikä häntä luetta ympärileikatuksi, vaikka onkin ympärileikkaamaton?

Ap. t. 10:34 s. Gal. 5:6.

27. Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lain rikkoja. Matt. 12:41.

28. Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu; Matt. 3:9. Joh. 8:15 s. Room. 9:6 s. Gal. 6:15. Ilm. 2:9.

29. vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämmen ympärileikkaus Hengessä eikä kirjaimen mukaan; ja hänen kiitöksensä ei tule ihmisiltä, vaan Jumalalta.

5 Moos. 10:16. 30:6. Jer. 4:4. 9:25. 1 Kor. 4:5. 2 Kor. 10:18. Fil. 3:2 s. Kol. 2:11. 1 Piet. 3:4.

3 Luku.

Juutalaisten etuus. Vanhurskaus uskon kautta.

Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?

2. Paljokin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se etuus, että heille on uskottu mitä Jumala on puhunut.

5 Moos. 4:7 s. 31:24 s. Jos. 24:26. Ps. 108:7, 147:19 s.

Jes. 30:8. Jer. 30:2. Ap. t. 7:38. Room. 9:4.

3. Mutta kuinkas? Jos jotkut ovat olleet uskottomia, onko heidän epäuskonsa Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?

4 Moos. 23:19.

Room. 9:6. 11:29. 2 Tim. 2:13. Hebr. 4:2.

4. Ei suinkaan; olkoon päivävastoin Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valehtelija, niinkuin on kirjoitettu: „Että sinä huomattaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja voitaisit, kun sinun kansasi oikeutta käydään.“

Ps. 51:6. 116:11. Joh. 3:33.

5. Mutta jos meidän vääryydestämme Jumalan vanhurskaus kirkastuu, mitä siihen sanomme? Onko Jumala vääriä, kun rankaisee vihassaan? Puhun ihmis-tavoin.

Job 8:3. 34:10. Room. 9:14.

6. Ei suinkaan; sillä kuinka Jumala sitten voisi tuomita maailmaa?

1 Moos. 18:25. Ap. t. 17:31.

7. Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin ilmi hänen kirkkaudekseen, miksi sit-

ten minuakin vielä syntisenä tuo mitään?

8. Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: „Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi?“ Niiden tuomio on oikea. Room. 6:1, 15.

9. Miten siis on? Olemmeko me paremmassa asemassa? Emme ollenkaan. Juurihan olemme osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla, Joh. 8:34. Room. 1:18. 7:14. Gal. 3:22.

10. niinkuin on kirjoitettu: „Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, Ps. 14:3. 63:1 a.

11. ei ole ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa;

12. kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni käyneet kelvottomiksi; ei ole ketään, joka hyvää tekee, ei yhtäkään.

13. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellään he pettävät, kyykärmeen myrkyä on heidän huultensa alla; Ps. 5:10. 140:4.

14. heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. Ps. 10:7.

15. Heidän jalkansa ovat nopeat verta vuodattamaan, San. 1:16. Jes. 59:7.

16. hävitystä ja kurjuutta on heidän teillään,

17. ja rauhan tietä he eivät tunne. Luuk. 1:79.

18. Ei ole heillä Jumalan pelkoa silmänsä edessä.“ 1 Moos. 20:11. Ps. 36:2.

19. Mutta me tiedämme, että kaikki minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä; Hes. 16:63.

20. sentähden ettei yksikään ihminen tule vanhurskautetuksi hänen edessään lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto,

Ps. 143:2. Ap. t. 13:39. Room. 7:7.

Gal. 2:16. 3:11. Ef. 2:8 s. Tiit. 3:5.

21. Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia,

1 Moos. 15:6. Jes. 53:11. Jer. 23:6. Joh. 5:46.

Ap. t. 10:43. 15:10 s. 26:22 s.

Room. 1:17. Fil. 3:9. 1 Piet. 1:10.

22. nimittäin se Jumalan vanhurskaus, joka tulee Jesuksen Kristuksen uskon kautta kaikille ja kaikkien päälle, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään eroitusta.

Room. 10:12. Gal. 3:28. Kol. 3:11.

23. Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla, Room. 11:32. Gal. 3:22. 1 Joh. 1:8 s.

24. ja tulevat ilman ansiotansa van-

hurskaaksi hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jesuksessa, Matt. 20:28. Room. 5:1. Ef. 1:7. 2:8. Kol. 1:14. 1 Tim. 2:6. Tiit. 3:5,7. Hebr. 9:12. 1 Piet. 1:18 s.

25. jonka Jumala on asettanut armonistuikeksi uskon kautta, hänen veressään, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska jumalallisessa kärsivällisyydessään oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit, Ap. t. 13:38s. 17:30. 20:28. Room. 5:9. 2 Kor. 5:19. Kol. 1:20. Hebr. 9:15. 1 Joh. 1:9. 2:2. 4:10.

26. osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, että itse olisi vanhurskas ja vanhurskauttaisi sen, joka on Jeesuksen uskosta. Ps. 51:3. Gal. 2:16.

27. Mihin siis kerskaaminen joutui? Se on tyhjäksi tehty. Minkä lain kautta? Tekojenکو lain? Ei, vaan uskon lain kautta. 1 Kor. 1:29,31. Ef. 2:9.

28. Niin päättämme siis, että ihminen vanhurskauletaan uskon kautta ilman lain tekoja. Ap. t. 13:38 s. Room. 4:5.

29. Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? Kyllä pakanainkin, Room. 9:24. 10:12. 15:9.

30. koska Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta. 5 Moos. 6:4. Ap. t. 15:9,11. Room. 4:11 s. Gal. 3:8.

31. Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Emme suinkaan, vaan me vahvistamme lain. Matt. 5:17. Room. 8:3 s.

4 Luku.

Abrahamin vanhurskaus uskon kautta.

Mitä me sitten sanomme esi-isämme Abrahamin lihan puolesta saavuttaneen? Jes. 51:2.

2. Sillä jos Abraham on teosta vanhurskaaksi tullut, on hänellä aihetta kerskaamiseen, mutta ei Jumalan edessä.

3. Sillä mitä Raamattu sanoo? „Abraham uskol Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.“

1 Moos. 15:6. Gal. 3:6. Jaak. 2:23.

4. Mutta työtä tekeväälle ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta.

Matt. 20:14. Room. 11:6.

5. Mutta joka ei töitä tee, vaan usko hänene, joka vanhurskauttaa jumalattoman, sille luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi;

Joh. 6:28 s. Room. 3:22,28. 2 Kor. 5:19. Fil. 3:9.

6. niinkuin Davidkin ylistää autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

7. „Autuaat ovat ne, joiden väärydet ovat anteeksi annetut ja joiden synnit ovat peitettyt. Ps. 82:1 s.

8. Autuas on se, jolle Herra ei lue syntiä.“

9. Koskeeko nyt tämä autuaaksi ylistäminen ainoastaan ympärileikatuita? Vai eikö se myöskin koske ympärileikkaamattomia? Sanommeehan: „Abrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi.“ Room. 3:30.

10. Kuinka se sitten hänelle luettiin? Hänen ollessaan ympärileikatuna vaiko ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikatuna, vaan ympärileikkaamatonna.

11. Ja hän sai ympärileikkauksen merkin sen uskon-vanhurskauden sinetiksi, joka hänellä oli ympärileikkaamatonna, että hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, että vanhurskaus luetaisiin heillekin omaksi;

1 Moos. 17:10 s. Room. 3:22. Gal. 3:6 s.

12. ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikatujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikatuja, vaan myöskin vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä isällämme Abrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.

Matt. 3:9. Luuk. 19:9.

13. Sillä se lupaus, että Abraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta.

1 Moos. 12:7. 15:5 s. 17:2. 26:3.

Room. 9:8. Gal. 3:16.18. Hebr. 11:9.

14. Sillä jos ne, jotka laista ovat, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty, ja lupaus käynyt mitättömäksi.

15. Sillä laki vaikuttaa vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.

Room. 17:4 s. 1 Kor. 15:56. Gal. 3:10.

16. Sentähden tulee se uskosta, että se olisi armosta; jotta lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka lain alla on, vaan myös Abrahamin uskoa ovelle, hänen, joka on meidän kaikkien isä.

Room. 3:24. 9:8. Gal. 3:16. 18:28. Ef. 2:8.

17. — niinkuin on kirjoitettu: „Mönen kansan isäksi olen asettanut sinut“ — sen Jumalan edessä, johon hän uskoj ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat ikäänkuin ne olisivat.

1 Moos. 17:4 s. Joh. 5:21. Room. 9:11.

18. Ja Abraham toivoi silloinkin, kun ei toivoa ollut, ja uskoj, ja niin hän tuli monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: „Niin lukuisa on siemenesi oleva.“

1 Moos. 15:4 s. Hebr. 11:12.

19. Ja hänen uskonsa ei heikontunut, eikä hän katsonut kuollutta ruumistansa — sillä hän oli jo lähes sa-

tavuottas — eikä Saaran kuollutta kohtua; 1 Moos. 17:17. 18:11.

20. mutta Jumalan lupausta hän ei epäuskossa epäillyt, vaan oli vahva uskossa, antaen kunnian Jumalalle, Hebr. 11:8, 17 s.

21. ja oli täysin varma siitä, että minä Jumala on luvanut, sen hän voi myöskin täyttää.

1 Moos. 18:14. Ps. 115:3. Luuk. 1:37.

22. Sentähden se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.

23. Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä ole kirjoitettu, että se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, Room. 15:4.

24. vaan meidänkin tähtemme, jolle se on siksi luettava, kun uskomme häneen, joka kuolleista herätti Jesuksen, meidän Herramme,

Ap. 1:24. 13:30.

25. joka on annettu ulos meidän syntiemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden. Jes. 53:5 s. Room. 8:32. 1 Kor. 15:17. 2 Kor. 5:21. Gal. 1:4. 1 Piet. 2:24:3:18. 1 Joh. 2:2.

5 Luku.

Uskon vanhurskaus. Kuolema Adamin kautta; elämä Kristuksen kautta.

Koska me siis olemme uskosta vanhurskaaksi tulleet, on meillä rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jesuksen Kristuksen kautta,

Jes. 32:17. 53:5. Joh. 14:27. Ap. 1:10:36. Room. 3:24. Ef. 2:13 s. Kol. 1:20.

2. jonka kautta myös olemme saaneet pääsön uskon kautta tähän armon jossanyt elämme, ja ylisteilemme Jumalan kirkkauden toivosta.

Joh. 10:9. 14:6. Ef. 2:18. 3:12. Hebr. 10:19.

3. Mutta ei yksistään siitä, vaan me ylisteilemme ahdistuksistakin; tietäen, että ahdistus synnyttää kärsivällisyyttä, Matt. 5:11 s. Ap. 1:5:41. 2 Kor. 12:10. Fil. 1:29. 1 Piet. 3:14. Jaak. 1:2 s.

4. mutta kärsivällisyys kokemusta, ja kokemus toivoa; Hebr. 10:36.

5. mutta toivo ei anna häpeään joutua; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. Ps. 22:6. 2 Kor. 1:22. Hebr. 6:18. 1 Joh. 4:16.

6. Sillä meidän vielä ollessamme heikot, kuoli Kristus, kun aika oli tullut, jumalattomien edestä.

Gal. 4:4. Kol. 2:13. 1 Piet. 3:18.

7. Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti ottaa kuolauksenkin.

8. Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan sillä, että Kristus, meidän vielä ollessamme synisiä, kuoli edestämme.

Joh. 3:16. 15:13. 1 Joh. 3:16. 4:9 s.

9. Paljoo ennemminhän me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut hänen veressään, pelastumme hänen kauttaan vihasta. 1 Tess. 1:10. Hebr. 9:14.

10. Sillä jos me, silloinkun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon enemmän me nyt, kun olemme sovitetut, pelastumme hänen elämänsä kautta. Ef. 2:16. Kol. 1:20 s.

11. Emmekä ainoastaan pelastu, vaan vieläpä ylisteleimmekin Jumalasta Herramme Jesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta nyt olemme sovituksen saaneet. Jer. 9:24. 1 Kor. 1:31.

12. Sentähden on näin: yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja syninin kautta kuolema, ja niin kuolema on tullut kaikkiin ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet,

1 Moos. 2:17. 3:6, 19.

Ps. 51:7. Room. 6:23. 1 Kor. 15:21 s.

13. sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole; Room. 4:15.

14. kuitenkin kuolema hallitsi Adamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet tehneet syntiä tekemällä semmoista rikosta kuin Adam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva. 1 Kor. 15:22.

15. Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin syntiinlankeemuksen; sillä joskin tuosta yhden lankeemuksista nuo monet ovat kuolleet, niin paljoo enemmän Jumalan armo ja lahja tuon yhden ihmisen Jesuksen Kristuksen armon kautta on tulvauttanut noiden monien osaksi.

Jes. 53:11. Joh. 1:16 s. 2 Kor. 5:15.

16. Eikä lahjan laita ole niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän kautta; sillä tuomio tuli yhdestä kadotukseksi, mutta armolahja tulee monesta rikkomuksesta vanhurskautukseksi.

17. Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden kuolema on hallinnut tuon yhden kautta, niin paljoo enemmän ne, jotka saavat armon ja vanhurskauden lahjan runsauden, tulevat elämässä hallitsemaan tuon yhden, Jesuksen Kristuksen kautta.

Joh. 10:10. Ilm. 22:5.

18. Niinpä siis, samoin kuin yhden ihmisen lankeemus on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin on myös yksi vanhurskaus tullut kaikille ihmisille vanhurskauttamiseksi, joka tuottaa elämän;

Room. 6:23. 1 Joh. 2:2.

19. sillä niinkuin tuon yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta ne

monet ovat joutuneet syntisten asemaan, niin myöskin tuon yhden kuuliaisuuden kautta ne monet joutuvat vanhurskusten asemaan.

Jes. 53:11. Fil. 2:8. Hebr. 5:8 s.

20. Mutta laki tuli väliin, jotta rikkomus suurenisi; mutta missä synti on suurentunut, siinä armo on ylenmäärin runsaaksi tullut,

Room. 3:20. 7:8. 1 Kor. 15:56. Gal. 3:19.

21. että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta aina ijan-kaikkiseen elämään saakka Jesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Room. 6:23.

6 Luku.

Uskovainen kuolee pois synnistä ja elää Kristuksen kanssa Jumalalle.

Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo suurenisi?

2. Ei suinkaan. Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä? 1 Piet. 2:24.

3. Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut? Gal. 3:27.

4. Niin olemme siis hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin on meidänkin uudessa elämässä vaeltaminen. 2 Kor. 5:17.

Ef. 2:6. 4:22 s. Kol. 2:12. 3:10. 1 Piet. 3:21. 4:2.

5. Sillä jos meidän on hänen kanssaan kasvattanut yhteen yhtäläinen kuolema, niin kasvattaa meidät yhteen myös yhtäläinen ylösnousemus, Joh. 15:5. 2 Kor. 4:10. Fil. 3:10 s.

6. kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis-kukisteltaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä;

Gal. 2:20. 5:24. 6:14. Ef. 4:22. Kol. 3:5.

7. sillä joka on kuollut, se on vanhurskaantunut synnistä. 1 Piet. 4:1.

8. Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin uskomme saavamme elääkin hänen kanssaan, 2 Tim. 2:11.

9. tietäen, että Kristus, sittenkun hän kuolleista herätettiin, ei enää kuole; kuolema ei enää vallitse häntä. Ilm. 1:18.

10. Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle. Hebr. 7:27. 9:26 s. 1 Piet. 2:13:18.

11. Niin tekin pitääkää itsenne synnistä kuolleina, mutta Jumalalle elä-

vinä Kristuksessa Jesuksessa, meidän Herrassamme. 2 Kor. 5:16.

12. Alkoon siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaisat sen himoille,

13. älkäätkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaat itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle ja jäseniene vanhurskauden aseiksi Jumalalle.

Room. 12:1. Kol. 3:5.

Hebr. 9:14. 1 Piet. 4:2. Jaak. 4:1.

14. Sillä synti ei ole vallitseva teitä, koska ette ole lain alla, vaan armon alla. Room. 8:2. Gal. 5:18. 1 Joh. 3:6.

15. Kuinka siis on? Sopiiko meidän tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Ei suinkaan.

1 Kor. 9:21 Gal. 2:17 s.

16. Ettekö tiedä, että kun antaudutte jonkun palvelijoiksi, häntä totellaksenne, niin olette sen palvelijoita, jolle olette kuuliaisat, joko synnin palvelijoita, mikä on kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, mikä on vanhurskaudeksi?

Matt. 6:24. Joh. 8:34. 1 Piet. 1:14. 2 Piet. 2:19.

17. Mutta kiitos Jumalalle, etlette enää ole synnin palvelijoita, vaan että nyt olette tulleet sydämmestänne kuuliaisiksi sille opin perusmuodolle, johon olette johdatetut, 2 Tim. 1:13.

18. ja että synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi. Joh. 8:32. 1 Piet. 2:16.

19. Minä puhun ihmisten tavoin teidän lihanne heikkouden vuoksi. Sillä niinkuin ennen annoitte jäsenenne saastaisuutta ja vääryyttä palvelemaan vääryyteen. samoin nyt antakaat jäsenenne vanhurskautta palvelemaan pyhitykseen. Room. 7:5. 12:1.

20. Sillä kun olitte synnin palvelijoita, olitte vapaat vanhurskaudesta.

21. Minkä hedelmän tuosta silloin saitte? Sellaisen, jota nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.

San. 14:12. Room. 8:6, 13. Ef. 5:12. Fil. 3:19.

22. Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, niin teillä on hedelmänne pyhyyteen, mutta lopuksi ijankaikkinen elämä. 1 Piet. 1:9.

23. Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on ijankaikkinen elämä Kristuksessa Jesuksessa, meidän Herrassamme.

1 Moos. 2:17. Joh. 10:28.

Room. 5:12, 18. 1 Kor. 15:21 s. Jaak. 1:16.

7 Luku.

Kristuksen omat vapautetut laista. Synnin valta libassamme.

Vai ettekö tiedä, veljet — minä puhun lain tunteville — että laki val-

litsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?

2. Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti siitä laista, joka sitoi hänet mieheensä. 1 Kor. 7:39.

3. Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa tuosta laista, niin ettei ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

Matt. 5:32. Mark. 10:12.

4. Niin olette tekin, veljeni, kuoletetut laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että kasvaisimme hedelmää Jumalalle.

Gal. 2:19 s. 5:18. Kol. 2:14.

5. Sillä kun olimme lihamme hallittavina, niin synnin intohimot, jotka laki herättää, vaikuttivat jäsenisämme, niin että kasvoimme hedelmää kuolemalle;

Room. 6:21. 8:8 s. Gal. 5:19. Jaak. 1:15.

6. Mutta nyt olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankina, niin että palvelemme Jumalaa Hengen synnyttämässä uudessa olotilassa emmekä kirjaimen mukaisessa vanhassa. Room. 6:4. 2 Kor. 3:6s.

7. Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei suinkaan; mutta minä tulin tuntemaan synnin ainoastaan lain kautta; sillä en olisi tiennyt himosta, jollei laki olisi sanonut: „Älä himoitse.“

2 Moos. 20:17. 5 Moos. 5:21. Room. 3:20.

8. Mutta kun synti sai käskysanasta yllykettä, herätti se minussa kaikinlaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut. Job. 15:22. Room. 4:15. 5:20.

9. Minä elin ennen ilman lakia; mutta kun käskysana tuli, niin synti virkosi,

10. ja minä kuolin. Niin tuli ilmi, että käskysana, jonka piti olla minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi. 3 Moos. 18:5.

Hes. 20:11 s. Room. 10:5. Jaak. 1:15.

11. Sillä kun synti sai käskysanasta yllykettä, petti se minut ja tappoi minut käskysanan kautta.

1 Moos. 3:13. San. 9:17.

12. Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, oikea ja hyvä.

Ps. 19:8 s. 1 Tim. 1:8.

13. Onko siis se, mikä on hyvää, tullut minulle kuolemaksi? Ei suinkaan. Vaan synti, jotta se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synniksi käskysanan kautta.

14. Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihalinen, myöty synnin alle.

Ps. 51:7. Job. 3:6. Room. 3:9.

15. Sillä minä en tiedä mitä teen; sillä en tee sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä minä teen. Gal. 5:17.

16. Mutta jos sitä teen, jota en tahdo, niin suostun lakiin ja myönnän, että se on hyvä.

17. Niin en nyt enää minä sitä tee, vaan synti, joka minussa asuu.

18. Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei;

1 Moos. 6:5. 8:21. Job 14:4. 15:14.

19. sillä hyvää, jota tahdon, minä en tee, vaan pahaa, jota en tahdo, sitä teen.

20. Jos siis teen sitä, jota en tahdo, niin sitä en enää tee minä, vaan synti, joka minussa asuu.

21. Niin huomaan siis itsessäni, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha on piintynyt minuun kiinni;

22. sillä sisällisen ihmiseni puolesta minä ilolla yhdyin Jumalan lakiin, Ps. 119:36.

23. mutta jäsenissäni minä näen toisen lain, joka sotii mieleni lakia vastaan ja vangitsee minut synnin lakiin, joka jäsenissäni on.

1 Piet. 2:11. Jaak. 4:1.

24. Minä viheliäinen ihminen, kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista?

25. Kiltos olkoon Jumalalle Jesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta! Niin minä siis itse palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalaisella synnin lakia. Job. 8:36. 1 Kor. 15:57.

8 Luku.

Kristuksessa ei ole mitään kadotusta; vapautus synnin ja kuoleman laista. Jumalan lapset ja hänen perillisensä Kristuksen kanssa.

Niin ei nyt siis ole mitään kadotusta niille, jotka Kristuksessa Jesuksessa ovat. 2 Kor. 5:17.

2. Sillä Kristuksessa Jesuksessa eläväksi tekevän hengen laki on vapautanut minut synnin ja kuoleman laista. Job. 8:36.

Room. 6:22. 1 Kor. 15:45. 2 Kor. 3:6.

3. Sillä mikä oli mahdotonta lain tehdä, koska se oli heikentynyt lihan kautta, sen Jumala teki, kun lähetti oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa,

Ap. t. 13:39. 2 Kor. 5:21. Gal. 3:13. 4:4. Ef. 2:14 s. Fil. 2:7. Kol. 1:22. Hebr. 2:14. 7:18 s.

4. että lain vaatima vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen. Gal. 5:26.

5. Sillä ne, jotka lihan mukaan elävät, halajavat sitä, mikä lihan omaa on, mutta ne, jotka elävät Hengen mukaan, halajavat sitä, mikä on Hengen omaa. 1 Kor. 2:14. Kol. 3:2.

6. Sillä lihan mieli on kuolemaa, mutta Hengen mieli on elämää ja rauhaa; Room. 6:21. Gal. 6:8.

7. sentähden että lihan mieli on vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei alistu Jumalan lain alle; eikä se voikaan. Matt. 12:34. Room. 5:10. Kol. 1:21. Jaak. 4:4.

8. Jotka lihan hallittavina ovat, ne eivät voi olla Jumalalle otolliset.

9. Mutta te ette ole lihan hallittavina, vaan Hengen, jos muutoin Jumalan Henki asuu teissä. Mutta jolla ei ole Kristuksen henkeä, se ei ole hänen omansa. 1 Kor. 3:16. 1 Joh. 3:24.

10. Jos taas Kristus on teissä, niin ruumis tosin on kuollut synnin tähden, mutta henki on elämää vanhurskauden tähden.

11. Jos nyt sen Henki, joka herätti Jesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jesuksen, on eläväksi tekevät teidän kuolevaiset ruumiinnekin Hengensä kautta, joka teissä asuu. Ap. t. 2:24. Room. 6:4 s. 1 Kor. 6:14. 2 Kor. 4:14. Kol. 2:13.

12. Niin siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elämään. Room. 6:14.

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, niin kuolette; mutta jos Hengellä kuolettatte ruumiin teot, niin saatte elää. Hes. 18:20 s. Gal. 6:8. Ef. 4:22. Kol. 3:5 s.

14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ne ovat Jumalan lapsia. Gal. 5:18.

15. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapsuuden hengen, jossa huudamme: „Abba! Isä!” Mark. 14:36. Joh. 1:12. 1 Kor. 2:12. Gal. 3:26. 4 s. 2 Tim. 1:7. 1 Joh. 4:18.

16. Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. 2 Kor. 1:22. 5 s. Ef. 1:13. 4:30.

17. Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos muutoin yhdessä hänen kanssaan kärsimme, jotta yhdessä kirkastuisimmekin. Ap. t. 14:22. Gal. 4:7. Fil. 1:29. 2 Tim. 2:11 s. 1 Piet. 4:13. Ilm. 21:7.

18. Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole

minkään arvoisia, sen kirkkauden rinnalla, joka on ilmestyvä meihin. Matt. 5:12. 2 Kor. 4:17. Fil. 3:20 s. Kol. 3:4. 1 Piet. 1:5 s. 4:18. 1 Joh. 3:1 s.

19. Sillä hartaasti ikävöiden odottaa luomakunta Jumalan lasten ilmestymistä.

20. Sillä luomakunta on alistettu kaotavaisuuden alle — ei omasta tahdostaan, vaan sen tahdosta, joka sen alisti — toivon varaan, 1 Moos. 3:17 s. 5:29.

21. koska itse luomakuntakin tulee vapautettavaksi turmeltumuksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. Ap. t. 3:21. 2 Piet. 3:18. Ilm. 21:5.

22. Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on ahdistuksessa aina tähän asti;

23. eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi ottoa, meidän ruumiimme lunastusta. Jes. 26:9. Louk. 21:28. 2 Kor. 5:2 s. Fil. 3:21.

24. Sillä toivossa me olemme pelastetut; mutta toivo, joka näkyy, ei ole mikään toivo; kuinka voi toivoa sitä, jonka näkee? 2 Kor. 5:7.

25. Mutta jos toivomme mitään emme näe, niin odotamme sitä kärsivällisyydessä. Hebr. 11:1.

26. Samoin myös Henki auttaa meitä heikkoudessamme. Sillä me emme tiedä mitään meidän on rukoiltava rukoillaksemme niinkuin tulee, mutta Henki itse rukoilee edestämme sanomattomin huokauksin. Sak. 12:10. Joh. 14:16.

27. Mutta sydänten tutkija tietää mitä Hengen mielessä on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä. 1 Aik. 28:9. Pa. 7:10. San. 17:3. Jer. 11:20.

28. Mutta me tiedämme, että kaikki myötäväikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa, niiden, jotka hänen aivotuksensa mukaan ovat kutsunut. Ef. 1:11. 2 Tim. 1:9.

29. Sillä ne, jotka hän edeltätunsi hän myös edeltämääräsi Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa; Joh. 17:22. 2 Kor. 3:18.

Kol. 1:15, 18. Hebr. 1:6. 1 Joh. 3:2.

30. mutta jotka hän edeltämääräsi, ne hän myös on kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän myös on vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän myös on kirkastanut. 2 Tim. 1:9. 1 Piet. 2:9.

31. Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on puolellemme, kuka voi olla meitä vastaan? 4 Moos. 14:8. Pa. 66:12. 118 s.

32. Hän, joka eissästänyt omaa Poinkaansakaan, vaan antoi hänet alttiiksi meidän kaikkien edestämme, kuinka hän voisi olla lahjoittamatta meille kaikkea muutakin hänen kanssaan? 1 Moos. 22:12.

Jes. 53:5. Job. 3:16. Room. 4:25. 5:6,9.

33. Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Jes. 60:8s. Ilm. 12:10s.

34. Kuka voi tuomita kadotukseen? Kristus Jesus on se, joka on kuollut, niin, hän on myös herätetty ylös, ja hän on Jumalan oikealla puolella, ja hän myös rukoilee meidän edestämme. Job 34:29. Ps. 110:1. Mark. 16:19.

Kol. 3:1. Hebr. 1:3. 7:25. 8:1. 9:24. 12:2.

1 Piet. 3:22. 1 Joh. 2:1.

35. Kuka voi meitä eroittaa Kristuksen rakkaudesta? Vaivako, vai ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai vaara, vai miekka?

36. Niinkuin on kirjoitettu: „Sinun tähtesi meitä kuoletetaan kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina.“

Ps. 44:23. 1 Kor. 4:9. 15:30s. 2 Kor. 4:11.

37. Mutta näissä kaikissa me saamme mitä jaloimman voiton hänen kauttaan, joka meitä on rakastanut.

Joh. 16:33. 1 Kor. 15:57.

2 Kor. 2:14. 1 Joh. 4:4. 5:4s. Ilm. 12:11.

38. Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä hallitukset, eikä nykyiset eikä tulevat, eikä voimat,

Ef. 1:21. 6:12. Fil. 1:6. 2 Tim. 1:9. 4:18.

39. ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä eroittaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jesuksessa, meidän Herrassamme.

9 Luku.

Jumalan viisaus ja vanhurskaus Israelissa ja pakanoissa.

Puhun totuutta Kristuksessa, en valhetta — siitä todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä —

2 Kor. 11:31.

2. että minulla on suuri murhe ja ainainenkipusydämässäni. Room. 10:1.

3. Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat heimolaisiani luonnollisen syntyperänsä puolesta;

2 Moos. 32:32.

4. he ovat Israelilaisia, heidän on lapsuus ja kirkkaus ja liitot ja laisäättämys ja jumalanpalvelus ja lupaukset;

2 Moos. 4:22. 19:5. 24:16. 5 Moos. 7:6. 14:1.

Ps. 147:19. Jer. 31:9. Ap. t. 2:39. 8:26.

5. heidän ovat isät, ja heistä on Kristus ihmisyntensä puolesta syn-

tyisin, joka on Jumala yli kaiken, ylistetty ijankaikkisesti, amen!

5 Moos. 10:15 Matt. 1:1.

Luuk. 3:23. Joh. 1:1. Room. 1:25. Hebr. 1:3s.

6. Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne, jotka polveutuvat Israelista, ole silti Israel, 4 Moos. 25:19.

Room. 2:28s. 3:3. Gal. 6:16. 2 Tim. 2:13. Ilm. 2:9.

7. eivätkä kaikki ole lapsia, sentähden että ovat Abrahamin jälkeläisiä, vaan: „Isaakista saat nimelläsi nimittettävän siemenen;“

1 Moos. 21:12. Joh. 8:39. Hebr. 11:18.

8. se on, eivät ne, jotka luonnollisen syntyperänsä puolesta ovat lapsia, semmoisinaan ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi. Gal. 3:29. 4:28.

9. Sillä tämä oli lupauksen sana: „Tähän vuoden aikaan minä palaan, ja silloin Saaralla on oleva poika.“ 1 Moos. 18:10,14.

10. Eikä ainoastaan näin käynyt, vaan Rebekkain tuli raskaaksi yhdestä miehestä, isästämme Isaakista; 1 Moos. 25:21.

11. ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat mitään hyvää tai pahaa tehneet, niin — että Jumalan aivoituksen mukainen valinta pysyisi, ei teoista, vaan kutsujasta riippuvana —

12. sanottiin hänelle: „Suurempi on palveleva pienempää“, 1 Moos. 26:28.

13. niinkuin myös on kirjoitettu: „Jaakobia minä rakastin, mutta Esautta vihasin.“ Ps. 47:5. Mal. 1:2s.

14. Mitä siis sanomme? Eihän Jumalassa ole vääryyttä? Ei suinkaan.

5 Moos. 32:4. 2 Aik. 19:7.

Job 8:3. 34:10. Ps. 92:16. Room. 3:5.

15. Sillä Moosekselle hän sanoo: „Olen armahtava ketä armahdan ja säälivä ketä säälin.“ 2 Moos. 33:19.

16. Niin se ei siis ole ihmisen tahottomisessa eikä juoksemisessa, vaan Jumalan vallassa, joka armahtaa.

Ef. 2:8s.

17. Sillä Raamattu sanoo Faraolle: „Juuri sitä varten nostin sinut esiin, että näyttäisän sinussa voimani ja että nimeni julistettaisiin kautta koko maanpiirin.“ 2 Moos. 9:16.

18. Niin hän siis armahtaa ketä tahtoo, mutta paaduttaa kenet tahtoo.

2 Moos. 4:21.

19. Sanot siis ehkä minulle: „Miksi hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänen tahtoansa?“

Job 23:18. Dan. 4:32.

20. Niinpä niinkin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet iutämään Jumalaa vastaan? Eihän teos sano teki-

jälleen: „Miksi minut tämmöiseksi teit?” Job:8:13. Jes. 45:9. 64:3. Jer. 18:6.

21. Vai eikö savenvälajalla ole valtaa savensa samasta seoksesta tehdä toista astiata jaloa, toista halpaa käytäntöä varten? 2 Tim. 2:20.

22. Entä jos Jumala, vaikka tahtoo näyttää vihaansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisytydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmistuneet häviöön,

Room. 2:4 s.

23. ja on tehnyt sen saattaakseen sen ohessa kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on edeltävämistanut kirkkauteen!

24. Ja sellaisiksi tullaksemme hän myös on kutsunut meidät, ei ainoastaan Juutalaisista, vaan myös pakanostakin, Room. 8:29.

25. niinkuin hän myös Hosean kirjassa sanoo: „Minä olen kutsuva kansakseni sen kansan, joka ei ole minun kansani, ja rakkaakseni sen, joka ei ole minun rakkaani,

Hos. 2:23. 1 Piet. 2:10.

26. ja on tapahtuva, että siinä paikassa, jossa heille sanottiin: „Te ette ole minun kansani,“ siinä heitä kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi.“

Hos. 1:10.

27. Mutta Jesaja huudahtaa Israelista: „Vaikkapa Israelin lapsia olisikin niinkuin meren hiekkaa, niin pelastuu heistä vain jäännös.

1 Moos. 22:17. Jes. 10:22 s. Room. 11:5.

28. Sillä sanansa on Herra lopullisesti toteuttava maan päällä ja toteuttava sen rutosti.“

29. Niinkuin Jesaja myöskin on ennustanut: „Jollei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin olisimme tulleet Sodoman kaltaisiksi ja joutuneet yhdenlaisiksi kuin Gomorra.“

1 Moos. 19:24 s. Jes. 1:9. Jer. 50:40.

30. Mitä me siis sanomme? Sanomme, että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta;

Room. 10:20.

31. Israel sitä vastoin ei ole vanhurskauden lakiin päässyt.

Room. 10:2 s. 11:7. Gal. 5:4.

32. Minkätähden? Sentähden, eitteivät he perustautuneet uskoon, vaan muka tekoihin; sillä he kompastuivat kompastuskiveen,

1 Kor. 1:23.

33. niinkuin on kirjoitettu: „Katso, minä panen Sionin kompastuskiven ja loukkauksallion, ja joka häneen uskoo, se ei joudu häpeään.“

Ps. 118:22. Jes. 8:14. 28:16. Matt. 21:42.

Luuk. 2:34. Ap. t. 10:43. Room. 10:11. 1 Piet. 2:8.

10 Luku.

Juutalaiset eivät tunne Jumalan vanhurskautta. Vanhurskaus uskosta.

Veljeni, minä toivon sydämmestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestään, että he pelastuisivat. Room. 9:3.

2. Sillä minä todistan heistä, että he kiivailevat Jumalan puolesta, mutta taitamattomasti; Ap. t. 22:3. Gal. 1:14.

3. sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pysyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle. Room. 9:30 s. Fil. 3:9.

4. Sillä Kristus on laip loppumäärä, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo. Matt. 5:17.

Ap. t. 13:38 s. 2 Kor. 3:13. Gal. 8:24. Hebr. 8:13.

5. Kirjoitetaan Mooseskin siittä vanhurskaudesta, joka tulee laista, että ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä.

8 Moos. 18:5. Hes. 20:11. Luuk. 10:23. Gal. 3:12.

6. Mutta se vanhurskaus, joka tulee uskosta, puhuu näin: „Älä sano sydämmessäsi: kuka nousee taivaasen?“ se on tuomaan Kristusta alas,

5 Moos. 30:11 s. Joh. 8:13.

7. tahi: „Kuka astuu alas syvyyteen?“ se on nostamaan Kristusta kuolleista.

8. Vaan mitä se puhuu? „Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämmessäsi;“ se on se uskon sana, jota me saarnaamme.

5 Moos. 30:14.

9. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jesuksen Herraksi ja uskot sydämmessäsi, että Jumala on hänet herättänyt kuolleista, niin sinä pelastut;

Matt. 10:32. Luuk. 12:8. Ap. t. 16:31.

10. sillä sydämmellä uskoen tullaan vanhurskaaksi ja suulla tunnustaan pelastutaan.

2 Kor. 4:13.

11. Sillä Raamattu sanoo: „Ei yksikään, joka uskoo häneen, joudu häpeään.“ Ps. 26:3. Jes. 28:16. Room. 9:33.

12. Tässä ei ole eroitusta Juutalaisen eikä Kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, ransaskätinen kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.

Ap. t. 10:34 s.

Room. 8:22 s. Ef. 1:7. 2:4,7. 1 Tim. 2:3 s.

13. Sillä „jokainen, joka avuksi huutaa Herran nimeä, on pelastuva.“

Joel 2:32. Ap. t. 2:21.

14. Mutta kuinka he huutavat avuksensa sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan hänestä julista?

Ap. t. 8:31.

15. Ja kuinka kukaan voi julistaa,

jollei ketään lähetetä? Niinkuin on kirjoitettu: „Kuinka kauniilla kuvavatkauin niiden askeleet, jotka evankeliumin hyvää sanomaa julistavat!“
Jes. 52:7. Nah. 1:15. Ef. 6:15.

16. Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Jesaja sanoo: „Herra, kuka uskoo meidän saarnaamme?“
Jes. 53:1. Joh. 12:38.

17. Usko tulee siis saarnasta, mutta saarna Jumalan sanan kautta.

18. Mutta minä sanon: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat. „Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maailman ääriin asti.“
Ps. 19:4 s. Jes. 49:6.

Matt. 24:14. 2 Kor. 2:14. Kol. 1:6, 23.

19. Mutta minä sanon: ei suinkaan Israel ole ollut siitä tietämätön? Ei. Ensiksi sanoo Mooses: „Olen yllyttävä teitä kiivauteen kansan kautta, joka ei ole mikään kansa; ymmärtämättömän kansan kautta olen kiihoittava teitä.“
5 Moos. 32:21.

20. Ja rohkeasti sanoo Jesaja: „Ne ovat löytäneet minut, jotka eivät minua etsineet, niille olen ilmeiseksi tullut, jotka eivät minua kysyneet.“
Jes. 65:1 a. Room. 9:30.

21. Mutta Israelista hän sanoo: „Koko päivän minä ojensin käsiäni toteleamatonta ja vastahakoista kansaa kohtaan.“

II Luku.

Juudan kansan kohtalo. Jumalan armon ylistys.

Minä sanon siis: eihän Jumala lie nehyllännyt kansaansa? Eisuinkaan; sillä olenhan minäkin Israelilainen, Abrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.

5 Moos. 4:31. 1 Sam. 12:22.

Ps. 94:14. Jer. 31:37. 2 Kor. 11:22. Fil. 3:5.

2. Ei Jumala ole hyllännyt kansaansa, jonka hän on edeltäntunenut. Vai ettekö tiedä mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Elijasta, kuinka hän esiintyy Jumalan edessä Israelia vastaan ja sanoo:

3. „Herra, he ovat tappaneet sinun profettasi ja kukistaneet alttarisi, ja minä yksin olen jällelle jäänyt, ja he vainoavat minun henkeäni?“
1 Kun. 19:10, 14.

4. Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan pyhä vastaus? „Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille.“
1 Kun. 19:18.

5. Samoin on nykyaikanakin olemassa jäännös armon valinnan mukaan;
Sak. 13:8 s. Room. 9:27.

6. mutta jos valinta on tapahtunut

armosta, niin ei se ole teofista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armoa; mutta jos se on teoista, niin ei se ole armosta, koska teko silloin ei enää olisi tekoa.

5 Moos. 9:4 s. Room. 4:4 s. Gal. 3:18. Ef. 2:8.

7. Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut; mutta valitut ovat sen saavuttaneet, ja muut ovat paatuneet,

Room. 9:31. 2 Kor. 3:14.

8. niinkuin on kirjoitettu „Jumala on antanut heille unelmuuden hengen, silmät, jotteivät näkisi, ja korvat, jotteivät kuulisikaan, tähän päivään asti.“
5 Moos. 29:4. Jes. 6:9 s. 29:10.

Hes. 12:2. Matt. 13:14. Luuk. 8:10. Joh. 12:40.

9. Ja David sanoo: „Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja anksaksi ja kompastukseksi ja kostoksi,
Ps. 69:23 s

10. soetkoot heidän silmänsä, jotteivät näkisi; ja kookista alinomaa heidän selkäänsä.“

11. Sanon siis: eivät he kompastuneet sitä varten että lankelsivat? Eivät suinkaan; vaan pelastus tuli pakanoilta heidän lankeemuksensa kautta, että he itse innostuisivat kilvoittelemaan.

5 Moos. 32:21. Matt. 22:8 s. Ap. t. 13:46. 18:6.

12. Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi, ja heidän vähentymisensä pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täysilukuinen palajamisensa!
Jes. 49:22

13. Teille, pakanoille, minä puhun, koskapa olen pakanain apostoli, ylistän minä virkaani,

Ap. t. 9:15. 13:2. 22:21. Room. 15:16.

Gal. 1:16. 2:7 s. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

14. innostuttaakseni, mikäli mahdollista, kilvoitteleun niitä, jotka ovat omaa lihaani ja vertani, ja pelastaakseni mutamiakaan heistä.

Juud. v. 22 s.

15. Sillä jos heidän hylkäämisensä on tullut maailmalle sovituksiksi, mitä heidän armoihin ottamisensa on muuta, kuin elämään nousemista kuolleista?
2 Kor. 5:18.

16. Mutta jos esikkoleipä on pyhä, niin on koko taikinakin pyhä, ja jos juuri on pyhä, niin ovat oksatkin pyhät.
3 Moos. 23:10.

4 Moos. 15:19 s. Neh. 10:37. Hee. 44:30.

17. Mutta jos muutamat oksat ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuuta, olet oksastettu jalojen oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljyyn puun mehevästä juuresta, Jer. 11:16. Ef. 2:12 s.

18. niin älä siitä ylpeile äläkä hal-

veksi oksia; mutta jos ylpeilet, niin tiedä, ettet sinä kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. Joh. 4:22.

19. Sanonet ehkä tähän: „Nuo oksat taitettiin pois, että minä oksastettaisiin puuhun.“

20. Aivan oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ylpeile, vaan pelkää, San. 28:14. Jes. 66:2. 1 Kor. 10:12. Fil 2:12.

21. sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävää sinuakaan. 2 Piet. 2:4 s.

22. Katso siis tässä Jumalan hyvyttä ja ankaruutta, ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hyvyttä sinua kohtaan, jos hänen hyvydessään pysyt; muutoin sinäkin hakataan pois. Joh. 15:2. Hebr. 3:14.

23. Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen. 2 Kor. 3:16.

24. Sillä jos sinä olet hakattu öljypuusta, joka luonnostaan on metsä-öljyvuoksi, ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljyvuuhun, kuinka paljoa enemmän nämä, jotka ovat luonnollisia oksia, tulevat oksastettaviksi omaan öljyvuuhunsa.

25. Sillä minä tahdon, veljet — ettette olisi itse mielestänne viisaita — ilmaista teille tämän salaisuuden, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus, kunnes pakanat täysiluokuisina ovat tulleet Jumalan valtakuntaan,

Luuk. 21:24. Joh. 10:16. 2 Kor. 3:14. 26. ja niin koko Israel on pelastuva, niinkuin on kirjoitettu: „Pelastaja on tuleva Sionista, hän on poistava kaiken jumalattomuuden Jaakobista; 5 Moos. 4:30. Ps. 14:7. Jes. 59:20. Matt. 23:39.

27. ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä.“

Jes. 27:9. Jer. 31:31 s. Hebr. 8:8. 10:16. 28. Evankeliumin puolesta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan puolesta he ovat rakastettuja isien tähden. 5 Moos. 10:15.

29. Sillä armolahjojaan ja kutsunmistansa Jumala ei kadu.

4 Moos. 23:19. 2 Tim. 2:13. 30. Samoin tekin te ja ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden noiden tottelemattomuuden kautta,

31. samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että hekin sen armahdamisen kautta, joka on tullut teidän osaksenne, nyt saisivat laupeuden.

32. Sillä Jumala on sulkenut kaikki

epäuskon alle, että hän kaikkia armahtais. Room. 3:9. Gal. 3:22. 1 Tim. 2:4.

33. Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomia ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömiä hänen tiensä! Job 11:7. Ps. 36:6 s. Jes. 45:15.

34. Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa? Job 15:8. 36:22.

Ps. 92:6. Jes. 40:13. Jer. 23:16. 1 Kor. 2:16.

35. Tai kuka on ensin antanut jotakin hänelle, niin että hänen olisi se korvattava? Job 35:7. 41:2.

36. Sillä hänestä ja hänen kauttaan ja häneen on kaikki; hänelle olkoon kunnia iankaikkisiin aikoihin! Amen. 1 Kor. 8:6. Kol. 1:16. Ilm. 4:11.

12 Luku.

Kehoitetaan veljelliseen rakkauteen ja kristilliseen vaellukseen.

Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

Room. 6:13. 1 Kor. 6:13, 20.

2. Ja älkää muodostautuko tämän maailman mukaan, vaan muuttukaat mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne mikä Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto on.

Gal. 1:4. Ef. 4:23. 5:10, 17.

Kol. 1:9. 1 Tess. 4:3. 1 Piet. 1:14. 1 Joh. 2:15.

3. Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettette ajattelisi itsestänne enempeä kuin mitä tulee ajatella, vaan pyrkisitte noudattamaan ajatuksissanne kohtuutta sen uskon määrän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut. Matt. 25:15.

Room. 1:5. 1 Kor. 12:11. 2 Kor. 10:13. Ef. 4:7.

4. Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,

1 Kor. 12:12, 27. Ef. 4:16.

5. niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme jäseniä;

1 Kor. 10:17. Ef. 1:23. 4:25. 5:23. Kol. 1:24.

6. ja kun meillä sen armon mukaan, mikä meille on annettu, on erilaisia armolahjoja, niin: jos kellä on profetioimisen lahja, niin käyttäköön sitä uskon mukaisesti,

1 Kor. 12:4. Ef. 4:11. 1 Piet. 4:10 s. 7. jos diakonin lahja, niin käyttäköön sitä uskollisesti siinä virassaan; jos opettamisen lahja, niin opettamisessaan; 1 Tim. 4:16.

8. jos kehoittamisen lahja, niin kehoittamisessa; joka antaa, antakoon hyvästä sydämmestään; joka on johtaja, johtakoon huolellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehkööön sitä ilomielin. 5 Moos. 15:7. Matt. 6:1 s.

Ap. t. 20:28. 2 Kor. 8:2. 9:7. 1 Piet. 5:2. 9. Olkoon rakkautenne vilpiton, kammotkaat pahaa, riippukaat hyvässä kiinni. Pa. 34:15. 37:27. 97:10.

Am. 5:15. 2 Kor. 6:6. 1 Piet. 1:22. 4:8. 1 Job. 4:7. 10. Olkaat veljenrakkaudessa helläsydämmisiä toisianne kohtaan; keskinäisessä kunnioittamisessa olkaat toisillenne esikuvina.

Fil. 2:3. 1 Tess. 4:9. Hebr. 13:1.

1 Piet. 1:22. 2:17. 2 Piet. 1:7.

11. Alkäätkä tehtävissänne olko velttoja; olkaat hengessä palavia; palvelkaat Herraa. Ap. t. 18:25. Ilm. 3:15 s.

12. Olkaat toivossa iloisia, ahdistuksessa kärsivällisiä, rukouksessa kestäviä. Luuk. 10:20. 18:1.

Ap. t. 1:14. 2:42. Room. 15:13. Ef. 6:18. Kol. 4:2. 1 Tess. 5:16 s. Hebr. 10:35 s. 12:1. Jaak. 5:4.

13. Pitäkäätkä pyhien tarpeita omanne; ahkeroitkaat vieraanvaraisuutta.

Matt. 25:35. 1 Kor. 16:1. Hebr. 13:2. 1 Piet. 4:9.

14. Siunatkaat vainoojianne, siunatkaat, älkäätkä kirotko.

Matt. 5:44. Luuk. 6:28. 1 Kor. 4:12. 1 Piet. 3:9.

15. Iloitkaat iloittevien kanssa, itkeäkää itkevien kanssa. Luuk. 1:58.

16. Olkaat keskenänne yksimielisiä. Älkäätkä korkeita kurkotelko, vaan tyytykäätkä alhaisiin oloihin. Alkäätkä olko itse mielestänne viisaita.

Ps. 131:1. San. 3:7. Jes. 5:21.

Room. 15:5. 1 Kor. 1:10. 2 Kor. 13:11. Fil. 2:2.

17. Alkäätkä kellekään pahaa pahalla kostako. Harrastakaan sitä, mikä on hyvää ja oikeaa kaikkien ihmisten edessä. 3 Moos. 19:18.

San. 20:22. Matt. 5:39. 2 Kor. 8:21. 1 Piet. 3:9.

18. Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkäätkä rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.

Mark. 9:50. Hebr. 12:14.

19. Älkäätkä itse kostako, rakkaani, vaan antakaat sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: „Minun on kosto, minä olen kostava, sanoo Herra.“

5 Moos. 32:35. Ps. 94:1. San. 24:29.

Luuk. 6:29. 2 Tess. 1:6. Hebr. 10:30.

20. Mutta „jos vihollisellasi on näkö, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.“

2 Moos. 23:4 s. San. 25:21 s. Matt. 5:44.

21. Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

1 Sam. 24:18.

13 Luku.

Kuullaisuus esivaltaa kohtaan. Pubdas elämä.

Olkoon jokainen sille esivallalle alamainen, jonka vallan alla hän on. Sillä kaikki esivalta on Jumalalta, se esivalta, joka on, se on Jumalan asettama. San. 8:15 s.

Dan. 4:22. Joh. 19:11. Tilt. 3:1. 1 Piet. 2:13.

2. Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säättämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, ne tuottavat itselleen tuomion. San. 24:21 s.

3. Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä mikä on hyvää, ja sinä saat siltä kiitosta;

4. sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaasuota kanno, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.

5. Sentähden tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden;

6. senpätähden te verojakin maksatte: sillä viranomaiset ovat Jumalan palvelusmiehiä ja ovat toimesaan juuri siitä varten. Luuk. 10:26.

7. Antakaat kaikille mitä olette velvolliset: vero kelle vero on tuleva, tulli kelle tulli on tuleva, kunnioitus kelle kunnioitus on tuleva, kunnia kelle kunnia on tuleva. Matt. 22:21.

8. Alkäätkä jääkö kellekään velkaa muuta kuin sen, että toinen toistanne rakastatte; sillä joka toistanne rakastaa, se on lain täyttänyt.

Matt. 7:12.

9. Sillä nämä: „Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä himoitse,“ ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.“

2 Moos. 20:13 s. 3 Moos. 19:18.

Matt. 19:18 s. Mark. 12:31. Luuk. 10:27.

10. Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

Matt. 22:40. 1 Kor. 13:4 s. Gal. 5:14.

Kol. 3:14. 1 Tim. 1:5. Jaak. 2:8.

11. Ja tehkäätkä tämä, kun tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulinne

1 Kor. 15:34. Ef. 5:14. 1 Tess. 5:6 s.

12. Yö on loppuun kulumassa ja päivä lähestyy. Pankaamme sentähden

pois pimeyden teot, ja puukeutukaamme valon aseisin.

Ef. 5:11. Kol. 3:8. 1 Tess. 5:4 s. 1 Joh. 2:8.

13. Vaeltakaamme säädyllyisesti, niinkuin päivällä, ei öisissä kemuissa ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaisuudessa, ei riidassa ja kateudessa, San. 23:20. Luuk. 21:34. 1 Kor. 6:9s. Gal. 5:19 s.

Ef. 5:3, 18. Fil. 4:8. 1 Piet. 4:3. Jaak. 3:14.

14. vaan puukeaat päällenne Herra Jesus Kristus, ja alkääth holhoko ruumistanne haureuteen.

1 Kor. 9:27. Gal. 3:27. 5:16. Ef. 4:22 s.

Kol. 3:10. 1 Piet. 2:11. 1 Joh. 2:16.

14 Luku.

Neuvo, kuinka heikko-uskoisia tulee kohdella.

Ottakaat uskossaan heikko huostaanne, rupeamatta väittelemään hänen kanssaan mielipiteistä.

Ap. t. 20:36. Room. 15:1. 1 Kor. 9:22.

2. Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia. 1 Moos. 1:29. 9:3.

3. Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet huostaansa.

Kol. 2:16.

4. Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra voi pitää häntä pystyssä. Matt. 7:1. Jaak. 4:12.

5. Toinen katsoo yhden päivän toista paremmaksi, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.

Gal. 4:10.

6. Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se syö Herran tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, se on Herran tähden syömättä ja kiittää Jumalaa.

5 Moos. 8:10. 1 Kor. 10:30 s. 1 Tim. 4:3 s. 7. Sillä ei kukaan meistä elä itselleen, eikä kukaan kuole itselleen.

2 Kor. 5:15. 1 Piet. 4:2.

8. Jos elämme, niin me elämme Herralle, ja jos kuolemme, niin me kuolemme Herralle. Sentähden elimme-pä tai kuolimme, niin me olemme Herran omat. Gal. 2:20. 1 Tess. 5:10.

9. Sillä sitä varten Kristus kuoli ja heräsi eloon, että hän olisi niin hyvin kuolleiden kuin elävienkin Herran.

Ap. t. 10:36, 42. 2 Kor. 5:15.

10. Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi? Kaikkihan me asetetaan Jumalan tuomioistuimen eteen.

Matt. 25:31 s. Luuk. 6:37. Ap. t. 17:31. 2 Kor. 5:10.

11 Sillä kirjoitettu on: „Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, minun edessäni on jokainen polvi notkistuva, ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa.“

Jes. 45:23. Fil. 2:10 s.

12. Niin on siis meidän jokaisen tehtävä Jumalalle tili istestämme.

Matt. 12:36. Rom. 2:6. 1 Piet. 4:5.

13. Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkäätkä pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiiveä tai pahennuksen paulaa.

Matt. 18:7. 1 Kor. 8:9. 10:32. 2 Kor. 6:3.

14. Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jesuskessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään, vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää.

Matt. 15:11. Ap. t. 10:15.

1 Kor. 8:7. 10:26 s. 1 Tim. 4:4 s. Tiit. 1:15.

15. Mutta jos veljesi joutuu huoliinsa ruokasi vuoksi, niin sinä et enää vaella niinkuin rakkaus vaatii. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut. 1 Kor. 8:11.

16. Älkäätkä siis antakosen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi;

Tiit. 2:5.

17. sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

Luuk. 17:20. Room. 5:1. 1 Kor. 8:8. Gal. 5:22.

18. Joka näin palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen.

19. Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme. Room. 15:2. Hebr. 12:14.

20. Älä ruuan tähden turmele Jumalan työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta sille ihmiselle, joka syö loukatulla tunnolla, se on pahaa.

21. Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä juomatta ja kieltäytyä siitä josta veljesi loukkaantuu tai joutuu lankeemukseen tai heikontuu. 1 Kor. 18:13.

22. Jos sinulla on usko, niin pidä se itskesi Jumalan edessä. Autuas se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä hän tutkii oikeaksi; 1 Joh. 3:21.

23. mutta joka epärii, ja kuitenkin syö, se on tuomittu, koska syöminen ei lähtenyt uskosta, ja kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä. Mark. 16:16.

15 Luku.

Neuvo kärsivällisyyteen ja yksimielisyyteen. Apostoli lupaa tulla Roomaan, jos Jumala suo.

Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää ainoastaan itsellemme.

Room. 14:1. 1 Kor. 9:19, 22. Gal. 6:2. 1 Tess. 5:14.

2. Olkoon kukin meistä lähimäiselleen mieliksi hänen hyväkseen, että hän rakentuisi. **Fl. 2:4.**

3. Sillä ei Kristuskaan elänyt itselleen mieliksi, vaan sen mukaan kuin on kirjoitettu. „Niiden herjaukset, jotka sinua herjasivat, ovat sattuneet minuun.“ **Ps. 69:9 s. Joh. 6:38. Fl. 2:5.**

4. Sillä kaikki mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja kirjoitusten lohdutuksen kautta olisi toivo. **Ps. 119:50.**

Room. 4:23. 1 Kor. 10:11. 2 Tim. 3:16.

5. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jesuksen tahdon mukaan, **Joh. 17:21. Room. 12:16. 1 Kor. 1:10. Fl. 2:2.**

6. että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja Heramme Jesuksen Kristuksen Isää.

Ap. t. 4:24.

7. Ottakaat sentähden huostaanne toinen toisenne, niinkuin Kristuksenkin teidät huostaansa ottanut Jumalan kunniaksi. **Room. 14:3.**

8. Sillä minä sanon, että Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaakseen isille annettut lupaukset, **Matt. 15:24. Ap. t. 3:25 s.**

9. mutta että pakanat laupeuden tähden ylistävät Jumalaa, niinkuin on kirjoitettu: „Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta sinun nimellesi.“

2 Sam. 22:50. Ps. 18:50. Joh. 10:16. Room. 11:30.

10. Ja vielä Raamattu sanoo: „Hoitakaat, te pakanat, hänen kansansa kanssa!“ **5 Moos. 32:43.**

11. Ja taas: „Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkööt häntä kaikki kansat!“ **Ps. 117:1.**

12. Ja myös Jesaja sanoo: „On tuleva Jessen juurivesa, se joka nousee hallitsemaan pakanolta; häneen pakanat panevat toivonsa.“

Jes. 11:1, 10. Matt. 12:21. Ilm. 5:5. 22:16.

13. Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta.

14. Veljeni, minä kyllä uskon teistä, että te joilmankin olette kuntoa täynnä, ja että teillä on tieto kaikesta, niin että myös kykenette toinen toisanne neuvomaan. **2 Piet. 1:12. 1 Joh. 2:21.**

15. Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon nojalla, jonka Jumala on antanut minulle, **Room. 12:3.**

16. että olisin Kristuksen Jesuksen

palvelija pakanain keskuudessa, pa-pillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, jotta pakanakansat tulisivat otolliseksi ja Pyhän Hengen kautta pyhitetyksi uhriksi. **Matt. 1:11. Ap. t. 9:15. 13:2. Room. 11:13. Gal. 2:9. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.**

17. Kerskaan siis työstäni Jumalan palveluksessa ainoastaan Kristuksessa Jesuksessa; **1 Kor. 1:31.**

18. sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuullaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teoilla, **Ap. t. 21:19. Room. 16:26.**

19. tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäröstä alkaen Illyrikkoon saakka olen kaikkialla julistanut Kristuksen evankeliumia,

Mark. 16:17. Ap. t. 19:11. 2 Kor. 12:12.

20. ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, jotten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,

2 Kor. 10:15 s.

21. vaan niinkuin on kirjoitettu: „Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät.“ **Jes. 52:15.**

22. Sentähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän luoksenne. **Room. 1:13.**

23. Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaani paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän luokseenne, **Ap. t. 19:21. Room. 1:10 s.**

24. niin minä Espanjaan matkustaessani tulen tyköenne, sillä minä toivon teidän kauttanne matkustaessani näkeväni teidät ja saavani teiltä saattajia sinne, kunhan ensin olen jonkun verran virkistynyt teidän seurassanne. **1 Kor. 16:6.**

25. Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin pyhille palvelusta tekemään. **Ap. t. 19:21. 20:22. 24:17.**

26. Sillä Makedonia ja Akajia ovat hyväksi nähneet panna toimeen keräyksen Jerusalemissa asuvien pyhien köyhiä varten.

1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:1. 9:1 s. Gal. 2:9 s.

27. Sen he ovat tehneet omasta hyvästä tahdostaan ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osalliseksi heidän hengellisistä tavaroistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla tavaroillaan.

1 Kor. 9:11. Gal. 6:6.

28. Kun olen tehtäväni suorittanut ja tämän hedelmän heidän helmaan-

sa kantanut, lähden minä sitten teidän kauttanne Espanjaan;

29. ja minä tiedän, että tullessani luoksenne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani. Room. 1:11.

30. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta, taistelemaan kanssani rukoillen minun edestäni Jumalaa,

2 Kor. 1:11. Ef. 6:18 s. Kol. 4:3, 12.

31. että pelastuisin Judean uskotomien käsistä ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille mieluinen,

2 Tess. 3:1 s.

32. että minä Jumalan tahdon mukaisesti ilolla saapuisin luoksenne ja virkistyisin teidän seurassanne.

33. Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen. 2 Kor. 13:11.

Fil. 4:9. 1 Tess. 5:23. 2 Tess. 3:16.

16 Luku.

Tervehdyksiä. Ylityst Jumalalle.

Minä suljen teidän suostonne sisaremme Foiben, joka on Kennean seurakunnan palvelija.

2. että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi jo myöskin minulle

3. Sanokaat terveisiä Priskalle ja Akulaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jesuksessa,

Ap. t. 18:2 s. 26. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 4:19.

4. — jotka minun henkeni edestä ovat panneet oman henkensä alttiiksi jajoita en ainoastaan minä kiittä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat— 5. ja seurakunnalle heidän talossaan. Terveisiä Epainetolle, rakkaalleni, joka on Kristuksen ensi sato Aasiasta.

1 Kor. 16:15.

6. Terveisiä Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtienne.

7. Terveisiä Andronikolle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustoverilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.

8. Terveisiä Ampliaalle, rakkaalleni Herrassa.

9. Terveisiä Urbanolle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakylle, rakkaalleni.

10. Terveisiä Apellelle, joka on koe-teltu Kristuksessa. Terveisiä Aristobulon perhekuntalaisille.

11. Terveisiä Herodionille, heimolaisilleni. Terveisiä Narkissoon perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

12. Terveisiä sisarillemme Tryfai-nalle ja Tryfosalle, jotka ovat näh-

neet vaivaa Herrassa. Terveisiä Per-sikselle, rakastetulle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13. Terveisiä Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.

14. Terveisiä Asynkritolle, Flegonille, Hermeele, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssaan.

15. Terveisiä Filologolle ja Julialle. Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olymppaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssaan.

16. Tervehtikäätkä toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat sanovat teille terveisiä.

1 Kor. 16:20. 2 Kor. 13:12. 1 Tess. 5:26. 1 Piet. 5:14

17. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmillä niitä, jotka saattavat aikaan erimielisyyttä ja pahenusta vastoin sitä oppia, jonka te olette oppineet; vetäytykäätkä pois heistä.

Gal. 1:8 s. Fil. 3:2. Kol. 2:8.

2 Tess. 3:6. 1 Tim. 6:3. 2 Tim. 3:2. 2 Joh. v. 10.

18. Sillä sellaiset eivät palvele Herramme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheella vilpittömäin sydämet. Hes. 13:18. Fil. 3:18 s. 2 Piet. 2:3.

19. Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta tahdon, että olette hyvään viisaita, mutta pahaan tyhmiä.

Jer. 4:22. Matt. 10:16. Room. 1:8. 1 Kor. 14:20.

20. Ja rauhan Jumala on pian ruhjova saataman teidän jalkainne alle. Herramme Jesuksen armo olkoon teidän kanssanne!

1 Moos. 3:15. 1 Kor. 16:23. 2 Kor. 13:13.

Fil. 4:23. 1 Tess. 5:28. 2 Tess. 3:18. Ilm. 22:21.

21. Terveisiä sanoo teille Timoteus, työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jason ja Sosipater.

Ap. t. 16:1. 20:4. Fil. 2:19 s. 1 Tess. 3:2.

22. Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille terveisiä Herrassa.

23. Gaijus, minun ja koko seurakunnan isäntä, sanoo teille terveisiä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus sanovat teille terveisiä.

1 Kor. 1:14.

24. Herramme Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssanne! Amen.

25. Mutta hänelle, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmaistun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmaiseutunut,

Matt. 19:35. 1 Kor. 2:7.

Ef. 1:9. 3:9, 20. Kol. 1:26 s. 2 Tim. 1:9 s.

26. mutta joka nyt on julkisautettu

ja profetallisten kirjoitusten kautta ijankaikkisen Jumalan käskystä tietäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaan saamiseksi,
Room. 15. Tilt. 1:28.

27. Jumalalle, ainoalle viisaalle, Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle olkoon kunnia ijankaikkisesti! Amen.
1 Tim. 1:17. 6:16. Juud. v. 25.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE.

I Luku.

Neuvotaan yksimielisyyteen Kristuksessa. Varoitetaan puolueroista.

Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu Kristuksen Jeesuksen apostoliksi, ja veli Sostenes.

Ap. t. 18:17. 2 Kor. 1:1. Kol. 1:1.

2. Jumalan seurakunnalle Korintossa, Kristuksessa Jeesuksessa pyhityille, jotka ovat kutsutut ja pyhät samoin kuin kaikki ne, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä joka paikkakunnassa, sekä heidän että meidän.

Joh. 17:19. 1 Kor. 6:11.

Ef. 1:1. 1 Tess. 4:7. 2 Tim. 1:9.

3. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta?

Room. 1:7. 2 Kor. 1:2. Gal. 1:3. Ef. 1:2.

4. Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siiltä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

Room. 1:8. Ef. 1:15 s.

5. että olette kaikessa hänestä rikastuneet, kaikessa sanassa ja kaikessa tiedossa,

Room. 15:14. 1 Kor. 12:7 s. 2 Kor. 8:7. Kol. 1:9.

6. sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,

7. niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.

Fil. 3:20. 1 Tess. 1:10. Tilt. 2:18.

8. Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti; niin että olette nuhteetomat Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä,

2 Kor. 1:21.

Fil. 1:6, 10. Kol. 1:22. 1 Tess. 3:13. 5:23.

9. Jumala on uskollinen, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen. 5 Moos. 7:9. Joh. 15:3. 1 Kor. 10:13. 1 Tess. 5:24. 2 Tess. 3:3. 1 Joh. 1:3.

10. Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen kautta, että kaikki puhuisitte samalla tavalla eikä olisi riitoja keskuudessanne, vaan että olisitte täy-

sin samaa mieltä ja ajattelisitte samalla tavalla. Room. 12:16. 15:5. 1 Kor. 11:18. 2 Kor. 13:11. Ef. 4:3. Fil. 2:2. 3:15 s. 1 Piet. 3:8.

11. Sillä Kloon perhevältä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että olette riitaisia keskenämme.

12. Tarkoitan sitä, että te kukin sanotte: „Minä olen Paavali,“ „Minä olen Apolloksen,“ „Minä olen Keefaan,“ „Minä olen Kristuksen.“

Joh. 1:42. Ap. t. 18:24. 1 Kor. 3:4.

13. Onko Kristus jaettu? Vai onko Paavali ristiinnaulittu teidän edestänne? Tai oletteko kastetut Paavalin nimeen?

14. Minä kiitän Jumalaa, etten ole kastanut teistä ketään muita kuin Kriston ja Gaijon, Ap. t. 18:3. Room. 16:23.

15. jottei kukaan saattaisi sanoa, että olette minun nimeeni kastetut.

16. Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä olenko ketään muuta kastanut. 1 Kor. 16:15 s.

17. Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan, ei kuitenkaan puheen viisaudella, jottei Kristuksen risti menettäisi voimaansa.

Ap. t. 9:15. 1 Kor. 2:1, 4, 18. Gal. 1:15 s. 6:14.

18. Sillä sana rististä on hullutusta niistä, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

Ap. t. 17:18. Room. 1:16. 2 Kor. 4:3. 2 Tess. 2:10.

19. Onhan kirjoitettu: „Minä hävitän vilpeiden viisauden ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen tyhjäksi.“ Job 6:12 s. Jes. 29:14.

20. Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt tämän maailman viisautta hullutukseksi?

Job 12:17. Jes. 44:26. Room. 1:22. 1 Kor. 3:18.

21. Sillä kun maailma viisautensa avulla ei oppinut tuntemaan Jumalaa hänen viisautessaan, niin Jumalanäki hyväksi tyhjänäsaarnan kautta pelastaa ne, jotka uskovat,

Matt. 11:25 s. Luuk. 10:21.

22. koska juutalaiset vaativat tun-

1 KORINTTOLAISILLE 1. 2.

nustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta, Matt. 12:38. 16:1. Mark. 8:11.

Luuk. 11:16. Joh. 4:48. 6:30. Ap. 1:17-18, 32.

23. me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus, Jes. 8:14. Room. 9:32. 1 Kor. 2:14. 1 Piet. 2:8.

24. mutta niille, jotka ovat kutsutut, juutalaisia tai kreikkalaisia, me saarnaamme Kristusta, joka on Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

2 Kor. 13:4. Kol. 2:3.

25. Sillä Jumalan hullutus on ihmisiä viisaampi, ja Jumalan heikkous on ihmisiä väkevämpi.

26. Sillä katsokaat, veljet, kutsumistanne, ettei ole monta lihallista viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista, Luuk. 16:15.

Joh. 7:48. Ap. 1:8-27 s. 1 Kor. 2:8. Jaak. 2:1 s.

27. vaan mikä on mieleltöntä maailmassa, sen Jumala valitsi, saattaakseen viisaat häpeään, ja mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi, saattaakseen häpeään sen, mikä on väkevää, Matt. 11:25.

28. ja mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen Jumala valitsi, sen joka ei mitään ole, tehdäkseen mitättömäksi sen, joka jotakin on,

29. ettei yksikään liha voisi kerskata Jumalan edessä. Room. 3:27. Ef. 2:9.

30. Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,

Jer. 23:5 s. 33:15 s. Joh. 17:19.

Room. 4:25. 2 Kor. 5:21. Ef. 1:7. Kol. 1:14. 2:3.

31. että kävisi, niinkuin on kirjoitettu: „Joka kerskaa, se kerskatkoon Herrasta.“ Jer. 9:23 s. 2 Kor. 10:17.

2 Luku.

Jumalan evankeliumi on hullutus luonnolliselle ihmiselle, ja korkeampi kaikkea ihmisviisautta.

Ja, veljeni, kun minä tulin teidän tyköne, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

Ap. 1:18:1 s. 1 Kor. 1:17.

2. Sillä minä en pitänyt itseäni teidän keskellänne mitään tietävänä, vaan ainoastaan Jesuksen Kristuksen, hänen ristiinnaulitun.

Gal. 6:14. Fil. 3:8.

3. Ja ollessani teidän luonnanne minä olin heikkouden ja pelvon ja suuren västävyyden vallassa,

Ap. 1:18:9. 2 Kor. 10:1, 10. 11:30. Gal. 4:13.

4. ja puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovissa inhimillisen viisauden

sanoissa, vaan Hengen ja voiman osoituksessa.

5. ettei uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan, Room. 15:19.

1 Kor. 4:20. 2 Kor. 4:7. Ef. 1:19. 1 Tess. 1:5.

6. Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta ei tämän maailman viisautta eikä tämän maailman valliatien, jotka kukistuvat; 1 Kor. 14:20. Fil. 3:15. Hebr. 5:14. Jaak. 3:15.

7. vaan me puhumme salaisuutena ollutta Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala oli edeltämäärännyt ennen maailman aikoja meidän kirkkaudeksemme, Job 28:21.

Room. 16:25. 1 Kor. 4:1. Ef. 3:9. Kol. 1:26.

8. ja jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut, sillä jos olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet, Matt. 11:25. Luuk. 23:34.

Joh. 7:48. 16:3. Ap. 1:8:17. 13:27. 1 Tim. 1:13.

9. vaan me puhumme — niinkuin on kirjoitettu — siitä „mitä silmät ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen nousnut, ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat.“ Jes. 64:4.

10. Mutta meille Jumala on sen ilmaissut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syydytetkin. Joh. 16:13. 1 Joh. 2:27.

11. Sillä kuka ihminen tietää mitä ihmisessä on muu kuin ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myöskään kukaan muu kuin Jumalan Henki tiedä mitä Jumalassa on.

San. 20:27. Room. 11:33 s.

12. Mutta me emme olessaaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme mitä Jumala on meille lahjoittanut;

Room. 8:9.

13. ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamin sanoin, vaan Hengen opettamin, selittään hengellisiä asioita hengellisellä tavalla. 1 Kor. 1:17. 2 Piet. 1:16.

14. Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on arvosteltava hengellisesti. Joh. 14:17. Room. 8:5. 1 Kor. 1:18, 23. Jund. v. 19.

15. Hengellinen ihminen sitä vastoin arvostelee kaikkea, mutta häntä itseään ei kukaan arvostele. San. 28:5. 1 Tess. 5:21. 1 Joh. 2:20. 5:20.

16. Sillä kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä? Mutta meillä on Kristuksen mieli. Job 15:8.

Jes. 40:13. Jer. 23:18. Room. 11:34. Fil. 2:5.

3 Luku.

Varoitetaan lihallisesta mielestä. Oikea uskon perustus.

Ja, veljeni, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin lapsille Kristuksessa. Ef. 4:13 s.

2. Maitoa juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ja ettepä vielä nytkään siedä; Joh. 16:12. Hebr. 5:12 s. 1 Piet. 2:2.

3. Olettehan vielä lihallisia. Sillä kun olette keskenänne kateellisia ja riitaisia, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?

1 Kor. 1:11 s. 11:18. Gal. 5:19 s. Jaak. 3:16.

4. Kun yksi sanoo: „Minä olen Paavalin,“ ja toinen: „Minä olen Apolloksen,“ ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?

5. Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Hehän ovat ainoastaan palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviiksi, palvelijoita sen kyykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut.

Ap. t. 18:24 s. Room. 12:3. 1 Kor. 1:13. 4:1. 16:12.

6. Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.

Ap. t. 18:1, 24 s. 19:1. 1 Kor. 4:15.

7. Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa. Gal. 6:3.

8. Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan. Ps. 62:13. Jer. 17:10. 32:19. Matt. 16:27.

Room. 2:6. 1 Kor. 4:5. Ilm. 2:23. 22:12.

9. Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmä, olette Jumalan rakennus.

Matt. 13:3 s. 2 Kor. 6:1. Ef. 2:20 s. Hebr. 3:3 s.

10. Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavana rakentajana pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin kuinka sille rakentaa. Room. 15:20. 1 Kor. 15:10. 2 Piet. 3:15.

11. Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna kuin mikä jo on pantu, ja se on Jesus Kristus. Jes. 28:16. 1 Piet. 2:6 s.

12. Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13. niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä se päivä on saattava sen ilmi, koska se tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva minkälainen kunkin teko on. Room. 2:5 s.

1 Kor. 4:5. 2 Tess. 1:8. 1 Piet. 1:7. Ilm. 20:12.

14. Jos jonkun tälle perustukselle rakentama rakennus kestää, on hän saava palkan; 2 Joh. v. 8.

15. mutta jos jonkun rakennus palaa poroksi, joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen läpi. Juud. v. 23.

16. Ettekö tiedä, että olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? 1 Kor. 6:19.

2 Kor. 6:16. Ef. 2:20 s. Hebr. 3:6. 1 Piet. 2:5.

17. Jos joku turmelee Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja te olette se temppeli.

18. Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tässä maailmassa, on hänen tultava tyhmäksi, jotta hänestä tulisi viisas. San. 3:7. Jes. 5:21. Gal. 6:3.

19. Sillä tämän maailman viisaus on hullutusta Jumalan silmissä. Onhan kirjoitettu: „Hän ottaa viisaat kiinni heidän kavaluudessaan;“

Job 5:13. 1 Kor. 1:20.

20. ja vielä: „Herra tuntee viisasten ajatukset, hän tietää ne turhiksi.“

Ps. 94:11.

21. Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä; sillä kaikki on teidän,

22. teidän on Paavali ja Apollos ja Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän. Room. 8:38.

23. Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

Joh. 17:21. Room. 14:3. 1 Kor. 11:3. 2 Kor. 10:7.

4 Luku.

Apostolit asetetut maailman ihmeeksi ja tunkioiksi. Itseksikauksen varoitus.

Niin pitääkään jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien talouden hoitajina.

1 Kor. 3:5. 2 Kor. 6:4. Kol. 1:25.

2. Sitä nyt talouden hoitajilta ainoastaan vaaditaan, että he havaitaan uskollisiksi. Matt. 24:45. Luuk. 12:42.

3. Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te tai joku inhimillinen päivä rupeatte minua tuomitsemaan; enpä itsekään tuomitse itseäni,

4. sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra. 2 Moos. 34:7.

Ps. 130:3. 143:2. Ap. t. 23:1. Room. 8:20.

5. Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden piilot ja tuova ilmi sydänten aikeet; ja silloin kukin saa kiitöksensä Jumalalta.

Matt. 7:1. Room. 2:1, 16.

6. Tämän olen, veljet, sovelluttanut itseeni ja Apollokseen, teidän täh-

tenne, jotta meistä oppisitte, ettei kenkään enempää itsefänsä ajattelisi kuin mitä on kirjoitettu, jottette pöyhkeillen asettuisi jonkun puolelle toista vastaan. Room. 12:3.

7 Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla oh, jota et ole saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi sitten kerskaat juuri kuin et olisi saanut? 1 Aik. 29:14. Joh. 3:27. Room. 12:6. 1 Piet. 4:10. Jaak. 1:17.

8. Te olette muka jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, te olette ilman meitä päässeet kuin miksikin kuninkainkaiksi! Kunpa teistä olisiikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkailemaan teidän kanssanne! Ilm. 3:17 s.

9. Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistähän on tullut kaiken maailman kumma, sekä enkelien että ihmisten, Ps. 44:23. Room. 8:36. 1 Kor. 15:30 s. 2 Kor. 4:11. 6:9. Hebr. 10:33.

10. me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta tähän olette älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te, kunnioitettuja, mutta me halveksituja.

Ap. t. 26:24. 1 Kor. 2:3. 2 Kor. 13:9.

11. Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme sekä nälkää että janoa, olemme alasti, meitä piestäään ja me kuljemme kodittomina,

Ap. t. 23:2. 2 Kor. 4:8 s. 6:5. 11:23 s.

12. me näemme vaivaa omin käsin työtä tehden. Meitä herjataan, mutta me siunaamme; meitä vainotaan, mutta me kärsimme;

Ps. 109:28. Matt. 5:44. Luuk. 6:28. 23:34.

Joh. 15:20. Ap. t. 7:60. 18:3. 20:34.

Room. 12:14. 1 Tess. 2:9. 2 Tess. 3:8.

13. meitä parjetaan, mutta me puhumme leppeästi; meistä on tehty kuin kaiken maailman tunkio, me olemme kuin joka miehen hylkyjä, aina tähän päivään asti.

Val. 3:45. Joh. 16:2. 1 Piet. 3:9.

14. En kirjoita tätä häväistäkseni teitä, vaan niinkuin rakkaita lapsiani vaan uvoen. 1 Tess. 2:11.

15. Sillä vaikka teillä olisi kymmenen tuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole montaa isää; sillä minähän teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jesuksessa. Ap. t. 18:11. Gal. 4:19. Filem. v. 10.

16. Kehoitin siis teitä: ottakaat minut esikuvaksenne.

1 Kor. 11:1. Fil. 3:17. 1 Tess. 1:6. 2 Tess. 3:9.

17. Juuri sentähden lähetin teille Timoteuksen, joka on minun rakas ja uskollinen poikani Herrassa; hän

on muistuttava teitä minuun teistäni, joita vaellan Kristuksessa Jesuksessa, sen mukaan kuin kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan.

Ap. t. 19:22. Fil. 2:20 s. 2 Tim. 1:2.

18. Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi ihan niinkuin minä en tulisikaan teidän tyköne.

19. Mutta minä tulen pian teidän tyköne, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta. Jaak. 4:15.

20. Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.

1 Kor. 2:4. 1 Tess. 1:5.

21. Kummanko tahdotte? Tulenko tyköne vitse kädessä vaiko rakkauudessa ja sävyisyyden hengessä?

2 Kor. 10:1. 13:10.

5 Luku.

Julkisyntinen on eroitettava pois seurakunnan yhteydestä.

Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan hau-reutta, jopa semmoistakin haureutta, joka on kuulumaton pakamainkin keskuudessa, että näetjoku pitää isänsä vaimoa. 3 Moos. 18:8. 5 Moos. 27:20.

2. Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Vaan eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin keskuudestanne?

3. Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin olisi ollut läsnä, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on Kol. 2:5.

4. — sittenkuin me, te ja minun henkeni ynnä Herramme Jesuksen voima, olemme tulleet yhteen —

Matt. 16:19. 18:18 s. Joh. 20:23. Ap. t. 15:28.

5. Herramme Jesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.

San. 23:14. 1 Tim. 1:20. 1 Piet. 4:6.

6. Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäininen hapatus hapattaa koko taikinan?

Matt. 16:6. Gal. 5:9. Jaak. 4:16.

7. Peratkaat pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamatomat; sillä onhan meidänkin pääsiäislampaamme, Kristus, jo teurastettu.

Jes. 53:7. Joh. 1:29, 36. 1 Piet. 1:19.

8. Viettäköämme siis juhlassa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.

2 Moos. 12:3, 15. 5 Moos. 16:3.

9. Kirjoitin teille kirjeessäni, ettette seurustelisi huorintekijäin kanssa;

2 Kor. 6:14. Ef. 5:11.

10. en tarkoittanut yleensä tämän maailman huorintekijöitä tai ahneita tai rosvoja tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloinhan teidän täytyisi lähteä pois maailmasta.

Joh. 17:15. 1 Joh. 5:19.

11. Vaan minä kirjoitin teille, että jos joku, jota kutsutaan veljeksi, on huorintekijä tai ahne tai epäjumalan palvelija tai herjaaja tai juomarit tai rosvo, te ette seurustelisi ettekä edes söisikään semmoisen kanssa.

San. 23:20. Matt. 18:17. Room. 16:17. 2 Tess. 3:6.

12. Sillä ei ole minun asiani tuomita niitä, jotka ovat ulkopuolella. Ettekö tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat sisällä?

13. Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee Jumala. Poistakaat keskuudestanne se, joka on paha.

5 Moos. 13:5. 17:7. 22:21 s. 24:7.

6 Luku.

Kristityn ei sovi käydä oikeutta veljien kanssa. Kehoitus oikein käyttämään kristityn vapautta ja varoitus haureudesta.

Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla on riita-asia toisen kanssa, käydä oikeutta väärin edessä? Miksei pyhien edessä?

2. Vai ettekö tiedä, että pyhäthän ne tulevat maailmankin tuomitsemaan? Ja jos te tuomitsette maailman, ettekö kykene sitten ratkaisemaan vähäarvoisia asioita?

Dan. 7:22. Matt. 19:28. Luuk. 22:29s. Juud. v. 14s.

3. Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitäkkin? Emmekö sitten kykenisi ratkaisemaan maallisia asioita?

4. Kuitenkin te nyt, kun teillä on maallisia asioita ratkaistavina, astatte nuo seurakunnan halveksimat tuomareiksi?

5. Hävetäksenne sanon tämän teille. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?

6. Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomainkin edessä

7. On jo yleensä vika teissä, että kärkeillette keskenänne. Miksi ette ennemmin sallii tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne? San. 20:22. Matt. 5:39s. Luuk. 6:29. Room. 12:17 s. 1 Tess. 4:6. 5:15. 1 Piet. 3:9.

8. Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljienkin.

3 Moos. 25:14.

9. Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Äl-

käätkö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalan palvelijat, ei avioliiton rikkoajat, ei velttiöt, eikä miehomykset,

3 Moos. 18:22s. Gal. 5:19s. 6:7.

10. eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei herjaajat, eivätkä nylkyrit saa periä Jumalan valtakuntaa.

11. Ja tuommoisia te olette, jotkut teistä; mutta te olette pesettäneet itsenne, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautelet Herramme Jesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengen kautta. Ap. t. 22:16. 1 Kor. 12. Ef. 2:1 s. 5:8s. Kol. 3:7 s. Tilt. 3:3 s.

12. Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni valita.

1 Kor. 10:23.

13. Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herran ruumista varten;

Matt. 15:17. Room. 14:17. 1 Tess. 4:3,7.

14. Ja Jumala, joka herätti kuolleita Herran, on herättävä meidätkin voimallansa.

Joh. 6:39 s. Ap. t. 2:24,32. Room. 6:5,8. 8:11.

1 Kor. 15:3 s. 2 Kor. 4:14. Ef. 1:20.

15. Ettekö tiedä, että ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Oltaiinko nyt Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton jäseniksi? Enpä suinkaan!

16. Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Sanoohan Jumala: „Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.“

1 Moos. 2:24.

17. Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan.

Joh. 17:21 s. 1 Kor. 12:13. Ef. 4:4.

18. Paetkaat haureutta. Kaikki muu synty, mitä ihminen tehneekin, on ruumin ulkopuolella; mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omassa ruumiissaan.

1 Kor. 10:8.

19. Vai ettekö tiedä, että ruumiinne on Pyhän Hengen temppele, joka teissä on, ja jonka olette saaneet Jumalalta, ja ettette ole itsenne omat?

1 Kor. 3:16. 2 Kor. 6:16. Ef. 2:21.

20. Sillä te olette kallisti ostetut. Kirkastakaat siis Jumala ruumiissanne.

1 Kor. 7:23. Gal. 3:13.

Fil. 1:20. 1 Piet. 1:18 s. 2 Piet. 2:1. Ilm. 5:9.

7 Luku.

Neuvoja ja varoituksia naineille ja naimattomille.

Mutta mitä siihen tulee, josta kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä;

2. mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä. 1 Moos. 2:18.

3. Täyttäköön mies aviollisen velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimokin miestänsä kohtaan. 1 Piet. 3:7.

4. Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; ja samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa.

5. Älkää vetäytykö pois toisistanne, jollei se ehkä tapahdu keskinäisestä sopimuksesta ja ajaksi, että olisitte vapaat rukoukseen ja sitten taas yhtyisitte, jottei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne vuoksi.

6. Mutta tämän sanon myönnetyksenä, enkä käskynä.

7. Soisin kaikkien ihmisten olevan niinkuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, millä niin, millä näin. Matt. 19:11 s.

8. Naimattomille ja leskivaimoille taas sanon: heille on hyvä, jos pyyvät niinkuin minäkin;

9. mutta jos eivät voi hillitä itseään, niin menköt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa. 1 Tim. 5:14.

10. Mutta naimisissa oleville käsken, en minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään;

Matt. 5:32. 19:6. Mark. 10:11 s. Luuk. 16:18.

11. mutta jo hän on eronnut, niin pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies saa hyljätä vaimoansa. Mal. 2:14 s.

12. Mutta muille sanon minä, eikä Herra: jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön miehensä häntä hyljätkö;

13. samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on mies; joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hyljätkö miestään.

14. Sillä mies, joka ei usko, pyhitetty vaimonsa kautta, ja vaimo, joka ei usko, pyhitetty uskovan miehensä kautta; muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt ne ovat pyhiä.

15. Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erokoon; semmoisissa tapauksissa ei veljelle eikä sisarelle ole pantu mitään orjuuttavaa pakkoa; sillä Jumala on kutsunut meidät elämään rauhassa. Room. 12:18. 14:19.

16. Sillä mistä tiedät, vaimo, että voit pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, että voit pelastaa vaimosi? 1 Piet. 3:1.

17. Vaeltakoon vain kukin sen mukaan kuin Herra on hänelle hänen osansa antanut ja siinä asemassa, missä Jumala on hänet kutsunut; näin säädän minä kaikissa seurakunnissa.

18. Jos joku on kutsuttu ympärileikkattuna, älköön hän tekeytykö ympärileikkaamattomaksi; jos joku on kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön ympärileikkauttako itseään.

Gal. 5:2.

19. Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan pääasia on Jumalan käskyjen pitäminen. Joh. 15:14.

Room. 2:25. Gal. 5:6. Kol. 3:11. 1 Joh. 3:24.

20. Pysyköön kukin siinä asemassa, jossa hänet on kutsuttu.

21. Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta jos sinulla on tilaisuutta päästä vapaaksi, niinsaatahan sitä käyttä. 1 Tim. 6:1 s.

22. Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.

Joh. 8:36. Room. 6:18, 22.

Gal. 3:28. 5:13. Ef. 6:6. Filem. v. 16. 1 Piet. 2:16.

23. Te olette kalliisti ostetut; älkäätkä olko ihmisten orjia. 1 Kor. 6:20.

2 Kor. 11:20. Hebr. 9:12. 1 Piet. 1:18 s. 2 Piet. 2:1.

24. Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hän on kutsuttu.

25. Mutta neitsyeistä minulla ei ole Herran käskyä, vaan sanon ajatukseni niinkuin se, joka Herralta laupeuden on saanut luotettavana olakseni.

26. Olen siis sitä mieltä, että nykyisen ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jer. 16:2 s.

27. Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydäkään itsellesi vaimoa.

28. Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta ne jotka noin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja minä säästäisin teitä mielelläni siitä. Luuk. 21:23.

29. Mutta sen sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot sentähden nekin, joilla on vaimot, tästedes niinkuin ei heillä olisikaan,

Room. 13:11 s. 1 Piet. 4:7.

30. ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka joutain ostavat, niinkuin eivät saisi sitä pitää;

31. ja olkoot ne, jotka tätä maailmaa käyttävät, niinkuin eivät sitä käyt-

täisi; sillä tämän maailman meno katoaa. Pa. 39:7. Jes. 40:8 s.

1 Piet. 1:24. 1 Joh. 2:15, 17. Jaak. 1:10 s.

32. Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii sitä, mikä on Herran omaa, kuinka olisi Herralle mieliksi;

33. mutta nainut huolehtii maailmallisia, kuinka olisi vaimolleen mieliksi. Luuk. 14:20.

34. Ja on eroitus vaimon ja neitsyen välillä; naimaton huolehtii sitä, mikä on Herran omaa, että olisi pyhä sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii maailmallisia, kuinka olisi mieliksi miehelleen. 1 Tim. 5:5.

35. Tämän sanon teidän omaksi hyödyksenne, en heittääkseen kytkettyä kaulaanne, vaan sitä varten, että eläisitte säädyllyisesti ja häiriytymättä pysyisitte Herrassa.

36. Mutta jos joku luulee menettelevänsä sopimattomasti tyttärtään kohtaan jättämällä hänet naimattomaksi ohi naimajän, ja jos siis niin pitää tapahtua, niin tehkööön niinkuin tahtoo; ei hän syntiä tee; menkööt naimisiin.

37. Joka taas pysyy sydämissään lujana, eikä ole minkään pakon alaisena, vaan on oman tahtonsa määrättävänä ja on sydämissään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, hän tekee hyvin.

38. Siis, joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

39. Vaimo on sidottu mieheensä niin kauan kuin mies elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa Room. 7:2.

40. Mutta hän on onnellisempi, minun luullakseni, jos pysyy entisellään; ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

8 Luku.

Epäjumalain uhrien syömisestä. Heikot veljen omaatuntoa ei saa häavoittaa.

Mitä epäjumalain uhreihin tulee, niin tiedämme kyllä, että meillä kaikilla on tieto. Mutta tieto paisuttaa, vaan rakkaus rakentaa.

Ap. t. 15:20. Room. 14:3.

2. Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä niinkuin tulee tietää; Gal. 6:3. 1 Tim. 6:4.

3. mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee. Job. 10:27.

4. Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa oleyhtään epäjuma-

laa ja ettei ole mitään muuta Jumalaa kuin yksi, 5 Moos. 4:35. Pa. 36:10. Jes. 37:16. Mark. 12:29. 1 Kor. 10:19 s. Ef. 4:5 s. 1 Tim. 2:5.

5. Sillä vaikkapa onkin niitä, joita sanotaan jumaliksi, olipa niitä sitten taivaassa tai maassa, niinkuin niitä on paljo semmoisia jumalia ja herroja,

- Pa. 32:6. 136:2 s. Job. 10:34 s.

6. niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on, ja me hänehen, ja yksi Herra, Jesus Kristus, jonka kautta kaikki on, ja me hänen kauttaaan. Mal. 2:10.

Job. 1:3. 13:13. Ap. t. 17:28. Room. 11:36.

1 Kor. 12:5. Fil. 2:11. Kol. 1:16. Hebr. 1:2.

7. Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan muutamat, joiden omatunto vielä nytkin riippuu epäjumalasta, syövät uhrilihaa, niinkuin olisi se epäjumalille uhrattua, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä. Room. 14:14, 23. 1 Kor. 10:28 s.

8. Mutta ruoka ei tee meitä otolliseksi Jumalan edessä; jos syömme, emme siitä hyödy; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu.

Room. 14:17. Hebr. 13:9.

9. Katsokaat kuitenkin, ettei tämä vapautenne tule heikoille loukkaukseksi. Room 14:13, 20. Gal. 5:13. 1 Piet. 2:16.

10. Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalain huoneessa, eikä hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, rakennu niin päin, että hän syö epäjumalille uhrattua?

11. Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo heikko, veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut. Room. 14:15.

12. Mutta kun te näin, teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitate heidän heikkoo omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.

13. Sentähden, jos ruoka pahentaa veljeäni, en ikinä enää syö lihaa, etten olisi viettelykseksi veljelleni.

Room. 14:21. 2 Kor. 11:29.

9 Luku.

Opettajan tulee rajoittaa vapauttaan voittaakseen sieluja Herralle.

Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, Herraamme? Ettekö te ole tekoni Herrassa? Ap. t. 9:15 s. 13:2.

Room. 1:1. 1 Kor. 4:15. 15:8. Gal. 1:1.

2. Jos en olekaan apostoli muille, olen ainakin teille; sillä te olette minun apostolinvirkani sinetti Herrassa. 2 Kor. 3:2 s.

3. Tämä on minun puolustukseni niitä vastaan, jotka asettuvat minua tuomitsemaan.

4. Eikö meillä ole oikeutta syödä ja juoda? Matt. 10:10. Luuk. 10:7 s.

5. Eikö meillä olisi oikeutta ottaa vaimoksi uskonsisarta ja, niinkuin muutkin apostolit ja Herran veljet ja Keefas tekevät, kuljettaa häntä maassamme? **Mat. 8:14. 13:55.**

6. Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä tekemättä? —

Ap. t. 4:36. 1 Tess. 2:6 s. 2 Tess. 3:8 s.

7. Kuka tekee koskaan sotapalvelusta omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa maitoa?

5 Moos. 20:6. 2 Tim. 2:6. 1 Piet. 5:2.

8. Puhunkohan tätä vain ihmisten tavoin? Eiköhän lakikin sano samaa?

9. Onhan Mooseksen laissa kirjoitettu: „Älä sido riittä puivan härjän suuta.“ Pitääkö Jumala härjistä samoista huolta? **5 Moos. 25:4. 1 Tim. 5:18.**

10. Eikö hän sano sitä yksinomaan meidän tähtemme? Meidän tähtemehän on kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää toivossa, ja puivan puida osansa saamisen toivossa.

11. Jos me olemme kylväneet teille hengellistä hyvää, onko paljo, jos me näyttämme teiltä aineellista?

Room. 15:27. Gal. 6:6.

12. Jos muilla on teihin tällainen oikeus, eikö paljoo enemmän meillä? Mutta me emme ole käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestimme me kaikki, jotemme panisi mitään estettä Kristuksen evankeliumille. **Ap. t. 20:33 s. 1 Kor. 13:7. 2 Kor. 11:9. 12. 12:13. 1 Tess. 2:7.**

13. Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat temppelein toimia, saavat ravintonsa temppeleistä, ja jotka ovat asetetut uhri-alttarin palvelukseen, saavat osansa silloin kun alttarikin? **3 Moos. 2:3. 6:16 s. 4 Moos. 18:8 s. 5 Moos. 18:1 s.**

14. Samoin Herra myöskin on sääntänyt, että evankeliumin julistajien tulee saada evankeliumista elatussensa. **Mat. 10:9 s. Luuk. 10:7. 1 Tim. 5:17 s.**

15. Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Tätä en kirjoita siinä tarkoituksessa, että minulle niin pitäisi tapahtuman; sillä mieluummin kuolen, kuin että joku minun kerskaustani tyhjäksi tekisi. **Ap. t. 18:3. 20:34.**

1 Kor. 4:12. 2 Kor. 11:10. 1 Tess. 2:9.

16. Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista! **Jer. 20:9. Rom. 1:14 s.**

17. Jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin minulle on se virka kuitenkin uskottu.

1 Kor. 4:1.

18. Mikä sitten on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää.

19. Sillä vaikka olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin. **Mat. 20:26 s. Room. 11:14.**

20. Ja olen ollut juutalaisilleniinkuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille niinkuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset; **Ap. t. 16:3. 21:23 s.**

21. ilman lakia oleville niinkuin olin ilman lakia — vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa — voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia; **Gal. 2:3.**

22. heikoille olen ollut niinkuin olin heikko, voittaakseni heikot; kaikille olen ollut kaikeksi, pelastaakseni kaikissa tapauksissa muutamia.

Room. 15:1 s. 1 Kor. 10:33. 2 Kor. 11:29.

23. Mutta kaikki minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi.

24. Ettekö tiedä, että jotka kilpadalla juoksevat, he tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaat niin, että sen saavuttaisitte. **Fil. 3:14. 2 Tim. 4:7. Hebr. 12:1.**

25. Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensäkieltämistä kaikessa; he tosin saadakseen katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.

1 Tim. 6:12.

2 Tim. 2:4 s. 4:7 s. 1 Piet. 1:4. 5:4. Jaak. 1:12.

26. Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hultoon, **2 Tim. 1:12.**

27. vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, jotten minä, joka muille julistan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi. **Room. 13:14.**

10 Luku.

Varoitetaan väärinkäyttämästä Jumalan armolahjoja. Neuvoja kristityille oikein käyttämään kristillistä vapauttaan.

Sillä minä tahdon, veljet, että tietäisitte sen, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkiivat kaikki meren läpi, **2 Moos. 13:21 s. 14:21 s.**

4 Moos. 9:15 s. Pa. 78:14. 105:39.

2. ja kastettiin kaikki Moosekseen pilvessä ja meressä

3. ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa **2 Moos. 16:14 s. 5 Moos. 8:3. Pa. 105:40.**

4. ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa; sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi, jase kallio oli Kristus.

2 Moos. 17:8. 4 Moos. 20:10 s. Pa. 78:15 s.

5. Mutta heihin useimpiin Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa.

4 Moos. 14:29 s. 26:65. Hebr. 3:17 s. Juud. v.5.

6. Tämä tapahtui varoitavaksi esimerkiksi meille, jotta me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat. 4 Moos. 11:4 s. Ps. 78:18, 90.

7. Alkäätkä myöskään ruvetko epäjumalanpalvelijoiksi, kuten muutamat heistä, niinkuin on kirjoitettu: „Kansä istui syömään ja juomaan, ja nousivat kisailemaan“.

2 Moos. 23:13. 32:6. 1 Joh. 5:21.

8. Alkäämmekä harjoittako haureutta, niinkuin muutamat heistä haureutta harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä päivänä kaksikymmentäkolme tuhatta. 4 Moos. 25:1 s. 1 Kor. 6:18.

9. Alkäämme myöskään kiusatko Herraa, niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja saivat kärmeiltä surmansa.

2 Moos. 17:2,7. 4 Moos. 21:5 s. Ps. 78:56. 95:9.

10. Alkäätkä napisko, niinkuin muutamat heistä napisivat ja saivat surmansa tuhoajalta. 2 Moos. 12:23.

4 Moos. 14:2, 29, 36. 2 Sam. 24:16. Fil. 2:14.

11. Tämä mikä tapahtui heille on esikuvana ja on kirjoitettu varoitukseksi meille, jotka elämme maailman loppuaikoina.

Room. 15:4. 1 Kor. 9:10. 1 Piet. 4:7. 1 Joh. 2:18.

12. Sentähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei lankea. Room. 11:20.

13. Teitä ei ole tavannut suurempi kiusaus kuin minkä ihminen voi kestää; mutta Jumala on uskollinen, joka ei salli teitä kiusattavan yli voimienne, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa pääsönkin siitä, niin että voitte sen kestää.

Ps. 68:20. 1 Kor. 1:9. 1 Tess. 5:24. 2 Piet. 2:9.

14. Senpä vuoksi, rakkaani, paetkaat epäjumalanpalvelusta.

Ap.t. 15:20. 2 Kor. 6:18 s. 1 Joh. 5:21.

15. Minä puhun niinkuin ymmärtäväsille; arvostelkaat itse mitä sanon. 1 Kor. 2:15.

16. Siunauksen malja, jonka siunaamme, eikä se ole Kristuksen veren osallisuus? Se leipä, jonka murramme, eikä se ole Kristuksen ruumiin osallisuus? Matt. 26:26 s. Ap.t. 2:42.

17. Koska on vain yksi leipä, niin me olemme, vaikka meitä onkin monta, yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.

Room. 12:5. 1 Kor. 12:13, 27.

18. Katsokaat Israelia lihan jälkeen; eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?

8 Moos. 2:3. 7:6, 14. 1 Kor. 9:18.

19. Mitä siis sanon? Ettäkö epäju-

malanuhri on jotakin, tai että epäjumala on jotakin? 1 Kor. 8:4.

20. En, vaan että mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat perkeleille, eivätkä Jumalalle; mutta minä en tahdo, että tulet perkeleitten yhteyteen. 3 Moos. 17:7. 5 Moos. 32:17. Ps. 106:37.

21. Ette voi juoda Herran kalkkia ja perkeleitten kalkkia; ette voi olla osallisia Herran pöydästä ja perkeleitten pöydästä. 2 Kor. 6:15 s.

22. Vai tahdommeko yllyttää Herraa kiivauteen? Emmehän ole häntä väkevämmät? 5 Moos. 32:21.

23. „Kaikki on luvallista“, mutta ei kaikki ole hyödyksi; „kaikki on luvallista“, mutta ei kaikki rakenna.

1 Kor. 6:12.

24. Alköötkä kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta.

Room. 15:1 s. 1 Kor. 13:5. Fil. 2:4 s.

25. Syökäätkä kaikkea mitä lihakupassa myödään, mitään u telematta omantunnon vuoksi; 1 Tim. 4:4.

26. sillä „Herran on maa ja kaikki mitä siinä on“

2 Moos. 19:5. 5 Moos. 10:14. Ps. 24:1. 50:10 s.

27. Jos joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte mennä hänen luokseen, niin syökäätkä kaikkea mitä eteenne pannaan, mitään u telematta omantunnon vuoksi. Luuk. 10:7 s.

28. Mutta jos joku sanoo teille: „Tämä on epäjumalille uhrattua“, niin jättäkäätkä sesyömättä hänen tähtensä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon tähden; 1 Kor. 8:10 s.

29. en tarkoita sinun omaatuntonsi, vaan tuon toisen; sillä miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon tuomitavaksi? Room. 14:14, 16.

30. Jos minä sen kiitoksella nautin, miksi minua on herjattava siitä, josta kiitän? Room. 14:6. 1 Tim. 4:4.

31. Söittepä siis tai joitte tai leittepä mitä hyvänsä, tehkäätkä kaikki Jumalan kunniaksi. 5 Moos. 8:10. Kol. 3:17.

32. Käyttyäkäätkä niin, ettette ole pahennukseksi, ette juutalaisille ettekä kreikkalaisille, ettekää Jumalan seurakunnalle. Room. 14:13. Fil. 1:10.

33. niinkuin minäkin olen kaikille mieliksi kaikessa enkä katso omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, jotta he pelastuisivat. Room. 15:2. 1 Kor. 9:19 s.

II Luku.

Mies ja vaimo oikeassa suhteessaan Herraan. Kuinka kristityn tulee käyttäytyä Herran Ehtoollisen viettämisessä ja rakkaudentaerioissa.

Olkaaat minun seuraajani, samoin kuin minä olen Kristuksenseuraaja. 1 Kor. 4:16. Fil. 3:17. 1 Tess. 1:6. 2 Tess. 3:7,9.

2. Minä kiitän teitä, veljet, että minua kaikessa muistatte ja noudatatte säännöksieni, semmoisina kuin ne olen teille antanut. 2 Tess. 2:15.

3. Mutta minä tahdon, että tiedätte, että Kristus on jokaisen miehen pää ja että mies on vaimon pää ja että Jumala on Kristuksen pää.

Joh. 14:28. 1 Kor. 3:23. 15:27 s. Ef. 5:23.

4. Jokainen mies, joka rukoilee tai profetioi peitetyn päin, hän häpäisee päänsä.

5. Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetioi peittämättömän päin, hän häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama kuin jos hänen päänsä olisi paljaaksi ajettu.

6. Sillä jos vaimo ei verhoa päätään, ajakoon hiuksensakin; mutta koska on häpeäksi vaimolle, että hän leikkauttaa eli ajattaa hiuksensa, niin verhoikoon itsensä.

7. Miehen ei pidä peittää päätänsä, koska hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta vaimo on miehen kunnia.

1 Moos. 1:26 s. 5:1. 9:6.

8. Sillä mies ei ole vaimosta, vaan vaimo miehestä;

1 Moos. 2:18 s. 1 Tim. 2:13.

9. eikä miestä luotu vaimoa varten, vaan vaimo luotiin miestä varten.

10. Sentähden pitää vaimolla olla päässänsä vallanalaisuutensa merkki enkelien tähden.

11. Herrassa ei kuitenkaan vaimo ole olemassa ilman miestä eikä mies ilman vaimoa.

12. Sillä samoin kuin vaimo on miehestä, samoin myös mies on vaimon kautta; mutta kaikki on Jumalasta.

Room. 11:36.

13. Päättäkää itse, sopiiiko vaimon peittämättömän päin rukoilla Jumalaa!

14. Eikö itse luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on hänelle häpeäksi:

15. ja että jos vaimolla on pitkät hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä ovathan hiukset annetut hänelle huntuksi.

16. Mutta jos joku haluaa näistä kiistellä, niin tietäköön, ettei meidän eikä Jumalan seurakuntien tapa ole semmoinen. 1 Tim. 6:3 s.

17. Mutta tätä käskiessänini en kiitä sitä, että kun kokoonnutte, ette tule paremmiksi, vaan pahemmiksi.

18. Sillä ensiksikin olen kuullut, että kun kokoonnutte seurakunnan kokoukseen, teillä on riitoja keskenänne, ja minä uskon, että osaksi niin on. 1 Kor. 1:10 a.

19. Täytyyhän teidän keskuudessan-

ne olla puolueitakin, jotta kävisi ilmi ketkä teistä kestävät koetuksen.

Matt. 18:7. Luuk. 17:1. 1 Joh. 2:19.

20. Kun näin kokoonnutte yhteen, niin ei ole se Herran Ehtoollisen viettämistä;

21. sillä syömään ruvettaessa kukin rientää ottamaan eteensä omat ruokansa, ja niin toinen on nälissään ja toinen juovuksissa.

22. Eikö teillä sitten ole muita huoneita, niissä syödäksenne ja juodaksenne? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja tahdotteko häväistä niitä, joilla ei mitään ole? Mitä minun on sanominen teille? Onko minun teitä kiittäminen? Tässä kohden en teitä kiitä.

Jaak. 2:5 s.

23. Sillä minä olen saanut Herralta sen minkä myös olen teille ilmoittanut, että Herra Jesus sinä yönä, jona hän petettiin, otti leivän,

Matt. 26:26 s. Mark. 14:22 s. Luuk. 22:19 s.

24. kiitti, mursi ja sanoi: „Tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne annetaan; tehkäätkä se minun muistokseni“.

25. Samoin hän otti myös kalkan aterian jälkeen ja sanoi: „Tämä kalkki on se uusi liitto minun veressäni; tehkäätkä se, niin usein kuin juotte, minun muistokseni“. 2 Moos. 24:8. Sak. 9:11.

26. Sillä niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tämän kalkan, julistatte te Herran kuolemaa, kunnes hän tulee.

Joh. 14:3. Ap. 1:11.

27. Sentähden, joka kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran kalkan, hän on oleva vikapää Herran ruumiisen ja vereen.

28. Tutkikoon siis ihminen itseään, ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä kalkista; 2 Kor. 13:5.

29. sillä joka syö ja juo kelvottomasti, hän syö ja juo itselleen tuomion, ettei hän Herran ruumiista eroita.

30. Sen vuoksi onkin joukossanne paljo sairaita ja heikkoja, ja moni on nukkunut, kuoleman uneen.

31. Mutta jos me itseämme tuomit-sisimme, niin ei meitä tuomittaisi;

Ps. 32:5. San. 28:13.

32. mutta kun meitä tuomitaan, niin on se meille Herran kuritusta, jottei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi.

Job 5:17. San. 3:11. Hebr. 12:5 s. Ilm. 3:19.

33. Sentähden, veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaat toisianne.

34. Jos kenellä on nälkä, syököön kotonaan, jottette kokoontuisi tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, kun tulen luoksenne.

12 Luku.

Hengen yhteys ja erilaiset armolahjat.

Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin tahdon, veljet, ilmaista teille millaisia ne ovat. 1 Kor. 1:5 s.

2. Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä saatiin viedyiksi mykkien epäjumalien tykö miten vain tahdottiin.

Ps. 115:4 s. 135:16. Jes. 44:9 s. 46:7. Jer. 10:5. Hab. 2:18 s. 1 Kor. 6:9 s. Ef. 2:11 s. 1 Tess. 1:9.

3. Sentähden teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengen kautta, sano: „Jesus on kirottu,“ ja ettei kukaan voi sanoa: „Jesus on Herra,“ vaan Pyhän Hengen kautta.

Matt. 7:21 s. Mark. 9:39. Joh. 15:26. 1 Joh. 4:1,3.

4. Armolahjat ovat moninaisia, mutta Henki on sama;

Room. 12:6 s. Ef. 4:4,7. Hebr. 2:4. 1 Piet. 4:10.

5. ja virat ovat moninaisia, mutta Herra on sama; Ef. 4:11.

6. ja voimavaikutukset ovat moninaisia, mutta Jumala, joka kaikki

kaikissa vaikuttaa, on sama. Ef. 1:23.

7. Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus hyödyksi. 1 Kor. 14:26.

8. Niinpä saa Hengeltä toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat, saman Hengen vaikutuksesta;

9. toinen saa uskon samalta Hengeltä, toinen taas terveiksi tekemisen lahjan yhdeltä ja samalta Hengeltä;

Mark. 16:18. Luuk. 10:9. Jaak. 5:14 s.

10. toinen voimatekojen tekemisen lahjan; toinen profetioimisen lahjan, toinen lahjan arvostella henkiä; toinen lahjan puhua kielillä erilailla, toinen taas lahjan selittää kieliä.

Ap. t. 2:4. 6:8. 10:46.

11. Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niinkuin itse tahtoo.

Room. 12:3. 1 Kor. 3:5. 7:7. Ef. 4:7.

12. Sillä niinkuin ruumis on yksi ja sillä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on samoin Kristus;

Room. 12:4 s. 1 Kor. 10:17. Ef. 4:16.

13. sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme samaa Henkeä juoneet. Gal. 3:28. Ef. 2:14 s. Kol. 3:11.

14. Sillä ei ruumis ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.

15. Jos jalka sanoisi: „Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen,“ eiköhän se silti kuuluisi ruumiiseen?

16. Ja jos korva sanoisi: „Koska en

ole silmä, en kuulu ruumiiseen,“ eiköhän se silti kuuluisi ruumiiseen?

17. Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas koonaan kuulona, missä silloin haisti?

18. Mutta nyt Jumala asettikin jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen niinkuin tahloi.

19. Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi?

20. Mutta nyt onkin monta jäsentä, ja yksi ruumis.

21. Silmä ei saata sanoa kädelle: „En tarvitse sinua,“ eikä myöskään pää jaloille: „En tarvitse teitä.“

22. Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat enin tarpeellisia;

23. ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me sitä kunniaikkaammin verhoamme, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme;

24. mutta ne, jotka meissä kauniit ovat, eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen

niin, että antoi suuremman kunnian sille, jolta sitä puuttui,

25. ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet sovussa pitäisivät huolta toinen toisestaan.

26. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki muutkin jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki muutkin jäsenet iloitsevat sen kanssa.

27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

Room. 12:5. Ef. 1:22 s. 5:23,30. Kol. 1:24.

28. Ja Jumala on asettanut seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toiseksi profetoiksi, kolmanneksi opettajiksi, sitten voimatekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua kielillä eri lailla. Ef. 2:20. 4:11. Ilm. 21:14.

29. Eiväthän kaikki ole apostoleita? Eivät kaikki profettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimatekoja?

30. Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhua kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?

31. Pyrkikäänt osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja minä osoitan teille vielä korkeamman tien.

1 Kor. 14:1,3,9.

13 Luku.

Rakkaus on korkein armolahja.

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei

olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai killisevä kulkunen.

2. Ja vaikka minulla olisi profetioimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja omaisin kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, niin en minä mitään olisi.

Matt. 7:22. 17:20. 1 Kor. 12:8 s.

3. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhään ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, niin ei se minua mitään hyödyttäisi.

4. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkele, 1 Piet. 4:8.

5. ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei lue kärsimäänsä pahan,

Room. 15:1. 1 Kor. 10:24. Fil. 2:4, 21.

6. ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuudesta; 2 Joh. v. 4. 3 Joh. v. 4.

7. kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

San. 10:12. 2 Tim. 2:24.

8. Rakkaus ei koskaan häviä; mutta profetioiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.

9. Sillä tietomme on vaillinaista, ja profetioimisemme on vaillinaista;

1 Kor. 8:2 s. Gal. 6:3. Fil. 3:12 s.

10. mutta kun tulee se, mikä on täydellistä, katoaa se, mikä on vaillinaista. Ef. 4:13.

11. Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin niinkuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin niinkuin lapsi: kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

12. Sillä nyt näemme niinkuin kuvastimesta arvoituksen tavoin, mutta silloin näemme kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen vaillinaisesti, mutta silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin nyt täydellisesti tunnetaan.

Ps. 17:15. Matt. 5:8. 1 Kor. 8:3.

2 Kor. 3:18. 5:7. 1 Joh. 3:2. Ilm. 22:4.

13. Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus. Kol. 1:4 s. 1 Joh. 4:16.

14 Luku.

Hengellisten lahjojen oikeasta käyttämisestä seurakunnassa.

Tavoitelkaat rakkautta ja pyrkikäänt saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetioimisen lahjaa. 1 Kor. 12:31.

2. Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä

näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.

Ap. t. 10:46.

3. Mutta profetioiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.

4. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetioiva rakentaa seurakuntaa.

5. Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetioivan; sillä profetioiva on suurempi kuin kielillä puhuva, jollei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

4 Moos. 11:26, 29. 1 Sam. 19:20 s.

6. Jos minä nyt, veljet, tulisin tyköne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, jollen profetioiden tai opettaen puhuisi teille ilmestystä tai tietoa?

7. Niinhän on elottomainkin äänellisten esineiden, huilujen tai kitarrain: vaikka ne antavatkin äänen, kuinka tiedetään mitä niillä soitaan, jos ne eivät soi eroitettavin äänin?

8. Niinikään jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun? 4 Moos. 10:9.

9. Samoin tekin; jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan ymmärtää mitä puhutte? Teidän puhutte silloin tuuleen.

10. Maailmassa on kuka tietää kuinka monta eri kieltä, mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä.

11. Mutta jos en ymmärrä sanain merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.

12. Samoin tekin, koska tavoittelette lahjoja, niin pyrkikäänt seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti.

13. Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että taitaisi selittääkin.

14. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin henkeni kyllä rukoilee, mutta järkeni on hedelmätön.

15. Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin järjelläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin järjelläni. Ef. 5:19. Kol. 3:16.

16. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman sijalla istuva saattaa sanoa „amenensa“ sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä mitä sanot.

1 Aik. 16:36. Neb. 5:13. 8:6. Ps. 106:43.

17. Sinä kyllä hyvästi kiität, mutta toinen ei siitä rakennu.

18. Kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin te kaikki;

19. mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ajulani, opettaakseni muitakin, kuin kymmenen tuhatta sanaa kielillä.

20. Veljet, älkäätkä olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaat lapsia; ymmärrykseltänne olkaat täysi-ikäisiä.

Matt. 11:25. 18:3. Room. 16:19. Ef. 4:14 s. Fil. 3:12 s. Hebr. 5:12 s. 1 Piet. 2:2.

21. Laissa on kirjoitettu: „Vieras-kielistenkautta ja muukalaisten huulilla olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sitenkään minua kuule, sanoo Herra.“ 5 Moos. 28:49. Jes. 28:11 s.

22. Kielet eivät siis ole tunnusmerkeiksi uskoville, vaan uskottomille; mutta profetioiminen ei ole tunnusmerkiksi uskottomille, vaan usko-ville.

23. Jos nyt koko seurakunta kokoon-tuisi yhteen ja kaikki siellä puhui-sivat kielillä ja sinne tulisi oppimat-omia tai uskottomia, eivätkö he sa-noisi teidän olevan järjeltänne?

Ap. t. 2:13.

24. Mutta jos kaikki profetioisivat ja joku uskonon tai oppimaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänelle hänen tilansa, ja kaikki lau-suisivat hänestä arvostelunsa,

25. hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoil-leen heittäytyen kumartaisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala todella on teissä. Jes. 45:14. Dan. 2:47. Sak. 8:23. Joh. 16:8.

26. Kuinka siis on, veljet? Kun tu-lette yhteen, on jokaisella jotakin esi-tettävää: millä on virsi, millä ope-tus, millä ilmestys, mikä aikoo pu-hua kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi.

Room. 14:19. 1 Kor. 12:8 s.

27. Jos kielillä puhutaan, niin pu-hukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerral-laan, ja yksi selittääköön;

28. mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhu-koot itselleen ja Jumalalle.

29. Profetoista saakoon kaksi tai kol-me puhua, ja muut arvostelkoot;

1 Tess. 5:20 s. 1 Joh. 4:1.

30. mutta jos joku toinen siinä istu-va saa ilmestyksen, vaitjatkoon en-simmäinen.

31. Sillä teidän on saatava kaikkien profetioita, toinen toisenne jälkeen, jotta kaikki saisivat opetusta ja kaik-ki kehoitusta.

32. Ja profettain henget ovat pro-fetoille alamaiset;

33. sillä ei Jumala ole epäjärjestyk-sen, vaan rauhan Jumala, niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa.

Room. 15:33. 1 Kor. 11:16.

34. Vaimot olkoot vaiti seurakunnis-sanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin la-kikin sanoo.

1 Moos. 3:16.

1 Kor. 11:3. Ef. 5:22. Kol. 3:18. 1 Piet. 3:1.

35. Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt kotonaan omil-ta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua seurakunnassa.

1 Tim. 2:11 s.

36. Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Tai ainoastaan teidän ty-könnekö se on tullut?

37. Jos joku luulee olevansa profet-ta tai hengen mies, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.

2 Kor. 10:7.

38. Mutta jos joku ei sitä tiedä, ol-koon tietämättä.

39. Sentähden, veljeni, harrastakaat profetioimista, älkäätkä estäkö ie-lillä puhumasta.

40. Mutta kaikki tapahtukoon sää-dyllisesti ja järjestyksessä. Kol. 2:5.

15 Luku.

Kristuksen ylösnousemisen merkitys. Millä ruumilla Kristuksessa kuolleet nousevat.

Veljet, minä julistan teille sen evan-geliumin, jonka teille ilmoitin, jonka te myöskin olette ottaneet vas-taan ja jossa myös pysytte Gal. 1:11 s. 2. ja jonka kautta myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena kuin minä sen teille ilmoitin, 'elleite turhaan ole uskoneet.

Room. 1:16. 1 Kor. 1:21. 2 Kor. 6:1. Gal. 3:4.

3. Ilmoitinhan teille ennen kaikkea sen, minkä itse olin saanut: että Kris-tus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,

Jes. 53:5 s. Sak. 13:7. Gal. 1:4. 1 Piet. 2:24.

4. ja että hän haudattiin ja että hän herätettiin kuolleista kolmante-na päivänä, kirjoitusten mukaan,

Ps. 16:10. Matt. 12:40. Joh. 2:19. Ap. t. 26:23.

5. ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista

Mark. 16:14. Luuk. 24:34.

Joh. 20:19. Ap. t. 1:3. 10:40 s.

6. Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidelle sa-dalle veljelle, joista useimmat ovat vielä nytkin elossa, mutta muutamat ovat kuoloon nukkuneet Matt. 28 16 s.

7. Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille

8. Mutta kaikkein viimeiseksi hän

näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin kesken syntynyt.

Ap. t. 9:3 s. 1 Kor. 9:1.

9. Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua edes nimitetään apostoliksi, koska olen vainonut Jumalan seurakuntaa.

Ap. t. 8:3. 9:1 s.

Gal. 1:18. Ef. 3:7 s. 1 Tim. 1:13 s.

10. Mutta Jumalan armosta minä olen semikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki, minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.

Room. 15:18 s.

1 Kor. 3:10. 2 Kor. 11:5, 23. 12:11 s.

11. Vaan olimpa minä tai olivatpa he, näin me saarnaamme ja näin te olette uskoneet.

12. Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on herätetty kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?

Matt. 22:23. 2 Tim. 2:18.

13. Vaan jos ei ole kuolleiden ylösnousemusta, ei Kristukseen ole herätetty;

14. mutta jos Kristus ei ole herätetty, turha on silloin saarnammekin, turha teidän uskonnekkin;

15. ja silloin meidän myös havaitaan vääräksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota hän siis ei olekaan herättänyt, jos on niin, ettei kuolleita herätetä.

Ap. t. 2:32. 4:33. 5:32.

16. Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristukseen ole herätetty;

Room. 8:11.

17. mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne;

18. sittenhän Kristuksessa nukkuneetkin ovat kadotetut.

1 Tess. 4:14.

19. Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.

20. Mutta nytpä Kristus onkin kuolleista herätetty esikoisena kuoloon nukkuneista;

Ap. t. 26:23. Kol. 1:18. 1 Piet. 1:3. Ilm. 1:5.

21. sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleiden ylösnousemus tullut ihmisen kautta.

1 Moos. 2:17. 3:6 s. Joh. 11:25. Room. 5:12. 6:23.

22. Sillä niinkuin kaikki kuolevat Adamissa, samoin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,

23. mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemissaan;

1 Tess. 4:15. Ilm. 20:4 s.

24. sitten tulee loppu, kun hän antaa valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun, hävitettyään kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.

Dan. 2:44. 7:14, 27.

25. Sillä hänen on hallittava siihen asti, kunnes on pannut kaikki vihollisensa jalkainsa alle.

Ps. 110:1. Matt. 22:44. Ef. 1:20 s. Hebr. 10:12 s.

26. Vihollisista viimeisenä kukistetaan kuolema.

Ilm. 20:14. 21:4.

27. Sillä „kaikki hän on alistanut hänen jalkainsa alle.“ Mutta kun hän sanoo: „kaikki on alistettu,“ niin ei tietenkään ole alistettu se, joka on alistanut kaikki hänen alleen.

Ps. 8:7. Matt. 28:18. Ef. 1:22. H. br. 2:8.

28. Ja, kun kaikki on tullut alistetuksi Pojan alle, silloin itse Pojakin on alistuva sen alle, joka on alistanut hänen allensa kaikki, jotta Jumala olisi kaikki kaikissa.

1 Kor. 3:23. 11:3.

29. Sitäpaitsä, mitä sitten ne, jotka kastattavat itsensä kuolleiden puolesta, sillä saavat aikaan? Jos kuolleet eivät herää, miksi sitten kastattavat itsensä heidän puolestaan?

30. Ja miksi mekään antaamme joka hetki vaaraan?

Room. 8:36. 1 Kor. 4:4.

31. Joka päivä olen kuoleman kielissä, niin totta kuin saatan kerskata teistä, veljet, Kristuksessa Jesuksessa, meidän Herrassamme. 2 Kor. 4:10s. 11:23.

32. Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulla siitä on? Jos kuolleita ei herätetä, niin „syököämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme.“

Jes. 22:13. 2 Kor. 1:3.

33. Alkäätkä eksykö. „Pahat puheet turmelevat hyvät tavat.“

Ef. 5:4.

34. Raitistukaat oikealla tavalla, älkäätkä syntiä tehkö; sillä niitä on, jotka elävät tietämättöminä Jumalasta. Hävetäksenne tämän sanon.

Room. 13:11. Ef. 5:14. 1 Tess. 4:5.

35. Mutta joku ehkä kysyy: „Millä tavoin kuolleet heräävät ja millaisilla ruumiilla he tulevat?“

Hes. 37:3.

36. Sinä tyhmä, se minkä kylvät, ei virkoa eloon, ellei ensin kuole. Joh. 12:24.

37. Ja kun kylvät, et kylvä sitä ruumista, joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun jyvän tai muun minkä tahansa.

38. Mutta Jumala antaa sille ruumiin sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman ruumiin.

39. Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen.

40. Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten. Matt. 13:43.

41. Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus; sillä yhden tähden kirkkaus on erilainen kuin toisen.

42. Niin on myös kuolleiden ylösnousumus: katoavaisuudessa kylvetään, katoamattomuudessa herätetään;

43. häpeässä kylvetään, kirkkaudessa herätetään; heikkoudessa kylvetään, voimassa herätetään; Dan. 12:3. Fil. 3:20e.

44. kylvetään luonnollinen ruumis, herätetään hengellinen ruumis. Kun on luonnollinen ruumis, niin on myös hengellinen.

45. Niin on myös kirjoitettu: „Ensimmäisestä ihmisestä Adamista tuli elävä sielu;“ viimeisestä Adamista tuli eläväksitekevä Henki.

1 Moos. 2:7. Joh. 5:21.

46. Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se mikä on luonnollista, on ensimmäinen; sitten on se mikä on hengellistä.

47. Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on Herra taivaasta. Joh. 8:18,21.

48. Mimmainen maallinen on, semmoisia ovat myöskin maalliset; ja mimmainen taivaallinen on; semmoisia ovat myös taivaalliset.

49. Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva. 1 Moos. 5:3. Room. 8:29. 2 Kor. 3:18. 4:11. Fil. 3:21. 1 Joh. 3:2.

50. Mutta sen sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Joh. 3:5a.

51. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuoloon nuku, mutta kaikki me muutumme,

1 Tess. 4:15 b.

52. yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasanan soudessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

Matt. 24:31. Luuk. 20:36.

53. Sillä tämän katoavaisen on pukeutuminen katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen on pukeutuminen kuoleamattomuuteen. 2 Kor. 5:4.

54. Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuoleamattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: „Kuolema on nielty voitossa.“ Jes. 25:8.

55. „Missä on sinun voitostasi, kuolema? Missä on sinun otasi, kuolema?“

Hos. 13:14. Hebr. 2:14.

56. Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

Room. 3:19 a. 4:15. 5:13. 6:23. 7:5,13.

57. Mutta kiitos olkoon Jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jesuksen Kristuksen kautta!

Joh. 16:33. Room. 8:37. 2 Kor. 2:14. 1 Joh. 5:4a.

58. Sentähden, rakkaat veljeni, olkaat lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että vaivannäköne ei ole turha Herrassa, 2 Aik. 15:7. Hebr. 6:10. Ilm. 14:13.

16 Luku.

Avustus pyhiä varten Jerusalemissa.

Varoituksia ja terveisiä.

Mitä keräykseen pyhiä varten tulee, niin menetelkäätkin samalla lailla kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille. Ap. t. 11:29. Room. 12:13. 15:25 a. 2 Kor. 8:4. 9:1. 12. Gal. 2:10.

2. Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin taiteen menestymisensä mukaan, jottei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani. Ap. t. 20:7.

3. Mutta kun olen saapunut luoksenne, lähetän minä kirjeet mukanaan ne henkilöt, jotka katsotte siihen sopiviksi, viemään rakkauten lahjanne Jerusalemiin;

4. ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani.

5. Mutta minä alon tulla luoksenne kuljettuani läpi Makedonian; sillä Makedonian kautta minä kuljen,

Ap. t. 19:21. 2 Kor. 1:16.

6. mutta teidän luonanne ehkä viivyn jonkun aikaa, kenties talvenkin, jotta te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanekin.

7. Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, vaan toivon saavani viipyäkin jonkun aikaa luonanne, jos Herra sallii.

1 Kor. 4:19. Jaak. 4:13 a.

8. Mutta täällä Efesossa minä viivyn Helluntaihin saakka; Ap. t. 19:1,10.

9. sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljo. 2 Kor. 2:12. Kol. 4:3.

10. Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaat, että hän pelvotta voi olla tykönänne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin.

Room. 16:21. 1 Kor. 4:17. Fil. 2:19 a.

11. Alkoon siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaat häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi luokseni; sillä minä ja veljet odotamme häntä. 1 Tim. 4:12.

12. Mitä veli Apolloksen tulee, olen hartaasti kehoittanut häntä lähte-

mään veljien kanssa luoksenne; mutta hän ei ole ollenkaan halukas lähemmään juuri nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii.

Ap. t. 18:24.

13. Valvokaat, pysykäätkä lujina uskossa, olkaat miehuulliset, olkaat väkevät!

Matt. 26:13. Ef. 6:10.

Kol. 1:11. 1 Tess. 5:6. 2 Tess. 2:15. 1 Piet. 5:8.

14. Tapahtukoon kaikki teillä rakkaudessa.

15. Mutta minä kehoitan teitä, rakkaat veljet: te tunnette Stefananaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaijan esikoinen ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen;

1 Kor. 1:16.

16. olkaat tekin kuuliaista heidän kaltaisilleen miehille ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaijaa näkee. Fil. 2:29. 1 Tim. 5:17. Hebr. 13:17.

17. Minä iloitsen Stefanana ja Fortunaton ja Akaiikon tänne tulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne;

18. he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin, Antakaat siis täysi tunnustus sellaisille miehille.

1 Tess. 5:12.

19. Aasian seurakunnat lähettävät teille terveisiä. Paljon terveisiä Herrassa lähettävät teille Akulas ja Priskilla sekä seurakunta heidän talosaan.

Ap. t. 18:2. Room. 16:38.

20. Kaikki veljet lähettävät teille terveisiä. Tervehtikäätkä toinen toistanne pyhällä suudelmalla.

Room. 16:16. 2 Kor. 13:12. 1 Tess. 5:26. 1 Piet. 5:14.

21. Omakätiset terveiset minulta, Paavalilta!

Kol. 4:18. 2 Tess. 3:17.

22. Jos joku ei pidä Herraa Jesusta Kristusta rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ата (Herramme tulee)!

23. Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne!

Fil. 4:23.

24. Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssanne Kristuksessa Jesuksessa! Amen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE.

I Luku.

Tervehdys. Herra antaa lohdutuksen ahdingossa ja vahvistaa sanansa uskovalisilleen.

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jesuksen apostoli, ja veli Timoteus Jumalan seurakunnalle Korintossa ynnä kaikille pyhille koko Akaijassa.

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Room. 1:7. 1 Kor. 1:3. Gal. 1:3. Ef. 1:2.

3. Kiitetty olkoon Herramme Jesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,

Ef. 1:3. 1 Piet. 1:3.

4. joka lohduttaa meitä kaikessa ahdingossamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat kaikellaissessa ahdingossa.

Jes. 68:13. Room. 15:5. 2 Kor. 7:6.

5. Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsain määrin tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme runsain määrin myöskin lohdutus Kristuksen kautta.

Pa. 34:20. 94:19. 2 Kor. 4:10. Kol. 1:24.

6. Mutta joko olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teidän lohduttamistanne ja pelastamistanne varten, taikka saamme lohdutusta niin tapah-

tuu sekin teidän lohduttamistanne varten, ja se vaikuttaa, että kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva,

2 Kor. 4:15. 2 Tim. 2:10.

7. koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta.

8. Sillä me soisimme, veljet, teidän tietävän missä ahdingossa me olimme Aasiassa, kuinka meitä ylenmäärin, yli voimiemme, rasitettiin, niin että olimme epätoivossa hengestämekin,

Ap. t. 19:23. 1 Kor. 15:32.

9. ja itse me jo päätimmekin olevamme kuoleman omat; jottemme luotaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.

Jer. 17:5,7. 39:18. Room. 8:36.

10. Ja hän pelasti meidät tuosta suresta surmasta ja yhä pelastaa, ja meillä on häneen se toivo, että hän vielä vastakin pelastaa,

11. kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut.

Ap. t. 12:5.

Room. 15:30. 2 Kor. 4:15. Fil. 1:19. Filem. v. 22.

12. Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntomme todis-

tus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan pyhyudessa ja puhtaudessa, emme lihallsessa viisauksessa, vaan Jumalan armoissa

Ap.t. 23 1 1 Kor 2:4, 13.

2 Kor. 2:17. 6:6 s. 1 Tess. 2:10. Hebr. 13:18.

13. Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta kuin mikä siinä on luettavana tai minkä jo tunnette; ja minä toivon teidän saavanne loppuun asti tuntea

14. — niinkuin meidät olette osaksi jo oppineetkin tuntemaan — että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jesuksen päivänä.

2 Kor. 5:12. Fil. 2:16. 4:1. 1 Tess. 2:19 s.

15. Ja tässä luottamuksessa minä ensin aioinkin tulla teidän luoksenne, että saisitte vielä toisenkin armonosoituksen.

Ap.t. 19:21. Room. 1:11.

16. ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän luoksenne, ja teiltä saada saattajia Judeaan. 1 Kor. 16:5 s.

17. Kun minulla siis oli tämä aikomus, enhän menetellyt kevytmielisesti? Vai päättänkö lihan mukaan minkä päätän, niin että puheeni on milloin „niin, niin“, milloin „ei, ei“?

Matt. 5:37. Jaak. 5:12.

18. Mutta Jumala on uskollinen, niin että puheemme teille ei ole „niin“ ja „ei“.

1 Kor. 1:9. 1 Tess. 5:24.

19. Sillä Jumalan Poika, Kristus Jesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskelläne saarnanneet, ei tullut ollakseen „niin“ ja „ei“, vaan hänessä tuli „niin“.

Ap.t. 18:5.

20. Sillä niin monta kuin Jumalan lupaus on, kaikki ne ovat hänessä „niin“; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden „amen“, Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.

Ilm. 3:14.

21. Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, se on Jumala, 1 Kor. 1:8. 1 Piet. 5:10. 1 Joh. 2:20, 27.

22. joka myös on painanut meihin sinetinsä ja antanut Hengen vakuudeksi sydämiimme.

Room. 8:15 s. 2 Kor. 5:5. Ef. 1:13 s. 4:30.

23. Mutta minä kutsun Jumalan siehni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä ole tullut Korinttoon;

Room. 1:9. 9:1.

1 Kor. 4:21. 2 Kor. 1:31. 12:20. 13:2, 10.

24. ei niirr, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me autamme teitä teidän iloonne; sillä uskossa te olette lujat.

1 Kor. 3:5. 1 Piet. 5:3.

2 Luku.

Kehoitetaan osoittamaan rakkautta katuvalla syntiselle. Evankeliumi on voittoa-sasti menestyvä.

Olin nimittäin mielessäni päättänyt, etten tullessani teidän tyköne enää toisi murhetta mukani.

2. Sillä jos minä saatan teidät murheellisiksi, niin eihän minua voisaa da iloiseksi kukaan muu kuin se, jonka minä olen saattanut murheelliseksi

2 Kor 7:6

3. Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten, etten tullessani saisi murhetta niiltä, joilta minun piti saada iloa, koska minulla on teihin kaikkiin se luottamus, että minun iloni on teidän kaikkien ilonne.

2 Kor. 12:21

4. Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä minä kirjoitin teille monin kyynelin, en sitä varten, että tulisitte murheellisiksi, vaan että tuntisitte sen erinomaisen rakkauden, joka minulla on teihin

Ap.t. 20:31 2 Kor 7:9.

5. Mutta jos joku on tuottanut murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta minulle, vaan teille kaikille, jossain määrin, jotten hänestä liian raskauttavaa sanoisi.

1 Kor. 5:1 s.

6. Semmoiselle riittää se rangaistus, minkä hän useimmilta on saanut;

7. niin että teidän päinvastoin keruammin on antaminen anteeksi ja lohduttaminen, ettei hän ehkä menehtyisi liian suureen murheeseen

Luuk. 17:3.

8. Sentähden kehoitan teitä, että päätätte ruveta osoittamaan rakkautta häntä kohtaan;

1 Kor. 16:14.

9. sillä sitä varten minä kirjoitinkin teille, että saisin nähdä kuinka koeteltu mielenne on, oletteko kaikessa kuuliaiset.

2 Kor 7:15.

10. Mutta jolle te jotakin anteeksi annatte, sille minäkin annan anteeksi; sillä mitä minä olen anteeksi antanut — jos minulla on ollut jotakin anteeksi annettavaa — sen olen anteeksi antanut teidän tähtenne Kristuksen kasvojen edessä.

11. jottei saatana pääsis meistä voitolle; sillä hänen aikeensa eivät ole meille tuntemattomat.

Luuk. 22:31.

12. Tultuani Troaasen julistamaan Kristuksen evankeliumia, avautui minulle ovi Herrassa,

Ap. t. 14:27. 16:8. 1 Kor. 16:9.

13. mutta minä en saanut lepoa hengessäni, kun en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sentähden heitin heille hyvästit ja lähdin Makedoniaan.

Ap. t. 20:1. 2 Kor. 7:5 s.

14. Mutta kiitos olkoon Jumalalle,

joka aina kuljettua meitä voittosaa-
tossa Kristuksessa ja meidän kaut-
tamme joka paikassa ilmaisee hänen
tunteuksensa tuoksun!

1 Kor. 15:57. Kol. 1:26 s.

15. Sillä me olemme Kristuksen
tuoksu Jumalalle sekä pelastuvien
että kadotukseen joutuvien joukos-
sa:

1 Kor. 1:18. 2 Kor. 4:3.

16. Näille tosin kuoleman haju kuol-
emaksi, mutta noille elämän lemu
elämäksi. Ja kuka on tähän keivol-
inen?

Luuk. 2:34. 1 Piet. 2:7 s.

17. Sillä me emme ole niinkuin u-
seimmat muut, jotka voittonhimosta
väärentävät Jumalan sanaa, vaan
niinkuin puhtaasta mielestä, niin-
kuin Jumalan vaikutuksesta, Juma-
lan edessä, me Kristuksessa puhum-
me.

2 Kor. 1:12. 4:2.

1 Tess. 2:3,5. 2 Tim. 2:15. 1 Piet. 4:11.

3 Luku.

Uuden liiton viran kirkkaus.

Alammeko taas suositella itseäm-
me? Vai tarvinneemme, niin-
kuin muutamat, suosituskirjeitä teil-
le tai suosituskirjeitä teiltä?

Ap. t. 18:27. 2 Kor. 1:12. 5:12. 10:8.

2. Te itse olette meidän kirjeemme,
sydämmeemme kirjoitettu kirjeemme,
jonka kaikki ihmiset tuntevat
ja lukevat,

1 Kor. 9:2 s.

3. sillä onhan ilmeistä, että te olet-
te Kristuksen kirje, meidän toimin-
tamme kautta aikaansaatu, ei mus-
teella kirjoitettu, vaan elävän Juma-
lan Hengellä, ei kivitaluihin, vaan
sydämmen lihatauluihin.

2 Moos. 24:12. 31:13. 34:1. 5 Moos. 10:1.

San. 8:3. 7:2 s. Jer. 31:33. Hes. 11:19. 36:26.

Room. 15:16. Hebr. 8:10.

4. Tämöinen luottamus meillä on
Kristuksen kautta Jumalaan;

5. ei niin, että meillä itsellämme
olisi kykyä ajatella jotakin, ikään-
kuin se tulisi meistä itsestämme,
vaan se jokymme on Jumalasta,

Joh. 15:5. 1 Kor. 15:10. Fil. 2:13.

6. joka myös on tehnyt meidät ky-
keneviksi olemaan uuden liiton pal-
velijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen;
sillä kirjain kuolettua, mutta Henki
tekee eläväksi.

Jer. 31:31. Luuk. 22:20. Joh. 6:63.

Room. 2:27 s. 7:6,10 s. 8:2. 1 Kor. 11:26.
2 Kor. 5:18. Kol. 1:26. 1 Tim. 1:11 s. Hebr. 8:6 s.

7. Mutta jos kuoleman virka, joka
oli kirjaimin kaiverrettu kiviin, esiin-
tyi semmoisessa kirkkaudessa, ettei-
vät Israelin lapset kärsineet katsel-
la Mooseksen kasvoja hänen kasvo-
jensa kirkkauden tähden, joka kui-
tenkin oli katoava,

2 Moos. 34:28 s. 5 Moos. 10:1. Hebr. 12:18 s.

8. kuinka paljoo enemmän onkaan
Hengen virka oleva kirkkaudessa!

Gal 8:2,5,14.

9. Sillä jos kadotuksen virka jo oli
kirkkautta, niin on vanhurskauden
virka vielä paljoo runsaamassa
määrin kirkkautta.

5 Moos. 27:26.

Room. 1:16 s. 8:21. 4:15. 2 Kor. 5:19 s. Gal. 3:10.

10. Sillä se mikä ennen oli kirkas-
tettua, on tähän verraten kirkkaut-
ta vailla tämän ylenpalttisen kirk-
kauden vuoksi.

11. Jos se mikä on katoavaista, esiin-
tyi kirkkaudessa, niin on sillä, joka
on pysyväästä, vielä paljoo enemmän
kirkkautta.

12. Koska meillä siis on tämmöinen
toivo, niin me olemme rohkealla
mielellä

El. 6:19.

13. emmekä tee niinkuin Mooses,
joka pani peitteen kasvoilleen, joi-
teivät Israelin lapset näkisi sen lop-
pua, joka katoaa.

2 Moos. 34:33 s.

14. Mutta heidän mielensä paatui-
vat, sillä vielä tänäkin päivänä py-
syy, Vanhaa Testamenttia luettaes-
sa, tuo peite poisoitamatta, sillä vas-
ta Kristuksessa se häviää.

Jes. 6:10. Hes. 12:2. Val. 3:65.

Matt. 13:11. Room. 10:4. El. 2:15. Hebr. 8:13.

15. Vielä tänäkin päivänä, kun Moo-
sesta luetaan, on peite heidän sy-
dämmensä päällä;

16. mutta kun he kääntyvät Herran
tykö, otetaan peite pois.

2 Moos. 34:34. Jer. 25:7. Room. 11:23,26.

17. Sillä Herra on Henki, ja missä
Herran Henki on, siinä on vapaus.

Joh. 4:24. 7:39. 8:36. Room. 8:15. Gal. 5:1.

18. Mutta me kaikki, jotka peittä-
mättömin kasvoim katselomme Her-
ran kirkkautta kuin kuvastimessa,
muutamme saman kuvan kaltaiseksi
kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin
vain voi muuttaa Herra, joka on
Henki. 2 Moos. 24:17. Joh. 17:24. Room. 8:29.

1 Kor. 13:12. 15:49. 2 Kor. 4:4. 5:7. 1 Joh. 8:2.

4 Luku.

Evankeliumin palvelija on aina ahtaalla,
mutta saavuttaa lopulta iankaikkisen kirk-
kauden.

Sentähden, kun meillä on tämä vir-
ka sen laupeuden mukaan, joka
on osaksemme tullut, niin emme
lannistu,

1 Kor. 7:25. 15:10. 2 Kor. 3:6.

2. vaan olemme hyllänneet kaikki
häpeälliset salateot, emmekä vailla
kavaluudessa, emmekä väärennä Juma-
lan sanaa, vaan julkituomalla to-
tuuden me suositamme itseämme jo-
kaisen ihmisen omalletunnolle Ju-
malan edessä.

Room. 1:16.

2 Kor. 3:17. 5:11. 6:4 s. 1 Tess. 2:3 s.

3. Mutta jos evankeliumimme onkin peitossa, niin se on peitossa niiltä, jotka kadotukseen joutuval,

1 Kor. 1:18. 2 Kor. 2:15. 2 Tess. 2:9 a.

4. niiltä uskottomilta, joiden mielet tämän maailman jumala on niin soikaissut, ettei heille loista valo, joka lähtee Kristuksen kirkkauden evankeliumista, hänen, joka on Jumalan kuva.

Jes. 6:10.

Matt. 13:14. Job. 12:40. 2 Kor. 3:18.

Ef. 2:2. 6:12. Fil. 2:6. Kol. 1:15. Hebr. 1:3.

5. Sillä me emme julista itseämme, vaan me julistamme Kristusta Jeesusta, että hän on Herra, mutta itseämme teidän palvelijoiksenne Jeesuksen tähden.

Ap. t. 2:38. 1 Kor. 10:33. 2 Kor. 1:24. 6:4.

6. Sillä Jumala, joka käski valon loistaa pimeästä, on se, joka loisti sydämeemme, että Jumalan kirkkauden tunteminen voisi valoansa levittää, sen kirkkauden, joka loistaa Kristuksen kasvoissa.

1 Moos. 1:3. Matt. 4:14 s. 1 Piet. 2:9. 2 Piet. 1:19.

7. Mutta tämä aarre on meillä saviastioissa, että tuo suunnattoman suuri voima olisi Jumalan, eikä näyttäisi tulevan meistä.

1 Kor. 2:5. 2 Kor. 3:5. 5:1. 12:9.

8. Me olemme kaikin tavoin ahtaalla, mutta emme umpikujassa, neuvottomat, mutta emme loivottomat.

Pa. 129:2.

9. vainotut, mutta emme hyljätty, maahan kukistetut, mutta emme muserretut.

Pa. 37:24,33. Mik. 7:8.

10. Me kuljemme Jeesuksen kuolo aina ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.

Room. 8:17.

2 Kor. 1:5. Gal. 6:17. 2 Tim. 2:11 s. 1 Piet. 4:13.

11. Sillä meitä, jotka elämme, annetaan alinomaan kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.

Ps. 44:23. Matt. 5:11.

Room. 8:36. 1 Kor. 4:9. 15:31,49. Kol. 3:4.

12. Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä.

2 Kor. 13:9.

13. Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin on kirjoitettu: „Minä uskon, sentähden puhun,“ niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme,

Ps. 116:10. Room. 10:9.

14. tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidänkin Jeesuksen kanssa ja asettava eteensä yhdessä teidän kanssanne.

Ap. t. 2:24,32. Room. 8:11. 1 Kor. 6:14. Ef. 2:6.

15. Sillä kaikki tapahtuu teidän tähden, jotta aina enenevä armo yhä

useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

2 Kor. 1:6,11. Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10.

16. Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

Jes. 40:30a. Room. 7:22. Ef. 3:16. 4:23. Kol. 3:10. 1 Piet. 4:1.

17. Sillä tämä hetkisen kestävä ja helppo ahdistuksemme koituu meille ylenrunsasti ja määrättömästi ijankaikkiseksi ja täydelliseksi kirkkaudeksi.

Ps. 30:8. Matt. 5:12.

Room. 8:18. 2 Tess. 1:7. 2 Tim. 4:8. 1 Piet. 1:6. 5:10.

18. meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä, sillä näkyväiset kestävät vain ajan, mutta näkymättömät ijankaikkisesti.

Room. 8:24. Hebr. 11:1.

5 Luku.

Ijankaikkinen maja taivaassa. Uusi luoma Kristuksessa. Sovituksen virka.

Sillä me tiedämme, että, vaikka ruumiimme, tämä maallinen majamme, hajotettaisiinkin maahan, meillä on asumus Jumalalta, ijankaikkinen maja taivaassa, joka ei ole käsin tehty.

Job 4:19.

2 Kor. 4:7. Hebr. 8:2. 11:10. 2 Piet. 1:13 a.

2. Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaiseen asumukseemme,

Room. 8:23. Fil. 3:21.

3. jos meidät muutoin havaitaan pukeutuneiksi eikä alastomiksi.

Matt. 22:11. Gal. 3:27. Ilm. 3:18. 16:15.

4. Sillä me, jotka elämme tässä maassa, huokaamme raskautettuna, koska emme tahdo olla riisuttuna, vaan pukeutuneena, että elämäni olisi sen, mikä on kuolevaista.

Room. 8:11. 1 Kor. 15:53 a.

5. Ja Jumala se on valmistanut meidät juuri tähän, hän, joka on antanut meille Hengen vakuudeksi.

Room. 8:15 s. 2 Kor. 1:22. Ef. 1:13 a. 4:30.

6. Sentähden me aina olemme turvallaisella mielin ja tiedämme, että niin kauan kun olemme kotona tässä ruumiissamme, me olemme pois Herrasta

1 Aik. 20:15. Pa. 30:13. 119:19. Hebr. 11:13.

7. — sillä me vaellamme uskossa emmekä näkemisessä —

Job. 20:29. Room. 8:24 s. 1 Kor. 13:12.

2 Kor. 4:18. Hebr. 11:1. 1 Piet. 1:3. 1 Job. 32.

8. mutta me olemme turvallaisella mielin ja haluaisimmemetuummin muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin Herran luo.

Fil. 1:23.

9. Sentähden me, olimmepa kotona tai olimmepa poissa, ahkerolamme olla hänelle mieliksi.

10. Sillä kaikkien meidän pitää ilmestyä Kristuksen tuomioistuimen eteen, että kukin saisi takaisin ruumiinsa teot sen mukaan kuin on tehty, oli se hyvää tai paha.

Pa. 62:13. Jer. 17:10. Matt. 16:27. 26:31 s. Joh. 5:29. Ap. t. 17:31. Room. 2:16. 14:10. Gal. 6:7. Ef. 6:8. Kol. 3:24 s. Ilm. 22:12.

11. Kun siis tiedämme mitä on Herran pelko, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omistatunnoissanne meidät tunnette. Job 31:23. 2Kor. 4:2. Juud. v. 23.

12. Emme nyt taas suosittele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskaamaan meistä, jotta teillä olisi mitään panna niitä vastaan, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä on sydämessä. 2Kor. 3:1. 10:7 s. 11:12.

13. Sillä jos me olemme olleet suunnittamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas olemme maltissamme, olemme teidän tähtenne.

Mark. 8:21. 2Kor. 11:4, 17.

14. Sillä Kristuksen rakkauts pakottaa meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, niinmuodoin myös kaikki ovat kuolleet; Room. 6:15.

15. ja hän on kuollut kaikkien edestä, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja nousut ylös. Room. 6:11 s. 14:7 s.

1Kor. 6:19. Gal. 2:20. 1 Tess. 5:10. 1 Tim. 2:6. Hebr. 2:9. 1 Piet. 4:2.

16. Sentähden me emme tästäläihin tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne. Matt. 12:50. Gal. 3:28.

17. Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luoma; se mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, kaikki on uudeksi tullut. Jes. 43:18 s.

Room. 8:10. Gal. 5:6. 6:15. Kol. 3:11. Ilm. 21:5.

18. Mutta kaikki on Jumalassa, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Room. 5:10. 2Kor. 5:8. 1 Joh. 2:2. 4:10.

19. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan. Pa. 32:2. Room. 8:24 s. 4:8. Kol. 1:20.

20. Kristuksen puolesta siis olemme lähettiläinä, kun näet Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me rukouksemme Kristuksen puolesta: antakaat sovittaa itsenne Jumalan kanssa!

Jes. 62:7. 1Kor. 4:1.

21. Sen, joka ei synnistä tietänyt, hän meidän edestämme tekisyynniksi, että me hänessä tulisimme vanhurskaiksi Jumalan edessä. Jes. 58:3, 9, 12.

Joh. 8:46. Room. 6:19. 8:3. 1Kor. 1:30. Gal. 3:13. Fil. 3:9. Hebr. 4:15. 1Piet. 2:22. 1Joh. 8:5.

6 Luku.

Jumalan armo on vastaanotettava. Tulee erota uskoittomista.

Niinkuin apulaiset me myös neuvoimme teitä, ettette hukkaan ottaisii Jumalan armoa vastaan; 1Kor. 8:9. 2Kor. 1:24. 5:20. Hebr. 12:15.

2. sillä hän sanoo: „Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä auttanut sinua“; katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.

Jes. 49:3. Luuk. 4:19 s. Room. 13:12. Hebr. 3:13.

3. Me emme missään kohden anna aihetta pahennukseeseen, ettei virkaamme moitittaisi,

Room. 14:13. 1Kor. 8:13. 10:62.

4. vaan kaikessa me osoittamme Jumalan palvelijoiiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaihoissa, hädissä, ahdistuksissa, Ap. t. 9:16. 1Kor. 4:1. 2Kor. 11:23 s.

5. ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaiwannäöissä, valymisissa, paastoissa; Ap. t. 16:23.

6. puhtaudessa, tiedossa, pitkämielisyudessa, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, Room. 12:9. 2Kor. 4:2. Gal. 5:22. Kol. 3:12.

7. totuuden sanassa, Jumalan voimassa, vanhurskauden sota-aseet oikeassa kädessä ja vasemmassa;

1Kor. 2:4. 2Kor. 10:4. Ef. 6:11 s.

8. kunniaassa ja häpeässä, pahassa maineessa ja hyvässä, niinkuin vietteelijät, vaikka puhummekin totta,

9. tuntemattomina, vaikka kyllä tunnetaan, kuolemaisillamme, ja katso, me elämme, kuritettuna, vaan ei kuitenkaan tapettuna,

Pa. 118:13. 1Kor. 4:9. 15:30 s. 2Kor. 4:10 s.

10. murheellisina, mutta aina iloisina, köyhinä, mutta kuitenkin monta rikkaaksi tekevinä; niinkuin ne, joilla ei ole mitään, mutta joilla kuitenkin on kaikki. San. 13:7. Matt. 5:12. Ap. t. 5:5.

Room. 5:8. 2Kor. 7:4. 8:5. Fil. 2:17. 4:11 s.

11. Suuemme on aennut puhumaan teille, Korinttolaiset, sydämmemme on avartunut.

12. Teillä on kyllin tilaa meidän sydämmissämme, mutta meillä on vähä tilaa teidän sydämmissänne.

2Kor. 7:2 s. 12:15.

13. Samanveroiseksi vasta-anniksi — puhun niinkuin lapsille — avartakaat tekin sydämmenne. 1Kor. 4:14.

14. Alkäänt antautuko kantamaan vie-

rasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Eli mitä yhteyttä on valolla ja pimeällä?

5 Moos. 7:2 s. 22:10. Jos. 23:12.

San. 24:1. 1 Kor. 5:9. Ef. 5:7 s. 1 Joh. 1:5 s.

15. Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Bellai? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?

1 Sam. 5:1 s. 1 Kun. 18:21. 1 Kor. 10:20 s.

16. Ja miten soveltuivat yhteen Jumalan temppele ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppele, niinkuin Jumala on sanonut: „Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he tulevat olemaan minun kansani,“

2 Moos. 29:45.

3 Moos. 26:11. Jer. 30:22. 31:1,33. 32:38.

Hea. 36:28. 37:26 s. Sak. 18:9. Joh. 14:23.

1 Kor. 3:16. 6:19. 10:14. Ef. 2:21 s. 3:17.

Hebr. 3:6. 1 Piet. 2:5. Ilm. 21:3.

17. Sentähden: „Lähtekää pois heidän keskeltään ja erokaat heistä, sanoo Herra, alkäätkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani

3 Moos. 6:2.

Jes. 48:20. 52:11. Jer. 51:45. Ilm. 18:4.

18. ja olen oleva teille isänä, ja te tulitte pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra kaikkivaltias.“

Jes. 43:4. Jer. 31:9. Hos. 1:10. 1 Joh. 3:1. Ilm. 21:7.

7 Luku.

Tuloo puhdistautua lihan ja hengen saastutuksesta. Murhe Jumalan mielen mukaan. Paavalin ilo.

Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautuamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelvossa.

1 Tim. 4:8. Hebr. 10:22.

1 Piet. 1:15. 2:1. 1 Joh. 3:3.

2. Antakaat meille tilaa sydämessänne! Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.

1 Sam. 12:3 s. Ap. t. 20:33. 2 Kor. 6:12. 12:15 s.

3. En sano tätä teitä tuomitakseni, sillä olenhan jo sanonut, että te olette sydämessämme yhdessä kuulaksemme ja yhdessä eläksämme.

2 Kor. 6:11 s.

4. Paljo minulla on luottamusta teihin, paljo minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenmäärin iloa kaikessa ahdingossamme.

Matt. 5:12. Ap. t. 5:41. Fil. 2:17. Kol. 1:24.

5. Sillä ei vielä Makedonian tultuammekaan lihamme saanut rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin

ahdistetut: ulkoapäin taistelija, sisältäpäin pelkoa.

6 Moos. 32:25. Ap. t. 16:19. 20:1 s. 2 Kor. 2:13.

6. Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla,

Ps. 113:6.

7. eikä ainostaan hänen tulollaan, vaan myöskin sillä, että Tiitus oli saanut teistä lohdutusta, sillä hän on kertonut meille ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän.

8. Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu; ja jos kaduinkin — kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä —

2 Kor. 2:4.

9. niin nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.

10. Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota eikkaan kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.

2 Sam. 12:18.

Ps. 51:2 s. San. 17:22. Matt. 5:4. 26:75. 27:3 s.

Luuk. 18:13. 23:41 s. Hebr. 12:17.

11. Sillä katsokaat mitä kaikkea juuri tuo Jumalan mielen mukainen murhe on saanut teissä aikaan: mitä harrastusta, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, mitä ikävöimistä, mitä kiivautta, mitä rankaisemista! Olette kaikki puolin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.

12. Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut hänen vuoksi, joka rikoksen teki, enkä hänen vuoksi, joka sai rikoksesta kärsiä, vaan sentähden, että teidän harrastuksenne meidän hyväksemme tulisi ilmi teidän keskuudessanne Jumalan edessä.

1 Kor. 5:1 s.

13. Sentähden olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoo enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, hänen henkensä kun on saanut virkistystä teiltä kaikilta.

14. Sillä jos olenkin jossain kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niinkuin kaikki mitä olemme puhuneet teille on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittanut todeksi.

2 Tess. 1:4.

15. Ja hänen sydämensä heltyi yhä enemmän teitä kohtaan, kun hän muistelee kaikkien teidän kuuljai-

suntanne, kuinka te pelvolla ja javavistuksella olette hänet vastaan. 2 Kor. 2:9.
16. Illoitsen, että kaikessa voin teihin nähden olla turvallisella mielin.
2 Tess. 3:4.

8 Luku.

Avustuksesta pyhille Jerusalemissa.
Tiitukseen uskollisuus.

Mutta me saatamme teidän tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on vaikuttanut Makedonian seurakunnissa: Room. 15:26.

2. että, vaikka he olivatkin monessa ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän ilonsa heidän suuressa köyhyydessäänkin niin uhkuva, että he hyvästä sydämestään antoivat runsaita lahjoja. Mark. 12:44.
Room. 12:8. 2 Kor. 7:4, 13. Gal. 2:10. Fil. 4:15.

3. Sillä voimainsa mukaan, sen todistan, jopa yli voimainsakin he antoivat omasta halustaan,

4. paljolla pyytämisesillä anoen meiltä sitä suosiota, että pääsisivät osalliseksi pyhien avustamiseen; Ap. t. 11:29. Room. 15:26. 1 Kor. 16:1a. 2 Kor. 9:1.

5. eivätkä vain tehneet niinkuin olimme odottaneet, vaan antoivatpa itsensäkin ennen kaikkea Herralle ja sitten meille, Jumalan tahdosta,

6. niin että kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämän rakkauden työn.

7. Mutta niinkuin teillä on runsaasti kaikkea: uskoa ja puhetaitoa ja tietoa ja kaikkea harrastusta ja rakkautta meitä kohtaan, niin olkaat runsaskätisiä tässäkin rakkauden työssä. 1 Kor. 1:5. 16:1a. 2 Kor. 9:8.

8. En sano tätä käskien, vaan osoittamalla muiden harrastukseen minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä. 1 Kor. 7:6.

9. Sillä te tunnette Herramme Jesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhydestänne rikastuisitte.

Matt. 8:20. Luuk. 9:58. Fil. 2:6a.

10. Annan siis neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olette ensimmäiset ei ainoastaan tekemässä; vaan myös tahtomassa. San. 3:27. 19:17. Matt. 10:42. 1 Kor. 7:26. 2 Kor. 9:2.

11. Täyttäkää nyt siis se mihin olette ryhtyneet, että tulisitte sen täyttäneeksi yhtä alttiisti kuin olette sen päättäneet, voiminne mukaan. Fil. 2:13.

12. Sillä kunhan on alttiutta, niin on se otollista sen mukaan mitä voi, eikä sen mukaan mitä ei voi. San. 3:28. Mark. 12:48. Luuk. 21:3. 2 Kor. 9:7. 1 Piet. 4:10.

13. Sillä ei ole tarkoitus rasittaa teitä muiden huojentamiseksi; vaan tasanuksen vuoksi tulokoon tätä nykyä teidän yltäkylläisyyttenne heidän puutteensa hyväksi. Ap. t. 4:34.

14. että heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin että syntyisi tasaus, 2 Kor. 9:12.

15. niinkuin on kirjoitettu: „Joka oli paljon koonnut, sillä ei ollut liikaa, ja joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään puuttunut.“ 2 Moos. 16:18.

16. Mutta kiitos Jumalalle, joka täyttää Tiituksen sydämen samalla harrastuksella teidän hyväksenne; 17. sillä hän otti varteen kehoitukseni, innostuipa vielä niinkin, että lähtee omasta halustaan teidän tykönnö.

18. Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin harrastuksesta kiitetään kaikissa seurakunnissa; 2 Kor. 12:18.

19. eikä vain niin, vaan jonka seurakunnat myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, jota me valmistemme itse Herran kunniaksi ja meidän alttiutemme osoitteeksi.

Ap. t. 11:30. 1 Kor. 16:3a. Gal. 2:10.

20. Täten tahdomme estää kenenkään pääsemästä moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, jota valmistamme.

2 Kor. 6:3.

21. Sillä me ahkeroimme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran edessä, vaan myöskin ihmisten edessä. San. 3:4.

Ap. t. 24:16. Room. 12:17. Fil. 4:3. 1 Piet. 2:12.

22. Ja näiden kanssa me lähetämme erään toisenkin veljemme, jonka intoa usein olemme monessa asiassa koetelleet ja joka nyt on entistä paljoo innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.

23. Olipa nyt puhe Tiituksesta, niin hän on toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne, tai veljistämme, niin he ovat seurakuntien lähettiläitä, ovat Kristuksen kunnia.

24. Antamalla siis heille todistuksen rakkaudestanne ja siitä, että on totta mistä olemme teitä kehuneet, annatessilltä todistuksen seurakunnillekin.

2 Kor. 7:14.

9 Luku.

Avustuksesta pyhille. Jumala rakastaa niitä, jotka iloisesta sydämestään antavat.

Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille;

Ap. t. 11:29. Room. 15:26.

1 Kor. 16:2. 2 Kor. 8:4. Gal. 3:10.

2 sillä minä tunnen teidän alltiutenne ja siitä minä kehuin teitä Makedonialaisille, että näet Akaija on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin ovat useimmat heistä saaneet innostusta teidän innostuksestanne. 2 Kor. 8:10s.

3. Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kehumisemme tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit niinkuin olen sanonut teidän olevan; 2 Kor. 8:24.

4. muutoin, jos Makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me — ettemme sanoisi te — ehkä joutuisimme häpeään tässä luoitamuksestamme.

5. Olen siis katsonut tarpeelliseksi kehoittaa veljiä edeltäpäin lähemmään teidän tyköne ja toimittamaan valmiiksi ennen lupaamunne lahjan, niin että se olisi valmis siunauksen eikä vaatimuksen antina. 1 Moos. 33:11. 2 Kor. 8:18.

6. Huomatkaat tämä: joka niukasti kylvää, se niukasti niittää, ja joka siunauksin kylvää, sesiunauksinniittää. San. 11:24s. 22:9. Mal. 3:10. Gal. 6:7s.

7. Antakoon kukin niinkuin sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä pakosta; sillä Jumala rakastaa iloista antajaa. 2 Moos. 25:2. 35:5.

5 Moos. 15:7. 1 Aik. 29:17. Room. 12:8. 2 Kor. 8:12.

8. Ja Jumala on voimallinen runsaan määrin antamaan teille kaikkea armoa, että teillä kaikessa aina olisi kaikkea tarpeeksi voidaksenne runsaskätisesti tehdä kaikkinaista hyvää; San. 23:27.

Ap. 1:10-4. 2 Kor. 8:7. Fil. 4:19. Kol. 1:10. 9. niinkuin on kirjoitettu: „Hän sirottelee, hän antaa heikille, hänen vanhurskautensa pysyy ijankaikkisesti.“ Pa. 112:9.

10. Ja hän, joka antaa siemenen kylväjälle ja leipää ruuaksi, on antava teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät, Jes. 55:10. Hos. 10:12.

11. niin että te kaikessa vaurastuen voisitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme koituu kiitokseksi Jumalalle. 2 Kor. 8:2.

12. Sillä tämän avustamisen kautta tekemänne palvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle kohotettujen monien kiitosten kautta, 2 Kor. 1:11. 4:15. 8:14.

13. kun he, tästä palveluksestanne huomattuaan kuinka taattu mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että

te näin alistuvasesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi osoitate osanottoanne heitä kohtaan ja kaikkia kohtaan

Matt. 5:16

14. Ja hekin rukoilevat teidän edestäne ja ikävöivät teitä sen ylenpalttisen Jumalan armon vuoksi, joka on osaksenne tullut

15 Kiitos olkoon Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan'

10 Luku.

Apostolin puolest. Oikea kerskaus Herran edessä.

Minä, Paavali itse, kehoitan teitä Kristuksen sävyisyyden ja lempeyden kautta, minä, joka kasvokain olen muka olen nöyrä keskelänne, mutta poissa olevana rohkea teitä kohtaan,

Matt. 11:29. Room. 12:1. 1 Kor. 2:3.

2. ja pyydän, ettei minun, kun tulen luoksenne, tarvitsisi käyttää rohkeutani, sillä minä olin aikonut olla rohkea muutamia vastaan, jotka ajattelevat meistä juurikuin vaeltasimme lihan mukaan. 1 Kor. 4:18,21.

3. Vaikka me vaellammekin lihussa, emme kuitenkaan lihan mukaan sodi;

4. sillä meidän sota-aseemme eivät ole lihallisia, vaan ne ovat voimallisia Jumalan edessä hajoittamaan maahan linnoituksia.

Jer. 1:10. 2 Kor. 6:7. Ef. 6:13. 1 Tim. 1:18.

5. Me hajoittamme maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan, ja vangitsimme jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle

1 Kor. 1:19

6. ja olemme valmiit rankaisemaan kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet. 2 Kor. 2:9

7. Katsotteko sen mukaan, mitä silmäin edessä on? Jos joku on itsessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen itsessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin.

1 Kor. 7:40. 14:37.

8. Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallas-tamme, jonka Herra on antanut teidän rakentumiseksenne eikä kukistumiseksenne, en ole häpeään joutuva

Jer. 1:10.

Matt. 16:19. 1 Kor. 5:4s. 2 Kor. 12:6. 13:10.

9. Tämän sanon, ettei näyttäisi siltä kuin pelottelisin teitä kirjellilläni

10. Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat,

mutta läsnä olo on heikko, ja puhe halveksittavaa.

11. Joka niin sanoo, ajatelkoon, että semmoisia kuin poissa olevina olemme kirjeissämme sanoin, semmoisia me myös olemme läsnä olevina teoin.

2 Kor. 13:2.

12. Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräihin, jotka itseänsä suosittavat; he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä.

San. 27:2. 2 Kor. 3:1. 5:12.

13. Mutta me emme rupea kerskaamaan yli määrän, vaan ainoastaan sen vaikutuspiirin määrän mukaan, minkä Jumala asetti meille määräksi ulottuaksemme teihinkin asti.

Room. 12:3. 1 Kor. 12:11. 2 Kor. 11:18. 12:5 a.

14. Sillä me emme kurota itseämme liiaksi, ikäänkuin emme teihin ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet Kristuksen evankeliumin julistamisessa teihinkin asti. 1 Kor. 8:4, 10. 4:15.

15. Emme kerskaa yli määrän, emme muiden vaivoista, mutta meillä on se toivo, että uskonne lisääntyessä me saamamme ohjelman mukaan kasvamme teidän keskuudessanne niin suuriksi, Room. 15:20. 2 Tess. 1:3.

16. että saamme viedä evankeliumin myöskin tuolla puolen teitä oleviin maihin — tahtomatta kerskata siitä, mikä jo on saatu aikaan vieraalla vaikutusalalla. Ap. t. 19:21. Room. 15:24.

17. Mutta joka kerskaa, kerskatkoon Herrasta;

Jes. 66:16. Jer. 9:23 a. 1 Kor. 1:31. Gal. 6:14.

18. sillä koeteltu ei ole se, joka itse itseään suosittelee, vaan se, jota Herra suosittelee.

San. 27:2. Room. 2:23. 1 Kor. 4:5.

II Luku.

Apostolin vaivat Kristuksen palveluksessa.

1. Jospa kärsisitte minulta hiukan tyhmyyttäkin! Ja kyllähän te kärsittekin.

2. Sillä minä kiitavain teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; sillä minä olen kihlannut teidät yhdelle miehelle, Kristukselle, asettaakseni hänen eteensä puhtaan neitsyen.

Hos. 2:19 a.

Gal. 4:17 a. Ef. 5:26 a. Kol. 1:22 a. Ilm. 14:4.

3. Mutta minä pelkään, että niinkuin karme kavaluudellaan petti Evan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömydestään ja puhtautestaan Kristusta kohtaan. 1 Moos. 3:1 a.

Joh. 8:44. Kol. 2 a. Hebr. 13:9. 2 Pt. 1:8:17.

4. Sillä jos joku tulee ja saarnaa joltain toista Jesusta kuin sitä, jota me

olemme saarnanneet, tai jos omakutte toisen hengen kuin minkä olette saaneet tai toisen evankeliumin kuin minkä olette vastaanottaneet, niin näkyy se hyvin kelpaavan teille.

1 Kor. 8:11. Gal. 1:8 a.

5. Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita suuria apostoleita huonommaksi.

1 Kor. 15:10. 2 Kor. 12:11. Gal. 2 a.

6. Jos olenkin oppimaton puheessa, en kumminkaan tiedossa; olemmehan kaikin tavoin tuoneet sen teille ilmi kaikissa asioissa.

1 Kor. 1:17. 2:1, 18. 2 Kor. 4:2. 5:11. Ef. 3:4.

7. Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että — alentaessani itseni että te ylenisitte — olen ilmaisiksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?

Matt. 10:8. Ap. t. 18:3. 1 Kor. 9:6, 12. 2 Kor. 12:12.

8. Muita seural:untiahan minä riistitin, ottaessani heiltä palkkaa palvelukseni teitä. Kun olin teidän luonnanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään, Fil. 4:10, 15.

9. sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova.

Ap. t. 20:38. 2 Kor. 12:13 a. 1 Tess. 2:9. 2 Tess. 3:3.

10. Niin toita kuin Kristuksen totuus on minussa, ei tätä kerskausta minulta riistetä Akaijan paikkakunnissa.

1 Kor. 9:15.

11. Minkätähden? Senkötähden, etten rakasta teitä? Jumala tietää, että rakastan.

2 Kor. 12:15.

12. Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tehvä, riistääkseni niiltä, jotka etsivät aihetta näyttäytyäkseen siinä mistä kerskaavat semmoisilta kuin mekin, aiheen siihen.

13. Sillä semmoiset ovat valeapostoleita, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.

Matt. 7:15 a. Ap. t. 15:24. 20:30. 2 Kor. 2:17.

Gal. 2:4. Fil. 3:2. 2 Piet. 2:1. 1 Joh. 4:1.

14. Eikä se kumma olekaan; sillä itse saatana muutakse valon enkeliksi.

15. Ei ole siis ihme, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen. Fil. 3:19.

16. Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua tyhmäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaat minut tyhmänäkin vastaan, että minäkin sais hiukan kerskata 2 Kor. 12:5 a.

17. Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan tyhmien tavoin.

18. Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaanpahan minäkin. 2 Kor 10:12. 12:5 s. Fil. 3:3 s.
 19. Tehän mielellänne suvaitsette tyhmiä, kun itse olette viisaita.

1 Kor 4:10.

20. Te suvaitsette senkin, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät verkkohinsa kietoo, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

21. Hävettää sanoa tätä, ikäänkuin me olisimme olleet heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa — puhun niinkuin tyhmä — sen uskan minäkin. 2 Kor. 10:10.

22. He ovat Hebrealaisia, minä myös. He ovat Israelilaisia, minä myös. He ovat Abrahamin siementä, minä myös. Ap. t. 22:3. Room. 11:1. Fil. 3:4 s.

23. He ovat Kristuksen palvelijoita — puhun niinkuin tyhmä — minä vielä enemmän. Olen nähnyt väivaa enemmän, minua on ruoskittu ylen paljon, olen ollut useammin vankeudessa, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa. Ap. t. 9:15 s. 21:11.

1 Kor. 4:11. 2 Kor. 1:10. 4:11. 6:4 s.

24. Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille, 5 Moos. 25:3.

25. Kolmasti olen saanut raiippoja, kerran minua kivitettiin, kolmasti olen joutunut haaksirikokoon, vuoro-kauden olen ollut meren syvyydessä; Ap. t. 14:19. 16:22.

26. olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtain vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa, vaaroissa merellä, vaaroissa viekasten veljien keskellä, Ap. t. 13:50. 14:5. 17:5. Gal. 2:4.

27. työssä ja väivassa, paljon olen valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta Ap. t. 20:31. Room. 8:35. 2 Kor. 6:4 s. 1 Tess. 2:9.

28. Ja kaiken muun lisäksi joka-päivistä tunkellua luonani, huolta kaikista seurakunnista. Ap. t. 20:18.

29. Kuka on heikko, etten minäkin tulisi heikoksi? Kuka lankee, ettei se mieltäni polttaisi? Room. 15:1. 1 Kor. 8:13. 9:22.

30. Jos täytyy kerskatakseni, kerskaan heikkoudestani. 2 Kor. 12:5

31. Jumala ja Herramme Jesuksen Kristuksen Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, etten valehtele. Room. 9:1. 2 Kor. 1:23. Gal. 1:20.

32. Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi Damaskolais-

ten kaupunkia ottaakseen minut kiinni. Ap. t. 9:24 s.

33. ja muurin aukosta laskettiin minut korissa maahan, ja minä pääsin niin hänen käsistään.

12 Luku.

Herran ilmestyksistä. Pistin lihassa.

Apostolin rakkaus Korinttolaisiin.

Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt näkyihin ja Herran ilmestyksiin.

Ap. t. 9:3 s. 18:9 s. 22:17 s. 1 Kor. 15:8. Gal. 1:12.

2. Tunnen miehen Kristuksessa, joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen — oliko hän ruumiissa, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

3. Ja minä tiedän, että se sama mies — oliko hän ruumiissa vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää — 4 temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua. Luuk. 23:43. Ilm. 2:7.

5. Tuosta miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani. 2 Kor 11:30.

6 Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi tyhmä, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempiä kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee. 2 Kor. 10:3. 11:16.

7 Ja etten niin erinomaisten ilmestysten vuoksi ylpeillä, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeillä. Job 2:6.

8. Tämän tähden olen kolmasti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta

9. Ja Herra sanoi minulle: „Minun armossani on sinulle kyllä; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudestani.“ Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asetuisi minuun asumaan. 2 Kor. 11:30. Gal. 4:13. Fil. 4:13.

10. Sentähden olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, häntään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin olen väkevä.

11. Olen joutunut tyhmäksi; te olette minut siihen pakoittaneet. Sillä minun olisi pitänyt saada suosivasta teiltä, koska en ole missään ollut huonompi noita suuria apostoleita, vaikka en olekaan mitään. 1 Kor. 4:9. 2 Kor. 11:1,6. Ef. 3:8.

12. Onhan apostolin merkit teidän keskuudessanne tapahtuneet kaikella kärsivällisyydellä, merkeissä, ihmisissä ja voimateoissa.

Mark. 16:17 s. Room. 15:19. 1 Kor. 9:1 s. 13. Sillä missä muussa te olette jääneet muilta seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaat minulle anteeksi tämä vääryys.

1 Kor. 9:12, 18. 2 Kor. 11:7 s. 14. Katso, kolmannen kerran olen nyt valmis tulemaan luokseenne, enkä ole oleva teille rasituksiksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.

Ap. 1. 20:33. 2 Kor. 13:1. 15. Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin sielu-
jenne hyväksi, vaikka, kuta enemmän teitä rakastan, sitä vähemmän saan vastarakkautta.

Joh. 10:11. 2 Kor. 1:6. 6:12 s. Fil. 2:17. Kol. 1:24. 1 Tess. 2:8. 2 Tim. 2:10.

16. Olkoonpa niin, etten minä ole rasittanut teitä; mutta kun olen vieraas, olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini.

17. Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luokseenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?

2 Kor. 7:2. 18. Kehottin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samussa hengessä? Emmekö kulke-
neet samoja jälkiä? 2 Kor. 8:6, 18.

19. Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustamme itseämme teidän edessänne. Jumalan edessä. Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teidän rakennuksuksenne rakkaani.

2 Kor. 5:12. 20. Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina kuin tuhdon, ja että te tapaatte minut semmoisena kuin ette tahdo; pelkään, että keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihua, juonia, panettelua, juoruja, pöyhkeyttä, epäjärjestystä; Room. 1:29 s. 1 Kor. 3:3. 4:21. 2 Kor. 10:2. 13:2, 10. Gal. 5:20.

21. Ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän vuoksi, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole tehneet parannusta ja luopuneet siitä saastaisuudesta ja haureudesta ja irstaisuudesta, jota ovat harjoittaneet.

1 Kor. 6:1. 2 Kor. 2:3. 13:10.

13 Luku.

Apostoli uhkaa katumattomia. Kehoitetaan itsensä koetelemissen. Toivotetaan armona ja rauhaa Herrassa.

Kolmannen kerran tulen nyt teidän tyköenne. Kahden tai kolmen todistujan sanalla on jokainen asia vahvistettava.

4 Moos. 35:30. 5 Moos. 17:6. 19:15. Matt. 18:16. Joh. 8:17. 2 Kor. 12:14. 1 Tim. 5:19. Hebr. 10:23.

2. Olen edeltäpäin sanonut ja sanon edeltäpäin niille, jotka ennen ovat syntyä tehneet, ja kaikille muille — niinkuin silloin sanoin, kun olin toista kertaa luonanne, samoin nytkin, kun olen poissa — etten, kun taas tulen, ole teitä säästävä, 2 Kor. 12:20 s.

3. koska etsitte todistetta Kristuksesta, joka puhuu minussa; ja hän ei ole heikko teitä kohtaan, vaan on teissä voimallinen. Matt. 10:20.

4. Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiinkin, kun oli heikko, elää hän kuitenkin Jumalan voimasta; olemmehan mekin hänessä heikot, mutta suhteissamme teihin me hänen kanssaan elämme Jumalan voimasta.

Room. 6:4, 8. 2 Kor. 12:10.

Gal. 2:20. Fil. 2:7 s. 1 Piet. 3:18. Ilm. 1:18. 5. Koetelkaat itseänne, oletteko uskossa; tutkikaat itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jesus Kristus on teissä? Jollei ehkä niin ole, ette ette kestä koetusta?

Joh. 17:23. Room. 8:9. 1 Kor. 11:28. Kol. 1:27.

6. Minä toivon teidän tulevan tuntemaan, että me emme ole niitä, jotka eivät kestä koetusta kestä.

7. Mutta me rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään pahua, ei sitä varten, että näyttäisi siltä, kuin me olisimme kykeneviä kestäämään koetuksia, vaan että te tekisitte hyvää ja me olisimme ikäänkuin kykenemättömiä kestäämään koetuksia.

8. Sillä me emme voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta.

9. Sillä me iloitsimme, kun olemme heikot, mutta te olette voimalliset; sitä rukoilemme, että te täydellisiksi tulisitte. 2 Kor. 11:30. 12:5, 9 s.

10. Sentähden kirjoitan tätä poissa ollessani, ettei minun teidän luonanne ollessani tarvitsisi menetellä ankarusti sen vallan nojalla, minkä Herra on antanut minulle rakentaakseni, eikä kukistaakseni.

1 Kor. 4:21. 2 Kor. 2:3. 10:2, 8. 12:20 s.

11. Lopuksi, veljet, iloitkaat, tulkaat täydellisiksi, ottakaat vastaan kehoituksia, olkaat yhtä mieltä, eläkää sovussa, niin rakkauden ja rauhan Jumala on oleva kanssanne.

Room. 12:16. 15:5, 33. 1 Kor. 1:10. Fil. 2:2. 3:15 s. 4:4. Hebr. 12:14. 1 Piet. 3:8.

12. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalta. Kaikki pyhät sanovat teille terveisiä. Room. 16:16.
1 Kor. 16:20. 1 Tess. 5:26. 1 Piet. 5:14.

13. Herran Jesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon teidän kaikkien kanssanne! Amen.

PAVALIN KIRJE GALATALAISILLE.

I Luku.

Armon ja rauhan toivotus. Oikea evankeliumi on Jumalalta eikä ihmisiltä.

1. Paavali, apostoli ei ihmisillä eikä ihmisen kautta, vaan Jesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on herättänyt hänet kuolleista, Ap. t. 2:24. Ef. 1:20.

Kol. 2:12. 1 Tess. 1:10. Tiit. 1:3. H. br. 13:20.
2. Ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille. Ap. t. 18:23.

3. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta,

Room. 1:7. 1 Kor. 1:3. 2 Kor. 1:2. Ef. 1:2.

4. Joka antoi itsensä ulttiiksi syntiemme tähden, pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmasta Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan; Matt. 20:28. Luuk. 1:74. Gal. 2:20. Er. 5:2, 26. Tiit. 2:14. Hebr. 9:14. 1 Job. 5:19.

5. hänelle olkoon kunnia ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa! Amen. 2 Tim. 4:18.

6. Minua ihmetyttää, että te niin pian annatte kääntää itsenne hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armonsa, pois toisellaiseen evankeliumiin, Gal. 5:8. 1 Tim. 1:6.

7. Joka kuitenkin ei ole muuta kuin että on eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat väaristellä Kristuksen evankeliumia.

Ap. t. 15:1. 2 Kor. 11:3 s.

8. Mutta vaikka me tai enkeli taivaasia julistaisi teille toista evankeliumia kuin sitä minkä me olemme teille julistaneet, olkoon hän kirottu! 1 Kor. 16:22.

9. Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille toista evankeliumia kuin sitä, minkä olette saaneet, olkoon hän kirottu!

5 Moos. 4:2. San. 30:6. Ilm. 22:18 s.

10. Ihmistenkö suosiota nyt etsin vai Jumalan? Eli pyydäkö olla ihmisille mieliksi? Jos vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, on olisi Kristuksen palvelija.

1 Kor. 10:33. 1 Tess. 2:4. Jaak. 4:4.

11. Sillä minä teen teille tiettäväksi,

veljet, ettei minun julistamani evankeliumi ole ihmisten mukaan;

1 Kor. 15:1.

12. sillä en minä olekaan sitä ihmisiltä saanut enkä oppinut, vaan Jesus Kristus on sen minulle ilmoittanut. 1 Kor. 11:23. Ef. 3:3 s.

13. Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin, Ap. t. 8:3. 19:1. 22:4. 26:9. Fil. 2:6. 1 Tim. 1:13.

14. ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet heimon samanikäiset, ollen ylen innokas isieni perinnäis-sääntöjen harrastaja.

15. Mutta kun Jumala, joka äitini kohdusta saakka on eroittanut minut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi

Jes. 49:1. Jer. 1:5. Ap. t. 9:15. 13:2. Room. 1:1. 16. ilmaista minussa Poikansa, että julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin en alunpitäenkään kysynyt neuvon lihaltaja vereltä, Matt. 16:17. 2 Kor. 4:6. Gal. 2:7 s. Ef. 3:8.

17. enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleita, vaan menin pois Arabian ja palasin taas takaisin Damaskoon.

18. Sitten, kolmen vuoden kuluttua, menin ylös Jerusalemiin tutustuakseni Keefaasen ja viivyin hänen luonaan yiisitoista päivää. Ap. t. 9:26.

19. Mutta muita apostoleita en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen. Matt. 13:56. Mark. 6:3.

Ap. t. 15:13. 21:18. 1 Kor. 15:7. Jaak. 1:1.

20. Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä sanon, etten valehtele. Room. 1:9. 9:1.

2 Kor. 1:23. 11:31. 1 Tess. 2:5. 2 Tim. 4:1. 21. Sitten menin Syyrian ja Kiikkian paikkakuntiin. Ap. t. 9:30.

22. Mutta olin kasvoiltani tuntematon Judean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.

23. Heidän kuuloonsa oli vain tullut: „Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sen uskon evankeliumia, jota hän ennen hävitti!” Ap. t. 9:21.

24. ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2 Luku.

Paavalin apostolin-virka. Pietarin erehdys. Vanhurskaus uskon kautta.

Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, menin taas ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiitukseenkin mukaani. Ap. t. 15:2.

2. Mutta minä menin sinne ilmesytyksen johdosta ja esitin heille, ja erityisesti arvokkaimmille heistä, sen evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa, kuullakseni, juoksinko heidän mielestään tai olinko juostut turhaan. Fil. 2:16.

3. Mutta ei edes seuralaistaani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakoitettu ympärileikkautamaan itseänsä; Ap. t. 16:3. 1 Kor. 9:21.

4. noiden paritimen tulleiden vaelveljien vuoksi, jotka, orjuuttaakseen meitä, olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jesuksessa, Ap. t. 15:24.

5. emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessaanne.

6. Ja ne, joita jonakin pidettiin — millaisia lienevät olleet, ei kuulu minun; Jumala ei katso ihmisen muotoon — nuo arvossa pidetyt eivät antaneet minulle mitään lisämääräystä, 5 Moos. 10:17. 2 Aik. 19:7. Job 34:19. Ap. t. 10:34.

Room. 2:11. Ef. 6:9. Kol. 3:25. 1 Piet. 1:17.

7. vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille —

Ap. t. 9:15. 13:2. 22:21. Room. 11:13.

Gal. 1:16. Ef. 3:8. 1 Tim. 2:7. 2 Tim. 1:11.

8. sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa hänen apostolin-toimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa Ap. t. 2:38. 9:15.

9. ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnaballe yhteyden merkiksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen.

10. Meidän tuli vain muistaa köyhiä; ja juuri sitä olenkin ahkeroinut teh-dä. Ap. t. 11:29 s. 24:17. Room. 15:25 s. 1 Kor. 16:1. 2 Kor. 8:1 s. 9:1 s.

11. Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli joutunut syylliseksi.

12. Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä pakanain kanssa;

mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli he erillään peljäten ympärileikattuja, Ap. t. 11:2.

13. ja hänen kanssaan ulkokullaivaivat muutkin juutalaiset, niin että heidän ulkokullaisuutensa tempasi mukaansa Barnabaankin.

14. Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefalle kaikkien kuullen „Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain tapoja etkä juutalaisten, kuinka sinä saatat pakoittaa pakanoita noudattamaan juutalaisten tapoja?“

Ap. t. 10:28. 15:10 s. 1 Tim. 5:20.

15. Me olemme luonnostamme juutalaisia, emmekä pakana-syntisiä,

16. mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teosta, vaan uskon kautta Jesu:seen Kristukseen, niin olemme mekin usko-neet Kristukseen Jesukseen vanhurskaantuaksemme uskosta Kristukseen eikä lain teosta, koska ei yksikään liha tule vanhurskaaksi lain teosta. Pa. 143:2. Ap. t. 13:38 s. 15:10. Room. 1:17. 8:20 s. 4:5. 8:8 s. Gal. 3:11. Ef. 2:8. Fil. 3:9.

17. Mutta jos meidän itsemmekin, pyrkiessämme vanhurskaantumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko sitten Kristus synnin palvelija? Ei suinkaan.

18. Sillä jos minä uudestaan rakensin sen, minkä olen hajottanut maahan, osoitan minä olevani rikkoja.

19. Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle.

Room. 7:4, 6. 8:2.

2 Kor. 5:16. Gal. 5:24 s. 6:14. 1 Tees. 5:10.

20. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen elän uskossa Jumalan Poikaan, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.

Job. 15:13. 17:23. Room. 6:6. 14:7.

Gal. 1:4. 5:24. 6:14. Ef. 5:2. 1 Tees. 5:10.

1 Tim. 2:6. Tiit. 2:14. 1 Joh. 3:16. Ilm. 1:5.

21. En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus tulee lain kautta, niin Kristus on turhaan kuollut. Hebr. 7:11.

3 Luku.

Ihminen tulee vanhurskaaksi ja Jumalan lapseksi uskon kautta Jesukseen Kristukseen.

Oi te älyttömät Galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmään eteen Jesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna? Gal. 5:7.

2. Tämän vain tahdon saada tietää

leillä: lain teoistako sallit Hengen vai uskon saarnasta?

Ap.t.2:38. 8:15s. 15:8s. Room.10:17. Ef.1:13.

3. Niinkö älyttömiä olette? Te aloitte Hengessä lihassako nyt päätätte?

4. Niin paljoko olette turhaan kokee-neet? jos sitten todella olette kokee-neet turhaan. 2Joh. v. 8.

5. Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimatekoja keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekojenne vai uskon saarnan kautta? Room.10:17.

6. Niinkuin „Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.“ 1 Moos.15:6. Room.4:3. Jaak.2:23.

7. Tietäkäätkä siis, että ne, jotka uskon perustautuvat, ovat Abrahamin lapsia. Room.4:11 s.

8. Ja koska Raamattu edelläpäin näki, että Jumala vanhurskautta pakanaat uskon kautta, julisti se Abrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: „Sinussa kaikki kansat siunataan.“ 1 Moos.12:3. Ap.t.3:25.

9. Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Abrahamin kanssa.

10. Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä on kirjoitettu: „Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mitä on kirjoitettu lain kirjassa, niin että hän sen tekee!“ 5 Moos.27:26.

11. Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska „vanhurskas on elävä uskosta.“

Hab.2:4. Room.1:17. Gal.2:16. Hebr.10:38.

12. Mutta laki ei perustau uskoon, vaan: „Joka ne täyttää, on niiden kautta elävä.“

3 Moos.18:5. Hes.20:11. Room.10:5.

13. Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun tuli kiroukseksi meidän edestämme — sillä kirjoitettu on: „Kirottu on jokainen, joka on puhun ripustettu“ —

5 Moos.21:22 s. Room.8:3. 2 Kor.5:21.

14. että Abrahamin siunasta tulisi Kristuksessa Jesuksessa pakanain osaksi, ja me niin uskon kautta saisimme luvutun Hengen. Jes.32:15. 44:3.

15. Veljet, minä puhun ihmistavoin. Eihän kukaan voi kumota tällisyksillä muuttua ihmisenkään vahvistettua testamenttia. Hebr.9:17.

16. Mutta nyt lausuttiin lupaukset Abrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: „Ja siemenille“, ikäänkuin monesta, vaan niinkuin yhdestä: „Ja siemenellesi“, joka on Kristus.

1 Moos.12:7. 13:15. 15:5. 17:7s. 22:18. 24:7.

17. Tarkoitin tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljän-

sadankolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin et-lä se tekisi lupauksen mitättömäksi.

1 Moos.15:13,16. 2 Moos.12:40s. Ap.t.7:6.

18. Sillä jos perinöt tulisi laista, niin ei se enää tulisi lupauksesta. Mutta Abrahamille Jumala on sen lahjoit-tanut lupauksen kautta.

Room.4:13s. 11:6.

19. Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jällestäpäin lisä-tyolemaan siihen asti, kunnes oli tu-leva se siemen, jolle lupaus oli an-nettu; ja se säädettiin enkelien kautta ja annettiin välittäjän käteen. Job.1:17.

Ap.t.7:38,53. Room.4:15. 5:20. Hebr.2:2.

20. Välittäjä taas ei ole yhtä varten. Mutta Jumala on yksi.

5 Moos.6:4. 1 Kor.8:4. 1 Tim.2:5.

21. Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Ei suinkaan. Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi teh-dä, niin vanhurskaus todellakin tu-lisi laista.

22. Mutta Raamattu on sulkenut kaik-ki synnin alle, että se, mikä oli lu-vattu, annettaisiin uskon kautta Jes-ukseen Kristukseen niille, jotka us-kovat. Room.3:9s. 11:32.

23. Mutta ennenkuin usko tuli, pi-dettiin meitä lain alla suljettuina vastedes ilmestyvää uskoa varten.

Gal.4:3. Hebr.9:10.

24. Niinmuodoin on laista tullut meille kurittaja Kristuksen luo, että me uskon kautta vanhurskaaksi tu-lisimme. Ap. t. 13:39. Room.10:4.

25. Mutta uskon tultua me emme enää ole kurittajan alaisia;

26. sillä te olette kaikki uskon kaut-ta Jumalan lapsia Kristuksessa Jes-uksessa.

Jes.56:4s. Job.1:12. Room.8:15. Gal.4:5s.

27. Sillä niin monta kuin teitä on Kris-tukseen kastettu, te olette Kristuksen päällenne pukeneet. Room.6:3. 13:14.

28. Ei ole tässä Juutalaista eikä Kreikkalaista, ei ole orjaa eikä va-paata, ei ole miestä eikä naista; sil-lä kaikki te olette yksi Kristuksessa Jesuksessa. Joh.17:21.

Room.10:12. 1 Kor.12:13. Ef.2:14s. Kol.3:11.

29. Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mu-kaan. 1 Moos.21:12. Room.9:7s.

4 Luku.

Jumalan lapsen oikeus ja vapaus lain or-juuden alta.

Mutta minä sanon: niin kauankun perillinen on lapsi, ei hän mis-sään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken omistaja;

2 Vaan hän on holhojain ja isännöitsijän alainen isän määräämään aikaan asti.

3 Samoin mekin: kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeis-oppien alle Gal. 3:23. Kol. 2:20.

4 Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,

Dan. 9:24. Matt. 5:17.

Mark. 1:15. Luuk. 2:21. Ef. 1:10.

5 lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.

Joh. 1:12. Room. 8:14 s. Gal. 3:13, 26.

6 Ja koska olette lapsia, on Jumala lähettänyt sydämmeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: „Abba, Isä!”

Mark. 14:36.

7 Niinpä et siis enää ole orja, vaan lapsi, ja jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta.

Room. 8:17. Gal. 3:28 s.

8. Mutta silloin, kun ette tunteneet Jumalaa, palvelitte niitä, jotka luonnostaan eivät olekaan jumalia

5 Moos. 32:21. 1 Kor. 8:4. 12:2. Ef. 2:11 s.

9. Nyt sitävastoin, kun olette tulleet tuntemaan Jumalan, ja, mikä empijon, kun Jumala tuntee teidät, kuinka saatatte jälleen kääntyä noihin heikkoihin ja köyhiin alkeis-oppeluihin, joiden orja taas uudestaan tahdotte olla?

1 Kor. 8:3. 13:12. Kol. 2:8, 20. Hebr. 7:18.

10. Te otatte vaarin päiväistä ja kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista

Room. 14:5. Kol. 2:16 s.

11. Pelkään teidän tähtenne, että olen ehkä turhaan teistä vaivaa nähnyt.

Gal. 3:4. 2 Joh. v. 8.

12 Tulkaat minun kaltaisikseni, koska minäkin olen tullut teidän kaltaiseksenne, veljet, minä rukoilen sitä teiltä. Ette ole minua mitenkään loukanneet.

1 Kor. 4:16. 11:1.

13. Tiedättehän, että minä ensi kerralla lihan heikkoudessa julistin teille evankeliumia; Ap. t. 16:8. 1 Kor. 2:3.

14. Ja kiusaustani, joka minun lihasani oli, ette halveksineet ettekä vieroneet, vaan otitte minut vastaan niinkuin Jumalan enkelin, jopa niinkuin Kristuksen Jesuksen.

Mal. 2:7. Matt. 10:40. Joh. 13:20.

15. Missä nyt on onnenne kehuminen? Sillä minä annan teistä sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle.

16. Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että olen sanonut teille totuuden? Am. 5:10.

17. Heillä on intoa teidän hyväksenne, mutta ei oikeata, vaan he tah-

tovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväkseen.

Room. 10:2. 2 Kor. 11:2.

18. Hyvä on, että on intoa hyvään aina, eikä ainoastaan silloin kun minä olen teidän luonanne.

19 Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivuin synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä.

Room. 8:29. 1 Kor. 4:15. Filem. v. 10. Jaak. 1:18.

20 tahtoisinpa nyt olla siellä luonanne ja äänenikin muuttaa. sillä minä olen ihan ymmällä teistä.

21 Sanokaat minulle, te, jotka tahdotte lain alaisia olla, ettekö kuule mitä laki sanoo?

22. Sillä kirjoitettu on, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta.

1 Moos. 16:15. 21:18. Ap. t. 7:8. Hebr. 11:11.

23. Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen kautta.

1 Moos. 17:16. 18:10, 14. Joh. 8:39. Room. 9:7 s.

24. Tällä on kuvannollinen merkitys, nämä naiset ovat kaksi liittoa toinen on Sinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Hagar.

Jer. 31:31 s. Gal. 5:1. Hebr. 8:9 s.

25. sillä Hagar on Sinain vuoren nimi Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, joka elää orjuudessa lapsineen

26. Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme.

Ps. 87:6.

Jes. 2:2. Hebr. 12:22. Ilm. 3:12. 21:2, 10.

27. Sillä kirjoitettu on. „Illoitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemahda ja huuda sinä, jolla ei ole synnytystuskiä; sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies.”

Jes. 54:1.

28. Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Isaaq oli.

Room. 9:7 s.

29. Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, samoin nytkin.

30. Mutta mitä Raamattu sanoo? „Aja pois orjatar poikineen, sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa.”

1 Moos. 21:9 s. Joh. 8:34 s.

31. Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan. Gal. 3:29.

5 Luku.

Kehoitus pysymään siinä vapaudessa, jonka Kristus on valmistanut. Lihan ja Hengen hedelmät.

Vapauteen Kristus vapautti meidät Pysykääät siis lujina, älkäätkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeen alle.

Jes. 9:4. Joh. 8:32. Room. 6:18. 8:1 s.

1 Kor. 6:12. Gal. 4:5, 31. 1 Piet. 2:16.

2. Katso, minä Paavali sanon teille, että, jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksiäkään hyödyksi. Ap. t. 15:1,7 s.

3. Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain 5 Moos. 27:26. Room 4.4.

4. Olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaaksi; olette langenneet pois armosta Gal 2:21

5 Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta. Room 15.23.

6. Sillä Kristuksessa Jesuksessa ei hyödytä ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rukkaiden kautta vaikuttava usko.

1 Kor. 7:19. 2 Kor 5:17 Gal. 6:15. Kol 3:11.

7 Te ensin juoksite hyvin; kuka estei teitä olemasta totuudelle kuuliaisista? Gal. 3:1.

8. Houkutus siihen ei lähtenyt hänestä, joka kutsuu teitä. Gal. 1:6.

9. Vähäinenkin hapatuus hapattaa koko taikinan. 1 Kor. 5:6.

10. Minulla on teihin se luottamus Herrassa, ettette missään kohden tule ajattelemaan toisin, mutta häiritäjännen saa kantaa tuomionsa, oli hän kuka hyvänsä. Gal. 1:7 2 Kor. 11:15.

11. Mutta jos minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Olisihan ristin pahennus silloin poistettu.

1 Kor. 1:23. Gal. 2:3.

12. Jospa ne, jotka teitä kiihoittavat, karsittaisiin pois teistä!

13. Te olette näet kutsutut vapautteen, veljet, alkääth vain salliko vapauden antaa aihetta lihalleenne, vaan palvelkaat toinen toistanne rakkauksessa. 1 Kor. 8:9. 9:19s. Gal. 6:1s. 1 Piet. 2:16.

14. Sillä koko laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.“

3 Moos. 19:18. Matt. 7:12. 22:39.

Mark. 12:31. Room. 13:8s. Jaak. 2:8.

15. Mutta jos te purette ja syötte toisianne, katsokaat, ettette toinen toistanne perin häviätä. 2 Kor. 12:20.

16. Minä sanon: vaeltakaat Hengessä, niin ette lihan himoa täytyä.

Room. 6:12. 8:4s. 12s. 13:14. 1 Piet. 2:11.

17. Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan, ja Henki lihaa vastaan; ne ovat toisiansa vastaan, ettette tekisi sitä mitä tahdotte.

Room. 7:15. Jaak. 4:5. 1 Piet. 2:11.

18. Mutta jos olette Hengen johdettavina, niin ette ole lain alla.

Room. 6:14. 8:2,14.

19. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja

ne ovat: haureus, saastaisuus, irstaisuus, Luuk 21:34 Room 13 13.

1 Kor 3 3:6-9s. Ef 5:3s. Kol 3:5s. Ilm 22 15.

20. epäjumalanpalvelus, noituus, vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat, juonet, eriseurat, lahkot

21 kateus, juomingit öiset kemut ja muut senkalaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että jotka senmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa

22. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen

Ef 5:9 Kol 3.12.

23. Laki ei ole sellaista vastaan

1 Tim. 1:9.

24 Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jesuksen omat, ovat ristiinnaulinnut lihansa himoineen ja haluineen.

Room 6:8. Gal. 2:19 s. 6.14. Kol 3:5 1 Piet. 2:11.

25. Jos elämme Hengestä, niin vaeltakaamme myös Hengessä. Room 8.4s.

26. Alkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme Härsyitelemme, toisiamme kadehdimme.

Fil. 2:3.

6 Luku.

Kehoituksia puhtaaseen elämään ja veljelliseen rakkauteen. Toivotetaan armoa ja rauhaa Herrassa.

Veljet, jos joku hairahtuu johonkin syntiin, niin ojentakaat, te hengelliset, häntä sävyisyiden hengellä, ja kavahda, ettet sinäkin tulisi kiusaatuksi. Matt. 18:15.

Room. 14:1 1 Kor. 8:1. 9:22. 10:12. Jaak. 5:19.

2. Kantakaat toinen toistenne kuormaa ja niin täytäkääth Kristuksen lakia.

Joh. 15:12. Room. 15:1.

1 Kor. 9:20 s. 1 Tess. 5:14 s. 1 Joh. 4:21.

3. Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä. 1 Kor 8:2. Jaak. 1:26.

4. Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja silloin hänellä on kerskaamista ainoastaan itseensä nähden, eikä toiseen nähden;

5. sillä kunkin on kannettava oma taakkansa. Room. 14:12.

6. Jakakoon sanassa opetettava kaikesta hyvästäin opettajalleen.

Room. 15:27. 1 Kor. 9:7. 11:14.

7. Alkääth eksykö, Jumala ei salli itsehän pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän niittääkin. Pa. 6:213.

Jer. 17:10. Matt. 16:27. Room. 2:6. Ilm. 2:23.

8. Joka lihassansa kylvää, on lihasta niittävä turmellusta; mutta joka Hengessä kylvää, on Hengestä niittävä ijankaikkisen elämän. Pa. 126:5.

San. 22:3. Room. 8:13. 1 Kor. 6:9. 2 Kor. 9:8.

9. Ja kun teemme hyvää, älkäämme väsykö; sillä me saamme aikansa niittää, jos emme väsy.

2 Tess. 3:13.

10. Sentähden, koska meillä vielä on aikaa, tehkäämme hyvää kaikkia kohtaan, mutta varsinkin uskonveljiämme kohtaan. Ef. 2:10. 2 Piet. 1:7.

11. Katsokaat kuinka suurin kirjaimin minä omalla kädelläni teille kirjoitan!

12. Kaikki jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakoittavat teitä ympärileikkauttamaan itsenne vain sentähden, ettei heitä Kristuksen ristillä vainoittaisi. Gal. 5:11. Fil. 3:18.

13. Sillä eivät nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itsekkään noudata lakia, vaan he tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne.

14. Mutta kaukana olkoon minusta,

että kerskaisin muusta kuin meidän Herramme Jesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle. Jer. 9:24.

Room. 6:6. 1 Kor. 1:21. 2:2. Gal. 2:19 s.

15. Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

1 Kor. 7:19. 2 Kor. 5:17. Gal. 5:6. Kol. 3:11.

16. Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, heille olkoon rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!

Ps. 125:4 s. 128:6. Fil. 3:3.

17. Alkööön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minulla on Jesuksen arvet ruumiissani.

2 Kor. 4:10. 11:23.

18. Herramme Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kansa, veljet! Amen. Fil. 4:23.

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE.

I Luku.

Jumalan suurta armoa ja rakkautta ylistetään. Kristuksen korkeus.

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jesuksen apostoli, Kristuksessa Jesuksessa oleville pyhille ja uskoville Efesossa.

Ap. t. 18:19. 19:1. Room. 1:7. 1 Kor. 1:2. 2 Kor. 1:1.

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Gal. 1:3. 2 Piet. 1:2.

3. Ylistetty olkoon Jumala ja Herramme Jesuksen Kristuksen Isä, joka on siunannut meitä kaikella hengellisellä siunauksella taivaallisissa, Kristuksessa,

2 Kor. 1:3. 1 Piet. 1:3.

4. niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät, että olisimme pyhät ja nuhteettomat hänen edessään,

Luuk. 1:75. Job. 15:16. 17:24.

Room. 8:29 s. Ef. 5:27. Kol. 1:22.

2 Tess. 2:13. 2 Tim. 1:9. Tiit. 2:12.

5. rakkaudessaan edeltäpäin määräten, että meidät oli otettava hänen lapsiksensa Jesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuusion mukaan, Job. 1:12. Gal. 4:5.

6. sen armonsa kirkkauden kiitokseksi, minkä hän on lahjoittanut meille siinä rakastetussa, Matt. 3:17.

7. jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksi saa-

minen, hänen armonsa rikkauden mukaan, Ap. t. 20:28.

Kol. 1:14, 20. Hebr. 9:12 s. 1 Piet. 1:18 s.

8. jonka hän on runsaasti antanut meille kaikellaiseksi viisaudeksi ja ymmärrykseksi, Kol. 1:9.

9. kun teki meille tiedettäväksi sen tahtonsa salaisuuden, että hän, päätöksensä mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi itsessään tehdä

Room. 16:25 s. Ef. 3:9. Kol. 1:26. 1 Piet. 1:20.

10. siitä järjestelystä, minkä hän aikain täytyessä oli paneva toimeen; yhdistääkseen Kristuksessa kaikki, jotka ovat taivaissa ja maan päällä.

Gal. 4:4. Kol. 1:16, 20.

11. Hänessä me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen aivoituksensa mukaan, hänen, joka tekee kaikki oman tahtonsa neuvon mukaan,

Room. 8:17. Gal. 4:7. Ef. 3:11. Kol. 1:12.

12. että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olemme panneet toivomme Kristukseen;

13. Hänessä on teihinkin, sittenkun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, hänessä on teihinkin, uskoviksi tultuanne, pantu luvaton Pyhän Hengen sinetti,

Room. 8:15 s. 2 Kor. 5:5. Ef. 4:30.

14. joka on meidän perintömme vakuutena, pantu niiden lunastamiseksi, jotka hän on omiksensa omista-

nut — hänen kirkkautensa kiitokseksi. 2 Moos. 19:5. 5 Moos. 7:6.

Room. 8:23. 2 Kor. 1:22. Tiit. 2:14. 1 Piet. 2:9.

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jesuksessa, ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, Kol. 1:30. 1 Tess. 1:2s. 2 Tess. 1:3.

16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani, Room. 1:9. Fil. 1:3 s.

17. anoen, että meidän Herramme Jesuksen Kristuksen Jumalaa kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi sydämenne silmät, että tietäisitte mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään, 5 Moos. 33:3 s.

19. ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme — sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,

2 Kor. 13:4.

20. jonka hän toi ilmi Kristuksessa, kun herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,

Ps. 110:1. Ap. t. 2:34 s.

1 Kor. 15:25. Kol. 3:1. Hebr. 1:3, 13. 1 Piet. 3:22.

21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, jota mainitaan ei ainoastaan tässä maailmassa, vaan tulleavassakin; FH. 2:9. Kol. 2:10.

22. ja kaikki hän on laskenut hänen jalkainsa alle, ja pannut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,

Ps. 8:7. Matt. 28:18.

1 Kor. 15:25 s. Ef. 4:15. 5:23. Kol. 1:18. Hebr. 2:8.

23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täydennyksensä, joka kaikki kaikissa täyttää. Room. 12:5. 1 Kor. 12:27. Ef. 4:10.

2 Luku.

Me synnymme vihan lapsina, mutta tulimme Kristuksessa armon lapsiksi ja pyhien kansalaisiksi.

Niinpä Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteihinne, Kol. 2:13.

2. Joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmavaljan hallitsijan, sen hengen mukaan, joka nyt tekee työtään epäuskon lapsissa, Joh. 8:44. 14:30.

Ef. 6:12. Kol. 1:13. 3:6 s. Tiit. 3:3.

3. joiden joukossa mekin kaikki ennen vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia niinkuin muutkin; Joh. 3:6.

4. niinpä on Jumala, joka on laupeudesta rikas, suuren rakkautensa

tähden, jolla hän on meitä rakastanut, Room. 10:12.

5. tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa — armosta te olette pelastetut — Luuk. 15:24. Room. 5:8. 6:4s. 13:8. 10. Kol. 2:12s.

6. ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät taivaalliseen oloon Kristuksessa Jesuksessa,

7. osoittaakseen tulevina maailman-aikoina armonsa ylenpalttista runsautta, hyvydessään meitä kohtaan Kristuksessa Jesuksessa.

8. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta — se on Jumalan lahja —

Room. 3:24. 6:23. Gal. 2:16. Tiit. 3:5.

9. ette tekojen kautta, jottei kukaan kerskaisi. Room. 3:20. 27. 4:2s. 9:11. 11:6.

1 Kor. 1:29 s. 2 Tim. 1:9.

10. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edelläpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme. Ps. 100:3. Ef. 1:4. 4:24. Tiit. 2:14.

11. Muistakaat sentähden, että ennen, te lihaanne nähden pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita heidän lihaansa käsin tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti sanotaan ympärileikatuiksi, 1 Kor. 12:2. Ef. 5:8.

12. että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja osattomia lupauksen liitoista, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa; Room. 9:4.

13. mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

14. Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki väliseinän olleen aidan,

Jes. 9:7. Joh. 10:16. 16:33.

Ap. t. 10:36. Room. 5:1. Gal. 3:28. Kol. 1:20.

15. nimittäin vihollisuuden, kun hän omassa lihassaan teki voimattomaksi säännöksinä olevan käskyjen lain, luodakseen itessensä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, rauhaa tähden, 2 Kor. 5:17. Gal. 8:15. Kol. 2:14.

16. ja yhdessä ruumiissa soviittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.

17. Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat; Jes. 52:7. 57:19.

18. sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsö yhdessä Hengessä Isän tykö. Joh. 10:9. 14:6.

Room. 5:2. Ef. 3:12. Hebr. 4:16. 10:19 s.

19 Niin ette siis enää ole vieraita etteikä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia, ja Jumalan perheitä, Ef 3:6. Fil. 3:20. Hebr. 12:22s.

20 apostolien ja profetain perustukselle rakennettuja, itse Kristuksen Jesuksen ollessa kulmakivenä,

Ps. 118:22. Jes 28:16. Matt. 16:18. 21:42.

1 Kor. 3:9 s. Ef 3:5. 1 Piet. 2:4 s. Ilm. 21:14.

21. jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäiksi temppeleiksi Herrassa, 1 Kor. 3:16s. 6:19. 2 Kor. 6:16. Ef 4:16.

22. ja hänessä tekin rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

1 Piet. 2:5.

3 Luku.

Pakanatkin ovat osallisia pelastuksesta Kristuksessa. Apostoli rukoulee ja ylistää Herraa

Sentähden minä Paavali, Kristuksen Jesuksen vanki teidän tähtenne, te pakanat, notkistan polveni, —

Ap. t. 21:33. 28:16. Ef 4:1. Fil. 1:7. 13s.

Kol 4:3. 2 Tim. 1:3. 2:9 s. Filem. v 1.

2. jos muutoin olette kuulleet mikä Jumalan armo minulle on teitä varten hoidettavaksi annettu,

Ap. t. 9:15. 13:2. 1 Kor 4:1. Gal. 2:7

3. että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tietäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut,

Ap. t. 22:17, 21. 26:16 s. Gal. 1:11 s. Ef 1:9 s.

4. josta te siitä lukianne voitte huomata minun ymmärrykseni Kristuksen salaisuudessa, Kol 4:3.

5 jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tietäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profetoille:

Ap. t. 10:28. Kol 1:25 s. 2 Piet. 1:19 s.

6. että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa Jesuksessa evankeliumin kautta,

Gal. 3:14, 28 s. Ef. 2:15 s.

7 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta. Room. 1:5. 1 Kor. 4:1.

8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta

1 Kor. 15:9. Gal 1:16. 2:8.

1 Tim. 1:13 s. 2:7. 2 Tim. 1:10 s.

9. ja saattaa kaikille ilmeiseksi mitä on sen salaisuuden hoitaminen, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkeyttynä Jumalassa, käikien Luojaassa, Ap. t. 17:24. Room. 16:25. Kol. 1:26. 1 Piet. 1:20.

10. että Jumalan moninainen vii-

saus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaisten hallitusten ja valtain tietoon, 1 Piet. 1:12.

11 sen ijankaikkisen aivoituksen mukaan, jonka hän pani toimeen Kristuksessa Jesuksessa, meidän Herrassamme, Ef 1:11

12 jossa meillä on rohkeutta ja turvallinen pääsö Jumalan tykö, uskon kautta häneen

Joh. 10:9. 14:6. Room. 5:2. Ef. 2:18. Hebr. 10:19s.

13 Sentähden minä pyydän, etlette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän kunnianne.

Fil. 1:13 s. Kol. 1:24

14 Sentähden minä notkistan polveni Isän puoleen, Ef 1:17. Kol. 1:9 s.

15 joka kaikkien oikea isä on, jotka taivaissa ja maan päällä lapsiksi kutsutaan, Ef. 1:10.

16 että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisen puolesta, voimassa vahvistua hänen henkensä kautta

2 Kor. 4:16. Ef. 6:10. 1 Piet. 5:10.

17 ja että Kristus asuisi uskon kautta teidän sydämissänne,

Joh. 14:23. Kol. 1:23. 2:7

18. niin että te, rakkauteen juurtuneina ja siihen perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsitellä mikä leveys ja pituus ja syvyys ja korkeus on, Kol. 2:2 s.

19. ja päästä ymmärtämään Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea ymmärrystä ylempänä, että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä

20. Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21. hänelle olkoon kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jesuksessa kautta kaikkien sukupolvien ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa! Amen.

Room. 16:27.

4 Luku.

Kristuksen seurakunnan yhteys. Kristityn tulee panna pois vanha ihminen ja pukea päällensä uusi ihminen. Kristillinen vaellus.

Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltaamaan niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, 1 Moos. 17:1. Ef. 3:1.

Fil. 1:27. 2:1 s. Kol. 1:10. 1 Tess. 2:12.

2. kaikin tavoin nöyryin ja sävyisinä, pitkämielisinä, kärsien toinen toistanne rakkaudessa,

Kol. 3:12. 1 Tess. 5:14.

3. ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyttä rauhan siteen kautta: Kol. 3:14.

4 yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette teitä kutsuttaessa kut sututkin yhteen ja samaan toivoon.

Room 12:5. 1 Kor 12:4,11

5. yksi Herra, yksi usko yksi kastie, 1 Kor 8:4s 12:5s.

6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on kaikilla ylempänä ja kaikkien kautta ja kaikissa Mal 2:10. Room 11:36.

7 Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan Room. 12:3,6.

8 Sentähden on sanottu „Hän on astunut ylös korkeuteen, vienyt vankeja saaliinaan ja antanut lahjoja ihmisille.“ Ps. 68:19 Kol 2 16.

9 Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta kuin että hän oli astunut tänne alas maan alimpiin paikkoihin? Joh 8:13. 6:62.

10. Hän, joka on astunut alas, on se joka myös astui ylös kaikkia taivaita ylempää, täyttääkseen kaikki.

Ap t. 2:33. Ef 1:23.

11 Ja hän antoi meille muutamat apostoleiksi, toiset profetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, Luuk. 6:13.

Ap t. 11:27 21:8. Room. 12:7 1 Kor 12:23.

12. tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palvelijan työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

Kol. 1:24 2 Tim 3:17.

13. siksi kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täydennyksen täys-ikäisyyteen, Kol. 1:28.

14. ettemme enää olisi ala-ikäisiä, joita keikutellaan ja viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpa Pellissä ja meitä eksyttävissä, kavallissa vehkeissä,

Matt. 11:7 1 Kor 14:20. Hebr 13:9

15. vaan että me totuudessa pysyen rakkaudessa kaikin tavoin kasvaimme häneen, joka on pää, Kristus,

Ef. 1:22. 5:23. Kol. 1 18. 2 Piet. 3:18

16. josta koko ruumis, yhteen liitettyinä ja koossa pysyen jokaisen jäsenensä avulla, kasvaa rakennukseksensa rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on Room. 12:4s 1 Kor. 12:27 Kol. 2:19

17. Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa, Room. 1:21 1 Piet. 4:3.

18. jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja heidän sydämensä paatumuksen tähden,

Ef. 2:12. 5:8.

19 ovat päästäneet tuntonsa turtuuman ja heittäytyneet irstaisuuden valtaan, harjoittamaan kaikellaista saastaisuutta ihmeudessa.

Room 12:4. 1 Tess 4:5 Kol 3:5.

20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan.

21 jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jesuksessa

22. että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himojansa seuraten Room. 6:6. Ef 2:2s. Kol 3:3s. Hebr 12:1 1 Piet 2 1 42.

23. ja uudistua aina teidän mielenne hengessä Room. 12:2.

24. ja pukeutua uuteen ihmiseen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen. 1 Moos 1:26s. 2 Kor 5 17 Kol 3:10.

25 Pankaat sentähden pois valhe ja puhukaat totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä Sak 8:16.

26. „Vihastuessanne älkää syntiä tehkö!“ Älkää antako auringon laskea teidän vihastuksenne yli,

Pa. 4:5 Jaak. 1 19s.

27. ja älkää antako perkeleelle jalansijaa 1 Piet 5:9 Jaak 4:7

28. Varas älköön enää varastako, vaan tehköön enemmän työtä ja toimittakoon käsillään sitä mikä hyvää on, että hänellä olisi mitä antaa tarvitsevalle. Ap. t. 20:34. 1 Tess. 4 11s. 2 Tess. 3:8s.

29. Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, joka kelpaa tarpeelliseksi rakennukseksijano niille hyväksi, jotka kuulevat. Matt. 12 36. Ef 5:3s. Kol 3 16. 4s.

30. Ja älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on pantu teihin sinetiksi lunastuksen päivään saakka Jes. 63:10 Luuk. 21:28.

Ap. t. 5:3 2 Kor 1:22. 5:5 Ef. 1 13s.

31. Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.

32. Mutta olkaat keskenänne ystävällisiä, hyväsydämmisiä, anteeksi antaviaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut

Matt 6:14. Mark 11:25. Kol. 3:12s. 1 Piet. 3:3.

5 Luku

Neuvoja ja kehoituksia kristilliseen vaellukseen. Miehen ja vaimon keskinäisestä suhteesta.

Niin olkaat siis Jumalan seuraajat, niinkuin rakkaat lapset,

Matt. 5:45. 1 Kor 11 1. 1 Piet. 1:15 s.

2. ja vaeltakaat rakkaudessa, niin-

kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle suloiseksi tuoksuksi.

2 Moos. 29:18. Joh. 13:34. 15:12. Gal. 2:20. 1 Tess. 4:9. Hebr. 8:3. 9:14. 1 Piet. 3:18. 1 Joh. 3:11. 3. Mutta haureuttaja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittakokaan teidän keskuudessaan, niinkuin pyhille sopii,

4. eikä rivoutta eikä tyhmää lorua eikä ilvehdimistä — ne ovat sopimatomia — vaan paremmin kiitosta.

5. Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään huorintekijällä eikä saastaisella eikä ahneella, sillä hän on epäjumalanpalvelija, ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa. Ap. t. 8:21. 1 Kor. 6:9s. Kol. 3:5 s. ilm. 22:15.

6. Älköön kukaan petiäkö teitä tyhjiillä puheilla, sillä semmoisten syntien tähden kohtaa Jumalan viha epäuskon lapsia;

7. älkäätkä siis olko niihin osallisia heidän kanssaan!

8. Ennen te olette pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaat valon lapsina

9. — sillä kaikinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valon hedelmä —

10. ja tutkikaat mikä on mieluista Herralle,

11. älköönkään teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan pikemminkin nuhdelkaat niistä.

12. Sillä häpeällistä on jo sanoakin mitä he salassa tekevät;

13. mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa; sillä kaikki mikä tulee ilmi, on valoa. Joh. 3:20 s. 14. Sentähden hän sanoo: „Heräsinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin on Kristus sinua valaiseva!“

15. Katsokaat siis tarkoin kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmit, vaan niinkuin viisaat,

16. ottaen joka hetkestä vaarin, sillä aika on paha.

17. Älkäätkä sentähden olko ymmärtämättömiä, vaan oivaltakaat mikä Herran tahto on!

18. Ja älkäätkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee kelvoton meno, vaan täytyykäätkä Hengellä,

19. puhuen keskenänne psalmein ja kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, veisaten ja soittaen sydämmessänne Herralle,

Pa. 33:2s. Ap. t. 16:26. 1 Kor. 14:26. Kol. 3:16s.

20. kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jesuksen Kristuksen nimessä.

21. Ja olkaat toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelvossa.

22. Vaimot, olkaat miehillenne alamaiset niinkuin Herralle, 1 Moos. 3:16. 1 Kor. 14:34. Kol. 3:18. Tiit. 2:5. 1 Piet. 3:1.

23. sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan pää, hän, ruumiin Vapahtaja.

24. Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alainen, samoin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset.

25. Miehet, rakastakaat vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä, alttiiksi sen edestä,

26. että hän sen pyhittäisi, puhdistettuaan sen veden pesossa sanan kautta,

27. saadakseen asetetuksi eteensä kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi tahraa eikä rypynyä eikä mitään sellaista, vaan etä se olisi pyhä ja moitteeton. 2 Kor. 11:2. Ef. 1:4. Kol. 1:22.

28. Samalla tavoin tulee myös miesten rakastaa vaimojansa niinkuin omia ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa, hän rakastaa itseänsä.

29. Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin seurakuntaa;

30. sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä, hänen lihaansa ja luutansa.

31. „Sentähden pitää miehen luopuman isästänsä ja äidistänsä ja liittymän vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.“ 1 Moos. 2:24. Matt. 19:5.

32. Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.

33. Kuitenkin rakastakoon teistäkkin kukin kohdaltaan vaimoan niin kuin itseänsä; mutta vaimo kunnioitakoon miestänsä.

6 Luku.

Lasten ja vanhempien, palvelijain ja isäntäin velvollisuudet. Uskovaisten sota-aseet pimeyden valtoja vastaan.

Lapset, olkaat vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.

Kol. 3:20.

2. „Kunnioita isääsi ja äitiäsi“ — tämä on ensimmäinen käsky, jossa on lupaus — 2 Moos. 20:12. 5 Moos. 5:16.

3. „että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä.“

4 Ja te isät, älkääät ärsyttäkö lapsianne vihaan, vaan kasvatatkaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa! 5 Moos. 6:7. Ps. 78:4. San. 19:18. 29:17. Kol. 3:21.

5. Palvelijat, olkaa kuuliaiset maailmisille isännillenne, pelvossa ja vavistuksessa ja sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle, Kol. 3:22. 1 Tim. 6:1 Tit. 2:9 1 Piet. 2:18.

6. eisilmänpalvelijoina, ei ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämenne tehden mitä Jumala tahtoo,

7 hyvällä mielellä palvelen, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä,

8. tietäen, että kukin, mitä hän teeneekin hyvää, saa sen takaisin Herralta, olipa hän orja tai vapaa.

Room. 2:6. 2 Kor. 5:10.

9. Ja te isännät, tehkäätsamoin heille; jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei hän katso ihmisen muotoon.

5 Moos. 10:17. 2 Aik. 19:7.

Ap. 1:10. 34. Room. 2:11. Kol. 4:1.

10. Lopuksi, vahvistukaat Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa!

1 Kor. 16:13. 2 Tim. 2:1.

11. Pukekaat yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat hyökkäykset;

Room. 13:12. 2 Kor. 6:7 1 Tess. 5:8 a 1 Piet. 5:8 s.

12. sillä meidän taistelumme ei ole taistelua verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanhallitsijoita vastaan, pahuiden henkilolentoja vastaan taivaan avaruiksissa. Ef. 9:2.

13. Sentähden pankaat päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne

pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. 2 Kor. 10:4.

14. Seisokaat siis kupeet totuudella vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska,

Jes. 11:5 Luuk. 12:35. 1 Piet. 1:13.

15 ja kenkinä jaloissanne se alttius, minkä rauhan evankeliumi antaa

Jes. 52:7

16. Kaiken tämän lisäksi tarttukaat uskon kilpeen, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet.

1 Joh. 5:4. 1 Piet. 5:9

17 Ja ottakaat pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana, Jes. 59:17 Hebr. 4:12. Ilm. 1:16

18. kaikin rukouksin ja anomisin, rukoillen joka aika Hengessä, ja sitä varten valvoen ainaisessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien edestä; Matt. 24:42.

Mark. 13:33. Room. 12:12 Kol. 4:2. 1 Tess. 5:17

19. ja minunkin edestäni, että minulle, kun suuni avaan, annettaisiin sanat rohkeudella julistaakseni evankeliumin salaisuutta, Ps. 51:17.

Matt. 10:19. Ap. 1:4. 29. Kol. 4:3 s. 2 Tess. 3:1

20. jonka tähden olen lähettilänään kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun tulee puhua. Ap. 1: 28:16, 20. 2 Kor. 5:20.

21. Mutta että tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakastettu veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon. Kol. 4:7 2 Tim. 4:12.

22. Lähetän hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi sydämmiänne.

23. Rauha olkoon veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

24. Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat Herraamme Jesusta Kristusta katoamattomuudessa! Amen.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE.

I Luku.

Armon ja rauhan toivotus. Kristuksen evankeliumin menestys.

Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jesuksessa, jotka ovat Filippiässä, sekä myös seurakunnan kaltsijoille ja diakoneille.

Ap. 16:1, 12. 20:28. 1 Kor. 1:2. 1 Tim. 3:1, 8.

2. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Room. 1:7 Kol. 1:2

3. Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan, Room. 1:8 s.

1 Kor. 1:4 Ef. 1:15 s. 1 Tess. 1:2. 2 Tess. 1:3.

4. aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien edestäne.

5. minä kiitän häntä siitä, että o-

lette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka,

6. varmast' luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen päättävä Kristus Jesuksen päivään mennessä. Job. 6:29. 1 Kor. 1:8. Fil. 2:13. 1 Tess. 5:23 a. Hebr. 12:2. 1 Piet. 5:10.

7. Ja oikeinhan onkin, että näin ajatelen teistä kaikista, koska te olette sydämmessän'ni sekä silloin kun olen kahleissa että silloin kun puolistan ja vahvistan evankeliumia, te kaikki, jotka olette minun kanssani osalliset armosta. Ef. 3:1. Kol. 4:3. 2 Tim. 1:8.

8. Sillä Jumala on todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöin Kristuksen Jesuksen rakkauella.

Room. 1:9 s.

9. Ja sitä minä rukoulen, että rakkautenne yhä enemmän ja enemmän kasvaisi tiedossa ja kaikessa hienotuntoisuudessa,

10. voidaksenne tutkia mikä paras on, että Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekk' kellekkään loukkaukseksi, Room. 2:18. 1 Kor. 1:8.

11. täynnä vanhurskauden hedelmiä, joita Jesus Kristus saa teissä aikaan Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi. Matt. 5:16. Job. 15:4 s.

12. Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se mitä minulle on tapahtunut, on tullutkin evankeliumin menestykseksi,

13. niin että minun kahleeni Kristuksessa ovat tulleet kuuluiksi koko henkivartioston ja kaikkien muiden kesken, Ef. 3:13.

14. ja että useimmat veljistä, kahleitteni rohkaisemina Herrassa, yhä enemmän uskallavat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa. 1 Tess. 3:3.

15. Muutamat tosin julistavat Kristusta kaleudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa:

16. nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan,

17. nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkäisyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle mielen murhetta kahleissani.

18. Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai tosimmästä! Ja siitä minä iloitsen, olenpa vastakin iloitseva.

19. Sillä minä tiedän, että tämä on päättävä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jesuksen Kristuksen Hengen avulla 2 Kor. 1:10 a.

20. sen hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään joutuva

häpeään, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva kaikella rohkeudella vlistetyksi minun ruumiisani, joko elämäni tai kuolemani kautta. 1 Kor. 6:20.

21. Sillä minulle on eläminen Kristus, ja kuoleminen voitto.

Job. 14:3. Gal. 2:20.

22. Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin tulee siitä hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä minkä valitsen.

23. Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä; halu minulla on täällä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;

2 Kor. 5:8.

24. mutta teidän tähtenne on lihasa viipymiseni tarpeellisempi.

25. Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyvänä teidän kaikkien luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksi usko-

Fil. 2:24.

26. että minusta saisitte yhä runsaampaa aihetta kerskaamiseen Kristuksessa Jesuksessa minun kauttani, kun taas tulen teidän luoksenne.

2 Kor. 1:14. 5:12.

27. Ainoastaan käyttäytykää Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulinpä sitten luoksenne ja näin teidät laioliin tulematta, saan kuulla teistä, että pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette kanssani evankeliumin uskon puolesta, Ef. 4:1. Kol. 1:10. 1 Tess. 2:12. 4:1.

28. vastustajia missään kohden hämmästyttäjä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta. Room. 8:17. 2 Tess. 1:5 a.

29. Sillä teille on suotu, Kristuksen tähden—ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myöskin kärsiä hänen tähtensä,

Ap. 1:5 a. Room. 5:3.

30. saadessanne taistella samaa taistelua kuin näitte ja nyt kuulette minun taistelevan.

Ap. 1:16. 22 a.

2 Luku.

Kehoitus yksimielisyyteen ja Kristuksen esikuvan noudattamiseen.

Jos siis on jotain kehoitusta Kristuksessa, jos jotain rakkauden lohdutusta, jotain Hengen osallisuutta, jos jotain sydämmellisyyttä ja laupeutta, 2. niin tehkääät iloni täydelliseksi, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette yksimielisiä ja harrastatte samaa

Room. 12:16. 15:5. 1 Kor. 1:10. Fil. 3:16. 1 Piet. 3:8.

3. ja etette tee mitään itsekkäisyydestä ettekk' turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte

toinen toistanne parempana kuin itseänne, Room.12:10. Gal.5:26. 1 Piet.5:5.

4. ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan kukin toistenkin parasta, 1 Kor.10:24,33. 13:5.

5. Olkoon teillä se mieli, joka Kristuksella oli, Matt.11:29 Job.18:15. 1 Kor.2:16. 1 Piet.2:21. 1 Joh.2:6.

6. joka ei, vaikka hänellä oli Jumalan muoto, pitänyt saaliinaan, että oli yhdenvertainen kuin Jumala,

Joh.1:1s. 17:5. 2 Kor.4:4. Kol.1:15 2:9. Hebr.1:3. 7. vaan tyhjensi itsensä ja otti palvelijan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi ja havaitsi olennoltaan sellaiseksi kuin ihminen;

Jes.42:1. 49:3. 53:3s. Matt.20:28. Room.1:4. 8:3. 15:3,8. 2 Kor.8:9. Gal.4:4. Hebr.4:15.

8. hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan saakka, jopa ristiriitien kuolemaan saakka.

9. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, Ps.110:1. Jes.53:12.

Joh.17:1s. Ap.1:2-33. Ef.1:20s. Hebr.1:4. 2:9.

10. niin että kaikki polvet nötkistykööt Jesuksen nimeen, sekä niiden, jotka ovat taivaissa, että niiden, jotka ovat maan päällä, ja niiden, jotka ovat maan alla,

Jes.45:23. Joh.5:23. Room.14:11. Ilm.5:8.

11. ja joka kieli Isän Jumalan kunniaksi tunnustakoon, että Jesus Kristus on Herra, Ap.1:2:36.

Room.14:9. 1 Kor.8:6. Ilm.5:13.

12. Siis, minun rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaisia, niin toimikaat, - ei ainoastaan niinkuin silloin kun olin luonanne, vaan paljoo enemmän nyt poissa ollessani, - pelvolla ja vavistuksella niin, että pelastutte; Ps.2:11. 1 Piet.1:17.

13. sillä Jumala on se, joka vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, mielisuosionsa mukaan.

Joh.15:5. 2 Kor.3:5. Hebr.13:21.

14. Tehkäätkä kaikki nurisematta ja epäroimittia, 1 Piet.4:9.

15. että olisitte moitteettomat ja puhtaat, tahrattomia Jumalan lapsia kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistakaat tähtinä maailmassa,

San.4:18. Matt.5:14s. Ap.1:2:40. Ef.5:8.

16. pysyessänne elämän sanassa, minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä; etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt,

Gal.2:2. 1 Tess.2:19s.

17. Mutta jos minut uhrautaankin niinkuin juomauhri teidän uskonne uhri- ja palvelustoitimuksessa, niin

minä kuitenkin iloitsen ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne;

Room.15:16. 2 Kor.7:4. 1 Tess.2:8. 2 Tim.4:6.

18. samoin iloitkaat tekin ja iloitkaat minun kanssani! Fil.3:1.

19. Toivon Herrassa Jesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tyköne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää kuinka teidän on, Ap.1:16:1.

20. sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka todenteolla huolettisi tilaani; 1 Kor.16:10.

21. sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jesuksen on. 1 Kor.10:24. 13:5. 2 Tim.4:10s.

22. Mutta hänen koetellun mielen- sä te tunnette, että hän, niinkuin lapsi isänsä kanssa, on minun kanssani palvellut evankeliumia.

23. Hänet minä siis toivon voivani lähettää heti kun olen saanut nähdä miten minun käy.

24. Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva. Fil.1:25.

25. Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditon, jonka te lähetitte avukseni ja tuomaan mitä tarvitsin. Fil.4:18.

26. Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan.

27. Ja hän olikin sairaana, ihan kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan minuakin, jotten saisi murhetta murheen lisäksi.

28. Lähetän hänet sentähden kiireimmän kautta, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.

29. Ottakaat siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla ja pitäkäätkä semmoisia kunniaa;

Room.16:2. 1 Kor.16:18s. 1 Tess.5:12.

30. sillä Kristuksen työn tähden hän joutui ihan kuolemaisilleen, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette voineet tehdä.

3 Luku.

Muut etuisuudet ovat mitättömät Kristuksen tuntemisen rinnalla. Kristitty rientää voittopalkintoa kohti.

Sitten vielä, veljeni, iloitkaat Herrassa! Samoista asioista kirjoittaminen ei ole minulle vaivaksi, mutta teille se on vavistukseksi.

2 Kor.13:11. Fil.2:18. 4:4.

1 Tess.5:16. 1 Piet.4:13. Jaak.1:2.

2. Kavahtakaat noitu koiria, kavahtakaat noita pahoja työntekijöitä, ka-

vahtakaat noita ainoastaan ulkonaisesti ympärileikatuita.

Jes. 56:10 Matt. 7:6. 2 Kor. 11:13.

3. Sillä oikeita ympärileikatuita olemme me, jotka Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jesuksessa, emmekä lihaan luota, — 5 Moos. 10:16. Jer. 4:4. Job 4:23 s. Room 2:29. 1 Kor. 1:31. Kol. 2:11.

4 vaikka minulla on mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä, 2 Kor. 11:18, 21 s.

5. joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kanssa. Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista, lakiin nähden farisealainen,

1 Moos. 17:12. Ap. t. 22:3 s. 26:4 s. Room. 11:1. 6. intoon nähden seurakunnan valnooja, lain vanhurskauteen nähden moitteettomaksi tullut.

Ap. t. 8:3. 9:1 s. Gal. 1:13 s. 1 Tim. 1:13.

7. Mutta mikä minulle oli voitto, sen minä olen Kristuksen tähden lkenut itselleni tappioksi. Matt. 13:44 s.

8. Niinpä minä luen tosiaankin kaikki tappioksi tuon ylen kalliin asian, Kristuksen Jesuksen, minun Herrani tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana — että voitaisin Kristuksen Job. 17:3.

9. ja että minut havaittäisiin olevan hänessä ja omistavan, ei omaa, laista saatavaa vanhurskautta, vaan sitä, joka tulee Kristuksen uskon kautta, sitä vanhurskautta, joka tulee Jumalasta uskon perusteella;

Room. 1:17. 3:21 s. 10:3 s.

10. tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja osallisuutta hänen kärsimyksiinsä, tullessani hänen kuolemansa kaltaiseksi,

Room. 6:3 s. 8:17. 2 Kor. 4:10 s. 1 Piet. 4:13.

11 jos ehkä pääsen kuolleiden ylösnousemiseen Luuk. 14:14. Ilm. 20:5 s.

12. Ei niin, että jo olen sen saavuttanut tai että jo olen tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti voittaakseni sen, koska Kristus Jesus on voittanut minut 1 Tim. 6:12.

13. Veljet, minä en vielä katso sitä voitaneeni,

14. sanon vain sen unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, riennän minä päämäärää kohti, voittopalkintoon. johon Jumala ylhäällä on minut kutsunut Kristuksessa Jesuksessa Ps. 45:11. Luuk. 9:62.

1 Kor. 9:24 s. 2 Tim. 4:7 s. Hebr. 3:1. 12:14.

15. Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mie-

li; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin on Jumala silloinkin teille sen ilmaiseva. 1 Kor. 2:6. 14:20.

16. Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!

Room. 12:16. 15:5, 7.

1 Kor. 1:10. Gal. 6:16. Fil. 2:1 s.

17. Olkaat minun seuraajani, veljet, ja katsekkaat niitä, jotka näin vaeltavat, niinkuin me olemme teille esikuvana. 1 Kor. 14:16. 11:1.

1 Tess. 1:8. 2 Tess. 3:7 s. 1 Piet. 5:3.

18. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja joista se nyt täytyy itkiikenki sanoa, vaeltavat Kristuksen ristini vihollisina,

Matt. 7:13 s. Room. 16:17 s. Gal. 6:12.

19. heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunniansa on heidän häpeässään, ja maallisia he harrastavat.

Hos. 4:7 s. Room. 8:5 s. 16:18. Kol. 3:2.

20. Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jesusta Kristusta vapauttajaksi, 1 Kor. 1:7. Ef. 2:6.

Kol. 3:3 s. 1 Tess. 1:10. 4:16. Hebr. 13:14.

21. joka on muuttava alennustilassa olevan ruumiimme kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

Matt. 17:2. 1 Kor. 15:25 s. 42 s. 1 Joh. 3:2.

4 Luku.

Kehoitus kestävyyteen ja yksimielisyyteen sekä iloitsemiaan Herrassa.

Sentähden, rakastetut ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununni, seisokaat näin Herrassa lujina, rakastetut! 1 Tess. 2:19 s.

2. Euodiaa minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa. Fil. 2:2.

3. Niin, pyydän vielä sinuakin, Synsygus, tositoverini, olenaille vaimoille avullinen, sillä he ovat taistelleet minun kanssani evankeliumin hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että muiden työtoverieni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa.

2 Moos. 32:32. Dan. 12:1. Luuk. 10:20.

Fil. 1:27. Ilm. 3:5. 17:8. 20:12, 15. 21:27.

4. Iloitkaat aina Herrassa! Vielä ker- ran minä sanon: iloitkaat!

Ps. 32:11. Fil. 3:1. 1 Tess. 5:16.

5. Tulkoon lempeyteen kaikkien ihmisten tietoon. Herra on lähellä.

Jaak. 5:8 s.

6. Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaat pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi; Ps. 65:23.

Matt. 6:25. Kol. 4:2. 1 Tim. 2:1. 1 Piet. 5:7.

7. ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempänä, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jesuksessa.

Joh. 14:27. Room. 5:1. Kol. 3:15.

8. Ja vielä, veljet, kaikki mikä on totta, mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa, jos on jokin hyve ja jos jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaat; Room. 12:17. 13:13.

9. mitä myös olette oppineet ja saaneet ja mitä minulta kuulleet ja minussa nähneet, sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kansanne. Room. 15:33. Fil. 3:16 s. 2 Tess. 3:16.

10. Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte epäyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikkei ollut tilaisuutta.

11. Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään. 1 Tim. 6:3 s.

12. Osaan elää niukkuudessa, osaan myöskin elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikellaisiin oloihin minä olen totunut, sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.

1 Kor. 4:11 s. 2 Kor. 11:27.

13. Kaikki minä voin Hänessä, joka minua vahvistaa. Mark. 9:23.

14. Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa ahdinkooni.

15. Tiedättehän tekin, Filippiläiset,

että evankeliumin alkuaikoina, kun läksin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin ollut kanssani yhteydessä, mitä tulee antamiseen ja vastaanottamiseen.

2 Kor. 11:3 s.

16. Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kaksikin kertaa lähettitte mitä tarvitsin.

17. Ei niin, että haluan lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.

18. Olen nyt saanut kaiken, jota runsain määrinkin; minulla on yllin kyllin, saatuani Epafroditolta lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.

Room. 12:1. Ef. 5:2. Hebr. 13:16. 1 Piet. 2:5.

19. Mutta Jumalani on rikkautensa mukaan täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jesuksessa. 2 Kor. 9:8.

20. Mutta Jumalallemme ja Isällemme olkoon kunnia ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa! Amen.

1 Piet. 4:11.

21. Sanokaat terveisiä jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jesuksessa. Terveisiä sanovat teille minun kanssani olevat veljet.

22. Terveisiä sanovat teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin huoneväkeä. 2 Kor. 13:12.

23. Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa! Amen. Gal. 6:18.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE.

I Luku.

Apostoli toivottaa Kolossalaisille armoa ja rauhaa, ja kiittää heidän uskoaan. Kristus Jumalan kuva ja seurakunnan pää.

Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jesuksen apostoli, ja veli Timoteus 2 Kor. 1:1 s.

2. Kolossassa oleville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän isältämme ja Herralta Jesukselta Kristukselta! Room. 1:7. Gal. 1:3.

3. Me kiitämme Jumalaa, meidän Herramme Jesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestäänne, 1 Kor. 1:4 s. Ef. 1:15 s. Fil. 1:3 s. 1 Tess. 1:2 s.

4. sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jesuksessa ja siitä rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan,

Filem. v. 5.

5. sen toivon tähden, joka teille on tallennettuna taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa, Ef. 1:13. 1 Piet. 1:4.

6. joka on tullut teidän tyköänne, niinkuin se on koko maailmassakin ja kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin on tehnyt teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, kun kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa, Mark. 4:8 s. Ap. 1:6:7.

7. niinkuin sen opitte Epafraalta, rakastetulta palveluskumppaniltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne,

Kol. 4:12. Filem. v. 23.

8. ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.

9. Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, kun sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestäänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täy-

teen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä, Room. 12:2.

1 Kor. 1:5. Ef. 1:14 s. 5:17. Fil. 1:9 s.

10. vaeltaaksenne niinkuin Herran arvo vaatii, hänelle kaikeksi mielihyväksi, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta, Joh. 15:16.

Ef. 4:1 s. Fil. 1:11 27:1 Tess. 2:12 4:1 2 Piet. 3:18.

11. ja hänen kirkkautensa väkevyyden mukaan kaikella voimalla vahvistettuina olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä. Ef. 3:16.

12. ilolla kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät soveliaiksi olemaan osalliset pyhien perinnöstä valossa,

Ap. t. 26:18. Ef. 1:11-18.

13. ja joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakastetun Poikansa valtakuntaan.

Ef. 2:2 s. Hebr. 2:14 s. 1 Piet. 2:9.

14. Hänessä meillä on lunastus, syntien anteeksi saaminen,

Ef. 1:7 Hebr. 9:14. 1 Piet. 1:18 s.

15. ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa syntynyt. Joh. 1:18. 14:9.

Room. 8:29. 2 Kor. 4:4. Fil. 2:6. Hebr. 1:3.

16. Sillä hänessä luotiin kaikki mikä on taivaissa ja mikä maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttaan ja häneen;

Ps. 33:6. Joh. 1:3,10. Room. 11:36.

17. ja hän on ennen kaikkea, ja hänessä pysyy kaikki voimassa.

18. Ja hän on ruumiin, se on, seurakunnan pää, hän, joka on alku, kuolleista nousseiden esikoinen, että hän kaikessa olisi ensimmäinen. Ap. t. 26:23.

1 Kor. 15:20,23. Ef. 1:22 s. 5:23. Ilm. 1:5.

19. Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asui, Kol. 2:9.

20. ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maassa että taivaissa. Room. 6:1,10.

21. Teidätkin, jotka ennen olitte hänestä vieraantuneet ja mieleltänne olitte hänen vihamiestensä tehdesänne mikä pahaa on, hän nyt kuitenkin on sovittanut. Room. 8:7. Ef. 2:1 s. 12.

22. Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eleensä, Ef. 1:4-5:26 s. Tiit. 2:14. 1 Piet. 3:18.

23. jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin

toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla, ja jonka palvelijaksi minä Paavali olen tullut.

Mark. 16:15. Room. 10:18. 1 Kor. 15:58.

24. Nyt minä iloitin kärsiessäni teidän tähtenne, ja mikä vielä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, sen minä täytän lihassani hänen ruumiinsa hyväksi, joka on seurakunta, Room. 12:5.

1 Kor. 12:27. 2 Kor. 1:5 s. 4:10 s. Ef. 3:13. Fil. 2:17.

25. jonka palvelijaksi minä olen tullut hoitamaan Jumalan taloutta, joka minulle on uskotto teitä varten, saadakseni täydellisesti julistetuksi Jumalan sanan, 1 Kor. 9:17. Ef. 3:2,7.

26. sen salaisuuden, joka on ollut kätkeytyä maailmanajoista ja sukupolvista asti, mutta joka nyt on ilmoitettu hänen pyhillensä,

Matt. 13:11. Room. 16:26 s. 1 Kor. 2:7.

27. joille Jumala tahtoi tehdä tietäväksi kuinka suuri pakanain keskuudessa on tämän salaisuuden kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden tuo.

Room. 9:23. 2 Kor. 2:14.

28. Ja häntä me julistamme, neuvoen jokaista ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä kaikella viisauksella, saattaaksemme jokaisen ihmisen täydelliseksi Kristukseksi;

2 Kor. 11:2. Ef. 4:13. 5:27.

29. sitä varten minä vaivaa näenkin, taistellen hänen vaikutuksensa mukaan, joka minussa voimallisesti vaikuttaa. 1 Kor. 15:10. Ef. 3:7 s. 2 Tim. 4:7.

2 Luku.

Kristityn tulee välttää vietteleviä ihmisviisauden oppeja ja vaeltaa uudessa elämässä.

Sillä minä tahdon, että te tietäisitte kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja Laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole kasvojeni lihassa nähneet,

Fil. 1:30. Kol. 4:16.

2. jotta heidän sydämmensä, yhteenliittyneinä rakkautessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauten ja pääsivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, Joh. 17:3. Ef. 3:18 s. Fil. 1:9.

3. jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä. Jes. 45:3.

4. Tämän sanon, jollte kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.

Room. 16:17 s. Ef. 5:6.

5. Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kansanne hengessä ja iloitin nähdesäni järjestyksenne, ja lujan uskonne Kristukseen. 1 Kor. 6:3. Kol. 1:23.

6. Niinkuin te siis olette maksenne ottaneet Kristuksen Jesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä,

Ef. 4:1a. 1 Tess. 5:18.

7. Juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja itseänne uskossa vahvistane, niinkuin teille on opetettu; ja uhkukoune kiitöksenne.

1 Kor. 1:5. Ef. 2:21a. 1 Tess. 5:18.

8. Katsokaa, ettei kukaan saa teitä saallikseen järjeks-opilla ja tyhjällä petöksellä, nojautuen ihmisten perinnäis-sääntöihin ja maailman alkeis-oppeihin eikä Kristukseen!

Mat. 15:2a. Gal. 4:3,9a. Ef. 2:2. Hebr. 18:9.

9. Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumillisesti,

Joh. 1:14a. 16:15. Kol. 1:15,19.

10. ja te olette täytetyt hänessä, joka on kaiken hallituksen ja vallan pää,

Joh. 1:16. Ef. 1:21. 1 Piet. 3:22.

11. ja hänessä te myöskin olette ympärileikatut sillä ympärileikkauksella, jota ei käsin tehdä, vaan teiltä riisutaan pois lihan ruumis, että teidät ympärileikataan Kristuksen ympärileikkauksella,

5 Moos. 10:16.

Jer. 4:4. Room. 6:6. Ef. 4:22. Fil. 3:3.

12. ollen haudattuina hänen kanssaan kasteessa, jossa te myös hänen kanssansa olette herätetyt uskon kautta, jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti hänet kuolleista.

Room. 6:3a. Gal. 3:27. Ef. 2:6.

13. Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset,

Ps. 108:3. Ef. 2:1,5,11.

14. ja pyyhki pois meiltä vastaan olevan käsikirjoituksen säännöksineen, joka oli syöttäjämme; sen hän on ottanut tieltämme pois ja naulinnut ristiin.

Ef. 2:15. 1 Piet. 2:24.

15. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julki näkyviin, saatuaan heistä hänen kauttaan riemuvoiton.

1 Moos. 3:15. Luuk. 11:22. Joh. 12:31.

16. Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta eikä minkään juhlan tai uuden kuun tai sabbatin johdosta, 3 Moos. 11:1a. 29:1a. Room. 14:1,3a. Gal. 4:10. Tiit. 1:14a.

17. jotka vain ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen.

Hebr. 8:5. 10:1.

18. Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoa kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelienpalvelukseen, joka ryhtyy tutkistelemaan näkyjään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama,

Jer. 29:2. Hebr. 12:4. Mat. 24:4. 1 Job. 4:1.

19. eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antaman kasvun mukaisesti.

Ef. 4:15a.

20. Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailmanalkeis-opelta, miksi te, ikäänkuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säännöksiä: Room. 6:3a. 7:4a. Gal. 2:19. 4:9.

21. „Älä tartu siihen, älä maista sitä, älä koske sitä!“ 1 Tim. 4:1a, 7a.

22. — mikä kaikki on olemassa kadotakseen käyttämisen kautta — ihmisten käskyjen ja oppien mukaan,

Jes. 29:13. Mat. 15:9. Tiit. 1:14.

23. joilla tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sen vuoksi, etteivät ruumista säästä, mutta jotka ovat ilman mitään arvoa ja ovat olemassa lihan tyydyttämiseksi?

3 Luku.

Kehoitus etsimään sitä, mikä ylhäällä on. Objekteja ja neuvoja kristityille kaikissa säädyissä.

Jos siis olette nousseet kuolleista Kristuksen kanssa, niin etsikäätkä sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, jossa hän istuu Jumalan oikealla puolella.

Ps. 110:1. Room. 6:3a. Ef. 1:20. 2:6. Fil. 3:30a. 7. Harrastakaa sitä, mikä on ylhäällä, älkäätkä sitä, mikä on maan päällä.

Mat. 6:33. Room. 8:5.

3. Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätketty Kristuksen kanssa Jumalassa; 1 Kor. 5:15 Gal. 2:20.

4. kun Kristus, joka on meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkudessa. 1 Kor. 15:48. Fil. 1:21. 3:21. 1 Joh. 3:2.

5. Kuolettakaa siis jäsenenne, jotka maan päällä ovat: huoruus, saastaisuus, kiitko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta;

Mat. 18:8a. Room. 6:11a. 8:13.

1 Kor. 6:9a. Gal. 5:19a. 1 Tess. 4:5a.

6. sillä niiden tähden tulee Jumalan viha,

7. ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte. Room. 7:5a. Tiit. 3:3.

8. Mutta nyt pankaat tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, ja suustanne herjaus ja törkeä puhe.

1 Kor. 7:1. Ef. 4:22a.

Hebr. 12:1. 1 Piet. 2:1. Jaak. 1:19,21.

9. Älkäätkä puhuko valhetta toinen toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineensa

Sak. 8:16. Kol. 2:11.

10. ja pukeutuneet uuteen, joka Luojansa kuvan mukaan uudistakse hänet tuntemaan; 1 Moos. 1:26.

11 ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaria, ei skyytiläistä, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.

Room. 10:12 1 Kor. 7:19s. Gal. 3:28. 5:8.

12. Pukeutukaat siis, koska olette Jumalan valituita, pyhlä ja rakastettu, sydämmelliseen armahtavuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,

Gal 5:22. Ef. 4:1s., 32. 5:1s.

13. kärsikäät toinen toistanne ja antakaat toinen toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan; niinkuin Kristus on antanut teille anteeksi, samoin tekin tehkää;

Mat. 6:14. Mark. 11:25.

14 mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaat rakkauteen, joka on täydellisuuden side.

Joh. 15:12.

Room. 13:8s 1 Kor. 13:13. Ef. 4:3. Kol. 2:2.

15 Ja vallitkoon teidän sydämmisänne Kristuksen rauha, johon olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaat kiitolliset.

Joh. 14:27. Ef. 4:4. Fil. 4:7.

16. Asukoon Kristuksen sana runsaasti teissä, opettakaat ja neuvoakaat toinen toistanne kaikessa viisaudessa psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, armossa veisaten Jumalalle teidän sydämmisänne,

1 Kor. 14:15, 26. Ef. 5:19s.

17. ja kaikki, minkä teette puhein tai löin, kaikki tehkää Herran Jesuksen nimessä, kiittäen isää Jumalaa hänen kauttansa!

1 Kor. 10:31. 1 Tess. 5:18. Hebr. 13:15.

18. Vaimot, olkaat miehellenne alamaiset, niinkuin sopii Herrassa.

1 Moos. 3:16. 1 Kor. 14:34. Ef. 5:22. 1 Piet. 3:1.

19. Miehet, rakastakaat vaimojanne, älkäätkä olko heitä kohtaan katkerat

Ef. 5:25. 1 Piet. 3:7.

20. Lapset, olkaat vanhemmillenne kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.

Ef. 6:1s.

21 Isät, älkääät arsyttäkö lapsianne, etteivät tulisi araksi.

Ef. 6:4.

22 Palvelijat, olkaat maallisille isänillenne kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina ihmisille mieliksi, vaan sydämmen yksinkertaisuudessa peljäten Herraa.

Ef. 6:5s. 1 Tim. 6:1. Tiit. 2:9. 1 Piet. 2:18.

23. Kaikki mitä teette, se tehkää sydämmestänne, niinkuin Herralle eikä ihmisille,

24. tietäen, että saatte Herralta perrinnön palkaksi; te palvelette Herraa Kristusta.

25. Sillä se, joka tekee väärin, on

saava takaisin sen minkä on väärin tehnyt; ja muotoon ei katsota.

Ap. t. 10:34. Room. 2:11. 2 Kor. 5:10. 1 Piet. 1:17.

4 Luku.

Neuvoja kristityille. Terveisiä. Armoistoivotus.

Jännät, tehkää palvelijoillenne niinkuin oikeus ja kohtuus vaatii, tietäen, että teilläkin on Herra taivaassa.

3 Moos. 25:43. Job 31:13. Ef. 6:9. Filem. v. 16.

2. Olkaat kestävätkä rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaat, Luuk. 18:1s. Ap. t. 1:14. Room. 12:12. Ef. 6:18s. Fil. 4:6.

3. rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottu;

Room. 15:30. 1 Kor. 4:1. 16:9.

Ef. 6:19. Kol. 1:26. 1 Tess. 5:25. 2 Tess. 3:1.

4. että minä sen ilmoittaisin niinkuin minun tulee puhua.

5. Vaelluksessanne käyttäytykää viisaasti ulkopuolella oleviakohtaan, ottaen joka hetkestä vaarin.

Ef. 5:15. 1 Tess. 4:12.

6. Olkoon puheenne aina suloišta ja suolalla höystettyä, että tiedettä kuinka teidän tulee itsekullekin vastata.

Mark. 9:50. Ef. 4:29. Kol. 3:8, 16. 1 Piet. 3:15.

7. Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakastettu veli ja uskollinen palvelija ja palvelusloverini Herrassa.

Ap. t. 20:4. Ef. 6:21. 2 Tim. 4:12.

8. jonka minä lähetän luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi sydämmiänne;

9. ja myös Onesimon, uskollisen ja rakastetun veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille kuinka täällä kaikki on.

Filem. v. 10.

10. Teillesanoo terveisiä Aristarkus, vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita — jos hän tulee luoksenne, niin otkaat hänet vastaan —

Ap. t. 15:37s. 19:29. 27:2. Filem. v. 24.

11. ja Jesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohdutukseksi.

12. Terveisiä sanoo teille teikäläinen Epafra, Kristuksen Jesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina istellee teidän edestänne, jotta pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

Kol. 1:7. Filem. v. 23.

13. Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon väivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa.

14. Luukas, rakastettu lääkäri, sanoo teille terveisiä, niin myös Demas.

2 Tim. 4:10 s.

15. Sanokaat terveisiä Laodikeassa oleville veljille ja Nymfaalle sekä seurakunnalle, joka hänen huoneessansa on.

16. Ja kun tämä kirje on luettu tei-

dän luonanne, niin toimittaakaat, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että tekin luette Laodikeasta tulevan kirjeen.

1 Tess. 5:27.

17. Ja sanokaat Arkipolle: „Ota vaari siitä virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat!”

Room. 12:7. Filem. v. 2.

18. Terveisiä minun, Paavalin, omalla kädellä! Muistakaat kahleitan! Armo olkoon teidän kanssanne! Amen.

1 Kor. 16:21 s. 2 Tess. 3:17. Hebr. 13:3.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE.

I Luku.

Armion ja rauhan toivotus. Apostoli kiittää Jumalaa Tessalonikalaisten uskon tähden.

Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikalaisten seurakunnalle, jossa Jumalassa ja Herrassa Jesuksessa Kristuksessa. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Ap. t. 15:40. 16:1,19. 17:1,14.

Room. 1:7. 1 Kor. 1:3. 1 Piet. 1:2.

2. Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtienne, ajattellessamme teitä rukouksissamme,

Ef. 1:16. Fil. 1:3. 2 Tess. 1:3 s.

3. sillä lakkaamatta me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja väivännäköänne rakkautessa ja kärsivällisyytänne toivossa Herraamme Jesukseen Kristukseen, 1 Kor. 13:13. Kol. 1:3 s. Hebr. 6:10.

4. koska tiedämme, veljet, te Jumalan rakastetut, että te olette valitut.

2 Tess. 2:13.

5. Sillä tulhan evankeliumimme teidän tyköne, ei ainoastaan sanoina, vaan myöskin voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella — niinkuin tiedätte millaisia olimme keskuudessanne, toimiesamme teidän hyväksenne —

1 Kor. 2:4. 4:20. 1 Tess. 2:13.

6. ja teistä tuli meidän seuraajamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa ollen otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä, Matt. 10:38. Ap. t. 5:41. 13:52. 1 Kor. 4:16. Fil. 3:17. 2 Tess. 3:6 s. Hebr. 10:34.

7. niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniasa ja Akajassa.

1 Tess. 4:10.

8. Sillä teistä Herran sana on kajah-
tanut; ei ainoastaan Makedoniaan ja

Akajiaan, vaan myöskin joka paikkaan on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.

Room. 1:8.

9. Itsehän he kertovat meistä, millainen tulomme teidän luoksenne oli ja kuinka epäjumalista kääntyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa

Joh. 17:3. Ap. t. 26:18. 1 Kor. 12:2. Hebr. 9:14.

10. ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jesusta, joka pelastaa meidät tulevasta vihasta.

Matt. 8:7. Ap. t. 1:11. Room. 2:5. 5:9. Fil. 3:20.

2 Luku.

Apostoli kiittää Jumalaa siitä, että Tessalonikalaiset olivat uskollisia evankeliumille kärsimyksen ja vainojen aikoina ja ilmaisee haluavansa jälleen nähdä heitä.

Tiedättehän itsekkin, veljet, ettei tulomme teidän tyköne ollut turha:

1 Tess. 1:5,9.

2. vaan, vaikka me ennen, niinkuin tiedätte, olimme kärsineet Filipissä ja meitä siellä oli pahoin pidetty, oli meillä kuitenkin Jumalassamme rohkeutta puhua teille Jumalan evankeliumia, suuressa kilvoituksessa.

Ap. t. 16:19 a. 17:1. 2 Kor. 12:10. Fil. 1:30.

3. Sillä mitä julistamme, sitä emme julista eksymyksestä emmekä epäpuhtaista vaikuttimista emmekä petäksämme;

2 Kor. 4:2. 7:2.

4. vaan niinkuin Jumala on katsonut meidän kelpaavan siihen, että meille uskottiin evankeliumi, niin me puhumme, emme niinkuin tahdoisimme olla mieliksi ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee sydämmemme.

1 Aik. 29:17.

Jer. 11:20. Gal. 1:10. 2:7. 1 Tim. 1:11 s.

5 Emmehän koskaan ole liikkuneet liehakoivoin sanoin, sen tiedätte, emmekä millään tekosyillä voittoa ahnehtineet Jumala on todistajamme,

Mark 12:40. Ap. t. 20:33 s.

2 Kor. 1:23. 2:17. 11:31. 12:17. 2 Piet. 2:3.

6 emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta, vaikka me Kristuksen apostoleina kyllä olisimme voineet näyttää valtaammekin; Joh. 5:41. 7:18. 2 Kor. 3:1. 10:12.

7 vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti vaalii lapsiaan; 2 Kor. 10:1.

8. samoin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi käyneet.

Ap. t. 20:24. 2 Kor. 12:15. Fil. 2:17.

9 Muistattehan, veljet, meidän työämme ja vaivamme; yöt päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia. Ap. t. 20:34.

1 Kor. 4:12. 2 Kor. 11:9. 12:13 s. 2 Tess. 3:8.

10 Te olette todistajamme, ja Jumala on todistaja, kuinka pyhästi ja oikeamielisesti ja nuhteellomasti me käyttäisimme teitä kohtaan, jotka uskotte,

11 samoin tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itse-kutakin teistä ja rohkaisimme teitä, Ap. t. 20:20, 31.

12. ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen niinkuin on otollista Jumalalle, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

1 Moos. 17:1. Ef. 4:1.

Fil. 1:27. Kol. 1:10. 2 Tess. 1:11. 1 Piet. 5:10.

13. Ja sentähden mekin lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se toden totta on, Jumalan sanana, joka myöskin tekee työtään teissä, jotka uskotte. Matt. 10:40 Gal. 1:11. 4:14. 1 Tess. 1:5.

14 Sillä teistä on, veljet, tullut niiden Kristuksessa Jesuksessa olevain Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Judeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta. Ap. t. 17:5, 13.

15. jotka tappoivat Herran Jesuksenkin ja profetat ja vainosivat meitä, eivätkä ole Jumalalle mieliksi ja ovat vihamielisiä kaikille ihmisille,

Matt. 23:34 s. Luuk. 13:33 s. Ap. t. 7:52.

16. kun estävät meitä puhumasta pakanoilte heidän pelastumisekseen. Näin he alinomaan täyhtelevät syntiensä määrää. Vihä onkin jo saa-

vullanut heidät viimeisessä määräsään.

1 Moos. 15:16. Matt. 23:32.

Ap. t. 13:45, 50. 14:2, 19. 17:5, 13. 18:6. 19:9. 22:21a.

17. Mutta kun me nyt, veljet, olemme helkeksi aikaa riistetyt erillemme teistä, tosin vain ruumiillisesti, ei sydämessämme, niin olemme yhä suuremmalla halulla pyrkinneet päästä näkemään teidän kasvojanne.

Room. 1:11. 1 Tess. 3:6.

18. Sentähden olemme tahtoneet tulla luokseenne, minä Paavali puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on estänyt meidät siitä.

19. Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme sepele? Etteköhän tekin, meidän Herramme Jesuksen edessä hänen tulemuksessaan?

2 Kor. 1:14. Fil. 2:16. 4:1. 2 Tess. 1:4.

20. Te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3 Luku.

Apostoli iloitsee Timoteuksen tuomista hyvistä sanonista ja rukoulee, että Tessalonikalaiset yhä kasvaisivat rakkaudessa ja pyhyudessa.

Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauempaa, päättimme jäädä yksinämme Atenaan, Ap. t. 17:15.

2. ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumin työssä, vahvistamaan teitä ja virkistämään teitä uskossanne,

3. ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että meidät on kärsimään pantu. Ap. t. 14:22. Ef. 3:13. 2 Tess. 1:4. 2 Tim. 3:12.

4. Sanoimmehan, kun olimme luonanne, teille jo edeltäpäin, että meidän oli ahdinkoon joutuminen, niinkuin on käynytkin ja te tiedätte.

5. Sentähden minä, kun en enää jaksanut kestää kauempaa, lähetin-kin tiedustelemaan uskoanne, ettei vain kiusaaja liene teitä kiusananut ja vaivannäkömme menne hukkaan. Fil. 2:16.

6. Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän luotanne meidän tykömme ja toi meille ilosanoman uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä, että te aina pidätte meitä rakkaassa muistossa, ikävöiden meitä nähdäksenne, niinkuin mekin teitä, Ap. t. 18:5. 1 Tess. 2:17.

7. niin olemme teidän uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta teihin nähden kaikessa hädässämme ja ahdistuksessamme;

8. sillä nyt me elämme, jos te seisoitte lujina Herrassa.

9. Kuinka voimmekaan kyllin kiittää Jumalaa teidän tähtenne vastalahjaksi kaikesta siitä fiosta, mikä meillä teistä on Jumalamme edessä!

10. Oin ja päivin me mitä hartaimmin rukoilemme saadaksemme nähdä teidän kasvonne ja täytytään sen, mikä uskostanne puuttuu. Room. 1:10 s.

11. Mutta hän itse, Jumalamme ja Isämme, ja Herramme Jesus ohjatkoon meidän tietämme teidän tyköenne;

12. ja teille Herra antakoon yhä enemmän ja runsaammin rakkautta toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan, niinkuin meilläkin on rakkautta teitä kohtaan, 1 Piet. 1:22.

13. vahvistaakseen teidän sydämenne olemaan nuhteettomia pyhytyksessä Jumalamme ja Isämme edessä, Herramme Jesuksen tulemuksessa, kun hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa. Matt. 25:31. 1 Kor. 1:3. Ef. 1:4. Fil. 1:10. 1 Tess. 5:23. 2 Tess. 1:7. 2:17. Juud. v. 14. Iim. 14:5.

4 Luku.

Kehottus varttumaan pyhytyksessä ja veljellisessä rakkaudessa sekä viettämään hiljaisia ja ahkeraa elämää. Kuolleitten ylösnousus Herran Kristuksen ilmestyessä.

Ja sitten vielä, veljet, me rukoilemme teitä ja kehoitamme Herrassa Jesuksessa, että te, niinkuin olette meiltä oppineet miten teidän on vaeltaminen ja Jumalalle mieliksi eläminen, niinkuin myös vaellatte, siinä yhä enemmän varttusitte.

Fil. 1:27. 1 Tess. 2:12.

2. Tiedättehän ne Herran Jesuksen käskyt, jotka me olemme antaneet teille.

3. Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhyityksenne, että kartatte haureutta,

Ef. 5:3, 27. 1 Kor. 6:15, 18. 1 Piet. 1:16.

4. että kukin teistä "että pitää astiansa pyhytyksessä ja kunniansa, 1 Kor. 7:2.

5. ei himon kiitkossa niinkuin pakanat, jotka eivät tunne Jumalaa; Pa. 7:6. 1 Kor. 15:34. Ef. 4:17 s. Kol. 3:5.

6. ettei kukaan sorra veljeään eikä tuota hänelle vahinkoa missään asiassa, sillä Herra on kaiken tämän kostaja, niinkuin myös ennen olemme teille sanoneet ja todistaneet.

Pa. 94:1. 1 Kor. 6:8.

7. Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä saastaisuuteen, vaan pyhytykseen.

3 Moos. 19:2. Joh. 17:19. Room. 1:7. 1 Kor. 1:2.

8. Sentähden joka nämä hylkää, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka myös on antanut Pyhän Henkensä teihin. Hea. 36:27. Luuk. 10:16. Ef. 4:30.

9. Mutta veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te

olette Jumalalta oppineet rakastamaan toinen toistanne;

8 Moos. 19:13. Matt. 22:39. Joh. 13:34. 15:12.

Ef. 5:2. 1 Piet. 4:8. 1 Joh. 3:11. 4:21.

10. niinhän teettekin kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän

11. ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsilänne, niinkuin olemme teitä käskeneet, Ap. t. 20:34. Ef. 4:28. 2 Tess. 3:8, 11 s.

12. jotta vaelluksessanne noudattaisitte säädyllisyyttä niitä kohtaan, jotka ovat ulkopuolella, ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa.

Kol. 4:5. 1 Piet. 3:12.

13. Mutta me emme tahdo jättää teitä, veljet, tietämättömyyteen niistä, jotka nukkuneet ovat, etteette murehtisi niinkuin muut, joilla ei ole toivoa. Ef. 2:12.

14. Sillä jos uskomme, että Jesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esille yhdessä hänen kanssaan. 1 Kor. 15:13 s.

15. Sillä sen sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseseen, emme suinkaan ehdi ennen kuin ne, jotka ovat nukkuneet; 1 Kor. 15:51 s.

16. sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskävän huutonsa, ylienkelin äänen ja Jumalan pasunan kajahtaessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin; Matt. 24:30s. 2 Tess. 1:7.

17. siten me, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvien päällä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. Joh. 12:28. 14:3. 17:24. 1 Tess. 1:10.

18. Niin lohduttakaat siis toisianne näillä sanoilla.

5 Luku.

Herran päivä on tuleva äkkiarvaamatta. Neuvoja ja kehoituksia sitä varten.

Mutta ajoista ja hetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;

2. sillä itse varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä.

Matt. 24:43. Mark. 13:33 s.

Luuk. 21:34 s. 2 Piet. 3:10. Iim. 3:3. 16:15.

3. Kun sanovat: „Nyt on rauha, ei hätää mitään“, silloin yllättää heidät yhtäkkiä perikato, niinkuin synnytykskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon. Jer. 6:14.

4. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; Ef. 5:8.

5. sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia; emme ole yötä emmekä pimeyden lapsia. Luuk. 16:8.

6. Aikäämmes siis nukkuko, niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiil.

Room. 13:11 a. 1 Kor. 15:34. Ef. 5:14. 1 Piet. 5:8.

7. Sillä ne jotka nukkuvat, ne nukkuvat öisin, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne ovat öisin juovuksissa.

8. Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämmen pelastuksen toivo. Jes. 59:17 Ef. 6:14, 17

9. sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastusta Herramme Jesuksen Kristuksen kautta, Room. 5:9. 1 Tess. 1:10.

10. joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukkimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. Room. 14:8. 2 Kor. 5:15

11. Sentähden kehoittakaat toisianne ja rakentakaat toistanne, niinkuin teettekin.

Hebr. 10:24 a. Juud. v. 20.

12. Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka tekevät työtä keskuudessanne ja ovat johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä, 1 Kor. 16:18.

Gal. 6:6. Fil. 2:29. 1 Tim. 5:17. Hebr. 13:7, 17.

13. sekä pitämään heitä erinomaisen rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää rauhasa keskenänne!

14. Kehoitamme teitä, veljet, ojentakaat kurittomia, rohkaiskaat alakuloisia, holhoakaat heikkoja, olkaat pitkämielisiä kaikkia köhtaan. Matt. 18:15. Room. 14:1. Gal. 6:1s. 2 Tess. 3:15.

15. Katsokaat, ettei kukaan koste ke-

nellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikääät aina tekemään hyvää toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan

3 Moos. 19:18. San. 17:13 20:22' 24:29.

Matt. 5:39. Room. 12:17. Gal. 6:10.

16. Olkaat aina iloiset

Luuk. 10:20. Room. 12:12. Fil. 4:4

17. Rukoilkaat lakkaamatta.

Luuk. 18:1. Ef. 6:18. Kol. 4:2.

18. Kiittäkääät kaikesta. Sillä se on Jumalan tahto teistä Kristuksessa Jesuksessa. Ef. 5:20

19. Henkeä älkääät sammuttako,

Ef. 4:30. 2 Tim. 1:6.

20 profetioimista älkääät halveksiko, 1 Kor. 14:1, 39. Ef. 4:11

21. mutta koetelkaat kaikkea, pitäkääät se mikä hyvää on;

1 Kor. 14:29. Fil. 1:10. 1 Job. 4:1.

22. karttakaat kaikkea pahaa, millaista se lieneekin 1 Piet. 2:1

23. Mutta itse rauhan Jumala pyhitäkööön teidän koko olemuksenne, ja säilykööön koko teidän henkenne ja sielunne ja ruumiinne nuhteettomana Herramme Jesuksen Kristuksen tulemukseen!

1 Kor. 1:8. Fil. 4:9. 1 Tess. 3:13. 2 Tess. 3:16.

24. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen tekeväkin.

1 Kor. 1:9. 10:13. Fil. 1:6. 2 Tess. 3:3.

25. Veljet, rukoilkaat meidän edestämme. Kol. 4:3. 2 Tess. 3:1.

26. Tervehtikääät kaikkia veljiä pyhäillä suudelmalla.

Room. 16:16. 1 Kor. 16:20. 2 Kor. 13:12. 1 Piet. 5:14.

27. Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille. Kol. 4:16.

28. Herramme Jesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Amen. Fil. 4:23

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE.

I Luku.

Apostoli kiittää Jumalaa Tessalonikalaisien tähden, lobbuttaa heitä ja rukoilee heidän edestänsä.

Paavali ja Silvanus ja Timoteus Tessalonikalaisien seurakunnalle Jumalassa, Isässämme, ja Herrassa Jesuksessa Kristuksessa. 1 Tess. 1:1.

2. Armo olkoon teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jesukselta Kristukselta! Room. 1:7.

3. Olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, vel-

jet, niinkuin oikein onkin, koska uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäisen rakkautenne itsekussakin ja teissä kaikissa lisääntyy, Luuk. 17:5. Ef. 1:16. Fil. 1:3. Kol. 1:3. 1 Tess. 1:2. 2 Tess. 2:13.

4. niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskotanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissanne, joita teillä on kestäväänä, 2 Kor. 7:4, 14. 9:2. 1 Tess. 2:14, 19.

5. osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valta-

2. ja että me pelastuisimme nurjista ja häilyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen.

Ap. t. 2:40. Room. 10:16. 15:30 s.

3. Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva pahasta. Job 17:15. 1 Kor. 1:9. 10:13. 1 Tess. 5:24.

4. Ja me luotamme teihin Herrassa, että sekä nyt että vasta teitte mitä käskemme teille. 2 Kor. 7:16.

5. Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

6. Mutta Herran Jesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette saaneet meiltä. Room. 16:17.

1 Kor. 5:9 s. 1 Tess. 5:14. Tiit. 3:10. 2 Joh. v. 10.

7. Tiedättehän itse kuinka meidän jälkiämme on kuljettava; sillä me emme ole olleet kurittomia keskuudessanne. 1 Kor. 4:16. 11:1. 1 Tess. 1:6. 2:9 s.

8. emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan ahdingossa ja vaivassa me yöt ja päivät työtä teimme, jottemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi; Ap. t. 18:3. 20:34.

1 Kor. 4:12. 2 Kor. 11:9. 12:13. 1 Tess. 2:9.

9. eipä silti, ettei meillä olisi siihen valtaa, vaan ollaksemme teille esikuvaksi, jotta te kulkisitte meidän jälkiämme. Matt. 10:10.

1 Kor. 4:16. 9:4 s. Fil. 3:17. 1 Tess. 1:6. 2:7, 10.

10. Sillä johan me teidän luonanne ollessamme sääsinme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, hän olkoon syömättäkin. 1 Moos. 3:19.

11. Kuulemme näet muutamain vaeltavan kurittomasti keskuudessanne, kun eivät tee mitään työtä, vaan joultilasna ovat.

12. Senmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.

Ei. 4:28. 1 Tess. 4:11.

13. Mutta te, veljet, älkäätkä väsykö tekemästä sitä, mieltä on hyvää. Gal. 6:9.

14. Mutta jos kuka ei toitele sitä mitä tässä kirjeessä olemme kirjoittaneet, niin merkitkäätkä hänet älkäätkä seurustelko hänen kanssaan, jotta hän häpeäisi. Matt. 18:17. 1 Kor. 5:11.

15. Älkäätkä kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaat niinkuin veljeä. Gal. 6:1.

16. Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhansa aina ja kaikkiin tavoin! Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne! Room. 15:33. 16:20.

2 Kor. 13:11. Fil. 4:9. 1 Tess. 5:23.

17. Tervehdys minun, Paavalin, omalla kädelläni! Tämä on merkinä jokaisessa kirjeessäni, näin kirjoitan.

1 Kor. 16:21. Kol. 4:18.

18. Herramme Jesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE.

I Luku.

Armon ja rauhan toivotus. Väärän opin varoitus. Apostoli ylistää uskoa ja rakkautta Jesuksessa Kristuksessa sekä rohkaisee Timoteusta.

Paavali, Kristuksen Jesuksen apostoli, joksi Jumala, meidän vapah-tajamme, ja Kristus Jesus, meidän toivomme, on hänet määrännyt,

Ap. t. 9:15. Gal. 1:1. Kol. 1:27.

2. Timoteukselle, oikealle pojalleni uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jesukselta, meidän Herraltamme!

Ap. t. 16:1. 2 Tim. 1:2. Tiit. 1:4.

3. Minä kehoitan nyt, niinkuin Makedoniaan lähtiessäni kehoitin sinua jäämään Efesoon, neuvoaksesi eräitä, etteivät muuta oppia esittäisi,

Gal. 1:6 s. 1 Tim. 6:3 s.

4. eivätäkä puulluisi taruihin ja lop-pumattomiin sukuluetteloihin, jotka pikemmin antavat aihetta riitakäsymyksiin kuin edistävät Jumalan ta-louden hoitamista uskossa.

1 Tim. 4:7. 6:4. 2 Tim. 2:16, 23. Tiit. 1:14. 3:9.

5. Mutta kehoittamisen päämäärä on rakkaus puhtaasta sydämestä ja hyvästä omastatunnosta ja vilpittö-miästä uskosta. 5 Moos. 6:5.

Matt. 22:37. Room. 13:8 s. Gal. 5:6. 14.

6. Muutamat ovat hairahtuneet niistä pois ja poikenneet turhiin jaari-tuksiin, 1 Tim. 6:4, 20.

7. tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä mitä puhuvat eivät-kä mitä varmaksi väittävät.

8. Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä oikein käytetään,

Room. 7:12.

9. ja pidetään mielessä se, että lakia

ei ole pantu vanhurskaalle, vaan vää-
rille ja niskoitteleville, jumalatto-
mille ja syntisille, epähurskaille ja
epäpyhille, isänsä tappajille ja äitin-
sä tappajille, murhamiehille,

Gal. 3:19. 5:23.

10. huorintekijöille, miehensaastu-
tajille, ihmiskauppiaille, valeheli-
joille, valapattoisille ja kaikellemuul-
le, mikä on tervettä oppia vastaan —
11. autuaan Jumalan kirkkauden e-
vankeliumin mukaisesti, joka on us-
koju minulle.

1 Tess. 2:4.

12. Minä kiitän häntä, joka minulle
on voimaa antanut, Kristus Jesusta,
meidän Herraamme, siitä, että hän
katsoi minut uskolliseksi ja asetti
palvelukseensa,

13. minut, entisen pilkkaajan ja vai-
nooajan ja väkivallantekijän. Mutta
minä sain laupeuden, koska olin teh-
nyt sitä tietämättönnä, epäuskossa;

Ap.t. 8:3. 9:1. 22:4. 26:9.

1 Kor. 15:9. Gal. 1:13. Fil. 3:6.

14. ja Herraamme armoo oli ylen run-
sas, ynnä usko ja rakkkaus, joka on
Kristuksessa Jesuksessa. Room. 5:20.

15. Se sana on varma ja vastaanotta-
mista kaikin puolin ansaitseva, että
Kristus Jesus on tullut maailmaan
syntisiä pelastamaan, joista minä o-
len suurin;

Matt. 1:21. 9:13.

16. mutta sentähden minä sain lau-
peuden, että Jesus Kristus minussa
ensin osoittaisi koko pitkämielisyyt-
ensä esikuvaksi niille, jotka tulevat
uskomaan häneen itsellensä ijan-
kaikkiseksi elämäksi.

17. Mutta ijankaikkiselle kuninkaal-
le, katoamattomalle, näkymättömäl-
le, ainoalle Jumalalle olkoon kunnia
ja kirkkaus ijankaikkisuuksien ijan-
kaikkisuuksissa! Amen.

Room. 16:27. 1 Tim. 6:16.

18. Tämän käskyn minä aikaisem-
pien, sinusta annettujen ennustusten
mukaisesti, uskon sinulle, poikani
Timoteus, että niiden nojalla taiste-
lisit jalon taistelun,

1 Tim. 6:12.

19. säilyttäen uskon ja hyvän oman-
tunnon, jonka eräät ovat työntäneet
luotaan ja uskossaan haaksirikkoon
joutuneet.

1 Tim. 3:9.

20. Niitä ovat Hymeneus ja Aleksan-
der, jotka olen antanut saatanan hal-
tuun, jotta heitä kuritettaisiin, ettei-
vät enää herjaa. 1 Kor. 5:5. 2 Tim. 2:17. 4:14.

2 Luku.

Kehoitetaan rukotilemaan kaikkien ihmis-
ten edestä. Neuvoja miehille ja naisille.

Niin kehoitan siis ennen kaikkea
anomaan, rukotilemaan, pitämään

esirukouksia ja kiitoksia kaikkien
ihmisten edestä, Fil. 4:6.

2. kuningasten ja kaiken esivallan
edestä, että saisimme viettää rauhalis-
ta ja hiljaista elämää kaikessa ju-
malisuudessa ja arvokkuudessa.

Jer. 29:7.

3. Sillä se on hyvää ja otollista Ju-
malalle, meidän vapahtajallemme,

4. joka tahtoo, että kaikki ihmiset
pelastuisivat ja tulisivat totuuden
tuntemaan.

Hes. 18:23. 2 Piet. 3:9.

5. Sillä yksi on Jumala, yksi myös
välittäjä Jumalan ja ihmisten välillä,
ihminen Kristus Jesus,

Joh. 17:3.

Room. 3:29 a. Gal. 3:19 a. Hebr. 9:15.

6. joka antoi itsensä lunnaksi kaik-
kien edestä, josta oli todistettava oike-
ina aikoinaan; Matt. 20:28. 2 Kor. 5:15.

Gal. 1:4. Ef. 1:7. 5:2. Kol. 1:14. Tiit. 2:14.

7. ja sitä varten minä olen pantu
saarnaajaksi ja apostoliksi — puhun
totta, en valhettele — pakanain opet-
tajaksi uskossa ja totuudessa.

Ap.t. 9:15. 13:2. 22:21. Room. 11:13. 15:16.

Gal. 1:15 a. 2:7 a. Ef. 3:3. 1 Tim. 1:11.

8. Tahdon siis, että miehet rukoile-
vat joka paikassa, kohottaen pyhiä
käsjiä ilman vihaa ja epäilystä,

Ps. 134:2. Val. 3:41. Matt. 5:23 a. Joh. 4:21.

9. ja niinikään että naiset ovat sää-
dyllisessä puvussa ja kaunistavat it-
seään kainoudella ja siveydellä, ei
palmikoilla hiuksilla, ei kullalla,
ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaat-
teilla,

Jes. 3:16 a. Tiit. 2:3. 1 Piet. 3:3 a.

10. vaan hyvillä teoilla, niinkuin
sopii naisille, jotka tunnustautuvat
jumalaapelkääviksi.

1 Tim. 5:10.

11. Oppikoon nainen hiljaisuudessa,
kaikin puolin alistuvaisena pysyen;

1 Moos. 3:16. 1 Kor. 14:34 a. Ef. 5:22, 24.

12. mutta minä en sallii naisen esiin-
tyä opettajana enkä vallita miestä,
vaan eläköön hiljaisuudessa.

13. Sillä Adamhan luotiin ensin,
sitten Eva;

1 Moos. 1:27. 2:18, 22. 1 Kor. 11:3 a.

14. eikä Adamiä petetty, vaan nainen
petettiin ja joutui rikkomukseen.

1 Moos. 3:6. 2 Kor. 11:3.

15. Mutta hän on pelastuva lapsen-
syyntämisen kautta, jos pysyy us-
kossa ja rakkautessa ja pyhitykses-
sä, siveästi eläen.

3 Luku.

Apostoli osoittaa minkälaisla seurakunnan
katsijan eli piispain ja seurakunnan pal-
velijain tulee olla. Jumalisuuden salaisuus.

Se on totinen sana: jos joku pyrki
seurakunnan katsijan toimeen,
niin hän haluaa jaloan toimeen.

Ap.t. 20:28. Fil. 1:11.

2. Niin tulee siis seurakunnan kait-
sijan olla nuhteeton, yhden vaimon
mies, raitis, maltillinen, säädyllinen,
vieraanvarainen, kykenevä opetta-
maan, Tit. 1:6 s. 1 Piet. 5:3.

3. ei viiniin menevä, ei raju, vaan
lempä, ei riittävä, ei ahne,

3 Moos. 10:9 2 Tim. 2:24.

4. vaan joka omaa taloansa hyvin
hallitsee ja kaikella arvokkuudella
pitää lapsensa kuuliainsina; 1 Sam. 2:12s.

5. sillä jos joku ei osaa hallita omaa
taloansa, kuinka hän voi pitää huol-
ta Jumalan seurakunnasta?

6. Alkoon hän olko äskenkristitty,
ettei paisuisi ja tankeaisi perkeleen
tuomioon.

7. Ja hänellä tulee myös olla hyvä
todistus ulkopuoletta olevilta, ettei
joutuisi perkeleen häväistykseen ja
paulaan. 2 Kor. 3:21.

8. Niinikään tulee diakonein olla
arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei pal-
jon viinin nauttijoita, ei häpeällisen
voiton pyytäjiä, Ap. t. 6:3.

9. ja heidän tulee säilyttää uskon
salaisuus puhtaassa omassatunnossa.
1 Tim. 1:19.

10. Mutta heitäkin koeteltakoon en-
sin, sitten palvelkoot, jos ovat nuh-
teettomia.

11. Niinikään tulee vaimojen olla
arvokkaita, ei panettelijoita, vaan
raitilla, uskollisia kaikessa. 1 Tim. 2:9s.

12. Diakoni olkoon yhden vaimon
mies, lapsiaan ja taloan hyvin hal-
litseva.

13 Sillä ne, jotka hyvin palvelevat,
hankkivat itselleen kunnioitettavan
aseman ja suuren pelottomuuden us-
kossa, joka on Kristuksessa Jesuk-
sessa. Matt. 25:21.

Ap. t. 4:29. 1 Tim. 5:17. 1 Joh. 3:21.

14. Vaikka toivon pian pääseväni
luoksesi, niin kirjoitan tätä sinulle,

15 että jos viivyn, tietäisit miten
tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa,
joka on elävän Jumalan seurakun-
ta, totuuden pylväs ja perustus.

Ef. 2:19 s.

16. Ja tunnustetusti suuri on juma-
lluuden salaisuus: Hän, joka on il-
meistynyt lihassa, vanhukskaantunut
Hengessä, näyttäytynyt enkeleille,
saarnattu pakanain keskuudessa, us-
kottu maailmassa, otettu ylös kirk-
kauteen! Mark. 16:19. Joh. 1:14. Ap. t. 1:9.
Room. 1:4. Ef. 1:20. 3:6. 1 Piet. 1:12. 3:18.

4 Luku.

Luopumus tulevina aikoina. Varoituksia ja
neuvoja seurakunnan kaitseijan toimeen.

Mutta Henki sanoo selvästi, että
tulevina aikoina moniaat luopu-

vat uskosta ja noudattavat villitseviä
henkiä ja perkeleitten oppeja.

Matt. 24:23 s. 2 Tess. 2:3. 2 Tim. 3:1 s.

2 Piet. 3:3 s. 1 Joh. 2:18. 4:1. Juud. v. 18 s.

2. ulkokullaisten valheenpuhujien
vietteyksestä, joiden omatunto on
poltinraudalla merkitty,

3. he kiellävät menemästä naimi-
siin ja nauttimasta ruokia, mitkä Ju-
mala on luonut niiden nautittaviksi
kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tul-
leet totuuden luntemaan.

1 Moos. 9:3. Room. 14:6. 1 Kor. 10:30s. Kol. 2:20s.

4. Sillä kaikki, mitä Jumala on luo-
nut: on hyvää eikä mikään ole hyl-
jättävää, kunhan se kiitoksella ole-
taan vastaan; 1 Moos. 1:31. Ap. t. 10:14 s.
Room. 14:14. 1 Kor. 10:25. Kol. 2:16. Tut. 1:15.

5. sillä se pyhitetään Jumalan sa-
nalla ja rukouksella. Matt. 15:36.

6. Kun tätä veljille opetat, niin olet
hyvä Kristuksen Jesuksen palvelija,
joka ravitset itseäsi uskon ja sen
hyvän opin sanoilla, jota olet nou-
dattanut. 2 Tim. 1:5. 3:14 s.

7. Mutta epäpyhiä ja ämmäin taru-
ja karta ja harjoita itseäsi jumali-
suuteen. 1 Tim. 1:4. 6:20. 2 Tim. 2:16, 23.

8. Sillä ruumiillisesta harjoitukse-
sta on vain vähä hyötyä; mutta ju-
mallisuudesta on hyötyä kaikkeen,
koska sillä on elämän lupaus, sekä
nykyisen että tulevaisen.

Pa. 37:4. San. 10:27. 1 Tim. 6:6.

9. Tämä on totinen sana ja vastaan-
ottamista kaikin puolin ansaitseva.

10. Sillä sitä vartenhan me vaivaa
näämme ja kilvoittelemme, koska
me olemme panneet toivomme elä-
vään Jumalaan, joka on kaikkein
ihmisten vapahtaja, varsinkin us-
kovaisien.

11. Tätä kärke ja opeta.

12. Alkoon kukaan nuoruuttasi kat-
soko ylön, vaan ole sinä uskova-
isille esikuva puheessa, vaelluksessa,
rakkautessa, uskossa, puhtaudessa.

1 Kor. 16:10 s. Tiit. 2:7, 13. 1 Piet. 5:3.

13. Lue, kehoita ja opeta ahkerasti,
kunnes tulen.

14. Älä laiminlyö sinussa olevaa ar-
molahjaa, joka sinulle annettiin en-
nustuksen kautta, vanhimpien pan-
nessa kätensä sinun päällesi.

Ap. t. 6:6. 8:17. 13:3. 19:6.

1 Tess. 5:19 s. 1 Tim. 1:18. 5:22. 2 Tim. 1:6.
15. Harrasta näitä, elä näissä, että
edistymisesi olisi kaikkien nähtä-
vissä.

16. Ota vaarin itsestäsi ja opista, py-
sy alati niissä; sillä jos sen teet, olet
pelastava sekä itsesi että ne, jotka
sinua kuulevat.

Ap. t. 20:28. 1 Kor. 9:22. Jaak. 5:20.

5 Luku.

Neuvoja ja ohjeita seurakunnan hoidossa erittäinkin leskien ja hoihottavien suhteen. Seurakunnan vanhimmat ovat kunniasa pidettävät.

Alä nuhtelee kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin isää, nuorempia niinkuin veljiä.

8 Moos. 19:32. 2 Tess. 3:15.

2. vanhempia naisia niinkuin äitejä, nuorempia niinkuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

3. Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.

4. Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin huurskaasti hoitamaan omaa huonekuntaansa ja maksamaan mitä ovat velkaa vanhemmilleen, sillä se on otollista Jumalan edessä. Matt. 15:4s.

5. Oikea ja yksinäiseksi jäänyt leski panee toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee alinomaa, yöllä ja päivällä; Luuk. 2:36 s.

6. mutta hekumoiva on kuollut, vaikka elää. Ef. 2:1. Jaak. 5:5.

7. Teroita tätäkin, että olisivat nuhteellomat.

8. Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei huonekuntalaisistaan, niin hän on kieltänyt uskon ja on pahempi kuin se, joka ei usko. 2 Tim. 3:5. Tiit. 1:16.

9. Valittavissa olkoon ainoastaan sellainen leski, joka ei ole kuutakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo, 5 Moos. 24:3 s.

10. josta on todistettu, että hän tekee hyviä töitä, joka on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhien jalkojapessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harastanut. 1 Moos. 18:2 s. Job. 13:14. Hebr. 13:2. 1 Piet. 4:9.

11. Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin.

12. ja ovat tuomion alaisia, koska ovatensimmäisen uskonsahyljänneet.

13. Oppivatpa kyllä kierrellessään lisäksi vielä laiskoiksi, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juurutiksi ja kaikenlaisissa häärimään, ja sopimattomia puhumaan. Tiit. 2:3.

14. Tahdon sentähden, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat talouttaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen. 1 Kor. 7:9.

15. Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois saatanaa seuraamaan.

1 Tim. 1:6.

16. Jos jollakin uskovaaisella miehellä tai naisella on leskiä, niin pitäköön niistä huolta, älköönkä seurakuntaa rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä.

17. Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidetäköön kahdenkertaisessa kunniasa, varsinkin niillä, jotka tekevät sanan työtä ja opettavat. Fil. 2:29. 1 Tess. 5:12 s. Hebr. 13:17.

18. Sillä sanoohan Raamattu: „Älä sido riihtä puivan suuta.“ ja: „Työmies on palkkansa ansainnut.“ 5 Moos. 24:14 s. 24:4.

Matt. 10:10 Luuk. 10:7. 1 Kor. 9:9.

19. Älä ota kuulooisi syytetä vanhinta vastaan, jollei sitä ole vahvistamassa kaksi tai kolme todistajaa. 5 Moos. 19:15. Matt. 18:16.

20. Nuhtelee niitä, jotka syntii tekevät kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät.

5 Moos. 17:13. 19:20. Gal. 2:14. Ef. 5:11. Tiit. 1:13.

21. Minä teroitan sinulle Jumalan ja Kristuksen Jesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä ilman ennakkomielipiteitä ja ketään suosimatta. 1 Tim. 6:13 s.

22. Älä ole liian karkäs panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä rupea osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana.

Apt. 6:6. 1 Tim. 4:14. 2 Tim. 1:6.

23. Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniäkin vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivaksi vuoksi.

24. Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja saavat ennen heitä tuomionsa, toisten taas tulevat ilmi jällestäpäin; Gal. 5:19.

25. samoin hyvätkin teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät sitä ole, voi salassa pysyä. Matt. 10:26.

6 Luku.

Palvellajan velvollisuudet. Apostollikehoittaa totiseen ja puhtaaseen Jumalan palvelamiseen, ja neuvomaan rikkaita, sekä välttämään valhetiedon vaastaväitteitä.

Kaikki jotka ovat orjina ikeen alla, pitäkööt isäntiänsä kaikessa kunniasa, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi. Room. 2:24.

Ef. 6:5 s. Kol. 3:22 s. Tiit. 2:9. 1 Piet. 2:18.

2. Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älkööt pitäkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitänememmin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita.

3. Jos joku toisin opettua eikä pitädy Herramme Jesuksen Kristukseen

terveellisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka vie jumalaisuuteen,

Gal.1:6 s. 1 Tim.1:3 s. 2 Tim.1:13.

4. niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakäsymyksiä ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kaleulta, riitua, herjauksia, pahoja epäluuloja.

1 Kor.8:2. 2 Tim.2:14,23. 3:8. Tiit.1:11. 3:9.

5. allituksia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat mieleltään turneelluneet ja totuuden menettäneet ja jotka pilälvät jumalaisuutta voiton lähteenä Eroita itsesi pois senkaltaisista.

Room.16:17.

6. Ja suuri voittohan jumalaisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa onkin.

San.15:16. Fil.4:11 s. 1 Tim.4:8.

7. Emmehän ole maailmuan mitään tuoneet, emme siis voi täältä mitään viedäkään.

Job.1:21. Ps.49:18. Saarn.5:14 s.

8. vaan kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.

Ps.5:23. San.30:8. Matt.6:25 s. Hebr.13:5.

9. Mutta ne, jotka tahtovat rikastua, hukkevat kiusaukseen ja pahaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.

San.11:28. 28:30.

Matt.13:22. Mark.10:23 s. Jaak.5:1 s.

10. Sillä ahneus on kaikellaisen pahan juuri; sitä ovat monet himoinneet ja eksyneet pois uskosta ja itsellensä monta tuskaa saattaneet.

2 Moos.23:8. San.15:16. Matt.26:15 s.

11. Multasinä, Jumalan ihminen, pakenesemmoista, ja pyri vanhurskauteen, jumalaisuuteen, uskoon, rakkauteen, kärsivällisyyteen, sävyisyyteen.

2 Tim.2:22. Hebr.12:14.

12. Taistele uskon jalo taistelu, tartu kiinni ijankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja jota varten olet tunnustanut jalon tunnustuksen monen todistajan edessä.

1 Kor.9:24 s. Fil.3:12 s. 1 Tim.1:18. 2 Tim.4:7.

13. Kaikki eläväksi tekevän Jumalan edessä ja Kristuksen Jesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti ja teki tuon jalon tunnustuksen, minä kehoitan sinua, 5 Moos.32:39. Job.33:4. Matt.27:11. Job.18:36 s. Ap.1:7:25. 1 Tim.5:21.

14. että lahrottomasti ja moitteettomasti pidät käskyn Herramme Jesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka,

1 Tess.5:23.

15. jonka aikanaan on tuova näkyviin se autuus ja ainoa valtiis, kuningasten kuningas ja herrain Herra,

5 Moos.10:17. 1 Tim.1:17. Ilm.17:14. 19:16.

16. jolla ainoalla on kuolematonmuus; joka asuu valossa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä — hänelle olkoon kunnia ja ijankaikkinen voima! Amen.

5 Moos.4:12. Joh.1:18. 1 Joh.4:12.

17. Neuvo niitä, jotka nykyisessä maailman-ajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumaluan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme,

Job.31:24 s. Ps.62:11.

Mark.4:19. 10:24. Luuk.12:15 s. 1 Tim.4:10.

18. neuvo heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteelliaita ja omastansa jakelevat,

5 Moos.15:7,10. Luuk.6:38.

2 Kor.9:6 s. Gal.6:9 s. Hebr.13:16. Jaak.2:16. 19. kooten itselleen aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, jotta voittaisivat itselleen tosi-elämän.

Matt.6:20. Luuk.16:9. 1 Tim.3:13.

20. Oi Timoteus, talleta mikä sinulle on uskottu, ja vältä tuon tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä,

1 Tim.4:6 s. 2 Tim.1:14. 2:14. Tiit.1:14. 3:9.

21. johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairautuneet! Armo olkoon sinun kanssasi! Amen.

2 Tim.2:18.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE.

I Luku.

Paavali toivottaa Timoteukselle armoa ja rauhaa ja kehoittaa häntä kärsimään vaivaa evankeliumin takia ja pyymään puhtaassa opiessa.

Paavali, Jumalan lahdesta Kristuksen Jesuksen apostoli, elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jesuksessa,

2. rakkualle pojalleni Timoteukselle.

Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jesukselta, meidän Herraltamme! Ap.1:16:1. 1 Tim.1:2.

3. Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla samoin kuin minä lakkaamatta muistelen sinua rukouksissani yöllä ja päivällä,

Ap.1:23:1. 24:14 s.

Et.1:16. Fil.1:3. 3:5 s. 1 Tess.1:2. 3:10.

4. haluten, muistaessani kyyneleitäsi, saada sinua nähdä, joita täytyisin ilolla —

5. kun mieleeni johtuu se vilpítőn usko, joka sinussa on, joka ensin oli iso-äidissäsi Loikessa ja äidissäsi Eunikessä ja joka, siitä olen varma, on sinussakin. Ap.t.16:1. 2Tim.3:15.

6. Siitä syystä muistutan sinua herättämään uuteen virkeyteen sen Jumalan armolahjan, joka sinussa on ja jonka sait minun kätteni päällepanemisen kautta. 1 Tim.4:14.

7. Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittisuuden hengen. Room.8:15.

8. Älä siis häpeä todistusta Herras-tamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden Jumalan voiman mukaan, Room. 1:16.

El. 3:1. Fil. 4:14. 2 Tim. 2:8. Filem. v. 9.

9. Joka on pelastanut meidät ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille ennen ijankaikkisia aikoja on annettu Kristuksessa Jesuk-sessa, Room. 8:28. 9:11 s.

El. 1:4. 1 Tess. 4:7. Tiit. 1:2. 3:4 s.

10. mutta nyt ilmaisaatettu Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen kautta, joka kuoleman otti pois ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliuminsa kautta,

Jea. 25:8. Room. 16:25 s.

1 Kor. 15:55 s. Ef. 1:9. Kol. 1:26. Hebr. 2:14.

11. jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen pantu.

Ap. t. 9:15. 13:2. 22:21.

12. Siitä syystä minä myös tätä kärsin, enkä häpeä; sillä minä tiedän, kehen minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siksi päiväksi säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu. Pt. 16:5. Ef. 3:1. Fil. 1:6.

13. Pysy niissä terveellisen opin sanoissa, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jesuksessa. 1Tim. 6:3. 2Tim. 3:14.

14. Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen kautta se hyvä, mikä sinulle on uskottu. 1 Kor. 3:16. 1Tim. 6:20.

15. Sinä tiedät, että kaikki Aasia-laiset ovat kääntyneet minusta pois; niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes. Ap. t. 19:10. 2 Tim. 4:10, 16.

16. Antakoon Herra laupeutta Onesiforon huonekunnalle, sillä usein hän on virvoittanut minua, eikä ole kahleittani hävennyt;

Matt. 25:36. 2Tim. 4:19.

17. vaan kun tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut. Ap. t. 28:30.

18. Herra antakoon hänen löytää laupeuden Herran tykönä sinä päivänä! Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki Efesossa, sen sinä parhaiten tiedät. Matt. 5:7. Juud. v. 21.

2 Luku.

Kehoitus vahvistamaan armossa ja uskollisesti kilvoittelemaan sekä muistamaan Jesusta Kristusta.

Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jesuksessa; Ef. 6:10.

2. ja mitä olet kuullut minulta monen todistajan läsnä ollessa, usko se luotettaville henkilöille, jotka voivat tulla kelvollisiksi muitakin opettamaan. Tiit. 1:5.

3. Kärsi sinäkin vaivaa niinkuin jalo Kristuksen Jesuksen sotamies.

2Tim. 1:8. 4:5.

4. Ei kukaan, joka sodassa palvelee, sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut.

5. Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, jollei hän kilpaile säännön mukaisesti. 1 Kor. 9:25. 2 Tim. 4:7. Ilm. 2:10.

6. Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästä osalliseksi hedelmistä. 1 Kor. 9:7.

7. Tarkkaa mitä sanon; Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen.

8. Muista Jesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty, ja on Davidin siementä sen evankeliumin mukaan, jota julistan

2 Sam. 7:12. Pt. 132:11. Jes. 11:1. Matt. 1:1.

Ap. t. 2:30 s. 13:22 s. Room. 1:3. 1 Kor. 15:4, 20.

9. ja jonka vuoksi vaivaa kärsin, kahleihin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. Fil. 1:7, 12.

10. Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, että hekin saavuttaisivat Kristuksessa Jesuksessa olevan pelastuksen ynnä ijankaikkisen kirkkauden. Kol. 1:24.

11. Se on totinen sana: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää.

Room. 6:5, 8. 8:17.

2 Kor. 4:10 s. Fil. 3:10. 1 Piet. 4:13.

12. Jos kärsimme yhdessä, saamme hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme hänet, on hänkin kieltävä meidät. 2 Aik. 15:2. Matt. 10:33. Mark. 8:38.

13. Jos olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena, sillä itseensä kieltää hän ei saata. 4 Moos. 23:19.

1 Sam. 15:29. Pt. 33. 4. Room. 8:3. 9:6.

14. Muistuta niitä, ja teroita heille Herran edessä. etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole miksiäkään hyödyksi vaan niiden turmioksi. jotka kuulevat 1 Tim 6:4.

15. Pyri osoittautuman Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joku ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa.

1 Tim 4:6 s Tiit. 2:7 s.

16. Mutta pysy erillisä epäpyhyistä ja tyhjistä puheista, sillä jotka sellaisiin sekaantuvat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa.

1 Tim 1:4. 6:20 s. Tiit. 1:14.

17. ja heidän puheensa jäytää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus, 1 Tim. 1:20.

18. jotka ovat totuudesta eksyneet sanoonsaan, että ylösnousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden uskon.

1 Kor 15:12.

19. Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: „Herra tuntee omansa,“ ja: „Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee“

4 Moos. 16:5, 26. Ps. 1:6.

Jes. 28:16 s. Matt. 7:23. Joh. 10:14. 13:18.

20. Mutta suuressa talossa ei ole ainostaan kulta-ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviaastioita, ja toiset ovat jalompaa, toiset halvempaa käytäntöä varten. Room. 9:21.

21. Jos nyt joku puhdistaa itsensä tammöisistä, tulee hänestä astia jalompaa käytäntöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis. 2 Tim. 3:17

22. Paker. nuoruuden himoja ja tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat Herraa avuksensa puhtaasta sydämmestä.

1 Tim. 6:11. Hebr. 12:14.

23. Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyitä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitaa;

1 Tim. 1:4. 6:5. Tiit. 3:9.

24. mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyeliä opettamaan ja pahaa kärsimään;

1 Tim. 3:2 s. Tiit. 1:7, 9.

25. hänen tulee sävyisesti ohjenta vastahakoisia, jos Jumala ehkä antaisi heille armoa parannuksen tekemiseen, niin että pääsisivät tuntemaan totuuden,

Ap. 18:28 s. Gal. 6:1. 2 Tim. 4:2

26. ja raitistuisivat ja selviäisivät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut, ja niin täyttäisivät Jumalan tahdon,

3 Luku.

Viimeisten aikojen turhellus ja ulkokulttuurisuus. Kehoituspysymään Raamatun sanassa.

Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.

1 Tim. 4:1. 2 Piet. 2:1. 3:3. Juud. v. 18.

2. Sillä ihmiset tulevat olemaan itserakkaita, rahan-ahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita. Room 1:29 s.

3. sydämmettömiä, uskottomia, painittelijoita, kohtuuttomia, raakojia, hyvän vihemiehiä,

4. pettureita, hurjia, pöyhkeitä, jotka rakastavat heikompaa enemmän kuin Jumalaa, Fil. 3:19.

5. joissa on jumalisuuden kuori, mutta he kieltävät sen voiman. Semmoisia karla. Matt. 7:15. 15:7 s. Room. 16:17.

2 Tess. 3:6. Tiit. 1:16. 3:10. 2 Joh. v. 10.

6. Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntikuormansa rasittamia ja monellaisten himojen heiteltäviä naisia.

7. jotka aina ovat oppimassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.

8. Ja samalla tavalla kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, samoin nuokin vastustavat totuutta, nuo mielellään turmeluneit ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä.

2 Moos. 7:11 s. Room. 1:28. 1 Tim. 6:5.

9. Mutta he eivät tule sen enemmän menestymään, sillä heidän mielettömyytensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, samoin kuin noidenkin mielettömyys kävi. 2 Moos. 8:18 s.

10. Mutta sinä olet ottanut seurataksesi minun opetustani, vaellustani, tarkoituksiani, uskoani, pitkämielisyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,

1 Tim. 4:6.

11. olet ollut samallaisissa vainoissa ja kärsimyksissä kuin osakeni tuli Antiokiassa, Ikoniassa ja Lystrassa. Minimoisia vainoja olenkaan kärsinyt, — ja kaikista Herran on minut pelastanut!

Ps. 34:20. Ap. 1. 13:50. 14:1 s., 19. 2 Kor. 1:10.

12. Samoin kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa. Jesuksessa, joutuvat vainotaviksi. Matt. 16:24.

Joh. 15:18 s. 17:14. Ap. 14:22. 1 Tess. 3:3.

13. Mutta pahat ihmiset ja petturit menevät yhä pitemmälle pahuudessa, eksyttäen ja eksyen.

14. Mutta pysy sinä siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät keltä olet sen oppinut, 2 Tim. 2:2

15. ja koska jo lapsuudestasi saakka tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat antaa sinulle viisautta, niin et

tä pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jesuksessa. Ps. 19:8. 119:103, 130.

16. Jokainen Jumalan mieleen-anama kirjoitus on myös hyödyllinen opetuksesi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi vanhurskaudessa, Luuk. 24:27. Room. 1:16. 15:4. 2 Piet. 1:19 s.

17. jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen, kaikkiin hyviin teoihin valmistunut. 1 Tim. 6:11. 2 Tim. 2:21.

4 Luku.

Apostoli kehottaa olemaan ahkera ja uskollinen virassa ja ilmoittaa loppunsa läbenvään. Terveisiä.

Minä teroitan sinulle Jumalan ja Kristuksen Jesuksen edessä, joka on tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä että hänen valtakuntansa kautta:

Ap. t. 10:42. Room. 14:9. 1 Piet. 4:5.

2. saarnaa sanaa, pidä päälle sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita ankarasti, kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja opettaen.

Ap. t. 20:20, 31. 2 Tim. 2:25.

3. Sillä on tuleva aika, jolloin eivät kärsi tervettä oppia, vaan kokoavat itselleen opettajia omien himojensa mukaan, niinkuin heidän korvansa syyhyvät, 1 Tim. 4:1.

4. ja kääntävät korvansa pois totuudesta ja kääntyvät taruihin.

2 Tess. 2:10 s. 1 Tim. 1:4. 4:7.

5. Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi vaivaa, tee evankeliumin julistajan työ, toimita virkasi täydellisesti.

Ap. t. 21:8. Ef. 4:11. 2 Tim. 1:8. 2:3.

6. Sillä minut uhrataan jo, ja minun lähtöni aika on tullut.

Fil. 1:23. 2:17. 2 Piet. 1:14.

7. Olen hyvän taistelun taistellut, juoksuni päättänyt, uskon säilyttänyt.

Ap. t. 20:24.

1 Kor. 9:24 s. Fil. 3:14. 1 Tim. 6:12. Hebr. 12:1.

8. Niin on minulle nyt varattuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas tuomari, on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle, vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat.

1 Piet. 5:4. Jaak. 1:12. Ilm. 2:10.

9. Koeta päästä pian tulemaan luokseni.

10. Sillä tähän maailmaan rakastuneena jätti minut Demas ja makusti Tessalonikaan, Kreskensä meni Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan. Kol. 4:14.

11. Luukas yksin on kanssani. Ota Markus mukaasi ja tuo hänet tänne, sillä hän on minulle hyvin tarpeellinen palvelukseen. Ap. t. 15:37. Kol. 4:10.

12. Mutta Tykikon olen lähettänyt Efesoos. Ef. 6:21. Kol. 4:7. Tit. 3:12.

13. Tuotullessasi päällysvaippa, jonka jätin Troaasen Karpon luo, ja kirjat, ennen kaikkea pergamentit.

14. Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt minulle paljon pahaa; Herra on maksava hänelle hänen tekojensa mukaan. 2 Sam. 3:39. Ps. 28:4. 1 Tim. 1:20.

15. Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on kovasti vastustanut meidän sanojammme.

16. Ensi kertaa puolustautuessani ei kukaan tullut avukseni, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille syyksi luettako. 2 Tim. 1:15.

17. Mutta Herra tuijotti minua ja vahvisti minua, että minun julistaminen minun kauttani juyteen määräänsä saatettaisiin, ja kaikki pakanat seh kuulisivat; ja minä pelastuin jalo-peuran kidasta.

Ps. 22:22. Dan. 6:22. Ap. t. 23:11. 27:23 s.

18. Ja Herra on vapahtava minut kaiken pahan käsistä ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle olkoon kunnia ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Amen.

Matt. 6:13. 1 Piet. 4:11.

19. Sano terveiset Priskalle ja Akulaalle ja Onesiforon huonekunnalle.

Ap. t. 18:2. Room. 16:3. 1 Kor. 16:19. 2 Tim. 1:16.

20. Erastus jäi Korinttoon, mutta Trofimon jälin Miletoon sairastamaan. Ap. t. 19:22. 20:4, 15. 21:29. Room. 16:23.

21. Koeta päästä tulemaan ennen talvea. Terveisiä sanovat sinulle Eubulus ja Pudens ja Linus ja Klaudia ja kaikki veljet.

22. Herra olkoon henkesi kanssa. Armo olkoon teidän kanssanne! Amen. Filem. v. 25.

PPAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE.

1 Luku.

Paavali toivottaa Tiitukselle armoa ja rauhaa ja käsknee ankarasti nuhtelemaan väärää opettajia ja muita, jotka teoillaan kielivät Jumalan.

Paavali, Jumalan palvelija ja Jesuksen Kristuksen apostoli Jumalan

valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka vie jumalisuuteen, 1 Tim. 3:16.

2. apostoli sen ijankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ijankaikkisia aikoja, 4 Moos. 23:19.

Room. 1:2. 16:25 s. 2 Tim. 1:9 s. 2:13.

14. Muistuta näitä, ja teroita heille Herran edessä, etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole miksiäkään hyödyksi vaan niiden turmiokseen kuuluvat

15. Pyri osoittauttamaan semmoiseksi työntekijäksi joka oikein

16. Muuttaja tyhjiksi laisiin pitäm

17. pä

vr

18. Jos missä omissa miehenä, joka lapset yhden uskova, eivät istaisuudesta syytettyä eivätkä niskoillelevia. 1 Tim. 3:2 s.

19. Sillä seurakunnan kaitsijan tulee olla, niinkuin Jumalan talouden hoitajan, nuhteeton, ei itserakas, ei pilkkaava, ei viiniin menevä, ei väkivaltainen, ei häpeällisen voiton pyytävä, Matt. 24:45. 1 Kor. 4:1. Ef. 5:18. 1 Piet. 5:2.

20. vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, mallillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensä kieltäväinen;

21. hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, jotta olisi kykenevä sekä neuvoamaan terveisillä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet. 1 Tim. 6:3. 2 Tim. 1:13. Tiit. 2:1.

22. Sillä paljon on niskoillelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikkattujen joukossa, Ap. t. 15:1.

23. semmoisilta on suu tukittava, ne kun kääntävät ylösalaisin kokonaisia huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi. 1 Tim. 6:5. 2 Tim. 3:6.

24. Eräs heistä, heidän oma profetiansa, on sanonut:

„Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa.“

25. Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele heitä ankarasti, jotta tulisivat uskossa terveiksi 2 Tim. 4:2.

26. eivätkä pitäytyisi juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.

Jes. 29:13. Matt. 15:9. Kol. 2:22 1 Tim. 1:4-7.

27. Kaikki on puhdasta, puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan sekä heidän mielensä että omatuntonsa on saastainen. Matt. 15:11. Luuk. 11:39 s.

Ap. t. 10:15. Room. 14:14, 20 1 Kor. 6:12.

28. He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he hänet kieltä-

vat, ja heidän on hoidettava ja tottelemaan Jumalan käskyjä, jotta kaikkiin hyviin teoihin tulisivat. Jer. 4:22. 2 Tim. 3:5. Juud. v. 4.

2 Luku.

Neuvoja, kehoituksia kaikissa elämän tilanteissa. Jumalan pelastavan armon voima.

Mutta sinä, puhu sitä, mikä on sopuisuudessa terveellisen opin kanssa: 2 Tim. 1:13. Tiit. 1:9.

2. että vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveit ja uskossa, rakkautensa ja kärsivällisyydessä terveet; Tiit. 1:13.

3. että vanhat naiset niinkään olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvoja, 1 Tim. 2:9 s. 3:11. 5:13. 1 Piet. 3:3.

4. voidakseen ohjata nuoria vaimoita rakastamaan miehään ja rakastamaan lapsiaan.

5. olemaan siveit, puhtaita, hyviä kotinsa hoitajia, miehilleen alamaisia, jottei Jumalansana tulisi pilkkaetuksi. 1 Moos. 3:16.

1 Kor. 14:34. Ef. 5:22. Kol. 3:18. 1 Piet. 3:1.

6. Nuorempia miehiä niinkään kehoita käyttäytymään siveästi.

7. Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi; olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta

1 Tim. 4:12. 1 Piet. 5:3.

8. ja puheesi tervettä ja moitteetonta, jotta vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.

1 Tim. 5:14. Tiit. 1:9. 1 Piet. 2:12, 15. 3:16.

9. Neuvo palvelijoita olemaan isännilleen alamaisia, heille kaikessa mieliksi, etteivät vastustele,

Ef. 6:5 s. Kol. 3:22 s. 1 Tim. 6:1 s. 1 Piet. 2:18.

10. etteivät näpistele vilpitöntä uskollisuutta, jotta he Jumalan, meidän vapahtajamme opin kaikessa kaunistaisivat.

11. Sillä Jumalan armo on ilmaantunut pelastukseksi kaikille ihmisille 1 Tim. 2:4. Tiit. 3:4 s. 2 Piet. 3:9.

12. ja kasvattaa meitä, jotta me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalaisesti tässä maailmassa,

Ef. 1:4. 5:27. Kol. 1:22. 1 Piet. 1:15. 1 Joh. 2:15 s.

13. odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen ilmestystä,

Room. 5:2. 1 Kor. 1:7. Fil. 3:20. 1 Tess. 1. 10.

14. joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta vääryydestä ja puhdistaa kuo-

itselleen omaisuuskansan, joka hyviä tekoja harrastaa.

2 Moos. 19:5s. 5 Moos. 4:20. 7:6. Ps. 130:8.

Hes. 37:23. 2 Kor. 5:15. Gal. 1:4. 2:20.

Ef. 2:10.5:2. Hebr. 9:14. 1 Piet. 2:9.

15. Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskynvallalla. Alkoon kukaan sinua halveksiko.

1 Kor. 16:11. 1 Tim. 4:12. 2 Tim. 4:2.

3 Luku.

Kristittyjen tulee olla alamaista esivallalle ja sävyisiä kaikkia ihmisiä kohtaan. Jumalan armosta olemme pelastetut Pyhän Hengen aikaansaaman uudestisyntymisen kautta. Neuvoja ja ohjeita.

Muistuta heitä, että olisivat hallituksille ja esivalloille alamaisia, kuuliaisia, kaikkiin hyviin tekeihin valmiita, Room. 13:1s. 2 Tim. 3:17. 1 Piet. 2:13s. 2. etteivät ketään pilkkaisi, eikä riitelisi, vaan että olisivat myöntyväisiä ja osoittaisivat kaikkia sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

Ef. 4:2. Fil. 4:3. 2 Tim. 2:24s.

3. Sillä olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, olimme eksyksissä, monenlaisten himojen ja hekumain orjia, olimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme. 1 Kor. 6:11. Ef. 2:1s. 5:8. Kol. 3:7. 1 Piet. 4:3.

4. Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme hyvyys ja ihmisrakkaus ilmaantui,

Tiit. 2:11.

5. pelasti hän meidät, ei vanhurskauden tekojen tähden, joita olimme tehneet, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,

Joh. 3:5. Ap.t. 15:11. Room. 3:20s. 4:8.9. 11s. 11:8.

Gal. 2:16. Ef. 2:4s. 5:26. 2 Tim. 1:9.

6. jonka hän runsaasti vuodatti meihin Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen kautta,

Hes. 36:25. Joel 2:28. Ap. t. 2:38. Room. 5:5.

7. jotta me tulisimme vanhurskaaksi hänen armonsa kautta ja iankaikisen elämän perilliseksi toivon mukaan.

Room. 8:17,23.

8. Tämä sana on toinen, ja minä tahdon, että näitä teroitat, jotta ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

9. Mutta vältä mielettömiä tutkimuksia ja sukuluettelointia ja riitoja ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

1 Tim. 1:4. 4:7. 6:20. 2 Tim. 2:23. Tiit. 1:14.

10. Eriseuraista ihmisiä karta, varoitettuasi häntä kerran, vieläpä toisenkin,

Matt. 18:17.

Room. 16:17. 2 Tess. 3:6. 2 Tim. 3:5. 2 Joh. v. 10.

11. sillä tiedätähän, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja on itsekin itsensä tuominut.

1 Tim. 6:4s.

12. Kun lähetän luoksesi Artemaagotai Tykikoiin, niin riennä tulemaan tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.

Ef. 6:21.

13. Varusta huolellisesti matkalle Senas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.

Ap. t. 18:24. 3 Job. v. 6.

14. Oppikoot meikääläisekin harjoittamaan hyviä tekoja, kun välttämätön tarve vaatii, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

Tiit. 2:14.

15. Terveiset sanovat sinulle kaikki, jotka ovat kanssani. Sano terveiset niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen.

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE.

Paavali kiittää Jumalaa Filemonin uskosta ja rakkaudesta ja rukouksee karanneen orjan Onesimon edestä.

Paavali, Kristuksen Jesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,

Ef. 3:1. 4:1.

2. ja Appialle, sisarellemme, ja Arkipolille, taistelutoverillemme, ja tallossasi kokoontuvallisesurakunnalle.

Kol. 4:17.

3. Armo olkoon teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jesukselta Kristukselta!

Room. 1:7.

4. Minä kiitan Jumalaani aina, kun muistelen sinua rukouksissani,

Ef. 1:15s. Fil. 1:3s. Kol. 1:3s.

1 Tess. 1:2s. 2 Tess. 1:3. 2 Tim. 1:3.

5. sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jesukseen, ja kaikkia pyhiä kohtaan:

6. että uskonyhteytesi meidän kanssamme osoittaisi olevansa voimallinen toimimaan Kristuksen hyväksi kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä meillä on.

Fil. 1:9.

7. Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta rakkaudestasi, koska pyhien sydämmet ovat virkistyneet sinun kauttasi, veljeni. 2 Kor. 7:4.

8. Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskää sinua tekemään mitä tulee tehdä,

9. niin rakkauden vuoksi kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt vielä Jesuksen Kristuksen vankikin — 2 Tim. 1:8.

10. pyydän sinua polkani edestä, jonka kahleissani synnytin,

1 Kor. 4:15. Gal. 4:19. Kol 4:9.

11. Onesimon edestä, tuon sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen; hänet lähetän sinulle takaisin,

12. hänet, se on. oman sydämeni!

13. Olisin tahtonut pidättää hänet luonani, että hän sinun puolestasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin kahleissa;

14. mutta ilman sinun suostumustasi en tahdo tehdä mitään, ettei hyvytesi olisi ikäänkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen. 2 Kor. 9:7.

15. Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iijäksi.

16. ei enää orjana, vaan orjaa enempanä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä lihan puolesta että Herran oman!

Ef. 6:9. 1 Tim. 6:2.

17. Jos siis pidät minua toverina, niin ota hänel vastaan niinkuin minut:

18. mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle joutain velkaa, niin pane se minun laskuuni.

19. Minä Paavali kirjoitan omalla kädelläni: „Minä sen maksan;“ etten minä sinulle sanoisi, että olet minulle velkaa oman itsesikin.

Gal. 6:11. 2 Tess. 3:17.

20. Niin, veljeni, jospa saisit sydäntä hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa.

21. Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että teet enemmänkin kuin mitä sanon.

22. Samalla myös sanon: valmistu minulle majaa; toivon näet, että minut rukousienne kautta lahjoitetaan teille.

1. 125. 2:24

23. Terveisiä sanovat sinulle Epafraas, vankitoverini Kristuksessa Jesuksessa.

Kol. 1:7. 4:12

24. Markus, Aristarkus, Demas ja Luukas, työtoverini.

Ap. t. 12:12. 13:5. 19:29. Kol. 4:10, 14.

25. Herran Jesuksen Kristuksen armon olkoon teidän henkenne kanssa! Amen.

2 Tim. 4:22.

KIRJE HEBREALAISILLE.

I Luku.

Jumala on puhunut meille Poikansa kautta, joka on hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa perikuva ja korkeampi enkeleitä.

Sittenkun Jumala muinoin monin serin ja monin tavoin oli puhunut isille profettojen kautta,

4 Moos. 12:8 s. Luuk. 1:70. Gal. 4:4.

2. on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Poikansa kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös maailmat loi,

Ps. 2:8. Dan. 7:14. Joh. 1:3. Kol. 1:15 s.

3. ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa perikuva ja kantaan kaikki voimansa sanalla, on, sittenkun oli itse kauttansa toimittanut pühdistyksen syneistä, istutunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,

Joh. 14:9. 2 Kor. 4:4. Hebr. 8:1. 9:12.

4. ja tullut enkeleitä niin paljoa paremmaksi, kuin hänen permänsä nimi on jalompi kuin heidän. Fil. 2:9 s.

5. Sillä kenelle enkeleitä Hän koskaan on sanonut: „Sinä olet minun

Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin.“ tahi: „Minä olen oleva hänen isänsä ja hän on oleva minun poikani?“

2 Sam. 7:14. Ps. 2:7. Ap. t. 13:33. Hebr. 5:5.

6. Ja taas, kun hän tuo esikoisensa maailmaan, sanoo hän: „Ja kumartukoot kaikki Jumalan enkelit häntä rukoilemaan.“

Ps. 97:7. Room. 8:29.

7. Ja enkeleistä hän sanoo: „Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen leimaukseksi;“

Ps. 104:4.

8. mutta Pojalle: „Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy ainaja ijankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi valtiikka on oikeuden valtiikka. 1 s. 45:7 s.

9. Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit vääryyttä; sentähden sinun Jumalasi on voidellut sinut, oi Jumala, riemun öljyllä, sinut enemmän kuin kumppaneitasi.“

Ap. t. 10:38.

10. Ja: „Sinä, Herra, alussa maan perustit, ja taivaat ovat kättesi tekoja;

Ps. 8:4. 102:26 s.

11. ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja vanhenevat kaikki niinkuin vaatteet,

Jes. 51:6. Luuk. 21:33.

12. ja niinkuin valpan olet ne kää-

rivä, niinkuin vaatteet ne myös muutetaan; mutta sinä olet sama, ja vuotesi eivät loppu."

13. Kenellepä enkeleistä hän koskaan on sanonut: „Istu minun oikealle puolelleni, kunnes panen vihollisesi jalkojesi astinlaudaksi?"

Ps. 110:1. Matt. 22:44.

1 Kor. 15:25. Ef. 1:20 s. Hebr. 10:12.

14. Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseenlähetyttyjä niitä varten, jotka saavat autuuden perää?

Ps. 34:8. 9111 s.

2 Luku.

Kristus korkeampi enkeleitä. Hänen pelastuksensa kallis, sillä hän on kärsinyt ja kuollut veljien edestä.

Sentähden tulemeidänsitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain joutuisi virran vietäviksi.

2. Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja toitelemattomuus sai oikeudenmukaisen palkkansa,

5 Moos. 27:26. Ap. t. 7:38, 58. Gal. 3:19.

3. kuinka me voimme päästä pakoon, jos emme välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta, jonka Herra alkuaan julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka olivat sen kuulleet, saatettiin meille, Mark. 1:14, Hebr. 10:29, 12:25.

4. kun Jumala yhdessä heidän kanssaan todisti tunnuksin ja ihmein ja monenlaisin voimateoin ja jakamalla Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan.

Mark. 16:20. Ap. t. 2:22. 14:3.

1 Kor. 12:4, 7, 11. 2 Kor. 12:12.

5. Sillä enkelien alle hän ei alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

6. Vaan joku on jossakin paikassa todistanut, sanoen: „Mikä on ihmisen, että häntä muistat, tai mikä ihmisen poika, että hänestä huolehdit?"

Ps. 8:5 s. 144:3.

7. Sinä teit hänet vähäksi aikaa enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla hänet seppelöit ja asetit hänet kättesi tekojen herraksi; Hebr. 1:13.

8. kaikki alistit hänen jalkainsa alle." Sillä, alistacsaan kaikki hänen allensa, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen allensa alistetuksi.

Matt. 28:18. 1 Kor. 15:27.

9. Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä maistanut kuoleman. Fil. 2:8.

10. Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.

Luuk. 24:26. Hebr. 12:2.

11. Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä; josta syystä hän ei häpeäkään kutsua heitä veljiksi, Matt. 12:50. 25:40. Joh. 15:14. 20:17. Hebr. 13:12.

12. sanoessaan: „Olen julistava nimeäsi veljilleni, seurakunnan keskellä ylistävä sinua kiitosvirsilä;"

Ps. 22:23, 26.

13. ja taas: „Olen luottava häneen;" ja taas: „Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on antanut minulle."

2 Sam. 22:3. Jes. 8:17 s. Joh. 10:29. 17:8.

14. Koska siis kaikilla lapsilla on veri ja liha, tuli härkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, jotta hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on perkeleen,

Jes. 25:8.

Joh. 1:14. 12:31. 1 Kor. 15:26, 54 s. 2 Tim. 1:10.

15. ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelvosta kautta koko elämänsä olivat orjuuden alaisia.

Luuk. 1:74. Room. 8:15.

16. Sillä eihän hän ota huostaansa enkeleitä, vaan Abrahamin siemenen hän ottaa huostaansa. Jes. 41:8 s.

17. Sentähden piisti hänen kaikessa tulla veljiensä kaltaiseksi, jotta hänestä tulisi laupeas ja uskollinen ylimmäinen pappi Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

Fil. 2:7. Hebr. 4:15. 5:1 s.

18. Sillä sen kautta, että itse on kiusattuna kärsinyt, voi hän kiusattuita auttaa.

Matt. 4:1.

3 Luku.

Kehoitus katsomaan Kristukseen, ylimmäiseen pappimme, joka on Moosesta suurempi. Varoitetaan paatumuksesta ja epäuskosta.

Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jesukseen,

Hebr. 4:14.

2. joka oli uskollinen Hänelle, joka oli hänet asettanut, niinkuin Mooseskin oli „uskollinen koko hänen talossaan."

4 Moos. 12:7.

3. Sillä hän on Mooseksen suhteen katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin talon rakentajan kunniaa on suurempi kuin talon.

2 Kor. 3:7 s.

4. Sillä kukin talo on jonkun rakentama; mutta se, joka on rakentanut kaikki, on Jumala.

5. Ja Mooses tosin oli palvelijana uskollinen koko hänen talossaan, todistukseksi siitä, mitä vasta oli puhuttava.

6. mutta Kristus Poikana, hänen talonsa haltijana, ja hänen talonsa olemme me, jos loppuun asti pysymme lujina siinä, mihiin luotamme ja mistä kerskaamme toivossa. Matt. 24:13. 1 Kor. 3:16. 6:19. Ef. 2:20 a. Kol. 1:23. 1 Tim. 3:15.

7. Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: „Tänään, jos kuulette hänen äänensä, Ps. 95:8 a.

8. älkääät paaduttako sydämmänne, niinkuin silloin kun katkeroititte hänet, kiusauksen päivänä erämaassa, 7 Moos. 17:1 a. 4 Moos. 20:2 s., 13. 5 Moos. 33:8. 9. jossa isänne kiusasivat minua ja koittelivat, ja näkivät tekoni neljäkymmentä vuotta;

10. jonka tähden minä vihastuin tälle sukunnalle ja sanoin: „aina he eksyvät sydämmessään;“ mutta he eivät oppineet tuntemaan teitäni,

11. niin että minä vihassani vannoin: „he eivät pääse minun lepoon.“ Ps. 95:11.

12. Katsokaat, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoista sydäntä, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta, Hebr. 12:16.

13. vaan kehoittakaat toisianne joka päivä, niinkauan kun sanotaan „tänään“, ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi; Jes. 55:6. 1 Tess. 5:11. 14.

14. sillä me olemme Kristuksesta osalliseksi tulleet, kunhan vain pidämme ensimmäisen luottamuksen lujana loppuun asti. Hebr. 6:11.

15. Kun sanotaan: „Tänään, jos kuulette hänen äänensä, älkääät paaduttako sydäntänne, niinkuin silloin kun katkeroititte hänet;“ — Hebr. 4:7.

16. ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroitivat hänet? Eivätköhän kaikki, jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?

17. Mutta keille hän oli vihoissaan neljäkymmentä vuotta? Eikö niille, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaassa? 4 Moos. 14:19, 31, 33. 26:65. 1 Kor. 10:5, 10.

18. Mutta keille hän vannoi, etteivät pääsisi hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?

19. Ja niin me näemme, etteivät he epäuskon vuoksi voineet siihenpäästä.

4 Luku.

Lupaus päästä Jumalan lepoon. Kehotus kuullaisuudessa pyrkimään siihen. Suuri ylimmäinen pappi.

Varokaamme siis, koska lupaus on päästä hänen lepoonsa, ettei ha-

vaittais jonkun teistä jääneen jäljelle.

2. Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta kuulemansana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.

3. Sillä me, jotka uskomme, tulemme lepoon, niinkuin hän on sanonut: „Niin vannoin vihassani: he eivät pääse minun lepooni;“ vaikka hänen tekonsa olivat valmiina maailman perustamisesta asti. Ps. 95:11. Hebr. 3:11.

4. Sillä yhdessä paikassa hän on seitsemännestä päivästä sanonut näin: „Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan;“ 1 Moos. 22. 5. ja tässä taas: „He eivät pääse minun lepooni.“

6. Koska siis niin on, että muutama pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet siihen tottelemattomuuden tähden,

7. niin hän taas määrää päivän, „tämän päivän,“ sanomalla Davidin kautta niin pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on sanottu: „Tänä päivänä, jos kuulette hänen äänensä, älkääät paaduttako sydäntänne.“

8. Sillä jos Josua olisi saattanut heidät lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta, senjälkeisestä päivästä. Hebr. 3:7, 15.

9. Niinmuodoin on Jumalan kansalla sabbatinlepo vielä odotettavana. 5 Moos. 31:7. Jos. 22:4.

10. Sillä joka on päässyt hänen lepoonsa, on saanut levon toistaan, hankin, niinkuin Jumala omistaan. Ilm. 14:13.

11. Ahkerokaamme siis päästä tuohon lepoon, jottei kukaan lankeaisi ja hänestä tulisi samallinen tottelemattomuuden esimerkki.

12. Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, ja tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, liitokset sekä ytimet, ja on sydämenajatusten jaalkeittentuo-mari; Saarn. 12:11. Jes. 49:2. Jer. 23:29. Job. 12:48.

13. eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alaston-ta ja paljastettua hänen silmänsä edessä, ja hänelle meidän on tehtävä tili. Ps. 33:13 s. 94:16 s. 139:1 s., 11 s.

14. Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jesus, Jumalan Poika, niin pitääkäämme kiinni tunnustuksesta.

Hebr. 8:1. 6:20. 7:26. 9:11 s. 10:23.

15. Sillä meidän ylimmäinen pap-

pitimme ei ole semmoinen, joka ei voi sääliä heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattuna samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.

Jes. 53:9. Matt. 4:1.

Luuk. 22:28; 2 Kor. 5:21. Hebr. 2:17 s. 1 Piet. 2:22.

16. Käykäämme sentähden pelottomasti armon istuimen eteen, jotta saisimme laupeuden ja löytäisimme armon, avuksemme oikeaan aikaan.

Ef. 3:12. Hebr. 10:19. 1 Joh. 3:21.

5 Luku.

Kristus on asetettu ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin tavoin, ja hän on tullut ijankaikkisen autuuden aikaansaajaksi.

Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen ihmisten joukosta otettu, asetetaan ihmisten hyväksi niitä asioita varten, joita on tehtävä Jumalaan nähden, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä,

2 Moos. 28:1. Hebr. 8:3.

2. ja hän voi säälien kohdella tietämättömiä ja eksyviä, koska hän itsekin on heikkouden alainen,

Hebr. 2:17 s. 4:15.

3. ja tämän heikkoutensa tähden hänen täytyy, samoin kuin kansan puolesta, niin itsensäkin puolesta uhraa syntien edestä.

8 Moos. 4:3. 9:7. 16:6. Hebr. 7:27. 9:7.

4. Eikä kukaan saa sitä arvoa ottamalla sitä itse itselleen, vaan Jumalan kutsumana, niinkuin Aaronkin.

1 Aik. 23:13.

5. Niinpä Kristuskaan ei itse nostanut itseään tuohon ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: „Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin;“

Pa. 2:7. Joh. 8:54. Hebr. 1:5.

6. niinkuin hän toisessakin paikkasanoon: „Sinä olet pappi ijankaikkisesti, Melkisedekin tavoin.“

1 Moos. 14:18 s. Ps. 110:4. Hebr. 7:17.

7. Ja lihansa päivinä hän kovalla huudolla ja kyyneleillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille, joka voi pelastaa hänet kuolemasta; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanelkonsa tähden.

Matt. 26:39. 27:46, 50. Luuk. 22:41 s. Joh. 12:27.

8. Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi kuuliaisuuden siitä, mitä kärsi,

Flil. 2:8.

9. ja kun oli päässyt täydelliseksi, tuli hän ijankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaisina,

Jes. 45:17. Room. 1:5. Hebr. 2:10.

10. hän, jota Jumala nimitti „ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin tavoin“

11. Tästä meillä on paljon sanottavaa, ja sitä on vaikea sanoin selittää, koska olette käyneet kovakorvaisiksi.

12. Sillä te, joiden olisi jo aika olla opettajia, olette taas sen tarpeessa, että teille opetetaan Jumalan sanon ensimmäisiä alkeita; ja olette tulleet sellaisiksi, jotka tarvitsevat maittoa eikä vahvaa ruokaa.

1 Kor. 3:1 s. 1 Piet. 2:2.

13. Sillä jokainen, joka vielä nauttii maittoa, on kokematon vanhurskauten sanassa, sillä hän on lapsi;

1 Kor. 14:20. Ef. 4:14.

14. mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet eroittamaan hyvän pahasta. Flil. 1:10.

6 Luku.

Kehoitus pyrkimään täydellisyyteen. Uskoilla ja kärsivällisyydellä tulee meidän omistaa Jumalan lujat, valalla vahvistetut lupaukset.

Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, laskematta taas uudestaan tuota perustusta, joka on parannus kuolleista toista ja usko Jumalaan,

2. ja oppi kasteista ja käten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja ijankaikkisesta tuomiosta;

3. ja niin me tahdomme tehdä, jos Jumala muutoin sen sallii. Jaak. 4:15.

4. Sillä mahdollitonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osalliseksi tulleet,

Matt. 12:21, 45. Hebr. 10:26. 1 Joh. 5:16.

5. ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman voimia,

6. ja jotka sitten ovat luopuneet — mahdollitonta on heitä taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itselensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät.

2 Piet. 2:20.

7. Sillä maa, joka särpää sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa viljan hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta;

8. mutta maa, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan. Matt. 21:19.

9. Mutta teistä, rakastetut, uskomme sitä, mikä on parempaa ja mikä tulee teille pelastukseksi — vaikka puhummekin näin.

10. Sillä Jumala ei ole väärämielinen, niin että unohtaisi teidän työnne ja rakkautenne, jota olette osoit-

taneet hänen nimeänsä kohtaan, kun palvelitte pyhiä, ja vielä palvelette.

San. 14:31. Matt. 10:42. 25:40. Mark. 9:41. Joh. 19:20. Room. 8:4. 1 Kor. 15:58.

11. Mutta me halajamme sitä, että kukin teistä osoittaisi samaa harrastusta säilyttääkseen toivon varmuuden loppuun asti,

12. etteite kävisi veltoiksi, vaan että teistä tulisi niiden seuraajia, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät sen, mikä on luvattu.

13. Sillä kun Jumala oli antanut lupauksen Abrahamille, vannoi hän itsensä kautta, koska hänellä ei ollut ketään suurempaa kenen kautta vannaos,

1 Moos. 22:16 s. Ps. 106:9. Luuk. 1:73.

14. Ja sanoi: „Totisesti, siunaten minä sinut siunaan ja enentäen minä sinut ennennä.“

1 Moos. 12:2 s.

15. Ja näin Abraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai mitä oli luvattu.

Hebr. 10:36.

16. Ihmiset näet vannovat suurempansa kautta, ja vala on heille vahvistukseksi ja tekee lopun kaikista vastavälitteistä.

2 Moos. 22:11.

17. Sentähden, kun Jumala tahtoi vielä tehokkaammin lupauksen perillisille osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, takasi hän sen valalla,

18. joita me, jotka olemme päässeet pelastumaan, saisimme näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei mitenkään ole voinut valehdella, voimallisen kehoituksen pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.

4 Moos. 23:19. Tiit. 1:2.

19. Se on meille ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,

20. jonne Jesus edelläjuoksijana meidän edestämme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin tavoin ijankaikkisesti.

Hebr. 8:1. 4:14. 8:1. 9:11 s.

7 Luku.

Melkisedek Kristuksen esikuva. Kristus on Jumalan valalla asettama ylimmäinen pappi, ainoa, täydellinen pelastaja, synnitön, joka kerta kaikkiaan uhrasi itsensä kansan syntien edestä.

Sillä tämä Melkisedek, Salerin kuningas, Jumalan, korkeimman pappi, joka meni Abrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet; 1 Moos. 14:18 s.

2. jolle Abraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin sanoo, on „vanhurskauden kuningas“, mut-

ta sitten myöskin „Salemin kuningas“, se on „rauhan kuningas“;

3. jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, jolla ei ole päiväinsä alkua eikä elämänsä loppua, mutta joka on Jumalan Pojan kaltaiseksi kuvattu — hän pysyy pappina ainaisesti.

4. Katsokaatpa, kuinka suuri tämä on, jolle itse patriarkka Abraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.

5. Onhan niillä Levin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Abrahamin kupeista lähteneet;

4 Moos. 18:21 s., 26. 5 Moos. 18:1 s.

6. mutta hän, joka ei polveutunut heistä, otti kymmenykset Abrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

Room. 4:13.

7. Mutta kieltämätöntähän on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.

8. Ja täällä tosin kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.

9. Ja Abrahamin kautta, niin sanoakseni, on Levikin, joka ottaa kymmenyksiä, saanut maksaa kymmenyksiä;

10. sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

11. Jos siis täydellisyys olisi ollut saavutettavissa leviläisen pappeuden kautta, sillä sen alla laki kansalle säädettiin, miksi sitten oli tarpeen, että toisellainen pappi nousi Melkisedekin tavoin, eikä tullut nimitetyksi Aaronin tavoin?

Gal. 2:21.

12. Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä lainkin muutos.

13. Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut;

14. onhan tunnettua, että Herramme on noussut Juudasta, jolle sukukunnalle Mooses ei puhunut papeista mitään.

4 Moos 24:17.

Jes. 11:1. Matt. 1:1 s. Room. 1:3. Ilm. 5:5.

15. Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun toisellinen, Melkisedekin kaltainen pappi nousee,

16. joka ei ole siksi tullut lihallista polveutumista vaativan lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voiman mukaan.

17. Sillä näin todistetaan: „Sinä olet pappi ijankaikkisesti, Melkisedekin tavoin.“

Ps. 110:4. Hebr. 5:6.

18. Täten kyllä entinen säännös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön.

Room. 8:2. Gal. 4:9.

19. — laki ei näet tehnyt mitään käy-

delliseksi—mutta sijaan pannaan parempi toivo, jonka kautta lähestymme Jumalaa.

Joh. 1:17.

Ap. 1:13-36 s. Room. 3:20 s. Ef. 2:18. 3:11 s. 20. Ja mikäli tämä ei tapahtunut ilman valantekoa — nuo näet ovat ilman valaa tulleet papeiksi,

21. mutta tämä valalla, sen asettamana, joka sanoi hänelle: „Herra on vannonut eikä sitä kadu: „Sinä olet pappi ijankaikkisesti“ —

22. sikäli on myös se liitto parempi, jonka takaaajaksi Jesus on tullut.

Hebr. 8:6. 12:24.

23. Ja noita toisia pappeja on täytynyt olla useampia, koska kuolema ei ole sallinut heistä kenenkään pysyä; 24. mutta tällä on katoamaton pappus sentähden, että hän pysyy ijankaikkisesti.

Hebr. 9:24.

25. jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalaa lähestyvät, koska pa hän aina elää rukoillakseen heidän edestään.

Room. 8:34. 1 Joh. 2:1 s.

26. Ja sellainen ylimmäinen pappi meille sopikin, pyhä, viaton, tahrauton, syntisistä eroitettu ja taivaalta korkeammaksi tullut.

Hebr. 4:14 s.

27. jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhraussaan itsensä.

3 Moos. 9:7. 16:3,6,11. Hebr. 5:2. 9:7,11 s.

28. Laki näet asettaa ylimmäiseksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhempi kuin laki, asettaa Pojan, ijankaikkisesti täydelliseksi tehdyn.

Hebr. 2:10. 5:1 s,9.

8 Luku.

Kristus toimittaa ylimmäisenä pappina palvelusta Jumalan rakentamassa majassa, ja on uuden liiton välittäjä.

Mutta pääkohtana siinä, mitä puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majasteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa,

Ps. 110:1.

Ef. 1:20. Kol. 3:1. Hebr. 1:3. 4:14. 12:2.

2. tehdäkseen palvelusta pyhäkössä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

Hebr. 9:8,11,24. 10:21.

3. Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista.

Ef. 5:1. Hebr. 5:1.

4. Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo on olemassa niitä, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja,

5. ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten jäljennös ja varjokuva, niinkuin ilmaistiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. „Katso“, sanotaan hänelle, „että teet kaikki sen kuvan mukaan, joka näytettiin sinulle vuorella“.

2 Moos. 25:40. Kol. 2:17. Hebr. 10:1.

6. Mutta nyt hän on saanut niin paljon jalomman viran, niinkuin on paremman liiton välittäjäkin, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.

2 Kor. 3:6 s. Hebr. 7:22. 12:24.

7. Sillä jos tuo ensimmäinen olisi ollut moitteeton, ei toiselle olisi etsitty sijaa.

8. Sillä moittien heitä hän sanoo: „Katso, tule päiviviä, sanoo Herra, joloin minä Israelin huonekunnan kanssa ja Juudan huonekunnan kanssa teen uuden liiton, Jer. 31:31 s.

9. en sellaista liittoa, jonka tein heidän isiensä kanssa sinä päivänä, kun tartuin heidän käteensä viedäkseen heidät pois Egyptiin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin minäkään en heistä huolinut, sanoo Herra.

10. Sillä se liitto, jonka noiden päivien kuluttua olen tekevä Israelin huonekunnan kanssa, on tämä, sanoo Herra: olen paneva lakini heidän mieleensä, ja heidän sydämeensä olen ne kirjoittava, ja olen oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. Jer. 24:7. Sak. 8:8. Hebr. 10:16 s.

11. Ja silloin ei kenenkään tarvitse opettaa kansalaistaan eikä kenenkään veljeään, sanoen: „Tunne Herra“; sillä kaikki tuntevat minut, heidän pienimmästään aina suurimpaansaakka. Jer. 54:13. Joh. 6:45. 1 Joh. 2:27.

12. Sillä minä olen antava anteeksi heidän vääryytensä enkä ole heidän syntyitään ja vääryyttensä enää muistava.

Room. 10:4.

13. Sanoessaan „uuden“ hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se mikä vanhenee ja on aikansa elänyt, on häviötönsä lähellä.

9 Luku.

Ensimmäisen liiton pyhäkkö oli vaillinaisen ja alnoastaan esikuvana. Kristus on mennyt oikeaan pyhäkköön, taivaaseen, ja uhraamalla oman itsensä aikaansaanut ijankaikkisen lunastuksen.

Ollihan tosin ensimmäiselläkin liitolla sääntöjä jumalanpalvelusta varten ja maallinen pyhäkkönsä.

2 Moos. 25:1. 36:1.

2. Sillä maja oli valmistettu, etumainen, jossa oli sekä kynttilälajaka

että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on „pyhä“. 2 Moos. 25:23, 31 s. 3 Moos. 24:2.

3. Mutta toisen esiripun takana oli se maha, jonka nimi on „kaikkein pyhin“; 2 Moos. 26:33 s.

4. siinä oli kultainen suitsutus-alttari ja liiton arkki, yltymäri kullalla silattu, jossa kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin kukoistanut sauva ja liiton taulut; 2 Moos. 16:33, 25:10, 16. 30:1.

4 Moos. 17:8 s. 1 Kun. 8:9.

5. ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta; — mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.

6. Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papiit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan, 4 Moos. 18:3 s.

7. mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, — ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan rikkomusten edestä.

2 Moos. 30:10. 3 Moos. 16:1, 3. Hebr. 5:3.

8. Täten Pyhä Henki osoittaa, että tie pyhäkköön vielä on ilmaisevampi, niinkauan kun etumainen maha vielä on olemassa. Jes. 35:8. Joh. 14:6. Hebr. 10:19 s.

9. Tämä on nykyiseen aikaan kohdistuva vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät voi tehdä hänen omaantuntoonsa nähden täydelliseksi sitä, joka näin jumalanpalvelusta toimittaa,

10. vaan jotka, samoin kuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesot, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, uuden järjestyksen aikaan asti aseteltuja.

2 Moos. 29:4. 3 Moos. 11:1 s. 4 Moos. 19:7.

11. Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, meni hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsin tehty, se on, joka ei ole tätä luomakuntaa, Hebr. 3:1. 4:14. 8:1.

12. ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan pyhäkköön ja sai aikaan ijankaikkisen lunastuksen.

Ap. t. 20:28. Hebr. 10:10 s. 1 Piet. 1:18 s.

13. Sillä jos kauristen ja härkain veri ja hiehon tuhka, saastaisten päälle vihmottuna, pyhittäi lihanpuhtauteen, 4 Moos. 19:2.

14. kuinka paljoa enemmän Kristuksen veri, joka ijankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä viattomana Jumalalle, on puhdistava meidän omantuntomme kuolleista teoista palvelemaan elävää Jumalaa!

Luuk. 1:74. Room. 6:13. Gal. 1:4. 2:20.

1 Tess. 1:9. Tit. 2:14. 1 Joh. 1:7. Ilm. 1:5.

15. Ja sentähden hän on uuden liiton välittäjä, jotta sen perustuksella, että hänen kuolemansa on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen liiton aikuisista rikkomuksista, ne jotka ovat kutsutut, saivat luvattun ijankaikkisen perinnön. Room. 3:25.

1 Tim. 2:5. Hebr. 12:24. 1 Piet. 3:18.

16. Sillä missä on olemassa testamentti, siinä on sen tekijän kuolema tuleva lisäksi;

17. sillä vasta kuoleman jälkeen testamentti on pitävä, koska se ei milloinkaan ole voimassa tekijänsä eläessä. Gal. 3:15.

18. Sentähden ei myöskään ensimmäistä liittoa verettä vihitä.

19. Sillä kun Mooses oli kaikelle kansalle julkiolenut kaikki käskyt, niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja purppuravillaa ja isoppia ja vihmoi sekä itse kirjan että kaiken kansan, 2 Moos. 24:3 s. 3 Moos. 14:4.

20. sanoen: „Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on säättänyt teitä varten.“

21. Ja samoin hän verellä vihmoi majankin ja kaikki palvelukseen kuuluvat kalut.

2 Moos. 29:21 36. 3 Moos. 8:15, 19.

22. Niin miltei kaikki puhdistetaan lain mukaan verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksi-antamista. 3 Moos. 17:11. Ef. 1:7.

23. On siis välttämätöntä, että taivaallisten jäljennökset tällä tavoin puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse ovat puhdistettavat paremilla uhreilla kuin nämä.

24. Sillä Kristus ei mennyt käsin tehtyyn pyhäkköön, joka vain on oikean kuva, vaan itse taivaasen, nyt esiintyäkseen Jumalan kasvojen edessä meidän hyväksemme;

Room. 8:34. 1 Joh. 2:1.

25. eikä myöskään uhrataksaan itseään monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee pyhäkköön, vierasta verta mukanaan, 2 Moos. 30:10. Hebr. 7:27.

26. sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti; vaan nythän on yhden ainoan kerran maailman-aikeiden lopulla ilmestynyt poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. Gal. 4:4.

27. Ja samoin kuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran pitää kuoleman, mutta senjälkeen tulee tuomio, 1 Moos. 8:19.

28. samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien syntiä, on toistamiseen ilman syntiä il-

mestystä niille, jotka häntä odottavat pelastukseksensa. Jes. 53:12. Matt. 26:28.

Room. 5:6s. Fil. 3:20. 1 Piet. 2:24. 3:18.

10 Luku.

Kristuksen uhrin täydellisyys. Meidän tulee pelottomasti käydä näin avattua tietä Jumalan tykö ja kehoittaa toisiamme rakuteen.

Sillä laki on vain tulevan hyvän varjo, eikä itse kappalten perikuva, sentähden se ei koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaan kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi;

1 Kol. 2:17. Hebr. 7:19. 8:5. 9:9.

2. sillä eiköhän muutoin olisi lakattu niitä uhramasta, koskapa näillä, jotka Jumalanpalvelustaan toimittivat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tietoisuutta synneistä?

3. Mutta ne ovat jokavuotisena muistutuksena synneistä. 3 Moos. 16:21.

4. Sillä mahdollonta on, että härkään ja kauristen veri voi ottaa pois syntettä. 3 Moos. 16:14.

5. Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoo: „Uhria ja antia et tahtonut, mutta ruumiin sinä valmistit minulle; Ps. 40:7s. 50:9. 51:18.

Jes. 1:11. Jer. 6:20. Am. 5:21.

6. polttouhreihiin ja syntiuhreihiin et mielistynyt.

7. Silloin minä sanoin: „Katso, minä tulen — kirjassa on minusta kirjoitettu — tekemään sinun tahtosi, Jumala!“

8. Kun hän ensin sanoo: „Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja et tahtonut etkä niihin mielistynyt“, vaikka niitä lain mukaan uhrataankin,

9. sanoo hän sitten: „Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi.“ Hän poistaa ensimmäisen, asettaakseen toisen.

10. Ja juuri tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan. Hebr. 9:12,28.

11. Ja papit seisovat päivän toisensa perästä palvelustaan toimittamassa ja usein uhramassa samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi syntettä poistaa; 2 Moos. 29:38.

12. mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle, Hebr. 1:3. 8:1.

13. ja odottaa nyt vain, että hänen vihollisensa pannaan hänen jalkainsa astinlaudaksi. Hebr. 1:13.

14. Sillä yhdellä uhrilla hän on ainiiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään. Hebr. 9:20.

15. Todistaahan sen meille Pyhä Henkikin; sillä sanottuaan:

16. „Tämä on se liitto, jonka niiden päivien kuluttua olen tekevä heidän kanssaan,“ sanoo Herra: „Olen antava lakini heidän sydämiensä ja heidän mieleensä olen ne kirjoitettava; Jer. 31:33s. Room. 11:27. Hebr. 8:10.

17. enkä minä ole heidän syntejään ja vääryyttään enää muistava.“

18. Mutta missä synnit ovat anteeksi annettut, siinä ei ole enää uhria niiden edestä.

19. Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jesuksen veren kautta on pyhäkköön päästö, Matt. 27:51. Joh. 10:9.

Room. 5:2. Ef. 2:13,18. 3:12. Hebr. 9:7s.

20. jonka hän on vihkinnyt meille uudeksi ja eläväksi esiripun kautta, se on hänen lihansa kautta, kulkevaksi tieksi,

21. ja koska meillä on suuri pappi, Jumalan huoneen haltija, Hebr. 4:14.

22. niin käykäämme esiin totisin sydämin täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmittuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta,

Hes. 36:26. Ef. 5:26. Jaak. 1:6.

23. ja pestynä ruumiin puolesta puhtaalla vedellä, pysykäämme järkkähtämättä toivomme tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen; 1 Kor. 1:9. 1 Tess. 5:24.

24. ja valvokaamme toinen toistamme kehoittaaksemme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin,

25. ja älkäämme jättäkö omaa seurakuntaamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan neuvoakaamme toisiamme, sitä enemmän, kun näette tuon päivän lähestyvän.

Room. 13:11. 1 Kor. 10:11. Kol. 3:16.

26. Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme tuntemaan totuuden, niin ei ole enää olemassa uhria syntiemme edestä, 4 Moos. 15:30. Hebr. 6:4s. 2 Piet. 2:20. 1 Joh. 5:16.

27. vaan hirmuinen tuomion odotus ja kiiivas tuli, joka on syövä vastustajat. Sef. 1:18. 3:8.

28. Joka rikkoo Mooseksen lain, hänen on armotta kuoltava kahden tai kolmen henkilön todistuksen nojalla; 4 Moos. 35:30. 5 Moos. 17:3. 19:15.

29. kuinka paljoa kovemman rangaistuksen luuletakaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jonka kautta hän on pyhitetty, ja joka armon Henkeä pilkkaa.

1 Kor. 11:25. Hebr. 2:3. 12:25.

30. Sillä tunnemmehan hänet, joka on sanonut: „Minun on kosto, minä

olen maksava;“ ja vielä: „Herra on tuomitseva kansansa.“

5 Moos. 32:35 s. Room. 12:19.

31. Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.

32. Mutta muistakaat entisiä päiviä, jolloin te, valon saatuaanne, kestitte monien kärsimysten taistelun,

fil. 1:29 s.

33. kun toiselta puolen häväistyskin ja ahdistuksen olitte maailman pilkaksi asetetut, toiselta puolen taas jouduitte osallisiksi niiden kärsimyksiin, joiden kävi samalla tavalla.

1 Kor. 4:9.

34. Sillä vankien kanssa te olette kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne omaisuutenne ryöstön, tietäen, että teillä on parempi tavara, joka aina pysyy.

Matt. 5:12. 6:19 s. 19:21. Ap.t. 5:41. Jaak. 1:2.

35. Alkääät siis heittäkö pois uskaltustanne, jonka palkka on suuri.

Matt. 10:32.

36. Sillä te tarvitsette kärsivällisyyttä, tehdäkseen Jumalan tahdon ja saadaksenne sen, mikä on luvattu.

Luuk. 21:19. Hebr. 6:12. Jaak. 5:8.

37. Sillä vielä vähän aikaa, niin „tulee hän, joka on tuleva, eikä viivyttele.“

Hab. 2:3 s.

38. mutta „vanhurskas on uskosta elävä,“ ja „joka vetäytyy pois, ei minun sieluni miellytä häneen.“

Room. 1:17. Gal. 3:11.

39. Mutta me emme ole niitä, jotka vetäytyvät pois, itsellensä kadotukseksi, vaan niitä, jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

II Luku.

Uskon voima ja esimerkit.

Mutta usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, vakaaus asioista, jotka eivät näy.

Room. 8:38. 1 Kor. 2:9. 2 Kor. 5:7.

2. Sillä siittä vanhat ovat saaneet hyvän todistuksen.

3. Uskon kautta tajuamme, että maailmat ovat rakennetut Jumalan sanalla, niin että se mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

1 Moos. 1:1 s. Ps. 33:6. 148:5. 2 Piet. 3:5.

4. Uskon kautta Abel uhraisi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta sai hän todistuksen, että hän oli vanhurskas; kun Jumala antoi todistuksen hänen lahjoistaan; ja sen kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu. 1 Moos. 4:4 s. Matt. 23:35.

5. Uskon kautta otettiin Henok pois, jottei hänen tarvitsisi nähdä kuolemaa, „eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois.“

Sillä ennen pois-ottamistaan hän oli saanut todistuksen, että oli otollinen Jumalalle.

1 Moos. 5:21 s.

6. Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä Jumalan tykö pyrkivän täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.

7. Uskon kautta rakensi Noak, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelvossa arkin huonekuntansa pelastukseksi; ja sen kautta tuomitsi hän maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka tulee uskosta.

1 Moos. 6:8 s. Room. 3:22.

8. Uskon kautta oli Abraham kuullainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään maahan, jonka oli saava perinnöksiksi, ja hän läksi tietämättä minne oli tuleva.

1 Moos. 12:1, 4.

9. Uskon kautta eläi hän muukalaisena lupauksen maassa niinkuin vierassa maassa, asuen teltoissa Isaakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiksi kuin hänkin; 10. sillä hän odotti sitä kaupunkia, jossa on perustukset ja jonka rakentaja ja kuojaja Jumala on.

Hebr. 12:22. 13:14. Ilm. 21:2.

11. Uskon kautta sai Saarnin voimaa siiltääkseen ja synnytti yli-ikäisenäkin, koska piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen.

1 Moos. 17:19. 21:2. Room. 4:19.

12. Sentähden syntyiikin yhdestä miehestä, vieläpä kuolettuneestakin, niin monta kuin on tähtiä taivaalla ja niinkuin on meren rannalla hiekkaa, epäluukuinen.

1 Moos. 15:5.

13. Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä riemulla tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.

1 Moos. 23:4. 1 Aik. 23:15. Ps. 39:13. 119:19.

14. Sillä jotka noin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.

15. Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niitä olisihiän heillä ollut tilaisuus palata takaisin;

16. mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, ei häpeä antamasta kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin. 2 Moos. 3:6. Hebr. 2:11.

17. Uskon kautta uhraisi Abraham, koetukselle pantuna, Isaakin, uhraisi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut,

1 Moos. 22:1 s. Jaak. 2:21 s.

18. hän, jolle oli sanottu: „Isaakista saat nimelläsi nimitettävän siemen.“
1 Moos. 21:12. Room. 9:7.

19. sillä hän ajatteli, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja hän saikin hänet ikäänkuin kuolleista takaisin.

20. Uskon kautta antoi Isaak Jaakobille ja Esaulle siunauksen, joka koski tuleviakin asioita. 1 Moos. 27:27, 39.

21. Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kummankin Josefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten. 1 Moos. 47:31. 48:5, 15 s. 20

22. Uskon kautta puhui Josefoppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja määräsi miten oli meneteltävä hänen luittensa kanssa. 1 Moos. 60:24 s.

23. Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeenkätköksessä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että poika oli kaunis; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä.
2 Moos. 2:2. Ap. t. 7:20 s.

24. Uskon kautta kieltäytyi Mooses, suureksi tultuaan, käymästä Faraon tyttären pojasta. 2 Moos. 2:10 s.

25. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kanssa kuin saadaksen synnistä lyhytaikaista nautintoa. Ps. 84:11.

26. katsoen Kristuksen häväistyksen suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi niistä katseensa palkintoa kohti.
Ps. 69:10. Hebr. 13:13.

27. Uskon kautta jätti hän Egyptin pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä kun hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.
2 Moos. 2:15. 12:41. Joh. 20:29.

28. Uskon kautta toimitti hän pääsiäisen ja verisivelyn, jollei esikoisten surmaaaja koskisi heihin.
2 Moos. 12:16 s.

29. Uskon kautta kulkiivat he poikki Punaisen meren niinkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään Egyptiläiset hukkuivat. 2 Moos. 14:21 s.

30. Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkun niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää. Jos. 6:20.

31. Uskon kautta pelastui portto Rahab perikatoon joutumasta yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli rauha mielessään ottanut vakoojat suojaansa. Jos. 2:1 s. 6:23. Jaak. 2:25.

32. Ja mitä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Barakista, Simsonista, Jef-tasta, Davidista ja Samuelista ja profetoista, Tuom. 14:5 s.
1 Sam. 17:34. 2 Sam. 7:12 s. 8:1. 10:19. Dan. 6:22 s.

33. jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalojeurain kidat,

34. sammuttivat tulen voiman, pääsivät miekan teriä pakoon, voimistuivat heikkoudessaan, saivat voimaa sodassa, ajoivat pakosalle muukalaisien sotajoukot. Tuom. 7:21. 15:15. 16:28.
1 Sam. 18:11. Jes. 37:15, 36 s. 38:1. Dan. 3:27.

35. On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, jotta saisivat paremman ylösnousemuksen;
1 Kun. 17:17 s. 2 Kun. 4:36.

36. toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta; Jer. 20:2.

37. niitä on kivitetty, rääkätty, rikki sahattu, miekalla surmattu; toiset ovat kulkeneet lampaanahaisina ja vuohennahoissa, puutteellaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä,
1 Kun. 21:13. 2 Kun. 1:8. 2 Aik. 24:21.

38. joita pitämään maailma ei ollut tarpeeksi hyvä; he ovat saaneet harhailia erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa. 1 Kun. 18:4. 19:9.

39. Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat saaneet hyvän todistuksen, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä mitä oli luvattu,

40. koska Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, jotteivät he ilman meitä pääsisi täydellisyteen.

12 Luku.

Kehoitetaan nupumatta kilvoittelemaan, silmät luotuina uskon alkuunpanijaa ja täydelliseksi tekijään, Jesukseen, sekä tyytymään Herran kasvattavaan kuritukseen.

Sen tähden, kun meillä on niin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synty, joka meidän niin lujaan kieloo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa, 1 Kor. 9:24. Fil. 3:13 s. 1 Piet. 2:1.

2. silmät luotuina uskon alkuunpanijaa ja täydelliseksi tekijään, Jesukseen, joka odotettavanaan olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja nyt istuu Jumalan valtaistuimen oikealla puolella.
Luuk. 24:26, 46 Ap. t. 3:15. 5:30 s. Hebr. 1:3. 2:10

3 Ajatelkaat häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseään kohtaan, etlette väsyisi ja mielenne masentuisi. Luuk. 2:94.

4. Ette vielä ole verille asti tehneet

vastarintaa, taistellesanne syntiä vastaan.

5. ja olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: „Lapseni, älä pidä Herran kuritusta halpana, äläkä masennu, kun hän sinua nuhtelee;

Job 5:17. San. 3:11 s. Ilm. 3:19. 6. sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka ottaa omaksensa.“

7. Kuritukseksenne te kärsitte; Jumala kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä kuka on se lapsi, jota isänsä ei kurita?

8. Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki muut ovat osallisiksi tulleet, niin silloinhan olette epärii ettekä oikeita lapsia.

9. Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme kurittajina, ja heitä me kasvaimme; emmekö paljoo enemminkin olisi henkien Isälle alamaisia elääksemme? 4 Moos. 16:22. Jes. 57:16.

10. Sillä ne kurittivat meitä vain muutamia päiviä varten, oman ymmärryksensä mukaan, mutta tämä kurittaa meitä tosi parhaaksemme, jotta pääsisimme osallisiksi hänen pyhyydestään.

11. Mikään kuritus ei tosin sitä saataessa tunnu olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeenpäin se kasvattamillensa antaa vanhurskauden rauhanhedelmän.

12. Sentähden ojentakaat vaipuneet kätenne ja rauenneet polvenne,

Jes. 35:3.

13. ja tehkää polut suoriksi kulkeksenne, jottei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan enemminkin parantuisi.

San. 4:26.

14. Harrastakaat rauhaa kaikkien kanssa ja pyhitystä, jota paitsi ei kukaan ole näkevä Herraa,

Ps. 34:15. Matt. 5:8 s. Room. 12:2 Tim. 2:22.

15. ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse nousemaan ja tekemään häiriötä, ja monta sen kautta saastutetaan; 5 Moos. 29:18. 2 Kor. 6:1. Hebr. 3:12.

16. ettei kukaan ole huorintekijä tai epäpyhä niinkuin Esau, joka yhdestä ainoasta ateriasta möi esikoisuutensa. 1 Moos. 26:33. Ef. 5:3. Kol. 3:5. 17. Sillä te tiedätte, että hänet sittemmin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin, sillä hän ei saanut itessään sijaa mielenmuutokselle, vaikka hän kyynelin sitä etsi.

1 Moos. 27:34.

18. Sillä te ette ole käyneet sen vuo-

reen tykö ja joka tuleessa palaa, ettekä synkeyden ja pimeyden ja myrskyn,

2 Moos. 19:12. 5 Moos. 6:22.

19. ja pasunan kaiju ja äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi; 2 Moos. 20:18. 5 Moos. 18:16.

20. sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: „Sattuipa vuoreen vaikka eläinkin, se kivitetäköön“;

2 Moos. 19:13.

21. ja niin oli hirmuinen se näky, että Mooses sanoi: „Olen peljästy-

nyt ja vapisen“;

22. vaan te olette käyneet Sionin vuo-

reen tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmentuhantisten enkelien tykö. Jes. 2:3. Dan. 7:10. Gal. 4:26. Ilm. 3:12. 21:2. 10.

23. taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlaoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydelliseksi tulleiden vanhurskasten henkien tykö,

1 Moos. 18:25. Luuk. 10:20.

24. ja uuden liiton välittäjän, Jesuksen tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu paremmin kuin Abelin veri. 1 Moos. 4:10. 2 Moos. 24:8. 1 Tim. 2:5. Hebr. 8:6. 9:15. 10:22. 11:4. 1 Piet. 1:2.

25. Katsokaat etette hylkää häntä, joka puhuu; sillä jos ne eivät voineet päästä pakoon, jotka hylkäsivät hänet, joka puhui maan päällä, niin paljoo vähemmän me, jos hylkäämme hänet, joka taivaista puhuu.

Hebr. 2:3.

26. Silloin hänen äänensä järjestyi maata, mutta nyt hän on luvannut, sanoen: „Vielä kerran minä järkytän maan, jopa taivaankin“.

Hagg. 2:6 s.

27. Mutta tuo „vielä kerran“ osoittaa, että ne, jotka järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, jotta ne, jotka eivät järky, pysyisivät.

Ps. 102:27. Matt. 24:35. 2 Piet. 3:10.

28. Siispä, koska saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitollisia ja siten palvelkaanimme Jumalaa, hänelle mielihyväksi. pyhällä kunnioituksella ja pelvolla; Fil. 2:12.

29. sillä meidän Jumalamme on kulluttava tuli. 5 Moos. 4:24. 9:3. Jes. 80:27.

13 Luku.

Kehoitus rakkauteen ja puhtauteen, sekä kärsimään Kristuksen hävitätystä.

Pysykää veljellisessä rakkaudessa.

1 Job. 13:34.

Room. 12:10. 1 Piet. 1:22. 3:2. 4:8. 2 Piet. 1:7.

2. Alkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sen kautta muutamat ovat tietämättään saaneet enkleitä vieraikseen. 1 Moos. 18:18. Room. 12:13. 1 Piet. 4:9.

3. Muistakaat vangittuja, niinkuin olisitte itse heidän kanssaan vangittuna; muistakaat niitä, joita vaivataan, sillä olettehan tekni tässä maailmassa. Matt. 25:36. Room. 12:15. Kol. 4:15.

4. Avioliitto pidettäköön kunniansa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamatonna, sillä haureelliset ja aviorikkojat Jumala tuomitsee.

1 Kor. 6:9 s.

5. Alkäätkä olko elämässänne aineita; tyytykäätkä siihen, mitä teillä on; sillä Hän on itse sanonut: „En sinua hylkää enkä suinkaan sinua jätä“;

5 Moos. 31:6, 8.

Jos. 1:5. Matt. 6:25, 34. Fil. 4:11. 1 Tim. 6:6.

6. Niin että turvallisimmiin mielin sanomme: „Herra on minun auttajani, en pelkää; mitä voi minulle ihminen tehdä?“

Ps. 56:5, 12. 118:6.

7. Muistakaat johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaat kuinka he ovat vaelluksensa päättäneet, ja seurakaat heidän uskoansa.

1 Kor. 4:16.

8. Jesus Kristus on sama eilen ja tänään ja ijankaikkisesti. Ilm. 1:17.

9. Alkäätkä antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä on hyvä, että sydän saa vahvistusta armosta eikä mistään määrärauuista, joista ne, jotka niihin ovat antautuneet, eivät ole mitään hyötynneet.

Jer. 29:8. Matt. 24:4. Joh. 6:28. Room. 14:17.

16:17. 2 Kor. 1:21. Ef. 4:14. 5:6. Kol. 2:16.

10. Meillä on uhrialtari, josta majassa palvelevilla ei ole valta syödä.

11. Sillä niiden eläinten ruumiit joiden veren ylimmäinen pappi syntien sovitukseksi kantaa pyhäkköön, poltetaan leirin ulkopuolella.

2 Moos. 29:14. 3 Moos. 4:12, 21. 16:27.

12. Sentähden Jesuskin, pyhittääkseen omalla verellään kansan, kärsi portin ulkopuolella. Joh. 19:17.

13. Niin menkäämme siis hänen tykönsä „ulkopuolelle leirin“, hänen häivistystään kantaen,

14. sillä ei meillä ole täällä pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme tulevaa. Fil. 3:20. Hebr. 11:10, 13, 16. 1 Piet. 2:11.

15. Uhratkaamme siis hänen kauttaan Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on, niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat hänen nimeään.

3 Moos. 7:12. Ps. 50:23. 51:19.

Hos. 14:3. Ef. 5:20. 1 Piet. 2:5.

16. Mutta älkäätkä unhottako hyvän tekemistä ja jakelemista, sillä sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.

Room. 12:13. 2 Kor. 9:12. Fil. 4:18.

17. Olkaat kuuliaisia johtajillenne ja seurakaat heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne niinkuin semmoiset, joiden on tehtävä tili; jotta he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokailen, sillä siitä ei ole teille hyötyä. Hes. 3:18. 33:2. Fil. 2:29. 1 Tess. 5:12. 1 Tim. 5:17.

18. Rukoilkaat meidän edestämme; sillä se on uskalluksemme, että meillä on hyvä omatunto, ja tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.

Ap. 1:24:16. 2 Kor. 1:12. Ef. 6:18.

19. Hartaimmin kehoitan teitä näin tekemään, jotta minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.

20. Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista palauttanut hänet, joka ijankaikkisen luiton veren voimasta on se suuri lammasten paimen, Herramme Jesusken, Jes. 40:11. 63:11. Jer. 32:40. Hes. 34:23. Sak. 9:11. Joh. 10:11. 1 Piet. 2:25:5:4.

21. Hän saattakoon teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään työhön, tekemään hänen tahtoansa, ja tehköön teissä mitä on hänelle otollista, Jesusken Kristusken kautta, jolle olkoon kunnia ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Amen. 2 Kor. 3:5. Fil. 2:13.

22. Minä pyydän teitä, veljet: ottaakaat hyväksi nämä kehoituksen sanat; sillä lyhyesti olen kirjoittanut teille.

23. Tietäkäätkä, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.

24. Sanokaat terveiset kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Terveisiä sanovat teille veljet Italiasta.

25. Armo olkoon teidän kaikkien kanssanne! Amen.

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE.

I Luku.

Apostoli ylistää Jumalaa siitä, että hän on uudesti synnyttänyt taivaalliseen pelastukseen. Kehoituksia toivoon, kuuliaisuuteen, pybyyteen ja vilpittömään rakkauteen.

Pietari, Jesusken Kristusken apostoli, valituille muukalaisille, jot-

ka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, Ap. 1:29. Jaak. 1:1.

2. Isän Jumalan edeltäpäin tietämisen mukaan, Hengen pyhityksen kautta, Jesusken Kristusken kuuliaisuuteen ja veren vihmottamiseen:

armo ja rauha lisääntyköön teille!

2 Moos. 24:8.

Room. 1:5. 8:29. Hebr. 12:24. 2 Piet. 1:2.

3. Ylistetty olkoon meidän Herramme Jesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudesti synnyttänyt meidät elävään toivoon Jesuksen Kristuksen kulleista nousemisen kautta,

Joh. 8:3. Ef. 1:3. Jaak. 1:18.

4. turmeltumattomaan ja saastuttamattomaan ja kotoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytetty näitä varten, Kol. 1:5. 2 Tim. 1:12.

5. jotka Jumalan voimasta uskon kautta säilytte pelastukseen, joka on valmis ilmaistavaksi viimeisinä aikoina. Job. 10:28. Kol. 3:4.

6. Ja silloin te riemuistette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa, Matt. 5:12. 2 Kor. 4:17. 1 Piet. 5:10. Jaak. 1:2.

7. jotta teidän uskonne koetus havaittaisiin paljoakallisarvoisemmaksi kuin katoava, tulesa koetettava kulta, teille kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jesuksen Kristuksen ilmestyessä. San. 17:3. Jes. 48:10.

Mal. 3:3. 1 Kor. 3:13. 1 Piet. 4:12.

8. Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja te saatte riemuita sanomattomalla ja kirkkastuneella ilolla, Joh. 20:29. 2 Kor. 5:7. Hebr. 11:27.

9. saavuttaessanne uskon päämäärän, sielujenne pelastuksen.

10. Sitä pelastusta ovat tarkoin etsineet ja tutkineet ne profetat, jotka ovat ennustaneet teille aiotua armoa, 1 Moos. 49:10. Sak. 6:12. Matt. 13:17.

11. ovat tutkineet mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi edeltäpäin ilmaistessaan Kristusta kohtaavia kärsimyksiä ja niiden jälkeen tulevaa kunniaa. Ps. 22:7. Jes. 53:3.

Luuk. 24:26. Hebr. 12:2. 2 Piet. 1:21.

12. Heille ilmaistiin, etteivät he palvelleet itseään, vaan teitä sillä, joka nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet, ja johon enkelitkin haluavat katsahtaa. Dan. 12:4,9,13.

Ap. 1:24. Ef. 3:8. Hebr. 11:13,39.

13. Vyöttäkää sentähden mielenne kuopeet ja olkaat raittiit; ja pankaat täysi toivonne siihen armoon, joka tulee osaksenne Jesuksen Kristuksen ilmestyessä. Luuk. 12:35. 21:34.

Room. 13:13. Ef. 6:14. 1 Tess. 5:6.

14. Koska olette kuullaisia lapsia,

älkää mukautuko himojenne mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana elitte, Ap. 1:17-30. Room. 12:2.

15. vaan pyhän kutsujanne mukaan olkaat tekin kaikessa vaelluksessanne pyhät, Matt. 5:48. Luuk. 1:74. 2 Kor. 7:1.

16. sillä on kirjoitettu: „Olkaat pyhät, sillä minä olen pyhä.“

3 Moos. 11:44. 19:2. 20:7.

17. Ja jos Isänänne huudatte avukseen häntä, joka muutoon katso-matta tuomisee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaat pelossa tämä muukalaisuutenne aika,

Room. 2:11. Fil. 2:12.

18. tietäen, etteitte ole millään katoavaisella, ei hopealla eikä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, 1 Piet. 4:3

19. vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, Joh. 1:29. Ap. 1:20-28. 1 Kor. 5:7. 6:20. 7:23. Hebr. 9:12. s. Ilm. 5:9.

20. joka tosin jo ennen maailman perustamista oli edeltä-määrätty, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten,

Room. 16:25. Gal. 4:4. Ef. 1:9. s. Hebr. 1:2.

21. jotta hänen kauttaan uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja anoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan. Ap. 2:24. Room. 6:4. Fil. 2:9.

22. Puhdistakaat sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja olkaat keskenänne palavassa rakkaudessa puhtaasta sydämmestä, Room. 12:10. Ef. 4:3.

1 Tim. 1:5. Hebr. 18:1. 1 Piet. 2:17. 1 Joh. 5:1.

23. niinkuin ne, jotka uudesti syntyneet ovat, ei katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan sanan kautta, joka ijankaikkisesti pysyy. Luuk. 8:11. s.

Joh. 1:13. 3:3. 1 Joh. 8:9. Jaak. 1:18.

24. Sillä „kaikki liha on niinkuin ruoho, ja kaikki sen ihanuus niinkuin ruohon kukkanen; ruoho kuivettuu ja kukkanen putoaa pois, Ps. 102:12. s. 103:15. s. Jes. 40:6. s. Jaak. 1:10. s.

25. mutta Herran sana pysyy ijankaikkisesti.“ Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

Matt. 5:18. 24:35.

2 Luku.

Kehoitus panemaan pois kaikki pahuus ja kasvamaan Herran sanasta, rakentumaan hengelliseksi huoneeksi, jossa Kristus on kulkakivi, sekä olemaan alamaisia inhimilliselle järjestyksellälle.

Pankaat siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokuullaisuus ja kateus ja kaikki panettelu, Ef. 4:22,25. Kol. 3:8. s. Hebr. 12:1. Jaak. 1:21.

2. ja halatkaat niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämälöniä maitoa, jotta siitä kasvaisille pelastukseen.

3. jos muutoin olette maistaneet, että Herra on hyvä. Ps. 34:9.

4. Ja menkää hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka on valittu, kallis Jumalan edessä,

Ps. 118:22. Matt. 21:42. Ef. 2:20s.

5. ja rakentukaat itsekin elävinä kiviinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi uhraamaan hengellisiä uhreja jotka Jesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.

Jes. 61:6. Mal. 1:11. Room. 12:1.

1 Kor. 3:16. Hebr. 3:6. 13:15 s. Ilm. 1:6.

6. Sentähden sanolaankin Raamatussa „Katso minä panen Sionin valitun, kalliin kulmakiven, ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva.”

Jes. 28:16. Room. 9:33

7 Teille siis, jotka uskotte, se on kallis kivi, mutta niille, jotka eivät usko, on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi ja kompastuskiveksi ja loukkauskal-lioksi.

Matt. 21:42.

8. Koska he eivät tottele sanaa, kompastuvat he; ja niin pitää heille käydäkin.

Jes. 8:14. Luuk. 2:34.

9. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omaisuus-kansa julistaaksenne sen täydellisyyksiä, joka on pimeydestä kutsunut leidät ihmelliseen valoon-sa;

2 Moos. 19:5s. 5 Moos. 7:6. Jes. 62:12

2 Kor. 4:6. Ef. 1:14. Kol. 1:13. Ilm. 5:10.

10. te, jotka ennen „ette olleet mikään kansa,” mutta nyt olette „Jumalan kansa,” jotka ennen „ette olleet armahdetut,” mutta nyt „ollette armahdetut.”

Hos. 1:6,9s. 2:23. Room. 9:25.

11. Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättäytymään lihallisista himoista, jotka soivat sielua vastaan, Room. 13:14.

Gal. 5:24. Hebr. 11:13. 1 Piet. 1:1. Jaak. 4:1.

12. ja vaeltamaan nuhteellomasi pakana in keskuudessa, että he juuri siitä, mistä parhaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, nähdessään hyvät tekonne, ylistäisivät Jumalaa etsikköpäivänä.

Matt. 5:16

Room. 12:17. 2 Kor. 8:21. 1 Piet. 3:16

13. Olkaat alamaisia kaikelle inhi-milliselle järjestykselle Herran tähden, niinhyvin kuninkaalle, tuolle ylimmälle, Room. 13:1 s. Tit. 3:1

14. kuin hänen käskynhaltijoil-lensa, jotka hän on lähettänyt pahantekijöille rangaistukseksi, mutta kii-

tokseksi niille, jotka tekevät sitä, mikä hyvää on;

15. sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitsette suun mielettömäin ihmisten ymmärtämätömyydellä,

Tit. 2:8.

16. Niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat, Joh. 8:32. Room. 6:18. Gal. 5:1,13. 2 Piet. 2:19.

17. Kunniottaakaat kaikkia, rakastakaat veljiä, peljätäkää Jumalaa, kunniottaakaat kuningasta.

San. 24:21. Matt. 22:21. Room. 12:10.

Fil. 2:3. Hebr. 13:1. 2 Piet. 1:17.

18. Palvelijat, olkaat kaikella pelvolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan nurjillekin. Ef. 6:5. Kol. 3:22. Tit. 2:9.

19. Sillä se on armaa, jos joku Jumalan edessä oman tunteensa tähden kestää vaivansa, syyttömästi kärsien

Matt. 5:10s.

20. Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on armaa Jumalan edessä.

1 Piet. 3:14, 17 s. 4:14.

21. Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän edestäanne, jättäen teille esikuvan, että noudattaisitte hänen jälkeensä,

Matt. 11:29. 16:24. Joh. 13:15. Fil. 2:5.

22. joka ei yhtään syntiä tehnyt ja jonka suussa ei mitään vilppiä ollut,

Jes. 53:9. 2 Kor. 5:21. 1 Job. 3:5.

23. joka häntä herjattaessa ei herjannut takaisin, joka kärsiessään ei uhananut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka tuomitsi oikein,

Matt. 27:39s. Joh. 8:48 s. 1 Piet. 3:9.

24. joka itse kantoi ruumiissaan meidän syntimme ristinpuuhun, jotta me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaulta varten; ja hänen verihaavainsa kautta te olette parantuneet.

Jes. 53:5,12. Room. 6:10s.

25. Sillä te olitte c'ryksissä niinkuin lamfaat, mutta nyt te olette palautuneet sielujenne paimenen ja kait-sijan tykö

Ps. 23:1. 119:176. Jes. 53:6.

Heb. 34:5s. 37:24. Joh. 10:11 s. Hebr. 13:20.

3 Luku.

Neuvoja ja kehoituksia vaimoille, miehille ja kaikille Kristuksen esikuvan mukaan.

Samoin, te vaimot, olkaat alamaisia miehillenne, että nekin, jotka ehkä eivät ole sunalle kuuluisia, vaimojen vaelluksen kautta sanoittakin voiteltaisiin.

1 Moos. 3:16.

1 Kor. 14:34. Ef. 5:22 s. Kol. 3:18. Tit. 2:5.

2. kun saavat nähdä kuinka puhlaina te pelvossa vaellatte.

3. Alkoon teidän kaunistuksenne olko ulkonaista, ei hiusten palmikointa eikä kultiin ympärillenne ripustamista eikä koreihin vaatteihin pukeutumista. Jes. 3:16. 1 Tim. 2:9. Tiit. 2:3.

4. vaan teidän kaunistuksenanne olkoon salassa oleva sydämmen ihmminen, sävyisän ja hilljaisen hengen kaotamattomuudessa, joka on Jumalan silmissä kallis. Room. 2:29. 7:22. 2 Kor. 4:16.

5. Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat alamaisiä miehilleen,

6. niinkuin Saara oli kuuliainen Abrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä on hyvää, ettekä anna minkään peljättä itseänne. 1 Moos. 18:12.

7. Samoin te miehet, asukaat taidolla yhdessä vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaat heille kunnioitusta, koska hekin ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät rukouksenne estyisi. 1 Kor. 7:3. Ef. 5:25. Kol. 3:19. 1 Tess. 4:4.

8. Ja lopuksi: olkaat kaikki yksimielisiä, säälliväisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.

Luu. 6:36. Room. 12:16. 15:5. Fil. 3:15 s.

9. Alkäätkö kostako pahaa pahalla eikä herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaat; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen peritse.

3 Moos. 19:18. San. 20:22.

Matt. 5:39. 25:34. 1 Kor. 6:7. 1 Tess. 5:15.

10. Sillä joka tahtoo elää ja nähdä hyviä päiviä, hän hillitkään kielenä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta; Ps. 34:13 s. Jaak. 1:26.

11. hän kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää; hän etsiköön rauhaa ja sitä noudattakoon. Ps. 37:27.

Jes. 1:16 s. Hebr. 12:14. 3 Joh. v. 11.

12. Sillä Herran silmät ovat kääntetyt vanhurskaisin ja hänen korvansa heidän rukouksiinsa, mutta Herran kasvat ovat niitä vastaan, jotka pahaa tekevät.

13. Ja kuka on se, joka voi teitä vaingoittaa, jos te hyvää harrastatte? 14. Vaan vaikkapa saisittekin kärsiä vanhurskaiden tähden, olette kuitenkin autaita. Mutta alkäätkö antako heidän peljättä itseänne, alkäätkö hämmästykö, 1 Piet. 2:19 s. 5:12. Jer. 1:8. Matt. 5:10. 10:28. 1 Piet. 2:19 s. 4:14 s.

15. vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämmessänne, ja olkaat aina valmiit tekemään selkoa jokaiselle, joka teiltä kysyy teissä olevan toivonne

perustusta, kuitenkin sävyisyydellä ja pelvolla, Ps. 119:46. Ap. t. 4:8 s.

10. ja niin, että teillä on hyvä omatunto, jotta ne, jotka parhaavat teidän hyvää vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä, mistä teitä panettelevat. Tiit. 2:8. 1 Piet. 2:12. 15:19.

17. Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin pahaa tehden.

18. Sillä Kristuskin kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas vääräin edestä, johdattaakseen meitä Jumalan tykö, lihasa tosin kuolettu, mutta hengessä eläväksi teity, Room. 1:4. 5:6. 2 Kor. 13:4. Hebr. 9:15. 28.

19. jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, 1 Piet. 4:6.

20. jotka muinoin eivät olleet kuuliaisia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Noakin päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muuttamat harvat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta. 1 Moos. 6:1, 3, 14. Room. 2:4.

21. Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteessa — joka ei ole lihan saatan poistamista, vaan on hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta — Jesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, Ef. 5:26. Hebr. 10:22.

22. joka on mennyt taivaasen ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen alleen ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut. Ps. 110:1. Room. 8:34. Ef. 1:20 s.

4 Luku.

Kehoitus varustamaan itselleen Kristuksen mielen ja lakkaamaan pakanallisista pebeista, ja kärsimään ilolla ja kiitokella Kristuksen nimen tähden.

Koska siis Kristus on kärsinyt lihasa, niin varustakaat tekin itseänne samalla mielellä — sillä joka lihasa kärsii, se lakkaa synnistä — Room. 6:7, 11. Hebr. 12:1. 1 Piet. 2:21.

2. ettette enää eläisi lihasa vielä eletävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan. Room. 12:2. 14:7. 2 Kor. 5:15. Gal. 2:20. 1 Tess. 5:10. Hebr. 9:14.

3. Riittäähän, että mennee ajan kuluessa olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaisuudessa, himoissa, juoppoudessa, öisissä keumissa, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemissä; Room. 13:12 s. Ef. 2:1 s. 4:17, 19.

4. jonkatähden he oudoksuivat, ettette juokse heidän mukanaan samaan riettauden lätkköön, ja herjaavat

5. Mutta heidän on tehtävä tili hä-

nelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

Joh. 5:23. Ap. t. 10:42. 2 Tim. 4:1. 6. Sillä sitä varten kuolleillekin on julistettu evankeliumi, että he tosin tuomittaisiin lihaan nähden niinkuin ihmiset, mutta henkeen nähden eläisivät, niinkuin Jumala elää. 1 Piet. 3:19.

7. Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaat valppaat ja raittiit rukoilemaan,

Room. 13:12. Fil. 4:5 s. 1 Piet. 5:8. 2 Piet. 3:9. 1 Joh. 2:18. 8. ja ennen kaikkea olkoon rakkautenne toisianne kohtaan palava, sillä rakkaus peittää paljon syntejä,

Saa. 10:12. 1 Kor. 13:7. 1 Piet. 1:22. Jaak. 5:20.

9. olkaat vieraanvaruisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta,

Room. 12:13. Hebr. 13:2. 10. palvelkaat toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä taloudenhoitajina, Matt. 25:14. Luuk. 12:42.

1 Kor. 12:4. 2 Kor. 8:12. Ef. 4:11. Tiit. 1:7.

11. jos joku puhuu, puhukoon Jumalan sanan mukaisesti, jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kirkkaus ja valta jänkaikkisesta jänkaikkiseen! Amen.

Room. 12:6 s. 1 Kor. 10:31. 2 Kor. 2:17. 12. Rakkaani, älkääät oudokusosen tullen kuumuutta, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa,

Jes. 48:10. 1 Piet. 1:6 s. Jaak. 1:2. 13. vaan iloitkaat sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkaautensa ilmestyksessä saisitte iloita ja riemuita.

Ap. t. 5:41. Room. 8:17. Fil. 3:10. Kol. 1:24. 2 Tim. 2:10. 14. Kun teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne; he häntä pilkkaavat, vaan te kunnioitatte.

Ps. 89:51 s. Matt. 5:11. 1 Piet. 2:20. 3:14. 15. Alkööön kukaan teistä kärsikö murhanajana tai varkaana tai pahan tekijänä, eikä sentähden että hänelle kuulumattomiin sekaantuu;

16. mutta jos hän kärsii kristittyinä, niin alkööön hävetkö, vaan ylistäkööön sen nimensä tähden Jumalaa.

Ap. t. 5:41. Fil. 1:28 s. 17. Sillä aika on, että tuomio alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuulineisat Jumalan evankeliumille?

Jes. 10:12. Jer. 49:12. Hes. 9:6. 2 Tess. 1:8.

18. Ja jos vanhurskas töin tuskin pelastuu, niin mihin joutuukaan jumalaton ja syntinen?

San. 11:31. Luuk. 23:31. 19. Sentähden, uskokoot ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on.

Ps. 31:6. Luuk. 23:46. Ap. t. 7:59.

5 Luku.

Apostoli neuvoo seurakunnan vanhimpia kaitsemaan Jumalan laumaa, ja kehottaa kaikkia nöyryyteen ja veljelliseen rakkauteen.

Seurakuntien vanhimpia teidän seassanne minä siis neuvon, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vatedes on ilmestynyt: Room. 8:17 s. Ilm. 19.

2. kaitkaat hallussanne olevaa Jumalan laumaa, ja pitäkääät siitä vaari, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton vuoksi, vaan sydämmen halusta.

Joob. 21:15 s. Ap. t. 20:28. 1 Tim. 3:3. Tiit. 1:7. 3. ei herraina halliten niitä, jotka ovat haltuunne uskotut, vaan ollen esikuvia laumalle.

2 Kor. 1:24. Fil. 3:17. 1 Tim. 4:12. 4. niin te, ylipäiminen ilmaantuesu, saatte kirkkauden kuihtumattomaa sepeleen.

Jes. 40:11. Joh. 10:11. 1 Kor. 9:25. 2 Tim. 4:8. Hebr. 13:20. 1 Piet. 1:4. Jaak. 1:12.

5. Samoin, te nuoremmat, olkaat vanhemmille alamaiset, ja kaikki toinen toisillenne, ja pukeutukaat nöyryyteen, sillä Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon.

San. 3:34. Matt. 23:12. Joh. 13:14. Room. 12:10, 16. Ef. 5:21. Fil. 2:3. Jaak. 4:6, 10.

6. Nöyrytkääät siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan teidät ylentäisi, Job 22:29. Luuk. 1:52. 14:11.

7. ja heittätkääät kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen.

Ps. 40:18. 55:23. Matt. 6:25. Fil. 4:6. 8. Olkaat raittiit, valvokaat; teidän vastustajanne perkele kulkee ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien kenen hän saisi niellä.

Luuk. 21:36. 22:31. 1 Tess. 5:6. 9. Vastustakaat häntä lujina uskosu, tietäen, että samat kärsimykset ovat maailmassa olevien veljiennekin kesteltävät. Ef. 4:27. 6:11, 13. Jaak. 4:7.

10. Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teitä, vähän aikaa kärsittyänne pääsemään jänkaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, hän on

teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. 2 Kor. 1:21. 4:17. 2 Tess. 3:3. 2 Tim. 1:9. Hebr. 13:21. 1 Piet. 1:6.

11. Hänelle olkoon kunnia ja valta ijankaikkisesta ijankaikkiseen! Amen.

12. Silvanuksen, uskollisen veljen kautta, niinkuin luulen, olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut, kehoittaan teitä ja vakuuttaen, että se on

Jumalan tolinen armo, jossa te olette. 1 Tess. 1:1.

13. Terveiset sanoo teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja poikani Markus. Ap.t. 12:12, 25.

14. Tervehtikää toisianne rakkautensuudelmalla. Rauha olkoon teille kaikille, jotka olette Kristuksessa Jesuksessa! Amen.

Room. 16:16. 1 Kor. 16:20.

PIETARIN TOINEN KIRJE.

I Luku.

Apostoli kehoittaa uskovaisia osoittamaan hyviltä avuja ja tekemään kutsumisensa ja valitsemisensa lujaksi. Profetallinen sana on Jumalan antama.

Simon Pietari, Jesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalamme ja Vapahtajan Jesuksen Kristuksen vanhurskautensa. Room. 1:12.

2. Lisääntyköön teille armo ja rauha Jumalan ja Herramme Jesuksen Kristuksen tuntemisen kautta! 1 Piet. 1:2.

3. Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,

4. joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, jotta niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi, paetessanne pois turmeluksesta, joka maailmassa himon tähden on vallalla. Job. 1:12. Room. 8:15. 2 Kor. 3:18. Ef. 4:24. 1 Joh. 3:2.

5. niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne hyvettä, hyveessä ymmärtävääsiisyyttä. Gal. 5:6.

6. ymmärtävääsiisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalaisuutta, 1 Kor. 9:25.

7. jumalisuudessa veljenrakkautta, veljenrakkautensa yhteistä rakkautta. 1 Tess. 3:12.

8. Sillä jos teissä on nämä avut ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä Herramme Jesuksen Kristuksen tuntemisessa. Tiit. 3:14.

9. Jolla sitävastoin ei niitä ole, hän on sokea, likinäköinen, on unohtanut puhdistuneensa entisisiä synneistensä. Jes. 59:9, 10. 1 Joh. 2:9, 11.

10. Pyrkikää sentähden, veljet, si-

tä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea; Hebr. 3:12, 14.

11. sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsö Herramme ja Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen ijankaikkiseen valtakuntaan.

12. Sentähden tahdon aina muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on. Room. 15:14 s.

13. Sillä katson oikeaksi, niin kauaan kun tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä;

2 Kor. 5:1, 4. 2 Piet. 3:1.

14. sillä minä tiedän, että tämän majani hajoittaminen tapahtuu pian, niinkuin myös Herramme Jesus Kristus ilmoitti minulle. Job. 21:18 s.

15. Olen ahkeroiva sitä, että te lähtönikin jälkeen aina voisitte tämän muistaa.

16. Sillä emme ole seuranneet vieraasti sommiteltuja taruja tehdesämme teille tietäväksi Herramme Jesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olemme omin silmin nähneet hänen kunniansa.

Matt. 17:1. Joh. 1:14. 1 Kor. 1:17. 2:1.

17. Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä korkeimmalta Majasteetilta tuli hänelle tämä ääni: „Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.“ Matt. 3:17. 17:5.

18. Ja tämän äänen me kuulimme taivaasta tulevan, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.

19. Ja sitä lujempi on meille profetallinen sana, ja te teette hyvin, kun otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta kynttilästä. kunnes päivä valkenee ja kointähti sydämissänne koittaa,

Pa. 119:105. Ilm. 22:16.

20. ja tietäkäänt ennen kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;

21. sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen minkä saivat Jumalalta. 2 Tim. 3:16. 1 Piet. 1:11.

2 Luku.

Vastakin on esiintyvä valheen-opettajia, jotka vieittelevät monta, mutta saavat tuomionsa samoin kuin syntia tehneet enkelit, Noakin aikunen maailma ja Sodomian ja Gomorran kaupungit.

Mutta valheprofetiojakin esiintyi kansassa, niinkuin teidänkin keskuksenne valheen-opettajia tulee, jotka salaa tuovat sisään turmiollisia harhaopeja, kieltävätpä yksin Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon. 5 Moos. 13:2 s. Mat. 24:11. Ap. t. 2:29. 1 Kor. 11:19. 1 Tim. 4:1 s. 2 Tim. 3:1 s.

1 Joh. 2:22. 4:1. 2 Joh. v. 7. Juud. v. 4, 18. 2. Ja moni on seuraava heidän irstaisuusksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi; 2 Tim. 4:3.

3. ja ahneudessaan he valheellisiin sanoin kiskovat teiltä voittoa; mutta heidän tuomionsa on jo kauan tehnyt tuloaan, ja heidän perikantonsa ei torku. 5 Moos. 32:35. 1 Tess. 2:5

4. Sillä eipä Jumala säästänyt enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät ja hylkäsi pimeyden kuituihin tuomiota varten säilytettäväiksi. Juud. v. 6.

5. Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikkapa varjelijkin Noakin, vanhurskauden saarnaajan, itse kuhdeksantena, antaessaan veden paisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle. 1 Moos. 7:6 s. 8:1. 1 Piet. 3:20.

6. Ja hän poltti tuhaksi Sodomian ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, pannen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät, 1 Moos. 19:24 s. Jes. 13:19. Juud. v. 7.

7. Ja pelasti hurskaan Lotin, jota kurittomain vaellus irstaisuudessa valvasi; 1 Moos. 19:16.

8. sillä asuessaan heidän keskuksessaan tuo hurskas mies kiusautui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla. Ps. 119:158. Hes. 9:4.

9. Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään rangaistuksen alaisina säilyttää väärrät, 1 Kor. 10:13.

10. Ja varsinkin ne, jotka lihansa mukana kulkevat saastalsissa himoissa ja ylönkatsovat herrautta,

Nuo uhkarohkeat, nuo itserakkaat eivät kammoa herjaamasta henkivalloja, Juud. v. 4, 7.

11. vaikka enkelitkään, jotka väkyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä. Sak. 3:1. Juud. v. 9 s.

12. Mutta niinkuin järjettömät luonnostaan pyydystettäväiksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin joutuivat myös nämä, kun herjaavat sitä mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa.

13. ja pettyvät luullessaan hyötyvänsä vääryydestään; he pitivät nautintonaan elää päivänsä heikossa; he ovat lahra- ja häpeäpilkkuja, ja herkkuttelevat petoksissaan, kemuillessaan teidän kanssanne; Juud. v. 12.

14. heidän silmänsä hehkuvat hau-reutta eivätkä saa kylläänsä synnistä; he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahnuteen harjaantunut sydän. He ovat kirotuita.

15. He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet seurattessaan Balaamin, Beorin pojan tietä, joka rakasti vääryyden palkkaa, 4 Moos. 22:2, 7 s. 31:16. Juud. v. 11.

16. mutta sai rikkomuksesta ojenuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti profetan mielettömyyden. 4 Moos. 22:23, 28.

17. Nämä lämmöiset ovat vedettämiä lähteitä ja myrskytuulen ajamia hettaroita, ja pimeyden synkeys on heille varattu. San. 25:14. Juud. v. 12 s.

18. Sillä he puhuvat turhan pöyhkeitä sanoja ja lihan himoissa eläen viekoittelevat irstaisuuksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon. Juud. v. 16.

19. ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän myös on. Job. 8:34. Room. 6:16.

20. Sillä jos he Herramme ja Vapahtajan Jesuksen Kristuksen tunteksen kautta ovat päässeetkin maailman saastautuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on heille viimeinen tila käynyt ensimmäistä pahemmaksi. Matt. 12:45. Hebr. 6:4 s. 1 Joh 2:16.

21. Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuun kääntyvät pois heille annettua pvhästä käskystä. Luuk. 12:47 s.

22. Heille on tapahtunut mitä tosi sananlasku sanoo: „Koira palaa käsennukselleen,“ ja: „Peseytynyt sikä rypee rapakossa.“ San. 26:11.

3 Luku.

Viimeisinä päivinä nousee pilkkaajia. Odottaessaan uusia taivaita ja uutta maata tulee kristittyjen pyrkii olemaan nuhteettomia ja olla varuillaan viettelyksiä vastaan sekä kasvaa Kristuksen armoissa ja tuntemisessa.

Tämä on jo toinen kirje, jonka kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne,

2 Piet. 1:13.

2. että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka apostoleiltanne olette saaneet.

2 Piet. 1:19. Juud. v. 17.

3. Ja ennen kaikkea tietäkäätsä, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia pilkkoineksia; he vaeltavat omien himojensa mukaan, 1 Tim. 4:1 s. 2 Tim. 3:1 s.

4. ja sanovat: „Missä on lupaus hänen tulemuksentansa? Sillä onhan siitä asti kun Isät nukkuiivat pois, kaikki pysynyt niinkuin se on ollut luomisesta alkaen.“

Jes. 5:19. Jer. 17:15. Hes. 12:22.

5. Sillä he salaavat tahallaan itseltään sen, että tpaivaat olivat Jumalan sanan voimasta ikivanhastaan olemassa, ja samoin maa, vedestä ja vedellä rakennettu, 1 Moos. 1:1, 6. Ps. 24: 136:3.

6. ja niiden vesitulvaan hukkuivat silloinen maailma;

1 Moos. 7:17, 21. Matt. 24:38 s. 2 Piet. 2:5.

7. mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla hänen sanallaan säästetyt, tulelta tallennetut jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päiwäksi.

Ps. 102:27.

Jes. 51:6. 2 Tess. 1:7 s. Hebr. 1:11.

8. Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että „yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä.“

Ps. 90:4.

9. Ei Herra viivyttä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muuttamat pitävät sitä viivyttelimenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, kun ei

tahto, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.

Jes. 90:18. Hes. 18:23, 32. Hab. 2:3.

Room. 2:4. 1 Tim. 2:4. Hebr. 10:37. 1 Piet. 3:20.

10. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat ryskeellä, ja alkuaineet hajoavat kuumuudesta, ja maa ja kaikki mikä siinä on tehty palavat. Ps. 102:27.

Matt. 24:35, 43. 1 Tess. 5:2 s. Ilm. 20:11.

11. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla, kaikessa pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa,

Luuk. 21:36.

12. odottaessanne ja jouduttaessanne Jumalan päivän tulemista, sen päivän, jonka tähden taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat! Ps. 60:3. Luuk. 12:36. Tiit. 2:13.

13. Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.

Jes. 66:17. 66:22. Ilm. 21:1.

14. Sentähden, rakkaani, pyrkikäätsä tätä odottaessanne siihen, että hän havaitsisi teidät tahrottomiksi ja nuhteettomiksi, rauhasa;

1 Kor. 1:7 s. Fil. 1:10. 1 Tess. 3:13. 5:23.

15. ja lukekaat meidän Herramme pitkämielisyyt pelastukseksi, niinkuin myös rakastettu veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on kirjoittanut teille, Room. 2:4.

16. samoin kuin kaikissakin kirjeissään, kun hän niissä puhui tästä; vaikka tosin hänen kirjeissään on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotukseksenne.

17. Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltäpäin tiedätte, niin olkaat varuillanne, etette kurittomain eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltaanne,

Mark. 13:5, 23.

18. ja kasvakaat Herramme ja Vapahtajamme Jesuksen Kristuksen armoissa ja tuntemisessa. Hänelle olkoon kirkkaus sekä nyt että ijankaikkisuuden päivään! Amen. Kol. 1:10.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE.

I Luku.

Uskovaisten yhteys Kristuksen kanssa ja keskenänsä. Meidän tulee vaeltaa valossa ja tunnustaa syntimme, niin Kristuksen verti meidät puhdistaa.

Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin

nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, nimittäin elämän sana Luuk. 1:2. 24:39. Joh. 1:1, 14. 20:27. 2 Piet. 1:16.

2. — ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme sitä ja julistamme teille sen ijankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille —

2 Tim. 1:5.

3. minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteyttä meidän kanssamme, ja meillä on yhteytemme Isän ja hänen Poikansa Jesuksen Kristuksen kanssa Joh 17:21 1 Kor 1:9

4 Ja tätä me kirjoitamme, että ilonne olisi täydellinen Joh. 15:11. 2 Joh v 12

5. Ja tämä on se sanoma, jonka olemme hänellä kuulleet ja jonka teille julistamme: että Jumala on valo ja ettei hänessä yhtään pimeyttä ole

6. Jos sanomme että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valehtelemme, emmekä tee totuutta.

Joh. 3:20s. 1 Joh. 2:4

7 Mutta jos me vaellamme valossa, niinkuin hän on valossa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jesuksen Kristuksen, hänen Poikansa veripuhdistaa meidät kaikesta synnistä.

Hebr. 9:14. 1 Piet. 1:18s. 1lm. 1:5.

8. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me petämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. 1 Kun. 8:46.

San. 20:9. Saarn. 7:21. Room. 3:10, 12, 23.

9. Jos tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnin anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä Ps. 32:5. San. 28:13.

10. Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, niin me teemme hänet valehtelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

2 Luku.

Jesus Kristus on syntisten puoltaja ja sovitaja. Apostoli varoittaa maailman rakkaudesta a antiikristuksista sekä kehoittaa pysymään Kristuksessa.

Lapsukaiseni, tätä minä kirjoitan teille, jottelette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekee, niin meillä on kuitenkin puoltaja Isän tykönä. Jesus Kristus, joka on vanhurskas.

Room 8:34. 1 Tim. 2:5. Hebr. 7:25. 9:24.

2. Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman. Joh. 1:29. 4:42.

Room. 3:25. 2 Kor 5:18. Kol. 1:20.

3. Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä.

4. Joka sanoo: „Minä tunnen hänet,“ eikä pidä hänen käskyjään, se on valehtelija, ja totuus ei ole hänessä. 1 Joh. 1:6. 4:20.

5. Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus todella päässyt täydellisyyteensä. Siitä me tiedämme hänessä olevamme.

Joh. 13:95. 14:21, 23.

6 Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen itsekín vaellamaan niin, kuin hän vaelsi. Matt. 11:29. 16:24.

Joh 13:15 15:48. Fil. 2:5. Kol 2:6. 1 Piet. 2:21.

7. Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut, tämä vanha käsky on se sana, jonka olette kuulleet 1 Joh 3:11 2 Joh. v. 5

8. Samalla kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta hänessä ja teissä, sillä pimeys katoaa, ja tolinen valo jo loistaa

Joh. 1:9. 8:12 13:34 Room. 13:12.

9. Joka sanoo valossa olevansa ja kuitenkin vihaa veljeänsä, hän on yhä vielä pimeässä.

1 Kor 13:2 1 Joh. 3:14. 4:20.

10. Joka rakastaa veljeänsä, hän pysyy valossa, ja hänessä ei ole pahennusta.

11. Mutta joka vihaa veljeänsä, hän on pimeässä ja vaeltaa pimeässä, eikä häntiedä mihin menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

Joh. 11:10.

12. Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä syntinne ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden.

Luuk. 21:47. Ap. 1:10:43.

13. Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet paholaisen Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän.

14. Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet paholaisen. Ef. 6:10.

15. Alkäätkä maailmaa rakastako eikä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä. Joh. 15:19 Room 12:2. Jaak. 4:4.

16. Sillä kaikki mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korsa, se ei ole Isästä, vaan maailmasta San. 27:20.

17. Ja maailma katoaa ja sen himot; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy ijankaikkisesti. Ps. 15:5.

Jes. 40:6. Matt. 7:24. 1 Kor. 7:31. 1 Piet. 1:24

18. Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antiikristus tulee, niin onkin nyt monta antiikristusta ilmaantunut, siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

Matt. 24:24. Ap. 1:20:29s. 2 Tess. 2:3.

19. Meistä he ovat lähteneet, mutta

meikäläisiä he eivät olleet; sillä jos olisivat olleet meikäläisiä, niin he olisivat pysyneet meidän kanssamme; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole meikäläisiä.

Pa. 41:10. 1 Kor. 11:19.

20. Teillä on voitelu Pyhältä ja te tiedätte kaiken. 1 Kor. 2:16. Ef. 1:13.

21. En minä kirjoita teillesentähden, ettette tiedä totuutta, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe lähde totuudesta.

22. Kukapa on tuo valehtelija, jollei se joka kieltää Jesuksen olevan Kristuksen? Se on anitkristus, hän joka kieltää Isän ja Pojan.

1 Joh. 4:3. 2 Joh. v. 7.

23. Jokainen joka kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on Isäkin.

Luuk. 12:9. Joh. 15:23. 1 Joh. 4:15.

24. Minkä te olette alusta kuulleet, se pysyköön teissä! Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25. Ja tämä on se, minkä hän on meille luvannut: ijankaikkinen elämä.

Joh. 6:40. 1 Joh. 5:11.

26. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttivät.

27. Ja se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, pysyy leissä, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teille kaikkea, niin se onkin totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykäätkä hänessä!

Jer. 31:34. Joh. 14:26. 16:13. 1 Tess. 4:9.

28. Ja nyt, lapsukaiset, pysykäätkä hänessä, että meillä hänen ilmestysesään olisi rohkeutta eikä meitä häväistäisi pois hänen luotaan hänen tulemuksessaan.

Mark. 8:38. Joh. 15:4. 1 Joh. 3:2, 21. 4:17.

29. Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, niin ymmärrätte, että myös jokainen vanhurskauden tekijäkin on hänestä syntynyt. 1 Joh. 8:7, 10.

3 Luku.

Jumalan lapset tietävät Jesuksen ilmestyessä tulevansa hänen kaltaiseksi. Perkeleen lapset harjoittavat syntiä, eivät tee vanhurskautta eivätkä rakasta veljiä.

Katsokaat minkälaisen rakkauden Isä on meille osoittanut, että me kutsutaan Jumalan lapsiksi, niinkuin olemmekin. Sentähden maailma ei tunne meitä, sillä se ei tunne häntä. Joh. 1:12. 16:3. 17:26.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi mitä meistä tulee. Mutta me tiedämme

me tulevamme hänen kaltaiseksi; kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.

Matt. 5:8.

Room. 8:18 s. 1 Kor. 15:49. Fil. 3:20 Kol. 3:1. 3. Ja jokainen joka panee häneksen toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hänkin on puhdas. 2 Kor. 7:1. 1 Piet. 1:15.

4. Jokainen joka tekee syntiä, tekee myös laittomuutta; ja synti on laittomuus. 1 Joh. 5:17.

5. Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä ei olesyntiä. Jes. 53:4, 9. 2 Kor. 5:21. 1 Piet. 2:22.

6. Jokainen joka hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; jokainen joksasyntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. 1 Joh. 2:3. 3 Joh. v. 11.

7. Lapsukaiset, älkäätkä antako kenenkään eksyttää itseänne! Joka vanhurskautta tekee, on vanhurskas, niinkuin hänkin on vanhurskas.

Ef. 5:8. 1 Joh. 2:20.

8. Joka syntiä tekee, hän on perkeleestä, sillä perkele tekee syntiä alusta asti. Siitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot. 1 Moos. 3:15. Joh. 8:44.

9. Jokainen joka on Junialasta syntynyt, hän ei tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata tehdä syntiä, sillä hän on Jumalasta syntynyt. 1 Piet. 1:23. 1 Joh. 5:18.

10. Siitä käy ilmi ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Ei yksikään, joka ei tee vanhurskautta, ole Jumalasta, ja joka ei veljeänsä rakasta. 1 Joh. 2:29. 4:3.

11. Sillä tämä on se ilmoitus, jonka olette alusta kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme,

Joh. 13:34. 15:12. 1 Tess. 4:9. 1 Joh. 2:7.

12. eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahalaisesta ja murhasi veljensä. Ja minkätähden hän murhasi hänet? Sentähden että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä vanhurskaat. 1 Moos. 4:8. Hebr. 11:4.

13. Älkäätkä ihmetelkö, veljeni, että maailma teitä vihaa.

Matt. 5:11. Joh. 15:18 s. 17:14.

14. Metiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei veljeänsä rakasta, pysyy kuolemassa.

3 Moos. 19:7. Joh. 5:24. 1 Joh. 2:9 s.

15. Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole ijankaikista elämää, joka hänessä pysyisi.

Matt. 5:21 s. Gal. 5:21.

16. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän pani henkensä meidän edestämme; meidän,

kin tulee panna henkemme veljiemme edestä.

Joh. 15:13. Room. 5:8. Ef. 5:2,25. 1 Joh. 4:9.
17. Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneitä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

5 Moos. 15:7.

Luuk. 3:11. 1 Joh. 4:20. 5:1. Jaak. 2:15.
18. Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa!

19. Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä,

20. että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki: Ps. 139:1 s.

21. Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on iloinen luottavaisuus Jumalaan, Room. 5:1.

22. ja mitä ikinä anomme, sen me saamme häneltä, koska otamme hänen käskyistänsä vaarin ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.

Ps. 10:17. 34:16. 145:18. San. 15:29. 28:9.

Jer. 29:12. Mark. 11:24. 1 Joh. 5:14.

23. Ja tämä on hänen käskyensä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on antanut meille siihen käskyn.

3 Moos. 19:18. Joh. 6:29. Ef. 5:2. 1 Piet. 4:8.

24. Ja joka pitää hänen käskynsä, hän pysyy Jumalassa, ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

Joh. 14:23. 15:10. Room. 8:9. 1 Joh. 4:13.

4 Luku.

Kehoitus koettelemaan henkiä, ovatko ne Jumalasta, ja rakastamaan veljiä.

Rakkaani, älkäätkä jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaat henkiä, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profettaa on lähtenyt maailmaan.

Matt. 7:15 s. 24:4 s. 24.

Ap. t. 20:29 s. 1 Kor. 14:29.

1 Tess. 5:21. 2 Piet. 2:1. 2 Joh. v. 7. Ilm. 2:2.

2. Tästä tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jesuksen Kristuksen, lihaan tulleen, se on Jumalasta; 1 Kor. 12:3. 1 Joh. 5:1.

3. ja jokainen henki, joka ei tunnusta Jesusta, se ei ole Jumalasta; se on anttikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on nyt jo maailmassa. 2 Tess. 2:6 s. 1 Joh. 2:18,22.

4. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä se

joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. Joh. 16:33.

5. He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat sitä, mikä on maailmasta, ja maailma kuulee heitä.

Joh. 3:31. 8:23. 15:19.

6. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, hän kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, hän ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.

Joh. 8:47. 10:26 s. 3 Joh. v. 11.

7. Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

8. Joka ei rakasta, hän ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9. Siinä ilmeni Jumalan rakkaus meihin, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, jotta me eläisimme hänen kauttansa.

Joh. 3:16. Room. 5:8. 8:32. 1 Joh. 3:16.

10. Siinä rakkaus on – ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

Joh. 15:16. Room. 3:14 s. 2 Kor. 5:19. 1 Joh. 2:2.

11. Rakkaani, jos Jumala on näin rakastanut meitä, niin olemme mekin velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Matt. 18:33. Joh. 15:12.

12. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on päässyt täydellisyyteensä meissä.

2 Moos. 33:20. 5 Moos. 4:12.

Joh. 1:18. 1 Tim. 6:16. 1 Joh. 2:5.

13. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Hengestänsä. Joh. 14:20. 1 Joh. 3:24.

14. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi:

Joh. 1:14. 3:17. 12:47. 1 Joh. 1:1.

15. Joka tunnustaa, että Jesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa. 1 Joh. 2:23.

16. Ja me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauten, mikä Jumalalla on meihin, ja uskomaan siihen. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkautessa, hän pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17. Siinä rakkaus on tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi iloinen luottavaisuus tuomiopäivänä; sillä niinkuin hän on, olemme mekin tässä maailmassa.

1 Joh. 2:28. 3:21. Jaak. 2:18.

18. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelvossa on rangaistusta; ja joka pelkää, hän ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

Room. 8:15.

19. Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.

20. Jos joku sanoo: „Minä rakastan Jumalaa,“ mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valehtelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka on nähnyt, kuinka hän voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt? 1 Joh. 2:4,11. 8:17.

21. Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, hän rakastakoon myös veljeänsä.

3 Moos. 19:18. Matt. 22:39. Joh. 13:34.

1. Ef. 4:2. 1 Tess. 4:9. 1 Piet. 4:8. 1 Joh. 3:11.

5 Luku.

Uskovaan on Jumalasta syntynyt ja hänen uskonsa voittaa maailman. Jumala todistaa Pojastaan Hengen, veden ja veren kautta. Uskovilla on ijankaikkinen elämä, ja Jumala kuulee kaikki heidän rukouksensa.

Jokainen joka uskoo, että Jesus on Kristus, hän on Jumalasta syntynyt; ja jokainen joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Joh. 1:12 a. 1 Joh. 4:2.

2. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjäänsä.

3. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että otamme hänen käskyistäänsä vaarin. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaita;

Matt. 11:30. Joh. 14:15. 15:10. 3 Joh. v.6.
4. sillä kaikki mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on voitannut maailman: meidän uskomme. Joh. 16:33.

5. Kuka on maailman voittaja, jollei se joka uskoo, että Jesus on Jumalan Poika? 1 Kor. 15:57. 1 Joh. 4:4.

6. Hän on se, joka tuli veden ja veren kautta, Jesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

7. Sillä kolme on, jotka todistavat:

8. Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä.

9. Jos omaksumme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi; sillä tämä on Juma-

lan todistus, jonka hän on todistanut Pojastaan. Joh. 5:36 a. 8:17 a.

10. Joka usko Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, tekee hänet valehtelijaksi, koska ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastaan. Room. 8:16.

11. Ja tämä on se todistus: että Jumala on antanut meille ijankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. Joh. 1:4. 1 Joh. 2:25.

12. Jolla Poika on, hänellä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, hänellä ei ole elämää. Joh. 3:36. 5:24.

13. Tämän olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, jotta tietäisitte, että teillä on ijankaikkinen elämä. Joh. 20:31. 1 Joh. 3:23.

14. Ja tämä on se luottamus, joka meillä on häneen, että jos me jokin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.

Luuk. 11:9. Joh. 15:7. 1 Joh. 3:22.

15. Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme myös, että meillä on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän synnin, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On olemassa synti, joka on kuolemaksi; semmoisesta en sano, että sen edestä on rukoiltava. 4 Moos. 15:30.

Jer. 7:16. Matt. 12:31. Hebr. 6:4 a. 10:26 a.
17. Kaikki vääräys on syntiä; ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

1 Joh. 3:4.

18. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt varjelee itsensä, eikä pahalainen ryhdy häneen.

1 Joh. 3:9.

19. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.

Gal. 1:4.

20. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassaan, Jesuksessa Kristuksessa. Hän on toinen Jumala ja ijankaikkinen elämä!

Luuk. 24:46. Joh. 17:3.

21. Lapsukaiset, kavahtakaat epäjumalia! Amen. 3 Moos. 20:3. 1 Kor. 10:14.

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE.

Kehoitus rakkauteen. Varoitus villitsijöistä.

Minä, vanhin, valitulle vaimolle ja hänen lapsilleen, joita totuudessa rakastan — enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat oppineet totuuden tuntemaan —

1 Piet. 5:1, 13. 3 Joh. v. 1.

2. totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme ijankaikkisesti. Joh. 8:31 s.

3. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa!

Tiit. 1:4.

4. Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka olemme saaneet Isältä. 1 Kor. 13:8. 3 Joh. v. 4.

5. Ja nyt pyydän minä sinua, vaimo, en niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alun pitäen oli, että meidän on rakastaminen toinen toistamme. Joh. 13:34. 15:12. 1 Joh. 2:7. 3:11. 4:21.

6. Ja tämä on rakkaus, että me vaelamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, on siinä vaeltaminen. Joh. 15:10.

7. Sillä monta villitsijää on lähtenyt maailmaan, jotka eivät tunnusta Jesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on päävillitsijä ja anttikristus. 1 Joh. 2:18. 4:1.

8. Ottakaat vaarin itsestänne, ettette menetä sitä, minkä olemme työllämme aikaan saaneet, vaan että saatte täyden palkan.

9. Jokainen joka harhaelee, eikä pysy Kristuksen opissa, sillä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.

Joh. 14:23. 1 Joh. 2:23.

10. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkäätkä ottako häntä huoneeseenne, älkäätkä sanoko häntä tervetulleeksi;

Room. 16:17. 1 Kor. 5:11. Tiit. 3:10.

11. sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa. 1 Tim. 5:22.

12. Minulla olisi paljo kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhutella teitä suusta suuhun, että meidän ilomme olisi täydellinen.

1 Joh. 1:4. 3 Joh. v. 13.

13. Valitun sisaresi lapset sanovat sinulle terveisiä.

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE.

Johannes toivottaa Gaijukselle menestystä, iloitsee hänen vaukeastaan totuudessa ja uskollisuudestaan veljiä kohtaan, sekä kehoittaa tekemään mikä hyvää on.

Minä, vanhin, rakkaalle Gaijukselle, jota totuudessa rakastan. 2 Joh. v. 1.

2. Rakkaani, ininä toivotan sinulle, että kaikessa menestyisit ja pysyisit terveinä, niinkuin sielusiikin menestyy.

3. Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaelatkin. 2 Joh. v. 4.

4. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

5. Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.

6. He ovat seurakunnan kuullen antaneet todistuksen rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun autat heitä eteen-

päin heidän matkallaan sillä tavalla kuin Jumalan arvo vaatii. Tiit. 3:13.

7. Sillä hänen nimensä tähden he ovat lähteneet matkalle, eivätkä ota pakanoilta mitään. Matt. 10:3.

8. Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, tullaksemme totuuden apumiehiksi.

9. Kirjoitin sanasen seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka pyrki olemaan ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.

10. Sentähden minä, jos tulen, olen muistuttava niistä teoista, joita hän tekee, kun pahoin sanoin juoruaa meistä; eikä siihenkään tydy: ei itse ota veljiä vastaan, estääpä vielä niitä, jotka tahtovat sitä tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta. Matt. 23:13.

11. Rakkaani, älä ota seurataksesi sitä, mikä on paha, vaan sitä, mikä on hyvää! Joka tekee mikä hyvää on, hän on Jumalasta; joka tekee

mikä pahaa on, hän ei ole Jumalaa nähnyt! Pa. 37:27.

San. 2:20. Jes. 1:16. 1 Piet. 3:11. 1 Joh. 3:6.
12. Demetrius on kaikki, josta itse totuudellakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

13. Minulla olisi paljon kirjoittamista

sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä,

14. sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella.

15. Rauha olkoon sinulle! Ystävät sanovat sinulle terveisiä. Tervehdi ystäviä, kutakin nimeltä.

JAAKOBIN KIRJE.

I Luku.

Apostoli kehoittaa kestävyyyteen kiusauksissa ja ottamaan sävyisyydellä vastaan Jumalan sanan ja tekemään sen mukaan.

Jaakob, Jumalan ja Herran Jesuksen Kristuksen palvelija, sanoo terveisiä niille kahdelletoista hajalla asuvalle sukunnalle! Joh. 7:35.

2. Veljeni, pitäkäätkä sulana ilona, kun joudutte moninasiin kiusauksiin, Matt. 5:11 s. Hebr. 12:11. 1 Piet. 1:6.
3. Tietäen, että kestäjänne uskonkoetus saa aikaan kärsivällisyyttä.

Room. 5:3.

4. Ja olkoon kärsivällisyydellänne täydelliset teot, että olisitte täydelliset ja eheät, ettekä missään puuttuiset.

5. Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille empimättä ja soimaamatta, niit se hänelle annetaan.

1 Kun. 3:7. San. 2:3 s.

Jer. 29:12. Matt. 7:7. Jaak. 6:13.

6. Mutta anokoon uskossa, alköönkäs epäilö; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee.

Matt. 21:22. Mark. 11:24. Joh. 14:13.

7. Alköön semmoinen ihminen luulko Herralta mitään saavansa, —

8. tuomoinen kaksimielinen ja epävakainen kaikilla teillään. Jaak. 4:8.

9. Alhainen veli kerskatkoon yhäsi sydäntään, Jaak. 2:5.

10. mutta rikas alhaisuudesta, sillä hän on katoava niinkuin ruohon kukka.

Job 14:2. Ps. 108:15. Jes. 40:6 s. 1 Piet. 1:24.
11. Aurinko nousee helteineen ja kuuva ruohon, ja sen kukka putoaa pois ja sen muodon sulous häviää; niin on rikaskin lakastuva reikillänsä.

1 Joh. 2:17.

12. Autuas se mies, joka kiusauksen kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on hän saava elämän kruunun, jonka

Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat.

Matt. 10:22. 2 Tim. 4:7. 1 Piet. 3:14. Ilm. 2:10.

13. Alköön kukaan, kiusauksessa ollessaan, sanoko: „Jumala minua kiusaa“; sillä Jumala ei ole pahan kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.

14. Vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee;

Room. 7:7.

15. kun sitten himo on siittänyt, synnyttää se synnin, mutta kun synti on täytetty, synnyttää se kuoleman.

Room. 6:23.

16. Alköät ekykö, rakkaat veljeni. 17. Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka tykönä ei ole muu-
tosta eikä valon ja pimeyden vaihtelua. Joh. 8:27. 1 Kor. 4:7. 1 Joh. 1:5.

18. Hän on tahtonsa mukaan synnyttänyt meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luomiensa esikoiset. Joh. 1:13. 1 Kor. 4:15. 1 Piet. 1:23. Ilm. 14:4.

19. Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan;

San. 17:27.

20. sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.

21. Sentähden pankaat pois kaikki saastaisuus ja viimeinenkin pahuus, ja ottakaat sävyisyydellä vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi sielunne pelastaa. Luuk. 8:11,15.

Room. 1:16. 13:12. Kol. 3:8. 1 Piet. 2:1.

22. Mutta olkaat sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita, jolloin petytte. Matt. 7:21,24. Luuk. 11:28. Room. 2:18. 1 Joh. 3:7.

23. Sillä jos joku on vain sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa luonnollisia kasvojaan;

Matt. 7:26.

24. hän katselee itseään, lähtee pois ja unhoittaa heti millainen olli.

25. Mutta joka katsoo vapauden täydelliseen lakiin ja pysyy siinä, eikä

ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään. Joh. 8:31 s. 18:17. Jaak. 2:12.

26. Jos joku luulee Jumalaa palvelevansa, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämmensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.

Ps. 39:2. 1 Piet. 3:10.

27. Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän edessä on se, että käy katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja pysyy puhtaana maailman saastasta.

Joh 3:16 s. Matt. 25:35. Joh. 17:15. Room. 12:2.

2 Luku.

Apostoli neuvoo, ettei pidä katsoa ihmisen muotoon, vaan että tulee noudattaa kaikkia Herran käskyjä. Usko ilman tekoja on kuollut.

Veljeni, uskoessanne Herramme Jeesukseen Kristukseen, kirkkauden Herraan, älkäätkä katsoko ihmisen muotoon.

3 Moos. 19:15. San. 24:23.

2. Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja päällään komeat vaatteet, ja samalla myös tulee köyhä huonoissa vaatteissa,

3. ja te katsotte komeissa vaatteissa olevan puoleen ja sanotte: „Istu sinä tähän mukavasti“, ja köyhälle sanotte: „Seiso sinä tuossa“, tahi: „Istu tähän jalkaini juureen“.

4. niin ettekö silloin väärin eroittele ja tuomitse nurjien periaatteiden mukaan?

5. Kuulkaat, rakkaat veljeni! Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisinä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?

Luuk. 6:20. 1 Kor. 1:26. 2:9.

6. Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö ne ole juuri rikkaat, jotka teitä sortavat, ja eivätkö juuri ne vedä teitä tuomiopistuihminen eteen?

1 Kor. 11:22.

7. Eivätkö ne ole ne, jotka herjaavat sitä jaloa nimeä, jonka mukaan te olette nimitetyt?

8. Jos todella täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: „Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi“, niin teette hyvin;

3 Moos. 19:18. Matt. 22:39.

9. mutta jos muotoon katsotte, niin teette syntiä, ja laki rankaisee teitä lainrikkokoina.

5 Moos. 1:17. 16:19.

10. Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhdessä, se on syyppä kaikkeen.

5 Moos. 27:26. Matt. 5:19. Gal. 3:10.

11. Sillä hän, joka on sanonut: „Älä tee aviorikosta“, on myös sanonut:

„Älä tapa“; jos nyt et teekään aviorikosta, mutta tapat, olet lainrikkokoina.

2 Moos. 20:18 s.

12. Puhukaat niin ja toimikaat niinkuin ne, jotka tulevat vapauden lain tuomittaviksi.

Jaak. 1:25.

13. Sillä tuomio on armoton sitä kohtaan, joka ei ole tehnyt laupeutta; mutta laupeus kehuu tuomiota vastaan.

Matt. 5:7. 6:15. 18:35. 25:45.

14. Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskoa, eikä hänellä ole tekoja? Voiko usko häntä pelastaa?

Matt. 7:26. Room. 6:1. Gal. 5:6.

15. Jos veli tai sisar on alaston ja jopapäiväistä ravintoa vailla, Luuk. 3:11.

16. ja joku teistä sanoo heille: „Menkäätkä rauhassa, lämmitelkäätkä ja ravitkaatitsenne“, mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?

1 Joh. 3:17 s.

17. Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja, on itsessään kuollut.

18. Joku ehkä sanoo: „Sinulla on uskoa ja minulla on tekoja“; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä näytän teoistani sinulle uskon.

19. Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; perkeleetkin sen uskovat ja vapisevat.

Mark. 12:4.

20. Mutta tahdotko tietää, että tyhjämpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut?

21. Eikö Abraham, meidän isämme, vanhurskaantunut teoista, kun veli poikansa Isaakin uhrialttarit? . . .

1 Moos. 22:9 s. Hebr. 11:17.

22. Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi;

23. ja Raamattu täydettiin, joka sanoo: „Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi“, ja hän kutsuttiin Jumalan ystäväksi.

1 Moos. 15:6. 2 Aik. 20:7. Jes. 41:8. Room. 4:3.

24. Te näette siis, että ihminen vanhurskaantuu teoista eikä ainoastaan uskosta.

25. Eikö samoin myös portto Rahab vanhurskaantunut teoista, kun otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät toista tietä pois?

Jes. 2:1 s. 6:17, 23. Hebr. 11:31.

26. Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin uskokin ilman tekoja on kuollut.

3 Luku.

Varoitus kielen synneistä ja kehoitus etsimään ylhäältä tulevaa viisautta.

Veljeni, älkööt aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, kun tiedätte,

että me saamme sitä kovemman tuomion.

2. Sillä monessa kohden me hairahdumme kaikki; jos joku ei hairahdu puheessa; niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään koko ruumiinsaakin. Ps. 84:14. San. 20:9. Saarn. 7:21. 1 Piet. 3:10. 1 Joh. 1:3. Jaak. 1:26.

3. Katso, me panemmesuiset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, ja voimme ohjata niiden koko ruumiin.

4. Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minneperämiehen mieltekee.

5. Samoin kielikin on pieni jäsen ja kerskaa kuitenkin suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuo tuli ja kuinka suuren metsän se sytyttää!

Ps. 124:s. San. 12:18. 15:2.

6. Myöskin kieli on tuli, vääryyden maailma; kieli jäsentemme joukossa osoittaa olevansa se, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elomme pyörän, itse syttyen helvetistä.

Matt. 15:11, 18.

7. Sillä kaikkien luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten, voi ihmisuonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;

8. mutta kieltä ei kuvota ihminen voi kesyttää, se on levoton pahuus, täynnä kuolettavaa myrkyä.

9. Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisuuteen luotuja;

1 Moos. 1:26 s. 9:6.

10. samasta suusta lähtee kiitosta ja kirousta. Näin ei saa olla, veljeni.

11. Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?

12. Eihän, veljeni, fikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu fikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.

Matt. 7:16.

13. Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaeluksellaan viisauden sävyisyydessä.

Ef. 5:15. 1 Piet. 2:12.

14. Mutta jos teillä on katkeraa kiivautta ja riitaisuutta sydämmessänne, niin älkäätkä kerskatko älkäätkä valehdelko totuutta vastaan.

Ef. 4:31. 1 Joh. 4:20.

15. Tämä ei ole se viisauden, joka tulee ylhäältä, vaan se on maallista, luonnollista, perkeleellistä. 1 Kor. 2:6 s.

16. Sillä missä on kiivautta ja riitaisuutta, siellä on epäjärjestystä ja kaikkea pahaa menoa.

1 Kor. 3:3. Gal. 5:19 s.

17. Mutta ylhäältä oleva viisauden ensiksikin puhdas, sitten rauhassa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, puolueeton, teeskentelemätön.

18. Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa niille, jotka rauhaa rakentavat. Jes. 32:17.

4 Luku.

Varoitetaan riidoista, himoista ja maailman rakkaudesta, ja kehoitetaan nöyryyteen.

Mistä johtuvat taistelut ja riidat teidän keskuudessanne? Eikö juuri himoistanne, jotka sotivat jäsenisänne?

Room. 7:23. 1 Piet. 2:11.

2. Te himoitsette, ettekä saa; te tapatte ja kiivaillette, ettekä voi mitään saavuttaa; te riitellette ja taistelite; teillä ei ole, sentähden ettette ano;

Ps. 66:18.

San. 1:24 s. Mik. 3:4. Matt. 5:21 s. 1 Joh. 3:15.

3. te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoisianne.

Job 27:8 s. 35:11. San. 1:28. Jes. 1:15.

4. Te avionrikkokat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.

Ps. 73:27. Matt. 6:24. Joh. 15:19. 17:14.

Room. 8:8. 1 Joh. 2:15.

5. Vai luuletteko, että Raamattu turhaan puhuu? Kaiteuten asti hän halajaa henkeä, jonka on pannut meihin asumaan, 2 Moos. 34:14. Gal. 5:17.

6. Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden hän sanoo: „Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon“.

Job 22:20. San. 3:34. 29:23. 1 Piet. 5:5 s.

7. Olkaat siis Jumalalle alamaisia; mutta vastustakaat perkelettä, niin hän teistä pakenee.

Ef. 4:27. 6:12 s. 1 Piet. 5:9. 1 Joh. 5:18.

8. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaat kätenne, te syniiset ja pyhitäkää sydämmenne, te kaksimieliset. Jes. 1:16 s. Sak. 1:3.

9. Tuntekaat kurjuutenne ja murehtikaat ja itkeäkää; naurunne muututkoon murheeksi, ja ilonne alakuloisuudeksi.

Matt. 5:4. Lunk. 6:25.

10. Nöyrytkää Herran edessä, niin hän korottaa teidät. Luuk. 14:11.

11. Älkäätkä panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.

8 Moos. 19:16. Ps. 15:3. Matt. 7:1.

Room. 2:1. 14:4. 1 Kor. 4:5. 1 Piet. 2:1.

12. Yksi on lainsääätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?

13. Kuulkaat nyt, te jotka sanotte: „Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa“ —

San. 27:1. Luuk. 12:16 s.

14. te jotka ette tiedä mitä huomenna tapahtuu; sillä minkälainen on elämäne? Sauhu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu —

Pa. 39:6. Jes. 40:6. 1 Piet. 1:24.

15. sen sijaan että teidän pitäisi sanoa: „Jos Herra tahtoo, niin elämme ja teemme tämän tai tuon.“

Ap. t. 18:21. 1 Kor. 4:19. Hebr. 6:8.

16. Mutta nyt te kerskaatte teidän ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaus on paha.

1 Kor. 5:6.

17. Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

Luuk. 12:47.

5 Luku.

Varoitus jumalattomille rikkaille. Kehoitus kärsivällisyyteen. Esirukouksen voima.

Kuulkaat nyt, te rikkaat: itkekäät ja vaikeroitkaat sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.

Luuk. 6:24. 1 Tim. 6:9.

2. Teidän rikkautenne on mädännyt ja teidän vaatteenne ovat koin syömät;

Matt. 6:19.

3. kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä lihanne niinkuin tuli. Olette koonneet aarteita näinä viittemeisinä päivinä.

4. Katso, työmiesten palkka, jonka olette heiltä, vainoittenne niittäjiltä, pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten välittelut ovat tunkeneet Herran Sebaotin korviin.

8 Moos. 19:13. 5 Moos. 24:14. Job 31:38 s. Mal. 3:5.

5. Te olette herkutelleet maan päällä ja hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänänne.

Job 21:12 s. Luuk. 12:19. 16:19 s.

6. Vanhurskaan te olette tuominneet ja hänet tappaneet; hän ei vastusta teitä.

Matt. 5:39.

7. Niin olkaat nyt kärsivällisiä, veljet, Herran tulemuksen asti. Katso, peitoties odottaa maan kallista hedelmää ja on kärsivällinen, kunnes se saa syksyisen sateen ja keväisen.

5 Moos. 11:14. Sak. 10:1. Hebr. 10:36 s.

8. Olkaat tekin kärsivällisiä, vahvistakaat sydämmenne, sillä Herran tulemus on lähellä.

1 Kor. 10:11.

9. Alkää huokaallo, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo oven takana.

10. Ottakaat, veljet, vaivan ja kärsivällisyyden esikuvaksi profetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

Matt. 5:12.

11. Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden olette kuulleet ja Herran lopun olette nähneet; sillä Herra on sangen laupeas ja armahtavalnen.

Job 1:20 s. 42:10. Pa. 108:8.

12. Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, ei taivaan kautta eikä maan, eikä mitään muutakaan valaa; vaan teidän „on“ olkoon „on“, ja teidän „ei“ olkoon „ei“, jottelette joutuisi tuomion alaisiksi.

Matt. 5:33 s. 2 Kor. 1:17 s.

13. Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, niin veisatkoon kiitosta.

Pa. 50:15. Ef. 5:19.

14. Jos joku teistä sairastaa, niin kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja rukoilkoot ne hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.

Mark. 6:13. 16:18.

15. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra nostaa hänet jalkeille; ja vaikkapa hän olisi syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.

Pa. 30:3.

16. Tunnustakaat siis toinen toisillenne syntinne ja rukoilkaat toistenne edestä, että terveeksi tulisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se totinen on.

San. 15:29.

17. Elija oli ihminen, puuttuvainen samoin kuin mekin, ja hän rukoili rukouksen, ettei sataisi; eikä maan päällä satanut kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

1 Kun. 17:1 s. Luuk. 4:25.

18. Ja hän rukoili uudestaan, ja talvas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.

1 Kun. 18:41 s.

19. Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa,

Matt. 18:15. Gal. 6:1.

20. niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää paljon syntejä.

San. 10:12.

JUUDAAN KIRJE.

Kehoitus taistelemaan ukon puolesta viettelijöitä ja ihmällisiä kriettyitä vastaan. Jumalattomien rangaistus.

Juudas, Jesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jesukselle Kristukselle varjeluneet.

1 Piet. 1:5. Jaak. 1:1.

2. Lisääntykään teille laupeus ja rauha ja rakkaus!

2 Piet. 1:2.

3. Rakkaani! Kun minulla on ollut harras halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, katson nyt tarpeelliseksi kirjoituksessani kehoittaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

Fil. 1:27. 1 Tim. 6:12.

4. Sillä teidän keskuuteenne on puhjennut eräitä, joista jo aikoja sitten tämä tuomio on kirjoitettu: jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon irstaisuudeksi ja kieltävät ainoan valtiamme ja herramme, Jesuksen Kristuksen.

Tiit. 1:16. 2 Piet. 2:1,3,19.

5. Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että joskin Herra oli pelastanut kansan Egyptistä, hän toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet;

4 Moos. 14:29. Ps. 106:26. 1 Kor. 10:5. Hebr. 3:17 s.

6. ja että hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen ijankaikkisissa kahleissa säilytettäväksi suuren päivän tuomioon.

2 Piet. 2:4.

7. Samoin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka samalla tavalla kuin nuokin harjoittivat haureuttajamuokalaisen lihan perään menivät, ovat varoitavana esimerkkinä, kärsiessään ijankaikkisen tulen rangaistusta.

1 Moos. 19:23 s. 2 Piet. 2:6.

8. Yhtä kaikki nämäkin uneksijat samoin saastuttavat lihan, halveksivat herrattua, herjaavat majesteetteja.

2 Piet. 2:10.

9. Mutta ei ylienkele Mikaelaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sano: „Rangaiskoon sinua Herra!”

5 Moos. 34:9. Sak. 3:2. 2 Piet. 2:11.

10. Nämä sillä vastoin herjaavat mitä eivät tunne; mutta mitä he järjetömmän eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä.

2 Piet. 2:12.

11. Voi heitä, kun kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan himossa Balaamin eksytykseen ja hukkuvat Korakin kapinaan!

4 Moos. 16:1,22:7,11.

2 Piet. 2:15. 1 Joh. 3:12. Ilm. 2:14.

12. Nuo ne nyt teidän rakkaus-aterioissanne likapilkuina julkeasti kemullevat ja itseään kestivät: vedetömiä, tuullen ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta reväistyjä;

San. 25:14. 2 Piet. 2:17.

13. he ovat rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu.

Jes. 57:20.

14. Heistä on myös Henok, Adamista seitsemäs, ennustanut, sanoen: „Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhineen tuomiolle,

1 Moos. 5:21 s. 2 Tess. 1:10. Ilm. 1:7.

15. tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistaan, joita he ovat jumalattomuudessaan tehneet, ja kaikista julkeista sanoista, joita nuo jumalattomat synnitset ovat häntä vastaan puhuneet.”

Matt. 25:31.

16. He napisevat aina, nurkuen kotaloaa, ja vaellavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä sanoja, ja he ihastelevat ihmisiä oman etunsa vuoksi.

Ps. 73:8 s. 2 Piet. 2:18.

17. Mutta te, rakkaani, muistakaat nämä sanat, mitä Herramme Jesuksen Kristuksen apostolit edeltä puhuivat, 18. kun sanoivat teille: „Viimeisinä aikoina tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan.”

Ap. 1. 20:29.

1 Tim. 4:1. 2 Tim. 3:1. 2 Piet. 2:1. 3:3.

19. Ne ovat nämä, jotka saavat aikaan hajaannusta, ovat aistillisia, henkeä vailla.

1 Kor. 2:14.

20. Mutta te, rakkaani, rakentakaat itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoillen Pyhässä Hengessä,

Kol. 2:7. 1 Tr. 5:11.

21. ja pysyttäkää itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne Herramme Jesuksen Kristuksen laupeutta ijankaikkiseen elämään.

1 Kor. 1:7.

22. Ja armahtakaat toisia, jotka epäilevät, pelastakaat heidät, tulesta temmät;

23. toisia taas armahtakaat peljäten, inhoten heidän lihan tahraamaa ihokastaankin.

Am. 4:11. Jaak. 5:19. Ilm. 8:4.

24. Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lairkeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina kirkkautensa eteen, riemuun, Room. 16:25. 1 Kor. 1:3.
25. hänelle, joka yksin on Jumala

ja pelastaja mme, Herramme Jesuksen Kristuksen kautta, olkoon kirkkaus, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja aina, ijankaikkisesti! Amen. 1 Piet. 5:11.

JOHANNEKSEN ILMESTYS.

I Luku.

Jesuksen Kristuksen ilmestys ja käsky Johanneskelle.

Jesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, että hän näyttäisi palvelijoilleen sen, mikä on pian tapahtuva; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta on ilmoittanut palvelijalleen Johanneskelle, Jes. 48:6. Dan. 2:28 s., 45. Ilm. 22:6.

2. joka on tuonut esiin Jumalan sanan ja Jesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä on nähnyt. 1 Kor. 1:6. 1 Joh. 1:1. Ilm. 6:9. 12:17.

3. Autuas on se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja pitävät sen, mitä siihen on kirjoitettu; sillä aika on lähellä. Luuk. 11:28. Room. 13:11. 1 Piet. 4:7. Jaak. 5:8. Ilm. 22:7,10.

4. Johannes niille seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo olkoon teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistumuksensa edessä, 2 Moos. 3:14. Jes. 11:2/41:4. Sak. 3:9. 4:6,10. Hebr. 2:3. 10:37. Ilm. 3:1. 4:5. 5:6. 11:17. 16:5.

5. ja Jesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, hänellä, joka on esikoinen kuolleista ja maan kunin-gasten hallitsija! Hänen, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellään Ps. 89:28,37. 130:8. Jes. 55:4. Ap. t. 20:28. Room. 8:29. 1 Kor. 15:20. Gal. 2:20. Ef. 1:20. Kol. 1:18. 1 Tim. 6:13. Hebr. 9:12,14. 1 Piet. 1:19. 1 Joh. 1:7,9. Ilm. 3:14. 5:9. 7:14. 17:14. 19:16.

6. ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, paperiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänen on kunnia ja voima ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa! Amen. 2 Moos. 9:6. Jes. 61:6. Room. 12:1. 1 Piet. 2:5,9. Ilm. 5:10. 20:6.

7. Katso, hän tulee piivissä, ja kaikkien silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka ovat häntä pistäneet, ja kaikki maan sukukunnat parkuvat hänet nähdessään; totisesti, amen! Jes. 3:13 s. Dan. 7:13. Sak. 12:10 s. Matt. 24:30. 26:64. Joh. 19:37. Ap. t. 1:11. 1 Tess. 1:10. 4:17.

8. Minä olen A ja Ö, alku ja loppu, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, kaikkivaltias. 2 Moos. 3:14. Jes. 41:4. 44:6. 48:12. Ilm. 2:8. 4:8. 11:17. 16:5. 21:6. 22:13.

9. Minä Johannes, teidän veljenne, teidän kanssanne osallinen ahdistuksessa ja valtakunnassa ja kärsivällisyydessä Jesuksessa, olin Jumalan sanan ja Jesuksen todistuksen tähden saarella, jonka nimi on Patmos. Ap. t. 14:22. Room. 3:17. Fil. 1:7. 2 Tim. 1:8. 2:12. Ilm. 6:9.

10. Minä olin Herran päivänä Hengessä, ja kuulin takain suuren, ikäänkuin pasunan äänen, Ap. t. 10:10. Ilm. 4:2. 17:3. 21:10.

11. joka sanoi: „Minä olen A ja Ö, ensimmäinen ja viimeinen! Kirjoita kirjaan mitä näet ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tya-tiraan ja Sardekseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan.“ Ilm. 22:13.

12. Ja minä käännyn katsomaan mikä ääni mjnulle puhui, ja kääntyes-säni minä näin seitsemän kultaista kynttiläjalkaa, 2 Moos. 25:37. Sak. 4:2.

13. ja niiden seitsemän kynttiläjal-lan keskellä ihmisen pojan muotoi-sen, jalkoihin ulottuvaan vaateusen puetun ja rinnan kohdalta kultai-sella vyöllä vyötetyn. Hes. 1:26. Dan. 7:13. 10:5 s., 16. Ilm. 2:1. 14:14. 15:6.

14. Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen sil-mänsä niinkuin tulen liekit; Dan. 7:9. 10:6. Ilm. 2:18. 19:12.

15. hänen jalkansa olivat ikäänkuin uunissa hehkuva valantovaski, ja hänen äänensä oli kuin paljojen vesien kohina. Hes. 1:7. 43:2. Ilm. 14:2. 19:6.

16. Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suus-taan läksi kaksiteräinen, terävä miek-ka, ja hänen kasvonsa olivat ikään-kuin aurinko, kun se täydeltä teräl-tään paistaa. Jes. 49:2. Matt. 17:2. Ap. t. 26:13. Ef. 6:17. Hebr. 4:12. Ilm. 2:12 s. 3:1. 19:15,21.

17. Ja kun hänet näin, kaaduin mi-nä kuin kuolleena hänen jalkojensa

eteen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni, sanoen: „Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, Jes. 41:4. 44:6. 48:12.

18. ja minä elän; ja olin kuollut, ja katso, minä elän ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa, amen! ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. Job 12:14. Ps. 68:20s.

Jes. 22:22. Room. 6:9. Hebr. 7:25. Iim. 3:7. 19. Kirjoita siis mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä on tapahtuva tämän perästä. Dan. 2:29.

20. Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen kynttiläjalan salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän kynttiläjalkaa ovat seitsemän seurakuntaa.“

Sak. 4:2. Matt. 5:15. Fil. 2:15. Iim. 2:1.

2 Luku.

Efeson, Smyrnan, Pergamon ja Tyatiran enkelille.

Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: „Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän joka kävelee niiden seitsemän kultaisen kynttiläjalan keskellä: Iim. 1:12, 16, 20.

2. Minä tiedän tekosi ja valvankösi ja kärsivällisyytesi, ja ettel voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseään apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi; 2 Kor. 11:13. 1 Tess. 1:3. 1 Joh. 4:1. Iim. 3:1, 8.

3. ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljo kantamista sinulla on ollut nimeni tähden, etkä ole uupunut. Gal. 6:9. Hebr. 10:36. 12:3.

4. Mutta minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. 1 Tim. 5:12.

5. Muista siis mistä lankesit ja tee parannus, ja tee ne ensimmäiset teot; mutta jos et, niin minä tulen pian sinun tykösi ja työnnän kynttiläjätkäsi pois paikaltaan, ellet tee parannusta. Matt. 21:41, 43.

6. Mutta se sinulla on, että vihaat Nikolaiittain tekoja, joita minäkin vihaan.

7. Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa. 1 Moos. 2:9. Matt. 11:15. 13:9, 43. Iim. 2:11. 3:13. 13:9. 22:14.

8. Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: „Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: Jes. 41:4. 44:6. 48:12. Iim. 1:11, 17 s.

9. Minä tiedän sinun ahdinkosi ja köyhyytesi - sinä olet kuitenkin rikas - ja mitä herjauksia kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga. Luuk. 12:21. Joh. 8:39. Room. 2:17, 28. 9:6. 2 Kor. 11:14. 1 Tim. 6:18. Jaak. 1:5. Iim. 3:9.

10. Älä pelkää sitä, mitä tulee kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdingossa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruununur. Matt. 10:18. 24:13. 1 Kor. 9:25. 2 Tim. 2:5. 4:7 s. Hebr. 3:14. Jaak. 1:12. Iim. 3:11.

11. Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vähääkään vahingoita. Iim. 3:6. 13:9. 20:14. 21:3.

12. Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: „Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka: Jes. 49:2. Hebr. 4:12. Iim. 1:16. 19:15.

13. Minä tunnen sinun tekosi ja tiedän missä asut: siellä, jossa saatanan valtaistuini on; ja sinä pidät nimesi kiinni eikä ole kiertänyt uskonani niinäkään päivinä, kun Antipas, minun todistajani, uskollinen palvelijani, lapetettiin tyköänne, siellä, missä saatana asuu. Iim. 3:8.

14. Mutta minulla on vähä sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Balaamin opista, hänen, joka opetti Balakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haurautta harjoittaisivat. 4 Moos. 22:5. 25:1. 31:16. 1 Kor. 6:13. 8:9 s. 10:19 s. 2 Piet. 2:15. Juud. v. 11.

15. Niin on myöskin sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni Nikolaiittain opista. 16. Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. Jes. 11:4. 49:2. Ef. 6:17. 2 Tess. 2:8. Hebr. 4:12. Iim. 1:16. 19:15, 21.

17. Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja. Ps. 78:24. Jes. 56:5. 62:2. 65:15. Matt. 13:9. Iim. 3:12. 19:12.

18. Ja Tyatiran seurakunnan enke-

lille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekit ja jonka jalat ovat niinkuin valantovaski: Dan. 10:3. Ilm. 1:14 s.

19. Minä tunnen sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi, ja tiedän, että viimeiset tekosi ovat ensimmäisiä useimmat.

20. Mutta minulla on sinua vastaan, että suvaitset tuota naista, Jesabelia, joka sanoo itseään profetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

2 Moos. 34:15. 4 Moos. 26:1 s. 1 Kun. 16:31. 21:26. 2 Kun. 9:7, 22. Ap. t. 15:20, 29. 1 Kor. 10:19 s.

21. Ja minä olen antanut hänelle aikaa parannuksen tekoon, mutta hän ei tahdo parannusta tehdä ja kääntyy haureudestaan. Room. 2:4. Ilm. 9:20.

22. Katso, minä panen hänet tautivuoteelle, ja ne, jotka hänen kanssaan huorin tekevät, panen suureen ahdistukseen, jos eivät tee parannusta ja käännä teoistaan;

23. ja hänen lapsensa minä kuolemallalla tapan, ja kaikki seurakunnat saavat tuntea, että minä olen se, joka tutkin munaskuut ja sydämmet; ja minä olen antava teille kullekin tekojen mukaan.

1 Sam. 16:7. 1 Aik. 28:9, 29:17. 2 Aik. 6:30. Ps. 7:9 s. 62:12 s. Jer. 11:20. 17:10. 20:12. 32:19. Matt. 16:27. Room. 2:6.

24. Mutta teille muille Tyatirassa oleville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia, ja ette ole tulleet tuntemaan, niinkuin sanovat, saatanan syvyiksiä, teille minä sanon: en pane päällenne muuta kuormaa;

25. pitäkäätkä kuitenkin mitä teillä on, siihen asti kuin tulen. Ilm. 3:11.

26. Ja joka voittaa ja ottaa minun teoistani loppuun asti vaarin, sen minä annan pakanoita vallita,

Ps. 2:8 s. Matt. 19:28. 1 Kor. 6:2 s. Ilm. 3:21.

27. ja hän on kaitseva heitä autaisella sauvalla, niinkuin saviastioita särjetään — niinkuin minäkin sen Isältäni sain,

Dan. 7:22. Luuk. 22:29. Ilm. 12:5. 19:15.

28. ja minä annan hänelle kointähden. 2 Piet. 1:19. Ilm. 22:16.

29. Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille.⁴⁴

Ilm. 3:6, 13, 22.

3 Luku

Sardeksen, Filadelfian ja Laodikean enkelille.

Ja Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne

seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta oletkin kuollut.

1 Tim. 5:6. Ilm. 1:16. 2:1. 4:5. 8:6.

2. Herää valvomaan ja vahvista niitä muita, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydelliseksi Jumalani edessä. Hes. 34:4.

3. Muista siis, kuinka olet saanut ja kuullut, ja pidä se ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen niinkuin varas, eikä tiedä millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.

Matt. 24:42 s. 25:13. Mark. 13:33. Luuk. 12:39 s. 1 Tess. 5:26. 2 Piet. 3:10. Ilm. 2:5. 16:15.

4. Kuitenkin on sinulla Sardeksessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat arvoliset. Ilm. 4:4. 6:11. 7:9, 13.

5. Joka voittaa, se näin puetaan valkeisin vaatteihin, enkä minä pyyhki pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimeään Isäni edessä ja hänen enkeliansä edessä. 2 Moos. 32:32 s.

Pa. 69:29. Matt. 10:32. Luuk. 10:20. 12:8. Fil. 4:3. Ilm. 13:8. 19:8. 20:12. 21:27.

6. Jolla on korva, se kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille.⁴⁵

Ilm. 2:7, 11.

7. Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, hän, jolla on Davidin avain, hän joka avaa, eikä kukaan ole sulkeva, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa: Job. 12:14. Jes. 22:22. Matt. 16:19. Ap. t. 3:14. Ilm. 1:18. 6:10. 19:11.

8. Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä voimasi on vähäinen, ja sinä olet pitänyt sanani etkä ole nimeäni kieltänyt.

1 Kor. 16:9. 2 Kor. 2:12. Ilm. 2:2.

9. Katso, minä tuon sinulle saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartavat jalkojesi edessä ja ymmärtävät, että minä olen sinua rakastanut. Jes. 45:14. 49:23. 60:14. 66:23. Room. 2:28. 1 Kor. 14:25.

10. Koska sinä olet ottanut kärsivällisyyden käskystäni vaarin, niin minäkin otan sinusta vaarin ja pelastan sinut pois koetuksen hetkestä, joka on tuleva yli koko maanpiirin koetelemaan niitä, jotka maan päällä asuvat. Luuk. 21:19. 2 Tim. 2:12.

Hebr. 10:36. 2 Piet. 2:9. Ilm. 13:10.

11. Katso, minä tulen pian; pidä mitä

sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunua.

1 Kor. 9:26. Fil. 4:5. Ilm. 1:3. 2:25. 22:7. 12:20.

12. Joka voittaa, hänestä minä teen pylvään Jumalani temppeleihin, eikä hän koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä kirjoitan häneen Jumalani nimen, ja Jumalani kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota, ja oman uuden nimeni.

Jes. 62:2. 65:16. Gal. 2:19. 4:26.

Hebr. 12:22. Ilm. 2:17. 14:1. 21:2. 10. 22:4.

13. Jolla on korva, se kuulokoon mitä Henki sanoo seurakunnille. Ilm. 2:7.

14. Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: „Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku.“ San. 8:22.

Jes. 55:4. Joh. 1:3. Kol. 1:15 s.

15. Minä tiedän sinun tekosi: et ole kylmä eikä kuuma; oi, jospa olisit kylmä tai kuuma! Room. 12:11. Ilm. 2:2. 16. Mutta nyt, koska olet penseä, eikä ole kylmä eikä kuuma, olen minä oksentava sinut suustani.

17. Sinähän sanot Olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse; eikä tiedä, että sinä olet viheliäisin ja kurjin ja köyhä ja sokea ja alaston.

Hos. 12:8 s. 1 Kor. 4:8.

18. Sentähden minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit ja alastomuutesi häpeä ei näkyisi, ja silmävoideita voidellaksesi silmäsi, jotta näkisit.

Jes. 55:1. Matt. 13:44.

1 Piet. 1:7. Ilm. 7:13. 16:15. 19:8.

19. Kaikkia, joita rakastan, niitä minä nuhtelen ja kuritan; ole siis ahkera ja tee parannus.

Job 6:17. San. 3:11 s. 1 Kor. 11:32.

Hebr. 12:5 s. Jaak. 1:12. Ilm. 2:16.

20. Katso, minä seison oven takana ja kolkutan, jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Kork. V. 5:2. Joh. 14:21 s. Ap. t. 16:14.

21. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistumellani, niin kuin minäkin olen voitannut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistumelleen.

Matt. 19:28.

Luuk. 22:29 s. 1 Kor. 6:2. 2 Tim. 2:12.

22. Jolla on korva, se kuulokoon mitä Henki sanoo seurakunnille. Ilm. 2:7, 17, 29.

4 Luku.

Jumalan valtaistuin taivaassa. Yliitys Jumalalle.

Sen jälkeen minä näin, ja katso: oli avoin ovi taivaassa, ja se ensimmäinen ääni, jonka olin kuullut ikäänkuin pasunan puhuvan kanssani, sanoi „Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle mitä tämän jälkeen on tapahtuva.“ Ilm. 1:10. 19. 22:6.

2. Ja kohta olin minä Hengessä. Ja katso, taivaasen oli pantu valtaistuin, ja valtaistumella oli istuja.

1 Kun. 22:19. 2 Aik. 18:18. Ps. 47:9.

Jes. 6:1. Hes. 1:26. 10:1. Dan. 7:9. Ilm. 1:10.

3. Ja istuja oli nälkäisiä ja jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistumien ympärillä oli taivaankaari, näöltään smaragdinin kaltainen. Hes. 1:26 s.

4. Ja valtaistumien ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja niillä valtaistumilla istui kaksikymmentäneljä vanhinta, puettuina valkeisiin vaatteihin, ja heidän päässään oli kultaiset kruunut.

Jes. 24:23. Ilm. 3:4. 5:10. 6:11. 7:9. 11:16. 19:14.

5. Ja valtaistumesta läksi salamoiita ja ääniä ja ukkosen jyrynä; ja valtaistumien edessä paloi seitsemän sytytettyä lampua, jotka ovat ne Jumalan seitsemän henkeä. 2 Moos. 19:16. Hes. 1:13. Sak. 4:2. Ilm. 1:4. 8:5. 11:19. 16:18.

6. Ja valtaistumien edessä oli ikäänkuin lasinen meri, kristallin näköinen; ja etupuolella valtaistuinta ja valtaistumien ympärillä oli neljä o lentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.

Jes. 6:1. Hes. 1:5 s. 10:1. Ilm. 5:11. 15:2.

7. Ja ensimmäinen olento oli jalopeuran näköinen, ja toinen olento härkävasikan näköinen, ja kolmanella olennolla oli ikäänkuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen. Hes. 1:10. 10:14.

8. Ja niillä neljällä olennolla oli kulakin kuusi sipeä, ja ne olivat yltympäri, siipiä altakin, silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää. „Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on!“ 2 Moos. 3:14. Hes. 6:2 s. Hes. 1:18. 10:12. Pm. 11:17. 16:5.

9. Ja riin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen valtaistumella istujalle, joka elää ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa,

Ps. 47:9. Jes. 6:1.

Dan. 4:31, 34. 6:26. 12:7. Ilm. 1:18. 5:14. 15:7.

10. Heittäytyvät ne kaksikymmentäneljä vanhinta valtaistumella istujan eteen ja kumartavat häntä, joka elää ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa ja heittävät kruununsa valtaistumien eteen, sanoen: Ilm. 5:14.

11. „Sinä, Herramme ja Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja luotiin.“

1 Moos. 1:1. Ap. t. 17:24. Ilm. 5:12. 10:6. 14:7.

5 Luku.

Karitsa avaa seitsemällä sinetillä suljetun kirjakäärön.

Ja minä näin valtaistuimella istujan oikeassa kädessä sisältä ja päältäpäin täyteen kirjoitetun kirjakäärön, seitsemällä sinetillä suljetun.

Jes. 6:1. 29:11. Hes. 2:9 s. Dan. 12:4. Ilm. 4:2. 2. Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä julisti: „Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?“

3. Eikä kukaan talvaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa sen sisältä.

4. Ja minä itkin kovin sitä, ettei kehtään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan sen sisältä.

5. Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: „Älä itke; katso, jalopeura, Juudan sukukuntaa, Davidin juurivesa, on voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinetitiä.“

1 Moos. 49:9 s. Jes. 11:1,10. Room. 15:12. Hebr. 7:14. Ilm. 22:16.

6. Ja minä näin, että valtaistuimen ja neljän olennon ja vanhimpien keskellä seisoi Karitsa, niinkuin teuras-tettu, ja sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, se on, Jumalan seitsemän henkeä, jotka ovat lähetetyt kaikkeen maailmaan.

Jes. 11:2. 53:7. Sak 3:9. 4:10. Joh. 1:29,36. 1 Kor. 5:7. 1 Piet. 1:19. Ilm. 4:5. 13:8.

7. Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella istujan oikeasta kädestä.

Ps. 47:9. Jes. 6:1. Ilm. 4:2.

8. Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen, ja heillä oli kitara kullakin ja kultaiset maljat täynnä suitsutuskuksia, jotka ovat pyhien rukoukset.

Ps. 141:2. Ilm. 4:8 s. 8:3 s. 14:2. 15:2.

9. Ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: „Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä annoit teurastaa itsesi ja olet vireilläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista,

Ps. 33:3. 40:3. 96:1. 144:9. Jes. 42:10. Ap. 4:20-23. 1 Kor. 6:20. 7:23. Ef. 1:7.

Kol. 1:14. Hebr. 9:12. 10:10. 1 Piet. 1:18 s. 2 Piet. 2:1. 1 Joh. 1:7. Ilm. 4:11. 7:9. 14:3 s.

10. Ja tehnyt heidät Jumalallerame kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.“

2 Moos. 19:6. Jes 61:6.

Room. 5:17. 1 Piet. 2:9,9 Ilm. 1:6. 20:6. 22:5. 11. Ja minä näin, ja kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja hei-

dän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, 1 Kun. 22:19. Ps. 68:18. Dan. 7:10. Hebr. 12:22. Juud. v. 14. Ilm. 4:48 7:11

12. Ja he sanoivat suurella äänellä: „Karitsa, joka on teuras-tettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkau-den ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja ylistyksen ja kiitoksen!“

1 Aik. 29:11. Jes. 53:7. Fil 2:9 s. Ilm. 4:11. 13:8.

13. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat talvaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan „Valtaistuimella istujalle ja Karitsalle kiitos ja kunnia ja ylistys ja valta ijan-kaikkisuuksien, ijankaikkisuuksis-sa!“

1 Tim. 6:16. 1 Piet. 5:11. Ilm. 1:6. 7:10.

14. Ja ne neljä olentoa sanoivat: „Amen“, ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja kumarisivat.

Ilm. 4:10. 19:4.

6 Luku.

Kuusi ensimmäistä sinettiä avataan.

Ja minä näin kuinka Karitsa avasi J yhden olennon ja seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olen-nosta sanovan ikäänkuin ukkosen äänin. „Tule ja katso!“

1 Kor. 5:7. Ilm. 4:6 s. 5:1 s.

2. Ja minä näin, ja katso valkoinen hevonen, ja sen seljässä istujalla oli joutsin, ja hänelle annettiin kruunu, ja hän läksi voittajana voitoja saamaan. Ps. 45:4 s. Sak. 6:1 s. Ilm. 19:11.

3. Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan „Tule ja katso!“ Ilm 4:7.

4. Niin läksi toinen hevonen, punainen, ja sen seljässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmasivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka.

Matt 24:6 s.

5. Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon sanovan „Tule ja katso!“ Ja minä näin, ja katso: musta hevonen; ja sen seljässä istujalla oli vaakä kädessään. Hes. 4:16.

6. Ja minä kuulin ikäänkuin äänen niiden neljän olennon keskeltä sano-van: „Litra nisuja yhdestä denaarista, ja kolme litraa ohria yhdestä denaarista, mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä.“ Ilm 9:4

7. Ja kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin minä neljännen olennon äänen sanovan „Tule ja katso!“

8. Ja minä näin, ja katso hallava hevonen, ja sen seljässä istuvan nimi oli Kuolema, ja tuonela seurasi hä-

nen mukanaan, ja heidän valtaansa annettiin neljäs osa maata, ja heille annettiin valta tappaa miekalla ja näljällä ja rutolla ja maan petojen kautta.

3 Moos. 26:22. Jer. 14:12. 15:3.

21:6. 24:10. Hee. 5:12. 14:21. 29:5. 33:27.

9. Ja kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin minä alttarin alla niiden sielut, jotka olivat surmatut Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, joka heillä oli.

2 Tim. 1:8. Ilm. 1:9. 12:17. 14:18. 16:7. 19:10. 20:4.

10. Ja he huusivat suurella äänellä, sanoen: „Kuinka kauan sinä, pyhä ja toinen Valtija, siirräät tuomiosi ja jätät kostamatta verem meille, jotka asuvat maan päällä?”

1 Moos. 4:10. 5 Moos. 32:43. 2 Kun. 9:7. Ps. 79:5. 10. Luuk. 18:7. Room. 12:19. Ilm. 8:7. 11:18. 19:2.

11. Ja heille kullekin annettiin valkoinen viitta, ja heille sanottiin, että vielä vähän aikaa olisivat levollisia, kunnes täytyisi myös heidän palveluskumppaniensa ja veljiensä luku, jotka ovat tapettavat niinkuin hekin.

Matt. 23:32. Ilm. 3:4 s. 7:9. 13 s.

12. Ja minä näin, kun Karitsa avasi kuudennen sinetin, niin tuli suuri maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi niinkuin karvasäkki, ja kuu muuttui kokonaan vereksi,

Jes. 13:10. Hee. 32:7 s. Joel 2:10. 31. 3:15.

Matt. 24:29. Luuk. 21:25. Ap. t. 2:20.

13. Ja taivaan tähdet putosivat maahan, niinkuin fikunapuu varistaa raakaleensa, kun kova tuuli sitä pudistaa,

Jes. 13:10. 34:4.

14. Ja taivas poistui niinkuin kirja, jota kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja saaret siirtyivät sijoiltaan.

Pe. 102:27. Hebr. 1:12 s. Ilm. 16:20.

15. Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin

Jes. 2:10. 19.

16. Ja sanoivat vuorille ja kalliille: „Kaatukaat meidän päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istujan kasvoilla ja Karitsan vihailta

Hos. 10:8. Luuk. 23:30. Ilm. 9:8.

17. Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?”

Pa. 76:8. Jes. 13:9. Joel 2:11.

Nah. 1:6. Sef. 1:14. 18. Mal. 3:2. Room. 2:5.

7 Luku.

Israelin sukukuntien merkityt. Lunastettujen joukko ylistää Jumalaa ja karitsaa.

Sen jälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren

päälle eikä yhdenkään puun päälle.

Dan. 7:2. Sak. 6:5.

2. Ja minä näin toisen enkelin nousevan auringon koitosta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusisuurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,

3. ja sanoi: „Älkääት vahingoittako maata eikä merta eikä puuta, ennenkuin olemme merkinneet Jumalamme palvelijat heidän otsissansa.”

Hee. 9:4,6. Ilm. 9:4.

4. Ja minä kuulin merkittyjen luvon, sataneljäkymmentäneljätuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:

Ilm. 14:16.

5. Juudan sukukunnasta kaksitoistatuhatta merkittyä, Rubenin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Gadin sukukunnasta kaksitoistatuhatta,

6. Asserin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Neftalimin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoistatuhatta,

7. Simeonin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Levin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoistatuhatta,

8. Sabulonin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Josefin sukukunnasta kaksitoistatuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoistatuhatta merkittyä.

9. Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisovait valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina valkeisin viittoihin, ja heillä oli palmuja käsissään,

Ilm. 3:5, 18. 4:4. 6:11. 19:8.

10. ja he huusivat suurella äänellä, sanoen: „Pelastus on Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta!”

Ps. 8:9. Jer. 3:23. Ilm. 4:2,6. 5:13. 12:10. 19:1.

11. Ja kaikki enkelit seisovait valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä, ja heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumarsivat Jumalaa,

Ilm. 5:11. 11:16.

12. sanoen: „Amen, siunaus ja ylistys ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyyt Jumalallemme ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa, amen!”

Ilm. 6:12 s.

13. Ja yksi vanhimmista virkkoi ja sanoi minulle: „Keitä ovat nämä valkeisin viittoihin puetut, ja mistä he ovat tulleet?”

14. Ja minä sanoin hänelle: „Herrani, sinä tiedät sen.” Ja hän sanoi

minulle: „Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta ahdistuksesta, ja he ovat pesseet viittansa ja valkaiseet ne Karitsan veressä.

Jes. 1:18. Sak. 3:3s. Matt. 24:21s.
Hebr. 9:14. 1 Joh. 1:7. Ilm. 1:5. 6:2. 17:6.

15. Sentähden he ovat Jumalan valtaistumien edessä ja palvelevat häntä öin päivin hänen temppelissään; ja valtaistuimella istuja on levittävä majansa heidän päälleen.

Jes. 4:5s. Hes. 37:27. Ilm. 15:5. 21:3,22.

16. Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle,

Ps. 121:6. Jes. 49:10. Jer. 2:13. Ilm. 21:4.

17. sillä Karitsa, joka on valtaistumien keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vesien lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä.“

Ps. 23:1 s. 36:8. Jes. 25:8. Hes. 34:23.
Joh. 10:10s. 1 Kor. 15:54s. Ilm. 21:4.

8 Luku.

Karitsa avaa seitsemännen sinetin. Neljä ensimmäistä enkeliä puhaltaa pasunaa.

Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, syntyi taivaassa äänettömyys lähes puoli tuntia. Ilm. 8:1.

2. Ja minä näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisovat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasunaa. Matt. 24:31.

3. Ja tuli toinen enkeli ja asetti alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljo suitsuketta pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistumien edessä.

2 Moos. 90:1. Ps. 141:2. Ilm. 5:8. 9:13.

4. Ja suitsukkeen savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen. Luuk. 1:10. Ap. t. 10:4.

5. Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulesta ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjyrinä ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä.

1 Kun. 19:11. Hes. 10:2. Ap. t. 4:31. Ilm. 16:18.

6. Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasunaa, hankkiutuvat pasunoimaan.

7. Ja ensimmäinen enkeli pasunoi; niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle; ja kolmas osa maata paloi, ja kolmas osa puita paloi, ja kaikki viheriä ruoho paloi.

2 Moos. 9:23s. Hes. 38:22. Ilm. 9:4. 16:2.

8. Ja toinen enkeli pasunoi; niin heitettiin mereen ikäänkuin suuri, tulena palava vuori; ja kolmas osa merta muuttui vereksi,

2 Moos. 7:20 s. Jer. 51:25. Am. 7:4. Ilm. 16:8.

9. ja kolmas osa meren eläjästä, joissa henki on, kuoli, ja kolmas osa laivoista hukkui.

10. Ja kolmas enkeli pasunoi; niin putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin tulisoihku, ja se putosi jokiin, kolmanteen osaan niistä, ja vesilähteisiin. Jes. 14:12. Dan. 8:10. Ilm. 9:1.16 3s.

11. Ja tähden nimi oli Koiruoho; ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli karvaaksi käynyt.

2 Moos. 15:23 Jer 9:15. 23:15.

12. Ja neljäs enkeli pasunoi; niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lyötiin, että kolmas osa niistä pimenisi ja päivät kolmannelta osaltaan olisi valoton, ja niinikään yö

2 Moos. 10:21. Jes. 13:10 Am. 8:9 Ilm. 6:12.16:8

13. Ja minä näin, ja kuulin yhden keskitse taivaan lentävän kokkan sanovan suurella äänellä „Voi, voi, voi maan päällä asuvia niiden kolmen enkelin jällelläolevien pasunan äänien tähden, joiden vielä on määrä pasunoida!“

Ilm. 9:1,12 s.11:14.12:12,

9 Luku.

Viides ja kuudes enkeli puhaltavat pasunaa. Ja viides enkeli pasunoi; niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kuulun avain;

Luuk 10:18. Ilm. 8:10. 20:1.

2. ja se avasi syvyyden kuulun, ja kuilusta nousi savu, niinkuin savu suuresta uunista, ja kuilun savu pimitti auringon ja ilman.

2 Moos. 19:18. Joel 2:2,10.

3. Ja savusta läksi heinäsiirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta;

2 Moos. 10:15.

4. ja niille sanottiin, etteivät vahingoittaisi maan ruohoa eikä mitään vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettä otsassaan.

2 Moos. 12:23. Hes. 9:4. Ilm. 7:3.

5. Ja niille annettiin käsky, etteivät heitä tappaisi, mutta saivat vallan vaihtaa heitä viisi kuukautta; ja ne vaivasivat niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää.

6. Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

Job 3:21. 7:15s.

Jer. 8:3. Hos. 10:8. Luuk. 23:30. Ilm. 6:16.

7. Ja heinäsiirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niiden päässä oli ikäänkuin kruunuja,

kullan näköisiä, ja niiden kasvot olivat ikäänkuin ihmisten kasvot ;

Joel 2:4.

8. Ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin jalopeurain hampaat

Joel 1:6.

9. Ja niillä oli haarniskat ikäänkuin rautahaarniskat, ja niiden siipienjyminä oli kuin sotavaunujen jyminä, kuin monien hevosten, jotka taisteleluon kiittävä.

Jer. 47:3. Joel 2:5 a.

10. Ja niillä oli pyrstöt pistimiseen, sellaiset kuin skorppioneilla, ja pyrstöissä oli se voima, mikä niillä oli, vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

11. Ja niillä oli kuninkaan syyvyyden enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon, ja kreikkaksi on hänen nimensä Apollyon.

12. Ensimmäinen „voi“ on mennyt; katso, tulee vielä kaksi „voi“ huutoa tämän jälkeen.

Ilm. 8:13. 11:14.

13. Ja kuudes enkeli pasunoi; niin minä kuulin äänen tulevan Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljäsä sarvesta,

2 Moos. 30:1 s. Ilm. 8:3.

14. Ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuna „Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat suuren Eufrat-jokeen sidotut.“

Ilm. 16:12.

15. Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä.

Ilm. 8:7 s.

16. Ja ratsuväen joukkojen luku oli kaksikymmentätuhatta kertaa kymmenentuhatta; minä kuulin niiden luvun.

Hes. 38:4. Ilm. 7:4.

17. Ja niin minä näin näyssä hevoset ja niiden seljässä istujat; miehiä oli tulipunaiset ja hyakintintummahtavat ja tulikivenkeltaiset haarniskat; ja hevosten päät olivat niinkuin jalopeurain päät, ja niiden suusta suitsusi tulta ja savua ja tulikiveä.

18. Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tules- ta ja savusta ja tulikivestä, jotka suitsusivat niiden suusta.

19. Sillä hevosten voima oli niiden suussa ja niiden hännässä; ja niiden hännät olivat kuin kärmeet, ja hännillä oli päät, joilla ne vahingoittavat.

20. Ja jällellejääneet ihmiset, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta eivätkä luopuneet kätensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta perkeleitä ja kultaisia ja hopeaisia ja vas- kisia ja kivisiä ja puisia epäjuma-

lankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.

5 Moos. 4:28. 32:17. Ps. 106:27. 115:4. 135:15.

Jes. 2:3, 20. Jer. 1:16. Dan. 5:4, 23.

Ap. t. 7:41. 1 Kor. 10:20. Ilm. 16:9. 11:21.

21. He eivät tehneet parannusta eivätkä luopuneet murhistaan eikä vel- houksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan. 2 Kun. 9:22. Ilm. 22:15.

10 Luku.

Väkevä enkeli, joka seisoo meren ja maan päällä, antaa Johannekselle kirjasen.

Ja minä näin toisen, väkevän enkelin laskeuvan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulenpatsaat.

Hes. 1:28. Matt. 17:2. Ilm. 1:14 s. 4:3. 5:2.

2. Ja hänellä oli kädessään avattu kirjanen Ja hän pani oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle.

3. Ja huusi suurella äänellä, niinkuin jalopeura kiljuu; ja kun hän huusi, puhuivat ne seitsemän ukkosenjyrinää äänensä.

Hes. 11:10. Am. 1:2. Ilm. 8:5.

4. Ja kun ne seitsemän ukkosenjyrinää olivat puhuneet, yrittin minä kirjoittaa; ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: „Päne sinetin taa mitä ne seitsemän ukkosenjyrinää puhui- vat, äläkä sitä kirjoita.“

Dan. 8:26. 12:4, 9.

5. Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohtoi oikean kätensä taivasta kohti

1 Moos. 14:19, 22.

2 Moos. 6:8. 5 Moos. 32:40. Dan. 12:7.

6. Ja vannoi hänen kautta, joka elää ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on, ja meren ja mitä siinä on, ja sanoi, ettei aikaa enää anneta,

2 Moos. 20:11. Neh. 9:6.

Ps. 146:6. Matt. 26:63. Ilm. 4:11. 14:7.

7. Vaan että niinä päivinä, kun seitsemännen enkelin ääni kuuluu hänen puhaltessaan pasunaa, silloin Jumalan salattu aivoitus käy täytännönsen evankeliumin mukaan, jonka hän on ilmoittanut palvelijoilleen, profetoille.

Am. 3:7. Ap. t. 8:21. Ilm. 11:15. 16:17.

8. Ja sen äänen, jonka olin kuullut taivaasta, kuulin taas puhuvan minulle ja sanovan: „Mene ja ota tuo avattu kirjanen, joka on meren ja maan päällä seisovan enkelin kädessä.“

9 Ja minä menin enkelin tykö ja pyysin että hän antaisi minulle kirjasen ja hän sanoi minulle: „Ota se ja syö se. se on karvasteleva vatsasasi. mutta suussasi se on oleva makea kuin hunaja“ Hes. 2:8. 8:1 s.

10 Niin minä otin kirjasen enkelin kädestä ja söin sen; se oli suussani makea kuin hunaja, ja sen syötyäni karvasteli vatsaani

11 Ja minulle sanottiin: „Sinun tulee taas ennustaa monista kansoista ja kansanheimoista ja kielistä ja kunnikaista.“ Jer. 1:10.

II Luku.

Temppeli mitataan. Jumalan kaksi todistajaa profetioivat. Seitsemäs enkeli pasunoi.

Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: „Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartavat,

Hes. 1.40-48.

2. Mutta temppelein ulkopuolella oleva esikartano heittä pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakana-kansoille; ja he tallaavat pyhäää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuu-kautta.

Dan. 7:25. 12:7 Luuk. 21:24. Ilm. 12:6, 14. 13:5.

3. Ja minä annan kahdelle todistajalleni toimeksi säkkeihin puettuina profetioita tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän kules-sa.“

4. Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi kynttiläljalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. Sak. 4:2 s. 11 s.

5. Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja syö heidän vihollisensa; niinpä, jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän sillä tavoin tapettava.

2 Kun. 1:10 s. Jer. 5:14. Luuk. 9:54 s.

6. Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetioimisen päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja rasittaa maata kaikenlaisella vitsauksella, niin usein kuin tahtovat.

2 Moos. 7 s. 1 Kun. 17:1. 18:1. Jaak. 5:17.

7. Ja kun he ovat lopettaneet todistuksensa, on peto, se joka nousee syvyydestä, käyvä sotaa heitä vastaan ja voittava heidät ja tappava heidät.

Dan. 7:21. Ilm. 13:1 s. 17:3.

8. Ja heidän ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen sanotaan Sodomaksi ja Egyptiksi, ja jossa myös heidän Herransa ristinnaulittiin.

Jes. 1:9 s. Luuk. 13:34.

Hebr. 13:12. Nm. 14:8. 16:19. 17:1 s. 18:10.

9. Ja ihmiset eri kansoista ja suku-

kunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa haudataan pannaan. Ps. 79:2 s.

10. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat.

Est. 9:19 s. Ps. 106:38. Joh. 16:5, 20.

11. Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki, ja he nousivat jaloilleen, ja kauhu valtasi ne, jotka näkivät heidät. Hes. 37:5, 10, 14.

12. Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: „Nouskaat tänne!“ Niin he nousivat taivaasen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.

2 Kun. 2:11. Ap. t. 1:19. Ilm. 4:1. 12:5.

13. Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukisui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta henkeä, ja muut kauhistuivat, a antoivat taivaan Jumalalle kunnian.

Hes. 38:19 s. Dan. 2:20. Ilm. 6:12. 15:4. 16:18.

14. Toinen „voi“ on mennyt; katso, kolmas „voi“ tulee pian.

Ilm. 8:13. 9:12. 15:1.

15. Ja seitsemäs enkeli pasunoi; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: „Meidän Herramme ja hänen Voideltunsa maailman valtakunta on tullut, ja hän on hallitseva iankaikkisuuksien iankaikkisuuksiksi!“

2 Moos. 15:18. Ps. 10:16. 22:29.

Dan. 2:44. 7:14 s. Ob. v. 21. Mik. 4:7. Sak. 14:9. 1 Kor. 15:25. Ilm. 10:7. 12:10. 19:6.

16. Ja ne kaksikymmentän neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, heittäytyivät kasvoilleen ja kumarsivat Jumalaa, Ilm. 4:10. 5:8. 7:11. 19:4.

17. sanoen: „Me kiitämme sinua, Herra Jumala, kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut käteesi suuren voimasi ja ruvennut hallitsemaan!“ 2 Moos. 8:14. Ps. 93:1. 96:10. 97:1. 99:1. Jes. 41:4. Ilm. 1:4, 8. 4:8. 16:5. 19:6.

18. Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profetoille ja pyhille ja niille, jotka nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat.“ Ps. 2:1, 5, 12. 46:7. Dan. 7:9 s. Matt. 20:3.

Room. 2:5. 2 Tess. 1:6. Ilm. 6:17. 15:1.

19. Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelessään; ja tuli sa-

lamoita ja ääniä ja ukkosenjyrinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.
2 Moos. 9:24. 19:18. 25:10. 1 Kun. 8:1,6. 2Aik.5:7. Hebr.9:4. Ilm.4:5. 8:5. 15:3. 16:18,21.

12 Luku.

Vaimo ja lohikärme. Mikaelin voitto.

Ja näkyi suuri tunnusmerkki taivaassa: vaimo, aurinko verhonaan ja kuu hänen jalkainsa alla, ja hänen päässään kruununa kaksitoista tähtää.

2. Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, kun oli tuskallista syntymään. Mik. 4:10. Gal. 4:19.

3. Ja näkyi toinen tunnusmerkki taivaassa, ja katso, suuri tulipunainen lohikärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja jokaisen seitsemän pään ympärillä kuninkaallinen seppelä; Dan. 7:7. Ilm. 11:7. 13:1. 17:3. 9:8.

4. Ja sen pyrsti pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohikärme seisoi synnyttämälänsä olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, heti kun hän synnyttää sen. Dan. 8:10.

5. Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella sauvalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö.

Ps. 2:9. Ilm. 2:27. 19:15.

6. Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elättäisivät siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää. Matt. 2:13. Ilm. 11:3. 13:5.

7. Ja syttyi sota taivaassa: Mikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikärmetä vastaan, ja lohikärme ja hänen enkelinsä sotivat;

Dan. 10:13, 20 s. 12:1. Juud. v.9. Ilm. 20:2.

8. ja he eivät voittaneet, eikä heillä enää ollut sijaa taivaassa.

Job 1:6. Dan. 2:35. Ilm. 18:21. 20:11.

9. Ja suuri lohikärme, se vanha kyy, jota kutsutaan perkeleeksi ja saatanaksi, hän, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen mukanaan. 1 Moos. 3:1, 4. Sak. 3:1 s. Luuk. 10:18. Job. 12:31. 2 Kor. 11:3. Ilm. 20:2 s.

10. Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: „Nyt pelastus ja voima ja valtakunta on meidän Jumalamme, ja valta hänen Voideltunsa; sillä veljemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä Jumalamme edessä, on heitetty ulos.

Job 1:9, 11. 2:5. Sak. 3:1. Matt. 28:18.

Luuk. 22:31. Joh. 12:31. Ef. 5:5. Ilm. 11:15. 19:1.

11. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja heidän todis-

luksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeään rakastaneet, vaan kärsineet kuoleman. Luuk. 14:26.

Room. 8:38 s. 16:20. 1 Kor. 6:7. Ilm. 7:14.

12. Sentähden riemuilkaat, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän tyköne suuressa vihassa, koska tietää, että hänellä on vain vähä aikaa jällellä!“

Pe. 96:11. Jes. 44:23. 49:13. Ilm. 8:13. 20:2.

13. Ja kun lohikärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt.

14. Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä lentääkseen erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja ajat ja puolet aikaa poissa kukaan näkyvistä.

2 Moos. 19:4. Dan. 7:25. 12:7. Ilm. 11:2. 17:3.

15. Ja kärme purskautti suustaan vaimon jälkeensä vettä niinkuin virran täyden, saattaakseen hänet virran vietäväksi.

16. Muita maa auttoi vaimoa; maa avasi suunsa ja särpasi virran, jonka lohikärme oli purskauttanut suustaan.

17. Ja lohikärme vihastui vaimolle ja läksi sotaa käymään hänen siemenensä jällellejäneitä vastaan, jotka ottavat Jumalan käskyistä vaarin ja joilla on Jesuksen todistus.

1 Moos. 3:15. 1 Joh. 5:10. Ilm. 1:29. 6:9. 11:7. 19:10.

18. Ja hän asettui seisomaan meren hiekalle.

13 Luku.

Kaksi petoa.

Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä ja sarvissaan kymmenen kuninkaallista seppellettä, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaniimiä. Dan. 7:2, 7. Ilm. 11:7. 12:3. 17:3. 9. 12.

2. Ja peto, jonka näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen suu niinkuin kalopeuran suu. Ja lohikärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Dan. 7:4 s. Ilm. 12:3, 9. 16:10.

3. Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, ja sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa. Ilm. 17:3.

4. Ja he kumarisivat lohikärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarisivat petoa, sanoen: „Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?“

2 Moos. 15:11. 1 Aik. 17:2 s. 2 Makk. 9:12.

5. Ja sille annettiin suupuhuakseen

suuria sanoja ja herjauksia, ja sille annettiin valta toimia neljäkymmentäkaksi kuukautta. Dan. 7:8, 20. Ilm. 11:2.

6. Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatukseen hänen nimeään ja hänen majaan, ja niitä, jotka tulvaassa asuvat. Ilm. 16:9, 11.

7. Ja sille annettiin valta käydä soata pyhiä vastaan ja voitaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukunnett ja kansat ja kielel ja kansanheimat. Dan. 7:21, 23. Ilm. 11:7.

8. Ja kaikki maan päällä asuvaliset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole maailman perustamisesta asti kirjoitettu teurastetun Karitsan elämäkirjaan.

2 Moos. 32:32 s. Jes. 53:7. Matt. 24:24.

1 Kor. 5:7. Ef. 1:4 s. Fil. 4:3. 2 Tess. 2:4, 8 s.

9. Jos kellä on korva, se kuulkoon. Pa. 6:29. Matt. 13:9. Luuk. 10:20.

Ilm. 2:7, 11, 29. 3:5. 12:12. 17:8. 20:12, 15. 21:27.

10. Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, niin hän itse on miekalla tapettava. Tässä kysytään pyhien kärsivällisyyttä ja uskoa.

1 Moos. 9:6. Jes. 33:1. Matt. 26:52. Ilm. 14:12. 18:6.

11. Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, jase puhui niinkuin lohikäärme.

Dan. 11:36. Matt. 7:15. 24:11, 24. Ilm. 16:13. 19:20.

12. Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen silmään edessä ja saattaa maan ja siinä asuvat kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka kuolinhaava parantui. Ilm. 13:2.

13. Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että saa tultakin tulvaasta putoamaan maahan ihmisten nähdén.

5 Moos. 13:1 s. 1 Kun. 18:24 s. 2 Kun. 1:10.

Matt. 24:24. 2 Tess. 2:9 s. Ilm. 16:14. 20:9.

14. Ja se villitsee maan päällä asuvia niillä ihmeillä, joita sen sallittiin tehdä pedon edessä, ja yllyttää maan päällä asuvia tekemään kuvan pedolle, sille, jolla oli miekanhaava ja joka virkosi.

5 Moos. 13:1 s. Dan. 3:5 s. Ilm. 19:20.

15. Ja sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, jotta pedon kuva puhuisikin ja saisi aikaan, että kaikki vain eivät kumarra pedon kuvaa, ne tapettaisiin. Ilm. 14:11. 16:2. 20:4.

16. Ja se saattaa kaikki, plenet ja suuret, sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että orjat, panemaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa,

17. ettei kukaan muu voisi ostaa eikä myödä kuin se, jossa on merkki: pedon nimi taikka sen nimen luku. Ilm. 14:9, 11. 15:2.

18. Tässä on viisaus. Jolla on ym-

märrystä, laskekoon pedon luvun; sillä se on ihmisen luku. Ja hänen lunksa on kuusisataa kuusikymmentä kuusi. Ilm. 17:9.

14 Luku.

Karitsa ja sata neljäkymmentäneljä tubatta merkittyä Stonin vuorella. Suuret rangalustuomiot julistetaan.

Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Stonin vuorella ja hänen kanssaan sata neljäkymmentäneljä tubatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen isänsä nimi.

Hes. 9:4. Ilm. 3:12. 7:4. 13:16.

2. Ja minä kuulin äänen tulvaasta ikäänkuin paljojen vesien kohinan ja ikäänkuin kovan ukkosenjyrinän, ja ääni, jonka kuulin, oli ikäänkuin kitaransoitajain, jotka soittavat kitarioillaan. Hes. 1:24. 43:2. Ilm. 1:15. 19:6.

3. Ja he veisasivat ikäänkuin uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentäneljä tubatta, jotka ovat ostetut maasta.

Pa. 33:3. 40:4. 96:1. 96:1. 144:9. 149:1. Jes. 42:10. 1 Kor. 6:20. 7:23. 1 Piet. 1:18 s. Ilm. 5:9. 15:3.

4. Nämä ovat ne, jotka eivät ole saattaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat neitsyeitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa mihin hän meneekin. Nämä ovat ostetut ihmistä esikoksi Jumalalle ja Karitsalle,

Matt. 25:1 s. 1 Kor. 6:20. 2 Kor. 11:2.

Ef. 5:27. Jaak. 1:18. Ilm. 3:4. 5:9. 17:14.

5. eikä heidän suussaan ole havaittu valhetta; he ovat tahrattomia.

Ps. 32:2. Jes. 53:9. Sef. 3:13.

Ef. 5:27. Kol. 1:22. 1 Piet. 2:22. Juud. v. 24.

6. Ja minä näin lentävän keskitälväällä toisen enkelin, jolla oli ijan-kaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville, kaikille kansainheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille. Ilm. 5:13.

7. Ja hän sanoi suurella äänellä: „Peljätkää Jumalaa ja antakaat hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaat häntä, joka on tehnyt tulvaan ja maan ja meren ja vesien lähteet.“

1 Moos. 1:1. 2 Moos. 20:11. 5 Moos. 32:3. Neh. 9:6. Ps. 33:6. 124:8. 146:6. Saarn. 12:13.

Ap. 1:14. 15. 17:24. Ilm. 11:18. 15:4.

8. Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: „Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat.“ Jes. 21:9.

Jer. 50:2. 51:7 s. Ilm. 16:19. 17:2. 5. 18:2 s. 19:2.

9. Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä.

„Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin oltaansa tai käteensä, Matt. 10:28. Iim. 13:16 s. 14:15. 10. Niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihamansa maljaan, ja on tulella ja tulikivellä vaittava pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä. 1 Moos. 19:24.

Ps. 75:9. Jes. 34:10. 51:17. Jer. 25:15. Hes. 23:33. 38:22. Iim. 16:19. 18:6. 19:3. 20:20:10.

11. Ja heidän vaivansa savu nousee ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa, ja ei ole heillä lepoa päivällä eikä yöllä, noilla pedon ja sen kuvan kumartajilla, eikä kenelläkään, joka ottaa sen mimen merkin.

1 Moos. 19:28. Jes. 34:9 s. Iim. 13:16. 16:2. 18:9. 12. Tässä kysytään pyhien kärsivällisyyttä, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jesuksen uskon.

Iim. 2:18. 12:17. 13:10. 13. Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: „Kirjoita: Autuaita ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat, tästä lähtien. Niin, — Henki sanoo — hesaavat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heidän mukanaan.“

Jes. 57:2. 1 Tess. 4:14. 2 Tess. 1:7. Hebr. 4:4, 10. 14. Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui ihmisen pojan näköinen, päässään kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi.

Hes. 1:26.

Dan. 7:13. 10:16. Matt. 13:39. Iim. 1:13. 6:2. 15. Ja tempelistä tuli toinen enkeli suurella äänellä huutaen pilvellä istuvalle. „Sivalla sirpilläsi ja leikkaa, sillä leikkuun aika on tullut, ja maan elo on kypsytynyt.“ Job 5:26. Mark. 4:29.

16. Ja pilvellä istuva heilautti sirpillään maan päällitse, ja maa tuli leikatuksi.

17. Ja taivaan tempelistä lähti toinen enkeli, hänelläkin oli terävä sirppi.

18. Ja alttarista lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi; sanoen: „Sivalla terävällä sirpilläsi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyttyneet.“ Joel 3:13, 18.

19. Ja enkeli heilautti sirpillään maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaun. Iim. 19:15.

20. Ja kuurna poljettiin ulkopuolella kaupunkia, ja kuurnasta purskui verta hevosten suitsiin asti, tuhannen kuudensadan stadion päähän.

Jes. 34:3. 63:3. Val. 1:15. Joel 3:13.

15 Luku.

Seitsemän enkeliä, joilla on seitsemän viimeistä vitsausta. Mooseksen ja Karitsan viirsi.

Ja minä näin toisen tunnusmerkin ja taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oliseitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

3 Moos. 26:21. Iim. 11:14, 18. 16:1. 21:9. 2. Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat voiton saaneet pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä ja pitävän Jumalan kitaroita käsissään.

Iim. 4:8. 12:11. 13:15, 18. 14:2. 3. Ja he velsaavat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: „Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas!“

5 Moos. 32:1 s. Ps. 111:2. 139:14. 145:17. Iim. 16:7.

4. Kukapa ei pelkäisi sinua, Herra, eikä ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua, koska vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet ilmeisiksi.“

Ps. 86:9. Jes. 66:23. Jer. 10:8 s. Mal. 1:11.

5. Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan tempelli taivaassa avattiin; 2 Moos. 40:34. 4 Moos. 1:50. Iim. 11:19.

6. ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli neseitsemän vitsausta, läksivät tempelistä, puettuina puhtaasen, loistavaan liinaan ja rinnalta vyötettyinä kultaisiin vöihin. 3 Moos. 26:21. Iim. 1:18.

7. Ja yksi niistä neljästä olenmosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa.

Iim. 4:8. 9. 10:8.

8. Ja tempelli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle tempeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli täytântöön käynyt. 2 Moos. 40:34. 3 Moos. 26:21. 1 Kun. 8:10. 2 Aik. 5:14. Hes. 44:4.

16 Luku.

Seitsemän enkeliä vuodattaa vihanmaljansa.

Ja minä kuulin suuren äänen tempelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: „Menkääት ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle!“ Ps. 69:26. Jes. 66:8.

Jer. 10:25. Sef. 8:8. Iim. 14:10. 15:1, 7.

2. Ja ensimmäinen läksi ja vuodatti maljansa maan päälle; ja tuli pahoja ja ilkeitä paisumia niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

2 Moos 9:9 s. 5 Moos 28:35. Ilm. 13:14 s.

3. Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli vereksi, niinkuin kuolleen ihmisen vereksi, ja jokainen elävä sielu meressä kuoli.

2 Moos. 7:17. Ilm. 8:8 s.

4. Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesilähteisiin, ja ne tulivat vereksi. Pa. 78:44. Ilm. 8:10.

5. Ja minä kuulin vesien enkelin sanovan „Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä pyhä, kun näin olet tuominnut;

2 Moos. 3:14. 5 Moos. 32:4. Ps. 119:137. 146:17.

Jes. 41:4. Ilm. 1:4. 4:8. 11:17. 15:3.

6. sillä pyhien ja profettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juoda; he ovat sen ansainneet.“

Ps. 9:13. 79:3. Jes. 49:26.

Matt. 23:34 s. Ilm. 11:18. 13:15. 18:20.

7. Ja minä kuulin alttarin sanovan: „Niin on, Herra Jumala, kaikkivaltias; totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi.“

Ilm. 6:10. 15:3.

8. Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa aurinkoon, ja sille annettiin valta paahattaa ihmisiä tulella. Ilm. 8:12.

9. Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunniaa.

Dan. 5:22 s. Ilm. 9:20 s. 11:13. 13:6. 14:7.

10. Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he pureskelivät kielensä rikki tuskissaan,

2 Moos. 10:21. Jes. 8:21 s. Ilm. 9:1 s. 13:2.

11. ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiansa ja paisumainsa tähden, mutta eivät tehneet parannusta eivätkä lakanneet teostaan.

Dan. 2:20. Ilm. 9:21.

12. Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa isoon Eufrat-jokeen, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi idästä tuleville kuninkaille.

1 Moos. 15:18.

5 Moos. 1:7. Jos. 1:4. Jes. 11:15b. 41:2, 25. 44:27.

Jer. 50:38. 51:36. Ilm. 9:14.

13. Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja pedon suusta ja värän profetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoisia.

1 Kun. 22:21.

1 Joh. 4:1s. Ilm. 12:3. 13:1. 19:19 s. 20:10.

14. Sillä ne ovat perkeleitten henkiä, jotka tekevät ihmiset; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo

kokoamaan heidät sotaan Jumalan, kaikkivaltiaan, suurena päivänä.

Matt. 24:24. 2 Tess. 2:9. Ilm. 17:12.

15. — Katso; minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja säilyttää vaatteensa, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi. —

Matt. 24:42. Luuk. 12:39.

1 Tees. 5:2 s. 2 Piet. 3:10. Ilm. 3:3 s. 18.

16. Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jota hebreaksi nimitetään Harmagedon. Tuom. 5:19. 2 Kun. 9:27. 23:29.

2 Aik. 35:22. Sak. 12:11. Ilm. 19:19.

17. Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan; ja temppeleistä, valtaistuimelta, läksi suuri ääni, joka sanoi: „Se on tapahtunut.“

Jes. 66:6. Ilm. 10:7. 11:15. 21:6.

18. Ja tuli salamoitia ja ääniä ja ukosenjyrinää; ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja niin suuri, ettei sen vertaista ole ollut siitä asti kun ihmisiä on maan päällä ollut.

Dan. 12:1. Ilm. 6:12. 8:5. 11:13, 19.

19. Ja se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit kukistuvat. Ja se suuri Babylon tuli muistoon Jumalan edessä, että hän antaisi sille vihansa kiivastuksen viinimaljan.

Jes. 51:17, 22 s. Jer. 25:15 s.

Dan. 4:27. Ilm. 14:8, 10. 17:18. 18:5.

20. Ja kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut.

Ilm. 6:14. 20:11.

21. Ja suuria rakeita, leiviskän painoisia, satoi taivaasta ihmisten päälle; ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raesateen vitsauksen tähden, sillä se vitsaus oli ylen kova.

2 Moos. 9:23 s. Jos. 10:11. Ilm. 11:19.

17 Luku.

Portto pedon seljässä. Karitsan voitto.

Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minun kanssani, sanoen: „Tule, minä näytän sinulle sen suuren, paljojen vesien päällä istuvan porton tuomion,“

Jer. 51:13.

Nah. 3:4. Ilm. 15:1. 18:16 s. 19:2. 21:9.

2. jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet.“

Jes. 23:17. Jer. 51:7. Ilm. 14:8. 18:3, 9.

3. Ja hän vei minut Hengessä pois erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon seljässä; peto oli täynnä pilkkanimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

Dan. 7:7. Ilm. 12:6, 14. 13:1. 17:7 s.

4. Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti

kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen hau-reutensa saastaa.

Hes. 28:18. Dan. 11:36. Ilm. 18:12, 16.
5. Ja hänen otsaansa oli kirjoitettuna nimi: „Salaisuus: Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistusten äiti.“

Dan. 4:27. Ilm. 14:8. 16:19. 18:10, 21. 19:2.
6. Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jesuksen todistajain verestä; ja nähdes-säni hänet minä suuresti ihmettelin.

Ilm. 6:9 s. 12:11. 16:8. 18:24.
7. Ja enkeli sanoi minulle: „Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen salaisuuden ja tuon pedon sa-laisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.“

Ilm. 13:1.
8. Peto, jonka näit, on ollut eikä enää ole, mutta on nouseva syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja ne maan päällä asuvaliset, joiden nimiä ei ole maailman perustamisesta asti kirjoitettu elämäkirjaan, ihmettele-vät, kun näkevät, että peto on ollut eikä enää ole, mutta on tuleva.

2 Moos. 32:32. Ps. 69:29. Dan. 12:1. Luuk. 10:20.
Fil. 4:3. Ilm. 3:5. 11:7. 13:1 s. 20:12. 21:27.

9. Tässä kysytään ymmärrystä, jolla on viisautta. Neseitsemän päätä ovat seitsemän vuorta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta;

Ilm. 13:18.
10. heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun tulee, on hänen vain vähän aikaa py-syminen.

11. Ja peto, joka on ollut eikä enää ole, on itse kahdeksas ja samalla yksi noista seitsemästä, ja menee kadotuk-seen.

Ilm. 19:19.
12. Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä ole saaneet kuningas-valtaa, mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat, yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.

Dan. 7:20. Sak. 1:18 s.
13. Näillä on yksi ja sama mieli, ja he antavat voimansa ja valtansa pe-dolle.

14. He sotivat Karitsaa vastaan, mut-ta Karitsa, ynnä hänen kanssaan ole-vat kutsutut ja valitut ja uskolliset, on voittava heidät, sillä hän on her-rain Herra ja kuningasten Kuningas.“

5 Moos. 10:17. Dan. 2:47.

1 Kor. 5:7. 1 Tim. 6:15. Ilm. 14:4. 16:14.
15. Ja hän sanoi minulle: „Vedet, jotka näit, tuolla missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kan-sanheimoja ja kieliä.“

Jes. 8:7. Jer. 47:2.
16. Ja ne kymmenen sarvea, jotka näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja

panevat hänet paljaaksi ja alastomaksi, ja syöväät hänen lihansa ja polttavat hänet tuleessa.

Hes. 16:37 s. Ilm. 18:8.
17. Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että toimittavat hänen aikeensa ja toimivat yksimielisesti ja antavat kuningasvaltansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.

Ilm. 10:7. 16:19.
18. Ja nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, jolla on kuninkaallisessa vallassaan maan kuninkaat.“

Ilm. 14:8. 18:10

18 Luku.

Babylonia kukistuu.

Sen jälkeen minä näin tulevan tai-vaasta alas toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudesta. Hes. 43:2. Ilm. 10:1.

2. Ja hän huusi voimakkaalla äänel-lä, sanoen: „Kukistui, kukistui se suuri Babylon ja joutui perkeleitien asumasijaksi ja kaikenlaisten saas-taisten henkien työssijaksi ja kaiken-laisten saastaisten ja inhottavain lin-tujen työssijaksi.“

Jes. 13:19, 21. 14:23. 21:8 s. 34:11, 14.

Jer. 50:39. 51:3, 37.

3. Sillä hänen huoruutensa vihan viiniä kaikki kansat ovat juoneet, ja maan kuninkaat ovat huoruutta har-joitaneet hänen kanssaan, ja maan kauppiat rikastuneet hänen määrät-tömästä ylellisyydestänsä.“

Jes. 23:17. Jer. 25:15, 27. Nab. 3:4. Ilm. 14:8. 17:2 s.
4. Ja minä kuulin toisen äänen tai-vaasta sanovan: „Lähtekää siit' ulos, te minun kansani, ettette tulisi hänen synteihinsä osallisiksi ja saisit tekin hänen vitsauksiensa kärsiä.“

1 Moos. 19:12. Jes. 48:20. 52:11. Jer. 50:3. 51:6, 45.

2 Kor. 6:17. 1 Tim. 5:22. 2 Joh. v. 11.
5. Sillä hänen syntinsä ulottuvat aina taivaasen asti, ja Jumala on muistanut hänen rikoksensa.

1 Moos. 18:20 s. Joon. 1:2. Ilm. 16:19.

6. Kostakaat hänelle sen mukaan kuin hän on tehnyt, ja antakaat hänel-le kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan; siihen maljaan, johon hän on kaatanut, kaatakaat te hänelle kak-sinkertaisesti.

Ps. 137:8. Jes. 33:1.

Jer. 50:15, 29. 51:24, 49. 2 Tess. 1:6.

7. Niin paljon kuin hän on itselleen kunniaa ja hekumaa hankkinut, niin paljon antakaat hänelle valvaa ja surua. Koska hän sanoo sydämes-sään: „Minä istun kuningattarena enkä ole leski, ja surua en ole näke-vä“,

Jes. 47:7 s. Hes. 28:2. Sef. 2:15.
8. sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja

suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa poltettavaksi, sillä väkevät on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut."
 Jea. 47:9. Jer. 50:34. Ilm. 17:16.

9. Ja maan piirin kuninkaat, jotka hänen kanssaan ovat huoruutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun;
 Jea. 23:17. Jer. 50:46.

Hea. 26:16. 27:30,36. Ilm. 17:2.

10. he seisovat loitolla hänen vaivansa pelvon tähden ja sanovat: „Voi, voi sinua. Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, kun tuomiosi tuli yhdessä heikessä!"
 Jea. 21:9. Jer. 51:8.

Hea. 26:17. Dan. 4:27. Ilm. 14:8. 17:18.

11. Ja maan piirin kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,
 Hea. 27:27 s. Ilm. 18:15.

12. kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja aivinaa ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpuna ja kaikenlaista hajupuuta ja kaikenlaisia elefanttuluusia kaluja ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä kaluja,
 Hea. 27:12 s.

13. ja kanelia ja amom-voideita ja suitsuketta ja hajuvoideita ja suitsutuspiikkaa ja viiniä ja öljyä ja nisujauhoa ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmis-sieluja.

14. Ja ne hedelmät, joita sielusi himoitsi, ovat sinulta kokonaan menneet, ja kaikki herkut ja komeudet ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä.

15. Noiden tavarain kauppiaat, ne jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolla hänen vaivansa pelvon tähden, itkien ja surren,
 Hea. 27:31,36.

16. ja sanovat: „Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli peuettu aivinaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun semmoinen rikkaus yhdessä hetkessä tuhoitiin!" Ilm. 17:4.

17. Ja kaikki laivurit ja kaikki rannikkopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki muut, jotka merenkulkua harjoittavat, seisovat loitolla
 Jer. 23:14. Hea. 27:27.

18. ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanovat: „Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"
 Jea. 34:10. Hea. 27:30 s. Ilm. 13:4.

19. Ja he heittivät maata päänsä päälle ja huusivat itkien ja valittaen ja sanoivat: „Voi, voi sitä suurta kau-

punkia, jonka kalleuksista kaikki ne rikastuivat, joilla oli laivoja merellä, voi, kun se yhdessä hetkessä tuhoitiin!"
 Jos. 7:6. 1Sam. 4:12. Job:2:12. Hea. 27:33 s.

20. Riemuise hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profetat; sillä Jumala on hänet tuominnut ja teille tehdyn kostanut hänelle!
 5 Moos. 32:43.
 Jea. 4:23. 49:13. Jer. 51:48. Ilm. 19:2.

21. Ja väkevät enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen, sanoen: „Näin heitetään vauhdilla pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää koskaan löydy."
 Jer. 51:63 s. Hea. 26:21. Dan. 4:27.

22. Ei kuulu sinussa enää kitaransoittajain ja laulajain, huilun- ja torvensoittajain ääntä; ei löydy sinussa enää minkään ammatin laituria; ei kuulu sinussa enää myllyn jyrrinää;
 Jea. 24:8. Jer. 25:10. Hea. 26:13.

23. ei loista sinussa enää kynttilän valo; ei kuulla sinussa enää yljän eikä morsiamen ääntä; sillä kauppiaksi olivat maan mahtimiehiä, ja sinun velhoutesi vei ekseskin kaikki kansat;
 Jer. 23:8. 47:9.

Jer. 7:34. 16:9. 25:10. 33:11. Neh. 3:4.

24. ja hänestä on löytynyt profettain ja pyhien veri ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut.
 Matt. 23:35 s. Ilm. 6:10. 17:6. 19:2.

Matt. 23:35 s. Ilm. 6:10. 17:6. 19:2.

19 Luku.

Taivaallinen joukko ylistää Jumalaa, kun Babylon on kukistunut ja Karitsan häätävät tulleet. Kristus voittajana.

Sen jälkeen minä kuulin ikäänkuin suuren väkijoukon kovan äänen taivaassa sanovan: „Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on meidän Jumalamme!

Ps. 104:1. Ilm. 4:11. 7:10. 12:10.

2. Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka tumeli maan huoruudellaan, ja on kostanut hänelle palvelijainsa veren."
 5 Moos. 32:43. Pa. 119:137. Room. 12:19.

2 Kor. 9:7. Ilm. 6:10. 16:7. 17:18. 18:20.

3. Ja hesanoivat toistamiseen: „Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa.
 Pa. 104:35. Jea. 34:10. Ilm. 14:11. 18:9, 18.

4. Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät maahan ja kumarsivat Jumalaa, joka istui valtaistuimella, ja sanoivat: „Amen, halleluja!"
 1 Aik. 16:36.
 Neh. 5:13. 8:6. Ps. 106:48. Jea. 6:1. Ilm. 4:4.5.14.

5. Ja valtaistuimelta läksi ääni, joka sanoi: „Ylistäkää Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te jotka

häntä pelkääte, sekä pienet että suuret!"

Pa. 22:24. 113:1.

115:13. 134:1. 136:1. Ilm. 11:18. 20:12.

6. Ja minä kuulin ikäänkuin suuren joukon äänen ja ikäänkuin paljojen vesien kohinan ja ikäänkuin kovan ukkosen jyrynän sanovan: „Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, kaikkivaltias, on ruvennut hallitsemaan.

Ps. 93:1. 97:1. 99:1. Hes. 1:24. Dan. 10:6. Ilm. 11:15. 12:10. 14:2.

7. Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen morsiamensa on valmistanut itsensä!

Matt. 22:2. 2 Kor. 11:2. Ef. 5:32. Ilm. 21:2. 9. 8. Ja hänen annettiin pukeutua loistavaan ja puhtaaseen liinaan; se liina on pyhien vanhurskaat teot."

Pa. 45:13 s. 132:9. Jes. 61:10. Hes. 16:10. Ilm. 3:5.

9. Ja hän sanoi minulle: „Kirjoita: Autuaita ovat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan häät-aterialle." Vielä hän sanoi minulle: „Nämä sanat ovat totisia Jumalan sanoja."

Matt. 22:2 s. Luuk. 14:15 s. Ilm. 21:5. 22:6.

10. Ja minä heittäysin hänen jalokensa eteen, kumartakseni häntä. Mutta hän sanoi minulle: „Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljesi palveluskumppani, niiden, joilla on Jesuksen todistus; kumarrak Jumalaa. Sillä Jesuksen todistus on profetioimisen henki."

Matt. 4:10. Ap. 10:25 s. 14:14 s. Ilm. 22:8 s.

11. Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso, valkoinen hevonen, ja sen seljässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja soihi vanhurskaudella.

Pa. 96:13. Jes. 11:4 s. Hes. 1:1. Ilm. 3:14. 6:2.

12. Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kuninkaallista seppelettä, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse.

Dan. 10:6. Ilm. 1:14. 2:17 s. 3:12.

13. Ja hänellä oli yllään vereen kastettu viitta, ja hänen nimensä oli Jumalan Sana.

Jes. 63:2 s. Joh. 1:1. 1 Joh. 1:1. 5:7.

14. Ja häntä seurasi ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot, puettuina liinaan, valkoiseen ja puhtaaseen.

Matt. 28:3. Luuk. 2:13. Ilm. 4:4. 7:9 s.

15. Ja hänen suustaan läksi terävä miekka, jolla hän on lyövä kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella sauvalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiihaustuksen viinikuurnan.

Ps. 2:8 s. Jes. 11:4. 63:3. Joel 3:13. Joh. 12:48. 2 Tess. 2:8.

Hebr. 4:12. Ilm. 1:1. 2:16 s. 12:5. 14:19 s.

16. Ja hänellä on viitassaan ja lan-

teellaan kirjoitettuna nimi: „Kuningasten Kuningas ja herrain Herra."

5 Moos. 10:17. Dan. 2:47. 1 Tim. 6:15. Ilm. 17:14.

17. Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä, sanoen kaikille taivaan avaruudessa lentäville linnuille: „Tulkaat, kokoontukaat Jumalan suulle aterialle.

Jer. 12:9. Hes. 39:4, 17 s.

18. syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden seljässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten!"

Ilm. 6:15.

19. Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaakseen sotansa hevosen seljässä istuvan kanssa ja hänen sotajoukkonsa kanssa.

Ps. 2:1 s. Ilm. 11:7. 16:14. 17:12 s.

20. Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin ja jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; molemmat he elävältä heitettiin tulijärveen, joka tulikiveä palaa.

5 Moos. 13:1. Jes. 30:33. Hes. 38:22. Dan. 7:11, 26.

Matt. 24:24. Ilm. 13:12. 14:10. 20:10. 21:8.

21. Ja ne muut tapettiin hevosen seljässä istuvan miekalla, joka hänen suustaan kävi ulos, ja kaikki linnut ravittiin heidän lihastaan.

Hes. 39:4, 17. Sak. 14:12. Ef. 6:17.

20 Luku.

Saatana sidotaan. Pyhäät hallitsevat Kristuksen kanssa tuhat vuotta. Saatana päästetään irti, Tuomio.

Ja minä näin laskeuvan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyiden avain ja suuri kahle kädessään.

2 Piet. 2:4. Juud. v. 6. Ilm. 1:18. 9:1.

2. Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, tuon vanhan kyyen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi, 1 Moos. 3:1. Sak. 3:1. Ilm. 12:9.

3. Ja heitti häneltä syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, jottei hän enää eksyttäisi kansoja, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat umpeen kuluneet; sen perästä hän on päästettävä irti vähäksi aikaa.

Dan. 6:17. 2 Tess. 2:9 s.

4. Ja minä näin valtaistumia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat mestatut Jesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa, eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä

käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

Dan. 7:3, 22. Matt. 19:28. Luuk. 22:30. Room. 8:17. 1 Kor. 6:2a. 15:23. 1 Tim. 2:12. Ilm. 3:21. 5:10. 6:9 s. 13:4, 8 s. 14:11. 19:20.

5. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhannen vuotta olivat umpeen kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. 1 Tess. 4:16.

6. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; niiltä ei toinen kuolema saa valtaansa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.

Jes. 61:6. Room. 5:17. 1 Piet. 2:5. Ilm. 1:6. 2:11. 5:10. 21:8.

7. Ja kun ne tuhannen vuotta ovat umpeen kuluneet, päästetään saattana vankeudestaan,

8. ja hän lähtee eksyttämään maan neljällä kullamalla olevia kansoja, Gogia ja Magogia, kootakseen heitä sotaan, ja niiden luoat on kuin meren hiekka.

Hes. 38:2a. 39:1. Ilm. 16:14.

9. Ja he nousivat koko maanpinnan päälle ja piirittivät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta taivaasta satoi Jumalalta tulta ju kulutti heidät.

Ps. 78:68. 87:2. Jes. 31:4 s. Jer. 12:7.

Hes. 38:9, 16. 39:6. Dan. 7:11. Sak. 12:9.

10. Ja perkele, joka eksytti heidät, heitettiin tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät ijankaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa.

Ilm. 13:11. 14:10 s. 16:13. 19:20.

11. Ja minä näin suuren, valkoisen valtaistuimen ja sillä istujan, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niillä ollut sijaa missään.

Ps. 114:3, 7. Jes. 6:1. Matt. 25:31 s. 2 Piet. 3:7.

12. Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjoja avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän-kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoissa oli kirjoitettu, heidän tekojensa mukaan.

2 Moos. 32:32. Ps. 62:13. 69:28 s. Jer. 17:10. 32:19.

Dan. 7:10. 12:1. Matt. 16:27. Luuk. 10:20.

Room. 2:6. 14:12. 2 Kor. 5:10. Gal. 6:5.

Flil. 4:3. Ilm. 2:23. 3:5. 13:8. 21:27. 22:12.

13. Ja meri antoi takaisin ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja kuolema ja tuonela antoivat takaisin ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja ne tuomittiin kukin tekojensa mukaan.

Joh. 5:28 s.

14. Ja kuolema ja tuonela heitettiin tulijärveen. Tämä on toinen kuolema, tulijärvi.

1 Kor. 15:26, 54 s. Ilm. 2:11. 21:8.

15. Ja jota ei ollut elämän-kirjaan kirjoitettu, hän heitettiin tulijärveen.

Ps. 69:29. Dan. 12:1. Matt. 25:41. Ilm. 19:20.

21 Luku.

Uusi taivas ja uusi maa. Uuden Jerusalemin ihanuus.

Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, ja merta ei ole enää.

Jes. 66:17. 66:22. 2 Piet. 3:13. Ilm. 20:11.

2. Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin miehelleen kunnistettu morsian.

Jes. 52:1. 54:5. 61:10. 2 Kor. 11:2. Gal. 4:26.

Hebr. 11:10:22. 13:14. Ilm. 3:12. 19:7 s. 21:10.

3. Ja minä kuulin suuren äänen taivaasta sanovan: „Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä, ja hän on asuva heidän keskellä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

3 Moos. 26:11 s. Hes. 37:27. 43:7. 48:35. Sak. 2:10.

Joh. 1:14. 2 Kor. 6:16. 1 Tess. 4:17. Ilm. 7:15.

4. ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt.”

Jes. 25:8. 35:10. 65:17.

Jer. 31:16. 1 Kor. 15:26, 54. Ilm. 7:17.

5. Ja valtaistuimella istuja sanoi: „Katso, uudeksi minä teen kaikki.” Ja hän sanoi minulle: „Kirjoita, sillä nämä sanat ovat varmat ja totet.”

Jes. 6:1. 43:19. Ilm. 5:1. 19:9. 20:11.

6. Ja hän sanoi minulle: „Se on tapahtunut. Minä olen A ja Ö, alku ja loppu. Minä annan janoavalle lahjaksi elämän veden lähteestä.

Jes. 41:4. 44:6. 55:1. Sak. 14:8.

Joh. 4:10. 7:37. Ilm. 1:8, 11. 16:17. 22:17.

7. Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.”

2 Sam. 7:14.

Ps. 89:27. Sak. 8:3. 2 Kor. 6:16. Hebr. 8:10.

8. Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja ilkimysten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valehtelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema.”

1 Moos. 19:24. Jes. 30:33. Hes. 33:22. Joh. 19:8.

1 Kor. 6:9 s. Gal. 5:19 s. Ef. 5:5. Kol. 3:5.

1 Tim. 1:9. Hebr. 10:38 s. Ilm. 19:20. 20:14 s. 22:15.

9. Ja yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui kanssani, sanoen: „Tu-

le tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

3 Moos. 26:21 Matt. 9:15. Ilm. 15:1. 17:1. 19:7.
10. Ja hän vei minut Hengessä suu-
relle ja korkealle vuorelle ja näytti
minulle pyhän kaupungin, Jerusa-
lemin, joka laskeutui alas taivaasta
Jumalan tyköä,

Jes. 52:1. Hes. 40:2. Matt. 4:8. Gal. 4:26.
Hebr. 11:10. 12:22. 13:14. Ilm. 1:10. 3:12. 17:3. 21:2.

11. ja siinä oli Jumalan kirkkaus;
sen hohto oli kallellan kiven kal-
tainen, niinkuin kristallinkirkas jas-
pis-kivi; Jes. 58:3. 60:1 s. Ilm. 22:5.

12. siinä oli suuri ja korkea muuri,
jossa oli kaksitoista porttia, ja por-
teilla oli kaksitoista enkeliä, ja nii-
hin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat
Israelin lasten kahdeksitoista suku-
kunnan nimet; Hes. 48:31 s.

13. idässä kolme porttia ja pohjois-
essa kolme porttia ja etelässä kolme
porttia ja lännessä kolme porttia.
14. Ja sen kaupungin muurilla oli
kaksitoista perustusta, ja niissä Ka-
ritsan kahdeksitoista apostolin kaksi-
toista nimeä.

Matt. 16:18. Gal. 2:9. Ef. 2:19 s.

15. Ja sillä, joka puhui kanssani,
oli mittasauvana kultainen ruoko,
mitatakseen kaupungin ja sen por-
tit ja sen muurin.

Hes. 40:3. Sak. 2:1. Ilm. 11:1.

16. Ja kaupunki oli neliskulmainen,
ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen
leveys. Ja hän mittasi sillä ruovolla
kaupungin kahdeksitoista tuhannek-
si stadioksi; sen pituus ja leveys ja
korkeus ovat yhtäläiset.

Hes. 43:16. 48:16 s.

17. Ja hän mittasi sen muurin sa-
dakksi neljäksikymmeneksi neljäksi
kyynäräksi, ihmisen mitan mukaan,
joka on myös enkelin mitta.

18. Ja sen muuri oli rakennettu jas-
piksesta, ja kaupunki oli puhdasta
kultaa, puhtaan lasin näköistä.

19. Ja kaupungin muurin perustuk-
set olivat koristetut kaikenlaisilla ja-
loktivillä; ensimmäinen perustus oli
jaspis, toinen safiri, kolmas kalke-
doni, neljäs smaragdi,

2 Moos. 28:17. Jes. 54:11 s.

20. viides sardonyksi, kuudes sardio-
ni, seitsemäs krysolitti, kahdeksas
berylli, yhdeksäs topasi, kymmenes
krysoprasi, yhdestoista hyakintti,
kahdestoista ametisti.

21. Ja ne kaksitoista porttia olivat
kaksitoista helmeä; itse kukin portti
oli yhdestä helmestä; ja kaupungin
katu oli puhdasta kultaa, ikäänkuin
läpikuultavaa lasia.

22. Mutta temppellä minä en siinä

nähty; sillä Herra Jumala, kaikki-
valtiias, on sen temppeli, ja Karitsa.

23. Eikä kaupunki tarvitse valok-
sensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Ju-
malan kirkkaus valaisee sen, ja sen
kynttilä on Karitsa.

Jes. 24:23. 60:19. Ilm. 22:5.

24. Ja kansat vaeltavat sen valossa,
ja maan kuninkaat vievät sinne kun-
niansa. Ps. 72:10 s. Jes. 60:3 s. 66:12.

25. Eikä sen portteja suljeta päiväl-
lä, ja yötä ei siellä olekaan;

Jes. 60:20. Ilm. 22:5.

26. ja sinne viedään kansojen kun-
nia ja kalleudet.

27. Ja sinne ei pääse mitään epä-
pyhää eikä ketään kauhisuksen ja
valheen harjoittajaa, vaan ainoastaan
ne, jotka Karitsan elämän-kirjaan kir-
joitetut ovat. 2 Moos. 32:32. Ps. 69:29.
Jes. 62:1. 60:21. Dan. 12:1. Joel 3:17. Luuk. 10:20.

Fil. 4:3. Ilm. 3:5. 13:8. 20:12. 22:14 s.

22 Luku.

Elämän veden virta ja elämän puu. Jesus
lupaa tulla pian; seurakuntansa sitäköväi.
Ja hän näytti minulle elämän ve-
den virran, joka kirkkaana kuin
kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan
valtaistuimesta. Hes. 47:1 s. Sak. 14:3.

2. Keskellä sen katua ja molemmin
puolin virtaa seisoi elämän puu, joka
kasvoi kaksitoistakertaisen hedel-
mäsadon, antaen kunakin kuukau-
tensa hedelmänsä, ja puun lehdet
ovat kansojen tervehdytykseksi.

1 Moos. 2:9. 3:22. Hes. 47:12. Ilm. 2:7.

3. Eikä mitään kirousta ole enää o-
leva. Ja Jumalan ja Karitsan valtais-
tuin on siellä oleva, ja hänen palve-
lijansa palvelevat häntä,

Hes. 48:35. Sak. 14:11.

4. ja näkevät hänen kasvonsa, ja hä-
nen nimensä ja heidän otsassaan.

Ps. 17:15. 42:3. Matt. 5:8.

1 Kor. 13:12. 1 Joh. 3:2. Ilm. 3:12. 14:1.
5. Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä
he tarvitse kynttilän valoa eikä au-
ringon valoa, sillä Herra Jumala on
valaiseva heitä, ja he hallitsevat ijan-
kaikkisuuksien ijankaikkisuuksissa.

Ps. 36:9 s. Jes. 60:19 s.

Dan. 7:18, 27. 2 Tim. 2:12. Ilm. 3:21. 5:10. 21:23 s.

6. Ja hän sanoi minulle: „Nämä sa-
nat ovat varmat ja todet, ja Herra,
profettain henkien Jumala, on lä-
hettänyt enkelinsä näyttämään pal-
velijoilleen mitä ennen pitkään on ta-
pahtuva. Dan. 2:28. Ilm. 1:1. 19:9. 21:5.

7. Ja katso, minä tulen pian. Autuas
se, joka ottaa tämän kirjan profetiain
sanoista vaarin!" Jes. 40:10. Ilm. 1:3. 3:11.

8. Ja minä Johannes olen se, joka
tämän kuulin ja näin. Ja kun olin

sen kuullut ja nähnyt, heittäydyin minä maahan kumariaakseni sen enkelin jalkain edessä, joka tämän minulle näytti. Ap. t. 10:23. 14:13. Ilm. 19:10.

9. Ja hän sanoi minulle: „Varo, et tet sitä tee; sinun palveluskumppanisi minä olen ja veljesi, profettain, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumarra Jumalaa.“ Ap. t. 10:26. 14:14 s.

10. Ja hän sanoi minulle: „Älä luki tse tämän kirjan profetiiansanoja; sillä aika on lähellä.“ Dan. 8:26. 12:4,9. Fil. 4:5. Ilm. 1:3. 10:4.

11. Vääryyden tekijä tekköön yhä edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon yhä edelleen, ja joka on vanhurskas, tekköön yhä edelleen vanhurskaita, ja joka on pyhä, pyhitettyköön yhä edelleen. Hes. 3:27. Dan 12:10. 2 Tim. 3:13.

12. Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minulla mukani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan Pa. 28:4. 62:13. Jes. 40:10. 62:11. Jer. 17:10. Matt. 16:27 Room. 2:8. 14:12. Ilm. 3:11. 20:12.

13. Minä olen A ja Ö, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu. Jes. 41:4. 44:3. 48:12. Kol. 1:18. Hebr. 13:8 Ilm. 1:4,8,11,17. 21:8.

14. Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja menisivät porteilta sisälle kaupunkiin. 1 Moos. 2:9. 3:22. 1 Joh. 3:28 s. Ilm. 2:7. 7:14. 21:27.

15. Ulkopuolella ovat koirat ja velhöt ja huorintekijät ja murhanajat ja

epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

1 Kor. 5:12 s. 6:9 s. Gal. 5:19 s. Ef. 5:5. Kol. 3:5 s. Ilm. 9:20 s. 21:8.

16. Minä, Jesus, lähetin enkelini todistamaan näitä tälle seurakunnissa. Minä olen Davidin juurivesa ja jälkeläinen, se kirkas kointähti.“

4 Moos. 24:17. Jes. 11:10. Sak. 6:12. Luuk. 1:78. Room. 1:3. 5:12. 2 Piet. 1:19. Ilm. 1:1 s. 2:28. 5:5.

17. Ja Henki ja morsian sanovat: „Tule!“ Ja joka kuulee, sanokoon: „Tule!“ Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon lahjaksi elämän vettä. Jes. 55:1.

Sak. 14:2. Joh. 7:37. Room. 8:23. Ilm. 21:6.

18. Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päälensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan;

5 Moos. 4:2. 12:22. 29:19 s. San. 30:6.

19. ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois hänen osansa elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. 2 Moos. 32:33.

5 Moos. 4:2. 12:32. Ps. 69:29 Luuk. 10:20.

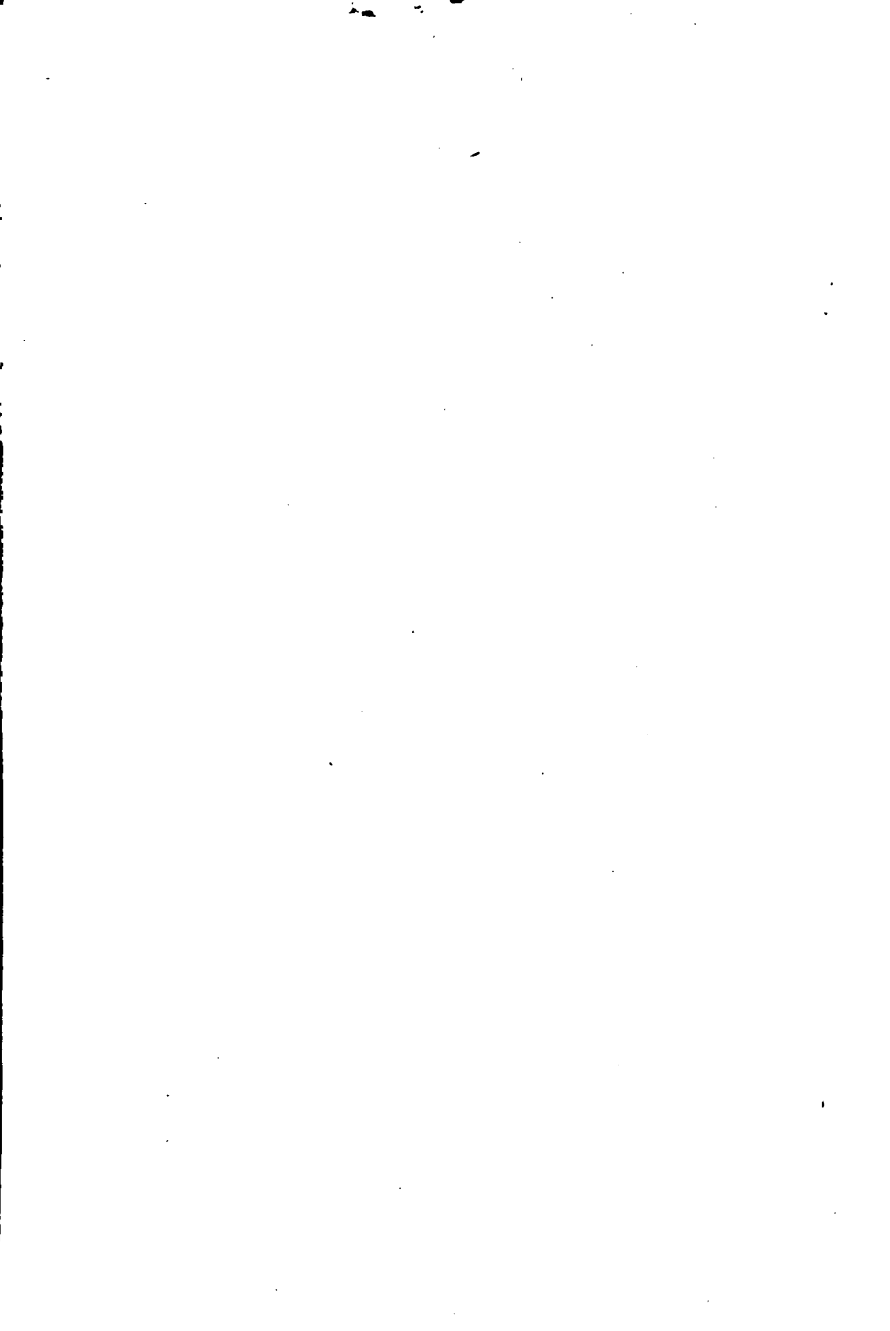
Fil. 4:3. Ilm. 3:5. 13:8. 17:8. 20:12. 21:2,27.

20. Hän, joka näitä todistaa, sanoo: „Totisesti, minä tulen pian!“ Amen, tule, Herra Jesus! 2 Tim. 4:8. Ilm. 1:7.

21. Herran Jesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien pyhän kanssa! Amen Room. 16:20.

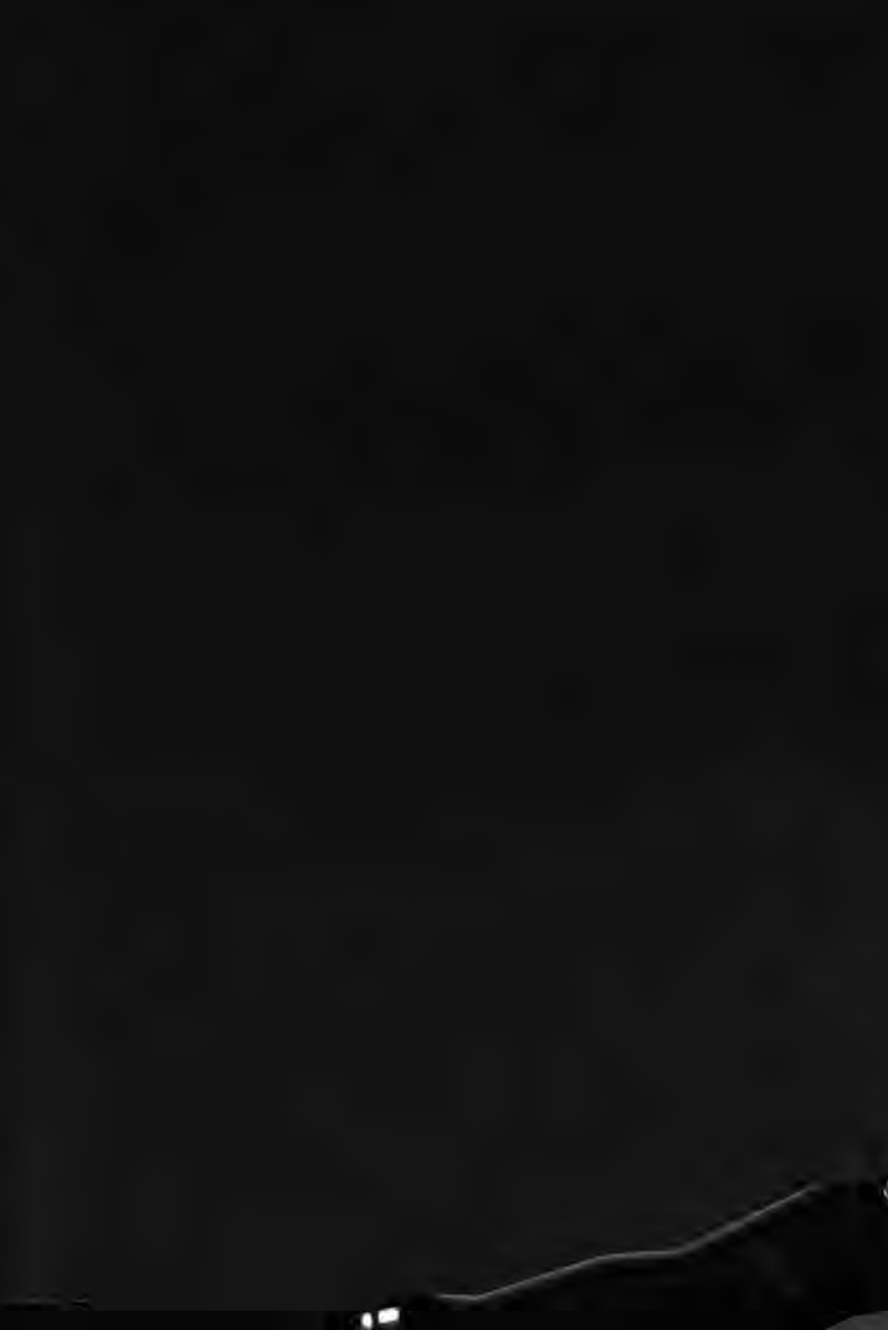
2 Tess. 8:18. 2 Tim. 4:22. Hebr. 13:26.

#1.50

ПЧМГ

UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY
BERKELEY

Return to desk from which borrowed.
This book is DUE on the last date stamped below.

18 Dec '53 PB

JAN 27 1954 LU

3 Jan '56 BCB

JAN 23 1956 LU

4 Dec '56 JL

REC'D LD

JAN 28 1957

17 Aug '57 FR

REC'D LD

AUG 5 1957

17 Dec 59 PW

WETZEL

JAN 17 1960

IN STACKS

DEC 13 1959

REC'D LD

JAN 16 1960

OCT 03 1991

AUTO DISC OCT 16 '90

4B 71248

U.C. BERKELEY LIBRARIES

C031973839

M268527

B5227

1918

THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA LIBRARY

PAUL R. CARR

Oriental and

Linguistic Bookseller

WARWICK N.Y. U.S.A.

